

Hoàn Thức
Nghệ Thuật Gia

NGÃ TÔI BẠCH

D I C H : S S 2 2 0 1 A S

Hoàn Chức
Nghệ Thuật Giả

NGÃ TÔI BẠCH

D I C H : S S 2 2 0 1 A S

TOÀN CHỨC NGHỆ THUẬT GIA

Tác giả: Ngã Tồi Bạch

Editor: SS2201SA

Designer:

Thể loại: Đô Thị, HÀi HƯỚC

Nguồn:

dtv-ebook.com

Chương 1: Sinh Như Hạ Hoa

Chín giờ tối.

Ma Đô Nghệ Thuật Học Viện.

Hai tay của hắn ôm chấp sau ót, nằm ở trường học thao trường cạnh sân cỏ nhìn lên ánh sao ——

Đỉnh đầu mảnh tinh không này tựa hồ cùng địa cầu giống nhau như đúc, nhưng dù là không tìm được sao bắc cực hắn cũng biết nơi này là không phải địa cầu, mà là một cái tên là Lam Tinh song song thời không.

"Ma Đô Nghệ Thuật Học Viện năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ Lâm Uyên."

Đây chính là hắn sau khi xuyên việt thân phận mới.

Hắn thừa kế nguyên chủ hết thảy, lại không nhớ chính mình kiếp trước tên gì, cũng không nhớ chính mình xuyên việt nguyên nhân.

Chỉ nhớ rõ chính mình kiếp trước hình như là cái họa sĩ?

Cho nên hắn có thể chuyện đương nhiên đem mình làm:

"Lâm Uyên" .

Quét hạ nguyên chủ trí nhớ.

Lâm Uyên không ngoài dự liệu phát hiện, cái thế giới này lịch sử quỹ tích cùng kiếp trước hoàn toàn bất đồng, lịch sử từ Tần Triều liền đi lên phân xóa đường, Phù Tô thừa kế Doanh Chính sự nghiệp, dẫn Đại Tần Thiết Kỵ càn quét Bát Hoang Lục Hợp, một hồi thao tác trực tiếp để cho Đông Phương Chúa tể rời thế giới, cho đến trăm năm trước bị càng thêm cường đại Hạ Quốc thay thế.

Toàn cầu nhất thống.

Từ nay chiến tranh biến mất.

Ở mảnh này không có chiến tranh óc thỏ, nghệ thuật thành Lam Tinh chung nhau theo đuổi, nơi này văn hóa không khí cực kỳ dày đặc, điện ảnh âm nhạc hội họa văn học thư pháp đời từng cái văn nghệ liên quan lĩnh vực cũng trước đó chưa từng có phần vinh hưng thịnh!

"Lý tưởng quốc."

Lâm Uyên là như vậy hình dung.

Càng đem đối Vu Văn nghệ Hành nghề giả mà nói.

Bất quá như thế nào đi nữa Miền Đất Hứa thức lý tưởng quốc, cũng vẫn không hề may mắn phát sinh, Lâm Uyên mặc càng nguyên chủ trên người liền xảy ra như vậy bất hạnh ——

Hắn mắc phải tuyệt chứng.

Không sai, chính là trong kịch ti vi xuất hiện tần số cao vô cùng, lại mỗi lần xuất hiện cũng theo một chầu máu chó tươi đi xuống danh từ:

"Tuyệt chứng" .

Đây là Lâm Uyên sau khi chuyển kiếp ở trong trí nhớ mình phát hiện, chính mình lại thừa kế một cụ không còn sống lâu nữa thân thể, thầy thuốc rất sớm trước liền đối nguyên chủ tình huống xử tử hình:

"Đứa nhỏ này không sống qua 25 tuổi."

Đây là nguyên chủ không thể chịu đựng đau, cho nên hắn lựa chọn uống thuốc ngủ tự sát, đây cũng là Lâm Uyên có thể trở thành cỗ thân thể này tân chủ nhân nguyên nhân, năm nay mười chín tuổi nguyên chủ buông tha hắn còn dư lại không nhiều sinh mệnh ——

Bởi vì sợ chết?

Cho nên lựa chọn tử vong?

Lâm Uyên vốn cũng cho là đây là nguyên chủ lựa chọn tự sát căn do, cho đến hắn càng thâm nhập duyệt đọc nguyên chủ trí nhớ, mới biết sự tình so với chính mình tưởng tượng càng phức tạp một ít:

Nguyên chủ là gia đình độc thân.

Phụ thân hắn rất sớm đã bệnh qua đời.

Là mẹ mẹ một thân một mình đem hắn nuôi lớn.

Nguyên chủ từ nhỏ đã thể nhược nhiều bệnh, hở một tí lên cơn sốt đến hôn mê, vì chữa bệnh, ba ngày hai lần nằm viện, cự Đại Hoa tiêu, toàn dựa vào mẹ mẹ một người gánh vác.

Có tiền là mượn.

Có tiền là mẹ mẹ kiếm.

Vì đem hắn nuôi lớn, mẹ mẹ không biết bị bao nhiêu khổ, chớ nói chi là, nguyên chủ còn có một cái tỷ tỷ, một cô em gái ——

Tỷ tỷ và muội muội cũng rất hiếu chuyện.

Cứ việc bởi vì nguyên chủ quan hệ, các nàng chưa từng có quá cái gì tốt thời gian.

Do sớm kiếm tiền bù gia đình, tỷ tỷ buông tha học nghiên cơ hội.

Vì giảm bớt gia đình gánh nặng, muội muội cũng là từ nhỏ liền bắt đầu xuyên tỷ tỷ xuyên qua quần áo cũ.

Mà đề chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ là .

Nguyên chủ mất đi truy đuổi mơ mộng tư cách.

Hắn vốn là thanh nhạc hệ học sinh, trời sinh liền nắm giữ cường đại giọng hát, giọng nói điều kiện ở chuyên nghiệp bên trong là hoàn toàn xứng đáng số một, hắn mơ mộng, đó là trở thành một danh ca sĩ.

Nhưng năm thứ nhất đại học thời điểm, hắn bệnh lại một lần nữa phát tác, lần này phát tác đưa đến hậu quả trực tiếp chính là:

Nguyên chủ không cách nào nữa ca hát.

Hắn cuống hòng bị cháy hỏng, không cách nào nữa gánh vác liên tục cường độ cao thanh nhạc huấn luyện, chớ nói chi là hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo cao âm ——

Bất đắc dĩ.

Hắn chuyển đến cũng chẳng phải giới Soạn nhạc hệ.

Hơn nữa ở năm thứ hai đại học năm này, lựa chọn tự sát.

Không chỉ là nhân vì giấc mộng tao ngộ đã kích, càng bởi vì hắn không nghĩ lại liên lụy gia nhân, sinh mệnh một khi mở ra đêm ngược, từng giây từng phút, đều là hành hạ.

Tiêu hóa những ký ức này.

Xuyên việt tới Lâm Uyên hoàn toàn có thể lý giải nguyên chủ quyết định, hắn không cách nào đứng ở đạo đức điểm cao chỉ trích nguyên chủ quá hèn yếu.

Chỉ có thể nói .

Mỗi người đều có mỗi người bất hạnh, mà có vài người bất hạnh so sánh với người bình thường, càng thêm khó có thể chịu đựng thôi.

Cái này cùng Phật nói "Nhân sinh tới tất cả khổ" hiệu quả như nhau.

Nhưng Lâm Uyên không sẽ chọn tự sát.

Mặc dù hắn thừa kế cỗ thân thể này, vẫn là một cụ rất khó sống qua 25 tuổi thân thể, nhưng ít ra còn có vài năm có thể giày vò . Chứ ?

Sao điểm bài hát.

Sao điểm thư.

Chuyên chở văn hóa.

Cho người nhà kiếm ít tiền.

Là, Lâm Uyên đã rất khó sửa đổi chính mình tuyệt chứng số mạng, nhưng còn dư lại không trong nhiều thời gian, hắn có lẽ có thể thay đổi người nhà vận mệnh.

Ý nghĩ như vậy rất khẩn cấp.

Lâm Uyên không phân rõ đây là nguyên chủ ý chí, còn là chính bản thân hắn nguyện vọng.

Có lẽ hắn thừa kế, tuyệt không chỉ có chỉ là nguyên chủ trí nhớ, còn bao gồm toàn bộ hi vọng ai nhạc, cùng phần kia thần bí huyết mạch liên kết.

Như vậy cảm giác Lâm Uyên cũng không kháng cự.

Nhưng khi Lâm Uyên định nhớ lại một ít kiếp trước văn nghệ tác phẩm lúc lại ngạc nhiên phát hiện, chính mình lại cái gì cũng không nhớ gì cả, tựa như cùng chính mình quên chính mình kiếp trước tên gọi là gì.

Kiếp trước như một trận Huyền Mộng.

Tỉnh mộng, cũng sẽ không còn lại cái gì.

Ta đây xuyên việt mà ý đồ đến nghĩa là cái gì?

Nội tâm của Lâm Uyên hỏi như vậy.

Sau đó trong đầu của hắn, vang lên một đạo không tính là trả lời trả lời: 【 huyết dịch kiểm tra trung . Gien kiểm tra trung . Tròng đen kiểm tra trung . Độ phù hợp phần trăm chỉ 99.36 . Phù hợp tiêu chuẩn . Kho tài liệu lựa chọn . Thái Dương Hệ địa cầu . Hệ thống đang ở trói chặt trung . 】

Hệ thống?

Lâm Uyên biết.

Mặc dù trí nhớ chi tiết cũng mơ hồ, nhưng kiếp trước xem qua nhiều chút hệ thống lưu Internet văn đàn, hắn vẫn có ấn tượng, biết đây là kim thủ chỉ, đây cũng là hắn xuyên việt ý nghĩa chỗ.

Không hề suy nghĩ lung tung.

Hắn yên lặng chờ đợi hệ thống gắn.

Cũng không lâu lắm, kia cơ giới như vậy dòng điện âm thanh lại lần nữa với trong đầu hắn vang lên: 【 gia trì thành công, văn nghệ hệ thống trói chặt hoàn thành! 】

"Người tốt."

Lâm Uyên chủ động chào hỏi.

【 ngài khỏe chứ, kí chủ, chúc mừng ngài bằng định văn nghệ hệ thống, bốn hệ thống tương sẽ đem hết khả năng trợ giúp ngài trở thành Lam Tinh nghệ thuật gia, ngài có thể thông qua đại não suy nghĩ cùng hệ thống trao đổi, phía dưới đem lấy văn tự hình thức vì ngài biểu diễn kí chủ tin tức. 】

Tiếng máy dừng lại.

Lâm Uyên trước mắt xuất hiện trong suốt phụ đề.

【 tuổi tác: 19 】

【 tuổi thọ: 22 】

【 hội họa: 45 】

【 văn học: 105 】

【 âm nhạc: 1038 】

【 tổng hợp: 1188 】

【 còn lại: Chờ đợi mở ra 】

【 chú thích: Trừ tuổi tác cùng tuổi thọ ngoại, mỗi người chia loại trị số đại biểu hàm nghĩa vì danh vọng, gần kí chủ bốn nhân ở nên lĩnh vực lấy được ngoại giới cùng với nghiệp giới công nhận độ, trên lý thuyết tới nói không có hạn mức tối đa giá trị, danh vọng giá trị càng cao, kí chủ đạt được lợi ích càng nhiều. 】

Tuổi thọ là . 22?

Hệ thống tựa hồ biết ý tưởng của Lâm Uyên.

Lại một hàng chữ màn xuất hiện: 【 25 tuổi là kí chủ trên lý thuyết có thể sống đến cực hạn tuổi tác, cân nhắc đến tình huống thực tế, kí chủ sống tối đa đến hai mươi hai tuổi, hơn nữa sẽ ở hai mươi một tuổi thời điểm, hoàn toàn tê liệt. 】

"Có thể trị không?"

Lâm Uyên ở tâm lý đặt câu hỏi.

Hệ thống: 【 làm kĩ chủ danh vọng đi đến hệ thống danh vọng tiêu chuẩn, sẽ có được hệ thống chữa trị, thông qua mấy tua chữa trị, có thể đi đến hồi phục tiêu chuẩn, mỗi đi đến nhất định danh vọng giá trị, hệ thống cũng sẽ nhắc nhở kĩ chủ. 】

Ý tứ đó là có thể trị.

Lâm Uyên thuận thực hỏi: "Tân thủ gói quà lớn đây?"

Có lẽ là Lâm Uyên quá thông thạo rồi, cho tới hệ thống đều có chút theo không kịp Lâm Uyên tiết tấu, trầm mặc mấy giây mới đáp lại: 【 tân thủ gói quà lớn đã gửi đi đến kĩ chủ hậu trường thương khó. 】

"Tiến vào thương khó."

Lâm Uyên vừa dứt lời, liền thấy trước mắt xuất hiện tương tự với trò chơi ba lô như thế giả tưởng giao diện, trong đó thứ nhất ô lưới bên trong, rõ ràng là nhất đoạn nội tôn không lớn âm tần ——

Ca khúc: « Sinh Như Hạ Hoa » .

Tân thủ gói quà lớn liền một ca khúc?

Phiền toái đem "Đại" tự loại trừ thật sao?

Nội tâm của Lâm Uyên nhờ nước bọt đồng thời, đem bài hát nghe qua một lần, chỉ là khúc nhạc dạo vang lên, hẳn cũng đã chắc chắn này liền là trong trí nhớ mình bài hát kia tác phẩm.

Trên thực tế.

Hắn mở ra bài hát này trong nháy mắt, kiếp trước đối với cái này bài hát trí nhớ liền trong nháy mắt dâng lên trong lòng, trước đó, hẳn lại sống chết không nhớ nội này thủ ca khúc điều cùng với ca từ.

Lâm Uyên ước chừng là biết hệ thống lộ số rồi.

Trước mặt cái gọi là danh vọng giá trị loại, đại khái chính là mình phát hành ca khúc, sau đó đạt được đủ công nhận loại ngoạn ý nhi đi, khi loại này công nhận đi đến cấp bậc nhất định, chính mình là có thể trị bệnh không cần thật sớm dẫn hộp cơm rồi .

Thật đúng là qua loa lấy lệ thiết lập.

Hệ thống tựa hồ đối với Lâm Uyên nhờ nước bọt rất bất mãn, kịp thời bổ sung một cái thiết lập: 【 kĩ chủ ở đạt được danh vọng giá trị đồng thời, còn có thể đạt được cơ hội bốc thăm, trúng giải tỷ lệ cực cao. 】

"Ồ."

Lâm Uyên phản ứng bình thản.

Hắn đang suy nghĩ ca khúc chuyện.

Hắn đây thanh đã bị hư, mặc dù « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này âm vực yêu cầu cũng không cao, nhưng dựa theo lời dặn của bác sĩ, Lâm Uyên cũng không cần ca hát tốt.

Bất quá này không làm khó được Lâm Uyên.

Chính mình hát không đến có thể cho người khác hát.

Chỉ cần có thể đạt được danh vọng liền có thể, mặc dù từ đạo lý đi lên nói, ca hát nhân dễ dàng hơn nổi danh, nhưng Lâm Uyên cũng không thích nổi danh, thậm chí có chút đáng ghét nổi danh ——

Hắn cũng không biết tại sao.

Có thể là chịu rồi kiếp trước ảnh hưởng?

Cứ việc Lâm Uyên không nhớ rõ trí nhớ kiếp trước rồi, nhưng hắn có thể mơ hồ cảm giác, chính mình kiếp trước chắc cũng là rất lợi hại, nói không chừng còn có nhất định thành tựu đây.

Bài hát này cũng rất có ý tứ.

Ít nhất rất thích hợp nguyên chủ tình huống.

Nghĩ tới đây Lâm Uyên bỗng nhiên có chút hiếu kỳ: "Hệ thống, ta xuyên việt đến cái thế giới này, kiếp trước kia ta, trực tiếp trên địa cầu biến mất sao?"

Hệ thống: 【 nhân sinh trao đổi 】

Hệ thống đã thăm dò Lâm Uyên bộ sách võ thuật, người này năng lực hiểu phi thường cường đại, lại năng lực tiếp nhận cũng rất lợi hại, thích đơn giản trực tiếp, không cần phải giải thích quá nhiều, cho nên cũng bắt đầu lời ít ý nhiều đứng lên.

"Nhân sinh trao đổi sao."

Ánh mắt của Lâm Uyên có chút chột lóe, chột lộ ra âm ái nụ cười, có người thay thế mình sống tiếp cảm giác, thực ra còn không ý lại.

Phản chính tự mình độc thân.

Có lẽ rất nhiều chuyện không biết, nhưng kiếp trước những ký ức ấy mơ hồ đường ranh, Lâm Uyên đại khái có thể đem phác họa.

Không được tốt lắm, cũng không đoán tệ hại.

Thực ra lại tệ hại nhân sinh, chung quy tốt sinh nhật mệnh tiến vào đếm ngược đi, chúc xa lạ người cũng có thể có một hệ thống, mà là không phải lại một lần nữa Sinh Như Hạ Hoa ——

Ít nhất, chúng ta vẫn tồn tại.

// sinh như hạ hoa : <https://www.youtube.com/watch?v=Aai8LYiccq8>

Chương 2: Ca Đoàn Tân Nhân Quý

"Nguyên lai người ở đây miêu đây."

Lâm Uyên bên tai vang lên một giọng nói, ngay sau đó, một Trương Anh tuấn mà trắng nõn mặt, chặn lại trước mắt sáng chói tinh không.

"Giản Dịch."

Lâm Uyên theo bản năng hô lên tên đối phương.

Cái này dáng ngoài anh tuấn, vóc người thon dài nam sinh, là Lâm Uyên tiểu học đồng học kiêm THCS đồng học kiêm bạn học chung thời đại học

Chân chính đồng đảng.

Mà bây giờ, vị này đồng đảng đã đưa tay, đem Lâm Uyên từ dưới đất kéo lên.

Ngay sau đó Lâm Uyên cảm giác trên vai trầm xuống, một món nữ thức áo khoác đã khoác ở trên người mình.

Hắn quay đầu, thấy một tấm đẹp dễ mặt mày vui vẻ.

Đây là một cái nữ sinh, tóc dài khoác trên vai, lược thi phần trang điểm, Quốc Sắc Thiên Hương.

"Hạ Phồn."

Với thấy Giản Dịch lúc không kìm lòng được như thế, Lâm Uyên giống vậy hô lên tên đối phương.

Vì vậy kêu Hạ Phồn nữ sinh giống như Giản Dịch, là Lâm Uyên tiểu học đồng học kiêm THCS đồng học kiêm bạn học chung thời đại học

Lại một cái đồng đảng.

"Buổi tối có phong, nhớ phủ thêm áo khoác tái xuất môn."

Hạ Phồn dặn dò Lâm Uyên, cứ việc nàng và Giản Dịch, cùng với thao trường chạy bộ người sở hữu, cũng chỉ mặc phù hợp mùa hè ăn mặc phong cách tay ngắn loại.

"Được."

Lâm Uyên mở miệng.

Kết quả mới một câu nói, Giản Dịch cùng Hạ Phồn liền không hẹn mà cùng theo dõi hắn, ánh mắt mang theo một tia hồ nghi.

"Tại sao ta cảm giác người không đúng chỗ nào?"

Nói những lời này là Giản Dịch.

Mặc dù Hạ Phồn không nói gì, nhưng Hạ Phồn biểu tình đã đã nói rõ, nàng cũng là với Giản Dịch như thế cái nhìn.

"Bởi vì ta đã không hoàn toàn đúng Lâm Uyên rồi."

Lâm Uyên cười nói, cảm giác mình cách nói vẫn tương đối khách quan, hẳn có một nửa thuộc về nguyên chủ —— ít nhất hẳn hi vọng ai nhạc, thân thể của hẳn lông da, vẫn thuộc về nguyên chủ.

"Người bị quỷ quái bám vào người?"

Giản Dịch phình bụng cười to, ngược lại không nghi ngờ gì.

Hạ Phồn biểu tình cũng không khỏi bình thường trở lại đi xuống.

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy hẳn liền có thể yên tâm thoải mái không giải thích nữa.

Hạ Phồn cùng Giản Dịch cùng Lâm Uyên từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cho nên đối với Lâm Uyên tình huống biết gốc biết rễ.

Cũng vì vậy, hai người từ nhỏ đã một mục chiếu cố thân thể là không phải cực kỳ tốt Lâm Uyên.

Từ trong tình cảm mà nói, Lâm Uyên không nghĩ lừa dối hai người, nhưng lại không thể không thích hợp tiến hành lừa dối.

"Lâm tiên sinh, ta khách quan nói một câu."

Giản Dịch nghiêm túc nói: "Cái gọi là 【 Tiểu Thuyết Gia 】 đâu rồi, đây chính là Lam Tinh các Đại Châu người trẻ tuổi trên Internet thống nhất bầu bằng phiếu ra thập đại tội ngưỡng mộ trong lòng một trong những nghề, coi đây là mục tiêu mà cố gắng mọi người không đêm xuể, người chỉ dựa vào nhất thời yêu thích liền muốn ở cái nghề này bộc lộ tài năng thật sự là quá khó khăn nhiều chút, cho nên không cần phải ở dạ hắc phong cao sơn cỏ bên trên thời Lãnh Phong hoài nghi nhân sinh."

"Tiểu Thuyết Gia ."

Ánh mắt của Lâm Uyên có chút chớp động.

Giản Dịch nhắc tới tiểu thuyết là có nguyên nhân.

Bởi vì trước đây không lâu, nguyên chủ nảy sinh liên quan tới viết tiểu thuyết ý nghĩ, hơn nữa biến thành hành động, năm thập vạn chữ bản thảo tham gia một cái Internet yêu cầu viết bài hoạt động, định lấy 【 Tiểu Thuyết Gia 】 thân phận xuất đạo.

Loại này yêu cầu viết bài rất náo nhiệt.

Bởi vì một khi 【 Tiểu Thuyết Gia 】 xuất đạo thành công, không chỉ có trúng thưởng người tác phẩm sẽ có được trân quý xuất bản cơ hội, nếu như tác phẩm lượng tiêu thụ đi đến tiêu chuẩn nhất định lời nói, còn có thể tiến hành hoạt hình thậm chí còn điện ảnh, hoặc là trò chơi loại soạn lại.

Đây là vô số lấy Tiểu Thuyết Gia vì phần đầu mục tiêu mọi người thật sự tha thiết ước mơ sự tình!

Trọng yếu nhất là, phi thường kiếm tiền!

Nhưng rất đáng tiếc .

Chính là bởi vì loại hoạt động này vô cùng hấp dẫn, mà nguyên chủ tiểu thuyết sáng tác thiên phú lại là thật một dạng cho nên yêu cầu viết bài vòng

thứ nhất giám khảo, nguyên chủ tác phẩm dự thi liền chịu khổ đào thải. Giản Dịch vì vậy mà nghĩ rằng, mình là bởi vì yêu cầu viết bài không thông qua, cho nên mới một người ở thao trường thời Lãnh Phong.

Nhưng mà .

Vô luận Lâm Uyên hay lại là nguyên chủ,

Thực ra cũng không thêm để ý tràng này yêu cầu viết bài kết quả.

Nguyên chủ sẽ chọn tự sát, cũng với yêu cầu viết bài thất bại không có một mao tiền quan hệ, dù sao hẳn tham gia yêu cầu viết bài liền là một loại chơi đùa mà thôi.

Vạn nhất kiếm tiền đây?

Hắn là ôm loại tâm lý này đi làm chuyện này.

Nguyên chủ là một cái vô thời vô khắc không nghĩ sớm một chút tốt nghiệp kiếm tiền nhân.

Hắn luôn là ôm một loại đối với người nhà áy náy trong lòng mà cố gắng phấn đấu.

Hắn cảm thấy tỷ tỷ, muội muội, còn có muội muội, cũng hy sinh cho hắn rồi quá nhiều, cho nên hắn muốn hết mình có thể bồi thường các nàng.

Làm ca sĩ, không chỉ là nhân vì giấc mộng.

Mà là bởi vì, cái nghề này, có thể kiếm nhiều tiền!

Ngàn vạn đừng nói cái gì "Mơ mộng không cho kim tiền tới ô nhục" lời độc ác.

Đối nguyên chủ mà nói, nếu như ô nhục mộng nghĩ có thể đạt được kim tiền, hẳn rất hi vọng chính mình mơ mộng mau mau bị ăn mòn đến thiên sang bách không ——

Như vậy hẳn liền có thể vì muội muội mua một bộ đẹp để áo đầm.

Vì tỷ tỷ giải phóng cuộc đời của mình.

Để cho muội muội cũng sẽ không khổ cực như vậy công việc.

"Đừng nghe Giản Dịch."

Hạ Phôn cũng cho là Lâm Uyên là đang ở vì yêu cầu viết bài thất bại sự tình mà ảo não.

Bất quá nàng không có khuyên Lâm Uyên buông tha, mà là khích lệ hắn tiếp tục giữ vững: "Thực ra tương tự yêu cầu viết bài có rất nhiều, tỷ như tháng sau, Lam Tinh bài danh hàng đầu xuất bản phương 【Ngân Lam Thư Khố】 sẽ tổ chức 'Siêu Tân Tinh' yêu cầu viết bài, đến thời điểm ngươi có thể tham gia thử một chút."

"Nhờ cậy a Hạ Phôn."

Giản Dịch nâng trán: "Lâm Uyên liền một cái gà rừng yêu cầu viết bài cũng thông không qua được, ngươi để cho hắn đi khiêu chiến 【Siêu Tân Tinh】?"

"Trọng ở tham dự chứ sao."

Hạ Phồn chột dạ nói, thực ra nàng cũng không hi vọng nào Lâm Uyên thành công, nàng liền là đơn thuần hi vọng Lâm Uyên có thể tìm cho mình chút chuyện làm, từ cuồng hống xảy ra vấn đề, chuyển tới Soạn nhạc hệ sau đó, Lâm Uyên tâm tính một mực là không phải rất tốt.

Giản Dịch không có Hạ Phồn nhẫn nại.

Hắn chính nước miếng văng tung tóe với Lâm Uyên phổ cập khoa học đến tình huống căn bản: "Ngay cả ta cái này không chú ý giới tiêu thuật nhân đều biết Siêu Tân Tinh khủng bố đến mức nào, người dự thi cơ bản đều là nhiều chút vì xuất đạo mơ mộng mà phấn đấu nhiều năm lão điều, thậm chí thỉnh thoảng sẽ có một ít đã xuất đạo nhưng lẫn lộn không quá như ý tham gia, ngược lại đối với rất nhiều người mà nói, bút hiệu đổi một lần bí danh mở một cái, bọn họ chính là cái gọi là người mới."

Tổng kết một câu nói: Siêu Tân Tinh là thân tiên đánh nhau.

"Biết, biết."

Lâm Uyên cười cắt đứt Giản Dịch lời nói, nội tâm lại âm thầm nhớ Siêu Tân Tinh chuyện.

Ở nghệ thuật không khí dày đặc thế giới, tựa hồ đạt được công nhận độ con đường nhiều một cách đặc biệt đây.

Bất quá bây giờ mình còn không có tiểu thuyết.

Phải đợi hệ thống bên này khuynh tình cung cấp mới được.

Ngược lại là « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này, Lâm Uyên phải nghĩ biện pháp tuyên bố ra ngoài, hắn không khỏi nhìn về phía Hạ Phồn ——

Hạ Phồn là thanh nhạc hệ học sinh.

Ở Lâm Uyên không đổi ngành thời điểm, hai người hay là bạn học cùng lớp, liên chuyên nghiệp năng lực mà nói, Hạ Phồn nhất định là không có vấn đề, nàng ca hát thiên phú ít ỏi thua kém mất đi giọng nói trước Lâm Uyên.

Nhưng Hạ Phồn không thích hợp « Sinh Như Hạ Hoa » .

Hạ Phồn giọng nói thích hợp hơn hát lưu hành, « Sinh Như Hạ Hoa » là đại biểu một loại ca dao phong cách, Lâm Uyên không đến nỗi đem bài hát này cố gắng nhét cho Hạ Phồn đi hát.

Hơn nữa, Hạ Phồn chỉ là học sinh.

Học sinh phát bài hát, chẳng lẽ muốn thông qua Internet con đường sao? Kia đạt được công nhận tốc độ cũng quá chậm nhiều chút, không có nhất định tuyên truyền, bài hát này coi như đá chìm đáy biển cũng không thể không khả năng sự tình.

"Thế nào?"

Hạ Phồn thấy Lâm Uyên nhìn mình chậm chậm, cảm giác có chút kỳ quái: "Người là muốn ăn cái gì hay lại là muốn uống gì, bây giờ ta cho người đi mua."

"Là không phải."

Lâm Uyên nói: "Ta có người bằng hữu . Ân, bằng hữu, hẳn viết một ca khúc muốn phát hành, nhưng không biết nên làm sao bây giờ, các người có cái gì con đường đề cử sao?"

"Người có phải hay không là choáng váng?"

Giản Dịch bĩu môi nói: "Người khi đó là không phải lấy năm chục ngàn đồng tiền giá cả, bán đứng chính mình ấy ư, có bài hát đương nhiên là tìm công ty a."

Lâm Uyên sững sờ, chột bưng tỉnh.

Nguyên Chủ Khảo bên trên Ma Đô âm nhạc học viện sau đó, cho thấy kinh người giọng nói thiên phú, cho nên năm thứ nhất đại học thời điểm liền ký một nhà Entertainment, ký hợp đồng phí chính là năm chục ngàn đồng tiền

Nguyên chủ quá cần tiền rồi.

Cho nên dù là nguyên chủ biết rõ năm chục ngàn đồng tiền ký hợp đồng phí thật rất giá rẻ, nhưng vẫn là không chút do dự ký tên kỳ hạn tám năm hiệp ước, mà hẳn bắt vào tay ký hợp đồng phí chính là trước tiên giao cho mục!

Có thể chẳng ai nghĩ tới .

Cái kia giọng nói thiên phú kinh người thiếu niên, lại đang ký hợp đồng không lâu sau, cũng không còn cách nào ca hát.

Gặp phải loại chuyện này, ký Lâm Uyên Entertainment chỉ có thể tự nhận xui xẻo, từ nay đổi Lâm Uyên mặc kệ rồi.

Đại khái cũng là biết Lâm Uyên tình huống gia đình, cho nên công ty không tìm hẳn phải bồi thường loại, chỉ là một mực cũng không nhắc giải ước chuyện, đoán chừng đều quên công ty ký hợp đồng ca sĩ bên trong còn có Lâm Uyên như vậy nhân vật số má.

"Không đúng."

Ở Lâm Uyên suy nghĩ thời điểm, Giản Dịch bỗng nhiên lấy lại tinh thần: "Lâm tiên sinh, người chừng nào thì có ta cùng Hạ Phồn không nhận biết bạn?"

"Vô tình là bạn."

Hạ Phồn che miệng cười trộm, ngay sau đó nói: "Nếu như muốn phát bài hát lời nói lập tức liền có một cơ hội, bởi vì mấy ngày nữa chính là mỗi năm một lần 【Ca Đàn Tân Nhân Quý】 , đến thời điểm các đại giải trí công ty cũng sẽ phát lực, điều kiện tiên quyết là người có thể đủ đi đến công ty ghi danh tiêu chuẩn ."

"Biết."

Lâm Uyên cũng lộ ra nụ cười.

Đây chính là nghệ thuật gia Miền Đất Hứa, vui chơi giải trí thịnh hành lý tưởng chi quốc!

Chỉ cần người có năng lực, thành danh con đường thăm dò đơn giản là trải ở giảng khắp nơi, duyên triển tới người cửa nhà!

Ca Đoàn Tân Nhân Quý.

Đây chính là trong đó một cái thành danh con đường, đây cũng là Lam Tinh vì bồi dưỡng âm nhạc nhân tài mà cố ý thiết lập quy tắc:

Hàng năm tháng mười một, Lam Tinh các nơi cũng sẽ tổ chức một lần Ca Đoàn Tân Nhân Quý hoạt động!

Đến lúc đó, ca đoàn các tiền bối sẽ ăn ý không phát chuyên tập thậm chí đơn khúc, tạm thời ngừng buôn bán, tốt cho bọn hậu bối lưu lại một định không gian.

Thậm chí có tiền bối sẽ ở tháng mười một, chủ động cho coi trọng hậu bối những người mới đánh bằng.

Sau đó các đại giải trí công ty, cũng sẽ bắt cơ hội như vậy, toàn lực đẩy ra ca đoàn người mới!

Vốn là Lâm Uyên là có cơ hội như vậy ở người mới cuối mùa xuất đạo.

Nhưng rất đáng tiếc, hẳn hiện tại chỉ có thể tranh thủ lấy một cái ca khúc chế thân phận xuất đạo rồi.

Bất quá .

Lâm Uyên dù sao không còn là nguyên chủ rồi.

Cho nên có thể lấy ca khúc chế thân phận xuất đạo ngược lại càng làm cho Lâm Uyên cảm thấy vui vẻ, bởi vì liên Lam Tinh phân trưởng kiêu mà nói, thông lệ là 2. 5 so với 2. 5 so với 5.

Nói đơn giản:

Một ca khúc bằng vào hoặc là nghe đài sinh ra lời, công ty lấy đi năm phần mười, còn lại năm phần mười, chính là do ca sĩ cùng ca khúc chia một nửa.

Nếu như ca sĩ có hai vị .

Vậy thì hai vị ca sĩ phân 2. 5 .

Nếu như ca khúc có hai vị, là Soạn nhạc lấy thêm một ít, viết lời bớt lấy một ít, cụ thể nhìn hợp đồng nói thế nào.

Lâm Uyên không cần quan tâm cái này.

Hẳn ca khúc đảm nhiệm, lại soạn nhạc hiệu quả cũng đã có sẵn làm xong, bây giờ yêu cầu, chỉ là công ty cung cấp một cái đánh vào người mới cuối mùa con đường.

Chương 3: Quân lệnh trạng

"Làm gặp phải một thủ ca khúc quan điểm chính tương đối dài, mọi người có thể mang phân chia giải thành mấy cái Tiểu Đoạn, cũng chính là chúng ta thường nói vui câu, mỗi một vui câu trình diễn cũng sẽ hơi có chút khác biệt, tỷ như đoạn này."

Hôm sau buổi sáng.

Soạn nhạc hệ bài chuyên ngành.

Lâm Uyên nghe lão sư giảng giải, một bên ở trên quyển sổ làm lớp ghi chép.

Nguyên chủ mặc dù là từ thanh nhạc hệ chuyển đến Soạn nhạc hệ, lại Soạn nhạc thiên phú không cao lắm, nhưng với âm nhạc liên quan lĩnh vực, đều tại nguyên chủ hứng thú trong phạm vi.

Mà bây giờ Lâm Uyên cũng cùng nguyên chủ như thế, đối âm nhạc hứng thú dồi dào.

Hắn có thể không hi vọng sau này mình lấy ra một nhóm ca khúc, kết quả liền khuông nhạc cũng nhận thức không thuần thực.

Chỉ là Lâm Uyên không nghĩ tới, nghiêm túc bên trên bài chuyên ngành, vẫn còn có thu hoạch ngoài ý muốn ——

Hắn bên tại bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm nhắc nhở: "Đình đông, kiểm tra đến kí chủ chính đang học Soạn nhạc kiến thức, kích động nhiệm vụ tân thủ."

Ngay sau đó.

Lâm Uyên trước mắt, đồ vật ra mấy hàng hiện lên ánh sáng nhạt lam sắc

【 nhiệm vụ danh xưng: Học sinh nhiệm vụ chính là học tập 】

【 nội dung nhiệm vụ: Lần tiếp theo học viện bài chuyên ngành an bài nhạc lý trong cuộc thi tiến vào lớp học trước 25 danh 】

【 quest thưởng: Đạt được Thanh Đồng bảo rương một cái 】

Này nhiệm vụ tân thủ tới thật đột ngột, nhưng Lâm Uyên lại không có quá cảm thấy ngoài ý muốn.

Không phát hành nhiệm vụ hệ thống hay lại là hệ thống sao?

Ngay sau đó hắn liền suy tính tới nhiệm vụ này khó khăn:

Tân Châu Âm Nhạc Học Viện quang Soạn nhạc hệ liền suốt mười ban, mỗi một ban có ngũ thập nhân tả hữu, mà Lâm Uyên chỗ lớp học, vừa lúc là năm mươi người.

Bất quá này không có quan hệ gì với Lâm Uyên.

Bởi vì hắn không cần với những lớp khác cấp học sinh so với.
Nhiệm vụ tân thủ chỉ yêu cầu Lâm Uyên có thể tại hạ lần trong cuộc thi tiến vào bên trong lớp học trước 25 danh.

Đây đối với Lâm Uyên mà nói, vấn đề là không phải rất lớn.

Bởi vì bình thường Lâm Uyên bài chuyên ngành bài danh ở lớp học 30 danh tả hữu, chỉ cần hơi chút gia tăng kinh lực, thì có thể tiến vào lớp học trước 25 danh.

"Nhiệm vụ thất bại sẽ như thế nào?"

Lâm Uyên tại nội tâm hiếu kỳ hỏi hệ thống: "Sẽ bị hệ thống điện giật sao? Vẫn bị hệ thống xóa bỏ? Chờ một chút!"

Lâm Uyên hơi biến sắc mặt: "Chẳng lẽ muốn trừ tiền chứ? Không thể nào không thể nào không thể nào?"

【 hệ thống đệ nhất quy tắc: Vĩnh viễn không thể gây tổn thương cho hại kí chủ 】

【 ngoài ra hữu tình nhắc nhở: Điện giật, xóa bỏ, mỗi một dạng cũng so với trừ tiền đáng sợ, mời kí chủ phân rõ chủ thứ 】

"Không giữ tiền là được."

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm, nhưng chợt hắn rồi đột nhiên ý thức được, coi như hệ thống muốn trừ tiền, hắn cũng không tiền cho hệ thống trừ .
Sự phát hiện này để cho hắn có chút mất hết hứng thú rồi.

Sau khi tan lớp.

Lâm Uyên chưa có trở về nhà trọ, mà là tìm cái địa phương an tĩnh, từ trong điện thoại di động nhảy ra một cái mã số gọi tới, dãy số chú thích là:

"Người đại diện Triệu Ngọc" .

Điện thoại vang lên hai tiếng liền tiếp thông.

Bên đầu điện thoại kia, là một đạo có chút mệt mỏi thanh âm nữ nhân:

"Lâm Uyên? Người có chuyện gì không?"

Lâm Uyên nói: "Ta có bài hát muốn phát."

Bên đầu điện thoại kia thanh âm thoáng cái trở nên có chút phấn chấn:

"Muốn phát bài hát? Người cuống họng bình phục? Lại có thể ca hát?"

"Là không phải."

Lâm Uyên nói: "Bây giờ ta từ thanh nhạc hệ chuyển đến Soạn nhạc hệ, gần đây trên tay có bài hát, muốn nhìn một chút công ty bên này có thể không thể giúp tìm ca sĩ biểu diễn phát biểu?"

"Như vậy a."

Triệu Giác có chút thất vọng, thanh âm lần nữa trở nên trầm thấp: "Người cũng là muốn muốn tham gia tháng mười một Ca Đoàn Tân Nhân Quý chứ?"

"Ừ."

"Ta phải nhắc nhở người, người là chúng ta Tinh Mang giải trí ký hợp đồng ca sĩ, là không phải công ty ký hợp đồng ca khúc, nội bộ công ty có đặc biệt cùng ca sĩ đối tiếp ca khúc ngành, ca sĩ môn cũng phần lớn có hợp tác với mình ca khúc chế ." Triệu Giác cự tuyệt rất uyển chuyển.

Lâm Uyên lại không hề từ bỏ: "Kia bây giờ ta có thể chuyển tới ca khúc sáng tác ngành sao?"

Hắn rất yêu cầu công ty phát hành cừ đạo.

Không có công ty cung cấp tài nguyên phổ biến rộng rãi, cho dù là một bài rất ưu tú ca khúc cũng rất dễ dàng đá chìm đáy biển, năm trước Tân Nhân Quý bộc lộ tài năng người mới, phía sau tất cả đều có Entertainment tài nguyên chống đỡ.

"Không thể!"

Triệu Giác một tiếng cự tuyệt.

Không khí trầm tĩnh mười giây đồng hồ tả hữu, Triệu Giác bỗng nhiên thờ dài, có chút bất đắc dĩ nói: "Được rồi, người dùng nội bộ công ty con đường mã hóa một chút đem bài hát phát cho ta đi, chất lượng tạm được lời nói, ta tìm người giúp người phát, dĩ nhiên nếu như chất lượng không được lời nói, chúng ta coi như chuyện này chưa có phát sinh qua."

"Cám ơn."

Lâm Uyên nghiêm túc nói tạ.

Triệu Giác là ban đầu ký Lâm Uyên nhân, nàng đã từng đối Lâm Uyên cấp cho kỳ vọng rất lớn, đáng tiếc Lâm Uyên cuồng hợng xảy ra ngoài ý muốn, mất đi giá trị.

Dưới tình huống như vậy, Triệu Giác hoàn nguyện ý giúp Lâm Uyên một tay, đã coi như là rất lớn tình cảm rồi.

"Cứ như vậy đi, treo."

Triệu Giác có chút phiền não bấm dứt điện thoại.

Triệu Giác phiền não, cũng không phải là nhằm vào Lâm Uyên, nhưng là vì Lâm Uyên.

Cũng bởi vì tháng sau chính là Ca Đoàn Tân Nhân Quý, Triệu Giác phải làm sự tình thật sự là quá nhiều.

Dưới tay còn có mấy cái mới vừa ký hợp đồng người mới muốn mượn mỗi năm một lần Tân Nhân Quý thử xông lên vừa xông đây.

Vốn là, Lâm Uyên chắc cũng là này một nhóm người mới trung một vị.

Triệu Giác trước thậm chí muốn mời công ty tối đại bài mấy cái ca khúc đại già xuất thủ, giúp Lâm Uyên chế tạo riêng vài bài hát, để cho Lâm Uyên ở Tân Nhân Quý một tiếng hét lên làm kinh người, bởi vì Lâm Uyên giọng nói thiên phú thật rất tươi đẹp.

Kết quả thiên không Toại Nhân ý.

"Ca sĩ đường đi không thông, cho nên muốn chuyển ca khúc sáng tác con đường?"

Triệu Giác cười khỏ lắc đầu một cái, sáng tác nếu như đơn giản như vậy, tại sao có chút Thiên Vương cấp thiên hậu cấp ca sĩ không tự viết bài hát, còn phải mời chuyên nghiệp ca khúc đại gia viết ca khúc?

Là bọn hắn không muốn sao?

Còn là không phải bởi vì bọn họ không viết ra được các thánh giả thích nghe bài hát tốt.

Ở bây giờ cái thời đại này, một ca khúc làm Khúc Lão sư, địa vị có thể còn cao hơn ca sĩ rất nhiều nhất là lập tức loại này thiết thực trong nghề sinh thái.

Nhạc sĩ chính là đại cha!

Nhân vì một cái công ty, nếu như nắm giữ một vị ngưu bức Nhạc sĩ, kia là có thể nuôi một nhóm ca sĩ.

Trên thực tế, mấy năm này, những người nghe cũng bắt đầu càng ngày càng chú ý Nhạc sĩ tên.

Hiển nhiên đại chúng cũng bắt đầu ý thức được, Soạn nhạc mới là ca khúc linh hồn, biểu diễn thứ hai!

Còn lại như viết lời, soạn nhạc đợi bộ phận, mặc dù cũng vô cùng trọng yếu, nhưng cái kia ở giữa nhất hạch đồ vật, tuyệt đối là so với biểu diễn còn trọng yếu hơn Soạn nhạc ——

Tốt bài hát, tùy tiện phối điểm nhạc khí đều tốt nghe!

Quản người muốn lên Đàn ghi-ta hay lại là Đàn dương cầm cũng hoặc là Guitar bass kèn oboe đầu rồi, thật gặp phải thích chơi, kèn Xô-na đều có thể mượn bài hát chơi đùa ra hoa nhi tới.

"Đứa nhỏ này cũng là người đáng thương."

Nhớ lại đến đi một tí chuyện cũ, Triệu Giác có chút thỏn thức.

Lúc trước Lâm Uyên nằm viện thời điểm, Triệu Giác làm ký Lâm Uyên người đại diện, thực ra đi xem quá hắn, nhưng nàng cuối cùng ở cửa phòng bệnh ngừng lại.

Bởi vì nàng cách cửa phòng, nghe được bên trong phòng bệnh không ngừng truyền ra khàn khàn mà nghẹn ngào tiếng khóc, cái loại này thanh âm, giống như là bị thương con chó nhỏ .

Nhân đều có trắc ẩn chi tâm.

Đây là Triệu Giác nguyện ý giúp Lâm Uyên một tay nguyên nhân.

Không nói thành công hay không, ít nhất phải cho đứa bé kia một cái cơ hội, cũng tốt để cho đứa bé kia biết, trên cái thế giới này, rất nhiều chuyện là không phải chắc hẳn phải vậy đi làm liền có thể thành công.

"Bất quá, người nhưng là hại chết ta."

Triệu Giác thở dài, ưu sầu leo lên gương mặt, đây chính là nàng phiền não căn nguyên ——

Hàng năm một lần Ca Đoàn Tân Nhân Quý, đều là các công ty lớn lực đẩy người mới thời điểm.

Khoảng thời gian này, các công ty lớn có thể nói là đao quang kiếm ảnh, chém giết thảm thiết.

Dù là dỗi mắt bát Đại Châu, Tinh Mang giải trí cũng là có uy tín danh dự công ty.

Mà ở Tân Châu, Tinh Mang giải trí thực lực tổng hợp lại có thể xếp hạng thứ ba!

Nhưng Tinh Mang giải trí đã liên tục ba năm ở Tân Nhân Quý biểu hiện uể oải.

Ba năm này, công ty thành tích tốt nhất một lần, lại là năm trước đẩy ra hai cái chen vào trước 10 người mới, hơn nữa còn đều là thứ chín đệ thập loại này treo ở bảng danh sách cái đuôi .

So với đồng cấp bậc công ty, quả thực dập đầu sầm rôi nhiều chút.

Trong đó đề cho Tinh Mang tức giận là, công ty tử đối đầu, biến cát văn hóa, năm ngoái ở Tân Nhân Quý bảng danh sách trước 10 hàng ngũ trung chiếm suốt bốn tịch.

Bốn tịch trung, còn bao gồm hàm kim lượng rất Cao Đệ nhị cùng thứ ba.

Cái này làm cho Tinh Mang cao tầng môn tập thể không ngóc đầu lên được, dù sao Tân Châu mấy nhà đại giải trí công ty giữa là rất không hợp nhau, vì vậy cao tầng môn chuyện đương nhiên hướng công ty Thủ Tịch người đại diện Triệu Giác làm áp lực.

Triệu Giác bị buộc bất đắc dĩ, ngay trước toàn bộ cao tầng mặt lập được quân lệnh trạng:

Năm nay Tân Nhân Quý nhất định ra một cái tiền tam!

Nếu như không làm được, nàng liền tự xin hàng chức xử lý.

Mà Triệu Giác dám lập quân lệnh trạng nguyên nhân, không chỉ là bởi vì cao tầng ép rất gắt, càng bởi vì Triệu Giác lúc ấy vừa mới ký xuống giọng nói để cho nàng sợ vì Thiên Nhân thiếu niên Lâm Uyên, chính trừ trừ mẫn chí chuẩn bị làm một trận lớn đây ——

Nàng cảm thấy Lâm Uyên có thể giúp chính mình hoàn thành nhiệm vụ này.

Nhưng bây giờ Lâm Uyên cuống hợm phé, quân lệnh trạng lại không có hủy bỏ.

Cao tầng chỉ cần kết quả, sẽ không quản người trung gian xảy ra biến cố gì.

Cho nên Triệu Giác gân đây đang điên cuồng tìm có thể thay thế Lâm

Uyên, giúp mình hoàn thành quân lệnh trạng nhân, vì thế đã liên tục nói lên chín người mới.

Nhưng nội tâm của Triệu Giác cũng rất rõ ràng.

Nàng đã báo lên này chín người mới, đánh vào hai mươi người đứng đầu còn có hi vọng, đánh vào trước 10, liền phải xem vận khí rồi.

Muốn đánh vào Top 5 thậm chí tiền tam?

Hay lại là tằm một cái ngủ đi, trong mộng cái gì đều có.

Công ty tài nguyên có thể phân phối ra mười vị trí, bây giờ chỉ còn một chỗ rồi, Triệu Giác lại vẫn không có tìm được có thể thay thế Lâm Uyên nhân.

Nàng đã thuộc về nửa buông tha trạng thái.

Cho nên hẳn cuối cùng mới chịu đáp ứng Lâm Uyên.

Ngược lại chỉ là người cuối cùng số người, nếu như Lâm Uyên viết ca khúc chất lượng miễn cưỡng hợp cách, tại sao không thỏa mãn một chút cái kia đáng thương hài tử đâu?

Ngay vào lúc này.

Nàng điện thoại di động reo.

Đây là Email thanh âm nhắc nhở, thông qua nội bộ công ty con đường mã hóa gửi tới, phát cái nhân chính là Lâm Uyên.

Mở ra Email.

Triệu Giác giải mật sau đó, thấy được Lâm Uyên phát tới âm tần, tựa đề gọi là: « Sinh Như Hạ Hoa » .

Sinh Như Hạ Hoa?

Triệu Giác không hiểu ý những lời này, nhưng lại có thể mơ hồ có chút ý tưởng câu đối trên nghĩ, nàng đeo tai nghe lên, click phát ra.

Rất nhanh, một ca khúc nghe xong.

Triệu Giác biểu tình có chút ngoài ý muốn, lại có chút giật mình.

Cùng những rất đó tháo tiêu tử bất đồng, Lâm Uyên phát tới ca khúc rất hoàn chỉnh, ngoại trừ nhịp điệu đã phi thường hoàn chỉnh bên ngoài, ngay cả soạn nhạc bộ phận, cũng đã làm xong ——

Này có thể là không phải ngắn hạn có thể làm được đồ vật.

Mà biểu diễn bộ phận, là là thuần túy hừ điều, do máy hợp thành thanh âm.

Chỉ là thanh âm này so với một loại máy giọng nói điện tử mà nói chẳng phải cứng nhắc, lộ ra rất là tự nhiên.

Bất quá Triệu Giác có thể thông qua kinh nghiệm nghĩ rằng, đoạn này không tình cảm gì hừ điều nếu như thay đổi người lớn âm thanh lời nói hẳn rất có làm đầu.

"Có chút ý tứ."

Triệu Giác là một cái người đại diện.

Có lẽ nàng đối Soạn nhạc loại hiểu biết lơ mơ, nhưng thâm nhuần nghề nhiều năm, cơ bản nghĩ rằng cũng không kém.

Nàng cảm thấy « Sinh Như Hạ Hoa » sẽ là một bài rất không tồi ca khúc, bởi vì nàng đã có điểm bị hấp dẫn tới, dù là bài hát này trước mắt chỉ có nhịp điệu cùng giọng nói điện tử hát.

"Người này thật có Soạn nhạc thiên phú?"

Nhiều mày, Triệu Giác liên tục đánh tam điện thoại.

Cú điện thoại đầu tiên gọi cho khảo hạch ngành: "Ta đây có bài hát, các người thẩm một chút, gấp, buổi tối phải cho ta kết quả."

Đây là cần phải cửa khẩu.

Kỹ thuật khảo hạch là phòng ngừa Lâm Uyên « Sinh Như Hạ Hoa » cùng trên thị trường bài hát của còn lại lời đồng, xuất hiện chép lại hiềm nghi, nếu như xảy ra vấn đề, vậy đối với tên công ty dự đã kích là vô cùng nghiêm trọng.

Cái thứ 2 điện thoại gọi cho thủ hạ người đại diện.

Làm Thủ Tịch, Triệu Giác thanh âm lộ ra lời lệ phong hành: "Tối nay viết bài hát, Tân Nhân Quý người cuối cùng vị trí, cho ta mang đến đáng tin, đừng quá làm khó tu âm sư."

Giọng nói không đủ đỉnh phong người mới đối Triệu Giác mà nói đại không kém kém.

Đơn giản liền là công ty tu âm sư nhiều hơn làm thêm giờ công phu mà thôi.

Điện thoại thứ ba gọi cho Lâm Uyên, nàng giọng điệu nhu hoà nhất, xa kém xa trước hai điện thoại cường thế: "Tối nay ta đi trường học các người đón người, chúng ta viết bài hát."

"Được."

Lâm Uyên trả lời.

Giọng điệu này tựa hồ . Cũng không nghĩ là?

Chương 4: Công cụ nhân

Sáu giờ chiều.

Giờ học Trình Cương kết thúc, Lâm Uyên liền nhận được Giản Dịch phát tới tin tức: "Buổi tối cùng nhau ăn cơm sao? Hạ Phồn mời khách nha!"

"Không được, ta buổi tối có chuyện, người và Hạ Phồn ăn đi."

Lâm Uyên trả lời tin tức đồng thời, bước ra cửa trường, mà ở cửa trường học ven đường, giờ phút này chính đậu một chiếc hồng sắc xe con.

"Đã lâu không gặp, lên xe đi."

Hồng sắc xe con bên trái cửa sổ xe quay xuống, một nữ nhân tháo kính mát xuống, mỉm cười đối Lâm Uyên ngoác tay nói.

"Người tốt."

Lâm Uyên đánh xong kêu hậu thượng xe.

Nữ nhân này chính là người đại diện Triệu Giác, nay đêm 30 năm tuổi khoe mắt nàng có nhân hạt nếp nhăn, mỉm cười lúc bình dị gần gũi, không cười lúc nghiêm túc tinh táo, cả người tản mát ra một loại chìm liên quan Luyện Khí tràng.

"Lâm Uyên."

Thông qua trước thử sức liếc nhìn chỗ ngồi phía sau Lâm Uyên, Triệu Giác phát động chân ga: "Bài hát của người thật giống như không có từ, cần muốn ta giúp người tìm người viết chữ sao? Khoảng cách Tân Nhân Quý vào sân chỉ còn mười ngày."

"Không cần, ca từ điền xong."

"Kia soạn nhạc. Dùng người biên tốt?"

"Ừm."

"Được rồi." Triệu Giác cười một tiếng: "Người biết hàng năm tháng mười một Tân Nhân Quý cốt lõi nhất cạnh tranh là cái gì không?"

"Là cái gì?"

Triệu Giác lái xe mắt nhìn phía trước: "Tân Nhân Quý là một cái sơ lược cách nói, thực ra các công ty chân chính cạnh tranh là một cái bảng danh sách, cũng chính là chúng ta Tần Châu âm nhạc Tân Duệ Bảng, chỉ có tiến vào Tân Duệ Bảng top 20, mới cũng coi là bộc lộ tài năng."

"Ồ."

Cái này cũng không mới mẻ.

Triệu Giác ở một cái đèn đỏ trước ngừng lại, quay đầu liếc nhìn Lâm Uyên: "Bài hát của người không tệ, nếu như tháng mười một Tân Duệ Bảng có thể

bắt được một cái không tệ thành tích, ta có thể giúp người đem hiệp ước chuyên tới Soạn nhạc ngành."

"Cám ơn."

Con mắt của Lâm Uyên sáng một cái.

Hắn là muốn hướng Người viết ca khúc phương hướng phát triển, đây cũng là hắn chính đang học chuyên nghiệp, cũng không cần như ca sĩ như vậy xuất đầu lộ diện, lại có thể thu được hệ thống cái gọi là công nhận độ.

Ngay vào lúc này.

Lâm Uyên nghe được âm thanh của hệ thống: "Đinh đông, chúc mừng kí chủ kích động nhiệm vụ mới."

【 nhiệm vụ danh xưng: Ca khúc thứ nhất 】

【 nội dung nhiệm vụ: Thành công thu âm « Sinh Như Hạ Hoa » 】

【 quest thưởng: Thanh Đồng bảo rương một cái 】

Trước nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, bên này thì có nhiệm vụ mới?

Nhìn trước mắt hiện lên tam hành kiêu chữ, Lâm Uyên đối tiếp theo thu âm có chút mong đợi, hắn hi vọng tới nay là có thể lục thành công.

Nửa giờ sau.

Lâm Uyên đi tới Tinh Mang giải trí.

Đây là một cái nhà suốt 21 Tầng nhà chọc trời, người đến người đi giữa toàn bộ mặc đồ chức nghiệp, trước ngực phân biệt mang Tinh Mang giải trí bất đồng ngành thẻ làm việc, công ty lớn dáng điệu hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Triệu tỷ tốt."

Triệu Giác ở Tinh Mang coi như là nhân vật số má, qua lại trực tiếp không ít người cũng chủ động chào hỏi, Triệu Giác chỉ là hơi chút đáp lại một phen, liền trực tiếp mang theo Lâm Uyên lên lầu chín phòng thu âm.

"Triệu tỷ!"

Thấy Triệu Giác đi tới lầu sáu, một tên chờ ở lầu chín mập mạp người đại diện liền vội vàng tiến lên nghênh đón: "Dụng cụ đã điều chỉnh thử không sai biệt lắm."

"Người người đâu?"

Triệu Giác liếc nhìn chung quanh, chỉ thấy phòng thu âm nhân viên làm việc đang bận việc.

"Cái kia ."

Mập mạp người đại diện xoa xoa cái trán mồ hôi: "Trên đường có chút kẹt xe, cho nên người mới còn chưa tới, ta đã thúc giục tên hỗn tiêu tử kia thật là nhiều lần! Chờ hắn đến ta bảo đảm hung hăng mắng hắn!"

"Kẹt xe sẽ không trước thời hạn lên đường?"

Ánh mắt của Triệu Giác rất lạnh: "Nếu như người sẽ không mang người mới liền cho người khác mang! Bắt đầu từ bây giờ tính giờ, trong vòng

mười lăm phút nhân vẫn chưa tới liền đòi cho ta cá nhân tới hát, cho cơ hội cũng không còn dùng được đồ vật!"

"Hảo hảo hảo ."

Mập mạp người đại diện cười xòa, sắc mặt tái nhợt, tay có chút run run lấy điện thoại di động ra chuẩn bị gọi điện thoại thúc giục, Trong lòng đã sớm đem cái kia tới trễ người mới cho mắng chửi rồi một trăm lần.

Lúc này.

Cửa thang máy hạ tới một trợ lý ăn mặc nữ nhân, chạy thẳng tới Triệu Giác phương hướng: "Triệu tỷ, giám đốc bên kia cho người đi qua một chuyện ."
"Biết."

Triệu Giác nâng trán, cảm giác có chút nhức đầu, giám đốc tìm chính mình, khẳng định lại là vì Tân Duệ Băng chuyện.

Cũng trách chính mình quá bành trướng.

Lúc trước lại dám ngay trước công ty các vị cấp cao mặt mũi lập được quân lệnh trạng.

Nhìn một chút Lâm Uyên cái này mặt đầy vô tội người khởi xướng, Triệu Giác cảm giác mình nội giận trong bụng không chỗ ngồi xuất ra.

Nàng chỉ có thể cố nén buồn rầu, ánh mắt mang theo cảnh cáo, đối bên cạnh những thứ này phòng thu âm các nhân viên làm việc, cùng với mập mạp người đại diện nói: "Bài hát là Lâm Uyên viết, một hồi viết bài hát lấy Lâm Uyên ý kiến làm chủ, biết chưa?"

"Được."

Mập mạp người đại diện cùng phòng thu âm một đám các nhân viên làm việc nghe vậy, liền vội vàng hướng về phía Triệu Giác sau lưng Lâm Uyên gật đầu một cái, hiển nhiên không dám không vâng lời Triệu Giác mệnh lệnh.

Lâm Uyên cũng trở về lấy gật đầu hỏi thăm.

Triệu Giác có chuyện rời đi.

Mập mạp người đại diện cũng xuống lầu gọi điện thoại đi.

Lâm Uyên cùng nhân viên làm việc đợi ước chừng mười phút, chợt nghe xa xa truyền tới một trận tiếng quát mắng: "Chỉ cần đến trễ nữa một hồi, người mẹ nó liền không có cơ hội tham gia năm nay Tân Nhân Quý rồi người biết không! Vì vượt qua Tân Nhân Quý xuất đạo người nhà cũng chờ mấy năm? Làm hại ta cũng bị Triệu tỷ một hồi loạn chùy, người nào không biết gần đây Triệu tỷ áp suất thấp, người mẹ nó còn hướng trên hòng súng đạn ."

"Sai lầm rồi sai lầm rồi, ca, ta sai lầm rồi!"

Một tên vóc dáng không Cao Thanh năm, ở vừa mới xuống lầu mập mạp người đại diện trước người đủ loại cúi người gật đầu, nói xin lỗi: "Ta cũng không nghĩ tới năm nay lại có cơ hội xuất đạo! Yên tâm ca! Hôm nay ta bảo

đảm nắm lấy cơ hội, không cho ngài mất thể diện! Cảm ơn người che ta, để cho ta bắt được công ty người cuối cùng Tân Nhân Quý vị trí!"

"Đừng nói nhảm, chuẩn bị viết bài hát."

Mập mạp người đại diện xoay người, dùng sức đè ép chính mình huyết Thái dương, phỏng chừng huyết áp có chút cao.

Thanh niên thở phào nhẹ nhõm, xóa đi cái trán mồ hôi, biểu tình lại vừa là khẩn trương lại vừa là hưng phấn, kết quả ngẩng đầu nhìn lên, bất ngờ thấy được phía trước chính nhìn mình chăm chăm nam sinh ——

"Lâm Uyên?"

Hắn đến gần mấy bước, lại nhìn kỹ Lâm Uyên liếc mắt, xác nhận chính mình không có nhận sai sau, nhất thời vui vẻ: "Thật là người nha, người tại sao lại ở chỗ này? Nha, ta hiểu rồi, người là tới đi làm thêm chứ?"

Lâm Uyên: ". "

Hắn ở nghiêm túc suy nghĩ đối phương là ai, liền nguyên chủ trí nhớ mà nói, cái người này vẫn là có chút quen mắt.

Thanh niên hiển nhiên không biết Lâm Uyên đang suy nghĩ gì.

Hắn ngẩng đầu lên, ưỡn ngực, vỗ một cái Lâm Uyên bả vai: "Tiểu tử người không hổ là chúng ta thanh nhạc hệ ưu tú nhất học đệ a, mới lên năm thứ hai đại học dĩ nhiên cũng làm có thể ở Tinh Mang làm kiêm chức. Nha, đây là đang phòng thu âm công việc sao, vừa nói như vậy học trưởng với người cũng coi như nửa đồng nghiệp!"

Từ trong lòng ngực rút ra ly giữ ấm đưa cho Lâm Uyên.

Thanh niên khoát tay nói: "Đi trước cho học trưởng rót cốc nước, vừa mới một đường chạy tới, cũng làm ta mệt lả, bắt quá điểm này mệt mỏi cũng không coi vào đâu, dù sao chép xong bài hát này, học trưởng liền muốn xuất đạo rồi!"

Lâm Uyên: ". "

Hắn rót cuộc nhớ tới thanh niên là ai.

Người này tên là Tôn Diệu Hỏa, Tàn Châu nghệ thuật học viện thanh nhạc hệ học sinh, trước mắt đã tốt nghiệp.

Thanh nhạc hệ tổ chức hoạt động, có một ít người tốt nghiệp trở lại trường diễn xuất tiết mục bảo lưu, đối phương chính là như vậy cùng nguyên chủ nhận thức, cho nên hắn xác thực coi như là Lâm Uyên học trưởng.

Hơn nữa vì vậy Tôn Diệu Hỏa thực lực không tệ, cho nên mới vừa tốt nghiệp hãy cùng Tinh Mang giải trí ký hợp đồng, thanh nhạc hệ học đệ học muội chúng ta đối với Tôn Diệu Hỏa cái này ký công ty lớn, tương lai rất có thể trở thành ca sĩ học trưởng còn là phi thường sùng bái.

Mặc dù Lâm Uyên cũng ký Tinh Mang giải trí, bắt quá Lâm Uyên cho tới bây giờ không có tuyên truyền quá chuyện này, dù sao hắn tình huống thân thể rất đặc thù, cho nên chuyện này cũng liền Hạ Phồn cùng Giản Dịch hai biết đến, những người khác không biết.

"Ngó ra làm gì chứ?"

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Đi giúp ngược lại ta thủy a, học trường còn phải viết bài hát đầu rồi, một hồi người cũng ở bên cạnh nhìn một chút, học tập một chút kinh nghiệm, đối với người mới có lợi."

"Được."

Lâm Uyên đi rót nước.

Chung quanh mấy cái phòng thu âm nhân viên làm việc sắc mặt cổ quái.

Tôn Diệu Hỏa mập mạp người đại diện mới vừa quay đầu, liền thấy Tôn Diệu Hỏa đối Lâm Uyên bải phở một màn này, nhất thời cảm giác mình thật vất vả hạ xuống huyết áp lại lên cao:

"Tôn Diệu Hỏa, người với ai hai đây!"

Hắn xông lên hung hăng bổ một nhát Tôn Diệu Hỏa sau cổ: "Người muốn ca hát chính là nhân gia viết, người phải gọi nhân Lâm lão sư!"

Nói xong.

Mập mạp xoay người, đối bên cạnh đang ở tiếp Thủy Lâm Uyên nói: "Xin lỗi, Lâm lão sư, Tôn Diệu Hỏa suy nghĩ không lớn linh quang."

"Viết bài hát trước quả thật muốn uống nước."

Lâm Uyên nghiêm túc trả lời, đảo không cảm thấy có gì không ổn, trực tiếp đem chứa đầy nước ly giữ âm đưa cho Tôn Diệu Hỏa.

Tôn Diệu Hỏa ngơ ngác tiếp đưa tới tay.

Mập mạp hơn chưa nguôi giận, quay đầu khiển trách hắn: "Đối Lâm lão sư muốn tôn trọng, khác không lớn không nhỏ."

" "

Tôn Diệu Hỏa há miệng, muốn nói chuyện, nhưng lại không biết nói cái gì, chỉ cảm thấy đầu tỉnh tỉnh ——

Hắn so với ta nhỏ hơn chừng mấy giới đây!

Ta . Thế nào ta liền không biết lớn nhỏ?

Bên cạnh nhân viên làm việc cổ nện nụ cười nói: "Người mới, người nhịp điệu thuộc lòng sao? Thuộc lòng lời nói, chúng ta dựa theo ca từ, tới trước một lần tìm một chút cảm giác thế nào?"

"Thuộc lòng."

Tôn Diệu Hỏa liền vội vàng trả lời.

Lâm Uyên nói: "Vậy liền bắt đầu đi."

Vào lều, Tôn Diệu Hỏa bắt đầu dựa theo ca từ biểu diễn, hắn trình độ vẫn không tệ, bằng không cũng sẽ không mới vừa tốt nghiệp liền bị ký vào Tinh Mang.

Nhưng Lâm Uyên có nguyên chủ âm thanh Nhạc Kinh nghiệm ở, cho nên phải yêu cầu sẽ không quá thấp, muốn với chính mình chia tiền, coi như công cụ nhân cũng phải nhất định lấy ra chút trình độ tới:

"Giai đoạn trước hát dừng lại không đủ tự nhiên."

Đây chính là làm lại ý, Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái.

Âm nhạc lại lần nữa vang lên, rất nhanh lại bị Lâm Uyên cắt đứt: "Đọc rõ chữ quá nặng, đọc rõ chữ nhẹ một chút, tình cảm ngược lại có thể càng nồng nặc."

"Tốt ."

Tôn Diệu Hỏa có chút không được tự nhiên bị chính mình học đệ hoa thức loay hoay, luôn cảm thấy đôi phương cố ý làm khó dễ chính mình, da mặt mỏng một ít, vào lúc này nên muốn xã hội tính tử vong.

Này có lẽ có chút ảnh hưởng hấn tâm tính.

Cho nên cứ việc phía sau lục rồi mấy lần, nhưng mỗi lần hiệu quả đều không thể để cho Lâm Uyên hài lòng, cuối cùng Lâm Uyên chỉ có thể gọi là tạm ngừng:

"Nghỉ ngơi mười phút lại lục đi."

Liên ca hát công cụ nhân thuộc tính mà nói Tôn Diệu Hỏa hoàn thành bài hát này là không thành vấn đề, hấn vẫn không có hát được, đại khái là tâm lý có gánh nặng.

Cái vấn đề này không lớn.

Điều chỉnh một chút tâm tính là được.

Tôn Diệu Hỏa thở phào nhẹ nhõm, ngồi ở bên ngoài rạp trên ghế, ừng ực ừng ực một hơi thở đem trong chén thủy uống hết sạch rồi.

Mới vừa buông xuống ly nước, hấn liền thấy Lâm Uyên tự nhiên nhận, sau đó lại đến máy nước uống vậy, cho hấn lần nữa rót đầy.

Đây là đang làm nhục ta?

Tôn Diệu Hỏa thanh âm khó chịu: "Cái kia . Học . Lâm lão sư ."

"Vẫn là để cho ta học đệ đi."

Lâm Uyên mở miệng, đem thủy để xuống.

Tôn Diệu Hỏa lúng túng cười một tiếng, cuối cùng là lật không nổi mặt.

Hấn chỉ là có chút không được tự nhiên hung hăng dùng sức, véo lên ly giữ ấm nắp: "Cái kia . Lâm học đệ . Nguyên lai ngươi sẽ còn Soạn nhạc a ."

Lâm Uyên giải thích: "Ta chi kiếp trước bệnh, đưa đến cuống họng xảy ra vấn đề, năm thứ hai đại học bắt đầu chuyển tới trường học Soạn nhạc cột."

Tôn Diệu Hỏa sửng sốt một chút.

Chợt hấn lắc đầu, khe khẽ thở dài, vỗ một cái Lâm Uyên bả vai, thanh âm đồng tình lại tiếc cho: "Đáng tiếc, đáng tiếc, đáng tiếc ."

Hấn nói liên tục ba cái "Đáng tiếc" .

Mắt đi giọng nói là rất tuyệt vọng sự tình.

Hấn không cách nào tưởng tượng mình không thể ca hát đáng vẻ.

Ngay sau đó Tôn Diệu Hỏa ý thức được, chính mình hành vi động tác có chút không ổn, quá khinh thường.

Trước mắt nam sinh này đã không chỉ là chính mình tiểu học đệ rồi, đôi phương nhưng là nắm giữ nhất định sinh sát đại quyền ca khúc, này là mới vừa Lâm Uyên có thể tùy tiện chỉ sử hấn nguyên nhân!

Nói cách khác.

Nếu như Lâm Uyên cố ý muốn đem mình đá ra, biến thành người khác hát « Sinh Như Hạ Hoa » , kia hẳn là như vậy không tỳ khí, bởi vì nhà mình người đại diện đối thái độ của Lâm Uyên, đã đã nói rõ hết thảy ——
Hắn đã chờ vài năm xuất đạo cơ hội, liền nắm ở học đệ Lâm Uyên trong tay.

"Không việc gì."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Cám ơn."

Tôn Diệu Uy ngưng ngẩn, đột nhiên cảm giác được chính mình cảnh giới quá thấp, cái này tiêu học đệ thực ra căn bản là không có chính mình nhớ lại những thứ kia tâm tư, nhân gia liền là đơn thuần đem mình làm một cái hợp mà thôi.

"Lâm học đệ!"

Hắn hít một hơi thật sâu nói: "Chúng ta viết bài hát đi, lần này ta chuẩn bị xong."

"Được."

Lâm Uyên mong đợi đứng lên.

Đợt thứ hai thu âm, quả nhiên phi thường thuận lợi, mà ở thu âm hoàn thành trong nháy mắt, Lâm Uyên cũng nhận được hệ thống đình đông nhắc nhở:

【 nhiệm vụ hoàn thành: Ca khúc thứ nhất 】

【 quest thưởng: Thanh Đồng bảo rương một cái 】

Chương 5: Lôì ðình mưa móc

Thanh ðồng bảo rương?

Lâm Uyên nhìn hệ thống thương khố cách, không lý do có chút lo lắng:

"Cái rương này bên trong sẽ không có quả bom chứ?"

Hệ thống không lý tới Lâm Uyên.

Ðề cho an toàn, Lâm Uyên hay là tìm lý do đi một chuyên phòng vệ sinh, sau đó mới mở ra chính mình đạt được con thứ nhất Thanh ðồng bảo rương.

【quest thưởng: Chuyên nghiệp cấp bậc ðàn dương cầm trình độ】

Thanh ðồng bảo rương mở ra trong nháy mắt, Lâm Uyên trong đầu bỗng nhiên ra nhiều vô số ðàn dương cầm kỹ xảo.

Cái gì bà âm a, hợp âm a, luân chỉ a, cú sốc cùng bát độ thậm chí còn tam Lục Độ thang âm vân vân và vân vân.

"Liên này?"

Lâm Uyên không rất hài lòng.

Bởi vì nguyên chủ vốn là có Lam Tinh ðàn dương cầm mười cấp trình độ, đây đối với từ nhỏ lập chí làm âm nhạc hài tử mà nói không phải cái việc gì khó khăn.

Hệ thống tựa hồ cũng không rất hài lòng thái độ của Lâm Uyên.

Nó dùng không tình cảm chút nào lên xuống cơ giới giọng nói điện tử trả lời Lâm Uyên: "Bảo rương chia làm bốn ðẳng cấp, Thanh ðồng, bạch ngân, hoàng kim, kim cương, nhưng coi như là tối cấp bậc thấp Thanh ðồng trong hòm báu, có đồ vật cũng tất nhiên là có nhất ðịnh giá trị."

"Kia chuyên nghiệp cấp ðàn dương cầm đại khái là cái gì trình độ?"

Lâm Uyên được làm rõ Sở Hệ thống đối "Chuyên nghiệp" tiêu chuẩn gì.

Hệ thống ðáp lại: "Lấy kí chủ bây giờ chuyên nghiệp cấp ðàn dương cầm trình độ, hoàn toàn ðảm nhiệm kí chủ chỗ Tần Châu nghệ thuật học viện âm nhạc hệ nhạc khí biểu diễn chuyên nghiệp ðàn dương cầm ðạo sư, trong này ðã tiết kiệm được kí chủ mấy năm luyện tập, kí chủ vốn là ðàn dương cầm trình độ chỉ có thể coi là sau giờ làm việc yêu thích tiêu chuẩn, dù sao ðầu năm nay học sinh tiểu học thông qua ðàn dương cầm mười cấp thi không phải cái việc gì khó khăn."

"Được rồi."

Lâm Uyên ðón nhận cái kết quả này, không thấy hệ thống một câu cuối cùng như có như không giấu cợt ý ðồ: "Kia chuyên nghiệp cấp phía trên là

đăng cấp gì?"

"Chuyên nghiệp phía sau là đỉnh phong cấp bậc, đỉnh phong phía sau là đại sư, lui về phía sau nữa là viên mãn, phân biệt đối ứng bạch ngân bảo rương, hoàng Kim Bảo rương, còn có trân quý kim cương bảo rương."

"Những thứ này bảo rương lúc nào cho ta?"

"Điều này cần kí chủ bằng vào thực lực của chính mình cùng vận khí rút ra, nói như vậy có hai cái đạt được con đường, thứ nhất con đường là hoàn thành hệ thống phát hành nhiệm vụ; cái thứ 2 con đường là danh vọng điểm tích lũy đi đến tiêu chuẩn nhất định, tỷ như ngài chung quy danh vọng vượt mười ngàn."

"Bây giờ ta danh vọng là bao nhiêu?"

Lâm Uyên tiếng nói vừa mới hạ xuống, trước mắt liền cụ hiện ra mấy hàng màu xanh nhạt

【 tuổi tác: 19 】

【 tuổi thọ: 22 】

【 hội họa: 45 】

【 văn học: 105 】

【 âm nhạc: 2 509 】

【 tổng hợp: 265 9 】

【 còn lại: Chờ đợi mở ra 】

Hội họa cùng văn học hai cái phân loại đều không thay đổi, âm nhạc loại ngược lại là phòng không ít.

Đoán chừng là chính mình vừa mới đạt được Đàn dương cầm kỹ thuật thêm được, còn có thu âm ca khúc « Sinh Như Hạ Hoa » lúc đạt được một chút danh vọng.

Xem ra chung quy danh vọng muốn vượt mười ngàn, phải đợi « Sinh Như Hạ Hoa » chính thức phát hành.

Lâm Uyên rửa tay, đi ra phòng vệ sinh.

Lúc này, Tinh Mang bộ tài vụ cùng luật pháp bộ nhân cùng tiến lên tới tìm hấn ký hợp đồng, một phần liên quan tới « Sinh Như Hạ Hoa » ký hợp đồng hợp đồng, cũng coi là thông thường chương trình.

Trên hợp đồng chú thích ——

Chờ bài này « Sinh Như Hạ Hoa » phát hành sau đó, ca khúc sở sinh sinh tám phần mười lợi nhuận cũng là Vu Công tư, còn lại hai thành do Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hỏa phân.

Trong đó, Tôn Diệu Hỏa cầm 0. 5 thành.

Lâm Uyên ca khúc đảm nhiệm, còn một mình hoàn thành soạn nhạc, cho nên cầm 1. 5 thành.

Tôn Diệu Hỏa không có ý kiến.

Hấn đem tư thái bày rất thấp, không có đem « Sinh Như Hạ Hoa » biểu diễn trở thành kiếm tiền cơ hội, mà là đem coi như chính mình xuất đạo cơ hội,

cho nên chữ ký vô cùng dứt khoát.

Lâm Uyên cũng không có ý kiến.

Mặc dù hẳn cũng muốn lấy thêm điểm phân chia, nhưng hẳn với Tôn Diệu Hòa như thế, cũng là tân Nhân Cấp xa cách người mới là không có tư cách với công ty bàn điều kiện, công ty phải thế nào phân liền làm sao chia đi. Chỉ có nghề đại lão mới có thể làm cho công ty ở phân chia phía trên nhường bộ.

Ký xong tự.

Bộ tài vụ nhân nhắc nhở Lâm Uyên: "Ca khúc sẽ ở thập một tháng nhất hào đúng lúc phát hành, đến lúc đó cùng công ty hợp tác các đại con đường cũng sẽ xuất hiện này thủ ca khúc âm nguyên."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Ký xong hợp đồng, tài nguyên tuyên truyền bộ nhân viên làm việc cũng đến tìm Lâm Uyên, có tờ đơn muốn ký, trên tờ đơn mặt yêu cầu Lâm Uyên viết một ít tin tức.

"Đầu tiên là ngài tên."

Tài nguyên tuyên truyền bộ nhân viên làm việc dẫn đạo Lâm Uyên viết: "Ở ca khúc một cột ngài có thể viết tên mình, cũng có thể viết một cái tương tự với bút hiệu loại cách gọi khác, bất quá viết sau đó, liền không nên tùy tiện sửa lại."

"Tiện Ngư, có thể không?"

"Ngài không tính dùng vốn tên là?"

Lâm Uyên gật đầu, hẳn có chút kháng cự xuất đầu lộ diện, có thể khiêm tốn đương nhiên là khiêm tốn tốt.

"Có thể."

Nhân viên làm việc biểu thị không thành vấn đề.

Sau đó Lâm Uyên đang làm từ cùng Soạn nhạc ký tên lan, viết xuống "Tiện Ngư" hai chữ.

Trí nhớ kiếp trước mặc dù rất mơ hồ, bất quá Lâm Uyên vẫn có thể đại khái nhớ một ít kinh điển thi từ câu, tử như câu này:

Lâm Uyên Tiện Ngư, không bằng lui mà kết lưới.

Bất quá "Tiện Ngư" nghe thế nào có điểm giống "Cá mẫn" đây?

Ngay sau đó.

Trên tờ đơn yêu cầu Lâm Uyên viết ra ca khúc sáng tác bối cảnh.

Lâm Uyên lâm vào trầm tư.

Nhân viên làm việc thấy Lâm Uyên có chút hơi khó, thuận thực nói:

"Không cần quá quýt, ngài thì tùy kéo đôi câu là được, còn lại từ Khúc Lão sự tất cả đều là tùy tiện một viết, ngược lại không người để ý."

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, viết xuống như vậy một hàng chữ: "Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử như Thu Diệp chi tĩnh mỹ."

Đây là bài hát danh lai lịch.

Viết xong, hắn liền xoay người đi nha.

Nhân viên làm việc nhận lấy Lâm Uyên lưu lại tờ đơn, nhìn Lâm Uyên ở tại bên trên lưu lại hàng chữ này, trong lúc nhất thời lại có nhiều chút hoảng hốt ——

Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử như Thu Diệp chi tĩnh mỹ.

Đang không có Tagore Lam Tinh, như vậy một bài Tiểu Thi lực sát thương, vẫn có chút mãnh.

Dù là lại không có văn học tuệ căn nhân, cũng có thể ở nơi này đoạn tình xảo văn tự giữa, thường thức ra một loại có sinh mệnh như vậy cảm nhận nặng nề.

Lấy lại tinh thần.

Tên này nhân viên làm việc lộ ra nụ cười, lẩm bầm nói: "Xem ra tuyên truyền đám người kia lần này không cần vì tuyên truyền tựa đề rầu rĩ."

Lâm Uyên đi thời điểm cho Triệu Giác phát cái tin, nhìn đối phương không hồi, Lâm Uyên liền trực tiếp đón xe hồi trường học.

Mà lúc này.

Tinh Mang Tổng giám đốc phòng làm việc.

Triệu Giác chính trực mặt đến từ công ty Boss áp lực, căn bản không rảnh nhìn điện thoại di động.

"Sa Hải năm nay muốn an bài Tiền Tinh Vũ ở Tân Nhân Quý xuất đạo, chuyện này người dự định ứng đối như thế nào?"

Boss thanh âm rất bình tĩnh.

Triệu Giác lại có thể nghe ra thanh âm phía sau ả núp khó chịu.

Đương nhiên có lý do khó chịu, vì vậy Tiền Tinh Vũ căn bản liền không phải là cái gì người mới, mà là thàng trước mỗi bộ nhiệt bá kịch nam nhĩ hào

Tân Nhân Quý ngầm thừa nhận quy tắc là cái gì?

Chỉ cần là ca đàn người mới cũng có thể trong khoảng thời gian này phát bài hát.

Kia Tiền Tinh Vũ loại này đã có nhất định danh tiếng diễn viên muốn phát bài hát lời nói, dĩ nhiên cũng có thể tính là ca đàn người mới rồi.

Dù sao nhân gia lúc trước chỉ vỗ qua vai diễn, còn cho tới bây giờ không có hát quá bài hát đây.

Nhưng này liền đối còn lại người mới rất không công bình rồi.

Cho nên trước kia cũng có trong nghề nhân sĩ đề nghị, không để cho diễn viên mới nhân thân phận của ca sĩ xuất đạo, bởi vì Tân Nhân Quý là để lại cho làng giải trí những thứ kia thuần tâm nhận cơ hội!

Nhưng đề nghị này không có bị phía trên tiếp nhận.

Bất quá đề nghị này xuất hiện cũng không phải không chỗ dùng chút nào. Rất nhiều thành danh diễn viên quả thật yêu quý mặt mũi, vì vậy liền coi như bọn họ có xem qua ca đàn ý tưởng, vì phòng ngừa nghiệp giới tranh cãi, cũng sẽ không ở tháng mười một Tân Nhân Quý phát bài hát, với một đám thuần người mới cướp đoạt cơ hội.

Có thể người mới diễn viên lại cứ lệch không ở phạm vi này.

Tiền Tinh Vũ ở năm nay bộ này nhiệt bá kịch đại Bạo chi trước, cũng không có diễn quá bất kỳ vai diễn, giống vậy thuộc về làng giải trí người mới!

Cho nên hẳn loại tình huống này rất đặc biệt.

Coi như hẳn kết quả với thuần những người mới cạnh tranh Tân Nhân Quý bảng danh sách, cũng sẽ không trêu chọc quá lớn tranh cãi, ai để cho nhân gia ở Tân Nhân Quý thời điểm tới gần đột nhiên hỏa cơ chứ?

Cứ như vậy, Tiền Tinh Vũ ưu thế liền quá lớn nhiều chút.

Dù sao hẳn có nhiệt bá kịch làm nền tảng, đẩy lên tới rất đơn giản, dù là ca khúc chất lượng không tốt như vậy, kèm theo fan cũng có thể giúp một tay ngóc nghếch đánh bảng!

Nghĩ tới đây.

Triệu Giác chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí chuẩn bị chọn lời: "Tiền Tinh Vũ nhất định là hướng về phía đệ nhất đi, có hẳn trấn giữ đệ nhất lời nói, thứ hai thứ ba hàm kim lượng cũng sẽ có điều đệ cao."

"Người ngược lại là giọt nước không lọt."

Boss là một cái khí chất nho nhã trung niên đàn ông.

Đảm nhiệm Tinh Mang Tổng giám đốc hẳn nhìn bề ngoài vẫn là tương đối hiền lành, nhưng công ty trên dưới cũng rất rõ, nhìn người không thể nhìn không mặt ngoài.

Vị này bề ngoài nho nhã hiền lành Boss, phát động bão nhất định chính là Ma Vương hạ xuống.

Ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, Boss nhẹ giọng nói: "Người năm nay quân lệnh trạng lập thật sự là có chút qua loa. Tân Nhân Quý kiếm chỉ tiền tam! Chưa xong chỉ tiêu lời nói, coi như ta cũng không có biện pháp giảng hòa. Đến thời điểm, ta sẽ đem người hạ phóng một đoạn thời gian, người có thể phải ở phía dưới ủy khuất cái một năm nửa năm, sau đó mới có thể trở lại tiếp tục XXX người Thủ Tịch người đại diện."

"Được."

Triệu Giác hít một hơi thật sâu, từ Lâm Uyên cuồng hống xảy ra chuyện bắt đầu, nàng liền đã làm xong liên quan chuẩn bị tâm tư.

"Ngoài ra."

Boss nhắc nhở: "Coi như không có nhân vọt tới tiền tam, cũng phải nhiều chiếm mấy cái top 10 ngạch, đồng thời làm hết sức tăng lên chúng ta người

mới cao nhất bài danh, chỉ có như vậy ta mới có thể tận lực giúp người ở đó bày cao tầng trước mặt nói chuyện."

"Minh bạch."

Triệu Giác biết Boss đối với chính mình vẫn đủ không tệ, có thể trở thành Thủ Tịch, cũng là thông qua Boss mấy năm nay một tay nhắc rút ra.

"Người đi ra ngoài đi."

Boss khoát tay áo nói.

Triệu Giác gật đầu, rời đi phòng làm việc, điều chỉnh một chút tâm tính, nàng mới lấy điện thoại di động ra, cho Lâm Uyên gọi điện thoại: "Người đâu? Ta đưa người hồi trường học."

"Ta đã trở về trường."

Lâm Uyên nói: "Mới vừa cho người gửi tin nhắn, người khả năng không chú ý."

Triệu Giác sững sốt một chút, toàn tức nói: "Cũng được, vậy người trở về đi thôi, trên đường chú ý an toàn, đợi tháng mười một Tân Nhân Quý, ta xem xem có thể hay không cho người nhiều an bài điểm tốt tài nguyên, quyết xông qua bảng danh sách top 10, cá nhân ta dù sao cũng cảm thấy người bài hát này không tệ, có hi vọng."

"Ừ, cảm ơn, Triệu tỷ."

Lâm Uyên coi như trề nải nữa, cũng có thể cảm nhận được Triệu Giác đối với chính mình chiếu cố, từ rất nhiều chi tiết có thể thấy được, Triệu Giác thật rất thương thức nguyên chủ.

"Cảm ơn cái gì, treo."

Triệu Giác cười nói, chỉ là nụ cười có chút khổ sở.

Giúp người thực ra cũng là giúp chính ta a, nhiều chen vào một cái trước 10, rơi vào trên đầu ta lồi đình, có lẽ có thể hơi chút nhẹ một chút .

Chương 6: Buộc con chó cũng có thể thắng

Lâm Uyên không biết Triệu Giác khó xử.

Hắn chép xong bài hát sau đó, liền không thể nào chú ý Ca Đoàn Tân Nhân Quý chuyện, bởi vì hắn phải đem tiếp theo trọng tâm đặt ở hệ thống một cái nhiệm vụ khác bên trên:

【 tại hạ lần bài chuyên ngành trong cuộc thi tiến vào lớp học trước 25 】
Đây là một cái liên quan tới học tập nhiệm vụ, điểm thi số rất trọng yếu, cho nên từ ngày thứ 2 tiết khóa thứ nhất bắt đầu, Lâm Uyên liền chính thức mở ra "Học bá kiêu" .

Học tập khiến cho ta vui vẻ.

Bài chuyên ngành khảo hạch một loại đều là lấy thi viết hình thức, trong đó rất nhiều kiến thức điểm đều là học bằng cách nhớ đồ vật.

Cho nên Lâm Uyên ngoại trừ giờ học nghiêm túc làm cái ký bên ngoài, giờ học sau thời gian nhàn hạ, cũng với chính mình bài chuyên ngành sách vở giang lên.

Soạn nhạc hệ lý luận chiếm đa số.

Liên tục học tập đến, Lâm Uyên gần như đây đâu cũng là cái gì « đôi âm cùng phú cách » , « ôn tồn giảng giải » , « hiện đại Soạn nhạc kỹ pháp » thậm chí còn « Nhạc giao hưởng pháp » loại bài chuyên ngành kiến thức điểm.

Bất quá khoan hãy nói.

Liên tục mấy ngày cũng quá cuộc sống như vậy, Lâm Uyên lại cũng không ngại khô khan, ngược lại cảm giác mình mỗi ngày đều trải qua rất phong phú.

Buổi tối.

Học tập quá mệt mỏi, hắn liền kêu lên Hạ Phồn cùng Giản Dịch hai người, ở thao trường tùy tiện đi một chút, thổi gió đêm trò chuyện, rất là thích ý.

Đi ở trong thao trường.

Bỗng nhiên, điện thoại của Lâm Uyên chấn động.

Hắn xuất ra nhìn một cái, là một cái tin tức, tin tức trên viết: "Tân Nhân Quý ngày mai mở ra, « Sinh Như Hạ Hoa » đã ghi danh, Tinh Mang cùng người đồng hành!"

Tân Nhân Quý?

Lâm Uyên kinh ngạc: "Hôm nay là cuối tháng mười ngày cuối cùng? Ngày mai sẽ là tháng mười một rồi hả?"

Được rồi.

Vì hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, tranh thủ lại mở một cái Thanh Đồng bảo rương, hấn gần đây học tập quá nhận chân, lại trực tiếp đem Tân Nhân Quý chuyện quên đến ngoài chín tầng mây.

"Xác thực nói."

Giản Dịch nói: "Tối hôm nay 12h đi qua, mỗi năm một lần Ca Đàn Tân Nhân Quý liền bắt đầu rồi!"

Có lẽ là bởi vì với chính mình chuyên nghiệp có liên quan.

Một bên Hạ Phồn có chút hưng phấn bổ sung nội dung chính: "Mấy ngày nay, chúng ta âm nhạc cột lên hạ cũng ở thảo luận chuyện này, nhất là chúng ta thanh nhạc hệ bên này, ngay cả chúng ta lão sư sau khi vào học đều tại nói, bởi vì năm nay chúng ta thanh nhạc hệ Tôn Diệu Hỏa học trưởng sẽ ở Tân Nhân Quý xuất đạo, Tôn Diệu Hỏa tự mình còn đặc biệt liên lạc trường học phương diện, hi vọng trường học học đệ học muội môn đến thời điểm giúp hấn bỏ phiếu đánh bảng đây. Tôn Diệu Hỏa học trưởng người nên có ấn tượng chứ? Lúc trước người không đổi ngành thời điểm, với chúng ta còn đồng thời hợp tác qua."

Sắc mặt của Lâm Uyên cổ quái: "Có ấn tượng."

Vì khiêm tốn làm việc, Lâm Uyên cố ý nhờ cậy quá Tôn Diệu Hỏa, không muốn nói với người ngoài chính mình thực ra chính là « Sinh Như Hạ Hoa » ca khúc sáng tác.

Bây giờ nhìn lại, Tôn Diệu Hỏa quả thật không có bại lộ chính mình.

Ừ?

Giản Dịch nghiêng đầu liếc nhìn Lâm Uyên, cảm thấy Lâm Uyên biểu tình ý vị sâu xa.

Sau đó hấn lại cùng Hạ Phồn hai mắt nhìn nhau một cái, với nhau tựa hồ mơ hồ biết cái gì.

Hai người đều nhớ Lâm Uyên trước lấy "Vô tình là bạn" phương thức hỏi ý kiến quá bọn họ như thế nào phát bài hát mới chuyện, Hạ Phồn còn đề nghị hấn tìm công ty người đại diện ghi danh năm nay Tân Nhân Quý tới.

Bây giờ nhìn lại, Lâm Uyên là thất bại.

Suy nghĩ một chút cũng phải, Tân Nhân Quý gia nhập tiêu chuẩn biết bao cao, mặc dù Lâm Uyên thanh nhạc thiên phú điểm đây, giọng nói điều kiện vô địch, nhưng Soạn nhạc phương diện liền thật không có thiên phú gì rồi. Huống chi, nếu như không phải là không tự tin, Lâm Uyên cũng sẽ không "Vô tình là bạn" a.

Đã như vậy, vì không để cho Lâm Uyên thương tâm, hai người rất ăn ý quyết định, tối nay còn chưa nhắc này một tra tốt.

Lâm Uyên không biết chào hai vị hữu ý tưởng.

Giờ phút này hấn có chút vui mừng, chào hai vị hữu không có hỏi tới chính mình Tân Nhân Quý sự tình, dù sao hấn không quá rành với đối quan hệ

thân mật người ta nói nói dối.

Cứ như vậy.

Tam nhân tâm tư khác hẳn, trở về mỗi người nhà trọ.

Tân Nhân Quý là từ thập một tháng nhất hào không giờ đêm bắt đầu đoán, Vì thế mà thức đêm nhân không đêm xuể, nhưng Lâm Uyên gần đây một lòng học tập thật sự là quá mệt mỏi, hơn nữa bởi vì thân thể tương đối kém duyên có, hẳn căn bản đợi không được không giờ đêm.

Mười giờ tối hẳn đi ngủ.

Bất quá Lâm Uyên đợi không được, tự nhiên có người chờ đến.

Tỷ như những thứ kia thích nửa đêm nghe ca nhạc chơi đùa điện thoại đi động con cú mèo môn.

Tân Châu nghệ thuật học viện năm thứ hai đại học âm nhạc hệ học sinh Trương Thần chính là như vậy một cái con cú mèo.

Không giờ sáng, Trương Thần đeo lên chính mình tốt nhất tai nghe, đúng lúc mở ra chính mình thường dùng phần mềm 【 Vân Hải Âm Nhạc 】, chuẩn bị nghe một chút nhìn năm nay Tân Nhân Quý có đáng giá gì khai thác bài hát mới.

"Hi vọng năm nay đừng để cho ta thất vọng."

Làm âm nhạc hệ học sinh, Trương Thần coi như là âm nhạc say mê công việc, quang tai nghe hẳn liền nắm giữ bốn cái, giá cả khu lúc này từ một ngàn rưỡi đến mười ngàn nguyên không giống nhau, tất cả đều là bình thường hẳn đi làm thêm kiếm tiền mua.

Mở ra đề cử ca khúc.

Trương Thần bắt đầu một bài thử nghe.

Thành thật mà nói đề cử những thứ này ca khúc cũng cũng không tệ lắm, dù sao cũng là các công ty lớn lực đẩy người mới bài hát mới, phải dùng tới hướng Tân Duệ Bảng, chất lượng nhất định là có bảo đảm, hay không chỉ là uổng phí hết tài nguyên mà thôi.

Nhưng vấn đề ở chỗ .

Những thứ này ca khúc, cũng chỉ dừng lại ở rồi không tệ tăng diện.

Trương Thần loại này âm nhạc say mê công việc, lỗi tai thật sự là quá thiêu dịch, một loại ca khúc thật đúng là vào bọn họ không được thích.

Vì vậy, liên tục nghe hai mươi một bài hát, chỉ có tam thử bị Trương Thần gia nhập chính mình dự bị bài hát đơn.

Trương Thần tài khoản khai sáng mười năm rồi.

Tài khoản danh nghĩa tổng cộng có hai cái bài hát đơn.

Phía trên là cát giàu vật quý giá bài hát đơn, phía dưới là dự bị bài hát đơn.

Cát giàu vật quý giá bài hát đơn bên trong bài hát tổng cộng mười hai thử, mười năm mới tích lũy mười hai thử, mỗi một thử đô là Trương Thần trong

tâm khảm làm kinh điển, hấn khả năng đời này cũng sẽ không xóa, hơn nữa cách đoạn thời gian liền sẽ mở ra nghe một chút.

Trở về chỗ như mới.

Dự bị bài hát đơn bên trong ca khúc số lượng là thêm, hơn nữa ca khúc thay đổi cũng tương đối thường xuyên, thuộc về trong thời gian ngắn có thể đề cho Trương Thần thích ca khúc, nhưng những thứ này bài hát nghe nhiều cũng sẽ cảm thấy chán, chán ngán liền đá ra dự bị bài hát đơn cái loại này.

Lại nghe vài bài.

Trương Thần hơi mệt chút.

Hấn ngáp một cái, lúc chuẩn bị ngủ sau khi, bỗng nhiên bị một cái lóe lên một cái rồi biến mất bài hát mới đề cử ngữ hấp dẫn chú ý, đề cử ngữ trên viết rồi như vậy một hàng chữ:

"Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử như Thu Diệp chi tĩnh mỹ."

Không thể không nói, câu này rất đẹp.

Mỹ đến Trương Thần thậm chí có điêm không đành lòng mở ra liên tiếp nghe ca nhạc.

Hấn sợ ca khúc chất lượng không cao, ngược lại phá hư đề cử ngữ đoạn này văn tự ý cảnh.

Nhưng cuối cùng, hấn vẫn mở ra bài này gọi là « Sinh Như Hạ Hoa » ca khúc.

Bởi vì hấn có chút hiếu kỳ, đoạn này văn tự phía sau bài hát kia rốt cuộc là hát cái gì?

Lúc này âm nhạc đột ngột.

Nhất đoạn không nói được là địa phương nào phát biểu hát, xuyên thấu qua tai nghe phân tử chân màng hiệu quả độ cao phân tích, bỗng nhiên vang lên. Rất khó hình dung loại cảm giác này.

Giống như là một đạo sóng biển vỗ tới, thoáng cái liền tỉnh lại Trương Thần cả người trên dưới đã bắt đầu một mỗi thính giác tế bào, cho tới Trương Thần cả người cơ hồ là ngừng thở trạng thái, nghiêm túc lắng nghe « Sinh Như Hạ Hoa » chủ bài hát vang lên:

"Cũng không biết ở trong bóng tối kết quả

Ngủ say bao lâu

Cũng không biết muốn có bao nhiêu khó khăn mới có thể

Mở hai mắt ra

Ta từ xa phương chạy tới

Trùng hợp các người cũng ở đây

Si mê lưu luyến nhân gian

Ta vì nàng mà cuồng dã ."

Có chút thương cảm, có chút tiếc nuối, lại lộ ra một tia hi vọng cùng kỳ kỳ, đến từ tiếng hát tâm tình hòa lẫn đến từ ca từ tâm tình, rong chơi ở nhịp điệu trong đại dương.

Trương Thần hô hấp dần dần ôn hòa.

Nhưng ôn hòa hô hấp bên dưới, Trương Thần ngực lại vừa tựa hồ ngưng tụ ra một loại hào hứng khác thường, không ngừng thăng hoa, cho đến festival âm nhạc tấu hơi tăng nhanh, lần đầu tiên điệp khúc lấy một loại phá lệ yên lặng phương thức vang lên:

"Ta là này chói mắt trong nháy mắt

Là vạch qua chân trời sát ngọn lửa kia

Ta cho người đến xem ta liễu lĩnh

Ta sắp tắt không bao giờ có thể trở lại

Ta ở chỗ này a

Ở nơi này a

Kinh Hồng một loại ngắn ngủi

Giống như Hạ Hoa sáng lạng."

Trương Thần cơ hồ là nghe được vẻ mặt hốt hoảng.

Sinh mệnh nở rộ cùng điều linh tựa hồ cũng ở ca khúc trung hát tắt, hần không khỏi liên tưởng đến giữa người và người duyên phận, cùng với người cùng cái thế giới này duyên phận.

Giờ khắc này.

Hần bỗng nhiên có loại tâm tình bên trên thả ra, cổ họng có chút căng lên, hơn nửa đêm lại trong chần nghẹn ngào, bởi vì hần cuối cùng liên tưởng đến, nhưng thật ra là ngày xưa một cái hảo hữu.

Giống như hần.

Đôi phương cũng là một âm nhạc say mê công việc.

Bọn họ đã từng đồng thời nghỉ hè đi làm, vì tai nghe cào thẻ, cũng đồng thời nghe ca nhạc, vì những kinh điển đó mà như si mê như say sưa.

Nhưng rất đáng tiếc.

Theo hần thi vào Tần Châu tốt nhất nghệ thuật học viện, bằng hữu nhưng bởi vì văn hóa phân không đủ mà bất đắc dĩ thi rớt, không hề lấy âm nhạc làm cuộc đời này mơ mộng, hai người đường xá liên càng lúc càng xa rời.

Nguyên đến lúc trưởng không liên lạc.

Hữu tình liền không tồn tại nữa sao?

Con mắt của Trương Thần chua xót chảy nước mắt, não hải nổi lên ngàn vạn ý tưởng, ở không khỏi tỉnh ngộ nghe được đến tiếng hát dần dần ngưng nghỉ:

"Một đường xuân quang a

Một đường cây có gai nha

Kinh Hồng một loại ngắn ngủi

Như Hạ Hoa như thế sáng lạng

Đây là một cái không thể ngưng lưu quá lâu thế giới."

Này đúng là một cái không thể ngưng lưu quá lâu thế giới, đã như vậy tại sao không chọn như Hạ Hoa như vậy sáng lạng, nhân sinh một đời, nguyện

ngươi không uống lần đi này.

" "

Ca khúc có thể miễn phí thử nghe ba lần, nhưng Trương Thần không tính tiếp tục thử nghe, hắn xoa xoa nước mắt, trực tiếp liền click rồi ca khúc.

Lam Tinh ca khúc thống nhất yết giá:

Một ca khúc chỉ cần một đồng tiền.

Rồi ca khúc sau đó, khoe miệng của Trương Thần có chút câu khởi, đúng là đem « Sinh Như Hạ Hoa » gia nhập vào cát giấu vật quý giá bài hát đơn bên trong, đây là một dừng lại ba năm không có đổi mới bài hát đơn, hôm nay, cái này bài hát đơn nghênh đón một bài bài hát mới.

Sau đó Trương Thần tra xét ca khúc tin tức.

Kết quả thấy biểu diễn kia một cột ca sĩ tên, Trương Thần rõ ràng sừng sốt một chút: "Lại là trường học của chúng ta tốt nghiệp Tôn Diệu Hỏa học trường hát?"

Gần đây trong sân trường ở thảo luận Tân Nhân Quý chuyện.

Tôn Diệu Hỏa tên bị nói tới tần số đúng vậy thấp.

Bất quá Trương Thần quan tâm nhất là không phải biểu diễn một cột, mà là ca khúc, nhất là Soạn nhạc, kết quả thấy ca khúc một cột bất ngờ viết giống vậy tên:

"Tiện Ngư."

Tiện Ngư là ai ?

Hắn là một cái nghệ danh.

Trương Thần âm thầm nhớ danh tự này, dự định sau này quan tâm kỹ càng, cuối cùng mở ra chính mình nói chuyện phiếm phần mềm, điểm mở một cái hơn nửa năm không liên lạc tên, đem « Sinh Như Hạ Hoa » chia xẻ đi qua.

Không cần đánh chữ.

Văn tự là tái nhợt.

Nhưng Trương Thần nghĩ, đối phương nghe được cái này bài hát, hắn sẽ hiểu chưa, âm nhạc mới là bọn hắn câu thông tốt nhất phát biểu.

Ngay sau đó.

Trương Thần lại muốn đem ca khúc chia sẻ đến lớp học trong bây, để cho mọi người cùng nhau thưởng thức, kết quả mở ra lớp học bây nhìn một cái, nhất thời lộ ra nụ cười.

Tân Nhân Quý tới.

Trong bây con cú mèo môn đã nổ thang rồi, tất cả mọi người không quá muốn ngủ sớm, âm nhạc dù sao cũng là mọi người bản chuyên nghiệp nha, mà mọi người bài hát của thảo luận cũng không khiến người ngoài ý:

【 tiểu bôi 】 : "Ngọa tào! Tôn Diệu Hỏa học trường ngư phê nổ!"

【 Lan Lan 】 : "Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử nêu Thu Diệp chi tĩnh mỹ! Nổ nổ nổ! Tôn Diệu Hỏa học trường lân này thật muốn phát hỏa."

【 Hoa Hoa 】 : "Các người ở thảo luận Tôn Diệu Hỏa bài hát? Có trâu như vậy nhóm sao? Ta đi nghe một chút nhìn."

【 ôn nhu một đao 】 : "« Sinh Như Hạ Hoa » trực tiếp đem ta nghe khóc, Tôn Diệu Hỏa học trưởng quả thật rất lợi hại, nghiệp vụ trình độ không thể chê, nhưng bài hát này ca khúc đại cha mới là thật mãnh!"

【 cầu đi ngàn dặm 】 : "Quả thật! Không hổ là khúc cha! Tôn Diệu Hỏa học trưởng gặp phải thần cấp bắt đui, trực tiếp bị mang bay!"

【 âm nhạc hệ hoàng lượng 】 : "Có tin hay không, ngày mai Tân Duệ Bảng mở bảng, « Sinh Như Hạ Hoa » trực tiếp giết lung tung!"

【 Hoa Hoa 】 : "Bài hát nghe xong, đã quỳ! Khúc cha thần cấp Carrey! Ngoài ra, các người có phát hiện không, viết chữ cùng soạn nhạc cũng là khúc cha một người đảm nhiệm, có loại này khúc cha trấn giữ, phòng thu âm coi như buộc con chó tới hát cũng có thể thắng."

Chương 7: Sống sót sau tai nạn

Lớp học bây chỉ là một góc băng sơn.

So sánh một cái Tiêu Tiêu lớp học bây, Tần Châu nghệ thuật học viện trong trường giờ phút này diễn đàn càng thêm náo nhiệt ——

"Tân Nhân Quý chính thức mở ra, mọi người đi nhanh ủng hộ Tôn Diệu Hỏa học trưởng bài hát mới, bài hát danh « Sinh Như Hạ Hoa », phía dưới thả các đại nghe ca nhạc bài hát của phần mềm liên tiếp."

"Bài hát này ngoài ý muốn êm tai a."

"Học soạn nhạc cũng tới ủng hộ một chút học trưởng, thuận tiện nói một câu, học trưởng vận khí không tệ, bài hát này soạn nhạc, đạo hạnh có chút thâm."

"Soạn nhạc với Soạn nhạc đều là cùng là cái này kêu 'Tiện Ngư' nhân, này mẹ nó mới là danh xứng với thực khúc cha."

"Soạn nhạc hệ ủng hộ Tôn Diệu Hỏa học trưởng. ps: Là không phải ta cho chúng ta soạn nhạc hệ trên mặt đất vàng, bài hát này, khúc cha mang bay."

"Mong đợi ngày mai mười hai giờ trưa mở bảng, không biết « Sinh Như Hạ Hoa » có thể xếp hàng bao nhiêu danh."

"Yên tâm đi, liên bài hát này chất lượng, bài danh không kém."

"Cái này Tiện Ngư là thần thánh phương nào? Lúc trước cũng chưa nghe nói qua a."

"Công ty: Đối ca sĩ có yêu cầu gì? Khúc cha: Có miệng là được."

"Đều là thanh nhạc hệ học sinh biểu thị, hoàn toàn không ngại làm công cụ nhân, ta chỉ nghĩ tại khúc cha dưới quần diên cuồng phát ra."

"Một đám con cú mèo, trẻ như vậy còn chưa ngủ?"

"Trưởng màn đêm sắp buông xuống, ta bắt đầu từ hôm nay thủ vọng, đến chết mới nghỉ. Tối nay như thế, hàng đêm giống nhau."

"Dạ cái đầu nguoi, lại không ngủ chờ chết đột ngột đi."

" "

Hàng năm tháng mười một Tân Nhân Quý đối âm nhạc hệ bọn học sinh mà nói đều là một trận Thao Thiết thịnh yến.

Nếu như cuộc thịnh yến này chỗ ngồi vừa vặn có trong trường tiền bối, vậy thì càng thêm hoàn mỹ.

Vì thế rất nhiều học chung trường thậm chí đều không nghe ca nhạc, liền hướng về phía Tôn Diệu Hỏa là Tần nghệ người tốt nghiệp một điểm này liền dám ngóc nghếch « Sinh Như Hạ Hoa » .

Ngày thứ 2 bảy giờ rưỡi.

Lâm Uyên thức dậy sau khi rửa mặt, ở phòng ăn ăn bữa sáng, sau đó không nhanh không chậm đi tới phòng học.

Tiết khóa thứ nhất còn chưa bắt đầu.

Lâm Uyên lại đã bắt đầu xem sách.

Bất quá hôm nay buổi sáng không khí tựa hồ với dĩ vãng bất đồng, chung quanh các bạn học không có như thường ngày một loại an tĩnh mỗi người chơi đùa điện thoại di động, mà là ồn ào thảo luận một ít chuyện.

Lâm Uyên khẽ cau mày.

Bởi vì này nhiều chút trực tiếp ảnh hưởng đến Lâm Uyên đọc sách hiệu suất.

Đương nhiên, những bạn học này nội dung thảo luận, cũng theo mỗi người nói chuyện với nhau đi sâu vào, không thể tránh khỏi chui vào Lâm Uyên trong lỗ tai.

"« Sinh Như Hạ Hoa » nghe sao?"

Hỏi cái này lời nói nhân an vị ở Lâm Uyên hàng sau.

"Dĩ nhiên nghe, vì cái này Tân Nhân Quý, ta tối hôm qua lại thức đêm đến hai giờ sáng, nghe xong bài hát còn cất chứa, bây giờ bài hát này ở trong trường diễn đàn có thể phát hỏa." Một cái tiêu cô nương chính tâm thương bản thân vành mắt đen.

"Bài hát quả thật không tệ, Soạn nhạc trình độ rất cao, xứng với ngoại giới đối chúng ta nghề này 【 khúc cha 】 gọi."

Một người mang kính mắt nam sinh cùng có vinh yên.

"Người tinh lại đi, là không phải từng cái Người viết ca khúc cũng xứng với 【 khúc cha 】 loại này khen, so với như người vậy trình độ, dù là lấy lại cho những thứ kia người mới ca sĩ, nhân gia cũng không nguyện ý thu."

"Bài hát này phong cách không thể nào hợp ta khẩu vị, bất quá ta thừa nhận bài hát này Soạn nhạc rất lợi hại."

"Nói nhảm, loại người như người điện tử vui người yêu thích thế nào nghe quán ca dao."

" "

Nguyên lai là thảo luận « Sinh Như Hạ Hoa » .

Nhìn mọi người thảo luận, dường như ca khúc phản hưởng cũng không tệ lắm đáng về?

Lâm Uyên chân mày dần dần giãn ra, thoáng cái liền tha thứ chung quanh đối với chính mình học tập quây rầy.

Vừa mới tiêu cô nương kia nói nàng rồi ca khúc, một ca khúc giá trị một khối tiền, công ty lấy đi bát cọng lông, công cụ nhân lấy đi năm phần tiền, chính mình cuối cùng có thể phân 1 mao ngũ ——

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được cái kia cho mình công hiến 1 mao ngũ tiểu cô nương mặc dù đỡ lấy cái đại đại Gấu Mèo mắt, nhưng là mi thanh mục tú.

Làm Tân Nhân Quý ngày đầu tiên, thập một tháng nhất hào nhất định là một cái đặc biệt thời gian.

Ngày này.

Tân Châu toàn bộ tham dự vào Tân Nhân Quý Entertainment, khi nhìn đến Tân Duệ Bảng 12h chính thức mở bảng trước, nói chung bên trên cũng sẽ không quá dễ dàng.

Coi như Tân Duệ Bảng mở bảng.

Nếu như công ty đẩy ra người mới thành tích không có đi đến các đại giải trí công ty trong lòng dự trừ, như vậy loại áp suất thấp không khí, sợ rằng vẫn sẽ kéo dài suốt thời gian một tháng ——

Cho đến cái này Tân Nhân Quý kết thúc.

Mà loại khẩn trương lại thấp thỏm không khí, ở Tinh Mang giải trí tựa hồ sâu hơn mấy phần, cho tới từ sáng sớm hôm nay đi làm bắt đầu, liền các bộ môn giữa đồng nghiệp chào hỏi thanh âm tựa hồ cũng nếu so với bình thường nhẹ rất nhiều rồi.

Nhất là một ít âm nhạc ngành tương quan!

Chủ yếu cũng là bởi vì công ty mấy năm gần đây người mới đánh bảng phương diện một mực không quá như ý, cho nên cao tầng môn rất bất mãn. Đại Boss vì thế không chỉ một lần nổi đóa.

Vì vậy nguyên nhân, còn cắt giảm không ít liên quan ngành quý độ tiền thưởng, cho nên, vì mọi người thời gian có thể dễ chịu nhiều chút, công ty trên dưới cũng chân thiết hi vọng, năm nay công ty có thể hùng khởi một lần.

Hơn nữa công ty có lời đồn đãi:

Thủ Tịch người đại diện Triệu Giác ở cao tầng môn trước mặt lập được quân lệnh trạng, năm nay công ty nhất định ra một cái Tân Duệ Bảng tiền tam, không làm được liền tự xin hàng chức.

Chuyện này cũng không nhỏ.

Nếu như quân lệnh trạng chưa hoàn thành, Triệu Giác thật muốn bị thương diện xuống chức xử lý, kia ở Tinh Mang cũng cũng coi là thay đổi nhân sự trọng đại.

Dù sao Triệu Giác quyền lợi là rất lớn.

Mà làm lời đồn đãi nhân vật chính, Triệu Giác từ buổi sáng bắt đầu liền đem mình khóa ở trong phòng làm việc, nằm ở trên ghế hai mắt nhắm nghiền.

Nàng lâm vào một loại tự mình ngăn cách trạng thái, không dám nhìn điện thoại di động, lại không dám nhìn máy tính, bởi vì nàng đôi năm nay những

người mới không tin rằng.

"Tích tích tích tích ."

12h đúng là vẫn còn đến.

Hôm nay cái này Chuông báo thức âm tựa hồ phá lệ nhọn chói tai, trực tiếp đem Triệu Giác từ một loại phong bế trong trạng thái kéo ra ngoài.

"Hành hình đi."

Triệu Giác trợn mở con mắt, thở dài, lại làm cái hít thở sâu, sau đó mở ra máy tính.

Không chỉ Triệu Giác.

Toàn bộ Tinh Mang giải trí, thậm chí toàn bộ âm nhạc liên quan nghề, giờ phút này đều nhắm ngay cái này vừa mới đổi mới tốt quan phương bảng danh sách:

Tân Duệ Bảng.

Nhưng khi thấy Tân Duệ Bảng bên trên tên thứ nhất lúc, mọi người lại không hèn mà cùng phát ra tương tự thở dài, tâm tình kỳ diệu có chút tương tự ——

Tân Duệ Bảng hạng nhất:

« là yêu nha » , ca sĩ Tiền Tinh Vũ, Soạn nhạc Lý Nhiễm, công ty Sa Hải giải trí.

Lượng: 88. 6 vạn.

Năm trước Tân Duệ Bảng hạng nhất vị trí, các công ty lớn giữa nhất định sẽ cạnh tranh đến người chết ta sống, với nhau tràn ngập mùi thuốc súng.

Nhưng năm nay bất đồng.

Tiền Tinh Vũ như vậy "Người mới" thật sự là quá đặc biệt rồi.

Lại có thể vừa vặn trước ở Tân Nhân Quý trước một tháng, bằng vào trong đời đệ nhất bộ phim truyền hình xuất đạo lại đại hồng đại tử, trực tiếp từ mang lưu lượng ra sân.

Như vậy "Người mới" ai tranh quá?

Đối với lần này mọi người chỉ có thể cảm khái: "Có Tiền Tinh Vũ chi này đòn sát thủ, Sa Hải văn hóa năm nay sợ là muốn trực tiếp đệ nhất khóa huyết đến cuối tháng."

Triệu Giác cũng cảm khái.

Mang theo hâm mộ và ghen tị.

Ngay sau đó nàng quyết định: Từ dưới đi lên nhìn thành tích.

Phản Chính Tân duệ bảng chỉ biểu hiện Top 100 bài danh, nhìn xong một trăm tên cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Về phần công ty người mới chưa đi đến Top 100?

Đùa gì thế, Tinh Mang giải trí dù sao cũng là Tàn Châu đỉnh cấp

Entertainment một trong, được trời ưu đãi tiên kỳ tài nguyên ưu thế, nếu như công ty thật có người mới ở Tinh Mang loại này kích thích tài nguyên

dưới sự đề cử chưa đi đến Top 100, kia loại trình độ này người mới phải cuốn chân đēm đi.

Triệu Giác nhĩn quang, còn không có như vậy lần.

Thứ bảy mươi ba danh vị trí, Triệu Giác thấy đợc thứ một cái công ty người mới tên, cái này làm cho nàng khẽ cau mày.

Thứ năm mươi lăm danh, Triệu Giác thấy đợc cái thứ 2 tên công ty, nàng mày nhĩu lại sâu hơn.

Khi thấy tên thứ mười hai, Triệu Giác đã thấy công ty thứ tám cái tên.

Tên thứ mười một là không phải công ty nhân.

Cho nên, chỉ còn hai cái tên.

Này có nghĩa là, năm nay Tinh Mang ngu Nhạc Tiến rồi hai cái trước 10?

Cần môi một cái, Triệu Giác bắt đầu nhìn top 10 tự, kết quả nàng ở tên thứ chín, nhìn tới công ty thứ chín người mới tên.

Lần này chỉ còn một cái.

Đệ Bát Danh . Đệ Thất Danh . Tên thứ sáu . Hạng năm .

Rốt cuộc.

Triệu Giác tìm đợc người thứ mười tên.

Tân Duệ Bảng hạng ba:

« Sinh Như Hạ Hoa » , ca sĩ Tôn Diệu Hỏa, Soạn nhạc Tiệ Ngu, công ty Tinh Mang giải trí.

Lượng: 66. 6 vạn.

Con mắt của Triệu Giác bỗng nhiên trọn to, tử nhìn chòng chọc Tân Duệ Bảng xếp hàng thứ ba danh, hô hấp dồn dập, giờ khắc này như có loại sống sót sau tai nạn vui mừng:

Tiền tam!

Là tiền tam!

Làm Thủ Tịch người đại diện, Triệu Giác dĩ nhiên biết, Tiệ Ngu chính là Lâm Uyên đưa bé kia sử dụng nghệ danh, chỉ là nàng không nghĩ tới, cuối cùng đēm mình từ bên vách núi cứu trở về nhân, lại là đưa đến chính mình thiếu chút nữa rơi xuống vực Lâm Uyên ——

Vạn mệnh, thật đúng là kỳ diệu.

Không đi quản nữa những người khác hạng, Triệu Giác nụ cười lần nữa trở nên tự tin đứng lên: "Lần này ai cũng đừng nghĩ đēm ta vén đi xuống, chỉ cần tử sở hữu Lâm Uyên thứ ba, lão nương cũng không cần xuống chức!" Xuống chức sau quả thật là quá nghiêm trọng.

Trong nhà đợc tòa đại biệt thự còn có vay tiền đây.

Đột nhiên từ chỗ ngòai trước đứng lên, Triệu Giác hỏa tốc gọi một cú điện thoại: "Lập tức liên lạc mấy cái âm nhạc phần mềm người phụ trách, ta muốn bọn họ đề cử lưu, Tinh Mang có thể bắt đợc cách thức cao nhất!"

"Tốt . Chúc mừng Triệu tỷ."

Bên đầu điện thoại kia tựa hồ cũng biết xảy ra chuyện gì.

Triệu Giác cười một tiếng: "Cám ơn, các người tư nguyên bộ lúc này cũng phải nhiều giúp đỡ một chút, dù sao đây chỉ là ngày đầu bài danh."

Ngày đầu bài danh không có nghĩa là xếp hạng sau cùng.

Phía sau còn có suốt hai mươi chín ngày tranh giành đây.

Bất quá Tinh Mang loại đại công ty này nếu như chuyên tâm phòng thủ lời nói, ngày đầu bắt được top 3, căn bản là không tồn tại lật xe có khả năng, quả thực không được lời còn có 【 chín sở hữu một 】 chiến thuật làm chột đây.

Cái gì là chín sở hữu một?

Đương nhiên là thích hợp hy sinh còn lại Cử Thủ bài hát tài nguyên, tận lực cho « Sinh Như Hạ Hoa » càng nhiều ra ánh sáng, này là rất nhiều tiêu hình công ty xuất hiện ở một cái thủ cao bài hát của thành tích dưới tình huống mới có thể làm ra chiến thuật.

Nói như vậy, Tinh Mang là không dùng được loại chiến thuật này, dù sao Tinh Mang không phải là cái gì công ty nhỏ.

Cú điện thoại đầu tiên đánh xong, tựa hồ nghĩ tới điều gì, Triệu Giác lại gọi một cú điện thoại: "Lão Chu, các người Soạn nhạc bộ còn thiếu người sao?" "Đừng làm rộn Tiểu Triệu."

Bên đầu điện thoại kia là một cái cứng rắn giọng nam: "Vi Tân Duệ Bằng, công ty buộc ta chiêu một nhóm người mới Soạn nhạc. Loại chuyện này, là chơi đùa chiến thuật biến người liên có thể đi thông sao? Cho nên người cũng đừng cho ta thêm đồ, ta đây nhi đã đầy ắp cả người."

Triệu Giác mỉm cười: "Tiện Ngự cũng không được?"

Bên đầu điện thoại kia thái độ trong nháy mắt tám mươi độ chuyển hướng: "Triệu tỷ, Tiện Ngự người ở đâu đâu rồi, ta có thể tự mình với hấn ký, chúng ta Soạn nhạc ngành a, gần đây là thực sự thiếu người!"

Chương 8: Không từng va chạm xã hội

Công ty ra một Tân Duệ Bảng thứ ba!

Tân Duệ Bảng mở ra trong nháy mắt, tin tức này đã tại Tinh Mang giải trí truyền khắp, công ty trên dưới nhân viên cũng tinh thần vì đó rung một cái.

"Ngoạ tào, rốt cuộc có đại lão đi ra văn tôn."

"Năm nay sẽ không lại trừ chúng ta âm nhạc ngành tiền thưởng chứ?"

"Hại, chúng ta điện ảnh ngành cũng mẹ nó phát nhiệm vụ, toàn bộ trên cửa hạ mỗi người đều phải một lần « Sinh Như Hạ Hoa », năm nay thật vất vả ra một hạng ba, phía trên đây là muốn ra sức bảo vệ tiết tấu."

"Kia có thể là không phải."

"Tinh Mang đầu gì cũng là Tần Châu xếp hạng thứ ba Entertainment, Tân Duệ Bảng biểu hiện phóng hồng, rất ảnh hưởng công ty chúng ta hình tượng, phải biết Tần Châu rất nhiều âm nhạc học viện người tốt nghiệp khóa này đều là căn cứ những thứ này phong hướng tiêu tới chọn công ty." Tần Châu Entertainment đếm không hết.

Trong đó danh tiếng lớn nhất Tam gia, không thể nghi ngờ phải kể tới 【 Tinh Mang giải trí 】, 【 Sa Hải Văn Hải 】, cùng với 【 Huyền Lạn Ngân Hỏa 】.

Đi qua Tân Nhân Quý, này tam công ty đẩy ra người mới cơ bản có thể nhận làm hết Tân Duệ Bảng hàng trước.

Nhưng mấy năm gần đây, Sa Hải cùng Huyền Lạn Ngân Hỏa trước sau như một ổn định, Tinh Mang giải trí biểu hiện lại kéo dài phóng hồng, cho tới ngoại giới đều bắt đầu nghi ngờ Tinh Mang ở âm nhạc lĩnh vực quyền uy

---

Loại ảnh hưởng này rất tồi tệ!

Vì vậy công ty cao tầng mới có thể đối toàn quyền phụ trách chuyện này Triệu Giác làm áp lực.

Nếu như là không phải nguyên nhân này, dưới tình huống bình thường, một cái Tân Nhân Quý giá trị còn không đến mức để cho công ty Boss đều phải thương gan phát cái trình độ.

Mà theo công ty nhân viên thảo luận.

Tiền Ngư đại danh, tự nhiên cũng là bị mọi người truyền khắp.

Nếu so sánh lại, liên quan tới Tôn Diệu Hỏa thảo luận cũng rất ít.

Phải biết, đây là người bình thường cũng sẽ chú ý Người viết ca khúc thời đại, chớ nói chi là ở Entertainment loại này điển hình trong nghề môi

trường sinh thái xuống!

Người viết ca khúc địa vị là phải xa xa cao hơn ca sĩ.

Bảng không nghề bên trong tại sao có "Khúc cha" cách nói?

Tất cả mọi người rõ ràng một chuyện:

Thành tựu một ca khúc hỏa bạo, thường thường là bởi vì khúc đem hẳn nhịp điệu ghi vào rồi lòng người.

Nói cách khác.

Tiện Ngụ sáng tác « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này không thể nào chọn nhân.

Công ty coi như không tìm Tôn Diệu Hỏa, mà là biến thành người khác tới hát bài hát này, phàm là giọng nói điều kiện không tệ cũng có thể ở công ty tài nguyên phổ biến rộng rãi hạ đại hỏa.

Đây mới là bài hát phát hỏa sau đó, tất cả mọi người xem trọng Soạn nhạc nguyên nhân.

Đương nhiên rồi.

Những thứ kia giọng nói điều kiện cực kỳ yêu nghiệt người ca khác nói.

Loại này ca sĩ ở toàn bộ âm nhạc giới đều là phượng mao lân giác, giọng nói điều kiện được trời ưu đãi, có thể nói đòn sát thủ cấp bậc, bọn họ vị đã cao đến có thể cùng những thứ kia đại danh đỉnh đỉnh khúc cha sánh vai cùng rồi.

Có chút cấp độ yêu nghiệt ca sĩ cùng những điều tạc thiên đó khúc cha chung một chỗ hợp tác, thường thường là lẫn nhau thành tựu, hai người thiếu ai cũng không được.

Dù sao có chút bài hát không phải ai cũng có thể hát.

Cái này rất giống người không thể ở công ty tùy tiện kéo một ca sĩ vào phòng thu âm hát « ca kịch » như thế.

Đương nhiên, này cũng không phải nói ca khúc biểu diễn độ khó càng cao bài hát lại càng tốt, có chút bài hát người người cũng có thể hát, nhưng người không có thể phủ nhận những thứ này bài hát ưu tú.

Mà lúc này ngoại giới.

Thuộc về Tân Nhân Quý bầu không khí, đã theo Tân Duệ Bảng mở bảng, lan tràn tới toàn bộ Tân Châu.

Các công ty lớn sự chú ý, cũng rất cuộc tạm thời từ vững vàng chiếm cứ Tân Duệ Bảng đệ nhất Sa Hải giải trí, chuyển đến đều là tam đại giải trí một trong công ty Tinh Mang giải trí trên người.

"Ồ thông suốt, năm nay Tinh Mang người mới trở lại tiền tam rồi."

"Dù sao cũng là lão bài tam đại giải trí công ty, Tinh Mang giải trí không thể nào hàng năm đều kéo hông."

"Cho nên nói lão Tam cùng lắm cho đường sống a, hạng nhất Sa Hải không gì phá nổi, hạng nhì Huyền Lạn Ngân Hỏa phát huy ổn định, hạng ba Tinh

Mang lại mẹ nó lần nữa nhật vinh dự, bọn họ ăn thịt, chúng ta những thứ này công ty nhỏ chỉ có thể ở phía sau uống canh."

" . "

Ngoại trừ Ngu Nhạc Nghiệp bên trong công ty, Người bình phẩm âm nhạc môn dĩ nhiên cũng chú ý Tân Duệ Bảng, trong đó đứng hàng trước bài hát của tam càng là rất nhiều nhân chú ý trọng điểm.

Weibo bên trên.

Người bình phẩm âm nhạc môn rồi rít đánh ra, đề cử chính mình ngưỡng mộ trong lòng bài hát của Tân Duệ Bảng.

Kết quả tuyệt đại đa số Người bình phẩm âm nhạc cuối cùng lựa chọn đề cử khúc mục đích, lại là không hẹn mà cùng hạng ba, « Sinh Như Hạ Hoa » ! Loại nhịp điệu này để cho rất nhiều người đi đường đôi « Sinh Như Hạ Hoa » cũng nổi lên hứng thú, không ít dưới sự đề cử mặt bình luận khu cũng đi theo náo nhiệt lên:

"Bài hát danh đẹp vô cùng a."

"Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử như Thu Diệp chi tĩnh mỹ, còn chưa bắt đầu nghe ca nhạc, liền đề cử ngữ mà nói, bài hát này là tốt nhất."

"Ta chú ý mười Người bình phẩm âm nhạc, bảy người cũng đề cử « Sinh Như Hạ Hoa » , ta phải phải đi nghe một chút nhìn."

"Bài hát nghe, cũng không tệ lắm, ủng hộ."

"Ta cũng nghe, cá nhân cảm thấy bài hát này."

"Quả nhiên là một nhân khẩu vị lớn hơn hết thảy, ngược lại ta nghe « Sinh Như Hạ Hoa » lần thứ nhất liền bị rung động, đây là ta lần đầu tiên bị không có cao âm ca khúc rung động đến."

"Oa, cái này bài hát có ít đồ."

"Cám ơn Người bình phẩm âm nhạc đề cử, bài hát này đại khái là ta hiện năm Tân Nhân Quý tối đại thu hoạch, không nói nhiều thừa thải, cất giữ thêm bài hát đơn nhị liên."

" . "

Đây cũng tính là Tân Châu thông lệ.

Hàng năm Tân Nhân Quý, gần như người sở hữu Người bình phẩm âm nhạc cũng sẽ hung hăng cọ một lớp Tân Nhân Quý nhiệt độ.

Hoặc là đề cử chính mình yêu thích ca khúc, hoặc là vừa rồi Entertainment đút lót nát tiền, phát điểm Entertainment trước thời hạn viết xong thông bản thảo.

Người trước số lượng tương đối nhiều.

Người sau số lượng là tương đối ít.

Bởi vì ở Tân Châu, âm nhạc vẫn tương đối thần thánh đồ vật, đại chúng cũng không phải người ngu, mặc cho Người bình phẩm âm nhạc mò mẫm linh tinh.

Cái này cùng Tần Châu đặc sắc có liên quan.
Lam Tinh tổng cộng có bát Đại Châu, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy,
cộng thêm một cái Lam Tinh "Thủ đô" Trung Châu.
Mỗi một Châu đặc sắc không đồng nhất.
Trong đó, Tần Châu là cả Lam Tinh cũng công nhận "Âm nhạc chi hương" !
Nơi này sản xuất nhiều âm nhạc nhân.
Tần Châu cách vách Tề Châu có "Điện ảnh cung điện" danh xưng là.
Nhưng có quan phương bảng dữ liệu minh, Tề Châu đại đa số điện ảnh phối
nhạc đều là ở Tần Châu tìm khúc cha giúp làm.
Cùng lúc đó.
80% sống động ở Lam Tinh nghệ thuật sân khấu Nhạc sĩ môn, gần như đều
là xuất từ Tần Châu một phe này thổ địa!
Không chỉ các loại khúc bài hát của phong.
Còn có Đàn dương cầm . Đàn viôlông . Hòa âm .
Vân vân và vân vân.
Toàn bộ âm nhạc nghệ thuật ở Tần Châu cũng có rất Đại Thương Nghiệp
không gian.
Vì vậy có thể thấy, Tần Châu nhân đối âm nhạc yêu thích thật là không phải
một điểm nửa điểm, đây cũng là Ca Đàn Tân Nhân Quý có thể trở thành
Tần Châu truyền thống cất giữ hạng mục nguyên nhân chỗ.
Từ nhỏ mưa dầm thấm đất.
Tần Châu nhân cũng thích lấy "Âm nhạc thượng thức cao" mà tự cho mình
là.
Nếu như Tần Châu nhân ở còn lại bảy cái Châu nhân trước mặt nhắc tới âm
nhạc liên quan đề tài, cái loại này cảm giác ưu việt thật là nhận nhịp.

Triệu Giác cho Lâm Uyên gọi điện thoại.
Điện thoại kết nối lúc, vị này Thủ Tịch người đại diện trong lời nói không
thiếu hưng phấn: "Lâm Uyên, người quay đầu là có thể chuyển tới Soạn
nhạc cột , ngoài ra, chúc mừng người vọt tới Tân Duệ Bảng thứ ba!"
"Ta là hạng ba sao?"
Bên đầu điện thoại kia Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nghiêm túc hỏi: "Cái
hạng này, ở Tân Nhân Quý bên trong, hẳn đoán cũng không tệ lắm phải
không?"

" "

Vấn đề này trực tiếp đem Triệu Giác cho hỏi mộng ép.
Thật lâu nàng mới lấy lại tinh thần, sau đó đọc lên Lâm Uyên ẩn bên trong
ý tứ, có chút ngạc nhiên nói: "Hôm nay người cũng không có chú ý Tân
Duệ Bảng sao?"

"Bạn học ta thật giống như đang chăm chú." Lâm Uyên nói.

Triệu Giác nhất thời dở khóc dở cười, Lâm Uyên lời này cái máng điềm quá nhiều, nàng cũng không biết từ đâu ói lên.

Nàng chỉ có thể cứng rắn trò chuyện: "Đúng nha, hạng ba là phi thường tuyệt vời thành tích, bất quá hôm nay mới ngày đầu tiên, phía sau ta sẽ giúp ngươi bảo trì lại bài danh."

"Cám ơn Triệu tỷ."

Lâm Uyên đối Triệu Giác vẫn là rất tôn kính.

Triệu Giác lại cảm thấy ngày này có chút bị Lâm Uyên trò chuyện chết, đùa nhỏ này bình thân cùng nàng kích động, tạo thành mãnh liệt so sánh.

Thật giống như lộ ra ta không từng va chạm xã hội tựa như?

Nàng chỉ có thể cưỡng ép kết thúc đề tài: "Kia quay đầu ngươi có rảnh rồi tới công ty một chuyên, làm một chút thủ tục, ngoài ra ca khúc thu nhập cuối tháng biết đánh đến ngươi trên thẻ, bên này cúp trước."

"Được."

Nhắc tới ca khúc thu nhập, Lâm Uyên thanh âm nhất thời nhiều một chút mong đợi, một điềm này có thể cuối cùng để cho Triệu Giác có điềm

"Nguyên lai ta còn là từng va chạm xã hội" cảm giác.

"Đùa nhỏ này."

Triệu Giác buồn cười lắc đầu một cái, cúp điện thoại, ánh mắt lần nữa trở lại trong máy vi tính.

Đây là Tân Duệ Bảng bảng danh sách giao diện.

Từ giữa trưa cơm nước xong bắt đầu, Triệu Giác liền vẫn nhìn chăm chăm vào cái này giao diện, một bước cũng không dám rời đi.

Nàng là sợ mình một cái nháy mắt, cái này hạng ba liền không giữ được.

Nhưng nhìn một chút, Triệu Giác cảm thấy có cái gì không đúng.

Đảo không phải nói tên thứ tư đuổi theo tới.

Tên thứ tư theo tài chính là 3 vạn không tới.

Nếu so sánh lại, « Sinh Như Hạ Hoa » lượng, từ buổi sáng đến bây giờ, đã tăng tới rồi suốt năm chục ngàn!

Có thể có cái gì không đúng địa phương cũng ở nơi này.

Dường như « Sinh Như Hạ Hoa » lượng, phong có chút nhanh à?

Tên thứ hai là Huyền Lạn Ngân Hỏa bài hát.

« Bạch Dương Tọa » , ca sĩ Tăng Nghị, Soạn nhạc Lý Đạt, lượng 5. 3 vạn.

Mới vừa mở bảng thời điềm, « Bạch Dương Tọa » lượng là 4. 3 vạn, trước mắt mới chỉ, tăng mười ngàn.

Nhưng « Sinh Như Hạ Hoa » mới vừa mở bảng thời điềm chỉ có 3 điềm ba chục ngàn, kết quả cho đến bây giờ, đã tăng gần hai chục ngàn!

Này ý vị như thế nào?

Tinh Mang không phải là muốn bạo nộ Huyền Lạn Ngân Hỏa hoa cú chú ?

Cái ý nghĩ này xuất hiện ở Triệu Giác não hải trong nháy mắt, tựa như cùng mọc rễ một dạng tùy ý sinh trưởng, cho tới nhịp tim của nàng cũng tăng

nhANH NHIỀU CHÚT.

Đổi mới!

Đổi mới!

Đổi mới!

Di động con chuột, Triệu Giác bắt đầu không ngừng đổi mới Website, sau đó nàng quả nhiên thấy, « Sinh Như Hạ Hoa » cùng hạng nhì số liệu càng ngày càng đến gần, cái này làm cho nhịp tim của nàng càng lúc càng nhanh.

Sáu giờ tối.

Tối gần lúc tan việc.

Triệu Giác không biết lần thứ mấy đổi mới bảng danh sách rồi, nhưng lần này, nàng rõ ràng thấy, Tân Duệ Bảng hạng nhì, đã thành:

« Sinh Như Hạ Hoa » !

Lượng: 5. 98 vạn!

Hạng ba, bài hát của Huyền Lạn Ngân Hỏa « Bạch Dương Tọa » , lượng là dừng lại ở 5. 91 vạn, bị nặn ra trước nhị!

Giờ khắc này.

Triệu Giác thiếu chút nữa cười ra tiên nữ kêu.

Chính mình còn nghĩ phòng thủ hạng ba thời điểm, « Sinh Như Hạ Hoa » lại âm thầm nổ tung Huyền Lạn Ngân Hỏa, trở thành Tân Duệ Bảng thứ 2! Cũng chính là đệ nhất quá đặc biệt.

Thả trong quá khứ Tân Nhân Quý, « Sinh Như Hạ Hoa » này thành tích , chẳng khác gì là càn quét toàn bộ Tân Duệ Bảng, trực tiếp đoạt cúp!

Đang lúc này, điện thoại vang lên.

Triệu Giác kết nối, biết rõ còn hỏi: "Lão Chu, chuyện gì?"

Trong điện thoại thanh âm nói: "Người mở cửa xuống."

Triệu Giác sững sốt một chút, mở cửa.

Ngoài cửa, một tên trung niên nam nhân nụ cười kích động: "Triệu tỷ a, thứ 2 . Là không phải, ta là nói, cái kia . Hai ta cũng đã lâu không đồng thời tụ, tối nay muốn ăn cái gì tùy tiện gọi, ta mời khách! Ngoài ra . Tiễn Ngự lúc nào tới Soạn nhạc bộ bản tin? Chúng ta Soạn nhạc bộ a, tốt thiếu người."

"Ồ."

Triệu Giác nhìn lão Chu này tấm liêm cầu dạng tử, đột nhiên cảm giác được hẳn rất không từng va chạm xã hội.

Chương 9: Hủy diệt yêu biến pháp tốt

Rất nhiều người cũng không nghĩ tới « Sinh Như Hạ Hoa » tác dụng chậm lớn như vậy, lại ngày đầu tiên liền nghịch tập rồi Huyền Lạn Ngân Hỏa! Làm mọi người chú ý đến cái tình huống này thời điểm, trong vòng nhất thời náo nhiệt lên.

"Tinh Mang đệ nhị!?"

"Phóng hồng vài năm một buổi sáng hùng khởi, Tinh Mang tình huống này chính là trong truyền thuyết xúc đáy bản ngược?"

"Các vị, đừng quên, đệ nhất vị kia thuộc về đặc biệt tình huống, bốn bỏ năm lên một chút, « Sinh Như Hạ Hoa » coi như là năm nay hạng nhất a!"

"Bốn bỏ năm lên còn đi?"

"Không cần bốn bỏ năm lên, còn có một cái tình huống mọi người khả năng cũng không phát hiện, mặc dù đệ nhất vị kia xa xa dẫn trước, nhưng luận số liệu tốc độ tăng dường như Tinh Mang bài này « Sinh Như Hạ Hoa » muốn cao hơn một chút, này ý vị như thế nào ta muốn tất cả mọi người biết."

Mỗ công ty thiên tài số liệu để thấy rõ.

"Ý ngươi là?"

"Tóm lại các vị chuẩn bị tốt bằng ghế nhỏ cùng hạt dưa đi, cuối tháng khả năng có cơ hội nhìn một trận thần tiên đánh nhau, thú vị a, vốn tưởng rằng Sa Hải khóa huyết, năm nay không huyền niệm đây."

" . "

Lúc đó.

Huyền Lạn Ngân Hỏa vị kia nguyên lai xếp hàng thứ hai ca sĩ Tăng Nghị đang cùng hẳn Người viết ca khúc Lý Đạt ở bên ngoài ăn cơm.

Bữa cơm này đủ quét ra hai ngàn thẻ tín dụng.

Vừa đổ lại Đại Đế Vương cua ở trên bàn gương nanh múa vuốt, biểu thị khi còn sống uy vũ, cũng vì bữa cơm này tăng thêm đến chú thích nói rõ: Tiệc ăn mừng.

Kết quả cơm mới ăn được một nửa, Tăng Nghị liền tiếp tới công ty liên quan tới « Bạch Dương Tọa » bị hạng ba bẽ mặt điện thoại thông báo.

Giờ khắc này.

Trong chén Đế Vương Cua bỗng nhiên sẽ không thơm.

Tăng Nghị có chút mờ mịt nhìn Lý Đạt, phảng phất đang hỏi: Ta thứ 2 đây?

Ta vừa mới còn ở đây bao lớn một thứ 2 đi đâu?

" . "

Người viết ca khúc Lý Đạt không nói gì, chỉ là yên lặng lấy điện thoại đi động ra cùng tai nghe, đem « Sinh Như Hạ Hoa » nghe qua một lần.

Được rồi.

Lý Đạt thừa nhận mình có chút bành trướng, Tân Duệ Bảng đi ra thời điểm, hẳn làm bảng danh sách hạng nhì, chỉ nghe hạng nhất bài hát, căn bản liền không có hứng thú mở ra xếp hạng thứ ba « Sinh Như Hạ Hoa » .

Ai sẽ chú ý không bằng chính mình đây?

Nhưng sau khi nghe xong bài hát sau đó, Lý Đạt tâm tình phức tạp click rồi đồng thời, nhìn về phía xếp hạng Tân Duệ Bảng hạng nhất ca khúc, sắc mặt bỗng nhiên có chút dữ tợn: "Đều phải chết!"

Mà ở Tinh Mang công ty trong túc xá.

Giống vậy ở mọi thời tiết tránh bảng Tôn Diệu Hỏa, tự nhiên cũng là trước tiên chú ý tới « Sinh Như Hạ Hoa » vọt tới bảng danh sách hạng nhì.

Hắn đột nhiên đứng dậy: "Y! Ta phát hỏa!"

Khó trách nghề bên trong một mực lưu truyền các đại khúc cha Truyền Thuyết, thậm chí có rất nhiều xuất đạo ca sĩ đều biết dùng nửa đùa nửa thật giọng nói:

"Ta nguyện ý cho khúc cha làm cầu."

Nguyên lai gặp phải nguuru phê khúc cha, thật là phòng thu âm bên trong xuyên con chó cũng có thể hỏa!

Một mực ở khát vọng xuất đạo chính mình rõ ràng chỉ là mơ mơ màng màng bị người đại diện kéo qua tới viết bài hát, lại mơ mơ màng màng theo như yêu cầu ca hát, liền không giải thích được vọt tới Tân Duệ Bảng thứ hai, thành toàn bộ Tân Nhân Quý nổi bật nhất ca sĩ một trong!

Phía dưới là lớp chỗ trông đề:

Tôn Diệu Hỏa đang suy tư, nếu như bỏ lại cái gọi là liêm sỉ, chính mình lần sau gặp lại lâm học đệ phải đánh thế nào kêu đây?

Cùng lúc đó.

Tân Châu nghệ thuật học viện.

Đổi hết thầy đều không thể nào Tri Tình Lâm Uyên đang ở thư viện đọc sách, lúc này bên tai bỗng nhiên vang lên một đạo để nghe lại thanh thúy âm thanh gợi ý của hệ thông:

【 chúc mừng kí chủ chung quy danh vọng vượt mười ngàn! 】

【 danh vọng vượt mười ngàn khen thưởng: Năm năm tuổi thọ! 】

【 danh vọng vượt mười ngàn khen thưởng: Ba cái Thanh Đồng bảo rương! 】

【 danh vọng vượt mười ngàn khen thưởng: Một cái bạch ngân bảo rương! 】

Danh vọng vượt mười ngàn rồi không?

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn Tứ Hành hiện lên quang kiêu chữ, tâm niệm khê động, thấy được chính mình trước mắt tài liệu số liệu tình huống:

【 tuổi tác: 19 】

【 tuổi thọ: 27 】

【 hội họa: 45 】

【 văn học: 105 】

【 âm nhạc: 12580 】

【 tổng hợp: 12730 】

Hội họa cùng văn học hai cái phân loại danh vọng giá trị không có thay đổi. Âm nhạc loại danh vọng giá trị một lớp tăng vọt, trực tiếp vượt mười ngàn rồi, hiển nhiên là « Sinh Như Hạ Hoa » thành tích mang đến.

Trọng yếu nhất là:

Tuổi thọ tăng năm năm.

Bây giờ Lâm Uyên tuổi thọ đã đạt đến 27 năm, mặc dù trước mắt chỉ là nhiều hơn năm năm tuổi thọ, nhưng cái này đã có thể để cho Lâm Uyên tạm thời đi ra tử vong uy hiếp.

Lâm Uyên trong lòng hỏi: "Hệ thống, lần sau tuổi thọ gia tăng muốn bao nhiêu danh vọng?"

Hệ thống trả lời: "Kí chủ thân thể mắc có tuyệt chứng, trên lý thuyết tới nói đúng không trị được khỏi bệnh, cho nên để chữa trị kí chủ, hệ thống vận dụng toàn bộ vũ trụ đẳng cấp cao nhất y tế kỹ thuật, đối kí chủ thể chất tiến hành sửa đổi, vì vậy danh vọng yêu cầu chỉ càng ngày sẽ càng cao, lần kế kí chủ muốn có được hệ thống chữa trị, gia tăng chính mình tuổi thọ, danh vọng điểm yêu cầu là ."

Lâm Uyên hỏi: "Một trăm ngàn?"

Hệ Thống nói: "Không, là một triệu."

Lâm Uyên nhất thời mặt đen, từ hệ thống nói một nhóm nói nhảm hấn liền mơ hồ biết, gia tăng tuổi thọ chuyện này danh vọng yêu cầu khăng định cao, nhưng hấn không nghĩ tới Cao Thành như vậy.

Quá khó khăn.

Một trăm ngàn cũng không được!

Còn dám muốn một triệu!

Lâm Uyên cảm thấy có chút tức giận: "Chẳng lẽ ta còn muốn phát hành một trăm thủ « Sinh Như Hạ Hoa » loại này cấp bậc ca khúc?"

"Không cần lo lắng."

Hệ thống giải thích: "« Sinh Như Hạ Hoa » trước mắt chỉ cho kí chủ cung cấp hơn mười ngàn danh vọng, nhưng này không có nghĩa là bài hát này chỉ có thể cho kí chủ cung cấp những thứ này danh vọng, sau này này thủ ca khúc chỉ cần còn sẽ có tân những người nghe thích, kí chủ danh vọng liền sẽ không ngừng đề cao, trên lý thuyết mà nói, kí chủ danh vọng tăng lên

càng ngày sẽ càng nhanh, một triệu nhìn như rất nhiều, thực ra cũng chỉ là thời gian nháy con mắt."

Lâm Uyên dùng sức chớp mắt.

Hệ thống thiếu chút nữa thê rôi: " . "

Lâm Uyên trong lòng "Ha ha " một tiếng, lại lớn đến mức đón nhận sự thật này, hẳn mơ hồ có rồi một cái ý nghĩ, chỉ cần mình sau này tác phẩm trở nên nhiều, Tiệm Ngư bằng hiệu càng ngày càng lớn, không ngừng hút làm cho người ta chú ý, vậy mình danh vọng tự nhiên cũng sẽ cùng theo trở nên nhiều đi, dĩ nhiên này cũng cần chính mình không ngừng cố gắng phát tác phẩm mới kiếm danh vọng mới được.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên có chút mong đợi nhìn về phía trong kho hàng bốn con bảo rương, không biết có thể khai ra thứ gì tốt được?

Không do dự.

Lâm Uyên trực tiếp mở ra trước rôi hai cái Thanh Đồng bảo rương, về phần cái thứ 3 Thanh Đồng bảo rương, hẳn quyết định cho mình lưu một cái huyền niệm.

【 Thanh Đồng bảo rương mở ra: Lấy được bài hát của được « cá lớn » 】

【 Thanh Đồng bảo rương mở ra: Lấy được bài hát của được « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » 】

Xem ra hệ thống cũng biết, ở Tần Châu cái này "Âm nhạc chi hương", âm nhạc liên quan khen thưởng giá trị cao nhất, cho nên Thanh Đồng trong hòm báu mở ra đồ vật cơ bản đều là cùng âm nhạc liên quan.

"Bạch ngân bảo rương cũng mở ra đi." Lâm Uyên nói.

Ngay sau đó, Lâm Uyên cảm thấy trước mắt thoáng qua một đạo quang mang:

【 bạch ngân bảo rương mở ra: Đạt được Đàn dương cầm khúc « Mộng Trung Hôn Lễ » 】

Bạch ngân bảo rương mở ra còn mang ngũ cọng lông đặc hiệu?

Bất quá phần thưởng này quả thật không tệ, lại là « Mộng Trung Hôn Lễ » !

Cái này Đàn dương cầm khúc giá trị, còn cao hơn ca khúc rất nhiều dù sao đây là kiếp trước Đàn dương cầm đại sư Richard Clayderman tác phẩm tiêu biểu phẩm một trong, vô số người đều nghe qua kinh điển khúc mục đích!

Khó trách muốn thả bạch ngân trong hòm báu.

Nếu như tìm cơ hội đem bài này ai cũng khoái Đàn dương cầm khúc tuyên bố ra ngoài lời nói, mới có thể cho mình phỏng không ít danh vọng chứ ?

Lâm Uyên mong đợi suy nghĩ.

Bất quá không thể qua loa phát hành.

Giống như « Sinh Như Hạ Hoa » thành công cần phải mượn Tinh Mang tài nguyên sân thượng như thế, nếu như không có một cái rất tốt sân thượng hoặc là cơ hội, danh vọng đạt được hiệu suất cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên bỗng nhiên có một nghi vấn: "Nếu như ta không công khai chính mình trong thật tế thân phận phát hành tác phẩm, danh vọng giá trị đạt được có thể hay không suy giảm?"

"Không biết."

Hệ thống tựa hồ cũng lười đánh chữ, trực tiếp dùng không tình cảm chút nào cơ giới giọng nói ở Lâm Uyên trong đầu trả lời: "Như Tiệp Ngự cái thân phận này, bản thân hẳn đó là chỉ hướng kí chủ, vì vậy kí chủ là ở trước đài hay lại là ẩn ở phía sau màn đều giống nhau."

Biết.

Giống như "Giản Dịch cùng Hạ Phồn bạn tốt nhất" cái này miêu tả cuối cùng chính là chỉ hướng mình như thế, chỉ cần cuối cùng chỉ hướng không có vấn đề là được.

Nghe thế nào có chút Cthulhu bên trong vị?

Lâm Uyên lại hỏi: "Tạo thành danh vọng cụ thể tiêu chuẩn gì?"

Hệ thống trả lời: "Cái gọi là danh vọng là tới từ ở được chúng đối tác phẩm công nhận, bởi vì xuất phát từ nội tâm thưởng thức « Sinh Như Hạ Hoa », cho nên cái này được chúng yêu thích sẽ chuyển hóa thành danh vọng giá trị, cụ thể có thể chuyển hóa ra bao nhiêu danh vọng giá trị, muốn xem được chúng đối tác phẩm yêu thích trình độ."

"Ồ."

Lâm Uyên lần đầu tiên ăn đến danh vọng tiền hoa hồng, cho nên rõ ràng đối vật này càng để ý một ít, so với khổ cực làm nhiệm vụ, quả nhiên danh vọng khen thưởng mới là tối hương.

Đương nhiên rồi.

Thịt muối cũng là thịt.

Lâm Uyên sẽ không bởi vì khen thưởng chỉ có một Thanh Đồng bảo rương mà ghét bỏ, cái kia liên quan tới thi nhiệm vụ, Lâm Uyên vẫn phải là hết sức đi hoàn thành.

Đang lúc này.

Điện thoại của Lâm Uyên bỗng nhiên vang lên.

Hắn mở ra xem, lại là lớp học trong bày tập thể @.

@ mọi người, là phụ trách bài chuyên ngành Hoàng lão sư: "Các vị đồng học, cuối tuần liên quan tới âm nhạc thưởng tích bài tập được thêm một cái đại đề mục! Các người đều biết ca khúc « Sinh Như Hạ Hoa » đi, mời mọi người trước thời hạn làm chuẩn bị, từ Soạn nhạc góc độ tìm ra bài hát này thành công nguyên nhân, hoa trọng điểm! Đây là lão sư đặt đề, ta cảm thấy được lần sau hệ bên trong thi nhất định sẽ thi!"

Trong bày nhất thời một mảnh gào thét bi thương.

"Không nên đâu."

"Lão sư."

"Đây là ta gần đây thích nhất bài hát ."

"Cho nên đây cũng là một ca khúc từ thích đến nghe ói tiết tấu?"

"Các vị, ta đã có thể trước thời hạn tuyên bố, ta không thích đi nữa « Sinh Như Hạ Hoa » rồi."

Thích « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này nhân còn rất nhiều.

Nhưng Lỗ Tấn nói qua:

Ở âm nhạc hệ học sinh nơi này, hủy diệt một ca khúc biện pháp tốt nhất, chính là để cho bài hát này trở thành bài tập.

Lâm Uyên lại rất cao hứng.

Ngược lại trong lớp các bạn học đem nên cung cấp danh vọng cũng cung cấp, hệ thống cũng không thể khấu trừ ra đi.

Về phần sau này bọn họ còn có thích hay không « Sinh Như Hạ Hoa » Lâm Uyên cũng không quan tâm.

Phản chính tự mình phía sau còn có bài hát của còn lại đây.

Hơn nữa thi thi lời này Lâm Uyên rất có lòng tin, bởi vì hệ thống cung cấp ca khúc cùng thời điểm có cung cấp tương tự với tham khảo tài liệu ngoạn ý nhi.

"Bài tập là kia bài hát?"

Trong bây tin tức nửa phút liền 99+.

Có một ít chậm xuất hiện, điện thoại di động rất thẻ, nhưng lại lười leo lâu học sinh chỉ có thể đánh chữ truy hỏi trong bây đồng học.

"« Sinh Như Hạ Hoa » , hỏi lại tự sát!"

Đây là tới tự Ban Trưởng trả lời, cách màn ảnh cũng có thể cảm nhận được oán niệm, vì thế còn có ý bổ sung một câu: "Ta ghét Tiệp Ngu!"

"Thêm một!"

"Thêm nhì!"

"Thêm tam!"

Lớp học đội ngũ thập phần đoàn kết.

Lâm Uyên đánh chuỗi im lặng tuyệt đối, cưỡng ép phá hư đội hình, cảm thấy những người này không khỏi quá nhằm vào rồi, ngay sau đó hấn lại bình thường trở lại ——

Mọi người ghét là Tiệp Ngu.

Theo ta Lâm Uyên có quan hệ gì?

---

ps: Lăn lộn đây đất đủ loại yêu cầu lâm hạnh.

// cá lớn : <https://youtu.be/S36B4WHz-c>

Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc : <https://youtu.be/dMuoxRQw-ZM>

Mộng Trung Hôn Lễ : <https://youtu.be/KWdhcOtGtcE>

Chương 10: Nhậm chức Soạn nhạc bộ

Ngày mùng 7 tháng 11.

Thừa dịp trường học hai ngày nghỉ công phu, Triệu Giác lái xe tới Tần Châu nghệ thuật học viện tiếp Lâm Uyên, đi Tinh Mang giải trí làm hẳn chuyến tới Soạn nhạc ngành thủ tục.

Cống lấy sau lưng bài chuyên ngành sách vở.

Lâm Uyên lần này ngồi lên kế bên người lái.

Trên đường, Lâm Uyên nghe bài hát, bên trong xe đang ở phát ra ca khúc rõ ràng là « Sinh Như Hạ Hoa », hơn nữa còn là lấy đơn khúc tuần hoàn kiểu

---

Đi qua một tuần.

Mỗi ngày chỉ cần nhân trong xe, Triệu Giác nghe đều là bài hát này, hơn nữa không ngờ nghe không chán, thỉnh thoảng còn sẽ tâm tình không tệ đi theo ca khúc nhịp điệu hát đôi câu.

Đại khái bài hát này, đối Triệu Giác đời này mà nói đều có rất là ý nghĩa đặc biệt rồi.

"Đúng rồi."

Sắp đến công ty thời điểm, Triệu Giác bỗng nhiên đối Lâm Uyên nói: "« Sinh Như Hạ Hoa » mặc dù là hạng nhì, nhưng đi qua một tuần tốc độ tăng thống kê nếu so với hạng nhất cao, cho nên hôm nay tao hội sau đó, công ty chính thức quyết định, với Sa Hải tranh đoạt Tân Duệ Bảng đệ nhất vị!"

"Hạng nhì?"

Nghe vậy Lâm Uyên có chút vui vẻ.

Triệu Giác lại bị sặc không nói ra lời.

Nàng rất muốn xách Lâm Uyên lỗ tai nhấn mạnh một câu: Nhờ người có thể hơi chút chú ý mình một chút ca khúc thành tích sao?

Cuối cùng Triệu Giác vẫn là nhịn được.

Nàng chỉ là cho Lâm Uyên phòng hờ nói: "Bất quá cái này hạng nhất tình huống có chút đặc thù, cho nên ta cũng không bảo đảm nhất định liền có thể thành công."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn cũng không biết, thực ra Tinh Mang vốn là không có ý định để cho « Sinh Như Hạ Hoa » cạnh tranh cái này số một, dù sao hạng nhất cảm giác tồn tại rất mạnh, cạnh tranh bảng giá quá lớn.

Nhưng .

Lâm Uyên bài hát này thật sự là không chịu thua kém, tốc độ tăng một mực so với hạng nhất ca khúc càng cao hơn một bậc;

Hơn nữa Triệu Giác tìm một vị có thể đối với chuyện này tiến hành đánh nhịp công ty cao tầng, đầy đủ vận dụng phát biểu nghệ thuật, vô cùng mê hoặc tính nói một câu nói như vậy:

"Chúng ta có thể cho Sa Hải thêm chút ngân!"

Đây chính là Triệu Giác đa mưu túc trí địa phương.

Nàng muốn nói thẳng tự mình nghĩ cho « Sinh Như Hạ Hoa » gia tăng tài nguyên phổ biến rộng rãi, tranh đoạt Tân Duệ Bảng hạng nhất, cao tầng đại lão chưa chắc sẽ nguyện ý.

Dù sao đây chỉ là một thủ người mới bài hát mới, đập quá nhiều tiền tuyên truyền lời nói cũng không có lợi lắm.

Nhưng nếu như làm chuyện này có thể cho Sa Hải âm ức?

Kia cao tầng chỉ là hơi do dự một chút liền gật đầu đồng ý.

Không phải là nhiều tiêu ít tiền chuyện mà, có thể chán ghét đối thủ một cái cũng là cực tốt.

Ai bảo Tần Châu tam đại giải trí công ty cũng không hòa hài, Sa Hải với Tinh Mang, càng là một mực không hợp nhau lắm đây?

Nguyên nhân cụ thể đã không cách nào ngược dòng rồi.

Ngược lại toàn thế giới đồng hành đều là oan gia.

Trọng yếu nhất là, cái quyết định này sau khi đi ra, toàn bộ lưới đã hoàn toàn bày đối với « Sinh Như Hạ Hoa » tuyên truyền, vì bài hát này tạo thế!

Đến cửa công ty, ném chìa khóa xe cho lên trước bảo an, Triệu Giác trực tiếp mang theo Lâm Uyên đi Soạn nhạc bộ.

"Triệu tỷ tốt."

"Triệu tỷ tốt."

Đi ở trong công ty, dọc đường với Triệu Giác chào hỏi nhân viên làm việc so với Lâm Uyên lần đầu tiên tới công ty lúc bãi kiến còn nhiều hơn một chút, lại thái độ của mọi người cũng càng vì nhiệt tình.

Cũng có người nhìn về phía Lâm Uyên.

Bất quá Lâm Uyên tuổi tác rất nhỏ, nếu là không phải chính mắt từng thấy, có rất ít người sẽ liên nghĩ tới cái này sinh viên bộ dáng nam sinh liền là công ty trên dưới gần đây rất thích nghị luận nhân vật chính "Tiện Ngư" .

Thang máy theo như "10" lầu.

Rất nhanh, Soạn nhạc bộ liền đến.

Đứng ở cửa, Lâm Uyên quan sát liếc mắt Soạn nhạc bộ nội bộ hoàn cảnh.

Cái ngành này so với Lâm Uyên tưởng tượng lớn hơn một chút, rộng rãi mà tinh xảo nội bộ hoàn cảnh, bố trí rất có vài phần nhân văn không khí.

Bên trong bàn làm việc giữa, khoảng cách cách thật xa, giữa lẫn nhau còn để từng hàng, bảo đảm cá nhân tư mật tính, bên trên chính là để rất nhiều

với âm nhạc có liên quan đủ loại sách vở ——

Làm việc như vậy hoàn cảnh,

Để cho Lâm Uyên liên tưởng đến thư viện nhà trường, rất thoải mái.

"Triệu tỷ."

Soạn nhạc bộ người phụ trách lão Chu đã sớm mặt mày hớn hở chờ ở cửa Triệu Giác rồi, nhưng thấy Triệu Giác cùng Lâm Uyên lúc xuất hiện, hẩn nụ cười bỗng nhiên hơi thu lại một chút, hỏi:

"Tiện Ngu đây?"

Soạn nhạc bộ các thành viên giờ phút này cũng mỗi người dừng tay lại bên trên sự tình, hiếu kỳ hướng cửa nhìn.

Buổi sáng bộ cửa mở ra biết, « Sinh Như Hạ Hoa » Người viết ca khúc Tiện Ngu hôm nay muốn tới Soạn nhạc bộ bản tin sự tình mọi người đã được đến thông báo, vào lúc này đều tò mò Tiện Ngu đáng đáp ra sao đây.

"Là không phải ở nơi này sao?"

Triệu Giác động tác ưu nhã giới thiệu Lâm Uyên.

Lão Chu sững sốt một chút, hẩn vừa mới tự nhiên cũng thấy với sau lưng Triệu Giác Lâm Uyên rồi, bất quá nhìn Lâm Uyên bề ngoài, hẩn còn tưởng rằng đây là Triệu Giác tân mang một cái nghệ sĩ đâu rồi, hoàn toàn không nghĩ tới học sinh này bộ đáng tiêu nam sinh chính là trong truyền thuyết Tiện Ngu.

Triệu Giác cười rất vui vẻ.

Nàng hiểu lão Chu ngoài ý muốn.

Mình ban đầu ký Lâm Uyên sau đó lòng tin tràn đầy, cũng là bởi vì Lâm Uyên không chỉ có nắm giữ cấp độ yêu nghiệt giọng hát, hơn nữa còn nắm giữ một tấm đẹp mắt đến để cho người ta không nhìn được thương thức mặt, như vậy tư chất, trời sinh chính là hồng vật liệu.

Cũng chính vì vậy.

Cho nên trước liền Triệu Giác cũng không nghĩ tới Lâm Uyên còn có thể nắm giữ phi thường ưu tú Soạn nhạc tài hoa, lại viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » như vậy bài hát, nếu như là không phải cưỡng hòng bị hủy diệt, đây nên là một cái biết bao được trời cao sủng ái hài tử.

Mà giờ khắc này.

Không chỉ lão Chu ngoài ý muốn, Soạn nhạc bộ trương đầu dò não các thành viên cũng là tập thể ngạc nhiên, trở mắt nhìn nhau ——

Cái này nắm giữ thân tượng nghệ sĩ như vậy bề ngoài nam sinh, lại chính là Tiện Ngu?

"Ha ha!"

Lão Chu nụ cười bỗng nhiên lần nữa mở ra, nhiệt tình đi về phía Lâm Uyên, đưa tay ra nói: "Hoan nghênh, hoan nghênh!"

Tiện Ngu trẻ tuổi?

Đôi lão Chu Lai nói, cái này không nhưng là không phải chuyện xấu nhi, ngược lại là một chuyện tốt nhi, bởi vì tuổi tác càng nhỏ, càng nói rõ cái này Tiệp Ngư tài hoa hơn người!

Hắn chỉ cần cho Lâm Uyên không gian trưởng thành!

Chờ sau này Lâm Uyên kinh nghiệm thành thực nhiều chút, có lẽ là có thể viết ra so với « Sinh Như Hạ Hoa » càng bài hát tốt rồi, cho nên lão Chu tâm tình, đang vì Lâm Uyên trẻ tuổi cảm thấy ngoài ý muốn sau đó, ngược lại trở nên tốt hơn!

"Cám ơn."

Lâm Uyên cùng bắt tay.

Ở một bên Triệu Giác nhắc nhở: "Lão Chu, đứa nhỏ này vốn tên là gọi là Lâm Uyên, bây giờ còn là Tần Châu nghệ thuật học viện Soạn nhạc hệ sinh viên năm thứ hai đại học, cho nên bình thường có giờ học dưới tình huống là không có biện pháp tới công ty, điểm này ta muốn trước thời hạn nói cho người được, ngoài ra ở dải ngộ phương diện, ta hi vọng Lâm Uyên cùng Soạn nhạc bộ những người khác là như thế."

"Không thành vấn đề."

Lão Chu đáp ứng một tiếng: "Chúng ta Soạn nhạc bộ cũng không phải là không có ký quá ở trường sinh tiền lệ, huống chi toàn bộ công ty đều biết, Soạn nhạc bộ là tối tàn mạn ngành, trong bộ môn có mấy cái đại cha đã qua một năm công ty số lần không cao hơn năm lần, ta mẹ nó có thể bắt bọn họ như thế nào đâu rồi, còn là không phải ngày ngày dụ dỗ?"

Triệu Giác cau mày: "Đừng tại hải tử trước mặt bạo nổ to."

Lão Chu bật cười, chọt gật đầu liên tục, nhưng trong lòng thì âm thầm động một cái.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Triệu Giác ở trong công ty như vậy bảo trì một người, xem ra Lâm Uyên ở trong lòng Triệu Giác, phải là một cục cưng quý giá.

Bất quá .

Vào Soạn nhạc bộ, nếu như tiểu tử này còn có thể viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » loại cấp bậc đó ca khúc, vậy dĩ nhiên cũng có thể là ta Chu mỗi nhân bảo bọc cục cưng quý giá.

Chớ xem thường lão Chu.

Làm Tinh Mang Soạn nhạc bộ lão đại, lão Chu vẫn rất có uy vọng, dù sao công ty mạnh nhất mấy cái khúc cha có thể cũng ở cái ngành này đảm nhiệm chức vụ đây.

Chỉ là mấy cái này Cao Đoạn vị khúc cha bình thường cũng không tới công ty đi làm là được.

Đừng hỏi, hỏi chính là đi ra ngoài tìm linh cảm.

Ngược lại chỉ cần những thứ này khúc cha hàng năm cũng có thể cho công ty viết ra sáng tạo đủ lợi nhuận bài hát tốt, vậy coi như là công ty Boss,

cũng sẽ không đổi khúc cha môn không đi làm chuyện này có ý kiến gì.

"Vậy được."

Triệu Giác vỗ một cái Lâm Uyên bả vai, dặn dò: "Sau này người chính là Soạn nhạc bộ người, gặp phải sự tình có thể tìm ta, tới công ty yêu cầu xe lời nói liền gọi điện thoại cho ta, ta có không phải đi đón người, ta không rảnh cũng sẽ phái người đi đón người."

"Người đây là uỷ thác đây?"

Lão Chu cười nói: "Được rồi, Tiểu Triệu, người đang ta Chu ca này, người cứ yên tâm đi làm việc đi!"

Triệu Giác: ". "

Người tự xưng "Chu ca" thì coi như xong đi, dù sao người tuổi lớn.

Bất quá người mới vừa cho người đưa tới, ta liền từ "Triệu tử" biến trở về "Tiểu Triệu"?

Quá chân thật.

Nàng quay đầu, phát tay một cái, đi về phía thang máy.

Lâm Uyên cũng hướng Triệu Giác phát phát tay, cứ việc Triệu Giác xoay người không thấy.

Tiếp đó, lão Chu mang Lâm Uyên ký mấy cái hợp đồng.

Hợp đồng ký xong, Lâm Uyên chính thức trở thành Tinh Mang giải trí Soạn nhạc bộ thành viên!

"Đây là người chỗ ngồi."

Lão Chu cho Lâm Uyên chọn một chỗ ngồi cạnh cửa sổ.

Này là công ty trước mắt tới nhiều cái chỗ ngồi một trong, quay đầu liền có thể nhìn thấy bên ngoài phong cảnh.

Thấy Lâm Uyên cứ như vậy ngồi xuống, Soạn nhạc bộ thành viên khác nhất thời một trận chua.

"Đó là Dương cha vị trí ấy."

"Không có vấn đề á..., ngược lại trong bộ môn mấy cái tự do phóng khoáng khúc cha môn lại không tới công ty đi làm, trông không cũng là trông không, bất quá kia vị trí không vài năm cũng không tới phiên chúng ta ngồi là được."

". "

Ngay sau đó, Lâm Uyên mở ra lung đến công ty bọc sách, từ trong bọc sách lấy ra mấy cuốn sách nhìn.

Dù sao hần sắp cuộc thi.

Soạn nhạc bộ một đám người tốt nghiệp thật nhiều năm nghiên cứu sinh môn đều tại nhìn lên Lâm Uyên, kết quả thấy Lâm Uyên xuất ra sách vở, cũng lấy vì mình nhìn lầm rồi, thậm chí có nhân không thể tin được như vậy xoa xoa con mắt.

Bởi vì Lâm Uyên xuất ra ba quyển sách theo thứ tự là: « Soạn nhạc cơ sở củng cố », « Soạn nhạc lý luận cùng thực hành kiến thức », « đơn giản hợp

âm giảng giải » .

"Cái kia ."

"Hình như là ."

"Năm thứ hai đại học chương trình học đi ."

Lâm Uyên không biết phía sau nhân chính nhìn mình chăm chăm, hẳn ở nghiêm túc học tập thi có thể sẽ thi được nội dung, trong miệng nhẹ nhàng thuộc lòng:

"Hợp âm trung cái nào âm ở cao giọng nhất bộ, cái này hợp âm chính là cái đó nhịp điệu vị trí."

"Lớn nhỏ hợp âm ba loại nhịp điệu vị trí, gân căn âm nhịp điệu vị trí, tam âm nhịp điệu vị trí, Ngũ Âm nhịp điệu vị trí."

"Ở trên thực tế, vô luận dày đặc xếp hàng hay lại là mở ra xếp hàng lớn nhỏ hợp âm cũng không cho phép xuất hiện bộ âm đan chéo, mà cái gọi là bộ âm đan chéo chính là lần Giọng trung bộ cao hơn Giọng trung bộ, Giọng trầm bộ cao hơn lần Giọng trung bộ hoặc là cao âm bộ thấp hơn Giọng trung bộ."

" "

Đây chính là viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » Tiện Ngự sao?

Đôi mắt này hơi lộ ra kỳ quái họa phong, Soạn nhạc bộ bầu không khí thoáng cái trở nên quý dị.

Sau đó mọi người bỗng nhiên sẽ cùng lúc sinh ra "Tự ti" cùng "Kiêu ngạo" hai loại hoàn toàn bất đồng mâu thuẫn trong lòng.

Chương 11: Người xem ta còn có cơ hội không

Đang làm khúc bộ đi làm đối Lâm Uyên mà nói thực ra chỉ là chuyển sang nơi khác tiến hành thi trước học tập mà thôi, mà đối với hần loại này khi làm việc trường hợp công khai tiến hành thi học tập hành vi, trong bộ môn cũng không có người nói thêm cái gì ——

Dù sao đây cũng tính là trong công việc cho.

Người viết ca khúc yêu cầu tự mình tăng lên chứ sao.

Mặc dù Lâm Uyên tăng lên quá căn bản nhiều chút.

Hai ngày nghỉ sau khi kết thúc, Lâm Uyên lần nữa trở về sân trường, hơn nữa ở trung tuần tháng mười một, chính thức nghênh đón hần bài chuyên ngành thi!

Bên trong trường thi.

Theo bài thi phát ra, quan giám khảo ánh mắt như đao tựa như kiếm:

"Phòng học có máy thu hình, ta con mắt càng là so với máy thu hình càng cay độc, ăn gian hậu quả, các người hần là vô cùng rõ ràng."

" "

Bên trong trường thi hoàn toàn yên tĩnh.

Lâm Uyên đảo không để ý giám khảo quan uy hiếp cùng khoe khoang, dù sao hần học tập phi thường đầy đủ, bắt được bài thi lần thứ nhất tảo đề càng là cảm giác mình đã trong lòng có dự tính.

Bởi vì bài thi bên trên cuối cùng một đạo đại đề, quả nhiên là bài chuyên ngành lão sư dự đoán « Sinh Như Hạ Hoa » .

Phi Long cười mặt tại sao thua! ?

Lâm Uyên rất cao hứng, hạ bút như có thần.

Thi thời gian một giờ, đại khái chỉ tốn 40 phút, hần đã làm xong rồi bao gồm « Sinh Như Hạ Hoa » ở bên trong tờ nguyên bài thi, lại hoa mười phút kiểm tra một lần, Lâm Uyên cảm thấy này ba hần ổn, đứng lên nộp bài thi.

Đi ra phòng học trong nháy mắt.

Đắm mình trong trung Ngọ Dương quang, Lâm Uyên đã mong đợi lên bảo rương rồi.

Mà ở Lâm Uyên đang mong đợi lại một cái Thanh Đồng bảo rương đồng thời, Tiền Tinh Vũ người đại diện Lão Lưu, hôm nay nhưng có chút phiền não.

Bởi vì hôm nay Tân Duệ Bảng bên trên, trước hai gã số liệu đã đến gần vô hạn rồi!

Hạng nhất « là yêu nha », lượng 22. 5 vạn.

Hạng nhì « Sinh Như Hạ Hoa », lượng 21. 4 vạn.

Từ tuần trước bắt đầu, Tinh Mang giải trí bỗng nhiên đập bó lớn tiền tuyên truyền « Sinh Như Hạ Hoa », mục đích rất hiển lộ chính là phải đem hạng nhất kéo xuống ngựa.

Lúc đó Lão Lưu liền sinh ra cảm giác nguy cơ, vì thế trước tiên thông báo Tiền Tinh Vũ, vội vàng gia tăng ca khúc tuyên truyền cường độ.

Tiền Tinh Vũ lại xem thường.

Hai bài hát chênh lệch vẫn còn lớn, mặc dù « Sinh Như Hạ Hoa » số liệu tốc độ tăng cao hơn một chút, nhưng Tiền Tinh Vũ làm đặc biệt người mới, nội tâm thật đúng là không đem mình làm người mới nhìn.

Cho tới hôm nay.

Trơ mắt nhìn « Sinh Như Hạ Hoa » số liệu không ngừng tăng vọt, hai bài hát chênh lệch đã thu nhỏ lại đến loại trình độ này, coi như là tự tin như Tiền Tinh Vũ cũng luống cuống: "Hắn thế nào Truy nhanh như vậy?"

"Bài hát này có chút tà hồ."

Lão Lưu cắn răng nói: "Không có chuyện gì, một hồi ta là không phải có một phát sóng trực tiếp hoạt động thông báo sao, người phát sóng trực tiếp thời điểm hiệu triệu một chút fan, lấy bản thân người lưu lượng ảnh hưởng, cũng có thể lần nữa kéo ra chênh lệch."

"Hay, hay."

Cùng tuần trước dừng dừng bất đồng, hôm nay Tiền Tinh Vũ xứng vô cùng hợp.

Nửa giờ sau.

Tiền Tinh Vũ mở ra phát sóng trực tiếp.

Tràng này phát sóng trực tiếp hoạt động rất đột tiên, công ty tốn rất lớn tinh lực mới tổ chức, số người tham gia tương đối khả quan, không chỉ có fan, cũng có rất nhiều cái này trang web phát sóng trực tiếp người đi đường người xem, quả thật có thể làm một cái tốt vô cùng tuyên truyền sâu thượng.

Cùng người xem đánh xong kêu.

Tiền Tinh Vũ liền không kịp chờ đợi mở ra tuyên truyền kiêu: "Ta ca khúc thứ nhất « là yêu nha » mọi người nghe sao? Bài hát này trước mắt xếp hạng Tân Duệ Bảng hạng nhất nha! Còn không có nghe bằng hữu nhớ đi nghe một chút, đã nghe qua Tinh Tinh môn cũng chớ quên click ủng hộ Tinh Vũ."

"Ủng hộ!"

"Phải ủng hộ!"

"Tinh Vũ cố gắng lên nha! Tinh Tinh môn vĩnh viễn là Tinh Vũ kiên cường hậu thuẫn!"

" "

Nhìn trước mắt rồi rít xuất hiện đạn mạc, Tiền Tinh Vũ nụ cười dần dần nở rộ, cứ như vậy hẳn liền không thành vấn đề đi.

Không đúng, không thể buông lỏng cảnh giác.

Tinh Mang bài hát kia quả thật có chút tà hồ,

Tiền Tinh Vũ quyết định ổn một tay, cho nên tiếp theo mấy mươi phút, hẳn ngoại trừ dựa theo hoạt động yêu cầu, cùng fan cùng người xem chuyên động cùng nhau ngoại, tinh lực chủ yếu đều tại vì ca khúc tuyên truyền.

Nhưng mà.

Ở phát sóng trực tiếp còn lại năm phút kết thúc lúc, Tiền Tinh Vũ chợt nhìn thấy như vậy một cái đạn mạc: "Tiền Tinh Vũ bị nổ."

Lấy ở đâu anti fan?

Làm gì vô căn cứ nhục nhân thuần khiết?

Nội tâm của Tiền Tinh Vũ có chút tức giận.

Rất nhanh cái này anti fan liền bị Phòng Quản cấm ngôn rồi.

Kết quả không quá mấy giây, lại có tân đạn mạc nhô ra, hơn nữa đạn mạc số lượng nhiều vô cùng, Phòng Quản coi như muốn cấm ngôn, cũng cấm không tới:

"Tiền Tinh Vũ bị nổ."

"Tân Duệ Bảng đứng đầu bảng đôi người rồi."

"Tiền Tinh Vũ, người đệ nhị."

"Ồ thông suốt, « Sinh Như Hạ Hoa » ngu ngu phê."

"Lật xe rồi lật xe rồi."

"Có sợ hay không, có ngoài ý muốn hay không?"

"Người hạng nhất bị hạng nhì phản siêu."

" "

Lần này Tiền Tinh Vũ mới phản ứng được, nguyên lai không là người khác ở đen hẳn, đạn mạc rõ ràng đang giảng Tân Duệ Bảng chuyện.

Bị nổ?

Ta thành hạng nhì?

Hắn nhất thời ở tại ống kính trước.

Người đại diện Lão Lưu biết, lại phát sóng trực tiếp đi xuống chính là hiện trường tai nạn xe rồi, hẳn trước tiên vọt tới ống kính trước, mỉm cười nói:

"Cám ơn mọi người, Tinh Vũ phát sóng trực tiếp kết thúc nha!"

Vừa nói, Lão Lưu trực tiếp để cho người ta đóng cửa phát sóng trực tiếp.

"Hô."

Vỗ ngực một cái, Lão Lưu quay đầu nhìn về phía Tiền Tinh Vũ, lại phát hiện Tiền Tinh Vũ đã dùng điện thoại di động mở ra Tân Duệ Bảng, thấy được mới nhất số liệu:

Hạng nhất, « Sinh Như Hạ Hoa », lượng 2 vạn.

Hạng nhì, « là yêu nha », lượng 23. 11 vạn.

Hạng nhất vị trí quả thật bị nỡ, hơn nữa ngay tại Tiên Tinh Vũ chính trực truyền bá thời điểm ——

"Phát sóng trực tiếp lật xe."

Cái từ này, xuất hiện ở Lão Lưu trong đầu.

Đây đối với nghệ sĩ đã kích quá lớn.

Hắn há miệng, muốn ăn ủa một chút trẻ tuổi Tiên Tinh Vũ, lại thấy Tiên Tinh Vũ chính ánh mắt ưu nhìn mình chăm chăm, hỏi:

"Lão Lưu, người xem ta còn có cơ hội không?"

Không biết tại sao, Lão Lưu không khỏi cảm thấy không khí run lên, nhắm mắt nói: "Công ty đại khái không sẽ vì Tân Nhân Quý bỏ vào quá nhiều tiền, chuyện này không trách người, ngược lại chúng ta có thể làm cũng đã làm rồi."

Tinh Mang vượt qua Sa Hải một khắc kia, rất nhiều người cũng trước tiên nhận được tin tức, trong lúc nhất thời, trong nghề nghị luận âm ỉ.

"Thật vượt qua?"

"Quá độc ác đi!"

"Tinh Mang này ba Thiên Tú a."

"Năm nay Tinh Mang đại khái là các đại tinh anh viện giáo người tốt nghiệp khóa này đệ nhất lựa chọn."

"Phi Long cười mặt là thế nào thua?"

" "

Ở Tiên Tinh Vũ ngày đầu lên đỉnh Tân Duệ Bảng một khắc kia, cho tới bây giờ không ai nghĩ tới, chân chính đại lão ẩn núp lại đang không nổi bật như vậy hạng ba.

Mà ở Tinh Mang Soạn nhạc bộ.

Người sở hữu ánh mắt, đều là không hẹn mà cùng nhìn về phía gần cửa sổ cái kia chỗ trống.

Bọn họ trước mắt tựa hồ lại loáng thoáng thấy "Tiện Ngư" đang thấp giọng thuộc lòng năm thứ hai đại học cơ sở chương trình học hình ảnh.

Hôm sau, Lâm Uyên chính đi trước khi đến phòng học nhìn thành tích trên đường, bỗng nhiên nhận được Triệu Giác điện thoại: "Chúc mừng người, Tân Duệ Bảng đệ nhất!"

"Ta đã biết rồi."

Ngày hôm qua bắt đầu, nhà trọ cùng trong lớp sẽ không đoạn có người thảo luận Tôn Diệu Hỏa học trưởng bài hát ở Tân Duệ Bảng đoạt cúp sự tình, Lâm Uyên muốn không biết đều khó khăn.

"Không sai, tiếp tục cố gắng lên."

Mặc dù Lâm Uyên phản ứng rất bình thản, nhưng có mấy lần trước kinh nghiệm, lần này Triệu Giác đã thành thói quen, cho nên chỉ là miễn cưỡng

Lâm Uyên mấy câu liền cúp điện thoại, sau đó chính mình ở phòng làm việc huơ tay múa chân một cái lần.

Đến phòng học.

Bài thi cùng phiếu điểm phát hạ tới trong nháy mắt, Lâm Uyên trong đầu vang lên âm thanh của hệ thống: "Thành tích đã tiến vào lớp học trước 25 danh, chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ hệ thống!"

Ngay sau đó, Lâm Uyên trước mắt xuất hiện phụ đề:

【quest thưởng: Một cái Thanh Đồng bảo rương】

Cứ như vậy, Lâm Uyên thì có hai cái không mở ra Thanh Đồng bảo rương rồi, hắn quyết định trước toàn đến, hãy cùng gom tiền như thế, rất có một phen thú vui.

Nhìn xuống phiếu điểm.

Lâm Uyên lần này coi như là siêu ngạch hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, hắn thành tích, bất ngờ tiến vào lớp học tên thứ mười ba!

"Chủ yếu là đề mục thích hợp ta." Lâm Uyên thầm nói.

Thi lại thi « Sinh Như Hạ Hoa », đơn giản là tự cấp Lâm Uyên đưa điểm.

Nhưng khi Lâm Uyên thấy chính mình bài thi, lại ngây ngẩn.

Cuối cùng một đề, « Sinh Như Hạ Hoa » thưởng tích, miễn phân nhị thập phân, hắn lại chỉ lấy được rồi tám phân!

Chính mình bài thi số điểm cao, là bởi vì còn lại đề mục điểm số suất đủ cao.

Trong đầu của hắn vang lên bgm:

Tiểu bằng hữu . Người là có hay không có thật nhiều dấu hỏi .

Lâm Uyên không nhìn được liếc nhìn bên cạnh mấy người bạn học bài thi, kết quả phát hiện chung quanh tuyệt đại đa số người ở « Sinh Như Hạ Hoa » cái này đề mục trên đều lấy được rồi thập phân trở lên, liền số tự cầm ít nhất.

Lâm Uyên đang nhìn người khác bài thi.

Người khác cũng nhìn Lâm Uyên bài thi.

Chủ nếu là bởi vì bình thường Lâm Uyên thành tích cũng không đột xuất, kết quả cuộc thi lần này lại tiến vào lớp học mười ba danh, cho nên mọi người cảm giác có chút kinh ngạc.

"Lâm Uyên, lợi hại a."

"Gần đây nhìn người một mục học tập, quả nhiên hiệu quả kinh người, lại thi mười ba danh."

"Ồ?"

"Trước mặt đề mục, chính xác suất cũng cực cao, cũng chính là cuối cùng một đạo đề « Sinh Như Hạ Hoa », người điểm số thật sự là có chút thấp một chút, nếu không người lần này là có thể vào trước 10."

"Đáng tiếc."

"Xem ra đạo đề này người là không có chuẩn bị trước a, lão sư không phải nói muốn lần này đại khái suất thi « Sinh Như Hạ Hoa » rồi chứ sao."

"Người không hiểu bài hát này."

Các bạn học thẳng lắc đầu, đều cảm thấy đạo đề này đầu phân rất đáng tiếc, còn có người khuyên Lâm Uyên quay đầu nghiêm túc nghe một chút « Sinh Như Hạ Hoa », tốt tốt hiểu một chút bài hát này ca khúc chế thật sự giải thích đồ vật .

Vì vậy Lâm Uyên nụ cười thoáng cái đọng lại.

Hắn ngơ ngác nhìn bài thi bên trên liên quan tới « Sinh Như Hạ Hoa » mấy cái đồ thăm xiên, rơi vào trầm tư.

Lần này ước chừng là ngay cả hệ thống cũng không nhìn nổi, lại không nhìn được chủ động an ủi Lâm Uyên một câu: "Đạo đề này nói rõ, phác thuật cũng không hiểu « Sinh Như Hạ Hoa » ."

Lâm Uyên: "Người đó biết?"

Hệ thống: "Châm thi lão sư."

Chương 12: Phản Phác Quy Chân

Bài này « Sinh Như Hạ Hoa » tiềm lực so với rất nhiều trong nghề nhân tướng tượng cao hơn.

Sau đó thời gian, bài hát này lượng vững bước tăng lên, Sa Hải văn hóa lại cũng không có phản công hi vọng ——

Tinh Mang giải trí hoàn toàn khóa máu.

Bất quá nguyên nhân cũng là vì Tân Duệ Bảng mất đi huyền niệm, cho nên Tinh Mang nội bộ đối với Tiệp Ngư thảo luận, cũng là dần dần lắng xuống. Lâm Uyên ngược lại cũng không thêm để ý những thứ này.

Hắn khoảng thời gian này, mỗi ngày thích nhất sự tình, chính là nhìn chính mình danh vọng.

Theo « Sinh Như Hạ Hoa » lượng tăng lên, bây giờ hắn danh vọng, đã tăng tới rồi 15,000!

Bất quá khoảng cách hệ thống muốn yêu cầu triệu danh vọng vẫn có rất dài một khoảng cách.

Lâm Uyên biết, « Sinh Như Hạ Hoa » giúp hắn đạt được danh vọng cuối cùng sẽ bão hòa, hắn phải nhất định tìm một cơ hội thích sẽ xuất ra tác phẩm mới, mới có thể tiếp tục quét danh vọng.

Nhị thập nhất hào.

Lại một cái hai ngày nghỉ tới.

Làm Lâm Uyên lần nữa đến Soạn nhạc bộ đi làm thời điểm, Soạn nhạc bộ các đồng nghiệp đã có thể miễn cưỡng lấy lòng bình thường đối đãi Lâm Uyên rồi.

Soạn nhạc bộ chủ quản lão Chu còn chuyên môn phái cái tương đối già dặn đồng nghiệp mang Lâm Uyên.

Nói cái này đồng nghiệp già dặn, khả năng chủ nếu là bởi vì cái này đồng nghiệp tóc là không phải rất nhiều, nhìn chính là trong ngành sản xuất lão nhân, đáng tin.

Cái này già dặn đồng nghiệp kêu Ngô Dũng.

Ngô Dũng danh nghĩa cũng có một chút không tệ tác phẩm, mặc dù tác phẩm tiêu biểu thành tựu không so được « Sinh Như Hạ Hoa », nhưng thắng ở đủ cao sản, lại tiêu chuẩn cũng có thể đi đến công ty tiêu chuẩn tuyền ——

Trên thực tế.

Toàn bộ Tinh Mang Soạn nhạc bộ, 70% Người viết ca khúc, đều là Ngô Dũng này chủng loại hình.

"Lâm Uyên."

Ngô Dũng bị lão Chu phái đến giúp đỡ Lâm Uyên sau đó, chào hỏi: "Mọi người đều là đồng nghiệp, có cái gì không hiểu địa phương cứ hỏi ta, người có thể gọi ta là Ngô, hoặc là Dũng ca."

"Dũng ca, xin nhiều chỉ giáo."

Lâm Uyên dĩ nhiên có thể nghe ra Ngô Dũng đang nói đến "Dũng ca" hai chữ thời điểm, rõ ràng đề cuống họng sắp xếp trọng âm, cho nên hẳn thành toàn Ngô Dũng cái này tiểu tâm nguyện ——

Lam Tinh chức tràng, vẫn là rất chú trọng trước hậu bối lễ nghi.

Đương nhiên trước hậu bối nếu như thực lực sai biệt quá lớn lời nói, coi như không lễ phép cũng sẽ bị nói thành cá tính chính là, một điểm này ở nơi nào đều giống nhau.

"Được rồi không dám !"

Nghe được Lâm Uyên gọi, thái độ của Ngô Dũng rõ ràng nhiệt tình rất nhiều.

Bằng vào « Sinh Như Hạ Hoa » đại hỏa, năm nay mới vừa lên năm thứ hai đại học Lâm Uyên đã có thể được xem là thiếu niên thành danh Người viết ca khúc, bất quá thiếu niên thành danh nhân phần lớn có "Cây tài khinh người" khuyết điểm.

Ngô Dũng vốn là lo lắng Lâm Uyên cũng như vậy.

Nhưng hiện tại xem ra, Lâm Uyên cũng không ngạo, chỉ là lời nói tương đối ít, có điểm giống khó hiểu, tính cách cũng lệch hướng nội một chút.

"Đúng rồi, người còn không có vào bày đi."

Ngô Dũng cười nói: "Truyền tin hào cho ta một chút, ta thêm bạn, sau đó kéo người vào bày. Tinh Mang toàn bộ Người viết ca khúc đều ở đây cái trong bày, công ty cao tầng cũng không vào được, hơn nữa chúng ta trong bày không khí rất tốt, mọi người không có chuyện gì sẽ ở trong bày tán gẫu một chút, thỉnh thoảng còn sẽ có khúc cha ở trong bày nổi bật đầu rồi, nếu có thể lấy được khúc cha hướng dẫn một chút, trực tiếp kiếm lật."

Khúc cha là cái rất rộng rãi cách nói.

Đôi Tôn Diệu Hòa mà nói, Lâm Uyên là khúc cha.

Đôi mắt một bài rất ưu tú ca khúc, những người nghe cũng thích đem Người viết ca khúc xưng là "Khúc cha", nhưng kỳ thật, đây chỉ là một loại khen.

Đôi mắt toàn bộ Soạn nhạc lĩnh vực.

Lâm Uyên trước mắt thành tích xa xa không đạt tới "Khúc cha" cấp bậc, chân chính khúc cha, là làm cho cả nghề cũng sùng bái siêu cấp Đại Ngưu! Mà loại cấp bậc Đại Ngưu, đó là ở Tinh Mang giải trí, cũng chỉ có vị trí.

Ngô Dũng tặng thêm Lâm Uyên truyền tin hào, sau đó đem Lâm Uyên kéo gân tên là "Tinh Mang" Soạn nhạc nhóm lớn.

Gợi ý của hệ thống: "Lâm Uyên gia nhập Group."

Cái này đám người số, vượt qua xa Lâm Uyên dự liệu,

Garin Uyên ở bên trong, lại có 9 53 nhân!

Tựa hồ nhìn thấu Lâm Uyên nghi ngờ.

Ngô Dũng cười nói: "Này hơn ngàn người toàn bộ đều là công ty Người viết ca khúc, bởi vì Tinh Mang cao ốc cộng 50 Tầng, từ lầu chín đến 20 lầu, toàn bộ đều là chúng ta Soạn nhạc bộ địa bàn, bây giờ người sở chứng kiến chỉ là một góc băng sơn, quay đầu có rãnh rồi mang người vòng vo một chút."

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút cũng liền bình thường trở lại, là mình quá chắc hẳn phải vậy, theo bản năng dùng cầu kinh nghiệm để phán đoán rồi.

Nơi này là không phải địa cầu.

Tần Châu nhưng là Lam Tinh bát Đại Châu một trong âm nhạc chi hương, Tinh Mang lại là này cái âm nhạc chi hương tam đại giải trí một trong công ty, Soạn nhạc bộ không có hơn ngàn cái Người viết ca khúc mới hiện lên rõ kỳ quái đâu rồi, huống chi Soạn nhạc không chỉ là viết ca khúc, chân chính trên ý nghĩa Soạn nhạc, bao hàm phân loại có thể nhiều hơn nhiều.

"Ồ, thế nào không có người nào nói chuyện?"

Ngô Dũng phát hiện, Lâm Uyên tiến vào nhóm lớn sau, trong bầy chỉ có vền vền mấy người phát "Hoan nghênh người mới" .

Cái này làm cho hắn có chút lúng túng.

Hắn vừa mới còn nói trong bầy không khí tốt đâu rồi, kết quả người mới vào bầy, đi ra hoan nghênh đều không mấy cái.

Suy nghĩ một chút, Ngô Dũng nói: "Người đời một chút chú thích, đổi thành Tiệp Ngự."

Nghe vậy Lâm Uyên, làm theo.

Kết quả hắn bên này vừa mới đổi chú thích, Group thoáng cái náo nhiệt, phảng phất vừa mới lạnh tanh không tồn tại tựa như ——

"Là Tiệp Ngự bản tôn?"

"Bài hát kia « Sinh Như Hạ Hoa » ?"

"Hoan nghênh người mới, hoan nghênh hoan nghênh!"

"Ồ thông suốt! Hoan nghênh Tiệp Ngự thêm bầy!"

"Nha, là Tiệp Ngự nha, hoan nghênh!"

"Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh nhiệt liệt!"

Vì thể hiện hữu hảo, thậm chí có nhân phát mang theo "Hoan nghênh Tiệp Ngự" bốn chữ Đại Hồng Bao, ước chừng hai trăm khối!

"Một đám xem đĩa phim hạ thức ăn súc sinh."

Tâm lý thầm mắng một tiếng, Ngô Dũng ho nhẹ nói: "Ta nói không sai đi, cái này bầy không khí . Quả thật không tệ."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn cũng cảm thấy không tệ.

Lúc này, trong bầy một cái tên là 【Trịnh Tinh】 bỗng nhiên @ Lâm Uyên id nói: "Tiện Ngự, « Sinh Như Hạ Hoa » ta nghe rồi, rất không tồi."

"Khúc cha khúc cha!"

"Oa, tinh tử ngài được!"

"Tiểu Lý Tử cung nghênh tinh tử đại giá!"

"Hôm nay lại thấy khúc cha nổi bọt, ô ô ô ô, tam sinh hữu hạnh, tinh tử uy vũ!"

"Hàng trước chiêm ngưỡng tinh tử phong thái!"

"Tinh tử lại nổi bọt!"

"Ta tới dính dính tinh tử tiên khí!"

Cái này Trịnh Tinh vừa xuất hiện, trong bầy bầu không khí đã không thể dùng não nhiệt để hình dung, mà là trực tiếp sôi sùng sục!

"Ngọa tào!"

Ngay cả Ngô Dũng cũng có chút khó mà ức chế nổ thô tục, kích động tay đều run rẩy: "Tinh tử được, khúc cha vạn tuế vạn tuế Vạn Vạn Tuế!"

Trong lòng Lâm Uyên động một cái.

Nguyên chủ trong trí nhớ cũng có Trịnh Tinh nhân vật như thế, đây đúng là một cái khúc cha, ở Tinh Mang thậm chí còn toàn bộ Tần Châu, đều là bài danh hàng đầu Soạn nhạc ——

Là không phải nam mới kêu khúc cha.

Đỉnh cấp nữ Người viết ca khúc, cũng bị mọi người gọi là khúc cha.

Đại khái là "Khúc mẹ" xưng hô này không đủ lọt tai?

Mà Trịnh Tinh viết ca khúc, thậm chí có vài bài, nguyên chủ sẽ còn hát.

Vì vậy Lâm Uyên hỏi Ngô Dũng: "Trịnh Tinh là « hồng » Soạn nhạc sao?"

"Là nàng, chính là nàng!"

Ngô Dũng hưng phấn lại kích động, mặt cũng đỏ lên: "« hồng » chỉ là nàng trong đó một bài tác phẩm tiêu biểu, còn có « lam » ! « bạch » ! Năm năm trước Trịnh Tinh màu sắc Tam Bộ Khúc trực tiếp thành tựu một vị Thiên Vương cấp ca sĩ, đang hát Hồng tử bài hát trước, cái kia ca sĩ gần như luân lạc tới quây rượu trú tràng! Cho nên Hồng tử ở chúng ta trong nghề coi như là cấp độ truyền kỳ khúc cha, ta vẫn là lần đầu tiên thấy nàng nổi bọt!

Ngươi lại lấy được nàng khen ngợi, vào lúc này trong bầy không biết lại có bao nhiêu người có thể hâm mộ khóc!"

"Quả nhiên là nàng."

Lâm Uyên gật đầu một cái, cũng @ rồi Trịnh Tinh, trả lời: "Cám ơn, người tác phẩm cũng không tệ."

" . "

Trong bầy trong nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh.

Ngô Dũng hưng phấn thoáng cái cứng ngắc ở trên mặt, cho tới biểu tình cũng gần như có chút vụn vẹo, ánh mắt của hắn có chút đờ đẫn nhìn Lâm Uyên ——

Người tác phẩm cũng không tệ?

Đây là . Khen ngợi chứ ?

Đây là khen ngợi . Chứ ?

Nhưng là tại sao . Luôn cảm giác nơi nào không đúng lắm đây . Đến tột cùng là không đúng chỗ nào đây .

A a a a!

Quả thật không đúng!

Này mẹ nó là Trịnh Tinh a!

Chân chính trên ý nghĩa khúc cha a!

Nghề bên trong khúc cha như vậy khen ngợi người, người làm sao có thể nhẹ phiêu phiêu nói một câu "Người tác phẩm cũng không tệ" ?

Khúc cha ở trên cao!

Bây giờ người chẳng lẽ là không phải hẳn giống như chúng ta, đối tình tứ quý báu, hết sức lo sợ sao!

Kết quả người đang nói gì?

Người nói đây là tiếng người sao?

Ngô Dũng nghẹn ngào, bên trong nhưng lòng ở gằm thét, hắn có thể hướng thiên thê, trong bầy những người khác tuyệt đối với hắn là như thế ý tưởng!

Thua thiệt chính mình trước còn cảm thấy Lâm Uyên là không phải cái loại này cậy tài khinh người thiếu niên thiên tài đây!

Ở nơi này là không ngạo?

Này mẹ nó rõ ràng là một loại ngạo đến cực hạn rồi, ngạo đến một loại "Nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động" cảnh giới, gần như trở lại nguyên trạng!

Bất quá.

Trong bầy tuy an tĩnh lại, Trịnh Tinh lại không cảm thấy không đúng chỗ nào, còn lại một lần nữa @ Lâm Uyên nói: "Mong đợi người bài hát mới."

Lâm Uyên hỏi: "Ừm."

Giờ khắc này, trong bầy bộc phát yên tĩnh.

Ngô Dũng quá mức thậm chí đã không biết phải hình dung như thế nào trước mắt Lâm Uyên rồi.

Người nói hắn không lẽ phép đi, hắn đánh chữ lúc biểu tình hết lần này tới lần khác lại rất nghiêm túc, lộ ra một cỗ đối đại lão cấp tiên bối tôn trọng.

Đây là không giả được, dù là cách màn ảnh, chỉ có ở bên cạnh mình có thể thấy.

Có thể người nói hắn có lẽ phép đi .

Hắn xem hắn đánh ra mấy câu nói này, đây đều là cái gì đó Hồ Lang chi từ a! ?

Người có biết hay không người đang ở đây nói chuyện với người nào à? Năm tóc, cho đến vốn cũng không đầu tư cổ phiếu phát bị hắn xé đứt tận mấy cái.

Ngô Dũng thương tiếc đồng thời, mới rút cuộc minh bạch vấn đề căn nguyên ở nơi nào.

Lâm Uyên cùng Trịnh Tinh hai người đối thoại, phảng phát khúc cha cấp nhân vật trao đổi kiểu.

Lâm Uyên giọng, quá bình tĩnh, ổn định đến hắn phảng phát cũng là một có thể với Trịnh Tinh ngồi ngang hàng khúc cha như thế!

Nhưng vấn đề là .

Với Trịnh Tinh so với, người mới kia đến đâu?

Càng khiến người ta mộng bức là, Trịnh Tinh lại cũng không tức giận.

Phảng phát Lâm Uyên phương thức nói chuyện, ở trong mắt nàng . Không tệ xấu?

---

ps: Bắt đầu từ hôm nay, tranh thủ mỗi ngày hai canh, hi vọng mọi người ủng hộ nhiều hơn cố gắng chăm chỉ đẹp trai dũng cảm uy vũ ô bạch

Chương 13: Thuộc về 0

Tốt giỏi một cái bày, thiếu chút nữa bị Lâm Uyên cùng Trịnh Tinh làm lạnh

Ngược lại Lâm Uyên cùng Trịnh Tinh kết thúc đối thoại sau đó, ước chừng trong vòng hai canh giờ, cái này bày đều là tĩnh lặng.

Không chỉ bày bên trong.

Coi như ở trong bộ môn, cũng có rất nhiều người thỉnh thoảng nhìn lên Lâm Uyên liếc mắt, ánh mắt có chút quái dị.

Hiển nhiên những người này cũng là Tinh Mang Soạn nhạc nhóm lớn thành viên, đều thấy được Lâm Uyên ở trong bày lên tiếng.

"Người vô hình trung đắc tội rất nhiều người."

Ngô Dũng không nhịn được lòng tốt nhắc nhở Lâm Uyên một câu.

Mặc dù Lâm Uyên ở trong bày phương thức nói chuyện hẳn thấy có chút không ổn, nhưng mắt thấy đối phương đánh chữ lúc nghiêm túc, hẳn không cho là Lâm Uyên là cố ý ở lấy lòng mọi người.

"Tại sao?"

Lâm Uyên có chút không hiểu.

Đối mặt Lâm Uyên nghi hoặc, Ngô Dũng cũng không biết giải thích thế nào, chỉ có thể cười khổ nói một cái câu: "Đại khái rất nhiều người sẽ không ưa người với tinh tủy phương thức nói chuyện đi."

"Tại sao?"

Lâm Uyên vẫn là không hiểu.

Ngô Dũng chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay: "Ta chỉ có thể nói, bởi vì người cùng người khác không cùng một dạng."

"Ồ."

Lần này Lâm Uyên không có truy hỏi nữa, mặc dù hẳn vẫn không nghĩ ra, tại sao cùng người khác không giống nhau, sẽ bị tội người khác.

"Cũng là không phải đại sự gì, ít nhất chúng ta ở chúng ta lâu chín Soạn nhạc bộ, mọi người hay là đối với người rất hữu hảo." Ngô Dũng sợ Lâm Uyên tâm tính được ảnh hưởng, an ủi: "Huống chi tất cả mọi người là làm nghệ thuật, không nhiều như vậy tâm địa gian xảo, sẽ không bởi vì không ưa ai, liền cho người đó hạ chướng ngại. Người hảo hảo cố gắng, vẫn còn ở bên trên năm thứ hai đại học là có thể viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » loại này ca khúc, nói rõ người tiềm lực là rất cao! Đợi sau này người viết nữa ra bài

hát tốt, mọi người liền hiểu người, ở Lam Tinh, bất kỳ nghề, đều là thành tích nói chuyện."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Thấy Lâm Uyên tâm tính không có được ảnh hưởng quá lớn, Ngô Dũng yên tâm nhiều chút.

Bất quá hẳn mặc dù an ủi Lâm Uyên một trận, nhưng hẳn tâm lý cũng rất rõ ràng, « Sinh Như Hạ Hoa » loại này cấp bậc ca khúc, là không phải dễ như trở bàn tay là có thể viết ra.

Ai cũng có linh quang chợt lóe thời điểm.

Chờ Lâm Uyên lần sau lại lần nữa viết ra loại này cấp bậc ca khúc, có thể không biết phải tới lúc nào rồi.

Thậm chí, Lâm Uyên khả năng đời này cũng không viết ra được « Sinh Như Hạ Hoa » vậy càng bài hát tốt khúc rồi, bài hát này sẽ trở thành Lâm Uyên duy nhất tác phẩm tiêu biểu, này tại hành nghiệp nội cũng là thường gặp hiện tượng.

Nếu là như vậy, Tân Duệ Bảng số một, chính là Lâm Uyên Soạn nhạc kiếp sống cao nhất quang thời khắc.

Ngay vào lúc này.

Lão Chu bỗng nhiên từ ngoài cửa đi vào, sắc mặt có chút khó coi, thanh âm cũng mang theo một tia lửa giận nói: "Các người người sở hữu, lập tức thả ra trong tay sự tình, vào phòng họp họp!"

Nói xong, lão Chu liền suất trước vào cách vách phòng họp, đập cửa thanh âm có chút vang.

"Tinh huống gì?"

"Ai chọc Đầu nhi mất hứng?"

"Sẽ không phải là Lâm Uyên ở trong đây nói chuyện."

"Không biết, ngược lại ta rất ít thấy Đầu nhi tâm tình kém như vậy."

"Mặc dù Lâm Uyên ở đây bên trong lên tiếng không ồn, nhưng cũng không có một cái phần kia lên đi? Nhân gia còn là một năm thứ hai đại học đi học học sinh, khuyết điểm đối nhân xử thế lịch luyện cũng là bình thường."

"Điều này cũng đúng."

"Đừng suy nghĩ, vào đi họp đi."

Cái ghế va chạm mặt đất âm thanh vang lên, Soạn nhạc bộ nhân lục tục đứng dậy, đi theo lão Chu Tiến vào phòng họp.

Lâm Uyên cũng theo vào phòng họp.

Bất quá có người lo lắng lão Chu lửa giận, là hướng về phía Lâm Uyên vừa mới ở nhóm lớn bên trong lên tiếng, vì để tránh cho vạ lây Trì Ngư, mọi người cũng không muốn ngồi ở Lâm Uyên tả hữu.

Ngô Dũng do dự một chút, ngồi vào Lâm Uyên bên trái.

Ngay sau đó, một tên để tóc dài nam nhân, chính là ngồi vào Lâm Uyên bên phải, còn chủ động hướng Lâm Uyên đưa tay: "Ta tên là Trịnh Hàm, Tần Châu nghệ thuật học viện Soạn nhạc hệ 20 giới người tốt nghiệp."

"Học trường người tốt."

Lâm Uyên lễ phép với đối phương bắt tay,

Mặc dù hẳn không nói nhiều, nhưng là có thể nhận ra được một ít chi tiết đồ vật.

"Nhân cũng tới đông đủ chứ?"

Lão Chu trầm giọng mở miệng nói: "Tìm các người tới, là nghĩ nói một chuyện, « Ngư Long Vũ » bên kia phối nhạc bị lui về rồi."

"Cái gì?"

Mọi người nhất thời một mảnh ngạc nhiên.

Xem ra lão Chu lửa giận, không có quan hệ gì với Lâm Uyên.

"Cũng nói một chút đi, nên làm cái gì?"

Lão Chu ánh mắt có chút sắc bén đảo biến toàn trường.

Không ai dám nhìn thẳng lão Chu ánh mắt, nhưng lão Chu đặt câu hỏi, mọi người lại không có biện pháp giả chết, chỉ có thể mỗi người tránh lão Chu ánh mắt, thất chủ bát thiệt phát biểu đến chính mình quan điểm:

"Đầu nhi, « Ngư Long Vũ » bên kia đối ca khúc yêu cầu có phải hay không là quá cao? Bọn họ cũng không phải là cái gì đỉnh cấp đầu tư, chính là một bộ trung đẳng đầu tư truyện tranh điện ảnh mà thôi."

"Đây đã là bọn họ lần thứ mười bốn lui về chúng ta Tinh Mang tác phẩm đi?"

"Khó như vậy làm, chẳng lẽ là muốn để cho chúng ta Tinh Mang khúc cha đích thân ra tay?"

"Vấn đề là công ty mấy cái khúc cha hoặc là trên tay có việc, hoặc là liên chọn tác phẩm, nhìn xong cố sự còn không có linh cảm, hết thầy không nhận."

"Quả thực không được để cho bọn họ tìm nhà khác làm chứ, Sa Hải, sáng lạng ngân quang, Tần Châu giới âm nhạc người tài giỏi nhiều như vậy."

"Công ty làm sao có thể đáp ứng? Nếu như Sa Hải hoặc là sáng lạng ngân quang làm được, kia khởi là không phải hiển cho chúng ta Tinh Mang vô năng?"

" "

Ánh mắt của Lâm Uyên mờ mịt.

Hắn không biết mọi người ở thảo luận cái gì.

Ngô Dũng là bị lão Chu sai phái tới mang Lâm Uyên, vì vậy mở miệng giải thích: " Đúng như vậy, Tề Châu bên kia có một kê « Ngư Long Vũ » đại hình truyện tranh điện ảnh, hậu kỳ đã làm không sai biệt lắm, bây giờ còn thiếu một cái hạch tâm phối nhạc, cho nên bọn họ ủy nhờ chúng ta Tinh

Mang làm cái này phối nhạc, kết quả chúng ta Tinh Mang liên tục cho bọn hấn làm thập Tứ Thủ bài hát, đều bị lui về rồi!"

"Máu chốt ở chỗ ."

Bên phải Trịnh Hàm tiếp lời tra: "Này thập Tứ Thủ bài hát bị lui về ca khúc, đều là ra chúng ta Soạn nhạc bộ vương bài tay, mặc dù những người này thực lực còn không đạt tới khúc cha trình độ, nhưng chất lượng tuyệt đối không thấp, bình thường rất nhiều đại bài ca sĩ cũng là tìm những thứ này vương bài Soạn nhạc hợp tác."

Lâm Uyên biết.

Bất quá Lâm Uyên lựa chọn yên lặng, hơn nửa ngành cũng không giải quyết được phe Giáp, hấn không cho là mình ra tay có thể hoàn thành —— Trên tay hấn là có bài hát.

Nhưng loại này chỉ định hình phối nhạc hạng mục, phải nhất định ca khúc ý cảnh cùng điện ảnh không khí phù hợp mới được, nếu như nhân gia chụp bộ sâu triển miên ái tình điện ảnh, kết quả người dĩ nhiên cho nhân gia đưa thủ Rap hoặc là Rock, vậy người bài hát khá hơn nữa cũng vô dụng.

"Đừng nói nhảm."

Lão Chu có chút nhức đầu xoa xoa huyết Thái dương: "Ngựa chết thành ngựa sống, « Ngư Long Vũ » phối nhạc, các người cũng thử một chút đi, thời hạn là một tháng, ta trước tiên đem phe Giáp yêu cầu phát cho các người, nói không chừng người đó liền có linh cảm đây."

Linh cảm là rất huyền đồ vật.

Không phải nói khúc cha làm bài hát thì nhất định là tốt nhất.

Có lúc khúc cha không giải quyết được nhiệm vụ, một cái thành tích không khúc cha hung hãn như vậy Người viết ca khúc khả năng bỗng nhiên thì có linh cảm, làm ra một bài để cho phe Giáp rất hài lòng bài hát ——

Loại chuyện này, đang làm khúc vòng, thỉnh thoảng cũng sẽ phát sinh.

Giống như Lâm Uyên năm nay mới năm thứ hai đại học là có thể viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » như thế.

Bản thân hấn rất có Soạn nhạc thiên phú là một mặt, còn có một phương diện, rất có thể là Lâm Uyên xuất hiện tốt linh cảm, hơn nữa thích hợp bắt được cái này linh cảm, cho nên viết ra bài hát này.

Đây cũng là Ngô Dũng cho là, Lâm Uyên sau này chưa chắc còn có thể viết ra « Sinh Như Hạ Hoa » loại này cấp bậc ca khúc nguyên nhân.

Bởi vì linh cảm đồ chơi này, là tỷ lệ sự kiện!

Lão Chu áp dụng rộng rãi quặng lưới chiến lược, cũng là thật ở không có cách nào, hấn cũng không thể thật đi tìm cái khúc cha rời núi chứ ?

Không phải không được..

Nhưng, được thêm tiền!

Đại khái là « Ngư Long Vũ » bộ phim này dự tính có hạn, ngược lại Tề Châu bên kia trước mắt ra giá, còn không đáng được một vị khúc cha xuất

thủ.

Rất nhanh.

Mọi người liền nhận được một trang giấy, trên giấy in « Ngư Long Vũ » phối nhạc yêu cầu.

Lâm Uyên cũng nhận được.

Bởi vì liên quan đến nội dung cốt truyện cơ mật, cho nên « Ngư Long Vũ » chỉ là sơ lược khái quát rồi câu chuyện này:

Đây là một cái trần đầy ảo tưởng màu sắc cổ sự, một cô gái ở nhiều năm trước cứu một con cá, nhiều năm sau đó một ngày nào đó, nữ hài cùng người nhà lâm vào hiểm cảnh, mà con cá kia, đã vượt qua Long Môn, thành một cái thực lực cường đại Bạch Long, hơn nữa cùng nữ hài gặp lại .

Phối nhạc yêu cầu liền ba cái.

Kỳ ảo hơn, muốn ý cảnh, muốn mỹ cảm.

Chỉ là bắt được yêu cầu, phòng họp liền một trận kêu rên.

"Phe Giáp yêu cầu còn có thể lại sơ lược điểm sao? Linh hoạt kỳ ảo, ý cảnh, mỹ cảm, đây cũng quá rộng rãi đi?"

"Ta dù sao cũng chưa bắt được cái gì điểm."

"Ảo tưởng loại cổ sự, âm nhạc phong cách muốn không câu thúc một chút?"

"Lại vừa là ngư, lại vừa là Long, phải giống như ở trên trời bay lượn như thế đi, chỉnh điểm kèn oboe, rất hợp thích."

"Ta cảm thấy, được thê mỹ một chút, thương cảm một chút? Thêm chút sáo trúc nguyên tố?"

"Cũng mẹ nó khác cảm thấy, đạo đề này quá khó khăn, ta không biết làm."

"Những thứ này cũng là không phải trọng điểm! Trọng điểm là, trước mặt lui về bài hát, chúng ta đều nghe qua! Đã rất có cảm giác! Nhưng Tề Châu bên kia hay lại là lui về rồi, điều này nói rõ, bọn họ muốn cảm giác, chúng ta vẫn chưa hết Mỹ Đạt ngọn."

" "

Đối Người viết ca khúc mà nói, linh hoạt kỳ ảo dễ dàng, ý cảnh dễ dàng, mỹ cảm cũng dễ dàng.

Bắt này ba cái đặc chất, cũng không khó.

Nhưng muốn bài hát tốt đến đánh động lòng người mức độ, này lại cũng không dễ dàng.

Giống như đôi phương yêu cầu tới một bài rất đốt rất khô ca khúc như thế. Các vị đang ngồi ở đây đại khái cũng có thể viết ra rất đốt cũng rất khô ca khúc, nhưng đây chỉ là một sáng tác phương hướng, một Thiên Thủ rất đốt rất khô ca khúc, khả năng chỉ có một lượng thủ có thể thật để cho nhân nghe không nhìn được nhiệt huyết sôi trào.

Lâm Uyên lại trong lòng hơi động.

Ngoại trừ Đàn dương cầm khúc ngoại, bây giờ hấn trên tay có hai bài hát.

Một bài là « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » , bài hát này khẳng định không được, ý cảnh sẽ không phù hợp.

Nhưng mình khác một ca khúc « cá lớn » như thế nào đây?

Bài hát này phong cách, bề ngoài như có chút cái ý này đi.

Chẳng lẽ hệ thống sớm có dự liệu?

Cần nhắc giữa, Lâm Uyên chợt nghe Ngô Dũng đang oán trách: "Tề Châu bên kia phe Giáp cũng quá khó khăn làm! Chính là năm triệu tờ đơn, chẳng lẽ còn muốn để cho chúng ta khúc cha tự mình xuất thủ? Không xảy ra đã động khúc cha giá cả cũng đừng yêu cầu cao như vậy chứ sao."

Lâm Uyên liền vội vàng hỏi: "Người vừa mới nói cái gì?"

Ngô Dũng sừng sốt một chút: "Không xảy ra đã động khúc cha giá cả, yêu cầu liền đừng như vậy cao?"

"Trước nhất câu!"

"Chẳng lẽ để cho chúng ta khúc cha xuất thủ?"

"Trở lên một câu!"

"Chính là năm triệu tờ đơn ."

Chính là chỗ này một câu, xác nhận đến mình muốn tin tức, Lâm Uyên dùng sức gật đầu một cái, sau đó tay chỉ thật nhanh giờ tay lên bên máy tính ấn xuống một cái.

"Về không!"

Máy tính kèn đồng nhỏ còn rất vang, thoáng cái liền cắt đứt phòng họp mọi người gào thét bi thương, người sở hữu đồng thời nhìn về phía Lâm Uyên, bao gồm chủ quản lão Chu.

Lâm Uyên lại không có chú ý tới chung quanh ánh mắt.

Ngón tay hấn thật nhanh nhần, kèm theo máy tính kèn đồng nhỏ thanh âm vang dội toàn trường:

"5000000 nhân với 0. 2 nhân đôi (x2) trừ lấy tam đẳng với 666 666. 666 666 667."

Hiện trường yên lặng như tờ.

Chỉ có máy tính báo số.

Mọi người dĩ nhiên biết Lâm Uyên ở tính là gì.

Có thể chính là bởi vì biết, cho nên ở hoàn toàn yên tĩnh trung, ánh mắt của mọi người đều rất quý dị.

Phân chia sáu mươi sáu hơn vạn?

Báo số xong thời điểm, Lâm Uyên vui vẻ đóng cửa máy tính, ngẩng đầu nhìn về phía chủ quản lão Chu, gằn từng chữ một:

"Đơn này ta tiếp."

Chương 14: Người trẻ tuổi này

Ngọa tào, người trẻ tuổi này!

Đôi mắt Lâm Uyên chủ động xin đi, lão Chu ánh mắt cùng những người khác như thế quý dị, hần khê nhếch miệng giữa, nhất thời lại quên đáp lại, toàn thân cao thấp chỉ có đại não vẫn còn ở bản năng vận chuyển ——

Hần vừa mới là đang ở tính tiền chứ ?

Hần chỉ tính toán cho ca sĩ phân 0.5?

Thành danh ca sĩ khẳng định là không phải cái này phân chia tỷ lệ, hai phần mười 0.5, đây là điển hình công cụ nhân giá cả, một loại chỉ có tiêu ca sĩ hoặc là mới xuất đạo người mới mới nguyện ý tiếp nhận phân chia thấp như vậy bài hát .

Không đúng không đúng!

Ta mẹ nó đang suy nghĩ cái gì?

Lão Chu cố gắng không chế chính mình phát tán suy nghĩ cùng với hơi co quắp khóe miệng.

Hần nhẹ ho nhẹ một tiếng, chầm chước chọn lời: "Cái này, người trẻ tuổi có trùng kính là chuyện tốt nhi, bất quá chúng ta cái này tờ đơn không phải bình thường người mới có thể đối phó, dĩ nhiên Lâm Uyên người cũng không phải bình thường người mới, nhưng chúng ta vẫn là phải tiếp thu ý kiến hữu ích một chút, như vậy, người trong vòng một tháng, đem tiêu tử phát ta, những người khác cũng vậy, tất cả mọi người đều phải nộp lên một phần tiêu tử."

Không thể đánh đánh Lâm Uyên tích cực tính.

Ở tất cả mọi người đều một mảnh gào thét bi thương dưới tình huống, Lâm Uyên còn có thể chủ động đứng ra gánh vác Soạn nhạc bộ độ khó hệ số rất cao nhiệm vụ, đây là một loại đáng giá kích lệ hành vi, cho nên lão Chu là như thế nào cũng không nói ra phê bình chi ngữ.

Tới ở hôm nay Lâm Uyên ở nhóm lớn bên trong cùng Trịnh Tinh đối thoại, lão Chu tự nhiên cũng biết, cũng không biết vì vậy mà trách tội Lâm Uyên. Bởi vì lão Chu cùng công ty mây cái khúc cha rất quen.

Từng cái khúc cha cấp nhân vật, cá tính cũng vô cùng kỳ quái.

Tỷ như Trịnh Tinh nữ nhân kia, rõ ràng là cái khúc cha cấp Người viết ca khúc, nhưng ngày thường lại không thể nào Soạn nhạc, mà là cuồng nhiệt thích vẽ một chút, còn tự trả tiền tô chức quá cá nhân triển lãm tranh —— Thật giống như Soạn nhạc chỉ là nàg nghề tay trái tựa như.

Mặc dù Lâm Uyên là không phải khúc cha, nhưng liền hấn trước mắt mới chỉ lộ ra cá tính mà nói, với những thứ kia khúc cha không khác nhau gì cả. Cho nên lão Chu thấy có lạ hay không.

Chỉ là cái này không theo lẽ thường xuất bài, cá tính cùng rất nhiều khúc cha có tương tự điểm người mới sẽ tích cực như vậy đến tột cùng là từ hấn sáng tác kích tình hay lại là từ năm triệu kích thích?

Nghĩ như thế nào đều rất khả nghi a.

Đương nhiên rồi, mặc dù Soạn nhạc là chơi nghệ thuật, nhưng đại đa số người cuối cùng đều là tiền mà công việc, một điểm này dễ hiểu.

Bất quá.

Lâm Uyên ở trong hội nghị lấy máy tính ra đoán phân chia chuyện này đại khái ở Tinh Mang Soạn nhạc bộ trong lịch sử tuyệt đối là đầu một lần.

Không chỉ có lão Chu.

Toàn bộ phòng họp người sở hữu giờ phút này đều là đầy bụng cái máng điếm, nhưng không biết từ đâu ói lên.

Nhất là Lâm Uyên tả hữu Ngô Dũng cùng Trịnh Hàm, càng là vẻ mặt mòng bực.

Liên tưởng đến Lâm Uyên hôm nay ở nhóm lớn bên trong cùng Trịnh Tinh nói chuyện phiếm phương thức, mọi người rốt cuộc ra một cái kết luận:

Thiếu niên thiên tài Tiệp Ngư?

Đây chính là một Thiết Hàm Hàm.

Nghĩ như vậy, Lâm Uyên tựa hồ còn trở nên nổi bật lên vẻ dễ thương rồi hả?

Ít nhất, hấn rất chân thực.

Mọi người nghĩ tới đây, dần dần phát ra tiếng cười, phòng họp bầu không khí, cũng là dần dần nhẹ nói lỏng, thậm chí có nhân trêu chọc Lâm Uyên: "Bất được tiền thưởng đừng quên nhớ mời mọi người uống cà phê a!"

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng, phảng phất đã bắt đầu đang suy tư thưởng giờ này thế nào tổn.

Mọi người trong lúc nhất thời cười càng vui sướng.

Không có cười nhạo ý tứ, ngược lại, mọi người cười, càng nhiều là mang theo một loại có lòng tốt, nhất là một ít nữ tính thành viên, càng là mặt đây ôn nhu.

Ai bảo Lâm Uyên chỉ là một năm thứ hai đại học hài tử đâu?

Hơn nữa còn là một người dáng dấp đẹp mắt như vậy nam hài tử.

Bất quá, chơi thì chơi, nháo thì nháo.

Không người cho rằng Lâm Uyên thật có thể bắt lại cái này đơn.

Soạn nhạc bộ bao nhiêu vương bài soạn nhạc nhân đều không bắt lại việc, Lâm Uyên một cái còn đang học năm thứ hai đại học cơ sở chương trình học người mới là có thể lấy xuống?

Chớ có nói đùa.

Ở cái này trong phòng họp, không có một Người viết ca khúc liệu sẽ nhận thức « Sinh Như Hạ Hoa » ưu tú.

Nhưng soạn nhạc bộ kia mười mấy vị bị lui bài hát mười mấy vị vương bài Người viết ca khúc, từng cái Người viết ca khúc danh nghĩa đều có không chỉ một thủ bài hát tốt.

Hơn nữa ở tại bọn hẩn lý các đòi biểu làm bên trong, tùy tiện xách đi ra một bài, thành tích cũng không thể so với « Sinh Như Hạ Hoa » kém!

Bằng không, thế nào cân xứng công ty vương bài?

Lâm Uyên tự nhiên không biết mọi người ý tưởng, bây giờ hẩn đầy đầu đầu là năm triệu, mặc dù này năm triệu hẩn chỉ có thể chia một ít năm phần mười.

Sau khi tan họp.

Lâm Uyên không có trực tiếp rời đi, mà là hỏi chính ở thu dọn đồ đạc lão

Chu: "Chủ quản, ta đến đâu tìm ca sĩ?"

"Ca sĩ?"

Lão Chu cau mày nói: "Người là không phải muốn tiếp Tề Châu cái này tờ đơn ấy ư, vậy người bây giờ nhiệm vụ thiết yếu là viết ca khúc, viết ra bài hát tốt, người mới có thể tìm ca sĩ, nếu như viết ra bài hát không hợp cách, vậy người bây giờ tìm ca sĩ có ý nghĩa gì?"

Lão Chu cũng không đòi Lâm Uyên viết ra bài hát tốt chuyện này ôm có hi vọng.

Nhưng cơ bản sáng tác thứ tự, hẩn hi vọng Lâm Uyên có thể hiểu rõ.

Dù sao hẩn là đòi Lâm Uyên ôm mong đợi, bởi vì Lâm Uyên có thể viết ra « Sinh Như Hạ Hoa », liền thiên phú mà nói là có rất lớn không gian trưởng thành, nếu hẩn không là cần gì phải liếm mặt với Triệu Giác cần người.

"Vậy nếu như viết bài hát tốt sau đó, thế nào ta tìm ca sĩ đây?"

Lâm Uyên chỉ có thể lúi lại mà câu việc khác, hẩn cũng không thể nói bài hát ta đã viết xong chứ ?

Đó cũng quá khả nghi rồi nhiều chút.

Lão Chu trầm ngâm nói: "Tìm ca sĩ hợp tác một loại giống như nghệ sĩ bộ bên kia chào hỏi, viết cái biểu là được, nếu như là tìm công ty mấy cái đỉnh cấp mặt bài ca sĩ, vậy người khẳng định được nhắc một đoạn thời gian trước xin, sau đó ta tự mình đi theo bên kia câu thông ."

Lâm Uyên gật đầu.

Lão Chu tựa hồ nhớ ra cái gì đó một dạng vỗ đầu nói: "Thiếu chút nữa đã quên rồi người và Triệu Giác quan hệ, quay đầu tờ đơn không thông quá cũng không chuyện, người thật muốn muốn phát bài hát lời nói trực tiếp tìm Triệu Giác là được, công ty toàn bộ ca sĩ tất cả thuộc về nàng quản, dĩ nhiên

điều kiện tiên quyết là bài hát của người thông qua công ty khảo hạch, đáng giá phát hành!"

"Ồ."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Đi ra phòng họp, hắn trở lại chính mình chỗ ngồi, trực tiếp cho Triệu Giác gọi điện thoại, tư tuân tìm ca sĩ chuyên.

"Tìm ca sĩ?"

Triệu Giác cười nói: "Không nghĩ tới người còn rất cao sản, nhanh như vậy đã có tác phẩm mới rồi hả? Đi, nói đi, người muốn tìm cái gì dạng ca sĩ?"

"Ta muốn tìm."

Triệu Giác cắt đứt Lâm Uyên: "Được rồi, ta đem trong công ty một ít gần đây không có công việc tiêu ca sĩ tài liệu cùng với âm tần phát cho người Email đi, lấy người đôi thanh âm giải, hắn chính mình liền có thể tìm được chính mình cần người, sau khi tìm được, chuyện còn lại giao cho ta, về phần một đường ca sĩ."

"Một đường ca sĩ thế nào?"

"Một đường ca sĩ đôi ca khúc yêu cầu rất cao."

"Cao bao nhiêu?"

"Nói như thế, trừ phi người viết ra ca khúc còn có thể đi đến « Sinh Như Hạ Hoa » cấp bậc, nếu không bọn họ căn bản là sẽ không cân nhắc, nói như vậy một đường ca sĩ cũng là tìm công ty vương bài Soạn nhạc mời bài hát, dù sao cũng là một đường ca sĩ mà, kia phân chia cũng là không phải hạng hai dưới đây có thể so với."

Lâm Uyên lỗ tai dựng lên: "Phân chia?"

Triệu Giác cười nói: "Người chẳng lẽ lấy vì tất cả ca sĩ đều chỉ cầm hai phần mười 0.5 đi, đây là tiêu ca sĩ giá cả, những thứ kia giá trị con người rất cao ca sĩ phân chia cũng sẽ đề cao, gần như cùng Soạn nhạc chia đều, mà đỉnh cấp ca sĩ phân chia thậm chí có thể chiếm hai phần mười 1.5, còn lại 0.5 mới thuộc về Người viết ca khúc."

"Ta muốn công cụ nhân!"

Lâm Uyên ý nghĩ thoáng cái liền rõ ràng.

Triệu Giác bật cười: "Bây giờ người thật đúng là bị Soạn nhạc bộ đám người kia làm hư a, cũng không biết là ai trước đem chúng ta nghệ sĩ bộ những nhị đó tuyền dưới đây ca sĩ xưng là công cụ nhân, thật đúng là hình tượng —— bất quá ta phải nhắc nhở người, có chút ca khúc, tiêu ca sĩ là không chế không được, sau này người nếu như lớn lên, cũng không thể bởi vì phân chia chuyện, sẽ không với đại bài ca sĩ hợp tác."

"Được."

Lâm Uyên nói: "Cám ơn Triệu tử."

Triệu Giác nói: "Không cần cảm ơn, treo."

Mấy phút sau, Lâm Uyên Email nhận được số lớn âm tần, nhiều vô số một trăm lẻ sáu tài liệu cá nhân cùng âm tần đều có.

Bắt đầu công việc.

Lâm Uyên đeo tai nghe lên, theo thứ tự nghe âm tần bên trong này một trăm lẻ sáu cá nhân tiếng hát.

Cùng « Sinh Như Hạ Hoa » bất đồng.

Lần này Lâm Uyên muốn phát « cá lớn » có thể không phải tùy tiện xách cá nhân tới là có thể hát tốt.

Ngược lại Tôn Diệu Hỏa khẳng định không được.

Dù sao, là không phải mỗi người cũng gọi chu thân.

Lâm Uyên không nắm chắc ngay lập tức sẽ có thể tìm được loại này tốt cuống họng, cho nên hẳn phải nhất định trước thời hạn xem xét nhân tuyển.

Quả thực không tìm được lời nói, hẳn cũng có điều hoà phương án.

Đó chính là tìm một cái âm vực cùng nguyên hát tương đối tương tự nữ ca sĩ, cộng thêm điểm kỹ thuật thủ đoạn đê đên bù ít thứ ——

Triệu tu âm sư hiểu một chút.

Chương 15: Cá heo âm

Buổi tối tan việc trước.

Lâm Uyên rốt cuộc nghe xong một trăm lẻ sáu vị tiếng người.

Nghe xong này một trăm lẻ Lục đạo tiếng người, Lâm Uyên mới khắc sâu hơn ý thức được, tại sao Tần Châu là Lam Tinh nổi danh nhất âm nhạc chỉ hương.

Từng bước từng bước, quá sẽ hát!

Rõ ràng Triệu Giác phát tới một trăm lẻ sáu cái ca sĩ danh sách cũng là một đám người mới tiểu ca sĩ, trong đó hơn phân nửa thậm chí đều không xuất đạo, nhưng công ăn việc làm vụ trình độ mà nói, đã vượt xa địa cầu trung bình chất lượng.

Mà một lần tiếng người tuần hoàn xong, Lâm Uyên đã thành công xem xét ra ba cái có thể thử biểu diễn « cá lớn » công cụ nhân.

Đây tuyệt đối là hẳn trước đó thật sự không nghĩ tới.

Buổi tối hôm đó, Lâm Uyên liền cho Triệu Giác gọi điện thoại, nói ra chính mình bước đầu nhân tuyển.

"Vương Bình, Giang Quỳ, Ngụy Tiểu Hân."

Nghe Lâm Uyên là không phải rất nhuận nhuyễn đọc lên ba cái tên này, Triệu Giác nói: "Người chọn xong giống như đều là không xuất đạo người mới?"

"Ừm."

Đứa nhỏ này, rất khả nghi a.

Sẽ không phải là hướng về phía người mới chia tiền thiếu tìm đi?

Triệu Giác đề xuống nghi ngờ nói: "Ta ngày mai thông báo ba người này đi phòng thu âm chờ người, người thử một chút âm, chắc chắn nhân tuyển liền bắt đầu viết bài hát, bất quá công ty khảo hạch kia đóng dựa vào chính người quá, không qua khảo hạch lời nói, người lục rồi cũng là bạch lục."

"Được."

Hai người nói chuyện điện thoại kết thúc.

Ngày thứ 2, công ty lâu chín phòng thu âm.

Vương Bình, Giang Quỳ, Ngụy Tiểu Hân ba cái đáng yêu noob ở cửa trên ghé ngồi nghiêm chỉnh, giống như chờ đợi khảo hạch người xin việc, mặt đầy khẩn trương.

"Tấn tấn tấn tấn tấn tấn tấn."

Vì giữ công hợng rất tốt đẹp trạng thái, Giang Quỳ đã uống cạn ước chừng hơn phân nửa chai nước.

Bất quá uống nước cũng không thể hóa giải nàng khẩn trương ——

Tối ngày hôm qua, người đại diện bỗng nhiên thông báo nàng, hôm nay muốn tới công ty viết bài hát, bởi vì Tiệp Ngự có thể sẽ chọn nàng làm bài hát mới biểu diễn người.

Biết được tin tức này, Giang Quỳ hưng phấn một đêm đều không thể nào ngủ ngon.

Nàng không nghĩ tới, mới vào công ty không tới một năm, chính mình xuất đạo cơ hội, cứ như vậy bỗng nhiên xuất hiện.

Phẳng phát vé số trúng thưởng, lại phẳng phát trên trời hạ xuống gói quà lớn.

Hơn nữa, Người viết ca khúc, lại là Tiệp Ngự!

Tháng mười một còn chưa kết thúc, Tiệp Ngự sáng tác « Sinh Như Hạ Hoa » hôm nay còn cao cao treo ở Tân Duệ Bảng đứng đầu bảng, hôm nay mới thôi, đã đem hạng nhì kéo ra khỏi ba chục ngàn lượng chênh lệch!

Cái này đã nói rõ Tiệp Ngự tài nghệ.

Bây giờ xuất đạo tác phẩm có hi vọng với Tiệp Ngự hợp tác, Giang Quỳ làm sao không kích động?

Nàng làm đáng yêu noob, còn không biết Người viết ca khúc là không phải mỗi bài hát cũng có thể đi đến giống vậy trình độ; cũng không hiểu công ty còn có một cái trọng yếu phát bài hát cửa khẩu gọi là Soạn nhạc khảo hạch. Nàng chỉ biết là, đây là một lần ngàn năm một thuở cơ hội, chính mình phải bắt!

Không chỉ Giang Quỳ.

Giống như Giang Quỳ vẫn còn đáng yêu noob giai đoạn Vương Bình cùng với Ngụy Tiểu Hân, giờ phút này cũng là tương tự trong lòng.

Mà đang ở ba người thấp thỏm chờ đợi lúc.

Lâm Uyên đi thang máy đi tới lầu chín, phòng thu âm nhân viên làm việc biết hẳn, trước tiên chào đón, vẻ mặt tươi cười đáng vẻ: "Tiệp Ngự lão sư, ngài tới."

"Tiệp Ngự?"

Ba người đồng thời nhìn về phía Lâm Uyên, cũng không nghĩ tới Tiệp Ngự thật không ngờ trẻ tuổi, tuyệt đại đa số ra thành tích Người viết ca khúc, tuổi tác đều tại ba mươi tuổi trở lên.

Ba mươi tuổi dưới đây không phải là không có, nhưng tuyệt đối rất ít ỏi.

"Cực khổ."

Lâm Uyên hướng nhân viên làm việc gật đầu một cái, sau đó nói: "Ai là Vương Bình, tân tiến đến, chúng ta thử một chút âm thanh."

"Ta là!"

Vương Bình lập tức đứng dậy.

Hắn là trong ba người duy nhất nam sinh.

Lâm Uyên gật đầu một cái, cùng nhân viên làm việc đồng thời tiến vào phòng thu âm phòng điều khiển chính, tùy tiện ở đài hòa âm trên ghế ngồi xuống, đeo tai nghe lên.

"Tiện Ngu lão sư tốt."

Vương Bình tiến vào phòng thu âm, hít sâu một hơi, tự giới thiệu mình: "Ta âm vực là d 1 đến d 3 giả giọng giọng nam cao."

"

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Người phía trước có bàn bạc cùng ca từ, cho người ba phút, điệp khúc bộ phận trước hát đôi câu thử một chút, ta muốn một loại sạch sẽ lại thuần triết linh hoạt kỳ ảo cảm."

"Được."

Vương Bình chuẩn bị ba phút, sau đó bắt đầu hắn trước mấy câu thử hát: "Sóng biển không tiếng động Tượng Dạ màn thật sâu bao phủ, tràn đầy hôm khác không cuối xó xinh."

Đôi câu hát xong.

Lâm Uyên lại nói: "Chủ bài hát bộ phận không cần tiếp tục, điệp khúc bộ phận cũng tới đôi câu, chính là 【sợ người bay xa đi, sợ người cách ta đi, càng sợ người vĩnh viễn ngừng lại ở chỗ này】 đoạn này."

Chính hắn phô bày một lần.

Mặc dù thầy thuốc nói hắn cuống họng không thể ca hát, nhưng Lâm Uyên hàng key tùy tiện tới đôi câu vẫn là không có vấn đề.

Cái gọi là không thể ca hát, chỉ là hắn không thể giống như chuyên nghiệp ca sĩ như vậy ngày ngày luyện tập, cũng không thể bảo chính mình đã từng rất giỏi cao âm mà thôi, bởi vì hắn cuống họng gánh vác không được loại này cường độ cao thanh âm gánh vác.

"Được, Tiện Ngu lão sư."

Đối với Lâm Uyên yêu cầu, Vương Bình lần nữa làm theo.

Dù sao cũng là Lâm Uyên chỉ đích danh thử âm thanh nhân, Vương Bình âm sắc còn là phi thường ưu mỹ, chủ bài hát cùng điệp khúc, cũng không chế rất tốt.

Lâm Uyên gật đầu: "Kế tiếp là ngâm xướng bộ phận, cũng chính là ca khúc sắp kết thúc một đoạn kia cao âm."

Ở « cá lớn » bên trong có nhất đoạn cực kỳ ưu mỹ hát, xã hội nhân sĩ gọi loại này hát vì "Cá heo âm", nhưng ở thuật ngữ chuyên nghiệp bên trong, cũng không có "Cá heo" này hai chữ.

Cái gọi là "Cá heo âm", ở thuật ngữ chuyên nghiệp trung gọi là "Còi".

Đây là một loại từ dây thanh cùng cổ họng giữa cực nhỏ thời gian rảnh rồi thôi ra cường đại khí tức mà phát ra cực cao lên tiếng phương thức, một loại màu thú vị tô điểm cao âm kiểu hát ——

Này cũng là loài người trước mắt có thể lên tiếng tần số hạn mức tối đa! Ngoại trừ "Lưỡi còi âm" kiểu hát, còn không có bất kỳ kiểu hát có thể cao hơn còi, cho nên đoạn này, so với trước mặt bất kỳ nhất đoạn đều khó khăn.

"A a a ~ a a ~ a a a ~ a a ~"

Vương Bình thử hát, rõ ràng khiến người ta cảm thấy một trận cô hết sức. Lâm Uyên trực tiếp liền kêu ngừng: "Âm thanh của người quá chặt, muốn nhão nhiều chút, hơn nữa đều là giả giọng kỹ xảo, người có thể không cần giả giọng hát đoạn này sao?"

"Không có biện pháp."

Vương Bình thất lạc lắc đầu một cái, hần âm vực hay lại là hẹp điếm, không chế còi, có chút miễn cưỡng rồi.

"Cám ơn."

Lâm Uyên nói: "Người gọi Ngụy Tiểu Hân vào đi."

"Được, cảm ơn Tiên Ngự lão sư."

Vương Bình cúi đầu rời đi.

Rất nhanh Ngụy Tiểu Hân tiến vào phòng thu âm.

Đơn giản tự giới thiệu mình sau đó, vẫn là vừa mới thử âm thanh chương trình.

Từ nơi này lần diễn dịch tiêu chuẩn đến xem, Ngụy Tiểu Hân không thể nghi ngờ nếu so với Vương Bình tốt hơn, bao gồm còi bộ phận Ngụy Tiểu Hân cũng không tốn sức chút nào thành công hát đi lên.

Nhưng nghe hoàn thử âm thanh, Lâm Uyên vẫn còn có chút cau mày.

Ngụy Tiểu Hân loại trình độ này, chỉ có thể coi là miễn cưỡng hợp cách.

Có thể hát còi, cùng còi hát mỹ là hai khái niệm ——

Sẽ còi nhiều như vậy, tại sao địa cầu Vitas bị các lộ chuyên nghiệp không phải là chuyên nghiệp nhân sĩ thổi bạo nổ?

Trong đó có một một nguyên nhân trọng yếu chính là, Vitas còi âm sắc đủ mỹ.

Âm sắc đây là trời sinh, rất khó thông qua Hậu Thiên đi thay đổi, Ngụy Tiểu Hân âm sắc không thành vấn đề, nhưng còi bộ phận, nòng âm sắc cũng có chút theo không kịp Lâm Uyên yêu cầu.

Không phải là chuyên nghiệp nhân sĩ khả năng không phát hiện ra được.

Lâm Uyên lỗ tai, lại nghe một chút liền có thể cảm nhận được đem cùng nguyên bản chênh lệch, hần chỉ có thể âm thầm thở dài nói: "Cực khổ, để cho vị kế tiếp vào đi."

Thực ra, Ngụy Tiểu Hân loại này, hậu kỳ tu âm có thể cải thiện.

Nàng đã đạt đến Lâm Uyên hợp cụ nhân tiêu chuẩn thấp nhất.

Nhưng Lâm Uyên hay lại là căn cứ có thể không tân khổ tu âm sư cũng đừng để cho tu âm sư quá bận việc nguyên tắc chọn nhân.

"Tạ ơn lão sư."

Ngụy Tiểu Hân có chút thất vọng rời đi.

Sau đó, là tên là Giang Quỳ nữ hài.

Đây là một cái rùn người tiêu cô nương, nàng vừa tiến đến liền luồng cuống tay chân điều chỉnh Microphone độ cao, một màn này trực tiếp đem nhân viên làm việc chọc cười.

"Lão sư môn tốt."

Rùn người tiêu cô nương lúng túng nói: "Ta tên là Giang Quỳ, ta âm vực là g 2 đến c 6."

"Giọng nữ hải c?"

Một tên kỹ thuật viên ghi âm nhíu mày.

Bên cạnh một tên khác kỹ thuật viên ghi âm chặt chặt nói: "Âm vực đủ rộng a, hát còi ngược lại không thành vấn đề, chính là không biết âm sắc có thể hay không đi đến Tiệp Ngự lão sư yêu cầu."

"Bắt đầu đi."

Lâm Uyên dựa theo trước hai người yêu cầu lại tới một lần.

"Được."

Rùn người nữ hài háng giọng một cái, bắt đầu nàng biểu diễn.

Trước mặt giống vậy không thành vấn đề, thậm chí so với hai vị trí đầu tốt hơn, bởi vì tiêu cô nương này trong thanh âm, không chỉ có trong suốt cùng sáng cảm, cùng thời điểm có một chút điểm thuộc về nam ca sĩ giọng nói đặc chất, đây cũng là trời sinh thanh âm điều kiện.

"Rất tốt."

Lâm Uyên tán thưởng nói: "Ngâm xương bộ phận cũng tới một chút, nhớ, ta muốn còi, không muốn giả âm kỹ xảo."

Nói xong, Lâm Uyên có chút khản trương.

Nếu như tiêu cô nương này lại không hợp cách, hẳn cũng chỉ có thể để cho Ngụy Tiểu Hân tu âm rồi, hoặc là từ đã chứng minh không thực lực xuất đạo ca sĩ bên trong tìm người ——

Kia được bị phân đi bao nhiêu tiền?

Quả nhiên vẫn là tu âm càng có lợi chứ?

Ngay tại Lâm Uyên cau mày trầm tư đang lúc, thiếu nữ ngâm xương bắt đầu, sáng ưu mỹ còi mà bên tai vang lên.

Ánh mắt của Lâm Uyên dần dần sáng lên.

Hắn biết, hẳn không cần với xuất đạo ca sĩ chia tiền rồi.

Vị thứ ba công cụ nhân, hợp cách!

Bên cạnh hai cái kỹ thuật viên ghi âm cũng là hai mắt nhìn nhau một cái, đồng thời gật đầu một cái.

Liền thanh âm toàn thể điều kiện mà nói cái này vóc dáng lùn cô nương là tốt nhất, trước hai cái cùng nàng vừa so sánh với liền thua chị kém em rồi.

Lâm Uyên nói: "Người gọi Giang."

Tiêu cô nương vội vàng nói: "Giang Quỳ, ta tên là Giang Quỳ!"

Lâm Uyên gật đầu, trực tiếp đánh nhịp: "Được, Giang Quỳnh, ta quay đầu sẽ đem hoàn chỉnh bản bạc cho ngươi, hi vọng ngươi có thể đủ hãy mau đem ca khúc quen thuộc, cuối tuần sáu chúng ta chính thức mở lục."

"Được, tạ ơn lão sư!"

Giang Quỳnh ở sau lưng lặng lẽ làm một v hình thủ thế, sắc mặt khó nén kích động cùng hưng phấn: "Ta nhất định sẽ cố gắng!"

Chương 16: Mộng Trung Hôn Lễ

Tần Châu âm nhạc bản quyền ý thức rất nặng, Lâm Uyên đem bài hát hướng công ty phía trên một dành trước liền không cần lo lắng ra cái gì yêu nga tử rồi.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên trở về bình thường sân trường sinh hoạt.

Bất quá Soạn nhạc hệ sáng hôm nay chỉ có một tiết giờ học, học xong thời gian còn sớm, các bạn học cũng lục tục hồi nhà trọ chơi game rồi.

Lâm Uyên không tính trở về.

Không có thi áp lực, mặc dù hẳn giờ học biểu hiện vẫn nghiêm túc, nhưng hẳn đã từ sau khi học xong thời gian đã giải thả ra, đương nhiên sẽ không đem quý giá này công phu lãng phí ở trong nhà trọ.

Kia lúc nghỉ ngơi sau khi làm chút gì tốt đây?

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, phát cái tin nhắn cho Lạc Giản cùng Hạ Phồn, hỏi hai người có thời gian hay không đi ra, kết quả bị hai người cự tuyệt ——

Hai người bọn họ còn có lớp.

Mặc dù cùng thuộc về một cái đại học, Lâm Uyên với Lạc Giản cùng Hạ Phồn càng là từ nhỏ liền ở cùng nhau chơi đùa tam giác sắt, bất quá bởi vì ba người phân thuộc bất đồng chuyên nghiệp quan hệ, mọi người đa số thời điểm đều là không gặp mặt được.

Lâm Uyên cũng không thất vọng.

Bởi vì hẳn nghĩ tới rồi sự tình làm.

Đó chính là, đi cầm phòng đàn Đàn dương cầm.

Hệ thống thưởng cho Lâm Uyên chuyên nghiệp cấp Đàn dương cầm kỹ thuật, Lâm Uyên còn chưa có thử qua đây.

Vừa vặn « cá lớn » soạn nhạc lại vừa là lấy Đàn dương cầm làm trụ cột nhạc khí, cho nên Lâm Uyên muốn phải thử một chút bây giờ mình Đàn dương cầm trình độ, thích hợp lời nói hẳn thậm chí cũng cần nhắc tự mình tiến tới hoàn thành soạn nhạc bên trong Đàn dương cầm bộ phận.

Mười phút sau.

Lâm Uyên đã tới cầm phòng.

Tần Châu nghệ thuật học viện rất chú trọng âm nhạc nhân tài bồi dưỡng, cho nên có thật nhiều công chúng cầm phòng là lâu dài đối học sinh mở ra,

thậm chí ngay cả các căn phòng bày ra Đàn dương cầm nhãn hiệu rất bất đồng, tam giác cầm lập thức Đàn dương cầm càng là cái gì cần có đều có, tận lực cho học sinh bằng Đại Tuyển chọn không gian.

Cái này thì dễ dàng Lâm Uyên.

Vì vậy thời gian điếm phần lớn số học sinh cũng đang đi học, cho nên cầm phòng trống đi không ít, hẳn lựa chọn không gian không nhỏ.

Đọc theo phòng đánh đàn hành lang dài hành tầu.

Lâm Uyên ở tới cuối cầm phòng tìm tới chính mình chọn trúng mục tiêu.

Đây là một trận điếm hình lập thức Đàn dương cầm, chất liệu hoa quý phím đàn, trắng men sắc đẹp để nường nước sơn, lưu tuyến hình hình dáng kết cấu, rõ ràng nếu so với còn lại phòng đánh đàn Đàn dương cầm cao một cấp bậc!

Liên nơi này.

Lâm Uyên tiến vào phòng, ngồi ở trước dương cầm, tiện tay đánh đàn một cái đoạn nguyên chủ trong trí nhớ Lam Tinh kinh điếm khúc mục đích, « tâm nguyên » .

Sở dĩ sẽ đàn bài hát này, chủ nếu là bởi vì hoài niệm.

Này là mẫu thân dạy hẳn đệ nhất thủ Đàn dương cầm khúc, hẳn đã từng một lần bị bài hát này hành hạ đến nổi điếm.

Nhưng hôm nay tiếp tục bắn ra, Lâm Uyên lại cảm thấy có chút thân thiết

---

Đây cũng là nguyên chủ cảm thụ.

Nhưng cũng là giờ phút này Lâm Uyên cảm thụ.

Mà ngoại trừ thân thiết bên ngoài, Lâm Uyên cảm thấy nhất được chính là, hẳn trở nên mạnh mẽ!

Hẳn hiện tại mỗi một lần đề xuống phím đàn, đều là dễ chịu như vậy, vô luận âm luật tiết tấu hay lại là kỹ xảo, cũng tự nhiên làm theo ra hiện ở trong lòng hẳn.

Trong trí nhớ.

Rất nhiều nguyên chủ không giải quyết được đánh đàn vấn đề, toàn bộ đều có thể dễ như trở bàn tay giải quyết, phải biết, lúc trước Lâm Uyên dựa theo bàn bạc đánh đàn bài hát này cũng ghét bỏ cố hết sức.

Nhưng bây giờ.

Hẳn chẳng những có thể lưu loát đem chinh thủ khúc đàn đi xuống, thậm chí còn có thể suy một ra ba, tiến hành một ít Tiểu Tiểu soạn lại.

Ngoài ra, bao gồm bàn đạp vận dụng một ít chi tiết, đạp sâu cạn cùng với tiết tấu vận dụng, cùng những chi tiết này hoàn thành sau đó đối từng cái âm thanh tăng lên, hẳn đều có thể chú ý tới.

Còn có bài hát trung ví dụ như đôi âm loại kỹ thuật điếm khó khăn, hẳn bây giờ cũng huy sái tự nhiên, Chỉ Pháp linh hoạt.

Chỉnh thủ khúc trình diễn đi xuống, Lâm Uyên gằn như muốn yêu đàn Đàn dương cầm cảm giác.

Sau năm phút.

Chỉnh thủ « tâm nguyện » rốt cuộc đàn xong rồi, đột nhiên tăng mạnh Đàn dương cầm trình độ, để cho Lâm Uyên trở nên lòng tin tràn đầy!

Hắn quyết định thử một chút « Mộng Trung Hôn Lễ » .

Bất quá ở Lâm Uyên sắp theo như loại kém nhất cái âm phù lúc, Nhưng là bị một đạo mang theo thanh âm lạnh như băng cắt đứt: "Ai cho ngươi đi vào?"

Lâm Uyên ngẩng đầu.

Đứng ở cửa một tên mặc áo khoác màu đen tóc dài nữ sinh, ánh mặt trời khuynh tả tại phía sau, làm nổi bật lên nàng cao gầy dáng người, cũng không che giấu được nàng vắng lặng khí chất, cặp kia đẹp để lại băng lạnh con mắt, đang cùng Lâm Uyên bốn mắt nhìn nhau.

"Đây là không phải khu vực công cộng sao?"

Lâm Uyên cảm thấy nữ sinh này không giải thích được.

Nữ sinh nhú mày một cái: "Ngươi không nhận biết ta?"

Lâm Uyên bộc phát không khỏi: "Chúng ta lúc trước thấy qua chưa?"

Nữ sinh đáy mắt thoáng qua một chút bất đắc dĩ, biểu tình lại dần dần khôi phục bình thản: "Bộ này Đàn dương cầm thuộc về ta, về phần căn này cầm phòng, trường học đặc biệt cho phép chỉ có thể do ta sử dụng, cho nên ngươi không dùng lại ngươi kia xấu Cầm Kỹ hành hạ ta Đàn dương cầm rồi."

Lâm Uyên chỉ có thể đứng lên nói: "Ta đây để cho cho ngươi."

Nữ sinh nghiêm túc sửa chữa: "Là không phải để cho, mà là còn, bởi vì đây vốn chính là ta Đàn dương cầm."

"Được rồi, trả lại cho ngươi."

Lâm Uyên đi về phía cửa, nhưng cùng nữ hài gặp thoáng qua lúc, nữ hài bỗng nhiên nói: "Định đưa tới ta chú ý nhân có rất nhiều, nhưng ngươi dùng ác liệt nhất phương thức, loại này hành vi thật để cho ta rất khôn nhiều."

"Cái gì?"

Lâm Uyên đầu óc mơ hồ.

Nữ hài từ trong túi xách lấy ra khăn giấy, một bên cúi đầu nghiêm túc lau chùi vừa mới bị Lâm Uyên sử dụng qua phím đàn, một bên đáp lại: " Ngoài ra, Abigail « tâm nguyện » mặc dù là ta thích nhất bài hát, nhưng không có nghĩa là ai tới đánh đàn ta đều sẽ thích, ngươi trình độ là so với những người theo đuổi khác mạnh một chút, nhưng còn không đạt tới đẳng cấp ta tiêu chuẩn , ngoài ra, ta không thích Mãn Côi, đã ném dưới lầu thùng rác rồi."

"Ồ."

Lâm Uyên thấy đôi phương hấn là làm biết cái gì rồi, thật cũng không tức giận, cũng không có ý định giải thích, ngược lại lại sẽ không rơi miếng thịt, hấn chỉ là nghiêm túc nhắc nhở một câu:

"Ta đánh đàn trước tắm tay."

Có chút yêu quý Đàn dương cầm nhân sẽ phá lệ chú trọng vệ sinh, rất sợ phím đàn dính vào quá rõ ràng vân tay, Lâm Uyên cho là đây là công cộng phòng đánh đàn, cho nên ôm công đức tâm, cố ý dùng xà bông rửa tay mới đánh đàn.

Nữ hài không phản ứng đến hấn, tiếp tục lau chùi.

Thậm chí ngay cả Lâm Uyên cũng không có đụng cầm thân đều không bỏ qua cho.

Lâm Uyên chỉ có thể đổi phòng.

Ở một cái khác đài trước dương cầm ngồi xuống, Lâm Uyên sắp đánh đàn lúc chợt nhớ tới vừa mới cô bé kia đánh giá chính mình kỹ thuật rất xấu, không nhịn được hỏi thật lâu không liên lạc hệ thống: "Ta trình độ thật rất xấu sao?"

"Cũng không có."

"Vậy thì tốt."

Lâm Uyên mới vừa thở phào nhẹ nhõm, liền nghe được hệ thống trả lời:

"Đối với năm giữ càng Cao Diễn tấu trình độ người mà nói, Cầm Kỹ so với bọn hấn sai người đều thuộc về xấu phạm vi."

"."

Nguyên lai là như vậy a.

Lâm Uyên không nghĩ tới vừa mới cô bé kia Cầm Kỹ lại so với chính mình cũng còn khá, muốn biết rõ mình nhưng là hệ thống giao phó cho chuyên nghiệp cấp trình độ.

Đại khái nàng là thuộc về Đàn dương cầm thiên tài một loại người vật đi. Cũng không suy nghĩ nhiều, Lâm Uyên bắt đầu đánh đàn chính mình từ bạch ngân trong hòm báu lấy được « Mộng Trung Hôn Lễ » .

Rốt cuộc dọn dẹp xong Đàn dương cầm rồi.

Cố Tịch ngồi ở trước dương cầm, tâm tình có chút buồn bực.

Làm cha đưa nàng lễ vật, cái này Đàn dương cầm từ bảy tuổi lúc liền bồi bạn Cố Tịch rồi.

Vào Tần nghệ sau đó, nàng thậm chí với nhà trường thỉnh cầu, đem cái này mình đã sinh ra cảm tình Đàn dương cầm mang tới trường học tới.

Có thể nói, từ năm giữ cái này Đàn dương cầm thuộc về Cố Tịch một khắc kia trở đi, sẽ thấy cũng không có người chạm qua cái này Đàn dương cầm rồi.

Có thể liền bởi vì chính mình tới hôm qua luyện đàn quá muộn, đi thời điểm quên khóa cửa, cái này Đàn dương cầm, hôm nay lại bị một người xa lạ sử

dụng.

Cái này rất giống chính mình bàn chải đánh răng bị người xa lạ sử dụng như thế, để cho Cố Tịch tâm lý rất không thoải mái.

Cái này cũng đưa đến nàng hôm nay luyện đàn hứng thú đều bị phá hư rồi. Mà đang ở trái tim của nàng tình có chút phiền não lúc, bên tai bỗng nhiên vang lên một đạo xa lạ Đàn dương cầm khúc.

Diễn hình g cười nhỏ đây.

Cố Tịch yên lặng lắng nghe.

Cầm Âm trập trập, âm áp Như Phong, nhu như Thái Hồng, làm lãng mạn bắt đầu cuốn, Cầm Âm liền vui vẻ đến phảng phất có mặt đường hòa tan ở buồng tim một dạng tựa hồ chính mình đang đứng ở hôn lễ giáo đường một loại .

Không, không phải như vậy.

Tình tê đờ vật sau đó bài hát này nhưng lại không hoàn toàn là lãng mạn vui vẻ, càng giống như là một loại vô vọng ái tình, chỉ có thể quanh quẩn trong mộng, muốn ôm vừa sợ thức tỉnh như vậy lo được lo mất, cho đến nhìn thấy mặc áo cưới nữ nhân ở hư ảo hôn lễ trung phiên phiên khởi vũ.

Lúc nhanh lúc chậm.

Chợt cao chợt thấp.

Làm một thủ khúc kết thúc, Cố Tịch ở chốc lát hoảng hốt giữa, như có loại tỉnh mộng mộng bề cảm giác, nàng kinh ngạc nhìn trước mắt Đàn dương cầm, bỗng nhiên đứng dậy cuống chạy ra ngoài, định tìm thanh nguyên, nhưng thủy chung không có thể tìm được vừa mới tựa bài hát kia đánh đàn người.

"Là ai ?"

Ánh mắt của nàng lóe quang.

Lúc này bên cạnh bỗng nhiên lại gần một cái loè loẹt nam sinh, khẽ cười nói: "Cố đại nữ thần, không thích liền ném cũng không liên quan, nhưng có thể nói cho ta biết không thích Mân Côi lời nói, ngươi thích gì hoa nhi sao?"

"Ngươi là ai?"

Cố Tịch đang đứng ở không tìm được người trình diễn thất lạc trung, bỗng nhiên bị người cắt đứt, chân mày ngay lập tức sẽ nhíu lại, lạnh lùng nói:

"Vừa mới Mân Côi là ngươi đưa?"

Nam sinh nói: "Là ta."

Cố Tịch há miệng, chợt sắc mặt càng lạnh hơn: "Ta thích ngươi cách ta xa một chút, ta hoa phấn dị ứng."

Nam sinh: " ."

Chương 17: Không tức thịnh còn nói người trẻ tuổi sao

Sau đó mấy ngày, Lâm Uyên giờ học rất vẹn toàn, cũng không có lại đi cầm phòng.

Coi như thỉnh thoảng thời gian nghỉ ngơi, hẳn là như vậy với Lạc Giản Hạ Phần đợi đồng thời trải qua.

Gần cuối tháng thời điểm.

Lâm Uyên lần nữa trở lại công ty.

Hắn không có hảo hảo ở tại Soạn nhạc bộ đợi, mà đang ghi âm lều lục rồi một ngày rưỡi bài hát, cuối cùng là đem bài này « cá lớn » cho thâu đi ra.

Lần này.

Hắn vẫn bao lăm viết lời, Soạn nhạc, cùng với biên Khúc Tam hạng.

Hơn nữa soạn nhạc trung Đàn dương cầm nguyên tố, càng hẳn là mình vào tay hoàn thành.

Mặc dù ở trong trường học bị mỗi người nữ sinh đánh giá vì "Cầm Kỹ xấu", nhưng bởi vì công ty an bài vị kia Cương Cầm Sư trình độ cũng liền với Lâm Uyên không sai biệt lắm trình độ, cho nên Lâm Uyên trực tiếp tự mình lên, như vậy lộ ra còn có tham dự cảm.

Chép xong bài hát.

Hắn đem tác phẩm phát đến chủ quản lão Chu Công tư nội bộ Email, còn cố ý tăng thêm một cái chú thích:

"Ấn tượng khúc."

Cái gọi là ấn tượng khúc một loại đều là phản ảnh nguyên tác thể giới quan hoặc tình cảm ca khúc, « cá lớn » loại này ca từ cùng với phong cách đều cùng truyện tranh không khí tương đối phù hợp tác phẩm, chính là thuộc về một bài tương đối điển hình ấn tượng khúc.

Phát xong bài hát.

Lâm Uyên gặp được trưa công việc đã kết thúc, phải đi công ty phòng ăn ăn cơm, so với trường học, công ty phòng ăn thật là tiện nghi lại ăn ngon.

Cùng lúc đó.

Chủ quản bên trong phòng làm việc.

Lão Chu cũng đang định đi phòng ăn ăn cơm đây, kết quả bỗng nhiên nhận được Lâm Uyên email, động tác không khỏi ngưng lại.

"Lâm Uyên đóng ấn tượng khúc?"

Lâm Uyên là cả lâu mười thứ nhất giao nhiệm vụ!

Nhưng lão Chu làm ngành chủ quản, chẳng những không có vì thế cảm thấy vui vẻ, ngược lại cau mày.

Hắn bản cũng bởi vì « Ngư Long Vũ » cái này tờ đơn khả năng đối mặt thất bại mà thấp tâm tình bộc phát phiền não ——

Hắn thậm chí có loại lập tức đem Lâm Uyên kêu đến hung hăng phê bình một hồi xung động.

Nhưng cân nhắc đến Lâm Uyên dù sao cũng là đích thân mang vào Soạn nhạc bộ người mới, năng lực chịu đựng không có lão nhân kém như vậy, hắn tối cuối cùng vẫn là nhịn được.

Chỉ là lão Chu tâm lý khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Bởi vì hôm nay cách mình mặt ngó toàn bộ lâu mười Soạn nhạc bộ phát ra « Ngư Long Vũ » Soạn nhạc nhiệm vụ vền vền mới qua hai tuần lễ, tính toán đâu ra đấy liền thập thời gian vài ngày mà thôi!

Đối với bất kỳ một cái nào Người viết ca khúc mà nói .

Nhanh như vậy, có thể viết ra cái gì bài hát tốt tới?

Đây chính là niên thiếu thành danh tộ đoạn.

Trẻ tuổi nóng tính a!

Sau này ăn thiệt thòi.

Lâm Uyên cũng không thể thoát khỏi tật xấu này.

Tân Duệ Bằng thành công, để cho người thiếu niên này nảy sinh kiêu ngạo tự mãn tâm tình.

Chỉ là lão Chu cũng không nghĩ tới, Lâm Uyên lại dám đem mình chỉ tộ hai tuần lễ công phu làm ra tới bài hát đưa tới.

"Quay lại được tìm hắn thật tốt nói một chút."

Khe khẽ thở dài, lão Chu đầy bụng ưu sầu.

Đột nhiên xuất hiện « Sinh Như Hạ Hoa » để cho lão Chu đối Lâm Uyên rất coi trọng, hắn không thể trở mắt nhìn một cái tương lai có thể sẽ trở thành công ty lại một cái vương bài Người viết ca khúc hạt giống tốt cứ như vậy trường lệch ra.

Liền hôm nay!

Công việc buổi chiều thời điểm, phải tìm một cái chẳng phải quá đáng phương thức, thật tốt giáo dục một phen Lâm Uyên mới được!

Giờ khắc này.

Lão Chu thậm chí không nghĩ mở ra Lâm Uyên phát tới bài này tên là « cá lớn » ca khúc, dù là đây là hắn làm vì chủ quản chỗ chức trách.

Nhưng chỉ có nghe hoàn bài hát mới có thể chỉ ra Lâm Uyên chưa đủ.

Cho nên lão Chu vì buổi chiều nói chuyện với nhau có thể trong lời có ý sâu xa, vẫn thua vào nội bộ công ty tạm thời mặt mã, đem Lâm Uyên bài hát cho mở ra.

Mặc dù hắn lười đeo tai nghe nghe là được.

Phóng ra ngoài âm hưởng bên trong, thuộc về Đàn dương cầm đặc biệt tam liên âm vang lên, mang ra khỏi một trận nhịp điệu tính khúc nhạc dạo.

Ngay sau đó, chủ bài hát vang lên.

Chỉ nghe đôi câu ca từ, lão Chu nhíu mày liền biến mất rất nhiều.

Làm điệp khúc tới, lão Chu ánh mắt đã thay đổi.

Hắn cơ thể hơi nghiêng về trước, giống như là vì xít lại gần âm hưởng.

Tới ca khúc cuối cùng cùng với bộ âm phân, lão Chu miệng, đã không thể ức chế có chút mở ra, hơn nữa cho đến chính bài hát thả xong, đều không có thể thành công thu hồi đi.

Hít sâu một hơi.

Lão Chu từ trong ngăn kéo lấy ra hắn chân thật nhất yêu một bộ chế tác riêng tai nghe, trình trọng đeo lên, sau đó lần nữa click rồi « cá lớn » phát ra âm thanh.

Giống vậy nhịp điệu.

Nhưng lần này, tai nghe âm thanh vờn quanh đôi hiệu quả tăng lên, để cho lão Chu phân biệt ra được ca khúc mỗi một chi tiết nhỏ.

Đến ca khúc và bộ âm phân.

Toàn thân hắn cuồn nổi da gà!

Toàn bộ lông tơ gần như đều dựng lên!

Nuốt nước miếng, lão điểm Vote hàng tuần rồi lần thứ ba phát ra.

Vô luận nghe bao nhiêu lần, ca khúc đều là giống nhau nhịp điệu, nó cũng sẽ không theo phát ra số lần tăng nhiều mà có thay đổi.

Chân chính có thay đổi, là nghe ca nhạc nhân.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ."

Lão Chu ở cười ngây ngô, thân thể theo lần thứ ba ca khúc hồi cuối mà nhẹ nhàng lay động.

Dưới người hắn cái ghế, kèm theo thân thể của hắn lay động, không ngừng phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm, cùng hắn tiếng cười tương phản thành thú.

Cười đáp một nửa, hắn bỗng nhiên vồ xuống ót.

Cẩn thận từng li từng tí đem ca khúc đi xuống, lại đem bản chính làm mã hóa cùng cất kín, hắn phiêu hốt đứng lên, nét mặt già nua lại có chút phiếm hồng.

Lâm Uyên thích ăn nhất công ty phòng ăn thịt kho tàu củi chỏ.

Cùng lúc trước hát ăn thịt kho tàu củi chỏ bất động, công ty phòng ăn củi chỏ không có như vậy ngọt ngào, thịt lại mềm rất dở, cho dù là vỏ ngoài, cũng có thể làm được vào miệng tan đi trình độ, cái này làm cho hắn ăn ngon ngiến.

Phía sau.

Cách mấy bàn, ngồi mấy cái Soạn nhạc bộ nhân, đang ở nhỏ giọng châu đầu ghé tai.

"Đó chính là Tiệp Ngư."

"Nhìn thật là đẹp trai thật trẻ tuổi."

"Cái này Tiệp Ngư, ha ha, trẻ tuổi là trẻ tuổi, soái cũng đúng là soái, chính là làm người không lớn địa, lại đối tình tử bất kính."

Đúng người này có chút trong mắt không người."

"Sách, niên thiếu thành danh, cậy tài khinh người mà, ở cái nghề này bên trong mài nhiều năm, loại này người mới, chúng ta thấy còn thiếu à."

"Viết thủ không tệ bài hát liền cho là mình là khúc cha chứ sao."

"Dựa vào linh cảm viết ra một bài tốt bài hát thôi, cái nghề này sẽ dạy hẳn làm người, sau này hẳn liền biết mình xác định vị trí rồi."

Chỉ chỉ trở trở lúc này.

Mấy người thảo luận khí thế ngất trời.

Một người trong đó nam nhân cảm giác sau lưng có chút lạnh, chợt quay đầu, chợt thấy một tấm giống như đậy nồi một loại mặt đen, nhất thời bị dọa sợ đến giật mình một cái.

"Chủ . Chủ quản ."

"Ngài tự mình đến ăn cơm a."

"Ngài muốn ăn cái gì ta cho người đi đánh!"

Đôi mặt lão Chu, mấy cái Người viết ca khúc run lẩy bẩy.

Lão Chu cả người tản ra hàn khí âm u, thanh âm rất là bất thiện: "Mấy người các người có phải hay không là ăn quá no rồi?"

"Chủ quản . Chúng ta ."

Lão Chu Lãnh lạnh nhạt nói: "Há, xem ra quả thật ăn có chút chống đỡ, kia liền làm vận động đi, vừa vận mười hai lần quét dọn a di hôm nay xin nghỉ, các người đi đem mười hai lần cho quét dọn sạch sẽ đi, nhất là phòng vệ sinh."

"Là ."

Mấy người tung phóng cái đầu, ảo não rời đi, trước khi đi còn nói xin lỗi:

"Có lỗi với chủ quản, chúng ta sau này không sau lưng sau nghị luận đồng nghiệp."

"Không đúng."

Lão Chu cải chính nói: "Các người nghị luận người khác tùy ý, Lão Tử cũng thường thường ở sau lưng nghị luận, nhưng hẳn không được!"

"À?"

Mấy người biểu tình mờ mịt, vô tri vô giác rời đi.

Sắp đi ra phòng ăn thời điểm, một người trong đó đột nhiên quay đầu, bất ngờ thấy lão Chu đã đổi phó khuôn mặt, cười ha hả đi về phía Lâm Uyên.

"Cái quý gì?"

Mấy cái Người viết ca khúc trở mắt nhìn nhau, rồi rít lộ ra thấy quý biểu tình.

Lâm Uyên chính ăn cùi chỏ, chợt thấy có người cho mình kẹp cải xanh:
"Người trẻ tuổi không thể kén ăn, cũng phải ăn nhiều thức ăn một chút chứ sao."

"Được."

Lâm Uyên ngoài miệng như vậy đáp ứng, ăn hay lại là cùi chỏ.

Lão Chu cũng không thấy quái, như cũ một bộ hòa ái dễ gần dáng vẻ:

"Đang làm khúc bộ những ngày gần đây, còn đợi thói quen chứ? Có cái gì không thích ứng có thể nói với ta."

"Rất tốt."

Lâm Uyên nói thật nói thật, những tầng lầu khác nhân không thể nào tiếp xúc, ngược lại Soạn nhạc bộ lầu mười đồng nghiệp cũng đối Lâm Uyên rất hiền lành.

"Vậy thì tốt."

Lão Chu cũng không gấp ăn cơm, cười híp mắt nói: "Lúc trước Tiểu Triệu có thể cho người, ta Chu Thụy minh cũng đều có thể cho người, thậm chí so với nàng cho còn nhiều hơn! Cho nên người có nhu cầu gì cứ việc nói ra!"

"Ta đây có thể không ăn cải xanh sao?"

Lâm Uyên nhìn trong khay cải xanh có chút khó khăn.

Lão Chu thiếu chút nữa bị nghẹt thở, không rất nhanh thì quá cười ra tiếng:

"Dĩ nhiên có thể, người trẻ tuổi chính là thân thể cao lớn thời điểm, là muốn ăn nhiều thịt!"

"Ừm."

"Người ở trường học đợi thể nào nhi?"

"Trường học cũng rất tốt."

"Như vậy a, thực ra ta biết, các người sinh viên cũng thật cực khổ, trong trường học gặp phải khó khăn gì cũng có thể nói với ta."

"Cám ơn."

Lâm Uyên tiếp tục ăn cơm.

Lão Chu nhìn Lâm Uyên, hài lòng gật đầu một cái, đôi đũa nhỏ này thật là càng xem càng thích.

Đúng !

Năm thứ hai đại học hài tử mà! Chính là muốn trẻ tuổi nóng tính! Chính là muốn không sợ cường quyền! Chính là muốn có loại này không đem chủ quản coi ra gì tư thế!

Không tức thịnh, còn nói người trẻ tuổi mà!

(=)

Chương 18: Kinh vi thiên nhân

Ăn rất ngon lành.

Lâm Uyên rất thỏa mãn.

Chuân bị trở về ngành đi làm thời điểm, ngời hẳn đổi diện lão Chu bỗng nhiên nói: "Nói cho người biết một cái tin tốt, ta định đem bài hát của người đưa Tề Châu!"

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu vốn tưởng rằng Lâm Uyên sẽ hưng phấn.

Nhưng để cho hẳn thất vọng là, Lâm Uyên biểu tình cũng không có quá nhiều biến hóa, giọng cũng trước sau như một bình tĩnh.

Giờ khắc này, lão Chu cảm nhận được trước Triệu Giác cảm thụ.

Hắn có chút không cam lòng: "Cái kia . Người liền không có gì muốn nói sao?"

"Có."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "« cá lớn » soạn nhạc bên trong, Đàn dương cầm bộ phận cũng là chính ta đàn, cho nên hi vọng công ty có thể đem bộ phận này thù lao cũng cho ta đoán đi vào."

Cáp?

Liên này?

Lão Chu sững sốt mấy giây mới gật đầu biểu thị đồng ý, cũng ở xế chiều hôm đó liền đem thông qua công ty khảo hạch « cá lớn » phát đến Tề Châu.

Tề Châu.

Truyện tranh điện ảnh « Ngư Long Vũ » hậu kỳ ngành mỗi lúc này bên trong phòng họp, Nữ Đạo Diễn Trịnh Ly đang ở không nhẹ không nặng gõ bàn: "Chậm nhất là còn có hai tháng, chúng ta điện ảnh liền sẽ công chiếu rồi, ấn tượng khúc sự tình, rốt cuộc muốn bao lâu mới có thể chu đáo?"

"Trịnh đạo."

Giám đốc sản xuất lắc đầu nói: "Chuyện này không thể ỷ lại ta, trước Tần Châu bên kia Tinh Mang giải trí lục tục phát thập Tứ Thủ ấn tượng khúc tới, cũng là kim bài Người viết ca khúc tác phẩm, là ngài một bài cũng không coi trọng."

"Là không phải."

Trịnh Ly bất mãn nói: "« Ngư Long Vũ » là một cái dạng gì cố sự các người hẳn rất rõ ràng, bọn họ cho phối Nhạc Hòa cố sự không đủ phù hợp cũng là sự thật, chẳng lẽ người môn là cảm thấy ta muốn yêu cầu quá nghiêm khắc rồi không?"

Mọi người ho khan.

Hóa ra từng cái, là thực sự cảm thấy ta muốn yêu cầu quá nghiêm khắc a! Trịnh Ly hỏa khí thoáng cái liền lên tới: "Được, nếu cũng cảm thấy như vậy, ta đây cũng không làm cái gì độc đoán rồi, dù sao tất cả mọi người là điện ảnh chủ sáng mà, bắt đầu từ bây giờ, muốn định vậy một thủ khúc do mọi người định đoạt, mời Giám đốc sản xuất khổ cực, bây giờ phóng nhất hạ trước thập Tứ Thủ bài hát, nếu như các người thấy nơi này được mặt có vậy một thủ là có thể dùng làm chúng ta ấn tượng khúc, ta đây không lời nào để nói."

"Không đến nỗi."

Giám đốc sản xuất cười mỉa: "Ấn tượng khúc đối tác phẩm mà nói quá trọng yếu, vẫn phải là do đạo diễn ngài định đoạt mà, ta thúc giục nữa . Ôi chao?"

Giám đốc sản xuất sừng sốt một chút.

Trịnh Ly nói: "Thế nào?"

Giám đốc sản xuất liếc nhìn trên điện thoại di động thu cái rương, cười khổ nói: "Không cần thúc giục, bọn họ lại phát tới một bài, đạo diễn quay đầu xin phiền nghe một chút nhìn."

"Quay lại?"

Trịnh Ly cười lạnh: "Đừng quay đầu! Ngay bây giờ! Thừa dịp chủ sáng đều tại, người lập tức đem bài hát thả một lần, ngược lại ta muốn nhìn một chút! Các người nghe xong có hài lòng hay không! Cũng để cho các người cố gắng phẩm phẩm, có phải hay không là ta muốn yêu cầu quá cao."

Giám đốc sản xuất nhỏ giọng nói: "Không thích hợp chứ ?"

Trịnh Ly lớn tiếng nói: "Không có gì không thích hợp."

Giám đốc sản xuất bất đắc dĩ, chỉ có thể mở máy chiếu hình, sau đó mở ra phòng họp mấy cái âm hưởng, đem vừa lấy được ca khúc truyền bá thả ra

---

Máy chiếu hình là vì nhìn ca từ.

Đối ca khúc có hài lòng hay không là một chuyện nhi, liên quan tới ca từ loại đủ loại đồng bộ, Tinh Mang bên kia hay lại là phục vụ đúng chỗ.

Âm nhạc vang lên.

Ưu mỹ nhịp điệu trung, một đạo linh hoạt kỳ ảo tăng âm vang lên:

"Sóng biển không tiếng động Tượng Dạ màn thật sâu bao phủ

Trần đầy hôm khác không cuối xó xỉnh

Cá lớn ở mộng cảnh trong khe hở lợi qua

Ngắm nhìn người ngủ say đường ranh ."

Trong tiếng nhạc, ánh mắt mọi người cổ quái nhìn về phía Trịnh Ly. Trịnh Ly không được tự nhiên dời một chút thân thể, một bên lại không nhìn được vãnh tai, tâm hải có chút rạo rục.

Bài hát này, tựa hồ với trước phát tới, không cùng một dạng?

Có muốn hay không trùng hợp như vậy à?

"Nhìn Hải Thiên nhất sắc

Nghe Phong Khởi mưa lạt

Năm tứ thủ thổi tan mênh mộng mù mịt Yên Ba

Cá lớn cánh đã quá bao la

Ta lúc buông ra lúc này giây thừng."

Biểu diễn vẫn còn tiếp tục,

Nhưng khi chủ bài hát giao qua điệp khúc lúc, mọi người đã quên nhìn đạo diễn rồi.

Trịnh Ly cái này đạo diễn, càng là bất chấp cái gì đánh mặt hiện trường, nàng chính mong đợi vừa khẩn trương chờ đợi đến tiếp sau này điệp khúc:

"Sợ người bay xa đi

Sợ người cách ta đi

Càng sợ người vĩnh viễn ngừng lại ở chỗ này

Mỗi một giọt nước mắt cũng hướng người chảy xuôi đi

Chảy ngược vào thiên Không Hải đáy

"

Làm Ngu Dược Long Môn, hẳn một thân trắng tinh, lại sẽ không còn được gặp lại cô bé.

"Nếu như người không có vượt qua đạo kia Long Môn, liền có thể một mực phụng bồi ta."

"Nhưng là, không có cố gắng vượt qua Long Môn, ta đây thì như thế nào bảo vệ người thì sao?"

"Nguyên lai gặp lại, là kết thúc bắt đầu."

Ca khúc phát ra lúc, Trịnh Ly trong đầu lại xuất hiện « Ngu Long Vũ » cố sự kịch bản gốc, mây tâm tự mình quyết định điện ảnh hình ảnh loáng thoáng hiện lên trước mắt.

Nàng hai tròng mắt lại có chút ửng đỏ.

Lúc này Đàn dương cầm tạm nghỉ, còi chọt vang lên!

Uyển như cá heo thanh âm một dạng trong trẻo mà thấu triệt.

Đang ngồi người sở hữu, tựa hồ cũng trong nháy mắt này, quên mất hô hấp. Thân ở trong đó.

Bọn họ tựa hồ cảm nhận được thuộc về đại dương bát ngát, cảm nhận được trên biển kia bầu trời xanh thăm, cảm nhận được sóng biển có lực đánh vào

Ca khúc kết thúc thời điểm.

Tất cả mọi người đều ngồi ở trên ghế, suy nghĩ xuất thần.

Qua thật lâu.

Giám đốc sản xuất mới lẩm bẩm nói: "Cho nên . Chỉ có Tần Châu . Là chúng ta Lam Tinh âm nhạc chi hương . Một khúc này kinh vi thiên nhân ."

"Bài hát này tên gì?"

Mọi người lấy lại tinh thần, thất chủ bát thiết.

Giám đốc sản xuất nói: "Bài hát danh là « cá lớn » ."

Mọi người vui vẻ yên tâm đồng thời lại có chút nghi ngờ: "Ngu? Nếu không đòi một bài hát của hạ tên? Chúng ta điện ảnh mặc dù kêu « Ngu Long Vũ » , nhưng kỳ thật là nói cô bé cùng Bạch Long cố sự ."

"Không cần đòi."

Trịnh Ly đứng dậy, vang vang có lực, nói năng có khí phách: "Ta là đạo diễn! Ta quyết định!"

Mọi người thấy nàng: " ."

Trịnh Ly cắn răng: "Các người cũng đừng nhìn ta như vậy! Là không phải ta muốn yêu cầu cao! Trước mặt thập Tứ Thủ đó là thật không đi!"

Mọi người cười âm lên.

Bất quá lời này mọi người nhất định là tin tưởng, trước mặt thập Tứ Thủ khá hơn nữa, cũng sẽ không so với « cá lớn » bài hát này tốt hơn, chỉ là nhìn đạo diễn ăn quả đắng đắng về quả thật rất thú vị là được.

"Như vậy thủ có thể được?"

Giám đốc sản xuất về mặt chế nhạo.

Trịnh Ly tức giận nói: "Bài này không được lời nói, người còn có thể tìm cho ta đến càng bài hát tốt? Chẳng lẽ người còn có thỉnh nhất cái khúc cha dự tính? Và lại nói, coi như khúc cha xuất thủ, cũng tuyệt đối vượt qua không được tài nghệ này, bởi vì này vị Soạn nhạc mà nói ."

"Tiện Ngu."

Giám đốc sản xuất liếc nhìn Người viết ca khúc.

Trịnh Ly gật đầu: "Vị này kêu Tiện Ngu làm Khúc Lão sư, là chúng ta bộ phim này tri âm, hẳn nhất định là hiểu ta muốn biểu đạt cảm tình!"

Này là công ty năm triệu mua ấn tượng khúc.

Dựa theo trong nghề quy tắc, « Ngu Long Vũ » chế tác tổ có thể đối với mua được tác phẩm tiên hành bài hát danh cùng với ca khúc soạn nhạc sửa đổi, thậm chí có thể có quyền thay đổi biểu diễn người ghi lần nữa chế biểu diễn, đây đều là điện ảnh chế tác tổ ứng có quyền, coi như Tinh Mang cũng sẽ không có bất cứ ý kiến gì, nhiều nhất thử tính cho một nhiều chút đề nghị mà thôi.

Nhưng đối với Trịnh Ly mà nói .

Đây là tốt nhất « cá lớn » !

Tốt đến Trịnh Ly không nghĩ đối này thủ ca khúc tiến hành bất kỳ sửa đổi, bao gồm biểu diễn người, bao gồm soạn nhạc, bao gồm ca từ, cùng với vừa mới có người đề nghị phải sửa đổi « cá lớn » cái này bài hát danh!

"Có lẽ là bởi vì ấn tượng đầu tiên quá mỹ hảo?"

Trịnh Ly lặng yên suy nghĩ, nghe ca nhạc thời điểm, nàng cả người đứng lên nổi da gà còn không có tiêu đây.

Bất quá nguyên nhân là cái gì đã không trọng yếu.

Dưới cái nhìn của nàng, « cá lớn » bài này ấn tượng khúc, là hoàn mỹ cấp, cùng nàng bộ này sắp lên ánh điện ảnh, là chân chính ông trời tác hợp cho.

Tần Châu giới âm nhạc.

Quả nhiên Ngọa Hồ Tàng Long!

Tiện Ngư, nàng nhớ.

Chương 19: Điện thoại

"Ngài số đuôi 952 7 thẻ ngân hàng nhận được nhất bút chuyển tiền, số tiền 740 87 nguyên, tài khoản số còn lại 747 83 nguyên."

Tháng mười một kết thúc lúc.

Lâm Uyên nhận được như vậy nhất bút khoản tiền.

Cùng lúc đó hắn còn nhận được đến từ công ty bộ tài vụ tin tức: "Ngài tác phẩm « Sinh Như Hạ Hoa » phân chia cùng với ngài Soạn nhạc bộ lương tháng đã đến sổ sách, sau này mỗi tháng đầu tháng nhất hào, ca khúc phân chia cùng với ngài mỗi tháng cơ sở tiền lương cũng sẽ đúng hạn đánh tới ngài tài khoản ngân hàng, như có nghi vấn mời tới bộ tài vụ kiểm tra trưởng mục."

Rốt cuộc chia tiền rồi.

Lâm Uyên có chút cao hứng.

Tháng mười hai khoan thai tới chậm, có nghĩa là năm nay Tân Nhân Quý đã hoàn toàn kết thúc.

Nhờ vào công ty ở nguyệt trung mở ra đại quy mô tuyên truyền, « Sinh Như Hạ Hoa » cuối cùng lượng đột phá năm trăm ngàn đại quan, cái này thành tích hoàn toàn vượt qua bao năm qua Tân Nhân Quý hạng nhất thành tích, cũng từ mặt bên nói rõ Lâm Uyên bài này tác phẩm ưu tú.

Mà ở khâu trừ đến gần mười ngàn thuế sau đó, phân đến Lâm Uyên trên tay tiền còn lại hơn sáu chục ngàn đồng tiền.

Cộng thêm Lâm Uyên mười ngàn Nguyên Cơ sở tiền lương, rốt cục thì để cho hắn thẻ ngân hàng đạt tới hơn bảy vạn ——

Mặc dù Lâm Uyên nhậm chức thời gian nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói cũng không có một nguyệt.

Đại khái đây coi như là công ty cho người mới phúc lợi đi.

Nếu như ở kiếp trước, người mới viết ca khúc thường thường là bán không tới này giá tiền, chớ nói chi là, Lâm Uyên còn có đến từ ca khúc đến tiếp sau này thu nhập.

Tương lai trong cuộc sống.

Chỉ cần còn có người tiếp tục tiêu tiền « Sinh Như Hạ Hoa », kia Lâm Uyên là có thể liên tục không ngừng đạt được đến từ này thủ ca khúc phân chia.

Khó trách Soạn nhạc vòng sẽ có "Một bài hát tốt có thể ăn cả đời" cách nói.

Coi như Lâm Uyên sau này thật không viết ra được còn lại hảo tác phẩm rồi, quang « Sinh Như Hạ Hoa » không tới mang đến cho hắn phân chia, cũng có thể cơ bản giải quyết hẳn sinh hoạt vấn đề no ấm.

Dĩ nhiên vẫn là câu nói kia.

Sau này « Sinh Như Hạ Hoa » lượng nhất định sẽ từng bước hạ xuống, bởi vì bất kỳ tác phẩm, nó được chúng đều sẽ có một cái từ sơ kỳ đến bão hòa quá trình, cho nên thông qua bài hát này bắt vào tay phân chia số lượng, tất nhiên sẽ dần dần giảm bớt.

Cho nên phát thêm bài hát chuẩn không sai.

Vừa có danh vọng cầm còn kiếm tiền.

Lâm Uyên không khỏi mong đợi lên « cá lớn » tương lai có thể mang đến cho mình phân chia tiền lời.

Bài hát này quang năm triệu chế tác riêng công ty phân chia thì có hơn 60 vạn rồi, hơn nữa lượng phân chia, khẳng định phi thường khả quan.

Sau đó.

Có thể làm chính mình xuyên việt tới luôn muốn làm việc rồi.

Lâm Uyên trước cho Triệu Giác đánh thông điện thoại, kính nhờ một chuyện

Sau đó hắn hít một hơi thật sâu, trong đầu nhớ lại nguyên chủ cùng mẫu thân trao đổi kiểu, chắc chắn chính mình chuẩn bị xong sau, cho ở lão gia làm âm nhạc lão sư mù mù cũng gọi điện thoại.

Rất nhanh điện thoại gọi thông rồi.

Đầu kia là một đạo mang theo một mối thanh âm: "Tiểu Uyên nha, có phải hay không là tiền xài vặt không đủ dùng rồi hả? Mụ mụ cái này thì cho người đánh."

"Là không phải."

Lâm Uyên vội vàng nói: "Ta là có một tin tức tốt phải nói cho người."

Lâm Uyên lời còn chưa nói hết, liền nghe được trong điện thoại truyền tới một đạo âm thanh xa lạ: "Trần Cẩm, phía đông hàng giá không, người nắm tờ đơn đi thương khổ bên kia bỏ một chút hàng ."

Điện thoại bỗng nhiên cúp.

Nhưng Lâm Uyên có thể tưởng tượng đến lão mù cuống quýt cúp điện thoại đáng vẻ.

Qua năm phút, lão mù mới một lần nữa đánh tới, nhỏ giọng nói: "Vừa mới tin hiệu không tốt."

"Mẹ."

Lâm Uyên tâm lý bỗng nhiên đau xót: "Chớ giả bộ, người khẳng định lại chạy ra ngoài kiếm chức."

"Chủ yếu là trường học hôm nay cũng không có chuyện gì."

Lão mù có chút chột dạ nói: "Người cũng biết, ta chính là cái âm nhạc lão sư, hôm nay giờ học lại bị số học lão Sư Lão hoàng cho đoạt, chỉ có thể đi

ra tìm chút chuyện làm, ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi."

Lâm Uyên bất mãn: "Số học lão sư sao lão cướp người giờ học!"

Lão mù cười nói: "Đừng nói nhảm,

Ngũ văn lão sư cũng thích cướp ta giờ học."

Lâm Uyên bất đắc dĩ: "Thân thể của người chịu đựng được mà, có phải hay không là quên lần trước đồng thời đi làm thêm ba cái công việc, mệt đến đi bệnh viện truyền nước biển chuyện?"

"Ta đúng là đang siêu thị hỗ trợ một chút . Đúng rồi, người vừa mới nói tin tức tốt là cái gì?"

Lão mù nói sang chuyện khác.

Lâm Uyên cũng không phơi bày nạng, nói: "Ta là không phải chuyên tới Soạn nhạc cột mà, liền học tập viết ca khúc, kết quả bài hát này trước Nguyệt Hỏa rồi, cho nên ta kiếm lời 10 vạn đồng tiền."

"Một trăm ngàn? Viết ca khúc?"

Lão mù chẳng những không có ca hứng, ngược lại hoàn toàn hoảng hồn:

"Người đừng gạt ta! Nói, người có phải hay không là làm rồi chuyện gì xấu? Tiểu Uyên, gặp phải chuyện đừng sợ, nói với mù mù . Người sẽ không phải là bán khí quan đi! ?"

Lão mù thanh âm đều có điểm nức nở.

Lâm Uyên chính là dở khóc dở cười: "Này cũng kia đến đâu con a, ta là thật viết ca khúc kiếm lời ít tiền, « Sinh Như Hạ Hoa » , người biết không?"

"Có chút quen tai . Phòng làm việc thật giống như có người bỏ qua cho .

Đây là người viết?"

"Là ta."

"Người từ nhỏ đến lớn liền không biết nói láo, thật là người bài hát?"

"Thật là ta bài hát, Soạn nhạc cái kia Tiệp Ngư chính là ta, ca hát người kia là ta một cái học trưởng."

"Người . Người ."

"Ngài nếu không tin ta quay đầu để cho công ty chúng ta lãnh đạo nói cho người, ta năm thứ nhất đại học với Tinh Mang ký hợp đồng chuyện người biết chưa, ngài còn giữ lại ta người đại diện Triệu tử điện thoại, nạng chung quy không đến nỗi cũng lừa gạt ngài đi."

"Ta tin rồi . Tin . Kia trăm ngàn khối này tiền ."

"10 vạn đồng tiền đâu, chính ta được lưu hai ba chục ngàn dự bị, còn lại cho người đánh tới, sau này người cũng đừng kiêm chức, ta có tiền, không cần người gánh nặng sinh hoạt phí!"

"Gọi cho ta, gọi cho ta."

Lão mù thanh âm nói chuyện có chút run rẩy: "Mẹ cho người thu, người bệnh này còn nữa chuyện bất trắc, ta cũng có tiền chữa a, không cần làm phiền thân thích."

"Là không phải."

Lâm Uyên nói: "Ta là hi vọng mẹ có thể đem trong nhà trái cho còn, mấy năm nay xem bệnh cho ta, tốn không ít tiền, ngài kết quả mượn bao nhiêu cho tới bây giờ không nói với chúng ta."

"Cái này không gấp. Mẹ sẽ trả, chỉ cần mẹ không có chết, số tiền này, một phần cũng sẽ không thiếu còn, lợi tức ta đều có thể coi là tiến lên!"

"Là như vậy."

Lâm Uyên cảm thấy cuống hòng có chút ngăn: "Mẹ, bài hát này sau này sẽ còn tiếp tục kiếm tiền, ngoài ra ta bây giờ chuyển tới công ty Soạn nhạc bộ, mỗi tháng bảo đảm không thấp hơn tiền lương có một, khụ, có một chút nhiều, suốt hai chục ngàn đồng tiền, cho nên ta sau này kiếm tiền, đủ ta khám bệnh. Người liên nói cho ta một chút trong nhà rút cuộc thiếu bao nhiêu tiền?"

"Mấy trăm ngàn."

Lão mẹ cố làm bình thản.

Lâm Uyên nói: "Ta nói thật."

Lão mẹ sửa lời nói: "Chùng hai trăm ngàn đi."

Lâm Uyên trầm ngâm: "Ngài từ nhỏ đã giáo dục ba người chúng ta hài tử đừng nói nói dối tới."

Bên đầu điện thoại kia yên lặng.

Tốt mấy giây sau, mới xuất hiện lần nữa lão mẹ thanh âm, có chút nặng nề:

"Coi là lợi tức tổng cộng ngũ thập nhị vạn tám ngàn sáu trăm ba mươi Lục Nguyên."

"Được."

Lâm Uyên dùng dễ dàng giọng nói: "Ta hiện năm liền đem này trái cho rõ ràng! Người đừng kiêu chức, nghe ta! Trả nợ trước! Cũng không cần toàn bộ còn xuống, người lưu hai chục ngàn cải thiện một chút sinh hoạt, chờ ta qua một thời gian ngắn sẽ cho người giao tiền, ta gần đây lại viết một ca khúc, hẳn còn có thể kiếm không ít tiền."

"Hắc."

Lão mẹ giận trách: "Người đứa nhỏ này, sao còn kiêu ngạo lên, thỉnh thoảng vận khí tốt, phát hỏa một ca khúc cũng đã là tổ tiên đốt hương rồi, người mới vừa học Soạn nhạc, còn muốn mỗi bài hát cũng hỏa a."

"Ta có lòng tin."

"Hảo hảo hảo, người có lòng tin, bất quá tiền này a, ta phải cho điếm cho tỷ người, cũng đem tin tức tốt nói cho nàng biết, bây giờ nàng mới vừa tốt nghiệp không bao lâu, công việc không dễ dàng, điện thoại di động dùng năm năm còn không có chịu đôi." Lão mẹ giống như là đang trưng cầu Lâm Uyên ý kiến.

"Ta tới đi."

Lâm Uyên cười nói: "Tỷ tỷ bên kia ta tới thông báo, ta quay đầu cho nàng đổi di động, nhiều năm như vậy đều là tỷ tỷ chiếu cố ta, cũng cho ta điếm

báo đáp cơ hội nha."

"Người nói cũng có đạo lý. "

Lão mù đối Lâm Uyên tử tử muội muội là hổ thẹn, bởi vì Lâm Uyên, trong nhà này hai nữ hài cũng hy sinh rất nhiều: "Kia người đừng quên nữa à."

"Được."

Lại trò chuyện ước chừng nửa giờ, Lâm Uyên lặt đi lặt lại dặn dò lão mù đừng nữa đi làm thêm, mới lưu luyến không rời cúp điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại.

Lâm Uyên mở điện thoại di động lên ngân hàng, trực tiếp cho lão mù vòng vo thất Vạn Tam ngàn khối tiền.

Lão mù thu tiền tốc độ tay thật nhanh, còn dùng danh bạ phát tới một cái giọng nói: "Còn lại người xài tiết kiệm một chút a, hai ba chục ngàn đâu rồi, không thể dùng linh tinh."

"Biết."

Lâm Uyên cười nói.

Nói còn có kiếm lời một trăm ngàn đương nhiên là vì để cho lão mù yên tâm, nói cơ sở tiền lương hai chục ngàn cũng là đồng dạng mục đích.

Thực ra hẳn chỉ còn lại hơn một ngàn khối.

Bất quá hơn một ngàn đồng tiền cũng đủ hẳn chống đỡ đến tháng sau rồi.

Nhận được tiền, Lâm Uyên lão mù Trần Cẩm vẫn chưa yên tâm.

Đối với một cái chưa bao giờ buông tha cho con trai xem bệnh nữ nhân mà nói, 10 vạn đồng tiền ý nghĩa, tuyệt không ở chỗ kim tiền bản thân!

Nàng do dự một chút, hay là cho Triệu Giác gọi điện thoại, hỏi Lâm Uyên tình huống.

Xác nhận tình huống, nàng mới yên tâm đi một tí.

Đứng ở trong kho hàng suy nghĩ xuất thần rồi một lúc lâu, nước mắt của nàng bỗng nhiên xuống, đem một bên công nhân đều dọa cho giật mình:

"Người đây là trách?"

Trần Cẩm lau lệ: "Cao hứng."

Công phu người cười nói: "Được phải bao lớn chuyện vui mới có thể cao hứng khóc a."

"Người nghe ca nhạc sao?"

"Cái gì?"

"Người có thể nghe một chút « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này, rất êm tai!"

"À?"

Công nhân có chút mờ mịt nói: "Ồ . Tốt . Tốt ."

Chương 20: Hấn xanh biếc ta

Mỗi người đều có bốn cái bất đồng bộ dáng:

Trước mặt bằng hữu diên dáng vẻ, người yêu trong mắt hoàn mỹ dáng vẻ, chỉ một thân một người lúc yêu ót dáng vẻ, còn có một cái, là đang ở người xa lạ trong đám an an yên lặng dáng vẻ.

Lời nói làm kiêu nhiều chút.

Nhưng Lâm Uyên cùng lão mục gọi điện thoại trạng thái, quả thật cùng hấn trong ngày thường trầm mặc ít nói bất đồng, hấn cho là hấn cố ý ở bắt chước nguyên chủ, nhưng ngẫm nghĩ lại không hoàn toàn là, bởi vì những cảm tình kia là xuất từ nội tâm.

Do dự một chút.

Lâm Uyên quyết định tháng sau sẽ liên lạc lại tỷ tỷ, hấn tháng này đã không có tiền cho tỷ tỷ đổi di động rồi, hơn nữa cùng người nhà trao đổi cũng cần dũng khí, Lâm Uyên là làm một phen trong lòng xây dựng mới dám với lão mục gọi điện thoại, dù sao hấn không phải chân chính nguyên chủ.

Tiếp đi xuống làm gì?

Lâm Uyên lựa chọn mời khách ăn cơm.

Hạ Phồn cùng Giản Dịch hai người làm đồng đảng, vẫn đối với Lâm Uyên chiếu cố có thừa, Lâm Uyên khiêm tốn, tự nhiên nghĩ xong tốt mời hai người ăn một bữa, vì thế Lâm Uyên cố ý định một nhà trường học phụ cận tương đối mắc tiền tiệm cơm, nhân đều tiêu phí gần hai trăm nguyên cái loại này.

Buổi trưa, ba người đến tiệm cơm.

Trước khi vào cửa Giản Dịch cùng Hạ Phồn liềm mạng kéo Lâm Uyên, ngại nơi này quá đắt, không để cho hấn tốn kém, đáng tiếc vẫn là không có thể thành công, Lâm Uyên lý do là hấn ở công ty đã có chính kinh chức vị, mỗi tháng tiền lương 1 vạn tệ.

"A."

Giản Dịch mới chợt hiểu ra, ngay sau đó chế nhạo nói: "Khó trách người tháng trước đến một cái hai ngày nghỉ liền chơi đùa mất tích, nguyên lai đi Tinh Mang đi làm, sẽ không phải là bị công ty cái nào cao tầng bao nuôi đi, lại cho người một đệ tử mở cao như vậy giá cả?"

"Lâm Uyên rất lợi hại."

Hạ Phồn phản bác Giản Dịch, coi như không có biện pháp ca hát, Lâm Uyên ở thanh âm bên trên cũng là rất có thấy, bắt quá nàng cũng không có

bào căn vấn đề, chỉ là suy đoán Lâm Uyên đang ghi âm lều loại tương đối thích hợp Lâm Uyên năng lực ngành công việc.

Lâm Uyên cười một tiếng không lên tiếng.

Đang lúc này Giản Dịch bỗng nhiên thọt Lâm Uyên cánh tay, nhìn về phía một tên vừa mới ngồi xuống nữ hài: "Ây, kia là không phải trường học chúng ta nữ thần Đan dương cầm Cố Tịch à?"

Lâm Uyên theo ánh mắt của Giản Dịch nhìn, phát hiện Giản Dịch chỉ nữ hài, rõ ràng là lần trước đánh giá chính mình "Cầm Kỹ xấu" nữ hài.

"Cầm thấy hứng thú?"

Hạ Phồn cười nói: "Nhân gia nhưng là leo lên Kim Sắc Đại Thánh trình diễn Đan dương cầm trẻ tuổi nhất Đan dương cầm gia, bị trong nghề đánh giá vì sau này tất thành Đan dương cầm đại sư siêu cấp thiên tài nha, Truy hãn nam sinh có thể từ cửa trường học xếp hàng này quán cơm, người còn chưa đủ tư cách."

Giản Dịch dù bận vẫn ung dung nói: "Cửa trường học đến tiệm này khoảng cách là 3.45 cây số."

Hạ Phồn liếc mắt: "Giang tinh."

Giản Dịch nói: "Là không phải người trước chê bai ta?"

"Ta đi đào điểm kem ly."

Lâm Uyên đứng dậy, tạm thời thoát khỏi chiến trường.

Mặc dù tiệm này tương đối đắt, bất quá kem ly là tự phục vụ cung ứng, mùi vị cũng không tệ lắm, trước hãn ăn một chút, rất thích khẩu vị.

Đi tới kem ly quầy trước.

Lâm Uyên phát hiện trong tủ lạnh kem ly đã sắp không có.

Hãn cầm muống lên đang muốn đào, kết quả đôi diện cũng duỗi tới một cái muôi, vừa vặn cùng Lâm Uyên cái muống đụng nhau.

Hai người đồng thời ngẩng đầu lên.

Lâm Uyên thấy được đối phương mặt, nhớ tới vừa mới Giản Dịch đề cập tới tên đối phương: "Cố Tịch?"

"Là người?"

Cố Tịch cũng nhận ra Lâm Uyên chính là lần trước tự tiện dùng chính mình Đan dương cầm gia hỏa, nhú mày, nói châm chọc: "Không giả bộ? Lần trước không phải nói không nhận biết ta sao?"

Lâm Uyên không để ý tới nàng, chuẩn bị đào kem ly.

Cố Tịch ngăn trở hãn cái muống: "Ta tới trước."

Lâm Uyên nói: "Nhưng là người không đào."

Cố Tịch tức giận: "Ta đã chuẩn bị đào."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút: "Kia một người một nửa."

Cố Tịch nhìn chăm chăm Lâm Uyên nhìn chừng mấy giây, bỗng nhiên khẽ mỉm cười: "Để cho cho người."

"Cám ơn."

Lâm Uyên cũng không khách khí, đem kem ly toàn bộ đào đi.
Trơ mắt nhìn Lâm Uyên đem kem ly toàn bộ đào đi, Cố Tịch vẻ mặt mông
bức.

Tự mình nói "Đề cho cho người", chỉ là một loại lấy lui làm tiền sách lược.
Thấy nữ sĩ đi trước nhượng bộ, người bình thường trả lời hẳn là: "Không
cần, người trước đi."

Nhưng Lâm Uyên căn bản không theo lẽ thường xuất bài!

Trở lại chỗ ngồi, Giản Dịch với Hạ Phồn đã không giang rồi, hai người
chính ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Thế nào?"

Giản Dịch giơ ngón tay cái lên: "Thâm tàng bất lộ!"

Hạ Phồn cũng đi theo gật đầu: "Nam nhân, người thành công hấp dẫn nàng
chú ý."

"Ừ."

Giản Dịch lén lén lút lút: "Từ kem ly kia trở lại, nàng đã nhìn người chừng
mấy mắt."

Lâm Uyên không để ý tới này hai hàng.

Cố Tịch mặt đầy buồn rầu trở lại chỗ ngồi.

Đồng bạn hỏi: "Kem ly đây?"

Cố Tịch nhìn về phía Lâm Uyên, nói: "Bị không có một người phong độ
nam nhân đoạt."

Đồng bạn nhìn về phía Lâm Uyên vị trí: "Cái kia xuyên bạch y phục? Còn
rất soái, người biết?"

Cố Tịch mị lên con mắt, đáy mắt có một tí sát khí: "Hắn xanh biếc ta."

Đồng bạn bị dọa sợ đến thiếu chút nữa đem thức uống phun ra ngoài.

Cố Tịch biết đồng bạn hiểu lầm, bổ sung một câu: "Hắn dùng quá Tiểu Lê."

Tiểu Lê, là Cố Tịch cho mình Đàn dương cầm đặt tên.

Đó là dành riêng cho Cố Tịch Đàn dương cầm, lại bị Lâm Uyên dùng, quả
thật làm cho Cố Tịch có loại bị xanh biếc phần nộ.

Đồng bạn bật cười: "Người đây đều là cái gì đó Hồ Lang chi từ?"

"Tính toán một chút, mau ăn đi, buổi chiều còn có phỏng vấn đây."

Cố Tịch bĩu môi nói.

Lúc xế chiều.

Một đám phóng viên tiến vào sân trường, bọn họ hôm nay muốn phỏng vấn,
là một gã ở trường sinh viên năm thứ hai đại học ——

Cố Tịch.

Tần Châu âm nhạc không khí dày đặc.

Bao năm qua đến, hiện lên quá không ít âm nhạc thiên tài, trong đó cái này
kêu Cố Tịch nữ hài, chính là trong đó chói mắt nhất một trong những nhân

vật!

Mà nàng tôi trải qua truyền kỳ, phải kể tới 15 tuổi năm ấy, tiến vào Kim Sắc Đại Thính đánh đàn một cái thủ Đàn dương cầm khúc « tâm nguyện », nhất cử kinh hĩ toàn bộ giới âm nhạc!

Ngay cả sáng tác rồi « tâm nguyện » Nhạc sĩ Abigail, cũng đòi Cố Tịch trình độ giao khẩu khen.

Tần Châu một vị đỉnh cấp Đàn dương cầm đại sư càng là công khai biểu thị:

Cố Tịch Đàn dương cầm trình diễn trình độ, cách Ly Đại Sư, vền vện cách một con đường.

Ở Tần Châu.

Cao nhất âm nhạc sân khấu không chỉ một.

Mà tòa kia Kim Sắc Đại Thính, đó là vô số âm nhạc trong lòng người cung điện cấp sân khấu một trong.

15 tuổi leo lên loại này cấp bậc sân khấu, đã có thể nói truyền kỳ, còn có thể được nhiều như vậy nghề đại lão công nhận, càng là hiếm có!

Cho nên "Nữ thần Đàn dương cầm" như vậy danh xưng đặt ở Cố Tịch trên đầu, cũng không quá đáng.

Chỉ là Cố Tịch một loại không chấp nhận phỏng vấn, hôm nay là trường học vì nhắc Cao Tần châu nghệ thuật học viện sức ảnh hưởng, mới nói phục Cố Tịch tiếp nhận lần này phóng viên phỏng vấn.

Phỏng vấn hơn là cách phỏng đánh đàn không xa.

Bởi vì nơi này thuận lợi quay đầu quay chụp Cố Tịch với chính mình bộ kia Đàn dương cầm chụp chung.

"Nghe nói ngài sang năm đem sẽ lần thứ hai đạt được Kim Sắc Đại Thính mời, đối với lần này ngài có cái gì muốn nói sao?"

Phóng viên nhìn chăm chăm vị này rất khó phỏng vấn đến Đàn dương cầm thiên tài.

"Rất cảm tạ Kim Sắc Đại Thính công nhận."

Cố Tịch là dựa theo phỏng vấn bản thảo trả lời.

Phóng viên lại hỏi: "Năm ngoái ngài trình diễn rồi « tâm nguyện », vậy ngài năm nay chuẩn bị trình diễn cái gì khúc mục đích đây?"

"Năm nay còn chưa nghĩ ra."

Những lời này là thật, Cố Tịch quả thật không nghĩ tốt.

Phóng viên cười nói: "Trong nghề có rất nhiều Nhạc sĩ công khai bày tỏ qua đối với ngài tán thưởng, ngài có cân nhắc qua với vị kia Nhạc sĩ mời khúc sao?"

"Có rất nhiều, nhưng không có phương tiện tiết lộ."

Khúc cha môn mắt cao hơn đầu, một cái so với một cái khó hầu hạ, tán dương chính mình một câu, đã là cực hạn.

Chính mình trở thành Đàn dương cầm đại sư trước, căn bản không có ai sẽ chân chính lý tới chính mình, dù là mình là cái gọi là "Nữ thần Đàn dương cầm" .

Đây chính là thực tế.

Đỉnh cấp khúc cha môn, thậm chí ngay cả đại sư môn đều phải tranh thủ! Bởi vì giới trình diễn đại sư, số lượng nếu so với đỉnh cấp khúc cha môn nhiều hơn.

Đây là do trong nghề sinh thái quyết định.

Khúc cha môn sáng tác tài hoa, cố gắng chỉ chiếm 50%, còn lại 50%, toàn bộ là để cho người ta hâm mộ đến chỉ có thể chảy nước miếng thiên phú!

Đàn dương cầm đại sư bất đồng.

Thiên phú đối Đàn dương cầm đại sư môn mà nói cố nhiên trọng yếu, nhưng hết ngày dài lại đêm thâu cố gắng luyện tập, mới có thể làm cho Đàn dương cầm đại sư giữ cảm giác.

Tại hành nghiệp nội.

Nếu như bên trên Kim Sắc Đại Thính loại này cấp bậc trước võ đài, không có luyện thật giỏi tập giữ cảm giác, coi như trình diễn trình độ Đặng Phong Tạo Cục Đàn dương cầm đại sư cũng không phải là không có lật xe tiền lệ.

Dù sao.

Có thể đi vào Kim Sắc Đại Thính tham gia âm nhạc hội nhân, lỡ tai cũng là phi thường xảo quyết, hơi chút một cái âm không đàn được, cũng sẽ bị phát hiện.

Bất quá mọi việc không có tuyệt đối.

Cũng có cái loại này tùy thời cảm lên Đàn dương cầm là có thể kỹ kinh tứ tọa đại lão, bất quá Cố Tịch khoảng cách loại cảnh giới này còn rất xa xôi là được.

"Kia có thể nói một chút ngài gần đây nghe kia vị đại sư tác phẩm tương đối nhiều sao?"

Phóng viên truy hỏi.

Cố Tịch đang muốn máy móc trả lời, chợt nghe bên tai truyền tới một đạo lược mang theo mấy phân quen thuộc bài hát ——

Là lần trước nghe đến bài hát kia!

Người kia lại xuất hiện ở phòng đánh đàn rồi!

Mừng như điên giữa, Cố Tịch cũng không để ý cái gì phóng viên phỏng vấn, ở người sở hữu trọn mắt hóc mòm bên dưới, nhấc chân liền hương phòng đánh đàn chạy, mặt đầy kích động:

"Rốt cuộc để cho ta đợi đến rồi!"

Tháng trước lần đầu tiên nghe được bài này xa lạ bài hát, Cố Tịch lỡ tai liền bị chinh phục.

Nàng không biết tựa bài hát kia đánh đàn người có phải là ... hay không nguyên sang, cho nên ngày đó về đến nhà sau đó, Cố Tịch khắp thế giới

Lam Tinh các đại khúc cha môn tân tác, kết Quả Quả nhưng không có tìm được tương tự ——

Đối với cái kết quả này, Cố Tịch cũng không nghĩ là.

Lam Tinh khúc cha môn xảy ra điều gì tân tác, Cố Tịch cũng sẽ trước tiên nghe, đi học.

Cho tới bây giờ không có khúc cha môn ra tân tác, Cố Tịch lại chưa từng nghe qua tình huống phát sinh.

Cho nên, chắc chắn chính mình nghe được tựa bài hát kia là còn chưa ra đời nguyên sang sau đó, Cố Tịch liền bắt đầu rồi chính mình thường ngày ngồi thủ.

Bởi vì nàng rất chắc chắn lúc ấy đàn bài hát, tất nhiên là một cái khúc cha cấp tồn tại ——

Vâng.

Kia ngày sau, Cố Tịch mỗi ngày đều sẽ đến phòng đánh đàn nằm vùng, liền là hi vọng đụng phải nữa một lần tựa bài hát kia đánh đàn người.

Nhưng tiếc là liên tiếp ngồi thật nhiều ngày, Cố Tịch đều không ngồi xỏm nhân.

Ai biết hôm nay, vị kia thần bí khúc cha lại xuất hiện!

Lúc này, nàng nào còn có công phu với phóng viên vết mực.

"Đàn xong rồi hả? Thế nào nhanh như vậy?"

Còn chưa tới phòng đánh đàn dưới lầu, bài hát kia xa lạ bài hát liền đàn xong rồi, Cố Tịch không khỏi nóng nảy, liền mạng chạy như điên, bú sữa mẹ khí lực đều đem ra hết.

"Đụng."

Nàng đụng phải một người.

Lâm Uyên vượt bị đụng đau ngực, nhìn Cố Tịch, có chút bất đắc dĩ, không phải là một chút kem ly ấy ư, về phần như vậy trả thù?

"Xin lỗi, xin lỗi."

Cố Tịch vội vàng xin lỗi, nhưng thấy Lâm Uyên mặt, lại sững sốt một chút, cho tới bước chân cũng hơi dừng lại.

Lại vừa là người này?

Hung ác trợn mắt nhìn Lâm Uyên liếc mắt, Cố Tịch cũng im lặng, hướng phòng đánh đàn chạy đi, so với người này, vị kia khúc cha mới là trọng yếu nhất!

Lâm Uyên cau mày.

Chạy án sao?

Buổi trưa gặp phải Cố Tịch, hẳn liền tưởng đến Đàn dương cầm, cho nên có linh cảm, xế chiều hôm nay cố ý tới phòng đánh đàn bán một hồi, kết quả không nghĩ tới còn tao ngộ Cố Tịch trả thù.

Bất quá xem ở kem ly phân thượng, hẳn không có nói gì, xoay người rời đi. Cố Tịch chính là như bay vọt tới phòng đánh đàn.

Quét quét quét!

Tùng cái cầm cửa phòng bị nằng mở ra.

Nhưng, phòng đánh đàn bên trong quá nhiều người, nằng căn bản không tìm được chính mình muốn tìm vị kia khúc cha, dù là từng cái hỏi, cũng không có được tin tức hữu dụng, đám người này căn bản không có ý thức được bên người xuất hiện qua một vị khúc cha, ngược lại là có không ít nhao nhao muốn thử muốn lại gần bắt chuyện.

"A!"

Nằng dùng sức xoa xoa đầu, tóc cũng loạn tung tung phèo, trong lúc nhất thời thất hồn lạc phách: "Đều do tên kia cản đường!"

Này khúc cha tới phòng đánh đàn tần số quá thấp!

Mình muốn ngồi thủ đàn, không biết còn phải dùng bao lâu!

Nếu như là không phải tên kia ngăn trở, nói không chừng chính mình liền gặp được khúc cha!

Lúc này, trường học lão sư, còn có các phóng viên cũng thử hồng học chạy tới: "Thế nào, Cố Tịch đồng học, chạy thế nào nhanh như vậy?"

Cố Tịch nhất thời vẻ mặt cảnh giác.

Khúc cha tồn tại, cũng là các người những thứ này phạm nhân có thể biết sao? Nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng đạo lý nghe qua sao?

Chuyện này truyền đi, còn có?

Đó là ta khúc cha, ta!

Ai cũng đừng nghĩ theo ta cướp!

Cố Tịch ép trong lòng hạ phiền muộn, chịu nhịn tính tình nói: " Xin lỗi, vừa mới nhớ tới đồ vật lạc phòng đánh đàn rồi, tới lấy xuống."

"Ồ."

Phóng viên vỗ ngực một cái: "Chúng ta đây có thể nhìn một chút người Đàn dương cầm sao? Nghe nói ngài thường xuyên chỉ dùng một máy Đàn dương cầm, bao gồm ở Kim Sắc Đại Thính ."

"Chụp hình có thể, nhưng mọi người không nên đụng nha."

Cố Tịch cố ý dặn dò một câu.

Ây, nếu như khúc cha có thể chờ ta một chút là tốt, coi như đem Tiêu Lê cho khúc cha đàn cũng là không liên quan a.

Lục?

Không không không.

Cái này không kêu lục.

Ân, cái này gọi là cùng chung.

Tin tưởng Tiêu Lê cũng rất khát vọng khúc cha cùng chịu đi . Khúc cha .

Van cầu người . Người khang khang ta .

---

ps: Ngày mai lại thứ hai, cầu phiếu!

Bảng truyện mới cầm ở mười hai danh. Bất quá không liên quan, mọi người nhiều chi cầm ủng hộ, tranh thủ cuối tuần có thể đi vào trước 10.

Chương 21: Tầng lầu lúc này cạnh tranh

Ngày thứ 2.

Buổi sáng tám giờ.

Lâm Uyên mới vừa đi tới công ty liền bị lão Chu gọi tới phòng làm việc: "Tề Châu « Ngư Long Vũ » đơn đặt hàng thành, bên kia đã quyết định chính thức áp dụng người tác phẩm, ngoài ra bọn họ điện ảnh định ở cuối tuần chiếu phim."

"Cuối tuần?"

Có phải hay không là quá nhanh?

Lão Chu giải thích: "Vốn là không cần như vậy đuổi, bất quá Tề Châu bên kia điện ảnh thị trường cạnh tranh quá kịch liệt, có phải là vì tránh mổ bộ mảng lớn, cho nên khẩn cấp điều chỉnh đang trong kỳ hạn đi, bất quá dựa theo bọn họ bên kia ý tứ, điện Ảnh Hậu kỳ bản đề làm tốt rồi, tuyên truyền cũng một mực không ngừng, toàn bộ hạng mục chính là thiếu một bài tốt bài hát phối hợp mà thôi, bây giờ bài hát đúng chỗ, bọn họ lập tức bắt tay chiếu phim cũng là rất bình thường."

"Ồ."

"Chờ điện ảnh ra mắt kết thúc, công ty cũng sẽ chính thức an bài « cá lớn » âm nguyên thượng tuyến, đến thời điểm ta sẽ với tư nguyên bộ chào hỏi, nhiều an bài cho người tốt hơn đề cử, bất kể điện ảnh thể nào, ta cảm thấy được bài hát này có thể hòa."

"Cám ơn."

Lâm Uyên đi ra phòng làm việc.

Nhị mươi phút sau, lão Chu cũng đi ra phòng làm việc, dùng sức vỗ tay một cái, thành công hấp dẫn ngành các thành viên chú ý.

Có người hỏi: "Đầu nhì, chuyện gì?"

Lão Chu mặt đầy mỉm cười: "« Ngư Long Vũ » tờ đơn, Tề Châu bên kia đã với công ty chúng ta đã ký hợp đồng đồng ý, cho nên các người không cần cưỡng ép viết bài hát rồi."

"Thành giao?"

Mọi người trở mắt nhìn nhau, sau đó ngành nghị luận:

"Ai vậy?"

"Mạnh như vậy?"

"Lại quyết định được mười mấy vương bài Soạn nhạc đều không giải quyết tờ đơn?"

"Hơn nữa, sáng tác tốc độ không khỏi cũng quá nhanh đi, này mới qua bao lâu?"

"Là chúng ta Soạn nhạc bộ vị kia Đại Ngưu?"

"Sẽ không phải là khúc cha xuất thủ chứ?"

" "

Còn có người trêu chọc Lâm Uyên: "Tiện Ngưu đồng học, người năm triệu bay, xem ra « Ngưu Long Vũ » tờ đơn với người không duyên phận."

"Ha ha."

Ngô Dũng cũng vỗ một cái Lâm Uyên bả vai, vẻ mặt chế nhạo: "Tiếp tục cố gắng ha."

Mọi người nhất thời cười to.

Ngay sau đó mọi người cùng nhau nhìn về phía lão Chu, hy vọng có thể từ lão Chu miệng ở bên trong lấy được câu trả lời: "Rốt cuộc là chúng ta Soạn nhạc bộ vị ai trâu như vậy? Đầu nhi, khác thừa nước đục thả câu."

"Là ."

Lão Chu hơi chút dừng lại một chút, như vậy mới có thể đem bầu không khí nổi lên được, nhưng không chờ hấn mở miệng, bên ngoài liền truyền tới một giọng nói:

"Ai điếm cà phê?"

Lâm Uyên nhắc tay: "Ta."

Hấn từ lão Chu trong phòng làm việc đi ra đương thời đơn đặt hàng.

Nhiều cái thức ăn ngoài Tiều Ca cùng đi, mỗi người trong tay cũng cầm đầy cà phê.

Một người trong đó đối Lâm Uyên nói: "Tổng cộng là tám mươi sáu ly, ngài điếm xuống."

Tám mươi sáu ly.

Này là hôm nay lâu mười Soạn nhạc bộ thật đến số người.

Lâm Uyên gật đầu: "Cám ơn."

Nhìn nhiều như vậy cà phê, Ngô Dũng kinh ngạc nói: "Lâm Uyên, người gọi nhiều như vậy cà phê làm gì? Tiệm cà phê nhà người mở?"

"Là không phải."

Lâm Uyên lời ít ý nhiều: "Mời mọi người uống."

Ngô Dũng nhất thời vui vẻ, cười to nói: "Đây là hát kia ra a, thế nào bỗng nhiên hào phóng như vậy, còn mời chúng ta uống già . Phê?"

Như là nghĩ tới điều gì.

Ngô Dũng tiếng cười hơi ngừng.

Mọi người cũng thu liễm nụ cười, kinh nghi bất định nhìn về phía Lâm Uyên.

Hiển nhiên, bọn họ cũng nhớ tới, dường như trước có người trêu chọc Lâm Uyên nói, nếu như Lâm Uyên bắt lại Tê Châu đơn đặt hàng liền mời mọi người uống cà phê, chẳng lẽ .

"Trước đã đáp ứng."

Lâm Uyên giải đáp mọi người nghi ngờ, đã đáp ứng sự tình liền muốn làm, đây là Lâm Uyên nguyên tắc, mặc dù những thứ này cả phê thật rất đắt.

Ai?

Ai?

Lầu mười Soạn nhạc bộ thành viên nhìn lẫn nhau, rộng rãi phòng làm việc giờ khắc này yên lặng như tờ.

"Uống làm gì."

Lão Chu nói: "Cũng ngờ ra a."

Mặc dù hấn nổi lên bầu không khí bị thức ăn ngoài Tiểu Ca phá hư, nhưng một màn trước mắt, tựa hồ phá lệ thú vị.

"Ngọa tào!"

Cực hạn an tĩnh sau đó, lại vừa là cực hạn huyền não, Lâm Uyên thành tiêu điểm, toàn bộ Soạn nhạc bộ tràn đầy kêu lên:

"Thật là Lâm Uyên?"

"Người máy tính khai quá quang?"

"Ở nơi này là người mới, đây là thần tiên a!"

"Lâm Uyên . Không đúng, Tiệp Ngư lão sư, xin nhận ta xá một cái!"

"Trước ai mẹ nó nói Lâm Uyên là Thiết Hàm Hàm! Đúng ra cho ta, này rõ ràng là chúng ta Soạn nhạc bộ Tân Thần a."

"Đừng giả bộ, lão Vương, người nói."

"Ta không có . Người người này . Thế nào vô căn cứ nhục nhân thuần khiết . Các người mới là Thiết Hàm Hàm, cả nhà các người đều là Thiết Hàm Hàm!"

"Tiệp Ngư, vĩnh viễn tích thần!"

Mọi người nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, đã không giống nhau, ai cũng không cách nào lại coi Lâm Uyên là thành một cái chỉ là vận khí không tệ người mới nhìn.

Người mới này quá đáng cường a!

Dĩ nhiên mọi người cũng chưa quên phân cà phê.

Lâm Uyên nhức nhối, những thứ này cả phê đã tiêu hao hết hấn thẻ ngân hàng số còn lại, tháng này tiếp theo sống thế nào nếu một nan đề, Lâm Uyên ở nghiêm túc cân nhắc với bằng hữu vay tiền chuyện.

Tề Châu « Ngư Long Vũ » đơn đặt hàng nhiệm vụ, đối khắp cả lầu mười Soạn nhạc bộ mà nói cũng là một khối nhi khó gặm xương.

Nếu như cái này đơn đặt hàng một mục không giải quyết được làm sao bây giờ?

Rất hiển nhiên.

Lão Chu mặc dù không về phần tìm những công ty khác hỗ trợ, nhưng cuối cùng cái này tờ đơn, nhất định phải để cho những tầng lầu khác cũng tham

dự vào.

Dù sao lão Chu không chỉ là lầu mười Đầu nhi, cũng là cả Soạn nhạc bộ Đầu nhi, hẳn phải cân nhắc là Soạn nhạc bộ toàn cục.

Toàn bộ lầu mười, không người muốn thấy được sự tình như thế phát sinh. Công ty Soạn nhạc bộ mặc dù là một cái chính thể, lão Chu cũng là mọi người chung nhau lãnh đạo, nhưng mỗi cái tầng lầu giữa, cũng có cạnh tranh quan hệ.

Tề Châu « Ngu Long Vũ », là thuộc về lầu mười đơn đặt hàng, cho những tầng lầu khác hoàn thành, khởi là không phải lộ ra lầu mười vô năng?

Đến thời điểm, lầu mười Soạn nhạc bộ, ở những tầng lầu khác Soạn nhạc bộ thành viên trước mặt, khẳng định không ngóc đầu lên được.

Từ góc độ này mà nói, Lâm Uyên là lầu mười công thần.

Vì thế.

Buổi tối tan việc lúc.

Trong bộ môn cái kia với Lâm Uyên xuất từ cùng một trường học, lại đang họp lúc đối Lâm Uyên rất là hữu hảo Trịnh Hàm học trưởng mời Lâm Uyên ăn bữa cơm, sau đó còn đích thân lái xe đem Lâm Uyên đưa về trường học.

"Cám ơn người."

Lâm Uyên sắp lúc xuống xe, Trịnh Hàm bỗng nhiên mở miệng.

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Trịnh Hàm cười một tiếng: "Lần trước họp, ta đã nói với người, chúng ta lầu mười, có mười mấy vương bài Người viết ca khúc đều bị lui đơn rồi, nhưng có một chuyện ta không có nói cho người."

"Chuyện gì?"

"Ta chính là thứ mười bốn cái bị lui một người. "

"Ta đoạt người tờ đơn."

"Ta làm đơn bị người lấy đi vậy kêu là cướp, ta không làm được đơn bị người lấy đi, đó là ta chính mình không đủ bản lĩnh, nhưng ta cũng không hi vọng lầu mười tờ đơn bị những tầng lầu khác cho hoàn thành, cho nên ta là vì lầu mười mọi người cảm tạ người."

Lâm Uyên nói thật: "Ta là vì chính mình."

Trịnh Hàm nụ cười như cũ: "Mọi người cũng là vì chính mình, nhưng nếu như cái này tờ đơn thất bại, sau này phân đến lầu mười trên đầu đơn đặt hàng lượng sẽ giảm bớt, đến thời điểm mọi người thời gian cũng không tốt quá."

"Ồ."

Nguyên lai đây mới là lầu mười không muốn dễ dàng buông tha « Ngu Long Vũ » cái này đơn đặt hàng căn nguyên, mọi người không chỉ là vì lầu mười vinh dự cùng mặt mũi, cũng là vì thật chỗ tốt.

Nói cách khác.

Mỗi một tầng lầu nhận được tờ đơn càng nhiều, các tầng lầu Người viết ca khúc cơ hội thì càng nhiều, nếu như « Ngư Long Vũ » đơn đặt hàng ngay từ đầu là phân phối đến những tầng lầu khác, kia Lâm Uyên cũng không quá lớn cơ hội bắt lại cái này tờ đơn, trừ phi những tầng lầu khác cũng không giải quyết được cái này tờ đơn.

Nhưng, Soạn nhạc bộ nhân tài đông đảo.

Mỗi một tầng lầu nhận được tờ đơn, cơ bản cũng có thể bắt lại, rất ít cả tầng lầu cũng không tiêu hóa nội tờ đơn.

Trịnh Hàm nói: "Đây chính là rất nhiều tầng lầu đều có một vị khúc cha ngài Trần Nguyên nhân, trong đó có mấy cái tầng lầu tuy không có khúc cha trần giữ, nhưng bọn hắn nắm giữ vương bài Người viết ca khúc số lượng càng nhiều. Cho nên từ trung bình thực lực đến xem, mỗi một tầng lầu đều không khác mấy."

Lâm Uyên gật đầu.

Nhìn tới công ty cạnh tranh thật lớn.

Trịnh Hàm tựa hồ xem thấu ý tưởng của Lâm Uyên, mở miệng nói: "Không phải chúng ta công ty cạnh tranh đại, là cả nghề cạnh tranh đại, Tần Châu làm âm nhạc quá nhiều người, mong đợi sau này người cũng trở thành chúng ta lầu mười một trương vương bài."

"Ừm."

Lâm Uyên lần nữa gật đầu.

Chương 22: 1 bữa cơm quà cảm ơn

Ngày kể lần nữa đi tới công ty, trong bộ môn với Lâm Uyên chào hỏi thanh âm cũng thay đổi hơn nhiều.

"Sớm."

Lâm Uyên đối phó xong kêu, tìm tới Ngô Dũng hỏi cái vấn đề: "Lầu mười tổng cộng có mười bốn vương bài Người viết ca khúc?"

"Đúng vậy."

Ngô Dũng cười nói: "Vương bài người chế tác cũng là chân chính Soạn nhạc cao thủ, người học chung trường Lão Trịnh chính là một cái trong số đó, liền lần trước họp ngồi bên cạnh người cái kia tiền bối."

"Vương bài có phải hay không là tiền lương cao một chút?"

Đây mới là Lâm Uyên muốn hỏi trọng điểm.

Ngô Dũng gật đầu: "Vương bài Người viết ca khúc tiền lương khẳng định cao hơn chúng ta a, bọn họ mỗi tháng ba chục ngàn đồng tiền cơ sở tiền lương đâu rồi, bất quá vương bài Người viết ca khúc cũng coi thường điểm này cơ sở tiền lương là được."

Lâm Uyên nói: "Đề ý."

Ngô Dũng bật cười: "Vậy người tranh thủ thành vương bài, bất quá vương bài ưu thế lớn nhất có thể là không phải về điểm kia cơ sở tiền lương, vương bài chân chính lợi hại địa phương là bọn hắn có với công ty đàm phán tư cách, có thể đang làm phẩm lợi nhuận trung bắt được cao hơn phân chia."

Cao hơn phân chia?

Lâm Uyên hỏi: "Kia vương bài tiêu chuẩn gì?"

"Hải, vương bài là chúng ta bí mật cách gọi, mặc dù trung nhị một chút, nhưng kêu như vậy, lộ ra rất khốc mà, giống như khúc cha như thế, thực ra công ty vương bài Người viết ca khúc là có đặc biệt chức danh, gọi là cao cấp Người viết ca khúc, cao hơn chúng ta cấp, chúng ta chính là gọi chung Người viết ca khúc, mà công ty đánh giá cao cấp Người viết ca khúc tiêu chuẩn là ít nhất có Ngũ Thủ trở lên lượng đột phá sáu trăm ngàn tác phẩm tiêu biểu phẩm."

Lâm Uyên gật đầu tỏ ý biết.

Ngô Dũng vỗ một cái Lâm Uyên bả vai: "Ta vừa mới nhìn xuống « Sinh Như Hạ Hoa » lượng, hôm nay đã đi đến sáu trăm ngàn rồi, cho nên người theo ta như thế, khoảng cách cái này mục tiêu còn kém Tứ Thủ, không biết

ngươi Tê Châu cái kia chế tác riêng khúc có không có hi vọng phá sáu trăm ngàn có khả năng . Loại chuyện này rất khó nói, bởi vì ấn tượng khúc loại này chế tác riêng phong cách, một loại đều bị nguyên tác cho hạn chế chết, rất dễ dàng đi về phía ít người biết, Tiểu chúng lượng tác phẩm nhất định là không quá đi, cho nên ngươi cũng đừng ôm quá lớn hi vọng, bất quá cái này tờ đơn phân chia không tệ, này ba ngươi tuyệt đối kiếm lớn!"

"Ừm."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Ngô Dũng cảm khái nói: "Ngươi cũng đừng nghĩ như vậy xa xôi, dù sao ngươi vừa mới vào công ty liên liên tiếp ra hai lần danh tiếng, sau này vẫn rất có máy sẽ trở thành cao cấp Người viết ca khúc, đến thời điểm ngươi chính là chúng ta lâu mười tám thứ mười lăm vương bài! Dĩ nhiên, ta cũng phải nỗ lực rồi, các ngươi những thứ này người mới bây giờ thật là càng ngày càng lợi hại, ta vào công ty chân sau đủ tổn bốn năm, mới viết ra một bài lượng phá sáu trăm ngàn bài hát."

"Được."

Lâm Uyên cảm giác mình được tăng nhanh phát bài hát độ tiến triển, chỉ có trở thành cao cấp Người viết ca khúc, cũng chính là cái gọi là vương bài, mới có thể kiếm được càng nhiều tiền.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên truy hỏi Ngô Dũng: "Kia lâu mười đơn đặt hàng, là tất cả mọi người có thể tiếp ấy ư, giống như lần này như thế?"

"Là không phải."

Ngô Dũng nói: "Đơn đặt hàng là Đầu nhi phân phát, bất quá một loại lấy vương bài ưu tiên, hơn nữa còn là dựa theo thứ tự đến, sẽ không mỗi lần cũng để cho cùng một cái vương bài đi đón, như vậy tất cả mọi người có cơ hội không, chỉ có tại vị này vương bài không giải quyết được dưới tình huống, cái này đơn đặt hàng mới có thể theo thứ tự thuận duyên đến còn lại vương bài trong tay, « Ngự Long Vũ » đơn đặt hàng yêu cầu tương đối hà khắc, đạo đưa chúng ta mười bốn vị vương bài toàn bộ chiết, cho nên lão Chu Tài sẽ làm cho cả ngành cũng thử một chút, loại tình huống này rất hiếm thấy, nói như vậy trung bình mỗi năm cái vương bài thuận duyên là có thể hoàn thành một cái đơn đặt hàng, dù sao công ty vương bài môn nghiệp vụ năng lực đều là tương đối mạnh."

"Khúc cha đây?"

"Những tầng lầu khác trước không đề cập tới, ngược lại chúng ta lâu mười chỉ có một khúc cha, ngươi không từng thấy, bởi vì khúc cha một năm không thấy được mấy lần trước công ty, bất quá khúc cha phải không thiếu đơn đặt hàng, mời bài hát phương ra giá thấp hơn mười triệu, bọn họ đều coi thường."

"Há, "

Lâm Uyên đôi công ty tình huống dần dần biết một ít.
Hắn là mới vừa vào chức người mới, rất nhiều chuyện đều cần người khác chỉ điểm, đây cũng là chủ quản để cho lão Ngô mang mang Lâm Uyên nguyên nhân.

Vào buổi trưa.

Soạn nhạc bộ nhân cũng lục tục đi phòng ăn ăn cơm.

Bị cà phê móc sạch ví tiền Lâm Uyên suy nghĩ một chút, quyết định tìm người chùa cơm, nhân tuyển hắn đều nghĩ xong.

Tôn Diệu Hỏa!

Tôn Diệu Hỏa dựa vào Tân Duệ Bảng nhất chiến thành danh, đối Lâm Uyên là phi thường cảm tạ, không chỉ một lần nói muốn mời Lâm Uyên ăn cơm, nhưng Lâm Uyên một mực không rảnh.

Hôm nay thừa dịp cơ hội, có thể đem bữa cơm này thực hiện.

Bất quá Lâm Uyên đi tới lầu tám nghệ sĩ bộ mới biết Tôn Diệu Hỏa hôm nay có thông báo không ở công ty.

Chuẩn bị lúc rời đi sau khi, một đạo thanh âm quen thuộc gọi hắn lại: "Lâm Uyên."

"Triệu tử?"

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, rõ ràng là Triệu Giác.

Triệu Giác cười một tiếng: "Không muốn quả là người, tới ta đây tìm người?"

Lâm Uyên gật đầu: "Đúng, Tôn Diệu Hỏa không có ở đây."

Triệu Giác nói: "Hắn có chuyện không có ở đây, người còn chưa ăn cơm chứ, không việc gì lời nói, đi với ta ăn cơm, cũng mang người ném thử một chút cao tầng phòng ăn khẩu vị."

Lâm Uyên lo lắng: "Cao tầng phòng ăn có phải hay không là rất đắt?"

Triệu Giác dở khóc dở cười: "Với Triệu tử ăn cơm, còn có thể cho người tiêu tiền mà, đi rồi, ta mời."

"Cám ơn Triệu tử!"

Lâm Uyên có chút cảm kích.

Cao tầng phòng ăn cùng nhân viên phòng ăn bất đồng, nơi này dùng cơm càng yên tĩnh, hơn nữa nhân cũng ít, Lâm Uyên chung quanh chùng mảy bàn đều là không, hơn nữa nơi này thức ăn phần lớn là đơn độc làm, cơ bản đều là cao tầng môn trước thời hạn đặt thức ăn ngon, buổi trưa đầu bếp nấu xong trở lại ăn.

"Ta một người thường thường không ăn hết."

Triệu Giác chỉ trên bàn bốn cái thức ăn nói: "Vừa vặn người giúp ta chia sẻ, không đủ ta để cho bọn họ tạm thời làm."

"Đủ rồi."

Lâm Uyên là không phải lòng tham không đáy nhân.

Ăn cái thứ nhất thức ăn, là hẳn biết tại sao nơi này là cao tầng phòng ăn rồi. Bởi vì nơi này mùi vị quả thật nếu so với nhân viên phòng ăn được, gần như với ngày đó ăn có kem ly tự phục vụ tiệm cơm không sai biệt lắm, vốn là ở trong lòng Lâm Uyên vẫn là rất tốt nhân viên phòng ăn thoáng cái bị hạ thấp xuống.

Triệu Giác ăn rất chậm.

Nàng thỉnh thoảng nhận cú điện thoại, bề bộn nhiều việc đáng vẻ, hơn nữa gọi điện thoại giọng, cũng phần lớn là lời lẽ phong hành, lộ ra cổ cường thế. "Nhà kia châu báu nhãn hiệu đem chúng ta nghệ sĩ đòi? Không phải chúng ta nghệ sĩ vấn đề chứ? Vậy được, người đừng tranh thủ, bây giờ phát thông báo, sau này Tinh Mang nghệ sĩ không cho phép tiếp cái này nhãn hiệu Đại sứ hình tượng."

"Mâu nghị đồng phục hoạt động phương khiếu nại Tinh Mang nghệ sĩ tới trễ? Ta lúc trước làm sao dạy, cho là mình đỏ? Đừng tìm kẹt xe lý do, làm như thế nào tiền phạt liền thế nào tiền phạt, đùa bỡn đại bài đùa bỡn đến lão nương trên đầu đúng không."

"Lý Lễ lộ hàng bị chụp? Tìm bộ phận PR, ngoài ra đem chụp hình phóng viên tra được, ta để cho hẳn lãnh đạo giải thích."

" "

Nhận số điện thoại sau đó, nàng mới đối Lâm Uyên áy náy cười một tiếng:

"Làm ồn đến người đi."

"Không có."

Lâm Uyên không ăn điếm tâm, cho nên bụng có chút đói, kết quả Triệu Giác gọi điện thoại, hẳn liền chiếu cố ăn cơm.

"Người nha."

Triệu Giác buồn cười liếc nhìn Lâm Uyên, đưa tay xóa sạch khóe miệng của hẳn hột cơm: "Lần trước mẹ của người gọi điện thoại cho ta hỏi người chuyện, không nghĩ tới người sẽ còn nói dối, người kiếm tiền không tới một trăm ngàn chứ? Tiền lương cũng không có một cái hai chục ngàn."

Lâm Uyên nói: "Phiền toái Triệu tỷ rồi."

Triệu Giác lắc đầu một cái, đại khái cũng có thể đoán được nguyên nhân, cho nên cũng không có trách cứ Lâm Uyên ý tứ.

Đang lúc này.

Nàng điện thoại lại vang lên, bất quá cú điện thoại này tựa hồ rất trọng yếu, bởi vì Lâm Uyên thấy Triệu Giác sắc mặt thay đổi, thậm chí đứng lên.

Không chỉ có như thế.

Nàng lần này gọi điện thoại giọng, cũng không chút nào trước cường thế, ngược lại có chút câu nệ: "Ăn ăn ăn. Ta ở tiếp xúc. Cô nương này có chút ngạo. Không tốt làm. Ta biết. Boss. Ngài cũng đừng lại để cho đám người kia buộc ta lập quân lệnh trạng rồi. Lòng ta đây tạng không chịu nổi oa."

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Nguyên lai là công ty Boss, cái này thì dễ hiểu rồi, ai dám không đem mình cấp trên coi vào đâu đây.

Cúp điện thoại.

Triệu Giác tựa hồ liền ăn cơm tâm tình cũng không có, nửa ngày liền gặp hai lần thức ăn, vẻ mặt buồn thiu.

"Có cái gì chuyện phiền lòng sao?" Lâm Uyên quan tâm hỏi.

Triệu Giác cười khò: "Theo như người nói có ích lợi gì, người tốt ăn ngon cơm."

Lâm Uyên nhấp một hớp canh, sau đó lau miệng: "Ta ăn no, người nói đi."
" "

Triệu Giác để điện thoại di động xuống: "« Thịnh Phóng » người biết chưa?"

Lâm Uyên gật đầu.

Đây là Tần Châu hàng năm một lần tuyển tú tiết mục, Hạ Phồn mơ mộng là trở thành một ưu tú nữ ca sĩ, nhưng liên tục tham gia hai năm cũng không được tuyển, là một cái ngưỡng cửa rất cao tiết mục.

"Kia người nên chú ý qua so tài."

Triệu Giác nhúc đầu nói: "Năm nay « Thịnh Phóng » ra một rất mê hoặc lẫn lơ nghiệt hạng nhất tên là Triệu Doanh Các, rất xinh đẹp, giọng nói thiên phú với người lúc trước có liều mạng, trọng yếu nhất là, sau lưng nàng còn không có công ty kinh doanh, cho nên bây giờ Tần Châu đại đại Tiểu Tiểu Entertainment cũng muốn ký nàng, đáng tiếc a, cô nương này ngạo rất, bản tiếng, muốn ký nàng phải nhất định xuất ra một bài có thể làm tác phẩm tiêu biểu ca khúc, kết quả ta nhờ cậy lão Chu, tìm bảy tám cái vương bài Soạn nhạc viết ca khúc cho nàng, nàng đều không coi trọng."

Lâm Uyên bình luận: "Nhân giới rất cao."

Buổi sáng lúc làm việc, Lâm Uyên căn cứ đối vương bài Soạn nhạc hiệu kỳ, nghe rất nhiều thủ vương bài Soạn nhạc môn tác phẩm tiêu biểu phẩm.

Không thể không nói.

Vương bài trình độ quả thật thực cứng, mỗi thủ tác phẩm tiêu biểu, cũng có thể nói kinh điển.

Đồng thời Lâm Uyên tin chắc, những thứ này kim bài Người viết ca khúc tác phẩm tiêu biểu phẩm, coi như thả kiếp trước, cũng có thể đại hỏa đặc hỏa.

Cái này làm cho Lâm Uyên đối Lam Tinh Người viết ca khúc môn thực lực có càng cảm giác sâu sắc xúc.

"Bất quá nàng cũng là không phải nhằm vào Tinh Mang."

Triệu Giác giọng hơi chút thư hoãn một ít, tựa hồ coi Lâm Uyên là thành một cái không tẻ bày tỏ đối tượng.

"Cũng còn khá, Huyền Lạn Ngân Quang cùng Sa Hải lấy ra bài hát trước mắt cũng không thể đả động nàng, cho nên bây giờ mới thôi, ba nhà chúng ta còn cạnh tranh —— nàng không cần nhắc qua tam đại lấy ông ngoại tư." Nói đến đây.

Triệu Giác lắc đầu nói: "Thực ra cũng là không phải nàng coi thường kim bài Soạn nhạc bài hát, chủ yếu vẫn là kim bài Soạn nhạc môn tinh lực có hạn, phần lớn có hợp tác lâu dài ca sĩ đối tiếp, có lúc còn phải tiếp một ít ngoại giới chế tác riêng, cho nên tạm thời viết ra bài hát, về chất lượng khẳng định kém chút ý tứ."

Lại tới điện thoại.

Triệu Giác không nghĩ tiếp, trực tiếp nhấn tắt, tiếp tục cùng Lâm Uyên bày tỏ: "Người là Người viết ca khúc hẳn biết, coi như toàn lực ứng phó, cũng không có bất kỳ một cái kim bài Soạn nhạc có thể bảo đảm chính mình mỗi một thủ đô là tác phẩm tiêu biểu, tác phẩm tiêu biểu vật này, thường thường đại biểu cá nhân tài nghệ cao nhất, ai dám nói, chính mình mỗi bộ tác phẩm cũng có thể đi đến chính mình tài nghệ cao nhất đây?"

Đúng tất cả mọi người nói kim bài Người viết ca khúc lợi hại nha, xuất thủ chính là Bất Phàm."

"Nhưng lời này muốn phân nói thế nào. Lợi hại là khẳng định lợi hại, dù sao chúng ta Tinh Mang mỗi một kim bài Người viết ca khúc, cũng ít nhất có Ngũ Thủ trở lên kinh điển khúc mục đích, nhưng nếu như trung bình đi xuống người liền sẽ phát hiện. Những thứ này kim bài Người viết ca khúc tuổi tác, phần lớn đều tại ba mươi tuổi ra ngoài, ba mươi tuổi cũng đoán trẻ tuổi tài giỏi đẹp trai!"

"Nói cách khác, ngoại trừ số rất ít thiên tài, đại đa số người bọn hắn, được hoa thập năm trở lên thời gian, mới có thể viết ra như vậy vài bài gọi là tác phẩm tiêu biểu tác phẩm."

"Mười năm a! Cứ như vậy vài bài tác phẩm tiêu biểu!"

"Này sản xuất lượng, có phải hay không là có thể so với sinh con, Cửu Nguyệt mang thai, này kim bài Người viết ca khúc Cửu Nguyệt còn ngực không được thai đâu rồi, cho nên Triệu Doanh Các muốn một bài tác phẩm tiêu biểu yêu cầu, thật không phải nói mang đến kim bài Người viết ca khúc cho nàng viết một ca khúc là có thể hoàn thành, cái yêu cầu này nhìn như đơn giản thực ra phi thường khó khăn."

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Triệu tử cho hắn cung cấp một cái tân thị giác.

Hắn chỉ có thấy được kim bài Người viết ca khúc cường đại, lại không nhìn thấy mọi người vì ra một bài tác phẩm tiêu biểu cấp bậc bài hát hao tốn bao nhiêu thời gian cùng tinh lực, giống như chính mình vì lấy được bảo rương, cố gắng làm nhiệm vụ hệ thống như thế.

"Hại."

Triệu Giác bỗng nhiên cười: "Vớ người bày tỏ rồi như vậy nửa ngày, phỏng chừng người đều nghe phiền, cảm ơn người nghe ta rồi nói nhảm nhiều như vậy, ăn no trở về đi làm đâu, ta lại theo lão Chu mài vài bài hát thử một chút, ngược lại ngoài ra hai công ty tạm thời điếm cầm Triệu Doanh Các không có cách nào từ từ suy nghĩ biện pháp chứ sao."

Lâm Uyên nói: "Có bài hát nàng liền ký?"

Triệu Giác thiếu chút nữa bị Lâm Uyên này nhẹ phiêu phiêu giọng cho tức ngã: Đúng có bài hát là được, nhưng nhất định phải tác phẩm tiêu biểu, tác phẩm tiêu biểu ý tứ người hiểu không, « Sinh Như Hạ Hoa » chính là người tác phẩm tiêu biểu —— thế nào, người còn có thể ngày ngày sinh ra Hạ Hoa tới?"

Lâm Uyên lắc đầu nói: "« Sinh Như Hạ Hoa » đã ban bố, nàng khẳng định nghe qua."

Triệu Giác: ". "

Hài tử, người là nghiêm túc sao.

Lâm Uyên cũng có chút phiền não: "« Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » được không?"

Triệu Giác vẽ mặt mộng: "Cái gì nổ mạnh?"

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra Email thao tác một chút, sau đó nói: "Ta phát người."

Triệu Giác càng mộng ép: "Người phát ta gì?"

Lâm Uyên đứng lên nói: "Coi như là bữa cơm này quà cảm ơn đi."

Chương 23: Ngư Long Vũ

Trời mới biết Triệu Giác tốn bao lâu mới làm rõ ràng Lâm Uyên trước khi rời đi câu nói kia ý tứ, trong lúc nhất thời vừa buồn cười lại vừa là cảm động.

Buồn cười là .

Lâm Uyên thật nghe biết mình kết quả thiếu một bài cấp bậc gì ca sao? Cảm động ở chỗ .

Lâm Uyên nhất định thì không muốn thấy chính mình phiên nào như vậy, cho nên mới suy nghĩ giúp chính mình một tay.

Trong ngành sản xuất nhiều năm chìm nổi, để cho Triệu Giác xem quen rồi nhân tình âm lạnh, cho nên biết cái gì mới thật sự là quý báu.

Vô luận có phải hay không là tác phẩm tiêu biểu, Người viết ca khúc đối đãi mình mỗi một ca khúc, cũng sẽ giống như đối đãi mình hài tử một thứ bảo bối, sợ mình tác phẩm bị khinh thường.

Nào có nhân sẽ đem làm như vậy phẩm coi là một hồi Giản bữa ăn quà cảm ơn?

Lâm Uyên dám nói thế với, Triệu Giác lại cũng không có thể như vậy nghe. Lúc này có phải hay không là tác phẩm tiêu biểu cấp bậc đã không trọng yếu.

Coi như Lâm Uyên này thủ ca khúc không giúp được chính mình thì thế nào đây?

Chỉ là hãn như vậy tâm ý, chỉ là hãn như vậy bảo trì, đáng giá được chính mình thật tốt trở nên trân quý.

Nụ cười lặng lẽ lúc này âm áp.

Triệu Giác mở ra Email, đeo tai nghe lên, nghe nổi lên bài này tên là « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » ca khúc.

"Ha ha."

Ca khúc mở đầu kia quen thuộc điện tử hợp thành âm để cho Triệu Giác hiểu ý cười một tiếng.

Lần trước Lâm Uyên cho mình phát « Sinh Như Hạ Hoa » , dùng cũng là loại này đặc biệt điện tử hợp thành âm.

3 phần 20 giây rất nhanh thì ca khúc sẽ truyền hình xong.

Nhưng khi nghe xong bài hát, Triệu Giác biểu tình nhưng là hơi đổi.

Nàng theo bản năng lại đem bài hát thả qua một lần.

Vẫn là 3 phần 20 giây, nhưng lần này, thời gian tựa hồ trở nên càng dài đằng đẵng.

Nghe xong bài hát, Triệu Giác đứng lên, gần như muốn đuổi kịp sớm liền rời đi Lâm Uyên.

Nhưng bước chân hơi dừng lại một chút, nàng bỗng nhiên lại dừng lại, cúi đầu nhìn Lâm Uyên ăn một nửa bữa trưa, lẩm bẩm nói: "Người quản cái này kêu một bữa cơm quà cảm ơn sao."

"U, Tiểu Triệu, nghĩ gì vậy, xuất thần như vậy."

Lão Chu cũng đi tới phòng ăn, liếc mắt liền thấy mang theo tai nghe, biểu tình phức tạp Triệu Giác.

"A."

Lão Chu bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Còn đang là thế nào với « Thịnh Phóng » năm nay người quán quân kia ký hợp đồng sự tình phiền lòng sao? Đừng nóng, ta hồi đầu lại giúp người tìm vài bài hát thử một chút, Soạn nhạc bộ nhân tài đông đúc, luôn có thể có biện pháp."

"Ta nghĩ, không cần."

Triệu Giác nghiêng đầu tháo xuống tai nghe.

Lão Chu sững sốt một chút: "Tại sao à?"

Triệu Giác khẽ mỉm cười: "Sau này người sẽ biết."

Lão Chu bật cười: "Còn theo ta vòng vo, cũng được, nói cho người một tin tức tốt đi! Lâm Uyên thật đúng là một thiên tài, hấn vừa mới tới Soạn nhạc bộ liền hoàn thành một cái năm triệu đơn đặt hàng! Người tốt, mười mấy kim bài Người viết ca khúc cũng không thể bắt lại cái này đơn đặt hàng, hấn vừa ra tay, xong rồi! Hơn nữa hấn viết bài hát kia chất lượng thật là tuyệt, bằng vào ta nhiều năm kinh nghiệm đến xem, bài hát này đại hỏa tỷ lệ cao vô cùng! Đây là người đưa tới cho ta hạt giống tốt, Chu ca thiếu người phân ân huệ!"

Miệng của Triệu Giác khẽ nhếch.

Giờ phút này nàng trong đầu ý nghĩ duy nhất là: Ta lúc đầu rút cuộc ký cái dạng gì quái vật?

Buổi chiều ba giờ.

Tần Châu mỗi lúc này bên trong tử điểm.

Năm nay « Thịnh Phóng » tổng quán quân Triệu Doanh Các mặt đầy buồn rầu: "Những ngày qua tam đại giải trí công ty phát đến như vậy nhiều bài hát, làm sao lại không một bài để cho ta hài lòng?"

"Người không phải nói « Sơn Hải » không tệ lắm."

Triệu Doanh Các biểu muội Chu Hiểu Lệ mở miệng nói, trở thành năm nay « Thịnh Phóng » tổng quán quân sau đó liên lạc Triệu Doanh Các công ty quá nhiều, cho nên Chu Hiểu Lệ tạm thời cho Triệu Doanh Các làm người

đại diện, xử lý một chút ngoại giới quan hệ, cũng may không có việc gì động, Chu Hiểu bình thường Lệ lại giúp đánh gọi điện thoại là đủ rồi. Về phần Chu Hiểu Lệ trong miệng « Sơn Hải », chính là Huyền Lạn Ngân Quang phát tới một thủ ca khúc.

Triệu Doanh Các lắc đầu: "« Sơn Hải » là không tệ, nhưng là chỉ là không tệ mà thôi, bài hát này còn chưa tới để cho ta không phải là hát không thể mức độ,

Nếu như ta tác phẩm tiêu biểu cấp bậc tác phẩm, bởi vì ta hi vọng ta chính thức phát hành đơn khúc ca khúc thứ nhất, liền có thể trở thành chính mình tác phẩm tiêu biểu, sau này nhắc tới bài hát này mọi người ngay lập tức sẽ nghĩ đến, bài hát này là Triệu Doanh Các hát!"

Chu Hiểu Lệ nhỏ giọng nói: "Người yêu cầu này có chút cao."

Triệu Doanh Các thở dài: "Đó là người không biết cái nghề này, ta thanh nhạc trình độ quả thật rất tốt, nhưng ta mục tiêu là trở thành ca đàn tương lai Thiên Hậu, không có bài hát tốt trợ giúp, khá hơn nữa giọng nói cũng vô dụng, đừng xem bây giờ các công ty cũng muốn tình chân ý cốt ký ta, thật ký sau đó bọn họ đối với ta đại khái là không để ý như vậy, dù sao bây giờ ta ăn đều là « Thịnh Phát » cái tiết mục này quan Quân Hồng lợi, sau này vào công ty, kia công ty là không phải một nhóm Ca Vương Ca Hậu trấn giữ đây."

"Lời là nói như vậy á."

Chu Hiểu Lệ khuyên nhủ: "Nhưng người cũng không cần phải thế nào cũng phải một hơi thở ăn thành mập mập a, dù sao bài hát tốt là yêu cầu các loại, Ca Vương Ca Hậu cũng là không phải chạm một cái mà thành mà, nào có người để cho nhân gia viết nhân gia là có thể lập tức viết ra đạo lý, hướng chỉ gần đây tam công ty lớn đưa tới bài hát đều là do cái nghề này bên trong tiếng tăm lừng lẫy cao cấp Người viết ca khúc môn sáng tác, riêng này phần coi trọng đã biểu đạt ra này mấy công ty tâm ý đi, ta phải nói liền Huyền Lạn Ngân Quang đi, ngược lại người cũng nói « Sơn Hải » bài hát kia vẫn là có thể."

"Rồi hãy nói."

Triệu Doanh Các có chút không cam lòng.

Ngay vào lúc này, Chu Hiểu điện thoại của Lệ lại vang lên, nàng xuất ra nhìn một cái, lộ ra nụ cười: "Lúc này mới bao lâu công phu, tam công ty lớn lại có vài bài hát mới phát tới."

Triệu Doanh Các thờ ơ vô tình nói: "Đều là ai bài hát?"

Chu Hiểu Lệ liếc nhìn nói: "Huyền Lạn Ngân Quang bài hát này Người viết ca khúc kêu Dương Thiêm, Sa Hải bài hát này Người viết ca khúc kêu Tưởng Di, Tinh Mang bài hát này Người viết ca khúc kêu Tiệp Ngu."

Dương Thiêm?

Tưởng Di?

Tiên Ngư?

Triệu Doanh Các nhíu mày, trong đầu đã xuất hiện mấy người này tin tức: "Dương Thiêm cùng Tưởng Di đều là trong nghề vương bài Người viết ca khúc, về phần cái này Tiên Ngư, là một cái mới xuất đạo Người viết ca khúc, tháng trước Tân Duệ Bảng hạng nhất khúc mục đích « Sinh Như Hạ Hoa » chính là hấn đệ nhất bộ tác phẩm, bất quá bài hát kia là không phải ta thức ăn, không nghĩ tới Tinh Mang lần này lại cầm một người mới tới lừa bịp ta, trước bất kể ca khúc chất lượng như thế nào, bọn họ đưa tới tác phẩm đầu gì đều là xuất từ các công ty vương bài tay ."

"Người mới?"

Chu Hiểu Lệ có chút lo lắng nói: "Xem ra tam công ty lớn nhanh đối với người không kiên nhẫn, Tinh Mang liền một bài người mới bài hát đều đưa tới, nếu không chúng ta hay lại là vội vàng chọn một gia đi, này vài bài hát người trước nghe một chút nhìn."

"Coi như hết."

Triệu Doanh Các mấy ngày nay bị liên tục thất vọng đả kích: " Chờ nhiều toàn một ít bài hát thời điểm nghe nữa đi, liền khi cuối cùng khảo sát, đến thời điểm bất kể kết quả như thế nào, ta cũng sẽ ở bên trong lựa chọn một nhà ký hợp đồng, một mực lôi kéo quả thật cũng là không phải chuyện."

"Cũng được."

Chu Hiểu Lệ cười nói: "Kia đã như vậy, ta mời người xem phim được rồi, hết thứ ba có bộ kêu « Ngư Long Vũ » truyện tranh điện ảnh chiếu phim, người là không phải thích xem Phim Hoạt Hình mà, bây giờ mua vé còn có thể chọn một tốt một chút vị trí."

"Người mua đi."

Triệu Doanh Các cũng muốn nhìn bộ phim thật tốt để trông một chút đại nã, gần đây liên tục nghe các gia phát tới bài hát, nghe đầu đầu nhanh nghe nổ, quả thực không được lời nói, nàng chỉ có thể cân nhắc lựa chọn Huyền Lạn Ngân Quang bài hát kia « Sơn Hải » rồi.

Chương 24: Cá lớn

"Khẩu trang mang tốt."

Chu Hiểu Lệ tiếng cười nhắc nhở Triệu Doanh Các.

Làm Tần Châu sức ảnh hưởng tới Đại Tuyển tú tiết mục, « Thịnh Phóng » độ chú ý hàng năm cũng rất cao, Triệu Doanh Các cái tiết mục này hàng năm hạng nhất vẫn rất có nổi tiếng, ở rạp chiếu phim rất dễ dàng bị fan nhận ra ——

Hôm nay là thứ ba.

Điện ảnh « Ngư Long Vũ » chiếu phim thời gian.

Trước thời hạn mua xong phiếu Chu Hiểu Lệ trực tiếp với Triệu Doanh Các đi tới rạp chiếu phim.

Bộ phim này đầu tư trung đẳng, không tính là cái gì đỉnh cấp ki-lô ca-lo tư, nhưng sở thích này chủng loại hình người xem lại không phải số ít, giờ phút này Triệu Doanh Các chỗ ảnh trong phòng ngồi không ít nhân.

Ngồi xuống sau đó.

Điện ảnh rất nhanh liền bắt đầu rồi.

Triệu Doanh Các cùng Chu Hiểu Lệ vừa ăn Popcorn, một bên xem xem phim, cảm giác phi thường giải áp.

Đại màn ảnh sáng lên.

Nội dung cốt truyện mở đầu, giảng thuật một cô bé cùng cha mẹ bên ngoài ra du lịch lúc, thông qua một cái thân kỳ đường hầm, ngộ nhập một cái thế giới kỳ huyền.

Cái thế giới này vừa mỹ lệ vừa nguy hiểm.

Yêu ma quỷ quái, thần kỳ dị giống, nồng đậm kỳ huyền cảm đập vào mặt, màu sắc xuất hiện.

Đi tới nơi này.

Cô bé cha mẹ bởi vì lòng tham, phá hư cái thế giới này quy củ, bị một cái hội Yêu Pháp lão bà bà bắt, chỉ còn cô bé ở nơi này nguy hiểm thế giới du đảng.

Nàng mấy lần hiểm tượng hoàn sinh.

Nhưng ở nàng sắp bị một cái đẹp đẽ lại trí mạng Xà Tinh ăn lúc, một cái có thể hóa thành hình người cường đại Bạch Long cứu nàng.

Chỉ là cô bé không nghĩ tới.

Điều này Bạch Long là Yêu Pháp lão bà bà thủ hạ.

Vừa mới bắt đầu cô bé sợ hãi Bạch Long, thậm chí có nhiều chút mâu thuẫn, nhân là lão bà bà là Bạch Long chủ nhân, còn bắt đi cha mẹ của nàng, nhưng theo hai người sống chung, nàng bị Bạch Long thân thiện lây. Dần dần.

Hai người trở thành không có gì giấu nhau bạn tốt, hơn nữa đồng thời trải qua rất nhiều chuyện.

Bất quá, cô bé một mực có tâm sự.

Nàng chưa bao giờ buông tha cho cứu mình cha mẹ.

Cảm giác cô bé khát vọng, Bạch Long làm ra một cái chạt vật quyết định, hẳn phản bội lão bà bà, trợ giúp nữ hài cứu ra cha mẹ.

Nhưng.

Cứu ra nữ hài cha mẹ một khắc kia, chính hẳn, cũng gặp đến từ lão bà bà tà ác nguyên rủa.

Nguyên lai.

Hẳn bị lão bà bà không chế.

Bạch Long vĩnh viễn không phải phản bội chủ nhân, một khi phản bội, sẽ nguyên rủa phát tác, hoàn toàn mất Thiên Long thân cùng người hình, hơn nữa cả đời chỉ có thể sinh hoạt tại trong biển sâu không cách nào nữa lên bờ

Hẳn lần nữa biến thành ngư.

Dáng rất rất lớn ngư.

Cố nén nguyên rủa mang đến thống khổ, hẳn lấy gần như kỳ tích lực lượng ở trên trời bay lượn, dùng thân hình khổng lồ vì nữ hài dẫn đường, dọc theo đường đi bảo giá hộ hàng, mang theo nữ hài cùng nữ hài cha mẹ, rời đi cái này địa phương nguy hiểm.

Sắp đến cửa ra lúc.

Bọn họ đi ngang qua một vùng biển.

Đã trở thành cá lớn Bạch Long không thể kiên trì được nữa rồi, kêu gào đến ngã vào trong biển, cùng nữ hài tiến hành cuối cùng cáo biệt.

Đây là một mảnh thần kỳ Hải Vực, ửng có thần kỳ lực lượng, có thể để người ta nhớ lại đã qua.

Vì vậy, điện ảnh lấy nghịch thuật phương thức, giảng thuật câu chuyện này ngon nguồn.

Nguyên lai, cô bé lúc còn tấm bé, đã từng nắm toàn nửa tháng tiền xài vặt, chuẩn bị mua chính mình thích nhất quà vặt.

Nhưng đi ngang qua bờ biển, còn tấm bé cô bé thấy có người Ngư Dân đang bán một cái rất đẹp ngư, nàng cảm thấy con cá này rất đáng thương, vì vậy tiêu tiền đem ngư mua, hơn nữa đem phóng sinh ——

Con cá kia, đó là Bạch Long.

Sau đó là thuộc về Bạch Long nhớ lại.

Hắn đã từng hay lại là một con cá thời điem, trải qua vô số lần cố gắng, rút cuộc vượt qua Long Môn, có Bạch Long thân cùng cường đại tu vi, cũng có hắn tha thiết ước mơ hình người.

Hắn cố gắng như vậy là bởi vì .

Hắn muốn tìm được cô bé, hơn nữa báo đáp nàng.

Nhưng hắn không nghĩ tới,

Hóa Long một khắc kia, hắn lại bị tà ác bà bà bắt, bị buộc thành lão bà bà súng vật.

Cố sự khởi nguyên ngoài người xem dự liệu.

Nguyên lai tràng này vô tình gặp được, lại là một trận xa cách gặp lại.

Nhưng chân chính để cho người xem lại không không cách nào không chế lệ tuyên, nhưng là một bài theo nước biển dâng lên nhớ lại, đột nhiên vang lên bài hát kia: "Sóng biển lặng im góc trời chìm trong màn đêm vắng, tràn đầy hôm khác không cuối xó xinh, cá lớn ở mộng cảnh trong khe hở lợi qua, ngắm nhìn người ngủ say đường ranh ."

Đàn dương cầm trận trận.

Tiếng hát lượn lờ.

Rạp chiếu phim trở nên an tĩnh.

Nghe đến bên tai này như sóng biển tiếng hát, Triệu Doanh Các đưa về mép Popcorn động tác cố định hình ảnh vào thời khắc này, phảng phất trong nháy mắt bị thứ gì bị đánh trúng, suy nghĩ xuất thần.

"Sợ người bay xa đi

Sợ người cách ta đi

Càng sợ người vĩnh viễn ngừng lại ở chỗ này

Mỗi một giọt nước mắt

Cũng hướng người chảy xuôi đi

Chảy ngược vào thiên Không Hải đày ."

Cá lớn cùng nữ hài lưu luyện không rời cáo biệt, tiếng hát cùng cố sự hấp dẫn lẫn nhau, sau một khắc, gần như đẹp đến mức tận cùng ôn tồn, vờn quanh ở người sở hữu bên tai, giống như là tới từ trong phim ảnh cái kia thế giới thần bí, bao nhiêu người vào giờ khắc này tê cả da đầu.

"Tê."

Ảnh bên trong phòng khách có người xem bắt đầu nhẹ giọng khóc sụt sùi, Triệu Doanh Các bên phải Chu Hiểu Lệ xuất ra khăn giấy, nhưng đảo mắt đã dùng đi nửa bao, khóc đến con mắt sưng đỏ.

Rạp chiếu phim bộc phát an tĩnh.

Bài này ở điện ảnh sau cùng bài hát, phối bộ phim này, chính là một bộ nặng ký bom cay, mà ca khúc và bộ âm phân chính là đem viên này bom cay hoàn toàn nô, toàn bộ ảnh thính, không một may mắn thoát khỏi.

Hữu tình?

Ái tình?

Điện ảnh chưa bao giờ nói rõ một điểm này, nhưng khi cá lớn Quy Hải, dưới trời chiều chỉ lộ ra rộng rãi lưng càng lúc càng xa, nữ hài tàn phá nước mắt trung, vẫn đang liều mạng vẫy tay từ biệt.

Xa xa đường chân trời.

Cá lớn lên vào đáy biển.

Điện ảnh kết thúc, cũng là này thủ ca khúc kết thúc, mà một câu cuối cùng mang theo giọng run rẩy ca từ, là như chủy thủ sắc bén, hoàn toàn thọt xuyên vô số người xem tim: "Mỗi một giọt nước mắt . Cũng hướng người chảy xuôi đi . Chảy ngược hồi . Lúc ban đầu gặp nhau ."

Điện ảnh xuất hiện kết vĩ phụ đề thời điểm, toàn bộ ảnh thính không người rời đi, hơi chua trong không khí, kèm theo rất nhiều thảo luận, chỉ là đại đa số thảo luận đều mang nồng đậm, tương tự với nức nở giọng mũi:

"Ta chịu đựng hơn một tiếng nước mắt, cuối cùng lại bại bởi một ca khúc."

"Mỗi một câu ca từ đều là một cây đao, vọt thẳng đến lòng ta miệng chàm, một câu cuối cùng, trực tiếp bạo kích, ta chết."

"Ta hoài nghi ta không có dũng khí trọng nhìn bộ phim này rồi, trừ phi đem cuối cùng bài hát này cắt bỏ."

"Ai viết ca khúc a, mệ sức nước mắt không cần tiền mà!"

"Bây giờ ta hoài nghi chính bộ phim chính là cuối cùng bài hát này mv."

"Ta quá ngây thơ rồi, ta cho là đây là một bộ chữa phiền, không nghĩ tới là một bộ đến mức buồn bã phiền, cuối cùng bài hát này giết người tru tâm!"

" "

Còn có mắt đỏ vành mắt nữ nhân chế nhạo nam nhân bên người: "Lão công, người không phải nói người xem phim chưa bao giờ khóc ấy ư, người không phải nói người ghét nhất phiền tình một bộ kia, cái gọi là phiền tình đều là đạo diễn lừa gạt người xem nước mắt chuyên nghiệp kỹ xảo mà, sao khóc thành này hùng dạng?"

"Ta xem phim thời điểm thật không có khóc . Cho đến ta nghe được cái này bài hát."

Đây là một cái nam nhân cuối cùng quật cường.

"Giấy dùng hết rồi, người còn nữa không?" Chu Hiểu Lệ xoa xoa mũi, dùng cánh tay thọt Triệu Doanh Các cánh tay.

" "

Triệu Doanh Các đưa như không nghe thấy, phiếm hồng hai tròng mắt từ nhìn chòng chọc điện ảnh cuối cùng tỏ ý cảm ơn phụ đề.

"Người đang nhìn cái gì? Điện ảnh đều kết thúc."

Không tìm được khăn giấy, Chu Hiểu Lệ chỉ có thể dùng tay áo lau nước mắt.

Triệu Doanh Các vẫn không đáp lại, cho đến nàng nhìn thấy điện ảnh cuối cùng phụ đề, đây là nàng ở từ điện ảnh sau khi kết thúc vẫn tìm tin tức ——

【 nhạc đệm / ấn tượng khúc / phối nhạc / phiên vĩ khúc: « cá lớn » 】

【 viết lời / Soạn nhạc / soạn nhạc: Tiệp Ngự lão sư 】

【 biểu diễn: Giang Quỳnh 】

【 đặc biệt tỏ ý cảm ơn: Tiệp Ngự lão sư 】

"Cá lớn ." Nàng lẩm bẩm đọc lên hai chữ này, ngay sau đó, nàng tựa hồ hồi nhớ ra cái gì đó, trên mặt hốt nhiên nhưng hiện ra một mặt triều hồng:

"Tiệp Ngự, Tiệp Ngự!"

Mới vừa khóc xong Chu Hiểu Lệ mang theo nồng đậm giọng mũi, kỳ quái hỏi: "Cái gì Tiệp Ngự? Người thế nào gằm gằm gừ gừ?"

"Tiệp Ngự a!"

Triệu Doanh Các thanh âm có chút run rẩy: "Điện ảnh bài này phối nhạc là Tiệp Ngự viết, nay Thiên Tinh mang phát tới bài hát, có phải hay không là Tiệp Ngự viết?"

Chu Hiểu Lệ ở trong mộng mới tỉnh: "Hình như là ."

Triệu Doanh Các đột nhiên đứng dậy: "Chúng ta trở về nghe ca nhạc!"

Chương 25: Tiềm lực

Tề Châu.

Mới vừa kết thúc « Ngư Long Vũ » ra mắt không bao lâu, điện ảnh chủ sáng môn liên không hẹn mà cùng mở ra Tề Châu điện Ảnh Vững đôi tác phẩm đánh giá, trong đó cũng bao gồm điện ảnh đạo diễn Trịnh Ly.

"Xem chiếu bóng xong Bạo Phong khóc tỉ tê!"

"Ta tuyên bố, đến mức buồn bã phiến loại hình từ hôm nay trở đi lại thêm một viên mãnh tướng."

"Hi vọng sản xuất phương ra một tấm Bạch Long hóa thân cá lớn trên không trung bay lượn hình ảnh cao thanh đồ, ta muốn dùng để làm wallpaper."

"Kết vĩ bài hát âm tâm."

"Nhìn phụ đề, kết vĩ bài này kêu « cá lớn » bài hát là năm nay tối ấn tượng tốt khúc, không ai sánh bằng."

"Xem chiếu bóng xong còn rất thương cảm, sau đó liền nghe bên người người anh em nói chính bộ phim đều là cuối cùng bài hát kia mv, trong nháy mắt cười bình phun."

"Điện ảnh xong rồi, chính là cuối cùng bài hát kia ca từ quá ngược."

" "

Mãn phần thập phần điện ảnh, « Ngư Long Vũ » trước mắt thu được 8. 5 chấm điểm, một đám chủ sáng môn nhất thời hoan hô lên: "Chúng ta đây là muốn hòa tiết tấu a!"

Đây là một cái rất điểm số cao!

Đã vượt qua xa chủ sáng môn dự trù.

Dù sao « Ngư Long Vũ » cũng không phải là cái gì cự chế, tuyên truyền tạp ti cùng xếp hàng phiến ở cùng thời kỳ đều thuộc về giá cả trung bình trình độ, loại này tác phẩm muốn hòa, không phải là phải dựa vào điện ảnh tiếng tăm đứng lên sao?

Hoan hô đồng thời mọi người tự nhiên cũng chú ý tới trong bình luận liên quan tới « cá lớn » thảo luận.

Giám đốc sản xuất dở khóc dở cười: "Lại một nhóm người ta nói chúng ta bộ phim này là « cá lớn » mv."

"Ta lại cảm thấy lời nói này có chút đạo lý."

Bên cạnh một tên khác chủ sáng biểu tình cổ quái nhận đầy miệng.

"Bây giờ các người minh bạch ta tại sao đòi phối nhạc như vậy nghiêm khắc chứ?" Trịnh Ly tâm tình không tệ, cũng không có vì vậy liền cảm giác mình bị bình luận mạo phạm đến, bởi vì nàng biết đại đa số người đều là đang chơi ngành mà thôi.

Đôi một góc độ nhìn, đây là người xem đang khen nàng kết vĩ bài hát này phối hợp tốt.

Chính nàng cũng thừa nhận, cuối cùng bài này « cá lớn », cho điện ảnh tăng thêm rồi.

Vô luận là ca khúc ý cảnh cùng giọng hát hay lại là kia hoàn mỹ dán vào nội dung cốt truyện ca từ, cũng đem người xem cùng điện ảnh cộng hưởng tăng lên tới tối đại hóa.

Trước đó.

Trịnh Ly cũng vô đầu bút tai cân nhắc qua như thế nào cho điện ảnh tiến hành kết thúc, « Ngư Long Vũ » toàn bộ phiên quan điểm chính cũng mang theo thương cảm, loại vết thương này cảm ở điện ảnh muốn kết thúc thời điểm, đã tính tổng cộng nhiều vô cùng rồi, nàng yêu cầu một cái đem người xem tâm tình nổ điểm ——

Rất hiển nhiên, cuối cùng « cá lớn » thành nổ tâm tình dùng sức điểm.

Ngay vào lúc này, điện thoại của Trịnh Ly vang lên, là phía đầu tư bên kia đánh tới.

"Điện ảnh làm không tệ!"

Phía đầu tư cái này đại biểu giọng có chút hưng phấn: "Công ty quyết định gia tăng « Ngư Long Vũ » tuyên truyền, ta đã phái người đi liên lạc điện ảnh bên kia đề cao điện ảnh xếp hàng phiên đo, ngoài ra người được cho Tần Châu gọi điện thoại, đem cuối cùng bài hát kia ."

Trịnh Ly nói: "« cá lớn » ."

Phía đầu tư đại biểu liền nói: "Đúng đúng đúng, chính là « cá lớn », người đem bài hát này biểu diễn người mời được chúng ta Tề Châu, tuyên truyền thời điểm sẽ đề cho nàng hát bài hát này, hiệu quả nhất định rất tốt!"

"Được."

Trịnh Ly chuyển đề tài: "Các người trước là không phải rất phản đối ta hoa năm triệu mua một ca khúc, còn nói cái gì phối nhạc không trọng yếu như vậy, phải đem kinh phí đều dùng ở trong hình, là ta cầu xin thật lâu các người mới đồng ý để cho ta hoa năm triệu chế tác riêng bài hát này."

Trịnh Ly đòi phối nhạc yêu cầu rất cao.

Trước phía đầu tư cảm thấy Trịnh Ly phải dùng năm triệu chế tác riêng một bài phù hợp « Ngư Long Vũ » ca khúc quá lãng phí, cuối cùng quả thực không cưỡng được Trịnh Ly mới miễn cưỡng chuyển iền.

"Cuối cùng là không phải theo lời người nói làm chứ sao."

Người đầu tư ngược ngùng nói: "Như vậy, người hạ bộ tác phẩm đầu tư ta bảo đảm phòng kinh phí, bao gồm phối nhạc phương diện tiền, ta cũng sẽ

cấp đủ! Làm điện ảnh người so với chúng ta chuyên nghiệp, chúng ta có lúc không hiểu, người nhiều theo chúng ta câu thông, vấn đề cũng là có thể giải quyết chứ sao."

Bất kỳ nghề đều là thành tích nói chuyện.

Ở « Ngư Long Vũ » tiền đề chưa biết trước, đầu tư Phương Tư thái vẫn còn rất cao, đầu năm nay đưa tiền đều là đại gia.

Nhưng nhìn bây giờ hướng gió.

Trịnh Ly bộ phim này nhất định là muốn phát hỏa, phía đầu tư cũng phải tạm thời buông xuống dáng vẻ dụ dỗ Trịnh Ly cái này có thể cho công ty kiếm tiền đạo diễn, thậm chí chủ động nói tới hạ bộ phim đầu tư đề tài, này có nghĩa là Trịnh Ly cái này đạo diễn nghiệp giới địa vị lấy được trình độ nhất định tăng lên.

"Quyết định a!"

Trịnh Ly cười híp mắt nói.

Bây giờ nàng đang suy nghĩ hạ bộ tác phẩm cũng với Tiệp Ngư hợp tác điện ảnh phối nhạc bộ phận, thậm chí đem bản đầy đủ nội dung cốt truyện cho Tiệp Ngư nhìn cũng được, ngược lại bây giờ nàng ai cũng không nhận, liền nhận thức Tiệp Ngư khôi này nhi bằng hiệu.

Tần Châu, Tinh Mang phản ứng cũng rất nhanh, điện ảnh gần như chân trước mới kết thúc ra mắt, chân sau « cá lớn » âm nguyên liền đồng thời xuất hiện ở các đại âm nhạc phần mềm đề cử vị bên trên, cái này làm cho rất nhiều nhìn xong điện Ảnh Hậu đối kết vĩ ca khúc cảm thấy hứng thú người xem không phí sức liền tìm được bài hát này.

Mà Tinh Mang chủ quản bên trong phòng làm việc.

Lão Chu càng là sáng sớm liền canh giữ ở trước máy vi tính, chờ đợi « cá lớn » đánh giá cùng phản hồi, lấy hẳn nhiều năm kinh nghiệm đến xem, bài hát này tuyệt đối có đại bạo nổ có khả năng, bởi vì này nhiều chút âm nhạc đề cử vị chính là hẳn thúc giục tư nguyên bộ bên kia an bài.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Mới vừa lên tuyến năm phút, « cá lớn » lượng liền hỏa tốc đột phá ba chục ngàn, ca khúc bình luận khu, càng là náo nhiệt phi phàm ——

"Nhìn xong « Ngư Long Vũ » tới đánh thẻ!"

"Trên lầu thêm một!"

"Nguyên lai bài hát này kêu « cá lớn » , yêu yêu!"

"Còn chờ cái gì? Thử nghe cất giữ tam liên."

"Nghe khóc."

"Mọi người đều biết, này thủ ca khúc có một cái gần hai giờ mv."

"Sợ người bay xa đi, sợ người cách ta đi, càng sợ người, vĩnh viễn ngừng lại ở chỗ này, kết hợp điện ảnh nhìn, đoạn này ca từ thật quá thâm tâm."

" "

Không chỉ Fan phim ảnh, cũng có một chút người đi đường chú ý tới bài hát này, hơn nữa theo bài hát này, biết « Ngu Long Vũ » bộ phim này.

"Lại là điện ảnh ấn tượng khúc, làm ta muốn đi xem « Ngu Long Vũ » bộ phim này rồi."

"Nghe xong bài hát ta lập tức mua hai tờ vé xem phim, cuối tuần cùng bạn gái đi xem, bây giờ vạn sự đã sẵn sàng, còn kém một người bạn gái rồi."

"Ta muốn mang nữ thần đi xem! Xem chiếu bóng xong liền biểu lộ! Ta cả đời hạnh phúc phải dựa vào bộ phim này cùng bài hát này rồi!"

" "

Còn có người chú ý tới, « cá lớn » tác từ tác khúc cùng với soạn nhạc mấy lan đều viết "Tiện Ngu" tên.

Biểu diễn người Giang Quỷ là người mới, mọi người còn không quen tất. Nhưng Tiện Ngu lại không thể coi như là thuận người mới, không ít những người nghe đối với danh tự này còn có chút ấn tượng: "Tiện Ngu là không phải bài hát kia « Sinh Như Hạ Hoa » ca khúc sao?"

"Tiện Ngu? Tân Duệ Bảng đệ nhất cái kia?"

"Đúng đúng đúng, ta cũng chú ý tới người này."

"Cái này Tiện Ngu có chút lợi hại a, tháng trước mới vừa bắt lại Tân Duệ Bảng số một, tháng này lại tới thủ « cá lớn » , hơn nữa hai bài hát cũng phi thường phù hợp ta khẩu vị!"

" "

Nhìn những thứ này bình luận, lão Chu cười không ngậm miệng được. Mặc dù hẳn không xem phim, nhưng cũng có thể từ fan ca nhạc bình luận trung đoán được, « Ngu Long Vũ » điện ảnh chất lượng đại khái cũng không tệ lắm, cho ca khúc mang theo thật là lớn một lớp tuyên truyền.

"Hảo oa."

Lão Chu Mỹ tí tách suy nghĩ: "Lâm Uyên tốc độ phát triển quá kinh khủng, hẳn năm nay mới lên năm thứ hai đại học a, tiếp tục như vậy, có lẽ không tới thời gian mấy năm công ty Soạn nhạc bộ thì phải nhiều hơn nữa một vị vương bài Người viết ca khúc rồi!"

Làm việc bên trong.

Tuyệt đại đa số người mới muốn muốn thành là vương bài Người viết ca khúc, cơ bản đều phải tốn phí thập năm trở lên thời gian, nhưng Lâm Uyên lộ ra tiềm lực quá lớn, hẳn có lẽ căn bản không yêu cầu mười năm mài liền có thể trở thành công ty một tấm Tân Vương bài ——

Đây mới là để cho lão Chu mong đợi!

Chương 26: Tân bắt đùì

Có người hoan hỉ có người buồn. Baidu, càng rất dễ nhìn tiểu thuyết đọc miễn phí.

Ở lão Chu vui mừng khôn xiết thời điểm, Triệu Giác nhưng có chút lo âu, nàng một người ngồi ở bên trong phòng làm việc, bất an đi tới đi lui.

Tuần trước.

Nàng đem « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » phát cho Triệu Doanh Các.

Vốn tưởng rằng bài hát này vừa ra, Triệu Doanh Các cái này giống vậy họ Triệu bản gia, ngay lập tức sẽ đồng ý ký hợp đồng Tinh Mang!

Nhưng mắt thấy một tuần trôi qua rồi, Triệu Doanh Các bên kia, hay lại là không có động tĩnh gì.

Cái này làm cho Triệu Giác có chút nóng nảy.

Không nên a, dù là không phải là chuyên nghiệp nhân sĩ, Triệu Giác cũng có thể nghe được « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » là một bài hát tốt.

Nàng mới nghe lần thứ nhất thời điểm, liền bị tóm chặt lấy rồi lổ tai, phía sau nghe nhiều mấy lần, bài hát này cảm giác càng làm cho nàng trí nhớ sâu sắc.

Cho nên Triệu Giác cho là .

Bằng vào bài hát này chất lượng, hẳn đủ để đả động Triệu Doanh Các!

Nhưng mà Triệu Doanh Các bên kia chậm chạp không có trả lời, để cho Triệu Giác bắt đầu nghi ngờ, trong lúc nhất thời lo được lo mất.

Có phải hay không là bài hát này cũng không thể thành công đả động đối phương?

Còn là nói, Triệu Doanh Các đã ký những công ty khác?

Lo âu giữa, điện thoại của Triệu Giác bỗng nhiên vang lên, rõ ràng là nàng tâm tâm niệm niệm đọc Triệu Doanh Các đánh tới.

Đây là gọi điện thoại tới cự tuyệt ta?

Triệu Giác cau mày, nhận nghe điện thoại.

Bên đầu điện thoại kia, Triệu Doanh Các âm thanh vang lên, mang theo kiên định: "Ta đồng ý cùng Tinh Mang ký hợp đồng, ngưng ngưng, để cho ngài đợi lâu như vậy."

Triệu Giác sửng sốt.

Là không phải cự tuyệt ta?

Nàng rất nhanh liền lấy lại tinh thần, trong lúc nhất thời kinh hỉ vạn phần, tam công ty lớn cạnh tranh, Tinh Mang lấy được lại một lần nữa thắng lợi!

"Không việc gì."

Giọng nói của nàng đại độ đứng lên: "Nghĩ kỹ mới có thể làm quyết định, chúng ta nguyện ý chờ, vậy người đánh đoán lúc nào ký hợp đồng?"

"Ta tùy thời có rảnh rồi."

Triệu Doanh Các nghiêm túc nói: "Cứ dựa theo ngài trước nói lên kia phần hợp đồng đến, bất quá « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bài hát này, phải nhất định làm ta đệ nhất thủ đơn khúc phát hành, hi vọng công ty có thể giúp một tay thật tốt tuyên truyền. Baidu, càng rất dễ nhìn tiêu thuyết đọc miễn phí."

"Đây là nhất định."

Triệu Giác cười nói: "Chúng ta là một nhà rất chú trọng hiệu suất công ty, nếu như người có rảnh rồi lời nói, buổi chiều liền có thể tới công ty ký hợp đồng."

Triệu Giác cũng không muốn đêm dài lắm mộng.

"Không thành vấn đề."

Triệu Doanh Các trực tiếp đồng ý, suy nghĩ một chút lại bổ sung: "« Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bài hát này ta lần đầu tiên nghe thích, bài hát này thật phi thường thích hợp ta ."

"Được!"

Quả nhiên là không phải bài hát vấn đề, ta liền nói, Lâm Uyên bài này « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » chất lượng cao như vậy, làm sao có thể thất thủ!

"Vậy người chuẩn bị một chút lên đường đi."

Giờ phút này Triệu Giác tâm tình đã hoàn toàn biến chuyển, lại khôi phục lời lệ phong hành một mặt: "Ta sẽ để nhân ở dưới lầu đón người, hợp đồng sẽ ở người đến trước định ra tốt."

Bên kia nói: "Không thành vấn đề."

Cúp điện thoại sau đó, Triệu Giác rất cuộc yên tâm.

Nàng ngồi ở trên ghế, dự định nghỉ ngơi một chút, kết quả còn chưa ngồi nóng đít, bên ngoài đã có người gõ cửa.

"Vào."

"Triệu tỷ."

Đi vào nhân, là Triệu Giác tay hạ một cái nam tính người đại diện.

Không lúc này quá vị này người đại diện biểu tình có chút kích động: "Tê Châu bên kia điện thoại gọi đến, nói là muốn mời Giang Quỳnh đi tham gia « Ngư Long Vũ » điện ảnh tuyên truyền!"

"Giang Quỳnh?"

Triệu Giác hơi sửng sờ.

Tên này người đại diện giải thích: "Đây là ta tay hạ một người mới, nàng đoạn thời gian trước không phải là bị Tiệp Ngư lão sư chọn trúng, biểu diễn rồi Tiệp Ngư đặc biệt vì Tê Châu tuyển tranh điện ảnh « Ngư Long Vũ »"

sáng tác một bài âm tượng khúc mà, hôm nay bài hát này toàn bộ lưới phát hành, Internet phản hưởng khá vô cùng, cho nên Tề Châu bên kia muốn cho nàng lấy thân phận của ca sĩ đi cho điện ảnh tuyên truyền biểu diễn trọn vẹn."

Lại vừa là Lâm Uyên!

Triệu Giác lúc này mới nhớ tới, Lâm Uyên trước với chính mình muốn quá một người mới, nói là muốn lục một ca khúc, lão Chu trước kia cũng nói Lâm Uyên hoàn thành một cái đến từ Tề Châu đơn đặt hàng, xem ra chính là chỗ này thủ âm tượng khúc rồi.

"Bài hát danh tên gì?"

Triệu Giác đã mở ra máy truyền tin.

Đối phương trả lời: "Kêu « cá lớn » ."

Triệu Giác gật đầu một cái, truyền vào "Kêu cá lớn" ba chữ, suy nghĩ một chút lại cảm thấy không đúng chỗ nào, bất động thanh sắc đổi thành "Cá lớn", quả nhiên tìm được ca khúc.

Sau đó nàng trực tiếp đeo tai nghe lên, đem này thủ ca khúc nghe qua một lần.

Nghe xong, nàng trầm mặc thật lâu.

Người đại diện không nhịn được nhắc nhở nàng: "Triệu tỷ."

Triệu Giác lấy lại tinh thần, cười khờ nói: "Trước Lâm Uyên muốn lục bài hát này, ta không để ở trong lòng, trực tiếp cho hắn một chuỗi người mới tài liệu, khi đó ta thật không nghĩ tới, hắn muốn viết bài hát lại là « cá lớn » như vậy bài hát tốt."

"Cái này tất cả mọi người không nghĩ tới."

Tên này người đại diện cười tỏ ra là đã hiểu, sau đó nói: "Ngoại trừ Tề Châu bên kia, vừa mới còn có thật nhiều với công ty chúng ta có hợp tác lâu dài nhãn hiệu phương cũng gọi điện thoại tới, nói là muốn mời Giang Quỳ đi tham gia bọn họ hoạt động, hơn nữa chỉ đích danh liền muốn nàng hát bài này « cá lớn » , cho nên ta muốn với ngài xin phép một chút nên làm như thế nào."

"Nói như vậy ."

Triệu Giác ngắt đầu: "Giang Quỳ phát hỏa?"

Người đại diện gật đầu một cái, lại vừa là hưng phấn lại vừa là cảm khái nói: "Từ mỗi cái thương gia nhiệt tình mời đến xem, Giang Quỳ đúng là phát hỏa, bằng không một cái Tiểu Tân nhân ai ký tên của nàng, nàng đây là quá giang Tiệp Ngự lão sư Đông Phong, hiệu quả không thua gì trước mượn Tân Duệ Bảng hạng nhất thân phận xuất đạo người mới Tôn Diệu Hỏa, ngài yên tâm, ta sau này nhất định sẽ thật tốt mang nàng, không lãng phí lần này Tiệp Ngự lão sư cấp cho cơ hội."

Triệu Giác là Thủ Tịch người đại diện.

Thủ Tịch người đại diện tổng lãnh công ty kinh doanh sự vụ, cơ bản không mang theo nghệ sĩ, có thể để cho Triệu Giác tự mình mang, hoặc là đại bài, hoặc là Triệu Giác rất coi trọng người mới.

Mà ở Triệu Giác trở xuống, là thật nhiều tiểu người đại diện, Những thứ này tiểu người đại diện, mang cơ bản cũng là người mới, người mới khởi bước chật vật, cho nên những thứ này tiểu người đại diện, thời gian trải qua cũng không dễ dàng.

Vì vậy.

Mỗi một tiểu người đại diện cũng mong đợi chính mình mang người mới tâu hồng, bởi vì chính mình mang nghệ nhân hỏa rồi, người đại diện mới có thể đi theo kiếm tiền!

"Được!"

Triệu Giác đứng lên.

Hôm nay là song hỷ lâm môn!

Đầu tiên là Triệu Doanh Các đồng ý với Tinh Mang ký hợp đồng; lại chính là mình phía dưới không giải thích được phát hỏa cái Tiểu Tân nhân, lại trực tiếp nhảy quá Tân Nhân Quý, thông qua phương thức như vậy tâu hồng, !

Hơn nữa .

Này hai chuyện vui toàn bộ bởi vì Lâm Uyên!

Này đứa bé, đơn giản là chính mình phúc tinh!

"Lập tức để cho tuyên truyền bộ theo vào."

Có người mới phát hỏa, công ty khẳng định được đẩy một cái, cơ hội như vậy cũng không bắt được, Tinh Mang cũng ủng hộ là Tần Châu tam đại giải trí một trong công ty rồi.

Nói cái gì "Xin ý kiến" đều là mượn cớ.

Trước mắt cái này tiểu người đại diện tìm chính mình, mục đích chân chính, chắc cũng là muốn vì Giang Quỳnh tranh thủ được công ty phương diện này ủng hộ, bất quá Triệu Giác sẽ không điếm phá chính là, mọi người cũng là vì chính mình nghệ sĩ, làm như vậy dễ hiểu.

"Minh bạch."

Mục đích đạt thành, người đại diện nụ cười bộc phát xán lạn: "Cám ơn Triệu tỷ!"

"Ngoài ra ."

Triệu Giác nói: "Giang Quỳnh phải nhất định ưu tiên Tề Châu đang trong kỳ hạn, « cá lớn » là Tề Châu tiêu tiền định chế tác phẩm, chúng ta muốn phục vụ tốt cuộc, nếu không sẽ ảnh hưởng đến công ty chúng ta tiếng tăm, sau này còn trông cậy vào Tề Châu bên kia nhiều tới nhiều chút đơn đặt hàng đây."

"Không thành vấn đề!"

Người đại diện miệng đầy đáp ứng nói.

Triệu Giác chợt có chút áo não nói: "Thực ra bây giờ ta cũng hơi hận thả Lâm Uyên đi! Để cho hắn ở tại nghệ sĩ bộ cũng được a, người nói chúng ta lớn như vậy một cái ngành chẳng lẽ còn không nuôi nổi hắn sao, bồng dung để cho kia Chu Thụy mình kia lão gia hỏa chiêm thiên đại tiện nghi!"

Người đại diện: " ."

Đại lão lúc này chuyện không tới phiên hắn chen miệng.

Bất quá Triệu Giác cũng chính là nhờ nước bọt đôi câu, nàng muốn thật ở nghệ sĩ bộ bầu như vậy cái tiềm lực to lớn Người viết ca khúc không thả, chỉ sợ lão Chu phải đi Boss kia cáo hắc trạng.

"Tiện Ngu ."

Tên này người đại diện trong lòng hơi động, âm thầm suy nghĩ:

Vị này hình như là Soạn nhạc bộ tân bắt đầu a . Đầu tiên là lên đỉnh Tân Duệ Bảng thành tựu Tôn Diệu Hỏa . Sau đó lại thành tựu chính mình dưới cờ Giang Quỳ . Nhậm chức lúc này mới ngắn ngủi hai tháng công phu đi . Đã liên tiếp thổi cho nổi tiếng hai cái người mới .

Chương 27: Tức run lạnh

Sau đó một tuần.

Điện ảnh « Ngư Long Vũ » phòng bán vé số liệu kéo dài lên cao xu thế hỉ nhân.

Mà « cá lớn » làm điện ảnh ấn tượng khúc, nhiệt độ càng là không ngừng lên men, bị càng ngày càng nhiều nhân sở ưa thích.

Tần Nghệ làm liên quan viện giáo, tự nhiên cũng là trước tiên chú ý đến này thủ ca khúc.

Sân trường diễn đàn cùng với các hệ nhóm lớn nhóm nhỏ bên trong, liên quan tới bài hát này thảo luận không phải số ít.

Nhất là trong sân trường thanh nhạc hệ học sinh, lần này rất là kích động:

"Nhìn thấy không, ưu tú biểu diễn, đối với ca khúc tâm quan trọng, cũng là không cần nói cũng biết!"

Tần Nghệ là nghệ thuật viện giáo.

Nơi này môi trường sinh thái tương đối gần như chuyên nghiệp tính, cho nên Soạn nhạc tâm quan trọng, một mực nếu so với biểu diễn cao, trước « Sinh Như Hạ Hoa » đại hỏa càng là có hơn nửa trường học học sinh đều tại hô to ——

"Khúc cha mang bay!"

"Khúc cha Carrey!"

"Phòng thu âm xuyên con chó cũng có thể hỏa!"

Chúng ta Tôn Diệu Hỏa học trưởng không sĩ diện sao!

Ngược lại thanh nhạc hệ bọn học sinh nhìn những thứ này bài post, giận đến là cả người phát run, trời nóng bức toàn thân mồ hôi lạnh, tay chân lạnh như băng.

Soạn nhạc hệ đám kia tôn Tử Thái mẹ nó ưu việt.

Bọn họ thanh nhạc hệ lúc nào mới có thể đứng đứng lên?

Không nghĩ tới, phản kích máy lại nhanh như vậy, đã tới rồi!

Đồng dạng là Tiện Ngư tác phẩm, nhưng lần này « cá lớn », có thể không phải ai cũng có thể biểu diễn ca khúc, Giang Quý giọng nói, đối bài hát này thêm được không thể nghi ngờ, cũng vì vậy, Tần Nghệ thanh nhạc hệ bọn học sinh khô dậy rồi!

Soạn nhạc hệ ưu việt quán.

Làm sao có thể mặc cho thanh nhạc hệ phách lối?

Rất nhanh thì một nhóm bài post đi ra phản bác thanh nhạc hệ.

"Các người biết cái gì gọi là quan phương chế tác riêng sao?"

"Các người biết bài hát này hook có nhiều tuyệt diệu sao?"

"Các người biết bài hát này nhịp điệu muốn phù hợp điện ảnh nội dung cốt truyện có bao nhiêu khó khăn được sao?"

"Các người biết không, đối với khúc cha mà nói ấn tượng khúc thuộc về chế tác riêng loại ca khúc, phong cách cùng nơi liền trực tiếp bị hạn chế chết, tương đương với mang cùm khởi vũ, có thể khúc cha dĩ nhiên ở tiểu cơ cấu bên trong viết ra một ca khúc như vậy, đơn giản là hoàn mỹ cấp biểu hiện!"

" "

Còn có Soạn nhạc hệ học sinh gần như đánh cuộc tôn nghiêm, nghiêng hết mình đại học kiến thức, từ kỹ thuật tầng diện độ sâu phân tích « cá lớn » bài hát này Soạn nhạc rốt cuộc có bao nhiêu trâu bò:

"Bài này « cá lớn » chủ bài hát bộ phận lấy cấp vào làm chủ, xen lẫn nhảy vào, trong đó thủ câu dùng liên tục cấp vào, tạo thành rất mạnh thúc đẩy tính, liên tục cấp vào khoảng cách đạt tới một cái bát độ, chủ bài hát bộ phận là điển hình Ngũ Thanh điệu, giản lược mà không Giản Dịch, ngu!"

Thanh nhạc hệ dần dần suy thoái.

Soạn nhạc hệ lại thảo luận bộc phát nóng nảy trào dâng.

"Đề cho ta cảm thấy được bội phục là, bài hát của này dùng đến nhịp điệu phát triển thủ pháp vô cùng phong phú, trong đó bao gồm nghiêm khắc lặp lại còn có biến hóa lặp lại cùng với dẫn thân cùng phương pháp tu từ thậm chí còn khuôn mẫu vào vân vân thủ pháp."

" Ừ."

"Bản khúc bộ phận cao trào, rất nhiều cú sốc tỷ lệ, như mi-sol-do- tử-mi, mi- re-do- l A-do, re-mi-la, ngoài ra, bản khúc trung xuất hiện cú sốc phần lớn đều có hướng ngược lại dự bị."

"Biểu diễn đều là có sẵn Khúc Phổ, nhưng những thứ này muốn đốt chết khúc cha bao nhiêu tế bào não?"

"Bài hát này 4, 10, 16 vui câu là cùng một cái nhịp điệu đoạn phim, điệp khúc bộ phận cũng dùng nghiêm khắc lặp lại thủ pháp, cho nên nghe vào mới có thể như vậy ưu mỹ, tới và bộ âm phân, bài hát này đã trực tiếp siêu thần không giải thích."

" "

Thanh nhạc hệ hoàn toàn tháo chạy.

Cũng may Soạn nhạc hệ chỉ là vì bảo trì khúc cha cao quý.

Một hồi phân tích sau đó.

Bọn họ cũng không có hủy bỏ biểu diễn bộ phận tăng thêm: "Dĩ nhiên Giang Quỳnh hát rất tốt, dùng trò chơi tới tỷ dụ đi, nếu như nói lần trước Tôn Diệu Hỏa học trưởng là nằm thẳng lời nói, như vậy lần này Giang Quỳnh chính là cái kia mở một dạng nhân, nàng mở ra một tốt một dạng, Nhưng một dạng chiến thắng lợi vẫn dựa vào khúc cha nỗ mạnh phát ra."

"Ta phải nói, bài hát này có thể thành công, viết lời bộ phận cũng không thể bỏ qua công lao!"

Tần Nghệ cũng không chỉ có tiếng Nhạc Hòa Soạn nhạc chuyên nghiệp, còn có viết lời liên quan chuyên nghiệp, cũng coi là Tần Châu cái này âm nhạc chi hương đặc sắc.

Bây giờ Soạn nhạc hệ và thanh nhạc hệ cũng giết đỏ mắt rồi.

Viết lời chuyên nghiệp học sinh làm sao có thể thờ ơ không động lòng?

Mỗi viết lời chuyên nghiệp học sinh mở topic nói: "Sợ người bay xa đi, sợ người cách ta đi, lại sợ người vĩnh viễn ngừng lại ở chỗ này, câu này các người không cảm thấy ác sao? Ngắn ngủi một câu nói, vừa viết ra Bạch Long cùng cô bé giữa nhỏ Diệu Tâm cảnh, phù hợp truyện tranh điện ảnh ý cảnh, cũng viết ra vô số nhà trường chúng ta đối với hài tử kỳ vọng, các người suy nghĩ một chút có bao nhiêu phụ huynh là vừa hi vọng hài tử có thể giương cánh bay cao, lại không nở bỏ hài tử rời đi chính mình?"

"Thơ một loại văn tự!"

Có viết lời chuyên nghiệp học sinh bổ sung: "Ấn tượng khúc cần ca từ hình ảnh, ở bài hát này từ đặc được đến rồi đây đủ hiện ra, phong phú đồng thời lại không thiếu động lòng người chi tiết, từ rộng lớn cảnh tượng giao qua nhãn nhụy tình cảm, tràn đầy chúng ta Lam Tinh truyền thống văn hóa mỹ cảm."

Âm nhạc loại chuyên nghiệp cũng náo nhiệt như thế.

Ngay cả soạn nhạc hệ cũng không nhịn được cảm một cước: "Ca khúc cùng biểu diễn đều là cực tốt, nhưng các người ngàn vạn lần chớ bỏ quên soạn nhạc đối này thủ ca khúc tầm quan trọng, bài hát này khí Nhạc Hòa nhịp trống phối hợp, lại không cướp người âm thanh linh hoạt kỳ ảo bộ phận, thậm chí ngay cả ca sĩ tức âm thanh đều có nhạc khí phối hợp, đơn giản là hồn nhiên thiên thành."

Soạn nhạc hệ có lời giải thích:

Soạn nhạc giống như thợ hóa trang, phụ trách đem ca khúc ăn mặc thật xinh đẹp, lợi hại soạn nhạc có thể như đỉnh cấp thợ hóa trang, đem một cái vốn không đẹp để nhân ăn mặc rất tươi đẹp.

Bất quá .

Vô luận trên địa cầu hay lại là Lam Tinh, soạn nhạc địa vị cũng yếu hơn Soạn nhạc cùng biểu diễn, đã từng có nhân hỏi soạn nhạc đại sư chung Tinh Minh, lúc nào soạn nhạc mới có thể đứng đứng lên, chung Tinh Minh trả lời là: "Muốn dựa vào tự chúng ta cố gắng."

Nói tới đây chi tâm chua không cần nói cũng biết.

Nhưng thảo luận một vòng, một cái xem náo nhiệt không phải là âm nhạc hệ học sinh mới không nhịn được nói một câu: "Có thể là các người thảo luận nửa ngày, ngoại trừ biểu diễn bộ phận bên ngoài, bài hát này viết lời cùng Soạn nhạc cùng với soạn nhạc, đều là Tiệp Ngự một người a."

Âm nhạc hệ tập thể: " . "

Với là tất cả tranh luận trong nháy mắt tan thành mây khói, mọi người thảo luận tiêu điểm tập trung đến Tiệp Ngự trên người người này: "Vị này tân nô ra khúc cha thật có ít đồ a, ca khúc đảm nhiệm thì coi như xong đi, tổng cộng phát hai bài hát, còn mẹ nó liền soạn nhạc cũng không buông tha."

"Đây là vương bài tiết tấu chứ ?"

"Không ra vài năm Tiệp Ngự nhất định vương bài!"

"Này mẹ nó còn cần người tới dự ngôn?"

Một cái Soạn nhạc hệ học sinh than thở: "Lần trước thi xong « Sinh Như Hạ Hoa » ta đã bắt đầu kháng cự Tiệp Ngự rồi, nhưng hần bài hát mới vừa ra tới ta còn là thí điền thí điền thôi lên."

"Trên lầu thêm một."

"Ta và các người bất đồng, lần trước các người cuồng xuy Tiệp Ngự ta lại lo lắng hần chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, dù sao ai cũng có linh cảm nhận nhịp thời điểm, nhưng bài này mới ra tới « cá lớn » chứng minh, hần trình độ quả thật rất trâu."

"Ai bảo Tần Châu là âm nhạc chi hương?"

"Tần Châu giới âm nhạc liền là nhân tài đông đúc!"

Vì vậy, này cổ cảm giác ưu việt từ Soạn nhạc hệ tầng diện, đưa lên đến toàn bộ Tần Châu tầng diện, không cần biết cái nào chuyên nghiệp, cũng cảm giác mình lại được rồi.

Chương 28: Văn hóa mở ra

Liên Tàn Châu nghệ thuật học viện cũng ở thảo luận « cá lớn », Tàn Châu các đại giải trí công ty đương nhiên sẽ không chú ý không tới, ngay cả một ít đại đại Tiểu Tiểu giải trí truyền thông cũng bắt đầu bản tin bài hát này liên quan tin tức.

"Gần đây có bộ phim rất hỏa."

Mỗ đương tiết mục giải trí bên trên, người chủ trì treo chuyên nghiệp nụ cười nói: "Bộ phim này gọi là « Ngư Long Vũ », trước mắt phòng bán vé đã đột phá tám cái trăm triệu, mà theo bộ phim này hồng hỏa, bộ phim này ấn tượng khúc cũng hoàn toàn Internet —— "

"Ta không nói trước bài hát danh."

"Rất nhiều người hẳn cũng còn nhớ tháng mười một Tân Nhân Quý thịnh huống đi, Tân Duệ Bảng bên trên những người mới chém giết thảm thiết, cuối cùng từ một hạng nhất vì « Sinh Như Hạ Hoa » ca khúc đoạt được hạng nhất, bài hát này thậm chí đánh bại lúc ấy tiếng hô cực cao Tiên Tinh Vũ, mà bài hát này chế, đó là chúng ta hôm nay cái đề tài này nhân vật chính, Tiện Ngư!"

Đúng rất nhiều người đã đoán được."

"Bài này tên là « cá lớn » ấn tượng khúc, đồng dạng là ra từ lúc vị này Soạn nhạc người mới Tiện Ngư tay, rất nhiều người nghe xong cá lớn sau đó đều bị bài hát này cho chinh phục, dưới tình huống như vậy chúng ta rất khó không chú ý đến Tiện Ngư vị này chế."

"Mọi người nhất định thật tò mò."

"Mới gần hai tháng, lại liên tiếp viết ra hai thủ bạo nổ khoản ca khúc, này vị đến từ Tinh Mang Soạn nhạc giới người mới Tiện Ngư, có phải hay không là quá mạnh mẽ một ít, dù là ở chúng ta Tàn Châu ưu tú như vậy người mới cũng là rất ít thấy ."

Ba tháp.

Tàn Châu tam đại giải trí một trong công ty Huyền Lạn Ngân Quang nội bộ, Thủ Tịch người đại diện Tịch Mỹ cầm lên hộp điều khiển từ xa, tắt đi tường lên ti vi.

Lúc này.

Nàng trợ lý hoang mang rối loạn chạy vào hô: "Xảy ra chuyện, tở, xảy ra chuyện! Đại sự không ổn a!"

"Trời sập sao?"

Tác phong cương quyết hình như là Tần Châu tam đại giải trí công ty Thủ Tịch người đại diện chung nhau đặc sắc, Tịch Mỹ cũng là người như vậy, nàng thậm chí nếu so với Triệu Giác lạnh hơn một ít: "Đem thử hỏn hỏn đều rồi nói nữa."

"Phải!"

Trợ lý cho mình thuận khí, đợi trở nên bằng phẳng, mới thấp giọng nói: "Tinh Mang vừa mới quan tuyên, Triệu Doanh Các theo chân bọn họ ký hợp đồng!"

"Cái gì!"

Tịch Mỹ sắc mặt đột nhiên cứng ngắc, chột mị lên con mắt: "Nàng lại lựa chọn Tinh Mang, người biết đạo cụ thể nguyên nhân sao?"

"Có một tin đồn."

Tên này trợ lý run sợ trong lòng nói: "Ta theo Tinh Mang một cái nhân viên nội bộ là bạn học, hẳn tiết lộ nói, hình như là bởi vì Tiệן Ngu, bất quá nguyên nhân cụ thể ta còn không rõ ràng lắm."

"Lại vừa là Tiệן Ngu?"

Ánh mắt của Tịch Mỹ có chút chột lóe.

Cướp đi Tân Duệ Bảng số một, Tiệן Ngu không để cho nàng để ý, dù sao ai cũng có linh quang chột lóe thời điểm, này tại hành nghiệp nội cũng không hiểm thấy.

Gần đây.

Ấn tượng khúc « cá lớn » phát hỏa, Tiệן Ngu mới hơi chút để cho Tịch Mỹ chú ý một chút, nhưng cũng chẳng qua là cảm thấy đây là một thiên phú không tệ người mới mà thôi.

Có thể nàng không nghĩ tới.

Mình muốn bắt lại Triệu Doanh Các, lại cũng bởi vì Tiệן Ngu mà gia nhập Tinh Mang, cái này không khỏi không để cho Tịch Mỹ coi trọng: "Xem ra Triệu Giác là đào được một cái không tệ mầm non a."

Ngoại giới đối với « cá lớn » thảo luận, Lâm Uyên cũng biết Đạo Nhất nhiều chút, bởi vì hẳn chỗ lớp học bầy bên trong, thường thường có người chia sẻ bài hát này, thậm chí có nhân suy đoán bài hát này có thể hay không lần nữa trở thành đề thi, cũng may lão sư có chút lương tâm, không có tiếp tục hủy diệt mọi người đối bài hát này yêu thích.

Thảo luận nhiều người nói rõ bài hát hỏa.

Lâm Uyên bắt đầu có chút mong đợi rồi, không biết « cá lớn » trước mắt mới chỉ, mang đến cho mình bao nhiêu danh vọng giá trị?

Hắn gọi ra rồi hệ thống, trước mắt nhất thời xuất hiện mấy dòng chữ màn:

【 tuổi tác: 19 】

【 tuổi thọ: 27 】

【 hội họa: 45 】

【 văn học: 105 】

【 âm nhạc: 264 94 】

Bởi vì văn học cùng hội họa vẫn không thay đổi, cho nên tổng hợp bộ phận danh vọng hệ thống đã lười cho thấy.

Tiếng nhạc ngấm còn đang không ngừng đề cao,

Tốc độ tăng lên ngược lại là cùng Lâm Uyên tưởng tượng không sai biệt lắm, trước mắt đã đến gần ba chục ngàn rồi.

"Nhưng là khoảng cách triệu danh vọng còn kém rất nhiều."

Lâm Uyên cau mày, lại nhìn mắt thương khổ, còn lại hai cái Thanh Đồng bảo rương.

Trên tay bài hát đã dùng hết rồi, Lâm Uyên phải bỏ sung một chút mới có thể mở ra đến tiếp sau này công việc, vì vậy hắn nói: "Mở ra hai cái bảo rương."

【 chúc mừng kí chủ lấy được bài hát « Hồng Mân Côi » 】

【 chúc mừng kí chủ đạt được đặc thù loại tiêu thuyết « Võng Vương » 】

Hai cái bảo rương mở ra.

Thứ nhất bảo rương không ra ngoài dự liệu khai ra ca khúc.

Nhưng cái thứ 2 bảo rương, nhưng là khai ra kỳ quái đồ.

Lâm Uyên hỏi: "« Võng Vương » là cái gì tiêu thuyết? Thế nào ta chưa từng nghe qua?"

Hệ thống giải thích:

"Đây là hệ thống y theo Lam Tinh Tàn Châu trung học đệ nhị cấp bối cảnh, bắt chước kinh điển hoạt hình « Tennis vương tử » soạn lại mà thành một trăm vạn chữ tiêu thuyết, giảng thuật một đám nhiệt tình Tennis học sinh trung học đệ nhị cấp truy đuổi Tennis mơ mộng cố sự, vừa có thanh xuân cùng mê mang lại có nhiệt huyết cùng cảm động, đồng thời bộ này tiêu thuyết hay lại là Lam Tinh trước mắt tương đối khan hiếm vận động thi đấu loại đề tài, hoàn mỹ trả lại như cũ hoạt hình tinh hoa nội dung cốt truyện, kí chủ bây giờ có thể tiến hành tốc độ ánh sáng đọc lấy kiểm nghiệm chất lượng."

Đem hoạt hình đổi thành tiêu thuyết?

Cố sự bối cảnh cũng được Lam Tinh?

Bình thường không đều là đem tiêu thuyết soạn lại thành Manga sao?

Hệ thống này lại phương pháp trái ngược, dung hợp Lam Tinh bối cảnh, đem một bộ kiếp trước đại nhiệt hoạt hình đổi thành rồi một trăm vạn chữ tiêu thuyết phiên bản .

"Đọc. "

Lâm Uyên đáy lòng mặc niệm một tiếng.

Trong đầu của hắn lập tức nhiều hơn một nhóm nội dung cốt truyện.

Dựa theo hệ thống giới thiệu, những thứ này nội dung cốt truyện cùng hoạt hình « Tennis vương tử » nội dung cốt truyện tương tự độ cao đạt đến 80% ,

chẳng khác gì là đem nguyên tác tinh túy cũng giữ lại, đồng thời văn tự phong cách lại phi thường phù hợp Lam Tinh độc giả đọc thói quen, hơn nữa nội dung cốt truyện cùng tiết tấu tựa hồ cũng tương đối rắn chắc, rất phù hợp thật thể xuất bản tiêu chuẩn ——

Đều là hệ thống tự biên tự diễn.

Nguyên lai đây chính là đặc thù loại tiểu thuyết hàm nghĩa?

Ân, quả thật có chút đặc thù, bởi vì « Tennis vương tử » bộ này truyện tranh, là do Manga soạn lại, dường như căn bản không có gì tiểu thuyết bản, ngược lại là kiếp trước liên quan cùng nhân văn không ít.

"Đình đông."

Hệ thống vang lên: "Chúc mừng kí chủ kích phát nhiệm vụ mới, hi vọng kí chủ năm nay kết thúc trước ở văn học lĩnh vực lấy được nhất định kiến thụ."

【 nhiệm vụ danh xưng: Phát triển toàn diện 】

【 nội dung nhiệm vụ: Siêu Tân Tinh đại thưởng sắp tới, mời kí chủ sắp tới sắp đến Siêu Tân Tinh yêu cầu viết bài trung thành công phát hành « Vồng Vương » bộ này tiểu thuyết cũng thực hiện văn học loại danh vọng giá trị vượt mười ngàn mục tiêu 】

【 quest thưởng: Ba cái Thanh Đồng bảo rương 】

Lâm Uyên tinh thần chấn động, rốt cuộc lại có nhiệm vụ mới xuất hiện, hơn nữa lần này, có ba cái Thanh Đồng bảo rương làm quest thưởng!

"Tiếp nhận."

Lâm Uyên không chút do dự nhận nhiệm vụ.

Xem ra tiểu thuyết cung cấp danh vọng là đoán ở văn hóa loại ——

Có thể mở ra văn hóa đôi Lâm Uyên mà nói là một chuyện tốt nhi, nhiều con đường gom danh vọng, hẳn có thể sớm một chút giải quyết chính mình nguy cơ sinh tử.

Đúng rồi.

Hệ thống nhắc tới "Siêu Tân Tinh", Lâm Uyên luôn cảm thấy có chút quen tai, trước thật giống như trước nghe Hạ Phần cùng Giản Dịch tán gẫu qua?

// Hồng môn cô <https://youtu.be/iwWIZ18WU8Y>

Chương 29: Sinh không gặp thời

Không hiểu liền hỏi ——

Lâm Uyên lập tức lên net Siêu Tân Tinh tin tức liên quan.

Nhìn xong Lâm Uyên mới biết, nguyên lai cái gọi là Siêu Tân Tinh, là do Tần Châu tứ đại xuất bản phương một trong, Ngân Lam Thư Khố tổ chức Tiểu Thuyết Gia người mới đại thưởng.

Hàng năm làm một lần.

Người mới này đại thưởng chỉ lấy một ít thanh xuân ảo tưởng loại đề tài tiểu thuyết gửi bản thảo.

Vì vậy trận đấu độc giả mục tiêu đoàn thể nghiêm khắc hạn chế ở ba mươi tuổi trở xuống, không thôi cái quần thể này làm độc giả mục tiêu tiểu thuyết đề tài cũng sẽ Ngân Lam Thư Khố bị chặn ngoài cửa ——

Người trẻ tuổi mới là giải trí tiêu phí chủ lực.

Thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết, ở Tần Châu là được hoan nghênh nhất loại hình!

Ở rất nhiều nhiệt tình tiểu thuyết người trẻ tuổi trong tâm khảm, thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết địa vị cao vô cùng!

Quan trọng hơn là .

Thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết rất thích hợp soạn lại thành hoạt hình cùng trò chơi, giá trị tiềm ẩn cao vô cùng.

Cho nên để cắt lấy có chút tuổi trẻ độc giả, tương tự người mới đại thưởng, thực ra rất nhiều xuất bản công ty cũng sẽ tổ chức.

Trong đó Ngân Lam Thư Khố Siêu Tân Tinh, là Tần Châu sức ảnh hưởng lớn nhất người mới đại thưởng một trong, chỉ cần đi vào Siêu Tân Tinh đại thưởng Top 5 liền có thể được tiểu thuyết xuất bản cơ hội, trở thành danh xứng với thực Tiểu Thuyết Gia.

Đương nhiên rồi.

Này không phải nói Tần Châu chỉ có thanh xuân ảo tưởng loại đề tài tiểu thuyết.

Ở văn hóa nghệ thuật hết sức phát đạt Lam Tinh, mỗi một loại hình tiểu thuyết cũng có rất lớn thị trường không gian, bất quá các loại khác hình tiểu thuyết tự nhiên có còn lại gửi bản thảo con đường ——

Những thứ này tác phẩm cùng thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, thuộc tính hoàn toàn bất đồng.

Giống như điện ảnh cùng mảng kinh doanh như thế, mặc dù tất cả mọi người là điện ảnh công phu, nhưng mọi người vòng, đồng thời xuất hiện thực ra cũng không sâu.

Cứ như vậy, sự tình đơn giản.

Lâm Uyên trực tiếp một chút trên thị trường chính lưu hành thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết.

Hắn muốn nhìn một chút Tần Châu giờ châu đang chảy đi cái gì phong cách. Dù sao coi như là thanh xuân ảo tưởng bốn chữ, kỳ hạ có thể bao hàm tiểu thuyết, cũng là nhiều vô cùng.

Kết quả hẳn phát hiện ——

Tần Châu thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, phần lớn lấy Dị Giới mạo hiểm làm chủ.

Những thứ này tiểu thuyết nhân vật chính, thường thường đều là bình thường không có gì lạ học sinh, bọn họ mở đầu xuyên việt đến dị thế giới, đạt được kim thủ chỉ.

Sau đó cố sự giảng thuật các nhân vật chính một bên dựa vào kim thủ chỉ đánh quái, một bên nhận biết đủ loại kiểu dáng muội tử, hơn nữa không ngừng công lược những thứ này muội tử, cuối cùng đánh bại Ma Vương, thành lập một cái đại hậu cung cố sự.

Cũng có đem cố sự trọng tâm đặt ở nhiệt huyết tầng diện.

Còn có một chút không xuyên qua đến Dị Giới, bọn họ đem cố sự bối cảnh trực tiếp đặt ở đô thị, an bài nhân vật chính nắm giữ siêu năng lực loại, ngược lại vừa coi cảm cũng mạnh nhất.

Hình dung như thế nào đây?

Có điểm giống kiếp trước Internet văn đàn kiểu, vừa giống như kiếp trước Nghệ Hồng Quốc lưu hành nhẹ tiểu thuyết.

Hai người kết hợp với nhau, chính là Tần Châu những thứ này hấp dẫn thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết đại thể diện mạo.

Lâm Uyên còn cố ý một chút, muốn nhìn một chút thanh xuân ảo tưởng loại trong tiểu thuyết có cái nào vận động thi đấu loại đề tài.

Kết quả hẳn ngạc nhiên phát hiện, loại này đề tài ít lại càng ít!

Thỉnh thoảng có như vậy mấy quyển át chủ bài vận động thi đấu, thành tích cũng là nửa chết nửa sống ——

Thi đấu loại thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết, cơ hồ là một cái hoàn toàn trống không lĩnh vực!

Giờ khắc này Lâm Uyên bỗng nhiên có chút minh bạch hệ thống tại sao phải cho chính mình một quyển « Võng Vương » rồi.

Đây là muốn chính mình điền vào trên thị trường đề tài trống chỗ.

Đối với Tần Châu tiểu thuyết thị trường mà nói, « Võng Vương » lựa chọn tài có thể nói mới mẽ độc đáo, bất quá mới mẽ độc đáo cùng thời điểm có

nghĩa là bộ này tiểu thuyết lựa chọn sáng tác phương hướng phi thường lãnh môn.

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút lo lắng.

Mặc dù « Võng Vương » coi như là thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết không sai, nhưng như vậy một cái lãnh môn đề tài thật có thể để cho chính mình hoàn thành văn học loại danh vọng vượt mười ngàn nhiệm vụ sao?

Cũng không ai biết « Võng Vương » tiền cảnh như thế nào, Lâm Uyên chỉ có thể yên lặng chờ đợi Siêu Tân Tinh ghi danh con đường mở ra.

Cuối tháng.

Hắn lại đi tới công ty.

Mới vừa vào đầu mười Soạn nhạc ngành, các đồng nghiệp rối rít chúc mừng hắn « cá lớn » thành công, hiển nhiên tất cả mọi người nghe qua ca.

Ngô Dũng càng là giơ ngón tay cái lên:

"Ta trước còn nói « cá lớn » loại này lệch chế tác riêng hướng ấn tượng khúc hơn phân nửa hòa không được, không nghĩ tới người quay đầu liền đem ta mặt đánh."

"Ta không có."

Lâm Uyên lập tức chối.

Ngô Dũng đứng tại chỗ trầm tư thật lâu mới hiểu Lâm Uyên nào đường về, trong lúc nhất thời dở khóc dở cười: "Ta nói là không phải cái kia đánh mặt "

Không quân quít cái này.

Ngô Dũng ngồi vào Lâm Uyên bên cạnh, vẻ mặt tiếc hận nói: "Thực ra « cá lớn » hay lại là sinh sai lầm rồi tháng, nếu không lấy bài hát này chất lượng khẳng định còn có thể xông lên vừa xông."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Sinh sai lầm rồi tháng?"

Ngô Dũng cũng ngăn người: "Người nên không phải không biết chứ?"

Lâm Uyên phản ứng nói rõ hết thấy, tiểu tử này còn thật không biết.

Ngô Dũng chỉ có thể với hắn giải thích: "Chúng ta Tân Châu là không phải mỗi tháng cũng sẽ đổi mới bài hát mới bảng sao? Cho nên tuyệt đại đa số đổi bài hát mới bảng có ý tưởng ca sĩ cũng sẽ ở đầu tháng nhất hào phát bài hát, leo lên bảng danh sách này, được đến đại chúng chú ý sẽ cao hơn."

Lâm Uyên gật đầu.

Ca sĩ môn cũng sẽ chọn nhất hào phát bài hát, chuyện này hắn vẫn biết, bất quá hắn vẫn không có thâm nguyên nhân cuối cùng.

Nguyên lai là vì đánh bảng?

Ngô Dũng thở dài nói: "Vôn là « cá lớn » là có hi vọng xông lên bài hát mới bảng, mặc dù bài hát này phát hành thời điểm, đã là tháng mười hai nguyệt trung rồi, nhưng không ngăn được bài hát này chất lượng tốt a —— "

Lâm Uyên nói: "Nhưng là đây?"

Ca khúc nhiệt độ cao thấp, quan hệ đến hãnh danh vọng giá trị đạt được, cho nên hãnh đối với cái này cái vẫn là rất quan tâm, .

"Nhưng là!"

Ngô Dũng buông tay: "« cá lớn » sai sinh ở tháng mười hai, tháng mười hai là ngục độ khó a! Hàng năm tháng này phần, đều sẽ có chừng mấy vị Ca Vương Ca Hậu làm cuối năm thành tích chạy nước rút, cho nên bài hát mới bảng chém giết rất kịch liệt, hơn nữa người bài hát này kéo tới nguyệt trung mới chính thức phát hành, thời gian quá ngắn căn bản sát không vào đi, cho nên bây giờ chỉ xếp hạng tên thứ mười ba."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ: "Bài hát mới bảng ở đâu?"

Ngô Dũng cười khở: "Người thật đúng là một thuần Tiểu Bạch, ta dạy cho người, bây giờ người lục soát một chút Tần Châu âm nhạc, trong này đều là quan phương chế tác bảng danh sách, không có bất kỳ mờ ám, trong đó thứ nhất bảng danh sách chính là bài hát mới bảng, trước Tân Duệ Bảng cũng là ở chỗ này nhìn."

"Được."

Lâm Uyên làm theo, thành công tiến vào Tần Châu âm nhạc quan võng, quả nhiên ở mười ba danh vị trí tìm tới chính mình bài hát.

"Đúng không."

Ngô Dũng nói: "Bảng danh sách vị trí thứ mười, hoặc là một đường ca sĩ bài hát mới, hoặc là liền dứt khoát là Ca Vương Ca Hậu cấp bậc tồn tại tọa trấn."

"Ta nghe nghe nhìn."

Lâm Uyên mang theo hiếu kỳ, đem trước mấy bài hát của danh lắng nghe, sau khi nghe xong, còn ở tâm lý làm một tổng kết.

Bình tĩnh mà xem xét.

Top 3 ca khúc chất lượng, đã có thể cùng « cá lớn » trình độ tương đối, Tần Châu nhạc đàn, quả thật cường giả lớp lớp xuất hiện, cộng thêm này vài bài hát Người viết ca khúc đều là vương bài cấp bậc, biểu diễn người tất cả đều là trong nghề đỉnh cấp ca sĩ, bài danh cao, cũng coi là thật tới danh quy.

Bất quá .

Hạng ba sau đó những thứ kia bài hát, cùng mười ba danh « cá lớn » so với, về chất lượng thiếu chút nữa ý.

"Nhìn hiểu chưa?"

Ngô Dũng nói: "Bảng « cá lớn » chất lượng không nói vào tiền tam, top 10 vẫn rất có hi vọng, trách chỉ trách cái này tháng mười hai ngoạn nhân quá nhiều, hết lần này tới lần khác người phát bài hát thời gian lại đang nguyệt trung, cho nên không có thể vọt vào."

Lâm Uyên gật đầu.

Ngô Dũng cười một tiếng: "Bất quá người cũng không cần quá ảo não, « cá lớn » là đặt làm mà, nhất định phải theo như Tê Châu kia bộ phim chiếu

phim thời gian đến, ngoài ra quyết định một ca khúc bài danh không chỉ có riêng là ca khúc bản thân chất lượng, Soạn nhạc danh tiếng cùng biểu diễn người danh tiếng cũng là rất trọng yếu, người danh tiếng vốn cũng không như những vương bài đó Người viết ca khúc, cộng thêm cái kia Giang Quỳnh cũng là người mới, không có thể vọt vào trước 10 cũng là có thể lý giải, trừ phi bài hát của người chất lượng có thể lấn át những thứ này chỗ thiếu hụt, bằng không người cho rằng là những vương bài đó Người viết ca khúc thích với một đường ca sĩ hợp tác đâu rồi, cái này gọi là cường cường liên thủ, công cụ nhân mặc dù tiện nghi, nhưng là không nhân khí a!"

Lâm Uyên nói: "Ừm."

Nhưng ta còn là lựa chọn công cụ nhân.

Ngô Dũng vẫn còn ở lại hải không ngừng: "Cho nên hàng năm tháng mười một là Tân Nhân Quý, Tân Nhân Quý là đôi người mới một loại bảo vệ, không có Tân Nhân Quý bảo vệ, để cho những người mới với một đám trong vòng thành danh lão nhân đụng, trời sinh liền chiếm hoàn cảnh xấu, trừ phi ca khúc chất lượng có thể lấn át những thứ này chỗ thiếu hụt, không nơi này quá mật độ khó vẫn đủ đại."

Ngay vào lúc này.

Ngoài cửa có đồng nghiệp kêu: "Tiện Ngư, tới đây một chút, Triệu tử tìm người."

Chương 30: Liên thủ đánh lén

"Lâm Uyên."

Gặp lại Lâm Uyên, Triệu Giác phi thường thân thiết nói: "Triệu Doanh Các theo ta ký hợp đồng, nàng rất thích « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc »."

"Vậy thì tốt."

Lâm Uyên bỗng ý chính là giúp Triệu Giác một tay.

Triệu Giác nói: "Ta trước mang người ký cái hợp đồng, lão quy củ, công ty rút ra tám phần mười, còn lại hai tầng, là người cùng Triệu Doanh Các một người một nửa."

"Được."

Triệu Doanh Các là không phải phổ thông công cụ nhân.

Cho nên Lâm Uyên đã làm xong bị phân nhiều tiền chuẩn bị, cũng không có nói lên ý kiến gì, một người một nửa liền một người một nửa đi.

Bất quá.

Vô luận Ngô Dững nói thiên hoa loạn trụ, Lâm Uyên tâm cũng vẫn là thuộc về công cụ nhân, bởi vì theo Lâm Uyên, công cụ nhân hàng tốt giá rẻ, tính giới bị cao hơn.

"Khác lời nói không nói."

Triệu Giác vỗ một cái Lâm Uyên bả vai: "Đây là một đại nhân tình, ta sau này sẽ trả cho người, ở Tinh Mang, ta còn là có nói những lời này sức lực."

Lâm Uyên nói: "Người mời ta ăn cơm."

Triệu Giác bật cười: "Một hồi Giản bữa ăn có thể đổi một bài « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc », ta đây mời thêm người mấy ngừng có phải hay không là trực tiếp trời cao? Này thật là không phải một bữa cơm chuyện, ta cũng không khả năng ủng công chiếm người một đứa bé tiện nghi, sau này người có cần gì trực tiếp tìm ta."

Những lời này Triệu Giác lúc trước nói qua một lần.

Nhưng lần thứ hai nói, ý nghĩa lại hoàn toàn bất đồng.

Lâm Uyên ngược lại không có suy nghĩ nhiều, chỉ là gật gật đầu nói: "Đi ký hợp đồng đi."

Triệu Giác gật đầu.

Sau năm phút, Lâm Uyên đi theo Triệu Giác đi tới nghệ sĩ bộ, hơn nữa gặp được Triệu Doanh Các.

"Xin chào, Tiện Ngư lão sư."

Triệu Doanh Các mỉm cười chào hỏi đồng thời, bên trong tâm có chút kinh ngạc với Tiệp Ngự trẻ tuổi, nàng vốn tưởng rằng đối phương ít nhất ba mươi tuổi trở lên.

"Người tốt."

Lâm Uyên lễ phép tính cùng đối phương bắt tay.

Triệu Doanh Các nhưng thật ra là muốn cùng Lâm Uyên trò chuyện nhiều đôi câu, nhưng Lâm Uyên tựa hồ không có gì nói chuyện phiếm dục vọng. Nàng thử tìm nhiều lần đề tài, Lâm Uyên cũng chỉ là lễ phép tính đáp lại một chút, vì vậy Triệu Doanh Các cũng chỉ có thể ngậm miệng, nàng cũng có chính mình kiêu ngạo.

Hai người ký xong hợp đồng.

Triệu Doanh Các nói: "Tiệp Ngự lão sư có cái gì muốn bỏ sung sao?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Phát hành phiên bản không muốn sửa đổi, đến tiếp sau này muốn thay đổi còn lại bản vốn có thể tùy ý."

Triệu Doanh Các nói: "Soạn nhạc, soạn nhạc, ca từ, ta cũng không tính đổi."

"Ừm."

Lâm Uyên liền đứng dậy cáo từ.

Chờ Lâm Uyên rời đi, Triệu Doanh Các mới lẩm bẩm nói: "Công ty chúng ta Soạn nhạc bộ lão sư môn cũng cao như vậy lạnh không?"

"Ừ."

Triệu Giác không ngạc nhiên chút nào nói: "Soạn nhạc bộ nhân phần lớn lạnh lẽo cô quạnh, Tiệp Ngự loại tính cách này coi là không tệ, ít nhất hẳn rất lễ phép."

"Được rồi."

Triệu Doanh Các mong đợi hỏi: "Bây giờ toàn bộ hợp đồng cũng ký xong rồi, chúng ta là tháng sau nhất hào hoá đơn khúc sao?"

"Dĩ nhiên."

Triệu Giác cười nói: "Ta nói rồi, công ty chúng ta hiệu suất rất cao, từ người với công ty ký hợp đồng một khắc kia trở đi, công ty tuyên truyền bộ bên kia cũng đã bắt tay bắt đầu cho người bài hát mới tuyên truyền tạo thế, bây giờ fan của người đều biết người tháng sau phát bài hát chuyện."

Triệu Doanh Các là « Thịnh Phóng » hạng nhất.

Cái tiết mục này dưới mắt vừa mới kết thúc, Triệu Doanh Các người quán quân này nhiệt độ còn rất cao, cho nên công ty muốn tranh thủ cho kịp thời cơ, dựa theo bây giờ Triệu Doanh Các nhiệt độ phát bài hát mới vừa dễ dàng mượn một trận « Thịnh Phóng » Đông Phong.

Nếu như kéo dài thời gian quá lâu.

Người quán quân này nhiệt độ là sẽ biến mất.

Đang lúc này, Triệu Giác điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Nàng nghe không bao lâu, sắc mặt liền đen xuống, giọng có chút lạnh như băng nói: "Huyền Lạn Ngân Quang cùng Sa Hải đây là liên thủ?"

Một lát sau, Triệu Giác cúp điện thoại.

Triệu Doanh Các nghi ngờ: "Xảy ra chuyện gì sao?"

Triệu Giác có chút phiền não nói: "Tháng sau Sa Hải cùng Huyền Lạn Ngân Quang có hai cái một đường ca sĩ muốn ở nhất hào phát bài hát, vốn là hai cái này ca sĩ là muốn qua sang năm ba tháng phát bài hát, bỗng nhiên sửa đổi đang trong kỳ hạn, tỏ rõ là hướng về phía người tới."

"Thật sự bằng vào chúng ta muốn đổi đang trong kỳ hạn?" Triệu Doanh Các cau mày.

Mặc dù nàng đối « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » rất có lòng tin, nhưng ngân quang cùng Sa Hải Phái ra, là hai cái một đường ca sĩ.

Cái gì là một đường ca sĩ?

Cái gọi là một đường ca sĩ chính là, cho dù là bọn họ bài hát không tốt như vậy, cũng sẽ có số lớn fan trả tiền.

Giống như Tân Duệ Bảng bên trên Tiền Tinh Vũ.

Mặc dù mọi người biết rõ Tiền Tinh Vũ bài hát chưa chắc là Tân Duệ Bảng bên trên ưu tú nhất một bài, vậy do mượn Tiền Tinh Vũ tự thân nhiệt độ, cũng có thể cho hắn bài hát kia mang đến to lớn nhiệt độ thêm được.

"Không đơn giản như vậy."

Triệu Giác lắc đầu nói: "Dưới tình huống bình thường chúng ta dĩ nhiên có thể sửa đổi đang trong kỳ hạn, để cho hai nhà bọn họ vô hụt, sau đó tại tháng sau bài hát mới trên bảng giết lẫn nhau, nhưng sự tình xấu chính là ở chỗ, người không kéo nổi! Bởi vì người nhiệt độ đến từ « Thịnh Phóng » hạng nhất thêm được, kéo một tháng, người nhiệt độ được hàng 1 phần 3."

Triệu Doanh Các khẽ cắn răng: "1 phần 3 ta còn chịu đựng nổi."

Hai nhà này liên thủ bày phong tỏa, hiển nhiên là đang trả thù Triệu Doanh Các không có lựa chọn bọn họ.

Nói khó nghe, nếu như Triệu Doanh Các trước lựa chọn với Sa Hải ký hợp đồng, khả năng này hôm nay liên thủ với Huyền Lạn Ngân Quang chính là Tinh Mang giải trí rồi.

Cho nên, đối với chuyện này, Triệu Doanh Các cố nhiên tức giận, nhưng cũng không phải là không thể lý giải.

"Là không phải một tháng."

Ánh mắt của Triệu Giác lóe lên hàn mang: "Nếu như người một tháng không phát bài hát, tháng hai thì càng phát không được, chỉ có thể chờ đợi ba tháng phần, bởi vì tháng hai là Lam Tinh Xuân Tiết."

"Xuân Tiết ."

Triệu Doanh Các mặt liền biến sắc.

Chính mình lại quên này tra!

Hàng năm tháng mười hai, bài hát mới bảng cũng sẽ chém giết thảm thiết, mà Xuân Tiết chỗ tháng mặc dù chém giết không có tháng mười hai như vậy thảm thiết, nhưng bởi vì Lam Tinh nhân đối Xuân Tiết đặc thù cảm tình, cho nên giống vậy sẽ có không ít đại bài sẽ ở đây tháng phát bài hát! Cho nên, chọn tháng hai còn không bằng chọn một tháng.

Về phần đời được ba tháng phát bài hát, vậy thì càng không được.

Ba tháng phần, khoảng cách « Thịnh Phóng » kết thúc cũng mấy tháng, Triệu Doanh Các người quán quân này nhiệt độ, chỉ sợ cũng tán không sai biệt lắm.

"Vậy chỉ có thể đụng?"

Triệu Doanh Các có chút thấp thỏm nói.

Nàng đối « Dịch Nhiên Dịch Bạch Tạc » là có lòng tin.

Nhưng bài hát mới bảng tình thế quá phức tạp.

Liên lũy tháng mười hai bài hát mới bảng mà nói, bởi vì tháng mười hai có rất nhiều ngoạn nhân vào sân, cho nên ngay cả « cá lớn » như vậy bài hát, cũng không thể chen vào trước 10 ——

Đương nhiên rồi.

Cái này cùng « cá lớn » nguyệt trung mới vào sân có liên quan.

Nhưng chuyện này cũng từ mặt bên nói rõ, quyết định một ca khúc bài danh không chỉ có ở chỗ chất lượng, cũng ở đây với biểu diễn người cùng Người viết ca khúc danh tiếng đợi nhân tố.

Tiền Ngư đã bắt đầu lớn danh tiếng.

Có thể với vương bài Người viết ca khúc so với còn có chênh lệch.

Mình cũng có chút danh tiếng, « Thịnh Phóng » hạng nhất vẫn còn có chút mặt bài.

Nhưng mình cùng một đường ca sĩ so với fan lượng, vẫn có chênh lệch không nhỏ!

"Không có đường lui có thể nói."

Triệu Giác mị lên con mắt, "Bọn họ dám thả ra hai vị một đường ca sĩ đánh lên người, chính là đoán chắc chúng ta không có đường lui, chỉ có thể nhắm mắt lại."

Loại này đánh lên rất hiếm thấy.

Nếu như không cạnh tranh nhất thời ý khí, cùng lắm là bị đánh lên người đôi đang trong kỳ hạn.

Nhưng Huyền Lạn Ngân Quang cùng Sa Hải thông minh liền thông minh ở tại bọn hắn mờ nhạt rồi Triệu Doanh Các tình huống, cũng bắt được cái này đặc thù thời cơ, để cho Triệu Doanh Các không có cơ hội đôi đang trong kỳ hạn!

Không chiếm được liền hủy diệt.

Đây chính là Tàn Châu tam đại cấp bậc cạnh tranh.

Nếu như bọn họ thành công đem Triệu Doanh Các ca khúc thứ nhất quây
nhiều, kia Triệu Doanh Các cái này « Thịnh Phóng » hạng nhất, cũng không
có lớn như vậy giá trị.

Triệu Doanh Các giống vậy minh bạch đạo lý này.

Cho nên hẳn có chút lo lắng.

Chương 31: Điều phải chết

Dưới ánh mặt trời không có cái mới tươi mới chuyện.

Huyền Lạn Ngân Quang cùng Sa Hải đối Tinh Mang giải trí vây quét, tự nhiên không gạt được trong nghề con mắt.

Về phần căn nguyên?

Dùng cái mộng nghĩ cũng biết, nhất định là bởi vì Triệu Doanh Các!

Trước tam đại đồng thời cạnh tranh Triệu Doanh Các, rồi rút sủ ra tất cả vốn liếng, cuối cùng Triệu Doanh Các lựa chọn Tinh Mang, ngân quang cùng Sa Hải làm sao có thể nuốt xuống khẩu khí này?

Cái này không, phản kích bắt đầu.

Ở cái nghề này bên trong, rất nhiều người đều có một bộ lỗ mũi chó.

Trong vòng hơi có gió thổi cỏ lay, bọn họ là có thể ngủ được che giấu trong đó mùi thuốc súng.

Nói đi nói lại thì.

Thường thức Tân Châu tam đại giải trí công ty lẫn nhau sớm đã trở thành rất nhiều trong nghề nhân sĩ cất giữ hạng mục.

Nếu như tam đại giữa bình an vô sự, mọi người ngược lại sẽ cảm thấy không bình thường.

Tháng mười một là Tân Duệ Bảng.

Tháng mười hai là vây quét Triệu Doanh Các.

Lão Tam trọng dụng thực lực chứng minh, bọn họ từ sẽ không để cho ăn dưa quần chúng thất vọng.

Gây sự gây sự gây sự!

Về phần ngân quang liên thủ với Sa Hải, thực ra cũng không tươi, tam đại giữa, thường thường sẽ có tình huống tương tự phát sinh.

Có đôi khi là ngân quang liên thủ với Sa Hải.

Có đôi khi là Sa Hải liên thủ với Tinh Mang.

Ngược lại lão Tam đại trung, có ai dám nổi tiếng, cũng sẽ đưa tới ngoài ra hai nhà liên thủ vây quét, nhất định phải đem kéo xuống ngựa không thể.

Vì thế, trong nghề ăn dưa quần chúng nghị luận âm ỉ:

"Lần này ngân quang liên thủ với Sa Hải, hoàn toàn là đánh vào Tinh Mang ba tấc a."

"Thời cơ quả thật bắt hay."

"Triệu Doanh Các cười hở khó xuống, căn bản không sửa đổi đang trong kỳ hạn, cứng rắn đối lời nói, muốn kéo dài tới sang năm ba tháng."

"Ba tháng rau cúc vàng đều lạnh."

"Đó là, Triệu Doanh Các cái này « Thịnh Phóng » hạng nhất nhiệt độ căn bản kéo không tới ba tháng, cho nên hẳn chỉ có thể tử chiến đến cùng."

"Triệu Doanh Các dữ nhiều lành ít a."

"Điều động hai cái một đường ca sĩ, ngân quang cùng Sa Hải lần này, cũng coi là cho chân Triệu Doanh Các mặt bài."

" "

Truyền thông cũng không nhàn rồi.

Rất nhiều tin tức trước tiên báo cáo chuyện này, toàn bộ bản thảo tập trung điểm nóng đều là: "Tháng giêng, ngân quang cùng Sa Hải, ai sẽ tháo xuống hạng nhất khúc mục đích vòng nguyệt quế?"

Tinh Mang làm việc bên trong trong mắt đã thành con chốt thí.

Còn thật không có bao nhiêu người coi trọng Triệu Doanh Các lật bàn, một đường ca sĩ thêm vương bài Người viết ca khúc sức ảnh hưởng, có thể là không phải đùa.

Mà lúc này.

Ngân quang nội bộ.

Trần Chí Vũ có chút nhỏ tâm tình, đối người đại diện phàn nàn nói: "Ta dự định sang năm ba tháng phát bài hát mới, công ty đột nhiên đem ta đổi thành tháng sau đi chèn ép một người mới ca sĩ, bọn họ có hỏi qua ta ý nguyện sao?"

Trần Chí Vũ.

Hắn lại là ngân quang phái ra đánh lén Triệu Doanh Các vị kia một đường ca sĩ.

Người đại diện khuyên nhủ: "Trúng chọi đá, này là công ty quyết định, ta cũng không có biện pháp cự tuyệt a, bất quá tịch Nữ Vương nói, sẽ không ủng hộ công cho người thua thiệt, sang năm sẽ cho người đang ở đây Tân Châu Đại Kịch Viện bổ một Ca Nhạc Hội."

"Đạo lý ta đều biết, nhưng ta chính là khó chịu."

Trần Chí Vũ hừ lạnh nói: "Triệu Doanh Các dù sao cũng là « Thịnh Phóng » hạng nhất, ta đánh như vậy ép nàng, thật sự là trên mặt không ánh sáng, fan của nàng cũng sẽ ghi hận ta."

Người đại diện cười mỉa: "Nàng ta điểm fan sao có thể với người so với."

Trần Chí Vũ bĩu môi: "Ngược lại lần sau không được phá lệ, ngoài ra để cho công ty thật tốt tuyên truyền, Sa Hải phùng khoa cũng sẽ ở một tháng phát bài hát, ta cũng không muốn đưa cho hắn."

Người đại diện vội vàng nói: "Đó là tự nhiên."

Từ ngân quang cùng Sa Hải Phái ra một đường ca sĩ bắt đầu, tháng sau hạng nhất khúc mục đích tranh, đã có thể tuyên bố không có quan hệ gì với Tinh Mang rồi.

Đối với lần này.

Ngoại trừ Triệu Doanh Các tự mình, fan của nàng hẳn là tôi phần nộ một cái đoàn thể rồi.

Không ít ủng hộ Triệu Doanh Các người nhìn chữ truyền thông bản tin sau, đều tại nộ bình phun Sa Hải cùng ngân quang, lại liên thủ chèn ép người mới, thủ đoạn ám muội vân vân,

Bất quá Sa Hải cùng ngân quang gió to sóng lớn gì không từng thấy, Triệu Doanh Các về điếm kia fan nước bọt, không đủ bọn họ tắm, đôi với ngoại giới công khai đáp lại trung, cũng chỉ là nhẹ phiêu phiêu đem việc này giải thích vì "Trùng hợp" liên sơ lược rồi.

Tranh cãi bên trong, thời gian cũng ở đây từng ly từng tí trải qua, ở trong vòng vô số người nhìn soi mói, tháng giêng rốt cuộc đến, cái này cũng có nghĩa là tháng giêng hạng nhất khúc mục đích tranh hoàn toàn khai hỏa.

Đầu tháng ngày này.

Sa Hải cùng ngân quang một đường đồng thời phát bài hát.

Do Triệu Doanh Các biểu diễn « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » , giống vậy đúng kỳ hạn tới.

Lúc buổi sáng.

Thân ở chỗ quán rượu Trần Chí Vũ, trước tiên mở ra chính mình thường dùng nghe ca nhạc phần mềm, Sa Hải vị kia đối thủ cạnh tranh, khu phát sáng bài hát mới.

Đối Trần Chí Vũ mà nói, chỉ đánh bại rồi Sa Hải khu phát sáng, tháng giêng hạng nhất khúc mục đích, cơ bản cũng là hấn vật trong túi.

Khu phát sáng bài hát mới kêu « Tiêu Đường » .

Với chính mình bài hát như thế, ở máy truyền tin là có thể thấy tuyên truyền.

Đeo tai nghe lên, đem khu phát sáng bài hát này nghe xong, Trần Chí Vũ tâm tình bỗng nhiên trở nên có chút thấp thỏm.

Hắn thấy đối phương bài hát cũng không tệ lắm.

Tại chính mình cùng khu phát sáng nhận khí không kém nhiều dưới tình huống, có thể quyết định cuộc chiến đấu này thắng bại nhân tố, nhưng thật ra là những người nghe khẩu vị thiên hảo cùng với hai bài hát tuyên truyền tạp tì.

Chuẩn bị thôi lui ra máy truyền tin.

Trần Chí Vũ chợt thấy đề cử « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » , nhất thời vui vẻ: "Lại cũng đặt ở, xem ra Tinh Mang bên kia còn không có buông tha a, lại cho nổi bật như vậy đề cử tài nguyên."

Thừa dịp tai nghe còn không có tháo xuống.

Hắn thuận tay mở ra « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » .

Ca khúc khúc nhạc dạo, là một trận đàn vi-ô-lông hợp tấu, trong nháy mắt tạo nên một loại trống trải mà cô tịch không khí, ngay sau đó đó là một trận

biến điệu biểu diễn, mang theo chút lười biếng cùng bất đắc dĩ:
"Phán ta Phong Ma còn phán ta con bọ gậy không sống một mình
Nghĩ tới ta lãnh diễm còn muốn ta khinh bạc lại hạ tiện
Muốn ta ánh mặt trời còn phải ta phong tình không lay động
Đùa ta khóc cười vô chủ còn đùa ta tâm như cây khô
"

Trần Chí Vũ tâm tình, không khỏi trở nên có chút khẩn trương, trước coi như dễ dàng biểu tình dần dần biến mất.

Thế nào cảm giác không đúng chỗ nào?

Lúc này trong tai nghe tiếng hát vẫn còn tiếp tục, vẫn là phảng phất từ phương xa truyền tới biến điệu, theo nhạc khí cộng hưởng dần dần phóng đại:

"Ban cho ta mộng cảnh còn ban cho rất nhanh thì ta thanh tịnh
Cùng ta ngủ say còn cùng ta phí thời gian vô từ bi
Yêu ta thuận túy vẫn thích ta trần trường không mị sục
Xem ta tự đàn tự hát còn xem ta đau lòng đoạn trường
"

Có cái gì không đúng cảm giác bộc phát mãnh liệt.

Trần Chí Vũ kinh ngạc nhìn nghe bài hát, thân thể một chút xiu căng thẳng, lúc này trong tai nghe biến điệu đột nhiên biến mất, một đạo thanh tích khàn khàn giọng nói trong nháy mắt thẳng đạt nhân tâm:

"Nguyện ta Như Yên thực hiện lời hứa ta Mạn Lệ lại lười quỵện
Xem ta si cuồng còn xem ta phong thú lại đoan trang
Muốn ta xinh đẹp còn phải ta giết người không chớp mắt
Chúc ta từ nay hạnh phúc còn chúc ta khô héo không độ
Cho ta chọc người còn là ta hai tròng mắt thất thần
Đồ ta chân tình còn đồ ta sóng mắt tiêu hồn
Cùng ta bỏ trốn còn cùng ta làm như một thân
Khen ta nụ hoa chớm nở còn khen ta giấu đầu hở đuôi
"

Trần Chí Vũ giống như là bị giật mình như thế, mãnh đánh cái rùng mình, quả đấm thoáng cái nắm chặt, sau đó thử lỏng ra, lại tới lần nữa nắm chặt. Trong lúc nhất thời lại như đứng đồng lửa.

Ca khúc hát biên, hồn nhiên thiên thành, đàn vi-ô-lông loạn vũ, Đàn dương cầm độc tấu, ưu thương hoa lệ, chỉnh bài hát họa phong, tươi đẹp đến nổ tung!

"Xong rồi."

Tựa hồ trải qua thật dài hít thở không thông một dạng Trần Chí Vũ trong đầu bỗng nhiên thoáng qua cái ý nghĩ này, không nhận được hít một hơi thật sâu.

Ca khúc cuối cùng mười mấy giây.

Thanh âm khàn khàn kia tựa như có lẽ đã thur thái: "Mời ta mê người xin ta diễm tình xuyên thấu qua thâm, tựa như ta Thịnh Phóng còn tựa như ta thiếu dưỡng ngang bướng, do ta mỹ lệ còn do ta tham luyến mê, oán ta trăm tuổi Vô Ưu còn oán ta đồ có rơi lệ."

Ca khúc kết thúc.

Trần Chí Vũ ngồi yên trước máy vi tính.

Lúc này người đại diện vừa vặn vào cửa, thấy Trần Chí Vũ thất hồn lạc phách đáng vẻ, có chút kỳ quái nói: "Người làm sao vậy?"

" "

Trần Chí Vũ đưa như không nghe thấy, phát ra một trận thần thờ tiếng cười, nhìn về phía Sa Hải bài hát kia, từ nơi sâu xa, giống như là cùng ai sinh ra kỳ dị tâm tình cộng hưởng, bỗng nhiên vẻ mặt dữ tợn nói:

"Đều phải chết! !"

Chương 32: Lại vừa là Tiệp Ngự

"Cái quý gì?"

Người đại diện vẻ mặt mông bốc, bắt quá rất nhanh hấn liền vẻ mặt tươi cười: "Ta tới là nghĩ chúc mừng người, người tân đơn khúc « huy hoàng » bây giờ là bài hát mới bảng hạng nhất khúc mục đích, cái này mùa bóng, người đã dẫn đầu lên đỉnh rồi!"

"Lên đỉnh?"

Trần Chí Vũ liếc nhìn người đại diện: "Ta hôm nay mới ý thức được bài hát này bài hát danh không quá Geely, người biết cái gì gọi là ngấn ngui huy hoàng sao?"

"Phi phi phi!"

Người đại diện bất mãn nói: "Không có chuyện gì khác lão nguyên rửa chính mình, sớm hơn bảy giờ chung bài hát mới phát hành, bây giờ là 9 điểm, « huy hoàng » hai giờ liền lên đỉnh nói rõ chúng ta bài hát này là bản mùa bóng mạnh nhất, liền Sa Hải bị chúng ta so không bằng, khu phát sáng « Tiêu Đường » bây giờ xếp hàng thứ hai, số Cự Bì chúng ta kém đi một tí, chỉ phải giữ vững ưu thế áp chế khu phát sáng, cái này mùa bóng hạng nhất khúc mục đích liền ổn!"

"Ngài thật đúng là một độc nãi." Trần Chí Vũ vẻ mặt sa sút tinh thần. Thấy Trần Chí Vũ bộ dáng này, người đại diện bộc phát bất mãn: "Trần Chí Vũ người rớt cuộc xảy ra chuyện gì a, lên đỉnh rồi còn chưa hài lòng? Là đang oán trách công ty phái người ra để chèn ép người mới chuyện sao? Được, ta thừa nhận, chuyện này công ty là làm không đúng, nhưng Thủ Tịch bên kia cũng đáp ứng, bỏ người một Ca Nhạc Hội nữa à, người cho ta phân chân một chút."

"Chèn ép người mới?"

Trần Chí Vũ cười ha ha: "Ai đánh ép ai còn chưa nhất định đâu rồi, công ty muốn trộm gà không thành lại mất nắm thóc, có thể đừng đem nôi ụp lên trên đầu ta."

"Cái gì đồ chơi?"

Người đại diện bỗng nhiên cười: "Người sẽ không phải là kiêng kỵ cái kia Triệu Doanh Các chứ? Không hổ là lão ca sĩ, quả nhiên đủ ổn, thực ra ta cũng có chút bận tâm chúng ta lật xe, cho nên quá trước khi tới cố ý nhìn xuống « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bài danh, vừa vắn tên thứ mười,

khoảng cách người trước mắt bài danh còn kém trăm lẻ tám ngàn dặm đầu rồi, không tin người xem."

Người đại diện vừa nói, dùng điện thoại di động mở ra bài hát mới bảng. Liếc nhìn bài danh, hắn bỗng nhiên có chút sững sốt: "Ồ? Thế nào thứ bảy rồi hả? Ta vừa mới nhìn còn đệ thập, bảng danh sách ra Bug rồi hả?"

"Hừ hừ."

Trần Chí Vũ không một chút nào ngoài ý muốn, khổ trung làm vui làm ra một bộ cao thâm mặt trác dáng vẻ: "Đề nghị người chốc lát nữa lại đổi mới thử một chút, có kinh hỉ nha."

"Chốc lát nữa?"

Người đại diện cơ hồ là theo bản năng, lại điếm một cái đổi mới, ngay sau đó hắn liền trợn tròn mắt, trừng lớn con mắt:

"Ta đi, thứ sáu rồi hả?"

Hắn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Trần Chí Vũ.

Coi như là kẻ ngu, cũng nên ý thức được tình huống không đúng lắm rồi.

Trần Chí Vũ nhún nhún vai: "Xem ra chúng ta ngân quang cùng Sa Hải làm hồi hoàn mỹ lá xanh, người chờ xem, minh Thiên Tân Văn tựa đề chính là « Thịnh Phóng » hạng nhất Triệu Doanh Các đi lên hai vị một đường ca sĩ trên bả vai vị."

"Không mơ hồ như vậy chứ?"

Người đại diện trong lúc nhất thời kinh nghi bất định.

Hắn không dám rời đi, cứ như vậy với Trần Chí Vũ đợi chung một chỗ.

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, trầm mặc nửa giờ, người đại diện mới lại một lần nữa mở ra bài hát mới bảng xếp hạng.

"Thứ mấy rồi hả?"

Trần Chí Vũ phát hệ đặt câu hỏi.

Người đại diện khóe miệng giật một cái: "Làm sao có thể . Không nên a . Nửa giờ . Liên mẹ nó vọt tới đệ tam?"

Đã đệ tam?

Trần Chí Vũ trong miệng phun ra ba chữ: "Sát điên rồi."

Người đại diện rất có đồng cảm dáng vẻ: "Triệu Doanh Các thật là mạnh."

Trần Chí Vũ lắc đầu: "Triệu Doanh Các không có cách nào so với ta fan số, nàng mặc dù có thể ở bài hát mới bảng giết lung tung, thuần túy là bởi vì ca khúc chất lượng đền bù nhân khí chưa đủ, cho nên chân chính mãnh, là bài hát này phía sau khúc cha, Tiệp Ngự!"

Người đại diện hỏi: "Vậy chúng ta còn có thể giữ được đệ nhất sao?"

Trần Chí Vũ hít sâu một hơi: "Cái này phải xem Tiệp Ngự kết quả có thể mãnh tới trình độ nào."

Người đại diện thở phào nhẹ nhõm nói: "Ý người là, chúng ta còn có hi vọng?"

Trần Chí Vũ lắc đầu nói: "Người đừng hiểu lầm, bị vượt qua chỉ là vấn đề thời gian, ý tứ của ta là, không biết Tiệp Ngự có thể mãnh đến ngày thứ mấy lên đỉnh hạng nhất bảo tọa."

Trong nghề rất nhiều người cũng đang chăm chú này mùa bóng bài hát mới bảng.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên rất nhiều người cũng chứng kiến « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » diễn ra tràng này mùa bóng ngày đầu tru diệt tú! Bài hát mới bảng người ngã ngựa đổ.

Bảng danh sách tên thứ sáu cái kia người anh em rất kiên cường, cố gắng giữ mỉm cười, đối bằng hữu của mình nói: "Nhìn thấy không? Vừa vặn giống như có một ca khúc từ trên đầu ta vèo một chút liền đi qua nha."

Bằng hữu: " . "

Này không phải là một lệ, toàn bộ tro mắt nhìn mình bị « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » giẫm đạp qua đỉnh đầu nhân, đều có tương tự cảm xúc.

Ngay sau đó.

Trên bảng danh sách ca sĩ môn, nội tâm sinh ra ý tưởng đều là: Chẳng lẽ Triệu Doanh Các có thể giết chết trước mặt hai cái kẻ khó chơi?

Không thể nào?

Sẽ không . Chứ ?

Từ kiên định đến không xác định, đại khái chỉ dùng mười mấy giây đồng hồ.

Nhân là chân chính hiểu công việc nhân cũng không khó nhìn ra, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » này thật Hắc Mã, đại khái suât là muốn nghịch tập!

Trong vòng cũng một mảnh ngạc nhiên.

Rất nhiều người đều cảm thấy không tượng tượng nổi.

Trước đó, tất cả mọi người đều cảm thấy Tinh Mang cái này mùa bóng nhất định lạnh lạnh, truyền thông càng là lần lượt không nhìn Tinh Mang.

Hai cái một đường ca sĩ liên thủ bày tuyến phong tỏa, không phải Triệu Doanh Các loại này cấp bậc ca sĩ có thể xé rách?

Nhưng kết quả, tựa hồ cùng rất nhiều người dự liệu không giống nhau.

Triệu Doanh Các ngày đầu tiên cũng không chút nào tổn sức sát tiền tam rồi!

Lùi một bước mà nói đi.

Triệu Doanh Các có thể cầm thứ ba cũng rất bình thường, nàng dù sao cũng là « Thịnh Phóng » hạng nhất, danh tiếng không kém gì phổ thông xuất đạo ca sĩ.

Nhưng cái này thứ ba là ngày đầu liền bắt vào tay, hơn nữa cầm như thế chuyện đương nhiên, như thế sét đánh không kịp bưng tai, cũng rất không khoa học rồi.

Dựa vào cái gì à?

Triệu Doanh Các còn không có hỏa tới mức này chứ ?

Theo lý thuyết, nòng được trải qua một phen tàn khốc chém giết, mới có thể chậ vật bắt lại thứ ba a, ngược lại trong nghề nhân sĩ trong đầu kịch bản cũng như vậy viết.

Kết quả thế nào lại nhanh như vậy?

Người muốn nhìn không « Dịch Nhiên Dịch Báo Tạc » ngày đầu tư thế, không biết còn tưởng rằng Triệu Doanh Các cũng là một một đường ca sĩ đây ——

Triệu Doanh Các dĩ nhiên là không phải một đường.

Nguyên nhân thực sự cũng không khó phân tích.

Trong nghề một cái thâm niên âm nhạc người chế tác nghe xong « Dịch Nhiên Dịch Báo Tạc » , cười rất cảm khái, nói ra một câu nói như vậy:

"Thật là một trận sách giáo khoa cấp khúc cha mang bay cục a, đây chính là Soạn nhạc nghiệp nội địa vị sùng cao nguyên nhân chỗ."

Không sai.

Khúc cha mang bay.

Là khúc cha bằng sức một mình, cưỡng ép đèn bù ca sĩ Tiên Thiên nhân khí bên trên chưa đủ, cho nên mới để cho danh tiếng xa kém một đường rất nhiều Triệu Doanh Các miễn cưỡng đánh ra thuộc về một đường ca sĩ khí thế.

Thực ra không cần ai đề tỉnh.

Trong vòng nhân sĩ cũng rất rõ điếm này.

Cường đại khúc cha chính là có năng lực này.

Nhưng làm mọi người tràn đầy mong đợi tâm tình nhìn về phía Soạn nhạc lan phía sau cái kia ký tên thời điếm, lại không nhìn được phát ra không hện mà cùng tiếng kinh hô, vì vậy tên gần đây xuất hiện tần số cao đến hơi quá đáng ——

"Lại vừa là Tiện Ngư!"

Tại sao phải dùng "Lại" ?

Bởi vì tuyệt đại đa số cũng không nghĩ đến, bằng vào sức một mình thay đổi càn khôn, trực tiếp mang Triệu Doanh Các Ngành Cương hai gã một đường ca sĩ khúc cha lại là trong vòng vị này người mới Soạn nhạc.

Liên tiếp tam thủ bài hát tốt rồi.

Con cá này, thật là người mới?

Chương 33: Âm dương quái khí

Ba tháng tam thủ bài hát tốt.

Bây giờ người mới cũng cao như vậy sinh sao?

Có người thậm chí bắt đầu hoài nghi cái này Tiện Ngự là vị nào khúc cha mở ra bí danh cầm đồng hành làm trò cười đây.

Dù sao trong nghề chưa bao giờ cầm chỉ quá Người viết ca khúc khoác bí danh ra trận loại chuyện này.

Hơn nữa lấy khúc cha môn mỗi người quái dị tính cách mà nói, loại chuyện này cũng là không phải chưa có phát sinh qua.

Ngày thứ 2 Tinh Mang liền có nội bộ đáp lại:

Tiện Ngự cũng không phải là khúc cha bí danh, hẳn xác thực đúng là một người mới.

Trong công ty, không ít bài kiến Tiện Ngự nhân cũng xác nhận cái thuyết pháp này, còn bổ sung một ít tin tức: Tiện Ngự vì phái nam, tuổi tác không coi là quá lớn, năm nay vừa tới Soạn nhạc bộ nhậm chức không lâu .

"Đó chính là tích lũy nhiều."

"Nói đúng, chưa chắc là cao bao nhiêu sinh, chỉ là Tiện Ngự ở chính thức vào nghề trước trên tay tích lũy một ít bài hát tốt, bây giờ thời gian dày đặc thả ra mới cho mọi người để lại một cái cao sản ấn tượng."

"Bất quá cái này cũng rất nói rõ thực lực."

Nếu như là không phải khúc cha đùa dai, kia cũng chỉ còn lại có một cái giải thích như vậy rồi.

Có phóng viên định phỏng vấn Tiện Ngự, muốn gặp gỡ một chút người mới này bộ mặt thật, bất quá bị Tinh Mang cự tuyệt, lý do cự tuyệt là:

"Tiện Ngự không thích bị quấy rầy."

Này là không phải Tinh Mang ý tứ, mà là Lâm Uyên ý tứ, vì thế lão Chu còn cố ý trung cầu qua Lâm Uyên ý kiến.

Đối với cái này một chút mọi người ngược lại cũng không kỳ quái.

Bởi vì nghề bên trong có thật nhiều như Tiện Ngự nói chung cách Người viết ca khúc.

Bọn họ chưa bao giờ tiếp phỏng vấn, gần như cự tuyệt bất kỳ hình thức ra ánh sáng, ngoại trừ tại chính mình tác phẩm sau đó ký tên ——

Đừng nói Lâm Uyên rồi.

Ngay cả trong nghề một ít khúc cha cấp nhân vật, cũng là thần bí đến chỉ nghe tên không thấy người.

Giống như Soạn nhạc giới mộ câu danh ngôn nói: "Ta cùng những người nghe khoảng cách càng xa, ta tác phẩm lưu bạch không gian tưởng tượng lại càng lớn."

Những lời này cụ thể là ai nói đã không thể nào kiểm chứng.

Nhưng những lời này quả thật nói ra rất nhiều Người viết ca khúc tiếng lòng.

Người và người tính cách bất đồng.

Có người muốn toàn thế giới cũng nhận biết mình.

Nhưng lựa chọn người phía sau màn, phần lớn cũng đôi xuất đầu lộ diện không có hứng thú.

Mấy ngày kế tiếp, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » khí thế bùng bùng, số liệu không ngừng tăng vọt, cùng trước hai gã chên lệch cũng đang không ngừng thu nhỏ lại.

Mà khi thời gian đến ngày thứ bảy.

Sa Hải văn hóa, một đường ca sĩ Trịnh Lượng đang nghỉ ngơi phòng thúc giục trợ lý: "Nhanh cho tuyên truyền bộ gọi điện thoại, ta muốn nhiều tài nguyên hơn quảng cáo, đệ nhất theo chúng ta chên lệch là không phải rất lớn!"

"Được!"

Trợ lý cũng rất kích động, cảm thấy thắng lợi ánh rạng đông đã xuất hiện, nhưng chính phải ra ngoài chợt bị Trịnh Lượng người đại diện ngăn lại:

"Không cần."

Trịnh Lượng cau mày: "Cái gì không cần?"

Người đại diện nói: "Bài danh đã có biến hóa."

Trịnh Lượng mừng rỡ: "Đã đệ nhất sao? Quá tốt, bất quá còn chưa đủ ổn thỏa, được gia tăng tuyên truyền, tình hình chiến đấu rất vô cùng sốt ruột a." "Là không phải."

Người đại diện thở dài: "Người đệ tam."

Trịnh Lượng hoài nghi mình nghe lầm: "Ta là không phải thứ 2 sao?"

Người đại diện lắc đầu: "Tính sai."

Trịnh Lượng trầm mặc mấy giây, chợt với thở dài một hơi, giống như là nhận mệnh một loại:

"Vẫn bị đuổi kịp a."

Người đại diện nhìn về phía hắn: "Người là không phải sớm có dự liệu?"

Trịnh Lượng gật đầu: "Nhưng ta không nghĩ tới mới tuần thứ nhất liền bị đuổi kịp rồi, vốn còn muốn thừa dịp « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » không lên đỉnh trước ngòi một chút đệ nhất vị trí đây."

Vâng.

Trịnh Lượng rất rõ, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » tháng này nhất định sẽ trở thành hạng nhất khúc mục đích, hắn chỉ là muốn ngăn ngui lần trước đệ

nhất mà thôi.

"Quá hèn mọn."

Hắn có chút bất đắc dĩ suy nghĩ.

Người đại diện an ủi: "Ngược lại ngày mai đệ nhất cũng phải đổi người rồi, không lấy được số một, thứ 2 cùng thứ ba có cái gì khác nhau chứ."

"Đúng vậy."

Trịnh Lượng cười một tiếng: "Bây giờ, trên cái thế giới này hắn không nhân so với ta càng biết Trần Chí Vũ tâm tình."

Trên thực tế, không cần ngày thứ 2.

Bởi vì đêm đó tám giờ đệ nhất liền đổi người rồi.

Toàn bộ mở ra bài hát mới bảng nhân, cũng sẽ thấy bài hát mới bảng đệ nhất biến thành « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » .

Viết lời / Soạn nhạc: Tiệp Ngư

Lượng: 33. 51 vạn

Không thể không nói cái lượng này ước chừng phải so với Tân Duệ Bảng trước 10 tuần thứ nhất số liệu cao quá nhiều.

Bất quá đây chính là thành danh ca sĩ môn lực hiệu triệu.

Cho dù là Triệu Doanh Các danh tức cũng là không phải thuần người mới có thể so với, nhân gia dù sao cũng là « Thịnh Phóng » hạng nhất.

Huống chi Tiệp Ngư cũng sẽ không là đương thời thuần người mới, hắn danh nghĩa vốn là có hai thủ tác phẩm tiêu biểu.

Nhưng nghề nên có kinh ngạc hay lại là một chút cũng không ít.

Cứ việc « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » ngày đầu biểu hiện đã dự kỳ kết cục này ——

"Lật bàn."

"Nghịch tập."

"Hắc Mã."

"Hai cấp xoay ngược lại."

Đại không kém kém từ ngữ xuất hiện ở vô số người náo hải.

Trước đó chẳng ai nghĩ tới, ngân quang cùng Sa Hải nhất định phải được phong tỏa, ngược lại thì để cho hai vị một đường ca sĩ thành Triệu Doanh Các đá đặt chân!

Ngày này.

Tân Châu truyền thông tin tức tựa đề, đã không hẹn mà cùng biến thành:

"Triệu Doanh Các sau khi xuất đạo chỉ thứ nhất đơn khúc, lực áp hai vị một đường ca sĩ!"

Vốn là một đường ca sĩ tỷ đấu.

Trịnh Lượng cùng bây giờ Trần Chí Vũ ngược lại thành lá xanh.

Ngân quang cùng Sa Hải Thông lực hợp tác, cũng không giống là đang ở đánh lên Tinh Mang Triệu Doanh Các, càng giống như là chủ động đưa hai

cái chất lượng cao trợ công.

Triệu Giác cười không thể chọn chân.

Lúc trước biết được ngân quang cùng Sa Hải muốn liên thủ đánh lén Tinh Mang, nàng gần như cho là Triệu Doanh Các không hy vọng.

Ai biết « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » lại cưỡng ép lần át ca sĩ danh tiếng, trực tiếp để cho Triệu Doanh Các thuận lợi lên đỉnh.

Trong nghề một số người đánh giá không có sai.

Đây là một trận sách giáo khoa cấp khúc cha mang bay cục.

Triệu Giác là một cái có thù oán phải trả nhân, ca khúc vừa mới lên đỉnh nàng liền lập tức cho ngân quang đối thủ cạnh tranh Tịch Mỹ gọi điện thoại, mở miệng nói câu nói đầu tiên là: "Ta phải phải cảm tạ ngân quang tấn công."

"Ha ha."

Tam đại là nhiều năm đối thủ cũ, Tịch Mỹ làm sao có thể nghe không ra Triệu Giác âm dương quái khí.

Ngược lại mọi người lại không phải lần thứ nhất vạch mặt lẫn nhau đối rồi.

Tịch Mỹ tại chỗ liền phản kích, như thế âm dương quái khí: "Tiện Ngư đem Triệu Doanh Các mang lên một cái căn bản không thuộc về nàng độ cao."

"Không nhọc ngài phí tâm."

Cái nghề này bên trong, 80% có thể thành công ca sĩ đều dựa vào khúc cha nhấc.

Triệu Giác vui tươi hơn hờ cắt đứt.

Ngay sau đó nàng lại cho Sa Hải đối thủ cũ đi điện thoại.

Sa Hải vị kia Thủ Tịch giọng càng chua, trực tiếp ăn nói bậy bạ nguyên rủa:

"Đứng càng cao thường thường ngã càng thảm."

"VẬY CŨNG PHẢI CAO ĐI LÊN A."

Triệu Giác ha ha cười nói, loại trình độ này phản kích căn bản nhiễu loạn không được trái tim của nàng cảnh, phản đó là trước kia khó chịu cũng trử phát ra.

Mà lúc này.

Nhìn mình ca khúc lên đỉnh, Triệu Doanh Các tâm tình cũng như xe cáp treo.

Nàng trước giống như Triệu Giác, cho là một tháng có hai cái một đường kết quả, chính mình đoạt cúp đã không có hy vọng.

Nhưng ở nàng tới tuyệt vọng thời điểm, Tiện Ngư diễn ra một trận khúc cha thức kỳ tích, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » dùng thời gian một tuần, trở thành một tháng hạng nhất khúc mục đích!

Trung nhị điểm cách nói chính là:

Ở tuyệt đối trước mặt bài hát tốt, hết thầy âm mưu quỷ kế đều là phí công, một bài bài hát tốt, có thể Phá Vạn Pháp!

Giống như bài hát danh như vậy.

Lại đốt, lại . Nỗ mạnh!

Chương 34: Tìm linh cảm

Lâm Uyên bài hát mới cảm thán sau phần hạng nhất khúc mục đích chuyện này không chỉ có dẫn phát ngoại giới chú ý.

Ở Tinh Mang Soạn nhạc bộ, cũng đưa tới tốt một phen lớn phản hưởng. Không phải nói cái này thành tích có nhiều ngu.

Lâm Uyên thành tích cố nhiên là rất tốt, nhưng lâu mười Soạn nhạc bộ vương bài môn cơ bản cũng cảm lấy mùa bóng hạng nhất khúc mục đích thành tựu.

Thậm chí có không ít không phải là vương bài cũng lấy được quá như vậy thành tích, cho nên này là không phải đáng giá nhất thời.

Thật chính trực được thôi một cái!

Là Lâm Uyên tam chiến tam tiếp!

Tuyệt đại đa số kim bài Soạn nhạc đều phải một năm nửa năm mới có thể ra một bài bài hát tốt, hơn nữa thủy Bình Nan miễn có trên dưới lên xuống, Lâm Uyên nhưng ở trong vòng ba tháng xuất liên tục tam thủ bài hát tốt, hơn nữa mỗi một thủ thành tích cũng cao vô cùng ——

Đây là một loại Người viết ca khúc thật sự không cách nào tưởng tượng.

Cũng tỷ như Ngô Dũng, hấn nhậm chức mười năm tả hữu, chỉ lấy qua một lần mùa bóng hạng nhất, hơn nữa cái kia mùa bóng, không có một đường ca sĩ kết quả.

Như vậy một đôi so với, Ngô Dũng bị ai phát hiện, Lâm Uyên nhậm chức ba tháng tới nay thành tựu, gần như bù đắp được hấn hai mươi ba mươi năm khổ công.

Lão Chu một mực ở chú ý « cá lớn » tháng mười hai bảng danh sách.

Lâm Uyên tự mình cũng không biết, tháng mười hai ngày cuối cùng, « cá lớn » thực ra đã vọt tới mùa bóng tên thứ mười.

Nguyệt trung vào sân, còn có thể tháng mười hai loại này tử vong tiểu tổ có thể chen vào trước 10!

Bài này « cá lớn » biểu hiện, không thể bảo là không kinh diễm!

Cũng không đợi lão Chu từ bên trên một ca khúc bên trong lấy lại tinh thần, Lâm Uyên đã dùng « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » lên đỉnh tháng này hạng nhất khúc mục đích rồi.

Hơn nữa còn là dùng giết chết hai cái một đường phương thức ——

Thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Là ta đôi với hấn quan tâm còn chưa đủ? Trong lúc nhất thời, lão Chu cũng cảm giác mình có chút theo không kịp Lâm Uyên tiết tấu.

Nhiều lắm tham dự vào người mới lớn lên bên trong a!

Vì vậy, hấn lặng lẽ xuất hiện ở lầu mười Soạn nhạc bộ.

Mới vừa vào cửa, lão Chu liền xa xa thấy Lâm Uyên ở mọi máy tính cố gắng.

"Quả nhiên, không có ai thành công là may mắn."

Lão Chu ngăn cản người chung quanh tiếng gọi, vui vẻ yên tâm đi về phía Lâm Uyên.

Nhưng đến gần Lâm Uyên bên người, lão Chu Tài phát hiện, Lâm Uyên căn bản không có cố gắng, tiểu tử này chính mọi máy tính nhìn tiểu thuyết đây.

" "

Chung quanh tốt đa nhận tình nhìn chăm chăm, lão Chu cũng không tiện quá thiên vị, hấn không nhìn được tăng hắng một cái nhắc nhở: "Lâm Uyên, còn đi làm đâu rồi, người này là đang làm gì?"

"Tìm linh cảm."

Lâm Uyên há mồm liền ra.

Lão Chu: " " Bắt đầu! Hấn bắt đầu!

Đang làm khúc bộ, có một cái phi thường thịnh Hành Phong tức.

Vô luận đi làm chơi game bị lãnh đạo bắt, hay lại là đi làm xem phim bị lãnh đạo gặp, cũng hoặc là mở còn lại đào ngũ, bị người tang vật câu lấy được, đám này Người viết ca khúc cũng sẽ ra vẻ thông thạo đem giải thích vì:

"Tìm linh cảm."

Giống như khúc cha môn thường xuyên không đi làm, lý do mãi mãi cũng là "Đi ra ngoài lấy tài liệu" như thế.

Tìm linh cảm, là Soạn nhạc bộ đội trả những người lãnh đạo không có con đường thứ hai.

Cho nên lão Chu thường thường cảm thấy, đám này Người viết ca khúc thường thường đem mình chỉ số thông minh đè xuống đất hung hăng va chạm.

Người nói người xem phim tìm linh cảm thì coi như xong đi.

Triệu Hoán Sư thung lũng quyết chiến cũng coi là tìm linh cảm?

Trong trò chơi kịch liệt đánh bắn nhau cũng coi là tìm linh cảm?

Còn có tội tệ nhất, với bạn gái nói chuyện phiếm nói buổi tối đi quán rượu chuyện, cũng coi là tìm linh cảm?

Thật sao.

Hiện khi làm việc nhìn tiểu thuyết cũng coi là tìm linh cảm.

Lâm Uyên mới có thể nhập chức bao lâu a, lại nhưng đã quen như vậy luyện ——

Nghĩ như thế nào đều là hấn đám này đồng nghiệp sai !

Nếu như là không phải đám người này thường thường chơi đùa bộ này, Lâm Uyên làm sao sẽ nhanh như vậy đi học không tốt?

Vì vậy lão Chu hung ác trợn mắt nhìn người chung quanh liếc mắt.

Chung quanh đồng nghiệp nhất thời vẻ mặt vô tội ——

Lâm Uyên rõ ràng là tự học thành tài! Theo chúng ta có quan hệ gì a! Hẳn nhậm chức tới nay, cũng không có người đã làm như vậy a!

Hơn nữa.

Chúng ta coi như là sử dụng ra chiêu này, hơn phân nửa cũng sẽ chột dạ, vài người có thể giống như Lâm Uyên như vậy có lý chẳng sợ?

Bất quá tất cả mọi người không dám với lão Chu cứng rắn đỉnh, chỉ có thể ủy khuất đeo lên hắc oa.

Lão Chu nhìn về phía Lâm Uyên, lần nữa khôi phục nụ cười: "Vây người linh cảm đã tìm được chưa?"

Hắn đối bây giờ Lâm Uyên so với nhà mình thằng nhóc con còn thân hơn, không nỡ đánh không nỡ mắng, huống chi Lâm Uyên nhìn tiểu thuyết, nói không chừng thật là tìm linh cảm đây.

Lâm Uyên lắc đầu.

Hắn chỉ còn một ca khúc rồi.

Không tính bây giờ liền phát ra ngoài.

Hôm nay đi làm, đồng nghiệp cũng ở thảo luận chính mình tam chiến tam tiếp chuyện, điều này nói rõ chính mình gần đây biểu hiện quá phát triển rồi, được hơi chút cho mọi người hạ nhiệt một chút mới được.

"Không có chuyện gì, từ từ đi."

Lâm Uyên không cảm ra bài hát mới ở lão Chu trong dự liệu.

Này cũng liên tục tam bài hát rồi, coi như khúc cha cái loại này máy ép nước trái cây cũng không chịu nổi như vậy ép a, huống chi Lâm Uyên còn là một người mới.

Lão Chu sau khi đi, Lâm Uyên tiếp tục xem đến đứng.

Thực ra Lâm Uyên là không phải ở nhìn tiểu thuyết, hắn chỉ là tự cấp Siêu Tân Tinh gửi bản thảo mà thôi, sáng hôm nay, Siêu Tân Tinh chính thức mở ra gửi bản thảo con đường.

Đi làm chứ sao.

Nhận rồi cũng là nhận rồi.

Không bằng phát triển phát triển nghề tay trái.

Dựa theo chương trình, Lâm Uyên đem hệ thống chuẩn bị xong « Vồng Vương » đầu đến Ngân Lam Thư Khố quan phương Email.

Đầu xong bản thảo.

Lâm Uyên bỗng nhiên sinh ra một cái nghi vấn: "Hệ thống, « Vồng Vương » bên trong viết có số lớn chuyên nghiệp Tennis kiến thức, đều là lặc lư độc giả sao?"

"Là không phải."

Hệ thống ở Lâm Uyên trong đầu đáp lại: "« Tennis vương tử » nguyên đến hoạt hình bên trong Tennis kiến thức quả thật dọa người chiếm đa số, hơn nữa vì để cho tình cảnh nhìn đủ đẹp trai, hậu kỳ đã nghiêm trọng sai lệch rồi, dù sao nguyên là không phải chuyên nghiệp đội tuyển quốc gia Tennis vận động viên, nhưng hệ thống phi thường nghiêm cẩn, cho nên hệ thống soạn lại tiểu thuyết cũng phi thường nghiêm cẩn, trong tiểu thuyết mô tả Tennis kiến thức đều là cực kỳ chuyên nghiệp, mặc dù có rất nhiều nhìn thần hồ kỳ thần chiêu thức, đó cũng là trên thực tế tuyển thủ tennis môn có thể ở trên lý thuyết hoàn thành chuyên nghiệp động tác."

"Biết."

Lâm nếu như Uyên Chủ sợ trong sách mô tả tình cảnh quá giả, bị một ít biết Tennis con tin, này sẽ ảnh hưởng đến hắn văn học loại danh vọng kiếm nhận tập, có hệ thống bảo đảm hắn liền không cần lo lắng cái vấn đề này. Lúc này.

Hệ thống bỗng nhiên nói: "Hữu tình nhắc nhở kí chủ, sau này tiểu thuyết sẽ thả vào kí chủ trong đầu, kí chủ muốn chính mình đem viết ra, không làm mà hưởng là không phải một cái thói quen tốt."

"Trong tay ta tốc độ tương đối chậm."

"Hệ thống sẽ đề cao kí chủ tốc độ tay."

Lâm Uyên nhú mày một cái, cũng không có quá kháng cự, hắn đầu gì cũng là tiểu thuyết, cũng không thể một mực dựa vào ý niệm viết sách.

Bất quá cứ như vậy được hy sinh chính mình giờ làm việc rồi.

Đừng hỏi tại sao lúc đang đi làm sau khi viết tiểu thuyết, hỏi chính là tìm linh cảm.

Lúc này.

Buổi sáng công việc kết thúc, Lâm Uyên đi phòng ăn ăn cơm.

Hôm nay công ty phát tiền lương, cho nên Lâm Uyên đã không cần vì ăn cơm rầu rĩ.

Hắn còn dự định buổi tối liên lạc tỷ tỷ.

Lâm Uyên không có quên chính mình đáp ứng chuyện, nhất định phải cho tỷ tỷ mua cái điện thoại di động mới, thuận tiện, cũng có thể cho tỷ tỷ bên kia dứt lốt tiền đi qua.

Còn lại tiền, chính mình chừa chút, đánh lại cho nhà đi.

Trong nhà cũng không thiếu khoản nợ không trả đây.

Tháng này, Lâm Uyên nhưng là kiếm không ít tiền, bao gồm « cá lớn » đơn đặt hàng tiền thuê cũng vào tài khoản rồi, so với tháng trước, đơn giản là trúng mùa lớn.

Chương 35: Minh chủ 【 Âu Thiên Minh 】 tăng thêm

Lâm Uyên tháng trước thu nhập tổng cộng là thất một trăm ngàn tả hữu. Vốn nên là càng nhiều hơn một chút, dù sao ngoại trừ tiền thuê, bây giờ Lâm Uyên có hai bài hát chung một chỗ kiếm phân chia tiền.

Chung bày tháng thứ hai, mặc dù không có Tân Duệ Bảng thêm được, « Sinh Như Hạ Hoa » mang đến cho hắn tiền thu vẫn không tính là thiếu. Bài hát này lượng trước mắt đã đi đến bảy trăm ngàn rồi, trong vòng mấy tháng phá bách vạn khẳng định không thành vấn đề.

Huống chi còn nhiều hơn tháng trung phát hành « cá lớn » .

Nhưng kiếm tiền càng nhiều thuế liền trừ được càng nhiều, mấy chục ngàn đồng tiền về điểm kia thuế cùng mấy trăm ngàn thu nhập sau phải đóng thuế cũng là không phải một cái khái niệm.

Cũng may bảy trăm ngàn đủ để giải quyết Lâm Uyên trước mắt đối mặt khôn cảnh.

Chín giờ rưỡi tối.

Lâm Uyên cho tý tý gọi điện thoại.

Tý tý của hắn kêu Lâm Huyền, mới vừa tốt nghiệp không bao lâu, bây giờ còn là công ty thực tập sinh, cho nên bình thường tan việc tương đối trễ.

"Này, tiểu Uyên."

Điện thoại kết nối, tý tý Lâm Huyền thanh âm hiện ra vẻ ủ oải cùng khàn khàn: "Ta tan việc vừa tới gia."

Lâm Uyên nói: "Vậy người ăn cơm trước."

Lâm Huyền cười nói: "Chính nấu nước đâu rồi, một hồi ăn chút mì gói là được, mấy ngày trước lão mục nói với ta, người có kinh hỉ nói cho ta biết?" Xem ra lão mục còn chưa nói.

Lâm Uyên chỉnh sửa một chút chọn lời, nói: " Tý, người biết Tiện Ngư sao?"

"Tiện Ngư?"

Lâm Huyền sững sốt một chút: "Biết, ta thường thường nghe ca nhạc, hắn viết ca khúc thật là dễ nghe, thế nào, người biết người này?"

Lâm Uyên nói: "Ta chính là Tiện Ngư."

Lâm Huyền theo bản năng nhắc tới thanh âm: "Người là cái gì ngư?"

"Tiện Ngư."

"Tiện cái gì?"

"Tiện Ngu."

"Người chờ một chút . Vân vân . Người tha cho ta chậm rãi ." Lâm Huyền là người trẻ tuổi, năng lực tiếp nhận dĩ nhiên so với lão mục cường một chút, nhưng bỗng nhiên nghe tin tức này cũng có chút mộng.

Qua thật lâu, Lâm Huyền mới tỉnh lại: "Tiện . Ngu?"

Lâm Uyên nói: "Ừm."

"Tiện Ngu!"

"Ân ân."

"Tiện Ngu! ?"

Tỷ tỷ giọng một lần so với một lần mãnh liệt, liền Lâm Uyên tính tình này cũng thiếu chút nữa nghe nóng nảy: " Đúng, Tiện Ngu chính là ta, ta chính là Tiện Ngu . Bất quá này là không phải trọng điểm, trọng điểm là ta định cho người mua cái điện thoại di động."

"Người một cái không lương tâm!"

Lâm Huyền nhất thời nổi giận: "Liền mua cái điện thoại di động? Tỷ trước kia là thế nào đối với người? Lúc trước không nói, người đi học quần áo giày, nhưng là ta xài hết tháng thứ nhất thực tập tiền lương mua!"

Lâm Uyên bật cười: "Muốn bao nhiêu đi."

Hắn và tỷ tỷ muội muội quan hệ cực tốt, cho nên từ không khách khí, thậm chí, hắn còn thật thích loại này sống chung kiểu.

"Này còn tạm được."

Tỷ tỷ hừ lạnh nói: "Đừng cho là ta không hiểu việc a, Soạn nhạc rất kiếm tiền, hơn nữa bài hát của người còn như vậy hỏa, mua cái điện thoại di động đúng vậy đủ, cộng thêm 5000 đồng tiền mới được, tỷ tỷ phải đóng tiền mượn phòng, như vậy, cho người tiếp cận cái chính, 1 vạn tệ tiền đi!"

Lâm Uyên nói: "Cho người xoay qua chỗ khác rồi."

Lâm Huyền cười nói: " Được, ta xem một chút ."

Bên đầu điện thoại kia bỗng nhiên lại không có tiếng rồi.

Thật lâu, Lâm Huyền mới lên tiếng lần nữa, thanh âm có chút hoảng:

"Người có phải hay không là nhiều đánh một cái Linh?"

Lâm Uyên cười: "Không sai, một trăm ngàn, cho người."

Lâm Huyền nghiêm túc nói: "Lâm Uyên! Người đòi tỷ tỷ được, tỷ tỷ biết, nhưng người phải hiểu chuyện, kiếm lời nhiều tiền phải cho mẹ ta, vì trị bệnh cho người nàng với bằng hữu thân thích mượn không ít tiền, số tiền này đều phải còn, ta lưu mấy ngàn, còn lại một hồi toàn bộ cho nàng, dùng như thế nào nàng tới quyết định, người không có ý kiến chớ? Có ý kiến cũng vô dụng, ta quyết định."

"Là như vậy ."

Lâm Uyên chỉ có thể đem tình huống với tỷ tỷ nói một lần.

Lâm Huyền từ kinh ngạc đến cao hứng, lại tới nhảy cẫng tại chỗ vui chơi: "Người tháng trước đánh liền? Tháng này còn kiếm lời nhiều như

vậy? Ta không nghĩ đi làm thân ái đệ đệ, ta thiên, ta không nghĩ nỗ lực!"

Lâm Uyên: " . "

Xem ra tỷ tỷ năng lực chịu đựng còn không bằng lão mục.

Hồ ngôn loạn ngữ thật lâu, Lâm Huyền rớt cuộc tỉnh táo lại: "Vậy cứ dựa theo người ý tưởng, trước đem trong nhà trái còn, về phần tiền này, người cũng khỏi phải nghĩ đến phải đi về, 10 vạn đồng, ta!"

"Phải phải, người."

Lâm Uyên nói: "Không nghĩ cố gắng cũng đừng nỗ lực, trở về lên đại học đi, vì ta, người đều không có thể khảo nghiên, bây giờ còn đuổi kịp."

"Ta không."

Lâm Huyền cự tuyệt: "Người là đệ đệ ta à? Cũng không biết một tí gì ta à, thật coi ta có nhiều thích học tập đây? Ta từ nhỏ đến lớn ghét nhất sự tình chính là đi học! Là lão mục một mực nhắc tới, trình độ học vấn được, mới có thể tìm được một công việc tốt, ta suy nghĩ một chút, tìm được công việc tốt, mới có thể kiếm tiền trị bệnh cho người, cho nên mới buộc chính mình một mực học tập một chút học tập . Học đầu cũng nỗ! Bây giờ người cũng như vậy sẽ kiếm tiền, ta còn học cái gì sức lực, sau này an tâm làm việc là được, lại nói ta còn thật thích công việc này, vạn nhất sau này người không viết ra được ca, ta đây thì ít nhất còn có thể lật tẩy, không đến nỗi cho các người lưu lạc đầu đường."

"Được rồi."

Lâm Uyên nói: "Vậy chính người quyết định."

Lâm Huyền cười nói: "Ta từ nhỏ đã thích xem tiểu thuyết, bây giờ còn đang Nhà Xuất Bản làm thực tập biên tập nhận thức rất nhiều nổi danh Tiểu Thuyết Gia đâu rồi, công tác mấy tháng đi, công trạng bình thường thôi, Tiểu Thuyết Gia môn ký tên ngược lại là phải một cái chất."

"Người là biên tập sao?"

"Đúng nha, lúc trước là không phải đề cập với người, xem ra người không nhớ . Lại nói cho người một lần, tỷ tỷ ta ở lãng Xuyên xuất bản công ty đi làm, đang đứng ở sự nghiệp khởi bước kỳ, qua một thời gian ngắn, phỏng chừng là có thể chuyên chính!"

" Được, kia sau này người bữa ăn tối ăn xong điem."

Lâm Uyên suy nghĩ sau này có thể đi tỷ tỷ nơi đó viết sách.

Siêu Tân Tinh là Ngân Lam Thư Khố tổ chức hoạt động, với tỷ tỷ không ở một cái công ty, cho nên tạm thời nhất định là gây khó dễ.

"Phải!"

Lâm Huyền đặc ý nói: "10 vạn đồng còn không hung hăng thêm đồ ăn? Bắt đầu từ ngày mai, ta liền đổi ăn thùng trang mì gói, xúc xích thêm hai căn!"

Lâm Uyên: " . "

Tỷ tỷ tốt lắm, không hổ là họ Lâm.

Hai người lại hàn huyền một hồi mới cúp điện thoại.

Lâm Uyên nhìn một chút thẻ ngân hàng, còn lại 60 vạn tả hữu, không hề nghĩ ngợi, liền trực tiếp cho lão mù đánh tới năm trăm năm chục ngàn, nhân tiện còn phát cái tin:

"Có thể trả nợ."

Trong nhà tổng cộng hơn 50 vạn nợ nước ngoài, duy nhất liền có thể trả hết nợ.

Lão mù điện thoại qua tay liền đánh tới, khiếp sợ nói: "Người tháng này kiếm lời nhiều như vậy?"

"Vận khí tốt, nhận một tờ đơn."

Lâm Uyên giới thiệu sơ lược một chút tình huống.

Lão mù sụm một chút cúp điện thoại, sau đó dùng danh bạ phát tới tin tức:

"Tín hiệu không tốt lắm, mù mù ngày mai sẽ trả nợ."

Lâm Uyên trở về cái mặt mày vui vẻ.

Hắn biết lão mù cúp điện thoại nguyên nhân, không phải là muốn lên tiếng khóc một trận, lại không muốn đề cho con trai nghe được, cho nên lựa chọn tránh, bất quá hắn cũng không phơi bày lão mù là được.

Giải quyết chuyện này.

Hắn nằm ngang ở trường học trong thao trường, nhìn tinh không, nội tâm tràn đầy âm áp cùng an bình cảm giác, có loại trước đó chưa từng có cảm giác thật.

Hắn hồi tưởng lại mới vừa xuyên việt tới ngày ấy, cũng là như vậy nằm ở trong thao trường nhìn tinh không.

Bất quá khi đó, có sinh tử uy hiếp, có gia đình áp lực, duy chỉ có không có giờ khắc này thư thích cùng thỏa mãn ——

Thật tốt.

(=)

Chương 36: Ban biên tập cổ sự

Mấy ngày kế tiếp.

Bản mùa bóng bài hát mới trên bảng, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » cái này đệ nhất số liệu bộc phát ổn định, đã cùng hạng nhì kéo ra khoảng cách nhất định.

Mà lúc này.

Các đại âm nhạc máy truyền tin bên trên, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bình luận khu cũng là phá lệ hỏa bạo.

Ca khúc thảo luận độ cực cao.

"Ta cảm thấy được bài hát này tên hẳn gọi « người rớt cuộc muốn lão nương như thế nào »."

"Ta cảm thấy được bài hát này còn có thể đặt tên là « thẳng nam nham đi chết » , « mâu thuẫn thẳng nam nham » , « người cho rằng là lão nương là ai »."

"Ca dao? Rock? Kiểu hát cũng rất đặc biệt!"

"Bài hát này nghe cấp trên! Cát giữ lại nói!"

"Đi qua đi ngang qua cũng tới nhìn một chút, đây chính là ngoại giới đôi nữ tính yêu cầu, đại dưới ánh mặt trời, ta thật là tức run lạnh, lúc nào nữ đồng bào mới có thể đứng đứng lên?"

"Là không phải, đầu năm nay nghe ca nhạc cũng có thể đánh quyền?"

"Bài hát này cho ta cảm giác chính là, nam nhân một bên yêu nữ nhân, một bên lại không đứng ở về tinh thần tôn thương nữ nhân, rõ ràng xem thường nữ nhân này nhưng lại yêu cầu nàng ở bên cạnh mình, lại phải con ngựa chạy lại phải con ngựa không ăn cỏ, tổng kết hai chữ, cặn bã nam!"

"Ngược lại ta cảm thấy bài hát này hát ra chúng ta nam nhân tiếng lòng, mỗi người đàn ông cao nhất lý tưởng, cũng là muốn có một cái băng thanh ngọc khiết thêm giàu ... Trêu đùa nữ nhân, lên phòng khách hạ được phòng bếp, vẫn có thể bán đáng yêu làm nũng, vũ có thể dững đầu Tiểu Tam."

"Bất sống trên lầu thẳng nam nham, mộng ban ngày bên trong cái gì đều có."

"Hôm nay đi ktv, đi ngang qua nhiều cái lô ghé riêng đều nghe được bài hát này."

" "

Trong nghề thổi khúc cha, những người nghe lại lớn nhiều ở thảo luận ca từ, rất nhiều người cảm thấy bài hát này ca từ miêu tả trong cuộc sống thực tế

nào đó hiện tượng.

Bất quá hai người này sẽ không mâu thuẫn.

Tiên Ngu ca khúc đảm nhiệm, không cho đại chúng lưu chút nào ca khúc tranh phong đường sông.

Ngoài ra.

Còn có người còn đem một vài điện ảnh đoạn phim biên tập chung một chỗ, dùng « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » làm bgm, lại thu hoạch không tệ hiệu quả.

Với là rất nhiều up chủ (chỉ ở video Website cùng diễn đàn cùng với các loại trạm đăng lên video âm tần văn kiện nhân) rồi rít noi theo.

Trong đó có một video, là đem rất nhiều trong phim truyền hình nữ thần kinh điển hình tượng lẫn lộn kéo chung một chỗ, theo các nữ thần kinh điển ống kính một vừa xuất hiện lại hợp với đoạn này bgm, nhất thời dẫn phát không nhỏ phản hưởng.

"Đốt hương biên tập!"

"Ta thấy được nơi phồn hoa!"

"Bài hát này làm bgm thật là không có chút nào vi hòa cảm."

"A a a quỳ yêu câu bài hát danh!"

"Trên lầu bình thân, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » hiểu một chút."

"Ta vốn là đối « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » vô cảm, bất quá nhìn video lẫn lộn kéo, bỗng nhiên get đến nơi này bài hát, yên lặng cất chứa."

"Ca khúc phối tốt có mùi vị!"

"Quả nhiên đây mới là ca khúc phương thức mở ra chính xác đi."

"Mọi người đều biết, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » vừa vang lên, các nữ thần hoá trang lên sân khấu."

" "

Những video này truyền bá, cũng cho « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bài hát này mang đến lớn hơn phổ biến rộng rãi.

Rất nhiều lúc, một ít ca khúc làm bgm, cũng có thể làm cho vốn là phổ thông video biên tập, đổi thành không giống nhau sinh mệnh lực.

Cái này cùng có chút điện ảnh truyền hình kịch bgm vừa vang lên, người xem cũng biết cao triều muốn tới là tương tự đạo lý.

Ca khúc truyền bá độ với tác phẩm chất lượng có liên quan, nhưng lại không hoàn toàn quyết định bởi với tác phẩm chất lượng.

Lâm Uyên trước hai bài hát chất lượng không thấy được so với « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » yếu.

Nhưng rất hiển nhiên, luận ca khúc lượng, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » là mạnh mẽ nhất thủ.

Mà ở « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » nhanh chóng truyền bá lúc.

Tần Châu xuất bản công ty Ngân Lam Thư Khố bên trong, các biên tập lại hoàn mỹ hưởng thụ nghe ca nhạc nhìn video thú vui.

Bọn họ chính đang vui đầu khảo hạch năm nay Siêu Tân Tinh đại thưởng tiểu thuyết gửi bản thảo.

Có lẽ là Tiểu Thuyết Gia nghề nghiệp này càng ngày càng được đến đại chúng hoan nghênh duyên cớ,

Siêu Tân Tinh đại thưởng năm nay nhận được gửi bản thảo, so với năm trước còn nhiều hơn một chút.

Cho nên từ mấy ngày trước bắt đầu, các biên tập chỉ tại không ngừng xem xét bản thảo.

Vì trước ở ngày tháng trước kết thúc xem xét bản thảo, mỗi một biên tập trên bàn cũng bày đây các loại nâng cao tinh thần thức uống, cùng với không thỉnh thoảng bên trên cà phê.

Dương Phong, đó là Ngân Lam Thư Khố xem xét bản thảo biên tập một trong.

Mấy ngày nay xem xét bản thảo, Dương Phong nhìn vô số tiểu thuyết, giờ phút này đã hoa mắt váng đầu rồi.

Cà phê cùng mỡ ngu đều nhanh sinh ra chóng trả rồi.

Vì giữ tập trung tinh thần, hẳn không thể không đi phòng vệ sinh hút một điếu thuốc.

Cùng Dương Phong tình trạng tương tự biên tập còn có chừng mấy vị, vì vậy ở phòng vệ sinh thộn vùn thỏ vụ trung, mấy cái đồng thời hút thuốc biên tập thảo luận tới rồi mấy ngày nay khảo hạch nội dung.

"Các người tìm tới đề cử bản thảo rồi không?"

"Ta còn không có, bất quá đã có mấy cái cũng không tệ lắm, trước đem bản thảo trên tay toàn bộ quá một lần, tái hảo hảo quan sát quan sát, tránh cho đan chéo xem xét bản thảo thời điểm ta xem trọng tác phẩm bị loại bỏ tới."

"Hàng năm Siêu Tân Tinh đều là một lần đặt a."

Các biên tập thẩm hoàn bản thảo trên tay, cũng có mấy cái danh sách đề cử, một khi cái nào biên tập đề cử tác phẩm cuối cùng bị tổng biên tập áp dụng, vậy sau này cũng là muốn đoán công trạng, cho nên các biên tập đối với mình danh sách đề cử, vẫn là rất thận trọng.

Lúc này.

Một cái biên tập nói: "Năm nay gửi bản thảo vẫn là lấy Dị Giới loại mạo hiểm đề tài làm chủ, bởi vì viết quá nhiều người, cho nên muốn muốn từ trung tìm ra tối giỏi một cái là không phải một chuyện dễ dàng."

Những lời này đưa tới mọi người cộng hưởng.

Viết Dị Giới mạo hiểm quá nhiều người, cho nên khi đại đa số người cũng viết cùng một cái đề tài thời điểm, từ trong chọn lựa một bộ tốt nhất, liền là không phải một chuyện dễ dàng.

"Dù sao cũng là Vương Đạo đề tài chứ sao."

"Đáng tiếc đại đa số người đều tại theo gió một ít trên thị trường lưu Hành Phong cách, không mấy cái có thể viết ra bản thân đặc sắc."

"Bất quá cái này đề tài dễ dàng ra bạo nổ khoản."

Đúng bạo nổ khoản đề tài viết nhiều người cũng là sự tình rất bình thường, liền lấy ta tới nói, nhìn nhiều như vậy Dị Giới mạo hiểm, đối loại này cố sự hay lại là làm không biết mệt."

" "

Dương Phong không có tham dự thảo luận.

Hút thuốc xong, hẩn trở về chỗ ngồi công tác.

Ban biên tập bên trong, đại đa số biên tập cũng coi trọng Dị Giới loại mạo hiểm hấp dẫn đề tài, chọn thư tiêu chuẩn cũng căn bản là hướng loại này đề tài làm chuẩn, nhưng Dương Phong lại không có cùng cái nhìn.

Hắn dĩ nhiên cũng thích Dị Giới loại mạo hiểm đề tài.

Nhưng bởi vì viết Dị Giới mạo hiểm đề tài tiểu thuyết quá nhiều, đưa đến cái này đề tài đồng chất hóa quá nghiêm trọng, cho nên Dương Phong xem xét bản thảo những ngày qua sắp bị cái này đề tài cố sự nhìn ói.

Hắn hiện tại rất muốn tìm một bộ không giống nhau tác phẩm.

Đáng tiếc này là không phải một chuyện dễ dàng, có chút đề tài mặc dù có thể lưu hành, cũng là bởi vì độc giả thích xem.

Đây là thị trường lựa chọn!

Coi như là biên tập, vì tự thân công trạng cùng với Nhà Xuất Bản lượng tiêu thụ cân nhắc, cũng nhất định là muốn chủ đẩy những thứ này hấp dẫn đề tài.

Huống chi gửi bản thảo những người mới cũng không ngốc.

Cái gì đề tài dễ dàng quá bản thảo liền viết cái gì đề tài, đây là một cái vô cùng đơn giản đạo lý, có thể kiên trì chính mình phong cách, không thuận theo thị trường trào lưu, dù sao cũng là rất ít người.

Cho nên liên tục mấy ngày xem xét bản thảo vô số, Dương Phong cũng không tìm được hài lòng cố sự.

Không phải nói không người viết một ít mới mẽ độc đáo đề tài, lượng lớn bài viết bên trong, tương đối mới mẽ độc đáo đề tài tóm lại vẫn có một ít, nhưng vấn đề ở chỗ những thứ này đề tài ở mới mẽ độc đáo đồng thời thiếu tiểu thuyết vốn nên có cố sự tính cùng thú vị tính ——

Kia Dương Phong nhìn cũng không nên.

Hắn sẽ không tận lực theo đuổi tân đề tài mà hạ xuống chính mình xem xét bản thảo tiêu chuẩn, càng không biết tận lực đem một vài hấp dẫn đề tài bài xích đang chọn phạm vi bên ngoài.

Cuối cùng, cố sự xuất sắc tính mới là trọng yếu nhất.

Tốn mười lăm phút.

Lại nhìn xong một cái bản thảo.

Dương Phong xoa xoa mệt mỏi huyết Thái dương, sau đó cắn răng một cái, cho mình lau điễm tinh dầu.

Đây là xã súc môn đối phó mệt mỏi sát chiêu một trong.

Thực ra phía sau còn có chung cực sát chiêu, cũng với tinh dầu có liên quan, nhưng người bình thường không dám thử, bởi vì đã thử nhân cũng xã hội tính tử vong.

Tóm lại, tinh dầu trên đầu một vệt, Dương Phong tinh thần rất nhiều.

Thừa dịp này cố tử kích thích.

Dương Phong mở ra tâm bài viết.

Bất quá lần này tên sách, để cho Dương Phong có chút thiêu mi, bộ này tiêu thuyết tên gọi: « Võng Vương » .

Vì dễ dàng hiểu.

Người gửi bản thảo còn ở phía sau tặng thêm cá biệt danh, kêu « Tennis vương tử » .

// đùa, đêm qua up đến 30c, thấy có 4 ng đọc, chán, đi ngủ luôn :)))

Hôm nay bạo đi, thật ra mình rất thích đọc truyện của tác giả này, rất có khảo cứu, ko phải sơ sài chung chung như mấy tác giả chép văn khác.

Chương 37: Ngoài xoáy thủy banh

Viết Tennis?

Vận động thi đấu?

Dương Phong có thể thề, mình tuyệt đối là không phải một cái lại làm lại lập nhân, nhưng thấy như vậy một bộ viết Tennis thi đấu tiểu thuyết đặt ở trước mặt hẳn vẫn gần như bản năng nhú mày ——

Mới mẽ độc đáo là không có sai.

Nhưng người cũng quá mới chứ ?

Vận động thi đấu đề tài tiểu thuyết, dù là người viết bóng đá hoặc là bóng rổ cũng hoặc là bóng bàn đều có thể, ít nhất mấy cái này loại hình vận động tất cả mọi người hoặc nhiều hoặc ít tiếp xúc qua, hơn nữa thích nhân không phải số ít, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn chọn ngưỡng cửa tương đối khá cao Tennis đây?

Mới mẽ độc đáo là mới mẽ độc đáo rồi.

Tiểu chúng cũng là thật nhỏ chúng.

Bất quá làm một danh nghề biên tập, mặc dù Dương Phong có rất nhiều trong lòng hoạt động, cũng không biết đưa cái này gửi bản thảo trực tiếp vào đĩa cả năm, một đòn chết chắc, nếu như có tiềm lực lời nói hẳn hay lại là rất hân hạnh được biết một phen.

Cái này ở tiểu thuyết giới rất bình thường.

Gặp phải tương đối có tiềm lực, coi như đối phương không có thể quá bản thảo, các biên tập cũng sẽ thử bồi dưỡng một phen, thậm chí có rất nhiều Tiểu Thuyết Gia chính là ở biên tập bồi dưỡng hạ thành công, làm nhưng trong quá trình này, bọn họ rất có thể sẽ tao ngộ biên tập vô số lần hủy bỏ. Máy tính mở ra trang thứ nhất.

Dương Phong bắt đầu chính thức xem xét bản thảo.

Nếu như không nói cố sự bản thân, hẳn đối với cái này cái dám viết Tennis đề tài vẫn rất có hảo cảm, loại này không khuất phục với thị trường tinh thần Dương Phong phi thường thương thức, nếu như đại đa số đều có loại tinh thần này, tiểu thuyết thị trường cũng không phải đồng chất hóa nghiêm trọng như vậy.

Cố sự bắt đầu.

Một cái đi thanh xuân học viên xe điện bên trên, một tên sân trường Tennis đội thanh niên chính vênh vào nghênh ngang giáo huấn chính mình tân

đồng đội, một bên giảng thuật như thế nào cầm chụp một bên không ngừng huy động vợt tennis, kết quả không cẩn thận đánh trúng một cô gái mặt.

"Xin lỗi."

Thanh niên liếc nhìn cô bé, tiếp theo sau đó dạy mình đội viên mới, nhưng mà ngay tại hấn nước miếng văng tung tóe quơ múa cây vợt lúc, một đạo thanh âm lạnh nhạt nhưng là vang lên: "Người rất ồn ào ấy."

Người nói chuyện là một gã thiếu niên.

Thanh niên chính nổi giận hơn, thiếu niên đã đeo lên Tennis bao, cũng ở trước khi xuống xe tùy ý cải chính nói nói: "Từ ngay phía trên năm lên đặt ngang cây vợt mới là chính xác kiểu tây phương cầm chụp pháp; đem chụp mặt đứng thẳng, dùng giống như bắt tay như thế cảm giác, đó là truyền thống Đông Phương cầm chụp pháp."

"Người ."

Lại bị một người thiếu niên giáo huấn, thanh niên trên mặt có điểm không nén giận được, trợn mắt nhìn cru chính tự mình thiếu niên, nhưng khi hấn muốn nói thêm cái gì thời điểm, thiếu niên đã xuống xe rời đi.

"Nhân vật chính?"

Dương Phong gật đầu một cái.

Câu chuyện này mở đầu dường như tạm được, dù là hấn không hiểu Tennis, cũng có thể xem hiểu liên quan tới Tennis điểm này kiến thức căn bản, hơn nữa nhân vật chính nhìn như ở sửa chữa thanh niên, thực ra cũng có thay vừa mới kia bị thương nữ hài hả giận ý tưởng đi.

Hình ảnh chuyên trang.

Vài tên nam sinh chính vây quanh một cái danh sách thảo luận, một người trong đó nói: "Năm nay trường học Tennis bộ lại có cái mới vừa vào học người mới gia nhập, hơn nữa không cần làm thể chỗ, trực tiếp làm Thủ Phát đội viên ra sân."

"Không thể nào?"

"Làm sao có thể?"

"Ghi danh sai lầm đi."

Đồng bạn có chút hoài nghi: "Đại học năm thứ nhất sinh viên mới vừa mới đọc xong trung học đệ nhị cấp, thế nào đủ tư cách trực tiếp gia nhập trường học Tennis bộ, hơn nữa còn là Tennis bộ Thủ Phát thành viên, phải biết trường học của chúng ta Tennis bộ cũng đều là tuyển thủ nhà nghề dự bị địch a!"

Trong danh sách.

Cái này năm thứ nhất đại học liền có tư cách thêm vào Tennis bộ Thủ Phát học sinh gọi là Long Mã, hấn năm nay mười sáu tuổi, so với toàn bộ học viên Tennis bộ trung bình tuổi tác còn nhỏ hơn một đoạn, bởi vì Tennis bộ trẻ tuổi nhất Thủ Phát tuyển thủ ít nhất cũng là năm thứ hai đại học.

Mấy người thảo luận thời điểm.

Long Mã cũng lấy sau lưng vợt tennis xuất hiện.

Lúc trước xe điện bên trên gặp phải mấy cái nam sinh cũng xuất hiện, hơn nữa thoáng cái liền dẫn phát bọn học sinh chú ý, nguyên lai bọn họ hôm nay tới trường này là muốn đánh một trận khiêu chiến cuộc so tài, nhưng thanh niên cầm đầu thấy Long Mã, liền giận không chỗ phát tiết, trực tiếp dùng vợt tennis chỉ Long Mã cười lạnh nói: "Người biết người vừa mới đang dạy Lan ngừng học viện Tennis chính thức đội thành viên chủ lực chơi thể nào Tennis sao?"

Long Mã yên lặng nhìn hắn.

Ánh mắt này để cho thanh niên cả người không thoải mái, trực tiếp huy động vợt tennis hướng Long Mã trên đầu đánh, dĩ nhiên hắn chỉ là hù dọa một chút Long Mã, cũng là không phải thật dự định động thủ, nhưng để cho vây xem quần chúng kinh ngạc là, Long Mã không tránh không né, tựa hồ đoán chừng vợt tennis sẽ không thật đập phải chính mình.

"Đi thôi, còn có chính sự."

Đội thanh niên hữu cười một tiếng, khuyên.

Thanh niên lạnh rên một tiếng, chuẩn bị rời đi, Long Mã lại nhặt lên thanh niên vừa mới uống xong thức uống bình, chính xác đem ném vào thùng rác, sau đó nhìn đối phương hỏi: "Cái vợt kiểu cầm nắm học được sao? Nếu không ta tới dạy dỗ người đánh như thể nào Tennis?"

Chung quanh hiện lên vẻ kinh sợ.

Thanh niên một nhóm người có tư cách tới thanh xuân học viện khiêu chiến, nói rõ thực lực của bọn hắn là rất mạnh, nhưng nhìn một cái như thể non nớt thiếu niên lại nói ra những lời này, thật sự là để cho rất nhiều người mộng bực.

"Hắn điên rồi sao?"

Từng tia ánh mắt nhìn Long Mã.

Mà trước máy vi tính Dương Phong chính là nhiều hứng thú lật trang sách, hắn vốn tưởng rằng Tennis rất tiểu chúng, nhưng nhìn thấy bây giờ hắn lại một chút cũng không cảm thấy khô khan, cũng không cảm thấy cố sự viết tối tăm, ngược lại có loại mong đợi cảm giác.

Thanh niên nghênh chiến.

Vì vậy để cho thanh xuân học viện vô số vây xem bọn học sinh khiếp sợ sự tình xảy ra, cái này bề ngoài non nớt thiếu niên, lại lấy điểm số lớn huyết ngược tự xưng mô trường học chủ lực đội thành viên thanh niên!

Thanh niên nổi giận.

Trước hắn không có đem Long Mã coi vào đâu, nhưng liên tiếp vút bỏ tỷ số, thật sự là mất hết thể diện, vì vậy dùng hết chính mình tuyệt chiêu, cái này tuyệt chiêu là vì thanh xuân học viện Tennis bộ chủ lực chuẩn bị, lại bị một người thiếu niên ép đi ra ——

Hắn thành công hòa nhau một cái phân.

Lúc này thanh xuân học viên huấn luyện viên cũng xuất hiện, hơn nữa liếc mắt liền thấy được sân quần vợt bên trên Long Mã, khoe miệng lại lộ ra nụ cười: "Hắn tới so với tưởng tượng của ta sớm hơn một chút đây."

"Nãi nãi biết hắn?"

Lúc trước ở xe điện bên trên bị thanh niên ngộ thương nữ hài cũng ở tại chỗ, hơn nữa nàng chính là cái này huấn luyện viên tôn nữ, bất quá huấn luyện viên cũng không có giải thích cái gì, chỉ là dù bạn vẫn ung dung nhìn này tràng trận đấu.

Ba tháp, ba tháp, ba tháp.

Long Mã lại bị đoạt về mấy phân.

Hai người bắt đầu đánh có tới có lui.

Dương Phong cau mày, cố sự mở đầu một mực nhấn mạnh Long Mã thiên tài một mặt, nhưng liền Long Mã trước mắt lộ ra loại trình độ này mà nói, còn không đạt tới cố sự nổi lên độ cao, quả nhiên Tennis loại này đề tài không tốt viết.

Hắn lắc đầu một cái tiếp tục xem.

Nhưng ngay sau đó, để cho hắn tuyến thượng thận mãnh liệt bài tiết siêu đốt nội dung cốt truyện bắt đầu, bởi vì ở người sở hữu trọn mắt hốc mồm nhìn soi mói, Long Mã lại trực tiếp đem vợt tennis từ tay trái đổi được tay phải!

"Hắn là cái thuận tay trái."

Tennis huấn luyện viên cười giống như một hồ ly.

Thấy đoạn này, Dương Phong trong nháy mắt khô miệng khô lưỡi, hắn vạn vạn không nghĩ tới Long Mã lại là thuận tay trái, cái này rất giống thường xuyên dùng tay trái ăn cơm nhân mạnh mẽ dùng tay phải cầm đũa như thế, hai người này khái niệm là hoàn toàn bất đồng, có thể Long Mã chỉ dùng tay trái là có thể chế trụ thực lực không tầm thường đối phương, đổi thành quen dùng tay phải vừa có thể đạt đến tới trình độ nào?

Đối với lần này hắn thập phần mong đợi!

Nội dung cốt truyện không có khiến người ta thất vọng, nếu như nói Long Mã trước vẹn vẹn có thể áp chế đối phương lời nói, đổi lại tay phải đánh Tennis Long Mã, đó là hoàn toàn trêu đùa đối thủ, lúc này đừng nói hai bên có tới có lui đâu, đối phương thậm chí ngay cả Long Mã thấy banh, cũng gần như không tiếp nổi.

Tỷ số lần nữa huyết ngược!

Ở chung quanh một mảnh hít một hơi lãnh khí trong thanh âm, thanh xuân học viên Tennis huấn luyện viên mị lên con mắt nói: "Ngắn ngủi trong vòng một năm đánh khắp Tần Châu toàn bộ thanh thiếu niên cuộc so tài, bắt lại Tennis một người tổ toàn bộ hạng nhất, 18 tràng trong tranh tài liên tục điểm số lớn ưu Thắng Thiên mới thiếu niên, hiệu trưởng tự mình ra mặt mời nhập học Tennis đặc chiêu sinh, Long Mã, mười sáu tuổi!"

"Long Mã!"

Người chung quanh lấy lại tinh thần.

Ngay sau đó đó là một trận huyền ảo, thiếu niên này lại chính là mới vừa vào học liền vào Tennis bộ Thủ Phát chủ lực đội Long Mã, hấn chiến tích lại huy hoàng tới mức như thế!

"Quá tuần tú đi."

Ánh mắt của Dương Phong ở tỏa sáng.

Giờ khắc này hấn gần như quên mất chính mình thân phận của biên tập, hoàn toàn sáp nhập vào thuộc về độc giả thị giác, thậm chí ngay cả công ty tan việc thông báo cũng bỏ mặc, không kịp chờ đợi nhìn xuống.

Trận bóng không có kết thúc.

Long Mã lớn nhất hoàn cảnh xấu là hấn năm nay mới 16 tuổi, đầu kém xa tít tắp thanh niên, thanh niên điều chỉnh chiến thuật, trực tiếp đứng ở trước lưới muốn dùng thân cao ưu thế, đáng tiếc hiệu quả không lớn, Long Mã vẫn cho thấy kinh khủng áp chế lực.

"Ha ha."

Chung quanh có tiếng cười nhạo.

Thanh niên then quá thành giận, lại trực tiếp sử dụng ra khí lực lớn nhất, cầm banh chụp ném Long Mã, đây là chẳng ai nghĩ tới, Long Mã mặt trực tiếp bị đối phương chính diện đập trúng, cái trán đều chảy máu.

Dương Phong tức giận chần.

Chung quanh cũng một mảnh chỉ trích.

Thanh niên lại ha ha cười to, nói mình không cần thận không cầm chắc cây vợt, nhưng ngay tại mọi người cho là Long Mã không cách nào chiến đấu nữa thời điểm, Long Mã nhưng chỉ là xoa xoa vết máu nói: "Xem ra cây vợt chính xác kiểu cầm nắm người còn không có học được."

"Người!"

Chiến đấu tiếp tục.

Đây là thuộc về Long Mã phản kích, hấn từng cái cầu cũng tốc độ cực nhanh xảo quyết, hơn nữa kỹ xảo cực cao, lại có thể mấy lần đánh ở đối phương gương mặt, đau đối phương gào khóc, cũng vui về Dương Phong đập thẳng bấp đùi, chỉ cảm thấy thoải mái đến không được.

Hả giận, quá hết giận!

Nói người nghe nha không trận đấu tinh thần!

Mà kèm theo Long Mã mỗi một lần phản kích, hấn cũng có vô tình đọc lên tỷ số: "Thập 5-0 —— tam 10-0 —— 40 so với Linh —— "

"Đây là cái gì cầu?"

Đội thanh niên hữu toàn bộ choáng váng.

Thanh xuân học viên huấn luyện viên nhân nhạ nói: "Ngoài xoáy tay banh, do cao su mặt đất va chạm hình cầu mà sinh ra xoay tròn, rơi xuống ở cầu trên đài, nhân hình cầu ở tốc độ cao xoay tròn đụng được banh chụp

lúc, sẽ không thông thường phát sinh thẳng tắp vận động, mà là sẽ nghiêng về bình thường quỹ đạo, đây là Long Mã trong một năm càn quét Tần Châu thanh thiếu niên tổ một trong những tuyệt chiêu, lấy hấn tiêu chuẩn, còn không tiếp nối."

Thanh niên bị triệt để làm sợ.

Cuối cùng một cầu, hấn lại trực tiếp từ bỏ chống lại, nhưng trên thực tế Long Mã cuối cùng một cầu chỉ là nhẹ nhàng vung đánh một cái, cho nên Tennis cũng chỉ là ở chốc lát đạn động sau, rơi xuống bên người thanh niên, hình ảnh tràn đầy khôi hài.

Chung quanh sợ ngây người.

Dương Phong cũng sợ ngây người.

Hấn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ, rõ ràng không một chút nào biết Tennis chính mình, lại sẽ có một ngày làm một bộ Tennis thi đấu tiểu thuyết mà kích động như vậy phấn chấn, phảng phất ngày đầu tiên nhìn tiểu thuyết như thể chìm đắm mê mẩn ——

Ta thiên!

Đây cũng quá nỗ đi!

Giờ khắc này Dương Phong chợt nhớ tới mình gần đây thích nghe một ca khúc, bài hát tên là « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc », đúng đây mới là thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết Vương Đạo theo đuổi, chính là muốn Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc!

(=)

Chương 38: Minh chủ 【Giám Huy】 tăng thêm

"Mở đầu dùng mặt bên làm nổi thủ pháp để cho độc giả đối nhân vật chính thực lực cảm thấy mong đợi, sau đó ở độc giả đang mong đợi trực tiếp dùng một trận niềm vui tràn trề Tennis trận đấu tới chính diện biểu diễn nhân vật chính năng lực, trong tranh tài nhân vật chính bị đối thủ trả thù, lại như cũ lựa chọn dùng Tennis phương thức đánh mặt, chuyện này tiết ngược lại là trình độ nhất định viết ra nhân vật chính tính cách."

Dương Phong ở tổng kết nội dung cốt truyện.

Tổng kết hoàn nội dung cốt truyện, hẳn lại đem còn lại nội dung cốt truyện cho nhìn qua một lần.

Nhìn xong thập vạn chữ gửi bản thảo, Dương Phong có chút kinh hỉ phát hiện, bộ này tiểu thuyết lại là nhóm tượng vai diễn!

Thanh học Tennis đoàn người đều có các tính cách, cũng đều có các năng lực, mà cố sự đầu mối chính, chính là tập trung từng cuộc một trận đấu để diễn tả đám người này vật lớn lên.

Thanh xuân ảo tưởng loại trong tiểu thuyết, không chỉ có công lược hậu cung, chinh phục dị thế giới loại chủ đề.

Còn có một cái chủ đề gọi là truy đuổi mơ mộng!

Chỉ là, bây giờ viết loại này tiểu thuyết cũng không có nhiều người.

Mà bộ tên là « Võng Vương » tiểu thuyết, liên giảng thuật người trẻ tuổi truy đuổi mơ mộng, vì trở thành nghề tuyển thủ tennis mà cố gắng cố sự

Dương Phong rất thích!

Bất quá ngay sau đó, Dương Phong lại có chút chần chừ.

Mặc dù « Võng Vương » rất phù hợp Dương Phong khẩu vị, cũng đủ mới mẻ độc đáo, nhưng câu chuyện này lựa chọn tài cùng phương hướng quả thật Tiểu chúng rồi nhiều chút.

Hơn nữa biên tập cùng biên tập giữa khẩu vị phải không cùng.

Khả năng Dương Phong cảm thấy rất tốt cố sự ở còn lại trong mắt của biên tập lại chỉ có thể coi là.

Có muốn hay không đây?

Ước chừng quán quít một phút, Dương Phong quyết định giữ vững chính mình nghĩ rằng ——

Đề cử!

Biên tập xem xét bản thảo sau đó gặp phải hợp ý tác phẩm là có quyền đề cử.

Lấy được biên tập đề cử tác phẩm, sẽ bị Nhà Xuất Bản tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên khảo hạch.

Nếu như tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên cũng cảm thấy bộ này tiểu thuyết có thể lời nói, vậy thì đại biểu bộ này tiểu thuyết có thể an bài xuất bản rồi.

Như đã nói qua.

Nếu như không cách nào thông qua tổng biên tập bọn họ kia quan vậy cũng có nghĩa là Dương Phong công trạng bị lỡ, chỉ có đề cử thành công mới có thể đoán biên tập công trạng.

Đương nhiên rồi.

Cho dù có tâm đề cử, Dương Phong cũng phải đem trên tay còn lại bản thảo thẩm hoàn mới được, nếu không đôi còn lại gửi bản thảo nhân cũng quá không công bình.

Bất quá Dương Phong có dự cảm.

Còn lại bản thảo bên trong, đại khái sẽ không lại xuất hiện so với « Võng Vương » càng làm cho hấn hài lòng tác phẩm rồi.

Nghĩ tới đây, Dương Phong lật một cái « Võng Vương » gửi bản thảo nhân tài liệu.

Bộ này tiểu thuyết, tiết tấu rất lão luyện, không biết có phải hay không là cái nào nấu lại trùng tạo bí danh quái gửi bản thảo?

Này đồng dạng là sự tình rất bình thường.

Trong nghề khả năng có một ít đã xuất đạo Tiểu Thuyết Gia bởi vì lăn lộn không quá như ý, sẽ khoác bí danh tới tham gia Siêu Tân Tinh loại này người mới đại thưởng.

Bất quá những người này phần lớn sẽ không giấu giếm thân phận của mình.

Bởi vì bọn họ đều có quen thuộc biên tập, cho nên ở Siêu Tân Tinh lúc bắt đầu, liền sẽ trực tiếp đem mình bản thảo phát cho quen thuộc biên tập.

Ngược lại Lão Nhân Tham cuộc so tài cũng là trong vòng ngầm thừa nhận quy tắc.

Cần nhắc đến bộ này tiểu thuyết không có cho chính mình hoặc là còn lại biên tập định hướng gửi bản thảo, « Võng Vương » là bí danh quái sáng tác tỷ lệ cũng không cao.

Quả nhiên.

Gửi bản thảo nhân tài liệu biểu hiện, đây là một cái người mới tác phẩm, hơn nữa người mới bút hiệu cũng rất xa lạ:

"Sở Cuồng "

Tiểu Thuyết Gia bút hiệu thiên kỳ bách quái, cho nên ở trong mắt Dương Phong, Sở Cuồng cái này bút hiệu hay lại là rất phổ thông.

Duy nhất để cho so với hấn so với kinh ngạc điếm là, tài liệu biểu hiện, cái này Sở Cuồng lại là một sinh viên, bây giờ sinh viên như vậy biết Tennis?

Giống như "Lâm Uyên Tiện Ngự không bằng lui mà kết lưới" có ích rồi Tiện Ngự như thế.

Lâm Uyên vì thân phận của Tiểu Thuyết Gia tuyên dụng cái này bút hiệu, nhưng thật ra là lấy tự Lý Bạch thơ, "Ta bản Sở Cường Nhân, phượng Ca Tiểu Khổng Khâu" trung Sở Cường hai chữ.

Duy nhất tiếc nuôi điếm ở chỗ cái thế giới này không có Lý Bạch, cho nên Sở Cường hàm nghĩa không người biết.

Tuyên dụng rồi cái này bút hiệu sau đó,

Lâm Uyên thực ra cũng có chút mong đợi « Võng Vương » gửi bản thảo kết quả, dù sao bộ này tiểu thuyết quan hệ đến hẳn ba cái bảo rương khen thưởng!

Hắn cũng phân tích quá.

Bộ này tiểu thuyết đôi hoạt hình nội dung cốt truyện vẫn là rất trả lại như cũ, hơn nữa còn đánh rất nhiều rồi băng.

Phải nói hoạt hình nguyên đến lời nói, thực ra giai đoạn trước cũng còn khá, Tennis chiêu số cơ bản đều là trên thực tế có thể đánh ra.

So với như Long Mã mở đầu sử dụng ra ngoài xoay thấy ban, còn có xà cầu a, vào ngòi xôm thức bặt, Yên Hồi tránh loại, một ít lợi hại tuyên thủ nhà nghề cũng là có thể làm được.

Đương nhiên hiệu quả khẳng định không nhúc nhích tràn đầy phơi bày như vậy huyền khóc khoa trương, hơn nữa thực dụng tính một loại là được.

Nguyên đến dù sao cũng là có Tennis căn cơ, đôi Tennis cái này vận động, so với người bình thường phải hiểu được nhiều hơn.

Đáng tiếc.

Đến trung hậu kỳ, vì tiếp tục họa, để cho cái này động Manga phong càng đi càng mơ hồ, trực tiếp biến thành vạn chúng nhỏ nước bọt "Giết người Tennis" .

Sợ rằng để cho Nadal Federer loại này đại lão vào « Tennis vương tử » thế giới, cũng không nhất định gánh nổi.

Hệ thống cũng minh bạch một điếm này.

Cho nên để tránh cho cố sự đi về phía huyền huyền, « Võng Vương » chỉ có một trăm vạn chữ liền khẩn cấp thẳng xe rồi, hơn nữa bộ này một trăm vạn chữ trong tiểu thuyết chiêu thức cũng toàn bộ căn cứ vào thực tế, ít nhất cũng là loài người ở trên lý thuyết có thể đánh ra chiêu thức.

Liên liêm sĩ phương diện mà nói, hệ thống so với nguyên tốt hơn nhiều chút.

Tình huống tương tự còn có đều là thi đấu đề tài « Subasa » .

Mặc dù cố sự giống vậy càng về sau càng khen trương, nhưng giai đoạn trước như Subasa Trùng lực sút gôn loại đơn giản chính là trên thực tế CR7 một cước thang máy cầu.

Lắc đầu một cái.

Lâm Uyên quyết định kiên nhẫn chờ đợi kết quả.

Hôm nay hẳn phải đi ra ngoài một chuyến, bởi vì Tôn Diệu Hỏa học trưởng muốn mời hẳn ăn cơm.

Đối với Lâm Uyên mà nói, có người mời khách ăn cơm, cự tuyệt là rất ngu xuẩn một chuyện, trừ phi người rất ghét đối phương.

Lâm Uyên không ghét Tôn Diệu Hỏa.

Cho nên hẳn rất sáng khoái phó ước rồi.

Tôn Diệu Hỏa vốn chính là ôm thử nhìn một chút tâm tính mời Lâm Uyên, hẳn không nghĩ tới Lâm Uyên sáng khoái như vậy đáp ứng, trong lúc nhất thời vừa mừng vừa sợ!

Lâm Uyên học đệ thật là bình dị gần gũi a!

Bây giờ người ta trâu như vậy, luôn không khả năng tham chính mình một bữa cơm, có thể đáp ứng, tuyệt đối là phi thường cho mặt mũi, cho nên Tôn Diệu Hỏa đối bữa cơm này rất coi trọng.

Ăn cơm phòng ăn định ở trường học ngoại.

Tôn Diệu Hỏa cố ý mở ra xe mới tới trường học tiếp Lâm Uyên.

Này chiếc xe mới, là Tôn Diệu Hỏa dựa vào « Sinh Như Hạ Hoa » phân chia cùng với gần đây thương điển kiếm.

Lúc trước đi lục « Sinh Như Hạ Hoa », bởi vì đón xe làm trễ nãi chút thời gian, hơn nữa ngăn ở nửa đường, thiếu chút nữa bỏ lỡ xuất đạo cơ hội, cho nên hẳn mới có thể như vậy sáng khoái bỏ tiền mua xe, rút kinh nghiệm xương máu chứ sao.

Về phần mời Lâm Uyên ăn cơm nguyên nhân ——

Bởi vì Tôn Diệu Hỏa hôm nay mới nghe đồng nghiệp nói, Lâm Uyên lần trước có đi nghệ sĩ bộ tìm hẳn.

Khi đó Tôn Diệu Hỏa vừa vặn đi ra ngoài, cho nên bỏ lỡ.

Chuyện này để cho Tôn Diệu Hỏa ảo não rồi rất lâu.

Hẳn một lần lo lắng Lâm Uyên vì thế mà tức giận, gần đây một mực phiền não đến thế nào cho Lâm Uyên bồi tội đây.

Đương nhiên rồi.

Tôn Diệu Hỏa cũng rất hi vọng học đệ tâm tình khá một chút, mang nữa tự bay một lần, bất quá đây chỉ là tốt đẹp tâm nguyện mà thôi.

Hẳn biết này không thực tế.

Theo Tiệm Ngự càng ngày càng hỏa, hẳn sau này hợp tác ca sĩ chỉ sẽ càng ngày càng đại bại, đã biết loại công cụ nhân, đang học trong lòng đệ đại khái đã không có phân lượng.

Chương 39: Công cụ nhân tự mình tu dưỡng

Mặc dù chỉ có hấn và Lâm Uyên hai người ăn cơm, nhưng Tôn Diệu Hỏa hay lại là gọi một bàn thức ăn, liền Lâm Uyên cũng không nhìn nổi:

"Biệt điếm rồi, không ăn hết."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Học đệ ngàn vạn lần chớ khách khí với ta, uống rượu không?"

Lâm Uyên lắc đầu.

Tôn Diệu Hỏa nói: "Kia ta không uống."

Lâm Uyên gặt đầu một cái: "Phục vụ viên, cơm tới hai phần."

Tôn Diệu Hỏa khoát tay nói: "Ta gần đây giảm cân, không ăn cơm."

Lâm Uyên kỳ quái nhìn hấn một cái: "Ta là cho mình điếm."

Tôn Diệu Hỏa: ". "

Cơm vừa lên đến, Lâm Uyên liền rộng mở ăn uống, không thể cô phụ bữa này bữa tiệc lớn.

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Dinh dưỡng chuyên gia nói ăn ít cơm nhân tương đối không dễ dàng lão, học đệ ngươi cũng ăn nhiều thức ăn một chút."

Lâm Uyên nghiêm túc nhìn Tôn Diệu Hỏa liếc mắt: "Ta có người bằng hữu mười ngày chưa ăn cơm, sau đó hấn vĩnh viễn mười tám tuổi."

Tôn Diệu Hỏa: ". "

Lâm Uyên cau mày: "Cái chuyện cười này không buồn cười sao?"

Hấn cho là mình rất hài hước.

Tôn Diệu Hỏa sừng sốt mấy giây, bỗng nhiên ha ha cười to: "Buồn cười quá, buồn cười quá, cười chết ta rồi, ha ha ha ha!"

Quá hèn mọn chứ ?

Phục vụ viên ánh mắt cổ quái liếc nhìn Tôn Diệu Hỏa, lần đầu tiên hiểu miễn cưỡng cười vui hàm nghĩa.

"Khụ."

Cười trong chốc lát.

Tôn Diệu Hỏa cũng yên lặng cúi đầu ăn cơm.

Thực ra hấn vừa mới đang suy nghĩ phải thế nào an ủi Lâm Uyên.

Bởi vì hấn căn bản nghe không ra Lâm Uyên đang giáng trò cười, nhìn Lâm Uyên bộ kia nghiêm trang biểu tình, hấn còn tưởng rằng đối phương thật có người bằng hữu bởi vì quá lâu chưa ăn cơm xảy ra chuyện .

"Thực thức ăn người vì tuần kiệt."

Lâm Uyên qua mấy giây, hỏi: "Lần này buồn cười sao?"

Tôn Diệu Hỏa mờ mịt ngẩng đầu lên, sau đó vui đập thẳng bắp đùi: "Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha."

Đúng rồi.

Lâm Uyên chợt nhớ tới, cái thế giới này không có Tam Quốc, tự nhiên cũng không có thức thời vụ giả vi tuần kiệt như vậy điển cố.

Kia Tôn Diệu Hỏa rốt cuộc là đang cười cái gì?

Lâm Uyên đồng tình nhìn đối phương liếc mắt.

Xem ra học trưởng tiểu điểm rất thấp.

Vì vậy hai người lần đầu tiên sinh ra ăn ý, mỗi người ăn com.

Ăn được một nửa, Tôn Diệu Hỏa mới một lần nữa mở miệng định đề cho bầu không khí sinh động: "Học đệ gần đây hai bài hát ta đều nghe, đặc biệt thích!"

Mặc dù là vì sống động bầu không khí, nhưng lời này Tôn Diệu Hỏa là phát ra từ thật lòng.

Lúc trước « Sinh Như Hạ Hoa » phát hỏa, công ty ở thảo luận Tiệp Ngự đồng thời, cũng có người nói Tiệp Ngự khả năng là vận khí tốt mới viết ra bài hát này.

Được loại thuyết pháp này ảnh hưởng, Tôn Diệu Hỏa cũng một lần cho là Lâm Uyên là loại tình huống này.

Kết quả hẳn không nghĩ tới Lâm Uyên phía sau lại viết hai bài hát, hơn nữa nhiệt độ cũng cực cao, người niên đệ này đơn giản là thiên tài, mình ban đầu gặp phải đối phương tuyệt đối là tìm vận may rồi!

Lâm Uyên lễ phép nói: "Cám ơn."

Tôn Diệu Hỏa cười một tiếng, có chút hướng tới nói: "Phỏng chừng sau này, chỉ có công ty đại bài ca sĩ mới có thể với học đệ người hợp tác, hiện đang hợp tác với người tiêu chuẩn thấp nhất đã là Triệu Doanh Các loại này."

Lâm Uyên lắc đầu: "Quá mắc."

Tôn Diệu Hỏa ngăn người: "Cái gì quá mắc?"

Lâm Uyên nói: "Người không biết sao? Đại bài phân chia rất cao."

Tôn Diệu Hỏa vui vẻ, chỉ coi Lâm Uyên lại đang nói trò cười: "Chẳng lẽ học đệ còn muốn một mực với người mới hợp tác? Công ty kia những người mới không khỏi cũng quá hạnh phúc đi, nếu có thể với học đệ hợp tác, ta không tham dự phân chia đều nguyện ý a, ta diệu hỏa, không muốn phân chia!"

Muốn hòa, không muốn phân chia?

Đây chính là công cụ nhân tự mình tu dưỡng.

Con mắt của Lâm Uyên tỏa sáng: "Thật?"

Tôn Diệu Hỏa bộc phát công nhận Lâm Uyên hài hước cảm: "Đương nhiên là thật, học đệ người cũng đừng bắt ta mua vui rồi, đến người loại trình độ

này cũng không khả năng nhìn lại bên trên ta nha, bắt quá cái này không liên quan, học đệ giúp ta xuất đạo ta đã rất cảm tạ, Bây giờ ta ký thác người phúc sống đến mức cũng không tệ lắm, mặc dù không có đại họa, nhưng là có thể thỉnh thoảng chạy cái thông báo."

"Học trưởng."

Lâm Uyên lén nhìn quan sát trước mắt Tôn Diệu Hỏa: "Người âm vực có ba cái bát độ sao?"

"À?"

Tôn Diệu Hỏa nói: "Ta thích khu ở d 2 đến a4 giữa, thật trộn âm khu vực là c 2 đến c 5, giả giọng cao nhất âm trước mắt là a 5."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ: "Kia đủ rồi."

Tôn Diệu Hỏa sừng sốt một chút: "Cái gì đủ rồi?"

"Không có gì, ăn cơm đi." Lâm Uyên nói.

Còn không có đến thời điểm, hẳn được chậm một chút ra lại bài hát mới.

Bắt quá Tôn Diệu Hỏa học trưởng có thể trở thành « Hồng Mân Côi » công cụ nhân, hẳn âm sắc cùng âm vực cũng đạt tới Lâm Uyên yêu cầu, ca hát cảm tình cũng rất đúng chỗ.

Đương nhiên, yếu tố quyết định là không phải cái này.

Mấy ngày sau, Ngân Lam Thư Khố.

Tổng biên tập nhìn về phía Dương Phong: "Người đưa tới « Vong Vương » ta xem, nói thật, viết khá vô cùng, vô luận nhân vật tạo nên hay lại là văn bút cũng rất lão luyện, lão luyện ít ỏi giống như là người mới, vấn đề duy nhất chính là, cái này đề tài được chúng mặt quá chặt!"

"Nhưng thắng ở đủ tâm."

Dương Phong tranh thủ nói: "Từ thập vạn chữ nội dung cốt truyện, cộng thêm phát tới dàn ý nhìn, cảm giác sẽ là một không tệ cố sự, có lẽ độc giả gần đây cũng muốn đổi một chút khẩu vị đâu rồi, dù sao hiện tại thị trường bên trên đề tài đồng chất hóa đã rất nghiêm trọng rồi, độc giả khó tránh khỏi có cảm thấy mệt nhọc thời điểm."

"Lão Trâm, người thấy thế nào?"

Tổng biên tập nhìn Hướng Hữu phương Phó Chủ Biên.

Phó Chủ Biên trầm ngâm nói: "Bởi vì đề tài quá lạnh môn, cho nên ta cũng với người như thế không coi trọng « Vong Vương », nhưng từ cố sự bản thân góc độ đến xem ta lại cảm thấy buồn tha quá đáng tiếc, nếu không chúng ta điều hoà một chút?"

"Ý người là?"

"Chờ thẩm hoàn toàn bộ bài viết, chúng ta cân nhắc đem nó thả vào lần này Siêu Tân Tinh đại thưởng hạng năm đi, ngoài ra xuất bản cũng bảo thủ một chút, tiên kỳ ấn một trăm ngàn sách đầu phóng, top 4 là dựa theo lão quy củ, tiên kỳ đầu phóng năm trăm ngàn sách."

Siêu Tân Tinh đại thưởng chỉ tuyển năm bản thư.

Bình thường mà nói năm bản thư tiên kỳ đầu nhập đều là năm trăm ngàn sách in khởi bước, nhưng « Võng Vương » tiền cảnh phỏng chừng không được, cho nên Phó Chủ Biên muốn bảo thủ một chút, trước ấn một trăm ngàn sách thăm dò một chút thị trường phản ứng.

"Ta đồng ý."

Tổng biên tập suy tư một chút, sau đó gật đầu một cái, ngay sau đó hần cười khổ nói: "Chúng ta liền lấy bộ này tiểu thuyết dò đường đi, bởi vì ta cũng muốn phong phú một chút tiểu thuyết thị trường đề tài, dù sao đề tài đồng chất hóa hậu quả là cả giới xuất bản chung nhau gánh vác, vì thế Tân Châu những nhà khác đại hình Nhà Xuất Bản gần đây cũng không đẩy ra một ít tân đề tài, chúng ta Ngân Lam Thư Khố làm thị trường cự đầu cũng không thể rơi ở phía sau đi, mặc dù những thứ này tân đề tài thử phần lớn cũng thất bại, tin tưởng Dương Phong người cũng là cái ý này đi."

Dương Phong gật đầu một cái.

Hần thừa nhận « Võng Vương » lượng tiêu thụ có thể sẽ không bằng Siêu Tân Tinh đại thưởng top 4, nhưng thị trường yêu cầu một ít tân đề tài xuất hiện, mà tân đề tài ra bây giờ phải phải do Nhà Xuất Bản tới làm dẫn dắt, chỉ có làm thị trường thả ra "Nhà Xuất Bản nguyện ý tiếp nạp tân đề tài" tín hiệu, những người mới mới sẽ không một tia ý thức toàn bộ chạy đi viết cái gì Dị Giới mạo hiểm.

Nhìn từ góc độ này.

Sở Cuồng ăn một lớp tiền hoa hồng.

Bởi vì quang cân nhắc lượng tiêu thụ lời nói, lấy « Võng Vương » như vậy hẹp được chúng mặt, đại khái suất là không lấy được xuất bản cơ hội, cho nên trước tập san ấn một trăm ngàn sách đối với bộ này tiểu thuyết mà nói đã là một cái không tệ kết quả.

"Tốt lắm."

Tổng biên tập định đoạt nói: "Dương Phong người trước với Sở Cuồng bắt được liên lạc, để cho cái kia bên tái phát thập vạn chữ tả hữu bản thảo tới, một tháng đầy công bố Siêu Tân Tinh đại thưởng Top 5 danh sách, tháng hai phân ngũ bộ tiểu thuyết chính thức xuất bản."

"Minh bạch."

Dương Phong gật đầu một cái.

Chương 40: Bản thuế

Dựa theo gửi bản thảo lúc lưu lại phương thức liên lạc, Dương Phong đêm đó liền có liên lạc Lâm Uyên: "Xin chào, xin hỏi người là Sở Cuồng tự mình sao? Ta là Ngân Lam Thư Khố Siêu Tân Tinh đại thưởng khảo hạch biên tập Dương Phong."

"Xin chào, ta là."

Lâm Uyên ở trong nhà trọ tiếp thông điện thoại.

Dương Phong cười nói: "Chúc mừng người, trải qua chúng ta Siêu Tân Tinh thẩm hạch tổ quyết định, đem lựa chọn « Võng Vương » bộ này tiểu thuyết làm cho này lần Siêu Tân Tinh đại thưởng hạng năm, nói cách khác người tiểu thuyết sẽ được xuất bản cơ hội, cụ thể hợp đồng ta có thể thông qua Email phát cho người, trước thêm danh bạ?"

Lâm Uyên cao hứng nói: "Được."

Mặc dù hệ thống thôi sát có kỳ sự, nhưng hắn cũng không nắm chắc « Võng Vương » bộ này tiểu thuyết nhất định có thể thông qua người mới đại thưởng, cú điện thoại này để cho hắn yên tâm tâm đi một tí, xem ra hệ thống hay lại là đáng giá tín nhiệm.

Sau khi cúp điện thoại.

Hai người tăng thêm danh bạ.

Dương Phong rất nhanh phát tới phần hợp đồng, nội dung hợp đồng bên trong ghi rõ « Võng Vương » sơ kỳ xuất bản số lượng vì một trăm ngàn sách, yết giá 20 Nguyên Nhất sách, bản thuế 5%, một cái so sánh tiêu chuẩn người mới giá cả.

Nơi này giải thích một chút.

Cái gọi là bản thuế, không là người bình thường hiểu thông thường thu thuế, mà là xuất bản công ty hành sử bản quyền sử dụng phí, là kiên thức sản quyền nguyên sang nhân hoặc bản quyền người nắm giữ đối còn lại sử dụng đem kiên thức sản quyền nhân thật sự thu kim tiền lợi ích.

Lâm Uyên đảo không cảm thấy hổ.

Nếu như là kiếp trước thật thể tiểu thuyết thị trường, người mới lần đầu ra thư trên căn bản sẽ bị xuất bản phương mua đứt bản quyền, sau này in thêm không có phân trưởng, đợi người mới tích lũy đến nhất định tư bản tình huống mới có thể tốt một chút, trừ phi cái nào người mới có Nhà Xuất Bản phương pháp, có thể bắt được đãi ngộ đặc biệt, cho nên liền phương diện này mà nói Lam Tinh đã coi như là tương đối lương tâm.

Nhìn xong hợp đồng.

Lâm Uyên đồng ý ký.

Hắn thuận tiện còn trực tiếp đem « Vỡng Vương » tiếp theo thập vạn chữ tả hữu nội dung cốt truyện phát cho đối phương, Nhà Xuất Bản là cần thời gian tới đối tiêu thuyết tiến hành nhất định chỉnh lý, tỷ như một ít câu không thích hợp, hoặc là có lỗi chính tả loại.

Cái này Lâm Uyên rất hiểu.

Đáng tiếc bọn họ cơ bản sẽ không có cơ hội này, bởi vì hệ thống chữ sai chỉnh lý là đúng nhất, cũng liền sai từ dùng câu loại này lệch chủ quan tính đồ vật đại khái sẽ có một chút điều chỉnh.

Nhận được bản thảo.

Dương Phong không ngoài ý.

Nếu gửi bản thảo rồi, vậy khẳng định làm xong thông qua chuẩn bị, Quyển 1: Nội dung cốt truyện trước thời hạn viết xong, cũng là sự tình rất bình thường, bất quá tại hắn dự định với Sở Cuồng trò chuyện tiếp đôi câu thời điểm, lại ngạc nhiên phát hiện đối phương đã hạ tuyến!

Dương Phong: " . "

Ở cái nghề này bên trong người mới một loại cũng sẽ liêm biên tập, dù là một ít chẳng phải đại bài Tiểu Thuyết Gia cũng đều vì rất giỏi đến biên tập đặc thù chiêu cố mà đem tự thân tư thái thả rất thấp, đối mặt biên tập thúc giục bản thảo, bọn họ phần lớn chỉ dám run lập cập đem mình khóa ở phòng tối nhỏ bên trong ngoan ngoãn gõ chữ.

Nhưng cái này Sở Cuồng không giống nhau.

Hắn với chính mình trò chuyện xong hợp đồng sự tình, lại trực tiếp tự logout đây rồi, cái này làm cho Dương Phong có chút mộng bức, hắn ngược lại không có chỉ Vọng Sở cuồng người mới này có thể quý liêm chính mình một lớp, thậm chí hắn còn rất không ưa quý liêm biên tập loại hiện tượng này.

Nhưng vấn đề là.

Chính mình còn muốn với Sở Cuồng thật tốt trao đổi một phen đâu rồi, dù sao hắn rất coi trọng Sở Cuồng, cho nên hắn vốn là dự định với đối phương trò chuyện một chút thị trường cùng với tương lai tiểu thuyết sáng tác phương hướng, thuận tiện cho một nhiều chút chuyên nghiệp tính hướng dẫn đề nghị .

Giờ phút này đối mặt đến màu đen hình cái đầu.

Hắn đem lời gắng gượng nén trở về.

Cân nhắc đến đối phương còn là một học sinh, đại khái không có gì kinh nghiệm xã giao, Dương Phong cũng không có tức giận, chẳng qua là cảm thấy buồn cười, nếu như đang còn muốn cái nghề này bên trong phát triển lời nói, sau này đứa nhỏ này sẽ biết các biên tập chỗ đáng sợ rồi.

Lâm Uyên không phải là không muốn lý tới Dương Phong, mà là bây giờ hẳn chuẩn bị ngủ, hệ mặc dù thông cho Lâm Uyên tăng lên tuổi thọ, nhưng lại không có đem Lâm Uyên thể chất cũng nhân tiện đề cao đi lên, cho nên bây giờ Lâm Uyên cơ thể này vẫn rất yếu đuối, không theo lúc sau khi ngủ quả là rất nghiêm trọng.

Lâm Uyên là bệnh nhân.

Khả năng hẳn tuyệt chứng lấy được hữu hiệu chữa trị, nhưng này không có nghĩa là Lâm Uyên bệnh nhân này là có thể thân thể cường tráng, so với hẳn lên người bình thường mà nói vẫn là cái ma bệnh, cho nên hệ thống thao tác ngược lại là rất phù hợp y tế xem.

Điểm này thực ra thật phiền não.

Lâm Uyên cân nhắc có muốn hay không đúc luyện.

Nhưng hẳn loại này thân thể coi như là đúc luyện cũng phải khoa học vừa phải, dù sao đây Tử Thái kém, khác không cần thận ngược lại đem mình cho luyện hư rồi.

"Đinh đông!"

Hệ thống tựa hồ cảm nhận được Lâm Uyên phiền não, lại bất thành linh ném tới một cái nhiệm vụ: "Cảm ứng được kí chủ đối khỏe mạnh khát vọng, kích động đặc thù loại nhiệm vụ, nếu như kí chủ hoàn thành đặc thù loại nhiệm vụ, hệ thống đem sẽ bảo đảm kí chủ sống đến ba mươi tuổi lại Vô Bệnh Vô Tai thân thể khỏe mạnh."

【 nhiệm vụ danh xưng: Thân thể mới là cách mạng tiền vốn 】

【 nội dung nhiệm vụ: Văn học cùng âm nhạc hai đại loại danh vọng mỗi người phá bách vạn 】

【 quest thưởng: Kí chủ có thể Vô Bệnh Vô Tai, thân thể khỏe mạnh sống đến ba mươi tuổi 】

【 nhiệm vụ chú thích: Cái gọi là thân thể khỏe mạnh tiêu chuẩn, là chỉ kí chủ nắm giữ hệ thống chú tâm điều chỉnh quá thân thể, tư chất vượt xa người thường, ngoài ra nhiệm vụ này vụ sẽ kéo dài đến kí chủ 27 tuổi trước mất đi hiệu lực 】

Xem ra nhiệm vụ này kéo dài rất lâu.

Về phần 27 tuổi trước mất đi hiệu lực nguyên nhân, là bởi vì 27 tuổi là Lâm Uyên trước mất tuổi thọ cực hạn, nếu như hẳn đến 27 tuổi còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, Lâm Uyên cơ bản có thể dữ thể trường từ rồi.

"Tiếp."

Đối với nhiệm vụ Lâm Uyên từ trước đến giờ là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Ngược lại nhiệm vụ coi như thất bại cũng không tồn tại cái gì xử phạt.

Chỉ là Lâm Uyên không nghĩ tới còn có loại nhiệm vụ đặc thù này, thân thể khỏe mạnh, Vô Bệnh Vô Tai sống đến ba mươi tuổi, nếu như hoàn thành

nhiệm vụ, Lâm Uyên thì đồng nghĩa với mua cho mình rồi một cái hệ thống cấp bậc bảo hiểm.

Nghe rất tốt.

Bất quá nói đi nói lại thì.

Văn học loại danh vọng và âm nhạc loại danh vọng mỗi người phá bách vạn là không phải một chuyện dễ dàng, từ Lâm Uyên âm nhạc loại danh vọng phòng động tốc độ liền có thể loại đẩy ra: "Ta làm nhiệm vụ rất khổ cực, người nhất định phải chiến thắng bệnh ma."

Hệ thống: ". "

Hệ thống: "Chỉ cần kí chủ có thể hoàn thành hệ thống phát hành một hệ liệt nhiệm vụ, hệ thống sẽ chiến thắng kí chủ bệnh ma, đối với hệ thống mà nói kí chủ là hệ thống chủ nhân! Kí chủ tử vong hệ thống cũng sẽ tự hủy."

Trung thành như một a.

Lâm Uyên gật đầu, ngủ.

Trong nhà trọ mấy cái bạn cùng phòng thấy Lâm Uyên bắt đầu ngủ, tự giác tắt đèn, gọi điện thoại yên lặng đi trước ngoài cửa hành lang, chơi đùa máy tính chính là yên lặng đeo lên chính mình tai nghe, không để cho những thanh âm này quấy rầy đến Lâm Uyên.

Lâm Uyên mỗi ngày đều trước chín giờ ngủ.

Còn lại nhà trọ 9 điểm khả năng rất hải, nhưng Lâm Uyên chỗ nhà trọ, 9 điểm sau đó cơ bản sẽ không có người phát ra âm thanh, bởi vì các bạn cùng phòng cũng biết Lâm Uyên thân thể là không phải rất tốt, cho nên một mực rất nhân nhượng Lâm Uyên.

"Xem ra cần phải đi ra ngoài ở."

Các bạn cùng phòng rất nhân nhượng Lâm Uyên, Lâm Uyên không thể nào coi là chuyện đương nhiên.

Hắn là không phải một cái ta yếu ta có lý nhân.

Bây giờ có tiền, hắn liền có thể cân nhắc đi ra ngoài mượn phòng ở.

Cũng tốt để cho các bạn cùng phòng có thể giống như sinh viên đại học bình thường như thế, nửa đêm cũng có thể ở nhà trọ hải đứng lên.

Chương 41: Mướn phòng

Ngày thứ 2, buổi sáng.

Lâm Uyên cho Triệu Giác gọi điện thoại, nói ra mình muốn ngoại phòng thuê ý tưởng.

Triệu tử quan hệ rộng, nhận biết nhân cũng nhiều, cho nên Lâm Uyên sinh ra ngoại phòng thuê ý tưởng sau, thứ nhất nghĩ đến nhờ cậy nhân chính là Triệu Giác.

Dựa hết vào chính hắn tìm lời nói, sợ rằng phải giày vò rất lâu.

"Mướn phòng?"

Triệu Giác hỏi: "Người đối nhà ở có yêu cầu gì không?"

Lâm Uyên nói: "Tiền mướn tiện nghi một chút."

Triệu Giác trầm mặc hai giây: "Ngoại trừ tiện nghi đây?"

Lâm Uyên thử bổ sung: "Hàng tốt giá rẻ."

Triệu Giác: ". "

Chẳng lẽ là ta ít đọc sách?

Này không phải là tiện nghi ý tứ sao?

Triệu Giác cười nói: "Vậy người coi như là tìm đúng người, ta ở trường học các người phụ cận có buồng trong, một hồi ta để cho người ta cái chìa khóa đưa qua cho người, tiền điện nước chính người nhớ đóng là được, tiền mướn liền miễn, cái này đủ tiện nghi chứ?"

"Vậy không được."

Lâm Uyên nói: "Tiền mướn vẫn là phải cho."

Triệu Giác tùy ý nói: "Phòng Tử Không đến cũng là trống không, ta cũng không muốn cho người khác mướn, dù sao tiền mướn không bao nhiêu tiền, chẳng cho người ở, người đừng theo ta khách khí, nếu không ta nên mất hứng nha."

"Được."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, đáp ứng: "Vậy ngài sau này thiếu ca nhớ tìm ta."

Triệu tử giễu giễu nói: "Thế nào? Người còn có thể sinh ra nữa một đóa Hạ Hoa?"

Lâm Uyên lâm vào trầm tư.

Hồng Mân Côi có tính hay không Hạ Hoa?

Triệu Giác cười ha ha một tiếng: "Được rồi, không đùa người, ta bên này làm việc trước, buổi tối người cầm chìa khóa đi nhà ở kia nhìn một chút,

bên trong đồ dùng hàng ngày đều là có sẵn, bảo đảm người tôi nay liền có thể vào ở, ngoài ra ta cho người tìm một nhân viên vệ sinh quét dọn một chút vệ sinh."

Nhân viên vệ sinh?

Lâm Uyên vội vàng nói: "Ta tự đánh mình tảo."

Triệu Giác không có giữ vững: "Vậy được, ta đây cúp trước."

"Ừm."

Kết thúc với Lâm Uyên nói chuyện điện thoại.

Triệu Giác lại gọi điện thoại đi ra ngoài.

Giọng nói của nàng khôi phục nhất quán cường thế: "Với khách hàng nói một chút xin lỗi, ta ngô đồng Uyên kia sao phòng không tính cho mướn."

"Cái gì?"

Đôi Phương Văn nói nhất thời nóng nảy: "Tỷ, người là đôi giới cách không hài lòng sao? Nhân gia nhìn xong nhà ở trực tiếp nguyện ý đáp ứng 15,000 một tháng tiền mướn, giá tiền này dù là ở ngô đồng Uyên cũng không rẻ a. Như vậy, ngài đừng lo lắng, chuyện này giao cho ta, ta theo khách hàng nói, ta tiền mướn có thể lại thêm một ngàn!"

"Không cần."

Triệu Giác nhàn nhạt nói: "Bao nhiêu tiền cũng không cho mướn, ta cho hài tử nhà mình ở, đợi hấn tương lai mình mua nhà rồi người sẽ giúp ta cho mướn đi."

". Vậy cũng tốt."

Nghe nói như vậy, bên kia không cách nào, nhân gia phải đem nhà ở lưu cho hài tử ở, còn có thể nói cái gì?

Lâm Uyên tự nhiên không biết những thứ này.

Với Triệu tỷ nói chuyện điện thoại xong, hấn vừa tìm được Hạ Phồn cùng Giản Dịch, với chào hai vị hữu nói chính mình muốn đi ra ngoài ở chuyện.

"Đi ra ngoài ở?"

Hạ Phồn lo lắng nói: "Một mình người làm được hả?"

Giản Dịch cũng cau mày: "Nếu không ta theo trong nhà của ta nói một chút, cũng cùng người đi ra ngoài ở?"

Lâm Uyên thân thể không được, vạn nhất có không hay xảy ra, bên người không người chiếu cố, vẫn là rất nguy hiểm.

Lâm Uyên nói: "Không có chuyện gì, ta lại là không phải tiểu hài tử."

Dựa theo hệ thống cách nói, ít nhất 27 tuổi trước, Lâm Uyên không có từ trần phong hiểm.

"Vậy được đi."

Hai người quán quít một phen, nói: "Buổi tối chúng ta đi giúp người quét dọn một chút, người đi ra ngoài ở lời nói, bình thường phải cùng chúng ta nhiều liên lạc."

Lâm Uyên gật đầu.

Lúc xế chiều, Triệu Giác trợ lý cho Lâm Uyên đưa tới tam cái chìa khóa, khách khí nói: "Tiện Ngu lão sư, Triệu tử nói, nếu như người muốn đánh tảo vệ sinh lời nói ta có thể đi giúp người một chút."

Lâm Uyên nói: "Cám ơn, không cần."

Đối phương gật đầu một cái: "Ta đây trước trở về công ty, Địa chỉ là ngô đồng Uyển năm mươi hai tràng bát lẻ bốn, ngài ký xuống."
"Được."

Lâm Uyên ghi nhớ địa chỉ, cũng ở đêm đó liền mang theo Giản Dịch cùng Hạ Phồn tiên vào tên là ngô đồng Uyển Thiếu Viên.

"Oa!"

Giản Dịch vừa vào tiêu khu liền kinh ngạc: "Người lại đang ngô đồng Uyển mượn phòng? Đây là trường học chúng ta phụ cận tốt nhất một bộ tiêu khu ấy, thiết thi hoàn thiện bên cạnh còn có cảnh hồ, nghe nói nơi này nhà ở tiền mượn thấp nhất mười ngàn một tháng, Lâm Uyên người kia chút tiền lương không mượn nổi chứ?"

Tiền mượn mắc như vậy?

Lâm Uyên có chút kinh ngạc, sau đó thành thật nói: "Đây là công ty một cái lãnh đạo nhà ở, miễn phí cho ta ở, không lấy tiền."

Giản Dịch nhìn chằm chằm Lâm Uyên: "Nam nữ?"

Lâm Uyên nói: "Nữ."

"Ta nói đi!"

Giản Dịch vẻ mặt vô cùng đau đớn: "Tuyệt đối là bị lãnh đạo bao nuôi!"

Lâm Uyên, người tại sao có thể như vậy chứ, quá làm cho ta thất vọng —— như vậy phú bà thế nào không giới thiệu cho ta nhất đả?"

"Phú bà phỏng chừng không có, bất quá yêu thích rất khác biệt nam lãnh đạo hẳn thật nhiều." Một bên Hạ Phồn cười lạnh.

"Nam nhân?"

Giản Dịch nhất thời một trận buồn nôn: "Được thêm tiền!"

Lâm Uyên: ". "

Hạ Phồn: ". "

Cười đùa giữa, ba người tiến vào năm mươi hai tràng bát lẻ bốn.

Khai môn một khắc kia, Hạ Phồn đều ngẩn ra, nhìn bên trong nhà trần thiết, trong lúc nhất thời nàng đều có chút hoài nghi: "Lâm Uyên, người này lãnh đạo. Thật là không phải đối với người có mưu đồ khác?"

Đây là một bộ ba phòng ngủ một phòng khách nhà ở.

Diện tích, đại khái một trăm hơn bốn mươi bình trở lên.

Phòng ở tiêu khu tối tốt vị trí, từ sân thượng mép giường có thể thấy ngoài cửa sổ cảnh hồ.

Bên trong căn phòng sửa sang đi hiện đại giản lược đường đi, nhìn đơn giản, nhưng đủ loại tài liệu nhìn một cái liền bất tiện nghi, phỏng chừng tổn

không ít tiền đặt mua, hơn nữa phòng này hẳn cơ bản không có người ở, toàn thể đều rất tân cảm giác.

"Khả năng là bởi vì ta giúp qua nàng bận rộn."

Lâm Uyên giải thích, giờ khắc này tâm tình có chút ba động.

"Không hổ là chúng ta một dạng cứng chiêu."

Giản Dịch cùng Hạ Phôn cười gật đầu, không có lại bào căn vấn đề, coi như là tin Lâm Uyên cách nói.

Cái gọi là "Bao nuôi" chỉ là đùa giỡn mà thôi.

Mặc dù Lâm Uyên yêu tiền, nhưng ranh giới cuối cùng vẫn có.

Hơn nữa Lâm Uyên tính cách không tranh quyền thế, cho nên nhân duyên từ trước đến giờ rất tốt.

Vậy đại khái cũng cùng Lâm Uyên từ Tiểu Soái đến rất nhiều quan, thấy hẳn gương mặt này mọi người liền thiên nhiên thân cận 3 phần.

Trên đời này chính là có người có thể bằng vào tướng mạo liền có thể khiến người ta thích, hơn nữa Lâm Uyên một mực thân thể không tốt lắm, cho nên rất dễ dàng lấy được nhiều chút đặc thù chiêu cố, mặc dù lần này chiêu cố trình độ đúng là hơi cường điệu quá.

"Ta quyết định!"

Giản Dịch ở trong phòng vui chơi như vậy chạy hết một vòng, sau đó chỉ một gian nằm nghiêng nói: "Sau này căn phòng ngủ này là ta! Ta thứ bảy chủ nhật sẽ tới đây bên ở!"

"Ta đây ở một gian khác."

Hạ Phôn chỉ cái thứ 3 căn phòng nói.

Phòng ngủ chính lớn nhất, nhưng hai cái nằm nghiêng cũng rất là rộng rãi.

Lâm Uyên nói: "Kia một người một cái chìa khóa."

Lâm Uyên tổng cộng có tam cái chìa khóa, vừa vặn đủ phân.

Hai người cũng không khách khí, trực tiếp mỗi người thu hồi chìa khóa.

Ba người bạn tốt nhiều năm, loại chuyện này căn bản cũng sẽ không khách khí.

"Chúng ta đây bắt đầu quét dọn vệ sinh đi."

Giản Dịch nhìn phòng này, cảm giác cả người đều là hăng hái.

Không qua phòng ốc đại phơi nơi, chính là quét dọn lên đem so sánh tồn súc, dù là ba người phân công hợp tác, cũng giằng co hơn hai giờ mới kết thúc quét dọn.

"Tối nay không trở về, ở nơi này ngủ đi."

Ba người mệt mỏi mồ hôi đầy đầu, cũng không muốn hồi trường học, ngược lại mỗi căn phòng trong tủ quần áo đều có tân chăn, trực tiếp ở là không thành vấn đề.

Chương 42: Kinh người trả tiền suất

Ngân Lam Thư Khố với cuối tháng chính thức công bố lần này Siêu Tân Tinh đại thưởng năm cái trúng thưởng danh sách, Lâm Uyên bên này cũng nhận được Dương Phong thông báo, cũng ở trúng thưởng danh sách vị cuối cùng thấy được « Võng Vương » .

"Tiêu thuyết ngày mai sẽ xuất bản rồi."

Dương Phong cho Lâm Uyên đánh cái dự phòng châm: "Bất quá ngươi cũng không cần quá để ý tiêu thuyết lượng tiêu thụ, vận động thi đấu dù sao cũng là Tiêu chúng đề tài, lượng tiêu thụ là không phải duy nhất chứng minh tác phẩm phương thức, tóm lại chúc mừng ngươi chính thức trở thành một danh Tiêu Thuyết Gia."

Lâm Uyên nói: "Cám ơn."

Dương Phong cười một tiếng: "Vậy ta đây bên cúp trước, công ty còn có xuất bản hội nghị muốn mở, đợi ngày mai tiêu thuyết chính thức xuất bản chúng ta bên này sẽ cho ngươi miễn phí gửi đi qua mấy quyển, ngoài ra ngươi cũng có thể đi các đại Thư Điểm đi dạo một chút, ngày mai Tần Châu liên các đại Thư Điểm chính thức vào VIP."

"Được, tạm biệt."

Kết thúc nói chuyện điện thoại sau đó, Dương Phong cắt điện thoại di động, tiến vào bên trong phòng họp, giờ phút này phòng họp các biên tập đang ở châu đầu ghé tai thảo luận lần này Siêu Tân Tinh kết quả: "Không biết năm nay Siêu Tân Tinh lượng tiêu thụ thế nào, ta rất coi trọng hạng nhất « Dị Giới Ma Vương » , nhân vật chính xuyên việt Dị Giới sau thân phận là một người nhân kêu đánh Ma Vương, loại này sáng tác phương hướng vẫn tương đối có một phong cách riêng, ít nhất thú vị tính tương đối cao."

"Ta ngược lại thật ra càng coi trọng thứ hai."

"Hạng nhì Đại Long là một cái lão điều, người này đã sớm là Tiêu Thuyết Gia rồi, chẳng qua chỉ là khoác bí danh tới cộ người mới vị trí mà thôi, bất quá hẳn lần này viết tiêu thuyết quả thật rất có thú, nhân vật chính lại là bị công chúa triệu hoán đến Dị Giới."

" "

Mọi người thảo luận nóng nảy trào dâng.

Có người coi trọng số một, có người coi trọng thứ hai, còn có người cảm thấy thứ ba thứ tư cũng không tệ, duy chỉ có « Võng Vương » thảo luận

nhân ít nhất, bởi vì toàn bộ Ngân Lam Thư Khố biên tập đều biết, hạng năm là tổng biên tập vì phong phú thị trường đề tài mà cưỡng ép thêm đi vào.

Đối với cái này điểm tất cả mọi người có thể lý giải.

Tiểu thuyết thị trường đề tài đồng chất hóa quả thật có chút nghiêm trọng, này bất lợi cho giới tiểu thuyết tử toàn thể phát triển, cho nên năm nay bắt đầu bao gồm Ngân Lam Thư Khố ở bên trong các đại xuất bản công ty cũng làm ra đôi với tân đề tài phổ biến rộng rãi thử, từ đó đi đến biến hình dần dần thị trường sáng tác phương hướng nhiều Nguyên Hóa mục đích.

Công bố Siêu Tân Tinh trúng thưởng kết quả sau.

Quan võng trên có đôi với trúng thưởng tác phẩm giới thiệu cùng với độc giả mong đợi giá trị điều tra, rất nhiều đặc biệt lão độc giả cũng viết vào sách câu hỏi, sách câu hỏi kết quả là Siêu Tân Tinh trúng thưởng top 3 độc giả mong đợi giá trị cao nhất!

Cái này cũng không để cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Bởi vì top 3 đều là Dị Giới loại.

Hạng năm « Võng Vương » mong đợi giá trị thấp nhất, độc giả tựa hồ đối với Tennis Tiên Thiên tính không có hứng thú, dù là quan võng giới thiệu bên trong một mục nhấn mạnh nói đây là một bộ không hiểu Tennis cũng có thể xem hiểu vận động thi đấu loại tiểu thuyết, vẫn không có thể thay đổi thay đổi lần này sách câu hỏi kết quả điều tra.

Thậm chí còn có nhân quan võng kháng nghị!

Đây là hàng năm Siêu Tân Tinh kết quả công bố sau cất giữ hạng mục, chung quy có một ít tự cho là Bất Phàm lại chịu khổ không trúng tuyên cảm thấy Siêu Tân Tinh trúng thưởng phán xét không công bình, nhất là năm nay « Võng Vương » trúng tuyên càng là kích thích đến rất nhiều không trúng tuyên người thân kinh.

"Dựa vào cái gì à?"

"Tần Châu liên chưa từng có vận động thi đấu loại đề tài đại bạo nổ tiền lệ, chớ nói chi là một bộ viết Tennis tiểu thuyết, Ngân Lam Thư Khố vì để cho đề tài không chỉ một cưỡng ép để cho như vậy một bộ tác phẩm xếp hạng thứ năm, thật sự là quá khiến người ta thất vọng rồi."

Tiền tứ đều là hấp dẫn đề tài.

Thứ năm dĩ nhiên là thành cái bia.

Bất quá Ngân Lam Thư Khố thì sẽ không để ý tới những thứ này kháng nghị, theo ban biên tập coi như « Võng Vương » quả thật đề tài Tiểu chúng rồi nhiều chút, bộ này tiểu thuyết bản thân chất lượng cũng tuyệt đối không giống ngoại giới phán xét như vậy không chịu nổi.

"Chính là tại sao Minh Hiên đáng tiếc."

Có một biên tập bỗng nhiên lắc đầu nói.

Tại sao Minh Hiên là một gã đã xuất đạo Tiểu Thuyết Gia, hẳn lần này khoác bí danh cho Siêu Tân Tinh gửi bản thảo, tác phẩm lấy được không tệ

đánh giá, có rất nhiều biên tập nhìn hẩn tác phẩm sau, cũng đề nghị để cho tại sao Minh Hiên tác phẩm làm cho này lần Siêu Tân Tinh yêu cầu viết bài hạng năm.

Nhưng tiếc là hẩn gặp « Võng Vương » .

Tổng Biên lý do thuyết phục mọi người: "Một tới chợ yêu cầu nhiều Nguyên Hóa dẫn dắt, thứ hai tại sao Minh Hiên dù sao cũng là lão nhân, mặc dù hàng năm đều sẽ có lão nhân khoác bí danh ra trận, nhưng ta cảm thấy được này là không phải một cái rất hiện tượng tốt, chúng ta cần phải cho nhiều tân nhân cơ hội."

Tại sao Minh Hiên như vậy không trúng tuyển.

Với tại sao Minh Hiên quan hệ không tệ biên tập vì thế còn cố ý an ủi tại sao Minh Hiên một phen: "Nếu như không phải là vì phong phú thị trường đề tài, người lần này hẩn là có thể xếp hàng hạng năm, cho nên lần này không trúng tuyển là không phải người thực lực không đủ, chỉ là người vận khí hơi kém điem."

Tại sao mặc dù Minh Hiên là cái gọi là Siêu Tân Tinh tên thứ sáu, nhưng hẩn không có tham dự một ít không trúng tuyển người đối « Võng Vương » kháng nghị, bởi vì hẩn năm đó mới xuất đạo thời điểm, cũng có người đối với hẩn tác phẩm tiến hành qua tương tự kháng nghị, cho nên hẩn biết rõ bị không trúng tuyển người kháng nghị là một loại gì dạng tâm tình, hẩn tuyệt sẽ không trở thành chính mình đã từng ghét nhất loại người như vậy.

Biên tập nói không sai.

Hẩn cũng cảm giác mình lần này là vận khí kém một chút, dù sao cũng là gặp tình huống đặc biệt, hưởng chi hẩn không phải là cái gì người mới, khoác bí danh cướp đoạt tân nhân cơ hội vốn cũng không hào quang, cuối cùng cho người mới nhượng bộ tự nhiên cũng liền dễ hiểu rồi.

"Có lẽ ta không thích hợp viết sách."

Tại sao Minh Hiên có chút tự mình hoài nghi, hẩn năm năm trước xuất đạo trở thành Tiểu Thuyết Gia, tiểu thuyết lượng tiêu thụ thậm chí cầm lấy quý độ hạng nhất, nhưng quyển sách kia kết thúc sau đó hẩn liên tiếp viết tốt mấy cuốn sách cũng sập tiệm, cho tới hiện tại cũng không mấy nhà Nhà Xuất Bản nguyện ý xuất bản hẩn tác phẩm.

Cái này làm cho tại sao Minh Hiên rất thống khổ.

Nếu như là không phải nguyên nhân này, hẩn cũng sẽ không mặt dày tham gia Siêu Tân Tinh loại này người mới đại thưởng, đối với từng cái Tiểu Thuyết Gia mà nói, với người mới cướp đoạt cơ hội, cũng là bọn hẩn lẫn lộn rất thất bại chứng minh.

Chiều nay tại sao Minh Hiên lẫn lộn khó ngủ.

Sáng ngày thứ hai, tại sao Minh Hiên vô tri vô giác đi vào rời nhà gần đây Thư Điem, theo bản năng nhìn về phía Thư Điem hàng thứ nhất.

Đã từng cái này bên trên cũng bày đầy hấn tác phẩm.
Nhưng hôm nay, phía trên bày ra, đều là Siêu Tân Tinh Top 5 tác phẩm.
Hấn cái này tên thứ sáu là không có có Huân công chương,
Thư Điểm đọc sách rất nhiều người, phần lớn đều là trẻ tuổi độc giả, hơn
nửa tất cả mọi người là chạy cái này tới ——
Các độc giả vẫn cùng năm trước như thế, đối Siêu Tân Tinh trúng thưởng
tác phẩm tràn đầy mong đợi.
Bất quá muốn đề cho bọn họ bỏ tiền mua sách có thể là không phải một
chuyện dễ dàng.
Có rất ít người sẽ trực tiếp mua sách, phần lớn đều là trước cầm sách lên
đảo lộn một cái, tìm một an tĩnh xó xỉnh, xem trước mấy vạn chữ.
Xác định là mình thích cố sự, độc giả mới có thể đành hoàng bỏ tiền trả
tiền.

Nhìn một màn này.

Tại sao Minh Hiên lại nghĩ tới mình làm năm làm qua một món bây giờ
nghĩ lại rất ngu sự tình.

Hấn lúc ấy tiêu thuyết mới ra bản, một người ở Thư Điểm trong góc ngồi
suốt một ngày, cũng không làm chuyện khác nhi, chính là quan sát mua thư
các độc giả.

Mỗi khi có người mua hấn tại sao Minh Hiên thư, hấn sẽ âm thầm kích
động mừng như điên.

Hôm nay.

Tiến vào Thư Điểm.

Tại sao Minh Hiên cũng theo bản năng quan sát một phen.

Không có ngoài ý muốn, mọi người trước nhất cầm lên, đều là Thư Điểm
nặng ký đề cử, cũng chính là đạt được Siêu Tân Tinh top 3 tác phẩm.

Bất quá đề cho tại sao Minh Hiên ngoài ý muốn là, mọi người hôm nay trả
tiền suất cũng không cao, rất nhiều người đều là cầm sách lên nhìn một hồi
lại để lại chỗ cũ rồi, tựa hồ lần này Siêu Tân Tinh, biểu hiện hơi có chút
không bằng vãng giới.

Ngược lại là có một quyển sách trả tiền suất ngoài tại sao Minh Hiên dự
liệu.

Quyển sách này, chính là đề cho tại sao Minh Hiên trở thành tên thứ sáu thi
đấu tiêu thuyết « Võng Vương » .

Trên thực tế cầm lên « Võng Vương » lật xem độc giả thật rất ít, so với top
4, đối bộ này tiêu thuyết cảm thấy hứng thú nhân thật là ít đến có chút đáng
thương.

Mà cùng phần này đáng thương tạo thành so sánh rõ ràng là ——

Cầm lên « Võng Vương » xem độc giả, cuối cùng cơ bản cũng đem thư
mua đi!

Vì thế tại sao Minh Hiên còn cố ý đếm xuống.

Từ tiên vào Thư Điểm bắt đầu, nguyện ý cầm lên « Võng Vương » lật xem độ giả, tổng cộng mới mười tám người.

Nhưng để cho hấn kinh ngạc là:

Nhìn xong « Võng Vương » , cũng nguyện ý đem mua đi, lại có ước chừng mười lăm!

"Này ."

Chương 43: Chân chính Siêu Tân Tinh

Ngay tại tại sao Minh Hiên quan sát lúc.

Mấy học sinh ăn mặc nam sinh thành đoàn kết bạn đi vào Thư Điểm, vừa vào cửa liền hỏi: "Ông chủ, Siêu Tân Tinh thư có không?"

"Hoan nghênh quang lâm."

Ông chủ cười trả lời: "Lần này Siêu Tân Tinh đương nhiên là có, buổi sáng vừa tới, bên phải hàng thứ nhất chính là, năm bản thư đều tại."

"Được."

Năm người chạy thẳng tới Siêu Tân Tinh năm bản thư, một người trong đó rất là mong đợi nói: "Ta xem một chút quyển này « dị thể Ma Vương », năm nay Siêu Tân Tinh hạng nhất!"

"Ta xem hạng nhì thư."

"Kia ta xem một chút hạng ba."

Mấy cái nam sinh tận lực lựa chọn bất đồng thư, cũng coi là phối hợp ăn ý, bởi vì như vậy mọi người thấy đẹp mắt tác phẩm mới có thể lẫn nhau tiến cử lên.

Chỉ có người cuối cùng nam sinh không lên tiếng.

Hắn đeo bọc sách, mang mắt kính, nhìn chính là một tốt học sinh giỏi ăn mặc, trực tiếp ở Thư Điểm tìm một chỗ ngồi xuống, đợi chờ mình này chút chuẩn bị mua sách những đồng bạn.

"Hoa Tử."

Có người đồng bạn khuyên: "Người khác chính Thiên Quang cố học tập mà, lão sư đều nói chúng ta muốn lao dật kết hợp, tìm bản tiêu thuyết nhìn một chút."

"Các người xem đi."

Kêu Hoa Tử nam sinh khoát tay nói: "Ta đối tiểu thuyết không có hứng thú."

"Người thật giống như chưa có xem qua tiểu thuyết đi."

Còn lại đồng bạn cũng đi theo khuyên: "Không thử một chút nhìn làm sao biết không thích đây?"

"Được rồi."

Hoa Tử cũng không muốn lộ ra quá không thích sống chung, liền thuận tay cầm lên « Võng Vương », ngồi ở tại sao Minh Hiên bên phải chỗ ngồi nhìn.

Mười phút sau.

Đang xem « Dị Giới Ma Vương » nam sinh để sách xuống, cau mày nói: "Cảm giác này tiểu thuyết rất bình thường a, nhân vật chính rõ ràng là cái Ma Vương, lại không một chút nào ngang ngược, vẫn không đổi được xuyên việt trước củi mục bản chất."

"Ta đây bản cũng còn khá."

Nói chuyện nam sinh đang xem Siêu Tân Tinh tiểu thuyết hạng nhì, tên sách là « ta thành công chúa triệu hoá thú » : "Chính là cái này nhân vật chính tính cách ta không thích, cảm giác cả ngày vây quanh nữ nhân lớn vờn."

"Lần này Siêu Tân Tinh không được."

Những đồng bạn lục tục để tay xuống trung thư, cho ra chung nhau kết luận, mấy người một bộ thất vọng vô cùng đáng vẽ: "Hoa Tử, chúng ta đi thôi."

Hoa Tử không lên tiếng.

Những đồng bạn lại kêu một tiếng: "Hoa Tử, đi rồi."

Hoa Tử vẫn là không có nói chuyện.

Những đồng bạn cảm thấy kỳ quái, rói rít nhìn về phía Hoa Tử, lại ngạc nhiên phát hiện, Hoa Tử chính ôm « Vong Vương » tập trung tinh thần nhìn, cho tới mọi người kêu cũng không nghe được.

Trong lúc nhất thời mấy người cũng vui vẻ.

Một người trong đó cảm khái nói: "Hoa Tử thật là Tiểu Bạch a, giống như ta lúc đầu mới vừa nhìn tiểu thuyết như thế, tùy tiện một quyển sách đều có thể nhìn mê mẩn, bây giờ xem sách rất nhiều ta trở nên càng ngày càng kén chọn."

"Mới vừa rồi còn nói đúng tiểu thuyết không có hứng thú đây."

"Hoa Tử nhìn tiểu thuyết giống như cũng là lần này Siêu Tân Tinh tác phẩm, chẳng qua chỉ là Siêu Tân Tinh một tên sau cùng, viết Tennis thi đấu Tiểu chúng đề tài, đối với chúng ta những thứ này không hiểu Tennis độc giả rất không hữu hảo."

"À?"

Nghe được đồng bạn nghị luận chính mình, Hoa Tử mới tỉnh cơn mơ như vậy lấy lại tinh thần, lưu luyến nói: "Ta còn muốn nhìn lại sẽ đâu rồi, này bản tiểu thuyết thật xem thật kỹ a!"

"Người có thể trực tiếp mua về nhìn a."

Có người chế nhạo đến đề nghị, sau đó mọi người cười một tiếng, rất nói nghĩa khí nói: "Đùa, không nóng nảy, nếu không chúng ta cũng nhìn một chút Hoa Tử cái này đại học bá thưởng thức thế nào chứ sao."

"Được."

Mấy người thả tay xuống thượng thư, sau đó thuận tay cầm lên « Vong Vương » nhìn, ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, cứ việc quyển sách này đề tài thật là không phải bọn họ thức ăn.

"ừ!"

Ánh mắt của Hoa Tử tỏa sáng, sau đó không kịp chờ đợi tiếp tục xem nổi lên « Võng Vương », hẳn cảm giác mình mở ra Tân Thế Giới đại môn! Ước chừng qua nửa giờ.

Một tên trong đó nam sinh bỗng nhiên nói: "Ngọa tào, Hoa Tử nhìn cái này tiểu thuyết quả thật có chút đẹp mắt a,

Cùng tưởng tượng của ta khác nhau hoàn toàn!"

"Đúng đúng đúng!"

Những lời này trong nháy mắt đưa tới mấy người khác đồng cảm: "Ta vừa định nói, rõ ràng ta hoàn toàn không hiểu Tennis lại cũng nhìn nồng nhiệt, Long Mã cái này nhân vật chính thật tốt soái!"

"Ta thích Chu Trạ."

"Long Mã lại là thuận tay trái!"

"Xà câu một đoạn kia, quá đột đi!"

Mấy cái nam sinh châu đầu ghé tai, bởi vì thanh âm quá lớn, đưa tới chung quanh không ít người cảm tức nhìn: "Có thể nhỏ tiếng một chút sao?"

"Ngượng ngùng."

Mấy cái nam sinh liền vội vàng chớ có lên tiếng, sau đó ảo não kéo Hoa Tử, các mua một quyển « Võng Vương » rời đi, đi ra Thư Điểm.

Lần này tại sao Minh Hiên tận mắt thấy rồi mấy cái nam sinh từ không có hứng thú đến cuối cùng mua « Võng Vương » toàn bộ quá trình.

Bắt đầu còn không có gì.

Nhưng khi đám kia học sinh cuối cùng khí thế ngất trời thảo luận, cũng nhân viên mua một quyển « Võng Vương » lúc rời đi sau khi, hẳn con mắt cũng trừng trực!

"Thật có đẹp mắt như vậy?"

Tại sao Minh Hiên không nhìn được cũng cầm lên một quyển « Võng Vương », bây giờ hẳn tâm lý có vô số cái nghi vấn, trong sách có lẽ sẽ có câu trả lời.

Vẫn là Thư Điểm xó xỉnh.

Ánh mặt trời chiếu ở thư trên mặt.

Này nhìn một cái, chính là một cái giờ, chỉ là tại sao Minh Hiên chính mình cũng không có ý thức đến, ở nơi này liên tục đọc sách suốt trong vòng một canh giờ hẳn tư thế tựa như cố định hình ảnh, ngoại trừ gần như bản năng lật giầy ngoại, bước chân cơ hồ không có di động nửa lần.

"Hắt xì!"

Trong tiệm sách có người hắt hơi một cái.

Tại sao Minh Hiên bị sợ hết hồn, này mới tỉnh cơn mơ như vậy phát hiện mình cái mộng cũng ngồi đã tê rần, nhưng giờ khắc này ánh mắt của hẳn

nhưng ở tòa sáng lập lãnh, cả người thân thể cũng đang khẽ run: "Nguyên lai thi đấu tiểu thuyết còn có thể như vậy viết!"

Toàn bộ nghi vấn hiểu ra.

Hắn phảng phất ngộ được cái gì.

Ở tại sao Minh Hiên lúc ban đầu trong tưởng tượng, « Võng Vương » loại này lãnh môn thi đấu tiểu thuyết đối với không hiểu Tennis độc giả mà nói hẳn là tối tăm lại thiếu đại nhập cảm, cho đến hắn đem mở ra đọc, mới phát hiện mình sai có nhiều vượt quá bình thường!

Hắn xác thực không hiểu Tennis.

Nhưng đây là một bộ không cần phải hiểu Tennis cũng sẽ thích tiểu thuyết! Cố sự vô luận là nội dung cốt truyện tiết tấu hay lại là nhân thiết nội dung cốt truyện cũng cực kỳ phù hợp thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết người yêu thích khẩu vị, thậm chí ngay cả trong chuyện xen kẽ một ít đôi với Tennis phổ cập khoa học cũng sẽ không hiểu đến phát chán, ngược lại có thể để người ta sinh ra một loại tự mình biết thưởng thức mặt lầy được đề cao không khỏi cảm giác thành tựu.

"Xà cầu!"

"Cự Hùng!"

"Ngoài xoáy thầy banh!"

Làm trong sách xuất hiện những thứ này hoa lệ Tennis chiêu thức, kèm theo Thân Lâm Kỳ Cảnh văn tự miêu tả, tại sao Minh Hiên một cái đại thúc đều đang cảm giác nhiệt huyết dâng trào bắt đầu cháy rùng rục.

Thanh học Tennis bộ các thành viên hình tượng càng là từng cái sôi nổi trên giấy, tươi sáng đến phảng phất đang ở trước mắt.

Hắn lại sẽ theo thanh học thắng lợi mà hoan hô, vì mọi người khốn cảnh mà lo lắng, vì cố sự tiến triển mà tâm tâm niệm đọc .

"Ta thiên!"

Toàn bộ nghi ngờ giải quyết dễ dàng, tại sao mọi người nhìn bộ này tiểu thuyết sau đó đều lựa chọn mua?

Đương nhiên là bởi vì bộ này tiểu thuyết đẹp mắt a!

Tại sao Minh Hiên từ nhìn chòng chọc tiểu thuyết lan phía sau Sở Cuồng hai chữ, tâm thần chấn động: "Quyển sách này, tuyệt đối sẽ dẫn dắt Tàn Châu thi đấu loại tiểu thuyết phát triển."

Sở Cuồng quá kinh khủng!

Chính mình thua tâm phục khẩu phục.

Người sở hữu đánh giá thấp Sở Cuồng rồi, bao gồm Ngân Lam Thư Khố, bọn họ cũng chỉ là đem « Võng Vương » liệt vào Siêu Tân Tinh đại thưởng hạng năm, còn mỹ danh kỳ viết phong phú thị trường tiểu thuyết đề tài?

Tĩnh lại đi!

Cái gì gọi là không có Bảo Sơn mà không biết, loại này cấp bậc tiểu thuyết, là mẹ nó cho các người Ngân Lam Thư Khố phong phú thị trường đề tài

dùng?

Tất cả mọi người đều chờ đi!

Rất nhanh, cái này thị trường liền sẽ chứng minh, ai mới là năm nay chân chính Siêu Tân Tinh!

Chương 44: Hấn

Ngân Lam Thư Khố tự nhiên không có tại sao Minh Hiện loại này cố ý ở trong tiệm sách tránh nhân tuyến tay, Siêu Tân Tinh xuất bản tác phẩm ở Tần Châu các Thư Điểm diện tích lớn cửa hàng hàng sau đó duy nhất có thể hơi chút phản ảnh ra một ít thị trường kết quả chính là độc giả phản hồi. Bắt đầu chỉ là lẻ tẻ điểm một cái.

Dù sao đọc sách cũng cần thời gian.

Đối với Nhà Xuất Bản mà nói, lẻ tẻ điểm một cái bình luận không có quá lớn giá trị tham khảo, bắt quá theo nhóm đầu tiên độc giả lục tục nhìn xong tiểu thuyết, Siêu Tân Tinh ngũ bộ tác phẩm phản hồi, ở Ngân Lam Thư Khố quan võng nhấn lại bản dần dần nhiều hơn.

Đề cho Nhà Xuất Bản lo lắng là .

Bị công ty ký thác kỳ vọng Siêu Tân Tinh hạng nhất « Dị Giới Ma Vương » tựa hồ tiếng tăm chưa ra hình dáng gì, mãi phân thập phân tiểu thuyết, tuyệt đại đa số độc giả đánh ra chấm điểm đều chỉ có ngũ không được chia, tựa hồ mọi người đối với bộ này tiểu thuyết kiểu cũng không ưa.

"Đôi thang mà không đôi thuốc bộ sách võ thuật."

"Nhân vật chính cũng mẹ nó xuyên việt thành Ma vương, làm cho người ta cảm giác vẫn là cái củi mục, đã dùng Ma Vương góc độ tới sáng tác, kia có thể hay không không phải đem nhân vật chính viết như vậy củi mục, có phải hay không là nhân vật chính không củi mục cũng sẽ không viết sách?"

"Sau khi xem xong hồi mua quyền sách này rồi."

"Vội vàng chém eo đi, không có hứng thú."

Tần Châu tiểu thuyết là phân quyền xuất bản, cho nên Quyển 1: Lượng tiêu thụ cực kỳ trọng yếu, những thứ kia lượng tiêu thụ không tốt tiểu thuyết rất dễ dàng gặp gỡ chém eo, Nhà Xuất Bản sẽ thông báo cho nhanh lên viết xong, vốn là kế hoạch 10 quyển trở lên tác phẩm một khi gặp gỡ chém eo, kia cuối cùng đại khái sẽ bị áp súc đến ba năm quyển liền qua loa kết thúc, dù sao xuất bản công ty cũng phải đăng bỏ tài nguyên cho một nhiều chút còn có tiềm lực tác phẩm.

Rất nhiều độc giả đang phun.

Đương nhiên cũng không phải là toàn bộ đều là không sai biệt cho lắm, cũng có độc giả cảm thấy « Dị Giới Ma Vương » thị giác rất mới mẽ độc đáo: "Mặc dù là bình mới trang rượu cũ, nhưng ít ra nhân vật chính thân

phận cùng truyền thông Dị Giới mạo hiểm kiểu tồn tại khác nhau, không đến nỗi thất lung Trảm Địa bước."

Nói không chừng phía sau liền nổ cơ chứ?

Loại tình huống này cũng không phải là không có tiền lệ.

Ngay sau đó trên thị trường thì có một bộ phi thường hỏa bạo tiểu thuyết, mới vừa phát hành lúc tiếng tăm phi thường một dạng lượng tiêu thụ cũng có chút tạm được, lúc ấy Nhà Xuất Bản cũng thông báo chém eo rồi, ai biết hai quyển sau đó khúc khuỷu, quyển sách kia có sự nghênh đón đại cao triều, lại lượng tiêu thụ bộc phát, cho tới chém eo kế hoạch trực tiếp hủy bỏ, quyển sách kia đến bây giờ còn ở liên tãi, đã ra đến quyển 22 rồi.

Bất quá loại này ví dụ rất ít.

Bởi vì tiểu thuyết Quyển 1: Khai thiên đều không thể hấp dẫn độc giả lời nói, phía sau người lại nổ tung cũng rất khó để cho độc giả chóng đỡ đến khi đó, chỉ có mở đầu liền đem độc giả hấp dẫn, tiểu thuyết mới có thể vững vững vàng vàng tiếp tục liên tãi đi xuống.

Không chỉ có hạng nhất tiếng tăm không được.

Siêu Tân Tinh hạng nhì đến tên thứ tư tác phẩm, tiếng tăm cũng biểu hiện phi thường một dạng cũng liền hạng nhì chấm điểm đạt tới năm phần, nhưng năm phần ở tiểu thuyết thị trường chỉ có thể coi là đạt tiêu chuẩn, căn bản không gọi được tốt bao nhiêu.

"Năm nay khó khăn."

Ngân Lam Thư Khố một tuần sau ngành trong hội nghị, có biên tập nhìn mây bản tiểu thuyết bình luận than thở: "Ta cho là « Dị Giới Ma Vương » lượng tiêu thụ là có thể nổ mạnh, nhưng theo các độc giả xem qua Dị Giới loại mạo hiểm tiểu thuyết càng ngày càng nhiều, mọi người yêu cầu cũng đi theo càng ngày càng cao."

"Lời nói này không sai."

"Là không phải lần này Siêu Tân Tinh không bằng dĩ vãng, mà là độc giả đọc thưởng thức càng ngày càng cao, khó trách tổng biên tập bọn họ vẫn muốn nâng đỡ tân đề tài lên chức, lão đề tài độc giả đã nhìn chán rồi, tiểu thuyết phải nhất định cung cấp bước phát triển mới kích thích tới."

" "

Năm xưa phim truyền hình động một chút là tai nạn xe cộ bệnh ung thư phá thai loại não tăn nội dung cốt truyện, các khán giả không phải cùng dạng nhìn nồng nhiệt, nhưng bây giờ còn nữa loại tình tiết này xuất hiện, người xem nhưng là sẽ trực tiếp chỉ đạo diễn mũi chửi đồng.

Ở tiểu thuyết lĩnh vực cũng giống vậy.

Mấy năm trước Dị Giới loại mạo hiểm tiểu thuyết tùy tiện chính điểm hài hước cũng có thể hỏa, tỷ như có bản « mang điện thoại di động ở Dị Giới » tiểu thuyết chính là giảng thuật nhân vật chính mang theo ở thế giới khác giới cũng có thể sử dụng thần kỳ điện thoại di động, một đường trang bực

đánh mặt cô sự, lấy hiện theo nhãn quang câu chuyện kia khả năng vô cùng thâm,

Nhưng lúc đó độc giả vẫn là rất thích kia bản tiểu thuyết.

"Cũng không có toàn quân bị diệt."

Dương Phong định an ủi mọi người: "« Võng Vương » bộ này mặc dù tiểu thuyết là Siêu Tân Tinh một tên sau cùng, nhưng tiếng tăm vẫn là rất được, bây giờ chấm điểm đã cao đến 8. 5 phân, cái này chấm điểm phi thường giỏi."

Dương Phong nói không có sai.

Siêu Tân Tinh trước mặt bốn bản thư mặc dù tiếng tăm cũng không như ý muốn, nhưng « Võng Vương » trước mắt đạt được chấm điểm lại cao vô cùng, bình luận nhấn lại khu độc giả phản hưởng cũng cơ bản đều là tán thưởng thái độ làm chủ.

"Quyển này đẹp mắt nhất!"

"Không nghĩ tới Tennis loại này thi đấu tiểu thuyết cũng có thể viết xuất sắc như vậy, ta là ở Thư Điểm cầm lên tùy tiện nhìn một chút, không nghĩ tới sách này một cầm lên ta liền không buông được, trực tiếp tuyên bố vào hồ « Võng Vương » ."

"Siêu Tân Tinh một dòng nước trong!"

"Nhìn chán rồi Dị Giới mạo hiểm, thỉnh thoảng đổi một chút khẩu vị lại ngoài ý muốn không tệ, ta đã với không ít bằng hữu đề cử « Võng Vương » rồi, bất quá rất nhiều người cũng không có hứng thú, bọn họ và lúc trước ta cũng như thế, căn bản không biết thi đấu tiểu thuyết mị lực."

" "

Các biên tập tự nhiên biết « Võng Vương » chấm điểm rất cao, có thể nói là khen ngợi như nước thủy triều, nhưng đối với Ngân Lam Thư Khố mà nói, bộ này tiểu thuyết tiếng tăm chỉ có thể coi là giải an ủi, bởi vì này bản tiểu thuyết đề tài quá lạnh môn, lượng tiêu thụ ít ỏi khả năng đại bạo nổ.

"Vô dụng."

"Đề tài quá lạnh."

"Khen ngợi không gọi tọa a."

Các biên tập cũng không có lộ ra quá hưng phấn, mỗi một Nhà Xuất Bản đều sẽ có một ít khen ngợi không gọi tọa tiểu thuyết, đối với cái này loại tiểu thuyết các đại Nhà Xuất Bản cơ bản đều là lấy nâng đỡ vì thái độ, coi như là lượng tiêu thụ không tốt cũng sẽ tận lực cho đến xuất bản tài nguyên, giống như công ty điện ảnh cũng cần một ít điện ảnh cho trên mặt dát vàng như thế, nhưng công ty chân chính kiếm tiền còn phải dựa vào tiểu thuyết lượng tiêu thụ.

"Khác ử rử cúi đầu."

Tổng biên tập đối với các biên tập trạng thái rất bất mãn: "Chỉ các người bộ dáng này, lượng tiêu thụ còn chưa có đi ra đầu rồi, tiếng tăm lại là không

phải hết thầy, có chút mặc dù tiểu thuyết chấm điểm không cao nhưng lượng tiêu thụ còn là tốt vô cùng."

" Cũng đúng."

"Có cơ hội!"

"Tiếng tăm mà thôi."

Các biên tập trong mắt dấy lên hi vọng, tiếng tăm không có nghĩa là hết thầy, trên thị trường chính là có nhiều chút thư khen ngợi không gọi tọa, cũng có một chút thư rõ ràng tiếng tăm phi thường tòi tộ, lượng tiêu thụ lại tiết tiết cao, đầu năm nay rất nhiều độc giả đều là miệng ngại thể chính trực ngạo kiều, « Võng Vương » thuộc về trong mắt mọi người người trước, kia Siêu Tân Tinh còn lại mấy cuốn sách chưa chắc không thể trở thành người sau!

Đám người này thật tốt lác lư.

Phó Chủ Biên lặng lẽ bĩu môi.

Khen ngợi không gọi tọa tác phẩm rất ít, nhưng tiếng tăm nát nhưng lượng tiêu thụ hảo tác phẩm cũng không nhiều, ở thư viện thị trường thông dụng quy luật trung, đại đa số thời điểm tiếng tăm cùng lượng tiêu thụ vẫn là có thể tạo thành có quan hệ trực tiếp .

"Tan họp đi."

Tổng biên tập khoát tay áo nói.

Mọi người tản đi sau đó, tổng biên tập nhất thời lo lắng, này tâm trạng thái thật là còn không bằng vừa mới các biên tập: "Xem ra lần này Siêu Tân Tinh quả thật làm hỏng, trừ phi có kỳ tích phát sinh."

"Kỳ tích?"

Giống vậy không hề rời đi Phó Chủ Biên cười khỏ nói: "Chúng ta cùng đi thống kê ngành đi một vòng, bên kia Siêu Tân Tinh tuần thứ nhất lượng tiêu thụ hẳn đã thống kê ra rồi, chúng ta nhìn một chút kỳ tích ở nơi nào."

Tổng biên tập: " . "

Hai người sóng vai đi tới ngành tương quan, tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên đồng thời nhìn về phía thống kê ngành Nữ Chủ Quản: "Siêu Tân Tinh tuần thứ nhất lượng tiêu thụ, bây giờ hẳn thống kê ra đi?"

"Tới?"

Nữ Chủ Quản biểu tình có chút lạnh, tựa hồ nhìn này hai gia hỏa phá lệ khó chịu, nói một câu nói liền trực tiếp xoay người bận làm việc: "Bảng thống kê ở trên bàn tự nhìn, có cái gì không hiểu hỏi lại ta."

"Ta nơi đó đặc tội nàng?"

Tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên trở mắt nhìn nhau, sau đó cầm lên bảng thống kê nhìn một cái, cái nhìn này trực tiếp đem bọn họ cuối cùng hi vọng cũng bóp chết, bởi vì lượng tiêu thụ cao nhất « Dị Giới Ma Vương » chỉ có một trăm tám chục ngàn sách.

Đây chính là Siêu Tân Tinh a!

Năm trước có thể lấy Siêu Tân Tinh đại thưởng xuất bản tác phẩm, tuần thứ nhất lượng tiêu thụ không có phá 300,000 cũng ngưng ngưng ra ngoài cùng người chào hỏi, có thể năm nay Siêu Tân Tinh năm bản thư lượng tiêu thụ cao nhất một quyển lại mới không tới hai trăm ngàn sách.

Bất quá ít nhất có một điểm không sai.

Đó chính là Siêu Tân Tinh tổng ra Top 5, lượng tiêu thụ cũng là hoàn mỹ phù hợp mỗi người tên, tổng biên tập khổ trung làm vui: "Ít nhất chúng ta đối lượng tiêu thụ bài danh dự đoán không có bị lỗi mà, lượng tiêu thụ số liệu không được nghĩ như thế nào đều là độc giả sai."

"Đúng, đúng!"

Phó Chủ Biên đi theo gật đầu

Rời đi Nữ Chủ Quản đi vòng vèo tới, nghe được hai người đối thoại nhất thời nổi trận lôi đình, trực tiếp bắt đầu bạo nổ lớn: "Chỉ các người hai này loại đàn độn nghĩ rằng còn không có sai? Lão nương điện thoại này cũng mẹ nó bị đánh bẻ biết không! Toàn bộ Tân Châu Thư Điểm đều tại theo ta thúc giục hàng, bây giờ ta chỉ muốn một nghe điện thoại, đối diện vừa mở miệng chính là Võng Vương Võng Vương Võng Vương! Thúc giục lão nương đầu đều phải nổ! Các người biết ta mấy ngày nay vì xuất hàng cung ứng cũng bận rộn thành cái gì bức dạng sao? Các người biết ta canh niên kỳ sắp bị thúc giục nói trước sao! Các người biết ta mấy ngày ngủ không ngon yên ổn thấy rồi không!?"

Nữ Chủ Quản cặp mắt đỏ ngầu!

Kia pháo lời hay liên tục đùng đùng, nước bọt cũng dính tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên về mặt, về mặt khí thể liền chấn hai người run lấy bậy.

"Cái kia ."

Hai người cẩn thận từng li từng tí nhìn một chút bảng thống kê cách, rất nghiêm túc xác nhận nói: "« Võng Vương » lượng tiêu thụ Siêu Tân Tinh thứ nhất đếm ngược, sao khả năng thiếu hàng, cô nãi nãi ngài sao với ăn thương tử tựa như, đây nhất định là nơi nào lâm chứ?"

"Lâm?"

Nữ Chủ Quản dùng liếc si một loại ánh mắt nhìn trước mắt hai người này: "« Võng Vương » tổng cộng liền mẹ nó một trăm ngàn sách hàng tồn, cũng không đủ các đại tiệm sách nhét kẽ răng, Siêu Tân Tinh xuất bản sau ngày thứ 3 liền bán khánh rồi, người để cho người ta cầm đầu đi cạnh tranh lượng tiêu thụ?"

Tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên ngây người.

Hai người vừa mới chiếu cố nhìn Siêu Tân Tinh lượng tiêu thụ bài danh, hoàn quên hết rồi « Võng Vương » tiên kỳ xuất bản chỉ có một trăm ngàn sách này tra.

Trải qua Nữ Chủ Quản mắng một trận mới nhớ tới.

Giờ khắc này hai người trừng lớn con mắt, rớt cuộc mơ hồ ý thức được một chuyện, bọn họ khát vọng kỳ tích, dường như thật xuất hiện!

"Nhị vị."

Nữ Chủ Quản lộ ra một vết nguy hiểm nụ cười, giọng có chút quỷ dị ôn nhu: "Xin trả lời ta « Võng Vương » tiên kỳ xuất bản một trăm ngàn sách quyết định là cái nào nào tàn làm?"

"Hắn!"

Tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên đồng thời chỉ hướng đối phương.

Chương 45: Bạo nổ khoản

Đối khắp cả tiểu thuyết thị trường mà nói, vận động thi đấu là một cái phi thường lãnh môn đề tài.

Nhất là ở Dị Giới loại mạo hiểm tiểu thuyết rộng rãi được hoan nghênh thời điểm, loại này đề tài càng là thiếu độc giả cơ sở.

Cho nên dù là « Võng Vương » tiếng tăm đại bạo nổ, các biên tập cũng không đối bộ này tiểu thuyết lượng tiêu thụ ôm quá cao mong đợi, có thể bây giờ nhìn lại dường như rất nhiều người cũng nhìn lầm.

"Người thế nào không nói cho chúng ta biết?"

Giờ phút này tổng biên tập tâm tình, tình tiết phức tạp.

Nữ Chủ Quản sững sốt một chút, sau đó nàng đồng tình nhìn hai người liếc mắt: "Các người cũng không biết ấy ư, « Võng Vương » vừa mới bắt đầu thiếu hàng ngày đó ta liền thông báo Tổng Biên rồi, xem ra chúng ta vị này Tổng Biên đại nhân không có nói cho các người biết."

Tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên tâm lý chột lạnh.

Tổng Biên tính cách bọn họ vẫn biết, chuyện lớn như vậy tình lại không thông báo đến bọn họ ban biên tập, chỉ có thể nói rõ một cái nguyên nhân: Tổng Biên mất hứng.

Công ty có bốn cái ban biên tập, mỗi một ban biên tập phụ trách bất đồng tác phẩm phân loại, đồng thời mỗi một ban biên tập cũng đều phân phối tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên, hai người bọn họ phụ trách là thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết.

Mà bốn cái ban biên tập chung nhau lão đại liền là công ty Tổng Biên.

Nữ Chủ Quản nhìn hai người này thậm như vậy, ngược lại không giận, chỉ là cười cười nói: "Các người ban biên tập có biết hay không thực ra đều giống nhau, xuất hàng là ta phạm vi chức trách, chẳng lẽ người môn ban biên tập còn có thể cho ta thay đổi ra một nhóm hàng tới?"

Đây là nói thật.

Ban biên tập chỉ phụ trách bình chọn, kiểm soát tiểu thuyết chất lượng vấn đề, tiêu thụ một vòng là không phải bọn họ phạm vi chức trách.

Bất quá dưới bình thường tình huống loại chuyện này đều là sẽ thông báo cho đến ban biên tập.

Lần này hẳn là Tổng Biên đang bày tỏ cảnh cáo, cho nên chuyện này, tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên mới có thể đến hôm nay mới biết tình huống.

"Vậy bây giờ có bao nhiêu đơn đặt hàng?"

Tổng biên tập cưỡng ép đè xuống phức tạp tâm tình.

Sau lưng truyền tới một giọng nói: "Tần Châu các đại Thư Điểm đơn đặt hàng trước mắt thảo luận bốn mươi vạn sách, ngày mai sẽ có thể đưa đến các đại Thư Điểm, bất quá cần nhắc đến đến tiếp sau này thị trường nhu cầu, ta nhường ra bản ngành trực tiếp lại in thêm rồi năm trăm ngàn sách." "Tổng Biên được!"

Ba người đồng thời xoay người, nhìn về phía sau lưng nam nhân, người này chính là Ngân Lam Thư Khố Tổng Biên, công ty quyền lợi lớn nhất một trong mấy người.

"Ừm."

Tổng Biên gật đầu một cái, uy nghiêm ánh mắt mang theo bất mãn: "« Võng Vương » tiên kỳ xuất bản một trăm ngàn sách loại này quyết định phi thường ngu xuẩn, bất quá xem ở các người bạn biên tập cuối cùng không có đem này bản tiểu thuyết cho quét xuống, ta liền tha các người một lần."

"Phải!"

Tổng biên tập cùng Phó Chủ Biên như được đại xá.

May bọn họ vì phong phú tiểu thuyết thị trường đề tài mà đem « Võng Vương » bỏ vào Siêu Tân Tinh xuất bản lần đầu trong danh ngạch, nếu như bỏ qua một nơi như vậy Bảo Sơn công ty kia tổn thất cũng quá lớn rồi.

"Còn có."

Tổng Biên cau mày nói: "Ta xem hạ thiết kế, « Võng Vương » nguyên định số chữ mới một triệu, đề lần này phụ trách Sở Cuồng biên tập cùng Sở Cuồng thật tốt trao đổi một chút, công ty bên này hi vọng hẳn có thể phát triển một chút dàn ý, tranh thủ viết lên 300 vạn chữ trở lên."

Thư thành tích không tốt sẽ bị chém eo.

Nhưng ngược lại, thư thành tích nếu như đầy đủ, Nhà Xuất Bản cũng sẽ để cho tận lực viết nhiều chữ nổi số, bởi vì số chữ càng nhiều càng kiếm tiền.

"Được!"

Tổng biên tập gật đầu liên tục.

Đại đa số Tiểu Thuyết Gia cũng sẽ không cự tuyệt đề nghị này, Tiểu Thuyết Gia cũng phải vừa cơm, có thể kiếm nhiều tiền một chút ai không muốn chứ?

Huống chi có mấy cái Tiểu Thuyết Gia dám cam đoan chính mình quyền sách kế tiếp cũng có thể hồng?

"Ngoài ra."

Tổng Biên suy nghĩ một chút nói: "Cần phải phục vụ tốt Sở Cuồng, không nên cùng hắn sinh ra bất kỳ xung đột nào, nếu như Sở Cuồng bị còn lại Nhà Xuất Bản đào đi, hai người cái mông liền có thể chuyển một đời."

"Hảo hảo hảo!"

Tổng biên tập gật đầu liên tục.

Coi như tổng biên tập không nhắc nhở, ban biên tập cũng sẽ coi Sở Cuồng là đại cha phục vụ.

Bởi vì « Võng Vương » loại này thi đấu loại tiểu thuyết đại hỏa mang đến ảnh hưởng tuyệt đối là giây xích tính,

Bộ này tiêu thuyết thành công, chứng minh vận động thi đấu loại tiểu thuyết cũng là có thể đại bạo nổ.

Đây là một cái bắt đầu!

Sau này trên thị trường tất nhiên sẽ xuất hiện số lớn vận động thi đấu loại tiểu thuyết, mà Sở Cuồng nói không chừng liền sẽ trở thành Tần Châu thi đấu loại tiểu thuyết bề mặt!

Siêu Tân Tinh là đại hình yêu cầu viết bài, Ngân Lam Thư Khố cũng là Tần Châu bài danh hàng đầu lão bài Nhà Xuất Bản, cho nên trong nghề rất nhiều đồng hành cũng ở nhìn bọn hắn chăm chăm lần này yêu cầu viết bài kết quả.

"Lần này Siêu Tân Tinh thật giống như đi xa."

"Siêu Tân Tinh năm bản thư, bốn bản chấm điểm bất quá ngũ, duy nhất một bản cao tiếng tăm tiểu thuyết kêu « Võng Vương », nhưng lựa chọn tài quá nhỏ chúng, lượng tiêu thụ khẳng định cũng không khá hơn chút nào."

"Ngân Lam Thư Khố cũng có hôm nay a."

"Siêu Tân Tinh chiết kích trầm sa, đây đối với Siêu Tân Tinh bằng hiệu nhưng là một cái không nhỏ đả kích, năm nay này một lớp quá tổn thương rồi, sang năm Siêu Tân Tinh gửi bản thảo lượng hẳn sẽ có chút giảm bớt."

" "

Giới xuất bản cũng ở thảo luận, bất luận lĩnh vực gì đồng hành đều là oan gia, cho nên Ngân Lam Thư Khố đối thủ cạnh tranh môn có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Cường thịnh Nhà Xuất Bản.

Đây là một nhà kích thước cùng Ngân Lam Thư Khố tương đối xuất bản công ty.

Đình Thịnh Tổng Biên thấy Ngân Lam Thư Khố Siêu Tân Tinh biểu hiện không được, tâm tình phi thường vui thích, còn cố ý cho một cái giây xích Thư Điểm người phụ trách gọi điện thoại: "Lần này Siêu Tân Tinh có phải hay không là không tốt lắm bán?"

"Ta gần đây đang phiền não chuyện này."

Đối diện giây xích Thư Điểm người phụ trách tựa hồ có hơi rầu rĩ.

Đình Thịnh Tổng Biên càng vui vẻ hơn rồi, nhưng khẳng định không thể biểu hiện ra, giả trang ra một bộ đồng tình dáng vẻ: "Hiện tại thị trường hoàn cảnh không tốt, người cũng đừng quá phiền não. "

"Người hiểu lầm."

Đôi diện giải thích: "« Võng Vương » lượng tiêu thụ tốt vô cùng, ta gần đây phiên nào là quyển sách này nghiêm trọng thiếu hàng, rất nhiều khách hàng tới Thư Điểm chỉ đích danh muốn mua quyển sách này, nhưng ta hàng này bán xong cũng."

Đình Thịnh Tổng Biên sững sốt một chút: "Cái gì?"

Đôi diện cười một tiếng: "Người về điểm kia tiêu tâm tư ta còn không hiểu, không phải là muốn nhìn Ngân Lam Thư Khố trò cười mà, bọn họ khóa này Siêu Tân Tinh top 4 quả thật biểu hiện không quá đi, nhưng hạng năm « Võng Vương » vẫn là rất hỏa, vì thế ta hiện tại một hơi thở với Ngân Lam mua 150.000 sách, ngày mai sẽ có thể bên trên hàng!"

Đình Thịnh Tổng Biên: ". "

Đôi diện vẫn còn nói: "Vận động thi đấu loại tiểu thuyết là một cái trông không thị trường, ta đề nghị các người Nhà Xuất Bản cũng quan tâm kỹ càng cái này đề tài, các người thị trường là không phải thích nhất theo gió à? Dị Giới mạo hiểm giá thị trường tốt liền một nhóm nhân viết Dị Giới mạo hiểm, bây giờ vận động thi đấu cũng có thị trường, để cho mọi người theo gió đi!"

Thư Điểm chỉ quan tâm thư có được hay không bán.

Còn lại bọn họ cũng không chút nào để ý.

Đình Thịnh Tổng Biên ngơ ngác nói: "Tốt ."

Cúp điện thoại sau đó, hần trăm mặc rất lâu, bỗng nhiên mở ra ban biên tập nhóm lớn, phát cái tin: "Thanh xuân ảo tưởng ngành toàn bộ biên tập tối nay đều phải đem « Võng Vương » nhìn xong."

"À?"

"Cái gì?"

"Nhìn « Võng Vương » ?"

Nhóm lớn bên trong nhất thời náo nhiệt lên.

Thấy thủ hạ biên tập còn một bộ mù mịt dáng vẻ mờ mịt, Tổng Biên đánh chữ chưa từng như vậy dùng sức quá: "Nhân gia Ngân Lam có thể đào ra « Võng Vương » loại này bạo nổ khoản, các người làm sao lại không được?"

Tiếp theo cho ta nhiều đây vận động thi đấu loại tiểu thuyết!"

Nhóm lớn nhất thời yên lặng như tờ.

Vận động thi đấu loại tiểu thuyết, bạo nổ khoản?

Tổng Biên chắc chắn là không phải nơi nào làm sao?

Chương 46: Khai sơn quái

"Nhận được."

"Nhận được."

"Nhận được."

"Tối nay nhìn."

Đình Thịnh các biên tập ở trong bầy trả lời.

Về phần "Tổng Biên có phải hay không là nơi nào làm" loại ý nghĩ này, dĩ nhiên chỉ dám tại nội tâm lớn vớn, không ai dám tuyên với miệng.

Sau khi tan việc.

Đình Thịnh các biên tập lơ ngơ đi Thư Điểm, lại ngạc nhiên phát hiện các đại Thư Điểm của tiêu bài đều viết tương tự tiêu ngữ tuyên truyền.

Tiêu ngữ nội dung là:

"Bản Thư Điểm « Võng Vương » đã bán khánh, ngày mai nguồn hàng hóa bổ sung, đối với ngài tạo thành bất tiện xin hãy tha lỗi."

Bán xong?

Thư Điểm còn đặc biệt đánh ra tiêu ngữ?

Giờ khắc này, Đình Thịnh các biên tập mới mơ hồ ý thức được tình huống không đúng!

Bởi vì có thể để cho Thư Điểm đặc biệt đánh ra tiêu ngữ, nói rõ muốn mua « Võng Vương » độc giả có rất nhiều, đây là hỏa thư mới có đãi ngộ!

Cho nên .

Sách này là phát hỏa?

Một người trong đó Đình Thịnh biên tập kinh ngạc nhìn về phía đồng nghiệp: "Người nghe nói qua có vận động thi đấu loại tiêu thuyết đại hỏa ví dụ sao?"

"Không có."

Đồng nghiệp suy nghĩ rất lâu, rốt cuộc lắc đầu một cái, sau đó như đình chém sắt phun ra bốn chữ: "Chưa từng có trong lịch sử!"

Thư Điểm là lượng tiêu thụ phong hướng tiêu.

Sách gì hỏa, sách gì không được, Thư Điểm vĩnh viễn rõ ràng nhất!

Mà thôi các đại xuất bản phương cùng Thư Điểm quan hệ mật thiết, tự nhiên không khó biết « Võng Vương » tiêu thụ tình trạng.

Vì vậy, mấy ngày kế tiếp!

Toàn bộ trong nghề ánh mắt cũng tập trung ở quyển sách này, cùng với bộ tác phẩm này trên người Sở Cuồng!

"Không nghĩ tới a."

Ngay cả rất nhiều trong ngành sản xuất kiến thức rộng rãi các biên tập rồi rít hét lên kinh ngạc: "Vận động thi đấu loại đề tài lại cũng có thể lượng tiêu thụ cao như vậy."

"Không tưởng tượng nổi."

"Cái này kêu Sở Cuồng người mới Tiểu Thuyết Gia dùng « Võng Vương » chứng minh một chuyện, chỉ cần viết được, vận động thi đấu đề tài cũng có thể ra thành tích!"

"Đây là khai sơn quái chứ?"

"Vận động thi đấu loại đề tài không phải là không có nhân viết qua, nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai viết chày qua, dựa theo trong nghề quy tắc, ai đem một cái đề tài viết phát hỏa ai chính là cái này đề tài khai sơn quái, cho nên thuyết pháp này không tặc xấu."

"Ừ."

"Sau này hẳn sẽ có không ít theo gió viết vận động thi đấu Tiểu Thuyết Gia, coi như là những người này cũng sẽ thừa nhận Sở Cuồng cái này vận động thi đấu đề tài khai sơn quái địa vị."

" "

Không chỉ là biên tập vòng.

Độc giả trong vòng liên quan tới « Võng Vương » thảo luận độ cũng cao vô cùng, rất nhiều tiểu thuyết diễn đàn đều có thể thấy liên quan tới quyền sách này bài post:

"Đề cử « Võng Vương »!"

"Quyền sách này ta cũng nhìn, quả thật không tệ."

"Nhìn thật nhiều năm thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, nhất là yêu quý Dị Giới mạo hiểm đề tài, nhìn « Võng Vương » sau đó, trong đời lần đầu tiên đối loại này đề tài sinh ra hứng thú."

"Ta cho là ta khẩu vị quá nhỏ chúng rồi, không nghĩ tới thích « Võng Vương » nhiều người như vậy!"

"Ha ha ha, ta cũng là, ngày hôm qua với người anh em đề cử « Võng Vương » , hàng này còn không vui nhìn, nói cái gì Tennis đề tài không có hứng thú, cho đến ta cưỡng ép đề xuống đầu hẳn nhìn Chương 1: , ta thư thì trở thành hẳn ."

Tần Châu thư viện thị trường một mực rất náo nhiệt.

Nếu như nói riêng về lượng tiêu thụ, so với « Võng Vương » cao cũng có một chút.

Rất nhiều đại nhiệt Tiểu Thuyết Gia, tác phẩm Đan Nguyệt lượng tiêu thụ cũng là phi thường kinh khủng.

Nhưng « Võng Vương » đáng sợ địa phương ở chỗ, nó rõ ràng là một bộ vận động thi đấu đề tài, dùng trong nghề thông thường ánh mắt đến xem,

thật là lãnh môn đến không thể lại lãnh môn rồi, lại cứ lệch có thể với rất nhiều Vương Đạo đề tài như thế độc giả rất được hoan nghênh!
Đây đối với trong nghề mà nói không thể nghi ngờ là một boom tấn.
Nghề giới bị tạc đảo một mảnh đồng thời, các đại Nhà Xuất Bản đối cho vận động thi đấu loại tiểu thuyết nâng đỡ cùng phổ biến rộng rãi, bỗng nhiên cường độ chưa từng có!

Hàn Kỳ là một gã Tennis vận động viên.

Hắn là Tần Châu khá có danh tiếng nghề tuyển thủ tennis.

Hôm nay kết thúc đối nội huấn luyện, Hàn Kỳ chính ở bên ngoài đi bộ lúc, truyền tin bên trên bỗng nhiên nhận được một cái hảo hữu tin tức: "Ta hôm nay mới biết Tennis như vậy có ý tứ, ngày mai người có trận đấu đi, ta đi nhìn người trận đấu, nhớ lưu cho ta tấm vé!"

"Được, bất quá người thế nào đột nhiên nói như vậy?"

Hàn Kỳ rất buồn bực, hắn người bạn này đối Tennis từ trước đến giờ không có hứng thú.

Tự thành tuyển thủ nhà nghề sau đó kéo đối phương xem qua hai lần Tennis trận đấu, kết nếu như đối phương thấy ngáp, không nghĩ tới hôm nay lại chủ động nói lên muốn xem nghề Tennis trận đấu.

"Cũng biết người chưa nghe nói qua!"

Bằng hữu nói: "Ta gần đây nhìn một bộ gọi là « Võng Vương » tiểu thuyết, bộ này tiểu thuyết chính là viết Tennis, tặc đẹp mắt, người có rảnh rỗi lời nói cũng có thể nhìn một chút!"

" "

Hàn Kỳ phát chuỗi im lặng tuyệt đối, sau đó nói: "Tennis tiểu thuyết hắn là người ngoài nghề viết, loại này người ngoài nghề viết Tennis tiểu thuyết đại khái là lừa bịp lừa bịp các người những thứ này ngoài nghề độc giả rồi."

"Có khỏe không."

Bằng hữu nói: "Ngược lại ta trong cảm giác đối Tennis miêu tả còn rất chuyên nghiệp, với người lúc trước nói với ta không sai biệt lắm."

Hàn Kỳ lắc đầu một cái: "Đây là khẳng định a, cơ sở Tennis kiến thức trên mạng tra một cái là có thể tra được, nhân gia nếu dám viết Tennis tiểu thuyết, cơ sở môn học vẫn là phải làm đi, nói không chừng đây là một Tennis người yêu thích đâu rồi, Tần Châu vẫn có rất nhiều sau giờ làm việc Tennis người yêu thích."

"Mặc kệ nó."

Bằng hữu không tính trò chuyện: "Ngược lại người đi xem một chút tiểu thuyết cũng biết, ngày mai liên lạc người."

"Được rồi."

Hàn Kỳ bật cười, chính mình một cái nghề tuyển thủ tennis không có thể làm cho bạn tốt đối Tennis cảm thấy hứng thú, ngược lại thì một bộ tiểu

thuyết làm được.

Lúc này Hàn Kỳ vừa vặn đi ngang qua Thư Điểm.

Trong lòng hơi động, hắn trực tiếp đi vào mua bản bằng hữu nhắc tới « Võng Vương » .

Làm Tennis tuyên thủ nhà nghề, thực ra hắn hay lại là rất cao hứng thấy có người nguyện ý viết Tennis đề tài tiểu thuyết, ai không hi vọng chính mình nghề có thể được hoan nghênh hơn đây?

Như vậy Tiểu Thuyết Gia mình cũng nên ủng hộ một chút.

Trở lại nhà trọ, Hàn Kỳ cầm lên « Võng Vương » , tùy ý lật một trang.

"Ồ?"

Nhìn hai phút, Hàn Kỳ có chút kinh ngạc phát hiện, trong quyển sách này Tennis kiến thức còn rất chuyên nghiệp, không có lừa bịp người ngoài nghề. Bất quá những kiến thức này tương đối cơ sở.

Vì vậy Hàn Kỳ lại tùy tiện lui về phía sau lật một cái, kết quả lại ngạc nhiên phát hiện, dù là trong sách liên quan đến một ít cao cấp Tennis kiến thức, văn tự miêu tả cũng phi thường nghiêm cẩn, không có một tí không đúng phương!

"Xem ra rất hiểu a."

Phổ thông sau giờ làm việc Tennis người yêu thích căn bản không có như vậy phong phú Tennis kiến thức mặt!

Hắn dần dần có thêm vài phần hứng thú, chính thức mở ra Chương 1: , từ đầu nhìn.

Thời còn học sinh, Hàn Kỳ cũng là một rất thích xem tiểu thuyết nhân.

Chỉ là sau khi tốt nghiệp đánh Tennis tương đối bận rộn, cho nên hắn liền không tại sao thấy, hôm nay nhìn nhìn tiểu thuyết, coi như là ngày mai trước khi tranh tài buông lỏng.

Quét.

Tản ra dầu Mặc thoang thoang tờ giấy bị từng tờ một chuyển động, Hàn Kỳ nhìn càng ngày càng đầu nhập, càng ngày càng đầu nhập .

Lúc này, trời đã tối rồi.

Điện thoại di động bỗng nhiên phát ra một trận Chuông báo thức, Hàn Kỳ mới đột nhiên lấy lại tinh thần: "Ngọa tào, cũng mười giờ? Ngày mai còn có trận đấu đây!"

Thật khó chịu, ta hở ra!

Hàn Kỳ đã bị « Võng Vương » hoàn toàn hấp dẫn, hận không được một hơi thở đem nhìn xong.

Nhưng nếu như nhìn xong quyển sách này, khả năng tối nay tự không được đến rất tốt nghỉ ngơi, dễ dàng ảnh hưởng đến ngày mai trận đấu trạng thái.

"Tranh tài xong nhìn lại!"

Cẩn rǎng, Hàn Kỳ cố nén không thôi, khép lại thư, sau đó lấy chớ đại nghị
lực, tắt đèn ngủ!

Chương 47: Mộng Huyền Liên Động

Ngày thứ 2.

Tần Châu trung tâm thể dục, mỗi thể dục nhận hiệu quan danh Tennis trận đấu ra sân trước, mặc nghề vận động viên đồng phục Hàn Kỳ đỡ lấy cái không quá rõ ràng vành mắt đen, đánh cái thật dài ngáp.

"Tệ hại."

Lại có điếm ngủ gật.

Tối hôm qua mặc dù Hàn Kỳ lấy đại nghị lực tắt đèn ngủ, nhưng để cho hấn buồn rầu là, tắt đèn sau đó chính mình lại đây đầu đều là liên quan tới « Võng Vương » nội dung cốt truyện tha hồ tưởng tượng, càng muốn ngủ càng không ngủ được, cho tới mơ mơ màng màng không biết bao lâu thành công ngủ.

"Chuẩn bị."

Huấn luyện viên âm thanh vang lên.

Hàn Kỳ nóng người sau rút cuộc ra sân.

Đây là một trận Tần Châu trong khoảng kích thước trung đẳng Tennis trận đấu, thắng thua tầm quan trọng là không phải cao như vậy, nhưng hôm nay Hàn Kỳ không có chút nào muốn thua, bởi vì hôm nay bạn hấn cũng ở đây dưới đài nhìn hấn trận đấu, hấn không nghĩ ở trước mặt bằng hữu mặt thể diện.

Dưới đài người xem hoan hô trung.

Tràng này Tennis bắt đầu tranh tài!

Hàn Kỳ đối thủ là một thành viên lão tướng, trình độ không tầm thường, giai đoạn trước ngay tại tỷ số bên trên áp chế Hàn Kỳ, cái này cũng cùng Hàn Kỳ tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt, nay thiên Tinh Thân Lực không như vậy tập trung có liên quan.

"Tinh táo một chút."

Hàn Kỳ ở tâm lý nhắc nhở chính mình.

Vận động dựa vào thực lực cũng dựa vào thể lực, lão tướng kinh nghiệm cố nhiên phong phú, nhưng chính bởi vì đối thủ là kinh nghiệm phong phú lão tướng, cho nên đối phương thể lực theo không kịp trẻ tuổi Hàn Kỳ, Tennis rút ra đánh cường độ dần dần hạ xuống.

Tập trung sự chú ý sau đó.

Tỷ số bị Hàn Kỳ kéo trở lại.

Hai bên dần dần tiến vào vô cùng sát ruột trạng thái.

Tổng thể trình độ đại không kém kém dưới tình huống, trận đấu hậu kỳ trên căn bản toàn bộ chấp ghép tuyến thủ ý chí và tâm tính, cái này cùng « Võng Vương » bên trong đủ loại hoa tiêu lại đẹp trai miêu tả là tồn tại khác nhau

Ta đúng là điên!

Tại sao lại muốn tiêu thuyết!

Cái này còn đánh trận đấu đây!

Cưỡng ép đè xuống cổ quái tâm tư, Hàn Kỳ gần như cùng đối thủ dây dưa, hai bên thắng bại rất có huyền niệm, cho nên người xem cũng nhìn nồng nhiệt, giải thích môn càng là nhiệt tình phỏng đoán trận đấu đi về phía.

"Thật là khó bề phân biệt."

Giải thích hưng phấn nói: "Hàn Kỳ vừa mới bắt đầu trạng thái tựa hồ không tốt lắm, nhưng theo trận đấu tiến hành, hẳn dần dần tìm về chính mình tiết tấu, mà Hàn Kỳ đối thủ là một thành viên lão tướng, chúng ta có thể thấy lão tướng ở thế lực chống đỡ hết nỗi dưới tình huống là như thế nào dùng kinh nghiệm cùng trí tuệ đánh Tennis ."

Hồn hên thở hồn hên.

Trận đấu đi tới nửa giờ.

Thứ sáu cục cuộc so tài điểm, cũng là thắng bại cục, trước mặt hai bên đánh thành ngang tay, trận đấu thiên bình giống như bên kia nghiêng về thì nhìn ván này rồi, cho nên hai bên đánh cũng phi thường bảo thủ, không dám điên cuồng tấn công, tấn công phong hiểm quá lớn.

"Ba tháp!"

Hàn Kỳ ném một cầu.

Hắn hoàn cảnh xấu trong nháy mắt bị phóng đại.

Đối thủ ở to lớn một mỗi bên trong, cũng là lộ ra không che giấu chút nào nụ cười, ván này trận đấu cuối cùng thế đi, theo Hàn Kỳ này một cái ném cầu trở nên trong sáng rồi.

"Muốn thua?"

Giờ khắc này Hàn Kỳ lại lại nghĩ tới « Võng Vương » , bên trong miêu tả quá rất nhiều chỗ khác nhau đầu trường cảnh, trong đó không phải là không có qua cùng Hàn Kỳ tình huống tương tự: "Nếu như là Long Mã sẽ làm gì?" Hàn Kỳ cũng cảm giác mình điên rồi.

Trong tiểu thuyết có quá nhiều lý tưởng kiểu cảnh tượng, rất nhiều chiêu số cũng là trông khá được mà không dùng được, nhưng càng điên là, hẳn ở sau đó thấy banh trung, lại trời xui đất khiến hô lên:

"Ngoài xoáy thấy banh!"

Này là không phải một cái thông thường chính diện thấy banh, Hàn Kỳ lựa chọn như « Võng Vương » trung miêu tả phát bóng nghiêng, cây vợt nhanh chóng cắt qua mặt cầu, thông qua căng tay trong xoáy phương thức chọt phát lực, đem cầu đánh ra ngoài.

Đôi thủ vợt vàng không kịp chuẩn bị.

Theo Tennis sau khi hạ xuống đạn hướng bên ngoài sân, Hàn Kỳ này một cầu lại đại điểm số, toàn trường trong nháy mắt nổ, xướng ngôn viên thanh âm càng là tràn đầy kích động cùng khiếp sợ: "Đẹp đẽ chọc xoáy, ACE!"

Tennis trong tranh tài.

Cái gọi là ACE cầu chính là đôi cục song phương trung nhất phương thấy banh,

Cầu rơi vào hữu hiệu trong vùng, nhưng đôi phương lại không có chạm tới cầu, mà khiến cho trực tiếp điểm số thấy banh, nếu như đôi phương chạm được cầu, mà ra giới hoặc offline, là chỉ gọi là thấy banh điểm số, mà là không phải ACE cầu.

"Thắng!"

Vô số hoan hô trung.

Hàn Kỳ mặt lại đỏ bừng lên, hấn lại gọi ra, cái này rất giống hai cái tiểu bằng hữu đánh nhau, một người trong đó tiểu bằng hữu đột nhiên làm một xấu hổ vô cùng tư thế, hô to một câu "Khí Công Ba" như thế.

Trung nhị trình độ nổ mạnh!

Cũng còn khá chung quanh cũng không nghe thấy chính mình tiếng kêu, tất cả mọi người bận bịu vì chính mình thấy banh hoan hô đâu rồi, phỏng chừng liên trọng tài nghe được, nếu không đôi phương nhìn mình ánh mắt sẽ không như vậy cổ quái.

Các đồng đội rồi rít đi lên ăn mừng.

Trở lại phòng nghỉ ngơi, huấn luyện viên nhìn về phía ánh mắt của Hàn Kỳ càng là ngạc nhiên lại ngoài ý muốn: "Người khi nào thì bắt đầu luyện tập chọc xoáy, thấy banh phương thức còn như vậy cổ quái, đối diện căn bản không đoán được người trận banh này phương hướng."

"Nói ra người khả năng không tin."

Sắc mặt của Hàn Kỳ cô quái: "Nhìn tiểu thuyết học."

Mọi người nhất thời cười âm lên, cũng làm Hàn Kỳ nói đùa.

Nhưng khi đến phóng viên phỏng vấn khâu, phóng viên hỏi Hàn Kỳ cuối cùng một câu ý tưởng lúc, Hàn Kỳ lại ngay trước các đồng đội mặt lần nữa nhắc tới thư: "Gần đây nhìn một bộ kêu « Võng Vương » Tennis tiểu thuyết, viết phi thường chuyên nghiệp, cho nên trận đấu thời điểm bỗng nhiên có linh cảm đi, dĩ nhiên này một câu là có chút vận khí thành phần, đôi thủ của ta đáng giá tôn trọng."

Phóng viên: " . "

Đồng đội: " . "

Phóng viên thể dục thể thao môn có chút xúc xéch tại chỗ, Hàn Kỳ các đồng đội cũng hoài nghi Hàn Kỳ thu « Võng Vương » tiền quảng cáo.

Nhưng khừu giác bén nhạy văn nghệ loại có thể sẽ không bỏ qua tốt như vậy tài liệu thực tế.

Hôm sau, Tần Châu văn nghệ loại báo chí điểm nóng tin tức một trong chính là:

"Trứ danh Tennis tuyển thủ nhà nghề Hàn Kỳ tuyên bố mình là « Võng Vương » fan, hơn nữa thông qua quyển sách này lấy được rất nhiều liên quan tới đánh Tennis linh cảm."

Tin tức vừa ra, rất nhiều nhìn « Võng Vương » độc giả cũng kinh ngạc!

"Thật giả?"

"Nguyên lai liền nghề tuyển thủ tennis đều nói « Võng Vương » viết chuyên nghiệp, ta trước còn tưởng rằng, trong quyển sách này viết lên đủ loại Tennis chiêu thức đều là Sở Công biên, đây thật là quá khó được."

"Ta càng thích « Võng Vương » rồi."

"Tối Tú chẳng lẽ là không phải Hàn Kỳ lại đang đi theo « Võng Vương » học chiêu thức sao?"

"Ha ha, câu này nhất định là đùa giỡn rồi."

"Cũng không hoàn toàn là đùa, ngày hôm qua Tần Châu quán thể dục Tennis trận đấu, Hàn Kỳ cuối cùng tuyệt sát cầu nhất định chính là ngoài xoáy thảy banh bản sao, duy nhất khác nhau ở chỗ, Long Mã là thuận tay trái, Hàn Kỳ sử dụng là tay trái!" Có nhìn ngày hôm qua Tennis trận đấu độc giả nói chắc như đinh đóng cột nói.

Ngay sau đó.

Rất nhiều đối Tennis có hiểu biết độc giả cũng lục tục ở mỗi cái con đường chứng minh « Võng Vương » bên trong liên quan đến Tennis kiến thức cũng là phi thường chuyên nghiệp.

Trên thực tế sớm đã có nhân đề cập tới một điểm này.

Chỉ là trước kia chú ý một điểm này cũng không có nhiều người, cho đến có nghề tuyển thủ tennis tự mình chứng nhận, mọi người mới thật sự chú ý tới một điểm này.

Tiểu thuyết nghiệp giới không người có thể nghĩ đến.

Tần Châu Tennis tuyển thủ nhà nghề lại với « Võng Vương » sinh ra loại này gần như đánh vỡ Thứ Nguyên vách tường liên lạc, từ đó thực hiện một lần Mộng Huyền Liên Động!

Ngày này, « Võng Vương » lượng tiêu thụ, lại lần nữa leo lên!

Chương 48: Trà sữa

Lâm Uyên cũng biết « Võng Vương » đại hòa sự tình, bởi vì gần đây Giản Dịch cùng Hạ Phồn thì có ở thảo luận quyển sách này.

Nhất là Giản Dịch.

Hắn vừa cùng Hạ Phồn thảo luận tiểu thuyết, còn vừa không quên đả kích Lâm Uyên một câu: "Người bây giờ biết Siêu Tân Tinh khó khăn chứ ? Sau này hay lại là chuyên tâm làm việc đi, đừng nghĩ viết tiểu thuyết kiếm tiền rồi, trừ phi người có thể giống như Sở Cuồng, viết ra « Võng Vương » đẹp mắt như vậy tiểu thuyết."

Tựa hồ Giản Dịch cùng Hạ Phồn cũng ngầm thừa nhận Lâm Uyên Siêu Tân Tinh thất bại.

Dù sao Lâm Uyên cho tới bây giờ không đề cập tới, cái kia "Sở Cuồng" chính là mình.

Ngoại trừ Giản Dịch cùng Hạ Phồn bên ngoài, biên tập Dương Phong cũng sẽ thường ngày với Lâm Uyên thông báo « Võng Vương » thành tích, còn nghiêm túc với Lâm Uyên tán gẫu qua có thể hay không phát triển bộ này tiểu thuyết dần ý chuyện.

"Không thể."

Lâm Uyên cự tuyệt rất dứt khoát.

Dương Phong có chút chưa từ bỏ ý định, ồn ào nói một nhóm phát triển số chữ chỗ tốt: "« Võng Vương » thành tích rất tốt, một trăm vạn chữ quá ít, thật sớm kết thúc lời nói thật quá đáng tiếc ."

"Không có biện pháp."

Lâm Uyên lần nữa cự tuyệt.

Hắn dĩ nhiên biết số chữ càng nhiều càng kiếm tiền đạo lý, cũng rất đồng ý Dương Phong một ít quan điểm, nhưng hệ thống cung cấp « Võng Vương » chỉ có một triệu.

Dùng hệ thống giải thích chính là:

Bách vạn chữ vừa vạn, viết nữa liền nước.

Dương Phong cũng không thể cương quyết yêu cầu Sở Cuồng, bằng vào « Võng Vương » đại hòa, Sở Cuồng đã là không phải phổ thông người mới Tiểu Thuyết Gia rồi.

Cho nên đối với Sở Cuồng cự tuyệt, Dương Phong chỉ có thể thở thật dài một cái nói: "Vây cũng tốt."

Ở trong mắt của Dương Phong, Sở Cuồng là phi thường tự do phóng khoáng!

Như vậy hỏa tiểu thuyết, nói viết một triệu liền viết một triệu, căn bản không nguyên ý phát triển nội dung, dù là chính mình tiền tiền hậu hậu phân tích phi thường thấu triệt, hẳn làm tân người hay là hoàn toàn không biết viết ra một quyển đại hỏa tác phẩm có bao nhiêu khó khăn.

Mà giờ khắc này trong sân trường.

Lâm Uyên chính đang chăm chú hệ thống phát ra mới nhất nhắc nhở, văn học loại danh vọng vượt mười ngàn nhiệm vụ, tới hôm nay rốt cuộc hoàn thành!

【 nhiệm vụ hoàn thành: Phát triển toàn diện 】

【 nội dung nhiệm vụ: Văn học danh vọng vượt mười ngàn 】

【 quest thưởng: Thanh Đồng bảo rương ba cái 】

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Mở ra một cái Thanh Đồng bảo rương." Thử trước một chút vận may.

Thứ nhất Thanh Đồng bảo rương mở ra, hệ thống dùng màu xanh nhạt văn tự nhắc nhở: 【 chúc mừng người lấy được bài hát « khí cầu » 】

Cho phép chiết bội « khí cầu » ?

Cái kết quả này chưa nói tới tốt cũng chưa nói tới kém, tổng kết mà nói chính là vận may tương đối một dạng vì vậy Lâm Uyên quyết định sinh ra hai cái Thanh Đồng bảo rương để trước trong kho hàng, đợi cảm giác mình ngày nào vận khí thay đổi thời điểm tốt mở lại.

Hắn hiện tại muốn đi ra ăn cơm.

Lần này ước Lâm Uyên người là Giang Quỷ.

Trước Giang Quỷ một mực ở Tề Châu tuyên truyền « Ngư Long Vũ » , gần đây vừa mới hồi Tần Châu.

Là Tiện Ngư bài hát để cho nàng từ không có tiếng tăm gì Tiểu Tân nhân biến thành một cái hơi có mấy phần danh tiếng xuất đạo ca sĩ, cho nên hẳn sau khi trở lại chuyện thứ nhất chính là mời Tiện Ngư ăn cơm thật tốt cảm tạ xuống.

Giống như không có cự tuyệt Tôn Diệu Hòa như thế, Lâm Uyên như thế cũng không có cự tuyệt Giang Quỷ.

Hắn rất thích có người mời khách ăn cơm.

Chỉ là đến hẹn xong phòng ăn, Lâm Uyên mới đột nhiên phát hiện, nhà này phòng ăn, lại chính là hắn lần trước với Tôn Diệu Hòa cùng nhau ăn cơm phòng ăn.

"Tiện Ngư lão sư."

Giang Quỷ là một cái thật xinh đẹp tiểu cô nương, hôm nay trước khi ra cửa còn cô ý hóa trang, chính là một đầu lùn một chút, với Lâm Uyên loại này 1m8 đầu nói chuyện yêu cầu không tự chủ ngược đầu.

Lâm Uyên nói: "Gọi ta Lâm Uyên là được."

Giang Quỳ cười nói: "Ta đây kêu Lâm Uyên lão sư."

Lâm Uyên không có lại sửa chữa, mà là chọn cái bàn ngói xuống, kết quả còn chưa ngồi nóng đít, bên tai bỗng nhiên truyền tới một đạo tiếng vui mừng âm:

"Học đệ?"

Lâm Uyên quay đầu, phát hiện người nói chuyện lại là Tôn Diệu Hỏa, bên cạnh hẳn còn đi theo một cái nùng trang diễm mạo nữ nhân.

"Người đi về trước."

Tôn Diệu Hỏa với chính mình bạn gái nói câu.

Bạn gái rất bất mãn, lại vừa là chu mỏ lại vừa là giậm chân, đáng tiếc Tôn Diệu Hỏa thờ ơ không động lòng.

Đôi phương chỉ có thể rời đi.

Tôn Diệu Hỏa đặt mông ngói vào Lâm Uyên phía bên phải, mặt đầy ân cần:

"Nếu bắt gặp, vậy bữa này cơm ta mời học đệ ăn đi!"

"Tôn Diệu Hỏa, hôm nay là ta mời Lâm Uyên lão sư ăn cơm."

Giang Quỳ cùng Tôn Diệu Hỏa trước đều là Tinh Mang người mới, với nhau nhận biết, bình thường quan hệ tạm được đáng vẻ.

Nhưng hôm nay.

Hai người ở nhà này tiệm cơm vô tình gặp được, phân biệt ngói ở Lâm Uyên tả hữu, ánh mắt tương giao giữa, lại có văng lữa khắp nơi.

"Giang Quỳ xin mời."

Lâm Uyên cũng không nhận thấy được hai người khác thường.

Giang Quỳ lộ ra nụ cười, quét Tôn Diệu Hỏa liếc mắt, sau đó gọi một bàn thức ăn, cùng lần trước Tôn Diệu Hỏa điểm phân lượng có liều mạng: "Lâm Uyên lão sư còn có cái gì muốn bổ sung sao?"

"Xuyên Giang ngư, thịt kho tàu cùi chỏ, cộng thêm hai phần cơm." Tôn Diệu Hỏa mỉm cười nhìn Giang Quỳ liếc mắt.

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu đồng ý.

Xem ra Tôn Diệu Hỏa rất biết Lâm Uyên lão sư sở thích, Giang Quỳ nhất thời sinh ra một loại cảm giác nguy cơ: "Người vừa mới là không phải ăn rồi ấy ư, hình như là cùng bạn gái đồng thời?"

"Chúng ta chia tay."

Tôn Diệu Hỏa chuyện đương nhiên nói: "Nàng lại không để cho ta cùng học đệ cùng nhau ăn cơm, như vậy bạn gái không chia tay làm gì?"

" "

Giang Quỳ kém điểm nội thương.

Người nha thế nào như vậy có thể liếm! ?

Rất nhanh thức ăn cùng cơm thượng tề rồi, ba người ăn chung, mặc dù Tôn Diệu Hỏa vừa mới theo bạn gái. Theo bạn gái trước ăn rồi, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng hẳn thêm ăn.

Cơm nước xong.

Giang Quỷ hỏa tốc chạy đi tính tiền, sợ bị Tôn Diệu Hỏa đoạt trước.

Mặc dù chỉ là ăn xong bữa cơm, nhưng Giang Quỷ đã thấy được Tôn Diệu Hỏa liêm công.

Lâm Uyên lão sư ăn cơm trong lúc, nói hai ba câu nói.

Hắn Tôn Diệu Hỏa có thể tiếp 20 câu, còn kèm theo thỉnh thoảng cười to, phảng phất Lâm Uyên lão sư nói nội dung có nhiều hài hước tựa như.

Vốn là.

Giang Quỷ mời Lâm Uyên lão sư ăn cơm, đương nhiên là vừa có biểu đạt cảm tạ ý tưởng, cũng có nịnh hót một chút Lâm Uyên ý tưởng của lão sư.

Ai còn không có làm liêm cầu thời điểm đây.

Mặc dù xác suất tương đối nhỏ, nhưng vạn nhất Lâm Uyên lão sư tâm tình khá một chút, lại cho mình một bài bài hát tốt, khởi là không phải kiếm lặt?

Kết quả gặp Tôn Diệu Hỏa, Giang Quỷ mới biết, cái gì gọi là liêm cầu!

Cơm nước xong.

Đi ra tiệm cơm.

Tôn Diệu Hỏa đề nghị: "Chúng ta đi chung quanh một chút, tiêu cơm một chút đi."

Lâm Uyên không ý kiến.

Giang Quỷ tự nhiên cũng sẽ không có ý kiến.

Đi mười lăm phút, Lâm Uyên nói: "Nơi nào có thủy?"

Bá.

Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỷ đồng thời nhìn về phía Lâm Uyên: "Học đệ / Lâm Uyên lão sư, trà sữa loại có thể không?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, sau đó hai người này như gió tại chỗ biến mất.

Sau năm phút, Tôn Diệu Hỏa xách cốc sữa trà trở lại: "Học đệ, trà sữa cho người."

"Hô."

Giang Quỷ khả năng vóc dáng lùn, chân tương đối ngắn, hay lại là so với Tôn Diệu Hỏa chậm một bước.

"So với ta? Người còn non một chút."

Tôn Diệu Hỏa đắc ý nhìn nàng một cái.

Nhưng rất nhanh Tôn Diệu Hỏa liền ngây dại, miệng há đại đại.

Bởi vì Giang Quỷ trong tay, lại ước chừng nhắc rồi sáu cốc sữa trà trở lại,

chính nhất mặt quan tâm nói: "Lâm Uyên lão sư, không biết người thích loại nào khẩu vị, ta liền đem trà sữa tiệm mấy loại khẩu vị cũng mua được."

Lâm Uyên chọn một Nịnh Mông khẩu vị, sau đó nói: "Có phải hay không là quá nhiều?"

Giang Quỷ khẽ mỉm cười: "Không nhiều."

Vừa nói, Giang Quỳnh đem nhiều hơn tới trà sữa phân cho thương trường đi ngang qua mấy cái tiêu bằng hữu, chỉ Lâm Uyên: "Là vị này tiêu ca ca mời các người uống trà sữa nha."

"Cảm ơn ca ca!"

Những người bạn nhỏ đều có phụ huynh đi cùng, phụ huynh đảo không lo lắng trà sữa có vấn đề gì, trực tiếp để cho bọn nhỏ cảm tạ một phen.

Không phải là liêm sao?

Ai còn sẽ không tựa như.

Giang Quỳnh quay đầu nhìn Tôn Diệu Hỏa liếc mắt, này một lớp tuyệt sát.

Bệnh dạ dày quá khó khăn, hôm nay viết hai chương tự mình cảm giác là không phải rất tốt, vì các người đầu tư không ngừng cưỡng ép viết, sau này tu.

(=)

Chương 49: Nghỉ đông

Là tại hạ thua.

Giang Quỳnh này ba thao tác tú rồi Tôn Diệu Hỏa vẻ mặt, hẳn thậm chí có nhiều chút cảm thấy kính nể.

Giang Quỳnh là một cái đối thủ khả kính.

Mà Lâm Uyên lời kế tiếp, càng là hung hăng kích thích Tôn Diệu Hỏa!

Bởi vì Lâm Uyên lại chủ động hỏi Giang Quỳnh một câu: "Người tiếp theo có cái gì phát bài hát kế hoạch sao?"

Phốc thông!

Phốc thông!

Nhịp tim của Giang Quỳnh đột nhiên gia tốc, nàng vốn là chỉ là không muốn bại bởi Tôn Diệu Hỏa.

Nhưng nàng thật không nghĩ tới, chính mình lại thật có thể liếm đến một cái cơ hội, giờ khắc này nàng hoàn toàn hiểu Tôn Diệu Hỏa: "Có . Qua hết hợp hàng năm phát một bài hát mới, bắt quá còn không có gặp phải thích hợp tác phẩm ."

Con mắt của Tôn Diệu Hỏa đỏ.

Ghen tị lửa, cháy hừng hực!

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Vậy người lượng hô hấp hẳn còn có thể chứ?"

Giang Quỳnh dùng sức gật đầu: "Ta lúc trước học thanh nhạc thời điểm đặc biệt đúc luyện quá lượng hô hấp!"

"Phân chia đây?"

Đây mới là Lâm Uyên quan tâm nhất.

Giang Quỳnh phi thường lên đường, cơ hồ là không chút do dự nói: "Nếu như có thể với Lâm Uyên lão sư lại hợp tác một lần lời nói, ta có thể tiếp nhận ngài nhắc ra cái gì phân Thành Kiên nghị, người xem đến cho là được!"

"Ân ."

Lâm Uyên từ chối cho ý kiến.

Đây là một trả giá cao thủ.

Lâm Uyên khẽ nhíu mày một cái, thực ra hẳn sợ nhất chính là người khác nói "Người xem cho" loại lời nói.

Cho quá ít, chính mình sẽ ngượng ngùng.

Cho rất nhiều chính mình lại sẽ cảm giác thương tiếc.

Giang Quỳnh chính chờ đợi Lâm Uyên nói tiếp đầu rồi, kết quả phát hiện Lâm Uyên lại không trò chuyện, nhất thời tâm lý một cái lộp bộp:

Ta nói sai cái gì sao?

Ngược lại thì Tôn Diệu Hỏa nóng nảy.

Mặc dù với Giang Quỳnh là đối thủ cạnh tranh, nhưng mắt thấy Giang Quỳnh liền muốn mất đi lần này cơ hội khó được, hẳn cuối cùng vẫn là không nhận được giúp một cái, sắp khoa đã ngộn như vậy nhắc nhở: "Nếu như học đệ tìm ta hợp tác lời nói, ta dù sao cũng không muốn phân chia."

Lần trước với Lâm Uyên ăn cơm, Tôn Diệu Hỏa hơi chút sờ tới điểm Lâm Uyên Mạch Môn rồi.

Giang Quỳnh liền vội vàng đổi lời nói nói: "Đúng, ta không muốn phân chia!"

Nghe nói như vậy, Lâm Uyên yên tâm.

Hắn cũng không phải là cái gì được voi đòi tiên nhân, không thể nào thật như vậy lòng tham: "Chúng ta đây còn là dựa theo lão quy củ phân trường đi, chỗ này của ta có bài hát, thật thích hợp người."

Lâm Uyên chỉ là « khí cầu » .

Bài hát này yêu cầu một cái lượng hô hấp đủ cao nữ ca sĩ tới hát, Giang Quỳnh lượng hô hấp đủ, là một cái thích hợp nhân tuyển.

Về phần lão quy củ, chính là ca sĩ cầm 0.5 phân chia.

Giang Quỳnh làm sao có thể không muốn?

Trên thực tế nàng giống như Tôn Diệu Hỏa, không cần tiền cũng có thể tiếp nhận, rất sợ Lâm Uyên đổi ý tựa như điên cuồng thời điểm đầu: "Được a!"

Nói xong.

Giang Quỳnh có chút cảm kích nhìn một cái Tôn Diệu Hỏa, nàng cũng không biết nguyên lai Lâm Uyên lão sư ở quần quít phân thành vấn đề.

Quả nhiên hữu hiệu a!

Tôn Diệu Hỏa cũng là ôm thử một chút tâm tính nhắc nhở một chút Giang Quỳnh, không nghĩ tới vị này cá tính đặc biệt học đệ thật đúng là dính chiêu này, cái này làm cho hắn ý thức được, chính mình tựa hồ cũng có hi vọng!

Ngày thứ 2, Lâm Uyên đem tháng sau bản thảo phát đến biên tập Dương Phong Email, ngược lại hệ thống đã sớm chia xong quyền.

Lúc này đã là một tháng hạ tuần.

Cả nước các đại viện giáo, cũng nghênh đón nghỉ đông.

Tần Châu nghệ thuật học viện bọn học sinh càng là mỗi người thu thập đồ đạc xong chuẩn bị ngày mai về nhà.

Lâm Uyên cũng muốn về nhà.

Vì vậy hắn ở nghỉ đông một ngày trước đi tới công ty, dự định với lão Chu xin nghỉ.

Bởi vì dựa theo hợp đồng, hắn không đi học thời điểm, là muốn đến công ty đi làm, không đi làm đoán Lâm Uyên bỏ bê công việc, sẽ bị trừ tiền lương.

Xin được nghỉ liền không quan hệ.

Tiến vào lầu mười Soạn nhạc bộ chủ quản phòng làm việc, Lâm Uyên phát hiện bên trong là không, vì vậy hỏi đồng nghiệp Ngô Dũng, lão Chu ở đâu. Ngô Dũng nói: "Bình thường chủ quản đều tại lầu hai mươi hai văn phòng, Người muốn làm cái gì?"

Lâm Uyên nói: "Xin nghỉ."

Ngô Dũng lắc đầu: "Ta khuyên người chính là tuyệt này tâm tư đi, bình thường xin nghỉ không khó, nhưng bây giờ không giống nhau, hàng năm Nghỉ cuối năm trước, cũng có không ít người định với lão Chu xin nghỉ, kết quả đều bị lão Chu đòi rất thảm, dù sao năm đầu bắt đầu, rất nhiều ca sĩ đều phải phát bài hát, Soạn nhạc bộ chính là nhiệm vụ bận rộn thời điểm."

"Ta thử một chút."

Lâm Uyên nói xong, trực tiếp ngồi thang máy đi tới lầu hai mươi hai Soạn nhạc bộ chủ quản phòng làm việc.

" "

Ngô Dũng thấy không khuyên nổi, cũng liền không nói gì, đợi Lâm Uyên đùng vách tường cũng biết năm trước xin nghỉ có bao nhiêu khó khăn rồi. Tiến vào lầu hai mươi hai.

Lâm Uyên mới vừa đi tới lão Chu cửa phòng làm việc, liền nghe được lão Chu ở bên trong nổi đóa: "Xin nghỉ? Không được! Đừng tưởng rằng người là cao cấp Người viết ca khúc ta liền muốn nuông chiều người! Nghệ sĩ bộ bên kia có bao nhiêu ca sĩ chuẩn bị qua hết năm phát bài hát người cũng là rõ ràng, loại thời điểm này người nghĩ tìm thanh nhàn môn nhi cũng không có! Thật đang muốn mời dạy cũng được, các người Soạn nhạc bộ toàn bộ Người viết ca khúc muốn xin nghỉ, đều phải cho ta phải xuất ra thủ ra đáng bài hát!"

"Được rồi, ta biết rồi."

Bị lão Chu khiến trách người anh em ảo não đi ra phòng làm việc.

Lúc này lão Chu chú ý tới cửa Lâm Uyên, không nghĩ lộ ra quá nghiêm nghị, liền sắp xếp một nụ cười: "Lâm Uyên, người tìm đến ta có chuyện gì sao?"

Lâm Uyên nói: "Xin nghỉ."

Lão Chu: " "

Hắn nụ cười dần dần biến mất.

Người là không thấy vừa mới xin nghỉ tên kia bị ta mắng?

Hắn ho khan một tiếng, không nghĩ lộ ra quá nghiêm nghị, nhưng giọng vẫn có chút cứng rắn: "Bây giờ người hẳn thả nghỉ đồng đi, dựa theo hợp đồng người nghỉ đồng cũng phải cần đi làm."

"Ừm."

Lâm Uyên hỏi tướng lão Chu Cương mới vừa lời nói: "Có phải hay không là xuất ra bài hát là có thể xin nghỉ?"

Lão Chu thiếu chút nữa bị nghẹn: "Lời là nói như vậy, nhưng người xuất ra ca khúc chất lượng qua được quan mới được, qua hết năm rất nhiều ca sĩ môn đều phải bước phát triển mới đơn, một ít đại bài thậm chí có album mới kế hoạch, đối với chúng ta Soạn nhạc bộ mà nói ca khúc nhu cầu lượng là rất lớn ."

"Bài này được không?"

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra, ngay trước lão Chu mặt, đem « khí cầu » phát tới.

"Bài hát mới?"

Lão Chu nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu: "Bài hát mới."

Lão Chu không có nói gì nhiều, trực tiếp đeo tai nghe lên nghe một phen.

Sau khi nghe xong, lão Chu có chút trừng lớn con mắt ——

Lâm Uyên bài này bài hát mới chất lượng rất không tồi, mặc dù không bằng « cá lớn » loại, nhưng trào nhĩ trình độ vẫn là không có vấn đề.

Bất quá Lâm Uyên có phải hay không là quá cao sinh đi một tí?

Chính mình trước còn tưởng rằng Lâm Uyên đã bị ép khô, không nghĩ tới hôm nay lại viết ra một bài nghe cũng không tệ lắm bài hát mới.

Lâm Uyên hỏi: "Có thể xin nghỉ sao?"

Lão Chu cơ giới thức gật đầu một cái: "Đi . Được rồi . Người bài hát này định cho ai hát?"

Lâm Uyên sớm có nghĩ sẵn trong đầu: "Giang Quỳ. "

Giang Quỳ?

Lão Chu suy nghĩ một chút nói: "Giang Quỳ thật có bước phát triển mới đơn kế hoạch, hơn nữa đang chọn bài hát trung, bài này « khí cầu » còn rất hợp thích, năng cũng sẽ không cự tuyệt."

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Ta đây có thể đi rồi chưa?"

Lão Chu cầm Lâm Uyên không có cách nào chỉ có thể cười khổ: "Được, người đi đi, dù sao người đem năm trước hoàn thành công tác."

Hắn không khơi ra « khí cầu » khuyết điểm.

Lâm Uyên gật đầu, trở lại lầu mười, Ngô Dũng thấy Lâm Uyên trở lại, chế nhạo nói: "Thế nào, ta nói đi, chủ quản loại thời điểm này thì sẽ không phê nghị."

"Mời được a."

Lâm Uyên vừa nói, thu thập đồ mình.

Ngô Dũng ngậy người mấy giây, chột vui mừng quá đôi: "Chủ quản năm nay lại dễ nói chuyện như vậy? Hắc hắc, ta đây cũng phải đi xin nghỉ!"

"Ừm."

Lâm Uyên hỏi vị trí thu thập đồ đạc.

Thu thập đồ đạc xong, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, lại đụng phải trở lại Ngô Dũng, Lâm Uyên liền thuận thể mở miệng quan tâm một câu: "Xin được nghỉ rồi không?"

" "

Ngô Dũng u oán liếc nhìn Lâm Uyên: "Ta bị chủ quản bình phun thắm, ngươi thế nào không nói sớm ngươi là cầm bài hát mới đòi lấy kỳ nghỉ?"

"Đúng vậy."

Lâm Uyên chuyện đương nhiên nói: "Ngươi cũng cầm bài hát đòi không được sao?"

Ngô Dũng cảm thấy có bị mạo phạm đến: "Tại sao ngươi sẽ cảm thấy ta có thể đòi lấy kỳ nghỉ bài hát?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Ta nghĩ đến ngươi có thể."

Vừa nói, Lâm Uyên đã trên lưng sách nhỏ bao, thật vui vẻ rời đi.

Ngô Dũng ngơ ngác nhìn Lâm Uyên bóng lưng, hồi tưởng Lâm Uyên hơi lộ ra dễ dàng ngữ điệu, trong lúc nhất thời lại có nhiều chút tự mình hoài nghi

---

Viết một bài chất lượng không tệ bài hát mới, thật đơn giản như vậy sao?

Chương 50: Aba Aba Aba

Lâm Uyên sau khi đi, Chu Thụy minh lại nghe một lần « khí cầu » .

"Chất lượng quả thật không tệ ."

Lần thứ hai nghe, lão Chu vẫn là giống vậy đánh giá.

Bài hát này không có giống « cá lớn » như thế, để cho lão Chu nghe một chút liền vỗ án kêu tuyệt.

Nhưng lão Chu Minh bạch, đây mới là trạng thái bình thường.

Bất kỳ Người viết ca khúc cũng không thể nào làm được chính mình mỗi bộ tác phẩm đều trở thành bạo nổ khoản.

Lâm Uyên liên tục sáng tác ra tam thủ bạo nổ khoản sau đó còn có thể xuất ra một bài chất lượng cũng không tệ lắm bài hát mới, đã để cho lão Chu vô cùng hài lòng rồi.

"Ngược lại tháng sau lại vừa là thần tiên đánh nhau ."

Tân mùa bóng kết ở Xuân Tiết khoảng thời gian này, thị trường cạnh tranh kịch liệt cùng tháng mười hai có liều mạng.

Cho nên lão Chu cũng không hi vọng nào « khí cầu » bài hát này có thể sáng tạo huy hoàng bực nào chiến tích, có thể đi vào cái trước 10, hẳn liền rất cao hứng.

Phải biết.

Tháng mười hai bảng tử thần, dù là « cá lớn » loại này chất lượng, cũng bắt quá mới khó khăn lắm vọt tới tên thứ mười mà thôi.

Lão Chu đối số theo tiến hành qua nghiên cứu.

Nghiên cứu sau đó ra kết luận là, coi như lúc ấy « cá lớn » đầu tháng liền vào sân hướng bảng, phỏng chừng cuối cùng cũng chính là vọt cái hạng năm tả hữu.

Nghĩ tới đây.

Lão Chu liên lạc Triệu Giác, đem « khí cầu » phát tới.

"Lâm Uyên bài hát?"

Triệu Giác nghe xong bài hát, kinh ngạc nói: "Hẳn thật là cao sinh."

Lão Chu đồng ý: "Quả thật cao vô cùng sinh, hơn nữa lần này chất lượng cũng cũng không tệ lắm, mặc dù tổng thể cảm giác không bằng trước vài bài, nhưng ta cảm thấy được bài hát này có hi vọng hướng trước 10, ngoài ra hẳn chỉ đích danh để cho Giang Quỳ tới hát."

"Giang Quỳ sao?"

Triệu Giác suy nghĩ một chút nói: "« cá lớn » sau đó Giang Quỳ nhân khí khá vô cùng, công ty thật có bồi dưỡng ý tưởng của Giang Quỳ, cho nàng hát ta là không có ý kiến."

"Ừm."

Lão Chu suy nghĩ một chút nói: "Bài hát này khiến ta kinh ngạc nhất địa phương là câu mở đầu tử thật lâu, ta nghe rồi nhiều như vậy bài hát, lần đầu tiên nghe được mở đầu như vậy Trường Ca."

Triệu Giác cười nói: "Không sao, Giang Quỳ là chuyên nghiệp ca sĩ, cái này hẳn không làm khó được nàng."

Lão Chu suy nghĩ một chút nói: " Cũng đúng."

Hai người trò chuyện mấy câu liền xác định công việc kế hoạch.

Mà Giang Quỳ lấy được cái này thông báo sau, hưng phấn tại chỗ chạy nhảy.

Tiên Ngu lão sư thật đem bài hát mới cho mình hát!

Nguyên lai làm một cái liêm cầu, liêm đến cuối cùng, thật có thể cái gì cần có đều có!

Bất quá khi bắt được « khí cầu » nhạc phổ, Giang Quỳ mới biết rõ mình cao hứng có chút quá sớm.

Nhất là bắt đầu vào phòng thu âm thời điểm, nàng mới thăm thía ý thức được ngày hôm qua Lâm Uyên tại sao hỏi mình lượng hô hấp thế nào ——

Bởi vì này bài hát thật không phải là! Thường! Thiếu! Dưỡng!

Cụ thể thiếu dưỡng tới trình độ nào?

Nhìn đoạn thứ nhất ca từ sẽ biết: "Hắc bạch Hồng Hoàng tử Lục Lam màu xám ta người hẳn nàng lớn nhỏ viên làm thịt thật xấu xấu đẹp cũ mới đủ loại kiểu đủ loại màu mặc cho lựa chọn của người."

Giang Quỳ cố ý đếm xuống.

Là, ước chừng 56 chữ!

Hơn nữa trung gian không có bất kỳ đổi khí cơ sẽ!

Chủ bài hát đoạn thứ nhất liền cần đem những này tự liền cùng một chỗ, sau đó hoàn chỉnh hát đi xuống.

Đi vào phòng thu âm.

Giang Quỳ lần đầu tiên thu âm, hát đoạn thứ nhất chủ bài hát thời điểm, ngược lại là miễn cưỡng hát xuống, nhưng hát xong Giang Quỳ đã nghiêm trọng thiếu dưỡng, tốt mấy giây mới từ từ tỉnh lại.

Nhất là cuối cùng mấy cái tự, Giang Quỳ giọng run rẩy tất cả đi ra, run có chút lợi hại.

Đây là khí tức không đủ ổn biểu hiện.

Giang Quỳ cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tự có một ngày ca hát lại hội khí hơi thở không yên!

"Ta có thể nói không hồ là Tiệp Ngự ấy ư, lần này bài hát mới, cũng quá đặc biệt."

Kỹ thuật viên ghi âm đều bị bài hát này cho kinh động: "Coi như là công ty những thứ này chuyên nghiệp cấp ca sĩ, một hơi thở hát nhiều như vậy tự cũng là không phải một món dễ dàng sự tình đi."

"Không chỉ có như thế."

Một vị khác phòng thu âm chặc chặc thở dài nói: "Nếu như chỉ là chủ bài hát đoạn thứ nhất ca từ trường thì coi như xong đi, đáng sợ là này thủ ca khúc bộ phận mở đầu âm điệu còn không thấp, đối với cái này bài hát mà nói, càng cao điệu, càng khó đem chủ bài hát một hơi thở hát xong."

"Ta thử lại lần nữa đi."

Giang Quỳnh đối kỹ thuật viên ghi âm nói một câu, sau đó lại thử mấy lần, điều này sẽ đưa đến Giang Quỳnh đầu càng ngày càng vững.

Bởi vì này bài hát mỗi lần Giang Quỳnh mở miệng hát, đều phải hút rất lớn một hơi thở!

Mỗi một câu kết thúc bộ phận, cùng sau một câu bộ phận mở đầu, chỗ nói tiếp cũng đều phải hung hăng lấy hơi mới được.

Hơn nữa hút rất lớn một hơi thở sau đó, phải nhất định đem khí tức đều đều phun ra ngoài, mỗi một chữ đều phải cần không nhẹ không nặng, nếu như khí tức dùng sức quá độ ói ở đâu chữ bên trên, kia toàn bộ tiết tấu sẽ đứt rời.

Cuối cùng.

Giang Quỳnh coi như trở lên những yếu điểm này cũng có thể làm được, không cần thận vẫn sẽ khắp nơi mấy chữ cuối cùng thời điểm không tức giận ——

Người bình thường khả năng nghe không hiểu.

Thậm chí đối với người bình thường mà nói, Giang Quỳnh biểu diễn đã rất hoàn mỹ rồi.

Nhưng làm đối với chính mình yêu cầu rất cao ca sĩ, Giang Quỳnh thì sẽ không cho phép chính mình mấy chữ cuối cùng khí tức chưa đủ, nếu không thì quá có lỗi với Tiệp Ngự lão sư viết bài hát này rồi, cho nên hẳn ban ngày cũng đợi đang ghi âm lều lục bài hát này, thề phải thu âm ra hoàn mỹ nhất tiêu chuẩn.

"Ngày mai tiếp tục đi."

Buổi tối còn không có lục chỉ xuất mãn ý hiệu quả, kỹ thuật viên ghi âm chỉ có thể đề nghị tạm thời kết thúc công việc.

Không nghi ngờ chút nào một chút, Giang Quỳnh có thể hát « khí cầu » .

Bất quá muốn biểu diễn làm xong mỹ trình độ, kia liền cần Giang Quỳnh vô số lần thâu, dù sao này không phải bình thường bài hát.

"Giang Quỳnh?"

Không người trả lời, kỹ thuật viên ghi âm không nhìn được nhìn Hướng Giang quỳ, kết quả ngạc nhiên phát hiện Giang Quỳnh chính bày trên ghế, đầu lười ra bên ngoài ỏi:

"Aba Aba Aba Aba ."

Hai cái kỹ thuật viên ghi âm trực tiếp bị chọc cười.

Bất quá bọn hắn hai hoàn toàn có thể lý giải Giang Quỳnh trạng thái, bài hát này mở đầu nhịp điệu viết, thật là có chút phản nhân loại.

"Ta có một ý tưởng."

Bên trái kỹ thuật viên ghi âm nói: " Chờ chính thức phiên bản chế tác đi ra, chúng ta không nên đem tức âm thanh loại trừ, như vậy có lẽ sẽ càng tiếp địa khí."

"Sẽ không ảnh hưởng nghe cảm sao?"

Bên phải kỹ thuật viên ghi âm có chút lo lắng.

Phòng thu âm chế tác có một trộn âm kỹ thuật có thể tiêu trừ tức âm thanh. Ca khúc biểu diễn lấy hơi âm thanh quá lớn sẽ có chút quái dị, dễ dàng ảnh hưởng đến ca khúc thương thức tâm tình, cho nên một loại trộn âm chế tác trung sẽ đem ca sĩ lấy hơi âm thanh chuẩn bị ít một chút, thậm chí toàn bộ cắt đứt.

"Không sao. "

Bên trái kỹ thuật viên ghi âm nói: "Hết tẩy thao tác chỉ là vì sử tác phẩm và thanh âm càng thêm tốt hơn nghe, đây là tiền đề, thu âm không có không phải là đen gần Bạch Công thức đi bất chước, rất đa tình cảm tương đối phong phú tình ca không đều thích cất giữ lấy hơi âm thanh mà, chúng ta cho « khí cầu » lấy hơi âm thanh cất giữ đến, nghe ca nhạc nhân tài càng có thể hiểu được đến này thủ ca khúc đặc sắc."

"Cũng đúng."

Bên phải kỹ thuật viên ghi âm bị thuyết phục rồi, cười nói: "« khí cầu » bài hát này lấy hơi âm thanh cũng không nhỏ a, mở đầu câu thứ nhất nhân còn không có hát, ca sĩ liền muốn trước hít sâu một hơi, sợ rằng nghe ca nhạc nhân muốn không chú ý đều khó khăn."

"Ta cảm thấy được có thể."

Giang Quỳnh đã khôi phục trạng thái, mặc dù đại não hay lại là chóng mặt, nhưng ít nhất có thể với kỹ thuật viên ghi âm bình thường trao đổi: "Chúng ta liền cất giữ bài hát này lấy hơi âm thanh đi, giảm bớt rất nhiều người đều nói chúng ta phòng thu âm tác phẩm không có phát hiện tràng cảm."

(=)

Chương 51: Bảng tử thần

Tần Châu rất lớn, thành phố đông đảo.

Lâm Uyên vị trí phương gọi là Tô Thành, đây là Tần Châu phồn hoa nhất vài toà Chủ Thành một trong, mà gia hương của hắn chính là một cái tên là Vân Thành địa phương.

Sáu giờ đường sắt.

Lâm Uyên rút cuộc đến Vân Thành.

"Tự trường thấy."

Đồng hành Giải Dịch cùng Hạ Phồn cùng Lâm Uyên cáo biệt.

Đưa đi hai người Lâm Uyên cũng không có lập tức trở về gia, mà là ngồi xe buýt đi thương trường, mua một đồng đồ vật ——

Đều là đưa cho mục mục cùng muội muội lễ vật.

Đi ra thương trường, Lâm Uyên xách bọc lớn Tiểu Bao một đồng đồ vật, ngồi xe buýt rất không có phương tiện, chỉ có thể lựa chọn đón xe.

Nhà hắn ở tại huyện Thành Nam bên.

Tương tự với Thành Trung Thôn địa phương.

Đi tới trong trí nhớ quen thuộc trước cửa nhà, Lâm Uyên gõ cửa phòng, khai môn là một người mặc mao nhung quần áo ngủ cô gái xinh đẹp.

"Muội."

Lâm Uyên cười chào hỏi, đây là Lâm Uyên muội muội Lâm Dao, dung mạo rất đẹp đẽ, giống như Lâm Uyên thừa kế cha mẹ ưu điểm, năm nay lớp mười hai.

"Ca."

Nữ hài cũng cười gật đầu một cái.

Lâm Uyên đi vào cửa phòng, đôi đôi dép, hướng về phía trong phòng kêu:

"Mẹ, ta đã trở về."

"Xem như trở lại."

Lão mục mặc khăn choàng làm bếp đi ra, trên tay còn có vết máu: "Ta ở làm cho người cá kho."

"Được."

Lâm Uyên vừa nói, đem đồ vật xách vào trong nhà, xuất ra một bộ quần áo cùng giày đôi muội muội nói: "Đây là cho người lễ vật."

"Cám ơn."

Lâm Dao nhận lấy Lâm Uyên lễ vật, mở ra xem, phát hiện là fan vũ nhung phục, cau mày nói: "Ta không thích màu hồng."

"Vậy người thích màu gì?"

Lâm Dao không chút nghĩ ngợi: "Màu trắng."

Lâm Uyên lại lấy ra một bộ: "Như vậy?"

Lâm Dao ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên liếc mắt: "Mẹ nói người phát tài, nguyên lai nàng không có gạt ta, vậy người có thể cho một trăm đồng tiền cho ta, mua một bộ học tập tài liệu sao? Ta có bớt khoán, vốn là muốn 120, tràn đây một trăm giảm 20."

"Được."

Lâm Uyên sáng khoái nói: "Ta ở thương trường còn lãnh được một tấm nướng cá tiệt vé ưu đãi, quay đầu chúng ta cùng đi ăn."

Lâm Dao gật đầu: "Ừm."

Lão mục nhìn huynh muội hai người trao đổi dở khóc dở cười: "Khó trách khi còn bé chung quanh đều nói hai người huynh muội tính cách cổ quái ."
"Tại sao?"

Lâm Uyên cùng Lâm Dao đồng thời nhìn về phía lão mục.

Lão mục cười khoát khoát tay, mặc dù hai huynh muội này đều là cháu Vu Trầm Mặc ít nói tính cách, không giống tỷ tỷ như vậy hoạt bát, nhưng nàng biết ba đứa hài tử cảm tình vẫn là rất tốt.

Lâm Uyên ngồi ở trên ghé sa lon nghỉ ngơi.

Năm nay lớp mười hai Lâm Dao chính là ở trước bàn làm bài.

Đây là một cái hai phòng ngủ một phòng khách gia, ánh sáng là không phải rất tốt, sửa sang cùng đồ gia dụng cũng đều rất đơn sơ, tỷ như Lâm Uyên dưới môn ghé sa lon liền rách nhiều cái lỗ thủng, không qua phòng ôc mặc dù đơn sơ, nhưng rất sạch sẽ, xử lý ngay ngắn rõ ràng.

Chờ phát tiền lương, muốn mua cái nhà ở.

Trong lòng Lâm Uyên thoáng qua cái ý nghĩ này.

Rất nhanh cơm làm xong, Lâm Uyên trở lại trước cho lão mục gọi điện thoại, cho nên buổi trưa là rất phong phú bốn món ăn một món canh.

Cá kho, sườn xào chua ngọt, lát tử kê, cải xanh xào nấm hương, cùng với một phần canh cà chua trứng.

"Ăn cơm đi."

Ba người ngồi vây quanh trước bàn, lão mục còn ngờ đáng tiếc: "Chị của người Nghi cuối năm còn chưa bắt đầu, nếu như nàng ở, những thức ăn này khẳng định ăn xong."

Lâm Uyên gật đầu.

Tỷ tỷ là trong nhà có khả năng nhất ăn thịt người.

Nếu so sánh lại, Lâm Uyên cùng Lâm Dao là thuộc về tương đối kén ăn một loại kia, chỉ thích ăn thịt.

Lão mục cười nhắc nhở: "Ăn nhiều cải xanh."

Vì vậy Lâm Uyên cùng Lâm Dao rất ăn ý lựa ra một mảnh cải xanh, hai người dùng đũa một người phân một nửa.

" "

Lão mù cười nói: "Dao Dao, ngươi bây giờ ca bắt đầu kiếm tiền, sau này ngươi có cần gì có thể với ca ca ngươi nói."

"

"Ừm."

Con mắt của Lâm Dao sáng lên, nhìn về phía Lâm Uyên: "Ca, ngươi có thể giúp ta ăn mảnh này cải xanh sao?"

"Thực thức ăn người vì tuấn kiệt!"

Lâm Uyên cự tuyệt: "Nghe nói ăn cải xanh nhân có thể để người ta giữ trẻ tuổi, ta có người bằng hữu liền thường thường ăn cải xanh, cho nên hấn vĩnh viễn mười tám tuổi."

Lâm Dao: " "

Lâm Uyên nhắc nhở: "Hấn vĩnh viễn mười tám tuổi."

Lâm Dao khốn hoặc nói: "Ca, ngươi là đang giăng chề cười sao?"

Lâm Uyên có chút tiếc nuối nghĩ, xem ra không phải mình hài hước, mà là Tôn Diệu Hòa học trưởng tiểu điếm tương đối thấp, hấn đối trò cười của mình nhưng là không có một Đinh Điềm sức đề kháng.

Lâm Uyên trước thời hạn bắt đầu chính mình kỳ nghỉ, nhưng Tinh Mang các bộ môn lại còn đang là công việc mà bận rộn.

Nghệ sĩ bộ.

Giang Quý rút cuộc hoàn thành « khí cầu » thu âm, giờ phút này chính thật vui vẻ hưởng Triệu Giác báo cáo chiến quả.

Đang lúc này.

Lão Chu xuất hiện ở nghệ sĩ bộ, tìm được Triệu Giác: "Có một tin tức xấu, chúng ta Xuân Tiết kế hoạch khả năng được có chút điều chỉnh."

"Thế nào?"

Triệu Giác nhú mày.

Lão Chu thở dài: "Năm nay Xuân Tiết, công ty là không phải có thập bài hát kế hoạch ấy ư, trong đó có một bài xảy ra chút vấn đề, khảo hạch bộ bên kia tra được bài hát kia nhịp điệu cùng Sở châu mỗi bài hát nhịp điệu quá tương tự."

"Chép lại?"

"Là không phải chép lại, ta hiểu vị kia Người viết ca khúc, hấn hấn là tình cờ lúc này nghe qua bài hát kia cho nên trong lúc vô tình viết ra tương tự nhịp điệu, loại chuyện này đang làm khúc bộ cũng không phải lần thứ nhất xảy ra."

"Cái kia năm Cử Thủ bài hát không được sao?"

Người viết ca khúc tác phẩm đựng nhịp điệu quả thật thật thường gặp, nhất là một ít lưu hành bài hát, mọi người thường dùng hợp âm thường thường đại không kém kém.

"Không được."

Lão Chu Đồng dạng đang phiền não: "Liên quan tới bài hát này tuyên truyền tài nguyên cũng an bài đánh gọi xong rồi, không được lời nói, quá đáng tiếc điem, hết lần này tới lần khác chúng ta lại không thể tùy tiện bên trên một ca khúc, nếu không cũng quá lãng phí tốt như vậy tuyên truyền tư nguyên."

"Kia đòi ai bài hát?"

Hai người người nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng không hẹn mà cùng quay đầu, nhìn về phía về mặt mờ mịt Giang Quỳ.

"Ta?"

Miệng của Giang Quỳ khẽ nhếch, trong nháy mắt biết hai người ý tứ, bắt đầu kêu khổ: "« khí cầu » là ta vì ba tháng chuẩn bị bài hát ."

"Ta mình bạch."

Triệu Giác thở dài: "« khí cầu » chất lượng cũng không tệ lắm, thả ba tháng cũng có thể thật tốt quyết xông qua bảng danh sách, nhưng vấn đề là bây giờ chúng ta tháng hai tác phẩm còn thiếu một bài."

"Nhưng là tháng hai là bảng tử thần, nhiều như vậy một đường ca sĩ cạnh tranh."

Giang Quỳ ủy khuất, bảng tử thần có nghĩa là tháng hai bảng danh sách cạnh tranh phi thường kịch liệt, ban đầu « cá lớn » chính là phát ở tháng mười hai bảng tử thần cho nên mới không bắt được cái gì tốt hạng.

Đây chính là bảng tử thần đáng sợ!

Còn lại mùa bóng có thể lên đỉnh bài hát, bỏ vào tháng hai phát hành, khả năng trước 10 cũng không vào được.

"Lời là nói như vậy."

Lão Chu khuyên lớn: "Nhưng chúng ta nhị Nguyệt Khuyết một ca khúc, mà người bài hát này chất lượng lại tương đối khá, vạn nhất hỏa cơ chứ?"

Triệu Giác gật đầu.

Giang Quỳ: " ."

Ta cũng không dám hỏi, ta cũng không dám nói.

Trúng chọi đá, nàng chỉ có thể cầm Lâm Uyên làm bia đỡ đạn: "Các người cùng Tiệp Ngự lão sư câu thông đi."

"Ta gọi điện thoại."

Lão Chu mở miệng, sau đó gọi đến Lâm Uyên điện thoại, lúc này Lâm Uyên đang ở theo muội muội ở bên ngoài mua học tập tài liệu, nhận được điện thoại, biết được nguyên ủy sau, mở miệng nói:

"Có thể."

Lão Chu cúp điện thoại nói: "Lâm Uyên bên kia không thành vấn đề, chúng ta cứ như vậy du . Khụ, liền quyết định như vậy."

Tiệp Ngự lão sư cũng thất thủ sao?

Ánh mắt của Giang Quỳ nhất thời một mảnh tuyệt vọng.

Thế nào ta luôn gặp đến bảng tử thần à?

Xác thực « khí cầu » là một bài không tẻ bài hát, thả ba tháng đại khái suất sẽ cho ra thành tích, nhưng đặt ở tháng hai bảng tử thần, chẳng lẽ là muốn con chốt thí tiết tấu?

// Khí cầu : <https://youtu.be/v9ZNXQon04g>

Chương 52: Khí cầu khiêu chiến

Tần Châu ca sĩ môn mặc dù vừa nhắc tới tháng hai liền rùng mình, nhưng đối với Fan ca nhạc mà nói, tháng hai nhưng là đáng để mong chờ tháng, vì vậy nguyệt luôn là sẽ có một ít rất tốt bài hát mới đang chờ mọi người.

Nhất là bây giờ để nghỉ đông.

Bọn học sinh đều có đầy đủ thời gian.

Cho nên khi một tháng cùng tháng hai tiếp nhận đêm này, thích âm nhạc con cú mèo môn tập thể xuất động.

Tần Châu các đại âm nhạc phần mềm chiều nay lưu lượng cực cao, lấy được tuyên truyền bài hát mới Tỷ lệ nghe đài cũng là phi thường hỉ nhân. Xem xong tuyên truyền liệt biểu.

Một cái trong vòng nhỏ có người nói: "Giang Quỳ cũng phát ca! Gạo âm nhạc biểu ngữ tuyên truyền!"

"Giang Quỳ là ai?"

"Hát « cá lớn » cái kia."

"Ồ nha, cô bé kia cuống họng đẹp vô cùng!"

"Bài hát danh? Ta đi nghe một chút."

"Kêu « khí cầu »."

"« kêu khí cầu »?"

"Thôn thông võng, 80 năm trước ngành cũng lấy ra nói."

" "

Nhắc lên Giang Quỳ rất nhiều người không nhận biết, nhưng nhắc lên « cá lớn », mọi người thì có ấn tượng.

Bài hát này ở trẻ tuổi đoàn thể rất được hoan nghênh.

Liên hướng về phía « cá lớn » mặt mũi, rất nhiều người vẫn vui lòng nghe một chút Giang Quỳ bài hát mới.

Mở ra « khí cầu ».

Để cho rất nhiều những người nghe ngoài ý muốn là, khúc nhạc dạo âm nhạc trung lại có một đạo rõ ràng hít thật dài một hơi, không thêm sửa chữa không thêm xử lý hít thật dài một hơi.

"Quá tận lực chứ?"

Này là rất nhiều nhân thứ vừa cảm thụ.

Mọi người là không phải không ưa tức âm thanh, chẳng qua là cảm thấy ca sĩ lộ ra loại này tức âm thanh quá khoa trương, ca hát mà thôi, kia cần phải dụng lực như vậy?

Nhưng mà.

Còn không chờ bọn hắn dừng lại phát ra, tiếp theo nhất đoạn biểu diễn liền trực tiếp đem vô số mang tai nghe những người nghe cho trực tiếp nghe choáng váng: "Hắc bạch Hồng Hoàng tử Lục Lam màu xám ta ngươi hẳn nàng lớn nhỏ viên làm thịt thật xấu xấu đẹp cũ mới đủ loại kiểu đủ loại màu mặc cho lựa chọn của ngươi ."

Cái quỷ gì?

Này trong nháy mắt, rất nhiều người đều có loại không thở nổi cảm giác, vì vậy theo bản năng đi theo ca sĩ đồng thời hít thở sâu.

"Tê."

Ca sĩ lại vừa là hít sâu một hơi, lần này biến điệu ở nhịp điệu trên có cực kỳ phong phú biến hóa, bối cảnh âm lót tốc độ cao Đàn dương cầm tiết điệu, giống như là bắt chước nhịp trống gõ tiết tấu: "Phi Cao Cao càng xa càng tốt kéo chặt đứt tuyến nó sẽ chết rồi tuổi thọ ngắn ngủi cao hứng liền vô cùng yêu thích liền có thể không ghê gớm càng đòi càng nhỏ càng ngày càng nhỏ sắp chết cũng rất kiêu ngạo."

Cái quỷ gì a!

Bao nhiêu người sửng sờ.

Trong tai nghe thanh âm thành thạo đứng lên: "Ngươi không muốn nói liền chớ nói nữa ta không muốn nghe không nghĩ nghe nữa liền đem hết thảy lời thề làm khí cầu một loại theo nó đi ta không thêm để ý không sẽ để ý thả nó đi theo nó đi."

Chủ bài hát đến đây kết thúc.

Rất nhiều người giờ khắc này lại có loại nói lỏng miệng Khí Cảm thấy, không còn có người cảm thấy mở đầu đại hít hơi là ca sĩ cố tình làm, nha bài hát này đơn giản là vì khiêu chiến ca sĩ lượng hô hấp mà sống!

"Thương tiếc ca sĩ ."

Âm nhạc nhóm nhỏ bên trong, có người bỗng nhiên nói một câu nói như vậy, lúc này bên tai ca khúc tiến vào thư giãn khu: "Khí cầu bay vào trong mây bay vào trong gió kết thúc sinh mệnh; khí cầu bay vào yêu bên trong bay vào tâm lý từ từ chết đi."

"Thương tiếc ca sĩ thêm một!"

"Bài hát này là đang ở huyền kỹ chứ ?"

"Không, đơn thuần ở huyền lượng hô hấp."

"Cái kia, ta đề nghị các ngươi đi theo hát một lần ."

"Ha ha ha ha ha cấp đoạn thứ nhất chủ ca xướng hoàn đại não cung huyết thiếu nghiêm trọng, không được không được, ta phải chậm xuống."

"Ta cũng hát không được."

"Hát đến phía sau liền không tức giận."

" . "

Lúc này có một bầy hữu da nói: "Theo chuyên gia nghiên cứu cho thấy, một hơi thở hát không xong « khí cầu » câu thứ nhất cũng thận hư."

Trên lầu một đám người nhanh chóng rút về tin tức.

"Ta đi!"

"Ta cũng được!"

"Vấn đề không lớn!"

Tất cả mọi người cảm giác mình lại được rồi.

Không ít người thậm chí phát tự sát thức thử hát giọng nói, chính là hát bài hát này đoạn thứ nhất.

Hơn nữa, người sở hữu mở đầu, cũng không tự chủ được hít sâu một hơi.

Liên nhịp điệu mà nói, bài hát này vẫn là rất dễ nhớ, tùy tiện nghe một chút liền có thể miễn cưỡng hát đi ra.

Bất quá 90% giọng nói, hát đến phía sau đều là tai nạn hiện trường, để cho nghe người ta hoài nghi hàng này có thể hay không bởi vì thiếu dưỡng mà ngắt xui.

"Chết cười rồi."

"Nghe xong các người hát, ta rất muốn cho các người kêu xe cứu thương."

"Nghe cảm giác mình cũng được, thật muốn hát một lần, trực tiếp từ trên, hàng key ngược lại là có hi vọng."

"Được rồi, ta thật không được."

"Đầu năm nay muốn làm ca sĩ trước tiên cần phải học nín thở đúng không."

" "

Trong bầy thảo luận phá lệ náo nhiệt, rất nhanh ca khúc bình luận khu cũng đi theo náo nhiệt lên: "Cái này bài hát có thể giết chết ktv hết thầy nguy mạch phách!"

"Bài hát này chỉ có thể buổi trưa hát, bởi vì sớm muộn muốn gãy tức."

"Ta là phát thanh lão sư, ta cảm thấy cho ta ngày mai có thể thật tốt cho học sinh môn học một khóa."

"Ta muốn học bài hát này, tự trường đi ktv trang ba!"

"Hại, không có 4000~5000 lượng hô hấp cũng đừng nghĩ học bài hát này rồi."

"Không, cô được dưới đây tất cả đều là phổi mới có thể hát."

"Bài hát này hẳn nên tên là « thiếu dưỡng » đi."

"Ta cảm thấy được bài hát này kêu « tắt thở » thích hợp hơn."

"Người tốt, câu thứ nhất thiếu chút nữa đem ta trực tiếp mang đi, hát xong sau sinh không thể yêu."

" "

Mọi người trọng điểm đã là không phải bài hát thế nào.

Tất cả mọi người đều ở thảo luận bài hát này biểu diễn độ khó cùng với chính mình thử hát sau đó cảm thụ.

Có người nói, nghe ca nhạc nghe là tâm tình.

Bài hát này, lại để cho những người nghe thành người tham dự.

Mà khi thời gian đến ngày thứ 2.

Lão Chu cùng Triệu Giác vào công ty, cơ hồ là đồng thời mở ra tháng hai bài hát mới bảng, lại ngạc nhiên phát hiện « khí cầu » xếp hạng Đệ Bát Danh!

Tại sao tháng hai là bảng tử thần?

Nhìn một chút tháng hai các công ty xuất chiến đội hình liên liếc qua thấy ngay rồi.

Trên bảng danh sách tổng cộng có mười hai danh một đường ca sĩ.

Trong đó bao gồm còn hai gã Ca Vương, một tên Ca Hậu!

Nhưng là ở nơi này tinh quang thôi xán trên bảng danh sách, Giang Quỷ một cái nửa người mới biểu diễn « khí cầu », lại xếp ở vị trí thứ bảy!

"Ta thiên ."

Hai người mộng bức nhị liên: "Đây là tình huống gì?"

Giang Quỷ một khẩu này tức, tương đương với tiêu diệt bao nhiêu một đường?

Là, « khí cầu » chất lượng cũng không tệ lắm, nhưng tháng hai nhóm này ca sĩ cũng đều là kẻ tàn nhẫn a, này thành tích quá khoa trương đi?

Đang lúc này.

Lão Chu Thính đến ngành có người kêu: "Mau nhìn! Tiệp Ngư bài hát mới bên trên nhiệt lực soát!"

Lão Chu liền vội vàng mở ra bộ lạc.

Bộ lạc là một loại căn cứ vào người sử dụng quan hệ tin tức chia sẻ truyền bá xã giao truyền thông cùng Internet sân thượng, cùng thời điểm là Tân Châu nóng bỏng nhất xã giao sân thượng, chỉ có cực cao đề tài nhiệt độ, mới có thể leo lên nhiệt lực soát!

Có thể giờ phút này.

Lão Chu nhưng ở bộ lạc nhiệt lực soát tên thứ mười, cũng chính là đề tài bảng vị cuối cùng, thấy được một cái « khí cầu » liên quan đề tài:

khí cầu khiêu chiến

Điểm khai thoại đề, bên trong lại tất cả đều là ngắn chia sẻ tin tức, cho phép nhiều người dùng, thậm chí bao gồm một ít âm nhạc loại hoạt náo viên, đều tại thử tính tính khiêu chiến biểu diễn bài hát mới « khí cầu » .

Có người thành thạo.

Có người hát đến tắt thở.

Nhưng đều không ngoại lệ, phàm là tham dự cái này khiêu chiến bộ lạc chủ, đều thu được cực kỳ tốt nhiệt độ, những người ái mộ đối cái này khiêu chiến bình luận nhiệt tình rất cao.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì!"

Mà lúc này nghệ sĩ bộ, Triệu Giác cơ hồ là đối lấy thủ hạ người đại diện môn rồng to: "Đề cho thủ hạ các người nghệ sĩ lập tức tham dự trong bộ lạc

« khí cầu » khiêu chiến!"

Chương 53: Husky

Nhiều hiểm!

Tác phẩm chất lượng chỉ có thể coi là đã trên trung đẳng « khí cầu », lại có thể bằng vào đem mở đầu đặc thù nhịp điệu, đưa tới những người nghe tranh nhau bắt chước cùng khiêu chiến .

Còn xông lên nhiệt lực soát?

Như vậy ngàn năm một thuở cơ hội nếu như không bắt được, kia Triệu Giác dứt khoát cũng đừng liên quan Tinh Mang này cái Thủ Tịch người đại diện rồi.

Không nói hai câu.

Trước tiên đem nhiệt lực soát giờ thật cao.

Khí cầu khiêu chiến loại này người đi đường tự phát tính làm nhiệt lực soát một loại hàng được cũng mau, nhưng nếu như Tinh Mang các minh tinh cũng tham dự khí cầu khiêu chiến lời nói, vậy khẳng định sẽ kéo theo những thứ này minh tinh những người ái mộ, đưa tới phạm vi lớn hơn bên trong theo gió cùng bắt chước, nhiệt lực soát đề tài nhiệt độ dĩ nhiên là có thể củng lên rồi .

Kết quả cùng Triệu Giác muốn như thế.

Theo minh tinh vào sân, khí cầu khiêu chiến đề tài nhiệt độ quả nhiên bắt đầu lên cao, càng ngày càng nhiều nhân sâm cùng đi vào, để cho khí cầu khiêu chiến đề tài cũng vọt tới hạng năm rồi!

Nhưng ngược lại.

Tháng hai bài hát mới trên bảng, « khí cầu » thành công tiến tới một tên, trở thành bài hát mới trên bảng tên thứ sáu.

Trong nghề nhất thời một mảnh gào thét bi thương!

Tháng hai là bảng tử thần, các công ty lớn vì tháng hai bảng danh sách có thể nói là nhọc lòng, ai cũng không muốn lạc đội, vì vậy xuất ra ca khúc chất lượng cũng cực cao.

Có thể chẳng ai nghĩ tới.

Tinh Mang ra thủ « khí cầu » .

Bài hát này lại bởi vì biểu diễn độ khó mà leo lên bộ lạc nhiệt lực soát!

Bài hát này quý dị phương chính là ở chỗ, tựa hồ không có mấy người chú ý cái này bài hát có dễ nghe hay không, mọi người chỉ để ý mình có thể hay không giống như ca sĩ một hơi thở đem đoạn thứ nhất hát xong .

Luận chất lượng, « khí cầu » cũng không có nghiên ép bảng danh sách bài hát của còn lại ưu thế.

Bài hát này có thể ở nhị Nguyệt Hỏa, thật là toàn dựa vào nhiệt lực soát bên trên "Khí cầu khiêu chiến" !

Đương nhiên, cái này cũng với muốn bước sang năm mới rồi, cho nên mọi người gần đây cũng tương đối rảnh rỗi hoang có liên quan, nếu như công việc bê bộn nhiều việc, ai không việc gì lực đồ chơi này?

Giang Quỷ nhận được người đại diện điện thoại, biết mình bài hát mới tình huống thời điểm, sáng sớm từ trên giường chọt nhảy, tóc tai bù xù thì trở nên điều gào một cái cuống họng « khí cầu » .

"Nhiệt lực soát nhiệt lực soát nhiệt lực soát!"

Bình tức một tình cảm xuống, nàng lấy điện thoại di động ra leo lên bộ lạc, cũng ở nhiệt lực soát trên bảng tìm được "Khí cầu khiêu chiến" đề tài.

"A cấp!"

Trong đời lần đầu tiên leo lên nhiệt lực soát cảm giác đối Giang Quỷ mà nói có chút vi diệu, mặc dù nhiệt lực soát nhân vật chính là « khí cầu » mà không phải mình, nhưng bốn bỏ năm lên một chút cũng chính là tương đương với Giang Quỷ chính mình bên trên nhiệt lực soát.

Đề tài phía dưới có rất nhiều video đề cử.

Giang Quỷ chọn một đánh giá tương đối cao nhìn.

Đây là một cái Nữ Chủ Bá quay video, biên tập rất chăm chỉ, mở đầu chấp ghép chung một chỗ hình ảnh, là Nữ Chủ Bá luyện tập đủ loại có thể đề cao tự thân lượng hô hấp bất đồng thể dục hạng mục.

Luyện xong này một nhóm hạng mục sau đó.

Nữ Chủ Bá nhìn gương đầu tú đến cũng không tồn tại bấp thịch, vẻ mặt chiến ý đối với chính mình hợp tác nói: "Chuẩn bị xong chưa?"

Hợp tác nghiêm túc gật đầu một cái.

Vì vậy Nữ Chủ Bá hít một hơi thật sâu, bỗng nhiên ở hợp tác Đàn dương cầm nhạc đệm hạ bắt đầu hát: "Hắc bạch Hồng Hoàng tử Lục Lam màu xám ta người hấn nàng lớn nhỏ viên làm thịch thịch xấu xấu đẹp ."

Hát không nổi nữa.

Giang Quỷ nghe một chút cũng biết.

Quả nhiên trong video cái này Nữ Chủ Bá rõ ràng hát không nổi nữa.

Nàng mấy chữ cuối cùng căn bản không ra được âm thanh, dường như muốn tắt thở một dạng chỉ có thể liên tục phát tay nói:

"Không được, không được, không cái kia trạng thái."

Ổng kính cuối cùng một màn biên tập là Nữ Chủ Bá cùng hợp tác sinh không thể yêu ngồi ở trên ghế, sau đó hình ảnh bị đánh bên trên hai cái đại đại chữ màu đen:

"Khí cầu khiêu chiến thất bại!"

Này cái video bộ lạc bình luận đã vượt mười ngàn, đám bạn trên mạng xếp hàng nhấn lại:

"Hoạt não viên, người thận hư."

"Lại một cái thận hư, giám định xong."

Vì vậy không hề biết nhân hỏi: "Tại sao nói hoạt não viên thận hư?"

Phía dưới trả lời nghiêm trang: "Các người còn không biết sao? Chuyên gia nghiên cứu cho thấy,

Không thể hoàn chỉnh biểu diễn « khí cầu » đoạn thứ nhất chủ bài hát nhân đều thuộc về thận hư phạm vi /dog."

"Cái quỷ gì?"

Giang Quỳ cũng cười thảm.

Lượng hô hấp với thận hư cũng có thể dính líu quan hệ, trong bộ lạc Sa Điều bạn trên mạng quả nhiên là vui vẻ Nguyên Tuyền.

Cười xong, Giang Quỳ bỗng nhiên có cảm giác.

Nàng lại một lần nữa thấy được Tiên Ngư lão sư lợi hại, không nghĩ tới « khí cầu » dù là đặt ở bảng tử thần, lại cũng có thể sống như vậy dễ chịu.

Tháng hai bài hát mới bảng dẫn động tới vô số người thần kinh.

Tần Châu một ít Internet truyền thông tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua bộ lạc bên trên liên quan tới khí cầu khiêu chiến đề tài, tỷ như « giải trí công dân »

Đây là một đương tiết mục giải trí.

Người dẫn chương trình là một cái rất được người xem yêu thích đầu trục:

"Sáng sớm hôm nay đứng lên nhìn một cái, bộ lạc trên có rất hỏa khí cầu khiêu chiến, nhìn đến ta sừng sốt một chút, còn tưởng rằng là từ bay lên không khinh khí cầu bên trên nhảy xuống, điễm đi vào mới biết nguyên lai đây là một ca khúc, ca từ câu thứ nhất Hồng Lam lục đen . Người tốt, ta không nhớ được từ nhi, bất quá ta cố ý đếm đếm, bài hát này quang câu thứ nhất liền 56 chữ!"

Nói đến đây.

Tiết mục thả khắp Giang Quỳ đoạn thứ nhất nguyên hát.

Thả hoàn đầu trục cười nói: "Ta có người bằng hữu là làm âm nhạc hoạt não viên, ca hát rất êm tai, hẳn nói với ta, hôm nay phát sóng trực tiếp thời điễm toàn bộ đạn mạc đều phải hẳn hát bài này « khí cầu » , kết quả hẳn câu thứ nhất sống chết hát không xong, làm khó nửa giờ, vốn tưởng rằng sẽ rút fan rồi, kết quả ngược lại tăng mười ngàn fan, thật là với bài hát này như thế, lộ ra cổ tà hồ."

Đầu trục Diệu Ngữ liên châu sáp khoa đả ngôn.

Rất nhanh hàn huyền tới toàn bộ tháng hai bảng danh sách: "Chúng ta đều biết, hàng năm tháng hai cùng tháng mười hai cũng là bảng tử thần, bởi vì này hai cái mùa bóng sẽ có rất nhiều một đường ca sĩ phát bài hát, năm nay

cũng không ngoại lệ, suốt mười hai vị một đường ca sĩ cùng sân khấu, cạnh tranh phi thường thảm thiết, cho mọi người xem bảng danh sách ."

Đầu trục nói xong, tiết mục tổ thả ra một tổ đặc thù "Bảng danh sách" .

Đây là một mảnh Manga thức bày sói.

Mỗi con chó sói trên thân thể đều viết tương ứng bài hát danh, từ trái sang phải, đại biểu mỗi người ở tháng hai bài danh.

Nhưng bày sói tên thứ sáu.

Không ngờ là một cái xen lẫn trong trong bày sói Husky.

Husky trên trán viết hai chữ, « khí cầu » !

Giờ khắc này, vô số xem tiết mục nhân cũng cười phun.

Bức tranh này, phi thường hình tượng sinh động phô bày tháng hai bài danh.

Bởi vì ngoại trừ Giang Quỷ bên ngoài, tháng hai bảng danh sách trước 10 toàn bộ đều là rất lợi hại một đường ca sĩ!

Cùng đám này một đường ca sĩ đợi ở cùng một cái bảng danh sách, hơn nữa còn là một cái tương đối tương đối cao vị trí, Giang Quỷ làm trong vòng người mới, không phải là Manga trong kia chỉ xâm nhập vào bày sói Husky sao?

Tiết mục cuối cùng.

Đầu trục thâm trầm nói: "« khí cầu » cho mọi người mang đến sung sướng, nhưng hát bài hát này lúc, ta phát hiện phổi dưỡng khí càng ngày sẽ càng ít, cho đến cuối cùng hoàn toàn ngừng thở, giống như khí cầu như thế, từ bành trướng đến khô kiệt, ta nghĩ, cái này hoặc giả chính là Tiện Ngư muốn mượn bài hát này biểu đạt ý nghĩa đi."

Tần Châu, Vân Thành.

Lâm Dao cũng ở đây nhìn « giải trí công dân » .

Làm Lâm Uyên muội muội, nàng đã biết ca ca chính là Tiện Ngư rồi, tự nhiên sẽ đáp lời tin tức tương quan tương đối chú ý.

So với như lúc này nàng điều chỉnh ống kính đầu tổng kết cũng rất tốt kỳ: "Ca, người thật là nghĩ như vậy sao?"

Lâm Uyên nói: "Vậy phải xem bài hát này sẽ sẽ không trở thành đề thi."

Chương 54: Nhân Tạo Mỹ Nhân

Tỷ tỷ Lâm Huyền là năm trước về đến nhà.

Nàng trở lại một cái liền trực câu câu nhìn chăm chăm Lâm Uyên: "Ta trên đường về nhà, bên cạnh tiêu cô nương hừ nửa giờ Hồng Lục lam."

"Cho nên?"

Lâm Uyên có chút không biết nội tình.

Lâm Huyền cười híp mắt đưa tay: "Đệ đệ bài hát hành hạ tỷ tỷ một đường, thế nào cũng phải cho điểm tiền tổn thất tinh thần chứ?"

"Ta đây phát hồng bao."

Lâm Uyên ở gia đình trong bày phát 1 vạn tệ tiền, gia đình bày liền lão mẹ Lâm Uyên Lâm Dao Lâm Huyền bốn người, cho nên Lâm Uyên trực tiếp phát bốn người phần.

Hai giây.

Bao tiền lì xì chia xong.

Nhưng Lâm Huyền nhìn một cái kết quả, mặt đều đen rồi: "1 vạn tệ bao tiền lì xì bốn người phần, vận Khí Vương Dao Dao một người đoạt sáu ngàn khối?"

Nàng ôm chặt Lâm Dao, Âu tức mút vào!

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, cũng đưa tay nhéo một cái Lâm Dao mặt, sau đó liền vội vàng lén lén lút lút chạy về phòng của mình.

"Hắn đang làm gì vậy?"

Lâm Huyền cùng Lâm Dao trở mắt nhìn nhau.

Mặc dù đối với Lâm Uyên vậy là đủ rồi giảng hoà tín nhiệm, nhưng hắn sờ hoàn muội muội mặt sau đó lập tức chạy về phòng ngủ hành vi chung quy khiến người ta cảm thấy là lạ.

"Hệ thống, nhanh mở một cái bảo rương!"

Lâm Uyên trở lại phòng ngủ liền tại nội tâm hô to, vừa mới hắn sờ Lâm Dao mặt, vận may hắn còn không có tiêu tan.

Bảo rương mở ra.

Gợi ý của hệ thống: 【 chúc mừng người đạt được ngũ bộ đoản thiên tiểu thuyết 】

"Năm cái tiểu đoản thiên?"

Lâm Uyên trong nháy mắt cảm giác mình Âu dậy rồi.

Mặc dù là ngũ thiên đoản thiên, nhưng Lâm Uyên liền thích ngán!

Bởi vì hệ thống yêu cầu Lâm Uyên chính mình gõ chữ, cho nên hẳn cũng không muốn viết đại trường thiên.

Hơn nữa đoản thiên còn có một cái chỗ tốt chính là, các độc giả không tốn bao nhiêu công phu liền có thể đem nhìn xong, cho nên thu hoạch danh vọng tốc độ cũng mới có thể mau hơn một chút.

"Thế nào phát hành đây?"

Đây là Lâm Uyên tiếp theo suy nghĩ vấn đề.

Lúc này, Lâm Uyên chợt nhớ tới, bộ lạc bên trên là có thể phát hành một ít văn chương.

Dương Phong trước còn giúp mình bộ lạc hào chúng nhận rồi xuống.

Chuyện kia liền đơn giản rồi, dùng Sở Cuồng tài khoản phát hành những thứ này đoản thiên tiêu thuyết là được rồi.

Trước viết « Nhân Tạo Mỹ Nhân » đi, ngược lại cũng chính là mấy ngàn tự công phu.

Giới thiệu một chút.

Bộ này tên là « Nhân Tạo Mỹ Nhân » tác phẩm không thể đoán đoán thiên, mà hẳn là bỏ túi tiểu thuyết, đem kêu Tân Tinh một.

Tân Tinh một.

Nghê Hồng hiện đại Khoa Huyền tiểu thuyết tác gia, được khen là Nghê Hồng bỏ túi tiểu thuyết cha, tác phẩm đặc điểm lớn nhất chính là ý tưởng khéo léo.

Ngoài ra đáng nhắc tới là, danh trình thám Kudo tân một danh tự này chính là từ Tân Tinh một này tới.

Đánh mở máy tính, Lâm Uyên leo lên bộ lạc.

Cái gọi là bộ lạc, thực ra cùng tiền thế Weibo, mặt thư không khác nhau lớn gì.

Nói cứng nơi nào không giống nhau lời nói, chính là bộ lạc tiểu thuyết bản khối vẫn thật hóa.

Rất nhiều người thích ở bộ lạc bên trên phát một ít đoản thiên tiểu thuyết

---

Cơ bản không người sẽ ở bộ lạc viết trường thiên.

Lâm Uyên bộ lạc tài khoản liền kêu "Sở Cuồng", quan phương giới thiệu là « Võng Vương » .

Lâm Uyên lên hào mới biết, chính hẳn một cho tới bây giờ không phát quá bất kỳ động tĩnh, không trải qua bất kỳ tuyên truyền bộ lạc hào, lại cũng có hơn mười ngàn fan chú ý.

Hậu trường còn có thật nhiều tin tức, đều là fan phát tới.

Bất quá tuyệt đại đa số vấn đề cũng với « Võng Vương » nội dung cốt truyện có liên quan, hoặc là chính là biểu đạt đôi Sở Cuồng sùng bái vẫn vẫn.

Lâm Uyên chưa có trở về.

Hắn trực tiếp mở ra tiểu thuyết bản khôi, sau đó bắt đầu viết « Nhân Tạo Mỹ Nhân » .

【 đây là một cái chế tạo cực kỳ khéo léo người máy cô gái —— có thể nói, vô luận biết bao quyển rữ động lòng người mỹ nữ cũng không sánh nổi vị này nhân tạo chế tạo nữ lang tân thời. Bởi vì rộng rãi địa hấp thu toàn bộ mỹ nữ sở trường, cho nên vị này người máy cô gái thật là thành thạo toàn Thập Mỹ tiên nữ. Bất quá nàng luôn yêu bày dáng vẻ, thường thường đối với người khác xa cách.

Nhưng là đây cũng là hợp tình hợp lý. Phải biết có thật nhiều cô nương xinh đẹp đều là con mắt hướng lên trên, phi thường kiêu ngạo đây. 】

Viết đến nơi này.

Lâm Uyên hỏi: "Hệ thống, ngươi không phải nói muốn đề cao trong tay ta tốc độ sao?"

Hệ Thống nói: " Ừ."

Lâm Uyên nói: "Có đề cao sao?"

Hệ Thống nói: "Kí chủ đạt được chuyên nghiệp cấp Đản dương cảm, liền là một loại đối tốc độ tay biến hình tăng lên, ngoài ra trọng yếu nhất là ."

"Cái gì?"

"Ngươi độc thân."

"Độc thân thế nào?"

Hệ thống: " ."

Xem ra, sẽ không nói trò cười nhân, thường thường cũng nghe không hiểu trò cười.

Bất quá Lâm Uyên cũng không có lại theo hệ thống so đo chính là, hắn dùng chính mình bút ký bản dùng dùng gõ bàn phím: 【 . Ở kịch liệt buôn bán cạnh tranh trung, có một quán rượu lúc này kế cận với phá sản sập tiệm bên bờ. Ông chủ vì thu hút khách hàng, đặc biệt tiêu tiền luyện chế cái này giàu có mỹ lực người máy cô gái. 】

Sau mười lăm phút.

Lâm Uyên gõ xuống rồi rời xe kiện.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, chính mình lại chỉ dùng nhị mươi phút không tới, liền đem « Nhân Tạo Mỹ Nhân » viết xong.

Này tiểu thuyết gần 3000 chữ đâu!

Xem ra chính mình tốc độ tay quả thật không phải người bình thường có thể so sánh, hơn nữa Lâm Uyên sáng tác ưu thế lớn nhất ở chỗ, hắn không cần suy nghĩ nội dung cốt truyện.

Phải biết.

Làm khó môn tốc độ gõ chữ, thường thường là không phải tốc độ tay, mà là não tốc độ.

Rất nhiều lúc là đại não nội dung cốt truyện tốc độ vận chuyển theo không kịp, cho nên đưa đến viết rất chậm.

Nếu như không cần suy nghĩ nội dung cốt truyện, cho dù là tay tàn hình, cũng có thể một ngày viết một vạn chữ.

Lâm Uyên dĩ nhiên là không phải tay tàn, lại càng không dùng suy nghĩ nội dung cốt truyện, cho nên hẳn có thể viết nhanh như vậy.

Viết xong sau.

Lâm Uyên cũng không nghĩ quá nhiều, trực tiếp ngay tại bộ lạc tiểu thuyết bản khôi nhi ban bố.

Vừa đúng lúc này.

Môn ngoài truyền tới lão mục thanh âm: "Ăn cơm á!"

Rất nhanh người một nhà liền ngồi quây quần một chỗ ăn cơm, bữa cơm này rất phong phú, ước chừng năm cái thức ăn, lão mục bận làm việc nửa ngày mới làm xong.

Bất quá không cần lo lắng không ăn hết vấn đề, bởi vì Lâm Uyên trở lại. Mặc dù tỷ tỷ Lâm Uyên vóc người đầu mối, nhưng kỳ thật nàng phi thường có thể ăn, đại khái đây cũng là tỷ tỷ trên mặt một mực có chút bụ bẫm giảm không hết duyên cớ.

Đang ăn cơm.

Lâm Uyên còn với muội muội khoe khoang: "Bây giờ ta nhận biết rất nhiều nổi danh Tiểu Thuyết Gia, người tùy tiện nói một cái tác gia tên nói không chừng ta nhận biết!"

"Sở Cuồng."

Muội muội phối hợp nói.

Lâm Uyên ho khan một tiếng: "Sở Cuồng tỷ tỷ ta đương nhiên nhận biết rồi. Đoạn thời gian trước cùng nhau ăn cơm tới. Bất quá hẳn theo ta tất lại là không phải cùng một công ty. Cho nên mọi người cũng là không phải rất quen rồi."

Thân phận của Sở Cuồng bại lộ sao?

Lâm Uyên hơi nghi hoặc một chút liếc nhìn tỷ tỷ.

Tỷ tỷ không có chú ý tới Lâm Uyên nghi hoặc ánh mắt, chính lúng túng dời đi đèn đề tài, hỏi muội muội: "Người cũng nhìn « Vãng Vương » ?"

"Bạn học ta nhìn."

Lâm Dao nói: "Ta muốn học tập, không có thời gian nhìn tiểu thuyết."

Hẳn không có bại lộ.

Lâm Uyên yên tâm một ít.

Mà lúc này, Lâm Uyên tiểu thuyết đã thông qua bộ lạc quan phương khảo hạch, từng cái chú ý Sở Cuồng tài khoản bộ lạc người sử dụng, cũng nhận được một cái nhắc nhở: "Sở Cuồng phát hành đoán thiên tiểu thuyết « Nhân Tạo Mỹ Nhân » ."

Bệnh dạ dày đưa tới cảm mạo là cái quỷ gì, này Đại Hạ thiên, gần đây thật là lắm tai nạn.

Chương 55: Chết hết

Sở Cuồng ban bố đoản thiên tiểu thuyết?

Nhận được điều này đẩy đưa, rất nhiều những người ái mộ phản ứng đầu tiên là ——

Sở Cuồng ở bộ lạc bên trên ban bố « Võng Vương » phiên ngoại sao?

Có ý nghĩ như vậy rất bình thường.

Có chút tác gia liên là ưa thích thông qua bộ lạc, tới phát biểu một ít vốn cũng không dự định xuất bản miễn phí phiên ngoại, cùng độc giả tiến hành chuyển động cùng nhau.

Bất quá Sở Cuồng hiển nhiên không phải là một thích cùng fan chuyển động cùng nhau nhân.

Làm mọi người theo bộ lạc đẩy đưa chút đi vào, mới phát hiện đây căn bản không phải là cái gì phiên ngoại, thuần túy là Sở Cuồng viết bộ bỏ túi tiểu thuyết.

"Nếu như « Võng Vương » phiên ngoại là tốt."

Lúc này « Võng Vương » đã ra đến quyển thứ hai, đám người ái mộ thể hay lại là rất lớn, phát hiện là không phải phiên ngoại, rất nhiều người đều có chút thất vọng.

Tỷ như Tần Châu Sơn Thành học sinh trung học đệ nhị cấp Chu Minh, chính là « Võng Vương » tiểu thuyết bướng bỉnh fan.

"Người nên nhìn lâu điếm có dinh dưỡng thư."

Chu Minh tỷ tỷ kêu Chu Tuệ, một mực rất phản đối đệ đệ canh đồng xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, nắm lấy cơ hội liên khiển trách Chu Minh.

Chu Tuệ đối thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết có thành kiến.

Bởi vì nàng đã từng xem qua cái này loại hình thư, bên trong nhân vật chính xuyên việt đến dị thế giới, ngày ngày vây quanh một đám đẹp đẽ muội tử chuyên, cuối cùng toàn bộ muội tử đều được nhân vật chính lão bà, văn tự trong miêu tả thỉnh thoảng còn kẹp theo một ít người lớn nội dung .

"Ta nói hết rồi."

Đệ đệ phản bác Chu Tuệ: "« Võng Vương » cùng những tiểu thuyết đó không giống nhau, bộ này tiểu thuyết là nói Tennis, nhân gia tuyên thủ nhà nghề đều nói viết rất tốt, rất nhiều cô gái cũng rất thích này bản tiểu thuyết."

"Thật sao?"

Chu Tuệ nửa tin nửa ngờ.

Nàng dứt khoát ngồi ở trước máy vi tính, trong máy vi tính chính đang nhập đến đệ đệ bộ lạc "Người vừa mới không phải nói Sở Cường mới vừa phát cái đoạn thiên tiểu thuyết sao, đây là người thích tác gia đi, ngược lại ta muốn nhìn một chút hẳn viết là cái gì."

"Đoạn thiên lại là không phải thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết."

"Chỉ cần là cùng một người viết là được."

"Vậy người xem « Võng Vương », ta có thật thê thư."

"Không cần phiền toái như vậy, có lúc thông qua văn tự có thể biết một người." Chu Tuệ nói như vậy, tiện tay mở ra cái tên này vì « Nhân Tạo Mỹ Nhân » tiểu đoạn thiên nhìn.

Nội dung quả thật rất ngắn.

Cổ sự mở đầu giảng thuật một cái ông chủ quầy rượu mắt nhìn mình quầy rượu muốn vỡ nợ, dốc toàn lực luyện chế một cái có thể theo khách nhân uống rượu mỹ nữ người máy, bởi vì cái người máy này cô gái quyết định quầy bán rượu vận mệnh, vì vậy ông chủ khá mất một phen khô tâm, đem nàng chế tạo thập phần mỹ lệ làm rung động lòng người.

Nàng ta khiết Bạch Như Ngọc da thịt tuyệt không so với bất kỳ một cái nào thiếu nữ kém, hoàn toàn có thể lấy giả đánh thật.

Không biết nội tình nhân thấy được, nhất định sẽ cho là, này là mình bản thân nhìn thấy quá trong nữ nhân da thịt nhất mềm mại một vị!

Những khách cũ thấy quầy rượu quầy nơi mới tới một vị mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp lang, cũng tranh tiên khùng hậu hướng nàng chào hỏi tiếp lời.

Làm đôi phương hỏi tên cùng tuổi tác thời điểm, nàng còn có thể bình tĩnh địa mỉm cười trả lời, nhưng hỏi nữa lời nói, nàng liền không trả lời được rồi

---

Tuy nói như vậy, ai có thể cũng không có phát giác đến nàng là một cái người máy.

Vì vậy này quán rượu phát hỏa.

Càng ngày càng nhiều người đến quầy rượu, mời vị này mỹ nhân uống rượu.

Ông chủ là đứng ở bên trong quầy, thỉnh thoảng ngồi chồm hỏm xuống, từ mỹ nữ người máy dưới chân cái kia ông nhạ bên trong nâng cốc thu về đến, lại hợp lý địa bán cho những khách cũ uống.

Những khách cũ cũng không có phát hiện điều bí mật này.

【 vị cô nương này tuổi còn trẻ, tửu lượng có thể thật không nhỏ, có thể tưởng tượng được thân thể nhất định là phi thường khỏe mạnh rồi, nàng cũng sẽ không phô trương phong tao kéo khách nhân dây dưa không dứt; khách nhân xin nàng uống rượu, nàng luôn là uống một hơi cạn sạch, nhưng lại hoàn toàn không có men say. 】

Những khách cũ nghĩ.

Trước máy vi tính Chu Tuệ cảm thấy có chút ngạc nhiên.

Cái này Sở Cuồng nào động vẫn có chút ý tứ.

Trong chữ viết tựa hồ mang theo điểm châm chọc mùi vị, bởi vì mọi người chỉ chú ý bề ngoài,

Căn bản không để ý nội hàm, cho nên mọi người mới sẽ thích một người đẹp người má mà không có chính mình năng lực phán đoán.

Bất quá cố sự sau đó phải thế nào tiếp tục đây?

Mới xuất hiện cái ý nghĩ này, Chu Tuệ liền thấy được tiếp theo đoạn này văn tự:

【 ở nơi này nhiều chút trong khách hàng lúc này có một người trẻ tuổi, hấn đôi mỹ lệ người má tiêu thư vừa thấy đã yêu, mỗi ngày đều phải đến này quán rượu thời gian mời người má tiêu thư tới uống rượu, dĩ nhiên bất kể hấn như thế nào nở nụ cười hướng Brooks tiêu thư lây lòng đều là đàn gậy tai trâu uổng phí tâm cơ. Nhưng là hấn chưa từ bỏ ý định, ngược lại đôi tiêu thư Brooks theo đuổi được càng hăng say, ở trong quán rượu chỉ chọn cao quý nhất rượu, thậm chí đem mình tích góp tồn không còn một mống. 】

Đoạn này, giống vậy có chút châm chọc.

Thậm chí có điểm không khỏi ý nghĩa thực sự.

Đôi người má tiêu thư vừa thấy đã yêu người trẻ tuổi, thật cực kỳ giống một ít tình nguyện chính mình ăn mì gói cũng phải cấp hoạt não viên môn khen thưởng con trùng đáng thương.

Nhưng cố sự đi về phía cũng rất khó liệu.

Sẽ không phải là người má cuối cùng có nhân loại cảm tình chứ ?

Nếu là như vậy, Chu Tuệ nhất định thất vọng.

Bởi vì quá ác tục.

Nàng ôm mong đợi tiếp tục xem: 【 cuối cùng bởi vì không trả nổi tiền rượu, thanh niên không thể không kiên trì đến cùng đem trong nhà tiền cũng lấy ra dùng, phụ thân hấn đôi với lần này cảm thấy rất là căm tức, cố gắng trùng trùng trách cứ: Sau này không cho lại tới cái địa phương quý quái kia đi rồi! Ừm, đem khoản tiền này cầm đi thanh toán, nhớ, đây là một lần cuối cùng! 】

Một lần cuối cùng.

Người trẻ tuổi này nắm khoản tiền này đi tới quầy bán rượu, để tỏ lòng cáo biệt, hấn liên tục nâng ly, mời người má tiêu thư uống rất nhiều rồi rượu.

Hấn lại một lần nữa tỏ tình.

Nhưng người má nào Tử Không không như đã, giống như lon không đầu, đồ hữu kỳ biểu mỹ nhân chỉ có thể dựa theo trước phát biểu trình tự trả lời. Thanh niên không có được muốn muốn câu trả lời.

【 hấn lặng lẽ từ trong túi móc ra một loại rất đáng sợ độc dược, rơi tại trong ly rượu, sau đó rót đầy một ly rượu, đưa đến người má trước mặt tiêu thư, trơ mắt nhìn người má tiêu thư ngẩng đầu lên, đem độc tửu uống một hơi cạn sạch. 】

"Quá độc ác chứ ?"

Trước máy vi tính Chu Tuệ bỗng nhiên một trận lòng rung động, cực đoan tửu khách, yêu mà không phải liền muốn giết chết đối phương, cũng phải thua thiệt người máy tiểu thư không phải nhân loại, nếu không nên phải bị thanh niên độc chết chứ ?

Nàng nghĩ như vậy.

Nhưng tiếp theo nhất đoạn văn tự, lại đột nhiên để cho Chu Tuệ sống lung lạng cả người:

【 người thanh niên này ra ngoài sau này, ông chủ liền hướng còn dư lại những khách cũ kia môn lớn tiếng chào hỏi: Bắt đầu từ bây giờ, ta mời mọi người uống rượu, chừ vị chỉ để ý cởi mở uống thỏa thích đi!

Tuy nói là mời khách, nhưng ông chủ cũng sẽ không lỗ lả. Bởi vì ở lúc đêm khuya vắng người sau khi, đã sẽ không có cái gì khách hàng trở lại; lại nói, ông chủ cho mọi người uống cũng bất quá là từ tiểu thư Brooks dưới chân ny lon trong khu vực quản lý thu về rượu, không cần hoa cái gì tiền vốn. 】

A!

Thiếu chút nữa đã quên rồi!

Người máy tiểu thư uống rượu, cuối cùng là sẽ bị ông chủ thu về, lại bán còn lại những khách cũ uống, nói cách khác hôm nay chính cái quây rượu nhân cũng uống đáng sợ độc tửu!

Chu Tuệ trong nháy mắt lộ vẻ xúc động.

Ngắn ngủi tiểu thuyết đã kết vĩ, cố sự cuối cùng nhất đoạn là như vậy viết:

【 những khách cũ cùng trong tiệm phục vụ viên cũng hưng phấn quá mức lớn tiếng huyên náo đến, mọi người lẫn nhau cạn ly, cởi mở uống thỏa thích, ngay cả ông chủ cũng chịu rồi loại không khí này bị nhiễm, ở trong quây chậm rãi giờ ly rượu lên đến, từ từ uống một ly. 】

Toàn bộ miêu tả đến đây hơi ngừng.

Nhưng đến tiếp sau này xảy ra chuyện gì, căn bản không cần nghĩ giống, đây là lưu bạch, ngược lại còn có lực trùng kích!

"Chết hết."

Kết cục này có thể nói là hoàn toàn ngoài Chu Tuệ dự liệu, cho tới để cho nàng kinh hô thành tiếng: "Lại chết hết!"

"Cái gì?"

Cạnh Biên đệ đệ có chút kỳ quái hỏi.

Chu Tuệ không trả lời, đầu tiên là leo lên chính mình bộ lạc hào chú ý Sở Cuồng, sau đó mới nói:

"Sở Cuồng là một cái rất có tài năng, hần tiểu thuyết . Hần là đáng giá nhìn."

Chương 56: Thú Độc tạp chí

Đây là Chu Tuệ lần đầu tiên đối viết thanh xuân ảo tưởng loại văn học Tiểu Thuyết Gia ấn tượng đối cái nhìn, trước đó nàng còn tưởng rằng Sở Cuồng cũng là cái loại này viết ngốc nghếch hậu cung mị tục hình.

Bây giờ nhìn lại không phải như vậy.

Bộ này « Nhân Tạo Mỹ Nhân » viết thật lợi hại, ngắn ngủi 2000~3000 tự, là có thể đem tự nhìn trọn mắt hóc mồm, từ cái tình huống này đến xem —— Sở Cuồng hiển nhiên có cực cao văn tự trình độ!

Mở ra bình luận khu, Chu Tuệ phát hiện không chỉ chính mình kinh ngạc đến, rất nhiều bình luận cũng đều biểu đạt cùng Chu Tuệ tương tự tâm tình:

"Cô sự rất có ý tứ rồi!"

"Đây thật là Sở Cuồng viết sao?"

"Sở Cuồng là không phải thanh xuân ảo tưởng loại tác gia sao?"

"Vốn là muốn vào tới thúc giục thêm « Vồng Vương », không nghĩ tới bị Sở Cuồng một bộ đoạn thiên tiểu thuyết cho hấp dẫn, bộ này đoạn thiên tiểu thuyết thật không có chút nào thanh xuân ảo tưởng, nhưng nó rất xuất sắc."

"Vô cùng yêu thích loại này phong cách!"

"Trong văn tự không có quá nhiều cá nhân tình cảm biểu đạt, chính là rất đơn thuần kể chuyện, có thể kết vĩ không cần bất kỳ tâm tình gì nhuộm đẫm, lại đem ta rung động rồi tỉnh rồi mù."

"Kết vĩ thân chuyên biến."

"Là ta quá độ giải độc rồi không, cảm giác thiên văn chương này bên trong châm biếm rất nhiều xã hội hiện tượng, đoạn thời gian trước tin tức không phải nói, đã có mô phỏng người máy cùng Nhân loại bề ngoài làm giống nhau như đúc ấy ư, kết hợp thiên văn chương này nhìn thật là suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ a."

"Thấy là không phải « Vồng Vương » phiên ngoại rất thất vọng, nhìn xong đoạn thiên, lại cảm giác mình được rồi ha ha ha."

"Trên lầu, ngươi là không phải một người."

"Biến, ngươi mới là không phải một người."

" . "

Ngoại trừ bình luận, còn có rất nhiều người đối văn chương tiến hành in lại chia sẻ cùng tán thưởng.

Bộ lạc là có tán thưởng chức năng.

Độc giả ở bộ lạc tiểu thuyết bản khôi bên trong thấy thích văn tự, có thể tán thưởng văn chương, cuối cùng có thể chia được một nửa tiền.

Mà theo rất nhiều người chia sẻ, một ít thậm chí không nhận biết Sở Cuồng người đi đường, cũng chú ý tới « Nhân Tạo Mỹ Nhân » cái này văn chương. Không thể không nói, "Nhân Tạo Mỹ Nhân" cái này bốn chữ tựa đề vẫn thật có hài hước.

Độc giả nghe một chút, bước đầu liên tưởng, khả năng cho là ở châm chọc trong xã hội phẫu thuật thẩm mỹ mặt?

Nhất là "Mỹ nhân" hai chữ, thật là trời sinh mang có một loại sức hấp dẫn, nhất là đối phái nam bạn trên mạng!

Vì vậy nhiều người hơn thuận thế đem bộ này tiểu thuyết xem xong ——

Đây chính là ngắn chỗ tốt!

Được rồi.

Mặc dù cùng tương tượng không cùng một dạng, nhưng này tựa hồ cũng không có ảnh hưởng đến rất nhiều người đối bộ này tiểu thuyết phán xét, ngay cả một ít trong bộ lạc đặc biệt đây thư chủ nhân cũng chú ý tới « Nhân Tạo Mỹ Nhân » bộ này đoản thiên, cũng tiện tay gửi cho rồi xuống.

"Khiếp sợ!"

Một người trong đó chủ nhân hiển nhiên là mò tới lừa gạt khách đến thăm khiêu môn: "Ai dám tin tưởng đây là « Võng Vương » Sở Cuồng viết đoản thiên tiểu thuyết?"

Biện pháp mặc dù đáng xấu hổ nhưng rất hữu dụng.

Sở Cuồng vốn là có « Võng Vương » nhân khí thêm được.

Cộng thêm các độc giả tuyên truyền, Tiểu Tiểu một phần « Nhân Tạo Mỹ Nhân », nhiệt độ lại còn thật cao.

Cuối cùng liền bộ lạc tiểu thuyết bản khôi người phụ trách cũng chú ý tới.

"Đầu nhi, cái này đoản thiên tiểu thuyết click vọt rất nhanh."

Nghe lấy thủ hạ nhân viên làm việc báo cáo, bộ lạc tiểu thuyết bản khôi người phụ trách có chút thiêu mi: "Sở Cuồng hình như là gân đây tương đối hỏa cái kia thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết tác gia, « Võng Vương »?"

"Ừ."

Người phụ trách gạt đầu một cái, hoa một chút thời gian đem « Nhân Tạo Mỹ Nhân » xem xong, sau đó lộ ra một nụ cười: "Cô sự viết xác thực rất tốt, thả tiểu thuyết bản khôi hơi nóng môn phân loại đây đây một cái."

Lâm Uyên cơm nước xong, cùng gia nhân ở dưới lầu giải tán sẽ bước, chờ hấn lại lần nữa leo lên chính mình bộ lạc hào thời điểm, đã là ngày thứ hai. Ngày này, là Xuân Tiết.

Nhà nhà cũng rất náo nhiệt.

Lâm Uyên trong nhà cũng rất náo nhiệt, bất quá Lâm Uyên ở bên ngoài không đợi một trận liền trở về phòng mở máy vi tính.

"Ô?"

Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, mới một đêm thời gian, chính mình bộ lạc bên trên hậu trường nhấn lại lại nhiều hơn hơn ngàn cái.

Những thứ này nhấn lại gần như cũng với « Nhân Tạo Mỹ Nhân » có liên quan.

Mà chính mình hôm qua Thiên Thuận tay phát hành « Nhân Tạo Mỹ Nhân » trước mắt đã có hơn bốn ngàn cái bình luận, cùng hơn một ngàn cái gửi cho!

Trừ lần đó ra.

Sở Cuồng cái này tài khoản fan, cũng được công từ mười ngàn, tặng tới rồi hai chục ngàn nhị.

Lúc này.

Điện thoại của Lâm Uyên vang lên.

Lâm Uyên nhìn một chút, là điện thoại xa lạ, liền treo.

Một lát sau, điện thoại di động lại vang lên.

Lâm Uyên lần nữa cắt đứt.

Lần thứ ba hay lại là vang, vẫn là cùng một cú điện thoại, Lâm Uyên chỉ có thể cầm lên nghe.

Đôi diện cười nói: "Chúc mừng năm mới."

Lâm Uyên nói: "Ta là không phải năm mới."

Bên đầu điện thoại kia sừng sốt thật lâu mới đôi lời nói: "Sở Cuồng lão sư tốt."

Nguyên lai là tìm Sở Cuồng.

Loại này điện thoại xa lạ, nếu như là không phải quảng cáo loại, Lâm Uyên trước tiên cần phải chắc chắn đối phương là muốn tìm Tiệp Ngư, hay lại là Sở Cuồng, hay lại là Lâm Uyên, quy trình này rất có cần phải.

Lâm Uyên hỏi: "Có chuyện gì sao?"

Bên đầu điện thoại kia nam nhân cười một tiếng: "Ta tự giới thiệu mình một chút, Ngân Lam Thư Khố « Thú Độc » tạp chí tổng biên tập Vuư Vinh, hôm nay mạo muội tìm ngài là nghĩ thảo luận hợp tác."

Lâm Uyên hỏi: "Cái gì hợp tác?"

Đối phương nghiêm túc nói: "Ngày hôm qua nhìn ngài ở bộ lạc bên trên phát tiểu thuyết, ta cảm thấy được khá là đáng tiếc, như vậy tốt tiểu thuyết ngài hoàn toàn có thể đặt ở chúng ta « Thú Độc » trong tạp chí liên tái a, bởi vì chúng ta tạp chí là chủ làm đoạn thiên tiểu thuyết, theo đuổi thú vị tính, cho nên đối với loại tiểu thuyết hình hoàn toàn không thiết lập giới hạn, hơn nữa lượng tiêu thụ phi thường khách quan, hướng chi bộ lạc sẽ không cho ngài gửi bản thảo đi phí, nhưng chúng ta Ngân Lam Thư Khố nguyện ý cho tiên a!"

"Bao nhiêu tiền?"

Lời nói này đến Lâm Uyên trong tâm khảm rồi, hẳn là cái thiếu tiền nhân, tháng này tiền lương tuy nhưng đã phát, nhưng hẳn muốn cho nhà mua nhà nhưng có chút không đủ.

"Ngàn chữ 3000!"

Đối phương ra giá nói: "Một ngàn tự chính là 3000 đồng tiền, chúng ta có thể dựa theo cái này định giá hợp tác, dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là ngài tác phẩm được thông qua chúng ta khảo hạch."

Lâm Uyên cau mày: "Quá ít."

Hắn đại khái tính một chút, « Nhân Tạo Mỹ Nhân » ở bộ lạc bên trên liên tãi, khen thưởng số tiền cộng lại cũng có hơn mấy ngàn rồi, hơn nữa có tác dụng trong thời gian hạn định tính cao, độc giả có thể trước tiên cho ra phản hồi, danh vọng giá trị tự nhiên cũng có thể trước tiên vào tài khoản.

"Vậy ngài muốn bao nhiêu?"

Bên kia đem quả banh da đá tới.

Lâm Uyên sợ nhất loại vấn đề này, bất quá hẳn có thể tiếp tục đánh Thái Cực: "Ta trước cho người phát một phần tiểu thuyết đi qua, sau đó người ra giá, nếu như ta cảm thấy giá cả không thích hợp coi như xong rồi."

"Được, ta Email là ."

"Ta đã phát tới rồi."

"À? Người còn không biết ta Email ."

"Người là không phải Ngân Lam Thư Khố sao? Ta trực tiếp phát Dương Phong hộp thư, các người là đồng nghiệp, đi tìm hẳn muốn bản thảo là được."

"Nhưng là . Ta cùng bọn họ ngành còn không có ."

Đối phương có nhiều chút trợn tròn mắt, giọng rõ ràng mang theo hốt hoảng.

Lâm Uyên nói: "Ta cúp trước, tạm biệt."

Lâm Uyên quả thật cúp điện thoại.

Chủ yếu là Xuân Tiết thật tới, hôm nay thức ăn so với mấy ngày trước càng thịnh soạn, nếu không đi ra ăn bị tỷ tỷ ăn xong rồi làm sao bây giờ?

Cùng lúc đó.

Biên tập Dương Phong nhận được một phần bài viết, là Sở Cuồng phát tới đoạn thiên tiểu thuyết, tên gọi « Món Quà Giáng Sinh » .

Tình huống gì?

Dương Phong đầu đầy dấu hỏi.

Chương 57: Dám ra giá sao

"Đây là cái gì?"

Dương Phong dùng danh bạ hỏi Sở Cuồng.

Lâm Uyên cơm nước xong mới nhìn thấy tin tức, trả lời: "Không phải là các người công ty ước bản thảo ấy ư, ước bản thảo nhân kêu Vu Vinh, nói là « Thú Độc » tạp chí tổng biên tập, chẳng lẽ là ta gặp phải tên lừng gạt?"

Lâm Uyên có chút vui mừng.

May chính mình rất cơ trí, đem bản thảo phát cho Ngân Lam Thư Khố phụ trách « Vồng Vương » biên tập Dương Phong, nếu như cái kia tự xưng Vu Vinh gia hỏa là không phải Ngân Lam Thư Khố nhân, kia Lâm Uyên cũng sẽ không có tổn thất gì.

"Hắn không phải tên lừng gạt."

Dương Phong biểu tình phức tạp hồi phục một câu.

Thấy bên kia Sở Cuồng không đáp lại, Dương Phong đăng một chút từ vị trí đứng lên, gọi đến tổng biên tập điện thoại: "Tổng biên tập chuyện này phải ngài ra mặt, Vu Vinh lại cũng lấy sau lưng chúng ta với Sở Cuồng ước bản thảo!"

"Cái gì?"

Bên đầu điện thoại kia tổng biên tập giật mình một cái, giọng tràn đầy phần nộ: "Ngày phòng Đêm phòng cướp nhà khó phòng, hắn Vu Vinh dám cũng lấy sau lưng chúng ta thanh xuân ảo tưởng bộ với Sở Cuồng ước bản thảo, còn muốn hay không đem chúng ta coi ra gì, bây giờ ta đi làm ở công ty, cái này thì đi tạp chí ngành tìm hắn tính sổ đi!"

Rất nhiều công ty cũng thả Nghỉ cuối năm.

Bất quá Ngân Lam Thư Khố bên này hết năm cũng có người trực, đi làm đều là Tô Thành người địa phương, tiền lương là bình thường gấp năm lần, loại này trọng thưởng bên dưới vẫn là rất nhiều người tình nguyện Xuân Tiết đi làm.

Cúp điện thoại.

Thanh xuân ảo tưởng ngành tổng biên tập lão Hùng trực tiếp giết tới tạp chí ngành, liếc mắt liền thấy được tạp chí bộ người phụ trách Vu Vinh: "Lão Vu các người có phải hay không là làm có chút không chỗ nói, lại cũng lấy sau lưng chúng ta với Sở Cuồng ước bản thảo?"

"Lão Hùng, lời này thật khó nghe."

Từ Sở Cuồng nói mình đem bản thảo phát cho Dương Phong bắt đầu, Vu Vinh cũng biết không tốt chuyện, cho nên trước thời hạn làm xong chuẩn bị tâm tư: "Ta đang chuẩn bị đi thông báo các người thì sao, kết quả người đã tới rồi, ngồi xuống uống ly trà đi, mọi người đều là đồng nghiệp chứ sao."

"Người đừng muốn giả ngây giả dại."

Lão Hùng cũng không lo chung quanh nhân viên ánh mắt khác thường, tức giận nói: "Sở Cuồng « Võng Vương » mỗi tháng cũng giao bản thảo 20 vạn chữ, quyển sách này bây giờ cao bao nhiêu lượng tiêu thụ không cần ta tới giới thiệu cho người, kết quả bây giờ các người còn muốn tìm hấn ước bản thảo, này là không phải ảnh hưởng hấn sáng tác sao?"

"Này đúng vậy trách ta."

Vu Vinh cũng gấp: "Coi như ta không với Sở Cuồng ước bản thảo, chính hấn cũng sẽ ở bộ lạc bên trên phát hành đoạn thiên tiêu thuyết, hấn viết đoạn thiên tiêu thuyết chất lượng ta phi thường coi trọng, cùng với đặt ở bộ lạc bên trên miễn phí phát hành, tại sao không để tại chúng ta « Thú Độc » phía trên phát biểu, ta đây dầu gì cũng là công ty chúng ta vương bài tạp chí."

"Hấn là nhất thời nổi dậy."

Lão Hùng lửa giận bộc phát thịnh vượng: "Có thể người lại cổ vũ rồi hấn viết đoạn thiên tiêu thuyết hứng thú, nhân tình lực dù sao cũng có hạn, hấn cho các người tạp chí viết xong đoạn thiên, còn có bao nhiêu tình lực đổi mới « Võng Vương » ?"

"Hấn tự nguyện."

Vu Vinh khụ một cái.

Loại chuyện này quả thật hấn trước thời hạn chào hỏi, bất quá Vu Vinh biết lão Hùng vì bảo đảm « Võng Vương » ổn định đổi mới hơn phân nửa không để cho, cho nên mới suy nghĩ tiền trăm hậu tấu, không nghĩ tới kết quả còn lộng khéo thành vụng.

"Người là cô tình cướp người rồi hả?"

"Cũng một công ty gọi thế nào cướp?"

"Ta xem người chính là ghen tị chúng ta công trạng!"

"Lão Hùng người nói lời này coi như quá phạm a."

Lần này hai cái tổng biên tập đều tới chân hỏa, lại ngay trước nhân viên mặt rùm beng, cuối cùng vẫn là có người đem Tổng Biên kêu đến, hai bên mới tạm thời yên tĩnh một ít, bất quá Tổng Biên cũng nhúc nhúc: "Trước khác rêu rao rồi, đem bản thảo cho ta nhìn xem một chút."

Rất nhanh Dương Phong đem bản thảo phát cho Tổng Biên.

Cái này bản thảo kêu « Món Quà Giáng Sinh », chỉ có ngắn ngủi 3000 tự, cho nên rất nhanh thì Tổng Biên có thể đem nhìn xong.

Bất quá để cho lão Hùng cùng Vu Vinh kỳ quái là .

Tổng Biên nhìn xong cái này bản thảo sau đó, lại lạ thường trầm mặc.

Nhìn kỹ lại.

Hai người đều sợ ngây người.

Bởi vì từ trước đến giờ nói năng thận trọng, lấy uy nghiêm đến xung Tổng Biên,

Giờ phút này hộc mắt lại có chút phiếm hồng, thậm chí thiếu Mễ Mễ lau nước mắt.

Tổng Biên bị tức khóc?

Lần này hai người cũng hù dọa.

Vưu Vinh thấp thỏm nói: "Tổng Biên ngươi làm sao, cuối năm, hai ta không phải là náo loạn điểm mâu thuẫn nhỏ mà, ngài cũng không cần thương tâm thành như vậy đi."

"Là được."

Lão Hùng lần này cũng không dám so đo: "Không phải là ước bản thảo mà, nếu Sở Cuồng đều đồng ý, vậy ta đây bên cũng không nói gì rồi, hấn dám tiếp nói rõ hấn là có lòng tin hai bên chiếu cố."

Hai người cho tới bây giờ không bá kiến Tổng Biên như vậy.

Tổng Biên đứng lên không có lý tới hai người, thanh âm hơi lộ ra khàn khàn gọi điện thoại: "Lập tức cho ta đặt một tấm về nhà vé phi cơ, ta muốn sớm nhất chuyên bay."

"Tổng Biên ."

Lão Hùng cùng Vưu Vinh hoàn toàn luống cuống.

Tổng Biên vốn là nói tốt năm nay Xuân Tiết không trở về nhà, kết quả là bởi vì hai người điểm này chuyện hư hỏng lại bị tức khóc!

Liên công việc cũng bất kể!

Tổng Biên dùng phiếm hồng hộc mắt quét hai người một cái nói: "Các ngươi biết ta lúc đầu mới vừa gây dựng sự nghiệp thời điểm có nhiều khổ sao?"

"À?"

Tổng Biên không để ý tới hai người mờ mịt, lẩm bẫm nói: "Nhớ thăm nhất thời điểm, ta cùng vợ của ta dùng nước sôi liền bánh bao cũng có thể quá một ngày, sau đó vợ của ta ở trường học phòng ăn tìm phần quét dọn vệ sinh công việc, vì vậy ta mỗi ngày buổi trưa tự lấy nhàn vì lý do, vào trường học trong phòng ăn chùa com, ngâm miễn phí canh uông, mùi vị đó thật là thơm a."

Lão Hùng theo bản năng nói: "Sau đó thì sao?"

Tổng Biên nhẹ nhẹ cười cười: "Sau đó vợ của ta tiến vào sang trọng đại biệt thự, ăn lần đủ loại mỹ thực —— bắt quá nàng muốn ở đại trong biệt thự chiếu cố phụ mẫu ta, ăn sơn trân hải vị thời điểm, cũng thường thường chỉ có thể một người —— các ngươi nói chúng ta là trước kia còn là bây giờ hạnh phúc hơn? Bước sang năm mới rồi, ta muốn lão bà, ta phải theo một

theo người nhà, các người những thứ này bản xứ, khổ cực nhiều chút đi, kính nhờ."

Nói xong, Tổng Biên nhẹ nhàng cúi người, nhưng sau đó xoay người rời đi. Vu Vinh kinh ngạc kêu câu: "Tổng Biên ."

Tổng Biên bỗng nhiên bước chân dừng lại: "Ừ, thuận tiện giúp ta muốn một phần Sở Cuồng lão sư ký tên, nói cho hắn biết, ta là hắn Fan sách truyện."

Lần này, Tổng Biên thật đi nha.

Nhưng lão Hùng cùng Vu Vinh nhưng ở trở mắt nhìn nhau lúc này, mơ hồ ý thức được chuyện này phân dẫn cũng không phải là hai người mâu thuẫn. Bởi vì Tổng Biên ở Ngân Lam Thư Khố nhiều năm như vậy, lần đầu tiên công khai thừa nhận, mình là công ty dưới cờ một vị tác gia Fan sách truyện.

Tiểu thuyết!

Là tiểu thuyết!

Hai người bỗng nhiên lấy lại tinh thần, không có cãi vả nữa, chỉ là mỗi người để cho Dương Phong phát một phần « Món Quà Giáng Sinh » .

Đây có lẽ là Tổng Biên thay đổi muốn Pháp Nguyên đầu.

Lão Hùng sau khi rời đi.

Vu Vinh không kịp chờ đợi lật ra « Món Quà Giáng Sinh » , hắn muốn nhìn một chút bộ này trong tiểu thuyết viết cái gì, lại để cho Tổng Biên liên công việc cũng không để ý.

Tiểu thuyết rất ngắn.

Nhìn tiểu thuyết trong quá trình, Vu Vinh ngược lại không có gì phản ứng đặc biệt.

Nhưng khi thấy bộ này tiểu thuyết kết vĩ, Vu Vinh bỗng nhiên không nhịn được bung kín cái trán hai bên huyệt Thái dương, phát ra thống khổ gào thét bi thương:

"A!"

Lần này hắn hoàn toàn hiểu Tổng Biên dị thường, văn tự lực lượng rất đáng sợ, từng có tương tự trải qua nhân luân là sẽ nhìn người khác cố sự, chảy chính mình lệ, nhất là đối mặt « Món Quà Giáng Sinh » bộ này trong tiểu thuyết như thế nổ tung kết vĩ!

"Lão đại, thế nào?"

Có nhân viên không nhịn được quan tâm một câu.

Vu Vinh tê liệt trên ghế ngồi: "Sở Cuồng nói cho ta xem hoàn tiểu thuyết lại ra giá . Như vậy tiểu thuyết ta dám ra giá sao ."

Chương 58: Sở Cuồng tiền nhuận bút

Là, Vu Vinh không dám ra giá!

Hắn làm « Thú Độc » tạp chí Tổng Biên mười năm rồi, xem qua ưu tú đoàn thiên tiểu thuyết vô số, trước mắt đây là ngày tại hắn mười năm này công việc trong kiếp sống tuyệt đối thuộc về cao cấp nhất mấy bộ tiểu thuyết một trong, dĩ nhiên đây là Vu Vinh cái nhìn cá nhân, dù sao mỗi người đối văn nghệ tác phẩm cái nhìn phải không cùng.

Bất quá Vu Vinh tin tưởng.

Cho dù ai nhìn « Món Quà Giáng Sinh », cũng rất khó cho ra thiếu chút nữa đánh giá, vì vậy cố sự quá đánh động lòng người, nhất là cố sự kết vĩ càng làm cho nhân không ngờ, trở về chỗ lúc này lại cảm thấy hợp tình hợp lí.

Nhưng không nghi ngờ chút nào một chút:

Bộ này tiểu thuyết chính mình muốn bắt!

Vu Vinh hít sâu một hơi, cho Sở Cuồng gọi điện thoại, dứt khoát nói ra ý nghĩ của mình: "Rất vinh hạnh tự mình có thể trở thành bản này tiểu thuyết nhóm đầu tiên độc giả, ta nguyện ý đại biểu Nhà Xuất Bản ra giá hai trăm ngàn mua bản này tiểu thuyết, không phải nói cái này tiểu thuyết giá trị là hai trăm ngàn, mà là chúng ta tạp chí xã tiền nhuận bút một loại đều có hạn mức tối đa."

"Hai trăm ngàn sao?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút đồng ý, dù sao đối phương chỉ là cung cấp một cái phát hành « Món Quà Giáng Sinh » con đường, chính mình lại là không phải mua bán tiểu thuyết bản quyền loại, cho nên hắn cũng không có vô cùng hà khắc.

"Cái gì hai trăm ngàn?"

Giờ phút này Lâm Uyên đang ở theo tử tử và muội muội đi dạo phố, tử tử nghe được Lâm Uyên gọi điện thoại, lỗ tai nhất thời dựng lên, bất quá Lâm Uyên cũng không tính bại lộ thân phận của mình, chỉ là lừa gạt nói: "Tiền lương loại."

"Đi, Dao Dao!"

Lâm Uyên nghe câu nói này, kéo muội muội liền đi trở về: "Vừa mới quần áo trên người quả thật rất đẹp, mặc dù giá cả Tiễn Tam hơn ngàn khối, nhưng ai chợ người có một có tiền như vậy ca ca đây?"

"Không muốn."

Lâm Dao căn bản không nỡ bỏ.

Mặc dù Lâm Uyên thật giống như trở nên có tiền, nhưng tiết kiệm tiền là mấy hài tử này phát ra từ trong xương thói quen, vô luận Lâm Uyên hay lại là Lâm Huyền cũng hoặc là Lâm Dao cũng không thể vô cùng bởi vì chợt có tiền mà trở nên tiêu tiền như nước đứng lên.

Lâm Uyên nói: "Kia chúng ta trở về đi thôi."

Lâm Huyền hừ nói: "Thật nhỏ mọn ca ca."

Lâm Uyên rất phối hợp lộ ra keo kiệt nụ cười, hẳn có thể sẽ không thừa nhận chính mình trước cho Lâm Dao mua kia hai bộ vũ nhưng phục cũng chưa có một bộ là thấp hơn 3000 nguyên giá cả, nếu không muội muội mặc sẽ có gánh nặng.

Về đến nhà.

Lâm Huyền bắt đầu thường xuyên nghe điện thoại, đại khái là Nghi cuối năm chất đống công việc cần xử lý rồi, liên tục số thông điện thoại sau đó, Lâm Huyền buồn rầu nằm trên ghế sa lon, phàn nàn nói: "Công ty tiền bối nói nhóm tác giả đến mỗi Xuân Tiết cũng sẽ kéo bản thảo, năm nay ta coi như là thấy được, tháng sau phỏng chừng có năm phần mười tác gia bệnh loét mũi, Tổng Biên phỏng chừng giết lòng ta đều có."

"Bệnh loét mũi có ý gì?"

Muội muội Lâm Dao tựa hồ đối với này thật tò mò.

Lâm Huyền giải thích: "Bệnh loét mũi lúc đầu là chỉ tạp chí hoặc báo chí thuật ngữ chuyên nghiệp, vốn là đặc biệt xếp hàng ngay ngắn trang bìa, nhưng nên lại không thể kịp thời đóng bản thảo cho tới nên bản khối trông không trạng thái, giống như mở thiên song, ở chúng ta tiểu thuyết giới, bệnh loét mũi chính là kéo bản thảo ý."

Lâm Dao hỏi: "Kia kéo bản thảo làm sao bây giờ?"

Lâm Huyền than thở: "Thông thường mà nói đối với tác gia mà nói là tồn tại tử tuyến, người trước chính là cùng biên tập ước định cẩn thận phải đóng bản thảo thời điểm, ở thời gian này nộp lên nguyên cáo còn có thể tiến hành vui vẻ sửa bản thảo công việc; mà hậu giả chính là không có viết xong sẽ nguy hiểm đến xuất bản thời gian, cũng chính là coi là in vân vân tình huống, cũng phải nhất định ở mỗi cái thời gian hoàn thành nguyên cáo mới được, có thể nói tử tuyến đối với tác gia mà nói là phi thường đáng sợ đồ, bất quá đối với có chút thiên phú cùng nhân khí cùng tồn tại tác gia mà nói, bệnh loét mũi đập chết tuyến gần như đã là bọn họ cá tính nhãn hiệu."

Lâm Dao quan tâm nói: "Sẽ trừ tiền sao?"

Lâm Huyền lắc đầu một cái: "Tiểu Tác Giả là không dám kéo bản thảo, chúng ta có hợp đồng ràng buộc, không viết ra được bản thảo có thể trừ hẳn tiền, cao nhân tức tác gia lời nói mặc dù chúng ta có hợp đồng, nhưng kỳ thật cũng không dám bởi vì bọn họ kéo bản thảo mà khấu trừ tiền nhuận

bút, tử như Đông Phong lão tặc, người này là chúng ta Nhà Xuất Bản hợp tác tối đại bài,

Hắn luôn là kéo hơn mấy tháng mới đóng một lần bản thảo, nhưng chúng ta không ai dám nói thêm cái gì, chỉ có thể dựa theo thông lệ thúc giục một phen."

"Như vậy a."

Mặc dù là tử tử và muội muội đối thoại, bất quá Lâm Uyên lại ở một bên nghe rất là nghiêm túc, mặc dù hắn đỡ lấy Sở Cuồng danh tiếng liên tái tiểu thuyết, nhưng kỳ thật cũng không biết như vậy trong nghề sinh thái.

Cho nên nghe còn rất thú vị.

Tử tử tử tử nói, vượt qua bảy thành tác gia cũng đã có kéo bản thảo trải qua, xem ra thật thể xuất bản cũng cùng tiền thể Internet văn đàn như thế, luôn là để cho độc giả phiên nào với đôi mới không góp sức vấn đề a.

"Cũng có một tin tức tốt."

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút hưng phấn nói: "Trước tết ta đi thăm hỏi một vị mới vừa cùng còn lại Nhà Xuất Bản kết thúc hiệp ước lão sư, mời nàng đi tới chúng ta Nhà Xuất Bản viết sách, cuối cùng nàng lại đồng ý, bây giờ nàng là ta phụ trách tối đại bài, hơn nữa nàng viết tân tác ta cũng nhìn, thật cảm giác phi thường tuyệt vời, phỏng chừng qua hết năm thì sẽ chính thức xuất bản rồi!"

"Biên tập là lấy phân chia?"

Lâm Uyên hỏi cái quan tâm vấn đề.

Tử tử lắc đầu: "Cũng không phải nói phân chia đi, nhưng ý tứ đại không kém kém, chủ yếu là biên tập công trạng khảo hạch tiêu chuẩn một loại, nếu như thủ hạ không có rất lợi hại, kia công trạng sẽ rất khó nhìn, ảnh hưởng đến chúng ta cuối cùng tiền lương cùng tiền thưởng phát ra, cho nên cùng phân chia cũng không kém, bằng không ta tại sao phải đi ra ngoài tân tân khổ khổ phóng đây."

"Sở Cuồng đây?"

Muội muội Lâm Dao ý tưởng đột phát: "Tử tử không phải nói chính mình nhận biết Sở Cuồng ấy ư, cấp độ kia hắn viết xong trên tay tiểu thuyết, người có phải hay không là cũng có thể đem hắn đào được trên tay mình mở sách mới?"

" "

Lâm Uyên bật cười nói: "Người còn thật quan tâm Sở Cuồng nha . Sở Cuồng ký hợp đồng công ty kê Ngân Lam Thư Khố, đây là Tần Châu lớn nhất xuất bản một trong công ty, tử tử công ty của ta so với Ngân Lam Thư Khố căn bản không đáng nhắc tới, cho nên Sở Cuồng người bình thường là đào bất động, Ngân Lam Thư Khố sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp cùng Sở Cuồng tiếp tục hợp tác."

"Vậy hắn rất hòa nha."

Lâm Dao nhìn một cái Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu: "Lâm thanh xuân ảo tưởng loại đề tài tiểu thuyết người mới Tiểu Thuyết Gia, Sở Cuồng gọi là nhất thư thành thần, « Võng Vương » lượng tiêu thụ tháng trước thông kê là một trăm bốn mươi vạn sách, ở thanh xuân ảo tưởng độc vật bên trong chung quy xếp hạng thứ mười nhì vị ."

"Mới người thứ mười hai?"

"Cái gì gọi là mới 12 vị, cự đại thị trường cạnh tranh hạ bán ra một trăm bốn mươi vạn sách, có nghĩa là Sở Cuồng tháng trước tiền nhuận bút phân chia có hơn một triệu, đây là ta giả thiết hẳn ký phổ thông người mới hiệp ước tình huống, dĩ nhiên dựa theo cái này tư thế nhìn, qua hết năm hẳn hiệp ước phân chia nên tăng."

Lâm Uyên ngạc nhiên.

Tỷ tỷ lại biết hẳn tháng trước đại khái tiền nhuận bút!

Bất quá như đã nói qua, « Võng Vương » lượng tiêu thụ cuối cùng có thể phá bách vạn, hẳn cảm tạ Tennis tuyển thủ nhà nghề trợ công, mặc dù Lâm Uyên không quan tâm thời sự nhưng cũng biết có nghề tuyển thủ tennis thừa nhận quyền sách này chuyên nghiệp cùng giá trị, cho quyền sách này mang đến không ít nhiệt độ.

Ngay sau đó.

Lâm Uyên bỗng nhiên bắt được tỷ tỷ trong lời nói trọng điểm, hỏi: "Tại sao nói Sở Cuồng hiệp ước phân chia muốn phòng?"

"Đây là tất nhiên."

Lâm Uyên nói chắc như đinh đóng cột nói: "« Võng Vương » ký người mới phân chia là xây dựng ở không người nghĩ tới cái này quyền sách sẽ đại hỏa trên căn bản, nhưng bây giờ quyền sách này như vậy hỏa lời nói Nhà Xuất Bản nói như vậy cũng sẽ xem xét cho Sở Cuồng phòng phân chia, nếu không quyền sách kế tiếp bọn họ thật chưa chắc có thể lưu lại Sở Cuồng."

"Có đạo lý."

Lâm Uyên biểu thị nghiêm túc đồng ý.

Lâm Uyên buồn cười nói: "Người lại không hiểu viết sách, nói cho người những thứ này làm gì, người đang ở đây Tinh Mang đi làm, không bằng theo ta nói một chút công ty của các người những thứ kia đại minh tinh bát quái rồi ."

Chương 59: Người mới sinh

Ngày thứ 2, tám giờ.

Lâm Uyên không ăn điếm tâm liền ra cửa.

Hắn lần này đi ra ngoài mục đích là: Mua phòng ốc!

Lâm Uyên thẻ ngân hàng bên trong, có tháng trước đến từ « Võng Vương » tiểu thuyết tiền nhuận bút, nộp thuế sau thực tế tới tay cộng một trăm hai trăm năm chục ngàn.

Cộng thêm mấy thủ ca khúc lượng phân chia, đã đạt đến hai triệu.

Trong đó, ca khúc phân chia chủ yếu đến từ tháng trước phát hành « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc ».

Sau đó là đoàn thiên tiểu thuyết « Món Quà Giáng Sinh », lại bán hai trăm ngàn.

Vốn là khoản tiền này là phải tháng sau mới có thể đánh thẳng đến, bất quá Lâm Uyên muốn ở mua nhà trước để cho ví tiền càng phong phú một ít, liền trực tiếp để cho Ngân Lam Thu Khố bên kia trả trước khoản này tiền nhuận bút.

Ngân Lam Thu Khố hợp tác với Lâm Uyên chính vui vẻ, cho nên đối phương cũng rất sáng khoái đồng ý.

Trước mắt này hai trăm ngàn đã gọi lại.

Cho nên bây giờ Lâm Uyên trên tay có hai bách nhị một trăm ngàn tả hữu vốn, hắn mua nhà ý tưởng hoàn toàn nén không được rồi.

Thực ra Lâm Uyên vừa tới gia, liền muốn mua nhà rồi.

Bởi vì nhà bọn họ bây giờ phòng ở tử, các loại điều kiện thật sự là có chút đơn sơ, sinh hoạt rất không có phương tiện.

Liền lấy ở mà nói.

Hai phòng ngủ một phòng khách nhà ở diện tích thật sự là có hạn.

Bình thường cũng còn khá, chỉ có mù mù một người ở vậy là đủ rồi.

Có thể đến hết năm mọi người đều trở về, bốn người không gian liền sẽ phi thường chật chội.

Làm sao bây giờ?

Chỉ có thể Lâm Uyên một người một căn phòng, bởi vì hắn là trong nhà duy nhất nam hài tử.

Sau đó đem lão mù chỗ phòng ngủ chính cưỡng ép cách thành hai căn phòng.

Tỷ tỷ muội muội ngủ bên trái cách gian, hai tỷ muội chen chúc một giường lớn.

Mụ mụ là ngủ bên phải cách gian.

Cách âm kém, không gian cũng tiêu, buổi sáng đi nhà cầu, buổi tối tắm loại, phòng vệ sinh cũng phải thay phiên dùng, dựa theo mỗi người thói quen cuộc sống mà nói, thực ra ở rất không thoải mái, chỉ là tất cả mọi người sẽ không than phiền.

Bây giờ có tiền, cần gì phải lại ủy khuất người một nhà chen chúc ở đây sao hẹp trong tiêu không gian?

Huống chi phòng cũ sinh hoạt điều kiện cũng không tiện, từ nhà ở bản thân sửa sang cùng với đồ gia dụng điều kiện, đến chung quanh thiết thi, lại tới giao thông phương diện toàn phương vị rơi ở phía sau, coi như lão mụ một người ở loại địa phương này cũng thật cực khổ.

Mua nhà, bắt buộc phải làm.

Đi ra mua nhà trước, Lâm Uyên còn cố ý lên mạng tra một chút, kết quả hẳn phát hiện hai triệu liền đủ ở Vân Thành mua một bộ rất tốt nhà.

Dù sao Vân Thành ở Tần Châu chỉ là một toà tầm thường thành phố nhỏ. Chính mình trước còn lo lắng trên tay không đủ tiền, thật sự là nghĩ quá nhiều.

Đương nhiên Lâm Uyên cũng cân nhắc qua đem lão mụ nhận được Tô Thành ở, bất quá hẳn tối hôm qua Âm đâm đâm cảm ra thời điểm lão mụ cực tuyệt, nàng tạm thời còn không bỏ đi được chính mình ở thật nhiều năm cố hương.

Đã như vậy, Lâm Uyên quyết định thảo luận kỹ hơn.

Ngược lại Lâm Uyên tạm thời điếm không mua nổi Tô Thành nhà ở.

Không bằng trước hết để cho lão mụ ở Vân Thành ở tại tốt hơn trong phòng.

Nghĩ như vậy, Lâm Uyên rút cuộc ngồi xe buýt đã tới bất động sản đóng Dịch Trung tâm.

Hắn trước ở bên cạnh ăn bữa sáng, điền lấp bao tử, sau đó đi vào bất động sản trung tâm.

"Tiên sinh ngài tốt."

Một tên trong đó trẻ tuổi nam tiêu thụ mặt đầy nhiệt tình tiến lên đón: "Ta là bất động sản tiêu thụ, ngài có thể gọi ta Tiểu Mục, xin hỏi ngài họ gì, tới đây là có mua nhà ý tưởng sao?"

Lâm Uyên gật đầu: "Đúng ta họ Lâm."

Tiểu Mục gật đầu: "Ngài tốt lâm tiên sinh, xin hỏi ngài là muốn mua cái gì giá nhà ở?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Hai triệu, không muốn vượt qua quá nhiều."

Tiểu Mục sừng sốt một chút, Lâm Uyên nhìn quá trẻ tuổi, tựa hồ vẫn học sinh dáng vẻ, lại vừa mở miệng liền hỏi hai triệu nhà ở? Bất quá hắn vẫn rất tận tụy với công việc cho Lâm Uyên giới thiệu mấy bộ phòng nguyên, giá cả cũng không chế ở hai triệu trên dưới.

"Bộ này ta có thể đi nhìn một chút sao?"

Lâm Uyên đáp lời trung một bộ sinh ra hứng thú, đây là một bộ hai trăm mười vạn nhà ở,

Giá phòng không vượt ra ngoài Lâm Uyên dự tính.

" Dĩ nhiên."

Đôi phương lập tức gật đầu: "Chúng ta bên này có bộ phòng này chìa khóa, bây giờ ta liền có thể mang ngài đi qua nhìn, xin ngài bên này chờ một chút, ta đi cầm chìa khóa."

Tiểu Mục ma lưu vào trong phòng cầm chìa khóa.

Sau lưng đồng nghiệp nhỏ giọng nói: "Tiểu Mục a, này cái khách nhân người không cần quá để tâm, hắn hơn phân nửa nhất định, sẽ không mua."

Tiểu Mục ngân người: "Tại sao?"

Đồng nghiệp một bộ người từng trải dáng vẻ, nhìn ngoài cửa chờ Lâm Uyên cười nói: "Làm chúng ta nghề này phải nhìn nhiều nhiều quan sát, mỗi một đến cửa khách nhân ta đều sẽ quan sát, người khách hàng này là ngồi xe buýt tới, đồng thời hắn cả người trên dưới xuyên cũng là không phải rất đắt, trọng yếu nhất là ."

"Cái gì?"

"Ta đường quá bữa sáng tiệm thời điểm đụng phải hắn, hắn ăn điếm tâm, đều đang với ông chủ trả giá, hỏi ông chủ có thể hay không tiện nghi một chút, người bán kiến ăn điếm tâm cũng với ông chủ trả giá?"

"Nhưng cách vách tiệm ăn sáng quả thật rất đắt."

Tiểu Mục tựa hồ đối với Lâm Uyên rất có đồng cảm: "Một tô mì 20, quá khoa trương, ở tiểu khu chúng ta bên cạnh tiệm ăn sáng một tô mì nhiều nhất mười một đồng tiền, còn thêm không ít thịt trâu đầu rồi, cho nên ta không ở công ty bên cạnh ăn điếm tâm."

Đồng nghiệp: " ."

Tiểu Mục cầm hoàn chìa khóa liền ra cửa.

Không lâu sau, hắn liền mang theo Lâm Uyên đi tới Vân Thành tốt nhất tiểu khu một trong, Long Giang Hoa Viên.

"Long Giang Hoa Viên ở Vân Thành rất nổi danh!"

Tiểu Mục cười nói: "Ta lúc trước đưa thức ăn ngoài thời điểm, mỗi lần đi vào đều phải ở cửa ghi danh tới, bảo an rất phụ trách, bên trong tiểu khu hoàn cảnh cũng phi thường ưu mỹ, rất thích hợp ở."

Giới thiệu không mấy câu.

Hai người tới rồi 28 tràng một đan nguyên lầu chín.

Tiến vào phòng, Lâm Uyên phát hiện bộ phòng này sửa sang rất có phong cách, tân kiêu Trung Hoa, nhã trí không mất cứng ngắc, đồ gia dụng lại tân lại đầy đủ hết.

"Khách nhân ngài cũng nhìn thấy."

Tiểu Mục nói: "Mặc dù là nhị thủ phòng, nhưng ta hướng ngài bảo đảm, bộ phòng này trên thực tế cũng không có có người ở, nghiệp chủ là Sinh vật học giáo thụ, vốn là dự định mua bộ phòng này định cư, sửa sang đồ gia dụng cái gì đều chuẩn bị xong, nhưng bởi vì tạm thời điều động công việc, đi trước Sở châu, vì vậy bộ phòng này liền định bán, ở Sở châu bên kia lần nữa mua nhà."

Lâm Uyên đi sâu thượng nhìn một chút.

Tâm mắt rất tốt, nhìn một cái lục hóa chiêm đa số, không khí cũng rất thanh tân, rất là hài lòng gật đầu một cái: "Rất tốt, chính là ."

Tiểu Mục nói: "Ngài nói."

Hắn cũng mang xem qua một ít khách hàng, cho nên biết, một loại khách hàng nói như vậy, liền đại biểu đơn này rất khó thành giao.

Lâm Uyên nói: "Ta có thể trực tiếp vào ở sao?"

Tiểu Mục ngăn người: "Ngài là dự định mua lại?"

Lâm Uyên gật đầu: "Đúng nha, cảm giác rất tốt, liền bộ này rồi."

Tiểu Mục có chút kinh hỉ, ngay sau đó lại có chút hơi khó: "Vay tiền ngân hàng muốn đi theo quy trình, nghiệp chủ phỏng chừng sẽ chờ đến ngân hàng cho vay ."

Lâm Uyên nói: "Ta toàn khoản."

Lâm Uyên tự hỏi không có gì buôn bán đầu não, cũng không hiểu cái gọi là đầu tư, càng không hiểu cái gì lạm phát, quán tính người nghèo suy nghĩ nói cho hắn biết, vay tiền ngân hàng lãi suất cao vô cùng, thua thiệt rất, có tiền lời nói liền toàn khoản mua không tạt xấu.

"Cái gì?"

Tiểu Mục há to mồm.

Nhưng sau một khắc, hắn liền cố nén kích động nói: "Ngài chờ ta, bây giờ ta gọi điện thoại, với nghiệp chủ trò chuyện một chút!"

Điện thoại rất nhanh đã thông.

Tiểu Mục cùng đối phương trò chuyện xong, cười đối Lâm Uyên nói: "Bên kia vốn là không muốn, bất quá lúc nghe ngài chuẩn bị toàn khoản sau đó, ngay lập tức sẽ đồng ý ngài trực tiếp vào ở yêu cầu, bây giờ ngài trước tiên cần phải theo ta trở về công ty ký cái hợp đồng, nghiệp chủ bên kia cũng sẽ tới đối tiếp."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Mang theo Lâm Uyên, Tiểu Mục trở lại công ty.

Đồng nghiệp cười híp mắt nói: "Thế nào, ta nói không sai chứ ?"

Tiểu Mục kỳ quái nhìn một cái đồng nghiệp: "Khách hàng bây giờ muốn ký đơn, tôi nay khả năng liền vào ở, bởi vì hấn là toàn khoản, cho nên người bán cũng rất sáng khoái đáp ứng."

"À?"

Đồng nghiệp trong nháy mắt ngây người.

Mua? Hay lại là toàn khoản?

Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết càng có tiền càng biết điều?

Lúc này Tiểu Mục đã đi ra ngoài, mà Lâm Uyên cũng với nghiệp chủ giao tiếp một chút, ký tên mua phòng hợp đồng, cũng ở ngày đó đem tiền hồi tới.

"Nhà ở mua xong sau đề nghị ngài đổi một khóa cửa."

Tiểu Mục cười nói: "Một loại mua xong phòng đều là làm như thế, ngoài ra đến tiếp sau này còn có mấy cái tay nhỏ tiếp theo, ngài hoặc là người nhà ngài yêu cầu chạy vài chuyên, ta sẽ toàn bộ hành trình phụ trách."

Lâm Uyên gật đầu nói: "Được, vậy cảm ơn nhiều."

Ngoại trừ mua nhà, hấn còn nộp ba chục ngàn đồng tiền tả hữu đủ loại thuế cùng với tiền huê hồng, hấn hiện tại thẻ ngân hàng chỉ còn lại không tới một trăm ngàn, bất quá hấn trong lòng vẫn là thật vui vẻ, trực tiếp cho tý tý gọi điện thoại.

Tý tý hỏi: "Làm sao rồi? Sáng sớm liền không gặp người, làm gì đi?"

Lâm Uyên nói: "Người có thể hay không mang theo mù mù cùng muội muội tới một chuyên, ta ở Long Giang Hoa Viên bên này."

Lâm Uyên đi ra mua nhà sự tình không có nói cho trong nhà.

Đạo không phải nói muốn cho nhà một cái kính hỉ ——

Hấn càng nhiều là sợ người nhà ngăn cản hấn tiêu tiền, lại để cho hấn đem tiền giữ lại chữa bệnh loại.

"Làm gì? Người gặp phải chuyện gì?"

"Các người đến đây đi."

Lâm Uyên lưu một cái huyền niệm.

Nửa giờ sau, lão mù cùng tý tý muội muội cũng xuất hiện ở Long Giang Hoa Viên, Lâm Uyên chờ ở cửa bọn họ.

"Gọi thế nào chúng ta tới đây?"

Lâm Uyên về mặt hồ nghi nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta nghĩ đến người gặp phải chuyện gì."

"Đúng vậy, sạch làm ta sợ."

Lão mù còn thật lo lắng dáng vẻ.

Lâm Dao bất mãn nói: "Ta còn đang học đây."

Lâm Uyên cười một tiếng, nói: "Kia người ở đây học tập."

"Có ý gì?"

"Ta ở chỗ này mua một sáo phòng."

Lâm Uyên không có tiếp tục vòng vo, trực tiếp mang đầu óc mơ hồ mọi người trong nhà vào phòng tân hôn, sau đó học trung gian phát biểu làm

giới thiệu: "Một trăm ba mươi lăm bình, ba phòng ngủ một phòng khách hai vệ, hai phòng hướng nam, nhà hình phương chính, bên này còn có một cái rất an tĩnh thư phòng, sân thượng rất rộng rãi, tầm mắt rất tốt."

Lâm Uyên phát hiện không người để ý chính mình.

Hắn quay đầu, mới nhìn thấy mấy cái người nhà đứng tại chỗ, chính mục khô phục tạp nhìn mình, trước mắt ba cái người nhà, không hề có một chút nào Lâm Uyên tưởng tượng hung phần.

Lâm Uyên đoán được nguyên nhân.

Vì vậy hắn cười một tiếng: "Ta đoạn thời gian trước lại đi bệnh viện kiểm tra một lần, thầy thuốc nói thân thể ta không có vấn đề gì quá lớn, chỉ cần định kỳ uống thuốc, cuối cùng nhất định có thể hồi phục!"

"Cái gì?"

"Thật?"

Ước chừng phản ánh chốc lát, người một nhà hốc mắt đều đỏ, lão mục càng là vừa khóc vừa cười tiến lên kéo Lâm Uyên: "Người sẽ không gạt ta chứ?"

"Không có."

Lâm Uyên cười nói: "Không tin ta cùng các người đi bệnh viện làm kiểm tra."

"Sẽ đi ngay bây giờ!"

Lão mục kéo Lâm Uyên liền đi ra ngoài.

Lâm Uyên dở khóc dở cười, chỉ có thể theo lão mục đi, để cho người nhà an tâm, hắn đã hỏi hệ thống, thầy thuốc là kiểm tra không xảy ra vấn đề, bởi vì hắn thân thể quả thật đang ở hồi phục trung.

Quả nhiên.

Ở bệnh viện một trận sau khi kiểm tra, Lâm Uyên thân thể ngoại trừ so với bình thường nhân suy yếu bên ngoài, trước tuyệt chứng, lại dần dần bình phục.

"Quá tốt."

Lão mục ôm Lâm Uyên khóc, tý tý và muội muội cũng lặng lẽ gạt lệ, mặc dù không người sẽ treo ở ngoài miệng, nhưng Lâm Uyên thân thể và bệnh tình, thực ra một mục để cho mọi người trong nhà thông khổ đau khổ.

Lâm Uyên có chút lòng chua xót: "Chúng ta về nhà đi."

"Hồi nhà nào?"

"Đương nhiên là nhà mới."

"Vậy chúng ta cự gia đây?" Lần này là lão mục đặt câu hỏi.

"Người phải thích đề cho vậy, lưu cái kỷ niệm, thỉnh thoảng cũng có thể đi vòng vòng. Nhưng chúng ta sau này muốn ở nhà mới." Lâm Uyên cười nói.

"Được."

Người nhà trăm miệng một lời, lúc này mọi người mới có thể quảng cục nợ, tận tình hưởng thụ đến chậm mua nhà vui vẻ, bởi vì này phần vui vẻ là xây dựng ở Lâm Uyên thân thể hồi phục trên căn bản, mà là không phải Lâm

Uyên thừa dịp còn dư lại không nhiều sinh mệnh đối với người nhà tiến hành an trí.

Phòng mới.

Tân khai thủy.

Người mới sinh.

---

ps: Uống thuốc một chút, đầu mệt rãi ròi, quyết định nghỉ ngơi thật khỏe một chút, hôm nay liền một chương này đi, xin lỗi, đều nói bệnh tới thì như núi đổ bệnh đi thì như kéo tơ, ít nhất hôm nay cảm giác thân thể nhanh bình phục, ngày mai bình thường đổi mới, ngoài ra chung bầy sau sẽ tăng tốc.

Chương 60: Hệ thống chế tác riêng

Vào ở Long Giang Hoa Viên phòng mới, trong nhà bốn người rất cuộc có phòng ngủ của mình.

Muội muội ban ngày có thể vào thư phòng học tập.

Vô luận buổi tối tắm, hay lại là buổi sáng thức dậy rửa mặt loại, rất cuộc không cần xếp hàng chờ phòng vệ sinh.

Trọng yếu nhất là, Lâm Uyên thân thể đang ở hồi phục trung!

Cái này làm cho trong nhà người sở hữu trong lòng khói mù quét một cái sạch.

Nội tâm không có gánh nặng, mới có thể chân chính trên ý nghĩa hưởng thụ vui vẻ.

Bất quá Xuân Tiết kỳ nghỉ rất ngắn, còn không có ở phòng mới bên trong nhiều ở vài ngày, Lâm Uyên phải trở về công ty đi làm.

Lâm Uyên cũng giống vậy.

Hắn nghỉ đông mặc dù không có kết thúc, nhưng hắn với lão Chu xin nghỉ số trời đến kỳ, muốn trở về công ty trả phép.

Vì vậy hắn cũng với tỷ tỷ như thế, ở nhà nhân đưa tiễn cùng đủ loại đúng hạn uống thuốc dặn dò trung đi trước Tô Thành.

Lúc này kết thúc Nghỉ cuối năm các công ty lớn cũng khôi phục vận chuyển.

Tinh Mạng bên này, bởi vì Xuân Tiết thịt cá ăn quá nhiều đưa đến nhân đều mập mấy cân các đồng nghiệp cũng lần nữa đi làm.

"Xuân Tiết trải qua như thế nào đây?"

Trải qua qua một cái Xuân Tiết, giống vậy có chút mập ra lão Chu đỉnh bụng quan tâm tới trả phép Lâm Uyên.

"Rất tốt."

Lâm Uyên cho ra thông thường trả lời.

Lão Chu gật đầu một cái, cực kỳ hài lòng nhìn Lâm Uyên: "« khí cầu » bài hát này biểu hiện khá vô cùng, bây giờ đã ổn định bản mùa bóng hạng năm rồi, người làm tốt vô cùng!"

"Ừm."

Lâm Uyên như cũ bất ôn bất hỏa.

Lão Chu cười một tiếng, cũng không có chê bai, hiển nhiên đã thành thói quen Lâm Uyên tính cách: "Được rồi, người đi làm đâu."

Lâm Uyên đi ra phòng làm việc.

Đi tới Soạn nhạc bộ, các đồng nghiệp cũng chúc mừng một phen Lâm Uyên, « khí cầu » ở tháng hai loại này bằng tử thần giết tới hạng năm, cái này thành tích có thể nói là phi thường kinh diễm.

"Bất quá năm nay trên lầu muốn đặc ý rồi."

Ngô Dũng chua xót nói: "Lầu mười tám vương bài một trong không thật bắt lại năm nay hạng nhất khúc mục đích, nghe nói vào hôm nay cao tầng trong hội nghị bị diễm danh biểu dương rồi."

Hạng nhất khúc mục đích?

Lâm Uyên mới vừa biết tin tức này, khó trách lão Chu hôm nay tâm tình nhìn rất tốt, nguyên tới công ty có người bắt lại năm nay bằng tử thần hạng nhất.

Đối với Tinh Mang mà nói, đây là phần chân lòng người tin tức tốt.

Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ không sinh ra ghen tị loại tâm tình.

Hắn thậm chí còn rất là tò mò nghe một chút tháng này hạng nhất khúc mục đích, sau khi nghe xong cho ra một cái xác thật kết luận:

Hạng nhất thật tới danh quy!

Đối với Lam Tinh âm nhạc nhân tài nơi nơi hiện tượng Lâm Uyên đã sớm thấy có lạ hay không, hắn thậm chí là vui vẻ thấy tình huống như vậy, thị trường phồn vinh hưng thịnh đối Lâm Uyên mà nói là một chuyện tốt.

Buổi tối tan việc sau.

Lâm Uyên trở lại chỗ ở, trước tiên cho căn phòng mở cửa sổ thông gió, sau đó đổi một bộ chăn nệm, lâu dài không dùng được nhân nhà ở vẫn còn cần hơi chút thu thập một chút.

Thu thập xong căn phòng.

Lâm Uyên nhận được một cú điện thoại.

Điện thoại là Dương Phong đánh tới, đối phương câu nói đầu tiên là chúc mừng: "« Võng Vương » trước mắt lượng tiêu thụ tốt vô cùng, để tỏ lòng công ty đối Sở Cường lão sư coi trọng, chúng ta quyết định cho Sở Cường lão sư đổi một phần hiệp ước, bây giờ hiệp ước đã phát đến danh bạ rồi, ngài nhìn một chút."

Bị tỷ tỷ nói trúng.

Ngân Lam Thư Khó thật chuẩn bị cho chính mình đổi một phần hiệp ước.

Lâm Uyên sau khi cúp điện thoại nhìn một cái hợp đồng mới, hợp đồng mới bản thuế từ vốn là 5%, tăng lên tới 7%.

Mặt ngoài nhìn nhắc không coi là nhiều.

Bất quá cân nhắc đến « Võng Vương » toàn thể lượng tiêu thụ, bộ phận này tăng lên còn là phi thường khả quan, có chừng mấy trăm ngàn khác biệt.

Những phương diện khác biến hóa không nhiều.

Lâm Uyên còn cố ý kiểm tra một chút, chắc chắn đối phương không có ở hợp đồng bên trong tăng thêm Sở Cường quyền sách kế tiếp phải nhất định ở Ngân Lam Thư Khó phát hành điều khoản.

"Được."

Đôi với tăng giá, Lâm Uyên rất cao hứng.

Hắn trực tiếp tự ra môn in một cái phần hợp đồng mới, ký xong tự gọi cho Ngân Lam Thu Khố, tiếp theo đợi đối phương chữ ký con dấu hồi chấp hợp đồng là được.

Ngân Lam Thu Khố tọa độ cũng là Tô Thành, cho nên Ngân Lam Thu Khố con dấu hợp đồng mới ngày thứ 2 đã đến, này có nghĩa là hợp đồng mới chính thức có hiệu lực, Lâm Uyên thuận tiện còn đem « Võng Vương » quyền thứ ba phát cho Dương Phong.

Quyền sách này tổng cộng năm quyền.

Quyền thứ ba một phát, có nghĩa là quyền sách này còn có mấy tháng liền kết thúc, Lâm Uyên nghĩ tới đây còn có chút không nở bỏ, dù sao hắn tạm thời trên tay không có cái mới trường thiên tiểu thuyết có thể tiếp bàn.

"Đinh đồng."

Hệ thống chung quy là có thể muốn Lâm Uyên chỗ nghĩ, gấp Lâm Uyên chỗ gấp: "Thấy rằng kí chủ đã mất khoản nợ cũng có nhất định kiếm tiền năng lực, hệ thống đặc biệt mở trao lễ vật đính hôn chế thương thành, sau này kí chủ có nhu cầu có thể tiêu tiền hưởng hệ thống chế tác riêng!"

Lâm Uyên sừng sốt một chút: "Chế tác riêng?"

Hệ thống trả lời: "Tỷ như kí chủ yêu cầu một cái loại hình tiểu thuyết hoặc là ca khúc vân vân, có thể tiêu phí nhất định kim tiền với hệ thống tiến hành hồi đoái, dĩ nhiên kí chủ cũng có thể chỉ mặt gọi tên chế tác riêng mỗi bộ tác phẩm, bất quá cứ như vậy hồi đoái giá cả sẽ quý hơn một chút."

"Ồ."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Nói cách khác, ta muốn một bài nào đó một cái khúc bài hát của phong, hệ thống có thể dựa theo ta muốn yêu cầu cung cấp ca khúc, nhưng là muốn thu phí ý tứ, đúng không?"

"Ừ."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Tỷ như ta bây giờ muốn hệ thống cho ta một bài Rock bài hát của phong cách, cũng chính là cái gọi là chế tác riêng, dĩ nhiên bây giờ ta chỉ là đánh bị phương, người sẽ thế nào thu lệ phí?"

Hệ Thống nói: "Năm trăm ngàn."

Lâm Uyên nói: "Người thật đen."

Hệ Thống nói: "Đây là nguyên tắc tự nguyện hồi đoái, hệ thống sẽ không cưỡng bách kí chủ, hơn nữa hệ thống có thể bảo đảm ca khúc chất lượng, sẽ không theo liền dùng một bài bài hát của Rock lừa bịp kí chủ."

"A."

Lâm Uyên từ chối cho ý kiến, lại hỏi một cái vấn đề: "Kia chính xác chế tác riêng đâu rồi, tỷ như ta chỉ mặt gọi tên nói, ta muốn mỗi thủ ca khúc hoặc là mỗi bộ tiểu thuyết, người một loại thế nào thu lệ phí?"

"Chính xác chế tác riêng."

Hệ thống trả lời: "Cái này tiêu chuẩn thu lệ phí phải không thống nhất, muốn xem kí chủ cụ thể yêu cầu kia bộ tác phẩm, kí chủ muốn hệ thống cung cấp « bắt chước mèo kêu » dĩ nhiên có thể rất tiện nghi, nhưng kí chủ muốn hệ thống cung cấp những thứ kia ai cũng khoái kinh điển, khả năng này muốn trên một triệu thậm chí cao hơn."

Lâm Uyên nói: "Đen!"

Bất quá hệ thống phát nhiệm vụ tần số rất thấp, Lâm Uyên muốn phải bảo đảm chính mình thương khổ dồi dào thật đúng là được ở lúc cần thiết chế tác riêng một ít ca khúc, dĩ nhiên bây giờ là không phải, hẳn có thể không tính tùy tiện với hệ thống chế tác riêng cái gì ca khúc, tốt nhất vẫn là chờ mình trở thành công ty cao cấp Người viết ca khúc, bắt được cao hơn phân chia hợp đồng sau đó .

Đừng xem Lâm Uyên ngoài miệng mắng hệ thống đen.

Nhưng nội tâm của Lâm Uyên cũng biết, loại này chế tác riêng nhưng thật ra là kiếm, giống như là đầu tư như thế, chỉ là kiếm tiền chu kỳ sẽ bị phóng tương đối dài, chung quy mà nói, hệ thống nhiều hơn cái này chức năng là chuyện tốt nhi, có thể giải quyết Lâm Uyên tồn kho chưa đủ vấn đề.

Nhất là .

Trong bộ môn gặp phải tương tự « cá lớn » cái loại này đơn đặt hàng thời điểm, hệ thống chế tác riêng chức năng này, đơn giản là vì này chủng loại hình đơn đặt hàng mà sống!

Chỉ là loại này đơn đặt hàng tương đối thừa thớt.

Giống như trong trò chơi ngẫu nhiên đổi mới Boss như thế, không chỉ có khó khăn quét, mỗi lần quét đi ra, còn có một cặp nhân cướp.

Kiểm tiền không dễ a.

Chương 61: Piano

Lâm Uyên ở công ty đợi vài ngày sau, nghỉ đông chính thức kết thúc, các đại viện giáo lục tục tựu trường, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Tần Châu nghệ thuật học viện.

Tạm thời ngừng tay bắt đầu làm việc làm.

Lâm Uyên trở về sân trường sinh hoạt.

Đây là học kỳ mới, Lâm Uyên thời khoá biểu bên trên nhiều hơn một môn bài chuyên ngành, bất quá cửa này bài chuyên ngành đối Lâm Uyên cá nhân mà nói còn rất hữu hảo ——

Piano.

Soạn nhạc hệ bọn học sinh không cần phải tinh thông đủ loại nhạc khí, nhưng nhất định giải là ắt không thể thiếu, mà Đàn dương cầm vừa vặn chính là Soạn nhạc hệ tất nhiên muốn tiếp xúc trọng yếu nhạc khí.

Ở trường học, Lâm Uyên không thể nghi ngờ là cái học sinh giỏi.

Mặc dù hệ thống nói Lâm Uyên Đàn dương cầm là chuyên nghiệp cấp trình độ, nhưng Lâm Uyên hay lại là ngoan ngoãn xuất hiện ở Đàn dương cầm trong phòng học.

Không chỉ có vì điểm số, cũng bởi vì lần trước có người nói Lâm Uyên Đàn dương cầm trình độ không được, cho nên hẳn suy nghĩ có thể hay không mượn cơ hội này đề cao xuống.

"Các vị."

Đàn dương cầm lão sư vì phái nam, chữ mặc dù không cao, nhưng mặt dung mạo rất soái, để tóc dài chằm cái đuôi sam nhỏ, rất có nghệ thuật gia phong độ, cũng cho học sinh môn làm một không tốt tấm gương ——

Rõ ràng trường học là không đề xứng học sinh lưu tóc dài.

"Các người là Tần Nghệ Soạn nhạc hệ học sinh, hẳn đại đa số người cũng có nhất định Đàn dương cầm cơ sở, thậm chí trình độ không tệ, cho nên nghe được cái này học kỳ nhiều hơn một môn Piano, khả năng các người rất nhiều người đã không kèm chế được muốn ở trước mặt bạn học tú một lớp Cầm Kỹ trùng động chứ?"

Đây là Đàn dương cầm lão sư tiết khóa thứ nhất lời mở đầu.

Chỉ là câu nói đầu tiên chọc trúng trong lớp rất nhiều người trong lòng.

Sau đó hẳn tự giới thiệu mình: "Ta tên là Hoàng Bản Vũ, các người có thể gọi ta Hoàng lão sư, sau này sẽ là các người Đàn dương cầm lão sư."

Lớp học năm mươi người vỗ tay.

Hoàng Bản Vũ khẽ mỉm cười: "Soạn nhạc hệ hàng năm học sinh tiết thứ nhất Piano cũng cho là mình rất đi, thu hồi các người những ý tưởng kia, khác cho là mình có chút Đàn dương cầm căn cơ là có thể không đem ta giờ học coi ra gì, trường học các người ngoại trừ Cố Tích là ta tự nhận là không dạy nổi học sinh, còn lại toàn bộ học sinh cũng nên cho ta chân đạp đất học, bởi vì các người trình độ còn kém xa!"

Đây là một hạ mã uy.

Hoàng Bản Vũ ngồi ở trên ghế lười biếng nói: "Tri thức lý luận các người đi học kỳ học qua rồi, này tiết khóa chúng ta dạy bài hát, liền từ tương đối đơn giản bắt đầu đi, thuận tiện thỏa mãn trong các người có vài người muốn tú tâm tư, « Tần khúc » cũng sẽ chứ?"

Bọn học sinh gật đầu.

Tuyệt đại đa số người bắt đầu tiếp xúc Đàn dương cầm, học bài hát cũng tương đối tương tự, « Tần khúc » chính là tương đối kinh điển sơ cấp khúc mục đích.

"Rất tốt."

Hoàng Bản Vũ nhàn nhạt nói: "Vậy chúng ta trước hết tìm người đàn một chút « Tần khúc » được rồi, các người là không phải muốn tú sao, cho các người cơ hội."

Bá bá bá!

Phía dưới một đám người nhấc tay.

Khoé miệng của Hoàng Bản Vũ câu khởi, hẳn liền thích đám học sinh này muốn cướp làm làm mẫu dáng vẻ, đây là hẳn mỗi lần cho học sinh mới giờ học trước cũng sẽ chơi đùa một lần lão sáo lộ ——

Trước tìm một cái tự nhận là Đàn dương cầm trình độ không tệ học sinh lên đài.

Chờ người học sinh này đàn xong bài hát chuẩn bị hưởng thụ đồng học sùng bái thời điểm, chính mình lại từ góc độ chuyên nghiệp đem hẳn mỗi một cũng lựa ra, sau đó hung hăng đá kích đám học sinh này lòng tin, để cho đám học sinh này minh bạch, nguyên lai bọn họ trình độ cũng không có bọn họ tưởng tượng cao như vậy.

Chặt chặt.

Nhìn một chút đám người này nhiều kích động.

Tuyên thượng thậm cùng học-môn bài tiết quá dư đi?

Phỏng chừng cũng đánh muốn ở trước mặt các bạn học thật tốt trang một lớp chủ ý chứ?

Nhất là hàng thứ nhất học sinh, toàn bộ đều giơ tay, bọn học sinh hàng năm cũng như vậy tâm cơ đâu rồi, trên thực tế cướp hàng thứ nhất ngồi, đám học sinh này đánh đó là có thể một tú Cầm Kỹ chủ ý, làm thật nhiều năm lão sư, Hoàng Bản Vũ hiểu rất rõ đám học sinh này trong lòng.

Ôi chao?

Hoàng Bản Vũ bỗng nhiên chú ý tới, hàng thứ nhất học sinh trung, có một người lại không nhắc tay?

Hoàng Bản Vũ nhìn về phía bất kể là từ "Không nhắc tay" tầng diện hay là từ "Nhan giá trị" tầng diện cũng hạc đứng trong bầy gà Lâm Uyên.

Không nhắc tay là phản sáo đường?

Thông minh quá sẽ bị thông minh hại hài tử, liền chọn người làm cái này quỷ xui xẻo đi, Hoàng Bản Vũ nhìn về phía không nhắc tay Lâm Uyên:

"Người biết không?"

Lâm Uyên nói: "Sẽ một chút nhỏ."

Quả nhiên là phản sáo đường, rõ ràng sẽ đàn cũng không nhắc tay, ở tất cả mọi người đều nhắc tay dưới tình huống, bất lực tay người thành công đưa tới ta chú ý.

Hoàng Bản Vũ nói: "Vậy người tới đàn thử một chút?"

"Được rồi."

Lâm Uyên không tình nguyện đứng dậy.

Hắn cảm thấy người lão sư này rất kỳ quái, cả lớp 80% học sinh cũng giao tay, hắn hết lần này tới lần khác đề cho không nhắc tay chính mình bên trên.

"Ấy."

Những học sinh khác thấy mình không chọn, có chút thất vọng để tay xuống.

Lâm Uyên ngồi ở trước dương cầm.

Hắn học qua « Tần khúc », cho nên quả thật sẽ đàn, bất quá cái này bài hát có rất nhiều phiên bản, nếu lão sư không có chỉ định phiên bản, kia Lâm Uyên dứt khoát chọn chính mình ưa một cái phiên bản.

Năm ngón tay mở ra.

Tay trái lạc kiện.

Tổ thứ nhất hợp âm âm nặng nề vang lên, cường mà có lực, ngay sau đó tay phải của Lâm Uyên đuổi theo, mười ngón tay ở trên phím đàn nhảy.

"Trọng biên bản « Tần khúc » ?"

Hoàng Bản Vũ nhíu mày, bài hát này phiên bản rất nhiều, Lâm Uyên hết lần này tới lần khác lựa chọn một cái độ khó cực cao phiên bản, cái này phiên bản liền ngay cả mình cũng không dám hứa chắc đàn tốt.

Lâm Uyên đắm chìm trong trình diễn trung.

Nghiêng về xuống âm lưu tựa như bay múa đầy trời mũi tên, rõ ràng mạnh yếu so sánh trung, êm dịu trọng âm xen kẽ, không có chút nào đột ngột.

Hoàng Bản Vũ biểu tình dần dần thay đổi.

Nhạc khúc tiến hành được đệ thập tiêu tiết, Lâm Uyên dưới ngón tay tiếng nhạc cho thấy kinh người co dãn, cơ hồ không có bất kỳ sai âm, trung gian ngược lại là xuất hiện qua một ít dính dính âm, nhưng này thỉnh thoảng dính dính âm, Hoàng Bản Vũ biết, mình cũng không có biện pháp tránh cho.

Thành thực trình diễn kỹ pháp .

Tiểu Âm phù ở Lâm Uyên xử lý hạ phi thường nhẫn nại, rõ ràng vui câu phân chia cùng đối tiểu động cơ hoàn mỹ phác họa, rõ ràng giải thích nhạc khúc ý cảnh.

Không chỉ có Hoàng Bản Vũ.

Ngay cả chỗ ngồi bọn học sinh cũng là không nhìn được tròng lớn con mắt, một ít cô gái nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên càng là có chút mê ly.

"Cuối cùng nhất đoạn."

Làm một cái trưởng âm vang lên, hiểu bài hát này bọn học sinh không hẹn mà cùng cảm ứng được, đây là nhạc khúc phần kết phân, cũng là bài hát thương cảm nhất bộ phận.

Không cam lòng.

Tiếc nuôi.

Tâm tình xuyên thấu qua phím đàn truyền đạt, Lâm Uyên giơ lên hai cánh tay qua lại đong đưa, biên độ thật nhanh, ngón tay hấn cơ hồ là lấy đưng kiêu hạ xuống, cuối cùng lại lấy kêu gào như vậy Cầm Âm làm bài hát chung kết.

Thân thể ngồi thẳng.

Lâm Uyên đàn xong rồi.

Hơi chút hiểu chút Đàn dương cầm nhân đều biết Lâm Uyên vừa mới đánh đàn cao bao nhiêu độ khó, tự phát tính tiếng vỗ tay vang lên, Hoàng Bản Vũ càng là không nhìn được đứng lên, đây đầu hỗn độn.

Cái gì?

Này cái gì nhỉ?

Người quản cái này gọi là biết một chút điểm?

Ở Tân Nghệ làm lão sư, quá khó khăn!

Có một chưa bao giờ bên trên chính mình Piano, chính mình nhưng vẫn là được ngoan ngoãn cho điểm số Cố Tịch thì coi như xong đi, dù sao nhân gia là khó gặp Đàn dương cầm thiên tài, leo lên quá chính mình tha thiết ước mơ Kim Sắc Đại Thính.

Nhưng bây giờ tại sao lại nhô ra một cái như vậy yêu nghiệt học sinh?

Tài nghệ này so với ta còn mạnh hơn nhiều chút!

Vậy ta đây Piano làm sao còn dạy?

Tiếng vỗ tay bình tức sau, yên tĩnh trong phòng học, Hoàng Bản Vũ chặt vật nuốt nước miếng, sau đó ho khan một tiếng, cười nói: "Nếu như các người đều là tài nghệ này, kia bây giờ ta phải đi cách vách giáo học lâu phòng hiệu trưởng từ chức."

Mọi người cười to.

Hoàng Bản Vũ hỏi: "Người tên là gì?"

"Lâm Uyên."

"Người Đàn dương cầm với ai học?"

"Mẹ ta." Lâm Uyên trợn đing nói dối.

Hoàng Bản Vũ cảm thấy kính nể: "Mẹ của ngươi là vị nào đại sư?"

Giờ phút này trong đầu hắn đã xuất hiện liên tiếp leo lên quá Kim Sắc Đại

Thỉnh hiện dịch Đản dương cầm đại sư môn tên.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Vĩnh Ninh thôn hi vọng tiểu học năm
thứ tư lớp ba âm nhạc lão sư."

Chương 62: Món Quà Giáng Sinh

" "

Lâm Uyên trả lời một lần đánh nát Hoàng Bản Vũ từ trước đến nay một ít nhận thức, nhưng nghĩ tới trong trường học còn có một trình độ càng quái dị Cố Tích, hẳn bỗng nhiên lại có chút thích hoài.

Đây là chuyện tốt.

Điều này nói rõ trường học chúng ta nhân tài đông đúc chứ sao.

Trên thực tế không có Hoàng Bản Vũ loại này chuyên nghiệp lỗi tai, là tuyệt đối thưởng thức không ra Lâm Uyên kỹ xảo có nhiều thành thực, trong lớp các bạn học chỉ có thể có ra một cái đại không kém kém kết luận chính là

Lâm Uyên đàn Đàn dương cầm rất lợi hại.

Bất quá từ Lâm Uyên tú một cái khúc sau đó, Hoàng Bản Vũ không có nói nữa "Ta là không phải nhằm vào ai, ta là nói các vị đang ngồi ở đây như thế nào như thế nào" loại này phạm vi lớn lại không khác biệt đả kích lời nói.

Sau đó Piano bên trên, Hoàng Bản Vũ lên tiếng có ví dụ đi tiên tố:

"Ngoại trừ Lâm Uyên đồng học, cái này kiến thức điểm các người đều phải ký xuống."

"Ngoại trừ Lâm Uyên đồng học, ta tin tưởng những người khác sẽ không biết nơi này tại sao phải làm như thế."

"Ngoại trừ Lâm Uyên đồng học, bài hát này mọi người giờ học sau cũng phải chuyên cần luyện tập, nhất là cuối cùng một tiết bộ phận."

"Ngoại trừ Lâm Uyên đồng học ."

Ngược lại một tiết Piano đi xuống, "Ngoại trừ Lâm Uyên đồng học" sáu cái tự gần như thành Hoàng Bản Vũ thường nói.

Đại khái ở Hoàng Bản Vũ trong lòng là hi vọng, Lâm Uyên tốt nhất giống như Cố Tích, cũng đừng đi lên Piano rồi.

Hắn nguyện ý cho điểm số!

Mà Lâm Uyên bình tĩnh này sân trường sinh hoạt cũng sẽ không bởi vì hắn ở Piano bên trên tú một cái tay thì có thay đổi.

Nói cứng có thay đổi gì lời nói đại khái chính là hắn ở trong lớp còn có người đi đường duyên.

Cũng vậy.

Thân thể kém, tính cách đượ, dáng dấp đẹp trai, học tập khắc khổ, đàn Đàn dương cầm còn lợi hại hơn, ưu tú như vậy lại tính cách tốt đồng học rất khó

có người ghét.

Thực ra.

Lâm Uyên vừa mới chuyển đến Soạn nhạc hệ thời điểm, trong lớp đồng học một lần cho là Lâm Uyên rất cao lạnh, nhưng mọi người sau khi tiếp xúc, lại cũng không có người cảm thấy Lâm Uyên lạnh lẽo cô quạnh rồi ——
Lời nói thiếu cùng lạnh lẽo cô quạnh là hai khái niệm, nam sinh này chỉ là không yêu nói chuyện mà thôi.

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên trước sau như một không yêu nói chuyện, cũng trước sau như một nghiêm túc học tập, hẳn bài chuyên ngành thành tích đã hoàn toàn đi theo độ tiến triển, không hề bị năm thứ hai đại học đột nhiên đổi ngành ảnh hưởng.

Mà ở dạng này ngày yên tĩnh trung, ba tháng bất tri bất giác lại tới.

Ở nơi này chợt âm áp còn hàn thời điểm, tam Nguyệt Thiên tức như cũ lạnh để cho người ta không nghĩ tùy tiện ra chân.

Lúc này năm vị biến mất dần.

Kỳ mới nhất « Võng Vương » phát hành vẫn lượng tiêu thụ hỉ nhân.

Giống vậy ở ba tháng nhất hào phát hành, còn có đăng báo với « thú vị »

trong tạp chí, còn có Sở Cuồng tân tác ——

Đoản thiên cổ sự « Món Quà Giáng Sinh » .

Lâm Uyên ở ngày này còn nhận được Ngân Lam Thư Khố miễn phí gửi tới mấy bộ dạng khan.

Định nghĩa dạng khan là tác phẩm phát biểu sau, báo chí ban biên tập hướng miễn phí cung cấp khan có nên tác phẩm báo chí, mà cung cấp dạng khan là báo chí xã đôi ứng tấn nghĩa vụ.

Bất được « Thú Độc » dạng khan.

Lâm Uyên thấy « Món Quà Giáng Sinh » bị đặt ở tạp chí mặt bìa dễ thấy nhất tuyên truyền vị trí, "Sở Cuồng tân tác" bốn chữ lớn, thoáng cái đập vào mi mắt.

Điều này đại biểu các biên tập đối câu chuyện này coi trọng.

Bất quá "Sở Cuồng tân tác" tuyên truyền hiệu quả thực ra cũng không lớn, bởi vì thích mua « Thú Độc » tạp chí người sử dụng, với thích thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết một nhóm kia độc giả, trọng điệp cũng không lợi hại.

Sở Cuồng dù sao cũng là lấy thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết thành danh.

Nếu như đối thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết không ựa lời nói, « Thú Độc »

một ít người mua thậm chí cũng không biết Sở Cuồng là ai, bất quá thấy mặt bìa tuyên truyền rất nhiều người cũng sẽ đối cái này mặt bìa tuyên truyền cổ sự sinh ra mong đợi là được.

Hàn Tể Mỹ là bộ lạc văn học vận doanh quan, cũng chính là bộ lạc văn học bản khối người phụ trách, nòng tương lai mục tiêu cùng công việc nhiệm vụ

là đem bộ lạc văn học bản khối chế tạo thành một cái để cho người sử dụng sinh ra thói quen mảnh vụn hóa đọc hủ nhân căn cứ.

Làm một yêu quý đọc nữ nhân, nàng rất thích chính mình công việc này, hơn nữa có mỗi tháng đặt một ít tạp chí thói quen.

Tần Châu bán chạy tạp chí đều rất ưu chất.

Phía trên luôn là đăng báo đến rất nhiều ưu tú đoản thiên tiểu thuyết.

Đào không phải nói Hàn Tề Mỹ không thích trường thiên cổ sự, chỉ là đối với nàng loại công việc này bận rộn nghề nữ tính mà nói, trường thiên đọc cần thời gian thật rất xa xỉ, đoản thiên tiểu thuyết bởi vì số trang hơi ngắn duyên có, cho nên cũng sẽ không trễ nãi quá nhiều thời gian.

Hôm nay là đầu tháng ba.

Đủ loại sách vở bên trên tân thời gian, cho nên quang tháng này tạp chí Hàn Tề Mỹ liền mua ước chừng sáu bản, nhưng đầu tiên nhìn hấp dẫn đến nàng chú ý nhưng là kỳ mới nhất bán chạy tạp chí « Thú Độc » .

Là không phải nàng có nhiều thích « Thú Độc » .

Mà là bởi vì này quyển tạp chí mặt bìa, lại đang tuyên truyền Sở Cuồng tân tác.

Phải biết tháng trước Sở Cuồng vẫn còn ở bộ lạc văn học viết thiên phần hưởng khá vô cùng đoản thiên tiểu thuyết đây.

Cái kia kêu « Nhân Tạo Mỹ Nhân » cổ sự, ý tưởng thật phi thường khéo léo, là một phần hiếm có giai tác.

Hàn Tề Mỹ vốn đang đang chờ mong Sở Cuồng có thể ở bộ lạc văn học bản khối viết nữa một ít tân đoản thiên tiểu thuyết, không nghĩ tới bây giờ Sở Cuồng đã hoàn toàn dời đi trận địa, chạy đến « Thú Độc » liên tái rồi.

"Nhìn một chút người lần này viết cái gì."

Mặc dù nội tâm cảm thấy đáng tiếc, Sở Cuồng không có tiếp tục lựa chọn bộ lạc làm phát hành sân thượng, nhưng Hàn Tề Mỹ còn là rất hiếu kỳ Sở Cuồng lần này tân tác viết cái gì.

Trực tiếp bay qua trước mấy cái đoản thiên.

Hàn Tề Mỹ xem trước « Món Quà Giáng Sinh » .

Rất nhiều người khả năng không hiểu "Món Quà Giáng Sinh" là ý gì, còn tưởng rằng cổ sự nhân vật chính sẽ để cho Mạch Kỳ đâu rồi, nhưng Hàn Tề Mỹ làm một đọc lượng rất cao độc giả, lại biết cổ sự nhân vật chính hơn phân nửa không gọi Mạch Kỳ ——

Cái này cùng Ngụy Châu lễ Giáng sinh Truyền Thuyết có liên quan.

Tần Châu cũng có lễ Giáng sinh, nhưng lễ Giáng sinh ở Tần Châu cũng là không phải một cái chủ lưu ngày lễ, thậm chí không có kỳ nghỉ, Tần Châu nhân đôi cái ngày lễ này càng nhiều chỉ là đồ cái vui a.

Ngụy Châu bên kia bất đồng.

Bọn họ từng có lễ Giáng sinh thói quen, lại không ít người thờ phượng Cơ Đốc, Truyền Thuyết ở Chúa Jesus lúc sinh ra đời hầu, có ba vị có trí khôn

người tài đưa tới lễ vật, từ nay thì có lễ Giáng sinh hỗ trợ lễ vật tập tục

Đây cũng là tựa đề từ đầu tới.

Lúc này Hàn Tể Mỹ bắt đầu đọc: 【 ngày mai sẽ là lễ Giáng sinh rồi, a phu nhân chỉ có ba khối bát mao tiền đến cho lão công mua một món lễ vật, rõ ràng nàng nhìn ăn nhìn xài mấy tháng, có thể toàn đứng lên cũng toàn, có thể kết quả chỉ có một điểm này. 】

Lại kêu a phu nhân?

Sở Cuồng nổi tiếng cũng quá lười nhiều chút.

Hàn Tể Mỹ tại nội tâm nhô nước bọt, bắt quá lại hiểu cố sự thủ đoạn biểu đạt.

Đây là một cái sinh hoạt quần bách nữ nhân, nàng chính từng lần một kiểm điểm trên tay vì số không nhiều tiền lẻ, phiền não vu minh Thiên Thánh đàn trích nội dung chính cho trượng phu đưa lễ vật gì.

Cố sự bồi cảnh hẳn ở rất nhiều năm trước.

Khi đó tiền giá trị còn rất cao.

Nhưng hiển nhiên ba khối bát mao tiền phải không nhiều.

【 nàng đột nhiên từ cửa sổ xoay người, đứng ở vách tường mặt kiếng nhìn đằng trước đến bên trong chính mình, lúc này nàng con mắt trong suốt sáng ngời, nhưng là mặt nàng ở hai mươi giây đồng hồ bên trong lại thất sắc. 】

Nàng nhanh chóng lấy mái tóc cởi ra, khiến nó khoác rơi xuống. 】

Nàng phải làm gì?

Hàn Tể Mỹ suy đoán a phu nhân ý đồ.

Đọc kinh nghiệm phong phú nàng thậm chí triển khai nhất định khoa trương liên tưởng, tỷ như a phu nhân bán đứng thân thể của mình để đổi tiền, kết quả gặp phải người khách quen đầu tiên là lão công.

Là không phải Hàn Tể Mỹ tư tưởng không khỏe mạnh.

Ở một ít đặc thù trong niên đại, có bởi vì sinh hoạt mà ra bán mình thể sự tình cũng không hiếm thấy, Sở Cuồng có lẽ là muốn trả lại như cũ thời đại kia tàn khốc một mặt, chẳng qua nếu như chỉ là vì quà giáng sinh lời nói .

Lý do có phải hay không là quá dốt mạnh hơn một chút?

Chương 63: Hơi ngừng

Rất nhanh Hàn Tể Mỹ liền phát hiện mình nhớ lại có nhiều vượt quá bình thường.

Sở Cuồng dĩ nhiên sẽ không viết cái loại này vì châm chọc mà châm chọc nội dung cốt truyện.

【 cái này không giàu có trong nhà, có hai dạng đồ vật trân quý nhất, giống nhau là a tiên sinh Đệ tam tổ truyền đồng hồ vàng, một kiểu khác là Dara tóc. Nếu như có tiền lại nữ nhân xinh đẹp ở tại sân nhà đối diện trong căn hộ, a phu nhân một ngày nào đó sẽ đem tóc của nàng treo ở ngoài cửa sổ đi phơi khô liên quan, sử vị nữ sĩ kia châu báu cùng lễ vật cũng thua chị kém em. Nếu như có tiền nam nhân đem hẳn toàn bộ tài sản cũng chất phòng ngầm dưới đất bên trong, a tiên sinh mỗi lần trải qua nơi ấy lúc chuẩn sẽ móc ra hẳn đồng hồ vàng nhìn một chút, tốt để cho đối phương đó ký được dựng râu tròng con mắt. 】

Đây là một loại cực kỳ đặc biệt biểu đạt thủ pháp.

Bởi vì Lam Tinh không có anh dịch hán giọng điệu, cho nên lần đầu tiên nhìn loại này vẫn tự diễn tả, Hàn Tể Mỹ cảm thấy khó đọc sau khi, lại cảm nhận được nồng nặc thú vị tính.

Được rồi, Hàn Tể Mỹ đã biết, a phu nhân là dự định bán tóc.

Đây là một cái chật vật quyết định, bởi vì đây là a phu nhân tối yêu quý cũng vẫn lấy làm kiêu ngạo.

【 nàng ta mỹ lệ tóc xoa trên người, giống như một cỗ màu đen tiêu thác nước, tuôn trào lóe sáng.

Tóc của nàng một mực rũ đến đầu gối bên dưới, phảng phất cho nàng trải thành một món y phục.

Nàng lại thần kinh chất địa nhanh đưa tóc chải tốt.

Nàng trừ trừ trong chốc lát, đứng bình tĩnh đến, có một lượng giọt lệ thủy rơi xuống nước ở cũ nát trên thảm đỏ. 】

Vẫn tự càng miêu tả a phu nhân tóc có nhiều mỹ,

Hàn Tể Mỹ càng có thể cảm nhận được nữ nhân này không thôi cùng chua cay.

Nhưng nữ nhân này rất cực vẫn phải đem mình một lần vẫn lấy làm kiêu ngạo tóc bán, cũng thành công đổi lấy rồi 20 nguyên vốn.

Mà nàng mua lễ vật là một cái màu trắng dây đồng hồ, giá trị 20 Tam Nguyên, đây là nàng với ông chủ trả giá nửa giờ sau thu hoạch lớn.

Mang theo trên người còn sót lại bát mao tiên về nhà, a phu nhân mừng rỡ tung tăng.

Nguyên lai .

【 tiên sinh cái kia biểu mặc dù hoa quý, có thể là bởi vì chỉ dùng một cái cũ giấy nịt da để thay thế dây đồng hồ đeo tay, hẳn có lúc chỉ là len lén liếc về liếc mắt. 】

Về đến nhà, nàng lập đi lập lại soi gương.

Tóc ngắn nàng đeo băng, giống như cái cúp cua học sinh tiểu học.

Nàng lúc này mới bắt đầu lo lắng.

Tiên sinh sẽ tức giận chứ ?

Sẽ hung hăng mắng ta một hồi chứ ?

Dù sao hẳn đã từng vô số lần tán dương tóc mình, không có tóc dài chính mình, ở hẳn tâm lý còn đẹp như thế sao?

Nàng trù trù, thấp thỏm.

Nhìn đến đây, Hàn Tề Mỹ không nhịn được thương tiếc lên nữ nhân này tới.

Nếu như cái thế giới này có Đường Triều, Hàn Tề Mỹ nhất định sẽ liên tưởng đến "Bần tiện vợ chồng coca Ai" cách nói, sau đó vì thế lo lắng.

Nhưng mà nên tới tổng hội tới.

Cố sự vẫn là a phu nhân thị giác:

【 cửa mở ra, nàng tiên sinh đi tới, tiện tay đóng cửa lại. Hẳn rất thon gầy, phi thường nghiêm túc. Người đáng thương nhỉ, hẳn chỉ có hai mươi hai tuổi —— liền gánh vác gia đình cái thúng! Hẳn còn cần một món tân áo khoác ngoài, liền bao tay cũng không có. 】

Nàng thật rất yêu chính mình tiên sinh.

Là không phải Sở Cuồng một mực ở dùng văn tự đi miêu tả nàng ái tình có nhiều chân thành, mà là xuyên thấu qua giữa những hàng chữ chi tiết có thể thấy rất nhiều tâm tình.

Tiên sinh có tức giận không?

Hàn Tề Mỹ lại có điểm không dám nhìn xuống, nhưng nàng cuối cùng vẫn tiếp tục nhìn xuống:

【 "Người lấy mái tóc cắt bỏ sao?" Tiên sinh cô hết sức hỏi, phảng phất hẳn vất hết óc sau đó, còn không có đưa cái này rõ ràng sự thật hiểu rõ tựa như. 】

Đây coi như là tức giận sao?

Hàn Tề Mỹ cùng a phu nhân như thế, hiểu kỳ với giờ phút này tiên sinh trong lòng, nàng không biết sau một khắc, có phải hay không là một cái tát mạnh phất tới ——

CẶN BÃ NAM MỚI SẼ LÀM NHƯ VẬY!

Nếu như là như vậy, nàng sau này cũng sẽ không dễ dàng nhìn lại Sở Cuồng tiểu thuyết.

【 "Không những cắt, hơn nữa bán." a phu nhân hỏi: "Bất kể như thế nào, người chính là giông vậy địa yêu thích ta sao? Mặc dù không có tóc, Nhưng, ta vẫn là ta, không phải sao?" 】【

Nàng cẩn thận từng li từng tí đã có nhiều chút hèn mọn.

Lúc này cố sự lại nhưng đã tới kết thúc rồi.

Hàn Tể Mỹ không nghĩ ra câu chuyện này sẽ như thế nào kết vĩ, cho đến nàng nhìn thấy tiếp theo đoạn này văn tự:

【 tiên sinh từ đại túi áo bên trong móc ra một bọc đồ vật, đem nó ném lên bàn.

"Đừng với ta có hiểu làm gì đó, thân ái." Hãn nói, "Bất kể là cắt ngắn, tu mặt, hay lại là gội đầu, ta đối với ta cô nương ái tình là quyết sẽ không giảm thấp. Nhưng là chỉ cần mở ra túi đồ kia, người liền sẽ rõ ràng, người mới vừa rồi tại sao khiến cho ta ngây ngẩn."

Trắng nõn ngón tay bén nhảy địa xé ra giầy thừng cùng da quy đầu giấy.

Tiếp theo là một tiếng mừng như điên kêu lên; ngay sau đó, ai nha! Đột nhiên biến chuyển thành nữ tính thần kinh chất nước mắt và gào khóc, lập tức yêu cầu nhà trọ chủ nhân dùng tất cả biện pháp để an ủi nàng. 】【

Là cái lược!

Sắp xếp ở trước mắt, tiên sinh móc ra đồ vật, là bộ kia cắm ở trên tóc cái lược ——

Toàn bộ phát lược, hai tán dùng, phía sau dùng, cái gì cần có đều có; Kia nguyên là ở nhà trọ xa xa phân hoa nhất đường phố Đạo Nhất cái trong tủ cửa, a phu nhân khát vọng thật lâu đồ vật, nhưng quá mắc, nàng không nỡ bỏ, cũng không có tiền đi mua.

Đây chính là thuần con đòi mỗi làm! Bên cạnh khám châu báu mỹ lệ phát lược!

Tới phối a phu nhân kia đã mất đi tiệm hớt tóc, màu sắc thật là lại thích hợp cũng không có.

Phu nhân biết bộ này phát lược là rất quý trọng, tâm hướng thần vãng thật lâu, nhưng cho tới bây giờ không có tiền quá chiếm giữ nó hi vọng. Bây giờ này bởi vì nàng tất cả, nhưng là kia mang theo những thứ này khát vọng đã lâu đồ trang sức tóc nhưng không có.

" "

Hàn Tể Mỹ há to miệng.

Nàng không cách nào hình dung giờ phút này tự mình tâm tình.

Bất quá văn tự dùng chi tiết đúng sự thật trả lại như cũ a phu nhân tâm tình:

【 nàng đem bộ này phát lược ôm vào trong ngực không thả, qua thật lâu, nàng mới có thể nâng lên mờ mịt hai mắt ngẩn lệ, cười chum chím nói với tiên sinh: "Ta tóc lớn lên rất nhanh!" 】【

Sau đó a phu nhân lấy ra dây đồng hồ.

Nàng mong đợi nhìn tiên sinh nói: 【 "Đẹp không, Jim? Ta đi khắp toàn thành phố mới tìm được. Bây giờ người mỗi ngày phải đem biếu vừa ý chừng trăm lần. Đem người biếu cho ta, ta muốn nhìn một chút nó phối ở bên ngoài dáng vẻ." 】

Hàn Tề Mỹ dần dần thư thái, cũng lộ ra thuần thực Di Mẫu cười.

Mặc dù a phu nhân bán hết tóc, nhưng tiên sinh cũng không tức giận, chỉ là thở dài với cái lược tạm thời mất đi đất dụng võ ——

Thật tốt.

Cố sự như vậy kết vĩ thật tràn đầy tốt đẹp ý giống như, để cho người gần như không nhìn được nghĩ muốn yêu, cứ việc Hàn Tề Mỹ là một cái đã kết hôn nữ nhân.

Uống một hớp trà.

Hàn Tề Mỹ nhìn về phía cuối cùng nhất đoạn văn tự, nàng cho là lúc này là nhất đoạn tổng kết tính văn tự, đoạn thiên tiểu thuyết rất thích ở tối hậu tiến hành một cái tổng kết.

Tỷ như "Đây là nhất đoạn tốt đẹp ái tình" loại?

Nhưng thấy tiếp theo một đoạn văn, trong miệng nàng trà gần như muốn phun đến trong tạp chí:

【 tiên sinh cũng không có dựa theo lời nói của nàng đi làm.

Hắn chỉ là đảo ở trên giường, hai tay gối đầu nở nụ cười: "Chúng ta đem lễ Giáng sinh lễ vật đặt ở một bên tạm thời đứng lên, bọn họ quả thực quá được rồi, hiện đang dùng không khỏi đáng tiếc —— ta là bán hết đồng hồ vàng, đổi tiền đi mua người phát lược." 】

Cố sự đến chỗ này hơi ngừng.

Giờ khắc này, Hàn Tề Mỹ trợn mắt hóc mồm.

Chương 64: Kinh điển danh thiên luận

Mười mấy giây hoảng hốt sau, Hàn Tể Mỹ rút cuộc lấy lại tinh thần. Nàng vụn vụn không nghĩ tới kết cục lại là như vậy .

Phu nhân bán đi một con thanh tú đẹp để tóc dài, vì tiên sinh mua được đồng hồ vàng dây đồng hồ, tiên sinh chính là bán hết yêu quý đồng hồ vàng, vì phu nhân mua được đôi phương khát vọng đã lâu phát lộc. Bọn họ vì với nhau hy sinh rồi trong nhà quý giá nhất tài sản, nhưng hồ tặng lễ vật lại lại đồng thời mất đi bản có giá trị.

Như vậy kết cục nói tàn khóc không khỏi quá đáng, nhưng tóm lại là để cho người ta dở khóc dở cười ——

Mà ở dạng này khô hài trong mâu thuẫn, tiên sinh cùng phu nhân ái tình, nhưng lại ở trên tờ giấy khơi thông đi ra, hiện ra tình tề!

Thật là để cho người hướng tới ái tình a.

Hàn Tể Mỹ như có điều suy nghĩ khép lại tạp chí.

Nàng bỗng nhiên đang suy nghĩ:

Tốt như vậy cố sự bản nên xuất hiện ở bộ lạc văn học bản khối, giống như Sở Cuồng « Nhân Tạo Mỹ Nhân » như thế.

"Tại sao cuối cùng sẽ bỏ qua Sở Cuồng?"

Rõ ràng hẳn vừa mới bắt đầu đã chọn ta môn sân thượng.

Ánh mắt của Hàn Tể Mỹ thoáng qua một tia quang mang, nhận xuống bàn làm việc bên trái thượng giác lục sắc nút ấn: "Sau năm phút tổng biên tập toàn thể hội nghị."

Bộ lạc văn học bản khối tại sao một mực bắt ôn bắt hỏa?

Bởi vì văn học bản khối cố sự chất lượng không bằng trên thị trường tạp chí.

Lại cuối cùng suy nghĩ nguyên nhân, hay là bởi vì bộ lạc văn học bản khối đối với ưu tú tác gia tới nói cũng không đủ sức hấp dẫn!

Chính mình phải như thế nào thay đổi này một tình hình?

Rất đơn giản, đó chính là cướp cố sự, cướp!

Giống như Sở Cuồng ưu tú như vậy, chính là đáng giá bộ lạc văn học đến cướp đoạt, Hàn Tể Mỹ tin tưởng chính mình cuối cùng có thể đánh động như Sở Cuồng ưu tú như vậy nhóm tác giả.

Ôm ý nghĩ như vậy, Hàn Tể Mỹ bắt đầu tổng biên tập hội nghị.

Nàng ở trong hội nghị nói lên vấn đề thứ nhất là: "Tại sao bộ lạc văn học là không phải nhóm tác giả đệ nhất lựa chọn sáng tác sân thượng?"

Đây thật ra là tôi vẫn đề trọng yếu.

Bên tay phải tổng biên tập cười một tiếng: "Ngoại trừ văn học bản khối làm Internet phát hành sân thượng tương đối đặc thù ngoại, nguyên nhân trọng yếu nhất chính là chúng ta không có thanh toán cho môn đủ thù lao."

Tác gia cũng phải cần vừa cơm.

Dựa hết vào Internet sân thượng về điểm kia khen thưởng, còn chưa đủ.

Hàn Tể Mỹ đứng dậy, hai tay đề xuống mặt bàn, cơ thể hơi phục xuống: "Ta sẽ cùng mặt trên xin kinh phí, các người biết rõ mình nên làm như thế nào sao?"

"Đào người!"

Tổng biên tập môn hiểu ý.

Hàn Tể Mỹ khẽ mỉm cười: "Buổi tối ta liền muốn xem lại các người phải đào nhân mục tiêu danh sách, nhóm đầu tiên tác gia số lượng không thể ít hơn 30 vị, chúng ta chơi đùa một món lớn."

"Xem ra chúng ta muốn với các đại tạp chí phương cướp người rồi."

Tổng biên tập môn lộ ra nụ cười, bọn họ không thiếu hụt tác gia mạng giao thiệp, nếu như có đủ kinh phí, muốn đào được ưu tú tác gia cũng không khó.

"Rất tốt."

Hàn Tể Mỹ thẳng người cái: "Xem ra các người đều có phải đào mục tiêu, ta trước cho các người đào người trong danh sách đề cử một người."

"Ai?"

"Sở Cuồng."

Tổng biên tập môn sững sốt, cho là Hàn Tể Mỹ làm cái gì: "Vị này hẳn không tính là thành danh đoản thiên tiểu thuyết tác gia đi, hẳn là viết thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, lần trước « Nhân Tạo Mỹ Nhân » chỉ là hẳn thỉnh thoảng sáng tác tiểu đoản thiên, mặc dù cũng không tệ lắm."

"Vậy các người nhìn một chút bản này."

Hàn Tể Mỹ đem « Thú Độc » thả vào nghị trên bàn, sau đó ánh mắt quét nhìn mọi người: "Các người muốn tìm ai do tự các người quyết định, nhưng Sở Cuồng là ta nghĩ muôn tranh thủ thứ một mục tiêu."

Làm tạp chí mặt bìa đứng đầu không ngoài văn chương, « Món Quà Giáng Sinh » không chỉ bị Hàn Tể Mỹ chú ý đến, rất nhiều tạp chí người mua, cũng lục tục đọc đến nơi này một phần cố sự.

Đến gần một tuần sau, trên mạng hoàn toàn thảo luận mở.

Nhiệt nghị tập trung thứ nhất sân thượng, là Ngân Lam Thư Khố tạp chí bản khối quan võng nhấn lại bản.

Này nhấn lại bản tác dụng tương tự với tiểu thuyết diễn đàn.

"Này đồng thời tạp chí chất lượng rất cao, nhất là « Món Quà Giáng Sinh » , thật thích vô cùng, phi thường cảm nhân."

"Không hồ là mặt bìa trọng điểm đề cử, không có khiến người ta thất vọng!"

"Thật lâu không thấy tốt như vậy câu chuyện, « Món Quà Giáng Sinh » phi thường ưu tú."

"Hết năm lúc đó có may mắn ở bộ lạc bên trên đọc thiên « Nhân Tạo Mỹ Nhân » , nhớ một cái tên là Sở Cuồng tác gia, không nghĩ tới nhanh như vậy lại đọc được rồi hẳn tâm tác, trước sau như một xuất sắc, thậm chí tư tâm cho là so sánh với một phần đặc sắc hơn."

"Tốt như vậy đoản thiên, lại là Sở Cuồng viết ."

"Tra một chút Sở Cuồng tài liệu mới biết này là một vị viết thanh xuân ảo tưởng đề tài Tiểu Thuyết Gia, quá khó được."

"Làm một vừa thích thanh xuân ảo tưởng, rồi hướng đoản thiên cố sự yêu thích không buông tay độc giả, đồng thời ở hai cái lĩnh vực thấy Sở Cuồng tác phẩm, thể nghiệm thật phi thường kỳ diệu, ta đã trở thành hăng fan rồi."

" "

Rất nhanh này cổ thảo luận phong triều liền bắt đầu lan tràn, « Món Quà Giáng Sinh » không ra ngoài dự liệu bị rộng rãi hoan nghênh.

Này đưa đến hậu quả trực tiếp chính là, kỳ mới nhất « Thú Độc » tuần thứ nhất lượng tiêu thụ, so sánh với kỳ cao hơn 50%!

Có lẽ « Thú Độc » này tháng sau tiếp theo lượng tiêu thụ, cũng đáng để mong chờ một phen.

Mà Sở Cuồng cái này bút hiệu, là lần đầu tiên tiến vào đoản thiên người yêu thích môn tâm mắt.

Thậm chí ngay cả một ít đoản thiên lĩnh vực tác gia, cũng mượn « Món Quà Giáng Sinh » , âm thầm nhớ Sở Cuồng cái này bút hiệu.

Lúc này Sở Cuồng, ở đoản thiên trong vòng, coi như là bắt đầu lớn danh tiếng rồi.

Có người nói, Sở Cuồng trước là không phải còn viết qua « Nhân Tạo Mỹ Nhân » sao?

Xác thực như thế, nhưng lúc đó Sở Cuồng, trên người còn dán thuộc về thanh xuân ảo tưởng tác gia nhãn hiệu, « Vồng Vương » danh tiếng trình độ nhất định bao phủ kia bộ đoản thiên tác phẩm ưu tú ——

Mỗi một cái thân phận quang mang tương đối chói mắt, sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Cho nên cho đến Sở Cuồng lần thứ hai tiến hành đoản thiên sáng tác, mọi người mới thật sự ý thức được:

Nguyên lai Sở Cuồng còn có như vậy tài năng.

Bất quá không thể phủ nhận một chút chính là, vô luận đoản thiên lĩnh vực, hay lại là thanh xuân ảo tưởng lĩnh vực, Sở Cuồng đều là một người mới.

Hắn còn rất dài đường phải đi.

Còn đối với này giữ mong đợi đám người, đang ở dần dần mở rộng.

Còn có người đại khái lại nói, « Món Quà Giáng Sinh » là không phải trên địa cầu phi thường nổi danh đoản thiên tiểu thuyết ấy ư, kết quả các độc giả tùy tiện khiếp sợ một chút liền hoàn chuyện?

Loại này chắc hẳn phải vậy cái nhìn, cũng là có thể lý giải.

Bất quá nói những lời này đầu người trước phải suy nghĩ một chút viết ra khiếp sợ độc giả tiểu thuyết có bao nhiêu khó khăn, hơn nữa phải biết, trên thực tế nghệ thuật sáng tác nhưng thật ra là rất khó một bước lên trời.

Trên thực tế.

Vô số bị hậu thế tôn sùng là Thần Tác kinh điển ở vừa mới phát hành thời điểm cũng chỉ có thể đưa tới nhất thời thảo luận mà thôi, mọi người nghe được nào đó một cái tác phẩm là thế giới cấp tên thời điểm đầu tiên phải suy nghĩ một chút bộ tác phẩm này khoảng cách nó chính thức phát hành qua bao lâu ——

Đương thời Phong Thần người quá ít.

Trừ phi bọn họ lúc ấy thì có rất cao sức ảnh hưởng.

Càng nhiều lúc, hay lại là thời gian nổi lên kinh điển danh thiên.

Mà ở những thứ này kinh điển danh thiên mới xuất thế thời điểm, chế môn thực ra chỉ là có Phong Thần tiềm lực, cách bọn họ chân chính Phong Thần, khả năng còn kém một cái Nobel công nhận, hoặc là kém rất nhiều thiên giống vậy trình độ kinh điển.

Cũng hoặc là . Kém một cái tử vong.

Chương 65: Vô tình trình diễn máy

Lâm Uyên dĩ nhiên không cần chờ một cái tử vong tới thực hiện Phong Thần, phía sau hắn địa cầu, là một cái lấy hoài không hết nghệ thuật bảo khổ.

Hơn nữa hắn tin chắc, hệ thống sớm muộn sẽ chiến thắng bệnh ma! Nơi này muốn nhắc một câu là, « Món Quà Giáng Sinh » loại này tiêu thuyết thực ra thường thường cụ bị càng thâm tàng thứ ý nghĩa, tỷ như phản ứng lúc ấy xã hội giai cấp mâu thuẫn cùng bất công vân vân.

Bất quá Lâm Uyên sinh hoạt tại Lam Tinh.

Cho nên câu chuyện này chỉ là một cố sự, văn tự chú trọng hơn cố sự bản thân, sẽ không có khắc sâu như vậy hàm nghĩa, rất nhiều đối với những niên đại đó thảo luận cũng chỉ là nếm chút liền ngừng lại.

Lúc này hắn đang ở phòng ăn ăn cơm.

Bên người ngồi đối diện Hạ Phồn cùng Giản Dịch.

Hôm nay Hạ Phồn tựa hồ lòng có chút không yên, tầm mắt không có tiêu cự, chú ý tới một điểm này Giản Dịch lấy tay ở Hạ Phồn trước mắt quơ quơ:

"Nghĩ gì vậy, xuất thần như vậy?"

Lâm Uyên cũng quan tâm nhìn về phía người bạn thân này.

Hạ Phồn ngẩng đầu, lúng túng nói: "Các người không cho cười ta, ta tối hôm qua lại ghi tên năm nay « Thịnh Phóng »."

Nghe vậy Giản Dịch, cùng Lâm Uyên hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó thôi phù một tiếng nở nụ cười.

Làm Tần Châu được hoan nghênh nhất tuyển tú tiết mục, « Thịnh Phóng » hàng năm cũng sẽ tổ chức một lần, rất nhiều giấu trong lòng âm nhạc mộng cô gái trẻ tuổi cũng đối cái tiết mục này có thật sâu hướng tới ——

Hạ Phồn chính là một cái trong số đó.

Nhưng đi qua hai năm, Hạ Phồn đã tham gia hai lần « Thịnh Phóng » rồi, hai lần đều là dừng bước Top 100, cái này làm cho Hạ Phồn sâu sắc đả kích, năm ngoái không trúng tuyển thời điểm nàng càng là khóc nói: "Không bao giờ nữa tham gia cái tiết mục này rồi."

Năm ngoái lời còn còn nói bên tai.

Kết quả năm nay « Thịnh Phóng » ghi danh lồi đi vừa mới mở ra, Hạ Phồn lại không kịp chờ đợi ghi tên, tựa hồ quên mình nói qua lời nói, hoặc như là quên hai lần trước đả kích.

"Hai người muốn chết phải không!"

Hạ Phồn căm tức nhìn cười ra tiếng hai người.

Lâm Uyên trong nháy mắt thu hẹp nụ cười: "Ta ủng hộ."

Giản Dịch cũng vẻ mặt nghiêm túc: "Truy đuổi người mơ mộng đi."

Hạ Phồn biểu tình hơi chậm.

Kết quả hai người này thối phù một tiếng, vừa cười.

Hạ Phồn giận không kèm được: "Các người thấy được cười đã chưa?"

Câu sinh dục để cho Giản Dịch cùng Lâm Uyên đình chỉ rồi cười.

Hạ Phồn hừ nói: "Lần thứ ba, ta bảo đảm, năm nay là một lần cuối cùng dự thi!"

Giản Dịch yên lặng nói: "Năm ngoái người cũng là nói như vậy."

Sau đó hẳn liền bị đau kêu thành tiếng, bởi vì Hạ Phồn đạp hẳn một cước.

Lâm Uyên nói: "Chờ trận đấu thời điêm, chúng ta đi dưới đài cho người kêu cố gắng lên, hãy cùng hai năm trước như thế."

"Này còn tạm được."

Hạ Phồn đứng lên: "Nếu như vậy, hai người cũng giúp ta một chút, ta cảm thấy cho ta hai năm trước chưa đi đến Top 100, chủ nếu là bởi vì chọn bài hát sai lầm, năm nay ta nhất định phải lựa chọn thích hợp nhất bài hát của ta, để cho giám khảo môn không lời nào để nói."

"Được."

Lâm Uyên cùng Giản Dịch không có cự tuyệt.

Thực ra chủ yếu là Lâm Uyên ý kiến.

Giản Dịch loại này Ngũ Âm không toàn gia hòa căn bản không biết âm nhạc, hẳn chỉ có thể đơn giản thô bạo đem âm nhạc xếp loại vì "Êm tai" cùng "Khó nghe" hai loại phạm vi.

Suy nghĩ một chút.

Lâm Uyên nói: "Năm ngoái người ca hát, thực ra rất tốt, giám khảo không chọn người nguyên nhân chủ yếu là, người chọn bài hát phong cách hơi nhỏ chúng."

Làm là bạn tốt, Lâm Uyên rõ ràng Hạ Phồn thực lực.

Lấy Hạ Phồn điều kiện, tham gia « Thịnh Phóng » hoàn toàn là có cơ hội ra mặt, Hạ Phồn vấn đề, chính là xuất hiện ở trận đấu sách lược bên trên.

Cô nương này rất thích Tiểu chúng ca khúc.

Trận đấu chú trọng hiện trường cảm, cái loại này để cho người xem khô đứng lên bài hát dễ dàng hơn ra mặt, Tiểu chúng ca khúc là đạt được không được quá nhiều cộng hưởng.

Cơm nước xong, ba người liền vì Hạ Phồn « Thịnh Phóng » chọn bài hát sự tình làm lập.

Hạ Phồn lấy ra nàng chuẩn bị bài hát tốt đơn: "Lâm Uyên, người đem đề cử ca khúc vòng đi ra, ta nhiều luyện tập một chút."

"Ừm."

Lâm Uyên liếc nhìn Hạ Phồn bài hát đơn, Cô nương này vẫn không sửa đổi thích Tiểu chúng âm nhạc đặc điểm, mà ngoại trừ Tiểu chúng âm nhạc, Lâm Uyên vẫn còn ở bài hát đơn bên trong thấy được hai thủ tương đối quen thuộc ca khúc,

Một bài là « cá lớn » .

Một bài là « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc »

Lâm Uyên liếc nhìn Hạ Phồn, trực tiếp đem « cá lớn » hoa xuống.

Hạ Phồn giọng nói không cách nào đem bài hát này ưu thế phát huy được.

Hắn gật một cái khác một ca khúc: "Người có thể thử một chút « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » ."

"Được."

Bài này Hạ Phồn ưa một bài.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút lại nói: "Ta là không phải cho người chọn hát bài hát này, chọn người là không có vấn đề, đợi Top 100 cuộc so tài thời điểm, lại đem bài hát này lấy ra đi."

Hạ Phồn gật đầu.

Có thể đi vào Top 100 cơ bản đều là chuyên nghiệp trình độ rất cao tuyển thủ, loại thời điểm này, ai vào ai hạ, cũng không kỳ quái, nàng hai năm trước quá làm liều, tự cho là hát thật tốt liền khẳng định có thể vào Top 100, nào ngờ có thể đi tới Top 100 tuyển thủ, cái nào thực lực yếu đây?

Lại nhắc rồi nhiều chút đề nghị.

Lâm Uyên cơ hồ đem Hạ Phồn bài hát đơn xóa bỏ rồi hơn phân nửa ca khúc, hắn nhìn còn dư lại không bài hát của nhiều nói: "Những thứ này người có thể luyện thật giỏi tập, cũng có thể làm dự thi khúc mục đích."

"Được."

Hạ Phồn vẫn tương đối tín nhiệm Lâm Uyên, cứ việc Lâm Uyên xóa bỏ rất nhiều bài hát, đều là nàng vốn là rất muốn hát.

Thảo luận xong.

Đã qua một giờ.

Lâm Uyên cùng Giản Dịch đều có chuyện rời đi, xế chiều hôm nay không có lớp Lâm Uyên do dự một chút, gọi ra rồi hệ thống: "Ta có thể dựa vào luyện tập tăng lên chính mình Đan dương cầm trình độ sao?"

"Có thể."

Hệ thống trả lời: "Hệ thống giao cho kí chủ chuyên nghiệp cấp Đan dương cầm trình độ, nhưng kí chủ nếu như có thể ở bên trên cơ sở này chăm chỉ luyện tập lời nói là có thể thực hiện tự bản thân tiến bộ."

"Biết."

Lâm Uyên đi phòng đánh đàn.

Mỗi người đều thích ngồi mát ăn bát vàng, Lâm Uyên cũng giống vậy, ai sẽ ghét không làm mà hưởng cảm giác đây?

Nhưng ngoại trừ đời hệ thống cho mình thăng cấp, Lâm Uyên cũng không kháng cự tự bản thân đề cao chuyện này, bằng không hẳn cần gì phải nghiêm túc nghe mỗi một tiết đại học chương trình học ——

Ngược lại hệ thống sẽ cho bài hát?

Nêu như là ôm loại ý nghĩ này, Lâm Uyên hoàn toàn có thể ưu tai du tai trái qua hẳn sân trường sinh hoạt thậm chí cả cuộc sống, chỉ là như vậy không khỏi quá không thú vị.

Chính mình tăng lên hiệu suất cùng hệ thống so với, cố nhiên là nhỏ nhất không đáng kể.

Nhưng Lâm Uyên còn rất ưa thích loại này cố gắng thông qua sau đạt được nhỏ nhất không đáng kể tiến bộ cảm giác, nhân loại sinh vật này, là cần muốn thành tựu cảm.

Đến phòng đánh đàn.

Lâm Uyên trước bản vài bài quen thuộc bài hát.

Tay nóng sau đó, hẳn lại trình diễn lên « Mộng Trung Hôn Lễ », đây là hẳn từ bạch ngân bảo rương đạt được khúc mục đích, đến bây giờ còn đề ở thương khổ.

Âm phù tự giữa ngón tay chảy xuôi.

Lâm Uyên nhẹ nhàng nhắm lại con mắt.

Dần dần, hẳn bắt đầu tăng nhanh tốc độ tay, thử đối « Mộng Trung Hôn Lễ » tiến hành soạn lại, này là rất nhiều Đàn dương cầm gia cũng sẽ thử cao hứng, có lúc loại này cao hứng có thể đem vốn là bài hát soạn lại đến hoàn toàn thay đổi.

Bất quá thử như vậy cũng không thành công.

Lâm Uyên cảm giác mình hay lại là thiếu nhất định Đàn dương cầm dày công tu dưỡng, không cách nào giao phó cho bài hát phong phú hơn linh hồn.

Đây chính là hệ thống tăng lên tề đoạn rồi, Lâm Uyên là chạm một cái mà thành Đàn dương cầm trình độ, kỹ xảo đúng là chuyên nghiệp cấp, nhưng hẳn thiếu một thứ gì đó tích lũy.

Giống như ca hát không có cảm tình như thế.

Lâm Uyên Đàn dương cầm, nhưng thật ra là không có quá nhiều cảm tình, chuyên nghiệp cấp kỹ xảo thêm được ngược lại để cho hẳn phảng phất trở thành một máy vô tình trình diễn máy.

"Đây có lẽ là ta sau này muốn tăng lên phương hướng."

Trong lòng Lâm Uyên như có nhiều chút cảm ngộ, vì vậy hẳn chậm lại tốc độ tay, lại để cho bài hát trở lại nguyên điều, một vừa khảy đàn một bên tiến hành một ít càng thâm nhập suy nghĩ.

Mà Lâm Uyên không biết là .

Theo hẳn cảm thân lượn lờ, giờ khắc này ở hẳn cách vách phòng đánh đàn, một cái đang ở trước dương cầm lim dim nữ sinh bỗng nhiên trợn mở con

mắt, chột từ trước dương cầm đứng lên.

---

ps:

Ở chỗ này cảm tạ một chút « vợ của ta là đại minh tinh » hạt bắp nấu không quen đề cử, quyển sách này mới vừa phát thời điểm ô bạch ngay tại theo đuổi, sau đó mở sách mới quá bận rộn liền tạm thời nuôi, nơi này cũng với các độc giả tiến cử lên, Truyền Tống Môn loại này cao cấp đồ vật ô bạch không biết làm, làm phiền người môn động động ngón tay út lục soát một chút, đúng là rất tốt thư, Tống Nghệ cùng thức ăn cho chó bộ phận cũng tương đối xuất sắc ~

Chương 66: Có nhân tất có quả

"Xuất hiện!"

Cách vách phòng đánh đàn nữ sinh chính là Cố Tịch, lần nữa nghe bài này chưa từng phát hành bài hát, Cố Tịch lại vừa là tung tăng lại vừa là lòng chua xót!

Tung tăng là bởi vì .

Tự lần đầu tiên nghe được này Cầm Âm bắt đầu, thời gian qua đi hơn bốn tháng, nàng rốt cuộc đến lúc vị này thần bí khúc cha lần nữa quang lâm phòng đánh đàn!

Lòng chua xót là bởi vì .

Thời gian dài như vậy tới nay, vì tìm tới vị kia thần bí khúc cha, Cố Tịch gần như mỗi ngày giờ học lúc rảnh rồi lúc này cũng ngồi thủ phòng đánh đàn, thậm chí ngay cả thời gian nghỉ trưa đều tại phòng đánh đàn trải qua, buổi tối kết thúc chương trình học cũng là người cuối cùng rời đi phòng đánh đàn, rất sợ một lần nữa bỏ qua!

Khả thi lúc này quả thực quá lâu.

Cố Tịch cho là đối phương sẽ không lại xuất hiện rồi.

Mà hôm nay, nàng lại Thứ Đăng đến đối phương xuất hiện, giờ khắc này Cố Tịch phi thường vui mừng chính mình giữ vững lâu như vậy vẫn không buông tha!

Tim bịch bịch nhảy.

Cố Tịch thật nhanh tiến vào hành lang, sau đó nhanh chóng nhìn về phía cách vách phòng đánh đàn.

Nàng chắc chắn, Cầm Âm chính là từ nơi này lúc này phòng đánh đàn bên trong truyền tới!

Đưa tay ra, muốn muốn mở cửa phòng, nàng bỗng nhiên lại ngừng.

Tùy tiện quấy rầy có thể hay không chọc khúc cha tức giận?

Cố Tịch có chút khẩn trương, rất nhiều khúc cha tính khí là không phải rất tốt, nếu như mình cho đối phương ấn tượng đầu tiên quá kém, vậy coi như hoàn độc tử.

Ấn tượng đầu tiên nhưng là rất trọng yếu!

"Chờ Cầm Âm dừng lại." Nàng hôm nay tự tử thủ ở cửa, nói cái gì cũng sẽ không rời đi nửa bước, khúc cha cũng không thể cánh dài bay.

Sau năm phút.

Bên trong Cầm Âm tạm thời dừng lại, bây giờ đi vào thật thích hợp.

Cố Tịch biết cơ hội tới, nàng hít một hơi thật sâu, trên dưới sửa sang lại quần áo và tóc tai, chắc chắn chính mình không có gì thất lễ địa phương, sau đó nhẹ nhàng gõ cửa.

Không dám gõ quá mau.

Nàng rất chú trọng khẩu trừ ba cái.

Bên trong phòng Lâm Uyên ngoài ý muốn, không biết ai sẽ tới phòng đánh đàn tìm chính mình, thậm chí theo bản năng lo lắng ——

Chẳng lẽ cái này Đàn dương cầm cũng là vật có chủ chứ ?

Hắn mở miệng nói: "Mời vào."

Cửa bị kéo ra, Lâm Uyên thấy gõ cửa người, có chút nhịu mày.

Cố Tịch?

Lâm Uyên nhớ cô gái này tên, nghe nói là trong trường học đàn Đàn dương cầm lợi hại nhất nhân, Đàn dương cầm lão sư sau khi vào học cũng đề cập tới nàng.

Bất quá Lâm Uyên đối cô gái này ấn tượng không được, bởi vì mỗi lần cùng đối phương gặp nhau, cũng sẽ phát sinh một ít không vui sự tình.

So sánh với Lâm Uyên cau mày.

Trong lòng Cố Tịch, nhưng là xuất hiện kinh đào hải lãng, cho tới con mắt trong nháy mắt tròn xoe, đầu óc trống rỗng!

"Có chuyện gì sao?"

Lâm Uyên đợi mấy giây, đối phương vẫn là không có mở miệng, chỉ có thể chủ động hỏi một câu.

"Vừa mới!"

Cố Tịch mở miệng mới phát hiện mình hôm nay cuống hòng có chút khô khốc, nàng tâm lý ôm cuối cùng may mắn:

"Tựa bài hát kia là ngươi . Khụ . Là ngài viết sao?"

" Ừ."

Lâm Uyên thừa nhận loại chuyện này cũng không có gì gánh nặng trong lòng, hơn nữa hắn tin chắc trên cái thế giới này không có tương tự bài hát. Xong rồi!

Lâm Uyên một câu nói để cho Cố Tịch toàn bộ may mắn trong lòng đều biến mất.

Nhìn Lâm Uyên kia không che giấu chút nào cau mày, giờ phút này nàng hận không được cho mình một cái tát ——

Hắn lại chính là vị kia thần bí khúc cha!

Cố Tịch ảo tưởng quá vô số lần khúc cha thân phận, tỷ như trong trường học một cái khiêm tốn lão sư hoặc giáo thụ, lại tỷ như một cái bên ngoài đi ngang qua khúc cha .

Duy chỉ có chưa từng nghĩ đối phương là với chính mình như thế học sinh! Nguyên lai mình lần đầu tiên gặp mặt liền đem khúc cha cho tội chết, thua thiệt chính mình còn đang suy nghĩ thế nào lưu lại một cái hoàn mỹ ấn

tượng đầu tiên?

Ta trước rớt cuộc cũng đã làm chút gì à?

Cái này kêu là, một ngày một cái tự sát tiểu kỹ xảo sao?

Cố Tịch cũng không nghi ngờ Lâm Uyên lời nói chân thực tính, càng không biết bởi vì Lâm Uyên cùng mình tuổi tác tương phản, liền chuyện đương nhiên cho là đối phương không viết ra được ưu tú như vậy bài hát.

Trên cái thế giới này là tồn ở thiên tài.

Nếu như nói mình là trình diễn thiên tài, kia trước mắt cái này bị chính mình điên cuồng đặc tội khúc cha, chính là kinh khủng hơn sáng tác thiên tài!

Hơn nữa, bây giờ nghĩ lại, trước mỗi lần chính mình đi tìm khúc cha, tựa hồ cũng sẽ cùng đối phương gặp thoáng qua.

Lúc đó không phát hiện, thậm chí còn cho là đối phương là cố ý xuất hiện ở trước mặt mình, mục đích là dẫn từ bản thân chú ý.

Bây giờ trở về quá thần tinh tế Nhất Phẩm, mới phát hiện một màn kia phòng đánh đàn vô tình gặp được, đơn giản là đối phương kia khúc cha thân phận bằng chứng!

Hiện đang nói xin lỗi còn kịp sao?

Bất kể tới kịp hay lại là không kịp, Cố Tịch có gần như bản năng cầu sinh dục, loại thời điểm này còn chết vì sĩ diện là phi thường ngu xuẩn hành vi! Phải nhất định bỏ tức!

Nàng không chút do dự khom người cúi đầu nói: "Thật xin lỗi, trước là ta không đúng, xin ngài tha thứ ta không biết gì cùng vô lễ."

Cúi đầu trong nháy mắt.

Cố Tịch mặt đã một mảnh mắc cỡ đỏ bừng.

Chính mình trước còn một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, cho là khúc cha và những thứ kia vây quanh bên người chuyên Cuồng Phong Lãng Điệp giống nhau là đối với chính mình có ý tưởng, loại này tự mình đa tình đơn giản là xấu hổ đến nỗi mạnh .

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Cố Tịch đây là lương tâm phát hiện?

Mặc dù không thích đối phương, nhưng cũng không có một cái chán ghét trình độ, nếu đối phương thành tâm nói xin lỗi, Lâm Uyên đương nhiên sẽ không tửnửn không tha.

Vì vậy hắn đứng dậy rời đi, đi ngang qua đối phương thời điểm, mở miệng nói câu: "Không việc gì."

"Cám ơn!"

Cố Tịch có chút chột dạ ngẩng đầu, phát hiện Lâm Uyên đã đi ra ngoài cửa, tựa hồ không chuẩn bị tiếp tục ở đây đợi.

" . "

Nàng nhìn Lâm Uyên bóng lưng, há miệng, muốn nói gì, cuối cùng nhưng lại đem đến miệng ba lời nói cho nuốt trở vào.

Mặc dù không biết đối phương tha thứ là theo lễ phép, hay là thật không so đo chính mình trước những đấng đó tội, nhưng ít ra đối phương thái độ không có đối thành kém hơn.

Cái này thì có nghĩa là, mình còn có cơ hội!

Hơn nữa hiện tại chính mình không cần lo lắng khúc cha mất tích, nàng đã biết thân phận đối phương rồi!

"Không đúng."

Cố Tịch bỗng nhiên có chút ảo não xoa xoa đầu, nàng lại quên hỏi tên đối phương rồi, này cái sơ sẩy thiếu chút nữa để cho Cố Tịch không nhận được đuôi theo.

Nghĩ lại, nàng dừng bước.

Nếu là cái này trường học học sinh, kia muốn biết tên đối phương, đối Cố Tịch mà nói cũng là không phải một món rất chuyện khó.

Nếu như bây giờ đuôi theo, khúc cha còn tưởng rằng ta ở quán quít chặt lấy

Mặc dù mình ý nào đó mà nói, quả thật có quán quít chặt lấy ý tưởng.

"Ta nhất định phải lấy được khúc cha công nhận!"

Lấy đối phương tuổi tác, có thể sáng tác ra ưu tú như vậy tác phẩm, Cố Tịch gần như có thể tưởng tượng đối phương tương lai thành tựu, cơ hội như vậy sắp xếp tại cái gì một vị Đan dương cầm trước mặt gia, đối phương cũng không thể thờ ơ không động lòng!

"Làm sao bây giờ?"

Cố Tịch hơi lúng túng một chút: "Ta phải chế định một cái kế hoạch tác chiến mới được."

Khúc cha đối Đan dương cầm gia yêu cầu là rất cao, lấy đối phương tựa bài hát kia cho thấy trình độ, coi như là so với chính mình lợi hại hơn Đan dương cầm gia hẳn cũng có thể tùy ý chọn hợp tác.

"Ưu thế của ta là, ta cùng hẳn là bạn cùng lứa tuổi, hơn nữa chúng ta hay lại là học chung trường, nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng."

Nghĩ tới đây, Cố Tịch lần nữa ảo não với chính mình trước hành vi: "Nếu như ta trước không có đem khúc cha đả tặc như vậy, có lẽ sự tình có thể tương đối nhẹ nhõm một chút, ta thật là bị chính mình ngu xuẩn khốc!"

Có nhân tất có quả.

Đây đều là báo ứng a.

Cái gì, ai đúng ai sai?

Xin lỗi, khúc cha thì sẽ không sai.

Chương 67: Tục tằng

Lâm Uyên tự nhiên không hiểu Cố Tịch một hệ liệt trong lòng hoạt động, sau khi hấn rời đi không bao lâu, điện thoại liền vang lên, đến từ số xa lạ. Lão quy củ, ngùm.

Đôi phương đánh tới lần thứ hai.

Xem ra là không phải điện thoại quấy rầy a, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, không có lại treo, kết nối nói: "Vị nào?"

"Ngài được!"

Đôi điện nói: "Xin hỏi ngài là Sở Cuồng lão sư sao?"

"Ta là."

"Ngài khỏe chứ, Sở Cuồng lão sư, ta là bộ lạc văn học tổng biên tập Vệ Long ." Đôi phương rất là kiêu ngạo tự giới thiệu.

Lâm Uyên nuốt ngum nước miếng.

Vệ Long tự nhiên không biết mình tên có nhiều đặc biệt: "Chúng ta bộ lạc văn học gần đây chuẩn bị chuẩn bị mở một cái đoàn thiên tiểu thuyết hoạt động, đến lúc đó sẽ mời 30 vị đoàn thiên tiểu thuyết tác gia cùng sân khấu thi đấu, ngài là chúng ta mời một người trong."

"Không có hứng thú."

Lâm Uyên dự định tiếp tục cùng « Thú Độc » hợp tác.

Hấn cảm thấy Ngân Lam Thư Khố hai trăm ngàn một phần tiền nhuận bút cũng không tính thấp, bộ lạc văn học sân thượng mặc dù thuận lợi, nhưng không biết sao không có tiền nhuận bút.

"Ngài đừng vội cự tuyệt."

Đôi phương bận rộn cười nói: "Toàn bộ tham gia cùng chúng ta hoạt động tác gia đem sẽ đạt được một trăm ngàn nguyên thù lao , ngoài ra, ở bên trên cơ sở này, nếu như ngài tác phẩm có thể tiến vào top 3, chúng ta còn sẽ có tiền thưởng cung cấp, hạng nhất thưởng Kim Tam một trăm ngàn, hạng nhì tiền thưởng hai trăm ngàn, hạng ba tiền thưởng một trăm ngàn."

Tiền thưởng?

Lâm Uyên có chút động tâm.

Hạng ba tiền nhuận bút là một trăm ngàn, cộng thêm vừa mới bắt đầu mời bản thảo một trăm ngàn, dường như sẽ không so với Ngân Lam Thư Khố kém, nếu như mình bắt được thứ 2 thậm chí hạng nhất còn có càng nhiều tiền thưởng!

Mặc dù là không phải giữ chắc tiền .

Nhưng Lâm Uyên cảm thấy, lấy trên tay mình mấy cái này cố sự chất lượng, vào tiền tam còn là không lớn vấn đề, dù sao trên tay hắn đoán thiên tiểu thuyết, đều là danh gia thiên chương.

Có hi vọng.

Phát hiện Lâm Uyên không nói gì, đối phương đoán được Sở Cuồng là cảm thấy hứng thú, không khỏi tăng cao âm điệu: "Xin ngài nhất định phải yên tâm, đối với 30 vị tác gia kết quả tranh tài, chúng ta bộ lạc văn học sẽ không can dự, cuối cùng top 3 sẽ là ai, hoàn toàn do chúng ta bộ lạc văn học các độc giả quyết định!"

"Quy tắc đây?"

Lâm Uyên có tham gia ý tưởng.

Tên là Vệ Long tổng biên tập nói: "Quy tắc rất đơn giản, chúng ta không giới hạn đề tài phương hướng, nhưng hạn chế số chữ, tác phẩm dự thi số chữ cuối cùng không phải cao hơn một vạn chữ, dù sao nếu như trận đấu đoán thiên tiểu thuyết mà, trên Internet độc giả cũng không có kiên nhẫn đọc qua trường văn chương, liên ý kiến cá nhân ta mà nói không cao hơn 5000 tự tốt hơn."

Dừng một chút.

Vệ Long tiếp tục nói: "Mà ở nhận được các vị tác gia bản thảo sau đó, chúng ta bộ lạc văn học sẽ lấy quan phương danh nghĩa tiến hành phổ biến rộng rãi, loại này phổ biến rộng rãi ảnh hưởng đến phạm vi tuyệt đối so với truyền thống bằng giấy tạp chí lớn hơn."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Bộ lạc văn học độc giả được chúng mặt quả thật rộng, đây là do bộ lạc cái sân thượng này bản thân thuộc tính quyết định, bọn họ nắm giữ người sử dụng số lượng nghiền ép bất kỳ tạp chí, bọn họ làm trò này, chỉ phải cân nhắc có bao nhiêu người sử dụng sẽ bị chuyển hóa thành độc giả vấn đề.

"Không nói dối ngài a."

Vệ Long cười cười nói: "Chúng ta vốn là dự định trực tiếp bỏ tiền mời các vị tác gia tham dự vào, nhưng cân nhắc đến hoạt động này có thể sẽ bắt chước giới âm nhạc mùa bóng bằng danh sách hình thức lâu dài tồn tại, cho nên cuối cùng dùng như vậy hình thức, không biết ngài ý hướng như thế nào?"

"Ta suy tính một chút."

Lâm Uyên ngoài miệng trả lời như vậy, thực ra tâm lý đã cơ bản có ý tưởng. Đối phương cũng đoán được một điểm này, vì vậy nói: "Được, cái số này là ngài danh bạ đi, ta thêm một chút ngài bạn tốt, quay đầu đem Email phát đến ngài danh bạ bên trên, nếu như có ý tưởng lời nói, cuối tháng này trước làm ơn nhất định đóng bản thảo, bởi vì đầu tháng sau bình chọn liền chính thức bắt đầu."

"Được."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Thực ra « Thú Độc » bên kia cũng với Lâm Uyên mời bản thảo rồi.

Bởi vì « Món Quà Giáng Sinh » đại hỏa,

Để cho tạp chí lượng tiêu thụ cũng tăng lên không ít, cho nên tạp chí mới là muốn cùng Lâm Uyên hợp tác lâu dài.

Nhưng hiện tại xem ra, bộ lạc văn học hoạt động càng có lợi một ít.

Lâm Uyên đối Ngân Lam Thu Khố không có gì lòng trung thành, dù sao hắn với Ngân Lam Thu Khố ký là tác phẩm mà không phải là người, hắn có tự lựa chọn phát hành sản phẩm quyền lợi, đây cũng là hắn lần đầu tiên đăng lên « Nhân Tạo Mỹ Nhân » thời điểm lựa chọn bộ lạc văn học nguyên nhân.

Hết năm thời điểm, Lâm Uyên mượn muội muội vận khí, một hơi thở rút được ngũ bộ đoản thiên, trước mắt dùng hết hai thiên, còn dư lại ba cái cố sự có thể lựa chọn.

"Liên cái này đi."

Lựa chọn không cần quá quần quít.

Bởi vì Lâm Uyên bất kể thế nào muốn đều cảm thấy, còn lại ba cái cố sự cũng không kém, cụ thể có thể có cái gì thành tích vẫn phải là nhìn độc giả khẩu vị.

Bất quá Lâm Uyên nhiệm vụ, không chỉ có riêng ở chỗ lựa chọn trong đó một phần cố sự, hắn còn cần thay đổi một chút tiểu thuyết bối cảnh, để cho càng phù hợp Lam Tinh một thời đại nào đó mới được ——

Bởi vì hệ thống cho là ngũ thiên nguyên bản cố sự.

Cho nên « Món Quà Giáng Sinh » là Lâm Uyên chính mình soạn lại, như kim tiền đổi, cùng với bối cảnh chuyển đổi vân vân.

Nếu so sánh lại.

Lâm Uyên lần đầu tiên phát hành « Nhân Tạo Mỹ Nhân » cũng không có rõ ràng thời đại bối cảnh, không cần quá nhiều sửa đổi, cho nên viết thoải mái nhất.

Đối với lần này hệ thống giải thích là:

Quá mức phức tạp soạn lại, hệ thống có thể giúp một tay làm xong, nhưng « Món Quà Giáng Sinh » loại này tổng cộng mấy ngàn tự cố sự, vẫn còn cần Lâm Uyên tự mình động thủ mới được.

Lâm Uyên đối với lần này cũng không kháng cự.

Nhân có hơn mười tỉ tế bào não, soạn lại mấy ngàn trong chữ cho, tử không được bao nhiêu, còn có thể nhiều một phần tham dự cảm.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Mặc dù không biết chính mình cụ thể chết bao nhiêu tế bào não, nhưng Lâm Uyên buổi tối trở lại chỗ ở, ôm máy tính đổi xong cố sự bối cảnh, bất quá

mới tón không tới hai giờ mà thôi, trong đó còn có một cái giờ là dùng để tra tài liệu.

Loại chuyện này, nghiêm cần một chút chuẩn không sai.

Về phần đem nguyên bản viết ra, đó bất quá là nhì mươi phút chuyện.

Đôi xong tiểu thuyết, Lâm Uyên không có lập tức đem phát đến Vệ Long Email, mà là suy nghĩ qua mấy ngày lại phát tới.

Ngày đó liền phát cho đối phương lời nói, khởi là không phải bại lộ tự có tồn cáo sự thật?

Đóng lại máy tính, Lâm Uyên chuẩn bị ngủ.

Mà ở Lâm Uyên chuẩn bị lúc nghỉ ngơi sau khi, mỗi lúc này nhà trọ trước bàn đọc sách, Cố Tịch cũng đang khấn trương chờ đợi bằng hữu điện thoại. Bỗng nhiên, điện thoại vang lên.

Nàng thật nhanh kết nối: "Như thế nào đây?"

"Cố đại tiểu thư, ta giảng co nửa ngày mới giúp người giải quyết, quay đầu người phải mời ta ăn bữa tiệc lớn."

"Ta xin mời!"

"Coi như người có chút lương tâm, người hỏi thăm người này kêu Lâm Uyên, đúng là Soạn nhạc hệ học sinh, năm nay năm thứ hai đại học."

"Còn gì nữa không?"

"Lâm Uyên người này tương đối trầm mặc ít nói, nghe nói thân thể là không phải rất tốt, bất quá đồng học đối với hắn đánh giá cũng không tệ lắm, nói hắn tính cách được, chưa bao giờ cùng người xào xáo, chỉ chút này, dư thừa ta cũng không biết."

Cố Tịch: ". "

Chưa bao giờ với đồng học xào xáo nhân, theo ta náo loạn mâu thuẫn, vậy ta phải nhiều bị người chán ghét à?

"Đúng rồi."

Bạn tốt hỏi: "Tại sao người muốn đánh nghe Lâm Uyên? Sẽ không phải là tham nhân gia thân thể chứ? Người cố đại tiểu thư là không phải từ trước đến giờ cũng mắt cao hơn đầu sao?"

"Ta tham là không phải hắn thân thể ."

Cố Tịch thở dài: "Người là sẽ không hiểu, người có thể cho ta chi chiêu ấy ư, nói cho ta thế nào mới có thể đòi một người vui vẻ?"

"Đương nhiên là đầu kỳ sở hảo rồi."

"Nhưng ta không biết hắn thích gì."

"Theo ta kinh nghiệm mà nói, 99% người đâu, đều thích tiền, dĩ nhiên ta nói là giống ta loại này tục tăng nhận."

"Hắn không một chút nào tục tăng."

Cố Tịch lần nữa thở dài: "Nếu như hắn thích tiền là tốt . Hắn là không có khả năng thích tiền ."

Thần Tiên Nhất dạng nhân vật làm sao sẽ thích tiên?

Chương 68: Nghề cấp hội họa

Sáng ngày thứ hai liền một tiết giờ học.

Kết thúc buổi sáng chương trình học, Lâm Uyên trực tiếp đi phòng đánh đàn.

Ngày hôm qua ý thức được chính mình chưa đủ, hắn muốn đề cao mình một chút Đàn dương cầm trình độ.

Kết quả đến phòng đánh đàn, Lâm Uyên ngạc nhiên phát hiện, nay Thiên Cầm phòng đầy đủ nhân viên.

Đây cũng là ly kỳ.

Lâm Uyên vẫn là lần đầu tiên đụng phải phòng đánh đàn đầy đủ nhân viên tình huống, trước hắn đã tới mấy lần, từ chưa từng gặp qua loại tình huống này.

Không có biện pháp.

Muốn đợi phòng đánh đàn trống đi một gian, không biết xếp hàng còn bao lâu nữa, Lâm Uyên quyết định rời đi.

Nhưng ở hắn xoay người trong nháy mắt, lại chợt nghe bên cạnh truyền tới một giọng nói:

"Ngài là phải dùng Đàn dương cầm sao?"

Lâm Uyên quay đầu nhìn một chút, lại là ngày hôm qua với chính mình nói xin lỗi Cố Tịch, trong lòng không khỏi Âm Đạo Nhất âm thanh ——

Khó trách.

Vốn là phòng đánh đàn thì sẽ không đầy đủ nhân viên.

Nhưng căn cứ vào Lâm Uyên mỗi lần gặp phải Cố Tịch, đều sẽ có không chuyện tốt phát sinh, loại tình huống này gân như thành định luật!

Cho nên lần này phòng đánh đàn đầy đủ nhân viên đại khái chính là mình gặp phải đối phương duyên cớ.

"Không cần."

Nếu đụng phải đối phương vận khí sẽ trở nên kém, Lâm Uyên đương nhiên là nghĩ hết biện pháp tránh.

"Không sao, người có thể dùng ta phòng đánh đàn."

Cố Tịch nhìn Lâm Uyên, giờ phút này trên mặt viết đầy mong đợi.

Đây là nàng minh tư khô tưởng đến quá nửa đêm mới nghĩ ra được phương án:

Tìm người lấp đầy trống ra phòng đánh đàn, như vậy chính mình liền có thể tự nhiên làm theo mời Lâm Uyên đi chính mình dành riêng phòng đánh đàn

luyện tập!

"Ta có việc."

Lâm Uyên nghe được nàng lời này không khỏi đi nhanh hơn.

Cố Tịch ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên rời đi, muốn kéo ở đối phương lại không dám, trong lúc nhất thời áo não không thôi:

Quả nhiên là ta trước đem hẳn đặc tội quá độc ác chứ ?

Cái này vết rách rớt cuộc muốn thế nào tu bỏ?

"Cố Tịch, ngươi làm sao vậy?"

Trong đó một gian phòng đánh đàn cửa bị mở ra.

Một tên mặc màu trắng vũ nhưng phục nữ sinh quan tâm hỏi một câu, về triệu đến Lâm Uyên rời đi bóng lưng nhìn một cái.

"Không có chuyện gì."

Cố Tịch miễn cưỡng cười một tiếng nói: "Tạ tạ trưởng lớp, đem nhiều bạn học như vậy cũng gọi đến phòng đánh đàn, đem mọi người tổ chức hẳn thật khó khăn đi."

"Là ta nên cảm ơn ngươi."

Ban Trưởng nghiêm mặt nói: "Đám người kia bình thường không cố gắng luyện tập, để nhiều như vậy phòng đánh đàn không cần, rõ ràng trường học đàn này phòng chính là cho nhạc khúc hệ luyện tập sử dụng, lần này nghe nói ngươi cho mọi người làm hướng dẫn, từng cái ngay lập tức sẽ đáp ứng tới luyện đàn rồi, tổ chức căn bản không tốn sức."

"Được rồi, nếu đã tới, ta đây cũng thực hiện hứa hẹn."

Cố Tịch nói: "Chúng ta từ bên trái gian thứ nhất phòng đánh đàn bắt đầu đi."

Nàng vốn là dự định để cho Lâm Uyên dùng chính mình phòng đánh đàn, để đèn bù lần đầu tiên gặp mặt liền đem Lâm Uyên đuổi ra phòng đánh đàn tiệc nuôi, mà mình thì là ở còn lại phòng đánh đàn dạy đồng học luyện đàn.

Kết quả Lâm Uyên trực tiếp cự tuyệt chính mình.

Kế hoạch mặc dù thất bại, nhưng cùng với học đều bị kêu đi qua, chính mình nói với Ban Trưởng nói chuyện, nhất định là muốn nói được là làm được.

Không thể để cho nhân một chuyến tay không.

Sau hai giờ.

Cố Tịch đối mỗi một phòng đánh đàn đồng học cũng tiến hành hướng dẫn, làm kết thúc cuối cùng một gian cầm phòng hướng dẫn, nàng cảm giác mình cuống hống đều nói cảm.

Làm lão sư thật mệt mỏi.

Nàng gọi điện thoại cho bạn tốt, đem đối phương hẹn đến phòng ăn, đồng thời ăn một chút gì, thuận tiện bày tỏ một xuống tâm tình.

"Ngươi ngày hôm qua nói có kế hoạch."

Bạn tốt vừa thấy mặt đã hỏi: "Thành công không?"

Cố Tịch sàu mi khổ kiểm nói: "Triệt để thất bại."

Bạn tốt bật cười, chính muốn nói gì thời điểm, một tên nam sinh cục xúc chạy tới: "Cố Tịch đồng học, người khát không, ta cho người cùng người bằng hữu mua thức uống."

Vừa nói, nam sinh xuất ra hai chai nước chanh để lên bàn.

"Cám ơn." Cố Tịch cười cười nói.

Nam sinh sừng sốt một chút,

Tựa hồ có trong nháy mắt thất thần, sau đó vừa nói "Không cần" một bên đỏ mặt chạy ra.

"Tình huống gì?"

Bạn tốt giống như là ngày đầu tiên nhận biết Cố Tịch, ngạc nhiên nhìn nàng: "Người là không phải ghét nhất những nam sinh này lấy lòng sao? Đừng nói người, ta đều cảm thấy những thứ này liêm cầu rất không có tí sức lực nào."

"Làm sao lại liêm chó?"

Cố Tịch giống như là bị giẫm trúng rồi cái đuôi, bất mãn nói: "Giữa bạn học chung lớp hài hòa hữu ái, là không phải sự tình rất bình thường sao?"

"À?"

Bạn tốt nói: "Có thể người lúc trước không phải nói, Lục Trà mới sẽ không ngừng cho người khác hi vọng, chỉ có hung hăng cự tuyệt loại người này, mới có thể làm cho đối phương buông tha không thiết thực ý tưởng sao?"

"Người không hiểu."

Cố Tịch nói: "Nếu như là không phải thật thích ại lại nguyện ý làm liêm cầu đầu rồi, người toàn tâm toàn ý đối một người, vất hết óc nịnh hót lấy lòng, cuối cùng lại bị cự tuyệt, sẽ rất khó chịu."

Lâm Uyên đi ra phòng đánh đàn, phát hiện mình vận khí tốt lại trở lại, Giản Dịch lại phát tới tin tức nói muốn mời khách ăn cơm!

"Nhị hào phòng ăn."

Lâm Uyên đi địa điểm ước định.

Hạ Phồn cũng đến, thứ nhất là hỏi: "Người tháng này sinh hoạt phí thật giống như không nhiều lắm đi, thế nào đột nhiên muốn mời khách ăn cơm?"

"Hắc hắc."

Giản Dịch cười thần bí: "Tối hôm qua thời điểm ta đi ra ngoài, dùng trên người còn dư lại không nhiều tiền mua trương Scratchcard, kết quả trúng 800 khối!"

"Ta đi."

Hạ Phồn khiếp sợ nói: "Scratchcard lại thật có thể trúng thưởng? Ta vẫn cho là đồ chơi này chính là trò lừa bịp đây."

Lâm Uyên chính là hâm mộ hỏi: "Người ở đâu tiệm mua?"

Hắn tựa hồ có hơi nhao nhao muốn thử.

Giản Dịch đắc ý nhìn Lâm Uyên liếc mắt: "Người hãy tỉnh lại đi, loại này vận khí tốt có thể không phải ai đều có."

"Vậy cũng chưa chắc."

Lâm Uyên đưa tay ra, sờ một cái Giản Dịch.

Giản Dịch có chút kinh hoàng: "Làm gì nha người?"

Lâm Uyên im lặng, đem Giản Dịch trên dưới sờ toàn bộ, sau đó đứng lên nói: "Ta đi chuyển phòng vệ sinh, các người ăn trước."

Vừa nói, Lâm Uyên chạy ra ngoài.

Giản Dịch cùng Hạ Phồn trở mắt nhìn nhau, mặt đầy mờ mịt.

Mà Lâm Uyên đã tới phòng vệ sinh, đối Hệ Thống nói: "Ta có phải hay không là còn có một bảo rương, mau đánh mở."

Hệ thống hiệu suất rất cao, người cuối cùng bảo rương lập tức mở ra: "Chúc mừng người đạt được nghề cấp hội họa trình độ."

"Hội họa?"

Lâm Uyên biểu tình cứng đờ.

Lần này tại sao là hội họa?

Không có tiêu thuyết, dù là cho thủ ca khúc cũng được a, ít nhất ta có thể bán lấy tiền, tại sao lần này hết lần này tới lần khác cho cái không giải thích được kỹ năng vẽ?

"Hội họa cũng là nghệ thuật."

Hệ thống có chút không nhìn nổi: "Hơn nữa nghề cấp hội họa trình độ giá trị so với một bộ tiêu thuyết hoặc là một thủ ca khúc muốn cao hơn nhiều, hi vọng kí chủ có thể phân rõ chủ thứ."

" "

Lâm Uyên có chút thất lạc trở lại phòng ăn, cùng trước khi rời đi bất đồng là, trong đầu của hắn nhiều hơn vô số hội họa kiến thức, từ phác họa đến bột nước đầy đủ mọi thứ.

Giản Dịch cùng Hạ Phồn nhìn hắn: "Thế nào?"

Lâm Uyên lắc đầu một cái, bắt đầu ăn cơm, cũng yên lặng an ủi mình:

Mặc dù nghề cấp hội họa trình độ chính mình trong thời gian ngắn không dùng được, nhưng từ lâu dài góc độ đến xem vẫn đủ được, không thể trách Giản Dịch không góp sức, mình quả thật là dính đến một chút Giản Dịch Âu tức.

Dù sao nhiều hơn một môn tay nghề.

Hơn nữa tay nghề thực ra cũng là có thể đổi tiền:

Muốn không ăn xong cơm, tìm người lưu lượng nhiều phương, bày sạp cho học sinh môn họa phác họa loại?

Thù lao tuy ít, gom ít thành nhiều.

Đi hội họa ban xin việc làm lão sư cũng được, bắt quạ tự có Soạn nhạc bộ công việc, hai ngày nghỉ khả năng không đi được, hơn nữa Soạn nhạc bộ

công việc kiểm khang định so với hội họa nhiều.
Lâm Uyên lâm vào quán quít.

---

ps: Buổi tối có ước, phải đi ra ngoài một chuyến, trở lại không xác định có thể vượt qua hay không đôi mới, mọi người không cần chờ

Chương 69: Tự bức họa

Buổi tối tan học trên đường về nhà, Lâm Uyên đối trong đầu tâm đạt được kiến thức tiến hành tổng kết.

Hần lần này đạt được, là nghề cấp hội họa kỹ xảo.

Nhưng chân chính biết hội họa nhân đều biết, cái gọi là nghề cấp hội họa trình độ, loại này hình dung cùng miêu tả thật sự là quá sơ lược nhiều chút. Đơn chỉ là từ họa loại tới phân, hội họa chủng loại cũng đã phi thường phức tạp.

Trong đó bao gồm thủy Mặc Họa, tranh sơn dầu, tranh khắc bản, Tranh màu nước, còn có tranh màu nước cùng với phác họa là Chí Tóc viết vân vân và vân vân phương hướng khác nhau.

Nếu như lại từ tái thể dụng cụ loại phân thì càng thêm khoa trương.

Thật sự bằng vào chúng ta chỉ từ họa loại phân ra Lam Tinh sức ảnh hưởng tới cao hơn mấy cái loại lớn.

Mấy cái này loại lớn, theo như thứ tự bài danh, chia ra làm Quốc Họa, tranh sơn dầu, màu nước, bột nước cùng với phác họa.

Trên địa cầu, tranh sơn dầu quốc tế địa vị muốn cao hơn Quốc Họa, nhưng Lam Tinh là Đông Phương thượng thức cách cục làm chủ, cho nên Quốc Họa cao nhất, tranh sơn dầu thứ hai.

Trong đó màu nước cùng bột nước cùng với phác họa tam loại, bởi vì là mỹ thuật sinh thi vào trường cao đẳng hạng mục cần thiết, cho nên ngưỡng cửa tương đối không cao như vậy, đại chúng thượng thức trình độ cũng theo kịp.

Nếu so sánh lại, Quốc Họa cùng tranh sơn dầu ngưỡng cửa tương đối cao.

Về phần Lâm Uyên nghề cấp hội họa trình độ .

Là không phải Lâm Uyên lấy được nghề cấp hội họa trình độ bị hệ thống hình dung quá sơ lược, mà là bởi vì Lâm Uyên đạt được nghề cấp hội họa trình độ đồng thời bao hàm những thứ này hấp dẫn chủng loại!

Quốc Họa, tranh sơn dầu, bột nước, màu nước, phác họa những thứ này, bây giờ hẳn đều hiểu.

"Tôi nay liền thử một chút hiệu quả."

Lâm Uyên đi ngang qua một nhà tiệm văn phòng phẩm, trong lòng hơi động, bước vào.

Thuốc màu .

Bản vẽ .

Bút vẽ .

Giấy vẽ .

Chuyên nghiệp hội họa không thể nghi ngờ là một món cực kỳ đắt tiền sự tình, Lâm Uyên chỉ là mua màu nước, bột nước cùng với phác họa dụng cụ vẽ tranh dùng tài liệu, liền một hơi thở tòn hết hơn ngàn nguyên!

"Tranh sơn dầu cùng thủy Mặc Họa tài liệu sau này mua nữa đi."

Lâm Uyên dự định trước từ tương đối đơn giản bắt đầu luyện tập, dù sao trong cuộc sống cũng lấy phác họa cùng bột nước cùng với Tranh màu nước so với khá thường gặp.

Sau khi ra cửa, Lâm Uyên gọi xe.

Mua đồ quá nhiều, một người căn bản xách không đi trở về.

Về đến nhà, Lâm Uyên lựa chọn sơn thượng làm hội họa căn cứ, trước tiên đem bản vẽ nhắc lên, sau đó bắt đầu gọt bút chì ——

Hắn muốn thử trước một chút phác họa.

Phổ thông mỹ thuật sinh yêu cầu dựa theo một ít phác họa tác phẩm tiên hành viết phông theo, Lâm Uyên nghề nghiệp này cấp tiêu chuẩn họa tay không cần, hắn chỉ bằng mượn ấn tượng liền có thể hoàn thành một ít phác họa tác phẩm, mà Lâm Uyên trong đời đệ nhất bức phác họa tác phẩm, chính là từ bức họa.

Rất nhiều phác họa cao thủ cũng họa quá tự bức họa.

Bất quá phác họa yêu cầu bút chì cũng không chỉ một nhánh, bởi vì bất đồng bút chì cỡ, đánh ra đường cong cũng là tòn tại khác biệt, cho nên Lâm Uyên một hơi thở nạo mười mấy chi bút chì ——

Đầu tiên là so với khá thường gặp 2b bút chì.

Loại này bút chì ở phác họa hội họa trung, là so với khá thường gặp, tam đình ngũ nhãn đại cương, Lâm Uyên chính là dùng loại này bút chì hoàn thành.

Bất quá này là không phải nhất định.

Căn cứ bất đồng phác họa họa tay thói quen bất đồng, có người cũng sẽ dùng còn lại cỡ bút chì đánh cơ cấu.

Đã hảo liễu cơ cấu, Lâm Uyên bắt đầu hội họa.

Cái gọi là phác họa hội họa, thực ra chính là ở đại cương trên căn bản phác họa bồ túc, Lâm Uyên đối với chính mình dáng ngoài sẽ không chưa quen thuộc, cho nên vô luận là con mắt hay lại là cánh mũi vân vân hình dáng, hắn đều có thể rất truyền Thần Tướng chi họa đi ra.

"Lưu loát đường cong cảm ."

Đường cong là phác họa trọng yếu nhất yếu tố một trong, rất nhiều người phác họa họa không được, thực ra chính là đường cong nắm giữ không đủ đúng chỗ, Lâm Uyên có thể dễ dàng đánh ra mười mấy cây nhìn qua hoàn toàn song song lại lớn bằng nhất trí, chiều dài tương phản đường cong, mà ban đầu học giả là tuyệt đối không làm được loại trình độ này.

Sau đó chính là minh ám.

Ánh sáng phương hướng quyết định minh ám.

Vô luận bột nước hay lại là phác họa, đều mạnh điều một cái minh ám biểu hiện lực, mọi người trong miệng thường nói lập thể cảm, chính là do minh ám quyết định, bất quá minh ám cơ sở vẫn là đường cong, dày đặc đường cong sắp xếp cùng nhau, liền hợp thành phác họa trong tôi.

"Hô ."

Hội họa là một kiện khảo nghiệm kiên nhẫn sự tình, Lâm Uyên giăng co hai giờ, rốt cuộc hoàn thành này trương tự bức họa!

Cái tốc độ này hay là bởi vì Lâm Uyên trình độ đủ tài cao hoàn thành.

Nếu như muốn hết mình có thể họa một tấm phác họa, dù là viết phông theo cũng là mấy giờ làm nên tảng mới có thể hoàn thành.

Cái loại này mười lăm phút đến trong vòng nửa giờ hoàn thành động tĩnh tranh kêu kí họa.

Mặc dù kí họa cũng là phác họa một loại, nhưng tinh tế trình độ cùng Lâm Uyên bản vẽ này là hoàn toàn bất đồng.

Đứng dậy lui về phía sau hai bước, Lâm Uyên cẩn thận nhìn một chút chính mình tự bức họa, hài lòng gật đầu một cái.

Không hổ là nghề cấp hội họa kỹ xảo.

Lâm Uyên này trương tự bức họa gọi là hình thần có, nếu như xuất ra đi làm cho người ta nhìn, tuyệt đối sẽ thu hoạch vô số khen, bởi vì phác họa loại vật này phần lớn là tương đối thẳng xem Tả Thực họa, dù là không hiểu phác họa nhân cũng có thể có tương ứng thẩm mỹ.

"Họa rất giống!"

Bốn chữ này, đại khái chính là người bình thường đánh giá một bộ phác họa ưu liệt căn cứ, mặc dù một mặt một chút, nhưng loại trình độ này đã đầy đủ, bởi vì muốn bức họa, minh ám cùng đường cong nhân tố, cũng đã đoán tiến vào.

"Rửa mặt ngủ."

Xác nhận mình có thể đi đến trình độ sau đó, Lâm Uyên đi phòng vệ sinh rửa mặt, giờ phút này hấn tay đã có nhiều chút dơ bẩn ——

Đối với họa sĩ mà nói, tạng là một loại trạng thái bình thường.

Đây vẫn chỉ là phác họa mà thôi.

Lâm Uyên họa phác họa thời điểm, thỉnh thoảng dùng ngón cái vuốt ve một ít tương đối dày đặc đường cong, như vậy có thể để cho đường cong hiệu quả nhu hòa hơn (giấy vệ sinh loại cũng có thể đi đến tương tự hiệu quả)

Nếu như là bột nước thậm chí còn tranh sơn dầu loại, bởi vì yêu cầu chăm thuốc màu, khó tránh khỏi nhỏ đến quần hoặc là trên y phục.

Bệnh thích sạch sẽ nhân khả năng căn bản không chịu nổi.

Viết qua bút lông tự nhân đôi loại tình huống này chắc có thật sự hiểu.

Rửa mặt xong, Lâm Uyên nằm ở trên giường chuẩn bị nhắm mắt ngủ, hệ thống bỗng nhiên xuất hiện: "Chúc mừng kí chủ hoàn người lớn sinh trung đệ nhất bức hội họa tác phẩm, hiện phát hành nhiệm vụ, ở trong vòng ba tháng thực hiện hội họa danh vọng giá trị phá một ngàn mục tiêu!"

"Tiếp."

Lâm Uyên không chút do dự nói.

Hệ thống hiển nhiên cũng biết hội họa danh vọng là không phải dễ dàng đạt được đồ vật, cho nên cho Lâm Uyên thiết trí mục tiêu rất thấp, sơ kỳ có thể đi đến một ngàn danh vọng giá trị là được.

【 nhiệm vụ danh xưng: Họa sĩ con đường 】

【 nội dung nhiệm vụ: Trong vòng ba tháng, để cho hội họa danh vọng giá trị đột phá một ngàn, phương thức không giới hạn 】

【 quest thưởng: Một cái bạch ngân bảo rương, một cái Thanh Đồng bảo rương 】

Lâm Uyên sững sốt một chút, nhiệm vụ này rõ ràng là không phải đặc biệt khó khăn, khen thưởng lại phong phú như vậy, còn bao hàm một cái bạch ngân bảo rương, xem ra nhiệm vụ này mình là không phải là không xong có thể rồi!

"Xem ra hệ thống rất hi vọng ta có thể phát triển toàn diện."

Loáng thoáng mò tới nhiệm vụ hệ thống quy luật, Lâm Uyên rất cuộc minh bạch hệ thống này tại sao kêu "Nghệ thuật hệ thống".

Hội họa, âm nhạc, văn học, đều là nghệ thuật trọng yếu tái thể.

"Ngày mai nhìn một chút có cái gì đạt được danh vọng con đường, ngoài ra ta phòng chừng còn phải học một chút điện tử hội họa, nghề cấp kỹ năng vẽ, kết hợp một chút khoa học kỹ thuật hẳn là không phải rất chuyên khó đi."

Hệ thống cho Lâm Uyên nghề cấp kỹ năng vẽ.

Nhưng có một ít hội họa là muốn thông qua điện tử công cụ hoàn thành, bộ phận này kỹ thuật, hệ thống cũng không có giao phó cho Lâm Uyên, yêu cầu Lâm Uyên chính mình đi học.

Chương 70: Hội Họa Xã

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên giờ học sau khi, một mục ở tìm hội họa danh vọng giá trị đạt được con đường ——

Đầu tiên đem mở triển lãm tranh pass xuống.

Làm triển lãm tranh cần phải có nhân tài trợ, Lâm Uyên loại này không có chút nào tác phẩm cùng danh tiếng cơ sở tiêu họa tay sẽ không có kẻ ngu tài trợ.

Về phần tự trả tiền?

Lâm Uyên đời này cũng sẽ không tự trả tiền làm triển lãm tranh.

Thứ yếu chính là tìm người mang, có nghề bên trong thành danh họa sĩ mang theo vào nghề có thể thiếu đi rất nhiều đường quanh co, bất quá Lâm Uyên cũng không nhận ra như vậy họa sĩ.

Loại bỏ hai cái này con đường, Lâm Uyên có thể nghĩ đến phương án chính là:

Trước kiếm Tần Nghệ những học sinh này cung cấp danh vọng giá trị.

Tần Nghệ lớn như vậy, có lẽ chỉ có cung cấp một ngàn danh vọng cơ sở, cho nên trước xem một chút trong trường học có cái gì đạt được hội họa danh vọng giá trị địa phương.

Lâm Uyên khảo sát sau đó phát hiện, trường học là có Hội Họa Xã loại vật này.

Gia nhập Hội Họa Xã, đạt được có lẽ có thể được một ít đạt được danh vọng cơ hội, ngược lại Tần Nghệ loại này trường học không thiếu hụt nhất, chính là đủ loại hội đoàn.

Vận động loại có bóng rổ xã câu lạc bộ đá bóng thậm chí còn Break-Dance xã vân vân.

Nghệ thuật loại cũng có Đàn dương cầm xã Hội Họa Xã thư pháp xã thi từ xã vân vân.

Những thứ này hội đoàn kích thước đều rất lớn, bởi vì Tần Nghệ bản thân liền là nghệ thuật loại viện giáo, thiết trí có liên quan chuyên nghiệp.

Bất quá Lâm Uyên một cái âm nhạc hệ học sinh với những chuyên nghiệp khác cũng không có gì đồng thời xuất hiện, duy nhất quen biết âm nhạc hệ người bên ngoài chính là Giản Dịch, hay lại là biểu diễn hệ học sinh, với hội họa loại giống vậy không dính dáng.

Không có biện pháp.

Hắn chỉ có thể đơn giản thô bạo tìm tới cửa, ở Hội Họa Xã nơi làm việc đưa ra chính mình vào xã xin.

"Có hội họa cơ sở sao?"

Trường học đại hình hội đoàn được tới trường học ủng hộ, có đặc biệt địa điểm làm việc, bình thời điểm sẽ có trong xã đoàn thành viên trấn giữ, hình thức hãy cùng hội học sinh không sai biệt lắm.

Lâm Uyên nói rõ ý đồ sau đó, không ra ngoài dự liệu bị vặn hỏi một phen.

"Có."

Lâm Uyên khẳng định trả lời.

Đối phương nhìn xuống Lâm Uyên tài liệu: "Người là âm nhạc hệ học sinh a, chúng ta trong xã đoàn tuyệt đại đa số đều là mỹ thuật hệ học sinh."

"Có hạn chế sao?"

"Thì cũng chẳng có gì hạn chế, chỉ là người không có chuyên nghiệp ưu thế lời nói, ở hội đoàn đại khái không tốt lắm lẫn lộn, dù sao chúng ta trong xã đoàn có không ít hội họa hệ đại thần, bình thường còn có thể ngoại liên đến học sinh tác phẩm triển lãm sinh ý động, đều có danh ngạch hạn chế, người chắc chắn người muốn gia nhập sao?"

Tác phẩm triển lãm?

Lâm Uyên toả sáng hai mắt: "Ta muốn gia nhập."

Đối phương cười có chút đặc ý: "Vậy người điền đơn một chút đi, tiện đem nhất chính mình chương trình học thời gian cũng viết một chút, chúng ta sẽ căn cứ thời gian của người để cân nhắc có hay không gọi người tham gia hoạt động."

Hắn mục đích có thể là không phải khuyên lui Lâm Uyên!

Trường học hội đoàn rất khát vọng càng nhiều học sinh gia nhập, bởi vì hội đoàn thành viên càng nhiều đại biểu hội đoàn càng lớn, mỗi một hội đoàn cũng hi vọng nhà mình là trường học kích thước lớn nhất hội đoàn, cho nên gặp phải có người thân xin gia nhập Hội Họa Xã một dạng, Hội Họa Xã chỉ có thể cao hứng.

Hơn nữa người mới tuyệt đối sẽ không bị mình nói dọa cho ở!

Bởi vì tuyệt đại đa số người mới nghe được hội đoàn có tác phẩm triển lãm hoạt động, cũng sẽ không nhịn được động tâm, dù là những thứ này người mới khả năng ép căn bản không hề máy sẽ đem mình tác phẩm đưa lên triển lãm.

Điền xong tài liệu xin biểu.

Đối phương ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn liền nhanh chóng đắp cái chương, tựa hồ sợ Lâm Uyên đôi ý tựa như: "Có cái quên chuyện nói cho người, gia nhập hội đoàn sau đó người thì phải giành thời gian nhiều tham gia hội đoàn hoạt động, nếu như nhiều lần vắng mặt hoạt động lời nói, chúng ta hội đoàn sẽ thanh lui, cho nên để phòng ngừa có chút đồng học chỉ là nhất thời nổi dậy muốn tham gia chúng ta hội đoàn, đi qua nhưng lại ngại

chúng ta hội đoàn nhiều chuyện khá là phiền toái, rất nhiều tình huống chúng ta đều biết làm trước thời hạn làm ra nói rõ."

Này không phải quên nói a.

Đây rõ ràng là sợ Lâm Uyên sau khi nghe nửa đường bỏ cuộc, cho nên trước tiên đem xin biểu điền, sau đó sẽ nhắc này tra.

"Không thành vấn đề."

Soạn nhạc hệ chương trình học cũng không nặng nhọc, Lâm Uyên ngoài giờ học thời gian hay lại là rất nhiều, cho nên hẳn đáp ứng rất sáng khoái, bất quá gia nhập hội đoàn loại chuyện này dường như so với Lâm Uyên tưởng tượng đơn giản hơn.

Điền xong xin biểu, cho Lâm Uyên con dấu học sinh liền đứng lên: "Có rảnh không, mang người đến chúng ta khu vực hoạt động thăm một chút?"
"Được."

Lâm Uyên đi theo đối phương đi, không bao lâu liền đi tới một tòa cao ốc trước: "Nhà này trong lầu có rất nhiều hội đoàn, chúng ta Hội Họa Xã ở lầu một."

Đi vào cao ốc.

Lâm Uyên mới phát hiện, Hội Họa Xã khu vực hoạt động lại là một mấy trăm bình phòng học lớn, trong phòng học có không ít hội đoàn thành viên giờ phút này chính ôm bản vẽ về một chút, có người họa phác họa, có người họa màu nước, có người họa tranh sơn dầu, còn có người tiến hành Quốc Họa sáng tác, trong không khí tràn đầy đủ loại thuốc màu mùi.

"Người mới?"

Trong xã đoàn một tên người phụ trách bắt được Lâm Uyên tài liệu, nhìn hẳn một cái: "Năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ học sinh a, người năm thứ nhất đại học thế nào không tới?"

Phần lớn học sinh đều là đại ngay từ đầu tham gia hội đoàn.

Lâm Uyên nói: "Năm thứ nhất đại học thời điểm ta còn sẽ không vẽ một chút."

Đối phương nhíu mày, chắc chắn Lâm Uyên là một cái thuần người mới:

"Không có mang dụng cụ vẽ tranh, vậy người trước quét dọn một chút phòng vẽ đi, liền phía đông toàn bộ quét dọn một chút là được, dụng cụ quét dọn ở cách vách phòng vệ sinh."

"Ừm."

Lâm Uyên làm theo.

Đem Lâm Uyên mang đến nhân lộ ra nụ cười, người mới cũng sẽ được an bài quét dọn vệ sinh sinh ý tính toán, không chỉ có Hội Họa Xã là như vậy, những hội đoàn khác tình huống cũng rất tương tự.

Lâm Uyên bắt đầu dàng hoàng quét dọn.

Mặc dù nói là quét dọn phía đông khu vực, nhưng phạm vi hay lại là rất lớn, trên đất tượng bị gọt tương đối nhiều, hơn nữa khắp nơi đều là giá vẽ, Lâm Uyên quét lên tới trả thật mất công.

Chung Dư đang tiến hành nhân vật phác họa viết phông theo, giờ phút này gặp vấn đề khó khăn, chính vò đầu bứt tai đầu rồi, bên tai chợt nghe một cái thanh âm: "Phiền toái đem chân nhấc xuống."

"Đánh trước tao những địa phương khác."

Chung Dư cũng không ngẩng đầu lên mở miệng nói.

"Liên một hồi." Lâm Uyên nhìn đôi phương dưới chân những thứ kia tượng bị gọt, nếu như trống không một khối này thì không quét dọn, làm thâm niên cường bách chứng căn bản không có thể nhin.

"Ây."

Chung Dư hơi không kiên nhẫn rồi, liếc nhìn Lâm Uyên, giọng có chút bất thiện: "Mặt lạ hoặc a, trong xã đoàn người mới?"

"Ừ."

"Hơn?"

"Năm nay năm thứ hai đại học."

"Năm thứ ba đại học học trưởng hôm nay sẽ dạy người một cái quy củ, ở chúng ta Hội Họa Xã quét dọn thời điếm, phải tĩnh lặng, không muốn rất dễ dàng quấy rầy đến học trưởng sáng tác."

"Người là không phải viết phông theo sao?"

Lâm Uyên nghi ngờ, viết phông theo có thể là không phải sáng tác.

Chung Dư mất hứng, dừng lại hội họa, trợn mắt nhìn Lâm Uyên, cả giận nói: "Ha, nếu không bút cho người, người tới họa?"

"Cũng được."

Lâm Uyên nói: "Vẽ xong người liền đem chân nhấc xuống."

Chung Dư: ". "

Này học đệ là nghiêm túc ấy ư, nghe không ra ta đây là nói lấy?

Lâm Uyên lại không suy nghĩ nhiều, bởi vì vôi vữa quét dọn còn lại khu vực, cho nên trực tiếp cầm lên bên cạnh một cái bút chì, tả họa.

Cái này học trưởng đã hoàn thành đại cương.

Mặc dù đôi phương này đại cương đánh là không phải cực kỳ tốt, bắt quá

Lâm Uyên ba lượng bút liền đem chi điều chỉnh xong.

Sau đó là chi tiết xử lý.

"Con mắt không cân đối . Tóc đường cong quá căng cứng rắn . Cánh mũi bộ phận bóng mờ quá nặng ."

Lâm Uyên liếc mắt nhìn học trưởng bán thành phẩm, gần như đầy đầu đều là bức họa này khuyết điếm, mặc dù người bình thường không nhìn ra, nhưng những khuyết điếm này ở trong mắt của Lâm Uyên, thiên nhiên cũng sẽ bị phóng đại vô số lần.

Hắn cầm lên tượng bì, lau sạch 2 phần 3.

Chung Dư cũng không kịp ngăn cản, trơ mắt nhìn Lâm Uyên lau sạch chính mình họa rồi một giờ thành quả:

"Người."

Lâm Uyên không phản ứng đến hắn, nằm sấp thân thể, cổ tay nhanh chóng lay động, trực tiếp sửa đổi học trường rất nhiều chỗ thiếu sót, thay đổi thành càng thêm gọn gàng đường cong.

So với vô căn cứ sáng tác, Lâm Uyên viết phỏng theo một bức họa tốc độ có thể nói kinh khủng.

Mười phút sau.

Lâm Uyên thẳng người, liếc nhìn cùng viết phỏng theo đối tượng chênh lệch không bao nhiêu tác phẩm nói: "Bây giờ có thể nhắc một chút chân sao?"

"À?"

Chung Dư nhìn Lâm Uyên tùy ý sửa đổi chính mình họa tác, ánh mắt từ phần nộ đến mông quyen, lại tới cuối cùng xem thế là đủ rồi, vừa vặn mười phút.

Mà ở này ngắn ngủi trong vòng mười phút.

Nhìn tận mắt Lâm Uyên đem mình bức họa này làm sửa đổi đến chính mình không dám nhận nhau trình độ, Chung Dư viên này cũng không ấu tiểu tâm linh tao ngộ trước đó chưa từng có đánh vào!

Chương 71: Hiện trường viết phỏng theo

Chung Dư đồng tử Địa Chấn.

Phác họa là tất cả mỹ thuật hệ học sinh chắc chắn phải học cơ sở chương trình học, nhưng phàm là hội họa đại sư, đầu tiên phải là một vị phác họa đại sư, rồi đi phác họa cơ sở cũng chưa có đại sư.

Thậm chí có một ít hội họa đại sư cho là:

Nếu như không có màu sắc, phác họa chính là hết thảy.

Lại không nói loại quan điểm này có hay không thành lập, ít nhất phác họa đối với hội họa tầm quan trọng là không cần nói cũng biết, đây cũng là Chung Dư đã là mỹ thuật hệ sinh viên năm thứ ba đại học còn đang khổ luyện phác họa nguyên nhân.

Đối với học tập thật nhiều năm phác họa Chung Dư mà nói, hẳn cho là mình trình độ vẫn không tính là kém.

Nhưng hôm nay, như vậy nhận thức, bị một cái sinh viên năm thứ hai đại học, dùng mười phút thời gian, đánh tan hoàn toàn!

" . "

Lâm Uyên bình tĩnh nhìn Chung Dư dưới chân.

Chung Dư ở trong mộng mới tỉnh, trên mặt hẳn nhanh chóng chất đầy nụ cười, tiếp lấy Lâm Uyên trên tay dụng cụ quét dọn: "Đại thần, loại này việc nặng làm sao có thể cho người tới làm đâu rồi, ta tới quét dọn vệ sinh đi!" Không đợi Lâm Uyên nói chuyện, Chung Dư liền trước đem mình xuống chỗ ngồi tượng bì gọt quét sạch sẽ rồi.

Sau đó hẳn đỡ Lâm Uyên ngồi ở chính mình vị trí, đầy nhiệt tình nói: "Ta tên là Chung Dư, mỹ thuật hệ sinh viên năm thứ ba đại học!"

"Ta tên là Lâm Uyên."

"Thật tốt, Lâm Uyên đại thần, ngài ngồi trước, chờ ta quét dọn xong chúng ta trò chuyện tiếp!"

Vừa nói, Chung Dư nhanh chóng đi về phía bên cạnh học sinh, nụ cười trên mặt biến mất: "Người, đứng lên."

"Chung ca?"

Đối phương lập tức đứng dậy, biểu tình có chút kinh ngạc đồng thời, vội vàng nói: "Làm sao có thể để cho ngài quét dọn vệ sinh, ta tới đi ."

"Không cần."

Chung Dư đem đối phương vị trí quét dọn xong, lại đi về phía hạ một cái vị trí, bình thản trong giọng nói không cho cự tuyệt: "Nhĩ."

"Được."

Chung Dư quét dọn hiệu suất cao hơn Lâm Uyên hơn nhiều.

Hắn quét dọn đến nhậm ý một chỗ, có lúc thậm chí không cần mở miệng, ngồi ở đó hội đoàn thành viên liền sẽ chủ động đứng dậy.

Quét dọn xong.

Chung Dư chỉnh lý tốt cây chổi, không biết từ đâu đưa đến cái cái ghế nhỏ, lần nữa lộ ra nụ cười, ân cần ngồi ở Lâm Uyên bên người:

"Đại thần! Người có thể dạy ta họa phác họa sao?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Quá phiền toái."

Chung Dư nụ cười như cũ: "Ngài chỉ cần giống như vừa mới như vậy, đem ta họa sửa lại một chút là tốt."

Lâm Uyên cau mày: "Muốn đòi quá nhiều địa phương."

Công trình lượng quá lớn.

Chung Dư nụ cười hơi chậm lại, cảm giác có bị đả kích đến: "Ta họa thật kém như vậy sao?"

Lâm Uyên gật đầu: "Ừm."

Chung Dư vẻ mặt đưa đám: "Kia đại thần người càng phải dạy một chút ta, dĩ nhiên ta sẽ không để cho đại thần người làm không công, có cần gì lời nói người cứ nói với ta."

Hành gia vừa ra tay, đã biết có hay không.

Mười phút thời gian đủ Chung Dư nhìn ra Lâm Uyên chỗ kinh khủng.

Coi như là mỹ thuật hệ lão sư tự mình xuất thủ, cũng chưa chắc có thể dùng mười phút đem mình họa đòi đến trước mắt loại trình độ này, cho nên

Chung Dư rất chắc chắn chính mình hôm nay là gặp phải chân chính đại thần rồi.

Nếu như lấy được loại này đại thần hướng dẫn, đây tuyệt đối là kiếm lặt!

Trong lòng Lâm Uyên động một cái: "Thực ra muốn ta dạy cũng không phải là không thể."

Chung Dư vui mừng quá đôi: "Có yêu cầu gì, đại thần người cứ việc nói."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Được nộp học phí."

Chung Dư nhất thời khẩn trương: "Đại thần thế nào thu lệ phí."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Một giờ 200."

Chung Dư sững sốt một chút.

Lâm Uyên cho là mình muốn giá quá cao, đang định thích hợp hạ xuống thời điểm, Chung Dư gấp vội mở miệng, rất sợ Lâm Uyên đòi ý tựa như:

"Đồng ý!"

Hắn vừa mới bắt đầu quả thật bị dọa, cho là Lâm Uyên loại này đại thần thu lệ phí sẽ là một cái thiên giới, kết quả không nghĩ tới một giờ mới 200 ——

Quá lương tâm đi!

Ở Tần Châu hội họa lĩnh vực, loại này cấp bậc đại thần dùng nói một giờ 200 khối, coi như lái đến một ngàn đồng tiền một giờ sợ rằng đều sẽ có

người tình nguyện học!

"Đồng ý!"

Lâm Uyên cũng rất cao hứng, bởi vì này giá cả, tuyệt đối so với hấn đi ra ngoài bày cái cái ghế nhỏ cho người đi đường họa kí họa kiếm nhiều, bởi vì cần nhắc qua đi ra ngoài bày sạp kiếm tiền chuyện, cho nên hấn cũng lý giải quá giá thị trường.

Chính mình trước trách làm hệ thống.

Thụ nhân lấy ngư không bằng thụ nhân lấy ngư!

Mặc dù hội họa kỹ thuật trong thời gian ngắn không thể cho Lâm Uyên mang đến ca khúc hoặc là tiểu thuyết lợi nhuận, nhưng hấn có thể thông qua dạy người khác hội họa kỹ thuật liên tục không ngừng thu học phí.

Một vốn bốn lời!

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra liếc nhìn thời gian nói: "Chúng ta bắt đầu đi, hiện đang đến gần một giờ rồi, người phải học mấy giờ?"

Làm ăn phải nói thành thật.

Lâm Uyên nếu thu lệ phí, trường học nhất định là muốn tận tâm tận lực.

"Nhu vậy, đại thần người trước đem bức họa này cho viết phỏng theo một chút, chúng ta cuối cùng tính lại thời gian."

Chung Dư lật một cái tập tranh, cuối cùng tìm được tập tranh bên trên viết phỏng theo độ khó cao nhất một tấm đồ, bức tranh này bên trên họa là một cái mọc đầy tóc quăn cùng râu quai nón nam nhân ——

Riêng này nhiều chút thịnh vượng lông liền đủ khó khăn từ 8% Thập Mỹ thuật hệ học sinh.

"Được."

Lâm Uyên đảo không có cảm giác đến quá đại nạn độ, nhiều nhất chính là nhiều bỏ chút thời gian mà thôi, dù sao hấn muốn đem những này thịnh vượng lông xử lý rất tự nhiên.

"Bút chì đều ở đây."

Hai mươi một loại cỡ bút chì đầy đủ mọi thứ, trong đó đã dùng độn đầu ngọn bút, Chung Dư cũng thật nhanh đem khắc xong.

Lâm Uyên bắt đầu hội họa.

Có thể xuất hiện ở mỹ thuật hệ bọn học sinh tập tranh bên trên, nói rõ những thứ này viết phỏng theo tài liệu thực tế bản thân cũng là xuất từ một ít phác họa đại sư thủ bút, Lâm Uyên cũng không dám nói đem vượt qua, bất quá bởi vì hấn là viết phỏng theo, cho nên hoàn mỹ Xtreme độ khó cũng không lớn.

Vừa mới bắt đầu, Chung Dư sẽ còn hỏi một vài vấn đề.

Bất quá theo Lâm Uyên bút hạ đường ranh dần dần rõ ràng, Chung Dư cơ bản đã không làm sao mở miệng rồi, chỉ là tập trung tinh thần nhìn, kèm theo thỉnh thoảng hít một hơi lạnh khí.

"Bá bá bá."

Nhân vì nhân gia là giao tiền, cho nên Lâm Uyên họa rất nghiêm túc, cổ tay nhanh chóng lay động, liền một ít chi tiết tính địa phương cũng không có sai lầm, xử lý phi thường đúng chỗ, đồng thời hấn vẽ tranh tốc độ cũng muốn vượt qua xa người bình thường.

Lúc này.

Lâm Uyên phía sau, có hội đoàn thành viên đi ngang qua, chỉ là tùy ý nhìn một cái Lâm Uyên bản vẽ, liền lại cũng dờ không mở con mắt rồi, miệng có chút trương một chút, sau đó đứng ở phía sau nhìn.

Ngay sau đó lại có tân Xã Viên đi ngang qua.

Đồng dạng là nhìn một cái Lâm Uyên bản vẽ, người này liền quả quyết để tay xuống trung sự tình, hiện ra vẻ khiếp sợ biểu tình, yên lặng nghĩ chân bên cạnh xem.

Một cái .

Hai cái .

Ba cái .

Bốn cái .

Lâm Uyên quanh thân 180° trong phạm vi càng ngày càng nhiều Xã Viên hội tụ, mỗi người cũng trừng lớn mắt nhìn nhanh chóng hội họa Lâm Uyên, thậm chí theo bản năng nín thở.

"Được rồi."

Hội họa để cho Lâm Uyên tinh thần rất đầu nhập, hấn cũng không có chú ý tới chung quanh động tĩnh, cho đến hấn hoàn toàn hoàn thành viết phông theo, mới phát hiện mình chung quanh không biết lúc nào đã bu đây người bày, sơ lược phông chừng hai mươi mấy không ngừng, có vài người thậm chí chỉ có thể bị chen đến rồi vòng ngoài.

"Ngọa tào!"

"Ngu phê a."

"Vị này là đường nào đại thần?"

"Đây là không phải trong truyền thuyết tử vong viết phông theo sao . Ta lần đầu tiên thấy có người đem vị đại thúc này hình tượng cho đồ theo!"

"Đây cũng quá giống như đi!"

"Đây là chúng ta Hội Họa Xã mới tới đại thần ấy ư, hơn nữa còn là một học sinh, tài nghệ này cũng quá kinh khủng đi, luôn cảm giác cùng chúng ta ban lão sư là một cái cấp bậc!"

" . "

Theo Lâm Uyên vẽ xong, chung quanh mới rốt cục truyền ra liên tiếp tiếng thán phục, ngồi ở bên cạnh Lâm Uyên Chung Dư rốt cuộc cảm giác có cái gì không đúng, liền vội vàng đứng lên đuổi nhân: "Các người đều không sao nhi làm ấy ư, vậy ở này làm gì vậy!"

Không người tình nguyện đi.

Mặc dù Chung Dư là Hội Họa Xã có chân rết, nhưng Hội Họa Xã bên trong có người so với Chung Dư lý lịch còn thâm, Chung Dư căn bản đuổi bất động, mọi người hay lại là chăm chú nhìn Lâm Uyên họa tác, thậm chí còn có nhân định chen đến trước mặt với Lâm Uyên chào hỏi.

"Cũng làm gì vậy?"

Ngay vào lúc này, sau lưng truyền tới một giọng nói, mọi người mới rớt cuộc dừng lại thôi tắng, nhìn về phía thân người đến sau, biểu tình hoặc là kính sợ hoặc là khẩn trương:

"Phó Xã Trưởng ."

Chương 72: Tổ cáo

Hội Họa Xã Phó Xã Trưởng kêu Thẩm Lượng, bình thường hẳn đều tại cách vách phòng đơn vẽ tranh, thỉnh thoảng họa một mỗi liên ra tới đi một vòng, kết quả lần này đi ra lại thấy một đám người chính vây chung chỗ

Loại tình huống này ở Hội Họa Xã thường phát sinh.

Chỉ cần có đại thần ở đại sảnh vẽ tranh, chung quanh đều sẽ có rất nhiều Xã Viên vây xem, hi vọng khoảng cách gần quan sát có thể học được điểm kỹ thuật, nhưng vấn đề là hôm nay Hội Họa Xã đại thần đều không đến, kia đám người này vây chung chỗ rốt cuộc đang làm gì?

Cho nên hẳn đi tới.

Người chung quanh tránh ra một vết thương.

Thẩm Lượng liếc mắt liền thấy được Lâm Uyên họa tác, trong lúc nhất thời tròng lớn con mắt, cho đến nhìn về phía Lâm Uyên mới chợt nhớ tới, này là không phải vừa mới bị chính mình gọi lên quét dọn vệ sinh người mới sao? Tài nghệ này, là người mới?

Còn nói năm nay tiếp xúc hội họa?

Thẩm Lượng chỉ cảm thấy trong lòng rung mạnh, căn bản không tin tưởng Lâm Uyên là vừa tiếp xúc hội họa, bởi vì này bức họa cho thấy phác họa trình độ ở toàn bộ Hội Họa Xã cũng có thể nói đỉnh phong!

Bất quá chuyện này cũng không trọng yếu.

Trọng yếu là Hội Họa Xã nhiều hơn một vị phác họa đại thần!

Hắn đột nhiên bước lên trước, chủ động đối Lâm Uyên đưa ra tay trái: "Phó Xã Trưởng Thẩm Lượng, ta đại biểu Hội Họa Xã hoan nghênh người gia nhập!"

"Xin chào, Lâm Uyên."

Lâm Uyên cùng đối phương bắt tay một cái.

Thẩm Lượng nhìn về phía chung quanh: "Các người đi làm việc trước đi."

Người chung quanh lại nhìn mắt Lâm Uyên họa tác, mới lưu luyến không rời rời đi, chỉ còn Chung Dư không đi.

"Người ở đây làm gì?"

Chung Dư yếu ớt nói: "Đây là ta vị trí."

Nghe vậy Thẩm Lượng không để ý đến hẳn nữa, chỉ là quay đầu đối Lâm Uyên cười nói: "Người phác họa họa quá tốt, sau này nếu như nếu như muốn an tĩnh vẽ tranh, có thể đến căn phòng cách vách."

Căn phòng cách vách là vì Hội Họa Xã các đại thần chuẩn bị. Diện tích không lớn, vốn lấy trong xã không bao lớn Thần Số lượng mà nói, hay lại là đủ rất rộng rãi, trọng yếu nhất là có thể sợ bị vây xem.

"Không cần."

Lâm Uyên cự tuyệt, sau đó nhìn về phía Chung Dư: "Đoán người một giờ đi."

Chung Dư lập tức nói: "Đại thần, thêm một chút danh bạ, ta cho người chuyên tiền."

"Được."

Lâm Uyên với đối phương tăng thêm danh bạ, sau đó nhận được 300 nguyên chuyên tiền.

"300?"

"Đại thần không cần khách khí."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu.

Bên cạnh Thẩm Lượng ngạc nhiên: "Đây là?"

Chung Dư giải thích: "Ta mời đại Thần Giáo ta phác họa, một giờ 200 nguyên."

Thẩm Lượng: ". "

Hội Họa Xã vẫn là lần đầu tiên xuất hiện loại hiện tượng này, theo lý thuyết hần hần phê bình, bất quá sợ Lâm Uyên mất hứng, chỉ có thể nhận, Hội Họa Xã nhiều hơn một vị đại thần không dễ dàng.

"200 một giờ?"

Bên cạnh có không ít Xã Viên chú ý bên này, nghe một chút Chung Dư lời này, nhất thời kích động: "Đại Thần Giáo ta, ta nộp học phí!"

"Lên sau."

Mặc dù Lâm Uyên muốn tiếp tục kiếm tiền, nhưng hần buổi chiều còn có lớp, không có bao nhiêu thời gian.

"Có thể dời bước trò chuyện một chút sao?" Thẩm Lượng hỏi.

Lâm Uyên đồng ý.

Hai người tới rồi cách bích họa phòng.

Căn này phòng vẽ không người, chỉ có mấy cái giá vẽ bày.

Có giá vẽ bên trên còn để chưa thành phẩm, phác họa, bột nước, màu nước, thậm chí còn có tranh sơn dầu cùng Quốc Họa.

Thẩm Lượng hỏi: "Người vừa mới tác phẩm có thể treo ở biểu diễn trên tường sao?"

"Có thể."

Lâm Uyên đáp ứng sau đó, đi thẳng vào vấn đề: "Nghe nói Hội Họa Xã có một ít triển lãm tranh, ta có thể tham gia sao?"

"Lấy người trình độ dĩ nhiên có thể tham gia."

Thẩm Lượng đại khái đoán được Lâm Uyên gia nhập Hội Họa Xã nguyên nhân: "Chờ lần sau Hội Họa Xã có ngoại liên triển lãm tranh, ta nhất định sẽ trước thời hạn thông báo người."

Cùng Thẩm Lượng tăng thêm cái danh bạ bạn tốt sau đó, Lâm Uyên chuẩn bị đi phòng học đi học, cùng lúc đó hẳn gọi ra rồi hệ thống, tra xét số liệu.

【 tên họ: Lâm Uyên 】

【 âm nhạc: 523 45 】

【 văn học: 1965 8 】

【 hội họa: 98 】

Hội họa danh vọng đã 98 rồi.

Xem ra hôm nay Hội Họa Xã chuyên đi là cho mình kiếm được một ít danh vọng, mặc dù số lượng không cao, nhưng tin tưởng là có thể gom ít thành nhiều.

Điều này nói rõ chính mình sách lược không có sai.

Từ từ từ học sinh này lấy được danh vọng cũng có thể đi đến một ngàn, chỉ là hao tổn mất thì giờ tương đối lâu mà thôi.

Bất quá cái này không có gì.

Chỉ cần kiếm tiền, thời gian lâu dài một chút cũng là có thể, ngược lại nhiệm vụ này thời gian vẫn thật trường.

Ôm trong lòng ý nghĩ như vậy.

Lâm Uyên buổi tối hôm đó, lần nữa đi tới Hội Họa Xã.

Cùng buổi trưa vừa vào cửa liền bị yêu cầu quét dọn vệ sinh bất đồng, buổi tối Lâm Uyên lần nữa tiến vào Hội Họa Xã, lấy được là một ít thành viên chú mục lễ.

Hiển nhiên có một ít thành viên, buổi trưa bá kiến Lâm Uyên, hơn nữa gặp qua Lâm Uyên phác họa trình độ.

Lâm Uyên sau khi vào cửa, chợt thấy Hội Họa Xã trên vách tường, có một cái rất lớn biểu diễn lan.

Buổi trưa ngược lại là không thể nào tử quan sát kỹ.

Cái này biểu diễn lan thượng, có hội đoàn các đại thần tác phẩm.

Màu nước, bột nước, tranh sơn dầu, Quốc Họa vân vân, toàn bộ đều có.

Lâm Uyên buổi trưa viết phông theo bộ kia độ khó cao nhân vật phác họa, cũng xuất hiện ở biểu diễn lan thượng, hơn nữa giấy tờ trống nơi, còn viết Lâm Uyên tên cùng với vẽ tranh ngày tháng.

Thường thức trong chốc lát, Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hội đoàn các đại thần trình độ vẫn còn rất cao, biểu diễn lan bên trong có chừng mấy bức họa, Lâm Uyên đều cảm thấy phi thường tuyệt vời.

Trong đó có một bức Quốc Họa, cùng với một bức tranh sơn dầu, đã đạt đến chuyên nghiệp cấp tiêu chuẩn!

Nói cách khác, vẽ tranh người trình độ không thể so với Lâm Uyên kém!

Đang lúc này.

Bên cạnh Lâm Uyên truyền tới một giọng nói: "Đại thần, ta chờ ngươi thật lâu."

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, là Chung Dư.

"Dạy ta một chút đi." Chung Dư mong đợi nhìn Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Lão quy củ."

"Đồng ý."

Chung Dư vô cùng sảng khoái đáp ứng.

Vì vậy Lâm Uyên ngồi xuống, dạy Chung Dư phác họa.

Lần này là Chung Dư phụ trách họa, Lâm Uyên phụ trách hướng dẫn.

Chung Dư phác họa trình độ vẫn có, hẳn chỉ là thiếu một ít tiến bộ phương hướng.

Lâm Uyên lấy chuyên nghiệp cấp phác họa đại sư nhãn quang nhìn, tự nhiên liếc mắt là có thể nhìn ra hẳn khuyết điểm.

Vì vậy Lâm Uyên bắt đầu tay nắm tay dạy hẳn.

"Cám ơn đại thần."

Sau hai giờ, trường học mới dừng lại, Lâm Uyên muốn đi về nghỉ ngơi.

Chung Dư cười nói: "Bốn trăm khối xoay qua chỗ khác rồi."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn thích đôi phương thái độ.

Mấy ngày kế tiếp, hẳn một có thời gian rảnh, sẽ gặp đi Hội Họa Xã quét danh vọng, hơn nữa mỗi lần đi, cũng sẽ tiến hành thu lệ phí trường học.

Chung Dư tựa hồ tương đối có tiền, cho nên hẳn tìm Lâm Uyên trường học số lần là nhiều nhất.

Thỉnh thoảng Chung Dư không có ở đây, Lâm Uyên cũng sẽ dạy còn lại Xã Viên.

Trong xã đoàn nguyện ý bỏ tiền với Lâm Uyên học phác họa nhân, không chỉ Chung Dư một cái.

Đương nhiên toàn bộ hội đoàn thành viên tiêu chuẩn thu lệ phí là như thế, Lâm Uyên đối xử bình đẳng, trường học một giờ hai trăm.

Cứ như vậy.

Không ra một tuần lễ, Lâm Uyên đại danh liền truyền khắp Hội Họa Xã!

Toàn bộ Hội Họa Xã đều biết, trong xã đoàn xuất hiện một cái thực lực phi thường đáng sợ phác họa đại thần!

Bất quá theo Lâm Uyên đại danh truyền khắp Hội Họa Xã đồng thời, hẳn hành vi cũng đưa tới một ít tranh cãi.

Có người cảm thấy Lâm Uyên quá là lạ.

Trong xã đoàn còn lại đại Thần Ngẫu người cũng sẽ hướng dẫn Xã Viên môn hội họa, nhưng chưa bao giờ sẽ đòi lấy thù lao.

Nếu so sánh lại, Lâm Uyên thu tiền hành vi, thật sự là quá kém.

Rốt cuộc có người thật sự là không nhìn nổi.

Có vài người liên hợp lại, trực tiếp chạy đến tổng biên tập kia cáo trạng .

Chương 73: Tân bản thảo

Hội Họa Xã trên lầu chính là độc lập phòng làm việc.

La Vi làm Hội Họa Xã tổng biên tập, gần đây bởi vì rớt tin chỉ vấn đề tương đối nghiêm trọng, đã lâu không có tới Hội Họa Xã rồi, không nghĩ tới hôm nay vừa tới Hội Họa Xã lộ diện liền bị mấy học sinh ngăn cửa tổ cáo ——

"Thu lệ phí trường học?"

La Vi cảm thấy mới mẻ, nhíu mày: "Đều có ai?"

Mấy cái tổ cáo học sinh lòng đầy căm phẫn đáng vẽ: "Chung Dư, Lý Giai, còn có Triệu nghiên tốt mấy người bọn hắn, thường thường tham dự Lâm Uyên phác họa thu lệ phí trường học, đem chúng ta Hội Họa Xã bầu không khí cũng làm hư."

"Bao lâu rồi hả?"

"Hơn mười ngày đi."

La Vi như có điều suy nghĩ: "Khó trách ."

Mấy cái tổ cáo học sinh sững sờ, tổng biên tập lại không có đại phát lời đình, có người không cam lòng nói:

"Khó trách cái gì?"

La Vi nhìn một cái mở miệng nhân, ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn: "Khó trách gần đây Chung Dư cùng Lý Giai phác họa thành tích đề cao nhanh như vậy."

"À?"

"Hai người bọn họ theo ta là một lớp các người biết chưa, ngày hôm qua phác họa trắc nghiệm, Chung Dư lớp học tên thứ tư, Lý Giai lớp học hạng năm, bọn họ lúc trước không lợi hại như vậy, ta còn buồn bực thế nào đột nhiên trình độ đề cao lớn như vậy, nguyên lai là ở Hội Họa Xã tìm Tư dạy a, chúng ta vị này Tư dạy trình độ ngoài ý muốn cao đây." La Vi mở miệng nói.

"Cái gì?"

Tổ cáo người rồi rít sững sốt.

Lúc này Phó Xã Trưởng Thẩm Lượng vừa vặn vào cửa.

La Vi nhìn đối phương cười một tiếng: "Người tới đứng dịp, nghe nói chúng ta Hội Họa Xã gần đây tới một phác họa đại thần, tiến hành thu lệ phí trường học?"

"Ừ."

Thẩm Lượng liếc nhìn mấy cái người cáo trạng: "Cái này cũng không không tuân theo chúng ta Hội Họa Xã quy định, ngoài ra ta có làm điều tra quá, trải qua Lâm Uyên phác họa huấn luyện nhân trình độ cũng tăng lên rất nhanh, nhân gia tiêu tiền tăng lên mình là tự nguyện hành vi, hơn nữa kết quả cũng chứng minh bọn họ không có bị mắc lừa."

"Ta biết rồi, mấy người các người, trở về đi thôi."

La Vi nhìn về phía mấy cái tố cáo người nhân nhạ nói: "Đem tâm tư đặt ở hội họa bên trên, có lẽ đối với các người trình độ có trợ giúp, loại này cấp bậc phác họa cao thủ không có thể là vì tiền mới tiến hành thu lệ phí trường học, còn là nói các người cảm thấy Chung Dư bọn họ không có các người thông minh? Nay từng cái gia hỏa tinh lắm, không có lợi chuyện bọn họ sẽ ngoan ngoãn bỏ tiền?"

" "

Mấy cái tố cáo người trở mắt nhìn nhau, sau đó ảo não rời đi.

La Vi nhìn mấy người kia bóng lưng, khá có hứng thú nói: "Xem ra thật là cao thủ a, bất quá mới dạy nhanh như vậy, liền gắng gượng đem mấy tên này trình độ tăng lên rất nhiều, nhân vật như vậy, chờ ta thi lại xong, nhất định phải gặp thầy hần."

"Quả thật rất lợi hại, ta cảm thấy chúng ta trong xã đoàn hần không có so với hần phác họa trình độ càng cao nhân."

Trịnh Lượng về mặt chịu phục nói: "Thực ra vừa mới bắt đầu ta cũng cảm thấy hần thu lệ phí trường học phương thức không được, nhưng thấy với hần học tập gia hỏa phác họa thành tích cũng tăng lên rất nhanh, ta mới hiểu được nhân gia quan tâm có lẽ căn bản là không phải tiền tài, làm như vậy chẳng qua chỉ là vì để cho người học tập càng quý giá cơ hội thôi. Bất quá tổng biên tập người này hàng năm cũng rút tỉn chỉ nghiêm trọng như thế, có thể hay không bị lưu ban à? Sau này người phải làm ta học muội?"

"Cút."

La Vi mắt tròn trắng.

Lần này tố cáo sóng gió cứ như vậy không giải quyết được gì.

Nhưng đi theo Lâm Uyên học tập nhân, phác họa thành tích gần như toàn bộ đề cao mạnh sự tình, nhưng ở toàn bộ Hội Họa Xã truyền ra.

Chung Dư tên kia càng là đặc ý phơi ra chính mình phác họa phiêu diễm, ở Hội Họa Xã nội bộ khoe khoang chính mình trình độ tăng lên, hơn nữa còn nói khoác mà không biết ngượng tuyên bố:

"Ta là đại thần số một đệ tử!"

Toàn bộ thu lệ phí trường học tranh cãi đều biến mất, Lâm Uyên thoáng cái thành Hội Họa Xã bánh ngọt, rất nhiều người bắt đầu cướp bên trên Lâm Uyên giờ học.

Không có người nào là kẻ ngu!

Chung Dư mấy người tăng lên quá nhanh!

Huông chi coi như thật là khờ tử, thấy Chung Dư mấy người này tăng lên, cũng nên minh bạch Lâm Uyên thu lệ phí trường học hàm kim lượng rất cuộc có bao nhiêu cao!

Lâm Uyên trường học trình độ thực ra chưa chắc so với trong trường học kinh nghiệm phong phú lão sư lợi hại hơn, Trong trường học lão sư muốn dạy học sinh quá nhiều, một cái lớp học hờ một tí mấy chục người, không thể nào chu đáo chu toàn.

Lâm Uyên thì lại khác.

Hắn là nghề cấp hội họa trình độ, lấy hắn trình độ, đối học sinh tiến hành một chọi một trường học lời nói, khái niệm là hoàn toàn bất đồng.

Lâm Uyên minh bạch đạo lý này.

Cho nên mặc dù muốn lên hắn giờ học nhân càng ngày càng nhiều, rất nhiều người vì bên trên hắn giờ học gần như đánh bê đầu, nhưng hắn vẫn giữ vững chính mình một chọi một trường học sách lược.

Mỗi ngày chỉ dạy một người họa phác họa, như vậy mới có thể có châm chích đề cao người học tập trình độ.

Bất quá vì để cho chính mình ngưỡng cửa không nên bị đám này Xã Viên đập phá, Lâm Uyên vẫn làm một ít điều chỉnh:

Hắn lên giá!

Nguyên lai là 200 một giờ, bây giờ Lâm Uyên một chọi một trường học giá cả, chính là tăng tới rồi năm trăm một giờ.

Học sinh trung giàu có người dù sao số ít.

Lâm Uyên trường học giá cả thoáng cái tăng lên gấp đôi nhiều, quả nhiên để cho rất nhiều học sinh biết khó mà lui rồi.

Bất quá Lâm Uyên tiếp theo thời gian, như cũ không thiếu học sinh là được. Coi như năm trăm một giờ, cũng có rất nhiều học sinh nguyện ý vì này trả tiền.

Mà ở một chọi một trường học sau khi, Lâm Uyên mỗi ngày cũng đều sẽ công khai tiến hành một lần hội họa, cái này làm cho Hội Họa Xã các thành viên rất cảm động.

"Đây là cho chúng ta bên trên công khai giờ học a. "

"Đại Thần Quả nhưng hay lại là chiếu cô đến chúng ta đám này không có tiền học sinh."

"Đúng vậy, chỉ là nhìn đại thần hội họa, liền có thể học được rất nhiều việc rồi."

"Nghe trước khi nói còn có người còn cáo đại thần đen hình, thật không có lương tâm, tân thua thiệt tổng biên tập bên kia không nói gì."

" "

Mặc dù Lâm Uyên không gia nhập Hội Họa Xã bao lâu, nhưng trong lúc nhất thời lại ngưng tụ nhất định tiếng tăm, hắn công khai vẽ tranh thời

điểm, bên người luôn là sẽ có hội đoàn các thành viên chủ động đưa tới trà sữa hoặc là cà phê cùng với tiêu quà vặt loại.

Lâm Uyên cũng rất cao hứng.

Bởi vì hắn phát hiện, một chọi một trường học sau khi, mỗi lần chính mình công khai hội họa, danh vọng điểm cũng sẽ xuất hiện nhất định tăng lên.

Cái này làm cho nhiệm vụ độ tiến triển phi thường hỉ nhân.

Chỉ nếu như vậy công khai vẽ xuống đi, để cho chung quanh lần lượt đối với chính mình tác phẩm sinh ra công nhận, nhiệm vụ hệ thống yêu cầu một ngàn danh vọng, khẳng định có thể hoàn thành viên mãn.

"Giải quyết."

Kết thúc hôm nay công khai vẽ tranh, Lâm Uyên ở hội đoàn các thành viên sùng bái nhìn chăm chú trung đứng dậy rời đi, nên trở về gia nghỉ ngơi.

Bây giờ đã sắp đến cuối tháng.

Lâm Uyên không có quên chính mình còn phải tham gia bộ lạc văn học bản khối yêu cầu viết bài chuyện, cho nên hắn dự định tối nay liền đem mình đã sớm hoàn thành đoản thiên tiểu thuyết phát tới.

Có thể hay không lấy đệ nhất khó mà nói.

Nhưng vào tiền tam Lâm Uyên vẫn rất có lòng tin.

Nghĩ như vậy, về đến nhà, Lâm Uyên dựa theo bộ lạc văn học người liên lạc cung cấp Email, đem tự lựa chọn tiểu thuyết phát ra.

Cùng lúc đó.

Bộ lạc văn học tổng biên tập chi Nhất Vệ Long, Email phát ra thanh âm nhắc nhở.

"Sở Cuồng bản thảo?"

Vệ Long đứng dậy nhìn một cái, trên mặt xuất hiện một vết hứng thú, xuất hiện ở trước mắt hắn cố sự, tên là « công chức nhỏ cái chết » .

Chương 74: công chức nhỏ cái chết

"Công chức nhỏ cái chết?"

Thấy cái này tựa đề, Vệ Long theo bản năng cho là đây là một bộ trình thám đoán thiên, bởi vì đề tài không giới hạn quan hệ, cho nên lục tục đóng bản thảo 30 vị đoán thiên tác gia trung không thiếu một ít trình thám đề tài đoán thiên sáng tác.

Đem mở ra.

Vệ Long mắt liếc số chữ, sau đó ngây ngẩn.

1800 tự?

Hắn hoài nghi mình nhìn lầm rồi.

Mặc dù đoán thiên tiêu thuyết đồ chơi này số chữ cơ bản cũng sẽ không rất nhiều, hơn nữa mình cũng đặc biệt đề nghị Sở Cuồng, đoán thiên tiêu thuyết nghi ngắn không thích hợp trường, số chữ không muốn quá nhiều.

Nhưng đây cũng quá ít chẳng?

Toàn vẫn lại không tới hai ngàn tự?

Ta nói ngắn một chút, là chỉ tiêu thuyết ở 3000 tự đến 5000 tự tả hữu a!

Sở Cuồng sẽ không phải là nghe chính mình đề nghị, sinh ra hiểu lầm, cho nên mới tận lực rút ngắn số chữ ——

Hắn cho là càng ngắn càng tốt?

Nếu như là vì vậy nguyên nhân mà ảnh hưởng tác phẩm chất lượng, chính mình thật đúng là tội lỗi lớn, Vệ Long không nhịn được nâng trán.

Hay là trước nhìn tiêu thuyết đi:

【 đây là một cái phổ thông ban đêm, công chức nhỏ ngồi ở phòng chính hàng thứ hai, dùng ống nhòm nhìn một tuồng kịch kịch biểu diễn, giờ khắc này hắn chỉ cảm thấy năm tháng qua tốt. 】

Năm tháng qua tốt?

Như vậy hình dung, Vệ Long là thấy lần đầu tiên đến, nhưng thật giống như không cần suy nghĩ, là hắn có thể tinh chuẩn hiểu bốn chữ này hàm nghĩa.

"Thú vị hình dung."

Sau đó hình dung càng thú vị: 【 nhưng là đột nhiên, hắn mặt nhịu lại, hắn con mắt không thấy, hắn hô hấp dừng lại, hắn từ trong mắt lấy xuống ống nhòm, khom lưng đi xuống. 】

Đây là bệnh tim phạm vào?

Đây chính là công chức nhỏ cái chết?

Liền tên cũng không có công chức nhỏ?

Vệ Long không sờ được đầu não, cho đến hần tiếp tục xem tiếp, mới biết, nguyên lai công chức nhỏ chỉ là hất hơi một cái.

"Phốc."

Lại tiếp tục nhìn, trước văn tự hình dung, có thể không phải là người đang nhảy mũi lúc trạng thái mà, Sở Cuồng miêu tả, nhìn như khó đọc, hết lần này tới lần khác lại cho nhân một loại kỳ quái nghiêm cẩn cảm, cho tới Vệ Long trong đầu cũng xuất hiện một người nhảy mũi hình ảnh.

Một cái hất hơi mà thôi, công chức nhỏ dĩ nhiên là không một chút nào hoảng, là nhân cũng sẽ nhảy mũi.

Đối với cái này hành vi, tối hậu quả nghiêm trọng đơn giản chính là cảm mạo.

Vệ Long cũng cho là như vậy.

Nhưng cố sự chuyển biến liền xuất hiện ở đây rồi: 【 công chức nhỏ hốt hoảng, bởi vì hần thấy, ngồi ở trước mặt hần phòng chính hàng thứ nhất một cái tiêu lão đầu đang ở cầm bao tay dùng sức lau chính mình hói đầu cùng cổ, trong miệng lẩm bẫm. 】

Rất hiển nhiên.

Công chức nhỏ nhảy mũi, văng đến cái này trên người tiêu lão đầu.

Mà công chức nhỏ hốt hoảng là bởi vì .

Công chức nhỏ nhận ra cái kia tiêu lão đầu, là đang ở mỗi ngành nhậm chức một vị giải ngũ tướng quân!

"Hần sẽ bị tướng quân giết chết?"

Vệ Long không thể tránh khỏi lại lần nữa liên tưởng đến cố sự tựa đề.

Nhìn tiêu thuyết nhân, tổng hội theo thói quen nhớ lại tiếp theo nội dung.

Bất quá đoán thiên tiêu thuyết rất khó nhớ lại đúng.

Công chức nhỏ đúng là trong dự liệu bắt đầu nói xin lỗi.

Nhưng tướng quân cũng không có như Vệ Long thật sự nhớ lại như vậy đại phát lời đình, chỉ là khoan hồng độ lượng bày tỏ hiểu.

"Tướng quân này là một cái Tiêu Diện Hồ? Ở nơi công chúng biểu diễn chính mình đại độ, nhưng bí mật sẽ trả thù công chức nhỏ?"

Đây là Vệ Long sinh ra tân liên tưởng.

Mà vị không hữu danh tự công chức nhỏ, tự nhiên cũng có tương tự lo lắng.

Vì vậy hần lần nữa nói áy náy, đủ loại đánh cược thề, biểu thị chính mình thật không phải cố ý.

Tướng quân tựa hồ giận, nói một câu: 【 "Ai, xin ngài ngồi xong đi! Để cho ta thính hí!" 】

Tướng quân tức giận? Công chức nhỏ bộc phát hốt hoảng.

Trên võ đài này ra trò hay, hần lại cũng không coi nổi rồi.

Cho đến thời gian nghỉ ngơi, tướng quân đi phòng vệ sinh, hần mới y theo rập khuôn cùng đi,

Lần thứ ba tiến hành nói xin lỗi.

【 ai, đủ rồi . Ta đã quên đi rồi, ngươi lại nói cái không xong! 】

Tướng quân đầu đầu quân, cột lên đai lưng, rất bất đắc dĩ, không nhịn được bĩu môi.

Vệ Long bưng tỉnh: "Xem ra tướng quân quả thật không hề tức giận."

Hắn được tựa đề ảnh hưởng, luôn cho là tướng quân sẽ vì này mà giết chết công chức nhỏ, nhưng căn cứ trong tiểu thuyết miêu tả, vị tướng quân này mấy lần biểu đạt tha thứ, hiển nhiên là không phải nhỏ mọn như vậy nhân. Đối công chức nhỏ mà nói, này cái nhảy mũi, chỉ là hư kinh một trận.

Vệ Long bình thường trở lại.

Công chức nhỏ lại không có thư thái.

Hắn vẫn là đủ loại trong lòng hoạt động: 【 hắn nói hắn đã quên đi rồi, nhưng là hắn trong đôi mắt có một đạo hung quang a, hơn nữa hắn không muốn nói nhiều, ta phải làm đối với hắn giải thích một phen, nói rõ ta thật vô tình, nói rõ nhảy mũi là Tự Nhiên Pháp Tắc, bằng không hắn liền sẽ cho rằng ta có ý thỏa hắn, dù là giờ phút này hắn không nghĩ như vậy, sau này hắn nhất định sẽ nghĩ như vậy! 】

Quá túng chứ ?

Vệ Long đột nhiên cảm giác được công chức nhỏ có chút buồn cười.

Về đến nhà, công chức nhỏ đem mình thất thố nói cho vợ của hắn, thê tử cũng bị sợ hãi đến, khuyên công chức nhỏ cho nhân gia nói xin lỗi.

Công chức nhỏ oán trách: 【 nói liền đúng a! Ta đã bồi quá không phải, nhưng là không biết sao, bộ dáng kia của hắn thật cổ quái, tựa hồ không muốn nghe ta giải thích. 】

Nhân gia đã tha thứ ngươi á!

Ngươi này không phải là bị hãm hại chúng vọng tưởng sao?

Công chức nhỏ nhớ lại, để cho Vệ Long tiêng cười dần dần trở nên lớn.

Hết lần này tới lần khác này công chức nhỏ chính là bất khai khiếu, ngày thứ hai lại nghiêm túc mặc vào đồng phục, mang theo lễ vật long trọng dâng Thượng Tướng Quân trong phủ, lại một lần nữa tiến hành nói xin lỗi ——
Đừng nói tướng quân.

Vệ Long cảm thấy đôi lại là chính mình, bị một người quân, không kết thúc nói xin lỗi, đều sẽ cảm giác được về mặt mọng bức.

Lúc này tướng quân ở tiếp khách, tựa hồ là trọng yếu khách nhân.

Công chức nhỏ chỉ có thể chờ đợi tướng quân kết thúc tiếp khách, mới lại một lần nữa tiến hành nói xin lỗi.

Cùng trước như thế.

Tướng quân biểu đạt tha thứ, chỉ nói là thời điểm, không nhịn được lộ ra một bộ sâu mi khổ kiểm dáng vẻ.

"Sâu mi khổ kiểm."

Bốn chữ này, gằn như đâm bạo nổ Vệ Long tiêng điếm.

Nói xin lỗi vốn là một loại lễ phép, nhưng nếu là gặp phải như vậy một cái thích đuôi theo chính mình nói xin lỗi, thế nào tha thứ đều vô ích công chức nhỏ, có thể không sàu mi khổ kiểm à?

Dở khóc dở cười đồng thời, Vệ Long lại có nhiều chút đồng tình vị tướng quân này rồi.

Công chức nhỏ làm nhớ lại quái, tự nhiên đem tướng quân sàu mi khổ kiểm nhìn ở trong mắt, hấn tâm thần không yên, cảm thấy tướng quân rõ ràng cho thấy không tính tha thứ mình.

Vì tiền đồ nghĩ.

Mặc dù hấn cảm thấy tướng quân quá hẹp hòi, lại bắt chính mình sai lầm không tha, nhưng vẫn nhưng muốn vãn hồi.

Vì vậy hấn quyết định cho tướng quân viết thơ, tình chân ý cắt giải thích nguyên do.

Đáng tiếc hấn nào Tử Không không như đã, thậm chí ngay cả phong thư cũng không viết ra được tới.

Hấn chỉ có thể lại ngày thứ 3, lần nữa tới cửa viếng thăm, biểu thị chính mình áy náy.

Tiểu thuyết tới đây cơ bản kết thúc.

Cuối cùng mấy đoạn theo công chức một lần lại một lần nói xin lỗi, đơn giản tóm tắt tạo thành kết cục, một cái trong dự liệu kết cục.

【 "Cút ra ngoài!" Tướng quân quát to một tiếng, xanh cả mặt, quanh thân run. 】

【 "Cái gì?" Công chức nhỏ hỏi, sợ hãi được quanh thân tê dại. 】

【 "Cút ra ngoài!" Tướng quân còn nói một lần, giậm chân. 】

【 công chức nhỏ trong bụng thật giống như có cái thứ gì sôi trào, hấn cái gì cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không nghe thấy, lui tới cửa, đi tới trên đường, một đường ma ma thặng thặng đi . Hấn tin chạy bộ đến nhà, cũng không cỏi xuống đồng phục, hướng trên ghé sa lon nằm một cái . Chết. 】

【 . 】

Là, công chức nhỏ chết.

Đây chính là công chức nhỏ cái chết tựa đề từ đâu tới.

Hấn lần lượt đây đưa nói xin lỗi, rốt cuộc hoàn toàn đem tướng quân chọc giận, kết quả tướng quân một phát nộ, hấn bị chính mình nhớ lại dọa chết tươi rồi!

Đây chính là hơn một ngàn tự tiểu thuyết?

Là không phải tưởng tượng trình thám, cũng là không phải tưởng tượng tướng quân giết người, mà là một người bị chính mình nhớ lại hù chết có sự.

Mặc dù ngắn ngủi hơn một ngàn tự, nhưng nội dung hết sức khoa trương khả năng, hết lần này tới lần khác vừa tựa hồ phù hợp nào đó suy luận, để

cho duyệt độc giả tự nhiên làm theo đón nhận tiểu thuyết thiết lập, cho tới toàn bộ cố sự tràn đầy thú vị!

Giờ khắc này.

Vệ Long vui đập thẳng bấp đùi, không nghĩ tới Sở Cường cũng sẽ chơi đùa hài hước.

Nhưng cười đáp một nửa, Vệ Long nụ cười bỗng nhiên cứng đờ, hình ảnh phảng phất cố định hình ảnh.

Phảng phất bị dòng điện thử lạt truyền khắp toàn thân, đột nhiên giật mình một cái, Vệ Long bắt chước Phật Ma sợ run như vậy tròng lớn con mắt!

"chờ một chút . Câu chuyện này ."

Chương 75: Sự giả buff

Hít sâu một hơi, Vệ Long đem « công chức nhỏ » cái chết, từ đầu tới cuối lại nhìn một lần.

Lần thứ hai học xong.

Vệ Long biểu tình có chút phức tạp, trong miệng thốt ra hai chữ:

"Cao Minh."

Chính mình quá khinh thường Sở Cuồng rồi.

Đây căn bản liền là không phải một phân để cho người ta nhìn xong không khỏi tức cười đơn giản tiêu cố sự.

Sở Cuồng giữa những hàng chữ nhìn như lộ ra cổ dễ dàng hài hước, kì thực lại tràn đầy đều là cực kỳ cay độc ——

Châm chọc!

Tiểu nhân vật trong lúc vô tình đắc tội đại nhân vật, dù là đại nhân vật biểu đạt tha thứ, tiểu nhân vật cũng khó tránh khỏi kinh hồn bạt vía, hoang mang không chịu nổi một ngày, bởi vì đại nhân vật chính là có năng lực như vậy, có thể tùy tiện tả hữu tiểu nhân vật vận mệnh.

Đây là thân là tiểu nhân vật bị ai.

Sở Cuồng không có minh viết cố sự bối cảnh.

Nhưng điều này hiển nhiên là một tên tướng quân có thể quyết định công chức nhỏ sinh tử thời đại, hẳn xây dựng lần này cố sự tựa hồ là vì phê phán thời đại kia phong kiến chuyên chế chế độ đối tầng dưới chót chèn ép .

Nhưng mà hiểu như vậy rất sơ cấp.

Nhìn xong cố sự cẩn thận lại suy nghĩ một chút, ở nơi này là đi qua mới sẽ phát sinh hiện tượng a, chúng ta sinh tồn hiện đại cũng không là thế này phải không?

Hạ vị giả thường thường sẽ nhớ lại thượng vị giả tư tưởng, sau đó làm ra tự nhận là chính xác giải độc;

Chức tràng các nhân viên chỉ là bị lãnh đạo trừng liếc mắt, sẽ không an nghĩ lại mình rốt cuộc đã làm sai điều gì;

Nếu như là có người không cẩn thận đắc tội lãnh đạo, khẳng định đầy đầu đều là "Phải bị mang giày nhỏ" sợ hãi.

Giống như Vệ Long lần trước thấy một cái tin tức:

Chẳng qua chỉ là một nhà tiêu thụ công ty công ty lãnh đạo mà thôi, lại có thể để cho nhân viên trên đất trời, lấy làm nhục nhân cách phương thức đi trừng phạt công trạng không có đạt tiêu chuẩn nhân viên .

Vệ Long một lần cảm thấy khó hiểu.

Càng làm cho hắn khó hiểu là, đám kia nhân viên lại còn không có phản kháng, ngoan ngoãn làm theo, này không hãy cùng tướng quân quyết Định Công vụ viên sinh tử tính chất vậy à.

Trên thế giới này có chút hiện tượng vĩnh viễn sẽ không diệt sạch.

Cho nên mới có nhiều như vậy chết đi "Công chức nhỏ" .

Nắm đúng thượng vị giả tâm tư, có thể có được đại nhân vật thượng thức; nhưng nếu như hiểu sai ý, kia tương lai khả năng sẽ bước đi liên tục khó khăn.

Rất nhiều lúc, là công chức nhỏ môn chính mình trước cho mình khoác lên nô tính gông xiềng.

Tại sao mình sẽ cảm thấy buồn cười?

Tại sao mình không cảm thấy cố sự khoa trương?

Cũng là bởi vì loại tình huống này, ở hiện đại xã hội chẳng lạ lùng gì a.

Sở Cuồng lập ý quá cao.

Bản này tiểu thuyết rõ ràng là ở mượn xưa nói nay!

Xuyên thấu qua ngăn ngại hơn một ngàn tự, đi phê phán một ít xã hội hiện tượng, biểu đạt chính mình tư tưởng, đây là cực kỳ Cao Minh sáng tác phong cách.

Đây là châm chọc nghệ thuật!

Rất khó tưởng tượng, ở tuyệt đại đa số tham gia tuyển chọn đoàn thiên còn đang đeo đuôi cố sự tính cùng thú vị tính thời điểm, Sở Cuồng đã bắt đầu theo đuôi dùng văn tự đi biểu đạt chính mình một ít tư tưởng, đây là Vệ Long cảm thấy rung động nguyên nhân chỗ .

Nhưng độc giả sẽ dính chiêu này sao?

Vệ Long có chút sờ không trúng, dù sao mỗi người thượng thức tiêu chuẩn phải không cùng, « công chức nhỏ cái chết » lập ý có thể là toàn bộ trong tác phẩm lập ý cao nhất một bộ, nhưng lập ý tuyệt đối là không phải một bộ tiểu thuyết toàn bộ.

"Suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì đây." Vệ Long nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vô luận độc giả có ăn hay không bộ này, lần này tác phẩm bình chọn, « công chức nhỏ cái chết » cũng không thể thiếu, Vệ Long cảm thấy câu chuyện này tồn tại thậm chí ở nhất định trên ý nghĩa tầng cao lần này trận đấu cấp bậc cùng bức cách.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên mỗi ngày đều sẽ đi một chuyến Hội Họa Xã. Chính mình họa phác họa, cũng dạy người họa phác họa, kiếm tiền kiếm danh vọng hai không lầm.

Cái này làm cho Lâm Uyên mỗi ngày đều có ít nhất một nghìn đồng thu nhập, cộng lại so với Tinh Mang Soạn nhạc bộ cơ sở tiền lương còn cao,

hoàn toàn chính là một cái trí phú tân con đường!

Cùng lúc đó.

Trải qua Lâm Uyên một chọi một hướng dẫn, phác họa trình độ tăng lên trên diện rộng học sinh,

Cũng là càng ngày càng nhiều.

Sự tình phát triển đến loại trình độ này, ngay cả Tần Nghệ mỹ thuật hệ lão sư đều biết Hội Họa Xã có một đại thần đang dạy phác họa chuyện.

Không có biện pháp không chú ý đến a.

Thường thường, trong lớp liền có một người học sinh phác họa trình độ bỗng nhiên đề cao mạnh.

Thật là với sự kiện linh dị như thế.

Có lão sư với học sinh nghe nguyên nhân mới biết, nguyên lai gần đây hội họa hệ có một thu lệ phí trường học phác họa đại thần, những học sinh này phác họa trình độ sẽ tăng lên, cũng là vì vậy đại Thần Giáo thật tốt.

Nghe được cái này tin tức, rất nhiều lão sư môn đều tròn tròn mắt.

Nhất là biết vị kia đại thần chỉ là Soạn nhạc hệ sinh viên năm thứ hai đại học sau đó.

Bất quá lão sư đương nhiên sẽ không ngăn cản loại tình huống này phát sinh.

Bọn học sinh phác họa trình độ tăng lên là chuyện tốt nhi, tiêu tiền học đồ vật không đáng sợ, đáng sợ là tiêu tiền không thấy được hiệu quả.

Liền mỹ thuật hệ vị kia phác họa đại thần cho thấy trường học trình độ mà nói, những thứ này tiêu tiền bọn học sinh thật là kiếm lớn!

Thậm chí có lão sư còn đề cử phác họa thành tích không tốt đồng học đi Hội Họa Xã, tìm vị kia đại thần bái sư học nghệ xuống.

Cứ như vậy.

Hội Họa Xã gần đây xin vào xã mỹ thuật hệ học sinh ngược lại là nhiều hơn không ít, hỏi một chút nguyên nhân, cũng là hướng về phía vị kia phác họa đại thần tới.

Đối với lần này, Phó Xã Trưởng Trịnh Lượng cười không ngậm miệng được.

Không nghĩ tới Lâm Uyên trấn giữ Hội Họa Xã, vẫn còn có hiệu quả này, nhất định chính là quảng cáo sống a!

Hội đoàn có Lâm Uyên, như có một bảo!

Lâm Uyên đối với lần này ngược lại là lạnh nhạt xử chi, hần tính cách nhất quán như thế.

Hôm nay.

Sau khi tan lớp lần nữa đi tới Hội Họa Xã.

Lâm Uyên mới vừa vào cửa cũng đã có người chuẩn bị cho hần rồi bản vẽ, cái ghế nhỏ, gọt xong bút chì cùng với hần yêu uống đồ uống đợi các thứ.

Là, đây chính là bây giờ Lâm Uyên ở Hội Họa Xã đãi ngộ.

Mà theo Lâm Uyên ngồi vào chỗ của mình, chung quanh đã vây rất nhiều rồi nhân, một tên trong đó nữ sinh nhấc tay, kích động nói: "Đại thần, hôm nay đến phiên ta!"

"Đại thần, xác nhận."

Chung Dư liếc nhìn trên điện thoại di động ghi chép biểu, đối Lâm Uyên gật đầu một cái.

Bởi vì tìm Lâm Uyên học phác họa quá nhiều người, Lâm Uyên căn bản không chú ý được tới.

Cho nên tự xưng Lâm Uyên đại đệ tử Chung Dư chủ động chờ lệnh, để cho Xã Viên môn chọn lựa hẹn trước chế độ, mọi người muốn với Lâm Uyên học phác họa, phải trước thời hạn hẹn trước!

Lâm Uyên đồng ý.

Loại mô thức này tới hôm nay mới thôi, đã thực hành một tuần.

Nhưng hẹn trước với Lâm Uyên học phác họa người hay là nhiều đến không được, tất cả mọi người ở xếp hàng chờ đợi đến phiên mình cơ hội, đây cũng là nữ sinh ở đến phiên mình sau kích động như vậy nguyên nhân, Lâm Uyên giờ học quá khó khăn hẹn.

Tồn hai giờ.

Lâm Uyên dạy xong rồi tên nữ sinh này.

Chung Dư đã thật sớm cầm lên cà phê, cười híp mắt: "Vừa mới ly kia lạnh, đây là tân tiếp theo, đại thần mời dùng."

"Cám ơn."

Lâm Uyên nhấp một hớp đôi phương đưa tới nhiệt độ vừa vặn cà phê.

Lúc này hẳn bên tai bỗng nhiên vang lên một đạo gợi ý của hệ thống: "Su giả, cho nên truyền đạo học nghề giải thích vậy, kí chủ gần đây liên tục dạy dỗ học sinh, vĩnh cửu đạt được 'Su giả' thành tựu."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Có ý gì?"

Hệ thống giải thích: "Su giả là một loại đặc thù thành tựu, một loại ở kí chủ đi đến hệ thống ẩn núp mỗi điều kiện tiêu chuẩn sau đạt được, sau này toàn bộ bị kí chủ dạy dỗ học sinh đều có thể trong khi học tập bên trong đề cao gấp đôi sức lĩnh ngộ, theo kí chủ đã dạy nhân càng ngày càng nhiều, Su giả đôi người học tập sức lĩnh ngộ đề cao, cũng càng ngày sẽ càng cao!"

Lâm Uyên: ". "

Hệ thống còn có loại này thao tác?

Đây là muốn ta làm thầy dạy mỹ thuật?

Chương 76: Đại lão cấp đả ngộ

Lâm Uyên không nghĩ tới, hệ thống vẫn còn có phát ra danh xưng buff. Cũng không phải là cái gì nhiệm vụ, dù sao thì là bỗng nhiên cho mình một cái chúc phúc, hãy cùng những thứ kia làm ruộng hệ trò chơi tựa như. "Ta đây sau này khởi là không phải thật so với lão sư sẽ còn dạy?" Lâm Uyên nghĩ như vậy.

Trước hẳn trường học sinh có thể có tốt như vậy hiệu quả, thuần túy là bởi vì tự thân trình độ đủ cao, hơn nữa là 1 vs 1 trường học.

Nhưng bây giờ không giống nhau.

Có "Su giả" hiệu quả, với chính mình học tập học sinh, sức lĩnh ngộ sẽ đề cao, học dễ dàng hơn rồi!

Kia gấp đôi sức lĩnh ngộ, rốt cuộc là khái niệm gì đây?

Lâm Uyên nhìn về phía Chung Dư nói: "Hôm nay ta còn có thể sẽ dạy một cái."

Chung Dư ngẩn người: "Người không nghĩ ngợi sao?"

"Ừm."

"Vậy cũng tốt, vị kế tiếp là Trần Thụy, hôm nay đã tới chưa?"

"Ồ đây!"

Trần Thụy liền vội vàng nhắc tay, trong lúc nhất thời phi thường kinh hãi.

Hắn tuần trước liền hẹn trước Lâm Uyên trường học giờ học.

Vốn tưởng rằng muốn mình thiên tài đến phiên mình, không nghĩ tới hôm nay Lâm Uyên đại thần lại nguyện ý sẽ dạy một trận!

"Bắt đầu đi."

Lâm Uyên nói: "Người trước viết phỏng theo bức họa này, trung gian có chút không ổn thỏa địa phương, ta sẽ giúp người sửa chữa."

Bây giờ Lâm Uyên đã lục lọi ra một ít trường học kinh nghiệm.

Hắn thích trước hết để cho học sinh ngay trước chính mình mặt họa, hội họa trong quá trình, hội học sinh bộc lộ ra chính mình khuyết điểm.

Lúc này Lâm Uyên có thể hô ngừng, sau đó tiến hành châm chích sửa chữa hướng dẫn.

Hôm nay cũng giống vậy.

Rất nhanh thì Trần Thụy bại lộ thứ nhất khuyết điểm, hẳn thẳng tắp không khống chế tốt cường độ.

Lâm Uyên biểu diễn: "Thẳng tắp yêu cầu khống chế xong chúng ta cổ tay vững vàng độ, sau đó lợi dụng bút bên phong, bình phong hoặc trung

phong, đều có thể vẽ ra đều đều đọi cách đường cong ."

Trần Thụy: " . "

Trần Thụy là thuộc về phác họa tương đối kém một loại học sinh, giờ phút này hẳn đã cảm thấy, Lâm Uyên nói đạo lý trong sách cũng có, chính xác phác họa phương pháp lão sư đã sớm nhấn mạnh một vạn lần rồi, có thể mình chính là năm giữ không tốt làm sao bây giờ?

Bất đắc dĩ, hẳn chỉ có thể dựa theo Lâm Uyên nói làm.

Lần thứ nhất, lần thứ hai, lần thứ ba, vốn là không ôm cái gì hi vọng, liền là muốn cho Lâm Uyên minh bạch, mình là thuộc về phác họa căn cơ kém cõi nhất loại này mỹ thuật hệ học sinh.

Nhưng vẽ vẽ, Trần Thụy bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ diệu: "Ta thật giống như hiểu."

Bá bá bá.

Cổ tay lay động, liên tục mấy cái đường thẳng xếp hàng, cường độ vừa vặn. Hiệu quả này cũng vượt ra khỏi Trần Thụy chính mình tưởng tượng, giờ khắc này, hẳn thậm chí sinh ra một loại mình là phác họa tiểu thiên tài ảo giác.

Xảy ra chuyện gì?

Ta lại hiểu?

Lão sư nói thật nhiều lần ta cũng sẽ không, tại sao Lâm Uyên nói một chút ta sẽ biết, rõ ràng bọn họ nói nội dung đều không khác mấy a.

Có chút ngạc nhiên.

Trần Thụy bắt đầu tập trung tinh thần, tiếp tục cùng đến Lâm Uyên học tập. Như vậy học nửa giờ sau, Trần Thụy nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, đã hoàn toàn thay đổi!

Ngọa tào!

Danh sư a!

Lâm Uyên trước mắt mới chỉ cộng dạy hẳn nửa giờ.

Nửa canh giờ này học tập, Trần Thụy chỉ cảm giác mình đầu càng ngày càng thanh tỉnh, rất nhiều lúc trước không hiểu đồ vật, Lâm Uyên nói 1 câu hẳn dĩ nhiên cũng làm có thể biết.

Là mình thay đổi thông minh sao?

Chẳng lẽ ta thật là cái tiểu thiên tài?

Không thể nào, ta căn bản không có phác họa thiên phú.

Trần Thụy dần dần nhận rõ chính mình: Cho nên ta nhìn thật giống như trở nên thông minh một ít, cũng là bởi vì Lâm Uyên đại Thần Giáo thật tốt a, hẳn từ cạn tới sâu trường học, để cho ta làm rõ rồi chính mình ý nghĩ, để cho ta thật sự hiểu cái gì gọi là phác họa!

Giờ khắc này Trần Thụy rốt cuộc biết tại sao lão sư đề nghị tự mình tiến tới Hội Họa Xã, tiêu tiền đến tìm vị này đại thần làm trường học rồi!

Lợi hại!

Thật lợi hại!

Chính mình trước còn cảm thấy, năm trăm một giờ chương trình học có chút đất.

Lâm Uyên nhìn, thậm chí so với chính mình số tuổi còn nhỏ, dựa vào cái gì thu lệ phí mắc như vậy?

Nhưng bây giờ Trần Thụy hoàn toàn phục rồi, hẳn thậm chí cảm thấy, năm trăm một giờ, là mình kiếm được, Lâm Uyên không những tự phác họa trình độ cao, dạy người khác họa phác họa năng lực, cũng là cực kỳ cường hãn!

Lâm Uyên không biết Trần Thụy trong lòng hoạt động, giờ phút này hẳn cảm thụ chỉ có một:

Sự giả hiệu quả tốt lợi hại!

Trần Thụy học sinh này, họa phác họa thời điểm, nhìn liền là không phải rất thông minh đáng vẻ.

Lâm Uyên vốn là đã làm tốt đánh thành chiến lũy chuẩn bị, bởi vì loại học sinh này là khó khăn nhất dạy.

Kết quả Lâm Uyên không nghĩ tới, đối phương lại có thể trong vòng thời gian ngắn tiến bộ thật nhanh.

Chính mình cho là hẳn chưa chắc nghe hiểu được lý luận, nói sau khi đi ra, đối phương lại cũng phần lớn đều nghe hiểu!

Đây nhất định là Sự giả buff hiệu quả.

Lâm Uyên những ngày gần đây, dạy không ít học sinh.

Cho nên hẳn cũng biết, một ít phác họa căn cơ đặc biệt kém học sinh rất cuộc có bao nhiêu khó khăn dạy.

Cứ như vậy.

Dạy rồi một giờ thêm mười phút, Lâm Uyên dừng lại.

Hắn đối Trần Thụy nói: "Chỉ tới đây thôi."

Trần Thụy lưu luyện không rời đứng dậy: "Đại thần, ta còn có thể tiếp tục cùng người học sao?"

Lâm Uyên nói: "Hẹn trước xếp hàng."

Chung Dư phụ trách hẹn trước chuyện.

Hẹn trước biểu đến phiên ai, Lâm Uyên sẽ dạy ai, như vậy tương đối công bình, nếu không chung quy là một đám nhân cướp trường học vị trí.

"Được!"

Trần Thụy lúc này hãy cùng Chung Dư hẹn trước đứng lên.

Loại này hẹn trước trường học giờ học, một giờ làm nên tảng, cụ thể dạy mấy giờ, nhìn Lâm Uyên thời gian.

"Hôm nay kết thúc công việc đi."

Lâm Uyên đã đại khái hiểu "Sự giả" hiệu quả.

Dựa theo hệ thống cách nói, sau này mình trường học sinh càng nhiều, Sư giả bao phủ hiệu quả liền càng lợi hại.

Sớm muộn có một ngày, lại ngu xuẩn học sinh, đến Lâm Uyên trong tay, cũng có thể biến thành thiên tài!

"Xem ra sau này còn phải tăng giá."

Sư giả hiệu quả, thật sự là thật lợi hại.

Bất quá Lâm Uyên có chút chần chờ, bởi vì tiếp tục tăng giá lời nói, khả năng rất nhiều học sinh liền không kham nổi chính mình lớp.

Sinh viên một tháng sinh hoạt phí bất quá ba lượng ngàn khối tiền.

Lâm Uyên không có gian thương thiên phú, cho nên đối với tiếp tục tăng giá, hơi có chút không đành lòng.

"Được rồi, tạm thời trước như vậy đi."

Lâm Uyên cố nén tăng giá xung động, trong những ngày sau tử bên trong, tiếp tục lấy năm trăm một giờ giá cả tiến hành thu lệ phí trường học.

Bất quá, Sư giả hiệu quả, thật sự là quá tốt dùng.

Phía sau với Lâm Uyên học tập hội họa bọn học sinh, căn bản không có ý thức được mình bị Lâm Uyên chúc phúc ảnh hưởng đến, bọn họ bên trên hoàn Lâm Uyên giờ học, nội tâm chỉ có hai cái cảm thụ:

Thứ nhất cảm thụ là, ta nguyên đến như vậy biết phác họa?

Cái thứ 2 cảm thụ là, Lâm Uyên đại thần thật quá sẽ dạy!

Cái thứ 2 cảm thụ thường thường sẽ bao trùm thứ nhất cảm thụ, bởi vì bọn họ sẽ còn bên trên bài chuyên ngành lão sư chương trình học.

Rất nhiều phác họa căn cơ tương đối kém học sinh, trải qua Lâm Uyên điều giáo sau đó, xảy ra thoát thai hoán cốt biến hóa, liền lão sư cũng mộng ép!

Trong này có chút học sinh là lão sư cảm thấy căn bản không cứu Ngoan Thạch, lại cũng để cho Lâm Uyên cho điễm thạch thành kim rồi.

Cái này làm cho Lâm Uyên tiếng tăm điên cuồng lên men.

Dù sao những người này thay đổi, đều là thật, cho nên Lâm Uyên cái này phác họa đại thần danh tiếng, bộc phát vang lên.

Liên đới Hội Họa Xã vào xã xin, cũng biến thành càng nhiều.

Trịnh Lượng tự thành vì Hội Họa Xã Phó Xã Trưởng tới nay, lần đầu tiên nghiêm túc cân nhắc chính mình có muốn hay không thêm một ít xin hạn chế ——

Đi qua hẳn, tuyệt đối không nghĩ tới, Hội Họa Xã có một ngày sẽ như vậy hỏa bạo!

Bây giờ Hội Họa Xã thành viên đã vượt qua 300 người rồi.

Đây đều là Lâm Uyên công lao!

Lại làm như vậy đi xuống, mỹ thuật hệ toàn bộ muốn đề cao phác họa trình độ học sinh, đều phải tới Hội Họa Xã trình diện!

"Quá thần đi!"

Theo Lâm Uyên điều đem ra học sinh càng ngày càng nhiều, bây giờ Lâm Uyên, ở Hội Họa Xã, chính là đại lão đãi ngộ!

Ăn, uống, dùng .

Lâm Uyên nhac một chút mí mắt, đã có người đưa đến trước mặt.

Những thứ này chủ động lấy lòng, phần lớn đều là hần đã dạy Xã Viên, số lượng đang không ngừng tăng nhiều.

Từ đãi ngộ nhìn Lâm Uyên có thể so với chính hần một Phó Xã Trưởng có mặt bài hơn nhiều.

Mà lúc này, thời gian đã là cuối tháng.

Lâm Uyên lấy Sở Cuồng tên gửi bản thảo « công chức nhỏ cái chết » , rôt cuộc phải ở bộ lạc văn học bản khối ban bố.

(=)

Chương 77: Đoán một chút ta là ai

Đồng thời mời 30 vị rất có tiếng tốt đoán thiên Tiểu Thuyết Gia cùng sân khấu thi đấu.

Lớn như vậy động tác, bộ lạc văn học dĩ nhiên là khắp thế giới tuyên truyền một cái lần.

Rất nhiều đoán thiên tiểu thuyết người yêu thích, từ tin tức này truyền tới thời điểm, cũng đã bắt đầu mong đợi ——

Đối với bọn họ mà nói, tướng này là một trận Thao Thiết thịnh yến.

Mà ở đoán thiên tiểu thuyết lĩnh vực, đối với chuyện này có chú ý trong nghề nhân sĩ cũng không phải số ít.

Bất quá, làm hoạt động lúc bắt đầu sau khi, mọi người mới phát hiện, bộ lạc văn học lại chơi một tay tao tác!

Hoạt động thông báo trên viết như vậy một đoạn văn:

【 mỗi một người sử dụng nắm giữ ba lần so với tâm cơ biết, ngài có thể ở văn chương sau cùng đối tác phẩm so với tâm, mỗi thiên tiểu thuyết ngài chỉ có thể so với tâm một lần, dùng phương thức như vậy biểu đạt chính mình đối tác phẩm ủng hộ, tác phẩm bài danh do so với dự tính trong lòng lượng quyết định, nhưng vì xếp hạng sau cùng tính công bằng, chúng ta cố ý giấu tên họ, mời mọi người từ nội dung lên đường, làm ra tôi công chính bình chọn, đợi xếp hạng sau cùng chắc chắn, chúng ta sẽ công bố những thứ này tác phẩm. 】

Tại sao nói cái này thao tác rất tao?

Bởi vì được mời tham gia bộ lạc tác phẩm văn học tuyển chọn tác gia, đều có fan.

Có một loại đồ vật gọi là fan lọc kính.

Rất nhiều fan, chỉ sẽ bỏ phiếu cho mình thích tác gia, mà là không phải bỏ phiếu cho chính mình thích nhất tác phẩm.

Cho nên bộ lạc văn học vì phòng ngừa loại tình huống này phát sinh, trực tiếp giấu danh.

"Có chút ý tứ."

"Có chút văn phong tương đối đặc biệt, cho nên độc giả vẫn có thể đoán được là ai, nhưng người nào lại dám xác định đâu rồi, dù sao rất nhiều văn phong đều là tương đối tương tự."

"Đây chính là bộ lạc văn học không có tiết lộ trước dự thi 30 vị tác gia đến tốt cùng là ai nguyên nhân đi."

"Ta vốn là đối hoạt động này vô cảm, nhưng bây giờ bắt đầu có hứng thú."
" "

Thảo luận sau đó, mọi người bắt đầu đọc sách.

Đoản thiên tiểu thuyết sô trang, một loại cũng không chế ở năm ba ngàn tự tả hữu, cho nên độc giả nhìn rất nhanh.

Bộ lạc văn học đem bài danh quyền quyết định giao cho độc giả.

Tất cả mọi người rất hưởng thụ loại này làm giám khảo cảm giác, cho nên nhìn tiểu thuyết thời điểm cũng sẽ không sinh ra không nhìn được cảm giác, ngược lại có loại không giải thích được sứ mệnh cảm.

"Ta so với tâm quyết định tác phẩm tương lai."

Rất nhiều người đều là ôm như vậy tín niệm tham dự bình chọn.

Dần dần, có người chú ý tới « công chức nhỏ cái chết » bộ này tiểu thuyết.

Đây là chuyện đương nhiên sự tình, nếu như bộ này tiểu thuyết không đưa tới độc giả chú ý mới sẽ có vẻ kỳ quái, bởi vì Lam Tinh nghệ thuật thưởng thức trình độ so với địa cầu còn cao, không thể nào không nhìn ra bộ này tiểu thuyết chỗ lợi hại.

Phải biết.

Đây chính là địa cầu tam đại tiểu thuyết cự tượng một trong, khế ha phu sáng tác lúc đầu rất có đại biểu tính tác phẩm!

Liefutuoer này thái đã từng đánh giá như thế khế ha phu: "Ta bỏ qua một bên hết thấy đôi trá khách sáo khẳng định nói, từ trên kỹ xảo nói khế ha phu so với ta càng thêm Cao Minh!"

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị.

Người tây phương không quá vui vẻ khiêm tốn cùng khách sáo.

Có thể đề cho Liefutuoer này thái như vậy đánh giá khế ha phu, nhất định là rất có thực lực.

Khế ha phu là lấy chủ nghĩa hiện thực phê phán đến xung, vừa văn « công chức nhỏ cái chết » chính là như vậy một bộ tương đối có đại biểu ý nghĩa tác phẩm.

Mà theo càng ngày càng nhiều nhân đọc được « công chức nhỏ cái chết », bộ này tiểu thuyết bình luận khu, dần dần náo nhiệt.

Mặc dù giấu tên họ, nhưng mọi người vẫn là có thể đối tiểu thuyết tiến hành bình luận.

"Bộ này tiểu thuyết có chút lợi hại a."

"Mặc dù chỉ có hơn một ngàn tự, nhưng ta lặp đi lặp lại nhìn ba lần, lần thứ nhất cảm thấy buồn cười, lần thứ hai cảm thấy thật đáng buồn, lần thứ ba lại có nhiều chút cảm động lây rồi, bởi vì ta cảm thấy, đem ta đối được công chức nhỏ tình cảnh, mặc dù không về phần lặp đi lặp lại nói xin lỗi, nhưng là ít nhất một tuần không ngủ ngon giấc."

"Nhìn như phê phán cô đại phong kiến chuyên chế chế độ, kì thực là mượn xưa nói nay đi."

" Đúng, mượn xưa nói nay, ta suy nghĩ hồi lâu, cũng không nhớ ra được cái từ này."

"Chúng ta hiện đại xã hội, cũng có rất nhiều công chức nhỏ người như vậy, chỉ là tiểu thuyết dùng một loại khoa trương thủ pháp biểu hiện ra mà thôi."

"Ta thậm chí không cảm thấy khoa trương, có trải qua nhân có lẽ sẽ càng cảm động lây đi, sợ hãi là một loại rất đáng sợ tâm tình, nó xác thực có thể phá hủy một người, đây cũng là chúng ta nhấn mạnh trong lòng tư chất nguyên nhân."

" "

Thảo luận tới, mọi người bắt đầu đôi tiểu thuyết cảm thấy hiếu kỳ.

"Bộ lạc văn học giấu danh, này thao tác thật sự là quá rối loạn, chỉ một thông qua văn phong, ta hoàn toàn nghĩ rằng không ra bộ này tiểu thuyết xuất từ vị kia tác gia tay."

"Hắn là thành danh đã lâu tác gia đi."

"Công lực nhất định là không thể nghi ngờ, có thể đủ hơn một ngàn tự chinh phục độc giả, này là không phải một chuyện dễ dàng, nhưng ta đã bị chinh phục, so với tâm dâng lên."

"Đáng sợ địa phương ở nơi này, bộ này tiểu thuyết mới hơn một ngàn tự!"

"Ta hận không được đem ba cái so với tâm cũng cho bộ này tiểu thuyết, nhưng tiếc là bộ lạc văn học không để cho ta làm như thế, mỗi bộ tiểu thuyết chỉ có thể so với tâm một lần."

"Bắt đầu hiếu kỳ kết quả lúc mở ra sau khi rồi, rốt cuộc sẽ là ai chứ, không khỏi có loại mong đợi là chuyện gì xảy ra, ha ha ha ha ha."

" "

Ngày thứ 2, bộ này « công chức nhỏ cái chết » , bất ngờ xếp hạng vị thứ nhất!

Bất quá hạng nhì cùng hạng ba, cùng hạng nhất so với dự tính trong lòng lượng không kém nhiều, cho nên tình hình chiến đấu vẫn giằng co.

Mà đôi mặt kết quả như thế, đừng nói các độc giả tò mò, đó là đoán thiên tiểu thuyết lĩnh vực tác gia vòng, cũng đều bắt đầu hiếu kỳ, không ít vòng nhỏ cũng ở thảo luận:

"Hạng nhất là ai tác phẩm à?"

"Nhìn không văn phong, ta hoàn toàn không nhìn ra là ai."

"Có phải hay không là lão Chu? Bộ lạc văn học khẳng định mời hắn chứ?"

"Lão Chu quả thật dự thi, hắn không chịu nói cho ta biết mình là kia bộ tác phẩm, bất quá hắn vừa mới cũng hỏi ta, có biết hay không « công chức nhỏ cái chết » là."

"Không người thừa nhận?"

"Đám người kia gian trá ác, ngược lại « công chức nhỏ cái chết » nhất định là chúng ta quen thuộc tác gia viết, bộ lạc văn học nhưng là võ ngược bảo

đảm nói, dự thi tác gia đều là nghề bên trong tương đối chi phí Thâm Tác gia."

"Có người với bộ lạc văn học hỏi thăm sao?"

"Nghe, dù là bộ lạc văn học bên kia, ít nhất cũng phải tổng biên tập cấp người khác mới biết là ai, bất quá bọn hắn giữ bí mật tuyệt đối, không chịu tiết lộ bất kỳ một bộ tác phẩm."

"Chỉ có thể chờ đợi cuối cùng công bố a."

"Như đã nói qua, « công chức nhỏ cái chết » sáng tác trình độ thật rất cao, văn tự hài hước, châm chọc lại cay độc, số trang rất ngắn, nội dung lại ý vị thâm trường."

"Phỏng chừng cuối cùng cảm vấn đề thứ nhất không lớn."

"Khó mà nói, tên thứ hai là trình thám tiểu thuyết, cố sự tính rất mạnh, cuối cùng xoay ngược lại cũng khiến người ngoài ý, có hi vọng lật bàn."

"Hạng ba cũng không kém a, hai cái THCS liền bắt đầu yêu học sinh, thành tích một cái giỏi một cái kém, vì cùng với nhau chung một chỗ, một cái chấp ghép Mệnh Học tập, thi vượt xa bình thường phát huy, tiến vào toàn huyện tốt nhất trung học đệ nhị cấp, một cái cố ý nhường, tiến vào tương đối kém trung học đệ nhị cấp, bất quá ta luôn cảm giác câu chuyện này có chút đoạn thời gian trước thật hỏa cái kia tiểu thuyết, « Món Quà Giáng Sinh » bóng dáng."

" "

Thảo luận oanh oanh liệt liệt, bộ lạc văn học hoạt động, tràn ngập một cỗ "Đoán một chút ta là ai" giải đố thú vui.

Chương 78: Tin tức lớn

"Người gần đây bận rộn gì sao, cả ngày lẫn đêm không thấy được nhân." Bốn nguyệt ngày thứ 2, trường học trong phòng ăn, Giản Dịch mở miệng hỏi Lâm Uyên.

Hạ Phồn cũng nhìn chăm chăm Lâm Uyên, gần đây Lâm Uyên quả thật rất ít lộ diện, chung quy khiến người ta cảm thấy thần thần bí bí.

Lâm Uyên nói: "Ta gần đây ở Hội Hòa Xã vẽ một chút."

Giản Dịch sững sờ, chợt cười gật đầu nói: "Không nghĩ tới người sẽ đối với hội đoàn cảm thấy hứng thú a, bất quá thỉnh thoảng tham gia một chút hội đoàn hoạt động rất tốt, ta cuộc sống đại học có một nửa là dựa vào hội đoàn tới phong phú."

Giản Dịch là Tân Châu nghệ thuật học viện bóng rổ xã chủ lực.

Hắn từ nhỏ đã thích đánh bóng rổ, đại học vừa mới nhập học, liền tiến vào bóng rổ xã.

"Đúng rồi."

Hạ Phồn mở miệng nói: "Trường học chúng ta tháng sau có trận đấu bóng rổ, người cái này bóng rổ xã thành viên tích cực, có phải hay không là muốn đại biểu các người hệ tham gia?"

"Đó cũng không."

Giản Dịch cười đắc ý: "Ta nhưng là biểu diễn hệ chủ lực a, trận đấu bóng rổ thế nào ít đi ta đâu rồi, năm nay chúng ta hệ mục tiêu là số một!"

"Vây cũng chưa chắc."

Hạ Phồn cười nói: "Các người biểu diễn hệ năm thứ nhất đại học trận đấu bóng rổ thật giống như mới hạng ba đi."

"Năm thứ nhất đại học lần đó là vũ đạo hệ tên kia sử âm chiêu."

Giản Dịch nhắc lên chuyện này liền tức giận bất bình: "Vốn là chúng ta là có thể đi vào trận chung kết, kết quả vũ đạo hệ cái kia kêu Hứa Xương gia hỏa phạm quy, đem ta làm bị thương."

Hạ Phồn chật chật nói: "Oa, này oán niệm, liền tên cũng ký rõ ràng như thế."

Giản Dịch hừ một tiếng: "Năm nay xem ta như thế nào tìm hắn báo thù, hắn tới gần bỏ banh vào rổ không tề, ta chuẩn bị đến thời điểm cái tử hắn, hai người đến thời điểm có thể nhất định phải cho ta cố gắng lên a."

Hạ Phồn nói: "Ta muốn thay Soạn nhạc hệ cố gắng lên."

Giản Dịch bĩ môi: "Yên tâm đi, Soạn nhạc hệ vòng thứ nhất liền không sai biệt lắm không có."

Lâm Uyên nói: "Ta ."

Hạ Phồn nói: "Soạn nhạc hệ nhiều nhất đi tới đợt thứ hai."

Giản Dịch cười to, sau đó nói: "Không nói trước trận đấu bóng rổ chuyện, Hạ Phồn các người khi nào thì bắt đầu « Thịnh Phóng » chọn?"

"Tháng năm năm nay bắt đầu."

Hạ Phồn nói: "Nếu như có thể vào Top 100, ta nghỉ hè khả năng liền không về nhà được."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Nghỉ hè ta cũng không trở về nhà, phải đi làm."

Nghỉ cuối năm Lâm Uyên có thể mời, nghỉ hè thời gian quá dài, Lâm Uyên không thể nào bỏ bê công việc lâu như vậy.

Giản Dịch cười khổ: "Lúc này mới năm thứ hai đại học, thế nào cảm giác các người cũng lu bù lên, Lâm Uyên có chính mình công việc, người cũng ở đây vì tương lai phấn đấu, sau này chúng ta chung một chỗ thời gian càng ngày càng ít đây."

"Còn sớm đây."

Hạ Phồn nói: "Chúng ta đại học tổng cộng năm năm, năm thứ năm có thể phải bận bịu luận văn cùng tìm việc làm, nhưng ít ra năm thứ ba đại học năm thứ tư đại học, chúng ta vẫn là phải ngoan ngoãn đợi ở trong trường học, dĩ nhiên nếu như ta thông qua « Thịnh Phóng » tẩu hồng, lời nói, khả năng sau này quả thật sẽ tương đối bận rộn."

"Không chỉ người ."

Giản Dịch thở dài: "Ta năm thứ ba đại học có thể sẽ rời đi."

Lâm Uyên cùng Hạ Phồn cơ hồ là đồng thời nhìn về phía hắn: "Tại sao?"

Giản Dịch nhún vai một cái: "Giống như các người, vì mình nhân sinh chứ, trường học đến năm thứ ba đại học, là không phải có exchange student vị trí ấy ư, ta năm thứ ba đại học thời điểm đại khái muốn đi trước Tề Châu đi, các người cũng biết, ở Tề Châu, diễn viên chuyên nghiệp cơ hội càng nhiều hơn một chút."

Giản Dịch là biểu diễn hệ học sinh.

Tề Châu điện ảnh kịch nghệ ở Lam Tinh phát triển nhất.

Giống như rất nhiều âm nhạc nhân thích tới Tần Châu phát triển như thế, Giản Dịch loại này học biểu diễn, là thích đi Tề Châu tìm cơ hội.

"Exchange student sao."

Lâm Uyên cùng Hạ Phồn trầm mặc lại.

Giản Dịch cười một tiếng: "Bầu không khí khác thương cảm như vậy mà, vạn nhất ta không bắt được exchange student vị trí đây? Các người cũng biết, exchange student vị trí đối thành tích yêu cầu còn rất cao."

"Là người nhất định có thể bắt được a."

Hạ Phồn có chút thương cảm, mặc dù Giản Dịch nhìn có chút tùy tính, nhưng kỳ thật chuyên nghiệp thành tích là trong ba người tối giỏi một cái.
"Mượn người chúc lành."
"

Giản Dịch nói: "Suy nghĩ kỹ một chút a, nếu như người bằng vào « Thịnh Phong » xuất đạo, coi như ta ở lại Tàn Nghệ, chúng ta sau này tự chung một chỗ thời gian cũng vẫn là rất thiếu a, nghệ sĩ thông báo rất nhiều, trường học chúng ta lại không phải là không có minh tinh, người xem những thứ này minh tinh, bên trên qua mấy ngày giờ học? Còn không đều là hở một tí mòi một tháng giả."

" Cũng đúng."

Hạ Phồn cúi đầu xuống.

Lâm Uyên cùng Giản Dịch cùng với Hạ Phồn ba người, từ tiểu học bắt đầu liền như hình với bóng, vì không phân biệt, thậm chí đồng thời thi đậu Tàn Nghệ.

Có thể đại học chính là nhân sinh cuối cùng tháp ngà rồi.

Đi ra toà này tháp ngà, tuyệt đại đa số người, đều khó quá mức đường ai nấy đi vận mệnh, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy đại học tinh nhân tốt nghiệp liền chia tay.

Exchange student?

Tham gia trận đấu?

Trước thời hạn bắt đầu công việc?

Những người này sinh lựa chọn, chẳng qua chỉ là để cho phân biệt thời gian điểm trước thời hạn đến mà thôi.

"Vừa nói như thế, chúng ta còn lại thời gian không nhiều lắm a." Giản Dịch giọng cũng có chút thương cảm.

Cơm nước xong, Lâm Uyên xuất hiện ở Hội Họa Xã.

Sớm sẽ chờ ở đây sau khi Lâm Uyên Chung Dư cười nói: "Đại thần, hôm nay dạy mấy cái?"

"Hai cái."

Lâm Uyên Sư giả hiệu quả tăng lên, cho nên bây giờ, mỗi ngày đều có thể nhiều dạy một đệ tử.

" Được."

Lâm Uyên nói: "Trước khác kêu nhân, người biết exchange student chuyện sao?"

"Exchange student?"

Chung Dư sững sốt một chút, chợt gạt đầu nói: "Exchange student là từ năm thứ ba đại học bắt đầu, mỗi một hệ đều sẽ có mấy cái vị trí đi, đỉnh cấp đại học giữa trao đổi mà, một loại đều là thành tích tốt nhất mấy học sinh đi làm exchange student, đồ chơi này phúc lợi thật nhiều, trường học do nhà

nước cử, sẽ có sinh hoạt phí cùng học phí loại trợ cấp giảm miễn, đôi sau khi tốt nghiệp tìm việc làm cũng có trợ giúp, ta đi học kỳ còn tranh thủ quá, đáng tiếc lúc ấy thành tích kém một chút."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Chung Dư kinh ngạc nói: "Đại thần người sẽ không muốn phải đi làm exchange student đi. Mặc dù exchange student rất tốt, nhưng chúng ta Tần Châu là âm nhạc chi hương, Soạn nhạc hệ cao phân học sinh, đối với exchange student vị trí cũng không giống như ư chuộng. Bất quá ta càng tò mò hơn là, người tại sao không lên chúng ta mỹ thuật hệ. Mỹ thuật hệ mới là thích hợp nhất đại thần địa phương."

"Không nói."

Lâm Uyên nói: "Bắt đầu giờ học."

Chung Dư gạt đầu một cái, không có hỏi nhiều, bắt đầu kêu nhân tới giờ học ——

Trên thực tế căn bản không cần kêu.

Bởi vì Lâm Uyên vừa tới Hội Họa Xã, không ít người liền tự phát tính vây quanh, đến phiên hôm nay trường học cơ hội Xã Viên, càng là thật sớm mang ra băng ghế nhỏ, chờ Lâm Uyên bên này mở khóa.

Về phần những học sinh khác, chỉ là đứng ở bên cạnh nhìn mà thôi.

Mặc dù không chiếm được Lâm Uyên tay nắm tay trường học, nhưng bọn hắn ở bên cạnh nhìn, tương tự với cộ giờ học tính chất, cũng có thể học được đồ vật.

Bất quá bọn hắn không hưởng thụ được Sư giả chúc phúc là được.

Lâm Uyên cũng cho tới bây giờ không có chạy qua những người này.

Ngược lại những người này đứng ở bên cạnh cũng không ảnh hưởng tới hắn, còn có thể cho hắn cung cấp một ít danh vọng.

Thực ra Lâm Uyên cũng cân nhắc qua đồng thời dạy mấy học sinh.

Bất quá hệ thống giải thích nói, Sư giả chúc phúc là 1 vs 1, Lâm Uyên đồng thời dạy một nhóm học sinh lời nói, Sư giả chúc phúc hiệu quả cũng sẽ bị gán vác.

Vì vậy nguyên nhân, Lâm Uyên bỏ đi mở rộng tài lộ ý nghĩ, tiếp tục loại này một chọi một trường học kiểu.

Kết thúc hôm nay thứ một đệ tử trường học.

Chung Dư bỗng nhiên thần thần bí bí nói: "Đại thần, qua một thời gian ngắn, chúng ta chuẩn bị làm một cái tin tức lớn!"

"Tin mới gì?"

"Đến thời điểm người sẽ biết." Chung Dư bán cái chồ háp dẫn.

"Ồ."

Lâm Uyên chỉ là thuận miệng hỏi một chút.

Hắn cũng là không phải thật tò mò Chung Dư muốn làm cái gì tin tức lớn.

Chương 79: Kia không sao

Mấy ngày kế tiếp.

Lâm Uyên cứ theo lẽ thường qua lại với phòng học cùng Hội Họa Xã giữa, giữ chính mình mỗi ngày dạy hai người phác họa tiết tấu.

Hắn không chú ý tới là.

Chung Dư gần đây, cuối cùng cùng còn lại Xã Viên rì rà rì rầm, tựa hồ đang mật mưu hắn cái gọi là tin tức lớn.

Đương nhiên.

Lâm Uyên coi như chú ý tới cũng sẽ không để ý là được.

Mà ở dạy nhiều ngày như vậy phác họa sau đó, Lâm Uyên đã bắt đầu cân nhắc, có muốn hay không đem so với khá thường gặp bột nước cùng màu nước cũng dạy một bài học, phát triển mình một chút khách hàng mặt.

Bất quá nghĩ đến phác họa trường học còn mỗi ngày đều có dạy không tới Xã Viên, hắn cũng liền tạm thời buông tha cái ý nghĩ này.

Từ từ đi đi.

Ngược lại sau này có là thời gian.

Hắn sau này chuẩn bị đem các loại hội họa cũng dạy một lần, bao gồm độ khó cao nhất Quốc Họa, Sư giả chúc phúc, chính là hắn trường học sức lực.

Hướng chi hệ thống cũng đã nói.

Chính mình dạy càng nhiều người Sư giả chúc phúc hiệu quả thì sẽ càng tốt.

Chờ Sư giả chúc phúc hiệu quả tốt tới trình độ nhất định, kia Lâm Uyên muốn không tăng giá cũng không được.

Có lý chẳng sợ tăng giá.

Đây mới là Lâm Uyên lớn nhất trường học động lực.

Mà phải nói lên tiền, Lâm Uyên mỗi tháng thích nhất một ngày, không ai bằng số 5 rồi.

Mỗi tháng số 5 đều là ngày tốt.

Ngày mùng 5 tháng 4, chính là như vậy ngày tốt.

Bởi vì vào ngày này, Lâm Uyên thẻ lương bên trên, sẽ nhận được một số lớn chuyển tiền!

Bất quá .

Lần này, Lâm Uyên nhận được ngân hàng chuyển tiền tin nhắn ngắn lúc, có chút kinh hỉ!

Bởi vì hắn phát hiện, chính hắn một nguyệt nhận được ca khúc phân chia, trừ đi nhất định thu thuế sau đó, lại còn có thể cao đến sáu trăm ngàn trở lên.

Trên thực tế, bài hát của Lâm Uyên phân chia, gần như mỗi tháng đều tại đề cao, bởi vì hắn bây giờ có Tứ Thủ bài hát đồng thời giúp kiếm tiền.

Ca khúc càng nhiều, kiếm tiền càng nhanh!

Cộng thêm một nguyệt « Võng Vương » tiêu thụ phân chia, cùng với Lâm Uyên tự mình ở Hội Hòa Xã làm trường học kiếm được thu nhập thêm, còn có bộ lạc văn học đoàn thiên tiêu thuyết gia nhập liên minh mời phí .

Nhiều vô số hạng mục cộng lại, hắn tháng trước chung quy thu nhập, đã đi đến ba triệu ra mặt!

Đây là Lâm Uyên lần đầu tiên kiếm được nhiều tiền như vậy, có một cái chớp mắt như vậy lúc này, Lâm Uyên gần như muốn với hệ thống thật tốt chế tác riêng một ít tác phẩm, đến giúp đỡ chính mình kiếm càng nhiều tiền. Nhưng cần thận suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy chuyện này không cần phải gấp.

Chờ mình cần một ít tác phẩm thời điểm, lại tìm hệ thống cào thẻ chính là, đáng tiếc công ty bên kia một mực không cho mình phân phát đơn đặt hàng. "Cào thẻ."

Lâm Uyên không thích cái từ này.

Nếu như trước có người nói cho hắn biết, có một ngày hắn sẽ vì một cái mục tiêu mà cào thẻ, Lâm Uyên nhất định sẽ cho là đối phương nói đùa. Câu thường nói: Huyền không thay đổi không phải là, khắc bất cải mệnh. Nhưng Lâm Uyên phát hiện, mình muốn thay đổi vận mệnh, vẫn thật là không phải là khắc không thể, nếu hắn không là lấy cái gì đi kiếm danh vọng giá trị?

Tình Mang giải trí.

Lầu mười Soạn nhạc bộ.

Người viết ca khúc chính đang vui đầu công việc.

Đang lúc này, một tên mặc màu đen áo khoác ngoài nam nhân xuất hiện ở cửa.

Một tên trong đó Soạn nhạc bộ thành viên nhìn tới cửa người đàn ông này, đột nhiên đứng lên, lấp bắp nói:

"Trước . Tiền bồi ."

"Người trách?" Bên cạnh Ngô Dũng theo đồng nghiệp ánh mắt nhìn đi qua, ngay sau đó hắn con mắt đột nhiên trợn to, bật thốt lên:

"Dương phụ tới công ty!"

Những lời này trong nháy mắt ở lầu mười Soạn nhạc bộ nổ tung.

Toàn bộ lầu mười Soạn nhạc bộ nhân đều đứng lên, ánh mắt hoặc là sùng bái, hoặc là khiếp sợ nhìn sắc mặt lạnh nhạt nam nhân áo đen:

"Tiền bồi!"

"Tiền bồi được!"

"Đã lâu không gặp, tiền bồi!"

" "

Liên tiếp tiếng gọi vang lên.

Nam nhân áo đen gật đầu một cái, hỏi một câu: "Lão Chu đây?"

Cho dù là kim bài Người viết ca khúc,

Cũng không dám trực tiếp xưng chủ quản vì lão Chu, nhưng cái này nam nhân áo đen lại gọi rất tự nhiên, hơn nữa toàn bộ lầu mười Soạn nhạc bộ không người cảm thấy không ổn.

Nhân vì người đàn ông này là lầu mười Soạn nhạc bộ duy nhất khúc cha, Dương Chung Minh!

Ngô Dũng vội vàng nói: "Tiền bồi chờ một chút, ta đây liền gọi điện thoại thông báo chủ quản."

"Không cần."

Dương Chung Minh mở miệng, sau đó đi về phía bên cửa sổ vị trí.

Nhưng đến bên cửa sổ trước bàn, Dương Chung Minh lại có chút nhíu mày, biểu tình tựa hồ viết đầy không hiểu.

Đây là hần bàn làm việc.

Hần là lâu dài không tới công ty loại người kia.

Nhưng coi như như thế, cái bàn này bản cũng hẳn không dính một hạt bụi, mỗi ngày đều có người quét dọn mới được.

Bởi vì đây là hần Dương Chung Minh vị trí.

Nhưng giờ phút này, phía trên lại chất đống không ít sách vở.

Tỷ như « Soạn nhạc lý luận đại toàn » .

Tỷ như « đơn giản hợp âm giảng giải » .

Tỷ như « Soạn nhạc nhập môn chỉ cần ba bước » .

Những sách này quang là xuất hiện ở Tinh Mang Soạn nhạc bộ, liền tràn đầy quý dị vi hòa cảm, vì vậy Dương Chung Minh đứng ở trước bàn đứng đầy lâu.

"Nguy rồi!"

Thấy Dương Chung Minh đứng ở Lâm Uyên trước bàn, Ngô Dũng trong lòng hoảng hốt.

Soạn nhạc bộ những người khác phản ứng kịp, cũng là trở mắt nhìn nhau, lòng bàn tay lau vệt mồ hôi.

Này cái vị trí vốn là thuộc về Dương phụ.

Nhưng bởi vì Dương tiền bồi thường xuyên không tới công ty duyên cớ, lão Chu đem này cái vị trí an bài cho Lâm Uyên.

Lúc đó liền có rất nhiều người cảm thấy không ổn, vạn nhất ngày nào đó Dương tiền bồi phát hiện, kia còn có?

Bây giờ, rất nhiều người lo lắng rốt cuộc thành thực tế, Dương phụ tựa như nói đã bắt đầu tức giận.

"Nơi này."

Dương Chung Minh bĩu bĩu cằm, nhìn mình vị trí, giọng nghe không ra tâm tình: "Ai ngồi?"

Dương tiên bói thật tức giận!

Dù là Dương tiên bói không có biểu hiện ra, mọi người cũng có thể cảm nhận được, trong lúc nhất thời bốn phía câm như hèn, ai cũng không dám ứng tiếng.

"Muốn ta hỏi lần thứ hai sao?"

Dương Chung Minh nhẹ khẽ nhìn lướt qua mọi người.

Trong bộ môn với Lâm Uyên quen thuộc nhất Ngô Dũng nuốt nước miếng một cái, nhắm mắt nói: "Lâm . Lâm Uyên ."

"Lâm Uyên là ai ?"

Dương Chung Minh nhẹ nhàng mị lên con mắt.

Ngô Dũng vẻ mặt đau khổ giải thích: "Dương tiên bói đừng thấy lạ, hẳn vẫn cái người mới, không hiểu đây là ngài vị trí, đây là chủ quản an bài ."

"Đúng !"

Những đồng nghiệp khác cũng không nhìn được ủng hộ, không muốn nhìn thấy Lâm Uyên gặp tai bay vạ gió: "Là chủ quản an bài."

"Tiện Ngư cũng không biết tình huống."

"Tiện Ngư lấy vì này cái chỗ trống ngồi."

Không có cách nào chỉ có chủ quản mới chống đỡ được khúc cha.

Dương Chung Minh liếc nhìn ngoài cửa sổ, như có điều suy nghĩ nói: "Tiện Ngư?"

Ngô Dũng biểu tình bực phát khổ sở: "Tiện Ngư chính là Lâm Uyên, tiên bói người đừng trách hẳn, hẳn vẫn người sinh viên đại học, tới công ty chúng ta không lâu, cái gì cũng không biết ."

Dương Chung Minh không lên tiếng.

Người chung quanh cũng không dám lên tiếng nữa, mặc dù muốn bảo trì một chút Lâm Uyên, nhưng khúc cha lửa giận, có thể không phải ai cũng có thể chịu đựng.

Lâm Uyên tự cầu nhiều phúc đi.

Nhưng mà ngay tại tất cả mọi người đều cho là Dương Chung Minh muốn đại phát lời đình thời điểm, vị này khúc cha nhưng là bỗng nhiên gặt đầu một cái, tùy ý cười một tiếng nói:

"Kia không sao."

Nói xong khúc cha Dương Chung Minh trực tiếp xoay người rời đi, lưu lại trở mắt nhìn nhau Soạn nhạc bộ chúng nhân.

Phảng phất một trận gió bão còn chưa bắt đầu, liền tan biến tại vô hình.

ps: Gần đây có không ít cửa hàng, nội dung cốt truyện tương đối bình, qua mấy ngày chắc là cao triều, về phần vấn đề đôi mới, Cửu Nguyệt nhất hào chung bày ô bạch sẽ cố gắng bù đắp.

Chương 80: Cao cấp Người viết ca khúc

Ngày thứ hai là thứ bảy.

Lâm Uyên chín giờ đến công ty Soạn nhạc bộ.

Sau khi vào cửa, hắn phát hiện chung quanh đồng nghiệp nhìn mình ánh mắt không đúng lắm.

Ngô Dũng thần thần bí bí lại gần, nhỏ giọng hỏi Lâm Uyên: "Người biết Dương phụ sao?"

"Ai?"

"Dương Chung Minh tiền bối!"

"Nhận biết." Lâm Uyên nghe qua Dương Chung Minh tác phẩm.

Ngô Dũng nặng nề thở phào nhẹ nhõm: "Khó trách hắn không tức giận, nhận biết lời nói liền nói xuôi được."

Lâm Uyên không có nghiên cứu kỹ Ngô Dũng lời nói.

Ngô Dũng cũng tuyệt đối sẽ không biết, Lâm Uyên đối "Nhận biết" hiểu, cùng hắn đối cái từ này hiểu là hoàn toàn bất đồng.

Lúc này Chu Thụy minh tới, hắn hôm nay trên mặt tựa hồ có hơi vui mừng, vừa vào cửa liền nói:

"Lâm Uyên, tới ta phòng làm việc một chuyến."

"Ừm."

Lâm Uyên đi theo đôi phương tiến vào phòng làm việc.

Lão Chu cười cười nói: "Người ngồi xuống trước."

Lâm Uyên gật đầu một cái, ngồi ở phòng làm việc trên ghế sa lon.

Lão Chu lấy ra một tờ đơn cách: "Người xem một chút cái này đi."

Lâm Uyên nhận lấy tờ đơn.

Trên bảng khai hàng ra Lâm Uyên danh nghĩa Tứ Thủ bài hát, ca khúc phía sau chính là liên tiếp lượng.

« Sinh Như Hạ Hoa » lượng 333 vạn.

« cá lớn » lượng 501 vạn.

« Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » lượng 421 vạn.

« khí cầu » lượng 357 vạn.

Lâm Uyên bừng tỉnh, khó trách ngày hôm qua phát tiền lương thời điểm, ca khúc phân chia lại phi thường hiếm thấy đột phá sáu trăm ngàn.

Nguyên lai mình trước mặt vài bài hát lượng một mực ở vững bước tăng lên, tốc độ tăng lên, thậm chí vượt qua ca khúc mới vừa phát hành tháng kia phần.

"Tin tưởng người sớm biết."

Lão Chu có chút hưng phấn nói: "Mấy tháng qua này, người viết này vài bài hát tiềm lực cũng cao vô cùng, lượng một mực ở vững bước tăng lên, phần lớn đều có đột phá ngàn vạn tiềm lực, ta sáng sớm hôm nay, nhìn xuống phía dưới ngành phát tới này trưng bảng dữ liệu thời điểm, thật là bị người sợ hết hồn!"

Lâm Uyên: ". "

Hắn cũng không biết, bởi vì hắn không có đóng chú.

Bất quá hắn từ ca khúc lượng khuynh hướng biến hóa trung biết một cái đạo lý.

Mùa bóng thành tích cũng là không phải hết thảy, chỉ là bởi vì có chút bài hát thích hợp đánh bảng, có chút bài hát không thích hợp mà thôi, chân chính quyết định ca khúc giá trị, là không phải đơn mùa bóng thành tích, mà là một bài Ca Hậu tiếp theo tiềm lực!

Đây là do Tần Châu hoàn cảnh lớn quyết định.

Mỗi tháng đều có nhóm lớn ưu tú bài hát mới xuất hiện, ngoại trừ trong nghề chuyên nghiệp nhân sĩ cùng với một ít âm nhạc say mê công việc, không người có thể thời khắc giữ chú ý bảng danh sách biến hóa.

Rất nhiều người có thể là cách mấy tháng, mới nghe được mấy cái mùa bóng trước ca khúc, hơn nữa đem gia nhập chính mình bài hát đơn.

Có chút bài hát, cùng tháng lượng khả năng trực tiếp phá năm triệu, thậm chí vượt ngàn vạn, đánh bảng thật là vô địch.

Nhưng đến tiếp sau này mấy tháng, những thứ này bài hát lượng lại trì trệ không tiến.

Mà có chút bài hát, cùng tháng lượng khả năng chỉ có mấy trăm ngàn, nhưng đến tiếp sau này lại có thể dễ dàng đột phá triệu thậm chí ngàn vạn cấp!

Cầm Lâm Uyên « khí cầu » theo lệ.

Bài hát này tháng hai phát hành, cùng tháng lượng ở bài hát của Lâm Uyên trung là cao nhất.

Nhưng đến ba tháng, bài hát này lượng, lại tựa hồ như cũng không có gì tăng trưởng.

Điều này nói rõ, có một ít bài hát là những người nghe trong thời gian ngắn thích nghe, nhưng nghe lâu, liền sẽ cảm thấy chán ngán.

Loại này bài hát tương đối thích hợp đánh bảng, ngắn hạn cảm giác mới mẽ quá mạnh.

Thậm chí « khí cầu » đánh bảng cũng không đoán lợi hại, dựa vào càng nhiều, hay lại là ban đầu Weibo nhiệt lực soát bên trên phát động khí cầu khiêu chiến.

Tần Châu những người nghe, ở mỗi tháng lượng lớn bài hát mới trước mặt, đã thêu hoa mắt.

Ngăn ngủ một tháng không đủ, bọn họ khả năng yêu cầu lâu hơn thời gian, mới sẽ biết rõ mình thích nhất là kia một ca khúc.

Hơn nữa, Tần Châu âm nhạc còn có một cái quy tắc:

Mỗi bài hát, mỗi tháng đều có năm lần miễn phí thử nghe cơ hội.

Như vậy quy tắc hạ, liên ất sẽ có một ít miễn phí loại xuất hiện.

Bởi vì đối với có vài người mà nói, coi như thích một ca khúc cũng không cần tiêu tiền, mỗi tháng năm lần miễn phí thử nghe cơ hội, là đủ rồi.

Người thích ca khúc, mỗi tháng sẽ nghe mấy lần?

Nguyện ý, hoặc là thích vô cùng bài hát này, hoặc là chính là căn bản không quan tâm này điểm Tiêu Tiên.

Cho nên.

Ở Tần Châu âm nhạc đánh bảng một năm mười hai mùa bóng, rất khó nhìn đến một ca khúc phát hành thử nguyệt, lượng liên bạo nổ tới trình độ nhất định, trừ phi bài hát kia thật tốt đến nghịch thiên trình độ, điểm này cùng địa cầu là không giống nhau.

"Tứ Thủ rồi."

Lão Chu nhìn chằm chằm Lâm Uyên: "Chỉ cần còn nữa một bài lượng phá bách vạn bài hát, người liền có thể trở thành cao cấp Người viết ca khúc, cũng chính là lâu mười Soạn nhạc bộ Tân Vương bài!"

Còn có câu muốn nói, lão Chu không nói.

Đó chính là, nếu như Lâm Uyên năm nay liền trở thành cao cấp Người viết ca khúc, vậy hẳn thì sẽ là toàn bộ Tinh Mang trẻ tuổi nhất một trương vương bài.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu cười nói: "Được rồi, người đi làm việc trước, thuận tiện tiết lộ cho người một tin tức, gần đây công ty phía trên cũng đang chú ý người, chuyện này đối với người tương lai rất mới có lợi."

"Ừm."

Lâm Uyên đứng dậy.

Đi tới cửa thời điểm, hẳn nghe được lão Chu gọi điện thoại: "Dương Chung Minh từ Tề Châu trở lại, ta dự định lại phái người tới."

" "

Phái người đi Tề Châu?

Do dự một chút, Lâm Uyên rời đi.

Trở lại chỗ ngồi, Lâm Uyên yên lặng suy nghĩ:

Còn kém một ca khúc, mình chính là lá bài chủ chốt, có muốn hay không bây giờ liền quyết xông qua?

Ngược lại tháng trước không phát bài hát, coi như là chậm một cái nguyệt chứ ?

Mà lại thành là vương bài, mới có thể bắt được cao hơn phân chia.

Đây là Triệu Giác nói, đối Lâm Uyên mà nói, rất có sức dụ dỗ.

Vì vậy, buổi tối hồi trường học trên đường, Lâm Uyên rôt cuộc có quyết định.

Hắn đi ở trường học trên đường, lấy điện thoại di động ra, gọi đến Tôn Diệu Hỏa điện thoại.

Tôn Diệu Hỏa tiếp rất nhanh, Lâm Uyên điện thoại hắn luôn luôn đều là giây tiếp, hơn nữa mở miệng chính là một câu nói như vậy:

"Học đệ, cần ta làm gì?"

"Qua một thời gian ngắn, tới công ty viết bài hát." Lâm Uyên mở miệng nói.

Hắn định đem « Hồng Mân Côi » giao cho Tôn Diệu Hỏa, đây là hắn trên tay cuối cùng một ca khúc, rất thích hợp xung lượng, Tôn Diệu Hỏa thanh nhạc điều kiện cũng có thể không chế bài hát này.

"Cái gì?"

Tôn Diệu Hỏa lấy vì mình nghe lầm.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "0.5 phân chia."

Nói xong, Lâm Uyên cúp điện thoại, không cho đối phương nói giá không gian.

" "

Lúc này Tôn Diệu Hỏa chính đi ở trên đường chính, bỗng nhiên nghe được tin tức này, bối rối chùng mảy giây.

Cho đến Lâm Uyên cúp điện thoại, trong điện thoại di động truyền tới liên tiếp âm thanh bận, hắn mới phục hồi tinh thần lại, biết Lâm Uyên vừa mới câu nói kia ý tứ.

"Y!"

Hắn bỗng nhiên hớn hở ra mặt, cơ hồ là huơ tay múa chân, thiếu chút nữa đem điện thoại di động quăng bay ra đi: "Ta lại phải phát hỏa!"

Đại đường phố thượng nhân lưu xuôi ngược.

Nhưng Tôn Diệu Hỏa chẳng ngó ngang gì tới, ở đầu đường tận tình vui chơi, thậm chí vui vẻ hát lên rồi bài hát: "Ta là này chói mắt trong nháy mắt, là vạch qua chân trời sát ngọn lửa kia."

Người chung quanh liền vội vàng tránh ra hắn.

Đi ngang qua cô bé ngạc nhiên nói: "Mụ mụ, cái này thúc thúc là thế nào?"

Nữ hài mẫu thân thở dài, mặt đầy cảm khái: "Đều là bị sinh hoạt bức cho a, sau này ngươi nhất định phải học tập thật giỏi, trưởng thành mới sẽ không giống như hắn như vậy."

"Ồ."

Nữ hài cái hiểu cái không gật đầu một cái.

Chương 81: Thần bí mật mã

Ngày thứ hai là chủ nhật, Lâm Uyên cứ theo lẽ thường đi làm.

Mà hôm nay Tần Châu nghệ thuật bên trong học viện, mỹ thuật hệ nhưng là nghênh đón một lần tập thể kỳ thi cuối năm.

Thi thời gian là một ngày.

Buổi sáng màu nước, buổi chiều phác họa.

Ngày này thi, không chỉ có khiêu chiến học sinh hội họa trình độ, cùng thời điêm khiêu chiến mỹ thuật hệ đạo sư thể lực ——

Mỹ thuật hệ đạo sư môn yêu cầu ở ngày đó liền cho học sinh thành tích đánh tốt phân, thuận lợi ngày thứ 2 trực tiếp công bố.

Thời gian gấp gấp lắm.

Thi xong, bọn học sinh kết thúc công việc hồi nhà trọ.

Mỹ thuật hệ đạo sư môn lại không thể không lưu ở phòng làm việc làm thêm giờ phê chữa bài thi.

Thẳng đến chín giờ tối, mỹ thuật hệ đạo sư môn mới lục tục hoàn thành chấm điểm.

Mỹ thuật hệ một cái đại bên trong phòng làm việc.

Hội họa hệ giáo thụ Khổng An tâm tình phi thường vui thích, duỗi người cười nói: "Cuối cùng là kết thúc, các người có phát hiện hay không học kỳ này bọn học sinh phác họa thành tích tốt giống như tăng lên rất lớn?"

" Ừ."

Khổng An lời nói đưa tới các vị phác họa đạo sư đồng cảm.

Ngược lại bài thi đổi xong rồi, mọi người một bên đợi thành tích cuối cùng thông kê, vừa tán gẫu:

"Tiến bộ quả thật rất lớn."

"Ta phê 100 tấm họa, đúng phải mười mấy tấm họa cực kỳ tốt phác họa, lúc trước nhiều nhất năm ba trương."

"Cách vách bắt đầu lục thành tích, phỏng chừng lần này phác họa trung bình phân, nếu so với đi học kỳ cao không ít, xem ra mọi người gần đây đều có thật tốt học phác họa."

" . "

Lúc này một tên trong đó phác họa lão sư nói: "Gần đây Hội Họa Xã bên kia là không phải có một cái năm thứ hai đại học hài tử tiến hành phác họa thu lệ phí trường học mà, năm nay mỹ thuật hệ phác họa thành tích toàn thể tăng lên, ta cảm thấy được có hấn một phần công lao."

"Ta cũng nghe nói."

Một cái uống cà phê nữ tính phác họa lão sư nói: "Lớp chúng ta có một phác họa căn cơ đặc biệt kém học sinh, với hấn học hai lần sau đó sau đó, trình độ thật tăng lên trên diện rộng."

"Khiến ta giật mình là, trường học người này lại cũng là một học sinh, hơn nữa là không phải chúng ta mỹ thuật hệ."

Uống cà phê lão sư tiếc hận nói: "Như vậy sẽ dạy, tự mình phác họa trình độ nhất định rất tốt, ban đầu tại sao không báo chúng ta mỹ thuật hệ đây."

"Còn có chuyện này?"

Khổng An không nhịn được nhú mày.

Làm sở trường phác họa mỹ thuật hệ giáo thụ, hấn rất ít tự mình cho học sinh giờ học.

Thỉnh thoảng cho học sinh giờ học, cũng là cái loại này kích thước rất lớn công khai giờ học, phải đối mặt học sinh quá nhiều, điểm sáng danh liền phải bỏ ra nửa ngày thời gian, cho nên cũng không biết cái tình huống này.

"Ta là nghe học sinh nói."

Bên cửa sổ phác họa đạo sư cười nói: "Đứa bé kia thật giống như kêu Lâm Uyên, năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ học sinh, gần đây mỗi ngày đều sẽ đi Hội Họa Xã thu lệ phí trường học, hấn giá cả có thể không tiện nghi đây."

"Lâm Uyên?"

Khổng An hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Có người đáp: "Năm trăm một giờ."

Khổng An ngạc nhiên: "Người tốt, ta cho học sinh làm gia giáo, cũng bắt quá mới một ngàn khối một giờ."

Làm đường đường Tàn Nghệ giáo thụ, Khổng An chức danh đặt ở vậy, hơn nữa sở trường phác họa, ở hội họa giới cũng coi là có uy tín danh dự nhân vật, cho nên mới dám thu lệ phí một giờ một ngàn khối!

Kết quả một cái còn không có tốt nghiệp học sinh dạy phác họa, lại cũng dám muốn giá năm trăm một giờ?

Là mình thu lệ phí phải chăng rồi hả?

Hay lại là học sinh kia thu lệ phí quá khoa trương?

Đây là đem chúng ta mỹ thuật hệ học sinh làm dê béo đi?

Chú ý tới Khổng An bất mãn, uống cà phê đạo sư chê cười nói: "Với ngài loại nghề này bên trong thái sơn bắc đẩu khẳng định không thể so sánh, nhưng đứa bé kia quả thật có chút tài năng, không ít học sinh với hấn học sau đó cũng tăng lên to lớn, liền kết quả nói, thu lệ phí năm trăm một giờ ta cảm giác còn rất đáng giá."

Khổng An có chút nhấn mạnh: "Bất kể nói thế nào cũng chỉ là một học sinh, loại giáo này tức không tốt."

"Quả nhiên không giáo thụ ngài cũng cho là như vậy chứ?"

Khổng An bên người, một tên nam phác họa lão sư hừ một tiếng nói: "Thực ra ta đối chuyện này cũng xem không quá quán, nếu không ngài ra mặt phê bình một chút, lấy ngài thân phận địa vị, ra mặt ngăn lại lời nói, khẳng định có thể diệt sạch loại hiện tượng này!"

Tên nam tử này phác họa lão sư rất không thích Lâm Uyên.

Bởi vì có một lần trong giờ học, hắn nghe được mấy học sinh nghị luận, nói mình trường học trình độ không bằng Lâm Uyên.

Mình là thâm niên phác họa đạo sư, bị phía dưới nghị luận nói không bằng một cái sinh viên năm thứ hai đại học dạy thật tốt, thật là nổi giận trong bụng.

"Lão cao, lời này của người thì không đúng."

Uông cả phê đạo sư cau mày nói: "Cái kia Lâm Uyên dạy xong, học sinh phác họa thành tích quả thật có đề cao là sự thật, hơn nữa bọn học sinh bên trên hắn trường học giờ học, đều là từ nguyện tốn tiền, nhân một không trộm nhị không cướp, có gì không đúng."

"Chỉ là một ít ví dụ mà thôi."

Được gọi là lão cao nam đạo sư nhàn nhạt nói: "Người cũng không cần phóng đại học sinh kia công lao, ở tự thân phác họa trình độ cũng không tệ lắm dưới tình huống một chọi một trường học kiểu quả thật có thể trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên học sinh thành tích, nhưng chúng ta là lão sư, chúng ta muốn dạy suốt một lớp học sinh, đây là chúng ta thân là phác họa đạo sư chắc có cái nhìn đại cục, chẳng lẽ người giờ học chỉ dạy một đệ tử sao?"

Uông cả phê đạo sư quay đầu chỗ khác không để ý tới hắn.

Lão cao bị mất mặt, mặt có chút thối thối.

Lúc này cửa bị đẩy ra, một tên nhân viên làm việc nói: "Khổng giáo thụ, thành tích thống kê xong, ngài nhìn một chút."

"Ừm."

Khổng An nhận lấy thành tích biểu nhìn một cái, nhìn lướt qua cuộc thi lần này năm mươi người đứng đầu, đột nhiên hỏi: "Hệ thống xảy ra vấn đề ấy ư, thế nào học sinh tên phía sau đều có một l?"

"Là không phải hệ thống vấn đề."

Tên này nhân viên làm việc cười khổ nói: "Ta cũng không biết tại sao, ngược lại cuộc thi lần này, không ít thành tích không tệ học sinh cũng ở tên mình phía sau tăng thêm cái chữ này mẫu, ta lại không thể so sánh thế học sinh xác nhận, liền dứt khoát dựa theo học sinh viết tên lục tiến vào."

Khổng An bất mãn nói: "Nghịch ngợm."

Uông cả phê lão sư mở miệng nói: "Ta xem một chút."

Khổng An đem phiếu điểm cho nàng.

Nàng xem đầu tiên nhìn thời điểm, đầu óc cũng mơ hồ, nhưng xem lần thứ hai thời điểm, nàng tựa hồ bỗng nhiên biết cái gì, trong lúc nhất thời khóc

cười không đắc đạo: "Ta thật giống như biết, các ngươi cũng tới xem một chút đi, thuận tiện nhận lãnh một chút mỗi người học sinh."

Tình huống gì?

Còn nhận lãnh học sinh?

Còn lại đạo sư môn không nhận được tờ mờ, rồi rít nhận lấy phiếu điểm nhìn, nhận lấy nhìn mấy giây tả hữu, mọi người biểu tình cũng cổ quái.

"Thế nào?"

Khổng An cảm thấy không giải thích được.

Cái chữ này mẫu "l" cái quỷ gì?

Còn có thể là cái gì thần bí mật mã hay sao?

Một tên lão sư lúng túng nói: "Cái này thêm mẫu tự hạng ba học sinh kêu Chung Dư, là chúng ta ban học sinh. Hẳn thật giống như. Trải qua không ít lần Lâm Uyên trường học giờ học."

Vị thứ hai lão sư nói: "Tên thứ tư Bằng Ba là chúng ta ban, hẳn cũng lên quá Lâm Uyên trường học giờ học."

Vị thứ ba lão sư nói: "Cái này tên thứ sáu."

"Còn có cái này cái này Đệ Bát Danh."

"Khụ, còn có tên thứ chín, tên thứ mười."

"."

Phiếu điểm năm mươi người đứng đầu học sinh trung, có 39 cá nhân, ở tên mình phía sau tăng thêm viết kếp mẫu tự "l".

Khổng An có chút gấp: "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Uống cà phê đạo sư rốt cuộc một cái đem cà phê uống xong: "Khổng giáo thụ, đám học sinh này quả thật hồ nháo điểm, toàn bộ ở tên phía sau thêm mẫu tự học sinh đều có một điểm giống nhau chính là, bọn họ lên một lượt quá Lâm Uyên trường học giờ học!"

"Cho nên."

Một tên khác đạo sư tiếp lời: "l, chỉ sợ là chỉ Lâm Uyên."

Tình huống này có chút lúng túng, cho tới mọi người cũng không biết nên làm phản ứng gì, lần này phác họa thi năm mươi người đứng đầu, hơn nửa học sinh đều đang là Lâm Uyên đem ra?

Chúng ta đám này phác họa lão sư không sĩ diện sao?

Mà ở lúng túng đồng thời, mọi người lại có chút rung động, trước tất cả mọi người cho là Lâm Uyên là 1 vs 1 trường học, mới có thể đem cá biệt học sinh phác họa thành tích đề cao, nhưng nhìn bây giờ loại này kích thước, hẳn trường học diện tích che phủ dường như rất nhiều nhiều chút vượt quá bình thường.

"Ta biết rồi."

Khổng An hít sâu một hơi, nhìn phiếu điểm nói: "Ta đi tìm hiệu trưởng."

Phác họa đạo sư lão cao nghe câu nói này, kích động nói: "Phải tìm hiệu trưởng! Đám học sinh này thật quá vô pháp vô thiên rồi! Nhất là cái kia

Lâm Uyên! Đây quả thực là coi rẻ chúng ta mỹ thuật hệ!"

"Người nói cái gì vậy."

Không An trợn mắt nhìn lão cao liếc mắt, biểu tình có chút phức tạp nói:

"Lấy sức một mình nâng cao toàn bộ mỹ thuật hệ phác họa thành tích, như vậy học sinh ta sống nhiều năm như vậy vẫn là lần đầu tiên gặp phải, hôm nay coi như là bất cứ giá nào cái mặt già này, ta cũng phải đề cho hiệu trưởng đem hẳn chuyên tới chúng ta mỹ thuật hệ tới!"

Chương 82: Tăng giá kế hoạch

Khổng An không chỉ là mỹ thuật hệ giáo thụ, cùng thời điểm là mỹ thuật hệ lần kê hệ chủ nhiệm người được đề cử.

Chuyện này trên căn bản chắc chắn rồi.

Lấy hẳn mặt bài, đại buổi tối tìm hiệu trưởng tán gẫu một chút vẫn là không có vấn đề.

Bất quá khi hiệu trưởng Thi Hoài Nam nghe được Khổng An nói đến chuyện này thời điểm, phản ứng đầu tiên là:

Làm chứ ?

Hắn nghiêm túc nhìn chằm chằm Khổng An, có chút gian chẳng lẽ: "Người là nói năm thứ ba đại học hội họa hệ phác họa thành tích tốt nhất một nhóm người, là năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ mỡ học sinh đem ra?"

"Thiên chân vạn xác."

Ánh mắt của Khổng An ở tỏa sáng: "Hiệu trưởng, ta chỉ yêu cầu người một chuyện, đem tiêu tử này lấy được chúng ta mỹ thuật hệ, để cho hắn tới làm đạo sư đều được!"

"Người điên rồi sao."

Thi Hoài Nam nâng trán: "Người để cho sinh viên năm thứ hai đại học cho các người năm thứ ba đại học mỹ thuật hệ làm lão sư?"

"Đâu chỉ năm thứ ba đại học."

Khổng An nói: "Cho năm thứ tư đại học làm lão sư cũng dư dả."

Thi Hoài Nam hiệu trưởng nghe sững sốt một chút: "Thật có lợi hại như vậy?"

Khổng An gật đầu: "Ta trước khi tới tra xét một chút, nhóm học sinh này lúc trước phác họa thành tích cũng tương đối phổ thông, bị Lâm Uyên dạy xong, từng cái trình độ đột nhiên tăng mạnh, nói lương tâm lời nói, loại này trường học tài nghệ của ta cũng mặc cảm."

"Biết."

Thi Hoài Nam do dự một chút nói: "Chuyện này không thể quang ta một người đồng ý, chúng ta vẫn phải là tôn trọng học sinh cùng Soạn nhạc hệ cùng với phụ huynh bên kia ý kiến."

"Được."

Khổng An gật đầu: "Ta ngày mai tìm hắn, trời cũng phải đem hắn trời tới!"

Thi Hoài Nam cười khổ, nhưng cũng biết Khổng An lời này chỉ là nói một chút, không thể nào thật đem người trời gô, cứng rắn đề vào mỹ thuật hệ.

"Đi nha."

Không An phát tay một cái rời đi.

Thì Hoài Nam nhìn bóng lưng của hắn, lần đầu tiên nhớ "Lâm Uyên" danh tự này.

Ngày thứ 2.

Kỳ thi cuối năm thành tích đi ra, phác họa top 50 cơ hồ bị Lâm Uyên học viên nhận làm hết chuyện này, mỹ thuật hệ nổi lên một trận gió bão!

"Mẹ ta nha."

"Quá kinh khủng đi!"

"Lâm Uyên đem ra học sinh cứ như vậy ngu?"

"Không bỏ được hài tử không bắt được lang, trước ta chề dặt, bây giờ ta đập nổi bán sắt cũng phải đi tìm Lâm Uyên học phác họa!"

"Lâm Uyên là không phải người nghĩ học, muốn học là có thể học, Quang chi trước với hắn hẹn trước phác họa giờ học học sinh, thời gian đã xếp hàng hai tuần lễ sau."

"Ta trước có chút không tin hắn, bây giờ thật mẹ nó hối hận."

"Trọng Kim Cầu mua Lâm Uyên trường học cơ hội, ai bảo ta xen vào cái đội, ta cho hắn bồi thường gấp đôi giá tiền!"

"Ta ra gấp ba!"

" "

Gió bão thổi qua sau đó, làm Lâm Uyên xuất hiện lần nữa ở Hội Họa Xã, không ngoài dự liệu tao ngộ đại quy mô vậy xem.

Cùng lúc đó.

Với Lâm Uyên hẹn trước phác họa giờ học học sinh, đã đến gần đây áp!

Lâm Uyên cảm thấy rất kỳ quái, hôm nay hẹn trước phác họa giờ học nhiều người một cách khác thường.

Chung Dư vui trộm, thân thân bí bí lại gần ghé vào lỗ tai hắn nói: "Đại thần, hôm nay hẹn trước số người nổ mạnh, là bởi vì ta môn ngày hôm qua làm cái tin tức lớn, ta tổ chức!"

Lâm Uyên hỏi: "Nhiều đến bao nhiêu?"

Chung Dư sững sốt một chút, đang muốn trả lời, Hội Họa Xã cửa bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng huyền não, sau đó chỉ thấy một tên tinh thần quắc thước lão giả chậm rãi đi vào.

Mỹ thuật hệ Không An giáo thụ!

Chung Dư lẩm bầm nói: "Lại lớn như vậy."

Lúc này Không An chạy tới rồi Hội Họa Xã biểu diễn khu.

Triển lãm góc trên dán đầy hội họa hệ đại thần họa tác, hắn có chút nghi chân, nhìn trên mặt tường mười cấp mấy tấm họa tác, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở bên trái viết có Lâm Uyên tên 2 bức phác họa bên trên.

Thấy này 2 bức họa.

Khổng An bỗng nhiên thân thể rung một cái.

Sau đó hần nhẹ giọng hỏi: "Lâm Uyên có ở đây không?"

Lúc này có học sinh chỉ đường, dẫn Khổng An đi tới Lâm Uyên bên người. Khổng An lộ ra một vết hiền hòa nụ cười, nhìn ánh mắt của Lâm Uyên phảng phất đang nhìn một món trân bảo hiếm thế.

"Người tốt."

Đôi mắt trường bối, Lâm Uyên vẫn là rất lễ phép đứng lên.

Khổng An đánh giá hần, vừa nhìn vừa gật đầu: "Người chính là Lâm Uyên đồng học đi, không cần khẩn trương, ta tìm người là nghĩ hỏi một câu, có muốn hay không cần nhắc tới chúng ta mỹ thuật hệ?"

"Không."

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Khổng An nụ cười một hồi, nhìn Chung Dư, nhẹ ho nhẹ một tiếng.

Chung Dư vốn là có chút hốt hoảng, cho là mình tổ chức sự kiện cho Lâm Uyên gây họa.

Nhưng thấy Khổng An này tấm phản ứng, nhất thời an tâm lại.

Ở đối phương ám chỉ hạ, hần hiểu ý, tiến tới Lâm Uyên bên tai nhỏ giọng nói: "Đại thần, đây là chúng ta mỹ thuật hệ không giáo thụ, toàn bộ mỹ thuật hệ tất cả thuộc về hần quản."

Lâm Uyên gật đầu: "Khổng giáo thụ tốt."

Khổng An khôi phục nụ cười: "Tới mỹ thuật hệ, ta tự mình dạy người."

Vừa mới họa tác, Khổng An liếc mắt một cái liền nhìn ra, Lâm Uyên có nghề cấp họa sĩ!

Lâm Uyên còn trẻ như vậy, lại đạt tới tài nghệ như vậy, tuyệt đối được gọi là một cái phác họa thiên tài, cho nên giờ phút này Khổng An tâm tư đã không chỉ là đem Lâm Uyên đào được mỹ thuật cột ——

Hần còn thiếu một cái đem ra được đồ đệ.

Lúc này toàn bộ Hội Họa Xã nhân cũng hội tụ tới, nghe được Khổng An lời nói, nhất thời trừng lớn con mắt, từng cái hăm mộ chảy nước miếng!

Đây là muốn thu Lâm Uyên làm quan môn đệ tử tiết tâu a!

Khổng An ở hội họa giới là rất có sức ảnh hưởng nhân vật, có thể khi hần quan môn đệ tử, đây là vô số hội họa người tha thiết ước mơ sự tình!

Có thể nói, Lâm Uyên chỉ phải đáp ứng rồi, sau này đang vẽ vò, tuyệt đối có thể chiếm cứ một chỗ ngồi.

Nhưng mà.

Làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên là, Lâm Uyên phảng phất không biết cái khái niệm này một loại: "Ta không muốn đi hội họa hệ."

Khổng An nụ cười lần nữa đông đặc.

Hần kỳ quái nhìn Lâm Uyên: "Người không thích hội họa?"

Lâm Uyên nói: "Thích."

Khổng An nói: "Kia tại sao người không đến?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Soạn nhạc hệ thích hợp hơn ta."
Nghệ thuật có rất nhiều loại, hệ thống sẽ cho Lâm Uyên cung cấp vô số phương hướng, nhưng bởi vì nguyên chủ duyên có, Lâm Uyên thích nhất hay lại là âm nhạc.

"Ta cho thời gian của ngươi cân nhắc."

Khổng An không dám bức thật chặt, sợ Lâm Uyên lên nghịch phản trong lòng.

Nhưng hẳn đối Lâm Uyên tình thế bắt buộc, tốt như vậy mầm non, hẳn khả năng đời này cũng không gặp được, làm sao có thể dễ dàng buông tha?

Tiểu hài tử mà, rất dễ dụ.

"Được."

Lâm Uyên tin tưởng đối phương cũng biết, bình thường mà nói, cân nhắc một chút chính là không đáp ứng ý tứ.

Khổng An ngồi ở học sinh đưa tới trên ghế đầu, hỏi: "Ngươi sẽ một mực ở Hội Hòa Xã làm phác họa trường học sao?"

"Không nhất định."

"Tại sao?"

"Sẽ tăng giá."

Lâm Uyên như vậy trả lời.

Khoé miệng của Khổng An vừa kéo.

Chung quanh bọn học sinh không nhìn được nâng trán, năm trăm một giờ đối với học sinh loại mà nói đã rất cao, Lâm Uyên lại còn muốn tăng giá?

Khổng An hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Lâm Uyên nói: "Một ngàn một giờ."

Khoé miệng của Khổng An chính là lần nữa vừa kéo, giá tiền này đã với chính mình ngang hàng, nhưng chỉ một liên phác họa trường học trình độ mà nói, Lâm Uyên quả thật còn cao hơn chính mình, cho nên cái giá tiền này thực ra cũng không khoa trương:

"Lúc nào tăng giá?"

Lâm Uyên nói: "Không biết."

Hẳn hiện tại thì sẽ không tăng giá, đợi Sư giả hiệu quả thiết thực có rõ rệt tăng lên, hẳn mới sẽ xem xét tăng giá sự tình, làm ăn nhất định phải không phụ lòng lương tâm mình, hẳn có thể không muốn trở thành gian thương.

"Được."

Khổng An bỗng nhiên đứng lên nói: "Chờ ngươi lên giá, nhớ tới mỹ thuật hệ tìm ta, mọi người ngồi xuống thật tốt nói một chút, trường học phương diện cũng có thể hợp tác với ngươi thanh toán ngươi nhất định thù lao, sẽ không bởi vì ngươi là học sinh liền khi dễ ngươi."

Lâm Uyên gật đầu: "Ừm."

Chung quanh Xã Viên môn nhìn một màn này cơ hồ là mặt đầy trạng thái đờ đẫn.

Bọn họ vụn vụn không nghĩ tới, tự có một ngày sẽ tận mắt thấy mỹ thuật hệ người đứng đầu với một tên sinh viên năm thứ hai đại học nói chuyện làm ăn.

Hình ảnh này thấy thế nào thế nào quý dị.

Nhưng nghĩ tới lần này mỹ thuật hệ kỳ thi cuối năm, phác họa năm mươi người đứng đầu cơ hồ bị Lâm Uyên học viên nhận làm hết, mọi người tựa hồ lại cảm thấy, tăng giá chuyện này thực ra rất hợp lý .

Chương 83: Thời gian vậy là đủ rồi

Lâm Uyên trở thành Hội Họa Xã danh nhân, chuyên về một môn phác họa bọn học sinh càng là đem Lâm Uyên tôn sùng là tinh Thần Ngẫu giống như. Bất quá chuyện này với hắn vẫn không có ảnh hưởng quá lớn.

Tần Châu nghệ thuật học viện làm bản Châu kích thước lớn nhất trường nghệ thuật, các hệ học sinh số lượng đếm không hết, đủ loại danh nhân thật sự là rất nhiều nhiều nữa....

Nếu như là không phải cùng một nhịp thở nhân vật trọng yếu ai lại nhớ được đây.

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên sinh hoạt như cũ.

Ngày này sáng sớm, Lâm Uyên trợn mở con mắt, phát hiện lại ngoài nhà mưa gió mãnh liệt.

Hắn không khỏi nhíu mày, mưa lớn như vậy, đối với ra ngoài mà nói thật rất không có phương tiện, hết lần này tới lần khác hắn sáng hôm nay lại vừa là tràn đầy giờ học.

Lúc này điện thoại vang lên.

Điện thoại là Tôn Diệu Hỏa đánh tới.

Hắn giọng có chút cẩn thận từng li từng tí dáng vẻ: "Học đệ, hắn không có quấy rầy đến ngươi đi, lần trước không phải nói viết bài hát mà, chúng ta khi nào thì bắt đầu lục a, ta bên này tùy thời đợi lệnh!"

"Chờ ta thông báo đi."

Lâm Uyên liếc nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên mở miệng nói: "Tôn học trưởng, bây giờ ngươi có rảnh rồi giúp ta một việc sao?"

"Giúp cái gì?"

"Lái xe đưa ta đi học." Lâm Uyên nhớ Tôn Diệu Hỏa học trưởng là mua xe, lần trước ăn cơm xong còn nhắc qua này tra.

"Học đệ đem địa chỉ phát ta."

Tôn Diệu Hỏa chẳng những không cảm thấy phiền toái, phản mà ngữ khí có chút hưng phấn dáng vẻ, cho nên Lâm Uyên cảm thấy, có lẽ Tôn Diệu Hỏa học trưởng liền là ưa thích loại này lái xe cảm giác.

Nửa giờ sau.

Lâm Uyên ngồi Tôn Diệu Hỏa xe đi tới trường học.

Dùng xe sau, Tôn Diệu Hỏa mở ra một cái màu đen cây dù đi mưa, nhanh chóng xuống xe, vừa dùng cây dù đi mưa ngăn trở Lâm Uyên trên cửa xe

phương, một bên chủ động giúp chỗ ngồi phía sau Lâm Uyên mở cửa xe. Cây dù đi mưa có thể che kín phạm vi có hạn, này đưa đến chính hấn sau lưng không có bị cây dù đi mưa che đến, bị mưa bị ướt một mảnh.

Bất quá hấn cũng không để bụng, cãi lại nâng lên tỉnh Lâm Uyên: "Học đệ cẩn thận một chút."

"Cám ơn học trưởng."

"Chút chuyện này nói cái gì tạ a, trường học không để cho ta đem xe lái vào đi, học đệ là Soạn nhạc hệ đi, muốn ta hỗ trợ che dù sao?" Tôn Diệu Hỏa trên mặt luôn là nụ cười tràn đầy.

"Không cần."

"Kia ô dù cho người dùng."

Tôn Diệu Hỏa cười đem màu đen đưa cho Lâm Uyên, sau đó chính mình trở lại bên trong xe hướng Lâm Uyên vẫy tay từ biệt, trước sau như một nhiệt tình.

"Tạm biệt."

Lâm Uyên cũng phát tay một cái, sau đó chống giữ cây dù đi mưa đi tới phòng học.

Cây ô để tốt, Lâm Uyên phát hiện trong phòng học bầu không khí có chút không đúng lắm.

Ngay cả bình thường luôn là rất có sức sống Ban Trưởng, hôm nay cũng giống là sương đánh quả cà như vậy, cả người ủ rũ ủ rũ.

Mọi người thất chủ bất thiết oán trách:

"Ngày hôm qua ai trực a, đi thời điểm lại không đóng cửa sổ nhà."

"Bình thường không đóng cửa sổ vậy thì thôi, nhiều nhất phòng học vào lướt nước mà, nhưng lần này thật có hơi phiền toái, chúng ta thật vất vả làm xong báo bảng bị trận mưa này hủy diệt!"

"Đúng vậy."

"Cũng bởi vì cửa sổ không có đóng, Ban Trưởng cùng văn nghệ ủy viên bọn họ bận làm việc nửa tháng mới làm xong báo bảng, hiện ở bị hủy diệt hơn nửa."

Báo bảng là phân viết làm.

Phân viết vật này, vốn là rất sợ thủy, một trận cả đêm mưa to, hủy diệt nửa bên báo bảng, cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

"Lần này xong đời."

"Chỉ có thể thích hợp bỏ túc, bất quá mọi người liền đừng hy vọng cảm thương đi, nhân vì thời gian đi lên nói, đã không còn kịp rồi, chớ nói chi là chúng ta sáng hôm nay hay lại là tràn đầy giờ học, thời gian liền khẩn trương hơn."

" "

Nghe vậy Lâm Uyên, liếc nhìn báo bảng.

Quả thật, trong lớp văn nghệ tổ hai tuần lễ trước liền bắt đầu làm việc cái này báo bảng rồi.

Vì cái này báo bảng, bọn họ tốn rất đại khí lực, có lúc buổi tối bận đến rất khuya mới hồi nhà trọ.

Bây giờ tân tân khổ khổ tác phẩm bị hủy diệt, đôi Lâm Uyên, tâm tình cũng sẽ không rất tốt.

Lúc này.

Xó xinh một tên mang mắt kính nữ sinh nhấc tay, dùng mang theo tiếng khóc nức nở thanh âm nói: "Ngày hôm qua là ta trực, bởi vì đi quá mau cho nên quên đóng cửa sổ hộ, có lỗi với mọi người."

"Không có chuyện gì, không trách người."

Ban Trưởng Tào Bân cố nén thất lạc, an ủi: "Ai cũng hôm nay không nghĩ tới sau đó mưa, ngày hôm qua tin tức khí tượng nói là trời nắng tới, ngoài ra cũng lạ chúng ta căn phòng học này thiết kế không hợp lý, phía sau tấm bảng đen cách cửa sổ quá gần, còn lại phòng học cũng không giống như chúng ta phòng học như vậy."

"Vậy làm sao bây giờ?"

Văn nghệ ủy viên Nghiêm Mộng Giai thanh âm có chút khàn khàn: "Buổi chiều chính là báo bảng bình chọn rồi, phụ trách bình chọn lão sư cũng sẽ không quản chúng ta có phải hay không là bị mưa hủy diệt báo bảng."

Phải biết.

Cái này báo bảng là mọi người bận làm việc thời gian nửa tháng mới hoàn thành, hiệu quả tốt vô cùng, liền là hướng về phía năm thứ hai đại học tổ báo bảng hạng nhất đi!

Năm ngoái.

Chính là Nghiêm Mộng Giai chỉ huy trong lớp biết hội họa mấy người bạn học, ra một báo bảng, hơn nữa đoạt được năm thứ nhất đại học tổ báo bảng hạng nhất.

Nhưng bây giờ.

Khoảng cách bình chọn chỉ còn nửa ngày, thật tốt báo bảng lại bị mưa hủy diệt, hết lần này tới lần khác còn đến không kịp bổ túc, cái này làm cho mọi người gấp mồ hôi đầy đầu ——

Tân Nghệ mỗi năm đều có báo bảng bình chọn.

Lam Tinh có cực kỳ nồng đậm nghệ thuật không khí.

Tân Nghệ làm nghệ thuật viện giáo cang trọng thị điểm này.

Cho nên các ban đổi báo bảng loại này bình chọn cũng rất để ý.

Mỗi giới đoạt giải một ít báo bảng đều có thể bị treo lên sân trường quan võng bên trên biểu diễn, để cho lớp học đại đại lộ mặt, trường học cũng sẽ cấp cho một vài chỗ tốt thậm chí điểm số khích lệ bọn học sinh, có thể nói là cho đủ bài diện.

"Lên trước học đi."

Ban Trưởng mở miệng nói: "Sau khi học xong thời gian bổ túc một chút, có thể làm tới trình độ nào liền làm tới trình độ nào, các vị cũng không cần quá khó khăn quá, ngược lại không làm tốt cũng không có gì trừng phạt."

Mọi người gật đầu.

Nhưng hôm nay giờ học, tất cả mọi người bên trên không cái gì tâm tư, nhất là phụ trách ra báo bảng một nhóm người, càng là mặt buồn rười rượi, phụ trách lần này bảng tin văn nghệ ủy viên Nghiêm Mộng Giai cả người cũng là phi thường kiêu chể trạng thái.

Không có biện pháp.

Mỗi khi trong giờ học.

Mọi người liền bổ túc.

Đáng tiếc loại này bổ túc hiệu quả cũng không tốt, tả hữu vết tích chênh lệch quá rõ ràng, ngược lại để cho báo bảng nhìn có chút hồ, hơn nữa bên phải đơn giản phong cùng bên trái tinh xảo hình ảnh thật là hoàn toàn xa lạ. Buổi trưa.

Văn nghệ ủy viên Nghiêm Mộng Giai đám người không đi, hướng về phía báo bảng ngăn người, hay lại là Ban Trưởng Tào Ân không nhìn nổi, không nhịn được nói: "Mọi người đi trước phòng ăn ăn cơm đi, cơm nước xong tới làm chút bổ túc."

"Còn có thể làm sao đây?"

Nghiêm Mộng Giai nhún vai một cái, đi ra phòng học.

Báo bảng tổ những người khác cũng đi theo lần lượt rời đi.

Mấy người này đều rời đi, Tào Ân lại không có với đi ra ngoài, chỉ là ngẩng đầu lên, giống vậy hướng về phía tạm được tám bảng đen ngăn người.

Lúc này.

Tào Ân sau lưng, bỗng nhiên truyền tới một đạo hơi có chút thanh âm quen thuộc: "Nếu không, ta đi thử một chút?"

"À?"

Tào Ân lúc này mới phát hiện, trong phòng học lại còn có một người:

"Lâm Uyên?"

Lâm Uyên không chỉ là Tào Ân bạn học cùng lớp, hơn nữa còn là Tào Ân đã từng bạn cùng phòng, chỉ là bây giờ Lâm Uyên dọn ra ngoài ở mà thôi.

Bất quá hai người quan hệ cũng không tệ lắm.

Có rất ít người với Lâm Uyên nơi không được, huống chi Tào Ân hay lại là một cái có trách nhiệm Ban Trưởng, rất được đồng học ủng hộ, đối thân thể không tốt Lâm Uyên cũng là có nhiều chiều cố.

"Người biết hội họa sao?"

Tào Ân trong mắt dấy lên một tia hi vọng.

Sau đó hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì một dạng thở dài nói: "Coi như người sẽ họa, chúng ta thời gian cũng không đủ a, buổi chiều liền bắt đầu

báo bảng cuộc so tài bình xét rồi."

"Thời gian vậy là đủ rồi."

Lâm Uyên nói xong, lấy điện thoại di động ra, gọi đến Chung Dư điện thoại.

Chương 84: Bút lục kinh phong vũ

Gọi thông điện thoại, Lâm Uyên hỏi: "Người bây giờ có thì giờ không?"
Chung Dư lổ tai cùng bả vai giữa kẹp điện thoại di động: "Ta ở phòng ăn ăn cơm, đại thần có chuyện gì xin phân phó."

Lâm Uyên nói: "Cơm nước xong, làm phiền người mang theo toàn bộ bột nước công cụ, tới một chuyến đông cao ốc năm mươi hai hào phòng học."
"Đi làm à?"

"Ra báo bảng."

Chung Dư sững sờ, toàn tức nói: "Ngay lập tức sẽ đến."

Nói xong, Chung Dư cơm cũng không ăn, trực tiếp đứng lên nói: "Mấy người các người theo ta lên đường đi."

"À?"

Chung Dư bên cạnh có không ít đồng học, rồi rít mở miệng hỏi: "Xảy ra chuyện gì rồi hả?"

Chung Dư nói: "Đại thần bên kia thật giống như phải ra báo bảng."

Mọi người ngân ra: "Đại thần là năm thứ hai đại học tổ đi, năm thứ hai đại học tổ báo bảng buổi chiều liền muốn bình chọn rồi, thời gian có phải hay không là quá chạy?"

Chung Dư tức giận nói: "Các người làm gì ăn?"

Mọi người bưng tỉnh, chợt cười lớn: "Đúng nga, chúng ta nhiều như vậy hội họa cầu tụ chung một chỗ, còn có thể bị một cái báo bảng làm khó mà, đại thần là chuẩn bị nổi trên mặt nước fan báo bảng?"

"Ừ, cướp tài sản gia hỏa."

Chung Dư lên đường, thuận tiện ở một cái trong bày phát cái tin: "Đại thần lớp học yêu cầu ra báo bảng, bột nước tương đối lợi hại nhân cũng đến soạn nhạc hệ phòng học tới một chuyến, đông cao ốc năm mươi hai hào phòng học."

Hoa lạp lạp.

Bây bên trong phản hưởng nóng nảy trào dâng.

"Chờ đến, cái này thì đến!"

"Đại thần yêu cầu, khởi không dám đến."

"Đại thần ra báo bảng, còn muốn cần chúng ta đám này thức ăn kê?"

"Có phải hay không là ngốc, đại thần giới phác họa, lại là không phải bột nước, hai người này vốn là không phải một cái con đường."

Bột nước là bột nước.

Phác họa là phác họa.

Tranh màu nước thế nào, cùng phác họa họa có được hay không, căn bản chính là hai chuyện khác nhau, hai người lúc này không có gì tất nhiên liên lạc.

"Đúng nga, không nghĩ tới ta cũng có bị đại thần yêu cầu một ngày."

"Là thời điểm để cho đại thần nhìn ta một chút bột nước kỹ thuật, ta muốn dùng bột nước thực lực, tìm về ta họa phác họa lúc ở đại thần trước mặt mắt đi tôn nghiêm!"

"Các người bình tĩnh một chút, báo bảng không dùng được nhiều người như vậy."

"Được rồi, kia ít đi mấy cái, bột nước thành tích tốt nhất đi đi."

"Khoảng cách báo bảng bình chọn còn có mấy giờ, bảy tám người dư dả rồi."

" "

Bây bên trong không thể nghi ngờ là rất náo nhiệt.

Vì vậy bây tên, là mẫu tự "L" .

Trong phòng ăn còn lại một đám người cũng không ăn cơm, từng cái trực tiếp đi theo Chung Dư cùng đi, bọn họ đồng dạng là Lâm Uyên phác họa học sinh.

"Người tìm ai?"

Soạn nhạc hệ bên trong phòng học, Tào Bân ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên nói chuyện điện thoại xong.

Lâm Uyên nói: "Hội họa hệ bằng hữu."

"Hơn?"

"Năm thứ ba đại học."

Tào Bân há to miệng, bỗng nhiên vui mừng quá đỗi: "Đúng vậy, phải nói ai có thể ở thời gian ngắn như vậy bên trong giải quyết báo bảng, cũng chỉ có thể là hội họa hệ người đi, hơn nữa còn là kinh nghiệm phong phú năm thứ ba đại học học trưởng! Người nhớ nhiều gọi mấy người tới cùng đi ra, chúng ta còn có hi vọng!"

Lâm Uyên nói: "Ta gọi một cái."

Tào Bân nóng nảy: "Một cái câu nào a, phải nhiều tới vài người a, bằng không thời gian không cần nổi, người có thể lại gọi điện thoại ấy ư, cho người bằng hữu nhờ cậy nhờ cậy hội họa hệ các niên trưởng, dù sao lớn như vậy cùng nơi tám bảng đen đầu rồi, hơn nữa người có thể không biết chuyện này nghiêm trọng tính, Nghiêm Mộng Giai đi học kỳ bởi vì thân thể nguyên nhân nghỉ học một đoạn thời gian, cho nên hán điểm số không quá đủ, bây giờ nàng là lần này báo bảng người làm chủ, báo bảng bắt được tốt thành tích nàng là có thể được điểm số khen thưởng, người biết trường học chúng ta quy củ, điểm số tu không đủ căn bản không để cho tốt nghiệp, lần

này báo bảng xảy ra vấn đề nằng nhưng thật ra là phi thường thông khổ, nhưng nằng không có trách cứ trực đồng học ."

Tào Bân càng nói càng gấp.

Hắn đúng là một cái tốt Ban Trưởng.

Nhưng vừa nói vừa nói,

Tào Bân thanh âm bỗng nhiên dừng lại, ngo ngác nhìn về phía ngoài cửa sổ. Trên hành lang bỗng nhiên xuất hiện tối om om đám người, bọn họ hiện lên vào phòng học đại môn, bởi vì số người quả thực khoa trương, cuối cùng cửa phòng học gần như sắp muốn không chen lọt rồi.

"Người quản cái này gọi là một người?"

Tào Bân mờ mịt nhìn Lâm Uyên liếc mắt.

Lâm Uyên cũng ngoài ý muốn, cầm đầu là Chung Dư, nhưng Chung Dư sau lưng đám người này, dường như đều là mình Hội Họa Xã đã dạy học sinh.

Chung Dư cười nói: "Đại thần."

Lâm Uyên gật đầu, cũng không nói nhảm: "Thời gian có chút đuối, làm phiền người giúp ta sửa sang một chút thuốc màu."

Lúc này Chung Dư đang suy tư báo bảng kết cấu, cho tới không có nghe rõ Lâm Uyên lời nói, ngữ tốc nói thật nhanh: "Thời gian có chút đuối, mau tới nhân chuẩn bị thuốc màu, ngoài ra nhớ đi lấy ít nước tới, các ty kỳ chức nhanh lên ."

Đang khi nói chuyện.

Chung Dư lấy điện thoại di động ra, tra một chút trên Internet kết cấu, báo bảng nhưng thật ra là thuộc về viết phỏng theo nghệ thuật, chỉ cần tìm kĩ Đồ Họa đi ra là được.

Mấy phút sau.

Chung Dư tìm được một tấm tương đối hài lòng đồ, nhưng khi hắn xoay người, lại phát hiện tất cả mọi người đều lảng lảng nhìn chăm chăm tấm bảng đen, phảng phất choáng váng tựa như.

"Thê nào?"

Chung Dư cũng nhìn về phía tấm bảng đen, sau đó hắn thấy được một bộ cực kỳ rung động hình ảnh:

Chỉ thấy Lâm Uyên đang đứng ở sắp xếp thật chỉnh tề trên ghé, nắm đem đại hào bàn chải, lấy tốc độ cực kỳ nhanh hiện lên một tầng màu lót, liền phẩn viết phác họa cơ cấu quá trình cũng trực tiếp tóm tắt, rồi sau đó đó là dùng đại hào bút vẽ, nhanh chóng buộc vòng quanh một mảnh thân vận cực mạnh xám xanh xen nhau dãy núi!

Hai học sinh phụ trách bưng hộp thuốc màu.

Lâm Uyên đối chi to bút, hoàn toàn không cần suy nghĩ như vậy, tả lại chắm mấy cái sắc hào thuốc màu, tinh chuẩn điều tra rồi màu sắc, từng tầng một thay đổi dần vừa mới hạ thủ, liền đem dãy núi lập thể cảm hiện ra tinh tế!

Ba phút .

Bảy phút .

Mười lăm phút .

Tam 12 phút .

Thời gian yên lặng chảy xuôi, không có người nói chuyện, tất cả mọi người đều ngơ ngác nhìn Lâm Uyên trước tấm bảng đen múa bút, mỹ thuật hệ tôi sẽ họa bột nước một nhóm người giờ phút này lại chỉ có thể trở thành cho Lâm Uyên giờ hộp thuốc màu nhân vật, nhưng mà không có ai bắt mắt, bọn họ trong đôi mắt phảng phất đều có quang!

"Bá bá bá."

Lâm Uyên dùng tốc độ nhanh nhất họa vô cùng tàn nhẫn họa, hấn phảng phất có thể thuộc lòng ra cái nào thuốc màu có thể điều chế ra cái nào màu sắc, hấn tựa hồ lại không thêm để ý tầng dưới chót cơ cấu, mỗi một bút cũng có thể tinh chuẩn đến phảng phất nơi đó đã trải được rồi tầng dưới chót phác họa cơ cấu.

"Đụng."

Có người đối trưng thuốc màu bảng pha màu, giờ hộp thuốc màu học sinh cũng đối hai cái, dù sao cao như vậy giờ hộp thuốc màu tay sẽ rất chua.

Lâm Uyên tập trung tinh thần.

Quyết định đại thể sắc điệu, phía sau dùng bút vẽ số thứ tự liền càng ngày càng nhỏ, trên biên là trúc phiệt, trúc phiệt bên trên là mang nón lá tiểu nhân, mãnh liệt minh ám dưới sự so sánh, bức họa này phảng phất là động tĩnh:

Thanh Sơn đại sắc!

Thác nước Phi Lưu!

Thủy Thế xiết!

Kính Tùng đứng thẳng!

Trời cao Vân Thâm!

Lâm Uyên trạng thái trước đó chưa từng có khoa trương, trong lòng ngực của hấn cất ba cây bút, trong miệng ngâm một cây viết, Tả Hữu Thủ còn mỗi bên cầm đến một cây viết, dùng xong một nhánh ném một nhánh, ngoại trừ điều thuốc màu, con mắt cơ hồ không có rời đi tấm bảng đen.

Bên bờ là không biết tên kiến trúc.

Trong nước là không biết tên cá lội.

Trên bờ cát là đi ngang con cua.

Đường chân trời là bị gió thổi cổ buồm trắng.

Làm tiểu hào bút vẽ hoàn thành cuối cùng một vệt phác họa, Lâm Uyên cảm giác mình cổ là chua cổ tay cũng là chua, cả người cũng thuộc về trung cực kỳ mệt mỏi trạng thái.

Mà trên bảng đen.

Sơn Hải đã liên kết, cây tùng giầu ở mây mù tốt tươi giữa sườn núi, có Lạc Hà rục rờ màu mè tán lác đầy đất, có hải âu cùng thu thủy cộng trường thiên nhất sắc thỏa thích phóng khoáng.

Bút lặc kinh phong vũ!

Giờ khắc này, phụ trách cho Lâm Uyên giờ thuốc màu học sinh, phụ trách cho Lâm Uyên chuyên bút học sinh, phụ trách cho Lâm Uyên rót nước học sinh, phụ trách cho Lâm Uyên giặt rửa bảng pha màu học sinh, nội tâm sinh ra hai loại cảm thụ đang dây dưa.

Vinh hạnh, cùng tự ti.

Chương 85: Cái này rất Lâm Uyên

Hội họa hệ bọn học sinh ở có chút yên lặng mấy giây sau đó, yên tĩnh bên trong phòng học, bỗng nhiên đất bằng phẳng một tiếng kinh lôi!

"Mẹ ta nha!"

"Đây là nhóm thần tiên nào?"

"Trước trong đây là ai nói đại Thần Thủy fan không được, cho nên tìm chúng ta tới trợ giúp, này mẹ nó kêu không được?"

"Quá kinh khủng đi."

"Đây nếu là không được lời nói hội họa hệ học sinh cũng nên cuốn chăn đệm về nhà, sau khi về nhà mù mù còn phải hỏi ta tại sao quý nhìn vẽ một chút."

"Chúng ta đúng là đến giúp đỡ."

"Bất quá là không phải hỗ trợ vẽ một chút, mà là hỗ trợ nói một chút thủy chuyên chuyên bút đỡ đỡ cái ghé giờ giờ thuốc màu cái gì."

" . "

Đám học sinh này choáng váng.

Ban Trưởng Tào Bân cũng choáng váng.

Hắn cho là Lâm Uyên kêu hội họa hệ học trưởng tới là hỗ trợ vẽ một chút, nhưng hắn không nghĩ tới Lâm Uyên kêu đám người này tới, chính là để cho đám này chuyên nghiệp hội họa hệ học trưởng trợ thủ!

Này là không phải có tay là được?

Chung Dư hung hăng nuốt nước miếng một cái, có chút chật vật mở miệng nói: "Nguyên lai ngài ngoại trừ phác họa bên ngoài, bột nước cũng lợi hại như vậy a."

Phổ cập khoa học một cái mỹ thuật Tiểu Thường thưởng thức.

Phác họa nghiên cứu hình thể cùng không gian quan hệ, mà bột nước chính là màu sắc cùng hoàn cảnh biểu hiện, nói cứng hai người có liên hệ gì, đại khái chính là tất cả mọi người theo đuổi nhất định lập thể cảm, cho nên rất nhiều thành danh họa sĩ cũng chỉ có một chuyên về một môn phương hướng.

Có người là phác họa.

Có người là bột nước.

Có người họa tranh sơn dầu.

Có người họa Quốc Họa.

Ngoại trừ chuyên về một môn phương hướng ngoại, những thứ này thành danh họa sĩ ở xem qua các loài khác hình hội họa lúc, thực lực cơ bản sẽ không quá kém, nhưng hiếm có đi đến đem chuyên về một môn lĩnh vực trình độ.

Cho nên .

Mọi người trước cũng chuyện đương nhiên cho là Lâm Uyên là tương đối chuyên về một môn phác họa một loại kia họa tay, ai có thể nghĩ Lâm Uyên lại là một cái đồng thời đem phác họa cùng bột nước cũng không chế đến Lô Hỏa Thuần Thanh thiên tài?

Đây mới là thật. Đại thần!

Phải biết đang ngồi không ít đều là hội họa hệ cực kỳ giỏi phác họa cao thủ, nhưng bây giờ đám này ở năm thứ ba đại học hội họa hệ được khen là cao thủ bọn học sinh đã toàn bộ quỳ, không biết là ai trước kêu một câu:

"Đại Thần Giáo ta bột nước!"

Những lời này nhắc nhở mọi người, trong nháy mắt ở quanh mình đưa tới phản ứng giãy chuyễn, một đám học sinh mắt đỏ thất chủ bát thiết: "A a a ta cũng phải với đại Thần Học bột nước!"

"Đại thần kang kang ta!"

"Quý yêu cầu đại thần lật bài!"

Điều giáo ra thành đồng phác họa cao thủ, Lâm Uyên trường học trình độ đã quá rõ ràng, bây giờ Lâm Uyên lại triển hiện chính mình bột nước thực lực, đám người này tự nhiên biết cơ hội này có bao nhiêu khó khăn, mỗi một người đều với điên rồi như thế!

"Năm trăm một giờ."

Lâm Uyên biểu tình không có thay đổi.

Chung Dư gắng sức chen đến phía trước nhất: "Các người mỗi một người đều mẹ nó đừng đoạt rồi, muốn học bột nước cũng phải cùng ta hẹn trước, đừng quên ta mới là đại thần số một đệ tử!"

"Tiếp cận biểu mặt!"

Lúc này đã có người tức giận: "Người cái này lấy việc công làm việc tư gia hỏa khẳng định sẽ đem mình tên viết ở hẹn trước thứ nhất!"

" . "

Đương nhiên lời là nói như vậy, nhưng mọi người hay lại là đằng hoàng với Chung Dư hẹn trước Lâm Uyên bột nước trường học, Chung Dư cũng đúng là tiếp cận biểu mặt đem tên mình xếp hạng hẹn trước vị thứ nhất.

"Đi nha."

Lâm Uyên nói với Tào Bân rồi mấy câu nói sau đó, rời phòng học.

"Đại thần đi đâu?"

"Phòng ăn ăn cơm."

Hội họa hệ một đám học sinh nhanh chóng đuổi theo, một đám người la hét muốn mời khách loại lời nói, chỉ để lại Tào Bân đối mặt đến báo bảng suy

nghĩ xuất thân.

Nghiêm Mộng Giai cùng nàng nghệ thuật tiểu tổ cơm nước xong trở về nhà trọ, nhân vì mọi người đều biết báo bảng đã không cứu, nhưng Tào Bân bỗng nhiên gọi điện thoại muốn bọn họ đi qua một chuyến, mấy người chỉ có thể lên đường (chuyến động thân thể) lên đường.

"Thật giống như đi nhầm phòng học."

Đề Lăng Đông cao ốc phòng học, Nghiêm Mộng Giai sau khi vào cửa liếc nhìn báo bảng,

Xoay người mở miệng nói.

"À?"

Nghiêm Mộng Giai sau lưng nam sinh cũng vào cửa nhìn một cái, kết quả cũng sưng sốt: "Còn giống như thật đi nhầm phòng học, đây là mấy hào lâu?"

"Không sai a."

Phía sau học sinh đã thấy báo bảng trước Tào Bân bóng lưng: "Đó không phải là chúng ta Ban Trưởng sao?"

Mấy người trở mắt nhìn nhau.

Mấy giây sau đó, đồng thời vọt vào phòng học, ngơ ngác nhìn báo bảng bên trên tranh sơn thủy, mấy người phảng phất bị làm Định Thân Thuật.

"Các người đã tới a."

Tào Bân quay đầu nhìn Nghiêm Mộng Giai mấy người một cái nói: "Ta phải đi ăn cơm, không biết phòng ăn đóng cửa không có."

"Đây là?"

Nghiêm Mộng Giai ngơ ngác nhìn báo bảng, trong lúc nhất thời lại có nhiều chút mờ mịt, trước báo bảng bị lau, cướp lấy, là một bộ để cho người ta không nhìn được thán phục tranh sơn thủy!

Có thể cách bọn họ tan học, thật giống như mới hai giờ tả hữu chứ ?

Ma pháp?

Là ma pháp chứ ?

Tào Bân hoàn toàn hiểu mọi người phản ứng, cười giải thích: "Lâm Uyên họa."

Nghiêm Mộng sau lưng nam sinh có chút không xác định nói: "Là chúng ta quen biết cái kia Lâm Uyên sao?"

Tào Bân không trả lời, mà là nhìn về phía Nghiêm Mộng Giai: "Lâm Uyên nói, báo bảng người phụ trách còn viết tên người, bất quá ta cảm thấy không tốt lắm, vậy thì các người tên đặt ở phía sau hẳn đi, cũng có điểm số cảm."

"Ồ nha."

Nghiêm Mộng Giai cơ hồ là theo bản năng đáp lời.

Buổi chiều còn có lớp, nhưng khi Lâm Uyên com nước xong trở lại phòng học thời điểm, trong lớp bỗng nhiên có người hô lên:

"Lâm Uyên tới!"

"Lâm Uyên ngu phê a!"

"Báo bảng là người họa?"

"Hai giờ vẽ ra tới?"

Tất cả mọi người đều nhìn Lâm Uyên, phảng phất trọng nhận thức mới rồi hẳn như vậy.

Nghiêm Mộng Giai chính là đi tới Lâm Uyên bên người, nhẹ giọng nói:

"Cám ơn."

"Ừm."

Lâm Uyên ngồi ở chính mình vị trí.

Các bạn học lộ ra ngậm hiều lẫn nhau nụ cười, đối với Lâm Uyên phản ứng, lại không có chút nào cảm thấy kỳ quái.

Ngạo mạn?

Không không không.

Cái này rất Lâm Uyên.

Lúc này trên hành lang bỗng nhiên truyền tới rồi loạn tung bùng, phụ trách bình chọn báo bảng mỹ thuật hệ đạo sư môn đã tới, mà người cầm đầu rõ ràng là mỹ thuật hệ nhân vật số 1 Khổng An!

Các bạn học nhất thời ngồi nghiêm chỉnh.

Bình chọn mọi người lục tục vào cửa, đi tuốt ở đằng trước Khổng An liếc nhìn báo bảng, bỗng nhiên sững sốt.

Không chỉ Khổng An.

Phía sau hẳn vài tên bột nước đạo sư, cũng là không nhin được tròng lớn con mắt, cái này báo bảng là học sinh có thể hoàn thành trình độ?

Bọn họ ở bên ngoài mượn người đi?

Còn là vị nào lão sư len lén giúp một chút?

Qua chừng mấy giây, Khổng An mới chậm rãi mở miệng, giọng có chút nghiêm túc nói: "Lớp các người báo bảng ai ra?"

"Lâm Uyên!"

Nghiêm Mộng Giai thứ nhất mở miệng.

Lâm Uyên chỉ có thể phối hợp đến giờ tay lên.

Khổng An nghi ngờ trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Hắn nhìn về phía Lâm Uyên, lại quay đầu nhìn một chút báo bảng, lại nhìn một chút Lâm Uyên, lại nhìn một chút báo bảng, lại nhìn một chút Lâm Uyên, lại nhìn một chút báo bảng, lại nhìn một chút Lâm Uyên.

Thật là không phải thủy tự số, động tác của hắn đúng là như vậy lặp lại nhiều lần.

Sau đó, hắn biểu tình có chút phức tạp hỏi: "Một mình người họa?"

Lâm Uyên nói: "Ừm."

Khổng An xít lại gần báo bảng yên lặng thưởng thức một phen, nói:
"Nguyên lai người bột nước cũng họa tốt như vậy, chính là một ít chi tiết
còn chưa đủ đúng chỗ, có nhất định tiến bộ không gian."
" "

Nhờ cậy, lớn như vậy một khối tám bảng đen, chỉ có hai giờ vẽ tranh, chi
tiết làm sao có thể chu đáo chu toàn?

Nghiêm Mộng Giai mấy người muốn mở miệng giải thích, nhưng Lâm
Uyên không lên tiếng, mấy người chỉ có thể nhịn ở.

Lúc này một tên lão sư nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Là giáo thụ yêu cầu
quá cao, trong mắt của ta, họa đã phi thường hoàn mỹ, chính là cái này vết
mực, còn giống như không có làm?"

Lâm Uyên nói: "Gần đây âm thiên, có chút triều."

Bên trong lớp học mọi người: " "

Đại lão, tại sao không nói cho đối phương biết, vết mực không có làm, còn
có chi tiết không tới vị, cũng là vì vậy báo bảng nhưng thật ra là người tốn
hai giờ tùy tiện vẽ ra tới?

Được rồi.

Hắn là lười giải thích.

Điểm này, vẫn rất Lâm Uyên.

Chương 86: Phòng ngừa chu đáo

Các bạn học đoán đều không sai, mọi người đã quen thuộc Lâm Uyên phong cách, một loại tên là "Lâm Uyên" phong cách.

Lâm Uyên đúng là lười giải thích.

Bất quá càng nguyên nhân trọng yếu là, Lâm Uyên không nghĩ quá kiêu ngạo, nếu không vị này giáo thụ lại đề cập với chính mình đôi ngành sự tình làm sao bây giờ?

Hắn cũng không muốn rời đi Soạn nhạc hệ.

"Người kế tiếp phòng học."

Không An trước khi đi, liếc mắt nhìn chằm chằm Lâm Uyên, nội tâm một cái ý tưởng, lại kiên định một ít.

Bình chọn tổ sau khi rời đi.

Ánh mắt của mọi người lại tập trung ở trên người Lâm Uyên.

Tả hữu đồng học không thiếu được mấy câu thổi phồng cùng tán dương, xen lẫn mấy phen ân cần hỏi han, Lâm Uyên chính là thuận thực ứng đối. Hắn từ vườn trẻ bắt đầu thì có làm một dạng cung chiều giác ngộ, sớm đã thành thói quen.

Cùng Đàn dương cầm trình độ như thế.

Mọi người đổi mặt sau lưng này đẹp đẽ báo bảng, phần lớn chỉ có thể có ra Lâm Uyên vẽ một chút cũng rất lợi hại kết luận.

Nhưng cụ thể thật lợi hại, lại không có quá mức rõ ràng khái niệm.

Bất quá học qua vài năm hội họa văn nghệ ủy viên Nghiêm Mộng Giai lại rất rõ hai giờ hoàn thành loại trình độ này bột nước báo bảng rất cuộc ý vị như thế nào, cho nên hắn bây giờ nhìn hướng ánh mắt của Lâm Uyên có chút không đúng lắm.

Đương nhiên rồi.

Trong lớp các nữ sinh nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên phần lớn không đúng lắm.

Này từ Lâm Uyên trên bàn học thường thường xuất hiện một ít không giải thích được tiêu quà vật liền có thể thấy được lôm đôm rồi.

Tình huống như vậy bất kể từ trước vẫn là lấy sau đại khái cũng rất khó diệt sạch, nhất là Lâm Uyên cho mọi người liên tục lưu lại hai lần đa tài đa nghệ ấn tượng sau đó.

Hôm sau.

Lâm Uyên chỗ lớp học báo bảng thuận lợi xuất hiện ở sân trường quan võng bên trên, cái này năm thứ hai đại học báo bảng hạng nhất không hề hời hợt chút nào.

Mà Lâm Uyên, cũng thuận thể mở ra tự mình ở Hội Họa Xã bột nước giờ học, mỗi ngày dạy hai đợt.

Trước phác họa, sau bột nước.

Bất quá báo phác họa nhân nếu so với bột nước nhiều hơn, Lâm Uyên phác họa trường học trình độ, bây giờ ở mỹ thuật hệ đã đi sâu vào lòng người, nếu so sánh lại rất nhiều người đối Lâm Uyên bột nước thực lực cùng với trường học trình độ không có quá lớn khái niệm ——

Ngoại trừ Chung Dư đợi mắt thấy Lâm Uyên hai giờ cực hạn bột nước sáng tác học sinh.

Đám người kia cũng là Lão Âm Bì.

Bọn họ bí mật ước định, trước không đem Lâm Uyên sự tích ra ánh sáng đi ra ngoài.

Như vậy thì không nhiều người như vậy theo chân bọn họ cướp Lâm Uyên bột nước lớp.

Chờ qua một thời gian ngắn, bọn họ lấy được Lâm Uyên chân truyền, lại để cho mỹ thuật hệ mình bạch Lâm Uyên bột nước thực ra cũng là đòn sát thủ cấp bậc.

Lâm Uyên ngược lại là không có vấn đề.

Bây giờ hẳn căn bản không thiếu học sinh.

Ngược lại thu lệ phí giá tiền là như thế.

Mà báo bảng trúng thưởng cái kết quả này, dĩ nhiên là để cho Lâm Uyên lấy được Soạn nhạc hệ phụ đạo viên khen ngợi, trong đại học phụ đạo viên đóng vai nhân vật thực ra cùng ban chủ nhiệm không kém, bất quá Tân Nghệ phụ đạo viên phần lớn cũng chiếu cố bài chuyên ngành thân phận của đạo sư ——

Phụ đạo viên kêu Hoa Lệ.

Hoa Lệ gần đây một mực ở chú ý Lâm Uyên, bởi vì Lâm Uyên gần đoạn thời gian, học tập thành tích tăng lên rất nhanh, đại đa số sinh viên đối với thành tích đều là không có theo đuổi, tiêu chuẩn cũng định có ở đây không rớt tí chỉ cấp bậc, mà Lâm Uyên lại không giống nhau, hẳn giờ học rất nghiêm túc, học tập cố gắng khắc khổ, mặc dù vừa mới chuyên đến Soạn nhạc hệ thời điểm có chút theo không kịp, nhưng lần gần đây nhất lý luận thi, Lâm Uyên đã tiến vào lớp học Top 5.

Loại học sinh này Hoa Lệ thích.

Về phần loại này thích đến đâu xen lẫn bao nhiêu nhan giá trị loại bên ngoài sân nhân tố liền không cần nói thêm, ngược lại Hoa Lệ rất long trọng tuyên dương Lâm Uyên vì lớp học tranh vinh dự, khen ngợi hành vi kéo dài ước chừng ba phút.

Khen ngợi hoàn Lâm Uyên.

Hoa Lệ mới cất vào hôm nay chính đề: "Chúng ta học tập Soạn nhạc cũng có nhanh hai năm rồi, tin tưởng các người tuyệt đại đa số người tương lai phương hướng phát triển cùng mục tiêu hẳn cũng là không phải nhạc khí Soạn nhạc, mà là tiến vào một ít Entertainment làm Người viết ca khúc."

Đàn dương cầm khúc là Người viết ca khúc chuyên.

Viết lưu hành bài hát cũng là Người viết ca khúc chuyên.

Người trước ngưỡng cửa quá cao,

Người sau là tương đối lớn chúng nhiều chút.

Cho nên Tân Nghệ Soạn nhạc hệ bài chuyên ngành, mặc dù trên danh nghĩa lúc trước người làm chủ, nhưng là vẫn không có coi thường đối với người sau dẫn dắt cùng bồi dưỡng.

Tỷ như lần này.

Hoa Lệ mở miệng nói: "Chúng ta tiếp theo một đoạn thời gian học tập nhiệm vụ, là không phải viết luận văn, mà là mỗi người viết một thủ ca khúc cho ta, ca khúc phong cách không giới hạn, viết chữ cùng biểu diễn lời nói, các người tìm người, hoặc là tự mình tiến tới đều có thể, không cần bỏ ra tiền, trường học chúng ta bên trong có không ít công ích tính chất các hệ hội giúp nhau, sáng tác ngày tháng đến tháng sau đây hết hạn."

"Được."

Các bạn học nhao nhao muốn thử, đây đối với Soạn nhạc hệ học sinh mà nói là không phải chuyện phiền toái gì, rất nhiều người bí mật đã viết qua rất nhiều bài hát, tiểu khúc khổ vẫn có, thậm chí còn cho Entertainment đầu quá bản thảo.

"Nhắc nhở các người xuống."

Hoa Lệ cười nói: "Lần này ca khúc thành tích rất trọng yếu, xác thực nói, là các người niên học khảo hạch! Soạn nhạc hệ lãnh đạo sẽ đích thân nhóm thành tích! Bởi vì các người bây giờ là năm thứ hai đại học, sang năm chính là năm thứ ba đại học, năm thứ ba đại học sẽ quyết định một nhóm exchange student vị trí, ca khúc thành tích là exchange student vị trí trọng yếu tham khảo."

"Cái gì?"

"Thật sao?"

"Niên học khảo hạch?"

Lần này mọi người thanh âm rõ ràng tăng cao rất nhiều!

Rất nhiều người trên mặt thậm chí xuất hiện hưng phấn màu sắc, thu hồi vốn là tương đối tùy ý vui đùa tâm tư.

Vâng.

Tuyệt phần lớn số học sinh cũng đối exchange student cảm thấy hứng thú, vì vậy trải qua, đối với sau khi tốt nghiệp tìm việc làm có trợ giúp rất lớn!

Hơn nữa exchange student cũng có thể thể nghiệm không bạn học giáo trường học, kỳ hạn một năm trao đổi trải qua, đối với rất nhiều người mà nói đều là rất là quý báu, chớ nói chi là trong trường học còn có nhằm vào exchange student các hạng phúc lợi!

"Exchange student."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Lần trước Giản Dịch nói phải đi Tề Châu làm exchange student sau đó, Lâm Uyên thực ra cũng đang suy nghĩ, có muốn hay không theo Giản Dịch cùng đi Tề Châu, dù sao lấy sau mọi người chung một chỗ thời gian càng ngày càng ít, hơn nữa hẳn cũng đúng exchange student phúc lợi cảm thấy hứng thú.

Về phần Hạ Phồn .

Hạ Phồn nhất định sẽ ở lại Tàn Nghê.

Nàng muốn tham gia năm nay « Thịnh Phóng » .

Nàng còn dự định bằng vào cái tiết mục này xuất đạo.

Đây là nàng nhiều năm mơ mộng, nếu như nàng thật xuất đạo rồi, sau này ở trường học thời gian liền không nhiều lắm, đã như vậy, đi Tề Châu đó là Lâm Uyên có thể nghiêm túc cân nhắc lựa chọn.

Bởi vì Lâm Uyên chắc chắn:

Hạ Phồn nhất định sẽ xuất đạo.

Coi như nàng năm nay tham gia « Thịnh Phóng » lần nữa thất bại, Lâm Uyên cũng sẽ nhờ cậy Triệu Giác bên kia ký Hạ Phồn, đồng thời hẳn cạnh mình, cũng sẽ chuẩn bị cho Hạ Phồn một ít ca khúc.

Đã như vậy, vậy lần này ca khúc liền cần thật tốt đối đãi.

Buổi tối.

Tan học trên đường về nhà, Lâm Uyên kêu ra hệ thống, cô nén nhức nhối nói: "Ta muốn chế tác riêng một ca khúc, năm trăm ngàn một bài cái loại này."

"Loại hình gì?"

Lâm Uyên nói: "Liên quan tới chuyên tâm."

Hắn không có nhắc loại hình, mà là nhắc ca khúc chủ đề, bởi vì học sinh còn không có tiến vào xã hội, viết điểm chuyên tâm điểm ca khúc có thể sẽ tương đối phù hợp sân trường không khí.

"Trừ khoản trung ."

"Ngẫu nhiên rút ra trung ."

"Ca khúc rút ra xong ."

"Chúc mừng kí chủ lấy được bài hát « lúc ban đầu mơ mộng » ."

Hời hợt giữa, Lâm Uyên nhận được thẻ ngân hàng bên trên ít đi năm trăm ngàn tin tức, đồng thời khúc trong kho nhiều hơn một ca khúc, Lâm Uyên cảm thấy vận may cũng không tệ lắm.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên đột nhiên hỏi: "Ngân hàng trừ tiền sẽ không xảy ra vấn đề sao?"
Hệ Thống nói: "Không cần lo lắng, ngân hàng bên kia tra không xảy ra bất cứ vấn đề gì, bởi vì hệ thống là thông qua chính quy con đường khấu trừ kí chủ vốn."

"Biết."

Lâm Uyên quyết định tháng sau đem ca khúc nộp lên.

Lấy hẳn học kỳ này thành tích, cộng thêm bài hát này, muốn đạt được exchange student vị trí, hẳn là không phải một món rất chuyện khó.

Đương nhiên rồi.

Học kỳ này dù sao mới vừa mới bắt đầu không bao lâu, khoảng cách học kỳ kế còn có một đoạn thời gian rất dài, cho nên bây giờ muốn những thứ này còn rất xa xôi, Lâm Uyên cũng chỉ là phòng ngừa chu đáo một phen.

---

ps: Hữu tình nhắc nhở, còn nữa hai ngày quyển sách liền vào VIP.

Chương 87: Viết bài hát cùng bóc mặt

Lâm Uyên có chút hiếu kỳ hỏi: "Đúng rồi, hệ thống, ta nhất định chế ca khúc tiên, ngươi định dùng tới làm gì?"

Chẳng lẽ hệ thống dùng tiên thăng cấp?

Kết quả dĩ nhiên không phải như vậy, hệ thống trả lời có chút ra Lâm Uyên dự liệu: "Quyên cho cái thế giới này cần người."

Nguyên lai là làm từ thiện đi.

Lâm Uyên gật đầu một cái không có nói gì nhiều.

Sau đó thời gian hết thấy như cũ, cho đến bốn nguyệt mười tám ngày, lại vừa là một cái hai ngày nghỉ đến, Lâm Uyên rút cuộc thông báo Tôn Diệu Hỏa: "Chuẩn bị tới công ty một chuyến, chúng ta hôm nay bắt đầu viết bài hát."

"Cái này thì đến!"

Tôn Diệu Hỏa vốn là với bạn gái hẹn xong đi ra ngoài chơi, bây giờ chính lại xuất phát trên đường, nhưng nhận được Lâm Uyên điện thoại, nhưng là không chút do dự đổi đầu xe, một cước chân ga sát tới công ty.

"Thân thể không thoải mái sao?"

Đang ghi âm lều cửa chờ đợi Lâm Uyên thấy Tôn Diệu Hỏa lúc, đối phương chính thở hồng hộc thuận khí, tựa hồ là kịch liệt vận động quá một phen.

"Không . Chuyện."

Tôn Diệu Hỏa chật vật nuốt ngum nước miếng, cố gắng sắp xếp một nụ cười đến, hẳn cũng sẽ không nói mình là sợ Lâm Uyên nóng lòng chờ, cho nên đến công ty sau một đường cuồng chạy tới.

"Sẽ hát sao?"

Lâm Uyên mở miệng hỏi, hẳn mấy ngày trước đem « Hồng Mân Côi » phát cho Tôn Diệu Hỏa, này mấy ngày kế tiếp, đối phương hẳn luyện tập không sai biệt lắm.

"Thuộc lòng trôi chảy."

Tôn Diệu Hỏa nghiêm túc nói.

Hắn mấy ngày trước lấy được rồi « Hồng Mân Côi » ca khúc cùng tiểu tử, nghe xong tiểu tử sau đó, nội tâm duy vừa cảm thụ chính là:

Không hô là Tiện Ngư!

Như vậy bài hát tốt, nếu như tự mình hát không hòa lời nói, kia mình đời này cũng sẽ không hát lại lần nữa học đệ ca!

Chính mình không xứng!

Lâm Uyên gạt đầu một cái, tiến vào phòng thu âm phòng điều khiển chính, này bên nhân viên làm việc đã chuẩn bị ổn thỏa, thuận thực đeo lên tai nghe.

Cách thủy tinh.

Phòng thu âm bên trong Tôn Diệu Hỏa đối Lâm Uyên gạt đầu một cái, ở dụng cụ điều chỉnh thử tốt hậu tiến hành lần đầu tiên thử âm: "Trong mộng năm mơ thấy tỉnh không đến Mộng Hồng tuyến bên trong bị giam lỏng hồng, toàn bộ kích thích còn lại mệt mỏi đau lại thờ ơ không động lòng."

Lâm Uyên không cắt đứt.

Cho đến đối phương hoàn chỉnh hát xong lần thứ nhất, kỹ thuật viên ghi âm mới cho ra vòng thử nhất đề nghị, Lâm Uyên chính là ở bên bổ sung một ít ý tưởng: "Độ thuận thực không có vấn đề, nhưng người giọng nói đánh quá mở, bài hát này toàn thể quan điểm chính tương đối kiềm chế, thật chặt tìm bi thương cảm giác là không đủ, người biểu diễn thời điểm có thể hơi chút thu điểm, chúng ta một lần nữa."

Tôn Diệu Hỏa gạt đầu.

Lần thứ hai biểu diễn, hấn áp dụng một loại tương đối phía nhận thức, bắt quá Lâm Uyên hay là đem chi cắt đứt: "Bài hát này đỉnh ước cảm là quan điểm chính quả thật có chút kiềm chế, nhưng kiềm chế cũng phân là tầng thứ, bộ phận mở đầu tầng thứ, người có thể lý giải vì ai oán."

"Ai oán?"

Tôn Diệu Hỏa lần nữa gạt đầu.

Khi hấn hát đến điệp khúc bộ phận ca từ thời điểm, Lâm Uyên mới lần thứ ba nhắc ra bản thân nhu cầu: "Không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao, bị có khuynh hướng thích không có sợ hãi, đây chính là ca khúc kiềm chế cái thứ 2 tầng thứ, thuộc về ai oán sau đó than thở."

Những thứ này đề nghị bộ phận xuất từ hệ thống.

Bộ phận từ Lâm Uyên chính mình hiểu.

Trước viết bài hát Lâm Uyên cũng là loại phương thức này, hấn không cần Tôn Diệu Hỏa hoàn toàn đi bắt chước nguyên hát, biểu diễn ca khúc thực ra mỗi người đều có càng thích hợp bản thân phương thức, kiếp trước Trương Bích Thần cũng biểu diễn quá « Hồng Mân Côi », cùng nguyên bản là hoàn toàn cảm giác bất đồng, nhưng tương tự rất êm tai, mặc dù Tôn Diệu Hỏa có với nguyên bản giọng hát như thế âm vực, nhưng cũng không có đến cần phải tiến hành thuận bắt chước trình độ.

Phía sau thu âm cũng giống vậy.

Lâm Uyên cùng phòng thu âm thay phiên nói lên yêu cầu, mà Tôn Diệu Hỏa chính là hấp thu hiểu những thứ này đề nghị, không ngừng điều chỉnh mình biểu diễn, phòng thu âm cùng hiện trường phải không cùng, ca khúc

phát hành hình dáng phía sau vang sâu xa nhất cơ bản tất cả đều là phòng thu âm bản.

"Kế tiếp là kiểm chế tầng thứ ba."

"Từ phía sau lưng ôm người thời điểm, mong đợi nhưng là nàng mặt mũi, Người kết hợp ca từ biểu diễn, sẽ phát hiện tác phẩm biểu đạt tâm tình là một loại nhân nhạ tự giễu, không cần rất nồng nặc, như vậy đối tức mút nhả biến đổi thời gian cũng càng có trợ giúp."

"Kỹ xảo không cần dùng quá nhiều."

"Đại đa số ca khúc là muốn dùng miệng đi hát, cảm tình đi phụ trợ, bài hát này là muốn dùng cảm tình đi hát, miệng là phụ trợ, nhẹ giọng thán ngâm trung dần dần giọng điệu, nhưng ngàn vạn lần không nên thẳng âm, mà là để cho thán ngâm xướng pháp dần dần biến thành cái loại này khàn cả giọng oán thán."

Trước mặt kỹ thuật viên ghi âm cấp kiến nghị nhiều.

Nhưng phía sau căn bản là Lâm Uyên giải thích.

Kỹ thuật viên ghi âm càng nhiều là từ kỹ thuật tầng diện giảng giải, Lâm Uyên chính là từ ca khúc tầng diện giảng giải, người trước là tương đối khách quan, mà cảm tình hiểu là tương đối chủ quan, cho nên Tôn Diệu Hòa khó vượt qua nhất là Lâm Uyên cửa ải này.

"Lại rơi vào khoảng không."

"Lại rơi vào khoảng không."

Lâm Uyên quang giảng giải còn chưa đủ, thỉnh thoảng cũng tiến hành một ít biểu diễn làm mẫu, công hòng vấn đề để cho hắn không có cách nào đi hành nghề ca sĩ, nhưng tùy tiện biểu diễn một lượt điệu khúc cũng không cao ca khúc hay lại là đơn giản.

Biểu diễn hoàn giọng nói của mình.

Lâm Uyên nói: "Chú ý tới ấy ư, hát trước trước lấy hơi, đem tức đè xuống, có thể mỗi một câu hát xong đối một chút tức, căn cứ tình huống thực tế tới mút nhả tức, nếu như người tâm tình đến, ta có thể tiếp nhận người khí tức không hoàn mỹ."

Tôn Diệu Hòa chỉ có gật đầu phân.

Đại đa số Người viết ca khúc cũng sẽ không giống như Lâm Uyên như vậy nghiêm khắc, ca sĩ biểu diễn ý kiên tất cả đều là lấy thu âm sư môn làm chủ, nhưng Lâm Uyên cùng còn lại Người viết ca khúc bất đồng là, hắn học qua rất nhiều năm thanh nhạc, nếu như công hòng không có phát sinh trở ra, cũng sẽ là một tên rất ưu tú ca sĩ, cho nên hắn đối biểu diễn yêu cầu cùng với hiểu, là đại đa số Người viết ca khúc cũng không đuổi kịp.

Ý nào đó mà nói.

Phòng thu âm bên trong cũng tất cả đều là công cụ nhân.

Lâm Uyên loại này ca khúc soạn nhạc toàn bao, đồng thời còn tinh thông biểu diễn Người viết ca khúc quá quá ít, nếu như Người viết ca khúc đều là

Lâm Uyên như vậy, kia phòng thu âm bên trong đại khái sẽ có không ít người phải đổi mặt thất nghiệp.

"Trước không ghi lại rồi."

Bận làm việc mấy canh giờ, Lâm Uyên rốt cuộc đưa ra nghỉ ngơi, lúc này Tôn Diệu Hỏa vẫn không có lộ ra đi đến Lâm Uyên tiêu chuẩn phiên bản, bất quá đây là Lâm Uyên trong dự liệu sự tình: "Tiếp theo nhất đoạn thời gian người hảo hảo luyện đi."

"Được."

Tôn Diệu Hỏa chuẩn bị "Mài lều" .

Cái gọi là mài lều chính là lâu dài đợi đang ghi âm bằng lý luyện tập ý tứ. Trong nhà cũng có thể luyện bài hát, tùy thời cũng có thể luyện bài hát, nhưng phòng thu âm hiệu quả tốt nhất.

Bởi vì bằng lý dụng cụ có thể phản hồi đến rất nhiều thanh âm nhỏ tiết, hơn nữa phòng thu âm có giam lều lão sư nhìn chăm chăm, tùy thời có thể cho ra ca sĩ biểu diễn hiệu quả phản hồi.

Lâm Uyên là trực tiếp rời đi.

Sau đó thời gian, hẳn cũng không có xen vào nữa thu âm sự tình.

Chính thức phiên bản thu âm, phải đợi Tôn Diệu Hỏa hoàn toàn hiểu rõ bài hát này mới được, ngược lại Lâm Uyên ở trên thời gian cũng không nóng nảy.

Mà lúc này.

Theo thời gian tiến vào cuối tháng.

Bộ lạc sân thượng văn học bản khối, 30 vị tác gia lấy đoạn thiên tiểu thuyết làm vũ khí tràng này cùng sân khấu thi đấu, rốt cuộc phải có kết quả!

Thậm chí có nhân gọi đùa:

Đây là Vương Giả bóc mặt thời khắc!

---

ps: Hai ngày này ban ngày bận bịu dọn nhà sự tình, bởi vì mướn phòng đến kỳ, cho nên đổi mới tương đối trễ, chương tiếp theo đại khái phải đến 12h mới có thể phát.

Chương 88: Tân quý từ từ dâng lên

Vương Giả bóc mặt dĩ nhiên chỉ là gọi đùa.

Chủ nêu là bởi vì bộ lạc văn học giàu quá chết.

30 bộ đoàn thiên tiểu thuyết cùng sân khấu thi đấu, không tới ngày cuối cùng không nói cho người những thứ này tiểu thuyết là ai, chỉ nói cho người, những thứ này tác gia đều là nghề bên trong có nhất định danh tiếng tồn tại .

Bộ lạc văn học áp dụng loại này trận đấu phương thức, có thể nói là trình độ lớn nhất điều động người sở hữu lòng hiếu kỳ!

Có câu nói, lòng hiếu kỳ sẽ hại chết miêu.

Độc giả cùng đoàn thiên lĩnh vực đám người này dĩ nhiên là không phải miêu, nhưng lúc này bọn họ lòng hiếu kỳ không một chút nào so với Miêu Thiêu.

Một chiêu này có thể nói là rất tâm lý học rồi.

Giống như một người nói nói được nửa câu, đột nhiên lại không nói như thế.

Bất kể câu nói kia có hay không trọng yếu, nghe người ta cũng sẽ phi thường để ý, ai cho người mẹ nó chỉ tiết lộ một nửa tin tức?

Cho nên bộ lạc khu thảo luận, rất nhiều độc giả cũng mở topic, ở tuyến dự đoán, theo văn chương đủ loại tầng diện phân tích, phi thường kỹ thuật loại. Mà phải nói mọi người tò mò nhất, đó là đương nhiên là lần này hạng nhất! Trải qua quá thời gian một tháng đấu võ, lần này đoàn thiên thi đấu kết cục đã hết sức rõ ràng rồi.

Bộ này tên là « công chức nhỏ cái chết » đoàn thiên chính là lần này cùng sân khấu thi đấu hạng nhất tác phẩm!

Vì vậy, liên quan tới « công chức nhỏ cái chết » thảo luận, cũng là náo nhiệt nhất.

Những thứ kia suy đoán trong bài post, đoàn thiên trong lĩnh vực nổi danh tác gia, gần như đều bị các độc giả cue qua một lần.

Đáng tiếc trước mắt mới chỉ không người thừa nhận.

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng nhìn thấy chính mình bài danh.

Nói thật, hẳn đối với « công chức nhỏ cái chết » có thể cảm hạng nhất cảm thấy phi thường ngoài ý muốn, bởi vì hẳn vốn là làm xong bộ này tiểu thuyết chỉ có thể xếp hàng thứ ba chuẩn bị.

Câu chuyện này cô nhiên rất ưu tú, nhưng không biết sao trong tiểu thuyết chằm chọc hiệu quả kém một chút.

Hơn nữa thứ hiệu quả này sai lệch, là tất nhiên sẽ phát sinh.

Nói cách khác.

Nếu như Lâm Uyên sinh hoạt tại một cái Âm Vô Thiên Nhật phong kiến thống trị thời đại, có lẽ bộ này tiểu thuyết mới có thể được trao cho khắc sâu hơn ý nghĩa.

Mà ở bây giờ.

Cái này Lam Tinh Đại Hòa năm thường đại, bộ này tiểu thuyết càng giống như là vận dụng một loại "Mượn xưa nói nay" sáng tác thủ pháp.

Bất quá Lâm Uyên cũng không quá phẫn oán quít chuyện này.

Nếu « công chức nhỏ cái chết » là hạng nhất, kia không ra ngoài dự liệu lời nói, Lâm Uyên chỉ cần ngồi chờ một chút thưởng tiền thưởng vào tài khoản là được.

Loại này ngồi chờ cũng không có kéo dài quá lâu.

Bốn nguyệt ngày cuối cùng, bộ lạc văn học rất cuộc công bố tác gia danh sách.

Ở người sở hữu không chớp mắt nhìn chăm chú bên dưới, những thứ này tiểu thuyết, rất cuộc ra ánh sáng!

"Ngọa tào!"

"Nguyên lai « bỏ qua » là Bình lão sư a, ta liền nói văn phong thể nào có chút quen thuộc, Bình lão sư trước còn không thừa nhận!"

"Hạng nhì trình thám lại là lão Vương viết! Lão Vương tuyệt bích là có ý sửa lại phong cách, độc giả căn bản không tưởng tượng nổi."

"Hạng năm « hồi âm » là đủ cùng tác phẩm? Đủ cùng đoản thiên rất ít, không nghĩ tới lần này hẳn lại cũng thử đoản thiên rồi."

"Thứ tám tác phẩm lại là Diệp Diệp viết!"

"Ha ha ha, trong đó có ba bộ đoản thiên, ta đã đoán rồi!"

"Ta đã đoán rồi hai thiên."

"Trước có một dự đoán thiếp, đơn giản là thần dự ngôn a, cái kia Lâu Chủ đoán được tám cái, hẳn là trước mắt chính xác suất cao lớn nhất lão rồi!"

" "

Giải đồ kết quả đi ra, độc giả bầu không khí còn rất sung sướng.

Mà càng nhiều độc giả, cùng với đoản thiên lĩnh vực nhân, chính là trước tiên đi xem « công chức nhỏ cái chết » là ai.

Kết quả, đoản thiên lĩnh vực, cùng với rất nhiều độc giả cũng sừng sốt một chút.

Bởi vì đây là một cái 99% nhân, cũng trước đó không có đoán được tên.

"Sở Cuồng?"

"Lại là Sở Cuồng?"

"Cái kia « Nhân Tạo Mỹ Nhân » ?"

"Tháng trước viết « Món Quà Giáng Sinh » vị kia?"

"Ta nhớ được hẳn là bởi vì « Võng Vương » ,

Nguyên lai hẳn sẽ còn viết đoản thiên?"

"Xem ra trên lầu người anh em gần đây không thể nào chú ý đoản thiên vòng, « Món Quà Giáng Sinh » là tháng trước nóng bỏng nhất đoản thiên tiểu thuyết, chính là cái này Sở Cuồng!"

"Hẳn hết năm hồi đó phát hành « Nhân Tạo Mỹ Nhân » cũng không tệ, cá nhân cảm giác thú vị tính cực mạnh."

"Đây là đoản thiên lĩnh vực tân quý ở từ từ dâng lên a!"

"Ta cho là bộ này tiểu thuyết là thành danh đã lâu nhân vật, không nghĩ tới lại là chúng ta đoản thiên lĩnh vực tân quý!"

" "

Không trách độc giả như thế kinh ngạc.

Bọn họ không đoán được « công chức nhỏ cái chết » Sở Cuồng, thứ nhất là bởi vì, Sở Cuồng ở đoản thiên lĩnh vực thuộc về người mới.

Thứ hai, bộ này cùng Sở Cuồng trước hai bộ tác phẩm phong cách chênh lệch quá lớn!

Tiểu thuyết sáng tác, coi như giấu tên, thực ra cũng không phải không có dấu vết mà tìm kiếm.

Bởi vì bất đồng tác gia, không có cùng sáng tác thói quen.

Giống như O. Henry.

Hắn rất thích viết một cái ngoài ý liệu xoay ngược lại kết cục.

Ngoài ý liệu cùng trong tình lý là hẳn sáng tác đặc sắc, văn học giới đưa hẳn kết vĩ kiểu xưng là "O. Henry thức kết vĩ" .

Cùng thời điểm là hẳn làm người thật sự lên án một chút.

Bởi vì có người lại nói, O. Henry tác phẩm thấy nhiều rồi cảm giác đều là một cái kiểu.

Nhưng là, Sở Cuồng phá vỡ loại này định nghĩa.

Hắn trước hai bộ tiểu thuyết, khác biệt vẫn không tính là rõ ràng.

Nhưng đến « công chức nhỏ cái chết » , Sở Cuồng lại chơi đùa nổi lên châm chọc nghệ thuật!

Vì thế hẳn thậm chí buông tha « Món Quà Giáng Sinh » cái loại này cố sự tính cùng với kết vĩ xoay ngược lại kiểu.

Châm chọc nghệ thuật cao cấp hơn?

Loại thuyết pháp này không thấy được, nhưng ở nhiều người hơn tâm lý, châm chọc nghệ thuật quả thật có bức cách, « công chức nhỏ cái chết » có thể trở thành lần này hạng nhất cũng là bởi vì, rất nhiều người nhìn tiểu thuyết thời điểm, cảm nhận được mãnh liệt vừa coi cảm ——

Trần ngập ở trong cuộc sống rất nhiều hiện tượng đều có bị bộ này tiểu thuyết châm chọc đến tinh tẽ!

Cho nên mọi người cảm thấy lợi hại.

Lúc này!

Xếp hạng hạng nhì đoàn thiên tác gia Vương Quốc xây bỗng nhiên phát biểu bộ lạc động tĩnh: "Sở Cuồng cầm hạng nhất, giống như « Món Quà Giáng Sinh » như thế, kết cục tràn đầy xoay ngược lại hí kịch tính, ta bắt đầu mong đợi Sở Cuồng sau này cho đoàn thiên tiểu thuyết lĩnh vực mang đến càng nhiều vui mừng."

Ngay sau đó.

Xếp hạng thứ ba bình an lão sư là biểu thị: "Sở Cuồng là đoàn thiên lĩnh vực tân quý!"

Không chỉ đám bọn hắn.

Ồn ào hoa lạp lạp!

Dự thi 30 vị tác gia, trong đó mười mấy vị cũng thông qua bộ lạc động tĩnh lên tiếng:

"Trước sau tác phẩm phong cách khác biệt quá lớn, ai có thể đoán được này là người mới Sở Cuồng viết, nhưng không khỏi không thừa nhận « công chức nhỏ cái chết » là bộ rất ưu tú tiểu thuyết, tuy bại nhưng vinh."

"Rất cao hứng đoàn thiên lĩnh vực xuất hiện một vị như thế thiên tài tân tác gia!"

"Sở Cuồng ba bộ đoàn thiên, ta đều xem qua, mới vừa gia nhập lĩnh vực này là có thể viết ra như thế tác phẩm ưu tú, hẳn đúng là một cái thiên tài."

"Con của ta rất thích Sở Cuồng viết « Vong Vương », cho nên ta rất sớm lúc trước cũng biết cái này tác gia, nhưng ta không nghĩ tới có một ngày tự mình ở đoàn thiên tiểu thuyết cạnh tranh bên trong bại bởi hắn, không biết con của ta giờ phút này là khổ sở hay lại là vui vẻ /dog "

" "

Mà lúc này Ngân Lam Thư Khô tạp chí xã, « Thú Độc » tổng biên tập Vu Vinh lại mặt đầy nghĩa phẫn, đem bàn chụp bịch bịch vang dội:

"Bộ lạc văn học lại cướp người!"

Chương 89: Coi tiền tài như rác rưởi

Vưu Vinh nhìn xong « công chức nhỏ cái chết » thời điểm, nội tâm còn nghĩ đợi công bố, mình nhất định phải đem đối phương đào tới, đối phương bút lực thật sự là quá hùng hậu rồi.

Kết quả hẳn không nghĩ tới, người này lại là bộ lạc từ chính mình dưới mắt cướp đi Sở Cuồng!

Đối với cái kết quả này, Vưu Vinh tức hai mắt tròn tròn, có loại bị người đánh cắp gia cảm giác.

Bất quá dù sao cũng là « Thú Độc » tổng biên tập, rất nhanh thì hẳn không chế tâm tình của mình: "Ta nhất định phải đem người đoạt lại."

Nội tâm của Vưu Vinh âm thầm nảy sinh ác độc.

Sở Cuồng đã được đến rồi đoán thiên lĩnh vực thừa nhận, đối phương không còn là Sơ Khuy Môn Kính người mới, mà là cả đoán thiên lĩnh vực từ từ dâng lên tân quý, một cái đã bắt đầu triển lộ phong mang thiên tài tác gia!

Mà như vậy thiên tài tác gia, không chỉ có Vưu Vinh muốn có được.

Tần Châu các đại xuất bản phương, giống vậy rục rịch.

Vì vậy nghề cạnh tranh, từ trước đến giờ chính là kịch liệt như vậy tàn khốc, Sở Cuồng như vậy thiên tài tác gia, rất dễ dàng đưa tới các phe húng thú.

Bất quá .

Những thứ này xuất bản phương, trước mắt hẳn không có Sở Cuồng phương thức liên lạc.

Bộ lạc có thể tìm được Sở Cuồng thuần túy là chiếm sân thượng tiện nghi, phải biết bộ lạc tài khoản bản thân liền là cùng số điện thoại di động liên hệ, bộ lạc văn học chỉ cần theo Sở Cuồng lưu lại số điện thoại đánh tới là được.

Vưu Vinh tin tưởng, phạm là bộ lạc văn học không ngốc, cũng sẽ không đem Sở Cuồng tin tức để lộ ra ngoài.

Đáng tiếc giấy gói không được lửa.

Nghề giữa lẫn nhau thâm vào lợi hại, tin tức tra hỏi con đường cũng nhiều, trong nghề một ít tương đối lớn xuất bản phương, sớm muộn có thể tìm được Sở Cuồng.

Cho nên chuyện này, chỉ có thể ôm có thể kéo bao lâu là bao lâu là nghĩ pháp.

Bất quá liền dưới mắt tình huống đến xem, có thể cùng Ngân Lam Thu Khố cạnh tranh Sở Cuồng đại khái chỉ có bộ lạc văn học.

Cái này làm cho Vu Vinh cảm thấy thoáng an ủi.

Mà lúc này.

Giống vậy ở Ngân Lam Thu Khố.

Thanh xuân ảo tưởng trong bộ môn, cũng ở thảo luận Sở Cuồng.

Thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết ngành bên này không làm đoản thiên, đó là cách vách tạp chí ngành « Thú Độc » việc.

Nhưng Sở Cuồng dù sao cũng là Ngân Lam Thu Khố thanh xuân ảo tưởng ngành bán chạy một trong, trong bộ môn các biên tập tự nhiên sẽ chú ý hẳn động tĩnh.

Cho nên Sở Cuồng vừa mới bắt lại bộ lạc văn học đoản thiên nhất đẳng thường, lập tức liền dẫn phát trong bộ môn đại quy mô thảo luận.

"Không nghĩ tới Sở Cuồng viết đoản thiên lại cũng lợi hại như vậy!"

"Đồng thời giới đoản thiên tiểu thuyết cùng thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết, này sáng tác thiên phú cũng quá tốt đi?"

"Khó trách đoản thiên lĩnh vực bên kia cũng phải cùng chúng ta cướp người, lấy Sở Cuồng đoản thiên sáng tác trình độ mà nói, quả thật đáng giá một cướp."

"Nghe nói liền chúng ta vị kia Tổng Biên đại nhân, cũng đối Sở Cuồng đoản thiên tiểu thuyết khen không dứt miệng đây."

" "

Thảo luận đến một nửa, bỗng nhiên có biên tập lo lắng nói: "Sở Cuồng sau này là muốn chuyên tâm ở đoản thiên lĩnh vực phát triển, không viết ảo tưởng đề tài rồi không?"

Cái lo lắng này cũng không nhiều hơn.

Sở Cuồng là thanh xuân ảo tưởng bộ bán chạy một trong, loại này đối khắp cả ảo tưởng ngành mà nói đều là rất trân quý.

"Không đến nỗi đi."

Một cái biên tập là không phải rất có nắm chắc đầu nói: "Chính là mấy bộ đoản thiên tiểu thuyết mới bao nhiêu chữ a, viết đoản thiên tiểu thuyết nào có viết thanh xuân ảo tưởng loại tiểu thuyết kiếm tiền?"

"Kiếm tiền?"

Phụ trách Sở Cuồng biên tập Dương Phong bỗng nhiên ngẩng đầu lên, tức giận nói: "Người cảm thấy Sở Cuồng đi quan tâm tiền?"

" "

Dương Phong nói xong câu đó, toàn bộ ảo tưởng ngành đều trầm mặc, hiển nhiên tất cả mọi người thâm chấp nhận Dương Phong lời nói.

Vâng.

Sở Cuồng không thích tiền.

Hắn đối tiền, không có hứng thú.

Này là cả ảo tưởng ngành cũng nhất trí thừa nhận sự thật, nếu như Sở Cuồng thật thích tiền, hẳn liền sẽ không dễ dàng kết thúc « Võng Vương » . Bởi vì ngay cả kẻ ngu đần biết, đối với bán chạy tiểu thuyết mà nói, viết càng dài, tiền nhuận bút càng nhiều!

Loại này tiểu thuyết một khi kết thúc,

Tiền nhuận bút sẽ ở trong vòng mấy tháng đoạn nhai thức ngã xuống!

Nhưng là hai tuần lễ trước.

Sở Cuồng phát tới « Võng Vương » tháng năm bài viết, nhưng là sạch sẽ gọn gàng đem tiểu thuyết kết thúc.

Vâng.

Ngày mai sẽ là tháng năm nhất hào, « Võng Vương » đem sẽ chính thức phát hành cuối cùng kết thúc thiên, ban ngành liên quan liền lời tuyên truyền đều đem ra ngoài rồi ——

Sở Cuồng thật một chữ cũng không có viết nhiều!

Toàn bộ « Võng Vương » , hẳn cơ hồ là nghiêm khắc dựa theo hẳn cung cấp sơ kỳ dàn ý, lấy chính là triệu tả hữu số chữ, kết thúc bộ này phi thường bán chạy tiểu thuyết!

Quả quyết đến liền trong bộ môn biên tập đều cảm giác thương tiếc, hận không được thay Sở Cuồng tiếp tục tiếp tục viết!

Phải biết, lấy bộ này tiểu thuyết trước mắt tiêu thụ xu thế, tiếp tục viết mỗi một chữ cũng đều là bó lớn bó lớn tiền a!

Nói lời khó nghe.

Phàm là Sở Cuồng nguyện ý đem « Võng Vương » tiếp tục tiếp tục viết, coi như hẳn điên cuồng tưởi, đưa đến tác phẩm đến tiếp sau này chất lượng hạ xuống lợi hại, cũng tuyệt đối sẽ có rất nhiều độc giả chấp nhận nợ nần, bởi vì rất nhiều độc giả đã tạo thành quán tính đọc.

Trừ phi hẳn ở trong sách uy phân, nếu không độc giả tùy tiện thì sẽ không khí thư, nhiều nhất hùng hùng hồ hồ thăm hỏi sức khỏe một chút, sau đó do do dự dự tiếp tục trả tiền.

Đây là các biên tập công việc nhiều năm kinh nghiệm.

Tin tưởng Sở Cuồng tự mình cũng khẳng định mình bạch một điểm này.

Nhưng Sở Cuồng chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng, mình biết rõ mình tác phẩm còn có thể kiếm tiền, cũng vẫn đem quyển sách này không chút do dự hoàn kết thúc.

Người như vậy, làm sao có thể thích tiền?

Đã lâu.

Trong bộ môn mới có một biên tập cảm khái nói: "Đây chính là Sở Cuồng văn nhân khí phách đi, không thôi kiếm tiền vì mục đích sáng tác, như vậy tác gia nhưng thật ra là phi thường đáng giá tôn trọng."

" Ừ."

"Văn học thương nghiệp hóa thời đại, môn sáng tác dự tính ban đầu cố nhiên là vì mơ mộng, nhưng nếu như bọn họ tiểu thuyết không kiếm tiền, vài người nguyện ý vì yêu phát điện?"

"Thật nhiều năm không gặp phải loại này Tiểu Thuyết Gia rồi. "

"Tuyệt đại đa số tác gia cũng sẽ không nguyện ý kết thúc xuống một bộ rất kiếm tiền tiểu thuyết, cho dù là bọn họ dần ý dùng hết rồi, cũng nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp tới phát triển chính mình cố sự, như vậy dưới so sánh, Sở Cuồng loại này quả quyết kết thúc sách bán chạy quá quá ít."

" "

Dương Phong thở dài.

Hắn hỏi nào không thưởng thức Sở Cuồng đây.

Ở đại đa số tác gia cũng nước chảy bèo trôi lựa chọn sáng tác Dị Giới mạo hiểm loại này Vương Đạo đề tài lúc, Sở Cuồng nghĩa vô phản cổ lựa chọn vận động thi đấu loại này lãnh môn đến bạo nô đề tài, riêng này loại tinh thần khai thác cũng đã để cho Dương Phong phi thường bội phục.

Có thể bội phục thuộc về bội phục.

Đồng thời Dương Phong cũng phi thường nhức đầu.

Bởi vì Sở Cuồng kết thúc « Võng Vương », đối với Ngân Lam Thư Khô mà nói, là nhất bút không nhỏ tổn thất.

Bằng không trước Tổng Biên cũng sẽ không cố ý dặn dò đi xuống, để cho Sở Cuồng tận lực đem dần ý phát triển một chút, đem cố sự viết lâu hơn một chút .

Nhưng mà Sở Cuồng không nghe khuyên bảo.

Dương Phong không khỏi nhớ lại ban đầu lần đầu tiên với Sở Cuồng giao thiệp với chuyện phát sinh, lúc ấy chính mình còn nghĩ, đối phương chỉ là người mới, con nghé mới sinh không sợ cọp.

Cuối cùng sẽ có một ngày!

Đối phương sẽ cảm nhận được bị phòng tối nhỏ chi phối sợ hãi, cùng với biết một chút về biên tập thúc giục thêm đại pháp rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng.

Nhưng bây giờ.

Sở Cuồng cũng không có thấy được chính mình kinh khủng, hắn là cái chưa bao giờ kéo bản thảo bệnh loét mũi, ngược lại mình trước thấy được Sở Cuồng kinh khủng.

Nhân gia đây là thật coi tiền tài như rác rưởi a.

Đối với lần này Dương Phong chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, cười khổ đánh giá một câu: "Thật là quá nhâm tính!"

Hôm sau.

Tháng năm nhất hào.

Sở Cuồng « Võng Vương » kết thúc thiên ban bố!

Chương 90: Củi gạo dầu muối đất

Đối với độc giả mà nói, « Võng Vương » kết thúc cũng không đột nhiên, bởi vì bốn nguyệt phát hành quyển thứ tư kết vĩ, ban biên tập cũng đã dự đoán rồi bộ này tiêu thuyết cần phải kết thúc sự thật, cứ việc các độc giả nội tâm cũng cực kỳ không thôi ——

Mọi người xem chính hải đây.

Người theo ta kể chuyện cổ tích muốn kết thúc?

Loại này bán chạy tiêu thuyết, một loại cũng sẽ viết lên hai ba trăm vạn chữ trở lên, cho nên các độc giả mặc dù không cảm thấy đột nhiên, nhưng tóm lại vẫn là có mấy phần không thích ứng, loại này không thích ứng trực tiếp phóng đại trong lòng mọi người không thôi.

Bất quá không nở bỏ mới là bình thường.

Bởi vì không có một tí lượng nước « Võng Vương » nội dung cốt truyện là gấp vô cùng tiếp cận, mỗi một quyển cũng có thể nói là cao triều thay nhau nổi lên, mà cuối cùng một quyển càng là phần chán lòng người cả nước cuộc so tài, trong sách thanh học Tennis bộ các thành viên nghênh đón bọn họ ở trong sách đỉnh phong thời khắc!

Cổ sự không có văn thanh nghiêng về.

Các độc giả lấy được hoàn mỹ kết cục.

Tự Sở Cường bắt lại bộ lạc văn học thi đua nhất đẳng thưởng sau đưa tới đoán thiên người yêu thích rộng rãi thảo luận sau, hẳn lại bằng vào « Võng Vương » dẫn phát ảo tưởng văn học người yêu thích rộng rãi thảo luận, hai người thời gian cách nhau vền vền lệch một ngày.

"Cuối cùng một quyển một hơi thờ xem xong!"

"Mặc dù kết cục đã phi thường viên mãn, nhưng thấy « Võng Vương » kết thúc thiên vẫn còn có chút thất vọng mất mát, có thể là bởi vì trong sách nhân vật đã bồi bạn ta gần thời gian nửa năm đi, thật giống như bọn họ bỗng nhiên liền muốn cách ta đã đi xa như thế."

"Tôi không nở bỏ kết thúc thư kết thúc."

"Trước mặt mấy quyển là mượn đồng học thư nhìn, nhưng hôm nay thấy tiêu thuyết kết thúc, vẫn là đem trước mặt xem qua mấy quyển cũng mua, bởi vì ta định đem bộ này tiêu thuyết cất giấu vật quý giá ở đâu, nói không chừng sau này còn sẽ trở về đảo lộn một cái."

"Thi đấu văn khai sơn thủy tổ!"

"Ta cho tới bây giờ chưa từng nghĩ tự có một ngày sẽ vì một bộ vận động thi đấu đề tài tiểu thuyết mà như thế si mê, mặc dù nhìn xong tiểu thuyết ta vẫn sẽ không đánh Tennis, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bộ này tiểu thuyết ở trong lòng ta địa vị."

" "

Các độc giả nhấn lại xuất hiện ở Ngân Lam Thư Khố nhấn lại bản, xuất hiện ở rất nhiều tiểu thuyết luận đàn thiếp tử bên trong, xuất hiện ở rất nhiều bộ lạc người sử dụng mới nhất động tĩnh trung, thậm chí xuất hiện ở rất nhiều người vòng tròn bằng hữu.

Bộ này tiểu thuyết rất thành công.

Nó không chỉ có ảnh hưởng độc giả, cũng ảnh hưởng rất nhiều, ở Sở Cuồng phát hành « Võng Vương » trước, vận động thi đấu là một cái lãnh môn đền không người hỏi thăm đề tài, nhưng bộ này tiểu thuyết phát hành sau đó, trên thị trường nhiều hơn nhiều bộ vận động thi đấu tiểu thuyết.

Có ghi bóng rổ.

Có ghi bóng đá.

Thậm chí có viết điền kinh.

Trong đó nóng bỏng nhất một quyển sách tên gọi « Bóng Rổ », rõ ràng là ban đầu bị Sở Cuồng sắp xếp Siêu Tân Tinh vị trí Tiểu Thuyết Gia tại sao Minh Hiên, nhìn Sở Cuồng tiểu thuyết sau đó, tại sao Minh Hiên tìm được thích hợp bản thân đề tài, hẳn còn tại chính mình bộ lạc bên trên lên tiếng tuyên bố: "Là Sở Cuồng dẫn dắt ta đi lên điều này vận động thi đấu tiểu thuyết con đường, hẳn là chúng ta này lạnh lẽo môn đề tài khai sơn thủy tổ!"

Vận động thi đấu vẫn lãnh môn.

Nhưng Sở Cuồng chứng minh cái này đề tài cũng không phải là hoàn toàn không có thị trường, uy tú tiểu thuyết dù là lấy vận động thi đấu làm làm vật trung gian, cũng giống vậy có thể để cho các độc giả ngoan ngoãn móc tiền túi, cho nên mới có một ít kẻ tới sau thành công, mà băng vào bắt chước Sở Cuồng mà sau khi thành công người tới môn nội tâm dĩ nhiên là đem Sở Cuồng tôn sùng là rồi vận động thi đấu cờ xí!

Nghề bên trong.

Rất nhiều người cũng ở thảo luận bộ này tiểu thuyết kết thúc, trong lòng mọi người cùng Ngân Lam Thư Khố các biên tập có chút tương tự, đều cảm thấy Lâm Uyên là một cái phi thường tự do phóng khoáng người mới, thật không ngờ quả quyết kết thúc « Võng Vương » như vậy sách bán chạy!

"Tươi hẳn không thẹn sao?"

"Lại bách vạn chữ liền kết thúc."

"Ngân Lam Thư Khố chắc có chút mộng bức, tại sao có thể có như vậy tự do phóng khoáng đâu rồi, để mỗi tháng mấy triệu tiền nhuận bút không

kiếm, trực tiếp liền đem thư cho kết thúc, đối ta ít nhất phải viết lên Ngân Lam Thư Khô sập tiệm."

"Sở Cuồng là không phải ở viết đoản thiên chứ sao."

"Ta quan tâm Sở Cuồng viết đoản thiên tiểu thuyết, Cảm giác người này thật quá kinh khủng, hai cái hoàn toàn bất đồng đề tài cũng có thể dễ dàng không chế, có thể nói mấy năm này xuất hiện qua mạnh nhất người mới."

"Quyển sách kế tiếp liền không nói được rồi."

"Làm Sở Cuồng phát hiện sách mới thành tích kém xa tít tắp « Võng Vương » thời điểm, có lẽ hẳn mới biết hối hận chính mình kết thúc quá sớm đi, dù sao vận động thi đấu có thể không phải tùy tiện viết viết là có thể hỏa đề tài."

" "

Có người tiếc cho, có người dám cảm khái, thậm chí có nhân âm thầm cao hứng, nhất là Ngân Lam Thư Khô đối thủ cạnh tranh môn càng là hài lòng không chịu nổi rồi, tỷ như Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản Tổng Biên, giờ phút này cũng rất có nhân hạ thoả mái nhấp một hớp tiểu tửu.

"Thật thâm hiểm Ngân Lam Thư Khô."

Chỉ là nghĩ tới cái này, hẳn liền không nhịn được vui thích gọi lên khoe miệng, dĩ nhiên loại này cười trên nỗi đau của người khác tuyệt đối là không phải nhằm vào Sở Cuồng, hẳn thậm chí cũng không bái kiến Sở Cuồng, lại lấy ở đâu Vô Danh cừ hận đây?

Cũng đừng nói cừ hận.

Đinh Thịnh tổng biên tập thậm chí muốn đào Sở Cuồng, hành nghề nhiều năm hẳn có đầy đủ bén nhạy khứu giác, tự nhiên biết Sở Cuồng tiểu thuyết sáng tác năng lực là không thể nghi ngờ, coi như hẳn sau này không viết ra được « Võng Vương » loại này sách bán chạy, kỳ đoản thiên năng lực cũng tuyệt đối có thể được toàn bộ Nhà Xuất Bản coi trọng.

Thứ người như vậy Đinh Thịnh cũng muốn!

Mà giờ phút này tâm tình của hẳn tốt như vậy, thuần túy là bởi vì Ngân Lam Thư Khô là Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản đại địch số một thôi, hiện ở nơi này đại địch dưới cờ kết thúc một quyển sách bán chạy, chắc hẳn chính mình vị kia đối thủ cũ hẳn tâm tình rất buồn rầu đi, dù sao bọn họ thiếu một rất là kiếm tiền tác phẩm a.

Sách bán chạy có thể gặp không thể cầu.

Bất kỳ một bộ gọi là bán chạy tác phẩm, đều là Nhà Xuất Bản trong lòng được, lên tới tổng biên tập xuống đến phổ thông biên tập, cũng sẽ từ trên xuống dưới che chở trăm bề đến, rất sợ tiểu thuyết xuất sai lầm.

Xảy ra bất trắc gì?

Tỷ như nội dung cốt truyện bắt đầu băng.

Mà so với nội dung cốt truyện sập càng đáng sợ hơn, liền là tiểu thuyết nội dung cốt truyện hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì, lượng tiêu thụ cũng chưa từng xuất hiện quá lớn lên xuống, nhưng lựa chọn đem tiểu thuyết kết thúc, loại tình huống này thực ra cũng không ít cách nhìn, bởi vì viết một quyển sách quá lâu, khó tránh khỏi sẽ sinh ra chán nản.

Nói cách khác, viết mệt mỏi.

Bất quá loại tình huống này, một loại đều phải ở tiểu thuyết tiến vào hai ba trăm vạn chữ sau đó mới sẽ phát sinh, thật tốt sách bán chạy, mới một trăm vạn chữ liền viết mệt mỏi tình huống gần như sẽ không phát sinh, bởi vì này chính là kiếm lợi nhiều nhất thời điểm.

"Thoải mái a."

Đỉnh Thịnh tổng biên tập uống tiêu tửu, cảm giác dạ dày âm áp, mà Dương Phong chính là vào thời khắc này có liên lạc Sở Cuồng, mang theo mấy phần thấp thỏm hỏi: "Hạ bộ tiểu thuyết khi nào thì bắt đầu sáng tác?"

"Không gấp."

Sở Cuồng như vậy trả lời.

Dương Phong chẳng những không có bởi vì này câu mà thất vọng, ngược lại có chút cao hứng, không gấp liền đại biểu sẽ còn tiếp tục viết, trước hẳn rất sợ hãi Sở Cuồng sau này sẽ chuyên chú đoản thiên tiểu thuyết sáng tác, không hề viết tương đối hao phí tinh thần trường thiên liên tái.

Cao hứng chỉ một lát sau.

Dương Phong không nhịn được lại lo lắng đứng lên, Sở Cuồng tiếp tục viết là ảo tưởng tiểu thuyết là chuyện tốt nhi, nhưng hẳn còn có thể viết ra « Võng Vương » loại này cấp bậc sách bán chạy sao?

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên cũng đang suy nghĩ với hệ thống chế tác riêng một quyển cái dạng gì tiểu thuyết tương đối thích hợp, « Võng Vương » kết thúc quá nhanh, cấu hệ thống không đương gia căn bản không biết cái gì là củi gạo đầu muối đất!

Chương 91: Cùng toàn thế giới là địch

Từ hệ thống đẩy ra cào thẻ hạng mục sau đó, Lâm Uyên đã lâu không có nhận được nhiệm vụ mới, chớ đừng nói gì tiêu thuyết khen thưởng.

Dưới mắt ngược lại là có một hội họa nhiệm vụ đang tiến hành.

Nhiệm vụ này yêu cầu Lâm Uyên đi đến mười ngàn điểm hội họa danh vọng giá trị.

Bất quá khoảng cách nhiệm vụ này hoàn thành, hẳn còn lại cả tháng thời gian.

Dù sao chỉ ở bên trong sân trường Hội Họa Xã tư hỗn mà, hội họa danh vọng giá trị phòng động tốc độ, chỉ có thể nói là trung quy trung củ.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên muốn tiếp tục viết trường thiên, chỉ có hai cái lựa chọn.

Lựa chọn thứ nhất, đợi hội họa nhiệm vụ hoàn thành, bắt được bảo rương, nhìn xem có thể hay không rút được tiêu thuyết.

Lựa chọn thứ hai, trực tiếp với hệ thống chế tác riêng.

Người trước tràn đầy bất xác định tính.

Vạn nhất không rút ra tiêu thuyết làm sao bây giờ?

Liên đi qua những thứ kia bảo rương tỉ lệ rơi đồ mà nói, dường như rút được ca khúc xác suất lớn nhất.

Người sau liền tương đối đơn giản, ở cào thẻ cơ sở hạ, Lâm Uyên ít nhất còn có một cái tự do lựa chọn tài không gian.

Hắn không gấp quyết định.

Ngược lại « Võng Vương » vừa mới kết thúc, Sở Cuồng tiểu mã giáp cũng cần nghỉ ngơi hơi thở chứ sao.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên hưởng thụ nổi lên sân trường sinh hoạt.

Ban ngày nghiêm túc giờ học, ba bữa cơm cùng Giản Dịch Hạ Phần ăn chung, sau khi học xong Thời Gian Tắc chạy đến Hội Họa Xã làm hội họa trường học .

Lâm Uyên thích như vậy thời gian.

Như vậy thời gian nhìn như nhàm chán, thực ra cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi, thỉnh thoảng cũng sẽ có một ít ngoài giờ học hoạt động xen kẽ làm điều hòa.

Tỷ như Giản Dịch tháng trước nhắc tới bóng rổ trận đấu.

Cùng lần trước báo bảng bình chọn như thế, Tàn Nghệ thường thường tổ chức tương tự hoạt động, các hệ tham dự nhiệt tình cũng rất cao, bởi vì

trường học chung quy có thể đưa ra một nhóm làm cho không người nào có thể cự tuyệt khen thưởng.

Đây chính là Lam Tinh đặc sắc.

Ở Lam Tinh loại này coi trọng nghệ thuật địa phương, sân trường ưu dị biểu hiện cũng là sẽ bị ghi chép ở trong hồ sơ, ai không nghĩ tại trước khi tốt nghiệp chế tạo ra một cái xinh đẹp nhất lý lịch đây ——

Lâm Uyên sẽ không nghĩ.

Công việc của hắn rất ổn định, công ty lãnh đạo cũng rất coi trọng chính mình.

Lâm Uyên cảm giác mình sau khi tốt nghiệp chắc không có quá lớn thất nghiệp phong hiểm.

Cho nên trận đấu bóng rổ với Lâm Uyên không có quan hệ.

Trên thực tế coi như Lâm Uyên muốn tham gia trận đấu bóng rổ cũng không đủ phân lượng.

Thân thể của hắn thật sự là quá yếu, chỉ sợ nửa trận trận đấu bóng rổ đánh xong, Lâm Uyên đã nằm ở trên băng ca, bị người nhắc đi bệnh viện rồi.

Bất quá hệ bên trong đội lần này trận đấu thật coi trọng, chính là từ các ban rút ra một ít cao thủ bóng rổ, tạo thành đội dự thi ngũ, còn tổ chức toàn bộ Soạn nhạc hệ đi sân thể dục, vì Soạn nhạc hệ dự thi bọn học sinh cố gắng lên.

Đáng tiếc không cố gắng lên hai ngày.

Soạn nhạc hệ liền bị loại bỏ rồi.

Soạn nhạc hệ dự thi bọn học sinh ủ rũ cúi đầu rời đi.

Lâm Uyên hàng sau nam sinh nói lầm bầm: "Vận khí này cũng quá kém đi, đợt thứ hai rút thăm liền gặp phải vũ đạo hệ."

Năm thứ nhất đại học thời điem liền tổ chức qua một lần trận đấu bóng rổ, vũ đạo hệ là đương thời trận đấu bóng rổ hạng nhất.

Loại này đội ngũ ai cũng không muốn thật sớm đụng phải, nhưng lại hàng ngày đề cho Soạn nhạc hệ đụng phải.

Lâm Uyên ngược lại là không có cảm giác gì.

Hắn dĩ nhiên cũng có lớp học vinh dự cảm, so với như lần trước báo bảng, Lâm Uyên chính là từ lớp học vinh dự cảm mới ra tay.

Nhưng dù sao Thuật nghiệp có chuyên về một phía.

Bóng rổ đồ chơi này, Soạn nhạc hệ quả thật chơi đùa không chuyên.

Bất quá Soạn nhạc hệ mặc dù bị loại bỏ rồi, các bạn học cũng sẽ không quan tâm lần này trận đấu, nhưng Lâm Uyên lại vẫn chú ý tiếp theo trận đấu.

Là không phải hắn đối bóng rổ cảm thấy hứng thú.

Mà là hắn muốn ở khán đài vì Giản Dịch cố gắng lên.

Nhất là buổi chiều trận đấu!

Giản Dịch thật sự đang biểu diễn hệ, sẽ cùng vũ đạo hệ tiến hành hạng nhất tỷ thí!

Giản Dịch thật sự đang biểu diễn hệ bóng rổ thực lực rất mạnh, một đường đánh bại rất nhiều đội ngũ, trong đó còn bao gồm Hạ Phồn chỗ thanh nhạc hệ.

Cho nên ăn cơm buổi trưa thời điểm, Hạ Phồn nhìn Giản Dịch có chút khó chịu: "Người lại thống kích ta thanh nhạc hệ tiểu đồng bọn!"

Giản Dịch cười híp mắt nói: "Ta cũng là người tiểu đồng bọn."

Hạ Phồn nhìn về phía Lâm Uyên: "Soạn nhạc cột chắc như bị vũ đạo hệ đào thải."

Lâm Uyên gật đầu.

Giản Dịch nghe câu nói này liền hăng hái, vỗ ngực nói: "Vũ đạo hệ đánh banh không sạch sẽ, người anh em buổi chiều liền cho các người Soạn nhạc hệ báo thù."

"Là vì chính người báo thù đi."

Hạ Phồn liếc mắt: "Người không phải nói, biểu diễn hệ năm ngoái bị vũ đạo hệ đào thải, cho nên năm nay muốn lấy lại danh dự chứ sao."

Giản Dịch: ". "

Hắn đúng là đem vũ đạo hệ làm số một mục tiêu tới trận đấu, cho nên đối với buổi chiều trận đấu, hắn chính là lăm le thật lâu.

Trận đấu bóng rổ càng về sau càng xuất sắc, bởi vì chống được phía sau đội ngũ cũng rất mạnh, nhất là tiếp theo cuộc biểu diễn này hệ đôi vũ đạo hệ trận chung kết càng là hấp dẫn trong trường học vô số người yêu thích bóng rổ chú ý.

Lúc xế chiều.

Lâm Uyên cùng Hạ Phồn thật sớm đi tới quán thể dục, đoạt cái tầm mắt khá là rõ ràng hàng trước chỗ ngồi, Giản Dịch trận chung kết, hai người bọn họ nhất định là muốn đi qua cho bạn tốt cố gắng lên bơm hơi.

"Hạt dưa . Popcorn . Coca ."

Hạ Phồn vừa lên tới liền cho Lâm Uyên giới thiệu chính mình tiểu quà vặt. Giờ khắc này, Lâm Uyên cảm giác mình thân ở rạp chiếu phim mà không phải là sân thể dục.

Nửa giờ sau.

Trận chung kết sắp bắt đầu, sân trường sân thể dục khán đài gần như đều bị ngồi đầy, mỗi cái niên cấp mỗi cái hệ nhân đều có, có hệ thậm chí là tập thể tới, hiện trường huyền não vô cùng.

"Giản Dịch bọn họ hệ ra sân."

Hạ Phồn nhấp một hớp coca, ợ một cái.

Lâm Uyên trong miệng bỏ vào Popcorn, mơ hồ không rõ ừ một tiếng.

Người chủ trì nói mấy câu nói nhảm sau đó, trận đấu chính thức bắt đầu.
Lâm Uyên cùng Hạ Phồn cũng không biết bóng rổ.

Chung quanh vô số thét chối tai cùng tiếng huýt gió căn bản không ảnh hưởng được hai người ăn đồ ăn nhiệt tình.

Ăn đồ ăn sau khi, hai người thỉnh thoảng liếc một cái Giản Dịch, lại liếc mắt nhìn tỷ số.

"Thắng bại khó liệu a."

Ăn có chút chóng đỡ, Hạ Phồn thân thể ngửa về sau.

Lâm Uyên một bên cắn hạt dưa vừa gật đầu.

Có người vỗ tay, bọn họ liền theo bản năng đi theo vỗ tay, bất quá phát hiện là vũ đạo hệ tiến cầu tiếng vỗ tay sau đó hai người lại sẽ yên lặng thả tay xuống.

"Trung tràng nghỉ ngơi."

Người chủ trì kêu một câu.

Hai bên đội ngũ bắt đầu nghỉ dưỡng sức.

Lâm Uyên hỏi: "Có muốn hay không cho Giản Dịch đưa nước?"

Hạ Phồn lắc đầu: "Bọn họ hệ chuẩn bị xong một rương thủy ."

Lâm Uyên gật đầu một cái, tiếp tục cắn hạt dưa.

Bỗng nhiên, Hạ Phồn đứng lên nói: "Đánh nhau."

Lâm Uyên cho là nửa hiệp sau bắt đầu.

Kết quả hẳn ngưng đầu lên mới ngạc nhiên phát hiện, Hạ Phồn lại vén lên ống tay áo, hướng sân banh tiến lên: "Dám khi dễ lão nương huynh đệ, xem ta không giết chết hẳn!"

Lâm Uyên này mới phản ứng được.

Là không phải nửa hiệp sau bắt đầu, là trận đấu hai cái đội ngũ đánh nhau, tựa hồ là vừa mới trong tranh tài đánh ra chân hỏa.

Hắn liền vội vàng đứng lên, đi theo tiến lên.

"Vừa mới kia là không phải đại thần sao?"

Đường đi cạnh chỗ ngồi, giống vậy đang nhìn trận bóng hội họa hệ học sinh Chung Dư sững sốt một chút, tự xưng Lâm Uyên số một đại đệ tử hẳn, cũng sẽ không nhận lầm người đi.

"Hắc."

Chung Dư bên cạnh một đám hội họa hệ học sinh lẳng lẳng gật đầu một cái:

"Thật đúng là đại thần a."

Trên sân bóng rổ.

Giản Dịch đang theo nhân thôi táng, thấy Hạ Phồn cùng Lâm Uyên sợ hết hồn: "Hạ Phồn người ở bên cạnh bảo vệ Lâm Uyên."

"Hay, hay ."

Hạ Phồn này mới phản ứng được, Lâm Uyên thân thể rất kém cỏi.

Nàng liền vội vàng kéo Lâm Uyên rút lui, bất quá hai bên cũng thật loạn, vũ đạo hệ bên kia một cái đội viên chủ lực trực tiếp đẩy Lâm Uyên một cái,

đem Lâm Uyên đẩy ra ngoài hết mấy bước, thiếu chút nữa ngã xuống.

"Liên cái này cũng đến giúp đỡ?"

Hứa Xương tròn mắt nhìn Lâm Uyên, mặt đầy sát khí, hấn và Giản Dịch thì tử đối đầu, cho nên cũng nhận biết Lâm Uyên, chỉ là với nhau không đã từng quen biết mà thôi.

Nhưng tròn mắt nhìn tròn mắt nhìn, Hứa Xương cảm giác có chút không đúng.

Bầu không khí không đúng.

Hấn quay đầu khắp nơi nhìn một cái, biểu tình bỗng nhiên cứng đờ, đồng tử cũng đang co rúc lại.

Lớn như vậy sân banh giờ phút này lại đầy áp cả người, bọn họ vũ đạo hệ đám người này giống như là trong đại dương thuyền cô độc, bị tối om om đám người hoàn toàn bao vây!

Bốn Xử Mật không lọt gió.

Đám này người chết tử nhìn mình chăm chăm.

Hứa Xương hung hăng nuốt ngụm nước miếng, cảm giác cuồng hống khô khốc vô cùng, thanh âm cũng run rẩy rồi, chỉ có thể cứng rắn sắp xếp một nụ cười, nhưng cười so với khóc còn khó coi hơn:

"Không, không, không đến nỗi đi."

Các đồng đội nhìn về phía Hứa Xương, ánh mắt kia tràn đầy mờ mịt, phảng phất đang hỏi, người rút cuộc làm chuyện gì bị nhiều người như vậy để mất tới?

Hứa Xương cũng rất mờ mịt.

Ta là ai . Ta ở đâu?

Các vị đại ca, đây là thế nào?

Ta không phải nhẹ khế đẩy một chút Lâm Uyên ấy ư, thế nào cảm giác trong nháy mắt toàn thế giới đều phải làm ta?

Chung bày cảm nghĩ

Tôi nay 12h.

Ta cuốn thứ tư trong sách chiếc.

Dựa theo thông lệ phải nói điểm cái gì?

Thật giống như không có gì được rồi, viết sách là chuyện, đặt là độc giả chuyện, sẽ đặt duyệt độc giả tự nhiên sẽ đặt, sẽ không đặt duyệt độc giả nói cái gì cũng sẽ không đặt, ngược lại ta sẽ thật tốt đối mới.

Vậy thì chúc mọi người xem được vui vẻ đi ~

Tận lực để cho ô bạch số liệu đẹp mắt một chút ~

Chương 92: Không cách nào phản kháng yêu cầu

"Đại thần, không có sao chứ?"

Không ít người vây quanh Lâm Uyên ân cần hỏi han.

Lâm Uyên nhận ra bọn họ đều là Hội Họa Xã học sinh, gật đầu một cái biểu thị chính mình không có chuyện gì.

Hắn thậm chí không thấy rõ ai đây chính mình, cũng cảm giác đối phương sức lực thật lớn.

Giản Dịch tròn tròn mắt.

Hạ Phôn cũng có chút mộng.

Bọn họ dĩ nhiên biết Lâm Uyên là một cái một dạng cung chiêu.

Nhưng Lâm Uyên chỉ là bị người đẩy một chút, liền đưa tới kích thước kinh khủng như vậy hộ giá đại quân có phải hay không là quá là khuếch đại?

Nhìn Hứa Xương kia thấy quý biểu tình, sợ rằng chính đang hoài nghi nhân sinh.

Trên thực tế, Hứa Xương đều nhanh đứng không vững.

Bị nhiều như vậy đôi hung thần ác sát con mắt nhìn chăm chăm, ai chịu nổi?

"Làm gì vậy?"

Giáo lãnh đạo rút cuộc khoan thai tới chậm.

Bị vây thành tổ ong vò vẽ giờ phút này Hứa Xương lại đỏ cả hốc mắt, hận không được ôm lãnh đạo hung hăng thân hai cái, hẳn cảm giác nếu như giáo lãnh đạo lại trể tới một hồi một hồi khả năng liền không thấy mình rồi!

Quá! Có thể! Sợ! Rồi!

Đám người này thật quá đáng sợ!

Cho dù ai đứng ở chỗ này, bị tối om om đám người tử nhìn chòng chọc, cũng sẽ không so với Hứa Xương làm tốt hơn, Hứa Xương giờ khắc này lại có điềm hoài niệm mù mù làm thức ăn, tuy nhưng cái này liên tưởng cùng lập tức hoàn cảnh không có nửa xu quan hệ.

"Không có chuyện gì."

Chung Dư cười ha hả, hẳn cũng không muốn lung một cái tụ chúng gây chuyện tội danh, cũng may tất cả mọi người rất khắc chế, không có vì vậy ngốc đại cá tử đây Lâm Uyên một chút liền giết người diệt khẩu: "Chúng ta là đến cho Soạn nhạc hệ cố gắng lên."

Lãnh đạo buồn bực: "Soạn nhạc hệ?"

Giản Dịch nhỏ giọng nói: "Chúng ta là biểu diễn hệ."

Chung Dư lúng túng nhìn dưới chân, mỹ thuật hệ mọi người rồi rít nâng trán, yên lặng tản ra.

Giáo lãnh đạo liếc nhìn Chung Dư, cũng không nói gì nhiều, phát tay một cái đuôi nhân: "Phía sau còn có nửa hiệp sau trận đấu đi, đừng đánh nhau, hàng năm trận đấu bóng rổ cũng đánh nhau, đem nơi này làm địa phương nào?"

Nói xong, giáo lãnh đạo rời đi.

Hứa Xương đi theo giáo lãnh đạo cái mông sau.

Giáo lãnh đạo quay đầu: "Đi theo ta à?"

Hứa Xương liếc nhìn mặc dù tứ tán, vẫn thỉnh thoảng cảnh cáo ánh mắt của tự mình, có chút si si sách sách nói: "Thấy ngài cảm giác có một cỗ xuất phát từ nội tâm cảm giác thân thiết, ta cũng không biết tại sao."

Ta muốn lưu lại, vạn nhất bị xé nát làm sao bây giờ?

Cái kia Lâm Uyên sẽ không phải là cái này trường học dưới đất Hoàng Đế chứ ?

Giống như một ít bạo lực trong phim ảnh diễn như vậy, Lâm Uyên ra lệnh một tiếng, toàn trường học sinh xấu chen chúc tới?

Hứa Xương cảm giác mình phát hiện cái này trường học hắc ám chân tướng.

Lãnh đạo tức giận nói: "Chớ theo ta."

Hứa Xương tận số cao lác đầu: "Ta là hết thầy từ tâm nhân."

Lãnh đạo: " . "

Tóm lại tràng tranh chấp này bình thản thu tràng.

Bất quá nửa hiệp sau trận đấu thời điểm, Hứa Xương rõ ràng có chút không có ở đây trạng thái, cơ hồ là toàn trường mộng du như vậy đánh xong trận đấu.

Hắn tay trái sờ một cái đến bóng rổ, liền nhớ lại chính mình dùng cái tay này đây quá Lâm Uyên một lần, sau đó liền có chút hoảng.

Cuối cùng, biểu diễn hệ lấy được rồi đang tiến hành trận đấu bóng rổ hạng nhất.

Đồng đội cũng không có trách cứ Hứa Xương, bởi vì các đồng đội giống như Hứa Xương, đến bây giờ còn không tỉnh táo lại.

Lâm Uyên ngược lại là trạng thái không tệ.

Hắn trở lại khán đài, tiếp tục cắn hạt dưa.

Hạ Phồn hỏi nguyên nhân, Lâm Uyên liền giải thích: "Bọn họ là ta ở Hội Họa Xã bằng hữu."

"Hội Họa Xã bằng hữu?"

Hội Họa Xã nhân cũng nói như vậy nghĩa khí?

Lâm Uyên không nói thêm gì nữa, tiếp theo Giản Dịch truy hỏi, hắn là như vậy như vậy đáp.

Hai người dần dần đón nhận sự thật này.

Đại khái là Lâm Uyên một dạng cung chiều hiệu quả thăng cấp, ngược lại từ nhỏ đến lớn, Lâm Uyên đều là như vậy một đoàn cung chiều.

Lâm Uyên lại có chút buồn bực.

Hắn cảm giác mình là một cái vừa đẩy liền đồ chiến ngũ cận bã, mà phải cải biến tình huống này, chỉ có để cho hệ thống cho mình sửa đổi thể chất, cho nên danh vọng mới là mấu chốt nhất, chính là không biết Tôn Diệu Hỏa bài hát luyện đến đâu rồi?

Tinh Mang, mở phòng thu âm.

Tôn Diệu Hỏa rồi bù luyện bài hát.

Mãi lều không phải chỉ là nói suông, từ lần đầu tiên thử âm, tới hôm nay mới thôi, Tôn Diệu Hỏa trừ ăn cơm ngủ, gần như liền ở phòng thu âm rồi.

Công ty viết bài hát miễn phí.

Nhưng lâu dài sử dụng phòng thu âm luyện bài hát là muốn thu chi phí.

Mà bộ phận này chi phí, Tôn Diệu Hỏa vì hát tốt « Hồng Mân Côi » đã liên tiếp trả vô số tiền.

"Nghỉ ngơi một chút đi, đã hát đủ rất hoàn mỹ rồi."

Giám lều lão sư khẽ mở miệng cười nói, hắn liền không bái kiến mấy cái luyện bài hát cũng liều mạng như vậy ca sĩ.

Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái.

Mới vừa đi ra phòng thu âm, chỉ thấy đám đầu đi tới một người, Âu phục, mang theo kính mắt gọng vàng: "Tôn Diệu Hỏa, đúng không?"

"Đào ca được!"

Tôn Diệu Hỏa cung kính mở miệng.

Nam nhân nói: "Ngươi biết ta?"

Tôn Diệu Hỏa thuận thực cười: "Ta sao sao có thể không biết Đào ca ngài đâu rồi, công ty ngoại trừ Thủ Tịch liền số ngài Đào ca cực kỳ có uy vọng, ngay cả bây giờ hồng thẩu nửa bầu trời Kim Thư vũ tiên bối đều là ngài một tay mang ra ngoài!"

"Hiểu chuyện."

Vui sướng gật đầu một cái, mặt lộ vẻ tán thưởng: "Ngươi đã nhận biết ta, ta đây liền đi thẳng vào vấn đề rồi, chúng ta thư vũ coi trọng « Hồng Mân Côi »."

Tôn Diệu Hỏa nụ cười trong nháy mắt đông đặc.

Vui sướng lại triển lộ ra ôn hòa nụ cười: "Nhìn ngươi như vậy hiểu chuyện, quy củ hắn đều biết đi, « Hồng Mân Côi » bây giờ bắt đầu chính là chúng ta Kim Thư vũ ca, bất quá ngươi khổ cực luyện bài hát lâu như vậy ta cũng biết, sẽ không để cho ngươi làm không công, quay đầu sẽ bồi thường ngươi mấy cái hoạt động, ngoài ra thư vũ tháng sau ca nhạc hội, sẽ mời ngươi qua đây làm khách quý."

"Đào ca ."

Tôn Diệu Hỏa thanh âm khô khốc.

Vui sướng nhíu mày: "Còn chưa hài lòng? Cũng được, 300,000, ta sẽ đánh tới người trên thế, cộng thêm ta vừa mới nói điều kiện, hẳn đủ đền bù người tổn thất, đây là ta điện thoại, người có chuyện gì, sau này có thể báo tên ta."

Vui sướng từ trong lòng ngực rút ra một tấm danh thiếp.

Tôn Diệu Hỏa không có tiếp danh thiếp, trầm mặc rất lâu mới nói: "Đây là Tiệm Ngư lão sư bài hát, ta không có tư cách làm quyết định, bởi vì ta còn không có cùng Tiệm Ngư lão sư ký hợp đồng, các người tìm hẳn nói là được rồi."

"Cái gì nhỉ?"

Vui sướng bật cười: "Người luyện lâu như vậy bài hát, thậm chí ngay cả hợp đồng đều không ký, Tiệm Ngư lão sư cũng thật là, không mặc dù quá người còn không có ký chính thức hợp đồng, nhưng vừa mới những thứ kia điều kiện vẫn giữ lời, cho người danh thiếp liền cẩn thận nắm, người hẳn biết ý tứ của ta."

Hắn cân nhắc trên tay danh thiếp.

Tôn Diệu Hỏa thắp hai tay đầu nhận lấy danh thiếp.

Vui sướng khoát tay một cái, xoay người rời đi.

Tôn Diệu Hỏa nhìn bóng lưng của hắn, trong tay nắm thật chặt danh thiếp, đem cầm thành một đoàn, liền khớp xương cũng hơi trắng bệch.

"Thế nào?"

Giam lều lão sư đi ngang qua, hỏi một câu.

Tôn Diệu Hỏa miễn cưỡng cười một tiếng: "Không có gì."

Hắn tiện tay đem danh thiếp ném vào thùng rác, cười khẩy: "Số mệnh không tốt chứ sao."

Giam lều lão sư nhìn một chút vui sướng bóng lưng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, vỗ một cái Tôn Diệu Hỏa bả vai, thở dài nói: "Đây chính là chúng ta trong cái vòng này quy củ, người lại tức giận cũng phải bị, ta ở nơi này bằng lý làm tám năm. Bọn họ hẳn sẽ cho một bút không tệ tiền ém miệng, đây cũng là thông lệ rồi, ngoan ngoãn nắm, khác giận đối, thua thiệt là mình."

"Nếu như ta phản kháng sẽ như thế nào?" Tôn Diệu Hỏa hỏi.

Giam lều lão sư nhìn Tôn Diệu Hỏa liếc mắt, lắc đầu rời đi: "Chờ người có tư cách phản kháng thời điểm hỏi lại lời như vậy đi."

---

ps: Xin lỗi, trễ điếm, phía sau còn nữa, cầu nguyệt phiêu! ! !

Chương 93: Khúc cha hay lại là cha ruột

Lại gặp đi làm nhật.

Lâm Uyên trước đi công ty trên đường, cho Tôn Diệu Hỏa gọi điện thoại: "Học trưởng ta một hồi đến công ty, người có thể đang ghi âm lều chờ ta, tới lầu mười Soạn nhạc bộ cũng được."

"Được."

Tôn Diệu Hỏa trả lời.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, học trưởng trước kia là cái lời nói rất nhiều người, lời nói hôm nay so với bình thường ít đi rất nhiều.

Mười phút sau.

Lâm Uyên đi tới công ty Soạn nhạc bộ, chợt thấy Tôn Diệu Hỏa ngồi ở cửa trên băng ghế nhỏ, vì vậy mở miệng hỏi "Bài hát luyện đến đâu rồi?"

"Ta ."

Tôn Diệu Hỏa muốn nói lại thôi.

Lâm Uyên cho là đối phương là không luyện giỏi, đang muốn an ủi mấy câu thời điểm, cửa bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh: "Xin hỏi Tiệm Ngư lão sư có ở đây không?"

"Chuyện gì?"

Lâm Uyên nhìn về phía câu hỏi nhân.

Đây là một người mang kính mắt lịch sự đàn ông, hấn đối Lâm Uyên khẽ mỉm cười nói: "Ta tên là Đào Nhiên, ngài chính là Tiệm Ngư lão sư đi, thật là so với tưởng tượng của ta còn muốn trẻ hơn một chút đâu rồi, nơi này không thích hợp nói chuyện phiếm, nếu không chúng ta đến lầu thượng phòng cà phê phiếm vài câu?"

"Chờ một chút."

Lâm Uyên đối Tôn Diệu Hỏa nói: "Ta một hồi đến tìm người."

"Ừ, người trước bạn rộn."

Tôn Diệu Hỏa ngẩng đầu lên, miễn cưỡng cười một tiếng.

Đào Nhiên nhàn nhạt nhìn lướt qua Tôn Diệu Hỏa, sau đó lần nữa đối Lâm Uyên lộ ra nụ cười: "Tiệm Ngư lão sư, mời tới bên này."

Lâm Uyên gật đầu.

Đối phương mang theo Lâm Uyên đi lên lầu phòng cà phê, nhìn đối phương dáng vẻ là dự định mời khách, cái này làm cho Lâm Uyên vô cùng hài lòng.

"Lần nữa ta tự giới thiệu mình một chút."

Lịch sự nam nhân chủ động nói: "Ta tên là Đào Nhiên, công ty ca sĩ Kim Thu vũ người đại diện, hôm nay tới tìm ngài là vì với ngài mời bài hát, người gần đây viết kia thủ ca khúc « Hồng Mân Côi » , nhà chúng ta thư vũ thích vô cùng."

Nghe vậy Lâm Uyên, cau mày nói: "Bài hát này còn không có phát."
Đào Nhiên cười một tiếng: "Tiện Ngư lão sư không cần phải để ý đến chúng ta là làm sao biết bài hát này, trọng điểm là chúng ta thư vũ thật rất muốn với ngài hợp tác, hấn bí mật hay lại là ngài fan đầu rồi, bình thường lão đề cập với ta lên ngài đại danh, lần này có thể với ngài hợp tác, hấn chính là phi thường mong đợi."

"Xin lỗi."

Lâm Uyên nói: "Bài hát này ta đã gả cho người khác."

Đào Nhiên nụ cười như cũ: "Theo ta được biết, ngài lần này lựa chọn biểu diễn người là Tôn Diệu Hỏa đi, Tôn Diệu Hỏa dù sao mới mới xuất đạo, fan cơ sở là không phải rất tốt, nói thật có chút lãng phí « Hồng Mân Côi » ưu tú như vậy tác phẩm, dĩ nhiên chúng ta đã hỏi hấn ý kiến, hấn nói các người còn không có ký chính thức hợp đồng, cho nên chuyện này ngài tới quyết định liền có thể . Mà Kim Thu vũ là là công ty chúng ta trọng điểm bồi dưỡng một đường ca sĩ, cùng một ca khúc cho không cùng người hát kết quả khả năng cũng là hoàn toàn bất đồng, tin tưởng ngài phi thường minh bạch một điem này."

"Một đường ca sĩ?"

Lâm Uyên lắc đầu một cái, đứng dậy rời đi.

Cái quý gì, một đường ca sĩ chẳng lẽ không được sao?

Đào Nhiên không nghĩ tới Lâm Uyên cự tuyệt thẳng thắn như vậy, không nhận được nói: "Tiện Ngư lão sư, ngài có yêu cầu gì có thể nhắc, chỉ cần ta có thể làm chủ toàn bộ có thể đáp ứng ."

Lâm Uyên rất kiên quyết: "Một đường ca sĩ không được."

Đào Nhiên hoàn toàn theo không kịp Lâm Uyên nào đường về, toàn bộ Người viết ca khúc đều thích với một đường ca sĩ hợp tác, thế nào đến người này một đường ca sĩ thì không được?

Chẳng lẽ người muốn Thiên Vương cấp?

Vậy người còn chọn cái gì Tôn Diệu Hỏa?

Hấn giọng vội vàng nói: "Chúng ta có thể hạ xuống phân chia lợi nhuận, theo lý mà nói là không có có quy trình này, nhưng vì bảo đảm ngài lợi nhuận chúng ta nguyện ý nhượng bộ, ngoài ra ta môn bên này có thể âm thầm cho ngài nhất bút chuyển tiền, ngài tới đặt giá cả, hai triệu thế nào, đây là âm thầm giao dịch, không đi công ty con đường!"

Nói đơn giản.

Bọn họ phải thêm tiền!

Lâm Uyên bước chân trong nháy mắt dừng lại.

Đôi phương thờ phào nhẹ nhõm, quả nhiên vẫn là giá cả a!

Có thể ký một chút, sau này tuyệt đối có tác dụng lớn.

Tiền Ngự nhược điếm . Tham tiên!

Hắn lần nữa nụ cười, tràn đầy nhất định phải được mùi vị: "Bây giờ chúng ta có thể thương lượng một chút cụ thể giá tiền đi, Tiền Ngự lão sư mời ngồi."

"Là không phải."

Lâm Uyên quay đầu nhìn Đào Nhiên nói: "Ta là muốn hỏi ngươi, khảo hạch bộ bên kia, ai đem ca khúc tiết lộ, có thể hay không nói cho ta biết tên?"

"Tiền Ngự lão sư."

Đào Nhiên biểu tình nghiêm túc.

Lâm Uyên biểu tình cũng rất nghiêm túc: "Ngươi khả năng cho là công ty nhà mình không liên quan, nhưng hắn hôm nay có thể đem bài hát tiết lộ cho các ngươi, ngày mai khả năng cũng sẽ đem bài hát tiết lộ đi ra bên ngoài, người như vậy khảo hạch ta bài hát, ta không yên tâm."

"Chúng ta coi như chuyện này chưa có phát sinh qua."

Đào Nhiên đứng lên, biểu tình hơi có chút khó coi.

"Ngươi không nói cho ta, ta sẽ tự mình hỏi."

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra, ngay trước Đào Nhiên mặt, gọi đến lão Chu điện thoại: "Khảo hạch bộ có người đem ta bài hát tiết lộ cho công ty ca sĩ."

Lão Chu sửng sốt một chút: "À?"

Lâm Uyên liên hai chữ: "Tra sao?"

Lão Chu cười cười nói: "Ồ khảo hạch bộ có loại ảnh hưởng này lực, ít nhất cũng là công ty một đường ca sĩ trở lên, phía sau khả năng còn có một vị cao tầng ngầm thừa nhận, chuyện này sẽ không ảnh hưởng đến ngươi, không cần phải theo chân bọn họ quá so đo, ta đi phát một báo liên hoàn chuyện, tuyệt đối cho ngươi hả giận."

Lâm Uyên hay lại là kia hai chữ: "Tra sao?"

Lão Chu bỗng nhiên hung ác nói: "Tra! Phải tra! Tra hắn lộn chỗ vó lên trời! Dám bắt chúng ta Soạn nhạc hệ thành quả lao động đùa! Bất kể là ai ta đều muốn mở hắn!"

"Được."

Lâm Uyên cắt đứt.

Lão Chu cúp điện thoại, tức giận nói: "Đến tột cùng là cái nào không mở mắt đồ vật chọc Tiền Ngự, ta mẹ nó phải đi ra ngoài với cao tầng đánh nhau rồi."

Trợ lý kinh ngạc: "Đắc tội Tiền Ngự?"

Lão Chu gật đầu một cái: "Tiền Ngự có phải hay không là có tác phẩm mới, phát bài hát cũng trước không thông báo một tiếng ta, còn có hắn vừa mới theo ta thông thái độ của lời nói, thật là so với khúc cha còn khúc cha, đưa

nhỏ này cùng những thứ kia khó hầu hạ khúc cha càng ngày càng giống rồi."

Trợ lý cẩn thận hỏi: "Ngài tức giận?"

Lão Chu ha ha cười to: "Ta tức cái gì a, lại là không phải ta đắc tội hửn, huống chi Tiệp Ngự hay lại là người tuổi trẻ, theo chúng ta những lão già này có thể không giống nhau, người trẻ tuổi không chính là muốn chọc tức thịnh mà!"

" . "

Phòng cà phê bên trong.

Nghe xong Lâm Uyên điện thoại, Đào Nhiên sắc mặt đã hoàn toàn thay đổi. Lâm Uyên lại không có dừng, nhìn cũng chưa từng nhìn Đào Nhiên, lại cho Triệu Giác gọi điện thoại, giọng vậy một câu nói: "Khảo hạch bộ có người đem ta bài hát tiết lộ cho công ty ca sĩ."

Triệu tử nói: "Giao cho ta."

Lâm Uyên cúp điện thoại, đi tới quầy thu ngân.

Phục vụ viên mỉm cười nói: "Tổng cộng một trăm hai mươi nguyên."

Lâm Uyên nói: "Ta nói ta ly kia."

Phục vụ viên liếc nhìn ánh mắt phun lửa Đào Nhiên, ho khan một tiếng nói: "60 nguyên ."

"Thật đen."

Lâm Uyên tính tiền thời điểm liếc mắt, ở tâm lý nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Hắn nhưng không biết, Đào Nhiên vì làm hắn vui lòng, điểm là nơi này đắt tiền nhất cà phê.

Trở lại Soạn nhạc bộ, Lâm Uyên thấy Tôn Diệu Hỏa ngồi ở cửa, biểu tình như đưa đám, tung phóng cái đầu, một bộ dáng vẻ sinh không thể luyến.

Hắn không nhịn được cau mày nói: "Bài hát luyện giỏi sao?"

Tôn Diệu Hỏa ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Uyên, hốc mắt có chút hồng: "À?"

Lâm Uyên nói: "Ngày mai viết bài hát."

Nói xong, Lâm Uyên trở lại chỗ mình ngồi.

Ngồi ở cửa Tôn Diệu Hỏa sừng sốt ứa chừng mấy giây, bỗng nhiên nước mắt quét quét chảy xuống, hướng về phía Soạn nhạc bộ, thật sâu bái một cái.

Núp ở phòng vệ sinh.

Tôn Diệu Hỏa gọi điện thoại cho người đại diện, lau nước mắt nói: "« Hồng Mân Côi » hay là ta hát."

"Tiệp Ngự không đáp ứng Đào Nhiên?"

"Ừm."

Người đại diện trầm mặc chốc lát, nói: "Này không phải khúc cha, đây là cha ruột a ."

Chương 94: Luôn có 1 ngày ai cũng không liêm

"Hôm nay không có ở đây trạng thái a."

Ngô Dũng tiến tới Lâm Uyên bên người, cảm giác Lâm Uyên có chút ủ rũ ủ rũ: "Ai chọc chúng ta lâu mười tám kế tiếp vương bài tức giận?"

Lâm Uyên đã Tứ Thủ lượng phá bách vạn bài hát.

Trở lại một bài, thì sẽ chính thức tấn thăng cao cấp Người viết ca khúc, cũng chính là công ty vương bài.

Chuyện này Soạn nhạc bộ nhân đều biết, cho nên thỉnh thoảng sẽ như vậy trên chọc Lâm Uyên.

"Hai triệu ."

Lâm Uyên thương cảm nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Cái gì?"

"Hai triệu ."

Ngô Dũng không nói gì: "Cái gì hai triệu?"

Lâm Uyên cũng không trả lời, chính là tái diễn: "Hai triệu ."

Ngô Dũng không để ý tới hắn.

Này cho tới trưa, Lâm Uyên cũng vô tri vô giác, hãy cùng trước Tôn Diệu Hỏa trạng thái tương tự.

Mà bên kia.

Lão Chu đã giết tới khảo hạch bộ.

Khảo hạch bộ chủ quản tự mình phục vụ, mặt đầy hiền hòa: "Chu chủ quản, tới ghé nhà a, buổi trưa có rảnh rồi ăn chung cái cơm?"

"Ăn thí."

Lão Chu tức giận nói: "Các người khảo hạch bên này có người không nói quy củ, chuyện này ta vốn là cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao bọn họ chỉ là tại nội bộ cho một ít người thuận lợi, không có làm gì ăn cây táo, rào cây sung chuyện, nhưng lần này không giống nhau, ai tiết lộ « Hồng Mân Côi » ?"

Đối phương cười mỉa: "Ta quay đầu phê bình ."

Con mắt của Chu Thụy Minh trừng một cái: "Người biết ta muốn là không phải phê bình."

Đối phương gật đầu liên tục: "Ta hiểu, ta hiểu, ta hung hăng phạt hắn!"

Chu Thụy Minh nói: "Không đủ."

Đối phương nụ cười dần dần biến mất, nhẹ nhàng chỉ chỉ phía trên, hạ thấp thanh âm nói: "Chu chủ quản, nói trắng ra là chuyện này có thể không thuộc

ta coi."

"Đuổi."

Chu Thụy Minh nhàn nhạt nói.

Đối phương phát phì cười rồi: "Ngài muốn thật như vậy nói, ta được trước cùng phía trên chào hỏi."

Chu Thụy Minh ngồi ở trên ghế: "Tùy ý."

Đối phương lấy điện thoại di động ra phát cái tin.

Không bao lâu, Chu Thụy Minh điện thoại vang lên, hắn vừa tiếp thông, đối diện chính là một đạo hừ lạnh: "Người muốn làm gì?"

"Khảo hạch bộ bên này có người không tuân theo công ty quy củ."

"Ta ngầm cho phép."

"Ta đây ước chừng phải đem hắn đuổi sao?"

"Người chắc chắn chứ?"

"Ta cũng khó làm."

"Tùy người."

Điện thoại cúp, hắn bị chọc tức.

Chu Thụy Minh nhìn một cái khảo hạch bộ chủ quản: "Người đánh xong chào hỏi, kế tiếp là ta kêu, không cần ta nói nhiều chứ?"

"Được."

Đối mới nở nụ cười cười, giơ ngón tay cái lên: "Không hổ là Soạn nhạc bộ người đứng đầu, chính là ngạnh khí, chuyện này ngài đừng trách ta, ngược lại ta cũng chính là một nghe lệnh làm việc, nếu ngài định trở về, ta đây đem người này đuổi."

"Đi nha."

Chu Thụy Minh xoay người rời đi.

Trở lại phòng làm việc, trợ lý cẩn thận từng li từng tí lại gần: "Chủ quản, ngài chẳng lẽ lại cùng công ty một cái cao tầng sắc dục rồi?"

"Đúng vậy."

Chu Thụy Minh cười khỏ nói: "Lúc trước cũng là vì khúc cha theo chân bọn họ sắc, lần này là vì Tiệp Ngự, ta đây cái chủ quản có thể quá khó khăn."

"Ngài ngu!"

Trợ lý cười nói: "Dựa theo ngài phân phó, ta vừa mới để cho phòng thu âm bên kia phát tới làm thô bản « Hồng Mân Côi », bây giờ ngài nghe một chút?"

"Được."

Chu Thụy Minh đeo tai nghe lên, nằm ở trên ghế, đem « Hồng Mân Côi » nghe qua một lần, kết quả nghe được một nửa, Chu Thụy Minh chậm rãi đứng dậy.

"Thê nào?"

Trợ lý kỳ quái nhìn hắn.

Chu Thụy Minh chọt võ xuống bàn, đem trợ lý sợ hết hồn, sau đó mới nghe được Chu Thụy Minh tiếng cười cởi mở: "Giá trị!"

Buổi trưa.

Lão Chu đem Lâm Uyên gọi tới phòng làm việc, cười nói: "Tiết bài hát người đã bị đui, ta có thể cam đoan với ngươi, sau này tuyệt đối sẽ không lại xảy ra chuyện như vậy!"

"Ừm."

Lâm Uyên cũng không có rất vui vẻ.

Lão Chu Tiểu Tâm xoa tay tay: "Ngươi muốn uống điêm cà phê sao?"

Lâm Uyên như định chém sắt: "Không được!"

Lão Chu sừng sốt một chút.

Không muốn cũng không cần mà, ngươi phản ứng lớn như vậy làm gì?

Hắn ho khan một tiếng: "Vậy tới ly trà, trà ngon nhất, ta cất giấu vật quý giá."

Lâm Uyên gật đầu.

Lão Chu tự mình pha trà.

Pha xong sau đó, lão Chu Tiểu Tâm xoa tay tay: "« Hồng Mân Côi » bài hát này là ngươi mới vừa viết?"

"Ừm."

Lâm Uyên cho trà thổi hơi.

Sau này hắn sẽ không lại uống cà phê rồi, đổi uống trà.

Uống trà hữu ích thể xác và tinh thần khỏe mạnh.

Lão Chu thoải mái dựa vào ở trên ghế sa lon: "Bài hát này thật tốt a."

Lâm Uyên tiếp tục đối với đến miệng chén trà thổi hơi: "Hô . Hô ."

Lão Chu cũng không để ý Lâm Uyên dựng không để ý chính mình, một người cũng có thể cười rất vui vẻ yên tâm.

Lúc này.

Lâm Uyên điện thoại vang lên.

Triệu Giác đánh tới: "Đào Nhiên ngưng chức một tháng, Kim Thư vũ tháng này thông báo cũng toàn bộ hủy bỏ, khảo hạch bộ bên kia lão Chu đi, ta cũng chưa có ra mặt, còn có cái gì không hài lòng nói với ta."

"Cám ơn Triệu tỷ."

"Việc rất nhỏ."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Lão Chu cười nói: "Tiểu Triệu đối với ngươi không tệ a, nàng là Đào Nhiên cấp trên, cũng là cả công ty Thủ Tịch người đại diện, có nàng ở Đào Nhiên chính là tôn tử."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Ngày thứ 2, Kim Thư vũ cùng Đào Nhiên bị thượng diện nghiêm nghị xử phạt tin tức truyền khắp toàn bộ công ty, các bộ môn sáng sớm bắt quái đề

tài chính là:

Hai người này rốt cuộc đắc tội nhóm thần tiên nào?

Lúc này Lâm Uyên, chính là giúp Tôn Diệu Hỏa viết bài hát.

Hôm nay Tôn Diệu Hỏa trạng thái rất tốt, thu âm hiệu quả để cho Lâm Uyên rất hài lòng, không ra ngoài dự liệu lời nói, bài hát này rất nhanh thì có thể ghi xong rồi.

Thu âm lúc nghỉ ngơi sau khi.

Tôn Diệu Hỏa tiến tới Lâm Uyên bên người, bình thường miệng lưỡi lưu loát, đủ loại nịnh bợ hẳn, lần này lại có nhiều chút nhăn nhó: "Cám ơn người."

"Cám ơn ta cái gì?"

"Cám ơn người chọn ta."

Lâm Uyên tự nhiên không biết Tôn Diệu Hỏa gặp qua cái gì, hẳn chỉ cảm thấy đối phương không giải thích được: "Không phải nói tốt cho người hát sao?"

Tôn Diệu Hỏa gờ ngẩn.

Giờ khắc này, hẳn lại hồi tưởng lại mình và Lâm Uyên lần đầu tiên ở công ty này gặp nhau cảnh tượng, trong lúc nhất thời có chút tâm tình phức tạp. Đúng vậy.

Đối với học đệ người như vậy mà nói, sự tình chính là đơn giản như vậy, bài hát vốn là chọn chính mình hát, làm sao có thể quay đầu cho người khác đây?

"Vậy ngài không phải là vì ta ."

Lâm Uyên kỳ quái nói: "Có ý gì?"

Tôn Diệu Hỏa dở khóc dở cười, Kim Thu vũ cùng Đào Nhiên bị công ty trừng phạt, toàn bộ công ty cũng truyền khắp, mọi người ở thảo luận là ai sức ảnh hưởng, chính mình lại biết chuyện này khẳng định cùng học đệ có liên quan, cho nên Tôn Diệu Hỏa một lần cho là Lâm Uyên là vì chính mình hả giận.

Bây giờ nghĩ lại lại là hiểu lầm.

Bất quá, đây mới là Tiệp Ngự a!

Nghĩ tới đây, Tôn Diệu Hỏa dễ dàng cười nói: "Học đệ, ta mời người đi cao tầng phòng ăn ăn cơm đi, ngày hôm qua lấy được rồi cao tầng phòng ăn đặc biệt cho phép bữa ăn khoán, đủ chúng ta đi ăn một bữa rồi!"

"Được!"

Ánh mắt của Lâm Uyên sáng lên.

Cao tầng phòng ăn thức ăn, mùi vị so với phổ thông phòng ăn tốt hơn rất nhiều, lần trước Triệu Giác mang theo Lâm Uyên ăn một lần, để cho Lâm Uyên rất là hoài niệm, đáng tiếc hẳn không vào được.

Không đúng.

Có thể vào cũng không đi vào, nơi đó quá mắc, nếu như không có nhân mời khách lời nói, ai ăn nổi.

"Đi thôi."

Tôn Diệu Hỏa thuận thực giúp Lâm Uyên khai môn.

Tôn Diệu Hỏa ở trong lòng thề, một ngày nào đó, hắn sẽ ở cái nghề này Lyon thủ ưỡn ngực, không hề hèn mọn, đối mặt Đào Nhiên người như vậy, cũng có thể mười phần phần khích!

Một ngày nào đó, hắn có thể ai cũng không liếm!

. Chỉ liếm Tiệp Ngu!

Tiếp cận biểu mặt đơn chương cầu phiếu

Có thể là không có thói quen ở ban đêm gõ chữ. Cho nên nghẹn trong chốc lát, không viết ra, buông tha, vốn là muốn viết một chương nữa, sau đó rất tuần tú câu nguyệt phiếu.

Bây giờ chỉ có thể .

Bây cái chén nhỏ, cầu nguyệt phiếu! !

Thanh âm lớn hơn, khí thế muốn đủ, lưng muốn cứng rắn!

Không thối không đen.

Bắt đầu từ ngày mai giường tuyết bức bùng nổ!

Cái gì cũng chớ nói, phiếu hàng tháng trước cho ta!

Chương 95: Tân tiểu thuyết

Tôn Diệu Hòa tốn thời gian dài như vậy luyện tập là có hiệu quả rõ ràng. Lâm Uyên với hũ cơm nước xong trở lại, tốn hai giờ, « Hồng Mân Côi » chính thức bản liền thu âm hoàn thành.

Đem bài hát giao cho lão Chu, chuyện còn lại, thì phải nhìn công ty an bài. Buổi tối.

Lúc tan việc.

Khôi phục trạng thái Tôn Diệu Hòa học trưởng trước sau như một nhiệt tình, lái xe đem Lâm Uyên đưa quay về chỗ ở.

"Tạm biệt."

Lâm Uyên phát tay một cái.

Rửa mặt một cái, nằm ở trên giường, khoảng cách ngủ còn có chút thời gian, Lâm Uyên dứt khoát gọi ra rồi hệ thống: "Trước người nói lần đầu tiên chế tác riêng có thể giảm 50% đúng không?"

Hệ Thống nói: "Ừ."

Lâm Uyên lâm vào quán quít.

Hắn mấy ngày trước phát tiền lương.

Thẻ ngân hàng tổng cộng có năm triệu tả hữu.

Chính mình muốn chế tác riêng bao nhiêu tiền vậy?

Đều nói tiền nào đồ nấy, Lâm Uyên là lại muốn tiện nghi, lại muốn định chế tác phẩm đầy đủ.

Rốt cuộc.

Lâm Uyên cắn răng nói: "Ta ra bốn triệu, người phải cho ta một quyền hệ thống vốn là định giá tám trăm vạn mới được."

"Kí chủ xác nhận chế tác riêng?"

"Thừa dịp ta hồi hận trước phiên toái nhanh lên một chút."

Thao tác đại khái chỉ tốn mười mấy giây, Lâm Uyên trong đầu liền vang lên thanh âm nhắc nhở: "Hệ thống đã hoàn thành trừ khoản, chúc mừng kí chủ đạt được hệ thống Tinh Tu bản Tiên Hiệp « Tru Tiên » !"

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên nhận được ngân hàng bên kia bốn triệu trừ khoản tin nhắn, duy nhất để cho hắn cảm thấy nhiều chút Hứa An an ủi là, số tiền này hệ thống cuối cùng là quyên đi ra ngoài.

Ngay sau đó.

Lâm Uyên lại có chút cao hứng, rốt cuộc không còn là cái gì Manga soạn lại rồi, liền giá trị mà nói « Tru Tiên » bộ này vẫn là tương đối không tệ! Nơi này giải thích một chút.

Hệ thống đối tác phẩm định giá không có nghĩa là tác phẩm bản thân giá trị, xin chớ chiếu theo số vào chỗ ngồi.

Lâm Uyên năm trăm ngàn có thể từ hệ nơi này thống chế tác riêng một ca khúc, nhưng bài hát này chân thực giá trị tuyệt đối không chỉ năm trăm ngàn.

Thanh Đồng bảo rương cũng là một cái đạo lý.

Cái hòm báu này, có thể khai ra phổ thông lưu hành bài hát « khí cầu » .

Cái kia bảo rương, lại có thể khai ra tác phẩm tiêu biểu cấp bậc « Hồng Mân Côi » .

Mặc dù ca khúc giá trị bất đồng, nhưng quả thật đều là từ Thanh Đồng trong hòm báu lái ra.

Loại chuyện này không chỗ nói lý đi.

Có người một khối tiền liền khai ra Long mù.

Có người tốn mấy ngàn khối rút chất rác rưởi.

"chờ một chút."

Lâm Uyên chợt phát hiện, chính mình thật giống như bỏ quên một chuyện. Tiên Hiệp?

Đồ chơi này ở Lam Tinh, dường như không thể nào lưu hành a.

Vì quen thuộc Lam Tinh thị trường, Lâm Uyên có làm điều tra quá.

Mặc dù là toàn cầu dân tộc thậm chí còn màu da vân vân đại dung hợp thế giới, nhưng dù sao do Đông Phương suy nghĩ chiếm cứ quyền chủ đạo, cho nên Lam Tinh đủ loại Thần Thoại Truyền Thuyết vân vân là vô cùng phong phú, những thứ này đều là Tiên Hiệp sáng tác nguyên tố cùng cơ sở.

Nhưng tiếc là là .

Những thứ này Tiên Hiệp cố sự, càng nhiều hay lại là dừng lại ở Thần Thoại trong truyền thuyết, có rất ít người căn cứ loại này nguyên tố tiến hành sáng tác.

Gần đây kỳ Tiên Hiệp, cũng phải ngược dòng đến 80 năm trước!

Khi đó có một quyển kêu « Tiên Ma đại chiến » , chính là Tiên Hiệp đề tài.

Nên tác phẩm địa vị, tương tự với địa cầu « Thục Sơn Kiếm Hiệp truyền » , ảnh hưởng quá rất nhiều người!

Nhưng tiếc là là đang ở kia sau đó lại cũng không có ưu tú Tiên Hiệp văn xuất hiện.

Lâu ngày, cái này đề tài cũng liền không người hỏi han.

Kia Dị Giới mạo hiểm đề tài thuộc về cái gì chứ ?

Lâm Uyên đối Dị Giới mạo hiểm đề tài định nghĩa là huyền huyền.

Dị Giới huyền huyền.

Loại này Tần Châu lưu hành mặc dù không về phần rập khuôn trên địa cầu Tây Phương kỳ huyền bối cảnh một bộ kia, nhưng càng thiên hướng về thế giới nguyên sang xem.

Thông tục điếm tới nói chính là Internet văn đàn trung những thứ kia phát sinh ở Đông Phương dưới bối cảnh huyền huyền cổ sự ——

Coi như trong chuyện thỉnh thoảng xen kẽ một ít Thần Thoại Tiên Hiệp thiết lập, cơ bản cũng là điếm đến đó thì ngừng.

Có thể huyền huyền cùng Tiên Hiệp dù sao bất đồng.

Người trước có thể tùy ý thiết lập, quản người cái gì Hồn Hoàn hay lại là Đầu Khí, có thể tự bào chữa chính là tốt cổ sự.

Người sau chính là từ truyền kỳ Thần Thoại cùng các loại dân gian Truyền Thuyết thậm chí còn một ít lưu truyền tới nay cổ đại trong điển tịch hút lấy chất dinh dưỡng, từ phong cách đi lên nói thì có bản chất khác biệt.

Đương nhiên rồi.

Từ cổ chí kim lưu lại đủ loại dân gian Truyền Thuyết sinh sôi không ngừng, Đạo Phật hai giáo phát triển đồng dạng là như vậy hưng thịnh, vô số tác phẩm lưu truyền tới nay cũng có thể trở thành Tiên Hiệp căn cơ, bằng không cũng sẽ không có 80 năm trước đại nhiệt « Tiên Ma đại chiến » rồi. Như vậy bối cảnh bên dưới.

Tiên Hiệp « Tru Tiên » sẽ có thị trường sao?

Lâm Uyên đi ngang qua ngăn ngủi còn Dự Chi sau, trong lòng dần dần có câu trả lời.

Phải biết, địa cầu ban đầu cũng là như vậy.

Từ Hoàn Châu Lô Chủ « Thục Sơn Kiếm Hiệp truyền » sau đó, Tiên Hiệp liền cơ bản im hơi lặng tiếng.

Cho đến trăm năm sau, Internet văn đàn nổi dậy, mới có « Phiêu Miểu Chi Lữ » như vậy, để cho Tiên Hiệp lần nữa thấy hào quang.

Sau đó xuất hiện « Tru Tiên », cùng người trước chỉ thua kém rồi thời gian hai năm.

Cho nên Lâm Uyên tin chắc, bộ này « Tru Tiên » biểu hiện tuyệt đối sẽ không kém.

Nó tác dụng, có thể sẽ cùng « Phiêu Miểu Chi Lữ » như thế, để cho trên thị trường Tiên Hiệp lần nữa thấy hào quang.

Lâm Uyên thậm chí cảm thấy được hệ thống liền là cố ý.

Trên thị trường thiếu cái gì, hệ thống liền làm cho mình đi khai thác cái gì.

Lúc trước không có bao nhiêu người viết vận động thi đấu, hệ thống liền cho mình « Võng Vương » .

Bây giờ bởi vì không có bao nhiêu người viết Tiên Hiệp, hệ thống liền cho mình một bộ « Tru Tiên » .

Cái thế giới này có võ hiệp cơ sở, nhiều năm trước, võ hiệp đã từng vô cùng huy hoàng.

Cộng thêm lại có « Tiên Ma đại chiến » căn cơ.

Còn kém « Tru Tiên » như vậy một quyển đủ mới mẽ độc đáo, lại không Thất Tiên hiệp đặc sắc tác phẩm tới nổi cái này thị trường .

"Đọc."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái, trong nháy mắt « Tru Tiên » toàn văn nội dung liền xuất hiện ở Lâm Uyên trong đầu.

"Thì ra là như vậy."

Cùng trước « Vong Vương » như thế.

Hệ thống cung cấp « Tru Tiên » , là trải qua sửa đổi, cũng chính là cái gọi là hệ thống Tinh Tu bản.

Nội dung cốt truyện ngược lại không có gì sửa đổi.

Chủ yếu là ở một ít chi tiết.

Dù sao « Tru Tiên » sáng tác thời gian trễ hơn.

Bộ này khoảng cách « Phiếu Miểu Chi Lữ » sinh ra chênh lệch hai năm tả hữu thời gian, cho nên coi như là xây dựng ở độc giả đã đối Tiên Hiệp có hiểu biết trên căn bản.

Cái thế giới này độc giả không có « Phiếu Miểu Chi Lữ » nền móng.

Cho nên cái thế giới này độc giả, đối Tiên Hiệp hiểu còn dừng lại ở 80 năm trước « Tiên Ma đại chiến » thời kỳ.

Hệ thống sửa đổi bản « Tru Tiên » chính là căn cứ vào nguyên nhân này.

Trong nội dung tăng cường đối Tiên Hiệp khái niệm tạo nên cùng phát ra, kỹ lưỡng hơn cho thấy một cái trông rất sống động thế giới Tiên Hiệp, cũng để cho độc giả có thể càng thêm rõ ràng minh bạch cái gì là Tiên Hiệp!

"Hệ thống văn bút không tệ lắm."

Lâm Uyên không nhìn được khen ngợi một câu.

Hệ Thống nói: "Hệ thống ở vô số trong vũ trụ lựa chọn Lạc Dương sáng tác có thể kiệt tác vì đồ án, vô luận lần trước hay lại là « Tru Tiên » đều là lấy năng lực của hắn tới sửa đổi sáng tác."

"Lạc Dương là ai ?"

"Một cái thế giới song song tác gia."

Lâm Uyên gật đầu một cái, công nhận vị này tác gia thực lực, nhưng hắn không có hỏi nhiều, phản chính tự mình không họ Lạc, cho nên không có quan hệ gì với chính mình.

Chương 96: Lời đồn đãi quả nhiên không thể tin

Nguyên bản « Tru Tiên » một trăm năm mươi vạn chữ ra mắt, hệ thống sửa đổi bản chính là đem chia làm 8 quyển, tổng cộng một trăm 60 vạn chữ, bởi vì sửa đổi bản thế giới Tiên Hiệp xem giới thiệu kỹ lưỡng hơn rồi, xóa sửa chữa đổi lại tăng thêm chút bút mực, đủ Lâm Uyên liên tái hơn nửa năm rồi

Cùng « Võng Vương » bắt đồng.

Lần này Lâm Uyên được tự mình động thủ.

Cũng may Lâm Uyên tốc độ gõ chữ thật nhanh.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ 2 đi tới trường học giờ học.

Tiết khóa thứ nhất, chính là phụ đạo viên giờ học.

Đại học tỉ lệ đi làm vẫn là một vấn đề, cúp cua hiện tượng lũ cấm không thôi.

Nhưng duy chỉ có phụ đạo viên giờ học, các bạn học chung quy là có thể trong gió trong mưa, vĩnh không vắng chỗ.

Không có biện pháp.

Bài chuyên ngành lão sư khả năng không nhớ được học sinh tên, chỉ đích danh thời điểm có người đề cuống họng đáp một tiếng là được.

Nhưng phụ đạo viên ngày ngày công việc chính là với trong lớp học sinh giao thiệp với, đôi trong lớp có bao nhiêu học sinh lại rõ như lòng bàn tay, ai cũng khỏi phải nghĩ đến thay những bạn học khác đánh dấu.

Bị bài chuyên ngành đề mắt tới nhiều nhất rút tín chỉ, bị phụ đạo viên đề mắt tới, nhưng là khác rồi.

"Là như vậy."

Giờ học bắt đầu trước, phụ đạo viên nhìn về phía đang ngồi các bạn học:

"Chúng ta trước không phải đã nói, năm thứ hai đại học niên học khảo hạch, yêu cầu mỗi người viết ra một ca khúc mà, vốn là dự định cho các người cuối tháng hết hạn, nhưng gần đây trường học lại có tân quy định."

Các bạn học hiếu kỳ ngẩng đầu lên.

Này niên học khảo hạch quan hệ đến thành tích cùng với trao đổi sinh vị trí vân vân, mọi người tự nhiên để ý.

"Gia hạn các người một tháng."

Phụ đạo viên giơ lên một ngón tay: "Lần này niên học khảo hạch đổi thành tháng sáu phần hết hạn, khảo hạch nhân viên không chỉ là chúng ta trong trường, đồng thời còn có bên ngoài Entertainment sẽ phái người tới, cụ thể

kia một công ty còn đang thương thảo, các người nếu như biểu hiện tốt lời nói trực tiếp bị Entertainment nhìn trúng ký hợp đồng cũng không phải là không có khả năng ."

Rào!

Lớp học náo nhiệt lên.

Nếu như có Entertainment người tham dự niên học khảo hạch bình chọn, vậy lần này niên học khảo hạch tầm quan trọng liền muốn nâng cao một bước rồi!

Mọi người cố gắng như vậy là vì cái gì?

Còn là không phải sau khi tốt nghiệp có một một nơi tốt đẹp đáng để đến?

Nếu như lần này niên học khảo hạch, tác phẩm có thể đã động

Entertainment nhân , chẳng khác gì là trực tiếp vượt qua vô số cửa ải khó một bước lên trời a!

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người rất hưng phấn.

Lâm Uyên cũng cảm giác thật cao hứng.

Mặc dù chuyện này với hắn không có quan hệ gì, bất quá đối với đồng học mà nói đây là một cái đối ngoại biểu diễn chính mình cơ hội tốt.

"Quay lại người nghe một chút ta kia bài hát ."

"Ta nhạc đệm thiếu chút nữa vẫn đề ."

"Chúng ta nhìn nhau một chút, hỗ trợ chỉ điểm đề nghị."

"Ta bài hát này năm ngoài liền viết xong, một mực chờ đợi một cái cơ hội, vốn là không có ý định đang học năm khảo hạch lấy ra, nhưng có

Entertainment nhân tới cũng không giống nhau, ta phải được xuất ra bài hát này!"

" "

Các bạn học châu đầu ghé tai thảo luận.

Nhiều cái đồng học cũng coi trọng Lâm Uyên, thật chủ bất thiết nói: "Ta soạn nhạc phương diện kém nhất đoạn Đan dương cầm, Lâm Uyên người là chúng ta ban Đan dương cầm trình độ tối giỏi một cái, ta cảm giác người so với nhạc khí hệ đám người kia còn lợi hại hơn, có thể xin người hỗ trợ một chút sao?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn vẫn trước sau như một tích tụ như kim, nhưng mấy cái nhờ giúp đỡ đồng học nhưng trong nháy mắt vui vẻ đến không được, liền liền nói cảm tạ.

Này chính là mọi người thích Lâm Uyên địa phương.

Hắn ngoài mặt đối với người nào đều là dáng vẻ lạnh nhạt, bình thời điểm không sẽ gặp hắn với ai cười đùa chơi đùa, tựa hồ là rất cô tịch nhân.

Nhưng cùng với học thật có phiền toái, hắn mỗi lần cũng sẽ đưa ra viện thủ.

Lần trước báo bảng là như vậy, lần này xin hẳn hoàn thiện soạn nhạc cũng là như vậy, dùng bên trong lớp học nhất trí nhận định cách nói chính là: Cái này rất Lâm Uyên.

Đây chính là Lâm Uyên phong cách cùng đặc điểm, một khi đón nhận cái này thiết lập, ngược lại sẽ cảm thấy có vài phần dễ thương, ngược lại trong lớp rất nhiều nữ sinh là nói như vậy.

Lâm Uyên không cho là mình là cái rất người nhiệt tâm, bắt quá trong lớp nhân đôi với hẳn cũng không tệ.

Lúc trước nội trú thời điểm, cùng nhà trọ mấy người bạn học cùng là cả ngày lẫn đêm nhân nhượng hẳn làm việc và nghỉ ngơi thời gian.

Cho nên mọi người thỉnh cầu, Lâm Uyên cũng đáp ứng, hơn nữa đang do dự rồi ba giây sau, quyết định còn chưa nhắc thu lệ phí chuyện.

Phóng khoáng một lần!

Mấy ngày kế tiếp, hẳn một mực ở giúp các bạn học lục Đàn dương cầm nhạc đệm.

Đây là một cái việc khổ cực.

Bởi vì Đàn dương cầm nhạc đệm là không phải lục một chút liền xong chuyện nhi, thu âm trong lúc khó tránh khỏi phát sinh vấn đề, Lâm Uyên yêu cầu cùng các bạn học lặp đi lặp lại thảo luận cùng sửa đổi, thỉnh thoảng còn phải nhắc ra bản thân ý kiến.

Đương nhiên rồi.

Càng nhiều vẫn là lấy các bạn học ý kiến làm chủ, dù sao đây là bọn hẳn chính mình tác phẩm.

Như vậy một phen dưới sự hỗ trợ đến, Lâm Uyên gần như mỗi ngày đều sẽ đang ghi âm lên cùng sân trường phòng đánh đàn xuất nhập, liền đi Hội Họa Xã thời gian cũng thiếu.

Mà đang cùng làm học chế tác Đàn dương cầm nhạc đệm ngày thứ 3.

Lâm Uyên không ra ngoài dự liệu ở phòng đánh đàn gặp Cô Tịch.

"Là ngài!"

Cô Tịch thấy Lâm Uyên, nhất thời kinh hỉ vạn phần, trong lúc nhất thời cũng không biết xưng hô như thế nào đối phương.

Kêu khúc cha, có chút kỳ quái.

Kêu đại thân, có chút đột ngột.

Kêu Lâm Uyên, lại có chút bành trướng.

Nghĩ tới nghĩ lui, nàng chỉ có thể thử tính mở miệng: "Lâm Đồng học."

Lâm Uyên gật đầu một cái, cùng nàng thác thân mà qua.

Mỗi lần thấy Cố Tịch, chuẩn không chuyện tốt, hay lại là vội vàng tránh tốt.

"Lâm Đồng học!"

Cố Tịch khẩn trương lại kêu một câu.

Lâm Uyên không quay đầu lại, chỉ là có chút dừng bước lại: "Chuyện gì?"

Cô Tịch lúng túng nói: "Cái kia . Ngài có chuyện gì cần ta cứ việc nói ."
Cô Tịch gần đây rất ưu sầu.

Nàng một mực suy nghĩ đến gần Lâm Uyên biện pháp.

Lâm Uyên tới phòng đánh đàn tần số rất thấp, nàng chủ động ngang nhiên xông qua lại lộ ra quá tận lực, ngược lại dễ dàng đưa tới đối phương bất mãn, cho nên hẳn vì thế trừ trừ thật lâu.

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, trở lại phòng đánh đàn.

Nay Thiên Cầm phòng nhân, thật giống như so với mấy ngày trước còn nhiều hơn không ít.

Một người trong đó thấy Lâm Uyên tới, có chút ngượng ngùng nói: "Lâm Uyên, chúng ta cũng muốn xin người thu âm Đàn dương cầm nhạc đệm, biết người những ngày qua cho mọi người hỗ trợ rất khô cực, nếu như người muốn không có thời gian coi như xong rồi."

Lâm Uyên: " . "

Tiếp tục như vậy, cả lớp đều phải tìm đến mình.

Bình thường chính mình nhất định là có thời gian giúp đám này đồng học.

Vấn đề bây giờ là mình còn có hội họa danh vọng nhiệm vụ không có làm xong, nếu như ngày ngày ngâm mình ở phòng đánh đàn cùng phòng thu âm, rất dễ dàng trễ nãi cái nhiệm vụ kia độ tiến triển.

Bất quá mọi người tìm tới cửa nguyên nhân, Lâm Uyên cũng có thể hiểu được.

Liên Đàn dương cầm trình độ mà nói, nhạc khí hệ đám người kia, 99% thì không bằng chính hẳn một nghề tiêu chuẩn.

Quả nhiên.

Gặp phải Cố Tịch, chính mình sẽ xui xẻo.

Có đồng học thấy Lâm Uyên do dự, chê cười nói: "Tính toán một chút, tiếp tục như vậy Lâm Uyên phải bị chúng ta đám người này mệt chết đi được, hay là đi nhạc khí hệ bên kia tìm người hỗ trợ đi."

Vừa nói, mọi người chuẩn bị rời đi.

Mọi người vốn là tâm lý cũng rất mâu thuẫn, một mặt muốn Lâm Uyên hỗ trợ, một mặt lại không nghĩ quá chiết Đẳng Lâm Uyên.

Nhiều người như vậy đều phải giúp bận rộn, Lâm Uyên quả thật có chút phân thân hết cách.

"Chờ một chút."

Lâm Uyên hồi tưởng lại các bạn cùng phòng đối với chính mình nhân nhượng, cùng với các bạn học ngày thường đối với chính mình chiếu cố, đúng là vẫn còn có chút không đành lòng.

Mọi người sững sốt một chút: "Nhưng chúng ta có nhiều người như vậy ."

Lâm Uyên không lên tiếng, mà là đi tới cửa, liếc nhìn hành lang cuối còn không có rời đi Cố Tịch.

Cô Tịch không biết đang suy nghĩ gì, chính đứng tại chỗ kinh ngạc ngẩn người.

"Ồi chao u ta đi."

"Kia là không phải Cố Tịch sao?"

"Trong truyền thuyết nữ thần Đàn dương cầm a!"

"Mỗi lần thấy nàng đều cảm thấy thật là đẹp."

"Nếu như Cô Tịch có thể giúp ta lục Đàn dương cầm nhạc đệm là tốt."

"Người suy nghĩ nhiều, Cô Tịch là người có thể mời đặng mà, lại nói ta cảm thấy được Lâm Uyên cũng không so với nàng kém."

"Nữ thần toàn bộ đều là lạnh lẽo cô quạnh động vật, Cố Tịch càng là lạnh lẽo cô quạnh đến không được, khí tràng kia chính là người sống chớ vào ý tứ a."

" "

Thấy Cố Tịch, mọi người nhất thời hưng phấn nhỏ giọng thảo luận.

Cố Tịch là trong trường học danh nhân, Soạn nhạc hệ cùng nhạc khí hệ càng là cùng một nhịp thở, cho nên Lâm Uyên đám này đồng học tự nhiên đều biết Cố Tịch vị này tiếng tăm lừng lẫy lấy nữ thần Đàn dương cầm, thậm chí đối với nàng lạnh lẽo cô quạnh tính cách cũng rất biết.

Mà đang lúc mọi người thảo luận lúc.

Lâm Uyên bỗng nhiên hướng Cố Tịch mở miệng: "Có thể giúp một chuyện sao?"

Nghe được Lâm Uyên thanh âm, Cố Tịch đột nhiên ngẩng đầu nhìn tới.

Lâm Uyên bên người đồng học đều tròn tròn mắt.

Cái gì?

Lâm Uyên lại dám mở miệng tìm Cố Tịch hỗ trợ?

Được rồi.

Cái này rất Lâm Uyên.

Mọi người cảm thấy phi thường cảm động.

Cảm động đồng thời, mọi người lại cảm thấy có chút buồn cười, đại khái

Lâm Uyên đồng học cho là, Cố Tịch cũng sẽ với hắn, là một cái người nhiệt tâm chứ?

Lâm Uyên còn là đơn thuần a.

Cố Tịch làm sao có thể đáp ứng?

Nàng vốn chính là cự người ngoài ngàn dặm tính cách, huống chi không quen không biết, nàng lại không nhận biết Soạn nhạc hệ đám người này, tùy tiện tìm người hỗ trợ, nhất định sẽ bị một chút mặt mũi cũng không lưu lại hung hăng cự tuyệt đi.

Mọi người nghĩ như vậy, cảm thấy bộc phát áy náy.

Mà ở người sở hữu tròn mắt hốc mồm nhìn soi mói, vị này lấy lạnh lẽo cô quạnh nổi tiếng nữ thần Đàn dương cầm lại dùng sức gạt đầu một cái, giọng thậm chí lộ ra mấy phần hưng phấn:

"Hảo nha!"

---

ps: Thứ ngũ canh rồi, khụ, còn có phiếu hàng tháng sao?

Chương 97: Hăng hái 10 đũa

Gặp phải Cố Tịch, thường thường có nghĩa là phiền toái xuất hiện, kia tại sao không để cho Cố Tịch giải quyết phiền toái?

Cái này kêu là lấy độc công độc!

Lâm Uyên cảm giác mình rất cơ trí.

Mà có Cố Tịch gia nhập, mọi người hiệu suất quả nhiên có tăng lên rất nhiều.

Bởi vì lúc trước Soạn nhạc hệ đám người này chỉ có thể hi vọng nào Lâm Uyên một người giúp mọi người đàn Đàn dương cầm nhạc đệm, Lâm Uyên phân thân hết cách.

Bây giờ Cố Tịch xuất hiện, trực tiếp giúp Lâm Uyên chia sẻ hơn một nửa lượng công việc, cho tới Lâm Uyên thỉnh thoảng đàn mệt mỏi, còn có thể một bên hơi chút nghỉ ngơi một hồi.

"Cố Tịch đồng học, người cũng nghỉ ngơi một chút đi."

Nhìn Cố Tịch bận bịu tứ phía, Soạn nhạc hệ đám người này cũng có chút ngưỡng ngùng.

Mọi người không nghĩ tới, Cố Tịch đồng học lại nhiệt tình như vậy.

Nàng chẳng những đồng ý giúp đỡ cho mọi người đàn soạn nhạc nhạc đệm, hơn nữa giúp lên bận rộn tới phá lệ chấp ghép, từ đầu tới cuối cũng không mang theo nghỉ ngơi!

Đồng thời nàng đôi thái độ của mọi người cũng là phi thường thân thiện, không có chút nào ngạo khí cùng lạnh lẽo cô quạnh.

"Ta không mệt."

Cố Tịch cười trả lời.

Không mệt dĩ nhiên là không có khả năng, nhiều người như vậy cần giúp, Đàn dương cầm trình độ lại cao nhân cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi!

Nhưng so sánh trên thân thể mệt mỏi, Cố Tịch ở về tinh thần, nhưng là trước đó chưa từng có hưng phấn ——

Khúc cha tìm chính mình hỗ trợ!

Đừng nói Lâm Uyên tìm chính mình đàn Đàn dương cầm rồi.

Coi như Lâm Uyên làm cho mình giúp khuôn gạch nàng Cố Tịch cũng tuyệt đối không nói hai câu, vén tay áo lên cố gắng lên móa!

Bị khúc cha yêu cầu, là mình vinh hạnh.

Trong vòng không biết lại có bao nhiêu người muốn cướp cho khúc cha hỗ trợ cũng không có cơ hội đây!

Huông chi đôi với Cố Tịch mà nói, đây vốn chính là nàng tha thiết ước mơ cơ hội.

Đến gần Lâm Uyên cơ hội!

Lấy lòng Lâm Uyên cơ hội!

Cho nên bây giờ Cố Tịch thậm chí có nhiều chút cảm tạ Soạn nhạc hệ đám người này, muốn là không phải đám người này, Lâm Uyên khả năng thật đúng là không dùng được chính mình.

Nàng sợ là không phải mệt mỏi.

Nàng sợ là mình ở khúc cha trong mắt không có chút giá trị nào, khúc cha làm sao sẽ xem trọng không có chút giá trị nào người đâu?

Mà trong quá trình này.

Soạn nhạc hệ các bạn học, cũng ở đây nhỏ giọng trao đổi:

"Lời đồn đãi thật là quá tồi."

"Cố Tịch rõ ràng rất bình dị gần gũi."

"Cảm giác nàng giống như Lâm Uyên nhiệt tình."

"Khả năng người ưu tú cũng không có mọi người tưởng tượng như vậy người lạ chớ tới gần đi, ban đầu Lâm Uyên vừa mới chuyển đến Soạn nhạc hệ thời điểm, chúng ta cũng không cho là Lâm Uyên là cái rất lạnh lẽo cô quạnh nhân mà, sau khi tiếp xúc mới phát hiện Lâm Uyên thật tốt vô cùng."
" "

Những lời này dứt quãng truyền vào Cố Tịch trong tai, để cho Cố Tịch tâm tình bộc phát tuyệt vời đứng lên.

Cứ như vậy, chính mình cũng có thể hơi chút thay đổi một ít chính mình trước ở trong lòng Lâm Uyên tội tệ ấn tượng chứ?

Nàng len lén quan sát Lâm Uyên phản ứng.

Lâm Uyên chính thoải mái dễ dàng ngồi ở trên ghế nghỉ ngơi, đôi năng lực mình cùng thái độ, tựa hồ coi như hài lòng đáng vẻ?

Cố Tịch trong nháy mắt còn có hăng hái rồi!

Đương nhiên rồi.

Cũng có đồng học mơ hồ suy đoán, Cố Tịch đồng ý giúp đỡ, có thể là bởi vì Lâm Uyên duyên cớ, cho nên có người len lén hỏi Lâm Uyên, tại sao Cố Tịch sẽ đồng ý giúp đỡ.

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Hắn làm sao biết Cố Tịch nghĩ như thế nào?

Không phải là Cố Tịch trước nói qua, có cần gì, mình có thể cứ mở miệng thôi.

Đôi với cái này dạng [Liên Thành] sự tình, Lâm Uyên cũng không kỳ quái.

Bởi vì tương tự lời nói Lâm Uyên thường thường nghe được.

Từ vườn trẻ thời kỳ trí nhớ bắt đầu, người chung quanh liền thường thường nói như vậy, hơn nữa quả thật rất ít có người cự tuyệt mình thỉnh cầu.

Chính là bởi vì chung quanh đồng học cũng tốt như vậy nói chuyện, cho nên Lâm Uyên cũng rất dễ nói chuyện.

Người khác có thể tùy tiện giúp ta, ta đương nhiên cũng phải tận lực trợ giúp người khác.

Cho đến mười một giờ 40.

Rốt cuộc có người đề nghị: "Thời gian không còn sớm, chúng ta nghỉ ngơi một chút, mời Lâm Uyên cùng Cố Tịch đồng học ăn cơm đi!"

"Được."

Lâm Uyên tinh thần tỉnh táo.

Cố Tịch thấy Lâm Uyên đồng ý, liền vội vàng đi theo gật đầu, nàng làm sao có thể bỏ qua với Lâm Uyên cùng nhau ăn cơm cơ hội: "Vậy thì cảm ơn."

Trong sân trường có phòng ăn, tự nhiên cũng có tiệm cơm.

Bất quá tiệm cơm so với phòng ăn càng đắt một chút.

Vì cảm tạ Lâm Uyên cùng Cố Tịch hỗ trợ, đám người này dĩ nhiên sẽ không ở phòng ăn mời khách, trực tiếp ở trường học tốt nhất tiệm cơm định một bàn thức ăn ngon.

Lâm Uyên ăn rất vui vẻ.

Ăn đến phía sau, tiệm cơm lại lên một nhóm bữa ăn sau đồ ngọt điểm tâm.

Lâm Uyên cơ hồ là liếc mắt một liềm thấy trúng trong đó Bồ Đỉnh quả đông lạnh.

Hắn thích ăn nhất đồ ngọt liền hai loại, một loại là kem ly, một loại là Bồ Đỉnh quả đông lạnh.

"Đây là bọn hắn gia đặc sắc."

Bồ Đỉnh quả đông lạnh tổng cộng chỉ có hai phần, các bạn học đương nhiên sẽ không cướp, một bên giới thiệu, một bên đem chỉ có hai phần Bồ Đỉnh quả đông lạnh, phân cho Lâm Uyên cùng Cố Tịch hai vị này trên bàn cơm nhân vật chính.

Ăn thật ngon.

Lâm Uyên vui vẻ ăn xong rồi ô mai vị Bồ Đỉnh quả đông lạnh, lại có nhiều chút chưa thỏa mãn.

Bên cạnh đồng học tự nhiên nhìn ra Lâm Uyên rất thích cái này Bồ Đỉnh quả đông lạnh, chỉ có thể lúng túng cười nói: "Này Bồ Đỉnh quả đông lạnh là hạn chế cung ứng, nhà bọn họ mỗi ngày chỉ làm như vậy điểm, lần sau chúng ta mua cho người."

"Ta đây cái còn không có ăn."

Cố Tịch cơ hồ là theo bản năng mở miệng: "Không ngại lời nói, phần của ta đây cho người ăn."

Chung quanh các bạn học lục tục nhìn về phía Cố Tịch.

Vừa mới bắt đầu ánh mắt có chút quý dị, ngay sau đó lại dần dần thư thái.

Nguyên lai vị này nữ thần Đàn dương cầm Cố Tịch, cùng trong lớp những nữ sinh kia cũng không có gì khác biệt mà, trong lớp những nữ sinh kia rất thích đem mình thích nhất quả vật đưa cho Lâm Uyên ăn.

Chú ý tới chung quanh quỹ dị ánh mắt, Cố Tịch ngược lại không có ngưng ngừng.

Nàng để ý chỉ có khúc cha.

Người bên cạnh nhăn quang có cái gì tốt để ý?

Bất quá nàng có chút hoảng, tại nội tâm nghĩ lại: "Ta như vậy có phải hay không là quá tận lực?"

Lâm Uyên nói: "Được."

Hắn vui vẻ đón nhận Cố Tịch hảo ý.

Trên cái thế giới này có ai sẽ cự tuyệt kem ly cùng Bô Đỉnh quả đông lạnh đây?

Cố Tịch thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Lâm Uyên thật rất thích ăn Bô Đỉnh quả đông lạnh.

Đúng rồi, hắn còn giống như thích ăn kem ly, có thể lần trước chính mình lại dám với hắn cướp kem ly ăn .

Cơm nước xong.

Lúc xế chiều.

Lâm Uyên cùng Cố Tịch, tiếp tục cùng làm học thu âm Đàn dương cầm nhạc đệm, cứ như vậy bận đến tối mịt, hai người bọn họ rốt cuộc quyết định được mọi người Đàn dương cầm nhạc đệm.

Tất cả mọi người đều là nói cảm ơn liên tục.

Mọi người sau khi rời đi, Cố Tịch ngồi phịch ở trên ghế.

Giăng co một ngày, nàng đã mệt lả, vì để cho Lâm Uyên dễ dàng một chút, nàng cướp làm rồi rất nhiều chuyện.

Bất quá nghĩ đến đã biết lần cùng Lâm Uyên quan hệ hơi chút tiến bộ một ít, Cố Tịch tâm tình lại phấn chấn, dùng sức nắm quả đấm một cái.

"Ổn định."

"Không thể nóng vội!"

Cố Tịch cho mình bơm hơi, lấy được khúc cha công nhận, là một cái rất dài con đường, Cố Tịch đối với chuyện này có đầy đủ kiên nhẫn.

Mà ở Tinh Mang trong công ty.

Chuẩn bị tan việc Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên cảm giác một trận không khỏi cảm giác nguy cơ.

"Chẳng lẽ Giang Quỳ lại muốn ra tay?"

Tôn Diệu Hỏa tự nhận liếm công vô địch, duy nhất một lần thất bại, chính là đang đối mặt Giang Quỳ thời điểm.

Đến nay hắn không thể quên được Giang Quỳ vì Lâm Uyên mua toàn bộ trà sữa khâu vị hình ảnh.

"Đây là một kinh địch."

Tôn Diệu Hòa cũng nắm quả đấm một cái.

---

ps: Chung bày sau đó mỗi ngày bảo đảm không thấp hơn đôi thành canh ba, này là hôm nay canh thứ nhất, ngoài ra có mình chủ tặng thêm, ô bạch thiếu hai vị mình chủ tặng thêm, nhìn một chút tối nay có thể hay không thêm đi ra, ngoài ra giải thích một chút, ô bạch đôi mới một loại đều là từ xế chiều bắt đầu, đến tối kết thúc, bởi vì buổi chiều đầu tương đối thanh tĩnh, cho nên mọi người lên trưa không cần quét đôi mới ~

Chương 98: Nay ba ôn

Thực ra bất kể có hay không giúp Soạn nhạc hệ đánh đàn Đàn dương cầm soạn nhạc chuyện này, Lâm Uyên đi Hội Họa Xã tần số cũng không thể tránh khỏi giảm bớt, bởi vì hắn còn phải rút ra chút thời gian viết « Tru Tiên » .

Mỗi ngày được tồn cáo mấy vạn chữ.

Tốc độ tay mau hơn nữa cũng phải tốn chút công phu.

Mà theo tháng năm hơn nữa, các đại giải trí công ty liên quan âm nhạc ngành đã bắt đầu bắt tay chuẩn bị tháng sáu phần tân mùa bóng công việc, Tinh Mang bên này đã xác định « Sinh Như Hạ Hoa » tháng sau phát hành kế hoạch.

Tần Châu tam đại một trong.

Huyền Lạn Ngân Quang phòng nghỉ ngơi.

Thân là một đường ca sĩ Trần Chí Vũ cũng chuẩn bị ở tháng sáu phần phát hành bài hát mới, vì thế Trần Chí Vũ còn cố ý nhắc nhở người đại diện, kiểm tra tháng sau sẽ có cái nào tương đối có lực đối thủ cạnh tranh.

"Tin tức tốt a!"

Người đại diện đi nghiêm túc điều tra các công ty tháng sau chuẩn bị tình huống sau đó, hỏa tốc liên lạc Trần Chí Vũ, giọng vô cùng hưng phấn:

"Thiên đại tin tức tốt, người tháng sau lên đỉnh đã không có bất cứ vấn đề gì rồi!"

"Người đừng độc nãi!"

Trần Chí Vũ tức giận nói: "Theo ta được biết Tinh Mang giải trí Kim Thu Vũ cũng sẽ tại tháng sau phát bài hát, Kim Thu Vũ thực lực và fan chút ảnh hưởng lực có thể là không phải đùa, ta cũng không có chắc thắng đối phương nắm chặt."

Đều là một đường ca sĩ.

Nhân khí cũng có chia cao thấp.

Kim Thu Vũ năm ngoái bắt đầu đại nhiệt, năm nay đã hoàn toàn ngồi vững vàng một đường ca sĩ bảo tọa, nhân khí cùng fan thậm chí yếu lược cao Trần Chí Vũ một nước, dưới tình huống như vậy, Trần Chí Vũ đã coi Kim Thu Vũ là làm là tháng sau đại địch số một.

"Đây chính là ta nói tin tức tốt!"

Người đại diện nhìn có chút hả hê nói: "Kim Thu Vũ cũng không biết phạm cái gì sai, lại bị Tinh Mang giải trí dùng một cái nguyệt hoạt động, liền hẳn

người đại diện cũng nhận được như thế xử phạt, cho nên hấn tháng sáu phát hành bài hát mới kê hoạch bị Tinh Mang bên kia hủy bỏ."

"Người chắc chắn chứ?"

Trần Chí Vũ không khỏi sùng sốt một chút: "Không phải là Tinh Mang bên kia thả ra bom khói đi, Kim Thu Vũ làm lập tức nhân khí lửa nóng một đường ca sĩ, phát bài hát kế hoạch làm sao sẽ nói hủy bỏ liền hủy bỏ đây?"

"Ta đây cũng không biết."

Người đại diện cười một tiếng, nói chắc như đinh đóng cột nói: "Nhưng ta chắc chắn Kim Thu Vũ bị Tinh Mang xử phạt sự tình là thực sự, bởi vì hấn nhiều cái trọng yếu hoạt động mấy ngày nay toàn bộ ngừng, đoán chừng là chọc giận tới vị đại nhân vật kia đi, cứ như vậy người liền thư thái, bởi vì tháng sáu ngoại trừ Kim Thu Vũ bên ngoài còn lại ca sĩ căn bản đối với người không tạo được bất cứ uy hiếp gì."

"Tinh Mang bỏ vị ca sĩ đây?"

"Bỏ vị ca sĩ thật giống như kêu Tôn Diệu Hòa, hấn là Tinh Mang tạm thời tìm người trên đỉnh đèn, một cái không có danh tiếng gì tiêu ca sĩ thôi, được không như lần trước Triệu Doanh Các đâu rồi, Tinh Mang một đường ca sĩ cũng sẽ không tạm thời cho Kim Thu Vũ đỉnh kém."

"Trời cũng giúp ta!"

Trần Chí Vũ nghi ngờ rốt cuộc bị bỏ đi.

Hấn rốt cuộc lộ ra một nụ cười đến, thực ra cũng không trách hấn cẩn thận, chủ yếu là hấn có chút bị làm sợ, lần trước phát bài hát là tháng giêng, kết quả lại bị đột nhiên xuất hiện « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » treo lên đánh, bị dọa sợ đến Trần Chí Vũ hơn mấy tháng không phát bài hát mới.

Lần này nói cái gì cũng muốn cầm xuống đệ nhất!

Vãn hồi chính mình tháng giêng rút bỏ mặt mũi!

Phải biết tháng sáu nhưng là Trần Chí Vũ chằm chước hồi lâu mới chắc chắn phát bài hát thời gian, đây là hấn tối hi vọng đoạt được mùa bóng tháng thứ nhất phần, hấn cũng không muốn lại không giải thích được lật xe một lần.

"Ngược lại này ba ôn!"

Người đại diện vỗ một cái Trần Chí Vũ bả vai: "Ta cũng không tin lần này còn có thể lại toát ra một cái Triệu Doanh Các, coi như Triệu Doanh Các tới cũng vô dụng, dưới tình huống bình thường không phải là một đường ca sĩ làm sao có thể đã làm như người vậy một đường ca sĩ đây."

Kim Thu Vũ thôi lui ra tháng sáu mùa bóng tranh tin tức không chỉ có truyền đến Huyền Lạn Ngân Quang, rất nhanh toàn bộ vòng đều biết chuyện này rồi, dù sao cũng là lập tức tương đối hấp dẫn một đường ca sĩ, cho nên trong vòng đều rất buồn bực, Kim Thu Vũ rốt cuộc làm cái gì, lại bị đình công một tháng?

"Huyền Lạn Ngân Quang chiếm tiện nghi rồi."

"Đôi vũ tranh không thấy được nha."

Bởi vì Kim Thu Vũ cùng Trần Chí Vũ tên bên trong cũng có một cái "Vũ" tự, hơn nữa hai người cũng đều là một đường ca sĩ, cho nên truyền thông gần đây nhắc đến tháng sau bài hát mới bảng, trực tiếp đánh ra "Đôi vũ tranh" hài hước.

Bây giờ chỉ còn một cái "Vũ" .

Ăn dưa quần chúng không khỏi cảm thấy không thú vị.

Có thể không cảm thấy tiếc nuối mà, Kim Thu Vũ cùng Trần Chí Vũ không đánh nổi, kia Huyền Lạn Ngân Quang cùng Tinh Mạng giải trí liền không đánh nổi, ai thích xem không hồi hộp chút nào trận đấu đâu rồi, đại khái là Huyền Lạn Ngân Quang cùng Trần Chí Vũ chính mình vui trộm đi.

Đối với lần này cảm thấy tức giận nhất, chắc là Kim Thu Vũ tự mình chứ ? Trong nghề như suy đoán này đến.

Mà lúc này Kim Thu Vũ, một mực ở ở công ty phụ cận trong tửu điếm.

Công ty đem hẳn đình công trong thời gian này, hẳn mỗi ngày là không ra khỏi cửa hai môn không bước.

Chỉ có giống vậy không có chuyện làm người đại diện Đào Nhiên phụng bồi hẳn, thỉnh thoảng hai người cũng sẽ mượn rượu tiêu sầu một phen.

"Liền một tháng mà thôi."

Yên lặng uống mấy ly rượu sau đó, Đào Nhiên an ủi Kim Thu Vũ: " Chờ công ty tháng sáu phân thua mất bài hát mới bảng, bọn họ cũng biết người tầm quan trọng, không có người xuất thủ, công ty lấy cái gì đi theo Trần Chí Vũ chấp ghép, chỉ bằng Tôn Diệu Hỏa tại sao có thể là Trần Chí Vũ đối thủ đây?"

"Người cũng tương như vậy?"

Kim Thu Vũ ngẩng đầu nhìn chằm chằm Đào Nhiên.

Đào Nhiên sừng sốt một chút: "Ta nói không đúng sao?"

Kim Thu Vũ không lên tiếng, chỉ là khe khẽ thở dài, cực kỳ buồn rầu uống một ngụm rượu, tựa hồ mượn này cổ men rượu Nhất Túy Giải Thiên Sầu.

"Thế nào?"

Đào Nhiên cau mày nói: "Này cũng không giống như người Kim Thu Vũ tác phong a, không phải là bị ép một cái nguyệt hoạt động sao, nếu như người tức giận, ta quay đầu giúp người an bài một chút, để cho Tôn Diệu Hỏa tiểu tử kia chịu không nổi."

"Đào ca!"

Nghe vậy Kim Thu Vũ, sắc mặt đột nhiên nghiêm túc: "Người tuyệt đối không thể động Tôn Diệu Hỏa!"

"À?"

Đào Nhiên mày nhíu lại sâu hơn: "Tại sao?"

Kim Thư Vũ gằn từng chữ một: "Người phải cùng ta bảo đảm, tuyệt đối không thể động đến hắn!"

Đào Nhiên ngưng ngưng nói: "Được, đi, đi, nghe người, ta không động hắn, nhưng người dù sao cũng nên cho ta một cái lý do chứ?"

"Lý do?"

Kim Thư Vũ để ly rượu xuống: "Làm người đại diện, Đào ca đúng là rất có tài năng, nhưng phải nói đến âm nhạc, người chính là một cái ngoài nghề." Cười lạnh một tiếng.

Kim Thư Vũ đứng dậy nhìn ngoài cửa sổ nói: "Bây giờ Huyền Lạn Ngân Quang đại khái là sướng đến phát rồ rồi đi, thật sự coi chính mình trúng hạng nhất thưởng đầu rồi, nhưng không biết trước mặt đơi của bọn hắn là cái gì."

"Người là nói ."

"Bọn họ muốn thắng, có thể không dễ dàng như vậy, công ty lại không bóc, rõ ràng tháng sau lại trừng phạt ta cũng được a, nhưng vì cái gì là tháng này, còn là không phải biên hình nhắc nhở ta nhường một tý đường."

"Chỉ bằng hắn Tôn Diệu Hỏa?"

"Chỉ bằng Tiệp Ngư, chỉ bằng « Hồng Mân Côi » !"

Đào Nhiên há miệng.

Cảm giác đầu có chút mộng.

Kim Thư Vũ có thể không phải là một tính khí tốt chủ nhân.

Nếu như là thả lúc trước, có người đem hắn Kim Thư Vũ hại thảm như vậy, hắn Kim Thư Vũ tuyệt đối sẽ hung hăng trả thù.

Có thể đi tới một đường ca sĩ, không có một là hiền lành!

Nhưng lần này rõ ràng gặp gỡ như thế đả kích, Kim Thư Vũ lại không có kêu la như sấm, ngược lại đặt này tự mình tỉnh lại?

Cái này không khoa học.

Chương 99: Tay nhỏ 1 run

Năm thứ hai đại học niên học khảo hạch là một ca khúc, bài hát này ảnh hưởng năm thứ ba đại học exchange student vị trí lựa chọn, cho nên các bạn học không hẹn mà cùng tìm Lâm Uyên hỗ trợ đánh đàn soạn nhạc trung Đàn dương cầm đoạn phim .

Đồng học muốn viết bài hát.

Lâm Uyên cũng phải viết bài hát.

Dù sao hẳn đối năm thứ ba đại học exchange student vị trí, cũng có một chút ý tưởng, vì thế còn cố ý với hệ thống định chế « Tối Sơ Mộng Tưởng »

"Ồ Tinh Mang tìm người viết bài hát?"

Này thủ ca khúc, yêu cầu một cái biểu diễn người.

Ngược lại Tinh Mang công cụ rất nhiều người, Lâm Uyên có thể tùy ý chọn chọn.

Bất quá nghĩ lại, Lâm Uyên lại đổi chủ ý, bởi vì hẳn bên người liền có một cái rất thích hợp bài này tiếng hát Kẻ Chỉ Điểm.

Bạn tốt Hạ Phồn!

Mặc dù làm như vậy có thể sẽ bại lộ thân phận của mình, bất quá Hạ Phồn nếu phải đi ca sĩ con đường này, sớm muộn sẽ biết, giấu giếm nữa cũng không có ý nghĩa gì.

Vì vậy hẳn liền lạc Hạ Phồn.

Nói chuyện điện thoại xong, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, dứt khoát đem Giản Dịch cũng kêu lên.

Trong ba người trưa ở phòng ăn chạm mặt.

Lâm Uyên trực tiếp xuất ra « Tối Sơ Mộng Tưởng » Khúc Phổ giao cho Hạ Phồn.

"Người viết bài hát?"

Hạ Phồn thấy Khúc Phổ, sững sốt một chút.

Lâm Uyên gật đầu một cái, lại đem « Tối Sơ Mộng Tưởng » tiểu tử phát đến điện thoại của Hạ Phồn bên trên:

"Nghe một chút nhìn."

"Được."

Lâm Uyên sẽ viết ca khúc cũng không kỳ quái.

Hắn dù sao đã đi vào Soạn nhạc hệ học tập rất lâu.

Hạ Phồn cho là Lâm Uyên là muốn hỏi mình ý kiến, thuận thế lấy ra hai cái tai nghe Bluetooth, chuẩn bị nghe một chút nhìn, đồng thời nàng tại nội tâm suy nghĩ, coi như bài hát viết một dạng mình cũng nhất định phải thật tốt khích lệ một phen Lâm Uyên.

"Cho ta một cái."

Giản Dịch đoạt đi Hạ Phồn một cái khác tai nghe Bluetooth, nhét vào chính mình trong lỗ tai, hấn cũng đúng Lâm Uyên viết ca khúc thật tò mò.

Nghe thêm vài phần chung.

Hạ Phồn bỗng nhiên khiếp sợ nhìn về phía Lâm Uyên.

"Có thể a, Lâm Uyên, bài hát này thật không tệ!"

Giản Dịch kinh ngạc mở miệng, mặc dù hấn không hiểu âm nhạc, nhưng một ca khúc có dễ nghe hay không vẫn có thể nghe được.

Lâm Uyên bài hát này, từ câu thứ nhất bắt đầu, sẽ để cho hấn cảm thấy phi thường dễ nghe!

"Ừm."

Lâm Uyên không để ý tới Giản Dịch.

Hấn nhìn về phía Hạ Phồn: "Đây là chúng ta Soạn nhạc hệ niên học khảo hạch, ta chuẩn bị đem bài hát này nộp lên, bây giờ còn thiếu một cái biểu diễn người, sẽ để cho người tới hát như thế nào đây?"

"Người thật cho ta hát?"

Ánh mắt của Hạ Phồn phức tạp nhìn Lâm Uyên: "Học nhiều năm như vậy âm nhạc, người hấn biết, bài hát này giá trị rất cao."

Nàng dĩ nhiên muốn hát bài hát này!

Nhưng bài hát này quá ưu tú!

Giao cho xuất đạo chuyên nghiệp ca sĩ biểu diễn, sẽ có tốt hơn hiệu quả, thậm chí khả năng đại hỏa, Hạ Phồn không muốn bởi vì tự mình nghĩ hát liền gài bẫy Lâm Uyên.

"Hạ Phồn người xảy ra chuyện gì?"

Giản Dịch lại gấp: "Như vậy bài hát tốt, người còn đẩy ra phía ngoài? Lâm Uyên cho người hát người liền hát!"

Hạ Phồn cũng không lý tới Giản Dịch.

Nàng yên lặng nhìn chăm chú Lâm Uyên.

Lâm Uyên lộ ra nụ cười: "Không cần cho người khác, bài hát này người thích hợp nhất, ngoài ra có một việc ta muốn với các người hai nói."

"Chuyện gì?"

Hai người bỗng nhiên có chút khẩn trương.

Lâm Uyên nói: "Thực ra ta là Tiện Ngư."

Giản Dịch sững sốt một chút, mơ hồ cảm thấy danh tự này có chút quen tai, lại không nhớ nổi ở nơi nào nghe qua.

Hạ Phồn chính là tròng lớn con mắt: "Người đang nói đùa sao?"

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Thật xin lỗi, một mực không nói với các người."

"Đây là không phải trọng điểm!"

Hạ Phồn tử nhìn chòng chọc Lâm Uyên: "Người thật là Tiệp Ngự?"

Lâm Uyên gật đầu.

Hạ Phồn còn chưa lên tiếng, Giản Dịch bỗng nhiên vỗ đầu một cái.

Hắn nhớ tới Tiệp Ngự là ai!

Danh tự này, Hạ Phồn trước đề cập tới nhiều lần.

Đoạn thời gian trước, « cá lớn » đợi chừng mấy thủ hỏa bài hát, thật giống như đều là cái này Tiệp Ngự viết!

Người này lại là Lâm Uyên?

Lâm Uyên viết ca khúc lại lợi hại như vậy?

Giản Dịch chính kích động muốn nói gì, Hạ Phồn bỗng nhiên hai tay bụm mặt.

Giản Dịch sợ hết hồn: "Hạ Phồn người làm sao vậy?"

Lâm Uyên cũng lo lắng nhìn Hạ Phồn.

Hạ Phồn buông tay ra, gương mặt bởi vì kích động mà hồng thành Xích Hà, vẫn tròn mắt nhìn Lâm Uyên nói: "Một ca khúc chưa đủ!"

"Sau này."

Lâm Uyên bật cười: "Có thích hợp sẽ cho người, bây giờ trên tay liền còn dư lại bài này rồi."

Bài hát này có thể không tiện nghi.

Giản Dịch vỗ ngực một cái: "Dọa ta một hồi, bắt quá Lâm Uyên người lừa gạt chúng ta lâu như vậy, phải bị tội gì!"

Hạ Phồn hung hăng nói: "Theo như luật làm làm thật một hồi . Không, hai bữa!"

Lâm Uyên mặt không đổi sắc: "Buổi tối đi Đông Phương tiệm cơm."

Đây là trường học tốt nhất tiệm cơm, lần trước Lâm Uyên cùng Soạn nhạc hệ đồng học ăn qua một lần, Bó Đinh quả đông lạnh đặc biệt ăn ngon.

"Tối nay, thỏa."

Giản Dịch cùng Hạ Phồn vỗ tay ăn mừng.

Chuyện khi trước, đã hoàn toàn đổi mặt, tại sao lãnh đạo đem tốt như vậy nhà ở cho Lâm Uyên ở, tại sao Lâm Uyên công ty đãi ngộ có thể tốt như vậy?

Bởi vì Lâm Uyên là Tiệp Ngự a.

Lâm Uyên nhắc nhở Hạ Phồn: "Ngày khác đi Tinh Mang viết bài hát."

Hạ Phồn cười nói: "Có thể a, bắt quá bài hát này cho ta, có thể hay không không tuân theo công ty quy định?"

Lâm Uyên sững sờ, lại quên này tra.

Dựa theo công ty quy định, mình là không thể tự mình cho người ngoài viết ca khúc, phải nhất định đi công ty con đường.

"Nếu không trực tiếp để cho Tinh Mang ký Hạ Phồn, Lâm Uyên được không?" Giản Dịch cũng không biết Lâm Uyên ở công ty địa vị có hay không lời nói này quyền, thử hỏi dò một cái câu.

Lâm Uyên nhìn về phía Hạ Phồn: "Người nghĩ ký sao?"

Hạ Phồn không chút do dự gật đầu: "Dĩ nhiên muốn!"

Lâm Uyên mở miệng: "Ta theo Triệu tử nói một tiếng, độ khó không lớn, nhưng vấn đề là bây giờ người cùng công ty ký hợp đồng, hợp đồng đẳng cấp khẳng định không cao."

"À?"

Người mới còn dám muốn hợp đồng đẳng cấp?

Hạ Phồn có chút theo không kịp Lâm Uyên ý nghĩ.

Lâm Uyên giải thích: "Nếu như Hạ Phồn có thể thông qua « Thịnh Phóng » đại hỏa, lại ký vào Tinh Mang khẳng định có thể bắt được tương đối cao cấp hợp đồng."

Trước Triệu Doanh Các chính là như vậy.

Phát hỏa sau đó tự nhiên có người muốn cướp.

Hạ Phồn cười khổ nói: "Lâm Uyên, người nhãn giới quá cao, với ta mà nói, có thể ký vào Tinh Mang liền vạn hạnh, còn suy nghĩ nhiều như vậy làm gì?"

"Biết."

Lâm Uyên cho Triệu Giác gọi điện thoại, đem tình huống mình nói một lần, hẳn rất tín nhiệm Triệu Giác.

"Như vậy a."

Triệu Giác nghe được Lâm Uyên thỉnh cầu sau đó trầm ngâm nói: "Chuyện này ta đáp ứng rồi, người là muốn đem nòng hợp đồng đẳng cấp nhắc cao một chút đi, cái này cũng không có vấn đề gì, trước tiên có thể ký cái ý hướng hợp đồng, nếu như nòng ở chính thức ký hợp đồng trước có thành tích, chúng ta có thể đề cao chính thức hợp đồng đẳng cấp, nhưng này dù sao cũng là chui công ty chỗ sơ hở, cho nên ký chính thức hợp đồng trước, người phải chú ý đừng có dùng Tiệp Ngự danh tiếng cho nòng viết ca khúc, biên cái thân phận giả là được."

Nàng thậm chí không hỏi Lâm Uyên muốn ký ai đi vào.

Đối với rất nhiều giàu trong lòng mơ mộng người trẻ tuổi mà nói, tiến vào Tinh Mang có thể là nhân sinh mục tiêu, nhưng đối với Triệu Giác mà nói, đây chỉ là một chuyện nhỏ ——

Điều kiện tiên quyết là Tiệp Ngự lên tiếng.

"Cám ơn."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Hạ Phồn cùng Giản Dịch khẩn trương hỏi: "Nói thế nào?"

Lâm Uyên cười một tiếng: "Chuẩn bị viết bài hát đi, ngoài ra ngàn vạn lần không nên để người ta biết bài hát này là ta viết, nếu không sẽ có phiền"

toái."

"Được!"

Hạ Phồn hưng phấn.

Giản Dịch cũng là lộ ra nụ cười, vì bằng hữu cảm thấy vui vẻ.

Bất quá đối với Lâm Uyên nhắc nhở, hai người nhớ kỹ trong lòng, không dám đối ngoại tiết lộ chút nào thân phận của Lâm Uyên tin tức.

Vì bảo hiểm, mấy ngày sau viết bài hát, Lâm Uyên bọn họ cũng là ở bên ngoài trường phòng thu âm hoàn thành, không có dùng Tinh Mang phòng thu âm.

Mà lúc này, tháng năm đã lặng lẽ bỏ qua.

Tháng sáu nhất hào không giờ đêm lúc.

Tần Châu nhạc đàn tân mùa bóng, chính thức mở ra!

Nhất định phải được Trần Chí Vũ, tràn đầy tự tin mở ra âm nhạc máy truyền tin.

"Số một đề cử tài nguyên."

Nói thẳng xe đề cử bên trên, chính mình bài hát mới, xếp hạng dễ thấy nhất vị trí, mặt bài cho rất đủ, Trần Chí Vũ rất hài lòng.

"Ừ?"

Quét mắt còn lại đề cử vị, Trần Chí Vũ chợt nhìn thấy một bài gọi là « Hồng Mân Côi » bài hát mới đề cử.

Là Tinh Mang bên kia bài hát a.

Biểu diễn ca sĩ là người đại diện trước đề cập tới, Tinh Mang bên kia bổ vị Kim Thư Vũ ca sĩ Tôn Diệu Hòa, mà ca khúc chính là .

"Mẹ nha!"

Trần Chí Vũ bỗng nhiên tiểu tay run một cái, con chuột thiếu chút nữa bay ra ngoài.

// Tôi sơ mộng tưởng <https://youtu.be/wGAmgmZg-48>

Chương 100: Người có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước

Không hoảng hốt.

Ta nhìn lầm.

Nhất định là nhìn lầm rồi.

Trần Chí Vũ ổn định tâm thần, thậm chí còn lộ ra một vết tự mình khích lệ nụ cười, sau đó sẽ liếc mắt nhìn, lại thật nhanh quay mặt qua chỗ khác ——

Mặt sụp đổ.

Bầy cha a đây là!

Tại sao là Tiện Ngư bài hát!

Trần Chí Vũ tâm tình phi thường thao đản, người đại diện trước nói cái gì Tinh Mang bổ vị Kim Thư Vũ ca sĩ không đáng nhắc tới, cái này kêu Tôn Diệu Hỏa tiêu ca sĩ quả thật không đáng nhắc tới, vấn đề là Tôn Diệu Hỏa bài hát là?

Tiện Ngư a Tiện Ngư!

Trần Chí Vũ sợ nhất nhân!

So với Tiện Ngư Trần Chí Vũ tình nguyện tự đổi mặt là Kim Thư Vũ, ít nhất mọi người còn có thể bằng bản lãnh của mình.

Có thể Tiện Ngư quá tà hồ.

Người này căn bản không có thể sử dụng lẽ thường nghĩ rằng!

Chẳng lẽ ta lại phải lật xe rồi hả?

Trần Chí Vũ cảm giác mình hoảng được một nhóm.

Bất quá chỉ luống cuống mười mấy giây, Trần Chí Vũ liền dần dần bình tĩnh lại.

Hắn bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm, trong lúc nhất thời chính mình cũng bắt đầu cảm giác mình có chút không tiền đồ: "Ta dẫu gì cũng là cái một đường ca sĩ, Tiện Ngư còn có thể mỗi lần đều coi thường ca sĩ già vị chênh lệch mà, thật khi chúng ta một đường ca sĩ là ăn trắng cơm khô a, chuyện như vậy nhiều nhất chỉ sẽ phát sinh một lần."

Nguyên nhân rất đơn giản.

Chính mình sẽ như vậy sợ hãi, là bởi vì lần trước cũng là bởi vì Tiện Ngư lật xe rồi.

Cho nên nhìn thấy này hai chữ cũng nhớ tới không tốt nhớ lại, làm cho mình hại sợ là không phải Tiện Ngư, mà là kia nghĩ lại mà kinh trí nhớ.

Nói như vậy còn rất văn nghệ.

Trên thực tế cũng không có gì thật là sợ.

Lúc trước mặc dù Triệu Doanh Các là không phải một đường, nhưng có « Thịnh Phóng » hạng nhất mặt bài gia trì, cũng có một nhiều chút nhân khí, miễn cưỡng đoán nhân vật số má, Tiệp Ngự bài hát cho nàng hát không tính là quá mai một.

Tôn Diệu Hòa đây?

Hoàn toàn không có gì nhân khí.

Phỏng chừng đi ở trên đường chính, cũng sẽ không có người nhận ra hẳn là cái ca sĩ, ngược lại nếu như đứng tại đối diện Trần Chí Vũ khẳng định không nhận biết đối phương là ai.

Nói chuyện cũng tốt.

Từ nơi nào ngã nhào liền từ nơi nào đứng lên!

Trần Chí Vũ cảm giác mình lại được rồi, dễ dàng chỉnh sửa một chút con chuột tuyến, thuận tiện đeo lên con chuột cạnh tai nghe: "Ta liền tới nghe một chút nhìn người lần này bài hát, cũng đừng để cho ta thất vọng nha."

Hắn mở ra « Hồng Mân Côi » .

Ca khúc từ một đoạn thông thường Đàn dương cầm nhịp điệu mở đầu, rất thường gặp rất thường gặp nhịp điệu, mình cũng có thể tiện tay đàn tấu cái loại này.

Không gì hơn cái này.

Trần Chí Vũ cười nhạt.

Đàn dương cầm âm hơi ngừng trong nháy mắt, hùng hậu mà giọng nói trầm thấp vang lên: "Trong mộng năm mơ thấy tỉnh không đến Mộng Hồng tuyên bên trong bị giam lỏng hồng, toàn bộ kích thích còn lại mệt mỏi đau lại thờ ơ không động lòng."

Không gì hơn cái này!

Trần Chí Vũ giữ mỉm cười, tiếp tục nghe: "Từ phía sau lưng ôm người thời điểm, mong đợi nhưng là hẳn mặt mũi, nói đến thật đang giễu cợt, ta không hiểu lắm lệch khát vọng người biết."

Không gì hơn cái này! !

Trần Chí Vũ nụ cười đã cứng lên, lại quật cường không chịu biến mất, bên tai là « Hồng Mân Côi » điệp khúc bộ phận: "Có hay không hạnh phúc nhẹ quá nặng nề, quá độ sử dụng không ngưng không đau; thuộc lòng xuyên thấu qua hồng trống rỗng rồi đồng tử, rốt cuộc móc sạch rốt cuộc có mới Vô Chung."

Không gì hơn cái này! ! !

Trần Chí Vũ muốn rách cả mí mắt, dùng sức bóp bấp đùi mình, ở trong tiếng ca biểu tình dần dần tan vỡ: "Không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao, bị có khuynh hướng thích cũng không có sợ hãi, hoa hồng đỏ dễ dàng bị thương mộng, nắm trong tay lại chạy mất với kẽ ngón tay, lại rơi vào khoảng không."

Không . Bất quá .

Trần Chí Vũ lại cũng không kèm được rồi, hấn chọt tháo xuống tai nghe, bung kín chính mình lỗ tai, lúc này người đại diện vừa vặn vào cửa, khẽ mỉm cười nói:

"Chí vũ nghe ca nhạc đây?"

Hiển nhiên, này ba đã ổn!

Đề ăn mừng lên đỉnh, người đại diện trên tay thậm chí nắm hai cái ly cùng một chai thượng hạng rượu vang, 12h đúng lúc đi tới Trần Chí Vũ gia, bởi vì quan hệ tốt vô cùng, cho nên hấn có đã biết vị nghệ nhân gia chìa khóa cửa.

Nghe ca nhạc?

Trần Chí Vũ phảng phất bị cái gì kích thích, bộc phát dùng sức bịt kín lỗ tai: "Ta không nghe ta không nghe ta không nghe ta không nghe ta không nghe!"

"? ? ?"

Người đại diện có chút mờ mịt, một màn này rơi vào trong mắt của hấn, không biết tại sao, lại có nhiều chút không khỏi quen thuộc.

"Người thanh tỉnh một chút."

Người đại diện nhú mày nói.

Trần Chí Vũ tâm tình dần dần bình phục, không hề che lỗ tai, chỉ là bình tĩnh nhìn người đại diện: "Người không phải nói này kỳ không có ca thủ sao?"

"Quả thật không có ca thủ a."

Người đại diện giọng phi thường chắc chắn.

Nhìn người đại diện vẻ mặt bộ dạng vô tội, Trần Chí Vũ thở dài, không nói thêm gì nữa, lặng lẽ lần nữa đeo lên tai nghe, đem ca khúc vừa nặng nghe qua một lần.

"Thật là dễ nghe."

Lần này nghe xong, Trần Chí Vũ trực tiếp đem « Hồng Mân Côi » đi xuống, cũng đem gia nhập chính mình bài hát đơn.

"Người đang làm gì vậy?"

Người đại diện khước miệng giật một cái, toàn bộ hành trình mắt thấy Trần Chí Vũ thao tác, trong lòng bỗng nhiên có một cỗ là không phải rất tốt dự cảm.

"Ồ chúng ta ca đàn, cái này gọi là đầu hàng động tác."

Trần Chí Vũ giơ hai tay lên, (t t t)

Người đại diện: " . "

Trần Chí Vũ lẩm bẩm nói: "Ta thật khờ, thật."

Hấn nâng lên không có thần thái con mắt: "Ta đơn biết tháng sáu không có một đường ca sĩ đến, có thể nhật cái tiện nghi, ta không biết khúc cha cũng tới."

Người đại diện thờ dài, đã đại khái đoán được xảy ra chuyện gì: "Không hy vọng?"

"Có hi vọng."

Trần Chí Vũ nói: "Tránh hấn là được."

Trần Chí Vũ chỉ « Hồng Môn Côi » phía sau ca khúc.

Người đại diện thấy "Tiện Ngư" hai chữ, mặt liền biến sắc.

Giờ khắc này, hấn nhớ lại đã từng bị hai chữ này chi phối sợ hãi.

Khó trách mới vừa vào cửa thời điểm, cảm giác bầu không khí có chút không khỏi quen thuộc, hóa ra chúng ta né mấy tháng, lại đụng Tiện Ngư trên họng súng?

Cái gì phá vận khí!

Đi một cái Kim Thu Vũ, tới một cái Tiện Ngư, cảm giác trò chơi độ khó thoáng cái trở nên khoa trương hơn rồi!

"Lần sau ta nhất định dò nghe!" Người đại diện nói như đinh chém sắt.

"Lần sau nhất định?"

"Lần sau nhất định!"

"Ta đã không tin ngươi."

Trần Chí Vũ ưu thương nói: "Ngươi chính là cái độc nãi."

Người đại diện thờ dài: "Thực ra ta còn chuẩn bị cho ngươi lễ vật, bây giờ đang ở ngoài cửa, còn có rượu này, là nghĩ ăn mừng một chút chúng ta lên đỉnh đệ nhất."

" "

Trần Chí Vũ không muốn nói lời nói.

Người đại diện mở cửa phòng, dọn vào một cái cặp.

Trần Chí Vũ ngẩng đầu nhìn người đại diện liếc mắt: "Đây là cái gì?"

Người đại diện nói: "Một cái hồ cá, ngươi không phải nói, dưỡng miêu quá phiền toái, nuôi cá tương đối buông lỏng sao?"

"Nhuyễn bột ca khúc khái hoàn!"

Trần Chí Vũ đột nhiên cảm giác được rất ủy khuất.

Hấn gắng sức đem người đại diện đẩy ra khỏi phòng, thuận tiện đem người đại diện cái rương cũng ném ra ngoài: "Ta coi như là chết đói, từ nơi này nhảy xuống, cũng không khả năng nuôi cá! Đời này cũng sẽ không!"

"Tại sao?"

Người đại diện hỏi xong, bỗng nhiên vồ xuống đầu, bầu không khí trở nên yên lặng lại lúng túng.

Thật lâu.

Người đại diện mới nói: "Nguyên lai ngươi có chỉ ngư chứng a."

Trần Chí Vũ trừng lớn con mắt, kinh ngạc nhìn hấn: "Ngươi có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước?"

Lần nữa cảm tạ 【 Tư Mã Diễm Long 】 đồng học minh chủ, tăng thêm
dâng lên ~ nay Thiên Tiên kết thúc công việc, sẽ không cầu nguyệt phiếu
rồi, tránh cho lại có người cảm thấy ô bạch đôi mới thiếu không xứng cầu
nguyệt phiếu, ngày mai sẽ tiếp tục cố gắng, mọi người đối đôi mới khả năng
không rất hài lòng, nhưng ô bạch thực ra thật đã rất liều mạng, bởi vì viết
sách chung quy vẫn là muốn chiếu cố một chút chất lượng .

Chương 101: Ta chính là nghĩ như vậy

Đối Trần Chí Vũ mà nói, đây là một đêm không ngủ.

Mà đối với rất nhiều trong nghề nhân sĩ mà nói, đây cũng là một cái tương đối phổ thông ban đêm, cứ việc tân mùa bóng ngay tại tối nay mở ra ——

Không có bất ngờ mùa bóng tranh người nào thích nhìn?

Tháng sáu bài hát mới bảng nhất định là Trần Chí Vũ hạng nhất a!

Đối mặt "Song Vũ Chi Tranh" chết từ trong trứng nước, rất nhiều người đều là như vậy chuyện đương nhiên ý tưởng.

Lời tuy như thế, bộ phận này người đang hôm sau tới đang lúc hay lại là liếc nhìn bản mùa bóng bảng danh sách tình huống, thông qua mỗi một bài hát của mùa bóng biểu hiện tới phân tích nghề hiện trạng là rất nhiều nhân cố định thói quen.

Quả nhiên.

Tháng sáu bài hát mới bảng hạng nhất không hề hộp chút nào.

« có đau một chút » , ca sĩ Trần Chí Vũ, Soạn nhạc Ngô Thiên Qua, công ty Huyền Lạn Ngân Quang

Lượng: 101 vạn

Thấy lượng, rất nhiều người cũng theo bản năng gật đầu một cái, Trần Chí Vũ bài hát mới ngày đầu lượng lại đột phá một triệu.

Không hổ là một đường thực lực!

Cái này thành tích có chút mãnh!

Vẫn là câu nói kia, ca khúc lượng là không phải chạm một cái mà thành.

Bởi vì Tần Châu những người nghe, mỗi tháng đều phải bị đủ loại bài hát tốt oanh tạc một lần lỗ tai, ca khúc nghe nhiều sẽ chết lặng, những người nghe yêu cầu nhất định phản ứng thời gian, mới có thể quyết định có hay không.

Cho nên cái này thành tích đoán là tốt vô cùng.

E là cho dù là Kim Thư Vũ tham dự tháng sáu mùa bóng tranh, trên căn bản cũng rất khó đánh bại Trần Chí Vũ bài hát này, cho nên hẳn thối lui ra, không nếm là không phải một chuyện tốt.

Rất ổn chứ sao.

Người quán quân này quyết định a.

Mọi người nghĩ như vậy, ánh mắt tự nhiên làm theo nhìn về phía hạng nhì, phỏng chừng hạng nhì số liệu, phải bị một người một ngựa Trần Chí Vũ hất ra rất xa đi.

Hạng nhì kêu « Hồng Môn Côi » .

Biểu diễn Tôn Diệu Hỏa, ca khúc Tiệp Ngự, công ty Tinh Mang giải trí
Lượng: 88 vạn

Phản ứng chậm một chút, lúc ấy liền ở trước máy vi tính ngây ngẩn, mà phản ứng tương đối nhanh, chính là theo bản năng hít vào một hơi, thậm chí có nhân tại chỗ bạo nổ to:

"Ngọa tào!"

Cái này hạng nhì có cái gì không đúng a!

Nếu như « Hồng Môn Côi » biểu diễn người là Kim Thư Vũ, mọi người không phải là cái phản ứng này, bởi vì Kim Thư Vũ cầm như vậy thành tích rất bình thường.

Một đường ca sĩ ngày đầu nói chung bên trên sẽ không quá kém.

Nhưng bài hát này biểu diễn người là Tôn Diệu Hỏa.

Tôn Diệu Hỏa là ai ?

Huỳnh đệ ngươi có cái gì không đúng a.

Nói thực cho người biết ta có phải hay không là quét bảng?

Đừng trách người trong nghề trí nhớ quá kém, thật sự là Tần Châu ca sĩ quá nhiều, mỗi tháng đều có ứng tiếp không nổi tác phẩm cùng người mới xuất hiện.

Thật lâu.

Rốt cuộc có người nhớ tới: "Tôn Diệu Hỏa hình như là « Sinh Như Hạ Hoa » biểu diễn người, xuất đạo nửa năm tả hữu người mới!"

Người mới có tài đức gì!

Đám người này ánh mắt không hẹn mà cùng lướt qua Tôn Diệu Hỏa, phong tỏa bọn họ đầu tiên nhìn thấy lúc liền vô cùng để ý hai chữ:

Tiệp Ngự.

Thực ra mọi người thấy "Tiệp Ngự" hai chữ này thời điểm, tâm lý đã có bức số, cho nên quét bảng loại nội tâm tiểu kịch trường, chỉ là một loại trêu chọc mà thôi.

Rất rõ ràng.

Tiệp Ngự mang bay.

Lại vừa là Tiệp Ngự mang bay cục!

Chờ chút, ta tại sao phải nói như vậy?

Tốc độ tay tương đối nhanh, đã đeo tai nghe lên, nghe nổi lên « Hồng Môn Côi » , ngược lại mỗi khi có một cái không hiểu ca khúc thành tích lúc xuất hiện chỉ cần đem bài hát nghe một lần liền hoàn chuyện.

Mấy phút.

Đem bài hát nghe xong.

Ước chừng là chốc lát dừng lại, Sa Hải văn hóa một vị vương bài Soạn nhạc bỗng nhiên thờ dài, ở công ty Soạn nhạc trong bày lên tiếng: "Đề lại cho Trần Chí Vũ thời gian đã không nhiều lắm."

Hoa lạp lạp!
Nhóm lớn nô!

Mọi người dĩ nhiên minh bạch vị này vương bài Soạn nhạc ý tứ, Tôn Diệu Hỏa loại này hào không có căn cơ tiêu ca sĩ lại có thể ở ngày đầu bắt lại 88 vạn kinh khủng lượng, phía sau vượt qua Trần Chí Vũ thật chỉ là vấn đề thời gian, hạng nhất cuối cùng rồi sẽ thuộc về « Hồng Môn Côi » .

"Ta mẹ nó phục rồi."

"Con cá này thật là khủng bố."

"Mọi việc khả nhất bất khả nhị, lấy sức một mình cưỡng ép vượt qua ca sĩ giữa già vị chênh lệch, sự tình như thế chỉ là làm thành công một lần đã quá thối một năm rồi, này Tiệp Ngự rút cuộc lại tới một lần!"

"Không thích đáng người a."

Bỗng nhiên có người yên lặng nói một câu: "Tháng giêng năm nay Tiệp Ngự cho Triệu Doanh Các viết ca khúc lần đó giống như cũng là vượt qua Trần Chí Vũ phát bài hát thời điểm, kết quả Trần Chí Vũ bất đắc dĩ cảm tháng kia hạng nhì, năm nay Trần Chí Vũ lần thứ hai phát bài hát rút cuộc lại gặp Tiệp Ngự ."

"Phốc!"

"Nghịch duyên a!"

Nhóm lớn bên trong trực tiếp cười bình phun, trong lúc nhất thời nói cái gì cũng có, tỷ như "Trần Chí Vũ thật thâm một nam", "Bỏ qua cho Trần Chí Vũ đi", "Có ngư ngàn dặm tới gặp gỡ", "Này một tập ta xem qua, sau đó Trần Chí Vũ không có", "Có sợ hay không có ngoài ý muốn hay không, lại vừa là ta" loại.

Tam đại là lão đối thủ cạnh tranh.

Huyền Lạn Ngân Quang xui xẻo, Sa Hải chỉ có thể cười trên nỗi đau của người khác, ngược lại này đồng thời bọn họ không có một đường kết quả, hoàn toàn là ăn dưa thị giác, đủ loại âm dương quái khí chơi đùa ngạnh, trong lúc nhất thời sung sướng không được.

Toàn bộ trong nghề cũng đang chăm chú.

Mà ở Tinh Mang giải trí nội bộ.

Âm nhạc ngành vui vẻ là gặp đôi.

Công ty trên dưới tự nhiên biết Kim Thư Vũ bị dừng một cái người làm công tháng làm việc nhi, vì thế còn có rất nhiều người lo lắng bản mùa bóng hạng nhất vị trí liền muốn chấp tay nhường cho người, rất không hiểu công ty quyết định, kết quả không nghĩ tới Tiệp Ngự mới thật sự là đòn sát thủ!

"Tôn Diệu Hỏa năm thật thoải mái."

"Tiệp Ngự vương bài muốn tới tay."

"Cái này vương bài chân thực tới danh quy."

"Bây giờ ta hoài nghi công ty là cố ý đem Kim Thư Vũ đè nén xuống, các người muốn nghĩ nếu như Kim Thư Vũ cũng tháng này phát bài hát lời nói,

có thể hay không bị Tôn Diệu Hỏa ngộ thương đến, một đường ca sĩ không thấy được sợ thua, nhưng là bại bởi mới xuất đạo người mới là thực sự khó chịu a, trực tiếp thành lá xanh bối cảnh bản."

" "

Triệu Giác nghe nghị luận, có chút mộng.

Nàng trừng phạt Kim Thư Vũ thật chỉ là bởi vì Tiệp Ngự, điểm này có sao nói vậy, nhưng lạc ở trong mắt người khác, tựa hồ là chính mình sớm biết Tiệp Ngự này ba muốn cắt cánh, cho nên cho Kim Thư Vũ chuẩn bị trước rồi nấc thang như thế.

Ta thật là không phải nghĩ như vậy a!

Bên cạnh trợ lý về mặt bội phục: "Ngài chiêu này thật sự là cao, rõ ràng trừng phạt Kim Thư Vũ cùng Đào Nhiên, Kim Thư Vũ cùng Đào Nhiên lại không cảm kích không được ngài trừng phạt, ta thật không nghĩ tới ngài có thể như thế liệu sự như thần!"

"Không sai, ta chính là nghĩ như vậy."

Triệu Giác tùy ý cười một tiếng ổn định như thường bộ dáng.

Đứa nhỏ này thật đúng là sinh ra rồi một đóa hoa tới a.

Mà ở Soạn nhạc bộ bên này, trước với lão Chu lẫn nhau sặc cao tăng lại tự mình gọi điện thoại tới, hơn nữa lần này giọng rất ôn hòa: "Lần trước là ta không đúng, suy nghĩ kỹ một chút thực ra người cũng có người khó xử, ta còn là rất ủng hộ người công việc."

"Cám ơn ngài nhiều."

Lão Chu sau khi cúp điện thoại, trực tiếp ở phòng làm việc cười ra heo kêu, hẳn mới là toàn trường duy nhất thật tiên tri, nghe xong « Hồng Mân Côi » cũng biết chuyện này vấn đề không lớn, Kim Thư Vũ Đào Nhiên cái gì chỉ là vấn đề nhỏ, đuôi khảo hạch bộ một công nhân càng là tưới nước mà thôi. Chỉ cần Tiệp Ngự không thọt Phá Thiên.

Là hẳn có thể đứng ở thế bất bại!

Chương 102: Toàn bộ tiệc cá

Không chỉ là trong nghề ở thảo luận.

Tần Nghệ bên này cũng là hải lợi hại.

Dù sao Tôn Diệu Hỏa là Tần Nghệ thanh nhạc hệ đi ra học trường, Tần Châu nghệ thuật học viện phương diện này lòng trung thành vẫn là rất mạnh, sân trường diễn đàn 80% trở lên bài post đều tại trò chuyện chuyện này.

"Tôn học trường ngu ngu phê!"

"Rõ ràng là Tiện Ngư ngu ngu phê."

"Ta nói tôn học trường vận khí ngu ngu phê."

"Tiện Ngư thật là đem khúc cha tâm quan trọng hiện ra tinh tế, lần trước giúp Triệu Doanh Các đánh ngã một đường ca sĩ, lần này lại mang theo Tôn Diệu Hỏa học trường giết chết một đường ca sĩ, ta đều bắt đầu hoài nghi Tiện Ngư là có ý rồi, Tôn Diệu Hỏa cùng Triệu Doanh Các căn cơ càng mỏng càng lộ ra hấn Tiện Ngư bản lãnh lớn a, trên thực tế Tôn Diệu Hỏa căn cơ đừng nói sánh vai một đường ca sĩ rồi, coi như cùng Triệu Doanh Các so với cũng là kém một mảng lớn."

"Bài hát này từ cũng lợi hại."

"Câu kia không chiêm được vĩnh viễn ở xông xao, bị có khuynh hướng thích cũng không có sợ hãi, thật là viết lên ta trong tâm khảm đi, ta quyết định đem câu này ca từ trở thành ta cá tính ký tên, Tiện Ngư viết chữ năng lực thực ra hoàn toàn không thua gì hấn Soạn nhạc thực lực!"

"Hay là thôi đi."

"Bài hát này từ phát ra ngoài đến bây giờ, ta ít nhất có mười trở lên bạn tốt đem những lời này dùng làm chính mình cá tính ký tên, liếc mắt nhìn sang còn cho là bọn họ là mỗ khoản mới ra tới bộ oa món đồ chơi đâu rồi, liền sợ bọn họ có thiên đột nhiên tin cho ta hay nói, thực ra cho tới nay bọn họ cũng là cùng một người, ta nếu không tin bọn họ còn có thể đổi một hào theo ta nói chuyện."

"Diệu hỏa thật muốn phát hỏa!"

"Nếu như nói « Sinh Như Hạ Hoa » để cho Tôn Diệu Hỏa học trường thành công xuất đạo lời nói, bài hát này đã đầy đủ để cho tôn học trường bắt đầu lớn danh tiếng rồi, sau này mọi người khi nhìn đến Tôn Diệu Hỏa tên, chắc chắn sẽ không lại cảm thấy xa lạ."

" "

Rất nhiều người thấy Tôn Diệu Hỏa tên, phản ứng đầu tiên đúng là rất xa lạ, ngoại trừ đặc biệt thích « Sinh Như Hạ Hoa » bài hát này, có mấy người biết hẳn Tôn Diệu Hỏa là ai đây?

Nhưng tình huống bây giờ quả thật không giống nhau.

Đừng nói là trong nghề đám người kia.

Coi như này thủ ca khúc bình luận trong vùng, cũng có không ít người thảo luận Tôn Diệu Hỏa nghệ thuật ca hát.

Dù sao « Hồng Mân Côi » có thể là không phải phòng thu âm buộc con chó là có thể hát bài hát tốt khúc, bài hát này âm vực tương đối thấp, không có đối ứng với nhau nghệ thuật ca hát căn bản không khả năng không chế tốt.

Ngoại trừ nghệ thuật ca hát, bài hát này còn phải có cảm tình.

Suy nghĩ một chút Tôn Diệu Hỏa vì lục bài này Utamaro lều rồi bao lâu, lại suy nghĩ một chút Kim Thư Vũ cũng không nhìn được muốn cướp bài hát này biểu diễn cơ hội, cũng biết bài hát này cũng không có nghe vào đơn giản như vậy.

Có thể có thể có người lại nói, bài hát này ta cũng sẽ hát nha.

Bất quá như vậy thôi.

Chỉ từ biểu diễn độ khó mà nói, « Hồng Mân Côi » đúng là dễ dàng truyền bá loại hình.

Nhưng sẽ xướng họa hát thật tốt là hai khái niệm!

Dù là điệu khúc hoàn toàn nhất trí, hát không ra cái kia vị cũng chỉ sẽ để cho bài hát này mị lực giảm bớt nhiều, trên thực tế rất nhiều người nghe ca nhạc, nghe chính là cái kia vị.

Biến thành người khác tới hát, mùi vị thì không đúng, đây là nghe một chút là có thể nghe được!

Liên điểm này mà nói, Tôn Diệu Hỏa đáng giá khẳng định.

Bất quá bình luận khu càng nhiều hay là ở bài hát của thảo luận bản thân.

Nơi này đã là một ít âm nhạc người yêu thích căn cứ, cùng thời điểm là rất nhiều người đi đường da một chút, nói tao lời nói địa phương, tỷ như một cái nhấn lại chính là chỗ này nói gì: "Tôi hôm qua bắt đầu bạn trai vẫn nghe bài hát này, hẳn có phải hay không là đang ám chỉ cái gì?"

Bạn tốt nhân hỏi: "Bị có khuynh hướng thích là cảm giác gì?"

Phía dưới điểm đáng khen cao nhất trả lời là: "Ngươi giết nhân, hẳn lại hỏi ngươi bị thương không, có đau hay không."

"Cho nên bài hát này cố sự, thực ra rất thương cảm."

"Nam nhân chính là như vậy, thích ngoan ngoãn, cũng cự tuyệt không được tao."

"Chỉ có nghe từ nội tâm của tự mình, mới có thể quá tốt cả đời này."

" "

Bình luận khu thích nhất, hay lại là loại này văn nghệ thương cảm giọng.

Điểm này, địa cầu lưới ức vân cũng rất biết.

Nhưng kỳ thật liên quan tới bài hát này còn có một cái bối cảnh cổ sự. Cái này bối cảnh cổ sự giống vậy bắt nguồn ở địa cầu, cho nên là đám này Lam Tinh nhân không biết, đồng thời cái này bối cảnh cổ sự cũng là bài hát này ca từ sáng tác linh cảm.

Đó là Trương Ái Linh tiểu thuyết « Hồng Môn Côi cùng Bạch Môn Côi » kinh điển mở đầu:

"Một người nam nhân cả đời đều có như vậy hai nữ nhân, ít nhất hai cái. Cưới Hồng Môn Côi, lâu, hồng biến thành trên tường một vệt con muỗi huyết, mà bạch hay lại là 'Trước giường Minh Nguyệt quang' . Cưới Bạch Môn Côi, bạch là được trên y phục dính một viên cơm dính tử, hồng nhưng là trên ngực một viên Chu Sa nốt ruồi."

Chuyện nhỏ này thực ra cũng không ảnh hưởng nghe ca nhạc tâm tình. Ngàn vạn lần chớ cảm thấy thiếu cái gì, thực ra cái gì cũng không thiếu. Bởi vì coi như trên địa cầu, nghe qua « Hồng Môn Côi » nhân, cùng với những thứ kia cảm giác mình nghe hiểu bài hát này nhân, cũng có 90% trở lên căn bản chưa có xem qua Trương Ái Linh tiểu thuyết, thậm chí căn bản không biết có chuyện như thế.

Này từ « Hồng Môn Côi » phát hành ngày thứ 2 liền nhanh chóng giết tới hạng nhất bảo tọa liền có thể thấy được lôm đôm.

Ca khúc đã đầy đủ.

Trần Chí Vũ đúng là vẫn còn lạnh.

Hắn hạng nhất bảo tọa chỉ ngồi một ngày, dùng ngoại giới trêu chọc thức hình dung chính là:

Trần Chí Vũ liền cái mông cũng ngồi chưa nóng.

Bất quá Trần Chí Vũ đã sớm dự liệu được cái kết quả này, cho nên tại chính mình bị chen đến hạng nhì thời điểm, chỉ là cho người đại diện gọi điện thoại:

"Buổi tối cùng nhau ăn cơm."

Người đại diện hiểu Trần Chí Vũ tâm tình, an ủi hắn một phen, sau đó hỏi:

"Chúng ta tối nay ăn cái gì?"

"Ăn cá đi."

Trần Chí Vũ nói, không biết tại sao, hắn đặc biệt muốn ăn cá.

Tốt nhất là toàn bộ tiệc cá cái loại này, cá kho, cá hấp, canh chua cá, đóa tiêu đầu cá, tốt nhất trở lại cá diếc canh đậu hủ.

Thật giống như quên lát cá sống?

Lát cá sống là sống, Trần Chí Vũ một mực không dám ăn.

Bất quá hắn do dự một chút, quyết định tối nay thử một chút, nghe nói lồi ăn này cũng rất đẹp tới.

Người đại diện: " . "

Mà ở công ty phụ cận một cái bên trong tử điếm, Đào Nhiên nhìn thảng sáu bài hát mới trên bảng diễn một màn này, có chút sợ đối Kim Thư Vũ nói: "Tân thua thiệt người nhắc nhở ta khác ra tay với Tôn Diệu Hỏa, quả thật có chút không đủ thỏa đáng."

Nếu như Tôn Diệu Hỏa không cảm giác tồn tại vậy thì thôi.

Có thể nhìn « Hồng Môn Côi » xu thế, Tôn Diệu Hỏa rất hiển nhiên là muốn phát hỏa.

Mặc dù hấn cách một đường còn kém xa, nhưng công ty đến tiếp sau này nhất định sẽ cho đối phương an bài rất nhiều tài nguyên, dưới tình huống này, thật không cần phải cùng đối phương kết thù.

"Không đủ. "

Kim Thư Vũ chăm chú nhìn nhìn bảng danh sách, nói: "Còn chưa đủ."

Hấn rất coi trọng bài hát này.

Nhưng bài hát này biểu hiện ra uy lực, so với hấn tưởng tượng còn phải khoa trương một ít, loại này hoàn toàn vượt ra khỏi dự trừ kết quả, để cho hấn ý thức được chính mình thật phạm một cái không nên phạm sai lầm!

Đào Nhiên sững sốt một chút: "Có ý gì?"

Kim Thư Vũ hít sâu một hơi, xuất ra Dao cạo râu vuốt xuôi chòm râu, mấy ngày nay không tâm tình quát, chòm râu đã rất tươi tốt rồi.

Chỉnh sửa một chút kiểu tóc, Kim Thư Vũ lại tìm một thân tương đối chính thức quần áo nói:

"Chúng ta được tìm Tiệp Ngư nói xin lỗi."

Chương 103: Hợp đồng mới phân chia

Thực ra ở « Hồng Môn Côi » giết tới hạng nhất bảo tọa thời điểm, ca khúc lượng đã đột phá một triệu hai trăm ngàn rồi!

Đây không chỉ là một cái Hoa Lệ con số, cùng thời điểm có nghĩa là, Lâm Uyên chính thức thu được lên cấp cao cấp Người viết ca khúc tư cách.

Càng thẳng thắn hơn cách nói chính là:

Nên cho Tiệp Ngự đổi một phần phân chia hợp đồng!

Lâm Uyên trước ký là tiêu chuẩn người mới hợp đồng, công ty trực tiếp lấy đi tám phần mười lợi ích.

Bây giờ muốn đổi thành cái dạng gì, yêu cầu với công ty đàm phán.

Công ty cao cấp Người viết ca khúc môn, ký hợp đồng cũng không thống nhất.

Lâm Uyên vừa mới đi đến cao cấp Người viết ca khúc lên cấp tiêu chuẩn, lão Chu liền tìm được Lâm Uyên, dứt khoát nói: "Người đã đi đến công ty thiết lập cao cấp Người viết ca khúc tiêu chuẩn, đổi hợp đồng mới có ý kiến gì?"

Có ý kiến gì?

Lâm Uyên nghi ngờ liếc nhìn lão Chu, này là không phải một câu nói nhằm ấy ư, đương nhiên là chia tiền càng nhiều càng tốt a!

" "

Lão Chu lại đọc hiểu rồi ánh mắt của Lâm Uyên hàm nghĩa, cũng không tức giận, hiền hòa cười một tiếng: "Hợp đồng sự tình ta tự mình giúp người với công ty nói."

Lâm Uyên do dự.

Lão Chu đáng giá tín nhiệm sao?

Lúc này, ngoài cửa có tiếng gõ cửa, ngay sau đó, một đạo thân ảnh quen thuộc đi vào.

Người này là Triệu Giác, nàng sau khi vào cửa, nhìn lão Chu nói: "Lâm Uyên đã đi đến cao cấp Người viết ca khúc tiêu chuẩn, ta dự định thay Lâm Uyên ra mặt cùng công ty nói một phần hợp đồng mới."

Lão Chu nhìn Triệu Giác liếc mắt: "Ta tới là được."

Triệu Giác lắc đầu một cái: "Ta có thể nói tới tốt hơn hợp đồng."

Lão Chu mất hứng: "Đừng quên Lâm Uyên là chúng ta Soạn nhạc bộ nhân, người là cảm giác mình mặt mũi lớn hơn ta, vẫn cảm thấy ta ra mặt sẽ gài bẫy Lâm Uyên?"

Cái này Tiểu Triệu không đứng đắn!

Lâm Uyên đã là chúng ta rồi, người còn theo ta cướp cơ hội biểu hiện?

Triệu Giác cũng có chút mất hứng, nhắc nhở lão Chu nói: "Lâm Uyên là ta ký đi vào."

"Ta tới."

"Ta tới!"

"Ta Chu Thụy Minh dám với cao tăng gọi nhíp!"

"Ta cùng Boss rất quen!"

" "

Lâm Uyên nhìn hai người sắp cãi vả, chỉ có thể nói: "Các người cùng đi như thế nào đây?"

"Đồng thời?"

Lão Chu cùng Triệu Giác hai mắt nhìn nhau một cái, bỗng nhiên ngậm miệng lẫn nhau cười: "Được, chờ chúng ta tin tức tốt."

Lâm Uyên gật đầu.

Sau năm phút.

Chu Thụy Minh cùng Triệu Giác đi tới bộ tài vụ, Tinh Mang giải trí bộ tài vụ có người chuyên phụ trách cao cấp Người viết ca khúc hợp đồng công việc.

"Ngọn gió nào đem ngài nhị vị cho thổi tới."

Vị này hợp đồng người phụ trách đồng thời thấy Chu Thụy Minh cùng Triệu Giác thời điểm, sừng sốt một chút, sau đó trên mặt lộ ra nhiệt tình nụ cười.

Hai vị này cũng là công ty nhân vật thực quyền.

Chu Thụy Minh nói: "Cho Tiệp Ngư đổi một phần hợp đồng."

Người phụ trách nhất thời biến thành mặt nhăn nhó: "Ngài tự mình thay Tiệp Ngư nói?"

Chu Thụy Minh gật đầu.

Người phụ trách nhất thời nhức đầu.

Loại này hợp đồng một loại đều là Người viết ca khúc cùng công ty nói.

Chỉ có một chút tiềm lực cực cao Người viết ca khúc, chủ quản mới sẽ đích thân ra mặt, người giúp hạ Người viết ca khúc đàm phán.

Này là người phụ trách sợ nhất gặp phải tình huống!

Những thứ này chủ quản vì bán những thứ này tiềm lực lớn Người viết ca khúc ân huệ, tranh thủ lợi ích thái độ thường thường là hung nhất, hoàn toàn là đứng ở Người viết ca khúc bên kia!

Mà người phụ trách nhiệm vụ, chính là đứng ở công ty lợi ích bên này, tận lực ép giá.

"Kia Triệu Thủ Tịch là?"

Người phụ trách nhìn về phía Triệu Giác.

Triệu Giác nói: "Giống như hấn."

Người phụ trách trợn mắt: "Thay ai tới?"

Triệu Giác nói: "Tiện Ngư."

Người phụ trách há miệng, tay trên không trung khoa tay múa chân hai cái, dĩ nhiên không nói nên lời.

Triệu Giác cùng Chu Thụy Minh lúc rời đi sau khi, người phụ trách đã tê liệt ngã xuống ở trước bàn, đem bên cạnh thuộc hạ sợ hết hồn: "Ngài đây là?"

"Ta là công ty tội nhân."

Người phụ trách uể oải mở miệng nói.

Thuộc hạ bất đắc dĩ: "Vớ cao tầng giải thích?"

Người phụ trách liếc nhìn thuộc hạ: "Người có thể nghĩ đến sự tình, ta sẽ không nghĩ tới sao, cao tầng vừa nghe nói là Tiện Ngư hợp đồng, trực tiếp để cho ta tự xem làm."

"Ngài ký bao nhiêu?"

"Đây là người nên hỏi?"

Thuộc hạ ngượng ngùng cười một tiếng, yên lặng lui ra.

Người phụ trách như là tùy ý nói một câu: "Lần sau nhắc lại hợp đồng, đại khái cao hơn tầng tự mình đến nói chuyện."

Thuộc hạ cả kinh.

Bên kia, lão Chu cùng Triệu Giác đã trở lại Soạn nhạc bộ, hai người tựa hồ rất có khí thế đáng vẻ, trực tiếp đem hợp đồng mới vỗ lên bàn: "Đây là người hợp đồng mới."

"Làm sao chia?"

Lâm Uyên có chút mong đợi.

Triệu Giác cười nói: "Nêu như sau này là cùng tiểu ca sĩ hợp tác, người có thể trực tiếp bắt được năm phần mười quyền phân phối, ca sĩ cầm bao nhiêu người nói đoán, dĩ nhiên bọn họ cũng có cự tuyệt quyền lợi, bất quá ta nghĩ đại khái không có tiểu ca sĩ sẽ cự tuyệt hợp tác với người cơ hội."

Lâm Uyên bắt đầu tính số:

Dựa theo cái hợp đồng này cách tính, trước chính mình chỉ có thể cầm 1.5 thành, bây giờ trực tiếp có thể cầm bốn giờ ngũ thành rồi, trực tiếp lật gấp ba, này có nghĩa là, Lâm Uyên sau này mỗi tháng ca khúc phân chia số tiền trực tiếp nhân với tam, sau này với hệ thống chế tác riêng ca khúc giá cả trong nháy mắt trở nên phi thường có lợi rồi.

"Ngoài ra."

Lão Chu bổ sung: "Nếu như là với đại bài ca sĩ hợp tác, công ty kia có thể cho người phân ba thành lợi ích, còn lại lục thành công ty sẽ phái người với ca sĩ cùng với người đại diện nói, với người không có quan hệ."

Lâm Uyên: ". "

Đây chính là hẳn không thích hợp tác với đại bài nguyên nhân.

Với công cụ nhân hợp tác tự có thể lấy bốn giờ năm phần mười, chỉ cần phân 0.5 thành đi ra ngoài liền có thể; với đại bài hợp tác, cạnh mình lại chỉ có thể cầm 3 điểm thành.

Giá chênh lệch ước chừng 1.5 thành!

Chớ xem thường một điểm này năm phần mười, Lâm Uyên trước những thứ kia bài hát, chính là dựa vào một điểm này năm phần thành kiếm tiền, tiền tiền hậu hậu kiếm không ít tiền đâu.

"Lâm Uyên."

Lão Chu cười nói: "Đối với mới vừa thành là cao cấp Người viết ca khúc người mà nói, này phân hợp đồng đã là lập tức tối ưu rồi, khác cao cấp Người viết ca khúc, tác phẩm ưu tú so với người càng nhiều, hợp đồng nhưng chưa chắc so với người phân này tốt hơn."

"Ừm."

Triệu Giác gật đầu một cái: "Chờ sau này người sáng tác ra nhiều tác phẩm ưu tú hơn, cái hợp đồng này còn có thể đi lên nữa nhac, đến thời điểm ta cùng lão Chu còn có thể giúp người ra mặt nói."

"Cám ơn."

Lâm Uyên đang khi nói chuyện đem hợp đồng xem toàn thể qua một lần, chắc chắn không có vấn đề gì sau, ở chữ ký lan viết lên "Tiện Ngu" cùng với tên mình.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên ký xong tự, bỗng nhiên có chút hiệu kỳ nói: "Những thứ kia khúc cha môn, với công ty phương diện là thế nào phân chia?"

"Mười phần."

Mỉm cười Triệu Giác nói.

Ca sĩ cũng không tham dự?

Không đợi Lâm Uyên hâm mộ, lão Chu liền tăng thêm một câu: "Có chút khúc cha, còn có thể tham dự vào bên ngoài các loại phân chia."

Lâm Uyên kinh hãi.

Ca khúc kiếm tiền cũng không chỉ dựa vào phân ngạch, còn bao gồm ca sĩ thông báo thậm chí còn ca nhạc hội vân vân, những thứ này hạng mục phân chia tuyệt đối phi thường khoa trương, thậm chí tỷ số thành cao hơn!

"Cố gắng lên."

Lão Chu cười nói: "Chờ người thật có một ngày như vậy, ta có thể tiết lộ điểm ác hơn cho người, công ty có không ít vương bài, cho nên vương bài hợp đồng cũng không thấy có nhiều ngu, nhưng khúc cha, coi như sinh hoạt tại một cái thế giới khác rồi."

Lâm Uyên gật đầu.

Mà ở Lâm Uyên vui nhắc hợp đồng mới đang lúc, Trần Chí Vũ đang theo người đại diện ăn toàn bộ tiệc cá, bỗng nhiên Trần Chí Vũ há to mồm, rất khó chịu đáng vẽ.

"Thế nào?"

Người đại diện quan tâm hỏi.

Trần Chí Vũ kêu to: "Đâm! Này ngư, có gai!"

Chương 104: Uống trà

"Chúc mừng người trở thành lầu mười Tân Vương bài!"

Lâm Uyên mới vừa đi ra phòng làm việc, Soạn nhạc bộ đám người này liền ùng ùng bắt đầu vỗ tay, Ngô Dũng mấy người càng là dẫn đầu chúc mừng.

"Cám ơn."

Lâm Uyên lộ ra một cái phù hợp xã hội mong đợi nụ cười.

Một tên trong đó đồng nghiệp chế nhạo nói: "Để tỏ lòng ăn mừng, Tiệp Ngự có muốn hay không mời mọi người uống ly cà phê à?"

"Không muốn cà phê."

Lâm Uyên bản năng lắc đầu: "Mời mọi người uống trà đi."

Mọi người vui vẻ nói: "Uống trà cũng được, dưới lầu thì có một quán trà, bây giờ chúng ta đi xuống, hay lại là gọi điện thoại gọi bọn hắn đưa ra?"

"Không cần phiền toái như vậy."

Lâm Uyên xoay người hỏi lão Chu phòng làm việc.

Triệu Giác còn không có rời đi, đang theo lão Chu nói chuyện phiếm, thấy Lâm Uyên đi vào, hai người hiếu kỳ nói: "Lâm Uyên còn có việc sao?"

Lâm Uyên nói: "Người lá trà đây?"

Lão Chu ngăn người, cười nói: "Bên trái ngăn kéo bên dưới."

Xem ra đĩa nhỏ này đã bỏ đi cà phê, thích uống trà.

Lâm Uyên gạt đầu một cái, lật một cái lão Chu ngăn kéo, sau đó nắm một hộp lá trà liền đi ra ngoài.

Lão Chu sợ hết hồn, quá sợ hãi nói: "Ây ây ây, không đúng không đúng, người thế nào uống nhiều như vậy?"

Lâm Uyên nói: "Mời mọi người uống."

Ngoài cửa đồng nghiệp cũng moi môn nhìn, thấy Lâm Uyên lại trực tiếp cầm lão Chu cất giấu vật quý giá thượng hạng lá trà, từng cái cặp mắt sáng lên, hướng Lâm Uyên giơ ngón tay cái lên!

"Hay lại là Tiệp Ngự ác!"

"Lão Chu chảy máu nhiều a!"

"Trà này diệp có thể tinh quý đây!"

"Lão Chu đối Tiệp Ngự quá tốt đi."

"Người có Tiệp Ngự năng lực người cũng có thể."

" . "

Mọi người vô cùng mong đợi.

Lão Chu đứng ngồi không yên, rất muốn đem Lâm Uyên lấy đi này hộp lá trà đoạt lại.

Ngồi ở một bên Triệu Giác bình chân như vại nói: "Chu chủ quản quả nhiên đôi đũa người phóng khoáng, Tiểu Triệu bội phục."

Lão Chu: " . "

Làm sao có thể ở trước mặt Tiểu Triệu mất mặt?

Hắn cố gắng trấn định, vô lực hướng Lâm Uyên phát tay một cái.

Lâm Uyên ngược lại không có nghĩ quá nhiều, trực tiếp nắm lá trà, đi ra bên ngoài bắt đầu pha cho đồng nghiệp uống, ngược lại bên ngoài đã có sẵn nước nóng.

"Cho ta tới điếm!"

Đề cho hắn ngoài ý muốn là, các đồng nghiệp tựa hồ rất thích uống trà, so sánh cà phê nhiệt tình cao hơn, từng cái nhanh chóng tụ lại tới.

Còn là mình cơ trí.

Dưới lầu lá trà đắt quá a!

Lão Chu cái này thì đã có sẵn phải không ?

Phản chính tự mình cũng không cầm không lão Chu lá trà, ghé góm quay đầu chính mình cho lão Chu mua hộp lá trà trở lại, tóm lại so với dưới lầu quán trà có lợi.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên cho mình cũng rót một ly, kết quả uống trà đến một nửa thời điếm, Ngô Dũng bỗng nhiên lại gần: "Mặt mũi người có thể thật là lớn a, trà này diệp ít nhất được hết mấy chục ngàn một hộp, lão Chu mình bình thường cũng không nỡ bỏ thể nào uống, bình thường chúng ta thì càng không uống được rồi, người lại có thể bắt vào tay, chúng ta cũng coi là ký thác người phúc."

Lâm Uyên tay run run một cái.

Ngô Dũng không chú ý Lâm Uyên khác thường, lộ ra hưởng thụ biểu tình:

"Khoan hãy nói, mấy chục ngàn đồng tiền một hộp lá trà, uống chính là không giống nhau a!"

Lâm Uyên quay đầu liếc nhìn lão Chu.

Lão Chu Chính đang dùng lực nhào nặn huyết Thái dương.

Lâm Uyên nhìn một chút trong tay trà, lại nhìn một chút đã không xuống hộp trà, bỗng nhiên có chút hoài niệm trên lầu 60 Nguyên Nhất ly cà phê rồi.

Rốt cuộc muốn không muốn thường cho lão Chu?

Lâm Uyên cho đến lúc tận việc vẫn còn đang suy tư cái này trọng đại nhân sinh vấn đề khó khăn, hắn rất khó hiểu trên thế giới vì sao lại có lão Chu thứ người như vậy, nhu thể quát mấy chục ngàn đồng tiền một hộp lá trà. Không biết cách sông a!

Trà không cũng một cái vị ấy ư, hãy cùng những thứ kia cơ bản giống nhau cả phê không sai biệt lắm, đơn giản ngọt chát trình độ khác nhau, có tiền này mua chút kem ly lại phối một phần Bó Đỉnh quả đông lạnh hẳn không thơm sao?

"Tiện Ngự lão sư."

Ngay tại Lâm Uyên quán quít đang lúc, bên tai bỗng nhiên truyền tới một giọng nói, sau đó hẳn thấy được hai người đứng ở trước mắt mình, bên trái là lần trước gặp mặt qua Đào Nhiên, bên phải nhân lại có nhiều chút xa lạ.

"Ta tên là Kim Thư Vũ!"

Kim Thư Vũ liền vội vàng chào hỏi.

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Đây là?"

Đào Nhiên nghiêm túc nói: "Lần trước sự tình cho Tiện Ngự lão sư tạo thành không thích, thật sự bằng vào chúng ta là tới hướng ngài nói xin lỗi, những lễ vật này là chúng ta một chút xiu tâm ý, xin ngài cần phải tiếp nhận!"

Đào Nhiên xách mấy cái hộp.

Lâm Uyên không có nhận: "Không có chuyện gì."

Kim Thư Vũ cười khổ nói: "Tiện Ngự lão sư không cần khách khí, lần trước sự tình là ta làm không đúng, ta gần đây một mực ở thật tốt nghĩ lại, ta có thể hướng ngài bảo đảm sau này sẽ không phát sinh nữa sự tình như thế rồi!"

"Vậy thì tốt."

Vô công bắt thụ lộc a.

Lâm Uyên gật đầu một cái chuẩn bị đi.

Kim Thư Vũ dùng sức cho Đào Nhiên nháy mắt, vì vậy Đào Nhiên hiểu ý, chính là cầm trong tay mấy cái hộp đưa cho Lâm Uyên: "Trong này cũng là không phải cái gì đồ vật khó lường, đơn giản chính là một ít lá trà mà thôi."

Lá trà?

Lâm Uyên thận kinh giật mình, không nhận được dừng bước, do dự một chút, xít lại gần Đào Nhiên, nhỏ giọng hỏi một câu: "Bao nhiêu tiền lá trà à?"

"Không mắc không mắc."

Đào Nhiên khoát tay lia lịa nói.

Lâm Uyên cau mày: "Vậy không được."

Đào Nhiên sững sờ, chột ho khan một tiếng: "Ba năm vạn khối tiền một hộp, nếu như ngài không hài lòng lời nói, ta có thể cho ngài canh đầu được, bất quá trà ngon yêu cầu trước thời hạn hẹn trước, ngài cho ta chút thời gian

."

"Vô cùng hài lòng!"

Trà này Diệp Cương tốt thường cho lão Chu.

Lâm Uyên nhanh chóng nhận lấy hộp quà, lại cảm thấy như vậy rồi đi không tốt lắm, vì vậy nghiêm túc mở miệng nói: "Ta không có trách trách các người ý tứ, lần sau thật không cần khách khí như vậy."

"Được!"

Hai nhân vui mừng quá đỗi.

Nhìn Lâm Uyên rời đi bóng lưng, Kim Thu Vũ thở phào nhẹ nhõm, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Đào ca người nhất định phải nhớ, cái công ty này tôi không thể đắc tội chính là Người viết ca khúc, dĩ nhiên ta nói là Tiệp Ngư cấp bậc này Người viết ca khúc."

"Vậy khẳng định!"

Đào Nhiên dùng sức gật đầu một cái.

Kim Thu Vũ cười một tiếng: "Bất quá trước đại khái là chúng ta suy nghĩ nhiều quá, Tiệp Ngư dù sao cũng là người, những lễ vật này hẳn cũng không thu mà, tất cả mọi người là tục tăng nhân, thích tiền lời nói sau này muốn làm quan hệ tốt sẽ không khó khăn."

"Ngu xuẩn!"

Đào Nhiên quay đầu lại nói.

Kim Thu Vũ: "À?"

Đào Nhiên lắc đầu một cái: "Tiệp Ngư lão sư tuyệt đối là không phải một cái vì kim tiền lay động nhân, « Hồng Môn Cô » bài hát này ta ra giá hai triệu hẳn liền con mắt cũng không nháy mắt một cái, người cảm thấy chính là mấy chục ngàn đồng tiền lễ vật hẳn liền sẽ để ở trong lòng sao?"

"Thì ra là như vậy. "

Kim Thu Vũ nói: "Vậy hẳn. "

Đào Nhiên cảm khái nói: "Đây chính là Tiệp Ngư lão sư đạo đức cao địa phương, hẳn hẳn là sợ chúng ta tâm lý có điều cố kỵ, cho nên mới nhận phần lễ vật này, còn cố ý hỏi ta lá trà giá tiền, đây là đang khảo nghiệm ta nha, mấy chục ngàn khối Tiền Cương thật là cái không trên không dưới con số nhỏ, tiệp nghi lộ ra không có thành ý, đất sự tình tính chất lại không giống nhau, cho nên đây là vì an chúng ta tâm a, nói cho chúng ta biết hẳn thật đã tha thứ chúng ta."

"Biết!"

Kim Thu Vũ nhìn Lâm Uyên bóng lưng, trong lòng lại có nhiều chút cảm động đứng lên, là mình đem Tiệp Ngư lão sư muốn quá tục tăng rồi!

---

ps: Minh chủ chân trời bạch tăng thêm dâng lên, bây giờ ô bạch đúng vậy thiếu canh a, không nợ một thân nhẹ ~

Chương 105: Làm cầu có cái gì không tốt

"Người đây là ."

Lão Chu thấy Lâm Uyên sau khi tan việc lại ôm cái hộp trà đi vòng vèo chính mình phòng làm việc, không khỏi có chút buồn bực.

"Lá trà."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Lão Chu bật cười: "Người còn đi mua rồi lá trà cho ta không, không có chuyện gì, mời mọi người uống liền uống, ta không dễ giận như vậy."

"Năm đi."

Lâm Uyên đem trà Diệp Phóng ngăn kéo.

Lão Chu tùy ý nói: "Vậy coi như người tồn ta nơi này, sau này muốn uống trà chính mình đi vào phao là được, theo ta không cần khách khí."

"Được."

Lâm Uyên buông xuống lá trà mới rời khỏi, đi ngang qua một mảnh khu nghỉ ngơi thời điểm, đột nhiên nghe được phía trước truyền tới một đạo thanh âm quen thuộc.

Tôn Diệu Hỏa thanh âm.

Giờ phút này Tôn Diệu Hỏa đang bị công ty một đám tiểu ca sĩ vây quanh, đám này tiêu ánh mắt của ca sĩ bên trong tràn đầy đối Tôn Diệu Hỏa sùng bái cùng hâm mộ, loại ánh mắt đó cùng Hội Họạ Xã bên trong Xã Viên nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên không sai biệt lắm.

Tôn Diệu Hỏa ở thối ngưu bức.

Xác thực nói đây là Tôn Diệu Hỏa một trận liên quan tới thành công học diễn giảng: "Thực ra thành công rất đơn giản, cố gắng chăm chỉ bốn chữ là đủ rồi, các người chỉ có thấy được ta thành công, lại không nhìn thấy ta vì thành công chảy qua mồ hôi, người bái kiến trời vừa rạng sáng thái dương sao?"

"Trời vừa rạng sáng có thái dương?"

"Đây là không phải trọng điểm, trọng điểm là ta mỗi ngày thức dậy đều phải luyện giọng, mỗi ngày đều ở đực luyện chính mình lượng hô hấp, vì ca hát ta nhiều năm như vậy không hút thuốc lá không uống rượu, ngay cả ta khi còn bé thích ăn nhất hạt tiêu cũng là không có chút nào liên quan dính!"

"Tôn ca nói điểm không giống nhau."

"Đúng vậy, những lời này cũng chán nghe rồi."

"Chúng ta ai là không phải lại chăm chỉ, lại cố gắng đây."

Tôn Diệu Hỏa thoải mái nằm trên ghế sa lon, không lo lắng nói: "Được rồi, vậy thì nói điếm không giống nhau, thực ra có một thành công bí quyết!"

"Cái gì bí quyết!"

Mọi người ánh mắt tỏa sáng.

Tôn Diệu Hỏa cười nhạt: "Đối với tân người mà nói, thành công bí quyết rất đơn giản, chỉ cần với đúng rồi khúc cha, dù là đem người buộc đang ghi âm lều tùy tiện hát đôi câu, người cũng được!"

"Kia là không phải câu sao?"

Có người theo bản năng mở miệng, ngay sau đó gắt gao ngậm miệng lại, cẩn thận nhìn Tôn Diệu Hỏa, hiển nhiên cũng ý thức được chính mình lỡ lời.

"Ha ha."

Tôn Diệu Hỏa vỗ một cái người này bả vai, khẽ mỉm cười: "Lời này ta nghe quá, ban đầu con bà nó « Sinh Như Hạ Hoa » xuất đạo thời điểm liền có rất nhiều người nói qua, bài hát này phòng thu âm bên trong xuyên con chó cũng có thể hát hồng!"

Mọi người nói: "Thật là quá đáng!"

Tôn Diệu Hỏa lắc đầu: "Không không không không, cho nên nói các người còn quá trẻ, đều nói ta là Tiễn Ngư một con chó, nhưng các người nhìn ta một chút Tôn Diệu Hỏa hôm nay, các người nói cho ta biết . Làm cầu có cái gì không tốt?"

Đối mặt đại bài, người mới chính là cầu!

Tôn Diệu Hỏa đời này cũng sẽ không quên Đào Nhiên nắm danh thiếp, làm cho mình buông tha « Hồng Mân Côi » hình ảnh, một khắc kia hẳn mới biết cái gì là chân chính bị người làm cầu.

Mọi người như có điều suy nghĩ.

Lâm Uyên mở miệng: "Học trưởng."

Tôn Diệu Hỏa nghe được thanh âm này nhất thời giật mình một cái, ở chung quanh người sở hữu trọn mắt học mồm nhìn soi mói, miễn cưỡng đối phó khuôn mặt, biểu tình kia tựa hồ lộ ra 3 phần thân thiết, 3 phần lấy lòng, lại có 3 phần hèn mọn, cùng với một phần đúng mực .

Tôn nghiêm?

"Học đệ người có cần gì?"

"Ngồi xe của người có thể không?"

Lâm nếu như Uyên Chủ không muốn đánh xe.

Tôn Diệu Hỏa còn chưa kịp lên tiếng, bên cạnh hẳn đám người này liền chột đứng dậy, vây ở Lâm Uyên bên người, so với Tôn Diệu Hỏa phản ứng còn nhanh hơn gấp mấy lần: "Tiễn Ngư lão sư tan việc chưa, muốn ngồi ta xe trở về sao?"

"Ta cũng có xe!"

"Hay là ta tới đưa đi!"

"Ta xe mua 300,000!"

Đám người kia, học nhanh như vậy sao?

Đây là muốn dạy học trò chết đói sư phụ tiết tấu a.

Tôn Diệu Hỏa sinh ra mãnh liệt cảm giác nguy cơ, cũng vội vàng đi tới Lâm Uyên bên người: "Học đệ hôm nay hay lại là như thế số độ đi, ta đây cũng làm người ta trước điều tốt máy điều hòa không khí nhiệt độ, trên đường vừa vặn trải qua một nhà trà sữa tiệm là ta đoạn thời gian trước đầu tư mở, cái gì khẩu vị đều có, chúng ta cơm tối thuận tiện cũng ở đó phụ cận ăn đi, bên kia có quán ăn đặc biệt có danh, ta tuần trước liền dự hẹn xong!"

Mọi người: " . "

Cho đến Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hỏa rời đi, đám người này mới trở mắt nhìn nhau lúc này, phát ra kính nể khen ngợi: "Quả nhiên với Tôn Diệu Hỏa tiền bồi so với, chúng ta còn kém trăm lẻ tám ngàn dặm a!"

"Gâu!"

Có người mở miệng.

Mọi người hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía người lên tiếng, người lên tiếng nhưng là lộ ra một vết lạnh nhạt mỉm cười, bắt chước Phật Chương cầm chân lý một loại: "Ta hiện tại liền cho các ngươi biết, ta bên trên ta cũng được!"

Mọi người bưng tỉnh.

Vì vậy rồi rít noi theo.

Bên kia, Lâm Uyên đã lên xe.

Tôn Diệu Hỏa vẫn thật là mở gia trà sữa tiệm.

Chủ yếu là lần trước Giang Quỷ giết ngược để cho hắn sinh ra bóng mờ.

Nhà này trà sữa tiệm vừa vặn ở Lâm Uyên tan việc trên đường, khẩu vị vô cùng phong phú, Lâm Uyên uống trà sữa thời điểm, Tôn Diệu Hỏa còn nhắc nhở nhân viên tiệm đây: "Sau này này vị tiên sinh tới tiệm chúng ta uống trà sữa không muốn thu tiền."

Trà sữa tiệm sau đó.

Tôn Diệu Hỏa lại mang Lâm Uyên, tại hắn hẹn trước tốt phòng ăn ăn bữa cơm.

Nhà này phòng ăn khẩu vị quả thật không tệ, Lâm Uyên ăn rất tận hứng.

Bất quá lần này, Lâm Uyên chính mình kết liễu sổ sách.

Không thể mỗi lần cũng để cho diệu hỏa học trưởng tốn kém, Lâm Uyên cũng biết trả lễ lại đạo lý.

"Làm sao có thể cho ngươi tính tiền."

Đưa Lâm Uyên hồi tiểu khu trên đường, Tôn Diệu Hỏa không ngừng làm bầm.

Hắn điếm một nhóm ngon lành đồ ăn thức uống, một bữa cơm có thể tiêu phí không rẻ, cũng là vì thật tốt chiêu đãi Lâm Uyên, biểu đạt chính mình

cảm tạ, kết quả không nghĩ tới cuối cùng là Lâm Uyên đem sổ sách cho kết liễu.

Cái này làm cho hắn tâm lý luôn cảm thấy là không phải chuyện.

"Lần sau người mời." Lâm Uyên mở miệng nói.

Tôn Diệu Hỏa lúc này mới xóa bỏ.

Hắn thậm chí suy nghĩ chính mình có phải hay không là muốn mở tiệm cơm, chuyên làm học đệ thích ăn thức ăn, như vậy cũng thuận lợi hắn mở ra công việc.

Bất quá hắn bây giờ còn chưa nhiều tiền như vậy, vẫn là lấy sau suy nghĩ thêm cái vấn đề này đi.

Có lẽ không bao lâu?

Vâng.

Bây giờ Tôn Diệu Hỏa, không giống nhau!

Mặc dù « Hồng Mân Côi » mới phát hành không bao lâu, nhưng hắn đã trải qua sơ bộ ngưng tụ nhân khí, có điềm hồng hỏa khí tức.

Hôm nay bên ngoài liền không hề Thiếu Thương diễn tìm tới cửa, liên lạc chính mình người đại diện, tuy nói không đến nội đập phá rồi ngưỡng cửa đi, nhưng so với trước kia, cũng là khác nhau trời vực!

Ngoài ra.

Công ty cũng cho Tôn Diệu Hỏa tiếp theo hành trình, an bài rất rõ ràng, đủ loại ưu chất thông báo, cũng lúc trước Tôn Diệu Hỏa không dám nghĩ.

Nếu không công ty dám kia người mới làm gì vây quanh Tôn Diệu Hỏa chuyên?

Đừng xem đám người kia là người mới, thực ra mỗi một người đều tinh lắm.

Bất quá công ty dám kia tiểu gia hỏa thật đúng là cho là dựa vào liêm là có thể được việc nhi?

Mới là lạ chứ.

Ta Tôn Diệu Hỏa chân chính thành công bí quyết, là chân thành!

. Liêm!

Không có sai, chân thành liêm, đây mới là liêm cầu chung cực áo nghĩa.

Ta đối học đệ được, là xuất phát từ nội tâm, muốn học đệ chỗ nghĩ, gấp học đệ chỗ gấp, thậm chí hình thành một loại bấp thít trí nhớ!

Đám kia tiểu gia hỏa còn kém xa đây.

Không có thành ý liêm, nhìn qua quá phù khoa rồi, một chút kỹ thuật hàm lượng cũng không có, Giang Quỷ cũng đủ để đâm phát chết luôn bọn họ!

" "

Đến tiểu khu dưới lầu.

Lâm Uyên bỗng nhiên nói: "Học trưởng."

Tôn Diệu Hỏa vội vàng nói: "Học đệ mời nói."

Lâm Uyên nghiêm túc nhìn hẳn nói: "Ngươi là không phải cẩu, ngươi là nhân."

Tôn Diệu Hỏa sững sờ, chột trong lòng ám áp, trọng trọng gật đầu.

---

ps: Thứ ngũ canh, là không phải bảo đảm không thấp hơn, cũng là không phải thiếu càng, mà là chính nhi bát kinh hộc máu tăng thêm, nếu không cho điểm phiếu hàng tháng đi, cho các ngươi làm miêu còn không được ấy ư, miêu ~

Chương 106: người vĩnh viễn không gọi tỉnh 1 cái giả bộ ngu nhân

Về đến nhà, Lâm Uyên bắt đầu suy nghĩ một vài vấn đề. Bằng vào « Hồng Môn Côi » đại hỏa, hắn đã thành công lấy được rồi hợp đồng mới, đồng thời cái này cũng có nghĩa là trên tay mình tạm thời không ca.

Yêu cầu chế tác riêng sao?

Có lẽ tạm thời không cần phải gấp.

Hệ thống hội họa nhiệm vụ vẫn chưa xong đâu.

Cái này hội họa nhiệm vụ có bảo rương làm tượng thưởng, nếu như trong hòm báu mở ra ca khúc, vậy không liền tiết kiệm năm trăm ngàn ca khúc chế tác riêng tiền chi phí chứ sao.

Huống chi « Tội Sơ Mộng Tưởng » còn không có phát hành!

Mặc dù bài hát này ở phát hành chi sơ có thể phải giấu Tiệp Ngự cảm giác tồn tại, nhưng « Tội Sơ Mộng Tưởng » đạt được danh vọng, cuối cùng chỉ hướng hay lại là Lâm Uyên tự mình.

Đối Lâm Uyên mà nói, cái này là đủ rồi.

Ngược lại hắn người này làm việc, xưa nay không cầu danh ——

Câu mong gì khác lợi.

Danh vọng vào tài khoản là được.

Về phần Hạ Phồn cụ thể lúc nào phát hành « Tội Sơ Mộng Tưởng », Lâm Uyên cũng không tính can thiệp.

Đây là Hạ Phồn sự tình.

Hạ Phồn muốn ở trận đấu thời điểm hát bài hát này, liền trận đấu thời điểm hát; muốn đợi chính thức xuất đạo thời điểm tái phát, kia liền chính thức xuất đạo thời điểm phát.

Ngược lại đối Lâm Uyên mà nói đều giống nhau, danh vọng có lẽ sẽ tới trễ, nhưng tuyệt sẽ không vắng mặt.

Suy nghĩ lung tung một hồi.

Lâm Uyên chột vô xuống chân: "Nguy rồi!"

Hắn chột nhớ tới, hội họa danh vọng nhiệm vụ dường như có thời gian hạn chế.

Lâm Uyên liền vội vàng gọi ra hệ thống: "Nhiệm vụ của ta thời hạn còn lại bao lâu?"

Gợi ý của hệ thống: "Để lại cho kí chủ thời gian đã không nhiều lắm, khoảng cách nhiệm vụ hết hạn ngày tháng còn sót lại hai tuần lễ."

Lâm Uyên cả kinh.

Liên còn dư lại nhanh như vậy?

Trước lại vừa là cùng làm học đàn Đàn dương cầm, lại vừa là mang theo Tôn Diệu Hỏa thu âm « Hồng Môn Côi », cộng thêm hai ngày nghỉ đi làm, tiền tiền hậu hậu làm trễ nãi một ít thời gian, đưa đến mình làm nhiệm vụ hệ thống thời gian đều có chút không đủ.

Lâm Uyên liếc nhìn nhiệm vụ độ tiến triển, lại khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Trước mắt hội họa danh vọng giá trị là 800, khoảng cách hội họa một ngàn danh vọng giá trị mục tiêu, dưới mắt chỉ kém hai trăm rồi.

Kém là không phải rất nhiều.

Dứt khoát tập trung tinh lực, trước đem nhiệm vụ này giết đi.

Mặc dù nhiệm vụ hệ thống không làm được không có trừng phạt, nhưng đối với Lâm Uyên mà nói, bỏ qua bảo rương liên còn dư lại lớn nhất trừng phạt.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên nhìn một chút trong điện thoại di động thời khóa biểu, ngày mai buổi sáng tiết thứ nhất là Hoàng lão sư Piano, tiết thứ hai chính là khóa thể dục .

"Có thể kiêu."

Lâm Uyên có quyết định.

Đầu năm nay trốn tiết đối với sinh viên mà nói là không phải cái gì quá không được sự tình, mặc dù Lâm Uyên rất ít trốn tiết, nhưng gặp phải tình huống đặc biệt, trốn tiết cũng sẽ không có quá lớn gánh nặng trong lòng.

Về phần xin nghỉ .

Lâm Uyên dù sao cũng là vì nhiệm vụ hệ thống, cho nên hẳn cảm giác xin nghỉ là không phải rất tốt, không bằng bằng phẳng trốn tiết.

Nghĩ như vậy.

Ngày thứ 2 Lâm Uyên đi thẳng tới Hội Họa Xã.

Hội Họa Xã buổi sáng nhân là không phải rất nhiều, dù sao mỹ thuật hệ không ít lớp học cũng có giờ học, nhưng chung quy có một ít không đi học hội học sinh tới.

Tỷ như tự phong Lâm Uyên số một đại đệ tử giờ phút này Chung Dư ngay tại Hội Họa Xã đợi.

Ở Lâm Uyên trong ấn tượng, Chung Dư tựa hồ đại đa số thời gian cũng đợi ở Hội Họa Xã.

Là hẳn giờ học rất ít sao?

Không, là bởi vì Chung Dư thích trốn tiết.

Lâm Uyên vừa vào cửa, Chung Dư liền lại gần, cười hì hì nói: "Đại thần người gần đây tới Hội Họa Xã số lần càng ngày càng ít, phía sau hẹn trước xếp hàng chờ đến trường học Xã Viên nhưng là tích lũy không ít a."

"Không sao."

Trón tiết sau đó Lâm Uyên thời gian phi thường đầy đủ, hấn quét một vòng chung quanh đám người vây xem, mở miệng nói: "Hôm nay ta muốn dạy mười."

Mọi người: ". "

Thế nào có cỗ phần không khỏi ngang ngược đập vào mặt?

Ngay sau đó, chúng nhận hung phần!

Liên thích người này cỗ ta mặc kệ hấn là ai ngang ngược!

Lâm Uyên chương trình học, hẹn trước kích thước quá to lớn rồi, ai cũng muốn sớm một chút đến phiên mình, cho nên nghe nói Lâm Uyên hôm nay muốn dạy mười, tự nhiên vui vẻ.

Nay Thiên Y cũ là học tập phác họa người chiếm đa số.

Ngoại trừ phác họa ngoại, Lâm Uyên khoảng thời gian này, cũng dạy đi một tí nhân bột nước, hơn nữa mọi người cũng nhìn ra được, Lâm Uyên tranh màu nước công cũng rất mạnh.

Nhưng bởi vì Lâm Uyên không có triết đầu triết đuôi biểu diễn quá chính mình bột nước thực lực, cho nên mọi người luôn có nhiều chút do dự.

Huống chi đầu năm nay, vẽ xong là một chuyện nhi, dạy thật tốt lại vừa là một chuyện khác.

Lâm Uyên tranh màu nước còn giống như không tề.

Nhưng này có thể đại biểu hấn bột nước dạy cũng rất tốt sao?

Nếu so sánh lại, Lâm Uyên phác họa trường học trình độ, đã được đến rồi công nhận khen ngợi, cho nên hấn những học sinh này, 90% trở lên cũng là hướng về phía phác họa tới.

Lâm Uyên cũng không chọn.

Sư giả hiệu quả chạy.

Học cái gì hấn đều cứ theo lẽ thường dạy.

Cứ như vậy, một cái, hai cái, ba cái .

Có lẽ là Sư giả hiệu quả thật rất tiện dụng, hay hoặc giả là Lâm Uyên dạy quá nhiều người cho tới quen tay hay việc rồi, tóm lại bây giờ Lâm Uyên trường học tốc độ thật nhanh, học sinh càng ngày càng nhiều.

"Thời gian không còn sớm."

Lâm Uyên dạy đến cái thứ 4 học sinh thời điểm, Chung Dư nhỏ giọng nhắc nhở một câu Lâm Uyên:

"Đại thần hôm nay thật giống như có giờ học?"

Lâm Uyên ở Hội Họa Xã dạy lâu như vậy, hấn thời gian quy luật đã không sai biệt lắm bị Chung Dư nắm rõ ràng rồi.

"Ta hiện tại trón tiết rồi."

Lâm Uyên giải thích một câu, sau đó nói: "Vị kế tiếp."

Cùng lúc đó.

Soạn nhạc hệ Đàn dương cầm bên trong phòng học.

Hoàng Bản Vũ chiếu thông lệ, quét mắt dưới đài bọn học sinh, sơ lược nhìn một cái có người hay không không có tới giờ học.

Kết quả hần liếc nửa ngày, bỗng nhiên kinh hỉ phát hiện, Lâm Uyên hôm nay lại không có ở đây.

Đây là trốn tiết rồi hả?

Nếu như là những học sinh khác trốn tiết, Hoàng Bản Vũ tuyệt đối sẽ rất nghiêm nghị, để cho đối phương biết một chút về cái gì là rớt tín chỉ thiết quyền!

Nhưng Lâm Uyên không đến, Hoàng Bản Vũ chẳng những không tức giận, ngược lại rất hưng phấn!

Không đến hảo nha.

Sớm nên không tới!

Lâm Uyên tới làm cái gì nhỉ?

Chẳng lẽ dạy ta đàn Đàn dương cầm?

Liên trình độ mà nói, Hoàng Bản Vũ cùng Lâm Uyên là không phân cao thấp, đều là thuộc về nghề cấp phạm vi, suy nghĩ thêm đến hai người tuổi tác chênh lệch, Hoàng Bản Vũ là thực sự không hi vọng Lâm Uyên đến chính mình lớp lãng phí thời gian.

Dù là Lâm Uyên tùy tiện tìm một phòng đánh đàn luyện tập, cũng so sánh với chính mình giờ học hiệu quả tốt.

Lúc này.

Giờ học đại biểu chủ động đem lớp học học sinh danh sách đưa đến Hoàng Bản Vũ trên tay, kết quả Hoàng Bản Vũ nhìn cũng chưa từng nhìn, tiện tay ném trở về.

Giờ học đại biểu nghi ngờ: "Hoàng lão sư?"

Hoàng Bản Vũ mỉm cười: "Hôm nay không chỉ đích danh."

Giờ học đại biểu sững sốt một chút.

Có chút cũ sư chỉ đích danh tỷ lệ, quả thật tương đối ngẫu nhiên, nhưng Hoàng Bản Vũ ở giờ học đại biểu trong ấn tượng nhưng là một cái chính công chỉ đích danh cuồng ma.

Hần mỗi tiết khóa nhất định sẽ điếm, nếu ai Khuyết Càn cũng sẽ bị hần hung hăng giáo dục.

Vì vậy, Soạn nhạc hệ bọn học sinh, căn bản không dám trốn Hoàng Bản Vũ Piano.

Hôm nay ngược lại là ly kỳ, chỉ đích danh cuồng ma không điếm danh?

Hoàng Bản Vũ lại lặng lẽ cười lạnh.

Nay nếu như thiên điếm danh, chính mình không phải ký Lâm Uyên một cái Khuyết Càn ghi chép?

Kìa là không phải mang đá lên đập chân mình chứ sao.

Đến thời điểm Lâm Uyên vì Piano không ngoẻo khoa, tiếp tục bên trên chính mình Piano có thể trách chính?

Cho nên rất đơn giản.

Ta không chỉ đích danh là được.

Chỉ cần ta giả bộ ngủ, các người liền vĩnh viễn đừng nghĩ đánh thức ta!

Chương 107: đây chính là trong truyền thuyết một dạng cung chiều sao

Hội họa danh vọng giá trị: 811

Lại dạy xong một đệ tử, Lâm Uyên thấy chính mình hội họa danh vọng giá trị ở nhỏ nhẹ tăng lên, cái này làm cho hắn rất hài lòng
Dưới tình huống bình thường, dạy mấy học sinh, không tốt như vậy hiệu quả.

Nhưng hôm nay trường học trong quá trình, Lâm Uyên gặp phải mấy học sinh phác họa căn cơ cũng không tệ, hiển nhiên trước trải qua chính mình phác họa giờ học.

Đối với cái này loại phác họa cơ sở học sinh giỏi, Lâm Uyên giảng giải đồ vật liền tương đối cao thâm một ít, đồng thời còn có ý thức phô bày một phen cao cấp hơn phác họa kỹ xảo, đưa tới chung quanh không ít thần phục
Vậy đại khái chính là danh vọng giá trị khen thưởng tương đối cao nguyên nhân chỗ.

Mà đang ở Lâm Uyên chuẩn bị tiếp tục dạy thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên truyền tới một trận dị động.

Chỉ thấy một tên nữ lão sư lại xuất hiện ở Hội Họa Xã!

Người lão sư này trực tiếp đi về phía Chung Dư, mặt đầy phẫn nộ: "Chung Dư ngươi lại cúp cua!"

"Lão sư "

Chung Dư rút một cái đầu, hắn không nghĩ tới bột nước lão sư lại tìm được Hội Họa Xã: "Ta lần sau nhất định không trốn học!"

"Im miệng!"

Chung Dư bột nước lão sư lạnh lùng nói: "Ngươi lần trước lần trước nữa bên trên lần trước nữa cũng là nói như vậy."

Chung Dư vỗ ngực: "Lần sau nhất định!"

Bột nước lão sư tức giận nói: "Ta tìm ngươi cũng không hoàn toàn là vì cúp cua chuyện, thuận tiện cũng thông báo ngươi một tiếng, ngươi bột nước làm thu được lần này bột nước cuộc so tài giải nhì."

Vừa nói, bột nước lão sư đem Chung Dư tranh màu nước lấy ra.

"A!"

Nghe vậy Chung Dư, vui mừng quá đổi, mở ra chính mình tranh màu nước, mặt đầy say mê: "Không nghĩ tới ta lại đoạt giải rồi."

"Oa!"

"Có thể nha!"

"Chung Dư người tranh màu nước tốt như vậy "

"Ta nhớ được người lúc trước tranh màu nước rất bình thường a!"

"Đã lấy được sinh viên bột nước cuộc so tài giải nhì "

"

Mọi người vừa nhìn thấy Chung Dư tranh màu nước, rồi rít lộ ra khiếp sợ biểu tình.

Đang ngồi rất nhiều người cũng tham gia sinh viên bột nước cuộc so tài, nhưng căn bản không có mấy người trúng thưởng.

Hơn nữa Hội Họa Xã với nhau giữa cũng coi là biết gốc biết rễ rồi. x

Ở mọi người qua đi trong ấn tượng, Chung Dư bột nước trình độ chỉ có thể nói cũng không tệ lắm, nhưng tuyệt đối không đi đến có thể bắt lại bột nước cuộc so tài giải nhì cấp bậc!

Nhưng bây giờ nhìn Chung Dư làm, cơ hồ là thoát thai hoán cốt!

Lão sư biểu tình đã dần dần hòa hoãn lại, nhẹ giọng nói: "Biểu hiện cũng không tệ lắm."

Chung Dư có chút đắc ý, cười hắc hắc: "Cũng không nhìn một chút ta sư phụ là ai."

Nói xong, Chung Dư đột nhiên che miệng.

Hoàn độc tử!

Đại Thần Thủy fan trường học trình độ muốn bại lộ nha!

Hội Họa Xã thậm chí còn toàn bộ mỹ thuật hệ, hiểu Lâm Uyên bột nước thực lực học sinh cũng không nhiều.

Chung Dư còn dự định với Lâm Uyên tiếp tục đào tạo chuyên sâu, đem mình bột nước trình độ lại dâng lên một chút, cho nên cùng đám kia bái kiến Lâm Uyên ra báo bảng học sinh len lén ước định quá, không muốn bại lộ quá sớm đại Thần Thủy fan thực lực.

Như vậy bọn họ liền có thể buồn bực phát đại tài.

Không nghĩ tới hôm nay chính mình lại nói lỡ miệng!

Quả nhiên cùng Chung Dư lo lắng như thế, một lời của hắn thốt ra, chung quanh một đôi con mắt đột nhiên nhìn về phía Lâm Uyên.

Chung Dư bột nước đề cao nhanh như vậy, lại là bởi vì đại thần

Cái này cũng quá kinh khủng đi, trực tiếp đem Chung Dư bột nước thực lực tăng lên tới cuộc so tài cấp bậc

Bột nước lão sư lại không ngoài ý.

Đoạn thời gian trước, Chung Dư cùng với trong lớp mấy học sinh bột nước thực lực bỗng nhiên tăng vọt lên, nàng liền hỏi vài người nguyên nhân.

Đám người kia dám gạt đồng học, cũng không dám lừa gạt đến lão sư, trực tiếp thừa nhận bọn họ bột nước có thể tăng lên nhanh như vậy đều là với Lâm Uyên học.

"Xin hỏi Lâm Uyên đồng học ở đây không "

Bột nước lão sư hiểu kỳ nhìn một cái chung quanh.

Lâm Uyên nói: " Có mặt."

Bột nước lão sư thấy Lâm Uyên mặt, kinh ngạc nói: "Ngươi là lần trước ra báo bảng học sinh kia!"

Lần trước báo bảng bình chọn, người lão sư này cũng ở đây.

Lúc đó Lâm Uyên họa cho người lão sư này để lại ấn tượng sâu sắc, cho nên hẳn nhớ Lâm Uyên mặt.

Như đã nói qua, đẹp mắt như vậy gương mặt, muốn cho nhân không nhớ đều khó khăn.

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Bột nước lão sư nhìn một chút trước người Lâm Uyên phác họa họa, bỗng nhiên cười: "Cũng đừng quang dạy phác họa, không có chuyện gì cũng dạy một chút bột nước chứ sao."

" Được."

Lâm Uyên đồng ý, hẳn cũng cảm thấy bột nước giờ học có thể đại quy mô triển khai, mỗi ngày đều là số lớn phác họa giờ học, có chút buồn chán.

Bột nước lão sư sau khi rời đi, một đám người mắt lom lom nhìn Chung Dư.

Chung Dư biết không dôi gạt được, cười khổ nói: "Ta bột nước cũng là với đại Thần Học."

"Khó trách ngươi bột nước đề cao nhanh như vậy!"

"Lớp chúng ta có mấy người gần đây bột nước thành tích cũng tăng cao, có phải hay không là cũng với đại thần có liên quan "

"Ngươi lừa gạt chúng ta thật là khổ a!"

"Trước chúng ta còn tưởng rằng đại thần chỉ giỏi dạy phác họa!"

"Ta trước còn do dự có muốn hay không với đại Thần Học bột nước, bây giờ suy nghĩ một chút thật là bệnh thiếu máu, khi đó do dự cái rắm a!"

"

"Cùng các ngươi muốn như thế, nhưng chuyện này cũng không thể chỉ trách ta, ai cho ngươi môn không phát hiện đây." Đối mặt đám người này chất vấn, Chung Dư đã hoàn toàn ngửa bài.

"Đại Thần Giáo ta!"

Ánh mắt mọi người khỏi bệnh phát lửa nóng, trong lúc nhất thời cũng không để ý tới Chung Dư rồi, rồi rít nhìn về phía Lâm Uyên.

"Năm trăm một giờ."

Lâm Uyên tỉnh táo ra giá.

"Chúng ta đóng!"

Mọi người không có bởi vì giá cả mà lui bước.

"Ghi danh."

Bên cạnh Chung Dư cười híp mắt nói. x

Đám người này thấy Chung Dư liền tức lên, nhưng vẫn là ngoan ngoãn với Chung Dư ghi danh.

Ai bảo Chung Dư phụ trách ghi danh chuyện.

Huống chi nhiều người như vậy cũng muốn với đại Thần Học bột nước, không xếp hàng làm sao có thể đi đâu rồi, Lâm Uyên ở Hội Họa Xã đợi lâu như vậy, mọi người đã đối với hắn quy củ đã vô cùng rõ ràng.

Không bao lâu, bột nước ghi danh số người thì đến được rồi năm mươi người.

Mấy con số này đã trực bức Lâm Uyên phác họa giờ học ghi danh nhân số. Chung Dư đem danh sách cho Lâm Uyên xem qua.

Lâm Uyên gật gật đầu nói: "Tiếp tục giờ học."

Bột nước chuyện nhỏ, danh vọng chuyện lớn, hắn được không có nhiều thời gian làm nhiệm vụ.

"Tiếp tục giờ học."

Chung Dư dùng sức gọi.

Lâm Uyên học sinh mặt, này một lớp sau đó trở nên rộng hơn rồi, mặc dù Chung Dư tiếc nuối với sau này không thể tận tình hướng dẫn Lâm Uyên bột nước giờ học, nhưng hắn thừa dịp người khác không biết cũng học tốt một đoạn thời gian, thậm chí lấy được rồi bột nước cuộc so tài giải nhì, cũng nên để cho mọi người đi theo đại Thần Học tập học tập.

Mà ở bên kia.

Soạn nhạc bộ đã nghênh đón hôm nay khóa thể dục.

Giáo viên thể dục cũng không giống như giả bộ ngũ Hoàng Bản Vũ, hắn là dựa theo thông lệ chỉ đích danh.

"Vương Cường."

"Đến."

"Lý Phong."

"Đến."

"Chu hàm."

"Đến."

"Lâm Uyên."

"Đến", "Đến", "Đến", "Đến", "Đến", "Đến "

Cả lớp lại mấy chục người, lại có hơn phân nửa nhân hô đến.

Thậm chí có nữ sinh cũng gia nhập kêu "Đến" đại quân, cố ý dè cuống hòng, bắt chước nam sinh thanh âm.

Lâm Uyên hôm nay trốn tiết rồi, Soạn nhạc hệ đám này đồng học sớm liền phát hiện, cho nên cũng quyết định chú ý, phải cho Lâm Uyên che chở, kết quả bởi vì trước đó không thương lượng xong, lại xảy ra như thế Ô Long mà quý dị một màn.

"

Giáo viên thể dục lâm vào trầm tư.

Hắn lên nhiều năm như vậy giờ học, lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này, không nhịn được hỏi một câu: "Lớp các người rốt cuộc có mấy cái Lâm Uyên "

Mọi người: " x

Đây chính là trong truyền thuyết một dạng cung chiều sao div

Chương 108: Nhiệm vụ hoàn thành

"Đình đông! Chúc mừng kí chủ hoàn thành hội họa danh vọng giá trị vượt ngàn nhiệm vụ, thành công đạt được một cái Thanh Đồng bảo rương, một cái bạch ngân bảo rương."

Năm ngày sau.

Lâm Uyên rút cuộc trước ở thời gian hết hạn trước hoàn thành hệ thống phát hành hội họa nhiệm vụ, nghe dễ nghe thanh âm nhắc nhở, cũng coi là không uổng phí hẳn bỏ ra trốn tiết giá tới Hội Họa Xã bên này liền quét năm ngày danh vọng.

Có bảo rương rồi!

Không chỉ một Thanh Đồng bảo rương.

Hơn nữa còn có một cái bạch ngân bảo rương.

Lần trước bạch ngân bảo rương nhưng là cho Lâm Uyên khai ra Đàn dương cầm khúc, không biết lần này có thể mở ra thứ gì?

Hệ thống: "Có hay không mở ra?"

Lâm Uyên: "Đề trước ở thương khó."

Hắn quyết định trước giữ lại bảo rương, đợi vận may tới mở lại.

Mở rương loại chuyện này phi thường huyền học, tùy tùy tiện tiện mở rương, vạn nhất mở ra đồ vật không tốt làm sao bây giờ?

Hệ thống lại không để cho mình trả lại hàng.

Hoàn thành nhiệm vụ sau.

Lâm Uyên buông lỏng rất nhiều.

Sau đó hắn dự định tiếp tục viết « Tru Tiên » Quyển 1:.

Bộ này tổng cộng bị hệ thống chia làm 8 quyển nội dung, mỗi quyển số chữ cũng kẹt ở nhị một trăm ngàn tả hữu.

Trước mắt Lâm Uyên đã hoàn thành mười lăm vạn chữ.

Lấy Lâm Uyên tốc độ tay, còn lại số chữ, hai ba ngày liền có thể hoàn thành, hơn nữa còn là dành thời gian gõ chữ cái loại này.

Nếu như giống như làm nhiệm vụ như thế trốn tiết gõ chữ lời nói, chỉ cần một ngày không tới, Lâm Uyên có thể hoàn thành Quyển 1:.

Mà ở gõ chữ đồng thời, Lâm Uyên trong đầu cũng là không ngừng thoáng qua « Tru Tiên » nội dung cốt truyện.

Bộ này Quyển 1:, lấy Trương Tiểu Phàm thị giác mở ra.

Làm vai nam chính, Trương Tiểu Phàm và bạn tốt Lâm Kinh Vũ đồng thời bá nhập Thanh Vân Môn.

Trương Tiểu Phàm căn cốt không được, không có gì thiên tư, hẳn bạn tốt Lâm Kinh Vũ lại căn cốt hơn người, là tu luyện hạt giống tốt, cho nên nhập môn lúc Thanh Vân Môn tất cả trưởng lão đều mạnh người muốn thu Lâm Kinh Vũ làm đồ đệ, Trương Tiểu Phàm cũng không nhân hỏi thăm.

Tiêu chuẩn phế vật lưu đãi ngộ.

Mà ở đến tiếp sau này nội dung cốt truyện trung, Trương Tiểu Phàm lại dựa vào mở đầu kỳ ngộ, cùng với trong tay que còi lò, dần dần trở nên mạnh mẽ.

Không chỉ có như thế.

Trương Tiểu Phàm còn yêu chính mình sư phụ con gái, thanh mai trúc Martin Linh Nhi, đáng tiếc Điền Linh Nhi chỉ coi Trương Tiểu Phàm là Thành đệ đệ nhìn, ép căn bản không hề tình yêu nam nữ ý tứ.

Cứ như vậy.

Theo như vậy nội dung cốt truyện dần dần đi sâu vào, toàn bộ « Tru Tiên » thế giới quan, cũng sẽ ở độc giả trước mắt từ từ rõ ràng, đối với lần này Lâm Uyên một đường viết xuống là cực kỳ có cảm xúc.

Quyển 1: Phần kết phân.

Thanh Vân Môn sắp mở ra Thất Mạch Hội Vũ!

Trương Tiểu Phàm cũng sẽ tham gia lần này Thất Mạch Hội Vũ, bất quá không người đối Trương Tiểu Phàm ôm có hi vọng, sư phụ để cho Trương Tiểu Phàm tham gia, cũng chỉ là tồn thêm vài phần để cho hắn đi ra ngoài được thêm kiến thức ý tưởng.

Nhưng Lâm Uyên biết.

Độc giả sẽ không như thế nghĩ.

Độc giả là đứng ở thuận túy thượng đế thị giác đọc sách, cho nên bọn họ rất rõ, Trương Tiểu Phàm cũng không có hắn mặt ngoài nhìn qua yếu như vậy.

Trương Tiểu Phàm có kỳ ngộ.

Hơn nữa có chính mình Pháp Bảo.

Thất Mạch Hội Vũ, chính là Trương Tiểu Phàm chứng minh chính mình tốt nhất sân khấu, vì vậy Lâm Uyên tin tưởng, bất kỳ một cái nào nhìn xong « Tru Tiên » Quyển 1: Độc giả, mong đợi nhất điểm, chắc là Trương Tiểu Phàm có thể ở Thất Mạch Hội Vũ trung rực rỡ hào quang!

Này tiết tấu thể quá đúng.

Bởi vì Trương Tiểu Phàm giai đoạn trước là tương đối bực bội.

Trong thôn gặp gỡ đại biến, có thể nói là tai họa ngập đầu, chính mình thiên phú tu luyện lại không được, không có mấy người đem hắn tu vi để ở trong lòng, đứng ở độc giả thị giác, khẳng định ngóng nhìn nhân vật chính hãnh diện một phen.

Mấy ngày sau.

Ngay tại Lâm Uyên dự định ở ngày thứ 2 một hơi thở viết xong « Tru Tiên » Quyển 1: Thời điểm, hẳn nhận được Hạ Phồn điện thoại:

"Ngày mai ta muốn so tài!"

"Ta đây cùng Giản Dịch cùng người đi."

Lâm Uyên ngày thứ 2 tạm thời ngưng gõ chữ.

Tần Châu mỗi năm một lần « Thịnh Phóng » sắp bắt đầu, Hạ Phồn làm tuyển thủ phải đi đi một lần chọn.

Dù là nội tâm rất rõ Hạ Phồn vượt biên chọn nhất định là rất dễ dàng sự tình, Lâm Uyên cùng Giản Dịch hay lại là phụng bồi Hạ Phồn đi tới chọn hiện trường.

Chọn sân là đang ở Tô Thành tối đại thể dục quán.

Làm Tần Châu tối Đại Tuyển tú tái sự, chọn ngày đầu tiên, quán thể dục từ trên xuống dưới vậy nước chảy không lốt, chung quanh càng là tiếng người huyên náo, có thể thấy mọi người đối với cái này tràn tuyển tú nhiệt tình!

"Ta có chút khẩn trương."

Hạ Phồn biểu tình rất là ngưng trọng.

Giản Dịch cười nói: "Người khẩn trương cái gì a, dầu gì cũng coi là trải qua bách chiến, huống chi cũng không nhìn một chút bên cạnh người đứng là ai!"

Hạ Phồn nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên chỉ có thể an ủi: "Bất kể kết quả như thế nào, người đã cùng Tinh Mang ký hợp đồng, cho nên dễ dàng trận đấu đi, sang năm khẳng định có thể xuất đạo."

Hạ Phồn hít sâu một hơi: "Ta đây về phía sau đài rồi."

Lâm Uyên cùng Giản Dịch gật đầu một cái, tuyển thủ là muốn ở phía sau đài khúc chờ, nếu như không có đúng hạn ra sân, tư cách tranh tài trực tiếp hủy bỏ.

Hạ Phồn sau khi rời đi không lâu, chọn bắt đầu.

Lâm Uyên đứng ở dưới đài, rất có hứng thú nghe.

Hắn tương lai sẽ có rất nhiều phong cách bất đồng bài hát, yêu cầu không cùng người tới hát.

Nếu như ở chỗ này phát hiện tư chất không tệ công cụ nhân, Lâm Uyên có thể ở tâm lý ký một chút, sau này nói không chừng lại dùng đến.

Bất quá này dù sao cũng là chọn, tốt xấu lẫn lộn.

Lâm Uyên liên tục nghe tám người biểu diễn, cũng không có gặp phải rất tươi đẹp thanh âm.

Trong đó thậm chí có năm người mới hát một nửa liền bị giám khảo cắt đứt.

Hạ Phồn xếp ở vị trí thứ chín, coi như là tương đối sớm ra sân tuyển thủ.

Đến phiên nàng ra sân thời điểm, Lâm Uyên cùng Giản Dịch ở dưới đài liêu mạng vậy tay, đáng tiếc hiện trường quá nhiều người, Hạ Phồn cũng không có chú ý tới.

Bất quá Giản Dịch trêu chọc không tạt xâu.

Hạ Phồn đúng là trải qua bách chiến chủ nhân.

Vòng thứ nhất chọn đăng tràng, nàng hát là một bài hát cũ, hát xong sau giám khảo môn châu đầu ghé tai một cái lần, rồi rít giờ lên lên cấp bằng hiệu.

"Cám ơn giám khảo!"

Hạ Phồn bái một cái, bước chân vui sướng xuống đài, trước tiên cùng Lâm Uyên Giản Dịch hai người chia sẻ giờ phút này tự mình vui sướng.

"Lúc này mới vừa mới bắt đầu."

Giản Dịch cười nói: "Phía sau người được cố gắng lên, quả thực không được, đem « Tội Sơ Mộng Tưởng » lấy ra, động chết đám này giám khảo!"

Hạ Phồn cười một tiếng không lên tiếng.

Nàng có thể không tính ở trong tranh tài xuất ra « Tội Sơ Mộng Tưởng », bài hát này dùng ở trong trận đấu chỉ vì đổi một cái lên cấp vị trí thật sự là có chút lãng phí, nàng muốn tại chính mình chính thức xuất đạo thời điểm hát bài hát này.

Nhìn sắc trời thời điểm không còn sớm.

Giản Dịch đề nghị: "Chúng ta trở về?"

Hạ Phồn gật đầu một cái, nhìn về phía hai người nói: "Hôm nay đi trở về đi, tiếp theo ta cũng không thiếu trận đấu, bất quá không cần hai người theo ta tới."

Nàng chỉ là ngày đầu tiên tương đối khẩn trương.

Phía sau không thể nào một mực phiền toái hai người.

Hai người cười đồng ý, bất quá khi Lâm Uyên lúc về đến nhà sau khi, phát hiện tới nay còn có chút thời gian, dứt khoát mở ra « Tru Tiên » tiếp tục viết.

Tay hấn tốc độ một bão, đổi mới căn bản là không phải chuyện.

Đến gần chín giờ thời điểm, Lâm Uyên rốt cuộc hoàn thành « Tru Tiên »

Quyển 1:

Suy nghĩ một chút, hấn cho biên tập Dương Phong phát cái tin tức: "Sách mới viết xong."

Phát xong sau, Lâm Uyên đuổi người.

Đến giờ rồi.

Nên ngủ.

Bên kia, Dương Phong nghe đến điện thoại di động reo, thuận thể nhìn một cái, lại là Sở Cường sách mới tin tức, nhất thời vui mừng quá đổi, thật nhanh đâm đến màn hình điện thoại di động trả lời:

"Viết nhanh như vậy?"

"Bây giờ có thể phát ta sao?"

Một phút đồng hồ sau, Dương Phong: "Ồ?"

Sau năm phút, Dương Phong: "Có ở đây không?"

Nửa giờ sau, Dương Phong: "Sở Cuồng?"

Sau một giờ, Dương Phong: "Sở Cuồng lão sư?"

Nhìn chỉ có bản thân một người nói chuyện nói chuyện phiếm khung,

Dương Phong hung hăng bắt đem vì số không nhiều tóc.

Sách mới đây?

Nói tốt sách mới đây?

Ca, ngươi đừng giày vò ta à .

Chẳng lẽ ngươi chín giờ liền ngủ?

Ta không tin.

Chương 109: Thiên Địa Bất Nhân Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên thức dậy sau khi rửa mặt, xuống lầu ăn bữa sáng, kết quả chuẩn bị tính tiền thời điểm, tiệm ăn sáng ông chủ nhưng là cười khoát tay:

"Không cần đưa tiền."

Lâm Uyên hỏi: "Tại sao?"

Ông chủ cười càng vui vẻ: "Chúng ta tiệm ăn sáng thay lão bản rồi, lão bản mới kêu Tôn Diệu Hỏa, hẳn cho chúng ta xem qua ngài hình, nói là ngài bạn tốt đâu rồi, hẳn còn nói sau này ngài ở chúng ta tiệm ăn sáng là trân quý nhất cả đời miễn phí siêu cấp hội viên."

"Cám ơn."

Lâm Uyên không có giữ vũng.

Trong lòng của hắn quả thực có chút kinh ngạc.

Nghe nói làng giải trí minh tinh rất thích đầu tư ăn uống, không nghĩ tới Tôn Diệu Hỏa học trưởng lại cũng tốt cái này.

Đoạn thời gian trước làm một nhà trà sữa tiệm, hôm nay lại đầu tư tiệm ăn sáng.

Sau này mình có muốn hay không cũng đi theo đầu tư một chút?

Liên như vậy.

Trước không nghĩ chuyện này.

Mất loại kém nhất quyền « Tru Tiên » đã hoàn thành, Lâm Uyên dự định mau sớm phát hành.

Xuất bản phương liền chọn Ngân Lam Thư Khố đi.

Lâm Uyên đối Ngân Lam Thư Khố ấn tượng cũng không tệ lắm, « Vãng Vương » liên tái trong lúc vô luận là cửa hàng hàng con đường hay lại là tuyên truyền con đường cũng tương đối hoàn thiện, nửa đường trả lại cho mình tăng lên hiệp ước phân chia, hẳn không có lý do thay đổi hợp tác phương.

Ngoài ra Lâm Uyên vẫn cùng Ngân Lam Thư Khố dưới cờ « Thú Độc » hợp tác qua một lần đoán thiên, thể nghiệm giống vậy không tệ ——

Bọn họ tiền nhuận bút cho rất sáng khoái.

Cùng lần trước thập thỏm bất đồng, lần này đối « Tru Tiên », Lâm Uyên vẫn là rất có mấy phần tin tưởng.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên đi trường học trên đường, cho biên tập Dương Phong phát cái tin: "Ta sách mới viết xong."

"Nhanh như vậy?"

Dương Phong cơ hồ là lập tức trở lại: "Bây giờ có thể phát cho ta sao?"

Dương Phong có thể hồi phục nhanh như vậy, là bởi vì hắn đem Sở Cuồng thiết trí thành chính mình đặc biệt chú ý.

Mặc dù hắn phụ trách không ít câu thông công việc, nhưng Sở Cuồng là Dương Phong phụ trách tối đại bài tác giả, cho nên phải coi trọng.

Không đợi Sở Cuồng trả lời.

Dương Phong ngón tay nhanh chóng đâm đến màn hình điện thoại di động tiếp tục truy vấn: "Sách mới hay lại là viết Tennis đi, đây cũng là người hiểu rõ nhất vận di chuyển, hơn nữa có trước nhất bản kinh nghiệm viết cũng thuận tay, ta cảm thấy được lại chế giai tích không khó."

Dương Phong cho Sở Cuồng bơm hơi.

Hắn thấy Sở Cuồng sách mới khẳng định vẫn là tiếp tục viết hắn am hiểu nhất vận động thi đấu đề tài, đem này một ít chúng phân loại tận cùng tiến hành, đây cũng là Ngân Lam Thư Khố thanh xuân ảo tưởng ban biên tập từ trên xuống dưới cũng trông mong ngóng trông sự tình.

Sở Cuồng: "Là không phải."

Dương Phong: "Kia viết cái gì?"

Không viết Tennis lời nói, chẳng lẽ Sở Cuồng là dự định viết lập tức tương đối lưu hành bóng rổ hoặc là bóng đá ấy ư, gân đây trong ngành sản xuất có không ít người theo gió Sở Cuồng viết vận động thi đấu, nhằm phần lớn là bóng đá cùng bóng rổ, Sở Cuồng đại khái là dự định dạy một chút đám người này viết như thế nào bóng rổ hoặc là bóng đá?

Đủ thô bạo!

Không hồ là Sở Cuồng!

Dương Phong cảm giác mình suy đoán tám chín phần mười, nhưng khi hắn thấy Sở Cuồng cho ra câu trả lời lúc, lại cả người đều ngẩn ra, bởi vì Sở Cuồng trả lời hai chữ, để cho hắn cái này biên tập đều cảm thấy có chút xa lạ:

"Tiên Hiệp."

Sở Cuồng muốn viết Tiên Hiệp.

Vấn đề là Tiên Hiệp là cái gì?

Dương Phong cảm giác mình muốn hở ra, làm một chuyên nghiệp biên tập hắn dĩ nhiên không phải không biết Đạo Tiên hiệp rốt cuộc là cái quái gì, nhưng chính là bởi vì biết, cho nên hắn mới cảm giác nhưc đầu: "« Tiên Ma đại chiến » cái loại này?"

"Không kém bao nhiêu đâu."

Lâm Uyên trước điều tra tài liệu, biết « Tiên Ma đại chiến » đã là Lam Tinh gân đây kỳ Tiên Hiệp tác phẩm rồi, ở bộ tác phẩm này sau đó Tần Châu liền

lại cũng không có cái gì đáng nhắc tới Tiên Hiệp tiểu thuyết, cách nay mới thôi đã bát mươi năm chùng.

"Có thể gọi điện thoại sao?"

"Ta chuẩn bị đi học."

Sở Cuồng nói xong cũng bắt hồi phục rồi, bất quá Dương Phong trong hòm thư ngược lại là nhận được một vốn tên là « Tru Tiên » tiểu thuyết, trong lúc nhất thời Dương Phong đơn giản là dở khóc dở cười, cái này Sở Cuồng thật đúng là phải đem Tiểu chúng tận cùng tiến hành a!

Viết cái gì Tiên Hiệp tiểu thuyết?

Sở Cuồng là một cái lão cổ hủ sao?

Rõ ràng hay lại là người sinh viên đại học a.

Đôi Tiên Hiệp ôm tình cảm độc giả đại khái muốn theo đuổi tới đến Dương Phong đời ông nội, « Tiên Ma đại chiến » là kia đời người tân tân nhạc đạo tác phẩm, ở lập tức có người muốn viết Tiên Hiệp, Dương Phong thật là khó có thể tưởng tượng.

Dương Phong là vẻ mặt đưa đám đi tới công ty.

Các đồng nghiệp thấy Dương Phong bộ dáng này cũng cảm thấy rất kỳ quái: "Lại có bệnh loét mũi rồi hả?"

"So với kia còn kinh khủng."

Dương Phong nói: "Sở Cuồng mở sách mới rồi."

Mọi người sững sờ, chột rôi rít nở nụ cười.

"Đây là chuyện tốt a."

"Sở Cuồng mở sách mới, người vẻ mặt đưa đám làm gì?"

"Chính là a, Sở Cuồng hoàn nguyện ý viết trường thiên người liền vui trộm đi!"

"Ta trước còn lo lắng Sở Cuồng có thể hay không với còn lại Nhà Xuất Bản hợp tác đâu rồi, bây giờ nhìn lại hẳn đối với chúng ta Ngân Lam Thư Khố vẫn tương đối hài lòng."

"Sách mới còn viết Tennis sao?"

"Ta cảm giác sẽ viết bóng rổ hoặc là bóng đá."

" "

Các đồng nghiệp khá có hứng thú thảo luận.

Dương Phong nhìn mọi người nói: "Sở Cuồng sách mới viết Tiên Hiệp."

Ban biên tập trong nháy mắt an tĩnh lại.

Thật lâu, mới có nhân dò xét tính hỏi một câu: "Là ta hiểu cái loại này Tiên Hiệp sao?"

Dương Phong miễn cưỡng cười một tiếng: "« Tiên Ma đại chiến » hiểu một chút?"

Thật đúng là?

Tiên Hiệp tiểu thuyết?

Niên đại gì?

Mọi người vẻ mặt thật là mộng bức, tình cảnh lại lần nữa an tĩnh lại.

Không có lại để ý tới mọi người.

Dương Phong đã tạt trước bàn ngồi vào chỗ của mình.

Vô luận như thế nào, hẳn đều được xem xét bản thảo, nhìn một chút Sở Cuồng bộ này Tiên Hiệp tiểu thuyết rốt cuộc viết cái gì.

Nói thật.

Dương Phong cơ hồ là kiên trì đến cùng mở ra quyển này « Tru Tiên », đầu tiên giới vào hẳn mi mắt, là quyển sách này lời tựa.

"Thiên Địa Bất Nhân Dĩ Vạn Vật Vi Sơ Câu!"

Đây là « Tru Tiên » lời tựa câu nói đầu tiên.

Nếu như Dương Phong đọc sách ít, đại khái sẽ cảm thấy những lời này không được.

Kiếp trước thậm chí có nhân cho là những lời này là « Tru Tiên » nguyên sang.

Nhưng mà Dương Phong xem qua « Đạo Đức Kinh », biết những lời này là xuất từ nên làm.

Lão Tử nhưng là thời kỳ Xuân Thu nổi danh nhất một trong những nhân vật.

Cho nên đối với những lời này, học thuật giới có hai cái phỏng đoán.

Thứ nhất phỏng đoán là: Lão Tử muốn biểu đạt thiên địa công bình quan điểm.

Cái thứ 2 phỏng đoán là: Lão thiên cũng không nhân từ, chỉ đem vạn vật làm không có sinh mệnh cống phẩm.

Vô luận cái nào phỏng đoán phù hợp Lão Tử ý nghĩ, Sở Cuồng có thể nghĩ đến đem những lời này trích dẫn vì tiểu thuyết mở đầu, ngược lại là hơi có mấy phần lớn tiếng dọa người mùi vị.

Xem ra Sở Cuồng cũng là không phải có linh cảm muốn viết Tiên Hiệp, mà là trước thời hạn làm qua một phen môn học.

Nhưng tại sao người liên không nghĩ ra, nhất định phải viết Tiên Hiệp đây?

Dương Phong lắc đầu một cái, tiếp tục xem.

Biên tập đọc sách là rất nhanh, Dương Phong cũng giống vậy.

Lời tựa, Chương 1: , Chương 2:, Chương 3:, Dương Phong nuốt cả quả táo, nhìn thật nhanh.

Nhưng thấy Chương 3: Thời điểm, Dương Phong bỗng nhiên ngừng lại.

Giống như là bị người nhấn tạm ngừng kiện.

Cũng không biết thế nào, hẳn lại mở ra « Tru Tiên » lời tựa, lần nữa nhìn.

Lần này, hẳn đọc tốc độ có thể nói là kỳ chậm vô cùng, đơn giản là từng chữ từng chữ nhìn.

Đây là Dương Phong biên tập kiếp sống tới nay, lần đầu tiên lấy như thế quy nhanh tới đọc một quyển sách ——

Phản phát, rất sợ đổ vào một chữ.

---

ps: Hôm nay kết thúc công việc rồi, canh ba bảo đảm không thấp hơn, đây là Canh [4], thuộc về tăng thêm, cho nên coi như có đề khí, yêu cầu tâm vé tháng á.

Chương 110: ta không cho các người nói như vậy Sở Cuồng lão sư

Ngân Lam Thư Khó lúc tan việc là buổi trưa 11 giờ, buổi chiều đi làm Thời Gian Tắc là một giờ, trung gian có tam cái Tiểu Thời Không khe, đủ mọi người ăn cơm hoặc là nghỉ ngơi, bất quá hiếm có nhân về nhà, mọi người cơ bản sẽ ở công ty nghỉ trưa.

Mười một giờ mười lăm phân.

Thanh xuân ảo tưởng ngành các biên tập ở công ty phòng ăn cơm nước xong, tụ ba tụ năm trở lại phòng làm việc, lại phát hiện Dương Phong chính không nhúc nhích ngồi ở trước máy vi tính, phảng phất người đã choáng váng.

Mọi người lắc đầu một cái.

Tất cả mọi người ở đồng tình Dương Phong.

Dương Phong thật là quá khó khăn a, dưới tay thật vất vả xuất hiện một cái bán chạy Sở Cuồng, kết quả « Võng Vương » liên tái còn chưa tới nửa năm thời gian liền hòa tộc kết thúc, ngược lại đem hi vọng đặt ở Sở Cuồng sách mới bên trên, hết lần này tới lần khác Sở Cuồng sách mới lại chọn không giải thích được đề tài.

Đừng nói Dương Phong rồi.

Loại tình huống này đối ban biên tập bất kỳ một cái nào biên tập đều có điểm gặp không dùng được, sợ rằng bây giờ Dương Phong đang ở đây đầu suy nghĩ như thế nào khuyên Sở Cuồng đổi một cái đề tài đi, vì vậy mọi người thay phiên vỗ một cái Dương Phong bả vai:

"Trước đi xuống ăn cơm đi."

"Chuyện này còn có chuyện viên."

"Người quay đầu có thể thật tốt với Sở Cuồng trò chuyện một chút, để cho hắn hiểu được chúng ta trong vòng hình thức, khuyên hắn tiếp tục viết vận động thi đấu, lấy thực lực của hắn tiếp tục viết vận động thi đấu, coi như không đạt tới « Võng Vương » độ cao, tin tưởng cũng kém sẽ không rất xa."

"Tiên Hiệp khẳng định không thể viết."

"Đề tài thật sự là Thái Cổ già rồi."

Bả vai bị các đồng nghiệp máy chụp liên tục, Dương Phong ở trong mộng mới tỉnh như vậy lấy lại tinh thần, cả người tựa hồ đều sống lại một dạng hẳn bỗng nhiên mặt đầy hồng quang từ chỗ ngồi trước đứng lên, tư thái đầy đặn lại sôi sục lớn tiếng quát:

"Các ngươi biết cái gì!"

Mọi người trở mắt nhìn nhau sau đó, rồi rít hoài nghi Dương Phong có phải hay không là bị đả kích tinh thần xảy ra vấn đề, bằng không làm sao sẽ như thể khác thường, cho nên mọi người không có trách cứ Dương Phong bạo nỏ to, ngược lại bộc phát đồng tình hẳn:

"Huynh đệ muốn nén bi thương a."

"Đây là không phải vấn đề của ngươi."

"Đều là hấn Sở Cuồng vấn đề."

"Đột nhiên kết thúc « Võng Vương » chuyện này liền nhìn ra được, Sở Cuồng là một cái phi thường tự do phóng khoáng tác gia, mà loại tự do phóng khoáng tác gia viết sách chính là tràn đầy bất xác định tính, ngươi cũng đừng quá thương tâm."

" "

Mọi người vốn tưởng rằng như vậy một phen an ủi đi xuống, Dương Phong tâm tình sẽ còn dễ chịu hơn một ít, nhưng mà để cho mọi người kinh ngạc là, Dương Phong lại có chút tức giận trợn mắt nhìn mọi người nói: "Ta không cho các ngươi nói như vậy Sở Cuồng lão sư!"

Mọi người: " "

Dương Phong huơ tay múa chân, giống như khô khóc ngư lần nữa trở về nước hồ ôm trong ngực, tràn đầy sinh mệnh kích tình: "Các ngươi đám người này căn bản không hiểu cái gì kêu Tiên Hiệp, Sở Cuồng lão sư đại tài là các ngươi không thể nào hiểu được cùng tưởng tượng!"

Dương Phong thật rất kích động!

Nhắc lên Tiên Hiệp, mọi người gân đây trí nhớ cũng phải ngược dòng đến 80 năm trước « Tiên Ma đại chiến », cho nên rất nhiều biên tập nghe được Sở Cuồng muốn viết Tiên Hiệp tiểu thuyết lúc, phản ứng đầu tiên chính là, cái này đề tài đã sớm quá hạn.

Vốn là Dương Phong cũng tưởng như vậy.

Cho đến mười phút trước, Dương Phong hoàn toàn xem xong « Tru Tiên » Quyển 1: Nội dung, hấn mới ý thức tới chính mình trước sai có nhiều vượt quá bình thường, Sở Cuồng trí tưởng tượng vượt qua toàn bộ biên tập dự trù

Nguyên lai Tiên Hiệp còn có thể như vậy viết!

To lớn mà thế giới mới mẻ xem hạ, Thanh Vân Môn Đại Trúc Phong hình ảnh từ từ mở ra, tựa như một bức tiên khí lượn lờ Quốc Họa, Trương Tiểu Phàm cùng cái kia căn bình thường không có gì lạ que còi lò, thanh mai trúc mã sư tỷ Điền Linh Nhi thật là thiếu nữ thiên tính Cổ Linh Tinh Quái, còn có kỳ quái lại thiện Lương Sư huynh môn cùng với thần bí sư phụ, gần như mỗi một nhân vật phảng phất sôi nổi trên giấy.

Phê Huyết Châu!

Tam Nhãn Linh Hầu!

Phật Đạo Ma tranh!

Thanh Vân Lục Mạch hội võ!

Từng cái nội dung cốt truyện mở ra cũng để cho Dương Phong tâm triều dâng trào, từng cái thiết lập xuất hiện cũng để cho Dương Phong khen ngợi không dứt, nhất là thấy Trương Tiểu Phàm giai đoạn trước bực bội, thấy Thanh Vân Môn Lục Mạch hội võ tổ chức sắp tới, cố sự tiết tấu điểm luôn có thể kẹt ở tối rất cảm động vị trí.

Dương Phong hoàn toàn phục rồi.

Hắn không có lại lý sẽ an ủi mình các đồng nghiệp, cũng không có quá nhiều giải thích bộ này tiểu thuyết có nhiều tình diệu, mà là trực tiếp đem « Tru Tiên » văn bản phát đến mọi người Email, tin tưởng mọi người xem xong liền có thể hiểu được tâm tình mình.

Làm xong những chuyện này.

Dương Phong xuống lầu ăn cơm.

Dương Phong hôm nay thật có cái gì rất không đúng a, các đồng nghiệp tại chỗ ở một trận, mỗi người mới trở về chính mình chỗ ngồi, kết quả liếc mắt liền thấy được Dương Phong phát tới « Tru Tiên » chính yên lặng nằm ở mỗi người trong hòm thư.

"Sở Cuồng sách mới?"

"Dương Phong phát chúng ta?"

"Nhìn một chút Sở Cuồng viết cái gì."

Mọi người sững sốt một chút, với nhau trao đổi mấy câu, sau đó mỗi người tốt Kỳ Điểm mở quyển sách này, dù sao cũng là Sở Cuồng sách mới, cho dù là để cho người ta vẽ mặt mộng bức Tiên Hiệp loại hình, mọi người cũng hầu như thuộc về là có như vậy mấy phần hứng thú, huống chi Dương Phong còn cố ý đem văn bản phát đến mọi người Email, nhất định là hi vọng mọi người cũng có thể giúp một tay xem một chút đi.

Mọi người bắt đầu đọc sách.

Địa cầu Albert Einstein đã từng nói một cái liên quan tới thuyết tương đối thú vị giải độc, một người buồn chán thời điểm sẽ cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, nhưng là cùng một cái đẹp đẽ muội tử ước hẹn thời điểm liền sẽ cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh.

Nơi này là Lam Tinh.

Ảo tưởng bộ các biên tập không nhận biết Albert Einstein, nhưng đối với bọn họ mà nói, ưu tú tiểu thuyết chính là một cái cô gái xinh đẹp, nếu để cho bọn họ lựa chọn lời nói, bọn họ thậm chí nguyện ý lựa chọn tiểu thuyết mà không phải là muội tử, cái này cùng một ít trạch nam vì trò chơi mà không nhìn nữ thần là như thế đạo lý.

Tiếp tục trích dẫn thuyết tương đối:

Nhìn một quyển buồn chán tiểu thuyết, các biên tập sẽ cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, nhưng nhìn một quyển ưu tú tiểu thuyết, các biên tập lại

có cảm giác thời gian trôi qua phi thường thật nhanh, phảng phất buổi trưa này tam hai cái Tiêu Thời Không khe, chỉ chớp mắt liền đi qua.

Mọi người thậm chí quên nghỉ trưa.

Nghỉ trưa là ban biên tập mỗi ngày thông lệ, nếu như không nghỉ ngơi một hồi rất dễ dàng ảnh hưởng đến buổi chiều đi làm trạng thái, bất quá hôm nay ảo tưởng ban biên tập không có thuyết pháp này, bởi vì thẳng đến xế chiều bắt đầu đi làm, mọi người vẫn còn ở tập trung tinh thần nhìn « Tru Tiên » Quyển 1:

Đi làm?

Không trọng yếu.

Tất cả mọi người đều hoàn toàn bị « Tru Tiên » hấp dẫn tâm thần, nghiêm túc cẩn thận đọc, ban biên tập bên trong trước đó chưa từng có an tĩnh, liền Dương Phong trở lại bắt đầu đi làm tiếng bước chân tất cả mọi người không có nghe được.

Dương Phong cười một tiếng.

Hắn phi thường hiểu những thứ này các đồng nghiệp, bởi vì hắn sáng hôm nay cũng là như vậy tới, « Tru Tiên » nhất định phải xuất bản, bây giờ coi như Sở Cuồng thay đổi chủ ý nói hắn muốn viết vận động thi đấu Dương Phong cũng là sẽ không vui, Sở Cuồng liền viết Tiên Hiệp là tốt mà!

Viết cái gì vận động thi đấu?

Lúc này có mấy cái công ty lãnh đạo đi ngang qua, thấy ảo tưởng bộ các biên tập đều tại tập trung tinh thần nhìn chăm chăm máy tính, hài lòng gật đầu một cái: "Ảo tưởng bộ công việc nhiệt tình rất cao mà, buổi chiều mới vừa đi làm liền tiến vào trạng thái."

"Không sai."

"Thì phải như vậy."

"So với những ngành khác cường."

Dưới tình huống bình thường những thứ này các biên tập tiến vào trạng thái làm việc là cần thời gian, nhân vì mọi người sẽ bởi vì vừa mới kết thúc nghỉ trưa mà hơi có chút thất thần, được chậm một lúc lâu mới có thể nhờ cậy buồn ngủ lần nữa tiến vào trạng thái làm việc.

Những người lãnh đạo hài lòng rời đi.

Những thứ này lãnh đạo không biết là, liền ở sau khi bọn hắn rời đi không lâu, một tên biên tập bỗng nhiên dùng ảo não lại phần nộ giọng hướng về phía máy tính hô to một tiếng:

"Ngọa tào, này sẽ không có?"

Chương 111: Nhân loại bản chất là Repeater

Lật giấy lật giấy lật giấy lật giấy .

Tên này biên tập đọc sách là cả ban biên tập nhanh nhất một cái, lúc này đã thấy « Tru Tiên » Quyển 1: Viết Thanh Vân Môn Thất Mạch Hội Vũ sắp bắt đầu trọng yếu chương hồi, kết quả hần con chuột đều phải điếm tội tệt, vẫn là không có xuất hiện, cho nên hần nóng nảy.

Quyển 1: Liên đến này?

Sở Cuồng là một cái đoạn chương câu a!

Bất quá tên này biên tập nhìn xong, không có nghĩa là còn lại biên tập cũng xem xong, mọi người nhìn thẳng được nồng nhiệt đầu rồi, chột nghe tên này biên tập om sòm nhất thời bất mãn ngắt đầu, một đôi con mắt tràn đầy uy hiếp:

"Người im miệng!"

"Ta chỉ là ."

"Dám kịch xuyên thấu qua giết người!"

Tên này biên tập không dám chọc rồi nhiều người tức giận, chỉ có thể ngoan ngoãn ngậm miệng.

Bất quá hần lời còn là nhắc nhở còn lại đang xem thư các biên tập.

Bây giờ mọi người một bên đọc sách, một bên tại nội tâm cầu nguyện:

Đường tiến độ chống nổi!

Mọi người đều biết đường tiến độ là vĩnh viễn không nhìn được.

Các biên tập đọc sách vốn là so với phổ thông đọc giả nhanh.

Dù là mọi người tận lực nhìn cẩn thận nhiều chút, đường tiến độ cũng cuối cùng trong buổi họp diễn trong truyền thuyết đại biến mất thuật.

Cho nên khi tất cả mọi người nhìn xong « Tru Tiên » này đáng thương Quyển 1:, ban biên tập rút cuộc sôi sùng sục, từng cái biên tập đơn giản là há mồm liền ra:

"Ngọa tào, không có?"

"Ngọa tào, không có?"

"Ngọa tào, không có?"

Phảng phất này là không phải một đám biên tập, mà là một máy đài Repeater.

Hoặc khen nhân loại bản chất chính là Repeater.

Trước nhất nhìn xong biên tập rút cuộc dám nói chuyện rồi: "Đọc sách quá nhanh, là chúng ta biên tập bệnh nghề nghiệp a."

Mọi người rất có đồng cảm.

Mọi người khó chịu nhất, thực ra không phải mình đọc sách nhanh, mà là « Tru Tiên » Quyển 1: Đoạn chương, thật sự là để cho người ta quá khó chịu: "Sở Cuồng thế nào ngắn như vậy!"

"Lại kẹt ở loại này vị trí!"

"Ta muốn nhìn Trương Tiểu Phàm trang một lớp a!"

"Không trên không dưới cũng quá hành hạ người đi!"

"Chính đến xuất sắc thời điểm sao liền bỗng nhiên không rồi!"

" "

Sở Cuồng thực ra không một chút nào ngắn.

20 vạn chữ đôi mới cũng không ít.

Tiểu thuyết phần lớn là một quyển một quyển xuất bản, có chút tiểu thuyết mới viết thập vạn chữ ra mặt liền dám làm một quyển xuất bản rồi, 20 vạn chữ một quyển xuất bản nội dung hoàn toàn có thể được xưng là là nghiệp giới lương tâm.

Cuối cùng, mọi người buồn rầu, hay lại là từ đối với đoạn chương than phiền.

Thanh Vân Môn Thất Mạch Hội Vũ rõ ràng cho thấy một cái đại cao triều, ai nguyện ý ở cao triều trước dừng lại?

"Như thế nào đây?"

Dương Phong nhỏ mở miệng cười, một bộ lạnh nhạt bộ dáng.

Thực ra Dương Phong trước so với ai khác cũng kích động, nhưng bây giờ nhìn mọi người phản ứng, hẳn bỗng nhiên thì có loại không khỏi cảm giác ưu việt.

"Ngu!"

"Điều!"

"Nô!"

Mọi người hình dung loại từ ngữ lượng rất thiếu thốn, một câu ngọa tào đi thiên hạ, thật là có lỗi với biên tập nghề nghiệp này.

Hai phút sau.

Mọi người lý trí dần dần trở về: "Quyển sách này đơn giản là trọng tân định nghĩa rồi Tiên Hiệp hai chữ, Sở Cuồng đây là khai tông lập phái tiết tấu!"

"Nguyên lai Tiên Hiệp vẫn có thể như vậy viết."

"Ta đọc « Tru Tiên » thậm chí đánh hơi được một cỗ võ hiệp mùi vị, nhưng ý cảnh phương diện lại rõ ràng cao hơn võ hiệp, Sở Cuồng quyển sách này khả năng lại phải dẫn dắt thị trường trào lưu rồi."

Võ hiệp đã từng phổ biến một thời.

Ảo tưởng bộ đám này lão nam nhân, 90% trở lên, cũng đã có Trường Kiếm Giang Hồ mộng võ hiệp, cho nên rất nhiều người đều có phương diện này tình cảm.

Đáng tiếc võ hiệp thời đại đã qua.

Hãy cùng địa cầu Trung Quốc như thế.

Võ hiệp phân loại đã từng là thư viện thị trường trụ tính đề tài.

Nên đề tài hỏa bạo trình độ, thậm chí so với bây giờ lưu hành nhất Dị Giới mạo hiểm còn khoa trương.

Có thể đến ngày hôm nay, đã không người nhìn đến đi vào võ hiệp tiểu thuyết, loại trình độ đó kích thích, xa kém xa thỏa mãn bây giờ độc giả!

Đây là thời đại phát triển khuynh hướng.

Đại thế không thể đỡ, coi như Kim Lão chuyển kiếp tới, cũng không cách nào thay đổi cái này kết cục tất nhiên.

Nhưng hôm nay nhìn « Tru Tiên », mọi người nhưng từ trung cảm nhận được đã lâu võ hiệp tình cảm, có thể bộ này tiểu thuyết lại là không phải võ hiệp, mà là ý cảnh nâng cao một bước Tiên Hiệp.

"Khó trách hẳn không muốn tiếp tục viết vận động thi đấu."

"Nguyên lai Tiên Hiệp mới là thuộc về nam nhân lãng mạn a!"

"Sở Cuồng thật quá hiểu, quyển sách này đem ta mặt đánh sung."

"Ai có thể nghĩ tới, Sở Cuồng Tiên Hiệp, lại là như vậy một phen quang cảnh đây."

"Đồng dạng là Tiên Hiệp đề tài, nhưng nội dung cùng kết cấu cùng « Tiên Ma đại chiến » khác nhau hoàn toàn, đây là một cái mới tinh Tiên Hiệp sáng tác ý nghĩ."

" "

Năm đó « Tiên Ma đại chiến », chỉ là mô phỏng đủ loại Thần Thoại Truyền Thuyết đồ án, viết một cái chính đạo cùng Ma Đạo tranh phong cổ sự.

Thực ra chính là biến hình võ hiệp cổ sự.

Giương cao một cái hạ võ hiệp thực lực tăng diện mà thôi.

Mà Sở Cuồng « Tru Tiên », nhưng là viết ra một cái trông rất sống động tu tiên thế giới!

Mọi người xem quyển sách này thời điểm, thậm chí có loại cái thế giới này chân thực cảm giác tồn tại thấy.

Minh Minh Huyền chỉ lại huyền, toàn bộ thế giới quan lại hoàn toàn có thể tự bào chữa, mọi người tu luyện theo đuổi là nói, tinh diệu vô cùng.

Cái thế giới này chú trọng nhân duyên tế hội, chú trọng Nhân Quả Tuần Hoàn, chú trọng Pháp Bảo thần kỳ.

Nhất là trong sách thỉnh thoảng nói tới "Tru Tiên Kiếm Trận", càng là một cái chưa từng có trong lịch sử đại mong đợi điểm!

Mặc dù Sở Cuồng không có càng thâm nhập miêu tả Tru Tiên Kiếm Trận khủng bố đến mức nào, nhưng quang "Tru Tiên" hai chữ, liền làm cho tất cả mọi người cũng không nhịn được trong lòng mong mỏi, chỉ cảm thấy rộng lớn mạnh mẽ, rộng lớn đại khí!

Lại hồi tưởng.

Mở đầu một câu kia "Thiên Địa Bất Nhân Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu" cũng không đơn giản, Lão Tử những lời này đơn giản là vì câu chuyện này chế tạo riêng một dạng càng nghĩ càng thấy được đót.

Đang lúc này.

Tổng biên tập lão Hùng vào cửa, thấy các biên tập châu đầu ghé tai, hẳn giọng oang oang cả đời bạo nổ rống: "Tùng cái không làm việc, ở nơi này trò chuyện cái gì!"

Chú gấu Boonie!

Chúng biên tập kinh hãi, liền vội vàng im miệng, làm bộ như một bộ chăm chỉ làm việc đáng vẽ.

Lão Hùng làm ảo tưởng bộ tổng biên tập vẫn rất có uy nghiêm.

Lần trước Vụ Vinh « Thú Độc » tự tiện với Sở Cuồng ước bản thảo, lão Hùng trực tiếp đại náo tạp chí bộ, chuyện này để cho rất nhiều người trí nhớ sâu hơn.

"Là như vậy."

Lúc này chỉ có Dương Phong dám nói chuyện: "Sở Cuồng sách mới phát ta, ta cảm thấy được công ty có thể sớm một chút tuyên truyền, chúng ta tháng sau trực tiếp xuất bản."

"Sở Cuồng sách mới?"

Lão Hùng sắc mặt vừa chậm: "Lần này còn viết Tennis ấy ư, hoặc là còn lại vận động hạng mục?"

Dương Phong nói: "Lần này viết là Tiên Hiệp."

Lão Hùng biểu tình cứng lên một chút: "Người đang ở đây trêu chọc ta?"

Dương Phong cũng không nghĩ là lão Hùng phản ứng, vội vàng nói: "Ngài trước nhìn kỹ hẳn nói, ta đã đem bản thảo phát đến ngài hộp thơ."

"Ân ."

Lão Hùng mặt đầy mê muội đi về phía tổng biên tập phòng làm việc, quan môn trước không nhìn được vừa quay đầu hỏi Dương Phong một câu:

"Người thật không có trêu chọc ta?"

"Ngài xem trước."

Dương Phong mỉm cười nói.

Mọi người im lặng, biểu tình nhưng có chút cổ quái, nhìn chăm chăm lão Hùng, nội tâm Âm đậm đậm mong đợi, tổng biên tập nhìn xong « Tru Tiên » sẽ là phản ứng gì?

Câu trả lời hiểu.

Buổi tối sắp lúc tan việc, lão Hùng bỗng nhiên vọt ra khỏi phòng làm việc, nện bước hai trăm cân nhịp bước lục thân bất nhận, giẫm đạp sàn nhà âm vang dội!

Phanh!

Không có câu muốn nói, thời gian nháy con mắt, lão Hùng Tiểu Sơn tựa như bóng lưng đã biến mất ở cửa, chỉ còn bị bạo lực đẩy cửa ra kết vang

dội.

"Ta lần đầu tiên nhìn lão Hùng chạy nhanh như vậy."

Các biên tập tặc tặc kêu kỳ lạ, ngăm hiểu lẫn nhau hai mắt nhìn nhau một cái, đây mới thực sự là Chú gấu Boonie a.

Chương 112: Thành ý vô giá

Ngân Lam Thư Khó.

Một cái phòng làm việc.

Tổng Biên Lữ Bắc đang định đi phòng họp họp, bỗng nhiên thấy lão Hùng giống như chiếc Xe tăng hạng nặng, hì hục hì hục thở hổn hển chạy tới.

"Thê nào?"

Lữ Bắc liền vội vàng tránh ra.

Lão Hùng đỡ môn há mồm thở dốc, một hồi lâu mới có thể nói lời nói: "Ta vừa mới cho ngài phát Sở Cuồng sách mới, ngài cần phải nhìn một chút!"

"Sở Cuồng sách mới?"

Trong lòng Lữ Bắc động một cái, gật đầu một cái, thấy lão Chu lại bắt đầu thở mạnh, hấn không có nói gì nhiều, trực tiếp đi trước phòng họp.

Đây là một trận nội bộ hội nghị.

Một vị lãnh đạo đang ở chỉ một cái Văn Án bàn luận viển vông, Lữ Bắc nhưng chợt nhớ tới lão Hùng vừa mới nói chuyện, dứt khoát lấy điện thoại di động ra, len lén mở ra hấn vừa mới phát tới Sở Cuồng sách mới.

Lữ Bắc rất thích Sở Cuồng.

Lần trước Sở Cuồng viết đoạn thiên tiểu thuyết « Món Quà Giáng Sinh » đem Lữ Bắc cảm động rối tinh rối mù, hấn thậm chí không tiếc ở hết năm lúc thả làm việc, trở về theo người nhà quá Xuân Tiết, từ đó về sau Lữ Bắc vẫn chú ý Sở Cuồng tác phẩm động tĩnh.

"Tru Tiên?"

Lần này tiểu thuyết danh lên còn rất ngang ngược, Lữ Bắc nghĩ như vậy, bắt đầu thiêu Mễ Mễ nhìn, ngược lại loại này cao tầng hội nghị, luôn là vừa thối lại trưởng, không có một đem giờ căn bản không khả năng kết thúc.

Chú ý khác bị phát hiện là được.

Lữ Bắc không phải lần thứ nhất ở phòng họp không tập trung rồi, cho tới bây giờ không có lật xe quá, bởi vì hấn sẽ không một mực cúi đầu nhìn tiểu thuyết, thỉnh thoảng cũng sẽ làm bộ nghiêm túc nghe hội nghị báo cáo đáng vẻ, thỉnh thoảng gật đầu, thậm chí nghiêm trang gõ mấy cái bút ký bản bàn phím, phảng phất đang làm hội nghị ghi chép ——

Trên thực tế gõ đều là loạn mã.

Lập trình viên cũng không dám nhận thức cái loại này.

Nhưng lần này Lữ Bắc khinh thường, hấn không nghĩ tới « Tru Tiên » như thế này mà có ma lực, hấn mới nhìn mười phút liền hoàn toàn nhập thần,

liền làm bộ làm hội nghị ghi chép loạn mã đều quên gõ, liền bên cạnh có người gọi mình cũng không nghe được:

"Tổng Biên?"

"Tổng Biên?"

Cuối cùng cái kia bàn luận viễn vông lãnh đạo nóng nảy, hung hăng vỗ xuống bàn, thanh âm phi thường phần nộ: "Lữ Bắc!"

"À?"

Lữ Bắc này mới lấy lại tinh thần, không khỏi ngượng ngùng cười một tiếng, lưu luyến không rời để điện thoại di động xuống, đang ngồi cao tầng phần lớn cũng với hần cùng cấp bậc, nếu như là không phải bị chọc tức, đối phương cũng không phải không ngừng kêu tên mình.

Hội nghị tiếp tục.

Lữ Bắc lại khó chịu.

Hắn rất muốn tiếp tục nhìn, bởi vì hắn đầy đầu đều là « Tru Tiên » nội dung cốt truyện, thậm chí không không chế được đi mong đợi tiếp theo phát triển, cái này hội nghị rốt cuộc trò chuyện cái gì hắn một câu cũng không nghe lọt tai, chỉ muốn vội vàng kết thúc hội nghị, chính mình xong trở về tiếp tục xem thư.

"Tan họp!"

Rốt cuộc, hội nghị kết thúc.

Lữ Bắc đi nhanh lên ra phòng họp, lấy điện thoại di động ra định cho lão Hùng gọi điện thoại, lại phát hiện lão Hùng chính đứng ở cửa chờ mình, giọng rất là vội vàng dáng vẻ: "Chúng ta có phải hay không là phải cho Sở Cuồng họp đồng nói lại?"

"Trước bao nhiêu?"

"7% rồi."

"Nhắc tới 10%."

Lữ Bắc không chút do dự mở miệng, này là rất nhiều lão bài bán chạy tác gia giá cả, theo lý thuyết Sở Cuồng danh tiếng tạm thời thiếu chút nữa ý tứ, nhưng Lữ Bắc rất chắc chắn Sở Cuồng bộ này sách mới nhiệt độ tuyệt đối sẽ không thấp hơn trước « Vồng Vương », mặc dù hắn bây giờ mới nhìn không có bao nhiêu nội dung.

"Biết."

Lão Hùng một chút không ngoài ý.

Hắn nhìn xong « Tru Tiên » phản ứng đầu tiên chính là, bộ này tiểu thuyết muốn phát hỏa.

Lão Hùng cho tới bây giờ chưa từng nghĩ Tiên Hiệp tiểu thuyết có thể như vậy viết!

Hắn bị kinh hãi!

Đây cũng là trước hắn giống như điên lao ra phòng họp nguyên nhân!

Hắn muốn đích thân ra mặt, với tuyên truyền bộ cùng với xuất bản bộ đội nhiều ngành chào hỏi, càng phải đưa tới Tổng Biên coi trọng, để cho Tổng Biên minh bạch bộ này tiểu thuyết rốt cuộc có bao nhiêu tốt.

"Đúng rồi."

Ngay tại lão Hùng gần sắp rời đi thời điểm, Lữ Bắc bỗng nhiên có chút cá giận nói: "Lần trước ta cho người làm một phần Sở Cuồng ký tên, người thế nào không chuẩn bị?"

Lão Hùng hơi chậm lại.

Hắn hoàn quên hết rồi này tra, hắn tin tưởng Tổng Biên cũng quên này tra, nhưng « Tru Tiên » xuất hiện, để cho đối phương lại nghĩ tới.

Lâm Uyên tự nhiên không biết « Tru Tiên » ở ban biên tập đưa tới phản hưởng, bất quá hắn buổi tối tan học thời điểm, nhận được Dương Phong điện thoại.

"Sở Cuồng lão sư!"

Dương Phong rõ ràng nhận ra được, chính mình nói chuyện với Sở Cuồng giọng càng ngày càng hèn mọn: "Ngài sách mới viết thật là quá tuyệt vời, công ty bên này cân nhắc một chút tháng xuất bản « Tru Tiên » Quyển 1:, không biết ngài ý kiến như thế nào?"

Lúc trước không phải như vậy.

Nếu là lúc trước, Dương Phong đại khái có thể như vậy nói: "Sở Cuồng, chúc mừng người, người tiểu thuyết thông qua chúng ta ban biên tập khảo hạch, công ty chúng ta đem sẽ tại tháng sau an bài bộ này tiểu thuyết xuất bản."

Ý là như thế.

Chính là thái độ không cùng một dạng.

Lâm Uyên tự nhiên nghe không ra đối phương ở trong thái độ biến hóa vi diệu.

Hắn vẫn trước sau như một lời ít ý nhiều: "Có thể xuất bản, hợp đồng lúc nào ký?"

"Là như vậy!"

Dương Phong cười nói: "Công ty bên này quyết định đem ngài tiểu thuyết bản thuế tăng lên tới 10%, cái này ở trong nghề là một cái giá rất cao cách, xin hỏi ngài bên này còn có cần gì chúng ta làm ."

"Rất tốt!"

Lâm Uyên theo bản năng tăng cao âm điệu.

Dương Phong có chút ngoài ý muốn, Sở Cuồng không phải là không yêu tiền sao, thế nào nghe được bản thuế có thể tăng giá, cũng một bộ vui mừng khôn xiết đáng về?

Đúng rồi.

Tiền đại biểu ý nghĩa rất nhiều.

Đại khái Sở Cuồng lão sư quan tâm căn bản là không phải điểm này bản thuế tăng lên, mà là công ty phương đối mặt hẳn sáng tác thực lực công nhận, cùng với công ty xuyên thấu qua kim tiền biểu đạt ra thành ý!

Kim tiền có giá.

Thành ý vô giá.

Hơn nữa hẳn lần này viết nhưng là Tiên Hiệp loại này đề tài, sáng tác lúc khẳng định cũng lưng đeo nhất định áp lực trong lòng, dĩ nhiên là càng cần hơn đủ loại hình thức công nhận.

Nghĩ tới đây.

Dương Phong cười nói: "Ngài có thể hài lòng liền có thể, ngoài ra phải nhất định thông báo ngài một tiếng, công ty rất nhanh sẽ biết mở ra « Tru Tiên » dự bán tuyên truyền!"

"Ừm."

"Vậy cứ như thế?"

"Vậy cứ như vậy đi."

Lâm Uyên cúp điện thoại, tâm tình rất không tồi.

Ngân Lam Thư Khố chung quy là có thể chủ động nói giá, cái này làm cho Lâm Uyên rất hài lòng.

Nhìn tới chọn tiếp tục hợp tác với Ngân Lam Thư Khố, đúng là một cái không tệ quyết định.

Sau này giá hẳn sẽ còn nhắc chứ ?

Quay đầu được hỏi một câu tử tử nói thế nào.

Tử tử Lâm Huyền là giới xuất bản hành gia, hẳn tương đối biết.

Nhắc tới Lâm Uyên cũng cân nhắc qua cầm « Tru Tiên » đi tử tử Nhà Xuất Bản,

Bất quá điều tra Lâm Uyên một cái lần sau đó, phát hiện tử tử Nhà Xuất Bản kích thước không đủ lớn, kiếm tiền phương diện, khẳng định không bằng Ngân Lam Thư Khố, cho nên Lâm Uyên buông tha.

So với cho tử tử hướng công trạng, đương nhiên là kiếm tiền tương đối trọng yếu a.

Về phần tử tử bên kia, ghê gớm cạnh mình kiếm tiền phân nòng một ít là được.

Nàng cố gắng kiếm công trạng thực ra cũng là vì càng tiền lương cao, như vậy đạo lý Lâm Uyên hay lại là minh bạch.

Tử tử khẳng định cũng càng thích tiền.

Trên thế giới này còn có người không thích tiền sao?

Mà đang ở Lâm Uyên cùng Dương Phong nói chuyện điện thoại xong đêm đó.

Ngân Lam Thư Khố quan võng bên trên, rốt cuộc treo lên rồi tác gia Sở Cuồng muốn ở tháng bảy phát hành sách mới tin tức, cũng coi là sách mới tuyên truyền một loại hơi nóng kiêu.

Tin tức này vừa ra.
Sở Cuồng Fan sách truyện kích động!

---

ps: Ăn xong bữa ăn tối tiếp tục viết tặng thêm, có thể có thể so sánh chậm, chớ vội.

Chương 113: Trọng tâm định nghĩa Tiên Hiệp

Mặc dù trước « Võng Vương » chỉ liên tái rồi mấy tháng, thậm chí nửa năm cũng chưa tới liên kết thúc, nhưng Sở Cuồng ở bộ này tiêu thuyết liên tái trong lúc cũng coi là tích lũy một ít fan, những thứ này fan cũng là một mục chú ý Ngân Lam Thư Khố, chờ đợi Sở Cuồng sách mới tin tức, cho nên nhìn thấy Sở Cuồng muốn phát sách mới đám người này vẫn là tương đối hưng phấn cùng mong đợi.

"So với tưởng tượng của ta còn nhanh hơn."

Khoảng cách « Võng Vương » kết thúc đến bây giờ, thời gian trôi qua cũng không lâu, còn lại viết xong thư, phần lớn sẽ nghỉ ngơi mấy tháng, có thể Sở Cuồng tựa hồ cũng không tính nghỉ ngơi, ngựa không ngừng vó câu đuổi ra khỏi sách mới.

"Liên thích Sở Cuồng không đúng giờ!"

"Bởi vì « Internet văn đàn » thích thi đấu tiêu thuyết, Sở Cuồng tác phẩm kết thúc sau đó ta lại tìm rất nhiều rồi tương tự tiêu thuyết nhìn, trên thị trường theo gió người khác vẫn thật nhiều, nhưng so với Sở Cuồng, ta xem những người khác thi đấu tiêu thuyết luôn cảm giác kém chút ý tứ."

"Dù sao Sở Cuồng là tổ sư gia!"

"Sở Cuồng sách mới hay lại là thi đấu đi."

"Hỏi Sở Cuồng sách mới hay lại là làm chuyện gay sao?"

"Ha ha ha ha ha ha ha, cảm giác thật tốt thanh học Tennis bộ đều bị các người chơi đùa hư rồi, ngày ngày nói nhân gia làm chuyện gay, rõ ràng nhân gia là một bộ chính nhi bát kinh Tennis thi đấu tiêu thuyết (nghiêm túc mặt)."

" "

Bởi vì « Võng Vương » là một bộ phái nam hướng tiêu thuyết, trong tiêu thuyết hoàn mỹ tạo nên thanh học Tennis bộ các một nhân vật, hơn nữa bộ này trong tiêu thuyết có một ít thú vị thường ngày, một bọn đàn ông môn ngày ngày mê mê hôn hôn đầm đầm sống chung, cho nên rất nhiều độc giả gọi đùa bộ này tiêu thuyết là khoác thi đấu áo khoác hủ văn.

Vì vậy thuộc tính.

Rõ ràng là phái nam hướng tiêu thuyết « Võng Vương », lại còn hấp dẫn tới không Thiếu nữ fan, dĩ nhiên những thứ này Fan nữ cũng không để bụng trong tiêu thuyết trận đấu cái gì, các nàng chỉ chú ý nhân vật môn thường

ngày chuyển động cùng nhau, đủ loại hủ thức nhớ lại, cũng có thể nhìn phi thường cao húng.

Cũng liền cái thế giới này coi trọng bản quyền.

Nếu như không có bản quyền tranh chấp, chỉ sợ « Võng Vương » đồng nhân đã sớm bay múa đầy trời rồi, vĩnh viễn không nên xem thường hủ nữ sáng tác năng lực, thật làm cho các nàng buông ra viết, nuôi mấy cái nam sinh đại khái sẽ không đi vào đứng cũng không thành vấn đề.

Bất quá đáng nhắc tới là.

Gần như fan cũng cho là Sở Cuồng sẽ tiếp tục viết vận động thi đấu đề tài, dù sao cái này đề tài thị trường chính là do Sở Cuồng tự mình khai sáng, hẳn chung quy không sẽ tự mình khai thác một mảnh đại đại thị trường sau đó, liền buông tha rồi chính mình « Võng Vương » phần đầu đi ra thành quả chứ ?

Đây là chuyện đương nhiên suy luận.

Hơn nữa tác gia đối với fan vững chắc tính vẫn là rất để ý, Sở Cuồng cái này bút hiệu ở ảo tưởng tiểu thuyết lĩnh vực, cùng vận động thi đấu tiểu thuyết là vững vàng nối kết, hẳn thật muốn đổi một đề tài lời nói, fan coi như không nhất định chấp nhận nợ nần rồi.

Không chỉ có fan cho là như thế.

Giới xuất bản những công ty khác cũng cho là như vậy, dù sao bây giờ vận động thi đấu đã chưa tính là lãnh môn phân loại rồi, so với Vương Đạo lưu phái mặc dù hay lại là Tiểu chúng rồi nhiều chút, nhưng cái này Tiểu chúng thị trường nuôi mấy quyển sách bán chạy vẫn là không có vấn đề.

Chỉ phải tiếp tục viết cái này đề tài.

Sở Cuồng dẫu gì cũng có thể lẫn lộn cái không tệ lượng tiêu thụ đi, huống chi lấy Sở Cuồng viết vận động thi đấu năng lực chẳng lẽ chỉ là lẫn lộn cái không tệ lượng tiêu thụ sao, trong nghề xuất bản công ty có thể sẽ không như thế xem thường Sở Cuồng, tất cả mọi người là tận lực cao liếc hẳn một cái.

Nói không chừng lại vừa là một bộ « Võng Vương » !

Mọi người thậm chí có điềm hoảng, nhất là một ít với Ngân Lam Thư Khố cạnh tranh tương đối kịch liệt xuất bản phương, bởi vì Sở Cuồng này sách mới mở ra tốc độ không khỏi cũng quá nhanh nhiều chút, nào có lão thư kết thúc còn không mang nghỉ ngơi liền trực tiếp mở sách mới à?

Người là xúc thủ quái sao?

Thật muốn trở lại một bộ đủ bán chạy tác phẩm, kia « Võng Vương » kết thúc đối Ngân Lam Thư Khố mà nói, chẳng những là không phải chuyện xấu nhi, ngược lại là một chuyện tốt nhi, bởi vì này có nghĩa là Ngân Lam Thư Khố lại thêm ra một cái bộ ưu chất tác phẩm!

Sở Cuồng đúng là một cái xúc thủ quái, một điếm này trong nghề không có đoán sai, nhưng tất cả mọi người đều đoán sai rồi một chuyện, đó chính là Sở Cuồng sách mới cũng không tiếp tục viết vận động thi đấu đề tài, mà là hai cái đề cho mọi người chọt nhìn có chút xa lạ đề tài:

Tiên Hiệp văn!

Ngân Lam Thư Khố không có vòng vo, bọn họ đem đó công bố Sở Cuồng muốn phát sách mới tin tức, ngày thứ 2 Website biểu ngữ, liền công bố Sở Cuồng sách mới đề tài, hơn nữa còn ở mỗi cái con đường bày thanh thế thật lớn tuyên truyền, cho tới Sở Cuồng những người ái mộ đều sững sốt chừng mấy giây.

"Cái quỷ gì?"

"Tiên Hiệp tiểu thuyết?"

"Là không phải thi đấu văn?"

"Tại sao dứt đoạn tiếp theo viết vận động thi đấu, rõ ràng Sở Cuồng viết này chủng loại hình siêu có thiên phú a, dù là không viết Tennis, đôi thành bóng rổ hoặc là bóng đá loại vận động ta cũng hoàn toàn có thể tiếp nhận a!"

"Vượt qua lớn quá rồi đó?"

"Đây là trực tiếp từ nhiệt huyết vận động sân đấu nhảy đến « Tiên Ma đại chiến » rồi, vấn đề là ta thật không thích nhìn Tiên Hiệp a, như vậy Cổ Lão đề tài đã sớm bị đào thải, Sở Cuồng rút cuộc là nghĩ như thế nào?"

" "

Tiên Hiệp quả thật không người viết, bất quá « Tiên Ma đại chiến » sức ảnh hưởng còn chưa tiêu, bộ này tiểu thuyết thậm chí đánh thành phim truyền hình, là rất nhiều nhân tuổi thơ nhớ lại, mọi người đối Tiên Hiệp khái niệm, cơ bản đều là tới từ bộ này rất nhiều năm trước tác phẩm.

Fan cũng bối rối.

Trong nghề thực ra cũng có chút mộng, bọn họ tỉ mỉ nhìn một chút Ngân Lam Thư Khố biểu ngữ tuyên truyền, phía trên quả thật nói Sở Cuồng sách mới viết là Tiên Hiệp đề tài, khẩu hiệu còn gọi phi thường phách lối, trực tiếp liền hai câu:

"Tháng bảy nhất hào « Tru Tiên » bán!"

"Nhìn Sở Cuồng như thế nào trọng tâm định nghĩa Tiên Hiệp!"

Trong nghề không ít người tâm lý cũng có chút bần chồn, phải nói nhiều không coi trọng cũng không phải, Ngân Lam Thư Khố lại không ngốc, nếu như Sở Cuồng tả chân như vậy rác rưởi lời nói, công ty bọn họ làm sao sẽ tốn công tốn sức cho Sở Cuồng sách mới tuyên truyền, trực tiếp đem bản thảo ngã xuống xuống là tốt.

Nhưng muốn nói Sở Cuồng viết tốt bao nhiêu?

Tiên Hiệp tiểu thuyết có thể viết tốt bao nhiêu à?

Về phân cái gọi là trọng tâm định nghĩa Tiên Hiệp, môn Thanh Nhân đều biết lời như vậy nhìn một chút liền có thể, nào có quảng cáo tiêu ngữ không thổi đôi câu, những thứ kia lạn phiến chiếu phim trước còn nói mình bộ phim này sắp vượt thời đại đây.

"Ta hiểu được."

Một cái trong nghề nhân sĩ suy đoán: "Đại khái bộ này kêu « Tru Tiên » tiểu thuyết viết còn có thể đi, các người biết, chung quy có một ít tiểu thuyết là ở vào trung gian tầng thứ, trực tiếp ngã xuống xuống khá là đáng tiếc, phát hành lại không dễ dàng bán nhiều, cộng thêm bộ này tiểu thuyết là Sở Cuồng, Ngân Lam Thư Khố khẳng định không muốn đặc tội Sở Cuồng, dù sao Sở Cuồng năng lực hay lại là quá rõ ràng, cho nên dứt khoát cho Sở Cuồng một cái cơ hội?"

Bán chạy lời nói có trọng lượng.

Không phải là bán chạy bản thảo, biên tập ngã xuống xuống cũng liền tề diệu, nhưng bán chạy bản thảo coi như viết là không phải cực kỳ tốt, biên tập cũng sẽ không dễ dàng đem ngã xuống xuống, nhất là ở bán chạy tự mình giữ vững muốn phát hành dưới tình huống, Nhà Xuất Bản vì khó lường tội đối phương, hơn phân nửa cũng sẽ cho cái cơ hội.

Vạn nhất hỏa cơ chứ?

Ánh mắt của biên tập cũng là không phải 100% chính xác, quả thật có chút ở nhất hào Nhà Xuất Bản bị ngã xuống xuống bản thảo, bắt được nhị hào Nhà Xuất Bản phát hành kết quả lại lớn bán ví dụ, hướng chi ban đầu « Võng Vương » đề tài cũng không bị trong nghề không coi trọng sao?

Sở Cuồng tựa hồ liền có thể cái này.

Hắn nhất định phải viết có tính khiêu chiến.

Trong nghề đại đa số người cũng đón nhận loại thuyết pháp này, bất quá Đinh Thịnh Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản Tổng Biên lại luôn cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy, bởi vì Ngân Lam Thư Khố cho tuyên truyền Thái Long nặng, nếu như là vì qua loa lấy lệ Sở Cuồng lời nói không cần phải làm được loại trình độ này.

"Chẳng lẽ bên trong ẩn tàng quả bom?"

Không trách Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản Tổng Biên đa nghi, chủ yếu là « Võng Vương » đánh qua một lần hắn mặt, hắn loại này cấp bậc nhân bị đánh qua một lần mặt liền hội trưởng trí nhớ, không giống có vài người rõ ràng bị đánh qua một lần mặt vẫn là lấy cũ nhãn quang đôi đũa một vài sự vật, hắn tin tưởng không chỉ một người đang lo lắng.

"Không đúng!"

"Có vấn đề!"

"Lữ Bắc không ngốc!"

"Hắn ẩn tàng quả bom!"

Đình Thịnh tổng biên tập càng nghĩ càng thấy được ý nghĩa của mình có đạo lý, cả người ở trong phòng đi tới đi lui, nhưng vô luận hấn nghĩ như thế nào, cũng không tưởng tượng nổi Tiên Hiệp đề tài như thế nào trở thành thư viện thị trường quả bom, cho nên hấn mí mắt một mực ở nhảy.

Cảm giác này để cho hấn rất bất an.

Lần này Sở Cường rốt cuộc viết cái gì?

Chương 114: 0 cường

Đình Thịnh Tổng Biên cảm thấy rất hành hạ, mà loại hành hạ này đem sẽ kèm theo hẳn trải qua toàn bộ tháng sáu, hẳn vô cùng chờ mong đây là hư kinh một trận, bởi vì nếu như hẳn lo âu biến thành sự thật, này tương hội tạo thành lớn hơn hành hạ ——

Lâm Uyên sinh hoạt ngược lại là hết thảy như cũ.

Hắn thậm chí bắt đầu ở viết « Tru Tiên » quyển thứ hai, bệnh loét mũi là không phải một cái thói quen tốt, này sẽ ảnh hưởng đến Lâm Uyên thu nhập, ít nhất ở kiếm tiền trong chuyện này, Lâm Uyên hay lại là biểu hiện phi thường chăm chỉ.

Bất quá tiền cũng không thể một mực kiếm.

Tỷ như gần đây bộ lạc văn học gọi điện thoại cho hẳn, muốn cùng hẳn lại mời một bộ đoàn thiên tiểu thuyết bản thảo, liền bị Lâm Uyên cự tuyệt, bởi vì Lâm Uyên trên tay chỉ còn hai bộ đoàn thiên rồi, hẳn được dùng ít đi chút, ngược lại bộ này tiểu thuyết giá cả sẽ không đập trong tay.

Hắn lý do cự tuyệt là:

Gần đây không có đoàn thiên linh cảm.

Ngân Lam tạp chí bộ cũng đi tìm hẳn, hẳn dùng như thế lý do cự tuyệt, duy nhất để cho hẳn quán quít chính là hai bên ra giá không kém nhiều, chờ sau này phát hành không muốn biết lựa chọn cái nào sân thượng mới có thể lợi ích tối đại hóa.

Hai bên đều tin rồi Lâm Uyên chuyện hoang đường.

Bởi vì ở người bình thường xem ra, nếu như tác gia ngày ngày đều có linh cảm mới hiển lên rõ kỳ quái, huống chi Sở Cường mỗi lần phát hành đoàn thiên tiểu thuyết đều là như vậy kinh điển, mà kinh điển cũng có nghĩa là sáng tác quá trình chật vật, nào có nhân tùy tiện là có thể viết ra một phần kinh điển?

Kinh điển tiểu thuyết lại là không phải cải trắng.

Đây cũng là Lâm Uyên cự tuyệt hai nhà đoàn thiên mời bản thảo một cái nguyên nhân khác, thiên tài là muốn có một cái hạn độ, nếu như hẳn trực tiếp với hệ thống chế tác riêng mấy chục thủ bài hát của kinh điển xuất ra đi phát hành, ngoại giới đại khái liền là không phải kinh ngạc mà là làm kinh sợ.

Vì vậy Lâm Uyên không nóng nảy.

Hắn xác thực rất thiếu danh vọng giá trị.

Nhưng lo lắng sông cũng là không phải biện pháp a.

Hạ Phồn ngược lại là như cũ bận bịu nàng trận đấu, « Thịnh Phóng » tháng sáu lịch trình vẫn tương đối chặt chẽ, vì thế nàng đã liên tục mời chừng mấy ngày giả, bất quá thanh nhạc hệ bên kia cũng không thể nào làm khó, trường học không ủng hộ học sinh sớm như vậy vào làng giải trí, lại cũng không có đến ngang ngược ngăn trở mức độ.

Trung tuần tháng sáu ngày này.

Lâm Uyên cùng Giản Dịch lại một lần nữa theo Hạ Phồn đi tới « Thịnh Phóng » hiện trường, đây là hai người Kế Hải chọn sau đó lần thứ hai theo Hạ Phồn trận đấu, chủ nếu là bởi vì hôm nay trận đấu tương đối trọng yếu, quyết định Hạ Phồn có thể hay không xông vào cả nước Top 100.

Hạ Phồn có chút bóng ma trong lòng.

Nàng chỉ hai lần trước dự thi toàn bộ ngã xuống Top 100 bên ngoài, hơn nữa mỗi lần đều là tích bại cái loại này, Lâm Uyên cùng Giản Dịch cho nàng bơm hơi, cũng là hi vọng nàng hôm nay có thể đột phá mình một chút, dù sao vào Top 100 mới có ở Tần Châu người xem trước mặt ló mặt cơ hội. Cùng chọn như thế.

Hiện trường tiếng người huyên náo.

Top 100 vị trí tranh đoạt ở các đại thành thị đồng thời mở ra, nói là một trăm người, nhưng Tô Thành bên này chỉ có năm người có thể cuối cùng trúng tuyển, dù sao cũng là muốn mỗi thành phố cũng kiếm ra nhất định nhân tuyển, cho nên Hạ Phồn đối mặt cạnh tranh áp lực vẫn là rất đại.

"Ta đi đi tiêu . Hậu trường rồi."

Lâm Uyên cùng Giản Dịch mới vừa phụng bồi Hạ Phồn đi tới hiện trường, nàng liên vội vội vàng vàng đi, lần trước Lâm Uyên cùng Giản Dịch không phản ứng kịp, lần này hai người nhưng là ngầm hiểu lẫn nhau, Hạ Phồn khẳng định đi nhà cầu đi rồi!

Hạ Phồn chính là cái này đặc điểm.

Nàng mỗi lần khẩn trương cũng muốn đi nhà cầu, nếu như đặc chớ khẩn trương lời nói, giống như là đại hào, một loại khẩn trương lời nói, tiểu hào liền có thể giải quyết, hơi khẩn trương lời nói khả năng ở nhà cầu ngồi xổm lập tức đi, đảo là không phải Hạ Phồn cùng hai người nói qua chuyện này, nữ hài tử hay là tương đối khó vì tình, hai người thuần túy là thông qua quan sát ra kết luận, hơn nữa không dám ở trước mặt Hạ Phồn nhắc.

Vạn nhất bị mưu sát làm sao bây giờ.

Lần này hẳn là bên trên tiểu hào chứ ?

Nói rõ cũng chính là trung đẳng khẩn trương mà thôi.

Vừa phải khẩn trương đối trận đấu vẫn rất có chỗ tốt, mặc dù Hạ Phồn ra sân tương đối trễ, nhưng khi nàng lên đài thời điểm, Lâm Uyên cùng Giản Dịch đều có thể nhìn đi ra bạn tốt trạng thái còn có thể, ít nhất không có kẹp lại chân một bộ muốn đi nhà cầu tư thế.

"Phán ta lãnh diễm còn phán ta ."

Hạ Phồn đánh vào Top 100 cuộc so tài lựa chọn ca khúc là « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc », đây là Lâm Uyên tự mình làm Hạ Phồn lựa chọn ca khúc, toàn thể vẫn là rất thích hợp Hạ Phồn thanh tuyến, nàng bản thân thì có loại phái nam hào sảng tính cách, lần trước trận đấu bóng rổ nàng xông lên đánh nhau tốc độ so với Lâm Uyên còn nhanh hơn mấy phần, không đúng vậy sẽ không cùng hai tên nam sinh quan hệ tốt như vậy.

Bài hát này nàng hát rất nhàn nhã.

Hát xong ca khúc toàn trường cũng vang lên một trận nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay, bốn cái giám khảo đi ngang qua đơn giản thảo luận sau đó, cũng là cho đến Hạ Phồn Tần Châu Top 100 lên cấp vị trí, trong lúc nhất thời tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt liệt rồi.

"Nàng sắp thành minh tinh."

Giản Dịch bỗng nhiên hơi xúc động ý tứ.

Làm biểu diễn hệ học sinh, Giản Dịch mơ mộng cũng cảm rề ở nơi này làng giải trí, cho nên nhìn thấy Hạ Phồn càng ngày càng tốt, hẳn cũng có chút rục rịch cảm giác, bất quá so sánh với ca hát, biểu diễn thành danh chu kỳ dài hơn.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hạ Phồn trở thành Tần Châu Top 100 một trong những tuyến thủ, phòng chừng Tô Thành bên này truyền thông sẽ còn bản tin mấy câu, bởi vì lần sau Hạ Phồn đại khái liền phải xuất hiện ở trên ti vi rồi, cũng coi là thay Tô Thành làm vẻ vang.

"Lâm Uyên."

Giản Dịch bỗng nhiên nhìn về phía Lâm Uyên, biểu tình có chút nghiêm túc đáng vẻ: "Hạ Phồn có thể đi bao xa cuối cùng vẫn phải dựa vào chính nàng, nàng không thể nào cả đời cũng lệ thuộc vào người, người lúc cần thiết giúp một tay nàng là được rồi."

"Ta tận lực."

Lâm Uyên mở miệng trả lời.

Giản Dịch muốn muốn nói gì nữa, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là buông tha, hẳn Tư tâm lý khẳng định hi vọng Lâm Uyên có thể một mực giúp Hạ Phồn, nhưng hẳn lại không hi vọng Lâm Uyên vì vậy mà trễ nãi chính mình sự nghiệp, chỉ có thể có chút áp úng: "Thực ra ta ."

"Ta biết."

"Biết gì?"

"Ngược lại ta biết."

Lâm Uyên lộ ra tự nhiên nụ cười.

Giản Dịch liếc mắt: "Thực ra ta cảm giác người và Hạ Phồn tính cách cũng là không phải rất thích hợp làng giải trí, người có thể như cá gặp nước, đại

khái là bởi vì người thân ở phía sau màn duyên cớ, Hạ Phồn sau này có thể phải đi về phía phía trước bệ, đây là ta lo lắng duy nhất."

"Biết người lo lắng."

"Người liên không lo lắng sao?"

Lâm Uyên không lên tiếng, lúc này Hạ Phồn đã xuống đài, mấy người ký giả nhanh chóng hơi đi tới phỏng vấn, Lâm Uyên cùng Giản Dịch chính là đội phóng viên phỏng vấn xong sau mới với Hạ Phồn đồng thời ăn mừng, Giản Dịch cười nói: "Lên cấp Top 100 cảm giác thế nào?"

"Ta đi cái phòng vệ sinh."

Hạ Phồn như một làn khói lại chạy mất dạng.

Lâm Uyên cùng Giản Dịch chỉ có thể trở mắt nhìn nhau.

Sau đó một đoạn thời gian, Hạ Phồn không có trận đấu, bắt quá nòng mỗi ngày luyện tập càng thêm nỗ lực, bởi vì phía sau còn có một bách vào tám mươi, tám mươi gân năm mươi loại trận đấu, lịch trình mặc dù không chặt chẽ như vậy rồi, nhưng cạnh tranh trình độ lại càng ngày càng khẩn trương. Giống vậy khẩn trương còn có Soạn nhạc hệ.

Bởi vì theo tháng sáu còn dư lại thời gian càng ngày càng ít, lưu chuẩn bị cho mọi người niên học khảo hạch tác phẩm thời gian đã không nhiều lắm, lần này niên học khảo hạch tầm quan trọng vượt xa dĩ vãng, vì vậy tất cả mọi người đều lấy ra tất cả vốn liếng, không dám chút nào buông lỏng.

Lâm Uyên quyết định với mọi người cùng nhau đóng.

Ngược lại « Tối Sơ Mộng Tưởng » đã thu âm hoàn thành, hẳn không cần phải nữa đi quá mức mài tác phẩm rồi, dựa theo lão sư nói pháp, chỉ cần ở cuối tháng hết hạn trước đem trong tác phẩm đóng là được, tháng bảy trường học sẽ an bài chuyên nghiệp nhân sĩ thống nhất khảo hạch.

Ngược lại là Ngân Lam Thư Khố bên kia có động tác.

Dương Phong cho Lâm Uyên phát cái tin, nói là « Tru Tiên » sơ kỳ in là hai triệu sách, mấy con số này trực tiếp so với Lâm Uyên đệ nhất bộ tác phẩm lật gấp mấy lần, cũng để cho Lâm Uyên đôi bộ này tiểu thuyết lượng tiêu thụ sinh ra mong đợi!

Chương 115: Điên rồi

"Người viết cái gì?"

"Đề cho ta nghe một chút nhìn."

"Người sao không cho ta nghe."

"Ta sẽ không bêu xấu chứ sao."

Đối với Soạn nhạc hệ lần này niên học khảo hạch tác phẩm, tựa hồ tất cả mọi người giấu rất kín, với nhau cẩn thận từng li từng tí đề phòng đến, một bộ ta đây bài hát có thể khó lường tư thế, có rất ít người trước thời hạn công khai chính mình bài hát, bất quá thời gian kéo dài tới cuối tháng, mọi người hay lại là nộp lên chính mình tác phẩm.

Lâm Uyên cũng nộp bài hát.

Soạn nhạc hệ rất nhiều học sinh tâm tính cũng có thể lý giải, lựa chọn cái này chuyên nghiệp tất cả mọi người có một cái khúc chạ mộng, mà Lâm Uyên đại khái là hiểu rõ nhất những bạn học này tác phẩm nhân, bởi vì hắn tham dự lớp học 70% đồng học soạn nhạc chế tác.

Bình tĩnh mà xem xét.

Lâm Uyên cảm thấy có mấy vị bạn học tác phẩm vẫn là tương đối không tệ, Tần Châu âm nhạc hoàn cảnh rất dễ dàng tạo ra được lợi hại Người viết ca khúc, nói không chừng sau này trong lớp là có thể ra một hai nghề đại lão.

Như đã nói qua.

Lâm Uyên đôi « Tội Sơ Mộng Tương » vẫn rất có lòng tin, làm Trung Quốc sức ảnh hưởng cực cao chuyên tâm ca khúc một trong, bài hát này ưu tú đã được đến quá vô số lần chứng minh, bất quá có vài người khả năng không quá rõ, bài hát này cũng không phải là Trung Quốc địa phương tác phẩm, mà là cong cong ca sĩ phong phạm ngục Kỳ ca khúc covert lại tự Nghệ Hồng đình cấp ca cơ Nakajima Miyuki hấp dẫn đơn khúc.

Bài hát danh « cười ở Ngân Long trên lưng »

Khó trách Trung Quốc sẽ có Nakajima Miyuki nuôi hơn nửa Hán Ngữ nhạc đàn cách nói, rất nhiều mọi người thiếu thời thích bài hát của Hồng Kông, đều là ở sau khi lớn lên mới hiểu được, nguyên lai là những thứ này bài hát là ca khúc covert lại tự Nghệ Hồng tác phẩm.

Đồng dạng là cuối tháng này.

Ngân Lam Thư Khố xuất bản ngành đang ở trực nhất thống kê các đại tiệm sách đối với sách mới « Tru Tiên » đặt trước lượng, theo thuộc hạ báo cáo, xuất bản bộ Nữ Chủ Quản lúc này Thi Vân sắc mặt khá là khó coi:

"Hoa tân Thư Điểm tám chục ngàn sách."

"Long Tường Thư Điểm năm chục ngàn sách."

"Bát phương thư cục ba chục ngàn sách."

"Nhã trí thư xã hai chục ngàn sách."

"Đỉnh phong Thư Điểm mười ngàn sách."

"Thời gian thư cục mười ngàn sách."

Thống kê vẫn còn tiếp tục, Thi Vân sắc mặt lại càng ngày càng khó coi.

Công ty ban biên tập đối « Tru Tiên » quyền này sách mới có thể nói là lòng tin mười phần.

Tổng Biên tự mình truyền đạt mệnh lệnh, cho nên quyền sách này quang ban đầu ấn liền cao đến rồi một triệu sách, tựa hồ chắc chắn quyền sách này lượng tiêu thụ sẽ không kém.

Nhưng thị trường hiển nhiên không nghĩ như vậy.

Ngân Lam Thư Khố bên này ước chừng in rồi suốt một triệu sách « Tru Tiên » .

Nhưng Thi Vân nhìn một cái thống kê kết quả, Tần Châu lớn nhỏ tiệm sách mua lượng toàn bộ cộng lại mới bất quá 28 vạn sách tả hữu.

Trong này còn có một bộ phận tiệm sách là xem ở Sở Cuồng quyền sách trước thành tích bên trên định.

"Đây cũng quá ít chẳng?"

Tay phải của Thi Vân bên thuộc hạ cau mày: "Chúng ta lần này tuyên truyền kích thích rất lớn, theo lý thuyết đơn đặt hàng sẽ không như thế ít, nhưng bây giờ này đơn đặt hàng lượng không khỏi cũng quá thấp nhiều chút, xem ra những sách này thương cũng cùng rất nhiều trong nghề xuất bản phương như thế, cảm thấy « Tru Tiên » sẽ phác nhai."

Sở Cuồng sách mới là Tiên Hiệp.

Tin tức này mới vừa để lộ ra ngoài thời điểm, trong nghề liền xuất hiện đủ loại nghị luận, cơ bản không có mấy người coi trọng Tiên Hiệp cái này đề tài.

Rất nhiều người đều cảm thấy Sở Cuồng quyền này sách mới sẽ phác nhai. Ngân Lam Thư Khố nguyện ý xuất bản, có thể là không cưỡng được Sở Cuồng giữ vững.

Coi như sách này không phác nhai, lượng tiêu thụ khẳng định cũng kém xa tít tắp Sở Cuồng trước « Võng Vương » .

Trên Internet thậm chí có nhân đặc biệt làm một thống kê điều tra, điều tra mục tiêu là « Võng Vương » các độc giả.

Điều tra người thiết trí ba cái tuyên hạng, hỏi thăm bọn họ sẽ hay không ủng hộ Sở Cuồng Tiên Hiệp sách mới.

Kết quả là 6-3 so với nhị.

Phần trăm chỉ 60 lựa chọn không ủng hộ, 30% lựa chọn ủng hộ, còn có 20% lựa chọn ngắm nhìn.

Cái kết quả này đối với Sở Cường sách mới mà nói cũng không lạc quan. Bây giờ nhìn lại các đại tiệm sách cũng giống như vậy ý tưởng, cũng không thể nào coi trọng Sở Cường sách mới, cho nên mua lượng phi thường bảo thủ.

Đối với Thi Vân mà nói là một cái rất nguy hiểm tín hiệu!

Triệu sách thư, liền bán đi 28 vạn sách, kia còn lại 72 vạn sách chẳng lẽ đập trong tay chứ ?

Nàng quyết định tìm Tổng Biên trò chuyện một chút.

Tổng Biên Lữ Bắc đang ngồi ở phòng làm việc lên mạng, thấy Thi Vân tới, mỉm cười hỏi: "Mua lượng như thế nào đây?"

"Chung quy đơn đặt hàng 28 vạn sách." Thi Vân biểu tình có chút ưu sầu.

Lữ Bắc sững sốt một chút, mới bán đi như vậy điếm?

Hắn cười nói: "Cái này không quái tiệm sách, đổi chỗ mà xử ta cũng không dám định quá nhiều, vạn nhất sách này không người mua làm sao bây giờ."

Thi Vân: ". "

Vậy người còn để cho ta in nhiều như vậy?

Còn mẹ nó cười vui vẻ như vậy?

Lữ Bắc cũng không biết Thi Vân oán thâm, hắn nụ cười như cũ xán lạn:

"Xếp hạng thứ mười tiệm sách cũng theo chúng ta cầm hàng chứ ?"

Thi Vân nói: "Tĩnh an hiệu sách không cầm."

Lữ Bắc gật đầu một cái: "Tĩnh an hiệu sách đơn đặt hàng, ta tới nói."

Nói xong, Lữ Bắc gọi điện thoại.

Thi Vân không lên tiếng, ở bên yên lặng chờ.

Điện rất nhanh thì lời nói đã thông, Lữ Bắc câu nói đầu tiên là: "Bùi Đô, có muốn hay không chơi một đại?"

"Chơi đùa bao lớn?"

Tĩnh an hiệu sách Tổng giám đốc Bùi Đô bữu môi nói: "Là nghĩ khuyên ta nhiều định điếm « Tru Tiên » đi, ta đang định với các người liên lạc đầu rồi, mang đến một trăm ngàn sách như thế nào đây?"

"Người đối Sở Cường như vậy không có lòng tin?"

"Là không phải ta đối Sở Cường không có lòng tin, là ta đối Tiên Hiệp không có lòng tin, chúng ta cũng đừng thừa nước đục thả câu, người liền nói Ngân Lam Thư Khô trong hô lô rốt cuộc ở mua bán cái gì được."

Lữ Bắc nhàn nhạt nói: "Ta bán là siêu cấp đại bổ hoàn!"

Thi Vân bữu môi một cái, nàng chỉ phụ trách xuất bản cùng tiêu thụ, đối tiểu thuyết cũng không hiểu gì.

Bùi Đô cười khở nói: "Tĩnh an hiệu sách là cả nước xuất hàng lượng thứ năm giây xích Thư Điểm, người biết ta đây cái Tổng giám đốc vị trí mới ngồi một năm, còn là không phải rất vững vàng, bên dưới có bao nhiêu đôi con mắt nhìn ta chăm chăm bị lỗi a, nếu như người đem ta hó quá ác, ta khả năng sang năm thì phải chuyển cái mông."

"Muôn ngôi vừng vàng tĩnh an hiệu sách Tổng giám đốc vị trí, ngươi sẽ tin ta, định hăn một triệu sách!"

Thi Vân rất muốn nhắc nhở Lữ Bắc, công ty không nhiều như vậy tồn kho. Bất quá nghĩ lại, tĩnh an hiệu sách người phụ trách lại là không phải ngu si, làm sao có thể mặc cho ngươi lắc lư.

Quả nhiên.

Bùi Đô cười hư rồi, hăn với Lữ Bắc coi như là giao tình không tệ bằng hữu, trong lời nói cũng không nhiều cố kỵ như vậy: "Ngươi mẹ nó dám ấn một trăm sách?"

"Ngươi đây không cần phải để ý đến." Lữ Bắc thản nhiên nói.

Bùi Đô cắn răng: "Ta đây chơi với ngươi một cái, liền định năm trăm ngàn sách đi."

Hăn không cho là đối phương sẽ hớ chính mình.

Nếu như đối phương dám hớ chính mình, kia sau này sẽ là hoàn toàn đắc tội tĩnh an hiệu sách, huống chi hai người giao tình vẫn còn, giao tình này giá trị, ước chừng phải so với mấy trăm ngàn sách đơn đặt hàng cao hơn.

"Ít một chút, năm trăm ngàn sách cũng gọi ra, vậy không bằng định bảy trăm ngàn sách đi."

"Ngươi điên rồi hay là ta điên rồi?"

"Hai ta cũng sẽ không điên, muốn điên sẽ để cho những thứ kia lý trí quan vọng giả nổi điên đi, lần này ta muốn làm cho cả Tần Châu đều biết, tin ta Ngân Lam Thư Khố người được thiên hạ, tin Sở Cuồng người được Vĩnh Sinh!"

"Ngươi giống như một Thần Côn."

"Ngân Lam Thư Khố từ một nhà kích thước trung đẳng xuất bản công ty, phát triển tới hôm nay mức này, ta Lữ Bắc không nói công lao quá vĩ đại, ít nhất cũng là lập được quá hăn mã công lao, ngươi cảm thấy ta Lữ Bắc bằng là cái gì?"

Bùi Đô không lên tiếng.

Trong điện thoại trầm mặc ước chừng ba phút.

Lữ Bắc cũng không nói chuyện, hăn kiên nhẫn rất đầy đủ.

Cũng không ai biết nội tâm của Bùi Đô trải qua như thế nào giãy giụa, sau ba phút, hăn gầm nhẹ nói: "Hăn đại gia, Lão Tử sẽ tin ngươi một lần, bảy trăm ngàn sách!"

"Được, chờ sang năm cầm tiền thưởng cùng công trạng đi, treo."

"Đừng nói treo, không Geely, ta phải đi nghênh đón cuồng phong sậu vũ rồi."

Toàn bộ hành trình nghe xong điện thoại Thi Vân trừng lớn con mắt!

Mở miệng chính là bảy trăm ngàn sách đơn đặt hàng, còn mẹ nó nói thành? Khó khăn quái nhân gia Lữ Bắc là Tổng Biên, này lắc lư năng lực quá kinh khủng đi?

Nhưng là .

Công ty tồn kho quả thật rõ ràng, có thể vạn nhất « Tru Tiên » đến thời điểm bán không được, kia tính an hiệu sách sau này có thể hay không đem Ngân Lam Thư Khố kéo vào danh sách đen?

Làm không tốt lời nói, vị kia Bùi Đô tiên sinh, phải bị « Tru Tiên » đè ép tồn kho hoàn toàn mai táng a!

Chương 116: Còn không mau đi bỏ hàng

Tháng sáu cuối cùng ban đêm.

Làm ước chừng bảy trăm ngàn sách « Tru Tiên » lục tục dọn vào Tỉnh An Thư Phòng các đại thương khố cùng với Thư Điểm giá hàng, công ty sôi sùng sục!

"Bùi Đô người điên rồi?"

"Định bảy trăm ngàn sách « Tru Tiên » ?"

"Người không biết Tần Châu còn lại Thư Điểm định bao nhiêu không?"

"Nhiều nhất cũng chưa tới một trăm ngàn sách!"

"Người khác tránh không kịp, người lại làm cái bảo?"

"Người sẽ không phải là ở Ngân Lam Thư Khố cầm giá chênh lệch chứ ?"

Bùi Đô liên tục nhận mấy vị cao tầng điện thoại, có trách mắng hữu chất nghi có lo âu, mỗi một cú điện thoại, hẵn đều là cùng một cái trả lời: "Xảy ra vấn đề ta phụ trách."

Hỏi hận không?

Vẫn có chút.

Cao tầng phản ứng so với Bùi Đô tưởng tượng kịch liệt hơn, ngay cả hãn thuộc hạ cũng đầy mặt ưu sầu, cảm thấy Bùi Đô là bị Ngân Lam Thư Khố lừa dối rồi.

"Tổng giám đốc lần này khó khăn."

"Ngân Lam Thư Khố nhất định là thư không bán ra được, cho nên bỏ túi bán cho chúng ta."

"Chỉ có thể cầu nguyện ngày mai độc giả có thể mua thêm đi một ít."

"Bảy trăm ngàn tôn kho, có thể bán bao nhiêu bán bao nhiêu đi."

"Còn dư lại càng nhiều, giám đốc trách nhiệm càng nhiều."

" "

Bùi Đô cắn răng.

Việc đã đến nước này, hỏi hận là không có dùng.

Hắn hung hăng cắn răng, liền Hạ Tam Đạo mệnh lệnh.

Thứ một đạo mệnh lệnh, ngày mai công ty quan võng tiêu đề phải để lại cho « Tru Tiên » .

Đạo thứ hai mệnh lệnh, tối nay bắt đầu, đem Tỉnh An Thư Phòng dưới cờ các đại Thư Điểm tuyên truyền biểu ngữ toàn bộ đổi thành « Tru Tiên » .

Đạo thứ ba mệnh lệnh, Tỉnh An Thư Phòng dưới cờ toàn bộ Thư Điểm hàng trước, cũng chỉ có thể thả « Tru Tiên » , sách khác toàn bộ thả lần nhất

cấp nghỉ hè vị trí!

Bùi Đô muốn cho toàn bộ bước vào Tỉnh An Thu Phường nhân, đầu tiên nhìn thấy « Tru Tiên » !

"Được."

Phía dưới chỉ có thể làm theo.

Tổng giám đốc đã điên rồi.

Mà Tỉnh An Thu Phường động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên cũng không thể lừa gạt được nghiệp giới những tin tức kia tương đối tinh thông nhân sĩ, đối với cái này cái kinh người tin tức, mọi người phản ứng cũng giống như vậy: Bùi Đô điên rồi!

Không biết đến Ngân Lam Thu Khố rút cuộc cho Bùi Đô rút cái gì mê huyền dược, lại để cho Bùi Đô chơi đùa lớn như vậy, đơn giản là lấy chính mình Tổng giám đốc vị trí đùa.

"Quá liều mạng."

"Bùi Đô là Sở Cuồng fan?"

"Ngoại trừ Sở Cuồng fan bên ngoài, ta không nghĩ tới còn có ai sẽ đối với « Tru Tiên » có cao như vậy lòng tin."

"Làm không tốt hẳn phải bị cách chức."

"Tất cả mọi người như vậy bảo thủ, liền hẳn liều mạng rồi."

" "

Nhà Xuất Bản giữa có cạnh tranh, Tần Châu các đại tiệm sách giữa tự nhiên cũng có cạnh tranh, mắt thấy Tỉnh An Thu Phường chơi đùa lớn như vậy, rất nhiều người cũng cười.

Thu bán không được, Tỉnh An Thu Phường tự nhiên chịu đựng được.

Bảy trăm ngàn sách lượng tiêu thụ coi như toàn bộ đập trong tay cũng không có chuyện gì, Tỉnh An Thu Phường làm cả nước bài danh hàng đầu giấy xích Thư Điểm, sẽ không liền điểm này năng lực chịu đựng cũng không có.

Nhưng tóm lại cũng là nhất bút không nhỏ tổn thất.

Nếu như « Tru Tiên » phác nhai, cứ kéo dài tình huống như thế, Tỉnh An Thu Phường bảng hiệu cũng sẽ bị đả kích.

Này mới là mọi người vui vẻ nhất thấy một màn.

Liền đợi ngày mai rồi!

Chiều nay, vô số người đều tại khản cấp chờ đợi Thiên Minh.

Về phần Bùi Đô tự mình, chính là suốt đêm ngủ không yên giấc, luôn cảm giác tâm lý loạn tung từng phèo, kết quả dĩ nhiên chịu đựng đến rồi trời sáng.

"Thật khó chịu."

Lớn tuổi nhân, thức đêm năng lực cũng phi thường yếu, Bùi Đô năm nay bốn mươi tuổi, một đêm này chịu đựng đến, chỉ cảm thấy nhức đầu sắp nứt. Uống ly nước, hẳn trạng thái mới hòa hoãn một ít.

Chẳng lẽ muốn ngủ tiếp sao?

Bùi Đô lắc đầu một cái, quyết định đi Thư Điểm đi một chuyến, nếu không này tâm lý luôn cảm thấy không ổn.

Tĩnh An Thư Phường làm Tần Châu bài danh thứ năm Thư Điểm, quang Tô Thành liền có mấy cái Phân Bộ, Bùi Đô đã tới tới một cái lớn Phân Bộ.

Cái này Phân Bộ ba tầng lầu.

Bùi Đô đến sau đó, để cho người ta khai môn, vào đi dò xét qua một lần.

Người phía dưới quả nhiên dựa theo hãn yêu cầu, đem toàn bộ biểu ngữ đều để lại cho « Tru Tiên » .

Hàng thứ nhất, giống như là Thư Điểm lục tiến, bày ra đồng dạng là « Tru Tiên » quyển sách này.

Toàn bộ Tô Thành .

Không, phải nói là toàn bộ Tần Châu, chỉ có Tĩnh An Thư Phường, cho « Tru Tiên » cao như vậy đãi ngộ.

"Giám đốc, còn chưa bắt đầu buôn bán đây."

Thư Điểm bên trong nhân viên cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở một câu, hiển nhiên cũng biết hôm nay Bùi Đô phải đối mặt là cái gì.

"Không có chuyện gì."

Bùi Đô khoát khoát tay, tìm một xó xỉnh vị trí ngồi, nhắm mắt dưỡng thần.

Người phía dưới không dám nói thêm cái gì, mỗi người chuẩn bị nghênh đón hôm nay công việc.

Sau một tiếng.

Thư Điểm chính thức mở cửa.

Rộn rịp âm thanh vang lên, gần như ngủ Bùi Đô bị đánh thức, hãn xoa xoa con mắt, thấy không ít khách hàng đã vào cửa.

Ôi chao?

Rất nhiều khách hàng sau khi vào cửa, đều có chút kinh ngạc.

Bởi vì toàn bộ Tĩnh An Thư Phường, từ biểu ngữ đến vách tường thậm chí còn, toàn bộ đều là « Tru Tiên » , để cho người ta muốn không chú ý đều khó khăn.

Rất ít có thư sẽ đạt được nhiều sức như vậy độ tuyên truyền.

Vì vậy, có hiệu kỳ khách hàng, cầm lên « Tru Tiên » nhìn.

Bùi Đô buồn ngủ trong nháy mắt không cánh mà bay, hãn dùng hiện lên hồng con mắt nhìn chăm chăm từng cái cầm lên « Tru Tiên » khách hàng, đầy đầu chỉ có hai chữ:

Mua nó!

Mua nó!

Mua nó!

Bùi Đô thậm chí hận không được đi lên rao hàng một phen, không nơi này quá là không phải tiệm bán quần áo, chính mình tùy tiện đi lên chỉ có thể hù

được khách hàng ——

Hắn quả thật hù được khách hàng.

Một cái cầm lên « Tru Tiên » bắt đầu coi chừng khách, bỗng nhiên chú ý tới xó xỉnh một người nam nhân đang dùng vắn vện tia máu con mắt nhìn mình chăm chăm, bị dọa sợ đến thiếu chút nữa cầm trong tay thư ném ra ngoài.

"Xin lỗi."

Bùi Đô ho khan một tiếng, khoát tay lia lịa biểu đạt áy náy, sau đó đem ánh mắt dời đi, chỉ là dư quang vẫn dừng lại ở những thứ này khách hàng trên người, tâm lý tiểu nhân chưa từng dừng lại rỗng giận:

Mua nó!

Mua nó!

Mua nó!

Thật có điểm huyền học, Bùi Đô tâm lý tiểu nhân rỗng giận một trận sau đó, thứ nhất cầm lên « Tru Tiên » khách hàng thật đi trước đài tính tiền rồi. Ngay sau đó.

Càng ngày càng nhiều khách hàng cầm lên « Tru Tiên » đọc, Thư Điềm long trọng như vậy đề cử, đối với khách hàng mà nói vẫn là rất có mấy phần hiệu quả.

Cái thứ 2 .

Cái thứ 3 .

Cái thứ 4 .

Thứ năm .

Càng ngày càng nhiều khách hàng, nắm « Tru Tiên » đi trước đài mua, cho tới trước đài mấy cái tiêu thụ cũng là hai mặt nhìn nhau:

Thật giống như bán rất tốt?

Là tuyên truyền tác dụng sao?

Cái vấn đề này ở nửa giờ sau có câu trả lời, bởi vì « Tru Tiên » chỗ, đã bán đi 2 phần 3, cho tới phía trên mấy tầng cũng vô ích, như vậy tiêu thụ tốc độ, quả là nhanh có chút đáng sợ!

"Như vậy hóa?"

Trước đài mấy cái tiêu cô nương đã trừng lớn con mắt, Thư Điềm trước đài kinh nghiệm làm việc nói cho các nàng biết, đây tuyệt không chỉ là tuyên truyền hiệu quả!

Quyết định tác phẩm lượng tiêu thụ chất lượng!

Tuyên truyền chỉ là thêm gắm thêm hoa thôi!

Không lâu lắm, lại một danh khách hàng xuất hiện ở trước đài, biểu tình có chút kinh hỉ đáng vẻ, trực tiếp nắm một quyển « Tru Tiên » nói câu:

"Tính tiền."

"Quyển sách này rất đẹp mắt?" Trước đài một cái tiêu cô nương không nhịn được hỏi một câu, ngay sau đó tiêu cô nương này liền ý thức được, thân phận của mình hỏi ra cái vấn đề này thật rất không thích hợp.

"Ha ha."

Khách hàng sững sờ, chột cười nói: "Đây là một câu nghi vấn sao?"

"Đương nhiên là khẳng định câu."

Bùi Đô chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở trước đài vị trí.

Hắn đối khách hàng khẽ mỉm cười, sau đó quay đầu đè cuống họng, dùng giọng mũi rống giận một câu:

"Ngó ra làm gì, còn không để cho người bỏ hàng!"

Trước đài các tiểu cô nương ngẩn ra, lúc này mới chú ý tới, vốn là bày đây

« Tru Tiên » giá hàng đã sắp vô ích.

Chương 117: Ngài đã bị rời khỏi Group

Đây chỉ là một bắt đầu.

Làm Thư Điểm hàng trước nhất giá hàng bên trên lần nữa chở đầy sách vở, còn không có quá hai giờ, « Tru Tiên » lại lần nữa tiêu thụ không còn một mống!

"Bỏ hàng!"

Bùi Đô cơ hồ là rống!

Thư Điểm các nhân viên tròn mắt hốc mồm.

Chẳng ai nghĩ tới, dự trữ thị trường hoàn toàn không được coi trọng « Tru Tiên », hôm nay mới mới vừa phát hành, lại trực tiếp liền bị bán nỏ!

"Lúc này mới 3h không tới chứ?"

Phụ trách bỏ hàng nhân viên biểu tình cổ quái.

3h không tới liền bỏ hàng hai lần, đây là bạo nỏ khoản sách vở mới có đãi ngộ a, trước là không phải rất nhiều người đều nói « Tru Tiên » không được?

Này giờ a cũng gọi không được?

Vậy người đi một cái cho ta nhìn xem một chút?

Mà đang ở lần nữa bỏ xung đầy đủ thành sách « Tru Tiên » lúc, ngoài cửa bỗng nhiên một đạo thân ảnh vọt vào, cơ hồ là chạy như bay đến Bùi Đô bên người, giọng phi thường vội vàng: "Giám đốc ngài thế nào không nghe điện thoại nhỉ?"

Người nọ là Bùi Đô bí thư.

Bùi Đô toàn bộ sự chú ý đều đặt ở « Tru Tiên » phía trên, kia có tâm tư quản điện thoại di động của mình vang không vang: "Không chú ý, chuyện gì?"

"Phát hỏa!"

Trợ lý hưng phấn nói: "« Tru Tiên » hoàn toàn phát hỏa, hiện tại thì ngưng Tô Thành mấy cái khác Phân Bộ toàn bộ xu thế lửa nóng, may ngài một hơi thở định bảy trăm ngàn sách, nếu không mấy cái này bây giờ Phân Bộ cũng phải thiếu hàng rồi!"

"Còn lại Phân Bộ cũng ."

Bùi Đô giọng cũng có chút run rẩy, thực ra hấn thông nơi này quá phát sinh hết thấy đã đại khái đoán được còn lại Phân Bộ tình hình, nhưng nghe đến trợ lý vừa nói như vậy vẫn là không nhin được tâm triều dâng trào.

Hấn này ba thắng cuộc!

Bí thư bén nhạy phát hiện Bùi Đô trong lời nói cái kia "Cũng" tự, hơi chút vừa nghiêng đầu, liền thấy cách đó không xa có chừng mấy vị khách hàng đều tại trước đài kia tính tiền, cầm trong tay thư bất ngờ chính là « Tru Tiên » .

Các đại Phân Bộ cũng nổ a!

Cái này so với « Vồng Vương » còn phải hỏa!

Hắn bỗng nhiên cả người giật mình một cái, hướng Bùi Đô thật cao giọng nói tay cái lên, liền tiếp nịnh bợ đã vang lên: "Giám đốc ngài quả nhiên là nhìn xa thấy rộng, nguyên lai chào ngài liền xem thấu hết thảy, cái thế giới này không có ai so với ngài càng biết « Tru Tiên » !" .

"Người ngày hôm qua có thể là không phải nói như vậy."

Bí thư hơi chậm lại, chợt cười khổ nói: "Cho nên ta chỉ có thể làm cái bí thư quèn, ngài mới là chúng ta tĩnh an Tổng giám đốc mà, chúng ta toàn bộ công ty đều thiếu nợ ngài một câu thật xin lỗi, là chúng ta có mắt không trông, không nhìn ra giám đốc nhìn xa thấy rộng mưu lược vĩ đại sơ lược!"

Bùi Đô theo bản năng ưỡn ngực.

Hắn giống như tiết trời đầu hạ ăn miếng vô tử băng Trấn Tây dưa, cả người trên dưới lộ ra cỗ sáng khoái cùng sáng khoái, chỉ cảm thấy thức đêm sau đó mang đến mệt mỏi cũng quét một cái sạch, xem ra tối nay có thể ngủ một giấc ngon lành.

Công ty hao tổn?

Bảy trăm ngàn tồn kho?

Muốn đem mình mai táng?

Ngượng ngùng, này bảy trăm ngàn sách « Tru Tiên » chính là ta Bùi Đô Đăng Vân Thê, sang năm lại cũng không người nào có thể rung chuyển ta Tổng giám đốc vị, phía trên không đem ta cuối năm thưởng gấp bội cũng đừng trách ta nói đùa!

Nghĩ đến đây.

Bùi Đô chợt nhớ tới trước nói chuyện điện thoại lúc, Lữ Bắc câu kia lời kịch kinh điển: "Tin Ngân Lam Thư Khố người được thiên hạ, tin Sở Cuồng người được Vĩnh Sinh!"

Những lời này không tệ.

Nhưng bây giờ là ta rồi.

Hắn ngữ trọng tâm trường vỗ một cái bí thư quèn bả vai, nhân nhật nói:

"Tin Sở Cuồng người được thiên hạ, tin ta Bùi Đô người được Vĩnh Sinh!"

"Cao, thật sự là cao!"

Bí thư quèn nhất thời ngưỡng mộ núi cao.

Bùi Đô không lý tới bí thư quèn nịnh bợ, hắn đột nhiên thật tò mò, không biết Tần Châu sách khác thương là cảm tưởng gì, bọn họ dường như liền tiến vào một tí tẹo như thế hàng a, đủ bán không?

Đầu tháng mấy ngày nay là Thư Điểm làm ăn thời điểm tốt nhất, cho nên các đại Thư Điểm rất coi trọng, những đại bài đó tiệm sách càng là dốc hết sức, chuẩn bị ở ngày này làm một trận lớn!

Nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện .

Tình huống có cái gì không đúng.

Có cái gì rất không đúng.

Tựa hồ 50% trở lên khách hàng, ở vào cửa tảo qua một lần tháng này sách mới sau đó, đều không hẹn mà cùng lựa chọn « Tru Tiên » .

"Tại sao?"

Phát hiện cái hiện tượng này, các đại tiệm sách cũng cảm giác có chút mờ mịt.

Không phải nói « Tru Tiên » loại này Tiên Hiệp đề tài không tốt bán không, không phải nói Sở Cường sách mới muốn nhào sao?

Dễ bán như vậy thư cũng gọi phác nhai?

Đương nhiên thư bán chạy chuyện tốt, khai môn làm ăn, mục đích chính là kiếm tiền, khách hàng mua cái gì thư đối với các đại tiệm sách mà nói đều giống nhau.

Nhưng vấn đề là .

Trong kho hàng « Tru Tiên » , hàng tích trữ không nhiều lắm nha!

Rõ ràng khách hàng trong túi còn có tiền, lại không mua được thư làm sao bây giờ?

Hoa lạp lạp!

Cũng không biết là từ đâu cái Thư Điểm bắt đầu, cũng hoặc là đồng thời bắt đầu, tóm lại các đại Thư Điểm cũng tặc oa!

"Sách này, không khỏi bán nha."

"Chúng ta « Tru Tiên » bán xong!"

"Bỏ ba lần hàng cũng tiêu thụ không còn một móng!"

"Ông chủ, « Tru Tiên » không đủ bán a!"

"Thê nào « Tru Tiên » mới vào mười ngàn sách a!"

"Năm chục ngàn sách đã bán rồi bốn chục ngàn, lúc này mới một buổi sáng, buổi chiều làm sao bây giờ?"

Con bà nó ai có thể nói cho ta biết đồ chơi này bán thế nào nhanh như vậy!"

" . "

Làm các đại Thư Điểm « Tru Tiên » tồn kho cấp báo, Tĩnh An Thư Phường bên ngoài toàn bộ tiệm sách cũng bối rối.

Không bột đổ gột nên hồ!

Đối với cái này nhiều chút tiệm sách mà nói, trên cái thế giới này tàn nhẫn nhất sự tình là, vào thư quá nhiều, bán không xong.

Mà tàn nhẫn hơn sự tình, chính là trước mắt một màn này rồi.

Khách hàng trong túi còn có tiền, phần ngoại lệ không rồi!

"Không có chuyện gì, nhà khác cũng thiếu hàng."

Có lãnh đạo định như vậy an ủi các đại Phân Bộ người phụ trách.
Thường ngày đều là như vậy an ủi, tiệm sách luôn có đánh giá sai nào đó
bản thư lượng tiêu thụ thời điểm, tiếp theo liền so với ai khác tiến hóa tốc
độ càng nhanh sẽ được.

Đối với lần này.

Một cái Phân Bộ Thư Điểm người phụ trách không thể không nhắc nhở
chính mình lãnh đạo: "Cách vách Tĩnh An Thư Phòng vào suốt bảy trăm
ngàn sách « Tru Tiên », chúng ta bên này thật đều không hàng, nhưng bọn
hắn gia nguồn hàng hóa còn là phi thường đầy đủ."

Lãnh đạo: " . "

Này bằng với là đang nhắc nhở các đại tiệm sách quyết sách nhân, vấn đề là
không phải « Tru Tiên » bán hỏa, vấn đề là chúng ta ban đầu tiến hóa quá ít!
Nhưng là huynh đệ a, ta dùng người nhắc nhở?

Ai mẹ nó không biết Tĩnh An Thư Phòng với uống nhầm thuốc tựa như,
một hơi thở định bảy trăm ngàn sách « Tru Tiên » ?

Tối hôm qua chúng ta mới vừa cười nhạo qua bọn họ giám đốc!

Giờ khắc này Tần Châu đồ Thư Giới có thể nói là tiếng kêu than dậy khắp
trời đất!

Có sách lớn thương nộ bình phun chi: "Trước ai nói trước « Tru Tiên » là
Tiên Hiệp đề tài cho nên phải phác nhai, bây giờ đứng ra ta bảo đảm không
đánh chết hắn!"

"Ta mới vào năm chục ngàn sách!"

"Ta mẹ nó mới vào ba chục ngàn sách."

"Ta đây vào mười ngàn sách có phải hay không là muốn tìm khối đậu hủ
đụng chết?"

"Cái kia, ta vào 5000 sách."

"Ha ha ha ha ha ha ha . Người tốt lắm . Ta thật là già rồi a . Thế nào cười
cười . Lại khóc ."

" . "

Thư viện vòng đồng hành bày.

Các đại tiệm sách bắt đầu so với thăm đại hội.

Lúc này, Bùi Đô bỗng nhiên đỡ lấy Tĩnh An Thư Phòng hình cái đầu xuất
hiện ở Group trung: "Chúng ta tĩnh an cũng mới định bảy trăm ngàn sách,
cảm giác không nhất định đủ bán a."

Không sai, chính là khoe khoang!

Bùi Đô mặt đầy đang mong đợi tránh đến màn hình điện thoại di động, sau
đó hắn liền thấy như vậy một cái gợi ý của hệ thống:

Ngài đã bị rời khỏi Group.

Chương 118: Phong hướng tiêu

: Thuộc về « Tru Tiên » đợt sóng đã thế không thể đỡ dâng trào tới, vào buổi trưa, trên mạng đã xuất hiện mảng lớn thảo luận ——

"Sở Cuồng sách này ngu phê!"

"Nguyên lai đây mới là Tiên Hiệp!"

"Ta cho ta trước không biết gì cảm thấy xin lỗi, làm Sở Cuồng fan, lại hoài nghi Sở Cuồng thực lực, coi như không viết vận động thi đấu hấn cũng vẫn là trâu như vậy!"

"Nhìn đến ta nhiệt huyết dâng trào."

"Ta buổi sáng mua sách, sau khi vào học nhìn, thư bị lão sư không thu rồi, bây giờ lão sư nhìn so với ta còn hăng say, ta muốn hỏi sách này còn có thể muốn trở về sao?"

" . "

Độc giả đọc thời gian ngắn ngủi, cơ bản cũng không thấy bao xa, nhưng này đã đầy đủ bọn họ đem « Tru Tiên » tôn sùng là kinh điển!

Không có biện pháp.

Chưa có xem qua Tiên Hiệp.

Đồ chơi này quá cấp trên.

Nhất là Sở Cuồng fan càng là cuồng nhiệt không được, khắp nơi mở topic đề cử « Tru Tiên », thấy đại quy mô đề cử thiệp, trước đối quyền sách này không hứng thú Thú Độc người vào lúc này cũng không nhin được thềm ăn nhỏ dãi, tâm lý hãy cùng miêu bắt tựa như ngựa ngáy:

Chính đẹp mắt như vậy sao?

So với « Vồng Vương » cũng còn khá nhìn?

Ôm ý nghĩ như vậy, đám người này buổi chiều liền đi tới Thư Điểm, muốn nhìn một chút « Tru Tiên » rốt cuộc viết thế nào, kết quả bọn họ ở Thư Điểm lấy được nhất trí câu trả lời là: "Quyển sách này chúng ta đã bán đứt hàng, chính đang khẩn cấp bổ hàng trung, xin ngài qua mấy ngày lại tới mua."

Sách này bán khánh rồi hả?

Bán khánh một cái khác trọng ý là, sách này bán quá phát hỏa, nguồn hàng hóa phi thường khan hiếm a, ngược lại các đại Thư Điểm ở nói xong câu đó thời điểm biểu tình cũng lộ ra mấy phần đau khổ cùng bất đắc dĩ.

Độc giả quá hiểu!

Vôn là có vài người đôi « Tru Tiên » quyển sách này còn không có như vậy khẩn cấp, kết quả vừa nghe nói như vậy ngược lại mỗi một người đều hăng hái, dù sao bán như vậy hỏa thư làm sao sẽ khó coi đây?

Phải mua!

Có người thậm chí không tiếc tiền chạy mấy gia Thư Điểm, Đáng tiếc cũng mua không được, cũng may nhiệt tâm đám bạn trên mạng cho ra hữu tình nhắc nhở: "Toàn bộ Tân Châu chỉ có một gia Thư Điểm còn có hàng, đó chính là Tĩnh An Thư Phòng, nhanh lên một chút đi mua đi, chậm liền mua không được rồi!"

Chậm dĩ nhiên sẽ không mua không được.

Tĩnh An Thư Phòng vào bảy trăm ngàn sách đây.

Tĩnh An Thư Phòng cũng biết các đại Thư Điểm « Tru Tiên » cũng đoạn hàng, cho nên khắp nơi tuyên truyền, chúng ta cái này còn có hàng, các người mau lại đây mua, Tân Châu chỉ thử nhất gia, bỏ qua thôn này nhưng là không còn tiệm này!

Bá bá bá bá bá!

Độc giả lao tới Tĩnh An Thư Phòng.

Các đại tiệm sách thật là muốn học máu, liều mạng thúc giục Ngân Lam Thư Khố giao hàng, Ngân Lam Thư Khố bên này nhưng là trả lời: "Đang ở tăng giờ làm việc in bên trong, nhiều nhất ba ngày là có thể đem hàng đưa đến!"

" "

Thời gian này kém quá muốn chết.

Tiêu thụ thời kỳ vàng son chính là trước ba ngày, ba ngày này thời gian đủ để cho Tĩnh An Thư Phòng tiêu hóa vô số độc giả, đợi các đại tiệm sách nhận được Ngân Lam Thư Khố hàng, vô số độc giả đã tại Tĩnh An Thư Phòng thành công mua được rồi « Tru Tiên » !

Này ba quá tổn thương rồi!

Tĩnh An Thư Phòng kiếm lớn!

Hết lần này tới lần khác còn không có biện pháp nói nhân gia Tĩnh An Thư Phòng lũng đoạn, bởi vì ban đầu tiến hóa thời điểm là các đại tiệm sách chính mình quá bảo thủ, đem nhóm đầu tiên nguồn hàng hóa chỉ tiêu định rất thấp, bây giờ « Tru Tiên » dễ bán như vậy, lại hối hận cũng vô dụng.

Ngân Lam Thư Khố bên này cũng không nghĩ tới « Tru Tiên » lượng tiêu thụ lại khuếch đại như vậy, rõ ràng nhóm đầu tiên in một triệu sách nhiều, bây giờ lại làm cho người ta một loại đỉnh không được bao lâu cảm giác, ngay cả tồn kho nhiều nhất Tĩnh An Thư Phòng, lại cũng yêu cầu muốn bỏ 300,000 sách đơn đặt hàng!

Đây chính là Tiên Hiệp sao?

Đây là Tiên Hiệp sao?

Ngân Lam Thư Khô Tổng Biên Lữ Bắc đã cười nở hoa, dựa theo khuynh hướng này đến xem, « Tru Tiên » tháng này lượng tiêu thụ đã nổ, cái này nhiệt độ đã hoàn toàn vượt qua Sở Cuồng quyển sách trước!

Suy nghĩ một chút trước đây không lâu chuyện xảy ra đi.

Sở Cuồng kết thúc « Võng Vương », bao nhiêu người đang cười Ngân Lam Thư Khô mất đi một quyển sách bán chạy a, tất cả mọi người cho là Sở Cuồng coi như viết nữa một quyển vận động thi đấu cũng rất khó đi đến giống vậy độ cao.

Bây giờ thế nào?

Sở Cuồng chẳng những không có tiếp tục viết vận động thi đấu, thậm chí còn viết ra một quyển nhiệt độ so với « Võng Vương » còn phải nổ tung sách mới, đơn giản là đem trong nghề cùng với Ngân Lam Thư Khô nhà mình biên tập mất, cũng đừng đừng đánh toàn bộ.

Đương nhiên rồi.

Lữ Bắc mặt mũi này bị đánh là chịu đựng gian nan.

Nếu như sớm biết « Võng Vương » kết thúc sau đó, Sở Cuồng sẽ viết ra một quyển càng nổ sách mới, sợ rằng những thứ kia đối thủ cạnh tranh thậm chí sẽ cầu nguyện Sở Cuồng vĩnh viễn cũng không cần kết thúc cuốn thứ nhất trường thiên đi.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Làm giới mắt thấy « Tru Tiên » hỏa bạo thịnh hướng, đã tập thể choáng rồi. Mặc dù bọn họ không có như tiệm sách như vậy, chân kim bạch ngân, tôn thất nặng nề, nhưng trơ mắt nhìn Ngân Lam Thư Khô nhiều hơn một quyển so với « Võng Vương » càng thêm bán chạy tác phẩm, tâm tình tuyệt đối là phi thường buồn rầu.

"Này cũng đi?"

"Tiên Hiệp cũng có thể hỏa?"

"Khó trách Ngân Lam Thư Khô liều mạng như vậy tuyên truyền, nguyên lai không phải là vì lấy lòng Sở Cuồng, mà là bởi vì bọn hắn thật đối quyển sách này có lòng tin."

"Này ai có thể nghĩ tới a, « Tiên Ma đại chiến » cũng như vậy có thể hỏa."

"Người thật coi Sở Cuồng sách mới là « Tiên Ma đại chiến » cái loại này đâu rồi, lời tuyên truyền nói hết rồi, nhân gia là trọng tân định nghĩa Tiên Hiệp!"

"Có thể trước người không phải nói, lời tuyên truyền đều là gạt người sao?"

"Người nói nhiều!"

"Chúng ta đây có phải hay không là gián tiếp hại những sách kia thương a, trước chính là chúng ta nói sách này không được, tiệm sách nhất định là nghe chúng ta lời nói, cho nên đặt hàng thời điểm bảo thủ một ít."

"Hừ."

" "

Mà tại hành nghiệp nhiệt nghị lúc, Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản bên trong. Tổng Biên Lô Khải Duyệt chọt vô ót một cái: "Ta cũng biết! Ta mẹ nó cũng biết!"

Quả bom a!

Lữ Bắc thật ần tàng trái lựu đạn a, hàng này nổ chết bao nhiêu người? Suy nghĩ một chút cũng phải, hấn Lữ Bắc nhiều khôn khéo một người a, nếu như Sở Cuồng sách mới chất lượng chưa khỏi hấn, hấn làm sao sẽ cho ra lớn như vậy tuyên truyền tài nguyên?

Lô Khải Duyệt trước thời hạn đoán được cái kết quả này.

Nhưng cũng trứng, Lô Khải Duyệt thế nào cũng nghĩ không thông, Sở Cuồng là thế nào đem một cái chết đề tài viết sòng!

Lại là Tiên Hiệp!

Hết lần này tới lần khác là Tiên Hiệp!

Trong khoảng cách lần Tiên Hiệp « Tiên Ma đại chiến », cũng là bao nhiêu năm trước chuyện?

"Tổng Biên."

Mấy cái biên tập vào cửa, vừa vặn thấy Lô Khải Duyệt đấm ngực dậm chân bộ dáng, nhìn lẫn nhau, đều có chút không hiểu.

Chẳng lẽ là bởi vì Sở Cuồng chuyện?

Sở Cuồng sách mới đại hỏa, Ngân Lam Thư Khố nước lên thì thuyền lên, Đinh Thịnh làm đối thủ cạnh tranh, tự nhiên khó chịu.

Nghĩ tới đây.

Một tên trong đó biên tập an ủi: "Đây cũng là không có biện pháp chuyện, ai có thể nghĩ tới Sở Cuồng như vậy không theo lẽ thường xuất bài, chuyên chọn loại này không người hỏi thăm đề tài hạ thủ, hơn nữa còn liên tục thành công hai lần."

"Các người còn đứng ngây ở đó làm gì?"

Lô Khải Duyệt tránh lên trước mặt mấy cái biên tập.

Mấy cái biên tập thận trọng nói: "Chúng ta đây nên làm cái gì?"

"Theo gió a, theo gió!"

Lô Khải Duyệt dùng sức gõ bàn, mấy người này đơn giản là đầu heo, phản ứng thật sự là quá chậm: "Đề cho thủ hạ các người đều đi theo gió viết Tiên Hiệp!"

Từ Sở Cuồng đột nhiên xuất hiện một khắc kia trở đi, cái này thị trường hương gió, đã bắt đầu thay đổi.

Chương 119: Lâm Uyên thỉnh cầu

: mua « Tru Tiên » nhân càng ngày càng nhiều.

Xem qua « Tru Tiên » nhân càng ngày càng nhiều.

Mà đương thời lúc này tiếp tục đẩy về sau đời hai ngày, « Tru Tiên » Quyển 1: 20 vạn chữ dần dần bị từng nhóm độc giả nhìn xong, mọi người rốt cục vẫn phải không hẹn mà cùng trở thành như thế Repeater:

"Ngọa tào, này sẽ không có?"

:

Một ngày nào đó đao nơi tay, tàn sát hết thiên hạ đoạn chương cầu.

Những thứ này các độc giả bây giờ rất muốn cho Sở Cuồng gửi chút lễ vật.

Tỷ như .

Đao phiến như thế nào đây?

Đương nhiên đây chỉ là đùa .

Chứ ?

Trên diễn đàn, « Tru Tiên » thảo luận kích thích đã sớm là không phải phát hành ngày đầu có thể so với, phạm là nhìn chậm một chút, tiến vào diễn đàn ít nhất phải bị oanh oanh liệt liệt mở topic đại quân kịch xuyên thấu qua tám phần mười:

"Trương Tiểu Phạm khi nào mới có thể đứng đứng lên, người nhưng là từ xưa đến nay chưa hề có Phật Đạo Song Tu a!"

"Que cời lò khi nào mới có thể rung động Thanh Vân Môn?"

"Lập thiếp làm chứng, này ba Tiểu Phạm nhất định cầm Thất Mạch Hội Vũ hạng nhất, rung động Thanh Vân đồng thời thành công đoạt được sư tử Điền Linh Nhi trái tim."

"Thật là để cho người cực kỳ hướng tới thế giới Tiên Hiệp, Ngự Kiếm Phi Hành nên có cỡ nào sáng khoái tiêu sái!"

"Khó trách nói trọng tâm định nghĩa Tiên Hiệp, nếu như nói Sở Cuồng quyền sách trước đề cho ta đối vận động thi đấu sinh ra hứng thú lời nói, quyền này « Tru Tiên » chính là để cho ta yêu Tiên Hiệp!"

"Thiên Địa Bất Nhân Dĩ Vạn Vật Vi Sô Câu, đây chính là Tiên Hiệp!"

" "

Không chỉ có độc giả nhìn « Tru Tiên » , nghề bên trong biên tập cùng với nhóm tác giả, tự nhiên cũng là đem bộ này nhìn qua một lần.

Này nhìn một cái.

Tất cả mọi người đều im lặng không nói gì.

Cách thật lâu,

Mới có một vị trong nghề thâm niên Tổng Biên thử dài nói: "Sở Cuồng ở nơi này là ở trọng tâm định nghĩa Tiên Hiệp a, đây rõ ràng là chính nhi bát kinh khai tông lập phái!"

Lập tức xác định!

Khai tông lập phái!

Lại không con tin Tiên Hiệp có thể hay không hóa, chân chính trọng yếu là Tiên Hiệp ứng làm như thế nào viết, Sở Cuồng dùng « Tru Tiên » hướng nghề bên trong biểu diễn một lần.

"Lão khai sơn quái."

"Liên tục hai quyển thư, khai sáng ra hai cái loại hình, Sở Cuồng đều nhanh thành hàng nghiệp phong hướng tiêu rồi, sau này Tiên Hiệp đại khái cũng sẽ trở thành một rất nhiều xem trọng tâm phân loại đi."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy sau này Tiên Hiệp phân loại có thể so với vận động thi đấu phân loại càng hóa bạo!"

"Sở Cuồng này hai quyển thư ý nghĩa lớn nhất, nhưng thật ra là cho chúng ta cái nghề này rót vào tâm sức sống, trước tất cả mọi người một tia ý thức chạy đi viết Dị Giới mạo hiểm, nhưng bây giờ Sở Cuồng cho mọi người cung cấp hai cái tâm tuyển trạch."

"Tiên Hiệp tiên cảnh bất khả hạn lượng."

"Ngược lại ta là không phải tức Sở Cuồng này hai quyển một quyển sách so với một quyển hóa, Sở Cuồng khai tông lập Party nghề mà nói là chuyện tốt nhi, chúng ta đám này trong nghề nhân sĩ thậm chí chắc đúng hẳn cảm tạ ân đức, ta tức là Sở Cuồng loại này có thể khai tông lập phái tại sao là Ngân Lam Thư Khố nhân!"

" "

Đi qua Dị Giới mạo hiểm là sót dẻo nhất đề tài, còn lại đề tài nhưng là ao tù nước đọng.

Nhưng bây giờ, Sở Cuồng mang phát hỏa vận động thi đấu.

Sau này, Tiên Hiệp đại khái suất cũng sẽ đại hỏa đặc hỏa!

Mọi người có lẽ bắt chước không ra « Tru Tiên » cố sự, nhưng khi Sở Cuồng khai sáng ra Tiên Hiệp tân sáng tác kiểu, có thể nhờ vào đó mà sáng tác ra cùng loại hình tác phẩm nhân nhưng là có khối người.

Cái này cùng Trung Quốc là như thế.

Tiền nhân trồng cây hậu nhân hái quả, phải biết « Tru Tiên » sáng tác cơ sở, cũng là ngoài ra một Bản Tiên hiệp văn.

Quyển sách kia kêu « Phiếu Miểu Chi Lữ » .

Dù là sau này xuất hiện càng hóa Tiên Hiệp văn, Sở Cuồng bằng vào « Tru Tiên » thành tựu, liền nhất định là cái này phân loại lớn nhất đại biểu tính nhân vật, giống như bây giờ vận động thi đấu phân loại cũng đem Sở Cuồng tôn sùng là nên đề tài đệ nhất nhân như thế.

Lâm Uyên nhận được « Tru Tiên » sách thứ nhất thật thể thư, tổng cộng năm bản, Ngân Lam Thư Khố bên kia miễn phí gửi tới.

Dương Phong gọi điện thoại thỉnh cầu Lâm Uyên gửi trở lại một quyển, gửi hồi trước khi tới, nhất định phải ở trên quyển sách kia ký tên.

Đây là Tổng Biên muốn ký tên thư.

Lâm Uyên đáp ứng.

Hắn ký là bút hiệu "Sở Cuồng" .

Đây là lần đầu tiên làm cho người ta ký tên, ký tên thời điểm hắn ý nghĩ đầu tiên là:

Ta ký tên thư có thể bán lấy tiền sao?

Đương nhiên ý nghĩ như vậy chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, ký tên mới đáng giá mấy đồng tiền, nào có hẳn ở Hội Họa Xã mở trường học ban kiểm được nhiều.

Bất quá đối với « Tru Tiên » hỏa bạo, Lâm Uyên dĩ nhiên là biết.

Quyển sách này đại bạo nổ ngày đó, Dương Phong liền cho Lâm Uyên gọi điện thoại, giọng kích động thật giống như hắn muốn với Lâm Uyên đồng thời chia tiền như thế.

Lâm Uyên cũng rất cao hứng.

Mặc dù hắn viết « Tru Tiên » thời điểm, nội tâm đã đoán được quyển sách này chắc chắn sẽ hỏa, dù sao đây là dẫn dắt rồi Tiên Hiệp lưu phái.

Thực ra « Tru Tiên » cũng không đoán chính tông Tiên Hiệp.

Đây càng giống như là một bộ khoác Tiên Hiệp áo khoác ngôn tình.

Có thể làm cho mọi người chuyên chú với Tiên Hiệp bản thân, phải nói là nội dung điều chỉnh xong, để cho cái này thế giới Tiên Hiệp rạn vỡ, càng tình tế triển hiện ra.

Nếu như có thể mà nói, sau này ngược lại là có thể với hệ thống chế tác riêng một quyển chính tông Tiên Hiệp tu chân văn.

Bất quá tạm thời Lâm Uyên không cần cần nhắc như vậy xa xôi.

Gửi hoàn ký tên thư, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, cho tử tử gọi điện thoại.

"Chuyện gì?"

Lâm Uyên tựa hồ có chút ủ rũ ủ rũ.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Người thiếu tiền sao?"

Lâm Uyên nói: "Làm phiền người đem dấu hỏi loại trừ."

Lâm Uyên: " . "

Lâm Uyên ho khan một tiếng: "Là muốn cho tử tử tiền xài vặt sao? Không tệ, xem ra tử tử không có uống phí thương người một trận."

"Người tâm tình không tốt?"

Lâm Uyên hoài nghi: "Người có phải hay không là ở đời chủ đề?"

Vừa nói xong, nàng liền phát hiện Lâm Uyên chuyển tiền cho mình năm chục ngàn nguyên, giọng nhất thời phân chấn: "Tâm trạng của ta rất khỏe"

mạnh!"

"Trước thì sao?"

Lâm Uyên quan tâm hỏi.

Lâm Huyền bĩu môi: "Gần đây quả thật gặp phải điểm chuyện phiền lòng nhi, thủ hạ ta là không phải mở sách mới mà, bản tới bất không ít tuyên truyền, Nhà Xuất Bản cũng thật coi trọng, kết quả đụng phải một cái quái vật ."

"Quái vật?"

"Liên hết năm thời điểm đã nói với các người cái kia Sở Cuồng, hẳn viết bản rất trâu sách mới, Tần Châu gần như toàn bộ Thư Điểm đều tại đại lục đề cử hẳn thư, tỷ tỷ mở sách mới thậm chí ngay cả một cái bên bờ đề cử cũng không kiếm nổi, đây chính là rất ảnh hưởng lượng tiêu thụ sự tình."

Lâm Uyên: " . "

Chính mình nên trả lời thế nào?

Chẳng lẽ muốn nói, trách ta lạc~?

Lâm Huyền thở dài: "Bất quá không trọng yếu, tỷ tỷ người ta khả năng chẳng mấy chốc sẽ thất nghiệp."

Lâm Uyên lo lắng: "Công ty muốn đuổi người?"

"Kia đảo là không phải, muốn đi cũng là không phải ta đi một mình, chúng ta Nhà Xuất Bản phải bị Ngân Lam Thư Khố thu mua, chính là Sở Cuồng ký hợp đồng cái kia công ty, bọn họ thu mua chúng ta sau đó, chúng ta đảm này tiêu biên tập phỏng chừng đều phải đi, liền lãnh đạo chúng ta cũng chưa chắc tâm miễn."

"Ngân Lam Thư Khố?"

"Chính là chỗ này gia ghét công ty, bọn họ chính là hại tỷ tỷ ta thất nghiệp kẻ cầm đầu, Sở Cuồng nhiều nhất coi như là đồng lõa ."

Lâm Huyền nói đùa, trái tim của nàng thái còn rất tốt.

Chủ yếu là nhận được Lâm Uyên chuyển tiền, coi như tạm thời thất nghiệp cũng không có vấn đề, từ từ tìm việc làm là được.

Ghê gớm dựa vào đệ đệ nuôi.

Có một thổ hào đệ đệ vui vẻ, người bình thường căn bản không tưởng tượng nổi.

"Ồ."

Lâm Uyên không có hỏi nhiều.

Cúp điện thoại sau đó, Lâm Uyên liên lạc Dương Phong.

Hắn chủ yếu là muốn nhờ Ngân Lam Thư Khố bên kia, nhìn xem có thể hay không thu nhận một chút tỷ tỷ.

Chính là không biết Ngân Lam Thư Khố bên kia tốt khó mà nói?

Chương 120: Quang mang vạn trượng

Tô Thành mở quán đồ nướng bên trong.

Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành các biên tập đang tiến hành lô ghé riêng ăn chung.

Công ty ăn chung là thường có chuyện gì, bất quá kích thích mỗi người bất đồng mà thôi.

Lần này ăn chung liền làm rất long trọng, tổng biên tập lão Hùng cũng ở đây.

Chủ yếu vẫn là bởi vì « Tru Tiên » bán nhiều, cho nên công ty đôi ảo tưởng ngành gần đây công việc rất hài lòng, cho không ít khen thưởng.

Ăn chung không khí cũng tốt vô cùng.

Lão Hùng hôm nay không có một chút tổng biên tập cái giá, cùng mọi người hoà mình, với nhau giữa bữa tiệc linh đình.

"Không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao ."

Dương Phong đề lên bàn điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Lão Hùng vén hoàn đầy miệng xâu thịt dê, lãnh đạo uy nghiêm đi lên, nói lầm bầm: "Ây ây ôi chao ta trước không phải nói mà, hôm nay tất cả mọi người khác nghe điện thoại, ăn chung chính là muốn không say không nghĩ, chúng ta nam nhân bình thường công việc khổ cực như vậy, thỉnh thoảng cũng phải buông thả một chút!"

"Rất tốt "

Dương Phong liền vội vàng gạt đầu một cái.

Mặc dù lão Hùng hôm nay một bộ rất dễ nói chuyện đáng vẻ, nhưng hẳn một cái tiểu biên tập khăng định không dám không vâng lời tổng biên tập ý tứ.

Đang định cắt đứt.

Bên cạnh có đồng nghiệp mắt liếc màn hình điện thoại di động: "Nguyên lai là Sở Cường điện thoại a."

"Khụ!"

Lão Hùng nghe nói như vậy, thiếu chút nữa bị miệng đầy thịt cho sặc ở, nhanh chóng nuốt nuốt xuống, sau đó lúng túng hắng giọng một cái: "Hoàn toàn không nghe điện thoại thật giống như cũng không tốt lắm đúng không, Dương Phong người trước tiếp một chút đi."

Mọi người: " ."

Dương Phong gạt đầu một cái, đứng dậy đi tới khúc quanh chỗ yên tĩnh nghe điện thoại.

Ăn chung tịch bầu không khí, trong lúc nhất thời có chút cổ quái.

Lão Hùng nhấp một hớp tiểu tửu, cười ha hả nói: "Dương Phong cái điện thoại này tiếng chuông còn thật là dễ nghe đúng không?"

"Phải phải dạ!"

"Thật tốt!"

"Kêu « Hồng Mân Côi »!"

"Biểu diễn người kêu Tôn Diệu Hỏa!"

"Gần đây cái này bài hát còn rất hỏa!"

Mọi người liền vội vàng tiếp lời, không lời nói cũng phải tìm lời nói, vì vậy bầu không khí nhìn qua, lại mặt ngoài náo nhiệt.

Trong chốc lát.

Dương Phong trở lại.

Lão Hùng sớm sẽ chờ đâu rồi, cười híp mắt nói: "Sở Cuồng trẻ như vậy tìm người là vì chuyện gì con a?"

"Ta đang muốn với ngài báo cáo."

Dương Phong hỏi: "Phía trên gần đây có phải hay không là dự định thu mua một cái tên là Lăng Xuyên Nhà Xuất Bản công ty?"

Lão Hùng nói: "Là có cái kế hoạch này."

Hắn làm tổng biên tập, đối với chuyện này cũng có nghe thấy.

Dương Phong gạt đầu một cái: "Đúng như vậy, Sở Cuồng tử tử ở nơi này gia Lăng Xuyên Nhà Xuất Bản đi làm, hắn lo lắng Lăng Xuyên bị chúng ta thu mua sau đó tử tử mình vứt bỏ công việc, cho nên hỏi ta có thể hay không giúp một chuyện, nhưng ta liền một cái tiểu biên tập nào có này quyền hạn a, cho nên ta."

Lão Hùng sợ hết hồn: "Người cự tuyệt hắn?"

Dương Phong liền vội vàng khoát tay nói: "Cái đó ngược lại không có, ta nói có thể giúp một tay hỏi một chút."

"Há, tử tử của hắn tên gì?"

"Lâm Huyền."

Lão Hùng thở phào nhẹ nhõm: "Được, các người ăn, ta trước gọi điện thoại."

Lão Hùng cũng tới đến khúc quanh.

Hắn điện thoại là gọi cho Tổng Biên.

Công ty phương diện nhân sự an bài, hắn một cái tổng biên tập có thể không chen tay được.

Điện thoại kết nối, lão Hùng cười nói: "Có một chuyện nhỏ với Tổng Biên hỏi báo một chút."

Bên kia hỏi: "Chuyện nhỏ gì nhi?"

Lão Hùng đem Sở Cuồng tử tử sự tình đại khái nói khắp.

Tổng Biên trầm mặc ba giây, bỗng nhiên có chút bất mãn nói: "Người vừa mới không phải nói có một chuyện nhỏ báo cáo sao?"

Lão Hùng nói: "Đúng vậy."

Tổng Biên nói: "Thật sao?"

Làm Lữ Bắc đánh ra này cái dấu hỏi, là không phải Lữ Bắc có vấn đề, mà là Lữ Bắc cảm thấy lão Hùng có vấn đề.

Ba ngày sau.

Lãng Xuyên Nhà Xuất Bản.

Công ty này sáng sớm hôm nay đã bị chính thức thu mua, nơi này đem sẽ do Ngân Lam Thư Khố phái người tiếp quản, chỉ còn mười người không có bị đuổi việc, ngược lại phải bị điều chỉnh đến Ngân Lam Thư Khố trụ sở chính đi làm ——

Lâm Huyền cũng thân ở trong mười người.

Bất quá so sánh với chín người khác đôi Ngân Lam Thư Khố mong đợi cùng hưng phấn, nội tâm của nàng nhưng có chút mờ mịt, tại sao vừa mới thông qua công ty thời kỳ thực tập không bao lâu ta không có bị Ngân Lam Thư Khố đuổi việc?

Phải biết.

Có thể lưu lại mười người, ngoại trừ Lâm Huyền bên ngoài chín người khác cũng đều là trọng lượng cấp nhân vật, trong đó bao gồm một cái Tổng Biên, hai cái tổng biên tập cùng với sáu cái hành nghề gần mười năm, mang quá không ít ưu tú tác gia thâm niên biên tập!

Chín người khác cũng buồn bực.

Lâm Huyền cùng bọn họ chín người đứng chung một chỗ, thật sự là có chút hoàn toàn xa lạ, rất nhiều so với Lâm Huyền kinh nghiệm phong phú biên tập đều bị sa thải, tại sao Lâm Huyền còn có thể đi vào đi Ngân Lam Thư Khố đi làm mười người trong danh sách?

"Trúng tuyển cũng đừng suy nghĩ nhiều."

Tổng Biên Hàn Tiểu đôi Lâm Huyền mở miệng nói: "Người có thể lưu lại đại khái là Ngân Lam Thư Khố bên kia muốn biểu đạt một chút đối người mới biên tập coi trọng đi, dù sao mặc dù người mới vừa thông qua thực tập, nhưng công trạng phương diện hay lại là không có vấn đề gì."

Mọi người gật đầu một cái.

Cái này ngược lại cũng nói xuôi được.

Bên trái một cái tổng biên tập cười nói: "Chủ yếu vẫn là Hàn Tổng Biên ngài làm việc bên trong có đầy đủ sức ảnh hưởng, vốn là chúng ta cho là muốn chính mình ngồi xe đi Ngân Lam Thư Khố bản tin, không nghĩ tới Ngân Lam Thư Khố bên kia lại nói phải phái xe tới đón chúng ta."

Hàn Tiểu dè dặt một chút gật đầu.

Hắn cũng có chút ngoài ý muốn, Lăng Xuyên Nhà Xuất Bản cùng Ngân Lam Thư Khố căn bản không có như nhau tư cách, kết quả không nghĩ tới công ty bị thu mua sau, Ngân Lam Thư Khố lại cho chính hắn một Tổng Biên cao như vậy dùng lễ.

"Xe thật giống như tới!"

Một gã khác tông biên tập toả sáng hai mắt: "Hay lại là Tổng Biên ngài mặt bài lớn a, Ngân Lam Thư Khố lại phái tốt như vậy xe tiếp chúng ta, chiếc này xe thương vụ ta lúc trước chú ý qua, hay lại là phiên bản dài bản, không có mười triệu căn bản lạc không được địa!"

Phái ngân Vạn Hào xe tới đón nhân?

Hàn Tiểu đều kinh hãi, nguyên lai ta mặt mũi lớn như vậy sao?

Giới một cái Ngân Lam Thư Khố!

Quân lấy Quốc Sĩ đối đãi với ta, nhất định lấy Quốc Sĩ báo chi!

Lúc này trên xe xuống mấy người, người cầm đầu là Ngân Lam Thư Khố đại biểu, đối phương thái độ, hoàn toàn không có thân là công ty lớn đại biểu kiêu căng: "Xin hỏi các vị chính là Lăng Xuyên Nhà Xuất Bản nhân chứ?"

"Ừ."

Hàn Tiểu tiến lên một bước nói.

Ngân Lam Thư Khố đại biểu liếc nhìn mọi người, ánh mắt tựa hồ đang trên người Lâm Huyền dừng lại hai giây, sau đó mới nói:

"Mời lên xe."

Mọi người cùng lên xe, Lâm Huyền cũng mơ mơ màng màng đi theo lên xe, bên tai là các đồng nghiệp hưng phấn nói chuyện phiếm:

"Hàn Tổng Biên mặt Tử Thái lớn!"

"Không biết Hàn Tổng Biên đến Ngân Lam Thư Khố sẽ được an bài đến chức vị gì, bây giờ chiếu loại này dùng lễ đến xem, chỉ sợ không thấp a!"

"Hàn Tổng Biên, sau này còn xin chiếu cố nhiều hơn chúng ta những thứ này bộ hạ cũ."

"Lời nói này, bất kể mọi người phân đến đâu cái ngành, chúng ta dù sao đều là Lăng Xuyên đi ra, Hàn Tổng Biên chắc chắn sẽ không quên chúng ta."

"Mặc dù lời nói khó nghe nhiều chút, nhưng Lăng Xuyên bị Ngân Lam thư mua, là chúng ta chịu phục a."

"Đây chính là Tần Châu trong nghề lớn nhất xuất bản một trong công ty, ta nằm mộng cũng nhớ đến Ngân Lam Thư Khố công việc!"

" "

Sau hai giờ.

Đưa đón Lăng Xuyên chiếc xe đến Ngân Lam Thư Khố trụ sở chính.

Lăng Xuyên mọi người bị dẫn tới lầu tám.

Lúc này đêm đầu đi tới mấy người, người cầm đầu là một gã sắc mặt uy nghiêm nam nhân: "Ta là Ngân Lam Thư Khố Tổng Biên Lữ Bắc."

Lăng Xuyên mọi người rụt một cái đầu.

Đây chính là công ty lớn Tổng Biên ấy ư, khí tràng này quá cường đại, người bình thường căn bản không chịu nổi, ngay cả Hàn Tiếu cũng không nhìn được có chút suy nhược.

Suy nhược đồng thời, nội tâm lại có chút kiêu ngạo, Ngân Lam quả nhiên coi trọng ta, Tổng Biên lại tự mình ra mặt tiếp đãi!

Đây chính là đại nhân vật!

Xuất bản nghiệp người nào không biết Lữ Bắc!

Hắn ho khan một tiếng nói: "Ngài khỏe chứ, ta là Hàn Tiếu."

Lữ Bắc đối Hàn Tiếu khẽ gật gật đầu, sau đó nhìn về phía mọi người, nhất là mấy nữ nhân biên tập: "Xin hỏi vị nào là Lâm Huyền?"

Hàn Tiếu: ". "

Là không phải chắc có một bắt tay khâu sao?

Lữ Bắc thế nào bỗng nhiên tìm Lâm Huyền đi?

Lâm Huyền nhỏ giọng nói: "Tổng biên tập được, ta là."

Lữ Bắc uy nghiêm trên mặt, bỗng nhiên lộ ra một vết ôn hòa nụ cười, đưa tay ra: "Hoan nghênh người gia nhập Ngân Lam Thư Khố!"

"Cám ơn."

Lâm Huyền đầu bặc phát mơ hồ, cơ hồ là bản năng cùng Lữ Bắc bắt tay một cái.

"Người muốn đi đâu cái ngành à?"

Lữ Bắc nụ cười bặc phát ôn hòa.

Lăng Xuyên mọi người: ". "

Tại sao Lữ Bắc đối Lâm Huyền cái này khách khí?

Chúng ta Hàn Tiếu Tổng Biên đều bị gạt sang một bên rồi hả?

Lữ Bắc có phải hay không là đem Lâm Huyền hiệu làm thành chúng ta

Lăng Xuyên Tổng Biên rồi hả?

Tuổi này cũng không hợp nhau a.

Đang lúc này, xa xa thoát ra một đạo như ngọn núi bóng người, xa xa liền hô: "Tổng Biên để cho tiểu thư Lâm Huyền tới chúng ta ảo tưởng bộ đi!"

Lữ Bắc nhướn mày một cái.

Lão Hùng đã chạy như bay đến trước người Lâm Huyền, cười híp mắt nói:

"Ta là thanh xuân ảo tưởng bộ tổng biên tập, người có thể gọi ta lão Hùng, tới chúng ta này làm cái Phó Chủ Biên đi, ta đã sớm nhìn nguyên lai cái kia Phó Chủ Biên không vừa mắt!"

"Chúng ta tạp chí bộ thiếu người a!"

Lại một đạo thân ảnh xuất hiện, rõ ràng là Ngân Lam tạp chí bộ Vu Vinh.

Hắn giống vậy vọt tới trước mặt Lâm Huyền, còn đem lão Hùng hướng bên cạnh chen lấn chen chúc: "Người tốt ta là « Thú Độc » tổng biên tập, chúng ta ngành phi thường hoan nghênh người gia nhập, tạp chí bộ Phó Chủ Biên chức vị này ta cảm thấy rất thích hợp người!"

Lăng Xuyên mọi người trừng con mắt lớn, đầu đều có chút không xoay chuyên được tới.

Hàn Tiểu càng là hoài nghi nhân sinh!

Xe sang trọng đưa đón .

Tổng Biên tiếp đãi .

Tổng biên tập cướp người .

Cũng là không phải hướng về phía ta tới?

Mà là nhằm vào đến Lâm Huyền tới?

Đây đều là cái gì thần tiên đãi ngộ a!

Chẳng lẽ Lâm Huyền là Ngân Lam ông chủ thân khuê nữ?

Lâm Huyền không biết mình nên làm phản ứng gì, đại khái là đang nằm mơ chứ, bất quá trong mộng nàng cũng không dám quá kiêu ngạo, chỉ có thể nói: "Ta nghe công ty an bài ."

"Vậy trước tiên tới Tổng Biên làm đi."

Lữ Bắc nhìn lướt qua lão Hùng cùng Vu Vinh, cười nói: "Tổng Biên làm thống lĩnh toàn cục, ta là người trực hệ lãnh đạo, người có thể từ từ hiểu mỗi cái ngành tình huống, đợi qua một thời gian ngắn có quyết định, đang chọn một cái mình thích ngành là được, dĩ nhiên thích Tổng Biên làm cũng có thể lưu lại."

"! ! !"

Tổng Biên làm, chức vị không cao, quyền lực cực lớn, cơ hồ là Tổng Biên đại ngôn nhân, các bộ môn tổng biên tập cũng phải dùng lễ 3 phần!

"Được."

Lâm Huyền nói.

Có một số việc nhi chớ coi là thật, giấc mộng này đẹp vô cùng, mỹ có chút dọa người, trề giờ tỉnh lại liền có thể.

"Ừm."

Lữ Bắc liếc nhìn những người khác, cười nói: "Hàn Tiểu có thể đi chúng ta Khoa Huyền ngành làm tổng biên tập, không biết Hàn Tiểu tiên sinh ý như thế nào?"

"Cám ơn Lữ Tổng Biên!"

Hàn Tiểu vội vàng nói, có chút hưng phấn, hấn ở Lăng Xuyên là Tổng Biên, đến Ngân Lam Thư Khố lại chỉ có thể là tổng biên tập.

Nhưng đối với Hàn Tiểu mà nói, hấn tình nguyện lựa chọn ở Ngân Lam Thư Khố làm tổng biên tập!

Bởi vì ở Ngân Lam công việc, cùng ở Lăng Xuyên công việc, hoàn toàn là trên trời dưới đất khác nhau!

Bất quá .

Nghĩ đến Lâm Huyền trực tiếp vào Tổng Biên làm, hấn kích động bỗng nhiên bị hòa tan không ít, nội tâm chỉ có một ý tưởng: "Lâm Huyền tuyệt đối có hậu đãi, sau này phải nhất định tốt để phục vụ đến!"

Cái này hậu trường, khả năng phi thường kinh khủng!
Nói nhảm, không hậu trường nhân có thể để cho Ngân Lam Thư Khô làm cô nãi nãi như thế cung sao?
Tổng Biên tự mình tiếp đãi, loại này hành vi cơ hồ là hướng toàn bộ Ngân Lam tuyên cáo, ai động Lâm Huyền chính là với hắn Lữ Bắc đối nghịch!
Còn có Ngân Lam hai cái tổng biên tập, càng là chạy đến này công khai cướp người, cảm giác nếu như là không phải Lữ Bắc trấn áp, sợ rằng tại chỗ cũng có thể đánh!
Hàn Tiểu thậm chí có nhiều chút hối hận, chính mình lúc trước không có thật tốt với Lâm Huyền làm quan hệ tốt.
Này ai có thể nghĩ tới chứ?
Lâm Đại cô nãi nãi có kinh khủng như vậy hậu trường, cần gì phải đến Lăng Xuyên loại này công ty nhỏ, hạ mình hàng đất làm một cái tiểu thực tập biên tập?
Trải nghiệm cuộc sống sao?
Lúc này Lữ Bắc quét mắt Lăng Xuyên những người khác, đối Lâm Huyền cười nói: "Nếu như ngươi không nỡ bỏ chính mình cũ đồng nghiệp, có thể từ trong đám người này chọn một làm phụ tá."
Mọi người nghe vậy rung một cái, toàn bộ gương mặt nhìn Lâm Huyền. Coi như là Lăng Xuyên hai vị tổng biên tập, cũng là tim đập thành thịch!
Đây chính là tổng biên tập làm!
Vào tổng biên tập làm chính là một bước lên trời!
Cho Lâm Huyền làm phụ tá thế nào, có chút suy nghĩ nhân đều biết, đi theo Lâm Huyền lẩn lộn, không thiếu được nhậu nhẹt!
Lâm Huyền: ". "
Mọi người phản ứng quá chân thật, tựa hồ ta là không phải đang nằm mơ a, nhưng nếu như là không phải đang nằm mơ, vậy rốt cuộc xảy ra chuyện gì?
Thế giới tuyến có phải hay không là bị người sửa lại?
Còn có một cái khả năng, trở về được hỏi hỏi mẹ của ta, ta khi còn bé có phải hay không là ôm sai lầm rồi, thực ra ta có thể là mỗi một đại nhân vật con gái tư sinh?
Nói chuyện cũng tốt.
Sau này đệ đệ cũng hảo muội muội cũng tốt mẹ mẹ cũng tốt, ta sẽ không quên các ngươi, ta Lâm Huyền nếu được vạn trọng huy hoàng, nhất định cho các ngươi vô hạn rạng rỡ!

Chương 121: Ngày mai ăn xương sườn

: làm biên tập đều thích.

, đại khái đều có điểm chứng vọng tưởng.

Lấy một thí dụ, bên trong một mực nhân mạnh nhân vật chính dung mạo rất soái, cho nên bọn họ đã cảm thấy phi thường có đại nhập cảm ——

Cái này kêu là chứng vọng tưởng.

Buổi tối tan việc thời điểm, Lâm Huyền đã bình tĩnh lại, không hề đủ loại vọng tưởng.

Nàng vui vẻ cho Lâm Uyên gọi điện thoại: "Đệ đệ, người đoán ta ở đâu!"

Lâm Uyên nói: "Tô Thành."

Lâm Huyền hơi chậm lại: "Làm sao người biết?"

"Ta đoán."

Thực ra Dương Phong buổi trưa hôm nay liền nói cho Lâm Uyên rồi.

Lâm Huyền không có quần quít chuyện này, có chút hưng phấn nói: "Tỷ tỷ bây giờ ta đến Ngân Lam Thư Khố công tác, phỏng chừng không được bao lâu liền có thể gặp được thần tượng của ta rồi!"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Người thần tượng là ai?"

Tỷ tỷ kỳ quái: "Chẳng lẽ người là không phải hẳn hỏi ta tại sao đến Ngân Lam Thư Khố công tác sao?"

Lâm Uyên: ". "

Lâm Huyền cười có chút đắc ý: "Người nhất định rất muốn biết đi, tỷ tỷ ta không có bị đuổi việc, Lăng Xuyên bị thu mua sau đó, ta cùng mấy cái đồng nghiệp cũng đến Ngân Lam công tác, có thể là công ty coi trọng năng lực ta đi."

Lâm Uyên qua loa lấy lệ nói: "Lợi hại lợi hại."

Lâm Huyền chuyển đề tài: "Thực ra ta càng hoài nghi, Ngân Lam Tổng Biên có phải hay không là mơ ước ta xinh đẹp ."

"Hắn dám!"

Lâm Uyên tăng cao âm điệu.

Lâm Huyền chặt chặt cười nói: "Đùa giỡn rồi, nói thực cho người biết ta, người có phải hay không là có chút Tỷ khổng? Thật là xin lỗi, tỷ tỷ là không phải đệ khổng, mà là một cái muội khổng, đại Dao Dao mới là ta chân ái!"

Lâm Uyên: ". "

Này cũng cái gì với cái gì à?

Lâm Uyên tiếp tục nói: "Thực ra ta cũng không biết tại sao, Ngược lại Ngân Lam bên này đối với ta thật chiều cố, bắt quá tử bây giờ tử vừa tới Tô Thành, còn không có chỗ đặt chân, người kia có chỗ ở chưa?" Người nhà đều biết Lâm Uyên ở bên ngoài trường muốn phòng sự tình. Bởi vì học sinh muốn đi bên ngoài ở, làm thủ tục là yêu cầu người giám hộ đồng ý.

"Có."

Lâm Uyên cho tử tử một cái địa chỉ: "Không cần muốn phòng, sau này người liên an tâm ở ta đây là được, căn phòng đủ dùng, ta một hồi đem địa chỉ phát cho người."

"Vậy là được, người có phải hay không là còn không có hỏi ta, thần tượng của ta là ai?"

Lâm Uyên hỏi: "Là ai?"

Tử tử cười nói: "Sở Cường!"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Người là không phải ghét hẳn sao?"

Lâm Uyên ho khan một tiếng: "Trước kia là các vì Kỳ Chủ, trước khác nay khác, bây giờ Sở Cường là thần tượng của ta, có lẽ không tới bao lâu, ta là có thể bắt được hắn ký tên!"

"Ta khi còn bé bài tập ở nhà bản bên trên liền hữu danh tự, lão mục hẳn còn không có ném, đều tại nhà cũ bên trong."

"Ta muốn người ký tên có ích lợi gì, lại không thể bán lấy tiền."

" . Người muốn ký tên là vì bán lấy tiền?"

"Bằng không đây?"

"Rất đáng giá tiền sao?" Lâm Uyên có chút để ý.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Ta cảm thấy được sau sẽ đáng tiền."

Lâm Uyên: " . "

Vậy ta còn tiếp tục dạy vẽ một chút đi.

Lâm Uyên buông lỏng nói: "Vậy cứ như vậy đi, ta cùng lão mục gọi điện thoại, nói với nàng ta công việc sự tình, tránh cho nàng lão lo lắng."

"Ừm."

Lâm Uyên cúp điện thoại, đem chỗ ở địa chỉ phát cho tử tử.

Đối với tử tử có thể tới Tô Thành công việc, Lâm Uyên vẫn đủ vui vẻ.

Ngân Lam Thư Khố thật tốt.

Hạ bộ đoàn thiên hay là ở Ngân Lam Thư Khố phát đi.

Tiền cho ít một chút cũng nhận, nhiều hối lộ hối lộ bọn họ, bọn họ cũng sẽ nhiều chiều cố tử tử.

Cùng lúc đó.

Ngân Lam Thư Khố.

Tổng Biên phòng làm việc, Lữ Bắc chính hưởng thụ nghe âm nhạc, bỗng nhiên ngoài cửa có một nữ nhân gõ cửa.

Lữ Bắc nói: "Mời vào."

Nữ nhân sau khi vào cửa cung kính khom người tử: "Quả nhiên không ra ngài đoán, « Tru Tiên » phát hành sau đó Đĩnh Thịnh ở bên trong các gia Nhà Xuất Bản cũng tìm Sở Cuồng lão sư, bọn họ khắp nơi hỏi thăm, xem bộ dáng là muốn đào người, bất quá ta đã dựa theo ngài phân phó tận lực che giấu Sở Cuồng thân phận của lão sư tin tức."

"Lão muốn đào chúng ta, tưởng đẹp."

Lữ Bắc hừ một tiếng nói, biểu tình lại không một chút nào hốt hoảng.

Nữ nhân có chút lo lắng nói: "Nhưng là ta phải nhắc nhở Tổng Biên, dựa theo bây giờ bọn họ loại này tìm pháp, tìm tới Sở Cuồng lão sư tin tức chỉ là vấn đề thời gian, đến thời điểm bọn họ có thể hay không."

"Yên tâm đi."

Lữ Bắc nhìn về phía ngoài cửa sổ: "Bây giờ coi như đem Sở Cuồng tin tức cho bọn họ, bọn họ cũng rất khó đem người đào đi."

"Tại sao?"

"Người không cần phải để ý đến."

Lữ Bắc cười nói: "Sau này chuyện này người không cần làm tiếp, hồi Tổng Biên làm việc liền có thể, ngoài ra Tổng Biên làm nhiều một người mới, người cái này Tổng Biên làm đệ nhất bí thư nhất định phải chiêu cố thật tốt tốt nhân gia, đây là người sau này công việc chủ yếu."

"Ừ."

Nữ nhân gật đầu một cái rời đi, nhưng trong lòng có chút kinh nghi bất định, nơi nào đến người mới, có thể để cho Tổng Biên coi trọng như vậy?

Lâm Huyền dựa theo địa chỉ, để Darin Uyên chỗ ở lúc, con mắt trợn thật lớn rồi: "Đây chính là người muốn phỏng?"

"Ừ."

Lâm Uyên cười nói.

Hắn đã với Triệu tử liên lạc qua rồi.

Triệu tử hay lại là trước sau như một rất dễ nói chuyện, nghe một chút là Lâm Uyên tử tử, lúc này biểu thị Lâm Huyền yêu ở bao lâu ở bao lâu, thậm chí còn nói có rảnh rồi muốn mời tử tử ăn một bữa cơm.

"Xin chào, người chính là lâm đại biểu đệ đệ đi, ta tên là Chương Trình, là lâm đại biểu trợ lý!"

Ngay tại Lâm Huyền lúc vào cửa, Lâm Huyền sau lưng lộ ra cái đầu trọc, với Lâm Uyên chào hỏi.

Nói là đầu trọc có lẽ có chút không ổn, bởi vì đối phương còn có vài cọng tóc quật cường cường lực định hình, bất kể thế nào vậy cũng sẽ không động.

"Tổng biên tập, người không cần khách khí như vậy."

Lâm Huyền có chút bất đắc dĩ, đây chính là nàng cuối cùng lựa chọn trợ lý

Nàng ở Lăng Xuyên công việc lúc tổng biên tập Chương Trình.

Bất quá đảo là không phải nàng cố ý giày vò chính mình cũ mặc cho tổng biên tập, thật sự là hôm nay Tổng Biên làm cho mình chọn trợ lý thời điểm, Chương Trình mình đương thời một mực ở hướng chính mình nháy nháy mắt, nhất định phải cho mình làm phụ tá.

Lâm Huyền cũng rất tuyệt vọng.

Đi qua tổng biên tập, biến thành chính mình bây giờ trợ lý, thật cảm giác rất không thích ứng.

Hôm nay tới đệ đệ đây cũng là, Chương Trình nhất định phải đưa chính mình tới, nói là hành lý quá nhiều, chính mình một cô gái mang không nổi.

Đối với lần này Lâm Huyền chỉ có thể đón nhận.

Mỉm cười Lâm Uyên nói: "Người tốt."

Chương Trình gật đầu một cái, hướng bên trong nhà nhìn một cái, cười nói: "Vậy ta đây bên đi về trước, lâm đại biểu có chuyện nhớ gọi ta."

"Ân ân, tổng biên tập đi thông thả."

Chương Trình khoát tay: "Đừng gọi ta tổng biên tập, gọi ta tiểu chương là được, người đang ở đây Ngân Lam gọi ta tổng biên tập, kêu còn lại Chân Chủ biên nghĩ như thế nào."

Lâm Huyền bắt đắc dĩ: "Vậy ta còn kêu lão chương đi, ngược lại chúng ta lúc trước bí mật cũng là gọi người như vậy."

Chương Trình: ". "

Dưới ánh trăng, Chương Trình rời đi.

Hắn rời đi tiểu khu thời điểm, bước chân rất là nhẹ nhàng, khóe môi nhếch lên nụ cười.

Chính mình quả nhiên không có đoán sai, Lâm Huyền bối cảnh không đơn giản!

Đầu tiên cái tiểu khu này liền bất tiện nghi, đệ đệ của hắn nhìn một cái chính là học sinh, lại ở lên loại này tiểu khu, không có bối cảnh làm sao có thể?

Hơn nữa nhà kia, trang tu chân đẹp đẽ.

Suy nghĩ một chút Lâm Huyền lúc trước ở công ty, lại cùng mọi người cùng nhau ăn mì gói, có một lần thiếu chút nữa bởi vì một thớt đùi hun khói cùng người đánh, thật là làm cho lòng người sinh cảm khái.

Đây là cùng ta lão bách tính hoà mình a!

Sau này chỉ cần đem vị này cô nãi nãi phục vụ được, ở Ngân Lam mưu cái một quan nửa chức, hắn không phải cái việc gì khó khăn nhi!

Tiền đồ một mảnh Quang Minh a!

Chính là không biết vị này cô nãi nãi hậu trường rốt cuộc là ai?

Chương Trình sau khi rời đi.

Lâm Huyền quét xem mấy căn phòng: "Ta ở đâu?"

Lâm Uyên hỏi: "Phòng ngủ chính như thế nào đây?"

Lâm Huyền bĩu môi: "Ta nào có nhà kia đình địa vị, để cho mẹ ta biết, ta sau này đừng nghĩ lẫn lộn."

"Kia gian này đi."

Lâm Uyên chỉ chỉ bên tay trái: "Đây là Hạ Phồn căn phòng, sau này tỷ tỷ tới ở là được, ta cùng Hạ Phồn nói qua, nàng sau này có trận đấu, cũng không cơ hội gì tới nơi này ở."

Trên thực tế, Giản Dịch cùng Hạ Phồn liền chưa từng tới mấy lần.

Hai người đều là học sinh, coi như hai ngày nghỉ cũng rất khó đi suốt đêm không về.

Quả thực không được, đầy ắp cả người rồi, sẽ để cho Giản Dịch ngủ ghé sa lon, Giản Dịch cũng sẽ không để ý.

Lâm Huyền gật đầu một cái.

Giản Dịch cùng Hạ Phồn đều là Lâm Uyên bạn tốt, lúc trước không lúc lên đại học sau khi, thường thường đi Lâm Uyên trong nhà chơi đùa, cho nên Lâm Huyền cũng nhận biết.

"Đúng rồi."

Lâm Huyền tựa hồ nhớ ra cái gì đó tựa như, cười nói: "Đại Dao Dao tháng sau liền muốn thi vào trường cao đẳng!"

"Nhanh như vậy?"

Lâm Uyên sững sốt một chút, hẳn đều quên này tra, tháng bảy là thi vào trường cao đẳng thời tiết, muội muội Lâm Dao năm nay lớp mười hai, có thể không liền muốn thi vào trường cao đẳng chứ sao.

Lâm Huyền thần thần bí bí nói: "Người đoán nàng muốn lên cái nào đại học?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Nàng cũng chuẩn bị báo Tần Châu nghệ thuật học viện?"

Lâm Huyền vỗ tay phát ra tiếng: "Trả lời chính xác, ca ca ở Tần Nghệ, nàng dĩ nhiên cũng nghĩ tới đến, sau này nàng ở trường học các người, người cũng không thể để cho nàng bị khi dễ."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Ta sẽ bảo vệ nàng!"

Đối với Lâm Dao có thể thi đậu hay không Tần Nghệ, cả nhà không người hoài nghi.

Muội muội Lâm Dao là một cái chân chính học bá, học tập thành tích ở trong trường học một mực đứng đầu trong danh sách, hàng năm Lâm Huyền hỏi nàng muốn lễ vật gì, nàng câu trả lời vĩnh viễn là:

Học tập tài liệu.

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: "Lão mù đáp ứng?"

Lâm Huyền bĩu môi: "Đôi lúc trước lão mù khẳng định không đáp ứng, học nghệ thuật thiêu thêm tiền a, cũng liền người đưa con trai này có thể tùy tiện chọn, hai người chúng ta làm con gái chỉ có thể nghe lão mù an bài, bắt

quá bây giờ không giống nhau, người kiếm được không ít tiền, trong nhà cũng rộng rãi, đại Dao Dao muốn học nghệ thuật, lão mù thì cũng đồng ý." "Vậy thì tốt."

Không biết muội muội sẽ báo ngành gì, muội muội thật giống như thật thích vẽ một chút?

Loại chuyện này Lâm Uyên chắc chắn sẽ không nhúng tay, tỷ tỷ muội muội yêu làm gì làm gì, hẳn đều ủng hộ.

"Sau này là tốt."

Lâm Uyên nhẹ giọng nói: "Ta cùng đại Dao Dao đều tại Tô Thành, với nhau cũng có thể chiêu ứng lẫn nhau đến, thực ra khi còn bé, hai ta cũng đã sinh người tức, cảm thấy lão mù thật sự là quá thiên vị, có cái gì tốt nhất cũng cho người, hai ta thật giống như đều là dư thừa như thế, ta thậm chí hoài nghi, lão mù sinh hai chúng ta chính là vì để cho chúng ta hai sau này chiếu cố người."

Lâm Uyên yên lặng.

Lâm Uyên nhướn miệng cười: "Sau đó ta nhớ được có một lần a, lão mù đem xương sườn để lại cho người, người lại len lén để lại cho hai ta, ngày đó đại Dao Dao khóc cả đêm, còn không dám phát ra âm thanh, dù sao người cũng biết, ta với lão mù ngủ một căn phòng. Người có phải hay không là thật bất ngờ, nguyên lai tỷ tỷ và muội muội cũng có quá oán khí."

Lâm Uyên trầm mặc như trước.

Lâm Uyên nhỏ giọng nói: "Tức giận?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Ta đang nghĩ, ngày mai ăn xương sườn đi, ta có cái bạn tốt, hẳn là ta học trưởng, đối mỹ thực đặc biệt tinh thông."

Lâm Uyên: ". "

Nàng nhéo một cái Lâm Uyên mặt, xoay người nói: "Người nên rửa mặt ngủ, tỷ tỷ đem nhà thu thập một chút."

Lâm Uyên gật đầu.

Chương 122: Diêu Hỏa học trưởng bản ghi nhớ

Sáng sớm ngày thứ hai.

Lâm Uyên mang tỳ tỳ xuống lầu ăn điểm tâm.

Ăn điểm tâm xong, tỳ tỳ đang muốn tính tiền, thu ngân a di liền vội vàng khoát tay: "Không cần không cần."

"À?"

Ta gần đây cũng trải qua cái gì?

Tới tiệm ăn sáng ăn cơm cũng có thể quét mặt?

Quả nhiên ta mới là mảnh thiên địa này nhân vật chính chứ ?

Mà Tô Thành chính là làm chứng ta quật khởi kia phiến đất lành?

A di nhìn một chút Lâm Uyên, một câu nói phá vỡ Lâm Huyền chứng vọng tưởng: "Xin hỏi ngài với vị kia là quan hệ như thế nào?"

Lâm Huyền sững sốt một chút, nói: "Hắn là đệ đệ ta."

A di cười nói: "Chị em ruột sao? Cũng vậy, dù sao các người dáng dấp giống như vậy, nhà các người gien thật là tốt, không có chuyện gì, các người tới đây ăn điểm tâm không cần bỏ ra tiền."

Lâm Huyền: "? ? ?"

Lâm Uyên nói tiếng "Cám ơn", mang tỳ tỳ rời đi.

Lâm Huyền mờ mịt: "Người là duy nhất thanh toán một năm tiền ăn sáng?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Tiệm ăn sáng ông chủ là bằng hữu ta."

Lâm Huyền kinh ngạc: "Ngay thẳng vừa vặn a, người bằng hữu tiệm ăn sáng vừa vặn mở người dưới lầu không xa."

Lâm Uyên nói: Đứng buổi trưa người tan việc phát một tin tức, chúng ta đi ăn xương sườn, cũng là ta người bạn này mời khách."

"Thật ăn xương sườn? Được rồi, ta cũng thuận tiện quen biết một chút người bạn mới, dứt khoát đem Giản Dịch bọn họ cũng gọi bên trên, thật lâu không gặp."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tỳ tỳ chuẩn bị đón xe đi công ty.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Người là không phải có bằng lái ấy ư, mua chiếc xe đi."

Lâm Huyền thở dài: "Người đây cũng sẽ không tính số đi, mua xe nào có đón xe có lợi."

"Thuận lợi." Lâm Uyên nói.

Lâm Huyền suy nghĩ một chút cũng vậy, sau này đê đê muội muội đều tại Tô Thành, có xe tóm lại là thuận lợi.

"Ta đây quay đầu đi mua, ngươi thích gì xe?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút: "Ngươi thiếu tiền sao?"

Mặc dù không biết xe, nhưng mua xe hẳn muốn tốn không ít tiền.

Lâm Huyền: " . "

Những lời này thật giống như nghe qua?

Đây chính là đê đê biểu đạt yêu phương thức?

Lâm Uyên không đợi tở tở trả lời, trực tiếp cho nàng vòng vo năm trăm ngàn đi qua, duy chỉ có loại thời điểm này, hẳn kinh người phóng khoáng.

Năm trăm ngàn?

Lâm Huyền nhìn một chút điện thoại di động nhắc nhở, sắp bị Lâm Uyên tiền đánh ngất, nếu như là không phải đê đê, được lấy thân báo đáp mới có thể báo đáp chứ ?

Cũng không biết sau này sẽ tiện nghi cái nào Hồ Ly Tinh.

Nếu như lòng mang ý đồ xấu, xem ta tới một người giết một người, tới hai người giết cả hai!

Ai cũng chạy không thoát lão nương pháp nhãn!

Sau đó không lâu.

Lâm Uyên đi bộ đi tới trường học.

Hắn trong lòng có chút tiểu do dự.

Hắn đang suy nghĩ sang năm đi Tề Châu làm exchange student sự tình.

Bây giờ tở tở đi tới Tô Thành, muội muội phỏng chừng cũng mau yêu cầu tới, chính mình sang năm chắc chắn còn phải đi sao?

Lại suy nghĩ một chút đi.

Hắn đi phòng học.

Trên đường thuận tiện cho Giản Dịch cùng Hạ Phồn phát tin tức, nói cho bọn hắn biết tở tở mình tới Tô Thành công việc chuyện, còn hẹn trưa hôm nay cơm.

Hai người vui vẻ đồng ý.

Giản Dịch cùng Hạ Phồn rất thích Lâm Uyên tở tở, khi còn bé Lâm Uyên còn mang của bọn hắn cùng đi quá phòng trò chơi tới.

Lúc đó tất cả mọi người là trong trò chơi Vương Giả, đáng tiếc sau đó bị các gia trưởng tóm lại rồi.

Vào buổi trưa.

Tôn Diệu Hỏa xe xuất hiện ở Tần Nghệ cửa.

Lâm Uyên với Giản Dịch giới thiệu: "Đây là Tôn Diệu Hỏa học trưởng."

Giản Dịch chào hỏi: "Học trưởng được, ta tên là Giản Dịch, Lâm Uyên bạn tốt."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Các người khỏe, lên xe đi."

Hạ Phồn mới vừa lên xe liền phun cái máng: "Diệu Hỏa học trưởng, Lâm Uyên là Tiệp Ngự sự tình, không nghĩ tới người một mực cũng lừa gạt đến chúng ta!"

Hạ Phồn không cần Lâm Uyên giới thiệu, bởi vì nàng nhận biết Tôn Diệu Hỏa.

Tôn Diệu Hỏa liếc nhìn Lâm Uyên, thấy Lâm Uyên coi như ổn định, chê cười xóa khai đề tài: "Ta này là không phải khiếm tốn làm việc mà, hôm nay muốn ăn xương sườn có phải hay không là, ta tìm tới một nhà xương sườn làm rất tốt tiệm cơm!"

"Hút chuồn."

Hạ Phồn thành công bị dời đi sự chú ý.

Hơn 20 phút sau đó, mọi người đến tiệm cơm, Lâm Uyên phát hiện tỷ tỷ đã đến, xa xa lên tiếng chào.

"Đã lâu không gặp."

Lâm Uyên cũng cùng Giản Dịch Hạ Phồn lên tiếng chào.

Hạ Phồn trực tiếp tiến lên với Lâm Uyên ôm một hồi, nhìn Giản Dịch rục rịch, bất quá cuối cùng vẫn là nhìn được ——

Hắn khi còn bé bị Lâm Uyên khi dễ qua.

Bất quá hắn vẫn nói đùa: "Tỷ tỷ càng ngày càng xinh đẹp rồi."

Lâm Uyên nói: "Miệng lưỡi trơn tru, người đừng làm hư Lâm Uyên."

Giản Dịch không dám lên tiếng.

Tiếp lấy Lâm Uyên lại giới thiệu Tôn Diệu Hỏa cùng Lâm Uyên nhận biết.

Với nhau đánh xong kêu sau đó, mọi người ngồi xuống rồi.

Hạ Phồn với Lâm Uyên rất gần gũi, không ngừng tìm nàng nói chuyện phiếm: "Tỷ tỷ sau này ở Tô Thành làm việc sao?"

Lâm Uyên cười nói: "Đúng sau này ta sẽ nhiều xem các người một chút."

"Ngày khác chúng ta ước nôi lẩu đi, thật lâu không cùng tỷ tỷ ăn chung cù lao, nhớ khi còn bé tỷ tỷ mơ mộng là ngày ngày có nôi lẩu ăn!"

Lâm Uyên ho khan một tiếng: "Lời như vậy cũng không cần nói ra rồi, ta còn chưa nói người vừa căng thẳng liền."

Hạ Phồn liền vội vàng nhắc tay đầu hàng.

Lâm Uyên cùng Giản Dịch theo thói quen giả bộ ngu.

Tôn Diệu Hỏa là len lén nơi tay máy cuốn sổ bên trên đánh chữ, đây là hắn cất giấu vật quý giá bản ghi nhớ:

"32, Tiệp Ngự tỷ tỷ sau này muốn ở Tô Thành công việc, cô nãi nãi thích ăn nôi lẩu (sau này có thể cần nhắc mở một nhà quán lẩu)"

Này cuốn sổ nhớ rất nhiều cái tin tức.

1, Tiệp Ngự thích ăn cùi chỏ (không nên quá ngọt)

2, Tiệp Ngự thứ tư buổi sáng không có lớp (có thể hẹn cơm)

3, Tiệm Ngu thích uống ô mai vị, chanh vị nước trái cây, trà sữa không yêu thêm trân châu (trà sữa tiệm muốn thiết trí đặc biệt làm phần món ăn)

4, Tiệm Ngu bữa ăn sáng ăn không nhiều, mỗi ngày nhất định sẽ điểm một phần bánh bao cùng một phần sữa đậu nành (thỉnh thoảng sữa đậu nành sẽ sửa thành mận đậu hủ não, cho nên ta quyết định từ ngọt loại làm phần vì mận loại)

5, trời mưa muốn tiếp Tiệm Ngu buông xuống học.

6, Hạ Thiên Tiệm Ngu thích buồng xe nhiệt độ là 25 độ.

7, .

Trước mắt mới chỉ, bản ghi chép đã ghi vào thứ ba mươi hai cái.

Suy nghĩ một chút, Tôn Diệu Hỏa lại tặng thêm một cái:

33, Hạ Phồn cùng Giản Dịch là Tiệm Ngu bạn tốt, nàng vừa căng thẳng liền (?)

Lại suy nghĩ một chút, Tôn Diệu Hỏa đem "Cùng Giản Dịch" ba chữ hoa xuống.

Lúc này, nhân viên tiệm dọn thức ăn lên.

Mọi người thấy một mâm bàn xương sườn được bung lên đến, biểu tình càng ngày càng rung động.

Tôn Diệu Hỏa lại tự nhiên giới thiệu: "Đây là đông qua xương sườn canh, đây là khoai tây hầm xương sườn, cái này bún thịt cũng là xương sườn làm, đây là sườn xào chua ngọt không biết các ngươi có thích hay không, còn có cái này xương sườn kho, bên này là muối tiêu xương sườn, cái này tương đối lèo lẹt là pho- mát xương sườn, nghe nói có chút cô gái thích ăn ."

Thật. Ăn xương sườn?

Tôn Diệu Hỏa nhìn về phía Lâm Uyên: "Lâm học đệ, ngươi có hài lòng không, nếu như có cần gì, chúng ta có thể lại thêm."

Lâm Uyên nói: "Không ăn hết."

Giản Dịch nói: "Ta có thể bỏ túi, nhà trọ chúng ta đám người kia thích ăn nhất xương sườn rồi, tôn học trưởng có thể không?"

Tôn Diệu Hỏa vung tay lên: "Cần gì phải bỏ túi, trực tiếp để cho bọn họ làm tiếp một phần."

Giản Dịch: " . "

Đây chính là học trưởng ngang ngược sao?

Hạ Phồn là nắm quả đám một cái nói: "Học trưởng, ngươi kiên định ta làm ca sĩ mơ mộng!"

"Cố gắng lên!"

Tôn Diệu Hỏa nói xong, mặt tươi cười nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Cô . Tỷ tỷ bên này thích ăn cái gì, tiệm này thực ra cũng có rất nhiều khác thức ăn, bất quá xương sườn so với khá nổi danh, tùy ý gọi!"

Lâm Uyên: " . "

Luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào?

Tại sao màn này, có một cổ mãnh liệt vừa coi cảm?

Rốt cuộc là bỏ quên cái gì?

Cầm lên cùng nơi đại xương, Lâm Huyền một bên gặm, một bên suy nghĩ.

Chương 123: Cáo từ

: Tàn Châu nghệ thuật học viện.

Nghỉ hè sắp tới, năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ giáo học lâu một cái trong phòng học lớn, đạo sư môn chính ở dành thời gian khảo sát bọn học sinh niên học khảo hạch tác phẩm.

Nhưng vào lúc này.

Cửa bỗng nhiên truyền tới một trận vang động: "Đều nói Tàn Nghệ nhân tài đông đúc, thí chủ mặc cho hẵn không đề ý chúng ta đám này Đông Nghệ giáo thụ tới quý giáo Soạn nhạc hệ lấy thỉnh kinh đi."

Đông Nghệ?

Đại bên trong phòng làm việc lão sư môn nghe tới cửa thanh âm, cơ hồ là đồng thời ngẩng đầu lên, nhìn về phía cửa phòng làm việc nơi.

Đông Nghệ toàn danh kêu Tàn Đông Nghệ thuật học viện.

Đây là Tàn Châu xếp hàng thứ hai nghệ thuật viện giáo.

Nghe nói vốn là Tàn Đông Nghệ thuật học viện cũng muốn kêu "Tàn Nghệ"

Nhưng không có biện pháp.

Tàn Châu nghệ thuật học viện thực lực mạnh hơn, cho nên "Tàn Nghệ" danh xưng, thuộc về Tàn Châu nghệ thuật học viện.

Tàn Đông Nghệ thuật học viện chỉ có thể gọi tắt vì "Đông Nghệ".

Đối với lân này Đông Nghệ một mực canh cánh trong lòng, nhiều năm qua đối Tàn Nghệ cái này Lão Đại Ca vị trí mất lom lom.

Đạo sư môn biết hôm nay Đông Nghệ muốn tới Tàn Nghệ viếng thăm sự tình.

Nhưng không nghĩ tới Đông Nghệ Soạn nhạc hệ, lại nửa đường chạy nơi này tới, có chút lai giả bất thiện ý tứ a.

"Các vị."

Tàn Nghệ Soạn nhạc hệ người đứng đầu Thi Thành cùng các giáo sư chính mang theo Đông Nghệ Soạn nhạc hệ giáo thụ đoàn đội vào cửa.

Sau khi vào cửa Thi Thành lớn tiếng nói: "Các vị hoan nghênh lấy Trương Văn Vũ giáo thụ làm đại biểu Đông Nghệ Soạn nhạc hệ các giáo sư tới chúng ta Soạn nhạc hệ làm khách!"

Hoa lạp lạp.

Tàn Nghệ Soạn nhạc hệ bên này đạo sư môn rói rít vỗ tay.

"Các vị khách khí."

Đông Nghệ Trương Văn Vũ giáo thụ cười nói: "Tần Nghệ trăm năm viện giáo, Soạn nhạc hệ càng là nhân tài liên tục xuất hiện, chúng ta Đông Nghệ hôm nay tới quý giáo viếng thăm, Thuần túy là học tập kinh nghiệm."

Mọi người lần nữa vỗ tay, tâm lý nhưng ở lăm bằm: Tin người cái quý!
"Mọi người tiếp tục khảo hạch."

Thì Thành đè ép đè tay thế, sau đó đối Trương Văn Vũ đám người nói:
"Mời tới bên này, mọi người có thể ngồi xuống tới trước uống chút trà."
"Cám ơn."

Trương Văn Vũ đợi Đông Nghệ giáo thụ sau khi ngồi xuống, bắt đầu cùng Thì Thành nhân trò chuyện: "Quý giáo hôm nay là ở thăm duyệt học sinh hàng năm khảo hạch tác phẩm?"

Thì Thành gật đầu một cái.

Trương Văn Vũ cười nói: "Trường học của chúng ta ngày hôm qua liền thăm xong rồi, xin Huyền Lạn Ngân Quang Soạn nhạc thống soái đạo đi qua ngồi một hồi, kết quả Sa Hải Soạn nhạc bộ bên kia tại chỗ liền ký chúng ta một cái sinh viên năm thứ hai đại học, còn để cho vị bạn học kia hai ngày nghỉ đi làm đây."

Thì Thành nheo mắt.

Khó trách Trương Văn Vũ không đi theo đám bọn hấn trường học đoàn đội, nhất định phải tới Tần Nghệ Soạn nhạc hệ làm khách, hóa ra là vì với chính mình trang bức a.

Không khỏi không thừa nhận.

Năm thứ hai đại học là có thể cùng Tần Châu tam đại cấp bậc công ty ký hợp đồng, hơn nữa còn có hai ngày nghỉ tọa ban đãi ngộ, này không phải người bình thường có thể làm được.

"Đúng rồi."

"Các người bên này chắc mời Entertainment nhân chứ?" Trương Văn Vũ một bộ quan tâm dáng vẻ.

Thì Thành gật đầu một cái: "Chúng ta mời Tinh Mang Soạn nhạc bộ."

Trương Văn Vũ chật chật nói: "Tần Nghệ mặt mũi chính là đại."

Thì Thành khoát khoát tay: "Như nhau."

Trương Văn Vũ cười một tiếng: "Không biết ta một hồi có thể hay không nghe một chút nhìn Tần Nghệ học sinh ưu tú tác phẩm, cũng tốt nhìn chúng ta một chút Đông Nghệ khoảng cách quý giáo rốt cuộc có bao nhiêu chênh lệch lớn."

Thì Thành cũng cười một tiếng: "Dĩ nhiên có thể."

Hấn gọi tới trợ lý, ngay trước Trương Văn Vũ mặt, để cho trợ lý thông báo khảo hạch lão sư môn, khảo hạch hoàn phải đem đủ tác phẩm ưu tú đưa tới. Trợ lý sau khi rời đi.

Trương Văn Vũ đôi một càng tư thế thoải mái: "Nếu không chúng ta cũng đừng ngồi không, vừa vặn ta đem trường học của chúng ta năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ tốt nhất một bộ học sinh tác phẩm mang đến, Huyền Lạn Ngân Quang chính là nghe bài hát này sau đó, tại chỗ ký xuống vị bạn học kia, nếu không cũng cho các người nghe một chút nhìn?"

Thị Thành nói: "Câu cũng không được."

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút, cái dạng gì tác phẩm, có thể làm cho Sa Hải tại chỗ liền mang người ký tới.

Trương Văn Vũ đem bài hát phát cho Thị Thành cùng với Tần Nghệ Soạn nhạc hệ các giáo sư.

Mọi người đeo tai nghe lên nghe ca nhạc.

Bài hát mới nghe một nửa, Thị Thành đợi nhân biến sắc.

Trương Văn Vũ nhấp một hớp mới, đáy mắt là một vết không che giấu được đặc ý.

Không sai!

Hắn hôm nay tới chính là muốn đập Tần Nghệ vùng.

Dựa vào cái gì Tần Nghệ hàng năm bắt được cao như vậy giáo dục tài nguyên?

Đông Nghệ thực lực tổng hợp, không thể so với Tần Nghệ kém bao nhiêu! Đem bài hát nghe xong, Thị Thành trầm mặc.

Thị Thành sau lưng Tần Nghệ các giáo sư, cũng là ánh mắt kinh ngạc.

Đây là sinh viên năm thứ hai đại học viết ra tác phẩm?

"Nhu thế nào đây?" Trương Văn Vũ một bộ khiêm tốn thỉnh giáo dáng vẻ.

Thị Thành mí mắt giựt một cái, nhắm mắt nói: "Không sai, hiếm thấy giai tác."

Trương Văn Vũ nhìn về phía Tần Nghệ các giáo sư.

Tần Nghệ các giáo sư cũng chỉ có thể nói theo: "Đúng là một bài bài hát tốt."

Tất cả mọi người là chuyên nghiệp nhân sĩ, cũng không thể mê muội lương tâm nói Đông Nghệ bài hát này không được, nhưng cân nhắc đến hai học giáo cạnh tranh không khí, tâm lý luôn cảm thấy có chút cảm giác khó chịu.

"Ha ha."

Trương Văn Vũ cùng Đông Nghệ các giáo sư nở nụ cười: "Thi giáo thụ không ngại đoán một chút nhìn, viết ra bài hát này học sinh là ai?"

Thị Thành sững sốt một chút: "Chẳng lẽ ta biết?"

Trương Văn Vũ nói: "Trâu Du, còn có ấn tượng sao?"

Thị Thành sắc mặt thoáng cái liền tối.

Hắn biết Trâu Du người này.

Trâu Du cha Trâu Văn Hoài, là Tần Châu đại danh đỉnh đỉnh khúc cha, âm nhạc thế gia xuất thân!

Hồ Phụ vô khuyến tử.

Bị cha dạy dỗ, Trâu Du từ nhỏ đã có Soạn nhạc thiên tài mỹ dự, hẳn lớp mười hai thời điểm, liền viết ra quá phổ biến một thời tác phẩm.

Sau đó.

Trâu Du bắt lại hai năm trước thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, danh thiên tài kinh hãi nghiệp giới, Tần Châu toàn bộ viện giáo cũng hướng Trâu Du đưa ra cảnh ô liu.

Nhưng kết quả.

Trâu Du lại lựa chọn đi Đông Nghệ.

Tần Nghệ làm Tần Châu đệ nhất viện giáo, lúc ấy nhưng là vút bỏ không ít mặt mũi, không nghĩ tới cho đến ngày nay, Trâu Du Soạn nhạc thực lực, lại nhưng đã tiến bộ đến tình cảnh như vậy!

Nếu như Trương Văn Vũ chỉ là tới lấy le một chút trường học của bọn họ tác phẩm ưu tú, Thi Thành còn không có khó chịu như vậy.

Nhưng này thủ tác phẩm là Trâu Du viết, Thi Thành liền khó chịu.

Tốt như vậy học sinh, ban đầu Tần Nghệ làm sao lại bỏ lỡ đây?

Trương Văn Vũ rất hài lòng Thi Thành phản ứng, hẳn chế nhạo nói: "Tần Nghệ nhân tài đông đúc, chắc hẳn nhất định có so với Trâu Du càng học sinh ưu tú đi, bây giờ ta có thể là phi thường mong đợi a!"

Mong đợi mọi người!

Trâu Du là yêu nghiệt!

Trường học của chúng ta ai có thể so với?

Thi Thành đối Soạn nhạc hệ học sinh hay là rất biết, nội tâm của hắn rất rõ, Tần Nghệ trước mắt không có so với Trâu Du càng học sinh ưu tú ——

Ít nhất bây giờ không có.

Có lẽ sau này đợi bọn học sinh lớn lên, có lẽ cũng có thể có thể cùng Trâu Du phân cao thấp học sinh đi, tất lại là không phải toàn bộ thiên tài đều tại đại học thời kỳ là có thể phong mang tất lộ.

Đang lúc này.

Thi Thành trợ lý phát tới một bài tác phẩm: "Đây là ngũ ban Nghiêm Mộng Giai tác phẩm, đạo sư môn trước mắt chấm điểm cao nhất một bài."

Trương Văn Vũ nói: "Ta có thể nghe một chút nhìn sao?"

Thi Thành không có cách nào cự tuyệt, chỉ có thể đem bài hát phát cho mọi người cùng nhau nghe.

Sau khi nghe xong, Trương Văn Vũ gật đầu nói: "Không tệ!"

Quả thật không tệ!

Nghiêm Mộng Giai là năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ thực lực bài danh hàng đầu học sinh, nàng viết bài hát này biết tròn biết méo, thậm chí đủ tư cách xuất ra đi phát hành!

Nhưng rất hiển nhiên.

Làm như vậy phẩm, so với Trâu Du bài hát kia, vẫn tồn tại chênh lệch không nhỏ, cho nên Trương Văn Vũ tán dương chẳng những không có để

cho Thi Thành vui vẻ, ngược lại cảm thấy ngực bị cắm một đao.

"Còn nữa không?"

Thi Thành trong thanh âm mang theo điểm tâm tình.

Trợ lý gật đầu tỏ ý biết, biểu tình ngưng trọng rời đi, hiển nhiên cũng biết, thi giáo thụ mất hứng.

Rất nhanh.

Lại có vài bài hát phát tới, đều là rất là tác phẩm ưu tú, mỗi lần Trương Văn Vũ cũng cấp cho rồi khẳng định, nhưng vẫn là như cũ ——

Không bằng Trâu Du!

Đường đường Tần Nghệ năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ, dĩ nhiên bị Đông Nghệ một cái Trâu Du ép tới không ngóc đầu lên được.

"Ây."

Trương Văn Vũ đang khen rồi mấy vòng sau đó, bỗng nhiên thở dài nói:

"Thi giáo thụ cần gì phải giấu giếm đâu rồi, ta thừa nhận vừa mới những thứ này bài hát viết thực ra cũng cũng không tệ lắm, nhưng ta tin tưởng lấy Tần Nghệ loại này đệ nhất viện giáo thực lực, khẳng định còn có càng bài hát tốt không lấy ra!"

Lưu chút mặt mũi được không?

Đánh người không đánh mặt ngày sau tốt gặp nhau!

Thi Thành không nhìn được mặt trợn trắng, hóa ra ta hiện tại nếu như không cảm ra một bài vượt qua Trâu Du bài hát kia tác phẩm bài hát tốt, có phải hay không là thì phải thừa nhận Tần Nghệ Soạn nhạc thực lực không bằng Đông Nghệ?

"Chính là a."

Cùng Trương Văn Vũ đồng thời Đông Nghệ các giáo sư cũng lên tiếng:

"Những thứ này bài hát tốt là tốt đã, nhưng là so với Trâu Du, rõ ràng kém một cái phân đoạn."

"Ta không tin Tần Nghệ chỉ chút tài nghệ này."

"Khẳng định ẩn tàng đòn sát thủ gì đây."

"Thi giáo thụ ngài xuất ra đến cho chúng ta mở mắt một chút."

"Tần Nghệ hàng năm giáo dục tài nguyên, cũng là chúng ta Đông Nghệ gấp đôi trở lên, cùng Tần Nghệ so với, chúng ta Đông Nghệ nhiều hơn, trường học phòng đánh đàn đều không mấy gian, bọn học sinh yêu cầu một ít công cộng thiết thi còn phải xếp hàng xin."

" "

Thi Thành chỉ có thể đem trợ lý gọi qua: "Để cho bọn họ thẩm nhanh lên một chút, lấy thêm một ít bài hát tới, Đông Nghệ các bằng hữu còn đang chờ đây."

"Được."

Trợ lý bước nhanh rời đi.

Phụ trách khảo hạch học sinh tác phẩm đạo sư môn cũng đại khái hiểu Thi Thành đối mặt tình huống, Đông Nghệ lần này tới tựa hồ có chút Đả Quán ý tứ!

Tần Nghệ không thể thua!

Chuyện này chợt nhìn chính là một cái vấn đề mặt mũi.

Nhưng Đông Nghệ cũng không ngại như vậy, cố ý chạy tới chỉ là vì gia bộ một bức.

Nếu như Đông Nghệ trở về đem hôm nay chuyện này một tuyên dương, nói Tần Nghệ Soạn nhạc hệ không bằng bọn họ, sẽ tạo thành ảnh hưởng gì?

Phải nhất định phản kích.

Nhưng vấn đề là, Đông Nghệ lấy tới tác phẩm hiển nhiên rất mạnh, vừa mới đưa lên bài hát, tựa hồ cũng kém một chút ý tứ.

Mọi người đã khảo hạch hơn nửa.

Phía sau thật có đầy đủ phản kích tác phẩm không?

Soạn nhạc hệ đạo sư môn, tâm lý một chút dấy cũng không có.

"Đúng rồi."

Trương Văn Vũ cười đối Thi Thành nói: "Trâu Du bài hát này, có lẽ qua không được bao lâu liền muốn chính thức ban bố, biểu diễn người cũng định xong, nghe nói là Huyền Lạn Ngân Quang một đường ca sĩ Trần Chí Vũ!"

Thi Thành miễn cưỡng cười một tiếng: "Chúc mừng chúc mừng."

Lại bị một đường ca sĩ nhìn trúng, có thể thấy Trâu Du bài hát này quả thật không tệ.

Trương Văn Vũ nhún vai một cái: "Nghe nói Trần Chí Vũ gần đây khắp nơi mời bài hát, đáng tiếc vẫn không có gặp phải hợp ý, kết quả nghe Trâu Du bài hát này tại chỗ liền quyết định biểu diễn, này để cho trường học của chúng ta phi thường ngoài ý muốn a, dù sao Trần Chí Vũ loại này một đường ca sĩ rất ít sẽ chọn người mới tác phẩm."

Khoe khoang, điên cuồng khoe khoang.

Thi Thành cảm thấy dưới đáy móng ghế sa lon đệm có chút cứng rắn, điều chỉnh nhiều lần tư thế, còn chưa quá thoải mái.

Đang lúc này.

Xa xa bỗng nhiên truyền tới một trận xao động.

Thi Thành vốn là tâm phiền ý loạn, nghe được xao động bộc phát khó chịu, lúc này đứng lên nói: "Hò hét loạn lên giống kiêu gì, chẳng lẽ để cho chúng ta khách nhân chế giễu sao?"

Thi giáo thụ một lời hai nghĩa a.

Trương Văn Vũ đã hiểu, bất quá cũng không tức giận, chỉ là phóng khoáng khoát khoát tay: "Không có chuyện gì, đừng tức giận."

"Là bên kia ra bài hát, lão sư môn ở thảo luận đây."

Trợ lý chạy tới tiêu giải thích rõ một cái câu.

Trương Văn Vũ nghe được, nhú mày: "Rốt cuộc lại có ca, ta liền nói, Tần Nghệ lớn như vậy soạn nhạc hệ, làm sao sẽ liền một bài chân chính bài hát tốt cũng không lấy ra được đây?"

Thị Thành không lên tiếng.

Hắn hi vọng Trương Văn Vũ đám người này mau rời đi, tiếp theo lấy cái gì bài hát đều vô dụng, ở Trâu văn tác phẩm trước mặt đều là tự rước lấy.

"Nghe một chút nhìn chứ sao."

Trương Văn Vũ cười nói: "Thi giáo thụ không sẽ hẹp hòi sao như vậy?"

"Sẽ không . Không đến nỗi ."

Thị Thành cắn răng: "Ngó ra làm gì, đem bài hát lấy tới."

Trợ lý ứng tiếng, rất nhanh liền phát tới một ca khúc, đồng thời tiểu giải thích rõ một cái câu: "Soạn nhạc hệ ngũ ban Lâm Uyên tác phẩm."

"Lâm Uyên?"

Trong lòng Thị Thành thở dài.

Soạn nhạc hệ có cái nào trình độ không tệ học sinh, hẳn đều trong lòng nắm chắc, Lâm Uyên tên hẳn lại là lần đầu tiên nghe nói.

Bị lão sư môn nhìn trúng, hẳn là cái này Lâm Uyên vượt xa bình thường phát huy đi.

Đặt ở bình thường, đây là hi sự này.

Nhưng thả vào hôm nay, Thị Thành lại không cao hứng nổi.

Thiên phú có hạn học sinh, như thế nào đi nữa vượt xa bình thường phát huy, làm sao cùng Trâu Du tác phẩm so với?

Trương Văn Vũ thiêu mi: "Ngài thật giống như đối với chính mình học sinh không tin rằng a."

Thị Thành nhìn đối phương liếc mắt: "Ta đối Tần Nghệ toàn bộ học sinh đều tin tâm tràn đầy, mỗi người bọn họ cũng là chúng ta Tần Nghệ tài sản!"

Những lời này, Thị Thành xuất phát từ nội tâm!

Hắn sẽ không bởi vì bọn học sinh không viết ra được so với Trâu Du càng bài hát tốt phải đi trách cứ học sinh, tương lai sự tình ai cũng không nói được, nhất thời rơi ở phía sau không có nghĩa là cả đời rơi ở phía sau!

Thiên tài nơi nào đều có.

Nhưng là Tần Châu có thể trở thành khúc cha nhóm người kia, trong bọn họ có một nửa số người, ở mới vừa tốt nghiệp thời điểm, tác phẩm cũng không có nhân hỏi thăm.

"Vậy thì tốt."

Trương Văn Vũ không có tiếp tục đâm kích Thị Thành, lại tiếp tục dưới sự kích thích đi, Thị Thành đoán chừng cũng có thể trở mặt, kia có chút hơi quá.

"Nghe ca nhạc, nghe ca nhạc."

Tần Nghệ giáo thụ giảng hòa.

Trương Văn Vũ gật đầu một cái, đeo lên tai nghe, nghe nổi lên bài hát này, biểu tình dễ dàng mà thoải mái, hẳn không cho là có người tác phẩm có thể vượt qua Trâu Du.

Cùng lúc đó.

Thị Thành mấy người cũng là đeo lên tai nghe nghe ca nhạc.

Nghe một nửa, Trương Văn Vũ bỗng nhiên không được tự nhiên dờ mông một chút, luôn cảm giác Tần Nghệ ghé sa lon, làm có chút cứng rắn.

Thị Thành biểu tình, chính là thập phần xuất sắc!

Mà hai bên giáo thụ, cũng là há to miệng!

Đông Nghệ bên này, thậm chí có nhân không nhịn được đứng lên!

Bài hát này tổng cộng bốn phút.

Trương Văn Vũ lần đầu tiên trong đời cảm thấy bốn phút khá dài như vậy, cho tới hẳn càng phát giác dưới mông ghé sa lon có chút cứng rắn.

Không chỉ có Trương Văn Vũ.

Đông Nghệ các giáo sư, giờ phút này nghe bài hát, cũng là đứng ngồi không yên, bằng không cũng sẽ không có nhân không nhịn được đứng lên ——

Ý thức được không ôn lại thật nhanh ngồi xuống.

Nghe xong bài hát, hiện trường quý dị trầm mặc lại, không biết là trở về vị vừa mới bài hát, hay là ở muôn nhiều chút dừng.

" "

Trương Văn Vũ há miệng, muốn nói, nhưng lại cảm thấy, cuống họng thật giống như bị thứ gì chặn lại.

Cự khó chịu

Theo lý thuyết, Thị Thành vào lúc này nên nói rồi, nhưng Thị Thành cũng có chút không tỉnh táo lại, qua mười mấy giây, hẳn mới đột nhiên bầm một cái bấp đùi mình!

Ngọa tào!

Này cái gì bài hát?

So với Trâu Du còn ngu phê!

Lâm Uyên là trường học của chúng ta?

Ta lúc trước thế nào chưa nghe nói qua hẳn!

Giờ khắc này, nội tâm của Thị Thành đã phong khởi vân dưng!

Nhưng hẳn đang dùng lực chế trụ phần này kích động, ngoài mặt phi thường vẫn đạm phong khinh nói: "Bài hát này ta cảm thấy được còn giống như có thể đáng vẻ, không biết Trương Giáo thụ cảm thấy thế nào?"

"Quả thật không tệ."

Trương Văn Vũ cường tiếu đứng dậy: "Ta chợt nhớ tới, có chút việc nhi còn không có xử lý."

Thị Thành cũng đứng dậy, thẳng người, rõ ràng thân cao không bằng đôi phương, lại miễn cưỡng đứng ra một cô như ngọn núi khí thế:

"Không nhiều phê bình đôi câu?"

"Cáo từ!"

Trương Văn Vũ mang theo Đông Nghệ giáo thụ một dạng xoay người rời đi, bất quá Thi Thành đám người thấy, hẳn cũng lấy sau lưng tay trái, hay lại là dựng lên một ngón tay cái ——

Hắn rốt cục vẫn phải thừa nhận Đông Nghệ thua.

Chương 124: Làm bằng sắt hữu nghị

: Trương Văn Vũ mang theo Đông Nghệ Soạn nhạc hệ các giáo sư bay vượt qua rồi đi, khi đi ra Tần Nghệ giáo học lâu, các giáo sư rốt cuộc không nhìn nổi:

"Kia bài hát rất lợi hại!"

"Lâm Uyên rốt cuộc là ai?"

"Lại còn mạnh hơn Trâu Du!"

"Nói Lâm Uyên mạnh hơn Trâu Du đảo cũng chưa chắc, cũng có thể là cái kia kêu Lâm Uyên học sinh vượt xa bình thường phát huy, nhìn thật xe phản ứng cũng nhìn ra được Lâm Uyên đang làm khúc hệ hẳn không phải là cái gì rất nổi danh học sinh thiên tài, nhưng ta không thừa nhận cũng không được kia thủ ca khúc viết là thực sự được, ở ta nghe quá toàn bộ chuyên tâm loại trong ca khúc mặt, chất lượng đứng vào trước 10 không thành vấn đề!"

"Tối Sơ Mộng Tường?"

"Nói riêng về lần này lời nói, « Tối Sơ Mộng Tường » quả thật so với Trâu Du tác phẩm tốt hơn, Tần Nghệ dù sao vẫn là Tần Nghệ, chúng ta dám người này vốn là muốn Đả Quán, không nghĩ tới cuối cùng nhưng là một kết quả như vậy, mặt cũng ném đi được rồi nha."

" "

Nghe dưới tay đám này giáo thụ nghị luận, Trương Văn Vũ tâm tình phức tạp, chính mình đúng là vẫn còn xem thường Tần Nghệ rồi, không nghĩ tới dù là chính mình trường học có Trâu Du như vậy học sinh thiên tài đều đang không có thể ngăn chặn đối phương nhuệ khí, cái này kêu Lâm Uyên học sinh rốt cuộc thân thánh phương nào?

Giáo học lâu bên trong.

Giống vậy vấn đề, cũng ở đây Soạn nhạc hệ thẩm duyệt trong phòng học lớn vang lên, Thi Thành nhìn chăm chăm công việc nhanh phải hoàn thành đạo sư môn, thanh âm có chút không không chế được kích động: "Ngũ ban đạo sư tới đây một chút."

"Tổng Giáo thụ!"

Lâm Uyên phụ đạo viên kiêm bài chuyên ngành đạo sư Hoa Lệ nhanh chóng chạy tới trước người Thi Thành, vẻ mặt cười khổ nói: "Lâm Uyên là chúng ta ban học sinh, hẳn bài chuyên ngành thành tích cũng không tệ lắm, nhưng Soạn nhạc năng lực đặt ở toàn bộ năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ chỉ có thể nói là bình thường không có gì lạ, ta cũng không nghĩ tới hẳn lần

này niên học khảo hạch tác phẩm thật không ngờ ưu tú, vừa mới thăm duyệt ca khúc lão sư đề cập với ta đến Lâm Uyên thời điểm ta cũng không nhận được buồn bực xuống."

"Lâm Uyên bình thường không có gì lạ?"

"Ngài cụ thể là chỉ phương diện nào?"

Hoa Lệ lâm vào trầm tư, bẻ đầu ngón tay: "Phải nói dáng ngoài lời nói Lâm Uyên có thể là không phải bình thường vô Kỳ Thủy bình, phải nói trong lớp nhân duyên Lâm Uyên cũng phá lệ được, coi như cảm hội họa thực lực đến xem Lâm Uyên cũng rất có nhiều chút thực lực, hẳn giúp chúng ta ban cảm báo bằng bình chọn hạng nhất đây."

"Ta hỏi là cái này?"

Thi Thành tức giận nói: "Coi như là ở chúng ta Soạn nhạc lĩnh vực, Có thể viết ra « Tội Sơ Mộng Tưởng » loại này tác phẩm học sinh làm sao có thể nói là bình thường không có gì lạ đâu rồi, dù là hẳn là vượt xa bình thường phát huy, cái này cũng đại biểu hẳn có cực cao hạn mức tối đa, bình thường người muốn quan tâm nhiều hơn chính mình học sinh, cũng không biết chúng ta Soạn nhạc hệ còn ẩn tàng trân quý như vậy thiên tài nhân vật!"

Soạn nhạc hệ thiên tài!

Đây là Thi Thành đánh giá.

Hoa Lệ gật đầu liên tục, vừa mới nàng cũng nghe « Tội Sơ Mộng Tưởng », Lâm Uyên xứng với thiên tài đánh giá như thế, dù là vượt xa bình thường phát huy tiền đề cũng là có đủ tiềm lực, đạo lý này tất cả mọi người đều biết.

Đang lúc này.

Cửa lại vang động.

Thi Thành nhìn một cái, lại là Tinh Mang người bên kia tới, người cầm đầu rõ ràng là Tinh Mang Soạn nhạc bộ lão Đại Chu Thụy Minh, nhất thời vẻ mặt tươi cười nghênh đón: "Lão Chu a, chúng ta đã lâu không gặp."

"Thi giáo thụ."

Chu Thụy Minh cũng là lộ ra nụ cười, đối với Tần Nghệ Soạn nhạc hệ Tổng Giáo thụ hẳn vẫn rất cho mặt mũi, trong nghề không ít vương bài Người viết ca khúc cũng xuất từ Tần Nghệ Soạn nhạc hệ: "Lần này có cái gì tốt mâm non theo ta đề cử sao?"

"Thật là có."

Thi Thành cười đắc ý, mang theo Chu Thụy Minh tiến vào cách vách phòng nghỉ ngơi, bảo bồi tựa như lấy ra « Tội Sơ Mộng Tưởng » .

Trong lòng Chu Thụy Minh động một cái.

Có thể để cho Thi Thành trình trọng như vậy xuất ra ca khúc, chất lượng chắc chắn sẽ không quá kém, hẳn và Tinh Mang Soạn nhạc bộ mấy cái đại biểu đồng thời đeo tai nghe lên, đem bài hát nghe qua một lần.

Mấy phút sau.

Tinh Mang bên này mấy cái đại biểu đều là lộ ra biểu tình kinh ngạc, tất cả mọi người là hành gia, nghe một chút cũng biết: "Rất lợi hại bài hát!"

"Chủ quản, nhất định phải ký!"

"Lúc này mới năm thứ hai đại học liền thực lực như thế!"

"Người này, chúng ta Tinh Mang muốn định!"

"Tân Nghệ không hổ là Tân Châu đệ nhất đẳng viện giáo, quả nhiên là nhân tài liên tục xuất hiện a, xem ra chúng ta sau này nhiều lắm tới Tân Nghệ vòng vo một chút, nơi này là Người viết ca khúc nổi địa!"

" "

Tinh Mang các đại biểu rung động, trong lòng Chu Thụy Minh cũng có chút rung động, « Tôi Sơ Mộng Tưởng » bài hát này chất lượng cao hơn kỳ, kết quả lại là sinh viên năm thứ hai đại học tác phẩm?

Tân Nghệ quả thật Ngọa Hổ Tàng Long a!

Không hổ là Tiệp Ngự chỗ viện giáo!

Hắn trịnh trọng nhìn về phía Thi Thành, thái độ hết sức chăm chú nghiêm túc: "Xin hỏi thi giáo thụ, ta có thể gặp một chút bài hát này chế sao?"

Thi Thành khẽ mỉm cười: "Dĩ nhiên có thể."

Chu Thụy Minh phản ứng, hoàn toàn ở Thi Thành trong dự liệu, dù là hướng về phía bài hát này, bọn họ hôm nay cũng phải đem Lâm Uyên ký.

"Ta đây phải đi."

Thi Thành chuẩn bị lúc xoay người sau khi.

Chu Thụy Minh thần sắc có chút khẩn cấp hỏi một câu: "Vị bạn học này tên gọi là gì?"

Hắn đương nhiên là có lý do khẩn cấp!

Bài hát này chất lượng cao vô cùng, ở Chu Thụy Minh trong ấn tượng, năm thứ hai đại học là có thể viết ra loại này cấp bậc ca khúc chỉ có Tiệp Ngự, không nghĩ tới hôm nay ở Tân Nghệ lại gặp phải một vị!

Lại một cái Tiệp Ngự tiết tấu?

Tinh Mang năm nay tìm vận may nữa à!

Nếu để cho tam đại trung những nhà khác nghe bài hát này, chỉ sợ cũng phải không chút do dự ký nhân, tuyệt đối không có lý do bỏ qua cho!

"Hắn gọi Lâm Uyên."

Thi Thành cơ hồ là không chút nghĩ ngợi mở miệng, người học sinh này tên, hắn đã trong đầu vững vàng nhớ.

Chu Thụy Minh: " "

Vốn là còn hưng phấn dị thường Tinh Mang chúng đại biểu, nghe được cái tên này cũng là mặt đầy cổ quái, nhìn lẫn nhau không nói ra lời.

"Ta đi kêu nhân."

Thi Thành không có chú ý tới mọi người phản ứng.

Chu Thụy Minh cười khổ nói: "Không cần, giáo thụ."

Thị Thành sừng sốt một chút: "Người cảm thấy, không hài lòng?"

Chu Thụy Minh khoát khoát tay: "Này cũng cái gì với cái gì a, ta liền nói Lâm Uyên loại này yêu nghiệt làm sao có thể tùy tiện tiện tiện liền nhô ra một cái ."

Hắn có thể quá đau trứng.

Vốn cho là chính mình lại gặp Tiệp Ngự như vậy tuyệt thế thiên tài, không nghĩ tới kết quả lại là đại nước trôi Long Vương Miếu.

Cái này cái gọi là thiên tài, vốn chính là công ty chúng ta Long Vương chứ sao.

"Yêu nghiệt?"

Thị Thành không hiểu nổi Chu Thụy Minh đám người phản ứng, rõ ràng trước còn hưng phấn hơn rất, thế nào bây giờ lại cảm thấy bọn họ rất thất vọng đáng về?

"Giáo thụ a."

Chu Thụy Minh tỏ ý những người khác rời đi trước, sau đó tiếp cận Thị Thành bên tai nói: "Ta là bạn cũ, ta cũng không đối gạt người, thực ra Lâm Uyên ."

"Lâm Uyên thế nào?"

Thị Thành mất hứng, này lão Chu trả thế nào vòng vo?

Lão Chu bắt đầu dĩ nói: "Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự, hắn bản chính là chúng ta Tinh Mang cao cấp Người viết ca khúc, ta cũng không thể lại ký hắn một lần đi."

"Cái gì!"

Thị Thành biểu tình, trong nháy mắt trở nên vô cùng đặc sắc, tại chỗ ngây người.

Chu Thụy Minh nhỏ giọng nói: "Chuyện này ngài có thể ngàn vạn lần chớ truyền đi, Tiệp Ngự đứa nhỏ này không thích Trương Dương, bằng không cũng sẽ không đem thân phận của mình lừa gạt lâu như vậy, về phần ta nói cho ngài nguyên nhân, ngài hắn vô cùng rõ ràng."

" . "

Thị Thành dần dần lấy lại tinh thần.

Hôm nay liên tục gặp phải hai lần đánh vào, hơn nữa một lần so với một lần đại, lại còn có thể chậm quá thần, hắn đều bội phục mình thần kinh bền bỉ.

Lão Chu ý tứ hắn đương nhiên biết rõ!

Tiết lộ Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự tin tức cho mình, là đang nhắc nhở chính mình!

Sau này phải chiếu cố thật tốt Lâm Uyên, đối với cái này dạng yêu nghiệt học sinh, dù là cho ít đặc thù ưu đãi cũng là có thể!

Phải ưu đãi!

Phải chiếu cố!

Thị Thành sau này coi như là suy nghĩ bị lừa đã cũng tuyệt đối sẽ không để cho Lâm Uyên ở trong trường học được một chút xíu ỷ khuất!

Hắn chột cười to.

Nguyên lai Lâm Uyên chính là Tiện Ngư!

Tiện Ngư lại là sinh viên năm thứ hai đại học!

Tiện Ngư lại là chúng ta Tần Nghệ học sinh!

Đông Nghệ lại khí thế hung hăng mang theo Trâu Du tác phẩm tới Tần Nghệ khiêu chiến, đây là không biết chữ "chết" viết như thế nào a!

Người có Trâu Du?

Chúng ta có Tiện Ngư!

Người cái kia ngư là giả, chúng ta ngư mới là thật!

Trâu Du là yêu nghiệt?

Ở trước mặt Tiện Ngư, người còn dám nói Trâu Du là yêu nghiệt sao?

Bất quá điều này cũng không có thể quái Đông Nghệ, dù sao mình cũng là mới vừa biết tin tức này, nếu như là không phải lão Chu, chính mình vẫn chưa hay biết gì đây.

Đông Nghệ cũng là xui xẻo.

Nếu như Đông Nghệ biết, đường đường Tiện Ngư liền giấu ở Tần Nghệ năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ, chỉ sợ mượn hai người bọn họ lá gan cũng không dám đến cửa Đả Quán đi!

"Kia ta đi trước?"

Lão Chu cười một tiếng, mở miệng nói.

Mặc dù là Ô Long một trận, nhưng hắn vẫn có vui vẻ lý do.

Tiện Ngư rút cuộc lại viết thủ như thế ưu tú ca khúc!

Khoảng cách « Hồng Mân Côi » xung bá mùa bóng mới qua bao lâu a.

Thực lực này thật là có chút kinh khủng!

Bất quá hắn tại sao lại không tự nói với mình đây?

Liên như vậy, đứa nhỏ này trong tay có bài hát, lúc nào với chính mình chào hỏi a.

Cưng chiều là được.

Lão Chu đám người vẫy tay rời đi.

Thị Thành nhìn lão Chu đám người bóng lưng, vốn muốn đem còn lại tác phẩm ưu tú cho lão Chu Thính nghe nhìn, nghĩ lại lại cảm thấy không cần phải.

Chênh lệch quá xa.

Cùng Tiện Ngư so với, đám này tiểu gia hỏa vẫn còn cần lại trui luyện một phen a.

Hơn nữa chuyện này, mình quả thật phải giữ bí mật.

Lâm Uyên chính mình cũng không chủ động cùng người nói, nếu như tự mình khắp nơi tuyên dương, khởi là không phải vi phạm Lâm Uyên dự tính ban đầu?

Mặc dù nêu để cho ngoại giới biết, Tiệp Ngự là Tân Nghệ Soạn nhạc hệ sinh viên năm thứ hai đại học, đối trường học có chỗ tốt to lớn, nhưng so với những chỗ tốt này quả nhiên vẫn là Lâm Uyên tâm tình tương đối trọng yếu đi.

Huống chi chuyện này, sau này sớm muộn sẽ bị ra ánh sáng.

Đến thời điểm, chỗ tốt hay lại là thuộc về Tân Nghệ toàn bộ, không phải là thời gian sớm muộn khác nhau thôi.

Nghĩ tới đây, Thi Thành thoải mái ngồi xuống, rót cho mình ly trà.

Tân Nghệ ghé sa lon, vẫn là rất mềm mại.

Đang lúc này.

Bên ngoài có người gõ cửa.

Thi Thành quay đầu nhìn lại, nhất thời vui vẻ: "Không đại giáo thụ, ngọn gió nào đem ngài thổi tới, hội họa hệ gần đây rất nhàn sao?"

Người đến là Khổng An.

Tân Nghệ hội họa hệ Tổng Giáo thụ.

Bây giờ Khổng An đã chính thức trở thành hội họa hệ người đứng đầu, cùng Thi Thành là cùng cấp bậc.

Bất quá này là không phải trọng điểm.

Trọng điểm là hai người ban đầu đồng thời vào Tân Nghệ làm lão sư, quan hệ có thể nói là không giống bình thường, cho nên này vừa thấy mặt đó là phá lệ thân thiết.

Làm bằng sắt hữu nghị!

Khổng An cũng cười phá lệ vui vẻ: "Hôm nay có gì vui chuyện ấy ư, ta xem người này miệng cũng cười lệch ra."

"Có không?"

Thi Thành khoát khoát tay: "Người ngồi, ta đây có thượng hạng lá trà, mời người uống một ly, ta lão ca hai mặc dù đang một trường học bên trong, chạm mặt cơ hội nhưng là không nhiều a."

"Đúng vậy."

Khổng An cũng cảm khái: "Chúng ta nhưng là tối hảo huynh đệ, tối hảo huynh đệ hôm nay tới này yêu cầu người làm việc nhỏ nhi, người cũng sẽ không cự tuyệt chứ?"

"Đùa gì thế."

Thi Thành một bên pha trà một bên nói như đinh chém sắt: "Đừng nói người yêu cầu ta một chuyện nhỏ, hôm nay coi như người yêu cầu ta một trăm sự kiện nhi, ta đều đáp ứng người!"

Khổng An trong lúc nhất thời phi thường cảm động.

Đây chính là làm bằng sắt hữu nghị, không theo năm tháng mà sửa đổi, không bất cứ lúc nào quang mà phai màu!

Chương 125: Thuyền nhỏ lật

: Khổng An lần này tới, đương nhiên là vì Lâm Uyên sự tình.
Lâm Uyên lấy sức một mình, tăng lên toàn bộ mỹ thuật hệ phác họa trình độ!

Người như vậy mới Khổng An đã sớm thâm hạ quyết tâm, phải đem đổi phương chuyển tới chính mình mỹ thuật hệ ——

Đem Lâm Uyên thả Soạn nhạc hệ đó chính là lãng phí nhân tài.

Bất quá Khổng An vốn là không muốn sớm như vậy tìm Thi Thành, dù sao đổi ngành là một kiện rất là phiền toái sự tình, hơn nữa học kỳ này liền muốn kết thúc.

Hắn đã đợi rồi hơn mấy tháng, không quan tâm này nhất thời bán hội.

Nhưng hôm nay, Hội Họa Xã bên kia cuối kỳ học kỳ thi cuối năm, để cho Khổng An thay đổi chủ ý!

Hắn hoàn toàn không kịp đợi!

Hắn nhất định bây giờ tu liền đem Lâm Uyên kéo đến mỹ thuật hệ, để tránh đêm dài lắm mộng!

Tại sao?

Bởi vì mỹ thuật hệ bản học kỳ kỳ thi cuối, xuất hiện một cái kinh người kết quả ——

Toàn bộ mỹ thuật hệ!

Phác họa năm mươi người đứng đầu học sinh, trong đó có 42 cá nhân, là Lâm Uyên ở Hội Họa Xã bên trong đem ra!

Cái tỷ lệ này so với lần trước mỹ thuật hệ kỳ thi cuối năm còn phải khoa trương!

Đôi với lần này Khổng An sớm có dự liệu, còn chưa đủ để lấy để cho hắn lộ vẻ xúc động, dù sao Lâm Uyên phác họa trường học trình độ đặt ở vậy, liền mỹ thuật hệ những thứ kia phác họa đạo sư môn cũng chịu phục cực kì.

Chân chính kinh khủng là, không chỉ có phác họa thi.

Lần này ngay cả bột nước thi, năm mươi người đứng đầu trong học sinh, cũng có 33 người, là Lâm Uyên đem ra!

Phác họa vậy thì thôi.

Khổng An không nghĩ tới, Lâm Uyên bột nước trường học năng lực lại cũng đáng sợ như vậy.

Xem ra lần trước Lâm Uyên báo bảng, cũng là không phải hắn bột nước toàn bộ thực lực!

Bột nước phác họa song tuyệt a đây là!

Cho nên Khổng An cũng không nhìn được nữa, trực tiếp tìm tới chính mình bạn cũ,

Nói cái gì cũng phải đem nhân cấp cho mình đến mỹ thuật hệ.

"Nói đi, thỉnh câu gì."

Thị Thành cùng ngồi đối diện Khổng An uống trà, bầu không khí rất thích hợp mở miệng.

Khổng An cười nói: "Không có lừa người, đối với người mà nói đây đúng là một chuyện nhỏ, ta nhìn trúng rồi các người Soạn nhạc hệ một đệ tử, muốn cho hẳn chuyển tới chúng ta mỹ thuật hệ."

"Liên này?"

Bây giờ Thị Thành tâm tình tốt vô cùng, dứt khoát nói thẳng: "Đừng nói một đệ tử, người muốn ba vị học sinh, ta bên này cũng đồng ý, bất quá học sinh phụ huynh kia vừa làm việc, chính người phải làm, dù sao đây là quan hệ đến học sinh tiền đồ sự tình, không mở ra được đùa giỡn."

"Vậy người nói, phụ huynh bên kia ta tới nói."

Khổng An nghiêm túc nói: "Ta chính là vì người học sinh này tiền đồ, mới mặt dày với người tới cần người, các người Soạn nhạc hệ vị học sinh kia hội họa thiên phú không giống bình thường, chờ hẳn tới chúng ta mỹ thuật hệ, ta dự định tự mình dạy!"

"Nhìn như vậy tốt?"

Thị Thành là thực sự có chút kinh ngạc, lấy Khổng An ở hội họa lĩnh vực địa vị, một loại học sinh có thể vào không chiếm được mình vị lão hữu này pháp nhãn.

"Ta đây càng phải giúp người!"

Thị Thành hết sức chăm chú nói, chuyện này nếu như không giúp, vậy chính hẳn đều sẽ cảm giác được áy náy: "Người phải học sinh tên gọi là gì, ta đem hẳn kêu qua đến, các người ngay mặt nói một chút."

"Người khả năng không nhận biết, dù sao các người Soạn nhạc hệ học sinh nhiều vô số kể, đứa bé kia là ngũ ban."

"Ngũ ban ."

Thị Thành giật mình trong lòng, chợt lại cảm giác mình ngạc nhiên.

Nào có đúng lúc như vậy chứ sao.

Hắn nụ cười như cũ: "Không hỏi người lớp học, nói tên."

Khổng An phun ra hai chữ: "Lâm Uyên."

Thị Thành nụ cười cứng ở trên mặt.

Khổng An không nhìn thấy Thị Thành sắc mặt.

Hắn uống một hớp trà, cười vỗ một cái Thị Thành bả vai: "Hay lại là lão tiểu nhị người dễ nói chuyện a, chuyện này ta đi trước cảm ơn người, có người cái này Soạn nhạc hệ lãnh đạo mở miệng lời nói, chắc hẳn Lâm Uyên cũng sẽ không cự tuyệt."

Thị Thành nói: "Ta đã đồng ý sao?"

Khổng An sừng sốt một chút: "Người đáp ứng a."

Thị Thành khoát tay nói: "Người có thể chớ nói nhảm a, huynh đệ là huynh đệ, đời ngành sự tình, ta lúc nào đáp ứng!"

"Người cái này thì không có ý nghĩa a."

Khổng An mất hứng: "Lâm Uyên thả người đây là lãng phí nhân tài."

Thị Thành cũng nổi giận: "Lâm Uyên đi các người mỹ thuật hệ mới là lãng phí nhân tài!"

"Ây, người còn háng hái hơn rồi đúng không!" Khổng An đứng lên.

Thị Thành cũng đứng lên: "Thế nào ta rồi ta, quá đáng rõ ràng là người, vừa mở miệng hãy cùng ta muốn Lâm Uyên, Lâm Uyên không thể nào cho người!"

"Tại sao?"

"Không có vì cái gì."

"Người dựa vào cái gì nói như vậy?"

"Chỉ bằng hấn là . Tóm lại người không hiểu, Lâm Uyên là chúng ta Soạn nhạc hệ nhân tài, không có hấn, chúng ta Soạn nhạc hệ liên Đông Nghệ cũng không bằng!"

"Như người vậy ta có thể với người nóng nảy a!"

"Gấp cũng không có tác dụng gì, người muốn ai cũng đi, liên Lâm Uyên không được, người hôm nay chính là nói toạc rồi thiên, ta cũng không khả năng thả người!"

Thị Thành thần sắc kích động.

Người tốt, vừa mở miệng hãy cùng ta muốn Tiệp Ngư, người Lão Khổng đây là muốn đoạn ta Soạn nhạc hệ mạch sống a!

"Hai ta nhiều năm như vậy huynh đệ, muốn một nhân cũng không được?"

Khổng An chờ Thị Thành.

Thị Thành cao giọng nói: "Anh em ruột còn chú trọng một cái minh tính số đâu rồi, người theo ta muốn Lâm Uyên, cần nhắc qua cảm thụ của ta sao?"

Khổng An uy hiếp nói: "Người muốn không thả người, này huynh đệ không có cách nào làm!"

Thị Thành cười lạnh một tiếng: "Này huynh đệ, không làm cũng được!"

Khổng An bối rối.

Huynh đệ cũng không làm?

Hấn tức thì nóng giận công tâm: "Chúng ta nhiều năm như vậy cảm tình, còn không bằng một cái Lâm Uyên?"

"Cái này hấn hỏi người, người làm gì vậy muốn Lâm Uyên, người có phải hay không là Đông Nghệ phái tới chơi ta, Lâm Uyên là ta Soạn nhạc hệ nhân, ai cũng không mang được hấn!"

"Người ."

Hai người càng làm ồn càng hung.

Hai người trợ lý xông vào khuyên, ngược lại bị chửi cầu huyết lâm đầu, bị chạy ra.

Hai người thời gian trở mắt nhìn nhau, chỉ có thể thở dài:

"Gọi cho hiệu trưởng?"

"Chỉ có thể như vậy."

Mười phút sau, hiệu trưởng Thi Hoài Nam chạy tới, vừa vào cửa liền hỏi:

"Xảy ra chuyện gì a, hai người bọn họ là không phải tốt với thân huynh đệ ấy ư, thế nào bỗng nhiên liền cãi vả?"

Hai người phụ tá cười khò: "Ngài không tới nữa, đoán chừng đánh."

Thi Hoài Nam cả giận: "Nghịch ngợm!"

Hắn đẩy cửa tiến vào phòng làm việc, thấy Thi Thành cùng Khổng An chính mắt lớn trừng mắt nhỏ, ai cũng không để ý ai.

Hắn bắt đầu hỏi: "Chuyện gì?"

Hai người này cũng coi như là lãnh đạo trường học tầng, Thi Thành càng là cùng hắn đánh người mang cổ, làm hiệu trưởng cũng không thể đổ ập xuống liền mắng, dù sao cũng phải làm biết chuyện gì xảy ra.

"Lâm Uyên chuyện."

Khổng An tức giận nói: "Lần trước ta từng đề cập với hiệu trưởng, Soạn nhạc hệ Lâm Uyên là mỹ thuật thiên tài, hắn yêu cầu tới chúng ta mỹ thuật hệ, ta có lòng tin đem trường học của chúng ta mỹ thuật hệ tăng lên một cấp bậc!"

"Lợi hại như vậy?"

Thi Hoài Nam kinh ngạc vô cùng, hắn nhớ lần trước Khổng An đối cái kia kêu Lâm Uyên học sinh đánh giá cũng rất cao, không nghĩ tới lần này đánh giá còn cao hơn một nước!

Đây là học sinh sao?

Khổng An nói: "Ta quyết không khoa trương."

Thi Hoài Nam nhìn về phía Thi Thành: "Nêu không ."

Thi Thành mở miệng nói: "Anh họ."

Thi Hoài Nam khoát tay lia lịa: "Người dừng lại, kêu hiệu trưởng."

Thi Thành ngực một trận lên xuống, tiếp cận Thi Hoài Nam bên tai nói mấy câu nói.

Thi Hoài Nam sắc mặt thay đổi: "Thật?"

Thi Thành trịnh trọng nói: "Thiên chân vạn xác!"

Sắc mặt của Thi Hoài Nam không ngừng biến đổi, nội tâm phong khởi vân dũng, cuối cùng bỗng nhiên cười lên ha ha.

Sao cười thành bộ dáng này?

Khổng An hồ nghi nói: "Hiệu trưởng sẽ không làm việc thiên tư chứ?"

Thi Hoài Nam hận không được cho hắn một quyền: "Ta là loại người như vậy sao?"

Khổng An hanh hanh tức tức không nói lời nào.

Thi Hoài Nam suy nghĩ một chút nói: "Để cho hấn ở lại Soạn nhạc hệ đi, Lão Khổng người là không phải cũng nói mà, mặc dù Lâm Uyên đang làm khúc hệ, nhưng bình thời điểm sẽ ở Hội Họa Xã dạy người vẽ một chút."

"Nhưng là ."

Thi Hoài Nam lập tức xác định nói: "Không có nhưng là, trường học này ta quyết định, bất quá Thi Thành người cũng cẩn thận một chút, nếu như Lâm Uyên đang làm khúc hệ xảy ra điều gì không may, sau này người cũng đừng lẫn lộn."

"Mời hiệu trưởng yên tâm!"

Thi Thành ngực chụp đương đương vang.

Khổng An còn muốn nói điều gì thời điểm, hiệu trưởng đã vội vội vàng vàng đi, cũng không biết gấp như vậy làm gì.

"Không tiễn."

Thi Thành nhìn cũng không nhìn Khổng An.

Khổng An gật đầu một cái: "Có người."

Hấn trực tiếp phẩy tay áo bỏ đi.

Hữu nghị thuyền nhỏ đã lật.

Chương 126: Mở rương

: Lâm Uyên cũng không biết « Tồi Sơ Mộng Tưởng » đưa tới những câu chuyện này.

Sắp tan học thời điểm.

Bài chuyên ngành đạo sư kiêm phụ đạo viên Hoa Lệ tìm được Lâm Uyên, cười nói: "Bài hát của người bắt lại lần này khảo hạch cao nhất phân."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ừm."

Hoa Lệ nhìn Lâm Uyên, luôn cảm thấy người học sinh này phá lệ tinh táo: "Người cũng không sao muốn nói?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, hỏi: "Ta năm thứ ba đại học có thể làm exchange student sao?"

Hoa Lệ sững sốt một chút: "Người nghĩ đi Tề Châu?"

Lâm Uyên nói: "Cân nhắc trung."

Hắn phải đi về với người nhà thương lượng một chút.

Hoa Lệ cười nói: "Ta hiểu được, vị trí có thể cho người lưu một cái, có quyết định lại nói cho ta."

Bằng vào « Tồi Sơ Mộng Tưởng » chất lượng, cùng với Lâm Uyên đã qua cũng không tệ lắm thành tích, hắn muốn cầm một cái exchange student vị trí không khó.

Exchange student bắt quá hai học kỳ công phu, cộng lại không tới một năm quang cảnh.

Đối với đại học năm năm chương trình học mà nói, thật là đảo mắt liền đi qua.

"Cám ơn."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trở lại chỗ ở không bao lâu, tỷ tỷ cũng tan việc.

Nàng nâng tay lên không ít thức ăn, về nhà một lần liền chui vào phòng bếp, rất nhanh một trận xào mùi tức ăn thơm truyền tới, Lâm Uyên không khỏi thèm ăn nhỏ dãi.

"Người trước đợi một hồi."

Tỷ tỷ một bên xào rau, vừa hương phòng khách Lâm Uyên nói: "Thức ăn đường cũng còn khá, nếu như người thường thường đi tiệm cơm, ta luôn cảm giác không khỏe mạnh, sau này ta nấu cơm cho người, thỉnh thoảng đi ra ngoài ăn là được."

"Được."

Nửa giờ sau.

Hai món ăn một món canh, cùng với hai chén cơm đã bày trên bàn, hai chị em ăn.

"Tỷ.

"

Lâm Uyên do dự một chút, mở miệng nói: "Ta đang suy nghĩ, sang năm có muốn hay không đi Tề Châu làm exchange student, nếu như người không đồng ý coi như xong rồi."

"Exchange student?"

Lâm Huyền cao hứng nói: "Đây là chuyện tốt a, ta lúc đầu đại học hồi đó đã muốn làm exchange student, đáng tiếc không đi thành, thành tích không đủ."

"Người đồng ý?"

"Ta tại sao không đồng ý?"

Lâm Huyền hơi chút suy nghĩ một chút liền biết nguyên nhân.

Nàng nở nụ cười: "Người là cảm thấy ta ở Tô Thành công việc, đã biết sao rồi đi không tốt sao, này mới bây lớn chút chuyện a, exchange student tính toán đâu ra đấy cũng liền thời gian một năm, chẳng lẽ người còn đợi ở Tề Châu không trở lại?"

"Vậy chắc chắn sẽ không."

Lâm Uyên chỉ là ôm một ít đôi Lam Tinh hiếu kỳ.

Hắn muốn biết, Lam Tinh những châu khác sẽ là dạng gì.

Vừa vặn Giản Dịch cũng phải đi Tề Châu, hai người còn có thể làm bạn.

"Ta đây với muội nói?"

"Lão muội bên kia ta tới nói, nàng không hiểu cái gì exchange student loại sự tình, bất quá đại Dao Dao có thể phải mất hứng, nàng mới vừa tới bên này đi học người phải đi Tề Châu rồi, chặt chặt, trước người còn nói sẽ bảo vệ nàng đây."

"Ta mời bằng hữu hỗ trợ."

Lâm Uyên dự định nhờ cậy hội họa hệ nhân giúp đỡ một chút Lâm Dao, ghé góp tạm thời trường học chương trình học không tăng giá rồi.

Chờ mình từ Tề Châu trở lại, lại tăng giá.

Lâm Huyền gật đầu một cái, liếc nhìn điện thoại di động, bỗng nhiên nói:

"Bắt đầu!"

"Cái gì bắt đầu?"

"Trận đấu a!"

Đang khi nói chuyện, tỷ tỷ đã mở ra TV.

Lúc này trên ti vi phát ra, rõ ràng là « Thịnh Phóng » trận đấu.

"Thấy không, vừa vặn giống như có Hạ Phồn ống kính!" Lâm Huyền kích động chỉ TV.

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn đúng là trong màn ảnh thấy được Hạ Phồn.

Lâm Huyền thấy người quen lên ti vi, có một loại sống lâu thấy hưng phấn.

"Hạ Phồn hôm qua đã lên cấp cả nước năm mươi mạnh, cho nên hôm nay không có nàng trận đấu, bất quá bây giờ trên Internet đã xuất hiện không ít ủng hộ fan của nàng nha, bây giờ ta cũng ở đây fan của nàng trong đây!"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cũng không có gì ngoài ý muốn, ở Lâm Uyên trong tâm khảm, lấy Hạ Phồn thực lực, lên cấp năm mươi cường cũng là không phải rất chuyện khó.

"Chính là năm mươi vào hai mươi!"

Lâm Huyền mong đợi nói: "Ta tin tưởng Hạ Phồn khẳng định có thể lên cấp, giám khảo đều rất coi chừng nàng đâu rồi, đến thời điểm fan của nàng cũng sẽ càng nhiều!"

"Ừm."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười, hắn cũng vì Hạ Phồn lấy được thành tích cảm thấy vui vẻ.

Đang suy nghĩ, điện thoại của Lâm Uyên nhóm nhỏ bên trong, nhận được Hạ Phồn tin tức: "Năm mươi mạnh, bước kế tiếp tiến quân 20 cường!"

Lâm Uyên đánh chữ: "Chúc mừng!"

Giản Dịch cũng xuất hiện: "Hạ Phồn Hạ Phồn, hạng nhất phong thái!"

Hạ Phồn: "Không một chút nào gieo vắn, fan của ta nói ta là tiên nữ Hạ Phồn."

Giản Dịch: "Hài âm ngạnh tốt nát, muốn trừ tiền."

Lâm Uyên: ". "

Lâm Huyền thấy Lâm Uyên dùng điện thoại di động nói chuyện phiếm, cả giận nói: "Ba người các người có phải hay không là có nhóm nhỏ? Có cái gì bí mật nhỏ ấy ư, lại không sót ta!"

"Chờ một chút."

Lâm Uyên với Giản Dịch cùng Hạ Phồn nói một tiếng, sau đó trực tiếp đem Lâm Huyền kéo vào Group.

Hạ Phồn: "Tỷ tỷ được!"

Giản Dịch: "Tỷ tỷ sao sao cộc!"

Lâm Huyền không nói hai câu, trực tiếp phát cái mười đồng tiền bao tiền lì xì, tứ phân.

Lâm Uyên cướp hoàn nhìn một cái, thở dài, bốn mao tiền.

Giản Dịch cùng hắn huynh đệ song hành, đoạt sáu mao tiền.

Hạ Phồn đoạt hai khối tiền.

Lâm Huyền chính mình phát hồng bao, chính mình đoạt bảy khối tiền, nhất thời đặc ý không được: "Vận Khí Vương ở chỗ này, còn không mau mau quỳ xuống!"

Lâm Uyên nhìn chăm chăm tỷ tỷ, yên lặng đứng dậy.

Lâm Huyền bị ánh mắt của Lâm Uyên sợ hết hồn, lui về phía sau rút một cái: "Người muốn làm gì?"

Lâm Uyên càng đi càng gần.

Lâm Huyền làm bộ sợ hãi: "Không thể, chúng ta là chị em!"

Lâm Uyên mới không để ý tới nàng Hồ Lang chi từ, đưa tay ra, hung hăng nhéo một cái tý tý mặt.

Tỷ tỷ bất mãn: "Người nhẹ một chút!"

Lâm Uyên nói làm bầm: "Quá nhẹ không hiệu quả."

Bóp mùi mấy giây, Lâm Uyên cảm thấy không sai biệt lắm, thật nhanh trở lại trong phòng ngủ, thuận tiện đem cửa cũng đã đóng lại.

"Lâm Uyên đây?"

"Sao không nói lời nào?"

Gián Dịch cùng Hạ Phồn ở trong bày hỏi.

Lâm Huyền trả lời: "Đệ đệ trưởng thành, thật là ghét, đem nhân gia trang cũng chuẩn bị tổn."

Gián Dịch: "? ? ?"

Hạ Phồn: "? ? ?"

Lâm Huyền: "Hạ Phồn, quay đầu cho tỷ tỷ chuẩn bị điểm ký tên, bán tiền phân người một phần tư, không, 1 phần 3!"

Lâm Uyên đi đến cửa phòng, thừa dịp vận may còn lưu lại, thật nhanh kêu ra hệ thống: "Nhanh mở cho ta một cái Thanh Đồng bảo rương!"

"Đang trong quá trình mở ra."

Hệ thống gia trì rồi mấy giây sau đó, đình đông một tiếng: "Chúc mừng người vận khí nhộn nhịp, đạt được bạch ngân bảo rương cấp bậc khen thưởng, đến danh họa sĩ Tề Bạch Thạch nhân vật thể, sử dụng sau đó trong vòng một canh giờ người sẽ được Tề Bạch Thạch hội họa trạng thái tốt cùng, đề nghị ngài dùng cho thủy Mặc Họa tôm sáng tác."

Lâm Uyên ngạc nhiên.

Tay này tức phải nói được, khẳng định là tốt vô cùng, Tề Bạch Thạch trạng thái tốt cùng lúc họa tôm cao bao nhiêu giá trị, Lâm Uyên vẫn biết.

Nhưng vấn đề là .

Coi như mình vẽ ra Tề Bạch Thạch am hiểu nhất tôm, trong thời gian ngắn khẳng định cũng không bán được Tề Bạch Thạch những thứ kia tác phẩm giá cả.

"Kiếm chút không thua thiệt."

Lâm Uyên quán quít một trận.

Bây giờ hẳn chỉ còn lại một cái bạch ngân bảo rương không có mở rồi.

Bất quá tạm thời không cần mở, được lại toàn một lớp vận khí mới được, loại chuyện này không thể tận lực, nhất định phải đợi một cái tự nhiên làm theo cơ hội.

Lâm Uyên đẩy cửa ra đi ra.

Lâm Huyền nói: "Nhanh như vậy?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ta tới rửa chén."

Lâm Huyền không ý kiến: "Thuận tiện cũng rửa tay một cái."

Lão mù ở lời nói, khẳng định không tới phiên Lâm Uyên rửa chén, nhưng lão mù không có ở đây, Lâm Huyền lớn lối rồi, khi để để cái gì, vui vẻ nhất rồi.

Chương 127: Nhảy vào hố lửa

: "Nghỉ hè chú ý sự hạng."

Lâm Uyên không nghĩ tới chính mình cũng là sinh viên đại học, còn có thể thu tới trường học phát một phần « sinh viên nghỉ hè an toàn hướng dẫn sổ tay » .

Đồ chơi này hẳn chỉ ở tiểu học thu được.

Thần kỳ hơn là, đồ chơi này nội dung, lại với « học sinh tiểu học nghỉ hè an toàn hướng dẫn sổ tay » không có gì khác nhau quá nhiều:

Đừng đùa hỏa.

Đừng đi bờ sông bơi lội.

Khác vượt đèn đỏ vùn vùn và vùn vùn.

Nói cứng có cái gì bất đồng lời nói, đại khái chính là sinh viên an toàn trong sổ tay, nhắc tới tận lực đừng đi hộp đêm khác Bính Địch sự hạng, đây là học sinh tiểu học không cách nào vượt qua thời gian thời không ——

Bất kể như thế nào, mỗi năm một lần nghỉ hè rốt cục vẫn phải tới.

Lần nữa đi tới công ty bên trong, Lâm Uyên trực tiếp đi trên lầu, tìm Chu Thụy Minh chủ quản.

"Tới rồi." Lão Chu nói: "Uống trà?"

Lâm Uyên gật đầu, miễn phí cao cấp lá trà, không uống bạch không uống.

"Nói đi, chuyện gì?"

Lão Chu cho Lâm Uyên rót ly trà, hẳn cho là Lâm Uyên muốn nhắc « Tôi Sơ Mộng Tưởng » bài hát này.

Lâm Uyên hỏi: "Ta năm thứ ba đại học có thể đi Tề Châu sao?"

Lão Chu sững sờ, chột bất động thanh sắc: "Tại sao?"

Lâm Uyên đem exchange student sự tình nói một lần, cũng giải thích:

"Trước sau hai cái học kỳ thời gian, ta ở bên kia cũng có thể viết ca khúc, viết xong bài hát phát đến người trong hòm thư."

Hắn cũng không muốn ảnh hưởng công việc.

Lão Chu nhìn Lâm Uyên, trầm ngâm nói: "Người có phải hay không là nghe được Tề Châu bên kia phong thanh?"

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Lão Chu nhìn một cái Lâm Uyên phản ứng cũng biết hẳn không biết, lắc đầu cười khổ nói: "Dương Chung Minh hỏi Tần Châu sự tình người biết chưa?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Dương Chung Minh là khúc cha cấp nhân vật,
Đề tài độ rất cao, cho nên hẳn đi làm thời điểm, thỉnh thoảng nghe đồng
nghệ đề cập tới mấy lần.

"Um."

Lão Chu ngón tay gõ mặt bàn: "Chúng ta Tinh Mang ở Tề Châu bên kia
thực ra có một kích thước không lớn chi nhánh công ty, trước Dương Chung
Minh ở mặc dù Tề Châu không thể nào lý tới chi nhánh công ty, nhưng
thỉnh thoảng cũng sẽ chăm sóc một phen, bây giờ Dương Chung Minh trở
lại, kia chi nhánh công ty tình huống trở nên rất không xong rồi, Tề Châu
cùng chúng ta Tần Châu dù sao vẫn là không giống nhau, nhất là âm nhạc
thị trường hoàn cảnh đơn giản là khác nhau trời vực."

Lâm Uyên gật đầu một cái, mặc dù hẳn không biết cái này cùng chính mình
có quan hệ gì.

"Nói cho người biết rõ đi."

Lão Chu thở dài: "Tề Châu bên kia chi nhánh công ty tình huống là không
phải rất lạc quan, phía trên một mục thúc giục ta phái người tới hỗ trợ,
nhưng công ty chúng ta vương bài không mấy cái muốn đi, dù sao kia vừa
làm việc điều kiện có chút gian khổ, vì vậy chuyện này một mục không giải
quyết được, nếu như người phải đi Tề Châu lời nói nhiệm vụ này liền sẽ rơi
xuống trên đầu người rồi, không tránh khỏi cũng đẩy không mở, ai bảo
người bây giờ là vương bài Người viết ca khúc, cho nên ta là không hi vọng
người đi."

Lâm Uyên nghĩ tới, trước thật giống như trong lúc vô tình nghe được lão
Chu gọi điện thoại, nói phải phái trước người hướng Tề Châu.

Xem ra chính mình muốn thành cái kia bị phái qua thí sinh.

Hắn mở miệng hỏi: "Đến đó một bên, ta công việc vẫn là viết ca khúc sao?"

Lão Chu cười nói: "Dĩ nhiên."

Lâm Uyên gật đầu: "Ta có thể tiếp nhận."

Âm nhạc hoàn cảnh lại không giống nhau, chỉ cần là viết ca khúc, hẳn liền
không lo lắng cho mình không đảm nhiệm nổi.

Lão Chu nhìn chằm chằm Lâm Uyên nhìn một hồi, mới nói: "Được rồi,
ngược lại trước sau sẽ không đến một năm công phu, không làm tốt cũng
không có chuyện gì, coi như là ta cho người thả một năm giả."

"Ta đây không cần đem bài hát phát trở lại?"

"Không cần, người còn phải thu thập Tề Châu cục diện rồi rầm, đến thời
điểm có người nhưc đầu, nào còn có công phu quản bên này chuyện a, để
cho tiện người công việc mở ra, công ty sẽ an bài cho người một cái trụ sở
chính đặc phái danh nghĩa, đến thời điểm người chính là Tinh Mang trụ sở
chính đặc phái Soạn nhạc bộ người đại biểu, chức vị đại khái cùng kia Biên
quản lý cùng cấp bậc."

"Um."

Cứ như vậy, chính mình đi Tề Châu sự tình, cơ bản cũng liền quyết định.

Lầu mười Soạn nhạc bộ bên này không biết từ đâu biết được Lâm Uyên muốn đi trước Tề Châu chi nhánh công ty sự tình.

Đồng nghiệp Ngô Dũng vội vội vàng vàng tìm Lâm Uyên: "Người không có chuyện gì hướng Tề Châu cái kia hồ lửa nhảy làm gì?"

Lâm Uyên nghi ngờ: "Hồ lửa?"

"Có thể không phải là hồ lửa ấy ư, ở bên kia viết ca khúc quá tao tội, khắp nơi đều có phe Giáp ba, những giáp đó phương biết cái gì âm nhạc, cũng biết thuyết tam đạo tứ chỉ bậy bạ vung, không giống chúng ta Tần Châu sáng tác nhiều tự do a!" Ngô Dũng rất là nhức đầu đáng vẻ.

"Ồ."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Ngô Dũng bắt đắc dĩ, tiếp tục khuyên: "Người khác tránh không kịp sự tình người còn cướp liên quan, khổ như vậy chứ, Tề Châu chi nhánh công ty mất thấy một bộ nhanh tán giá đáng vẻ, phỏng chừng lại có một ba lượng năm thì phải sập tiệm, đến thời điểm người còn phải gánh trách nhiệm."

Lâm Uyên nói: "Ta sẽ cố gắng."

Nghe vậy Ngô Dũng không nhìn được liếc mắt.

Cô gắng hữu dụng lời nói, chi nhánh công ty sẽ biến thành này bức dạng?

Bất quá Lâm Uyên đã quyết định chủ ý, hấn cũng chỉ có thể buông tha khuyên.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên cứ theo lẽ thường đi làm.

Lúc rảnh rỗi sau khi, Lâm Uyên liền viết viết « Tru Tiên » .

Đương nhiên, đi làm đối Lâm Uyên mà nói, cũng coi là lúc rảnh rỗi sau khi.

Mà lúc này, muội muội Lâm Dao đã kết thúc thi vào trường cao đẳng, chính chờ đợi đại học thư thông báo trúng tuyển.

Giản Dịch cũng thừa dịp nghỉ về nhà.

Mà Hạ Phồn đã tiến vào « Thịnh Phóng » tiết mục tổ, hoặc là ở tập luyện hoặc là ở trận đấu.

Mọi người thỉnh thoảng sẽ ở nhóm nhỏ bên trong bốc lên cái phao, trò chuyện một chút tình trạng gần đây.

Tóm lại, đều có các sự tình phải làm.

Bất quá khi Lâm Uyên ở bên trong nói đến, chính mình phải đi Tề Châu làm exchange student thời điểm, Giản Dịch nhạc phôi.

Hấn vốn cho là chính mình muốn một người đi Tề Châu, không nghĩ tới còn có Lâm Uyên làm bạn.

"Vậy chúng ta đủ nghệ thấy!"

Cho nên đủ nghệ, toàn danh là Tề Châu nghệ thuật học viện.

Quá thêm vài phần chung, Giản Dịch lại đang trong bày xuất hiện: "Ta tra xét một chút, đủ nghệ học viên hình như là tách ra, ta đang biểu diễn học

viện, người đang ở đây âm nhạc học viện bên kia, khoảng cách hai cây số đầu rồi, bình thường gặp mặt đại khái không tiện lắm."

"Người liền vui trộm đi."

Hạ Phồn nổi bọt: "Lâm Uyên vừa làm rồi exchange student, kia sang năm chỉ có một mình ta đợi ở Tần Nghệ rồi."

Lâm Uyên nói: "Tỷ tỷ cùng người, đúng rồi người trận đấu so với xong chưa?"

Hạ Phồn trả lời: "So với xong rồi! Bây giờ ta nhưng là cả nước 20 cường! Không muốn để lộ ra ngoài nha, phải cho người xem giữ huyền niệm, các người tối nay có thể xem TV!"

"Chúc mừng!"

"Ký tên!"

"Cố gắng lên!"

Mấy người đều là Hạ Phồn cảm thấy vui vẻ.

Buổi tối hôm đó, Lâm Uyên cùng Lâm Uyên cũng thưởng thức rồi « Thịnh Phóng » ký mới nhất trận đấu.

Gần đây, chỉ cần có « Thịnh Phóng » trận đấu, Lâm Uyên một trận cũng không lọt, Lâm Uyên tự nhiên cũng là theo chân xem xong.

Này trận đấu mỗi thứ bảy truyền bá một lần.

Làm người chủ trì tuyên bố Hạ Phồn lên cấp 20 cường một khắc kia, Lâm Uyên trực tiếp mở tâm nhảy dựng lên: "20 mạnh, 20 cường!"

Lâm Uyên có chút không hiểu.

Ban ngày là không phải ở trong bày trước thời hạn biết kết quả sao?

Làm bạn tốt, hẳn tự nhiên cũng quan tâm Hạ Phồn tình huống.

Bây giờ trên mạng thảo luận « Thịnh Phóng » bài post có rất nhiều.

Hạ Phồn làm đang tiến hành thực lực một trong những tuyển thủ, đã rất có vài phần nhân khí.

Dựa theo trước mắt hình thức mà nói, Lâm Uyên cảm thấy, Hạ Phồn thật là có hi vọng đi tới trận đấu cuối cùng.

Chương 128: Vạn năm Lão Nhị

Lâm Uyên nghĩ rằng không có sai.

Sau đó mấy đợt trận đấu, Hạ Phồn thế như chẻ tre liên tục lên cấp, lại vọt tới bán kết hàng ngũ, đưa tới nhiều mặt chú ý ——

Có một việc, thậm chí ngay cả Lâm Uyên cũng nhìn lầm.

Hạ Phồn, lại là thuộc về cái loại này hiếm thấy cuộc so tài hình tuyên thủ!

Rõ ràng là cái vừa căng thẳng liền muốn đi nhà cầu nữ hài.

Kết quả khẩn trương kịch liệt trận đấu không khí, ngược lại kích thích Hạ Phồn tiềm năng, để cho nàng phát huy một trận so với một trận được!

Bất quá .

Trận đấu tiến hành đến bước này, Hạ Phồn càng ngày càng bận rộn rồi, cho tới ở trong bày nổi bọt thời gian cũng càng ngày càng ít, gân đây xuất hiện, chỉ là vội vã nói một câu: "Tổ chức phương không để cho chúng ta dùng điện thoại di động, sợ chúng ta tiết lộ trận đấu chi tiết."

Cái này rất bình thường.

Trận đấu muốn tỉ lệ người xem, trước thời hạn biết kết quả cũng chưa có huyền niệm, cho nên loại thời điểm này, tuyên thủ một loại đều là không đụng tới điện thoại di động.

Giản Dịch cùng Lâm Huyền ngược lại là ngày ngày ở trong bày thảo luận « Thịnh Phóng » trận đấu.

"Bán kết tuyên thủ, từng cái đều rất cường a."

"Quả thật mỗi một cũng rất mạnh, nhưng ta cảm thấy được Hạ Phồn lần này trận đấu, đối thủ lớn nhất chính là Đường Duyệt, Đường Duyệt kia bẩm sinh linh hoạt kỳ ảo chi âm thật là tuyệt!"

"Đánh bại Đường Duyệt lời nói, Hạ Phồn có thể cảm hạng nhất!"

"Ta cảm thấy được Hạ Phồn không thể so với Đường Duyệt kém, Đường Duyệt nghệ thuật ca hát so với Hạ Phồn yếu một ít, nàng là dựa vào giọng nói ưu thế vào bán kết."

"Chỉ có thể nói mỗi người mỗi vẻ."

" "

Lâm Uyên cũng chú ý trận đấu, cho nên biết tỷ tỷ và Giản Dịch thảo luận "Đường Duyệt" là ai.

Cô gái này cũng là « Thịnh Phóng » tuyên thủ.

Đang tiến hành tuyên thủ trung, Đường Duyệt nhân khí cùng ủng hộ suất trước mắt xếp ở vị trí thứ nhất, Hạ Phồn thứ hai, chỉ từ bên ngoài số liệu

nhìn, Đường Duyệt đoạt cúp tỷ lệ là lớn nhất.

"Liên nhìn tôi mai trận đấu như thế nào."

Lúc này là cuối tháng bảy, ngày mai tháng tám nhất hào, chính là « Thịnh Phóng » hạng nhất cuộc chiến!

Lâm Huyền thậm chí muốn đi hiện trường nhìn trận đấu.

Bất quá tất cả mọi người có công việc, hơn nữa trận chung kết địa điểm ở những thành thị khác, đi hiện trường còn chưa nhất định có thể với Hạ Phồn bắt được liên lạc, vì vậy mọi người chỉ có thể xóa bỏ.

Mà vào lúc này.

Huyền Lạn Ngân Quang trong công ty.

Làm một tuyên ca sĩ Trần Chí Vũ, có thể không có tâm tình gì chú ý một cái tuyên tú trận đấu ——

Mặc dù hấn bị « Thịnh Phóng » lần trước hạng nhất Triệu Doanh Các đã đánh bại.

Nhân nhất định phải nhìn về phía trước.

Đi qua chuyện, sẽ để cho nó đi qua.

Trần Chí Vũ đã đi ra « Hồng Mân Côi » bóng mờ, hấn chuẩn bị lại hướng một lần bài hát mới bản ——

Mục tiêu!

Tháng tám số một!

Vốn là Trần Chí Vũ phát bài hát tần số là không có cao như thế.

Nhưng hai lần phát hành bài hát mới đều chỉ có thể khu cư thứ hai, để cho Trần Chí Vũ đôi mùa bóng hạng nhất bảo tọa có một cỗ khác thường chấp niệm!

Ta nhất định phải cầm một lần số một!

Thực ra Trần Chí Vũ tháng bảy liền có thể phát ca, nhưng tháng bảy có bốn cái một đường ca sĩ đánh lời dài, cho nên Trần Chí Vũ tránh được.

Hấn có thể là không phải Thiết Đầu quái, nhất định phải cùng người đụng.

Tháng tám cũng còn khá, chỉ có một vị một đường ca sĩ với Trần Chí Vũ cạnh tranh, người này mọi người có thể nói là rất là quen thuộc ——

Tinh Mang một đường, Kim Thư Vũ!

Nói cách khác, đây là tới trễ "Song Vũ Chi Tranh" !

Chẳng ai nghĩ tới, Kim Thư Vũ cùng Trần Chí Vũ hai người, ở tháng sáu gặp thoáng qua, rồi cuộc lại ở tháng tám với nhau gặp nhau, cho nên khi hai bên cũng công khai tuyên bố muốn tranh đoạt tháng tám mùa bóng hạng nhất lúc, trong nghề cũng nhạc phôi:

"Đúng dịp phải không?"

"Lại là Song Vũ Chi Tranh?"

"Ha ha ha ha ha cấp, Song Vũ Chi Tranh có thể sẽ tới trễ, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt!"

"Xem ra Trần Chí Vũ cùng Kim Thư Vũ duyên phận chưa hết a!"

"Cảm giác thời gian thật giống như lại trở về cái kia tháng sáu như thế, bất quá lần này cũng không có Tiệp Ngự phá rồi rồi, hai vị một đường có thể ở tháng tám thật tốt đầu một trận."

" "

Trần Chí Vũ cũng không để ý tới trong nghề trêu chọc.

Tại hẳn cùng Kim Thư Vũ đều là một đường ca sĩ dưới tình huống, hai người nhân khí chênh lệch không lớn, chấp ghép chính là ca khúc chất lượng.

Trần Chí Vũ không sợ!

Bởi vì Trần Chí Vũ đời này ca khúc chất lượng rất có lòng tin.

Mặc dù lần này ca khúc chế là một người mới, không phải là cái gì vương bài, thậm chí còn ở Đông Nghệ Soạn nhạc cột lên năm thứ hai đại học .

Nhưng cái kia người mới phi thường lợi hại, Trần Chí Vũ nghe một chút, cũng biết lần này bài hát có thể thành!

Công ty phương diện cũng rất ủng hộ Trần Chí Vũ lần này đánh bảng, dù sao Trần Chí Vũ đã cầm hai lần thứ hai, hơn nữa đều là bại bởi không phải là một đường, mặt mũi thật sự là có chút khó coi.

Tháng sáu kết thúc thời điểm.

Truyền thông cũng đang nhạo báng, nói Trần Chí Vũ là "Vạn niên lão nhị" .

Đây đối với một cái một đường ca sĩ mà nói, có thể là không phải một cái tiếng tốt.

Mà muốn hoàn toàn giặt sạch đi "Vạn niên lão nhị" đầu hàm, Trần Chí Vũ thì nhất định phải cầm hạng nhất mới được.

Trận chiến này, không thể không thắng!

Bất quá có lần trước giáo huấn, lần này Trần Chí Vũ cố ý để cho người đại diện điều tra đi một cái lần.

Không xa cách nhất định phải tra rõ tháng tám có hay không con cá kia!

"Ta thì, lần này thật không có!"

Thận trọng lý do, người đại diện điều tra ba ngày, mới đem cái kết quả này báo cho biết Trần Chí Vũ: "Lần trước ta nói qua, lần sau nhất định điều tra rõ, bây giờ người dù sao cũng nên tin tưởng ta đi."

"Hô."

Trần Chí Vũ thở phào nhẹ nhõm: "Không có Tiệp Ngự lời nói, ta cũng không lo lắng với Kim Thư Vũ cứng đối cứng, đây là chúc tại chúng ta một đường chiến tranh!"

"Đúng vậy."

Người đại diện cảm khái nói: "Con cá kia thật quá không khiến người ta tỉnh tâm, mỗi lần tìm khắp cái không có danh tiếng gì tiêu ca sĩ hợp tác, đem chúng ta làm chật vật không chịu nổi, lần này không có hẳn, người nhất định có thể đại hoạch toàn thắng!"

Trần Chí Vũ trong lòng đột nhiên giặt mình: "Người đừng sửa!"

Người đại diện dở khóc dở cười: "Người có phải hay không là quá cẩn thận nhiều chút, chẳng lẽ người cảm giác mình bài hát là không phải Kim Thư Vũ đối thủ ấy ư, phải biết lần này bài hát có thể là công ty cố ý cho người lưu, chất lượng thật lòng không thể chê!"

Trần Chí Vũ gật đầu một cái: "Đây cũng là."

Người đại diện buông tay: "Đúng không, này ba đã ổn . Ô!"

Trần Chí Vũ gắt gao che người đại diện tay: "Van cầu người, đừng nữa sửa rồi!"

Đã bị người đại diện sửa từ hai lần rồi.

Trần Chí Vũ là thật sự sợ rồi người đại diện cái miệng này.

Dù là lần này không có Tiệp Ngư, lý do an toàn, Trần Chí Vũ cũng nhất định phải chặn lại chính hẳn một người đại diện miệng, phòng ngừa hẳn tiếp tục độc nãi.

Lật xe thường thường chết tại độc nãi.

Hai lần trước chính là huyết giáo huấn.

Vài giây sau, Trần Chí Vũ buông tay ra.

Người đại diện bất đắc dĩ nói: "Ta biết rồi."

Hắn cảm thấy bây giờ Trần Chí Vũ có chút Bôi Cung Xà Ảnh ý tứ.

Vốn chính là ôn thao thắng khoán một lớp, nhất định phải làm để ý như vậy cẩn thận, như vậy thì đoán thắng, cũng không đủ niềm vui tràn trề a.

Xem ra Tiệp Ngư cho Trần Chí Vũ lưu lại ám ảnh thật có chút lớn, hi vọng thời gian có thể vượt lên hết thảy.

"Kia ta đi trước."

Người đại diện cảm thấy không có ý nghĩa, khoát khoát tay rời đi.

Trần Chí Vũ gật đầu một cái, thâm nghĩ đến: "Kim Thư Vũ đại khái cũng là cố ý tránh ra trước Nguyệt Long cạnh tranh hồ đấu, cho nên mới cuối cùng chọn tháng tám phát bài hát đi, nếu mọi người nghĩ đến cùng nhau đi rồi, vậy chúng ta liền thừa dịp tháng tám cơ hội, một quyết thư hùng!"

Chương 129: Canh chua cá

Đồng dạng là ngày này.

Tần Châu Dương Thành trung tâm thành phố.

Cự tổ chim lớn giờ phút này đèn đuốc sáng trưng, thật dài thăm đở từ cửa kéo dài đến từng tầng một trên bậc thang, nhân viên an ninh gần như tràn ngập mỗi một xó xỉnh, vô số phóng viên rôi rít chạy tới hiện trường ——
Thịnh Phóng chung kết quyết tái!

Liên ở chỗ này tổ chức!

Ổ chim bên trong, huyền não vô cùng, bầu không khí cuồng nhiệt, trận đấu tiến hành được một nửa, khán đài âm thanh liên một lớp cao hơn một lớp, gần như muốn lật ổ chim nóc nhà, không hồ là Tần Châu đệ nhất tuyên tú tiết mục tiếng tốt.

"Các vị khán giả!"

Người nam chủ trì thanh âm phi thường vang vọng: "Tôi nay trải qua mấy vòng tàn khốc lại kịch liệt chém giết sau đó, tiến vào đang tiến hành Thịnh Phóng trận chung kết hai chỗ đã sinh ra, các nàng theo thứ tự là ."

"Đường Duyệt! Đường Duyệt!"

"Hạ Phồn! Hạ Phồn!"

Người xem cực kỳ nhiệt tình đáp lại.

Người nữ chủ trì thanh âm tương đối thanh thúy một ít: "Chúng ta hiện trường người xem đã đọc lên hai vị tuyển thủ tên, tin tưởng các vị trước máy truyền hình người xem chắc cũng là như thế kích động đi, bất quá chúng ta có thể phải làm sơ nghỉ ngơi mấy phút, để cho hai vị ưu tú tuyển thủ chuẩn bị một chút một thủ ca khúc, kê tiếp hai vị tuyển thủ biểu hiện, cũng sắp quyết định lần này quan Quân Hoa lạc nhà ai!"

" "

Trận đấu hậu trường nơi.

Hạ Phồn cũng đang khẩn trương chờ đợi, sau lưng bỗng nhiên truyền tới một giọng nói: "Giữ hảo tâm thái là được, bây giờ đối thủ của ngươi cũng rất khẩn trương, ngươi ổn định phát huy lời nói vẫn có rất lớn hi vọng lên cấp."

Hạ Phồn đứng dậy: "Triệu tử!"

Mở miệng nhân chính là từ Tinh Mang chạy tới Triệu Giác, Hạ Phồn không nghĩ tới Triệu Giác lại đích thân đến, trước Hạ Phồn cùng Tinh Mang dự lúc

ký hợp đồng hai người bọn họ gặp một lần, cho nên cũng không tính quá xa lạ.

"Làm không tệ."

Triệu Giác mở miệng cười nói.

Nàng tự mình đến đến « Thịnh Phóng » hiện trường có thể không phải là bởi vì Hạ Phồn là Lâm Uyên bằng hữu, chủ yếu vẫn là bởi vì Hạ Phồn lại xông vào bán kết, dưới mắt càng là lấy được rồi vô cùng trân quý trận chung kết vị trí, khoảng cách hạng nhất vẹn vẹn một bước ngắn!

Cái này làm cho Triệu Giác rất hưng phấn.

Nàng đáp ứng ban đầu cùng Hạ Phồn ký hợp đồng hoàn toàn là xem ở Lâm Uyên mặt mũi, khi đó Triệu Giác căn bản không biết Hạ Phồn thực lực như thế nào, nàng chỉ coi là đưa Lâm Uyên một cái ân huệ thôi.

Kết quả không nghĩ tới Hạ Phồn ở Thịnh Phóng trong... biểu hiện như thế tươi đẹp, lần lượt cho Triệu Giác mang đến kinh hỉ!

Lúc này Triệu Giác không phải mình đưa Lâm Uyên một cái ân huệ, mà là Lâm Uyên đưa một món nợ ân tình của chính mình, thực lực cường hãn như vậy Hạ Phồn căn bản không buồn công ty ký hợp đồng chuyên.

"Ta đi cái phòng vệ sinh."

Hạ Phồn có chút ngượng ngùng nói.

Triệu Giác cười gật đầu một cái, thuận thế an ủi: "Có thể xông vào trận chung kết đã chứng minh ngươi phi thường ưu tú, ngươi hoàn toàn không cần cho mình quá lớn áp lực trong lòng, bên này ta sẽ giúp ngươi nhìn chăm chăm."

Hạ Phồn gật đầu một cái.

Triệu Giác nhìn Hạ Phồn bóng lưng, mím môi một cái.

Mặc dù ngoài miệng an ủi Hạ Phồn, nhưng kỳ thật Triệu Giác so với ai khác cũng hi vọng Hạ Phồn có thể đoạt cúp!

Phải biết Hạ Phồn đã cùng Tinh Mang dự ký hợp đồng, chỉ cần Hạ Phồn thành công đoạt cúp, vậy thì có nghĩa là « Thịnh Phóng » liên tục hai giới hạng nhất cũng gia nhập Tinh Mang!

Đây đối với Tinh Mang danh dự, tuyệt đối là cự Đại Gia Trì!

Tinh Mang ở danh tiếng bên trên, cũng nhất định có thể vượt trên Sa Hải cùng Huyền Lạn Ngân Quang!

Nếu như Hạ Phồn chỉ lấy á quân, kết quả dĩ nhiên cũng không tệ, nhưng so với hạng nhất ý nghĩa, dĩ nhiên là kém rất nhiều rồi.

Đang lúc này.

Triệu Giác mắt liếc hậu trường, chợt nhìn thấy một đạo có chút thân ảnh quen thuộc.

Tại sao là nàng?

Triệu Giác không nhìn được có chút nhú mày, chẳng lẽ .

Mười phút sau.

Hạ Phồn trở lại.

Nàng chú ý tới Triệu Giác sắc mặt có chút không đúng, hỏi một câu: "Triệu tỹ, có tình huống gì sao?"

"Thật là có tình huống."

Triệu Giác mở miệng nói: "Ta vừa mới thấy Tịch Mỹ rồi, người có thể không biết nàng là ai, Huyền Lạn Ngân Quang Thủ Tịch người đại diện."

Hạ Phồn sững sốt một chút.

Triệu Giác mị lên con mắt: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, Tịch Mỹ có phải là vì Đường Duyệt đến, lần này nàng ngược lại là tay mắt lạnh lẽo."

Hạ Phồn có chút bận tâm: "Nàng có thể không chế kết quả tranh tài?"

Triệu Giác cười một tiếng: "Tịch Mỹ còn không có có năng lực này, huống chi có ta ở đây, nàng coi như muốn ra vẻ cũng không môn, bắt quá ."

Hạ Phồn hỏi: "Tuy nhiên làm sao?"

Triệu Giác lắc đầu một cái: "Chuẩn bị nhìn trận đấu đi, một hồi Đường Duyệt nên ra sân, hi vọng ta lo lắng là dư thừa."

Trên võ đài, người chủ trì một vừa chú ý thời gian, một bên không chế cùng người xem chuyển động cùng nhau tiết tấu, làm trong tai nghe truyền tới đạo diễn nhắc nhở, người nam chủ trì nở nụ cười: "Các vị khán giả đợi lâu, tiếp theo để cho chúng ta xin mời Đường Duyệt tuyên thủ mang đến nàng tối nay cuối cùng một ca khúc!"

"Đường Duyệt!"

"Đường Duyệt!"

"Đường Duyệt!"

Người xem lại lần nữa hoan hô lên, mà ở giàn giáo cùng sân khấu song song đang lúc, Đường Duyệt rút cuộc đăng tràng, kèm theo vang lên, là một bài có chút xa lạ nhạc đệm: "Năm ấy đào mạn nở rộ, thân thể người ảnh vẫn còn, rung một thụ Hoa Hải ."

"Bài hát mới?"

Đã tại trong nghề vô cùng tiếng tốt bốn vị tiết mục giám khảo liếc mắt nhìn nhau, đều là thấy được với nhau trong ánh mắt ngoài ý muốn.

Bài hát này chưa từng nghe qua.

Hiển nhiên là một bài không phát hành bài hát mới.

Đường Duyệt cuối cùng một ca khúc lại là bài hát mới!

Nàng tự tin như vậy sao?

Đang chọn tú trên võ đài hát bài hát mới, tuyệt đối là không phải một cái bảo hiểm hành vi.

Bởi vì bài hát mới yêu cầu một cái để cho người xem tiếp thụ qua trình.

Mà nghe nhiều nên quen bài hát cũ, là có thể ngay đầu tiên cái búng người xem cảm giác quen thuộc cùng thân cận cảm.

Cho nên tuyệt đại đa số tuyển thủ tranh tài, cũng sẽ chọn hát một ít đã phát hành bài hát cũ ——

Trừ phi tuyển thủ bài hát mới, thật tốt đến nghe một chút cũng làm người ta cảm giác mới mẻ!

Bằng không, chọn bài hát cũ vĩnh viễn là bảo đảm nhất phương thức.

Bất quá, nghe đến, giám khảo môn dần dần lộ ra vẻ mặt hài lòng.

Bài này bài hát mới, phi thường ưu tú!

Quả nhiên, Đường Duyệt là sớm có chuẩn bị!

Bài này bài hát mới, hoàn toàn là vì Đường Duyệt lượng thân chế tác riêng!

Từ nhịp điệu đến ca từ, đều cùng Đường Duyệt giọng nói cùng khí chất hoàn mỹ phù hợp!

Khó trách nàng dám ở trận chung kết thời điểm xuất ra bài hát mới ——

Đây là nàng đòn sát thủ!

Phỏng chừng đã ẩn giấu rất lâu rồi!

Phụ trách tập luyện nhân viên làm việc nghe được Đường Duyệt bài hát sau đó, cũng là lộ ra bất đắc dĩ nụ cười.

Đôi ca?

Này căn bản là không phải thực hiện tập luyện ca khúc!

Hậu trường nơi, Triệu Giác sắc mặt hoàn toàn thay đổi: "Ta lo lắng nhất sự tình hay lại là xảy ra, khó trách Tịch Mỹ sẽ xuất hiện ở đây, bài hát này nhất định là xuất từ Huyền Lạn Ngân Quang một vị vương bài Soạn nhạc tay, hoàn toàn vì Đường Duyệt lượng thân chế tác riêng."

Nàng xem hướng Hạ Phồn, nghiêm túc nói: "Là ta chuẩn bị không chu toàn, ta chắc trước thời hạn giúp người chuẩn bị một ca khúc."

Hạ Phồn vốn muốn nói, phải đi cái phòng vệ sinh.

Sau lưng chột truyền tới một giọng nói: "Không nghĩ tới ở « Thịnh Phóng » hậu trường cũng có thể gặp người, chẳng lẽ người cũng với tuyển thủ trước thời hạn ký hợp đồng?"

Triệu Giác không cần xoay người cũng biết là ai tới.

Huyền Lạn Ngân Quang Tịch Mỹ.

Chính mình nhiều năm đối thủ cũ!

Nàng xoay người nhìn về phía Tịch Mỹ, cười nhạt một cái nói: "Người cũng không trước thời hạn với Đường Duyệt ký hợp đồng ấy ư, còn nhọc lòng vì nàng viết như vậy một ca khúc."

"Cũng không tệ lắm phải không."

Tịch Mỹ nhún vai một cái: "Một lát nữa đợi chúng ta Đường Duyệt đoạt cúp, ta sẽ trước tiên hướng phóng viên tuyên bố ký hợp đồng công việc, cũng không thể mỗi lần đều là các người Tinh Mang ký đi hạng nhất đi."

Triệu Giác cười lạnh: "Người là cảm giác mình thắng chắc?"

Tịch Mỹ nhìn một cái khăn trương đến kẹp chặt hai chân, cả người không được tự nhiên Hạ Phồn, phát ra ý vị không biết tiếng cười: "Nêu không

đây?"

Vâng.

Tịch Mỹ đã sớm biết, Hạ Phồn cuối cùng một ca khúc chọn khúc là cái gì, Thịnh Phóng mỗi ngày đều có tập luyện, loại chuyện này căn bản không gặt được.

Một bài rất bảo hiểm bài hát cũ thôi.

Giống vậy, Đường Duyệt tập luyện ca khúc cũng không gặt được.

Bất quá, đây chính là Tịch Mỹ xảo quyết chỗ, nàng vì giấu giếm Đường Duyệt cuối cùng một ca khúc, cố ý thả bom khói, ngoài mặt để cho Đường Duyệt tập luyện một bài bảo hiểm bài hát cũ, bí mật lại len lén an bài Đường Duyệt luyện tập bài hát mới.

Triệu Giác sắc mặt khá là khó coi.

Trên võ đài, bài hát của Đường Duyệt đã hát xong rồi.

Không khí hiện trường trước đó chưa từng có dâng cao, tất cả mọi người đều ở hô to "Đường Duyệt" tên!

Bốn cái giám khảo, cũng là thay phiên mở miệng, đổi bài hát của Đường Duyệt tiên hành phê bình, trong lời nói cấp cho rồi cực cao khẳng định!

"Triệu Giác."

Tịch Mỹ tâm tình sáng khoái đến không được, tựa hồ đang thưởng thức giờ phút này Triệu Giác biểu tình: "Chẳng lẽ ngươi bây giờ còn có thể đem con cá kia dời tới cứu tràng sao, nếu không chúng ta một hồi hẹn cơm, Dương Thành có gia canh chua cá, mùi vị cực kỳ tuyệt vời!"

Hạ Phồn đột nhiên ngẩng đầu.

Nàng bỗng nhiên lộ ra vẻ mỉm cười, ánh mắt lại lộ ra lạnh lẽo, chăm chú nhìn Tịch Mỹ nói: "Không nhất định nha, a di."

A di?

Tịch Mỹ tức giận.

Ta có già như vậy sao?

Ngay sau đó, Tịch Mỹ lại có chút mờ mịt, rõ ràng vừa mới Hạ Phồn đã khàn trương đến không nói ra lời, thế nào bỗng nhiên giống như là biến thành người khác như thế?

Là, biến thành một người khác!

Loại cảm giác này, quả thực quá kỳ quái!

Hạ Phồn quay đầu nhìn về phía sân khấu, nhàn nhạt nói: "Ta vốn là không muốn làm như vậy, bởi vì ta cảm thấy làm như vậy có chút lại bì, ta muốn y theo dựa vào thực lực của chính mình bắt được người quán quân này, nhưng nếu như là các ngươi trước lời nói, ta làm như vậy hẳn không coi là lại bì rồi."

Tịch Mỹ mờ mịt: "Cái gì?"

Có vài tên nhân viên làm việc chạy tới, mở miệng nhắc nhở Tịch Mỹ:

"Nhân viên không quan hệ xin đừng ảnh hưởng tuyển thủ nghỉ ngơi, tuyển

thủ phải chuẩn bị lên đài rồi."

"A."

Tịch Mỹ trợn mắt nhìn Hạ Phồn liếc mắt, nhưng sau đó xoay người đi, bát cm giày cao gót giẫm đạp sàn nhà Dát Dát vang dội.

"Liên quan đẹp đẽ!"

Triệu Giác đối Hạ Phồn giơ ngón tay cái lên: "Không nghĩ tới người dám cùng Tịch Mỹ nói như vậy, cách ngôn nói thế nào? Người thua không thua trận, sau này Triệu tử bảo kê người! Ngày trận đấu, thua thì thua, chúng ta Tinh Mang, không quan tâm!"

"Không, Triệu tử, ta hiện tại, không thua trận, càng không muốn thua nhân!"

Ánh mắt của Hạ Phồn, giờ khắc này bỗng nhiên trở nên trước đó chưa từng có nghiêm túc, đây là nàng trận đấu tới nay, lần đầu tiên nghiêm túc như vậy: "Ngày trảng trận đấu, ta không thể không thắng!"

Triệu Giác ngạc nhiên.

Nàng rõ ràng ở con mắt của Hạ Phồn bên trong, thấy được sáng lạng ngọn lửa, đã dần dần đốt thiêu cháy!

"Nếu không ."

Hạ Phồn đột nhiên tháo ra trên người đủ loại lòe loẹt trang sức, tùy ý những thứ này trang sức tán lạc tại địa: "Ta Hạ Phồn, có lỗi với ta bằng hữu!"

"Hạ Phồn!"

"Người làm gì vậy, thời gian nhanh không kịp, chúng ta không có thời gian thay đổi quần áo, người đồng phục hình dáng làm hai giờ!"

"Nguy rồi!"

"Ta thiên!"

"Nhanh kêu đạo diễn!"

"Đạo diễn muốn điên rồi!"

Mọi người đã sợ ngây người, từng cái luống cuống tay chân, vây quanh Hạ Phồn không biết như thế nào cho phải.

"Khổ cực mọi người."

Hạ Phồn đối mọi người bái một cái: "Hôm nay phát sinh tất cả vấn đề, ta đều sẽ tự mình phụ trách, tuyệt đối sẽ không để cho các vị lão sư làm khó."

"Ta cũng sẽ cùng đạo diễn trao đổi."

Triệu Giác hướng mọi người khoát khoát tay, sau đó nhìn về phía Hạ Phồn, nhân nhật nói: "Người cho rằng là Tịch Mỹ là tới điều võ dương oai, thực ra là không phải, nàng còn không có ngây thơ như vậy, đường đường Huyền Lạn Ngân Quang Thủ Tịch người đại diện, làm sao sẽ về điểm kia cảnh giới, nàng đây bất quá là muốn nhiều loạn người tâm tính thôi, nàng cũng sợ thua, nếu như người thật vì vậy rồi loạn tâm tính, mới là như nàng ý."

"Ta biết."

Hạ Phồn nhìn về phía sân khấu nơi, bên ngoài đã là thuộc về "Đường Duyệt" đại dương, nhưng giờ phút này nàng lại không một chút nào khăn trương.

"Triệu tử."

"Người nói."

"Ta cũng phải . Đổi bài hát!"

Chương 130: Tồi Sơ Mộng Tưởng

Trên võ đài.

Theo bốn vị giám khảo đối Đường Duyệt mấy phen khen ngợi, không khí hiện trường đã bị đẩy tới Cao Phong, gần như toàn bộ người xem cũng bị đốt điên cuồng như vậy kêu lên một vị khác tuyển thủ tên ——

Này sân khấu, rất khó tiếp!

Người chủ trì cũng khó mà ức chế kích động: "Không nghĩ tới Đường Duyệt tuyển thủ lại mang đến cho chúng ta một cái khúc giống như âm thanh thiên nhiên bài hát mới, năng giọng nói đến bây giờ còn ở bên tai ta lượn quanh a lượn quanh, bất quá chúng ta vị kế tiếp tuyển thủ cũng không thể khinh thường nha, mọi người tiếng vỗ tay hoan nghênh Hạ Phồn!"

Ánh đèn lóe lên trung.

Hạ Phồn đi lên sân khấu.

Giờ khắc này vô luận đạo diễn hay lại là nhân viên làm việc cũng hoặc là giám khảo đều ngẩn ra, bởi vì Hạ Phồn xuyên quá đơn giản, loại này trận chung kết thời khắc các tuyển thủ theo lý mà nói đều là trang phục lộng lẫy.

"Xảy ra chuyện gì!"

Hậu trường đạo diễn tức điên rồi.

Nhân viên làm việc bắt đặc dĩ giải thích: "Chúng ta cho nàng ăn mặc đẹp vô cùng rồi, bông tai cùng tiều mép váy còn có thật nhiều thành chuỗi tiều trên châu, hẳn là chính nàng lấy xuống, chúng ta cũng không biết nguyên nhân."

" "

Đạo diễn bất đắc dĩ.

Đây là muốn làm cái gì?

Vừa mới Đường Duyệt cũng vậy, vốn là tập luyện xong bài hát tốt khúc, muốn lên sân thời điểm bỗng nhiên đổi bài hát.

May ca khúc hiệu quả không ngờ, đạo diễn mới không có tức giận, bất quá tim nhưng là một hồi lâu nhảy loạn, rất sợ xảy ra điều gì không may.

"Đạo diễn, không xong!"

Ngay tại đạo diễn miễn cưỡng tiếp nhận Hạ Phồn lấy xuống trang sức thời điểm, bên tai bỗng nhiên lại truyền tới nhân viên làm việc gào thét:

"Hạ Phồn người đại diện bỗng nhiên cũng yêu cầu đổi bài hát, Tinh Mang Triệu Giác chúng ta không đặc tội nổi a, có muốn hay không đổi?"

"Đổi, cho nàng đổi, thích sao đổi sao đổi! Yêu đổi cái gì bài hát đổi cái gì bài hát!"

Đạo diễn cảm giác cái này sân khấu lộn xộn!

Nhưng tuyên thủ yêu cầu đôi bài hát là có thể được phép.

Huống chi Đường Duyệt cũng lâm trận đôi ca, chính mình dựa vào cái gì không để cho Hạ Phồn đôi bài hát đây?

Chỉ là hiện dưới tình huống này, Hạ Phồn đôi bài hát còn hữu dụng sao?

Mà ở dưới Vũ Đài phương.

Các khán giả châu đầu ghé tai, cũng ở thảo luận Đường Duyệt vừa mới ca khúc, còn không có từ cái loại này trong không khí tinh thần phục hồi lại.

Đi tới hiện trường người xem phần lớn đều là tương đối trung lập, không sẽ đặc biệt thiên hướng về cái nào ca sĩ.

Tóm lại ai hát tốt chính là người đó fan.

"Đường Duyệt giấu đủ thâm a!"

"Lại hát một bài bài hát mới!"

"Hơn nữa đặc biệt thích hợp với nàng giọng nói!"

"Cảm giác cùng năm ngoái Triệu Doanh Các không sai biệt lắm!"

"Không sai, Triệu Doanh Các người quán quân kia hàm kim lượng cũng là cao vô cùng, thực ra Hạ Phồn cũng không kém, ta nghe rồi nhiều tràng như vậy đi xuống, đối với nàng ấn tượng vẫn là rất sâu sắc, chỉ là này dù sao cũng là trận chung kết, Đường Duyệt đòn sát thủ quá độc ác."

" "

Không chỉ có người xem.

Giám khảo môn trong lòng cũng là có chút than thở.

Hạ Phồn rất khó có cơ hội rồi.

Tràng này trận chung kết huyền niệm rất nhỏ, nhất là Đường Duyệt dẫn đầu ra sân, hoàn toàn bắt sống người xem yêu thích sau đó.

Đang lúc này.

Ánh đèn lóe lên.

Một trận nhu hòa Đàn dương cầm âm vang lên, rồi sau đó kèm theo nhịp trống cùng với nhiều loại nhạc khí đầy tới, một chút xíu tiến vào tâm tâm tình bên trong.

Hạ Phồn trang phục đơn giản đứng ở trên vũ đài, bắt đầu nàng biểu diễn, nàng tiếng hát, cũng giống trang phục như vậy đơn giản:

"Nêu như kiêu ngạo không có bị thực tế biến khơi lạnh lòng vỡ xuống

Như thế nào lại biết phải nhiều cố gắng mới đi lấy được phương xa

Nếu như mơ mộng chưa từng rơi xuống vách đá nghìn cân treo sợi tóc

Như thế nào lại hiểu được cô chấp nhận

Nắm giữ ấn hình cánh

" "

Trước vẫn còn ở châu đầu ghé tai người xem dần dần ngẩng đầu lên.

Bài hát này, có chút xa lạ.

Còn giống như .

Quái êm tai?

Bốn gã giám khảo lại lần nữa liếc nhau một cái, sau đó đồng thời ngồi ngay ngắn người lại, có trong nháy mắt ngạc nhiên.

Bài hát mới?

Rốt cuộc lại là một bài bài hát mới?

Hạ Phồn đây là muốn dùng bài hát mới tới đánh Đường Duyệt bài hát mới?

Có ý tứ a.

Mấy cái giám khảo ở chốc lát ngạc nhiên sau đó, lại có nhiều chút hưng phấn, bài hát mới đối bài hát mới, cái này trận chung kết so với bọn hắn tưởng tượng càng thú vị a!

Trên võ đài.

Hạ Phồn đọc rõ chữ phá lệ rõ ràng, sáng ngời tiếng hát vang dội.

Kia trong tiếng ca phảng phất ẩn tàng một cỗ bất khuất, một loại kiên cường, vẻ không cam lòng.

Lại phảng phất có vật gì, sắp dưới đất chui lên, tắm ánh mặt trời, chỉ là giờ phút này còn đang giãy giụa, cảm giác còn kém một tí tẹo như thế, chính là một chút, để cho toàn bộ những người nghe, không khỏi nín một mạch.

"Đem nước mắt loại ở trong lòng sẽ mở ra đũng cảm hoa

Có thể ở một mỗi thời gian nhắm lại con mắt nghe thấy được một loại thơm tho

Giống như thật tốt ngủ một đêm cho đến trời sáng

Vừa có thể vừa đi vào đề ngâm nga bài hát

Dùng nhẹ nhàng nhịp bước

"

Giống như là một vệt ánh sáng đâm rách hắc ám, giống như là một trận gió thổi tan sương mù, hoặc như là một đôi ôn nhu tay, vuốt lên rồi không biết tên đau đớn.

Chỉ là như vậy một cái thời khắc.

Người xem tâm mắt tụ lại sân khấu.

Giám khảo biểu tình dần dần biến hóa.

Hạ Phồn rõ ràng trang phục phá lệ đơn giản, không có Đường Duyệt trang phục lộng lẫy, nhưng nàng bóng người lại phảng phất bộc phát lóng lánh, kia tiếng hát càng là cùng chặt chẽ âm nhạc hòa làm một thể, một chút xiu nhảy lên đến trời cao:

"Như đưa đám lúc tổng hội rõ ràng cảm thấy cô độc sức nặng

Nhiều khát vọng biết nhân cho ít âm áp mượn cái bả vai

Rất cao hứng dọc theo đường đi chúng ta ăn ý dài như vậy

Xuyên qua phong lại vòng cong tâm còn liền với giống như thường ngày

"

Làm thứ nhất cao điểm tới, người xem trong cảm giác tâm thiếu sót cùng nơi, đang bị này cao vút tiếng hát dần dần lấp đầy.

Giống như từng bước nấc thang!

Hạ Phồn thanh âm đang không ngừng giơ lên, làm tâm tình đến cái thứ 2 cao điểm, người sở hữu đều cảm giác được một loại tinh tế khơi thông cùng thả ra:

"Tôi Sơ Mộng Tưởng nắm chặt ở trên tay

Rất muốn đi địa phương

Làm sao có thể ở nửa đường liền trở về địa điểm xuất phát ."

Kéo dài âm cuối khúc chiết uyển chuyển du dương, lại phảng phất là vì người kế tiếp tiết điệu mà hơi dừng lại, Hạ Phồn dùng nắm ở hai tay rồi Microphone.

Giờ khắc này vô số ống kính ầm ầm mà động!

Trần đây Thiên Quang mang, truy đuổi trên võ đài đạo thân ảnh kia, cuối cùng cố định hình ảnh ở Hạ Phồn nắm Microphone kia mơ hồ phát Bạch Cốt tiết.

Nàng có chút ngửa về sau thân hình.

Trong trẻo mà càn rỡ tiếng hát phảng phất xé rách hết thảy, tiếng hát dâng trào như sóng biển chảy băng băng, còn quân lớn như vậy diễn bá thính, người sở hữu cũng cảm giác mình chính đắm mình trong nóng bỏng ánh mặt trời, thân thể dần dần nóng bỏng!

Quạt cường thấu triệt!

Tinh tế!

Ánh mắt của Hạ Phồn rút cuộc dừng lại ở bán không, ngay sau đó là càng khen Trương Cao âm rung động toàn trường, đây cũng là chính bài hát tâm tình điểm cao: "Tôi Sơ Mộng Tưởng tuyệt đối sẽ đến, thực hiện thật khát vọng, mới có thể tính tới qua thiên đường ~~~~~ "

Hoa lạp lạp lạp!

Cơ hồ là cũng trong lúc đó!

Giám khảo đột nhiên đứng lên!

Lại phảng phất cùng một màn này hấp dẫn lẫn nhau, dưới đài vô số các khán giả âm âm sôi sùng sục, đèn flash giờ khắc này nhanh chóng xoay tròn, có người xem cũng đứng lên theo!

"Số 3 ống kính!"

Hậu trường đạo diễn điên cuồng, hấn căn bản không quản cái này sân khấu có phải hay không là loạn sáo, cơ hồ là bản năng đi theo Hạ Phồn đồng thời gào thét, xa xa chỉ huy tất cả nhân viên làm việc:

"Bên trái điểm đuổi theo ca sĩ!"

"Toàn bộ ánh đèn đuổi theo!"

"Người xem phản ứng phải đuổi theo!"

"Bên cái giám khảo bên kia đánh cảnh gần!"

"Lão Tử muốn bọn họ biểu tình! Biểu tình!"

" . "

Ông kính bắt tới.

Giám khảo môn thần thái khác nhau.

Nhưng rất hiển nhiên bọn họ cũng hưng phấn rồi!

Làm bốn cái giám khảo không hẹn mà cùng nói rộng ra mỗi người miệng, biểu tình cơ hồ là nhất trí khoa trương, hoàn quên hết rồi cái gọi là hình tượng quản lý, thậm chí để cho người ta liên tưởng đến táo bón thời điểm, người xem tâm tình đồng thời đi theo nỗ mạnh ——

"Ngọa tào!"

"Này cái gì!"

"Ta muốn điên rồi!"

"A a a a!"

Giờ khắc này người sở hữu đại não đều là trống không, chỉ là quên hết thầy như vậy đặt mình trong ở mảnh này ca khúc trong đại dương, dưới đài người xem kia cơ hồ là vô ý thức thét chói tai liên tiếp, rất nhiều một cổ phía trước coi như là vách đá vạn trượng, ta cũng dám tung người nhảy một cái khí thế!

Có người dùng lực vung quả đấm!

Có người thét lên chụp đờ bàn tay!

Hậu trường nơi Đường Duyệt trừng lớn con mắt, gần như quên mất hô hấp, mà ở nàng bên người, Tịch Mỹ cơ hồ là thất hồn lạc phách lui về sau một bước.

Duy có một người.

Giờ phút này coi như bình tĩnh.

Người này chính là Triệu Giác.

Triệu Giác thậm chí lộ ra một nụ cười, trong đầu của nàng, bỗng nhiên hồi tưởng lại Hạ Phồn lên đài trước cùng mình một phen đối thoại, thực ra rất đơn giản:

"Tại sao phải đổi bài hát?"

"Bởi vì là Tiệp Ngư bài hát."

Chương 131: Hạng nhất

Làm Đường Duyệt hát xong bài thời điểm, người xem đều cảm thấy, lần này hạng nhất đã không có huyền niệm.

Làm Hạ Phồn hát xong bài thời điểm, người xem lại cảm thấy, lần này hạng nhất đã không có huyền niệm.

Được rồi.

Tiếng Trung mặc dù bác đại tinh thâm, nhưng lần thứ hai là thật không có bất ngờ rồi, nhân vì tất cả người xem cũng đang hô hoán cùng một cái tên:

"Hạ Phồn!"

"Hạ Phồn!"

Dưới đài phần lớn là trung lập trật tự người xem, trung lập người xem tốt đẹp nhất nơi chính là, ai hát thật tốt bọn họ chính là người đó fan, trước bọn họ là Đường Duyệt fan, bây giờ bọn hắn là Hạ Phồn fan.

Phảng phất ở lập đi lập lại hoành nhảy.

Người nam chủ trì bước nhanh ra sân, thanh âm vang vọng nói: "Tốt một trận Thao Thiết thịnh yến, giờ phút này ta tin tưởng, hiện trường cùng trước máy truyền hình người xem giờ phút này hẳn như thế kích động đi, bất quá chúng ta vẫn là phải yên tĩnh một chút."

"Ừ."

Người nữ chủ trì cũng đứng ở trên đài nói: "Không nghĩ tới lần này hạng nhất tranh lại xuất hiện hai thủ bài hát mới, hơn nữa này hai thủ ca khúc cũng để cho chúng ta toàn trường hải lật, xin hỏi bốn vị giám khảo lão sư có ý kiến gì không?"

Ông kính đánh về phía bốn cái giám khảo.

Bốn vị giám khảo rất kích động, từng cái với ăn Spicy Bar tựa như, thật lâu bọn họ mới khôi phục tâm tình, đưa tới không ít tiếng cười vui.

"Ta nghĩ ta đã tĩnh táo lại."

Vị thứ nhất giám khảo cười nói: "Nhưng ta thực ra không biết nên thế nào phê bình bài hát này, chỉ có thể nói có thể viết ra loại này bài hát Người viết ca khúc tuyệt đối là không phải hạng người vô danh, bài hát được, hát cũng tốt, gắng phải ta phê bình một phen, ta chỉ có thể nói, Hạ Phồn bài hát này ta cho rằng là đang tiến hành trận đấu tới nay, ta thích nhất một bài!"

"Hoàn mỹ cấp biểu hiện!"

Vị thứ hai giám khảo cũng là cho ra cực cao đánh giá, sau đó nhìn về phía Hạ Phồn nói: "Hạ Phồn ngươi có thể tiết lộ một chút bài hát này tên cùng

với phía sau vị kia làm Khúc Lão sư là vị nào sao?"

Bá bá bá!

Người sở hữu ánh mắt đều nhìn về Hạ Phồn, mọi người ở cảm khái này thủ ca khúc có nhiều nỗ lực đồng thời, cũng đều ở hiếu kỳ đây là người nào tác phẩm.

Hạ Phồn liếc nhìn sân khấu bên cạnh.

Triệu Giác hướng nàng khẽ gật đầu một cái.

Bây giờ đã không có nhất định phải giữ bí mật rồi, bởi vì Hạ Phồn đã định trước cùng Tinh Mang ký hợp đồng.

Hạ Phồn hít sâu một hơi, mỉm cười nói: "Bài hát tên là « Tội Sơ Mộng Tưởng » , mà thủ tác phẩm ca khúc sáng tác chính là ."

"Tiện Ngư."

Hoa lạp lạp, một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Xa xa Tịch Mỹ nghe được cái này, bỗng nhiên lại lão đảo một cái, thiếu chút nữa cả người ném ra, hay lại là Đường Duyệt ra tay vịn chặt rồi nàng.

Tiện Ngư!

Lại thật là Tiện Ngư!

Giờ phút này Tịch Mỹ muốn chết tâm đều có!

Nàng trước đi làm Hạ Phồn tâm tính, còn có ý chế nhạo rồi Triệu Giác mấy câu, nói gì để cho con cá kia cứu tràng?

Kết quả sao nói?

Như ta mong muốn sao?

Ta đây trương phá miệng u!

Đường Duyệt cười khò nói: "Lại là Tiện Ngư, ta rất thích Tiện Ngư bài hát, bán kết kia một trận, còn cố ý hát « cá lớn » ."

"Không có chuyện gì."

Tịch Mỹ cắn răng, hừ một tiếng nói: "Chúng ta Huyền Lạn Ngân Quang cũng có rất nhiều ưu tú Người viết ca khúc, thực lực của bọn hắn cũng không so với Tiện Ngư kém!"

Đường Duyệt: " ."

Có thể ta thích Tiện Ngư a.

Đường Duyệt lúc trước còn ảo tưởng quá, tiến vào ca đàn, sau này có thể hay không cùng Tiện Ngư lão sư sinh ra đồng thời xuất hiện đây.

Kết quả chính mình thật đúng là cùng Tiện Ngư sinh ra đồng thời xuất hiện, chỉ là đồng thời xuất hiện phương thức có chút một lời khó nói hết.

Bị Tiện Ngư tác phẩm treo lên đánh?

Đường Duyệt bỗng nhiên đang nghĩ, nếu như Tiện Ngư Huyền Lạn Ngân Quang Người viết ca khúc thật tốt nha.

Đương nhiên ý nghĩ như vậy Đường Duyệt là không dám tuyên với miệng, bây giờ nàng đã là Huyền Lạn Ngân Quang ca sĩ rồi, mà Huyền Lạn Ngân Quang cùng Tinh Mang lại vừa là mọi người đều biết đối thủ cạnh tranh.

"Ta lại không cảm thấy bất ngờ."

Chốc lát sau khi khiếp sợ, vị thứ ba giám khảo cảm khái nói: "Có chút người xem khả năng đối Tiệp Ngự lão sư không có quen như vậy tất, thậm chí có nhân không biết Tiệp Ngự là ai, nhưng mọi người hẳn nhớ « Hồng Mân Côi » đi, bài này tháng sáu phát hành hỏa bạo đơn khúc chính là xuất từ Tiệp Ngự lão sư tay, hẳn là chúng ta ca đàn vương bài Người viết ca khúc."

Này vừa mới dứt lời.

Dưới đài đã sôi sùng sục.

Vị thứ ba giám khảo sợ hết hồn, tình huống gì, ta nói sai nói cái gì ấy ư, thế nào người xem phản ứng lớn như vậy?

Hắn nhìn về phía ba đồng bạn.

Ba đồng bạn cũng buông tay hình.

Bốn cái giám khảo chỉ có thể quay đầu nhìn về phía người xem, lắng nghe người xem tiếng hô, kết quả các khán giả liên tiếp kêu:

"Ta biết Tiệp Ngự!"

"Ta nghe quá hẳn bài hát!"

"Ta là Tiệp Ngự fan!"

"Xin lỗi chúng ta rất quen thuộc!"

Giám khảo môn nhất thời cười mỉa, người chủ trì cũng không nhìn được có chút cười trên nỗi đau của người khác: "Xem ra chúng ta bốn vị giám khảo lão sư đánh giá thấp chúng ta người xem lạc~, Tiệp Ngự nổi tiếng ở ngoài vòng cũng là cao vô cùng."

Cái này rất bình thường.

Phàm là gần đây quan tâm âm nhạc nhân, đối với Tiệp Ngự danh tự này cũng sẽ không cảm thấy quá mức xa lạ, « Hồng Mân Côi » tháng sáu phần vừa mới cảm mùa bóng hạng nhất được rồi, hướng chi mặc dù Tiệp Ngự tác phẩm không nhiều, nhưng mỗi bài hát nhiệt độ cũng không thấp: "Mọi người nói có phải hay không là nhỉ?"

"Phải!"

Người xem hô lớn.

Người xem giờ phút này nội dung thảo luận đã là không phải Tiệp Ngự là ai, coi như thật có không nhận biết Tiệp Ngự cũng phải làm bộ nhận biết đáng vẻ, nếu không khởi là không phải ra vẻ mình rất lạc ngũ, còn chân chính nhận biết Tiệp Ngự người xem, càng là kích động phi thường:

"Tiệp Ngự quá mạnh mẽ!"

"Chân chính vương bài Soạn nhạc!"

"Giám khảo lại cho là chúng ta không hiểu Tiệp Ngự, lại nói trước mặt Đường Duyệt biểu diễn « cá lớn » không phải là Tiệp Ngự tác phẩm mà, ta nhưng là Tiệp Ngự bướng bỉnh fan, đang ngồi sợ rằng không có ai so với ta càng biết Tiệp Ngự!"

"Nói bậy, ta so với người biết!"

"Làm một từ « Sinh Như Hạ Hoa » thời kỳ liên bắt đầu chú ý tới Tiệp Ngu fan, ta còn cần các người theo ta giới thiệu Tiệp Ngu sao, ta lần đầu tiên ở trên mạng quét Tiệp Ngu ngu phê thời điểm, các người phỏng chừng còn không biết hẳn là ai đây."

" "

Khán đài náo nhiệt phi thường.

Giám khảo môn nhện không được cười lên, Tiệp Ngu làm Người viết ca khúc, thuộc về làng giải trí phía sau màn, một cái phía sau màn có thể để cho cái này nhiều người xem quen thuộc thật sự là một món rất hiếm thấy sự tình, nói như vậy chỉ có khúc cha cấp nhân vật mới có thể có như vậy người xem đãi ngộ.

"Đều nói bảo kiếm tặng anh hùng."

Cười đùa một cái trận, vị thứ tư giám khảo lên tiếng, hẳn giơ ngón tay cái lên nói: "Ưu tú bài hát cũng phải có để cho ưu tú ca sĩ không chế mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, ta cho là hôm nay Hạ Phồn phát huy ra bài hát này uy lực lớn nhất, người dùng thực lực chứng minh, Tiệp Ngu lựa chọn đem bài hát này giao cho người là chính xác, người không có cô phụ này thủ ca khúc."

" "

Các phe đánh giá sau đó.

Người chủ trì nói: "Tiếp theo chính là bỏ phiếu khâu rồi, chúng ta còn muốn chọn ra hôm nay hạng nhất đâu rồi, mặc dù Hạ Phồn tuyên thủ phát huy xuất sắc, nhưng chúng ta Đường Duyệt tuyên thủ cũng là vì mọi người dâng hiến một trận phi thường xuất sắc biểu diễn."

Tất cả mọi người đều biết.

Đây chính là nhiều chút lời xã giao.

Đường Duyệt biểu hiện cố nhiên xuất sắc, nhưng cùng Hạ Phồn so với, lại rõ ràng kém một chút ý tứ, thậm chí không cần quá nhiều phê bình, người xem cùng với giám khảo phản ứng đã nói rõ hết thảy, này dù sao vẫn là một cái cạnh tranh công bình tiết mục.

Bất quá nên đi theo quy trình vẫn là phải đi.

Theo đại chúng giám khảo môn lục tục bỏ phiếu, cuối cùng, Hạ Phồn ở « Tối Sơ Mộng Tưởng » ca khúc thả về trung, nâng lên Cúp vô địch.

Tinh quang thôi xán!

Làm á quân Đường Duyệt lên đài, đứng ở Hạ Phồn bên người, bung á quân cúp, nụ cười ít nhiều có chút khổ sở.

"Chúc mừng."

Cùng Hạ Phồn lễ phép tính ôm lúc, Đường Duyệt bỗng nhiên tiến tới Hạ Phồn bên tai, nhẹ giọng nói: "Người bài so với ta tốt."

Nàng có chút hâm mộ, cũng có chút không cam lòng.

Hạ Phồn dĩ nhiên nghe ra Đường Duyệt ý nói.

Vì vậy Hạ Phồn giống vậy tiến tới đối phương bên tai, có chút khó hiểu nói:
"Nhưng là, là các người động thủ trước a."

Hạ Phồn dĩ nhiên khó hiểu.

Vì chứng minh mình thực lực, nàng thậm chí ở tâm lý với mình làm quá một cái cam kết.

Hạ Phồn hứa hẹn:

Chỉ cần phe địch không dùng tới vũ khí nguyên tử, bên ta tuyệt không xuất động Tiệp Ngư.

Thua thì thua.

Tài nghệ không bằng người không lời nào để nói.

Nhưng mà đối phương hay lại là lựa chọn móc ra vũ khí nguyên tử.

Vậy mình cũng không cần phải khách khí.

Huống chi Tịch Mỹ không nên làm chính mình tâm tính, càng không nên cầm Lâm Uyên đùa, nếu như không có nguyên nhân này, Hạ Phồn cuối cùng một ca khúc biểu diễn trạng thái sẽ không tốt như vậy!

Dù sao Đường Duyệt biểu hiện thật không tệ.

Lúc đó cái kia vùng thật phi thường khó khăn tiếp.

Là Tịch Mỹ tự mình cho Hạ Phồn một cái không thể không thắng lý do.

" "

Đường Duyệt cắn môi một cái, không nói nữa.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, Tịch Mỹ kéo Đường Duyệt nhanh nhanh rời đi, liền phóng viên phỏng vấn cũng chỉ là vội vã ứng phó đôi câu, chỗ này đợi nàng có chút kiểm chế, hơn nữa đi bộ thật rất mệt mỏi, chính mình không nên mặc hận trời cao hơn tới.

Lưu lưu.

Triệu Giác khẳng định không vội đi, nàng cố ý mang theo Hạ Phồn ở phóng viên trước bộc lộ quan điểm, hơn nữa ngay trước mọi người tuyên bố một tin tức, tuyên bố tin tức này thời điểm nàng còn liếc nhìn đang ở bước nhanh rời đi Tịch Mỹ: "Chúng ta Tinh Mang đã cùng Hạ Phồn ký hợp đồng, ngoài ra ta quyết định, Hạ Phồn chính thức gia nhập bản mùa bóng bài hát mới bảng tranh!"

Răng rắc răng rắc!

Phóng viên nhất thời điên cuồng chụp hình, từng cái vấn đề theo nhau mà đến, vây quanh hôm nay vị này hạng nhất, mà Hạ Phồn chính là từng cái đáp lại.

Không biết tại sao.

So với hoàn cuối cùng một trận, nàng phảng phất dực hỏa trọng sinh một dạng lại không có cảm giác khẩn trương.

Nếu là lúc trước, đối mặt nhiều ký giả như vậy vờn quanh thức đặt câu hỏi, chỉ sợ chính mình nên đầy đầu cũng đang lo lắng phòng vệ sinh ở đâu chứ ?

Mà ở Tô Thành.

Ngô đồng Uyên Thiếu Viên.

Theo Hạ Phôn ở chung kết quyết tái phát sóng trực tiếp trung đoạt cúp, trước máy truyền hình Lâm Uyên bỗng nhiên nhảy một cái cao ba thước, nhất là làm Hạ Phôn tuyên bố nàng cuối cùng một ca khúc do đệ đệ mình sáng tác lúc, càng là hưng phấn tột đỉnh:

"Thăng thăng, đệ đệ ngươi thật giỏi!"

Lâm Uyên nói: "Hạ Phôn giỏi nhất."

Hạ Phôn trước thu âm quá « Tối Sơ Mộng Tưởng » .

Nhưng vô luận nàng thu âm khảo hạch phiên bản, còn là trước kia vô số lần thử hát phiên bản, cũng không bằng Hạ Phôn ở tối nay trên cái vũ thai này biểu diễn được!

Đây là « Tối Sơ Mộng Tưởng » tốt nhất phiên bản, tốt đến Lâm Uyên đều cảm thấy khiếp sợ, Hạ Phôn lại thăng key.

Không chỉ có cao âm cường đại.

Đây là một lần hoàn mỹ biểu diễn!

Cái này cũng bộc phát để cho Lâm Uyên ý thức được, nhân tiềm lực nhưng thật ra là vô cùng!

"Hạng nhất uy vũ!"

Điện thoại di động nhóm nhỏ bên trong, Giản Dịch cũng là trước tiên phát tin tức, hiển nhiên cũng là ở trong nhà toàn bộ hành trình quan sát « Thịnh Phóng » trận chung kết.

Vì biểu đạt mình mở tâm.

Giản Dịch còn trình trọng kỳ sự phát một khối tiền bao tiền lì xì.

(=)

Chương 132: Tư tưởng người

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, trên mạng xuất hiện nhóm lớn nhóm lớn thảo luận, Hạ Phồn tên xuất hiện tần số cực cao, trừ lần đó ra, đủ loại liên quan tới Tiệp Ngự thảo luận cũng là lần đầu tiên có giềng phun tư thái! Tiệp Ngự xác thực rất nổi danh.

Hắn trước mắt mới chỉ toàn bộ tác phẩm, cơ bản sẽ không một bài là nhiệt độ kém, chỉ là bởi vì đem phía sau màn thuộc tính đặc biệt, cho nên vẫn không có xuất hiện một cái đại bạo nổ cơ hội, mà « Thịnh Phóng » cái này sân khấu, rốt cuộc làm cho tất cả mọi người đều không cách nào coi thường hắn tồn tại!

"Các người phát hiện chưa?"

Có người trêu chọc: "« Thịnh Phóng » trước sau hai giới hạng nhất cũng với Tiệp Ngự hợp tác qua rồi, có phải hay không là sau này cái tiết mục này hạng nhất đều phải với Tiệp Ngự hợp tác một ca khúc, mới xem như chân chính tu thành chính quả à?"

Cái này dĩ nhiên chỉ là trêu chọc.

Mọi người chú ý lực rất nhanh lại tập trung đến « Tội Sơ Mộng Tưởng » bài hát này phía trên, đúng như Triệu Giác lời muốn nói như vậy, bài hát này ở tháng tám thứ nhất rạng sáng chính thức ban bố, hơn nữa phát hành phiên bản không phải là phòng thu âm bản:

Mà là Thịnh Phóng hiện trường bản!

Đương nhiên âm nguyên là làm kỹ thuật xử lý.

Tỷ như người xem hoan hô cùng tiếng vỗ tay vân vân liền bị số lớn bồi bỏ đi, chỉ để lại ca khúc hát xong sau toàn trường thét chói tai.

Dùng Triệu Giác mình nói mà nói chính là, đề trước hiện trường phiên bản, sau này tái phát bố phòng thu âm bản.

Dù sao ghi lần nữa chế còn cần thời gian nhất định.

Lâm Uyên vậy cũng được có một thu âm phiên bản, đó là năm nào độ khảo hạch tác phẩm, bất quá hiệu quả thực ra chưa chắc so với hiện trường bản tốt hơn.

Rất nhiều nhìn xong tiết mục người xem, cũng chạy tới « Tội Sơ Mộng Tưởng » .

"Bài hát này tuyệt đối muốn hỏa!"

"Bản mùa bóng hạng nhất khúc mục đích không có vấn đề."

"Bài hát này không lấy đệ nhất mới kỳ quái đâu rồi, « Thịnh Phóng » hạng nhất khúc mục đích, hơn nữa còn là Tiên Ngự bài hát mới!"

Lúc này bỗng nhiên có người nhớ tới: "Tháng tám là không phải còn có hai cái một đường ca sĩ sao?"

"Song Vũ Chi Tranh?"

"Ta vừa mới nghe Trần Chí Vũ cùng Kim Thư Vũ bài hát, Trần Chí Vũ lần này ca khúc khá vô cùng, so với Kim Thư Vũ êm tai!"

"chờ một chút ."

"Kia Trần Chí Vũ ."

"Khởi là không phải ."

"Lại phải ."

"Cầm thứ 2 ."

Thật là một lời thức tỉnh người trong mộng.

Trần Chí Vũ đây là muốn đem "Vạn niên lão nhị" đầu hàm tọa thực, ngồi xuyên?

Động dạng là cái này tháng tám rạng sáng.

Trần Chí Vũ khẩn trương ngồi ở phòng ngủ trước máy vi tính.

Hắn chà một cái các đại âm nhạc máy truyền tin, bất quá khi nhìn đến tiêu đề ca khúc tuyên truyền lúc, ánh mắt của hắn bỗng nhiên liền đọng lại, cả người phảng phất thành một toà màu xám pho tượng ——

Pho tượng có thể mệnh danh là tư tưởng người.

Nhất định là ta mở ra phương thức không đúng.

Ước chừng sau một phút, Trần Chí Vũ mới lộ ra vẻ thư thái nụ cười.

Hệ thống ra trở ngại cũng là thường có chuyện đâu rồi, có một lần chính mình rõ ràng phát bài hát mới, các đại máy truyền tin lại cho đến trời vừa rạng sáng mới biểu hiện tới.

Đóng lại máy truyền tin.

Trần Chí Vũ lần nữa mở ra.

Sau đó hắn lần nữa trở thành pho tượng.

Người đại diện xuất hiện ở cửa, khẽ mỉm cười sau khai môn tiến vào, bất quá khi người đại diện thấy Trần Chí Vũ ngây ngô ngồi ở trước máy vi tính lúc, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ không nói ra cỗ quái cảm giác, luôn cảm thấy một màn này đáng chết quen thuộc:

"Người có khỏe không?"

Hắn cẩn thận từng li từng tí mở miệng.

Trần Chí Vũ lấy lại tinh thần, hắn nụ cười ấm áp mà ấm áp liếc nhìn chính mình người đại diện, vẫy vẫy tay nói: "Ta không sao con a, này ba khẳng định không thành vấn đề, tới đến gần nhiều chút, chúng ta cùng đi nghe ca nhạc đi!"

Không tệ u!

Người đại diện nặng nề thở phào nhẹ nhõm, hần mới vừa vào cửa còn tưởng rằng lại xảy ra chuyện gì đâu rồi, tí nữa nghĩ lại có thể xảy ra chuyện gì đâu rồi, tháng này không có Tiệp Ngư, Kim Thư Vũ căn bản không đáng để lo.

"Cái gì bài hát à?"

Hần vui tươi hơn hờ ngồi xuống, ngay sau đó liền kinh hoàng kêu lên:

"Trần Chí Vũ ngươi làm gì!"

"Không có chuyện gì!"

Trần Chí Vũ đem dây tai nghe từng vòng quấn quanh ở người đại diện trên cổ, liềm mạng đè xuống kinh doanh người giãy giụa thân thể: "Cùng chết cùng chết cùng chết cùng chết!"

"Giết người rồi!"

Người đại diện thét chói tai, sắc mặt trắng bệch.

Dù sao cũng là pháp tri xã hội, Trần Chí Vũ đúng là vẫn còn khắc chế chính mình tà niệm, khôi phục bình tĩnh.

Sau năm phút.

Hần và người đại diện ngồi chung một chỗ, mặt không chút thay đổi nghe xong « Tội Sớ Mộng Tưởng » .

Trên màn ảnh máy vi tính.

Tin tức trang bìa nhúc nhích một tin tức: 【 Hạ Phồn đánh bại Đường Duyệt, Thịnh Phóng rung động đoạt cúp, bài hát mới « Tội Sớ Mộng Tưởng » hải lật toàn trường, nhìn Tiệp Ngư Thiên Thần hạ phạm! 】

"Tin tức này thật là hồ xả."

Người đại diện thanh âm không có chút nào lên xuống: "Thiên Thần làm sao sẽ hạ phạm đâu rồi, chẳng qua chỉ là Tiệp Ngư phát thủ bài hát mới thôi, ngược lại ta cảm thấy được cứ như vậy."

"A, không gì hơn cái này."

Trần Chí Vũ lộ ra khinh miệt nụ cười.

Hai người đồng thời đứng dậy, giống như cái xác biết đi đi về phía tủ lạnh, lấy ra lần trước muốn ăn mừng số một, cuối cùng không có thể hủy đi khui rượu chất.

" "

Trần Chí Vũ nói: "Ta sợ ta lại cũng không uống được rượu này rồi, không bây giờ thiên can xuống."

Người đại diện gật đầu một cái: "Quả thật."

Vừa nói, người đại diện cho lão bà phát cái tin: "Tối nay ta không trở về."

Lão bà trả lời: "Như vậy hải?"

Người đại diện nói: "Ta sợ hần làm chuyện điên rồ, ta muốn theo ở bên cạnh hần, thật xin lỗi."

Lão bà trả lời: " . "

Chuẩn bị để điện thoại di động xuống thời điểm, người đại diện chợt thấy một cái Weibo tin tức, hấn biểu tình, trở nên có chút cổ quái.

"Chí vũ a."

"Thế nào."

Trần Chí Vũ đang ở rót rượu.

Người đại diện bỗng nhiên giọng phức tạp nói: "Người bên trên nhiệt lực soát độ nhất á."

Trần Chí Vũ ngẩng đầu nhìn người đại diện: "Người nhìn làm rồi đi, ta thật giống như có hai năm không có lên quá nóng lực soát, năm nay càng là liền trước 10 cũng không vào đi qua."

"Nhưng bây giờ người lên."

Người đại diện nói: "Người xem, fan của người tăng có mấy trăm ngàn, đúng rồi, bình thường người phát Weibo cũng mấy cái bình luận à?"

Trần Chí Vũ suy nghĩ một chút nói: "Hơn mười ngàn cái đi."

Người đại diện nói: "Người bài hát mới phát hành Weibo bình luận bây giờ đã đột phá một trăm ngàn cái . Người thật giống như . Phát hỏa?"

Ta bài hát, đánh thắng?

Trần Chí Vũ bỗng nhiên nhiệt huyết hướng qua đỉnh đầu, cầm lên người đại diện điện thoại di động, mong đợi nhìn về phía bình luận!

Nhiệt đánh giá điều thứ nhất: Thương tiếc

Nhiệt đánh giá điều thứ hai: Sờ đầu một cái

Nhiệt đánh giá điều thứ ba: Phải kiên cường a

Nhiệt đánh giá điều thứ tư: .

Trần Chí Vũ biểu tình vô cùng phức tạp, hấn bỗng nhiên mặt đầy bi phần nói: "Này nhiệt lực soát, không muốn cũng được!"

Cùng lúc đó.

Kim Thu Vũ có chút thấp thỏm mở ra Trần Chí Vũ bài hát mới, nghe thêm vài phần chung sau đó, hấn chân mày cau lại.

Số một, treo.

Quét mắt các Đại Hoàn bức tuyên truyền, Kim Thu Vũ chợt thấy một cái đây đưa: "Tiện Ngư bài hát mới giúp Hạ Phồn Thịnh Phóng đoạt cúp, « Tội Sợ Mộng Tưởng » rung động phát hành!"

Hấn nhanh chóng điếm tiến vào.

Nghe được một nửa, hấn bỗng nhiên tháo xuống tai nghe.

Lấy điện thoại di động ra, Kim Thu Vũ phát cái vòng tròn bằng hữu, nội dung liền ba chữ:

"Đều phải chết!"

Phân phối bên trong ảnh, là một con cá.

Suy nghĩ một chút, Kim Thu Vũ cảm thấy như vậy không tốt lắm.

Vạn nhất trong công ty có người loạn truyền làm sao bây giờ?

Vạn nhất Tiệp Ngự lão sư đã cho ta ở biểu đạt đối với hấn bất mãn làm sao bây giờ?

Liên quan đến hấn giòn đem điều này vòng tròn bằng hữu quyền hạn thiết trí vì:

"Gần Trần Chí Vũ có thể thấy "

Đều là trong vòng một đường ca sĩ, hai người lẫn nhau thêm bạn tốt cũng là sự tình rất bình thường, chỉ là hai người tăng thêm bạn tốt sau đó, cho tới bây giờ không tán gẫu qua thiên là được.

Sau năm phút.

Kim Thư Vũ nhân sinh lần đầu tiên, thu được Trần Chí Vũ điểm đáng khen.

Lại qua hai phút, đối phương lại bình luận rồi: "Thế nào không nghỉ ngơi nhiều mấy tháng?"

Kim Thư Vũ trả lời: "Đúng nha, thế nào không nghỉ ngơi nhiều mấy tháng."

Trần Chí Vũ lại hỏi: "Có một số việc nhi, thói quen liên có thể, bất quá u 1s 1, công ty của các người, ngoan độc."

Kim Thư Vũ về lại: "Công ty hành vi, xin chớ lên cao nhân viên."

(=)

Chương 133: Mùi gì thể thơm như vậy

Lúc này đã là nghỉ hè, không chỉ có bọn học sinh nghỉ, các Đại Học Giáo đạo sư cùng các giáo sư cũng có thể nghỉ ngơi đón khó nghỉ được.

Lúc nghỉ ngơi sau khi làm gì?

Đó là đương nhiên là nhìn một chút tiết mục á.

Tần Nghệ đạo sư cùng các giáo sư lựa chọn tiết mục là « Thịnh Phóng » .

Thứ nhất đây là lập tức sốt dẻo nhất tiết mục, thứ hai tiết mục trung Hạ Phồn tuyên thủ là Tần Nghệ học sinh.

Mọi người dĩ nhiên cũng muốn cho Hạ Phồn cố gắng lên.

Kết quả, tiết mục nhìn xong, Tần Nghệ Soạn nhạc hệ bên này đạo sư cùng các giáo sư đều ngu.

Nhất là Tần Nghệ Soạn nhạc hệ ngũ ban đạo sư Hoa Lệ.

Nàng nghe một chút cũng biết, Hạ Phồn ca hát, là « Tội Sớ Mộng Tưởng » .

Bất quá này là không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, Hạ Phồn nói, « Tội Sớ Mộng Tưởng » là Tiệp Ngự bài hát? Hoa Lệ nổi giận!

Nàng mở ra Soạn nhạc hệ nhóm lớn dùng dùng đánh chữ, liên phát mấy cái tin tức:

"Các người nhìn « Thịnh Phóng » chung kết quyết tái sao!"

"Thật là quá đáng, thật là quá đáng!"

"Hạ Phồn lại nói bài hát này là Tiệp Ngự, này rõ ràng là Lâm Uyên bài hát!"

"Giận đến ta cả người phát run, ban ngày thẳng đổ mồ hôi lạnh!"

"@ người sở hữu, Tần Nghệ trăm năm viện giáo, phải nhất định giúp Lâm Uyên đòi lại công đạo!"

" "

Trong bầu quỹ dị an tĩnh mấy giây.

Lớp bốn đạo sư: "Hoa Lệ lão sư người không cảm giác mình mới là tội tệ nhất sao?"

Lớp hai đạo sư: "Khoe khoang quá rõ ràng đi."

Lớp một đạo sư: "Hoa Lệ lão sư, chính người lui bầy đi."

Ban 6 đạo sư: "Trâu Du? Vậy là ai?"

Kim giáo thụ: "Lâm Uyên lại chính là Tiệp Ngự, khó trách hẳn bài hát có thể dễ dàng treo lên đánh Trâu Du."

Soạn nhạc Lý giáo thụ: "Ha ha ha ha ha ha ha ha ha! Trường học của chúng ta lại ẩn giấu như vậy cái bảo bối! ! !"

Tần Nghệ Vương giáo thụ: "Đông Nghệ, gầy!"

Tần Nghệ Vương giáo thụ: "Được "

Đẹp trai Trương Giáo thụ: "Ta vừa mới nhìn một chút bài thi ghi chép, Lâm Uyên đáp « Sinh Như Hạ Hoa » bài thi ta thật giống như không cho hẳn đạt tiêu chuẩn."

Hoa Lệ: " . "

Nàng bầm bóp chân mình, lại vỗ một cái chính mình mặt, mới một lần nữa phát tin tức: "A a a a a! Thật xin lỗi các vị! Ta khờ rồi! Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự a, Tiệp Ngự chính là Lâm Uyên a! Nguyên lai là như vậy!"

Người mới biết?

Người sở hữu không nói gì.

Lúc này, Thi Thành giáo thụ @ người sở hữu: "Các người đã đều biết, ta cũng sẽ không che giấu, Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự tin tức hi vọng các người chớ nói ra ngoài, Lâm Uyên đồng học không thích bị ngoại giới quan tâm quá nhiều cùng quấy rầy, chúng ta làm vi sư trưởng, phải nhất định chừa cho hẳn một mảnh thanh tĩnh sáng tác không gian!"

"Nhận được!"

"Nhận được!"

"Nhận được!"

Lúc này, lớp ba đạo sư có chút lo lắng: "Kia Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự tin tức, bây giờ hẳn không chỉ chúng ta biết, Đông Nghệ bên kia cũng biết a!"

"Thấy ngu chưa!"

Lần này Hoa Lệ ngược lại là phản ứng rất nhanh: "Đông Nghệ sợ rằng so với chúng ta còn muốn bảo vệ tốt điều bí mật này, nói ra Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự tin tức đối với bọn họ có ích lợi gì?"

Mọi người: " . "

Ban 7 lão sư nói: "Bây giờ ta lo lắng vấn đề là sau này @ Hoa Lệ lão sư làm sao còn giờ học, Tiệp Ngự ngay tại Hoa Lệ lão sư bài chuyên ngành bên trên, hai người rút cuộc ai cho ai giờ học?"

Hoa Lệ: " . Chớ nói!"

Hoa Lệ: "Hắn muốn đi Tề Châu làm exchange student, không, hẳn nhất định sẽ đi Tề Châu làm exchange student!"

Xác thực.

Đông Nghệ bên này Soạn nhạc hệ nhóm lớn bên trong.

Tình hình cùng Tần Nghệ Soạn nhạc hệ nhóm lớn có chút tương tự.

Bất quá Đông Nghệ đạo sư cùng các giáo sư, giờ phút này tâm tình lại hoàn toàn bất đồng, bọn họ cũng không có phát hiện một cái tin tức lớn vui vẻ:

"Tần Nghệ học sinh kia chính là Tiệp Ngự!"

"Thật giống như kêu Lâm Uyên?"

"Chúng ta lần trước còn mang theo Trâu Du trong tác phẩm môn Đả Quán?
? ?"

"Trâu Du thế nào với Tiệp Ngự so với a!"

"Không được không được rồi, ta cảm giác có chút lúng túng, sau này hay là
chờ đi gặp Tần Nghệ đám người kia rồi."

"Tần Nghệ đây là hại chúng ta đây!"

" . "

Đông Nghệ Soạn nhạc nhóm lớn, quần tình phấn chấn!

Trương Văn Vũ yên lặng @ người sở hữu: "Chuyện này khác truyền đi, dễ
dàng ảnh hưởng trường học sang năm Soạn nhạc hệ thu nhận học sinh, Tần
Nghệ bên kia nêu che giấu tin tức, phỏng chừng cũng là muốn cho Lâm
Uyên một cái an tĩnh sáng tác hoàn cảnh, chúng ta làm chuyện gì cũng
không phát sinh là được."

Mọi người: " . "

Hay lại là ngài Trương Giáo thụ lão kiên cự tron nhãn, liền Tần Nghệ bên
kia tâm tư cũng đoán đúng, có thể lần trước ngài tại sao phải dẫn chúng ta
đến cửa đánh mặt, ngài một người đi không được không?

Từ đủ loại tâm tư, hai bên đồng thời lựa chọn bảo mật, cái này bọ có lẽ
cuối cùng phải bị đâm thủng, nhưng không có ai muốn làm cái kia đâm
thủng bong bóng nhân.

Mà khi thời gian đã tới ngày thứ 2.

Trong nghề phát hiện Tiệp Ngự dùng « Tội Sơ Mộng Tượng » lên đỉnh, mà
Trần Chí Vũ lại đem rồi thứ 2 sau đó, tất cả mọi người đã cười thành sủa
bức, nhất là Sa Hải bên này, càng là kế sau sáu tháng, lại một lần nữa chạy
tán loạn rồi!

"Trần Chí Vũ: Ngẩng đầu nhìn một chút thiên, tại sao chỉ có ngư?"

"Trần Chí Vũ: Ta ngay cả hô hấp đều là một cô mùi cá."

"Cười hở ra!"

"Tiệp Ngự: Chí vũ huynh, mệnh của ta trung ngư ngưi hữu duyên!"

"Tiệp Ngự: Có sợ hay không, có ngoài ý muốn hay không, hay là ta!"

"Trần Chí Vũ: Ta hiện tại phải dùng thực lực chứng minh, Tiệp Ngự mạnh
như thế nào!"

"Hồng Hồng Hỏa Hỏa hoảng hoảng hốt hốt!"

"Sợ ngưi bay xa đi, sợ ngưi cách ta đi, sợ ngưi nhất, vĩnh viễn ngừng lại
ở chỗ này!"

"Cá lớn cánh, đã quá bạo la, ta lúc buông ra lúc này giây thừng."

"Mỗi một giọt nước mắt, cũng hướng ngưi chảy xuôi đi, chảy ngược hồi
lúc ban đầu gặp nhau ."

Người tốt.

Liên « cá lớn » ca từ cũng chinh lên, hơn nữa phá lệ hợp với tình thế.

Sa Hải đương nhiên là có lý do vui vẻ.

Tử đạo hữu bất tử bản đạo, Huyền Lạn Ngân Hỏa bị Tinh Mang treo ngược lên đánh, bọn họ chỉ có cao hứng, cho nên điên cuồng chơi đùa ngạnh!

Đang lúc này.

Trong bày bỗng nhiên có người nói: "Ngọa tào, ta yêu cầu cầu các người nhanh đừng đùa, bây giờ toàn bộ Tần Châu đều tại chơi đùa Trần Chí Vũ ngạnh, Trần Chí Vũ nhân khí đã nổ!"

Cái gì?

Mọi người sững sờ.

Lên tiếng người chặn một nhóm đồ phát đến trong bày: "Bộ lạc nhiệt lực soát hạng nhất là Trần Chí Vũ, tin tức trang bìa là Trần Chí Vũ, ngay cả hôm nay trên mạng lưu hành nhất biểu tình bao hay lại là Trần Chí Vũ, vừa mới ta còn phải đến một cái nội bộ tin tức, mỗi công ty phải ra 50 triệu mời Trần Chí Vũ Đại sứ hình tượng một cái cần câu!"

"Tại sao là cần câu?"

"Đương nhiên là câu cá, trên thế giới còn có người so với Trần Chí Vũ am hiểu hơn câu cá sao. Cái gì với cái gì nha, này mẹ nó là trọng điểm ấy ư, trọng điểm là đại ngôn phí 50 triệu a 50 triệu! Trần Chí Vũ lúc trước nào có này giá trị con người!"

"Trần Chí Vũ, phát hỏa?"

"Vạn niên lão nhị, cũng có thể hỏa?"

"Này giờ ạ là thế đạo gì a!"

Trong bày nhất thời hô thiên thương địa đứng lên, từng cái với ăn phải con ruồi tựa như, Tinh Mang treo lên đánh Huyền Lạn Ngân Quang đương nhiên là chuyện tốt!

Nhưng vấn đề là .

Bây giờ Trần Chí Vũ phát hỏa!

Nhân khí đại bạo nổ!

Toàn bộ lưới nhiệt nghị!

Làm nửa ngày, là không phải Tinh Mang treo lên đánh sáng lạng hẳn, mà là Huyền Lạn Ngân Quang cùng Tinh Mang, lại cùng thắng! ?

Chúng ta đây Sa Hải đây?

Chúng ta thành ăn dưa quần chúng?

Hơi hôi hộp một chút.

Cái này bây giờ nó đã chết rồi.

Mà ở Huyền Lạn Ngân Quang nội bộ, Trần Chí Vũ chính tử tử nhìn mình chăm chăm người đại diện: "Ta coi như là chết đói, từ nơi này nhảy xuống, cũng sẽ không tiếp cái kia cần câu Đại sứ hình tượng!"

"Bọn họ đã ra giá đến 60 triệu rồi ."

"Mùi gì thế thơm như vậy? Mới vừa thật là có chút đói, đi ăn một chút gì, thuận tiện trò chuyện một chút Đại sứ hình tượng cần câu chuyện. "

"Không vấn đề! Còn có một tình huống ."

"Cái gì?"

"Công ty dự định cho người tháng sau tái phát bài hát."

"Tại sao? Tháng sau có Ca Vương, ta xong rồi mà hương trên họng súng đụng?"

"Chính là có Ca Vương, người mới có thể cầm thứ 2 a, này là công ty đề nghị, bọn họ đã sắp xếp xong xuôi hết thủy, chờ người ra sân!"

" "

Trần Chí Vũ nhìn mình chăm chăm người đại diện, gần từng chữ một:

"Người có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước?"

Chương 134: Đây là chứng khoán văn

Tần Châu ca đàn cạnh tranh phi thường tàn khốc.

Ưu thắng liệt thái trong hoàn cảnh mọi người chỉ có thể nhớ người thắng, nhưng Trần Chí Vũ xuất hiện nhưng là hoàn toàn phá vỡ này một định luật, hấn lầy vạn niên lão nhị bảng hiệu .

Ra vòng?

Kết quả trong lúc nhất thời đủ loại Đại sứ hình tượng hoạt động thông báo yêu ước phân tranh tới yếu đến, Trần Chí Vũ thoáng cái thành đề tài nhân vật.

Chuyện này đừng nói Sa Hải rồi.

Tinh Mang cùng Huyền Lạn Ngân Quang cũng không nghĩ tới.

Khói lửa chiến tranh bay tán loạn lão Tam đại giữa, lại cũng có hòa bình bỏ binh trở mã, hai phe cộng thắng thời điểm?

Nhìn hai bên đánh thật kịch liệt.

Kết quả là này?

Lẫn nhau cạo gió sao?

Sa Hải là thực sự rất tức.

Các người đảo tiếp tục đánh nha!

Lại dùng lực điểm, thấy lưỡi khoan không, cầm lên, hướng đối phương trên đầu gối, bây giờ các người như vậy là đánh người không chết!

Bất quá cuối cùng.

Hay lại là Tinh Mang tối kiếm, bởi vì Tinh Mang không chỉ có bắt lại thảng tám bài hát mới số một, hơn nữa thuận tiện bắt lại « Thịnh Phóng » liên tục hai giới hạng nhất.

Nhìn chứ sao.

Hai giới hạng nhất cũng đến trong chén tới, này không hiện lên Tinh Mang mới là Tần Châu tốt nhất Entertainment?

Không có nhị thoại.

Triệu Giác lúc này cho Hạ Phồn an bài tốt nhất tài nguyên, đãi ngộ thậm chí so với lần trước hạng nhất Triệu Doanh Các gia nhập Tinh Mang sau đó cũng còn khá.

Không có hấn.

Chỉ vì Hạ Phồn không chỉ là « Thịnh Phóng » hạng nhất, đồng thời còn là Tiệp Ngư bạn tốt.

Loại này quan hệ bám váy đàn bà, cho dù là Tinh Mang nội bộ cũng không khỏi không thận trọng đối đãi.

Hạ Phồn, chính thức xuất đạo!

Đối với lần này Giản Dịch có chút nhỏ thương cảm, hẳn ở nhóm nhỏ bên trong @ Lâm Uyên: "Hạ Phồn là minh tinh, sau này chúng ta và Hạ Phồn chính là hai cái thế giới nhân."

Lâm Uyên: "?"

Giản Dịch yên lặng rút về chính mình tin tức: "Ây, chỉ có ta theo @ tỷ tỷ, cùng các người là hai cái thế giới nhân."

Lâm Uyên: "Giản Dịch @ ta chuyện gì? Vừa mới ở bên ngoài mua chiếc xe."

Vừa nói, Lâm Uyên truyền trưng xe mới hình, xe mới trước bên giá cả bài bên trên sáng loáng viết giá bán "50 vạn" .

Giản Dịch lại lần nữa rút về: "Không có chuyện gì, quấy rầy."

"Bây chủ phát khởi tất cả nhân viên cấm ngôn "

Giản Dịch là bây chủ, ít nhất ở nơi này nhóm nhỏ bên trong, hẳn là Vương!

Có vài người ngoài mặt là một cái Người viết ca khúc, sau lưng nhưng là cái tác gia.

Cái này mặt trời chói chang tháng tám.

Còn có một việc tình, cùng Lâm Uyên cùng một nhịp thở.

Ngân Lam Thư Khố bên kia, « Tru Tiên » quyển thứ hai ban bố!

Các độc giả rút cuộc đến lúc tâm tâm niệm niệm đọc Thanh Vân Môn Thất Mạch Hội Vũ!

Rất nhiều người mua được thư sau đó, đều là không kịp chờ đợi nhìn.

Để cho mọi người ngoài ý muốn là, Trương Tiểu Phàm không có lấy hạ Thất Mạch Hội Vũ hạng nhất.

Bất quá Trương Tiểu Phàm bằng vào xuất sắc phát huy, đúng là vẫn còn vọt vào tiền tứ.

Chỉ là những thứ này cũng không trọng yếu.

Bởi vì Thất Mạch Hội Vũ, để cho độc giả để ý, là không phải Trương Tiểu Phàm bài danh, mà là hẳn cảm tình tuyên.

Trương Tiểu Phàm, thất tình.

Thanh mai trúc mã sư tỷ, lại thích Thanh Vân Môn một vị sư huynh, thậm chí không để ý cha phản đối, cũng phải cùng đối phương chung một chỗ.

Một màn này thật sâu đau nhói Trương Tiểu Phàm.

Rất nhiều độc giả cũng cảm thấy tâm lý kìm nén đến hoảng, thậm chí cảm thấy được có chút độc, bởi vì « Tru Tiên » Quyển 1: Thời điểm, rất nhiều người cũng lấy là sư tỷ Điền Linh Nhi sẽ là bộ này tiểu thuyết vai nữ chính, kết quả bây giờ nữ chủ không có?

Sở Cuồng đây là nhẹ nhàng nha.

Có phải hay không là được khí thư đi một lớp?

Bất quá rất nhanh mọi người liền phát hiện một cái đáng sợ hơn nữ chủ khí chất nhân vật xuất hiện, đó chính là Thanh Vân Môn thiên tài nữ đệ tử, bên trong môn phái vô số người tình nhân trong mộng, giống như Trích Tiên một loại nữ tử:

Lục Tuyết Kỳ!

Lục Tuyết Kỳ là một cái mới vừa mở màn liền hấp dẫn đến ánh mắt của độc giả nữ nhân vật, cô gái này không chỉ có nắm giữ so với Điền Linh Nhi xuất sắc hơn đáng ngoài, cùng thời điểm có càng thực lực cường đại, tính cách mặc dù lạnh rồi nhiều chút, nhưng giữa những hàng chữ rõ ràng nhìn ra được, nàng đối Trương Tiểu Phàm có chút đặc biệt.

Loại này đặc biệt độc giả cảm động lây.

Đây chính là thông qua nhìn tiểu thuyết đạt được đại nhập cảm rồi, thấy như vậy nhân vật ra sân, độc giả trong đầu sẽ bản năng liên tưởng đến nữ chủ.

Điền Linh Nhi nhất định không thể nào.

Bây giờ coi như là Sở Cuồng chính mình thay đổi chủ ý, để cho Điền Linh Nhi đi tình biệt luyện Trương Tiểu Phàm, độc giả cũng là không có khả năng tiếp nhận.

Mặc dù nguyên nhân rất tục tằng.

Ai còn không điếm tâm lý bệnh thích sạch sẽ a.

Nhưng Lục Tuyết Kỳ có thể a, Lục Tuyết Kỳ ta quá có thể, được rồi, sách này cũng không tệ lắm, tạm thời không cần bỏ, cũ không đi tân không đến chứ sao.

Các độc giả lộ ra nụ cười.

Mà theo nội dung cốt truyện dần dần đi sâu vào, cái này lộng lẫy tu tiên thế giới, tựa như một bức họa quyền, từ từ mở ra.

Ngày này.

Trương Tiểu Phàm cùng với Lục Tuyết Kỳ đợi mấy cái Thanh Vân đệ tử xuống núi lịch lãm rồi, mà ở Hàng Yêu Trừ Ma sau khi, một cái khác bay không phải là nhắc không thể nữ nhân vật cũng là hoá trang lên sân khấu rồi.

Nàng chính là Bích Dao!

Bích Dao ra sân, đối độc giả mà nói lại vừa là một cái kích thích, bởi vì Lục Tuyết Kỳ đối Trương Tiểu Phàm được, nhưng Bích Dao đối Trương Tiểu Phàm tốt hơn, so sánh với Lục Tuyết Kỳ cùng Trương Tiểu Phàm mộng lung mập mờ, Bích Dao đối Trương Tiểu Phàm lại hiển nhiên là cảm mến vô cùng!

Trái tim của nàng ý, ai nấy đều thấy được.

Làm Trương Tiểu Phàm ở trong sơn động vô cùng suy yếu thời điểm, là Bích Dao tiên tiên hậu hậu hết lòng chiếu cố, phải biết độc giả đối với loại

kịch tình này là rất khó khăn kháng cự, Bích Dao cũng ngay đầu tiên, bắt sống bộ phận độc giả tâm.

Phía sau Bích Dao xảy ra chuyện gì, cũng là Trương Tiểu Phàm đủ loại chiêu cố, cuối cùng Bích Dao càng là ôm Trương Tiểu Phàm ngủ thiếp đi.

Má ơi, này cũng da thịt gân gỏi rồi!

Nhìn đến đây, có độc giả lộ ra thuần thực Di Mẫu cười.

Lần này có ý tứ.

Hai cái trọng yếu nữ nhân vật liên tục ra sân, hơn nữa nhân khí đều vượt xa trước Điền Linh Nhi, « Tru Tiên » hoàn toàn mở ra nhất định loại cạnh tranh kiểu, thật tốt tu tiên lại thành chứng khoáng văn.

"Vạn người Huyết Thư Lục Tuyết Kỳ nữ chủ!"

"Thiên tài, băng sơn, ngạo kiều, Lục Tuyết Kỳ ta mặc kệ hần là ai!"

"Toa cấp Lục Tuyết Kỳ cô không giải thích!"

"Thật xin lỗi, Lục Tuyết Kỳ, ta thích Bích Dao."

"Bích Dao loại này Yêu Nữ nhân thiết không đòi vui, vô cảm."

"Bích Dao thật tốt a, Quý Vương Tông Tiểu công chúa, hoàn mỹ!"

"Bích Dao cùng Trương Tiểu Phàm là hoan hỉ oan gia, này ba, ta thấy được."

"Sở Cuồng này ba phát điên, để cho Trương Tiểu Phàm thất tình sau đó, liên tiếp đưa tới hai cái ưu tú hơn muội tử, một cái Lục Tuyết Kỳ một cái Bích Dao, để cho người ta căn bản không cách nào chọn, cho nên ta lựa chọn hậu cung!"

"Bích Dao, Lục Tuyết Kỳ, ta tất cả đều muốn!"

Quyển thứ hai còn chưa xem xong, hai bên cãi vã cũng đã oanh oanh liệt liệt, nhưng khi hai bên cũng nhìn xong « Tru Tiên » quyển thứ hai nội dung thời điểm, các độc giả chợt liền không tranh giành nữa, bởi vì Sở Cuồng hàng này ——

Lại! Đoạn! Chương! Rồi!

Lúc này nội dung cốt truyện vừa vặn tiến hành được Mãn Nguyệt giếng cổ đoạn này, đây là một khẩu 3000 năm giếng cổ, Truyền Thuyết chỉ cần ở đêm trăng tròn, lấy thành kính tâm nguyện cúi đầu xem nó liền có thể thấy nội tâm của tự mình chỗ sâu nhất người kia.

Nguyệt Viên lúc.

Trương Tiểu Phàm ngấm nhìn giếng cổ.

Hắn rốt cuộc ở Mãn Nguyệt trong giếng cổ thấy được ai, nội tâm của hắn chân chính hồn khiên mộng nhiều người kia, rốt cuộc là ai?

Bích Dao?

Lục Tuyết Kỳ?

Hay lại là Điền Linh Nhi?

Độc giả đem thư lật nát cũng không thể nào biết kết quả, bởi vì quyển thứ hai dừng ở nơi này .

Tiểu thuyết kết vĩ là lạnh như băng một câu "Biết trước hậu sự như thế nào lại nghe hạ hồi phân giải" .

Sở Cuồng người thế nào quen như vậy luyện a!

Này hành vi so với quảng cáo chính xuất sắc thời điểm bỗng nhiên xen vào truyền bá phim truyền hình còn có thể sỉ, nên bị đình ở sỉ nhục trụ bên trên đốt chết!

"Đáng ghét a!"

Độc giả phần nộ lại phát điên.

Cũng chỉ có đoạn chương mới có thể làm cho Bích Dao đảng và Tuyết Kỳ loại thống nhất trận doanh.

Đem ân oán tạm thời buông xuống, để cho chúng ta nhất trí đối Sở Cuồng đi.

Một ngày nào đó đao nơi tay!

Chém hết thiên hạ đoạn chương cầu!

(=)

Chương 135: biệt thự

Trên Internet bạn đọc thảo luận Lâm Uyên cũng chú ý tới.

Này đồng dạng là hẳn trong dự liệu sự tình.

Làm bị bạn trên mạng phong làm lúc đầu Internet tiểu thuyết thời đại tam đại kỳ thư một trong, « Tru Tiên » có lời như vậy đề nhiệt độ cũng không kỳ quái.

Lượng tiêu thụ bên trên cũng nhìn ra được.

Lúc trước « Võng Vương » liên tái lúc, lượng tiêu thụ trung bình bài danh, ở toàn bộ Tần Châu thanh xuân ảo tưởng tiểu thuyết lĩnh vực cũng chính là mười một gã tả hữu!

Mà « Tru Tiên » phát hành thủ nguyệt lượng tiêu thụ, nhưng là vọt vào thanh xuân ảo tưởng loại độc vật vị trí thứ mười!

Trước mắt vừa vặn xếp hạng tên thứ mười.

Có thể có thể có người cảm thấy kỳ quái, đem « Tru Tiên » nhiệt độ viết như vậy treo, bài danh sao mới xếp ở vị trí thứ mười?

Thực ra cái bài danh này đã rất khoa trương.

Bởi vì « Tru Tiên » có một cái lớn nhất ngành thương, đó chính là số chữ!

Trước « Võng Vương » đầu gì ra năm quyển.

Nhưng là « Tru Tiên » quyển sách này, trước mắt mới ra đến quyển thứ hai a!

Mỗi bán ra cuốn một cái, coi như làm tiểu thuyết một cái lượng tiêu thụ.

Nhân gia những trường đó thiên tác phẩm có quá khứ mấy chục quyển liên tái nội dung hỗ trợ hướng lượng tiêu thụ, Lâm Uyên cũng chỉ có như vậy điểm nội dung có thể bán, lượng tiêu thụ dĩ nhiên sẽ có thua thiệt.

Mà nếu như một bản tiểu thuyết tình tiết không bằng lời nói .

Thường thường là số chữ càng nhiều tác phẩm lượng tiêu thụ càng cao, bởi vì tác phẩm sức ảnh hưởng sẽ theo thời gian đưa đẩy mà ảnh hưởng đến càng ngày càng nhiều nhân.

Nói cách khác.

Nội dung ít, ở lượng tiêu thụ so đầu lung chừng trời nhưng liền thua thiệt.

Mọi người có thể thiết nghĩ một hồi, nếu như Kage hoặc là Hải Tặc không có dài như vậy số trang, này hai bộ tác phẩm còn sẽ có lớn như vậy sức ảnh hưởng sao?

Lại giờ một cái càng rõ ràng ví dụ.

Mọi người có thể nhìn một chút moegirl bán chạy bảng top 10.

Có mấy cuốn sách có thể ở mấy chục vạn chữ thời điểm, liền vọt vào lượng tiêu thụ trước 10?

Đang không có đề cử, cũng hoặc là không có đại ngạch khen thưởng dưới tình huống, có thể lâu dài ổn định chiếm đoạt moegirl lượng tiêu thụ vị trí thứ mười tác phẩm, trên căn bản đều là số chữ cao đến mấy triệu đại trường thiên!

Bởi vì chỉ có tự số nhiều, mỗi ngày chương hồi đặt mới có thể nhiều.

Tần Châu bên này tiểu thuyết lượng tiêu thụ cũng giống như vậy đạo lý.

Nhân gia nhiều như vậy quyền nội dung đồng thời bán, người dựa vào một lượng quyền cùng người so với?

Tỷ thí thế nào?

Thiên nhiên thua thiệt.

Đây cũng là Ngân Lam Thư Khô trước muốn khuyên Lâm Uyên đem « Võng Vương » viết trường nguyên nhân.

Nếu như có ở đây không băng dưới tình huống đem « Võng Vương » viết trường, quyền sách này tương lai vọt vào lượng tiêu thụ trước 10 là không có vấn đề gì lớn.

Đương nhiên rồi.

Chỉ cần Sở Cuồng không viết băng, chờ sau này « Tru Tiên » quyền số nhiều lên, quyền sách này lượng tiêu thụ bài danh cũng tất nhiên sẽ đề cao, đây là một việc chuyện đương nhiên sự tình.

Lần này.

Ngân Lam Thư Khô phi thường mong đợi.

Dương Phong càng là ở « Tru Tiên » quyền thứ hai phát hành thời điểm, liền thí điền thí điền với Sở Cuồng muốn một phần tiểu thuyết dàn ý kế hoạch.

Hắn Tư nghĩ thầm, lần này cố sự bối cảnh như thế to lớn, chung quy không đến nỗi lần nữa thật sớm hoàn bản chứ ?

Nhưng là, làm Dương Phong thấy Lâm Uyên phát tới « Tru Tiên » dàn ý kế hoạch, nụ cười nhưng là trong nháy mắt đọng lại.

"8 quyền?"

Sở Cuồng « Tru Tiên » liền kế hoạch viết 8 quyền?

Là, không sai, quả thật tiến bộ, so với « Võng Vương » nhiều ước chừng 3 quyền nội dung đây.

Nhưng vấn đề là .

8 quyền cũng không nhiều a!

Cách hai trăm vạn chữ còn có đoạn khoảng cách đây!

Hắn nóng nảy, trước tiên báo cáo tổng biên tập, tổng biên tập lại hồi báo cho Tổng Biên.

Kết quả Tổng Biên cũng không triệt, chỉ là lắc đầu một cái, để cho Dương Phong hết sức khuyên nói một chút.

Dương Phong: " ."

Lần trước « Internet văn đàn » số trang quá ngắn, Dương Phong liền vâng mệnh khuyên Sở Cuồng viết nhiều điểm, kết quả Sở Cuồng căn bản không lý tới chính mình.

Lần này là có thể được rồi?

Hắn kiên trì đến cùng gọi điện thoại.

Lâm Uyên nhận được điện thoại, nghe một chút lại vừa là làm cho mình đem cô sự viết trường chuyện, trực tiếp cự tuyệt: "Số chữ đã quyết định." "Được rồi."

Dương Phong bất đắc dĩ.

Tổng biên tập thậm chí Tổng Biên cũng không dám cưỡng ép bức Sở Cuồng viết dài một chút, chính mình thì càng không lá gan đó rồi, chỉ có thể mặc cho Sở Cuồng phát huy.

Lâm Uyên cũng không có biện pháp.

Lần này có thể là không phải hệ thống gây sự nhi, nguyên bản « Tru Tiên » liền một trăm năm mươi vạn chữ ra mắt, hệ thống thậm chí còn hỗ trợ nhiều đóng góp thập vạn chữ.

Lần sau đi.

Lần sau nhất định.

Hi vọng hệ thống có thể lương tâm phát hiện, cho mình toàn bộ đại trường thiên, tôi để cho mình liên tái cái một ngàn vạn chữ cái loại này.

Bất quá đối với Lâm Uyên mà nói.

Thư nhiều cũng có chỗ tốt.

Bởi vì bây giờ, Sở Cuồng cái này bút hiệu danh nghĩa, đã có hai bản tiểu thuyết đồng thời ở kiếm tiền.

Cũng không phải nói « Võng Vương » kết thúc liền bán bất động.

Vẫn có tân độc giả sẽ mua sách, chỉ là những thứ này tân độc giả số lượng, khẳng định so với bất quá tiểu thuyết liên tái thời kỳ thôi.

Bộ phận này phân chia, Ngân Lam Thư Khố cũng vẫn sẽ đúng hạn chuyển tiền tới.

Dựa vào số tiền này.

Cộng thêm Tiệp Ngư danh nghĩa những ca khúc đó lợi nhuận phân chia, bây giờ Lâm Uyên thẻ ngân hàng bên trên, đã nhiều hơn hai chục triệu tiền gửi ngân hàng!

Hai chục triệu!

Lam Tinh giá phòng không tính là khoa trương, gần hai chục triệu giá cả, đủ Lâm Uyên chọn một bộ khá vô cùng biệt thự.

Lâm Uyên thậm chí đang suy nghĩ có muốn hay không thật ở Tô Thành mua một bộ biệt thự?

Hắn tính cách, dĩ nhiên rất khó làm ra loại này quyết định, nhưng nếu như là vì người nhà lời nói, Lâm Uyên thì nguyện ý cân nhắc chuyện này.

Dù sao lấy sau tỷ tỷ muội muội đều tại Tô Thành.

Nói không chừng, sau này cũng sẽ ở Tô Thành lâu dài phát triển.

Chớ nói chi là, Lâm Uyên còn có đem mù mù nhận được ý tưởng của Tô Thành, hẳn không muốn đem mẫu thân một cái nhân lưu ở lão gia.

Sau này mẫu thân già rồi, không có con gái ở bên người đi cùng, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy cô độc.

Huống chi Lâm Uyên còn có bằng hữu của mình, sau này bằng hữu tới cũng có một nơi đặt chân, biệt thự căn phòng nhiều, không sợ chen chúc.

Khi còn bé, người nhà đều bị chen chúc sợ.

Chủ yếu hẳn hiện tại một mực ở tại Triệu tỷ trong phòng, nhân gia tiền mướn đều không thu, chính mình còn lão mang người nhà tới ở, Lâm Uyên cũng có chút ngượng ngùng.

Bây giờ có tiền, hay lại là sớm một chút mua một nhà ở, đem bây giờ chỗ ở trả lại cho Triệu tỷ mới phải.

Liên quan đến hẳn giòn cùng tỷ tỷ nhắc rồi cái ý nghĩ này.

"Mua biệt thự?"

Nghe vậy Lâm Huyền nhất thời vui vẻ: "Có thể ở biệt thự đương nhiên được, ai không muốn ở biệt thự đâu rồi, vấn đề là ta cũng mua không được a."

"Tô Thành biệt thự rất mắc sao?"

"Tô Thành biệt thự ít nhất ngàn vạn làm nền tảng, người nói đắt không mắc?"

Lâm Huyền nghe đồng nghiệp tán gẫu qua Tô Thành giá phòng, biết Ngân Lam Thư Khô một vị cao tầng ngụ ở giá trị ngàn vạn trong biệt thự.

Lâm Uyên nói: "Chúng ta đây hay lại là mua một cái đi."

Lâm Uyên muốn lúc rời Tần Châu trước đem chuyện này làm xong.

Lâm Huyền há miệng.

Người làm biệt thự là cải trắng?

Nói mua một cái là có thể mua một cái?

Nàng trầm mặc thật lâu, mới nhìn chằm chằm Lâm Uyên nói: "Soạn nhạc, cứ như vậy kiếm tiền?"

Lâm Uyên nói: "Tạm được."

Thực ra hẳn còn có đến từ Sở Cuồng tiền nhuận bút.

Bởi vì hiệp ước toàn bộ cấp bậc tăng lên quan hệ, phân chia thay đổi cao rất nhiều rồi.

Tiền Ngự cùng Sở Cuồng hai cái bí danh thu nhập chung vào một chỗ, một tháng kiếm mười triệu trở lên vẫn là rất dễ dàng!

Hơn nữa sau này hẳn thu nhập chỉ càng ngày sẽ càng cao.

"Người thật mua được?"

Lâm Huyền khiếp sợ hỏi.

Chợt Lâm Huyền lại nghĩ tới Lâm Uyên tiện tay đánh cho mình năm trăm ngàn mua xe chuyện .

Thật giống như, thật là có khả năng này?

Nàng đột nhiên cảm giác được, đệ đệ chính là mình nhân sinh cố gắng phấn đấu trở ngại lớn nhất!

Có như vậy đệ đệ, nàng thậm chí không tìm được chính mình yêu cầu phân đấu lý do.

"Kia liền nói rõ rồi."

Lâm Uyên không có hỏi lại mục ý kiến, lão mục nếu là có cách nói, chính mình chỉ cần đẩy tới tỷ tỷ trên đầu là được.

Lâm Huyền có chút mộng: "Liền nói rõ rồi hả?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Tỷ tỷ ngày mai với công ty xin nghỉ, chúng ta cùng đi gặp phòng đi."

Chương 136: Khẩu trang cùng kính râm là minh tinh phù hợp

Mặc dù sinh ra mua ý tưởng của biệt thự, nhưng Lâm Uyên cũng không biết bắt đầu từ đâu, vì vậy hắn theo thói quen tìm người hỏi ý kiến ——

"Hỏi một chút Diêu Hỏa học trưởng đi."

Bây giờ Lâm Uyên gặp phải vấn đề, tổng hội rất tự nhiên nghĩ đến Tôn Diêu Hỏa học trưởng.

Hắn cũng không biết tại sao.

Ngược lại Diêu Hỏa học trưởng cho Lâm Uyên tối ấn tượng sâu sắc chính là:

Đáng tin!

Giống như trước đây, Tôn Diêu Hỏa học trưởng điện thoại luôn là khều một cái liên thông.

Sau khi tiếp thông điện thoại, Tôn Diêu Hỏa học trưởng trước sau như một nhiệt tình: "Học đệ, có chuyện gì cần ta hỗ trợ?"

"Ta muốn mua một biệt thự."

Lâm Uyên trực tiếp nói rõ ý nghĩ của mình.

Tôn Diêu Hỏa cười nói: "Đổi biệt thự có yêu cầu gì đây?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Tận lực cách bây giờ ta ở tiểu khu gần một điểm."

Tôn Diêu Hỏa biết Lâm Uyên chỗ ở, dù sao hắn thường thường đưa Lâm Uyên tan việc.

"Trừ cái này cái đây?"

"Kia phải xem tình huống cụ thể rồi."

"Được, ta hiểu được, ta đây ngày mai đi nhà người đón người?"

"Không cần, tỷ tỷ của ta có xe."

"Cũng tốt."

Tôn Diêu Hỏa có chút tiếc nuối dáng vẻ: "Vậy ngày mai ta cho người phát cái địa chỉ, thời điểm chúng ta đến thấy?"

"Được."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Tôn Diêu Hỏa học trưởng chính là chỗ này sao đáng tin!

Lâm Uyên mắt thấy Lâm Uyên đánh xong cú điện thoại này, xác định một chuyện:

Đệ đệ là nghiêm túc!

Hắn thật muốn mua biệt thự!

Ở Tô Thành mua một tòa biệt thự!

Tin tức này đối Lâm Huyền tạo thành kích thích, cho tới nằng ngày thứ 2 tỉnh lại vẫn cảm giác được đại não mơ mơ màng màng, cũng may nằng chưa quên với ngành chủ quản xin nghỉ chuyện.

Tổng Biên làm chủ quản là Lữ Bắc.

Bất quá xin nghỉ loại sự tình này, một loại đều là Lữ Bắc bí thư phụ trách.

Lữ Bắc trước liền dặn dò qua bí thư, phải chiếu cố thật tốt Lâm Huyền.

Cho nên Lâm Huyền rất dễ dàng liền lấy được rồi phê nghỉ cái.

Nằng lái xe vừa mua không bao lâu xe về nhà tiếp Lâm Uyên, thuận thể hỏi một câu: "Người với công ty xin nghỉ sao?"

"Còn không có."

Lâm Uyên mới vừa nói xong, điện thoại liền vang lên, là lão Chu đánh tới.

Lâm Uyên hỏi: "Người lãnh đạo?"

Lâm Uyên gạt đầu một cái, sau đó nhận nghe điện thoại.

Lão Chu giọng còn thật quan tâm: "Hôm nay thế nào không tới làm à?"

Nói muốn mua phòng có thể hay không không tốt lắm?

Lâm Uyên suy tư ba giây, sau đó trả lời:

"Đi ra ngoài thái phong."

Điện thoại bên kia bỗng nhiên liền trầm mặc.

Đồng dạng là ba giây cách nhau, lão Chu lên tiếng lần nữa, giọng có chút phức tạp nói: "Ta biết rồi."

"Cám ơn."

Lâm Uyên sau khi cúp điện thoại, đối tỷ tỷ nói: "Chúng ta lên đường đi."

Lâm Huyền: ". "

Ta lần sau có phải hay không là có thể dùng "Theo tác gia đi ra ngoài thái phong" làm xin nghỉ lý do?

Thật giống như Tổng Biên làm không có biện pháp dùng loại lý do này.

Huống chi đệ đệ lại là không phải Ngân Lam Thư Khố tác gia.

Tiệc nuôi.

Lên xe sau khi xuất phát.

Lâm Uyên cho Tôn Diệu Hỏa gọi điện thoại.

Tôn Diệu Hỏa vội vàng nói: "Chuẩn bị lên đường ấy ư, địa điểm ta đến điện thoại di động của người lên, ta ở bên này chờ các người, học đệ chú ý an toàn nha."

"Ừm."

Lâm Uyên sau khi cúp điện thoại, đem địa chỉ báo cho tỷ tỷ.

Mười phút sau.

Hai bên liền hội hợp.

Bất quá để cho Lâm Uyên ngoài ý muốn là, này Đại Hạ thiên, Tôn Diệu Hỏa hôm nay lại mang theo khẩu trang cùng kính râm, đem mặt ngăn che

ngghiêm ngghiêm thật thật.

"Học trưởng bị bệnh sao?"

Lâm Uyên không khỏi có chút áy náy.

Tôn Diệu Hỏa khoát tay nói: "Học đệ yên tâm, là không phải bị bệnh, bây giờ ta dù sao cũng là minh tinh mà, bị những người này thấy lời nói, sẽ đưa tới nơi công chúng xôn xao."

Lâm Huyền kinh ngạc nói: "Người nổi danh như vậy sao?"

Nàng biết Tôn Diệu Hỏa người này, hay là bởi vì Tôn Diệu Hỏa hát đệ đệ bài hát, cho nên đối với Tôn Diệu Hỏa danh tiếng, cũng không có quá lớn khái niệm.

"Tạm được."

Tôn Diệu Hỏa ho khan một tiếng, kêu ngạo hếch lưng, chung quanh ánh mắt nhìn khi đi tới sau khi, hấn lại theo bản năng cúi đầu xuống, một bộ cảm thán dáng vẻ.

"Người lắm mắt nhiều."

Tôn Diệu Hỏa thấp giọng cười nói: "Chúng ta đi vào trước đi, ta để cho người đại diện trước thời hạn liên lạc này Biên quản lý, sẽ có người tiếp đợi chúng ta."

Tối ngày hôm qua nhận được điện thoại, Tôn Diệu Hỏa ngay lập tức sẽ để cho người đại diện hỗ trợ tìm biệt thự.

Hắn người đại diện mặc dù là không phải đại nhân vật gì, nhưng bởi vì nghề tính đặc thù, mạng giao thiệp vẫn là rất rộng.

Hắn nghe một chút Tôn Diệu Hỏa nói là Tiệp Ngự muốn mua biệt thự, thấy đều không ngủ, chính là bận rộn đến quá nửa đêm, liên tục đánh mấy chục điện thoại, rốt cuộc xem xét đến không tệ biệt thự.

Sau khi vào cửa.

Giám đốc quả nhiên đã sớm chờ ở chỗ này.

Sau đó chính là khu vực thông thường giới thiệu cùng với nhìn phòng khâu, bọn họ nhìn là một cái ba tầng bên ngoài biệt thự thêm nhất cá dưới đất phòng bản mẫu phòng.

Lâm Uyên cảm thấy cũng không tệ lắm.

Bất quá hắn không nói gì, để cho tỷ tỷ nhìn là được.

Tỷ tỷ nói tốt, vậy thì tốt.

Ngược lại Lâm Uyên mua biệt thự cũng là vì người nhà, dĩ nhiên muốn người nhà hài lòng, chính hắn là cảm thấy đại không kém kém là được rồi.

"Các vị cảm thấy thế nào?"

Giám đốc giới thiệu tốt nửa ngày trời sau, mới cười nhìn về phía Lâm Huyền.

Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hỏa, cũng đi ở Lâm Huyền phía sau, cho nên giám đốc cảm thấy, Lâm Huyền chắc là có thể làm quyết định nhân.

Lâm Huyền: " . "

Ta có thể cảm thấy thế nào à?

Lâm Huyền cảm giác mình chột dạ một nhóm.

Từ khi bước vào bản mẫu phòng, thấy cái này lúc trước ở trong ti vi mới bán kiến sang trọng biệt thự bắt đầu, nàng cũng đã không nghe vào giám đốc liên quan tới này biệt thự bất kỳ giới thiệu, đầy đủ đều là mọi việc như thế quán quít:

"Đây là ta nên tới phương nào?"

"Ta muốn thế nào làm bộ như thường thường mua biệt thự đáng vẻ?"

"Không đúng không đúng, ta muốn thế nào làm bộ như mua được biệt thự đáng vẻ?"

" "

Lão nương không có cách nào trang a!

Ta cái gì cũng không biết a!

Thân ái đệ đệ tại sao không nói chuyện?

Như người vậy để cho tử tử rất lúng túng nha người có biết hay không?

Còn có người quản lý này!

Rõ ràng hỏi là các vị đang ngồi ở đây, tại sao quang nhìn ta chăm chăm nhìn?

Cũng bởi vì ta đáng đẹp đẹp mắt?

Người là kỳ thi cô gái xinh đẹp sao?

Tôn Diệu Hỏa thấy Lâm Huyền nửa ngày không lên tiếng, tâm nói một tiếng quả nhiên, học đệ tử tử thỉnh thoảng cũng sẽ cùng học đệ như thế, trở thành một trăm mặc ít nói nhân.

Cũng may Tôn Diệu Hỏa có kinh nghiệm.

Mặc dù hẳn không có mua qua biệt thự, nhưng tối hôm qua học đệ nói muốn mua biệt thự, Tôn Diệu Hỏa liền tra xét một nhóm tài liệu, còn cố ý hỏi trong vòng có mua biệt thự kinh nghiệm các tiền bối, thế nào mới có thể không bị hố .

Tiền bối thật dễ nói chuyện.

Mặc dù đánh đệ nhất thông điện thoại thời điểm, vị kia trong vòng rất lợi hại tiền bối chỉ nói tiếng "Bận bịu" trực tiếp liền cúp.

Nhưng mình đánh thứ 2 thông, nói là muốn giúp Tiễn Ngư lão sư gom một ít mua biệt thự tham khảo ý kiến lúc, đối phương đã dùng một giây đồng hồ giúp xong trên tay sự tình, còn cố ý với chính mình ước ở quán ăn gặp mặt, cùng mình xúc tạt nói chuyện lâu rồi đến gần một giờ, nói một nhóm rất Trần khân kinh nghiệm nói.

Trước khi đi đang lúc, còn kéo tay mình, nói là có cơ hội, tiền cử một chút người khác, bất quá Tôn Diệu Hỏa trí nhớ không tốt lắm, đã không nhớ đối phương cuối cùng cụ thể nói cái gì.

Tóm lại, Tôn Diệu Hỏa cũng là nửa biệt thự tay tổ.

Hắn tháo xuống chính mình khẩu trang cùng kính râm, rất tự nhiên với giám đốc câu thông đứng lên.

Mà ở Tôn Diệu Hỏa cùng giám đốc câu thông qua trình trung, thông qua hai người nói chuyện, cái này biệt thự tình huống, Lâm Uyên cùng Lâm Huyền đã cơ bản biết.

"Ta cảm thấy được cũng không tệ lắm."

Cuối cùng Lâm Huyền cuối cùng mở miệng.

Nàng cảm thấy những lời này hẳn là không tệ xấu, chính mình nghèo bức thuộc tính, bị rất tốt ẩn giấu đi.

Tỷ tỷ nhìn kỹ?

Lâm Uyên gật đầu một cái, nhìn về phía giám đốc: "Có thể tiện nghi một chút sao?"

Giám đốc cười nói: "Các người là bằng hữu ta giới thiệu đến, ta có thể cho các người một cái tối giá ưu đãi."

Hai bên lại thảo luận nửa giờ, rốt cuộc ký kết đặt mua hợp đồng.

Hồi đến đại sảnh.

Lâm Uyên liếc nhìn Tôn Diệu Hỏa, bỗng nhiên nói: "Học trưởng không cần đeo khẩu trang rồi không?"

"A! Nguy rồi!"

Nghe vậy Tôn Diệu Hỏa cả kinh.

Hắn đang muốn đeo lên khẩu trang cùng kính râm, bên cạnh Lâm Huyền lại sắc mặt cô quái nói: "Ta nghĩ, không cần thiết chứ?"

Mấy người thả mắt nhìn đi.

Bên trong đại sảnh người đến người đi.

Mỗi người đều đang bận rộn chuyện mình, dĩ nhiên có rất nhiều người đều thấy được Tôn Diệu Hỏa, nhưng bọn hắn cũng rất bình tĩnh đi tới, thậm chí có một đám người đi ngang qua thời điểm nói với Tôn Diệu Hỏa một cái câu: "Này vị tiên sinh, có thể làm phiền người nhường một tý ấy ư, người cản trở môn cửa vào rồi."

Tôn Diệu Hỏa thần thờ chuyển bước.

Lâm Huyền thở dài, vỗ một cái Tôn Diệu Hỏa bả vai: "Quay lại ta để cho Hạ Phồn mang mang người, tin tưởng một ngày nào đó, sẽ có người nhận biết người!"

Tôn Diệu Hỏa: ". "

Chương 137: Đủ ngữ

Biệt thự là phơi thô, yêu cầu sửa sang, đóng phòng ngày tháng ngược lại là rất gần, bất quá gần đoạn thời gian Lâm Uyên đám người vẫn được nguyên lai nhà ở.

Giải quyết chuyện này sau.

Lâm Uyên tam người ở phụ cận tìm một phòng ăn ăn cơm.

Ăn cơm đang lúc, Lâm Uyên đối Tôn Diệu Hỏa nói: "Học trưởng, phải đi Tề Châu nghệ thuật học viện đợi một cái học kỳ, làm exchange student."

Lâm Uyên đã coi Tôn Diệu Hỏa là bạn, cho nên chuyện này, hẳn nhất định phải nói với Tôn Diệu Hỏa.

"Tề Châu?"

Tôn Diệu Hỏa sững sốt một chút, tâm tình bỗng nhiên có chút thất lạc.

Bất quá nghĩ đến trước sau liền một cái học kỳ, tâm tình của hắn dễ chịu hơn một chút: "Vây chúc học đệ ở bên kia trải qua vui vẻ một cái học kỳ, ta có thời gian sẽ đi Tề Châu nhìn ngươi!"

"Ừm."

Tôn Diệu Hỏa có chút lo lắng nói: "Bất quá học đệ đi Tề Châu lời nói, công ty chẳng lẽ đem chi nhánh công ty sự tình, cũng giao cho ngươi chứ?"

Lâm Uyên gật đầu: "Ừ."

Sắc mặt của Tôn Diệu Hỏa khẽ biến: "Ngươi biết bên kia tình huống sao?"

"Tình huống gì?"

Lâm Uyên có chút hiếu kỳ.

Tôn Diệu Hỏa thở dài: "Tề Châu âm nhạc hoàn cảnh kém xa tí tấp chúng ta Tần Châu, dù sao chúng ta Tần Châu mới là âm nhạc chi hương, bên kia Người viết ca khúc cũng trải qua không quá dễ dàng."

"Tại sao nói như vậy?"

Rất nhiều người đều nói Tề Châu là hồ lừa, Lâm Uyên một mực không quá hiểu.

Tôn Diệu Hỏa nói: "Bởi vì Tề Châu bên kia hoàn toàn là thuộc về điện ảnh kịch thiên hạ, còn có trò chơi nghề cũng phi thường phát đạt, cho nên bên kia âm nhạc cơ bản cũng là vây quanh điện ảnh kịch cùng với trò chơi sinh thái thành lập chế tác riêng kiểu, Soạn nhạc sáng tác tất cả đều là căn cứ phe Giáp nhu cầu tới."

"Chế tác riêng?"

Lâm Uyên có chút biết.

Cùng tự do sáng tác bất đồng, chế tác riêng khúc mục đích đều là chủ đề sáng tác, có rất nhiều hạn chế phát huy đồ vật.

Giống như Tề Châu trước có bộ kê « Ngự Long Vũ » điện ảnh, với Tinh Mang định chế một bài ấn tượng khúc như thế.

Lâm Uyên không thể nào đem « Hồng Mân Côi » đưa tới cho.

Cái này cùng « Hồng Mân Côi » có hay không ưu tú không liên quan!

Nếu như người ta phù hợp « Ngự Long Vũ » điện ảnh chủ đề âm nhạc, thậm chí định chết Soạn nhạc phong cách.

Lúc đó lâu mười không ít Người viết ca khúc đều không có thể làm được cái này tờ đơn, Lâm Uyên cũng là trên tay vừa vặn có « cá lớn » mới hoàn thành cái kia tờ đơn.

Khó trách Tinh Mang Người viết ca khúc cũng không muốn đi Tề Châu.

Tuyệt đại đa số Người viết ca khúc vẫn ưa thích tự do sáng tác, căn cứ linh cảm mà lựa chọn viết cái gì bài hát, mà không phải là bị phe Giáp yêu cầu sáng tác, tựa như là viết ca khúc mà viết ca khúc!

Bất quá .

Có thể với hệ thống chế tác riêng ca khúc Lâm Uyên mà không sợ loại chuyện này, hệ thống khúc khổ vô cùng phong phú!

"Còn có một tình huống."

Tôn Diệu Hòa bất đắc dĩ nói: "Học đệ ngươi lại nói Tề Châu Phương Ngôn sao?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Người bên kia sẽ không nói tiếng phổ thông sao?"

Lam Tinh phát biểu là không phải thống nhất sao?

Tôn Diệu Hòa lắc đầu một cái: "Người bên kia dĩ nhiên lại nói tiếng phổ thông, Lam Tinh nào có sẽ không nói tiếng phổ thông nhân, có thể vấn đề ở chỗ, bên kia tôi chủ lưu âm nhạc, phần lớn đều là dùng Phương Ngôn hát, ta hát đôi câu cho người nghe nghe ."

Tôn Diệu Hòa háng giọng một cái, hát đến: "Ta đen cây thơm, ngươi đen phượng ta mắt!"

Lâm Uyên: " . "

Nói ra người khả năng không tin.

Đây không phải là Trung Quốc Việt ngữ sao?

Cái gọi là Tề Châu Phương Ngôn, nguyên lai chính là Việt ngữ?

Không thể quá tích cực.

Quả nhiên là song song thời không.

Tôn Diệu Hòa hát xong, nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Học đệ ngươi đều là ca khúc đảm nhiệm, có thể dựa theo bên kia đi tiểu tính, chỉ sợ người muốn tìm một ít viết chữ cao thủ hợp tác."

Lâm Uyên từ chối cho ý kiến.

Tôn Diệu Hòa đeo lần trước tính bao tay, cho Lâm Uyên lột chỉ tôm: "Dĩ nhiên bên kia cũng có tiếng phổ thông ca khúc, người « cá lớn » trước ở bên kia liền thu hoạch không tẻ phản hưởng, Giang Quỳnh còn qua bên kia đã tham gia một ít hoạt động, hát chính là chỗ này bài hát, nhưng chung quy mà nói, tiếng phổ thông ca khúc hòa là không phải rất nhiều, nếu so sánh lại hay lại là Việt ngữ chiếm ưu thế."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Nếu như chỉ là loại trình độ này lời nói, Tề Châu đối với hắn mà nói, không coi là cái gì hồ lừa.

"Ngược lại người đến bên kia, cũng đừng quá tích cực."

Tôn Diệu Hòa nhắc nhở: "Chi nhánh công ty tình huống, ta đây cái tiêu ca sĩ hiểu là không phải rất nhiều, nhưng ta biết tình huống đến xem, vẫn tương đối phiền toái, bên kia nghe nói còn với phe Giáp đánh mấy lần kiện đầu rồi, bởi vì nhận chế tác riêng khúc, kết quả một mực không cầm ra phù hợp phe Giáp yêu cầu tác phẩm, cuối cùng còn nhờ giúp đỡ đến chúng ta tổng công ty bên này, ra đụng đến bọn ta vương bài, cuối cùng mới là giải quyết phiền toái."

Lâm Uyên lần nữa gật đầu, thuận tiện ăn tôm.

Tôn Diệu Hòa lại khẩn cấp lột mấy cái tôm, nhìn Lâm Huyền sừng sốt một chút.

Lúc trước đảo là có người vì Lâm Huyền từng làm như thế.

Lúc đó cái kia nam, muốn muốn theo đuổi Lâm Huyền tới, bắt quá cái kia nam không có Tôn Diệu Hòa cẩn thận, liền duy nhất bao tay đều quên mang

"Tỷ tỷ cũng ăn chút."

Tôn Diệu Hòa cho Lâm Huyền cũng lột mấy cái.

Thấy tỷ ánh mắt của tỷ có chút mờ mịt, Tôn Diệu Hòa nhẹ ho nhẹ một tiếng nói: "Cái kia, chủ yếu là, ta liền thích làm cho người ta bóc tôm, đúng ta thích làm cho người ta bóc tôm."

Lâm Huyền: ". "

Thói quen tốt, mời tiếp tục giữ.

Tôn Diệu Hòa sự chú ý rất mau trở lại đến trên người Lâm Uyên, cùng chung mối thù nói: "Ngược lại Tề Châu bên kia, khắp nơi đều có phe Giáp, trong công ty đi qua Tề Châu Người viết ca khúc cũng than phiền quá, nói bên kia khắp nơi đều có phe Giáp ba, căn bản không biết sáng tác, hết lần này tới lần khác còn thích quơ tay múa chân, mù chỉ huy Người viết ca khúc sáng tác, đến thời điểm học nếu như đệ gặp phải khó hầu hạ phe Giáp, khác lý tới, tội gì theo chân bọn họ tức giận, coi bọn họ là con trai là được. Không, coi bọn họ là tôn tử!"

"Ồ."

Lâm Uyên nghi ngờ nói: "Kia trước Dương Chung Minh tại sao phải đi Tề Châu?"

"Nói như thế nào đây ."

Tôn Diệu Hỏa suy nghĩ một chút nói: "Mặc dù Tề Châu chỗ đó đối Người viết ca khúc không hữu hảo, nhưng đủ ngữ bài hát vẫn là rất êm tai, vậy đại khái phải thuộc về kết đến đông đủ ngữ bản thân chín Vận sáu âm thanh, so với bình thường tiếng phổ thông nhiều nhiều chút Vận âm thanh, Dương phụ hẳn là đi học tập Việt ngữ, hẳn với người như thế cũng thích ca khúc đảm nhiệm sáng tác hình thức, trên thực tế rất nhiều Người viết ca khúc đều có kiêm học từ sáng tác, các người Người viết ca khúc là không phải đều cảm thấy, chính mình tối biết chính mình bài hát hẳn phối cái gì từ chứ sao."

Phe Giáp ba?

Lâm Uyên gật đầu một cái, phe Giáp quả thật khó hầu hạ.

Ngoài ra, Tôn Diệu Hỏa nói không sai.

Soạn nhạc cùng viết lời phần lớn là tách ra.

Nhưng ở Lam Tinh bên này, rất nhiều Người viết ca khúc đều thích thuận tiện vì chính mình bài hát viết chữ.

Bọn họ lý luận là:

Không người so với bọn hắn càng biết chính mình bài hát hẳn phối cái gì từ.

Bất quá rất nhiều Người viết ca khúc từ, cũng viết là không phải rất tốt, lúc này công ty sẽ nhúng tay, sai phải một ít nghề Tác Từ Nhân đi viết chữ.

Người viết ca khúc cũng không có cách nào người từ viết chính là không tốt ai làm.

Cho nên có thể chính mình cho mình bài hát viết chữ, cũng là không phải một chuyện dễ dàng.

Lâm Uyên có thể cho bài hát của tự mình viết chữ, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua bị công ty phái người viết chữ tình huống, là bởi vì hẳn ca từ một mực rất tốt, công ty khảo hạch bộ bên kia căn bản không khơi ra tật xấu gì, ca khúc độ phù hợp chung quy là cao vô cùng.

Về phần Tôn Diệu Hỏa cái gọi là đủ ngữ bài hát có chín Vận sáu âm thanh . Đây cũng không phải là bịa chuyện.

Lâm Uyên trong trí nhớ, Việt ngữ ngữ Âm Hệ thống quả thật so với tiếng phổ thông phức tạp.

Tiếng phổ thông chỉ có bốn cái giọng điệu.

Mà tiêu chuẩn Quảng Châu lời nói giữ nguyên thanh nhập.

Chia làm "Âm Bình, Dương Bình, âm bên trên, dương bên trên, âm đi, dương đi, âm vào, trung vào, dương vào" 9 cái giọng điệu.

Việt ngữ có tiếng mẫu 19 cái.

Phân loại cách cục cơ bản thừa kế thời kỳ trung cổ "Môi, lưỡi, răng, răng, hầu" Ngũ Âm phụ âm phân loại cách cục.

Nguyên âm 59 cái.

Mặc dù cùng trung Cổ Hán Ngữ có xuất nhập, nhưng so với 39 cái nguyên âm tiếng phổ thông, hay lại là càng gần gũi trung Cổ Hán Ngữ.

Đây cũng là Trung Quốc rất nhiều người cảm thấy, Việt ngữ bài hát so với quốc ngữ bài hát êm tai nguyên nhân.

Tần Châu là tiếng phổ thông ca khúc thiên hạ, cho nên Lâm Uyên gần như lấy vì cái thế giới này không có Việt ngữ.

Hắn thật đúng là không nghĩ, cái gọi là Tề Châu Phương Ngôn, lại chính là Việt ngữ.

Này cũng không trách nguyên chủ trí nhớ quá ít, thậm chí kiến thức nông cạn.

Dù sao Tề Châu bên kia thông dụng quan phương phát biểu, vẫn là tiếng phổ thông, các châu trao đổi, cũng không có sử dụng mỗi người Phương Ngôn truyền thống.

Chỉ là như vậy thứ nhất.

Có phải hay không là tiếng Anh, tiếng Nhật, tiếng Nga thậm chí còn tiếng Hàn vân vân, cái thế giới này cũng có, chỉ là lấy Phương Ngôn hình thức tồn tại đây?

Quay đầu được nghiên cứu một chút.

Lâm Uyên hệ thống bên trong, có thể có không ít kiếp trước bài hát, đều là còn lại ngữ hệ.

Nếu như không có phát biểu cơ sở lời nói, hắn còn phải lần nữa viết chữ, đổi thành tiếng phổ thông phiên bản, vốn là Lâm Uyên là tính toán như vậy. Có chút bài hát là có thể như vậy thao tác, tỷ như « Tội Sơ Mộng Tương » chính là tiếng Nhật bài hát phiên dịch tới.

Nhưng có chút bài hát như vậy thay đổi, còn kém chút ý tứ rồi.

Dù sao có chút từ vận chân, cùng bài hát là phi thường dán vào.

(=)

Chương 138: Lâm Biệt

"Đáng tiếc ."

Cơm nước xong mỗi người phân biệt thời điểm, Tôn Diệu Hỏa có chút tiếc hận nói: "Ta gần đây vay tiền mở một nhà quán lẩu, vốn còn muốn khai trương thời điểm mời học đệ đi ném thử một chút đầu rồi, kết quả học đệ phỏng chừng cuối tháng này sẽ lên đường đi Tề Châu đi?"

"Có ta đây!"

Lâm Huyền nhất thời toả sáng hai mắt.

Tôn Diệu Hỏa liền vội vàng gật đầu: "Tỷ tỷ dĩ nhiên tùy thời có thể tới, thời điểm ta đến sẽ thông báo cho giám đốc, chỉ cần tỷ tỷ nguyện ý tới ăn, mãi mãi cũng là miễn phí, ta quay đầu đem địa chỉ phát cho tỷ tỷ, tháng sau đây khai trương, đến thời điểm liền có thể tới!"

"Ta xem trọng ngươi nha."

Lâm Huyền vui vẻ nói, về phần Tôn Diệu Hỏa tỷ tỷ gọi, nàng ngược lại không có sửa chữa, mặc dù Tôn Diệu Hỏa tuổi tác khả năng so với nàng còn lớn hơn, nhưng để cho tỷ tỷ tựa hồ cũng không tật xấu gì, phản chính mình xem lại không già, sợ gì một cái xung hô.

"Còn có ."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Ta danh nghĩa còn có một trà sữa tiệm cùng tiệm ăn sáng, quay đầu cũng có thể mang tỷ tỷ đi ném thử một chút nhìn, sau này tỷ tỷ dẫn người tới cũng không thành vấn đề, toàn bộ đều là miễn phí, ai kêu ta cùng học đệ quan hệ tốt như vậy đây!"

"Ta trở lại ăn đi."

Lâm Uyên gật đầu một cái, lại có chút tiếc nuối, tạm thời không ăn được cù lao, tin tưởng tôn học trưởng quán lẩu nhất định mùi vị tốt vô cùng, bởi vì tôn học trưởng là một cái đôi mỹ thực rất có người nghiên cứu, hẳn luôn có thể tinh chuẩn tìm tới Tô Thành mùi vị tốt nhất phòng ăn.

Tôn Diệu Hỏa có chút phần chán.

Lâm Uyên không có chối hai người quan hệ, nói rõ Lâm Uyên học đệ cũng cho là mình cùng hắn quan hệ không tệ, quay đầu học đệ lên đường thời điểm nhất định phải đi sân bay đưa tiễn học đệ, tặng tiễn một chút mọi người hữu nghị!

Khoan hãy nói.

Cáo biệt Tôn Diệu Hỏa học trưởng quay về chỗ ở thời điểm, Lâm Uyên thật đúng là cảm thấy mấy phần ly biệt tình tự.

Mọi người sống chung lâu như vậy, bỗng nhiên muốn tách ra một học kỳ thời gian, vẫn còn có nhiều chút không có thói quen.

Mấy ngày kế tiếp.

Loại này ly biệt tình tự càng ngày càng đậm.

Hạ Phồn cũng ở đây mỗi ngày ngược hướng với đủ loại thông báo sau khi cùng Lâm Uyên tụ một trận.

Bây giờ nàng đang đứng ở sự nghiệp vừa mới khởi bước thời điểm, có thể rút ra chút thời gian tới cũng coi là không dễ dàng.

Ngoài ra.

Làm Tinh Mang nghệ sĩ, Giang Quỳ cũng từ công ty một chút nhân khẩu trung, biết được Tiệp Ngự muốn đi trước Tề Châu tin tức.

Tiệp Ngự là Tần Châu ca đàn tân quý.

Mà toàn bộ Tần Châu ca đàn, tuyệt đại đa số người, hợp tác với Tiệp Ngự, cũng chỉ có một lần.

Chỉ có Giang Quỳ cùng Tôn Diệu Hỏa hai người, hợp tác với Lâm Uyên quá lần thứ hai.

Thậm chí, Giang Quỳ vẫn còn so sánh Tôn Diệu Hỏa trước một bước cùng Lâm Uyên hợp tác lần thứ hai.

Sẽ có hay không có lần thứ ba, cũng không ai biết.

Nhưng nghe nói Tiệp Ngự phải rời khỏi, Giang Quỳ hay lại là trước tiên mời Lâm Uyên ăn bữa cơm, hơn nữa còn lấy ra chú tâm chuẩn bị lễ vật.

"Đây là cái gì?"

Lâm Uyên có chút hiếu kỳ nói.

Giang Quỳ có chút ngượng ngùng nói: "Ta gần đây học tập một ít làm chút tâm kỹ năng, đây là ta trước khi ra cửa làm xong lòng đỏ trứng bơ."

Lâm Uyên toả sáng hai mắt.

Kem ly cùng Bó Đỉnh quả đông lạnh là Lâm Uyên thích nhất.

Bất quá, lòng đỏ trứng bơ cũng không sai!

Làm còn rất viên, nhìn một cái liền rất tinh xảo.

Hắn rất hài lòng nhận lấy lễ vật, sau đó nghiêm túc nói cảm ơn một phen.

"Trong này là có lòng đỏ trứng chứ?"

Đúng ta thả trứng muối hoàng, không biết đạo có hợp hay không ngài khẩu vị."

"Ta rất thích lòng đỏ trứng, lòng đỏ trứng, trứng vịt hoàng, cũng ăn ngon."

Lâm Uyên lúc trước ăn bánh Trung thu thời điểm, liền chuyên chọn lòng đỏ trứng khẩu vị hạ thủ, mỗi lần cũng với muội muội tranh đoạt kịch liệt, bất quá phần lớn thời gian đều là hai người một người một nửa.

Muội muội ăn lòng đỏ trứng.

Lâm Uyên ăn những bộ phận khác.

Hôm nay có thể nuốt một mình trứng muối hoàng, còn có so với cái này hạnh phúc hơn sự tình sao?

"Thích liền có thể."

Thấy Lâm Uyên rất cao hứng dáng vẻ, Giang Quỳnh lặng lẽ nắm quả đấm một cái.

Nàng và Lâm Uyên quan hệ, không có Tôn Diệu Hỏa thân cận như vậy, cho nên hẳn còn lo lắng, này lần gặp gỡ sẽ có nhiều chút đường đột đây.

Lễ vật này, cũng là nàng suy nghĩ thật lâu mới nghĩ ra được.

Tiền Ngự lão sư bài hát cũng phi thường hỏa, cho nên hẳn căn bản không thiếu tiền.

Mà không thiếu tiền nhân, đối tiền khẳng định không có hứng thú, đối với vật chất tầng diện, cũng nhất định là không có quá cao theo đuổi.

Mình coi như thành thiên thượng vạn Nguyên Lễ vật, tỷ như lá trà loại, Tiền Ngự lão sư cũng chưa chắc sẽ khai tâm.

Thậm chí có thể sẽ cảm thấy, chính mình rất tục tũn, cùng còn lại mấy cái bên kia dùng sức nịnh hót người khác không có gì khác biệt ——

Tỷ như Tôn Diệu Hỏa.

Lòng đỏ trứng bơ cũng không giống nhau!

Giá trị mặc dù tiện nghi, nhưng lại tràn đầy tâm ý, Tiền Ngự lão sư khẳng định có thể nhìn ra được, mình là dùng tâm tư!

Tôn Diệu Hỏa!

Xin lỗi, lần này, lại là ta thắng!

Giang Quỳnh có chút không nhìn được đắc ý, đồng thời trong lòng cũng là có một ít hối tiếc.

Nàng vốn là dự định từ từ với Tiền Ngự lão sư tiếp xúc, kết quả không nghĩ tới bởi vì động tác quá chậm, mắt thấy Tiền Ngự lão sư thì đi Tề Châu một chuyến, chuyến đi này chính mình lại phải một đoạn thời gian thật lâu không thấy được đối phương.

Khẳng định như vậy không được.

Chờ Tiền Ngự lão sư trở lại, mình nhất định phải nghĩ biện pháp cùng đối phương tiếp xúc nhiều, không thể để cho Tôn Diệu Hỏa giành mất danh tiếng.

Cái tên kia chính là tư tưởng quá tục tũn rồi, căn bản không biết Tiền Ngự lão sư muốn rút cuộc là cái gì!

Ly biệt buồn, sẽ cho người đa sầu đa cảm, Lâm Uyên cảm giác mình có chút đa sầu đa cảm, bởi vì ngày thứ 2, hẳn rút cuộc lại trốn việc.

Không vì cái gì khác.

Chỉ vì đi một chuyến Tàn Nghệ phòng đánh đàn, tiếp tục bắn ra một lần Đàn dương cầm.

Còn chưa tới trường học, Lâm Uyên lại lần nữa nhận được lão Chu điện thoại: "Hôm nay tại sao lại không tới làm nhĩ?"

Lâm Uyên nói: "Đi ra ngoài thổi phong."

Lão Chu thở dài: "Người không thể lão nói như vậy, vạn nhất hôm nay tra xét nhân là không phải ta, này mượn cơ có thể không nhất định vượt qua kiểm tra."

Lâm Uyên đòi một lý do: "Đi ra ngoài lấy tài liệu."

Lão Chu trầm mặc hồi lâu, sâu xa nói: "Cái này cùng trước nhất cái lý do có cái gì bất đồng sao?"

Lâm Uyên nói: "Đòi hai chữ."

Lão Chu: ". "

Lười với người so đo, ngược lại thật muốn biến thành người khác tra xét, cuối cùng vẫn là báo cáo đến ta đây tới.

Nghĩ như vậy, lão Chu bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta biết rồi."

"Cám ơn."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Hắn đã đến cửa trường học.

Trường học mặc dù nghỉ, nhưng đại cửa còn không đóng, bảo vệ cửa canh giữ ở này, Lâm Uyên trao đổi mấy câu, xác nhận chính mình học sinh thân phận sau, đối phương ngược lại là rất là sáng khoái thả người.

Đi tới phòng đánh đàn hành lang.

Lâm Uyên còn không có chọn tốt căn phòng, chợt nghe xa xa truyền tới một đạo kinh hỉ tiếng kêu: "Lâm Đồng học!"

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, lại là Cô Tịch?

Gặp phải Cô Tịch chuẩn không chuyện tốt.

Bất quá lần trước Cố Tịch giúp Soạn nhạc hệ bận rộn, cho nên Lâm Uyên ngược lại không có quay đầu bước đi, chỉ là gật gật đầu nói: "Người tốt."

Cô Tịch bước nhanh đến gần: "Tới đánh đàn sao?"

Lâm Uyên nói: "Học kỳ kế không có cơ hội ở nơi này bản."

Cố Tịch sừng sốt một chút, phản ứng kịp: "Người phải đi làm exchange student!"

Lâm Uyên không chối.

Cố Tịch trong nháy mắt tâm tính băng!

Vốn là nàng cũng lấy được rồi exchange student vị trí, nhưng nàng cự tuyệt, bởi vì nàng sợ đi Tề Châu liền không thấy được Lâm Uyên, kết quả không nghĩ tới Lâm Uyên lại muốn làm exchange student!

Sớm biết lời nói, mình cũng nên đi Tề Châu a!

Nàng gấp không biết như thế nào cho phải, do dự thật lâu, mới nói: "Người phải ở chỗ này đàn bao lâu?"

"Không biết."

"Có thể phiền toái Lâm Đồng học chờ ta một chút sao? Ta rất nhanh sẽ trở lại, ngàn vạn lần không nên rời đi!"

"Mau sớm."

Lâm Uyên không biết đôi phương tại sao phải chính mình các loại, bất quá hẳn cũng không hỏi, trực tiếp đi vào phòng đánh đàn, bắn lên rồi cầm. Cố Tịch lấy điện thoại di động ra.

Bay vượt qua rồi đi.

Sau khi ra cửa, nàng gọi thông một cú điện thoại: "Nghĩ một chút biện pháp, nhìn ta có thể hay không chuyển tới Tề Châu làm một năm exchange student. Đúng ta đổi chủ ý rồi. Thật tốt. Nhờ cậy."

Nói chuyện điện thoại xong.

Cố Tịch chạy về phía dưới lầu.

Nhị mươi phút sau, nàng trở lại, trên tay bung một cái túi trang tinh xảo hộp quà.

Chờ Lâm Uyên đàn xong cầm.

Nàng chắc chắn Lâm Uyên không lại tiếp tục, mới tiến vào nói: "Không biết Lâm Uyên đồng học phải đi, cho nên trước đó không có chuẩn bị, vừa mới đi ra ngoài mua cái lễ vật, tặng cho người!"

"Cám ơn."

Lâm Uyên hơi do dự sau, nhận lấy lễ vật, ngược lại thu một phần lễ vật là thu, thu hai phần cũng là thu.

Cố Tịch cười nói: "Mở ra nhìn một chút?"

Lâm Uyên đồng ý, hẳn cũng tò mò bên trong là cái gì.

Kết quả mở ra xem, rõ ràng là hình một vòng tròn cầu.

"Đây là 3d in Lam Tinh." Cố Tịch cười giới thiệu.

Nàng cảm thấy lễ vật này vẫn rất có ý nghĩa, ngụ ý không quản đến với nhau người ở chỗ nào, tất cả mọi người sống chung một cái tinh cầu, tặng quà thì phải đưa nhiều chút có ý nghĩa đồ vật, nàng đều bội phục mình đầu xoay chuyển nhanh.

Tin tưởng Lâm Uyên sẽ biết mình ý tứ.

Lâm Uyên nhìn trong tay bỏ túi hình Lam Tinh, suy nghĩ một chút, đột nhiên hỏi ra một cái Cố Tịch đời này cũng không tưởng tượng nổi vấn đề:

"Bên trong có lòng đỏ trứng sao?"

Chương 139: Lâm đại biểu

Cuối tháng tám, sân bay.

Lâm Uyên cùng Hạ Phồn cùng với Tôn Diệu Hỏa ba người đồng thời đưa Lâm Uyên rời đi, lần này Tôn Diệu Hỏa không có đeo khẩu trang cùng kính râm, hắn đã từ không muốn bị nhận ra trong lòng, biến thành cấp thiết muốn bị người đi đường nhận ra trong lòng.

"Là minh tinh chứ?"

"Thật giống như thật là đây!"

"Thật giống như người tên gì?"

Xa xa bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng lảm bảm.

Tôn Diệu Hỏa ưỡn ngực, mỉm cười quay đầu nhìn về phía đám người, nhưng sau một khắc hắn nụ cười liền đọng lại, bởi vì hắn thấy nhiều người xông về Hạ Phồn, có người lấy điện thoại di động chụp, có người lấy quyền sở ra xin xâm danh.

"Hạ Phồn!"

"Hạ Phồn!"

Náo nhiệt là bọn hắn.

Lúc này Lâm Uyên vừa mới lên máy bay rời đi không lâu, Tôn Diệu Hỏa cũng đã ở nơi này lớn như vậy sân bay, trước thời hạn cảm nhận được từng trận cô độc tâm tình, chỉ là có chút chột lạng bị bày người chen chúc hướng vòng ngoài.

" "

Lâm Uyên là không phải rất thích ứng ngồi máy bay cảm giác, đảo không phải là cái gì sợ cao, chỉ là theo máy bay càng ngày càng cao, màng nhĩ có chút không quá thoải mái, hắn chỉ có thể tận lực ngủ, dù sao cái này chặng đường dài đến bảy giờ.

Vé phi cơ là tử tử định.

Nàng trực tiếp mua thương vụ khoang thuyền.

Làm Lâm Uyên phát hiện lúc sau đã không còn kịp rồi, chỉ có thể yên lặng thương tiếc một phen, dù sao thương vụ khoang thuyền cùng khoang phổ thông giá chênh lệch không nhỏ, trong lúc này sai biệt cũng không biết có thể để cho Lâm Uyên ăn bao nhiêu trái trứng hoàng.

Lúc này biệt thự sắp tới đóng phòng.

Sửa sang chi phí Lâm Uyên cũng ra.

Cụ thể thao làm để cho tử tử phụ trách là được.

Mà ở trải qua này một bộ phận tiêu phí sau đó, Lâm Uyên trong túi đã không dư thừa tiền gì rồi, cũng may Cửu Nguyệt lại sắp tới, không cần mấy ngày sẽ có tân tiền nhuận bút cùng ca khúc phân chia vào tài khoản, cho nên Lâm Uyên cũng không lo lắng .

Sau bảy tiếng.

Lâm Uyên đến Tề Châu.

Tề Châu bên này thiên hay lại là phát sáng, Lâm Uyên ngủ nửa hành trình, cho tới hạ máy bay thời điểm vầng đầu núc ních, đi gửi vận chuyển nơi cầm hảo chính mình hành lý, lại đang phòng vệ sinh rửa mặt, hần mới hơi chút thanh tỉnh một ít.

Tề Châu, Dự Thành.

Đây là Lâm Uyên đến thành phố, làm Tề Châu phát triển nhất mấy thành phố một trong, cái địa phương này cùng Tần Châu Tô Thành tổng cộng có bốn giờ tả hữu sự chênh lệch thời gian, đối Lâm Uyên mà nói điều chỉnh đứng lên hần không phải cái việc gì khó khăn.

Hần lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại.

Đây là lão Chu để lại cho Lâm Uyên dãy số, nói là đến Tề Châu sau đó liền có thể liên lạc, đến thời điểm sẽ có người tiếp chính mình đi chi nhánh công ty, bao gồm chỗ ở cũng trước thời hạn để cho chi nhánh công ty người bên kia cho sắp xếp xong xuôi.

Điện thoại kết nối.

Điện thoại là một cô gái thanh âm: "Xin hỏi ngài chính là Tiệp Ngự lão sư đi, ta ở lâu một chờ phi cơ miệng đợi ngài, xe bây giờ liền dừng ở phía dưới bãi đậu xe, ngài đi ra liền có thể thấy ta, ta mặc hồng sắc áo khoác ."

"Gặp lại người rồi."

Lâm Uyên nhìn về phía xa xử nữ đưa bé.

Đối phương thấy Lâm Uyên mặt, rõ ràng sửng sốt một chút, sau đó nàng để điện thoại di động xuống đi tới, dùng có chút không xác định giọng nói: "Ta là Tinh Mang chi nhánh công ty nhân viên Cố Đông, xin hỏi ngài là Tiệp Ngự lão sư?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trong lòng Cố Đông có chút kinh ngạc, trụ sở chính bên kia phái tới đại biểu thật không ngờ trẻ tuổi, điều này thật sự là ngoài Cố Đông dự liệu, bất quá Cố Đông trước điều tra qua Tiệp Ngự một ít tài liệu, biết đối phương ở Tần Châu là một vị rất lợi hại Người viết ca khúc, cho nên cũng không dám bởi vì Lâm Uyên trẻ tuổi liền lạnh nhạt: "Chúng ta đây đi trước công ty một chuyến?"

"Được."

Tiệp Ngự lời nói thật là ít.

Tính cách tương đối cao lạnh.

Cố Đông ở trong lòng phán đoán sơ khởi đến, chủ động đề cập tới Lâm Uyên rương hành lý: "Ngài ngồi một đường máy hẳn mệt mỏi, hành lý giao cho ta, dừng xe đứng liền ở phía dưới, ngài đi theo ta đi là được rồi."

Lâm Uyên không có cự tuyệt.

Xe lái ra sân bay, Cố Đông với Lâm Uyên giới thiệu tình huống: "Sau này ta chính là ngài ở chi nhánh công ty bí thư, có cần gì lời nói ngài có thể nói với ta, ngoài ra ta có một vấn đề riêng thỉnh giáo, xin hỏi ngài vốn tên là liền kêu Tiện Ngự sao?"

"Ta tên là Lâm Uyên."

Cố Đông gật đầu một cái, Tiện Ngự quả nhiên là tương tự nghệ danh tên: "Ta đây sau này liền kêu ngài lâm đại biểu đi, hoặc là ngài thích người khác kêu Tiện Ngự lão sư cũng được, ta sẽ với công ty bên kia trao đổi."

"Tùy tiện."

Lâm Uyên lời ít ý nhiều.

Cố Đông cười khan hai tiếng, không nói gì thêm, chuyên tâm lái xe, Lâm Uyên chính là lấy điện thoại di động ra cho tỷ tỷ phát cái tin tức, ngoại trừ có một ít sự chênh lệch thời gian bên ngoài, hai bên những phương diện khác liên lạc ngược lại là không có quá nhiều trở ngại.

Phát xong tin tức.

Lâm Uyên rồi mấy cái Tề Châu tương đối lưu hành nghe ca nhạc phần mềm, trong đó có hai cái máy truyền tin ở Tần Châu cũng rất lưu hành, có thể thấy hai bên nhất trí địa phương còn chưa ít, đây cũng là để cho Lâm Uyên thiếu thêm vài phần ly biệt quê hương tâm tình.

Đeo tai nghe lên.

Lâm Uyên nghe lên bài hát.

Hẳn nghe đều là Tề Châu tương đối hỏa âm nhạc, phong cách cùng Tần Châu xác thực có một ít khác biệt, tổng thể chất lượng quả thật không bằng Tần Châu, điểm này Tần Châu không có cô phụ âm nhạc chi hương mỹ danh, hơn nữa bên này quả thật càng lưu hành đủ ngữ, liền Lâm Uyên ngẫu nhiên phát ra Tề Châu hấp dẫn ca khúc trung, 70% trở lên tác phẩm đều là dùng đủ ngữ biểu diễn, còn lại 30% mới là tiếng phổ thông biểu diễn.

Không biết nghe bao lâu.

Hai người đã tới chi nhánh công ty.

Lâm Uyên cùng Cố Đông đồng thời xuống xe, đi tới một công ty trước cửa, công ty này treo trên vách tường "Tình Mang âm nhạc" bốn chữ lớn, bất quá kích thước phương diện căn bản là không có cách cùng trụ sở chính như nhau, ngay cả tên công ty cũng bởi vì lâu dài không có bảo trì mà có chút phai màu rỉ sét.

"Công ty cộng ba tầng lầu."

Cố Đông giới thiệu: "Phòng thu âm loại dụng cụ đều tại lầu một, lầu hai phần lớn là khu làm việc khu vực, lầu ba thì lại lấy phòng làm việc chiếm

đa số, ngài là tổng công ti phái tới đại biểu, cùng Tổng giám đốc là cùng cấp bậc, thật sự băng vào chúng ta đã vì ngài bố trí xong đại biểu phòng làm việc."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cái công ty này địa điểm hơi có chút lệch, mà thiên hảo nơi chính là chung quanh hoàn cảnh chung quanh cũng không tệ lắm, lộ ra tương đối trống khoáng, ba tầng lầu công ty kích thước với trụ sở chính khăng định không so được, bất quá nghe nói chi nhánh công ty phát triển không được, Lâm Uyên cũng liền có thể lý giải rồi.

Công ty không có thang máy.

Hai người chỉ có thể leo lầu.

Lâm Uyên đảo không cảm thấy ghét bỏ, chỉ là có chút hăng hái đi theo Cố Đông đi thăm công ty, nửa đường đi ngang qua lầu hai khu làm việc khu vực thời điểm, không ít nhân viên cũng là tò mò nhìn về phía Cố Đông sau lưng Lâm Uyên.

"Cố Đông đón người trở lại?"

"Người kia là tổng bộ phái đại biểu?"

"Thế nào cảm giác vô cùng trẻ tuổi đáng vẻ?"

"Phòng chừng cũng là bởi vì trẻ tuổi dễ khi dễ, cho nên mới bị phái đến chúng ta nơi này đi, chúng ta này phá công ty tổng công ti cũng không coi trọng quá, giám đốc nhưng là khổ khổ cầu mấy tháng, tổng công ti bên kia mới nguyện ý phái người tới, hiện tại kinh lý hiển nhiên là coi người ta là thành rom rạ cứu mạng, lại quên một cọng cỏ sao có thể cứu rơi xuống nước nhân ."

"Ta hoài nghi này người hay là học sinh."

"Bây giờ ta bắt đầu lo lắng công ty năm nay thật muốn quan môn vỡ nợ, trụ sở chính phái cái tuổi trẻ tới, rõ ràng ở qua loa lấy lệ chúng ta bên này, đầu năm nay tìm việc làm cũng không dễ dàng a, các người có phải hay không là cũng xem xét được rồi nhà dưới?"

"Đừng nói nhảm, ta là công ty Trung Thần!"

"Ta nói người mập người ngược lại vẫn thờ gấp lên, người tới công ty chúng ta trước nhưng là từng có nhảy hăng năm lần quang Vinh Ký lục a, muốn là không phải công ty chúng ta quả thực thiếu người ban đầu nhân sự bên kia căn bản cũng sẽ không nhận người."

" "

Lâm Uyên tự nhiên không biết trong công ty thảo luận, hẳn đã tại Cố Đông dưới sự hướng dẫn, tiến vào chính mình phòng làm việc, này phòng làm việc không gian cũng không tính đại, nhưng tâm mắt ngược lại không tệ, từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài, vừa lúc là một mảnh đại sân cỏ, cái này làm cho Lâm Uyên nghĩ đến tự mình ở trụ sở chính vị trí.

Trước bàn có bảng hiệu.

Trụ sở chính đại biểu: Tiệp Ngự

Màu đen bàn làm việc, căn phòng xó xỉnh còn để mới mẽ lục thực, hiển nhiên trước đó có người xử lý quá: "Chờ lát nữa có thể họp, giới thiệu ngài và công ty nhân viên nhận thức một chút, giám đốc nghĩ tại tôi nay cho ngài làm cái nghi thức hoan nghênh, hẳn đối với ngài đến vô cùng coi trọng!"

Cố Đông nhỏ mở miệng cười.

Mà ở Cố Đông cái này mỉm cười phía sau, thực ra tràn đầy khổ sở: "Cha nằm mơ cũng mong đợi trụ sở chính phái người tới, đại khái là đem công ty toàn bộ tương lai hi vọng cũng đặt ở vị này đại biểu trên người, không quá phận công ty tình huống kia là một người là có thể tùy tiện giải quyết."

"Không cần."

Lâm Uyên trực tiếp cự tuyệt.

Hắn không thích Hoan Hoan nghênh nghi thức loại đồ vật, giờ phút này hẳn có càng thêm quan tâm vấn đề: "Ta chỗ ở làm sao an bài, cách Tề Châu nghệ thuật học viện gần không gần, sau này đi học có phương tiện hay không?"

Cố Đông: " . "

Trái tim của nàng tình bộc phát khổ sở.

Vị này đại biểu còn là một học sinh, trụ sở chính bên kia phái người tới lúc sau đã ở trong điện thoại nói rõ, Chu Thụy Minh càng là tự mình gọi điện thoại cho giám đốc lặp đi lặp lại nhấn mạnh: "Tiệp Ngự tới Tề Châu nhiệm vụ chủ yếu là học tập, hẳn là lấy Tàn Nghệ exchange student thân phận đi qua."

Y nói rất rõ.

Đừng cho Tiệp Ngự quá nhiều công việc.

Phấn chấn tâm thần, Cố Đông có chút miễn cưỡng cười nói: "Ngài chỗ ở cách công ty hơi có chút xa, nhưng là khoảng cách ngài trường học rất gần, này là tổng bộ bên kia đặc biệt dặn dò sự tình, chúng ta đã giúp ngài cho mượn được rồi nhà ở, tiền mượn chi phí do chúng ta chi nhánh công ty gánh vác."

"Cám ơn."

Lâm Uyên yên tâm.

Đang lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng ồn ào, nội dung cụ thể không quá rõ, Lâm Uyên phòng làm việc chỉ có thể nghe đại khái: "Công ty của các người không làm được tìm trụ sở chính a, ban đầu với các người ký hợp đồng chính là xem ở Tinh Mang trụ sở chính danh tiếng bên trên ký, các người cũng theo chúng ta bảo đảm qua ."

Thanh âm dần dần đến gần.

Lâm Uyên nghe được một cái trung niên nam nhân nói xin lỗi âm thanh:

"Chúng ta bên này sẽ lại chuẩn bị vài bài hát cho ngài phát tới, nhất định sẽ

làm cho ngài hài lòng, trước chúng ta là không phải hợp tác thật được rồi, ta chúng ta đối với quý công ty tở đơn cực kỳ coi trọng ."

Tiếng nói còn không rơi xuống.

Mấy người mặc âu phục nam nhân đi ngang qua Lâm Uyên phòng làm việc, thấy cửa phòng làm việc tiêu bài nhất thời dừng bước: "Các người Tần Châu trụ sở chính lúc nào phái cái đại biểu tới, cũng không theo chúng ta nói một tiếng."

Cửa không có đóng.

Người cầm đầu liếc mắt liền thấy được đứng ở trước bàn làm việc Lâm Uyên, lại nhìn một cái Lâm Uyên trên bàn tiêu bài, lập tức lên giọng:

"Người chính là Tinh Mang trụ sở chính phái tới đại biểu ấy ư, phiền toái giúp chúng ta liên lạc một chút trụ sở chính, chúng ta tở đơn các người chi nhánh công ty không làm được, cho các người trụ sở chính làm, chúng ta ban đầu nhưng là giấy trắng mực đen ký quá hợp đồng!"

"Chúng ta đại biểu vừa tới ."

Vừa mới nói xin lỗi âm thanh vang lên, sau đó cửa xuất hiện một tên trung niên nhỏ nam nhân mập, hăn biểu tình có chút lúng túng, đối Lâm Uyên bái một cái sau đó đem đám người này đưa ra công ty, thanh âm dần dần đi xa.

Lâm Uyên hỏi: "Hăn là?"

Cố Đông bắt đặc dĩ nói: "Hăn lại là chi nhánh công ty Tổng giám đốc Cố Cường Vận, cùng thời điểm là ba bà của ta, vừa mới đám người kia là chúng ta chi nhánh công ty trước mắt tới khách hàng lớn, trước hợp tác qua mấy lần, bất quá lần này hợp tác, chúng ta ra tác phạm bọn họ phe Giáp một mực không hài lòng, cho nên bọn họ bên kia mới có thể đến cửa thúc giục, loại tình huống này đã không phải lần thứ nhất xảy ra."

"Ồ."

Lâm Uyên ngồi xuống.

Cố Đông thấy Lâm Uyên không phản ứng gì, trong bụng không khỏi có chút thất vọng, nghĩ lại, nằng lại cảm giác mình quá chắc hăn phải vậy, làm sao có thể trụ sở chính phái một người tới, chi nhánh công ty khôn cảnh là có thể giải quyết dễ dàng đây?

"Đúng rồi."

Dưới người cái ghế hăn là tân, ngồi rất thoải mái cảm giác, nói riêng về hoàn cảnh làm việc mà nói nơi này Lâm Uyên còn thật thích, Lâm Uyên hơi chút thích ứng một chút mới nói: "Quay lại làm phiền người đem ta chỗ ở địa chỉ phát cho ta."

"Chờ tan việc."

Cố Đông nói: "Ta đưa ngài đi qua."

Lâm Uyên gật đầu một cái, tiết kiệm nhất bút đón xe tiên.

Ngay vào lúc này, công ty giám đốc Cố Cường Vận trở lại, hăn gõ cửa một cái, lộ ra một cái nụ cười áy náy: "Mới vừa vào công ty liền gặp phải loại

tình huống này thật sự là ngược ngùng, ta là chi nhánh công ty trải qua Cố Cường Vận, chào người!"

Hắn đưa tay ra.

Lâm Uyên lễ phép cùng đối phương cầm, sau đó có chút hiếu kỳ hỏi: "Ta vừa mới đến, cho nên còn không là rất biết tình huống, xin hỏi giống như vừa mới cái loại này tờ đơn chi nhánh công ty bên này có rất nhiều sao?"

Cố Đông: ". "

Cố Cường Vận: ". "

Bầu không khí xấu hổ mấy giây, Cố Cường Vận mới ho khan một tiếng nói: "Không coi là nhiều không coi là nhiều, bên này âm nhạc công ty hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ gặp phải tờ đơn đè ép tình huống mà, ghê gớm chúng ta bồi thường một ít phí bồi thường vi phạm hợp đồng là được."

"Không nhiều là bao nhiêu?"

"Cũng liền bốn năm đơn đi."

Cố Cường Vận mồ hôi chảy xuống, vị này trụ sở chính phái tới đại biểu nhìn mặc dù trẻ tuổi, nhưng bề ngoài như có chút hung a, này là hướng ta môn này vừa làm việc rất không hài lòng rồi, hắn muốn với trụ sở chính bên kia tố cáo làm sao bây giờ?

"Bốn năm đơn . "

Lâm Uyên ngược lại không có như Cố Cường Vận tưởng tượng như vậy chau mày, hắn chỉ quan tâm những thứ này phe Giáp đơn đặt hàng nhu cầu giá cả: "Giống như vừa mới đám kia phe Giáp, bọn họ với chi nhánh công ty chế tác riêng một thủ ca khúc một loại ra bao nhiêu tiền?"

"Tám trăm ngàn."

Cố Cường Vận trả lời.

Lần này Lâm Uyên chân mày thật nhíu lại, cái này đơn đặt hàng giá cả quá ít, hắn ở trụ sở chính tiếp « Ngư Long Vũ » đơn đặt hàng thời điểm, đối phương có thể là đã ra năm triệu, thế nào Tề Châu nội bộ đơn đặt hàng giá cả thấp như vậy?

Hố lửa a!

Đây là hố lửa!

Cố Cường Vận cẩn thận quan sát Lâm Uyên sắc mặt, thấy hắn quả nhiên vẫn là cau mày, tâm tình có chút nặng nề: "Ngài có thể là ở trụ sở chính bên kia đợi thói quen, Tinh Mang ở Tần Châu là đỉnh cấp Entertainment, nhưng Tinh Mang giải trí ở Tề Châu thực ra chính là một nhà tiểu hình âm nhạc công ty, bởi vì thành đơn suất là không phải rất quan hệ tốt, chúng ta nhận được quá giá cả cao nhất một tám đơn đặt hàng cũng chính là một triệu cái bộ dáng này, chỉ có đại hình Entertainment mới có thể nhận được cái loại này giá trị mấy triệu đại đơn . "

"Thành đơn suất?"

Trong lòng Lâm Uyên động một cái.

Cô Cường Vận sừng sốt một chút, xem ra Lâm Uyên còn không quá hiểu tình huống bên này, hẳn lên tinh thần giới thiệu: "Bởi vì Tề Châu bên này hàng năm đều sẽ có số lớn điện ảnh kịch, dĩ nhiên còn có một chút trò chơi hạng mục, cho nên bọn họ âm nhạc nhu cầu lượng cũng là lớn vô cùng, đỉnh cấp chế tác một loại đều là từ Tần Châu bên kia chế tác riêng, nhưng một ít tiểu hình hạng mục không ra nổi Tần Châu giá cả, cho nên sẽ ở Tần Châu địa phương tìm một ít Tiểu Âm vui công ty hợp tác."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Bên cạnh Cố Đông bổ sung nói: "Bất quá chúng ta những thứ này Tiểu Âm vui công ty thực lực có hạn, cho nên phe Giáp nếu như vẫn đối với chúng ta xuất ra ca khúc không hài lòng lời nói, chúng ta tờ đơn liền hoàng xuống, đến thời điểm hai bên sẽ căn cứ ban đầu ký hợp đồng tiến hành hiệp thương, có đôi khi là trực tiếp hủy bỏ, có lúc chúng ta liền muốn bồi thường phí bồi thường vi phạm hợp đồng."

"chờ một chút."

Lâm Uyên phát hiện một cái chỗ sơ hở: "Nếu như có phe Giáp đặc biệt lấy ca khúc không đạt tiêu chuẩn làm lý do để gạt lấy phí bồi thường vi phạm hợp đồng làm sao bây giờ, dù sao một thủ ca khúc chất lượng tốt không tốt là một cái rất chủ quan đồ vật."

"Ngài yên tâm."

Cô Cường Vận cười nói: "Loại chuyện này không thể nào phát sinh, bởi vì tuyệt đại đa số tờ đơn chúng ta đều là trực tiếp hủy bỏ, chỉ có đang đối mặt Tề Châu uy tín tương đối khá phe Giáp lúc, chúng ta mới có thể ở hợp đồng Ri-ga vào vi ước tuyên hạng, số lượng một loại cũng sẽ không quá lớn, không đến nỗi để cho phe Giáp mạo hiểm uy tín nguy cơ tới hại chúng ta, hơn nữa Tề Châu còn có đặc biệt khảo hạch hiệp hội, hai bên không đồng ý kết quả tình hình đặc biệt lúc ấy tiến vào liên quan con đường tiến hành phán định, khảo hạch hiệp hội còn là phi thường công bình, nếu như đối khảo hạch hiệp hội kết quả không phục, có thể đem ca khúc tuyên bố ra ngoài, tiếp nhận đại chúng phán xét."

Lâm Uyên gật đầu.

Mặc dù vẫn có nhất định chủ quan nhân tố, nhưng làm được loại trình độ này lời nói đã đủ rồi, một trăm người nghe một ca khúc, chín mươi người đều cảm thấy bài hát này không được, vậy coi như là chủ quan cái nhìn, cũng tương đối khách quan rất nhiều, huống chi tuyệt đại đa số công ty cũng đúng là rất chú trọng danh tiếng, nếu như tên công ty âm thanh hư rồi, ở trong vòng rất khó đặt chân.

"Trên thực tế."

Cố Đông tiến một bước bỏ đi Lâm Uyên nghi ngờ: "Cơ bản không xuất hiện qua đối âm nhạc khảo hạch hiệp hội kết quả bất mãn tình huống, âm

thâm trong hiệp hội thành viên đều là đức cao vọng trọng nhạc đàn tiên bối, ở Tề Châu đều có nghề biên chế, đây chính là bọn họ công việc."

"Biết."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Cho nên nếu như chúng ta có thể đem thành đơn suất tăng lên, sau này phe Giáp ra giá liền càng ngày sẽ càng cao, thậm chí khả năng xuất hiện một cái đơn đặt hàng mấy triệu tình huống?"

"Ừ."

Cố Cường Vận ngược lại là muốn nhắc nhở Lâm Uyên một câu, toàn bộ Tề Châu cũng không mấy công ty có thể nhận được mấy triệu đơn đặt hàng, nhân gia nguyện ý tốn mấy triệu chế tác riêng một thủ ca khúc, tại sao không đi tìm Tần Châu loại này âm nhạc chi hương đâu rồi, bất quá thấy ánh mắt của Lâm Uyên có thêm vài phần kỳ kỳ, hẳn nhu thuận ngậm miệng lại.

Có mơ mộng là chuyện tốt.

Lâm Uyên tâm tình tốt đứng lên, nơi này không hẳn tưởng tượng kém như vậy, hẳn mở miệng nói: "Vậy trước tiên đem công ty thành đơn suất tăng lên đi, làm phiền người môn đem đề ép tờ đơn đưa cho ta nhìn xem một chút."

"À?"

Cố Cường Vận cùng Cố Đông trở mắt nhìn nhau, lời này của người nói thế nào thoải mái như vậy, trước tiên đem công ty thành đơn suất tăng lên, người biết Đạo Nhất cái tờ đơn tiền tiền hậu hậu muốn mãi mấy tháng sao? "Không có phương tiện sao?"

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn về phía hai người.

Cố Đông vội vàng nói: "Ngài chờ một chút, ta đây liền đem tờ đơn toàn bộ lấy tới, những thứ này tờ đơn đều có Soạn nhạc bộ chuyên gia phụ trách, bất quá bởi vì vẫn không có hoàn thành, cho nên đã tiến vào công trì, tất cả mọi người đều có thể tiếp, ngài cũng có thể nhìn một chút có hay không thích hợp chính mình tờ đơn."

"Ừm."

Lâm Uyên đã làm xong chuẩn bị, mặc dù dưới mắt công ty tờ đơn giá cả không cao, nhưng dựa theo Tề Châu cách nói, chỉ cần thành đơn suất tăng lên, sau này phe Giáp ra giá, cũng thì sẽ theo đề cao đi.

Hắn chuẩn bị kỹ càng.

(=)

Chương 140: Giang Hồ Tiểu

Sau năm phút.

Cố Cường Vận cáo từ.

Cố Đông nắm đơn đặt hàng tiến vào Lâm Uyên phòng làm việc.

Nàng giới thiệu: "Đây là một cái võ hiệp loại trò chơi nhạc đệm đơn đặt hàng, chúng ta Tề Châu lớn nhất đặc sắc chính là điện ảnh kịch nghiệp đặc biệt phát đạt, nhưng ngoại trừ điện ảnh kịch bên ngoài Tề Châu trò chơi nghề cũng là Lam Tinh số một, làm đại biểu chơi game sao?"

Lâm Uyên nói: "Thỉnh thoảng."

Hắn lúc trước theo Hạ Phồn cùng Giản Dịch chơi qua trò chơi.

Lâm Uyên cảm thấy chơi game vui mừng nhất thú chính là bắt đầu hãm hại, bản thân một người ngược lại là không có gì chơi game thú vui, cho nên theo tất cả mọi người lu bù lên, hắn cơ bản cũng không có chạm qua trò chơi.

"Như vậy a."

Cố Đông đã thành thói quen Lâm Uyên nói chuyện phong cách.

Trụ sở chính người vừa tới tương đối lãnh ngạo thực ra cũng bình thường, dù sao chi nhánh công ty cùng trụ sở chính kích thước chênh lệch chính là trên trời dưới đất.

Hơn nữa làm đại biểu đại khái cũng có chút bất mãn, chính mình lại bị phái đến Tề Châu thu thập chi nhánh công ty cục diện rối rắm đi.

Suy bụng ta ra bụng người.

Nàng có thể lý giải.

Lâm Uyên nhận lấy Cố Đông đơn đặt hàng sau đó, cũng chưa mở nhìn ý tứ.

Hắn đứng lên nói: "Hôm nay trước hết như vậy đi, làm phiền người lái xe trước đưa ta quay về chỗ ở, thuận tiện đi Tề Châu nghệ thuật học viện đi một vòng, ta muốn làm quen một chút hoàn cảnh."

"Tốt."

Lại nhìn cũng không nhìn liếc mắt?

Trong lòng Cố Đông bộc phát thất vọng, chỉ là không dám biểu lộ ra: "Làm đại biểu hành lý vẫn còn ở ta trên xe, chúng ta trực tiếp lên đường là được rồi."

"Ừm."

Lâm Uyên xuống lầu.

Cố Đông lặng lẽ bĩu môi, sau đó bước nhanh theo sau.

Chở Lâm Uyên đi chỗ ở lúc, nàng hơi chút giới thiệu một chút tình huống: "Phía đông là một mảnh cảnh khu, lâm đại biểu muốn có hứng thú, có rảnh rồi có thể tới bên này vòng vo một chút, ta trước mang ngài đi trường học bên kia?"

"Bên ngoài nhìn một chút là được."

Lâm Uyên không có ý định vào cửa trường, tựu trường ngày tháng ở một tuần sau, hiện ở trường học còn chưa mở môn, mình là một exchange student, nhập trường quan sát thủ tục ghi danh hẳn thật phiền toái.

"Được."

Trường học đến công ty đại khái là sáu bảy cây số khoảng cách, nghe là có chút xa, nhưng lái xe cũng chính là nhị mươi phút công phu.

"Đó chính là đủ nghe."

Lâm Uyên theo ánh mắt của Cố Đông nhìn sang, xa xa là một trường đại học, ngoại trừ kiến trúc đặc sắc cùng Tần Châu phong cách lược có sai biệt ngoại, kích thước bên trên cũng không so với Tần Nghệ tiểu.

Không hổ là cùng Tần Nghệ cùng một cái cấp biệt viện giáo.

Ở vòng ngoài vòng một vòng, Cố Đông mang theo Lâm Uyên trở lại chỗ ở. Đây là một cái hoàn cảnh ưu mỹ tiểu khu.

Tiểu khu tên là "Lê Hoa Uyên", còn thật là dễ nghe.

Mà công ty vì Lâm Uyên chuẩn bị nhà ở, chính là một cái trang Tu Tinh đến mức hai phòng ở.

Không gian dĩ nhiên không thể cùng Tần Châu chỗ ở so với, nhưng Lâm Uyên một người ở là dư dả rồi.

Hơn nữa liền hoàn cảnh mà nói, Lâm Uyên vẫn là rất hài lòng, có thể nhìn ra được, chuẩn bị nhà ở nhân vẫn tương đối mưu đồ.

Cố Đông hỏi: "Lâm đại biểu bình thường nấu cơm sao?"

"Biết."

Lâm Uyên ở Tần Châu, thỉnh thoảng cũng biết nấu cơm, tài nấu ăn hợp cách.

Chỉ là đại đa số thời điểm, hẳn đều là ở trường học hoặc là công ty ăn, cho nên mình làm cơm cơ hội không nhiều.

"Như vậy a, kia lâm đại biểu ký một chút, cửa tiểu khu ra ngoài queo trái, đại khái 600 mét ra có một cái chợ rau."

Cố Đông trước liền quen thuộc một lần hoàn cảnh, phòng này hay lại là nàng tự mình cho mượn.

"Được."

Lâm Uyên đem hành lý mở ra.

Cố Đông suy nghĩ một chút nói: "Căn phòng ngày hôm qua liền thu thập quá, chần nệm loại cũng là vừa mua, chuyện của ta tắm trước qua một lần, rất sạch sẽ, xin hỏi lâm đại biểu còn có chuyện gì cần ta, nếu như không có

chuyện gì lời nói, ta phải trở về công ty rồi, dù sao công ty còn không có tan việc."

Nàng hơi chút cẩn trọng "Còn không có tan việc" bốn chữ, lại không dám quá rõ ràng, kết quả kinh sợ mới vừa kinh sợ mới vừa, hiệu quả sẽ không quá rõ ràng rồi.

"Vậy người đi về trước đi, khổ cực."

Lâm Uyên gật đầu một cái, bắt đầu đơn giản thu thập.

Thực ra cũng không có gì hay thu thập, dù sao căn phòng quét dọn qua, còn lại chính là một ít quần áo sửa sang lại.

Thu thập xong.

Lâm Uyên ngã xuống giường.

Đảo là không phải hẳn muốn trước thời hạn tan việc, thật sự là ngồi máy bay quá già yếu và nhân, nhất là đối với rất ít ngồi máy bay người mà nói.

Cả người hẳn suy nghĩ chóng mặt, dù là ở trên máy bay ngủ mấy giờ, cũng không thể hoàn toàn Tiêu Nhị loại này khó chịu cảm giác.

Nửa giờ sau.

Lâm Uyên mới cảm giác dễ chịu hơn một ít.

Hắn ngồi dậy, xuất ra đơn đặt hàng nhìn xuống.

Đây là một cái võ hiệp loại trò chơi nhạc đệm đơn đặt hàng.

Mặc dù võ hiệp tiểu thuyết thời đại đã qua, nhưng võ hiệp loại trò chơi ở Lam Tinh vẫn luôn có rất lớn thị trường, dù sao chơi game cùng nhìn tiểu thuyết là hoàn toàn cảm giác bất đồng.

Mà cái đơn đặt hàng đại khái yêu cầu là, viết một bài giang hồ vị tương đối nồng ca khúc.

Trò chơi đại khái bối cảnh cũng rất phổ thông, chính là thiếu niên trường kiếm đi giang hồ, cuối cùng trở thành Võ Lâm Cao Thủ cố sự.

Đương nhiên rồi, võ hiệp loại tiểu thuyết, tự nhiên cũng không thiếu được ái tình nguyên tố.

Vị thiếu niên này lần đầu rời giang hồ lúc, thanh mai trúc mã bị giết, cho nên lòng tràn đầy báo thù nguyện vọng.

Hắn bắt đầu cố gắng tập võ, sát chết một người cái cường địch.

Sau đó hắn gặp một cái cùng thanh mai trúc mã rất giống nữ hài.

Vì vậy hắn và đối phương yêu nhau.

Hai người cùng đi quá mưa gió.

Sau đó nữ hài biết được chân tướng, cảm giác mình chỉ là một đồ thay thế, dứt khoát rời đi thiếu niên.

Cho đến mười năm sau, hai người mới gặp lại lần nữa, lúc này nữ hài mới phát hiện, thiếu niên thật yêu nàng, cũng suốt tìm nàng mười năm .

Lúc này, thiếu niên đã có tóc trắng.

Nhưng bọn hắn hay lại là hạnh phúc dắt với nhau tay.

Đơn đặt hàng dĩ nhiên viết càng minh tích, tiền tiền hậu hậu mấy ngàn tự, đây là Lâm Uyên tổng kết ra cố sự đại khái.

Cho nên đơn đặt hàng bên trên chú thích:

Ngoại trừ giang hồ vị, cũng phải có một chút sàu triền miên ái tình nguyên tố.

Trừ lần đó ra.

Chú thích còn có yêu cầu thứ ba:

Nhạc đệm yêu cầu tiếng phổ thông ca khúc, bởi vì trò chơi sẽ ở toàn bộ Lam Tinh thượng tuyến.

Mặt ngó Tề Châu trò chơi dĩ nhiên phải dùng đủ ngữ.

Bất quá mặt ngó toàn bộ Lam Tinh, khẳng định vẫn là muốn tiếng phổ thông ca khúc.

Lâm Uyên còn cho là mình muốn viết một bài đủ ngữ bài hát, không nghĩ tới đệ nhất đơn lại còn là tiếng phổ thông ca khúc.

Hắn gọi ra rồi hệ thống, đem đơn đặt hàng yêu cầu đọc một lần: "Chế tác riêng như vậy một thủ ca khúc cần bao nhiêu tiền?"

Hệ thống: "Năm trăm ngàn."

Mặc dù yêu cầu tương đối rườm rà rồi nhiều chút, nhưng cái này loại hình ca khúc rất thường gặp, cho nên hệ thống định giá cũng không có quá cao. Cân nhắc đến đơn đặt hàng phân chia, cùng với ca khúc sau khi lên nét lượng phân chia, Lâm Uyên cảm thấy khoản làm ăn này vẫn tương đối tính toán.

"Là phủ định chế?"

"Chế tác riêng đi."

Lâm Uyên thẻ ngân hàng, bây giờ còn còn dư lại một triệu tả hữu, năm trăm ngàn chế tác riêng một ca khúc hay lại là đủ.

"Ngẫu nhiên rút ra trung."

Ước chừng tốn tam mươi giây đồng hồ, hệ thống chọn xong: "Chúc mừng kí chủ lấy được bài hát « Giang Hồ Tiểu », xin hỏi bây giờ là hay không thử nghe?"

"Thử nghe."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Này thủ ca khúc hẳn có chút ấn tượng.

Hình như là kiếp trước râu ria xồm xoàm bản « Thần Điêu Hiệp Lữ » bên trong ca khúc.

Hệ thống phát ra, là Chu Hoa xây phiên bản.

Lâm Uyên nghe bài hát, rất là hài lòng gật đầu một cái.

Này thủ ca khúc cùng trò chơi, hẳn coi như dán vào, giang hồ ân oán, yêu hận tình cừ, ca từ bên trong đều có:

"Giang Hồ Tiểu . Ân oán . Nhân so chiêu . Cười tàng đao . Yêu không tới . Thả không hết . Không quên được . Người tốt . Nhìn như hoa không phải là

hoa vụ không phải là vụ ."

Loại nhạc khúc cũng tương đối thích hợp.

Làm tiểu đơn đặt hàng như câu mà nói, bài hát này hẳn không có vấn đề gì.

(=)

// giảng hồ tiêu : <https://youtu.be/jNw394lYop0>

Chương 141: Đã được rồi

Bên kia, Cố Đông lái xe trở lại công ty.

Đi ngang qua lầu hai thời điểm, Soạn nhạc bộ nhân viên nhìn trong chốc lát. Bọn họ phát hiện trụ sở chính đại biểu cũng không có theo tới, vì vậy rí rít vây Cố Đông.

"Người đâu?"

"Cái này thì tan việc?"

"Lão bá đạo, công ty nói đến là đến nói đi là đi, không hồ là trụ sở chính tới đại thân, căn bản không đem chúng ta chi nhánh công ty coi ra gì."

"Cái này trụ sở chính tới đại biểu lai lịch gì à?"

"Nhìn thật trẻ tuổi, làm được hả?"

"Ngoài miệng không có lông làm việc chưa vững, muốn cứu chúng ta toàn bộ chi nhánh công ty, phải một người câu nào a."

"Hắn là ai à?"

" "

Cố Đông nhìn mọi người liếc mắt: "Các người là không phải có điện thoại di động ấy ư, chính mình tra, Tiệp Ngư, hâm mộ và ghen ghét tiệp . Lát cá sổng ngư!"

"Thật giống như nghe qua?"

Có Nhân Hồ nghi mở miệng.

Mọi người rí rít lấy điện thoại di động ra.

Bởi vì khoảng cách thật sự là quá xa, địa vực văn hóa cũng không giống nhau, cho nên mọi người tra được tin tức đều là tương đối sơ lược, bất quá cái này cũng đủ rất nhiều người kinh ngạc:

"Kim bài Người viết ca khúc?"

"Tạ lần đầu tiên nghe nói còn trẻ như vậy kim bài Người viết ca khúc, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết thiên tài, chặt chặt, này tuổi trẻ nhìn thật giống như có vài phần bản lĩnh a."

"Nói nhảm, bằng không có thể tới ta này đương thời biểu."

"Bất quá hắn thật giống như mới vừa trở thành kim bài, liền bị phái đến chúng ta chi nhánh công ty bên này, trụ sở chính thế nào không phái cái kinh nghiệm già dặn?"

"Khả năng có thể nâng đỡ cường?"

"Năng lực có mạnh hay không ta không biết, ngược lại cái giá thật lớn, mới tới ngày đầu tiên liền trốn việc, không quá nhân gia là tổng bộ đại biểu,

cùng chúng ta giám đốc là cùng cấp bậc, không người quản được rồi, giám đốc phòng chùng cũng không dám quản, công ty còn hi vọng nào hấn ra gọi thức ăn, chậm một chút cục diện đây."

"chờ một chút, hấn là « cá lớn » tác giả?"

"Bài hát này ở chúng ta Tề Châu cũng thật hỏa, « Ngư Long Vũ » kia bộ phim ấn tượng khúc mà, chẳng lẽ tổng công ti là cảm thấy hấn ở chúng ta bên này có quá một lần thành công kinh nghiệm?"

" . "

Đám người này thảo luận vui mừng.

Cố Đông chính là lên lầu ba.

Tiến vào Tổng giám đốc phòng làm việc, nàng hô: "Ba ."

Cố Cường Vận bất mãn nói: "Nói bao nhiêu lần, ở công ty gọi ta giám đốc."

"Giám đốc ba?"

"Ta sao nghe không được tự nhiên?"

"Cố quản lý!"

"Ừ, nói thế nào?"

Cố Cường Vận có chút khẩn trương đứng dậy: "Lâm đại biểu đối nhà ở có hài lòng không?"

"Nhà ở ngược lại là thật hài lòng."

Cố Đông buồn bực nói: "Nhưng người không cảm thấy hấn quá nông cuồng ấy ư, mới tới ngày đầu tiên, liền ban cũng không muốn bên trên, thua thiệt ta ngày hôm qua cho nàng quét dọn nửa ngày phòng làm việc, người vội vàng mời một nhân viên vệ sinh thật sao?"

"Không được."

Cố Cường Vận nói: "Công ty hiệu ích không tốt, mời a di là không phải gia tăng chi tiêu mà, người và nhân viên quét dọn quét dọn là được, ta người quản lý này cũng không phải là chính mình quét dọn phòng làm việc, lại không cho người quét dọn phòng vệ sinh."

Cố Đông: " . "

Cố Cường Vận mặt, nhiều nếp nhăn, ngay sau đó hấn lại dấy lên một tia hi vọng: "Bất quá lâm đại biểu tới sau này, hấn có thể giúp chúng ta hóa giải một ít áp lực đi ."

"Người ngược lại là tương đẹp."

Cố Đông nhớ tới trước chuyện: "Ta đem đơn đặt hàng đưa cho hấn nhìn, cho là hấn muốn đặt chỉ là nhiệt tâm công việc đầu rồi, kết quả hấn nhìn cũng chưa từng nhìn liếc mắt liền kêu muốn chỗ ở, phỏng chùng vào lúc này đều quên đơn đặt hàng chuyện."

"Bây giờ không nhớ nổi không trọng yếu, ngày khác ta nhắc nhở hấn lại là."

Bây giờ Cố Cường Vận là thực sự coi Lâm Uyên là thành rom rạ cứu mạng:

"Hơn nữa người là không phải với bằng hữu nghe ngóng ấy ư, nói hấn ở

Tần Châu bên kia vẫn đủ có danh tiếng, dầu gì cũng là kim bài Người viết ca khúc chứ sao."

"Cố quản lý a."

Cố Đông thở dài: "Nhưng hẳn dù sao vẫn là học sinh a, hơn nữa còn là tân tấn kim bài Người viết ca khúc, là không phải ngài mong đợi loại này kinh nghiệm phong phú lão bài cao thủ, ngài cảm thấy hẳn tới là bởi vì chúng ta chi nhánh công ty?"

Cố Cường Vận đứng ngòai không yên: "Ý người là ."

Cố Đông nhận mệnh như vậy nhún vai một cái: "Làm học sinh, hẳn một tuần có thể tới bên trên hai ngày ban cũng là không tệ rồi, exchange student học nghiệp vốn là bận rộn, cho nên bây giờ ta hoài nghi hẳn là không phải tới chúng ta chi nhánh công ty công việc, chỉ là đơn thuần lấy exchange student thân phận, tới Tề Châu đi học."

"Hẳn là như vậy."

Cố Cường Vận nhớ tới trước với lão Chu Thông lời nói, liên lạc tình huống trước mắt, đại khái đoán được một điểm này.

"Nói cách khác, công ty vốn là không có ý định lý tới chúng ta chi nhánh công ty, chỉ là vừa thật có cái kim bài Người viết ca khúc muốn tới Tề Châu làm exchange student, vì mặt mũi đẹp mắt nhiều chút, vì vậy liền cho đối phương an bài một cái đại biểu thân phận, tóm lại chính là, rất thuận tiện, chi nhánh công ty lúc này mới vô tích sự là nhân tiện?"

"Đại khái đây chính là chân tướng, cho nên ta khuyên người cũng đừng ôm quá lớn kỳ vọng." Cố Đông có chút khổ sở nói.

Nàng không đành lòng tiếp tục đả kích cha mình rồi.

Exchange student cũng liền chờ đủ một niên học liền đi, tiền tiền hậu hậu thời gian một năm cũng chưa tới.

Thời gian ngắn như vậy bên trong cứ sống một công ty?

Này căn bản là một món không thiết thực sự tình.

Nếu như hẳn chờ lâu vài năm, chuyện này ngược lại là có vài phần hi vọng.

"Đòi một góc độ suy nghĩ một chút, làm đại biểu dầu gì cũng là vương bài Người viết ca khúc, một học năm, hẳn coi như giúp ra một một lượng đơn, cũng đủ chúng ta chống đỡ một chút."

Cố Cường Vận cố gắng làm cho mình lạc quan đứng lên.

Cố Đông sắp xếp một cái an ủi nụ cười, xoay người đi ra.

Cố Cường Vận hô: "Chờ một chút, người là không phải có làm đại biểu phương thức liên lạc mà, đem hẳn kéo đến công ty chúng ta nhóm lớn bên trong, để cho hẳn dung nhập vào một chút hoàn cảnh."

"Biết."

Cố Đông lấy điện thoại di động ra, đem Lâm Uyên kéo gần đây.

Trong bây cộng một trăm hai mươi lăm người, Garin Uyên một trăm hai mươi sáu cái.

"Hoan nghênh!"

Cố Cường Vận vừa thấy Lâm Uyên vào bầy, lập tức bắt đầu phát hồng bao, đầu tiên là truyền vào một trăm khối .

Cẩn rằng, Cố Cường Vận đổi thành 300 khối, sau đó đem bao tiền lì xì phát ra.

Mọi người rối rít mở cướp.

Điềm đi vào mới ngạc nhiên phát hiện, tốc độ tay nhanh nhất nhân, bất ngờ chính là Lâm Uyên!

Mặc dù hấn cướp số lượng chỉ có hai phần tiền.

"Hoan nghênh!"

"Hoan nghênh!"

Trong bầy những người khác đi theo kêu "Hoan nghênh" .

"Cám ơn."

Lâm Uyên lễ phép tính trả lời một câu mọi người, sau đó @ giám đốc Cố Cường Vận: "Có thể mau sớm tiếp cái tân đơn đặt hàng sao?"

Cố Cường Vận sững sốt một chút.

Lời nói này, chúng ta này phá công ty lấy ở đâu tân đơn đặt hàng a, liền bây giờ trên tay đơn này, hay lại là mấy tháng trước thật vất vả nói tiếp, hơn nữa mắt thấy liền muốn hoảng, dù sao bây giờ tổng công ti không quá để ý tới chúng ta .

"Ai."

Cách vách phòng làm việc.

Cố Đông thờ dài.

Cố Cường Vận cũng không dám tức giận, chỉ là cẩn thận từng li từng tí @ Lâm Uyên trả lời: "Lâm đại biểu, tân đơn đặt hàng có thể từ từ nói chuyện, nhưng sự tình tóm lại muốn từng bước một đến đây đi, trước tiên cần phải cầm trên tay đơn đặt hàng hoàn thành mới được, trên tay người cái này tờ đơn trước xem một chút đi."

Lâm Uyên: "Đã được rồi."

Lâm Uyên nói xong, bầy bên trong trong nháy mắt hoàn toàn yên tĩnh.

Trong bầy yên tĩnh mấy phút, Cố Cường Vận liền trầm mặc mấy phút.

Hấn dù sao ngồi không yên, nhìn kỹ nửa ngày, đem tự vá cùng dấu chấm câu phù hiệu cũng nghiên cứu nhiều lần, mới chắc chắn Lâm Uyên nói chuyện đúng là ——

"Đã, trải qua, được, rồi."

Giờ khắc này, may là tính khí tốt Cố Cường Vận, cũng rất muốn hỏi một câu Lâm Uyên:

Đại ca, người có phải hay không là đang chơi ta? Lừa bịp ta có ý tứ sao?

Từ người trước thời hạn tan việc cho tới bây giờ, này mắt ghen điềm công phu, cũng liền đủ ta hơn mấy chuyện nhà câu, còn phải vượt qua ta hiện tại không táo bón.

Kết quả người theo ta nói, cái kia giảng cơ chúng ta chi nhánh công ty mấy tháng đơn đặt hàng .
Người đã quyết định được?

Chương 142: Đi kéo một tân đơn

Tê Châu.

Tinh Mang âm nhạc công ty Soạn nhạc bộ an tĩnh có chút quỹ di, các đồng nghiệp người nhìn ta, ta nhìn người, trên mặt mỗi người cũng viết đầy mờ mịt.

Thật lâu.

Rốt cuộc có người không xác định như vậy hỏi một câu: "Đã được rồi . Ý là . Hẳn hoàn thành cái này võ hiệp trò chơi đơn đặt hàng?"

Này mẹ nó mới qua bao lâu?

Đem người trên đường thời gian cũng coi như bên trên, cũng liền mới qua một hai giờ chứ ?

"A."

Có người giễu cợt.

Điều này sao có thể.

Vị này lâm đại biểu có phải hay không là quá nhẹ nhàng?

Bởi vì chính mình là Tê Châu kim bài Người viết ca khúc, cảm giác mình năng lực có thể nghiền ép chúng ta đồng cặn bã?

Cho nên dứt khoát thừa dịp đi nhà vệ sinh công phu, tùy tiện viết thủ khúc, cảm thấy là có thể đem chúng ta làm hạ thấp đi?

Thuận tiện đem phe Giáp lừa bịp được rồi hả?

Đùa thôi là không phải!

Quả nhiên, trẻ tuổi liền thì không được a.

Phe Giáp sẽ cho người biết, tại sao bọn họ là ba!

Hơn nữa vị này lâm đại biểu, cũng quá không coi chúng ta là chuyện đi?

Thật cho là chúng ta mấy tháng đều không có thể làm được tờ đơn, là người lâm đại biểu dễ dàng như vậy là có thể tùy tiện bắt lại?

Bây nội khí phân, chính là nhân này mà trầm mặc.

Yên lặng đến gần như đông đặc.

Cuối cùng vẫn là Cố Đông không nhịn được @ rồi Lâm Uyên: "Phe Giáp yêu cầu rất cao, một loại ca khúc chất lượng bọn họ nhìn không thuận mắt, hi vọng lâm đại biểu có thể nghiêm túc một chút sáng tác, không nên dùng mấy giờ tác phẩm hoàn thành đi lừa bịp phe Giáp."

"Ây."

Mặc dù Cố Cường Vận cũng không cao hứng, nhưng hẳn sợ hơn Lâm Uyên tức giận, dầu gì cũng là Tần Châu kim bài Người viết ca khúc, vạn nhất

không làm làm sao bây giờ?

Được Hồng nha.

Hắn thở dài, liền vội vàng ở trong bày giảng hòa: "Có lẽ là làm đại biểu nhìn một cái đơn đặt hàng thì có linh cảm, lấy làm đại biểu năng lực, khẳng định so với công ty chúng ta đám này giá áo túi cơm mạnh hơn, bất quá làm đại biểu vẫn là đem tác phẩm mài giữa một chút đi."

Lâm Uyên không có giải thích, trực tiếp @ Cố Cường Vận: "Email."

" "

" "

" "

Trong bày xuất hiện mảng lớn im lặng tuyệt đối, mọi người khẳng định không dám nói thẳng ra nội tâm ý tưởng, lại không dám như Cố Đông như vậy trực tiếp @ Lâm Uyên.

Dù sao làm đại biểu chức vị rất cao.

Nhưng thông qua liên tiếp im lặng tuyệt đối, mịt mờ biểu đạt một chút bất mãn vẫn là có thể, dù sao tất cả mọi người phát im lặng tuyệt đối.

Pháp không trách chúng chứ sao.

Cố Cường Vận bất đắc dĩ, đem Email phát ra.

Lâm Uyên trực tiếp đem ca khúc, phát đến Cố Cường Vận trong hòm thư.

"Ngài đã gia nhập Group, 【 công ty thật bày 】."

Phát xong Email, Cố Cường Vận liền phát hiện mình bị con gái kéo đến một cái tân trong bày, sau đó công ty các đồng nghiệp cũng toàn bộ bị phóng vào.

Cái này bày, cùng vừa mới cái kia nhóm lớn không có khác nhau.

Duy nhất khác nhau chính là, cái này trong bày không có Lâm Uyên.

Hóa ra vừa mới cái kia Lâm Uyên mới vừa vào tới bày, đã thành "Giả bày"?

"Làm cái gì."

Cố Cường Vận bất mãn nói.

Cố Đông phòng làm việc tại hắn cách vách, nếu như âm lượng cũng khá lớn, bên kia có thể nghe được thanh âm của hắn.

Cố Đông không trả lời.

Cái này cái gọi là thật trong bày, đã sôi sùng sục.

"Cô đồng đại tiểu thư quả nhiên ngang ngược!"

"Cô đồng đại tiểu thư ngu phê, đòi hắn!"

"Cái này kêu là chuyện gì chứ sao."

"Chính phải chính phải, tân thua thiệt kéo cái này bày, cái kia bày ta là không dám nổi bọt."

"Vị này đại biểu thật là không coi chúng ta ra gì a."

" "

Lúc này Cô Đông @ Cô Cường Vận: "Đem bài hát phát ra ngoài để cho chúng ta phẩm định một chút thôi, cũng nhìn nhìn nhân gia kim bài Người viết ca khúc trong lúc bận rộn rút ra quý báu một giờ, viết ra bài hát rất cuộc có bao nhiêu tốt."

Cô Cường Vận lắc đầu một cái.

Mọi người đôi lâm đại biểu rất mâu thuẫn a.

Như vậy thì không được, sau này công ty còn chỉ lâm đại biểu hỗ trợ đây.

Hơn nữa lâm đại biểu năng lực khẳng định không thể nghi ngờ, còn trẻ như vậy kim bài, còn có hoài nghi năng lực cần phải sao?

Chỉ là chính là bởi vì tuổi còn trẻ giống như này ưu tú, cho nên lâm đại biểu ở trong thái độ khả năng hơi chút ngạo mạn một chút.

Nhưng đây cũng là có thể lý giải sự tình chứ sao.

Quay đầu phải làm làm mọi người tư tưởng công việc, muôn ngàn lần không thể đắc tội lâm đại biểu.

Nghĩ như vậy, Cô Cường Vận quyết định không đem bài hát phát ở trong đây.

Năng lực thuộc về năng lực, lợi hại hơn nữa Người viết ca khúc, vắn vắn xài đem giờ viết ra bài hát, lại làm sao sẽ so sánh khúc bộ cộ xát mấy tháng nhưng vẫn đang bị phe Giáp bác bỏ tác phẩm tốt đây?

Hắn đeo tai nghe lên, mở ra Email.

Bài hát tên là « Giang Hồ Tiểu » , nhìn dáng dấp lâm đại biểu đã đem từ đã điền xong.

Di động con chuột, click phát ra.

Cô Cường Vận tiến hành này một hệ liệt động tác lúc, nội tâm đương nhiên là không ôm ấp bất kỳ mong đợi.

Hắn thậm chí một bên nghe ca nhạc, một bên xem Internet tin tức.

Trong tin tức sẽ nhắc tới Tề Châu mỗi cái công ty tân hạng mục loại, nói không chừng liền có thể tìm được tân đơn đặt hàng hợp tác cơ hội đây?

Đại âm nhạc công ty, là tờ đơn tìm tới cửa.

Tinh Mang âm nhạc, thì cần muốn chính mình tìm tờ đơn.

Tỷ như cái này công ty nhỏ tân bá lược kịch, bọn họ khẳng định yêu cầu Ca khúc chủ đề nhạc đệm phiên vĩ khúc loại, quay đầu nhìn xem có thể hay không liên lạc với, còn có cái này trong tin tức nhắc tới .

Lộp bộp.

Cô Cường Vận di động con chuột tay bỗng nhiên dừng một chút.

Trong tai nghe là từ đầu đến cuối ở phát ra ca khúc « Giang Hồ Tiểu » .

Đạo kia kỳ quái điện tử hợp thành âm vừa vắn hát đến điệp khúc bộ phận:

"Nhìn như hoa không phải là hoa vụn không phải là vụn, nước sông cuộn cuộn không giữ được, một thân hào tình tráng chí thiết ngạo cốt, nguyên lai anh hùng là cô độc ."

Nội da gà chột dậy rồi!

Cố Cường Vận đột nhiên cảm giác được tê cả da đầu!
Hắn đột nhiên đem bài hát này điều chỉnh đến bộ phận mở đầu!
Lần này, không có bất kỳ dư thừa hành vi, Cố Cường Vận toàn bộ tâm thần, đều đặt ở này thủ ca khúc bản thân.
Không biết từ đâu một khúc kia, Cố Cường Vận thân thể, không kìm lòng được theo âm nhạc mà rung động.
Thân thể có động tác, trước bàn nguội nước trà, rạo rục ra mịn sóng gợn.
Lúc này thái dương đã xuống núi.
Hồng sắc Vãn Hà xuyên thấu qua cửa sổ, đem căn phòng vụng thành hoàng hôn màu sắc.
Mà ở dạng này trong hình.
Cố Cường Vận biểu tình, càng ngày càng khoa trương.
Làm chỉnh bài hát nghe xong, hắn cảm giác cả người lại có nhiều chút tê dại ma cảm giác, thật giống như vừa mới chạm như dòng điện.
Lúc này, ngoài cửa vang lên gõ cửa âm.
Cố Đông đẩy cửa đi vào.
Sau đó, Cố Đông liền ngây ngẩn.
Chỉ thấy Cố Cường Vận xụi lơ ở trên ghế sa lon, toàn thân tự nhiên buông lỏng, trên mặt hiện lên một vết .
Hạnh phúc?
Cố Đông không biết mình hình dung có hay không thích hợp, nhưng nàng chỉ có thể tìm được cái từ này để hình dung Cố Cường Vận nụ cười trên mặt.
"Chuyện gì xảy ra sao?" Nàng có chút khẩn trương hỏi.
Cố Cường Vận không để ý tới nàng.
Nàng đề cao âm lượng: "Giám đốc?"
Cố Cường Vận còn chưa để ý đến nàng.
Nàng lại lần nữa đề cao âm lượng: "Ba!"
Cố Cường Vận ở trong mộng mới tỉnh, hắn nhìn cửa một chút con gái, lại nhìn một chút máy tính, rốt cuộc mở miệng nói:
"Đi phóng một cái tân ở riêng tới!"
Quả nhiên là như vậy a, Cố Đông thở dài: "Chúng ta thật muốn buông tha trên tay đơn này ấy ư, ban đầu vì bắt lại cái này tờ đơn chúng ta ký hợp đồng phí bồi thường vi phạm hợp đồng cũng không ít, muốn không phải là liên lạc một chút tổng công ti đi ."
"Bọn người."
Cố Cường Vận khoát khoát tay, sau đó lấy ra điện thoại di động, ở Cố Đông tân phóng bày bên trong phát một câu nói: "Từ nay về sau, phe Giáp không phải là các người ba, lâm đại biểu mới được."
Nói xong.

Cô Cường Vận trực tiếp đem tốt « Giang Hồ Tiêu » đăng lên đến bây vẫn kiện, sau đó mới ngẩng đầu nhìn một chút nữ nhi nói:
"Đã được rồi."

---

ps: Yêu cầu một phiếu cuối tháng, bị liên tiếp nổ tung a a a a

Chương 143: Sinh nhi làm người ta thật xin lỗi

Tinh Mang âm nhạc lâu hai Soạn nhạc bộ.
Người sở hữu nhìn giám đốc phát đến trong bấy tin tức, mày nhú lại phải
nhiều thâm bao sâu.
Bị phe Giáp ngược kêu ba ba chúng ta nhận.
Kiêm tiền chứ sao.
Không mất mặt!
Có thể giám đốc dựa vào cái gì nói lâm đại biểu là chúng ta ba!
Chỉ bằng hấn là tổng bộ phái tới?
Chỉ bằng hấn và giám đốc cùng cấp bậc, thuộc về chi nhánh công ty Boss?
Không phục!
Mọi người rất không phục.
Bởi vì ở Tề Châu này phiền trên đất, phe Giáp ba đã quá nhiều!
Đây là trong lòng hoạt động tương đối nhiều.
Trong lòng hoạt động không phong phú như vậy, đã đeo tai nghe lên, nghe
nổi lên « Giang Hồ Tiểu » .
Cùng lúc đó.
Cố Đông cũng trở về phòng làm việc, nghe nổi lên bài hát này.
Mấy phút sau.
Cố Đông động tác cơ giới như vậy tháo xuống tai nghe, trong lòng phiền
giang đảo hải.
Cúi đầu liếc nhìn nàng mới vừa phóng bấy.
Trong bấy không một người nói chuyện.
Lại nhìn một cái, cách vách có Lâm Uyên chỗ "Giả bấy", tin tức đã 99+
"@ lâm đại biểu, đại biểu ngu phê!"
"Gào khóc gào khóc, đại biểu quá mạnh đi!"
"Đại biểu, xin nhận lấy ta đây cái fan!"
"Vừa mới chúng ta ngành có người còn nói, đại biểu thời gian ngắn như vậy
viết ca khúc khẳng định không được chứ, ta làm Soạn nhạc bộ chủ quản, lúc
ấy đã nổi giận phản bác hấn, đại biểu ngài nhưng là âm nhạc chi hương kim
bài âm nhạc nhân, khởi để người khác nghi ngờ, kết quả tên kia nghe xong
bài hát hoàn toàn phục, còn bị ta hung hăng giáo dục một phen."
"Chủ quản người xem, có phải hay không là có rút đồ?"
"Lại có người dám nghi ngờ lâm đại biểu, hoạt nị oai đi, người nào không
biết đại biểu bị phái đến công ty chúng ta, là tới cứu thế giới, các người

chính là chỗ này sao đôi đũa Chúa Cứu Thế?"

" "

Cổ Đông thấy bày tin tức, một cái lão huyết trào trên trán, hận không được đem đám người này cho hết mở.

Còn biết xấu hổ hay không a!

Lại nói đơn này còn chưa nhất định thành đây!

Như thế nịnh hót tiểu nhân, như thế a dua nịnh hót, đơn giản là ném vào công ty mặt mũi!

Nàng cũng không nhịn được nữa, nổi giận đùng đùng đánh chữ:

"Trước nghi ngờ người đại biểu, tự giác một chút, viết 3000 tự kiểm điểm giao lên cho ta xem qua, làm đại biểu ưu tú như vậy lãnh đạo, các người có thể gặp được đơn giản là toàn tám đời vận khí tốt!"

Mọi người: " "

Trước dẫn đầu gây sự không phải là người?

Cách vách tân bầy, rốt cuộc có người nói chuyện rồi.

"Các người cái này thì không có ý nghĩa."

"Tiểu cô đông, trước người không cũng không tin?"

"Còn có chủ quản, chính là người dẫn đầu nói, làm đại biểu không thể nào hoàn thành cái này tờ đơn, ta nhớ được chủ quản còn nói, đơn này nếu có thể thành hẳn liền đem bàn phím ăn."

"Thế nào ăn, là chấm điểm bơ lạc hay lại là thịt trâu nước tương? Là thịt kho tàu hay lại là hấp?"

"Đại ca đừng nói Nhị ca, ai mẹ nó có thể nghĩ đến a, Tần Châu kim bài Người viết ca khúc cứ như vậy ngu phê?"

"Ngọa tào, ta hôm nay mới biết cái gì gọi là đại thần."

"Là không phải Tần Châu kim bài Người viết ca khúc ngu phê, người đi Tần Châu tùy tiện tìm một kim bài tới, hẳn cũng không khả năng thời gian ngắn như vậy hoàn thành tờ đơn, chúng ta đây là gặp phải chân thần."

"Ta gần như cho là Dương phụ xuất thủ."

"Dương Chung Minh lão sư trước ở Tề Châu thời điểm, chúng ta thỉnh thoảng yêu cầu hẳn lão nhân gia hỗ trợ, xuất thủ quả thật ổn chuẩn ác, chỉ một tắt thành, nhưng tốc độ cũng không nhanh như vậy chứ?"

" "

Đám người này là thực sự bị dao động bồi rồi!

Không phải nói « Giang Hồ Tiểu » tốt bao nhiêu, bài hát này chất lượng quá thật không tệ, nhưng không có đến làm cho tất cả mọi người quý báu trình độ.

Chân chính kinh khủng là .

Bài hát này sáng tác tốc độ quá đáng sợ!

Thậm chí có nhân hoài nghi, đây chính là làm đại biểu ngồi xỏm bòn cầu thời điểm, thuận liền hoàn thành?

Được rồi.

Cái này dĩ nhiên chỉ là khen Trương Thức đoán chừng, mọi người chỉ là quá rung động.

Lâm tác phẩm tiêu biểu vì âm nhạc chi hương kim bài Người viết ca khúc, có thể viết ra loại trình độ này bài hát không có gì ngoài ý muốn.

Dù sao đối phương kim bài Người viết ca khúc cái thân phận này, là không giả được.

Người phải nói, lâm đại biểu viết hai tháng, thậm chí là một tháng, sau đó hoàn thành bài hát này, mọi người cũng sẽ không có nhiều như vậy nghi ngờ.

Có thể lâm đại biểu mới bắt được đơn đặt hàng thời gian bao lâu à?

Từ hẩn tan việc, đến hẩn ở trong bày nói bài hát hoàn thành chuyện, mới qua bao lâu?

Nhanh như vậy, là có thể hoàn thành cấp bậc này bài hát?

Đơn giản là biến thái thật sao!

Chớ nói chi là hẩn còn đích thân viết từ!

Hơn nữa từ ý cảnh cũng là như vậy hay!

Cùng như vậy lâm đại biểu so sánh, Tinh Mang âm nhạc đám này Người viết ca khúc nội tâm chỉ có một cảm giác:

Sinh nhi làm người, ta thật xin lỗi.

Lúc này, Cố Cường Vận ở trong bày xuất hiện, hẩn @ người sở hữu: "Đừng vội xin lỗi, ta đã vừa mới đem « Giang Hồ Tiểu » phát cho phe Giáp công ty, bây giờ võ hiệp trò chơi cái này đơn đặt hàng lâm đại biểu cũng không sai biệt lắm hoàn thành, chúng ta bây giờ khẩn yếu nhiệm vụ là vội vàng kéo đến tân đơn đặt hàng!"

Vẫn là câu nói kia.

Lợi hại công ty, sẽ có phe Giáp chủ động nói chuyện hợp tác, mà Tinh Mang âm nhạc loại này củi mục công ty, thì cần muốn chính mình đi tìm tờ đơn.

Soạn nhạc bộ nhân viên, ngoại trừ phải phụ trách Soạn nhạc công việc, đồng thời còn được đi làm thêm tiêu thụ.

Không chỉ có bọn họ.

Ngay cả Cố Đông cùng giám đốc Cố Cường Vận, cũng phải ở bên ngoài tìm tờ đơn.

Bởi vì Tinh Mang âm nhạc đồng thời gặp phải hai cái khốn cảnh.

Thứ nhất khốn cảnh: Người viết ca khúc môn năng lực có hạn, thành đơn suất thấp.

Cái thứ 2 khốn cảnh: Công ty tiếp đơn suất, cũng rất thấp.

Lợi hại phe Giáp nhìn một cái Tinh Mang âm nhạc lịch sử thành tích, sẽ cau mày.

Cho nên nói tờ đơn thời điểm, vì thuyết phục phe Giáp, mọi người không thể không mang ra trụ sở chính bằng hiệu.

Chiêu này lúc trước rất tác dụng.

Bây giờ trụ sở chính bằng hiệu cũng không quá tác dụng.

Dù sao Tinh Mang âm nhạc chỉ là một chi nhánh công ty, kia bao nhiêu cân lượng phân lượng, đã bị nghề ước lượng không sai biệt lắm.

Vì vậy nguyên nhân.

Công ty thỉnh thoảng thậm chí sẽ tiếp một ít tư nhân tiểu đơn đặt hàng, để duy trì công ty sinh kế.

Những thứ kia tiểu đơn đặt hàng thường thường liền mấy chục ngàn đồng tiền tiền thuê.

Nhưng đối với Soạn nhạc bộ mà nói, thịt muối cũng là thịt, mọi người cơ bản nghiệp vụ năng lực vẫn có, loại này tiểu đơn đặt hàng bình thường đều có thể hoàn thành.

"Đúng rồi."

Cố Đông nhắc nhở: "Nếu như mọi người nói tờ đơn gặp phải phiền toái, cũng đừng lại dùng trụ sở chính bằng hiệu rồi, chiêu bài này đã không dễ xài nhi rồi, bây giờ có thể nói như vậy, liền nói công ty chúng ta trụ sở chính phải tới một vị kim bài Người viết ca khúc, bắt quá ta đem lời cảnh cáo ở trước mặt, các người ngàn vạn lần chớ cho lâm đại biểu tiếp cái loại này rất giá rẻ tờ đơn!"

Ban ngày nói chuyện, Cố Đông liền phát hiện.

Lâm đại biểu đối đơn đặt hàng giá cả, không hài lòng lắm.

Suy nghĩ một chút cũng phải, hẳn làm kim bài Người viết ca khúc, lúc trước ở Tần Châu tiếp đơn đặt hàng giá cả, khẳng định cũng cao vô cùng.

Bây giờ điều chỉnh đến chi nhánh công ty, lại muốn làm mấy trăm ngàn tờ đơn, dĩ nhiên mất hứng.

"Kia phải hỏi hỏi lâm đại biểu giỏi cái gì phong cách a."

Mỗi một Người viết ca khúc đều có mình sở trường lĩnh vực.

Có chút Người viết ca khúc, đặc biệt giỏi Rock, mà có chút Người viết ca khúc, là giỏi viết một ít tương đối sâu triền miên trữ tình bài hát.

Bây giờ mọi người hoài nghi, lâm đại biểu am hiểu nhất đại khái chính là tương đối Cổ Phong, ý cảnh rất bài hát của đại khí?

Bằng không tại sao « Giang Hồ Tiểu » hoàn thành thoải mái như vậy?

Nhất định là quá giỏi rồi, cho nên liếc mắt nhìn đơn đặt hàng liền trực tiếp viết ra một ca khúc đi.

Cố Đông suy nghĩ một chút, ở cách vách lão trong bày @ rồi Lâm Uyên:

"Công ty chuẩn bị tiếp tân đơn, xin hỏi đại biểu am hiểu nhất cái nào âm nhạc phong cách?"

Tất cả mọi người đều mở ra nhóm lớn, hiếu kỳ Lâm Uyên trả lời.

Ở mọi người trong ảo tưởng, lâm đại biểu lớn như vậy thân hẳn sẽ báo ra mấy cái phân loại, tỷ như Rock trữ tình hi cấp vân vân và vân vân, để biểu hiện ra đại thần xem qua âm nhạc phong cách rộng, dù sao « cá lớn » cũng rất ưu tú, nhưng bài hát kia cũng không phải là võ hiệp thức bài hát của Cô Phong, này đã nói lên lâm đại biểu giỏi âm nhạc phong cách chắc có chừng mấy loại, cái này rất phù hợp Lâm Uyên loại này kim bài đại thần thân phận.

Nhưng mà, mười giây đồng hồ sau.

Lâm Uyên chỉ trở về hai chữ, hai chữ này là:

"Đất."

---

ps: Vốn là dự định cuối tháng gấp đôi cầu nguyệt phiếu, nhưng bây giờ phiếu hàng tháng hàng rất nhanh, cho nên bây giờ trước cho một chút đi, phiếu hàng tháng tương đối nhiều lại cuối tháng đầu, nhờ cậy mọi người á..., trước chúng ta cao nhất xếp hàng 29 danh đây

Chương 144: Lại nghe thấy đã là khúc người bên trong

Cùng Tinh Mang âm nhạc đối tiếp phe Giáp kêu Mộng Long công ty game, mà khoản có đơn đặt hàng nhu cầu trò chơi là gọi là « hiệp lữ » .

Mộng Long là một nhà kích thước rất lớn công ty game.

Cái này tên là « hiệp lữ » trò chơi, chỉ là đem ngành phụ trách thanh toán trung tiêu hình hạng mục một trong.

Lúc này.

Mộng Long « hiệp lữ » trò chơi bộ khai thác.

Trò chơi tổng giám Trình Phi Phàm đang ở võ bàn: "Trò chơi chẳng mấy chốc sẽ trong tiến hành trắc rồi, kết quả các người nói cho ta biết, trò chơi thứ Ngũ Quan chủ đề âm nhạc còn không có làm xong?"

"Chúng ta đang thúc giục bọn họ ."

Phụ trách âm nhạc bộ phận thuộc hạ mặt đầy xấu hổ mở miệng nói: "Ai biết bọn họ như vậy không đáng tin cậy, ta cho là bọn họ dù sao cũng là Tần Châu Tinh Mang giải trí chi nhánh công ty, trình độ thế nào cũng sẽ không kém đi nơi nào, ta quay đầu nhất định tìm bọn họ tính sổ."

"Thùng cơm!"

Trình Phi Phàm tức giận không giảm: "Trước đó không làm tốt điều tra liên tìm bọn họ hợp tác, người là đồ bọn họ giá cả tiện nghi sao, đã ăn bao nhiêu tiền huê hồng à?"

"Không có!"

Âm nhạc người phụ trách nghe nói như vậy, sắc mặt trắng nhợt, sỉ sỉ sách sách nói: "Tổng giám ta thật không có, bọn họ ban đầu ngực chụp bang bang vang, hợp đồng bên trong còn cố ý tăng thêm phí bồi thường vi phạm hợp đồng khoản tiền, nếu như bọn họ không cảm ra phù hợp chúng ta yêu cầu tác phẩm, chúng ta là có thể theo chân bọn họ tác phải bồi thường, ta xem bọn họ lại dám ký phí bồi thường vi phạm hợp đồng không chấp hợp đồng, liền cho là bọn họ thật có thể làm được!"

Trình Phi Phàm cảm giác sọ não đau: "Mộng Long lớn như vậy một công ty, chẳng lẽ còn tham cái kia điểm phí bồi thường vi phạm hợp đồng sao!"

Trình Phi Phàm bên tay phải.

Phó Tổng Giám cũng là không nhịn được cau mày nói: "Sau này không muốn lại theo công ty này hợp tác, kéo vào danh sách đen!"

"Minh bạch!"

Âm nhạc người phụ trách gật đầu liên tục, sau đó cắn răng nói: "Bây giờ ta liền thúc bọn họ, muốn hôm nay hay lại là không cầm ra cách nói, ta liền hủy bỏ lần này hợp tác, để cho bọn họ bồi thường chúng ta tổn thất!"

Trình Phi Phàm không lên tiếng.

Âm nhạc người phụ trách bấm điện thoại, chính muốn nổi đóa, sắc mặt chợt thay đổi một chút: "Tân bài hát đã phát tới sao, đừng trách ta lời nói khó nghe, nếu như lần này vẫn là không được lời nói, chúng ta hợp đồng liền hủy bỏ, ngoài ra ta sẽ để cho trong vòng đều biết công ty của các người nghiệp vụ năng lực rất cuộc có bao nhiêu kém!"

Nói xong, âm nhạc người phụ trách nổi giận đùng đùng cúp điện thoại.

Lần nữa nhìn về phía Trình Phi Phàm.

Hắn lại khôi phục hèn mọn bộ dáng: "Tổng giám, bọn họ lại phát một thủ khúc tới, ta đây liền nghe nghe nhìn."

"Công thả."

Trình Phi Phàm lạnh lùng nói.

Âm nhạc người phụ trách cảm như hên, nhận mệnh như vậy gật đầu một cái, mở ra chính mình Email, thấy được Tinh Mang âm nhạc phát tới tác phẩm mới.

Tên gọi « Giang Hồ Tiểu » .

Bài hát này nếu là không đi, chính mình hôm nay đại khái là không dễ chịu lắm.

Cần nhắc đến Tinh Mang âm nhạc trước phát tới kia vài bài hát, âm nhạc người phụ trách đột nhiên cảm giác được .

Chính mình hôm nay, nhất định là dữ nhiều lành ít.

"Chậm chậm từ từ làm gì?"

Trình Phi Phàm giết người như vậy ánh mắt quét qua.

Âm nhạc người phụ trách run rẩy click rồi phát ra âm thanh.

Trình Phi Phàm tức giận nói: "Điểm này âm lượng để cho ta nghe muỗi kêu sao!"

Âm nhạc người phụ trách luống cuống tay chân đem điện thoại di động thanh âm điều chỉnh đến tối đại hóa, thuận tiện đem điện thoại di động liền tiếp bên trong phòng họp âm hưởng, kết quả không cẩn thận đem âm hưởng thanh âm cũng điều chỉnh đến một cái rất cao vị trí.

Lúc này khúc nhạc dạo vừa mới kết thúc.

Âm nhạc người phụ trách đột nhiên đem âm lượng điều chỉnh đến tối đại hóa, cộng thêm âm hưởng vốn là hiệu quả tốt, cho tới « Giang Hồ Tiểu » trước mấy câu biểu diễn, dường như vang Lôi Bạo rách một loại vang lên:

"Giang Hồ Tiểu, ân oán!"

"Nhân so chiêu, cười tàng đao!"

"Hồng trần cười, cười buồn tẻ!"

"Tâm quá cao, không đến được ."

Này chợt vang lên âm lượng, đem tất cả mọi người đều dọa sợ, chỉ cảm thấy màng nhĩ đều bị dao động vang ong ong.

"Ngu xuẩn!"

Nhịp tim của Phó Tổng Giám đều bị dao động gia tốc, đang muốn rầy âm nhạc người phụ trách thời điểm, hấn kinh ngạc phát hiện, Trình Phi Phàm đã đứng lên.

"Ta đây liền ."

Âm nhạc người phụ trách tìm âm lượng kiện.

Trình Phi Phàm lại đột nhiên mở miệng nói: "Đừng động.

"

Âm nhạc người phụ trách ngay lập tức sẽ bị dọa đến không dám di chuyển, chỉ có tiếng hát lấy không góc chết vờn quanh phương thức, thông qua âm hưởng mà nô âm:

"Minh Nguyệt chiếu, đường xa xôi."

"Nhân biết về già, tâm không già."

"Yêu không tới, thả không hết."

"Không quên được, người tốt."

Trình Phi Phàm đã có chút nhắm lại con mắt.

Đơn giản mấy câu ca từ, trước mắt hấn, bắt chước Phật Phù hiện ra thiếu niên trường kiếm đi giang hồ hình ảnh.

Ân oán thị phi.

Tiểu Lý Tàng Dao.

Thiếu niên rớt cuộc theo Phong Khởi, nhắc lên trận kia tinh phong huyết vũ, thành người giang hồ nghe tin đã sợ mất mật nhân vật.

Sau đó.

Hấn gặp nữ hài.

Nữ hài cực kỳ giống chết đi thanh mai trúc mã.

Hấn yêu nàng, nàng lại rời đi hấn, bởi vì nữ hài không muốn trở thành bất luận kẻ nào đồ thay thế.

Thiếu niên tìm kiếm thăm dò vài chục năm, đi khắp chân trời góc biển, đập biển vụn thủy thiên sơn, vẫn không cách nào quên cô gái kia được, lúc này hấn đã thành trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy đại hiệp, nhưng không người có thể nhìn thấu hấn đáy mắt cô độc.

Hấn yêu rớt cuộc là ai?

Nội tâm của hấn so với ai khác đều biết!

Không có người nào là ai đồ thay thế, thật lòng chỉ có một viên, ta yêu người, không phải là bởi vì người giống như nàng .

Lúc này.

Không chỉ có Trình Phi Phàm.

Ở trải qua lúc ban đầu màng nhĩ chấn động sau đó, đang ngòì mọi người, cũng là dần dần bị này thủ ca khúc hấp dẫn, sau đó ánh mắt dần dần sinh ra

biến hóa.

Nhất là làm tiếp theo đoạn này ca từ vang lên:

"Nhìn như hoa không phải là hoa vụn không phải là vụn, nước sông cuộn cuộn không giữ được, một thân hào tình tráng chí thiết ngạo cốt, nguyên lai anh hùng là cô độc ."

Trình Phi Phàm đột nhiên trợn mở con mắt!

Hoa không phải là hoa .

Vụn không phải là vụn .

Nếu như này nước sông cuộn cuộn không giữ được, kia đi khắp thiên hạ, vô luận bao nhiêu năm, ta cũng phải tìm được người, nói với người một tiếng: Ta yêu là người, không phải là bởi vì người giống ai, mà là bởi vì người là người.

Câu chuyện này đến từ Trình Phi Phàm.

Đến từ hần thuở thiếu thời liền có mộng giang hồ, cùng với một ít chưa đủ vì ngoại nhân nói tư nhân trải qua.

Làm « hiệp lữ » trò chơi này, Trình Phi Phàm không có giải mộng cảm giác thành tựu.

Nhưng nghe đến bài hát này, Trình Phi Phàm bỗng nhiên cảm giác, câu chuyện này, đã viên mãn.

"Giang Hồ Tiếu, yêu Tiêu Dao."

"Cầm hoặc Tiêu, rượu tới đảo."

"Ngửa mặt lên trời cười, quên hết rồi."

"Tiêu sái Như Phong, nhẹ phiêu phiêu ."

Khi thiếu niên trở về, đôi tân đã có muối tiêu, mà nàng dung nhan như cũ, gắn bó như tranh vẽ.

Trình Phi Phàm bỗng nhiên đôi mắt có chút chua xót.

Mới nghe không biết khúc trùng ý, lại nghe thấy đã là khúc người bên trong.

Làm tiếng hát dần dần nghỉ.

Ngoại trừ màng nhĩ dao động làm đau, mọi người tâm, lại cũng có chút nhỏ xúc động, mà làm mọi người chú ý đến Trình Phi Phàm đã là hốc mắt phiếm hồng, không khỏi rớt rít tiền lên:

"Tổng giam, ngài không có sao chứ?"

Trình Phi Phàm khoát khoát tay, mở miệng nói: "Liên bài này rồi, bài hát danh tên gì?"

Âm nhạc người phụ trách dùng sức gật đầu: "« Giang Hồ Tiếu » !"

So với người khác chỉ là nghe ca nhạc tâm tình, hần đã thông qua chính mình chuyên nghiệp năng lực, phẩm định đến này thủ ca khúc kỹ thuật tầng diện chất lượng cao.

"Giới một cái Giang Hồ Tiếu ."

Trình Phi Phàm biểu tình phức tạp, trước khi ra cửa lúc bỗng nhiên dừng một chút bước chân: "Công ty này sau này có thể tiếp tục hợp tác, chính thức tiếp nhận thời điểm làm ơn nhất định thay ta nói một tiếng, cảm tạ bài hát này ca khúc sáng tác."

Chương 145: Lâm Uyên giữ vững

Ngày thứ 2.

Tinh Mang giải trí toàn bộ Người viết ca khúc đánh mở công ty nhóm lớn, thấy tin tức thứ nhất chính là Cố Cường Vận phát:

"Chúc mừng Lâm Đại Biểu vui thành một đơn!"

Mặc dù mọi người nghe xong « Giang Hồ Tiểu » sau đó đều cảm thấy đơn này đã ổn, nhưng thấy trước mắt tin tức vẫn còn có chút rung động.

"Như vậy liền xong rồi?"

"Sửa đổi cũng không cần?"

"Bình thường không đều có sửa đổi loại yêu cầu sao?"

"Lâm Đại Biểu ngu phê liền xong chuyện."

"Quy lạ đại lão!"

"Cho đại lão dâng lên đầu gối!"

" "

Dưới tình huống bình thường, coi như là phe Giáp đổi ca khúc hài lòng, cũng sẽ nói lên một ít sửa đổi ý kiến, từ đó đi đến phù hợp hơn bọn họ trò chơi mục đích.

Chỉ có ở độ hài lòng kéo căng dưới tình huống, mới có thể liền sửa đổi cũng không cần liền trực tiếp tuyên dụng.

Rất hiển nhiên.

Bài này « Giang Hồ Tiểu », chính là cái loại này hoàn mỹ phù hợp yêu cầu, không cần bất kỳ sửa đổi tác phẩm.

Đúng rồi.

Giáp mới biết bài hát này là Lâm Đại Biểu tốn thời gian bao lâu giải quyết sao?

Nếu như biết, biểu tình nhất định rất xuất sắc chứ ?

Bất quá cũng không nhất định.

Vừa mới bắt đầu mọi người đầu không xoay chuyển được tới.

Nhưng cẩn thận sau khi suy nghĩ một chút, có người suy đoán Lâm Đại Biểu mặc dù có thể nhanh chóng như vậy hoàn thành cái này võ hiệp trò chơi đơn đặt hàng, là bởi vì hẳn lúc trước thì có tích lũy đến không có phát hành tác phẩm.

Mà hẳn tích lũy tác phẩm bên trong, đại khái thì có « Giang Hồ Tiểu » một ca khúc như vậy.

Vừa vận bài hát này, lại rất phù hợp phe Giáp đổi ca khúc yêu cầu.

Cho nên hẳn cũng không thể nào sáng tác, chỉ cần tùy tiện sửa đổi một chút, liền hoàn thành như vậy một ca khúc .

Cho nên liền xuất hiện, trong mắt mọi người phảng phất kỳ tích một màn.

Nghe quả thật rất trùng hợp.

Nhưng so với Lâm Đại Biểu như vậy trong thời gian ngắn viết ra « Giang Hồ Tiêu » như vậy ca khúc, mọi người vẫn cảm thấy cái suy đoán này càng hợp lý một ít.

Người bình thường viết ca khúc nào có nhanh như vậy à?

Đương nhiên không người sẽ truy hỏi Lâm Đại Biểu nguyên nhân cụ thể.

Lâm Uyên rõ ràng cho thấy cái không dễ chọc nhân vật, còn kém ở trên mặt viết như vậy bốn chữ rồi:

Ta rất cao lạnh.

Cho nên mọi người đang không có rất tìm hiểu tình huống hạ, có thể không có quá nhiều tiên lên chuyện trò dững khí, nhất là đối phương còn trẻ như vậy, cũng đã là Soạn nhạc lĩnh vực địa vị lá bài chủ chốt.

Bất quá.

Mọi người vừa nghĩ tới rồi ngày hôm qua, Cố Đông ở trong bầy hỏi Lâm Đại Biểu giới cái gì phong cách âm nhạc, Lâm Đại Biểu lại trả lời:

"Đất."

Hôm nay suy nghĩ một chút, mọi người vẫn cảm thấy tình cảnh kia có chút quý dị.

Cái gì gọi là đất?

Người chỉ thiện Trường Quý?

Rõ ràng tiêu cô đông hỏi là phong cách, người sao luôn nghĩ giá cả?

Này chính là đại lão tự tin?

Tự tin nhiệm tại sao phong cách cũng có thể không chế?

Dĩ nhiên mọi người cũng sẽ không coi là thật.

Ca khúc phong cách nhiều như vậy, làm sao có thể có người tinh thông mọi thứ.

Chỉ có thể nói, Lâm Đại Biểu quả nhiên đủ ngạo, cũng coi là nghệ cao nhân lớn mật.

Bất quá mọi người sợ là không phải Lâm Uyên kiêu căng khinh người.

Mọi người sợ là Lâm Uyên không có năng lực.

Có năng lực nhân, coi như là ở trong công ty ngạo khí nhiều chút, mọi người cũng có thể tiếp nhận.

Hay là đi phóng tờ đơn đi.

Soạn nhạc bộ lúc trước tiếp đơn chung quy là có chút câu nệ, bởi vì sợ chính mình không giải quyết được, nhưng bây giờ có Lâm Đại Biểu, mọi người sức lực cũng chân nhiều chút.

Thậm chí có nhân căn bản liền là không phải ôm chính mình tiếp đơn ý tưởng đi ra ngoài.

Lần này phóng đơn, hoàn toàn là vì Lâm Đại Biểu luôn.
Quá trình này hiển nhiên sẽ không rất thuận lợi, dù sao Tinh Mang âm nhạc ở Tề Châu, bằng hiệu thật không thể nào.

Lâm Uyên cho là mình muốn đánh xe đi công ty, kết quả Cố Đông lại sáng sớm liền ở dưới lầu đón người rồi.

"Cám ơn."

Lâm Uyên sau khi lên xe mở miệng nói.

Cố Đông tạm biệt Lâm Uyên, tâm tình đã là hoàn toàn bất đồng, bất quá liền nhiệt tình trình độ mà nói hay lại là trước sau như một: "Nơi này cách công ty xa, ngài là đón xe cũng không có phương tiện mà, ta công việc vốn chính là phụ trách phụ trợ ngài, đi làm nhất định là muốn đưa đón Lâm Đại Biểu."

Lâm Uyên hỏi: "Người nguyên làm việc đây?"

Cố Đông cười nói: "Nguyên lai ta là cho giám đốc làm phụ tá, bất quá công ty mời không nổi dư thừa trợ lý,

Cho nên bây giờ ta cho ngài làm phụ tá, hẳn liền chuyện mình mình làm đi, ngược lại công ty nghiệp vụ không coi là nhiều, hẳn ứng phó được."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Đến công ty sau đó.

Hắn lên lầu gõ một cái Cố Cường Vận môn: "Phiền toái đem công ty ca sĩ tình huống phát ta một chút, chuẩn bị viết bài hát."

Cố Cường Vận sững sốt một chút: "Công ty chúng ta lấy ở đâu ca sĩ?"

Lâm Uyên cũng ngây ngẩn.

Chi nhánh công ty lại không có ca sĩ?

Kia bài hát bán đi hãy cùng công ty vô quan?

Cố Cường Vận nhìn một cái Lâm Uyên sắc mặt, liền đoán được đại khái, cười khô nói: "Ca sĩ là nghệ sĩ kinh doanh phạm vi, công ty chúng ta cũng không có như vậy thực lực, ngài khả năng ở tổng công ti đời thói quen."

Lâm Uyên khẽ cau mày.

Nói thật, hẳn không thích đem ca khúc chế tạo xong toàn bộ giao cho người khác.

Mặc dù đây là hệ thống cho mình bài hát, hơn nữa ca khúc bán lấy tiền cũng giống vậy, sẽ không bởi vì Lâm Uyên tham dự thu âm quá trình, là có thể lấy thêm tiền, nhưng Lâm Uyên chính là có phương diện này cưỡng bách chứng ——

Hắn chung quy lo lắng người khác làm hại những thứ này bài hát.

Cho nên đối với loại chuyện này phi thường mâu thuẫn.

Vô luận nói như thế nào, những thứ này ca khúc nếu như bởi vì chính mình nguyên nhân bị mai một, Lâm Uyên cũng sẽ cảm giác mình có trách nhiệm.

Dù sao ở một cái thế giới khác, những thứ này bài hát cũng là người khác tâm huyết.

Cho nên hẳn ở Tần Châu lúc, ca khúc thu âm khâu, cơ bản cũng sẽ tham dự vào.

Cũng liền một ít quá mức tình huống, mới sẽ giao cho người khác.

Bất quá tự mình ở Tề Châu đợi không được quá lâu, bây giờ để cho chi nhánh công ty đào tạo được một nhóm ca sĩ, trên thời gian cũng không kịp rồi.

Cố Cường Vận có chút thấp thỏm.

Hắn cảm giác Lâm Uyên là không phải rất cao hứng.

Nhưng những chuyện khác hẳn có thể nghĩ biện pháp, chuyện này, hẳn thật là không có triệt.

Hắn không có dư thừa tiền đi kinh doanh ca sĩ nghiệp vụ.

Lâm Uyên biết Cố Cường Vận làm khó, vì vậy hắn mở miệng nói: "Lần này coi như xong rồi, dù sao các người là theo hợp đồng làm việc, vốn lấy sau ký hợp đồng trước mời cùng phe Giáp chuyện nói rõ trước, ca khúc thu âm cùng với biểu diễn ca sĩ lựa chọn, ta muốn quyết định quyền."

Phốc!

Ngài đây là nào dạng kia à?

Trực tiếp với phe Giáp gọi nhíp sao?

Cố Cường Vận cảm giác mình tâm tính băng: "Lâm Đại Biểu, không có cái quy củ này a, tình huống là như vậy, ký hợp đồng loại thời điểm này một loại đều là phe Giáp đề yêu cầu, chúng ta không có nói điều kiện tư cách, giáp mới vừa rồi là ba, chúng ta ra bài hát là được."

Lâm Uyên liếc nhìn Cố Cường Vận.

Cố Cường Vận liền vội vàng đổi lời nói: "Dĩ nhiên ta không phải nói chúng ta là phe Giáp con trai, coi như ta là con trai, ngài khẳng định là không phải, nhưng liền Tề Châu cái này thị trường giá thị trường mà nói, chúng ta thật không có tư cách đối phe Giáp thuyết tam đạo tứ, bọn họ không làm khó dễ chúng ta, chúng ta đến lượt đốt hương rồi!"

"Vậy thì không ký."

Lâm Uyên cũng không tính nhượng bộ.

Dù là phe Giáp để cho Lâm Uyên đổi bài hát, Lâm Uyên cũng sẽ thích hợp cân nhắc, chỉ cần đối phương yêu cầu, là Lâm Uyên cho là hợp lý.

Ký hợp đồng liền muốn hết lòng vì việc người khác.

Nhưng trực tiếp đem bài hát giao ra, tiếp theo Lâm Uyên thậm chí không biết những thứ này ca khúc sẽ bị như thế nào đối đãi, kia Lâm Uyên không muốn tiếp nhận.

"Đại biểu."

Cố Cường Vận khuyên: "Ngài liền tha thứ một chút mà, Tề Châu cùng Tần Châu dù sao bất đồng, nơi này có nơi này quy tắc."

"Mời chiều ta nói làm."

Lâm Uyên khẽ vuốt cằm, sau đó hồi chính mình phòng làm việc.

Chương 146: Khốn cảnh

Lâm Uyên cũng không quen cùng người khác hoà mình, cho nên mấy ngày kế tiếp mặc dù một mực xuất nhập với công ty, nhưng hẳn cũng coi là quen biết nhân văn giới hạn với Cố Cường Vận phụ nữ.

Ngược lại là hoàn cảnh chung quanh, Lâm Uyên đã sắp tốc độ quen thuộc. Công ty phụ cận mấy nhà ăn cơm địa phương, hẳn thay phiên cũng nếm một lần.

Cùng Tần Châu bắt đồng.

Bên này cơm nước, không thể nào cay, làm đồ ăn thời điểm thích thêm đường.

Lâm Uyên khẩu vị thiên về, cho nên ăn không quá thói quen, bất quá cũng có thể tìm được thích thức ăn, cho nên không đến nỗi khó mà nuốt trôi.

Đáng nhắc tới là.

Bên này điểm tâm, mùi vị tương đối khá, Lâm Uyên trước khi tan việc, thỉnh thoảng sẽ còn mua một ít trở về ăn.

Lúc này, khoảng cách đủ nghệ thuật trường thời gian, đã càng ngày càng gần. Mà khoảng cách đủ nghệ thuật trường còn lại tam thiên thời sau khi, công ty rút cuộc kéo đến một cái tân đơn ý hướng!

Cái tốc độ này rất nhanh.

Bởi vì bình thường mà nói, công ty được một hai tháng, mới có thể kéo đến một cái tờ đơn.

Kéo đến tân một người là Cố Đông.

Bất quá có thể kéo đến cái này đơn đặt hàng, thực ra là không phải công ty công lao, mà là Tiện Ngự công lao.

Đối phương vừa mới bắt đầu là không muốn cùng Tinh Mang âm nhạc hợp tác.

Cố Đông cuối cùng dọn ra Tiện Ngự, nói hẳn là Tần Châu trụ sở chính phái đến chi nhánh công ty kim bài Người viết ca khúc, có thể vì đối phương tiến hành chủ đề sáng tác, đối phương mới rút cục động tâm!

Chuyện này công ty rất coi trọng.

Đối phương tới công ty nói chuyện hợp tác thời điểm, Cố Cường Vận làm chi nhánh công ty giám đốc, tự mình ra ngoài nghênh đón.

"Công ty của các người tình huống, so với tưởng tượng của ta còn kém một chút."

Phe Giáp người phụ trách mở miệng nói, lần này phe Giáp là một cái công ty điện ảnh, bọn họ chụp một bộ phim, yêu cầu một bài Ca khúc chủ đề.

"Ha ha."

Cố Cường Vận lúng túng cười một tiếng: "Trọng yếu là nhân tài, công ty chúng ta nhân tài đông đúc, nhất là công ty chúng ta đại biểu Tiệp Ngự lão sư lạt tới từ âm nhạc chi hương thiên tài, hẳn chính là ta theo Tần Châu trụ sở chính cầu xin thật lâu, chúng ta trụ sở chính bên kia mới bỏ được phải đem nhân đưa tới!"

Phe Giáp người phụ trách nhàn nhạt nói: "Nếu như là không phải vị này Tiệp Ngự, ta cũng sẽ không tới công ty của các người, « cá lớn » bài hát kia cũng không tệ lắm."

"Phải phải vâng."

Cố Cường Vận thói quen phe Giáp thái độ.

Sau khi vào cửa, hắn và Cố Đông mang theo đối phương tiến vào tiếp khách phòng làm việc.

Phe Giáp uông Cố Đông pha trà, mở miệng nói: "Ta nói nói yêu cầu, các người nhìn xem có thể hay không đi, chúng ta muốn một bài lấy đô thị yêu vì chủ đề ca khúc."

Hắn yêu cầu rất cẩn kẽ.

Cố Cường Vận một bộ nghiêng tai lắng nghe tư thế.

Chờ đối phương nói xong, Cố Cường Vận mới xoa xoa tay nói: "Tình huống là như vậy."

"Ta hiểu."

Phe Giáp người phụ trách nói: "Là phương diện giá tiền sao? Hải lòng lời nói, có thể thêm."

"Là không phải cái ý này."

Cố Cường Vận có chút vì chẳng lẽ: "Chúng ta Tiệp Ngự lão sư viết ca khúc, có một cái yêu cầu, chính là ca khúc viết xong sau, cái này ca sĩ a, còn có thu âm sự tình, phải do hắn tới quyết định."

Bầu không khí đọng lại mùi mây giây đồng hồ.

Cố Đông trừng lớn con mắt, nằng hoàn toàn không biết chuyện này!

Mười mây giây sau đó.

Phe Giáp người phụ trách nhìn chăm chăm Cố Cường Vận nói: "Cố quản lý là nghiêm túc?"

"Ừ."

Cố Cường Vận bắt đặc dĩ.

Hắn dĩ nhiên biết cái này tờ đơn rất ưu chất, nhưng hắn mấy ngày nay tìm Lâm Uyên nhiều lần, Lâm Uyên trong chuyện này vẫn không có không kiên trì, cho nên chỉ có thể kiên trì đến cùng với phe Giáp trao đổi.

Ở mọi người ngồi xuống chính thức nói tờ đơn trước, hắn thậm chí cũng không có dám nhắc tới này tra.

"Công ty không lớn, yêu cầu không nhỏ."

Phe Giáp người phụ trách đứng lên nói: "Có nhiều quấy rầy, cáo từ."

Cố Cường Vận nóng nảy: "Ngài suy nghĩ một chút nữa, trước bài hát kia « cá lớn », ca sĩ cùng với thu âm cũng là chúng ta Tiện Ngư lão sư đảm nhiệm."

"Tham dự thu âm thì coi như xong đi, chúng ta đã sớm định xong ca sĩ, chẳng lẽ có thể hay không hát, người còn phải môn đồng ý?"

Phe Giáp bên kia một người tức giận nói.

Cố Cường Vận vội vàng nói: "Tiện Ngư lão sư rất chuyên nghiệp!"

Phe Giáp người phụ trách trợn mắt nhìn Cố Cường Vận liếc mắt: "Công ty chúng ta thiết trí có đặc biệt âm nhạc ngành, người thầy cho bọn họ không chuyên nghiệp?"

"Là không phải cái ý này."

"Tóm lại sự tình như thế chúng ta không thể nào tiếp nhận,

Ta tin tưởng Tề Châu không có mấy người phe Giáp sẽ tiếp nhận loại yêu cầu này, không biết còn nghĩ đến đám các người mới là phe Giáp đây."

Phe Giáp người phụ trách mang theo người khác phất tay áo rời đi.

Lúc rời đi sau khi, trong miệng còn lẩm bẫm: "Ta lần đầu tiên gặp phải nhấc loại yêu cầu này phe Ất, các người dựa vào cái gì."

"Xin lỗi xin lỗi."

Cố Cường Vận đem đôi phương đưa sau khi đi, biểu tình xụ xuống.

Bên cạnh Cố Đông nhìn Cố Cường Vận: "Chuyện này, là thực sự? Lâm Đại Biểu hấn."

"Là thực sự."

Cố Cường Vận thở dài.

Cố Đông bắt đặc dĩ nói: "Thật vất vả mới kéo đến ý hướng đơn, thật là đáng tiếc, người muốn sẽ không tìm Lâm Đại Biểu trò chuyện một chút?"

Cố Cường Vận lắc đầu một cái: "Trò chuyện thật nhiều lần, chuyện trò tiếp nữa, hấn đáng buồn rồi."

"Biết."

Cố Đông căn răng nói: "Ta tin tưởng luôn có người sẽ nguyện ý, ta lại đi phóng mấy cái ý hướng đơn trở lại, Tiện Ngư lão sư bằng hiệu vẫn rất có hiệu!"

" "

Cố Cường Vận không lên tiếng.

Hấn biết chuyện này có nhiều phiền toái.

Tề Châu phe Giáp đương quán ba, làm sao có thể mua một bài hát, còn phải bị tác giả quơ tay múa chân, Tiện Ngư bằng hiệu cũng không lớn đến phần kia bên trên.

Vừa mới kia phe Giáp thái độ đã tính là được rồi.

Đội một bạo tính khí chỉ sợ ở tại chỗ với chính mình nổi đóa.

Cô Đông an ủi: "Đừng lo lắng, là những thứ này phe Giáp không biết hàng, chúng ta Mộng Long tờ đơn là không phải thành ấy ư, đối phương cuối cùng còn cố ý cảm tạ Lâm Đại Biểu đâu rồi, ta đi ra ngoài, chờ ta tin tức tốt."

Nói xong Cô Đông rời đi.

Cố Cường Vận biểu tình có chút khổ sở.

Liên cá tính trình độ mà nói, Lâm Đại Biểu so với ban đầu ở Tề Châu thỉnh thoảng sẽ xuất thủ khúc cha Dương Chung Minh, chỉ có hơn chớ không kém.

Chuyện này, rất nhanh truyền tới nội bộ công ty.

Mọi người nghe được Lâm Uyên yêu cầu sau đó, cũng bối rối.

"Thật giả?"

"Lâm Đại Biểu muốn phe Giáp nhường ra lựa chọn ca sĩ cùng ca khúc phiên bản thu âm quyền lợi?"

"Có phe Giáp sẽ đáp ứng không?"

"Ta hai ngày này chính đang tranh thủ một cái tân tờ đơn, phỏng chừng coi như là tranh thủ được, đối phương cũng sẽ không đồng ý Lâm Đại Biểu yêu cầu chứ?"

"Quá khó khăn."

"Ta hoài nghi Tề Châu ép căn bản không hề nguyện ý đáp ứng cái điều kiện này phe Giáp, mặc dù ta có thể hiểu được Lâm Đại Biểu yêu cầu, ai muốn để cho người khác quyết định chính mình tân tân khổ khổ viết ra ca khúc biến thành hình dáng gì đây?"

"Tề Châu chính là phe Giáp thiên hạ a."

"Ta đi năm hoàn thành cái kia tờ đơn các người còn nhớ chứ, rõ ràng là một bài thích hợp giọng nam hát ca khúc, cuối cùng bọn họ chính là tìm một cô gái tới hát, lúc ấy đem ta tức quá sức, bọn họ còn ngờ ta bài hát không được, cô gái sao có thể phát huy ra bài hát kia ưu thế a!"

" "

Mọi người một hồi tổ khổ một hồi nhỏ nước bọt, cuối cùng toàn bộ hóa thành bất đắc dĩ thở dài.

"Có thể làm sao đâu rồi, tiếp tục phóng tờ đơn đi."

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều cảm nhận được gánh nặng đường xa.

Chương 147: 1 âm thanh ra lệnh một trăm ngàn mỹ thuật khi còn sống tới

Hôm sau, Tần Châu.

Tần Nghệ tự trường nếu so với Tề Châu bên kia sớm ngày, cửa trường học dùng không ít chiếc xe, cơ bản đều là đưa đại học năm thứ nhất sinh viên mới đi học, mà trong đó một chiếc hồng sắc xe con bên trên, đi xuống hai cô bé.

"Đến."

Bên trái cô gái bất ngờ chính là Lâm Huyền, nàng mở cốp sau xe, đem muội muội Lâm Dao hành lý dời xuống tới: "Người chắc chắn nội trú ấy u, trường học này cách chúng ta chỗ ở vẫn đủ gần, bình thường ta chiếu cô người cũng thuận lợi."

"Năm thứ nhất đại học có tự học buổi tối."

Lâm Dao nói: "Nội trú thuận lợi."

Lâm Huyền buồn cười nói: "Người khác đều là tận lực ra bên ngoài ở, ả núp năm thứ nhất đại học tự học buổi tối, người trả thế nào cứng rắn đi lên dựa vào, này cũng lên đại học, sau này cũng không cần cho mình lớn như vậy học tập áp lực."

"Ta thích học tập."

Lâm Dao giúp tỷ tỷ đồng thời dời hành lý.

Lâm Huyền cười nói: "Lời này từ trong miệng người khác nói ra ta đại khái là sẽ không tin, nhưng từ trong miệng người nói ra cũng rất có sức thuyết phục, vậy người năm thứ nhất đại học trước hết nội trú đi, đợi năm thứ hai đại học thời điểm, chúng ta mới đi ra ở, khi đó ca của người đại khái cũng quay về rồi."

Lâm Dao nói: "Được."

Lâm Huyền thuận miệng nói: "Ca của người trước còn nói phải chiếu cô người, kết quả bây giờ người này đều không Ảnh nhi, đại khái chỉ có thể vẫn chiếu cô, bất quá khi exchange student đúng là một hiếm thấy cơ hội rèn luyện, người năm thứ ba đại học thời điểm cũng có thể suy tính một chút."

Lâm Dao nói: "Ồ."

Lâm Huyền lần nữa cười một tiếng, hiển nhiên đã thành thói quen Lâm Dao cá tính, trong nhà ba đứa hài tử, Lâm Uyên cùng Lâm Dao tính cách đến gần nhất, hai người này vô luận đối sự vật phản ứng hay là đối với một

ít chuyện cái nhìn, thậm chí ngay cả khẩu vị loại cũng chênh lệch không bao nhiêu.

Hai tử muội lôi kéo hành lý.

Đến cửa trường học thời điểm, có Tần Nghệ hội học sinh nhân phụ trách, mỗi một nhập trường học sinh đều cần ghi danh một chút tên họ, mà khi Lâm Dao nói ra tên mình lúc, phụ trách ghi danh học trưởng nhưng là bỗng nhiên ngẩng đầu lên:

"Người gọi Lâm Dao?"

Lâm Dao nói: "Ừm."

Phụ trách ghi danh học trưởng nhìn kỹ mắt Lâm Dao tin tức, giống như là xác nhận như vậy mở miệng nói: "Năm thứ nhất đại học mỹ thuật hệ lớp một Lâm Dao đồng học, năm nay là mười tám tuổi, Vân Thành phương hướng đến, ta nói không sai đi."

"Có gì không đúng sao?"

Lâm Huyền kỳ quái liếc nhìn đối phương.

Tên này học trưởng cười lắc đầu một cái, sau đó bỗng nhiên nghiêng người sang, hướng về phía xa xa đám người kêu một câu: "Chung sư huynh, các người muốn tìm người đã tới, vị này chính là Lâm Dao đồng học!"

Lâm Huyền cùng Lâm Huyền sững sốt một chút.

Xa xa bỗng nhiên thoát ra mấy chục người, người cầm đầu chính là Chung Dư, xa xa liền hướng Lâm Dao chạy tới, tươi cười nói: "Người chính là Lâm Uyên muội muội Lâm Dao đi, hãy để cho chúng ta sau này chiếu cố thật tốt người, hành lý chúng ta giúp người cầm!"

Lâm Huyền: ". "

Không chờ nàng thế nào lấy lại tinh thần, đám người này đã chia xong hành lý, sau đó Chung Dư cười nói: "Ta dẫn người đi các người nhà trọ, trường học yêu cầu nội trú sinh thống nhất vô chẵn loại, một hội ta để cho vị kia học tử giúp người đi dẫn."

"Lâm Dao sư muội tốt."

Chung Dư nhắc tới nữ hài ngoắc ngoắc tay.

Lâm Huyền mờ mịt nói: "Lâm Uyên để cho?"

Chung Dư dùng sức gật đầu một cái, sau đó một bên dẫn đường một bên giới thiệu: "Chúng ta Tần Nghệ vẫn là rất đẹp đẽ, phía đông có một rừng cây nhỏ, phía tây cũng có một Đại Hoa Viên, phía bắc là một cái hồ nhân tạo, chúng ta phần lớn đều là mỹ thuật hệ sinh viên năm thứ ba đại học, người chia xong lớp học ký phải nói với ta, năm thứ nhất đại học phụ đạo viên ta cơ bản đều biết, sẽ thật tốt chào hỏi, bình thường phương diện sinh hoạt có cần gì cùng khó khăn cũng tận tâm đề cập với ta, chúng ta những thứ này học trưởng các học tử ở trường học này hay lại là che đậy."

Lâm Huyền: ". "

Nàng cảm nhận được Lâm Uyên đối Lâm Dao chiếu cố, chỉ là một màn này vừa coi cảm cũng rất mạnh, nàng suy tư rất lâu mới phản ứng được, đám học sinh này đối đãi muội muội nhiệt tình, thật là cực kỳ giống chính mình mới vừa vào Ngân Lam Thư Khố thời điểm những thứ kia tổng biên tập Tổng Biên đối thái độ mình!

Chờ chút, không đúng.

Trong lúc này, có liên lạc sao?

Lâm Huyền biểu tình có chút hồ nghi, nhưng hiện tại quả là không nghĩ ra điểm mâu chốt rốt cuộc ở nơi nào, ngược lại là Lâm Dao toàn bộ hành trình ổn định, cùng Lâm Huyền đối mặt tương tự trận thế phản ứng hoàn toàn bất đồng, phảng phất trong dự liệu.

Xa xa không ít học sinh.

Thấy một đám học trường học tử lại vây quanh một cái năm thứ nhất đại học tiểu học muội lấy lòng, đều là lộ ra không hiểu thần sắc, cũng không thể cũng là hướng về phía nhân tiểu cô nương nhan giá trị đi đi, nghệ thuật viện giáo nữ sinh nhan giá trị đại cũng không tệ, cùng Lâm Dao không sai biệt lắm đẹp đẽ cũng không thiếu, không thấy có ai cao như vậy cấp đãi ngộ a, huống chi đám kia học sinh trung cũng không thiếu học tử đây.

" "

Lâm Huyền cho Lâm Uyên đánh cái đường dài.

Bởi vì sự chênh lệch thời gian quan hệ, giờ phút này Lâm Uyên mới vừa thức dậy không bao lâu, nhận được tử tử điện thoại sau giải thích: "Chung Dư ta biết, là ta trước nhờ cậy bọn họ chiếu cố thật tốt muội muội, không phải là cái gì người xấu, người yên tâm đi."

"Ta biết rồi."

Lâm Huyền cuối cùng là yên tâm nhiều chút.

Lúc này Chung Dư vẫn còn ở với Lâm Dao trò chuyện, nhiệt tình phảng phất có mưu đồ khác: "Chờ sự muội ở nhà trọ thu xếp ổn thỏa, có thể tới chúng ta Hội Hòa Xã vòng vo một chút, đại thần ngay tại chúng ta Hội Hòa Xã, hẳn ở chúng ta Hội Hòa Xã nhưng là nổi tiếng đại nhân vật nha, nửa Hội Hòa Xã đều là khác học sinh."

Lâm Dao hỏi: "Đại thần?"

Chung Dư nói: "Chính là người ca. "

Lâm Dao như có điều suy nghĩ gật đầu một cái.

Chung Dư cùng người chung quanh liếc nhau một cái, ngầm hiểu lẫn nhau nở nụ cười, tính cách này thật là với đại thần giống nhau như đúc a, bây giờ đại thần đi Tề Châu làm exchange student, nhìn muội muội của hắn cùng ca ca giống nhau như đúc tính cách, vẫn còn có mấy phần thân thiết cảm.

Cái quỷ gì?

Chỉ có Lâm Huyền không cách nào giữ ổn định, nàng nghe những người này thảo luận, bỗng nhiên cảm giác mình có chút không thấy rõ Lâm Uyên

rồi, cái này thôi đê đê có phải hay không là có chuyện gì lừa gạt đến chính mình không có nói, thế nào cảm giác hấn ra lệnh một tiếng, mỹ thuật hệ liền toàn quân đánh ra, Thành muội muội Cẩm Vệ Quân rồi hả?

Hấn là không phải Soạn nhạc hệ sao?

Mà ở mỹ thuật hệ đại giáo học lâu.

Tổng Giáo thụ bên trong phòng làm việc, Khổng An có chút ngoài ý muốn nhìn trước mắt phụ tá nói: "Ngươi là nói Lâm Uyên muội muội năm nay tới chúng ta Tần Châu nghệ thuật học viện đi học, hơn nữa báo là chúng ta mỹ thuật hệ?"

Trợ lý gật đầu: " Ừ."

Khổng An mở miệng: "Tên gì?"

Trợ lý trả lời: "Lâm Dao đồng học."

Khổng An đi qua đi lại, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười: "Mặc dù không có thể đem Lâm Uyên mang tới mỹ thuật hệ, nhưng muội muội của hấn tới mỹ thuật hệ, sau này hấn không chiếu cố nhiều một chút mỹ thuật hệ cũng không nói được, ngươi nói là chứ?"

Trợ lý: " ."

Khổng An mở miệng nói: "Năm thứ nhất đại học đạo sư trình độ cao nhất lớp học hấn là lớp một, ngươi đi an bài một chút, để cho Lâm Dao vào lớp một đi, theo chân bọn họ phụ đạo viên cũng nói một tiếng, liền như vậy ta đi với phụ đạo viên trò chuyện, người học sinh này rất trọng yếu."

Trợ lý gật đầu.

Khổng An cười cười nói: "Nếu như Lâm Dao có anh nàng một hai ngày phú, sau này ta liền hôn từ trước đến nay dạy, ngươi nói cũng có ý tứ, ca ca sống chết không muốn tới mỹ thuật hệ, muội muội ngược lại là trực tiếp báo mỹ thuật hệ, nói rõ Lâm Uyên cùng chúng ta mỹ thuật hệ duyên phận chưa hết a."

Trợ lý: " ."

Chấp niệm thật là đáng sợ đồ vật.

Chương 148: Lôi Đình Ngu Nhạc

Lâm Uyên cũng không biết Tần Châu tình huống cụ thể, hẳn sau khi ra cửa không có đi công ty, mà là kêu lên Cố Đông đồng thời hỗ trợ đi sân bay đón người ——

Giản Dịch đến Tề Châu rồi.

Đủ nghệ là ngày mai tựu trường, Giản Dịch vốn là muốn đi trường học báo danh, bất quá Lâm Uyên trước suy nghĩ sau chuyện này, cho nên hẳn đề nghị: "Nếu không người và ta ở cùng nhau đi, ta còn có một phòng trống."

Lâm Uyên ở hai phòng ngủ một phòng khách.

Bình thường hẳn ngủ ở phòng ngủ chính, khách phòng ngủ lúc này cơ bản cũng là trống không, để cho Giản Dịch tới ở vẫn đủ thuận lợi, hai người bọn họ cũng ở nơi này bên đợi một học năm, với nhau học viện cách khá xa, mỗi ngày gặp mặt có chút phiền phức, cho nên ở cùng một chỗ cũng có thể lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau.

"Cũng được, vậy cứ như thế."

Giản Dịch suy tư một trận sau đó, gật đầu một cái, hẳn giống như Lâm Uyên đều là exchange student, hơn nữa còn là đại Tam Tài tới, để cho hẳn đi nhà trọ cùng người xa lạ ở luôn cảm giác là lạ, chẳng cùng Lâm Uyên ở cùng nhau nhàn nhã nhiều chút: "Quay lại ta phải với trong nhà nói một chút."

Lâm Uyên gật đầu.

Đọc đường Giản Dịch cùng Cố Đông cũng giới thiệu lẫn nhau đến nhận thức, bất quá hai người lần đầu tiên gặp mặt, cho nên chỉ là đơn giản trao đổi mấy câu, đề tài liền trở lại Lâm Uyên nơi này: "Người ở nơi này đợi còn thói quen sao?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Giản Dịch cười nói: "Ta mới vừa hạ máy bay liền đang quan sát, cảm giác Tề Châu cùng Tần Châu thật có bất đồng rất lớn, kiến trúc phong cách không giống nhau, hơn nữa bên này người địa phương biết dùng đủ ngữ tra dồi, ta cảm giác phải học tập một chút đủ ngữ."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Hẳn thực ra biết một chút đủ ngữ, xác thực nói là hẳn sẽ Việt ngữ, chuyện này với hẳn mà nói cũng là không phải quá mức xa lạ phát biểu, bất quá nói không đúng tiêu chuẩn, thuộc về cơ bản có thể làm cho người địa phương nghe hiểu được mức độ.

"Internet cũng vậy."

Giản Dịch lấy điện thoại di động ra lên sẽ lười nói: "Cảm giác các Đại Châu mặc dù Internet hỗ trợ, nhưng các châu chú ý điểm hoàn toàn bất đồng, chúng ta bên kia thích dùng bộ lạc, Tề Châu bên này thật giống như lưu hành một loại gọi là Blog đồ vật, nhưng hai người tính chất vừa tựa hồ chênh lệch không bao nhiêu."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lam Tinh tổng cộng có tám cái Đại Châu, mỗi một Châu tương đương với trên địa cầu mấy cái quốc gia lớn nhỏ, cho nên mặc dù Lam Tinh toàn cầu cộng trị, mọi người không có quốc gia khái niệm, nhưng Châu cùng Châu giữa khác biệt cùng cạnh tranh không chỗ nào không có mặt, thật là có mấy phần kiếp trước quốc cùng quốc chỉ lúc này khác biệt cảm, mà với nhau lớn nhất điểm giống nhau đại khái chính là các châu quan phương phát biểu đều là tiếng phổ thông.

Cái này cũng rất bình thường.

Bởi vì với nhau văn hóa cùng lối sống bất đồng, cho nên các châu phân biệt vẫn tương đối rõ ràng, đại khái các châu quan phương cũng có ý đem các châu tiến hành phân biệt, mặc dù Internet không có cô lập, nhưng cũng là tồn tại một ít đường hướng tính khác biệt, nếu như mọi người không chủ động đi tìm tòi khác Châu lời nói, hiểu nhau trình độ thật đúng là đoán cao không đáng bao nhiêu.

Đánh bí phương.

Ở Tần Châu Tiện Ngự, đủ loại mới nhất liên quan tin tức trước tiên sẽ nhảy ra đến, phi thường cặn kẽ, mà ở Tề Châu bên này Tiện Ngự có thể tra được đều là nhiều chút đơn giản nhất tin tức, tỷ như Tiện Ngự tác phẩm loại, cụ thể hơn tin tức liên không dễ dàng tra được, nguyên nhân gì Lâm Uyên mình cũng nói không Thái Thanh, có lẽ nguyên nhân căn bản hay là ở với các châu giữa đủ loại cạnh tranh đi.

Hai người thu xếp ổn thỏa ngày thứ 2, đủ nghề rớt cuộc đi học, Lâm Uyên cùng Giản Dịch mỗi người đi trước mỗi người học viện báo danh, này thật sự trong học viện có một bộ đặc biệt vì exchange student an bài thủ tục, đợi những thủ tục này đều ngừng làm, Lâm Uyên bị an bài vào đủ nghề năm thứ ba đại học Soạn nhạc hệ lớp ba.

Hắn là không phải duy nhất exchange student.

Trong lớp ngoại trừ Lâm Uyên bên ngoài còn có hai cái exchange student, bất quá khi lão sư giới thiệu trong lớp mới tới ba cái exchange student lúc, Lâm Uyên rõ ràng cho thấy được chú ý nhất cùng hoan nghênh một cái, bởi vì Tề Châu cùng Tần Châu ngoại trừ quan phương phát biểu chung nhau bên ngoài, lớn nhất giống nhau điểm chính là:

Tất cả mọi người xem mặt.

Thuyết pháp này đại khái thích hợp với toàn bộ Lam Tinh, thậm chí thích hợp với hai khóa tân cầu, tóm lại làm trong lớp nữ sinh thấy Lâm Uyên lúc vào cửa sau khi ánh mắt đều giữ nhất trí sáng lên, cho tới Lâm Uyên đạt được hoan nghênh tiếng vỗ tay cũng phá lệ nóng nảy trào dâng.

Làm xong theo thông lệ tự giới thiệu mình.

Lâm Uyên bị an bài vào hàng sau một cái chỗ ngồi bên trên, hẳn ngồi cùng bàn là một cái nam sinh, so sánh các nữ sinh dĩ nhiên không có bao nhiêu nhiệt tình, nhưng thái độ khá lịch sự, nhỏ giọng tự giới thiệu mình một câu: "Đường Minh."

"Người tốt."

Lâm Uyên gật đầu một cái, buông xuống bọc sách, nội trú sinh mỗi ngày mang theo tương ứng bài thi đi phòng học là được, Lâm Uyên loại này học sinh ngoại trú thì phải mỗi ngày công lấy sau lưng cái sách nhỏ bọc, bất quá ở Tần Châu cũng là như vậy, cho nên Lâm Uyên đã thành thói quen.

Ngày đầu tiên không có lớp trình.

Ngày thứ 2 mới chính thức giờ học.

Lâm Uyên vốn đang lo lắng Tần Châu cùng Tề Châu chương trình học sẽ có khác biệt rất lớn, bất quá cẩn thận nghe mấy tiết khóa mới phát hiện, hai bên chương trình học độ tiến triển thực ra không có gì khác biệt quá lớn, cũng không có bởi vì hẳn là exchange student liên theo không kịp lớp độ tiến triển, vậy đại khái với Soạn nhạc kiến thức dù sao cộng thông có liên quan.

Như vậy thích ứng ít ngày.

Lâm Uyên cũng liên hoàn toàn thói quen.

Mà ở Lâm Uyên đi học trong lúc, Tinh Mang âm nhạc bên này vẫn đang không ngừng tìm kiếm tân đơn, trong lúc này thật đúng là kéo đến rồi hai cái ý hướng đơn, bất quá hãy cùng trước như thế, tân hai cái ý hướng nói riêng xử lúc, đôi phương nghe một chút Tiệp Ngự yêu cầu, lúc này liền nhả mặt đi.

"Tiếp tục như vậy là không phải chuyện a."

Cố Cường Vận thở dài, gần đây đàm phán không thành xuống ba cái tờ đơn, toàn bộ đều là bởi vì Tiệp Ngự mà sinh ra ý hướng hợp tác, cũng toàn bộ đều là bởi vì Tiệp Ngự yêu cầu mà phát tay áo đi, Tề Châu phe Giáp lúc nào dễ nói chuyện quá?

"Quả thật không được."

Soạn nhạc bộ chủ quản bắt đặc dĩ nói: "Nếu như chúng ta tiếp theo mấy tháng còn giống như bây giờ lời nói, công ty kia còn có thể chống bao lâu, phải phải nghĩ biện pháp thay đổi cục diện, bằng không chúng ta đem giá cả hạ xuống một ít?"

"Không được."

Cố Đông nói lên phản đối: "Quên Lâm Đại Biểu nói lần trước lời nói ấy ư, giá thấp đơn để cho Lâm Đại Biểu xuất thủ, chúng ta tân tân khổ khổ mời tới vương bài trợ trận còn có ý nghĩa gì, bây giờ vấn đề lớn nhất là Tề Châu bên này."

Cố Đông bỗng nhiên linh quang chợt lóe!

Nàng lẩm bẩm nói: "Chúng ta thật giống như đi vào một cái suy nghĩ lỗi lầm, luôn là đi tìm một ít trung tiểu hình công ty tìm kiếm hợp tác, tại sao không tìm công ty lớn hợp tác đâu rồi, chỉ có công ty lớn mới xứng đáng bên trên thân phận của Lâm Đại Biểu a."

"Người điên rồi sao?"

Chủ quản cười khổ nói: "Trung tiểu hình tờ đơn cũng tiếp không tới, người còn muốn tiếp công ty lớn tờ đơn, chẳng lẽ người cho là công ty lớn có thể so với trung tiểu hình công ty để nói chuyện hơn ấy ư, trên thực tế công ty lớn phe Giáp chỉ có thể càng nghiêm khắc!"

Cố Cường Vận cũng là lắc đầu.

Tim công ty lớn càng không hi vọng.

Ánh mắt của Cố Đông đang nhấp nháy: "Nhưng công ty này, có lẽ chúng ta có thể thử một chút, cũng là chúng ta duy nhất hy vọng, nếu như công ty này cũng không được lời nói, đại khái chúng ta rất khó tìm lại được càng cơ hội tốt rồi."

"Công ty gì?"

"Lôi Đình Ngu Nhạc công ty."

Cố Cường Vận cùng Soạn nhạc chủ quản đều là tròng lớn con mắt, cảm thấy Cố Đông có chút ý nghĩ hảo huyền rồi, đây chính là Tề Châu tối đại giải trí một trong công ty, bọn họ đơn đặt hàng toàn bộ đều là từ Tần Châu trực tiếp cầm, ít ỏi sẽ cùng địa phương âm nhạc công ty công việc!

"Các người quên."

Cố Đông cười nói: "Lôi Đình Ngu Nhạc công ty trước trước cùng Tiệp Ngư lão sư có qua một lần hợp tác cơ sở, hơn nữa không khó suy đoán, bọn họ đối lần đó hợp tác kết quả hẳn là vô cùng hài lòng."

"Người là nói!"

Cố Cường Vận đột nhiên phản ứng kịp.

Tề Châu phe Giáp quả thật khó hầu hạ, nhưng trước « Ngư Long Vũ » chính là Lôi Đình Ngu Nhạc đẩy ra truyện tranh điện ảnh, mà kia bộ truyện tranh điện ảnh cuối cùng áp dụng ấn tượng khúc chính là Tiệp Ngư tác phẩm, sự thật cũng chứng minh đó là một lần phi thường hoàn mỹ hợp tác

---

"Người là nói « cá lớn » !"

Soạn nhạc bộ chủ quản cũng phản ứng lại, trong lúc nhất thời thấp thỏm vạ phần: "Lôi Đình Ngu Nhạc sẽ nguyện ý không, loại đại công ty này ta

lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ, dưới tình huống bình thường bọn họ cũng sẽ không cầm mắt nhìn thẳng chúng ta đi."

"Nước cờ đầu đều có."

Cố Đông rộng rãi đứng dậy: "Ta cũng không tin ta lần này gõ không mở Lôi Đình Ngũ Nhạc đại môn, bọn họ là không phải thích cùng âm nhạc chi hương nhân hợp tác mà, bây giờ âm nhạc chi hương nhân cũng đi tới dưới mắt rồi, lôi đình không đạo lý trực tiếp đẩy ra phía ngoài!"

(=)

Chương 149: Ý hướng hợp tác đạt thành

Cố Đông là một cái hành động phái, nàng nghĩ tới rồi phương án sau đó liền trực tiếp lái xe đi Lôi Đình Ngu Nhạc công ty, cái công ty này trụ sở chính ngay tại Dục Thành, dù sao Dục Thành là cả Tề Châu kích thước tối đại thành thị.

Đem xe dừng lại xong.

Cố Đông hít sâu một hơi, trực tiếp tiến vào công ty đại sảnh, bắt quá trước đài trước tiên ngăn cản nàng, trước đài tiêu cô nương lễ phép nói: "Ngài tốt vị nữ sĩ này, xin hỏi ngài tới công ty chúng ta trước có hẹn trước không?"

"Không có."

Cố Đông dĩ nhiên biết loại đại công ty này phải có hẹn trước hoặc là giấy hành nghề loại đồ vật mới có thể vào: "Ta là Tinh Mang âm nhạc đại lý, tới quý công ty là tìm kiếm hợp tác, xin hỏi có thể giúp ta liên lạc một chút đất công Ti Âm vui ngành sao?"

"Tinh Mang âm nhạc?"

Trước đài tựa như là hơi nghi hoặc một chút.

Cố Đông vội vàng nói: "Công ty chúng ta bây giờ đại biểu là Tiện Ngư lão sư, quý công ty trước xuất phẩm kia bộ phim « Ngư Long Vũ », bài hát kia ấn tượng khúc chính là chúng ta Tiện Ngư lão sư vì quý công ty sáng tác."

"Chờ một chút."

Những lời này vẫn là có mấy phần lực lượng, trước đài tiêu cô nương gật đầu một cái, xoay người bấm một số điện thoại, nhỏ giọng trao đổi mấy câu sau mới để lại nói chuyện điện thoại miệng nói: "Phiên toái Tiểu Vương mang này vị tiểu thư bên trên lầu tám âm nhạc bộ."

Cố Đông có chút phấn chấn!

Nếu như đối phương công ty không có hứng thú lời nói, trực tiếp để cho trước đài đuổi mình rồi đi là được, hoàn toàn không cần phải làm cho mình đi lên, Tiện Ngư lão sư mặt bài ở Lôi Đình Ngu Nhạc quả nhiên vẫn là có mấy phần tác dụng!

Sau năm phút.

Cố Đông ở lầu tám phòng tiếp khách, gặp được Lôi Đình Ngu Nhạc một tên đại biểu, đối phương mỉm cười nói: "Ta là lôi đình âm nhạc phó chủ quản Phạm Long Hà, xin hỏi Tiện Ngư bây giờ lão sư là tới chúng ta Tề Châu rồi không, bây giờ hẳn đảm nhiệm Tinh Mang chi nhánh công ty đại biểu?"

"Phong phạm chủ quản, ngài được!"

Cô Đông hơi có chút câu nệ cười nói: "Tiện Ngự bây giờ lão sư ở chúng ta chi nhánh công ty bên này đảm nhiệm đại biểu, thật sự bằng vào chúng ta muốn hỏi một chút quý công ty có hay không cơ hội hợp tác, dù sao Tiện Ngự lão sư trước cùng quý công ty hợp tác qua một lần."

"Dĩ nhiên có thể."

Phạm Long Hà làm công Ti Âm vui bộ phó chủ quản, tự nhiên biết Tiện Ngự là ai, hẳn quả thật không quan tâm Tinh Mang chi nhánh công ty, nhưng đối với Tiện Ngự Phạm Long Hà vẫn tương đối coi trọng: "Ta chúng ta đối với « cá lớn » bài hát kia vô cùng hài lòng!"

"Chúng ta đây?"

Cô Đông hoàn toàn không có cùng Lôi Đình Ngự Nhạc loại đại công ty này đối tiếp kinh nghiệm, đối phương đáp ứng thật sự là quá nhanh, Cô Đông trong lúc nhất thời cảm thấy suy nghĩ có chút không chuyển qua đến, chỉ có thể ngây ngốc hỏi: "Chúng ta đây hợp tác thế nào đây?"

"Chờ một chút."

Phạm Long Hà kêu tới một thuộc hạ, hỏi thăm một ít chuyện hạng sau đó, đối Cô Đông cười nói: "Công ty gần đây ra bộ tân kịch, tân kịch tên người có lẽ có nghe thấy, tên gọi « khoảng cách của chúng ta » , vai nam chính là "

"Đàm Khải!"

Cô Đông bật thốt lên.

Bộ này kịch tuyên truyền rất lửa nóng, vai nam chính Đàm Khải là Tề Châu một đường diễn viên, Cô Đông loại này chú ý giải trí tin tức tự nhiên biết: "Nhưng là bộ này kịch là không phải sắp phát hình rồi không, ca khúc loại hẳn cũng định xong chứ?"

"Quả thật định xong."

Phạm Long Hà khẽ mỉm cười: "Nhưng ta không thích bộ này kịch Ca khúc chủ đề, nếu như Tiện Ngự lão sư có thể sáng tác ra càng hảo tác phẩm, ta nguyện ý đem Ca khúc chủ đề đổi, ngược lại trước Ca khúc chủ đề chúng ta đã mua lại, có cần hay không là công ty chúng ta tới quyết định."

Cô Đông há to miệng.

Tiện Ngự bài diện so với nàng tưởng tượng lớn hơn, Lôi Đình Ngự Nhạc lại nguyện ý vì Tiện Ngự mà tạm thời đổi bài hát, dĩ nhiên chuyện này tiền đề nhất định là Lâm Đại Biểu viết ra càng bài hát tốt, cái này cũng chưa tính khó khăn.

Việc khó nhất tình là .

Cô Đông có chút lúng túng nói: "Cái này tờ đơn chúng ta dĩ nhiên có thể tiếp, nhưng Tiện Ngự lão sư có một thỉnh cầu, hẳn hi vọng do hẳn tới chọn biểu diễn này thủ ca khúc ca sĩ, hơn nữa hẳn muốn tham dự vào ca khúc cuối cùng thu âm."

Phạm Long Hà sửng sốt.

Qua ước chừng một phút, ngay tại Cố Đông cho là đôi phương muốn nổi giận thời điểm, Phạm Long Hà bỗng nhiên lộ ra một nụ cười: "Ta ở Tề Châu công việc nhiều năm như vậy vẫn là lần đầu tiên nghe được cái này dạng yêu cầu, bất quá làm một Tần Châu nhân, ngược lại ta là có thể lý giải Tiệm Ngự lão sư yêu cầu."

"Ngài là Tần Châu nhân?"

Cố Đông kinh ngạc nhìn Phạm Long Hà.

Phạm Long Hà nhún vai một cái: "Sinh trưởng ở địa phương Tần Châu nhân, chỉ là sau đi tới Tề Châu công việc mà thôi, cho nên người cái yêu cầu này đại khái chỉ có ta đây cái Tiệm Ngự Tần Châu đồng hương dám đáp ứng, bởi vì ta cá nhân rất chú ý Tần Châu, bên kia tất lại còn có ta thân nhân, cho nên đối với Tiệm Ngự lão sư thực lực cũng coi như giải, chớ nói chi là hẳn vì công ty chúng ta sáng tác quá « cá lớn » ưu tú như vậy ca khúc."

"Cho nên ngài."

"Ừ, ta đáp ứng rồi."

Cố Đông kinh hỉ đứng dậy, hướng đối phương một trận cúi người, Phạm Long Hà nhưng là khoát tay một cái nói: "Mặc dù ta đáp ứng rồi, nhưng là nếu như bài hát này cuối cùng không có đi đến yêu cầu lời nói, chúng ta cũng không khả năng tiếp nhận, một điểm này xin người hãy hiểu."

"Hiểu hiểu!"

Toàn bộ phe Giáp cũng sẽ đối ca khúc chất lượng có chút yêu cầu, đây là không thể bình thường hơn được yêu cầu hợp lý rồi: "Cảm tạ ngài lựa chọn công ty chúng ta, xin ngài đem ca khúc sáng tác yêu cầu cho ta, ta đây liền thông báo Tiệm Ngự lão sư!"

"Còn có một chuyện nói rõ trước."

Phạm Long Hà nói: "Bởi vì phim truyền hình tháng sau trung tuần liền muốn chính thức phát hình, nói cách khác để lại cho Tiệm Ngự bài hát của lão sư sáng tác thời gian chỉ có ngắn ngủi một tháng, một điểm này cũng xin người nhất định phải báo cho biết, dĩ nhiên các người cũng có thể cự tuyệt."

"Liên một tháng?"

Cố Đông hơi lúng túng một chút, bình thường mà nói loại này ca khúc sáng tác chu kỳ ít nhất cũng là mấy tháng, bất quá nghĩ đến cái này tờ đơn thật vất vả lấy được một cái ý hướng, nằng cần răng gật đầu một cái: "Ta sẽ thông báo cho đến, quay đầu liên lạc ngài, giá cả thời điểm chúng ta đến trò chuyện tiếp?"

"Có thể."

Phạm Long Hà với thuộc hạ muốn phân tài liệu cho Cố Đông: "Trong này có đối với ca khúc sáng tác cận kề yêu cầu, nếu như Tiệm Ngự lão sư thấy

thời gian không đủ chúng ta có thể lấy tiêu lần này hợp tác, nhưng là không có quan hệ, sau này có cơ hội ta còn là sẽ tìm các người hợp tác."

"Được!"

Có những lời này, Cố Đông yên tâm một ít, đối phương hiển nhiên là rất coi trọng Tiện Ngư lão sư năng lực, lần này hợp tác không được, sau này muốn tiếp tục nói chuyện hợp tác cũng có hi vọng: "Ta đây đi về trước?"

"Tạm biệt, ta đưa người."

"Không cần, không cần."

Cố Đông khoát tay lia lia nói, bất quá đối phương vẫn là đem Cố Đông đưa vào thang máy, đưa mắt nhìn Cố Đông sau khi rời đi, Phạm Long Hà do dự một chút, lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại: "Âm nhạc bộ nhân hợp bỏ túi."

Mười phút sau.

Lôi Đình Ngư Nhạc âm nhạc bộ không ít nhân viên làm việc cũng đi tới phòng họp, Phạm Long Hà liếc nhìn mọi người nói: "« khoảng cách yêu » Ca khúc chủ đề trước khác định, ta hiện tại cùng Tiện Ngư lão sư lấy được liên lạc."

"Tiện Ngư?"

"Ngư Long Vũ?"

"Cá lớn?"

Âm nhạc bộ không ít người đều lộ ra ngoài ý muốn biểu tình, ngay sau đó mọi người như là nghĩ tới điều gì, từng cái không nói, chỉ là mỗi người cúi đầu không lên tiếng, thậm chí không dám cùng con mắt của Phạm Long Hà mắt đối mắt.

Môn ngoài truyền tới tiếng bước chân.

Người sở hữu trong lòng nhất thời giật mình.

Đó là một nữ nhân thanh âm, tràn đầy cường thế cùng bá đạo: "« khoảng cách của chúng ta » Ca khúc chủ đề là ta đã sớm quyết định, chúng ta Phạm Phó Chủ Quản là hướng ta cái này chính chủ quản quyết sách không hài lòng sao?"

(=)

Chương 150: Chức tràng tranh phong

Chức tràng là một cái phức tạp tiểu xã hội, hi vọng nào mỗi một ngành giữa quan hệ đều cùng mục hữu hảo là một cái không quá thực tế sự tình, so với như lời đình âm nhạc âm nhạc bộ, chủ quản La Kỳ cùng phó chủ quản Phạm Long Hà, liền đại biểu hai loại không đồng thanh âm.

Nói cách khác .

Hai vị này không hợp nhau.

Hôm nay một màn này chỉ là hai vị chủ quản không ngừng tiến hành tranh đấu quyền lợi một cái súc ảnh, âm nhạc ngành nhân viên đã thấy có lạ hay không.

Đây cũng là vừa mới Phạm Long Hà nói lên muốn thay đổi « khoảng cách của chúng ta » Ca khúc chủ đề lúc, mọi người nhất trí giữ yên lặng nguyên nhân chỗ.

Thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp họa.

Dù sao đây là chủ quản trước đó định bài hát tốt khúc, quan điểm chính cũng định không sai biệt lắm, có thể Phạm Long Hà làm phó chủ quản, nhưng phải đem lật đổ.

Đây là cái gì tín hiệu?

Này rõ ràng chính là tuyên chiến a.

Minh đao Minh Thương nói ta, Phạm Long Hà coi thường người La Kỳ lựa chọn Ca khúc chủ đề!

"La chủ quản."

Phạm Long Hà khẽ mỉm cười: "Ta cảm thấy được « khoảng cách của chúng ta » Ca khúc chủ đề chất lượng chưa khỏi hẳn, nếu như gặp phải thích hợp hơn tác phẩm, chúng ta là có thể mang chi thay đổi, dù sao mọi người cũng là vì bộ này kịch có thể tốt hơn lo nghĩ."

"Phải không?"

La Kỳ thiêu mi nói: "Đừng quên bộ này kịch còn có một cái Nguyệt Tả bên phải thời gian liền muốn chính thức phát hình rồi, công ty cũng sẽ không vì một ca khúc mà kéo dài phát hình thời gian, hơn nữa ta không cảm thấy bây giờ bài hát có vấn đề gì, bây giờ là người cảm thấy ta nhãn quang có vấn đề."

"Nói lời từ biệt nói quá sớm."

Phạm Long Hà nói: "Nếu như đối phương có thể ở trong vòng một tháng sáng tác ra càng bài hát tốt khúc, tại sao chúng ta không thể đổi bài hát

đây?"

La Kỳ hỏi: "Người tìm ai?"

Phạm Long Hà nói: "Tiện Ngự lão sư."

La Kỳ đối với danh tự này không đến nỗi quá xa lạ: "Nguyên lai là « cá lớn » tác giả, nhưng người không cảm thấy thời gian một tháng quá ngắn nhiều chút sao, hơn nữa chúng ta lại kêu mục ảnh viết bài hát lời nói, nàng có thể không thấy được liền nhất định nguyện ý."

"Chưa chắc là mục ảnh."

Phạm Long Hà lắc đầu nói: "Tiện Ngự lão sư sẽ tự mình chỉ định ca sĩ, dĩ nhiên ta sẽ đem sự lựa chọn này phạm vi áp súc ở công ty trong khoảng, ngoài ra thu âm sự tình hẳn cũng sẽ đích thân tham dự vào, bởi vì hẳn bây giờ nhân ngay tại Tề Châu."

Phòng họp trong nháy mắt náo nhiệt lên.

Tiện Ngự vẫn còn có loại yêu cầu này?

La Kỳ có chút khoa trương nhìn chằm chằm Phạm Long Hà nói: "Ai cho Tiện Ngự như vậy đại quyền lợi?"

Phạm Long Hà không lên tiếng.

Hắn cũng thừa nhận Tiện Ngự cái yêu cầu này có chút không hợp quy củ, nhưng chính là loại này không hợp quy củ, mới để cho Phạm Long Hà đối Tiện Ngự có cao hơn mong đợi.

"Phạm Phó Chủ Quản."

La Kỳ nhàn nhạt nói: "Là người điên rồi hay là ta điên rồi, bây giờ người chẳng những phải đem mục ảnh bài hát đổi, người còn dự định không để cho mục ảnh tham dự vào bài hát mới thu âm, nàng làm Tề Châu một đường nữ ca sĩ, trước liền làm không công?"

"Tại sao là làm không đâu rồi, kia bài hát không phải là công ty chúng ta sao, sau này tìm cơ hội phát hành không được sao "

Phạm Long Hà suy nghĩ một chút nói: "Dĩ nhiên ta cũng sẽ tận lực tranh thủ để cho mục ảnh thu âm bài hát mới, dù sao mục ảnh giọng nói điều kiện còn là phi thường ưu tú, nếu như Tiện Ngự gắng phải chọn khác nhân, ta đây liền thật không có biện pháp."

"Ta không đồng ý."

La Kỳ lạnh lùng mở miệng nói.

Phạm Long Hà kiên trì nói: "Tiện Ngự sáng tác năng lực mạnh vô cùng, thời gian một tháng mặc dù đoán nhiều chút, nhưng hẳn chưa chắc liền không viết ra được so với bây giờ bài này càng hảo tác phẩm, ta đối với hẳn tin tưởng vô cùng!"

"Lòng tin gì?"

La Kỳ cười nhạt: "Ngược lại ta cảm thấy người là muốn lật đổ ta bài hát, chứng minh ta đây cái chủ quản trước lựa chọn là, người đã đối Tiện Ngự có lòng tin như vậy, vậy người dám đối với chuyện này phụ trách sao?"

Trong lòng mọi người giật mình.

Vai diễn thật tốt cuộc đã tới.

Chuyện này bây giờ đã không phải là cái gì đòi bài hát vắn đề, mà là chủ quản cùng phó chủ quản tiến hành một trận chức tràng giao phong.

Ai định bài hát của hạ cuối cùng bị công ty lựa chọn, người đó liền chiếm cứ một cái cao điểm.

Mà bây giờ nhìn lại hiển nhiên là La Kỳ chiếm cứ ưu thế.

Bởi vì Phạm Long Hà bên này tất cả đều là ẩn số!

Ai biết Tiệp Ngu có được hay không à?

Hơn nữa khác quên thời gian liền một tháng!

Phạm Long Hà sắc mặt đòi một cái, hấn căn bản cũng không biết Tiệp Ngu có thể hay không viết ra càng bài hát tốt.

Dù sao vẫn là quyết định Ca khúc chủ đề cũng là không phải đặc biệt kém.

Dầu gì cũng là lời đình trước tuyên chọn tỉ mỉ đi ra.

Chỉ là Phạm Long Hà cảm thấy có thể tốt hơn thôi.

Hấn vốn là không có gì tư tâm, chỉ là vì bộ này kịch mà thôi.

Hôm nay mở cái hội này hấn cũng chỉ là nhắc nhở mọi người đừng vội định bài hát mà thôi, kết quả La Kỳ bỗng nhiên liền xuất hiện, dĩ nhiên đem mình thật cao chiếc mà bắt đầu, làm được bây giờ mình muốn không ứng chiến cũng không được.

Hấn lúc này mới ý thức được, chính mình qua loa.

Chính mình hành vi, quả thật có chút tuyên truyền ý tứ.

Nghe được Tiệp Ngu danh tiếng, hấn liền không khỏi có lòng tin, không kịp chờ đợi mở cái này hội nghị, kết quả lại bị La Kỳ bắt được chân đầu.

Chẳng lẽ nói ta muốn phục cái mêm mại?

Nói mình chính là ngắm nhìn một chút?

Vậy mình hôm nay thật là muốn uy nghiêm quét sân, sau này cũng khỏi với La Kỳ đánh lời dài.

Hấn trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc mở miệng nói: "Nếu như Tiệp Ngu bên kia không cầm ra càng bài hát tốt khúc, công ty năm nay còn lại ba bộ phim truyền hình âm nhạc loại quyết sách, ta đều nghe người."

"Người nói!"

La Kỳ vui mừng quá đời.

Phạm Long Hà là âm nhạc bộ duy nhất có thể cùng La Kỳ làm ngược lại nhân, hai người giảng co, còn không phải là vì những thứ này?

"Là ta nói."

Phạm Long Hà ngẩng đầu, nhìn về phía La Kỳ: "Nhưng là như đã nói qua, nếu như Tiệp Ngu bài hát tốt hơn, la chủ quản nói thế nào đây?"

"Này có quan hệ gì với ta?"

La Kỳ có thể không mắc lừa: "Nói muốn đòi bài hát là người, cho Tiệp Ngu quyền lợi dính vào nhân cũng là người, ta mới là bị người nghi ngờ cái kia

."

Phạm Long Hà nhìn chăm chăm nàng.

La Kỳ biết này ba bao nhiêu dính điếm, chỉ có thể hừ một tiếng nói: "Nếu như Tiện Ngư thật có thể viết ra bài hát tốt đến, hạ bộ kịch quyền quyết định ở người."

"Vậy cứ như vậy đi."

Phạm Long Hà không có tiếp tục tranh luận, hôm nay đúng là hấn lỗ mãng, hấn hấn chờ một chút, đợi Tiện Ngư bên kia rõ ràng đáp lại.

Nhưng hấn hết lần này tới lần khác lại không có biện pháp.

Nếu như không mở cái hội này, công ty trực tiếp đem bài hát định chết, chính mình nhắc lại đổi bài hát sự tình, cũng có chút không còn kịp rồi.

Đây chính là Phạm Long Hà ghét La Kỳ địa phương.

La Kỳ chú trọng hơn tự thân lợi ích, công việc luôn là ôm một loại tiêu tâm sẽ không gây ra sai lầm lớn cần thận dè dặt.

Mà mình thì chú trọng hơn công ty lợi ích, tận lực đem những nhiệm vụ này hoàn thành đến tốt nhất.

Đương nhiên.

Phạm Long Hà cũng không có vĩ đại như vậy.

Hấn thừa nhận, mình cũng có chính mình tư tâm.

Hấn cố gắng như vậy biểu hiện, cũng là vì lấy được công ty coi trọng.

Nếu như hấn không thể so sánh La Kỳ biểu hiện tốt hơn, vậy hấn vĩnh viễn chỉ có thể làm La Kỳ bên người phó chủ quản.

Cho nên hấn rất nhiều lúc, chỉ có thể mạo hiểm, chỉ có thể cấp tiến, mới được lộ mặt cùng cơ hội biểu hiện.

Nhưng lần này .

Chính mình quá gấp rồi.

Cho nên hôm nay mới sẽ bị La Kỳ bắt chân đau.

Bây giờ chỉ có thể đánh cược!

Đánh cược Tiện Ngư có thể ở trong vòng một tháng, viết ra siêu việt lập tức bài này Ca khúc chủ đề tác phẩm!

Vấn đề là .

Tiện Ngư bên kia có thể đáp ứng hay không tiếp cái này độ khó không thấp từ đơn, hay lại là ẩn số đây.

Chớ nói chi là hấn có thể hay không viết ra một bài so với lập tức Ca khúc chủ đề càng hảo tác phẩm rồi.

Nếu như chuyện này không thành, vậy mình thẳng chức nguyện vọng, ít nhất trong vòng hai năm là không vui.

Trước hấn chính là dựa vào đối âm nhạc tinh chuẩn hơn nhãn quang, mới miễn cưỡng lấy phó thân phận của chủ quản, cùng La Kỳ cái này chủ quản chống lại.

"Này ba chơi đùa đại rồi."

Chương 151: Địa ngục cấp độ khó

Cố Đông một trở về công ty liền chạy thẳng tới Lâm Uyên phòng làm việc, biểu tình không thể nói là cao hứng hay là lo âu: "Lâm Đại Biểu, hôm nay có một tân đơn đặt hàng, bọn họ nguyện ý để cho lựa chọn của người ca sĩ cùng với tham dự thu âm."

"Ồ."

Lâm Uyên phản ứng ngược lại là trước sau như một bình thản, bởi vì hắn có càng quan tâm vấn đề: "Bao nhiêu tiền?"

Cố Đông vẻ mặt hơi chậm lại.

Nàng xuất ra đối phương giao cho mình văn kiện, lấp bắp nói: "Giá cả còn không có chính thức nói, nếu không Lâm Đại Biểu trước xem một chút bài hát này yêu cầu nghĩ rằng một chút có vừa hay không tiếp, vì vậy tờ đơn tình huống có chút đặc thù, ta thực ra không đề nghị Lâm Đại Biểu tiếp."

Lúc này điện thoại vang lên.

Cố Đông đem tờ đơn đề lên bàn, có chút ngưng ngừng nói: "Nhận cú điện thoại."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cú điện thoại này, là Phạm Long Hà đánh tới.

Bởi vì Tiệp Ngự có thể hay không viết ra bài hát, đã ở một trình độ nào đó, cùng Phạm Long Hà tiền đồ quai câu.

Cho nên Phạm Long Hà trước đó chưa từng có coi trọng, mở miệng câu thứ nhất liền có chút cấp thiết hỏi:

"Tiệp Ngự lão sư nguyện ý tiếp đơn sao?"

"Ta mới vừa trở về công ty."

"Vậy người bây giờ vội vàng hỏi một chút!"

Cố Đông lúng túng nói: "Ta đây liền hỏi đầu rồi, ngoài ra có thể có chút mạo muội, xin hỏi quý công ty này một đơn, nguyện ý ra bao nhiêu tiền?"

"200 . Không, ba triệu!"

Phạm Long Hà cắn răng: "Đây là tự ta có thể làm chủ giá tiền cao nhất rồi, nếu như công ty của các người không hài lòng lời nói, ta thì phải cùng mặt trên lãnh đạo nói chuyện, nhưng là hi vọng không lớn, dù sao ba triệu tại thị trường bên trên đã là giá rất cao cách, hơn nữa chúng ta chỉ cần Ca khúc chủ đề bản quyền!"

Phạm Long Hà là thực sự rất liều mạng, thậm chí tóm tắt trả giá quá trình, bởi vì chuyện này thật cực kỳ trọng yếu!

Cô Đông nghe được giá cả, tim tim đập bịch bịch!

Nàng công việc tới nay, lần đầu tiên gặp phải có tiền như vậy phe Giáp!

Không đúng.

Phải nói, đây là chi nhánh công ty thành lập tới nay, có thể tiếp lớn nhất một đơn!

Nàng xác nhận như vậy mở miệng nói: "Ba triệu?"

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn Cố Đông liếc mắt, ngữ tốc nói thật nhanh: "Ta tiếp rồi."

Cô Đông trừng lớn con mắt, gắt gao che điện thoại, thanh âm có chút run rẩy, tận lực đè thấp nói: "Có thể Lâm Đại Biểu còn không có nhìn nhân gia đối ca khúc yêu cầu a, hơn nữa bọn họ bài hát này cho ra sáng tác thời gian gấp gấp lắm, ngài được trước xem một chút có vừa hay không."

"Thích hợp."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Thấy Cố Đông còn đang nhìn mình chăm chăm, Lâm Uyên liền thuận thế cầm lên văn kiện nhìn một cái, ba giây sau, hần mới một lần nữa nói:

"Thích hợp."

Người chỉ nhìn ba giây!

Cô Đông không nhìn được nâng trán.

Nhưng Lâm Uyên đều nói như vậy, nàng chỉ có thể nhận mệnh như vậy lỏng ra che điện thoại di động, tận lực bình tĩnh đáp lại Phạm Long Hà:

"Tiện Ngự lão sư nhận."

"Được!"

Phạm Long Hà có chút hưng phấn.

Mặc dù không biết Tiện Ngự có thể hay không viết ra càng bài hát tốt, chỉ mong ý tiếp đơn chính là một cái tốt bắt đầu, ít nhất mình còn có cùng La Kỳ tiếp tục đánh lời đài tư cách!

Hần sợ nhất là, Lâm Uyên một nhìn thời giờ ngắn như vậy, tiếp cũng không tính tiếp.

Vậy không cần La Kỳ động thủ, chính mình liền trực tiếp được nằm ngang nhận thức trào rồi.

"Đúng rồi!"

Hần chợt nhớ tới cái gì, có chút gấp thúc nói: "Ta có thể phái mấy cái từ đi qua đối tiếp một chút, bởi vì chúng ta muốn đủ ngữ bài hát, Tiện Ngự lão sư khả năng không quá quen thuộc."

"Được."

Cố Đông gật đầu đồng ý: "Chúng ta đây ngày mai ký hợp đồng?"

"Tối nay liền ký đi."

Phạm Long Hà so với Cố Đông tưởng tượng càng nóng lòng.

"Vậy cũng được."

Cô Đông chút nào không cảm thấy hưng phấn, nàng cúp điện thoại sau đó, tâm lý loạn tung tung phèo, nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Đại biểu, ngài thật có nắm chắc? Loại này đại hợp đồng là muốn đánh dấu phí bồi thường vi phạm hợp đồng, nếu như không viết ra được thích hợp bài hát ."

"Có thể."

Lâm Uyên cho ra khẳng định câu trả lời.

Hắn biết công ty tiếp đơn không dễ dàng, cho nên đối với đơn này, hắn là như vậy tương đối coi trọng, ngược lại tháng này tiền lương đã vào trương mục, hắn tiểu bây giờ kim khố có ngàn vạn vốn, có thể nói là phi thường phong phú, đủ đôi phó bất kỳ tình huống gì.

Buổi tối hôm đó, Phạm Long Hà liền dẫn một nhóm nhân chạy tới công ty ký đơn rồi.

Đây là một cái ba triệu đại đơn, cho nên quang phí bồi thường vi phạm hợp đồng, liền định 300,000!

Nếu như đơn này không làm được, kia Tinh Mang âm nhạc được thâm vốn nhân gia 300,000!

Đơn giản là một trận đánh cược!

Cố Cường Vận chữ ký tay đều có chút không có ý chí tiến thủ phát run.

Đơn này nếu như hoàng, vốn cũng không giàu có công ty, càng được tuyệt thượng gia sương!

Ký xong hợp đồng.

Phạm Long Hà khắp nơi liếc nhìn, mở miệng nói: "Ta có thể cùng Tiệp Ngự lão sư thấy một mặt sao?"

Cô Đông nói: "Hắn về nhà."

Lần này đảo là không phải về sớm, Lâm Uyên là đề lúc tan việc điếm về nhà, Cô Đông tự mình đem hắn đưa trở về.

Phạm Long Hà gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Vậy cũng tốt, này một đơn, kính nhờ."

"Yên tâm đi, Tiệp Ngự lão sư thực lực rất mạnh."

Cố Cường Vận miệng đầy làm cam đoan.

Là không phải Cố Cường Vận đối Tiệp Ngự có đầy đủ lòng tin.

Chủ yếu là trước hắn đối từng cái phe Giáp đều là nói như vậy.

Mặc dù hắn lo lắng nhanh yếu dật xuất lai, cũng không thể khiến phe Giáp nhìn ra bản thân chột dạ!

Phạm Long Hà sau khi rời đi, Cố Cường Vận đặt mông ngồi ở trên ghế:

"Đơn này có thể trách chính, thời gian quá gấp gáp rồi, cô đông người đây là mang về tới một khoai lang bỏng tay a, không tiếp lời ta sợ sau này sẽ không cơ hội này rồi, nhận ta lại sợ bị trực tiếp bỏng chết ."

"Nhắm mắt lại đi."

Cô Đông khẽ thở dài nói, sự tình đã đến trình độ này, chẳng lẽ còn có thể đổi ý?

Sau đó không lâu.

Lâm Uyên ký tân đơn tin tức đã nhanh chóng truyền khắp công ty, nhóm lớn bên trong thảo luận rất là náo nhiệt:

"Ba triệu đơn đặt hàng! ?"

"Lôi Đình Ngụ Nhạc không hổ là công ty lớn, riêng này một đơn, trực tiếp đĩnh chúng ta trước rất nhiều đơn a!"

"Lâm Đại Biểu quá mạnh!"

"Các người có phải hay không là cao hứng quá sớm, liền thời gian một tháng, Lâm Đại Biểu muốn viết ra giá giá trị ba triệu bài hát, còn phải phù hợp bọn họ yêu cầu, các người cảm thấy có mấy thành hi vọng?"

"Ây, ta cũng liền cao hứng một chút, người đừng đem mộng đẹp đâm thủng."

"Là không phải ta muốn đâm thủng mộng đẹp, chủ yếu là 300,000 tiền bồi thường a, đơn này nếu như không làm được, công ty sau này có thể sao quá, ta cảm thấy được hi vọng liền ba thành cũng chưa tới."

"Chớ nói, càng nói ta càng sợ, công ty có phải hay không là muốn vỡ nợ, ta có phải hay không là muốn thất nghiệp?"

"Nêu như đơn này thành, công ty kia đơn giản là kiếm lớn, coi như chúng ta lại phí thời gian mấy tháng cũng vấn đề không lớn! Đề nói khúc cha ba năm không mở đơn, giấy tính tiền ăn ba năm, bây giờ Lâm Đại Biểu liền có chút khúc cha ý kia a!"

"Được rồi, tiếp tục làm mộng đẹp được rồi, khác tần hướng không tốt nghĩ."

"Cảm giác Lâm Đại Biểu cũng là nóng nảy cho nên mới trực tiếp ký xuống đơn này đi, dù sao có thể đáp ứng hẳn yêu cầu đó nhân quá ít, mặc dù ta cũng cảm thấy cái này tờ đơn phi thường mạo hiểm, nhưng thiết thân xử địa suy nghĩ một chút, nếu như Lôi Đình Ngụ Nhạc đem ba triệu vỗ vào trên mặt ta để cho ta viết ca khúc, ta cũng khẳng định . Không dám cầm!"

"Hại."

"Là không phải có dám hay không cầm vấn đề, chủ yếu là không lòng tin kia, càng không thực lực đó, một tháng viết một bài giá trị ba triệu bài hát, coi như là kim bài cũng có chút miễn cưỡng đi, chớ nói chi là đây là chế tác riêng, nhân gia trực tiếp đem đủ loại yêu cầu khuôn mẫu rồi."

" . "

Công ty từ trên xuống dưới tâm tình, đều là mâu thuẫn phức tạp.

Một mặt là đối với ký ba triệu đơn đặt hàng hưng phấn, một mặt nhưng lại là đối cái này tờ đơn không cách nào hoàn thành lo âu.

Người trước, hi vọng không lớn.

Người sau, có khả năng cực cao.

Không có nghi ngờ Lâm Uyên ý tứ.

Mặc dù Lâm Đại Biểu trước dùng một cái gân như tốc độ kinh khủng hoàn thành « Giang Hồ Tiểu », nhưng vô luận từ nguyên nhân gì, tình huống như vậy cũng tất nhiên là ví dụ!

Viết ca khúc là kỹ thuật sống.

Ba triệu đơn đặt hàng đối với ca khúc chất lượng yêu cầu tuyệt đối sẽ cao vô cùng, trong vòng một tháng hoàn thành loại này cấp bậc ca khúc đơn giản là địa ngục cấp độ khó!

---

ps: Xin lỗi, hôm nay thật sự là không viết nổi rồi, một hồi còn phải quay đầu Tinh Tu một chút, lỗi chính tả, còn có một chút vấn đề chi tiết cũng hơi lộ ra thô tháo, dù sao lượng đổi mới tương đối lớn, ngắm hiểu, ngày mai sẽ đem đoạn này viết xong, mọi người không ngại đoán một chút sẽ là kia thủ, nếu như có so với ô bạch tượng tượng trung càng bài hát tốt sẽ áp dụng, điều kiện tiên quyết là phổ cập độ cao hơn, không muốn lãnh môn ~

Chương 152: Người và ta khoảng cách

Lâm Uyên về đến nhà, kinh ngạc phát hiện, trên bàn lại để hai khối nhi dán kín thịt bò bít tết.

"Trở về rồi hả?"

Hôm nay là thứ bảy.

Giản Dịch chính ở phòng khách trước máy vi tính chơi đùa Game Online, thấy Lâm Uyên trở lại, hẳn không có tiếp tục chơi đùa, tháo xuống tai nghe nói: "Hôm nay sẽ để cho người biết một chút về ta sắc thịt bò bít tết bản lãnh."

"Cực khổ."

Lâm Uyên cười một tiếng, trở lại phòng ngủ mình.

Phòng bếp rất nhanh phát ra thử lạt thanh âm, hiển nhiên Giản Dịch đã bắt đầu sắc thịt bò bít tết rồi.

Xuất ra văn kiện.

Lâm Uyên nhìn xuống tân đơn đặt hàng yêu cầu.

Đây là một bộ phim truyền hình Ca khúc chủ đề chế tác riêng, phim truyền hình tên gọi « người và ta khoảng cách » .

Nội dung cốt truyện khái quát coi như tương tậm, phỏng chừng có 5000 tự tả hữu.

Lâm Uyên quang xem TV kịch tên còn tưởng rằng là thần tượng kịch, bất quá nhìn kỹ hoàn nội dung lại phát hiện là không phải.

Mặc dù cố sự đi về phía, quả thật có chút thần tượng kịch ý tứ ——

Nam hài cùng nữ hài ở đại học thời kỳ là người người hâm mộ một đôi tình lữ, tốt nghiệp năm ấy, hai người liền kết hôn rồi.

Bởi vì điều kiện kinh tế quá kém, sau khi kết hôn, nhị Nhân Phu thê sinh hoạt tràn đầy gian khổ.

Bất quá hai người hạnh phúc ân ái, không có bị khó khăn đánh ngã.

Mấy năm sau, phái nam trải qua công ty tài viên, thất nghiệp, sinh ra gây dựng sự nghiệp ý tưởng.

Kết quả gây dựng sự nghiệp thất bại, thiếu rất nhiều rồi tiền, chủ nợ tới cửa. Giữa hai người cãi vã càng ngày càng nhiều, khác nhau càng ngày càng lớn, cuối cùng đàn gái không chịu nổi gánh nặng, lựa chọn cùng nam nhân ly hôn.

Nhiều năm sau đó, sinh hoạt như cũ gian khổ nữ nhân khắp nơi tìm việc làm, tối hậu tiên nhập một cái gia công ty lớn, lại cùng nhân vật nam chính

gặp lại.

Nguyên lai nam nhân chính là công ty này chủ tịch HĐQT.

Phía sau nội dung cốt truyện sẽ không khó suy đoán.

Nam nhân hận nữ chủ tại chính mình tối nghèo khó thời điểm từ bỏ chính mình, cho nên cố ý nhận nữ chủ, mục đích lại là vì hành hạ nữ chủ.

Nữ chủ khổ cực nhẫn nại.

Mà trong quá trình này, nhân vật nam chính lại khiếp sợ phát hiện, nữ chủ lại có con trai.

Nhân vật nam chính không khỏi ghen tức căp trên, bộc phát tệ hại hơn hành hạ nữ chủ.

Cho đến có một lần, hắn kiếm cơ để cho nữ chủ làm thêm giờ, con trai của nữ chủ lại phát sốt cao, hai người mâu thuẫn rốt cuộc bộc phát.

Kết quả nhân vật nam chính lại cơ duyên xảo hợp phát hiện, nữ chủ qua nhiều năm như vậy vẫn không có tân cảm tình .

Nữ chủ đứa con trai kia, khả năng cũng là con của hắn.

Vì vậy tâm tình của hắn phức tạp.

Phía sau nội dung cốt truyện, chính là nhân vật nam chính dần dần phát hiện nữ chủ nổi khổ cùng năm đó ly hôn chân tướng.

Hắn nhớ lại ban đầu hai người chung một chỗ lúc, mặc dù nghèo khó, nhưng lại trải qua rất là hạnh phúc.

Là mình lần lượt thất bại, cuối cùng phá hủy cái gia đình này.

Nữ chủ qua nhiều năm như vậy một mình nuôi dưỡng hài tử, chưa từng tìm chính mình phải qua một phen tiền.

Năm đó ly hôn thời điểm, mẹ hắn thiếu tiền thuốc thang, có người góp tiền, nguyên lai lại cũng là nữ chủ gây nên .

Đủ loại hiểu sau.

Hắn quyết định đoạt về nữ chủ.

Mà lúc này, đã có tân nam nhân xuất hiện, hơn nữa thích nữ chủ.

Sau đó nội dung cốt truyện, chính là kinh điển ngược thê nhất thời thoải mái, truy thê hỏa táng tràng, cùng với đủ loại Tu La tràng hình ảnh.

Trong kịch bản không viết kết cục.

Bất quá Lâm Uyên đại khái có thể phỏng đoán đến.

Câu chuyện này vẫn đủ tục sáo, bất quá bên trong một ít tương đối thực tế đồ vật, hiện ra khá là rõ ràng.

Kịch bản ý đồ, đại khái là phải dùng sinh hoạt hóa tiết tấu, tới quay phim một bộ lịch thần tượng kịch nội dung cốt truyện .

Lại thực tế lại thần tượng.

Nam nữ mỗi người có mỗi người lý do, lại mỗi người có mỗi người nổi khổ, rất khó nói thanh đúng hay sai.

Nhất là trong kịch bản viết:

Nữ chủ quyết định sau khi ly dị theo đuổi chính mình mơ mộng, lại phát hiện mình lại nhưng đã mang thai, nàng không thể không sinh ra hài tử, lần nữa buông tha chính mình mơ mộng.

Lâm Uyên ngược lại không có đi suy nghĩ nam nữ chủ đúng sai vấn đề, hẳn suy nghĩ là, hệ thống sẽ vì câu chuyện này, chế tác riêng một bài cái dạng gì ca khúc?

Phe Giáp yêu cầu là muốn một bài đủ ngữ bài hát.

Ca khúc muốn thể hiện ra nam nữ chủ tâm tình, còn phải xen kẽ nhiều chút mộng tưởng và bất đắc dĩ các loại nguyên tố các loại.

Ngược lại đủ loại yêu cầu bên trong chú thích, viết ước chừng bảy tám cái. Có chút phức tạp.

Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống, đem phe Giáp yêu cầu đọc một lần, sau đó hỏi: "Chế tác riêng một bài phù hợp yêu cầu ca khúc bao nhiêu tiền?"

Hệ thống trả lời: "Một triệu."

Lâm Uyên gật đầu một cái, không có quá lơ là ngoại.

Hệ thống trước cũng đã nói.

Yêu cầu càng cặn kẽ ca khúc, chế tác riêng giá cả thì sẽ càng cao.

Lần này chế tác riêng, quang yêu cầu liền ước chừng bảy tám cái, muốn là không phải mỗi một cái độ khó không tính là khoa trương, chỉ sợ chế tác riêng giá cả một triệu đều không ngừng.

Bất quá cái này đơn đặt hàng là ba triệu.

Lâm Uyên chỉ phải hoàn thành cái này đơn đặt hàng, liền có thể tại chỗ lấy vốn lại, cho nên hệ thống lần này giá cả, thậm chí có thể nói là rất lương tâm.

"Lần này là hữu tình giá cả."

Hệ Thống nói: "Kí chủ lần đầu tiên chế tác riêng yêu cầu lệch cụ thể ca khúc, nếu như sau này hay lại là loại yêu cầu này, giá cả sẽ thích hợp tăng lên."

"Biết."

Lâm Uyên nói: "Chế tác riêng đi."

Hệ thống: "Ca khúc chế tác riêng trung, xin chờ một chút."

30 giây sau.

Hệ thống đình đông một tiếng: "Chúc mừng kí chủ lấy được bài hát « thích người », có hai cái phiên bản có thể cung cấp tham khảo."

Bên trái là nguyên bản, bên phải là Đặng Tử Kỳ phiên bản.

Nói cách khác bài hát này, nam nữ cũng có thể hát, bất quá nam nữ phiên bản biểu đạt nội hàm, nhưng lại tồn tại nhất định khác biệt.

Lâm Uyên suy nghĩ.

Hệ thống cho ra bài hát này, thực ra hẳn là tương đối ngoài ý muốn, bất quá suy nghĩ kỹ một chút bài hát này nội dung, tựa hồ lại không kỳ quái.

Hay lại là rất phù hợp yêu cầu.

Về phần chất lượng vấn đề, Lâm Uyên ngược lại cũng không lo lắng, bài hát này chất lượng, đã sớm ở một cái khác thời không đã từng chứng minh. Lâm Uyên đem hai bài hát nghe qua một lần.

Hai cái phiên bản cũng không tệ, người trước càng bi thương, người sau là lộ ra một cổ hi vọng.

"Ăn cơm!"

Nghe xong bài hát, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới Giản Dịch thanh âm.

Lâm Uyên đứng dậy, đi tới phòng khách.

Trên bàn bày hai phần thịt bò bít tết, thịt bò bít tết bên phải còn có hai cái trứng luộc chưa chín trứng gà.

Trứng gà sắc được không tệ.

Nhưng hai cái thịt bò bít tết, cũng có chút tạm được rồi, Lâm Uyên cảm giác mình thịt bò bít tết đen thui, vừa giác có rõ ràng hồ xuống vết tích, khó trách trong căn phòng có một cổ vị khét.

"Tạm ăn đi."

Giản Dịch ho khan một tiếng: "Ai biết đồ chơi này khó như vậy, ta xem trong video những thứ kia đầu bếp sắc thịt bò bít tết, còn tưởng rằng thật đơn giản đây."

" "

Lâm Uyên có chút ghét bỏ.

Giản Dịch bĩu môi nói: "Nếu không chúng ta điếm thức ăn ngoài đi, thức ăn ngoài thật giống như cũng có thịt bò bít tết, ngược lại này thịt bò bít tết bị ta sắc phé, đáng tiếc, hai phần thịt bò bít tết lãng phí ta hơn năm trăm đồng tiền đây."

Vừa nói, Giản Dịch chuẩn bị thu hồi thịt bò bít tết.

Lâm Uyên bỗng nhiên đè lại tay hắn: "Đừng lãng phí."

Giản Dịch sững sốt một chút, Lâm Uyên đã ngồi ở trước bàn, xuất ra dao nĩa, nghiêm túc ăn.

"Quá cảm nhân rồi, hảo huynh đệ!"

Giản Dịch cười nói, cũng ăn chính mình phần kia, cái kia phần so với Lâm Uyên phần này hồ còn lợi hại hơn, bên trái một mặt cũng sắc ra nắp rồi, bên phải một mặt nhưng lại mơ hồ mạo hiểm huyết thủy.

"Thế nào không vị?"

"Thật giống như quên thả gia vị rồi ."

(=)

// Thích người <https://youtu.be/4OqXWzekVw4>

Chương 153: tâm tính băng

Lâm Uyên không có lập tức đem bài hát phát đến công ty, hẳn cũng không muốn lộ ra quá mức kinh thế hãi tục.

Nào có nhân viết ca khúc so với sắc thịt bò bít tết còn nhanh .

Về phần lần trước.

Lâm Uyên nhanh như vậy liền phát ra « Giang Hồ Tiểu » , thuần túy là vì Cố Cường Vận trong miệng ra đơn suất, cho tới nóng lòng một chút.

Sau này hẳn vẫn phải khiêm tốn một chút, không thể lại nhanh như vậy đem bài hát lấy ra.

Ngày thứ hai là thứ bảy.

Lâm Uyên cứ theo lẽ thường đi tới công ty.

Công ty nhân viên thấy Lâm Uyên, nhân quang đều đi theo hẳn, tựa như là muốn dựa vào nét mặt của hẳn bên trong nhìn ra cái gì, đáng tiếc kết quả để cho mọi người rất thất vọng.

Người này ép căn bản không hề biểu tình.

Tiền vào phòng làm việc, Lâm Uyên mở ra máy tính.

Công việc của hẳn là Soạn nhạc, nhưng « thích người » đã hoàn thành, Lâm Uyên cũng lười làm dáng vẻ, cho nên giờ làm việc quả nhiên vẫn là dùng để gõ chữ tương đối thích hợp hơn.

Đừng quên « Tru Tiên » vẫn còn ở liên tái.

Bộ này tiểu thuyết liên tái sẽ không bởi vì Lâm Uyên tới Tề Châu đi học liền dứt rồi, hẳn chỉ cần đúng hạn đem bản thảo phát cho Ngân Lam Thư Khó biên tập là được.

Bất quá .

Hôm nay gõ chữ thời điểm, Lâm Uyên luôn cảm thấy có chút chột dạ.

Đảo là không phải chột dạ chính mình giờ làm việc viết tiểu thuyết chuyện này, mà là chột dạ « Tru Tiên » quyền kế tiếp nội dung cốt truyện.

Bởi vì quyền kế tiếp nội dung cốt truyện bên trong, Bích Dao sẽ chết.

Lâm Uyên rất rõ độc giả đối Bích Dao cảm tình, cho nên hẳn viết tử Bích Dao, tất nhiên sẽ đưa tới độc giả bạo động.

Thậm chí.

Ngay cả một ít vốn là đối Bích Dao không có quá nhiều cảm tình độc giả, cũng chính là cái gọi là Lục Tuyết Kỳ loại, thấy Bích Dao lúc chết sau khi, cũng rất có thể trong khoảnh khắc đó phát sinh làm phản ——

Không có hẳn.

Bởi vì Bích Dao tử hình ảnh thật là làm cho người ta rung động, nàng là vì cứu Trương Tiểu Phàm mới hy sinh ở Tru Tiên Kiếm bên dưới, trước đó, Trương Tiểu Phàm thậm chí chưa bao giờ rõ ràng biểu đạt quá chính mình đối Bích Dao cảm tình.

Có thể nội dung cốt truyện chính là như vậy.

Lâm Uyên cũng không có cách nào.

Hắn chỉ có thể đem mình làm làm một máy vô tình gõ chữ máy, dùng dùng gõ nội dung cốt truyện.

"Lâm Đại Biểu."

Có người ở gõ cửa.

Lâm Uyên dừng lại gõ chữ: "Mời vào."

Thủ vào cửa trước là Cố Đông, mà Cố Đông sau lưng chính là tam người đàn ông xa lạ.

Lâm Uyên hỏi: "Chuyện gì?"

"Ngài đây là đã bắt đầu làm việc?"

Cố Đông kinh ngạc liếc nhìn trước người Lâm Uyên trong điểm, sau đó giải thích: "Lôi Đình Ngũ Nhạc công ty chế tác riêng là một bài đủ ngữ bài hát, Lâm Đại Biểu làm Tần Châu nhân khả năng không hiểu lắm đủ ngữ, cho nên bọn họ bên kia phái ba vị kinh nghiệm phong phú viết lời lão sư đến giúp ngài tác phẩm phổ từ."

"Người tốt."

Cố Đông giới thiệu xong, phía sau nàng ba vị viết lời lão sư cười đối Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cầm đầu nam nhân nói: "Ta tên là Hoàng Đạt, chúng ta gần đây sẽ đợi ở công ty của các người, có ý kiến gì mọi người có thể trước tiên trao đổi."

Lâm Uyên nói: "Ta sẽ đủ ngữ."

Hắn căn bản không yêu cầu đủ từ ngữ hỗ trợ.

Mấy cái nghe vậy Tác Từ Nhân sững sờ, Tần Châu nhân tụ họp ngữ, đảo là rất ít thấy.

Hoàng Đạt trực tiếp dùng đủ ngữ với Lâm Uyên trao đổi, ì ì è è nói chừng mấy câu, hiển nhiên là muốn mượn này dò xét Lâm Uyên.

Lâm Uyên phản ứng trong chốc lát, biết đại khái ý đối phương.

Hắn do dự một chút, khó khăn mở miệng nói: "Lôi được a ."

Lâm Uyên nói mấy câu đủ ngữ sau đó.

Hoàng Đạt mấy người biểu tình có chút mờ mịt.

Người nói hắn không hiểu sao, hắn là miễn cưỡng nói ra một chút.

Người nói hắn hiểu không, chỉ bằng mượn xếp hợp lý ngữ này chút da lông hiểu, hắn có thể viết cộng lông tuyên a!

"Khụ."

Cố Đông lúng túng nâng trán, cười khổ đối Hoàng Đạt nói: "Trước hết để cho Lâm Đại Biểu viết đi, đợi bài hát viết ra, hắn đối ca từ có cái gì không

hiểu địa phương các vị có thể giúp một tay hiệu đính xuống."

"A."

Hoàng Đạt không lên tiếng, xoay người rời đi.

Còn lại hai cái Tác Từ Nhân cũng đi theo rời đi, một người trong đó suy nghĩ một chút nói: " Chờ bài hát viết xong lại tìm chúng ta đi."

"Rất tốt "

Cố Đông đem ba người đưa trở về.

Một lát sau, Cố Đông trở lại, bắt đắ dĩ nhìn Lâm Uyên liếc mắt: "Lâm Đại Biểu, ta biết, ở Tân Châu, ngài đều là mình phổ nhạc tự viết từ, nhưng đủ ngữ ca từ, bên trong học vấn rất nhiều, ngài là không phải Tề Châu nhân, thật rất khó viết ra để cho lời đình hài lòng từ."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Đạo là không phải hấn thích trang, mà là hấn phải nhất định nói mình biết đủ ngữ, nếu hấn không là không có biện pháp giải thích « thích người » ca từ là lấy ở đâu.

Chẳng lẽ có ca từ không cần?

Đề cho đối phương lần nữa viết chữ sao?

Vậy thì vi phạm Lâm Uyên dự tính ban đầu, rõ ràng mình đã có một cái rất tốt bài hát cùng ca từ rồi.

"Không nói trước cái này."

Cố Đông thở dài nói: "Bây giờ từ là không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất hay lại là khúc, bây giờ Lâm Đại Biểu có mi mục sao?"

Lâm Uyên gật đầu.

Nghe vậy Cố Đông có chút kinh hi: "Khó trách ngài sáng sớm liền trong công việc, đây là đã bắt đầu chính thức phổ nhạc đi, ta có thể ."

Cố Đông bỗng nhiên hơi chậm lại.

Bởi vì nàng không cẩn thận liếc tới Lâm Uyên bút ký bản.

Lúc này Lâm Uyên mở ra căn bản liền không phải là cái gì phổ nhạc phân mềm, mà là một phần văn bản.

Văn bản trên viết: 【 Trương Tiểu Phàm ngửa mặt lên trời cười thảm, thanh âm thê lương mà tuyệt vọng: "Cái gì chính đạo? Cái gì chính nghĩa? Các người cho tới bây giờ đều là gạt ta. Ta cả đời khổ khổ chống đỡ, cho dù nhận lấy cái chết, cũng vì hấn bảo thủ điều bí mật này, nhưng là, ta tính là gì ." 】

Trương Tiểu Phàm cái quý gì?

Lâm Đại Biểu đây là đang nhìn tiểu thuyết?

Cố Đông thấy phân này văn bản, theo bản năng cho là Lâm Uyên là đang ở nhìn tiểu thuyết, không hướng hấn đang ở viết tiểu thuyết trong chuyện nghĩ.

Bất quá, vô luận là nhìn tiểu thuyết hay lại là viết tiểu thuyết, đều không đúng tinh thần sức lực a!

Điên rồi sao?

Cố Đông nhanh khóc.

Này đến lúc nào rồi rồi hả?

Tiền tiền hậu hậu liền thời gian một tháng, Lâm Đại Biểu không tranh đoạt từng giây từng phút viết ca khúc, ngược lại trong thời gian làm việc, làm một ít không liên hệ sự tình?

Cố Đông tại chỗ tâm tính thiếu chút nữa băng.

Nàng lại không dám hướng về phía Lâm Uyên nổi giận, chỉ có thể ủy khuất ba ba đạo: "Đại biểu."

Lâm Uyên ngẩng đầu: "Có lá trà sao?"

Cố Đông há miệng, đem toàn bộ sắp đến mép lời nói cũng nuốt xuống.

Nàng yên lặng xoay người, đi cách vách Tổng giám đốc phòng làm việc cầm điếm lá trà, cho Lâm Uyên rót một ly trà.

"Cám ơn." Lâm Uyên nói.

Cố Đông chết lặng gật đầu một cái, lần nữa đi Tổng giám đốc phòng làm việc.

"Thế nào?"

Cố Cường Vận kinh ngạc nhìn Cố Đông.

Cố Đông vẻ mặt đau khổ nói: "Chuẩn bị phí bồi thường vi phạm hợp đồng đi."

Cố Cường Vận rộng rãi đứng dậy: "Là không phải còn một tháng ấy ư, Lâm Đại Biểu nói hẳn viết không đến? Vậy phải làm sao bây giờ."

"Lâm Đại Biểu đã bỏ đi rồi."

Cố Đông đã liền với gấp tâm tình cũng không có: "Hắn chẳng những đuổi đi lời đình phái tới từ, còn ở phòng làm việc nhìn lên tiêu thuyết."

"Có lẽ là tìm linh cảm đây?"

Cố Cường Vận cố gắng trấn định đến: "Mỗi một Người viết ca khúc, đều có chính mình tìm linh cảm phương thức, có lẽ nhìn tiêu thuyết, chính là Lâm Đại Biểu phương thức."

"Có lẽ đi."

Cố Đông cố gắng kéo ra một nụ cười.

Mà ở cách vách bên trong phòng làm việc, Lâm Uyên uống một hớp trà, chợt phát hiện, nguyên lai lá trà cùng lá trà giữa, thật có khác biệt.

---

s: Cảm tạ 【 lại mỉm cười 】 đồng học bên trên mình, không cần báo đáp, chỉ có tặng thêm, gần đây đều tại còn phiếu hàng tháng thiếu càng, cho nên gần đây hai vị mình chủ tặng thêm đều bị kéo mấy ngày, sẽ mau sớm bỏ túc, lần nữa cảm tạ mọi người ủng hộ.

Chương 154: Ta lại thích

Khoảng cách Lôi Đình Ngũ Nhạc tương đối xa một cái trong quán cà phê, La Kỳ tránh lên trước mắt Tác Từ Nhân: "Tiện Ngư bên kia nói thế nào?" Tác Từ Nhân lắc đầu.

Hắn là hôm nay đi Tinh Mang giải trí ba vị Tác Từ Nhân một trong, La Kỳ để cho hắn thám thính một chút tình báo: "Cái này Tiện Ngư quá kiêu ngạo, trực tiếp cự tuyệt ba chúng ta vị Tác Từ Nhân, hắn muốn tự viết ca từ."

"Hắn biết đủ ngữ?"

La Kỳ có chút kinh ngạc nói.

Tác Từ Nhân bĩu môi: "Gà mờ trình độ thôi, nói khó khăn, hắn phải dùng đủ ngữ cùng dân bản xứ thường ngày câu thông ngược lại là có thể miễn cưỡng làm được, nhưng loại trình độ này muốn viết đủ ngữ ca từ đơn giản là nằm mơ, bất quá là chính bản thân hắn cự tuyệt chúng ta, chúng ta cũng chỉ có thể chờ hắn đem từ viết xong nhìn thêm chút nữa thế nào sửa lại, nói không chừng liền muốn toàn bộ lật đổ, ngược lại Hoàng Đạt lúc ấy sắc mặt rất khó nhìn."

"Được!"

La Kỳ cơ hồ là vỗ tay khen hay, chợt lại cảm giác mình phản ứng quá rõ ràng rồi, thu liễm lại nụ cười: "Xem ra lần này Phạm Long Hà chọn một không đáng tin cậy đồng đội, chỉ có thời gian một tháng, bây giờ đối phương viết liền nhau từ cũng không muốn phối hợp, đơn này làm sao còn hoàn thành?"

Tác Từ Nhân lắc đầu.

Mà ở bên kia, Phạm Long Hà cũng cùng Tác Từ Nhân Hoàng Đạt gặp mặt một lần, bất quá khi hắn nghe Hoàng Đạt tức giận bất bình nói, Tiện Ngư hôm nay cự tuyệt để cho Hoàng Đạt đảm người viết chữ sau đó, biểu tình nhưng trong nháy mắt cương cứng.

"Là không phải ta không giúp."

Hoàng Đạt nói: "Là hắn không phối hợp."

Theo Hoàng Đạt, Tiện Ngư không có Kim Cương Toàn, gắng phải kéo kia đồ sứ việc.

Cùng rất nhiều Người viết ca khúc như thế khuyết điếm.

Liên thích chính mình độc lập hoàn thành ca khúc.

Nếu như là tiếng phổ thông ca từ thì coi như xong đi, « cá lớn » ca từ quả thật chứng minh quá viết chữ năng lực, hết lần này tới lần khác lần này là

đủ ngữ bài hát.

Xếp hợp lý ngữ hiểu biết lơ mơ nhân, viết như thế nào?

Phạm Long Hà cười khổ nói: "Coi như là như vậy, chờ hấn bài hát phát tới, nếu như ca từ thật sự là không được lời nói, vẫn là phải mời Hoàng lão sư hỗ trợ đôi một chút, chuyện này ta sẽ cố gắng thuyết phục hấn."

"Ta hết sức."

Hoàng Đạt đứng dậy sau đó, lại quay đầu nhắc nhở một câu: "Nếu như hấn ca khúc đóng quá muộn, coi như là ta cũng không khả năng ở trong ngắn hạn viết ra một phần rất bài hát tốt từ, này một chút hi vọng phong phạm chủ quản có thể lý giải."

"Hiểu."

Phạm Long Hà miễn cưỡng cười một tiếng.

Chờ Hoàng Đạt rời đi, Phạm Long Hà biểu tình bộc phát bất đắc dĩ.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng hấn phảng phát đã thấy, thắng lợi thiên bình đang không ngừng ngã về phía La Kỳ.

Bây giờ duy nhất hi vọng chính là, Tiễn Ngư bài hát đủ tốt.

Tốt đến ca từ thiếu chút nữa cũng không liên quan loại trình độ đó!

Dù sao thời gian thật quá ngắn.

Này chút thời gian vô luận đối với Soạn nhạc vòng này, hay là đối với với viết lời vòng này, đều là một cái khảo nghiệm to lớn.

Hết lần này tới lần khác bây giờ trong bộ môn một đôi con mắt cũng đang ngó chừng.

Nếu như lần này mình bại bởi La Kỳ, kia tương lai ít nhất trong vòng một năm, mình là muốn hoàn toàn bị loại bỏ ở ngành trọng yếu quyết sách tầng lớp bên ngoài.

"Hi vọng càng ngày càng mạnh a."

Phạm Long Hà đứng lên, chỉ cảm thấy đỉnh đầu này là không phải rất nòng nặc thái dương, lại chiếu đầu hấn có chút choáng váng.

Chóng nôi hấn không có trực tiếp nhận thua, đại khái là tháng này quá một ngày thiếu một ngày.

Tháng này thời gian đúng là qua một ngày ít một ngày.

Nhất là đối với Phạm Long Hà cùng với Tinh Mang âm nhạc mà nói, loại này cảm giác cấp bách vô thời vô khắc không bao quanh mọi người.

Chỉ có Lâm Uyên người trong cuộc này, vô luận đi học hay lại là công việc, trạng thái cũng trước sau như một.

Cố Đông đã không ồm hy vọng.

Nhất là ở nàng lại mắt thấy mấy lần Lâm Uyên đi làm lại làm những chuyện khác hình ảnh sau đó.

Nhưng nàng chỉ với Cố Cường Vận nói qua ý nghĩ của mình, không có đem giống vậy tâm tình truyền cho công ty những người khác.

Nàng không nghĩ giao động quân tâm.

Cố Cường Vận đảo không hề từ bỏ, hẳn từ đầu đến cuối giữ vững "Lâm Uyên là đang ở tìm linh cảm" ý tưởng.

Về phần nội tâm của Cố Cường Vận đối với cái nhìn này có vài phần tin tưởng, liền Cố Cường Vận mình cũng không nói được.

Hắn chỉ là không dám hướng Cố Đông phương hướng đi suy nghĩ, đây là hẳn duy trì chi nhánh công ty nhiều năm kinh nghiệm cùng tâm đắc.

Ở tai nạn tới trước tốt nhất giữ một cái lạc quan tâm tính.

Trong thống khổ chết đi, hay là ở hi vọng trung chết đi, cảm giác đau sẽ không có khác nhau quá nhiều.

Bất quá.

Cùng tháng đầy tới gần, theo đóng đơn ngày tháng vôi vàng ở trước mắt, Cố Cường Vận rốt cuộc không cách nào tiếp tục giữ chính mình đà điều tâm tính rồi.

Nên tới tổng hội tới!

Hắn rốt cuộc lấy dũng khí, mang theo Cố Đông đồng thời, gõ Lâm Uyên cửa phòng.

"Mời vào."

Lâm Uyên thanh âm trước sau như một ôn hòa, ôn hòa đến hẳn phảng phất là không phải ba triệu đơn đặt hàng người trong cuộc, ôn hòa đến hẳn tựa như nói đã quên đi rồi mình còn có cái nhiệm vụ chưa xong.

Giờ khắc này, Cố Cường Vận lại sinh ra mấy phần bội phục!

Như thế lâm nguy không loạn, Lâm Đại Biểu đây mới thực sự là Đại tướng phong độ a!

Thả cô đại, thứ người như vậy coi như bị đẩy tới pháp trường chặt đầu, đại khái cũng sẽ không có quá nhiều biểu tình biến hóa đi.

So sánh với chính mình chỉ là lừa mình dối người đà điều tâm tính, đây chính là cường lên không chỉ một bậc.

Hắn chủ động cho Lâm Uyên rót ly trà, sau đó vẻ mặt đau khổ nói: "Lâm Đại Biểu, lưu cho chúng ta thời gian không nhiều lắm."

"Hôm nay số mấy?"

Lâm Uyên gần đây bận việc đến viết, nhưng là quên chuyện này, dù sao hẳn mỗi ngày đi làm chính là chạy thẳng tới phòng làm việc, Cố Đông vừa mới bắt đầu sẽ còn thử thúc giục một phen, sau đó dứt khoát chưa kể tới vụ này.

Hôm nay số mấy?

Cố Đông yên lặng liếc nhìn Cố Cường Vận, ánh mắt đồng tình.

Cố Cường Vận thiếu chút nữa không chịu nổi, thật vất vả mới đón nhận

Lâm Uyên mấy ngày liên tiếp tử cũng không nhớ sự thật: "Ngày 26 tháng 9."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái.

Thời gian đã không sai biệt lắm.

Cô Cường Vận ba ba đạo: "Lâm Đại Biểu a, ta một mực cũng không hỏi người sáng tác độ tiến triển, sợ quấy rầy người tâm cảnh, bây giờ chúng ta thời gian là thật không nhiều rồi, cho nên coi như dài dòng một chút, ta cũng phải nhất định nói một chút, dầu gì ngài xuất ra bài hát đi, bất luận tốt xấu, ít nhất phải để cho lời đình âm nhạc thấy thái độ của chúng ta là không phải, ta nói nhiều như vậy hi vọng người đừng cảm thấy phiền."

Hắn nói lải nhải nói thêm vài phần chung.

Lâm Uyên không trả lời, thế nhưng tức giận cũng không che giấu được nhan giá trị biểu tình, Cô Cường Vận đại khái là đọc hiểu rồi, đơn giản chính là ba chữ:

Người tốt phiền.

Đây đương nhiên là Cố Cường Vận hiểu lầm, Lâm Uyên không cảm thấy Cố Cường Vận rất phiền, hắn ngược lại phải cảm tạ đối phương nhắc nhở, nhắc nhở hắn một chuyện:

"Có thể tiếp tân đơn rồi."

Cố Cường Vận biểu tình, trong nháy mắt trở nên có chút xuất sắc, hắn há miệng, lộp bộp rồi tốt nửa ngày mới nói: "Liên bán thành phẩm cũng không có?"

Dầu gì muốn nhỏ giao một kém chứ?

Liên cơ bản đáng vẽ cũng không làm có phải hay không là có chút quá phận à?

Sớm biết sẽ để cho Soạn nhạc bộ đàm người kia thử viết một bài rồi, ít nhất có thể làm cho Lời Đình Ngụ Nhạc nhìn một chút, chúng ta không phải là không có cố gắng quá, thật sự là không thực lực đó.

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn một chút Cố Cường Vận: "Đã được rồi."

Cố Cường Vận suy nghĩ trong nháy mắt bị bóp gáy.

Hắn cơ hồ là theo bản năng hỏi một câu: "Cái gì?"

Cố Đông là có chút mờ mịt nhìn Lâm Uyên, bỗng nhiên tại nội tâm hỏi chính mình một cái vấn đề:

Người lại thích?

Ta có phải hay không là xuyên việt đến Lâm Đại Biểu mới vừa tới công ty ngày đó rồi hả?

Nhưng ta không nhớ bài dãy số a, đây là lão thiên để cho ta có một lần sửa đổi cơ hội, trước thời hạn ngăn cản lời đình tờ đơn sao?

Không đúng, không đúng.

Ngày đó Lâm Đại Biểu hình như là ở trong bầy nói bốn chữ này, hôm nay nhưng là ngay mặt nói, ta đại khái không có xuyên qua trọng sinh.

Bất quá lần trước, Lâm Đại Biểu nói xong bốn chữ này chỉ sau chuyện phát sinh.

Cố Đông hô hấp bỗng nhiên có chút gấp thúc!

Cố Cường Vận hiển nhiên cũng ý thức được cái gì.

Hắn biểu tình, trong khoảnh khắc đó, lầy giống như điện ảnh pha quay chậm như vậy, một tránh một tránh há to miệng, tròng lớn con mắt, lộ ra bình thường cũng đã đầy đủ rõ ràng nếp nhăn trên trán.

Chương 155: thích người

Đồng dạng là ngày này, Lôi Đình Ngu Nhạc giải trí ngành, cuối tháng hội nghị trước thời hạn triệu khai.

Ngành các thành viên đến phòng họp sau đó, cũng theo bản năng liếc nhìn ngò ở trong góc nắm thật chặt điện thoại di động Phạm Long Hà.

Có người muốn tiến lên an ủi một câu, lại bị đồng bạn xé một chút ống tay áo, chỉ có thể ở chốc lát còn Dự Chi sau lựa chọn buông tha.

Môn ngoài truyền tới giày cao gót giẫm đạp đánh mặt đất thanh âm.

Chủ quản La Kỳ, đến.

Nàng sau khi vào cửa, giống vậy quét mắt xó xỉnh Phạm Long Hà, đáy mắt hiện lên một nụ cười châm biếm, lớn tiếng nói: "Có thể đi họp đi, liên quan tới phim truyền hình Ca khúc chủ đề sự tình, ta cũng nghĩ thể thời điểm với ngành tương quan xác nhận."

"La chủ quản."

Phạm Long Hà bỗng nhiên ngẩng đầu.

La Kỳ nhíu mày: "Phạm Phó Chủ Quản mời nói."

Phạm Long Hà thanh âm hơi lộ ra khàn khàn nói: "Tại sao trước thời hạn họp, cách chúng ta ước định ngày tháng còn chưa tới."

"Phạm Chủ Quản có phải hay không là quên một chuyện?"

La Kỳ ngồi ở chủ vị, nhẹ nhàng nhếch lên chân: "Nếu như chờ đợi thêm nữa, coi như người Tiện Ngu đem bài hát phát tới, chúng ta còn có thời gian tiến hành thu âm sao?"

Phạm Long Hà cắn răng.

Xác thực như La Kỳ lời muốn nói.

Chờ đợi thêm nữa, Tiện Ngu coi như viết xong bài hát, công ty bên này cũng không có thời gian đâu.

Cũng không thể đợi một bài không xác định chất lượng ca khúc mà sửa đổi đã định xong phát hình ngày tháng.

"Huống chi, coi như bây giờ hẳn đem bài hát phát tới, ca từ chẳng lẽ không dùng đôi sao?" La Kỳ chỉ ở nhất định đặc đạo.

Phạm Long Hà nhìn chằm chằm La Kỳ.

La Kỳ hiển nhiên cũng đặt vào nhãn tuyến, bằng không nàng sẽ không biết cận kề như vậy, liền Tiện Ngu không muốn để cho người khác viết lời sự tình đều biết.

Chính mình thật giống như, thật thua?

Sau đó hội nghị, Phạm Long Hà căn bản không biết trò chuyện cái gì. Hắn ngồi ở xó xỉnh, cảm giác mình giống như một nhân viên không quan hệ như thế.

Cho đến hội nghị kết thúc, có người vỗ vai hắn một cái, hắn mới lấy lại tinh thần.

"Giải tán, Phạm Chủ Quản."

Bình thường quan hệ rất tốt thuộc hạ nhắc nhở.

Phạm Long Hà cười khở gật đầu một cái: "Người cũng đừng theo ta áp sát như thế rồi, để cho la chủ quản thấy, sau này người ăn thiệt thòi."

"Không cần quan trọng gì cả."

Này tên thuộc hạ nhún vai một cái: "Ta không có gì muốn leo lên ý tưởng, an tâm làm cái nhân viên quèn là tốt."

Phạm Long Hà có chút cảm động.

Nào có nhân không nghĩ thăng chức à?

Không phải là trọng nghĩa khí thôi.

Trong ngày thường vây quanh chính mình thuộc hạ còn rất nhiều, nhưng giờ phút này chỉ còn một người còn kiên định đứng ở cạnh mình rồi.

Bỗng nhiên.

Điện thoại của Phạm Long Hà vang lên một tiếng.

Phạm Long Hà liếc nhìn điện thoại di động, bỗng nhiên đứng lên, ánh mắt thoáng qua một tia màu sắc, nhưng lại nhanh chóng phai nhạt xuống: "Bên kia bây giờ hắn đã thông báo đi."

"Ừm."

Thuộc hạ hiếu kỳ mở miệng hỏi: "Bài hát, phát tới? Đáng tiếc đã không còn kịp rồi, sớm biết hắn lại kéo một hồi."

"Đúng vậy."

Phạm Long Hà cười nói: "Bất quá coi như mang xuống cũng chưa chắc hữu dụng, nhưng dầu gì cũng là ta tốn ba triệu hạ đơn đặt hàng, mặc dù là một tháng làm gấp rút làm, chúng ta đồng thời nghe một chút nhìn?"

Thuộc hạ gật đầu một cái.

Hai người một người một cái tai nghe, sau đó Phạm Long Hà click rồi phát ra âm thanh.

Uyển chuyển mà mang theo ưu thương trước dương cầm tấu vang lên, không khỏi dán vào rồi giờ phút này Phạm Long Hà tâm tình, hắn chỉ cảm giác mình khổ hơn.

Ngay sau đó.

Xử lý cực kỳ tự nhiên giọng điện tử, nhưng là lấy đủ ngữ biểu diễn phương thức chậm rãi vang lên: "Mưa phùn mang phong thấp thấu hoàng bất tỉnh đường phố, xóa đi nước mưa cặp mắt vô cơ ngựa mặt trông lên, nhìn về cô đơn vẫn đèn, là kia thương cảm trí nhớ."

Phạm Long Hà chậm rãi ngẩng đầu lên.

Hắn thuộc hạ, đồng thời ngẩng đầu lên, hai người ánh mắt ngăn ngui giao hội rồi xuống.

Mà ở hai người đơn tiếng nói trong tai nghe, tiếng hát vẫn còn tiếp tục:
"Lần nữa dâng lên tâm lý vô số nhớ nhung, dĩ vãng chốc lát cười vui vẫn đọng trên mặt, nguyện giờ phút này ngươi lại sẽ biết, là ta chân thành nói tiếng."

Hai người ánh mắt chưa kịp tách ra.

Sau đó bọn họ đồng thời thấy, đối phương trong đôi mắt, có chút dâng lên ánh sáng, ngay sau đó, là với nhau đồng tử chột co rúc lại:

"Thích ngươi

Cặp mắt kia động lòng người

Tiếng cười mê người hơn

Nguyện lại có thể khẽ vuốt người

Vậy đáng yêu mặt mũi

Tay trong tay nói mớ

Giống như ngày hôm qua

Ngươi cộng ta."

Phạm Long Hà chột đứng dậy, đơn tiếng nói đây tai nghe đột nhiên rơi xuống đất, hắn há miệng đồng thời, thuộc hạ đã đứng lên theo:

"Ta biết rồi!"

Tháo xuống tai nghe, thuộc hạ nhanh chóng chạy ra phòng họp, mà Phạm Long Hà chính là xông về hành lang sâu bên trong một cái cao tầng phòng làm việc, đoàn đoàn đoàn dòn dập gõ vài cái lên cửa.

"Đi vào."

Bên trong truyền tới một đạo uy nghiêm thanh âm.

Phạm Long Hà đẩy cửa vào, nhanh chóng đem điện thoại di động để lên bàn: "Giám đốc, đây mới là « ngươi và ta khoảng cách » yêu cầu Ca khúc chủ đề!"

Nam nhân ngẩng đầu: "Năm phút trước La Kỳ mới vừa theo ta xác nhận quá Ca khúc chủ đề."

"Là không phải bài hát kia!"

Phạm Long Hà khẩn trương có chút cà lăm: "Bài này . Bài này không giống nhau . Bài này là ta ngoài ra mua bài hát . Giám đốc ngài có thể làm phiền nghe một chút nhìn sao ."

"Ngươi có chút quá."

Giám đốc nhìn chằm chằm Phạm Long Hà, giọng hơi có chút trọng, nhưng đôi đầu với Phạm Long Hà giữ vững ánh mắt, hắn vẫn tháo xuống tai nghe, điểm xuống điện thoại di động tiếp tục phát ra nút ấn, chỉ là biểu tình rõ ràng mang theo mấy phần không kiên nhẫn.

Mà theo hắn công thả.

Bên trong phòng làm việc, tiếp tục vang lên « thích người » tiếng hát, này vừa lúc là ca khúc đoạn thứ hai nội dung:

"Trần đầy mang lý tưởng ta đã từng nhiều xung động, lũ oán cùng nàng yêu nhau khó có tự do, nguyện giờ phút này người lại sẽ biết, là ta chân thành nói tiếng ——

Thích người, cặp mắt kia động lòng người, tiếng cười mê người hơn
Nguyện lại có thể, khẽ vuốt người, vậy đáng yêu mặt mũi, tay trong tay nói mớ

Giống như ngày hôm qua, người cộng ta!"

Phạm Long Hà gắt gao nắm quả đấm.

Từ yêu, đến quyến, từ hận, đến hối.

Mặc dù giám đốc còn không có trả lời, nhưng hẳn rất chắc chắn, không có so với bài hát này càng dán vào « người và ta khoảng cách » Ca khúc chủ đề rồi!

Giám đốc chân mày, từ khẩn tức đến thư giãn, thân thể dần dần lâm vào sau lưng chất da trong ghế.

Lúc này ca khúc là quá độ, cũng là lớn hơn: "Mỗi đêm ban đêm tự mình độc hành, tùy ý đặng, nhiều lạnh giá, dĩ vãng vì tự mình giã giũa, từ không biết, nàng thông khổ ."

"Giám đốc."

Nghe đến đó, Phạm Long Hà cũng không nhin được nữa, có chút tiến lên trước một bước.

Giám đốc không có ngừng bài hát của hạ phát ra, chỉ là nhìn Phạm Long Hà lắc đầu một cái, cười mắng: "La Kỳ dầu gì coi như người lãnh đạo, người sớm không lấy ra muộn không lấy ra, hết lần này tới lần khác muốn ở nàng theo ta xác nhận quá hạn sau khi lấy ra loại này bài hát, thật là một chút mặt mũi cũng không tính cho nàng lưu a."

Phạm Long Hà khẩn trương nói: "Ta ."

Giám đốc khoát tay một cái, xuất ra trước bàn điện thoại gọi ra ngoài: "Gọi điện thoại với đài truyền hình nói một tiếng, « người và ta khoảng cách » Ca khúc chủ đề muốn tạm thời đổi thành một cái khác thủ . Còn cần hỏi ta tại sao sao, đương nhiên là có càng bài hát tốt!"

Cúp điện thoại.

Giám đốc nhìn về phía Phạm Long Hà: "Người và La Kỳ ân oán ta bất kể, trong vòng 3 ngày phải thu âm tốt bài hát này!"

"Minh bạch!"

Giờ khắc này, con mắt của Phạm Long Hà bên trong rớt cuộc bộc phát ra sáng chói màu sắc!

(=)

Chương 156: Nghiền ép

Làm Phạm Long Hà rời đi giám đốc phòng làm việc, âm nhạc ngành bên trong phòng họp, mọi người đã lần nữa ngồi đến vị trí, chỉ là mỗi người biểu tình cũng tràn đầy sự khó hiểu ——

Hội nghị là không phải mới vừa lái qua sao?

Thế nào phó chủ quản lại kêu mọi người họp?

Chẳng lẽ hẳn đến bây giờ còn muốn vùng vẫy giãy chết một chút?

La Kỳ cũng ngồi ở chủ quản vị trí, nhưng nàng tâm tình có chút không khỏi phiền não, cho tới Phạm Long Hà trở lại một cái, nàng vẫn lạnh lùng trợn mắt nhìn đối phương nói: "Người muốn làm gì, còn phải ta gia hạn thêm người mấy ngày sao?"

"Kia cũng không cần."

Lần nữa thấy La Kỳ, Phạm Long Hà tâm tình đã là hoàn toàn bất đồng.

Hắn thậm chí lộ ra một cái ôn hòa nụ cười, làm nhưng cái này cười là đối âm nhạc bộ các nhân viên: "Tiện Ngư bài hát đã phát tới, ta muốn mời mọi người phán xét một chút bài hát này chất lượng."

Giám đốc đồng ý còn chưa đủ.

Phạm Long Hà phải ngay La Kỳ mặt, dùng bài hát này làm cho cả ngành cũng tâm phục khẩu phục.

Chỉ có như vậy, mới có thể tìm về trước hẳn vứt bỏ vùng.

"Bài hát phát tới?"

Trong lòng La Kỳ bộc phát phiền não: "Lại không nói bài hát chất lượng thế nào, chẳng lẽ không cần phải sửa đổi một chút ca từ sao, chỉ có ca từ cũng đi đến chất lượng mới có thể chính thức thu âm đi, người thấy cho chúng ta thời gian còn đủ không?"

Phạm Long Hà nói: "Vậy được."

Hắn ngay trước mặt mọi người cho trước đi Tinh Mang âm nhạc lại bị Tiện Ngư cự tuyệt ba vị Tác Từ Nhân gọi điện thoại: "Âm nhạc bộ bên này có cái trọng yếu hội nghị, ba vị lão sư khả năng cần muốn đi qua một chuyến."

Nói xong Phạm Long Hà cúp điện thoại.

Phòng họp đã vo ve nghị luận.

Chỉ có mới vừa cùng Phạm Long Hà đồng thời nghe bộ phận « thích người » thuộc hạ, lộ ra một vệt xem kịch vui nụ cười.

Hắn hôm nay mắt thấy cả sự kiện phát sinh, nội tâm ngoại trừ rung động bên ngoài, còn có một cỗ không khỏi ưu việt.

"Chúng ta tới rồi."

Hoàng Đạt đợi ba cái viết lời chạy tới.

La Kỳ lập tức theo chân bọn họ trao đổi.

Phòng họp vẫn có chút huyên náo, mọi người châu đầu ghé tai trong thảo luận, bên tai chợt vang lên tự âm hưởng trung truyền ra tiếng hát:

"Mưa phùn mang phong thấp thấu hoàng bất tỉnh đường phố, xóa đi nước mưa cặp mắt vô cơ ngửa mặt trông lên."

Phòng họp dần dần an tĩnh lại.

Chỉ có điện tử họp thành tiếng hát tiếp tục.

La Kỳ trong lòng không khỏi giật mình.

Làm âm nhạc bộ chủ quản, năng âm nhạc năng lực giám thưởng tuyệt đối không phải người bình thường có thể so sánh.

Cho nên hẳn dĩ nhiên có thể nghe được bài hát này chủ bài hát chất lượng.

Cùng lúc đó.

Âm nhạc bộ các nhân viên, ở nghiêng tai lắng nghe trung, cũng là dần dần lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Sau đó vẻ mặt này lại dần dần giao qua rồi rung động.

Nhân vì tất cả mọi người đều biết bài hát này sáng tác chu kỳ có nhiều ngắn.

Liên thời gian một tháng a!

Tới hôm nay cái này hội nghị mới thôi!

Thậm chí đều không tràn đầy thời gian một tháng!

Mà Hoàng Đạt ở bên trong ba vị Tác Từ Nhân đã biết rồi đại khái tình huống.

Bọn họ biết La Kỳ là nghĩ cảm Tiệp Ngu ca từ làm văn, dù sao mọi người trước cũng cho là Tiệp Ngu đủ ngữ ca từ là cái vấn đề lớn.

Nhưng nghe đến .

Mấy cái Tác Từ Nhân sắc mặt cũng thay đổi.

Bọn họ biết phim truyền hình nội dung cốt truyện, đây là viết chữ trước nhất định phải chuẩn bị.

Nhưng bây giờ nghe bên tai vang lên bài hát này, bọn họ mới phát hiện mình phần này chuẩn bị tựa hồ có hơi dư thừa.

Bởi vì này bài hát ca từ nội dung cùng phim truyền hình chủ đề thật sự là quá dán vào rồi!

Thậm chí coi như không xem TV kịch nội dung cốt truyện đại khái, cũng biết bài hát này hát là cái gì!

"Lần nữa dâng lên tâm lý vô số nhớ nhung, dĩ vãng chốc lát cười vui vẫn đọng trên mặt . Tràn đầy mang lý tưởng ta đã từng nhiều xung động, lũ oán cùng nàng yêu nhau khó có tự do . Vì tự mình giãy giụa, từ không biết nàng thống khô . Nguyên giờ phút này người lại sẽ biết, thích người cặp mắt kia động lòng người ."

Từ thương cảm thất lạc nhớ lại, đến một khắc kia gặp lại.

Theo phần kia tới trẻ tỉnh ngộ, nấp trong nội tâm nhiều năm thích hoàn toàn bùng nổ, đây không phải là vai nam chính nội tâm của thị giác tả chiếu sao!

Tiên Ngự không hiểu đủ ngữ?

Nghe hẳn nói đủ ngữ, đúng là gà mờ, nhưng nhìn hẳn ca từ, hẳn thậm chí so với Tề Châu người địa phương càng biết đủ ngữ!

" "

Làm ca khúc truyền hình xong, toàn bộ phòng họp nghe được cả tiếng kim rơi.

Thật lâu.

Hoàng Đạt mới cười khỏ nói: "Cái từ này đã tốt vô cùng."

Hoàng Đạt phía bên phải Tác Từ Nhân mở miệng nói: "Không phải nói cái này ca từ viết có nhiều ưu tú, mà là nói, cái này ca từ thật sự là cùng phim truyền hình chủ đề quá dán vào rồi, Tiên Ngự chăm chỉ."

"Quả thật."

Vị thứ ba Người viết ca khúc cũng mở miệng, mặc dù hẳn cùng La Kỳ quan hệ không tệ: "Này là không phải tốt nhất đủ ngữ ca từ, nhưng cũng tuyệt đối là thích hợp nhất bộ này phim truyền hình ca từ."

Ba người hoặc là lắc đầu, hoặc là than thở rời đi phòng họp.

La Kỳ mặt đen giống như đáy nồi.

Mà mọi người đang viết lời sau khi rời đi, rốt cục thì phát ra liên xuyên cảm khái, biểu tình nhất trí kinh ngạc cùng khen ngợi:

"Tả chân được a!"

"Nếu như là không phải toàn bộ hành trình chú ý, ta cũng không thể tin được đây là Tiên Ngự trong vòng một tháng tác phẩm hoàn thành, không hổ là « cá lớn »!"

"Ca khúc cũng không có vấn đề."

"Không cách nào tưởng tượng bài hát này lại là làm gấp rút hoàn thành, chỉ một liên chất lượng mà nói, « thích người » toàn thắng trước chắc chắn bài hát kia Ca khúc chủ đề!"

"Ta cảm giác là nghiền ép."

"Người trước là trung quy trung củ họp cách làm, người sau chính là tươi đẹp lỗ tai kinh điển, nhưng bây giờ có phải hay không là chậm nhiều chút, chúng ta bây giờ còn kịp đổi bài hát sao?"

Có người nhìn về phía Phạm Long Hà.

Phạm Long Hà liếc nhìn La Kỳ, sau đó cười nói: "Giám đốc cùng các người đổi bài hát này đánh giá là nhất trí, thật sự bằng vào chúng ta còn có thể đổi, bất quá thu âm muốn dành thời gian rồi, cũng may Tiên Ngự lão sư độ hoàn thành rất cao, bao gồm soạn nhạc bộ phận cũng đã hoàn thành."

Bài hát này không ngờ hoàn chỉnh!

Nhịp điệu cùng ca từ, thậm chí còn soạn nhạc, toàn bộ đều làm xong, bây giờ Phạm Long Hà chỉ cảm giác mình vận dụng này ba triệu, hoa quá mẹ nó quá đáng giá!

"Hô."

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, lộ ra thư thái nụ cười, nhưng nhìn về phía La Kỳ lúc, rồi lập tức ngưng cười.

La Kỳ đứng lên nói: "Làm không tệ."

Nàng bỗng nhiên lộ ra nụ cười, nhìn về phía Phạm Long Hà: "Chúc mừng người, nếu như sớm nghe được cái này bài hát lời nói, ta cũng sẽ chọn này một bài."

Phạm Long Hà nói: "Cám ơn."

La Kỳ gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Nàng cuối cùng vẫn là duy trì chủ quản phong độ, chỉ là tất cả mọi người đều có thể tưởng tượng đến giờ phút này La Kỳ tâm tình có nhiều tệ hại.

Phạm Long Hà không có tiếp tục đâm kích đối phương.

Hắn tuyên bố sau khi tan hợp, lập tức liên lạc Tinh Mang âm nhạc, nói tới viết bài hát sự tình.

Hắn có thể không có quên chính mình đã đáp ứng đối phương, bài hát này thu âm do Tiệp Ngu phụ trách.

Muốn lấy sau kế tục có hợp tác, thì phải theo như hứa hẹn làm việc.

"Lâm Đại Biểu!"

Cố Đông nhận được lời đình thông báo sau, trước tiên gõ Lâm Uyên cửa phòng làm việc, nàng hưng phấn tột đỉnh: "Chúng ta thành công, lời đình dùng chúng ta bài hát!"

"Ừ."

Lâm Uyên tựa hồ biết Cố Đông sẽ tìm chính mình, càng không ngoài ý chính mình bài hát bị lời đình vừa ý.

Hắn trực tiếp đứng dậy đi ra ngoài, vừa tẩu biên đối y theo rập khuôn Cố Đông nói: "Đưa ta đi Lời Đình Ngu Nhạc."

Lâm Uyên biết thời gian đuổi.

Hắn cũng không phải là đối với chuyện này không để ý.

Trên thực tế, ngay từ lúc mấy ngày trước, Lâm Uyên cũng đã ở trên mạng tra hỏi quá lời đình tài liệu.

Vốn tưởng rằng đơn giản sàng lọc chưa chắc có thể tìm được thích hợp thanh âm, còn cần lời đình bên kia phát tới càng tương tận ca sĩ tài liệu mới được.

Kết quả mới vòng thứ nhất sàng lọc, hắn liền đã tìm được thích hợp bài hát này biểu diễn người.

(=)

Chương 157: Phe Ất ba

Phạm Long Hà ở dưới lầu chờ đợi.

Bỗng nhiên, một chiếc xe dừng ở trước cửa công ty.

Trên đó, đi xuống hai người.

Bên trái là Phạm Long Hà nhận biết Cố Đông, bên phải là một gã vóc người thon dài, nhan giá trị xuất chúng, nhưng khí chất có chút lạnh lẽo cô quạnh nam .

Nói nam hài bề ngoài như có chút tiêu.

Nói thanh niên dường như lại có chút đại.

Nhưng có thể xác định là, đây là một cái để cho người ta liếc mắt nhìn sẽ không nhìn được nhìn lâu mấy lần người trẻ tuổi.

Cố Đông có chút ngoài ý muốn với Phạm Long Hà tự mình nghênh đón, liền vội vàng giới thiệu: "Vị này chính là Tiện Ngự lão sư."

"Tiện Ngự lão sư được!"

Phạm Long Hà còn chưa kịp tiến lên , vừa bên trên bỗng nhiên thoát ra một đạo thân ảnh, chủ động cùng Tiện Ngự lên tiếng chào hỏi ——

La Kỳ!

Phạm Long Hà trừng con mắt lớn.

La Kỳ nụ cười cởi mở, thái độ nhiệt tình đưa tay ra: "Ta là Lôi Đình Âm Nhạc bộ chủ quản, chào mừng ngài tới công ty chúng ta hướng dẫn công việc!"

Lâm Uyên cùng đối phương bắt tay một cái.

Phạm Long Hà đã phản ứng kịp, tâm lý đối La Kỳ hận đến nghiến răng nghiến lợi, cũng vội vàng vọt tới: "Tiện Ngự lão sư được, ta chính là lần này hướng ngài mời bài hát âm nhạc bộ chủ quản Phạm Long Hà!"

"Phạm Phó Chủ Quản ."

La Kỳ vô tình hay cố ý mở miệng.

Phạm Long Hà cắn răng, không lý tới nàng, nữ nhân này lại chơi ngón này, làm thật giống như người mới là với Tiện Ngự mời bài hát nhân như thế!

Cùng lúc đó.

Phạm Long Hà lại không thể không tại nội tâm cảm thấy bội phục, rõ ràng mình là dựa vào Tiện Ngự đánh bại nàng, nhưng bây giờ nàng lại có thể không có chút nào ngăn cách với Tiện Ngự lấy lòng, thậm chí cướp ở phía trước chính mình.

"Người tốt."

Lâm Uyên lại cùng Phạm Long Hà bắt tay một cái: "Có thể viết bài hát sao?"

"Có thể có thể!"

Phạm Long Hà cùng La Kỳ đồng thời dẫn đường.

Vừa đi, hai người một bên lẫn nhau trợn mắt nhìn đối phương, ngoài sáng trong tối cạnh tranh.

"La Kỳ chủ quản có chuyện liền đi làm việc đi, dù sao Tiện Ngự lão sư là ta mời qua tới."

"Không có chuyện gì, Phạm Phó Chủ Quản có chuyện có thể đi bận rộn."

La Kỳ chuyện đương nhiên nói: "Dù sao cũng là Tiện Ngự lão sư đích thân tới, ta đây cái âm nhạc bộ đệ nhất người phụ trách làm sao có thể không tiếp đãi, kia khởi là không phải mất lễ phép?"

Hai người không ai nhường ai.

Cứ như vậy mang theo Lâm Uyên cùng Cố Đông, đi tới công ty phòng thu âm.

Đọc đường, không ít nhân viên thấy một màn như vậy, đều lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Cố Đông theo ở phía sau, vẻ mặt mông mẫm.

Nàng tự nhiên không biết đạo lộ đình tình hướng, nhưng nàng nhìn ra được, Phạm Long Hà cùng La Kỳ, ở cướp tiếp đãi Lâm Đại Biểu .

Nói tốt công ty lớn đây?

Thế nào cảm giác hai người này, theo chúng ta chi nhánh công ty đối thái độ của Lâm Đại Biểu không có gì khác nhau?

Đây là Tề Châu phe Giáp ba sao?

Rốt cuộc ai mới là ba?

Đến phòng thu âm sau đó.

Phạm Long Hà cười nói: "Tiện Ngự lão sư có chỉ danh ca sĩ sao?"

La Kỳ bổ sung nói: "Nếu như không có lời nói, ta đem công ty toàn bộ ca sĩ tài liệu cũng lấy tới cho ngài xem qua."

Lâm Uyên hỏi: "Đàm Khải là công ty của các người nhân chứ ?"

La Kỳ cùng Phạm Long Hà đồng thời sửng sốt.

Cố Đông cũng kinh ngạc nhìn Lâm Uyên.

Đàm Khải là « người và ta khoảng cách » vai nam chính, mọi người không nghĩ tới, Tiện Ngự lựa chọn ca sĩ lại là vị này.

Phạm Long Hà như có điều suy nghĩ nói: "Đàm Khải đúng là công ty chúng ta nghệ sĩ, nhưng bây giờ hẳn là không phải ca sĩ, mà là diễn viên, bất quá ta nhớ hẳn ban đầu đúng là lấy thân phận của ca sĩ xuất đạo, chỉ là phát triển không vừa ý, chọ nên khi rời diễn viên, kết quả sự thật chứng minh diễn viên thích hợp hẳn hơn."

"Cái này nhân tuyển, còn giống như không tệ."

La Kỳ cũng là nhẹ giọng nói: "« thích người » ca từ là nhân vật nam chính thị giác biểu diễn, để cho vai nam chính hát lời nói, có thể gia tăng người xem nghe ca nhạc đại nhập cảm."

"Kia là hấn."

Lâm Uyên trước tra tài liệu thời điểm nghe Đàm Khải bài hát, bài hát mặc dù bình thường, nhưng Đàm Khải giọng nói, Lâm Uyên cảm thấy còn thật thích hợp.

"Nhưng là Đàm Khải không biết có thời gian hay không ." La Kỳ do dự nói.

Phạm Long Hà nói: "Ta liên lạc nhìn một chút."

Hắn gọi điện thoại, hai phút sau, Phạm Long Hà gật đầu nói: "Bên kia không thành vấn đề."

Cũng không lâu lắm, Đàm Khải tới.

Cố Đông tựa hồ là Đàm Khải fan, biểu tình có chút nhỏ kích động.

Đàm Khải chủ động đi về phía Lâm Uyên: "Xin chào, ta là Đàm Khải."

"Tiện Ngu."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Trước làm quen một chút ca khúc."

Đàm Khải cười cười nói: "Phạm Chủ Quản trước đem tiểu tử phát ta, ta trên đường cơ bản quen thuộc."

Đàm Khải lúc trước chính là ca sĩ, chỉ là sau tới làm diễn viên, nhưng nghiệp vụ năng lực còn không có ném.

Trên đường nghe khắp gần như đã phi thường hoàn chỉnh tiểu tử, bây giờ hấn đã có thể cơ bản không nhìn ca từ liền đem ca khúc hát đi ra.

"Chúng ta đây thu âm đi."

Lâm Uyên không nói nhảm, trực tiếp đi vào phòng thu âm.

Đàm Khải cười một tiếng, đi vào chính mình phòng thu âm.

Hấn vốn là hôm nay là có thông báo.

Nhưng nghe nói Ca khúc chủ đề muốn ghi lần nữa chế, hơn nữa mình có thể làm biểu diễn người sau đó, hấn lập tức đem ca khúc hình thái ban đầu nghe qua một lần.

Nghe xong bài hát, Đàm Khải tại chỗ hủy bỏ chính mình hôm nay thông báo.

Bởi vì so với diễn xuất, Đàm Khải càng thích ca hát!

Nhất là nghe « thích người » như vậy ca khúc sau đó, hấn càng là cố định quyết định biểu diễn!

Tiến vào phòng thu âm.

Ước chừng lúc rồi nửa giờ sau.

Đàm Khải thu âm hiệu quả, đã tương đối có thành tựu rồi.

Phạm Long Hà có chút kinh ngạc, hấn không nghĩ tới Đàm Khải ca hát lại tốt như vậy.

La Kỳ càng là ngạc nhiên, ngay sau đó là thán phục với Tiệp Ngự tinh chuẩn nhãn quang.

Công ty nhiều như vậy ca sĩ, hẳn lại hết lần này tới lần khác chọn trúng đã không làm ca sĩ Đàm Khải!

Hơn nữa từ thu âm hiệu quả nhìn, Đàm Khải hiển nhiên phi thường thích hợp bài hát này, thành thực thanh tuyền, không mang theo quá nhiều kỹ xảo, nhưng cũng là không phải hoàn toàn không có kỹ xảo biểu diễn, cộng thêm diễn viên đối với tự thân tình cảm điều động năng lực .

Thu âm quá trình có thể nói là phi thường thuận lợi!

Sau mấy tiếng, tới gần công ty lúc tan việc, « thích người » thu âm đã chính thức hoàn thành, thuận lợi ra người sở hữu dự liệu.

"Vậy cứ như thế."

Lâm Uyên chép xong bài hát, đối hiệu quả đã hài lòng sau đó, gạt đầu một cái xoay người rời đi.

La Kỳ cùng Phạm Long Hà dĩ nhiên là cướp đưa hẳn.

Bất quá để cho chúng người bất ngờ là, Đàm Khải lại cũng đưa một phen Tiệp Ngự.

"Chúc ngài tận kịch đại hỏa, ngoài ra có thể xin ngài ký cái tên sao?"

Cố Đông xuống lầu dưới, do dự một chút, rốt cục vẫn phải không có giấu từ bản thân fan thuộc tính.

Đàm Khải rất dễ nói chuyện, trực tiếp cho Cố Đông ký cái danh.

Cố Đông hài lòng rời đi.

Lâm Uyên nói: "Trực tiếp về nhà."

Công ty bên kia đã tan việc.

"Được, Lâm Đại Biểu!"

Cố Đông rất hưng phấn, không chỉ có bởi vì hôm nay gặp được thích diễn viên, càng bởi vì hôm nay Lôi Đình Ngự Nhạc đối thái độ của Lâm Uyên!

Lâm Uyên hôm nay, lật đổ Cố Đông đối phe Át nhận thức!

Ở Cố Đông trong trí nhớ, Tề Châu phe Giáp cho tới bây giờ đều là chỉ cao khí ngang, đối phe Át đủ loại chỉ bậy bạ vung.

Nhưng hôm nay.

Lâm Đại Biểu so sánh với phe Át, ngược lại càng giống như là phe Giáp!

Hắn gần như tiến vào Lôi Đình Ngự Nhạc chỉ huy, chính là đủ loại đề yêu cầu, thu âm thời điểm càng là nắm giữ mạnh miệng nhất ngữ quyền, Lôi

Đình Ngự Nhạc ngược lại thành bị đủ loại chỉ huy nhân vật ——

Nguyên lai phe Át cũng có thể làm ba?

Chương 158: Nhiệm vụ mới

Về đến nhà.

Lâm Uyên thấy Giản Dịch lại đang phòng bếp đảo súp, trong căn phòng tràn ngập một cỗ quỹ dị mùi vị.

Giản Dịch hướng về phía hắn kêu câu: "Đây là chúng ta bữa ăn tối!"

Lâm Uyên há miệng, lại vội vàng nhắm lại, mùi này nhi quá nặng, cũng không biết Giản Dịch đang làm gì.

Chẳng lẽ là hầm phân?

Không có đả kích Giản Dịch gần đây này đột nhiên tới xuống bếp nhiệt tình, hắn trở lại gian phòng của mình, sau đó đem cửa phòng thật chặt đóng lại.

"Đình đông."

Hệ thống bỗng nhiên xuất hiện: "Chúc mừng kí chủ hoàn thành chi nhánh công ty phần thứ hai đơn đặt hàng, kích động nhiệm vụ mới."

【 nhiệm vụ danh xưng: Thụ nhân lấy ngư không bằng thụ nhân lấy ngư 】

【 nội dung nhiệm vụ: Theo kí chủ tương lai rời đi, chi nhánh công ty rất dễ dàng tiếp tục trở lại trước cục diện, mời kí chủ ở năm thứ ba đại học tốt nghiệp trước ở Tinh Mang âm nhạc Người viết ca khúc trung tùy ý lựa chọn ba người, đề cao bọn họ Soạn nhạc thực lực 】

【 quest thưởng: Mỗi ngày có thể sử dụng hai giờ Dương Chung Minh nhân vật thẻ 】

【 nhiệm vụ chú thích: Dương Chung Minh Soạn nhạc kiến thức dự trữ cùng với ca khúc sáng tác kinh nghiệm vô cùng phong phú, kí chủ không thể dùng với tự mình sáng tác, bởi vì này cũng không phải là thuộc về kí chủ bản thân kiến thức dự trữ, kí chủ nếu như có sáng tác cá nhân ý tưởng, Dương Chung Minh nhân vật thẻ đem không cách nào sử dụng, chỉ có thể căn cứ kí chủ tự thân học thức cùng năng lực làm trụ cột tiến hành sáng tác 】

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Hơi phân tích sau đó, hắn đại khái minh bạch hệ thống ý.

Hệ thống là để cho tự sử dụng Dương Chung Minh nhân vật thẻ, ở chi nhánh công ty dạy mấy tên học trò đi ra.

Nhưng hệ thống lại sợ tự cầm Dương Chung Minh kiến thức dự trữ đi viết ca khúc.

Dù sao lấy Dương Chung Minh trình độ, hẳn bài hát của sáng tác là không thua gì hệ thống cung cấp những thứ kia tác phẩm.

Cho nên hệ thống làm nhất định hạn chế.

"Nhận."

Theo gợi ý của hệ thống, Lâm Uyên thấy trong kho hàng nhiều hơn một trương nhân vật thẻ.

"Sử dụng nhân vật thẻ."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái, nhân vật thẻ bắt đầu sử dụng.

Lâm Uyên cho là, chính mình sẽ biến thành một cái Lâm Trung minh, nhưng trên thực tế, Dương Chung Minh cá nhân tính cách đối Lâm Uyên không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Hắn chỉ là cảm giác, trong đầu của chính mình, đột nhiên xuất hiện số lớn Soạn nhạc kiến thức.

Trong đó có rất nhiều kiến thức, đối với đại học chương trình học mà nói, đã coi như là nghiêm trọng siêu cường rồi.

Lúc này Lâm Uyên mới có thể cảm nhận được khúc cha mạnh như thế nào!

Ý nào đó mà nói, Dương Chung Minh nhất định chính là Soạn nhạc kiến thức hình người sách giáo khoa!

Trong đầu của hắn chứa Soạn nhạc kiến thức lượng, thật là nhiều đáng sợ!

Hắn thậm chí cảm giác có dũng khí, cảm giác mình dễ như trở bàn tay, là có thể viết ra một bài « con chuột yêu gạo » .

Bất quá, khi hắn sinh ra viết ca khúc ý tưởng trong nháy mắt, Dương Chung Minh nhân vật tạp đái tới trí nhớ, trong nháy mắt liền biến mất vô ảnh vô tung.

Lâm Uyên Soạn nhạc kiến thức lượng, lại trở về gần đây mới vừa học được « Soạn nhạc hợp âm lên cấp » thủy bình tuyến.

Lâm Uyên định tìm tới một cái chính xác hình dung:

"Ta nghĩ muốn làm ra một cái Transformer, hệ thống liền mang người vật thẻ hiệu quả hủy bỏ, không có ai vật thẻ hiệu quả gia trì, ta lại nhất định không làm được Transformer."

Cái này hình dung vẫn tính là chính xác.

Cho đến Lâm Uyên bỏ đi chế tác Transformer .

Cho đến Lâm Uyên bỏ đi muốn muốn mượn những kiến thức này viết ca khúc ý tưởng, những kiến thức này mới có thể một lần nữa xuất hiện.

Cho nên nhân vật thẻ sử dụng tâm đắc cùng tổng kết chính là:

Hệ thống phi thường giỏi về sử dụng 404 lực lượng.

Lâm Uyên ý tưởng đột phát: "Không thể trực tiếp viết ca khúc, kia ta có phải hay không là có thể thừa dịp nhân vật thẻ sử dụng trong lúc, chủ động học tập những kiến thức này?"

"Có thể, đây là nhân vật Katel thù cách dùng."

Hệ thống hỏi: "Xin hỏi kí chủ có hay không bắt đầu học tập?"

"Bắt đầu đi."

Lâm Uyên có chút mong đợi nói.

Trong nháy mắt, hắn cảm giác, hoàn cảnh chung quanh, cũng vặn vẹo mơ hồ.

Chờ hắn lấy lại tinh thần, mình đã thuộc về một gian không chút tạp chất phòng học nhỏ bên trong.

Bên trong phòng học chỉ có một người.

Trên đài là đứng một cái mặt không chút thay đổi trung niên nam nhân, bất ngờ chính là Dương Chung Minh.

Lâm Uyên hỏi: "Đây là đâu?"

Hệ Thống nói: "Nơi này là kí chủ não Nội Thế Giới, nơi này tốc độ thời gian trôi qua phi thường chậm chạp, kí chủ ở trong đầu học tập hai giờ, ngoại giới chỉ trải qua hai phút."

Lâm Uyên hiếm thấy luống cuống một chút: "Người đem Dương Chung Minh mang đến?"

Hắn muốn đi nhà cầu làm sao bây giờ?

Ta trong đầu còn có phòng vệ sinh?

Hệ Thống nói: "Đây chỉ là nhân vật hình chiếu, cũng là không phải Dương Chung Minh bị kéo gần mảnh không gian này, bây giờ Dương Chung Minh đem sẽ cho người lên giờ học, mặc định của hệ thống Dương Chung Minh hình chiếu sử dụng Sư giả hào quang."

Lâm Uyên: ". "

Sư giả hào quang còn có thể như vậy dùng?

Cũng đúng.

Nhân vật thế dù sao cũng là thuộc về mình.

Không đợi Lâm Uyên nói nữa, trước mắt Dương Chung Minh bỗng nhiên lên tiếng: "Lớp trong lúc không cần đi thần, bằng không tự ra đi phạt đứng, bây giờ người mới vừa lên năm thứ ba đại học, ta từ năm thứ ba đại học chương trình học bắt đầu cho người giảng giải ."

"Được."

Lâm Uyên ngồi nghiêm chỉnh.

Lão sư nghiêm nghị một điểm là bình thường.

Học sinh giờ học phải có giờ học dáng vẻ, hơn nữa nhân vật thế có thời gian hạn chế, đã biết lớp mỗi ngày chỉ có thể kéo dài hai giờ, tắc kim khó mua thôn quang âm.

"Hôm nay chúng ta giảng hòa dây đi về phía."

Dương Chung Minh vẫn là mặt không chút thay đổi, cũng không cần sách giáo khoa, trực tiếp bắt đầu giảng giải.

Hắn nói, rất nhiều đều là Lâm Uyên lúc trước hiểu biết lơ mơ kiến thức.

Không biết là Dương Chung Minh nói thật hay, hay lại là Sư giả hào quang hiệu quả, tóm lại rất nhanh thì Lâm Uyên có thể hiểu được Dương Chung

Minh chương trình học.

Ở trường học Lâm Uyên có thể không có cao như thế hiệu suất học tập!

Cho nên Lâm Uyên phi thường quý trọng thời gian.

Sau hai giờ, Dương Chung Minh trí nhớ đã biến mất, Lâm Uyên từ cái loại này kỳ diệu trong trạng thái tỉnh hồn lại.

Hắn bỗng nhiên cảm giác, mình chính là căn cái gì cũng không biết Mộc Đầu.

Cái này làm cho Lâm Uyên sinh ra một loại cảm giác bị thất bại, luận tài nghệ thật sự, hắn và Dương Chung Minh thật là kém trăm lẻ tám ngàn dặm.

Bất quá hai cái giờ này hiệu suất học tập thật rất khủng bố.

Lâm Uyên cảm giác mình ở trường học học tập nửa tháng, cũng không cảm nổi Dương Chung Minh hai cái giờ này trường học!

Hắn thậm chí hận không được tiếp tục đi vào với Dương Chung Minh học tập.

Nhưng rất đáng tiếc, nhân vật thể đã tiến vào ngụy xuống, được minh thiên tài có thể lần nữa sử dụng.

"Hữu tình nhắc nhở."

Hệ Thống nói: "Nếu như kí chủ ở trong khi làm nhiệm vụ bên trong không cách nào hoàn thành trường học nhiệm vụ, Dương Chung Minh nhân vật thể đem sẽ mất đi hiệu lực."

"Biết."

Nhiệm vụ này, Lâm Uyên quyết định, nhất định phải hoàn thành.

Lấy Dương Chung Minh kinh nghiệm cùng kiến thức, cộng thêm Sư giả hào quang hiệu quả, Lâm Uyên cảm thấy, dạy ra ba cái không tệ Người viết ca khúc cũng không tính khó khăn.

Lâm Uyên hỏi: "Hoàn thành nhiệm vụ tiêu chuẩn gì?"

Hệ Thống nói: "Hệ thống có tự thân phán định tiêu chuẩn, kí chủ chỉ phải thật tốt làm nhiệm vụ liền có thể, làm đồ đệ có thể xuất sư, hệ thống sẽ cho ra nhắc nhở."

"Biết."

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra, cho Cố Đông phát cái tin: "Làm phiền người đem Soạn nhạc bộ người sở hữu tài liệu phát ta một phần, bao gồm bọn họ đi qua bài hát của sáng tác."

Hoàn thành hết thấy các thứ này, Lâm Uyên đứng dậy khai môn, trong nháy mắt nồng nặc mùi thúì tràn đầy trong mũi.

"Vừa vặn, ăn cơm." Giản Dịch cười nói.

Lâm Uyên lui về phía sau một bước: "Người làm gì?"

Giản Dịch nói: "Ồ gạo fan."

(=)

Chương 159: Cảnh ô liu

Hai ngày nghỉ mới cần phải đi làm.

Thứ hai đến thứ sáu, Lâm Uyên vẫn là học sinh.

Bất quá bây giờ cùng với nói Lâm Uyên là trường này đạo sư học sinh, chẳng nói Lâm Uyên là Dương Chung Minh học sinh.

Bởi vì Lâm Uyên đi học trong lúc, mỗi ngày đều sẽ cùng Dương Chung Minh học tập hai giờ!

Cái này cũng không trễ nãi Lâm Uyên bình thường giờ học.

Mỗi ngày ở nào Nội Thế Giới với Dương Chung Minh học tập hai giờ, trên thực tế cũng chính là hai phút thời gian mà thôi.

Bất quá chuyện này cũng không phải là không có đối Lâm Uyên sân trường sinh hoạt sinh ra ảnh hưởng.

Tối ảnh hưởng lớn chính là, Lâm Uyên phát hiện lão sư giảng bài tốc độ, đã theo không kịp chính mình học tập độ tiến triển.

Đủ nghề lão sư vừa mới nói đi học kỳ giai đoạn thứ nhất Soạn nhạc kiến thức điểm.

Lâm Uyên đã với Dương Chung Minh học tập đến đi học kỳ thứ ba thậm chí còn thứ Tứ Giai đoạn Soạn nhạc kiến thức điểm.

Điều này sẽ đưa đến, lão sư giờ học thay đổi được nhàm chán.

Lâm Uyên thậm chí mong đợi hai ngày nghỉ sớm một chút đến, để cho hắn đi công ty làm nhiệm vụ.

Kết quả Lâm Uyên không có trông được hai ngày nghỉ sớm đi đến.

Ngược lại « người và ta khoảng cách » bộ này kịch, vào thứ sáu tối hôm đó chính thức phát hình rồi!

Đàm Khải là Tề Châu một đường diễn viên, hắn diễn viên chính « người và ta khoảng cách » lại vừa là Lôi Đình Ngu Nhạc xuất phẩm, tự nhiên cũng coi là một bộ đại kịch.

Cho nên chú ý người nhiều vô cùng.

Bất quá bộ này kịch truyền bá rồi hai tập sau đó.

Trên mạng đối với cái này bộ phim truyền hình, thảo luận nhiều nhất lại là không phải nội dung cốt truyện, mà là bộ này kịch Ca khúc chủ đề!

"Cái này kêu « thích người » Ca khúc chủ đề êm tai!"

"Vốn là phim truyền hình cũng còn khá, với ta mà nói đại khái là thuộc về có thể nhìn phải xem cái loại này, nhưng nam nữ chủ gặp lại thời điểm, Ca

khúc chủ đề bỗng nhiên vang lên, cảm giác cô sự không giải thích được liền đặc sắc rồi!"

"Từ xưa lạn phiến xuất thần khúc tiết tấu?"

"Ha ha ha cũng không tính là lạn phiến đi, ta nhớ được trong kho hàng nam nữ chủ lần đầu tiên gặp lại hình ảnh, nữ chủ dời cái rương, dời mười mấy cái rương sau đó vừa vặn thấy được đứng tại đối diện nhân vật nam chính, bọn họ mắt đối mắt, sau đó âm nhạc vang lên, thoáng cái liền đâm trúng ta"

"Nên nói như thế nào đâu rồi, ngày xưa tiểu tử nghèo biến thành nay Thiên Phách nói tổng tài, gặp năm đó vứt bỏ chính mình thế tử, cái này nội dung cốt truyện vốn chính là tục sáo lại khiến người ta không nhìn được mong đợi, kết quả phối hợp âm nhạc ăn, hiệu quả một chút thì trở thành 1 cộng 1 lớn hơn 2 hiệu quả!"

"Chủ yếu vẫn là ca khúc cùng nội dung cốt truyện kết hợp quá tốt!"

"Bài hát này hay lại là Đàm Khải tự mình biểu diễn, ta lúc trước cũng không biết Đàm Khải ca hát lại dễ nghe như vậy, cộng thêm hẳn là vai nam chính, đại nhập cảm thoáng cái đã tới rồi!"

"Bài hát này cứu vớt ta đối phim truyền hình nhiệt tình."

"Lúc trước cũng là bởi vì một bộ phim truyền hình mà thích mỗi bài hát, vẫn là lần đầu tiên bởi vì một ca khúc còn đối với một bộ phim truyền hình sinh ra hứng thú."

" "

Cố Đông là Đàm Khải fan, cho nên bộ này kịch phát hình sau nàng cũng nhìn, kết quả khi nàng nhìn thấy bạn trên mạng bình luận, thoáng cái vui vẻ không được!

Lại nói « thích người » cứu vớt phim truyền hình?

Nói như vậy pháp đương nhiên là khoa trương, nhất là đối với Cố Đông loại này chuyên nghiệp nhân sĩ mà nói.

Tốt kịch có thể kéo theo một bài chất lượng phổ thông ca khúc, bài hát tốt cũng rất khó khăn kéo theo một bộ chất lượng phổ thông phim truyền hình. Cho nên Cố Đông rất rõ, « thích người » có thể có được nhiều như vậy công nhận, thực ra không chỉ là bởi vì ca khúc bản thân chất lượng, cùng thời điểm với bộ này TV kịch bản thân không tính là kém có liên quan.

Nếu như không có nội dung cốt truyện phù hợp, bài này « thích người » cố nhiên rất êm tai, nhưng người xem cũng chỉ sẽ cảm thấy bài hát không tệ, mà sẽ không cảm thấy phim truyền hình cũng không tệ.

Cho nên loại này bình luận, phần lớn đều là người trong cuộc mơ hồ.

Hoặc có lẽ là trong tiềm thức bọn họ không quá muốn thừa nhận mình lại bị một bộ nội dung cốt truyện như thế tục sáo phim truyền hình hấp dẫn .

Kia khởi không ra vẻ mình là một cái tục nhân?

Nhưng trên thực tế, trên thế giới tuyệt đại đa số người đều là tục nhân, này bản chính là một cái bộ sách võ thuật đặc nhân tâm thế giới.

Thậm chí cùng có điểm giống.

Giống vậy bộ sách võ thuật, có đạo diễn có thể chụp xuất sắc động lòng người, có đạo diễn sẽ chụp ác tục không chịu nổi.

Đơn giản nhất theo lệ:

Có chút tác phẩm là sẽ trải qua phục chế, như thế cố sự, đòi một nhóm người chụp, khả năng hiệu quả liền hoàn toàn bất đồng rồi.

Nói tóm lại, bộ này phim truyền hình biểu hiện cũng không tệ lắm.

Mà sau đó do Tinh Mang âm nhạc phát hành « thích người » phim truyền hình băng gốc, cũng là lượng nhanh chóng tăng trưởng, đại có trở thành đương thời hấp dẫn ca khúc tư thế.

Nơi này đáng nhắc tới là.

Ca khúc bản quyền, do Tinh Mang âm Nhạc Hòa Lôi Đình Ngu Nhạc cùng chung, bất quá Lôi Đình Ngu Nhạc không có tham dự chia hoa hồng.

Đàm Khải biểu diễn liễu thủ bài hát, theo lý thuyết hẳn làm ca sĩ là có thể tham gia bài hát này phân chia.

Bất quá hai bên ở chính thức tiếp nhận đàm phán trung, Lôi Đình Ngu Nhạc chủ động buông tha Đàm Khải chia hoa hồng bộ phận, đổi do Tinh Mang giải trí bên này duy nhất thanh toán Đàm Khải hai trăm ngàn nguyên lệ phí ra sân, coi như là mua đứt đến tiếp sau này phân chia.

Bộ phận này tiền do Lâm Uyên cùng công ty các ra một nửa.

Ai bảo công ty không có ca sĩ, Lâm Uyên chỉ có thể từ đối phương công ty nghệ sĩ trung chọn một vị biểu diễn người đây?

Nói đi nói lại thì.

Coi như là công ty nhà mình ca sĩ, nhưng phạm là hát bài hát, cũng phải cần cùng Người viết ca khúc chia tiền, cho nên trên bản chất không cũng không khác biệt gì.

Lâm Uyên đổi cái kết quả này coi như hài lòng.

Tê Châu loại này đơn đặt hàng kiểu rất thích hợp Lâm Uyên, bởi vì Lâm Uyên vốn là muốn phát bài hát, mà đơn đặt hàng chế tác riêng chi phí, đổi với Lâm Uyên mà nói càng giống như là nhất bút quá mức thù lao.

Này chủ yếu vẫn là nhờ vào hệ thống tồn tại.

Đối với còn lại Người viết ca khúc mà nói, loại này đơn đặt hàng khó thực hiện.

Phát bài hát quá mức thù lao?

Nghe vào êm tai, nhưng điều điều khuông khuông cũng bị hạn chế chết, Người viết ca khúc tác phẩm vừa muốn phù hợp đối phương yêu cầu lại phải giữ vững chất lượng ——

Nhiều khó khăn a!

Nhưng là nhiều hơn nữa điều điều khuông khuông, cũng rất khó đem Lâm Uyên cũng hạn chế lại.

Bởi vì hệ thống khúc khổ vô cùng to lớn.

Vì vậy đối còn lại Người viết ca khúc mà nói Tề Châu có lẽ là cái hồ lửa, đối Lâm Uyên mà nói nhưng là một cái có thể kiếm thu nhập thêm địa phương.

Mà cái đơn đặt hàng sau khi thành công sở sinh sinh tôi trực quan ảnh hưởng chính là .

Tinh Mang âm nhạc ló mặt rồi!

Ở vốn dồi dào dưới tình huống, phe Giáp là căn cứ phe Ất thành tích tới chọn tính hợp tác!

Lúc trước Tinh Mang âm nhạc không cầm ra ra dáng thành tích, cho nên hơi có chút thực lực phe Giáp cũng sẽ không với Tinh Mang âm nhạc hợp tác.

Nhưng bây giờ, Tinh Mang âm nhạc chế tác « thích người » phát hỏa!

Đối với phim truyền hình « người và ta khoảng cách » mà nói, đây tuyệt đối là một bài phi thường thành công Ca khúc chủ đề!

Không thể nghi ngờ thành công án lệ!

Chớ nói chi là, Tinh Mang âm nhạc lần này nhưng là hợp tác với Lôi Đình Ngu Nhạc!

Coi như không đề cập tới « thích người » chất lượng như thế nào, hơi chút phát động đầu nhỏ suy tính một chút, có thể bị Lôi Đình Ngu Nhạc lựa chọn hợp tác phe Ất có thể kém?

Phải biết, Lôi Đình Ngu Nhạc lúc trước phần lớn đều là trực tiếp với Tần Châu bên kia chế tác riêng ca khúc!

Vì vậy, chuyện đương nhiên.

Tề Châu rất nhiều phe Giáp, cũng hướng Tinh Mang âm nhạc, đầu xạ tới chú ý ánh mắt.

Trong đó.

Có mấy nhà kích thước coi như không tệ công ty, càng là trực tiếp hướng Tinh Mang giải trí, dò xét tính đưa ra hợp tác cảnh ô liu!

Chương 160: Đồ đệ

Lâm Uyên rút cục vẫn phải trông thứ bảy .

Giản Dịch còn đang ngủ giấc thẳng thời điềm, hấn đã ngồi Cố Đông xe, đi tới công ty.

Có điềm giống Lâm Uyên lần đầu tiên vào công ty tư thế.

Cơ hồ là Lâm Uyên bước vào công ty trước tiên, người sở hữu ánh mắt đều tập trung ở trên người hấn.

Soạn nhạc bộ Người viết ca khúc môn nhìn hấn, càng là ánh mắt mơ hồ có mấy phần sùng bái!

Có thể không sùng bái chứ sao.

Ba triệu đơn đặt hàng, một tháng sáng tác thời gian, cộng thêm phe Giáp phong cách hạn định, ở rất nhiều người xem ra, Lâm Đại Biểu hoàn thành đơn đặt hàng có khả năng chỉ có một thành!

Kết quả thế nào ?

Lâm Đại Biểu chẳng những hoàn thành đơn đặt hàng, bắt lại Lôi Đình Ngu Nhạc, hơn nữa còn siêu ngạch hoàn thành nhiệm vụ, « thích người » đại hỏa!

Phải biết!

Hoàn thành đơn đặt hàng nhiệm vụ là một chuyện nhi, ca khúc có thể hay không hỏa nhưng lại là một chuyện khác rồi.

Đối với Tinh Mang âm nhạc mà nói, đơn đặt hàng từ tiếp nhận một khác kia trở đi, ca khúc có thể hay không hỏa, đã là không phải tối vấn đề trọng yếu rồi!

Giống như tiền văn nói .

80% trở lên chế tác riêng ca khúc, thực ra cũng hỏa không được.

Bởi vì chế tác riêng ca khúc tương đương với mệnh đề luận văn, rất khó phát huy ra Người viết ca khúc hoàn toàn thực lực.

Đây là Tần Châu Người viết ca khúc ghét bỏ Tề Châu đơn đặt hàng kiểu thứ 2 một nguyên nhân trọng yếu:

Ta cực khổ nhiều ngày như vậy, dựa theo người hạn chế tử yêu cầu, viết một bài người thích, nhưng đại chúng lại không thể nào thích bài hát?

Dựa vào cái gì a.

Ta tình nguyện không nhận người cái này đơn đặt hàng, tùy ý phát huy, viết một bài đại chúng thích ca khúc, sau đó ăn phân chia hấn không thơm sao?

Cái gì quá mức thù lao chứ sao.

Sợ là sợ thật vất vả lấy được rồi quá mức thù lao, kết quả đem cơ bản bàn làm mất rồi.

Cho nên trừ phi là cái loại này mấy triệu đại đơn đặt hàng, nếu không lợi hại Người viết ca khúc là thực sự không vui tiếp.

Vì vậy.

Đối với Tinh Mang âm nhạc đám này Người viết ca khúc mà nói, Lâm Đại Biểu đang hoàn thành rồi địa ngục cấp độ khó đơn đặt hàng đồng thời, viết ra bài hát còn phát hỏa, đơn giản là thần Tiên Nhất như vậy tồn tại!

Lâm Uyên ngược lại không có đối với lần này có cái gì đặc thù phản ứng. Người thật rất khó hi vọng nào một cái từ nhỏ đã thói quen bị chung quanh nhìn chăm chú hài tử đối loại tình huống này có phản ứng gì.

Hắn chỉ là biểu tình bình thân đi vào chính mình phòng làm việc.

Cố Cường giống như cái xách Bao tiểu muội, y theo rập khuôn đi theo, mặc dù trên tay nàng không có bao.

"Thấy không, đây mới gọi là khúc cha phạm nhi!"

"Vừa mới bắt đầu ta chỉ cảm thấy Lâm Đại Biểu bất cận nhân tình, bây giờ ta cảm thấy, loại này nhân vật thần tiên coi như là bình dị gần gũi, ta cũng không dám với nhân gia bức bức ý lại ý lại a."

"Cường giả đều là cô độc, thật sự bằng vào chúng ta yếu."

"Lâm Đại Biểu mới tới công ty bao lâu, này cũng ra hai đơn rồi!"

"Đây chính là một thần mang Tứ Cầu?"

"Người mẹ nó nói thế nào đây —— rõ ràng là một thần mang một bày chó."

"Người xem tiểu cô đồng Nappa kết dạng nhi, đối với nàng cha đều không như vậy ngoan ngoãn quá."

"Ta ngược lại thật ra muốn nịnh hót, cũng nịnh hót không được a."

"Ta phải có Lâm Đại Biểu 1 phần 5 thực lực là tốt, cũng không phải mấy tháng mới ra một đơn, hay lại là ba chục năm chục vạn tiểu phá đơn."

"Nghe nói công ty có tân đơn đặt hàng ý hướng, đây đều là lời đình đơn này ảnh hưởng, chúng ta Tinh Mang âm nhạc, lại cũng sẽ có bị phe Giáp chủ động liên lạc ý hướng đơn đặt hàng?"

" "

Công ty Người viết ca khúc môn thảo luận náo nhiệt.

Mà Tổng giám đốc bên trong phòng làm việc, Cố Cường Vận chính là cười nở hoa.

Từ tối hôm qua tới hôm nay, hắn đã nhận được nhiều cái điện thoại, đều là muốn cùng Tinh Mang âm nhạc hợp tác phe Giáp.

Đương nhiên.

Loại này còn không có thành tờ đơn gọi là ý hướng đơn.

Công ty năng lực có hạn, Cố Cường Vận cũng không thể đem tờ đơn cũng nhận, sau đó toàn bộ kín đáo đưa cho Lâm Đại Biểu làm đi.

Lôi đình khảo nghiệm đủ kinh hiểm, hấn cũng không dám chơi nữa như vậy kích thích hoa hoạt nhi rồi.

Hấn chỉ là suy nghĩ, quay đầu để cho Lâm Đại Biểu tự chọn.

Trước tiên đem ý hướng đơn đặt hàng sàng lọc một chút, dù sao rất nhiều phe Giáp còn không biết Lâm Đại Biểu tiếp đơn quy củ.

Lâm Uyên hôm nay không có tiếp đơn ý tưởng, một tháng một ca khúc với hấn mà nói là cực hạn rồi, nhiều hơn nữa liền sẽ đưa tới không cần thiết chú ý.

Hấn hôm nay là hướng về phía nhiệm vụ đến, cho nên tiến vào phòng làm việc sau, hấn trực tiếp hỏi Cố Đông:

"Tiết Lương ở công ty sao?"

Cố Đông sững sốt một chút, chợt nhớ tới Lâm Uyên trước với chính mình phải qua Soạn nhạc bộ nhân viên tài liệu: "Lâm Đại Biểu tìm hấn có chuyện gì?"

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, cảm giác mình vẫn là phải giải thích một chút: "Ta dự định ở công ty Soạn nhạc bộ mang tam tên học trò, Tiết Lương là ta lựa chọn thứ nhất Người viết ca khúc."

"À?"

Cố Đông sau khi kinh ngạc, lộ ra nụ cười.

Nàng biết Lâm Uyên sớm muộn sẽ rời đi chi nhánh công ty, đến thời điểm chi nhánh công ty rất có thể sẽ còn trở lại lúc trước.

Cho nên, Lâm Uyên nguyện ý hướng dẫn một chút công ty Người viết ca khúc đương nhiên được.

Ngược lại Lâm Đại Biểu thực lực đặt ở kia.

Bất quá Cố Đông đảo là không phải hi vọng nào Lâm Uyên dạy ra một cái bao nhiêu lợi hại đồ đệ.

Ý tưởng của nàng rất đơn giản.

Có thể hơi chút đề cao một chút công ty Người viết ca khúc thực lực liền có thể.

Dù sao Soạn nhạc học tập cũng là không phải đơn giản sự tình, đồ chơi này rất chú trọng thiên phú.

Sau năm phút.

Tiết Lương đi lên.

Hấn vừa vào cửa, cũng có chút không khỏi khần trương, nhìn ánh mắt của Lâm Uyên, cùng công ty còn lại Người viết ca khúc như thế, là mơ hồ mang theo sùng bái.

Hơn nữa năm nay 25 tuổi Tiết Lương làm công ty trẻ tuổi nhất Người viết ca khúc một trọng, nhìn so với chính mình còn nhỏ hơn Lâm Uyên, loại này cảm xúc có thể phải so với những người khác khắc sâu hơn một ít!

Hắn biết.

Nếu như là không phải Lâm Đại Biểu từ tổng công ti điều tới, chính mình khả năng cả đời cũng không có cơ hội với loại này cấp bậc nhân vật tiếp xúc.

Tiết Lương tin tưởng, dù là ở Tần Châu loại này âm nhạc chi hương, Lâm Đại Biểu cũng tuyệt đối là người phi thường lợi hại vật!

"Lâm Đại Biểu."

Hắn thấp thỏm mở miệng: "Ngài tìm ta có chuyện gì?"

Ngoại trừ thông thường ý tưởng ngoại, Tiết Lương còn mơ hồ lo lắng .

Có phải hay không là chính mình công việc làm không được khá, cho nên Lâm Đại Biểu muốn xào chính mình cá mực?

Lâm Uyên ngẩng đầu, nhìn Tiết Lương nói: "Bắt đầu từ hôm nay, mỗi một song tu nhật, theo ta học Soạn nhạc đi, ngươi nguyện ý không?"

"Cái gì?"

Tiết Lương bối rối một chút, ngay sau đó là một vui mừng như điên: "Ta nguyện ý, ta nguyện ý! Ta . Ta ."

Lâm Uyên nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn lựa chọn Tiết Lương là có nguyên nhân.

Trước nhìn công ty nhân viên tài liệu, Lâm Uyên biết Tiết Lương là một cái ra đơn suất rất cao Người viết ca khúc.

Người này rất thông minh.

Hắn chưa bao giờ tiếp những thứ kia mấy trăm ngàn đại đơn, mà là chuyên chọn một nhiều chút một trăm ngàn nguyên tử hữu tiểu tờ đơn hạ thủ.

Có chút gom ít thành nhiều ý tứ.

Mà nhiều chút một trăm ngàn nguyên tử hữu tiểu tờ đơn, Tiết Lương làm có thể nói là muốn gì được nấy.

Đây là hắn am hiểu nhất lĩnh vực.

Bởi vì này nhiều chút tờ đơn phần lớn đối bài hát yêu cầu không cao, nhịp điệu thuộc lầu lầu nước miếng bài hát đủ để, cho nên Tiết Lương thành đơn suất rất cao!

Đây cũng là một loại năng lực.

Lâm Uyên cảm thấy, Tiết Lương tư chất, cũng không tính là kém, còn một nguyên nhân khác chính là:

Tiết Lương là không phải Người viết ca khúc xuất thân!

Hắn ở làm Người viết ca khúc trước, nhưng thật ra là một tên lập trình viên.

Nghe rất không dựng, nhưng hắn đúng là một tên lập trình viên, nửa đường xuất gia mới làm Người viết ca khúc.

Đại khái là Tinh Mạng âm nhạc hội không nhìn hắn đại học chuyên nghiệp mà đưa hắn nhận tiến vào.

Loại này không tiếp xúc qua hệ thống học tập nhân, còn có thể đại quy mô hoàn thành một ít tờ đơn, nhất định là có thiên phú nhân tố.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên để cho Cố Đông tìm khối trường học chuyên dụng
bạch bản cùng với màu đen cọ màu đi vào.

Cố Đông sau khi rời đi.

Lâm Uyên tâm niệm vừa động, phát động Dương Chung Minh nhân vật thể,
trong đầu trong nháy mắt nhiều hơn vô số Soạn nhạc kiên thức, cùng lúc
đó, Sư giả hào quang tự động mở ra!

"Vậy liền bắt đầu đi."

Tiết Lương rõ ràng cảm giác, Lâm Đại Biểu, thật giống như ở một cái trong
nháy mắt, trở nên có chút không giống.

Nhưng cụ thể là nơi nào không giống nhau, hẳn lại có chút không nói ra
được.

Hẳn không khỏi lúc này, cảm giác mình rất nhỏ bé .

Chương 161: Học trò khắp thiên hạ

Sau hai giờ, Tiết Lương mờ mịt trở lại Soạn nhạc bộ, các đồng nghiệp nhất thời rối rít vây quanh Tiết Lương, mặt đầy hiếu kỳ:

"Lâm Đại Biểu gọi người đi làm sao?"

"Lại đi lâu như vậy?"

"Đây là Lâm Đại Biểu lần đầu tiên triệu kiến chúng ta Soạn nhạc bộ người a!"

"Lâm Đại Biểu lại là không phải Hoàng Đế, dùng như thế nào 'Triệu kiến' cái từ này."

"Ta cảm thấy được triệu kiến thật thích hợp, phù hợp thân phận của Lâm Đại Biểu."

"Nói như vậy cũng đúng."

" . "

Dài dòng mấy câu sau đó, mọi người vừa nhìn về phía Tiết Lương: "A Lương, sao không nói lời nào?"

"Ta ."

Tiết Lương nhìn về phía mọi người, há miệng, thật lâu, mới mở miệng nói:

"Ta theo lão sư học Soạn nhạc rồi."

Mọi người kinh ngạc: "Lão sư?"

Tiết Lương tựa hồ còn có chút không tinh thần phục hồi lại: "Lâm Đại Biểu chính là lão sư ta, hẳn nói sau này muốn hướng dẫn ta học tập Soạn nhạc ."

"Thật giả?"

"Khó trách đi lâu như vậy."

"Lâm Đại Biểu dạy người hai giờ?"

Này là tất cả nhân không tưởng được.

Nhưng Tiết Lương càng không tưởng được, bây giờ hẳn hỏi tưởng một lần lên vừa mới chương trình học, đã cảm thấy rung động: "Lâm Đại Biểu quá

" . "

"Cái gì?"

Người sở hữu nhìn chăm chăm Tiết Lương.

Tiết Lương suy tính hồi lâu, cũng không nghĩ ra thích hợp hình dung từ, cho đến mọi người sắp không thú vị tản ra lúc, hẳn mới bỗng nhiên nói: "Ta cảm thấy thế giới được bên trên không có ai so với Lâm Đại Biểu càng biết Soạn nhạc!"

Mọi người: " . "

Ngay sau đó, chính là cười to.

Âm nhạc bộ chủ quản vỗ một cái Tiết Lương bả vai: "Ngươi là chúng ta trung tương đối đặc thù một cái, bởi vì ngươi không có hệ thống học qua Soạn nhạc, cho nên ngươi chuyên nghiệp trình độ kém một chút, Lâm Đại Biểu làm là vương bài Người viết ca khúc, hẳn Soạn nhạc kiến thức nhất định là muốn so với mọi người chúng ta cũng phong phú, nhưng ngươi phải nói trên thế giới không người so với hẳn càng biết Soạn nhạc cũng quá khoa trương, ngoại trừ khúc cha, không ai dám nói mình là tối biết Người viết ca khúc."

Tiết Lương yên lặng.

Hắn rất muốn nói cho đám người này, chính mình mỗi ngày đều ở bù lại Soạn nhạc kiến thức, đại học Soạn nhạc chương trình học, hẳn đã tự học không sai biệt lắm.

Hắn rất muốn nói:

Lâm Đại Biểu chính là khúc cha cấp tồn tại!

Nhưng hẳn biết rõ mình nói cũng không có người sẽ tin tưởng, chỉ có Tiết Lương tự mình biết, chính mình với Lâm Đại Biểu học tập gần gũi hai giờ, rốt cuộc có bao nhiêu đại thu hoạch!

"Cảm giác Lâm Đại Biểu đem Tiết Lương lắc lư choáng váng." Một người trong đó Người viết ca khúc cười nói.

Tiết Lương bỗng nhiên có chút tức giận, hẳn nhìn đối phương nói: "Đó là bởi vì ngươi không biết Lâm Đại Biểu!"

"Ta nói đi." Tên này đồng nghiệp cười càng vui vẻ.

Tiết Lương nắm quả đấm một cái, bỗng nhiên bình tĩnh lại, nhàn nhạt nhìn đối phương nói: "Sau này ngươi sẽ biết."

"Thế nào."

Đối phương bỗng nhiên cũng có chút mất hứng, ánh mắt của Tiết Lương để cho hẳn cảm thấy rất không thoải mái, không nhịn được châm chọc nói:

"Ngươi với Lâm Đại Biểu học mấy ngày chẳng lẽ là có thể luyện được tuyệt thế thần công? Nha, ngươi cũng với Lôi Đình Ngũ Nhạc thành một cái ba triệu đơn đặt hàng? Ngươi thành đơn suất công ty số một, nhưng ngươi làm qua tối đơn đặt hàng lớn, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, thật giống như cũng liền hai trăm ngàn tiền đặt cọc chứ?"

"Đùa thuộc về đùa, ngươi quá giới."

Chủ quản cau mày, trừng mắt một cái với Tiết Lương sắc âm thanh đồng nghiệp, sau đó vỗ một cái Tiết Lương bả vai: "Thật tốt học, cơ hội khó được, Lâm Đại Biểu chọn ngươi thuyết minh ngươi là tối bị hẳn coi trọng."

"Ừm."

Tiết Lương dùng sức gật đầu.

Với Tiết Lương sắc âm thanh đồng nghiệp bĩu môi một cái, nhưng cũng không tiếp tục nói thêm cái gì.

Cuối cùng, hẳn chỉ là có chút buồn rầu, Lâm Đại Biểu lựa chọn người chỉ đạo là Tiết Lương mà là không phải hẳn.

Lâm Uyên cảm thấy Soạn nhạc trường học là một cái rất có ý tứ sự tình, bởi vì hẳn mở ra Dương Chung Minh nhiệm vụ thế lúc, trí nhớ là giữ thanh tịnh.

Cho nên dạy dỗ Tiết Lương đồng thời, hẳn có thể đủ cảm giác, mình cũng đang học.

Nhân vật thế chính là thần kỳ như vậy.

Rõ ràng tự mình ở dạy người khác, kết quả mình cũng ở dạy mình.

Đáng tiếc trường học trong lúc, chính mình không hưởng thụ được Sư giả hào quang, đều bị Tiết Lương cho hưởng thụ.

"Ta Sư giả hào quang cấp bậc tăng cao sao?" Lâm Uyên hỏi một chút hệ thống.

Hệ thống trả lời: "Kí chủ Sư giả hào quang hiệu quả một mực ở chậm rãi tăng lên, nhưng gần đây lâm vào đình trệ, bởi vì kí chủ đã một đoạn thời gian rất dài bên trong không có tiến hành trường học rồi."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Hẳn biết hệ thống chỉ là mình ở Tàn Nghệ bên kia làm hội họa trường học sự tình, đoạn thời gian đó, Lâm Uyên Sư giả hào quang hiệu quả tăng lên rất nhanh.

"Vấn đề là ."

Lâm Uyên cau mày nói: "Bây giờ ta chỉ dạy một đệ tử, nhiệm vụ này tính toán đâu ra đấy, cũng chính là dạy ba người, dưới tình huống như vậy, ta rất khó tiếp tục tăng lên Sư giả hào quang."

"Kí chủ hiểu có sai lầm."

Hệ thống trả lời: "Sư giả hào quang, không chỉ có sẽ theo kí chủ trường học phạm vi mở rộng mà đề cao, cùng thời điểm có thể theo kí chủ trường học chất lượng mà đề cao, nói cách khác, coi như kí chủ chỉ dạy một người, nhưng kí chủ nếu như đem thực lực đối phương tăng lên tới trình độ nhất định, Sư giả hào quang giống vậy sẽ có được về hiệu quả tăng lên, thậm chí thăng cấp!"

Lâm Uyên đối Sư giả hào quang vẫn là rất coi trọng.

Bởi vì trường học đồ chơi này là có thể thu lệ phí kiếm tiền.

Tiết Lương bên này vốn là cũng nên thu lệ phí.

Nhưng thay vào đó là nhiệm vụ hệ thống, hơn nữa đối phương trên danh nghĩa còn là mình thuộc hạ, cho nên hẳn không có ý nhắc thu lệ phí sự tình. Nhưng Lâm Uyên trước vẫn thật không nghĩ tới, nguyên lai chỉ dạy một người, cũng có thể tăng lên Sư giả hào quang.

Hẳn tại nội tâm hỏi: "Cầm vừa mới Tiết Lương theo lệ được rồi, hệ thống ý là, nếu như ta có thể đem Tiết Lương dạy thành một cái phi thường lợi hại

Người viết ca khúc, hiệu quả kia khả năng không thể so với ta thay phiên dạy một đám Người viết ca khúc hiệu quả kém?"

"Ừ."

Tinh binh đường đi ý tứ a!

Sớm biết còn có thể chơi như vậy, Lâm Uyên liền bắt được một cái thiên phú không tẻ gia hỏa dùng sức chộp kinh nghiệm.

Tỷ như trước ở Tần Nghệ Hội Họa Xã.

Chính mình hoàn toàn có thể nhiều dạy một chút Chung Dư, đem Chung Dư bồi dưỡng thành chân chính hội họa cao thủ a!

Giống như Game Online trung đánh quái.

Quét mấy chục con tiểu quái, có thể cung cấp một trăm kinh nghiệm, nhưng nếu như gặp phải quái vật tinh anh, chỉ cần đánh chết một cái, cũng có thể cung cấp giống vậy kinh nghiệm!

"Ta hiểu được."

Lâm Uyên có chút bất mãn: "Người sao không nói sớm?"

Hệ thống lại do dự một chút: "Bởi vì kí chủ chưa bao giờ hưởng thụ qua hệ thống thanh toán thú vui, kí chủ chỉ thích tiền, chui tiền trong mắt đi."

Hệ thống này còn đổi nhân?

Lâm Uyên bộc phát bất mãn.

Ai nói mình chỉ thích tiền?

Chính mình rõ ràng còn thích Bô Đinh quả đông lạnh, kem ly, lòng đỏ trứng

Còn có lá trà.

Hệ thống tựa hồ cũng cảm thấy đổi kí chủ vi phạm nguyên tắc, vì vậy bồi thường nói: "Hệ thống thực ra có một chức năng mới kí chủ vẫn không có phát hiện, vốn là dự định để cho kí chủ tự đi mây mò cùng thanh toán, nhưng nhìn kí chủ dáng vẻ đại khái chỉ có kiếm tiền thời điểm mới sẽ nghĩ tới hệ thống, cho nên chỉ có thể đưa ra nhắc nhở."

"Cái gì nhắc nhở?"

"Thực ra hệ thống kích lệ kí chủ thu đồ đệ còn một nguyên nhân khác là, kí chủ đồ đệ đi lên xuất sư tiêu chuẩn sau, đồ đệ phát hành tác phẩm giống vậy sẽ sinh ra danh vọng giá trị, hơn nữa này danh vọng giá trị đem biết coi bói đến kí chủ trên đầu, chúc kí chủ một ngày nào đó học trò khắp thiên hạ."

"Không nói sớm!"

Lâm Uyên nóng nảy: "Người thế nào không nói sớm . Người nói sớm không phải tốt sao . Người thế nào . Người thế nào không nói sớm . Người không nói sớm ta làm sao biết ."

(=)

Chương 162: Tiết Lương Soạn nhạc năng lực

Lâm Uyên là thực sự hối hận.

Hắn không nghĩ tới thu đồ đệ còn có chỗ tốt này.

Sớm biết lời nói hắn nên thu nhiều mấy tên học trò, để cho đồ đệ giúp mình đi ra ngoài kiếm danh vọng.

Đây nhất định so với bản thân một người tân tân khổ khổ kiếm danh vọng đơn giản hơn a!

Cũng may còn có Tiết Lương .

Nếu như nói trước Lâm Uyên dạy Tiết Lương chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ hệ thống, từ đó vĩnh cửu đạt được Dương Chung Minh nhân vật thể lời nói, hắn hiện tại liền là chân tâm thật ý muốn đem Tiết Lương bồi dưỡng thành chính mình Đại Đồ Đệ, cho đến Tiết Lương chính thức xuất sư!

Dưới tình huống bình thường.

Tiết Lương muốn xuất sư, dĩ nhiên là không phải một chuyện dễ dàng, dù là dạy hắn nhân mặt ngoài là Lâm Uyên, trên thực tế là khúc cha ——

Lâm. Chung minh. Dương. Uyên.

Nhưng không ngăn được Lâm Uyên có Sư giả hào quang a.

Đồ chơi này chính là giáo đồ vũ khí sắc bén, trường học kinh nghiệm lại phong phú nhân, cũng không cách nào với treo bức so với.

Huống chi Lâm Uyên này bằng với là cho khúc cha bộ cái Sư giả hào quang.

Không có so với đỡ lấy Sư giả hào quang khúc cha càng hướng dẫn từng bước lão sư!

Là lấy.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên cho Tiết Lương học xong, bỗng nhiên làm ra một cái quyết định: "Không chỉ hai ngày nghỉ, sau này người mỗi ngày đều phải cùng ta học hai giờ, ta sẽ đem ta địa chỉ phát cho người, người có thể thừa dịp ta tan học thời điểm, tới ta chỗ ở."

Cùng giống như hôm qua.

Với Lâm Uyên học hai giờ Soạn nhạc, Tiết Lương cảm giác mình thu hoạch to lớn!

Cái này so với hắn tự học đại học Soạn nhạc tài liệu giảng dạy, hoặc là bỏ tiền mua một ít Internet chương trình học, phải có dùng vô số lần.

Kết quả nghe được Lâm Đại Biểu nói, sau này mỗi ngày đều có thể như vậy với hẳn học tập hai giờ, Tiết Lương nhất thời kinh hi!

"Cám ơn Lâm lão sư! Lâm lão sư."

"Thế nào?"

"Ta có thể kêu người sư phụ sao?"

"Người tùy ý."

Lâm Uyên cũng không để bụng cái gọi là gọi.

Bây giờ hẳn chỉ là có chút thương tiếc, dù sao người khác vật thể hiệu quả mỗi ngày chỉ có hai giờ.

Cho Tiết Lương dùng, chính mình tự vô pháp dùng.

Có thể vì hãy mau đem tên đồ đệ này đem ra, hẳn không thể không làm ra cái quyết định này.

Ngược lại sau này có là thời gian, nhân vật thể dù sao cũng là thuộc về mình, do chính mình tùy ý chi phối.

"Sư phụ!"

Tiết Lương cung cung kính kính kêu một tiếng.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Đang lúc này.

Lâm Uyên trong đầu bỗng nhiên vang lên âm thanh của hệ thống: "Chúc mừng kí chủ đạt được tên đồ đệ đầu tiên, có thể kiểm tra đồ đệ tài liệu."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái, ở âm nhạc phía dưới, thấy được Tiết Lương tin tức.

【 tên họ: Tiết Lương 】

【 Soạn nhạc năng lực: 4 09 】

【 quan hệ: Thầy trò 】

【 trạng thái: Không xuất sư 】

【 còn lại: Chưa giải khóa 】

【 chú thích: Năng lực giá trị miễn phần vì 1000, nghề công nhận kim bài Người viết ca khúc năng lực thấp nhất tiêu chuẩn vì 600, làm Tiết Lương năng lực giá trị đi đến 600 trở lên, đem chính thức xuất sư 】

Thì ra là như vậy.

Chỉ cần đem Tiết Lương Soạn nhạc phương diện năng lực giá trị tăng lên tới 600 trở lên, coi như là đem tên đồ đệ này đem ra rồi.

Đúng rồi.

Chính mình hoàn toàn có thể tìm một cái hội vẽ một chút đồ đệ a, xem ra có thời gian lời nói, phải đến đủ nghệ Hội Họa Xã đi một chuyến rồi.

Nhìn một chút có hay không đáng giá một đay hạt giống tốt.

"Được rồi, người trở về đi thôi." Lâm Uyên nói.

"Được, sư phụ tạm biệt!"

Tiết Lương nghiêm túc cẩn thận bái một cái, sau đó rời đi Lâm Uyên phòng làm việc.

Tiết Lương rời đi không bao lâu, Cố Cường Vận tới, mặt đầy đồng nụ cười, trên tay chính là bung máy phần văn kiện: "Lâm Đại Biểu, đây là chúng ta gần đây nhận được ý hướng đơn, tổng cộng bốn cái, người xem nhìn có hay không cảm thấy hứng thú?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trong đó có hai phần cùng « thích người » như thế, thuộc về ost loại đơn đặt hàng.

Cái gọi là ost một loại đại chỉ phim truyền hình hoặc điện ảnh nguyên thanh âm nhạc, đây là Tề Châu nhiều nhất đơn đặt hàng loại hình.

Ngoài ra hai phần, nhất phần là trò chơi đơn đặt hàng, một phần chính là tư nhân đơn đặt hàng.

Lâm Uyên hơi chút cân nhắc sau đó, không có lập tức lựa chọn.

"Lâm Đại Biểu."

Cố Cường Vận do dự một chút, nói: "Đây chỉ là ý hướng đơn, cụ thể vẫn là phải nói, nếu như người tạm thời không có lựa chọn, ta đây lại sàng lọc quét chọn."

Lâm Uyên gật đầu.

Cố Cường Vận chuẩn bị đem văn kiện lấy đi lúc, Lâm Uyên chỉ chỉ phần kia tư nhân đơn đặt hàng nói: "Phần này đơn đặt hàng ở lại đây đi."

Cố Cường Vận ngoài ý muốn.

Phần này đơn đặt hàng, bởi vì là tư cách cá nhân, giá cả mới bảy trăm ngàn, hẳn không nghĩ tới Lâm Uyên lại sẽ cảm thấy hứng thú.

Lâm Uyên giải thích: "Ta dự định để lại cho Tiết Lương."

Quang trường học còn chưa đủ, muốn phải nhanh chóng tăng lên Tiết Lương Soạn nhạc năng lực, còn phải có thực tế thao tác mới được.

Phần này đơn đặt hàng có thể cho Tiết Lương luyện tay, coi như là Lâm Uyên cho Tiết Lương ra khảo hạch đề mục.

Cố Cường Vận ngạc nhiên.

Hắn dĩ nhiên biết Lâm Uyên gần đây đang dạy Tiết Lương Soạn nhạc sự tình.

Vốn lấy Tiết Lương năng lực, thật có thể hoàn thành loại này bảy trăm ngàn cấp bậc đơn đặt hàng sao?

Hắn hơi còn Dự Chi sau, gật đầu nói: "Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cố Cường Vận rời đi.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên khôi phục đi học thường ngày.

Tan học sau khi về nhà, Lâm Uyên có chút nhức đầu phát hiện, Giản Dịch lại đang làm đồ ăn rồi.

Trước thịt bò bít tết cùng ốc gạo fan, cũng cho Lâm Uyên để lại nhất định bóng ma trong lòng, mặc dù hẳn kiên trì đến cùng ăn xong rồi.

Hắn không xác định hôm nay Giản Dịch sẽ làm ra cái gì hắc ám xử lí.

Đang lúc này.

Có người gõ cửa.

Lâm Uyên mở ra xem, bất ngờ đúng là mình duy nhất đồ đệ Tiết Lương.

"Sư phụ."

Tiết Lương kêu một tiếng.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Vào đi."

Tiết Lương sau khi vào cửa, nhìn đến phòng bên trong còn có người, liền vội vàng chào hỏi: "Ngài khỏe chứ, ta là sư phụ đồ đệ, ta tên là Tiết Lương."

"Xin chào, Giản Dịch ." Giản Dịch đánh xong kêu, liếc nhìn Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Ta là hẳn sư phụ."

Giản Dịch vui vẻ: "Được a Lâm Uyên, đều bắt đầu thu đồ đệ rồi, vậy vị này bạn mới có phải hay không là nên gọi ta một tiếng sư thúc?"

Tiết Lương nghiêm túc nói: "Sư thúc tốt."

Giản Dịch sững sốt một chút, không nghĩ tới đứa nhỏ này thành thật như thế, liền vội vàng khoát tay nói: "Đùa đùa, Tiết Lương đúng không, gọi ta Giản Dịch là được rồi."

Tiết Lương đang hoảng nói: "Lẽ không thể phé, ngài là sư phụ bằng hữu, ta tên là ngài Giản đại ca đi."

Giản Dịch khoát khoát tay: "Tùy tiện kêu cái gì cũng được."

Cái này Tiết Lương là một cái người đang hoảng, bởi vì quá trung thực, cho nên nhìn qua còn có chút đần độn.

Ngay sau đó Giản Dịch đột nhiên cảm giác được không đúng chỗ nào, vậy mình và Lâm Uyên bồi phận có phải hay không là kém một đoạn?

Tính toán một chút, các luận các.

"Chúng ta kêu thức ăn ngoài đi."

Lâm Uyên đổi tài nấu ăn của Giản Dịch rất không tín nhiệm.

Tiết Lương chủ động nói: "Đang nấu cơm ấy ư, ta có thể giúp một tay."

Giản Dịch hỏi: "Người biết làm?"

Tiết Lương gật đầu một cái: Đúng sư phụ."

Nhị mươi phút sau, nhìn bàn Thượng Tam Đạo sắc hương vị đều đủ thức ăn, Giản hướng ánh mắt của Tiết Lương thay đổi: "Trù Thần a! Huynh đệ người quay đầu muốn dạy dạy ta!"

Tiết Lương nói: "Không thành vấn đề, Giản đại ca quá khen."

Lâm Uyên ném thử một miếng, cũng là kinh hỉ vạn phần, mùi này căn bản không thua kém tiệm cơm đầu bếp!

Tiết Lương, bên trong thanh tú.

Bữa cơm này, hẳn ăn ước chừng hai chén, có thể thấy trước bị Giảm Dịch hành hạ có nhiều thâm.

Cơm nước xong, Lâm Uyên đem Tiết Lương mang vào phòng ngủ.

"Chúng ta bắt đầu giờ học."

Nhân vật thể phát động, Sư giả hào quang bao phủ xuống, ánh mắt của Lâm Uyên trở nên nghiêm túc.

Tiết Lương cũng phi thường nghiêm túc, hẳn lấy thành kính nhất thái độ, đối đãi sư phụ, cùng với sư phụ chương trình học.

Lần này trường học, vẫn là hai giờ.

Học xong, Lâm Uyên cố ý kiểm tra một hồi Tiết Lương Soạn nhạc năng lực giá trị.

Kết quả Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, Tiết Lương năng lực giá trị lại tăng lên!

Trước là 4 09.

Bây giờ là 415.

Này tốc độ tăng lên so với Lâm Uyên tưởng tượng mau hơn một chút.

Có lẽ không được bao lâu, chính mình liền có thể chờ đến Tiết Lương xuất sư ngày đó rồi .

Chương 163: Bích Dao cái chết

Sau đó thời gian, Tiết Lương mỗi ngày đều sẽ cùng theo Lâm Uyên học tập. Đương nhiên, Lâm Uyên mỗi ngày bữa ăn tối, Tiết Lương cũng là bao tất. Tiết Lương làm đồ ăn trình độ nếu như dùng năng lực giá trị cân nhắc, ít nhất cũng là 600 trở lên.

Về phần Giản Dịch?

Thưa phân cút to.

Bất quá Giản Dịch cũng không hề từ bỏ, hấn mỗi ngày đều sẽ cho Tiết Lương trợ thủ, học tập làm đồ ăn.

Chỉ là như vậy thứ nhất, bồi phận loạn hơn rồi.

Tiết Lương vốn là Lâm Uyên đồ đệ, Giản Dịch với Tiết Lương học tập làm đồ ăn sau đó, cảm giác mình thật giống như không giải thích được tựa là Lâm Uyên đồ tôn?

Ân .

Hay lại là các luận các.

Mà mỗi lần học xong, Lâm Uyên cũng sẽ kiểm tra Tiết Lương năng lực giá trị.

Hấn biết rõ biết, Tiết Lương năng lực giá trị một mực ở vững bước tăng lên.

Dựa theo khuynh hướng này phát triển, Tiết Lương đi đến kim bài Người viết ca khúc trình độ chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Mà lúc này, thời gian đã là tháng mười.

Cách vách Tần Châu, mới nhất một quyển « Tru Tiên » chính thức phát hành!

Lúc này « Tru Tiên » thế giới đã toàn diện mở ra.

Bích Dao đảng và Tuyết Kỳ loại tranh luận càng là gần như ác liệt.

Vô luận Bích Dao hay lại là Lục Tuyết Kỳ, cũng ngưng tụ cực cao nhân tức!

Này nhiều chút nhân khí, toàn bộ chuyển hóa thành độc giả đối yêu thích.

Cho nên « Tru Tiên » mỗi ra một quyển tân nội dung, độc giả cũng sẽ không kịp chờ đợi thấy vì nhanh.

Nhưng là .

Khi thấy mới nhất một quyển.

Trương Tiểu Phàm biết Thảo Miếu Thôn bị diệt chân tướng, lại là đã cứu mình và Lâm Kinh Vũ Phổ Trí gây nên lúc, hấn đã tràn đầy sát ý, cho tới dần dần đọa vào Ma Đạo.

Độc giả tâm nắm chặt.

Đây là một cái đại cao triều tình tiết, Quỷ Vương đánh tới, mà Tru Tiên Kiếm, rốt cuộc đột nhiên xuất hiện.

Bao nhiêu độc giả vào giờ khắc này tâm triều dâng trào!

Nhưng chẳng ai nghĩ tới, Tru Tiên Kiếm sau khi xuất thế muốn chém người thứ nhất, lại chính là Trương Tiểu Phàm, lúc này đã mê muội Trương Tiểu Phàm, đã trở thành Thanh Vân Chưởng môn trong mắt tuyệt thế mầm tai họa ——

Trương Tiểu Phàm, chắc chắn phải chết.

Độc giả tâm tình, đã bị hoàn toàn điều động.

Ngay sau đó, để cho một cái để cho toàn bộ độc giả cũng rung động đến tột đỉnh tình tiết xuất hiện!

Làm Tru Tiên Kiếm chém về phía Trương Tiểu Phàm, một đạo Lục Y bóng người, nhưng là chắn trước mặt Trương Tiểu Phàm!

"Cửu U Âm Linh, Chư Thiên Thần Ma, bằng vào ta Huyết Khu, tôn sùng là hy sinh."

"Tam Sinh Thất Thế, vĩnh viễn đọa lạc vào Diêm La, chỉ vì tình cố, dù chết dứt khoát ."

Là Bích Dao!

Sống chết trước mắt, lại là Bích Dao chắn trước người Trương Tiểu Phàm, lấy hồn phi phách tán giá, muốn thay Trương Tiểu Phàm chịu đựng Tru Tiên Kiếm oai!

Kịch liệt cuồng phong đột nhiên vòng vo phương hướng, biến thành vây quanh ở Bích Dao bên người vòng xoáy không lồ.

Cái kia uyển ước mà mỹ lệ nữ tử bị cuồng phong đẩy lên bán không, đón kia thất thải lưu chuyển cự kiếm.

Nàng là một khắc kia, duy nhất trong thiên địa hào quang!

Làm thế không thể đỡ Tru Tiên Kiếm chém xuống, trong thiên địa âm âm vang dội.

Trong mơ hồ, một cái miêu điều mà thê uyển bóng người, từ giữa không trung chậm rãi hạ xuống.

Trong thiên địa, bỗng nhiên toàn bộ an tĩnh lại.

Trương Tiểu Phàm đưa tay đi bắt, nhưng cái gì cũng chưa bắt được.

Cuối cùng rơi vào lòng bàn tay, đúng là chưa cháy hết một vệt lục sắc vạt áo.

"Tại sao ngươi ngu như vậy . Ta còn không có nói với ngươi, ta ở chiếc giếng cổ kia bên trong, thấy người là ngươi a ."

Trương Tiểu Phàm, Vạn Niệm Câu Hồi.

Mà vô số độc giả, đối mặt đoạn này có thể nói toàn thư chuyển chiết điếm nội dung cốt truyện, hoàn toàn tạc oa!

Có người tuôn ra thô tục!

Bích Dao, lại chết?

Rất nhiều người trong lúc nhất thời cũng không thể nào tiếp thu được sự thật này.

Giờ khắc này, vô luận Bích Dao loại, hay lại là Tuyết Kỳ loại, cũng hoặc là tương đối số ít hậu cung loại, đều không cách nào ức chế tâm tình mình, với liên quan diễn đàn phát tiết tâm tình của mình:

"Sở Cuồng lão tặc!"

"Đưa ta Bích Dao!"

"Ta mẹ nó nhìn khóc, vấn đề là ta vẫn luôn là kiên định Tuyết Kỳ loại, nhưng Bích Dao thật là, ta sau này không bao giờ nữa đen Bích Dao rồi."

"Sở Cuồng cái này lão tặc đáng chết!"

"Cho ta một cái Tru Tiên Kiếm, ta người thứ nhất giết Sở Cuồng!"

"A a a a a Bạo Phong khóc tỉ tê!"

"Bích Dao chết? Sở Cuồng lại viết chết Bích Dao!?"

"Quyển sách này ta thích nhất nữ nhân vật bị Sở Cuồng viết chết."

"Trương Tiểu Phàm ở Mãn Nguyệt trong giếng cổ thấy nhân lại là Bích Dao, có thể Bích Dao lại cũng không nghe được những lời này, Lão Tử một người đàn ông thấy này con mắt sắp khóc sung!"

" "

Đây là một trận ảnh hưởng đến toàn bộ « Tru Tiên » độc giả bạo động, theo tràng này bạo động, Bích Dao nhân khí bị đẩy đưa tới đỉnh phong, lần đầu tiên lấy ưu thế áp đảo đánh bại Lục Tuyết Kỳ.

Mà ở một quyển này đưa ra thị trường buổi tối hôm đó, Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu đã hoàn toàn thất thủ.

Toàn bộ độc giả bình luận, đều chỉ có hai cái ý đồ:

Số một, Sở Cuồng lão tặc thập ác bất xá!

Thứ hai, Sở Cuồng lão tặc đưa ta Bích Dao!

Người trước là phân nộ với Bích Dao cái chết, người sau chính là vô số độc giả đối với sống lại Bích Dao tiếng hô!

Nếu như cõi đời này có so với đoạn chương ghê tởm hơn sự tình, đại khái chính là viết tử độc giả thích nhất nữ nhân vật.

Mà hai món ghê tởm nhất sự tình, Sở Cuồng cũng làm.

Đừng nói độc giả.

Ngay cả Ngân Lam Thư Khố, đều bị này ba bạo động dọa sợ.

Nhất là làm ảo tưởng ngành các biên tập lật xem gần như mỗi lần đổi mới, cũng sẽ xuất hiện vô số tân thiếp quan võng nhấn lại lúc.

Tâm tính chỉ lát nữa là phải băng.

"Ta cũng biết!"

"Này quyển còn không có phát hành thời điểm, ta cũng biết độc giả muốn đập nôi."

"Sớm biết liền khuyên Sở Cuồng sửa bản thảo tử rồi."

"Lúc nào Sở Cuồng nghe qua chúng ta biên tập đề nghị?"

"Ai cũng không sửa đổi được Sở Cuồng quyết định, dù sao hắn vẫn luôn là như vậy một cái tự do phóng khoáng a."

"Lượng tiêu thụ có phải hay không là phải xong đời?"

"Dân oán sôi trào đã!"

Đây là Ngân Lam Thư Khố ban biên tập lần đầu tiên đối mặt như thế rung động tình cảnh, cho tới sau đó vô số năm tháng đều khó quên hôm nay hình ảnh, thậm chí sinh ra một cỗ không khỏi sợ tới.

Vâng.

Gần như toàn bộ « Tru Tiên » độc giả cũng không vui!

Ngay cả tối kiên định Tuyết Kỳ loại cũng không thể nào tiếp thu được Bích Dao tử vong, chớ nói chi là vốn là đối Bích Dao thâm tâm yêu mến kia ba nhân .

Từ gọi liền nghe được.

Lúc trước độc giả đều là Sở Cuồng lão sư Sở Cuồng lão sư kêu.

Dù là Sở Cuồng điên cuồng đoạn chương, mọi người cũng chỉ là than phiền mấy câu.

Cuối cùng hay là bởi vì đối đến tiếp sau này nội dung cốt truyện mong đợi mới đủ loại trêu chọc.

Lần này lại bất đồng!

Độc giả phản ứng, đã là không phải dùng "Trêu chọc" có thể hình dung trình độ.

Sở Cuồng đã từ "Lão sư" biến thành độc giả dùng ngòi bút làm vũ khí "Lão tặc" .

Giống như rất nhiều người nói như vậy:

Giết chết Bích Dao là không phải Tru Tiên Kiếm, mà là Sở Cuồng lão tặc!

Nhưng phát hành, đã không cách nào nghịch chuyển.

Độc giả chỉ có thể mong đợi, « Tru Tiên » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện trung, Bích Dao có thể được sống lại.

Dù sao đây là một bộ Tiên Hiệp, Bích Dao sống lại cũng không phải là toàn bộ không khả năng.

Mấy ngày kế tiếp, bao nhiêu người cũng đang chờ mong Sở Cuồng cho ra một cái rõ ràng đáp lại.

Nhưng Sở Cuồng, không có trả lời.

Tuy nhưng lúc này, Lâm Uyên đã cố ý leo lên chính mình bộ lạc tài khoản, tra xét Tần Châu bên kia độc giả phản ảnh.

Là không phải Lâm Uyên không nghĩ đáp lại.

Mà là Lâm Uyên rất rõ biết, độc giả trông đợi nhất định rơi vào khoảng không.

Mặc dù « Tru Tiên » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện trung, Trương Tiểu Phàm cùng Quỷ Vương Tông cũng đang cố gắng muốn sống lại Bích

Dao, nhưng cho đến quyển sách này kết cục, Bích Dao cũng không có thể sống lại .

Đề lại cho độc giả, chỉ còn một màn kia chưa cháy hết lục sắc vạt áo.

(=)

Chương 164: Cạnh tranh đơn

Bích Dao cái chết đưa tới độc giả bạo động ở Lâm Uyên trong dự liệu. Hắn ở viết đoạn này nội dung cốt truyện thời điểm liền đã làm xong chuẩn bị tâm tư.

Đây là toàn thư chuyển chiết điểm, Trương Tiểu Phàm tâm tính đại biến, trốn đi Thanh Vân, gia nhập Quỷ Vương Tông, dùng tên giả vì lúc Chính lúc Tà Quỷ Lệ.

Đến tiếp sau này đầu mỗi chính đã là Chính Ma tranh.

Thực ra cũng là sống lại Bích Dao quá trình.

Cứ việc quá trình này đã định trước rồi thất bại.

Bất quá Lâm Uyên không trả lời thực ra cũng là một loại tác thành.

Bởi vì đáp lại ước tương đương với kịch xuyên thấu qua, ít nhất hắn không có hoàn toàn bóp gảy độc giả niềm tưởng.

Chuyện này đối Lâm Uyên sinh hoạt cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì.

Sau đó thời gian, hắn tiếp tục điều giáo Tiết Lương, làm trên tay dạy học trò nhiệm vụ.

Hai ngày nghỉ, chính là cứ theo lẽ thường đi làm.

Ngày này, làm Lâm Uyên lần nữa đi tới công ty thời điểm, Cố Cường Vận lại một lần nữa gõ Lâm Uyên cửa phòng.

"Lâm Đại Biểu."

Cố Cường Vận sau khi vào cửa, do dự một chút nói: "Trước ngài không coi trọng kia tứ phần đơn đặt hàng, chúng ta chỉ nói tiếp một cái, chính là người trên tay cái kia bảy trăm ngàn đơn đặt hàng, còn lại tam phần đều không nói thành."

"Tại sao?"

Lâm Uyên có chút không hiểu.

Bây giờ hắn đối công ty tình huống cũng có chút hiểu rồi.

Cho nên hắn biết, loại này phe Giáp chủ động tìm tới cửa đơn đặt hàng, theo lý thuyết nói thành tỷ lệ vẫn là rất đại.

Cố Cường Vận cười khổ nói: "Bởi vì kia tam phần đơn đặt hàng phía sau phe Giáp, cũng chỉ danh muốn Tiệp Ngự, cũng chính là Lâm Đại Biểu ngài tới đón, ngài không tiếp lời, công ty còn lại Người viết ca khúc, phe Giáp coi thường."

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Khó trách hệ thống muốn chính mình dạy đồ đệ.

Tinh Mang âm nhạc quần cảnh, cũng sẽ không bởi vì chính mình đến mà thay đổi quá nhiều.

Cuối cùng, hay là bởi vì Tinh Mang âm nhạc Soạn nhạc bộ thực lực tổng hợp không đủ.

Muốn hoàn toàn thay đổi cục diện này, vẫn còn cần một ít đặc biệt các biện pháp.

"Nhưng cũng còn tốt, chúng ta dầu gì bảo vệ một phần đơn đặt hàng."

Cố Cường Vận bắt đặc dĩ nói: "Bất quá phần này duy nhất bảo vệ tới đơn đặt hàng, hay là bởi vì ta theo đối phương nói, Tiết Lương là đồ đệ của ngài, bọn họ mới nguyện ý thử hợp tác, cho nên ta đang suy nghĩ, phần này đơn đặt hàng coi như Tiết Lương không làm được, ngài cũng phải giúp hắn một chút, đến thời điểm ta sẽ với Tiết Lương thương lượng, đề cho hắn đem đơn đặt hàng phân chia cho người."

Cố Cường Vận nói tương đối uyển chuyển.

Hắn bôn ý là, Lâm Uyên có thể hơi chút hướng dẫn một chút Tiết Khải sáng tác.

Thành lời nói, tờ đơn đoán Tiết Khải, nhưng tiền đoán Lâm Uyên, cứ như vậy Tiết Khải cũng có tác phẩm làm nền tảng, sau này tiếp đơn độ khó sẽ hạ xuống.

"Không cần."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Tiết Lương có năng lực hoàn thành cái này đơn đặt hàng."

Cố Cường Vận: ". "

Người có phải hay không là quá đề mắt Tiết Lương rồi hả?

Bất quá lời này Cố Cường Vận khẳng định không dám nói, hắn chỉ có thể thận trọng nói: "Vậy nếu là không làm được?"

"Ta sẽ xuất thủ."

Tiết Lương là Lâm Uyên đồ đệ, Lâm Uyên nhất định phải dám học trò lật tẩy, nhưng hắn thật là cảm thấy Tiết Lương có thể hoàn thành cái này đơn đặt hàng, gần đây Tiết Khải một mực đi theo hắn học tập, tốc độ tiến bộ thật nhanh.

"Được rồi."

Có Lâm Uyên những lời này, Cố Cường Vận vẫn tương đối yên tâm.

Hắn do dự một chút, lại nói: "Thực ra gần đây còn có một cái ý hướng tờ đơn, ta cảm thấy phải trả là nói cho người một chút tương đối khá."

Lâm Uyên ngẩng đầu: "Bao nhiêu tiền?"

Cố Cường Vận nói: "Cũng là ba triệu."

Lâm Uyên cảm thấy có thể tiếp, nhưng thấy Cố Cường Vận rất khó khăn dáng vẻ, liền mở miệng hỏi một cái câu: "Có gì không ổn sao?"

"Nói như thế nào đây."

Cố Cường Vận châm chước nói: "Đây là tới tự Thất Tinh giải trí đơn đặt hàng, bọn họ muốn làm dưới cờ đỉnh phong ca sĩ thủy vân chế tạo riêng một ca khúc, ra giá đúng là ba triệu, nhưng đây là một phần cạnh tranh đơn."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Có ý gì?"

Cố Cường Vận giải thích: "Cái gọi là cạnh tranh chỉ riêng là, phe Giáp đồng thời tìm số công ty hợp tác, giống vậy tiêu chuẩn bên dưới, ai bài hát tốt bọn họ liền chọn ai bài hát."

"Ồ."

Lâm Uyên gật đầu nói: "Có thể tiếp."

Cố Cường Vận gật đầu một cái: "Quả thật có thể tiếp, nhưng ta cảm thấy được không cần phải."

Lâm Uyên nhìn về phía Cố Cường Vận.

Cố Cường Vận phân tích nói: "Bởi vì sự cạnh tranh này đơn thường thường đều là rất nhiều gia âm nhạc chế tác công ty đồng thời tiếp, nhưng phe Giáp dù sao chỉ có một, cho nên mặc dù bọn họ và vài công ty ký hợp đồng, nhưng cuối cùng chỉ sẽ chọn một công ty hợp tác, mà còn lại phe Ất chính là quân xì mức cạnh, công dã tràng."

Lâm Uyên đánh giá: "Rộng rãi quảng lưới."

Cố Cường Vận gật đầu liên tục: "Đúng, chính là rộng rãi quảng lưới sách lược, Thất Tinh giải trí lần này cạnh tranh đơn chuẩn bị đồng thời với Ngũ gia phe Ất ký hợp đồng, ngũ công ty trong cạnh tranh cương, nếu như bọn họ cuối cùng không có lựa chọn chúng ta tác phẩm, chúng ta đây coi như là uổng công khổ cực một trận, coi như tác phẩm cũng không tệ lắm, nhưng chỉ muốn là không phải tốt nhất, phe Giáp cũng chỉ sẽ tượng trưng cho 10 vạn đồng tiền Khô cực phí đuối xuống."

Lâm Uyên nói: "Chúng ta đây bắt lại đơn đặt hàng không được sao."

Nghe vậy Cố Cường Vận nhất thời dở khóc dở cười: "Lâm Đại Biểu đương nhiên là nghệ cao nhân gan lớn, không sợ lấy cuối cùng uổng công khổ cực một trận, nhưng vấn đề là nhiều như vậy công ty cạnh tranh, ai có thể bảo đảm chính mình bài hát nhất định sẽ bị phe Giáp nhìn trúng đâu rồi, hơn nữa lần này ngài không có lựa chọn ca sĩ tự do, bởi vì bọn họ cái này đơn đặt hàng mục đích chính là muốn là thủy vân chế tạo riêng một thủ ca khúc"

"Ta biết thủy vân."

Lâm Uyên đi tới Tề Châu sau đó cũng lý giải quá một phen thị trường, thủy vân là một cái phong cách đặc biệt ca sĩ, Lâm Uyên đi tới Tề Châu sau đó nghe qua đối phương không chỉ một thủ tác phẩm.

Lâm Uyên thích tự do lựa chọn ca sĩ không sai.

Đó là bởi vì hẳn trước đó không biết ca hội do ai tới hát, hẳn sợ ca khúc sẽ bị tao đập.

Nhưng nếu như tờ đơn trước thời hạn nói tốt là vì vị kia ca sĩ chuẩn bị, mà ca sĩ bản thân trình độ cũng rất ưu tú lời nói, kia Lâm Uyên là có thể tiếp nhận.

Bởi vì hắn có thể tìm một bài thích hợp đối phương bài hát.

Dù sao đặc định ca sĩ đã trở thành phe Giáp chế tác riêng bản thân yêu cầu một trong.

Tóm lại, khác làm hại bài hát là được.

"Lâm Đại Biểu."

Cố Cường Vận chột dạ nói: "Tờ đơn này, còn có một vấn đề cuối cùng, ta muốn nói với người xuống."

Lâm Uyên hỏi: "Cái gì?"

Cố Cường Vận bĩu môi nói: "Bởi vì Thất Tinh giải trí lần này lựa chọn Ngũ gia phe Ất, trừ chúng ta Tinh Mang âm nhạc bên ngoài, thực lực cũng rất mạnh, trong đó có hai nhà càng là ở toàn bộ Tề Châu cũng tiếng tăm lừng lẫy âm nhạc chế tác công ty, một nhà kêu Cô Lang, một nhà kêu Hồng Nguyệt, Lâm Đại Biểu khả năng không quá hiểu, người chỉ cần biết hai nhà này công ty thật đủ sức để nghiên ép chúng ta Tinh Mang âm nhạc là được."

Thật sự nói.

Thất Tinh giải trí lần này lựa chọn mấy nhà hợp tác phương trung, vẫn còn có Tinh Mang âm nhạc, Cố Cường Vận là có chút vinh hạnh.

Mặc dù hắn biết Thất Tinh giải trí nhất định là hướng về phía Tiện Ngư tới.

Nhưng loại này tờ đơn, thực ra Cố Cường Vận là thực sự không nghĩ tiếp.

Bởi vì Tiện Ngư là Tinh Mang âm nhạc cực cung quý giá, hắn ở Tề Châu thời gian có hạn.

Tại sao phải nhường Tiện Ngư cùng Cô Lang cùng với Hồng Nguyệt cứng đối cứng?

Nhân gia cũng có vương bài Người viết ca khúc!

Nhưng mà, Lâm Uyên ý nghĩ lại khác hẳn với Cố Cường Vận: "Kia nếu như chúng ta bắt lại lần này đơn đặt hàng, đánh bại Cô Lang cùng Hồng Nguyệt, sau này có thể hay không thì có càng nhiều đơn đặt hàng tìm chúng ta hợp tác?"

Cố Cường Vận: ". "

Lời nói này tốt có đạo lý.

Ai không muốn đánh bại Cô Lang cùng Hồng Nguyệt?

Nhưng vấn đề là chúng ta chỉ có người Tiện Ngư, mà Cô Lang cùng Hồng Nguyệt hai công ty, dưới cờ lại không chỉ một vị vương bài Soạn nhạc a!

Hắn dĩ nhiên không dám thật nói lời này, ra vẻ mình đối Lâm Đại Biểu rất không tin rằng.

Nhưng đối với tay dù sao cũng là Cô Lang cùng Hồng Nguyệt, Cố Cường Vận chột dạ cũng là bình thường.

Mặc dù loại này tờ đơn không cạnh tranh quá nhân gia cũng không có cái gì tổn thất, nhưng Lâm Đại Biểu ở Tề Châu thời gian thật rất có hạn.

Tờ đơn này không thành, liền lãng phí Lâm Đại Biểu ở Tề Châu thời gian, đây là Cố Cường Vận thật sự không muốn nhìn thấy.

Lâm Đại Biểu thời gian, đối với Tinh Mang âm nhạc mà nói, vô cùng quý báu.

"Vậy thì thử một chút đi." Lâm Uyên nói.

Cố Cường Vận thấy Lâm Uyên có ý tưởng, cũng liền không có tiếp tục khuyên.

Ngược lại cái này tờ đơn, coi như không làm được, cũng không có cái gì tổn thất, thậm chí còn có thể kiếm nhất bút Khổ cực phí.

Hắn mở miệng nói: "Tờ đơn có thể tiếp, nhưng Lâm Đại Biểu nhất định phải đáp ứng ta một chuyện."

"Cái gì?"

Cố Cường Vận nói: "Tờ đơn này khó thực hiện lời nói, không cần phải tử dập đầu, như vậy quá lãng phí thời gian, chúng ta coi như đơn này là chạm thử vận khí tốt, vạn nhất bị phe Giáp nhìn trúng cố nhiên tốt, nhưng không làm được cũng không có vấn đề, Lâm Đại Biểu sớm một chút tiếp còn lại chỉ riêng được."

"Được."

Lâm Uyên không có ý kiến.

Hắn sẽ không chết dập đầu cái gì đơn đặt hàng, nhiều tiền cháy sạch hoảng a.

Hắn càng không có khinh thường anh hùng thiên hạ ý tứ, nhất là tại hắn sử dụng qua Dương Chung Minh nhân vật thể sau đó.

---

ps: Hôm nay lại có điểm tạp văn, cho nên đến bây giờ mới biệt xuất Canh [3], tiếp tục viết nhất định sẽ xuống chất lượng, cho nên trước hết kết thúc công việc đi, ngày mai sẽ tiếp tục tăng thêm!

Chương 165: Lúc này Ngự Dược biển

Buổi tối, Lâm Uyên trở lại chỗ ở.

Hắn cầm trên tay một phần văn kiện, là tân đơn yêu cầu.

Nội dung dĩ nhiên cũng có mấy ngàn kiểu chữ hiện, nhưng Lâm Uyên nhìn xong yêu cầu phát hiện thực ra trọng điểm liền thể hiện ở một câu nói:

"Dựa theo ca sĩ Thủy Vân phong cách, vì nàng chế tạo riêng một thủ ca khúc."

Nhắc tới ngược lại là đơn giản.

Thật muốn bắt tay nhưng có chút khó khăn.

Bất quá này là không phải Lâm Uyên cần phải cân nhắc vấn đề.

Hắn chỉ là theo thói quen kê hệ thống, giống như hai lần trước phong cách chế tác riêng như thế.

Nhưng để cho Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn là, hệ thống lại không có trước tiên đáp lại Lâm Uyên thỉnh cầu:

"Đình đông!"

"Nhân kí chủ gần đây chế tác riêng ca khúc tần số vô cùng thường xuyên, từng có độ lệ thuộc vào hệ thống sáng tác hiếm nghi, cho nên hệ thống đem sẽ đem khúc khổ tạm thời hướng kí chủ mở ra, do kí chủ tự mình ở khúc khổ trung tuyển chọn tác phẩm, hậu quả cũng do kí chủ chính mình gánh vác."

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Để cho ta tự mình tới chọn bài hát?

Hắn ngược lại không có bởi vì hệ thống quyết định mà tức giận, mọi việc nhiều hơn một chút tham dự tính luôn là được, hơn nữa hắn gần đây cũng thông qua Dương Chung Minh nhân vật thể học được càng nhiều Soạn nhạc kiến thức, ở khúc cha cấp nhân vật biến hình đích thân dạy dỗ bên dưới, Lâm Uyên cảm giác đối âm nhạc hiểu là có đề cao.

"Nói cách khác làm quyết định nhân không còn là hệ thống mà là ta chính mình?" Lâm Uyên hỏi.

Hệ thống hồi: "Ừ."

Lâm Uyên tự hỏi.

Hệ thống mỗi lần chọn bài hát tựa hồ cũng có thể cắt Chinese A phương chỗ yếu, đây cũng là một loại năng lực.

Không có gợi ý của hệ thống mình cũng có thể lựa chọn ra một bài phù hợp phe Giáp chế tác riêng yêu cầu ca khúc sao?

"Khúc khó đã mở thả."

Hệ thống bỗng nhiên cho ra một đạo nhắc nhở.

Lâm Uyên cảm giác mình đại não bỗng nhiên ăn thông hệ thống khúc khó, trên địa cầu toàn bộ ca khúc hẳn đều có thể nghe, những thứ này ca khúc tin tức cũng có thể theo Lâm Uyên ý nghĩ chuyển động mà rõ ràng hiện lên.

Lâm Uyên đột nhiên nói: "Người sẽ không sợ ta từ khúc trong kho ký vài bài hát?"

"Sau chuyện này sẽ che giấu." Hệ thống trả lời giọt nước không lọt.

Lâm Uyên cũng không cảm thấy bất ngờ.

Hắn không có lập tức lựa chọn ca khúc, cũng không có trở về chỗ địa cầu những thứ này bài hát của kinh điển, mà là mở ra phòng ngủ mình trước bàn máy tính, nghe nổi lên Thủy Vân bài hát, nghe cùng thời điểm tuần tra Thủy Vân một ít tài liệu.

Thủy Vân nghề chính là ca sĩ.

Đồng thời nàng cũng là một cái diễn viên.

Nàng có ở trong phòng vẫn công khai giải thích qua chính mình làm ca sĩ thỉnh thoảng cũng biết diễn trò nguyên nhân:

Bởi vì nàng cảm thấy diễn viên đối với tình cảm không chế kỹ xảo đáng giá học tập, hơn nữa loại tình cảm này không chế đối với ca hát giống vậy rất có ích lợi.

Đây cũng là Thủy Vân đặc sắc.

Nàng phi thường giỏi về ngụ tình nhân khúc.

Giống như viết văn như thế, muốn tìm chuẩn sáng tác góc độ, còn phải dựa vào văn bút để diễn tả, Thủy Vân chính là như vậy trong đó cao thủ.

Nàng rất giỏi về bắt một ca khúc cắt vào góc độ, thông qua chính mình biểu diễn phương thức, cũng chính là tác gia chi Vu Văn bút, đem tinh chuẩn biểu đạt cùng diễn dịch đi ra.

Đây là một loại năng lực không chế.

Vô luận là thanh âm hay lại là tình cảm.

Tại sao có đại cường hống ca sĩ cao âm rung trời cũng cảm động không được những người nghe?

Ca sĩ mất không chế cùng dẫn đo, biểu đạt thì trở thành khơi thông.

Mà Thủy Vân nghệ thuật ca hát ở nữ ca sĩ trung có lẽ là không phải đỉnh phong, nhưng nàng tình cảm biểu đạt cùng với tự thân độc nhất biểu diễn kỹ đúng dịp nhưng là độc nhất vô nhị.

Đây không chỉ là Lâm Uyên tra hỏi tài liệu sau ra kết luận, cùng thời điểm có hẳn đang ở nghe bài hát của Thủy Vân lúc lấy được phản hồi tiến hành nghiệm chứng.

Cảm thụ còn thật đặc biệt.

Lúc trước đều là hệ thống với trong vòng một phút thay Lâm Uyên chọn bài hát tốt.

Lần này hệ thống đình công, Lâm Uyên muốn tự mình tiên tới chọn bài hát, cho nên quang trước thời hạn làm bài liền hao tổn tốt nhiều thời gian, cũng may gần đây bắt đầu Tiết Lương đã không hề mỗi ngày đều với Lâm Uyên học tập Soạn nhạc rồi ——

Bây giờ Tiết Lương bắt đầu thực chiến rồi.

Cho nên Lâm Uyên chỉ cần hai ngày nghỉ hưởng dẫn một chút Tiết Lương là được.

Thứ hai đến thứ sáu nhân vật thể sử dụng, Lâm Uyên đã dùng đến trên người mình.

Dù sao hẳn dùng nhân vật thể dạy mình, mỗi ngày cũng chính là hai phút chuyện, không trễ nãi công phu.

"Chọn bài hát có thời gian hạn chế sao?"

"Kí chủ có đầy đủ thời gian lựa chọn."

Lâm Uyên biết, nếu không có thời gian hạn mức tối đa chế, vậy hẳn liền không cần phải gấp gáp làm quyết định, nghe nhiều vài bài hát rồi quyết định tương đối ôn hòa.

Hướng chi đơn đặt hàng bên trong cũng có một chút đặc biệt chú thích, nói thí dụ như Thủy Vân lần này ca khúc tốt nhất có thể cùng dĩ vãng tồn tại một chút khác biệt, nhưng lại không thể hoàn toàn vứt bỏ Thủy Vân bản thân biểu diễn đặc sắc vân vân.

Còn có một cái đặc điểm.

Rất Tề Châu đặc điểm, đó chính là ca khúc biểu diễn, phải dùng đủ ngữ hoàn thành!

Cho nên tiếng phổ thông ca khúc Lâm Uyên căn bản là không cần nhắc.

Nếu không Lâm Uyên còn phải quần quít viết chữ vấn đề, nội tâm của hẳn phải không quá nguyện ý làm ra loại này cắt, trừ phi ca khúc vốn là từ thật rất kém cỏi.

"Vậy thì nghe ca nhạc đi."

Địa cầu khúc khổ đã toàn diện mở ra, Lâm Uyên cũng muốn nhân cơ hội này cảm thụ một chút.

Sau khi rửa mặt.

Lâm Uyên nằm ở trên giường, tại nội tâm phân phó nói: "Tiểu Ái, phát ra Châu Kiệt Luân."

"Ta không gọi Tiểu Ái."

Hệ thống sửa chữa sau phát ra ca khúc.

Châu Kiệt Luân dĩ nhiên với Lâm Uyên lần này chọn bài hát không liên quan.

Thủy Vân là không phải này treo ca sĩ.

Lâm Uyên chỉ là đơn thuần muốn nghe Châu Kiệt Luân bài hát mà thôi.

Hệ bây giờ thống chính là hẳn lưới ức vân, âm thanh có thể so với mấy chục ngàn đồng tiền tai nghe ngưu hơn nhiều.

Lâm Đại Biểu tiếp một cái cạnh tranh đơn chuyện này công ty cũng biết, bất quá công ty nhân viên đối với lần này cũng không có qua nhiều thảo luận.

Mọi người cùng Cố Cường Vận trong lòng tương đối tương tự.

Đem sự cạnh tranh này đơn coi thành rút số thức thử vận khí, ngược lại loại này tờ đơn coi như không làm được cũng không có gì tội tệ hậu quả.

Nếu so sánh lại.

Ngược lại là Tiết Lương nhận một bảy trăm ngàn đơn đặt hàng chuyện này, để cho nội bộ công ty tốt một phen nghị luận.

Bởi vì lúc trước Tiết Lương cho tới bây giờ không có nhận lấy mắc như vậy đơn đặt hàng, hẳn trước kia là chuyên làm một ít một hai chục vạn tiểu đơn.

Có thể với Lâm Đại Biểu học tập sau một khoảng thời gian, Tiết Lương tự mình so với lúc trước tựa hồ có hơi bành trướng.

Lại dám tiếp bảy trăm ngàn cấp bậc đơn đặt hàng?

Rất hiển nhiên.

Không có ai cho là Tiết Lương có thể hoàn thành cái này đơn đặt hàng.

Cứ việc Tiết Lương với Lâm Đại Biểu học tập một đoạn thời gian Soạn nhạc, thậm chí bắt đầu với Lâm Đại Biểu có danh phận thầy trò, nhưng cái này lại có thể nói rõ cái gì?

Chẳng lẽ Lâm Đại Biểu còn có thể giống như võ hiệp trong tiểu thuyết viết như vậy, đem mình công lực truyền cho Tiết Lương?

Không thuyết pháp này.

Soạn nhạc đồ chơi này với hội họa thư pháp loại còn không giống nhau.

Hội họa cùng thư pháp có thể thông qua học tập đến đề cao, hơn nữa còn là rất rõ ràng đề cao!

Nhưng Soạn nhạc cũng rất coi trọng thiên phú loại đồ vật, đơn thuần học tập đối với trình độ đề cao cũng sẽ không rất rõ ràng.

Cho nên ở trong lòng mọi người, Tiết Lương hay lại là Tiết Lương, sẽ không bởi vì hẳn với Lâm Đại Biểu học tập trở nên có bao nhiêu không giống nhau.

Cũng may.

Mặc dù Lâm Đại Biểu không để cho Tiết Lương trở nên có bao nhiêu không giống nhau, nhưng hẳn xác thực đúng là để cho Tinh Mang âm nhạc trở nên có chút không giống ——

Bởi vì, ở nơi này một đêm, « hiệp lữ » chính thức Open Beta.

Mà thôi Tiệp Ngư tên sáng tác Cô Phong vũ bài hát của hiệp « Giang Hồ Tiểu » , cũng là mượn Mộng Long cái này võ hiệp phong trò chơi phát hành mà chính thức công khai!

Rất nhiều player, cũng đối bài này ở trong game ra bài hát của hiện khen có thừa!

"Hào khí vân móa!"

"Dán vào nội dung cốt truyện!"

"Ai cũng khoái!"

Này là rất nhiều player chơi đùa đến liên quan cửa khẩu, nghe được cái này bài hát sau đó trực quan cảm thụ.

Nhưng có chút đáng tiếc là, bài hát này không có giống « thích người » như thế, theo phim truyền hình phát hình mà đại bạo nô, tiên tới lấy được một ít không phải là phim truyền hình người xem xem trọng.

Dù sao, trò chơi này nhiệt độ so ra kém phim truyền hình.

Bất quá cái này cũng không gây trở ngại « Giang Hồ Tiểu » trở thành một độ hoàn thành cực cao đơn đặt hàng, cũng không trở ngại Tề Châu còn lại phe Giáp nghe được cái này thủ Ca Hậu cho ra trình độ nhất định công nhận!

Mộng Long cho cái này đơn đặt hàng chấm điểm là ngũ tinh!

Là, phe Giáp là có thể đổi đơn đặt hàng tiến hành chấm điểm, đây cũng là điển hình Tề Châu đặc sắc.

Tần Châu khẳng định không có đồ chơi này.

Đường đường âm nhạc chi hương, đúng vậy dựa vào phe Giáp nuôi thị trường.

Ngũ tinh khen ngợi, thường thường đại biểu phe Giáp đối với cái này một đơn đặt hàng lớn nhất khẳng định.

Mà Tề Châu giới âm nhạc, coi trọng nhất, vừa vận chính là đơn đặt hàng hàm kim lượng!

Nhằm vào đơn đặt hàng giá cả cùng với độ hoàn thành, còn có thành đơn suất cùng đại chúng phản hưởng loại điều tra, Tề Châu âm nhạc hiệp hội thậm chí đặc biệt thiết trí một cái đặc biệt âm nhạc chế tác công ty bảng xếp hạng, thu nhận sử dụng Tề Châu xếp hạng thứ 100 âm nhạc chế tác công ty

---

Tề Châu trong nghề thích đem điều này bảng xếp hạng gọi đùa là "Phe Ất bảng xếp hạng" .

Mà Tinh Mang âm nhạc, chính là bằng vào Tiệp Ngư hai phần độ hoàn thành vượt qua đơn đặt hàng, lịch sử tính tiến vào phe Ất bảng xếp hạng Top 100 hàng ngũ!

Được rồi.

Top 100.

Nghe vẫn còn có chút dập đầu sầm.

Càng dập đầu sầm là, Tinh Mang âm nhạc vừa vận xếp hạng phe Ất bảng xếp hạng người thứ 100.

Danh xứng với thực ở cuối xe.

Bất quá Cô Cường Vận nhưng là hưng phấn không được.

Bởi vì lúc trước Tinh Mang âm nhạc, cũng không dám nhìn bảng danh sách này liếc mắt.

Cái này bảng xếp hạng, nhất định chính là phe Ất quảng cáo sống!

Chỉ là treo ở trên bảng danh sách, là có thể để cho Tinh Mang âm nhạc nhiều hơn vô số ý hướng đơn đặt hàng.

Bởi vì có chút phe Giáp, đặc biệt ở trên bảng xếp hạng tìm hợp tác công ty! Cũng chính là Lâm Đại Biểu gần đây đi tới Tinh Mang âm nhạc, liên tiếp hoàn thành hai cái siêu chất lượng cao đơn đặt hàng, trong đó thậm chí bao gồm « thích người » loại này số tiền số cao đến ba triệu đại đơn đặt hàng, mới cưỡng ép đem Tinh Mang âm nhạc nhắc đến nơi này cái nguyên vốn không thuộc về công ty này độ cao.

Vốn là xếp hạng người thứ 100 kêu ngọn lửa âm nhạc.

Bây giờ theo Tinh Mang âm nhạc bên trên vị, ngọn lửa âm nhạc bị dồn xuống rồi bảng danh sách.

Đối với lần này, ngọn lửa âm nhạc bên trên hạ Người viết ca khúc, toàn bộ buồn rầu không được, công ty nhóm lớn bên trong tất cả đều là hiện lên toan khí oán niệm.

"Tinh Mang âm nhạc cái quỷ gì, lại đem công ty chúng ta sắp xếp bảng danh sách rồi!"

"Ta xem hạ công ty bọn họ tác phẩm, căn bản là một nhà không biết mùi vị rác rưởi công ty, bọn họ có thể đem chúng ta chen xuống toàn dựa vào một cái tên là Tiện Ngư Người viết ca khúc!"

"Tiện Ngư?"

"Nghe nói là Tần Châu bên kia tới vương bài, Tinh Mang âm nhạc là Tần Châu Tinh Mang giải trí thiết lập tại Tề Châu chi nhánh công ty, đoán chừng là nhìn chi nhánh công ty sắp không sống được nữa rồi, chính là phái cái vương bài tới cứu tràng."

"Ta biết Tiện Ngư, « cá lớn » chính là hắn viết, một cái rất lợi hại vương bài, hắn quả thật có cứu tràng tư cách."

"Nào chỉ là lợi hại, đơn giản là yêu nghiệt, cái này Tiện Ngư mới tới Tề Châu không bao lâu đã hoàn thành hai cái chất lượng cao đơn đặt hàng, cái kia trò chơi đơn đặt hàng không có gì để nói, dù sao tiền cho không nhiều, chỉ là độ hoàn thành rất cao, cho nên phe Giáp đánh ngũ tinh, lợi hại là cái thứ 2 đơn đặt hàng, công ty lớn lời đình tờ đơn, ước chừng ba triệu tiền thuê, Tiện Ngư cũng hoàn thành, chính là buổi sáng công ty dưới lầu phòng cà phê thả bài hát kia « thích người », đánh giá cũng là cấp năm sao!"

"Hóa ra bọn họ vào bảng danh sách toàn dựa vào Tiện Ngư a, này mẹ nó không phải là gà chó lên trời?"

"Nếu như không có Tiện Ngư, chúng ta bên này Người viết ca khúc, cái nào trình độ không so với công ty bọn họ cao, nhưng Tiện Ngư một người

nhưng lại có thể treo đánh chúng ta toàn bộ công ty Người viết ca khúc, này mẹ nó nơi nào nói rõ lí lẽ đi?"

" "

Bất quá buồn rầu thuộc về buồn rầu, ai bảo nhân Tinh Mang âm nhạc có Tần Châu bên kia tổng công ti làm núi dựa đây.

Ở nhóm lớn trận trận gào thét bi thương sau đó.

Công ty Soạn nhạc bộ chủ quản bỗng nhiên ở trong bày lên tiếng, mang theo mấy phần cười trên nỗi đau của người khác ý tứ: "Bây giờ áp lực giờ đến phiên cùng Tinh Mang âm nhạc bài danh đến gần mấy nhà kia công ty."

---

ps: Tiếp tục viết, xem ra ngày hôm qua chậm lại một chút đổi mới vẫn hữu dụng, cảm giác hôm nay gõ chữ trạng thái trở lại.

Chương 166: Xen vào lá cờ

Đối với có thể leo lên âm nhạc chế tác công ty bảng xếp hạng Top 100 công ty mà nói, bảng danh sách tầm quan trọng không cần nói cũng biết.

Vì vậy bảng danh sách bài danh, ý nào đó mà nói liền là công ty ở Tề Châu thực lực tổng hợp bài danh.

Đây là tiếp nói riêng xử lúc trọng yếu tiền đặt cuộc!

Cho nên Tề Châu mỗi một âm nhạc chế tác công ty cũng đối với mình gia bài danh thay đổi Hóa Cực vì coi trọng.

Tinh Mang vọt tới người thứ 100 tự hồ chỉ là một chuyện nhỏ.

Nhất là nhìn bề ngoài, ngọn lửa âm nhạc là duy nhất người bị hại.

Nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bài danh cùng Tinh Mang âm nhạc đến gần mấy công ty sinh ra cảm giác khẩn trương, nhất là ở nơi này mấy nhà fan thấy rõ ràng Tinh Mang âm nhạc vọt vào nên bảng danh sách nguyên nhân sau đó ——

"Phải dựa vào một người?"

"Cái này kêu Tiện Ngư Người viết ca khúc có phải hay không là quá mạnh nhiều chút, trong thời gian ngắn ngủi lại liên tiếp làm hai cái ngũ tinh đơn, trong đó còn bao gồm lời đình đại chế tác phim truyền hình ba triệu Ca khúc chủ đề đơn đặt hàng?"

"Chúng ta vị trí không yên a."

"Cái này Tiện Ngư có ít đồ, bảng xếp hạng Top 100 có kia công ty là phải dựa vào một người mang bay?"

"Nếu như cái này Tiện Ngư phát huy đầy đủ, chúng ta những thứ này chín mươi danh lui về phía sau công ty, tựa hồ cũng có bài danh hạ xuống phong hiểm?"

" . "

Loại này cảm giác khẩn trương đại khái thuộc về bảng danh sách bài danh chín mươi lui về phía sau công ty.

Chín mươi danh trước công ty không cần thế nào lo lắng Tinh Mang uy hiếp được bọn họ vị trí.

Bởi vì Tinh Mang âm nhạc loại mô thức này tề đoan quá lớn, Tiện Ngư mạnh hơn nữa, cuối cùng cũng chỉ là một người.

Cho nên so sánh với những thứ kia bài danh cùng Tinh Mang âm nhạc cực kỳ cao công ty, chín mươi danh trước công ty càng nhiều là ôm một loại xem cuộc vui tâm tính.

Cái này lửa đốt không tới bọn họ trên đầu.

Bất quá Tiệp Ngự một người dẫn một cái công ty tiến tới sự tình kiêu này, cũng quả thật làm cho rất nhiều phe Át công ty cảm thấy kinh ngạc.

Bọn họ có thể không đem Tinh Mang âm nhạc để ở trong mắt, cũng không biết dùng giống vậy thái độ đối mặt Tiệp Ngự.

Trên thực tế, Tiệp Ngự hai cái này đơn đặt hàng hoàn thành sau đó, đã hấp dẫn Tề Châu không ít trong nghề ánh mắt của nhân sĩ.

Mà ở phe Át bảng xếp hạng hàng đầu.

Trước mắt chỗ cao bảng xếp hạng tên thứ mười ba Cô Lang công ty, dĩ nhiên không cần để ý tới loại này tầng dưới chót công ty lúc này thức ăn kê lẫn nhau mô ——

Đối với Cô Lang mà nói, bảng xếp hạng thấp hơn năm mươi danh công ty, toàn bộ thuộc về thức ăn kê hàng ngũ, về phần không có vào bảng xếp hạng Top 100 công ty, căn bản liền thức ăn kê cũng không bằng.

Lúc này.

Cô Lang Soạn nhạc bộ toàn thể trong hội nghị, chủ quản đang ở tổ chức động viên hội:

"Hồng Nguyệt đang cùng chúng ta cạnh tranh Thất Tinh giải trí đơn đặt hàng, coi như là vì đánh bại Hồng Nguyệt cái này đơn đặt hàng chúng ta cũng nhất định phải bắt lại, lần này đơn đặt hàng ta hi vọng công ty toàn bộ cao cấp Người viết ca khúc toàn bộ tham dự, phe Giáp yêu cầu ta đã phát ra đến các người trên tay của mình, tốt nhất các người có thể tiếp thu ý kiến hữu ích một chút, dĩ nhiên sẽ không để cho các người làm không, công ty có thể dựa theo các người độ cống hiến phát ra phân chia!"

Không có sai.

Bởi vì Thất Tinh giải trí lần này mở là cạnh tranh đơn, cho nên bây giờ tổng cộng có ngũ công ty cạnh tranh cái này đơn đặt hàng.

Nhưng đối với Cô Lang mà nói, thực ra cái này đơn đặt hàng, Cô Lang từ đầu tới cuối chỉ có một nhà đối thủ cạnh tranh.

Đó chính là phe Át bảng xếp hạng người thứ mười lăm Hồng Nguyệt chế tác công ty.

Về phần Thất Tinh giải trí liên lạc ba nhà khác?

Từ ngành thực lực mà nói, cùng Cô Lang cùng Hồng Nguyệt, cũng không có gì khả năng so sánh.

Tin tưởng Thất Tinh giải trí cũng minh bạch một điểm này.

Mặc dù bọn họ đồng thời tìm ngũ công ty, nhưng này một đơn chân chính bảo, nhưng thật ra là đề ở Hồng Nguyệt cùng trên người Cô Lang.

Còn lại Tam gia nói là đủ số không khỏi quá đáng, nhưng tóm lại chính là một bước nhàn cò.

Thất Tinh giải trí chính là muốn thử vận khí một chút thôi, thật muốn làm lựa chọn thời điểm, thực ra có hay không ba nhà khác đều giống nhau.

Hồng Nguyệt đối cạnh tranh chỉ nhìn một cách đơn thuần cách nào so với so với tương tự.

Nói là Ngũ gia cạnh tranh công ty, thực ra có Tam gia là định thử vận khí hỗn tử.

Hồng Nguyệt chân chính đối thủ chỉ có Cô Lang.

Bất quá so sánh với Cô Lang chắc chắn, Hồng Nguyệt bên này hay là có người điều tra qua ba nhà khác công ty.

Đây là Hồng Nguyệt chế độ, đại khái cũng cùng công ty văn hóa loại đồ vật có liên quan.

Bên trong phòng họp.

Chủ quản làm theo phép như vậy mở miệng nói: "Trừ chúng ta cùng Cô Lang ngoại, ba nhà khác công ty phân biệt xếp hạng thứ 38 danh, thứ năm mươi lăm danh cùng với người thứ 100."

Không ít Người viết ca khúc không nhận được phát ra giễu cợt.

Thứ 38 danh, thứ năm mươi lăm danh thì coi như xong đi.

Thế nào trong này còn có một người thứ 100 công ty?

Thiếu chút nữa liền Top 100 bảng danh sách cũng không vào được.

Ngược lại là phó chủ quản giải thích một câu: "Các người khả năng không quá chú ý những thứ này công ty nhỏ tình huống, người thứ 100 công ty kêu Tinh Mang âm nhạc, bọn họ đoạn thời gian trước vừa hoàn thành một cái ba triệu đơn đặt hàng."

"Cái gì?"

"Ba triệu?"

"Có cao thủ à?"

"Vương bài Người viết ca khúc?"

Hồng Nguyệt Người viết ca khúc môn bỗng nhiên thu hồi khinh thị chi tâm, vô luận là vận khí hay lại là lý do nào khác, ba triệu đơn đặt hàng cũng là không phải số lượng nhỏ ——

Nếu như đây là một số lượng nhỏ, Hồng Nguyệt cũng sẽ không vì Thất Tinh giải trí ba triệu đơn đặt hàng mà đặc biệt đi họp!

Đương nhiên loại trình độ này coi trọng không hề chỉ bởi vì tiền, nếu như chỉ là tiền duyên cớ, Hồng Nguyệt cùng Cô Lang không sẽ coi trọng như vậy.

Chủ yếu vẫn là bởi vì, Hồng Nguyệt bên này muốn mượn cơ hội này đánh bại Cô Lang, từ đó đi đến tăng lên công ty bài danh mục đích.

Phải biết.

Cô Lang cùng Hồng Nguyệt bài danh rất gần gũi.

Hai công ty hoàn toàn có thể tạo thành một loại này tiêu bỉ trường kiều.

Đây cũng là Thất Tinh cùng lúc lựa chọn Hồng Nguyệt cùng Cô Lang nguyên nhân chỗ, bọn họ chính là nhìn Cô Lang cùng Hồng Nguyệt không

hợp nhau, mới mượn hai cái công ty cạnh tranh tới để cho bọn họ nghiêm túc đối đãi cái này đơn đặt hàng.

"Xem ra các người đã hiểu."

Phó chủ quản gật đầu một cái: "Đây chính là chúng ta công ty quy định bất kỳ cạnh tranh đơn cũng phải toàn lực ứng phó nguyên nhân, mà ngoại trừ Tinh Mang âm nhạc, kia hai nhà xếp hạng ba chục năm chục danh công ty gần đây cũng có rất là không tệ biểu hiện, ngàn vạn lần không nên lật xe, dù sao Tề Châu nhiều như vậy cạnh tranh đơn trung, cũng có qua mấy lần công ty lớn lật xe án lệ, đều là tiền nhân môn huyết giáo huấn."

Thật Tinh giải trí coi như muốn thử vận khí, cũng là không phải ở Tề Châu phe Át trung loạn điểm.

Bọn họ lựa chọn công ty tiêu chuẩn, cũng có nhất định căn cứ.

Đôi Hồng Nguyệt cùng Cô Lang mà nói, ba nhà khác uy hiệp cố nhiên không lớn, nhưng cũng không phải không có chút nào uy hiệp.

Sau khi tan họp.

Chủ quản cười đôi phó chủ quản nói: "Người cần gì phải nói như vậy bảo thủ, công ty chúng ta nhận lấy cạnh tranh đơn cũng không ít, lúc nào lật xe quá?"

Chủ quản cho mình cầm một lá cờ.

"Đây là không phải muốn để cho bọn họ toàn lực ứng phó chứ sao." Phó chủ quản nhún vai một cái: "Chân chính mục tiêu hay lại là Cô Lang, bất quá Cô Lang cũng không có bay qua xe a, xe nào dễ dàng như vậy lật đây."

Phó chủ quản cũng cho mình cầm một lá cờ.

Đôi hai người mà nói, xen vào lá cờ nhưng thật ra là một loại trong công tác điều hòa, nhất là ở hình thức tương đối rõ ràng dưới tình huống.

Đôi với Cô Lang cùng Hồng Nguyệt mà nói, bại bởi đối phương không tính là lật xe, bởi vì hai công ty thực lực đều rất cường.

Nhưng nếu như bại bởi ba nhà khác, vậy thì cũng coi là chân chính lật xe rồi, bởi vì ba nhà khác thực lực so với Hồng Nguyệt cùng Cô Lang kém quá nhiều.

Cho nên lật xe cái gì chỉ là một đùa giỡn.

Vì vậy tờ đơn bên trong không chỉ một chiếc xe, mà là hai chiếc!

Chương 167: Ân oán cục

Hồng Nguyệt cùng Cô Lang nhận Thất Tinh cạnh tranh đơn!

Đại khái là Tề Châu nhạc đàn gió êm sóng lặng quá lâu, hiếm thấy cái gì tin tức lớn, cho nên theo hai nhà này công ty mỗi người động viên, trong nghề không ít người đều là không nhìn được đầu xạ tới chú ý ánh mắt.

"Hong Nguyệt cùng Cô Lang?"

"Đây là lại giang lên?"

Rất nhiều người lộ ra ngẫm hiểu lẫn nhau cười.

Theo lý thuyết, Hồng Nguyệt cùng mặc dù Cô Lang lợi hại, nhưng vẫn còn không tính là đỉnh cấp âm nhạc chế tác công ty, không đến nỗi đưa tới quá quan tâm kỹ càng, mọi người phải nhốt chú chắc cũng là chú ý xếp hạng thứ mười công ty thân tiên đánh nhau.

Nhưng vấn đề ở chỗ .

Tinh Nguyệt cùng Cô Lang là có quá ân oán!

Cụ thể là mấy năm trước sự tình rất nhiều người đã không nhớ rõ, chỉ nhớ đến lúc ấy Cô Lang gắng gượng cạy rồi Hồng Nguyệt một cái năm triệu đơn đặt hàng, thậm chí kinh động Tề Châu âm nhạc hiệp hội nhúng tay, cuối cùng càng là phát triển đến kiện mức độ.

Đó chỉ là một mở đầu.

Ngay tại Cô Lang cạy rồi Hồng Nguyệt đơn đặt hàng cùng một năm, Hồng Nguyệt lại lấy giống vậy phương thức đoạt đi Cô Lang ba triệu đơn đặt hàng!

Đó là phe Giáp sắp cùng Cô Lang ký kết hợp đồng thời điểm, Hồng Nguyệt bỗng nhiên nhô ra lấy thấp năm trăm ngàn giá cả đoạt đi này một đơn, hơn nữa lấy chất lượng cao đem hoàn thành.

Hai bên hoàn toàn kết mối thù.

Bất quá công ty cuối cùng là lợi ích là hơn, hai bên sau tới vẫn là đạt thành giải hòa.

Tình huống cụ thể ngoại giới hiểu không ít rất rõ, tóm lại hai nhà này không có lại tiếp tục lẫn nhau đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe), gió êm sóng lặng tốt một thời gian.

Kết quả không nghĩ tới Thất Tinh giải trí như vậy tao, lại đồng thời cùng Hồng Nguyệt cùng với Cô Lang ký xuống cạnh tranh đơn.

Đây không phải là cho Hồng Nguyệt cùng Cô Lang võ đài sao?

Hai công ty nói là giải hòa rồi, nhưng cùng lúc tiếp một cái cạnh tranh đơn, tâm lý có thể không có chút ý nghĩ?

Nhất định là dốc hết sức muốn làm xuống đối phương a!

Chớ nói chi là hai nhà này công ty thực lực, vốn cũng không có quá chênh lệch lớn.

Này mới là mọi người cảm thấy hứng thú nguyên nhân, nhân loại có xem náo nhiệt thiên tính, huống chi Hồng Nguyệt cùng Cô Lang tiếp cái này cạnh tranh đơn, còn tồn thêm vài phân ân oán cục ý tứ đây?

"Thất Tinh biết chơi a."

"Ngón này quả thật có chút đồ vật."

"Mẫu chốt là người vẫn không thể tiếng người Thất Tinh không chỗ nói, dù sao Hồng Nguyệt cùng Cô Lang ban đầu là giải hòa rồi, nếu giải hòa rồi, kia ta lại không thể nói Thất Tinh cái này cạnh tranh đơn mưu đồ hiểm ác."

"Loại đại công ty này làm việc có thể lạc nhân khẩu thật chứ sao."

"Thất Tinh giải trí lại là không phải bức của bọn hắn ký đơn, Cô Lang cùng Hồng Nguyệt phạm là có một nhà không muốn đánh, cái này tờ đơn cũng cạnh tranh không nổi."

"Dù sao bài danh đến gần, này tiêu bị trường chứ sao."

"."

Trong nghề thảo luận náo nhiệt.

So với chuyện này, Tinh Mang âm nhạc lịch sử tính vọt vào phe Át bảng xếp hạng ở cuối xe chuyện này, bao nhiêu có vẻ hơi nhỏ nhặt không đáng kể.

Cứ việc có người nhắc tới, Thất Tinh giải trí không chỉ tìm Hồng Nguyệt cùng Cô Lang, bọn họ thực ra tổng cộng tìm ngũ công ty.

"Ba nhà khác liền theo chạy chứ sao."

"Kia Tam gia cũng chính là muốn tìm vận may đi."

"Ba nhà khác bên trong, thật giống như có Tinh Mang âm nhạc, Tinh Mang âm nhạc Tiện Ngư các người đều biết ấy ư, người này không thể nhỏ nhìn a."

"Biết, gần đây hắn « thích người » thật hòa."

"Đây là lời đình ba triệu đơn đặt hàng, hắn làm thành, này có nghĩa là, hắn là có thể hoàn thành Thất Tinh cái này đơn đặt hàng."

"Quả thật có khả năng, nhưng khả năng chẳng nhiều lắm."

"Công ty bọn họ tổng thể thực lực là ngành thương."

"Ta cảm thấy được có thể lý giải vì Thất Tinh ở che giấu tai mắt người, Thất Tinh là đang ở nói cho mọi người, chúng ta là không phải cố ý đổ thêm dầu vào lửa, người nhìn công ty chúng ta không chỉ tìm Hồng Nguyệt cùng Cô Lang a, chúng ta tổng cộng tìm Ngũ gia đâu rồi, đây chỉ là trùng hợp, chúng ta là căn cứ công ty thực lực lựa chọn đồng bạn hợp tác."

"Không thể lại chân thực."

"Bất quá cái này tờ đơn độ khó đúng vậy thấp, nghe nói là cho Thủy Vân chế tạo riêng một ca khúc, người nào không biết Thất Tinh Thủy Vân đối ca khúc chất lượng làm tới yêu cầu rất cao."

"Ta phải nói Thất Tinh giá tiền này có chút cho thấp."

"Thất Tinh tìm Hồng Nguyệt cùng Cô Lang, không phải là vì ép giá mà, bằng không bọn họ đại khái có thể tại trước 10 trong công ty chọn a, thậm chí trực tiếp với Tần Châu chế tác riêng đều được, bất quá không có 4,5 triệu trở lên, Tần Châu bên kia vương bài cũng không vui tiếp loại này tờ đơn."

" "

Đây là sự thật.

Tề Châu bên này âm nhạc nhân thói quen vì phe Giáp viết ca khúc, Tần Châu bên kia âm nhạc nhân là càng theo đuổi sáng tác bên trên tự do.

Theo Thất Tinh cạnh tranh đơn tín hơi thở ra ánh sáng, trên bảng xếp hạng những thứ kia hơn chín mươi danh công ty bỗng nhiên không hẹn mà cùng thổi phào nhẹ nhõm.

Nguyên lai Tinh Mang âm nhạc nhận một cạnh tranh đơn a!

Tạm thời an toàn.

Chuyện này cũng không khó phân tích.

Tinh Mang âm nhạc Người viết ca khúc trung, duy nhất có tư cách đụng cái này tờ đơn nhân chỉ có Tiệp Ngư!

Tiệp Ngư loại cao thủ này, nhất định sẽ đối Thất Tinh cạnh tranh chỉ có ý tưởng.

Cho dù là thử vận khí, ít nhất trong thời gian ngắn, Tiệp Ngư cũng sẽ không tiếp còn lại danh sách.

Mà Tiệp Ngư làm thành đơn này tỷ lệ thành công .

Quá thấp!

Bởi vì hắn muốn làm thành đơn này, được đồng thời vượt qua Cô Lang cùng Hồng Nguyệt hai ngọn núi lớn!

"Tử dập đầu đi!"

"Tiệp Ngư tốt nhất gần đây cũng khác tiếp đơn rồi, hãy cùng Cô Lang cùng Hồng Nguyệt tử dập đầu."

"Cái này tờ đơn kéo Tiệp Ngư, Tinh Mang âm nhạc những người khác, căn bản cũng không đủ gây sợ hãi."

"Tiệp Ngư đây mới thực là cô quân phần chiến a."

"Chỉ cần Tiệp Ngư không ra đơn lời nói, nhiều nhất hai tháng, ngọn lửa là có thể lần nữa đem Tinh Mang âm nhạc đá ra Top 100."

" "

Đây là đối Tinh Mang âm nhạc cảm thấy uy hiếp mấy công ty chung nhau tiếng lòng.

Mà ở một nhà trong đó công ty nhóm lớn bên trong, bỗng nhiên có người lo lắng nói: "Vạn nhất Tiện Ngự làm thành đơn này làm sao bây giờ?"

Lời này để cho trong bầy yên tĩnh mấy giây, ngay sau đó bầy bên trong liền náo nhiệt lên:

"Ngươi là nói Hồng Nguyệt cùng Cô Lang đồng thời lật xe?"

"Nêu như Tiện Ngự thật có thể đem đơn này cũng làm thành, đến thời điểm nên lo lắng liền là không phải chúng ta, ngươi cảm thấy những thứ kia bài danh hơn tám mươi công ty là có thể vững như bàn thạch?"

"Kia thì cùng chết."

"Nhưng mà, điều này có thể sao?"

Ngành chủ quản bỗng nhiên lên tiếng: "Phàm là Tiện Ngự thông minh một chút, nói không chừng mấy ngày liền buông tha Thất Tinh, chuyên công còn lại tờ đơn, đến thời điểm chúng ta cái mộng liền không chắc chắn rồi."

Này vừa nói, trong bầy lần nữa an tĩnh.

Mặc dù bị một cái Tiện Ngự đuổi cái mộng chạy có chút mất mặt, nhưng mọi người cũng thừa nhận chủ quản lời nói có đạo lý.

Không thể quang hi vọng nào Tiện Ngự bị Thất Tinh tờ đơn ngăn trở.

Nhân gia đại khái cũng là thử vận khí một chút, hai ba ngày liền buông tha mới là có khả năng nhất.

Cho nên Tinh Mang âm nhạc vẫn rất có uy hiếp.

Mọi người nếu như không nắm chặt cơ hội ra đơn, bị đá đi xuống một tên là sớm muộn chuyện.

Mà công ty bài danh hạ xuống, dù là chỉ có một tên, đối với công ty đơn đặt hàng lượng cùng với đơn đặt hàng giá cả cũng có ảnh hưởng, bằng không mọi người cần gì phải quan tâm một cái bảng danh sách đây.

Tinh Mang âm nhạc bên này đối với trong nghề thảo luận tự nhiên cũng có nghe thấy.

Công ty là tội tệ điểm, nhưng không đến nỗi cùng Tề Châu nhạc đàn ngăn cách.

Mọi người đối với theo chạy cái nhìn ngược lại là thâm chấp nhận.

Cố Cường Vận chính mình cũng thừa nhận đơn này chính là thử vận khí.

Cái này cũng không đả kích Tinh Mang âm nhạc tinh thần, mọi người gần đây ngược lại có vài phần xuân phong đắc ý xu thế.

Bởi vì công ty đầu tư vào Tề Châu phe Át bảng xếp hạng Top 100 rồi!

Top 100 hiệu quả là hiệu quả nhanh chóng.

Gần như ở Tinh Mang âm nhạc chen vào Top 100 danh sách không bao lâu, liền có nhiều gia công ty liên hệ rồi Tinh Mang âm nhạc.

Những thứ này giáp Phương Ngôn ngữ lúc này, tiết lộ ra muốn ý hướng hợp tác.

Cố Cường Vận dĩ nhiên là tiếp đãi cực kỳ nhiệt tình.

Tinh Mang âm nhạc là chia rẽ, không chỉ có bởi vì công ty yếu, còn có một một nguyên nhân trọng yếu chính là không có cơ hội!

Lúc trước rất nhiều phe Giáp căn bản sẽ không cho loại này cơ hội hợp tác. Nhưng bây giờ theo đơn đặt hàng tăng nhiều, Cố Cường Vận cũng có chọn không gian.

Công ty nhiều cái thực lực không tệ Người viết ca khúc, cũng đã lâu lấy được rồi tân đơn đặt hàng.

Bất quá cũng có một bộ phận ý hướng đơn, cuối cùng vẫn rơi vào khoảng không, liền cùng trước như thế.

Chung quy có tương đương một bộ phận phe Giáp liền là hướng về phía Tiệp Ngự danh tiếng tới.

Tiệp Ngự không nhận, nhân gia liền không vui hợp tác.

Vì thế Cố Cường Vận hiểm thấy mở ra một biết, chủ đề tư tưởng đại khái chính là, mọi người nhất định phải bắt cơ hội lần này!

Đây là Lâm Đại Biểu cho công ty mang đến cơ hội!

Nếu như là không phải Lâm Đại Biểu bằng vào sức một mình đem công ty mang tới Top 100, công ty cũng sẽ không có nhiều như vậy đơn đặt hàng vân vân.

Lâm Uyên không có tham gia hội nghị.

Hắn vào lúc này còn đang đi học đây.

Mà mỗi ngày chương trình học, Lâm Uyên đã không cần thế nào học tập rồi.

Bởi vì Dương Chung Minh nhân vật thẻ trường học, đã để cho Lâm Uyên đem bản học kỳ kiến thức điểm cơ bản học xong.

Bây giờ nếu như thi lời nói, Lâm Uyên cảm giác mình thi một lớp học Top 5 cũng không thành vấn đề.

Cho nên vô luận giờ học hay lại là tan học, hắn gần đây vẫn luôn đang suy tư đơn đặt hàng chuyện.

Kết quả cái dạng gì ca khúc phù hợp Thủy Vân tiêu chuẩn?

Vừa muốn phù hợp Thủy Vân bản thân phong cách, đồng thời lại được cùng nàng lúc trước tác phẩm tạo thành phân biệt .

Lâm Uyên quyết định trao đổi với người xuống.

Hắn đầu tiên nghĩ đến là Cố Đông, vì vậy cho Cố Đông phát cái tin, cùng với nói là trung cầu ý kiến, chẳng nói là tán gẫu: "Người cảm thấy Thủy Vân bài hát như thế nào đây?"

"Nghe nàng bài hát, phỏng phát nghe cố sự."

Cố Đông nghe một chút cũng biết Lâm Uyên là đang suy nghĩ Thất Tinh đơn đặt hàng, cho nên hắn ở nói xong câu đó thời điểm, lại vội vàng bổ sung một câu: "Cái này tờ đơn Lâm Đại Biểu không cần quá để ý, không làm được cũng không liên quan, công ty gần đây một mực có tân đơn đặt hàng tiếp vào, có thích hợp chúng ta sẽ thông báo cho ngài."

Hiển nhiên Cố Đông cũng sợ Lâm Uyên với cái này tở đơn tử dập đầu.
Lâm Uyên chưa có hồi phục, Cố Đông đánh giá không có chút ý nghĩa nào.
Buổi tối về đến nhà.

Lâm Uyên dứt khoát tìm ra Thủy Vân hiện trường biểu diễn video nhìn một
hồi, bắt quá bởi vì tay tương đối nhanh, không cần thận ấn vào gấp ba tốc
độ.

Nghe ca nhạc không có lần tốc độ.

Nhưng video lại có lần tốc độ.

Lâm Uyên theo bản năng muốn đem tốc độ điều chỉnh trở lại, bắt quá con
chuột vừa mới dời đến một nửa, tay hắn bỗng nhiên dừng lại.

Bên tai là gấp ba tốc độ ca khúc biểu diễn.

Nghe thật sự là có vài phần cổ quái.

Dù sao Thủy Vân bài hát, đều là trữ tình thức, tương đối chậm biểu diễn,
mà loại trữ tình chậm bài hát, dùng gấp mấy lần tốc độ nghe, sẽ có một loại
không khỏi vi hòa cảm, thật giống như ca sĩ ở mùa mếp khua môi như thế.

Chỉ là.

Theo phần này vi hòa cảm càng ngày càng mãnh liệt, Lâm Uyên trong đầu
chợt thoáng qua một đạo linh quang, hắn cảm thấy Thủy Vân yêu cầu một
bài chẳng phải trữ tình ca khúc, tốt nhất ngữ tốc cũng có thể so với lúc
trước mau một chút.

"Hệ thống."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Chế tác riêng ca khúc, « Xử Xử Vãn » ."

Chương 168: Chỉnh đốn chi nhánh công ty

Bài hát của Thủy Vân ngữ tốc phần lớn không tính là nhanh. Trên thực tế trữ tình bài hát cũng rất khó đem ngữ tốc tăng lên. Có thể đơn đặt hàng nếu yêu cầu lần này tác phẩm muốn cùng lúc trước phong cách làm một cái phân biệt, vậy nhất định phải có không giống nhau địa phương.

Nơi nào không giống nhau?

Lâm Uyên cũng là không nhỏ tâm nghe Thủy Vân lần tốc độ biểu diễn sau, mới bỗng nhiên nghĩ đến:

Thực ra Thủy Vân muốn cùng lúc trước không giống nhau, biện pháp tốt nhất không ai bằng để cho nàng cái thói quen này hát chậm tốc độ trữ tình bài hát nhân bỗng nhiên hải đứng lên!

Cho nên Lâm Uyên nghĩ tới « Xử Xử Vấn » .

Hệ thống khúc trong kho có thể khiến người ta hải đứng lên bài hát quá nhiều.

Nhưng là để cho người ta hải đứng lên, lại không thể để cho Thủy Vân vứt bỏ tự thân đặc sắc, kia mang tính lựa chọn thực ra liên tiếp rất nhiều rồi.

Lâm Uyên không dám hứa chắc tự lựa chọn là phù hợp nhất đơn đặt hàng yêu cầu.

Nhưng hẳn cảm thấy « Xử Xử Vấn » ít nhất là hợp cách.

Bởi vì này bài hát, nhưng thật ra là có thể phát huy Thủy Vân biểu diễn đặc sắc tác phẩm.

Rõ ràng là thường gặp ái tình chủ đề, hết lần này tới lần khác lại là không phải thầy thường xuyên thương xuân thu buồn, mà là lấy một người nữ sinh thị giác đối cận bã nam Hải Vương trêu chọc cùng tố cáo ——

Tóm lại rất thú vị vị tính.

Bài hát này nghe cũng làm người ta muốn run chân.

Nếu như phối hợp video ăn hiệu quả cao hơn.

Ca khúc tin tức biểu hiện, bài hát này viết lời là Lâm Tịch, vị này viết Từ Nhân không cần quá nhiều giới thiệu, quả thực không hiểu có thể Baidu.

Soạn nhạc là lời Tống đức.

Giống vậy không cần quá nhiều giới thiệu, mọi người chỉ cần biết ở Soạn nhạc giới địa vị, cùng Lâm Tịch đang làm từ giới địa vị đối đẳng là được.

Dù sao cũng rất lợi hại bài hát.

Nhưng lợi hại bài hát, thường thường là phải trả giá thật lớn, ngược lại làm hệ thống ra giá thời điểm, Lâm Uyên thiếu chút nữa thì rớt.

"Chế tác riêng giá cả 2 triệu."

Ba triệu đơn đặt hàng, hệ thống thu lệ phí lại cao đến hai triệu!

Lâm Uyên cũng không biết là bài hát này lợi hại, hay lại là hệ thống mượn cơ hội này tăng giá, ngược lại Lâm Uyên cảm giác hệ thống này là càng ngày càng đen: "Gần đây chế tác riêng ca khúc thế nào một bài so với một bài đất, người có thể hay không hơi chút tiện nghi một chút, một trăm ngàn như thế nào đây?"

Lâm Uyên muốn nói một chút giá cả.

Hệ thống không để ý tới hắn: "Là phủ định chế?"

Hệ thống không hiểu phong tình, Lâm Uyên do dự một chút, rốt cục vẫn phải quyết định định chế « Xử Xử Vấn », nhờ vào lần này đơn đặt hàng tương đối đặc thù, là vì chuyên gia chế tác riêng, cho nên không có quá mức ca sĩ phân chia.

Nói cách khác.

Thủy Vân không lấy tiền.

Nàng là đưa tiền nhất phương.

Suy nghĩ một chút cũng phải a, ta đều cho người lượng thân chế tác riêng một ca khúc rồi, đến thời điểm cho người hát, người còn thu lệ phí?

Không đạo lý này.

Trừ lần đó ra ca khúc phân chia cũng là thuộc về Tinh Mang âm nhạc bên này.

Đơn đặt hàng thuộc về đơn đặt hàng.

Ca khúc phân chia vẫn là Lâm Uyên ngầm thừa nhận cơ bản bàn.

Bộ phận này quyền lợi ngầm thừa nhận là thuộc về phe Át, nếu không Tề Châu nhạc đàn cũng khỏi muốn tiếp tục phát triển tiếp.

Thất Tinh tốn ba triệu, đồ chính là để cho Thủy Vân biểu diễn bài hát này, này thuộc về hợp đồng miêu tả bản quyền trung biểu diễn quyền.

Cho nên cái này ba triệu đơn đặt hàng Lâm Uyên cảm thấy không thua thiệt.

"Định đồng."

Ngay tại ca khúc chế tác riêng hoàn thành đang lúc, hệ thống bỗng nhiên nói: "Kí chủ đã có độc lập lựa chọn ca khúc năng lực, sau này toàn bộ đơn đặt hàng, kí chủ đều phải tự quyết định lựa chọn ca khúc."

"Ồ."

Lâm Uyên không đau khổ không vui.

Hệ thống đây ý là « Xử Xử Vấn » bài hát này chọn, vẫn đủ hợp cách.

Về phần sau này tự chọn bài hát, hệ thống chỉ cần mở ra khúc khó, Lâm Uyên là có thể tiếp nhận, hắn cảm thấy chọn bài hát cũng là không phải rất khó.

Tỷ như lần này.

Duy nhất yêu cầu hấn cần nhắc chuyên nghiệp tính địa phương đơn giản chính là ca sĩ bản thân âm vực cùng phong cách cùng với chính mình đối âm nhạc năng lực hiểu thôi, Lâm Uyên cảm thấy có tay là được.

Giả thiết đây là một trận thi.

Bài thi bên trên đề mục, mặc dù Lâm Uyên không thể trực tiếp nhìn tiêu chuẩn câu trả lời, nhưng sách tham khảo bây giờ đang ở Lâm Uyên bên cạnh, Lâm Uyên vừa lật sách tham khảo một bên thi, thế nào cũng có thể thi ra một cái không tệ số điểm.

Bây giờ bài hát có.

Trực tiếp phát tới?

Nhất định là không được.

Cái này đơn đặt hàng đi ra mới mấy ngày a.

Lâm Uyên hoàn thành đơn đặt hàng tốc độ đã quá nhanh, mau hơn nữa cũng có chút không hợp với lẽ thường rồi, thời gian này vấn đề Lâm Uyên nhất định phải nắm chặt xuống.

Lại một cái thứ bảy.

Lâm Uyên lần nữa đi tới công ty.

Hấn còn chưa ngồi nóng đít, liền thấy Cố Cường Vận cười híp mắt vào cửa:

"Lâm Đại Biểu có muốn nhìn một chút hay không tân đơn đặt hàng?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cố Cường Vận nụ cười sâu hơn.

Hấn chỉ là đến xò xét xuống.

Nếu như Lâm Đại Biểu vẫn còn ở tử dập đầu Thất Tinh đơn đặt hàng, vậy hấn khẳng định đối tân đơn đặt hàng không có hứng thú; nhưng nếu như hấn đối tân đơn đặt hàng có hứng thú, cái này thì có nghĩa là Lâm Đại Biểu đã bỏ đi rồi Thất Tinh đơn đặt hàng!

Bây giờ nhìn là buông tha.

Buông tha được a!

Tử dập đầu đơn đặt hàng nhiều trở nãi chuyện.

Trong chốc lát, Lâm Uyên trước mắt liền bày đầy đơn đặt hàng tài liệu, nhìn tới công ty gần đây đơn đặt hàng, so với lúc trước càng thêm mấy phần.

Bất quá đơn đặt hàng tuy nhiều, lại không có Lâm Uyên thích: "Tại sao không có ba triệu đơn đặt hàng?"

Cùng lần trước nhìn như thế.

Đặt tiền nhất tờ đơn mới hai triệu.

Cố Cường Vận cười khò: "Bây giờ Lâm Đại Biểu là đối với ba triệu đơn đặt hàng cảm thấy hứng thú không?"

Lâm Uyên nói: "Là không phải."

Nghe vậy Cố Cường Vận, tinh thần chấn động.

Lâm Uyên nói: "Ba triệu trở lên đơn đặt hàng tốt hơn."

Cố Cường Vận tinh khí thần thoảng cái liền thư sướng, nụ cười bao nhiêu mang theo mấy phần bất đắc dĩ: "Lâm Đại Biểu, mặc dù Tề Châu phe Giáp nhiều, nhưng ba triệu đơn đặt hàng thực ra rất hiếm thấy, ngay cả Hồng Nguyệt hoặc là Cô Lang loại này cấp bậc chế tác công ty bình thời điểm là lấy tiếp một triệu đến hai triệu đơn đặt hàng làm chủ."

Thấy Lâm Uyên không lên tiếng, Cố Cường Vận tiếp tục nói:

"Về phần ba triệu trở lên đơn đặt hàng, kia một loại đều là trong nghề xếp hạng thứ mười chế tác công ty mới dám tiếp, chúng ta sở dĩ nhận hai, một lần là bởi vì thời gian quá eo hẹp rồi, lôi đình thì cho một tháng, một lần là bởi vì cạnh tranh đơn, ngài cũng thấy này cạnh tranh chỉ có nhiều phiền toái, chúng ta muốn phải hoàn thành được từ Hồng Nguyệt cùng Cô Lang mép giành ăn."

Lâm Uyên cau mày.

Hệ thống chế tác riêng giá cả rất đắt, nếu như phe Giáp chỉ ra hai triệu, vậy hẳn lại hoa hai triệu với hệ thống chế tác riêng căn bản không có ý nghĩa quá lớn.

"Nếu không Lâm Đại Biểu suy tính một chút hai triệu?" Cố Cường Vận mong đợi nhìn Lâm Uyên.

Lâm Uyên lắc đầu một cái: "Chờ một chút đi."

Cố Cường Vận do dự một chút, gật đầu một cái đáp ứng.

Lâm Uyên vừa mới làm xong hai đơn, cũng đúng là cần thời gian chậm rãi. Cái này cùng Lâm Đại Biểu ở Tề Châu đợi bao lâu không liên quan, vương bài Người viết ca khúc cũng là người, cũng phải cần nghỉ ngơi, sao có thể một đơn tiếp một đơn ra tác phẩm đây.

"Đúng rồi."

Gần đem rời đi phòng làm việc thời điểm, Cố Cường Vận bỗng nhiên nói: "Bởi vì Lâm Đại Biểu đơn đặt hàng biểu hiện, công ty chúng ta tiến vào Tề Châu âm nhạc chế tác công ty bảng xếp hạng một trăm tên, có hứng thú Lâm Đại Biểu có thể nhìn một chút bảng xếp hạng."

Cố Cường Vận sau khi rời đi, Lâm Uyên thuận thể đánh mở máy tính, tuần tra một chút Cố Cường Vận trong miệng bảng xếp hạng.

Lật một chút bảng danh sách, hẳn quả nhiên ở người thứ 100 thấy được Tinh Mang âm nhạc.

Đang lúc này.

Hệ thống lại toát ra: "Chúc mừng kí chủ dẫn Tinh Mang âm Nhạc Tiến vào Tề Châu phe Ất bảng xếp hạng, kích động nhiệm vụ mới, chinh đốn chi nhánh công ty!"

【 nhiệm vụ danh xưng: Chinh đốn chi nhánh công ty 】

【 nội dung nhiệm vụ: Tinh Mang âm nhạc là một nhà kế cận sập tiệm công ty, kí chủ đền cứu vẫn công ty này, nhưng Tinh Mang âm nhạc bệnh xấu nếu như không cách nào hoàn toàn trừ, công ty này đúng là vẫn còn sẽ suy sụp xuống, cho nên kí chủ mời lấy trụ sở chính đại biểu thân phận chính đôn công ty đi 】

【 quest thưởng: Một cái bạch ngân bảo rương 】

Lâm Uyên cảm giác nhiệm vụ này miêu tả có chút kỳ quái, vì vậy nhiệm vụ cũng không có thiết lập một cái đủ cụ thể mục tiêu, chỉ là làm cho mình chinh đôn một chút chi nhánh công ty, có thể chính mình muốn thế nào chinh đôn?

"Có tiếp nhận hay không?"

"Tiếp nhận nhiệm vụ."

Lâm Uyên đối nhiệm vụ bản thân cũng không kháng cự, hẳn chỉ là có chút hiếu kỳ, chính mình phải làm gì mới xem như chinh đôn công ty: "Không chút nhiệm vụ nhắc nhở sao?"

"Mời kí chủ tự đi tìm tòi."

Hệ thống cũng không có cho Lâm Uyên giải thích.

Gặp chuyện bất quyết hỏi bạn trên mạng, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, mở ra trong máy vi tính động cơ: "Như thế nào chinh ngừng một công ty?"

Bá bá bá.

Trên mạng nhảy ra một nhóm đề nghị, tựa hồ có tương tự phiên nào nhân còn rất nhiều, mà Lâm Uyên khi nhìn đến những thứ này đề nghị sau đó, rất nhanh thì tìm đúng rồi mấy cái máu chốt từ:

"Nhân tài."

"Chế độ."

"Tài viên."

Tất cả đều là đơn giản dễ hiểu từ ngữ.

Đầu tiên là nhân tài, hệ thống để cho Lâm Uyên dạy đồ đệ, tựa hồ chính là vì cái này làm chuẩn bị, cho nên nhiệm vụ này, cùng mình dạy học trò nhiệm vụ hơi có chút liên hệ.

Thứ yếu là chế độ.

Cái này Lâm Uyên không giỏi.

Về phân cuối cùng "Tài viên" hai chữ, Lâm Uyên ngược lại là thấy rõ ràng, đơn giản chính là đuổi nhân viên ý tứ.

Chăm chỉ làm việc lưu lại.

Không chăm chỉ làm việc đuổi.

Lâm Uyên cảm thấy này ba cái từ ngữ chắc là chinh đôn công ty trọng điểm.

Chương 169: Đơn đặt hàng tiếp nhận

Buổi tối hôm đó.

Cố Cường Vận bỗng nhiên triệu khai công ty toàn thể hội nghị, cũng ở cái này hội nghị trung rõ ràng biểu đạt một cái ý đồ: "Công ty yêu cầu chỉnh đốn."

Hoa lạp lạp!

Theo Cố Cường Vận phen này chỉnh đốn công ty tuyên ngôn, trong lúc nhất thời người người tự nguy, tất cả mọi người không khó đoán được, Cố Cường Vận là nghĩ nghĩ việc.

Có lửa mới có khói.

Tinh Mang âm nhạc bệnh xấu hết sức rõ ràng.

Cố Cường Vận thực ra sớm liền muốn chỉnh đốn, nhưng không biết sao công ty trước đã lao đảo muốn ngã, căn bản không chịu nổi quá sóng lớn, sở dĩ làm Tổng giám đốc cũng không dám tùy tiện giày vò, chỉ có thể bị dao cùn cắt thịt.

Có thể tình huống bây giờ không giống nhau.

Theo Lâm Đại Biểu đến, công ty tình huống đã cải thiện rất nhiều, thậm chí tiến vào phe Át bảng xếp hạng Top 100!

Cho nên Cố Cường Vận thấy bây giờ được là chỉnh đốn công ty thời cơ tốt!

Bây giờ công ty có Lâm Đại Biểu giữ thể diện, nếu như kéo dài nữa, Lâm Đại Biểu hội Tân Châu, hẳn khả năng liền sẽ không còn có cơ hội chỉnh đốn công ty.

Cho nên, Cố Cường Vận khai hoàn toàn thể hội nghị sau đó, ngày thứ 2 liền lôi lệ phong hành lựa chọn hành động!

Hắn không ngừng tìm người nói chuyện.

Gần như mỗi ngày đều có người rời đi.

Đại quy mô tài viên phong để cho công ty trên dưới người người tự nguy, nhất là Soạn nhạc bộ bên này, mắt thấy bị xé rớt đồng nghiệp càng ngày càng nhiều sau đó, cũng không thể tránh khỏi bối rối ——

Giám đốc quyết tâm rồi!

Có bị mới rút lui nhân viên định tìm Cố Đông cầu tha thứ, lấy đạt thành đường cong cứu quốc mục đích.

Đối mặt một ít cầu tha thứ công nhân viên kỳ cựu, Cố Đông khó tránh khỏi mềm lòng, liền muốn hỏi một chút ý tưởng của Cố Cường Vận.

Cố Cường Vận tức giận nói: "Người nghĩ rằng ta đôi công nhân viên kỳ cựu cũng chưa có cảm tình ấy ư, nhưng muốn duy trì một công ty trường túc phát triển nhất định phải tàn nhẫn quyết tâm, tỷ như lần này tìm người cầu tha thứ lão Trương năng lực thực ra cũng không đoán quá kém, chính là thiếu điểm tự biết mình, dương dương tự đắc nói mình chỉ tiếp năm trăm ngàn trở lên đơn đặt hàng, những nhị đó 300,000 tờ đơn hẳn liền nhìn cũng không nhìn liếc mắt."

Cố Đông yên lặng.

Cố Cường Vận nói là sự thật.

Công ty có rất nhiều nhân viên đều có tật xấu này.

Không làm được đại đơn đặt hàng lại không muốn phóng hạ giá tử làm nhỏ đơn đặt hàng.

Nhưng là tất cả mọi người không làm thiệp đơn đặt hàng lời nói, công ty công trạng người nào chịu chứ?

Cố Cường Vận thở dài: "Trong vòng thảo luận người cũng nghe thấy rồi chứ, công ty chúng ta mặc dù đang búng xếp hạng ló mặt rồi, nhưng trong ngành sản xuất không ít người đều nói chúng ta ở kéo Lâm Đại Biểu chân sau, Lâm Đại Biểu nhưng thật ra là ở cô quân phần đầu, mặc dù đây là sự thật, nhưng chúng ta không thể không muốn da mặt đi."

"Ta hiểu được."

Cố Đông gật đầu một cái, không có khuyển nữa.

Cố Cường Vận chỉnh đốn, như cũ như đầu sôi lửa bỏng.

Cho đến đại nửa tháng sau, Cố Cường Vận chỉnh đốn, mới rốt cục cũng ngừng lại.

Mà lúc này.

Công ty Soạn nhạc bộ đã từ vốn là một trăm hai mươi sáu tổng số người, hạ thấp chỉ còn lại lác đác bảy mươi người rồi.

Là lấy.

Làm Lâm Uyên lại lần nữa đi tới công ty thời điểm, rõ ràng cảm giác công ty trống không rất nhiều.

Hắn đảo không có nói gì nhiều, chỉ là cùng thường ngày, tiếp tục cho Tiết Lương bên trên Soạn nhạc trường học giờ học.

Tiết Lương không có bị tràng này tài viên nhiệt ảnh hưởng đến.

Chủ muốn không phải là bởi vì Tiết Lương với Lâm Uyên quan hệ thầy trò.

Coi như không có tầng quan hệ này, Tiết Lương cũng sẽ không bị công ty thanh lui, bởi vì hắn công trạng một mực coi như không tệ ——

Hắn chưa bao giờ mơ tưởng xa vời, đôi một ít tiểu đơn cũng là ai đến cũng không có cự tuyệt.

Bên trên hoàn trường học giờ học.

Lâm Uyên kiểm tra một hồi Tiết Lương năng lực giá trị.

Tiết Lương Soạn nhạc năng lực hách nhưng đã đi đến 514 rồi.

Có thể thấy mấy ngày qua, Tiết Lương không có uổng phí bạch tiếp nhận Lâm Uyên điều giáo.

Bất quá đáng nhắc tới là .

Làm Tiết Lương năng lực giá trị đột phá năm trăm sau đó, Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm giác, Tiết Lương năng lực tăng lên tốc độ càng ngày càng chậm.

Hơi suy nghĩ sau đó.

Lâm Uyên biết nguyên nhân.

Trước Tiết Lương có thể tăng lên thật nhanh, là bởi vì Tiết Lương căn cơ kém.

Có thể theo Tiết Lương năng lực càng ngày càng mạnh, đến phía sau năng lực lại muốn tiếp tục tăng lên liền là không phải dễ dàng như vậy chuyện, cái này quy luật thả ở bất luận lĩnh vực gì đều là giống nhau.

Lâm Uyên không có biểu hiện quá gấp.

Hắn chỉ là để cho Tiết Lương trước cầm trên tay đơn đặt hàng làm xong.

Đó là một phần bảy trăm ngàn đơn đặt hàng, Lâm Uyên cảm thấy cái này đơn đặt hàng nếu như hoàn thành, đối Tiết Lương năng lực tăng lên chắc có trợ giúp rất lớn, thậm chí có thể trở thành Tiết Lương chính thức xuất sư cơ hội!

Cố Cường Vận hoàn thành công ty chinh đôn sau đó, không có lại tiếp tục tuyển người, Soạn nhạc bộ bảy mươi người tạm thời đã quá dùng.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Không biết là công ty chinh đôn hiệu quả không tệ, để cho còn lại nhân viên có sinh tồn chịu áp lực, còn là công ty lưu lại bảy mươi danh Người viết ca khúc quả thật có thể lực rất mạnh, tóm lại làm thời gian đến hạ tuần tháng mười một thời điểm, Tinh Mang âm nhạc xác xác thật thật là làm ra ba cái tờ đơn.

Cố Cường Vận mừng rỡ khôn kể xiết!

Đây là Lâm Đại Biểu đi tới chi nhánh công ty sau đó, chi nhánh công ty lần đầu tiên không dựa vào Lâm Đại Biểu mà là dựa vào chi nhánh công ty Người viết ca khúc hoàn thành tân tờ đơn ——

Hơn nữa còn là liên tục tam đơn!

Mặc dù này ba cái tờ đơn chung vào một chỗ mới giá trị một triệu rưỡi, cùng Lâm Đại Biểu trước chất lượng đơn không cách nào so sánh được, nhưng Cố Cường Vận cái này Tổng giám đốc cuối cùng có thể thở phào nhẹ nhõm, dù sao một hơi thở xé rớt 1 phần 3 còn nhiều hơn nhân, hắn người quản lý này cũng rất có trọng công tác áp lực, xảy ra vấn đề lời nói hắn là sẽ bị trụ sở chính bên kia vấn trách.

Tình huống bây giờ tốt hơn nhiều.

Ít nhất ở phe Át trên bảng xếp hạng, Lâm Đại Biểu là không phải cô quân phán chiến, còn lại Người viết ca khúc cũng dang hiến lực lượng, ít nhất là không phải đơn thuần cản!

Tìm Lâm Đại Biểu trò chuyện một chút!

Trước Cố Cường Vận luôn cảm thấy công ty kéo Lâm Đại Biểu chân sau, cho nên có chút áy náy, đã lâu không có chủ động tìm Lâm Đại Biểu chào hỏi.

"Giám đốc."

Lâm Uyên thấy Cố Cường Vận tới chính mình phòng làm việc, ngẩng đầu nhìn một chút đôi phương: "Thất Tinh cạnh tranh đơn, tình huống thế nào?"

"Thất Tinh?"

Cố Cường Vận sững sốt một chút, chột cười nói: "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi chuyện này, Thất Tinh cạnh tranh đơn, Lâm Đại Biểu bên này đã hoàn thành?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Lúc này khoảng cách Thất Tinh phát hành cạnh tranh đơn đã qua đến gần hai tháng, Lâm Uyên thấy bây giờ được tiếp nhận cũng sẽ không lộ ra quá đột ngột.

"Ta đem Email phát cho người."

Cố Cường Vận trực tiếp lấy điện thoại di động ra thao tác.

Hắn chỉ coi Lâm Uyên là nghĩ kiếm nhất bút Khổ cực phí, dù sao này Khổ cực phí là ngu sao không cầm, giống như Thất Tinh ra phần bài thi như thế, vô Luận Đề mục đích có thể hay không làm, cũng không thể đóng một tấm bạch quyền đi lên: "Lâm Đại Biểu trực tiếp đem tác phẩm phát lên này cái Email là được rồi."

Đây cũng là Cố Cường Vận chỗ thông minh.

Hắn cảm thấy nếu Lâm Đại Biểu đã ám chỉ qua hắn buông tha Thất Tinh đơn đặt hàng, vậy khẳng định là viết thủ tương đối tùy ý qua loa lấy lệ bài hát, chính mình làm giám đốc tốt nhất vẫn là đừng nghe rồi, cũng coi là cho Lâm Đại Biểu lưu mây phần mặt mũi.

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn cũng không biết lúc này Cố Cường Vận ý tưởng, coi như biết cũng sẽ không quá giải thích thêm, dù sao hắn cũng không rõ ràng bản thân đơn đặt hàng có hay không phù hợp phe Giáp yêu cầu, chỉ là dựa theo Cố Cường Vận phát cho mình Email đem đã sớm chuẩn bị xong « Xử Xử Vấn » phát tới.

Chương 170: Tinh Mang âm nhạc

Thất Tinh giải trí.

Làm Tề Châu nổi danh nhất mấy đại giải trí một trong công ty, Thất Tinh kích thước cùng lời đình là đồng cấp bậc, mà ở công ty mười hai lần mỗi lúc này dành riêng bên trong phòng nghỉ ngơi, Thủy Vân cùng nàng đoàn đội chạm mặt.

"Vân tỷ."

Thủy Vân người đại diện làm nàng đoàn đội đại biểu, mở miệng cười nói:

"Công ty chúng ta khai ra ba triệu cạnh tranh đơn sau đó, này mấy nhà phe Ất hiệu suất vẫn đủ cao, chế tác riêng khúc cơ bản cũng hoàn thành."

"Hong Nguyệt cùng Cô Lang đây?"

Thủy Vân tương đối coi trọng hai nhà này.

Người đại diện mở miệng nói: "Cô Lang chế tác tuần trước liền hoàn thành tác phẩm, Hong Nguyệt động tác muốn nhỏ chậm một chút, bất quá ngày hôm qua mới thôi cũng đem hoàn chỉnh bài hát phát tới, bọn họ loại này cấp bậc công ty nếu như nguyện ý tập trung tinh lực lời nói, hai tháng hoàn thành một cái đơn đặt hàng vẫn là không có vấn đề, sự thật chứng minh bọn họ đối cái này đơn đặt hàng còn lại rất coi trọng, người dự định trước hết nghe một nhà kia?"

Thủy Vân nói: "Cô Lang đi."

Người đại diện gật đầu một cái, chiếu Cô Lang tác phẩm.

Đây là một bài tương đối hoàn chỉnh tác phẩm, bao gồm ca từ cùng soạn nhạc cũng toàn bộ làm xong, hơn nữa Cô Lang còn cố ý tìm một vị thanh tuyến cùng Thủy Vân tương đối đến gần ca sĩ thu âm phần này tiêu tử, có thể để cho Thủy Vân trình độ lớn nhất bên trên cảm nhận được ca khúc hiệu quả.

Nơi này làm sơ giải thích một chút.

Lợi hại phe Ất đều là Soạn nhạc cùng soạn nhạc đảm nhiệm, viết lời thuộc về bổ sung thêm hạng mục.

Về phần Soạn nhạc cùng soạn nhạc khác nhau, trên địa cầu Trung Quốc cùng quốc tế phán xét tiêu chuẩn là tồn tại sai lệch.

Trên quốc tế cái gọi là Nhạc sĩ, nhưng thật ra là chỉ có thể Soạn nhạc cùng soạn nhạc đảm nhiệm đại lão, cũng chính là Lâm Uyên kiều.

Đương nhiên đây là quốc tế học thuật cách nói.

Mà Trung Quốc truyền thống nhìn pháp tắc cho là:

Soạn nhạc chính là tạo nhân, mà soạn nhạc chính là vì người này trang điểm ăn mặc.

Hai người là phân công .

Lam Tinh ở vào khoảng hai loại lý niệm giữa.

Đại đa số Người viết ca khúc thì nguyện ý tham dự soạn nhạc thậm chí ca từ sáng tác, nhưng nếu như gặp vừa cảm thấy không được vậy thì phải lần nữa soạn nhạc cùng viết lời, chỉ áp dụng tiếng người biểu diễn nhịp điệu bộ phận.

Bất quá Cô Lang dù sao cũng là bảng xếp hạng hạng rất Cao Công tư.

Bọn họ phát tới tác phẩm, vô luận là Soạn nhạc hay lại là soạn nhạc, thậm chí ca từ bộ phận, cũng rất không tồi.

Sau khi nghe xong, trong đoàn đội không ít người, đều là lộ ra hài lòng biểu tình.

Thủy Vân không nói gì, lại để cho người đại diện thả ra Hồng Nguyệt tác phẩm.

Lần này nghe xong, Thủy Vân đoàn đội lâm vào quán quít.

Bởi vì Hồng Nguyệt tác phẩm cũng rất tốt, mặc dù bọn họ không có Cô Lang chuẩn bị toàn diện, liền soạn nhạc ca từ cùng với biểu diễn cũng đánh dạng, nhưng tiếng người nhịp điệu phương diện là đáng giá khẳng định.

"Nói trước kết luận."

Thủy Vân mở miệng nói: "Cô Lang bài hát, cùng ta đi lên một bài tác phẩm phi thường tương tự, có thể nói là cho ta chế tạo riêng rồi, nhưng vấn đề là ta nghĩ muốn tìm kiếm đột phá, so sánh với ta lúc trước tác phẩm, bài hát này cũng không có quá Đại Đột Phá."

Mọi người gật đầu.

Thủy Vân tiếp tục nói: "Sau đó nói Hồng Nguyệt bài hát, Hồng Nguyệt vấn đề cùng Cô Lang ngược lại, đó chính là Hồng Nguyệt đột phá quá lớn, lại lớn mật gia nhập Rap đoạn, ta không phản đối Rap, nhưng cá nhân ta càng thích nhịp điệu thức Rap ."

"Vậy rốt cuộc chọn thế nào?"

Người đại diện thử hỏi dò một cái câu.

Thủy Vân hơi chút sau khi tự hỏi, mở miệng nói: "Là không phải còn có Tam gia ấy ư, phát tới sao?"

"Ân ."

Người đại diện trầm ngâm chốc lát, mở ra chính mình Email, sau đó nhú mày nói: "Còn lại Tam gia cũng đem tác phẩm phát tới, bất quá này Tam gia cơ bản cũng là theo chạy, nguyên nhân Vân tỷ cũng hẳn rõ ràng."

"Kia cũng phải nghe một chút nhìn."

Thủy Vân khoát tay một cái nói: " Được rồi, tai nghe cho ta, ta tiếp tục nghe còn lại bài hát, các người trước hết thảo luận thảo luận, rốt cuộc lựa chọn Cô Lang hay lại là Hồng Nguyệt tốt."

Người đại diện gật đầu.

Thủy Vân một người ngồi vào trong góc, đem tai nghe âm lượng điều chỉnh đến rất lớn, từ từ nghe nổi lên bài hát, mà Thủy Vân đoàn đội chính là triển khai thảo luận.

"Lựa chọn Cô Lang đi."

Có người mở miệng: "Cô Lang tác phẩm bảo đảm nhất, chúng ta có thể đề cho Cô Lang bên kia hơi chút sửa đổi xuống."

"Cô Lang quá bảo thủ rồi."

Có người lắc đầu nói: "Hơn nữa người đều nhắc tới rồi sửa đổi, vậy tại sao chúng ta không chọn Hồng Nguyệt bài hát, Hồng Nguyệt khúc Tử Minh hiện tạo thành nhất định đột phá, mặc dù nói xuống đoạn lạc lớn mật rồi nhiều chút, nhưng chỉ cần đem Rap bộ phận đổi thành nhịp điệu Rap là được rồi."

"Người nghĩ quá đơn giản."

Trong đoàn đội một vị biết âm nhạc nhân lắc đầu nói: "Bài hát này Rap đoạn rất khó đổi, bởi vì này bài hát chính là muốn kết hợp loại này Rap hình thức mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất, đổi thành nhịp điệu Rap mùi vị thì trở nên."

"Ngược lại ta cảm thấy được Hồng Nguyệt tốt."

"Cô Lang bài hát này không sơ hở tí nào."

"Nào có cái gì không sơ hở tí nào tác phẩm."

Đoàn đội hiện nhiên tạo thành phân biệt rõ ràng hai phái, hơn nữa hai phái ý kiến là hoàn toàn không gặp nhau, như vậy cãi vã trong chốc lát, rốt cuộc có người lộ ra bất đắc dĩ biểu tình, nhìn về phía người đại diện nói:

"Có thể hay không đều phải?"

Người đại diện nâng trán: "Người có phải hay không là muốn quá đẹp, đây chính là ba triệu một ca khúc đơn đặt hàng ấy, hai thủ đô muốn lời nói công ty bên này cho ra ước chừng sáu trăm vạn, các người cảm thấy giám đốc sẽ đáp ứng không?"

Mọi người bĩu môi.

Rất nhanh đoàn đội bên trong một vòng mới tranh luận bắt đầu, mà theo hai bên giằng co, mười phút sau đã mơ hồ có phát triển đến lẫn nhau cãi vã tư thế, nghe người đại diện nhưc đầu một vòng: "Tính toán một chút, như vậy làm ồn đi xuống căn bản sẽ không có kết quả, các người từng cái cũng đừng cãi nữa, hay là để cho Vân tỷ tự quyết định đi!"

"Hồng Nguyệt."

"Cô Lang."

Mọi người vẫn cãi vã mấy câu, cho đến người đại diện sắc mặt hoàn toàn biến thành đen mới ngưng ngừng dừng lại tranh luận, trên mặt hơi có mấy phần không cam lòng nghĩ.

"Vân tỷ?"

Người đại diện nhìn về phía Thủy Vân.

Không biết Thủy Vân có phải hay không là tai nghe thanh âm điều quá lớn, nàng cũng không nghe thấy người đại diện thanh âm, chỉ là bên dựa thân thể, một bộ toàn tâm cũng đang hưởng thụ âm nhạc tư thế, tả hữu chân thậm chí có tiết tấu đỉnh núi mà bắt đầu.

"Vân tử?"

Người đại diện cất cao giọng.

Thủy Vân như cũ đưa như không nghe thấy.

Mọi người trở mắt nhìn nhau, cũng không cho là Vân tử là đang chuyên tâm nghe âm nhạc, chỉ là hoài nghi Vân tử có phải hay không là nhân vì mọi người vừa mới làm ồn quá lợi hại, cho nên có chút nhỏ tâm tình?

"Vân tử!"

Người đại diện tiến tới trước mặt Thủy Vân.

Thủy Vân thấy người đại diện mặt to sau đó tựa hồ mới từ âm nhạc trung lấy lại tinh thần, nàng đột nhiên đứng lên, đem đoàn đội tất cả mọi người làm cho sợ hết hồn, không biết Thủy Vân tại sao phản ứng lớn như vậy.

"Ta có quyết định!"

Thủy Vân ngữ điệu cực kỳ nhẹ nhàng.

Mọi người nghe vậy rồi rít nhìn chăm chăm Thủy Vân, người đại diện cũng nhìn chăm chăm Thủy Vân, trong lòng có chút thấp thỏm, không biết Thủy Vân cuối cùng sẽ chọn Hồng Nguyệt hay lại là Cô Lang.

Vừa là không phải Hồng Nguyệt.

Cũng là không phải Cô Lang.

Thủy Vân tháo xuống bên trái tai nghe, không chút do dự nào bất quyết, như đinh chém sắt nói ra bốn chữ:

"Tinh Mang âm nhạc!"

Cái này trong nháy mắt rất nhiều người cũng đang hoài nghi mình có phải hay không là nghe lầm, cho tới đồng loạt sững sờ tại chỗ, người đại diện thậm chí theo bản năng suy tư một chút, Tinh Mang âm nhạc là kia công ty tới?

Chương 171: Quật khởi

Cô Lang công ty.

Mấy ngày nay không khí có chút khẩn trương, bởi vì từ công ty đóng đơn ngày giờ mà nói, Thất Tinh bên kia cũng nhanh phải có kết luận.

"Không biết Hồng Nguyệt lần này tác phẩm thế nào, chúng ta có thể hay không thua?"

Phó chủ quản lo lắng.

Chủ quản biểu tình có chút lạnh: "Lần này cạnh tranh đơn Cô Lang tuyệt không thể thua, bởi vì chúng ta lần này đối thủ là Hồng Nguyệt, lại không nói hai nhà bài danh có nhiều đến gần, chỉ bằng hai chúng ta công ty ân oán cũng không có lý do gì thua!"

"Đó là dĩ nhiên."

Phó chủ quản thở dài nói: "Ta tình nguyện lật xe, bại bởi vậy nước mấy nhà kia một trong, cũng không muốn bại bởi Hồng Nguyệt, chớ nói chi là chúng ta cái này cạnh tranh đơn trong ngành sản xuất có bao nhiêu đôi con mắt đang ngó chừng, thua vậy coi như mất mặt ném đại phát."

"Lời như vậy người cũng dám nói?"

Chủ quản không nói gì, ngay sau đó bắt đắc dĩ nói: "Bất quá người nói cũng là sự thật, bại bởi Hồng Nguyệt còn không bằng bại bởi ba nhà khác đâu rồi, ít nhất chúng ta không dùng tại Hồng Nguyệt bên kia tài cân đầu, người nào không biết hai chúng ta công ty thị tử đôi đầu a."

Cùng lúc đó.

Hồng Nguyệt công ty.

Tình huống bên này cùng Cô Lang cơ hồ là giống nhau như đúc.

Công ty từ trên xuống dưới đều đang đợi Thất Tinh kết quả, bởi vì hai công ty thị tử đôi đầu, coi như là ban đầu có và giải thích pháp, nhưng đáy lòng đâm lại ở đâu là nói rút ra là có thể nhổ ra?

"Vấn đề không lớn!"

"Hồng Nguyệt tất thắng!"

"Ngược lại chúng ta bài hát này là tận lực, chừng mấy vị vương bài Người viết ca khúc cùng đi ra chủ ý, mới thật không dễ dàng hoàn thành bài hát, mọi người sau khi nghe cũng đều cảm thấy không tệ, không có lý do đưa cho hãn môn Cô Lang."

" . "

Ngoài miệng vừa nói khẳng định lời nói, thực ra Hồng Nguyệt Người viết ca khúc môn càng nhiều hay là ở tự mình bơm hơi tự mình kích động, bọn họ bên này bài hát cố nhiên là rất không tồi, nhưng Cô Lang bên kia chẳng lẽ không có sử ra tất cả vốn liếng?

Chờ đợi luôn là để cho người ta cảm giác đau khổ.

Bất quá cảm giác đau khổ chỉ có Cô Lang cùng Hồng Nguyệt, trong nghề cũng chỉ có xem cuộc vui tâm tình, vô luận hai nhà này thành bại như thế nào, tóm lại đây là một việc trong nghề cũng đang chăm chú chuyện lý thú nhi, thậm chí bao gồm một ít phe Giáp cũng tồn thêm vài phần bát quái hứng thú:

"Hai tháng."

"Nhanh có kết quả."

"Cô Lang hi vọng lớn hơn một chút."

"Từ xếp hạng nhìn là Cô Lang cường."

"Nhưng Hồng Nguyệt bài danh không kém bao nhiêu."

"Thất Tinh bên kia hẳn sẽ công bố, dù sao chuyện này bây giờ cũng thật náo nhiệt, bao nhiêu người đều đang đợi cái kết quả này đâu rồi, ngược lại ta là càng mong đợi Hồng Nguyệt có thể thắng, bởi vì Hồng Nguyệt bài danh hơi chút thấp một ít."

"Người này là đồng tình người yêu?"

"Phải nói người yêu lời nói, so với Hồng Nguyệt cùng Cô Lang, ba nhà khác theo chạy phe Át khởi là không phải yêu hơn, không ngại mong đợi một chút ba nhà khác để cho Hồng Nguyệt cùng Cô Lang đồng thời lật xe, kia chuyện vui mới nghiêm túc đại!"

" "

Đến tiếp sau này thảo luận đương nhiên là từ đùa giỡn trong lòng, nói Hồng Nguyệt cùng Cô Lang sẽ lật xe nhân cũng chỉ là theo bản năng run cơ trí mà thôi.

Mặc dù Hồng Nguyệt cùng Cô Lang song phương cũng đối loại này run cơ trí thức lên tiếng không quá cảm mạo là được.

Mà đang ở hai bên cũng phá lệ thấp thỏm lúc, Thất Tinh phe Giáp đại biểu rút cuộc liên lạc với hai công ty.

Cạnh tranh đơn kết quả đi ra.

"Nói thế nào?"

Cô Lang nhận được Thất Tinh phương đại biểu điện thoại lúc, theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

Mà phó chủ quản chính là không để ý lễ nghi gần sát điện thoại di động, muốn trước tiên phải biết được lần này cạnh tranh đơn kết quả.

"Thật xin lỗi."

Thất Tinh đại biểu lên tiếng.

Cô Lang chính phó hai vị chủ quản liếc nhau một cái, đồng thời thấy được đối phương đáy mắt lóe lên một cái rồi biến mất thất lạc.

Phó chủ quản đứng dậy lắc đầu.

Cuối cùng vẫn là chủ quản cường đánh tinh thần nói câu không liên quan, ngay sau đó lại có chút không cam lòng nói: "Hồng Nguyệt lần này tác phẩm mạnh hơn chúng ta?"

"Là không phải."

"Vậy làm sao?"

"Tinh Mang âm nhạc."

" "

Thất Tinh phương đại biểu sau khi cúp điện thoại, Cô Lang chủ quản vẫn không từ loại nào vì điệu tâm tình trung tình táo lại.

Thẳng tới điện thoại di động bên trong âm thanh bận biến mất, hấn mới lẩm bầm nói: "Thật giống như thật lật xe rồi."

Phó chủ quản rời đi bước chân trong nháy mắt cứng ngắt.

Không phải là độc nhất vô song.

Làm Cô Lang ý thức được mình đã lật xe thời điểm, Hồng Nguyệt bên này giống vậy nhận được Thất Tinh đáp lại.

Bất quá Hồng Nguyệt rõ ràng so với Cô Lang bên này biểu hiện càng bình tĩnh, hai vị chủ quản tựa hồ rất dễ dàng liền đón nhận Thất Tinh cho ra kết quả.

"Người có một lá cờ."

Hồng Nguyệt chủ quản bỗng nhiên nói.

Hồng Nguyệt phó chủ quản nghe một chút cũng biết đối phương chỉ hàm nghĩa, phản ứng cũng không so với phương chậm:

"Sau lưng người thật giống như cũng có một lá cờ, hai ta đứng chung một chỗ có giống hay không trên sân khấu hai vị tướng quân?"

Sân khấu Thượng Tướng Quân phía sau mới có thể cầm đầy lá cờ.

Ước chừng là đang ở Hồng Nguyệt cùng Cô Lang biết được kết quả nhị mươi phút sau, Thất Tinh này tương cạnh tranh đơn kết quả công bố ra ngoài rồi.

Hợp tác phương: "Tinh Mang âm nhạc, Tiệp Ngư."

Nhưng rất nhiều người thấy cái kết quả này phản ứng đầu tiên lại là không phải khiếp sợ, mọi người chiếu cố mờ mịt cùng trợn tròn mắt .

Cái gì à?

Này cái gì à?

Đây là đâu cái Tam Lưu gia biên soạn nội dung cốt truyện?

Cho là chúng ta sẽ khiếp sợ ấy ư, chúng ta mới sẽ không khiếp sợ đây.

Chúng ta chỉ sẽ cảm thấy người biên cái này nội dung cốt truyện phi thường không hợp lý, đơn giản là có chút tán gẫu!

Phảng phất gió lớn thổi qua.

Bao nhiêu người ngã trái ngã phải.

Một ít phong cách cũ phản ứng rất cục vắn phải rơi vào mỗi người đỉnh đầu, mọi người hay lại là đáng xấu hổ bị dao động kinh động.

Cái này xoay ngược lại thậm chí không có cho trong nghề nhân sĩ lưu lại một điêm mã hậu pháo biểu diễn không gian ——

"Thật mẹ nó lật?"

"Còn một lần lật hai?"

"Tinh Mang âm nhạc, mạnh như vậy?"

Không cần phải đi đoán chừng Hồng Nguyệt cùng Cô Lang phản ứng, bởi vì hình ảnh đã rõ mồn một trước mắt rồi.

"Hay lại là Top 100 bảng một tên sau cùng liên quan?"

"Người theo ta nói đây là một nhà bài danh ở cuối xe công ty?"

" "

Ngày này khiếp sợ bộ hơi có mấy phần bị Tinh Mang âm nhạc nhận thâu ý tứ.

Thực ra mọi người tin tức con đường cũng không có như vậy bết tắc, rất nhiều người đều biết Tinh Mang âm nhạc có một cái bấp đùi, nếu không công ty này thậm chí không tự cách vào Top 100 bảng.

Nhưng này với bấp đùi cụ thể to đến mức nào, trước đó cũng không có người đo lường đi ra.

Mọi người theo thói quen chắc hẳn phải vậy.

Cho tới hôm nay, Thất Tinh thay trong nghề trác ra rồi một chút vật.

"Vẫn chưa rõ sao?"

"Tiện Ngư liền là hung thủ!"

"Làm Cô Lang cùng Hồng Nguyệt ôm nhau mà chết, không có một con cá là vô tội!"

"Cái gì ôm nhau mà chết, chính điểm dương gian đồ vật, rõ ràng là Cô Lang cùng Hồng Nguyệt trước khi chết thật giải hòa rồi!"

"Tiện Ngư công đức Vô Lượng. "

" "

Chuyện này có sao nói vậy.

Khiếp sợ không tí ti ảnh hưởng giáp Phương Mẫn duệ khứu giác.

Làm Tiện Ngư lấy gần như Hoa Lệ tư thái lật Hồng Nguyệt cùng Cô Lang này hai chiếc xe, Tê Châu vô số phe Giáp trong đầu lóe lên ý tưởng của quá nhưng thật ra là kinh người nhất trí:

Tinh Mang âm nhạc muốn quật khởi.

Mà theo sát cái ý nghĩ này sau đó, mọi người lại không hện mà cùng sinh ra ý nghĩ mới:

Có phải hay không là muốn với Tiện Ngư hợp tác một chút?

Cái thứ 2 ý tưởng ý nghĩa thực tế rõ ràng muốn vượt qua ý nghĩ đầu tiên.

Mà chuyện này tạo thành duy nhất hậu quả chính là .

Tinh Mang âm nhạc điện thoại bị đánh bẽ.

Chương 172: Tiện Ngự hiệu ứng

"Lâm Đại Biểu ."

Hôm sau buổi sáng.

Lâm Uyên mới vừa đi tới công ty, Cố Cường Vận liền nhanh chóng tìm tới. Chỉ là hần khởi đầu sau đó, tựa hồ bỗng nhiên liền quên phía sau ngôn ngữ, chỉ là bình tĩnh nhìn Lâm Uyên, ánh mắt phức tạp.

Đoạt thức ăn trước miệng cọt!

Cố Cường Vận vốn tưởng rằng Lâm Đại Biểu đã bỏ đi rồi Thất Tinh cạnh tranh đơn, kết quả không nghĩ tới đối phương lại đang người sở hữu trọn mắt hốc mồm trung đánh bại Hồng Nguyệt cùng Cô Lang bắt lại đơn đặt hàng, diễn ra một trận có thể nói kỳ tích đoạt thức ăn trước miệng cọt!

Kinh vi thiên nhân .

Đây là lúc này Cố Cường Vận cảm thụ, cũng là cả Tinh Mang âm nhạc cảm thụ!

Lâm Uyên lại cho là Cố Cường Vận là tới trò chuyện tân đơn đặt hàng sự tình, mở miệng nói:

"Gần đây không nhận đơn."

Dù là Lâm Uyên hận không được một hơi thở tiếp mấy chục đơn đặt hàng, hần cũng không khỏi không nhin xuống cảm giác kích động này.

"Tốt . Tốt ."

Cố Cường Vận tất nhiên miệng đầy đáp ứng, cuối cùng miễn cưỡng nhần trong lòng kinh đào hải lãng, chỉ là bảo đảm tựa như cười nói: "Khoảng thời gian này thật khổ cực Lâm Đại Biểu rồi, chúng ta cũng sẽ thật tốt cố gắng, công ty lại thêm ra vô số đơn đặt hàng, đây đều là Lâm Đại Biểu công lao, chúng ta sẽ thật tốt nắm chặt cơ hội!"

Lâm Uyên gật đầu.

Cố Cường Vận sau khi rời đi không bao lâu, Cố Đông cũng xuất hiện ở phòng làm việc.

Bất quá hãy cùng Cố Cường Vận như thế, nàng há miệng, thiên ngôn vạn ngữ tuy nhiên cũng cấm ở cổ họng, cuối cùng chỉ còn một cái nói không rõ là lấy lòng hay lại là kính ngưỡng nụ cười: "Lâm Đại Biểu uống trà sao?"

"Ừm."

Lâm Uyên nhìn chăm chăm máy tính, không có ngẩng đầu, chỉ là tùy tiện đáp một tiếng.

Pha xong trà, Cố Đông đặt ở Lâm Uyên mặt bàn lúc, rõ ràng thấy Lâm Uyên máy tính Logo trên viết: 【 Đại Vu Sư, ta có một người bạn, nàng thất lạc rồi hai hồn Thất Phách, chỉ còn sót lại một hồn, bây giờ suốt mười năm nếu giả người chết một dạng ta nghe nói Đại Vu Sư ngươi có Hoàn Hồn Kỳ Thuật, mời Đại Vu Sư ngài nhất định phải mau cứu nàng . 】

Nàng bỗng nhiên chấn động toàn thân.

Buông xuống rót trà ngon, nàng rón rén rời đi Lâm Uyên phòng làm việc.

"Lâm Đại Biểu nói gì sao?"

Cố Cường Vận không biết từ nơi nào toát ra, có lẽ từ Cố Đông tiến vào Lâm Uyên phòng làm việc sau, hẳn thì có đang chăm chú Cố Đông.

"Không có."

Cố Đông thần sắc có chút sùng kính: "Nhưng ta thẳng đến hôm nay mới biết Lâm Đại Biểu rốt cuộc có bao nhiêu cố gắng ."

"Cố gắng?"

Cố Cường Vận do dự nói: "Tại sao nói vậy?"

Cố Đông biểu tình, đã trải qua trở nên có chút nghiêm túc rồi: "Ngươi không phải đã nói, nhìn chính là Lâm Đại Biểu tìm linh cảm phương thức ấy ư, vừa mới bắt đầu ta còn chưa tin, bây giờ nội tâm của ta lại cũng không có một chút nghi ngờ!"

Cố Cường Vận kinh ngạc nói: "Ngươi là nói?"

Cố Đông dùng sức gật đầu một cái: "Lâm Đại Biểu vẫn còn ở tìm linh cảm!"

Cố Cường Vận theo bản năng nói: "Cho nên hẳn lại trong thời gian làm việc nhìn ."

"Là không phải nhìn, là tìm linh cảm! Nói như ngươi vậy sẽ cho người hiểu lầm."

Cố Đông lúc này cải chính Cố Cường Vận lời nói: "Nhìn là Lâm Đại Biểu tìm linh cảm phương thức, hẳn mới vừa hoàn thành một cái đại đan, lại tia không buông lỏng chút nào lười biếng, cùng hẳn một so với mọi người chúng ta đều phải cảm thấy xấu hổ!"

"Ngươi nói đúng."

Cố Cường Vận thừa nhận chính mình trong lời nói chỗ không ổn: "Lâm Đại Biểu thật quá nỗ lực, quả nhiên không có ai thành công là may mắn a!"

Người khác nhìn là hưu nhân buông lỏng.

Nhưng Lâm Đại Biểu nhìn là vì truy tìm sáng tác bên trên linh cảm.

Hai người nhìn về phía Lâm Uyên phòng làm việc, trên mặt không khỏi nhiều hơn một vết kính ý.

Thất Tinh cái này đơn đặt hàng ảnh hưởng là to lớn.

Bởi vì có Hồng Nguyệt cùng Cô Lang làm này đơn bối cảnh bản, Tinh Mang âm nhạc bài danh đi ngang qua liên tiếp xông ngang đánh thẳng sau,

hách nhưng đã vọt tới 73 danh!

Nhất là những thứ kia xếp hạng hơn tám mươi danh công ty, càng là không ngừng kêu khổ.

Từ Tinh Mang âm Nhạc Tiến vào Top 100 bảng bắt đầu, ở cuối xe vị trí liền dấy lên một đám đống lửa.

Bài danh hơi chút phía trên một chút công ty, cũng cho là này một dạng hỏa chỉ có thể đốt tới hơn chín mươi danh công ty trên đầu.

Ai có thể nghĩ, đột nhiên tới một trận Đông Phong, đã để cho thế lửa lan tràn đến hơn bảy mươi danh trở lên.

Hoa lạp lạp.

Hơn tám mươi danh công ty, đã không hề chớp mắt trở thành con chốt thí.

Về phần những thứ kia xếp hạng hơn chín mươi danh công ty, ngược lại ở tiếc nuối đồng thời, không khỏi có một tia sáng khoái ——

Các người là không phải vô tư Vô Ưu sao?

Không tin ngẩng đầu nhìn, Tiện Ngư bỏ qua cho ai!

Lại phảng phất là Virus bị nhiễm!

Làm hơn tám mươi danh công ty cũng tử thương hầu như không còn, cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, đã tập trung ở bài danh năm mươi sau đó toàn bộ công ty!

Luống cuống.

Rất nhiều người cũng luống cuống.

Theo Tinh Mang âm nhạc một đường bạo nổ, càng ngày càng nhiều công ty, không cách nào ở trên bảng danh sách giữ được mình.

Nói nhảm!

Hồng Nguyệt cùng Cô Lang cũng ngã!

Những thứ này hơn năm mươi danh công ty dựa vào cái gì cảm giác mình vị trí rất an toàn?

Cứ việc từ lẽ thường mà nói, Tinh Mang âm nhạc muốn tiếp tục giết tới đi là không phải một chuyện dễ dàng, nhưng bây giờ còn ai dám dùng kinh nghiệm chủ nghĩa để phán đoán công ty này tình huống?

Tiện Ngư tồn tại bản thân, liền là một loại không khoa học!

Vì vậy .

Hoa lạp lạp!

Tự nhận bài danh không đủ an toàn công ty, đồng thời triệu khai khẩn cấp hội nghị, mục đích đơn giản đến gần như thuần túy:

Leo lên!

Tìm chỗ an toàn!

Thậm chí có nhân đem này, đem cái hiện tượng này xưng là "Tiện Ngư hiệu ứng" .

Đây đương nhiên là "Cá trê hiệu ứng" gọi đùa ——

Lam Tinh mỗ Châu nhân thích ăn cá mòi, nhất là cá sông.

Trên thị trường cá sông giá cả nếu so với cá chết cao hơn nhiều, cho nên Ngư Dân luôn là trăm phương ngàn kế nghĩ biện pháp mang sống cá mòi hồi cảng.

Tuy trải qua các loại cố gắng, có thể phần lớn cá mòi vẫn sẽ giữa đường hít thở không thông mà chết.

Sau đó, có người ở trang cá mòi ngư trong máng bỏ vào một cái lầy ngư là chủ yếu thức ăn Cá trê.

Cá mòi thấy Cá trê khắp nơi né tránh, cứ như vậy thiếu dưỡng vấn đề lầy được giải quyết, đại đa số nhảy nhót tung bồng địa trở lại cảng cá.

Nhìn một chút.

Những thứ này vì không bị Tinh Mang âm nhạc dồn xuống bài danh công ty, có phải hay không là cực kỳ giống cầu sinh dục cực mạnh Tiểu Tiểu cá mòi?

Đây chính là Tiện Ngư hiệu ứng!

Mà theo những công ty này động tác, phía trên những công đó tư, lại cũng có cảm giác nguy cơ ——

Hơn bảy mươi danh cùng hơn năm mươi danh cách đến rất xa.

Nhưng tam bốn mươi tên, cùng hơn năm mươi danh lại cách rất gần a.

Bây giờ mắt thấy những thứ kia ngũ 60 danh công ty giống như là ăn thuốc hưng phấn như thế liệu mạng hướng phía trước cũng, trước mặt công ty có thể không để ý có thể không lo lắng sao?

Vòng này bầu một vòng.

Trên bảng danh sách lại náo loạn!

Đây đại khái là Tề Châu phe Ất bảng xếp hạng tự thiết lập tới nay, lần đầu tiên có ở cuối xe khiêu động toàn bộ bảng danh sách tình huống phát sinh.

Đương nhiên.

Mọi người hay lại là "Đủ" nhân buồn ngày.

Lâm Uyên gần đây cũng không tiếp tục tiếp đánh đơn đoán.

Mà Lâm Uyên không ra tay lời nói, Tinh Mang âm nhạc vẫn là một nhà không có quá đại uy hiếp công ty.

Bất quá.

Theo số lớn đơn đặt hàng tràn vào, Tinh Mang âm nhạc, đúng là nghênh đón một lần trước đó chưa từng có cơ hội phát triển.

Đến đây.

Tinh Mang âm nhạc này ao tù nước đọng, hơi có mấy phần bị khuấy Hồn Khí thế.

Tần Châu Tinh Mang trụ sở chính thiết lập chi nhánh công ty việc này cờ, tựa hồ có hơi bị làm sống lại.

Chương 173: Thời đại dòng lũ

Tần Châu, Tinh Mang trụ sở chính.

Tháng mười hai cao tầng hội nghị thường lệ bên trên, mọi người liên công ty đi qua một năm công việc được mất tiên hành châm chích tổng kết.

Mà ở văn phòng bàn lớn nơi cuối cùng, Boss chỉ là tay trái để đũa cầm, không nói một lời nghe các bộ môn chủ quản công việc báo cáo.

"Chủ tịch HĐQT."

Làm một vòng báo cáo kết thúc, có người nhẹ giọng nhắc nhở không biết có phải hay không là đang thất thân oss.

"Ừm."

Có kiện thân thói quen chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa vóc người to lớn, không giống còn lại cao tầng như vậy trong tay mỗi người có một cái bụng bia, hần chỉ là khẽ ừ một tiếng, lại cũng có vài phần trung khí mùi phần cảm giác.

Làm người sở hữu ánh mắt tụ vào tới, hần mới không nhanh không chậm hỏi một câu: "Chi nhánh công ty tình huống tại sao không ai nhắc?"

Theo ánh mắt của Lý Tụng Hoa bản căn quét, tất cả mọi người đều cúi đầu xuống, tu nổi lên Bế Khẩu Thiện.

Ngay tại mọi người cho là, chủ tịch HĐQT năm nay cũng sẽ cùng năm trước một loại đại phát lộc đình thời điểm, Lý Tụng Hoa bỗng nhiên cười:

"Các người tin tức con đường có phải hay không là quá đáng bế tắc rồi, khó trách kết nối với bên cũng không nhìn nổi."

"Tề Châu bên kia, ngã?"

Lý Tụng Hoa sau một câu nói không đưa tới quá quan tâm kỹ càng, chỉ là có chủ quản dò xét tính hỏi một câu, trụ sở chính cao tầng đã sớm ngầm hiểu lẫn nhau, chi nhánh công ty sập tiệm có khả năng một mực tồn tại.

"Vậy thì nhìn một chút đi."

Lý Tụng Hoa nhẹ nhàng mở miệng nói.

Bên cạnh nam bí thư hiệu ý, lúc này điều tra một phần tài liệu, đầu xạ ở phòng họp trên màn ảnh lớn.

Mọi người quay đầu nhìn.

Nhưng là đồng loạt sững sốt.

Đây là một phân hàng năm công trạng báo biểu, nếu như nhìn không trước mặt tháng, chi nhánh công ty quả thật tràn ngập nguy cơ.

Nhưng từ Cửu Nguyệt bắt đầu cho tới bây giờ tháng mười hai, đường gầy báo đáp biểu bỗng nhiên lực lượng mới xuất hiện, tạo thành một cái cực kỳ đột ngột đỉnh núi trạng thái!

"Đây là?"

Giống vậy ngồi xuống với chỗ ngồi trống xen kẽ khúc bộ chủ quản lão Chu bỗng nhiên tròng lớn con mắt, có chút khó tin nói: "Tiện Ngự?"

Hắn quay đầu nhìn về phía Lý Tụng Hoa.

Còn lại cao tầng ở đường gầy đồ bên trên tìm nửa ngày cũng không tìm được "Tiện Ngự" hai chữ, nhưng lão Chu lời nói nhưng lại ở bên tai vang lên, với là rất nhiều nhân nhìn về phía đồ án bên trên lực lượng mới xuất hiện ngọn núi nhỏ, tựa hồ mơ hồ nhìn thấy rồi đỉnh núi sau đó thật ẩn giấu nói ai bóng người.

Cho nên bọn họ cũng cùng lão Chu như thế, nhìn về phía Lý Tụng Hoa.

Lý Tụng Hoa nhẹ nhàng gật đầu, coi như là công nhận lão Chu nghĩ rằng, cũng giải đáp mọi người nghi ngờ.

Phòng họp yên lặng mấy giây.

Lý Tụng Hoa phá vỡ yên lặng, lần này nhưng là trực tiếp nhìn về phía lão Chu: "Tiện Ngự hợp đồng, đổi nữa đổi."

"Minh bạch."

Lão Chu cười trả lời.

Lý Tụng Hoa không có tiếp tục trò chuyện chuyện này, mà là thoạt phong nhất chuyển nói: "Gần đây quan phương tin tức, các người đều thấy chứ?"

Mọi người sững sốt một chút.

Đề tài này có chút nhạy.

Rất nhanh thì có người tiếp lời nói: "Chủ tịch HĐQT là chỉ Trung Châu bên kia đề án?"

Trung Châu là Lam Tinh trung tâm chính trị.

Mà gần đây náo nhiệt nhất tin tức chính là Trung Châu bên kia phát động, các châu không hề phân trị đề án.

Bất quá náo nhiệt thuộc về náo nhiệt.

Không người cho rằng cái này đề án thật có thể thông qua, bởi vì này đã sớm là lời lẽ tầm thường đề tài, tương tự đề án hàng năm cũng sẽ xuất hiện.

Mọi người nói thoải mái, người người cũng một bộ rõ ràng đáng vẻ.

"Chuyện này không thể nào thành."

"Chúng ta Lam Tinh nói là Đại Thống Nhất, nhưng bây giờ các châu tự lập, tình huống gần như giống như là mấy cái quốc gia khác nhau, "

"Quốc cùng quốc chỉ lúc này, sao có thể tùy tiện thống nhất."

"Các châu vì mình phát triển, còn đặc biệt hạn chế tin tức trao đổi tương, chính là vì bảo vệ mình trong lĩnh vực văn hóa không chịu đánh vào."

"Chúng ta muốn nhìn cái Tề Châu điện ảnh cũng phải tiên cử, các châu quan thuế càng là cao hù chết nhân."

"Chúng ta bài hát cũng rất khó ở Tề Châu bên kia phát hành, bản quyền giao dịch hạn chế quá nhiều, bọn họ Tề Châu làm thành như vậy không phải là sợ chúng ta âm nhạc đánh tan hoàn toàn mấy cái khác Châu âm nhạc thị trường ấy ư, bằng không chúng ta cũng không nhất định đặc biệt ở đó thiết lập cái gì chi nhánh công ty."

" "

Mọi người thất chủ bát thiết nói hồi lâu sau đó, rốt cuộc ngừng miệng. Bởi vì Lý Tụng Hoa ngón tay đang nhẹ nhàng gõ mặt bàn, này có nghĩa là giờ phút này chủ tịch HĐQT có lời muốn nói.

"Đề án đã trải qua sơ bộ thông qua."

Lý Tụng Hoa thở dài.

Chính hẳn cũng không nghĩ tới, một cái hàng năm cũng sẽ giày vò một lần gần như không thể nào đề án, năm nay lại bước đầu thông qua khảo hạch.

Đại khái là Trung Châu bên kia cảm thấy.

Các châu tự trị, dọc theo mà ra không đoàn kết tính chất, đã ảnh hưởng đến Lam Tinh văn hóa thậm chí còn khoa học kỹ thuật cùng nhiều phương diện phát triển chứ ?

Lý Tụng Hoa nói xong.

Phòng họp đột nhiên yên tĩnh lại.

Những lời này nếu như từ trong miệng người khác nói ra, mọi người chưa chắc sẽ tin tưởng, nhưng Lý Tụng Hoa nói ra, mọi người lại không thể không tin.

Bởi vì Lý Tụng Hoa bối cảnh có chút đặc thù, chỉ là trong ngày thường không ai dám quá đáng thảo luận, nhưng mọi người minh bạch cơ bản sự thật chính là, Lý Tụng Hoa nên được đến tin tức xác thật.

"Thật muốn thống nhất?"

"Không có cô lập?"

"Bù đắp nhau?"

"Trung Châu cộng trị?"

Chốc lát yên tĩnh sau đó, phòng họp gần như đến ồn ào trình độ!

Cũng không ai biết các châu thông nhất sau đó sẽ phát sinh cái gì, nhưng cùng lúc tất cả mọi người minh bạch, ở nơi này loại có thể nói thời đại trong hồng lưu, không người nào có thể giữ được mình!

"Đây chỉ là bước đầu thông qua."

Lý Tụng Hoa ép nội tâm của hạ lung tung ý tưởng: "Cái này chính sách sẽ chọn hai cái Châu làm đề án thí điểm, mà chúng ta Tần Châu cùng với sắp đặt chi nhánh công ty Tề Châu, vừa vặn chính là bị thượng diện chỉ đích danh thí điểm khu vực."

Mọi người chật vật tiêu hóa tin tức này.

Lý Tụng Hoa ngừng chỉ chốc lát, đợi mọi người tiêu hóa không sai biệt lắm, mới tiếp tục nói: "Đây chỉ là một bắt đầu, theo Tận Tề thông nhất, sau

này những châu khác cũng sẽ lục tục đánh vỡ hạn chế cùng cách mô, hình trở thành sự thật Chính Lam tinh Đại Nhất Thống, dĩ nhiên Lam Tinh đã sớm là thống một quốc độ, cái gọi là thống nhất thực ra chỉ là văn hóa bên trên thống nhất."

"Kia ."

"Có phải hay không là có nghĩa là ."

"Lam Tinh đem sẽ nghênh tới một chưa từng có trong lịch sử ."

"Vui chơi giải trí đại thời đại?"

Ánh mắt mọi người tập trung ở trên người Lý Tụng Hoa, loại thời điểm này, Lý Tụng Hoa quyết sách, đem sẽ ảnh hưởng đến công ty tương lai!

"Có thể nói như vậy."

Lý Tụng Hoa hít sâu một hơi: "Chúng ta âm nhạc có thể làm tốt như vậy, là bởi vì chúng ta là Tần Châu công ty, mà khi Tề Châu cùng chúng ta thị trường thống nhất, kia các hành các nghiệp lựa chọn thì trở nên rất nhiều đến thời điểm không có âm nhạc chi hương, cũng không có điện ảnh cung điện, toàn bộ nghề đều là đồng thời phát triển lại chặt chẽ liên hiệp ."

Có người thấp giọng nói: "Cho nên ngài tính?"

Lý Tụng Hoa nghiêm giọng nói: "Tràng này thời đại dòng lũ bên dưới, Tần Tề hai Châu rất nhiều sản nghiệp đều không thể không đổi mặt chuyển hình, chúng ta yêu cầu chủ động tiến hành đánh ra, chuẩn bị đem cái này cái mâm mở rộng đi, chúng ta cũng nên tập trung tinh lực phát triển điện ảnh nghề rồi, dĩ nhiên âm nhạc cơ bản bản là tuyệt đối không thể bỏ lại, đây là chúng ta Tinh Mang dựng thân chi bản."

Mọi người không khỏi hoảng hốt.

Ngày này thật là nói thay đổi liền thay đổi ngay.

---

ps: Vốn là không có ý định sớm như vậy viết các châu văn hóa va chạm cùng dung hợp, nhưng viết tới đây mới phát hiện nhân vật chính Tề Châu chuyển đi đại nhập cảm có một cái rất lớn thiếu sót, vui chơi giải trí tất lại là không phải huyền huyền, đổi chỗ đồ ý tưởng có lẽ có thể được, nhưng ô bạch bút lực dường như có chút không chế không dừng được loại này đổi chỗ đồ mang đến họa phong biến chuyển, chỉ có thể đem cái ý nghĩ này hơi chút trước thời hạn mây chục vạn chữ rồi.

Chương 174: Xào bài (ngũ k đại chương)

Lúc đó đại dòng lũ dâng trào tới, bị đại thế lôi cuốn đến tiến tới mọi người thường thường là hậu tri hậu giác, cho đến Trung Châu trong tin tức bộc phát thường xuyên nói tới các châu thống nhất đề án, bình thường chính trị độ nhạy cảm cực thấp các châu nhân dân cuối cùng mới là đánh hơi được một chút không bình thường ——

Dân gian rất cuộc có động tĩnh.

Ở các châu nửa phong bế trên Internet, bắt đầu xuất hiện một ít không quá tin chắc suy đoán cùng lời bàn, mà các châu cao quan đang đối mặt phỏng vấn lúc, cũng bắt đầu nói không rõ ràng đứng lên, từ đó gián tiếp bằng chứng đến một cái làm người ta khiếp sợ sự thật:

"Sẽ không thật muốn thống nhất chứ?"

"Các châu văn hóa Đại Nhất Thống?"

"Cái này đề án sớm nhất xuất hiện muốn theo đuổi tới đến mười tám năm trước, khi mới xuất hiện sau khi quả thật đưa tới quá Lam Tinh tập thể thảo luận, nhưng phổ biến độ khó thật sự là quá lớn nhiều chút, cho nên cho đến mười tám năm sau hôm nay cũng không thành văn, chẳng lẽ năm nay sẽ có biến số?"

"Thống nhất là chuyện tốt."

"Vậy người liên quá lạc quan rồi."

"Mọi việc đều có hơn thiệt, hợp cũng là không phải chỉ mới có lợi, có chút văn hóa phát triển tương đối rơi ở phía sau địa phương, khả năng vì vậy mà mất đi tự thân văn hóa đặc sắc thậm chí tự thân truyền thừa, nhưng đối với các Đại Châu toàn thể mà nói, đây quả thật là Lam Tinh tiến bộ cơ hội."

" "

Có thể xác định một điểm là, Lam Tinh toàn thể thời cuộc, tất nhiên sẽ theo thống nhất mà sinh ra biến hóa, bất quá thẳng đến lúc này, đại đa số người vẫn chỉ là ôm nửa tin nửa ngờ thái độ.

Cho đến ngày 8 tháng 12.

Trung Châu tuyên đọc chính thức điều khoản:

Làm nghị án thí điểm, Tàn Châu cùng Tề Châu chính thức thống nhất, từ nay về sau hai Châu đem hợp hai thành một, vô luận là bay thiết giao thông hay lại là hàng không cấp lớp cũng hoặc là tàu thủy vận văn cũng chọt lấy được trước đó chưa từng có xây dựng cùng tăng cường!

Giới thiệu một chút.

Bay thiết là Lam Tinh trên mặt đất nhanh nhất công cụ giao thông, tốc độ giờ gần hai ngàn cây số, nói riêng về này hạng nhất đại hình công cụ giao thông hiệu suất, có thể nghiền ép trên địa cầu bất kỳ mặt đất công cụ giao thông.

Không chỉ có như thế.

Bao gồm máy bay ở bên trong các hạng Lam Tinh công cụ giao thông, kỹ thuật đồng dạng cũng là có thể nghiền ép địa cầu, mà bây giờ theo quan phương định âm điệu, hai bên hồ thông thời gian nhanh nhất đã có thể áp súc đến trong vòng hai canh giờ!

Nhanh nhất một giờ đã đủ!

Trước kia cũng có thể miễn cưỡng thực hiện cái hiệu quả này, nhưng bởi vì các Châu có ý thức tự trị suy nghĩ, cho nên lấy công cụ giao thông hình thức hạn chế khơi thông với nhau, nhưng Lam Tinh toàn thể khoa học kỹ thuật xuất hiện to lớn cách tân, thêm Thượng Quan phương chính thức quyết sách, có lẽ cũng với khoa học kỹ thuật cách tân có liên quan, tóm lại khoảng cách sẽ không còn là các châu trao đổi trở ngại.

Hoa lạp lạp!

Lam Tinh rung động!

Viên tinh cầu này rốt cuộc mở ra toàn dân nhiệt nghị kiêu, sẽ không bởi vì chỉ có Tần Châu cùng Tề Châu thống nhất, còn lại mấy Châu nhân sẽ chuyện đương nhiên cảm thấy chuyện không liên quan đến mình, hơi biết thưởng thức nhân cũng phải biết, đây chỉ là Trung Châu bảo thủ cách làm. Chuyện này chính trị ý nghĩa ở chỗ:

Tương lai trong vòng mấy năm, Trung Châu cũng sẽ bắt tay với thúc đẩy các châu thống nhất chính sách, Tần Châu cùng Tề Châu chỉ là một bắt đầu, có lẽ sang năm sẽ có còn lại Châu địa gia nhập, cho đến trăng này thời đại cuồng triều, cuốn đến Lam Tinh mỗi một xó xỉnh!

Trong đó náo nhiệt nhất.

Không ai bằng thí điểm nhị Châu.

Bởi vì ngay tại nghị án chính thức tuyên bố thông qua ngày này, toàn bộ Tần Châu nhân dân cũng kinh hỉ phát hiện, chỉ phải bỏ tiền liền có thể chỉ điểm Tề Châu bên kia toàn bộ điện ảnh, trò chơi loại dĩ nhiên cũng là không có vấn đề, dĩ nhiên cũng bao gồm âm nhạc vân vân, ngoài ra hai bên toàn bộ máy tính phần mềm vân vân, đều có thể hào không hạn chế sử dụng.

Điên rồi!

Tần Châu nhân dân có thể thật là vui, lúc trước muốn nhìn cái Tề Châu điện ảnh cũng không dễ dàng, cũng bởi vì các châu cái gọi là tự trị, nhưng bây giờ Tề Châu tất cả mọi thứ toàn diện hướng Tần Châu mở ra, tỷ như rất nhiều người sớm liền muốn gán Tề Châu bên kia phát minh đỉnh cấp gia đình ảnh viện, bởi vì hai tuần lễ lẫn nhau hạn chế, lúc trước muốn gán có

thể phải bỏ ra tới triệu, nhưng bây giờ chỉ cần ba chục năm chục vạn liền có thể giải quyết.

Còn có máy chơi game!

Tề Châu bên kia có phát minh mới nhất máy chơi game, mặc dù kỹ thuật còn đợi hoàn thiện, nhưng loại trò chơi này thương khó đã bắt đầu ở Tề Châu phổ biến, hơn nữa sử dụng phản hồi tương đối khá đáng vẻ, có thể Tần Châu nhưng bởi vì một ít hạn chế mà không cách nào sử dụng, bây giờ hết thấy các thứ này đều sẽ không lại là vấn đề!

Liền một câu nói:

Theo Tần Châu cùng Tề Châu thông nhất, hai bên từ đời sống tinh thần đến đời sống vật chất, cũng sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất, lớn đến trọng yếu khoa học kỹ thuật thậm chí còn văn nghệ tác phẩm, nhỏ như sinh hoạt hàng ngày thậm chí một ít lưu Hành Phong hướng dung hợp vân vân, rất nhiều người quá mức thậm chí đã đang mong đợi càng nhiều Châu địa nhập vào rồi.

Mà ở Tề Châu.

Biến hóa là như thế.

Tần Châu giống vậy có thật nhiều Tề Châu bên này hướng tới không dứt đồ vật, chi tiết cụ thể nơi sẽ không từng cái chước thuật, tóm lại hai Châu nhân toàn thể cảm thụ là cơ bản giống nhau, mọi người tận tình mà bừa bãi hưởng thụ một cái khác Châu địa các loại thành quả, dù là loại biến hóa này vừa mới bắt đầu, cuối cùng thay đổi khả năng còn cần thời gian nhất định, nhưng rất nhiều người sinh hoạt đã bị thiên ti vạn lữ ảnh hưởng.

Ở hai Châu dung hợp loại này Lam Tinh cấp độ sử thi tiến trình trước, Lâm Uyên làm cá nhân không thể nghi ngờ là nhỏ bé, làm đánh vào đột nhiên tới xuất hiện, Lâm Uyên thậm chí cảm giác mình lại xuyên việt rồi một lần, mặc dù hẳn đối hai Châu cũng có nhất định độ quen thuộc, có thể tưởng tượng được những thứ kia cả đời chưa từng đi còn lại Châu nhân ở dạng này đánh vào trước mặt sẽ là dạng gì phản ứng.

Mà so sánh với Lâm Uyên.

Giản Dịch đã có nhiều chút thần kinh chất, chinh Thiên Thần thần lại nhải lẫm bẫm: "Ta đây sau này cũng không cần tới Tề Châu phát triển, Tề Châu bên này điện ảnh nghệ tất nhiên sẽ nhanh chóng tiến vào Tần Châu thị trường, hai bên diễn viên đem sẽ nghênh đón tốt đẹp nhất mùa xuân."

Liền tu từ thủ pháp đều đem ra hết.

Hắn thỉnh thoảng cũng sẽ quán Lâm Uyên trò chuyện cuộc sống như vậy bên trên biến hóa, hẳn phản ứng thực ra coi như là tương đối nhanh: "Người có tin hay không sau này Tề Châu tuyệt đối sẽ đại cử binh xâm lấn âm nhạc nghệ, không chỉ là chúng ta diễn viên, toàn bộ văn nghệ công phu cũng gặp phải một lần kỳ ngộ lựa chọn!"

Lâm Uyên hỏi: "Tỷ như đây?"

Giản Dịch vỗ tay mà cười: "Tỷ như người Tiệp Ngư là Tần Châu kim bài Người viết ca khúc, bởi vì người Tần Châu nhân thân phận, Tề Châu bên này muốn mời người cần phải hao phí giá thật lớn, quang hàng năm các hạng chi phí chính là nhất bút thiên giới, dù sao các Châu đều tại tự bảo vệ mình, nhưng bây giờ hai cái Châu đã thống nhất, người cảm thấy Tề Châu bên này Entertainment sẽ còn cam tâm ở âm nhạc lĩnh vực hướng Tề Châu cúi đầu xưng thần sao?"

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Giản Dịch nói chắc như đinh đóng cột nói: "Tần Châu âm nhạc thành công hạch tâm là nhân tài, sau này Tề Châu cự đầu tất nhiên sẽ đem công ty lái đến Tần Châu, làm hai cái Châu hạn chế không tồn tại nữa, Tề Châu chỉ cần đem Tần Châu âm nhạc hình nhân mới đào được công ty mình là được a, có nhân tài Tề Châu giải trí cự đầu còn cần với cái gì Tinh Mang chế tác riêng ấy ư, nhà mình Người viết ca khúc thực lực đã lên tới!"

"Cho nên ."

"Cho nên Tần Châu toàn bộ âm nhạc loại người mới đều sẽ có nhiều người hơn sinh lựa chọn, lúc trước tất cả mọi người đi Tinh Mang loại công ty, bởi vì Tinh Mang là Tần Châu lợi hại nhất âm nhạc một trong công ty, sau này bọn họ lựa chọn là thêm a, hơn nữa Tề Châu bên này chur như lồi đình còn có Thật Tinh như vậy công ty tất nhiên sẽ thâm vào đi qua, thậm chí không tiếc bất cứ giá nào tới đào Tần Châu công ty góc tường!"

Lâm Uyên biết.

Giản Dịch tiếp tục nói: "Người Soạn nhạc năng lực mạnh như vậy, đến thời điểm nhất định là có Tề Châu nhân sẽ đào người, hơn nữa cho ra đãi ngộ thậm chí khả năng so với Tinh Mang tốt hơn, Tinh Mang vì lưu lại người cũng tất nhiên sẽ cho người đãi ngộ tốt hơn, cho nên đối với chúng ta mà nói đây là chuyện tốt, chân chính cảm thấy khẩn trương hẳn là những đại công ty kia, người liên lấy Tinh Mang mà nói, bọn họ làm sao sẽ ngồi mà đợi ngã xuống?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Có thể đoán được là, Tinh Mang loại Tần Châu công ty tất nhiên sẽ phát triển mạnh điện ảnh thậm chí còn trò chơi đợi các thứ nghề, bởi vì hai bên nhân tài thành lũy đã hoàn toàn đả thông, người yêu thích ta bên này âm nhạc nhân, ta hồi nào không thích người bên kia điện ảnh nhân tài?

Tề Châu đặc hiệu ngư?

Tề Châu Biên Kịch nhiều?

Tề Châu đạo diễn cường?

Làm những người này gia nhập Tần Châu công ty, Tần Châu còn buồn chính mình điện ảnh nghề phát triển không nổi ấy ư, ngược lại các châu vốn

cũng không có biên giới, nghệ thuật càng là không có cái gọi là biên giới, vậy cuối cùng không phải là tiền vấn đề sao?

Có thể đổi một góc độ suy nghĩ.

Nếu như là trên địa cầu, chỉ một thảo luận điện ảnh nghệ, mọi người phát biểu tương thông dưới tình huống các nước bỗng nhiên đã thông đủ loại thành lũy, Hollywood hết thấy đều hướng Trung Quốc toàn diện mở ra, kia Hollywood cuối cùng sẽ có một ngày cũng sẽ trở thành vì muốn tốt cho mọi người Hollywood!

Đây là tất nhiên phát sinh tình huống.

Coi như không cầm điện ảnh nghệ theo lệ, suy nghĩ một chút kiếp trước Trung Quốc, nhân vì League Of Legends đỉnh cấp tái sự bên trong luôn là không đánh lại Nam Hàn, tối Hậu Thiên hướng câu lạc bộ dứt khoát mua một nhóm Nam Hàn tuyển thủ tới, để cho những thứ này tuyển thủ vì Trung Quốc hiệu lực .

Tốt lắm ngạt có quốc cùng quốc khác nhau.

Có người sẽ bởi vì một ít lòng trung thành mà cự tuyệt loại này hợp đồng, nhưng không có ai sẽ bởi vì ta là Tê Châu nhân hẳn là Tần Châu nhân liên cự tuyệt thay còn lại Châu công ty công việc, bởi vì nơi này là Lam Tinh thôn, mọi người bản chính là một cái quốc người nhà, cho nên cũng không có gia quốc thiên hạ lo lắng.

Người sẽ cự tuyệt đi huyện bên làm việc sao?

Hay lại là cự tuyệt đi cách vách giảm bớt công việc?

Làm trở ngại hết thấy các thứ này giao thông vấn đề lấy được giải quyết, các Châu vòng rào bị thương diện toàn bộ gỡ xuống, tương lai Lam Tinh sẽ làm như thế nào cơ hồ là có thể suy ra, đây là thật Chính Lam tinh đại dung hợp, kế Lam Tinh Đại Nhất Thống sau đó càng thâm nhập toàn dân dung hợp, cho nên Giảm Dịch hưng phân là bình thường.

Đôi với các Châu thậm chí các hành các nghiệp mà nói.

Đây đều là kỳ ngộ phong hiểm cùng tồn tại khiêu chiến.

Tỷ như Tần Châu nhân thích dùng xã giao phần mềm kêu bộ lạc, mà Tê Châu nhân thích dùng xã giao phần mềm gọi là Blog, kia hai Châu thống nhất sau đó rất nhiều người tất nhiên sẽ đổi mặt một lựa chọn, đó chính là sau này mọi người dùng Blog hay lại là bộ lạc?

Thói quen là có thể sửa đổi.

Vì thoải mái hơn tham dự vào loại dung hợp này bên trong, vì thư thích hơn trao đổi hoàn cảnh, mọi người cuối cùng vẫn sẽ làm ra tự lựa chọn, đây mới là hai Châu thậm chí còn Lam Tinh dung hợp khá làm bản chất mâu thuẫn cùng thay đổi, không có bất kỳ nghề có thể giữ được mình, mọi người chỉ có thể liều mạng cạnh tranh, cướp đoạt cái này đã xưa không bằng nay Tân Thị tràng ——

To lớn hơn thị trường!

Lâm Uyên tin tưởng Tinh Mang bên này nhất định sẽ chọn lựa các biện pháp, chỉ là hắn cụ thể còn không rõ ràng lắm Tinh Mang, kết quả định làm gì, ở nơi này tràng thời đại dòng lũ đánh vào bên trong, có bộ tự phong có nghĩa là bị Tân Thị tràng đào thải, không có bất kỳ tư bản muốn bị thị trường đào thải, mọi người hắn chỉ muốn ở nơi này ngàn năm một thuở kỳ ngộ trung tiến hơn một bước, bây giờ là cướp chiếm tiên cơ tốt nhất thời khắc.

"Đinh đông!"

Lâm Uyên hệ thống lại cũng bị lần này thay đổi Hóa Ảnh vang đến, ngay tại hắn còn không có từ tràng biến hóa này trung hoàn toàn nhìn thấu hết thấy thời điểm, hệ thống lại phát ra thăng cấp thông báo: "Vui chơi giải trí đại thời đại lại sắp tới, túc chủ tướng sẽ vào hành vi kỳ hai tháng thăng cấp."

"Biết."

Lâm Uyên không biết hệ thống thăng cấp sau đó sẽ xuất hiện cái dạng gì biến hóa, nhưng hắn có thể xác định một điểm là, bây giờ mình công việc kiểu đại khái sẽ có được thay đổi, dù sao đây là một cái văn nghệ hệ thống, tràng này đối toàn bộ văn nghệ nghề cũng sẽ tạo thành đánh vào biến hóa, tất nhiên cũng sẽ khiến cho mình làm ra đối ứng với nhau biến hóa, hắn đã làm ra nhất định chuẩn bị tâm tư.

Mà vào lúc này.

Tinh Mang âm nhạc cái này chi nhánh công ty, cũng theo hai Châu thống nhất mà lòng người phập phù lên, Cố Cường Vận thậm chí cũng không để ý tới đơn đặt hàng chuyện, bây giờ hắn lo lắng hơn chi nhánh công ty bên này sẽ tạo ngộ cái dạng gì biến hóa, chuyện này trình độ nhất định quyết định hắn tương lai sự nghiệp.

Cố Cường Vận muốn .

Đơn đặt hàng là Tề Châu đặc sắc.

Vốn lấy sau sẽ không có Tần Châu cùng Tề Châu phân chia, mà đơn đặt hàng kiểu tất nhiên không cách nào nữa thành vì chủ lưu, ngược lại là Tần Châu bên kia âm nhạc thị trường, dễ dàng hơn trở thành hai Châu tương lai âm nhạc hướng gió, dù sao nhân gia mới là âm nhạc chi hương, Tề Châu bên này âm nhạc thực lực đơn giản là bị bên kia treo lên đánh, cho nên Tề Châu âm nhạc thị trường căn bản là muốn đi theo nhân gia kiểu đi.

Kia chi nhánh công ty làm sao bây giờ?

Cố Cường Vận không có nhìn thấu tương lai chiến lược nhãn quang, tuyệt đại đa số người cũng không có nhìn thấu tương lai chiến lược nhãn quang, mọi người duy nhất có thể dự đoán sự tình chính là, toàn bộ lĩnh vực toàn bộ nghề cũng ắt sẽ đổi mặt một lần nữa xào bài!

Trên thực tế.

Loại này xào bài nói theo một cách khác đã bắt đầu rồi, bởi vì Cố Cường Vận trên bàn làm việc đã nhiều hơn mười hai phong thư từ chức, hiển nhiên có người là sinh ra ý tưởng, muốn ở nơi này lịch sử tính kịch biến trung gắng sức đánh một trận.

Lúc này mới vừa mới bắt đầu.

Cố Cường Vận tin tưởng, còn lại nhân còn ở công ty đợi, hoặc là không nghĩ tới mình có thể ở trạng biến hóa này trung làm những gì, hoặc là muốn trước ở trong công ty ngắm nhìn, đợi tình thế hơi chút rõ ràng một ít mới quyết định, tốt nhất là nhìn một chút tổng công ti bên kia có cái gì ứng biến các biện pháp.

Mà Lâm Uyên bên này.

Theo mười hai Nguyệt Lam tinh cải chế ngày ngày đẩy tới, hẳn rất cuộc càng thâm nhập cảm nhận được hai bên thị trường dung hợp mang đến biến hóa, bởi vì Tần Châu Ngân Lam Thư Khố bên kia bỗng nhiên cho Lâm Uyên truyền đến một cái tin tức kinh người, đó chính là hẳn lượng tiêu thụ bỗng nhiên nghênh đón một lớp tăng vọt!

"Điên rồi!"

Cho dù là cách dây cáp mạng, Lâm Uyên cũng có thể cảm nhận được biên tập Dương Phong kia gần như cuồng nhiệt tâm tình: "Không chỉ là « Tru Tiên », chúng ta Tần Châu bên này bây giờ đã có thể bán được Tề Châu rồi, nhất là ảo tưởng càng là ở Tề Châu rất được hoan nghênh, gần như có một nửa cũng nghênh đón lượng tiêu thụ tăng vọt, nghe nói không chỉ có chúng ta lĩnh vực, Tề Châu bên kia rất nhiều phim công ty, chỉ là dựa vào phim ảnh cũ ở Tề Châu bên này trả tiền trả hạt cũng đã kiếm lật, Sở Cường lão sư có rảnh rồi có thể đi Tề Châu Thư Điểm đi dạo một chút, nhất định có thể thấy chúng ta Ngân Lam Thư Khố!"

Lâm Uyên với Dương Phong đề cập tới.

Hắn gần đây người đang Tề Châu bên này.

Lâm Uyên hỏi: "Toàn bộ thư tăng vọt?"

Dương Phong lần này đáp lại chậm đi một tí: " Xin lỗi, công ty bên này thật sự là quá bận rộn, thực ra cũng là không phải toàn bộ cũng nghênh đón lượng tiêu thụ tăng vọt, chỉ là chúng ta huyền muốn so sánh chiếm ưu thế thôi, cái này cùng Tề Châu bên kia ảo tưởng khó coi có liên quan."

Tề Châu ảo tưởng khó coi.

Nhưng Tề Châu lúc trước không để cho mình Châu nhân nhìn Tần Châu, phải nhất định hoa giá thật lớn tiền cử mới được, cho nên tề nhân phần lớn thời gian chỉ có thể nhìn Tề Châu cạnh mình ảo tưởng, nhưng bây giờ hai bên thành lũy đã thông, Tần Châu ảo tưởng tự nhiên đánh sâu vào bên này thị trường.

"Kia các loài khác hình?"

"Tề Châu bên kia trình thám được hoan nghênh vô cùng, cho nên Sở Cường lão sư đại khái cũng có thể đoán được, chúng ta Ngân Lam Thư Khố trình thám mấy ngày gần đây không tốt lắm bán, thích trình thám bây giờ độc giả đều đi nhìn Tề Châu trình thám rồi, Tổng Biên bên kia đã hạ lệnh, phải đào một ít ở Tề Châu rất lợi hại trình thám gia tới, bắt quá chung quy mà nói, hai bên thị trường hiện tại cũng rất bông bột."

Dương Phong đánh một nhóm tự.

Lâm Uyên đối trước mắt hình thức có bộc phát rõ ràng nghĩ rằng, dĩ nhiên hẳn nghĩ rằng là không phải dựa theo cái gì vĩ mô thị giác làm ra, hẳn cũng không có chiến lược tính ánh mắt và tài năng, làm là người bình thường Lâm Uyên có thể cho ra tối trực quan nghĩ rằng thực ra liền một cái, trực quan đã có nhiều chút tục khí:

Phát đạt!

Dương Phong cuối cùng nhắc nhở Lâm Uyên nói: "Bây giờ hai bên trao đổi đã hoàn toàn không có bất kỳ trở ngại, bao gồm bộ lạc sâu thượng, trước mặc dù Tề Châu cũng có thể dùng bộ lạc sâu thượng, nhưng dù sao cũng là thiên bản, cho nên dùng là không phải rất thuận tay, người có thể lên lưới nhìn một chút, ta bên này làm việc trước rồi."

"Ừm."

Lâm Uyên trở về chữ, sau đó trực tiếp muốn muốn mở điện thoại di động lên bên trên bộ lạc phần mềm, kết quả không ngờ phát hiện mình điện thoại di động hệ thống lại yêu cầu phiên bản đổi mới, đại khái cũng cùng trang này biến hóa lớn có liên quan.

Hắn đổi mới nửa giờ.

Nửa giờ sau điện thoại di động mới có thể thông suốt sử dụng, sau đó Lâm Uyên đăng nhập bộ lạc, mới phát hiện bộ lạc giao diện quả nhiên với Tần Châu bên kia sử dụng là giống nhau như đúc, trước hẳn ở Tề Châu cũng có thể dùng bộ lạc, nhưng tuyệt đại đa số chức năng cũng thiên, phảng phất một cái không người hỏi thăm rác rưởi phần mềm một dạng trên Internet nhấn lại cũng phi thường có ý tứ đáng vẽ:

"Đây chính là Tần Châu Blog?"

"Ta trước quá bộ lạc, nhưng chúng ta Tề Châu là thiên phiên bản, cho nên sử dụng cực kỳ không có phương tiện, hơn nữa hệ thống cùng tốc độ đường truyền Caton đục tiên đục tử, hiện đang dùng mới phát hiện đồ chơi này nguyên lai không thể so với chúng ta Blog kém."

"Chức năng không sai biệt lắm a."

"Làm một Tần Châu nhân ta chỉ muốn nói có thể cùng Tề Châu tiểu đồng bọn tự do chia sẻ hết thấy thật sự là quá tuyệt vời, ta mấy ngày gần đây một mực ở nhìn Tần Châu điện ảnh, chúng ta Tần Châu điện ảnh phát triển thật là vĩ ngạn không đến a, nhất là kia bộ « đặc công đội » thật là đốt đến bạo nổ."

"Phốc!"

"Người nên chú ý một ít tân điện ảnh, « đặc công đội » là chúng ta Tề Châu mười mấy năm trước điện ảnh, bất quá quả thật rất kinh điển chính là, sau này hai bên tác phẩm chính là đồng bộ chiếu phim rồi, lại cũng không có Châu tường cản trở."

"Này tính là gì."

"Ta gần đây khoảng thời gian này, vẫn còn nghe Tần Châu bài hát đầu rồi, các người Tần Châu âm nhạc đúng là Lam Tinh Nhất Lưu, nếu so sánh lại chúng ta Tề Châu bài hát toàn thể chất lượng căn bản không được so với, ta vui trong kho bây giờ 90% đều là Tần Châu bên kia bài hát!"

" . "

Hai bên trao đổi khí thế ngất trời, lại có nhiều chút hận gặp nhau trở tư thế, từ góc độ này mà nói, hai Châu thống nhất là rất tốt quyết sách, ít nhất đối với người bình thường mà nói, ngược lại là các Châu trước có chút nhỏ tức giận, đem với nhau trao đổi con đường áp súc ác như vậy.

Mà đang ở bản trung tuần tháng.

Trụ sở chính bên kia rốt cuộc có động tĩnh, Tần Châu chi nhánh công ty bên này tất cả mọi người đều muốn đi một chuyến Tần Châu họp, lộ phí do trụ sở chính thanh toán, giờ khắc này Lâm Uyên có thể suy ra, tất nhiên sẽ có một ít quyết sách trọng đại cùng thay đổi phát sinh.

---

ps: Phía sau nội dung cốt truyện đại khái chính là quyền sách tân giai đoạn, nhìn một chút hậu trường, không ngờ là Truy định cũng không có xuống quá thảm, điều này nói rõ mọi người còn không hề từ bỏ quyền sách này, thật rất cảm động.

Ngoài ra nói một chút, quyền sách đều đặt vượt mười ngàn rồi.

Đây là ô bạch cuốn thứ tư đều đặt vượt mười ngàn, này không thể rời bỏ mọi người ủng hộ, nghiêm túc nói một tiếng cảm tạ, cũng hi vọng mọi người có thể thích tiếp theo nội dung cốt truyện, ô bạch chém đứt dàn ý có chừng 30 vạn chữ tả hữu, cái quyết định này có chính xác hay không ô bạch chính mình cũng không biết, nhưng đúng là viết sách tới nay lần đầu tiên như vậy Phá Phủ Trâm Chu ~ yêu cầu một phiếu cuối tháng đi!

Chương 175: Khói súng chi thủy

Đi Tề Châu Lâm Uyên tốn không ít công phu, với hẳn lựa chọn hàng tuyến cùng với máy bay cỡ có liên quan, tân hình hệ thống giao thông bắt đầu sử dụng sau đó, Lâm Uyên đến Tần Châu thời điểm nhìn đồng hồ, phát hiện mình lại chỉ dùng nửa giờ liền đã tới ——

Khoa học kỹ thuật thay đổi sinh hoạt.

Nghe nói bay thiết cũng cực kỳ cao hiệu, Lâm Uyên dự định quay đầu thể nghiệm một chút, bất quá hẳn luôn cảm giác bay thiết chính là gia cường phiên bản xe điện ngầm, địa cầu lại leo điếm khoa học kỹ thuật cây lớn khái cũng có thể đi đến tương tự tốc độ, trên thực tế trên địa cầu nhanh nhất mặt công cụ giao thông đã thực hiện siêu cấp tốc độ.

Đến Tinh Mang.

Hay lại là quen thuộc hoàn cảnh, bất quá không cần Lâm Uyên tự mình làm người dẫn đường, bởi vì công ty bên này phái người tiếp đãi, Lâm Uyên đám người là theo chân tiếp đãi người đi tới công ty một cái rất là trông trải phòng họp.

Tiến vào phòng họp sau đó.

Cố Cường Vận đám người có chút câu nệ, ngay cả nói chuyện cũng rất nhỏ tiếng, Cố Đông chính là cẩn thận từng li từng tí tiến tới Lâm Uyên sau lưng, có lẽ là Lâm Uyên tự nhiên có thể cho nàng mang đến nhất định cảm giác an toàn.

"Lâm Uyên."

Không bao lâu lão Chu tới.

Lâm Uyên đứng dậy lên tiếng chào.

Lão Chu cười nói: "Trở về liền có thể nha, ngươi khả năng không cần tiếp tục đợi ở Tề Châu làm trao đổi sinh, ta theo trường học bên kia xác nhận quá, học kỳ kế là không phải học sinh trao đổi, mà là đổi Thành lão sư trao đổi kiều."

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Có ý gì?"

Lão Chu hơi lộ ra khôi hài hình dung: "Đại khái chính là ngươi lão sư phải đi Tề Châu cho bên kia học sinh giờ học, mà kia Biên lão sư là phải chạy đến Tần Nghệ bên này giờ học, này có nghĩa là hai bên trao đổi còn có ý nghĩa thực tế rồi, ngược lại sau này hai Châu cũng là chân chính người một nhà, Tề Châu bên kia học sinh hoàn toàn có thể thi chúng ta bên này trường học, chúng ta bên này cũng có thể thi bọn họ bên kia."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu còn có việc phải làm, không bao lâu rời đi, trước khi đi ngược lại là với Cố Cường Vận đám người lên tiếng chào, kết quả lão Chu chân trước vừa rời đi Triệu Giác lại tới, nàng đồng dạng là tới với Lâm Uyên gặp mặt, chỉ là so với lão Chu bớt chút cho phép hàn huyên, chỉ là cười miễn cưỡng mấy câu, đại khái là liên quan tới Lâm Uyên ở chi nhánh công ty bên kia hoàn thành công trạng.

Chờ Triệu Giác cũng rời đi.

Cố Cường Vận đám người mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, mặc dù Cố Cường Vận là chi nhánh công ty giám đốc, nhưng đối mặt trụ sở chính bên này cấp chủ quản nhân vật, hẳn còn thật không có quá lớn sức lực, cứ việc từ trên chức vị mà nói mọi người chênh lệch không lớn.

Mấy phút sau.

Trụ sở chính cao tầng rốt cuộc xuất hiện, đây là một vị nữ tính lãnh đạo, Tinh Mang trụ sở chính Phó quản lý Hàn Tú, đoán là công ty đứng sau chủ tịch HĐQT chân chính một trong những nhân vật có thực quyền, Lâm Uyên cũng không nhận ra đối phương, nhưng đối phương hiển nhiên nhận biết Lâm Uyên.

"Hoan nghênh về nhà."

Hàn Tú mỉm cười trung chủ động đưa tay ra.

Lâm Uyên lễ phép tính cùng đối phương nắm lấy.

Cố Cường Vận đợi trong lòng người quả thực nhắc lên một phen sóng gió, mọi người vốn là chỉ coi Lâm Uyên là tổng bộ phái đến chi nhánh công ty vương bài Soạn nhạc, mà giống như Lâm Uyên như vậy vương bài Soạn nhạc trụ sở chính chắc có rất đa tài đúng nhưng lão Chu Triệu Giác cùng với Phó quản lý đối thái độ của Lâm Uyên nhưng là phá vỡ bọn họ trước quan niệm:

Lâm Đại Biểu mặt bài quá lớn!

Ở nơi này là vương bài Soạn nhạc a!

Đây rõ ràng là trụ sở chính đại nhân vật!

Ngược lại là Cố Đông năng lực tiếp nhận càng mạnh hơn một chút, bởi vì nàng trước liền nghĩ rằng, Lâm Uyên đi chi nhánh công ty với hẳn tự thân địa vị không liên quan, thuần túy là bởi vì Lâm Đại Biểu còn là một học sinh, yêu cầu ở Tề Châu đi học, cho nên mới để cho hắn thuận tiện trấn giữ một chút chi nhánh công ty mà thôi.

Suy nghĩ một chút cũng phải.

Băng vào Lâm Đại Biểu Soạn nhạc năng lực, hẳn ở trụ sở chính tại sao có thể là cái tiểu nhân vật, coi như là vương bài Người viết ca khúc, lại có mấy người có thể giống như Lâm Đại Biểu một loại tùy tùy tiện tiện liền hoàn thành hai cái kịch xù đơn đặt hàng?

Lại không nói mọi người ý tưởng.

Hàn Tú cùng Lâm Uyên cầm hoàn tay sau đó, trực tiếp ngồi ở vị trí đầu nã, này cái vị trí vừa vắn cùng Lâm Uyên nằm cạnh gần đây: "Chi nhánh công ty gần mấy tháng bằng chấm công hiện cũng không tệ lắm, nhưng tình huống tin tưởng mọi người đã giải rồi, sau này Tê Châu cùng Tần Châu đem sẽ hợp hai thành một."

Mọi người gật đầu.

Nhiều ngày như vậy đi qua, rất nhiều người đã tiêu hóa hai Châu hợp hai thành một sự thật, chỉ là tất cả mọi người ở lo lắng với tương lai, cho nên còn không có toàn thân Tâm Thể nghiệm lần này biến hóa mang đến bất đồng.

"Cho nên."

Hàn Tú liếc nhìn Lâm Uyên, cười nói: "Công ty bên này hi vọng chi nhánh công ty nhân, lưu lại một nhóm người sau này ở trụ sở chính bên này đi làm, dù sao bây giờ hai bên cô lập đã hoàn toàn hủy bỏ, bất quá bên kia vẫn yêu cầu một cái điểm liên lạc, lựa chọn thế nào tự các người quyết định."

Mọi người trở mắt nhìn nhau.

Hàn Tú cười nói: "Mọi người có đầy đủ thời gian cân nhắc, nhưng ngày mai phải cho trụ sở chính câu trả lời, ngoài ra ta phải nhắc nhở mọi người một câu, theo giao thông càng ngày càng phát đạt, thực ra lương địa qua lại càng ngày sẽ càng dễ dàng, hôm nay các người đại khái trong vòng hai canh giờ liền đã tới trụ sở chính, sau này chỉ sẽ nhanh hơn, bởi vì Trung Châu bên kia đã bắt đầu nghiên cứu càng cao hơn hiệu công cụ giao thông, dù sao Lam Tinh những châu khác sau này cũng muốn gia nhập đến loại này thống nhất trong kế hoạch."

Mọi người gật đầu một cái.

Hàn Tú lần nữa nhìn về phía Lâm Uyên: "Sau đó liền là tổng bộ này vừa làm việc thay đổi di chuyển, Tiện Ngự lão sư ở chi nhánh công ty biểu hiện ưu dị, cho nên trụ sở chính cố ý để cho Tiện Ngự lão sư đảm nhiệm lầu chín Soạn nhạc bộ đại biểu."

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Mình làm chủ quản?

Hàn Tú như là nhìn thấu Lâm Uyên không hiểu, kiên nhẫn giải thích: "Ta biết Tiện Ngự bình thường lão sư còn phải đi học, cho nên Lâm Đại Biểu chỉ là ở lầu chín quản chức, thực tế quản lý giao cho phó đại biểu phụ trách là được rồi, dĩ nhiên nên tăng lầu cao nhất quyền quản lý hay lại là thuộc về Lâm Đại Biểu."

Lâm Uyên muốn cự tuyệt.

Bất quá Hàn Tú tiếp theo một phen, bỏ đi ý tưởng của Lâm Uyên: "Đại biểu cơ sở tiền lương là mỗi tháng một trăm ngàn nguyên, dưới cờ Người viết ca khúc nếu như có tác phẩm phát hành, Lâm Đại Biểu là có thể bắt được công

trạng tiền phê, cụ thể hợp đồng sẽ ở cuối tuần định ra, Lâm Đại Biểu có ý kiến gì không?"

"Không có."

Lâm Uyên quả quyết nói.

Hàn Tú gật đầu một cái: "Công ty sau này sẽ đối với các tầng lầu Người viết ca khúc tiến hành điều chỉnh, ngoại trừ Lâm Đại Biểu bên ngoài Dương Chung Minh đợi công ty mấy vị đỉnh cấp Người viết ca khúc cũng sẽ đảm nhiệm những tầng lầu khác chủ quản, liên chức vị này tới nói các người là cùng cấp bậc, nói cách khác, những tầng lầu khác đại biểu toàn bộ đều là khúc cha cấp nhân vật, chỉ có Lâm Đại Biểu là lấy không phải là khúc cha thân phận quản lý một cái tầng lầu!"

Ừng ừng!

Tựa như ngũ lôi oanh đỉnh, Cố Cường Vận đợi chi nhánh công ty nhân viên đã trợn mắt hốc mồm rồi, những tầng lầu khác đều do khúc cha phụ trách, nhưng lầu chín lại do Lâm Đại Biểu phụ trách, này bằng với là tổng bộ trực tiếp đem Lâm Đại Biểu đặt ở cùng khúc cha môn đối đẳng vị trí!

Lâm Uyên nhẹ nhàng gật đầu.

Ở dạng này hời hợt động tác trước mặt, đừng nói là Cố Cường Vận đám người, đó là Hàn Tú đều cảm thấy một tia quý dị, công ty đem người thả vào cùng khúc cha đối đẳng vị trí, người lại còn có thể bình tĩnh như vậy, thậm chí bình tĩnh đến chuyện đương nhiên?

Phải biết .

Công ty sở dĩ sẽ làm ra loại này lớn mật quyết định, thuần túy là nhìn trúng trên người Lâm Uyên vô cùng tiềm lực, bởi vì không lâu sau Tề Châu bên kia công ty tất nhiên sẽ đại quy mô xâm phạm, đến thời điểm Lâm Uyên loại tiềm lực này vô hạn kim bài Người viết ca khúc tuyệt đối sẽ trở thành các phe lôi kéo đối tượng!

Vì phòng thủ bảo bối này.

Công ty mới làm ra như thế quyết định.

Thật là muốn từ thành tựu cùng với lý lịch mà nói, Lâm Uyên cùng mấy cái khúc cha môn còn thật không có cách so với, cho nên cái quyết định này có người cảm ra thời điểm một lần đưa tới quá cao tầng môn kịch liệt thảo luận, cuối cùng vẫn là lão Chu nói một câu:

"Tương lai đều có thể!"

Này bốn chữ hoàn toàn đã động rồi chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa, cái này bổ nhiệm mới cuối cùng rơi vào Lâm Uyên trên đầu, bởi vì Lâm Uyên trước thành tích cùng với hấn ở chi nhánh công ty thành tựu, đã đem Lâm Uyên nâng cao đến một cái xa xa dẫn trước còn lại kim bài trình độ.

Gọi Lâm Uyên khúc cha có lẽ quá đáng.

Nhưng nếu như từ tuổi tác loại nhân tố cân nhắc, kêu Lâm Uyên một tiếng "Tiểu khúc cha" nhưng là vấn đề không lớn, dù sao Lâm Uyên cái tuổi này

lấy được Soạn nhạc thành tựu, đã đã nói rõ hẳn tương lai có trở thành khúc cha tiềm chất cự đại có khả năng!

Ho khan một tiếng.

Hàn Tú nói: "Đây chỉ là tạm thời quyết định, đợi công ty chính thức thi hành loại này chế độ còn phải đến tháng giêng mới được, sau này công ty sẽ không tái thiết lập được nhiều tầng lầu rồi, cộng thêm Tiên Ngự lão sư ở bên trong tầng lầu, sau này trụ sở chính chỉ có lầu chín đến tầng 15 là Soạn nhạc bộ, bất quá số người phương diện cũng không có quá biến động lớn, về phần trên đó tầng lầu chính là phòng thu âm cùng với những khu vực khác, Lâm Đại Biểu quay đầu có thể đi làm quen một chút."

"Kia chu chủ quản ."

Lâm Uyên mở miệng nhiều hỏi một câu.

Hàn Tú lần nữa lộ ra nụ cười: "Tiên Ngự lão sư vẫn là rất quan tâm lão lãnh đạo mà, sau này chu chủ quản như cũ thống lĩnh toàn bộ tầng lầu, bất quá hẳn bây giờ cái thúng nặng hơn, bởi vì công ty chuẩn bị thiết lập ra kích thước cùng âm nhạc tương đối diện ảnh ngành, chu chủ quản sẽ phụ trách một bộ phận công việc, bây giờ hẳn đã chính thức trở thành công ty quyết sách cấp cao tầng."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Công ty quả nhiên không nhìn được liên quan đến diện ảnh lĩnh vực, thực ra trước Tinh Mạng cũng có diện ảnh ngành, nhưng rất hiển nhiên không được coi trọng, cuối cùng đây là một gia chủ làm âm nhạc công ty, nhưng bây giờ thị trường biến hóa trước mắt, cũng không do công ty không làm ra thay đổi.

"Sau này khó mà nói."

Hàn Tú cảm khái nói: "Bất quá âm nhạc ngành vẫn phi thường được công ty coi trọng, bởi vì diện ảnh nghề tất nhiên liên quan đến phối nhạc các phương diện, đến thời điểm Lâm Đại Biểu cùng với các vị khúc cha suất lĩnh tầng lầu, vẫn là phải cùng bên kia có thường xuyên tiếp xúc, đến lúc đó công ty đạo diễn cùng với Biên Kịch đợi nhân vật trọng yếu cũng sẽ đi Soạn nhạc bộ viếng thăm, mọi người trước với nhau làm quen một chút tình huống mới."

Lâm Uyên không trả lời.

Nội tâm của hắn nghĩ là, hệ thống cho ra mấy cái trọng yếu phân loại bên trong, ngoại trừ văn hóa cùng âm nhạc bên ngoài, diện ảnh cũng là một đại đầu, cho nên hẳn sau này hơn phân nửa cũng sẽ tham dự diện ảnh phương diện công việc, hơn nữa không giới hạn với diện ảnh phối nhạc chế tác riêng loại, chỉ là hệ bây giờ thông vẫn còn ở tầng cấp trung, cho nên tạm thời không có cách nào trao đổi, đại khái mình là có thể chế tác riêng kịch bản loại chứ ?

Về phần rời đi Tinh Mạng .

Thực ra trước Giản Dịch với Lâm Uyên tán gẫu qua khả năng này, dùng Giản Dịch lời nói Tề Châu công ty khẳng định nguyện ý hoa giá thật lớn đào nhận thức, nhưng Lâm Uyên cũng là không phải thích giày vò tính cách, này từ hẳn một mực hợp tác với Ngân Lam Thư Khố trường thiên liên nhìn ra được, nếu Lão Đông Gia hợp tác cũng không tệ lắm, chính mình cần gì phải bỏ gân mà yêu cầu xa đâu rồi, hẳn không cho là Tề Châu công ty cho ra điều kiện liên nhất định so với Tinh Mang tốt hơn.

Hội nghị sau khi kết thúc.

Mọi người mỗi người rời đi.

Chi nhánh công ty nhân công ty tự có đầu vào đây, Lâm Uyên chính là đi Soạn nhạc bộ cùng lão các đồng nghiệp lên tiếng chào, sau này Soạn nhạc bộ nhân viên sẽ lần nữa điều chỉnh đánh loạn, hẳn không biết sau này mọi người còn có cơ hội hay không ở làm việc với nhau.

"Chúng ta tiểu khúc cha tới!"

Lâm Uyên cơ hồ là vừa vào cửa liền bị hoan nghênh nhiệt liệt, lão các đồng nghiệp vẫn có chút tưởng niệm Lâm Uyên, nhất là ban đầu phụ trách giúp Lâm Uyên quen thuộc công việc Ngô Dũng tiền bối càng là cười giống như hoa cúc nở rộ.

"Mọi người khỏe."

Lâm Uyên lộ ra phù hợp xã hội mong đợi nụ cười, hẳn đối với mấy cái này đồng nghiệp cũng có nhiều chút cảm tình, đại khái là nhớ bạn cũ, hẳn còn cố ý ngồi một chút chính mình trước công việc vị trí, cuối cùng cảm thụ một chút cái địa phương này cảnh sắc, thuận tiện hỏi một câu Ngô Dũng:

"Cái gì tiểu khúc cha?"

"Ngươi còn không biết?"

Ngô Dũng vui vẻ nói: "Công ty bổ nhiệm ngươi dù sao cũng nên nhận được đi, sau này ngươi nhưng là thống soái một cái tầng lầu đại biểu a, hết lần này tới lần khác mấy vị khác đại biểu đều là khúc cha, chỉ có ngươi lấy thân phận của kim bài ngồi lên này cái vị trí, cho nên công ty đều đang đồn, ngươi là chúng ta Tinh Mang tiểu khúc cha!"

"Máu chốt là không con tin nghi!"

Bên cạnh đồng nghiệp tiếp lời nói: "Mặc dù bây giờ ngươi chỉ là vương bài Người viết ca khúc, nhưng ngươi gia nhập công ty tới nay lấy được thành tích, công ty trên dưới là quá rõ ràng, nghe nói ngươi đang ở đây Tề Châu bên kia đem chi nhánh công ty cũng chỉnh sống!"

"Cái gì ngươi nha ngươi!"

"Sau này phải gọi Lâm Đại Biểu!"

"Lâm Đại Biểu sau này sẽ là chúng ta lãnh đạo, ta nhưng thật ra là rất muốn bị phân phối đến Lâm Đại Biểu thủ hạ, bất quá công ty dường như có đem mọi người hoàn toàn đánh loạn ý tưởng, cho nên sau này có thể hay không chung một chỗ vẫn là phải xem duyên phận rồi."

"Đáng tiếc đi không ít."

"Chúng ta cái này tầng lầu từ chức hai mươi một người, đều là Tề Châu bên kia đào đi qua, những tầng lầu khác đều không khác mấy, cũng lạ chúng ta không nghĩ tới sẽ có ngày này, cho nên mọi người vào công ty thời điểm đều không ký mạnh mẽ nghiệp hợp đồng."

" . "

Lâm Uyên lúc này mới phát hiện trong bộ môn người là ít một chút, xem ra là Tề Châu bên kia đã có hành động rồi, không qua một lần tính đào nhân thủ nhiều như vậy bút hay lại là cực kỳ kinh người, Tinh Mang bên này có thể nói là tổn thất nặng nề.

"Không tổn thương mất."

Ngay tại có người giống vậy nói tới tổn thất đề tài lúc, Ngô Dũng cười nói:

"Các người còn không biết sao, chúng ta ở Tề Châu các công ty lớn cũng là đào hàng trăm người tới, trong đó bao gồm Tề Châu bên kia một đường đạo diễn, Biên Kịch thậm chí còn một ít thành danh diễn viên, hơn nữa luận động tác chúng ta bên này thậm chí nhanh hơn!"

Có người lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Có người hiển nhiên đã sớm biết tình huống.

Mà Lâm Uyên thông qua mọi người nói chuyện phiếm, cũng đúng công ty tình huống có càng thêm thấu triệt giải, ngay tại hẳn cảm giác mình không sai biệt lắm nên về thăm nhà một chút thời điểm, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một đạo âm thanh của hệ thống:

"Điện ảnh khó phát triển trung ."

"Đạo diễn đề án lựa chọn trung ;"

Lâm Uyên muốn truy hỏi, hệ thống lại không có lại để ý tới hẳn cái này kí chủ, hiển nhiên hệ thống thăng cấp đổi mới vẫn chưa kết thúc, nhưng này lại để cho Lâm Uyên biết rõ mình tiếp theo có thể phải tiến quân lĩnh vực. Quả nhiên là điện ảnh a.

Có khả năng nhất phát triển, hẳn là từ kịch bản phương diện vào tay đi, bất quá hệ thống còn giống như nhắc tới đạo diễn loại, Lâm Uyên quyết định tiếp theo thật tốt tra một chút Lam Tinh điện ảnh tình huống, như vậy mới có thể trước tiên làm xong ứng đối điện ảnh danh vọng gom chuẩn bị.

Mà lúc này.

Tề Châu cùng Tần Châu thống nhất mang đến ảnh hưởng, rốt cuộc vượt qua giai đoạn thứ nhất, lại lên men càng phát ra lợi hại đứng lên, các đại giải trí công ty giữa hơi có mấy phần khói súng tràn ngập mùi vị, có thể suy ra tương lai ở âm nhạc cùng với điện ảnh đời lĩnh vực cạnh tranh Phong Tường sẽ có bao nhiêu kịch liệt .

---

ps: Phía dưới sẽ là một bộ phim, các người còn đoán được động sao hahaha

Chương 176: Đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe)

Rời đi công ty.

Lâm Uyên chuẩn bị về nhà.

Kết quả mới vừa đi ra cửa công ty, Lâm Uyên chợt nghe một đạo thanh âm quen thuộc: "Học đệ, nơi này!"

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, lại là Tôn Diệu Hỏa.

Lúc này Tôn Diệu Hỏa đã mở ra kế bên người lái cửa xe, một bộ mời vào sắp xếp xong tư thế: "Vừa vặn hôm nay rảnh rồi nhì, cho nên nghe nói học đệ hồi Tần Châu rồi, ta liền muốn học đệ có thể phải dùng xe."

Lâm Uyên có chút say xe khuyết điểm, cho nên hẳn thích ngồi kế bên người lái.

Loại chuyện này dù là không ghi tại notebook bên trên, Tôn Diệu Hỏa cũng là tuyệt đối sẽ không quên.

"Cám ơn học trưởng."

Lâm Uyên ngồi vào kế bên người lái.

Bên trong buồng xe rất sạch sẽ, Lâm Uyên không khỏi cảm khái, tôn học trưởng thật là một cái cẩn thận nhân, buồng xe chỉnh tề độ mãi mãi cũng với xe mới như thế.

"Cám ơn cái gì, ngược lại ta hiện tại vốn là không có gì công việc."

Tôn Diệu Hỏa trở lại ghế lái: "Trực tiếp về nhà? Hay lại là đi ra ngoài ăn một chút gì? Ta quán lẩu đã khai trương, tỷ tỷ còn mang theo đồng nghiệp đi ăn rồi mấy lần."

"Về nhà trước đi."

Lâm Uyên trở lại trước với tỷ tỷ nói qua chuyện này, cho nên nay Thiên muội muội đại khái cũng sẽ trở lại chỗ ở.

"Được rồi."

Tôn Diệu Hỏa khởi động chân ga, quen việc dễ làm lái.

Lái xe đến một nửa, điện thoại của Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên vang lên, bất quá Tôn Diệu Hỏa liếc nhìn điện thoại gọi đến nhân, không lý tới.

Lâm Uyên nói: "Không nhận sao?"

Tôn Diệu Hỏa cười một tiếng: "Đây là không phải lái xe không có phương tiện chứ sao."

Vừa nói, Tôn Diệu Hỏa bấm dứt điện thoại, thuận tiện mở ra tĩnh âm kiêu.

Kết quả Tôn Diệu Hỏa bên này mới vừa bóp gáy điện thoại, điện thoại của Lâm Uyên cũng vang lên.

Lâm Uyên trực tiếp kết nối.

Bên đầu điện thoại kia lễ phép hỏi: "Xin hỏi là Tiện Ngự lão sư sao?"

"Vị nào?"

"Ta tự giới thiệu mình một chút, ta là Thất Tinh ngũ Nhạc Kinh lý, ta họ Liêu, có rảnh rồi lời nói, có thể mời ngài đến công ty chúng ta ngồi một chút sao."

Lâm Uyên phản ứng rất nhanh: "Các người muốn đào ta?"

Đôi phương sững sốt một chút, sau đó cười nói: "Tiện Ngự lão sư thật đúng là khoái nhân khoái ngữ, không sai, công ty chúng ta đúng là rất thưởng thức Tiện Ngự lão sư người như vậy mới, hơn nữa tình huống bây giờ ngài chắc rõ ràng."

"Xin lỗi, ta không muốn rời đi Tinh Mang."

"Xem ra Tiện Ngự lão sư là một cái trọng tình trọng nghĩa nhân, nhưng ngài có thể suy tính một chút, có điều kiện gì có thể nhắc, ngoài ra ngài phí bồi thường vi phạm hợp đồng công ty chúng ta cũng có thể gánh vác, làm ơn nhất định tin tưởng chúng ta công ty thành ý."

"Không cần."

"Vậy cũng tốt."

Đôi điện hiển nhiên có chút thất vọng.

Lâm Uyên cúp điện thoại, cũng không nghĩ quá nhiều, ngược lại là một bên Tôn Diệu Hỏa đại khái nghe được ý tứ, thử hỏi dò một cái câu: "Học đệ không hề rời đi ý tưởng?"

Lâm Uyên nói: "Không có."

Tôn Diệu Hỏa sáng tỏ gật đầu một cái, tâm tình có chút Tiểu Tước nhảy.

Đem Lâm Uyên đưa đến bên trong tiểu khu dưới lầu, Lâm Uyên muốn mời Tôn Diệu Hỏa đi lên ngồi một chút, Tôn Diệu Hỏa vội vàng nói: "Không cần, học đệ lên đi."

Lâm Uyên không có kiên trì nữa.

Cho đến đưa mắt nhìn Lâm Uyên sau khi lên lầu, Tôn Diệu Hỏa mới một lần nữa xuất ra bị hấn điện thoại của tĩnh âm, lúc này trên điện thoại di động đã nhiều hơn tám cái điện thoại nghe hụt, tất cả đều là người đại diện đánh tới.

Tôn Diệu Hỏa gọi trở về.

Điện thoại kết nối, đầu kia bỗng nhiên truyền tới một đạo trung khí mười phần nộ âm: "Tôn Diệu Hỏa người có làm hay không, hoạt động đều nhanh lúc bắt đầu sau khi người mẹ nó theo ta nửa đường chơi đùa mất tích, người có phải hay không là đang chơi ta?"

"Có chút việc."

"Ta ăn nhập gì tới ngươi nhi, ngươi biết hoạt động phe làm chủ vừa mới tức đến dạng gì ấy ư, cúi người gật đầu với người nói xin lỗi là ta là không phải ngươi!"

"Tiện Ngự lão sư hồi Tần Châu rồi."

Bên đầu điện thoại kia găm thét vì đó mà ngừng lại, trầm mặc ba giây, sau đó người đại diện bỗng nhiên tâm bình khí hòa nói: "Kia không sao."

Lâm Uyên lên trên lầu, nhấn chuông cửa.

Khai môn là một đạo hơi lộ ra thân ảnh kiều tiểu, muội muội Lâm Dao mặt không chút thay đổi nói: "Đã lâu không gặp, ca."

"Đã lâu không gặp."

Lâm Uyên hiêm có nhiều chút chột dạ, Lâm Dao mới vừa thi được Tần Nghệ, Lâm Uyên liền đi làm exchange student, chuyện này khẳng định chọc muội muội mất hứng.

Sớm biết đường về bên trên hẳn mua chút học tập tài liệu.

"U, đã về rồi."

Tỷ tỷ Lâm Huyền chính ở phòng khách xem TV, ngẩng đầu lên nói: "Thế nào không gọi điện thoại cho ta, ta xong đi công ty đón ngươi."

Lâm Uyên nói: "Tôn học trưởng đưa ta trở lại."

Lâm Huyền cười một tiếng: "Vậy thì tốt, bất quá hẳn buồng xe thật sự là rối loạn nhiều chút. Ta trước ngòi qua một lần hẳn xe."

"Đó là tỷ tỷ yêu cầu quá cao."

Lâm Uyên liền không bái kiến so với tôn học trưởng còn làm sạch buồng xe.

Không có tiếp tục trò chuyện cái đề tài này, Lâm Huyền cười nói: "Vậy ngươi tiếp theo còn muốn đi Tề Châu sao?"

Lâm Dao cũng nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Phải đi, bất quá phỏng chừng nhiều nhất đợi một tháng trở về, học kỳ kế ta cũng không cần lại đi."

"Quả nhiên."

Lâm Huyền gật đầu nói: "Hai Châu bỗng nhiên thống nhất rồi, exchange student chế độ tự nhiên cũng liền theo sửa lại, ngươi chừng nào thì lên đường?"

"Tối mai."

Lâm Uyên là xin nghỉ trở lại.

Học kỳ này chương trình học còn thiếu một chút, mặc dù có Dương Chung Minh nhân vật thế, có lên hay không giờ học đều giống nhau, nhưng Lâm Uyên dù sao phải giữ được điểm số.

"Được rồi."

Lâm Huyền có chút mong đợi nói: "Ngươi lần sau trở lại, chúng ta biệt thự phỏng chừng cũng liền sửa sang không sai biệt lắm."

Bây giờ tở tở và muội muội còn ở tại chỗ cũ.

Biệt thự bên kia còn phải qua một thời gian ngắn mới có thể ở.

Lâm Huyền tầm mắt trở lại trên ti vi: "Không thèm nghe người nói nữa, ta tiếp tục xem điện ảnh, Tề Châu điện ảnh bây giờ chúng ta cái này có thể tùy ý gọi truyền bá, bây giờ ta mỗi ngày về nhà cũng sẽ nhìn một chút, quả thật so với chúng ta Tần Châu điện ảnh tác phẩm đẹp mắt. Xem chiếu bóng xong ta liền làm cơm."

Lâm Dao chuẩn bị trở về căn phòng.

Lâm Uyên biết Lâm Dao không vui, mở miệng an ủi: "Ta học kỳ kế trở về."

Lâm Dao bước chân dừng một chút: "Ta không phải vì chuyện này tức giận."

"Kia chuyện gì?"

Lâm Dao sâu xa nói: "Người công lấy sau lưng ta ăn lòng đỏ trứng rồi!"

Sắc mặt của Lâm Uyên biến đổi: "Ta không có!"

Lâm Dao theo dõi hẳn: "Ta cho người quét dọn căn phòng thời điểm, gặp lại người đáy giường có lòng đỏ trứng bơ túi chứa hàng."

Lâm Uyên: ". "

Ở trong nhà này, hẳn là không có một người lòng đỏ trứng người tự do.

Lâm Huyền bị chọc cười: "Ta lần sau cho các người mua một nhóm lòng đỏ trứng bơ có thể không?"

Lâm Dao nghiêm túc nói: "Chuyện này trọng điểm ở chỗ, ca ca lại cướp muội muội lòng đỏ trứng."

"Ai bảo người trước không có ở đây."

"Vậy người có thể để lại cho ta."

Lâm Uyên lắc đầu: "Chờ người đến Tần Châu, lòng đỏ trứng bơ cũng lông dài. "

Lâm Dao bĩu môi, trở về phòng đi.

Lâm Uyên đang định nói nhiều, điện thoại di động lại vang lên, vừa tiếp thông mới phát hiện, lại vừa là Tề Châu bên kia công ty.

Bất quá đối phương tên công ty Lâm Uyên chưa từng nghe qua.

Tiếp tục cự tuyệt.

Kết quả chiều nay, Lâm Uyên ép căn bản không hề yên ổn thời điểm, quang đủ loại đào người điện thoại, liền dứt quãng nhận mười mấy.

Cho đến giờ ăn cơm sau khi, hẳn không thể không đem điện thoại di động điều thành miễn quấy rầy kiểu.

"Đều là đào người?"

Lâm Huyền cũng nghe được mấy câu điện thoại.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lâm Huyền cười nói: "Ngân Lam Thư Khố tình huống bên này thực ra cũng không kém, bây giờ các hành các nghiệp cũng loạn không được, các công ty lẫn nhau đào người, hơn nữa đều là đủ loại hơn giá, đợi này ba đào

người sóng gió kết thúc, phỏng chừng chính là các gia thị trường tranh đoạt chiến rồi."

Chương 177: Có chuyện hoá vàng mã

Ngày thứ 2 buổi tối, Lâm Uyên lên đường đi trước Tề Châu.

Chi nhánh công ty bên này nhân, cơ bản cũng đều đi về.

Mọi người yêu cầu cùng người nhà thương lượng một chút, dù sao có một bộ phận nhân sau này muốn ở lại Tinh Mang trụ sở chính công việc.

Mà chuyện này, trực tiếp đưa đến chi nhánh công ty nhân cũng Vô Tâm công việc.

Lâm Uyên gần đây giống vậy sẽ không nhận tay bất kỳ công việc gì, bởi vì hệ thống thăng cấp đổi mới vẫn chưa kết thúc, hẳn liền bảo rương cũng không cách nào mở, chớ nói chi là hệ thống chế tác riêng chức năng.

Trên thực tế.

Không chỉ có chi nhánh công ty, các hành các nghiệp bây giờ cũng Vô Tâm công việc.

Bây giờ mọi người đang bận đào người cùng với bố trí, chỉ có chờ tình cảnh đại khái ổn định, kịch liệt hơn thị trường cạnh tranh mới có thể chính thức mở ra.

Vô sự một thân nhẹ cảm giác cũng không tệ lắm.

Lâm Uyên an tĩnh hưởng thụ lên Tề Châu cuối cùng sân trường sinh hoạt.

Mà đang ở tháng mười hai sắp trôi qua thời điểm, Lâm Uyên chỗ trong lớp, lại chuyên tới một tên tân sinh!

Đây là rất không khoa học sự tình.

Học kỳ cũng sắp kết thúc rồi, vẫn còn có nhân chuyên trường?

Có thể hết lần này tới lần khác chính là xảy ra sự tình như thế.

Hơn nữa làm cái này học sinh chuyên tới lớp học thời điểm, Lâm Uyên phát hiện đối phương lại còn là chính mình nhận biết nhân ——

Cố Tịch?

Lâm Uyên mơ hồ nhớ, Cố Tịch hình như là nhạc khí hệ học sinh, tại sao lại ở đây cái thời gian điểm chuyên tới đủ nghệ?

Hơn nữa đi tới Soạn nhạc hệ?

Lâm Uyên bao nhiêu là có chút hiếu kỳ.

Mà so sánh với Lâm Uyên hiếu kỳ, trong lớp các bạn học nhưng là hưng phấn không được.

Nhất là nghe lão sư giới thiệu thời điểm: "Cố Tịch đồng học là Tần Nghệ nhạc khí hệ học sinh, đồng thời còn là leo lên quá đỉnh cấp sân khấu thiên tài Đàn dương cầm gia, nàng cũng không phải là exchange student, chỉ là

đôi Soạn nhạc cảm thấy hứng thú, cho nên mới đi vào trường học của chúng ta."

Không có giải thích cặn kẽ Cố Tịch chuyển trường phương pháp, chung quy có vài người là có thể đi đường dây đặc thù chuyên trường.

Lão sư chỉ là đem Cố Tịch thành tựu nhắc qua một lần.

Cũng không có người sẽ đi bào căn vấn đề, mọi người chỉ biết là, trong lớp từ nay nhiều hơn một vị nhan giá trị cực cao nữ thân Đan dương cầm!

Có chút tự hỏi coi như nam sinh ưu tú đã xuân xuân dục động.

Về phần nữ sinh, các nàng thậm chí ngay cả lòng ghen tỵ cũng không sinh được tới.

Làm mọi người chênh lệch là không phải lớn như vậy thời điểm, ghen tỵ có lẽ là không thể tránh khỏi.

Nhưng đôi mắt Cố Tịch loại này cấp độ truyền thuyết học sinh, nữ sinh đại khái cũng chỉ có thể hâm mộ.

Là lấy.

Vừa mới tan lớp, không ít nam sinh cũng đã sửa sang lại dung nhan, chuẩn bị tiến lên bắt chuyện.

Nhưng mà, mọi người còn chưa bắt đầu hành động, Cố Tịch nhưng là trước một bước hành động, nàng lại trực tiếp đi về phía Lâm Uyên.

Giờ khắc này, rất nhiều nam sinh cũng tan nát cõi lòng.

Các nữ sinh, nhưng có chút không khỏi cùng chung môi thù.

Bất quá mọi người cũng không phải quá kinh ngạc, Lâm Uyên là Tần Nghệ bên kia tới exchange student, Cố Tịch cũng là Tần Nghệ, nàng sẽ nhận biết Lâm Uyên tựa hồ cũng là không phải một món không hợp quản lý tình.

"Lâm Đồng học!"

Giờ phút này Cố Tịch tựa hồ có hơi kinh hãi, mắt không hề nháy một cái nhìn chăm chăm Lâm Uyên nói: "Người tốt a, thật trùng hợp, không nghĩ tới người lại cũng ở đây lớp cấp đây!"

Kinh hãi đương nhiên là trang.

Trời mới biết Cố Tịch vì chuyển tới đủ nghệ hao tổn giá cả cao bao nhiêu! Vốn là Cố Tịch là có thể đi exchange student con đường, trực tiếp chuyển tới đủ nghệ.

Nhưng bởi vì Cố Tịch vừa mới bắt đầu lo lắng cho mình làm exchange student liền không thấy được Lâm Uyên rồi, cho nên cự tuyệt exchange student vị trí.

Kết quả tạo hóa trêu ngươi, Cố Tịch kinh ngạc phát hiện, chính mình cự tuyệt exchange student sau đó, Lâm Uyên lại muốn làm exchange student! Cho nên lúc đó Cố Tịch liền đổi chủ ý, cũng muốn đi exchange student con đường, chuyển tới đủ nghệ bên này.

Đáng tiếc, thời gian đã quá muộn.

Exchange student vị trí là có hạn chế, Cô Tịch cuối cùng không có đi thông exchange student con đường này.

Nhưng Cô Tịch không hề từ bỏ.

Nàng lại kính nhờ thật là nhiều người, đi rất nhiều quan hệ, mới rốt cục ở năm thứ ba đại học đệ nhất học kỳ sắp kết thúc thời điểm, thông qua đường dây đặc thù, thành công chuyển đến đủ nghệ!

Riêng này dạng còn chưa đủ.

Cô Tịch vừa nghĩ tới chính mình vì chuyển tới đủ nghệ, hao tổn lớn như vậy giá, cũng có chút phật vui vẻ, nàng dứt khoát hoặc là không làm không thì làm triệt để, trực tiếp chuyển đến đủ nghệ bên này Lâm Uyên chỗ lớp học!

Ngược lại nàng là dựa vào Đàn dương cầm ăn cơm.

Mà liền Đàn dương cầm trình diễn mà nói, vô luận Tân Nghệ hay lại là đủ nghệ lão sư, đều đã không dạy nổi Cô Tịch thứ gì.

Đôi Cô Tịch mà nói, đây là một lần Phá Phủ Trâm Chu.

Nhưng giờ phút này có thể cùng Lâm Uyên làm đồng học, nghĩ đến hai người sau này tất nhiên sẽ có càng tiếp xúc nhiều cơ hội, Cô Tịch cũng cảm giác, hết thấy Phá Phủ Trâm Chu cũng phi thường đáng giá!

Cho nên giờ phút này nàng kính hi cố nhiên là trang, nhưng nụ cười trên mặt, tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm!

"Là ngay thẳng vừa vắn, người tốt." Lâm Uyên mở miệng nói.

Trước rời đi Tân Nghệ thời điểm, Cô Tịch đưa Lâm Uyên một cái tinh cầu mô hình.

Mặc dù bên trong không có lòng đỏ trứng, nhưng Lâm Uyên tóm lại là đón nhận nhân gia lễ vật, cho nên trong thái độ vẫn tương đối thân thiện.

Hơn nữa trải qua một ít chuyện sau đó, Lâm Uyên đôi Cô Tịch, đã không có trước như vậy kháng cự.

"Gặp phải Cô Tịch chuẩn không chuyện tốt."

Luôn là như vậy muốn nhân gia, Lâm Uyên cảm thấy không tốt lắm.

Lần trước đưa tinh cầu mô hình lần đó, không liền chuyện gì cũng không phát sinh sao?

"Sau này chúng ta liền là bạn học rồi!"

Cô Tịch dựa theo chính mình đã sớm chuẩn bị xong nghĩ sẵn trong đầu lên tiếng: "Nhưng bởi vì ta vừa mới chuyển đến Soạn nhạc hệ, với những bạn học khác cũng không quá thực, hơn nữa ta đối Soạn nhạc thực ra không tính là đặc biệt giải, cho nên học kỳ kế hi vọng có cơ hội có thể với Lâm Đông học nhiều hơn thỉnh giáo!"

"Xin lỗi."

Lâm Uyên lắc đầu nói: "Ta học kỳ kế phải về Tân Nghệ rồi."

Cô Tịch biểu tình, thoáng cái cứng lên.

Thiên đất phảng phất trong nháy mắt này mất đi màu sắc, ánh mắt của nàng cũng dần dần mất đi thần thái, trong đầu chỉ còn một câu nói đang không ngừng vang vọng:

"Ta học kỳ kế phải về Tần Nghệ rồi ."

"Học kỳ kế phải về Tần Nghệ rồi ."

"Phải về Tần Nghệ rồi ."

"Hồi Tần Nghệ rồi ."

Cố Tịch giọng nói có chút run rẩy nói: "Vì . Tại sao ."

Lâm Uyên cũng không chú ý tới Cố Tịch khác thường, kiên nhẫn giải thích:

"Tần Tề thống nhất, hai bên chế độ cũng theo đó thay đổi, sau này exchange student chế độ muốn thủ tiêu rồi, thật sự bằng vào chúng ta toàn bộ exchange student học kỳ kế đều phải hồi vốn là trường học."

Cố Tịch cảm giác đầu vo ve.

Nàng thậm chí không biết, mình là thế nào trở lại chỗ ngồi, chỉ cảm thấy thất hồn lạc phách.

Giờ khắc này, Cố Tịch thậm chí trong chỗ u minh cảm nhận được một cỗ số mệnh lực lượng.

"Cố Tịch đồng học ."

Bên người chẳng biết lúc nào, tiếp cận không ít nam sinh, vừa nói đủ loại kiểu dáng lời nói, nhưng Cố Tịch một câu cũng nghe không lọt, chỉ là miễn cưỡng đôi phó: "Ta muốn yên lặng."

" "

Các nam sinh trở mắt nhìn nhau, gương ngưng tản ra.

Cố Tịch lấy điện thoại di động ra, cực thiện Đan dương cầm linh hoạt ngón tay giờ phút này lại có nhiều chút run rẩy làm cho người ta phát cái tin tức:

"Ta sang năm còn có thể hồi Tần Nghệ sao?"

"Không thể nào!"

Đối diện nhanh chóng trở về cái tin tức: "Muốn sống muốn chết kêu đi đủ nghệ sĩ là người! Lúc này mới vừa tới đủ nghệ người lại phải về tới? Hai nhà trường học là nhà của người mở?"

Cố Tịch nghe thấy mình tan nát cõi lòng thanh âm.

Bên kia Truy hỏi một câu: "Tại sao?"

Cố Tịch ráng đánh mấy chữ trở về: "Lòng ta đã chết, có chuyện hoá vàng mã."

Chương 178: Nghỉ đông

Ở Tề Nghệ cuối cùng quãng thời gian này, Lâm Uyên cảm nhận được đã lâu nhàn nhã, nói cứng có khốn nhiều gì địa phương, đại khái chính là gọi điện thoại quá tới công ty cùng lập đầu quá nhiều nhiều chút, những người này cũng muốn đem Lâm Uyên đào đi qua ——

Lâm Uyên cùng trước như thế, toàn bộ cự tuyệt.

Những thứ này điện thoại nhiệt tình không giảm, kéo dài đến trong một tháng hạ tuần, vẫn có người không buông tha cố gắng, có thể thấy gần đây các hành các nghiệp cạnh tranh rôt cuộc có bao nhiêu sao kịch liệt.

Trên thực tế.

Các hành các nghiệp trải qua kỳ hạn hơn một tháng kéo co, lúc này đã cơ bản quyết định tân phương hướng phát triển.

Theo các công ty chuyển hình đại cương dần dần thành hình, trên tin tức mỗi ngày ở diễn ra do tràng này biến cục đưa tới chấn hám tính tin tức ——
"Huyền Lạn Ngân Quang nên danh sáng lạng giải trí, chính thức vượt Liệp Ảnh coi nghề!"

"Tề Châu Ảnh Hậu Đào Nhiễm cùng Lão Đông Gia giải ước, gia nhập sáng lạng điện ảnh!"

"Thất Tinh giải trí số tiền lớn mời Sa Hải giải trí khúc cha cấp nhân vật, trúng thưởng thay khúc cha thanh toán thiên giới phí bồi thường vi phạm hợp đồng!"

"Tinh Mang Sa Hải vừa sáng lạng giải trí sau đó lần lượt tuyên bố chuyển hình, ồ ạt tiền quân điện ảnh nghiệp!"

"Tinh Mang kiện cáo Lôi Đình Ngu Nhạc ác ý đào người, khơi mào không đứng đắn buôn bán cạnh tranh!"

"Mồ kim bài Đại Đạo Diễn tuyên bố độc lập, thành lập phòng làm việc, phim mới hoặc đem cùng Sa Hải hợp tác!"

"Tề Châu các đại đặc hiệu công ty rồi rít cùng Tân Châu công ty ký hợp đồng."

"Nhiều nhà đại hình tư bản tiền quân Ngu Nhạc Nghiệp, hoặc sẽ xuất hiện tân giải trí cự đầu!"

" "

Vừa mới bắt đầu hai Châu nhân dân còn có thể bị những tin tức này rung động đến, dù sao những tin tức này tùy tiện xách đi ra một cái, cũng tuyệt đối là bạo tạc tính chất!

Nhưng không ngăn được mỗi ngày đều có loại rung động này tinh tin tức xuất hiện.

Cho nên nhìn thấy phía sau, hai Châu nhân dân đối diện với mấy cái này nặng ký tin tức không cùng tầng xuất, đều nhanh tinh thần chết lặng.

Tỷ như đôi mắt một ít Ảnh Đế Ảnh Hậu, Ca Vương Ca Hậu, thậm chí khúc cha loại đại nhân vật thay đổi địa vị, mọi người cũng chỉ là ổn định đánh giá đến:

"Không cùng tầng xuất lẫn nhau đào người a."

"Hôm nay người mang ta đi khúc cha, ngày mai ta đem người bằng hiệu diễn viên đào tới."

"Công ty lớn bên ngoài thực lực còn giống như thật cân bằng."

"Tiếp theo phỏng chừng liền là chân chính thị trường tranh đoạt."

"Đã có Đại Đạo Diễn phim mới lập hạng rồi, phỏng chừng chính là vì rút ra đầu trù."

" "

Lâm Uyên đối những tin tức này độ chú ý cũng không cao, nhưng Giản Dịch nhưng là cái mọi thời tiết ăn dưa chủ nhân, hấn gần đây không có chuyện gì liên khiêng bàn phím, ở trên Internet công kích hăm trận.

Thỉnh thoảng, hấn cũng sẽ với Lâm Uyên chia sẻ quan điểm mình, đủ loại chỉ điểm giang sơn.

Liền một ít chính sách tính chi tiết, hấn đều có thể thuộc như lòng bàn tay:

"Hôm nay bắt đầu các Châu đều phải đổi tên, chúng ta vậy kêu là tỉnh Tần, Tề Châu liền kêu Tề tỉnh."

"Mặc dù Tần Tề hai Châu thống nhất, nhưng bởi vì Tần Châu càng đến gần Trung Châu, hơn nữa Tần Châu lịch sử sâu xa cùng với khắp mọi mặt màu sắc nặng hơn, cho nên Tần Châu địa vị sẽ cao hơn một chút, trước người không phải nói mua biệt thự ấy ư, kiếm lợi lớn ta đã nói với người, Tần Châu bên kia mấy cái thành phố trọng yếu, bây giờ giá phòng đã vô hạn bảo cao, có chút nhỏ khu giá phòng càng là trực tiếp lật gấp mấy lần, phỏng chừng Trung Châu bên kia sắp can dự!"

"Không bao lâu, Tề Châu bên này công ty lớn, cũng đều sẽ đem trụ sở chính chuyển tới Tần Châu."

"Chờ còn lại mấy Châu cũng hợp đi vào, phỏng chừng Tần Châu địa vị sẽ còn tiếp tục đề cao, cái này nghị án trung tâm hiển nhiên là vây quanh Tần Châu tiến hành."

" "

Lâm Uyên dĩ nhiên cao hứng.

Hấn không nghĩ tới tự mua biệt thự, nhanh như vậy liền lên giá.

Bất quá rất nhanh Lâm Uyên liền ý thức được, biệt thự đại khái là sẽ không bán, cho nên giá cả phòng không tăng, thực ra với hấn mà nói, khác nhau là không phải rất lớn.

Cho nên.

So sánh với chuyện này, càng làm cho Lâm Uyên chuyện cao hứng, nhưng là hệ thống bên này rốt cuộc hoàn thành đôi mới thăng cấp!

Không có gì để nói.

Buổi tối hôm đó, Lâm Uyên liền thần thần bí bí gọi ra rồi vừa mới đôi mới hoàn hệ thống, có chút không khỏi mong đợi: "Bây giờ có thể làm tạc đạn sao?"

Hệ thống: ". "

Lâm Uyên truy hỏi: "Kính Thiên trụ đây?"

Hệ thống: ". Chính điểm dương gian ngoạn ý nhi."

Lâm Uyên không tránh được có vài phần thất vọng: "Vậy người đôi mới cái gì?"

Hệ thống: "Điện ảnh chức năng toàn diện mở ra, kí chủ có thể đạt được điện ảnh kịch bản loại bảo rương, ngoài ra hệ thống còn cung cấp đạo diễn cùng với Biên Kịch đợi cùng nhiều phương diện trường học phòng học, cùng với một ít đạo cụ đặc thù cùng nhiệm vụ đề án."

"Đạo cụ?"

Lâm Uyên cảm thấy cái này tươi mới nhất.

Hệ Thống nói: "Kí chủ có thể ở hệ thống trong Thương Thành mua đủ loại đạo cụ, có hay không kiểm tra?"

"Kiểm tra."

Lâm Uyên tâm niệm vừa động, liền ở hệ thống bên trong thấy được đủ loại lòe loẹt đạo cụ, tỷ như một loại tên là 【 tinh chi mảnh vụn 】 đạo cụ, loại này mảnh vụn hiệu quả, là có thể để người ta ngẩn ngui có địa cầu trừ danh kịch vui diễn viên năng lực biểu diễn.

Còn có 【 tim chi mảnh vụn 】, hiệu quả cùng trước một cái tương tự.

Lại tỷ như một loại tên là 【 viễn chi mảnh vụn 】 đạo cụ, nói Minh Thư đã nói, cái này cụ có thể để người ta tạm thời có một vị Đại Đạo Diễn Studios điều động năng lực.

Những thứ này đạo cụ rất thần kỳ.

Chính là giá cả cũng không tiện nghi.

Mà ở Lâm Uyên tra hỏi trong chốc lát đạo cụ sau đó, hệ thống bỗng nhiên lại nhắc nhở nói: "Chúc mừng kí chủ đạt được hệ thống thăng cấp lễ vật, đây là một cái bạch ngân bảo rương, bên trong bao sừng để một bộ kịch bản, kí chủ cần phải tiếp nhận nhiệm vụ mới có thể thu được cần phải kịch bản."

"Nhiệm vụ gì?"

Hệ thống đáp: "Kí chủ yêu cầu lấy thân phận của Biên Kịch, đem kịch bản quay chụp thành một bộ phim, thành phẩm không giới hạn."

"Nhận."

Lâm Uyên không chút do dự nói, hẳn dự định quay đầu với Tinh Mang nói một chút, có thể hay không tiếp nhận chính mình kịch bản: "Đây kịch bản là loại hình gì?"

Hệ Thống nói: "Ngẫu nhiên."

Rất phù hợp hệ thống nhất quán phong cách.

Lâm Uyên hỏi: "Kia bảo rương ở chỗ nào?"

Hệ Thống nói: "Bảo rương sẽ tại kí chủ trở về tỉnh Tần đi sau thả."

Hệ thống rất rất nhanh thức thời, Tần Châu mới vừa đổi tên, hệ thống liền sửa lại gọi.

Lâm Uyên không có tiếp tục nghiên cứu, bởi vì đến lúc ngủ lúc này điem.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi tới trường học.

Đây là Lâm Uyên ngày cuối cùng ở Tề Nghệ đi học, bởi vì qua hôm nay, Tề Nghệ sẽ cùng Tần Nghệ bên kia đồng bộ thả nghỉ đông rồi.

Tề Nghệ bên này ngược lại là thật van xin hộ phân.

Các ban còn có ý cử hành một trận vui vẻ đưa tiễn biết.

Chủ yếu là vui vẻ đưa tiễn năm thứ ba đại học lần này exchange student môn.

Lâm Uyên chỗ lớp học, tự nhiên cũng cử hành vui vẻ đưa tiễn biết.

Hẳn ngược lại không có phá lệ phát triển, đàn hoàng xuất tịch trong lớp vui vẻ đưa tiễn biết, tiếp nhận lớp học các bạn học tặng Lâm Biệt lễ phẩm, sau đó từng cái biểu đạt cảm tạ.

Cố Tịch cũng cho Lâm Uyên đưa lễ phẩm.

Nàng không thuộc về exchange student, học kỳ kế vẫn muốn đợi ở Tần Nghệ.

Bất quá đưa xong lễ phẩm, Cố Tịch cũng không có trực tiếp rời đi, mà là miễn cưỡng cười vui nói: "Lâm Đồng học có thể mở ra nhìn một chút."

Lâm Uyên thỏa mãn đối phương yêu cầu.

Mở ra đóng gói hộp, bên trong vẫn là một cái tinh cầu mô hình, bất quá lần này tinh cầu mô hình, chất liệu tựa hồ có hơi bất đồng.

"Đây là kẹo làm."

Cố Tịch phục hồi tinh thần: "Bên trong có lòng đỏ trứng."

Chương 179: Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương

"Cho người."

"Thứ gì?"

"Bên trong có lòng đỏ trứng."

Lâm Uyên trở lại Tần Châu sau đó, đem bọc đường y lòng đỏ trứng đưa cho Lâm Dao.

Mặc dù có mượn hoa hiến phật chi ngại, nhưng tóm lại là bỏ đi muội muội oán niệm.

Mà theo Lâm Uyên trở về, Lâm Huyền cũng là mang theo Lâm Uyên cùng Lâm Dao, tiến vào vừa mới sửa chữa xong bên trong biệt thự!

Nói là ba tầng biệt thự, cộng thêm phòng ngầm dưới đất, thực ra tổng cộng có bốn tầng.

Vào ở biệt thự buổi tối đầu tiên, Lâm Huyền không giấu ở nội tâm xôn xao, khắp nơi chụp hình phát vòng tròn bằng hữu.

Lâm Dao chính là trước tiên tìm hợp ý thư phòng.

Bây giờ nàng cũng thả nghỉ đông rồi, học kỳ kế dự định ở chỗ này ở, đại khái cùng Lâm Uyên trở lại Tần Nghệ đi học có liên quan.

Lâm Uyên lại cảm thấy không có gì sai biệt.

Hắn ở tại phòng ngủ lâu ba bên trong, căn phòng cách cục với trước chỗ ở rất giống, bên trong phòng ngủ thì có máy tính.

Lúc này.

Lâm Uyên chính ngồi ở trước máy vi tính, tra hỏi Lam Tinh điện ảnh tình huống phát triển.

Lam Tinh điện ảnh lấy Tề Châu vì gương mẫu.

Bây giờ gọi Tề tỉnh.

Ngược lại chỉ luận về đặc hiệu kỹ thuật, Tề tỉnh điện ảnh công nghiệp thực lực so với địa cầu Hollywood còn muốn cường đại, những đặc đó hiệu gần như có thể đi đến lấy giả đánh tráo mức độ.

Có lẽ cũng là bởi vì khoa học kỹ thuật vô cùng phát đạt.

Lam Tinh điện ảnh tựa hồ từng có phân ý lại đặc hiệu kỹ thuật hiên nghi, cho tới nội dung cốt truyện tương đối muốn mỏng yếu một ít.

Bất quá nội dung cốt truyện lại yếu kém cũng chỉ là tương đối mà nói.

Nếu như cùng địa cầu so với lời nói, Lam Tinh điện ảnh công nghiệp không thể nghi ngờ muốn càng phát đạt hơn!

Điểm này cùng Lam Tinh âm nhạc tổng thể trình độ nghiên ép địa cầu là như thế.

Hơn nữa Lam Tinh điện ảnh chế độ có điểm giống địa cầu Nam Hàn .

Biên Kịch ở đoàn kịch quyền lợi cực lớn!

Các diễn viên ở trước mặt Biên Kịch cũng không dám bắt tội.

Nếu như diễn viên cùng Biên Kịch quan hệ quá căng, vị này kịch người bên trong khả năng sẽ nội dung cốt truyện bị bên bờ hóa, thậm chí trực tiếp dẫn hộp cơm.

Đạo diễn không thể tự tiện sửa đổi Biên Kịch kịch bản.

Diễn viên sửa đổi lời kịch cũng là đối Biên Kịch đại bất kính.

Có chút người đầu tư thậm chí là nhìn Biên Kịch cân nhắc đầu tư, mà đỉnh cấp Biên Kịch thậm chí có thể tự lựa chọn đạo diễn cùng diễn viên.

Ngược lại Lâm Uyên càng là tìm hiểu tình huống, càng cảm thấy loại mô thức này cùng địa cầu Nam Hàn tương tự.

Trên mạng có một không ký tên phỏng vấn cũng rất có đại biểu tính, nghe giống như tiết mục ngắn, nhưng thật ra là Chân Nhân chuyện thật:

"Ta một cái Biên Kịch bằng hữu, viết một cái cổ trang kịch bản, lúc ấy là vừa chiếu vừa quay, một cái tam tuyến nữ diễn viên nhân cùng đạo diễn quan hệ tốt, đoàn kịch những người khác không dám chọc nằng. Sau đó bởi vì không nghe Phó Đạo Diễn lời nói, lại một lần nữa nằng chọc tới bằng hữu của ta, bằng hữu của ta hãy cùng phía đầu tư nói, nếu không nằng đi nếu không ta đi, không nghĩ tới bộ này vai diễn là phía đầu tư đại, đạo diễn cũng không giữ được nằng. Bằng hữu của ta tuần sau lập tức đem nằng viết tử, hơn nữa còn là chịu hết đau khổ, đầu tiên là dầm mưa chạy nạn, sau đó gặp sơn tặc, bị đẩy tới thuyền bột vũng nước, sau đó lại vừa là cường bạo vai diễn, cuối cùng cái này nữ nhảy núi tự vận ."

Biên Kịch địa vị như vậy có thể thấy được lôm đóm.

Bất quá Lam Tinh Biên Kịch địa vị cao hơn nữa, cũng không khả năng là đoàn kịch duy nhất hạch tâm.

Càng nhiều đoàn kịch nhưng thật ra là song hạch.

Cái gọi là song hạch chính là, đạo diễn cùng Biên Kịch địa vị ngang nhau.

Lợi hại Biên Kịch tóm lại có cự đại quyền lợi, nhưng lợi hại đạo diễn nhưng cũng là không kém chút nào.

Cho nên.

Cùng với nói Lam Tinh Biên Kịch cao nhất, không bằng nói, Lam Tinh Biên Kịch cùng đạo diễn, địa vị cơ bản đối đẳng.

Nghiên cứu kỹ ai hơn đại, vẫn là phải nhìn song phương năng lực cùng với lý lịch vân vân.

Điểm này lại có chút giống như Hollywood.

Kiếp trước có một cái trêu chọc liên hình dung rất đúng chỗ:

Nam Hàn là Biên Kịch hạch tâm chế!

Hollywood là đạo diễn hạch tâm chế!
Trung Quốc chính là độc nhất "Minh tinh" hạch tâm chế!
Lam Tinh không thiếu minh tinh, cho nên Biên Kịch cùng đạo diễn địa vị ngang nhau, minh tinh chính là lần nhất cấp.
Giống như giới âm nhạc.
Người viết ca khúc địa vị, thường thường cao hơn ca sĩ.
Chỉ là ca sĩ trên đầu chỉ có Người viết ca khúc, minh tinh trên đầu lại có đạo diễn cùng Biên Kịch hai ngọn núi lớn.
Khó trách hệ thống muốn cho Lâm Uyên lấy Biên Kịch thân phận của tác gia vào Giới Điện Ảnh và Truyền Hình.
Vì vậy về mặt thân phận giới hạn là cao vô cùng.
Đại khái sau khi hiểu rõ tình huống, Lâm Uyên bên tai rớt cuộc vang lên âm thanh gợi ý của hệ thống: "Trở về Tần Châu kí chủ đã làm tốt chuẩn bị, tiếp theo phát ra bạch ngân bảo rương, bên trong có một bộ ngẫu nhiên kịch bản, xin hỏi có hay không mở ra?"
Lâm Uyên không chút do dự: "Mở ra."
Cái này Tần Bảo rương trực tiếp liền mở ra: "Chúc mừng kí chủ đạt được kịch bản « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ."
Lâm Uyên sững sốt một chút.
Ngay sau đó Lâm Uyên phản ứng đầu tiên chính là:
Hệ thống này lại làm cho mình đi chơi Tiểu chúng sáng lập.
Bởi vì « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » là một bộ điện hình vô ly đầu điện ảnh!
Đáng nhắc tới là, Lam Tinh không phải là không có vô ly đầu điện ảnh, nhưng số lượng cực kỳ thưa thớt.
Bởi vì này chủng loại hình đề tài, thuộc về Tiểu chúng!
Là, lại vừa là Tiểu chúng!
Hệ thống tựa hồ cực độ thích đề cho Lâm Uyên và toàn bộ thị trường trào lưu đi ngược lại, cái gọi là ngẫu nhiên kịch bản, chỉ là mặt ngoài ngẫu nhiên thôi.
Nhưng vô ly đầu ở Lam Tinh Tiểu chúng thực ra cũng là bình thường.
Cái thế giới này không có Tinh Gia, càng không có Jim Carrey đợi vô ly đầu thức điện ảnh nhân vật đại biểu, mà thiếu này một bộ phận khai thác, thị trường khó tránh khỏi tồn tại lực không hề bất thời điểm.
Bất quá Lâm Uyên nghĩ lại, lại cảm thấy tình huống này không tính là quá kém.
Bởi vì vô ly đầu điện ảnh như thế nào đi nữa Tiểu chúng, cũng sẽ không so với chính mình trước ở giới cứng rắn viết vận động thi đấu văn nhỏ hơn chúng rồi.
Về phần Đường Bá Hồ nguyên hình .
Lam Tinh dĩ nhiên không có Đường Bá Hồ nguyên hình.

Thời đại cũng không giống nhau, rất nhiều người vận mệnh tự nhiên xảy ra thay đổi.

Dù sao thì Lâm Uyên Lam Tinh lịch sử kiến thức đến xem, kiếp trước tuyệt đại đa số văn nhân nhà thơ, cái thế giới này đều là không có, chỉ có một chút đỉnh cấp đại tài như Lý Bạch đám người, vẫn quật cường triển hiện chính mình trong lịch sử cảm giác tồn tại.

Chỉ là bọn hần thơ nội dung, có nhất định bất đồng.

Dù sao sáng tác loại vật này, là sẽ theo nhân tế gặp cùng với thời đại bởi cảnh bất đồng mà thay đổi.

Lâm Uyên chẳng qua là cảm thấy .

Người xem có biết hay không Đường Bá Hổ là ai, cũng không ảnh hưởng mọi người xem phim thể nghiệm.

Thời đại bởi cảnh bộ phận, cũng chỉ muốn giải thích vì ảo tưởng giá không là được.

Hần thậm chí không cần thiết đối nội dung cốt truyện tiến hành cái gì sửa đổi.

Nguyên bản đã coi như là phi thường kinh điển rồi.

Suy nghĩ thêm đến này bộ điện Ảnh Tráng cảnh vấn đề, Lâm Uyên cảm thấy đầu tư cũng sẽ không quá cao.

Suy nghĩ một chút cũng phải.

Lâm Uyên một cái Người viết ca khúc, bỗng nhiên phải chạy đi đóng phim, Tinh Mang bên kia coi như miễn cưỡng đáp ứng, khẳng định cũng sẽ không đẩy quá nhiều khoản tiền.

Điểm này đơn giản năng lực phán đoán Lâm Uyên vẫn có.

Ngoài ra .

Không có thế giới Tinh Gia, muốn trả lại như cũ « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bộ phim này thần vận, gần như là chuyện không có khả năng.

Châu Tinh Trì vô lý đầu điện ảnh là cái gì như vậy hỏa?

Không phải là bởi vì vô lý đầu bản thân có nhiều hỏa, cái này đề tài cục hạn tính thực ra cũng quá lớn, điểm mâu chốt thực ra ở chỗ Tinh Gia, hần đem vô lý đầu biểu diễn, đề cao đến một cái hạn mức tối đa!

Nói cách khác.

Châu Tinh Trì những thứ kia đại bạo nổ điện ảnh, nếu như là không phải Châu Tinh Trì tự mình tiến tới diễn, vô luận là kinh điển trình độ hay lại là có thể nhìn tính, cũng sẽ giảm bớt nhiều!

Đại khái chính là từ nguyên nhân như vậy, hệ thống an bài một ít phụ trợ tính đạo cụ.

Có những thứ này đạo cụ, Lâm Uyên ngược lại là có thể thử một phen quay chụp « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » .

---

ps: Lúc trước viết qua điện ảnh tận lực không đi đặng, dù sao cũng là yêu cầu cảm giác mới mẽ, cho nên Crazy Stone quyển sách này chắc chắn sẽ không viết nữa rồi, cũng may phim Hồng Kông ô bạch viết không nhiều, có thể chọn một một ít người cho rằng tương đối kinh điển tới viết.

Chương 180: Nay kịch bản tuyệt đối hỏa

Trở về tỉnh Tần ngày thứ 2, Lâm Uyên chính thức đi làm.

Lúc này công ty ngành điều chỉnh chuyển hình đã trải qua sơ bộ hoàn thành, Lâm Uyên vừa tới công ty liền đổi phần thể làm việc, sau này hẳn không chỉ là Tinh Mang Soạn nhạc bộ vương bài một trong, cùng thời điểm là lầu mười Soạn nhạc bộ đại biểu!

Mà hôm nay, chính là Lâm Đại Biểu lần đầu tiên cùng mình Soạn nhạc bộ thành viên nòng cốt gặp mặt .

Thang máy ở lầu mười dừng lại.

Lâm Uyên tiến vào lầu mười Soạn nhạc bộ, đầu tiên nhìn thấy, là vô số tương đối khuôn mặt xa lạ.

Rất hiển nhiên.

Nhân viên thứ tự đánh loạn sau đó, trước ở những tầng lầu khác công việc một ít Người viết ca khúc, bị điều đến Lâm Uyên chỗ lầu mười.

Ngoài ra.

Lâm Uyên cũng ở trong đám người, thấy được mấy cái tương đối quen thuộc đồng nghiệp, những người này cũng được phân phối đến Lâm Uyên thủ hạ.

Trong đó.

Lâm Uyên thậm chí thấy được tự mình ở Tề tỉnh nhận lấy đồ đệ Tiết Lương, bất quá Tiết Lương bị phân phối đến Lâm Uyên thủ hạ là một kiện bình thường sự tình, dù sao Tiết Lương cùng Lâm Uyên quan hệ chỉ cần hơi chút nhắc tới, nhân sự bên kia cũng biết nên làm sao an bài rồi.

"Lâm Uyên."

Lão Chu xuất hiện.

Lâm Uyên xoay người, lên tiếng chào.

Lão Chu cười cười nói: "Người khả năng còn không quá quen thuộc, cho nên ta an bài cho người một cái phó chủ quản ."

Lão Chu rất rõ.

Lâm Uyên tính cách, cùng công ty những thứ kia khúc cha không có gì khác biệt, hi vọng nào Lâm Uyên cùng với mấy vị kia khúc cha quản sự là không thực tế, thậm chí chỉ nhìn bọn họ đúng hạn đi làm cũng không thực tế, cho nên mỗi một ngành cũng phái phó chủ quản.

"Lâm Đại Biểu người khỏe, ta là lầu mười phó chủ quản!"

Lâm Uyên sau lưng, truyền tới một đạo hơi lộ ra thanh âm quen thuộc, hắn quay đầu nhìn lại, mới phát hiện mình bên này phó chủ quản rõ ràng là người quen cũ ——

Ngô Dũng!

Ngô Dũng nụ cười dĩ nhiên là thập phần tha thiết, đảo không phải là bởi vì Lâm Uyên là hắn tương lai cấp trên, nguyên nhân trọng yếu nhất là, Ngô Dũng cảm giác mình lên chức quá huyền ảo rồi!

Luận Soạn nhạc thực lực, hắn liền vương bài cũng chưa tới!

Vậy tại sao lão Chu muốn cho hắn cho Lâm Uyên làm chủ quản?

Bởi vì hắn Ngô Dũng, là Lâm Uyên quen thuộc nhất đồng nghiệp!

Cho nên Ngô Dũng minh bạch, cùng với nói chính hắn một phó chủ quản chức vị, là lão Chu bổ nhiệm, chẳng nói là Lâm Uyên cho!

Ngô Dũng lần đầu tiên cảm nhận được, cuộc đời của mình, lại cũng có bị thiên giới vé số đập trúng một ngày!

Lâm Uyên, chính là Ngô Dũng kia một Trương Thiên giá cả vé số .

Cho nên vô luận từ góc độ nào đến xem, Ngô Dũng sau này cũng sẽ tận tâm tận lực giúp Lâm Uyên quản lý tốt lầu mười Soạn nhạc bộ!

Đây cũng là lão Chu khảo lượng chỗ.

Lão Chu biết Ngô Dũng là cái người thông minh.

Người thông minh đến lượt minh bạch, ai mới là chính mình Ân Chủ.

Những ngành khác chủ quản phần lớn là có thứ tự lên chức, chỉ có Ngô Dũng là bình bộ Thanh Vân.

Dưới tình huống như vậy, Ngô Dũng nói cái gì cũng biết phục vụ tốt Lâm Uyên.

Bởi vì thái độ của Lâm Uyên, quyết định Ngô Dũng cái này bằng vào cùng Lâm Uyên quan hệ lên vị phó chủ quản rốt cuộc có thể hay không làm tiếp!

"Dũng ca."

Lâm Uyên hướng Ngô Dũng gật đầu một cái.

Gọi bên trên không có thay đổi gì, Lâm Uyên trước kia cũng là gọi như vậy.

Bình thường Ngô Dũng nghe tạm được, hôm nay lại cảm thấy có chút không chịu nổi, bất quá hắn do dự một chút sau đó, đúng là vẫn còn không sửa chữa.

Hắn vẫn hơi hiểu biết Lâm Uyên, biết Lâm Uyên cũng sẽ không để ý những thứ này tế chi mật tiết.

Không có ở Soạn nhạc bộ quá nhiều trì hoãn, Lâm Uyên thấy lão Chu Lai đều tới, dứt khoát nhân cơ hội cùng đối phương trò chuyện một chút điện ảnh chuyện.

"Người nói cái gì?"

Sau năm phút, lầu mười Soạn nhạc bộ trong phòng làm việc, lão Chu mặt liền biến sắc tái biến: "Người muốn đóng phim?"

"Ừ."

Lâm Uyên cầm ra bản thân cả đêm viết xong kịch bản: "Cô sự đã viết xong"

Lão Chu dờ khóc dờ cười.

Này cũng cái gì với cái gì a.

Lâm Uyên lên làm lâu mười Soạn nhạc bộ đại biểu sau, thứ nhất quyết sách lại là không phải với âm nhạc liên quan sự tình, mà là muốn đóng phim? May là lão Chu thói quen Lâm Uyên không theo lẽ thường xuất bài, giờ phút này vẫn có loại không khỏi hoang đường cảm.

"Cái kia, Lâm Uyên a."

Lão Chu tận tình khuyên bảo nói: "Đóng phim đi, cùng Soạn nhạc hoàn toàn là không phải chuyện gì xảy ra, người là cảm thấy công ty tiến quân điện ảnh nghệ, mình cũng muốn cùng ra một phần lực đi, yên tâm, có người xuất lực thời điểm, điện ảnh không cũng phải có phối nhạc mà, người chỉ phải phụ trách viết ca khúc Soạn nhạc là được."

Lâm Uyên giải thích: "Sẽ không ảnh hưởng ta viết bài hát."

Lão Chu lắc đầu liên tục: "Là không phải ảnh hưởng viết ca khúc vấn đề, ta biết người sáng tác năng lực mạnh, nhưng chuyện này quá đột nhiên, coi như ta muốn đồng ý đều khó khăn, công ty bên kia vì sao phải cho người lập một cái đoàn kịch, phải biết chúng ta điện ảnh ngành vẫn còn sơ kỳ trạng thái, người muốn không phải là quá cái thanh này đóng phim nghiệp, ta có thể với người hứa hẹn, đợi công ty điện ảnh sự nghiệp bước vào quỹ đạo chính, nhất định khiến người chơi đùa một lần!"

Lão Chu cảm giác mình ở Hồng tiêu hài.

Phảng phất hài tử ý tưởng đột phát nói, ta muốn nghịch súng .

Lão Chu có thể không cảm thấy không nói gì chứ sao.

Càng không ngữ là, lão Chu bây giờ còn thật là điện ảnh ngành người phụ trách một trong, Lâm Uyên tìm hãn coi như là tìm đúng người, chỉ là lão Chu căn bản liên không muốn bị Lâm Uyên như vậy tìm tới cửa là được.

Lâm Uyên nói: "Người trước xem một chút kịch bản."

Hắn đem kịch bản đẩy tới lão Chu trước mặt.

Lão Chu thờ dãi, cầm lên kịch bản nhìn một chút.

Nhìn một hồi, lão Chu kinh ngạc liếc nhìn Lâm Uyên.

Này kịch bản viết, thật đúng là giống như chuyện như vậy, ít nhất cách thức bên trên không có bất cứ vấn đề gì, có thể thấy được Lâm Uyên cũng không phải là hoàn toàn có linh cảm.

Càng làm cho lão Chu ngạc nhiên là .

Lâm Uyên không chỉ là viết phần kịch bản đơn giản như vậy, hãn thậm chí ngay cả cảnh tượng máy vị cùng với một ít diễn viên tình cảnh cũng quy định xong!

Trừ lần đó ra.

Lâm Uyên còn họa đi một tí đồ.

Thả lúc trước lão có thể không phải giải rất rõ, dù sao hấn là như vậy vừa mới tiếp xúc điện ảnh.

Nhưng mấy tháng gần đây, lão Chu ở công ty dưới sự an bài, đột kích huấn luyện đi một tí điện ảnh kiến thức, cho nên hấn biết Lâm Uyên những thứ này đồ là cái gì.

Phân cảnh kịch bản gốc!

Lâm Uyên này nào chỉ là làm Biên Kịch việc, hấn liền đạo diễn nên làm cái gì đều tại kịch bản trung làm cặn kẽ an bài!

Về phần nội dung .

Ngược lại lão Chu là không nhìn ra cái gì, tài tử giai nhân cố sự mà, chính là có nhiều chút cảnh tượng tương đối tán gẫu, để cho người ta không sờ được đầu não.

Tỷ như Lâm Uyên trong kịch bản lại viết, muốn dùng người để vẽ một chút?

Khoa trương.

Phi thường khoa trương.

Lão Chu thậm chí có loại theo không kịp người trẻ tuổi ý nghĩ cảm giác, bất quá lão Chu cũng không cho là đây là một cái biết bao tinh diệu ý nghĩ, ngược lại cảm thấy có chút không giải thích được.

Hấn trầm ngâm nói: "Chuyện này thật khó làm ."

Lâm Uyên cau mày.

Hấn điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Lâm Uyên đem cắt đứt.

Kết quả bên kia không buông tha.

Lâm Uyên chỉ có thể kết nối.

Bên đầu điện thoại kia là một đạo nhiệt tình thanh âm: "Tiện Ngu lão sư ngài khỏe chứ, ta là Lôi Đình Ngu Nhạc giám đốc ."

Lâm Uyên nói: "Lôi Đình Ngu Nhạc?"

Ngồi ở Lâm Uyên đối diện lão Chu, bỗng nhiên sắc mặt đỏ lên, tâm tình cũng không khỏi khẩn trương, tử nhìn chòng chọc Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Ta ."

Lão Chu không nhìn được, hấn đột nhiên đứng lên, tâm tình có chút kích động nói: "Người này kịch bản ta lại nhìn kỹ một chút, Lâm Uyên a, này kịch bản tuyệt đối hỏa! Tuyệt đối có thể đại hỏa đặc hỏa!"

Lâm Uyên trực tiếp cúp điện thoại, mong đợi nói: "Có thể chụp sao?"

Lão Chu cười so với khóc còn khó coi hơn: "Loại này Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần kịch bản, không có lý do không cho người chụp a!"

Chương 181: Theo Thái Tử đi học

Lão Chu là vẻ mặt đưa đám rời đi.

Lầu mười Soạn nhạc bộ không ít người cũng chú ý tới, lão Chu lúc rời đi sau khi, tinh thần không đúng lắm.

Tình huống gì?

Với Lâm Đại Biểu trò chuyện mấy câu, thế nào cảm giác ta vị này Chu lão đại cũng sắp khóc?

Mọi người dĩ nhiên là sẽ không hiểu nguyên nhân.

Lão Chu chưa có trở về chính mình phòng làm việc, mà là trực tiếp đi tầng chót, gõ một cái chủ tịch HĐQT môn.

"Đi vào."

Bên trong truyền tới uy nghiêm thanh âm.

Lão Chu Tiến môn sau đó, hít sâu một hơi, nói: "Xảy ra chuyện."

"Thế nào?"

Lý Tụng Hoa cau mày: "Điện ảnh bộ xảy ra vấn đề?"

Lão Chu lắc đầu một cái: "Tiện Ngư muốn đóng phim ."

Lý Tụng Hoa thiêu mi: "Ngươi không cự tuyệt?"

"Ta không có cách nào cự tuyệt, Lôi Đình Ngư Nhạc cho Tiện Ngư gọi điện thoại thời điểm, ta liền ngồi đối diện hắn, mặc dù Tiện Ngư đại khái suất không biết nhảy cái máng, nhưng ta thật không dám đánh cược!" Lão Chu cảm giác huyết áp có chút đi lên.

Đương nhiên có một bộ phận là trang.

Nếu như không làm ra kích động đáng vẻ, vị này làm sao sẽ hiểu chính mình khó xử?

Lý Tụng Hoa trầm mặc ba giây, nói: "Vậy hãy để cho hắn chơi đùa đi."

Có Lý Tụng Hoa những lời này, lão Chu tâm tình hòa hoãn nhiều chút: "Ta đây không chế một chút thành phẩm? Cái kia mặc dù kịch bản nội dung ta không quá xem hiểu, nhưng đầu tư cái gì hắn không lớn, điện ảnh ngành bên kia ."

"Ta sẽ chào hỏi."

Lý Tụng Hoa có chút nhức đầu nói: "Coi như là để cho bọn họ theo Thái Tử đi học, đem nhân viên nhân tản điều cho hắn dùng đi, chuyện này hắn nếu muốn giầy vò sẽ để cho chính hắn giầy vò đi, chúng ta công việc trọng tâm không thể loạn, « Lôi Bạo » là công ty chúng ta bộ phim đầu tiên, bộ phim

này thành công lời nói, hấn giày vò về điếm kia biên biên giác giác theo hấn đi."

"Hay lại là ngài đại khí."

Lão Chu giơ ngón tay cái lên.

Công ty người đứng đầu đều gặt đầu rồi, chuyện này trách nhiệm cũng liền không tới phiên lão Chu Lai gánh chịu.

Hấn chỉ phải tận lực áp súc Lâm Uyên thành phẩm là được.

Trên thực tế coi như Lâm Uyên muốn giày vò, cũng giày vò không ra động tĩnh quá lớn.

Bởi vì công ty lập hạng một cái bộ kê « Lôi Bạo » điện ảnh, mắt thấy liền muốn đi vào quay chụp giai đoạn.

Bộ phim này đầu tư thành phẩm hơn trăm triệu, đến tiếp sau này thậm chí còn khả năng tăng thêm đầu tư.

Tinh Mang bên này gần như hơn nửa điện ảnh ngành, đều là vây quanh bộ phim này chuyên.

Còn lại vô luận là tiền hay lại là nhân viên, cũng không nhiều.

Nhiều nhất miễn cưỡng cho Lâm Uyên tiếp cận một cái tiểu đoàn kịch, để cho Lâm Uyên chính mình đùa bốn chơi đùa.

Để cho đứa nhỏ này tự sướng đi đi.

"Ta đi đây a, đứa nhỏ này bây giờ bị làm hư rồi ." Lão Chu lẩm bẩm rời đi.

Lý Tụng Hoa nhìn bóng lưng của hấn liếc mắt: "Chớ giả bộ, không cho người phát tiền đóng phim."

Lão Chu bước chân dừng lại, ho khan một tiếng, nhanh chóng rời đi.

Lý Tụng Hoa xa xa nhắc nhở một câu: "Thành phẩm không chế ở ngàn vạn trong khoảng."

"Biết."

Lão Chu liền vội vàng đáp ứng nói.

Đơn giản mà nói, công ty chính là định đập mấy trăm vạn, thậm chí mười triệu, đến mua Tiện Ngư một cái vui vẻ, vị này tiểu khúc cha vui vẻ, dĩ nhiên là sẽ không đi những công ty khác rồi.

Gần đây thị trường không yên ổn.

Sa Hải chính là gương xe trước.

Khúc cha loại nhân vật này cũng có thể nói đi là đi.

Nếu như Tiện Ngư một cái mất hứng, đi những công ty khác rồi ai làm?

Tổn thất kia liền là không phải hơn mấy trăm ngàn vạn chuyện, công ty trong chuyện này phá lệ tự hiểu rõ.

Cho nên lão Chu lựa chọn mặc cho Tiện Ngư nghịch ngợm.

Ngược lại Lý Tụng Hoa bên này cũng đã làm tốt đầu tư đổ xuống sông xuống biển chuẩn bị.

Lão Chu tự hiểu rõ, không có nghĩa là tất cả mọi người đều tự hiểu rõ.

Ngược lại điện ảnh bộ bên này chủ quản môn vừa nghe nói Soạn nhạc Bộ mô ta vị đại biểu muốn đóng phim thời điểm.

Trên dưới cơ hồ là một mảnh thanh âm phản đối!

"Đùa gì thế?"

"Soạn nhạc bộ nhân muốn đóng phim?"

"Này vượt đi bước chân, có phải hay không là bước quá lớn?"

"Công ty chúng ta điện ảnh ngành vừa mới thành lập, có thể không chịu nổi giày vò."

"Bây giờ toàn bộ điện ảnh bộ đều tại vây quanh « Lôi Bạo » hạng mục chuyên, nào còn có tinh lực chiếu cố một cái hạng mục?"

" . "

Lão Chu sâu xa nói: "Chủ tịch HĐQT đồng ý."

Những lời này đâm phát chết luôn người sở hữu.

Mọi người thức thời ngậm miệng lại.

Đây chính là lão Chu đi trước tìm chủ tịch HĐQT nguyên nhân, chuyện này chỉ cần chủ tịch HĐQT gật đầu, cũng sẽ không tồn tại cái gì trở lực.

Một vị trung tầng bất đắc dĩ nói: "Chụp liền chụp mà, vấn đề là, bây giờ mọi người cũng muốn vào đổ đạo cùng trương tác gia tổ ."

Đổ đạo kêu Đồ Ngạn, trương tác gia kêu Trương Ngọc.

Người trước là Tê Châu một đường Đại Đạo Diễn, người sau là Tê Châu một đường Biên Kịch.

Hai vị này đều là Tinh Mang thật vất vả mới đào tới điện ảnh đại lão, « Lôi Bạo » chính là chỗ này nhị vị đoàn kịch nhân vật trọng yếu tác phẩm.

Điện ảnh bộ bên này, phàm là có chút năng lực, cũng muốn vào hai người này đoàn kịch.

Vì chuyện này nhi, gần đây cái này Tân Hưng Điện Ảnh ngành đều nhanh cướp bể đầu.

Lúc này, cho thêm Lâm Uyên lập một cái đoàn kịch, sợ rằng không có bao nhiêu nhân tình nguyện đi.

"Không có chuyện gì."

Lão Chu nói: "Trước hết để cho hai vị đại lão chọn mà, chọn còn lại nhân nhét vào Lâm Uyên đoàn kịch, chúng ta đào nhiều người như vậy tới, mọi người cơ bản nghiệp vụ năng lực vẫn có."

Có người nói: "Liên sợ bọn họ không muốn ."

Lão Chu trừng mắt: "Phản bọn họ, ai không dám đi, ta theo hấn nói!"

Mọi người không nói thêm gì nữa.

Tốt nửa ngày mới có người nói: "Kia đầu tư ."

Lão Chu khoát khoát tay: "Ta gọi điện thoại hỏi một chút đi."

Hấn đi tới khác Ngoại Phòng lúc này, đả thông Lâm Uyên điện thoại:

"Người cái này kịch bản, công ty có thể chụp, nhưng đầu tư có thể sẽ không quá cao."

"Có thể có bao nhiêu?"

"Đại khái mấy triệu đi."

"Vậy thì chín trăm vạn như thế nào đây?"

"Này."

Lâm Uyên nói: "Là không phải mấy triệu sao?"

Lão Chu: ". "

Hai triệu cũng coi như mấy triệu.

Chín trăm vạn cũng coi như mấy triệu.

Người một khẩu này tức trực tiếp muốn lớn nhất hạn mức tối đa?

Hắn cố gắng bình tĩnh, ngược lại chủ tịch HĐQT bên kia đã chào hỏi:

"Được, ta tranh thủ một chút, chín trăm vạn, đến tiếp sau này cũng không tiền a, công ty không thể nào cho người tăng thêm đầu tư!"

"Ồ."

Chín trăm vạn Lâm Uyên đã hài lòng.

Mặc dù hắn không là rất biết giá thị trường, nhưng đại khái nghĩ rằng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thành phẩm, vẫn là có thể đoán được.

"Vậy cứ như thế."

"chờ một chút, còn có việc."

Lão Chu giật mình trong lòng: "Chuyện gì?"

Lâm Uyên trả lời: "Không thể thay đổi ta kịch bản."

Lão Chu cười khò: "Không thay đổi, không thay đổi, loại này Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần tác phẩm, ai muốn muốn thay đổi, trước tiên cần phải quá ta đây quan!"

"Cám ơn."

"Hắn."

Lão Chu cúp điện thoại, với đánh giặc xong tựa như, lau trên đầu mồ hôi, mới điều chỉnh tâm tình trở lại phòng họp: "Nói xong rồi, cái này hạng mục đầu tư là chín trăm vạn."

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Mọi người cũng thấy rõ ràng hình thức.

Cái này hạng mục nói khó nghe một chút, rõ ràng chính là lấy ra cho vị kia Soạn nhạc bộ đại biểu đùa bốn chơi đùa, có thể thấy vị kia đại biểu ở công ty địa vị hắn còn rất cao.

Bất quá chín trăm vạn cũng không nhiều.

So sánh « Lôi Bạo » loại khả năng này đầu tư muốn phá trăm triệu hạng mục, chín trăm vạn chỉ có thể coi là như muối bỏ biển, biên biên giác giác thôi.

"Vậy thì cho hắn chơi đùa đi."

Điện ảnh bộ phó chủ quản bất đắc dĩ nói: "Kịch bản lúc nào đưa tới, mặc dù là nghịch ngợm, nhưng chúng ta cũng tận hết nhân lực."

"Kịch bản không cho phép đổi."

Lão Chu nói: "Định chết."

Mọi người nhất trí nhìn về phía lão Chu, ánh mắt phức tạp.

Cuối cùng vẫn là một cái cùng lão Chu tương đối quen thuộc trung tầng nhỏ giọng hỏi một câu: "Vị này Soạn nhạc bộ đại biểu là chủ tịch HĐQT gia công tử?"

Những người này phần lớn không hiểu Soạn nhạc, tự nhiên không hiểu Tịch Ngu đối với Tinh Mang ý nghĩa.

Lão Chu hiểu ý tưởng của mọi người.

Hắn lại lần nữa khoát tay áo nói: "Các người chỉ coi hắn là Tinh Mang đại công tử là được, cực kỳ hậu hạ, đứa bé Tử Ái chơi đùa là thiên tính, cũng đừng làm cho ta bắt ai sau lưng nói quái thoại."

Mọi người bĩu môi.

Coi như muốn nói cũng không dám a, nhiều nhất oán thầm đôi câu chứ sao.

Chủ tịch HĐQT cũng mặc cho vị chủ nhân này hồ nháo, có thể thấy vị này ở công ty địa vị, tuyệt đối không phải người bình thường chọc nổi ——

Thật sự là theo Thái Tử đi học chứ sao.

---

ps: Cầu nguyệt phiêu ~ ~ ô bạch gần đây ở xem phim, nhiều tích lũy một ít, bởi vì phía sau muốn thích hợp viết một ít mọi người chưa có xem qua nhưng tương tự rất không tồi điện ảnh.

Chương 182: Công cụ nhân đạo điển

Vạn sự đã sẵn sàng chỉ thiếu Đông Phong!

Lâm Uyên ngày thứ 2 liền gặp được rồi lão Chu vì hấn an bài Giám đốc sản xuất.

Vốn là lão Chu còn muốn giúp Lâm Uyên đem đạo diễn cũng quyết định, bất quá Lâm Uyên rất dứt khoát cự tuyệt.

Hấn muốn bàn tay mình cầm đạo diễn cùng diễn viên quyền lựa chọn.

Lão Chu suy nghĩ một chút, đồng ý.

Đạo là không phải Lâm Uyên này cái Biên Kịch cao bao nhiêu địa vị.

Thật sự là tất cả mọi người đem Lâm Đại Biểu đóng phim sự tình, coi thành theo vị này tiểu khúc cha chơi đùa đùa nghịch trò chơi.

Nếu là chơi game, cần gì phải nghiêm túc?

Bất quá cũng là không phải hoàn toàn không có nghiêm túc.

Ít nhất lão Chu vì Lâm Uyên an bài vị này Giám đốc sản xuất liền thật nghiêm túc ——

Giám đốc sản xuất kêu Trầm Thanh.

Tinh Mang vốn là có điện ảnh ngành, Trầm Thanh là Tinh Mang nguyên điện ảnh bộ một vị tiểu trung tầng.

Chỉ là gần đây, Tinh Mang đào một nhóm điện ảnh nhân tài tới, bao gồm một ít tương đối lợi hại Giám đốc sản xuất.

Vì vậy Trầm Thanh ở điện ảnh bộ tác dụng, thoáng cái liền bị những thứ này trên xuống hệ cho đĩnh.

Hết lần này tới lần khác Trầm Thanh còn không có biện pháp.

Bởi vì này nhiều chút trên xuống hệ, quả thật còn có lý lịch, cũng có năng lực hơn.

Nếu so sánh lại, Trầm Thanh phân lượng nhỏ nhất không đáng kể.

Công ty chuẩn bị « Lôi Bạo » sau đó, sản xuất đoàn đội nhiều do trên xuống hệ cầm giữ, Trầm Thanh nỗ lực thật lâu cũng không thể chen vào lẫn lộn cái vị trí.

Vừa vặn Lâm Uyên muốn đóng phim, lão Chu liền dứt khoát đem « giông tố » không trúng tuyển Trầm Thanh đưa tới.

Mặc dù tất cả mọi người ngầm thừa nhận Lâm Uyên đang chơi đùa gia gia, nhưng Trầm Thanh cũng là lần đầu tiên có cơ hội đảm nhiệm điện ảnh chung quy sản xuất, hấn coi này là làm một lần hiếm thấy lịch luyện cơ hội, cho nên trong thái độ là không có bất cứ vấn đề gì ——

Dù sao hẳn vốn là không vào được « Lôi Bạo » đoàn đội.
Bạch hoà làm một lần làm sản xuất cơ hội, có sao mà không làm đây?
Cho nên Trầm Thanh bắt được Lâm Uyên kịch bản đêm đó, liền nghiêm túc
luyện chế một phần sản xuất biểu, cũng ở ngày thứ 2 đưa cho Lâm Uyên
nhìn.

Kết quả làm Trầm Thanh lần đầu tiên thấy Lâm Uyên thời điểm, ngạc nhiên
phát hiện, Lâm Uyên chính ở chính mình bên trong phòng làm việc, bung
quyển sách nhìn.

Tên sách kêu « điện ảnh quay chụp nhập môn lý luận » .

Trong chớp nhoáng này, Trầm Thanh bỗng nhiên cảm giác mình vai chịu áp
lực lớn vô cùng, vị này Lâm Đại Biểu quá thần kỳ.

"Xin chào, ta tên là Lâm Uyên."

Lâm Uyên chủ động mở miệng, hẳn đã bắt đầu học tập một ít điện ảnh quay
chụp kiến thức căn bản.

Trong sách có nhắc tới Giám đốc sản xuất đối với đoàn kịch tầm quan
trọng.

Giám đốc sản xuất phụ trách phim chuẩn bị cùng đầu tư.

Quay chụp tràng lựa chọn, nhân viên an bài cùng liên lạc vân vân, đều do
Trầm Thanh dẫn sản xuất tổ phụ trách .

Trầm Thanh chính là thay Lâm Uyên trừ hoạch đoàn kịch thường ngày đại
quản gia!

"Ta tên là Trầm Thanh, Lâm Đại Biểu tốt."

Trầm Thanh cũng không có không đem Lâm Uyên coi vào đâu, không chỉ
là bởi vì hẳn đã từng lão Chu nhắc nhở, càng bởi vì Trầm Thanh xem qua
Lâm Uyên kịch bản.

Hắn không tin Lâm Uyên là một cái đôi điện ảnh quay chụp một chữ cũng
không biết nhân!

Không hiểu điện ảnh nhân không viết ra được như vậy kịch bản.

Đây là Trầm Thanh nhìn xong « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản
sau đó trực quan cảm thụ.

Kịch bản nội dung làm sao không nói, chỉ riêng nói quy phạm cùng hoàn
chỉnh trình độ mà nói, Lâm Uyên cái này kịch bản là không có bất cứ vấn
đề gì.

Nói cứng có vấn đề gì lời nói, đại khái chính là Lâm Uyên cái này kịch bản
quá đáng cặn kẽ, cặn kẽ đến liền đạo diễn phân kính hẳn đều trước thời hạn
làm xong.

Hơn nữa liền Lâm Uyên phân kính mà nói, không chỉ có chuyên nghiệp
trình độ không được chọn, ngay cả hoạ sĩ cũng đem Trầm Thanh hù dọa
sửng sốt một chút.

Hắn rất khó tưởng tượng, một cái Người viết ca khúc, có thể đem phân kính
hoạ xinh đẹp như vậy!

Đây cũng là Trâm Thanh cảm thấy Lâm Uyên rất thần kỳ nguyên nhân. Nói vị này Lâm Đại Biểu biết điện ảnh sáng tác, tại sao hắn còn đang nhìn trụ cột nhất sách vở?

Có thể người phải nói Lâm Đại Biểu cái gì cũng không biết, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » loại này chuyên nghiệp kịch bản lại là thế nào tới? Chớ nói chi là Lâm Đại Biểu làm Biên Kịch lại còn biết hội họa, này rõ ràng là rất nhiều đạo diễn kiến thức cơ bản a.

Thực ra Lâm Uyên cũng ngoài ý muốn với hệ thống cái này kịch bản hoàn chỉnh tính, từ nội dung đến phân kính lại tới một ít chi tiết tính đồ vật nhìn một cái không sót gì.

Lâm Uyên chỉ là đem hệ thống khắc ở trong đầu mình kịch bản cùng với phân kính, viết ra, vẽ ra tới mà thôi.

Viết đơn giản tự nhiên, Lâm Uyên tốc độ tay nhanh như vậy, có tay là được. Họa cũng không đoán khó khăn, Lâm Uyên vốn là nghề cấp họa sĩ trình độ. Thật muốn so với hội họa lời nói, hắn đại khái có thể nghiên ép 90% trở lên đạo diễn hội họa thực lực.

Hắn và Trâm Thanh lẫn nhau chào hỏi sau đó, liền bắt đầu hàn huyên.

Bất quá Trâm Thanh nói lên yêu cầu thứ nhất, liền bị Lâm Uyên hay không, bởi vì Trâm Thanh đề nghị là, nội dung cốt truyện có được hay không điều chỉnh một chút?

"Bây giờ nội dung cốt truyện, toàn thể tính liên quán là không có vấn đề, nhưng có nhiều chỗ xử lý, có phải hay không là quá ."

"Vô lý đâu?"

"Đúng, chính là ý này ."

Cái gọi là vô lý đâu, nhưng thật ra là đủ ngữ trung một cái hình dung, ý tứ là một người làm việc, nói chuyện cũng làm người ta khó hiểu, vô trung tâm, đem ngôn ngữ và hành vi không có rõ ràng mục đích, thô tục tùy ý, loạn câu nhàu, nhưng lại vốn lại có một bộ miến cưỡng có thể tự bào chữa suy luận.

"Đây chính là bộ phim này phong cách."

Lâm Uyên đối với cái này vị đại quản gia, vẫn có chút coi trọng, vì vậy giải thích rất có kiên nhẫn: "Chính bộ phim chính là xây dựng ở loại này vô lý đầu thế giới quan bên dưới, tuổi tác tương đối lớn người xem khả năng không tiếp thụ nổi loại này phong cách, nhưng một ít người trẻ tuổi khẳng định càng có thể hiểu được ."

Nay năm 38 tuổi Trâm Thanh hơi trầm mặc rồi mấy giây.

Hắn rất nhanh liền buông tha khuyến Lâm Uyên đối ý tưởng của kịch bản:

"Kia đạo diễn lựa chọn?"

"Nói danh đơn sao?"

"Ngược lại là có một đại khái danh sách, nhưng cũng không phải là cái gì thành danh đạo diễn, tương đối thành thực đạo diễn đều đi « Lôi Bạo » đoàn kịch học tập kinh nghiệm."

"Trước cho ta đi."

Đạo diễn là ai đúng khác đoàn kịch mà nói khả năng rất trọng yếu, nhưng ở nơi này Lâm Uyên, đạo diễn chỉ phải dựa theo hần trong kịch bản thiết lập tốt vừa Định Phương hướng đi quay chụp là được.

Đây là Lâm Uyên đối với « Đường Bá Hồ Diễm Thu Hương » đoàn kịch chọn người tiêu chuẩn duy nhất, chấp hành lực đủ mạnh là được.

" Được."

Cái này đoàn kịch hiển nhiên là Lâm Đại Biểu này cái Biên Kịch độc đoán, Trầm Thanh tội gì với đối phương nổi lên va chạm: "Kia trường cảnh loại cứ dựa theo chúng ta định xong tới?"

" Ừ, còn có diễn viên được tuyên chọn danh sách ."

"Ta chỉ có nội bộ công ty diễn viên danh sách, bây giờ toàn bộ phát ngài, nếu như Lâm Đại Biểu muốn ở bên ngoài tìm diễn viên, dĩ nhiên cũng có thể thử mời, nhưng cần nhắc đến chúng ta thành phẩm có hạn, quá nổi danh diễn viên chúng ta nhất định là mời không nổi." Trầm Thanh cho Lâm Uyên đánh cái dự phòng châm.

"Ồ."

Lâm Uyên vốn là không muốn tìm cái gì đại bài diễn viên.

Đại bài diễn viên cùng đại bài đạo diễn, liền cùng đại bài ca sĩ như thế, đều là tính giới bị không cao gánh nặng.

"Kia trước như vậy."

Trầm Thanh tâm tình hơi lộ ra phức tạp đứng dậy: "Ta đem công ty điện ảnh ngành còn lại đạo diễn cùng với diễn viên danh sách phát ngài."

" Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trầm Thanh sau khi rời đi, Lâm Uyên đánh mở máy tính, đổ bộ chính mình Email, đầu tiên hẳn trước phải đem đạo diễn xác định được, phải nhất định tìm tới một vị chấp hành lực đủ mạnh ——

Công cụ nhân.

Chương 183: Dịch Thành Công

Trần Thanh phát tới trong danh sách, có ba cái đạo diễn được tuyển chọn, đồng thời bổ xung rồi bọn họ tác phẩm liên tiếp.

Bất quá giống như Trần Thanh tự mình nói, mấy cái này đạo diễn cũng là không phải rất thành công.

Thứ nhất đạo diễn là quay quảng cáo phiên xuất thân, bình thường chủ yếu thay công ty ca sĩ chụp mv;

Cái thứ 2 ngược lại trước kia đạo diễn võ qua một bộ phim truyền hình, chỉ là tỉ lệ người xem một loại;

Vị thứ ba đạo diễn là duy nhất một không phải là khoa ban tốt nghiệp, thay đổi giữa chừng làm đạo diễn, nhưng lại có qua một lần vi điện ảnh quay chụp kinh nghiệm.

Lâm Uyên đem tam tác phẩm riêng đại khái nhìn một chút.

Cuối cùng hẳn trong vòng rồi vị thứ ba đạo diễn tên:

Dịch Thành Công.

Lựa chọn vị này đạo diễn, dĩ nhiên không phải là bởi vì tên đối phương Geely.

Chủ yếu vẫn là bởi vì đối phương quay chụp vi điện ảnh rất tốt cười, nói là vi điện ảnh chẳng nói là chuyện tiêu lâm tập cầm, dùng một nhóm tiết mục ngắn miễn cưỡng kiếm ra rồi linh linh tán tán vi điện ảnh nội dung cốt truyện.

Dầu gì cùng kịch vui sát thực tế rồi.

Hẳn vi điện ảnh mặc dù đều là tiết mục ngắn tiếp cận, cho tới nội dung cốt truyện linh linh tán tán thiếu tính liên quán, nhưng ít ra, những thứ này tiết mục ngắn thú vị tính bị hẳn trả lại như cũ rất đúng chỗ, có thể thấy chấp hành lực hay lại là không có vấn đề gì lớn.

"Không được đổi lại."

Lâm Uyên căn cứ như vậy nguyên tắc, lại bắt đầu chọn diễn viên.

So sánh với đạo diễn được tuyển chọn, có thể cung cấp Lâm Uyên lựa chọn diễn viên ngược lại là thật nhiều.

Không nơi này quá mặt quả thật không có gì đem ra được đại bài, hoặc là vào Giới Điện Ảnh và Truyền Hình không bao lâu người mới, hoặc là chính là lẫn lộn thật nhiều năm đoàn kịch nhưng vẫn là tiêu trong suốt 18 tuyển .

Trước từ hình tượng vào tay.

Quang cái yêu cầu này liền đủ Lâm Uyên quét xuống một nhóm người rồi, dù sao « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bên trong mỗi một nhân vật đều có chính mình đặc điểm.

Tỷ như như hoa.

Tỷ như thạch lưu tỷ.

Hình tượng vượt qua kiểm tra Lâm Uyên trước vòng đi xuống.

Cứ như vậy bận làm việc một trận sau đó, cửa vang lên một tràng tiếng gõ cửa.

"Mời vào."

"Lâm Đại Biểu."

Gõ cửa người vào cửa.

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn lên, lại là Cố Đông: "Ngươi không hồi Tề tỉnh?"

"Ta muốn lưu ở trụ sở chính."

Cố Đông có chút thấp thỏm nói: "Trụ sở chính dự định an bài ta tới làm Lâm Đại Biểu trợ lý, bất quá phía trên nói, này muốn Lâm Đại Biểu tự mình gặt đầu."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên đối Cố Đông ấn tượng còn có thể.

Cố Đông có chút vui vẻ nói: "Ta nhất định sẽ làm việc cho giỏi!"

Chi nhánh công ty khẳng định không bằng trụ sở chính, mà ở trụ sở chính có thể cho Lâm Đại Biểu làm phụ tá, này có thể so với ở chi nhánh công ty hồi đó mạnh hơn nhiều!

Cho nên Cố Đông là rất muốn bắt lại công việc này cơ hội.

Bất quá nàng không xác định Lâm Uyên đối với mình là hay không hài lòng.

Bây giờ có Lâm Uyên gặt đầu đồng ý, nàng mới có loại trong lòng đá rơi xuống đất cảm giác.

Lâm Uyên cầm ra bản thân vòng nổi danh đơn: "Ngươi liên lạc một chút quản gia, để cho hắn an bài thời gian thử sức."

"Ngài thật muốn đóng phim?"

Cố Đông có chút ngoài ý muốn, nàng tới đây trước, đã nghe được một ít lời đồn đãi, nói là Lâm Đại Biểu muốn đóng phim chơi đùa ——

Cái này "Chơi đùa" tự rất ý vị sâu xa, đại biểu rất nhiều người đối với chuyện này cái nhìn.

"Ừm."

"Được, ta đây phải đi liên lạc, bất quá quản gia là?"

"Trần Thanh, hắn là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » điện ảnh Giám đốc sản xuất."

Cố Đông gặt đầu một cái, không có hỏi nhiều nữa.

Nàng thì sẽ không ngăn cản Lâm Uyên, bởi vì ở chi nhánh công ty hợp tác trải qua để cho Cố Đông minh bạch, Lâm Đại Biểu phải làm việc tình người

khác khuyên cũng vô dụng.

Nàng chỉ phải làm cho tốt trợ lý công việc là được.

Lúc này Cố Đông đã hoàn toàn đem mình đặt ở Lâm Đại Biểu trợ lý vị trí, mà thân là trợ lý, chỉ phải dựa theo Lâm Đại Biểu yêu cầu làm là được.

Thậm chí ngay cả vừa mới câu nói kia cũng không nên hỏi tới.

Cố Đông ở tâm lý tổng kết mình một chút vừa mới ngôn ngữ sai lầm, quyết định sau này không tái phạm.

Lâm Uyên muốn đóng phim sự tình, xác thực ở công ty truyền một vòng, nhưng là không người đối Lâm Uyên muốn đóng phim chuyện này bản thân đánh giá cái gì.

Mọi người chỉ là cảm khái với công ty đối Lâm Uyên coi trọng, liền Lâm Uyên gần như nghịch ngợm hứng thú, công ty cũng không có ngăn trở.

Chuyện này, chỉ là để cho công ty nhân biết được, Lâm Đại Biểu ở cái công ty này địa vị, nếu so với rất nhiều người tưởng tượng cao hơn.

Bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi rồi.

Bây giờ công ty đổi mặt chuyên hình mẫu chốt kỳ, mọi người càng chú ý là « Lôi Bạo » bộ phim này có hay không có thể một lần là nổi tiếng, từ đó để cho công ty chuyên hình thuận lợi khai hỏa đệ nhất pháo.

Nếu so sánh lại, Lâm Uyên muốn đóng phim chuyện, theo mọi người hai ba câu bát quái sau đó, liền đã không còn chú ý hứng thú.

Lâm Uyên tự nhiên cũng sẽ không để ý người khác cái nhìn.

Hắn đang thử kính một ngày trước, gặp được chính mình bước đầu quyết định đạo diễn nhân tuyển.

Dịch Thành Công.

Dịch Thành Công là một cái danh xưng với thực Tiểu Đạo Diễn.

Mà loại Tiểu Đạo Diễn, trân quý nhất không ai bằng quay chụp cơ hội, tuyệt đối sẽ không gây ra đối kịch bản chọn tam lấy bốn yêu nga tử!

Hắn khi nhận được « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản sau đó, cặn kẽ nhìn xong nội dung đêm đó, liền rất rõ ràng biết chính mình xác định vị trí ——

Công cụ nhân!

Bộ phim này làm như thế nào chụp, ống kính xử lý như thế nào, vị này Lâm Đại Biểu đã tại trong kịch bản định chết!

Hắn chỉ phải phụ trách chấp hành, thuận tiện giúp bạn rộn quản lý một chút đoàn kịch là được rồi.

Nhưng cùng Giám đốc sản xuất Trần Thanh bất đồng là, Dịch Thành Công liếc mắt thích « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản!

Cho nên hắn thấy Lâm Uyên sau đó, nói ra câu nói đầu tiên là:

"Lâm Đại Biểu này kịch bản là đại tài!"

Lâm Uyên nhất thời sinh ra một cỗ tri kỷ cảm giác.

Trầm Thanh là kẻ lão Chu sau đó, cái thứ 2 khẳng định « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » kịch bản chất lượng nhân.

Hơn nữa cùng lão Chu loại này nhân viên không quan hệ bất đồng, Dịch Thành Công nhưng là bộ này vai diễn đạo diễn!

Giờ khắc này, Lâm Uyên ý thức được, cái này đạo diễn khả năng không cần thay đổi người.

Dịch Thành Công dáng dấp có chút mập, chữ đại khái chỉ có 1m7 không tới, trên sống mũi đỡ một bộ cận thị con mắt, cái miệng nhỏ nhắn biết ăn nói:

"Bộ phim này kịch bản có chút Tê Châu . Bây giờ hẳn gọi Tê tỉnh, bọn họ lúc thời niên thiếu có một bộ phim kêu « ta là cao thủ » , kia bộ phim cũng là đi loại này tương đối khoa trương phong cách đường đi, đáng tiếc ta cảm thấy được có nhiều chỗ hay lại là hơi lộ ra câu nệ rồi, diễn viên tựa hồ thả không đủ mở, một ít hài hước xử lý cũng không đủ lớn mật, cho nên kia bộ phim phòng bán vé cũng không cao, mà ở kia sau đó này chủng loại hình điện ảnh liên có rất ít người thử ."

Lâm Uyên gật đầu liên tục.

Lam Tinh thật có vô lý đầu điện ảnh, nhưng chỉ có thể nói là vô lý đầu hình thức ban đầu, nếu so sánh lại, bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » nhưng là đem vô lý đầu phong cách phát huy đến cực hạn rồi.

"Diễn viên thử sức khi nào thì bắt đầu?"

"Ngày mai."

"Vậy chúng ta có thể rất tốt chọn diễn viên, vai phụ cũng còn khá, chủ yếu là hình tượng bên trên muốn hạ điểm công phu, chính là vai nam chính có chút khó chọn, bộ này kịch tiểu điểm toàn bộ tập trung ở trên người vai nam chính ."

Lâm Uyên càng phát giác cái này Dịch Thành Công rất hiểu.

Bởi vì Dịch Thành Công cùng Lâm Uyên ý nghĩ là hoàn toàn nhất trí.

Cái này làm cho Lâm Uyên có thêm vài phần mong đợi: "Kia vai nam chính người có thích hợp nhân tuyển sao?"

Dịch Thành Công trầm ngâm chốc lát, nói: "Thật là có cái nhân tuyển, bất quá là người đóng vai quân chúng, không chống đỡ nổi phòng bán vé ."

"Cái này không trọng yếu."

Bao nhiêu đại bài diễn viên đều là từ đóng vai quân chúng tới, không cho người ta cơ hội, làm sao biết đạo nhân gia liền cả đời cũng sẽ đóng vai quân chúng đây?

"Ngài không coi trọng diễn viên chính danh tiếng?"

Dịch Thành Công cho là Lâm Uyên ít nhất sẽ chọn một người xem quen thuộc diễn viên làm nam nhất hào.

"Ừm."

Lâm Uyên cho ra khẳng định câu trả lời.

Dịch Thành Công cười: "Ta đây đề cử người này, cũng sẽ không để cho Lâm Đại Biểu thất vọng."

Chương 184: Tuyển vai diễn hoàn thành

Thử sức ngày này, Lâm Uyên gặp được Dịch Thành Công đề cử vai nam chính.

"Lâm Đại Biểu được, ta tên là Hạ Thắng."

Đây là một cái trẻ tuổi diễn viên, tướng mạo nên nói như thế nào đây?

Cùng Lâm Uyên đứng chung một chỗ, Hạ Thắng nhan giá trị thật rất phổ thông, thậm chí có nhiều chút người đi đường.

Nhưng cùng đại quản gia Trầm Thanh đứng chung một chỗ, Hạ Thắng đại khái coi như là trong mắt người bình thường Tiểu Suất Ca rồi.

Mà nếu như là cùng Dịch Thành Công đứng chung một chỗ lời nói, Hạ Thắng hoàn toàn có thể nói là ngọc diện Phan An!

Không lúc này quá Hạ Thắng cách Lâm Uyên rất gần, cho nên hẳn là chính nhi bát kinh người đi đường kiêu.

Nhất là ở trước mặt Lâm Uyên, cái kia phân bản năng khẩn trương, càng làm cho hắn có vẻ hơi phổ thông đứng lên.

"Người tốt."

Lâm Uyên lộ ra phù hợp xã hội mong đợi nụ cười, hướng về phía Dịch Thành Công cùng Trầm Thanh hai ngày này kéo đoàn kịch các bộ môn người phụ trách gật đầu một cái:

"Chúng ta bắt đầu thử sức đi."

Trầm Thanh gật đầu một cái, mọi người bắt đầu thử sức.

Thứ nhất thử sức nhân chính là Hạ Thắng, đối mặt cái này cái gọi là đạo diễn người đề cử, Trầm Thanh nhưng thật ra là khẽ nhíu mày.

Không chỉ có Trầm Thanh.

Đoàn kịch bên trong mấy cái khác ngành người phụ trách cũng có nhiều chút nhưc đầu.

Là không phải Hạ Thắng có nhiều kém.

Mà là bởi vì, Hạ Thắng là vào nghề ba năm người mới, không có bất kỳ danh tiếng, mà không có một người danh tiếng nhân đảm nhiệm vai nam chính, thiên nhiên liền mất đi phòng bán vé lực hiệu triệu.

Bất quá Lâm Uyên không nói gì, cho nên thử sức chỉ có thể cứ theo lẽ thường tiến hành.

Rất thông thường thử sức.

Không có lòe loẹt yêu cầu, chính là để cho Hạ Thắng dựa theo trong kịch bản một cái đoạn phim diễn xuống.

Thử sức chờ đợi trong lúc, tất cả mọi người trước thời hạn xem qua bộ phận kịch bản, cho nên không cần tạm thời nhìn kịch bản dựa theo diễn.

Hạ Thăng mới đầu có chút khẩn trương, bắt quá tiến vào diễn xuất kiểu sau đó, hăn chợt biến thành người khác một dạng rất nhanh tiến vào nhân vật. Hăn biểu diễn đoạn phim, Đường Bá Hổ muôn vào Hoa phủ đoạn phim. Chỉ thấy hăn bỗng nhiên thấp hạ thân tử, sau đó nhậ lên một cái tử con gián

Trầm Thanh bọn người sửng sốt một chút, không biết Hạ Thăng từ đâu tìm con gián, nhưng mọi người nhìn chân thiết, đây rõ ràng là một cái thật con gián .

"Tiểu Cường!"

"Tiểu Cường ngươi làm sao vậy tiểu Cường, tiểu Cường ngươi không thể chết được a! Ta với ngươi sống nương tựa lẫn nhau đồng cam cộng khổ nhiều năm như vậy . Ta đã đem ngươi trở thành thành thân thân xương thịt dạy ngươi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy không nghĩ tới hôm nay người tóc bạc đưa người tóc đen nộ ."

Hạ Thăng nắm con gián, gào khóc, đấm ngực dậm chân.

Trầm Thanh mấy người sự chú ý, đã từ con gián bản thân, chuyển tới Hạ Thăng biểu diễn bên trên.

Này cái gì?

Chết con gián, về phần ngươi sao?

Nhắc tới khóc vai diễn thật, hết lần này tới lần khác lại khiến người ta cảm thấy bộ sách võ thuật hóa, rõ ràng là rất phù khoa biểu diễn phương thức; nhắc tới khóc vai diễn giả, Hạ Thăng này tám khổ sở bộ dáng thật đúng là thật giống chuyện như vậy, ít nhất hăn đối con gián đầu nhập cảm tình là vượt quá người sở hữu tượng tượng .

Ngược lại Trầm Thanh mấy người, cũng bối rối.

Cho dù là bọn họ xem qua kịch bản, biết tiền nhân hậu quả, vẫn là không nhìn được có chút mộng.

Dịch Thành Công lại nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên biểu tình không có biến hóa quá lớn.

Biểu diễn kịch bản là Lâm Uyên định, hăn cố ý bỏ đi biểu diễn hướng dẫn bộ phận, chỉ cho ra sân khấu từ, cụ thể biểu diễn lại để cho diễn viên chính mình phát huy.

Kết quả Hạ Thăng phát huy, cùng Lâm Uyên trong kịch bản bỏ đi hướng dẫn bộ phận rất gân gũ.

Chính là chỗ này loại thật thật giả giả khóc vai diễn.

Quá thật lộ ra nghiêm túc, quá giả lại mất đi hài hước cảm.

Đây là phân tác dẫn đo.

Trầm Thanh mấy người cũng nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên hỏi: "Con gián lấy ở đâu?"

Trầm Thanh mấy người dở khóc dở cười, này mẹ nó là trọng điểm sao?

"Nhà cậu tìm."

Hạ Thắng có chút lúng túng nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái, không có lập tức làm quyết định, chỉ là để cho tiếp theo nhân cũng vào cửa thử sức.

Hạ Thắng thấp thỏm rời đi.

Sau đó mấy cái thử sức nhân vật chính diễn viên, Lâm Uyên cũng không có phát biểu bình luận.

Cho đến tràng này thử sức kết thúc, mọi người bắt đầu thảo luận.

Dịch Thành Công trực tiếp đề cử Hạ Thắng.

Trầm Thanh lắc đầu nói: "Hạ Thắng biểu diễn, có phải hay không là quá mức, chết con gián, không đến nỗi đi, ngược lại thì làm cho người ta một loại phù khoa cảm."

Trầm Thanh mấy người sau lưng cũng là gật đầu một cái.

Dịch Thành Công lại không nhịn được nói: "Các người dùng khoa ban nhãn quang đến xem, Hạ Thắng biểu diễn đương nhiên là có chút phù khoa, nhưng ta cảm thấy được Hạ Thắng biểu diễn kiểu ít nhất là phù hợp kịch bản suy luận."

Có người phản bác: "Không chọn xuất thân chính quy, chẳng lẽ chọn dã con đường?"

Dịch Thành Công lắc đầu: "Các người có thể xem tài liệu, Hạ Thắng đúng là xuất thân chính quy."

Bên cạnh Phó Đạo Diễn cau mày nói: "Nhưng ta xem hẳn biểu diễn, không một chút nào khoa ban."

" "

Mọi người thảo luận một phen sau đó, không có ra kết quả, không khỏi nhìn về phía Lâm Uyên.

"Hạ Thắng đi."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Trầm Thanh mấy người muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ có thể nhận mệnh như vậy không lên tiếng nữa.

Vốn chính là vị này Tinh Mang công tử độc đoán, mọi người coi như là phản đối cũng vô dụng.

Giống như trước có người khuyên Lâm Uyên đổi kịch bản, Lâm Uyên không chút nào không muốn như thế.

Dịch Thành Công cũng lộ ra nụ cười.

Nguyên lai không chỉ có chính mình a, toàn bộ « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » đoàn kịch, đều là Lâm Đại Biểu công cụ nhân.

Mọi người chỉ muốn làm tốt chính mình bốn phận công việc là được.

Mà ở quyết định nhân vật chính sau đó, còn lại tuyển vai diễn, liền tương đối buông lỏng.

Trầm Thanh mấy rất ít người phát biểu ý kiến, cơ hồ là chính là Lâm Uyên thương lượng với Dịch Thành Công đến quyết định toàn bộ diễn viên.

Bất quá tuyển vai diễn trong quá trình, mọi người nhìn thấy đi một tí vị này Lâm Đại Biểu chọn người tiêu chuẩn:

Soái không muốn.

Đẹp để không muốn, tận lực chọn xấu xí, hoặc có lẽ là, chọn dáng dấp có đặc sắc.

Một điểm này, Trầm Thanh ngược lại là rất đồng ý.

Kịch vui bên trong vai phụ, chính là muốn chọn tướng mạo thiếu chút nữa.

Cũng chính là Xuân Hạ Thu Đông bốn hương, Lâm Uyên cố ý lựa chọn tương đối gái đẹp diễn viên.

Nhất là Thu Hương .

Đây đại khái là phù hợp nhất Trầm Thanh mấy người trong tâm khảm vai nữ chính thí sinh, bởi vì Thu Hương mặt, dáng dấp đẹp vô cùng!

Quan trọng hơn là, Thu Hương có danh tiếng!

Đây là một hạng hai nữ diễn viên, nghệ danh kêu Dư Tích Lộ.

Dư Tích Lộ vẫn có một ít tác phẩm, tướng mạo cũng rất có vài phần cổ điển mỹ cảm thấy, chỉ là Dư Tích Lộ diễn kỹ rất bình thường, cho nên xuất đạo tới nay bị rất nhiều người đánh giá vì "Bình hoa" .

Nếu như là còn lại điện ảnh kịch tuyển vai diễn, Trầm Thanh dám người khẳng định coi thường Dư Tích Lộ loại hoa này bình.

Nhưng nhìn một chút Lâm Uyên chọn còn lại diễn viên .

Thậm chí đạo diễn dáng dấp cũng có chút thô bỉ .

Trầm Thanh dám người lại cảm thấy Dư Tích Lộ cái này diễn viên lựa chọn, dầu gì là dựa vào phổ.

Ít nhất Dư Tích Lộ ít nhất rất xinh đẹp a, hơn nữa có nhất định danh tiếng!

Đừng để ý tên này tức là bởi vì diễn kỹ hay là bởi vì mặt.

Ngược lại cứng rắn muốn chọn một vị lời nói, ngược lại Ái Tử bên trong rút ra đại cái, Trầm Thanh bọn người cho là Dư Tích Lộ là hoàn mỹ nhất tuyển vai diễn.

Nam nữ chủ diễn cùng với trọng yếu vai phụ chọn xong.

Lâm Uyên nói: "Chuẩn bị đem quay chụp đăng lên nhật báo đi."

Trầm Thanh mấy người gật đầu, hoàn toàn làm xong cho Lâm Uyên làm công cụ nhân giác ngộ, theo Thái Tử đi học loại chuyện này, không cầu công lao chỉ cầu không thất bại.

Dịch Thành Công lại ý chí chiến đấu tràn đầy.

Mặc dù hẳn là công cụ nhân, nhưng Dịch Thành Công tuyệt đối là trong đám người tối chịu đựng gian nan một vị!

Chương 185: Người nghĩ rằng ta không dám khắc

Điện ảnh chuẩn bị kỳ phần lớn sẽ không quá nhanh, cho nên đoàn kịch phối hợp người tốt viên cơ cấu sau đó, các loại chuẩn bị cũng phải cần một khoảng thời gian chu đáo.

Những chuyện này cũng không tới phiên Lâm Uyên này cái Biên Kịch hạnh kiểm, Giám đốc sản xuất cùng đạo diễn gánh nặng nổi lên những công việc này ——

Vậy đại khái chính là làm Biên Kịch chỗ tốt.

Lúc này đã là tháng hai, mỗi năm một lần Xuân Tiết bắt đầu.

Đây là Tần Tề thống nhất sau đó thứ nhất Xuân Tiết, bầu không khí tựa hồ so với năm trước nao nhiệt hơn mấy phần, mà Lâm Uyên lão mục, rốt cuộc cũng là bị nhận được Tô Thành, cùng các con gái đồng thời cùng chung Xuân Tiết.

Ăn cơm tất niên thời điểm.

Lâm Uyên không ngừng khuyên lão mục, sau này liền ở lại Tô Thành dưỡng lão, khác đi về làm việc, lấy làm bây giờ gia điều kiện, căn bản không yêu cầu lão mục lại tiếp tục khổ cực kiếm tiền.

Lão mục do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn đồng ý.

Người một nhà đều tại Tô Thành, nòng lại nòng nặc cố hương tâm tình, cũng không chống nổi toàn gia đoàn viên cảm dỗ.

Lão mục gật đầu, để cho trong nhà bọn tiểu bối cảm thấy vui vẻ.

Cũng là cái này Xuân Tiết!

Lâm Uyên lấy Sở Cuồng tên sáng tác « Tru Tiên », rốt cuộc nghênh đón đại kết cục.

Nhưng cho dù là Xuân Tiết không khí, cũng không thể hòa tan độc giả oán niệm.

Bởi vì cho đến « Tru Tiên » đại kết cục, độc giả cũng không thể chờ đến bọn họ tâm tâm niệm niệm đọc "Bích Dao sống lại" tình tiết!

"Trời đánh Sở Cuồng lão tặc!"

"Hết năm cũng để cho ta không thoải mái!"

"Nói tốt Bích Dao sống lại đâu rồi, sớm biết ta ở Bích Dao lúc chết sau khi liền khí thư, ít nhất còn có thể lưu cái niệm tưởng là không phải."

"Kết vĩ Trương Tiểu Phàm ít nhất cùng Tuyệt Kỳ gặp lại ."

"Hắn làm thành như vậy, sau này ta cũng không dám tùy tiện nhìn Sở Cuồng sách."

"Lần sau Sở Cuồng tái phát hộp com, mời biên tập nhất định phải đề lại này
lão tặc tay!"

" . "

Đương nhiên oán niệm thuộc về oán niệm, nội tâm của độc giả đúng là vẫn còn công nhận « Tru Tiên » .

Bởi vì lúc trước Bích Dao cái chết trung, độc giả tâm đã bị ngược qua một lần rồi, cho nên « Tru Tiên » kết vĩ không sống lại, chỉ là để cho nội tâm của độc giả bình thiem mấy phần tiếc nuối thôi.

Ngân Lam Thư Khố quan vông bên trên.

Ở « Tru Tiên » bình luận khu, có một vị độc giả nói chuyện, liền rất có đạo lý:

"Nếu như Bích Dao thật sống lại, chúng ta đám này độc giả bị ngược thân thiết tình chẳng lẽ là có thể khôi phục sao?"

Câu trả lời là không.

Đến thời điểm mọi người khả năng lại sẽ trở lại lúc ban đầu vòng lẩn quẩn, loại cạnh tranh lửa tất nhiên lần nữa đốt:

Trương Tiểu Phàm là chọn Bích Dao hay lại là chọn Tuyệt Kỳ?

Mặc dù có hậu cung làm đường sống, nhưng « Tru Tiên » đem hai cô gái cũng miêu tả quá tốt.

Bởi vì này loại được, nội dung cốt truyện nhất định không cách nào hậu cung.

Vô luận Bích Dao hay lại là Tuyệt Kỳ, cũng không phải cùng nhân cùng chung Trương Tiểu Phàm tính cách, nếu như hai người bọn họ thật nguyện ý đồng thời cùng với Trương Tiểu Phàm, ngược lại là đối với nhân vật một loại khinh nhờn.

Ít nhất ta sẽ cảm thấy được . Nhân thiết băng.

Cho nên đây là một cái vô giải mệnh đề, vậy đại khái cũng là Sở Cuồng cuối cùng không có lựa chọn sống lại Bích Dao nguyên nhân.

Cuối cùng có một cô gái, là phải gánh toàn bộ.

Bích Dao chết ở Sở Cuồng lão tặc bút hạ, vẫn sống ở chúng ta trong lòng độc giả, này không nếm là không phải một cái tốt kết cục."

Cái này bài post lấy được rất nhiều điểm đáng khen.

Mà lúc này bởi vì Tần Tề thống nhất, rất nhiều Tề tinh độc giả, cũng « Tru Tiên » .

Cho nên bọn họ thể nghiệm được ban đầu tinh Tần bên này độc giả tâm tình:

Vừa mắng nương.

Một bên tiếp nhận.

Bất quá quyển sách này, cũng để cho Tề tinh độc giả chính thức nhận thức được Sở Cuồng cái này tinh Tần ảo tưởng tác gia, lưỡng địa thống nhất sau, Sở Cuồng là trước mấy tốp bị Tề tinh độc giả nhớ tác gia!

Theo « Tru Tiên » kết thúc, Ngân Lam Thư Khố bên này cũng không có qua phân bi quan.

Bộ này mặc dù vẫn không thay đổi ngắn nhỏ bản chất, nhưng ít ra so với « Võng Vương » viết nhiều.

Có một số việc trải qua một lần, cũng sẽ không như vậy khó đón nhận.

Ngược lại Dương Phong lần này rất nhanh thì đón nhận « Tru Tiên » thật sớm kết thúc sự thật, dù là Dương Phong vẫn cho là, bộ này tiếp tục tiếp tục viết lời nói khẳng định có thể kiếm càng nhiều tiền ——

Ai bảo Sở Cuồng không quan tâm những thứ này vật ngoại thân?

Cùng với tiếc nuối với « Tru Tiên » kết thúc sự thật, chẳng quan tâm Sở Cuồng lão sư hạ bộ tác phẩm, đối với lần này Dương Phong có thể nói là tràn đầy mong đợi.

Lâm Uyên nhận được tin tức sau đó, do dự một chút, trả lời: "Sách mới muốn qua một thời gian ngắn tái phát."

"Được."

Dương Phong không có nói gì nhiều.

Mặc dù hẳn hận không được bây giờ Sở Cuồng liền chuẩn bị tốt sách mới, nhưng sáng tác cho tới bây giờ là không phải một sớm một chiều sự tình, kết thúc lão thư sau đó nghỉ ngơi một đoạn thời gian coi như là thông lệ, dù sao phải đợi một chút suy nghĩ mà, mỗi một tác gia cũng là như thế.

Hắn quan tâm hơn là: "Sở Cuồng lão sư hạ bộ tác phẩm là loại hình gì?"

"Không biết."

Lâm Uyên rất thành thực trả lời.

Dương Phong lại hướng về phía Lâm Uyên trả lời, roi vào trầm tư.

Thật lâu, hắn mới hỏi: "Đứt đoạn tiếp theo viết Tiên Hiệp sao?"

"Không biết."

Lâm Uyên vẫn là ba chữ kia, hẳn quả thật không biết, cái này phải xem hệ thống bên này cái gọi là ngẫu nhiên chế tác riêng sẽ xuất hiện một bộ nào tác phẩm.

"Được rồi."

Dương Phong bắt đầu dĩ.

Theo « Tru Tiên » hồng hỏa, trên thị trường nhắc lên một trận Tiên Hiệp nhiệt, rất nhiều lão bài tác gia thậm chí đều lựa chọn theo gió Sở Cuồng, hơn nữa cũng quả thật hiện ra tương đối một nhóm thành tích phi thường ưu tú Tiên Hiệp tân tác!

Sở Cuồng lần này khai sáng đề tài thị trường, so với vận động thi đấu còn rộng lớn hơn!

Cái này làm cho Sở Cuồng cái này "Khai sơn quái" danh tiếng càng thấu triệt lòng người.

Thậm chí có trong nghề biên tập gọi đùa:

Sở Cuồng khai sáng hai cái đề tài, nuôi vô số tác gia.

Suy nghĩ một chút bởi vì bóng rổ đề tài mà đại nhiệt tác gia tại sao Minh Hiền .

Hắn không phải là dựa vào theo gió Sở Cuồng lập nghiệp sao?

Trước đó hắn thậm chí lẫn lộn đến không người muốn ý xuất bản mức độ.

Mà tương tự tại sao Minh Hiền như vậy tác gia còn rất nhiều, cho nên những thứ này tác gia đại khái so với ai khác đều phải cảm kích Sở Cuồng. Chỉ là Sở Cuồng tuy tốt, không biết sao quá ngắn a .

Rõ ràng liên tiếp hai bộ cũng phi thường bán chạy, hết lần này tới lần khác muốn chọn thật sớm kết thúc, như vậy tác gia nhất định là muốn cho xuất bản phương vừa yêu vừa hận.

Về phần Lâm Uyên không tính lập tức mở sách mới nguyên nhân, thực ra với hắn muốn đóng phim có liên quan.

Lâm Uyên không biết « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bắt đầu làm phim sau đó, sẽ chiếm dùng chính mình bao nhiêu thời gian.

Hắn tốc độ gõ chữ mau hơn nữa, một tháng viết 20 vạn chữ, tóm lại vẫn còn cần chút thời gian tới đối phó.

"Vậy ngài mau sớm sớm một chút mở sách mới đi."

Cuối cùng Dương Phong nhắc nhở một câu: "Bởi vì hiện tại thị trường cạnh tranh rất kịch liệt, Tần Tê độc giả thị trường đã chính thức thống nhất, cho nên rất nhiều tác gia cũng muốn cướp chiếm tiên cơ, trước một bước để cho đám này độc giả biết được chính mình."

"Ừm."

Lâm Uyên trả lời, nhưng trong lòng xem thường.

Bởi vì không chỉ thư viện thị trường, mỗi một nghề đều là cái trạng thái này.

Dùng bách phé đang cần hưng khởi để hình dung các hành các nghiệp có lẽ không quá thích hợp, nhưng xác xác thật thật là mỗi cái nghề đều tại chơi đùa một trận cướp than đặng Lục Du vai diễn, thị trường mở rộng sau đó, tất cả mọi người muốn tóm lấy cái này ngàn năm một thuở cơ hội, thành là thứ nhất cái ăn bánh ngọt nhân.

Mặc dù Lâm Uyên không gấp mở sách mới, nhưng cái này Xuân Tiết, hắn cũng không phải là hoàn toàn không có chuyện gì làm.

Gần đây, hắn ở hệ thống đạo cụ đặc thù chuyên khu, phát hiện một cái tốt.

Trước Lâm Uyên cho là hệ thống đạo cụ đặc thù khô, chỉ có điện ảnh liên quan, nhìn kỹ một chút mới phát hiện, người tốt, trong này thật là cái gì đều có!

Lòe loẹt.

Tỷ như một cái tên là "Trí nhớ bao con nhộng" đồ vật.

Ăn trí nhớ bao con nhộng, tiếp theo trong vòng một giờ, trí nhớ lấy được vô hạn cường hóa.

Nói cách khác, ăn đồ chơi này, đọc sách có thể đã gặp qua là không quên được!

Lại tỷ như một cái tên là "Tinh lực được tề" đồ vật.

Ăn cái này, có thể tinh lực dồi dào một giờ, bất kể làm cái gì chuyện, cũng có thể tinh lực vô hạn, gần như không cảm giác được mệt mỏi.

Còn có cái gì "Nước mắt được tề", ăn vật này nhân, muốn khóc là có thể nước mắt hoa lạp lạp lưu.

Đại ca .

Đồ chơi này ý nghĩa là cái gì?

Cứng rắn kéo lời nói, tựa hồ cũng cùng điện ảnh liên quan?

Tỷ như một cái diễn viên không khóc nổi thời điểm ăn một viên?

Vấn đề là, nào có chuyên nghiệp diễn viên không khóc nổi, muốn khóc cũng khóc không được, kia này diễn viên có phải hay không là quá sau giờ làm việc rồi nhiều chút, không có biểu diễn cơ sở nhân muốn cưỡng ép khóc, cũng có thể khóc lên thật sao?

Vả lại nói.

Hành tây không thể so với người tốt dùng?

Nhãn dược thủy không thể so với người tốt dùng?

Được rồi, hành tây cùng nhãn dược Thủy chi loại quả thật không có đồ chơi này tốt dùng, nhưng vấn đề là cái hệ thống này cũng là một tử đòi tiền, trong này đạo cụ cũng chưa có tiện nghi, giá bán cơ bản đều là lấy vạ tới khởi bước!

Tỷ như nước mắt được tề .

Vật này một trăm ngàn một cái người dám tin?

Liên giải khát đều làm không được đến lượng, còn không hó?

Ngược lại Lâm Uyên thì sẽ không hoa loại này uống tiền, hệ thống sẽ chờ hàng ế đi.

Duy chỉ có "Trí nhớ bao con nhộng", Lâm Uyên đúng là động tâm.

Cũng không do hắn không động tâm, gần đây là không phải muốn đóng phim mà, Lâm Uyên là một cái điện ảnh quay chụp thông thường cũng hiểu biết lơ mơ thuần tâm thủ, hắn muốn để cho đoàn kịch hướng chính mình hi vọng phương tiến về phía trước, dù sao phải học ít đồ mới được.

Cho nên hắn gần đây mới có thể một mực nhìn điện ảnh loại sách vở.

Có thể nhìn không thư hiệu suất nhưng thật ra là rất thấp, hơn nữa không người giảng giải, cho nên Lâm Uyên nhìn nhiều ngày như vậy, có lúc cảm giác mình hiểu, có thể tỉ mỉ nghĩ lại lại cảm giác mình còn là cái gì cũng không biết.

Vậy làm sao bây giờ?

Ăn trí nhớ bao con nhộng!

Đạo cụ đặc thù giá cả mỗi người không đồng nhất, trí nhớ bao con nhộng một viên giá bán là hai trăm ngàn, đôi lúc trước Lâm Uyên là tuyệt đối sẽ không cân nhắc.

Nhưng lại keo kiệt nhân, ở kiếm lời chút tiền sau đó, cũng khó tránh khỏi có chút bành trướng.

Lâm Uyên cảm giác mình chính là cái kia kiếm tiền sau có nhiều chút bành trướng nhân.

Hắn lại với hệ thống mua trí nhớ bao con nhộng!

Với hệ thống mua thời điểm, nội tâm của Lâm Uyên một mực ở cho mình rút tâm linh cháo gà:

"Thua thiệt là phúc."

"Có bỏ mới có được."

"Tiền tài là vật ngoại thân."

"Thông minh nữ . Nam nhân đều chịu đầu tư chính mình."

"Trong sách tự có Nhan Như Ngọc, trong sách tự có Nhan Như Ngọc."

" . "

Thay nhau tẩy não cũng không có quá chỗ đại dụng, Lâm Uyên cảm giác mình giống như là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bên trong cùng Đường Bá Hồ cãi nhau hoa phu nhân:

"Người khắc a!"

"Người nghĩ rằng ta không dám khắc?"

"Dám khắc người liền khắc một viên!"

"Khắc liền khắc!"

"Bây giờ khắc một viên cho ta xem?"

"Bây giờ ta liền khắc cho người nhìn . Người nghĩ rằng ta ngốc à? Còn khắc? Ha ha ha ha ha ha ha ha ha!"

Ứng ực.

Hệ thống phảng phát hóa thân Đường Bá Hồ, đem trí nhớ bao con nhộng gắng gượng ấn vào rồi Lâm Uyên trong cổ họng, Lâm Uyên rút cục vẫn phải khắc rồi.

Không có biện pháp.

Nên tới tổng hội tới.

Ghê gớm một lần nhìn lấy vốn lại!

Lâm Uyên thật liều mạng, hắn thậm chí so sánh với Dương Chung Minh trường học giờ học còn cố gắng, nhanh chóng mở ra trong tay quyển sách đầu tiên .

Chương 186: Không giải thích được buồn cười

Cào thẻ chỉ có Linh lần cùng vô số lần.

Từ rơi vào hệ thống chế tác riêng bộ sách võ thuật bên trong, Lâm Uyên liền mở ra cào thẻ lỗ.

Mà khi hắn từ trong phát hiện trước đó chưa từng có vui vẻ, tiếp theo hết thấy đều sẽ như cùng hồng thủy bùng nổ như vậy thuận theo tự nhiên.

Đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Lâm Uyên vui vẻ là cái gì chứ?

Đại khái liền là người khác quét đề ta quét thư.

Người khác coi trọng lâu mới có thể hiểu được đồ vật, Lâm Uyên liếc mắt nhìn đã biết kỳ nhiên lại biết chuyện gì xảy ra.

Hắn thật ở quét thư.

Trên tay một quyển gọi là « điện ảnh quay chụp quy tắc » tác phẩm, hắn xem xong, cũng liền lĩnh ngộ.

Cái gọi là trí nhớ bao con nhộng, nguyên lai không chỉ là sâu hơn Lâm Uyên trí nhớ năng lực, để cho hắn đối với chính mình xem qua văn tự đã gặp qua là không quên được, đồng thời còn tăng cao Lâm Uyên năng lực hiểu, để cho Lâm Uyên thật sự biết những thứ này văn tự thật sự chịu tải ý nghĩa.

Giờ khắc này, Lâm Uyên bỗng nhiên minh bạch, tại sao muội muội có thể thông qua học tập tới đạt được với ăn lòng đỏ trứng như thế vui vẻ.

Đó là thu hoạch vui vẻ.

Vì vậy tiếp theo trong cuộc sống, Lâm Uyên mỗi ngày đều ở thống khổ cào thẻ, cùng với vui vẻ trong học tập trải qua.

Cho đến cuối tháng hai, « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » chính thức quay chụp, Lâm Uyên còn không có thể dừng lại này cỗ học tập sức mạnh.

Điện ảnh biết Thức Hải dương cực kỳ mêh mông.

Dù là Lâm Uyên tiền tiền hậu hậu cào thẻ mấy triệu, nhìn nhiều như vậy Thiên Thư, cũng không dám nói mình liền thật cái gì đều hiểu rồi.

Hắn cảm giác mình trong bụng hàng, còn chưa đủ.

Bất quá hắn đúng là vẫn còn tạm ngừng chính mình học tập bước chân, tham gia điện ảnh mở máy nghi thức.

Không có phóng viên cùng đèn flash.

Cái gọi là mở máy nghi thức, đơn giản chính là Giám đốc sản xuất cùng đạo diễn thay phiên đọc diễn văn mà thôi, hai người nói xong, nhìn về phía Lâm

Uyên.

Ý là, Lâm Đại Biểu cũng nói hai câu?

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, cầm lên Microphone nói: "Mọi người chơi đùa vui vẻ."

Dịch Thành Công bật cười.

Trần Thanh đám người chính là biểu tình cổ quái.

Ngược lại là các diễn viên cười ra tiếng, vai diễn còn chưa bắt đầu chụp, bầu không khí lại không khỏi thêm mấy phần nhẹ nhàng.

Mà loại nhẹ nhàng bầu không khí, thậm chí lan tràn đến rồi chính thức quay chụp trung .

Làm Hạ Thăng dựa theo kịch bản biểu diễn đoạn thứ nhất nội dung cốt truyện, cũng chính là Đường Bá Hồ hát ra kia đoạn lời kịch kinh điển thời điểm:

"Thịt kho tàu cánh gà ta thích ăn ."

Có người vói: "Nhưng là người lão nương nói người nhanh thẳng thiên ."

Không có thể tiếp tục hát đi xuống.

Các diễn viên không có may mắn thoát khỏi, toàn bộ cười dài.

Trên thực tế kia có người nói lời nói, vừa nói vừa nói liền hát lên?

Hơn nữa hát còn mẹ nó rất có cảm giác tiết tấu?

Nơi này muốn nhắc một câu là, « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » kịch bản phi thường hoàn thiện, hoàn thiện đến đoạn này lời kịch nhịp điệu cũng đưa Lâm Uyên rồi.

Khả năng rất nhiều người xem phim thời điểm chính là đồ cái vui a.

Nhưng có rất ít người biết, đoạn này bài hát nguyên xuất xứ là « Turandot » thứ 2 màn đệ nhất thủ.

Cao lớn vô cùng bên trên, chỉ là bị Châu Tinh Trì dùng để ác cáo rồi.

Không chỉ có đoạn này.

Phía sau Đường Bá Hồ hóa thân Hoa phủ gia đình, gõ chén hát « trong nhà có phòng lại có đèn » một đoạn kia, nhịp điệu cũng là xuất từ Âu Mỹ một cái ca nhạc hội.

Châu Tinh Trì rất giỏi về cầm một ít âm nhạc, hợp với lời kịch tiến hành lật đồ cùng ác cáo.

Cho nên cái này kịch bản, nếu như quang muốn chế tác riêng lời nói, phải dựa vào những thứ này âm nhạc, đều có thể hung hăng để cho Lâm Uyên khắc một số tiền lớn.

Cũng may đây là phần thứ nhất kịch bản, cho nên hệ thống lấy nhiệm vụ hình thức bỏ túi tặng cho.

Trần Thanh nâng trán, lại không có nói gì nhiều, đây vốn chính là một bộ không giải thích được điện ảnh, hẳn làm Giám đốc sản xuất, cũng không tiện can thiệp.

"Trở lại."

Dịch Thành Công hiển nhiên không phải là một tính tình nóng nảy đạo diễn.

Diễn viên cười tràng, chính hắn cũng đi theo vui vẻ, vui xong sau mới nhắc nhở mọi người một lần nữa.

Đây là một cái không có chút nào nghiêm túc Studios.

Nhưng ở ha ha cười to đồng thời, mọi người lại không thể không bội phục Lâm Đại Biểu lợi hại địa phương, hắn xác thực không hổ là chính mình tiêu khúc cha thanh minh!

Bỏ đi ác cáo ca từ không nói.

Chỉ một liền đem những này lời kịch bện thành ca khúc nhịp điệu, cũng có thể thấy được Lâm Đại Biểu âm nhạc thành tựu bao sâu, rất nhiều nhìn như hạ bút thành văn nhịp điệu cũng ngoài ý muốn êm tai .

Một điểm này, ngay cả Trầm Thanh cũng là bội phục.

Chỉ là Trầm Thanh có chút tiếc nuối, Lâm Đại Biểu tài hoa chỉ dùng ở điện ảnh phối nhạc bên trong thì tốt biết bao, tại sao phải làm Biên Kịch việc?

Sau đó quay chụp tình huống cũng giống vậy.

Mọi người thỉnh thoảng sẽ không nhịn được cười.

Nói riêng về diễn viên cười buổi diễn số, đại khái « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » là có thể nghiền ép còn lại kịch vui đoàn kịch, ngay cả Du Tích Lộ cái này phụ trách xinh đẹp như hoa vai nữ chính, cũng không khỏi không dựa theo đạo diễn yêu cầu, đi làm một ít người thường khó hiểu biểu diễn.

Chụp được phía sau, đừng nói các diễn viên, ngay cả Trầm Thanh đám người này, cũng không nhịn được đi theo vui vẻ.

Có lúc, thậm chí cười đáp bung bít bung.

"Cái quỷ gì a!"

Phó Đạo Diễn một bên cười, một bên không nhịn được tiếng cười nhỏ nước bọt.

Trầm Thanh thật vất vả ngưng nụ cười, trong lúc nhất thời cũng không biết hình dung như thế nào.

Hắn suy tính nửa ngày mới tổng kết nói: "Này nội dung cốt truyện chính là không giải thích được, nhưng lại lộn có nhiều chỗ lại không giải thích được buồn cười ."

Cái này cùng có nhìn hay không tốt điện ảnh là hai chuyện khác nhau.

Dùng thô tục lời nói giải thích chính là:

Sinh hoạt liền giống bị mạnh hơn, nếu nhất định không cách nào phản kháng, vậy thì tốt tốt hưởng thụ là được.

Ngược lại Trầm Thanh đợi người nội tâm tiêu kịch trường là: Một khi đón nhận cái này thiết lập, tựa hồ còn có chút có cá tính?

Đi theo cười ngây ngô liền hoàn chuyện.

Mà đoàn kịch kỳ diệu địa phương ở nơi này.

Mặc dù mọi người lần lượt cười trằng, ngay cả chủ sáng môn cũng không cách nào cố làm nghiêm túc, nhưng điện ảnh quay chụp độ tiến triển lại một chút cũng không trì hoãn, hơn nữa tựa hồ chính là bởi vì đoàn kịch bầu không khí quá đáng vui sướng rồi, thậm chí rất nhiều biểu diễn, các diễn viên đều rất buông ra, toàn bộ không đếm xỉa đến cảm giác.

Làm Biên Kịch Lâm Uyên cũng không nói chuyện.

Hắn lại là nhìn mọi người cười, thỉnh thoảng cũng đi theo lộ ra một cái phù hợp mọi người kỳ vọng nụ cười ——

Thực ra chính là miễn cưỡng cười vui.

Lâm Uyên dĩ nhiên có thể hiểu được tiêu điểm, nhưng « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » trí nhớ bị hệ thống giải tỏa, hắn kiếp trước thì nhìn quá đồ chơi này không chỉ một lần.

Cho nên đã rất khó lại bật cười.

Cảm giác mới mẽ loại vật này vẫn là rất trọng yếu.

Phía sau Lâm Uyên cũng lười cười, liên quan đến hắn giòn tim người đời cái bàn nhỏ tới, len lén ăn một viên trí nhớ bao con nhộng, bắt đầu đọc sách.

Rất nhiều thư.

Bàn tràn đầy bày mấy chục bản, đều là điện ảnh loại liên quan sách vở.

Trâm Thanh âm thầm gật đầu, cảm khái nói: "Mặc dù là có linh cảm, điện ảnh cũng chuyện rất vớ vẩn, nhưng Lâm Đại Biểu quả thật có nghiêm túc đang học cùng với đi sâu vào giải lãnh vực này ."

"Ngài chắc chắn chứ?"

Người bên cạnh nhỏ giọng hỏi.

Trâm Thanh ngẩn người, sau đó hắn liền thấy để cho người ta trọn mắt hốc mòm một màn, hắn bỗng nhiên muốn đem mình vừa mới lời nói nuốt trở về:

Chỉ thấy Lâm Uyên nghiêm túc cẩn thận mở ra sách vở, một trang tiếp lấy một trang lật, mỗi một trang dừng lại tốc độ đại khái sẽ không vượt qua tam mươi giây đồng hồ .

Ngày này cũng không nhiệt a, thậm chí còn có chút lạnh.

Lâm Đại Biểu đây là mượn nhanh chóng lật giấy phương thức cho mình phiến điểm phong?

Chương 187: điều giáo đại sư

Quay chụp cũng là không phải hoàn toàn thuận buồm xuôi gió. Lúc mới bắt đầu sau khi, độ tiến triển cố nhiên hỉ nhân, nhưng liên tiếp một đoạn thời gian quay chụp sau đó, biểu diễn bên trên rốt cuộc có độ khó, đó chính là ở một ít tiêu điểm tương đối địa phương cổ quái, vai nam chính Hạ Thắng tựa hồ có hơi không cảm nổi rồi.

Ngày này.

Ở quay chụp nhất đoạn ở Hoa phủ nội dung cốt truyện lúc, Hạ Thắng vô luận như thế nào diễn cũng không tìm được cảm giác, dù là tính khí tốt như Dịch Thành Công, cũng là không nhìn được tạm ngừng quay chụp, tìm Hạ Thắng đơn độc trò chuyện vài chục phút.

Đáng tiếc loại này đơn trò chuyện hiệu quả rất có hạn .

Lại lần nữa vùi đầu vào biểu diễn trung, Hạ Thắng diễn dịch hiệu quả, vẫn không đạt tới Dịch Thành Công tiêu chuẩn.

Không chỉ là Dịch Thành Công.

Ngay cả Trầm Thanh cái này đại đa số thời điểm cũng sẽ cùng theo đoàn kịch Giám đốc sản xuất, cũng nhìn thấu Hạ Thắng không đúng.

Cụ thể rất khó miêu tả.

Cảm giác chính là, Hạ Thắng thật giống như không có trước buồn cười như vậy rồi hả?

Bất quá này là bình thường sự tình.

Quay chụp chung quy sẽ gặp phải điểm khó khăn.

Dịch Thành Công yêu cầu có thể nghiêm khắc một điểm là chuyện tốt.

Thực ra này là không phải Hạ Thắng vấn đề, mà là Đường Bá Hổ nhân vật này xác định vị trí vấn đề, phải biết đây chính là Châu Tinh Trì nhân vật!

Châu Tinh Trì nhân vật, nhìn như cười đùa tức giận mắng, phát huy đơn giản tùy tính, nhưng kỳ thật đều có cường đại kịch vui căn cơ chống đỡ.

Hạ Thắng tất lại là không phải Châu Tinh Trì.

Hắn có thể diễn khá hơn một chút đoạn, không có nghĩa là hắn có thể không chế toàn bộ đoạn.

Nếu quả thật đơn giản như vậy ngay tại Lam Tinh tìm tới một cái bản sao Châu Tinh Trì, kia Châu Tinh Trì liền là không phải Châu Tinh Trì rồi.

Cuối cùng Dịch Thành Công cũng không có cách nào, chỉ có thể khoát tay một cái nói: "Trước chụp những người khác bộ phận đi."

Hạ Thắng gạt đầu một cái, có chút ảo não ngồi vào trong góc.

Hắn chỉ là một tiêu diễn viên, chính nhi bát kinh biểu diễn kinh nghiệm, thực ra liền lúc trước đóng vai quần chúng trải qua.

Mà khoa ban bên trong học tập biểu diễn phương thức ở chỗ này lại căn bản dùng không thích hợp .

Cho nên khi biểu diễn lâm vào bình cảnh một loại bế tắc, hắn chỉ có thể tự nghĩ biện pháp đánh vỡ.

Không có trợ lý, hắn có chút khát, muốn chính mình tìm nước uống, bên cạnh lại đưa tới một chai nước suối.

"Lâm Đại Biểu? Cảm ơn ."

Hạ Thắng có chút thụ sủng nhược kinh đứng dậy.

Lâm Uyên là Biên Kịch, bất quá Trầm Thanh cùng Dịch Thành Công cũng quản Lâm Uyên kêu Lâm Đại Biểu, vì vậy những người khác cũng bắt chước quản Lâm Uyên kêu Lâm Đại Biểu.

Đồng thời nội tâm của hắn lại tránh không khỏi có vài phần khẩn trương.

Hắn lo lắng Lâm Đại Biểu là không hài lòng chính mình biểu hiện, cho nên tới phê bình mình.

Cho mình uống nước, chỉ là trước bão táp yên lặng.

"Ngồi."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Có vấn đề gì không?"

Hắn vừa mới dùng hết rồi một giờ trí nhớ bao con nhộng, kết quả là thấy Hạ Thắng biểu hiện đề cho đạo diễn không hài lòng một màn, cho nên tới quan tâm xuống.

"Ta có chút không tìm chuẩn cảm giác ."

Hạ Thắng có chút chột dạ nói: "Ta phía sau sẽ cố gắng ."

Lâm Uyên yên lặng.

Cố gắng hữu dụng lời còn muốn hệ thống làm gì?

Thực ra liền biểu hiện mà nói, Hạ Thắng đã rất có Châu Tinh Trì mùi vị, cho nên Lâm Uyên đối với Hạ Thắng cái này diễn viên, vẫn là rất hài lòng.

Nhưng hài lòng thuộc về hài lòng.

Lâm Uyên trong lòng cũng minh bạch, Hạ Thắng cuối cùng là không phải Châu Tinh Trì.

Người mới này thậm chí không có Tinh Gia biểu diễn phương thức làm tham khảo, hắn thật là chính sờ đá qua sông.

Có thể có trước mắt biểu hiện, đã là rất tốt rồi.

Mà tình huống bây giờ, thực ra chính là Hạ Thắng muốn trở thành Lam Tinh Châu Tinh Trì, tất nhiên phải trải qua quá trình.

Cái này khả năng có lẽ hắn có hi vọng vượt qua.

Có lẽ hắn đời này cũng đạp không ra kia một chân bước vào cửa.

Bất quá đây đều là Hạ Thắng chuyện, phải dựa vào Hạ Thắng đi vượt qua, mà Lâm Uyên phải làm, chính là đề cho Hạ Thắng tạm thời trở thành Châu Tinh Trì!

"Quá mắc."

Lâm Uyên có chút lấm bầm.

Hạ Thăng mờ mịt: "Cái gì quá đắt?"

Lâm Uyên không lên tiếng.

Quá đắt chỉ là hệ thống bên trong liên quan tới Châu Tinh Trì biểu diễn kết tinh "Tinh chi mảnh vụn" giá bán, ước chừng ba triệu một mảnh!

Kéo dài hiệu quả mới một giờ.

Lâm Uyên thấy Hạ Thăng trước biểu diễn không thành vấn đề, cho nên một mực trực tiếp sử dụng.

Bây giờ thật giống như phải phải lấy ra rồi.

Bất quá chuyện này không thể đột ngột làm, Lâm Uyên quyết định với Hạ Thăng trò chuyện một chút biểu diễn, hẳn những thứ này Thiên Thư có thể là không phải nhìn vô ích, chỉ nói biểu diễn lý luận Lâm Uyên đã không kém gì rất nhiều chuyên nghiệp diễn viên.

"Người cảm thấy Đường Bá Hồ là đại nhân vật hay lại là tiểu nhân vật?"

"Đại nhân vật . Chứ ?"

" Sai, Đường Bá Hồ là cái tiểu nhân vật."

Lâm Uyên kết hợp chính mình gần đây thấy biểu diễn loại sách vở, bắt đầu lắc lư, cứ việc đây cũng không phải là hẳn giỏi lĩnh vực: "Trên bản chất mà nói, Đường Bá Hồ nhưng thật ra là một tiểu nhân vật, cái gọi là đại nhân vật chỉ là một mặt ngoài thân phận mà thôi, đại nhân vật sẽ không có Đường Bá Hồ những thứ kia bất đắc dĩ, Đường Bá Hồ ở bộ phim này bên trong thân phận chân chính nhưng thật ra là hoa an, mà hẳn ở Hoa phủ gặp gỡ, nhưng thật ra là mỗi cái tiểu nhân vật cũng gặp phải gặp gỡ, chỉ là hẳn có một tầm liên quan tới thân phận lá bài tẩy, mà lá bài tẩy này phải đến kịch bản hậu kỳ mới có thể lấy ra."

Hạ Thăng ngo ngẩn.

Hắn tựa hồ mơ hồ biết cái gì .

Đường Bá Hồ tầng da này là đại nhân vật, nhưng đại nhân vật sẽ không chế không dùng được chính mình tám cái lão bà sao?

Đại nhân vật sẽ bị tám cái lão bà giày vò chết đi sống lại sao?

Đại nhân vật sẽ khổ khổ theo đuổi một cái tiểu nha hoàn mà làm trò hề sao?

Nhất là Đường Bá Hồ tiến vào Hoa phủ bắt đầu, hẳn càng là trở thành một cái triệt để tiểu nhân vật.

Cùng người so với thảm, năm con gián nói là mình nhiều năm đồng bạn.

Phòng ăn dọn cơm, người khác đem cơm đoạt hết, hẳn chỉ đạt được một cái chậu không .

Tương tự những tiểu nhân vật này gặp gỡ, Đường Bá Hồ toàn bộ gặp, mà hẳn đối diện với mấy cái này sự tình phản ứng, vô luận biết bao vô lý đầu, biết bao không giải thích được buồn cười, cũng hoàn toàn đều là thuộc về tiểu nhân vật nên có phản ứng.

"Cho nên từ góc rể bên trên, ta đã sai lầm rồi?"

Hạ Thắng trong lúc nhất thời thậm chí có nhiều chút tự mình hoài nghi. Lâm Uyên không có tiếp tục nghĩ nhiều nói, chỉ là đứng lên, liếc nhìn vừa mới kết thúc một cái khác đoạn quay chụp Dịch Thành Công: "Tiếp tục chụp Hạ Thắng bộ phận."

"Lâm Đại Biểu, bây giờ ta ."

Mặc dù Hạ Thắng cảm giác mình như có được, nhưng liền biểu diễn mà nói, hẳn vẫn thật không nghĩ tới biện pháp giải quyết, này là không phải mấy câu nói liền có thể cải biến.

Dịch Thành Công cũng là không nhịn được nói: "Hạ Thắng bây giờ người được không?"

"Ta không được."

Hạ Thắng lúng túng vừa đành chịu nói.

Lâm Uyên lại cau mày nói: "Hắn được rồi."

"Ta thật không đi ." Hạ Thắng vừa mới bị kẹp rất nhiều buổi diễn, đã minh bạch tuồng vui này có nhiều phiền toái.

Lâm Uyên nói: "Ta Nói người Được thì người Được."

Hắn đã đem tinh chi mảnh vụn hướng về phía Hạ Thắng sử dụng.

Chỉ có một giờ, hẳn cũng không muốn để cho thời gian này lãng phí ở vô vị trong chuyện.

Cũng may đoàn kịch đúng là vẫn còn Lâm Đại Biểu định đoạt.

Lại Lâm Uyên dưới sự kiên trì, Hạ Thắng chỉ có thể kiên trì đến cùng, đi về phía Studios.

Chỉ là đoàn kịch tất cả mọi người có chút bất đắc dĩ.

Lâm Đại Biểu là đem mình làm điều giáo đại sư?

Vừa mới Hạ Thắng biểu diễn nhiều lần như vậy cũng không được, chỉ bằng hẳn với Hạ Thắng trò chuyện mấy câu, Hạ Thắng là được rồi?

Hạ Thắng chính mình cũng cảm giác mình không được!

Trong lúc nhất thời, mọi người nhìn về phía ánh mắt của Hạ Thắng, không khỏi mang theo mấy phần đồng tình.

Ngay cả hôm nay với tổ Trầm Thanh, đều là không nhịn được ở tâm lý thờ dài.

Một hồi Hạ Thắng diễn không ra, Lâm Đại Biểu chắc chắn sẽ thẹn quá thành giận chứ ?

Này là không phải biến hình nói hẳn Lâm Đại Biểu không hiểu biểu diễn?

Chính mình phải giúp Hạ Thắng ôm lấy điểm.

Mặc dù đối với kịch bản không hài lòng, nhưng Trầm Thanh cảm thấy Hạ Thắng đoán là một vị rất cố gắng diễn viên.

Chuyện này sai không ở Trầm Thanh, diễn viên khó tránh khỏi sẽ gặp phải tình huống tương tự, dù là Ảnh Đế cũng có diễn không tốt liên tục kết mấy

chục tràng tình huống, càng không nói đến Hạ Thăng hay lại là một người mới.

"Vậy bắt đầu đi."

Dịch Thành Công không có nói gì nhiều, nhưng trong lòng thì quyết định, vô luận Hạ Thăng diễn kém đi nữa, chính mình cũng không thể phê bình quá ác.

Cứ như vậy.

Quay chụp lại lần nữa bắt đầu.

Trầm Thanh vốn là không tự tin, nhưng vừa tiến vào biểu diễn trạng thái, hấn bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ quái, tốt như chính mình trong nháy mắt hiểu!

Hấn cầm đũa lên, gõ trước mắt mấy cái chén bễ, gần như Rap:

"Tiểu nhân ở tại Tô Thành bờ sông, trong nhà có phòng lại có điền, sinh hoạt vô cùng sung sướng."

Thật là thoải mái.

Nhưng cũng tò mò quái!

Vì cảm giác gì tay không nghe sai khiến rồi hả?

Ta đây tiết tấu gõ được có phải hay không là quá chuyên nghiệp?

Thậm chí ngay cả lời kịch, cũng là trầm bổng, nói trúng mang hát, ma tính nhịp điệu: "Ai ngờ kia Đường Bá Hồ, hấn thô bạo vô lý, đoạt ta vợ con bá ta điền."

Trầm Thanh tiến vào!

Giờ khắc này hấn thậm chí quên mất mình là ai, hoàn toàn tiến vào Đường Bá Hồ nhân vật, cái loại này độ thuần thực phảng phát đoạn này hấn đã biểu diễn vô số lần như thế, tùy tùy tiện tiện liền diễn xuất rồi tốt nhất trạng thái!

Ánh mắt của Dịch Thành Công thay đổi.

Ánh mắt của Trầm Thanh cũng thay đổi theo.

Mà loại tâm tình này, lại đang nhanh nhất trong trình độ, lan tràn đến toàn bộ đoàn kịch, cho dù ai cũng có thể cảm giác được, trận này, Trầm Thanh siêu thần!

Đóng vai hoa phu nhân cùng với nha hoàn các diễn viên, đều đang bị kéo theo, không nhìn được theo nhịp điệu, trước sau đưa đầu.

Phía sau có người không nhìn cười được.

Đoạn này nhưng thật ra là rất buồn cười, nhưng trước Trầm Thanh, biểu diễn bên trên luôn là kém chút ý tứ, làm cho người ta cảm giác rất tận lực, chính là vì biểu diễn mà biểu diễn.

Nhưng lần này, Trầm Thanh biểu diễn xong toàn bộ có thể dùng bản sắc xuất diễn để hình dung!

Hấn lại là Đường Bá Hồ, hấn lại là hoa an, hấn lại là 952 7!

Là lấy khi này đoạn biểu diễn kết thúc, người sở hữu biểu tình, đã biến thành hoàn toàn kinh ngạc.

Ngay sau đó, một đôi con mắt, toàn bộ dời đến trên người Lâm Uyên.

"Đạo diễn, nghe Lâm Đại Biểu lời nói."

Trần Thanh cũng kích động liếc nhìn Lâm Uyên, sau đó không kịp chờ đợi mở miệng, thanh âm trước đó chưa từng có phần khởi:

"Ta ta cảm giác lại được rồi!"

"Đi nhanh chuẩn bị một chút một trận!"

Dịch Thành Công dĩ nhiên biết diễn viên trạng thái có Đa Bảo đất, Trần Thanh cùng trước so sánh, thật là có thoát thai hoá cốt biến hóa!

Cho nên lấy lại tinh thần sau đó, hấn đột nhiên hướng về phía sau lưng nhân viên làm việc quát lên.

Mọi người đang loại không khí này trung, động tác cũng là thật nhanh dựng cảnh, vì cuộc kê tiếp làm chuẩn bị.

Mà trong quá trình này.

Mọi người nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, đã có nhiều chút rung động:

Người sở hữu tận mắt nhìn thấy, trước đây không lâu còn hoàn toàn không biết rõ làm sao diễn Trần Thanh, giờ phút này lại triển hiện bộ phim này quay chụp tới nay hoàn mỹ nhất một trận biểu diễn ——

Mà, cũng là bởi vì Lâm Đại Biểu hướng dẫn!

Điều giáo diễn viên, vốn nên là đạo diễn trách nhiệm, nhưng Dịch Thành Công giờ khắc này thật sâu minh bạch, cái kia điểm điều giáo diễn viên công lực, cho Lâm Đại Biểu xách giày cũng không đủ!

Lâm Đại Biểu cùng Trần Thanh nói cái gì?

Trần Thanh đám người càng là trừng lớn con mắt, không biết Lâm Uyên là làm sao làm được, hóa ra Lâm Uyên còn là một thâm tàng bất lộ Studios điều giáo đại sư?

Không, không đúng.

Ở nơi này là điều giáo?

Này rõ ràng chính là sửa đổi a!

Nhìn kỹ một chút trước mắt cái này Trần Thanh, hấn vẫn Trần Thanh sao!

?

Chương 188: Phong khởi vân dũng

Hạ Thắng đương nhiên vẫn là cái kia Hạ Thắng, chỉ là theo tinh chi mảnh vụn hiệu quả kết thúc, hẳn cũng theo đó mất đi kia một phần linh cảm mà thôi.

Bất quá từ tuồng vui này bùng nổ sau đó, đến tiếp sau này biểu diễn trung Hạ Thắng xác thực dần dần lục lọi ra được một ít kinh nghiệm cùng cố gắng phương hướng.

Lâm Uyên vốn tưởng rằng, sau một tiếng, Hạ Thắng biểu diễn trạng thái sẽ rớt xuống ngàn trượng.

Nhưng sự thực là, sau một tiếng, hẳn trạng thái cố nhiên có chút tuột xuống, nhưng tuyệt đối nếu so với hẳn sử dụng đạo cụ trước trạng thái tốt hơn nhiều.

Đoàn kịch rất nhiều người cũng chặt chặt khen ngợi, nói Hạ Thắng diễn kỹ vào hôm nay thực hiện nhất định đột phá.

Cái này làm cho Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Hẳn cho là tinh chi mảnh vụn là duy nhất đạo cụ.

Trên thực tế cái này cũng đúng là duy nhất đạo cụ, nhưng rất hiển nhiên một chút chính là, loại trạng thái này một khi thể nghiệm qua, cũng rất dễ dàng để cho diễn viên tìm tới một cái phương hướng.

Có lẽ đây mới là tinh chi mảnh vụn chân chính tác dụng?

Kết thúc hôm nay quay chụp.

Hạ Thắng cũng có chút kích động.

Hắn hưng hăng uống một hớp nước, chuẩn bị biểu đạt một chút đối Lâm Đại Biểu chỉ điểm cảm tạ, kết quả không biết rõ làm sao chuyện, bỗng nhiên bị thủy cho bị sặc, không nhận được lớn tiếng ho khan.

"Khụ . Khụ ."

Hạ Thắng lớn như vậy, chưa bao giờ bị sặc nước ác như vậy quá.

Hắn ước chừng ho khan tốt mấy phút, cảm giác muốn đem trái tim cũng cho họ ra tới như thế, đem người chung quanh cũng dọa sợ.

Một hồi lâu ho khan sau đó, hẳn mới hơi chút ngừng, chỉ cảm thấy cuống họng có chút nóng bỏng.

"Người không sao chứ?"

Mọi người ân cần hỏi.

Hạ Thắng cười khoát khoát tay, chỉ là bị thủy bị sặc mà thôi.

Hắn cố nén cổ họng khó chịu, bước nhanh chạy về phía Lâm Uyên, ánh mắt mơ hồ có chút tỏa sáng nói: "Cám ơn Lâm Đại Biểu hướng dẫn, ta sau này còn có thể thỉnh giáo với ngài sao?"

"Tận lực đừng."

Lâm Uyên quả quyết lắc đầu.

Tinh chi mảnh vụn quá mắc, hắn có thể không cung cấp nổi, chỉ có ở thật sự là không có biện pháp thời điểm, mới có thể kiên trì đến cùng cùng.

"Được rồi."

Hạ Thăng suy nghĩ một chút cũng phải, sao có thể một mực để cho Biên Kịch hướng dẫn chính mình đây?

Hơn nữa hôm nay biểu diễn trạng thái, đã để cho Hạ Thăng có rất lớn thu hoạch, hắn mơ hồ cảm giác một khu nhà liên quan tới biểu diễn đại môn chính hướng hắn từ từ mở ra.

Đoàn kịch kết thúc công việc sau.

Lâm Uyên trên đường về nhà, không nhịn được gọi ra hệ thống: "Tại sao ta cảm giác là lạ ở chỗ nào?"

Là, đối với Hạ Thăng gặp gỡ chuyện xui xẻo, Lâm Uyên luôn cảm giác không đúng chỗ nào.

Sự thật chứng minh hắn cảm giác không sai.

Hệ thống đáp lại là: "Đạo cụ sử dụng tác dụng phụ chính là có tỷ lệ nhất định kích động vận xui."

"Ta đây."

Lâm Uyên sắc mặt thay đổi.

Hắn sử dụng thật nhiều lần trí nhớ bao con nhộng!

Hệ Thống nói: "Kí chủ làm vì chủ nhân, vĩnh viễn sẽ không kích động vận xui, chỉ có kí chủ đối với người khác sử dụng đạo cụ thời điểm, đối phương có tỷ lệ nhất định ở đạo cụ hiệu quả sau khi kết thúc xui xẻo, hơn nữa loại này vận xui sẽ không quá lớn."

Lâm Uyên: ". "

Nếu như nói "Ta đây an tâm" có phải hay không là quá không có tim không có phổi?

Có thể Lâm Uyên đúng là yên tâm một ít, không cần phải dối trá chối.

Hướng chỉ Hạ Thăng chỉ là uống nước bị sặc.

Loại trình độ này vận xui, đúng là có thể tiếp nhận, nhất là tương đối với Đạo cụ nghịch thiên hiệu quả mà nói.

Suy nghĩ kỹ một chút vừa mới Hạ Thăng trạng thái, thật là với Châu Tinh Trì phụ thể như thế, quay chụp « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phim này, còn có so với cái này dễ dùng hơn đạo cụ sao?

Sau đó thời gian, Hạ Thăng quả nhiên giữ vững không tệ biểu diễn trạng thái, không có lại xuất hiện hôm đó sóng chét diễn không ra hiệu quả tình

trang.

Cái này làm cho Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Mà đang ở « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » như dầu sôi lửa bỏng quay chụp đang lúc, các hành các nghiệp cạnh tranh cùng tầm thực đã tiến vào giai đoạn ác liệt.

Nhất là bộ lạc cùng Blog hai đại đỉnh cấp Internet xã giao sân thượng, càng là vì cướp đoạt khách hàng mà sử ra tất cả vốn liếng!

Ngày này.

Bộ lạc văn học.

Làm Thủ Tịch vận doanh quan Hàn Tề Mỹ gần đây thật sự là có chút bề đầu sứt trán.

Lúc này là bộ lạc văn học biên tập hội nghị.

Một vị tổng biên tập sắc mặt có chút khó coi nói: "Blog bên kia tổ Kiến Văn học bộ, bọn họ cũng liếc tới Internet đoán thiên thị trường, hơn nữa bọn họ tốc độ xuất thủ thật nhanh, bây giờ đã liên tục ký chừng mấy vị đỉnh cấp đoán thiên tác gia, tháng sau đoán thiên bản khôi thì sẽ chính thức thượng tuyến."

Đoán thiên.

Đây là lập tức Internet lập tức tối yêu quý loại hình.

Lúc trước đây là bộ lạc đặc sắc, từ bộ lạc văn học cải chế sau đó, cái này trang bìa một mực rất có lợi nhà hoan nghênh, thậm chí hấp dẫn rất nhiều Tề tỉnh độc giả gia nhập bộ lạc.

Bây giờ Tàn Tề thị trường thống nhất.

Blog bên kia rất nhanh cũng bắt chước lên bộ lạc loại này vận doanh hình thức, giống vậy gây dựng đặc biệt dùng cho hấp dẫn người sử dụng văn học bộ, cũng định dùng làm như vậy pháp tới với bộ lạc cướp đoạt người sử dụng thị trường.

Đối với lần này.

Ngành Tổng Biên lo lắng nói: "Bây giờ bộ lạc cùng Blog thuộc về giai đoạn giằng co, hai bên người sử dụng lượng sống động độ cơ bản ngang hàng, công ty đối mỗi một ngành yêu cầu cũng cao vô cùng, nếu như chúng ta văn học bộ gây ra rủi ro, chỉ sợ cao tầng sẽ bắt chúng ta khai đao."

"Yên tâm."

Hàn Tề Mỹ nhàn nhạt nói: "Cao tầng sẽ không bắt các người khai đao, chỉ có thể bắt ta cái này bộ lạc văn học Thủ Tịch vận doanh quan khai đao, bất quá đối với tay nâng bước dù sao so với chúng ta vẫn, chúng ta cũng liên lạc một chút dưới cờ đoán thiên nhóm tác giả, cùng bọn họ cướp đoạt ba tháng đoán thiên thị trường!"

Có người nói: "Kia phải nghĩ biện pháp điều động nhóm tác giả tích cực tính."

Hàn Tế Mỹ gật đầu một cái: "Cho nên ta dự định, bộ lạc văn học đem ở ba tháng phần thiết lập triệu tiền thưởng, đạt được nhất đẳng thưởng tác phẩm đem sẽ bắt được một triệu khen thưởng, bài danh do người sử dụng môn bỏ phiếu quyết định, chúng ta cải chế chi sơ tổ chức quá như vậy hoạt động, hiệu quả vẫn là rất rõ ràng."

"Tái thiết giải nhì cùng tam đẳng tương đi ." Mỗ tổng biên tập nói.

Hàn Tế Mỹ gật đầu một cái, nàng sớm đã có phúc án: "Giải nhì năm trăm ngàn tiền thưởng, tam đẳng tương 300,000, thứ tư đến tên thứ hai mươi, chính là một trăm ngàn khen thưởng!"

Lần này kích thích hoạt động, ước chừng phải so với sửa đổi phần chi sơ lớn hơn nhiều lắm!

Nhưng đây chính là thị trường cạnh tranh tàn khốc.

Mặc dù vận doanh thành phẩm muốn sau đó đề cao, nhưng nếu như có thể thành công tranh thủ được thích Internet đoàn thiên người sử dụng chính là đáng giá!

"Cuối cùng hay lại là văn chương chất lượng."

Tổng Biên thở dài nói: "Chúng ta có thể hoạt động, Blog cũng có thể hoạt động, ở công ty thể lượng không sai biệt lắm dưới tình huống, song phương so với tư bản lực lượng thực ra không có ý nghĩa, cuối cùng vẫn là muốn xem bên kia văn chương chất lượng cao hơn, mà vòng này là không...nhất khả không."

"Cho nên, đây là so với ai khác nhân tài càng nhiều."

Sắc mặt của Hàn Tế Mỹ nghiêm túc: "Các người lập tức liên lạc đoàn thiên các nhà, cái này quan hệ đến bộ lạc ba tháng lưu lượng, đem các người có thể mời tối đại bài đoàn thiên tác gia cũng mời qua tới!"

"Nhận được!"

Chúng các biên tập rồi rít ứng tiếng.

Có thể suy ra, lần này đoàn thiên tác gia đội hình, tuyệt đối so với năm ngoái hoạt động đội hình, cao hơn một cấp bậc!

Thậm chí có nhân hoài nghi .

Sẽ có đỉnh cấp đoàn thiên tác gia rời núi.

Chương 189: Giây chuyến

Theo bộ lạc văn học quyết sách, Tần Tề toàn bộ trình độ không thấp đoàn thiên tác gia, cơ bản cũng nhận được nên sân thượng sáng tác mời, bao gồm Lâm Uyên cũng nhận được nên sân thượng tổng biên tập chi Nhất Vệ Long điện thoại, đối phương căn kẽ giới thiệu lần này tình huống hoạt động.

"Đoàn thiên?"

Lâm Uyên lúc này mới nhớ tới, trên tay mình còn có hai bộ đoàn thiên một mực không phát hành.

Bây giờ chính đuổi kịp Tần Tề thống nhất thời điểm tốt, bộ lạc văn học nhất đẳng thưởng lại ước chừng triệu!

Coi như mình không lấy được nhất đẳng thưởng, giải nhì tam đẳng tưởng tóm lại cũng không thua thiệt.

Vâng.

Lâm Uyên cảm thấy tay mình bên trên còn lại hai bộ tác phẩm, vô luận xuất ra vậy một thiên, vào Tiên Tam Giáp cũng không là vấn đề.

"Bây giờ ngài có tác phẩm không."

Vệ Long có chút khẩn trương, « công chức nhỏ cái chết » phát hành sau đó, hẳn đi tìm Sở Cuồng không chỉ một lần, nhưng Sở Cuồng một mực nói không linh cảm.

Cho nên hẳn cũng không xác định Sở Cuồng gần đây có không có thể đặt ở ba tháng phát hành đoàn thiên.

"Có."

Lâm Uyên quả quyết nói.

Vệ Long thở phào một cái, tâm tình vui vẻ: "Ta một hồi đem thu cái Email cho ngài, vậy ngài lúc nào đem tác phẩm phát tới?"

"Qua mấy ngày."

"Được, vậy ngài phải nhanh một chút, chúng ta muốn đuổi ở ba tháng phần phát hành."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên đáp ứng rất dứt khoát.

Đương nhiên muốn làm giòn, lần này điều kiện Lâm Uyên rất hài lòng.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên ngày đó liền ôm máy tính đi đoàn kịch rồi.

Làm Biên Kịch, Lâm Uyên rất ít nhúng tay « Đường Bá Hổ Diễm Thu Hương » thực tế quay chụp.

Bởi vì Dịch Thành Công liền là dựa theo hần yêu cầu chụp, mà đại quản gia Trâm Thanh chính là lấy đoàn kịch hậu cần công việc làm chủ.

Hần có đầy đủ thời gian, ở Studios làm chuyện mình.

Ngược lại cũng không có người sẽ quản Lâm Uyên ở Studios làm gì.

Lâm Uyên sở dĩ vẫn còn ở Studios đợi, đơn giản chính là sợ xuất hiện một ít đột phát tình trạng thôi.

Hần ở chỗ yên tĩnh, tìm một gõ chữ địa phương, sau đó bắt đầu cân nhắc, nên tuyển dụng vậy một thiên.

Hai chọn một.

Suy đi nghĩ lại, Lâm Uyên rốt cuộc có quyết định.

Hần ở văn bản bên trên, gõ ra hai chữ:

Giây chuyề.

Làm một bộ đoàn thiên, « giây chuyề » toàn văn bất quá hơn 5 nghìn tự, quang viết, không tốn Lâm Uyên bao nhiêu thời gian.

Hần chân chính yêu cầu hoa nhiều chút công phu, không phải là bối cảnh điều chỉnh mà thôi.

【 trên đời rất nhiều đẹp đẽ động lòng người nữ tử, mỗi lần từ vận mệnh trên cột, sinh ra ở bản tiện gia đình .

Nàng không có của hồi môn tài sản, không có bất kỳ phương pháp hoặc hi vọng, khiến cho một cái vừa có tiền lại có địa vị nhân nhận biết nàng, hiểu nàng, yêu nàng, cưới nàng; đến cuối cùng, nàng chỉ có thể vừa liền liền cùng Bộ Giáo Dục một tên tiểu nhân viên kết hôn. 】

Nếu như nói « Món Quà Giáng Sinh » là O. Henry tác phẩm tiêu biểu một trong.

Như vậy Lâm Uyên đang ở viết bộ này « giây chuyề » , chính là Guy de Maupassant tác phẩm tiêu biểu một trong.

Làm cùng O. Henry đủ thế giới danh cấp đoàn thiên cự tượng, Guy de Maupassant mặc dù phong cách cùng O. Henry bất đồng, nhưng mỗi người bọn họ tác phẩm tiêu biểu đều là không thể nghi ngờ ưu tú.

Đây là Lâm Uyên đối với « giây chuyề » lòng tin nguồn.

Về phần bối cảnh điều chỉnh, Lâm Uyên đã là khinh xa thực lộ.

Bất quá vì để tránh cho không may xuất hiện, Lâm Uyên hay lại là tốn hai giờ, hoàn thiện tân bối cảnh, lại tỉ mỉ kiểm tra, tận lực để cho câu chuyện này nhìn qua không có gì sơ hở.

Mà ở Lâm Uyên viết « giây chuyề » lúc, nói chuyện điện thoại xong Vệ Long, chính là hướng bộ lạc văn học Thủ Tịch vận doanh quan Hàn Tế Mỹ hồi báo tình huống.

Lúc này.

Tổng biên tập môn cũng lục tục liên lạc với nhóm tác giả, hơn nữa nắm mỗi người danh sách với Hàn Tế Mỹ báo cáo tình huống.

"Văn Đạt . Trâm Công Phương . Nguyệt Mai ."

Hàn Tể Mỹ nhìn trên tay từng cái danh sách, sắc mặt hơi bớt giận.

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm.

Vô luận từ đâu cái tăng diện đến xem, lần này bộ lạc văn học đoàn thiên tác gia đội hình, đều phải so với lần trước hoạt động sang trọng hơn!

Mà xuất hiện ở đây nhiều chút trong danh sách tên, ở đoàn thiên giới, cũng coi như là lừng lẫy đại danh nhân vật.

Có những người này gia nhập liên minh, Hàn Tể Mỹ cảm thấy, bộ lạc văn học ba tháng lưu lượng, quyết kế sẽ không quá kém.

Đến phiên Vệ Long đưa lên tác gia danh sách.

Hàn Tể Mỹ nhìn một chút, tầm mắt bỗng nhiên dừng lại một chút.

"Sở Cuồng."

Phần danh sách này bên trong lại có Sở Cuồng?

Hàn Tể Mỹ không nhìn được lộ ra nụ cười: "Đây chính là chúng ta lần trước hoạt động hạng nhất tác gia, có hẳn tới tham gia, lần này hoạt động cũng biến thành càng có ý nghĩa rồi."

"Sở Cuồng tham gia sao?"

Bên cạnh Tổng Biên có chút ngoài ý muốn, chột cũng cười theo rồi cười nói: "Hắn có thể tham gia đúng là chuyện tốt, mặc dù lần này đội hình càng Hoa Lệ, những thứ này tác gia danh tiếng phần lớn so với Sở Cuồng vang dội hơn, nhưng Sở Cuồng dù sao cũng là lần trước hoạt động hạng nhất, hẳn tồn tại ngược lại là hiển cho chúng ta hoạt động hơi có mấy phần tính truyền thừa rồi, ta cảm thấy được việc này động sau này hàng năm đều có thể làm một lần, làm thành chúng ta bộ lạc văn học đặc sắc hoạt động."

Hàn Tể Mỹ gật đầu một cái.

Này vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Vệ Long cười nói: "Ta vốn là cũng không báo quá lớn hi vọng, trước Sở Cuồng cự tuyệt ta nhiều lần mời bản thảo, nói là không có linh cảm, nhưng lần này đại khái Sở Cuồng cũng muốn ở Tân Thị trảng khai hỏa chính mình danh tiếng đi, dù sao nhóm độc giả ước chừng làm lớn ra gấp đôi đây."

"Lời là nói như vậy ."

Tổng Biên lắc đầu nói: "Nhưng mỗi lần xuất thủ nhóm tác giả, toàn thể trình độ có thể là không phải lần trước nhóm người kia có thể so sánh, muốn lần nữa bắt được không tệ hạng, coi như là Sở Cuồng chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy."

"Vậy cũng chưa chắc."

Vệ Long không nhìn được phản bác: "Ta cho là Sở Cuồng thực lực cũng không so với những đại bài đó tác gia kém, hẳn chỉ là tác phẩm tương đối ít, cho nên ở đoàn phiên lĩnh vực danh tiếng cùng lý lịch không bằng trước nhắc tới mấy vị đại bài tác gia mà thôi."

Tổng Biên không có cạnh tranh, chỉ là cười cười nói: "Ta cũng hy vọng là như vậy."

Bộ lạc văn học mời tác gia, trình độ đương nhiên là càng cao càng tốt.

Đang lúc này.

Ngoài cửa bỗng nhiên có một tổng biên tập vội vội vàng vàng vào cửa, sắc mặt có chút hốt hoảng nói: "Xảy ra chuyện."

"Thế nào?"

Hàn Tế Mỹ khẽ cau mày.

Tên này tổng biên tập vẻ mặt đau khổ nói: "Ta vừa mới cho Phùng Hoa lão sư gọi điện thoại, muốn mời hấn tham gia lần này hoạt động, hấn cự tuyệt."

"Phùng Hoa?"

Tổng Biên ngăn người, chột bật cười nói: "Phùng Hoa lão sư cự tuyệt chúng ta là không phải rất bình thường mà, hấn chính là đoàn thiên lĩnh vực đại lão, được khen là đoàn thiên lĩnh vực tam chiếc xe ngựa một trong, là chân chính đỉnh cấp, xưng tên một năm chỉ viết một bộ đoàn thiên, mà năm nay hấn đã viết qua một phần rồi, ta không nghĩ tới người lại còn định mời hấn."

"Nhưng vấn đề là ."

Vị này tổng biên tập bất đắc dĩ nói: "Phùng Hoa lão sư cự tuyệt ta, không phải là bởi vì hấn không muốn tham gia chúng ta bộ lạc văn học hoạt động, mà là hấn đã đón nhận Blog mời, đây là hấn chính miệng nói với ta!"

Hoa lạp lạp!

Này vừa nói.

Người sở hữu sắc mặt đều thay đổi!

Ngay cả Hàn Tế Mỹ cũng đột nhiên cảm giác được, trên tay chuỗi này coi như Hoa Lệ danh sách, nó không thơm rồi.

Chương 190: 3 kéo xe ngựa

Mỗi một lĩnh vực tựa hồ cũng tồn tại trần nhà loại vật này, mà tỉnh Tần đoàn thiên lĩnh vực có ba vị đỉnh cấp đoàn thiên tác gia, được khen là là đoàn thiên lĩnh vực tam chiếc xe ngựa, một vị trong đó chính là đỉnh cấp đoàn thiên tác gia Phùng Hoa!

Nay đêm 30 năm tuổi Phùng Hoa, là trong ba người một vị trẻ tuổi nhất. Vì vậy có người nói, Phùng Hoa là tỉnh Tần ba vị đỉnh cấp đoàn thiên tác gia trung, thực lực kém cõi nhất một vị.

Nhưng .

Thực lực kém đi nữa, đó cũng là Tần Châu tam kéo xe ngựa một trong a! Mọi người sau một hồi trầm mặc, tổng biên tập bỗng nhiên sâu xa nói: "Phùng Hoa?"

Vệ Long thở phì phò nói: "Văn nhân miệng, gạt người quý!"

Hàn Tể Mỹ đứng lên, có chút siết chặt trên tay danh sách: "Hai vị khác đỉnh cấp tác gia có thể liên lạc với sao?"

Tỉnh Tần bên này có thể ỏn ỏp Phùng Hoa, chỉ có tam chiếc xe ngựa trung hai vị khác.

Nhưng mà Tổng Biên nhưng là thở dài, phá vỡ Hàn Tể Mỹ hi vọng: "Tỉnh Tần công nhận đoàn thiên đệ nhất nhân Trường Cầm lão sư, năm ngoái liền tuyên bố chính thức phong bút, chúng ta không mời nổi, về phần Phi Hồng lão sư, ta vừa mới liên lạc qua, lão nhân gia lớn tuổi, thân thể không thoải mái, không rảnh sáng tác."

Hàn Tể Mỹ không hề từ bỏ: "Tề tỉnh bên đó đây?"

Tỉnh Tần có đỉnh cấp đoàn thiên tác gia, Tề tỉnh tự nhiên cũng có.

Tổng Biên cười khổ nói: "Tề tỉnh bên kia có bốn vị đỉnh cấp đoàn thiên tác gia, nhưng ta không tin Blog trước đó không có liên lạc qua, nếu bọn họ không có gia nhập Blog, nói rõ chúng ta cũng rất khó mời bọn họ xuất thủ, bất quá quả thật có thể thử ."

"Lập tức liên lạc."

Hàn Tể Mỹ nghiêm túc nói.

Tổng Biên gật đầu một cái, mọi người luống cuống tay chân tản ra, hiển nhiên cũng phải đi bận rộn.

Mà khi tới gần lúc tan việc.

Tổng Biên rút cuộc lần nữa tìm được Hàn Tể Mỹ: "Có liên lạc, nhưng Tề tỉnh bên kia bốn vị, quả nhiên vẫn là cự tuyệt chúng ta, nói là gần đây

không có tốt bản thảo."

Tác gia sáng tác là yêu cầu linh cảm.

Nhất là đoản thiên, không thể nào người để cho người ta viết, nhân gia ngay lập tức sẽ có thể viết ra được, mà nêu như miễn cưỡng viết, bản thảo chất lượng không được, đập còn là bằng hiệu của mình.

Càng nổi danh tác gia, càng yêu quý chính mình lông chim, không có niềm tin chắc chắn, là sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Hàn Tể Mỹ lắc đầu một cái.

Thực ra nàng đã sớm đoán được cái kết quả này.

Những thứ này đỉnh cấp đoản thiên tác gia, là không có khả năng vì hoạt động mà sáng tác, trừ phi vừa vặn trên tay bọn họ có thích hợp bản thảo. Phùng Hoa nguyện ý xuất thủ, đại khái chính là trên tay nắm có nắm chắc chất lượng đoản thiên.

Nếu như bản thảo chất lượng không quá quan, Phùng Hoa làm sao sẽ nguyện ý tùy tiện ra tay đây?

Chính là từ nguyên nhân như vậy, cho nên Hàn Tể Mỹ nghe được Blog mời Phùng Hoa xuất thủ thời điểm, nàng mới có thể khẩn trương.

"Cũng không phải là không có tin tức tốt."

Tổng Biên cười khổ nói: "Ta cùng Tể tình một vị đỉnh cấp tác gia hẹn bản thảo, nhưng ba tháng nhất định là không còn kịp rồi, thời gian ngắn như vậy, hần cũng không kịp sáng tác, ngoài ra đối phương giá cả, không mở thấp."

"Bao nhiêu tiền?"

"Năm triệu."

Hàn Tể Mỹ trầm mặc chốc lát, gật gật đầu nói: "Trước ước đến đi, bây giờ là không phải so đo tiền thời điểm, nếu như hiệu quả quả thật được, kia nhiều tiêu ít tiền cũng đáng."

Blog thật vất vả rồi Phùng Hoa xuất thủ, đương nhiên sẽ không bỏ qua cho loại này tuyệt cao tuyên truyền cơ hội.

Ngày 20 tháng 3.

Blog chính thức đẩy ra bọn họ văn học bản khối, kỳ danh là Blog, cùng lúc đó bọn họ cũng tuyên bố Phùng Hoa vào khoảng ba tháng phần ở Blog phát hành tân tác tin tức!

Nếu như trên địa cầu, đoản thiên tác gia phát hành tân tác, sức ảnh hưởng chưa chắc có bao lớn.

Nhưng nơi này là Lam Tinh.

Ở nơi này nghệ thuật không khí độ cao phát đạt trong thế giới, yêu thích đoản thiên nhân có thể không phải số ít.

Là lấy, tin tức vừa ra, các độc giả hưng phấn!

"Phùng Hoa lão sư xuất thủ?"

"Phùng Hoa lão sư không phải nói một năm chỉ phát hành một bộ đoản thiên ấy ư, hơn nữa tháng giêng đã phát hành qua."

"Có thể là năm nay Phùng Hoa lão sư có tâm linh cảm?"

"Mong đợi a, Phùng Hoa lão sư tháng giêng phát hành ngày đó « vách đá » thật sự là quá tốt nhìn, ta tối hôm qua còn nặng hơn đọc qua một lần đầu rồi, ngắn ngủi 5000 tự nội dung cốt truyện, đọc lên tới lại để cho nhân trở về chỗ vô cùng, vô luận là kết cấu hay lại là văn tự đều là nhất đẳng đỉnh cấp đoản thiên."

"Dù sao cũng là tam kéo xe ngựa một trong chứ sao."

"Ta là Tề tỉnh độc giả, thống nhất sau đó vừa vắn vượt qua Phùng Hoa lão sư phát tâm tác, may mắn có vinh dự đọc một cái lần, quả thật viết được, sau đó ta đem Phùng Hoa lão sư lúc trước tác phẩm cũng nhìn, bây giờ ta đã là Phùng Hoa lão sư fan rồi."

" "

Tần Tề thống nhất sau đó, Phùng Hoa ban bố một bộ đoản thiên, kia bộ để cho Tề tỉnh độc giả cũng nhận thức được Phùng Hoa lợi hại, cho nên Blog tuyên truyền vừa ra, Tần Tề độc giả cơ hồ là nhất trí mong đợi!

Nói theo một ý nghĩa nào đó, Phùng Hoa danh tiếng thậm chí so với tỉnh Tần hai vị khác đỉnh cấp đoản thiên tác gia cao hơn.

Bởi vì hẳn ở Tần Tề thống nhất sau đó xuất thủ, hơn nữa kia bộ tác phẩm quả thật lấy được độc giả nhất trí yêu thích.

Nếu so sánh lại, ngoài ra mấy vị đỉnh cấp tác gia, còn không có chính thức xuất thủ, vì vậy một cái khác Châu các độc giả còn không có đầy đủ biết bọn hắn.

Liên độc giả đối ba tháng đoản thiên mong đợi mà nói, Blog, đã để lại bộ lạc văn học một đầu.

Ngay cả bộ lạc bên này nhóm tác giả, cũng là không nhìn được có chút suy nhược.

Mặc dù Phùng Hoa với quan hệ bọn hắn không lớn, dù sao mọi người không có ở đây cùng một cái sân thượng phát tâm tác, nhưng cho dù là cùng thời kỳ phát hành, cũng đủ cho rất nhiều đoản thiên tác gia mang đến áp lực rất lớn rồi.

Bộ lạc văn học ngành, càng là trên dưới như đi trên miếng băng mỏng.

Mọi người cũng nhìn ra được, Blog ngón này, để cho Hàn Tề Mỹ này cái Thủ Tịch, có chút chịu không nổi, dù là cách cửa phòng làm việc, các biên tập cũng có thể tưởng tượng đến Hàn Tề Mỹ biểu tình có nhiều âm trầm.

Cho nên, mấy ngày nay, mọi người công việc đều là cẩn thận từng li từng tí trạng thái.

Vệ Long tự nhiên cũng là cẩn thận từng li từng tí, rất sợ chạm Hàn Tề Mỹ chân mày.

Lúc này đã tiến vào xem xét bản thảo giai đoạn.

Trước liên lạc tốt nhóm tác giả, đã lục tục phát tới mỗi người tác phẩm.

Đây đại khái là bộ lạc văn học cuối cùng hy vọng.

Vạn nhất những thứ này bài viết bên trong, thì có chất lượng cực cao tác phẩm đây?

Ôm loại này mong đợi, rất nhiều các biên tập cũng thâm phá lệ nghiêm túc.

Vệ Long cũng giống vậy.

Nhưng liên tục thâm mấy thiên bản thảo sau đó, Vệ Long lòng tin đã sắp bị đánh không có.

Những thứ này bản thảo thực ra cũng không tệ.

Nếu như để năm ngang lúc, Vệ Long khả năng nhìn còn rất vui a.

Nhưng bây giờ, vừa nghĩ tới đối diện đứng thẳng Phùng Hoa lớn như vậy sơn, hãn cũng cảm giác ——

Chưa đủ!

Đám người này, không đủ Phùng Hoa đánh!

Vệ Long còn có ý quan sát một chút còn lại tổng biên tập phản ứng, mỗi người đều là vẻ mặt ngưng trọng, hiển nhiên cũng không đụng phải cái loại này tươi đẹp tác phẩm!

Vâng.

Phải nhất định đủ tươi đẹp, mới có thể làm cho bộ lạc văn học với có Phùng Hoa Blog cạnh tranh lưu lượng, nhưng như vậy bản thảo, nào có dễ dàng như vậy xuất hiện?

Vệ Long tâm tình nặng nề.

Mà đúng lúc này, hãn thấy trong hòm thư nhận được một bộ tân bài viết, chính là trước kia liên lạc Sở Cường gửi đi tới:

Giây chuyền?

Chương 191: Làm sao như

Tên rất phổ thông.

Bất quá đoản thiên cũng không cần lấy nhiều rất cao thượng tên, chân chính để cho Vệ Long để ý là nội dung, ở trải qua mấy lần thất vọng sau, bây giờ Vệ Long chỉ hi vọng Sở Cuồng bản thảo có thể giữ nhất quán tiêu chuẩn

---

Chỉ phải giữ vững nhất quán tiêu chuẩn.

Sở Cuồng chính là một viên Đại tướng!

Blog bên kia mặc dù có Phùng Hoa thêm được, nhưng nếu như bộ lạc văn học bên này tổng thể trình độ không kém lời nói, cũng là không phải không có lực đánh một trận, ngược lại đoản thiên người yêu thích lại là không phải chỉ nhìn một phần, đây là Vệ Long duy nhất có thể an ủi mình mượn cố.

Đem mở ra.

Vệ Long bắt đầu nhìn.

Cổ sự mở đầu từ một tên đẹp đẽ lại nghèo khó nữ nhân mở ra thị giác, nữ nhân này bởi vì nghèo khó mà gả cho một vị giống vậy không có quá bản lãnh lớn tiểu nhân viên, hai vợ chồng quá căng thẳng sinh hoạt.

Nữ nhân theo đuổi vật chất.

Bởi vì chính mình nhà nghèo khó, vách tường thô ráp, đồ gia dụng cũ kỹ, vật liệu may mặc tục tằn, nàng luôn là tràn đầy sầu bi, nàng mơ ước mình có thể xuyên Thượng Hoa Lệ hậu hạ, có vô số đếm không hết người giúp việc có thể tùy ý sai biểu, có sơn trần hải vị có thể tận tình hưởng dụng .

Vệ Long như có điều suy nghĩ.

Hắn đại khái đoán được Sở Cuồng câu chuyện này mục đích đại khái là vây quanh vật chất cái đề tài này mở ra, phù này hợp Sở Cuồng trước đoản thiên bộ sách võ thuật, hắn rất thích mượn đoản thiên cổ sự mà đi đến nào đó châm chọc hiệu quả, đây là Vệ Long mắt trung cao cấp cảm, hắn mong đợi hơi đề cao một chút.

Tiếp tục xem.

Ngày này.

Trượng phu có chút dương dương đắc ý lấy ra một tấm thiệp mời, cho mình phu nhân nhìn: "Bộ Giáo Dục trưởng vinh hạnh địa mời Vương tiên sinh cùng Vương thái thái tham gia một tháng mười tám ngày thứ hai ở bốn bộ cao ốc tổ chức dạ hội."

Vương tiên sinh lấy vì thê tử sẽ khai tâm, đây là hần phí hết đại kính mới lấy được thiệp mời.

Bộ Giáo Dục nhiều như vậy đồng nghiệp, lại là không phải mỗi người cũng có thể bị Bộ Giáo Dục trưởng mời tham gia dạ hội.

Nhưng mà thê tử cũng không bung nổi giận.

Ít nhất cái này Bộ Giáo Dục đi làm nhân viên quen không thể nào hiểu được thê tử lửa giận.

Nguyên lai, Vương phu nhân là cảm thấy, chính mình không có giống dạng quần áo, tham dự tràng này long trọng dạ hội.

【 trên đời tôi dạy người mất thể diện, chính là ở rất nhiều có tiền trong đám nữ nhân lộ nghèo tương. 】

Đây là Vương phu nhân giải thích.

Vương tiên sinh bất đắc dĩ, chỉ có thể thương lượng xuất ra một khoản tiền, để cho thê tử có thể mua một thân khéo léo quần áo.

Thê tử nói: 【 bốn trăm nguyên đủ ta nắm giữ như vậy quần áo. 】

Vương tiên sinh sắc mặt có chút phát thanh.

Bởi vì hần tay Lý Chính tồn như vậy một con số dự bị đi mua một chi thương, sử được bản thân ở năm nay Hạ Thiên cuối tuần, có thể cùng mấy cái sản thú các bằng hữu đến bình nguyên địa phương ném chim.

"Bốn trăm nguyên?"

Vệ Long đại khái tại nội tâm đối đi một tí, sau đó ước chừng tìm được kim tiền cùng giá trị đối ứng với nhau thời đại.

Sở Cuồng, mặc dù sẽ không nói rõ là thời đại nào cổ sự, nhưng thông qua văn chương bên trong tế chi mặt tiết, chung quy có thể tìm được đầu mối.

Chỉ là .

Vương phu nhân có phải hay không là quá vật chất?

Vương phu nhân quả thật đối vật chất có gần như bệnh hoạn theo đuổi, bởi vì đó là Vương phu nhân trong mắt thê tử, hần làm quần áo sau đó, thậm chí còn tìm chính mình một vị có tiền bạn nữ giới, mượn một sợi dây chuyện ——

Đây là một chuỗi dùng Kim Cương Toàn khảm thành giây chuyện.

Ở Vương phu nhân trong mắt, sợi dây chuyện này thật là đẹp cực kỳ, nguyên lai đây chính là tựa đề từ đâu tới:

Giây chuyện.

Vệ Long không khỏi liên tưởng đến đương kim một cái so sánh lưu hành từ ngữ, gọi là "Hám làm giàu nữ" .

Như đã nói qua.

Vương tiên sinh cũng không khá hơn chút nào.

Trên tay hần rõ ràng có bốn trăm nguyên, nhưng lại chỉ muốn đến mua súng săn đi ra ngoài săn thú, mà là không phải đem tiền để dành được tới để cho trải qua sinh hoạt cang thể diện nhiều chút .

Nhìn thêm chút nữa tiền văn.

Đây đôi với vợ chồng thậm chí còn ở trong nhà mời một cái người giúp việc.

Vợ chồng thời gian trải qua căng thẳng, lại còn muốn mời người giúp việc?

Đánh sụng mặt sung mãn mập mạp.

Đến chết vẫn sĩ diện.

Đây là giờ phút này Vệ Long giác quan, cái này làm cho Vệ Long nhớ tới « Món Quà Giáng Sinh » kia thiên văn chương.

Đồng dạng là một đôi vợ chồng làm chủ giác.

Thế nhưng cặp vợ chồng trung, nam nữ song phương cũng nguyện ý vì đôi phương mà buông tha tự thân đối với vật chất theo đuổi, cùng Vương Thị vợ chồng thật là hoàn toàn ngược lại!

Sở Cuồng sẽ như thế nào chằm chọc đây?

Sẽ để cho nữ nhân này ở vũ hội bên trên tìm tới có tiền lãnh đạo, đưa đến nam nhân bị ném bỏ?

Có lẽ còn sẽ có cái xoay ngược lại.

Lãnh đạo chán ghét nữ nhân, vì vậy đem vứt bỏ, mà nữ nhân chỉ có thể trở lại nhân viên quèn bên người .

Nếu như là như vậy, luôn cảm giác kém chút ý tứ.

Vệ Long không khỏi có chút bận tâm.

Này là rất nhiều xem người, đều sẽ có thói quen, chính là theo bản năng liên tưởng đến tiếp sau này nội dung cốt truyện.

Lúc này.

Dạ hội bắt đầu.

Vương phu nhân lấy được vô cùng thành công.

Nàng so với bình thường nữ khách cũng phải đẹp, thời thượng, mê người, không ngừng mỉm cười, hơn nữa vui vẻ nổi điên.

Nam tân cũng nhìn nàng xuất thần, thám thính nàng họ danh, nghĩ cách khiến người đem mình dẫn tới trước gót chân nàng làm giới thiệu.

Bốn bộ cơ yếu nơi nhân viên cũng muốn cùng nàng khiêu vũ, bộ trưởng cũng chú ý nàng.

Nàng dùng say mê tư thái múa, dùng hưng phấn động tác múa, nàng chìm đắm trong trong hoan lạc, nàng hài lòng với dung mạo mình thắng lợi, hài lòng với chính mình thành tích vinh quang, nàng bị cảm giác hạnh phúc bao vây.

Nhưng mà vũ hội tầm màn rơi xuống sau đó, nàng lại không thể không bị đánh hội nguyên hình.

Nàng sinh hoạt không có vì vậy mà thay đổi, chiều nay huy hoàng đại khái chỉ có thể dừng lại ở nàng trong trí nhớ.

Cùng trượng phu ở Hàn Phong sắt súc trung đánh chiếc tiểu xe rơm, hai người trở lại chỗ ở.

Nàng không thể không lần nữa đổi mặt thực tế.
Có thể so với trước mặt một màn này càng tàn khốc hơn sự tình xảy ra.
Sợi giây chuyên kia, lại thất lạc!
Đây là cả cố sự chuyên chiết điếm.
Vệ Long giờ khắc này mới phát hiện « giây chuyên » cái này tựa đề dụng ý thực sự.
"Có ý tứ ."
Con mắt của Vệ Long sáng một cái!
Là không phải máu chó gia đình luân lý xuất quỹ phản bội.
Sở Cuồng viết, rất có thể là một đôi vợ chồng vì một đêm kia hư vinh mà bỏ ra giá thật lớn!
Sự thật cũng xác thực như thế.
Đó là giá trị bốn chục ngàn nguyên giây chuyên!
Nhất là ở Vệ Long liên tưởng đến thời kỳ đó vật giá sau đó, càng là thật sâu minh bạch, bốn chục ngàn nguyên đối với cái kia lúc Đại Vương Thị vợ chồng mà nói là nhất bút như thế nào số tiền lớn!
Làm sao bây giờ?
Vệ Long nghĩ tới rất nhiều loại khả năng tính.
Có lẽ đôi vợ chồng này sẽ giựt nợ . Có lẽ đôi vợ chồng này sẽ tìm hàng giả trả lại . Có lẽ đôi vợ chồng này sẽ được mà bên trên tòa án .
Kết quả cũng là không phải.
Đôi vợ chồng này, lại trọng mua một cái giống nhau như đúc giây chuyên trả lại rồi.
Giờ khắc này, Vệ Long đối Vương Thị vợ chồng có chút công nhận.
Hắn thậm chí như có sở ngộ:
Vật chất hay không, quyết định không một cái nhân phẩm đức, đang vấn đề lúc xuất hiện, Vương Thị vợ chồng lựa chọn là đổi mặt.
Cứ việc giá quả thật quá lớn:
Vì mua sợi dây chuyên này trả lại cho chủ nhân, Vương tiên sinh mượn vô số tiền, gần như quá giang hẳn nửa đời sau, hơn nữa hẳn và phu nhân cũng hiện ra rồi kinh người anh hùng khí khái.
Bọn họ quyết định một chữ không ít trả lại xuống những thứ này khoản nợ!
Vương phu nhân thể nghiệm được chân chính người nghèo sinh hoạt.
Đây đối với đáng thương vợ chồng sa thải người làm nữ; dọn nhà; cho mượn nơi nào đó nóc nhà bên dưới một gian tiện nghi lầu các hạ.
Nàng bắt đầu làm giống Chủng gia vụ bên trên to cứng rắn công tác.
Nàng tẩy ly bàn chén đĩa, ở lon nồi cạn dầu căn cơ bên trên bạc đi rồi những Mân Côi đó sắc dầu ngón tay.
Đồ lót cùng giẻ lau đều do nàng tự mình dùng xà bông tẩy lại lượng đến trên sợi giây;

Mỗi ngày dậy sớm, nàng chuyên chở dưới rác rưởi lâu, lại đem thủy nhấc đến lầu thượng, mỗi đi hết một tầng lâu, thì phải ngồi ở trên thang lâu lấy hơi, hơn nữa mặc giống như là một cái bình Dân Phụ người.

Nàng kéo giỏ đi tới rau cải trong tiệm, tiệm tạp hóa bên trong cửa hàng thịt bên trong đi trả giá, đi bị mắng, hết sức một cái đồng Nguyên Nhất cái tiền đồng địa đi phòng vệ nàng này ít điểm đáng thương tiền lẻ. Mỗi tháng cũng muốn lấy lại tốt hơn một chút mượn, một mặt ngoài ra lập mấy tờ tân đi hoãn ngày tháng.

Chông của nàng lúc chạng vạng tối sau khi thay một cái thương nhân đăng thanh trưởng mục, thường xuyên đến đêm khuya, hẳn còn phải chép cái loại này năm cái đồng Nguyên Nhất mặt thư.

Cuộc sống như vậy kéo dài đến thập năm dài.

Vâng.

Vương phu nhân một đêm kia quang mang vạn trượng, giá là để cho đôi vợ chồng này suốt mười năm cũng sống ở to lớn kim tiền áp lực trong dầu sôi lửa bỏng!

Vương phu nhân giống như là già rồi.

Bây giờ, nàng đã biến thành nghèo khổ nhân gia tráng kiện to cứng rắn hơn nữa chịu khổ phụ nhân.

Nàng loạn kéo tóc, méo mó địa hệ đến váy, lộ một đôi đỏ lên tay, cao giọng nói chuyện, chậu lớn giặt nước sàn nhà.

Nhưng là có lúc chồng của nàng đến trong phòng làm việc đi, nàng ngồi một mình ở trước cửa sổ, vì vậy trở về muốn từ trước cái kia dạ hội.

Cái kia nhảy vũ hội, ở nơi nào, nàng lúc ấy là đẹp như vậy mạo, như vậy khoái hoạt.

Nếu như lúc ấy không có bỏ lỡ món đó đồ trang sức, bây giờ nàng sẽ đi tới cái dạng gì cảnh giới?

Ai biết được?

Lúc này cô sự còn chưa kết thúc, Vệ Long lại chỉ cảm thấy trở về chỗ vô cùng, hẳn cảm thấy đây là một phần ưu tú đoàn thiên.

Sở Cuồng vẫn là cái kia Sở Cuồng.

Hắn dùng một sợi dây chuyền, một trận dạ hội, phác họa một đôi trẻ tuổi vợ chồng ưu sầu nửa đời.

"Quá đáng theo đuổi vật chất cùng hư vinh, trả giá thật lớn không khỏi cũng quá lớn rồi."

Trong lòng Vệ Long có vô số cảm khái.

Mà ở cảm khái đồng thời, Vệ Long cũng thuận thế xem xong còn lại nội dung.

Hắn vốn tưởng rằng, cô sự từ hai vợ chồng trải qua khổ cực mười năm sau đó, cũng đã kê xong.

Nhưng .

Tựa hồ không phải như vậy.

Vương phu nhân lại gặp ban đầu mượn nàng giây chuyện bạn tốt, đôi phương hay lại là giống như mười năm trước một loại phong thái động lòng người.

Nhưng lúc này, Vương phu nhân đã bởi vì mười năm khổ cực mà thay đổi bộ dáng, cho tới bạn tốt đều nhanh không nhận ra được.

Hai người chào hỏi nhau.

Bạn tốt không khỏi cảm thấy rung động, tại sao Vương phu nhân thời gian mười năm biến thành bộ dáng này?

Vương phu nhân dĩ nhiên là cười khổ nói ra nguyên do.

Ai ngờ bạn tốt lại càng rung động, nàng kéo Vương phu nhân tay nói: "Ai, đáng thương chị em gái, người cũng đã biết, ta kia một chuỗi Kim Cương Toàn giây chuyện vốn là giả, nhiều lắm là giá trị năm trăm khối!"

Cố sự là ở chỗ này kết thúc.

Nhưng trước máy vi tính xem xét bản thảo Vệ Long, lại thật giống như bị sét đánh trúng một dạng cho tới cả người đầu cũng bối rối!

Giả .

Giây chuyện là giả!

Cho nên Vương Thị vợ chồng gần như quá giang cuộc đời của mình, cũng phải nỗ lực trả lại khoản nợ, thực ra căn bản là tràng Âm Sai dương sẽ!

Nghĩ thông suốt một điểm này, Vệ Long bỗng nhiên tê cả da đầu!

Hắn đột nhiên đứng lên, bởi vì dùng sức quá mạnh, cho tới sau lưng cái ghế, cũng thốt nhiên ngã trên mặt đất.

"Đứng."

Cái ghế đột nhiên đổ ra xa một mét, này bỗng nhiên động tĩnh hấp dẫn trong bộ môn vô số người chú ý, ngay cả bên trong lúc này phòng làm việc Hàn Tế Mỹ, cũng không nhin được đẩy cửa nhìn một chút tình huống bên ngoài.

Mà chính làm có người muốn quan tâm hỏi Vệ Long mấy câu lúc, Vệ Long chợt dùng đòn đập thanh âm kêu một câu, thanh âm ấy vang dội toàn bộ ngành:

"Tam kéo xe ngựa làm sao như!"

Chương 192: Vĩnh viễn thần

Vệ Long phản ứng, chuyện đương nhiên đưa tới người sở hữu chú ý. Nhưng Vệ Long câu kia "Tam kéo xe ngựa làm sao như" quả thực có chút phách lối, lại cũng không thể tránh khỏi dẫn phát rất nhiều người tranh cãi. Bất quá vô luận như thế nào tranh cãi, đều không cách nào ngăn cản đại gia hảo kì ——

Kết quả là dạng gì bản thảo, để cho Vệ Long thất thố như vậy, thất thố đến gần như phù khoa?

Vì vậy, trong bộ môn chuyện đương nhiên an bài một trận hội nghị.

Nói là hội nghị, chẳng nói là nhìn.

Vừa mới in ra « giấy chuyên », tản ra dầu Mặc thoang thoang, phòng họp tổng biên tập trở lên nhân viên làm việc gần như mỗi người một phần.

5000 trong chữ cho, đứng lên tóm lại là không tốn bao nhiêu thời gian.

Hàn Tể Mỹ cũng ở đây nhìn « giấy chuyên » .

Nàng là tôi lấy trước được in cái, cho nên hẳn cũng là trước nhất nhìn xong. Nhưng khi nàng xem hoàn chỉnh bộ thời điểm, lại ước chừng trầm mặc một phút.

Không biết là trở về vị câu chuyện này, hay là ở chờ đợi còn lại tổng biên tập bình luận cùng cái nhìn.

Dần dần.

Bên trong phòng họp.

Còn lại tổng biên tập cũng lục tục xem xong bản thảo.

Mà so sánh với Hàn Tể Mỹ yên lặng, mọi người phản ứng cũng rất nhất trí, thậm chí có nhân mang theo chút trí kính Vệ Long ý tứ, trực tiếp từ chỗ ngồi trước đứng lên: "Bộ này đoán thiên ."

Hắn há mồm, muốn dụng cụ thể từ hỏi tới đánh giá, lại thật lâu cũng không có thể nói ra lời.

Là Vệ Long tương đối ổn định bổ sung hai chữ: "Kinh điển!"

Hoa lạp lạp!

Phòng họp tạc oa.

"Không sai, kinh điển, đây mới thực là làm kinh điển, nhất là kết vĩ, xuất sắc trình độ không thua gì « Món Quà Giáng Sinh » !"

"Kết vĩ xoay ngược lại thật là kinh người!"

"Coi như không có kết vĩ xoay ngược lại, cố sự giảng thuật một nữ nhân vì nhất thời hư vinh bỏ ra cả đời giá đi trả lại một cây cho là giá trị phi phạm

thực ra không đáng giá mấy mao tiền giả giây chuyên, cũng đã không mất đem đặc sắc!"

"Kết vĩ là vẽ rồng điểm mắt chi bút, làm cho cả cố sự cũng tăng cao tăng diện!"

"Lần đầu tiên có đoản thiên, như thế tinh tế hiện ra hư vinh giá!"

"Đổi mặt loại này cố sự, Phùng Hoa cũng phải không chịu nổi!"

"Ta còn đánh giá thấp Sở Cuồng, chúng ta như vậy kinh hồn bạt vía một cái vòng, cũng không biết, người mạnh nhất đã ở trong trận!"

"Luận danh tiếng cùng lý lịch, Sở Cuồng đối Phùng Hoa hoàn toàn thất bại, nhưng nếu như so với cố sự, kia liền không nói được rồi."

"Thủ Tịch, chúng ta đại khái có thể theo chân bọn họ đánh một trận trận đánh ác liệt rồi!"

" "

Mọi người nhìn về phía Hàn Tề Mỹ.

Hàn Tề Mỹ là trấn định nhất.

Mọi người không khỏi có chút bội phục Thủ Tịch tâm tính, không hổ là làm lãnh đạo, trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc ——

Nếu như Hàn Tề Mỹ kia tinh mỹ hồng sắc móng tay giả không có bởi vì vô cùng dùng sức mà gãy vỡ xuống một cái lời nói.

"Chuẩn bị nghênh chiến đi."

Hàn Tề Mỹ bất động thanh sắc giấu móng tay giả, đè nén nội tâm dâng trào nói: "Trọng điểm tuyên truyền « giây chuyên » !"

"Minh bạch!"

Mọi người âm âm ứng tiếng.

Mà ở buổi tối hôm đó, bộ lạc văn học bản khối, liền kéo cự Đại Hoành bức, lớn nhất tuyên truyền tiêu ngữ là:

【 siêu nhân khí thiên tài đoản thiên tác gia Sở Cuồng lực tác mới nhất, người chuẩn bị xong võ án kê tuyệt rồi không! ? 】【

Tuyên truyền biểu ngữ chiếm cứ một phần tư màn ảnh.

Đây là bộ lạc văn học từ trước tới nay long trọng nhất đề cử chuyên đề.

Điêm vào chuyên đề sau đó, liền có thể thấy bộ lạc văn học vô số các biên tập đối bộ này đánh giá, có ở đây không liên quan đến kịch xuyên thấu qua điều kiện tiên quyết, toàn bộ tổng biên tập đều là liên tiếp Thái Hồng thí, cùng với đối với Sở Cuồng đã qua tác phẩm giới thiệu .

Cái này tuyên truyền không ra ngoài dự liệu đưa tới rất nhiều người chú ý.

"Thật là lớn tuyên truyền tư thế, mao muội hỏi một câu, Sở Cuồng là ai ?"

Này bình luận nhìn một cái chính là Tề tinh nhân phát.

Tần Châu bên này tự nhiên có bạn trên mạng giới thiệu: "Sở Cuồng là một cái phi thường lợi hại người mới tác gia, coi như là đoản thiên lĩnh vực tân quý, người có thể xem hẳn lúc trước, cá nhân tương đối đề cử « Món Quà Giáng Sinh » , đây là trong lòng ta xếp hạng thứ ba kinh điển đoản thiên!"

"Sở Cuồng quả thật lợi hại, nhưng này tuyên truyền đả ngộ, có phải hay không là có chút quá?"

"Bộ lạc văn học ba tháng hoạt động, tên gọi mộng bút sinh hoa, tham gia đại bài đoản thiên tác gia có không ít, nhưng nhìn gặp Sở Cuồng tựa hồ là già vị cao nhất, trực tiếp cùng Blog bên kia phùng Hoa lão sư đối đả rồi"

"Sở Cuồng so với Văn Đạt lão sư còn ngu?"

"Bộ lạc văn học bên này, có thể cùng phùng Hoa lão sư một cái đả ngộ, hẳn là Văn Đạt, Trầm Công Phương, hoặc là Nguyệt Mai lão sư đi."

" "

Giống như là bài binh bố trận.

Blog vượt trội Phùng Hoa, bên kia đoản thiên nhóm tác giả, già vị cùng thực lực, rõ ràng cho thấy lấy Phùng Hoa cầm đầu.

Mà bộ lạc văn học bên này, lại là Sở Cuồng, tự nhiên sẽ có độc giả cảm thấy không hiểu.

Bộ lạc văn học bên này cũng có rất nhiều lợi hại lão sư.

Cầm đầu tuyên truyền, thế nào cũng không phải là Sở Cuồng a, mặc dù Sở Cuồng đã không hoàn toàn đúng đoản thiên lĩnh vực người mới, hơn nữa hẳn cũng quả thật có qua mấy thiên xuất sắc tác phẩm, nhưng cái này cũng có thể che giấu hẳn vào vòng không lâu sự thật.

"Không thể không nói, làm ta thật có vài phần mong đợi."

"Sở Cuồng tân tác, thật tốt đến mức có thể đối ngọn Phùng Hoa?"

"Đây chính là tam kéo xe ngựa một trong."

"Hi vọng bộ lạc văn học là không phải ở tự biên tự diễn, làm lớn như vậy trận thế, cuối cùng chất lượng không được lời nói liền xấu hổ."

" "

Đảo cũng là không phải nghi ngờ, mong đợi đúng là bị kéo lên rồi, chỉ là độc giả khó tránh khỏi có chút chần chừ, không biết bộ lạc văn học có phải hay không là đang chơi kiếm tẩu thiên phong bộ sách võ thuật.

Nếu so sánh lại.

Blog bên này, đúng là cảm nhận được mấy phần kinh sợ, nếu như bộ lạc văn học là không phải có niềm tin chắc chắn, sẽ an bài lớn như vậy tuyên truyền?

"Bọn họ sẽ không sợ tác phẩm đi ra, cùng độc giả dự trừ không hợp?"

"Bị dọa sợ đến ta vội vàng lại đem phùng Hoa lão sư bản thảo nhìn qua một lần, ép an ủi."

"Phỏng chừng phùng Hoa lão sư cũng cảm thấy kỳ quái đi, bộ lạc văn học dựa vào cái gì nhỉ?"

"Đại khái Sở Cuồng quả thật viết thiên không tệ tác phẩm đi, ta cảm thấy được Sở Cuồng tiềm lực rất khủng bố, trước còn muốn kéo hẳn tới, nhưng tiếc là ta không có tìm được Sở Cuồng phương thức liên lạc."

"Có phùng Hoa lão sư là đủ rồi."

" "

Tổng thể mà nói, Blog vẫn tương đối yên tâm.

Là không phải xem thường Sở Cuồng, mà là bọn hán đối Phùng Hoa quá có lòng tin!

Mà lúc này.

Bộ lạc văn học bên này nhóm tác giả, cũng là kinh ngạc, không ít người đều tại trong bày thảo luận chuyện này, tỷ như mấy vị tiếng hô tương đối cao người trong cuộc liền phát biểu cái nhìn ——

Nguyệt Mai: "Chủ lực tuyên truyền thả Sở Cuồng?"

Trầm Công Phương: "Ta cho là sẽ là Văn Đạt lão sư."

Văn Đạt: "Nhất định là có nguyên nhân, xem một chút đi, ta còn thật mong đợi Sở Cuồng, vạn nhất hán thật đem phùng Hoa lão sư đánh ngã đây?"

Thì cũng chẳng có gì bất mãn.

Ai đứng bên trên Phùng Hoa cũng hư.

Nếu Sở Cuồng bị đẩy ra, vậy chỉ có thể đại biểu một chuyện, chính là bộ lạc văn học cảm thấy, lần này bản thảo bên trong, Sở Cuồng tác phẩm là ưu tú nhất một phần!

Cho nên so với bất mãn, chẳng nói, mọi người càng tò mò hơn Sở Cuồng bản thảo kết quả tốt tới trình độ nào?

Chờ quá nhiều người hiếu kỳ, ba tháng rớt cuộc đúng kỳ hạn tới.

Đối với người bình thường mà nói, cái này tam Nguyệt Tự nhưng là không có gì ly kỳ.

Nhưng đối với đoàn thiên người yêu thích mà nói, đây cũng là một trận hiểm thấy cuồng hoan.

Là lấy.

Rạng sáng vừa qua, theo bộ lạc văn học cùng Blog lần lượt thả ra các vị đoàn thiên danh gia tân tác, hai cái sân thượng lưu lượng cũng chợt có một cái cực cao tăng lên!

Mà trong những người này, phần lớn độc giả, đều là trực tiếp không kịp chờ đợi mở ra Phùng Hoa tác phẩm!

Long Phi là một gã đoàn thiên người yêu thích.

Mà Long Phi một thân phận khác, chính là Sở Cuồng fan!

Hắn tự nhiên biết bộ lạc văn học cùng Blog ở đánh lôi đài sự tình, cũng biết bộ lạc văn học đẩy ra Sở Cuồng lão sư, hơn nữa trực tiếp để cho Sở Cuồng lão sư đối ngọn rồi đoàn thiên lĩnh vực tam kéo xe ngựa một trong Phùng Hoa.

Làm fan, Long Phi đối với chuyện này rất chú ý.

Hắn trước mở ra là Phùng Hoa.

Long Phi cảm giác mình hành vi có vài phần thăm dò địch tình ý tứ.

Phùng Hoa lão sư tác phẩm kêu 《 Face Off 》 .

Cố sự mở đầu, ngược lại không có gì ngạc nhiên, không phải là một cái bình thường vụ án mà thôi, một vị tuần tra nhân tiếp tục này chọc vụ án.

Nguyên lai, là một cái không buộc sợi dây cầu, cắn bị thương một vị người đi đường.

Vị này tuần tra nhân dĩ nhiên là nên vì bị người hại chủ trì công đạo, vì vậy hẳn hỏi tình huống, chuẩn bị để cho cầu chủ nhân trả giá thật lớn.

Kết quả có đường người ta nói, chó này là một vị tướng quân gia .

Tuần tra nhân bỗng nhiên liền đổi sắc mặt, nhất khẩu giáo định, là người đi đường chính mình vấn đề, còn đá bị thương cầu, đây là tổn thương động vật, phạm pháp!

Tiếp theo lại có đường người ta nói, này là không phải tướng quân gia.

Tuần tra nhân lần thứ hai đổi sắc mặt, quyết định đem cầu giết chết.

Sau đó lại có người nói, này mặc dù cầu là không phải tướng quân gia, nhưng là tướng quân ca ca dưỡng .

Tuần tra nhân lần thứ ba đổi sắc mặt.

Hắn lập trường, theo người đi đường cách nói, lặp đi lặp lại sửa lại.

Tới kết vĩ nơi, tướng quân gia người vừa tới, đón đi cầu.

Kết quả cầu bỗng nhiên cựa ra chủ nhân tay, cắn một cái ở tuần tra đùi người bên trên.

Kết quả tuần tra nhân lại tức giận mắng thứ nhất bị chó cắn người đi đường, hẳn cho rằng là người qua đường này chọc giận con chó này!

Cố sự ở nơi này kết thúc.

Số trang phi thường ngắn nhỏ cố sự, trước sau văn 3000 tự tả hữu, nhưng phát biểu lại diệu thú hoành sinh, nhất là tuần tra nhân mấy lần biến sắc mặt, càng là đem hẳn bộ kia bắt nạt kẻ yếu bộ đáng khắc họa lập luận sắc sảo.

Kết vĩ nơi, cầu cắn bị thương tuần tra nhân, càng làm cho người đang cảm thấy buồn cười đồng thời, lại có vài phần suy nghĩ.

Long Phi cẩn thận tỉ mỉ rồi hồi lâu, cuối cùng không khỏi có vài phần cảm khái.

Câu chuyện này, rất là khéo!

Phùng Hoa không hổ là tam kéo xe ngựa một trong.

Rõ ràng rất đơn giản nội dung cốt truyện, lại thông qua tuần tra số người lần biến sắc mặt, đem châm chọc nghệ thuật chơi đùa ra hoa nhi!

Như vậy cố sự, để cho Long Phi liên tưởng đến Sở Cuồng trước ngày đó « công chức nhỏ cái chết » .

Đồng dạng là chơi đùa châm chọc nghệ thuật, Phùng Hoa công lực hoàn toàn không kém gì Sở Cuồng!

Long Phi thậm chí cảm giác, câu chuyện này mạnh hơn một ít.

Nhất là cộng thêm Phùng Hoa tự mình nghiệp nội địa vị, hấn viết loại này châm chọc nghệ thuật, dễ dàng hơn để cho độc giả tiến hành suy nghĩ sâu xa, sau đó càng suy nghĩ càng thấy được trở về chỗ vô cùng .

"Lợi hại!"

Long Phi không thể không cảm thấy khen ngợi, chỉ là khen ngợi sau khi, Long Phi không khỏi thay Sở Cuồng lau vệt mồ hôi.

Leo lên bộ lạc văn học.

Long Phi mở ra Sở Cuồng tân tác, cái này gọi là « giây chuyền » cố sự.

Mà đang quan sát bộ tác phẩm này đồng thời, nội tâm của Long Phi ý tưởng là:

"Sở Cuồng lão sự dù sao còn trẻ, hấn tác phẩm coi như không bằng Phùng Hoa lão sự, chỉ cần chênh lệch không xa, liền coi như là thắng rồi!"

Dù sao, đối phương nhưng là tam kéo xe ngựa.

Mà khi cố sự mau nhìn hoàn thời điểm, Long Phi tâm tình, đã dần dần thu hoãn một ít.

Rất tuyệt vời trùng hợp.

Sở Cuồng lão sự, chơi đùa cũng là châm chọc, châm chọc trọng điểm là vật chất cùng hư vinh, so với Phùng Hoa lão sự 《 Face Off 》 , cố sự tính mạnh hơn một ít.

Coi như thiếu chút nữa .

Long Phi đại não bỗng nhiên keng một chút kẹt, bởi vì hấn thấy được « giây chuyền » câu nói sau cùng, trong nháy mắt toàn bộ cố sự nghênh đón to lớn xoay ngược lại!

Cùng lúc đó.

Long Phi treo ở trong máy vi tính một cái đám người ái mộ bên trong, có một tên so với Long Phi còn phải thích Sở Cuồng não tàn fan, phát cái khẩu lệnh bạo tiền lì xì:

"Sở Cuồng, vĩnh viễn thần!"

Chương 193: Thứ 4 chiếc xe ngựa

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Sở Cuồng, vĩnh viễn thân?

Long Phi ngạc nhiên một chút, sau đó tại nội tâm so sánh Sở Cuồng cùng Phùng Hoa tiểu thuyết chất lượng, trong lúc nhất thời lại có nhiều chút trừ trừ không chừng, hẳn cảm giác này hai thiên cố sự cũng phi thường tinh diệu, tinh diệu đến hẳn hoàn toàn không phân rõ ai tốt ai xấu ——

Cân sức ngang tài?

Long Phi bỗng nhiên cả kinh.

Mà ở Blog tiểu thuyết bên này, Phùng Hoa 《Face Off》 một khi phát hành liền dẫn phát độc giả bình luận cuồng triều, vô luận Phùng Hoa fan hay lại là phổ thông đoán thiên người yêu thích, cũng không có keo kiệt chính mình tán dương:

"Không hổ là Phùng Hoa!"

"Không hổ là tam kéo xe ngựa!"

"Biển sắc mặt bản là một loại hí kịch nghệ thuật, tất cả mọi người biết trên đạo đài diễn viên có thể trong vòng mấy giây đổi bất đồng vẻ mặt, mà Phùng Hoa lão sư hay địa phương chính là ở chỗ, dùng biển sắc mặt nghệ thuật tới châm chọc trong cuộc sống thực tế bắt nạt kẻ yếu hình tượng."

"Kết vĩ tối linh."

"Cầu cuối cùng lại cần bị thương tuần tra viên, ta ở cảm thấy buồn cười đồng thời, không ngờ có vài phân bi ai, không biết vị này tuần tra viên mình bị cần bị thương sau đó, sẽ chọn trừng phạt cầu chủ nhân vẫn là cần răng nhận tài?"

" "

Không phải là độc nhất vô song.

Bên kia nhìn xong « giầy chuyên » độc giả, cũng bị cái này liên quan tới vật chất cùng hư vinh cố sự chinh phục, Guy de Maupassant dù sao là trên địa cầu nổi danh nhất đoán thiên tiểu thuyết cự tượng, hẳn tác phẩm tiêu biểu lại làm sao sẽ kém đây?

"Tốt cay độc châm chọc!"

"Nguyên lai hẳn lại là Sở Cuồng!"

"Tĩnh Tần quả nhiên nhân tài đông đúc, một ra nói thời gian không lâu đoán thiên tác gia, lại cũng có thể viết ra lão luyện như vậy văn tự, bây giờ ta nhớ

ở Sở Cuồng rồi, đây là ta xem qua kinh diễm nhất đoản thiên tiểu thuyết một trong."

"Hư vinh giá a."

"Vì một chuỗi giả giây chuyễn, Vương Thị vợ chồng bồi thượng rồi nửa đời, thời gian mười năm để cho bọn họ sinh hoạt hoàn toàn thay đổi, không biết một đêm kia sáng chói ở Vương phu nhân trong trí nhớ, sẽ biến thành tốt đẹp đi qua, hay lại là vậy không đi Mộng Yêm?"

"Giá quá lớn."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy cái này tiểu thuyết lệ hại ở cho người không cách nào phán xét cụ thể được mất, đôi vợ chồng này cố nhiên mất đi rất nhiều, nhưng kỳ thật hai người cũng nhận được rất nhiều, ít nhất Vương phu nhân và Vương tiên sinh không có lựa chọn trốn tránh, mà là dũng cảm đối mặt nổi lên trách nhiệm, bất kể đối với nữ người hay là nam nhân, loại này phẩm cách đều là tối đáng quý, đây là chất phác khế ước tinh thần."

"Không sai."

"Hư vinh cùng thành thực là có thể ở cùng trên người một người xuất hiện, hư vinh cố nhiên không đúng, nhưng không thể bởi vì hư vinh mà hủy bỏ một người, theo đuổi vật chất là một loại sinh hoạt thái độ, không cần phải đi vì vậy mà hủy bỏ một người hết thảy."

" "

Bộ lạc văn học bên này, « giây chuyễn » nhất chi độc tú, kinh hải vô số độc giả, bao gồm cùng Sở Cuồng đồng thời phát hành đoản thiên nhóm tác giả, cũng đều ở đây dạng tác phẩm trước mặt, nói ra.

Blog tiểu thuyết bên này.

Phùng Hoa lão sư 《 Face Off 》 , cũng là nhất chi độc tú, nếu so sánh lại Blog tiểu thuyết còn lại đoản thiên, tựa hồ thành nền, ba tháng chi sơ hai đại văn học bản khối, sân thượng lưu lượng lại cơ bản đánh ngang tay rồi!

Thậm chí .

Này hai thiên tiểu thuyết cùng thời kỳ phát hành, bất ngờ đưa tới một trận liên quan tới ai tác phẩm ưu tú hơn tranh luận, cái này ở rất nhiều người xem ra vốn nên là không hồi hộp chút nào một chuyện, nhưng vào giờ phút này, như vậy tranh luận xác xác thật thật xảy ra.

Độc giả chia làm hai phái.

Có người thích Phùng Hoa tác phẩm: "Ở trong cuộc sống chúng ta thường thường gặp phải như vậy một loại người, bọn họ biết người tiếng người lời nói gặp quỷ nói chuyện hoang đường, nói chuyện làm việc năng lực ứng biến cực kỳ mạnh, chúng ta cũng không thể phê bình nói như vậy xã giao phương thức không ổn thỏa, nhưng khó tránh sẽ cho nhận một loại vô cùng lấu linh ấn tượng, mấy lần biến sắc mặt cùng với mấy lần đổi câu gọi biến hóa, cũng cường độ thật lớn mĩa mai đâm người như vậy bầy."

Tương ứng. Vô Ưu trang web t ru ye nc v

Có người thích Sở Cuồng tác phẩm: "Nhân phức tạp cũng không phải là một cái đơn mặt, cố sự bản thân tinh diệu, mượn giả gây chuyện thay đổi vợ chồng cả đời cố sự tới châm chọc hư vinh cùng vật chất đồng thời, nội dung cốt truyện lại bắt đầu mâu thuẫn để cho Vương Thị vợ chồng vì trả trái mà cố gắng thực tiễn bọn họ khế ước tinh thần, dù là giá có thể là bọn họ tương lai, có lẽ mười năm sau trả sạch khoản nợ, Vương Thị vợ chồng cũng là không phải hoàn toàn không có thu hoạch."

Không chỉ có độc giả.

Ngay cả đoàn thiên trong lĩnh vực, không ít tác gia cũng ở thảo luận ai mạnh ai yếu, giống vậy đánh thành đại khái huê, cái này làm cho rất nhiều người đều cảm thấy không tưởng tượng nổi đứng lên, bởi vì vấn đề đã không ở chỗ Sở Cuồng cùng Phùng Hoa tác phẩm ai lợi hại hơn, chân chính để cho người ta kinh ngạc điếm là, mọi người lại nghiêm túc ở cảm Sở Cuồng cùng Phùng Hoa loại này cấp bậc đoàn thiên tác gia làm so sánh . Sở Cuồng là trong vòng tân quý.

Phùng Hoa là tam kéo xe ngựa một trong.

Người trước vô luận từ kinh nghiệm hay lại là lý lịch cũng hoặc là danh tiếng loại, toàn bộ đều không bằng Phùng Hoa, nhưng mà hần viết ra tác phẩm, lại bị đem ra cùng Phùng Hoa tác phẩm như nhau, không có so với chuyện này càng khiến người ta cảm thấy bất khả tư nghị!

Mà đang ở người sở hữu lâm vào loại tâm tình này lúc.

Đều là tinh Tân đoàn thiên lĩnh vực tam kéo xe ngựa một trong, trước mắt đã phong bút, nhưng ở trong vòng đức cao vọng trọng Trường Cầm lão sư, bỗng nhiên ở bộ lạc sân thượng phát biểu quan điếm mình: "Cá nhân ta cảm thấy hai bên là đánh ngang tay rồi, không giống nhau kết cấu, giống vậy xuất sắc xuất hiện, Phùng Hoa hay cùng Sở Cuồng chi linh cũng là không thể phủ nhận, cũng Hứa Tân giảm bớt đoàn thiên lĩnh vực phải nhiều ra thứ tư chiếc xe ngựa rồi."

Trường Cầm lại cũng đã bị kinh động!

Bất quá mọi người đề ý hơn, nhưng là Trường Cầm đánh giá ——

Sở Cuồng có tư cách trở thành đoàn thiên lĩnh vực thứ tư chiếc xe ngựa?

Chuyện này ý nghĩa, đã vượt qua xa Sở Cuồng cùng Phùng Hoa giữa thắng bại, hoặc có lẽ là, Sở Cuồng đã thắng!

Hần thắng được, là công nhận, cùng với lòng người!

Phùng Hoa có thể phát huy được, ở trong mắt rất nhiều người là chuyện đương nhiên, nhưng Sở Cuồng làm trong vòng tân quý, lại có thể cùng đại lão cấp nhân vật chiến bình, đó chính là kinh hi!

Đối lão nhân rất không công bình.

Nhưng bất luận lĩnh vực gì cũng là như thế.

Bởi vì người lợi hại, cho nên người phát huy cũng may rất nhiều người xem ra là chuyện đương nhiên.

Sở Cuồng đôi mắt quá bị nghi ngờ cảnh ngộ, vô luận danh tiếng hay lại là lý lịch cũng không bằng đôi thủ, cho nên khi hắn vượt quá người sở hữu tưởng tượng, cùng Phùng Hoa ngay thẳng mặt mà không rơi xuống hạ phong thời điểm, hắn đã tại theo một ý nghĩa nào đó đại hoạch toàn thắng rồi!

Chỉ là .

Khó tránh khỏi có người đôi "Thứ tư chiếc xe ngựa" cách nói ôm có bất đồng ý kiến, bởi vì Sở Cuồng lượng tác phẩm quá ít.

Luận tác phẩm chất lượng, hắn thật có cái này tiềm lực.

Nhưng hắn sau này còn có thể viết ra bao nhiêu loại này chất lượng cao tác phẩm, mới là quyết định bởi cho hắn có thể trở thành hay không tinh Tàn thứ tư chiếc xe ngựa mẫu chốt!

Phùng Hoa không chỉ có 《Face Off》 .

Hắn trong lý lịch, xuất sắc đoạn thiên không cùng tăng xuất.

Sở Cuồng bất đồng, hắn tính toán đâu ra đấy, cũng cứ như vậy mấy bộ tác phẩm, mà nhất nhân tâm nhạc đạo, thực ra chỉ có « Món Quà Giáng Sinh » .

Sở Cuồng ngoài ra hai bộ tác phẩm, vô luận « công chức nhỏ cái chết » hay lại là « Nhân Tạo Mỹ Nhân » , ở đánh giá bên trên cố nhiên không tồi, nhưng luôn là hơi kém một cái tiền đặt cược.

Đương nhiên, bây giờ nhiều hơn một bộ « giây chuyện » .

Từ chất lượng mà nói, « giây chuyện » chất lượng cũng là cực tốt.

Tất cả mọi người đều cho là đem kinh điển trình độ hoàn toàn không thấp hơn « Món Quà Giáng Sinh » !

Chung quy mà nói, thứ tư chiếc xe ngựa, phía sau vẫn muốn đánh một cái dấu hỏi.

Nhưng không thể phủ nhận một điểm là, Sở Cuồng đã là lập tức đoạn thiên trong lĩnh vực, gần gũi nhất tinh Tàn tam kéo xe ngựa người!

Chương 194: Không tạt xấu

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Chụp diễn sau khi, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng chú ý chính mình đoán thiên tiểu thuyết ảnh hưởng.

Kết quả cũng không có ra Lâm Uyên dự liệu, « giây chuyền » không hồ là Guy de Maupassant tác phẩm, đem lấy được công nhận là không bớt trừ. Cái này làm cho Lâm Uyên cảm thấy vui vẻ.

Về phần mình cùng Phùng Hoa tác phẩm ai mạnh ai yếu, loại này tranh luận Lâm Uyên tự nhiên cũng chú ý tới, bất quá trên thực tế cùng Phùng Hoa chiến đấu nhân căn bản là không phải Sở Cuồng mà là Guy de Maupassant, cho nên Lâm Uyên tham dự cảm cũng không cường.

Nếu so sánh lại.

Ngược lại là bộ lạc văn học thứ 2 giới mộng bút sinh hoa trong hoạt động, « giây chuyền » độc giả bỏ phiếu xa xa dẫn trước vị thứ hai, vững vững vàng vàng ngôi ở hạng nhất trên ghé, chuyện này để cho Lâm Uyên tràn đầy tham dự cảm ——

Hắn phảng phất nhìn thấy một triệu tiền thưởng ở đối với mình vẫy tay!

Giờ khắc này Lâm Uyên bỗng nhiên có chút vui mừng.

Bởi vì thì nhìn các phe đánh giá lời nói, nếu như 《 Face Off 》 bộ tác phẩm này là không phải phát ở Blog tiểu thuyết mà là tham dự mộng bút sinh hoa hoạt động, kia Lâm Uyên người quán quân này vị trí, đại khái sẽ có chút treo.

Hắn có cố ý xem qua 《 Face Off 》 .

Vô ngần thời không, luôn có người tâm ý tương thông, như là tiếp nối rồi vũ trụ tinh hà.

Phùng Hoa tác phẩm, cực kỳ giống Lâm Uyên kiếp trước xem qua khế ha phu kinh điển tác phẩm « tặc kè hoa » !

Đây chính là Lam Tinh.

Đây chính là Lam Tinh nghệ thuật độ cao!

Ở nơi này nghệ thuật độ cao phát đạt thể giới, tự cảm ra « giây chuyền » loại này cấp bậc tiểu thuyết, còn không thể ôn thao thắng khoán!

Bất quá nghĩ đến chính mình bài hát cũng thường thường không lấy được mùa bóng quan quân sự nhi, Lâm Uyên ngược lại là bình thường trở lại rất nhiều.

Đây là một không thiếu hạng người kinh tài tuyệt diệu thể giới.

Địa cầu những kinh điển đó tác phẩm, cũng là người viết ra, bọn họ trên địa cầu còn là không phải lĩnh vực vô địch, càng không nói đến ở Lam Tinh đây.

Bất quá chỉ là như vậy mới có ý tứ.

Mà Lâm Uyên không biết là, giờ phút này Blog tiểu thuyết, mới là thật binh hoang mã loạn.

"Làm sao có thể!"

"Sở Cuồng lại đánh ngang tay rồi phùng Hoa lão sư?"

"Ta cho là phùng Hoa lão sư phải không bại Kim Thân."

"Này cũng để cho bộ lạc phiên bản? Đối chúng ta mà nói, nắm giữ phùng Hoa lão sư trấn giữ, vẫn cùng đối thủ đánh ngang tay, thì đồng nghĩa với là bị lật bàn."

"Mặc dù không muốn thừa nhận. Sở Cuồng thật tốt cường!"

"Chúng ta có thể đào được Sở Cuồng sao?"

"Rất khó, Sở Cuồng đã cùng bộ lạc văn học hợp tác qua nhiều lần."

" "

Blog tiểu thuyết bên này, rất khó chịu.

Bộ lạc văn học bên này, nhưng là hận không được giăng đèn kết hoa!

Bây giờ nghĩ lại, Vệ Long câu kia "Tam kéo xe ngựa làm sao như" đúng là hơi lộ ra lỗ mãng.

Tam kéo xe ngựa vẫn là trần nhà!

Bất quá Sở Cuồng cũng mò tới trần nhà!

Trường Cầm câu kia "Thứ tư chiếc xe ngựa" đánh giá cố nhiên không thể lập tức xác định, để cho Sở Cuồng thật bây giờ liền trở thành tinh Tần thứ tư chiếc xe ngựa, nhưng lần này đánh giá ý nghĩa nhưng là ở lại rất nhiều người tâm lý!

Ít nhất.

Từ nay về sau nhắc lên Sở Cuồng, mọi người nghĩ đến là không phải đoán thiên lĩnh vực tân quý, mà là thứ thiệt, đến gần vô hạn trần nhà nhân!

Chuyện này ý nghĩa còn không gần nơi này.

Ở mới nhất phát hành « văn nghệ báo » bên trên, cũng báo cáo lần này Sở Cuồng cùng Phùng Hoa đoán thiên tranh, cái này báo chí là như vậy hình dung:

"Trường Cầm lão sư nói, Sở Cuồng có thể là tinh Tần đoán thiên lĩnh vực thứ tư chiếc xe ngựa, nói như vậy pháp có lẽ tồn tại nhất định tranh cãi, nhưng nếu như nói Sở Cuồng là tinh Tần gần gũi nhất ba chiếc xe ngựa tác gia một trong, thuyết pháp này nhưng là không cho cãi lại!"

"Tinh Tần gần gũi nhất tam kéo xe ngựa tác gia một trong!"

Lần này là thật lập tức xác định rồi, « văn nghệ báo » làm Tần Tề thông nhất sau văn nghệ giới đệ nhất báo chí, có quan phương tổ chức làm làm

bối cảnh, loại này học thuộc lòng thức công nhận, đủ để đánh vỡ 70% trở lên tranh cãi!

Ngoài ra. Cây cải dầu tiếng Trung

Mượn Sở Cuồng cùng Phùng Hoa nhiệt độ, « văn nghệ báo » còn chính thức ban bố một phần liên quan tới đoàn thiên lĩnh vực tác gia thực lực bảng, bảng danh sách này đem Tần Tề lưỡng địa Top 100 đoàn thiên tác gia toàn bộ danh liệt trong đó!

Hạng nhất, là Trường Cầm.

Hạng nhì, là Tề tỉnh tác gia.

Hạng ba, đồng dạng là Tề tỉnh tác gia.

Tên thứ tư, là Tần Châu tam kéo xe ngựa một trong Phi Hồng.

Cùng Sở Cuồng từng có một phen tranh cãi Phùng Hoa, xếp hạng bảng danh sách tên thứ sáu.

Về phần Sở Cuồng .

Hắn xếp ở vị trí thứ mười.

Mặc dù « văn nghệ báo » nói Lâm Uyên là tỉnh Tần tam giá dưới mã xa lợi hại nhất đoàn thiên tác gia một trong.

Nhưng "Một trong" tất lại là không phải "Duy nhất" .

Tần Tề nhị địa, còn có còn lại "Một trong" ở trên bảng danh sách.

Có người thống kê quá, trên bảng danh sách có 53 danh tác gia, là tỉnh Tần bên này, còn lại bốn mươi bảy người, chính là Tề tỉnh bên kia.

Phỏng chừng đợi tương lai còn lại Châu cũng thống nhất đi vào, bảng danh sách này còn sẽ có một cái không nhỏ thay đổi.

Lần này.

Sở Cuồng đưa tới chú ý cao hơn, cơ hồ là mấy ngày, Sở Cuồng bộ lạc fan, trực tiếp đột phá ba chục triệu!

Weibo nhấn lại cũng là số lớn đề cao.

Chỉ là Sở Cuồng fan, 2 phần 3 đều là tới từ ảo tưởng giới tiểu thuyết độc giả, còn lại 1 phần 3, mới là đoàn thiên lĩnh vực.

Dù sao, ảo tưởng tiểu thuyết sức ảnh hưởng cùng với độc giả diện tích che phủ, là xa xa lớn hơn đoàn thiên tiểu thuyết.

Cũng chính là lần này « giây chuyền » đại hỏa, cộng thêm Sở Cuồng lên báo chí, tiến vào Tần Tề đoàn thiên lĩnh vực xếp hạng thứ mười, gần đây mới có thể hấp dẫn nhiều như vậy đoàn thiên người yêu thích chú ý hẳn bộ lạc tài khoản.

Đáng nhắc tới là .

Ba chục triệu fan, ở bộ lạc bên trên chỉ là mưa bụi.

Bởi vì bộ lạc bên trên cao nhất fan chú ý, đã đột phá một tỷ, hơn nữa theo Tần Tề thống nhất, mấy con số này phỏng chừng không được bao lâu cũng sẽ bị lại lần nữa giương cao đến tân cấp bậc!

Lâm Uyên vốn là sẽ không chú ý loại chuyện này.

Hắn sờ dĩ cố ý kiểm tra một phen người khác fan số, chủ yếu vẫn là bởi vì, ngay tại hắn bộ lạc fan độ chú ý tăng mạnh đang lúc, đột nhiên nhận được một cái hệ thống nhắc nhở: 【 thấy rằng Tần Tê đột nhiên thống nhất, kí chủ trước dẫn Tinh Mang âm nhạc Phân Bộ quật khởi nhiệm vụ một lần nữa thiết lập, vẹn vẹn đôi thành đơn thuần thu đồ đệ nhiệm vụ, thành công thu đồ đệ ba vị cũng thuận lợi xuất sư liền có thể, quest thưởng không thay đổi. 】

"Minh bạch."

Hệ thống lại đình đông một thanh âm vang lên rồi: "Ngoài ra chúc mừng kí chủ kích động hệ thống nhiệm vụ mới, nếu như kí chủ có thể trong vòng một năm để cho Sở Cuồng bộ lạc tài khoản fan phá trăm triệu, đem sẽ đạt được một cái bạch ngân bảo rương, ba cái Thanh Đồng bảo rương!"

"Tiếp nhận."

Đây chính là Lâm Uyên kiểm tra những người khác fan chú ý nguyên nhân, hắn trước tiên cần phải làm rõ ràng bộ lạc fan phá trăm triệu khái niệm.

"Thật giống như không khó?"

Một tỷ trở lên chú ý đều có, chính mình tranh thủ phá trăm triệu không khó lắm đi, chỉ là như vậy thứ nhất, chính mình thì phải để cho Sở Cuồng cái thân phận này, đủ sống động mới được.

Đơn giản mà nói, chính là muốn mở sách mới!

Kế « Võng Vương » cùng « Tru Tiên » sau đó sách mới!

Hệ thống nhiệm vụ này, có chút biến hình kích thích chính mình tiêu phí hiềm nghi.

Nhưng Lâm Uyên tham bảo rương khen thưởng, cho nên chỉ có thể cào thẻ một lớp rồi, vì vậy Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống:

"Chế tác riêng một quyển sách mới đi, yêu cầu chính là giá cả chớ vượt quá mười triệu!"

Lâm Uyên gần đây một mực ở cào thẻ, tiêu tiền như là nước chảy.

Vốn muốn sách mới chậm một chút mở lại, nhưng hệ thống nhiệm vụ này vừa ra, Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được mình đã nghỉ ngơi đủ rồi.

"Hệ thống chế tác riêng trung ."

"Chúc mừng kí chủ đạt được tác phẩm « Quý Xuy Đẳng » , chế tác riêng giá cả mười triệu!"

" "

Chế tác riêng giá cả mười triệu, quả thật không có vượt qua mười triệu, không tật xấu?

Chương 195: Ngự Tử Ngự tôn

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Không tạt xâu cái quỹ a .

Lần này hệ thống rất hư, so với chính mình còn ác!

Xin người hiền lành thật sao?

Trước lão Chu nói « Đường Bá Hồ Diễm Thu Hương » đầu tư không phải vượt qua mười triệu, Lâm Uyên còn báo 90 triệu, cho công ty lưu không ít đường sống.

Hệ thống chính là một chút đường sống cũng không để lại!

Giờ khác này Lâm Uyên mới phát hiện mình có nhiều hiền lành.

Bất quá một con ngựa thì một con ngựa, hệ thống cho tiểu thuyết, Lâm Uyên vẫn tương đối hài lòng.

Hắn tiến hành Lượng Tử đọc sau đó, trong đầu đã rõ ràng nổi lên trong tiểu thuyết cho.

Cùng lúc đó.

Kết hợp kiếp trước một ít trí nhớ, liên quan tới bộ này tiểu thuyết giá trị, Lâm Uyên cũng vô cùng rõ ràng rồi.

Bộ này tiểu thuyết, tốt vô cùng!

Hơn nữa bộ này tiểu thuyết rất phù hợp hệ thống thích làm cho mình khai sáng loại hình mới đi tiểu tính.

Hệ thống là một khối cục gạch.

Thị trường thiếu kia hẳn bộ kia.

Duy nhất nghi vấn chính là, « Quỷ Xuy Đãng » vẫn tính là ảo tưởng loại tiểu thuyết sao?

Phải biết ảo tưởng tiểu thuyết phần lớn đều là tương đối thanh xuân, cho nên Dị Giới mạo hiểm mới có thể như vậy thịnh hành.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên lên mạng tra xét một chút tình huống, trong dữ liệu phát hiện, Lam Tinh ép căn bản không hề cái gì trộm mộ đề tài tiểu thuyết.

Cho nên « Quỷ Xuy Đãng » làm loại hình mới, thả ảo tưởng tiểu thuyết, chắc không có vấn đề gì lớn.

Ngược lại chỉ cần là người trẻ tuổi thích là được.

Trước thế « Quỷ Xuy Đãng » vừa vận liên là hơn nữa tuổi còn trẻ sở ưa thích tác phẩm.

Hơn nữa Lâm Uyên tin chắc, thích bộ tác phẩm này lắm người, hẳn không chỉ đời trẻ.

Ngược lại là phía sau theo gió lại đạt được thành công to lớn « Đạo Mộ Bút Ký », ở người trẻ tuổi Trung Ảnh vang tương đối lớn, dù sao bộ này theo gió tác phẩm buôn bán không khí nồng hơn một ít .

"Két."

Ngay tại Lâm Uyên suy nghĩ lúc, xa xa truyền tới Dịch Thành Công thanh âm.

Nơi này là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » quay chụp Studios, Lâm Uyên gần đây vẫn luôn đợi ở Studios.

Ngược lại bây giờ hẳn là Soạn nhạc bộ chủ quản một trong.

Nguyên lai làm chủ quản ngoại trừ cơ sở tiền lương đại ngạch độ tăng lên ngoại, liền bỏ bê công việc đều không nhân quản.

Hướng chi Lâm Uyên hay lại là điện ảnh Biên Kịch, thì càng có bỏ bê công việc lý do, thậm chí không cần kéo cái gì đi ra ngoài thái phong lấy tài liệu.

Ngô Dũng bên kia cũng dứt khoát.

Làm Lâm Uyên phó chủ quản, hẳn cơ bản giúp Lâm Uyên quản lý tốt lâu chín, căn bản không có chuyện gì yêu cầu Lâm Uyên bận tâm.

Lúc này.

Quay chụp một đoạn thời gian, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đã tiến triển đến thời kỳ cuối, phỏng chừng còn một tháng thời gian là có thể quay. Bất quá coi như như thế, Lâm Uyên cũng vẫn không không đi thường thường đi làm.

Thậm chí hẳn liền đoàn kịch đều không thể tùy tiện lui tới.

Bởi vì .

Tần Nghệ đi học!

Ngay tại gần đây, năm thứ ba đại học tan việc học kỳ đã bình bình đạm đạm bắt đầu, hôm nay Lâm Uyên xuất hiện ở đoàn kịch, thuần túy là bởi vì hôm nay cuối tuần.

Lúc này.

Dịch Thành Công đã tuyên bố đoàn kịch kết thúc công việc rồi, hẳn tiến tới Lâm Uyên bên người, cười hỏi: "Lâm Đại Biểu đối hậu kỳ có ý kiến gì ấy ư, chúng ta điện ảnh cũng mau chụp xong, là thời điểm suy tính một chút hậu kỳ ."

"Phối nhạc giao cho ta đi."

Lâm Uyên mở miệng nói, "Về phần những bộ phận khác, người tránh một chút liền có thể, hết thấy dựa theo kịch bản lại, không nên đề cho biên tập hư rồi cố sự tiết tấu."

Trí nhớ bao con nhộng là không phải bạch dùng.

Nhìn vô số điện ảnh sách vở, bây giờ Lâm Uyên cũng coi như lý luận chuyên gia, cho nên Lâm Uyên rất rõ biên tập đối với một bộ phim ý nghĩa.

"Minh bạch."

Dịch Thành Công đã quen thuộc Lâm Uyên phong cách, làm đạo diễn hẳn đòi Lâm Uyên toàn bộ quyết định đều là vô điều kiện đồng ý.

Thời gian còn sớm.

Đoàn kịch kết thúc công việc sau, Lâm Uyên nhìn sắc trời một chút, dứt khoát đề cho Cố Đông chở tự đi chuyển công ty, Cố Đông làm Lâm Uyên trợ lý, gần đây đều là Lâm Uyên đi đâu nàng đi đâu, cho nên hẳn gần đây đại đa số thời gian cũng đợi ở đoàn kịch bên này. Số 3 trang web t ru ye nc
v

Đi tới công ty.

Hai người lên lầu chín.

Trong bộ môn nhân viên thấy Lâm Uyên rồi rít chào hỏi, Lâm Uyên chính là hồi lấy một cái vân gậy đầu, sau đó tiến vào chính mình phòng làm việc, lại để cho Cố Đông đem Ngô Dũng kêu đi qua, hẳn cũng là không phải hoàn toàn không có trách nhiệm tâm, dù sao phải quan tâm mình một chút ngành tình huống.

"Đại biểu."

Ngô Dũng rất nhanh chạy tới.

Lâm Uyên có chút kinh ngạc, Ngô Dũng lại người mặc âu phục, ngoại trừ nhân hơi đen bên ngoài, cả người hiện ra dáng điệu, đảo là có chút trí kính lão Chu ý tứ, cái này cùng Lâm Uyên trong trí nhớ Ngô Dũng hoàn toàn bất đồng.

Lúc trước Ngô Dũng cho tới bây giờ không có xuyên qua âu phục.

Ngô Dũng ho khan một tiếng, tựa hồ đoán được ý tưởng của Lâm Uyên:

"Phó chủ quản dù sao phải uy nghiêm một ít mà."

"Công việc tình huống thế nào?"

Lâm Uyên không có ở cái đề tài này dây dưa.

Ngô Dũng nghiêm mặt nói: "Bốn nguyệt chúng ta lầu chín có một ca khúc muốn phát hành, bài hát này công ty còn thật coi trọng, do công ty một đường nữ ca sĩ Thẩm Đình viện biểu diễn, ta phỏng chừng bài hát này có thể đi vào Top 5."

Lâm Uyên hỏi: "Ai viết ca khúc?"

Ngô Dũng lộ ra nụ cười: "Vị này tác giả, chính là Lâm Đại Biểu đồ đệ Tiết Lương, Tiết Lương không hồ là Lâm Đại Biểu đồ đệ của ngài, hẳn viết ca khúc tiêu chuẩn cao vô cùng, nếu không ngài nghe một chút nhìn?"

"Được."

Lâm Uyên mở miệng.

Ngô Dũng trực tiếp đem bài hát phát đến trên thiết bị, sau đó mở ra âm hưởng.

Đây là đĩa thu âm bài hát tốt khúc, dù sao bốn nguyệt liền muốn chính thức ban bố.

Ca khúc đi trữ tình đường đi.

Trữ tình bài hát coi như là tương đối lưu Hành Phong cách.

Ca khúc nhịp điệu cũng khá vô cùng, tới Thiếu Lâm Uyên cá nhân là ưa, kết quả nghe xong bài hát, còn không chờ Lâm Uyên nói chuyện, hệ thống bỗng nhiên cho ra một cái nhắc nhở: "Chúc mừng kí chủ tên đồ đệ đầu tiên xuất sư!"

【 tên họ: Tiết Lương 】

【 Soạn nhạc: 666 】

【 quan hệ: Thầy trò 】

【 trạng thái: Xuất sư 】

【 đánh giá: Tiết Lương đã có một tên vương bài Người viết ca khúc thực lực, hẳn chỉ kém tác phẩm chứng minh mình, hi vọng kí chủ có thể quý trọng chính mình mỗi một tên đồ đệ, đồ đệ tác phẩm cũng có thể cho sư phụ mang đến danh vọng giá trị. 】

Xem ra hệ thống cũng không thể chưa biết tiên tri.

Tần Tề thông nhất, đề cho hệ thống bắt đắ dĩ một lần nữa thiết lập rồi nhiệm vụ, đã nói lên hệ thống thì không cách nào biết trước tương lai, mà Tiết Lương đi đến xuất sư tiêu chuẩn, cũng là mình nghe bài hát của Tiết Lương sau đó, hệ thống mới cho ra tương ứng phán xét.

"Rất tốt đi."

Ngô Dũng cười nói: "Bất quá có hai chuyện, ta muốn cùng đại biểu nói một tiếng, chuyện thứ nhất là, Tiết Lương không tính dùng vốn tên là phát bài hát, hẳn quyết định cho mình lấy một cái tương tự Tiệp Ngự nghệ danh."

"Tên gì?"

Ngô Dũng biểu tình cổ quái nói: "Cá chép."

Ngô Dũng mới vừa biết được Tiết Lương quyết định lúc, cũng là vẻ mặt mộng bức, Tiết Lương đây là trí kính chính mình sư phụ, mới nổi lên danh tự này đi.

Nếu như Lâm Đại Biểu nhiều mấy tên học trò, Tần Tề nhạc đàn khởi là không phải nhiều hơn một nhóm ngư Tử Ngự tôn?

Lâm Uyên sừng sốt một chút, toàn tức nói: "Biết, chuyện thứ hai đây?"

Ngô Dũng nói: "Chuyện thứ hai là, công ty giúp ngài lấy Tiệp Ngự danh nghĩa ghi danh một cái bộ lạc tài khoản, phía trên ý là, ngài có rảnh rồi có thể ở tài khoản bên trên phát một ít nội dung, tài khoản cùng mật mã sau đó sẽ phát cho ngài."

"Ồ."

Lâm Uyên vẫn luôn là dùng "Sở Cuồng" tài khoản.

Không nghĩ tới công ty bên này cũng giúp ghi danh một cái "Tiệp Ngự" .

Ngô Dũng cảm khái nói: "Bộ lạc cùng Blog cạnh tranh quá kịch liệt, hai bên đều tại tranh nhau mời danh nhân vào ở, dù sao danh nhân mang đến fan hiệu ứng là phi thường cường đại ."

Lâm Uyên gật đầu.

Ngô Dũng nhắc nhở: "Nếu ngài có bộ lạc tài khoản, nhất định sẽ hấp dẫn một ít fan chú ý, ta đề nghị ngài đẩy một chút Tiết Lương tác phẩm, dù sao hẳn là đồ đệ của ngài chứ sao."

" Được."

Lâm Uyên gật đầu tỏ ý biết, xem ra sau này muốn thường thường hoán đổi tài khoản rồi.

Nếu như dùng Tiệp Ngự tài khoản tuyên truyền Sở Cuồng sách mới, vậy thì quay ngựa giáp.

Chờ chút .

Thật giống như không cần quay ngựa giáp, chỉ cần dùng một cái tài khoản phát, một cái khác tài khoản gởi cho tuyên truyền là được, chính là không biết Tiệp Ngự cái này tài khoản khả năng hấp dẫn bao nhiêu fan chú ý?

---

ps: Tiếp tục cầu nguyệt phiêu, cuối cùng hai ngày rồi, ô bạch sẽ nổi lên, khôi phục bùng nổ trạng thái!

Chương 196: Bản manga Võng Vương

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Buổi tối.

Lâm Uyên dựa theo công ty phát tới mật mã tài khoản, đặt chân lên rồi Tiện Ngư bộ lạc hào.

Kết quả mới vừa bên trên hào, trong máy vi tính lập tức truyền tới liên tiếp thanh âm nhắc nhở, phần lớn đều là hậu trường tin nhắn.

Đối với lần này Lâm Uyên cũng không xa lạ gì.

Sở Cuồng bộ lạc tài khoản cũng là như vậy, mỗi ngày đều sẽ nhận được vô số fan tin nhắn, hẳn muốn trả lời cũng không trở về được, cho nên mỗi lần chỉ có thể đại liếc sơ một cái.

Thuần thực tắt đi thanh âm nhắc nhở.

Lâm Uyên nhìn xuống Tiện Ngư fan số.

Lâm Uyên có chút kinh ngạc phát hiện, Tiện Ngư cái này tài khoản mặc dù mới vừa mới thành lập không tới một ngày, nhưng fan số đã đột phá mười triệu .

Rất hiển nhiên.

Bộ lạc quan phương căn cứ Đại Sở Cư đẩy đưa dẫn lưu quá.

Nếu không coi như là Tiện Ngư cái thân phận này rất có fan cơ sở, cũng sẽ không có nhân trước tiên cũng biết cái này tài khoản tồn tại.

Tài khoản danh liền kêu Tiện Ngư.

Giới thiệu chính là: 【 vương bài Người viết ca khúc, Tinh Mang giải trí lâu chín Soạn nhạc bộ chung quy đại biểu. 】

Mở ra bình luận khu.

Lâm Uyên phát hiện phía dưới nhắn lại còn thật náo nhiệt.

"Tiện Ngư bản tôn?"

"Vui vẻ, thần tượng lại khai thông bộ lạc tài khoản, quan phương chứng nhận khẳng định không giả rồi!"

"A a a ta vô cùng yêu thích « Hồng Môn Cô » !"

"Bộ lạc gần đây vào ở rất nhiều danh nhân a, Tiện Ngư lão sư vạn tuế, thật lâu không có nghe Tiện Ngư lão sư bài hát mới á!"

"Thúc giục bài hát!"

"Thúc giục bài hát thêm một!"

"Cảm tạ bộ lạc cho rộng lớn fan cung cấp một cái có thể công khai hướng Tiện Ngư lão sư thúc giục bài hát sân thượng!"

"Tiện Ngự fan mời thêm bầy xxxxxxxx."

" "

Thúc giục bài hát không ly kỳ.

Bởi vì Lâm Uyên Sở Cuồng tài khoản bên trên, mỗi ngày nhấn lại đều là thúc giục thêm.

Một cái ý tứ.

Sở Cuồng, để cho hai cái bí danh lẫn nhau chú ý sau, Lâm Uyên thuận thể dùng Tiện Ngự tài khoản phát cái Weibo:

"Mọi người khỏe, ta là Tiện Ngự, bốn tháng đồ đệ của ta cá chép bài hát của sáng tác « rừng cây » sẽ cùng mọi người gặp mặt, kính xin đợi."

Bài hát của Tiết Lương liền kêu « rừng cây » .

Nhưng mà fan chú ý điểm căn bản sẽ không ở ca khúc bên trên .

"Phốc!"

"Cá chép?"

"Tiện Ngự lão sư đồ đệ?"

"Ha ha ha ha ha tại sao ta muốn cười?"

"Nhân vi sự phụ là ngư, cho nên đồ đệ cũng là ngư?"

"Xem ở đồ đệ của ngài cũng là ngư phân thượng, sẽ ủng hộ."

" "

Không thấy thể nào bình luận, Lâm Uyên lại dùng Sở Cuồng tài khoản gửi cho rồi Tiện Ngự Weibo, hai chữ:

"Mong đợi!"

So với fan chú ý số, Sở Cuồng canh vôn lâu như vậy, đã có ba chục triệu trở lên fan rồi, cho nên cái này gửi cho, hiệu quả cũng không tệ lắm.

"Sở Cuồng lão tặc lại phát động thái?"

"Ta kinh ngạc là, Sở Cuồng lại là sống?"

"Người tốt, thật vất vả phát một động tĩnh, kết quả là cho bị người làm tuyên truyền?"

"chờ một chút . Đây là Tiện Ngự bộ lạc?"

"Cái kia viết ca khúc Tiện Ngự? Hãn khai thông bộ lạc số?"

"Trước chú ý một tay."

"Sở Cuồng lão tặc nhận biết Tiện Ngự?"

"Cái quỷ gì, Sở Cuồng duy nhất chú ý bộ lạc tài khoản chính là Tiện Ngự, này mẹ nó là chân ái a!"

"Tiện Ngự là ai ?"

"Người đi lục soát một chút Tiện Ngự bài hát sẽ biết."

" "

Chú ý Sở Cuồng fan đều biết, này lão tặc trên căn bản không chơi đùa bộ lạc, sách mới phát hành đều lười được phát động thái tuyên truyền cái loại này.

Ngay cả trước Bích Dao cái chết, dẫn phát độc giả bạo động, Sở Cuồng bộ lạc tài khoản, cũng là không có cho ra một cái dấu chấm câu phù hiệu đáp lại! Tiểu thuyết đi

Có người thậm chí hoài nghi, Sở Cuồng có phải hay không là quên chính mình bộ lạc hào mật mã.

Kết quả .

Hôm nay Sở Cuồng đổi mới động thái!

Hơn nữa còn là thay Tiệp Ngự đô đê tuyên truyền bài hát mới!

Càng làm cho fan sách một nhóm mơ tưởng viễn vông là, Sở Cuồng cái này tài khoản, trước ai cũng không có chú ý, cho tới hôm nay, hẳn mới chú ý vừa mới vào ở bộ lạc Tiệp Ngự!

Chỉ chú ý một người?

Sở Cuồng là Tiệp Ngự fan?

Cũng hoặc là, hai người bọn họ trên thực tế nhận biết?

Fan sách truyện không nhìn được bắt đầu nào bỏ, có người chính là theo tài khoản, điếm vào Tiệp Ngự bộ lạc, kết quả mọi người lại ngây ngẩn.

Bởi vì .

Tiệp Ngự cũng chỉ chú ý Sở Cuồng!

Nếu như không phải là bởi vì hai người thiệp cập lĩnh vực phong Mã Ngưu bất tương cùng vậy, mọi người thậm chí muôn hoài nghi, hai cái này hào là cùng một người rồi!

Bất quá mọi người đều biết này là chuyện không có khả năng.

Sở Cuồng một cái viết tiểu thuyết, làm sao sẽ cùng Tiệp Ngự là cùng một người đây.

Mọi người đều biết, Tiệp Ngự là một gã âm nhạc tác giả.

Phát hiện cái hiện tượng này nhân càng ngày càng nhiều, hiểu kỳ nhân cũng càng ngày càng nhiều, có người không nhìn được ở hai bên bình luận khu đặt câu hỏi:

"Nhị vị nhận biết?"

"Trên thực tế tốt bạn gay sao?"

"Hai người một loại lây cái gì tư thế?"

"Ai bên trên ai hạ à? Ai công ai được?"

" . Vân vân, ai biết Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự giới tính?"

"Hai vị này thật giống như cũng thật thần bí, chưa bao giờ ra ánh sáng chính mình cuộc sống riêng, thậm chí ngay cả giới tính đều không đề cập tới, Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng nói không chừng là cô gái đây?"

"Kia là không phải kích thích hơn?"

" . "

Điện thoại của Lâm Uyên đăng Sở Cuồng, máy tính treo Tiệp Ngự, lẫn nhau chú ý lẫn nhau in lại sau đó, vốn là còn nhiều chút tinh phân xấu hổ

cảm, kết quả thấy những thứ này Sa Điều bạn trên mạng bình luận, biểu tình cũng là không nhịn được có chút ngạc nhiên đứng lên.

Bất quá hẳn cũng không có ý định giải thích.

Bởi vì Lâm Uyên thấy được một cái có ý tứ tình huống.

Sở Cường bên kia có rất nhiều fan, cũng thuận tay chú ý Tiện Ngư.

Tiện Ngư bên này cũng có một chút fan, thuận tay chú ý Sở Cường tài khoản.

Hai bên, lại đạt tới hỗ trợ lẫn nhau hiệu quả?

Nếu như sau này hai bên nhiều hơn một chút chuyển động cùng nhau, có phải hay không là hiệu quả còn có thể có đề cao?

Lâm Uyên tựa hồ thấy được một cái làm nhiệm vụ đường tắt!

Duy nhất có nhiều chút đáng tiếc là, Tiện Ngư bên này fan không thể trực tiếp tính tới Sở Cường trên đầu.

Nếu không còn có thể hai nở hoa.

Ngoài ra Lâm Uyên còn chú ý đến một điểm là, hai cái tài khoản fan, có không ít là tới từ Tề Châu, có thể thấy Tề Châu người xuất hiện ở cũng dần dần đối Tiện Ngư cùng Sở Cường quen thuộc.

Tần Tề lưỡng địa thống nhất sau đó, đã dần dần hòa làm một thể.

Đây chính là phát biểu hỗ thông chỗ tốt, với nhau tiếp thụ cũng không đại câu.

Giờ khắc này.

Lâm Uyên bỗng nhiên phúc chí tâm linh, tìm được một cái làm cho mình hội họa đạt được càng cao thanh vọng biện pháp ——

Mình có thể ở bộ lạc bên trên khai sáng một cái tân hào, đặc biệt phát hành hội họa tác phẩm a!

Theo lý thuyết, ở bộ lạc bên trên phát biểu một ít hội họa tác phẩm, là rất khó khăn lấy được cái gì phản hưởng, nhưng nếu như phía sau có người tuyên truyền đây?

Sở Cường cùng Tiện Ngư đều là danh nhân .

Hơn nữa hai cái này hào, sau này chỉ càng ngày sẽ càng nổi danh.

Nếu như hai cái này hào, đồng thời tuyên truyền chính mình hội họa tác phẩm, vậy mình họa là có thể để cho càng nhiều người xem đến!

Cứ như vậy .

Chính mình hội họa danh vọng, liền có thể nhanh chóng tăng trưởng!

Chỉ là người bình thường phần lớn là không hiểu được thưởng thức.

Chính mình phải nhất định nghĩ một cái biện pháp, làm cho mình hội họa, có thể lưu lại fan.

Giờ khắc này, Lâm Uyên nghĩ tới Manga.

Hắn gọi ra rồi hệ thống: "Manga cũng coi là hội họa chứ ?"

Hệ thống trả lời: "Đoán."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười, hẳn thậm chí không cần hệ thống hỗ trợ, là có thể họa một cái có sẵn Manga, mà bộ Manga chính là .
Sở Cường « Vĩng Vương » !

Chương 197: Sở Cuồng cũng thích ăn lòng đỏ trứng

Lâm Uyên nắm giữ nghề cấp hội họa, mà Manga cũng thuộc về hội họa một cái chủng loại, cho nên phương diện này năng lực Lâm Uyên cũng là nghề cấp, hắn chỉ cần học tập một chút điện tử biết vẽ là có thể đem « Vồng Vương » lấy Manga hình thức vẽ ra tới!

Phải biết .

Làm Sở Cuồng đệ nhất bộ tác phẩm, « Vồng Vương » nguyên thân chính là Manga.

Nếu như Manga phát hỏa, không chỉ có mình có thể ở hội họa danh vọng bên trên tăng mạnh một lớp, đồng thời Sở Cuồng làm nguyên đến, khẳng định cũng sẽ có được nhất định chỗ tốt.

Tỷ như, nhiều hơn một chút fan?

Dù sao có vài người là chỉ nhìn Manga không, có vài người chính là chỉ không nhìn Manga.

Đây là một mảnh còn đợi thanh toán tân địa mạng!

Mà phen này linh cảm, hay là đến từ với Sở Cuồng cùng Tiện Ngư Vô Tâm một lần bộ lạc chuyên động cùng nhau.

Lâm Uyên càng nghĩ càng thấy được có triển vọng.

Ngược lại « Vồng Vương » đủ loại bản quyền cũng ở trong tay mình, hắn thậm chí không cần đi qua Ngân Lam Thư Khố đồng ý, liền có thể tùy ý vẽ tranh.

Mà ở trên mạng liên tái Manga, loại sự tình này bản thân liền là rất bình thường.

Quyết định chủ ý.

Lâm Uyên lúc này thao tác.

Hắn trực tiếp ở trên mạng mua một nhóm điện tử hội họa giáo trình thư, có trí nhớ bao con nhộng cùng với nghề cấp hội họa căn cơ, Lâm Uyên cảm giác mình tự học một ít kỹ năng cũng không phải là quá chuyện khó.

Bất quá .

Sau này đúng là vẫn còn muốn với hệ thống chế tác riêng Manga, « Vồng Vương » là một con đường tắt, chỉ có thể tạm thời mượn một phần lực, nhưng là quả thật thay Lâm Uyên giảm bớt không ít tiền.

Chỉ là như vậy thứ nhất, « Quỷ Xuy Đãng » phát hành liền muốn hơi chút dòi lại.

Ít nhất bốn tháng là không có cách nào ban bố.

Nhưng kéo dài cả tháng, đối Lâm Uyên mà nói cũng không phải việc khó, Sở Cường fan phá trăm triệu nhiệm vụ, thời hạn làm một năm, đủ Lâm Uyên giày vò.

Lúc này.

Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được Chung Dư phát tới tin tức: "Đại thần gần đây là không phải hội trường học ấy ư, tại sao không có tới chúng ta Hội Họa Xã à? Thật là nhiều người cũng muốn ghi danh, bên trên người dạy học giờ học."

Xác thực.

Tần Nghệ bên này sau khi tự trường, mặc dù Lâm Uyên cứ theo lẽ thường đi học, nhưng vẫn không có đi Hội Họa Xã bên kia.

Hắn là tích lũy không ít khách hàng.

Nhưng Lâm Uyên suy nghĩ một chút, phát hiện mình lại phải họa Manga, lại muốn viết, còn có điện ảnh muốn bận tâm, quả thật không nhàn rỗi, liền về nói: "Tạm thời không có thời gian, làm xong vào lúc này."

Chung Dư trả lời: "Được."

Lâm Uyên bỗng nhiên trong lòng hơi động.

Sau này mình có lẽ có thể thu Chung Dư làm đồ đệ, Chung Dư hội họa vẫn là có mấy phần căn cơ, thiên phú cũng còn có thể đáng vẽ.

Bất quá này là lúc sau chuyện.

Bây giờ Lâm Uyên dạy học trò nhiệm vụ, là đặc biệt nhằm vào Soạn nhạc, Tiết Lương đã xuất sư, hắn nên tìm thời gian xem xét một cái tân đồ đệ.

"Sự tình thật đúng là nhiều a."

Lâm Uyên hơi xúc động, hắn hoài nghi mình sau này muốn với hệ thống mua tinh lực chất thuốc, bởi vì hắn đồng thời muốn ứng phó nhiều cái thân việc làm, không có tinh lực được tề lời nói, trên thời gian khó tránh khỏi có chút không đủ sung túc ——

Tinh lực được tề phải không tổn hại thân thể.

Khó trách hệ thống cung cấp nhiều như vậy đạo cụ đặc thù.

Hóa ra cuối cùng đều là sẽ làm cho mình ngoan ngoãn trả tiền.

Cũng may số tiền này hệ thống cũng quyên đi ra ngoài, cũng coi là cho Lâm Uyên lưu thêm vài phần an ủi.

Sự tình liền từng cái từng cái làm đi.

Mua qua Internet tốc độ là thật nhanh, Lâm Uyên buổi tối hạ đơn, ngày thứ 2 hắn mua sách đã đến.

Lúc này Lâm Uyên vừa mới kết thúc một ngày chương trình học.

Mới vừa về đến nhà, hắn liền ôm vừa lấy được thư tiền vào phòng ngủ.

Nuốt vào trí nhớ bao con nhộng, Lâm Uyên bắt đầu gặm thư.

Mở ra trước một quyển kê « điện tử hội họa ban đầu học giả giáo trình » thư, Lâm Uyên vẫn là tốc độ cao đọc nhanh như gió thổi đọc sách pháp.

"Muốn điện tử biết vẽ bản ."

"Ta hội họa căn cơ không thành vấn đề ."

"Cao cấp? Đây là không phải với thuốc màu phương pháp phối hợp không sai biệt lắm ấy ư, khác nhau chính là chỗ này màu sắc không cần chính mình điều, chỉ cần ở màu sắc trong kho dùng con chuột tới chọn ."

Nhìn xong một quyển sách, Lâm Uyên chỉ tốn mười phút.

Nhưng này mười phút, Lâm Uyên thu hoạch là to lớn.

Nhất pháp thông, vạn pháp thông.

Hắn có nghề cấp hội họa trình độ.

Cho nên nhìn quyển sách này thời điểm, Lâm Uyên phát hiện thực ra họa Manga phát triển trên mạng, cũng không có mình tưởng tượng phức tạp như vậy, đơn giản chính là làm quen một chút biết vẽ công cụ, hiểu rõ một chút cơ bản quy tắc mà thôi .

Có nhất định giải sau đó, Lâm Uyên tiếp tục xem thư.

"Nguyên lai còn có thể mời trợ thủ?"

"Manga trung rất nhiều hình ảnh cụ thể thao làm, cùng với nói sáng tác, càng đến gần cụ thể tính kỹ thuật thao tác, vì vậy chưa chắc yêu cầu do chủ yếu chế tới gánh vác, chủ yếu chế phải phụ trách là từ cố sự đến phân kính bản nháp quá trình, phía sau công việc nếu như đóng cùng người khác làm, liền có thể lấy tiết kiệm tinh lực lại có thể huấn luyện người mới ."

Muốn mời trợ thủ.

Đây là Lâm Uyên thấy trợ thủ tác dụng sau sinh ra ý nghĩ đầu tiên.

Tỷ như Manga trung một ít kiến trúc hội họa a vẫn vẫn không liên quan đầu môi chính địa Phương Lâm Uyên đều có thể giao cho trợ thủ đến, như vậy thì có thể đại đại tiết kiệm Lâm Uyên thời gian, hẳn chủ yếu phụ trách phân kính.

Cố sự ngược lại cũng đơn giản, « Vồng Vương » nguyên đến có sẵn.

Bất quá họa Manga dù sao cũng là một cái việc khô cực, bằng không những thứ kia liên tái Manga, tốc độ đôi mới sẽ không chậm như vậy.

Cái này không giống như viết, ở trên bàn gõ đánh chữ là được, mà là yêu cầu chú tâm hội chế, muốn nhanh cũng không mau nổi, trừ phi mượn đạo cụ đặc thù.

Đạo cụ tiêu phí cao như vậy, nào có trợ thủ có lợi?

Về phần trợ thủ tìm ai .

Hội Họa Xã lớn như vậy, Lâm Uyên cảm thấy tìm một muốn họa Manga còn chưa khó khăn.

Trên thực tế Tân Nghệ mỹ thuật hệ có một bộ phận nhân, vốn chính là lấy trở thành Manga gia làm vì chính mình sau khi tốt nghiệp phần đầu mục tiêu.

Cứ như vậy.

Lâm Uyên nhìn thật lâu thư, cho đến dưới lầu kêu hần ăn cơm, hần mới chậm chậm từ từ dừng lại.

Sở dĩ là chậm chậm từ từ, là bởi vì trí nhớ bao con nhộng thời gian hiệu quả có một giờ.

Không cần tràn đầy một giờ, vậy thì lãng phí.

Chỉ là mọi việc có lợi Tệ hại.

Lâm Uyên kỳ kèo này chút thời gian, sau khi xuống lầu, ngồi ở trước bàn ăn, bắt đầu dĩ phát hiện, thịt đã bị tủy tủy và muội muội ăn xong rồi.

Còn lại, phần lớn là rau cải loại.

Tỷ tỷ cười nói: "Nơi này còn có một căn sợi thịt."

Lâm Uyên: ". "

Thức ăn tự nhiên đều là lão mục làm.

Lão mục là một cái không rảnh rỗi nhân, mặc dù nàng tiến vào biệt thự, nhưng mỗi ngày đều sẽ tìm sự tình làm, hoặc là quét dọn vệ sinh, hoặc là chính là giặt quần áo nấu cơm.

"Ăn nhiều cải xanh."

Lão mục sắc mặt nghiêm túc nói.

Lâm Uyên bộc phát bất đắc dĩ, chỉ có thể miệng to nuốt cơm, thỉnh thoảng kẹp một tia tử cải xanh ăn hết.

Đang lúc này.

Tỷ tỷ Lâm Huyền đột nhiên hỏi: "Người biết Sở Cuồng sao?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Thế nào?"

Lâm Huyền hồ nghi nói: "Khi ta không lên mạng ấy ư, hai người là không phải bộ lạc bên trên lẫn nhau chú ý ấy ư, người Tiện Ngư tài khoản ngay cả ta cũng không có chú ý, làm sao lại chú ý Sở Cuồng? Hơn nữa Sở Cuồng cũng chỉ chú ý một mình người."

"Bởi vì Sở Cuồng ."

Lâm Uyên muốn giải thích thời điểm.

Muội muội bỗng nhiên trời xui đất khiến nhận đầy miệng: "Cũng thích ăn lòng đỏ trứng?"

---

ps: Cảm tạ 【 bảo thiếu 88 】 đại lão trở thành quyền sách vị thứ chín minh chủ! ! Tháng sau chính thức trả nợ, sẽ đem tất cả thiếu càng Tân Đô còn xuống, bao gồm mấy vị tân minh chủ tặng thêm, bảo đảm không thấp hơn vẫn là ba chương, cho nên tháng sau đại khái sẽ khôi phục nhật vạn tiết tấu, thực ra Tề Châu nội dung cốt truyện dần ý chém đứt sau đó quyền sách trải qua nhất đoạn thung lũng kỳ, ô bạch một mực ở điều chỉnh trạng thái, cho đến này hai thiên tài cảm giác cảm giác dần dần trở lại, cũng cảm ơn mọi người khoảng thời gian này thông cảm ~!

Chương 198: Ngư chữ lót

Muội muội này quấy rầy một cái, vẫn thật là để cho lời đề lừa bịp tới. Bất quá cơm nước xong lên lầu thời điểm, Lâm Uyên luôn cảm giác muội muội nhìn mình ánh mắt có cái gì không đúng?

Hắn không có suy nghĩ nhiều.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên liền là bình thường nhìn một chút thư, tốt nhất học.

Hắn vẫn còn ở trên mạng mua được một nhóm Manga sáng tác công cụ, bất quá cân nhắc đến sau này muốn mời trợ thủ, Lâm Uyên khó tránh khỏi cảm thấy không tiện lắm.

Chẳng lẽ sau này để cho trợ thủ đi nhà mình?

Liên quan đến hắn giòn để cho Cố Đông giúp mình tìm một địa phương, làm vì chính mình Manga phòng làm việc.

Có trợ lý vẫn là rất thuận lợi, ít nhất Lâm Uyên không nắm quyền chuyện phiên toái Tôn Diệu Hòa Học Trường.

Một mục phiên toái nhân gia, hắn cũng sẽ ngượng ngùng.

Cố Đông hiệu suất rất cao, vừa tới bốn nguyệt, nàng liền tìm được một cái khoảng cách công ty rất gần phòng làm việc.

"Liên nơi này."

Lâm Uyên nhìn một chút hoàn cảnh, gật đầu nói.

Cố Đông vốn muốn hỏi, Lâm Uyên muốn cho mượn phòng làm việc tới làm gì, bất quá lời đến khóe miệng lại nén trở về, chỉ là nhắc nhở Lâm Uyên nói: "Đoàn kịch bên kia sắp quay xong."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cố Đông lại nói: "Tiết Lương bài hát mới đã ban bố, bây giờ là bốn nguyệt bài hát mới bảng hạng năm, đáng tiếc hắn lần này hợp tác ca sĩ chỉ là phổ thông hạng hai, nếu như là một đường ca sĩ lời nói, bài hát này có thể vào tiền tam."

Lâm Uyên lần nữa gật đầu.

Tiết Lương viết ca khúc cũng không tệ lắm, dù sao hắn trình độ không kém gì vương bài, trên thực tế Lâm Uyên đã chú ý tới mình tiếng nhạc ngắm giá trị ở tăng lên.

Hiển nhiên đều là Tiết Lương bài hát kia « rừng cây » mang đến.

Mà Lâm Uyên không biết là .

Bởi vì Tiết Lương là hãn Tiệp Ngự đồ đệ, cho nên trong nghề cũng tồn thêm vài phần hiệu kỳ, muốn biết Tiệp Ngự đem ra đồ đệ là cái gì tiêu chuẩn.

Kết quả, « rừng cây » bài hát này vừa ra, rất nhiều người đều bị kinh động. Bởi vì hơi có biết hàng nhân, cũng có thể nghe ra bài hát này sáng tác tiêu chuẩn!

"Đây là vương bài Người viết ca khúc trình độ chứ?"

"Nhưng này cái cá chép, là không phải người mới sao?"

"Thật sự là ngự Tử Ngự tôn?"

"Tiệp Ngự đã có thể dạy ra vương bài Soạn nhạc cấp bậc đồ đệ?"

"Soạn nhạc là tốt như vậy dạy sao?"

"Chỉ là một bài, không loại bỏ linh quang chột lóe khả năng, còn phải quan sát quan sát."

"Cũng có thể là Tiệp Ngự tham dự sáng tác?"

" "

Trong nghề thái độ, phần lớn có chút kinh nghi bất định, nếu như Tiệp Ngự có thể dạy ra vương bài cấp bậc đồ đệ, kia đúng là rất khủng bố!

Bởi vì Soạn nhạc không giống còn lại, giảng đạo liền có thể dạy dỗ vương bài.

Coi như là khúc cha cấp bậc Người viết ca khúc, cũng không dám nói mình nhất định liền có thể dạy dỗ một cái vương bài Người viết ca khúc đồ đệ chứ?

Nhưng không nghi ngờ chút nào một điểm là.

Cá chép cái này cùng thuộc về ngự chữ lót Người viết ca khúc, đã để cho Tần Tề lưỡng địa bước đầu nhận thức.

Thậm chí còn có nhân tìm được cá chép lúc trước tác phẩm.

Dù sao lấy cá chép tên sáng tác Tiết Lương, cũng chưa hoàn toàn che giấu thân phận của mình tin tức.

Kết quả, so sánh cá chép trước tác phẩm, trong nghề nhân kinh ngạc càng thêm nồng đậm mấy phần.

"Đây là một cái nhân viết ca khúc?"

"Cá chép lúc trước tác phẩm, cùng hãn thành Tiệp Ngự đồ đệ sau đó phát hành tác phẩm, hoàn toàn là trên trời dưới đất khác nhau!"

"Này thật đều là Tiệp Ngự đem ra?"

"Cá chép ngày hôm qua chính mình đón nhận phỏng vấn, nói hãn mới với Tiệp Ngự học tập không tới một năm a."

"Hóa ra hay lại là cái cá chép?"

" "

Mà ở Tinh Mang nội bộ.

Mắt thấy cá chép ở mùa bóng bên trong ưu dị biểu hiện, không ít Người viết ca khúc cũng bị kinh động.

Người nào không biết cá chép chi nhánh công ty tới?

Mà chi nhánh công ty đấm kia Người viết ca khúc trình độ, trong nghề nhân vẫn biết.

Mọi người trong lúc nhất thời thậm chí không biết là Tiệp Ngự dạy thật tốt, hay lại là cá chép bản thân liền là một vị thiên tài, Tiệp Ngự chỉ là thêm dầu vào lửa một cái?

Tiết Lương trong đời lần đầu tiên cảm nhận được hoa tươi cùng tiếng vỗ tay!

Lấy cá chép tên lần đầu tiên phát hành tác phẩm liền lấy được thành công to lớn, trực tiếp để cho hắn trở thành lều chín Soạn nhạc bộ nhân vật tài tử!

Giờ khắc này, Tiết Lương là kích động lại cảm kích.

Nếu như không có sự phụ, cuộc đời hắn sẽ là như thế nào?

Tiết Lương không dám tưởng tượng, cho nên hắn bộc phát cảm kích sự phụ ân tình.

Ngoại giới thế nào suy đoán cũng không trọng yếu, Tiết Lương nội tâm của tự mình rất rõ, hắn có thể thành công, toàn bằng sự phụ dạy thật tốt!

Bao gồm có trong bộ môn đồng nghiệp hỏi, Tiết Lương cũng là trả lời như vậy.

Bằng không hắn cũng sẽ không dùng "Cá chép" hai chữ làm vì chính mình Soạn nhạc thân phận.

Là lấy.

Làm Lâm Uyên lần nữa đi tới công ty thời điểm, Tiết Lương cố ý cho Lâm Uyên mua một phần thượng hạng lá trà, hắn đã nghe ngóng, phó chủ quản Ngô Dũng nói cho Tiết Lương, Lâm Đại Biểu thích uống lá trà.

Mà lúc này.

Lâm Uyên đối Tiết Lương biểu hiện, dĩ nhiên là cực kỳ hài lòng, hắn thậm chí sinh ra lập tức lại thu một tên đồ đệ xung động!

Dương Chung Minh nhân vật thế, cộng thêm Sư giả hào quang hiệu quả, thật sự là quá tốt dùng.

Bất quá hắn cũng không có lập tức tay làm chuyện này.

Trong bộ môn có không ít người, Lâm Uyên dự định hơi chút xem xét một chút nhân tuyển rồi quyết định cái thứ 2 đồ đệ là ai.

Về phần Tiết Lương .

Lâm Uyên cũng không có trực tiếp thả nuôi, hắn quyết định sau này Tiết Lương còn nữa bài hát mới muốn phát hành thời điểm, chính mình liền khiến cho dùng Dương Chung Minh nhân vật thế, sau đó hiệu đính hắn sáng tác.

Lâm Uyên hỏi qua hệ thống.

Mặc dù hắn không thể dùng Dương Chung Minh nhân vật thế sáng tác, nhưng đồ đệ sáng tác ra thành phẩm sau đó, hắn mượn Dương Chung Minh

nhân vật thể hỗ trợ cho điểm đề nghị, vẫn là không có vấn đề.

Về phần Tiết Lương lá trà, Lâm Uyên ngược lại là nhận.

Nhiều quà thì không bị trách.

Huống chi đây là đồ đệ lễ vật.

Kết quả Tiết Lương mới mới vừa đi ra phòng làm việc, Ngô Dũng liền đi vào: "Đại biểu, ngài gần đây cần nhắc xuất thủ sao?"

"Thế nào?"

Lâm Uyên sừng sốt một chút.

Hắn gần đây không có bài hát muốn phát.

Ngô Dũng cười khô nói: "Tiết Lương lấy được rồi hạng năm, này cố nhiên là chuyện tốt, nhưng bây giờ thị trường biến hóa quá nhanh, ngài không có nhìn bản mùa bóng bài hát mới bằng sao?"

Lâm Uyên lắc đầu.

Ngô Dũng bắt đắc dĩ nói: "Hạng nhất ca khúc là Lôi Đình Ngũ Nhạc, hạng nhì ca khúc là Thất Tinh giải trí ra, hạng ba ca khúc là Lâm Phong, đây là một nhà mới vừa thành lập Entertainment, nhưng phía sau tư bản rất cường đại."

"Tần Châu lão Tam đại chưa đi đến tiền tam?"

Lâm Uyên rút cuộc phát hiện vấn đề trọng điểm.

Ngô Dũng trọng trọng gật đầu: "Tinh Mang tối tốt thành tích chính là Tiết Lương thứ năm, thứ tư là ngân quang, mà Sa Hải đã rơi đến tên thứ chín, bây giờ các gia lần nữa xào bài, chúng ta Tinh Mang cùng ngoài ra hai nhà đối thủ cũ, ở nhạc đàn quyền uy cũng đang giảm xuống."

"Bởi vì nhân viên thay đổi?"

Lâm Uyên biết trước các công ty lẫn nhau đào người sự tình.

Ngô Dũng nói: "Đúng bây giờ các gia đều có vương bài Người viết ca khúc, chúng ta mặc dù Tinh Mang có mấy vị khúc cha trấn giữ, nhưng mấy vị này khúc cha sáng tác tốc độ cũng là không phải rất nhanh, bọn họ đối ca khúc chất lượng yêu cầu quá cao, không nắm chắc bắt được số một, bọn họ cơ bản sẽ không phát bài hát."

"Ta gần đây cũng không có ý định phát bài hát."

Lâm Uyên tuyệt Ngô Dũng niệm tượng, bởi vì hắn thẻ ngân hàng không có tiền gì, gần đây cào thẻ quá mạnh, hắn còn phải dự sẵn điểm tư kim đối phó bất cứ tình huống nào.

"Được rồi."

Ngô Dũng do dự một chút, nói: "Vậy ngài lúc nào có thể phát? Khúc cha không ra tay lời nói, Tinh Mang rất yêu cầu người có thể đứng ra đến, nếu không ở quá mấy tháng, chúng ta mùa bóng bài danh hay lại là không lên nổi lời nói, thật sự để cho Tề tinh cùng một ít công ty mới nổi tiếng, lúc này đả kích chúng ta toàn bộ Soạn nhạc bộ uy tín cùng tinh thần."

"Chờ một chút đi, chúng ta vương bài Soạn nhạc còn lại bao nhiêu?"

"Không nhiều lắm, trước mắt tổng cộng 38 vị."

"Đi nhiều như vậy?"

Trước Tinh Mang có thể tuyệt không chỉ có một chút như vậy vương bài Soạn nhạc.

Ngô Dũng giải thích: "Mặc dù chúng ta tổn thất số lớn vương bài Soạn nhạc, nhưng chúng ta cũng đào được rất nhiều điện ảnh nhân tài, đứng ở toàn thể góc độ đến xem cũng không ai chiếm được ưu thế, cho nên bây giờ thị trường mới sẽ như thế Phong Vân khó lường."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Hắn quyết định chờ một chút.

Chờ tình thế dần dần sáng suốt tái phát bài hát tương đối khá, mình không thể mỗi tháng cũng phát bài hát, cho nên phát bài hát hay lại là tận lực lựa chọn nhiều chút thời khắc máu chốt, hướng chi hiện tại chính mình thật có chút bận rộn, vẫn là câu nói kia, sự tình muốn từng cái từng cái làm.

Sau đó, hay là trước phát Manga tương đối khá.

Hắn đã chế xây xong bộ lạc tài khoản, chờ trợ thủ vào vị trí.

Cuối cùng 1 ngày rồi, cầu nguyệt phiếu!

Ngày mai sẽ là ngày cuối cùng, phiếu hàng tháng quá hạn hủy bỏ rồi ~

Thừa dịp gấp đôi, đem phiếu hàng tháng bỏ cho ô bạch đi!

Bây giờ khởi điểm tân hoạt động là, xế chiều mỗi ngày 8 có một chút 24 điểm, tính tổng cộng 1500 khen thưởng tác phẩm tự động đạt được một tấm vé tháng, cộng thêm gấp đôi hoạt động chính là hai tờ, hi vọng mọi người có thể đề cho ô bạch nhiều thiếu điểm!

Sau đó hồi báo một chút tình huống:

Đều đặt trước mắt là hơn 11,000.

Mà phiếu hàng tháng thiếu càng, cộng thêm minh chủ tặng thêm, trừ đi mỗi ngày canh ba bảo đảm không thấp hơn, ô bạch tổng cộng thiếu mọi người Chương 65:!

Mỗi một ngày, dư Bạch Đô sẽ ghi chép.

Nếu như là không phải tháng này hạ tuần trạng thái vấn đề, thiếu càng không biết tính tổng cộng nhiều như vậy.

Cho nên tháng sau, cũng chưa có phiếu hàng tháng tặng thêm hoạt động, trả nợ trước, đem phiếu hàng tháng cùng minh chủ các đại lão thiếu càng còn xuống, chúng ta bàn lại còn lại.

Các người còn có thể đề cho ô bạch thiếu càng nhiều sao?

Dự trừ một tháng ra mặt, những thứ này thiếu càng liền có thể còn xuống nha.

Bây giờ phiếu hàng tháng là ba mươi lăm danh, không biết có không có hi vọng ở cuối tháng trước, vọt tới tiền tam thập?

Ô bạch trước xông lên, nhưng lại bị gấp đôi làm xuống .

Phiếu hàng tháng đập tới có được hay không vậy.

Đến thời điểm toàn bộ cho các người tuôn ra tới ~

Chương 199: Phụng Hoàng không bằng tôm

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Ngày mùng 8 tháng 4.

Lâm Uyên rốt cuộc đã tới Tàn Nghệ Hội Họa Xã.

Đây là Lâm Uyên trở về Tàn Nghệ sau lần đầu tiên tới hội đoàn bên này.

Hắn vừa vào cửa, không ít người liền đứng lên, ánh mắt sáng quắc theo dõi hắn, còn có người hỏi:

"Đại thần trở lại, hôm nay giờ học sao?"

Lâm Uyên hồi lâu vẫn lắc đầu.

Hắn hôm nay là không phải đi lên giờ học.

Mọi người không khỏi có chút thất vọng, lại cũng không có dây dưa Lâm Uyên, chỉ là dưới ánh mắt ý thức đi theo hắn .

Trong xã đoàn có một mặt biểu diễn tường, phía trên dán đầy Hội Họa Xã thành viên tác phẩm.

Lúc trước thời điểm Lâm Uyên vẫn còn ở, tác phẩm thường thường cũng bị dán lên, bất quá gần đây ngược lại là không có loại tình huống này.

Lâm Uyên đi tới biểu diễn trước tường, nhìn một chút phía trên tác phẩm.

Bây giờ hắn yêu cầu một cái trợ thủ, một cái có thể chân chính giúp hắn vẽ một chút trợ thủ.

Cái này trợ thủ, ít nhất cũng có thể leo lên biểu diễn tường thực lực.

Biểu diễn trên tường họa, cũng nhắc rồi hội họa người tên.

Có mấy cái tên, Lâm Uyên cũng không xa lạ gì, bởi vì có vài người là biểu diễn trên tường khách quen, giống như Lâm Uyên ban đầu cũng thỉnh thoảng có tác phẩm bị treo ở biểu diễn trên tường như thế .

"La Vi?"

Ánh mắt của Lâm Uyên phong tỏa trong đó một bức họa.

Cái này La Vi, Lâm Uyên trước liền chú ý tới qua mấy lần.

Người này thiện USA họa, hơn nữa Quốc Họa trình độ hoàn toàn không kém gì Lâm Uyên, đạt tới nghề cấp!

Chỉ là lần này, La Vi biểu diễn, lại là không phải Quốc Họa, mà là một bộ lên sắc nhân vật phác họa.

Không phải là Tả Thực họa phong.

Đây là một cái điển hình Manga nhân vật:

Một cái đầu đeo Hoàng Quan, Hoa Lệ quần dài kéo ở thềm đỏ bên trên, biểu tình lãnh đạm mà cao ngạo cô gái xinh đẹp.

Bối cảnh tựa hồ là cung đình.

Rường cột chạm trổ, chun trà tinh mỹ, ngay cả thiếu nữ váy thân nếp nhăn, cũng cực kỳ tự nhiên, để cho người ta liếc mắt liền bị hấp dẫn đến.

"Tổng biên tập họa sĩ thật là xảo đoạt thiên công!"

Bên cạnh truyền tới một đạo cảm khái tiếng, Lâm Uyên quay đầu nhìn, phát hiện là Chung Dư.

"Nghe được đại thần tới, ta lập tức chạy tới." Chung Dư cười giải thích.

Lâm Uyên gật đầu một cái, sau đó hỏi: "Tổng biên tập là ai?"

"Đại thần không biết sao. Được rồi, tổng biên tập rất ít tới Hội Họa Xã, nàng mỗi học kỳ cũng phải không ngừng thi lại. Dĩ nhiên người thì sẽ không quan tâm loại chuyện này, La Vi chính là chúng ta Hội Họa Xã tổng biên tập." Chung Dư giới thiệu.

Lâm Uyên sáng tỏ.

Đang lúc này, bên cạnh lại truyền tới một giọng nói, mang theo một tia lười biếng tùy ý: "Ta làm ai ở sau lưng nói ta không ngừng thi lại đâu rồi, nguyên lai là Chung Dư a, năm nay ta chỉ treo tam môn."

Lời này, nói còn rất kiêu ngạo.

Chung Dư nhưng là mặt liền biến sắc, quay đầu nhìn về phía nói chuyện nữ hài, cười khổ nói: "La tổng biên tập, người đi bộ sao không có tiếng nhí."

"Là các người xem ta họa, nhìn quá nhập thần."

Nói chuyện nữ hài tóc dài tùy ý xoa trên bờ vai, thiên nhiên mặt trái soan, vênh cao sống mũi, đen nhánh con mắt lớn, cộng thêm cao gầy vóc người cùng với xuất chúng gồ lên, rất có vài phần đen dài thẳng phong độ, nhan giá trị coi như là đặt ở Tân Nghệ thứ nghệ thuật này viện giáo cũng là tương đối đỉnh phong một nhóm kia.

Duy nhất tiếc nuối chính là, đại khái nàng má phải có một đạo màu đen vết trầy.

Thường thường họa phác họa nhân hẳn biết, đó là lau xong tóc loại Cao Mật phác họa sau, không cần thận ở trên mặt lưu lại.

Nàng chính là La Vi, Hội Họa Xã tổng biên tập.

"Người mặt."

Chung Dư có lòng tốt nhắc nhở.

La Vi sững sờ, chợt theo phía sau nữ sinh muốn cái gương chiếu một cái, lại muốn phần khăn ướt lau chùi không chút tạp chất.

Vì vậy, không có một người tỳ vết nào mỹ nhân xuất hiện.

Nàng xem hướng Lâm Uyên, chủ động nói: "Xin chào, ta là La Vi, đã sớm nghe nói qua người, một mực nói muốn gặp, hôm nay ngược lại là gặp."

"Lâm Uyên."

Lâm Uyên tự giới thiệu mình xong, có chút hiếu kỳ nhìn chằm chằm đối phương: "Người rất giỏi họa Manga?"

La Vi tự tin nói: "Toàn bộ họa loại ta cơ bản đều biết, người thì sao?"

Lâm Uyên nói: "Ta cũng thế."

La Vi nhíu mày, đang muốn lúc mở miệng sau khi, Lâm Uyên bỗng nhiên nói: "Người có thể coi ta Manga trợ thủ sao?"

Phốc .

Chung Dư phát ra âm thanh kỳ quái.

Không chỉ có Chung Dư, Hội Họa Xã không ít chú ý Lâm Uyên cùng La Vi thành viên, đều là lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Lâm Uyên lại để cho tổng biên tập cho mình làm trợ thủ?

Hắn không biết tổng biên tập là ai chẳng?

Hay lại là Chung Dư sợ Lâm Uyên lúng túng, không nhìn được nhắc nhở một câu: "Đại thần, la tổng biên tập là rất nổi danh họa sĩ, bất luận ở trên mạng còn là đương kim giới hội họa cũng có nhất định nổi tiếng ."

"Ồ."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Ngay tại mọi người cho là Lâm Uyên muốn cứ thế từ bỏ thời điểm, Lâm Uyên tựa hồ làm cái có chút chật vật quyết định, rốt cuộc lại nhìn chằm chằm La Vi hỏi: "Ta đây một tháng cho người 1 vạn tệ tiền tiền lương như thế nào đây?"

Mọi người nâng trán.

La Vi buồn cười nói: "Ta mình có thể coi như Manga gia, hưởng chi ta ở trên mạng tùy tiện tiếp cái đơn, cũng có thể kiếm số này, tại sao phải cho người làm cái gì Manga trợ thủ?"

Lâm Uyên có chút tiếc nuối nói: "Được rồi."

La Vi hội họa trình độ rất cao, là phù hợp Lâm Uyên tiêu chuẩn Manga trợ thủ, nhưng không biết sao mời không nổi, hắn chỉ có thể khác ngoại vật sắc nhân tuyên.

"Thực ra ta cũng có một chuyện tìm người."

La Vi cười nhìn về phía Lâm Uyên: "Người nguyện ý thay thế ta, trở thành Hội Họa Xã tổng biên tập sao?"

"Không muốn."

Lâm Uyên quả quyết lắc đầu.

Chuyện hắn quá nhiều, nào có ở không làm Hội Họa Xã tổng biên tập.

Hội Họa Xã các thành viên nhưng là không có quá mức kinh ngạc, Hội Họa Xã tổng biên tập cố nhiên là cái chức vị tốt, nhưng đó là người bình thường mới có thể hưởng tới, Lâm Uyên loại này đại thần không có hứng thú là sự tình rất bình thường.

La Vi cau mày.

Nàng bỗng nhiên toả sáng hai mắt, thanh âm mang một chút đầu độc nói:

"Người là không phải muốn cho ta cho người làm Manga trợ thủ ấy ư, chúng ta đánh cuộc một lần?"

"Đánh cuộc gì?"

Lâm Uyên nhất thời thấy hứng thú.

La Vi vui mừng trong bụng, mặt ngoài lại lặng lẽ nói: "Tranh sơn dầu, phác họa, bột nước, Quốc Họa, bốn cái loại hình rút thăm chứ, rút được cái gì, chúng ta liền so cái gì."

"Tiền đặt cuộc đây?"

"Ước pháp tam chương, nếu như người thua, người liền tới làm Hội Họa Xã tổng biên tập, người bây giờ là năm thứ ba đại học, còn lại hai năm tốt nghiệp, cho nên người phải làm hai năm tổng biên tập, nếu như ta thua, như thế, cho người làm hai năm Manga trợ thủ, không thu phí!" La Vi cười híp mắt nói.

"Đồng ý!"

Lâm Uyên không do dự.

La Vi Quốc Họa là nghề cấp.

Trước mắt này tám phác họa Manga hình tượng, phỏng chừng nàg bột nước cũng không kém quá nhiều, hai người thực lực coi như tương đối trung bình, Lâm Uyên có một nửa phần thắng.

Thua cũng không tổn thất, ghê gớm coi như cái này tổng biên tập.

Thắng lời nói, hăn bạch kiếm một cái Manga trợ thủ!

La Vi vỗ tay phát ra tiếng: "Được, Chung Dư, làm mấy cái tờ giấy, chúng ta rút ra."

"Được rồi!"

Chung Dư hưng phấn.

Hội Họa Xã các thành viên, cũng là từng bước từng bước gào khóc, La Vi làm Hội Họa Xã tổng biên tập, ở Tàn Nghệ mỹ thuật hệ, là không thể tranh cãi đệ nhất nhân, phác họa, bột nước, Quốc Họa vân vân, nàg gân như thường xuyên chiếm cứ số một!

Mà Lâm Uyên chính là thần bí đại thần .

Mọi người đều biết Lâm Uyên phác họa cùng bột nước căn cơ cực kỳ cường hãn.

Nếu như là so với hai thứ này lời nói, La Vi cùng Lâm Uyên ai có thể thắng, còn thật bất hảo nói!

Ngược lại thắng thua tất cả mọi người tình nguyện .

Thậm chí rất nhiều người cũng muốn nhìn tổng biên tập thua hết, dù sao tổng biên tập ở Tàn Nghệ mỹ thuật hệ nhưng là bất bại Thần Thoại!

Mà Lâm Uyên?

Hăn thua, cho Hội Họa Xã làm tổng biên tập, mọi người cũng cao hứng, bởi vì này liền có nghĩa là, Lâm Uyên có nhiều thời gian cho mọi người lên trường học lớp!

Dù sao không thua thiệt!

Có người thậm chí nghiêm trang phân tích.

"Nếu như rút được phác họa, ta cảm thấy được đại thần phần thắng cao hơn."

"Bột nước hãn là 5-5 mở chứ?"

"Nếu như rút được Quốc Họa lời nói, phỏng chừng đại thần sẽ không hy vọng, mặc dù không biết đại Thần Quốc họa trình độ thế nào, nhưng mỹ thuật hệ đều biết tổng biên tập Quốc Họa trình độ là so với đạo sư môn mạnh hơn!"

"Tranh sơn dầu đại khái cũng là 5-5 mở?"

"Ừ, tranh sơn dầu cùng bột nước tính chất tương tự, đại Thần Thủy fan họa tốt như vậy, tranh sơn dầu không có lý do sẽ kém, tổng biên tập cũng không cần nói, nàg tranh sơn dầu cầm lấy không ít giải thưởng."

" "

Thảo luận đồng thời, còn có người xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, trực tiếp ở trong bày phát tin tức: "Tổng biên tập muốn cùng Lâm Uyên đại thần điều bộ họa á!"

"Cái gì?"

"Tổng biên tập cùng đại thần pk?"

"Ta tới rồi!"

"Người là không phải cùng bạn gái đi ra ngoài."

"Vẫn thạch đụng Lam Tinh mà lại, bạn gái nào có tinh này thái!"

"Cái này thì đến!"

"Đại quyết chiến a đây là!"

" "

Chung Dư vừa mới viết xong tờ giấy không bao lâu, Hội Họa Xã bên trong liền nhiều hơn không ít người, hiên nhiên đều là nghe tin chạy tới mỹ thuật hệ học sinh.

"Ai tới rút ra?"

Chung Dư nhìn về phía Lâm Uyên cùng La Vi.

La Vi nhún vai một cái: "Tùy ý."

Lâm Uyên chính là nói: "Người tới hút đi."

Chung Dư cười hắc hắc: "Ta đây rút, ta nhất định phải cho đại thần rút ra cái phác họa!"

Hắn móc ra một tờ giấy.

"Là cái gì?"

Người sở hữu nhìn chằm chằm Chung Dư.

Chung Dư lại còn vòng vo, uống một hớp, căn bản không vội mở ra.

La Vi hỏi Lâm Uyên: "Yêu cầu trọng tài sao?"

Lâm Uyên lắc đầu một cái: "Trọng tài quá nhiều."

Là, Hội Họa Xã đám người này đều có thể khi trọng tài.

La Vi tỏ ý biết: "Nếu như quả thực tranh cãi, lại mời đạo sư hoặc là giáo thụ tới chứng kiến, bất quá ta nghĩ, không cần phiền toái như vậy."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn và La Vi đều có nghề cấp thực lực, trên căn bản, liếc mắt nhìn đối phương họa, cũng biết ai thắng ai thua rồi.

"Vạch trần thời khắc đến."

Chung Dư bán chân chỗ hấp dẫn, ở tất cả mọi người đều nhanh không nhận được thời điểm, hắn mới chậm rãi mở giấy ra cái, kết quả liếc nhìn giấy điều nội dung, Chung Dư sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, vẻ mặt đau khổ nói:

"Đại thần . Ta có lỗi với người."

Mọi người thất chủ ý bát thiết nói: "Rốt cuộc cái gì à?"

Chung Dư mở ra rồi tờ giấy, phía trên viết hai chữ:

Quốc Họa!

Mọi người sửng sốt một chút, ngay sau đó nao nhiệt hơn:

"Ta đi?"

"Quốc Họa?"

"La tổng biên tập sân nhà a!"

"Đây là la tổng biên tập am hiểu nhất lĩnh vực!"

"Đại thần còn làm được hả?"

"Đại thần không phải nói, hắn cũng sẽ Quốc Họa?"

"Ta đương nhiên tin tưởng đại thần sẽ Quốc Họa, nhưng vấn đề là, la tổng biên tập Quốc Họa trình độ, các người còn không rõ ràng lắm sao?"

" "

La Vi cười một tiếng, nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Nếu không đối tranh sơn dầu? Quốc Họa người không có cơ hội."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Là ta chiếm tiện nghi." ok luận văn lười La Vi sửng sốt một chút: "Người chiếm rồi tiện nghi gì?"

Lâm Uyên nói thật: "Quốc Họa người không thắng được ta."

Nhưng mà những lời này rơi vào La Vi trong tai, lại không khác nào khiêu khích, cho tới La Vi sinh ra một loại có chút bất mãn: "Người cảm thấy người Quốc Họa có thể thắng ta? Đây là Quốc Họa, là không phải phác họa, cũng là không phải bột nước."

Lâm Uyên gật đầu.

Đối phương cho mình đối ý cơ hội, chính mình tự nhiên cũng phải cấp đối phương cơ hội: "Ít nhất hôm nay, người không thắng được ta."

Lâm Uyên nói là nói thật.

Nhưng La Vi chỉ cảm thấy Lâm Uyên lời này có chút chói tai, dù sao Quốc Họa là nàng kiêu ngạo nhất am hiểu nhất loại hình: "Vậy người có thể phải hối hận, biểu diễn trên tường tác phẩm là không phải ta toàn bộ trình độ."

Lâm Uyên gật đầu tỏ ra là đã hiểu.

La Vi thấy Lâm Uyên vẫn một bộ ổn định bộ dáng, nhưng trong lòng thì nhắc lên càng sóng lớn, có lẽ tên đối thủ này giá trị được bản thân toàn lực ứng phó.

"Đại thần, người."

Chung Dư không biết Lâm Uyên tự tin tới từ nơi nào, hẳn cảm thấy Lâm Uyên không trả nổi giải La Vi thực lực, lại không tốt nói rõ, chỉ có thể Tiểu Tiểu xé một chút Lâm Uyên ông tay áo ám chỉ, đối một chủng loại tương đối khá.

Hội Hòa Xã mọi người cũng giống như vậy ý tưởng.

Nhưng mà La Vi cũng không cho thêm mọi người quần quít cơ hội: "Vậy cứ dựa theo quy tắc, so với Quốc Hòa được rồi, người ở đây quá nhiều, đi vào so với?"

La Vi chỉ chỉ bên trong căn phòng.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

La Vi hỏi: "Người phải bao lâu?"

Lâm Uyên nói: "Tùy tiện."

La Vi nhú mày: "Vậy thì hai giờ được rồi, loại nào Quốc Hòa?"

Quốc Hòa cũng phân là chủng loại.

Theo như đem sử dụng tài liệu cùng biểu hiện phương pháp, có thể tế phân vì thủy Mặc Hòa, trọng thái, cạn giáng, lối vẽ tỉ mỉ, thoải mái, bạch miêu các loại.

Theo như đem đề tài lại có người vật họa, tranh sơn thủy, hoa điều họa các loại.

"Tùy tiện."

Lâm Uyên hay lại là hai chữ này.

La Vi thật sâu nhìn Lâm Uyên liếc mắt: "Vậy thì liền tùy tiện."

Nàng tiến vào cách vách không người căn phòng, Lâm Uyên cũng đi vào theo, thuận tiện để cho Chung Dư đem thuốc màu chuẩn bị đầy đủ.

"Đại thần người tự cầu nhiều phúc đi."

Chung Dư giúp Lâm Uyên chuẩn bị xong thuốc màu sau đó, nhỏ giọng thì thầm.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lúc này La Vi ngồi ở Lâm Uyên đối diện, đã cầm lên bút vẽ: "Hữu tình nhắc nhở một chút, ta chuẩn bị họa thủy mặc, đây là ta nhất thiện USA họa loại hình."

"Ta cũng thủy mặc."

Lâm Uyên bản liền định họa thủy mặc.

Nhưng La Vi nghe những lời này, lại cảm thấy Lâm Uyên khiêu khích canh túc, tựa hồ ám chỉ chính mình, không quản lý mình họa cái gì, hẳn đều có thể với, bởi vì hẳn cũng không có vấn đề gì.

"Bắt đầu đi."

La Vi biểu tình nghiêm túc.

Mà khi nàng nghiêm túc, những thứ kia không liên quan tâm tình, đã toàn bộ vứt bỏ, nàng thậm chí không nghĩ tới đây là muốn cùng ai so với, chỉ

muốn đem mình họa hoàn mỹ nhất liền hiện ra.

Lâm Uyên cũng nghiêm túc ——

Nghiêm túc sử dụng Tề Bạch Thạch nhân vật thể.

Hắn là không phải giả bộ, cũng không có khiêu khích ý tứ.

Nếu như là rút được xa cách Lâm Uyên còn không có hoàn toàn chắc chắn.

Duy chỉ có Quốc Họa, Lâm Uyên cảm giác mình không có lý do thất bại,

bởi vì đang sử dụng rồi nhân vật thể sau đó, hắn liền không còn là Lâm

Uyên, mà là .

Tề Bạch Thạch!

Hơn nữa, là trạng thái tốt cùng Tề Bạch Thạch!

Sự thật cũng xác thực như thế, theo Tề Bạch Thạch nhân vật thể chạy, Lâm

Uyên trong đầu, đã tràn đầy đều là đối với Quốc Họa hiểu.

Phần này đối Quốc Họa hiểu, xa siêu việt hơn xa rồi bản thân hắn có nghề

cấp!

Đây cũng là nghề cấp trên đỉnh cấp Quốc Họa trình độ!

Mà lúc này.

Lâm Uyên chuẩn bị bút, chính là Tề Bạch Thạch tô!

Mà bản vẽ này tên, gọi là « sáu tô đồ » !

Sinh trên tuyên chỉ.

Bút lông kiêm hào bút lông nhúng lên mực, Lâm Uyên vẽ ra thứ một bút.

Đây là trong hình gần đây một nhánh tô.

Bút lông chấm lãnh đạm Mặc, đầu ngọn bút chấm mực đậm, lượng nước

vừa phải, bên phong hai bút buộc vòng quanh đầu tô.

Độ nhất bút ngắn mà to.

Thứ 2 bút mảnh nhỏ lại trường.

Bên phong vào bút, thân thể khớp xương đã là sôi nổi trên giấy.

Tới chân, Lâm Uyên đã là trung phong hạ bút, ngay sau đó lại tại đầu bộ

phá nhất bút trọng Mặc!

Tiêu phong điểm hạ tô mắt, Lâm Uyên cổ tay huyền không.

Lãnh đạm Mặc cùng mực đậm kêu gọi kết nối với nhau, không gian cảm

trong nháy mắt kéo căng .

Lâm Uyên không nhìn được nghĩ khen một câu, họa thật tốt, nhưng nghĩ tới

chính mình khen chính mình thật sự là xấu hổ, lại nhìn xuống cái ý nghĩ

này.

Tận tình múa bút!

Lâm Uyên hưởng thụ trạng thái như vậy.

Mà theo hắn con thứ nhất tô hoàn thành, kỳ hình thái, hoạt bát, bén nhạy,

lanh lợi, đã thành thực đến phảng phất có sinh mệnh lực!

Tô đặc thù, Lâm Uyên trong đầu vô cùng rõ ràng.

Cho nên lác đác vài nét bút, dùng màu mực sâu cạn đậm nhạt, liền lộ ra một

loại sống động.

Tới con thứ hai tôm, vỏ cứng đã gần nói trong suốt, do sâu đến cạn.
Sau đó là con thứ ba, con thứ bốn, con thứ năm .
Theo dùng bút biến hóa, tôm eo ếch phơi bày đủ loại dị thái, có khom người về phía trước, có thẳng lưng du đãng, cũng có khom người bò.
Làm con thứ sáu tôm hoàn thành, Lâm Uyên rút cục cũng ngừng lại.
"Không có ai so với Tề Bạch Thạch càng biết thủy Mặc Họa tôm."
Đây là giờ phút này Lâm Uyên nội tâm duy vừa cảm thụ, nhất là nhìn mình trước mắt họa tác sau đó, Lâm Uyên càng là thật sâu minh bạch .
Nếu như là không phải sử dụng Tề Bạch Thạch nhân vật thể, chỉ một lấy hấn nghề cấp họa sĩ, tuyệt đối họa không ra loại này cấp bậc « sáu tôm đồ » !

Hấn kết thúc công việc rồi.

Ngẩng đầu nhìn một chút La Vi, La Vi tựa như nói đã hoàn toàn đắm chìm trong hội họa trung, nàng bút mực phần lớn khá đậm, cổ tay huyền không sử dụng sau này bút biên độ cũng tương đối mở, Lâm Uyên đại khái có thể đoán ra, đối phương hấn là họa đại hình sinh vật .

Hấn không có quấy rầy.

Cũng không có đứng dậy.

Chỉ là yên lặng chờ đợi.

Mà lúc này ngoài cửa, Hội Họa Xã người đã càng ngày càng nhiều, kèm theo không cùng tầng xuất thảo luận:

"So với là Quốc Họa?"

"Kia đại thần khởi không thể không rồi hả?"

"Kết quả tựa hồ chẳng phải khó khăn đoán a."

"Huyền niệm không lớn, bây giờ ta mong đợi là la tổng biên tập lần này Quốc Họa sẽ cỡ nào xuất sắc!"

"Đúng vậy, thật lâu không thấy la tổng biên tập họa Quốc Họa rồi!"

"Chung Dư người cũng vậy, rút ra cái gì không được, lại rút được Quốc Họa."

"Đại Thần Trư đồng đội a."

"Liên cái này còn sô một đệ tử đâu, ai cũng không hổ, chuyên hồ chính mình sự phụ a."

"Ha ha ha ha, nói không chừng đại thần thắng cơ chứ?"

" Xin nhờ, coi như nghề cấp Quốc Họa tuyên thủ cũng không nhất định thắng la tổng biên tập."

"La tổng biên tập dù là tại chức nghiệp cấp bên trong, họa Quốc Họa cũng là tương đối lợi hại một nhóm."

" . "

Đang lúc này, cửa bỗng nhiên truyền tới xao động.

Chung Dư vốn là vẻ mặt đưa đám, nhìn người tới, bộc phát buồn rầu:

"Không giáo thụ làm sao tới rồi hả?"

"Không giáo thụ có thể không tới chứ sao."

"Chuyện này kinh động bao nhiêu đạo sư rồi nha."

"Đại thần cùng la tổng biên tập, bản liền là không phải học sinh phổ thông."

"Lấy bọn họ tuổi tác, tương lai coi như tiến vào nghề giới hội họa, cũng có thể xông ra một mảnh thiên địa."

" . "

Vô luận bên ngoài động tĩnh như thế nào, tóm lại không người vào cửa quấy rầy.

Đến gần sau hai giờ, La Vi rút cuộc dừng lại hội họa, nàng xoa xoa ê ẩm cổ tay, nhìn về phía Lâm Uyên: "Người đã được rồi?"

"Ừm."

La Vi gật đầu một cái: "Sau này thật tốt làm Hội Họa Xã tổng biên tập, nhiều dạy một chút mọi người, ta cũng muốn dạy, nhưng ta cũng không như người vậy sẽ dạy ."

Lâm Uyên: " . "

La Vi vẽ xong họa, đã không có quá nhiều tranh cường hào thắng tâm tư, xác thực nói, là nàng không cho là mình thất bại: "Trao đổi nhìn một chút?"

"Ừm."

Lâm Uyên đem họa tháo xuống, đưa cho La Vi.

Mà La Vi cũng đem họa tháo xuống, đưa cho Lâm Uyên.

"Ta họa là Phượng Hoàng, bách điều chi vương nha, bất quá này là không phải ta lần đầu tiên họa Phượng Hoàng rồi, ta từ nhỏ đã luyện tập họa Phượng Hoàng, đến nay mới thôi đã luyện tập tám năm, chỉ là màu sắc nắm giữ là không phải rất tốt, cho nên vẫn là thủy Mặc Họa pháp, coi như là không được hoàn mỹ ." La Vi một bên giới thiệu một bên nhận lấy Lâm Uyên họa.

Lâm Uyên nhận lấy La Vi họa, trong ánh mắt có trong nháy mắt tươi đẹp!

Này đúng là một cái thủy Mặc Phượng Hoàng giương cánh đồ!

Bút pháp vừa đúng, cái loại này bách điều chi Vương Ngạo tức, bị La Vi tận tình triển hiện ra!

Mỹ!

Đẹp không thể tả!

Lâm Uyên nếu như không có Tề Bạch Thạch nhân vật thể, chỉ so thủy mặc lời nói, hẳn đại khái suất là muốn hơn một chút, bởi vì đối phương đúng là cực kỳ giới hội họa Phượng Hoàng!

Bên tai.

La Vi vẫn ở giới thiệu chính mình họa: "Trên thế giới không có chân chính Phượng Hoàng, giống như không có Long Nhất dạng, cho nên ta không có tham khảo so sánh, chỉ có thể căn cứ mọi người đối Phượng Hoàng mô tả, cùng với một ít điện ảnh cùng truyện tranh thậm chí còn họa tác tới hoàn thiện, bức họa này tinh túy ở chỗ ."

Không biết sao.

Ánh mắt của La Vi bỗng nhiên cố định hình ảnh ở Lâm Uyên hội họa bên trên, nàng thanh âm, cũng là trong nháy mắt, hơi ngừng.

Không khí, giống như chết yên tĩnh.

Tôm cùng Phượng Hoàng, có khả năng so sánh sao?

Hơi biết thưởng thức nhân đều biết, này hai loại sinh vật không thể so sánh.

Tôm là người người cũng có thể ăn được, có tiền lời nói, ăn mấy ngàn

Nguyên Nhất chỉ Đại Tôm Hùm cũng không thành vấn đề.

Nhưng Phượng Hoàng, nhưng là mọi người cứu cả đời cũng không cách nào thấy tôn nhan.

Cho nên mọi người giao cho Phượng Hoàng vô số tốt đẹp ý hướng.

Tốt đẹp như vậy ý giống như, ở La Vi họa tác bên trong, đã có thể hiện.

Nhưng khi La Vi thấy Lâm Uyên họa, nàng bỗng nhiên đối Phượng Hoàng

có hay không so với tôm càng cao quý, sinh ra nông nặc hoài nghi.

Nếu như nói, mình là ở vận dùng bút mực, Lâm Uyên, chính là ở điều khiển bút mực!

Hắn tôm, tựa hồ giống như vật còn sống, tình thú dồi dào, trông rất sống động.

Màu mực cùng bút vết, rõ ràng cũng không phức tạp, tức thì vô cùng sinh động phô bày tôm kết cấu cùng cảm nhận.

Nhất bút nhất họa, phác họa giữa, mang theo kim thạch vị.

Rất tốt đẹp hội họa dày công tu dưỡng, ưu dị năng lực giám thưởng, từ nhỏ gia học uyên thâm, hết lần này tới lần khác để cho La Vi thậm chí sinh ra một loại không khỏi phức cảm tự ti.

Rất kỳ diệu.

La Vi không biết mình triển hiện một bộ như thế nào nhan nghệ, nàng ở hô hấp dồn dập trung trọng to vốn là đủ con mắt lớn, lông mày thật cao hất lên, vẻ mặt âm đạm trung hết lần này tới lần khác lại không ức chế được mấy phần cuồng nhiệt cùng hoan hỉ, phức tạp rồi tinh rồi mù.

Hình, chất, động .

Hay ở tựa như cùng không giống giữa.

La Vi bỗng nhiên minh bạch, tại sao Lâm Uyên nói mình không thắng được.

Kia là không phải tự phụ, mà là một loại cực hạn tự tin, đó là Đại Sư Cấp nhân vật chuyện đương nhiên!

Nàng Phượng Hoàng coi như lại tinh nghiên vài năm, cũng nhất định không thắng được, là không phải nàng họa chưa khỏi hẳn, mà là đối phương họa quá tốt!

Thật sự muốn muốn .

La Vi chắc chắn, chính mình yêu bức họa này, giống như nàng lần trước ở một cái cao cấp triển lãm tranh nhìn lên đến một vị cô đại đại sư thủ bút bản

chính lúc, sinh ra khát vọng như thể mãnh liệt, đó là một loại gần như
Nguyên Thủy nhìn thấy mà thêm.
Về phần kết quả tranh tài? Kia đã không trọng yếu.
Phượng Hoàng . Không bằng tô!

---

ps: Vì không ngừng chương, chịu đựng không phát, trực tiếp đem sáu ngàn
tự bảo đảm không thấp hơn quyết định được, thời gian còn sớm, viết một
chương nữa, cho đoạn này nội dung cốt truyện thu cái đuôi, thật rất cảm tạ
mọi người phiếu hàng tháng, trước mắt sách mới đệ nhất vị trí rất ổn.

Chương 200: 6 tôm đồ

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

"Kết quả thế nào?"

"Người còn thật tò mò kết quả a ."

"Xin lỗi, ta chính là đại thần có một cỗ không khỏi lòng tin, đại thần nhưng là có thể đem ta phác họa từ cả lớp đếm ngược, mang vào cả lớp trước 10 nhân vật thần tiên!"

"Ta bột nước cũng là đại thần nhắc tới!"

"Này ba, ta ép đại thần!"

Chung Dur hung tợn mở miệng, lại khó tránh khỏi có chút niềm tin chưa đủ, hẳn cũng trách chính mình cái này phá tay, rút ra cái gì không được, hết lần này tới lần khác rút ra Quốc Họa?

Đưa đại thần vào miệng cọp a đây là!

Cho nên Chung Dur tràn đầy tội ác cảm, ép Lâm Uyên cũng coi là một loại cứu rỗi rồi.

Mà ở trước đám người hàng.

Mỹ thuật hệ giáo thụ Không An nhàn nhạt mỉm cười, không có lên tiếng.

Không An sau lưng, còn có mấy cái mỹ thuật hệ đạo sư, hôm nay cũng là chạy tới tham gia náo nhiệt, có người còn nhỏ âm thanh đánh giá thấp mấy câu:

"Có hi vọng sao?"

"Người nói Lâm Uyên sao?"

"Ta cảm thấy được có so với."

"Đại khái là có so với, nhưng kết quả huyền niệm không lớn."

" "

Là không phải coi thường Lâm Uyên, thật sự là Lâm Uyên ở bột nước cùng phác họa bên trên thành tựu quá kinh người, mà hội họa người nhất định có đem chuyên về một môn.

Lâm Uyên bột nước cùng phác họa tốt như vậy, Quốc Họa tiếp theo nghiên cứu không đủ thâm.

Đây là một loại rất thường gặp cố định suy nghĩ, trên thực tế nếu như người bình thường không bật hack, cũng xác xác thật thật là chạy không khỏi này một định luật.

"Đi ra!"

Ngay tại mọi người nhiệt nghị lúc, cửa truyền tới kêu lên.

Lâm Uyên cùng La Vi, rớt cuộc đi ra bên trong căn phòng.
Mọi người quan sát Lâm Uyên, người tốt, trước sau như một lạnh lẽo cô
quạnh mặt, ngay cả một phù hợp xã hội mong đợi nụ cười cũng không có

Đại khái là thua có chút thảm?

Nhưng mọi người nhìn về phía La Vi sau đó, lại có chút do dự, bởi vì La Vi
tựa hồ có chút không có ở đây trạng thái, đi bộ đều có điểm đánh phiêu cảm
giác, lúc ra cửa thiếu chút nữa té lộn mèo một cái, bị dọa sợ đến rất nhiều
người không nhìn được đưa tay đi đỡ.

Cũng may La Vi không có ngã xuống, nàng chỉ là thất hồn lạc phách liếc
nhìn mọi người, cuối cùng ánh mắt cố định hình ảnh ở trên người Không
An: "Ngài tới?"

"Ừ, như thế nào đây?"

Không An mở miệng cười hỏi.

La Vi cười khò: "Ngài muốn vào xem một chút?"

Không An tiếp tục cười nói: "Các người là không phải thiếu một trọng tài
sao?"

La Vi lắc đầu, nhỏ giọng nói: "Ta không xứng."

Thanh âm rất nhỏ, nhỏ như chỉ có cách La Vi gần đây Không An có thể
nghe được.

Không An sững sốt một chút, liếc nhìn Lâm Uyên, trong lòng có chút hiện
lên nổi sóng, sau đó bước nhanh đi vào phòng vẽ, kết quả hấn liếc nhìn La
Vi họa liền Phụng Hoàng giương cánh đồ.

"Mấy ngày này, người lại có tinh tiến."

Không An cười khen ngợi một câu.

Chúng đạo sư môn cũng là liên tục gật đầu, La Vi Phụng Hoàng, họa Xuất
Thần Nhập Hóa!

"Nguu phê a!"

"Ta đi!"

"Này Phụng Hoàng quá tuần tú rồi!"

"Tổng biên tập quá độc ác đi."

"Trực tiếp lấy ra mạnh nhất bản lãnh?"

" "

Phía sau bọn học sinh trương đầu dò não, cuối cùng hoa lạp lạp nghị luận.
Sau đó, Không An đi về phía Lâm Uyên họa.

Đó là lưng quay về phía học sinh họa, mọi người xem không tới, chỉ có
Không An cùng mấy cái đạo sư môn thấy được.

Sau đó, tại chỗ có học sinh nhìn soi mói, tất cả mọi người ngạc nhiên thấy,
Không An cùng mấy vị đạo sư, đổi sắc mặt!

Nhất là không giáo thụ, hấn rõ ràng là hít vào một ngụm khí lạnh!

Phòng vẽ bên trong rơi vào trầm mặc.

Hội Họa Xã các thành viên ở loại trầm mặc này trung, có chút không được tự nhiên chuyên giật mình bước chân.

Chung Dư chính là không biết nội tình.

Tại sao Hàn giáo thụ bọn họ biểu tình kỳ quái như thế?

Không có giải thích.

Khổng An trình trọng lấy ra trong túi mắt kính đeo lên, sau đó ghé vào Lâm Uyên họa trước, nhìn kỹ đứng lên.

Hắn tựa hồ muốn chạm bức họa này, nhưng tay lại ở giữa không trung dừng lại, thu hồi lại.

Vết mực còn không có liên quan.

Đụng sẽ ảnh hưởng họa chất lượng.

Thật lâu, Khổng An mới cảm khái nói: "Lấy mực đậm dựng thẳng điềm vì con người, hoành viết vì não, lạc Mặc Thành kim, bút bút truyền thần. Lấy bút búng sai lãnh đạm Mặc vẽ thành thân thể thấm nhuần vẻ, càng lộ vẻ tôm thể óng ánh trong suốt cảm giác. Lấy trung phong đầu ngọn bút viết tu, trào, đại ngao, cương nhu hoà hợp ngưng luyện truyền thần. Đây là mọi người số lượng!"

Bọn học sinh không nhận được nghĩ muốn vào môn.

Khổng An quát bảo ngưng lại nói: "Ở bên ngoài nhìn!"

Bọn học sinh sợ hết hồn, không dám vào môn rồi.

Khổng An ngược lại là chiếu cô đến mọi người tâm tình, đem họa chuyên hướng mọi người.

Mọi người thấy Lâm Uyên họa, có người như có điều suy nghĩ, có người trở mắt ghen hống, có người không biết nội tình, có người không giải thích được.

Tôm?

Họa không tệ.

Trông rất sống động.

Nhưng so với Phượng Hoàng, thật giống như cũng không lạ thường?

Đây là tuyệt đại đa số người cảm tượng.

Đem Tề Bạch Thạch tôm, cùng phổ thông thủy Mặc Họa gia tôm đặt chung một chỗ, tuyệt đại đa số người là không nhìn ra khác nhau quá nhiều.

Bởi vì, đều là tôm.

Nhưng, là không phải tất cả mọi người đều thiếu đủ năng lực giám thưởng, Hội Họa Xã giống vậy có một ít thủy mặc cao thủ, nhìn thấu Lâm Uyên bức họa này kinh khủng!

Là lấy, bộ phận này nhân, là bị dao động đến, sau đó rời rít nhìn về phía Lâm Uyên, ánh mắt không khỏi kinh hãi.

Khổng An bên người.

Trong trường học thủy mặc đạo sư biểu tình có chút khoa trương nói: "Bức họa này dùng bút thật là Xuất Thần Nhập Hóa, các người nhìn này tôm eo

éch, phơi bày mọi người không giống nhau thân thái, có khom người về phía trước, có thẳng lưng du đặng, cũng có khom người bò, không có chút nào cứng nhắc, không có nước, nhưng người có thể cảm giác tôm liền trong nước du ."

Những lời này đưa tới còn lại đạo sư môn đồng ý.

Một tên khác đạo sư nói: "Các người nhìn tôm một đôi móng trước, do mảnh nhỏ mà to, số tiết giữa cho đến hai ngao, tựa như cái kìm, có mở có hợp, tôm đâm tua dùng mấy cái lãnh đâm dây mực vẽ ra, nhìn như dễ dàng, kì thực thật khó, ít nhất, ta không làm được."

"Họa sống a."

Vẽ sống, là tôm chi sinh mệnh tự ra.

Họa cứng, tôm cũng liền mất đi sinh mệnh.

Trên bức họa này, tôm tu đường cong tựa như nhu thật mới vừa, tựa như đoạn thật liền, thẳng trung có khúc, loạn trung có thứ tự, trên giấy chi tôm tựa như trong nước chơi đùa du động, đâm tua cũng giống tựa như khi theo nước gợn mà động . 90 nhìn nhìn tiêu thuyết

"Bức họa này nên có một tên."

Khổng An nhìn về phía nơi cửa Lâm Uyên.

Lâm Uyên rút cuộc lộ Xuất Vân nụ cười: "« sáu tôm đồ » ."

Có học sinh nói: "Rõ ràng là năm con tôm!"

"Đúng vậy ."

"Đúng là năm con."

"chờ một chút ."

"Các người nhìn tôm bày bên cạnh ."

"Tốt lắm giống như có tôm?"

"Là đầu tôm, còn có móng vuốt, còn có tu ."

"Quá nhạt, gần như không thấy được!"

"Đúng là sáu con!"

"Này con thứ sáu bị chặn lại, nhưng xác thực tồn tại ."

" ."

Đám người bỗng nhiên cũng đi theo trầm mặc.

Loại này hư thật kết cấu, là Quốc Họa trung phi thường Cao Minh một loại kỹ xảo, chỉ là rất nhiều học sinh nắm giữ không được, mọi người thậm chí không tưởng tượng ra Lâm Uyên thế nào buộc vòng quanh loại cảm giác này, dù là không hiểu bức họa này tốt chỗ nào có thể để cho đạo sư các giáo sư thần phục, mọi người ít nhất cũng biết, bức họa này tiêu chuẩn tuyệt đối là cao vô cùng.

"Lâm Uyên, bức họa này, bán cho ta thế nào?"

Khổng An bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, cũng không ai biết là, giờ khắc này, Khổng An hoàn toàn tuyệt thu Lâm Uyên làm đồ đệ tâm tư.

Bởi vì Khổng An biết, Lâm Uyên Quốc Họa trình độ, so với hần cái này giáo thụ cao!

"Khổng giáo thụ!"

La Vi bỗng nhiên lên tiếng: "Bức họa này, Lâm Uyên lão sư đã bán cho ta! Người không cần phải theo ta một đệ tử cướp chứ?"

Nha đầu này, trước còn gọi "Ngài" đây.

Vào lúc này, thái độ lại thay đổi hoàn toàn: "Hơn nữa ta nhưng là đáp ứng Lâm Uyên lão sư, sau này phải cho hần làm Manga trợ thủ, ta vì bức họa này nhưng là tổn giá rất lớn!"

Mọi người không nói ra lời.

Này thắng bại, còn dùng phán xét?

La tổng biên tập cũng kêu đại thần "Lâm Uyên lão sư".

Khổng An nhìn chằm chằm « sáu tôm đờ », cảm giác có chút đáng tiếc, nhưng La Vi đều nói như vậy, hần cũng không thể cướp đoạt, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Người tốt đại có phúc a, bức họa này nhớ lấy phải thật tốt cất giấu vật quý giá."

"Hội học sinh."

La Vi khôi phục thái độ khiêm nhường, không cướp họa, ngài hay lại là tốt giáo thụ.

Chúng đạo sư môn không nhìn được nhìn về phía Lâm Uyên: "Có thể chụp hình sao?"

"Có thể."

Lâm Uyên không có ý kiến.

Hần chú ý tới, chính mình hội họa danh vọng, ở bá bá bá phòng động.

"Rắc rắc."

"Rắc rắc."

Toàn bộ đạo sư cũng chụp ảnh, bao gồm Khổng An ở bên trong, hơn nữa liên tiếp chụp rất nhiều trương.

"Bức họa này thật giống như không có ký tên."

Khổng An chụp xong chiếu, nhìn về phía Lâm Uyên: "Nhắc cái ký tên chứ?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Không cần."

Họa là muốn bán cho La Vi, đây là hần trước khi ra cửa, cùng La Vi làm giao dịch, La Vi ra giá tiền là, một triệu.

So với bức họa này giá trị, một triệu chỉ là hạt thóc trong biển.

Nhưng Lâm Uyên biết, bức họa này bởi vì là chính mình họa, cho nên nó giá trị, cùng Tê Bạch Thạch tự mình họa, không thể so sánh nổi ——

Mặc dù, bức họa này, cũng có thể tính là Tê Bạch Thạch tự mình họa.

Ngoài ra La Vi còn đáp ứng, cho Lâm Uyên làm ba năm Manga trợ thủ.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, đáp ứng, ngược lại hần không thể nào xuất ra bức họa này bán ra cái gì thiên giới tới.

Nói cách khác.

Người vẽ ra Van Gogh « hoa hướng dương », cho dù là Van Gogh phụ thể cũng vô dụng, bức họa này chỉ muốn là không phải Van Gogh tự mình họa, liền không đạt tới bản thân giá trị.

Đạo lý này Lâm Uyên hay lại là minh bạch.

Coi như là Tề Bạch Thạch tự mình, hẳn họa vừa mới bắt đầu cũng không đáng giá tiền.

Đáng tiền là từ hẳn nổi danh sau đó, già rồi sau đó, thậm chí là sau khi qua đời mới bắt đầu.

"Tranh này có thể xuất ra đi tham chiến."

Khổng An nhìn về phía Lâm Uyên, đưa đề nghị nói.

La Vi vội vàng nói: "Ta sẽ đưa đi triển lãm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, như vậy cũng có thể nhiều phòng điểm danh vọng, hẳn hội họa danh vọng, so với âm Nhạc Hòa văn học loại, ít hơn nhiều rồi.

"Tản đi đi."

Khổng An đối mọi người phát tay một cái nói.

Phần lớn số học sinh, vẫn đầu óc mơ hồ, một số ít học sinh, tán lưu luyện không rời, bọn họ cũng chụp hình, nhưng Khổng An không cho vào, mọi người chỉ có thể ở xa xa chụp.

Biết nhân, đều hiểu Khổng An không cho vào nguyên nhân.

Tranh này không có bảo vệ các biện pháp, quá nhiều người, chen nhau lên, vạn nhất tổn hại rồi họa, thì thật là đáng tiếc.

"Loại này họa, người còn có thể họa sao?"

Đám người tán không sai biệt lắm, Khổng An mới hỏi Lâm Uyên.

Lâm Uyên lắc đầu, há mồm liền ra: "Đây là ta họa tốt nhất một lần, không có cách nào sao chép."

Khổng An tiếc nuối nói: "Ta còn muốn với người yêu cầu bức họa đầu rồi, sau này có thể họa lời nói, có thể cho ta một bộ sao?"

"Tận lực."

Lâm Uyên không xác định sau này mình còn có không có tương tự nhân vật thể.

Khổng An gật đầu một cái.

Hắn không có hoài nghi Lâm Uyên lời nói.

Bức họa này thật là khéo, Lâm Uyên chỉ có thể họa một lần cũng là bình thường, giống như là viết ca khúc như thế, linh cảm tới, tự nhiên vượt xa bình thường phát huy.

Nhưng lại vượt xa bình thường phát huy, cũng nói một chuyện:

Lâm Uyên, là Quốc Họa đại sư!

Hắn chuyên về một môn phương hướng, thực ra là không phải bột nước, là không phải phác họa, mà là Lam Tinh được hoan nghênh nhất, người học

tập nhiều nhất loại hình:

Quốc Họa!

Biết bao kinh người!

Có thể so với nghề cấp bột nước phác họa loại, lại là không phải Lâm Uyên chủ công phương hướng .

"Sau này người là muốn thành đại sư."

Đây là Không An cuối cùng đánh giá, trên thực tế Lâm Uyên bức họa này đã là trình độ đại sư, nhưng vòng sẽ không thừa nhận một đệ tử có đại sư thực lực.

Đây là bất đắc dĩ.

Lam Tinh giới hội họa là nói lý lịch địa phương.

Chỉ là bây giờ bắt đầu, Lam Tinh giới hội họa, ít nhất nên có một chỗ của Lâm Uyên rồi, hẳn Không An, sẽ vì Lâm Uyên vung cánh tay hô lên!

Chương 201: Đồng nhân đại xúc

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Mặc dù họa không bán bao nhiêu tiền, nhưng Lâm Uyên cũng không vì thế ảo não.

Bởi vì hắn tin chắc một chuyện.

Coi như giờ phút này hắn không cách nào nữa đạt được một Trương Tề Bạch Thạch nhân vật thẻ, sau này hắn cũng đại khái suất có thể đi đến tương tự kỹ năng vẽ trình độ .

Có tương ứng trình độ, « sáu tôm đồ » loại này tốt họa hắn muốn họa bao nhiêu là có thể họa bao nhiêu.

Bởi vì hắn có bảo rương.

Trước hệ thống liền giới thiệu qua.

Cái gọi là kỹ năng đều là phân cấp bậc.

Nghề cấp trên, còn có Đại Sư Cấp, cùng với hoàn mỹ cấp.

Tề Bạch Thạch nhân vật thẻ kỹ năng vẽ, đại khái thuộc về Đại Sư Cấp tầng thứ, có lẽ hắn họa tôm năng lực, đã đến gần hoàn mỹ cấp?

Đáng tiếc là.

Đại Sư Cấp trở lên thực lực kỹ xảo, chỉ có hoàng kim cấp bậc trở lên bảo rương mới có thể mở đi ra, trước mắt mới chỉ Lâm Uyên còn không có bắt được quá hoàng Kim Bảo rương.

Hắn toàn thân cao thấp, còn sót lại một cái bạch ngân bảo rương còn chưa mở.

"Ta có thể mua năng lực sao?" Sau khi về nhà, Lâm Uyên không nhịn được hỏi hệ thống.

Hệ thống trả lời: "Không cách nào mua, năng lực chỉ có thể thông qua bảo rương đạt được."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Cùng hắn suy đoán như thế.

Thụ nhân lấy ngư không bằng thụ nhân lấy ngư lời nói này quá đúng.

Năng lực mới là trân quý nhất!

Những thứ kia tác phẩm, có lẽ trong thời gian ngắn có thể để cho chính mình đạt được lợi nhuận, nhưng lâu dài mà nói, còn là năng lực thực dụng.

"Tỷ như nghề cấp hội họa tỷ như nghề cấp Đàn dương cầm, cũng có thể ở bình thường ta thường ngày trung cung cấp đến trợ giúp ."

Lâm Uyên một lần cho là, có định chế tác phẩm chức năng, chính mình sẽ không quá lệ thuộc vào bảo rương rồi.

Nhưng hiện tại xem ra, bảo rương vẫn là muốn năng lực tranh thủ, chỉ có bảo rương mới có hi vọng mở ra năng lực.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên không nhịn được đem ánh mắt nhìn về phía tự mình ở hệ thống trong kho hàng còn sót lại bạch ngân bảo rương.

Trong này sẽ có năng lực sao?

Liên như vậy, hay là chờ cợ đến may mắn lúc mở lại đi.

Lâm Uyên nhịn được hiếu kỳ.

Ba ngày sau là thứ bảy.

Lâm Uyên trực tiếp đem La Vi gọi tới chính mình phòng làm việc, bây giờ La Vi, đã chính thức trở thành Lâm Uyên Manga trợ thủ.

"Lão sư."

La Vi gặp lại Lâm Uyên, trong thái độ đã có chút biến hóa vi diệu.

Vô luận lấy nàng Manga thân phận của trợ thủ, vẫn là lấy nàng Quốc Họa tiêu chuẩn, gọi Lâm Uyên lão sư, đều là không có vấn đề quá lớn.

Lâm Uyên chưa bao giờ quần quít vấn đề xưng hô, dù sao hẳn bị người khác kêu lên đủ loại gọi quá nhiều.

Lão sư, sư phụ, đại thân, đại biểu, học đệ .

Những thứ này cũng không trọng yếu.

Lâm Uyên bắt đầu với La Vi giảng thuật công việc yêu cầu, « Võng Vương » Manga, hôm nay liền có thể chính thức bắt đầu làm việc.

"Lại là « Võng Vương » ?"

La Vi sững sốt một chút, chột cười nói: "Lại là bộ này tiểu thuyết Manga soạn lại, ta rất thích bộ này tiểu thuyết, xem qua một ít, lão sư bắt được tràn đây đổi trao quyền rồi không?"

"Lấy được rồi."

Lâm Uyên đã tại tâm lý, rất có nghi thức cảm chính mình cho mình trao quyền rồi.

La Vi đã thích ứng chính mình trợ thủ nhân vật: "Ta quay đầu sẽ đem tiểu thuyết nhìn xong . Chúng ta đây định một cơ cấu? Ngài có thiết kế bản thảo sao?"

"Người chờ một chút."

Lâm Uyên lúc này bắt đầu hội họa.

Đầu tiên là là chắc chắn nhân vật họa phong.

Lâm Uyên trực tiếp dựa theo nguyên bản thiết kế, vẽ ra một hệ liệt nhân vật hình tượng.

Đều là « Tennis vương tử » nguyên bản hình tượng, đặc sắc rất tươi ngày mai hệ họa phong.

Bất quá cái thế giới này không tồn tại cái gì Nhật hệ ít ngày nữa hệ là được.

"Đây chính là Long Mã?"

Kinh điển Tennis mũ, trắng xanh đan xen thanh trường học phục, lưu hải che kín đầu, lại lộ ra kỳ hạ một đôi lấp lánh có thần con mắt lớn. Số bảy mạng tiểu thuyết

Đẹp trai lại hiên ngang.

Sau đó chính là Chu Trợ đợi nhân vật trọng yếu hình tượng .

Nhìn Lâm Uyên thiết kế nhân vật hình tượng, ánh mắt của La Vi càng ngày càng kinh ngạc.

Lâm Uyên phác họa căn cơ tốt nàng tự nhiên biết.

Có thể phác họa vẽ xong, cùng phác họa sáng tác năng lực là hai chuyện khác nhau, nàng không nghĩ tới Lâm Uyên thiết kế Manga nhân vật hình tượng lại cũng như vậy tốt ——

Làm một xem qua nguyên đến nhân, La Vi rất chắc chắn, những nhân vật này hình tượng là rất phù hợp tiểu thuyết miêu tả!

Coi như là « Võng Vương » bướng bỉnh fan, đại khái cũng sẽ không đối với những nhân vật này hình tượng sinh ra quá lớn nghi ngờ.

"Giai đoạn trước ra sân nhân vật chính là chỗ này nhiều chút hình tượng."

Lâm Uyên tốn nửa giờ sau, tạm thời ngừng lại: "Người có thể phụ trợ ta làm tới trình độ nào, liền tận lực đi làm đi."

Ánh mắt của La Vi tia sáng kỳ dị liên tục.

Nàng bỗng nhiên nhìn chăm chăm Lâm Uyên nói: "Nếu như ta giúp người hoàn thành đủ nhiều lượng công việc, người có thể đáp ứng hay không ta, sau này dạy ta họa Quốc Họa?"

Họa Quốc Họa?

Lâm Uyên sững sốt một chút, bây giờ hẳn nhất định là không dạy nội La Vi, bởi vì hẳn chân thực Quốc Họa trình độ cùng La Vi không sai biệt lắm.

Nhưng nếu như hẳn có thể ở hoàng Kim Bảo trong rương rút ra đến Đại Sư Cấp hội họa trình độ, vậy cũng xác thực có thể dạy một dạy La Vi.

Có thể loại chuyện này, Lâm Uyên không dám hứa chắc.

Ngay tại Lâm Uyên chuẩn bị mở miệng lúc, hệ thống bỗng nhiên xuất hiện:

【 chúc mừng kí chủ kích động nhiệm vụ mới, nếu như kí chủ có thể trong vòng một năm đi đến hội họa danh vọng phá năm trăm ngàn tiêu chuẩn, đem khen thưởng kí chủ một cái chứa Đại Sư Cấp hội họa trình độ hoàng Kim Bảo rương! 】

"Tiếp nhận!"

Lâm Uyên có chút cao hứng.

Hệ thống cũng là không phải chỉ muốn hồ tiền của bản thân, thỉnh thoảng cũng sẽ có thân thiết thời điểm.

Tỷ như chính mình cần nhất hội họa bình thường thủy sau khi, hệ thống liền ban bố nhiệm vụ như vậy.

Đón nhận nhiệm vụ sau đó.

Lâm Uyên quay đầu nhìn về phía La Vi: "Nếu như người có thể đủ cho ta đủ trợ giúp, ta có thể dạy người Quốc Họa."

"Được!"

La Vi vui mừng quá đỗi.

Lâm Uyên làm Hội Họa Xã đại thân, đem trường học năng lực sớm bị bọn học sinh truyền thần hồ kỳ thần, cho nên La Vi rất muốn biết, Lâm Uyên dạy Quốc Họa có phải hay không là có lợi hại như vậy?

Vâng.

Lấy bây giờ La Vi hội họa trình độ, tìm một cái hội họa đại sư bá sư, thực ra cũng không khó.

Nhưng vấn đề ở chỗ, hội họa lợi hại không ít người, nhưng không phải ai cũng sẽ dạy.

"Chúng ta đây bắt đầu đi."

Lâm Uyên gật gật đầu nói, hắn đã chính thức tay phân kính thiết kế, về phần hoàn thiện, hắn muốn giao cho La Vi, nhìn một chút La Vi chất lượng.

La Vi cũng không nhàn rỗi.

Lâm Uyên thiết kế phân kính, nàng liền dựa theo Lâm Uyên vẽ ra Long Mã đám nhân vật hình tượng tiến hành viết phỏng theo.

Như vậy viết phỏng theo rồi sau một thời gian ngắn, nàng đã có thể tự nhiên hội họa ra Lâm Uyên bút hạ Long Mã đám nhân vật hình tượng.

"Không sai."

Vẽ xong phân kính, Lâm Uyên nhìn một chút La Vi viết phỏng theo nhân vật hình tượng, đã với hắn bức họa không có gì khác nhau quá nhiều rồi.

Bất quá này chính là cao thủ năng lực, cũng là Lâm Uyên tìm La Vi làm trợ thủ nguyên nhân.

Phổ thông trợ thủ, chỉ có thể giúp Lâm Uyên hội họa đơn giản một chút bối cảnh bộ phận, La Vi loại này cấp bậc trợ thủ, nhưng có thể chân chính trên ý nghĩa giúp Lâm Uyên họa Manga!

Trên thực tế.

Trên Internet, có thể đem nguyên tác nhân Vật Thần Vận vẽ chế ra hội họa cao thủ còn chưa ít, bộ phận này nhân một loại đều là đồng nhân bàn tay tử. Có chút đồng nhân, họa sĩ vật hình tượng có thể cùng nguyên đến chênh lệch không bao nhiêu.

La Vi chính là như vậy trợ thủ.

Lâm Uyên nhưng không biết, La Vi vốn là trên mạng khá có danh tiếng họa sĩ, hơn nữa cũng quả thật hội họa quá một ít đồng nhân tác phẩm, đã từng không ít nguyên đến fan công nhận.

Lâm Uyên chỉ biết là, sau này mình có thể cùng La Vi cái này trợ thủ đồng thời họa « Vồng Vương » rồi.

Ngược lại phân kính bộ phận công việc, đối Lâm Uyên mà nói cũng là không phải rất phức tạp sự tình.

Hắn hoàn toàn có thể chính mình phụ trách Quyển 1: Hội họa, sau đó đem quyển thứ hai nội dung, trước thời hạn làm xong phân kính, giao cho La Vi họa.

---

ps: Chúc mọi người Trung Thu tiết vui vẻ! Hôm nay đôi mới chậm hơn, bởi vì đụng chạm, sự tình tương đối nhiều, ngoài ra nói cho mọi người một cái tin tức bi thương, liên phiếu hàng tháng mang mình chủ tặng thêm, ô bạch tổng cộng thiếu mọi người 101 càn, tranh thủ ở cuối tháng mười hai trước trả hết nợ (rất muốn đem số lẻ xóa đi, cưỡng bách chứng quá khó khăn rồi)

Chương 202: Bóng dáng

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Nam nữ phối hợp, làm việc không mệt.

Lời này thật đúng là không tạt xâu, ngược lại có La Vi trợ giúp, Lâm Uyên « Võng Vương » hoàn thành độ tiến triển rất nhanh.

Lâm Uyên cùng La Vi, đều thuộc về cái loại này hội họa tốc độ tương đối nhanh.

Không bao lâu, Quyển 1: Nội dung cốt truyện, đã hoàn thành chừng mấy họa.

"Có muốn hay không phát cho Sở Cuồng lão sư nhìn một chút?"

Kiểm tra trước mặt mấy họa nội dung, La Vi với Lâm Uyên đề nghị.

Lâm Uyên không chút nghĩ ngợi nói: "Sở Cuồng đã nhìn rồi."

La Vi: "? ? ?"

Nàng mấy ngày nay một mực cùng với Lâm Uyên công việc, căn bản không thấy Lâm Uyên làm cho người ta phát quá cái gì Manga.

Chẳng lẽ là khuya về nhà thời điểm phát?

Đại khái chỉ có lời giải thích này rồi.

"Cũng không biết Sở Cuồng lão sư đối với chúng ta Manga soạn lại có hài lòng hay không?" La Vi nhỏ giọng thì thầm.

Nàng gằn đây đem « Võng Vương » trước chưa xem xong bộ phận xem xong, nội tâm đối câu chuyện này vẫn là rất thích, dĩ nhiên cũng có bộ phận yêu ai yêu tất cả trong lòng ——

Nàng gằn đây đang vẽ liên quan Manga chứ sao.

Mà lúc này, Lâm Uyên đã hoàn thành tân bộ lạc tài khoản ghi danh, cái này tài khoản tên gọi "Bóng dáng" .

Đương nhiên có ngụ ý.

Vốn chính là bóng dáng chứ sao.

La Vi thấy Lâm Uyên thao tác, có chút hiếu kỳ: "Không cần vốn tên là sao?"

Lâm Uyên không trả lời, mà là phản hồi "Người dùng vốn tên là sao?" "Ta?"

La Vi sững sốt một chút: "Ta là trợ thủ, không có tác quyền ."

"Người giúp ta rất nhiều."

Mặc dù La Vi là không phải Lâm Uyên viết thay, nhưng xác xác thật thật, La Vi cũng giúp Lâm Uyên đồng thời vẽ.

Ngoại trừ phân kính ngoại, nàng có thể chính mình độc lập hoàn thành một bộ phận nội dung.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên không thể nào yên tâm thoải mái chỉ cho mình ký tên.

"Vậy liền đem ta đoán làm trợ thủ đi, ta cũng dùng Nick Name, Lạc Ly, ta ở trên mạng tiếp đơn, cũng là dùng cái này Nick Name."

La Vi không có từ chối nữa.

"Được."

Lâm Uyên không có ý kiến.

Tài khoản ghi danh sau, Lâm Uyên trực tiếp đem « Võng Vương » bản manga trước mấy lời nói truyền lên.

Ký tên là "Bóng dáng" .

Trợ thủ ký tên là "Lạc Ly" .

Bất quá bởi vì là bộ lạc nợ mới hào duyên có, hẳn đăng lên thật lâu, cũng không có gì bình luận.

Cái này ở Lâm Uyên trong dự liệu.

Hắn trực tiếp dùng Sở Cuồng tài khoản, gọi cho rồi « Võng Vương » bản manga liên tiếp, sau đó đề cử cho mình fan.

Lần này, rất nhiều người cũng chú ý tới bộ này Manga rồi.

Sở Cuồng động tĩnh phía dưới, nhiều hơn vô số độc giả bình luận:

"Bản manga « Võng Vương » ?"

"Ta có chút không dám mở ra ."

"Bóng dáng là ai ? Manga vòng có nhân vật như thế sao?"

"Sở Cuồng lão tặc thế nào không tìm cái đại bài điểm Manga gia a, khác là không phải vừa nát bét tiền? Cái bóng này trực tiếp mua bản manga quyền?"

"Chịu khổ Manga hóa!"

"Đi xem một chút đi, nếu như phá hủy trong nội tâm của ta Long Mã, ta phải đi xịt hắn!"

"Đối Manga không có hứng thú."

" "

Thích một bộ tiểu thuyết, không có nghĩa là sẽ thích bộ này tiểu thuyết soạn lại Manga, nếu như là truyện tranh, độc giả hứng thú đại khái sẽ thêm nhiều chút.

Nhưng cũng là không phải tất cả mọi người đều không có hứng thú.

Hơn nữa coi như hoàn toàn không có hứng thú Thú Độc người, cũng khó tránh khỏi có vài phần hiếu kỳ, muốn biết « Võng Vương » bản manga bên trong, trong chuyện nhân vật sẽ lấy như thế nào hình tượng xuất hiện.

Là vậy.

Không ít người cũng theo Sở Cuồng phát hành liên tiếp, điếm vào bóng dáng sáng tác Võng Vương, kết quả một điếm này, rất nhiều người, không

ra được.

Trên địa cầu đại nhiệt hoạt hình, trước lấy tiểu thuyết hình thức xuất hiện, sau đó sẽ ra Manga, ngược lại là rất có vài phần đi ngược lại con đường cũ ý tứ, nhưng đừng quên tiểu thuyết bản « Võng Vương » tồn tại, bản thân liền là bởi vì Manga cùng với truyện tranh rất hỏa! Yêu cầu thư trong trại văn

Lam Tinh bên này.

Sở Cuồng độc giả tự nhiên không biết tiểu thuyết nguồn, bọn họ chỉ biết là, bọn họ thấy được một cái hoàn toàn phù hợp « Võng Vương » nguyên đến Manga ——

"Này Manga thật là thơm!"

"A a a a a hoàn mỹ phù hợp trong lòng ta nhân vật hình tượng, thanh học mỗi một nhân vật, đều là dựa theo tiểu thuyết miêu tả tới!"

"Thần trả lại như cũ!?"

"Cái bóng này có chút ngu phê!"

"Manga gia nhất định là tiểu thuyết fan, nếu không sẽ không như thế biết, nhìn Manga mặt bìa ta cũng biết, ta phải ôn lại một lần kịch tình."

"Này Manga hóa cũng quá hoàn mỹ đi!"

"Đáng tiếc chỉ có đệ nhất lời thải tràn đầy, phía sau có thể cao cấp ấy ư, thải tràn đầy quá đẹp đẽ rồi!"

Vì hấp dẫn fan, Lâm Uyên cố ý dùng tân học kỹ thuật, cho đệ nhất lời nói lên sắc.

Bất quá cao cấp rất tốn thời gian lúc này, cho nên Lâm Uyên chỉ lên đệ nhất lời nói.

Đây cũng là rất nhiều Manga thường gặp sáo lộ.

Độc giả hiển nhiên là rất chấp nhận nợ nần.

Manga thượng tuyến ngăn ngủ hai giờ, bóng dáng cái này tài khoản chú ý số người, cũng đã đột phá hai chục ngàn.

Nhấn lại càng là nhiều hơn hơn một ngàn cái:

"Cảm giác có thể thay đổi biên truyện tranh rồi!"

"Dựa theo Manga hình tượng đến, truyện tranh ta nhất định nhìn!"

"Không biết tại sao, nhìn « Võng Vương » Manga, đột nhiên cảm giác được bộ này tiểu thuyết, thật tốt thích hợp soạn lại thành Manga a!"

"Nội dung cốt truyện thật giống như có một chút sửa đổi, bất quá rất xuất sắc!"

"Ta một mực không hiểu ngoài xoáy thấy banh rốt cuộc là ý gì, nhìn Manga mới cảm giác mình hiểu, cái bóng này tựa hồ cùng Sở Cuồng lão sư như thế rất hiểu Tennis!"

"Ta oan uổng Sở Cuồng lão tặc, hẳn quá sẽ tìm người chứ?"

" "

Nhấn lại càng ngày càng nhiều.

Chú ý càng ngày càng nhiều.

Lâm Uyên cách đoạn thời gian nhìn một chút, mắt thấy số liệu lóng trúc lên cao, hẳn không nhận được lại dùng Tiệp Ngự bí danh, chuyển tải Manga liên tiếp.

"Lại Liên Động?"

Tiệp Ngự bên này fan mặc dù tia không Sở Cuồng nhiều, nhưng dưới mắt cũng đạt tới mười lăm triệu tả hữu, cho nên cái này in lại hiệu quả vẫn không tệ.

Nhất là .

Không ít fan đều đang suy đoán Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ, hai người này quá khả nghi rồi, lẫn nhau chú ý đối phương, lại không chú ý người khác, phải nói không điếm kỳ quái quan hệ đều không đủ kể dưới phức tùng.

"Quả nhiên là tốt bạn gay chứ ?"

"Sở Cuồng bên kia vừa mới chuyển, Tiệp Ngự bên này liền tiếp lấy chuyển."

"Khoan hãy nói, đi xem một chút, kia Manga rất đẹp."

"Ta chưa có xem qua tiểu thuyết, nhưng Manga quả thật rất đẹp mắt, theo đuổi!"

"Cảm tạ đề cử."

"Cảm tạ đề cử thêm một."

" "

Bất kể địa cầu « Tennis vương tử » hậu kỳ như thế nào tan vỡ, ít nhất bộ này Manga trước trung kỳ còn là phi thường xuất sắc, nhất là Lâm Uyên họa Manga còn là dựa theo hệ thống soạn lại bản đến, rất nhiều nơi liền càng xuất sắc rồi.

Không chỉ có Lâm Uyên.

La Vi cũng trên điện thoại di động chú ý « Võng Vương » Manga tình huống.

Làm Tiệp Ngự in lại tuyên truyền thời điếm, nàng bỗng nhiên không nhận được kinh hỉ la lên: "Tiệp Ngự chuyển tải chúng ta Manga! Ta thích nhất Người viết ca khúc lại nhìn có ta tham dự Manga rồi! ? A, không đúng, cũng không nhất định, có lẽ Tiệp Ngự cũng không nhìn Manga, hẳn chỉ là cùng Sở Cuồng quan hệ không tệ, cho nên giúp vòng vo một chút?"

"Hắn nhìn."

Lâm Uyên thuận miệng nói.

La Vi kinh ngạc nói: "Lão sư làm sao biết . Vân vân, chẳng lẽ ngươi nhận biết Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự?"

La Vi càng nghĩ càng thấy được có khả năng rất lớn!

Bằng không, tại sao Lâm Uyên có thể họa « Võng Vương » ?

Này tất nhiên là tự mình trao quyền.

Mà Sở Cuồng cùng Tiện Ngư, tựa hồ lại nhận biết . Dựa theo suy luận này, Lâm Uyên nhận biết hai người này, thì cũng không kỳ quái!

"Ừm."

Lâm Uyên vẫn là thuận miệng đáp lời.

La Vi lại kích động không được, mặt đầy bát quái nói: "Tiện Ngư cùng Sở Cuồng lão sư là quan hệ như thế nào, bọn họ thật là bạn gay sao?"

Lâm Uyên: " . "

Chương 203: Hấn ngũ

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Có « Võng Vương » tiểu thuyết làm nền tảng, Lâm Uyên cảm thấy Manga chỉ cần chất lượng không tệ, nhiệt độ thế nào cũng sẽ không quá kém. Nhưng Lâm Uyên còn đánh giá thấp bộ này Manga bản thân sức ảnh hưởng.

Mấy ngày kế tiếp, « Võng Vương » nhiệt độ, lại tiếp tục lên cao, thậm chí có rất nhiều căn bản không nhìn tiểu thuyết Manga người yêu thích, cũng gia nhập Truy lớn hơn quân ——

"Này Manga tốt xuất sắc!"

"Thâm niên Manga loại, đối nguyên đến không có hứng thú, nhưng Manga đặc biệt hấp dẫn ta!"

"Cái này kêu bóng dáng thật là người mới? Họa phong rất thành thực a."

"Không giống như là người mới Manga gia ."

"Thích cái này Manga, nhân vật quá đẹp đi!"

"Rất hiểu a, đám này suất ca đồng thời đánh Tennis, có thể không có chuyện?"

" . "

Là, « Võng Vương » phát hỏa!

Hỏa vội vàng không kịp chuẩn bị, nhưng lại hỏa chuyện đương nhiên!

Mà càng thêm chuyện đương nhiên là .

Bóng dáng cái này bí danh, cũng với bốc cháy rồi đứng lên!

Này từ bóng dáng độ chú ý, gắng gượng từ lúc ban đầu mấy chục ngàn, dần dần phòng đến bây giờ hơn ba triệu, hơn nữa còn không mang theo thờ hồn hên tiếp tục phòng động liên nhìn ra được!

Lúc này.

Lâm Uyên tái thẩm coi chính mình danh vọng giá trị, khắp mọi mặt số liệu, đã có thể nói rất là hoa lệ ——

【 tên họ: Lâm Uyên 】

【 âm nhạc: 39 vạn 】

【 hội họa: 1 vạn 】

【 văn học: 35 vạn 】

Tiếng nhạc ngắm không nghi ngờ chút nào là cao nhất, bởi vì bài hát của Lâm Uyên phát tới chuyên cần.

Trong này còn bao gồm Lâm Uyên ban đầu « Xử Xử Vãn » đơn đặt hàng.

Đáng nhắc tới là, « Xử Xử Vãn » bài hát này, mới vừa phát hành thời điểm, cũng không có tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng theo rất nhiều video hoạt náo viên đem trích dẫn làm bối cảnh âm nhạc, bài hát này dần dần lấy một loại kiểu khác phương thức, hồng hỏa đứng lên.

Chẳng qua là lúc đó Lâm Uyên từ Tề tỉnh trở lại tỉnh Tần, lại gặp thời buổi rối loạn, cho nên cũng không quan tâm quá nhiều.

Nhưng vô luận Lâm Uyên chăm chỉ hay không, ca khúc hồng hỏa sau đó mang đến danh vọng, đều là thật!

Chớ nói chi là, bây giờ Lâm Uyên còn có một đồ đệ giúp mình đồng thời kiếm danh vọng .

Ngay sau đó là văn học danh vọng rồi.

Trước mắt 35 vạn danh vọng, so với âm nhạc còn có chênh lệch.

Nhưng nói thật, kém là không phải rất xa.

Này nhờ vào Sở Cường hai bộ trưởng thiên cùng với bốn bộ đoàn thiên mang đến ảnh hưởng.

Nếu như mình tạm hoãn phát bài hát, trước ra « Quỷ Xuy Đẳng » lời nói, Lâm Uyên cảm giác mình văn học danh vọng thậm chí có thể kể tới sau cư bên trên, trực tiếp vượt qua tự mình ở nhạc đàn danh vọng.

Về phần hội họa .

Đây là mới vừa khởi bước phân loại, trước mắt mới vừa vượt mười ngàn, nhưng « Vồng Vương » Manga cũng thuộc về vừa mới giai đoạn khởi bước, đội bộ này Manga chân chính lưu hành, Lâm Uyên cảm thấy đem mang đến danh vọng tuyệt đối là phi thường khả quan!

Danh vọng là đồ tốt.

Mặc dù Lâm Uyên nhiệm vụ chính tuyến, là âm Nhạc Hòa văn học loại danh vọng phá bách vạn, không liên quan đến hội họa, nhưng hội họa danh vọng giá trị đi lên, hệ thống bên kia khẳng định cũng sẽ kích động tương ứng nhiệm vụ, đây là Lâm Uyên từ trước đến nay lục lợi ra tới quy luật.

Mà đang ở Lâm Uyên làm Manga mấy ngày nay.

Studios bên kia, quay chụp tốt một đoạn thời gian « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , rốt cuộc chính thức quay xong!

Đáng tiếc ngày này Lâm Uyên đang đi học, cho nên không ở tại chỗ.

Là Cố Đông bên kia thông báo Lâm Uyên, Lâm Uyên mới biết chuyện này. Ngay sau đó Dịch Thành Công bên kia cũng là với Lâm Uyên chào hỏi, bảo là muốn bắt đầu làm hậu kỳ, hậu kỳ làm xong, liền có thể chuẩn bị chiếu phim rồi.

Bộ lạc trước nhất thẳng có người liên tái Manga, nhưng phần lớn không thể nào hỏa.

Chân chính hóa Manga, liền cùng trường thiên tiểu thuyết như thế, một loại đều là đi thật thể xuất bản.

Là lấy.

Làm « Võng Vương » xuất hiện, cũng ở trong ngắn hạn ngưng tụ ra nhất định nhiệt độ lúc, bộ lạc bên này tự nhiên cũng là chú ý tới, thậm chí còn đang chảy lượng theo dõi trong bộ môn dẫn phát xông xáo:

"Tê ."

"Cái này Manga có chút lợi hại a."

"Mới phát hành một tuần tả hữu, bộ này gọi là « Võng Vương » Manga đọc lượng đã cao vô cùng rồi, đây là có thể mang lưu lượng tác phẩm!" Thiên quân vạn mã

"Cái bóng này, là Manga giới người mới?"

"Kia người mới này, có chút lợi hại."

"Có không ít tân Đăng ký sử dụng, chính là vì tới chúng ta bộ lạc nhìn « Võng Vương » ."

"Chúng ta bộ lạc không có đặc biệt bản manga khối a, lập tức đối tiếp một chút văn học bản khối bên kia, Sở Cuồng là văn học bản khối người hợp tác, Sở Cuồng tác phẩm đổi trở thành Manga, bọn họ hẳn hỗ trợ phổ biến rộng rãi."

" ."

Bộ lạc văn học ngành.

Hàn Tể Mỹ biết được tin tức này, kinh ngạc há to miệng, nàng không nghĩ tới bộ lạc bên này lại sẽ bỗng nhiên toát ra một bộ nhiệt độ cực cao Manga! Hơn nữa .

Bộ này Manga, lại cùng Sở Cuồng có liên quan?

Về phần công ty đem chuyện này an bài ở Hàn Tể Mỹ trên đầu, Hàn Tể Mỹ cũng rất rõ ràng nguyên nhân, công ty không có Manga ngành.

Nhưng bây giờ chính là bộ lạc cùng Blog đánh giặc thời điểm, hai bên tranh chính là lưu lượng.

Bộ này tên là « Võng Vương » Manga là có thể mang lưu lượng tác phẩm, bộ lạc đương nhiên sẽ không không quản không hỏi.

Nhất định phải lấy ra chút các biện pháp để duy trì sự phát hiện này hình.

Coi như là vì Sở Cuồng, Hàn Tể Mỹ cũng hẳn làm chút gì .

"Đem văn học ngành tuyên truyền đẩy đưa vị trí đổi lại một cái, đổi thành « Võng Vương » bản manga."

Suy tư chỉ chốc lát sau, Hàn Tể Mỹ có quyết định.

Nàng trợ lý thấp thỏm nói: "Đây chính là hướng bộ lạc toàn bộ người sử dụng đẩy đưa quảng cáo tuyên truyền, ngài nhất định phải cho một bộ Manga sao?"

Hàn Tể Mỹ tỉnh táo nói: "Này Manga càng giận, đối với chúng ta chỗ tốt càng nhiều, hơn nữa ."

Hàn Tể Mỹ dừng một chút, không có nói tiếp.

Thực ra công ty có giao thiệp với Manga giới tâm tư, dựa lưng vào bộ lạc sân thượng, rất nhiều chuyện làm cũng sẽ rất thuận lợi.

Nhưng chuyện này trước mắt còn không có áp dụng, cho nên hẳn không có phương tiện nói nhiều.

Nếu như chuyện này thành, nàng Hàn Tể Mỹ đại khái cũng sẽ kiêm Manga ngành vô tích sự.

Phụ tá nhưng: "Ta đây đi làm ngay."

Hàn Tể Mỹ gật đầu một cái, sau đó không nhin được đánh nói chuyện điện thoại, đây là bóng dáng ở lại bộ lạc bên trên dãy số.

" Uy ."

Lâm Uyên không nghĩ tới chính mình mới vừa mua điện thoại di động mới, mới vừa xin dãy số mới, lại cũng có thể nhận được xa lạ điện thoại gọi đến.

Cái số này, là hẳn vì ghi danh bóng dáng cái này tài khoản mới dùng.

Hàn Tể Mỹ cười nói: "Ngài khỏe chứ, xin hỏi là bóng dáng lão sư sao?"

Lâm Uyên rất nhanh phản ứng kịp: "Bộ lạc nhân?"

Lần trước Vệ Long cũng là trực tiếp liên lạc hẳn, bộ lạc bên kia là có thể thấy người sử dụng dãy số.

Đúng ta là bộ lạc văn học Thủ Tịch vận doanh quan Hàn Tể Mỹ ."

"Vệ Long không có ở đây?"

"Ngài nhận biết Vệ Long?"

Hàn Tể Mỹ nhất thời ngân ngơ.

Lâm Uyên nói: "Ta là Sở Cuồng, bóng dáng ngủ."

Bộ lạc bên này rất có thể đoán được bóng dáng cùng Sở Cuồng là cùng một người, cho nên tại đối diện đoán bậy bạ trước, Lâm Uyên trước phải làm thành bóng dáng cùng Sở Cuồng là bạn tốt giả tưởng, cho bọn hẳn một cái dẫn dắt.

Nhưng mà Lâm Uyên không biết là .

Hàn Tể Mỹ đã mộng ép:

Bóng dáng ngủ?

Người là Sở Cuồng?

Hắn ngủ . Tại sao là người điện thoại của tiếp .

Không được không được.

Hàn Tể Mỹ trong đầu, đã hiện ra một ít kỳ quái hình ảnh.

Đúng rồi .

Hàn Tể Mỹ chợt nhớ tới, gần đây Sở Cuồng bộ lạc tài khoản, thật giống như cùng Tiện Ngư chuyên động cùng nhau rất chuyên cần, bọn họ lẫn nhau chú ý, lại không chú ý bộ lạc bên trên còn lại danh nhân, nhìn một cái quan hệ liên không đơn giản.

Mà Tiện Ngư ghi danh trong số tài khoản, giới tính một cột rõ ràng là:

Nam.

Hàn Tể Mỹ bỗng nhiên che miệng, nàng sợ chính mình kêu thành tiếng, từ đó đưa tới Sở Cuồng lão sư bất mãn, nhưng này thật thật bất khả tư nghị, chính mình thật giống như phát hiện một bí mật lớn ——

Ba nam nhân?

Như vậy kích thích sao!

Chương 204: Chịu khổ truyện tranh hóa

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!
Ý nào đó mà nói, Hàn Tể Mỹ nhớ lại không tạt xấu.
Ngược lại Sở Cuồng cùng bóng dáng cùng với Tiệp Ngư, sinh hoạt hàng ngày trung đúng là như hình với bóng tới.
Bất quá này là không phải trọng điểm.
Trọng điểm là, này thông điện thoại đánh xong sau đêm đó, « Võng Vương » Manga lấy được rồi bộ lạc đây đưa ——

Keng.

Bộ lạc người sử dụng, cơ bản cũng nhận được điều này đây đưa:

"Sở Cuồng tiểu thuyết « Võng Vương » Manga soạn lại lửa nóng, họa phong soái đến nỏ tung!"

Dùng điện thoại di động cũng đã có tương tự trải qua.

Điện thoại di động thời gian dài không nhìn, bỗng nhiên mở ra, sẽ chú ý tới các đại app đây đưa tin tức.

Người bình thường đều là liếc một cái những thứ này đây đưa, không có cảm thấy hứng thú, sẽ tiện tay xiên xuống.

Có cảm thấy hứng thú, là thuận thế đi vào.

Xiên xuống là đa số, nhưng chung quy có một ít nhân sẽ đi vào.

Bộ lạc phát, chính là chỗ này chủng loại hình đây đưa.

Mà so sánh bộ lạc người sử dụng cơ số, dù là cuối cùng chỉ có 1% nhân theo đây đưa liên tiếp nguyện ý đi vào, nhiệt độ cũng là kinh người!

"Đây đưa tới."

"Manga rất không tồi a."

"Chỉ nhìn mở đầu, liền bị hấp dẫn tới."

"Đôi mới gkd!"

"Họa phong rất thích."

"Này là không phải « Võng Vương » sao? Ta xem qua tiểu thuyết, không nghĩ tới ngay cả Manga tất cả đi ra, trả lại như cũ tốt vô cùng a!"

"Không nghĩ tới bộ lạc bên trên lại cũng có xuất sắc như vậy Manga liên tái."

"Vào hố vào hố!"

" "

Nếu như nói giai đoạn trước « Võng Vương » hấp dẫn đến cơ bản cũng là tiểu thuyết nguyên đến, như vậy đến lúc này, cái này Manga hấp dẫn đến

đám người đã hoàn toàn lầy không phải là nguyên đến fan đám người là chủ.

Hơn nữa, Manga độc giả bên trong, chưa có xem qua nguyên đến số người, đã dần dần vượt qua nguyên đến fan.

"Phát hỏa phát hỏa phát hỏa!"

Chính mắt thấy « Võng Vương » nhiệt độ càng ngày càng cao, La Vi có chút hưng phấn!

Lâm Uyên trước tim nàng làm Manga trợ thủ, nàng còn không muốn đáp ứng, thậm chí cảm thấy rất buồn cười được.

Coi như Lâm Uyên cuối cùng thắng nàng, đưa đến nàng muốn thực hiện cho Lâm Uyên làm Manga trợ thủ hứa hẹn, La Vi cũng vẫn là có dụng ý khác ——

Nàng càng muốn dựa vào cơ hội này, với Lâm Uyên học tập Quốc Họa. Bởi vì Lam Tinh họa Manga quá nhiều người, có thể hỏa thật rất ít.

Bất kỳ nghề cạnh tranh đều rất kịch liệt.

Mà ở Manga nghề này, không chỉ có muốn xem Manga gia họa sĩ, càng phải nhìn cố sự cùng phân kính, đây đều là khảo nghiệm Manga gia địa phương.

Nguyên đến « Võng Vương » cố nhiên xuất sắc, nhưng Manga có thể đại hỏa, chủ yếu hơn lại là bởi vì Manga họa phong cùng với phân kính .

Những thứ này đều là Sở Cuồng công lao!

Bằng không xuất sắc tiểu thuyết nhiều như vậy, tại sao rất nhiều tiểu thuyết cải biến thành Manga, lại bản không nổi bất kỳ nước?

Giống như, hiện tượng cấp tiểu thuyết đánh thành điện ảnh kịch, nhưng điện ảnh kịch nhưng chưa chắc là có thể hỏa như thế.

Bởi vì phim truyền hình muốn xem đạo diễn cùng Biên Kịch công lực a.

Loại này lần thứ hai gia công sáng tác, lấy bất đồng hình thức đem tác phẩm liên hiện ra, vốn sẽ phải khảo nghiệm lần thứ hai gia công chủ sáng năng lực.

Cho nên thành tựu « Võng Vương » tiểu thuyết là Sở Cuồng không sai.

Nhưng thành tựu bản manga « Võng Vương » , lại chỉ có thể là lấy "Bóng dáng" tên sáng tác Lâm Uyên!

Mà La Vi .

Nàng lại nhân vì một cái đồ ước, may mắn tham dự vào « Võng Vương »

Manga bên trong, nàng đương nhiên là có lý do vì thế cảm thấy hưng phấn!

Dù sao nàng vốn cho là, mình là muốn đi theo Lâm Uyên họa vài năm phác nhai Manga, bên trong trong lòng cũng không hi vọng nào Lâm Uyên

Manga hỏa .

Kết quả vẫn thật là phát hỏa.

Đó chính là một chuyện khác. 360 mạng văn học

Manga đại họa, La Vi làm cho này bộ Manga chủ bút trợ thủ, cũng có công lao.

Cho nên chuyện này đối với nàng sau này đang vẽ và phát triển, cũng là có nhiều chỗ tốt.

Không nói có thể hay không mượn cơ hội này với Lâm Uyên học tập Quốc Họa .

Chỉ một có thể hợp tác với Lâm Uyên sáng tác ra « Võng Vương » loại này hấp dẫn Manga, La Vi cũng đã không thua thiệt, dù là nàng chỉ là trợ thủ! Nếu như sớm biết Lâm Uyên sáng tác Manga có thể họa, coi như không có những điều kiện khác, La Vi cũng sẽ nghiêm túc cân nhắc cho Lâm Uyên làm trợ thủ có khả năng.

Nơi này liền muốn nói La Vi đối với chính mình nghề quy hoạch.

La Vi làm mỹ thuật hệ học sinh, đem tới nhất định là muốn từ chuyện hội họa nghề.

Mặc dù thích nhất Quốc Họa, nhưng La Vi cũng không muốn giới hạn với Quốc Họa.

Cùng rất nhiều hội họa người học tập như thế.

Manga, nàng cũng có hứng thú.

Bằng không nàng trước kia cũng sẽ không ở trên mạng tiếp đơn, họa một ít Manga hình tượng, hơn nữa âm thầm còn là một đồng nhân đại xúc.

Nàng trong lý tưởng tương lai là, vừa có thể lấy ở Manga lĩnh vực rực rỡ hào quang, lại có thể ở Quốc Họa lĩnh vực lấy được nhất định thành tựu.

Mà loại nghề nghiệp này phương hướng, tất nhiên là chật vật.

Loại hình gì cũng muốn họa, đưa đến hậu quả rất có thể là cái gì cũng làm không tới đỉnh phong.

Nhưng là bây giờ.

Có « Võng Vương » trợ thủ kinh nghiệm, nàng sau này ít nhất ở Manga lĩnh vực phát triển, là có thể thiếu đi rất nhiều đường quanh co.

Về phần Quốc Họa, Lâm Uyên cũng đã đáp ứng chính mình, sau này sẽ dạy mình.

Nghĩ đến Lâm Uyên « Lục Hà Đồ » Đại Sư Cấp tiêu chuẩn, La Vi đối Lâm Uyên dạy mình họa Quốc Họa chuyện này, hay lại là cực kỳ mong đợi.

Nói như vậy, La Vi chợt phát hiện, bây giờ Lâm Uyên trạng thái, chính là mình phấn đấu mục tiêu!

Đối phương vừa có thể ở Manga vòng đại triển quyền cước, lại là một ẩn núp Quốc Họa đại sư .

Nhất thời, La Vi đối Lâm Uyên càng tôn trọng!

Mà để cho La Vi cảm thấy bội phục chính là, « Võng Vương » Manga đại họa sau đó, chỉ có tự mình ở hưng phấn, Lâm Uyên lại biểu hiện rất bình thản.

La Vi thậm chí không biết Lâm Uyên là không thèm để ý Manga hóa không hóa, hay lại là đã sớm biết mình có thể hóa.

Tóm lại, Lâm Uyên rất bình tĩnh, bình tĩnh không giống như là một cái Manga vừa mới đại họa nhân.

Hắn chỉ là như thường ngày như vậy tiến vào phòng làm việc, kêu La Vi tiếp tục họa Manga.

"Được."

La Vi ở trước mặt Lâm Uyên, biểu hiện rất thuận theo.

Mà Lâm Uyên ở bắt đầu hội họa lúc, chính là suy nghĩ lên một chuyện.

Hôm nay, hắn leo lên bóng dáng tài khoản, trong dự liệu nhận được rất nhiều tin nhắn.

Mà trong đó, có một cái tin nhắn, là một nhà cũng có thể hoạt hình công ty phát tới, đối phương muốn mua « Võng Vương » truyện tranh bản quyền!

Hơn nữa đối phương không chỉ có liên lạc bóng dáng, cũng liên lạc với Sở Cường tài khoản.

Rất hiển nhiên, bản quyền là đang ở Sở Cường trên tay, nhưng cùng lúc, đối phương cũng muốn « Võng Vương » Manga hình tượng.

Hai cái bí danh đều là Lâm Uyên, cho nên hắn nắm giữ đến bản đầy đủ quyền.

Hắn đang suy nghĩ sự tình là, có muốn hay không bán ra « Võng Vương » truyện tranh bản quyền.

Kiểm tiền là một mặt.

Lâm Uyên lo lắng, chủ yếu là đối phương có không có năng lực luyện chế xong « Tennis vương tử » truyện tranh.

Cho nên hắn không có trước tiên làm quyết định.

Hắn dự định quay đầu điều tra điều tra công ty này chế tác năng lực, năng lực không quá quan lời nói chỉ có thể cự tuyệt.

Hắn cũng không muốn phát sinh « Võng Vương » chịu khổ truyện tranh hóa bị kịch.

Đầu năm nay, hủy nguyên đến thí dụ quá nhiều.

Vạn nhất đối phương chơi đùa một tay Đấu Khí hóa mã đây?

Lâm Uyên là muốn đối với mấy cái này tác phẩm phụ trách.

Giống như ca sĩ biểu diễn, hắn luôn là không nhận được tham dự thu âm như thế, « Võng Vương » phải tìm một cái đáng tin công ty chế tác truyện tranh mới được.

---

ps: Bị điểm nương hòa hài mấy chữ (cảm giác cũng không quá xích độ a) không hỏi tới đề không lớn. Chương này viết có chút ngủ gà ngủ gật, ô bạch đi ngủ trưa lại tiếp tục viết.

Chương 205: Vì Trần Chí Vũ chế tạo riêng bài hát

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Ngũ Nguyệt Thiên tức đã trở nên âm áp.

Lục tục đổi mới một đoạn thời gian « Võng Vương », nhân khí đã dần dần ổn định lại, mà bóng dáng fan chú ý, lúc này vẫn đột phá ngàn vạn đại quan, trở thành Manga vòng Tân Duệ Manga gia!

Ngày này.

Lâm Uyên đi tới công ty, phát hiện có người tìm chính mình, người này là đã lâu không gặp Triệu Giác, nàng chính chờ ở chính mình phòng làm việc. Công ty chuyên hình.

Thăng chức không chỉ có lão Chu, còn có Triệu Giác.

Lúc trước Triệu Giác, mang là ca sĩ ngành nghệ sĩ.

Mà bây giờ, công ty điện ảnh ngành các nghệ nhân, cũng thuộc về Triệu Giác mang, xác thực nói là Triệu Giác bên dưới người đại diện mang.

Triệu Giác vẫn là công ty hoàn toàn xứng đáng Thủ Tịch người đại diện.

Cố Đông biết Triệu Giác cùng Lâm Uyên quan hệ rất tốt, cũng biết Triệu Giác chức vị cao hơn Lâm Uyên, cho nên Triệu Giác đến tìm Lâm Uyên, Cố Đông không thể nào để cho người ta chờ ở bên ngoài.

"Triệu tỷ."

Lâm Uyên mở miệng nói.

"Tới."

Thấy Lâm Uyên xuất hiện ở phòng làm việc, Triệu Giác trên mặt lộ ra một vệt ôn hòa nụ cười: "Người muốn không xuất hiện nữa, ta dự định điện thoại cho người rồi."

Lâm Uyên hỏi: "Chuyện gì?"

Triệu Giác nụ cười như cũ: "Gần đây có bài hát sao?"

". Có."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, trả lời.

Tạm thời không có, nhưng hẳn có thể với hệ thống chế tác riêng, nếu như là Triệu Giác mở miệng lời nói, Lâm Uyên phải không quá dự định cự tuyệt.

"Là như vậy."

Triệu Giác nói: "Gần đây sáng lạng giải trí có một một đường ca sĩ hiệp ước đến kỳ, bản thân hẳn còn không có cùng Lão Đông Gia hiệp ước, đoán chừng là có đi một tí ý tưởng, cho nên bây giờ rất nhiều công ty cũng đang

tranh thủ hăn, ta cũng muốn ký hăn . Cái này ca sĩ có lẽ ngại không xa lạ gì."

"Ai?"

"Vạn năm lão . Khụ, Trần Chí Vũ." Sắc mặt của Triệu Giác có chút cổ quái nói.

Lâm Uyên ngăn người, chợt có ấn tượng đại khái.

Cái này Trần Chí Vũ đúng là sáng lạng ca sĩ, mùa bóng trên bảng bị Lâm Uyên áp chế qua mấy lần.

Sau đó hăn đi Tề tỉnh, cũng chưa có sẽ cùng đối phương sinh ra cái gì đồng thời xuất hiện.

"Triệu tử là nghĩ?"

"Cho hăn một ca khúc."

Ánh mắt của Triệu Giác có chút chớp động nói: "Truyền thông bây giờ nhắc tới Trần Chí Vũ, thích dùng vạn niên lão nhị này nhận hiệu để hình dung, mặc dù này gần như tạo thành bản thân hăn nhân thiết, nhưng bản thân hăn nhất định vẫn là rất muốn lấy đệ nhất ."

Lâm Uyên biết: "Để cho ta giúp hăn lấy đệ nhất?"

Triệu Giác cười một tiếng: "Chính là ý này, ngoại trừ khúc cha bên ngoài, ta không nghĩ tới công ty còn có ai có thể làm cho Trần Chí Vũ vững vàng lấy đệ nhất."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Triệu Giác thở dài nói: "Công ty tình huống bây giờ người cũng biết, mùa bóng bảng cạnh tranh trở nên mạnh hơn, cho nên phía trên rất hi vọng công ty có thể ở mùa bóng trên bảng lộ một lần mặt, Trần Chí Vũ gia nhập công ty chúng ta, sau đó sẽ cầm một lần đệ nhất lời nói, ta muốn không có so với cái này đẹp để phương thức."

"Ồ."

Lâm Uyên nói: "Ta quay đầu đem bài hát phát cho người."

Chuyện này đối với Lâm Uyên mà nói, cũng là không phải rất khó.

Triệu Giác ngoài ý muốn: "Quay lại? Trên tay người bài hát thích hợp hăn sao?"

"Ừm."

Lâm Uyên ngoài miệng trả lời như vậy, thực ra tâm lý nhưng là đánh cái vì Trần Chí Vũ lượng thân chế tác riêng chủ ý.

Hăn ở Tề tỉnh tích lũy phong phú chế tác riêng kinh nghiệm.

Duy nhất có chút tiếc nuối là, vốn là Lâm Uyên dự định hạ một ca khúc cho Tôn Diệu Hỏa học trưởng, Tôn Diệu Hỏa học trưởng giúp Lâm Uyên rất nhiều bận rộn, Lâm Uyên tự nhiên cũng sẽ muốn giúp một tay Tôn Diệu Hỏa học trưởng.

Nếu bây giờ muốn ký Trần Chí Vũ, kia Tôn Diệu Hỏa học trưởng hay lại là thay đổi lần sau đi. Vân Nam mạng tiểu thuyết

Triệu Giác sau khi rời khỏi, Lâm Uyên đánh mở máy tính, bắt đầu nghe Trần Chí Vũ bài hát.

Đối với Trần Chí Vũ, Lâm Uyên không tính là đặc biệt quen thuộc.

Mà muốn làm Trần Chí Vũ lượng thân chế tác riêng ca khúc, nhất định phải hiểu Trần Chí Vũ phong cách mới được.

"Tiết tấu Bruce ."

Cũng chính là cái gọi là RB phong cách.

Đây là dung hợp vui, phúc âm cùng với Blues âm nhạc hình thức.

Tỷ như bài này gọi là « huy hoàng » ca khúc.

Nó mới tươi mà mãnh liệt cảm giác tiết tấu cùng không ngừng lặp lại vui câu lần lượt đánh thẳng vào người nghe màng nhĩ, lại lấy hô ứng điệu khúc cùng rung động, điều động ra những người nghe trong lòng cái kia "Động lần đánh lần" tiết tấu.

"Hợp âm đi về phía muốn nhất trí ."

"Tiếng hát cùng nhạc khí bộ phận tương hỗ tương ứng ."

"Làm ca sĩ hát ra mỗi mấy cái âm sau, âm nhạc bộ phận hoặc cùng âm, ca sĩ muốn lặp lại lại tấu, hát lại lần nữa mấy cái âm, giống như có hỏi có đáp, hoặc giả làm thành Ứng Thanh Trùng thậm chí còn tự hỏi tự trả lời thức hiệu quả ."

Những thứ này đều là Trần Chí Vũ đặc điểm.

"Hoàng kim âm vực F4 đến C 5 tả hữu, Giọng trầm có thể hạ dò được Eb 2 đọc rõ chữ, chất lượng thượng khả."

"Lúc đầu bài hát, ở E 5 phạm vi cũng từng có không tề ngực âm thanh biểu hiện."

"Yếu lẫn lộn năng lực phổ thông, nơi này có còi . Không cần tham khảo ."

Lâm Uyên ước chừng là liên tục nghe mấy chục thủ bài hát của Trần Chí Vũ sau đó, nội tâm đã dần dần có phương hướng:

"Hệ thống, chế tác riêng ca khúc."

Hệ thống: "Khúc khó đã mở thả."

Là, bây giờ Lâm Uyên chế tác riêng ca khúc, là muốn tự quyết định vậy một thủ, cho nên Lâm Uyên mới nghiêm túc suy nghĩ Trần Chí Vũ phong cách.

"Phải hoàn toàn dựa theo trước hấn phong cách sao?"

Lâm Uyên ở bên trong tâm tư thì cái vấn đề này.

Hấn cảm giác có rất nhiều bài hát đều có thể cho Trần Chí Vũ hát, nhưng lại cảm thấy, có lẽ mình có thể cho Trần Chí Vũ tới điểm không một vật.

Những người nghe cần kinh hỉ hơn.

Trần Chí Vũ là một cái thành thực ca sĩ, hấn fan cùng những người nghe, đối với hấn phong cách đã hết sức quen thuộc rồi, nếu như mình cho hấn

bài hát, hay lại là đi Trần Chí Vũ lúc trước con đường, có thể hay không thiếu kinh hi?

Lần trước ở Tề tỉnh, Thủy Vân chế tác riêng ca khúc, không liền muốn yêu cầu muốn có nhất định biến hóa sao?

Có lẽ toàn bộ thành danh ca sĩ, cũng hi vọng chính mình tác phẩm có thể ở giữ tự thân đặc sắc trên căn bản xuất hiện một ít biến hóa đi.

"Thủy Vân là chậm bài hát tương đối nhiều, cho nên ta cho một bài nhanh bài hát ."

"Trần Chí Vũ lời nói, nếu không cân nhắc cho hẳn một chút Nhạc rock đồ vật ."

Âm nhạc là không phải cố định lại thống nhất.

Đơn độc âm nhạc phong cách, cố nhiên nguyên chất mùi vị, nhưng nghe nhiều khó tránh khỏi muốn đổi một chút khẩu vị, cho nên bây giờ càng ngày càng nhiều bài hát, đều thích làm bất đồng phong cách kết hợp thử.

Câu biến, là mỗi người đều tại làm việc.

Huống chi, dựa theo Triệu tỷ cách nói, Trần Chí Vũ không nghĩ lại làm đệ nhị .

Lâm Uyên cũng không muốn làm thứ hai.

Đệ nhất kiếm tiền nhiều nhất, nhất định là muốn hết sức cạnh tranh đệ nhất.

Huống chi hệ thống khúc khổ mở ra sau đó, chính mình Ngàn chọn Vạn chọn ra bài hát, không lấy đệ nhất lời nói cũng rất xin lỗi này lớn như vậy khúc khổ rồi.

"Câu biến lời nói ."

Lâm Uyên một vừa nghe khúc trong kho bài hát, một bên suy nghĩ cái vấn đề này, hẳn có một cái càng rõ ràng phương hướng: "Tiết tấu Bruce, lại thêm vào một chút Rock nguyên tô, dễ dàng một chút, tốt nhất có thể thêm chút lăm mồm nguyên tố ."

Có!

Lâm Uyên nghĩ tới một ca khúc, bài hát này chất lượng không tệ, hơn nữa thích hợp Trần Chí Vũ âm vực, phong cách cũng không có cái gì mâu thuẫn, hơn nữa còn nhiều hơn một tia dễ dàng biến hóa cảm, hơi chút mang một ít Rock cảm giác:

"Chế tác riêng ca khúc, « thay đổi chính mình » ."

Chương 206: Không đánh lại liền gia nhập

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Mỗ tòa tiểu khu hạng sang bên trong.

Trần Chí Vũ ngồi ở trên ghế sa lon.

Xa xa người đại diện đang gọi điện thoại.

Lại cúp một cú điện thoại sau đó, người đại diện quay đầu nhìn về phía

Trần Chí Vũ, sắc mặt nghiêm túc nói: "Tần Tề lớn nhất mấy nhà

Entertainment phần lớn đều có ý hướng hợp tác, cho ra điều kiện còn cũng không tệ, người có ý nghĩ sao?"

"Không có."

Trần Chí Vũ do dự nói.

Người đại diện nghiêm túc nói: "Bất luận người đi đâu vậy ta đều sẽ phụng bồi người, chúng ta đồng thời hợp tác nhiều năm như vậy, ăn ý đã đầy đủ, chúng ta không chỉ là người đại diện cùng nghệ sĩ quan hệ, đồng thời còn là trong sinh hoạt hảo huynh đệ!"

Trần Chí Vũ: " . "

Đang lúc này, người đại diện điện thoại lại vang lên, hần kết nối sau đó, hơi chút trò chuyện mấy câu, sắc mặt bỗng nhiên đổi một cái.

"Thế nào?"

Người đại diện cúp điện thoại, Trần Chí Vũ hỏi một câu.

Người đại diện biểu tình cổ quái: "Tinh Mang nói, nếu như chúng ta đi qua . Tiện Ngư có thể vì người chế tạo riêng một ca khúc."

"A."

Trần Chí Vũ khinh thường cười lạnh.

Người đại diện cũng đi theo cười lạnh: "Cái này Tiện Ngư . Cướp chúng ta nhiều lần như vậy số một, chúng ta làm sao có thể với hần hợp tác! Thật coi mình là khúc cha?"

"Năm mơ."

Trần Chí Vũ hừ nói.

Người đại diện gật đầu một cái, ánh mắt âm trầm nói: "Đi đâu cũng không thể đi Tinh Mang! Hần Tiện Ngư cho là hần là ai a, đánh chúng ta nhiều lần như vậy, sau đó cho chúng ta ném bài hát tới, chúng ta liền thí diên thí diên theo chân bọn họ Tinh Mang lẫn lộn? Chúng ta đây cũng quá không có cốt khí đi! Ngược lại ta muốn nhìn một chút hần phát tới cái gì bài hát, sau khi nghe xong chúng ta đồng thời phê phán!"

"Đồng thời phê phán!"

Trần Chí Vũ trọng trọng gật đầu.

Người đại diện mở ra Email, đang chuẩn bị phát ra, Trần Chí Vũ bỗng nhiên nói: "Người chờ một chút, ta mở một chút âm hưởng."

"Cũng vậy, nghe càng rõ ràng, càng thuận lợi chúng ta phê phán! Cũng là người cơ trí!"

"Đó là . Được rồi, phát ra đi."

" Được."

Rất nhanh âm hưởng bên trong truyền tới một trận điện tử hình thức tiếng hát.

Trần Chí Vũ cùng người đại diện nghe trong chốc lát, hai mắt nhìn nhau một cái, rất ăn ý nói:

"Không gì hơn cái này."

Mấy phút sau, ca khúc thả xong.

Trần Chí Vũ nhàn nhạt nói: "Bài hát của này bình thường thôi."

Người đại diện đồng ý: "Quả thật chưa ra hình dáng gì."

Trần Chí Vũ đánh giá: "Nhịp điệu rất phổ thông."

Người đại diện bổ sung: "Khúc nhạc dạo còn đặc biệt dài."

Trần Chí Vũ khinh thường: "Biểu diễn không có chút nào độ khó."

Người đại diện tổng kết: "Nước miếng bài hát thôi."

Thay nhau phê phán sau đó.

Trần Chí Vũ mở miệng nói: "Chúng ta đi Tinh Mang đi, ta muốn hát phải dùng thực lực chứng minh, bài hát này liền thì không được!"

"Không thành vấn đề."

Người đại diện gật đầu liên tục, tựa hồ cùng Trần Chí Vũ tâm hữu linh tê:

"Phải đi Tinh Mang! Phải hát bài hát này! Phải bắt lại thứ 2! Để cho con cá kia biết hấn cũng không gì hơn cái này!"

" "

Bầu không khí dần dần trầm mặc xuống.

Chung quy sẽ phát sinh sự tình như thế, tỷ như trong một lớp học, mọi người khí thế ngất trời trò chuyện.

Trò chuyện một chút, cũng không đặc biệt gì nguyên nhân, ngược lại, bỗng nhiên tất cả mọi người không nói.

Thật lâu.

Trần Chí Vũ mới nhìn hướng người đại diện: "Người có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước?"

Người đại diện biểu tình phức tạp nói: "Ta cảm thấy cho người cũng thật hài hước."

Nói xong, người đại diện nhỏ giọng thăm thì: "Vốn đang dự định đề cập với bọn họ yêu cầu, để cho Tiệp Ngu cho chúng ta viết ca khúc, chúng ta sẽ đi qua, không nghĩ tới bọn họ lại chủ động đem Tiệp Ngu bài hát đưa tới."

"Đúng vậy."

Trần Chí Vũ cũng không giả bộ: "Bài hát này thật là viết lên ta trong tâm khảm đi, thay đổi chính mình không phải là ta gần đây một mực đang suy nghĩ chuyện gì ấy ư, Tiệp Ngu không hổ là Tiệp Ngu, đưa cho hấn bao nhiêu lần ta đều cam tâm tình nguyện, lại thả một lần."

"Được."

Người đại diện đem bài hát lại thả qua một lần.

Lần này, Trần Chí Vũ cầm điện thoại di động, hướng về phía ca từ toàn bộ nghe qua một lần. Nhỏ thư đi

Sau khi nghe xong.

Trần Chí Vũ hít sâu một hơi: "Câu nói kia nói thế nào?"

"Không đánh lại . Liên gia nhập ."

Trần Chí Vũ cùng người đại diện liếc nhau một cái, bỗng nhiên đồng thời vỗ đùi, cười lớn, trong căn phòng tràn đầy vui thích bầu không khí.

Trần Chí Vũ tới Tinh Mang rồi!

Tin tức này từ Trần Chí Vũ cùng người đại diện cùng đi vào Tinh Mang của công ty bắt đầu, liền nhanh chóng truyền khắp các bộ môn lỗ tai, trở thành công ty trên dưới các nhân viên quý giá nhất đề tài câu chuyện.

"Sống vạn niên lão nhị!"

"Ta muốn đi chiêm ngưỡng xuống."

"Bị Tiệp Ngu đè ép nhiều lần như vậy, cuối cùng lại hết lần này tới lần khác vào chúng ta Tinh Mang, chẳng lẽ Trần Chí Vũ là Stockholm hội chứng ."

"Nghe nói Tiệp Ngu cho hấn một ca khúc."

"Phốc . Tại sao ta không nhịn được muốn cười đây ."

"Bị Tiệp Ngu chèn ép thành vạn niên lão nhị Trần Chí Vũ, chuẩn bị với Tiệp Ngu hợp tác một ca khúc? Vậy các người cảm thấy bài hát này có thể cầm thứ 2 hay lại là số một?"

" "

Lại không luận công ty bát quái.

Trần Chí Vũ đáp ứng tốc độ, ngoài Triệu Giác dự liệu, xem ra Lâm Uyên cho bài hát kia « thay đổi chính mình » , Trần Chí Vũ rất hài lòng a.

Nàng tự nhiên là nghiêm túc tiếp đãi Trần Chí Vũ, vì thế còn đem Lâm Uyên kêu đi qua.

"Vị này chính là Tiệp Ngu lão sư."

Triệu Giác cười giới thiệu một câu.

Trần Chí Vũ nhìn về phía Lâm Uyên, ánh mắt có chút phức tạp: "Tiệp Ngu lão sư được, ngài so với tượng tượng của ta càng trẻ tuổi."

"Người tốt."

Lâm Uyên khách khí nói.

Trần Chí Vũ người đại diện có chút lúng túng nói: "Chúng ta đây nay Thiên Tiên ký hiệp ước, ngày mai chuẩn bị viết bài hát?"

"Được."

Triệu Giác tâm thần nhất định.

Song phương ký xong hợp đồng sau đó, Trần Chí Vũ người đại diện chủ động mời: "Tiện Ngu lão sư có thể nể mặt ăn chung cái cơm ấy ư, mọi người sau này liền muốn hợp tác, cũng tốt trước thời hạn quen thuộc phải không? Dùng cơm địa điểm ngài tới định!"

"Được."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Đi bằng hữu của ta mở quán lẩu đi."

"Được."

Hai người không ý kiến.

Lâm Uyên cho Tôn Diệu Hỏa gọi điện thoại: "Buổi tối có thể đi học trường quán lẩu ăn lẩu sao?"

Tôn Diệu Hỏa nhiệt tình nói: "Hảo nha, ta đây liền cho học đệ an bài chỗ ngồi! Vài người?"

Lâm Uyên hỏi: "Triệu tử đi không?"

Triệu Giác khoát khoát tay: "Ta buổi tối có chuyện, ngày khác ta mời các người ăn."

"Ba người."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Không thành vấn đề. Là học đệ bằng hữu sao?"

Lâm Uyên giải thích: "Trần Chí Vũ cùng hẳn người đại diện, không biết người có biết hay không, ta chuẩn bị theo chân bọn họ hợp tác tổ cáo bài hát."

" "

Bên đầu điện thoại kia bỗng nhiên trầm mặc.

Lâm Uyên cho là tín hiệu không được, đang định nói chuyện, Tôn Diệu Hỏa lên tiếng: "Ta hiện dạ hội đem quán lẩu tốt nhất lô ghé riêng cho học đệ giữ lại. Chúc các người hạnh phúc."

"À?"

"Chúc các người hợp tác vui vẻ."

"Học trường không cùng chúng ta ăn chung sao? Thật lâu không có cùng nhau ăn cơm rồi."

"Còn phải ta. Được! Ta ăn chung."

Tôn Diệu Hỏa tâm tình, tựa hồ mang theo vài phần thương cảm cùng thất lạc.

"19h thấy."

Lâm Uyên cúp điện thoại, đổi Trần Chí Vũ mở miệng nói: "Bảy giờ đồng hồ ăn chung nồi lẩu đi, ta có người bằng hữu đồng thời."

"Rất tốt"

Trần Chí Vũ cùng người đại diện cười nói.

Chương 207: Chuyện vợ vẫn

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Làm bảy giờ tối chung.

Lâm Uyên cùng Trần Chí Vũ cùng với Trần Chí Vũ kinh doanh người đi tới Tôn Diệu Hòa mở quán lẩu.

Nhà này quán lẩu tên gọi: Diễm Diễm nôi lẩu.

Quán lẩu bên trong khách nhân rất nhiều, nhìn ra được nơi này làm ăn rất tốt, Tôn Diệu Hòa ở cửa nghênh đón.

"Xin chào, Trần Chí Vũ."

Trần Chí Vũ chủ động đánh xong kê, bỗng nhiên có chút không xác định nói: "Chúng ta có phải hay không là bá kiến?"

Tôn Diệu Hòa nhắc nhở: "Tôn Diệu Hòa, « Hồng Mân Côi » là ta hát."

Trần Chí Vũ hoảng hốt xuống.

Không nghĩ tới Tiệp Ngưu trong miệng lão sư vị kia mở quán lẩu bằng hữu, lại là chính mình đồng hành!

Đều là một vòng, mặc dù Tôn Diệu Hòa không quá lớn danh tiếng, nhưng cùng Trần Chí Vũ cũng gặp mặt qua, ở một ít hoạt động thông báo trung.

Cho nên Trần Chí Vũ cảm thấy Tôn Diệu Hòa nhìn quen mắt.

Nếu so sánh lại, Tôn Diệu Hòa đối Trần Chí Vũ liền hết sức quen thuộc rồi.

Dù sao Trần Chí Vũ là một đường ca sĩ, trong vòng có mấy cái ca sĩ không nhận biết hẳn?

"Đây là ta người đại diện Lưu mâu."

"Người tốt."

"Trước khác khách sáo, chúng ta vào đi thôi, lô ghé riêng đã chuẩn bị xong, cũng không thể để cho học đệ đói bụng." Tôn Diệu Hòa nhìn về phía Lâm Uyên nói.

" "

Hàn huyền mấy câu, mọi người tiến vào bên trong bao sương.

Trần Chí Vũ đang định nói chuyện, bên tai bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng hát: "Trong mộng nằm mơ thấy tỉnh không đến mộng, hồng tuyến bên trong bị giam lỏng hồng ."

Trần Chí Vũ sắc mặt thay đổi xuống.

Bài hát này Trần Chí Vũ có thể quá quen.

Trước hẳn có một lần cảm thứ hai, liền là đụng phải rồi bài hát này .

Tôn Diệu Hỏa giống như quan tâm nói: "Thế nào, chí vũ huynh không thích bài hát này ấy ư, ta đây để cho phục vụ viên thả người bài hát."

"Không cần không cần."

Mỉm cười Trần Chí Vũ nói: "Đây là Tiệp Ngu lão sư bài hát, ta làm sao sẽ không thích đây."

"Vậy thì tốt, ta còn tưởng rằng chí vũ huynh không thích ta hát bài hát này đây ." Trần Chí Vũ có chút ngượng ngùng nói.

Lưu mâu chớp chớp con mắt.

Không khí này, có chút quái quái.

Lâm Uyên không có suy nghĩ nhiều: "Ta đi điều cái nước sốt."

Tôn Diệu Hỏa nói: "Ra ngoài đi phía trái đi . Ta đưa học đệ đi qua?"

"Chính ta đi, các người trước gọi thức ăn đi." Lâm Uyên đứng dậy đi gia vị khu.

Tôn Diệu Hỏa không có giữ vững, để cho người ta đem Menu đưa tới: "Nhiệm vụ là khách nhân, trước gọi thức ăn đi."

"Được, cảm ơn."

Trần Chí Vũ bắt đầu gọi thức ăn.

Điểm sau khi xong, Tôn Diệu Hỏa nhìn một chút Menu, cười cười nói: "Xin lỗi a, Hoàng Hậu bán xong, Áp Huyết hẳn cũng không có chứ?"

Tôn Diệu Hỏa nhìn về phía phục vụ viên.

Phục vụ viên ngần ra: "Đó là có . Hay là không có?"

Tôn Diệu Hỏa mất hứng: "Ta làm sao biết? Người không thể so với ta rõ ràng bếp sau tình huống?"

Phục vụ viên hậu tri hậu giác nói: "Hình như là không có."

Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía Trần Chí Vũ: "Xin lỗi a ."

"Không việc gì."

Trần Chí Vũ khoát tay nói: "Ta cũng đi điều cái nước sốt."

"Còn có ta."

Lưu mâu đứng lên nói.

Hai người mới vừa đi, Lâm Uyên trở về lô ghé riêng rồi, hỏi Tôn Diệu Hỏa: "Thức ăn gọi xong rồi sao?"

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Gọi xong rồi, báo một chút, nhìn một chút học đệ có cái gì phải thêm."

"Được."

Bên cạnh phục vụ viên nói ra điểm thức ăn có cái nào.

Lâm Uyên nghe xong, suy nghĩ một chút nói: "Thêm một Hoàng Hậu cùng Mao Đồ đi, nha, còn có Áp Huyết."

"Hoàng Hậu cùng Áp Huyết không có!"

Phục vụ viên giành công tựa như liếc nhìn Tôn Diệu Hỏa.

Hắn cảm giác mình rất cơ trí thăm dò ông chủ tâm tư. 51

Khoé miệng của Tôn Diệu Hỏa kéo ra: "Hoàng Hậu cùng Áp Huyết, ta nhớ được còn có chứ?"

Phục vụ viên có chút theo không kịp Tôn Diệu Hỏa suy nghĩ: "Đó là có . Hay là không có?"

"Có!"

Tôn Diệu Hỏa trợn mắt nhìn phục vụ viên: "Mau hơn thức ăn."

"Thật tốt ."

Phục vụ viên cơ hồ là chạy trời chết.

Trong chốc lát, thức ăn liền lên đủ.

Trở lại Trần Chí Vũ cùng Lưu mâu nhìn một chút trong khay Hoàng Hậu cùng Áp Huyết, lại nhìn một chút Tôn Diệu Hỏa, rơi vào trầm tư.

Người này, có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước?

Ăn chung nồi lẩu, tựa hồ rất dễ dàng gần hơn người với người khoảng cách, mọi người mới ăn không tới mười phút, trong bữa tiệc đã tương đối náo nhiệt.

Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ, càng là hận gặp nhau trễ như vậy trò chuyện rất nhiều rồi đề tài.

Trần Chí Vũ thích với Tôn Diệu Hỏa trò chuyện ca đàn hiện trạng, trò chuyện chính mình Đại sứ hình tượng, trò chuyện chính mình ca xướng sự nghiệp.

Tôn Diệu Hỏa thích trò chuyện ăn uống, trò chuyện thức ăn, trò chuyện hán phòng ăn làm ăn.

"Ta trước có bài hát bị chọn vào đại học bài thi."

"Ta trước trà sữa tiệm, làm ăn khá khấm, gần đây mở hai nhà phân điểm."

"Ta trước cái kia đại ngôn phí, phe Giáp cho thật nhiều."

"Ta gần đây chuẩn bị lại mở một nhà quán trà, dựa theo Tề Châu hương vị tới chế tạo."

"Chúng ta một đường ca sĩ thực ra cũng không dễ dàng, vậy thì các người dễ dàng."

"Ây, mở tiệm cơm cũng không dễ dàng, kiếm được nhiều, nhưng khổ cực chỉ có tự mình biết."

"Ồ, Diệu Hỏa huynh? Làm sao vẫn « Hồng Mân Côi » , các người trong tiệm bài hát đều là tuần hoàn phát ra sao?"

"Vậy thì đổi « Sinh Như Hạ Hoa » như thế nào đây? Cũng là ta hát."

"Há, cũng là Tiện Ngư lão sư viết ca khúc a, dĩ nhiên có thể . Diệu Hỏa huynh bài hát, hay lại là ít một chút."

"Thực ra cũng có một chút khác bài hát, nhưng này hai thủ ca khúc cũng cầm lấy mùa bóng số một, chí vũ huynh phải cố gắng lên a!"

" . "

Ánh mắt hai người giao hội, tựa hồ rất có nội dung.

Chỉ có Lâm Uyên, cấp cho thức ăn tối Đại Tôn trọng, ăn cực kỳ vui vẻ. Lúc này, Lâm Uyên ăn xong thịt trâu phiến, cảm giác có bảy thành ăn no. Ăn no âm áp nghĩ .

Hắn bỗng nhiên sinh ra nói trò cười xung động.

Vì vậy hắn chậm rãi mở miệng nói: "Nhớ mấy năm trước có một lần cùng tử tử đi ăn lẩu."

Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên mặt không chút thay đổi nói: "Nhưng là rất kỳ quái, chúng ta rõ ràng điêm là canh nước xương nôi lẩu, có thể ăn luôn cảm thấy có chút ma, sau đó tử tử của ta liền hỏi ông chủ, tại sao canh nước xương nôi lẩu ăn sẽ ma?"

Tôn Diệu Hỏa hiếu kỳ nói: "Tại sao?"

Lâm Uyên nói: "Ông chủ giải thích nói, ngưng ngưng, nhị vị, cái này nôi có chút rò điện."

Bầu không khí trầm ngưng rồi mấy giây.

Tôn Diệu Hỏa thổi phù một tiếng, ha ha cười to.

Trần Chí Vũ cùng Lưu mâu mặt đầy mờ mịt.

Lạnh như vậy trò cười cũng có thể cười được?

Tôn Diệu Hỏa cười bộc phát khoa trương, trước ngưỡng sau Hợp Đạo: "Các ngươi có phải hay không là cảm thấy Tiện Ngư lão sư rất hài hước?"

"Ha ha ha ha ha ."

Lưu mâu đi theo vui vẻ, thuận thế đá đá Trần Chí Vũ chân: "Thật tốt cười."

Trần Chí Vũ này mới phản ứng được: "Ha ha ha ha ha ha ha ha ha, ta cảm thấy được Tiện Ngư lão sư thật phi thường hài hước!"

Lâm Uyên: " . "

Mặc dù hắn thấy được trò cười của mình cũng không tệ lắm, nhưng cũng không phải cười thành như vậy đi.

Xem ra Trần Chí Vũ cùng Lưu mâu tiêu điêm, nhiều nhất cùng Diệu Hỏa học trưởng một cái thủy bình tuyến.

Rốt cuộc.

Bữa cơm này ăn xong rồi.

Trở về trên đường, Lưu mâu sắc mặt có chút thâm trầm nói: "Cái này Tôn Diệu Hỏa không đơn giản, sau này được đề phòng một chút."

"Xác thực."

Trần Chí Vũ biểu tình có chút nghiêm túc, hắn cũng sinh ra một ít không khỏi cảm giác nguy cơ: "Chúng ta ngày mai sẽ viết bài hát, để tránh đêm dài lắm mộng!"

Chương 208: dọn dẹp môn hộ

"Toàn chức nghệ thuật gia truyềnyy APP " tra tìm!

Ngày thứ 2.

Trần Chí Vũ bắt đầu chính thức viết bài hát!

Bình thường mà nói, nghề ca sĩ ở chính thức thu âm trước trừ mình ra bình thường luyện nhiều tập suy tính nhiều ngoại, còn phải thường thường "Mài lều" .

Đợi hết thầy chuẩn bị xong, đối với nghề ca sĩ mà nói mới bắt đầu chính thức thu âm.

Ngoại trừ kỹ thuật viên ghi âm cùng ca sĩ ngoại còn có một danh hoặc nhiều tên giam lều lão sư.

Mọi người mục tiêu là tìm ra ca sĩ biểu diễn trung chưa đủ, nắm chặt bài hát tốt khúc tình cảm các loại.

Quá trình này, hờ một tí giày vò một ngày.

Trần Chí Vũ thuộc về tương đối nhanh một nhóm kia.

Hắn chỉ tốn một buổi sáng, liền hoàn thành « thay đổi chính mình » thu âm, hơn nữa còn là ở Lâm Uyên tự mình giam lều cơ sở hạ hoàn thành ——

Có thể thấy đem trạng thái không tệ, nghiệp vụ năng lực cũng ở đây tiêu chuẩn trên.

Chép xong bài hát, chuyện còn lại liền không về Lâm Uyên quản.

Lâm Uyên cũng lười quản .

Lợi nhuận mới ba thành, yêu ai ai.

Là, Trần Chí Vũ thuộc về đại bài ca sĩ, hơn nữa công ty có lôi kéo ý tưởng của Trần Chí Vũ.

Cho nên Lâm Uyên cùng đối phương hợp đồng bên trong, phân chia là dựa theo đại bài tiêu chuẩn đến, hắn làm Người viết ca khúc cầm ba thành lợi nhuận.

Lúc ký hợp đồng sau khi, Lâm Uyên cũng đã nhớ nhung Tôn Diệu Hỏa rồi. Diệu Hỏa học trưởng nghiệp vụ năng lực không thể so với Trần Chí Vũ kém, chia tiền còn thiếu, tính giới bỉ căn bản là không phải Trần Chí Vũ có thể so sánh.

Bên kia.

Đem thu âm hoàn thành « thay đổi chính mình » nghe qua một lần, Trần Chí Vũ người đại diện Lưu mâu vui vẻ ra mặt: "Này ba a, này ba ."

Trần Chí Vũ tay mắt lạnh lẽo bụng kín người đại diện miệng!

Người này, lại muốn độc nãi!

Người đại diện ô ô rồi nửa ngày, mới có cơ hội mở miệng, có chút bất mãn nói: "Người chờ ta nói xong mà, thực ra ta là muốn nói, này ba cảm giác là không phải đặc biệt bảo hiểm a."

Trần Chí Vũ toả sáng hai mắt, thật sâu chấp nhận nói: "Đúng vậy, lần này khả năng còn chưa tốt lấy đệ nhất."

Người đại diện vừa cười: "Bất quá hôm nay người trạng thái rất tốt."

Trần Chí Vũ cảnh giác nói: "Không có không có, ta gần đây là không phải bận bịu chuyên công ty chuyện sao, cũng không có thời gian học tập."

"Học tập?"

"Đúng vậy, ca khúc điệp khúc bộ phận, ta cảm giác phát huy không rất hài lòng, nhưng đúng là đến năng lực cực hạn, phỏng chừng cuộc thi lần này thi không khá rồi."

"Thi?"

"Đúng vậy, tân mùa bóng phát bài hát, không phải là thi ấy ư, đáng tiếc ta không có thời gian học tập, tốt mấy đạo đề đều là đoán mò, thời gian còn có chút đuối ."

Lưu mâu: " ."

Học kỹ nữ chuyên dụng lời kịch?

Hướng ngược lại độc nãi trí mạng nhất?

Mà lúc này ngoại giới.

Trần Chí Vũ từ sáng lạng giải trí nhảy hăng đến Tinh Mang sự tình đã truyền ra.

Gần đây các công ty nhảy hăng tin tức không đếm xuể, nhưng Trần Chí Vũ nhảy hăng đến Tinh Mang, hay lại là dẫn phát rất quan tâm kỹ càng.

Bởi vì nghiệp giới đều biết Trần Chí Vũ sở dĩ trở thành vạn niên lão nhị, cũng là bởi vì Tinh Mang.

Theo lý thuyết, Trần Chí Vũ đi nơi nào cũng có thể, duy chỉ có đi Tinh Mang, là rất nhiều nhân không nghĩ tới.

Kết quả đừng nói người trong nghề, ngay cả ăn dưa quần chúng, cũng là vui sướng thảo luận:

"Đây là thao tác gì vậy?"

"Thật sự là không đánh lại liền gia nhập chứ?"

"Tiện Ngư quá mạnh mẽ, cho nên không bằng đi Tiện Ngư thật sự ở công ty?"

"Trần Chí Vũ này chỉ ngư chúng, có phải hay không là đã nghiêm trọng đến hậu kỳ trở nên ác liệt trình độ?"

"Tốt mẹ nó cơ trí, gia nhập Tinh Mang, từ nay không bị Tiện Ngư đánh lên "

"Trần Chí Vũ vẫn rất có phân lượng, sáng lạng đây là bị Tinh Mang đào nhà tù giác a!"

"Trần Chí Vũ: Tiệm Ngu lão sư mở ra cái khác thương, người một nhà!"

"Trần Chí Vũ: Ta chẳng những có thể đầu hàng, còn có thể cho Tiệm Ngu lão sư dẫn đường, nhìn, đó chính là sáng lạng giải trí, nhắm ngay lại bắn!"

"Sáng lạng giải trí: Cam." Phi phạm tiểu thuyết

"Sáng lạng: Trong chúng ta ra một cái phản đề."

" "

Có lẽ là trong nghề thảo luận, cho Trần Chí Vũ mang đến một lớp bỗng nhiên nhiệt độ, Tinh Mang bên này dứt khoát tranh thủ cho kịp thời cơ, thông qua công ty các đại cử Đạo Tuyên truyền Trần Chí Vũ bài hát mới. Cùng lúc đó.

Trần Chí Vũ, cũng là trước tiên thông qua bộ lạc động tĩnh, hướng những người ái mộ tuyên truyền chính mình bài hát mới: "Thay đổi chính mình liền có thể thay đổi thế giới, ta là Trần Chí Vũ, tháng sau phát hành bài hát mới « thay đổi chính mình », kính xin đợi!"

Cùng nhà khác fan đủ loại bảo trì thần tượng bất đồng.

Trần Chí Vũ fan, phần lớn đều là ưa trêu chọc vị này một đường ca sĩ, thậm chí Trần Chí Vũ trong phần ti, có tương đương một bộ phận tạo thành cũng là bởi vì hấn vạn niên lão nhị nhân thiết nhãn hiệu, cho nên bình luận họa phong tặc sung sướng:

"A ha ha ha ha ha thay đổi chính mình còn đi?"

"Bài hát này danh không khỏi chọc trúng ta tiêu điểm."

"Sáng lạng: Người mẹ nó chính là chỗ này sao thay đổi chính mình?"

"Đem mình từ Tiệm Ngu đối thủ cải biến thành Tiệm Ngu đồng đội, đây mới thực là thay đổi chính mình a."

"Người thay đổi đã rất hoàn toàn!"

"Nhưng có một chút, sẽ không thay đổi, trước thời hạn thương tiếc người ."

"Người khả năng ."

"Vẫn sẽ ."

"Cầm thứ 2 ."

"Ta cá là một cây Spicy Bar, tân mùa bóng Trần Chí Vũ tiếp tục cầm thứ 2!"

"Ta lấy ra ta năm 1982 coca làm tiền đặt cược, Trần Chí Vũ nhất định không lấy được hạng nhất!"

" "

Fan cùng đám bạn trên mạng dĩ nhiên chỉ là chơi đùa ngạnh, mặc dù Trần Chí Vũ cầm thật nhiều lần thứ hai, nhưng rất hiển nhiên đây chính là xác suất sự kiện.

Trần Chí Vũ chỉ là vận khí không được, đụng phải mấy lần Tiệm Ngu, cho nên mới một mực cầm thứ hai.

Nếu như không có Tiệm Ngu lời nói, Trần Chí Vũ trước mấy đợt, đều có thể lấy đệ nhất.

Bây giờ Tiệp Ngự sẽ không đánh lén hấn, bởi vì Tiệp Ngự cũng là Tinh Mang nhân.

Cho nên, này ba Trần Chí Vũ là thực sự có hi vọng lấy đệ nhất.

Còn có người cố ý thống kê tháng sau phát bài hát ca sĩ danh sách, kết quả phát hiện, liền Trần Chí Vũ ở bên trong, tổng cộng ba vị một đường ca sĩ phát bài hát.

"Cạnh tranh không lớn không nhỏ."

"Đoạt cúp 1 phần 3 tỷ lệ?"

"Không không không, mặc dù Trần Chí Vũ bị kêu lâu như vậy vạn niên lão nhị, nhưng hấn nhân khí lại theo này nhãn hiệu mà một tháng lại tăng, cái này có thể để cho hấn bài hát mới đạt được rất quan tâm kỹ càng."

"Đúng vậy, nhân đều có nghịch phản trong lòng, rất nhiều người có thể sẽ không nhận được cho Trần Chí Vũ ủng hộ, giúp hấn giặt sạch đi vạn niên lão nhị danh xưng."

"Ngược lại ta sẽ không nhận được nghe Trần Chí Vũ bài hát mới, phàm là cũng không tệ lắm, cũng sẽ cho một ủng hộ."

" . "

Đám bạn trên mạng phân tích rõ ràng mạch lạc.

Ngay cả trong nghề, cũng đúng như vậy phân tích cảm thấy công nhận, nhưng tất cả mọi người bỏ quên một chuyện:

Sáng lạng giải trí, mất hứng.

Trần Chí Vũ đầu gì cũng là sáng lạng giải trí ở ca đàn một viên Đại tướng. Hấn hiện tại chuyên đầu Tinh Mang, làm thế nhân đều biết, sáng lạng nhưng là ném đại mặt mũi!

Bất quá này là không phải trọng điểm.

Trọng điểm chân chính nhưng thật ra là .

Sáng lạng cũng giống như Tinh Mang, gần đây ở bài hát mới trên bảng rất không có tồn tại cảm.

Ngày xưa Tần Châu lão Tam đại, bây giờ liền bài hát mới bảng tiền tam cũng không lấy được kêu xảy ra chuyện gì à?

Không thể nhận nhận!

Cho nên ở Tinh Mang bên này tuyên bố Trần Chí Vũ tháng sau phát bài hát ngày thứ 2, sáng lạng giải trí cũng quan tuyên rồi một tin tức:

【 Ca Vương phí dương đem ở tháng sau phát hành bài hát mới « Phật tinh » ! 】

Sáng lạng ngón này, bản là vì tháng sau cầm đến tháng sau Tần Tề bài hát mới bảng hạng nhất, nhưng lạc ra ngoại giới trong mắt, người sở hữu thấy sự thật nhưng là:

Trần Chí Vũ chuyển đầu Tinh Mang.

Sáng lạng phải phái Ca Vương dọn dẹp môn hộ!

Chương 209: Ca Vương

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Ca Vương là không phải tự phong, càng là không phải fan phong.

Bất kỳ một vị Ca Vương, đều là ở ca đàn có hết sức quan trọng địa vị, hơn nữa thông qua một bài lại một thủ kinh điển khúc mục đích, không ngừng chứng minh mình mới có thể, phương có thể có được chính thức thừa nhận, bắt lại thuộc về Ca Vương huy chương!

Ngày xưa Lão Tần châu.

Ca Vương bình chọn, là thông qua một năm một lần « âm nhạc thịnh điển » , trên trăm vị trong nghề chuyên nghiệp nhân sĩ liên hiệp đề cử đi ra.

Lão Tề Châu cũng giống như vậy.

Bây giờ Tần Tề thống nhất, « âm nhạc thịnh điển » dĩ nhiên là hai bên hợp bạn rồi.

Bất quá hai bên thống nhất trước, có thể bắt lại mỗi người khu vực Ca Vương huy chương người, cũng tất nhiên là ở ca đàn có to lớn lực hiệu triệu ca sĩ, không hồ là Ca Vương danh xưng ——

Cùng địa câu đối lời nói.

Lam Tinh ca sĩ cầm Ca Vương độ khó, cùng diễn viên trên địa cầu Oscar giải thưởng bên trên cầm Ảnh Đế độ khó đôi đũa.

Trần Chí Vũ rất có danh.

Dù sao cũng là một đường ca sĩ, hơn nữa trên người kèm theo hài hước nhân hiệu, nhân thiết có thể nói là tương đối vượt trội, thậm chí một lần ra vòng.

Nhưng ở trước mặt Ca Vương, hấn những thứ này thành tựu, nhưng có chút không đáng chú ý.

Là lấy.

Ăn dưa quần chúng sừng sốt mấy giây sau đó, trực tiếp cười choáng váng!

Nhân vì tất cả mọi người ý thức được.

Vốn là có cường thế một đường đối thủ cạnh tranh, bây giờ thêm Ca Vương phí dương ra sân lời nói, Trần Chí Vũ cầm tới mùa bóng đệ nhất xác suất, đã vô hạn thấp!

"Trần Chí Vũ đây là trực tiếp cùng Lão Đông Gia xích mích thành thù tiết tấu a."

"Bao lớn thù? Lại trực tiếp phái ra Ca Vương dọn dẹp môn hộ ."

"Trần Chí Vũ chẳng lẽ còn cầm thứ 2 chứ ?"

"Vạn niên lão nhị nhân hiệu làm sao còn xé?"

"Được rồi, hay lại là quen thuộc cách điều chế, quen thuộc mùi vị."

"Trần Chí Vũ: Cái này số một, ta không xứng?"

"Ta là thật bắt đầu thương tiếc Trần Chí Vũ rồi."

" "

Sáng lạng tin tức mới quan tuyên không tới nửa giờ, Trần Chí Vũ bộ lạc động tĩnh phía dưới, đã tất cả đều là an ủi tính chất bình luận rồi.

Mà ở Tinh Mang nghệ sĩ phòng nghỉ ngơi.

Trần Chí Vũ nhìn xong tin tức, chỉ cảm thấy lấy điện thoại di động tay đều có chút run run: "Ta lại là không phải vi ước, ta là hợp đồng đến kỳ mới đi, sáng lạng làm gì như vậy nhằm vào ta? Chúng ta rõ ràng là và chia đều tay "

" "

"Không có ghim người."

Lưu mâu thở dài: "Ta hỏi qua bên kia bạn cũ, người đây là vấn đề vận khí, giống như trước lão gặp phải Tiệp Ngự như thế, thuận tụy chính là vận khí không được, vừa vặn vượt qua sáng lạng muốn ở bài hát mới bảng tập hợp lại thời điểm, đừng nói sáng lạng rồi, phỏng chừng Sa Hải cùng Tinh Mang, cũng đều đang nổi lên cầm một lần số một, chúng mình ai mới là nhạc đàn có sức ảnh hưởng nhất công ty, Tần Châu lão Tam đại nội tình vẫn là rất kinh khủng."

Trần Chí Vũ vẻ mặt đau khổ.

Lưu mâu an ủi: "Chúng ta tranh thủ bắt lại thứ 2 đi, tiếp tục cầm thứ hai, ít nhất có thể giữ được nhân thiết, vạn niên lão nhị, nghe vào đúng là không dễ nghe, nhưng bạn trên mạng bây giờ liền thích thấy loại chuyện này phát sinh."

Trần Chí Vũ bộc phát khổ bức.

Vạn niên lão nhị quả thật mang đến cho hắn rất nhiều nhiệt độ, nhưng hắn mơ mộng là trở thành Ca Vương, mà là không phải trở thành một hài tinh. Vốn là Trần Chí Vũ phát triển rất tốt.

Từ trên lưng hắn vạn niên lão nhị nhân hiệu sau đó, Trần Chí Vũ liền rõ hiển cảm giác, tự mình ở hướng hài trên tinh lộ một đi không trở lại.

" "

Triệu Giác dở khóc dở cười.

Nàng vốn là định đem Trần Chí Vũ đào đến, mượn Trần Chí Vũ vạn niên lão nhị đề tài độ, cộng thêm Tiệp Ngự sáng tác ca khúc uy lực, trực tiếp bắt lại tân mùa bóng hạng nhất khúc mục đích!

Kết quả nàng không nghĩ tới, sáng lạng cũng đúng tháng sau hạng nhất khúc mục đích có ý tưởng.

Hơn nữa sáng lạng phái ra Ca Vương!

Lấy Triệu Giác tin tức con đường, tự nhiên cũng có thể hỏi thăm được nguyên nhân, sáng lạng xác thực là không phải tận lực nhằm vào Trần Chí

Vũ.

Nếu như Trần Chí Vũ là hiệp ước bên trong cưỡng ép vì ước, chuyển tới Tinh Mang, kia Lão Đông Gia chèn ép một chút thì cũng chẳng có gì, mọi người bằng bản lãnh của mình.

Nhưng hai bên là chính nhi bát kinh và chia đều tay.

Hiệp ước đến kỳ, ca sĩ chuyển đầu những công ty khác, làm việc bên trong là sự tình rất bình thường.

Nếu như sáng lạng vì vậy sự tình chèn ép Trần Chí Vũ, danh tiếng bên trên thực ra sẽ rất khó nghe, bởi vì loại này hành vi lộ ra rất không có phong độ. Cho nên sáng lạng cũng ở đây tin tức quan tuyên sau đối không ít người giải thích, bọn họ là muốn lấy đệ nhất.

Gặp phải Trần Chí Vũ chuyện này, chỉ là ngẫu nhiên rồi.

Dù sao .

Giúp Trần Chí Vũ vững chắc vạn niên lão nhị nhân thiết, nói không chừng cũng không tổn hại Trần Chí Vũ nhân khí, ngược lại sẽ cho Trần Chí Vũ mang đến càng nhiệt độ cao độ.

Sáng lạng không đến nỗi ra loại này bất tỉnh chiêu.

Triệu Giác thì nguyện ý tin tưởng loại thuyết pháp này. 0 20 mạng tiểu thuyết

Chuyện này đại khái chỉ có Trần Chí Vũ cảm thấy ủy khuất.

Ngược lại Triệu Giác là cũng không cảm thấy cảm thứ 2 có cái gì không được, ai bảo người này là Trần Chí Vũ đây.

Bộ lạc đầu tháng sau nhiệt lục soát tiền tam, đại khái Trần Chí Vũ đã đặt trước.

"Rõ ràng là một đường ca sĩ, bất tri bất giác sống thành khô hài nghệ sĩ."

Triệu Giác cảm khái.

Trần Chí Vũ, vừa may mắn, lại xui xẻo.

Về phần Trần Chí Vũ lấy được hạng nhất khúc mục đích có khả năng .

Có đương nhiên vẫn là có.

Rất nhiều một đường ca sĩ đối mặt tiểu ca sĩ, cũng có lật xe thời điểm, Trần Chí Vũ chính mình liền chứng minh quá nhiều lần.

Mà Ca Vương đây?

Đối mặt một đường ca sĩ, bọn họ giống vậy sẽ lật xe.

Bởi vì một đường ca sĩ đều là Ca Vương dự bị địch!

Ai lại dám nói tương lai Trần Chí Vũ không thành được Ca Vương?

Chỉ là khả năng này rất nhỏ.

Bằng không, trước Trần Chí Vũ đối mặt tiểu ca sĩ lật xe, cũng không phải đưa tới nhiều như vậy thảo luận.

Lâm Uyên lần này sáng tác « thay đổi chính mình » nhưng thật ra là một bài rất ưu tú ca khúc, công ty chuyên nghiệp nhân sĩ cũng rất coi trọng bài hát này.

Thậm chí trước đã có người dự đoán, bài hát này đại khái suýt là có thể đoạt cúp!

Dù là đối thủ cạnh tranh đồng dạng là một đường.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ Ca Vương phí nơi này dương rồi.

Phí dương phát bài hát, kèm theo nhiệt độ cũng đã rất khoa trương, nếu như hẳn bài hát chất lượng không tệ, hiệu quả kia tuyệt đối là rất cường hãn .

Trừ phi phí dương bài hát, so với « thay đổi chính mình » bài này kém rất nhiều.

Động lòng người gia dù sao cũng là Ca Vương, Ca Vương phát bài hát, hạn cuối tuyệt sẽ không quá thấp.

Bất quá tâm lý nghĩ như thế nào, cùng ngoài miệng nói thế nào, là hai chuyện khác nhau.

Làm đem Trần Chí Vũ đào người từng trải, Triệu Giác còn là xuất hiện ở rồi Trần Chí Vũ bên người, an ủi: "Chúng ta cũng không phải là không có cơ hội."

"Thật sao?"

Trần Chí Vũ tử nhìn chòng chọc Triệu Giác.

Rõ ràng so với hẳn Triệu Giác càng biết âm nhạc, hết lần này tới lần khác giờ phút này, vẫn là không nhìn được muốn phải tin tưởng Triệu Giác nghĩ rằng.

"Thật."

Triệu Giác không đành lòng đả kích Trần Chí Vũ: "Phí bây giờ dương âm nhạc phong cách, cùng lúc trước có bất đồng rất lớn, những người nghe chưa chắc là có thể tiếp nhận bây giờ hẳn âm nhạc phong cách."

Thực ra này cũng là sự thật.

Có chút ca sĩ không phải sẽ không hát, chỉ là bọn hắn thỉnh thoảng, liền là ưa thích phát một ít rất tiểu chúng âm nhạc.

Chính là cái loại này, đại chúng không thưởng thức nổi, nhưng chuyên nghiệp đánh giá rất cao ca khúc.

Loại này ca khúc, đánh bằng nhưng thật ra là rất hoàn cảnh xấu.

Dù là Ca Vương biểu diễn, cũng không sửa đổi được ca khúc Tiểu chúng bản chất.

"Đúng !"

Trần Chí Vũ khẽ cắn răng: "Nói không chừng, hẳn lần này bài hát mới là thí nghiệm tính âm nhạc."

Thí nghiệm tính âm nhạc, phần lớn phi chủ lưu.

Nếu như là như vậy, Trần Chí Vũ còn có hi vọng.

Triệu Giác không lên tiếng.

Mặc dù nội tâm của nàng biết, phí dương lần này hơn phân nửa không có chơi đùa thí nghiệm tính âm nhạc, bởi vì sáng lạng muốn cầm hạng nhất .

Muốn cầm mùa bóng số một, sáng lạng khăng định sẽ để cho phí dương phát một bài bài hát của chủ lưu, mà là không phải để cho vị này Ca Vương tự do phóng khoáng.

Trần Chí Vũ lại tin chắc một điểm này, phảng phất bắt được một cái phao cứu mạng.

Xác thực nói, là Trần Chí Vũ không thể không đem hi vọng thả ở trên mặt này.

Nếu hấn không là không nghĩ tới chính mình làm như thế nào cầm đến tháng sáu hạng nhất khúc mục đích.

Đáng tiếc .

Thôi miên mình là không có dùng.

Bốn Nguyệt Lạc màn sau đó tháng năm thứ nhất rạng sáng.

Trần Chí Vũ lần đầu tiên nghe được phí dương bài hát mới lúc, hấn cuối cùng cố thủ, cũng nhanh chóng sụp đổ.

Đây là một bài .

Chính nhi bát kinh, lại chất lượng hoàn toàn không kém gì « thay đổi chính mình » lưu hành âm nhạc!

Chương 210: Thay đổi thế giới thay đổi chính mình

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Phí Dương bài hát này kêu « Phật tinh » .

Bài hát danh đề cho người ta có chút không sờ được đầu não, nhưng nội dung quả thật rất chủ lưu, ca khúc chất lượng cũng tuyệt đối thượng thừa. Thuộc lâu lâu nhịp điệu, xuyên sập mấy tổ tươi đẹp hợp âm, điệp khúc bộ phận càng là có rất tươi minh trí nhớ điếm .

Tháng năm thứ nhất rạng sáng, không giờ đêm mười lăm phân, Trần Chí Vũ tuyệt vọng.

Nói riêng về chất lượng, « Phật tinh » không thể nghi ngờ ưu tú.

Soạn nhạc liền hiện ra trình độ, cộng thêm Ca Vương biểu diễn, đề cho bài hát này khắp mọi mặt cũng không kém gì « thay đổi chính mình » !

Xác thực nói, là sần sần với nhau.

Là, Trần Chí Vũ cảm giác mình bài hát, cùng Phí Dương « Phật tinh » , chất lượng thuộc về sần sần với nhau.

Nhưng là .

Trần Chí Vũ nhân khí, không có cách nào với Phí Dương so với!

Ca sĩ đánh bảng, không chỉ có nhìn ca khúc chất lượng, cũng phải xem ca sĩ danh tiếng!

Nếu như « thay đổi chính mình » chất lượng nghiền ép Phí Dương, Trần Chí Vũ nhân khí coi như không địch lại Ca Vương, hẳn cũng có lật bàn hi vọng.

Nhưng nếu như hai bài hát chất lượng không sai biệt lắm, vậy tất nhiên là nhân khí cao hơn ca sĩ thắng!

Trước, Trần Chí Vũ thua ở vận khí.

Lần này, Trần Chí Vũ cảm thấy, chính mình muốn thua ở nhân khí bên trên.

Giống như hai bộ chất lượng giống vậy ưu tú điện ảnh .

Không cần nhắc tuyên truyền đợi những nhân tố khác.

Có Ảnh Đế xuất diễn kia bộ, phòng bán vé chính là có thể so với không có Ảnh Đế xuất diễn kia bộ cao!

Hơn nữa cao hơn không chỉ một sao nữa điếm!

Lưu mâu xuất hiện ở Trần Chí Vũ chỗ ở, nhỏ giọng nói: "Nói thế nào?"

Trần Chí Vũ ngẩng đầu, nhìn về phía Lưu mâu, cười khổ nói: "Chất lượng không sai biệt lắm, nhân khí kém quá nhiều."

"Còn lại đây?"

Lưu mâu là hỏi hai vị khác một đường ca sĩ tác phẩm chất lượng.

"Đều nghe một lần, ta đại khái là thứ hai."

Trần Chí Vũ đã lục lọi ra được phong phú nghĩ rằng kinh nghiệm, hơn nữa hẳn nghĩ rằng mỗi một lần cũng có thể tinh chuẩn dự đoán tương lai.

Đáng tiếc là, dự đoán tương lai, không có nghĩa là có thể thay đổi tương lai.

Lúc này.

Trần Chí Vũ « thay đổi chính mình » cũng ban bố, ca khúc bình luận khu, có thể nói là khen ngợi như nước thủy triều, còn có nhân kinh ngạc phát hiện, bài hát này ca khúc lại là xuất từ Tiệp Ngự tay!

"chờ một chút, ca khúc là . Tiệp Ngự?"

"Oa oa oa, lại là Tiệp Ngự sáng tác bài hát, khó trách ta nghe một chút đã cảm thấy, Trần Chí Vũ lần này bài hát mới, so với trước hẳn vài bài hát cũng muốn giỏi hơn nghe một ít!"

"Rất đáng khen!"

"Phí Dương bài hát các người nghe sao?"

"Phí Dương bài hát cũng không được nói, phí Ca Vương bình thường phát huy."

"Vạn niên lão nhị Thạch Chuy?"

"Đã sớm Thạch Chuy rồi, mức hàng bán ra hạng nhất, làm bằng sắt á quân!"

" . "

Sa Hải giải trí.

Đã từng cái kia bởi vì Trần Chí Vũ lấy vạn niên lão nhị nhân thiết hoàn toàn ra vòng mà chết đi công ty bây, hôm nay bị đã lâu tỉnh lại ——

"Nghe sao nghe sao?"

"Người là nói « Trần Chí Vũ thứ 2 » bài hát kia?"

"Ha ha ha ha thần mẹ nó « Trần Chí Vũ thứ 2 » ."

"Phốc, đám này lại sống, Trần Chí Vũ là các người chạy Khai Quan phải không ."

"Thì ra là không chỉ ta một người không ngủ! Ha ha ha ha ta cười điên rồi, Trần Chí Vũ này ba chẳng những vào Tỉnh Mang, còn với Tiệp Ngự hợp tác!"

"Theo lý thuyết là không sơ hở tý nào tiết tấu, hết lần này tới lần khác đụng phải phí Ca Vương!"

"Tiệp Ngự: Không di chuyển được không di chuyển được."

"Tiệp Ngự: Xin lỗi, cái thanh này ta c không được."

"Trần Chí Vũ thật thảm, Tiệp Ngự bài hát này chất lượng đã rất trâu rồi, cũng coi là bình thường phát huy, hoàn toàn không thể so với phí Ca Vương tác phẩm kém, bất quá Trần Chí Vũ kém một tay nhân khí a, phí Ca Vương nhân khí quá nghịch thiên rồi."

"Hiêm thấy một lần chất lượng đánh ngang tay, kết quả bị nhân khí nghiền ép."

"Trần Chí Vũ: Có ý gì? Ở ta đối diện, ngươi chọt một nhóm, trọng quyền đánh ra, đem ta treo ngược lên đánh! Khi ta đồng đội, ngươi con cá này thì không được?"

" "

Sa Hải Người viết ca khúc môn vui vẻ rồi, này một lớp sáng lạng đại thắng, Trần Chí Vũ cùng Tiệp Ngự đồng thời bại trận!

Mặc dù có chút tiếng người là tháo một chút, nhưng xác xác thật thật, Tiệp Ngự xuất thủ, cũng không thể giặt sạch đi Trần Chí Vũ thứ 2 nhãn hiệu.

Làm bằng sắt lão Nhị, Trần Chí Vũ vững như cầu!

Đồng dạng là cái này đêm khuya, Tần Tề không ít Người bình phẩm âm nhạc, cũng là trước tiên đem tân mùa bóng hấp dẫn ca khúc nghe qua một lần.

Trương Kỳ, là một gã Người bình phẩm âm nhạc.

Ngoại trừ đứng đây đường Người bình phẩm âm nhạc đầu hàm, Trương Kỳ còn có một cái thân phận, chính là Lão Tần châu âm nhạc hiệp hội Phó Hội Trưởng.

Phía sau thân phận, so với trước mặt hấn thân phận giá trị tiền nhiều hơn, cùng thời điểm để cho trước mặt hấn thân phận của cái kia, trở nên hết sức quan trọng đứng lên.

Lúc này.

Trương Kỳ vừa mới nghe xong « Phật tinh », trên mặt lộ ra hài lòng thần sắc: "Không hổ là ta bỏ phiếu quá Ca Vương, bài hát của Phí Dương hay lại là trước sau như một cường . Xem ra người quán quân này khúc mục đích là chạy không thoát, này ba là Tề tinh thắng!"

Tần Tề thống nhất.

Bây giờ bài hát mới bảng, hàm kim lượng đã là không phải lúc trước có thể so sánh với rồi, bởi vì bây giờ bài hát mới bảng, không chỉ có tinh Tần địa phương ca sĩ cùng với Người viết ca khúc ở đâu võ.

Còn có Tề tinh.

Lưỡng địa âm nhạc nhân chung nhau đấu võ phần này bảng danh sách, để cho phần này bảng danh sách chất lượng, xuất hiện chất tăng lên!

Trương Kỳ làm người địa phương, đương nhiên là hi vọng tinh Tần bên này ca sĩ có thể lấy đệ nhất.

Trước Tề tinh ca sĩ cầm số một, mặc dù Soạn nhạc cũng là tinh Tần nhân, nhưng Trương Kỳ luôn cảm thấy có chút cảm giác khó chịu.

Nhân đúng là vẫn còn có chút địa vực quan niệm.

Dù là Tần Tề thống nhất, rất nhiều người nội tâm, cũng vẫn cát ở đây làm ruộng khu vực quan niệm.

"Nghe nữa nghe khác bài hát."

Trương Kỳ nhìn một cái bài hát mới liệt biểu, cuối cùng mở ra Trần Chí Vũ bài hát, khoe môi nhếch lên như có như không nụ cười: "Vạn niên lão nhị ." Trần Chí Vũ cái này vạn niên lão nhị danh tiếng, trong vòng đã mọi người đều biết.

Trương Kỳ này hơn 40 tuổi nhân, mặc dù không cùng người trẻ tuổi như thế thích chơi đùa ngạnh, nhưng cũng khó tránh khỏi cảm thấy chuyện này thú vị.

"Bài hát danh là « thay đổi chính mình » , ca khúc là ."

Trương Kỳ bỗng nhiên nhú mày.

Tiện Ngư!

Không nghĩ tới bài hát này, lại là Tiện Ngư viết cho Trần Chí Vũ.

Tiện Ngư .

Đây chính là Trương Kỳ trong tâm khảm, tương lai tới có thể trở thành khúc cha Người viết ca khúc một trong!

Trương Kỳ mong đợi cảm, thoáng cái bị kéo lên.

Click phát ra.

Bên tai truyền tới Trần Chí Vũ Dấu hiệu tính, mang theo dễ dàng cùng từ tính giọng nói:

"Sáng nay rời giường, nhìn trong gương ta, chợt phát hiện ta kiểu tóc ngũ có chút KUSO ."

Trương Kỳ vui vẻ.

Ca khúc phong cách rất thú vị, để cho người ta nghe rất dễ dàng.

Về phần "kuso", hình như là một cái Châu Phương Ngôn?

Ca khúc tiếp tục hát: "Một chút xíu thay đổi, có khác biệt rất lớn, người lực lượng của ta cũng có thể cải biến thế giới ."

Trương Kỳ gật đầu một cái.

Bài hát này rất không tồi.

Dù là chủ bài hát còn không nghe xong, Trương Kỳ liền đã có đại khái nghĩ rằng, ca sĩ cùng nhạc khí kết hợp rất tốt, soạn nhạc phương diện rất tăng thêm.

Đúng rồi, soạn nhạc cũng là Tiện Ngư .

Nội tâm cảm khái đồng thời, bên tai ca khúc vẫn còn ở hát:

"Gần đây tương đối phiền, gần đây tâm tình rất thấp, mỗi ngày nhìn tin tức cũng sẽ rất muôn lớn tiếng thét chói tai, nhưng thô tục vô dụng, mọi người chỉ có thể ngại hung, ta thay đổi chính mình phát hiện có bất đồng lớn ."

Đây là hát, tâm tình mình?

Trương Kỳ như có điều suy nghĩ.

Mọi người trò chuyện "Vạn niên lão nhị" đề tài có nhiều sung sướng, Trần Chí Vũ đại khái thì có phiền muôn bao nhiêu đi.

Ca từ trong chuyện này, thể hiện tinh tế.

Từ góc độ này mà nói, Tiệp Ngư bài hát này coi như là vì Trần Chí Vũ chế tạo riêng rồi.

Ca khúc hát tới đây, đã đã tiến vào độ bộ phận:

"Một đời mới bằng hữu, chúng ta thật tốt cố gắng lên, mọi người cùng nhau lớn tiếng nói lạp lạp lạp lạp rồi ."

Chủ bài hát thuận thế đến.

"Ta có thể thay đổi thế giới, thay đổi chính mình, thay đổi cách mô thay đổi hẹp hòi, muốn một mực cố gắng một chút vĩnh không buông tha, mới có thể thay đổi thế giới thay đổi chính mình!"

Trương Kỳ nụ cười hoàn toàn nở rộ!

Tốt Soạn nhạc, tốt biểu diễn, thành tựu một bài bài hát tốt!

Hắn thích bài hát này!

Mặc dù tuổi tác không nhỏ, nhưng Trương Kỳ một mực có người trẻ tuổi tâm tính, loại này dễ dàng lại thích nghe ca khúc không thể nghi ngờ là phi thường phù hợp Trương Kỳ thẩm mỹ!

Lúc này.

Đoạn thứ hai chủ bài hát vang lên.

Trương Kỳ là mang theo nụ cười nghe, phảng phất đắm mình trong gió xuân, có loại ánh mặt trời quật vào mặt cảm giác.

"Một chút xíu thay đổi có khác biệt rất lớn, ta ngời nhiệt tình cũng có thể cải biến thế giới, chỉ có thể đại biểu chính mình, không có lập trường chính trị, cho dù thế giới này cho ta xem được thập phần khân trương ."

Trương Kỳ nụ cười, bỗng nhiên dừng một chút.

Nguyên bản đã buông lỏng bắp thịt, đột nhiên có một tia căng thẳng.

"chờ một chút ."

Hắn bỗng nhiên ý thức được cái gì, ánh mắt có một tí rung động!

Ca khúc dĩ nhiên sẽ không bởi vì hắn nói vân vân liền dừng lại, biểu diễn vẫn đang tiếp tục, cho đến chĩnh bài hát kết thúc.

Mà lúc này.

Trương Kỳ đã không nhìn được từ chỗ ngồi trước đứng lên.

Hắn chợt lấy điện thoại di động ra, điểm mở một cái lão hữu hình cái đầu, nhanh chóng phát cái tin: "Đề cử người đi nghe một chút « thay đổi chính mình » ."

Đối phương hỏi: "Bài hát mới?"

Trương Kỳ nghiêm túc đánh chữ: "Không chỉ là bài hát mới, nghe xong chúng ta trò chuyện."

Đối phương hỏi: " Được."

Trương Kỳ hít sâu một hơi, sau đó đeo lên trong tay tai nghe, đem « thay đổi chính mình » lại nghe một lần.

Ôm không đồng lòng cảnh cùng ý tưởng, nghe nữa bài hát này, Trương Kỳ cảm thụ đã là hoàn toàn bất đồng!

"Quả nhiên ."

Hắn mở miệng lầm bầm nói.

Lúc này, điện thoại di động bỗng nhiên liên tục chấn động.

Trương Kỳ cầm điện thoại di động lên nhìn một cái, là lão hữu đánh tới.

Hắn phức tạp cười một tiếng, nhận nghe điện thoại: "Nghe?"

Đối phương nói như đinh chém sắt: "Bài hát này ta muốn rồi!"

Trương Kỳ tựa hồ cũng không nghĩ là: "Rất tốt chứ?"

Đối phương giọng có chút kích động: "Ca khúc đều là Tần Tề hiện trạng ."

Không có sai, bài hát này hát là Tần Tề hiện trạng!

Từ Tần Tề thống nhất sau đó, lưỡng địa nhân sinh sống, nghênh đón thiên địa phúc thay đổi.

Chung quy mà nói là tốt.

Nhưng, cũng có một chút không địa phương tốt.

Địa vực quan niệm, cùng với như có như không văn hóa ngăn cách, thực ra vẫn tồn tại!

Mà « thay đổi chính mình » hát là cái gì?

Trương Kỳ cảm khái nói: "Bài hát này, ta vừa mới bắt đầu cho là, thật chỉ là ca sĩ hát nói phải thay đổi mình, nghe phía sau mới phát hiện, ta đem bài hát này muốn quá đơn giản, cái gì thay đổi chính mình a, bài hát này ngụ ý rất sâu a, ca khúc cũng ý hữu sở chỉ, hơn nữa giải đúng chỗ ngứa! Tỷ như câu kia mỗi ngày nhìn tin tức, cũng sẽ rất muốn lớn tiếng hét chói tai đoạn này ca từ, ta vừa mới bắt đầu còn không suy nghĩ nhiều, sau đó nghĩ sâu xa một chút, này là không phải chỉ ban đầu Tần Tề thống nhất tin tức sao?"

Đối phương cho ra nhất trí cái nhìn: "Thay đổi chính mình có bất đồng lớn, một đời mới bằng hữu thật tốt cố gắng lên, Tần Tề thống nhất, chúng ta nghênh đón đúng là một cái thời đại mới . Thay đổi cách mô thay đổi hẹp hòi, đoạn này ta nghe có chút xấu hổ, tất cả mọi người là Lam Tinh nhân, nhưng chúng ta nhưng ở thống nhất đồng thời, nội tâm vẫn đem Tần Tề tách ra nhìn . Mọi người cuối cùng, còn chưa đủ đoàn kết, lưỡng địa người hay là có cách mô, lưỡng địa quan phương cũng quả thật rất hẹp hòi, văn hóa tường chính là hẹp hòi nhất tự bảo vệ mình sách lược ."

"Ta lại tại sao ném không phải thì sao."

Trương Kỳ cười khổ: "Không có lập trường chính trị, cho dù thế giới này, cho ta xem được thập phần khả trương, muốn điều chỉnh mình . Cái này chính mình, thật là nói ca sĩ chính mình sao? Đây là đang nói chúng ta, đang nói lưỡng địa người sở hữu a ."

"Câu câu từ từ tự thân cách nói, hát thực ra căn bản không phải mình."

Lão hữu thanh âm, cũng cảm khái: "Tất cả mọi người cho là Tần Tề thống nhất, liền vạn sự đại cát, nhưng người nào cũng không nguyện ý thừa nhận,

lượng địa là tồn tại một ít mâu thuẫn, bài hát này ta rõ ràng nghe được âm chọc mùi vị, ca khúc rất to gan, nhưng ta rất thích."

"Nói thế nào?"

"Ta sẽ phổ biến rộng rãi bài hát này."

"Quan diện chuyện người giải quyết, bình phẩm ca khúc sự tình giao cho ta, như vậy ca khúc, không nên vển vển coi là lưu hành bài hát để đối đãi, ca khúc đã đem tâm ý cũng viết ra, chúng ta không nên giả bộ câm điếc."

"Lẽ ra nên như vậy."

Cúp điện thoại sau đó.

Trương Kỳ mở ra máy tính văn bản, tâm tình không nhịn được có chút kích động đánh hạ như vậy một hàng chữ: "Cần phải cải biến là cái thế giới này, hay là chúng ta cá nhân, Lam Tinh đại dung hợp sau đó, người sở hữu phải nên làm như thế nào, nghe một chút bài hát này, có lẽ người sẽ có lĩnh ngộ."

Chương 211: tân 1 đại bằng hữu thật tốt cố gắng lên

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Quan đây cần phải chuẩn bị.

Bình phẩm ca khúc yêu cầu khảo hạch.

Giữa ban ngày trưa tới đang lúc, tháng năm bài hát mới bằng thành hình.

Phí Ca Vương cũng không có quá lớn huyền niệm chiếm cứ hạng nhất bảo tọa.

Mà Trần Chí Vũ chính là số mệnh như vậy xếp hạng hạng nhì.

Hạng ba cùng tên thứ tư đều là một đường, nhưng khoảng cách Trần Chí Vũ cái này thứ 2 còn có chênh lệch không nhỏ .

Phí Ca Vương Cấp Số 1.

Trần Chí Vũ ở Cấp Số 2.

Còn lại thì tại Cấp Số 3.

Nói cách khác, nêu như là không phải phí Ca Vương đột nhiên xuất hiện, Trần Chí Vũ là có thể không hội hợp chút nào lấy đệ nhất.

Bởi vì hẳn xác xác thật thật là đánh bại trên bảng danh sách hai vị khác một đường ca sĩ.

Bất quá .

Trần Chí Vũ tại sao cầm thứ hai, cũng là không phải ngoại giới chú ý trọng điểm, chỉ có trong nghề mới sẽ để ý loại chuyện này.

Ngoại giới chỉ biết là, Trần Chí Vũ lại đem đệ nhị!

Đúng như dự đoán.

Bảng danh sách đi ra đồng thời, "Trần Chí Vũ vạn niên lão nhị" đề tài liên nhanh chóng leo lên bộ lạc nhiệt lục soát!

Nhiệt độ suru suru phòng!

Đảo mắt vọt vào trước 10, không hề dứt đoạn về phía trước tam bước vào!

Ngay cả vốn là đối cái này ngành vô cảm người đi đường, lần này cũng không nhìn được hết ý kiến .

"Lại đôi 孖 thứ 2?"

"Ta nhớ được Trần Chí Vũ ban đầu bại bởi quá Triệu Doanh Các . Sau đó bại bởi Tôn Diệu Hỏa . Về sau nữa lại bại bởi Hạ Phồn . Cho nên hẳn coi như là liên tục cầm ba lần thứ 2!"

"Đơn giản điểm, tam bại Tiện Ngư chứ, này tam bài hát đều là Tiện Ngư viết."

"Cách ngôn nói Sự bất quá Tam, kết quả cũng không có vấn đề gì, quả thật Sự bất quá Tam, nhưng Trần Chí Vũ không có tiếp tục bại bởi Tiệp Ngự . Lần này hẳn bại bởi Ca Vương Phí Dương ."

"Tôi khôì hài là, lần này Trần Chí Vũ bài hát, là Tiệp Ngự cho hẳn viết ."

"Này giờ ạ là cái gì vận khí, Thái Huyền học!"

"Biết được tin tức ta vội vàng không kịp chuẩn bị cười phun!"

"Nhị ca: Nếu như cầm mùa bóng hạng nhất, cùng cầm nhiệt lục soát hạng nhất đơn giản như thế là tốt."

"Oa, Nhị ca cũng nhiệt lục soát đệ nhất?"

"Thương tiếc Trần Chí Vũ, Trần Chí Vũ cố gắng lên, thủ hộ toàn thế giới tốt nhất Nhị ca!"

"Nhị ca chịu đựng!"

" "

Đại khái là Trần Chí Vũ cái này vận niên lão nhị đã đi sâu vào lòng người, không ít bạn trên mạng trực tiếp gọi đùa Trần Chí Vũ vì "Nhị ca" .

Vận niên lão nhị "Nhị" .

Về phần nhiệt lục soát, Trần Chí Vũ quả thật leo lên số một, lúc này coi như Phí Dương bài hát mới nhiệt lục soát, cũng bất quá mới vọt tới mười ba danh mà thôi.

Đừng nói tình Tần nhân.

Ngay cả Tề tình bạn trên mạng, khi biết Trần Chí Vũ sự tích sau, đều là không nhìn được cười ra tiếng.

"Vận niên lão nhị?"

"Đây là bị nguyên rửa chứ ?"

"Khó trách tất cả mọi người gọi hẳn Nhị ca."

"Trong chỗ u minh, tự có nhị ý chí!"

"Bài hát danh « thay đổi chính mình » quá hợp với tình thế rồi!"

" "

Giống như cách vách tình cầu người khác luôn là không lên được tiêu đề như thế, có chút tin tức chính là mang theo một loại huyền học như vậy buồn cười.

Hơn nữa một ít chủ nhân vì dẫn lưu mà tận lực thêm dầu vào lửa, tự nhiên để cho rất nhiều người đối cái này vận niên lão nhị ngạnh yêu không nổi.

Trần Chí Vũ bộ lạc chú ý bá bá bá phòng thật nhanh.

Bất quá .

Ngay tại mọi người chơi đùa ngạnh, chơi đùa phi thường cao hứng lúc, đỉnh cấp Người bình phẩm âm nhạc Trương Kỳ, bỗng nhiên phát biểu một phần bình phẩm ca khúc:

【 Trần Chí Vũ « thay đổi chính mình » , người thật nghe hiểu sao? 】

Trương Kỳ là ai ?

Tần Châu âm hiệp Phó Hội Trưởng!

Tân Châu nhạc đàn đỉnh cấp âm nhạc chuyên gia đánh giá!
Không nói đức cao vọng trọng, nhưng ít nhất cũng là công nhận nghề đại
lão! Nhanh mắt 123

Hần văn chương, dĩ nhiên là trước tiên, hấp dẫn tới vô số người chú ý.
Chỉ là, tất cả mọi người rất buồn bực.

Thiên văn chương này tựa đề có ý gì?

Chẳng lẽ ta không có nghe biết « thay đổi chính mình » bài hát này?

Mang theo loại này hiếm kỳ, rất nhiều người điếm vào Trương Kỳ bản này
bình phẩm ca khúc.

【 vạn niên lão nhị ở bài hát mới trung hát ra phải thay đổi mình quyết tâm,
kết quả lại đem một lần thứ hai, Trần Chí Vũ sống thành mọi người tiết mục
ngắn.

Ta là không phải phải phê xử cái gì.

Thân là nghệ sĩ liền phải làm cho tốt bị đại chúng giải trí chuẩn bị tâm tư.

Vô luận cuộc sống riêng hay lại là công việc, xảy ra loại sự tình này, tóm lại
sẽ đưa tới bạn trên mạng đùa giỡn cùng trêu chọc.

Nhưng chúng ta không thể bởi vì đùa giỡn liền bỏ quên ca khúc bản thân, «
thay đổi chính mình » thật chính là một cái ca sĩ tự thuyết tự thoại sao?

Hoặc có lẽ là, giống như ta tựa đề hỏi, các người thật cảm giác mình nghe
hiểu « thay đổi chính mình » bài hát này sao?

Ta tin tưởng, tuyệt đại đa số theo gió chơi đùa ngạnh bạn trên mạng, cũng
nghe không hiểu, nếu không bọn họ không biết cười tự nhiên như vậy.

Thay đổi chính mình, mình là ai?

Là chuyển đầu Tinh Mang Trần Chí Vũ, hay lại là hợp tác với Tiệp Ngự vạn
niên lão nhị?

Đều là, cũng cũng là không phải!

Cái này chính mình, là chúng ta mỗi một người!

Ca khúc hàm nghĩa, thực ra giấu ở mỗi một câu ca từ bên trong!

Cái gọi là thay đổi thế giới, nhưng thật ra là chỉ chúng ta đổi mặt Lam Tinh
đại dung hợp tương lại; cái gọi là thay đổi chính mình, nhưng thật ra là hi
vọng mọi người có thể thích ứng cái này Tân Thế Giới, cũng đi trở thành
Tân Thế Giới nhân vật chính; cái gọi là thay đổi cách mô, nhưng thật ra là
biểu đạt ca khúc chủ sáng đối chưa thống nhất các châu vẫn tồn tại văn hóa
tường mãnh liệt phê phán; cái gọi là thay đổi hẹp hòi, nhưng thật ra là chỉ
nội tâm của chúng ta bên trong không nên lại tồn tại lại vẫn thâm căn cố đế
địa vực quan niệm .

Tiệp Ngự, có đại tài!

Trần Chí Vũ, có rất yêu thích!

Bài hát này dùng dễ dàng giọng hát, dẫn dắt chúng ta đổi mặt thời đại tiên
trình chắc có cách làm cùng thái độ, nhưng ca từ lại vừa không có thường
Kiến Quan phương thuyết dạy ý vị, « thay đổi chính mình » điếm ra trong

lòng chúng ta vẫn tồn tại bàng hoàng, cũng chỉ dẫn mọi người càng rõ ràng phương hướng, chân chính có thể thay đổi thế giới nhân, là có thể không ngừng từ ta thay đổi các người! 】

" "

Nhìn xong bản này tưởng đánh giá, rất nhiều người cũng bối rối!

Tuyệt đại đa số người, cũng đem « thay đổi chính mình » trở thành một bài rất êm tai, lại phổ thông lưu hành ca khúc nhìn.

Chẳng ai nghĩ tới, nguyên lai bài hát này, nhìn như đơn giản ca từ cùng nhịp điệu phía sau, lại ẩn tàng sâu sắc như vậy ngụ ý!

Đám bạn trên mạng trợn mắt hốc mồm!

Mà ở Trương Kỳ sau đó, lại có một ít Người bình phẩm âm nhạc lên tiếng, những thứ này Người bình phẩm âm nhạc, cùng Trương Kỳ đánh giá, cơ hồ là nhất trí:

"Bài hát này, không thể nhìn mặt ngoài ca từ, sau lưng ngụ ý rất trầm trọng!"

"Tiện Ngư « thay đổi chính mình » , là mượn cái gọi là chính mình, phản ứng một thời đại biến thiên!"

"Chớ nói nữa Trần Chí Vũ vạn niên lão nhị rồi, không phải là nhị, hẳn trong tiếng ca là với cái thế giới này yêu!"

"Dùng lưu hành bài hát tới đánh giá « thay đổi chính mình » có hay không quá nông cạn?"

" "

Bạn trên mạng đã là mù quáng, lại vừa là thanh tỉnh.

Nhưng vô luận là như thế nào nhân, đều có thể thông qua chính mình suy nghĩ, đề cập nhắc những thứ này bình phẩm ca khúc giải độc hợp lý tính.

Rất nhiều người, nhìn xong bình phẩm ca khúc sau, lập tức lảng tai qua một lần « thay đổi chính mình » .

Không biết có phải hay không là trong lòng nguyên nhân.

Chiếu ứng « thay đổi chính mình » ca từ, đem ca khúc lảng tai một lần, mọi người chợt phát hiện, Người bình phẩm âm nhạc nói là đúng !

Những thứ này ca từ, chợt nhìn rất đơn giản, thực ra đều đã có ám chỉ, có thâm tàng thứ giải độc ý nghĩa!

"Mẹ nha!"

"Thụ giáo."

"Bài hát này tốt ngu!"

"Trương Kỳ lão sư đơn giản là như thần giải độc!"

"Ta thừa nhận ta lần đầu tiên nghe không hiểu bài hát này, cảm ơn trên mạng rất nhiều bình phẩm ca khúc lão sư nhắc nhở, bài hát này ta, bình phẩm ca khúc để cho ta thích bài hát này ."

"Tiện Ngư tài hoa, ở bài hát này bên trong hiện ra tinh tế!"

"Tần Tê thông nhất thời đại dưới bối cảnh, « thay đổi chính mình » là nhất hợp với tình thế một ca khúc, là ta trước nông cạn."

"Trước hoàn toàn không nghĩ tới phương diện này . Kết quả bây giờ theo Người bình phẩm âm nhạc ý nghĩ suy nghĩ một chút, ta thiên, bài hát này thật là ngu phê đến nỏ tung!"

" . "

Hoa lạp lạp!

Tần Tê bạn trên mạng, toàn bộ đều bị bài hát này ngụ ý chấn động!

Mà nhưng vào lúc này, Trung Châu quan phương tuyên truyền tài khoản, hình cái đầu là một viên Lam Tinh "Gia viên" tài khoản, chính là gợi cho rồi bài này để cho đám bạn trên mạng trợn mắt hốc mồm « thay đổi chính mình » , cũng bổ xung rồi nhất đoạn văn tự cùng ca từ trích dẫn:

"Chúng ta tùy thời đại mà thay đổi, thời đại cũng nhân chúng ta mà thay đổi, một đời mới bằng hữu, chúng ta thật tốt cố gắng lên!"

Chương 212: Tiện Ngự dụng tâm lương khổ

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Gia viên!

Ngự ý là "Lam Tinh vì nhân loại chung nhau gia viên" .

Đây là Trung Châu tối chủ lưu quan phương tài khoản.

Các Châu văn hóa tường cao hơn nữa, cũng không dám che giấu tài khoản.

Mà hôm nay.

Cái này tài khoản, lại gởi cho rồi « thay đổi chính mình » , hiển nhiên là thừa nhận bài hát này nội dung!

Nếu như « thay đổi chính mình » chỉ là lưu hành âm nhạc, lượng cao hơn nữa, gia viên tài khoản cũng sẽ không gởi cho, có thể bài hát này không đơn giản ——

Cho nên quan môi giới tự mình học thuộc lòng!

Đây là một cái so với Người bình phẩm âm nhạc môn văn chương, còn có dẫn dắt ý nghĩa ký hiệu!

Theo quan môi giới đề cử, vô luận « thay đổi chính mình » có hay không bị Người bình phẩm âm nhạc môn quá độ giải độc, cũng chỉ có thể là Trương Kỳ giải độc sau nội dung.

Là không phải cũng phải !

Bởi vì quan môi giới có chính trị tuyên truyền mục đích, bọn họ yêu cầu bài hát này vì Tần Tê thống nhất, thậm chí còn tương lai Lam Tinh đại hợp cũng định âm điệu tử!

Dùng lưu hành âm nhạc hình thức tới truyền bá loại này tư tưởng, không thể nghi ngờ là gài sọt đại chúng lại dễ dàng để cho người ta tiếp nhận.

Giờ khắc này!

Các đại âm nhạc máy truyền tin trang chính tuyên truyền, bỗng nhiên làm khẩn cấp điều chỉnh.

Ngay tại trong lúc nhất thời, toàn bộ máy truyền tin trang chính đại đề cử, toàn bộ đổi thành Trần Chí Vũ biểu diễn « thay đổi chính mình » !

Không chỉ có như thế.

Tần Tê nhị địa, rất nhiều quan phương ngành, cũng là hạ phía trên nhiệm vụ.

Nội dung nhiệm vụ chính là, tất cả mọi người đều muốn « thay đổi chính mình » cũng quen thuộc bài hát này!

Đương nhiên nhiệm vụ bản thân là không phải là cưỡng chế.

Chỉ là phàm là có chút chỉ số thông minh nhân, cũng biết cái gì gọi là chính trị chính xác .

Lam Tinh đại dung hợp thế không thể đỡ!

Kháng cự bài hát này, người là ý gì?

Giống như quan điểm chính điện ảnh đả ngộ như thế, bây giờ « thay đổi chính mình » , chính là quan điểm chính bài hát!

Hắn đã không chỉ là lưu hành ca!

Trên thực tế, mọi người cũng xác thực không kháng cự loại hình thức này quan điểm chính, bởi vì « thay đổi chính mình » bài hát này, vốn là có rất nhiều người thích.

Thuộc lâu lâu nhịp điệu rất tẩy não.

Dễ dàng mà vui vẻ biểu diễn rất đơn giản.

Rõ ràng mà tươi sáng tiết tấu cũng rất trào nhĩ.

Bá bá bá!

Vô luận là bình phẩm ca khúc hay lại là gia viên quan bác, cũng trong nháy mắt bị vô số nhân in lại đến chính mình bộ lạc thậm chí còn Blog cùng với vòng tròn bằng hữu đợi các nơi.

Giống như leo lên tên lửa!

Bài hát mới trên bảng, « thay đổi chính mình » lượng, đột nhiên tiến vào tầng vọt kiêu!

Gần như chỉ là thời gian nháy con mắt, liền đột phá triệu đại quan!

Tần Tề thống nhất sau đó, ca khúc lượng vốn là bị tăng cao vô số hạn mức tối đa, chớ nói chi là có quan điểm chính học thuộc lòng gia trì .

Phí Dương « Phật tinh » trước mắt lượng là chín mươi ba vạn.

Tần Tề thống nhất, Ca Vương xuất thủ, bài hát này ngày đầu lượng, đã sợ ngây người rất nhiều người, dù sao hôm nay còn không có kết thúc.

Nhưng .

Phí Ca Vương hạng nhất bảo tọa, còn chưa ngồi nóng đít, hắn liền thể nghiệm một chút ban đầu Trần Chí Vũ đả ngộ, trực tiếp bị chen đến thứ 2 đi rồi!

Về phần « thay đổi chính mình » , một triệu lại là không phải cực hạn!

Vẫn còn ở phòng, vẫn còn ở phòng, vẫn còn ở phòng!

Cho đến lượng cô định hình ảnh ở năm trăm sáu trăm ngàn thời điểm, kỳ số theo, cuối cùng mới là hơi hòa hoãn lại.

Giờ khắc này, đã không người có thể dự đoán, « thay đổi chính mình » bài hát này cuối cùng lượng sẽ là bao nhiêu.

Trong nghề rất nhiều chuyên nghiệp nhân sĩ, giờ phút này cũng cùng ngàn vạn phổ thông những người nghe như thế, mộng ép.

"A này ."

"Gia viên hào cũng học thuộc lòng rồi hả?"

"Quan mọi giới định âm điệu tử, bài hát này sau này phỏng chừng muốn trúng tuyển bài khoá tuyên truyền rồi ."

"Có phải hay không là quá khoa trương?"

"Không khoa trương, Trương Kỳ học thuộc lòng, quan phương định âm điệu, « thay đổi chính mình » bài hát này đã là không phải phổ thông lưu hành ca, hơn nữa ta cảm thấy được Trương Kỳ giải độc không có vấn đề, bài hát này ngụ ý thật có điểm thâm!"

"Bình phẩm ca khúc giải độc đem ta hù dọa."

"Từ âm nhạc góc độ mà nói, « thay đổi chính mình » cố nhiên ưu tú, nhưng không tính là đỉnh phong, nhưng là từ ca khúc ý nghĩa mà nói, bài hát này không được."

"Thời thế tạo anh hùng, Trần Chí Vũ đuổi kịp thời thế ."

"Ta nghe nói, Tiệp Ngu ở Tỉnh Mang được gọi là 【 tiểu khúc cha 】 , hôm nay ta coi như là công nhận, đây đúng là một vị tiểu khúc cha."

"Phí Dương lật xe rồi, nhưng này là không phải phí Ca Vương vấn đề, bài hát này Tiệp Ngu quá nghịch thiên!"

"Không phải đâu, Tiệp Ngu mang theo một đường thiêu phiên rồi Ca Vương!"

"Tiệp Ngu mang theo tiểu ca sĩ liền dám chọn một tuyển, lần này mang theo một đường chọn Ca Vương, tự hồ chỉ có thể khiêu chiến Ca Vương rồi, không tạt xấu."

"Vấn đề là, hấn trực tiếp mang Trần Chí Vũ đem Phí Dương thiêu phiên rồi!"

" . "

Lúc này nhìn như xảy ra rất nhiều chuyện.

Trên thực tế, hết thảy các thứ này cũng phát sinh ở trong thời gian ngắn ngủi.

Thời gian này ngắn đến .

Làm Trần Chí Vũ khi phản ứng lại sau khi, hấn cái này vạn niên lão nhị, đã bằng vào « thay đổi chính mình » leo lên bản mùa bóng hạng nhất bảo tọa!

Cùng những người khác như thế.

Trần Chí Vũ tự mình, cũng là mộng.

Chuyện này dù là tại hấn toàn bộ ca xướng trong kiếp sống, đều là khoa trương nhất một lần thay đổi nhanh chóng!

"Ta . Đệ nhất?"

Hấn nắm người đại diện Lưu Mưu cánh tay, bởi vì dùng sức quá độ bóp, đưa đến Lưu Mưu mặt đều vặn vẹo:

"Đau!"

Trần Chí Vũ lảm bảm nói: "Đau vậy đúng rồi, nói rõ ta là không phải đang nằm mơ!"

Lưu Mưu cả giận nói: "Vậy sao ngươi không bóp chính ngươi!"

Trần Chí Vũ không để ý tới người đại diện, buông tay ra sau lấy điện thoại đi động ra, hướng về phía bài hát mới bằng rắc rắc chụp tấm hình, nhấn play ngón tay lợc hơi run rẩy.

"Hắc hắc hắc!"

Lưu Mưu cũng không so đo Trần Chí Vũ bóp chuyện mình nhi rồi: "Không chỉ là bài hát mới bằng số một, người nhiệt lực soát cũng bao lăm trước nhi!"

"Tại sao là trước nhi?"

"Chính người bên trên bộ lạc nhìn một chút, bây giờ nhiệt lực soát đầu tiên là

vạn niên lão nhi Trần Chí Vũ #, nhưng nhiệt lực soát thứ 2 nhưng là # Trần Chí Vũ đệ nhất #, người đại khái là người thứ nhất sáng tạo hai cái hoàn toàn bất đồng nhiệt lực soát nhân! Người trong vòng một ngày, đánh hạng nhất cái kia nhiệt lực soát mặt!"

Trần Chí Vũ cười hở ra, cao giọng hét: "Ta, Trần Chí Vũ, số một!"

Đúng số một! Người là số một! Không nghĩ tới còn có này vừa ra, người nguyên lai hát như vậy dụng tâm lương khổ!"

Lưu Mưu cũng vui vẻ không được.

Hắn đã thấy trên mạng bình phẩm ca khúc.

Hiện ở khắp nơi đều là « thay đổi chính mình » phân tích, đều tại nói bài hát này mượn lưu hành bài hát xác ở biểu đạt chế đối thời đại cái nhìn, thậm chí có người ta nói, Trần Chí Vũ vui sướng tiếng hát, biểu đạt hẳn đối với thời đại mới hướng tới .

"Dụng tâm gì lương khổ?" Trần Chí Vũ sừng sốt một chút.

Lưu Mưu nóng nảy: "Người chính là dụng tâm lương khổ, người đã sớm biết bài hát này biểu đạt là chế đối thời đại kêu gào! Người trước đó liền hiểu Tiệp Ngự lão sư bài hát này nội hàm! Cho nên người là mang theo loại này đối thời đại tâm tình đang ca hát!"

Trần Chí Vũ không ngu ngốc.

Hắn cơ hồ là một chút liền thông: " Đúng, ta chính là nghĩ như vậy! Ta mới vừa bắt được bài hát, cũng biết, bài hát này ta không thể không cần!"

Câu này là sự thật.

Trần Chí Vũ nói có lý chẳng sợ: "Bởi vì này bài hát quá ưu tú, hát là thời đại, hát là thái độ, ta đang cố gắng dán vào Tiệp Ngự bài hát của lão sư biểu đạt!"

Câu này là không phải sự thật.

Trần Chí Vũ đúng là đang hát chính mình.

Thay đổi chính mình, không muốn làm lão Nhi rồi, với thời đại không có nửa xu quan hệ.

Nếu như là không phải Trương Kỳ viết một măn phần luận văn, hắn cũng không biết bài hát này có trâu như vậy xiên .

"Người nói Tiệm Ngự lão sư thật là cái ý này sao?" Trần Chí Vũ bỗng nhiên thấp giọng.

"Đó là dĩ nhiên!"

Lưu Mưu biểu tình nhất thời nghiêm túc: "Người lại dám nghi ngờ Tiệm Ngự lão sư, chẳng lẽ người quên Tiệm Ngự lão sư cái kia chuyện vớ vẩn sao?"

"Cái gì?"

"Tiệm Ngự lão sư nói, ta rõ ràng ăn là canh nước xương nôi, vì cảm giác gì có chút ma? Ông chủ nói, nôi lâu rò điện!"

"Cho nên?"

Trần Chí Vũ mờ mịt.

Cái chuyện cười này, lạnh đến giới, hẳn lúc ấy ngón chân chạm đất, lại chỉ có thể cứng rắn cười.

"Chí vũ người còn không có lĩnh ngộ ấy ư, này căn bản không phải là cái gì chuyện vớ vẩn, ày, cũng không thể trách người, thực ra ta cũng là vừa mới tỉnh ngộ, Tiệm Ngự lão sư đầu kia là nghĩ mượn lửa nôi nói cho chúng ta biết, « thay đổi chính mình » bài hát này rõ ràng là lưu hành bài hát, nhưng cẩn thận nghe, người sẽ phát hiện, nó không chỉ là lưu hành bài hát, Tiệm Ngự lão sư ở bên trong thêm chút cứng rắn hàng! Này cứng rắn hàng, chính là chỗ này trong bài hát hàm chỗ! Giống như thanh trong nôi đun nước có dòng điện như thế ."

Lưu Mưu văng nước miếng!

Giờ khắc này, Trần Chí Vũ bừng tỉnh đại ngộ!

Canh nước xương nôi không chỉ là canh nước xương nôi, nôi lâu là tăng thêm dòng điện!

Lưu hành bài hát cũng không chỉ là lưu hành bài hát, Tiệm Ngự lão sư là tăng thêm thâm ý!

Nhìn như không khỏe, kì thực dụng tâm lương khổ!

---

ps: Mặc dù là không phải sách mới tháng, nhưng vẫn là yêu cầu một phiếu cuối tháng đi, phía sau còn nữa, ô bạch tiếp tục viết

Chương 213: Ca Vương công nhận

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

"Đại biểu, ngài bài hát này thật sự là quá cao, chẳng những để cho chúng ta Tinh Mang lấy được mùa bóng số một, hơn nữa còn để cho Tần Tề nhị địa tất cả mọi người đều biết được ngài thực lực, ta trước quá ngu độn, đều đang không nghe ra đến, nguyên lai bài hát của người bên trong có nhiều như vậy nhân văn suy nghĩ, lưu hành bài hát cũng có thể tồn tại phong phú như vậy nội hàm ."

Ngô Dũng thao thao bất tuyệt.

Lâm Uyên ngồi ở đại biểu bên trong phòng làm việc, căn bản không biết Ngô Dũng nói là kia bài hát, chẳng lẽ là « thay đổi chính mình » ấy ư, đây không phải là một bài phổ thông lưu hành bài hát ấy ư, cái thế giới này lại không phải là không có tiết tấu Bruce, cần gì phải khen thành như vậy?

"Trương Kỳ không hồ là mọi người!"

Ngô Dũng tìm ra Trương Kỳ bình phẩm ca khúc, bắt đầu đọc, giọng nói vô cùng phú sức cảm hóa, tựa hồ cùng có vinh yên, mà Lâm Uyên nghe đến đó mới đại khái hiểu Ngô Dũng vừa mới lời nói kia hàm nghĩa, hần hơi chần chờ một chút, hỏi "Trương Kỳ là cái nào trường học ngữ văn lão sư?"

Ngô Dũng: "? ? ?"

Lâm Uyên lắc đầu nói: "Thứ người như vậy từ nhỏ đến lớn đều phải phải là Ngữ Văn giờ học đại biểu, luận văn tất nhiên là mỗi lần cũng cảm mãn phần đi, nói không chừng lần trước ta thi đụng phải đạo kia « Sinh Như Hạ Hoa » đề mục chính là hần ra."

" "

Ngô Dũng có chút nhỏ tiếng nói: "Ngài ý là, Trương Kỳ lão sư bình phẩm ca khúc, giải độc còn chưa đủ đi sâu vào ấy ư, chẳng lẽ bài hát này phía sau còn có càng thâm tầng thứ hàm nghĩa, có thể hay không cho ta giải thích?"

"Rất tốt."

Lâm Uyên không có cưỡng ép giải thích.

Địa cầu có câu nói, một ngàn cái độc giả thì có một ngàn cái Hamlet, giải thích như thế nào đọc vốn chính là mọi người tự do, đạo lý giống vậy, một ngàn cái những người nghe thì có một ngàn cái « thay đổi chính mình » , người nghe chính mình hiểu, ta nghe chính mình cảm thụ.

Đễ hiểu.

Lâm Uyên tâm tình vẫn không tẻ, bởi vì « thay đổi chính mình » bài hát này lượng nỗ, Lâm Uyên lần đầu tiên có ca khúc phát hành ngày đầu liền đạt được mấy trăm vạn lượng, đổi thành phần thành nhưng là nhất bút con số không nhỏ!

Như đã nói qua.

Hợp tác với Trần Chí Vũ quả thật lỗ vốn, nếu như là Diệu Hỏa học trưởng, mình có thể lấy thêm 1.5 phần chia, sau này chính mình hay lại là tận lực chớ cùng một đường ca sĩ hợp tác, một đường ca sĩ là tính giới bị thấp nhất công cụ nhân.

Mà lúc này.

Không chỉ là Ngô Dũng đối Lâm Uyên bội phục đầu rạp xuống đất, toàn bộ Tinh Mang trên dưới, các tầng lầu Người viết ca khúc môn, này thời điểm ở nhóm lớn bên trong kịch liệt thảo luận Trần Chí Vũ biểu diễn này thủ ca khúc:

"Quá độc ác!"

"Tiểu khúc cha uy vũ!"

"Tinh Mang này ba ló mặt rồi!"

"Vốn là ta cho là muốn khúc cha xuất thủ mới có thể giữ chắc một lần số một, không nghĩ tới chúng ta tiểu khúc cha liền quyết định được chuyện nhỏ này, khó trách công ty để mặc cho Tiệp Ngu đi đóng phim, loại bảo bối này nút muốn chụp cái điện ảnh vui đùa một chút, quá đáng sao?"

"Căn bản không quá đáng!"

"Không phải là thua thiệt ít tiền."

"So sánh với Tiệp Ngu đối công ty tầm quan trọng cùng với đã qua Điểm cống hiến, đừng nói là không tới mười triệu điện ảnh, phỏng chừng coi như hẳn muốn toàn bộ 2000~3000 vạn thành phẩm quay chụp, công ty cũng chỉ có thể cắn răng nhận đi, đóng phim sự tình kiểu này, coi như là cho Tiệp Ngu làm giải trí hạng mục."

"Đúng là tiểu khúc cha."

"Chỉ luận về viết chữ năng lực, ta cảm giác Tiệp Ngu so với khúc cha còn lợi hại hơn, khúc cha bài hát thịnh thoảng còn cần người khác viết chữ đầu rồi, chỉ có Tiệp Ngu bài hát toàn bộ đều là chính mình viết chữ, hơn nữa mỗi lần ca từ đều cùng bài hát phi thường phù hợp."

" "

Các bộ môn mặc dù có cạnh tranh, nhưng Tinh Mang là một cái đại tập thể, Tiệp Ngu ló mặt liền là cả Tinh Mang ló mặt, cho nên công ty mỗi một vị Người viết ca khúc giờ phút này đều là cùng có vinh yên, Tinh Mang lần này chứng minh chính mình nghiệp giới địa vị!

Triệu Giác là không nghĩ tới dưới tình huống này còn có thể tình thế nghịch chuyển, nằng với Lâm Uyên mời bài hát sau đó cố nhiên là lòng tin tràn

đây, nhưng là Phí Dương xuất hiện đã hoàn toàn làm rối loạn nòng kè hoạch, ai biết Phí Dương cũng là không phải Tiệp Ngự đối thủ?

"Ha ha."

Triệu Giác trợ lý nhìn một chút điện thoại di động cười nói: "Triệu tỷ người là không biết, bây giờ công ty một đường ca sĩ gần như toàn bộ đang nháo, nói là muốn cùng Tiệp Ngự mời bài hát, khúc cha dĩ nhiên là một khúc khó cầu, vì vậy vị này tiểu khúc cha tựu là người sở hữu mục tiêu." Sách mới bao lưới

"Khác lý tới."

Triệu Giác tức giận nói: "Tiệp Ngự cũng là thời gian thật dài mới viết ra bài này bài hát mới, sao có thể nhanh như vậy liền vùi đầu vào bài hát mới sáng tác trung, sau này muốn cùng Tiệp Ngự mời bài hát, để cho bọn họ báo trước ta một tiếng, không có ta đồng ý không cho phép đi phiên toái Tiệp Ngự."

"Được."

Trợ lý gật đầu một cái.

Triệu Giác lại nói: "Khúc cha môn có chiến lược ý nghĩa, bây giờ Tiệp Ngự cũng vậy, trừ phi chính hấn chủ động chỉ đích danh hợp tác với ca sĩ, nếu không năng lực của hấn hấn dùng ở trên lưới đao, Lam Tinh đại dung hợp tiến trình mới vừa mới bắt đầu, yêu cầu Người viết ca khúc xuất thủ nhiều chỗ đây."

Nói đến đây.

Triệu Giác bỗng nhiên cười nói: "Sáng lạng bên kia bây giờ hấn muốn luống cuống, phái ra một Thiên Vương cũng không thể cầm xuống đệ nhất, mặc dù chuyện này không trách được Phí Dương trên đầu, nhưng mặc cho vụ không xong đẹp đẽ, chúng ta vị này đối thủ cũ hấn rất thương đi."

Trợ lý: ". "

Triệu Giác nghĩ rằng không có sai.

Sáng lạng giải trí bên này đã trọn tròn mắt, tình thế trong vòng một ngày nghịch chuyển, sắp đến không cho người ta phản ứng thời gian, không chỉ là công ty vị kia Thủ Tịch người đại diện vỗ bàn chửi mẹ, ngay cả Phí Dương bản thân đều có chút ngẩn ra.

"Này là không phải vấn đề của người."

Phí Dương người đại diện an ủi mở miệng.

Phí Dương cười khô lắc đầu một cái: "Ta không cần hạng nhất trang điểm, ai quy định Ca Vương liền nhất định phải lấy đệ nhất, ta chỉ là đang nghĩ, có cơ hội hay không hợp tác với Tiệp Ngự, người này sau này đại khái suất là muốn trở thành khúc cha."

"Bình thường con đường rất khó."

Người đại diện do dự một chút nói: "Trừ phi là một ít quan phương tuyên truyền hạng mục hợp tác mới có thể, lấy Tiệp Ngự năng lực cùng với hấn

lần này ca khúc biểu hiện, phía trên sẽ chú ý tới hẳn, đến thời điểm tái tranh thủ tranh thủ?"

Phí Dương gật đầu một cái.

Hắn bỗng nhiên nói: "Tinh Mang có mấy người bạn cũ, cũng đang trùng kích Ca Vương, phỏng chừng bọn họ bây giờ so với ta càng nóng lòng muốn hợp tác với Tiệp Ngự, ngoại trừ khúc cha bên ngoài, Tiệp Ngự là bọn hắn lựa chọn tốt nhất."

"Kia cũng không dễ dàng."

Người đại diện cười nói: "Ca Vương vinh dự, cơ bản đều bị Ca Vương môn bao lăm, một đường ca sĩ muốn Phong Vương, một lượng thủ ca khúc nhiệt độ hiển nhiên là không đủ, Tiệp Ngự luôn không khả năng lấy sức một mình bung ra một cái tên Ca Vương đi."

Hàng năm cũng sẽ tổ chức âm nhạc thịnh điển.

Hàng năm đều sẽ có một vị Ca Vương sinh ra.

Theo lý thuyết theo một năm một lần âm nhạc thịnh điển, Lam Tinh Ca Vương chắc có rất nhiều, nhưng trên thực tế không phải như vậy, bởi vì Ca Vương là không phải một cái thân phận, mà là hạng nhất vinh dự, này là có thể lặp lại phát ra .

Càng thường thấy tình huống là:

Ca Vương vinh dự, cuối cùng vẫn là bị một vị đã bắt được Ca Vương vinh dự ca sĩ đạt được, đây cũng là Ca Vương phân lượng cũng cực cao nguyên nhân, không phải nói cầm Ca Vương nhân, lại không thể tiếp tục tham dự Ca Vương bình chọn rồi, cho nên một đường ca sĩ muốn Phong Vương, chỉ có thể đi lên còn lại Ca Vương trên bả vai vị!

Đây là biết bao vây khốn chuyện khó!

Giống như trên địa cầu một vị coi như không tệ diễn viên muốn cùng Lương Siêu Vĩ Châu Nhuận Phát loại đại lão cạnh tranh Ảnh Đế như thế, nhân gia năm ngoài cầm lấy Ảnh Đế năm nay còn có thể tiếp lấy cầm, không phải là Ảnh Đế cấp diễn viên phải nhất định đánh bại còn lại vào vòng Ảnh Đế, mới có thể cuối cùng nâng lên Ca Vương cúp!

Phí Dương gật đầu một cái.

Bất quá vô luận như thế nào, lần này, hẳn phi thường sâu sắc nhớ Tiệp Ngự. Hắn có dự cảm, cái này Tiệp Ngự sau này tất nhiên là nhạc đàn hết sức quan trọng nhân vật!

Trên thực tế .

Bây giờ Tiệp Ngự, đã mơ hồ có ý đó rồi, theo hẳn ở mùa bóng bóng lần trước lần thu hoạch đầu trù, tiểu khúc cha danh hiệu đã không giới hạn nữa với Tinh Mang nội bộ truyền lưu.

---

ps: Hôm nay liền viết đến đây, bởi vì mang hai cái miêu đi ra ngoài buộc ga- rô, làm trễ nãi không thiếu thời gian, ô bạch bây giờ phải đi xúc cứt .

Chương 214: Quỷ Xuy Đăng plus

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!
Bởi vì quan môi giới học thuộc lòng lấy Người bình phẩm âm nhạc môn tán thưởng, tiếp theo thời gian, « thay đổi chính mình » càng bay càng cao .
Trần Chí Vũ đã đệ nhất!
Là chắc chắn hạng nhất!
Vạn niên lão nhị ngạnh bị phá, hơn nữa còn là lấy phương thức như vậy, đây là chẳng ai nghĩ tới sự tình.
Bất quá Sa Điều đám bạn trên mạng mãi mãi cũng có thể tìm được tân vui vẻ ——

"Không đánh lại liền gia nhập, quả nhiên là danh ngôn chí lý!"

"Trần Chí Vũ trước một mực cầm thứ hai, nguyên lai là bởi vì ôm sai làm rồi bấp ùi? Sáng lạng cùng Tinh Mang khác biệt lớn nhất chính là, Tinh Mang có Tiện Ngư."

"Có sao nói vậy, Tiện Ngư chân thật là to a!"

"Cho nên, được Tiện Ngư người được thiên hạ?"

"Tiện Ngư có giống hay không ảo tưởng trong tiểu thuyết Hack lão gia gia?"

"Còn là một hình người Hack."

" "

Trần Chí Vũ cũng là một diêu nhân, lại phối hợp đám bạn trên mạng chơi với nhau ngạnh, ở bộ lạc bên trên phát một cái động tĩnh, mang theo điềm tự mình trêu chọc ý vị.

【 nuôi cái Kim Long ngư. 】

Động tĩnh phía dưới vẫn tự phân phối bên trong ảnh, là một cái đại hình hồ cá, trong bồn tắm một cái Kim Long ngư đang du động.

Mà ở hồ cá phía sau, còn có một đạo mơ hồ bóng người, chính là Trần Chí Vũ tự mình vào kính, tựa hồ vẫn còn so sánh rồi cái cây kéo tay.

"Nuôi cá còn được."

"Chỉ ngư chứng chữa hết?"

"Từ nay tận tâm tận lực phục vụ ngư chủ tử (đầu chó)."

"Ngư có thể mang cho người tới may mắn."

"Ta bấm ngón tay tính toán, con cá này hẳn nổi tiếng kêu hạng nhất."

"Người tốt tao a."

"Nguyên lai đây mới là nuôi cá phương thức mở ra chính xác."

"Người thích ăn cái gì ngư?"

" "

Trần Chí Vũ hàng này còn hỏi phục cuối cùng cái kia nhiệt đánh giá: "Ngư ngư khả ái như vậy, tại sao phải ăn cá ngư?"

" "

Tháo xuống vạn niên lão nhị nhãn hiệu, Trần Chí Vũ đã hoàn toàn thả bay tự mình rồi, không che giấu chút nào giờ phút này tự mình đối Tiệp Ngư cảm tình.

Vui bạn trên mạng đập thẳng bắp đùi.

Hắn còn chú ý Tiệp Ngư bộ lạc hào, cho Tiệp Ngư toàn bộ động tĩnh cũng điếm cái đáng khen.

Bất quá để cho Trần Chí Vũ có chút tiếc nuối là, Tiệp Ngư chưa có trở về quan chính mình.

Tiệp Ngư chỉ chú ý hai người .

Sở Cuồng cùng bóng dáng.

Nghĩ lại, Trần Chí Vũ lại thắng bằng, bởi vì Sở Cuồng chú ý nhân, căn bản liền là không phải trong vòng.

Trên thực tế, trong vòng chú ý Sở Cuồng ca sĩ còn rất nhiều, nhất là với Tiệp Ngư hợp tác qua ca sĩ môn.

Nhưng Tiệp Ngư cũng giống vậy chưa có trở về quan bất kỳ một vị, bao gồm lần trước Tôn Diệu Hòa.

Tôn Diệu Hòa?

Nhớ tới người này, Trần Chí Vũ bỗng nhiên minh bạch, tại sao lần trước Tôn Diệu Hòa đối thái độ mình không đúng.

Hắn bộc phát cảnh giác.

Tiệp Ngư là một cái vai u thịt bắp bắp đùi!

Nhất là ném được ngon ngọt sau đó, Trần Chí Vũ bộc phát muốn với Tiệp Ngư có tiếp tục cơ hội hợp tác.

Bất quá, chính mình đối thủ cạnh tranh hẳn không ít, Tôn Diệu Hòa chính là tốt nhất ví dụ.

Trên thực tế.

Tiệp Ngư thành tựu Trần Chí Vũ mùa bóng số một, hẳn mình cũng phải đến cửa ải cực kỳ lớn chú.

Này từ hắn bộ lạc fan phòng động tốc độ liền có thể nhìn ra được.

Vốn là mười triệu ra mặt chú ý số người, lúc này đã đạt đến mười lăm triệu!

Tháp tiểu thuyết

Vốn là một ca khúc không lớn như vậy uy lực, cho dù là cầm mùa bóng đệ nhất.

Nhưng bởi vì bài hát này được trao cho rồi thuộc tính đặc biệt, cho nên tầng tầng dưới tuyên truyền, Tiệp Ngư mới sẽ có được nhiều như vậy chú ý.

Tiên Ngự fan phòng động là chuyện tốt.

Nhưng Lâm Uyên càng hi vọng Sở Cuồng tăng số fan, bởi vì cái này quan hệ đến nhiệm vụ hệ thống, liền Sở Cuồng cái thân phận này mà nói, dưới mắt có hai cái nhiệm vụ trọng yếu cần phải hoàn thành:

Nhiệm vụ một: Sở Cuồng bộ lạc tài khoản fan phá trăm triệu.

Nhiệm vụ nhì: Trong vòng một năm để cho hội họa danh vọng đột phá 300,000

Này hai nhiệm vụ cũng không đơn giản.

Cái thứ 2 nhiệm vụ tương đối tốt hơn một chút, mặc dù là do bóng dáng làm, nhưng trợ thủ La Vi có thể giúp một tay chia sẻ rất nhiều.

Cho nên Lâm Uyên tiếp theo trọng tâm, đem sẽ tận lực vây quanh thân phận của Sở tiên hành, dù sao viết sách không có cách nào tìm trợ thủ.

Ngược lại gần đây ngoại trừ họa Manga ngoại, cũng không có những chuyện khác, dứt khoát đem thời gian dùng để viết tiểu thuyết « Quỷ Xuy Đãng » đi.

Đáng nhắc tới là .

Hệ thống cho Lâm Uyên « Quỷ Xuy Đãng » là 8 quyển phiên bản.

Trước mặt bốn bộ là tinh tuyệt Cổ Thành, Long đường núi mê quật, Vân Nam trùng cốc, Côn Lôn Thần Cung.

Phía sau bốn bộ vì Hoàng Bì Tử mộ phần, Nam Hải Quy Khư, nô tình Trương Tây, Vu Hạp quan sơn.

Này 8 quyển sau đó, còn viết qua truyện trước loại đồ vật, bất quá sức ảnh hưởng không bằng này 8 quyển, cho nên hệ thống cũng không cung cấp.

Cần nhắc đến độc giả đọc tính liên quán, Lâm Uyên dự định một quyển một quyển phát.

Đây đối với Lâm Uyên càng yêu cầu mới sẽ có đề cao, bởi vì « Quỷ Xuy Đãng » mỗi một quyển ước chừng có tam 40 vạn chữ nội dung.

Không giống như trước phát hành tần số, một phần cũng liền 20 vạn chữ tả hữu.

Bất quá này không là vấn đề.

Viết nhanh liền một tháng phát cuốn một cái, viết chậm liền mấy tháng phát cuốn một cái, Lâm Uyên hoàn toàn có thể tùy duyên, Nhà Xuất Bản bên kia trước thời hạn chào hỏi là được.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên bắt đầu viết « Quỷ Xuy Đãng » Quyển 1: Nội dung.

Bối cảnh nhất định là muốn đổi, hệ thống lần này cho phiên bản, mặc dù đối với nội dung cốt truyện tiến hành một ít tốt hơn điều chỉnh, văn bút cũng có biến hóa, nhưng bối cảnh cũng không có thay đổi.

Nguyên bản bản trong tiểu thuyết lại vừa là tri thanh lại vừa là dân quốc, thời đại cảm cực kỳ dày đặc.

Không giống « Đạo Mộ Bút Ký » , an một cái hiện đại bối cảnh là được.

Mặc dù Lâm Uyên dự định đổi bối cảnh, nhưng cũng không có ý định trực tiếp dùng hiện đại bối cảnh.

Nguyên đến một ít đặc sắc, thực ra rất có ý tứ, thả hiện đại liền không thành lập.

Cũng may hẳn vì đổi bối cảnh, ăn thật nhiều Lam Tinh sách lịch sử, cho nên lịch sử kiến thức vô cùng phong phú, hoàn toàn có thể làm được tự bào chữa.

Đầu tiên phải bảo đảm « Quý Xuy Đăng » đầu mối chính không thay đổi.

Truyện kỳ Mạc Kim Giáo Ủy Trương Tam dây chuyền là toàn bộ tiểu thuyết khởi nguyên nhân vật.

Một mình hẳn treo ba miếng Mạc Kim Phù, cũng kết hợp từ Cổ Mộ khám phá ra cổ đại lý luận phong thủy viết xuống « Thập Lục Tự Âm Dương Phong Thủy Bí Thuật » , nhân nói Phá Thiên máy mà tự hủy nửa cuốn.

Trương Tam dây chuyền có bốn tên học trò, lão Đại Phi thiên Toan Nghê, lão Nhị Kim Toán Bàn, lão Tam Âm Dương Nhãn Tôn Quốc Phụ, Lão Yêu thiết mài đầu.

Bốn người xuất sư lúc, bởi vì Tôn Quốc Phụ không muốn làm trộm mộ kinh doanh, Trương Tam dây chuyền liền đem « Thập Lục Tự Âm Dương Phong Thủy Bí Thuật » truyền cho hẳn, mà đem ba miếng Mạc Kim Phù cho ba người khác, cũng để lại Mạc Kim Giáo Ủy hợp tác sinh, phân là tử răn dạy. Tôn Quốc Phụ dạo chơi tứ phương, không xáo ngộ đến bởi vì ghiền ma túy phát tác, đang ở đào mộ phân lấy tài sản sa sút chủ thiếu gia, cũng chính là quyền sách nhân vật chính Hồ Bát một tổ phụ ——

Hồ Quốc Hoa!

Tôn Quốc Phụ quyết định thu Hồ Quốc Hoa làm đệ tử, cũng tại chính mình ly thế trước, đem « Thập Lục Tự Âm Dương Phong Thủy Bí Thuật » truyền cho Hồ Quốc Hoa.

Cuối cùng đến Hồ Bát một tay bên trong.

Hồ Bát một nắm « Thập Lục Tự Âm Dương Phong Thủy Bí Thuật » , ở thương gia đồ cổ nhân Đại Kim Nha khuyên khích hạ, cùng mình bạn tốt mập mập, một khởi khai thủy rồi bọn họ trộm mộ kiếp sống.

Cổ sự phân 8 quyển, mỗi cuốn một cái, đều là một lần dương lịch hiểm.

Nhìn từ góc độ này, « Quý Xuy Đăng » coi như là một bộ điển hình loại mạo hiểm tiểu thuyết, đặt ở ảo tưởng tiểu thuyết, tựa hồ là thành lập.

Bất quá cùng còn lại ảo tưởng tiểu thuyết bất đồng là.

Hệ mặc dù thống đem sửa đổi bối cảnh công việc để lại cho Lâm Uyên, nhưng bộ này trong tiểu thuyết một ít giải thích không thông địa phương, đều bị hệ thống cho viên trở lại.

Ngoài ra trọng yếu nhất một điểm là:

Bộ này trong tiểu thuyết kinh khủng cùng quỷ dị không khí, tựa hồ bị phóng đại gấp mấy lần, làm cho người ta một loại thẩm được hoảng cảm

giác .

Chương 215: Bước đầu hoàn thành

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Hệ thống ở giữ nguyên « Quý Xuy Đăng » rất nhiều xuất sắc đoạn phim đồng thời, lại gia nhập một ít văn tự đối kinh khủng bầu không khí nhuộm đẫm, trộm mộ trong tiểu thuyết khó tránh khỏi thiết kế một ít sự kiện linh dị.

Hệ thống làm, chính là để cho độc giả thấy tiểu thuyết lúc, càng có một loại tê cả da đầu cảm giác khẩn trương .

Quý phiến kinh khủng còn là tiểu thuyết kinh khủng?

Đại đa số người sợ rằng đều sẽ cảm giác được quý phiến kinh khủng hơn, bởi vì trực quan hình ảnh có thể câu khởi lòng người nội tình tự.

Nhưng nếu như văn tự chơi đùa tốt thực ra cũng có thể đi đến một loại mãnh liệt không khí hiệu quả, mặc dù cùng điện ảnh kịch bất đồng, nhưng đối tình cảm ý nghĩ điều động là tương tự.

Lâm Uyên cảm thấy .

Hệ thống bản « Quý Xuy Đăng » rất đáng sợ!

Bên trong có một ít văn tự, nhìn không miêu tả cũng đã rất có hình ảnh cảm.

Chớ nói chi là một ít chợt nhìn bình thường không có gì lạ, nhưng lại suy nghĩ tỉ mỉ cực chi bộ phận văn tự nội dung.

Cho nên, Lâm Uyên đối với cái này cái phiên bản tổng kết chính là, Quý Xuy Đăng plus!

Đương nhiên rồi.

Chỉ là nên kinh khủng địa phương kinh khủng, nếu vì kinh khủng mà kinh khủng, vậy thì không có ý nghĩa.

Hiển nhiên hệ thống cũng minh bạch đạo lý này, cho nên cái này phiên bản « Quý Xuy Đăng » trung, miêu tả đến mộ huyết cơ quan loại tình tiết lúc, cũng sẽ không chú trọng với cái gọi là kinh khủng miêu tả, mà là bắt hai chữ đặc điểm ghi lại việc quan trọng:

Tinh xảo!

Kích thích!

Tinh xảo tự nhiên tinh xảo ở cơ quan thiết kế, trong huyết mộ thiết kế, cho thấy trình độ khoa học kỹ thuật luôn là kinh người khéo léo.

Mà kích thích chính là những thứ này cơ quan nguy hiểm tính, bởi vì một chiêu cờ sai đây bàn đều thua.

Rất nhiều lúc, Mạc Kim Giáo Ủy cũng phải đôi mặt yêu cầu đánh cược mệnh tinh cảnh.

Đại khái là « Quý Xuy Đãng » nguyên đến số một nhân vật chính Hồ Bát một quá mạnh mẽ, luôn là làm cho người ta một loại lạnh tỉnh mà đa mưu túc trí cảm giác, cho nên hệ thống mới có thể gia tăng phó bản độ khó, để cho Hồ Bát một cũng trải qua một ít kẻ người đau đầu nguy hiểm. Hệ thống trước nói qua, tiểu thuyết soạn lại nhưng thật ra là dựa theo lợi hại tác gia đồ án tới .

Bây giờ Lâm Uyên ngược lại là thật bội phục vị kia bị hệ thống chọn trúng đồ án tác gia, bởi vì này loại soạn lại năng lực, đã đem « Quý Xuy Đãng » khắp mọi mặt xuất sắc độ, cũng tăng lên tới tận cấp bậc!

Lâm Uyên có linh tinh trí nhớ .

Kiếp trước hẳn nhìn « Quý Xuy Đãng » thời điểm, không cảm thấy có kinh khủng như vậy cùng quý dị, chẳng qua là cảm thấy mới mẻ, mang một ít không nói ra tiểu kích thích.

Cho nên nhìn thấy phía sau mấy quyển thời điểm, đã có nhiều chút mệt mỏi.

Nhưng kiếp này cái này phiên bản « Quý Xuy Đãng » , mỗi một quyển thiết kế đều có thể tự bào chữa.

Mà cái loại này không khí hiện ra, lại vừa là có đặc sắc, để cho người ta muốn ngừng cũng không được.

Này trực tiếp đưa đến, Lâm Uyên viết thời điểm, có loại mồ hôi lạnh đi xuống cảm giác.

Người bình thường đôi mắt quý dị cùng không rõ, đại khái đều là phản ứng như vậy, Lâm Uyên cũng không ngoại lệ.

Phải biết .

Lâm Uyên từ nhỏ đã không dám nhìn quý phiến, nhớ kiếp trước nhìn cái Mãng cương thi cũng có thể hù dọa chui vào trong chăn.

Cái gì không làm chuyện trái lương tâm không sợ quý gõ cửa, loại này an ủi tính lời nói đối Lâm Uyên là không dính dụng.

Huống chi hẳn ăn trộm lòng đỏ trứng bị muội muội phát hiện loại này chuyện trái lương tâm cũng không ít làm.

Kết quả chính là dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên lại muốn kiên trì đến cùng viết một bộ so với nguyên đến càng huyền nghi kinh sợ « Quý Xuy Đãng » , có thể không hoảng hốt sao?

Bất quá, vừa nghĩ tới « Quý Xuy Đãng » tồn chính mình mười triệu, Lâm Uyên lá gan liền lớn rồi!

Mặc như vậy tiểu thuyết, nếu như vền vẹn bởi vì sợ sẽ không đi viết, vậy đơn giản là phí của trời!

Lá gan vật này là có thể luyện ra.

Lâm Uyên trước nghe qua một cái bát quái, Giản Dịch nói.
Nghe nói người kia là Giản Dịch bằng hữu, khi còn bé nhìn một cái phim kinh dị sẽ tè ra giường, cho đến bảy tám tuổi, loại tình huống này cũng không có cải thiện. Yêu nhìn mạng tiểu thuyết
Vì vậy, Giản Dịch bằng hữu quyết định, luyện lá gan, luyện lá gan phương pháp chính là ——
Mỗi ngày đều buộc tự nhìn một bộ phim kinh dị!
Như vậy liên tục nhìn một cái nguyệt, Giản Dịch bằng hữu quả nhiên không sợ hãi như vậy nhìn phim kinh dị rồi, cũng không có phát sinh nữa nhìn phim kinh dị tè ra giường tình huống.
Giản Dịch cuối cùng còn cảm khái: "Ta người bạn kia, bây giờ giống như ta, không một chút nào sợ nhìn phim kinh dị."
Lâm Uyên rất bội phục Giản Dịch người bạn kia.
Hắn hiện tại đối mặt tình huống có chút tương tự.
Vừa mới bắt đầu viết hệ thống bản « Quỷ Xuy Đãng » rất sợ hãi.
Nhưng theo hắn càng viết càng nhiều, tâm lý sợ hãi ngược lại là nhỏ đi rất nhiều.
Bởi vì « Quỷ Xuy Đãng » bên trong đại đa số sự tình, đều có thể giải thích, không cần biết giải thích có hay không gượng gạo, cơ bản cũng có thể tự bào chữa là được, dù sao trộm mộ tiểu thuyết bản thân liền là ở thực tế trên căn bản tiến hành tưởng tượng.
Mà đối với rất nhiều sự kiện linh dị, một khi biết đem nguyên lý, thực ra cũng sẽ không quá sợ.
Về phần Lâm Uyên tại sao viết sách thời gian như vậy đầy đủ .
Bởi vì Lâm Uyên xin nghỉ!
Thực ra Lâm Uyên từ bắt được khúc cha Dương Chung Minh nhân vật thể bắt đầu, liền rõ hiển cảm giác, đại học Soạn nhạc chương trình học mình đã không cần phải học.
Đợi ở trường học chính là lãng phí thời gian.
Trước cần nhắc đến điểm số loại, Lâm Uyên một mực ở hẳn.
Nhưng bây giờ Lâm Uyên phát hiện mình cần phải làm việc tình có rất nhiều, cho nên hắn quyết định đem ở trường thời gian lợi dụng, có thể không lên lớp liền trực tiếp xin nghỉ được rồi.
Vốn là Lâm Uyên lấy vì chuyện này thật phiền toái.
Nhưng khi hắn với phụ đạo viên nói, sau này mình muốn thường thường xin nghỉ thời điểm, Lâm Uyên rõ ràng thấy, phụ đạo viên lộ ra vui vẻ nụ cười, giống như là như trút được gánh nặng một loại?
Lâm Uyên hoài nghi mình nhìn lầm rồi, nào có lão sư thích chính mình học sinh xin nghỉ đây?
Như vậy nụ cười, ở phụ đạo viên trên mặt lóe lên một cái rồi biến mất, ngay sau đó phụ đạo viên liền khôi phục nghiêm túc ——

Nghiêm túc phê giấy xin phép nghỉ.

Lâm Uyên bắt đầu cảm giác mình đúng là nhìn lầm rồi, lão sư là không thích chính mình xin nghỉ.

Nhưng lão sư có thích hay không không có quan hệ gì với Lâm Uyên rồi, hẳn không phải là không tôn trọng lão sư, cũng không phải là không tôn trọng trường học, chỉ là bởi vì bây giờ hẳn ở trường học thật học không được thứ gì rồi.

Dương Chung Minh nhân vật thể cộng thêm Sư giả hào quang giảng bài hiệu quả, so với Lâm Uyên nhậm chức tại sao đại học đều hữu dụng.

Coi như một ít không phải là bài chuyên ngành trình, Lâm Uyên cũng có thể dùng trí nhớ bao con nhộng tới ăn thư giải quyết, bá bá bá lật xong một quyển sách, là hẳn có thể đem kiến thức điếm toàn bộ ghi tại não hải —— Không có cao hơn này hiệu suất học tập rồi.

Tóm lại, bây giờ mặc dù Lâm Uyên hay lại là người sinh viên đại học, nhưng hẳn đã có thể tự do xử lý chính mình thời gian.

Hắn lựa chọn đem mình lúc trước đi học thời gian, hoa tại chính mình phòng làm việc.

Buổi sáng họa Manga.

Buổi chiều viết tiểu thuyết.

Phân phối mạch lạc rõ ràng.

Cũng bởi vì sung túc gõ chữ thời gian, Lâm Uyên « Quỷ Xuy Đãng » tốc độ đổi mới đạt tới một loại thật nhanh tình cảnh.

Mới không tới thập ngày thời gian, Lâm Uyên liền đem Quyển 1: « Tinh Tuyệt Cổ Thành » giải quyết cho rồi.

"Hô."

Thở phào một cái, Lâm Uyên liền lạc Ngân Lam Thư Khố biên tập Dương Phong: "Sách mới viết xong, tháng sau có thể phát hành sao?"

"Phát tới cho ta nhìn xem một chút!"

Dương Phong sợ hết hồn, ngay sau đó liền ngạc nhiên mừng rỡ!

Tần Tê xuất bản phương chính ở đại quy mô cướp đoạt thị trường, Sở

Cuồng lúc này phát hành sách mới, nói không chừng có thể cho Ngân Lam Thư Khố mang đến không Tiểu Trợ lực!

Chương 216: Này tiểu thuyết thật là dọa người

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đối với Sở Cường sách mới, Dương Phong đã mong đợi hơn mấy tháng, cho nên cùng đối phương đơn giản sau khi trao đổi, Dương Phong liền lập tức mở ra Email.

"Keng."

Email thanh âm nhắc nhở suy nghĩ một chút, Sở Cường đem tiểu thuyết phát tới, Dương Phong cũng là thấy được bộ này tiểu thuyết tên.

"Quý Xuy Đăng?"

Thật là kỳ lạ tên sách.

Luôn cảm giác âm sâm sâm.

Lần này sách mới là loại hình gì?

Dương Phong chuẩn bị đánh chữ hỏi Sở Cường sách mới loại hình, kết quả tự còn không có đánh xong bên kia hình cái đầu liền tới.

Cái này làm cho cùng Sở Cường có phong phú trao đổi kinh nghiệm Dương Phong minh bạch, đối phương hôm nay đại khái là sẽ không lại lý tới mình. Cùng lúc đó.

Dương Phong bên cạnh, truyền tới một tên đồng nghiệp thanh âm: "Tiểu Dương, tan việc, ngươi còn không đi sao?"

"Tan việc?"

Dương Phong cau mày, hẳn còn muốn nhìn một chút Sở Cường quyển này kê « Quý Xuy Đăng » sách mới đâu rồi, đây là rất cấp thiết muốn muốn thấy vì nhanh tâm tình.

"Đừng có mài đầu vào nữa, đi thôi."

Đồng nghiệp vỗ một cái Dương Phong bả vai: "Hôm nay ta phải ngồi xe của ngươi, ta xe hư rồi, đưa đi sửa, làm phiền ngươi đưa ta một chút về nhà."

"Không thành vấn đề."

Dương Phong liếc nhìn đồng nghiệp, cười nói: "Tiền xe một trăm khối, đây là cho ngươi lão Trương Hữu tình giá cả."

Lão Trương liếc mắt: "Xe màu đen a."

Dương Phong cười một tiếng: "Đùa . Bất quá nhà ngươi còn rất xa, ta trước đưa ngươi đi, vốn đang dự định thêm sẽ ban, đem thư cho nhìn."

Lão Trương hỏi: "Sách gì?"

Dương Phong nói: "« Quý Xuy Đăng » ."

Lão Trương thiêu mi: "Lại vừa là Tiên Hiệp tiểu thuyết? Sở Cuồng « Tru Tiên » khai sáng Tiên Hiệp đề tài sau đó, gần đây viết Tiên Hiệp nhân càng ngày càng nhiều, hơn nữa có không ít người theo gió viết ra thành tích ."
Lão Trương chuyện đương nhiên cho là « Quỷ Xuy Đẳng » Tiên Hiệp văn. Hiển nhiên, « Quỷ Xuy Đẳng » bên trong cái kia "Quỷ" chữ là trọng điểm. Loại này thần thần quái quái tên sách, nói chung bên trên là có thể hướng Tiên Hiệp tiểu thuyết câu đối trên nghĩ.

"Là không phải theo gió."

Dương Phong nhìn lão Trương liếc mắt: "Đây chính là Sở Cuồng sách mới."

Người khác viết Tiên Hiệp kêu theo gió, Sở Cuồng không tính là ——

Dương Phong cũng cho là « Quỷ Xuy Đẳng » là Tiên Hiệp tiểu thuyết.

Lão Trương sững sốt một chút, chợt nở nụ cười, có chút vui vẻ nói: "Lại là Sở Cuồng sách mới? Có thể a, nghe một chút nhìn!"

Ban biên tập nhân, phần lớn đều rất thích Sở Cuồng tác phẩm, lão Trương cũng không ngoại lệ.

"Được, vậy chúng ta lái xe thời điểm đồng thời nghe một chút."

Dương Phong không có cự tuyệt, cái gọi là "Nghe", chính là giọng nói nghe thư.

Bởi vì biên tập đi làm cũng phải lái xe, không có cách nào đọc sách chơi đùa điện thoại di động loại, cho nên thỉnh thoảng cũng sẽ nghe thư.

Ngân Lam Thư Khó mở mang một cái nghe thư phần mềm, thật trí năng, có thể thông qua ngữ cảnh tới điều chỉnh tâm tình, nghe rất tự nhiên.

Hiệu quả mặc dù không như hoạt não viên, nhưng là Tỷ Can ba ba đọc đọc muốn tốt rất nhiều.

Cứ như vậy, hai người ngồi lên xe.

Cùng lúc đó, giọng nói trí năng nghe thư chức năng, mở ra.

【 trộm mộ là không phải thăm quan du lịch, là không phải ngâm thơ đối câu, mà là một môn kỹ thuật, một môn tiến hành phá hư kỹ thuật. Cổ đại các quý tộc xây phần mộ thời điểm, nhất định là nghĩ đủ phương cách địa phòng ngừa nhà mình phần mộ bị trộm, cho nên dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ở trong mộ thiết trí các loại cơ quan ám khí, mai phục, có đá lớn, Lưu Sa, Độc Tiên, Độc Trùng, cạm bẫy vân vân không đếm xuể . 】

Xe đã chạy.

Nhưng Dương Phong cùng lão Trương nhưng là không nhìn được liếc nhau một cái.

Mở thế nào đầu liền nói trộm mộ?

Chẳng lẽ này là không phải Tiên Hiệp tiểu thuyết?

Hai người có chút buồn bực, lại mang theo mấy phần hiếu kỳ, tiếp tục nghe.

【 ta tổ phụ kêu Hồ Quốc Hoa, Hồ gia tổ tiên là mười dặm bát hương nổi danh Đại Địa Chủ, thời kỳ huy hoàng nhất trong thành mua ba cái hồ đồng

liên kết hơn bốn mươi lúc này nhà, trong đó đã từng ra khỏi một ít làm quan cùng kinh thương .]

Nghe được cái này, Dương Phong cùng lão Trương đại khái nghe rõ. Hóa ra « Quý Xuy Đăng » còn thật là không phải một bộ Tiên Hiệp tiểu thuyết.

Văn tự miêu tả hội họa phong rất Tả Thực, tràn đầy niên đại cảm, hơn nữa cố sự là ngôi thứ nhất giảng thuật ——

Ngôi thứ nhất?

Đâu năm nay, vẫn còn có người dám dùng ngôi thứ nhất thị giác sáng tác! ?

Dương Phong nhất thời vô cùng đau đầu.

Sở Cường quả nhiên vẫn là cái kia Sở Cường. Linh lâu mạng văn học

Hắn mãi mãi cũng sẽ không dựa theo lẽ thường xuất bài!

Phải biết ngôi thứ nhất là bị rất nhiều độc giả ghét, rất nhiều độc giả thậm chí không nhìn người viết cái gì, chỉ cần thấy được ngôi thứ nhất, sẽ không chút do dự khí thư .

Cứ làm như vậy giòn trực tiếp!

Lão Trương do dự nói: "Này thật giống như là không phải ảo tưởng tiểu thuyết đi, không có năng lực đặc thù, ngược lại tràn đầy niên đại cảm, hơn nữa tiểu thuyết tựa hồ đang nói trộm mộ cố sự?"

"Tiếp tục nghe."

Dương Phong vẻ mặt đau khổ nói.

Mặc dù hắn cảm thấy chuyện này không đáng tin cậy, nhưng lần trước vừa mới bắt được « Tru Tiên » thời điểm, cũng cảm thấy Tiên Hiệp loại hình này không đáng tin cậy .

Có kinh nghiệm lần trước, lần này Dương Phong không dám quá sớm phán đoán.

Lão Trương gật đầu một cái, không nói gì.

Nghe đến, hai người có chút nhập thần.

【Hò Quốc Hoa vì đối phó cừu cừu, hắn sau khi về nhà đến trong thôn tìm một chằm người giấy, chính là đốt cho người chết cái loại này thợ thủ công. Cái này chằm giấy sư phó tay nghề rất Cao Minh, hắn theo như yêu cầu cho Hò Quốc Hoa ghim cái giấy trắng hồ phiếu giấy nữ nhân, lại dùng màu nước cho người giấy vẽ lên rồi lông mi mắt mũi, quần áo đầu, ở phía xa nhìn một cái, hắc, thật sự cùng một người sống tựa như. 】

"Tê."

Lão Trương cảm thấy có chút không được tự nhiên.

Dương Phong cũng có chút nổi da gà, luôn cảm giác loại này người giấy có chút làm người ta sợ hãi.

Hết lần này tới lần khác, hai người vừa tò mò cố sự tiếp theo phát triển.

Vì vậy bầu không khí yên lặng lúc này, chỉ có giọng nói đang tiếp tục:

【 không qua mấy ngày, cứu cứu đến cửa đến xem cháu ngoại nàng dâu, đúng vào lúc này, trong phòng màn cửa vén lên rồi, ra tới một cái nữ tử, này nữ tử dáng dấp bạch bạch tịnh tịnh, mặt to cái mâm, cái mông to chân nhỏ, Hồ Quốc Hoa tâm lý mãnh hơi hồi hộp một chút, ai u, đây không phải là ta tìm người giấy dán người sao? Nó sống thế nào rồi hả? 】

Dương Phong cùng lão Trương sợ hết hồn.

Nói kinh khủng ngược lại cũng chưa nói tới, nhưng luôn cảm thấy loại chuyện này, để cho người ta có chút để cho da đầu ma, cả người không được tự nhiên, giống như khi còn bé những thứ kia truyền lưu ở nông thôn lão nhân trong miệng quý cố sự.

Không khỏi làm người ta sợ hãi.

Trong sách nhân cũng giống vậy: 【 Hồ Quốc Hoa nhìn ngòai tại chính mình đối diện nữ nhân kia, đã cảm thấy tâm lý với ăn con ruồi tựa như chán ghét, da đầu cũng là không nhìn được từng trận tê dại, cái này người giấy mặt đặc biệt bạch, một chút huyết sắc không có, trên mặt đỏ thắm đều là dùng phấn bôi lên . 】

Vừa vặn lúc này kẹt xe.

Dương Phong cùng lão Trương lại không nóng nảy, chỉ là nghe giọng nói tiếp tục đọc « Quý Xuy Đăng » cố sự.

Giấy trắng nhân chỉ là cố sự mở đầu.

Phía sau giọng nói đọc được rồi con chuột hút thuốc phiện bộ phận, quý đi đồng thời, vẫn còn có nhiều chút khôi hài .

Tinh Tuyệt Cổ Thành nửa bộ phận trước hết hạn đến Dĩ Nhân câu hắc phong khẩu dưới đất quân sự yếu tắc, chủ yếu là một cái cơ cấu, sân thượng xây dựng, cũng không có gì cùng đầu mối chính quan hệ rõ ràng đầu mối. Này bán bộ là nghĩ viết thành dân gian Truyền Thuyết, hương thôn đã nói này chủng loại hình.

Tới nửa bộ sau, đội khảo cổ tiến vào sa mạc tìm Tinh Tuyệt Cổ Thành bắt đầu, chạm tới rồi tươi sáng địa lý văn Hóa Nguyên làm.

Tây Vực sa mạc, Khổng Tước Hà, đôi Thánh Sơn, tam Thập Lục Quốc, Lâu Lan nữ thi, Đôn Hoàng bích họa vân vân đều có hiện ra.

Xe chặn lại rất lâu.

Làm lần nữa thông xe thời điểm, cố sự đã nói đến xuất sắc nơi.

Cái gì bánh chưng a, cái gì đảo đầu a, cái gì hung ác a, còn có Mạc Kim Giáo Ủy loại vân vân, đều được cặn kẽ giới thiệu.

Cùng lúc đó.

Cố sự soạn lại sau huyền nghi kinh khủng vị, cũng đi ra, kinh sợ trình độ trực tiếp nghiền ép mở đầu giấy trắng nhân, cho tới xe đậu ở lão cửa Trương gia hẻm nhỏ lúc, lão Trương cảm thấy sau lưng lạnh lẽo.

"Tiểu Dương a ."

"Thế nào?"

"Người đưa ta một chút ."

"Nhà người là không phải đã tới chưa?"

"Người xem này hẻm nhỏ miếng vải đen rét đậm, có giống hay không trong huyết mộ lối đi a, ta nhớ được giao lộ còn sẽ có mèo hoang ."

"Ta cho người đánh xa quang đèn ."

Giờ phút này Dương Phong trong lòng cũng là loạn tung tung phèo mơ hồ sợ hãi.

Vừa mới lái xe thời điểm, hắn vừa vặn nghe được dọa người nơi, không nhìn được hoảng hốt một chút, hay lại là lão Trương nhắc nhở mới kịp thời chân phanh.

"Cũng được."

Lão Chu do do dự dự xuống xe, nói lải nhải nhắc nhở Dương Phong hồi đi lái xe cẩn thận một chút, lại không nhìn được nói: "Đem này tiểu thuyết cũng phát ta một chút thôi, quy củ ta biết, sẽ không tiết lộ."

Dương Phong không nhìn được nói: "Sợ đến như vậy rồi còn nhìn?"

Lão Chu sâu xa nói: "Sở Cuồng sách này, lại khai sáng một cái tân lưu phái, lại dọa người lại thích nhìn ."

"Được rồi."

Dương Phong thừa nhận lão Chu nói đúng.

Bộ này « Quỷ Xuy Đãng » căn bản liền không phải là cái gì Tiên Hiệp, mà là một bộ phi thường kích thích, đồng thời phi thường dọa người, hơn nữa phi thường mới mẻ trộm mộ tiểu thuyết!

Ngôi thứ nhất?

Thật giống như là không phải vấn đề lớn .

Ở đủ xuất sắc cố sự trước mặt, tiểu thuyết lối viết là không phải trọng điểm, bây giờ Dương Phong tương đối lo lắng vấn đề là, « Quỷ Xuy Đãng » có thể hay không hù được tiểu bằng hữu?

Chương 217: Cao nhất tuyên truyền phát hành

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đưa xong lão Trương, Dương Phong vì mình an toàn nghĩ, trở về trên đường không dám nữa nghe « Quý Xuy Đăng » .

Cũng tận thua thiệt trước giọng nói Lãng Tụng là trí năng kiêu.

Nếu quả thật là cái nghề cấp hoạt não viên, hợp với điểm nhuộm đắm tâm tình âm nhạc cùng với mang theo âm trầm giọng điệu, câu chuyện này còn không đem người dọa hỏng?

Chiều nay về đến nhà, Dương Phong còn làm một mộng.

Hắn nằm mơ thấy mình và lão Trương ở trộm mộ, với nơi góc tường bày cây nến, kết quả quan tài còn không có mở ra, kia cây nến bỗng nhiên dập tắt .

Nhân điểm chúc, Quý Xuy Đăng!

Phía sau xảy ra chuyện gì, Dương Phong cũng không biết, bởi vì hắn đã bị nội tâm sợ hãi cho dọa tỉnh lại.

Ngày thứ 2.

Dương Phong đi tới công ty, tinh thần uể oải, tựa hồ tối hôm qua ngủ không ngon.

"Người làm sao vậy?" Có đồng nghiệp quan tâm hỏi.

Dương Phong nói: "Sở Cuồng sách mới, ta không biết nên đánh giá thế nào "

"Sở Cuồng sách mới viết xong?"

Gần như toàn bộ biên tập đồng thời nhìn về phía Dương Phong.

Ngân Lam Thư Khố đám này biên tập, cũng coi là Sở Cuồng nửa fan rồi, « Tru Tiên » nhưng là được khen là nửa nghề đều tại Truy cãng Thần Tác!

Có người truy hỏi: "Loại hình gì à?"

Lúc này lão Trương cũng đến công ty, nghe đến mọi người thảo luận, cười nói: "Nếu tất cả mọi người hiếu kỳ như vậy, dứt khoát Tiểu Dương đem thư phát cho mọi người xem xem đi, nhìn một chút mọi người nói thế nào."

"Cũng được."

Dương Phong dứt khoát cùng lần trước như thế, đem « Quý Xuy Đăng » phát đến mọi người Email.

Tiểu thuyết xuất bản trước phải giữ bí mật, bất quá công ty các biên tập dĩ nhiên là không thành vấn đề.

Mọi người nhận được « Quý Xuy Đăng » sau đó, lập tức nhìn.

Kết quả mới không thấy mấy phút, đã có người ngạc nhiên nói câu: "Ngôi thứ nhất?"

"Đây là kinh khủng tiểu thuyết?"

"Xác thực nói, là linh dị tiểu thuyết đi."

"Trộm mộ đoán linh dị? Từ nghề tới tay, này rõ ràng là chủ nghĩa hiện thực tiểu thuyết."

"Ta xem tên sách còn tưởng rằng là Tiên Hiệp."

"Cái này làm được hả?"

"."

Mọi người này nói, vẫn tính là uyển chuyển.

Trên thực tế, quang nhìn tiểu thuyết mở đầu, cùng với ngôi thứ nhất thị giác, mọi người đôi nên trong chuyện xưa cho, không có một chút chút mong đợi.

Nếu như này là không phải Sở Cuồng thư, mọi người đã đem cái này bản thảo đập chết!

Ngôi thứ nhất?

Đâu năm nay, nào còn có nhân viết ngôi thứ nhất à?

Không biết hiện tại ở độc giả thấy ngôi thứ nhất liền trực tiếp khí thư sao?

Hơn nữa mở đầu dài dòng văn tự nói nửa ngày, thế nào đều là liên quan tới nhân vật chính tổ phụ sự tình?

Trước mặt còn nói trộm mộ.

Trộm mộ có cái gì tốt nói?

Lúc trước chưa bao giờ quá này chủng loại hình tiểu thuyết a.

Lão Trương Nhạc ha ha nói: "Tiếp tục xem chứ sao."

Ngày hôm qua hấn và Dương Phong nghe « Quý Xuy Đăng » mở đầu thời điểm, cũng là đầu óc mơ hồ, thậm chí cảm thấy được Sở Cuồng là đang ở viết linh tinh.

Nhưng nghe phía sau, hai người cái nhìn hoàn toàn thay đổi.

Mà lúc này ban biên tập các biên tập, cũng trải qua như thế trong lòng biến chuyển.

Khi bọn hấn thấy một cái đột cho người chết người giấy lại sống lại cũng miệng phun Chân Ngôn muốn gả cho Hồ Quốc Hoa thời điểm, mọi người rùng mình một cái.

Toàn bộ phòng nội khí phân thoáng cái âm lãnh rất nhiều!

Mà khi bọn hấn thấy giấy trắng nhân để cho Hồ Quốc Hoa đêm khuya đi nghĩa địa đào mộ phần lấy ra chôn theo Kim Ngân, Hồ Quốc Hoa lòng tham đi, kết quả bị giấy trắng nhân ăn tâm can, mọi người hô hấp đều đi theo căng thẳng.

Lão Trương cùng Dương Phong liếc nhau một cái.

Mọi người phản ứng cũng không có quá ngoài dự liệu của bọn họ.

Này tiểu thuyết kinh khủng cảnh tượng còn rất nhiều, mở đầu chỉ là tà hồ, phía sau liền trực tiếp có chút âm trầm.

Tỷ như Hồ Bát một cùng mập mạp đi địa phương công việc, trong thôn lão Vương nàng dâu thấy một đám người ở quỳ lạy một viên cây hòe, đợi nàng đi lên nhìn một cái, phát hiện mấy người này lại không đầu .

Cảnh tượng này chỉ tưởng tượng thôi liền kêu nhân tâm được hoảng .

Chớ nói chi là phía sau còn có cái gì hồng Sói bánh chung, còn có hai tử tiểu hài . Miễn phí tiếng Trung

Tử tiểu hài là một đôi đồng nam đồng nữ .

Tiểu thuyết giải thích là đang ở tiểu hài còn sống thời điểm từ đỉnh đầu rót vào thủy ngân, lại ở mặt ngoài thân thể thoa lên thủy ngân fan, giống như làm thành tiêu bản như thế, trải qua vạn năm thân thể cũng sẽ không thối rữa, chỉ là cả người hiện lên thanh, mơ hồ biến thành màu đen.

Sở Cuồng trong văn tự đem mạch máu, rót thủy ngân cửa hang vân vân chi tiết khắc họa được rất đúng chỗ.

Chính là nghe được cái này nhất đoạn thời điểm, Dương Phong lái xe kém chỉ ra vấn đề.

"Âm!"

Bỗng nhiên có tiếng cửa mở vang lên.

Có lẽ là mọi người tâm thần đều đặt ở tiểu thuyết bên trên.

Bị này bỗng nhiên thanh âm cả kinh, có người thậm chí trong hoảng loạn đồ chính mình cầu kỳ trà .

Thủy chảy đầy đất.

Mọi người lúc này mới phát hiện là tổng biên tập lão Hùng tới.

"Làm gì chứ, nhất kinh nhất sạ?" Lão Hùng cau mày nói.

Dương Phong giải thích: "Sở Cuồng viết xuất tân thư rồi."

Lão Hùng sững sờ, chột mắt sáng rực lên: "Cái gì đề tài?"

"Linh dị!"

"Kinh khủng!"

"Huyền nghi!"

"Thám hiem!"

Nhiều cái biên tập đồng thời mở miệng.

Lão Hùng chân mày lại nhíu lại: "Rốt cuộc là cái gì?"

Dương Phong suy nghĩ một chút, nói: "Nên tính là loại hình mới đi, ta cảm thấy được hẳn gọi trộm mộ tiểu thuyết ."

"Trộm mộ?"

Lão Hùng có chút không hiểu.

Mặt chữ ý tứ dĩ nhiên có thể lý giải, trộm mộ người nào không biết, chỉ là lão Hùng không nghĩ ra, đồ chơi này viết thành tiểu thuyết có thể đẹp mắt? Sở Cuồng sách mới, lại vừa là không đi đường thường?

Dương Phong vội vàng nói: "Ngài nhìn một chút liền biết, tiểu thuyết ta phát đến ngài hộp thơ."

Vài ba lời không giải thích rõ ràng, bởi vì Lam Tinh chưa bao giờ có « Quỷ Xuy Đăng » này chủng loại hình tiểu thuyết xuất hiện qua!

Đơn thuần dùng kính khủng hoặc là huyền nghi tới định nghĩa, tựa hồ không đủ tất cả mặt.

Ngoại trừ Sở Cuồng, đại khái không người sẽ nghĩ tới, viết một bộ như vậy ảo tưởng tiểu thuyết .

"Được."

Lão Hùng gật đầu một cái, tiến vào phòng làm việc.

Các biên tập trở mắt nhìn nhau, sau đó nhỏ giọng thảo luận nói:

"Sở Cuồng thật đúng là một quyển sách một cái phong cách, quyển sách này quá dọa người!"

"Ta cảm giác rất kích thích."

"Giống như nhìn một ít xuất sắc phim kinh dị như thế, một bên sợ hãi một bên lại không nhìn được nghĩ phải tiếp tục nhìn ."

"Điều này có thể hóa sao? Dù sao cũng là ngôi thứ nhất ."

"Khó mà nói, mặc dù là ngôi thứ nhất, nhưng nhìn một chút, ta thật giống như cũng thích ứng?"

"Suy nghĩ kỹ một chút, các người không cảm thấy, « Quỷ Xuy Đăng » chính là muốn dùng ngôi thứ nhất mới có thể càng nhiều mấy phần đại nhập cảm sao?"

"Huyền nghi tiểu thuyết thường thường dùng ngôi thứ nhất ."

"Vấn đề là, chúng ta là ảo tưởng tiểu thuyết, độc giả thích là chủ giác trang bức đùa bỡn chơi, « Quỷ Xuy Đăng » tựa hồ . Làm sai phân loại rồi hả?"

"Cũng coi là ảo tưởng tiểu thuyết đi, ta cảm thấy được quyển sách này trí tưởng tượng rất đáng sợ ."

"Bất kể nói thế nào, Sở Cuồng này bản tiểu thuyết rất trâu!"

"Ba quyển sách, đổi tam chủng loại hình, thậm chí ngay cả sáng tác phong cách cũng thế lần bất đồng, một điểm này quá đáng sợ!"

" "

Mọi người thảo luận trong chốc lát, trở lại chỗ ngồi tiếp tục xem nổi lên « Quỷ Xuy Đăng » .

Ngay tại nửa giờ sau, tổng biên tập cửa phòng làm việc bỗng nhiên mở ra. Lão Hùng chạy ra ngoài .

Đôi mắt một màn này, Ngân Lam các biên tập, đột nhiên cảm giác được có chút quen thuộc.

Cũng là ngày này.

Tổng Biên làm tự mình chỉ thị, « Quỷ Xuy Đăng » vào khoảng tháng sáu chính thức bán, tuyên truyền phát hành cấp bậc là .

Cao cấp nhất!

Chương 218: Đại thần vị trí

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

"Cao cấp nhất?"

Lâm Uyên nhận được Dương Phong điện thoại, đối phương biểu thị « Quý Xuy Đăng » đã quyết định xuất bản, hơn nữa tiêu thuyết tuyên truyền phát hành là cao cấp nhất kích thích, đây là Nhà Xuất Bản bên trong cao cấp nhất tác gia mới có thể bắt được đãi ngộ.

"Ừ."

Dương Phong giải thích: "Thấy rằng người trước hai bộ tiêu thuyết thành tích, đãi ngộ này thực ra cũng là bình thường, bất quá công ty cho ra cao cấp nhất tuyên truyền phát hành còn có một tầng dụng ý, liền là hi vọng người có thể trúng cử một cái danh sách."

"Cái gì danh sách?"

"Tần Tề thống nhất sau đó hai bên giới tiêu thuyết tự nhiên cũng đi theo thống nhất rồi, ngài trước là không phải trúng tuyển « văn nghệ báo » đánh giá Tần Tề đoàn thiên Tiêu Thuyết Gia xếp hạng thứ mười vị ấy ư, đây chính là hai bên thống nhất sau mang đến biến hóa một trong, chúng ta trường thiên ảo tưởng lĩnh vực tự nhiên cũng có tương tự bình chọn."

"Ồ."

Lâm Uyên từ chối cho ý kiến.

Dương Phong cười nói: "« văn nghệ báo » phụ trách đoàn thiên bình chọn, mà trường thiên ảo tưởng bình chọn trọng yếu hơn, cho nên phụ trách bình chọn cơ cấu là Tần Tề thống nhất sau văn nghệ hiệp hội, bọn họ dự định làm hai cái bình chọn, thứ nhất bình chọn là ảo tưởng lĩnh vực kim bài đại thần, cái thứ 2 tiêu chuẩn là ảo tưởng lĩnh vực Chí Cao Thần, sau này mỗi một nghề đại khái cũng sẽ thiết lập tương tự tiêu chuẩn, giống như nhạc đàn có kim bài Người viết ca khúc cùng cái gọi là khúc cha ."

"Có ích lợi gì sao?"

Lâm Uyên căn bản liền không thêm để ý những thứ này hư danh, ở nhạc đàn kim bài Người viết ca khúc là có thể bắt được công ty cao hơn phân chia hợp đồng, về phần khúc cha vậy càng là không được, đây mới là Lâm Uyên coi trọng nhất địa phương.

"Đương nhiên là có!"

Dương Phong liền nói ngay: "Nếu như người có thể trở thành kim bài đại thần, người cùng chúng ta công ty hợp đồng tất nhiên sẽ tăng lên một cái

cấp bậc, cụ thể chúng ta được phía sau bàn lại, dĩ nhiên ta cũng biết Sở Cuồng lão sư không quan tâm những thứ này, chỉ là muốn chúng ta cho ra một cái thái độ mà thôi, về phần Chí Cao Thần, cái này hi vọng không lớn, bởi vì Sở Cuồng lão sư lượng tiêu thụ không đủ, bất quá chúng ta có thể xông một cái, vạn nhất đánh giá lên có thể là cùng rồi ."

"Biết."

Đại thần liền là kim bài.

Chí Cao Thần chính là khúc cha.

Lâm Uyên trước mắt lớn nhất ngạnh thương chính là lượng tiêu thụ không đủ, hần tiểu thuyết thực ra đều rất hỏa, nhưng hần xuất đạo thời gian tính toán đâu ra đấy nhỏ như vậy, không có thời gian nhất định tích lũy, Lâm Uyên lượng tiêu thụ không thể nào cùng những thứ kia một viết vài chục năm đỉnh cấp tác gia so sánh.

Bất quá Lâm Uyên có Lâm Uyên ưu thế.

Hần liên tục khai sáng ảo tưởng lĩnh vực hai cái loại hình mới, cộng thêm « Quý Xuy Đăng » sắp khai sáng trộm mộ lưu, những thứ này thành tựu đều có thể tính là Lâm Uyên sức ảnh hưởng, thật muốn bình chọn lời nói những thứ này đều là sẽ xem xét ở bên trong, về phần Ngân Lam Thư Khố cho mình sách mới cao nhất tuyên truyền phát hành dụng ý, tự nhiên cũng là muốn giúp mình bắt được cao hơn bình cấp, dù sao công ty dưới cờ sức ảnh hưởng càng lớn, công ty sức ảnh hưởng lại càng lớn.

"Ngài biết là được."

Dương Phong cuối cùng cười cười nói: "Chuyện này trong nghề nghiệp ngoại gần đây đều đang đồn, nghe nói bình chọn sẽ ở tháng sáu chính thức mở ra, cho nên ngài này sách mới phát chính là thời điểm, bất quá cũng bởi vì tháng sáu có một cái như vậy bình chọn, cho nên tháng sáu phát thư rất nhiều, mà « Quý Xuy Đăng » chính là chúng ta Ngân Lam Thư Khố tháng sáu coi trọng nhất sách mới ."

"Ừm."

Lâm Uyên không có nói nhiều.

Vô luận bình chọn kết quả như thế nào, ít nhất Ngân Lam Thư Khố an bài cái này cao cấp nhất tuyên truyền phát hành là đồ tốt, hãy cùng điện ảnh tuyên truyền như thế, tiểu thuyết phát hành trước cũng phải cân tuyên truyền, tuyên truyền đúng chỗ có thể nhiều hơn một chút lượng tiêu thụ, dù sao mùi rượu cũng sợ ngõ nhỏ lại sâu chứ sao.

Tiếng tằm nghịch tập?

Dựa vào tiếng tằm hậu kỳ nghịch tập quật khởi cố nhiên là rất tốt cố sự kịch bản gốc, nhưng vậy thật ra thì chỉ là từ một loại đối thực tế bất đắc dĩ, nếu như có thể mở đầu liền nhiệt độ nổ tung kia là không phải tốt hơn sao?

Đúng như dự đoán.

Thông báo xong Lâm Uyên sau đó, Ngân Lam Thư Khố liền toàn diện vận chuyên, « Quý Xuy Đăng » tiến vào cao cấp nhất tuyên truyền phát hành giai đoạn, không chỉ là quan võng phủ lên Đại Hoành bức loại này thông thường thao tác, còn có vô không bắt nhập thành phố quảng cáo cùng với báo chí tuyên truyền, ngay cả bộ lạc văn học bản khối cũng đánh cái quảng cáo, nói là Sở Cuồng sắp phát hành tân trường thiên tiểu thuyết vân vân . Phải biết.

Dưới tình huống bình thường bộ lạc rất ít tiếp nối loại này tiểu thuyết quảng cáo, nhưng này dù sao cũng là Sở Cuồng sách mới, mà bộ lạc một mực cùng Sở Cuồng có rất tốt đẹp hợp tác cơ sở, cho nên Ngân Lam Thư Khố tìm tới cửa muốn hợp tác thời điểm, bộ lạc bên này không cần nhắc quá nhiều liền trực tiếp đáp ứng, cùng với nói là cho Ngân Lam Thư Khố một bộ mặt, chẳng nói là có chút bán Sở Cuồng Nhân tình ý nghĩ.

Kết quả là thành công.

Hoa lạp lạp, tuyên truyền kéo căng!

Một bộ này tổ hợp quyền đi xuống, trong vòng mấy ngày khắp nơi đều là Sở Cuồng sách mới quảng cáo, thật sự quan tâm tiểu thuyết nhân đều biết Sở Cuồng sách mới muốn phát hành tin tức, mặc cho ai nấy đều thấy được đây là một cái tác gia ở Nhà Xuất Bản có thể bắt được cấp bậc cao nhất tuyên truyền mặt bài rồi.

Trừ lần đó ra.

Ngân Lam Thư Khố lần này vì Sở Cuồng sách mới đánh ra tuyên truyền tiêu ngữ cũng là giọng cực lớn, không kém gì Sở Cuồng quyền sách trước liệu lĩnh: 【 tháng sáu nhất hào Sở Cuồng sách mới rung động phát hành, « Quý Xuy Đăng » khai tông lập phái! 】

Cùng lúc đó.

Còn có càng nhiều lời tuyên truyền, cơ hồ là vô không bắt nhập xuất hiện ở trên Internet, tỷ như một ít tiểu thuyết diễn đàn thì có loại này để cho người ta không nhìn được hiểu kỳ quảng cáo: "Phát Khâu Ấn, Mạc Kim Phù, Bàn Sơn Tá Lĩnh Tâm Long Quyết; Nhân Điểm Chúc, Quý Xuy Đăng, Khám Dư Đảo Đẩu Mịch Tinh Phong. Thủy Ngân Ban, Dưỡng Minh Khí, Long Lô Bảo Điện Khứ Vô Sở; Âm Trâm Quan, Thanh Đồng Tôn, bất tự không cứng rắn chó phụ cận!"

Nhân Điểm Chúc!

Quý Xuy Đăng!

Mặc dù tranh tuyên truyền phong cùng Sở Cuồng trước mặt hai bộ tiểu thuyết hoàn toàn bất đồng, cực kỳ giống linh dị tiểu thuyết, nhưng rất nhiều độc giả thực ra liền là ưa thích loại này găm găm gừ gừ cảm giác, vượt trội một cái không hiểu rõ nghiêm ngặt, nhất là Sở Cuồng những người ái mộ:

Hàng đêm tiếng Trung

"Cảm giác lạ vừa là loại hình mới!"

"Trải qua trước hai quyển thư sau đó, mặc dù rất hi vọng Sở Cuồng tiếp tục viết Tiên Hiệp hoặc là vận động thi đấu, nhưng nhìn hẳn lại muốn viết loại hình mới, ta còn là sẽ ủng hộ, bởi vì ta tin tưởng Sở Cuồng bút lực, trước hai quyển thư đã chứng minh hết thảy!"

"Quảng cáo đánh thật là mạnh!"

"Sở Cuồng bây giờ lão tặc đã là Ngân Lam Thư Khố mặt bài một trong, hẳn lượng tiêu thụ có lẽ không phải thứ nhất, nhưng sức ảnh hưởng lại cực cao, dù sao liên tục dẫn dắt rồi hai Namikaze triều, thỏa thỏa đại khai sơn quái, Ngân Lam Thư Khố dám không cho hẳn mặt bài?"

"Mong đợi a a a!"

"Sở Cuồng lão tặc rút cuộc lại phát sách mới rồi, dường như còn rất cao sản, bất quá ta sẽ không nhìn, từ Sở Cuồng lão tặc viết tử Bích Dao bắt đầu ta liền quyết định sẽ không nhìn lại hẳn bất kỳ tiêu thuyết, lập thiệp làm chứng!"

"Tháng sáu phát hành?"

"Tháng sáu phát hành sách mới có phải hay không là quá nhiều, phỏng chừng cũng là hướng về phía đại thần bình chọn đi đi, còn có cái kia Chí Cao Thần, bất quá tháng sáu phát hành chỉ có thể coi là tạm thời nước tới chân mới nhảy, chủ yếu vẫn là xem qua hướng thành tích, lấy Sở Cuồng thực lực cầm một cái đại thần thưởng khăng định không thành vấn đề."

" "

Mà ngành nghề bên trong.

Các đại xuất bản công ty là là đồng thời nhú mào, thị trường tranh đoạt kịch liệt nhất trong hoàn cảnh, Sở Cuồng bỗng nhiên ban bố sách mới, đối mọi người mà nói cũng là không phải một cái tin tốt, bởi vì Sở Cuồng năng lực trong nghề đã từng gặp qua hai lần rồi.

Trên thực tế.

Từ cao cấp nhất tuyên truyền phát hành quảng cáo khai hỏa bắt đầu, các đại tiệm sách đã rồi rít liên lạc Ngân Lam Thư Khố, đặt mua số lượng nhất định Sở Cuồng sách mới, trải qua lần trước thê thảm tai nạn, tất cả mọi người không dám tùy tiện lại đi nghi ngờ Sở Cuồng rồi.

"Hướng về phía đại thần tới?"

"Sở Cuồng coi như tháng sáu không mở sách mới, bằng vào hẳn trước hai quyển thư sức ảnh hưởng, lên mặt thần cũng không vấn đề gì quá lớn, đoán chừng là muốn phải xếp hạng cao hơn một chút đi, cái này thì muốn xem hẳn sách mới chất lượng như thế nào."

"Cũng sẽ không kém."

"Này có thể chưa chắc, tuyên truyền phát hành kích thước là mặt bài, đại bài vô luận sách mới có hay không xuất sắc, Nhà Xuất Bản cũng sẽ cho mặt bài, chỉ bằng nhân gia lúc trước thành tích tốt, sách mới nội dung xuất sắc hay không chính là một cái khác cây số chuyện."

" "

Trong nghề ở thảo luận, Sở Cuồng tên nhưng là như sấm bên tai, chẳng qua hiện nay Tần Tề thống nhất, cũng không phải là tất cả mọi người đều biết Sở Cuồng là ai, bởi vì hiện tại thị trường trên có một nửa cơ sở, là tới từ Tề tỉnh độc giả.

Vâng.

Mặc dù cũng có bộ phận Tề tỉnh độc giả ở hai Châu thống nhất sau đọc qua Sở Cuồng « Tru Tiên », nhưng số lượng này dù sao không nhiều, hai bên còn không có hoàn toàn với nhau dung hợp, đối cách vách nhóm tác giả vẫn thuộc về hiểu biết lơ mơ trạng thái, cho nên rất nhiều người cũng phát ra nghi vấn:

"Sở Cuồng rất lợi hại phải không?"

"Cái này Sở Cuồng có chút mãnh a, hần sách mới quảng cáo cũng đánh tới ta thường ngồi chiếc kia trên xe buýt rồi, ở chúng ta Tề tỉnh, loại này cấp bậc tác giả đã là một cái trong lĩnh vực đầu rồi."

"Thật như vậy treo?"

"Ta xem qua Sở Cuồng đoạn thiên tiểu thuyết « giây chuyền », viết là thực sự được, không nghĩ tới hần sẽ còn viết trường thiên ảo tưởng tiểu thuyết, vừa vặn đây cũng là ta thích loại hình, ngược lại ta muốn nhìn một chút Sở Cuồng có phải hay không là thật lợi hại như vậy."

" "

Tỉnh Tần độc giả dĩ nhiên là chen lấn hướng Tề tỉnh các độc giả phổ cập khoa học Sở Cuồng tin tức: "Sở Cuồng sớm đã nhất là viết trường thiên, Tần Châu lưu hành vận động thi đấu văn toàn bộ đều là theo gió Sở Cuồng, Tần Châu đại sự đem Đạo Tiên hiệp tiểu thuyết cũng là theo gió Sở Cuồng, lão khai sơn quái hiệu một chút?"

Mang theo tự hào.

Mang một ít thời phòng.

Ngược lại Tề tỉnh độc giả bị phổ cập khoa học sau đó, xác xác thật thật là kéo căng rồi mong đợi cảm, dự định nhìn một chút « Quỷ Xuy Đãng » rốt cuộc trình độ như thế nào, đây cũng là Ngân Lam Thư Khố cho Sở Cuồng sách mới an bài cao cấp nhất tuyên truyền phát hành một cái khác tầng dụng ý chỗ:

Bắt lại bình chọn!

Khai thác thị trường!

Để cho Sở Cuồng vững vàng trở thành đại thần, cùng thời điểm để cho Tề tỉnh độc giả biết được Sở Cuồng thực lực, như vậy Sở Cuồng tiểu thuyết lượng tiêu thụ mới có thể nâng cao một bước.

Không nghi ngờ chút nào.

Ngân Lam Thư Khố đối « Quỷ Xuy Đãng » chất lượng vẫn là rất coi trọng, mặc dù bộ này tiểu thuyết có một ít nội bộ tranh cãi, tỷ như có người lo lắng

độc giả không chấp nhận ngôi thứ nhất, có người lo lắng bộ này loại tiểu thuyết hình cùng ảo tưởng tiểu thuyết không quá dưng, nhưng tất cả mọi người thừa nhận một điểm là:

Bộ này tiểu thuyết rất xuất sắc.

Các đại bây giờ Nhà Xuất Bản cũng đối bình chọn tranh rất chặt, nhà ai dưới cờ đại thần cùng Chí Cao Thần số lượng nhiều liền đại biểu nhà ai thực lực mạnh hơn, Ngân Lam Thư Khố tự nhiên tưởng muốn giúp Sở Cường giúp một tay .

---

ps: Còn có một chương, ăn một chút gì tiếp tục viết, cái này bình chọn, mọi người hiểu thành moegirl đại Thần Ước cùng Bạch Kim ước là được

Chương 219: Chính thức phát hành

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đại thần, chí cao.

Bình chọn dường như rất trung nhị.

Nhưng thích xem ảo tưởng tiêu thuyết độc giả, ai lại không điểm trúng nhị thuộc tính đây?

Quan phương cái này bình chọn đặt tên, đại khái cũng coi là nghênh hợp sở thích cái này tiêu thuyết trẻ tuổi độc giả.

Dù sao mọi người vẫn ưa thích quản mình thích kêu "Đại thần" .

Cũng có kêu "Lão tặc" .

Bất quá tiếng xưng hô này là số ít.

Chỉ có những thứ kia để cho độc giả vừa yêu vừa hận tác gia, mới có thể bị các độc giả gọi lão tặc.

Nếu như có cái "Lão tặc" bình chọn, Sở Cuồng cái này viết tử Bích Dao tác gia, đại khái là có thể trên bảng nổi danh.

Lâm Uyên bản không quan tâm những thứ này hư danh .

Cho đến hẳn biết Chí Cao Thần có thể bắt được tốt hơn hợp đồng.

Một khắc kia trong lòng Lâm Uyên đối cái gọi là "Chí Cao Thần" hướng tới, giống như đối trở thành "Khúc cha" như thế mong đợi.

Nếu so sánh lại, đoán thiên cái kia bình chọn, ngoại trừ lạc cái tốt danh tiếng ngoại, thực tế chỗ tốt tựa hồ không thấy?

Đương nhiên cũng là có chút điểm chỗ tốt.

Chỉ là luận kiếm tiền, trường thiên nghiền ép đoán thiên cũng là một sự thật, đây cũng là Lâm Uyên chưa bao giờ buông tha viết trường thiên tiêu thuyết nguyên nhân.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên có ý thức chú ý bình chọn chiều hướng.

Trước bình chọn Tần Tề đoán thiên tác gia bài danh « văn nghệ báo » , thuộc về trực thuộc văn nghệ hiệp hội báo chí, coi như là thuộc hạ đơn vị.

Đoán thiên giao cho « văn nghệ báo » bình chọn.

Trường thiên bình chọn, chính là do văn nghệ hiệp hội trụ sở chính tiên hành, hơn nữa chuẩn bị cũng có nhất đoạn cuộc sống, nếu không ngoại giới cũng sẽ không trước thời hạn biết được.

Cũng liền Lâm Uyên cái này vượt nghề quá nhiều người, không hiểu rõ một chút nghề tân dữ liệu.

Mà khi thời gian đến trung tuần tháng năm.

Đại thần cùng Chí Cao Thần bình chọn, rốt cuộc công bố rồi càng nhiều chi tiết.

Văn nghệ hiệp hội liền « văn nghệ báo » phát biểu văn chương: "Sau này bình chọn hàng năm cũng sẽ tổ chức một lần, cho nên hàng năm đều sẽ có tân đại thần cùng Chí Cao Thần sinh ra, cụ thể số lượng chờ đợi, bất quá lần thứ nhất số người đã xác định, chúng ta đem sẽ công bình công chính công khai bình chọn ra mười vị đại thần cấp ảo tưởng tác gia, cùng với ba vị Chí Cao Thần ."

Quả nhiên.

Khó khăn nhất làm Chí Cao Thần, chỉ có ba cái vị trí, đại khái suất là phát cho một ít thành danh nhiều năm lại thành tích một mực ổn định đỉnh cấp ảo tưởng tác gia!

Mà đại thần vị trí là tương đối nhiều hơn một chút, tổng cộng là mười.

Khó trách Ngân Lam Thư Khố cho là Sở Cuồng có thể bắt lại đại thần vị trí. Mặc dù xuất đạo tương đối trễ, nhưng Sở Cuồng sức ảnh hưởng, lại không phải bình thường Tiểu Thuyết Gia có thể so sánh với!

Thậm chí có không ít trong nghề nhân sĩ, đã bắt đầu dự đoán.

Loại này bài danh, nhưng thật ra là có thể trước thời hạn dự đoán ra một bộ phận kết quả, dù sao nghề bên trong các biên tập rõ ràng nhất Tiểu Thuyết Gia môn thành tích.

Mà tuyệt đại đa số dự đoán bên trong, Sở Cuồng đều là danh liệt trong đó. "Luận lượng tiêu thụ, Sở Cuồng bình chọn vì đại thần ưu thế không lớn, nhưng không ngăn được Sở Cuồng nghề sức ảnh hưởng, hẳn là liên tục sáng lập hai cái toàn bộ loại hình mới tác gia, cảm một cái đại thần không quá phận."

Đối với lần này rất nhiều người đều là đồng ý.

Dù ai cũng không cách nào chối sự thực là, Sở Cuồng khai sáng vận động tiểu thuyết cùng Tiên Hiệp tiểu thuyết, nuôi rất nhiều.

Khai sơn quái ảnh hưởng quá lớn.

Nhất là Tiên Hiệp tiểu thuyết, bây giờ quá bốc lửa!

Có người thông kê quá .

Tỉnh Tần trên thị trường Tiên Hiệp cùng vận động thi đấu đề tài chung vào một chỗ, đã có thể chiếm cứ ảo tưởng lĩnh vực 1 phần 5 thị trường phân ngạch!

Nói cách khác.

Trên thị trường có 1 phần 5 tác gia, đang cùng phong Sở Cuồng khai sáng hai cái đề tài!

1 phần 5 rất nhỏ?

Không, thả vào toàn bộ tỉnh Tần mà nói, cái này rất đáng sợ.

Đương nhiên.

Bây giờ Tần Tề thống nhất, cái này thị trường phân ngạch khẳng định rút nhỏ rất nhiều, nhưng cái này lý lịch đối với Sở Cuồng mà nói đã đầy đủ huy hoàng.

Các biên tập ở dự đoán, các độc giả cũng ở đây dự đoán.

Các độc giả so với biên tập còn thích loại này dự đoán, thậm chí còn làm cụ thể bài danh.

Có người cho rằng, mặc dù Sở Cuồng có thể đi vào đại thần vị trí, nhưng bài danh cũng sẽ không đặc biệt cao, bởi vì Tần Tề ảo tưởng tác gia đều phải tham gia bình chọn .

Tề tỉnh ảo tưởng tiểu thuyết, quả thật không bằng tỉnh Tần.

Nhưng đây chẳng qua là tương đối mà nói.

Tề tỉnh cũng có rất nhiều lợi hại ảo tưởng tác gia.

Cho dù là lý do công bình, Tề tỉnh cũng tất nhiên sẽ có mấy vị ảo tưởng tác gia trúng tuyển, chỉ là số người có thể phải kém hơn tỉnh Tần.

Bất quá bây giờ làm nhiều hơn nữa dự đoán cũng là không có ý nghĩa.

Bởi vì đang ở kết quả, phải đến tháng bảy sau đó mới có thể chính thức công bố.

Ngay sau đó thị trường.

Mọi người ngược lại là quan tâm hơn tháng sáu phát hành nhóm này sách mới sẽ biểu hiện như thế nào.

Tháng sáu lợi hại tác gia rất nhiều.

Trong đó tối chộc người chú ý tác phẩm, có ba bộ.

Chia ra làm:

Sở Cuồng, Ma Đồng, cùng với Hải Thiệu Gia.

Sở Cuồng không cần nói, Ngân Lam Thư Khố tháng sáu đầu bài, cao nhất tuyên truyền phát hành.

Ma Đồng giống vậy ở tháng sáu phát thư, tên sách kêu « Kiếm Tiên Hạ Sơn » .

Hắn danh tiếng không thể so với Sở Cuồng tiểu, làm Đinh Thịnh ủng hộ tháng sáu đầu bài, đồng dạng là cao nhất tuyên truyền phát hành, mục tiêu là ổn một chút đại thần bình chọn!

Về phần Hải Thiệu Gia .

Vị này là Tề tỉnh không trung Nhà Xuất Bản đầu bài, tên sách kêu « ta Dị Giới là Nguyên Thủy Xã Hội » .

Không cần phải nói, cũng là cao nhất tuyên truyền phát hành, chỉ là đề tài lựa chọn truyền thống Dị Giới mạo hiểm .

Ma Đồng có theo gió Sở Cuồng hiểm nghi.

Nhưng bây giờ Tiên Hiệp đã tạo thành gió triều, cho nên mọi người cũng không nói cái gì theo gió không theo gió rồi.

Làm rất nhiều người đều tại viết một cái đề tài thời điểm, cái này đề tài liền tạo thành loại hình. Văn tân học đường
Cũng không thể nói cầu toàn bộ Tiên Hiệp đều là theo gió « phiêu miểu » đi.

Chỉ là vừa đi ra thời điểm, mọi người sẽ cầm nói với phong chuyện, phía sau cũng cũng không nhắc lại.

Nói tóm lại.

Này ba bộ tiểu thuyết tuyên truyền, là mạnh nhất, trừ cái này ba bộ, dĩ nhiên cũng có một chút còn lại tiểu thuyết phát hành.

Nhưng rất hiển nhiên, không cách nào cùng cao nhất tuyên truyền phát hành mặt bài so với hơi nóng.

Tiệm sách môn cũng ở đây làm lựa chọn.

Ngân Lam Thư Khố bên này, đặt mua « Quỷ Xuy Đãng » tiệm sách cố nhiên rất nhiều.

Nhưng Hải Thiếu Gia cùng Ma Đồng hai vị này Tiểu Thuyết Gia tháng sáu sách mới, cũng là bị các đại tiệm sách đặt mua một cái lần.

Chỉ một so với đặt mua số liệu .

Ngân Lam Thư Khố « Quỷ Xuy Đãng » chưa bán, đã bán đi một triệu sách rồi.

Không trung Nhà Xuất Bản « ta Dị Giới là Nguyên Thủy Xã Hội » chưa bán, trước mắt giống vậy bán ra một triệu sách.

Đỉnh Thịnh mạnh nhất, Ma Đồng « Kiếm Tiên Hạ Sơn » , dự bán một trăm ba mươi vạn sách!

Đảo không phải nói Ma Đồng so với hai vị khác mạnh hơn.

Nguyên nhân chủ yếu với đề tài có liên quan.

Bởi vì trên thị trường không có trộm mộ, cho nên Ngân Lam Thư Khố cho « Quỷ Xuy Đãng » xếp loại đề tài là kinh khủng huyền nghi ——

Lãnh môn.

Cũng chính là « Tru Tiên » sau đó, trong nghề không dám cầm lễ thường nhìn Sở Cuồng, nếu không sách này sơ kỳ đãi ngộ, không thể so với Sở Cuồng trước nhất bản tốt.

Nếu so sánh lại, « ta Dị Giới là Nguyên Thủy Xã Hội » liền làm cái gì chắc cái đó rất nhiều rồi, truyền thống Dị Giới mạo hiểm, mặc dù độc giả nhìn chán rồi, nhưng vẫn là thị trường tối sống động loại hình.

Về phần Ma Đồng « Kiếm Tiên Hạ Sơn » , quyển này dự bán cao nhất, bởi vì này vốn là Tiên Hiệp!

Tiên Hiệp là lập tức tươi mới nhất đề tài, đã ra chừng mấy bản bạo nổ khoản, cộng thêm lần này viết người là Ma Đồng, tiệm sách tự nhiên chấp nhận nợ nần!

Tại sao?

Bởi vì Ma Động có rất nhiều ngoại hiệu, tựa như "Bức tử nguyên sang hệ liệt", "Theo gió Vương", "Thay đổi Đại Vương" vân vân.

Nghe ngoại hiệu cũng biết .

Ma Động rất giỏi về theo gió, hơn nữa hẳn là không phải mù quáng theo gió, hẳn sẽ gia nhập chính mình chi tiết cùng suy nghĩ, thay đổi một phen, cuối cùng viết ra đông Tây Thành tích thường thường so với bị hẳn theo gió tiểu thuyết thành tích cũng còn khá!

Đây là một loại năng lực.

Trong nghề rất thật lợi hại tác gia cũng có năng lực như vậy, nhưng Ma Động không thể nghi ngờ là trong đó tài năng xuất chúng.

Thậm chí có người tốt kỳ, « Kiếm Tiên Hạ Sơn » thành tích, có thể hay không vượt qua khai sơn quái .

Cũng chính là Sở Cuồng « Tru Tiên » ?

Lâm Uyên quan tâm đại thân loại bình chọn, lại không thêm đề ý tháng sáu sách mới tranh.

Cứ việc sách mới tranh, ảnh hưởng đến hẳn cao cấp nhất tuyên truyền phát hành hiệu quả.

Đây là tự nhiên.

Nếu như cùng thời kỳ chỉ có một bán chạy tác gia mở sách mới, kia ánh mắt của mọi người, dĩ nhiên là tập trung ở vị này bán chạy trên người tác gia.

Nhưng nếu như, cùng thời kỳ có chừng mấy vị bán chạy tác gia mở thư, kia ánh mắt của mọi người ắt sẽ phân tán.

Tiệm sách cũng muốn làm nghĩ rằng a .

Thư Điểm bán thư, cơ bản đều có chủ đẩy tác phẩm.

Bị bọn họ lựa chọn chủ đẩy tác phẩm, nếu như biểu hiện không tốt, là sẽ ảnh hưởng đến bọn họ lợi nhuận.

Đương nhiên rồi.

Bọn họ có thể căn cứ tình thế làm ra điều chỉnh.

Tựa như bọn họ chủ đẩy thư thành tích không được, vậy bọn họ hoàn toàn có thể thay đổi thành chủ đẩy một quyển khác bán được sách hay .

Bất quá cái này phải xem tiệm sách đặt mua tiểu thuyết thời điểm có hay không ký còn lại hợp đồng.

Nếu như bọn họ ký còn lại hợp đồng, tựa như tác gia ký tên hoạt động loại, vậy bọn họ chủ đẩy tác phẩm lại không thể tùy tiện sửa lại.

Trên thực tế.

Cũng có sách lớn thương hi vọng Sở Cuồng có thể phối hợp Thư Điểm làm một cái « Quý Xuy Đãng » ký tên hoạt động, đây là một cái kích thích lượng tiêu thụ biện pháp tốt.

Sở Cuồng fan chút khả năng sẽ vì Sở Cuồng ký tên mà mua « Quý Xuy Đãng » , cho dù là bọn họ chưa chắc thích quyển sách này.

Bất quá Lâm Uyên nhận được Dương Phong điện thoại sau đó, cự tuyệt. Mặc dù hẳn rất muốn kiếm số tiền này, nhưng hẳn một khi làm ký tên bán thư hoạt động, kia hẳn cách quay ngựa cũng không xa.

Đây là bí danh quá nhiều chỗ xấu.

Lâm Uyên quyết định tiếp tục làm một cái an tĩnh bộ oa.

Ngược lại là Ma Đồng cùng Hải Thiếu Gia, đều cùng bắt đồng tiệm sách ký kết thêm hợp đồng, chuẩn bị làm ký tên bán thư hoạt động, chỉ ở tháng sáu bắt được cao hơn lượng tiêu thụ.

Bất quá Lâm Uyên cũng có chính mình sách lược tuyên truyền.

Hắn thông qua Sở Cuồng tài khoản, tuyên truyền rồi « Quỷ Xuy Đãng » tháng sáu phát hành sách mới tin tức.

Sau đó, hẳn dùng bóng dáng cùng Sở Cuồng tài khoản, gửi cho đề cử xuống.

Này ba cái tài khoản là lẫn nhau chú ý, vượt trội một cái cộng tiến thôi! Cũng bởi vì ba cái tài khoản giới hạn, cho nên những người ái mộ mỗi lần thấy này ba cái hào, cũng phá lệ kích động.

"Bắt đầu!"

"Cuộc tình tay ba?"

"Tu La tràng?"

"Cảm giác Sở Cuồng là hạch tâm, Tiệp Ngự cùng bóng dáng ở tranh sủng ."

"Các người khỏe dợ (xấu hổ) "

"Mọi người đều biết, Sở Cuồng phát động thái, Tiệp Ngự nhất định gửi cho, bây giờ còn thêm cái bóng dáng."

" "

Lâm Uyên không biết loại này giới hạn tuyên truyền đối lượng tiêu thụ có không có lợi, ngược lại hẳn làm xong chuyện này cũng chưa có lại tiếp tục chú ý.

Mà lúc này.

Tháng năm đã lặng lẽ kết thúc.

Tháng sáu phần, nhóm lớn sách mới, leo lên các đại Thư Điểm giá hàng bên trên, Sở Cuồng bộ 3 tiểu thuyết « Quỷ Xuy Đãng » , chính thức ra đời!

---

ps: Tiên phát sau đôi, vội vã xuống lầu vứt rác, rác rưởi phân loại quá khinh người

Chương 220: Khiếp sợ độc giả

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đề tài đối với một bộ tiểu thuyết mà nói là vô cùng trọng yếu, Tiểu Thuyết Gia môn tại sao luôn là lựa chọn hấp dẫn đề tài tiên hành sáng tác?

Bởi vì độc giả thích một loại kia đề tài, sở dĩ phải ở một loại kia đề tài trung tìm thư nhìn ——

Lựa chọn hấp dẫn đề tài, bị độc giả thấy cơ hội lớn hơn!

Ngay cả một ít danh tiếng không tề bán chạy tác gia, cũng không dám tùy tiện lựa chọn một ít lãnh môn đề tài tiên hành sáng tác.

Bởi vì bọn họ không cách nào bảo đảm tự viết rồi lãnh môn đề tài sau đó, độc giả là hay không sẽ còn trước sau như một ủng hộ bọn họ.

Nhưng mà chung quy có một ít tác gia phải không theo lẽ thường xuất bài.

Sở Cuồng, chính là như vậy một cái tác gia.

Hắn tựa hồ trời sinh liền không thích viết cái gì hấp dẫn đề tài.

Sở Cuồng ở trường thiên ảo tưởng lĩnh vực xuất đạo tác phẩm là « Vồng Vương » , vận động thi đấu ——

Siêu cấp lãnh môn đề tài!

Hắn bộ thứ hai tiểu thuyết là « Tru Tiên » , là trên thị trường gần như không người đụng Tiên Hiệp ——

Sợ với vận động thi đấu nhắc tới còn không đáng tin cậy!

Hết lần này tới lần khác, này hai bộ đề tài tương đối không đáng tin cậy tiểu thuyết, cũng lấy được cực kỳ ưu tú thành tích, hơn nữa dẫn dắt rồi thị trường hướng gió!

Là lấy.

Làm Sở Cuồng bộ 3 tiểu thuyết, bị đặt ở kinh khủng huyền nghi phân loại thời điểm, trong nghề rất nhiều người, đều đang có chút thấy có lạ hay không.

Rất hiển nhiên.

Nếu như không có « Tru Tiên » thành công, trong nghề nhất định là phi thường không coi trọng Sở Cuồng sách mới, thậm chí phần trăm Bách Hội có người nhảy ra nói:

"Sở Cuồng sách mới nhất định phác nhai!"

Bởi vì kinh khủng huyền nghi, ở ảo tưởng tiểu thuyết lĩnh vực, đồng dạng là đại lãnh môn!

Nhưng Sở Cuồng đã liên tục hai lần ở người sở hữu không coi trọng bên dưới rục rờ hào quang, cho nên Ngân Lam Thư Khố kia vừa bắt đầu tuyên truyền phát hành lên, cơ hồ không có người dám nhảy ra nghi ngờ Sở Cuồng sách mới chất lượng, cho dù là bọn họ nội tâm, hoặc nhiều hoặc ít tồn tại ý nghĩ như vậy.

Trong nghề các biên tập cũng không ngốc.

Mọi việc liên quan đến Sở Cuồng, dùng thông thường kinh nghiệm nghĩ rằng lời nói, bị đánh mặt tỷ lệ luôn là đặc biệt cao, không bằng ngậm miệng tĩnh quan đến tiếp sau này.

Tiệm sách giống vậy không ngốc.

Dù là « Quý Xuy Đãng » quyền sách này nhìn từ bề ngoài tựa hồ là đánh định, các đại tiệm sách vẫn là cho đủ mặt mũi, từ Ngân Lam Thư Khố đặt trước không ít hàng lượng.

Không có biện pháp.

Ai bảo « Quý Xuy Đãng » là Sở Cuồng sách mới?

Có trước hai bộ tiểu thuyết làm nền tảng, Sở Cuồng cái này bút hiệu, hôm nay đã mơ hồ có không nhìn phân loại không nhìn đề tài hiệu quả!

Bất quá .

Đây chỉ là Tần Tĩnh một số người cái nhìn.

Rất nhiều Tề tỉnh độc giả, đối với điểm này là không đồng ý.

Tỷ như Mạch Đồng.

Mạch Đồng là sinh trưởng ở địa phương Tề tỉnh nhân.

Tần Tề thông nhất sau đó, làm ảo tưởng tiểu thuyết người yêu thích, Mạch Đồng dĩ nhiên là duyệt đọc rất nhiều Tần Tĩnh ảo tưởng mãnh liệt.

Bởi vì Tần Tĩnh tác phẩm ưu tú quá nhiều, hơn nữa đều rất xuất sắc, nhìn Mạch Đồng muốn ngừng cũng không được.

Cho nên Mạch Đồng cũng chưa kịp nhìn Sở Cuồng tiểu thuyết.

Bất quá trên mạng có rất nhiều Tần Tĩnh độc giả cũng đối Sở Cuồng sùng bái có thừa, tựa hồ cái này Sở Cuồng thật có ít đồ.

Cho nên Mạch Đồng cũng định có vinh dự đọc một chút Sở Cuồng tác phẩm rồi

Trùng hợp, Mạch Đồng thấy được Ngân Lam Thư Khố đối với Sở Cuồng sách mới tuyên truyền.

Hiểu một cái, dĩ nhiên muốn thông qua hẩn tôi tác phẩm mới.

Cho nên Mạch Đồng biết được Sở Cuồng muốn phát sách mới sau đó, không có đi mua Sở Cuồng đi qua tác phẩm, mà là đối với hẩn sách mới tồn thêm vài phần mong đợi.

Mạch Đồng muốn nhìn một chút cái này Tần Tĩnh cái này Sở Cuồng rốt cuộc thật lợi hại.

Kết quả .

Còn không chờ đến này vốn tên là « Quý Xuy Đăng » tác phẩm chính thức phát hành, Mạch Đồng chỉ là thấy tuyên truyền trung nhắc tới bộ này tiểu thuyết đề tài, cũng đã bắt đầu thất vọng.

Lại là kinh khủng huyền nghi!

Sở Cuồng là không phải Tần Tĩnh rất nổi danh tác gia ấy ư, hẳn viết như thế nào lạnh như vậy môn đề tài?

Đây chính là Tần Tĩnh bán chạy tác gia tác phẩm?

Nói thật, Mạch Đồng đối cái này đề tài một chút hứng thú cũng không có.

Nhưng có lẽ là Tần Tĩnh bán trên mạng đối Sở Cuồng thổi quá độc ác.

Mặc dù đối với Sở Cuồng sách mới đề tài hoàn toàn không làm sao có hứng nổi, nhưng tháng sáu nhất hào chính thức bán ngày này, Mạch Đồng hay lại là trời xui đất khiến như vậy mua một quyển Sở Cuồng sách mới « Quý Xuy Đăng » .

Là không phải đối thư cảm thấy hứng thú, mà là đối nhân cảm thấy hứng thú.

Tần Tĩnh độc giả ở trên mạng, đối Sở Cuồng đánh giá giá quá cao, cao đến Mạch Đồng không nhìn được hiếu kỳ người này kết quả lệ hại ở kia.

Nhưng mà.

Vừa mới mở ra « Quý Xuy Đăng » , Mạch Đồng mặt liền tối.

"Ngôi thứ nhất?"

Đường đường Sở Cuồng, trình độ liền này?

Mạch Đồng vẫn cho rằng, ngôi thứ nhất là tối xuất diễn sáng tác phương thức.

Hắn đã từng định cưỡng ép đọc ngôi thứ nhất tác phẩm, nhưng nhìn mấy chương vẫn là không nhìn được bại lui.

Từ đó về sau hẳn lại cũng chưa có xem qua bất kỳ ngôi thứ nhất thư viết tiểu thuyết.

Thị trường phản ứng cũng chứng minh, ngôi thứ nhất là không được hoan nghênh.

90% Cửu Hỏa thư, đều là ngôi thứ ba sáng tác, tương đối thượng đế thị giác.

Quang từ một điểm này, Mạch Đồng liền muốn cho « Quý Xuy Đăng » xử tử hình.

Nhưng sách này đầu gì là bỏ tiền mua đến, Mạch Đồng bĩu môi, kèm chế nội tâm kháng cự, tiếp tục nhìn xuống.

Mà bộ này tiểu thuyết thiết lập cùng nội dung cốt truyện, cũng ở đây Mạch Đồng trước mắt, từ từ mở ra .

【 Phát Khâu, Mạc Kim, Bàn Sơn, Tá Lĩnh, đây là bốn đại đạo tặc mộ lưu phái. 】

【 Nhân Điểm Chúc, Quý Xuy Đăng. 】

【 tiến vào trong cỗ mộ trước tiên ở Đông Nam giác đột một nhánh cây nên mới có thể mở quan, nếu như cây nên tắt, tu mau thôi lui ra, không thể thực hiện một vật. Tương truyền đây là tổ sư gia sở định một cái người sống cùng người chết khê ước, ngàn năm truyền thừa, không phải phá. 】

【 gà gáy đèn tắt không Mạc Kim. 】

【 tâm long ngàn vạn nhìn triền núi, vừa xông dây dưa là nhất trọng quan; quan môn nếu có thiên trọng khóa, nhất định sẽ có vương hầu cư chỗ này. 】

】 ung dung thư mình

Vừa mới bắt đầu, Mạch Đồng lật rất nhanh, nuốt cả quả táo.

Giống như là nhìn sách giáo khoa như thế, bởi vì hứng thú chưa đủ, cho nên nhìn đến rất qua loa lầy lẹ.

Nhưng khi giấy trắng loại người nội dung cốt truyện mở ra, còn có trộm mộ quy củ cùng thiết lập bị tầng tầng phân tích thời điểm, Mạch Đồng dần dần bị hấp dẫn.

"Có chút ý tứ a."

Hắn nhíu mày, tiếp tục xem.

Thời gian, từ từ trôi qua.

Khi thấy cố sự nhập vào đầu mỗi chính, chính thức đi tới Hồ Bát một thị giác lúc, con mắt của Mạch Đồng có chút trợn to mấy phần, lật sách tốc độ, đúng là chậm lại.

"Bánh chung ."

"Mạc Kim Phù ."

"Kỳ nhân phân kim định huyết ."

"Thập Lục Tự Âm Dương Phong Thủy Bí Thuật ."

Cố sự từ Tinh Tuyệt Cổ Thành lần đầu tiên nói tới bắt đầu, đầu mỗi chính cũng đã rõ ràng, giống như một cây đại thụ lực lượng chủ yếu như thế, từng điểm từng điểm hướng cành lá lan tràn ra.

Lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục!

Theo cố sự dọc theo, Mạch Đồng hoàn toàn si mê, hắn hồi tưởng lại trên mạng những Tần Tĩnh đó độc giả đối Sở Cuồng đánh giá, nội tâm lần đầu tiên sinh ra mãnh liệt đồng ý cảm .

Sở Cuồng, thật lợi hại!

Bộ này tiêu thuyết, nhìn như dọa người, thực ra bao gồm lịch sử địa lý nhân văn thậm chí còn Dịch Kinh bát quái, tác gia trong bụng có hàng mới có thể viết ra.

Bởi vì .

Viết loại sách này, cần phải có kinh sợ tác gia tưởng tượng, lịch sử tác gia nội tình, trình thám tác gia suy luận, Tâm Lý Học Gia đối với nhân tính nắm chặt, Thổ Mộc Công Trình Học gia kiên thức, Chính Trị Gia nhạy cảm, nhà địa lý học căn cơ, trọng yếu nhất, còn phải có liên tục không ngừng siêu tốt linh cảm!

Dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ.

Những thứ này Sở Cuồng cũng làm được!

Thần kỳ nhất là .

Sở Cuồng miêu tả trộm mộ cảnh tượng!

Hắn viết thế giới ngẫm quá kỳ tư diệu tưởng, quá màu sắc sắc sỡ, kinh sợ kinh khủng trong không khí mang theo mãnh liệt tinh thần kích thích, dẫn phát Mạch Đồng vô số tưởng tượng!

Nhân vật hình tượng cũng phi thường tươi sáng.

Bình thường bịa chuyện bắt kéo mấu chốt lúc Định Càn Khôn Hồ Bát một.

Thân thủ khỏe mạnh kiến thức Bất Phàm chính trực Phổ Thế Tuyệt Ly

Dương.

Tham tiền sợ cao lại nghĩa khí sâu nặng thương pháp trác tuyệt Vương Khải toàn Vương mập mập.

Hệ phái, tuyệt kỹ, hắc thoại, niên đại cảm, mọi thứ đều đủ, rõ ràng hoang đường lại phá lệ hợp lý, thậm chí còn có chủ nghĩa duy vật phân tích và giải thích xen kẽ trong đó, để cho người ta không đến nỗi cảm thấy ở biên bầy mù tào .

Cái thế giới này, một số gần như chân thực!

Kinh sợ kích thích, kinh khủng huyền nghi, thần bí quý dị, còn mang theo mấy phần giải mật trình thám cảm.

Cái này cùng Mạch Đồng tưởng tượng kinh khủng huyền nghi hoàn toàn bất đồng!

Thậm chí, đem bộ này tiểu thuyết đặt ở "Kinh khủng huyền nghi" phân loại cũng là một loại.

Đây rõ ràng là một loại tân lưu phái.

Đây là trên thị trường chưa từng có . Trộm mộ tiểu thuyết!

"Phán phán!"

Mạch Đồng tâm tình, trở nên kích động vô cùng!

Trước hắn rất ghét bỏ ngôi thứ nhất, nhưng tiểu thuyết một đường nhìn một chút đến, hắn lại đột nhiên cảm giác được, ngôi thứ nhất không tệ xấu a!

Trộm mộ tiểu thuyết chính là muốn dùng ngôi thứ nhất để đề thăng đại nhập cảm mà, giống như là mình cũng tiến vào cổ sự như thế!

Như vậy đắm chìm thức thể nghiệm cảm, là ngôi thứ ba không cách nào giao phó cho.

Nói cách khác, nếu như tác gia bút lực quá trâu, ngôi thứ nhất cũng có thể viết ra hoa nhi tới!

Lúc này.

Trời đã tối rồi.

Bất tri bất giác, Mạch Đồng nhìn suốt một buổi chiều.

Hắn lấy lại tinh thần, mới phát hiện mình cổ có chút ê ẩm, con mắt cũng có chút chất chất.

Không lúc này quá, tiểu thuyết Quyển 1: Cũng mau xem xong.
Mạch Đồng đọc sách tốc độ, ở độ giả trung coi như là số một số hai nhanh.
Mà ở không sai biệt lắm trong thời gian.

Ngân Lam Thu Khố các biên tập, lại đang khẩn trương nhìn chăm chăm Internet, chờ đợi « Quý Xuy Đăng » đợt thứ nhất phản hồi.

"Sẽ không có vấn đề chứ?"

"Mặc dù tiểu thuyết họa phong không Thái Thanh xuân ảo tưởng, nhưng đầu năm nay, cố sự xuất sắc không được sao."

"Ta là lo lắng độc giả không tiếp thụ nổi ngôi thứ nhất."

"Ngôi thứ nhất tất cả mọi người không tiếp thụ nổi, phạm là chuyện cũng có một cái thích ứng quá trình, các người không cảm thấy sách này nhìn một chút, cũng liền quên ngôi thứ nhất chuyện này sao?"

Đúng xem đến phần sau ta đã trầm mê, nơi nào vẫn còn ở ý cái gì ngôi thứ nhất."

" "

Theo các biên tập thảo luận, trên Internet dần dần xuất hiện « Quý Xuy Đăng » phản hồi.

Đợt thứ nhất độc giả, rất cuộc xuất hiện.

Giờ là sớm hơn bảy giờ chung chính thức bán.

Lúc này khoảng cách « Quý Xuy Đăng » bán đến bây giờ, đã đến gần mười hai giờ.

Đọc sách tương đối nhanh độc giả, ở trong vòng mười hai tiếng, đem « Quý Xuy Đăng » Quyển 1: Nhìn xong là không có vấn đề.

Thậm chí không cần nhìn xong.

Quyển sách này chỉ cần xem thôi một bộ phận, đem xuất sắc cũng đã hô chi dực xuất, đủ toàn bộ đánh giá cũng trong lời có ý sâu xa.

Vẫn nhìn chăm chăm vào quan võng các biên tập, rất cuộc lục tục thấy được độc giả đánh giá.

Nằm ở trong điều thứ nhất đánh giá, là một cái tên là "Mạch Đồng" độc giả lưu:

"Làm Tề Châu độc giả, một mực nghe Sở Cuồng đại danh, hôm nay có may mắn có vinh dự đọc « Quý Xuy Đăng », một hơi thở nhìn xong, kinh vi thiên nhân, Tần Tề thống nhất sau, đây là ta đọc qua ưu tú nhất Tần Châu tiểu thuyết!"

Ngay sau đó.

Phảng phất một cái súng bắn tín hiệu.

Điều này bình luận sách xuất hiện sau đó, càng nhiều liên quan tới « Quý Xuy Đăng » bình luận sách, như măng mọc sau cơn mưa như vậy, rồi rít toát ra.

Chương 221: Lão khai sơn quái

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đối với « Quỷ Xuy Đăng » độc giả phản hồi, Dương Phong làm Sở Cuồng trực thuộc biên tập, so với tất cả mọi người đều để ý.

Chênh lệch thời gian không lâu lắm sau khi, hẳn chờ ở trước máy vi tính, không ngừng đổi mới độc giả đánh giá rồi:

"Tân tác thật tốt xuất sắc!"

"Nhìn đến ta không dám lên nhà cậu . Ta một người đàn ông, ban ngày, ta không dám lên nhà cậu!"

"Người tựa hồ rất kiêu ngạo?"

"Sở Cuồng là muốn làm ta sợ muốn chết sau đó thừa kế ta phòng vay?"

"Người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái, trong sách này đoạn phim lại còn dùng chủ nghĩa duy vật tự bào chữa rồi."

"Trên lầu anh trai kia người chờ một chút, không bằng dùng chủ nghĩa duy vật mở ra phương thức theo ta giải thích một chút Thi Hương Ma Dụ là nguyên lý gì như thế nào?"

" "

Dương Phong không nhịn cười được.

Trộm mộ tiểu thuyết làm sao có thể toàn bộ đều có chủ nghĩa duy vật giải thích đây?

Trong sách nhắc tới Thi Hương Ma Dụ vân vân, rất nhiều quỷ dị mơ hồ nội dung cốt truyện, thực ra đều mang điếm găm găm gừ gừ màu sắc.

Cũng may này là không phải độc giả quân quít điếm.

Nhiều người hơn vẫn cảm thấy quyển sách này kinh khủng kích thích:

"Này nội dung cốt truyện đơn giản là kích thích ta tê cả da đầu, tim đến bây giờ còn không nhịn được bịch bịch nhảy, Sở Cuồng lão tặc đây là trả thù chúng ta mắng hắn viết tử Bích Dao chuyện? Bất quá tiểu thuyết quả thật được, Sở Cuồng lão tặc vẫn tài hoa hơn người."

"Mẹ nha, này lại là kinh khủng tiểu thuyết, vừa sợ lại muốn nhìn, căn bản không dùng được!"

"Kỳ tư diệu tưởng trộm mộ, tươi đẹp rồi tinh rồi mù, cái này tiểu thuyết cảm giác hẳn đặt ở thám hiểm phân loại, bất quá vô luận thả cái gì phân loại cũng không trở ngại nó Tiểu chúng sự thật, cũng may Sở Cuồng sẽ đưa cái này trộm mộ đề tài viết thành đại chúng hấp dẫn."

"Sở Cuồng lão tặc cái gì tốt nghiệp chuyên nghiệp? Hấn sao cái gì đều hiểu cảm giác? Trong sách này liên quan đến quá nhiều địa lý hòa phong Thủy chi loại kiến thức."

"Bây giờ Sở Cuồng chỉ bằng vào khối lập phương văn tự là có thể kiến tạo ra từng ngọn Cổ Mộ lâu đài."

" "

Khen ngợi, đều là khen ngợi!

Kinh khủng không khí cố nhiên để cho rất nhiều độc giả không quá thích ứng, « Quý Xuy Đãng » loại hình cũng cùng Sở Cuồng trước hai quyển thư bát gậy tre đánh không tới một khối, thậm chí ngay cả phong cách Đô Thiên kém địa đùng.

Nhưng liền văn tự chất lượng mà nói, Sở Cuồng sách mới, trước sau như một xuất sắc!

Đương nhiên cũng rất đáng sợ là được.

Tuyệt đại đa số độc giả, cũng biểu thị quyển sách này là dọa người đồng thời, lại phi thường kích thích, cho nên trên căn bản, đều là một bên sợ hãi, một bên lại không nhịn được hiếu kỳ tiếp theo nội dung cốt truyện, cho nên chỉ có thể ở sợ hãi cùng trong kích động một đường nhìn tiếp.

Nhìn tiểu thuyết, có thể cảm nhận được đậm kích tình tự, thực ra thật không dễ dàng.

Trong này còn rất nhiều Tề tỉnh độc giả nhấn lại .

Những thứ này Tề tỉnh độc giả, phần lớn là lần đầu tiên đọc Sở Cuồng tác phẩm.

Nhưng như vậy lần đầu tiên nhất định là khó quên, « Quý Xuy Đãng » để cho rất nhiều tân độc giả vào Sở Cuồng hố.

Bằng vào kinh nghiệm, Dương Phong đã cho ra nghĩ rằng.

Quyển sách này, xong rồi!

Giờ khắc này Dương Phong không hề thấp thỏm, tận tình thở phào một cái: "Không hổ là Sở Cuồng a ."

Trên thực tế.

Không chỉ có quan võng.

Nghề bên trong còn lại Nhà Xuất Bản các biên tập, cũng không thiếu chú ý « Quý Xuy Đãng » .

Bất quá cùng Tần Tề độc giả bất đồng, những thứ này biên tập chú ý trọng điểm ở chỗ:

Loại hình mới!

Kế vận động thi đấu cùng Tiên Hiệp tiểu thuyết sau đó .

Sở Cuồng rốt cuộc lại khai sáng một cái tân loại tiểu thuyết hình!

Cái này cũng quá kinh khủng đi?

Nào có nhân viết sách, một quyển khai sáng một cái loại hình?

Sở Cuồng sáng tác cách cục, là giành trước mọi người một thời đại?

Nếu như từ lớn một chút góc độ lên đường, « Quỷ Xuy Đãng » quả thật có thể tính làm là huyền nghi, tính là kinh khủng, tính là thám hiểm .

Đều được, dù sao cũng có nhất định liên hệ.

Nhưng nếu như phân chia xem xét tỉ mỉ hơn một chút, cân nhắc đến nội dung thành phần, bộ này tiểu thuyết chính là độc nhất vô nhị trộm mộ tiểu thuyết!

"Này cũng có thể tính là trộm mộ lưu?"

"Ta cảm giác, sắp rồi."

Xung là "xx lưu", đầu tiên được lưu hành.

Bây giờ toàn bộ tiểu thuyết thị trường chỉ có « Quỷ Xuy Đãng » là viết trộm mộ đề tài, cho nên cái này đề tài tạm thời chống đỡ không nổi "Luu" cái chữ này.

Nhưng cái nào biên tập là không phải hồ ly .

Mặc cho ai này đều thấy được, « Quỷ Xuy Đãng » ý nghĩ, không nói có thể sao chép, ít nhất là có thể bắt chước!

Nhân vật chính đoàn người tiến vào mộ huyết thám hiểm, sau đó đủ loại chuyện nguy thành an trong quá trình, triển hiện mộ huyết kinh khủng cùng quỷ dị.

Thích hợp cái gì?

Đương nhiên là theo phong!

Có phản ứng nhanh biên tập, đã có đề cho giới thám hiểm cùng với kinh khủng huyền nghi theo gió « Quỷ Xuy Đãng » ý định.

Thậm chí không cần biên tập nhắc nhở.

Sớm đã có nhìn chăm chăm Sở Cuồng sách mới rồi.

Đi theo Sở Cuồng có thịt ăn!

Không ăn được thịt, ít nhất cũng có thể ăn canh!

Trước hai làn sóng theo gió Sở Cuồng Nhân, không ít cũng ném được ngon ngọt.

Cho nên Sở Cuồng lần nữa khai sáng loại hình mới, rất nhiều người cũng muốn thử một chút mình có thể hay không cũng với một Namikaze.

Đối với lần này, trong nghề các biên tập bộc phát cảm khái vạn phần:

"Tam bộ trường thiên, cái gì lãnh môn viết cái gì, hết lần này tới lần khác mỗi bản thư cũng đều viết tốt như vậy, loại này Tiểu Thuyết Gia đơn giản là quái vật!"

"Ngân Lam Thư Khó quá may mắn, có Sở Cuồng loại này lão khai sơn quái ở."

"Trộm mộ đồ chơi này cũng có thể viết thành tiểu thuyết, ta là thật không nghĩ tới, trên thị trường có Sở Cuồng loại này tác gia ở, là còn lại tác gia may mắn, bất quá đừng phải Sở Cuồng cùng thời kỳ phát thư, chính là một chuyện khác."

"Người đang ở đây nói Hải Thiệu Gia cùng Ma Đông đi, hai người bọn họ hơn phân nửa phải làm bồi cảnh bản."

"Máu chốt là hấn còn dùng ngôi thứ nhất, đây là thật tú! Đầu năm nay đừng nói độc giả rồi, sợ rằng chúng ta biên tập, cái nào lại là không phải thấy ngôi thứ nhất liền cau mày ngã xuống bàn thảo?"

"Cho nên Sở Cuồng chỉ có một."

"Sở Cuồng trước sau như một tự do phóng khoáng, nhưng hấn tự do phóng khoáng tư bản quá hùng hậu rồi."

"Quyển sách này vừa ra, hấn đại thần đã vững vững vàng vàng rồi."

" "

Có người không hiểu.

Lượng tiêu thụ còn chưa có đi ra, các người xác định như vậy?

Tuyệt đại đa số biên tập đều là lộ ra cười khở.

Này còn cần đợi lượng tiêu thụ sao?

Không cần chờ lượng tiêu thụ.

Kinh nghiệm nói thôi.

Bởi vì từ buổi tối hôm đó bắt đầu, trên Internet các đại tiểu thuyết diễn đàn đã toàn bộ đều là « Quỷ Xuy Đãng » thảo luận.

Cái gì Mạc Kim Giáo Uy, cái gì đảo đảo .

Thậm chí còn có người đang lướt thưởng tiến hành rồi đặc biệt phổ cập khoa học, lấy chứng minh Sở Cuồng viết trộm mộ là thật có chuyện như vậy, hơn nữa phi thường chuyên nghiệp!

Loại này lửa nóng thảo luận không khí, đã chứng minh « Quỷ Xuy Đãng » lượng tiêu thụ sẽ không kém rồi!

Nhưng là quả thật có chút nhân không nhìn thấu, hoặc là không tin tà.

Tóm lại là muốn thấy được càng mạnh mẽ thị trường thành tích, để chứng minh « Quỷ Xuy Đãng » được hoan nghênh trình độ.

Có lẽ là khen ngợi không gọi tọa đây?

Chỉ có lượng tiêu thụ con số mới là thật. Tới nhìn tiểu thuyết

Như vậy « Quỷ Xuy Đãng » lượng tiêu thụ như thế nào đây?

So với cùng thời kỳ tác gia Ma Đông « Kiếm Tiên Hạ Sơn » như thế nào?

So với cùng thời kỳ tác gia Hải Thiệu Gia « ta Dị Giới là Nguyên Thủy Xã Hội » thì như thế nào?

Đây là tháng sáu tới trước, bị nghề bên trong một số người đồn thổi lên quá huyền niệm.

Nhưng mà như vậy huyền niệm, ở « Quỷ Xuy Đãng » phát hành một tuần sau, liền hoàn toàn mất đi đồn thổi lên giá trị.

Bởi vì « Quỷ Xuy Đãng » lượng tiêu thụ, từ ngày thứ 3 bắt đầu, liền hoàn toàn vượt qua cùng thời kỳ ngoài ra hai quyển hỏa thư!

Hai ngày trước, « Quỷ Xuy Đãng » lượng tiêu thụ cùng ngoài ra hai bộ tiểu thuyết là cơ bản ngang hàng.

Hơi cao hơn Hải Thiệu Gia, hơi kém với Ma Đông.

Ma Đông một lần là dẫn trước.

Ký tên bán thư hiệu quả vẫn là rất tốt.

Về phần ngày thứ 3 bỗng nhiên vượt qua nguyên nhân cũng rất đơn giản .

Sở Cuồng « Quỷ Xuy Đãng » tiếng tăm ngưng tụ tới trình độ nhất định, trực tiếp nổ tung!

Mà đương thời lúc này tràn đầy một tuần, « Quỷ Xuy Đãng » chống lại cùng thời kỳ này hai quyển thư lượng tiêu thụ, đã là hoàn toàn nghiền ép.

Cũng là theo tiêu thuyết tiếng tăm nhộn nhịp, vốn đang ở ngắm nhìn các độc giả rất cuộc có chính mình rõ ràng mua thư mục tiêu.

Hoa lạp lạp!

Trong tiệm sách mua « Quỷ Xuy Đãng » độc giả, số lượng nhảy một cái lại nhảy, đều tại vì Sở Cuồng khẳng khái mở hầu bao.

Chênh lệch hoàn toàn kéo lớn, gần như như rãnh trời.

Sở Cuồng « Quỷ Xuy Đãng » thành tháng sáu hoàn toàn xứng đáng đệ nhất bạo nổ khoản!

Cũng là ở ngày này, rất nhiều Thư Điểm cũng đem chủ đây tác phẩm, chuyện đương nhiên đổi thành « Quỷ Xuy Đãng » !

Ma Đông cũng chỉ có thể đứng dựa bên, chớ nói chi là Hải Thiệu Gia rồi.

Ngay sau đó.

Ngân Lam Thư Khố đơn đặt hàng, cũng là phân tranh tới yếu tới!

Nhà Xuất Bản bắt đầu in thêm « Quỷ Xuy Đãng » .

Hiển nhiên.

Này thời gian một tuần đủ rất nhiều người nhìn xong quyển sách này rồi.

Theo nhìn xong thư nhân càng ngày càng nhiều, liên quan tới quyển sách này thảo luận, tự nhiên cũng dần dần ác liệt.

Bộ lạc cùng Blog bên trên, ngay cả rất nhiều thành danh tác gia, nhìn xong tiểu thuyết sau đó, cũng là không nhịn được đánh giá rồi « Quỷ Xuy Đãng »

Trong đó tương đối có phân lượng một vị, là Tần Châu tiếng tăm lừng lẫy lượng tiêu thụ Vương, năm nay đã 38 tuổi Nam Cực lão sư:

"Lần đầu gặp tên sách, cho là đây là một bộ đi linh dị đường đi quý cổ sự, nhưng là nhìn một cái bên dưới ta lại mở rộng tầm mắt, nguyên lai cái gọi là Quỷ Xuy Đãng là trong truyền thuyết Đạo Mộ Giả một cái luật lệ, ở mộ thất Đông Nam giác thả một cây nến, lấy vật chôn theo lúc muốn lưu lại một hai món, nếu như cây nến dập tắt tự muốn đem toàn bộ đạo được tài bảo thả lại chỗ cũ . Có phải hay không là rất mơ hồ? Nhưng kỳ thật là có thể chính nhị bát kinh giải thích, cây nến tắt nói rõ dưỡng khí chưa đủ, chi tiết này đủ thấy Sở Cuồng quyển này sách mới công lực."

Ngoài ra.

Tiểu thuyết lượng tiêu thụ giống vậy không thể so với Nam Cực kém quá nhiều tác gia Thần Tinh cũng là phát biểu quan điểm mình:

"Sở Cuồng có lẽ là không phải trường thiên ảo tưởng trong lĩnh vực lượng tiêu thụ cao nhất tác gia, nhưng hẳn tuyệt đối là tối kinh tài tuyệt diệu một vị! Thực ra trộm mộ ở hai ngàn năm trước cũng đã thịnh hành, bởi vì ngàn năm phát triển, trên kỹ xảo không ngừng sáng tạo, tạo thành một cỗ tiệm tàng ở dưới đất văn hóa dòng nước ngầm, ta đối như vậy nghề cảm thấy rất hứng thú, nhưng ta không nghĩ tới sẽ có người đem viết thành tiểu thuyết, hơn nữa viết xuất sắc như vậy."

" "

Nam Cực cùng Thần Tinh, coi như là Tàn Tinh cao cấp nhất trường thiên ảo tưởng tác gia rồi, chủ yếu là tác phẩm lượng tiêu thụ đủ cao.

Hai người bị đánh giá là thứ nhất giới Chí Cao Thần tiếng hô rất cao.

Bọn họ đánh giá, đề cho « Quý Xuy Đăng » lấy được càng rộng lớn công nhận.

Mà ngoại trừ cùng loại hình đầu tác gia bên ngoài.

Coi như là nửa quan môi giới « văn nghệ báo » , lại cũng xuất hiện liên quan tới bộ này tiểu thuyết văn chương:

"Sở Cuồng sách mới « Quý Đăng thời » được tẩu hồng, là duyên với nó đặc biệt đề tài, nhưng nó giới định phi thường mơ hồ, kinh sợ linh dị huyền nghi kinh khủng vân vân đều có các cách nói, nhưng suy nghĩ kỹ một chút không bằng kê trộm mộ loại còn có đại biểu ý nghĩa, liên quan tới trộm mộ nghề quy củ trong sách viết rất cẩn kẽ, thậm chí còn phân môn phái khác, phần ngoại lệ trung quý dị chuyện không hữu với Mộ Táng bản thân, Tinh Tuyệt Nữ Vương dùng ngàn năm Côn Lôn thần mộc làm quan, bên trên thực kỳ hoa Thi Hương Ma Dụ, phạm đến gần người cũng sẽ sinh ra ảo giác nổi điên tới chết, rất nhiều người cảm thấy huyền huyền, thực ra nên hoa nguyên hình là Thái Thần Ma Dụ Hoa, Yên Châu có vườn cây trồng trọt, Sở Cuồng loại này chỉ tốt ở bề ngoài tham khảo Lam Tinh cổ đại dã sử, Truyền Thuyết cùng hiện đại kỳ văn dị sự sáng tác thủ pháp cũng hẳn sẽ rất nhanh lưu hành, nhưng hẳn sáng tác mục đích cũng không phải là trở thành lịch sử khảo cổ sách giáo khoa, mà là trọng đang đeo đuổi một loại kỳ diệu sự tồn tại với thế giới chân thật trí tưởng tượng."

Bản này bản tin, đề cho rất nhiều người cảm thấy kinh ngạc.

Đầu tiên là « văn nghệ báo » xác lập Sở Cuồng sách mới khai sáng "Trộm mộ lưu" địa vị.

Nửa quan phương báo chí, chứng nhận rồi Sở Cuồng cái này khai sơn quái. Thứ yếu là, « Quý Xuy Đăng » nội dung vững chắc độ tựa hồ đặc biệt cao! Mọi người vốn tưởng rằng Thi Hương Ma Dụ là hoàn toàn hồ xả, thuộc về tác gia tưởng tượng, nhưng « văn nghệ báo » lại tìm được nguyên hình?

Mặc dù những thứ này miêu tả cùng tình huống là không phải hoàn toàn ăn khớp, nhưng lại có thể giải thích trong tiểu thuyết một ít hiện tượng quý dị. Còn có Nam Cực giải thích.

Nhân Điểm Chúc Quý Xuy Đăng, gà gáy đèn tắt không Mạc Kim .

Cái này nghe rất treo, phảng phất bịa chuyện thiết lập, lại là bởi vì dưỡng khí chưa đủ nguyên lý?

Càng thâm nhập hiểu, mọi người càng thấy được « Quý Xuy Đăng » không đơn giản, hết thấy thiết lập đều là có dấu vết mà lần theo, lại rất có đạo lý, chớ nói chi là trong sách những phong đó thủy địa lý đợi phân môn biệt loại kiến thức!

Cũng có người cảm thấy, « văn nghệ báo » bản này bản tin, chỉ ở xác lập Sở Cuồng nghiệp nội địa vị.

Văn nghệ hiệp hội thông qua dưới cờ báo chí rất rõ ràng thích đặt một cái tín hiệu:

Sở Cuồng tất nhiên là lần này ảo tưởng lĩnh vực đại thần một trong những người được lựa chọn!

Ở còn lại toàn bộ nhân tuyển cũng chờ đợi dưới tình huống, Sở Cuồng bằng vào « Quý Xuy Đăng » bắt lại thứ nhất chắc chắn vị trí.

Trên thực tế.

Ở Sở Cuồng sách mới đưa tới lượng tiêu thụ cuồng triều lập tức.

Nếu như hẳn không lấy được cái này đại thần vị trí, mọi người đến lượt hoài nghi cái này bình chọn tính công bằng rồi.

Cho nên văn nghệ hiệp hội bản tin rất thông minh, cũng rất kịp thời.

Bọn họ đem Sở Cuồng lập thành rồi điển hình.

Cái này điển hình không có gì huyền niệm.

Nhìn tháng sáu sách mới biểu hiện liền liếc qua thấy ngay.

Cùng thời kỳ Hải Thiếu Gia tân tác, làm Dị Giới mạo hiểm, miễn nhiên với chúng, lượng tiêu thụ bình thường.

Ma Đồng « Kiếm Hiệp xuống núi » , bằng vào Tiên Hiệp đề tài cảm giác mới mẽ, cùng với bản thân hẳn sáng tác năng lực, đối tiêu thuyết nội dung cốt truyện chất lượng bảo đảm, lượng tiêu thụ rất là hỉ nhân.

Đáng tiếc vẫn là bị « Quý Xuy Đăng » nghiền ép mệnh.

Văn nghệ hiệp hội dưới cờ « văn nghệ báo » không có cho ra Ma Đồng sách mới liên quan đánh giá cũng đã nói rõ rất nhiều thứ rồi.

Vô luận ngoại giới hay lại là quan phương, mọi người trong tâm khảm đều vô cùng công nhận Sở Cuồng tân tác.

Đáng nhắc tới là .

Trên mạng thanh âm cơ bản đều cảm thấy, Ma Đồng tác phẩm cố nhiên không tồi, nhưng bộ này tiểu thuyết không chỉ so với không được « Quý Xuy Đăng » .

Càng không sánh được hẳn theo gió trước làm « Tru Tiên » .

Ý nào đó mà nói, Ma Đồng coi như là bị Sở Cuồng nhị giết liên tục.
Không khỏi giữa, có người nội tâm, lần nữa hiện ra một câu nói như vậy:
"Học ta người sinh, tựa như ta người chết."

Theo Sở Cuồng lần lượt khai sáng ra tân lưu phái, những lời này hình dung
bộc phát thích hợp.

Ma Đồng học rất tốt.

Hắn tóm lấy rồi « Tru Tiên » tinh túy, cho nên theo gió sách mới, lượng tiêu
thụ cũng rất tốt.

Nhưng thành cũng Sở Cuồng, bại cũng Sở Cuồng.

Làm tất cả mọi người đi học tập Sở Cuồng, ai lại đi đem vượt qua?

Cái vấn đề này gần như vô giải.

Ít nhất am hiểu nhất với Phong Ma đồng dùng thực lực chứng minh chính
mình không cách nào thông qua theo gió tới vượt qua Sở Cuồng.

" "

Hết thấy các thứ này, cũng không có quá ra Lâm Uyên dự liệu, dù sao đây
là Quỷ Xuy Đãng plus.

Địa cầu trộm mộ lưu thủy tổ cấp tác phẩm, đưa tới vô số theo gió đợt sóng
hiện tượng cấp mãnh liệt, nên có như vậy sức ảnh hưởng.

Nói cứng có cái gì ngoài ý liệu tình huống, đại khái chính là Tiệp Ngự bộ
lạc động tĩnh phía dưới, nhiệt đánh giá điều thứ nhất để cho Lâm Uyên cảm
giác rất khó hiểu:

"Nhà người a cuồng sách mới thật là tốt nhìn nha!"

Lâm Uyên bắt đầu hoài nghi mình có phải hay không là đã quay ngựa rồi.
Cái này fan là làm sao biết, Sở Cuồng . Nhưng thật ra là nhà ta?

Chương 222: Sở Cuồng là cặn bã nam

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Đám bạn trên mạng vòng địa tự đáng yêu tạm thời không nói.

Bây giờ Lâm Uyên tương đối quan tâm nhiệm vụ của mình độ tiến triển.

Nói đến nhiệm vụ .

Trên người Lâm Uyên, bất tri bất giác đã tích lũy bốn cái nhiệm vụ hệ thống!

Mỗi một cái nhiệm vụ, cũng có độ khó nhất định.

Nhiệm vụ một: 【 văn học cùng âm nhạc hai đại phân loại danh vọng mỗi người phá bách vạn 】

Nhiệm vụ nhì: 【 lấy thân phận của Tiên Ngự thu tam tên học trò cũng thuận lợi xuất sư 】

Nhiệm vụ tam: 【 trong một năm hội họa danh vọng đột phá 300,000 】

Nhiệm vụ bốn: 【 Sở Cuồng bộ lạc fan phá trăm triệu 】

Nhiệm vụ thứ nhất khó khăn nhất, cũng trọng yếu nhất, nhưng thuộc về lâu dài nhiệm vụ, Lâm Uyên sẽ thường thường quét độ tiến triển.

Hắn chỉ cần bình thường phát thư, phát bài hát, nhiệm vụ này coi như là đang tiến hành.

Cái thứ 2 nhiệm vụ còn chưa tới thời hạn, nhưng quay đầu phải dẫn làm một lần.

Trước mắt chỉ có Tiết Lương xuất sư, độ tiến triển mới quá 1 phần 3.

Nhiệm vụ thứ ba thuộc về hội họa loại, cũng là Lâm Uyên đang ở làm nhiệm vụ một trong, « Vỡng Vương » Manga chính là hắn làm nhiệm vụ đường tắt.

Về phần nhiệm vụ thứ tư, để cho Sở Cuồng bộ lạc fan phá trăm triệu .

Nhiệm vụ này đường tiến độ, chính theo « Quý Xuy Đãng » phát hành, mà không ngừng tăng lên.

Phát hành « Quý Xuy Đãng » trước, Sở Cuồng bộ lạc fan chú ý là ba chục triệu ra mặt.

Phát hành « Quý Xuy Đãng » sau đó những ngày gần đây, Sở Cuồng bộ lạc fan đúng như dự đoán đại phúc độ phòng động!

32 triệu .

Ba mươi lăm triệu .

37 triệu .

38 triệu .

Mắt thấy chỉ kém một chân bước vào cửa, là có thể đi đến 40 triệu rồi, nhưng Sở Cuồng fan chú ý phòng động tốc độ, lại rõ ràng chậm lại.

Cái này rất bình thường.

Mặc dù « Quý Xuy Đăng » rất mạnh, nhưng bộ tác phẩm này phát hành thời gian dù sao ngăn ngửi, hơn nữa trước mắt chỉ phát Quyển 1:.

Chờ đến tiếp sau này mấy quyển cũng phát ra ngoài, fan khẳng định sẽ còn phòng không ít.

Nhưng .

Lâm Uyên vẫn là không nhin được cuồng cuồng.

Nhất là Lâm Uyên đổi mới nhiều lần Website, cũng không thấy Sở Cuồng fan thành công đột phá 40 triệu đại quan sau đó .

Hắn cưỡng bách chứng phát tác.

Lâm Uyên có tiểu Trình độ cưỡng bách chứng.

Có lẽ tất cả mọi người đều có một chút cưỡng bách chứng.

Tóm lại hôm nay Lâm Uyên chính là muốn thấy được Sở Cuồng fan chú ý đột phá 40 triệu, không thực hiện cái này mục tiêu, hẳn liền cả người khó chịu.

Làm sao bây giờ?

Chạy tiểu não gân.

Ước chừng suy tư mười mấy giây, Lâm Uyên trong đầu, liền có một cái phương án thành hình.

Rất đơn giản thô bạo phương pháp.

Đó chính là dùng Tiệp Ngự cái này bí danh phát một cái động tĩnh: 【 chỉ thiếu chút nữa số người liền phá 40 triệu rồi, mọi người có thể giúp một tay chú ý một chút @ Sở Cuồng bộ lạc tài khoản sao? 】

Vâng.

Lâm Uyên nghĩ đến biện pháp chính là hiệu triệu Tiệp Ngự fan đi chú ý Sở Cuồng.

Về phân bóng dáng .

Bóng dáng cái kia hào, liền mấy triệu chú ý, phỏng chừng hiệu triệu rồi cũng không quá lớn hiệu quả.

Hơn nữa bóng dáng Manga là Sở Cuồng sáng tác « Vồng Vương » soạn lại.

Cho nên bóng dáng fan, cùng Sở Cuồng fan, là có không ít trọng điệp độ, Liên Động ý nghĩa không lớn.

Kết quả Lâm Uyên không nghĩ tới là .

Đã biết cái động tĩnh, tựa hồ chọc trúng fan hải điềm, bình luận tạc oa:

"Đã trực tiếp như vậy sao?"

"Ta có thể lý giải làm quan tuyên sao?"

"gay bên trong gay tức!"

"Tốt bạn gay , vừa bị tử."

"Tốt đâu rồi, chú ý đâu rồi, khóa đây."

"Oa, cái này cần nhiều quan hệ tốt, mới có thể làm cho mình fan đi chú ý người khác nhỉ?" Toàn bộ bản mạng tiểu thuyết

"Sở Cuồng fan vốn là nhiều hơn người, người không nghĩ cho mình càng càng fan, sao liền muốn cho Sở Cuồng tăng số fan rồi hả?"

"Ta tuyên bố này một lớp bóng dáng thua."

"Bóng dáng: Khi để fan của ta không có người môn nhiều?"

" "

Bình luận là Ngũ Hoa Bát Môn dạng gì đều có, nhưng hiệu quả cũng là không tệ, Tiệp Ngự phát xong động tĩnh ngày đó, Sở Cuồng fan lại lần nữa phồng động, thành công đột phá 40 triệu đại quan, cuối cùng đại khái cố định hình ảnh ở 41 triệu tả hữu.

Chuyên hóa suất coi như không tệ.

Trên thực tế.

Sở Cuồng bên này Weibo, cũng có rất nhiều fan bắt đầu:

"Người liên theo Tiệp Ngự đi."

"Hắn đối với người có thể thật là quá tốt."

"Ta lần đầu tiên thấy có người dùng loại này đơn giản thô bạo phương thức cho bằng hữu thêm chú ý."

"Sở Cuồng, Tiệp Ngự, danh tự này còn rất đối trận, có bên trong mùi."

"Quả nhiên là tốt bạn gay ."

"Hai người bí mật là quan hệ như thế nào?"

"Tiểu thuyết giới đại lão, Soạn nhạc giới đại lão, ông trời tác hợp cho."

" "

Đáng tiếc, để cho fan tiếc nuối.

Tiệp Ngự chủ động giúp Sở Cuồng phóng chú ý, Sở Cuồng lại không có trả lời, trước sau như một lạnh lẽo cô quạnh.

Chỉ có Lâm Uyên sẽ tại nội tâm thêm một câu, cảm ơn ta một phát chính mình.

Ngược lại khi thấy Sở Cuồng fan phá 40 triệu, nội tâm của Lâm Uyên cảm thấy cực độ thích thú.

Bất quá .

Chuyện lần này, cũng để cho Lâm Uyên lo lắng cho mình hơn ngày nào sẽ quay ngựa rồi.

Thường tại đi bờ sông nào có không ướt giày?

Vạn nhất chính mình ngày nào đăng sai lầm rồi bí danh, dùng bóng dáng tài khoản phát cái động tĩnh: "Xin ủng hộ ta bài hát mới ."

Kia khởi là không phải xấu hổ?

Từ lo lắng như vậy, Lâm Uyên gọi tới La Vi.

"Người là nói, để cho ta tới xử lý bóng dáng cái này bộ lạc tài khoản?" La Vi có chút ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên, không hiểu hẳn tại sao làm như thế.

"Ừ."

Đây chính là Lâm Uyên nghĩ đến biện pháp, đem bóng dáng tài khoản thác quản, như vậy thì sẽ không xảy ra vấn đề.

"Cũng không phải không được.."

La Vi đảo tròn mắt một vòng, thần thần bí bí nhìn về phía Lâm Uyên, giảm thấp thanh âm nói: "Vậy người nói cho ta biết, người và Sở Cuồng quan hệ thế nào?"

Lâm Uyên có chút lúng túng: "Rất tốt."

La Vi nhìn chăm chăm Lâm Uyên: "Chỉ là rất tốt? Yên tâm, lớn mật nói, ta sẽ bảo mật, ta là người miệng, xung tên kín!"

La Vi có phải hay không là nhận ra được cái gì?

Lâm Uyên có chút bận tâm, lại có điểm nhăn nhó: "Đại khái là tốt vô cùng."

Mình và chính mình quan hệ, đương nhiên là thân mật vô gian, chỉ là bị người khác hỏi như vậy, lại không làm Pháp Minh đến giải thích, Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ nhăn nhó.

Luôn cảm giác có chút không khỏi xấu hổ.

Dù sao hắn ba cái bí danh, thường ngày tinh phân.

Nhưng Lâm Uyên không biết là, hắn này tẩm phản ứng, rơi vào trong mắt của La Vi, nhưng là một cái khác lần ý cảnh.

La Vi ý vị thâm trường "Nga" một tiếng: "Vậy người lại nói cho ta, Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự quan hệ thế nào?"

Lâm Uyên không chút nghĩ ngợi nói: "Cũng rất tốt."

"Cũng?"

La Vi cau mày, bỗng nhiên có chút bất mãn nói: "Không nghĩ tới Sở Cuồng là một cái cặn bã."

Lâm Uyên không hiểu La Vi đột nhiên tâm tình: "Cái gì?"

"Không có gì."

La Vi nghiêm túc nhìn về phía Lâm Uyên, trong ánh mắt lại có đồng tình cùng với cùng chung mối thù: "Ta hiểu được, ta hiểu người! Ta sẽ giúp người!"

Người mình bạch cái gì?

Tại sao hiểu ta?

Lâm Uyên luôn cảm thấy La Vi có cái gì không đúng.

Bất quá nếu đối phương đáp ứng xử lý bóng dáng tài khoản, Lâm Uyên cũng không sao nổi lo về sau rồi.

Không có ai so với La Vi thích hợp hơn xử lý "Bóng dáng" cái này tài khoản.

Bởi vì bóng dáng bức họa Manga, La Vi ít nhất có 1 phần 3 công lao, cho nên hắn biết cái này tài khoản nên như thế nào xử lý.

Chương 223: Điện Ảnh Hậu kỳ hoàn thành

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy APP " tra tìm!

Không chỉ có Sở Cuồng cái này bí danh bộ lạc ở tầng số fan, Lâm Uyên vẫn học danh vọng cũng ở đây phòng, dưới mắt đã đạt đến bốn mươi vạn, vẫn học đã trở thành Lâm Uyên trước mắt mới chỉ danh vọng giá trị cao nhất .
Kể tới sau cư tiến lên!

Trước Lâm Uyên vẫn là lấy âm nhạc loại danh vọng nhất dẫn trước, bởi vì Tiệp Ngư là Lâm Uyên sớm nhất bí danh, đồng thời Lâm Uyên coi trọng nhất cơ bản bản cũng vẫn là âm nhạc, nhưng không ngăn được tiểu thuyết nhiệt độ kéo dài đặc điểm.

Ngẫm lại xem.

Phát một ca khúc nhiều nhất là hỏa một trận, nhưng phát một quyển trường thiên ảo tưởng tiểu thuyết, nhưng là muốn liên tái nửa năm thậm chí còn một năm thậm chí lâu hơn!

Loại này nhiệt độ có thể kéo dài đến tiểu thuyết hoàn bản sau đó, đây cũng là Sở Cuồng cái này bộ lạc tài khoản fan nhiều nhất nguyên nhân.

Lúc này.

Chính thức xử lý lên bóng dáng cái này tài khoản La Vi, nhưng là thấy được hậu trường nhấn lại.

Nàng có chút hưng phấn đối Lâm Uyên nói: "Trước người thấy có công ty muốn đem « Vồng Vương » làm thành truyện tranh thỉnh cầu sao?"

"Thấy được."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Nhưng ta không biết công ty này thực lực như thế nào."

"Nhà này?"

La Vi sững sốt một chút, chột cười nói: "Xem ra người không thấy thế nào hậu trường, không chỉ một gia, trước mắt mới chỉ đã có Tứ gia chế tác công ty muốn mua chúng ta « Vồng Vương » hoạt hình bản quyền rồi, trong đó còn bao gồm trong nghề đại danh đỉnh đỉnh thần dực khoa học kỹ thuật!"

"Thần dực khoa học kỹ thuật?"

Lâm Uyên không quá hiểu những thứ này.

La Vi giới thiệu: "Thần dực ở Tân Tề coi như là Nhất Lưu truyện tranh chế tác công ty, đầu năm nay đại nhiệt tân lần « Luyện Kim Sư » chính là bọn hắn công ty chế tác, người khả năng không Truy hoạt hình, cho nên không quá hiểu, ngược lại ta cảm thấy được nếu như là công ty này lời nói, là có

thể suy nghĩ thật kỹ, nếu không người liên lạc một chút Sở Cường hỏi hẳn một chút ý kiến?"

La Vi là học mỹ thuật, coi như là một Trạch Nữ.

Trạch Nữ thích hoạt hình, trò chơi, mang một ít Nhị Thử Nguyên thuộc tính đồ vật, cho nên đối với truyện tranh chế tác công ty, cũng có nhất định hiểu.

"Có thể hợp tác?"

"Hoàn toàn có thể hợp tác."

La Vi thấy Lâm Uyên còn có chút bận tâm dáng vẻ, cười bổ sung nói:

"Người có thể nhìn một chút cái công ty này xuất phẩm kinh điển truyện tranh, cơ bản đều tại tiêu chuẩn trên, nếu không ta đề cử cho người máy bộ, ngoại trừ năm nay tân lần bên ngoài, còn có lúc đầu « pháp thuật thiếu nữ » hệ liệt cũng phi thường kinh điển."

"Ta quay đầu nhìn một chút."

Lâm Uyên yêu cầu khảo sát một chút.

La Vi gật đầu một cái: "Kia bản quyền ở trong tay người nào . Người chính là Sở Cường?"

Lâm Uyên tùy ý nói: "Không khác nhau."

La Vi kinh ngạc, chột lộ ra một bộ kỳ quái nụ cười.

Ngược lại Lâm Uyên cảm thấy La Vi nụ cười rất kỳ quái.

Hắn cắt đứt La Vi tưởng tượng: "Vẽ một chút đi."

"Được."

La Vi hăng hái mười phần.

Lâm Uyên cũng không biết, La Vi hăng hái, đến từ nội tâm của nàng một cái tiêu mục tiêu:

Nàng hi vọng để cho bóng dáng danh tiếng vượt qua Tiện Ngư!

Về phần nguyên nhân .

Đương nhiên là muốn để cho Sở Cường biết được bóng dáng giá trị!

Mặc dù chuyện này rất khó khăn, nhưng có truyện tranh soạn lại gia trì, cộng thêm « Võng Vương » bản thân liên tái, chuyện này cũng không phải là không có chút nào hi vọng.

Bởi vì Lâm Uyên hợp tác với La Vi bên dưới, « Võng Vương » liên tái độ tiến triển là rất nhanh.

Liên fan cũng thừa nhận, bóng dáng đổi mới, là Manga trong nhà nhất lương tâm một nhóm kia rồi.

Đây là bởi vì, Lâm Uyên cùng La Vi, là chân chính trên ý nghĩa hai người đang vẽ .

Manga sáng tác cùng tiểu thuyết bất đồng.

Tiểu thuyết rất khó để cho hai người đồng thời viết, nhưng Manga có thể.

Lâm Uyên chỉ cần cung cấp ra phân kính, chuyện còn lại, chính là Lâm Uyên cùng La Vi cùng đi hoàn thành.

Ngược lại La Vi cùng Lâm Uyên họa phong là thống nhất, đây là đồng nhân đại xúc cơ bản dày công tu dưỡng.
Nhờ vào loại này hợp tác kiểu, « Võng Vương » lúc này đã liên tái không nội dung cho rồi.

Sau đó thời gian, « Quỷ Xuy Đãng » lượng tiêu thụ, như cũ hỉ nhân.
Rất nhiều nhìn xong Quyển 1: Độc giả, đã bắt đầu mong đợi quyển thứ hai rồi! Ung dung thư mình
Đây là bởi vì « Quỷ Xuy Đãng » huyền niệm thức kết vĩ.
Quyển 1: Kết vĩ, Hồ Bát một mắc phải quái bệnh, trên người xuất hiện kỳ quái chấm đỏ.

Nghe nói đây là một loại có thể đến mức người chết địa nguyên rửa.
Mà muốn phải giải quyết cái này nguyên rửa, thì cần muốn Hồ Bát nhất đẳng nhân tìm tới trong truyền thuyết ䷗ trên châu .
Rất hiển nhiên, tìm ䷗ trên châu chính là quyển thứ hai nội dung cốt truyện.
Vẫn phải là trộm mộ.

Đây là « Quỷ Xuy Đãng » tuyệt đối đầu mối chính.
Độc giả nhìn Quyển 1:, đã có điểm ghiền, hết lần này tới lần khác Quyển 1:
Còn giữ lại mấy cái huyền niệm, độc giả tự nhiên sẽ vô cùng chờ mong quyển thứ hai, muốn thấy được đến tiếp sau này cố sự.
Lần này ngược lại không có nhân mạng Sở Cuồng lão tặc là đoạn chương chó.

Nhân vì mọi người rất rõ ràng thấy, « Quỷ Xuy Đãng » Quyển 1:, là một cái hoàn chinh cố sự!

Tinh Tuyệt Cổ Thành bộ phận cũng không có đoạn chương.
Ước chừng tam 40 vạn chữ nội dung, độc giả đã nhìn đến phi thường hưng phấn rồi.

Lâm Uyên tự nhiên cũng viết lên « Quỷ Xuy Đãng » quyển thứ hai.
Dưới tình huống bình thường, Lâm Uyên là không có biện pháp có nhiều như vậy tinh lực.

Lại phải họa Manga, lại muốn viết tiểu thuyết .
Cũng may bây giờ Lâm Uyên có tinh lực được tề, đập đầu tinh lực được tề,
Lâm Uyên cảm giác mình sức sống vô hạn.

Về phần tinh lực được tề giá cả .
Đắt là mắc tiền một tí, nhưng mình không cũng là để kiếm tiền chứ sao.
Có đầu tư mới có hồi báo.

Mà ở Lâm Uyên bận rộn đến trung tuần tháng sáu thời điểm, đạo diễn Dịch Thành Công bỗng nhiên liên lạc Lâm Uyên, cũng mang đến cho hắn một cái tin tốt:

Điện ảnh « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » hậu kỳ hoàn thành!

Lâm Uyên biết được tin tức, nhất thời tinh thần chấn động, ngày thứ 2 liền chạy tới công ty, cùng Dịch Thành Công gặp mặt một lần, cũng nhìn xuống thành phẩm.

Khoan hãy nói .

Mặc dù diễn viên thay đổi, nhưng « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » hay lại là cái kia quen thuộc mùi vị.

Ngược lại, lấy ánh mắt của Lâm Uyên đến xem, bộ phim này trả lại như cũ chịu tới vị, khôi hài điểm cơ bản cũng diễn ra.

Bất quá hẳn xem qua trình, ngược lại là không có quá nhiều tâm tình chập chờn.

Kịch bản hẳn quá quen thuộc.

Ngược lại là Dịch Thành Công, làm điện ảnh đạo diễn, giống vậy quen thuộc kịch bản, lại nhìn rất là vui vẻ, gần như toàn bộ hành trình đều tại cười.

Xem chiếu bóng xong.

Dịch Thành Công thông thả một tình cảm xuống, mới quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên: "Điện ảnh đã tổng thẩm, phỏng chừng không có gì xích độ vấn đề, tiếp theo liền phải cân nhắc chiếu phim chuyện, Lâm Đại Biểu đi cùng điện ảnh bộ bên kia nói một chút?"

"Được."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn nhìn vô số điện ảnh sách vở, bây giờ cũng coi là hiểu thị trường người, cho nên hẳn biết Đạo Nhất bộ phim muốn lên ánh, đầu tiên được bắt được điện ảnh cho phép, bằng Lâm Uyên cá nhân rất khó làm được chuyện này, phải nhất định có Tinh Mang ra mặt mới được.

Chuyện này không khó làm.

Tinh Mang nếu đồng ý bỏ vốn quay chụp « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » , không thể nào đôi chế tạo xong điện ảnh xếp hàng phiến chẳng ngó ngang gì tới, chung quy phải giúp một tay bắt lại điện ảnh, Lâm Uyên mình cũng không có Lam Tinh các đại điện ảnh quan hệ.

Điện ảnh thuộc về điện ảnh.

Công ty nhập vào của công tư.

Tinh Mang điện ảnh muốn phải đặt ở điện ảnh chiếu phim cũng phải cùng điện ảnh giao thiệp, có thể sẽ an bài xem mảnh sẽ loại để cho viện Kế Chỉ Điểm nhìn một chút bộ phim này chất lượng, đây là điện ảnh phương diện xếp hàng phiến căn cứ, dĩ nhiên Tinh Mang bản thân phân lượng cũng sẽ bị điện ảnh cân nhắc ở bên trong.

Thử nghĩ một hồi .

Nếu như Lâm Uyên là đơn thương thật Mã Chiến đấu, phía sau không có một công ty lớn chỗ dựa dưới tình huống, muốn dựa vào một bộ đầu tư

không tới ngàn vạn điện ảnh đi theo điện ảnh nói xếp hàng phiên chuyện có bao nhiêu khó khăn?

Khó như lên trời!

Khác nói nhân gia có thể hay không vừa ý « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » , coi như là thật thưởng thức bộ phim này, điện ảnh phương diện cũng tuyệt đối sẽ đòi hỏi nhiều nói lên mua đứt loại phương án, nhỏ bé cá nhân ở điện ảnh trước mặt căn bản không có đàm phán đối đẳng tư cách.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên gọi đến lão Chu điện thoại, điện ảnh nhiều chuyện nửa phải dựa vào lão Chu hỗ trợ tranh thủ.

Lâm Uyên nhớ lão Chu đối « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản nhưng là khen không dứt miệng!

Chương 224: Internet đại điện ảnh

"Chuẩn bị chiếu phim sao ."

Tất cả mọi người ở công ty, nhận được Lâm Uyên điện thoại sau đó, hai người liền ở điện ảnh ngành gặp mặt một lần.

Đôi mắt mặt đầy mong đợi Lâm Uyên, lão Chu cảm giác có chút nhức đầu, một bên trầm ngâm, một bên chậm chước phát biểu: "Ngươi cái này điện ảnh chiếu phim nhất định là có thể chiếu phim ."

"Nhưng là?"

Lâm Uyên cảm thấy lời như vậy thuật, nhất định có chuyển biến.

Không ra Lâm Uyên đoán.

Lão Chu quả nhiên ho khan một tiếng: "Nhưng là công ty chúng ta gần đây bận bịu « Lôi Bạo » chiếu phim chuẩn bị, hơn nữa tháng bảy là kỳ nghỉ hè đương, điện ảnh thị trường cạnh tranh phi thường kịch liệt ."

Lâm Uyên cau mày.

Hắn dĩ nhiên biết « Lôi Bạo » cái này hạng mục.

Công ty thứ nhất điện ảnh hạng mục, cho nên phía trên rất coi trọng.

Cùng địa cầu bất đồng.

Lam Tinh điện ảnh công nghiệp không thể nghi ngờ là càng phát đạt, đủ loại đặc hiệu kỹ thuật treo lên đánh địa cầu Hollywood cũng không thành vấn đề.

Cái này thì có nghĩa là loại này điện ảnh tốc độ chế tạo khoa trương tăng lên.

Ở cao siêu như vậy điện ảnh kỹ thuật dưới sự ủng hộ, « Lôi Bạo » loại này điện ảnh hoàn thành tốc độ không thấy được so với một ít đầu tư nhỏ điện ảnh chậm bao nhiêu.

Trên địa cầu không cách nào tưởng tượng, ở Lam Tinh làm được loại trình độ này lại không thành vấn đề.

"Cho nên nói a."

Lão Chu bất đắc dĩ nói: "« Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » nhất định là không lấy được quá nhiều xếp hàng phiến, dù sao cùng thời kỳ mảng lớn quá nhiều, còn có tuyên truyền trước chúng ta cũng ước pháp tam chương, không có dư thừa kinh phí tuyên truyền ngoại điện ảnh."

"Ta đây đòi một chút đang trong kỳ hạn?"

Lâm Uyên dĩ nhiên biết xếp hàng phiến tầm quan trọng.

Lão Chu sừng sốt một chút, không nghĩ tới Lâm Uyên lại còn suy nghĩ xếp hàng phiến chuyện.

Kỳ nghỉ hè đương chỉ là lão Chu mượn cơ.

Hắn thật là không có cách nào cho « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tranh thủ quá nhiều xếp hàng phiến.

Đầu tư không tới mười triệu điện ảnh, toàn bộ diễn viên chung vào một chỗ, không có một có thể gánh phòng bán vé.

Đạo diễn không kinh nghiệm thì coi như xong đi, Biên Kịch còn là một làm Soạn nhạc, hết lần này tới lần khác kịch bản cũng để cho người ta sờ không trúng đầu não .

Phải biết.

Xếp hàng phiến không chỉ có xem phim chất lượng, cũng nhìn chế tác công ty đút lót.

Nói thí dụ như « Lôi Bạo » .

Làm Tinh Mang lực đẩy điện ảnh, vì sơ kỳ bắt được cao hơn xếp hàng phiến, lão Chu cùng điện ảnh thống soái đạo nhưng là cho điện ảnh những người phụ trách kia đưa không ít chỗ tốt.

Chẳng lẽ lão Chu còn vì « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tặng quà?

Kia được đưa bao nhiêu tiền?

Hơn nữa đưa hữu dụng đạo cũng không sao.

Mấu chốt là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phim này coi như cho nhiều hơn xếp hàng phiến cũng vô dụng thôi.

Quyết định cuối cùng có hay không trả tiền là không phải điện ảnh, càng là không phải Entertainment, mà là người xem các lão gia!

Lão Chu kêu khổ nói: "Đang trong kỳ hạn là có thể đổi, nhưng vô luận như thế nào đổi, người phim này xếp hàng phiến cũng rất khó cầm, dù sao điện ảnh bên kia cũng là xem đĩa phim hạ thức ăn, người phim này một không minh tinh nhị vô danh đạo tam không đầu tư ."

Không có đại đầu tư.

Không có danh đạo diễn.

Không có đại bài diễn viên.

Loại này điện ảnh được gọi chung là "Tam vô điện ảnh" .

Không phải là không có qua tam vô điện ảnh lấy nhỏ thắng lớn ví dụ, nhưng loại này lệ Tử Thái hiếm thấy, cho nên điện ảnh là không có khả năng đổi tam vô điện ảnh đầu nhập quá nhiều cảm tình.

Là không phải lão Chu cố ý từ chối.

Mà là lão Chu dù là muốn trợ giúp, cũng giúp không quá bên trên.

Hắn chỉ có thể cho « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » an bài một ít tiêu điều giai đoạn rác rưởi đang trong kỳ hạn, dầu gì cũng coi là có một khai báo, dù sao phim này chụp cũng quay xong, cũng không thể không khiến người ta chiếu phim chứ ?

"Vậy thì bất thường ánh rồi."

Lâm Uyên hơi sau khi tự hỏi, bỗng nhiên mở miệng nói.

Lão Chu mặt liền biến sắc.

Đưa nhỏ này . Tức giận?

Hắn hướng về phía Lâm Uyên, cẩn thận từng li từng tí Hồng đứng lên:

"Phim này chụp cũng quay xong, bất thường ánh làm gì vậy, chúng ta cũng nhìn một chút biểu hiện mà, nếu như điện ảnh biểu hiện đầy đủ, nói không chừng tiếng tăm đã thức dậy, tiếng tăm dậy rồi, điện ảnh cũng sẽ đề cao xếp hàng phiến ."

Lâm Uyên lắc đầu.

Lão Chu nói là thông thường tình huống.

Nhưng Lâm Uyên lại biết, xếp hàng phiến không đủ, chỉ có xếp hàng phiến cũng an bài ở rác rưởi thời gian ngừng, đại khái suất sẽ đưa đến điện ảnh trực tiếp phác nhai nhào tới chết.

Định nghịch tập điện ảnh thực ra thật nhiều.

Nhưng chân chính hoàn thành nghịch tập, thực ra không có mấy người.

Lâm Uyên không tính đem hi vọng đặt ở hư vô phiêu miểu nghịch tập bên trên.

Nếu như là bình thường, điện ảnh nghịch tập chuyện này thật là có hi vọng, dù sao « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trên địa cầu coi như là rất là thành công Chu thị kịch vui rồi.

Nhưng bây giờ .

Hi vọng rất mong manh.

Tần Tề thống nhất, điện ảnh trên thị trường, các công ty lớn đang ở đấu pháp, thân tiên đánh nhau, bao nhiêu người đối kỳ nghỉ hè đương mắt lom lom?

Không có xếp hàng phiến .

Cùng thời kỳ đầu tư mấy trăm triệu điện ảnh còn không ít, chẳng lẽ cũng chưa có một bộ đã động người xem sao, dựa vào cái gì để cho một mình người giá thành nhỏ điện ảnh ra mặt?

Nghịch tập cơ sở, là cùng kỳ vô mãnh phiến, hoặc là tiên kỳ xếp hàng phiến không kém.

Liên cầm địa cầu chúng ta tối kinh điển nghịch tập án lệ « Crazy Stone » theo lệ.

Tất cả mọi người đang nói bộ phim này nghịch tập biết bao giàu có sách giáo khoa ý nghĩa, lại bỏ quên một cái nhân tố trọng yếu:

Bộ phim này chiếu phim thời điểm, cùng thời kỳ còn lại điện ảnh, một cái có thể đánh cũng không có!

Phải biết, người xem cũng là biết tính số.

Hoa không sai biệt lắm tiên, phải đi nhìn một bộ đặc hiệu mảng lớn, thể nghiệm tinh tế thị giác thịnh yển có lợi, hay lại là nhìn một bộ giá thành nhỏ

điện ảnh có lợi?

Câu trả lời rất rõ ràng.

Cho nên Lâm Uyên không dám đánh cuộc tháng bảy kỳ nghỉ hè không có mãnh phiến.

Nhất là nghe lão Chu phân tích sau đó, Lâm Uyên bộc phát minh bạch cái này kỳ nghỉ hè đương nguy hiểm cỡ nào.

Trước hẳn, hoàn toàn bỏ quên một điểm này.

Cái này cũng cùng Lâm Uyên đầy đầu quyền sách kiến thức, không có nhất định kinh nghiệm thực tiễn có liên quan.

Cũng may lão Chu nói tới xếp hàng phiến cái vấn đề sau, Lâm Uyên kịp phản ứng.

Thiếu chút nữa xảy ra chuyện.

Với kỳ nghỉ hè đương đám kia đại đầu tư cướp phòng bán vé quá không sáng suốt rồi.

Hắn nghĩ lại, đã có phương án mới, đối lão Chu nhắc ra ý nghĩ của mình:

"Có thể không đi điện ảnh, trực tiếp đặt ở trên mạng truyền bá."

"Không đi điện ảnh."

Lão Chu giờ mới hiểu được Lâm Uyên ý tứ, biểu tình có chút ngoài ý muốn: "Người là nói, lưới đại?"

Lưới đại chính là Internet đại điện ảnh ý tứ.

Internet đại điện ảnh không cần Thượng Viện tuyển, khảo hạch tiêu chuẩn cũng thấp, rất nhiều giá thành nhỏ điện ảnh, chính là dựa vào lưới kiếm lớn tiền.

Đương nhiên, đối với chân chính đại công ty điện ảnh mà nói, lưới kiếm lớn tiền kiểu chỉ là tiêu đả tiêu nháo.

Nếu như nói điện ảnh điện ảnh vận doanh được, lợi nhuận là lấy trăm triệu làm đơn vị.

Như vậy Internet đại điện ảnh, cao nữa là cũng chính là kiếm cái mấy triệu.

Lão Chu cho là Lâm Uyên mù quáng tự tin, giống như mỗi một mới ra đời người mới như thế, cho là mình điện ảnh đệ nhất thiên hạ.

Kết quả không nghĩ tới, Lâm Uyên lại nguyện ý lùi một bước, lựa chọn lấy lưới mãnh liệt vì « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » chiếu phim con đường.

Suy nghĩ kỹ một chút, này vẫn có thể xem là một cái lựa chọn tốt!

Nhưng mà, còn không chờ lão Chu Đồng ý, Lâm Uyên liền chặc nói tiếp:

"Nếu không chọn điện ảnh, công ty kia bên này liền không giúp được ta quá nhiều."

Lão Chu lúng túng cười một tiếng.

Lưới cửa lớn rất thấp, công ty ra không ra mặt, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đều có thể bên trên.

Đôi với điện ảnh điện ảnh mà nói, không tới ngàn vạn đầu tư điện ảnh, không có một chút cảm giác tồn tại.

Nhưng đặt ở lưới đại, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đầu tư, mặc dù không đoán đại, nhưng cũng không tính là tiểu một nhóm kia rồi.

"Cho nên."

Lâm Uyên nói ra tự lựa chọn lưới đại một cái khác mục đích: "Ta hi vọng công ty đem « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bán cho ta, riêng ta nguyện ý ra mười triệu mua đứt bộ phim này."

Lão Chu: "? ? ?"

Công ty ra nhân xuất lực bỏ tiền cho người đóng phim, chụp xong sau người theo ta nói, bộ phim này người tư nhân mua?

Lão Chu lần đầu tiên thấy có người dám như vậy quang minh chính đại chộp công ty lông dê.

Công ty đầu tư chín trăm vạn quay chụp « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , Lâm Uyên hoa mười triệu mua, nhìn như là công ty kiếm chút.

Nhưng, đem người lực vật lực cùng thời gian thành phẩm cũng coi là đi, công ty thực ra không có chút nào kiếm.

Bởi vì đoàn kịch là công ty dưỡng, bọn họ đi là nội bộ công ty giá cả.

Lâm Uyên trước nếu như là tư nhân muốn chụp bộ phim này, hiệu quả giống nhau, không có mười lăm triệu trở lên, căn bản không bắt được tới.

Bất quá như đã nói qua.

Công ty vốn là cũng định đem khoản tiền này đổ xuống sông xuống biển rồi, không nghĩ tới Lâm Uyên lại nguyện ý chính mình tiếp bàn mình trả tiền.

"Ta đồng ý."

Không tới ngàn vạn hạng mục, lão Chu bây giờ đã là công ty cao quản một trong, là có quyền quyết định này.

Chương 225: Lâm Đại Biểu là người tốt (một trăm / một)

Lâm Uyên lộ ra một cái tiêu chuẩn nụ cười, hấn vốn là muốn lấy giá mua mua « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bản quyền, nhưng cân nhắc đến công ty dù sao cũng bỏ ra nhiều như vậy, hấn cuối cùng vẫn nhiều hơn mười triệu ——

Cho công ty kiếm một triệu đi.

Là không phải Lâm Uyên phóng khoáng, mà là hấn không thể để cho công ty thật cho mình ủng hộ công đi làm, nào có nhân cực khổ mấy tháng làm xuất sản phẩm, cuối cùng sẽ lấy không cân nhắc chút nào lợi nhuận không gian giá vốn bán cho người khác?

Tâm an lý đắc.

Thực ra đột nhiên quyết định đem « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thả trên mạng phát hành, ngoại trừ là bởi vì đối bộ phim này ở kỳ nghỉ hè đương giết ra khỏi trùng vây hoàn thành nghịch tập không tin rằng ngoại, Lâm Uyên còn có một tầng sâu hơn dụng ý ——

Hấn muốn nổi tiếng!

Lâm Uyên đã nghĩ thông suốt « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » không lấy được xếp hạng phiến nguyên nhân, đây chính là tam vô điện ảnh chắc có đãi ngộ, nếu bộ phim đầu tiên nhất định là không được coi trọng, kia cần gì phải còn phải tử nhìn chòng chọc điện ảnh không thả đây?

Sập tiệm ai làm?

Lâm Uyên sau này còn muốn tiếp tục để cho công ty đầu tư cho mình đóng phim đi, nếu như bộ phim đầu tiên liền gặp gỡ thất bại, vậy hấn dựa vào cái gì để cho công ty tiếp tục cho hấn đầu tư, không có đạo lý này a.

Cho nên đi lưới thật tốt.

Lưới cửa lớn quá thấp.

Có thể chính là bởi vì lưới cửa lớn đủ thấp, cho nên « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » mới có thể bị nhiều người hơn chú ý đến, phim này thật muốn thả vào điện ảnh, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở những thứ kia đại trên người phiến, ai sẽ mua vé nhìn một bộ tam vô điện ảnh?

Cho nên .

Dứt khoát dùng trước « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » mở ra nổi tiếng, sau này gặp phải cơ hội thích sẽ lại vào quân điện ảnh đi, nếu như bộ phim này có thể lấy lưới đại hình thức đạt được thành công, kia Lâm Uyên coi

như là có như vậy ném một cái ném lý lịch, ít nhất mọi người sẽ công nhận chính mình thân phận của Biên Kịch rồi.

Không chỉ có Lâm Uyên.

Bộ phim này muốn thật có thể thành công lời nói, điện ảnh chủ sáng thành viên nòng cốt cùng các diễn viên cũng liên không còn là vắng vẻ Vô Danh công cụ người, đến thời điểm Lâm Uyên vỗ nữa tân công ty điện ảnh nhất định là ủng hộ.

Chuyện này không trách công ty.

Càng không trách được điện ảnh.

Chỉ là cưỡng bức thực tế.

Bất quá khi Dịch Thành Công biết được « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » không Thượng Viện tuyển thời điểm, nhưng là không thể tránh khỏi có chút thất lạc.

Mỗi một đạo diễn cũng có một cái điện ảnh mơ mộng.

Dịch Thành Công bên trên một bộ phim, liền là tiểu thành bản vi điện ảnh, không có cơ hội Thượng Viện tuyển.

Lần này, hẳn cho là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » có Lâm Đại Biểu quan hệ, thỏa thỏa có thể Thượng Viện tuyển, kết quả không nghĩ tới cuối cùng vẫn là hoang.

"Người biết lưới đại phương thức hợp tác sao?"

Lâm Uyên hỏi Dịch Thành Công, đôi phương bên trên bộ phim có lưới đại hợp làm kinh nghiệm.

Dịch Thành Công nói: "Biết Đạo Nhất điểm, đại khái chia làm hai loại, một loại là mua đứt, một loại là phân chia."

"Chúng ta chọn phân chia."

Lâm Uyên không chút do dự mở miệng.

Đối « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » điện ảnh nghịch tập không có lòng tin, nhưng đối với Internet video trả hạt, Lâm Uyên có cực lớn lòng tin.

Dịch Thành Công gật đầu một cái: "Phần lớn chế tác công ty sẽ chọn mua đứt, không quá phận thành cũng có phần thành chỗ tốt, chỉ là cụ thể giá cả Green đại biểu dễ tìm nhất nhân nói, ta đề nghị để cho đại quản gia đi, hẳn chắc có phương diện này mạng giao thiệp."

Trầm Thanh là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » Giám đốc sản xuất.

Lâm Uyên quản Trầm Thanh kêu "Đại quản gia", cho nên Dịch Thành Công cũng liền theo kêu.

"Biết."

Lâm Uyên trực tiếp liên lạc Trầm Thanh.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói chuyện này đã không có quan hệ gì với Trầm Thanh rồi, bởi vì « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bây giờ là hoàn toàn thuộc về Lâm Uyên điện ảnh, bất quá Lâm Uyên cảm thấy Trầm Thanh hẳn sẽ hỗ trợ đi và video Website tiếp xúc.

Trần Thanh nghe nói Lâm Uyên lấy tư nhân thân phận mua « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thời điểm, tâm tình là có chút phức tạp.

Trước tất cả mọi người đều cho là chụp bộ phim này, công ty thua thiệt định.

Nhưng theo Lâm Uyên mình trả tiền, bộ phim này lại lấy một loại gần như quỹ dị phương thức, đạt tới không thua thiệt không kiếm bằng?

Cuối cùng chỉ có Lâm Uyên thua thiệt.

Ít nhất công ty phương diện, phải không thua thiệt không kiếm.

Bởi vì nói cứng, thiệt thòi nhỏ về điểm kia thực ra không đáng nhắc tới.

Dù sao mọi người vốn là được cho biết, bộ này vai diễn sở dĩ sẽ chụp, chính là theo Lâm Đại Biểu vị này Thái Tử đi học.

Lâm Đại Biểu chơi đùa vui vẻ, tiền này, thua thiệt cũng liền thua thiệt.

Không phải là để cho Thái Tử Gia nắm tiền, đánh thủy trôi chơi đùa chứ sao.

Có thể Lâm Đại Biểu không có lấy công ty tiền đổ xuống sông xuống biển . Hết cuối cùng, là mình bỏ tiền đánh cái thủy trôi chơi đùa.

Giờ khắc này, Trần Thanh bỗng nhiên có chút bội phục Lâm Uyên.

Công ty vì Lâm Uyên tự do phóng khoáng trả tiền, kết quả Lâm Uyên rút cuộc lại vì công ty buông thả giấy tính tiền.

Có thể thấy, Lâm Uyên là rất có nguyên tắc!

Cho nên nghe được Lâm Uyên muốn chính mình hỗ trợ liên lạc thích hợp phát hành « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » video Website lúc, Trần Thanh đáp ứng.

Lâm Đại Biểu là người tốt!

Mặc dù hẳn không thích hợp làm Biên Kịch, nhưng mình làm Giám đốc sản xuất, hẳn hết mình có thể, giúp Lâm Đại Biểu lấy vốn lại.

Đầu tư ngàn vạn .

Toàn bộ lấy vốn lại khẳng định là không thể nào.

Nhưng có thể hơi chút hồi cái một hai triệu, nên vấn đề không lớn chứ ?

Internet đại điện ảnh Trần Thanh cũng xem qua không ít.

Có chút theo Trần Thanh đơn giản là rác rưởi Internet điện ảnh, cũng khả năng hấp dẫn đến một ít người xem, có thể thấy đồ chơi này ngưỡng cửa là thực sự thấp.

Mặc dù « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » không lớn địa, nhưng Trần Thanh chụp trong quá trình, ít nhất là đã từng sung sướng.

Hắn cảm thấy bộ phim này bên trong một ít tiểu điểm, mặc dù rất kỳ quái, nhưng kỳ thật có một loại không nói ra ma tính, để cho người ta không nhìn được đi theo cười, so với cái kia rác rưởi mạnh hơn nhiều.

Nghĩ đến đây.

Trần Thanh cho mình một vị ở video Website công việc bằng hữu gọi điện thoại, nhắc tới « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » sự tình.

Cùng lúc đó.

Công ty điện ảnh bộ.

Mọi người cũng biết Tiệp Ngự tự mua xuống « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » sự tình, trong lúc nhất thời sinh ra cùng Trần Thanh tương tự tâm tình.

"Cuối cùng vẫn là mình trả tiền rồi hả?"

"Giống như một người la hét để cho người khác mời khách, người khác cố nén thương tiếc, điếm một bàn lớn cứng rắn thức ăn, kết quả cơm nước xong chính hấn tính tiền rồi, có lẽ hình dung không thích hợp, nhưng có chút đây ý là đi."

"Chúng ta trước không nên nói hấn như vậy."

"Đúng vậy, nhân gia chỉ là muốn vui đùa một chút mà thôi, đồ một cái cảm giác mới mẽ thôi, bình tĩnh mà xem xét, hứng thú bỗng nhiên tới, ai còn không có muốn vui đùa một chút thời điếm đây?"

"Tại sao ta cảm giác lời này của người giống như là mình tuần trước đại chăm sóc sức khoẻ bị tảo hoàng bắt sau tạm thời biên đi ra lý do?"

"Nói càn, ta không bị bắt."

" "

Có lẽ là Lâm Uyên tự do phóng khoáng đưa tới quá một số người bất mãn, cho nên khi Lâm Uyên chính mình vì điện ảnh trả tiền thời điếm, điện ảnh bộ tiêu dư luận lại có chút xoay ngược lại rồi xuống.

Mọi người cảm thấy .

Lâm Uyên rất hiểu chuyện, hấn nhất định là biết mình điện ảnh sẽ lỗ vốn, cho nên mới mua « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bản quyền, không để cho công ty thua thiệt.

"Đứa bé ngoan a."

Ngay cả lão Chu đều là cảm khái không ngừng.

Nếu như Lâm Uyên không chủ động thôi lui ra điện ảnh, lão Chu cùng những người khác có lẽ sẽ còn cho là Lâm Uyên là đối « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » có lòng tin mới mua bản quyền.

Nhưng Lâm Uyên liền điện ảnh cũng không cần .

Nói rõ Lâm Uyên thực ra cũng biết rõ mình điện ảnh rất không xong, chỉ có thể thả lưới đại hội hội bản, ngược lại hấn đóng phim nghiệp cũng qua.

Đứa nhỏ này, thành thật!

Chương 226: Cứu không vui

Tần Tề lưỡng địa thống nhất, các đại video Website rất nhiều, đem Trung Ảnh vang lỵc so với đại Website có chim cánh cụt video cùng miêu xưởng cùng với kỳ dị quả vân vân, đều là lưu lượng rất có bảo đảm đại hình video Website.

Trần Thanh hay lại là đáng tin.

Hắn nói một chút rồi chim cánh cụt video cùng miêu xưởng hợp tác, bởi vì đi thị phi độc nhất không phải là mua đứt đường đi, cho nên phân chia số tiền không coi là nhiều.

Trong này phân chia không chỉ có riêng bao gồm video tria hạt phân chia, còn bao gồm quảng cáo phân chia.

Lấy miêu xưởng làm thí dụ.

Miêu xưởng toàn danh kêu ần nấp điện ảnh, chỉ là người xem thích xung Kỳ Vi miêu xưởng.

Ở miêu xưởng sân thượng người xem mở ra Internet đại điện ảnh, xem sáu phút trở lên đoán một lần hữu hiệu tria hạt.

Tại sao sáu phút? Bởi vì trong vòng năm phút là miễn phí xem thử, có thể thấy phút thứ sáu, có thể thấy là tốn tiền.

Mà mỗi khi hữu hiệu tria hạt một lần, nếu như là không những gia phát hình, phân trưởng đại khái tại một cái ngũ, nếu như là độc nhất phát hình, phân trưởng chính là lấy hai nguyên làm chủ, video Website phương diện định giá chính là ngũ nguyên.

Quảng cáo theo như số lần khác đoán.

Cụ thể hợp đồng Lâm Uyên nhìn rồi.

Hắn không có quản những thứ kia lòe loẹt cách tính, chỉ là đại khái biết Đạo Quan chúng mỗi hoa năm khối tiền tria hạt « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bộ phim này, là hắn có thể chia được một khối bát mao tiền, thêm quảng cáo lời nói hai khối nhiều tổng số.

Sân thượng rút đi đại đầu, nhưng hút Huyết Năng lực so với điện ảnh phải kém nhiều chút, vừa vịn thuộc về Lâm Uyên trong phạm vi có thể tiếp thụ.

Ký xong hợp đồng.

Điện ảnh đang trong kỳ hạn cũng định xuống dưới.

Đồng dạng là cái này kỳ nghỉ hè, tháng bảy nhất hào điện ảnh chính thức ở hai cái trên website tuyên.

Đây chính là Internet đại diện ảnh điển hình ưu thế, bởi vì có thể trực tiếp ở các đại video Website phát hình, cho nên Lâm Uyên hoàn toàn không cần giống như điện ảnh truyền hình kịch như vậy xếp hàng chờ đang trong kỳ hạn, hẳn nguyện ý lời nói coi như là hôm nay thượng tuyến đều có thể .

Bất quá như vậy không tốt.

Dù là Internet đại diện ảnh cũng phải cần Tiểu Tiểu tuyên truyền một chút, tuyên truyền sân thượng chính là video Website này mảnh đất nhỏ.

Chim cánh cụt video cùng miêu xưởng mỗi người làm mấy cái Văn Án, cơ hồ là đêm đó liền rất qua loa mở ra tuyên truyền.

Lưới đại tuyên truyền mà, cơ bản cũng sẽ không Đa Long trọng.

Miêu xưởng cho ra tuyên truyền Văn Án là: 【ngàn vạn đầu tư Internet đại diện ảnh « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » sắp đến gần tháng bảy nhất hào chính thức chiếu phim, click hẹn trước liền có thể mở ra ngài kỳ nghỉ hè cuồng hoan lễ trình! 】

Chim cánh cụt cũng không kém.

Bọn họ tuyên truyền treo ở một cái coi như bắt mắt vị trí: 【 Internet đại diện ảnh cũng có kỳ nghỉ hè đương, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tháng bảy nhất hào chính thức thượng tuyến, người vui vẻ ta nhận thù, cứu hết thầy không vui! 】

Cứ như vậy.

Ngược lại đối lưới đại có hứng thú người xem, nên chú ý tới cũng chú ý tới, bất quá điện ảnh tựa hồ vẫn có chút thiếu bạo nổ chút ý tứ, bởi vì tuyên sau khi truyền ra, người xem hẹn trước số lượng không cao lắm đáng về.

"Như vậy không thể được."

Trầm Thanh một tay làm trung gian giới thiệu lưới đại hợp đồng, tự nhiên hi vọng điện ảnh có thể được càng nhiều người xem chú ý.

Hắn liên lạc Lâm Uyên: "Lâm Đại Biểu giới không ngại chúng ta dùng ngài Tiệp Ngu danh tiếng tuyên truyền, chúng ta điện ảnh tuyên truyền phần lớn thời gian đều cần một ít đáng giá ngoại giới thảo luận đề tài điếm, kim bài Người viết ca khúc đảm nhiệm Biên Kịch tiến quân Giới điện ảnh hẳn là một cái không nói bậy đề."

Dùng "Tiệp Ngu" danh tiếng làm tuyên truyền?

Lâm Uyên do dự một chút, đáp ứng Trầm Thanh.

Bởi vì Tinh Mang bên này đều biết « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » là Tiệp Ngu chụp, giấu giếm chuyện này cũng không có ý nghĩa quá lớn, coi như mình mở cái Biên Kịch bí danh cũng phân là phút bị lột da tiết tấu, không bằng bằng phẳng để cho Tiệp Ngu nhận làm hết hạ này cái Biên Kịch danh tiếng.

Lâm Uyên đáp ứng ngày thứ 2.

Lưới đại công khai tân tuyên truyền Văn Án.

Lần này hai cái Website Văn Án rất tương tự, không biết ai sao ai:

【 Tần Tê kim bài Người viết ca khúc, nhạc đàn nhân vật quan trọng, Tiệp Ngư lão sư lần đầu đảm nhiệm Biên Kịch sáng tác điện ảnh « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » vào khoảng tháng bảy nhất hào chính thức thượng tuyên! 】

Văn An rất kê tặc.

Tuyên truyền trung "Tiệp Ngư" hai chữ gia tăng to thêm, rất sợ ăn dưa quần chúng không nhìn thấy.

Văn An phía dưới còn có mấy hàng chữ nhỏ, đánh dấu Tiệp Ngư trước mắt mới chỉ sáng tác quá toàn bộ bài hát của kinh điển, định mang ra ca khúc sức ảnh hưởng đến cho điện ảnh mang đến thêm được.

Trừ lần đó ra, tuyên truyền điện ảnh hải báo cũng đổi.

Vôn là hải báo, là nam vai nữ chính cùng với một đám vai phụ ảnh gia đình, không có gì hút con người địa phương.

Bây giờ là đổi thành nam vai nữ chính một tả một hữu hình ảnh.

Vai nam chính không có gì để nói, chĩnh với ca diễn khúc tựa như.

Vai nữ chính cũng không giống nhau, nhiệt hỏa vóc người, đẹp dễ ngũ quan, còn mơ hồ lộ ra màu trắng chân dài to.

Tóm lại, rất cảm dỗ, để cho người ta mơ mộng cái loại này ——

Thực ra với trong phim ảnh cho không mấy mao tiền quan hệ.

Cái này vai nữ chính kêu Dư Tích Lộ, là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bên trong duy nhất có chút danh tiếng diễn viên.

Mặc dù là trong vòng giải trí thường gặp bình hoa loại diễn viên, nhưng dầu gì cũng coi như là có danh tiếng.

Cái này hải báo dùng nàng nhan giá trị cùng vóc người dẫn Lang, làm cho người ta một loại "Tiểu biên rất lên đường" cảm giác.

Nhiếp ảnh sư cũng có thể cân nhắc thêm đũa gà rồi.

Có thể thấy Website đúng là hơi tăng cao điểm đối với bộ phim này coi trọng.

Phải biết, lúc mới bắt đầu sau khi hai cái video Website đổi « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » coi trọng trình độ là rất bình thường.

Bởi vì Trầm Thanh ngay từ đầu cũng không nói Biên Kịch là Tiệp Ngư.

Chuyện này thật châm chọc.

Tiệp Ngư làm điện ảnh ở công ty trong mắt là dính vào, nhưng loại này dính vào vừa vặn lại phù hợp điện ảnh tuyên truyền bí quyết đề tài tầm quan trọng.

Khó trách có điện ảnh là rồi bác chú ý, tuyên truyền bên trong tình nguyện làm một ít cay con mắt vô hạn cuối scandal hoặc là tranh cãi tính tuyên truyền đến từ đen một cái.

Đầu năm nay không cần biết là ca ngợi hay lại là phê bình, quan tâm vẫn tốt hơn bình thân không tiếng động.

Khoan hãy nói .

Mang ra Tiệp Ngư sau đó, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » hện trước số người vẫn thật là lên rồi không ít, có thể thấy Tiệp Ngư là có vài phần danh tiếng.

Đương nhiên, bìa cái kia Tu Đồ Sư Tinh Tu sau, gần như đẹp đến nỗi bọt Dư Tích Lộ cũng công lao không nhỏ.

Lâm Uyên còn cố ý leo lên "Tiệp Ngư" bộ lạc tài khoản đánh phối hợp, phát trương « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » định trang chiếu.

Cửu Cung cách, chín tấm hình.

Cưỡng bách chứng nhất định sẽ rất hài lòng.

Bổ xung văn tự chính là: 【 do ta đảm nhiệm Biên Kịch điện ảnh « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » sắp đến gần tháng bảy nhất hào chiếu phim, kính xin ủng hộ. 】

Lại sau đó, Lâm Uyên lại dùng Sở Cường hào gợi cho một cái hạ, bổ xung đơn giản hai chữ:

【 ủng hộ 】

Bóng dáng hào giao cho La Vi xử lý, kia hào fan không nhiều, Lâm Uyên cũng không có quản.

Kết quả bình luận náo nhiệt lên.

Lần này mọi người ngược lại không có thể nào trêu chọc "Tốt bạn gay " ngành, mọi người càng chú ý Tiệp Ngư lại làm điện ảnh chuyện này:

"Biên Kịch là Tiệp Ngư?"

"Nghe nói qua diễn mà ưu thì đạo, cũng đã nghe nói qua hát mà ưu là diễn, chính là chưa nghe nói qua Người viết ca khúc làm mà ưu là viết ."

"A này?"

"Tiệp Ngư chuyên tâm viết ca khúc không tốt mà ."

"Hữu tình nhắc nhở Tiệp Ngư lão sư, điện ảnh có thể không phải ai cũng có thể làm nha."

"Ủng hộ nhất định sẽ ủng hộ, bất quá vẫn là hi vọng người đem tâm tư đặt ở Soạn nhạc phía trên."

"Người viết ca khúc làm điện ảnh, luôn cảm giác không làm việc đàng hoàng a, xem ở người là Tiệp Ngư phân thượng, ủng hộ người một lần đi."

"Tiệp Ngư lão sư tài hoa hơn người, lại còn sẽ viết kịch bản, điện ảnh ta nhất định ủng hộ!"

"Tiệp Ngư ca từ bên trong tất cả đều là cố sự, cho nên hẳn viết kịch bản, ta vẫn còn có chút hứng thú."

"Mồ hôi, ta cũng thích Tiệp Ngư, nhưng không ủng hộ mù quáng khích lệ a."

" . "

Thuật nghiệp có chuyên về một phía.

Coi như là Tiệp Ngư đang làm khúc giới đã rất nổi danh rồi, nhưng rất nhiều những người ái mộ vẫn có loại "Chuyện này không đáng tin cậy" dự

cảm.

Mọi người thật cũng không phê bình, chỉ là biểu đạt quan điểm mình.

Cũng có một số ít fan là ủng hộ, có thể nói là chân ái rồi.

Cũng không có vén lên quá sóng lớn.

Chuyện này ở trên bản chất không phải là một cái Người viết ca khúc vượt đi viết một điện ảnh kịch bản mà thôi.

Tần Tề thống nhất, có người làm qua thống kê sơ lược:

Hàng năm có thể thành công thương tuyến Internet đại điện ảnh, có chừng 5000 bộ trở lên.

Khái niệm gì?

Nói cách khác những thứ này điện ảnh coi như phân đến mỗi tháng, đại khái đều sẽ có bốn năm trăm bộ lưới lớn hơn tuyến.

Tháng bảy là nghỉ hè mở ra thời khắc.

Tần Tề tân thượng tuyến lưới đại, khả năng còn không chỉ số này.

Tại nhiều như vậy điện ảnh trong vòng vây, « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » cũng là không phải đặc biệt thu hút.

Chỉ là Tần Tề chung vào một chỗ, người xem quá nhiều, cho nên mới cho những thứ này giá thành nhỏ điện ảnh không gian sinh tồn mà thôi.

Nếu như không có Tiệp Ngư danh tiếng, bộ phim này thậm chí ngay cả thảo luận cũng sẽ không có người thảo luận.

Vì vậy.

Thời gian giao qua tháng bảy quá trình, lưới đại thị trường, còn là vô cùng bình tĩnh.

Ngược lại là điện ảnh bên kia.

Các công ty lớn giữa, Ngũ Hoa Bát Môn tuyên truyền chiến, cầu suy nghĩ cũng đánh tới.

Cái này làm cho Lâm Uyên có chút vui mừng « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » không có lựa chọn điện ảnh chiếu phim.

Mà khi tháng bảy tới.

Điện ảnh mảng lớn, bắt đầu tụ tập chiếu phim, Rạp chiếu phim thành phố tràn chiến tranh, rốt cuộc tiến vào ác liệt!

Phòng bán vé tranh đoạt trung bắt đầu!

Nếu so sánh lại, miêu xưởng cùng chim cánh cụt bên này, « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » thượng tuyến, ngược lại là có vẻ hơi không có chút rung động nào.

Đương nhiên.

Như thế nào đi nữa không có chút rung động nào, ở Tần Tề dày đặc dân cư cơ số hạ, chung quy có một ít ăn dưa quần chúng sẽ mở ra bộ phim này.

Bọn họ có thể là từ đủ loại nguyên nhân đi vào ——

Tỷ như Đặng chậm.

Đặng chậm là một cái chính nhi bát kinh phú nhị đại.

Lái xe thể thao, ở nhà sang trọng, bạn gái một tháng đôi một lần, quá rất nhiều người hâm mộ xa xỉ sinh hoạt.

Nhưng chính là một người như vậy, hắn có cường độ thấp chứng uất ức . Nguyên nhân tương đối phức tạp.

Có lẽ là bởi vì cha mẹ ly dị?

Mặc dù cha mẹ mỗi tháng cho hắn tiền xài vặt thật giống như ở tranh đua tựa như, người này nhiều hơn người kia, nhưng hắn vẫn không sung sướng. Nói tóm lại, bởi vì này loại chứng uất ức quan hệ, Đặng chậm thường thường sẽ tự giam mình ở chùng mấy tầng trong biệt thự, tịch mịch nhìn điện ảnh.

Hắn nhìn kịch vui tương đối nhiều.

Bởi vì hắn bác sĩ tâm lý nói, buồn chán thời điểm nhìn lâu điem kịch vui, có thể thư giản tâm tình.

Tháng bảy nhất hào ngày này, Đặng chậm liền cùng thường ngày, đánh mở video ra Website, bắt đầu tìm kiếm mình cảm thấy hứng thú điện ảnh.

Sau đó hắn liền chú ý tới « Đường Bá Hồ Điem Thu Hương » .

Phim này lời tuyên truyền trên viết một câu nói như vậy: "Cứu không vui."

Không biết tại sao, Đặng chậm bỗng nhiên cũng có chút bị chọc giận.

Bởi vì Đặng chậm nhìn rất nhiều rồi kịch vui, nhưng vẫn nhưng không vui.

Những thứ này kịch vui, đánh cười thật to bảng hiệu, lắc lư hắn lần lượt, hắn đã sẽ không lại tin.

Cứ việc bác sĩ tâm lý giải thích là:

Hắn người này tiểu điem quá cao.

Chứng uất ức nhân, hoặc nhiều hoặc ít, sẽ có nhiều chút tâm tình hóa.

Đặng chậm đương nhiên là sẽ không mở ra bộ phim này.

Nhưng hắn chuẩn bị vạch qua thời điem, nhưng là không cẩn thận lầm chạm vào điện ảnh phát ra âm thanh, bộ phim này bắt đầu chiếu .

Chương 227: Vô hoa không có rượu cuộc làm điền

Lời tuyên truyền phù khoa nhất bút, mặt bìa còn đặc biệt làm một lộ ra chân dài to đẹp dễ muội tử dẫn Lang, « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » rất phù hợp Đặng Trì đối với lạm phiên nhận thức, cho nên Đặng Trì vốn là không tính nhin.

Nhưng điện ảnh mở ra, Đặng Trì lại không có lập tức lui ra ngoài.

Có câu cách ngôn nói thế nào?

Tới đều tới .

Chính mình ước pháo, rung rung cũng phải đánh xong .

Chính mình mở ra điện ảnh, nhìn hai mắt cũng sẽ không mù?

Mà ở Đặng Trì theo muốn đang lúc, nội dung cốt truyện đã triển khai.

Bộ phim này nhân vật chính kêu Đường Bá Hổ, Thi Họa Song Tuyệt, gia tài vạn quán, đồng thời còn là Giang Nam Tứ Đại Tài Tử đứng đầu.

Đặng Trì biết Tần Châu Tô Thành cổ đại gọi là Tô Châu, Tần Châu phía nam là được gọi là Giang Nam.

Bất quá này là không phải trọng điểm.

Trọng điểm là cái này điện ảnh mở đầu.

Chỉ thấy Đường Bá Hổ rất có phạm nhi lấy ra bút lông .

Đặng Trì lấy vì cái này nhân vật chính muốn bắt đầu sáng tác rồi, viết viết chữ vẽ một vẽ cái đó, kết quả hàng này lại đang cánh gà nướng?

Nguyên lai bút lông chấm là không phải mực thủy, mà là nước tương?

Này Biên Kịch là cái gì nào đường về?

Còn mẹ nó rất có thú.

Ngay sau đó, Chúc Chi Sơn đăng tràng.

Điện ảnh đơn giản thô bạo dùng đối thoại giới thiệu thân phận của Chúc Chi Sơn, Giang Nam Tứ Đại Tài Tử một trong, Đường Bá Hổ bạn tốt.

Này giống vậy là không phải trọng điểm.

Trọng điểm là cái này Chúc Chi Sơn, không có một chút tài tử dáng vẻ, thậm chí so với Đường Bá Hổ dùng bút lông cánh gà nướng còn phải không đáng tin cậy.

Hắn lại là cờ bạc chả ra gì quý, thường thường đem mình thua một thanh Nhị Bạch, sau đó tìm Đường Bá Hổ cho mình vẽ một chút bán lấy tiền .

Mặc dù đối với lời đơn giản thô bạo, nhưng tiểu ngành lại xen kẽ không ít.

Sau đó, Đường Bá Hổ rốt cuộc phải vẽ tranh rồi.

Nhưng mà để cho Đặng Trì trợn mắt hộc mồm là, Đường Bá Hổ vẽ tranh, lại là dùng Chúc Chi Sơn thân thể .

Đoàng đoàng đoàng.

Đông đông đông.

Như vậy một phen dưới thao tác đến, Đường Bá Hổ thật đúng là vẽ ra một bộ đẹp không thể tả thủy Mặc Họa!

Khoa trương sao?

Phi thường khoa trương!

Tán gẫu sao?

Phi thường tán gẫu!

Biên kịch đơn giản là não động thanh kỳ.

Có thể không biết tại sao, Đặng Trì lại cảm thấy, càng thú vị rồi, mặc dù hẳn không có cười ——

Đặng Trì làm một tiêu điểm rất cao nhân, có thể đối một bộ phim phát ra "Thú vị" đánh giá, đã là rất cao cách thức.

Lần này, Đặng Trì không vội thôi lui ra.

Bộ phim này, thành công đưa tới hẳn hứng thú.

Cùng lúc đó.

Đặng Trì thấy điện ảnh phía trên, xuất hiện liên tiếp đạn mạc, so sánh với Đặng Trì loại này tiêu điểm cực cao nhân, những thứ này đạn mạc quá sung sướng rồi:

"Ngọa tào!"

"Cười chết ta rồi!"

"Ha ha ha ha ha cấp hàng này thằng nhỏ vẽ ra điều hâu trong miệng con sâu nhỏ ."

"Chư vị là điều hâu hay lại là điều hâu trong miệng sâu trùng?"

"Ngược lại ta không mang theo câu."

" "

Đặng Trì không có che giấu đạn mạc.

Mặc dù hẳn chính mình tiêu điểm cao, nhưng hẳn thấy trong màn đạn những thứ này Sa Điều bạn trên mạng vui vẻ, cũng sẽ tâm tình không tệ.

Đại khái là bởi vì, vui vẻ sẽ lây?

Nội dung cốt truyện tiếp tục.

Nguyên lai cái này Đường Bá Hổ lại có tám cái lão bà.

Chỉ là này tám cái lão bà họa phong cũng không đúng lắm.

Các nàng mê mệt bài chín, đem Đường Bá Hổ họa điều làm thành yêu kê, còn cầm Đường Bá Hổ thi tập đem bàn .

Đường Bá Hổ miễn cưỡng cười vui.

Hắn lão nương lại không thể nào hiểu được: "Ngươi bây giờ là tuổi trẻ tài cao, sự nghiệp có thành, gia tài vạn quán, thế thiếp thành đoàn, ngươi nên là

trên thế giới vui sướng nhất người a, tại sao người cả ngày kéo dài cái mặt?"

Nhìn đến đây, Đặng Trì bỗng nhiên cảm giác mình bị đánh trúng như thế. Đường Bá Hồ, với chính mình thật giống như a!

Cũng thường thường có người không hiểu Đặng Trì, nói Đặng Trì đáng đáp đẹp trai còn có tiền, bạn gái một cái so với một cái đẹp đẽ, tại sao sẽ còn được chúng uất ức .

Giờ khắc này, Đặng Trì cảm giác mình rất hiểu Đường Bá Hồ.

Đáng tiếc loại vết thương này cảm tình tự không có thể lan tràn ra, liền bị tiếp theo cảnh tượng hòa tan, Đường Bá Hồ tám cái lão bà đồng thời .

Treo cổ tự vận?

Đường Bá Hồ khen ngợi: "Tám người cùng tiền lên treo, biết bao đồ sộ nột!"

Đặng Trì lần đầu tiên sinh ra buồn cười xung động.

Người tám cái lão bà treo ngược, người chỉ cảm thấy đồ sộ?

Hắn lại một lần nữa bị nhân vật chính nào đường về tú đến, xác thực nói là bị Biên Kích nào đường về tú đến .

Phim này, họa phong cuối cùng trong lúc lơ đãng đi chệch.

Mỗi lần họa phong đi chệch, thì sẽ sinh ra một loại mãnh liệt thú vị tính.

Đặng Trì nhìn nhiều như vậy kịch vui, « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » là tôi không dựa theo lẽ thường xuất bài!

Lại càng không theo lẽ thường xuất bài là, Ninh Vương phái người mời Đường Bá Hồ làm tham mưu, Đường Bá Hồ lại đang giả bộ bệnh lúc, vui vẻ ăn cánh gà.

Đối mặt nghi ngờ, Đường Bá Hồ không chút hoang mang hát lên: "Bởi vì . Thịt kho tàu cánh gà ta thích ăn ."

Đối phương đi theo hát: "Nhưng là người lão nương nói người nhanh thăng thiên ."

Lão nương liền hát tiếp: "Người nhanh thăng thiên nên phải liêu mạng ăn, nếu như bây giờ không ăn sau này liền không có cơ hội ăn ."

Cáp?

Cái quý gì?

Khoé miệng của Đặng Trì quát một cái, cảm giác mình hoàn toàn bị tú đến.

Còn có thể chơi như vậy?

Các người còn hát lên rồi hả?

Nói tốt tạo phản đâu rồi, có thể hay không nghiêm túc một chút?

Quý dị hơn là .

Hát còn mẹ nó rất có cảm giác tiết tấu?

Đặng Trì cảm giác mình nhanh không kèm được rồi.

Tới thầy thuốc cho Đường Bá Hồ bắt mạch, Đường Bá Hồ lại đem mạch tượng đàn thành nhạc khúc lúc, khoé miệng của Đặng Trì rút ra lợi hại hơn.

Đạn mạc lúc này đã sớm hồi hộp:

"Ta thiên, như vậy hảo ngoạn sao?"

"Ta mẹ nó cười choáng váng!"

"Ta tin tưởng đây là Tiệp Ngự điện ảnh, trong này bài hát đều tốt mãnh!"

"Yêu cầu nguyên khúc xuất xứ!"

"Đây là cái gì thần tiên điện ảnh?"

"Biên kịch khẳng định là không phải Lam Tinh nhân, Alien mới có loại này
nào đường về!"

" "

Phim này không có chút nào nghiêm cẩn, suy luận càng là khó mà cân nhắc
được, nhưng kỳ quái là, không người cảm thấy không ổn, ngược lại chỉ cảm
thấy thú vị.

Ác cáo!

Quý Súc!

Loại này họa phong quán xuyên tiếp theo nội dung cốt truyện.

Tứ Đại Tài Tử xuất du, một lời không hợp cởi quần áo .

Còn có như hoa hồi mâu, móc mũi kính điển thể vai .

Đạn mạc nghênh đón một lớp Cao Phong, từ về số lượng đến xem, tựa hồ
một Bobby một lớp nhiều, tiêu điểm cũng là một Bobby một lớp mãnh liệt.

Nội dung cốt truyện tiến vào đầu mỗi chính.

Đường Bá Hồ vì lần vào Hoa phủ đến gần Thu Hương, cùng người đi
đường so với thảm.

Đường Bá Hồ tìm người giả chết, bán mình chôn cất phụ.

Người đi đường lại đẩy một nhà bảy thanh người chết tới, đối phương câu
vẫn còn ở một tiếng nghẹn ngào trung chết .

"Phốc!"

Đặng Trì không nhịn được cười ra tiếng.

Mà khi Đường Bá Hồ nắm con gián, hô to tiêu Cường, hơn nữa gào khóc
thời điểm, Đặng Trì tiếng cười đã không ngừng được.

Cuối cùng, đường bởi vì so với thảm, lại một gậy đem mình gõ chết rồi,

Đặng Trì đã cười đáp đau bụng rồi!

Giờ khắc này hấn và đạn mạc Sa Điều đám bạn trên mạng không khác nhau

"Thần mẹ nó tiêu Cường!"

"Câu lại chết, ha ha ha không được không được cười chết ta rồi!"

"So với thảm đại hội còn đi?"

"Hàng này lại đem chính mình gõ chết rồi ."

"Quá liều mạng quá liều mạng!"

"Hữu tình nhắc nhở, nhìn bộ phim này thời điểm ngàn vạn lần chó ăn đồ ăn,
càng đừng uống nước! Đừng hỏi ta làm sao biết!"

"Nha người không nói sớm! Mệt sức vừa mới đang uống nước, bây giờ sặc không được!"

"Ta không được ta không được, cười phun!"

" "

Thật lâu, Đặng Trì mới ngưng được nụ cười.

Đôi với cho tới bây giờ chưa có xem qua vô lý đầu điện ảnh người mà nói, một khi sóng điện não chống lại, kia « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » hiệu quả là kinh khủng!

Đặng Trì gằn như quên chính mình lần trước cười mở cười to là lúc nào.

Đương nhiên cũng là không phải toàn bộ đạn mạc đều tại khen.

Cũng có một chút đạn mạc đang nói:

"Cái gì đồ chơi?"

"Ngôn ngang."

"Hoàn toàn không hiểu được."

"Phim này một chút nội hàm cũng không có."

" "

Những thứ này đạn mạc Đặng Trì là tự động lợc xuống.

Giang tinh nơi nào đều có.

Ở Mảnh hài kịch bên trong tìm nội hàm, người anh em có phải hay không là đi nhằm Studios rồi hả?

Hơn nữa người cũng nhìn lâu như vậy rồi, còn nhìn không hiểu bộ phim này phong cách sao?

Ngược lại tuyệt đại đa số người, nhìn đến đây, đều là cười đáp không được.

Mà ở vô số người xem trong tiếng cười, Đường Bá Hồ tiến vào Hoa phủ.

Lúc này nội dung cốt truyện đã xoắn.

Hoa phủ nhân và Đường gia có thù oán, thật sự lấy cực kỳ ghét Đường Bá Hồ.

Mà Đường Bá Hồ tâm tâm niệm niệm đọc Thu Hương, lại thêm mến đại tài tử Đường Bá Hồ, còn đọc Đường Bá Hồ thơ:

"Hoa đào Ở bên trong hoa đào Am, hoa đào Am hạ đào Hoa Tiên. Đào Hoa Tiên nhân trông cây đào, lại hái hoa đào đôi tiên rượu."

Nhìn đến đây, Đặng Trì tiếng cười bỗng nhiên có chút thu lại, biểu tình cũng thoáng qua một tia cổ quái ——

Bài thơ này, là Biên Kịch viết?

Vô luận trước mặt nội dung cốt truyện biết bao ác cáo, Biên Kịch nào đường về thần kỳ dường nào, đều không cách nào để cho người ta coi thường đến đoạn này thơ trình độ.

Hơi có chút văn học dày công tu dưỡng nhân cũng có thể nghe được bài thơ này ý cảnh!

Này cái Biên Kịch, có chủ đề vật a!

Cùng Đặng Trì có tương tự cảm thụ nhân không phải số ít, đạn mạc cũng bị rõ ràng kinh động:

"Bài thơ này trình độ rất cao a!"

"Tra xét một chút, là Biên Kịch nguyên sang."

"Tay người tốc độ rất nhanh mà, độc thân đã bao nhiêu năm?"

"Biên Kịch chính là Tiện Ngự . Ta mẹ nó phục rồi, Tiện Ngự văn tài quá kinh khủng, bài thơ này tuyệt!"

"Khó trách Tiện Ngự ca từ cũng viết tốt như vậy!"

"Tại sao ta cảm giác, Tiện Ngự có chút Đường Bá Hồ ý tứ?"

"Người đừng nói, thật đúng là . Hẩn tác từ tác khúc là đại gia phong phạm . Nhưng hẩn viết kịch bản lại phi thường tán gẫu phi thường ác cảo, rất có vài phần Đường Bá Hồ trò chơi phong trần ý tứ ."

" "

Người xem hoặc nhiều hoặc ít có chút khiếp sợ.

Nhưng này là không phải kết thúc, bởi vì Đường Bá Hồ chính mình, lại nhận mấy câu, tựa hồ cùng Thu Hương thật sự đọc, là cùng một bài thơ:

"Thế nhân cười ta quá điên, ta cười người khác nhìn không thấu. Không thấy ngũ Lăng hào kiệt mộ, vô hoa không có rượu cuộc làm điên."

Ồn ào!

Nổ!

Nếu như nói, nghe được Thu Hương thật sự đọc kia mấy câu thơ, mọi người chỉ là cảm thấy rất là kinh ngạc và ngoài ý muốn, như vậy khi này mấy câu thi từ đi ra, rất nhiều người xem tâm tình, đã là ngạc nhiên cùng rung động!

"Lại tới?"

"Thơ này choáng rồi a!"

"Biên Kịch là thực sự mẹ nó thần tiên a!"

"Cùng Thu Hương đọc được kia đoạn là cùng một bài chứ ?"

"Trước mặt nói bộ phim này không nội hàm cho Lão Tử đứng lại! Đây mấy câu thơ có đủ hay không nội hàm người vẽ mặt!"

"Vốn cho là chính là một bộ khôi hài điện ảnh . Bây giờ mới biết Biên Kịch có bao nhiêu thiên tài!"

"Thạch Chuy rồi! Đường Bá Hồ chính là Tiện Ngự, Tiện Ngự chính là Đường Bá Hồ!"

" "

Lúc này, con mắt của Đặng Trì đã trừng giống như một trứng gà!

Hẩn hô hấp cũng không nhịn được dồn dập mấy phần .

Thế nhân cười ta quá điên, ta cười người khác nhìn không thấu?

Vừa mới bắt đầu, Đường Bá Hồ gặp gỡ, chỉ là để cho Đặng Trì có thêm vài phần cảm động lây, mà mấy câu thơ, nhưng lại như là cùng một cây đao sắc bén trực tiếp đâm vào Đặng Trì tim!

Hắn cảm giác, chính mình thật sự có tâm tình, đều bị bài thơ này, viết tinh tế!

Khôi hài?

Thật coi Biên Kịch chỉ có thể khôi hài, đó mới là thật khôi hài!

Này cái Biên Kịch giấu quá sâu!

Hắn văn học thành tựu, hẳn thơ trình độ, trực tiếp để cho bộ phim này tăng lên một cái tầng thứ!

"Tiện Ngự?"

Rất nhiều đạן mạc, đều tại nói Biên Kịch là Tiện Ngự.

Vốn là Đặng Trì còn không có thể nào để ý, chẳng qua là cảm thấy hơi quen tai, nhưng giờ phút này hắn chợt nhớ tới .

Tiện Ngự tựa hồ là cái Người viết ca khúc?

Bộ phim này Biên Kịch là Tiện Ngự?

Người này quá trâu bò đi!

Giờ khắc này, nội tâm của Đặng Trì, lại dâng lên đối với Tiện Ngự vẻ sùng bái, vô hoa không có rượу cuộc làm điền, này là cảnh giới cỡ nào .

Đừng nói Thu Hương sùng bái Đường Bá Hồ rồi!

Đặng Trì cũng cảm giác mình nhanh chóng thành Đường Bá Hồ nào tàn phẫn!

Mà lúc này .

Điện ảnh còn chưa kết thúc!

Chương 228: 2 quét (một trăm / nhị)

Khôi hài, vẫn còn tiếp tục.

Bởi vì một bộ « Đường Dàn Thi Tập » cùng với hoa phu nhân phần nộ, Đường Bá Hổ không thể không tiếp tục che giấu thân phận khi hấn hoa an. Làm Đường Bá Hổ gõ chén tự đen Rap vang lên, đạn mạc đã rất là dày đặc:

"Không thích đáng người!"

"Chính ta chứ mình!"

"Phốc, có thể chinh điểm dương gian đồ vật à?"

"Người xem hoa phu nhân các nàng, câu đầu quái a!"

"Đám này nữ nghe ca nhạc cũng có thể nghe?"

"Ai ngờ kia Đường Bá Hổ . Không được quá ma tính rồi!"

"Tiện Ngư quả nhiên không hổ là Soạn nhạc đạt nhân, phim này bên trong bài hát, bỏ đi ác cáo nguyên tố, thật rất êm tai!"

"Cười bụng rút gân!"

" "

Gõ chén, gõ băng ghé nhỏ, gõ cây cột, Đường Bá Hổ vạn vật đều có thể Soạn nhạc, coi như là triệt để quán triệt bản thân hấn đánh giá:

Thi Họa Song Tuyệt, hơn nữa thiện âm luật.

Khác trong phim ảnh, loại này thiết lập thật chỉ là một thiết lập mà thôi, nhưng ở bộ phim này bên trong, hết thấy đều cực có sức thuyết phục!

Đường Bá Hổ thơ.

Đường Bá Hổ âm luật.

Đều là không nghi ngờ chút nào tài nghệ cao!

Giang Nam Tứ Đại Tài Tử đứng đầu danh bất hư truyền!

Điện ảnh là một cái xuyên liên tuyến, dư thừa nhân vật là không cần tồn tại.

Làm cố sự lần nữa tiến vào chuyển biến, Chúc Chi Sơn xuất hiện.

Hấn giả mạo Đường Bá Hổ, kết quả bị bắt rồi Hoa phủ, vừa gặp muốn tạo phản Ninh Vương đến tìm Hoa Thái Sư phiên toái.

Là lấy.

Làm Chúc Chi Sơn giả mạo Đường Bá Hổ, cùng Thạch Lưu Tử triển khai nhất đoạn lộ thủy tình duyên, lại làm đến người sở hữu mặt, nghiêm trang vẽ một bộ gà con mỏ thóc đồ thời điểm, tiêu điểm lại cao nhân cũng cười băng!

Đây là « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » danh tình cảnh.

Có thể trở thành danh tình cảnh, cũng là bởi vì đoạn này Chân Kinh diễn

"Phượng Hoàng áo nghĩa đồ ngu phê!"

"Chân Hồ mau ra sân khấu đi ha ha ha ha ha ha."

"Chúc Chi Sơn ca ca đi nhanh tìm người Thạch Lưu Tỷ tỷ."

"Phốc, Thạch Lưu Tỷ ."

"Ai đây chịu nổi!"

"Phong Hoa Tuyệt Đại Thạch Lưu Tỷ!"

" "

Đặng Trì cũng bắt đầu đau bụng rồi.

Không sai, là cười.

Phim này tựa hồ mỗi một giây đồng hồ đều sẽ có tân hài hước nhô ra, để cho người ta không khỏi tức cười.

Cái gì?

Chúng uất ức?

Ít nhất giờ khắc này, Đặng Trì là hoàn toàn quên này một tra, hấn ôm bụng, nước mắt đều nhanh bật cười.

Trên thực tế.

Điện ảnh nội dung cốt truyện phát triển tới đây, danh tình cảnh đã là một tên tiếp theo một tên.

Lúc này.

Ninh Vương phái ra tham mưu, ra một câu đối trên: "Một hương hai dặm cộng tam Phu Tử không biết Tứ Thư Ngũ Kinh sáu nghĩa lại dám dạy người con thứ bảy hết sức lớn mật!"

Cái này đôi liễn vừa ra, đừng nói Hoa Thái Sư mộng, người xem cũng mộng!

Không nghi ngờ chút nào, cái này đôi liễn rất khó.

Mà đang ở người xem mong đợi hạ, chân chính Đường Bá Hồ ra sân, hấn trực tiếp tiếp nối: "Thập phòng chín nghèo gom góp tám lượng thất tiền sáu phần ngũ hào bốn Ly còn chần chừ nhất đẳng hạ lưu!"

"Sai."

Tham mưu cười lạnh.

Đặng Trì chính là cau mày.

Đường Bá Hồ cái này đôi liễn, cố nhiên thú vị, nhưng không công chính, hư thật bất đồng, bất quá đây là điện ảnh, có lẽ không cần phải tích cực .

"Chỉ đùa một chút."

Đường Bá Hồ thuận miệng nói: "Thập Tự chín tăng bát quyền trực cần tuân thất giới Lục đạo ngũ luật lại tiếc vô bốn tam nhị đô vô kế khả thi."

Đặng Trì toả sáng hai mắt!

Cái này quả thật đôi được!

Tốt lại đâu chỉ là nơi này?

Tựa hồ là vì để cho Đường Bá Hồ văn tài xuất chúng càng có sức thuyết phục, tiếp theo đôi liền, mỗi một liên đều là phía trước năng lượng cao ——
"Đồ Họa bên trong Long không ngâm Hồ không tiểu Tiểu Tiểu Thư Đồng buồn cười buồn cười!"

"Trong bàn cờ xe vô luân mã vô cương tiếng kêu tướng quân đề phòng đề phòng!"

"Oanh oanh yên yên thúy thúy Hồng Hồng khắp nơi dung dung hiệp hiệp!"

"Mưa mưa gió phong Hoa Hoa điệp điệp hàng năm mộ mộ hương triều! !"

"Mười thanh tâm tư, Tư Quân nghĩ quốc nghĩ xã tắc."

"Bát mục cùng nhau thưởng thức, ngắm hoa ngắm trăng phần thưởng Thu Hương ~ "

"Người . "

"Chỉ đùa một chút thôi, tác thân nói cảm ơn, cảm ơn trời đất Tạ Quân Vương. "

Sáp khoa đả ngôn, lại có thể tin miệng lấy .

Đôi trận không công chính, chỉ là chỉ đùa một chút .

Không nói là thiên cổ tuyệt đối, ít nhất có thể thấy những thứ này đôi liền hàm kim lượng là cực cao!

Không chỉ là khô hài!

Đồng thời làm cho người ta cảm giác, nhưng là sáng khoái và hả giận!

Mà bộ phim này họa phong là vĩnh viễn sẽ không chính kinh quá ba giây, người xem cảm thấy dễ chịu rồi sau đó, tiếng cười theo sát tới, chỉ thấy kia tham mưu bỗng nhiên ngã xuống đất miệng phun máu tươi .

"Trong truyền thuyết phun máu ba lần?"

"Đoạn này đối câu đối, có chút đót!"

"Những thứ này đối với con mình ta một cái đối không được?"

"Trước mặt làm thơ, nơi này chơi đùa đôi liền, Tiện Ngư xin nhận lấy ta đầu gối!"

"Ma ma hỏi ta tại sao quý xem phim . "

"Bộ phim này nhất định chính là Tiện Ngư cá nhân tú!"

"Tú hoàn âm nhạc tú thi từ, tú hoàn thi từ tú đôi liền, ta chỉ có thể nói Tiện Ngư ngư phê . "

"Bị tú khốc muốn!"

"Tiện Ngư sau này viết nhiều điếm thơ đi!"

"Có lỗi với ta không có nội hàm, ta chỉ lo cười."

"Ta cũng là, cười ra ngỗng kêu!"

"Kia tính là gì, ta có thể cười ra heo kêu!"

" "

Từ buồn cười, đến kinh ngạc, lại tới rung động, đạn mạc giờ phút này đã là dày đặc rồi, chỉ sợ cũng liên bình thường không yêu chuyên động cùng nhau người xem đều bị đoạn này đoạn danh tình cảnh cho nổ đi ra!

Không có người xem còn có thể giữ ổn định .

Đạo không phải nói bộ phim này thông sát toàn bộ người xem, mà là bởi vì không thích bộ phim này người xem giờ phút này cũng lưu, nhìn đến đây người xem đều là thật bị bộ phim này hấp dẫn!

Ngay vào lúc này.

Xó xỉnh bay ra một cái đề cho rất nhiều người trong lòng run lên đạn mạc:
"Cho các người nói một cái quý cố sự, nhìn một chút đường tiến độ."

" "

Đặng Trì vừa vặn thấy cái này đạn mạc, sau đó hấn cảm giác mình chứng uất ức muốn bắt đầu:

"Đường tiến độ chóng nổi a!"

Phim này . Muốn thả xong rồi!

Đặng Trì bên ngoài còn lại người xem, cũng chú ý tới đường tiến độ không chóng nổi, trong lúc nhất thời khích lệ độ tiên triển quân chóng nổi đạn mạc không cùng tầng xuất .

Nhìn thấy mà thềm!

Bộ phim này toàn bộ hành trình năng lượng cao, mà gặp phải như vậy điện ảnh, rất nhiều người xem là không nỡ bỏ bộ phim này kết thúc.

Nhưng trên đời không có không tiêu tan tiệc rượu.

Theo Ninh Vương tháo chạy, Đường Bá Hổ cùng Đoạt Mệnh Thư Sinh tiến hành một trận xuất sắc đả hỉ sau đó, hấn cuối cùng ôm mỹ nhân về.

Đương nhiên rồi.

Trong quá trình này, hài hước cũng không có điện ảnh kết thúc mà yếu bớt, rất nhiều thú vị ngạnh, không ngừng xuất hiện.

Tỷ như cái gì "Đưa ta trôi trôi quyền" .

Tỷ như hoa phu nhân và Đoạt Mệnh Thư Sinh sau đại chiến, lại trao đổi quần áo .

Tỷ như Đường Bá Hổ dùng thời gian ngắn ngủi hoàn thành một bộ « Xuân Thụ Thu Sương Đồ » , còn tán gẫu nói cái gì Nam Phong khí trời có chút ẩm ướt .

Lại tỷ như Điềm Thu Hương lúc, Đường Bá Hổ đọc thơ, kết quả Thạch Lưu Tỷ mắc đá, không nhin được tiến lên một bước .

Những thứ này hài hước xuất hiện, cơ hồ khiến Đặng Trì quên đường tiến độ chuyện này.

Là lấy, làm điện ảnh ở Thu Hương kéo Đường Bá Hổ chơi bài chín mảnh đoạn trung kết thúc lúc, Đặng Trì bỗng nhiên cảm nhận được một trận thất vọng mát mát.

Kết thúc?

Lại kết thúc?

Lúc này, liền muốn phát huy lưới đại ưu càng tính.

Đặng Trì không chút do dự lần nữa mở ra điện ảnh.

Lưới lớn một chút truyền bá đặc sắc, là một lần nhìn hoa năm khôi tiền, muốn lại một lần nhìn?

Đó là phải tiếp tục tiêu tiền.

Cái này thì cùng điện ảnh điện ảnh như thế.

Một lần nhìn điện ảnh liên hoa một lần tiền, sẽ không bởi vì người thăm một lần, lần thứ hai liền miễn phí.

Bất quá Đặng Trì khẳng định không quan tâm chút tiền này chính là, bộ phim này lần thứ nhất chính là nhìn vui a, lần thứ hai là có thể lại phẩm phẩm .

Lần nữa phát ra!

Kết quả Đặng Trì thấy điện ảnh mở đầu rất nhiều đạn mạc cũng cũng giống như mình, từng hàng phiêu động qua tới:

"Nhị quét."

"Cùng nhị quét. "

"Quay lại nhìn lại một lần."

"Ha ha ha ha nhị quét nhị quét, bộ phim này cười chết người không đền mạng!"

"Súc sinh, mới ra điện thoại gọi đến ảnh liền nhị quét?"

"Quá mẹ nó coi trọng, không nhịn được nhìn lại một lần."

"Vốn là tâm tình không tốt, nhìn xong bộ phim này, cái gì phiền não cũng bị mất."

" . "

Lúc này, mới tới người xem, thấy nhiều như vậy "Nhị quét" đạn mạc, cũng hoài nghi mình có phải hay không là đi nhầm Studios rồi.

Mới ra điện thoại gọi đến ảnh, kia đến như vậy nhiều nhị quét đạn mạc?

Ở?

Mời thủy quân rồi hả?

Có thể mang ta đi chung vừa sao?

Chương 229: Bộ phim này có chút mãnh

Nhị quét đương nhiên là một số ít.

Đại đa số người nhìn xong một bộ phim sau đó, trong thời gian ngắn thì sẽ không ôn lại.

Bởi vì mới vừa nhìn qua điện ảnh trí nhớ quá tiên hoạt, nhìn lại một lần ắt sẽ mất đi nhất định cảm giác mới mẽ.

Chẳng qua một thời gian ngắn chờ mình quên mất một ít trong phim ảnh cho, khi đó lại ôn lại hiệu quả mới là thật tốt.

Là lấy.

Theo nhóm đầu tiên người xem xem phim kết thúc, Miêu Hán « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » bình luận khu, đã là náo nhiệt phi phàm ——

"Phải bị bộ phim này chết cười rồi!"

"Ta vừa mới nhìn đoạn mạc, có người nói chính mình cười ra ngỗng kêu, có người nói chính mình cười ra heo kêu, ta cười ra gà gáy: Ha ha ha ha ha ha rồi."

"Sau này con gián cũng đừng kêu con gián, cũng nên tên là tiểu Cường đi, danh tự này lên quá mẹ nó hay, lấy con gián năng lực sinh tồn, hoàn toàn xứng với như vậy danh xưng!"

"Này kịch vui tiêu điểm dày đặc trình độ, có thể để cho người mắc mặt chỉ!"

"So tài một chút ai thăm một đoạn kia, ta cười đáp rút gân ."

"Điện ảnh thiết kế quá khéo giây, ngoại trừ khôi hài bên ngoài, cuối cùng Đường Bá Hồ đang không có đầu súng dưới tình huống đem người đâm chết, có chút Tiểu Soái."

"Ta lần đầu tiên trong đời cho lưới đại đả măn phân . Lúc trước nhìn lưới đại chỉ là buồn chán tìm thú vui . Bộ phim này tất cả đều là chuyện vui ."

"Bộ phim này tiêu điểm phi thường mới mẽ độc đáo, ta không biết nên nói thế nào, lại không giải thích được lại phá lệ buồn cười!"

"Mẹ ta cùng ta đồng thời nhìn, kết quả hai ta cũng cười đáp không được ~ "

" "

Người xem đối Internet đại điện ảnh, không nói xem thường, tóm lại thì sẽ không quá coi ra gì.

Coi như thỉnh thoảng nhìn một chút lưới đại, cũng thuận làm tiêu khiển làm vui, sẽ không đáp lời ôm quá lớn mong đợi.

Nhưng mà, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương », nhưng là để cho vô số người xem cảm thấy kinh hãi!

Đây là một bộ có thể nói kinh điển kịch vui điện ảnh!

Miêu Hán Website có chấm điểm chức năng, hẳn phần là thập phần.

Mà « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trước mắt chấm điểm đã đạt đến kinh người 9 điểm bốn phần!

Đương nhiên cái này cũng cùng bình luận nhân số không nhiều có liên quan.

Điện ảnh chấm điểm khó tránh khỏi sẽ theo bình luận số người trở nên nhiều mà bị không ngừng phóng thấp.

Hơn nữa có một ít nhân, đặc biệt chọn một nhiều chút cao phân điện ảnh, sau đó cho một thấp nhất phân, lấy tên đẹp "Trung hòa một chút" .

Lấy nổi lên chính mình rất có cái nhìn đại cục.

Bất quá trước mắt còn chưa có xuất hiện thích "Trung hòa một chút" cái nhìn đại cục đám người, mọi người xem xong bộ phim này, càng nhiều là thuần túy yêu thích.

Vì vậy .

Tiền Ngự bộ lạc bình luận khu, tiểu nỗ xuống.

"Phấn! Tới đại lão này cúi chào đỉnh núi, mới vừa nhìn xong « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương », mấy năm gần đây xem qua tối kinh điển Mạnh hài kịch!"

Đây là một cái fan mới, xem chiếu bóng xong sau đó mới fan bên trên Tiền Ngự.

Loại này fan mới không chỉ một vị:

"Cùng nhìn xong điện Ảnh Hậu chú ý, Biên Kịch lại là một vị Người viết ca khúc, lúc này mới hoa tuyệt!"

"Bằng vào ta nhiều năm xem mảnh kinh nghiệm . Không cần biết ta nhìn cái gì phiến . Ngược lại bộ phim này muốn phát hỏa!"

"Bộ phim này không hỏa không thiên lý! Đây chất lượng thả điện ảnh cũng đủ!"

"Hoa năm khối tiền nhìn bộ như vậy kinh điển điện ảnh, chặt chặt, cảm giác mình kiếm lớn, vội vàng chú ý một lớp Biên Kịch đại đại."

"Cho đại lão dâng lên đầu gối!"

"Hôm nay không không đi điện ảnh xem phim, có chút tiếc nuối, chỉ có thể tùy tiện tìm một bộ lưới xem trọng nhìn, kết quả không nghĩ tới lại thấy được một bộ xuất sắc như vậy điện ảnh, bộ phim này coi như Thượng Viện tuyển ta cũng là nguyện ý ủng hộ!"

" . "

Ngoại trừ fan mới bên ngoài, lão đám fan cũng là phá lệ kích động:

"Còn ai dám nói Tiền Ngự làm Biên Kịch là không làm việc đàng hoàng!"

"Xem chiếu bóng xong, ta đã không biết nên đánh giá thế nào rồi, Tiệp Ngư đầu này sao trường? Soạn nhạc như vậy treo thì coi như xong đi, sao liền làm Biên Kịch đều có cao như vậy tiêu chuẩn!"

"Phim này đúng là tuyệt ~ "

"Vốn là chỉ là tùy tiện nhìn một chút, dù sao ta tự xưng là là Tiệp Ngư fan, kết quả không nghĩ tới thu hoạch một hồi kinh hi!"

"Tiệp Ngư sau này nhiều chỉnh chút điện ảnh, chúng ta ủng hộ người!"

"Ta sai lầm rồi, ta không nên nghi ngờ Tiệp Ngư, mở ra điện ảnh thời điểm ta còn ở trên mạng với bằng hữu nói phim này khẳng định huyết đánh đầu rồi, không nghĩ tới mặt cũng bị đánh nát rồi!"

"Tùy tiện nhìn năm phút, sau đó . Quả quyết vào hố . Đây là ta năm nay đáng giá nhất năm khôi tiên!"

"Người theo ta nói này mẹ nó là lưới đại? Lưới lớn hơn giới hạn đều bị bộ phim này phóng cao mấy cấp bậc thật sao!"

" "

Khôi hài, mới mẽ độc đáo, ngoài ý muốn, kinh hi!

Nhóm đầu tiên xem chiếu bóng xong nhân, cho ra tối trực quan công nhận cùng đánh giá, nhất là trước không coi trọng Tiệp Ngư làm điện ảnh lão đám fan, giờ phút này rất là khiếp sợ!

Đương nhiên.

Trong phim ảnh xuất hiện thơ cùng với đôi liền, cũng là đưa tới trình độ nhất định thảo luận.

Bất quá về thơ cùng đôi liền thảo luận độ, xa kém xa điện ảnh bản thân, dù sao mọi người xem điện ảnh hay lại là càng chú ý điện ảnh bản thân chất lượng.

Nội dung cốt truyện tốt mới là trọng yếu nhất.

Những phương diện khác làm tốt lắm, chỉ có thể coi là thêm gắm thêm hoa. Ngoài ra.

Những người này còn thông qua bộ lạc cùng với vòng tròn bằng hữu đợi con đường, hướng bên người thân bằng hảo hữu, long trọng đề cử « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » :

"Mọi người mau tới nhìn, lưới đại Thần Tác!"

"Tháng bảy đệ nhất lưới đại, tự mình tường rách đề cử!"

"Bộ phim này người xem hoàn không cười, ta cho người phát mười đồng tiền bao tiền lì xì!"

"Các người mau nhìn « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , tuyệt đối kịch vui kinh điển!"

"Nhìn xong bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ta mới hiểu được, nguyên lai Tiệp Ngư là bị Soạn nhạc trẻ nãi Biên Kịch nhân tài a, đề nghị các người tất cả mọi người đều tới xem một chút, xuất sắc không thể bỏ qua!"

" "

Video Website có một tặng chức năng.

Chính là hoa năm khối tiền, có thể đem điện ảnh tặng cho bằng hữu của mình, sau đó bằng hữu liền có thể miễn phí nhìn.

Năm khối tiền bất quá mới mấy điều thuốc giá cả.

Cho nên nhóm đầu tiên người xem nhìn xong điện Ảnh Hậu, không chỉ là chót miệng tuyên truyền, còn có người trực tiếp tốn thêm năm khối tiền, đem điện ảnh miễn phí chia sẻ cho mình quan hệ gần đây nhân.

Huynh đệ . Chị em gái . Cha mẹ .

Thậm chí là bạn trai . Bạn gái .

Ở nơi này dạng từng vòng truyền bá bên dưới, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phát ra lượng ở trong rất ngắn thời gian bá bá bá tăng đi lên.

Mà khi thời gian đến « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thượng tuyến giờ thứ năm.

Chim cánh cụt video.

Internet đại điện ảnh trong bộ môn, phụ trách theo dõi số liệu nhân viên làm việc Cát Hạo, bỗng nhiên dùng mang theo nhọn giọng nói, phá vỡ phòng làm việc yên lặng:

"Ngoa tào, bộ phim này thật là mạnh!"

Bình thường mà nói Internet đại điện ảnh thượng tuyến trước mấy giờ cũng không có gì đáng giá chú ý địa phương, mỗi tháng tân thượng tuyến lưới đại ai mạnh ai yếu ít nhất phải đến ngày thứ 2 mới có thể nhìn ra một đại khái.

Phàm là chuyện đều có ngoại lệ.

Thỉnh thoảng cũng sẽ có một ít điện ảnh ở mới vừa lên tuyến ngày đầu tiên liền bộc phát ra nhiệt độ cực kỳ cao độ, cho nên khi Lữ Hạo đạo kia phá âm kêu lên vang lên, trong bộ môn không ít đồng nghiệp cũng là tò mò nhìn về phía Lữ Hạo màn ảnh máy vi tính, còn có người trên ghẹo:

"Mạnh biết bao?"

Nhưng mà khi đám người kia thấy Lữ Hạo màn ảnh máy vi tính lúc, không khí lại chợt im lặng đi xuống.

Ngay sau đó, bên trong phòng làm việc vang lên một mảnh phiến hít một hơi lãnh khí thanh âm .

Chương 230: 2 thiếu Giám đốc sản xuất

Website phát ra số liệu là có kéo dài, chỉ có Internet đại diện ảnh ngành mới có thể thấy được hậu trường thực thì số liệu.

Nhưng nhìn Lữ Hạo trong máy vi tính cho thấy thực thì số liệu, rất nhiều chim cánh cụt video nhân viên làm việc đều có điểm hoài nghi mình con mắt của có phải hay không là tồn.

Chỉ thấy một bộ tên là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » Internet đại diện ảnh, giờ phút này phát ra lượng rõ ràng là kinh người một trăm ngàn!

Chính xác phát ra lượng: 1004 67!

Đều là nội bộ nhân viên, bản kỳ thượng tuyến lưới đại, mọi người tự nhiên cũng là thăm dò lai lịch.

Bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thành phẩm không tới mười triệu, không có tuyên truyền, không có đại bài đạo diễn, không có gì thành danh diễn viên ——

Bằng không cũng sẽ không thả trên mạng truyền bá.

Bộ phim này ưu thế duy nhất, đại khái chính là Biên Kịch Tiệp Ngự là một cái danh nhân?

Nhưng Tiệp Ngự là không phải lấy Biên Kịch thành danh, mà là làm công thành danh, đôi có chút người xem mà nói thậm chí mang theo khuyên lui hiệu quả.

So sánh với cùng thời kỳ còn lại lưới đại, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » cũng không có gì rõ ràng ưu thế, cho nên trước đó đánh giá trung, không có mấy người có thể nghĩ đến bộ phim này sẽ bạo nổ ——

"Số liệu này biến thái a!"

"Là tính toán ra Bug đi?"

"Năm giờ phát ra lượng phá một trăm ngàn?"

"Ta đi, phim này lại là không phải độc nhất, Miêu Hán bên kia cũng có, dựa vào cái gì trong vòng năm canh giờ bắt lại một trăm ngàn phát ra lượng?"

Không biết còn tưởng rằng là điện ảnh điện ảnh đây ."

"Miêu Hán bên kia bao nhiêu?"

"Nhìn một chút Website số liệu chứ sao."

Mọi người liền vội vàng mở ra Miêu Hán Website, đúng như dự đoán phát hiện « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đã leo lên nhất phát ra bảng vị thứ nhất.

Phía sau biểu hiện phát ra lượng là: 976 54

"Website số liệu cơ bản đều có kéo dài, phỏng chừng bên kia « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » chân thực phát ra lượng cũng phá một trăm ngàn!"
"Ký là không phải độc nhất, hai bên có thể chung vào một chỗ, nói cách khác . Phim này thượng tuyến năm giờ tả hữu liên hai trăm ngàn phát ra đó?"

"Ta nhớ được phim này đầu tư thành phẩm lập hồ sơ cũng bất quá mới chín trăm vạn chứ ?"

"Hai trăm ngàn phát ra lượng . Hai cái Website tụ tập với nhau, năm giờ thì bán một triệu?"

"Ta thiên!"

"Này bán lấy tiền tốc độ quá biến thái rồi!"

"Nhìn xuống điện ảnh bình luận khu, đúng là nổ, tất cả đều là khen ngợi!"

"Phá chín phút đánh giá, không chỉ là tiếng tăm, bình luận số lượng cũng chọt rồi tinh rồi mù!"

"Vấn đề là phim này mới lên tuyến năm giờ, ai mẹ nó biết phía sau còn có thể hướng rất cao, ta phải đi thông báo giám đốc!"

"Được gia tốc tuyên truyền nữa à!"

"Như vậy treo điện ảnh, chẳng lẽ để cho Miêu Hán kiểm?"

" "

Giống vậy một màn, cũng ở đây Miêu Hán lưới bộ môn lớn xuất hiện!

Miêu Hán lưới đại quản lí chi nhánh trước tiên bị kinh động.

Trên thực tế, thấy « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ngăn ngui năm giờ thì đến được như thế số liệu, vị này giám đốc con người đều nhanh trùng ra ngoài:

"Phim này tốt biến thái!"

Ở bộ phim này số liệu trước mặt, ngay cả bên cạnh nhân viên tiếng phụ họa, đều tràn đầy ý thán phục:

"Điên cuồng!"

"Loại này tam vô Internet đại điện ảnh cũng có thể mạnh như vậy? Dựa theo khuynh hướng này, ta hoài nghi bộ phim này muốn phá hồng lưới lớn hơn nhiều ghi chép!"

"Nhiệt độ nhất định phải lên men, đợi qua mấy ngày số liệu bạo phát, phỏng chừng điện ảnh bên kia đều phải thấy thèm chứ ?"

"Chúng ta được gia tăng phổ biến rộng rãi!"

"Đáng tiếc phim này ký là không phải độc nhất, bằng không chúng ta này ba kiem lật, vôi vàng phổ biến rộng rãi, muốn với chim cánh cụt video đầu Dao găm rồi!"

" "

Bởi vì điện ảnh không có ký độc nhất, cho nên Miêu Hán cùng chim cánh cụt video đều có thể nhìn « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » .

Đôi với người xem mà nói, họa chất không khác nhau dưới tình huống, ở đâu cái Website nhìn bộ phim này đều giống nhau.
Nhưng đôi với hai cái Website mà nói, khác nhau nhưng là to lớn!
Cho nên, hai cái Website tiếp đó, nhất định sẽ điên cuồng cướp đoạt người xem, thậm chí có thể sẽ hy sinh một bộ phận Website lợi ích áp dụng xuống giá sách lược!

Làm hai đại phát hình sân thượng cũng ý thức được « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » to lớn tiềm lực cùng kinh khủng giá trị lúc, Website tuyên truyền bắt đầu phát lực rồi!

Bộ phim này nhảy lên hồng tốc độ, đã thế không thể đỡ!

Lúc đó Trầm Thanh, vừa mới kết thúc một buổi sáng công việc.

Hắn đi tới công ty phòng ăn, vừa ăn cơm vừa lấy ra điện thoại di động, chuẩn bị nhìn một chút « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » sau khi lên nét biểu hiện.

Là không phải Trầm Thanh đối diện ảnh không để ý .

Mà là Trầm Thanh làm trong nghề nhân sĩ, rất rõ lưới đại cương thượng tuyến là không nhìn ra quá nhiều đồ.

Bất quá.

Làm Trầm Thanh lấy điện thoại di động ra thời điểm, nhưng là bỗng nhiên nhận được chim cánh cụt video một cái đại hào tin tức đẩy đưa: 【 cười thật to kịch vui điện ảnh « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » lửa nóng thượng tuyến! 】

Trầm Thanh ngẩn người.

Chim cánh cụt video làm sao sẽ cho « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » lớn như vậy đề cử cường độ?

Loại này đề cử không đều là cho sót dẻo nhất video để dành sao?

Không đợi Trầm Thanh lấy lại tinh thần, lại một cái tin tức lưu đẩy đưa xuất hiện trên điện thoại di động phương: 【 hàng năm kinh hỉ nhất đại điện ảnh « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » hỏa bạo online, người cười vui, Miêu Hán nhận thầu! 】

" "

Trầm Thanh có chút mộng.

Thế nào đều tại đề cử « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » ?

Cảm giác thật giống như chim cánh cụt video, cùng Miêu Hán ở đánh lôi đài, cướp người xem?

Hắn theo bản năng theo Miêu Hán đẩy đưa chút tiến vào, sau đó hắn liền thấy « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » bị đặt ở Website dễ thấy nhất đề cử.

Coi như không điềm đẩy đưa, toàn bộ tiến vào Website nhân, cũng có thể trước tiên thấy bộ phim này quảng cáo!

Này .

Tựa hồ ý thức được cái gì, nhịp tim của Trầm Thanh, hơi thêm nhanh thêm mấy phần.

Mà khi hẫng điếm vào điện ảnh lúc, biểu tình gần như đọng lại, trong miệng ngậm cơm, gần như đều quên nhai.

Điện ảnh nhật truyền bá bảng hạng nhất: « Đường Bá Hổ Điếm Thu Hương » !

Chấm điếm: 9. 4!

Phát ra lượng: 1 1 3 453!

"Ừng ực."

Một hộp lớn cơm, bị Trầm Thanh gắng gượng nuốt xuống.

Hẫng thối lui ra video Website, dùng bộ lọc rồi một chút « Đường Bá Hổ Điếm Thu Hương » , sau đó đổi mặt bộ lọc bên trên vô số bạn trên mạng thảo luận trầm mặc .

Vừa vặn lúc này.

Bên cạnh truyền tới một đạo tiếng kinh hô: "Thảm sản xuất người ở đây a, thấy trên mạng động tĩnh ấy ư, ngoạn tào! Nổ a! Chúng ta điện ảnh nổ! Ha ha ha Harlem đại biểu vô địch!"

Người này, chính là « Đường Bá Hổ Điếm Thu Hương » Phó Đạo Diễn, cũng coi là điện ảnh chủ sáng trong đoàn đội nhân vật trọng yếu một trong.

"Nổ ."

Trầm Thanh cảm giác đầu có chút mơ mơ màng màng, cái thế giới này có phải hay không là có chút điên cuồng?

Lâm Đại Biểu bộ này thấy thế nào cũng không quá bình thường điện ảnh, lại nổ?

Website số liệu sẽ không gạt người . Bộ lọc thảo luận độ sẽ không gạt người

Bên cạnh Phó Đạo Diễn kích động ngồi vào Trầm Thanh bên cạnh, cũng không gấp đi chọn món ăn, lông mi bay sắc Vũ Đạo: "Lâm Đại Biểu quá trâu phê! Ta cũng biết phim này có thể hỏa!"

Trầm Thanh nhìn chăm chăm Phó Đạo Diễn, hàng này tại sao có thể không biết xấu hổ như vậy?

Mã hậu pháo còn có thể như vậy thả?

Có sao nói vậy.

Toàn bộ đoàn kịch chủ sáng trong đoàn đội, ngoại trừ cái kia nhị thiếu đạo diễn Dịch Thành Công, còn có ai tin tưởng « Đường Bá Hổ Điếm Thu Hương » có thể bạo nổ?

Không đúng .

Trầm Thanh bỗng nhiên lộ ra cười khỏ.

Dịch Thành Công nghĩ rằng là chính xác, hẫng mới là nhãn quang tối tinh chuẩn nhân, « Đường Bá Hổ Điếm Thu Hương » , chính mình nhìn lầm.

Cho nên nhiệm vụ là không phải Dịch Thành Công, mà là chính hẳn một
Giám đốc sản xuất!
Nhiệm vụ Giám đốc sản xuất!

Chương 231: Lần này thật thành Thái Tử Gia rồi

Nếu như nói Internet đại diện ảnh năm giờ trưa hạt số liệu có thể tạo thành chim cánh cụt video cùng Miêu Hán thậm chí còn Trầm Thanh đợi phần nhỏ mắt người trung bạo nổ, kia làm cái này thời gian tuyến kéo dài đến lấy thiên làm đơn vị phương thức kế toán, liền có thể bồi dưỡng trong mắt người bình thường nên có bạo nổ!

Mấy ngày kế tiếp.

Theo Website đây đưa cùng với nhiệt độ lên men, bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phát ra lượng, hoàn toàn ở lấy không phù hợp rất nhiều người đối Internet đại diện ảnh cô hữu ấn tượng cùng nhận thức phương thức thoan thẳng đến!

Hai trăm lẻ ba vạn .

Ba triệu năm trăm bảy chục ngàn .

492 vạn .

Lục Bách hai trăm năm chục ngàn .

Làm thời gian đã tới ngày thứ bảy, cũng chính là tuần thứ nhất sắp kết thúc lúc, chim cánh cụt video cùng Miêu Hán cộng lại, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phát ra lượng đã chính thức đột phá mười triệu đại quan!

"Bất mãn bảy ngày."

"Internet đại diện ảnh."

"Ngàn vạn cấp phát ra lượng."

Mấy cái này mâu chốt từ phối hợp chung lại, vẫn rất có mấy phần lóa mắt, đủ để cho toàn bộ hiểu công việc nhân hơi chút đồng tử Địa Chấn một chút, dù sao này có thể là không phải hờ một tí lấy nhiều thiếu trăm triệu làm đơn vị để cân nhắc cùng tính toán Trung Quốc video Website.

Nơi này là Lam Tinh!

Lam Tinh ngàn vạn lần phát ra lượng, chính là chính nhi bát kinh lại không sắm bất kỳ lượng nước ngàn vạn lần phát ra lượng, là mỗi một lần đều phải tốn năm khối tiền mới có thể tạo thành ngàn vạn lượng cấp phát ra con số!

Nói cách khác.

Có ở đây không thảo luận thu thuế cùng phân trưởng cùng với quảng cáo phân chia điều kiện tiên quyết, bộ này Internet đại diện ảnh dựa hết vào người xem trưa hạt số lần, chưa đầy thời gian một tuần liền thật kiếm được 50 triệu số tiền lớn, không biết có bao nhiêu video Website tro mắt nhìn Miêu Hán cùng chim cánh cụt video kiếm lớn mà ê răng không thôi .

Trên thực tế.

Làm loại quái vật này xuất hiện ở Internet đại trong phim ảnh, ảnh hưởng lực đã sớm không giới hạn nữa với lưới đại bản thân, theo « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » đưa tới thảo luận nhiệt độ càng ngày càng cao, Tần Tề điện ảnh nghề bên trong, đang không ngừng có người đầu xạ tới chú ý ánh mắt.

Mà lúc này.

So sánh với lưới vòng lớn náo nhiệt, một mực đợi ở Tinh Mang công việc lão Chu mấy ngày nay lại là không phải rất khoái hoạt, bởi vì công ty ký thác rồi kỳ vọng rất lớn bộ phim đầu tiên « Lôi Bạo » phòng bán vé tình huống là không phải đặc biệt lạc quan, nói bộ phim này phác nhai dĩ nhiên cũng không phải, nhưng tóm lại chút yếu kém cường đạo ý, có lẽ vì vậy nguyên nhân, lão Chu bị hô đến rồi chủ tịch HĐQT phòng làm việc.

Vào chủ tịch HĐQT phòng làm việc.

Lão Chu biểu tình là lược mang theo mấy phần thất lạc, bất quá hấn vẫn miễn cưỡng lên tinh thần nói: "Chủ tịch HĐQT ngài không cần quá lo lắng, dựa theo chúng ta bây giờ phòng bán vé thế đi đến xem, cuối cùng « Lôi Bạo » thu hồi thành bản là không khó."

Phòng bán vé đại bạo nổ là ưu tú.

Nhưng nếu như có thể thu hồi thành phẩm lời nói, « Lôi Bạo » dầu gì cũng coi là đạt yêu cầu, dù sao công ty đệ nhất bộ đại chế tác điện ảnh đang không có lỗ vốn dưới tình huống tích lũy không ít kinh nghiệm, đây cũng là một loại thu hoạch mà, lão Chu dù sao cũng như vậy an ủi mình.

"Ừm."

Lý Tụng Hoa tựa hồ không có để ý lão Chu lời nói, chỉ là lẩm bầm nói:

"Hôm nay ta có người bằng hữu đột nhiên gọi điện thoại chúc mừng ta, nói công ty chúng ta điện ảnh chụp rất tốt, đầu tư hồi báo suất phỏng đoán cẩn thận ở gấp mười lần trở lên."

"Quá đáng!"

Lão Chu nghe vậy khẽ cau mày nói: "Ngài bằng hữu này làm sao có thể như thế chằm chọc ngài đầu rồi, « Lôi Bạo » dù sao cũng là chúng ta lần đầu tiên tiến quân điện ảnh, sau này cái này thị trường chúng ta nhất định có thể càng thành thạo."

"Đúng vậy ."

Ánh mắt của Lý Tụng Hoa nheo lại một đạo nguy hiểm độ cong, xuất thần nhìn chằm chằm lão Chu: "Vừa mới bắt đầu ta cũng cho là hấn ở chằm chọc, sau đó ta mới biết đạo nhân gia nói là nói thật, chúng ta bộ phim này đầu tư hồi báo suất đúng là gấp mười lần trở lên, dù là thả vào toàn bộ nghề nhìn cũng là người xuất sắc!"

"À?"

Lão Chu có chút mộng bức.

Mặc dù hẳn không biết Lý Tụng Hoa nói lời này là ý gì, nhưng hẳn rõ ràng cảm giác trong không khí tản ra thấy lạnh cả người, điều này đại biểu bây giờ chủ tịch HĐQT tâm tình rất không xong, có chút rung mình một cái, lão Chu nhỏ giọng nói: "Xin chủ tịch HĐQT công khai, ta lão Chu Thính không hiểu lắm."

"Nghe không hiểu?"

Lý Tụng Hoa mí mắt hung hăng rạo rục, thanh âm kiềm chế mà trầm thấp: "Chính người tự tay bán đi điện ảnh tâm lý không điểm bức số ấy ư, ta phát hiện người còn lớn hơn ta phương, cung chiêu lên chúng ta tiểu khúc cha thật là không bên!"

"Lâm Uyên?"

Lão Chu tâm lý hơi hồi hộp một chút, ngay sau đó khiêu khuất đạo: "Lâm Uyên đóng phim chuyện ngài cũng là đồng ý rồi, bao gồm ta đem điện ảnh bán cho chuyện hẳn cũng với ngài báo bị quá, ngài cũng không thăm chấp nhận mà, lại nói kia điện ảnh lại kiếm không là cái gì tiền, bán cho hẳn có quan hệ gì."

"Không kiếm được vài đồng tiền?"

Lý Tụng Hoa cầm lên trên bàn một phần văn kiện, tức giận ném cho lão Chu: "VẬY người xem nhìn đây là cái gì? Người theo ta nói hẳn điện ảnh không kiếm được vài đồng tiền, vậy người « Lôi Bạo » ngược lại là kiếm không ít?"

Lão Chu sững sốt một chút.

Hắn mở ra văn kiện.

Con mắt đột nhiên trợn to!

Chỉ thấy này phần trên văn kiện bất ngờ biểu thị « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » bộ phim này phát ra lượng cùng với lợi nhuận còn có đủ loại chuyên nghiệp cấp phân tích, một người trong đó con số cơ hồ khiến lão Chu thét chói tai:

"50 triệu! ?"

Nếu như vật này là không phải Lý Tụng Hoa ném quá đến, lão Chu gần như cho là đây là có nhân làm giả số liệu, nhưng nhìn giờ phút này Lý Tụng Hoa thái độ, lão sẽ không hoài nghi này phần văn kiện chân thực tính —— Không thể trách lão Chu khừu giác kém.

Lưới vòng lớn giầy vò lợi hại hơn nữa, một loại cũng chính là kiếm mấy trăm vạn Tiểu Tiền, hẳn gần đây một môn tâm tư đặt ở « Lôi Bạo » bộ này công ty trọng điểm chế tạo điện ảnh bên trên, dĩ nhiên không sẽ để ý điểm này lượng cấp hạng mục.

Nhưng là giờ phút này.

Nhìn văn kiện Thượng Thanh tích ghi lại « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » lấy Internet đại điện ảnh hình thức sau khi lên nết lấy được khoa trương thành tích, lão Chu tâm tính tại chỗ liền nổ tung: "Bộ phim này phát hỏa?"

" "

Lý Tụng Hoa nâng trán.

Chuyện này đừng nói lão Chu rồi, hần là như vậy ở « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » nhiệt độ lên men suốt một tuần thời điểm, mới biết lưới lớn hơn rồi bộ quai vật cấp điện ảnh, hơn nữa bộ phim này hay lại là nhà mình chụp.

Này cũng kêu chuyện gì?

Lão Chu cảm giác mình nhanh khóc.

Khó trách chủ tịch HĐQT nói mình đã cung chiều Lâm Uyên cung chiều đến không bên, đã biết nôi lung đại phát, « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » như vậy kiếm tiền điện ảnh chính mình lại trực tiếp lấy mười triệu giá cả bỏ túi cho Lâm Uyên rồi hả?

Là ta già rồi sao?

Phim này cũng có thể hỏa?

Lão Chu bỗng nhiên càng ngày càng bạo, nhìn chăm chăm Lý Tụng Hoa nói: "Chuyện này chủ tịch HĐQT ngài cũng có phần, ta nhưng là toàn bộ hành trình với ngài báo bị, coi như chuyện này xảy ra vấn đề cũng không thể toàn do ta một người!"

"Người chắc chắn chứ?"

Lý Tụng Hoa mắt mang uy hiếp.

Lão Chu há miệng, cuối cùng thở dài, trong lời nói tràn đầy sách giáo khoa cấp chức tràng trí tuệ: "Ta ở chủ tịch HĐQT hoàn toàn không Tri Tình dưới tình huống, tự tiện chủ trương bán hết « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » , chủ tịch HĐQT ban đầu là phi thường coi trọng bộ phim này, đáng tiếc ta lão Chu hồ đồ."

"Đúng không."

Lý Tụng Hoa hài lòng gật đầu một cái, ho khan một tiếng nói: "Lần trước người còn khuyên ta đừng cho Tiệp Ngư đầu tư đóng phim, thế nào ta nói cho người? Hài tử muốn đóng phim chúng ta liền phải thật tốt ủng hộ! Hần cái kia kịch bản ta nhìn một cái sẽ biết không phải, người sáng suốt đều biết đó là có thể bạo nổ hỏa!"

"Phải phải vâng."

Lão Chu đầu như già tở.

Lý Tụng Hoa lại lần nữa ho khan một tiếng: "Phim này mặc dù là bán cho hần, nhưng trên danh nghĩa hay lại là công ty chúng ta chụp, chúng ta sẽ không với hài tử cướp tiền xài vật rồi, bất quá ."

"Biết."

Không cần chủ tịch HĐQT nói nhiều, lão Chu hiểu ý.

Khác Quản Công tư thua thiệt bao nhiêu, Tinh Mang chụp bộ Internet đại điện ảnh, cuối cùng đại hỏa đặc hỏa chuyện này là định tính.

"Nhưng chuyện này trong công ty vẫn còn có chút biết đến, ta chung quy không thể giết người diệt khẩu chứ?" Lão Chu có chút lo lắng.

"Vậy người nói cho bọn hắn biết."

Lý Tụng Hoa hoàn toàn khôi phục chủ tịch HDQT uy nghiêm, giọng lãnh đạm mà ngang ngược nói: "Ta Lý Tụng Hoa hôm nay liền giết người diệt khẩu rồi, ai miệng nếu dám không đúng đắn, người để cho hắn tới theo ta trò chuyện một chút!"

"Tiện Ngư đây?"

Lão Chu Tiểu Tâm hỏi.

Lý Tụng Hoa biểu tình ngưng trọng, nhìn chăm chăm lão Chu hồi lâu, mới sâu xa nói: "Người mẹ nó sẽ không Hổng à?"

Lão Chu: ". "

Ngài trước mặt uy nghiêm ngang ngược đây?

Hóa ra Tiện Ngư thật thành Thái Tử Gia rồi hả?

Chương 232: Kịch vui nội hạch là bi thương kịch

Từ chủ tịch HĐQT đi ra phòng làm việc, lão Chu lập tức gọi điện thoại liên lạc rồi Lâm Uyên.

"Chủ quản."

Lâm Uyên nhận được lão Chu điện thoại, giọng trước sau như một bình tĩnh.

Lão Chu nhưng không cách nào duy trì chính mình đã qua đời mặt Lâm Uyên lúc bộ kia bình tĩnh, dù là thái độ của Lâm Uyên ở hẳn tâm lý đã sớm chuyện thường ngày ở huyện.

"Người."

Lão Chu có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, cuối cùng lời đến khóe miệng, chột cột nút.

Có thể nói thế nào?

Người đem ta lừa thăm rồi?

Có thể điện ảnh bản quyền là mình đáp ứng bán a.

Chuyện này không oán được Lâm Uyên, là mình không coi trọng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương », hoặc có lẽ là từ đầu tới cuối sẽ không coi trọng quá bộ phim này.

"Là như vậy."

Hắn cười khỏ nói: "Công ty đem bản quyền bán cho người chuyện này, người tốt nhất không nên khắp nơi nói, cho ta lão Chu lưu chút mặt mũi."

Lâm Uyên nói: "Điện ảnh bộ là không phải rất nhiều người biết không?"

Lão Chu cười khỏ như cũ: "Công ty bên này, ta sẽ thông báo cho, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thành tích rất tốt, công ty muốn mượn bộ phim này hơi chút tuyên truyền tuyên truyền."

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng.

Công ty đem điện ảnh mua cho mình, nội tâm của Lâm Uyên vẫn là rất cảm tạ, bây giờ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » kiếm tiền, nếu như chính mình khắp nơi tuyên dương khởi không phải nói Minh Công tư không nhân quang?

Chút ơn huệ này thế cố Lâm Uyên hay lại là biết.

Sau khi cúp điện thoại.

Lão Chu bỗng nhiên bật cười, lần này nụ cười, cũng không khỏ sở, ngược lại lộ ra một vẻ .

Mong đợi.

Không biết Đạo Chủ lưu Giới điện ảnh sẽ ra sao?

Đồng dạng là làm điện ảnh, lưới Đại Hòa điện ảnh thật là hai chuyện khác nhau.

Người trước là tiêu đả tiêu nháo, người sau mới là thị trường chủ lưu.

Nhưng khi một bộ Internet đại điện ảnh lấy thành phẩm không tới ngàn vạn kích thước, nhưng ở thượng tuyến một tuần sau sinh ra 50 triệu trở lên hiệu ích lúc, coi như là điện ảnh cũng không cách nào giữ ổn định ——

Đóng phim là vì cái gì?

Bất kỳ một cái nào nghề, bao gồm vây quanh cái gọi là nghệ thuật mà tạo thành vòng, bên trong phần trăm chỉ 95 lấy thượng nhân bày cũng là vì tiền. Nói lời này đảo là không phải châm chọc cái gì, chỉ là muốn nói rõ, không chỉ có lưới đại kia mảnh đất nhỏ, cũng không chỉ là Tinh Mang hậu tri hậu giác .

Theo đề nhất Chu Chiến báo ra hiện cùng với điện ảnh nhiệt độ lên men, bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » kinh khủng kiếm tiền năng lực đã được đến rồi bước đầu thể hiện.

Nhưng đây chỉ là một bắt đầu.

Vô luận đối với điện ảnh hay lại là lưới đại mà nói, tuần thứ nhất cũng chỉ có thể coi là bắt đầu, thứ 2 Chu Tài là chân chính bùng nổ kỳ!

Hoa lạp lạp!

Làm tuần thứ hai kết thúc thời điểm, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trả hạt lượng, đã đột phá ba chục triệu!

Lúc này.

Bộ phim này nhiệt độ đã cùng một ít đại chế tác điện ảnh điện ảnh như thế, liên lụy toàn bộ lưới ——

"Bộ phim này thật thái thái thái thái quá khôi hài! Xin thứ lỗi ta kích động, nhưng đây thật là ta xem qua tối khôi hài điện ảnh!"

"Phim này ta đã nhìn ba lần các ngươi dám tin?"

"Tiện Ngư nào đường về thật là đê cho ta kinh vi thiên nhân, ngoại trừ khôi hài bên ngoài lại có một ít cảm ngộ, bộ phim này rất thiện trường với đem một ít gì đó dùng thông tục phương thức biểu đạt ra ngoài."

"Ta muốn nói là . Gần đây nhà chúng ta con gián cũng đổi tên kêu tiêu Cường rồi."

"Vốn tưởng rằng là cổ trang, kết quả đối thoại lại phát hiện đại không được . Đây là một bộ mang theo hiện đại màu sắc cổ trang điện ảnh, Đường Bá Hồ ở đương kim giá trị quan đến xem chính là một chính công cao giàu đẹp trai, Thu Hương là chính là một thời đại mới nữ tính, thông minh ôn uyển, tuy là nha hoàn lại tài hoa hơn người."

"Ta vẫn cảm thấy nữ chủ Dư Tích Lộ là cái bình hoa, nhưng nhìn xong « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , ta cảm thấy cho nàng . Còn là một bình

hoa, nhưng là một cái hữu dụng bình hoa."

" "

Không nghi ngờ chút nào.

Điện ảnh đại hồng đại tử!

Mà theo điện ảnh kết hợp hai cái Website thứ 2 Chu Tổng tria hạt lượng đi đến ba chục triệu, « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » chung quy lợi nhuận đã đạt đến kinh khủng 1.5 trăm triệu!

Là, kinh khủng!

Đừng nói Internet đại điện ảnh trong lịch sử chưa từng có nhiệt độ như vậy nổ điện ảnh, coi như thả điện ảnh, cái này chín trăm vạn thành phẩm điện ảnh đạt được thành tích cũng có thể nói nghịch thiên!

Đến đây.

Tần Tê chủ lưu Giới điện ảnh, nhóm kia ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm điện ảnh trong nghề nhân sĩ, cũng hoàn toàn bị bộ này Internet điện ảnh biểu hiện kinh hãi ——

"Thượng tuyến một tuần thì bán 50 triệu?"

"Ta giọt cái ai ya, này mẹ nó hay là ta trong ấn tượng lưới đại sao?"

"Thành phẩm mới chín trăm vạn? Lúc này báo thẳng thẩn có chút kinh khủng."

"Kia công ty điện ảnh a, như vậy HỒ?"

"Hình như là Tinh Mang chụp."

"Phốc, Tinh Mang ký thác kỳ vọng « Lôi Bạo » biểu hiện một dạng ngược lại thì làm bộ Internet đại điện ảnh hồng thấu nửa bầu trời?"

"Chính là một bộ lưới đại, lại so với điện ảnh còn có thể kiếm!"

" "

Đây là một trận lấy tiểu bác Đại Kỳ Tích.

Nhưng như vậy kỳ tích không có phát sinh ở điện ảnh, mà là nở rộ với lưới đại thô nhuỡng!

Tần Tê thông nhất sau.

Thật nhiều điện ảnh chấm điểm Website, lưới đại cũng sẽ bị thu nhận sử dụng trong đó.

Mà Tần Tê tối quyền uy điện ảnh chấm điểm Website, gọi là 【 Tinh Không Vỡng 】 .

Tinh Không Vỡng bên trên.

Đã có chuyên nghiệp Người bình luận điện ảnh liên « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » ban bố trường thiên bình luận điện ảnh.

Bản này bình luận điện ảnh tựa đề gọi là: 【 đây là một trận liên quan tới kịch vui cách mạng! 】

"Mấy ngày trước có bạn đề cử ta xem một chút « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » , ta thật bất ngờ, bởi vì đây là lần đầu tiên có người theo ta nghiêm túc đề cử một bộ Internet điện ảnh, đảo là không phải xem thường lưới đại,

chỉ là chúng ta không thể phủ nhận một sự thật chính là, lưới đại chất lượng tốt xấu lẫn lộn, bị giới hạn thành phẩm loại thường thường cũng sẽ không xuất hiện cái gì ưu tú phim . "

"Nhưng ta còn là nhìn bộ phim này."

"Vừa mới bắt đầu quả thật không có ôm quá lớn kỳ vọng, chỉ là tò mò luôn luôn nhân quang rất cao bạn tốt vì sao lại đối một bộ lưới lớn như này sùng bái, nhưng khi ta xem xong bộ phim này thời điểm, ta bắt đầu vì chính mình không biết gì cùng thành kiến mà cảm thấy xấu hổ."

"Ta không có tiêu đề đảng ý tứ, ta giữ vững cho là, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » là một trận liên quan tới kịch vui cách mạng!"

"Bộ phim này xếp loại vì kịch vui là không có có nghi vấn, nhưng kịch vui cũng nên phân loại hình, chúng ta quen thuộc có một ít màu đen hài hước, cũng có dựa vào tứ chi khôi hài cùng phát biểu vân vân, nhưng ta lần đầu tiên thấy có tin mừng kịch lấy vô ly đầu khôi hài —— "

"Vô ly đầu cái từ này là Tề Châu Phương Ngôn, có chút không giải thích được, nhưng lại khá có đạo lý ý tứ, cái từ này ta còn là với một cái Tề Châu lưới Hữu Học đến, ta cảm thấy được cái từ này là khít khao nhất hình dung, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » chính là một bộ vô ly đầu kịch vui!"

"Chúng ta quen thuộc thực tế, sẽ không mọi người trò chuyện, bỗng nhiên hát lên . Sẽ không vẽ một họa cũng có thể nghĩ ra được dùng người làm bút . Lại càng không có bởi vì so với thảm đem mình đập chết . "

"Mà ở « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trung tồn tại số lớn nhìn như không có chút nào suy luận không giải thích được thậm chí hoang đường tức cười tình cảnh, nhưng lại lệch chúng ta nhìn xong sẽ không nhin được cười đáp bụng rút gân."

"Đây chính là vô ly đầu!"

"Đây là một loại mới tinh kịch vui vận dụng thủ pháp, đáng giá mỗi một vị kịch vui diễn viên cùng với kịch vui Biên Kịch thậm chí còn hí kịch đạo diễn môn đi học tập."

"Cái gì Hàm Tiểu Bán Bộ Diên, Thất Nhật Tang Mệnh Tán, lời kịch nói đến một nửa, diễn viên lại đối mặt ông kính lên quảng cáo, nếu như cảnh tượng như vậy xuất hiện ở bình thường trong phim ảnh, ta có thể sẽ đem đạo diễn cùng Biên Kịch lần lượt bình phun một lần, nhưng xuất hiện ở vô ly đầu kịch vui trong phim ảnh, ta chỉ biết vỗ án kêu tuyệt cười đáp cười sắc súa . "

"Đây là cổ trang, ta lại thấy được sau hiện đại chủ nghĩa kinh điển giải cứu!"

"Ta có thể lớn mật dự đoán, tương lai này là rất nhiều kịch vui có thể cân nhắc phương hướng phát triển, kịch vui không chỉ có có thể dựa theo đi qua một bộ kia kiểu đi quay chụp, cũng có thể dựa theo « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » kiểu, ta tin tưởng người xem là ưa thích!"

"Cuối cùng, ta muốn nói một chút Tiện Ngự."

"Khó có thể tưởng tượng « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » Biên Kịch lại là một vị Người viết ca khúc, hơn nữa còn là một vị phi thường ưu tú Người viết ca khúc, tự mình coi như là Tiện Ngư nửa fan, nghe qua hẳn viết một ca khúc, thật sâu kính nể cho hẳn tài hoa, chẳng qua là ta không nghĩ tới, hẳn vẫn còn có Biên Kịch tài năng, phải biết bộ phim này bên trong không chỉ có bao gồm khôi hài nguyên tố, còn có thơ ca đượm văn Hóa Nguyên làm, hơn nữa ta có thể xác định, bộ phim này bên trong xuất hiện thơ đều là Biên Kịch nguyên sang, bởi vì ta tra xét toàn bộ lưới cũng không tìm được như thế câu ."

"Người khác cười ta quá điên, ta cười người khác nhìn không thấu."

"Ta bắt đầu cảm thấy, Đường Bá Hồ, có lẽ là nội tâm của Tiện Ngư hình tượng đầu xạ, « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » có lẽ không chỉ là kịch vui, cũng ẩn tàng thuộc về bi kịch nội hạch, tỷ như rất nhiều người cũng không có chú ý tới điện ảnh kết vĩ, Thu Hương gả cho Đường Bá Hồ ngày hôm đó, nằng lại mời Đường Bá Hồ chơi bài chín, kia Đường Bá Hồ chân chính thích Thu Hương, đến tột cùng là hẳn ảo tưởng Trung Thu hương, hay lại là trước mắt cái này cũng cùng trước mặt hẳn mấy vị kiều thê như thế nữ nhân bình thường ."

Sự phân tích này không tính là toàn diện.

Nhưng nội dung quả thật phân tích rồi « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » bộ phận đặc sắc, cùng thời điểm cho xem qua bộ phim này người xem mang đến suy nghĩ, cho nên bản này bình luận điện ảnh vừa ra, liền nhanh chóng dẫn phát vô số bạn trên mạng thảo luận.

"Ta cũng muốn nói, điện ảnh kết vĩ, cảm giác có chút châm chọc, ta không biết Biên Kịch là chỉ muốn khôi hài, vẫn có tầng sâu hơn hàm nghĩa?"

"Nhìn một chút Thu Hương đối đãi thái độ của Đường Bá Hồ cũng biết a, cùng với nói Thu Hương thích Đường Bá Hồ chẳng nói là ngưỡng mộ Đường Bá Hồ tài hoa, ở không thấy người trước chỉ là thông qua Đường Bá Hồ thi từ là có thể sinh ra mãnh liệt như vậy si mê cảm, các người không cảm thấy cái này cùng bây giờ Truy Tinh có chút tương tự?"

"Bình luận điện ảnh nói không tạt xấu, chớ làm thuần túy kịch vui đến xem là chính xác xem phim ý nghĩ, so với thăm kia đoạn buồn cười đi, nhưng các người đi sâu vào suy nghĩ một chút Đường Bá Hồ cùng người đi đường so với thăm đoạn phim có giống hay không một ít tuyên tú bên trong cảnh tượng? Các tuyên thủ tranh nhau bán thăm tới tranh thủ người xem đồng tình, mọi người thật giống như là không phải tới biểu diễn tài nghệ mà là tới nói cho mọi người tự có nhiều kiên cường."

"Đường Bá Hồ ở nhà không tiếp tục chờ được nữa cho nên mới với Giang Nam Tứ Đại Tài Tử đồng thời ở bên ngoài lêu lổng, như vậy theo lý mà nói mấy cái này bằng hữu hẳn là Đường Bá Hồ thật lòng bạn chứ ? Nhưng mà

lập tức một cái nội dung cốt truyện liền đánh đổ cái quan điểm này ——
Chúc Chi Sơn vì trả trái đi câu Đường Bá Hổ vẽ tranh."

"Phẩm, người tinh tế đồ vật."

"Võ Trọng Nguyên vẽ một Thạch Lưu Tử hình, bọn gia đình toàn bộ đều
nói tốt nhìn, nói xong chính mình liền phun rồi, buồn cười lại thật đáng
buồn."

"Ngọa tào, bị các người nói, ta cũng hoài nghi ta có thấy hay không quá bộ
phim này."

"Suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ là chuyện gì xảy ra?"

"Thật xin lỗi, ta dù sao cũng chiếu cố cười."

"Cho nên « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » nhưng thật ra là một bộ bi
kịch?"

"Đồng dạng là chín năm giáo dục bắt buộc, tại sao các người ưu tú như vậy,
nhìn cái kịch vui cũng có thể đọc lên nhiều như vậy chi tiết tới?"

" "

Đám bạn trên mạng cũng kinh ngạc, rất nhiều người, thậm chí vì thế mà cố
ý lại đi xem một lần « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » .

Kết quả này nhìn một cái.

Càng nhiều điện ảnh chi tiết, bị đám bạn trên mạng phát hiện!

Chương 233: Còn nói người là không phải Đường Bá Hồ

Tim ra nhiều nhất chi tiết nhân, tên gọi Đặng Trì.
emmm.

Không sai, chính là cái kia đối "Thế nhân cười ta quá điên, ta cười người khác nhìn không thấu" sinh ra mãnh liệt cộng hưởng chứng uất ức phú nhị đại.

Lần đầu tiên xem chiếu bóng xong, Đặng Trì liền không chút do dự nhị quét qua, bởi vì hắn rất thích bộ phim này.

Nhị quét sau đó, Đặng Trì nhưng là ngoài ý muốn phát hiện một ít rất nhiều người cũng sẽ không chú ý chi tiết.

Tỷ như điện ảnh mở một cái tràng, là đang ở Đường Phủ cửa.

Chỉ thấy một đám quần áo gọn gàng nho nhã chi sĩ tụ tập ở Đường Phủ cửa, đợi ba canh giờ, vốn cho là đang chờ cái gì, kết quả ném ra rác rưởi bị đoạt hết, mà Đường Phủ ngoài cửa lớn là có một ít đôi liền:

"Danh nhân trạch bờ ngũ Liễu Sinh sáng chói, nhã sĩ trước cửa tam Hòe đình tú."

"Nhân gian không thành công Thanh Vân chí, trên trời trước thành Bạch Ngọc Lâu."

"Thanh nữ Thường Nga tất cả sợ lạnh, nguyệt trung sương bên trong sính phong lưu."

Hoành phi là: "Vũ Hóa Đấng Tiên!"

Còn có Đường Bá Hồ « Bách Điều Triệu Phượng Đồ » thiếu một Tước đầu, bị làm mất chước một cái, bên cạnh đôi liền là: "Thâm viện trần hi thư Vận nhã, cần cù gây dựng sự nghiệp tài nguyên tốt" .

Ngoài ra còn có Đường Bá Hồ tự nhắc Thất Tuyệt, ở điện Ảnh Kính trước chột lóc lên.

Kia là một bộ tên là « Đồng Âm Thanh Mộng Đồ » hội họa, bên cạnh có nhắc thơ: "Mười dặm Đồng âm che tử đài, tiên sinh nhân thử say ngủ tới. Cuộc đời này đã tạ công danh độc, thanh mộng ứng vô đến Cổ Hòe."

Đường Phủ Linh Đường hai bên trên cây cột đôi liền: "Thiên cổ văn chương truyền tính nói, một đường Hiếu Hữu vui Thiên Luân."

Thu Hương bái phật thời điểm trên cây cột đôi liền vì: "Đến chỗ này nhận rõ sạch Pháp Thân, sính Bàn Nhược chi Thanh Sư, còn tam vị chi Bạch

Tượng; lân cận có lân tuân trung cốt, xem hoa đào này Bích Huyết, ngưỡng tháp ba này xích điều."

Thu Hương bên trong phòng đôi liền là: "Nhật lệ dao đài Vân Phi nóc vễ, Thanh Sơn người cầm đồ mây trắng quá đình."

Hoa phủ trong phòng khách đường đôi liền: "Vân Hạc du thiên bày Hồng vai diễn biển, mai viêm tảo hạ Mạch tức nghênh thu."

Hoa phủ trong thư phòng đôi liền: "Vạn sự Mạc Như Vi Thiện vui, Bách Hoa cạnh tranh so với đi học hương."

Đôi liền ý tứ rõ ràng, khởi xướng Vi Thiện chuyện, đọc nhiều thư.

Ngoài ra Hoa phủ như vậy một đôi câu đối: "Dựng thân lại tu thận trọng, thủ chức chỉ cần công khiêm."

Đặng Trì đối câu đối nghiên cứu không sâu.

Nhưng hắn không kém văn học dày công tu dưỡng, để cho hắn chắc chắn, những thứ này đôi liền trình độ cũng cao vô cùng!

Cho nên Đặng Trì phát hiện những chi tiết này thời điểm, kinh hãi!

Mà càng làm cho hắn cảm thấy rung động là, bộ phim này bên trong, còn có một chút trong hình, xuất hiện nhắc thơ:

"Vị thành hướng mưa áp nhẹ trần, khách bỏ Thanh Thanh liễu sắc tân.

Khuyên quân càng tận một ly rượu, rời khỏi phía tây dương quan vô cố nhân."

"Thiên Sơn chim bay tuyệt, vạn dặm bán kính người chết. Thuyền cô độc thoa lập ông, độc câu hàn Giang Tuyệt."

"Học vấn chuyên cần trúng phải, huỳnh cửa sổ vạn quyển sách. Mùa đông nay đủ dùng, ai cười bụng Không Hư."

"Tin miệng ngâm thành bốn Vạn thơ, nhà mình so đo nói cho ai? Bạch Đầu cũng tốt trâm đoá hoa, Minh Nguyệt khó khăn đem chiếu rượu ách. Được một ngày nhân Vô Lượng phúc, làm ngàn năm trêu chọc nhân si; thị phi tràn đây nhật rồi rít chuyện, hỏi ta như thế nào chung quy không biết?"

"Thiên thời bất trắc nhiều mưa gió, nhân sự khó khăn lượng nhiều khắp khiêng; thiên thời nhân sự hai không đồng đều, chớ đem xuân quang trả mức hàng bán ra."

" "

Thật thảo rồi!

Những thứ này thơ quá tuyệt!

Phải biết Đặng Trì đại học, học chính là văn học, cho nên hắn thơ ca năng lực giám thưởng vẫn còn rất cao.

Cho nên hắn chú ý tới những thứ này trong phim ảnh khả năng không người chú ý ống kính lúc, thật bị chấn động đến rồi tỉnh rồi mù!

Hắn đại khái có thể xác định, những thứ này đều là Tiệp Ngự số lượng .

Bởi vì chỉ có viết ra "Thế nhân cười ta quá điên" Tiệp Ngự, mới có như vậy trình độ!

Để toàn diện gom những chi tiết này, Đặng Trì tiền tiền hậu hậu đem « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » nhìn năm lần!

Năm lần xem phim sau đó, Đặng Trì đối Tiệp Ngu quỳ lạy, đã đến mức độ tốt cùng!

Đặng Trì quyết định, phải nhất định để cho tất cả mọi người biết Tiệp Ngu ngu phê!

Vì vậy .

Hắn thông qua chính mình bộ lạc tài khoản, ban bố một thiên văn chương, cũng đem trong phim ảnh đôi liền và thơ vân vân, toàn bộ tổng kết chung một chỗ.

Đáng tiếc là, Đặng Trì là không phải minh tinh, càng không phải là cái gì nổi danh Người bình luận điện ảnh.

Hắn phát biểu thiên văn chương này, nhưng chú ý tới nhân là không phải rất nhiều.

Bất quá này có thể không làm khó được Đặng Trì.

Đây là Internet thời đại, muốn bác chú ý lại không khó

Đặng Trì lúc này liên lạc mấy cái fan chú ý phá bách vạn bộ lạc đại v.

Thậm chí còn có mấy cái fan vượt ngàn vạn đại v.

Để cho những thứ này đại v gửi cho chính mình văn chương!

Ngươi là hỏi dựa vào cái gì?

Chỉ bằng Đặng Trì là một cái chơi chán xe thể thao đồng hồ đeo tay siêu cấp phú nhị đại.

Hắn chỉ phải xuất ra điềm tiền xài vặt, thì có thể làm cho đại v môn ngoan ngoan gửi cho.

Cái này gọi là "Sao năng lực" .

Cho dù có vài đại v vốn là không nghĩ gửi cho .

Nhưng .

Hắn cho thật sự là quá nhiều .

Huống chi thiên văn chương này nhắc tới đôi liền và câu thơ, cũng xác xác thật thật có chút trâu bò.

Cho nên rất nhanh thì có rất nhiều đại v gửi cho rồi Đặng Trì văn chương.

Kết quả .

Vô số nhìn bị điện giật Ảnh Vống hữu, bị kinh hãi!

"Ngọa tào! Ta cho là trong phim ảnh những thứ kia nhìn như khôi hài kì thực châm chọc nội dung cốt truyện đã quá trâu bò rồi, không nghĩ tới càng kinh khủng hơn nữa!"

"Những thứ này đôi liền và câu thơ . Đều là Tiệp Ngu viết?"

"Nhất định là Tiệp Ngu, chỉ có Tiệp Ngu mới có như vậy tài hoa!"

"Ta có phải hay không là hắn đôi giọng gọi hắn 【Tiệp Ngu. Đường Bá Hồ】?"

"Thiên Sơn chim bay tuyệt, vạn dặm bán kính người chết. Thuyền cô độc
thoa lạp ông, độc câu hàn Giang Tuyết . Ta ước."

"Giỏi một cái độc câu hàn Giang Tuyết! Không nghĩ tới Tiệp Ngự giấu sâu
như vậy!"

"Khuyên quân càng tấn một ly rượu, rời khỏi phía tây dương quan vô cô
nhân! Nay giờ ọ là cái gì thần tiên thơ a!"

"Chủ nhân ngu phê, này cũng có thể phát hiện, những chi tiết này, đơn
giản là bảo tàng!"

"Đạo diễn thật là cái khờ nhóm, những thứ này thơ sao không nhiều chụp
điểm!"

"Ta cho là 【 người khác cười ta quá điên 】 đã quá ngu, thấy bên trong
này mấy câu thơ, ta mới biết Tiệp Ngự so với tưởng tượng của ta còn
ngu!"

"Đừng chỉ nhìn chăm chăm thơ, trong này đôi liễn, có mấy cái cũng rất
trâu!"

"Rõ ràng trong phim ảnh cái kia oanh oanh yến yến đôi liễn đã quá mạnh,
kết quả phim này bên trong một ít nhỏ nhất không đáng kể trong màn ảnh,
lại còn ẩn giấu một nhóm bảo bối?"

"Ta trước cùng người giới thiệu nói « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » là
một bộ khôi hài nhưng không có gì nội hàm điện ảnh . Xin lỗi, không nội
hàm là ta."

"Đây là Biên Kịch? Đây là thi nhân được rồi!"

" "

Không trách đám bạn trên mạng khiếp sợ, thật sự là, những thứ này đôi liễn
và câu thơ, thật lợi hại.

Trong nguyên bản mặt, những thứ này đôi liễn và câu thơ, đều là dùng cổ
nhân tác phẩm.

Tỷ như Liễu Tông Nguyên, tỷ như Vương Duy vân vân.

Nhưng vừa vặn Lam Tĩnh không có Liễu Tông Nguyên cùng Vương Duy
những đại lão này .

Cho nên những thứ này thơ xuất hiện ở điện Ảnh Kính trước, liền quá kinh
khủng!

Bộ phận văn học dày công tu dưỡng tương đối cao người xem, thấy thiên
văn chương này thời điểm, thậm chí sinh ra tê cả da đầu cảm giác .

Còn dùng nói à?

Gởi cho, điên cuồng gởi cho!

Lam Tĩnh là nói nghệ thuật thế giới, biết hàng quá nhiều người!

Là lấy.

Theo càng ngày càng nhiều nhân gởi cho, văn học giới một ít đại lão, cũng
là chú ý tới thiên văn chương này.

Không có biện pháp không chú ý đến.

Rất nhiều bạn trên mạng đã đem trong phim ảnh đôi liễn và câu thơ thiếp bọn họ Internet bình luận khu.

Mọi người đều biết những thứ này lợi hại, cho nên muốn nhìn một chút văn học giới sẽ đánh giá như thế nào.

Kết quả rất nhiều văn học giới nhân, cũng là bị sợ hết hồn.

"Khuyên quân càng tẩn một ly rượu, rời khỏi phía tây dương quan vô cố nhân . Mặc dù không biết đạo cụ thể điển cố, nhưng có thể nghe ra là đưa tiền thơ, ý cảnh đã phi thường cao minh."

"Thiên Sơn chim bay tuyết, vạn dặm bán kính người chết . Bài thơ này có mọi người chi phong."

"Trong này ít nhất có ba cái đôi liễn, gọi là thiên cổ tuyết đối, nếu như là không phải điện ảnh cho ra câu đối dưới, ta muốn văn học giới 90% lấy thượng nhân, là không có biện pháp công chính quy phạm đem đối được!"
" "

Từ Tinh Không Vững bình luận điện ảnh bắt đầu, đã có rất nhiều người cảm giác mình đánh giá thấp « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » rồi.

Mà theo những thứ này câu đối họa theo từ bị moi ra đến, đám bạn trên mạng đã là hoàn toàn phục!

Tú!

Bộ phim này, căn bản là Tiệp Ngự tài hoa cá nhân tú!

Thấy khôi hài người xem thuộc về tầng thứ nhất.

Thấy bi kịch người xem thuộc về Đệ Nhị Tầng.

Quan sát được những chi tiết này người xem, mới xem như đứng ở tầng thứ ba!

Có thể hay không còn có Đệ Tứ Tầng?

Giờ khắc này, không ai dám chắc chắn.

Thật sự ứng câu nói kia .

Ta cho là Tiệp Ngự ở tầng thứ nhất, thực ra hẳn ở tầng khí quyển .

Bá bá bá!

Bởi vì thiên văn chương này, Đặng Trì độ chú ý, lại đang đoạn trong đoạn thời gian đột phá một triệu.

Đương nhiên cái này cũng cùng Đặng Trì đi qua động tĩnh bên trong thường thường xuất cảnh các loại xe thể thao đồng hồ đeo tay cùng bất đồng mỹ nữ có liên quan .

Đặng Trì còn như vậy.

Tiệp Ngự bộ lạc tài khoản, liền càng không cần phải nói!

Bởi vì « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » nhiệt bá, Tiệp Ngự bộ lạc tài khoản, vốn là có mười lăm triệu chú ý.

Nhưng bây giờ.

Theo bộ phim này đại họa, cùng với đủ loại chi tiết bị một chút xiu moi ra đến, Tiệp Ngự fan chú ý, tựa như ngồi lên tên lửa một điên cuồng như vậy

phồng động!

Hai chục triệu .

Hai mươi lăm triệu .

31 triệu .

Đến Đặng Trì thiên văn chương này phát hành tràn đầy năm giờ thời điểm, Tiệp Ngự fan đã đạt đến kinh người 33 triệu!

Hắn người trong cuộc này bình luận khu đã hoàn toàn tạc oa, quang bình luận thì đến được rồi tám trăm ngàn cái:

"Ta tới xem một chút đại lão ."

"Người có phải hay không là sẽ còn thổi tiêu ."

"Tại hạ Tiệp Ngự, thi từ ca phú tinh thông mọi thứ."

"Còn nói người là không phải Đường Bá Hổ!"

"Đường Bá Hổ, chớ giả bộ."

"Tố Văn Đường Bá Hổ tài trí hơn người, thi từ ca phú thiên hạ nhất tuyệt ."

"Quả nhiên « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » chính là người tự truyền đi!"

" "

Trong phim ảnh, Đường Bá Hổ biết âm nhạc, sẽ làm thơ đối nghịch.

Trong thật tế, Tiệp Ngự đã là khúc cha, lại sẽ Biên Kịch, hơn nữa thi từ cùng câu đối sáng tác năng lực càng là có thể nói kinh khủng!

Người xem fan cùng với đám bạn trên mạng lúc này rất khó không sinh ra một ít liên tưởng.

Đương nhiên.

Còn có người chú ý tới, Đường Bá Hổ .

Nha, nói sai rồi, là Tiệp Ngự.

Tiệp Ngự còn chú ý Sở Cường cùng bóng dáng.

Trước Sở Cường fan một mực sợ với Tiệp Ngự nhiều.

Nhưng theo « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » đại nhiệt, Tiệp Ngự fan số lượng đã hoàn toàn vượt qua Sở Cường!

Thậm chí.

Còn có một chút fan, cố ý chạy đến Sở Cường bộ lạc phía dưới nhấn lại, lòng dạ đáng chém nhấn lại, đại khái là bởi vì Sở Cường kia lấy văn tài mà nổi tiếng thân phận của tác gia:

"Tiểu lão đệ, nghe nói người văn tài không tệ?"

Chương 234: Lão Chu không cười

Sở Cuồng, văn tài phong lưu!

Hắn vừa viết bán chạy ảo tưởng trường thiên, lấy khai sơn thân phận của quái ngòi vũng vàng thư viện thị trường, cũng viết kinh điển đoản thiên, bị rất nhiều người đánh giá vi đoản thiên lĩnh vực gần gũi nhất tam kéo xe ngựa tồn tại một trong.

Cho nên ở rất nhiều người tâm lý chuyện đương nhiên cho là, Sở Cuồng văn tài là cao hơn Tiệp Ngự.

Thậm chí, mọi người chưa bao giờ sinh ra quá cảm Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự so sánh ý tưởng.

Vôn là không có so với cần phải chứ sao.

Người trước là cực kỳ ưu tú gia, người sau là phi thường lợi hại Người viết ca khúc.

Hai cái lĩnh vực, so với, không ý nghĩa.

Chỉ có thể nói, Sở Cuồng văn tài treo lên đánh Tiệp Ngự, Tiệp Ngự Soạn nhạc treo lên đánh Sở Cuồng?

Nếu như là không phải hai người này lẫn nhau chú ý, hơn nữa hờ một tí Liên Động, hai bên fan thậm chí cũng sẽ không có qua lại gì.

Nhưng bây giờ không giống nhau.

Theo « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » nhiệt bá, Tiệp Ngự văn tài lấy được tinh tế hiện ra, có fan bắt đầu lấy chuyện này nhi trêu đùa.

Đương nhiên là không có có ác ý.

Mọi người đều biết, Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng tốt đến chung một phe, hai người bọn họ mãi mãi cũng sẽ không thành đôi thước khối.

Nha, còn có một bóng dáng.

Đây là một trận "Bạn gay" nhóm ba người.

Bất quá bóng dáng là Manga giới người mới, vô luận ở tự thân nghề địa vị, hay lại là fan chút ảnh hưởng lực cũng không bằng Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự, vì vậy mọi người đối bóng dáng cũng sẽ không quá để ý.

Giống như Tiểu Hồ Đội bên trong, mọi người đều biết lão Ngô cùng lão Tô, lại có rất ít người chú ý người thứ 3 như thế .

Bóng dáng thuộc về trong ba người tiểu trong suốt, một loại chỉ xuất hiện ở Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự tiết mục ngắn bên trong.

Nói tóm lại.

Theo Tiệp Ngự văn tài bị những người ái mộ công nhận, hơn nữa Tiệp Ngự là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » Biên Kịch, giống vậy biên cổ sự . Mọi người rớt cuộc theo bản năng sinh ra cảm hai người so sánh ý tưởng. Kết quả như vậy một đôi so với, thật là có thú a.

Tiệp Ngự văn tài, tựa hồ thật không so với Sở Cường phải kém?

Thậm chí có fan cảm giác mình đã đến gần chân tướng . Có lẽ cũng là bởi vì Sở Cường cùng Tiệp Ngự văn tài cũng rất lợi hại, cho nên hai người mới sẽ thành là bạn tốt?

Tính toán một chút, không trọng yếu.

Bây giờ trọng yếu nhất, hay lại là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » mang đến kinh khủng sức ảnh hưởng!

Theo tuần thứ hai kết thúc, cộng thêm vô số người đối « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bộ phim này đi sâu vào phân tích, bộ phim này nhiệt độ lại cao hơn một tầng lầu!

Bắt đầu có truyền thông báo cáo!

【 lưới đại quạt khởi, giá thành nhỏ điện ảnh « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » hai tuần lễ cuồng chém 1.5 trăm triệu! 】

【 Tiệp Ngự: Từ kim bài Người viết ca khúc đến « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » Biên Kịch. 】

【 Tiệp Ngự sơ thiệp Giới điện ảnh, Biên Kịch Tác phẩm đầu tay « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thượng tuyến bạo nổ! 】

【 kỳ nghỉ hè đương tới, lưới đại viện tuyến hai nở hoa, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » dẫn dắt tuyến thượng xem phim trào lưu! 】

【 bộ này đã bán ra 1.5 trăm triệu điện ảnh, thành phẩm chỉ có chín trăm vạn? « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » lấy nhỏ thắng lớn, nhìn Tiệp Ngự dùng tài hoa thành tựu kỳ tích! 】

Còn có tin tức chuyên tái Tinh Không Vững bình luận điện ảnh.

Đương nhiên, Đặng Trì văn chương, cũng bị truyền thông chuyên tái.

Đây là một cái rất tình huống quý dị .

Không biết đạo nhân, còn tưởng rằng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » cũng là năm nay kỳ nghỉ hè đương điện ảnh điện ảnh đây.

Bởi vì này loại đại nhiệt kỳ nghỉ hè đương, truyền thông cơ bản không sẽ để ý cái gì Internet đại điện ảnh, càng không biết đầu nhập mấy may chú ý.

Đoạn thời kỳ này mảng lớn tụ tập, mấy triệu thành phẩm điện ảnh có cái gì tốt nói?

Nhưng này bộ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » không có biện pháp không khiến người ta coi trọng!

Thậm chí có truyền thông, vẽ một bộ phi thường thú vị bốn cách Manga, để hình dung cái này kỳ nghỉ hè đương điện ảnh .

Nhà này truyền thông kêu "Khôi hải tin tức", liền thích dùng Manga đi nội hàm một ít tin tức.

Đệ nhất cách Manga.

Chỉ thấy một cái Hoa Lệ đường đua bên trên.

Hình dáng ngang ngược mà phách lối xe thể thao, đang điên cuồng khởi động chân ga, lả tả phát động.

Mà ở đường đua phía bên ngoài, một cái xe đạp, cũng ở đây nhao nhao muốn thử đi lên chân đạp bản.

Cuộc so tài trên đầu xe cũng đỡ lấy tháng bảy kỳ nghỉ hè đương các đại điện ảnh tên, trong đó cũng bao gồm Tinh Mang « Lôi Bạo » .

Mà bên ngoài chiếc xe đạp này, là đỡ lấy "Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương" sáu chữ to.

Thứ 2 cách Manga.

Đua xe xông ra, xe đạp cũng xông ra .

Thứ ba cách Manga.

Mấy chiếc đua xe dẫn trước, mấy chiếc đua xe rơi ở phía sau, trong đó rơi ở phía sau đua xe liền bao gồm Tinh Mang « Lôi Bạo » .

Mà ở « Lôi Bạo » bên cạnh, chính là xe đạp.

Xe đạp trên đầu còn đỡ lấy một câu nói: "Ta ở trước mặt chờ ngươi."

Hiển nhiên là đối quân bạn « Lôi Bạo » nói.

Thứ tư cách Manga.

Chân đạp xe đạp, cùng dẫn trước mấy chiếc đua xe sánh vai cùng, mà mấy chiếc đua xe thân xe, rõ ràng treo mô hôi lạnh .

Lưới vòng lớn, rất nhiều người lộ ra ngàem hiểu lẫn nhau nụ cười, rất có nhiều chút ý vị thâm trường.

Vì vậy Manga không thể lại chân thật!

Thực tế không chính là như vậy sao?

Điện ảnh điện ảnh, chính là Hoa Lệ đường đua trước nhất chất đua xe.

Chín trăm vạn đầu tư Internet đại điện ảnh, cùng điện ảnh so sánh, nhiều lắm là coi như là xe đạp.

Kết quả .

Internet đại điện ảnh nhiệt độ, lại cùng điện ảnh điện ảnh ngang hàng!

Chiếc xe đạp này, hẳn quá mạnh!

Là không phải mãnh ở phòng bán vé .

Phải nói phòng bán vé lời nói, kỳ nghỉ hè đương những thứ này điện ảnh, phòng bán vé cơ bản đều là mấy trăm triệu làm nền tảng.

Nhưng không ngăn được « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » thành phẩm thấp a.

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình chú trọng một cái đầu tư hồi báo suất.

Giả thiết người điện ảnh thành phẩm 200 triệu, phòng bán vé muốn lấy được sáu bảy trăm triệu, bên sản xuất mới có thể trở về bản.

Nhân gia lưới đại đầu tư chín trăm vạn, đã bán rồi 1.5 trăm triệu.

Này có nghĩa là « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » đã để cho bên sản xuất kiếm lời bảy chục triệu trở lên .

Dù sao lưới đại phân trường kiểu cùng điện ảnh bất đồng.

Lưới bán nhiều tiền, bên sản xuất có thể chia được một nửa, điện ảnh bán lấy tiền, bên sản xuất đại khái liền phân đến 1 phần 3 tả hữu.

Cái này đường đua có thể là không phải đang so Tổng phòng chiếu, mà là ở so với kiếm tiền năng lực!

Mà so sánh với lưới vòng lớn cười quái dị, chủ lưu Giới điện ảnh tâm tính lại có điểm băng.

Mở ra đua xe, kết quả bị xe đạp đuổi kịp .

Tâm tính có thể không băng à?

Nhà người xe đạp là Phụng Hoàng bài?

Người làm một bộ lưới đại, có thể hay không có chút lưới bản in cả trang báo tử!

Nhà thiết kế người xem hẳn .

Tinh Mang thật là gặp vận may rồi!

Vốn là « Lô Bạo » phòng bán vé một dạng tất cả mọi người bắt đầu không đem Tinh Mang không coi vào đâu.

Ai biết Tinh Mang ở lưới đại cái kia tầm thường trong góc, một mình mỹ lệ đây rồi?

Vâng.

Tháng bảy kỳ nghỉ hè đương, « Lô Bạo » cũng coi là Tinh Mang trận chiến đầu tiên.

Rất rõ ràng là, này trận chiến đầu tiên, Tinh Mang đánh rất bình thường.

Nhưng không ngăn được Tinh Mang ra một bộ « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » !

Về phần nói Tinh Mang gặp vận may .

Vậy khẳng định a!

Thả lưới đại truyền bá, nói minh tinh mang căn bản sẽ không coi trọng « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » !

Kết quả chính là Tinh Mang không coi trọng điện ảnh, cứu vớt Tinh Mang trận chiến đầu tiên!

Ngoại giới là không biết « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » đã bị Tinh Mang bán cho Lâm Uyên chuyện này.

Tất cả mọi người cho là, bây giờ Tinh Mang đang lén vui, nhưng không biết, Tinh Mang điện ảnh bộ, gần đây một mảnh sâu vân thâm vụ.

Chuyện của mình thì mình tự biết.

Thực ra « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » này ba thành công, với Tinh Mang nửa xu quan hệ không có.

Lão Chu cũng không cười .

Nghĩ như thế nào đều là Tiện Ngư sai .

---

ps: Huyền vũ đại lão Bạch Ngân Minh phải thêm mười chương, trước còn một canh, ô bạch tiếp tục viết

Chương 235: Tất cả nhân viên công cụ nhân

Tinh Mang điện ảnh bộ, có chút tập thể tự bé khuynh hướng, còn có mấy phần không nói ra xấu hổ cảm, dù sao trước mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều nói qua Lâm Uyên bộ phim này một ít nói gở:

"Ai có thể nghĩ tới a."

"Đảo đi đảo lại, chúng ta còn không bằng một cái ngoài nghề."

"Ta vẫn là không hiểu « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tại sao hỏa, điện ảnh ta cũng nhìn. Bất quá ta gia đưa bé kia thích bộ phim này thích không được, có thể là chúng ta già rồi, theo không kịp thời đại."

"Dứt khoát để cho Tiện Ngư làm điện ảnh, chúng ta đi lẩn lộn lưới đại được."

"Chỉ là có chút thương tiếc chu chủ quản. Phim này bị chu chủ quản bán, ta nghe nói hôm nay cao tăng trong hội nghị hẳn trực tiếp bị thay nhau phê đầu."

"Ta cũng nghe nói, lúc ấy hiện trường cực kỳ máu tanh."

"Vấn đề không lớn, công ty đã bắt đầu văn tôn, các người nhìn quan nhỏ ăn mừng kia bức dạng."

"."

Lời này ngược lại không giả.

Lão Chu quả thật bị phê đầu rồi.

Điện ảnh bộ đám người này cũng quả thật có chút hoài nghi nhân sinh, dù sao đây là một lần vô cùng nghiêm trọng tai nạn ——

Xác thực nói là một lần "Tập thể nhìn lâm" thảm thiết tai nạn.

Nhưng Tinh Mang lừa mình dối người cũng là cực kỳ thuần thực.

Công ty ở bộ lạc quan phương tài khoản bên trên, gần đây một mực ở chuyên « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đủ loại bình luận điện ảnh và số liệu.

Bốn chữ, diên cuồng khoe khoang.

Còn kém trực tiếp nói như vậy: "Thấy bộ phim này đi? Ngưu bức không? Chúng ta Tinh Mang chụp."

Sau đó không Minh Chân tướng ăn dưa quần chúng rồi rít kêu lên "666".

Trong nghề cũng đúng là ăn rồi chưa thực bồ đào, chua đến rụng răng.

Nhìn từ góc độ này, công ty dầu gì hay lại là kiếm được không ít thứ.

Về phần Lâm Uyên.

Hắn gần đây ngày ngày ôm cái máy tính, tính toán chính mình trước mắt kiếm bao nhiêu tiền.

Phải nói « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » có thể đại hỏa, Lâm Uyên đương nhiên là có dự liệu.

Nhưng bộ phim này kiếm được con số, lại kết kết thật thật khiếp sợ đến Lâm Uyên rồi!

Mấy triệu lợi nhuận a!

Hơn nữa dựa theo cái này nhiệt độ khuynh hướng, « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » sẽ còn tiếp tục có rất nhiều người trả hạt, tiếp tục kiếm!

Viết .

Phát bài hát mới .

Dạy vẽ một chút .

Thử nghĩ bên nào có thể so sánh đóng phim tới tiền nhanh?

Đóng phim thật đúng là quá vui vẻ!

Lưới đại vận doanh được, không thể so với điện ảnh kém a!

Chính là có một chút, Lâm Uyên rất muốn sửa chữa ngoại giới.

Thực ra « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » thành phẩm không chỉ chín trăm vạn.

Lâm Uyên cho diễn viên dùng Hệ Thống nói cụ, cũng là cào thẻ hỏi đỏi đến, hơn nữa giá cả phi thường đắt tiền!

Bất quá giống như câu cách ngôn kia nói .

Có bỏ ra mới có hồi báo.

Nếu như diễn viên không cần đạo cụ, cuối cùng diễn hỏng rồi, kia « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » hiệu quả cũng không có tốt như vậy a.

Duy nhất có nhiều chút đáng tiếc địa phương chính là Tiệp Ngự fan độ chú ý thêm quá nhiều.

Nếu như những thứ này fan chú ý thêm đến Sở Cuồng trên đầu là tốt.

Lâm Uyên thậm chí cân nhắc, có muốn hay không dùng Sở Cuồng tài khoản nói một câu .

Thực ra « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản là Sở Cuồng viết?

Cái ý nghĩ này lóe lên một cái rồi biến mất, cuối cùng Lâm Uyên vẫn là quyết định liền như vậy.

Làm như vậy, xuống Mã Phong hiểm quá cao.

Dù sao công ty đều biết Tiệp Ngự là mình, mọi người cũng biết này pha chụp ảnh nhiếp thời điểm, chính mình một mực đợi ở Studios .

Về phần trong phim ảnh những thi từ kia, nhưng thật ra là nhờ vào hệ thống cung cấp « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kịch bản.

Cái này kịch bản quá nhỏ, tinh vi đến liền những thứ này đều viết ra.

Cũng may này không phải không cách nào giải thích điem.

Dù sao . Ca khúc viết chữ điền xong, văn học căn cơ cũng phải nhất định tốt.

Ai dám chối Phòng Văn Sơn đờ một đám ca khúc viết lời văn học căn cơ kém?

Có cái này trước đờ điều kiện, Lâm Uyên cái này Tiệp Ngự bí danh, có thể viết ra một ít ngư phê Cổ Phong thơ, cũng liền có thể lý giải rồi.

Này là phi thường hợp lý, lại hợp với suy luận.

Ngược lại sau này Tiệp Ngự cái này bí danh, liền chuyên chú tác từ tác khúc, cùng với kịch bản sáng tác là tốt.

Làm một bộ phim bắt đầu hỏa bạo, kỳ thành liền xa xa sẽ không chỉ có một người.

Làm Biên Kịch Tiệp Ngự cố nhiên hung hăng ra một Namikaze đầu.

Nhung bộ phim này đạo diễn, diễn viên, cùng chủ sáng đoàn đội nhân vật trọng yếu, cũng là có lợi vô cùng!

Đầu tiên là là vai nam chính Hạ Thắng.

Làm « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » tuyệt đối nam nhất hào, Hạ Thắng ở điện ảnh phát hình hai tuần lễ sau đó, vội vàng không kịp chuẩn bị phát hỏa!

Tìm tới cửa thông báo, thoáng cái đập phá rồi Tinh Mang ngưỡng cửa —— Hạ Thắng là Tinh Mang nghệ sĩ.

Đương nhiên, trước hấn ở Tinh Mang, chỉ có thể coi là đóng vai quần chúng cấp bậc.

Bây giờ, hấn lại thành Giới điện ảnh nồng nhiệt tay có thể nhiệt người mới!

Đây chính là nhạc phối công ty Thủ Tịch người đại diện Triệu Giác, nằng lúc này liền cho Hạ Thắng an bài một vị rất là lợi hại người đại diện.

Công ty chuyên hình, bây giờ Triệu Giác thủ hạ nghệ sĩ là thu tóm Giới Điện Ảnh và Truyền Hình cùng giới âm nhạc.

Lúc trước Lâm Uyên liền cho Triệu Giác đào mấy cái người mới ca sĩ .

Bây giờ Lâm Uyên lại bắt đầu giúp Triệu Giác đào công ty điện ảnh nhân tài!

Cái này quá đáng sợ!

Nếu như Lâm Uyên này lần thành công là không phải trùng hợp, nếu như Lâm Uyên Biên Kịch năng lực là có thể bảo đảm, vậy hấn đối với công ty giá trị đã không thể so với còn lại khúc cha phải kém rồi ——

Thậm chí cao hơn một chút!

Lấy vị kia chủ tịch HĐQT tính cách, chỉ sợ sau này, Lâm Uyên ở Tinh Mang có thể đi ngang!

Tiểu khúc cha?

Mới là không phải .

Trước Lâm Uyên muốn đóng phim, công ty liền cho hấn chụp, lúc ấy công ty lời đồn đờ nói Lâm Uyên là Tinh Mang Tiểu Thái Tử .

Dưới mắt xem ra, cái này hình dung tựa hồ so với "Tiểu khúc cha" thích hợp hơn!

Hạ Thắng tự mình dĩ nhiên là hưng phấn đến không được.

Công ty cho hắn ghi danh bộ lạc tài khoản sau đó, hắn làm chuyện thứ nhất chính là chú ý Tiệp Ngự, sau đó tự tay lật tung rồi Tiệp Ngự toàn bộ Weibo cũng đem mỗi đối phương một cái Weibo cũng điểm cái đáng khen .

Thình thoảng còn để lại bình luận, tỷ như:

"Tiệp Ngự lão sư cố gắng lên!"

"Tiệp Ngự lão sư giỏi nhất rồi!"

"Ta là Tiệp Ngự lão sư tử trung fan!"

" . "

Đại khái đều là loại này lời nói, thái độ có thể nói là phi thường thành kính.

Với Hạ Thắng không sai biệt lắm tâm tình, còn có Dịch Thành Công!

Rất hiển nhiên, « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » lớn nhất đỉnh núi là làm Biên Kịch Tiệp Ngự.

Bộ phim này, là điển hình nhất "Biên Kịch trung tâm chế" đoàn kịch sản vật.

Nhưng Dịch Thành Công dù sao cũng là đạo diễn!

Coi như Biên Kịch nội bật nhất, kia đạo diễn ít nhất cũng là điện ảnh sau khi thành công, có thể xếp hạng thứ ba công thần!

Trước khi muốn nói, Dịch Thành Công còn đối « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » không có thể đăng Thượng Viện tuyến có điểm thất lạc đây.

Bây giờ nhìn lại, điện ảnh có cái gì tốt!

Internet điện ảnh kiếm chút truyền bá tiền, hắn không thom sao?

Cho lưới đại lưu một cái sự kiện quan trọng thức tác phẩm, hắn không sao?

Vả lại nói .

Có bộ phim này lý lịch, bây giờ coi như Dịch Thành Công muốn để cho công ty cho hắn đầu chụp một bộ điện ảnh điện ảnh, công ty cũng là hơn phân nửa sẽ không cự tuyệt.

Bởi vì lý lịch vật này, thành công một lần thì có!

Trước không phải có người nói Tiệp Ngự nói gở chứ sao.

Bây giờ chỉ sợ công ty yêu cầu Lâm Đại Biểu lại làm một bộ « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » như vậy điện ảnh chứ ?

Như đã nói qua.

Mặc dù Dịch Thành Công là trừ Tiệp Ngự bên ngoài coi trọng nhất « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » nhân, nhưng bộ phim này lấy được thành công to lớn, đồng dạng là hưng hăng rung động Dịch Thành Công tự mình. Dịch Thành Công biết bộ phim này có thể sẽ hỏa, nhưng không nghĩ tới bộ phim này sẽ như vậy hỏa!

Đương nhiên.

Đạo diễn cùng nam nhất hào đều chỗ tốt, nữ nhất hào tự nhiên cũng không kém.

Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương .

Điềm chính là Dư Tích Lộ cái này Thu Hương!

Làm điện ảnh vai nữ chính, Dư Tích Lộ lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai làm bình hoa, cũng là không tệ!

Người khác phụ trách khôi hài, chính mình phụ trách xinh đẹp như hoa đánh phối hợp .

Bất quá so với hưng phấn Dịch Thành Công cùng Hạ Thắng, Dư Tích Lộ lại hơi suy nghĩ nhiều một tầng.

Nàng dù sao ở trong hội này còn có lý lịch, cũng rõ ràng hơn ôm bắp đùi tâm quan trọng:

"Lâm Đại Biểu lúc nào chụp tân điện ảnh đây?"

"Ta có muốn hay không đi cầu yêu cầu nàng lại cho ta cái nhân vật?"

"Tin tưởng Lâm Đại Biểu là không ngại ta bình hoa thân phận ."

"Mặc dù bây giờ tìm ta vai diễn ước không ít, nhưng nếu như Lâm Đại Biểu có nhu cầu, ta nhất định phải đem đang trong kỳ hạn để lại cho Lâm Đại Biểu ."

Mặc dù có nhân sẽ cảm thấy, « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » là có thể gặp không thể cầu vận khí tác phẩm, nhưng Dư Tích Lộ không cảm thấy như vậy.

Nàng chụp bộ phim này thời điểm, thật nhiều lần thiếu chút nữa cười xóa khí!

Nàng còn tận mắt nhìn thấy Lâm Đại Biểu đem Hạ Thắng điều giáo thành kịch vui cao thủ!

Cái này làm cho Dư Tích Lộ rất chắc chắn, Lâm Đại Biểu là có chân tài thực học!

Trên thực tế .

Dư Tích Lộ ở quay chụp trong quá trình, còn định với Lâm Đại Biểu bắt chuyện đây.

Không đều nói nam nhân thích mỹ nữ mà, chính mình xinh đẹp như vậy, đoàn kịch bên trong bao nhiêu nam sinh không có chuyện gì liếc trộm chính mình a, nói không chừng Lâm Đại Biểu đối với chính mình có vài phần hứng thú đây?

Đáng tiếc là, Lâm Đại Biểu cũng không có nhìn lâu chính mình mấy lần.

Lâm Đại Biểu thậm chí nhìn Hạ Thắng cùng Dịch Thành Công số lần, cũng so với nhìn chính mình phải nhiều .

Xem ra chính mình mị lực đối Lâm Đại Biểu không có hiệu quả.

Dư Tích Lộ cũng không thất vọng, dù sao nàng chính là thử một chút.

Hơn nữa nàng không phải là vì nhờ vào đó lên chức, chỉ là từ một loại thiên nhiên, muôn ôm Lâm Đại Biểu bắp đùi ý tưởng.

Nếu như đoàn kịch lão đại là Dịch Thành Công, Dư Tích Lộ là tuyệt đối sẽ không sinh ra bất kỳ ý tưởng gì.

Nàng tình nguyện vĩnh viễn không được vị, cũng sẽ không với Dịch Thành Công phát sinh cái gì!

"Phòng chừng công ty còn lại nữ diễn viên, rất nhanh cũng sẽ nhắm vào Lâm Đại Biểu đi. Bất quá vô luận Lâm Đại Biểu sau này còn chọn không chọn ta làm vai nữ chính, ta đều phải muốn cùng Lâm Đại Biểu giữ lương quan hệ tốt."

Đầu năm nay, lãn lộn làng giải trí nữ diễn viên, ai còn không chút ít tâm cơ đây.

Giống vậy cẩn thận máy, Hạ Thắng cùng Dịch Thành Công, cùng với bộ phim này rất nhiều người tham dự đều có.

Chỉ là những người khác phản ứng, nếu so với Dư Tích Lộ muốn chậm một chút.

Nhưng chậm nữa cũng không phải quên « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » là do ai thành tựu.

Trên thực tế.

Theo điện ảnh đại họa, mọi người cơ bản đều dùng phương thức của mình, suy tính như thế nào nhanh chóng hướng Lâm Đại Biểu khao long.

Bộ lạc chú ý điểm đáng khen bình luận nhấn lại cái gì, chỉ là cơ bản thao tác.

Đại khái là điện ảnh Giám đốc sản xuất Trầm Thanh, gần đây có chút xấu hổ.

Bên người rất nhiều người đều bắt đầu chúc mừng Trầm Thanh, nói « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tốt bao nhiêu vân vân.

Dù sao cũng là chung quy sản xuất, tóm lại là lấy được rất nhiều chỗ tốt.

Có thể càng bị chúc mừng, Trầm Thanh càng thấy được lúng túng.

Hắn có thể nói cho mọi người, thực ra chính mình ép căn bản không hề đối « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ôm có hi vọng sao?

Được rồi, không dám nói.

Trầm Thanh vẫn là phải mặt.

Bây giờ hắn may mắn nhất sự tình, chính là mình thái độ làm việc không có vấn đề, hắn không có bởi vì không coi trọng bộ phim này liền bỏ rơi nhiệm vụ.

Cuối cùng Lâm Đại Biểu muốn chính mình hỗ trợ nói lời chuyện lớn, mình cũng ngoan ngoãn làm.

Nhìn từ góc độ này, chính mình không nói ở trước mặt Lâm Đại Biểu bán tốt, ít nhất đối phương không đến nỗi ghét chính mình chứ?

Chỉ là phòng chừng, lần sau Lâm Đại Biểu không biết tìm hợp tác với mình rồi.

Dù sao cái này đoàn kịch từ trên xuống dưới, bao gồm chính mình cùng với đạo diễn ở bên trong, chỉ là một đám thực hiện Lâm Đại Biểu mục tiêu công cụ nhân.

Là, tất cả nhân viên công cụ nhân.

Lâm Đại Biểu sau này phàm là có càng dã tâm lớn, cũng sẽ không vên vẹn thoả mãn với như vậy một đám công cụ người.

---

ps: Không thể chối sự thực là, quyển sách thiếu càng càng thiếu càng nhiều, đây là huyền vũ đại lão Bạch Ngân Minh cái thứ 2 tăng thêm, nay Thiên Tiên kết thúc công việc đi, tự sô nhiều khó tránh khỏi sẽ có chút thủy, nhất là hôm nay viết hơn mười ngàn tự dưới tình huống, hi vọng mọi người lý hiểu một chút, nếu như không xé phiếu hàng tháng thì tốt hơn .

Chương 236: Đầu tư hồi báo suất

"Người sẽ còn viết kịch bản?"

Tỷ tỷ Lâm Huyền nhìn Lâm Uyên, càng xem càng cảm thấy ngạc nhiên, Lâm Uyên điện ảnh đại hỏa người nhà của hắn tự nhiên cũng biết. Bởi vì lâm bây giờ gia ở là biệt thự, ban đầu sửa sang thời điểm cố ý làm một gia đình ảnh viện, cho nên tỷ tỷ muội muội cùng lão mẹ tự nhiên cũng là tùm lại đem điện ảnh nhìn qua một lần.

"Vận khí tốt."

Lâm Uyên thuận miệng lừa bịp nói.

Lúc này đã là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thượng tuyến tuần thứ ba.

Từ tuần thứ ba bắt đầu, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phát ra lượng không thể tránh khỏi thấp xuống.

Vì thế, truyền bá chiếu phim hai cái Website, gần đây đều bắt đầu chọn lựa tân sách lược.

Tỷ như cái gì thời hạn ưu đãi trả hạt, lại tỷ như cái gì điểm một tặng một hoạt động vân vân .

Thành phẩm đương nhiên là Website ra.

Ngược lại hai cái Website này dựa vào bộ phim này kiếm cũng không ít, đầu nhập điểm tư kim vận doanh một chút cũng là bình thường.

Làm như vậy chỗ tốt chính là có thể đem điện ảnh chung quy phát ra lượng đi lên nữa mặt trùng trùng.

Hiệu quả là hiệu quả nhanh chóng.

Theo hai cái Website đủ loại ưu đãi phổ biến rộng rãi, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » phát ra lượng, lại bị đâm kích nhanh chóng tăng trưởng đứng lên .

Đến tuần thứ tư kết thúc, cũng chính là cuối tháng bảy.

Bộ này như kỳ tích Internet đại điện ảnh, phát ra lượng đã đạt đến 40 triệu trên!

Dựa theo khuynh hướng này, phỏng chừng bộ phim này cuối cùng phát ra lượng, là nhất định có thể vượt qua 50 triệu!

Giới điện ảnh chú trọng một cái đầu tư hồi báo suất.

Mà « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đầu tư hồi báo suất, sơ lược đoán chừng là có mười mấy lần.

Đây là lưới đại cao nhất ghi chép!

Dù là thả điện ảnh nhìn, như vậy hồi báo suất, cũng là cao cấp nhất cấp bậc!
Vì tiến hơn một bước kích thích « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tria
hạt lượng, Miêu Hán cùng chim cánh cụt video bên kia, không hện mà cùng
đổi Tiệp Ngư phát khởi phỏng vấn mời.

Lâm Uyên cự tuyệt.

Ló mặt dễ dàng quay ngựa.

Miêu Hán cùng chim cánh cụt video bên kia cũng không giữ vững, không
mời được Lâm Uyên không liên quan, phía sau màn không thích ló mặt là
sự tình rất bình thường.

Tuyên truyền điện ảnh mà, bọn họ có thể điện ảnh diễn viên chính a, còn có
đạo diễn cùng sản xuất đám người.

Lại không nói video Website bên kia.

Điện ảnh thượng tuyến tuần thứ năm, Lâm Uyên đi tới Tinh Mang lâu chín,
đây là thuộc về hấn Lâm Đại Biểu địa bàn.

"Đại biểu thật có tài hoa a!"

"Đại biểu điện ảnh thật là đẹp mắt!"

"Đại biểu đóng phim quá đặc sắc!"

"Chúng ta ngành đều ủng hộ đại biểu chụp diễn!"

" "

Tiến vào Soạn nhạc bộ.

Thủ hạ Người viết ca khúc môn dĩ nhiên là thay nhau tán dương.

Sớm thành thói quen những thứ này Lâm Uyên lộ Xuất Vân nụ cười, đi vào
chính mình phòng làm việc.

Sau khi vào cửa.

Lâm Uyên phát hiện mình trên bàn thả không ít lễ vật, bàn không buông
được, có chút đại đại Tiểu Tiểu tinh xảo bọc lại dút khoát để dưới đất.

"Đều là đoàn kịch bên kia đưa."

Làm Lâm Uyên trợ lý, Cố Đông trước tiên xuất hiện.

Nàng giải đáp Lâm Uyên nghi ngờ: "Trên bàn mấy cái này lễ vật phần lớn
là Thẩm sản xuất ôn hoà đạo diễn đưa, còn có trên đất, bên trái cái này là
Hạ Thắng đưa, bên phải cái kia là Dur Tích Lộ đưa . Còn có cái này . Ta cho
ngài nhóm tờ đơn."

"Ừm."

Lâm Uyên liếc nhìn lễ vật danh sách.

Cố Đông làm việc hay lại là đáng tin, mỗi người đưa rồi lễ vật gì, nàng đều
rất có mạch lạc ghi xuống, Lâm Uyên liếc qua thấy ngay.

Mà ở Lâm Uyên nhìn lễ vật danh sách lúc, Cố Đông cũng ở đây nhìn Lâm
Uyên, trong ánh mắt mang theo từng tia từng sợi sùng bái.

Từ khi biết Lâm Đại Biểu bắt đầu, tựa hồ Lâm Đại Biểu vô luận làm bất cứ
chuyện gì cũng có thể thành công?

Tới hôm nay, Lâm Đại Biểu thậm chí ngay cả vượt đi đóng phim, cũng lấy được thành công to lớn!

Cố Đông thậm chí không nhìn được đang suy nghĩ.

Cõi đời này còn có chuyện gì là Lâm Đại Biểu không làm được sao?

Cái ý nghĩ này đương nhiên là có chút khoa trương.

Nhưng cùng Lâm Uyên tiếp xúc lâu như vậy, Cố Đông xác xác thật thật là sinh ra loại này gần như không tưởng tượng nổi cảm thụ.

Này thậm chí để cho Cố Đông sinh ra áp lực cực lớn.

Nếu như nói vừa mới bắt đầu nàng còn có thể thành thạo xử lý Lâm Uyên trợ lý công việc, như vậy hiện tại, Cố Đông vì Lâm Đại Biểu công việc, đã dần dần sinh ra một loại như đi trên miếng băng mỏng cảm giác.

Bởi vì Lâm Đại Biểu thật lợi hại!

Cho nên càng là hiểu rõ Lâm Đại Biểu ưu tú, Cố Đông càng cảm giác mình cái này Tiểu Trợ lý gánh nặng đường xa.

Đương nhiên.

Cố Đông cảm thấy áp lực đồng thời, cũng sinh ra động lực.

Cho Lâm Đại Biểu làm phụ tá không chỉ là chính mình vinh hạnh, đồng thời còn là cuộc đời của mình trung cơ hội quý báu.

Nàng không cho phép chính mình sai lầm, sau này nhất định phải đem Lâm Đại Biểu trợ lý công việc, xinh đẹp nhất hoàn thành!

Mà Lâm Uyên tự nhiên không biết Tiểu Trợ lý tưởng pháp.

Nhìn xong danh sách, đại khái ghi nhớ ai đưa rồi lễ vật gì, Lâm Uyên mới ngẩng đầu lên nói: "Người có thể giúp ta làm một việc sao?"

"Ngài nói."

Cố Đông lập tức nói.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Ở chúng ta trong bộ môn giúp ta xem xét một vị Người viết ca khúc, tốt nhất là có thể tuổi nhỏ hơn một chút, tiềm lực cao hơn một chút, ta chuẩn bị lại thu một tên học trò, dạy hẳn Soạn nhạc."

Lâm Uyên đây là muốn tiếp tục làm thu đồ đệ nhiệm vụ.

Bởi vì gần đây hệ thống bắt đầu nhắc nhở Lâm Uyên, cái này thu đồ đệ nhiệm vụ thời hạn còn có chưa tới nửa năm thời gian!

Nếu như trong thời gian này, Lâm Uyên không cách nào dạy ra tam tên học trò, kia Dương Chung Minh nhân vật thể đem sẽ biến mất.

Nói thật, thời gian gấp gấp lắm.

Lâm Uyên không nỡ bỏ mất đi Dương Chung Minh nhân vật thể, cho nên hẳn nhất định phải dành thời gian làm nhiệm vụ này rồi, vì thế dù là chọn lựa một ít đặc thù thủ đoạn cũng là có thể tiếp nhận.

"Được!"

Cố Đông gật gật đầu nói.

Tiết Lương thành công, chứng minh Lâm Đại Biểu là rất giỏi dạy đồ đệ.

Liên cùng ngoại giới như thế, Cô Đông cũng rất tò mò, Lâm Đại Biểu có thể hay không dạy ra cái thứ 2 Tiết Lương?

Cô Đông sau khi rời đi.

Điện thoại của Lâm Uyên vang lên.

Hắn kết nối sau đó, trong điện thoại di động truyền tới Dương Phong kia thanh âm hưng phấn: "Chúc mừng Sở Cuồng lão sư, ngài trở thành văn nghệ hiệp hội bên kia ban bố nhóm đầu tiên đại thần thưởng người đoạt giải, danh sách bây giờ đã công bố ra ngoài rồi, trên mạng có không ít người ở thảo luận đây!"

"Ồ."

Lại vừa là một cái Lâm Uyên không ngoài sở liệu, có « Quỷ Xuy Đãng » làm nền tảng, hắn không lấy được cái này giải thưởng mới hiển lên rõ kỳ quái.

Dương Phong cười cười nói: "Có lẽ là sợ làm cho tranh cãi, bên kia chỉ công bố danh sách, lại không có công bố bài danh."

"Ừm."

Đối Lâm Uyên mà nói, bắt được đại thần thưởng là được.

Dương Phong không có để ý Lâm Uyên bình tĩnh giọng, đây chính là nhân loại trời sinh cường đại thích ứng tính: "Sở Cuồng lão sư phải ra tịch Buổi lễ trao giải sao?"

Lâm Uyên cau mày: "Phải nhất định tham dự?"

Dương Phong vội vàng nói: "Kia đảo là không phải, có hay không tham dự là ngài tự do, nếu như ngài yêu cầu lời nói, chúng ta Ngân Lam Thư Khố có thể phái người thay thế ngài đi lãnh thưởng, hoặc là ngài xác nhận một người đi qua lãnh thưởng cũng được, tốt nhất là ngài người đại diện loại."

"Các người giúp ta dẫn một chút đi, quay đầu gọi cho ta."

Không biết đại thần thưởng cúp, có đáng tiền hay không?

Lại trò chuyện mấy câu sau, Lâm Uyên cúp điện thoại.

Phỏng vấn cũng tốt. Ban thưởng cũng tốt.

Gần đây tựa như rất nhiều trường hợp, cũng định làm cho mình ló mặt?

Bất quá Dương Phong có câu muốn nói ngược lại là nhắc nhở Lâm Uyên.

Chính mình có lẽ có thể tìm một người đại diện, giúp mình an bài cùng đối phó những trường hợp này.

Chương 237: Hạ 1 bộ phim

Thân phận nhiều ứng phó sẽ phiền toái, tìm một người đại diện loại có lẽ có thể giúp Lâm Uyên giảm bớt cũng rất nhiều phiền toái .

Quay đầu có thể cân nhắc xem xét nhân tuyển.

Đánh mở máy tính, Lâm Uyên lên mạng lục soát một chút ảo tưởng lĩnh vực bình chọn tác gia danh sách.

Chí Cao Thần ba vị.

Theo thứ tự là Nam Cực, Thần Tinh, cùng với Nhị Dao Tể.

Hai vị trí đầu là Tần Tinh lão bài ảo tưởng tác gia, lượng tiêu thụ kinh khủng nhất hai vị, vị thứ ba là Tề tinh ảo tưởng tác gia mặt bài.

Đại thần thường là xếp đặt mười vị.

Sở Cuồng tên đặt ở thứ năm, bất quá cái này giải thưởng rất kê tặc tăng thêm cái chú thích:

Bài danh chẳng phân biệt được trước sau.

Ở nơi này đại thần thường trong danh sách, Lâm Uyên còn chứng kiến rồi với chính mình « Quý Xuy Đăng » cùng thời kỳ phát hành sách mới tác gia Ma Đồng, đối phương vừa vặn đặt ở đại thần thường người thứ mười .

Lại mở ra bộ lạc.

Lâm Uyên quả nhiên thấy trên mạng rất nhiều người cũng ở thảo luận lần này trúng thưởng danh sách.

"Ồ? Thứ hạng này thật không phân trước sau?"

"Hồng Hồng Hỏa Hỏa hoảng hoảng hốt hốt, lần đầu tiên thấy quan phương cầu sinh dục vọng như vậy thịnh."

"Văn nghệ hiệp hội: Bài danh rút cuộc chẳng phân biệt được trước sau, tự các người phẩm."

"Đừng làm khó dễ quan phương rồi, thứ hạng này thực ra đã coi như là tương đối công bình, tổng hợp mỗi một gia lượng tiêu thụ, sức ảnh hưởng cùng với chất lượng nhiều phương diện nhân tố ."

"Quả thật thật công bình."

"Tần Tinh số người rõ ràng chiếm ưu a."

"Lần kế Chí Cao Thần nhất định sẽ từ nơi này mười vị đại thần bên trong sinh ra đi."

" "

Leo lên Sở Cuồng bộ lạc tài khoản, Lâm Uyên thấy bình luận khu có không ít chúc mừng Sở Cuồng bắt được đại thần thường thanh âm.

"Thật tới danh quy!"

"Ta có thể rất ưa thích « Quỷ Xuy Đãng » rồi, Sở Cuồng đại thần cố gắng lên!"

"Đại thần nào có lỗi tặc êm tai, đúng không, Sở Cuồng lỗi tặc."

"Đúng vậy, cái gì đại thần, viết tử Bích Dao là vì tặc!"

"Sở Cuồng: Coi như ta là tặc, đó cũng là trộm tâm tặc, chuyên trộm tiểu độc giả tâm."

"Gọi các người cười, đợi biên tập ngày nào nén không được Sở Cuồng lỗi tặc tay, hãy đem Dương Tuyết Ly viết tử, có các người khóc!"

"Không thể nào?"

"Sở Cuồng dám viết tử Dương Tuyết Ly, ta liền cho hắn đưa chút đặc sản địa phương."

" "

Dương Tuyết Ly chính là Shirley Dương.

Thời đại bối cảnh sửa lại, nhân vật này không còn là mỹ tịch Hòa Nhân, không có phương tiện dùng tên tiếng anh.

Cho nên cái này nữ nhân vật ở « Quỷ Xuy Đãng » bên trong liền kêu Dương Tuyết Ly.

Hào sảng phóng khoáng, tâm tư cẩn thận, nhân vật này rất được độc giả hoan nghênh, coi như là « Quỷ Xuy Đãng » công nhận nữ nhất hào.

Trên thực tế.

Ở nơi này mấy ngày, « Quỷ Xuy Đãng » quyển thứ hai Long Lĩnh Mê Quật đã phát hành, phản hưởng không thể so với Quyển 1: Kém.

Bất quá gần đây Lâm Uyên tâm tư đều tại điện ảnh bên trên, cho nên không thể nào chú ý, chỉ là cứ theo lẽ thường đóng bản thảo thôi.

Có lẽ là bởi vì Sở Cuồng này vô cùng kinh khủng tốc độ đổi mới, cho nên hắn bình luận trong khu, hiếm có độc giả thúc giục thêm.

Duy nhất để cho Lâm Uyên không nghĩ tới là .

Bóng dáng lại @ rồi chính mình, chúc mừng tự cầm đến đại thần thưởng sự tình.

Sửng sốt một chút, Lâm Uyên mới nhớ, bóng dáng cái này tài khoản là La Vi đang xử lý.

La Vi không biết bóng dáng Sở Cuồng hoặc là Tiện Ngự đều là mình bí danh, cho nên hắn dùng bóng dáng tài khoản chúc mừng Sở Cuồng ngược lại là không có vấn đề gì ——

Có vấn đề là fan:

"Tiện Ngự bên kia không có động tĩnh, bóng dáng bên này trước chúc mừng?"

"Đại thần thưởng chuyện lớn như vậy tình, Tiện Ngự lão sư lại im lặng, cùng Sở Cuồng lỗi tặc giận dữ rồi hả?"

"Bóng dáng đây là muốn nhận cơ hội lên chức a!"

"Các huynh đệ, bóng dáng cổ tăng!"

"Các người lại bắt đầu? Bất quá ta thích."

"Có thể là bởi vì gần đây mọi người cũng ở thảo luận Tiệp Ngự văn tài, chúng ta Sở Cuồng đại thần cảm thấy được đả kích?"

" "

Lâm Uyên có chút không nói gì.

Tiệp Ngự dĩ nhiên sẽ không chúc mừng Sở Cuồng.

Bởi vì loại này hành vi, chẳng khác gì là Vương bà bán dưa, tạt khen.

Bất quá Lâm Uyên không có biện pháp ngăn cản La Vi.

Bởi vì ở La Vi góc độ nhìn chuyện này xử lý không thành vấn đề, để cho bóng dáng càng giống như độc lập nhân cách, giảm mạnh rồi chính mình xuống Mã Phong hiểm.

Ngay tại Lâm Uyên quét đến bộ lạc tin tức thời điểm, Lâm Uyên nghe được môn ngoài truyền tới động tĩnh, nguyên lai là Chu Thụy Minh tới.

"Chủ quản."

Lâm Uyên lên tiếng chào.

Lão Chu cười ha hả nói: "Chúc mừng người « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bán nhiều a, ta hiện tại lấy được rồi một ít tân dưa ra thị trường trà ngon, suy nghĩ người cũng thật thích, liền cho người đưa tới một hộp."

"Cám ơn."

Lâm Uyên toả sáng hai mắt.

Cố Đông làm trợ lý, dĩ nhiên là đi theo vào cửa, mở ra lão Chu đưa tới lá trà, cho hai người mỗi người rót một ly nước trà, sau đó chủ động ra ngoài cũng đóng cửa phòng lại, tốt để cho hai người nói chuyện phiếm.

"Là như vậy."

Lão Chu ho khan một tiếng nói: "Người bộ phim đầu tiên a, công ty phương diện khả năng không đủ coi trọng, cho nên ta là tới nói với người một tiếng, sau này người còn muốn đóng phim lời nói, ta có thể giúp người tranh thủ thêm điểm đầu tư."

Lâm Uyên điện ảnh phát hỏa.

Bên ngoài bây giờ có hai loại cách nói, một loại cách nói là Lâm Uyên vận khí tốt, một loại cách nói là Lâm Uyên thật có năng lực, bất quá rộng rãi nhất cái nhìn hay lại là Lâm Uyên bản thân năng lực cộng thêm một bộ phận vận khí, thành tựu « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bộ phim này. Nói cách khác.

Công ty đối Lâm Uyên thành công là công nhận, mặc dù chuyện này bởi vì lão Chu không xử lý xong đưa đến công ty tổn thất tương đối thảm trọng, nhưng phía trên hay lại là tăng cao đối với Lâm Uyên coi trọng, quyết định thật ủng hộ Lâm Uyên hạ một bộ phim.

"Hạ bộ phim?"

Lâm Uyên không có trả lời ngay.

Hắn ở bộ phim đầu tiên bên trên ném được ngon ngọt, cho nên sau này khẳng định sẽ còn tiếp tục đóng phim, nhưng bây giờ liền nhắc chuyện này quá sớm, hắn ít nhất phải chậm một đoạn thời gian mới có thể suy nghĩ thêm một chút một bộ phim.

"Không cần phải gấp gấp trả lời."

Lão Chu cười nói: "Người có thể từ từ mài hạ bộ điện ảnh kịch bản, chờ người kịch bản viết xong nhớ trước tiên liên lạc ta là được, ta chỉ là quá dễ diễn tả một chút công ty đối với người tân điện ảnh ủng hộ."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu hôm nay thật giống như thật sự là quá dễ diễn tả một chút công ty quan tâm, uống xong trà lại trò chuyện mười phút, lão Chu liền cáo từ.

Lão Chu sau khi rời đi.

Lâm Uyên bắt đầu suy nghĩ.

Mặc dù bây giờ không vội chuẩn bị tân điện ảnh hạng mục, nhưng mình có thể trước tiên đem kịch bản cho quyết định.

Về phần kịch bản loại hình .

Lựa chọn tốt nhất, đương nhiên là trở lại một bộ Chu thị kịch vui.

Bởi vì « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đã vì vô lý đầu điện ảnh đánh hạ nền móng vững chắc.

Nhưng không biết hệ thống sẽ nói thế nào.

Lâm Uyên trực tiếp gọi ra rồi hệ thống: "Ta có thể trực tiếp chế tác riêng mỗi bộ phim sao?"

Hệ thống trả lời: "Nên chức năng chưa mở ra, hệ bây giờ thống chế tác riêng kịch bản, đề tài cùng loại hình là ngẫu nhiên."

Lâm Uyên: " . "

Này phá hệ thống quả nhiên sẽ không để cho nhân vừa lòng đẹp ý.

Ngẫu nhiên kịch bản cái gì .

Này là không phải chế tác riêng bộ sách võ thuật sao?

Dựa theo hệ thống này đi tiểu tính, tiếp theo bộ "Ngẫu nhiên điện ảnh" hơn phân nửa sẽ không cùng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » cùng một cái loại hình, thậm chí sẽ xuất hiện khác biệt trời vực tình huống.

Bất quá Lâm Uyên cũng chú ý tới hệ thống mấu chốt từ:

"Trước mắt "

Nên chức năng trước mắt còn chưa mở ra?

Nói cách khác, sau này mình là có thể tự bản thân chế tác riêng điện ảnh?

Cũng được.

Lâm Uyên mở miệng nói: "Vậy thì chế tác riêng tân kịch bản đi."

【 kịch bản chế tác riêng trung . 】

// Hôm trc vừa mới mua trọn bộ ma thối đèn các cụ ạ, 500k, về để tủ sách chơi. haha
tháng này có tiền chắc mua thêm mấy bộ, đa số cũng từ 350k đến 500k thôi....

Chương 238: Andhadhun

"Chế tác riêng trung ."

"Chế tác riêng trung ."

"Chế tác riêng trung ."

Lâm Uyên hoài nghi hệ thống thề rồi.

Bởi vì hệ thống chế tác riêng, một loại đều là mười mấy giây ra tác phẩm, thỉnh thoảng mấy chục giây đoán trúng, kết quả lần này hệ thống định chế ước chừng năm phút mới rút cục cho Lâm Uyên đáp lại: "Ngẫu nhiên chế tác riêng thành công, xin hỏi kí chủ có tiếp nhận hay không 50 triệu kịch bản giá cả?"

"Bao nhiêu?"

Lâm Uyên cho là nghe lầm.

Hệ Thống nói: "50 triệu."

Lâm Uyên hoài nghi hệ thống tại gây cười, điện ảnh kịch bản lại dám bán mắc như vậy, 50 triệu giá tiền này cũng đủ hán chế tác riêng bao nhiêu bài hát rồi, coi như là cũng có thể chế tác riêng không số ít đi?

Như đã nói qua.

Lâm Uyên bộ phim đầu tiên « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » đại khái có thể kiếm được 100 triệu ra mặt.

Nếu như tân điện ảnh vẫn có loại này kiếm tiền tiêu chuẩn, kia hoa 50 triệu đi chế tác riêng một cái kịch bản tựa hồ cũng không phải là không thể tiếp nhận sự tình?

Đều là bộ sách võ thuật!

Lâm Uyên đi qua đường dài nhất, chính là hệ thống bộ sách võ thuật.

"Ngược lại tiền cũng cầm đi làm từ thiện rồi, ta còn có thể nói cái gì vậy, người nói bao nhiêu tiền thì bấy nhiêu tiền lạc~, nếu như điện ảnh không kiếm tiền, sau này ta sẽ không làm điện ảnh."

Lâm Uyên uy hiếp nói.

Hệ thống khộng hề bị lay động: "Là phủ định chế?"

Lâm Uyên cắn răng nói: "Định liễu định rồi định!"

"Định đông!"

Gợi ý của hệ thống: "Chúc mừng người đạt được hệ thống kịch bản « Andhadhun » !"

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên tiền, bị hệ thống cúp 50 triệu.

Tới không kịp đau lòng.

Ánh mắt của Lâm Uyên, tập trung ở « Andhadhun » cái này trên kịch bản.
Đây là một cái .

Phạm tội huyền nghi loại điện ảnh kịch bản.

Lúc này, Lâm Uyên đã thông qua Lượng Tử, quen thuộc cái này kịch bản.

Nói như thế nào đây?

Cũng biết tân điện ảnh loại hình nhất định sẽ cùng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » hoàn toàn trái ngược!

Bộ phim này kịch bản thoáng cái làm cho mình từ kịch vui điện ảnh, nhảy nhảy đến huyền nghi phạm tội loại hình .

Tương tự trải qua, viết thời điểm, Lâm Uyên trải qua mấy lần.

Tỷ như hấn « Võng Vương » viết rất tốt, sau đó hệ thống liền cho Lâm Uyên ném cái Tiên Hiệp văn.

Tỷ như hấn Tiên Hiệp văn viết cũng không tệ, hệ thống lại để cho hấn đi viết « Quỷ Xuy Đãng » .

Chính là nhảy.

Phi thường nhảy.

Đừng nói ngoại giới không đoán được Sở Cuồng hạ bộ là loại hình gì rồi.

Lâm Uyên mình cũng về mặt mộng bức .

Sau này có phải hay không là sẽ biên thành, Lâm Uyên cùng ngoại giới đồng thời đoán Tiệp Ngư hạ bộ phim là loại hình gì?

Được rồi.

Không nói cái máng rồi.

Lâm Uyên ở tốc độ ánh sáng « Andhadhun » kịch bản sau, hiểu tình huống.

Đầu tiên có thể tin chắc một điểm là, cái này « Andhadhun » kịch bản, là căn cứ một bộ A Tam điện ảnh soạn lại.

Nhưng phải muốn nói một câu, A Tam bên kia cũng là không phải nguyên sang.

Bởi vì A Tam bộ phim này, là thông qua một bộ nước Pháp đoán phiên soạn lại.

Nói cách khác .

Nước Pháp ra bộ kêu « Andhadhun » đoán phiên, A Tam đem cải biến thành trường điện ảnh, mà hệ thống chính là đem A Tam điện ảnh đổi thành rồi Lam Tinh điện ảnh .

Tiền tiền hậu hậu tổng cộng tam luân soạn lại.

Bất quá hệ thống cũng gợi ý Lâm Uyên: "Lần đầu tiên soạn lại do hệ thống làm dùm, sau này điện ảnh bối cảnh soạn lại sự tình để cho kí chủ hoàn thành."

Lâm Uyên không có để ý.

Đổi bối cảnh, hấn thuần thực rất.

Chính là không biết, bộ phim này có thể hay không lấy vốn lại?

Lại không phải là cái gì buôn bán mớ lớn, « Andhadhun » loại này điện ảnh tương đối chú trọng nội dung cốt truyện suy luận, mà loại điện ảnh muốn cầm cao phòng bán vé cũng không dễ dàng.

Đúng rồi.

Điện ảnh tên cũng có thể sửa đổi một chút.

Phim này ngoại trừ người chủ là đàn Đàn dương cầm có thể dính vào điểm bên ngoài, còn lại dường như cùng "Andhadhun" cái này tựa đề thật không có liên hệ.

Mặc dù nguyên bản điện ảnh tên quả thật kêu « Andhadhun », hơn nữa nước Pháp nguyên bản điện ảnh nhân vật chính nghề cũng đúng là Andhadhun.

Nhưng trên thực tế, A Tam nội dung cốt truyện bên trong, nhân vật chính là Cương Cầm Sư, cho nên cái này điện ảnh danh không bằng kêu « Cương Cầm Sư » khít khao hơn.

Ngoài ra A Tam bên kia đổi điện ảnh tên phim phiên dịch là "Mù quáng nhịp điệu" hoặc là "Không nhìn thấy nhịp điệu" .

Đạo diễn thậm chí cân nhắc qua "Giết chết cái kia Đàn dương cầm gia" như vậy tên.

Nói tóm lại.

Vô luận thái lấy cái gì điện ảnh tên, cũng không sửa đổi được bộ phim này hạch tâm mâu thuẫn!

Bộ này « Cương Cầm Sư » bộ phim này, một mực ở vây quanh một cái hạch tâm mâu thuẫn tiến hành, cái này hạch tâm mâu thuẫn chính là:

Làm bộ thành người đi Cương Cầm Sư, cũng chính là điện ảnh vai nam chính, tiến vào từng bước từng bước minh tinh trong nhà, vì minh tinh đánh đàn Đàn dương cầm.

Kết quả, hấn mắt thấy 1 cọc án mạng.

Bởi vì làm bộ thành người đi chuyên cơ, hung thủ tạm thời bỏ qua vai nam chính.

Vai nam chính sau khi ra cửa, lập tức đi phòng tuần bộ (phòng hài hòa) báo án.

Kết quả, còn không có báo án thành công, vai nam chính liền kinh hoàng phát hiện ——

Cái này phòng tuần bộ Bộ Đầu, lại chính là vừa mới tự nhìn đến hung thủ? Nội dung cốt truyện thoáng cái liền khẩn trương.

Lâm Uyên lúc trước chưa có xem qua bộ phim này, cho nên hệ thống cung cấp kịch bản, cho Lâm Uyên mang đến không Tiêu Tân tươi mới cảm.

Cái này thiết kế thật rất là khéo.

Lâu dài làm bộ người đi vai nam chính, lại mắt thấy 1 cọc vụ án giết người

Chỉ là suy nghĩ một chút, liền có chút kích thích a.

Ngoại trừ kịch bản bên ngoài, hệ thống còn cung cấp nguyên bản điện ảnh cho Lâm Uyên tham khảo.

Lâm Uyên nhìn xong điện Ảnh Hậu, so sánh một chút hệ thống cung cấp kịch bản, phát hiện hệ thống kịch bản hơi chút điều chỉnh một chút Liên Hoan Phim tấu.

Tỷ như trong phim ảnh, vai nam chính cùng bạn gái quen biết cùng chuyển động cùng nhau bị xóa giảm rất nhiều.

Điện ảnh tiến vào mâu thuẫn tốc độ nhanh hơn.

Ngoài ra.

Bộ phim này, còn có một cái rất có ý tứ địa phương.

Liên là chủ giác sẽ đánh đàn một ít nguyên sang bài hát, những thứ này Đàn dương cầm khúc, hệ thống cũng đều cho Lâm Uyên cung cấp bàn bạc .

Chờ chút!

Đây chẳng lẽ chính là hệ thống muốn làm cho mình chụp « Cương Cầm Sư » nguyên nhân chứ ?

Nếu như nói Chu thị kịch vui cùng Lâm Uyên Người viết ca khúc thân phận không có nửa xu quan hệ, kia « Cương Cầm Sư » cũng quá yêu cầu một vị Người viết ca khúc tồn tại!

Giống như « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bên trong xuất hiện số lớn thi từ như thế.

Lần này « Cương Cầm Sư » , cần dùng đến mấy cái bài hát, chất lượng đều là rất ưu tú.

Đúng rồi.

Có lẽ chính mình một mực không tìm được cơ hội phát hành « Mộng Trung Hôn Lễ » , cũng có thể mượn bộ phim này phát hành!

Đây chính là điện ảnh.

Điện ảnh có thể đem các loại nghệ thuật thu tóm chung một chỗ, từ đó tạo thành thị giác cùng thính giác tuyệt đối đánh vào!

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được « Andhadhun » cái này kịch bản vẫn đủ không tệ.

Vô luận là điện ảnh thành phẩm, hay lại là kịch bản chất lượng, cũng coi như là tương đối ưu chất hạng mục.

Chính là diễn viên .

Vốn là Lâm Uyên là nghiêng về sử dụng « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bên trong quen thuộc diễn viên, tỷ như Hạ Thắng.

Nhưng hiện tại xem ra, vai nam chính là không thể dùng.

Vai nữ chính ngược lại là có thể cân nhắc an bài một vai, tỷ như nhân vật nam chính người yêu.

Kia nữ diễn viên người tên gì?

Ngược lại giá cả không cao.

Đạo diễn ngược lại là không có vấn đề, tiếp tục tìm Dịch Thành Công là được.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì Lâm Uyên điện ảnh, nhất định là Biên Kịch hạch tâm chế, đạo diễn chỉ là Lâm Uyên thực hiện mục đích công cụ nhân.

Điện ảnh làm như thế nào chụp, Lâm Uyên trong kịch bản, đã trước đó làm căn kẽ an bài .

Chương 239: Bên trên sai số

Lúc này đã là tháng tám.

Liên cùng toàn bộ điện ảnh như thế, tiếp theo thời gian « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tria hạt lượng quả nhiên càng ngày càng ít, nhất là tria hạt lượng đột phá 50 triệu đại quan sau đó, mỗi nhắc cao một chút cũng lộ ra phi thường chật vật .

Bộ phim này được chúng, trong thời gian ngắn đã bão hòa.

Lâm Uyên tin chắc « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tương lai còn có lên cao không gian cùng tiềm lực, nhưng điều này cần tương lai lâu hơn thời gian.

Rất nhiều tác phẩm, đều là càng lâu càng cất hương.

Mà theo bộ phim này nhiệt độ bão hòa, Lâm Uyên điện ảnh loại danh vọng giá trị, đạt tới 3 điểm năm chục ngàn.

Cùng lúc đó.

Tiền Ngự này cái Biên Kịch, ở chủ lực Giới Điện Ảnh và Truyền Hình, cũng coi là có thêm vài phần Tiểu Tiêu danh tiếng.

Hắn khai sáng kịch vui loại hình, trải qua đám bạn trên mạng nhiệt nghị, đã bị mệnh danh là "Vô ly đầu kịch vui" .

Dù là đang không có Lâm Uyên tự mình dưới sự dẫn đường, "Vô ly đầu" vẫn là đối với cái này loại kịch vui loại hình tiêu chuẩn nhất hình dung.

Cũng đang giống như Người bình luận điện ảnh lời muốn nói như vậy .

Xác thực xác thực có thật nhiều chủ lực Giới điện ảnh Joyful Comedians, bắt đầu nghiên cứu « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đặc sắc.

Có thể tin chắc một điểm là:

Ở rất nhiều chuyên nghiệp nhân tài nghiên cứu một chút, vô ly đầu kịch vui sau này có lẽ sẽ trở thành rất nhiều kịch vui phát triển tân phương hướng.

Tinh Gia không tốt bắt chước, nhưng vô ly đầu đặc điểm này lại là có thể ở kịch vui trung vận dụng cùng phát triển.

Đương nhiên.

Bộ này « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » mang đến ảnh hưởng còn không gán nơi này.

Ngày này.

Lâm Uyên chính ở phòng làm việc, cùng La Vi đồng thời họa « Vồng Vương » .

Nhờ vào Lâm Uyên cùng La Vi tốc độ, bộ này Manga, bây giờ đã hoàn thành một nửa, hơn nữa nhiệt độ càng ngày càng cao .
Chỉ một nhìn bóng dáng cái này bí danh độ chú ý, đã đi đến mười lăm triệu rồi!

Đương nhiên.

Không khỏi không thừa nhận một điểm là, bóng dáng cái này bí danh độ chú ý có thể cao như vậy, còn có một bộ phận là Tiệp Ngự cùng Sở Cường công lao.

Dù sao này ba cái tài khoản có nhất định nhiệt độ giới hạn.

Vẽ xong hôm nay Manga, Lâm Uyên giao cho La Vi đăng lên.

Đăng lên sau khi thành công.

La Vi bỗng nhiên cười nói: "Sở Cường lão sư có phải hay không là không giỏi đối câu đối?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Tại sao hỏi như vậy?"

La Vi cũng ngây ngẩn: "Người không biết sao?"

Lâm Uyên hiểu kỳ: "Biết cái gì?"

La Vi nhìn một cái Lâm Uyên như vậy, cũng biết bình thường hẳn không thể nào lên mạng.

Nàng dứt khoát với Lâm Uyên giải thích một phen: "Gần đây có một cái trò chơi đặc biệt hỏa ."

Nguyên lai chuyện này với « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » có liên quan, thuộc về diện ảnh mang đến đến tiếp sau này ảnh hưởng.

Bởi vì bộ phim này bên trong bị bạn trên mạng bới ra vô số đôi liễn, cho nên gần đây trên mạng lưu hành nổi lên một trận đôi liễn nhiệt.

Vì vậy, có trò chơi khai phát thương thừa dịp này cổ Đông Phong, đặc biệt làm một đôi câu đối trò chơi sấm quan tiểu trình tự.

Cái tên này vì « Đối Vương Chi Vương » trò chơi nhỏ.

Này trò chơi một khi ra đời liền bị đám bạn trên mạng rộng rãi hoan nghênh

---

Hiển nhiên, "Đối Vương Chi Vương" chính là « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » bên trong ngành.

Trong phim ảnh.

Ninh Vương cái kia tham mưu tự giới thiệu mình chính là: 【 tại hạ Thất Tỉnh Văn Trạng Nguyên kiêm tham mưu tướng quân, tước hiệu "Đối Vương Chi Vương" xuyên qua tràng! 】

Cho nên bạn trên mạng thấy "Đối Vương Chi Vương" bốn chữ, đều là hiểu ý cười một tiếng, theo bản năng liền tưởng đến vị nhân huynh này phun máu ba lần hình ảnh.

Trò chơi thiết trí rất đơn giản.

Mỗi đối ra một cái đôi liễn, sẽ tiến vào cửa ải kế tiếp.

Mà mỗi một quan đôi liễn, độ khó đều sẽ có tăng lên.

Kết quả đưa đến, mỗi khi đám bạn trên mạng có đúng không ra đôi liền, sẽ ở trên mạng mở topic nhờ giúp đỡ.

Những thứ này nhờ giúp đỡ thiệp, cuối cùng thường thường sẽ xuất hiện ở một ít văn học giới đại lão bình luận nhẵn lại khu.

Những thứ này văn học đại lão, tự nhiên cũng có khoe khoang tự thân văn tài ý tứ, phần lớn cũng sẽ lật những thứ này bạn trên mạng bằng hiệu, cấp cho chính xác trả lời.

Sở Cuồng làm rất có văn tài tác gia, tự nhiên cũng có fan ở phía dưới mở topic nhờ giúp đỡ, để cho hấn đôi câu đối.

Không chỉ có Sở Cuồng.

Tiện Ngự bình luận khu, gần đây cũng không thiếu tương tự nhờ giúp đỡ thiệp.

Nhưng vô luận Sở Cuồng hay lại là Tiện Ngự, tựa hồ cũng không có lý tới những thứ này nhờ giúp đỡ thiệp hứng thú.

Cho nên, La Vi mới lại đột nhiên nhắc lên đôi câu đối sự tình.

Nàng trả lại cho Lâm Uyên nhìn bóng dáng bình luận khu.

Bóng dáng bình luận trong vùng, ngoại trừ liên quan tới Manga thảo luận ngoại, còn rất nhiều bạn trên mạng ở khuyến khích:

"Nhanh để cho Sở Cuồng đối câu đối."

"Bóng dáng đại lão là không phải nhận biết Tiện Ngự mà, để cho Tiện Ngự cũng đúng một chút mà, « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » bên trong đôi liền quá tuyệt!"

"Các người đang nói chuyện 【Đôi Vương Chi Vương】 đi, mục cái kê, trò chơi này quá khó khăn, ta mới xông đến thứ tám quan."

"Thứ tám quan không tệ, ta ả thứ ba đã chết rồi."

"Các hạ chính là trong truyền thuyết xuyên qua tràng?"

"Có chút đối với con mình, trên mạng có thể trực tiếp tra được câu trả lời, đều là tương đối kinh điển đối với con mình, ta lúc trước còn công qua mấy cái."

Đúng rất nhiều văn học giới đại lão cũng ở đây chơi đùa cái trò chơi này, bọn họ ở bộ lạc bên trên công bố câu trả lời."

" "

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Tự gia nhân biết chuyện nhà mình, hấn cũng không giỏi đôi liền.

Trong phim ảnh những thứ kia đôi liền, đều là hệ thống trong kịch bản cung cấp.

La Vi hâm mộ nói: "Nếu như ta cũng sẽ đối câu đối là tốt, 【Đôi Vương Chi Vương】 phía sau đối với con mình càng ngày càng khó, Dương Thành đại học vị kia giáo thụ một hơi thở đối ra 23 cái đôi liền, trực tiếp tặng sáu trăm vạn fan!"

"chờ một chút, bao nhiêu?"

Lâm Uyên có chút kinh ngạc đáng vẻ.

La Vi nói: "Sáu trăm vạn a, rất khoa trương đi! Bất quá vị kia bây giờ giáo thụ cũng đúng bất động, phía sau đối Tử Thái khó khăn, đều là trò chơi khai phát thương mại một ít văn học giới nhân mới ra, trong sách vở không tìm được câu trả lời, cho nên bây giờ tất cả mọi người là tiếp thu ý kiến hữu ích, đồng thời đúng."

"Như vậy a."

Lâm Uyên có chút hâm mộ.

Hắn thật sự muốn để cho Sở Cuồng cái này tài khoản cũng căng căng fan a. Bởi vì Sở Cuồng cái này tài khoản, có một cái fan phá trăm triệu nhiệm vụ. Dựa theo bình thường phát thư tốc độ tự nhiên cũng có thể phòng, nhưng Lâm Uyên cảm thấy phòng còn chưa đủ nhanh, bằng không hắn lần trước cũng sẽ không dùng Tiện Ngư bí danh hiệu triệu fan đi chú ý Sở Cuồng.

Đáng tiếc .

Đối câu đối .

Hắn thật không đi .

La Vi lại cùng Lâm Uyên hàn huyên một hồi liền tan việc, nàng mỗi ngày đều sẽ ở phòng làm việc họa Manga, vẽ xong liền về nhà.

La Vi sau khi đi.

Lâm Uyên mở ra bộ lạc nhìn một chút.

Đúng như dự đoán.

Vô luận Sở Cuồng hay lại là Tiện Ngư bình luận khu, cũng có không ít bạn trên mạng đôi liền nhờ giúp đỡ, bất quá những thứ này đôi liền, Lâm Uyên cũng đúng không quá đi ra.

Đang lúc này.

Lâm Uyên chợt thấy bộ lạc bên trên có rất nhiều đám bạn trên mạng đều tại chuyển một cái đôi liền, cái này đôi liền gọi cho lượng cực cao:

"Đôi Vương Chi Vương khó khăn nhất đôi liền xuất hiện, 【 nước biển hướng hướng hướng hướng hướng hướng hướng lạc 】 !"

"Đây là cái gì thần tiên câu đối trên?"

"Nhiều như vậy triệu, chắc chắn là không phải viết vớ vẩn?"

"Kia ta có thể hay không đối một cái 【 hồ ly kêu kêu kêu kêu kêu kêu gào thét 】 ?"

"Người sao không đúng 【 trò chơi lái một chút lái một chút lái một chút bắt đầu 】 ?"

"Chớ trêu, xin hỏi vị cao nhân có thể đối với đi ra?"

"Dương Thành vị kia giáo thụ đã không cách nào."

"Văn nghệ hiệp hội đại lão đều nói câu đối này khó khăn, câu đối này đi ra vài chục phút rồi, vẫn là không có nhân đối được, toàn bộ lưới thất thủ nhanh."

" "

Lâm Uyên gãi đầu một cái.

Cái này đối với con mình là không phải rất đơn giản sao?

Các người lúc trước giờ học không để ý nghe nói a.

Chờ chút .

Lâm Uyên bỗng nhiên phản ứng kịp.

Câu đối này là địa cầu, Lam Tinh nhân dĩ nhiên không học qua!

Vận khí tốt như vậy, lại gặp địa cầu xuất hiện qua đối với con mình?

Mặc dù Lâm Uyên không có quá nhiều trí nhớ kiếp trước, nhưng một ít thơ cùng danh ngôn, hẳn lại là có thể nhớ, chỉ là hẳn không nghĩ tới địa cầu đối liền lại xuất hiện ở Lam Tinh.

Còn chờ cái gì!

Đây là cho Sở Cuồng tặng số fan cơ hội tốt a!

Lâm Uyên nhanh chóng đối ra câu đối dưới: 【 Phù Vân thật dài thật dài thật dài trường tiêu 】 !

Sở Cuồng hào, fan không ít.

Hẳn đối câu đối, không thiếu được chú ý.

Nhưng để cho Lâm Uyên không nghĩ tới là .

Đối ra cái này đối với con mình sau đó.

Bình luận khu hẳn lại lại là: "Tiện Ngự lão sư, người chắc chắn này là không phải mù đúng không?"

Tiện Ngự lão sư .

Ngự lão sư .

Lão sư .

Sư .

Cam!

Bên trên sai hào á!

Chương 240: Sở Cuồng kết quả

Lại bên trên sai số!

Lâm Uyên có chút nhỏ bi thương.

Bởi vì chuyện nhỏ này quay ngựa đương nhiên là không đến nỗi, vô luận Sở Cuồng hay lại là Tiện Ngự đối ra câu đối dưới, cũng không phải là cái gì xuất kỳ sự tình, dù sao hai cái này mã bây giờ giáp đều rất có tài hoa phương diện danh tiếng.

Vấn đề là tặng số fan a!

Tiện Ngự đối được đôi liền.

Kia fan khởi là không phải toàn bộ phòng Tiện Ngự trên đầu?

Tiện Ngự muốn nhiều như vậy fan làm gì .

Lại không nhiệm vụ .

Mà ở Lâm Uyên lâm vào tiểu bi thương lúc, đám bạn trên mạng đã bình luận mở.

Chỉ là rất nhiều nhân cũng không biết Tiện Ngự cái này câu đối dưới cái quỷ gì.

"Lần này liên rớt cuộc ý gì?"

"Mặt ngoài căn bản không nhìn ra a."

"Tiện Ngự lão sư có phải hay không là lật xe rồi hả?"

"Kia câu đối trên hiển nhiên là có chút mịt mờ."

"Ha ha ha ha ha ta muốn chết cười rồi, Đối Vương Chi Vương là xuất từ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bên trong ngành, có thể nói không có Tiện Ngự cũng chưa có tràng này đôi liền nhiệt, kết quả trong trò chơi ra đôi liền quá khó khăn lại đem Tiện Ngự cho khó ở?"

"Ta cảm giác bên trên ta cũng được."

"Này cũng không thể coi là lật xe đi, câu đối trên rõ ràng có thâm ý, đừng nói Tiện Ngự lão sư không đối ra được rồi, bộ lạc bên trên văn học giới đại lão có một cái tính một cái trước mắt không có một người đối được thật sao."

" "

Mà ngay tại mọi người thảo luận đang lúc, Đối Vương Chi Vương quan nhỏ lại @ rồi Lâm Uyên, phát rồi một ngón tay cái biểu tình cũng xứng đoạn văn tự:

"Không hổ là Tiện Ngự lão sư, chúng ta mời mấy vị trong nghề chuyên nghiệp lão sư thảo luận một chút, cái này câu đối dưới miễn cưỡng hợp

cách."

Đám bạn trên mạng đều sững sốt.

Lần này liên hợp cách?

Ngay tại đám bạn trên mạng lơ ngơ lúc, văn nghệ hiệp hội một cái tên là phùng trường sinh lão sư @ cũng chú ý Lâm Uyên, hơn nữa khen: "Lần này liên quả thật hợp cách, ta vừa mới cởi ra câu đối trên mê đề, Tiệp Ngư lão sư lại nhưng đã nghĩ tới câu đối dưới, câu đối trên cách đọc là 【 nước biển triều, hướng hướng triều, hướng triều hướng lạc 】 , đây là điển hình cùng tự dị âm liên, mà Tiệp Ngư lão sư câu đối dưới là hẵn đọc làm 【 Phù Vân phòng, thật dài phòng, trưởng phòng trưởng tiêu 】 ."

An đưa quần chúng sợ ngậy người!

Nguyên lai câu đối trên là đọc như thế?

Giờ khắc này rất nhiều bạn trên mạng cũng sinh ra một loại chỉ số thông minh bị nghiền ép cảm giác, thì ra như vậy chúng ta đám người này kết nối với liên thể nào đọc đều không làm rõ ràng, Tiệp Ngư liền đem câu đối dưới đối được rồi, cái này cũng quá kinh khủng đi?

"chờ một chút."

"Đoán hợp cách?"

"Đều biết đôi liền vật này chú trọng một cái hoàn mỹ hô ứng, Tiệp Ngư lão sư câu đối này lại công chính rồi hướng ý vào, Đối Vương Chi Vương quan nhỏ lại chỉ tính cái này câu đối dưới hợp cách, vậy xin hỏi quan phương có tốt hơn câu đối dưới sao?"

"Đúng vậy."

"Tiệp Ngư lão sư cái này đôi liền có vấn đề gì không, dựa theo phùng trường sinh lão sư giải độc, ta cảm thấy được cái này câu đối dưới đã phi thường hoàn mỹ, từng cái cách đọc đều là hoàn mỹ đặt lên!"

" . "

Đám bạn trên mạng có chút mờ mịt, nếu là hoàn mỹ đối ứng, tại sao quan phương nói, Tiệp Ngư cái này câu đối dưới, chỉ có thể coi là miễn cưỡng hợp cách?

Rất nhiều người chạy đi quan phương phía dưới hỏi.

Đối Vương Chi Vương quan phương lần nữa đáp lại: "Không có mạo phạm Tiệp Ngư lão sư ý tứ, chỉ là chúng ta cái này câu đối trên thực ra còn có một cái giải pháp, Tiệp Ngư lão sư chỉ đáp đúng thứ nhất giải pháp, cái thứ 2 giải pháp là 【 nước biển triều, triều hướng triều, hướng hướng triều lạc 】 , ngoài ra ta môn cũng thừa nhận cái này câu đối trên đúng là phi thường khó khăn, bởi vì chúng ta ra câu đối trên sau đó, mình cũng không có thể đem câu đối trên cho đối được."

Bạn trên mạng: " . "

Đây là muốn đem chúng ta chỉ số thông minh đè xuống đất va chạm ấy ư, quan phương cái này câu đối trên đọc pháp cùng dùng tự thay đổi, ý cảnh

nhất thời xảy ra biến hóa long trời lở đất, rõ ràng câu đối trên vẫn là nước biển hướng hướng hướng hướng hướng hướng hướng hướng lạc, nhưng trên thực tế đã tạo thành một cái khác bức đối liền!

"Này câu đối trên!"

"Tiện Ngự tận lực."

"Có thể giải ra loại thứ nhất cách đọc cũng đem đối được, Tiện Ngự đã là phi thường trâu bò phê, dù sao cái này câu đối trên nhưng là làm khó rất nhiều văn học giới chuyên nghiệp nhân sĩ, huống chi liền quan phương cũng nói, bọn họ ra câu đối trên sau đó mình cũng đúng không ra câu đối dưới."

"Tiện Ngự còn vâng."

"Quan phương không đối ra được đối liền, Tiện Ngự lại có thể miễn cưỡng đối được, đã đầy đủ chứng minh Tiện Ngự văn tài rồi, ta có thể nói không hổ là « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » bên trong viết ra kinh điển thơ cùng đối liền Biên Kịch à?"

" "

Mặc dù quan phương cho Lâm Uyên cái này câu đối dưới số điểm đánh không cao, nhưng mọi người đã cảm thấy cái này câu đối dưới quá trâu rồi, nhưng mà lệnh toàn bộ bạn trên mạng cũng không chớp mắt là, Sở Cuồng lúc này lại xuất hiện!

"Làm sai chỗ nào?"

Ngay trước vô số bạn trên mạng mặt, Sở Cuồng @ rồi Đới Vương Chi Vương quan phương "Người câu đối dưới có thể biến hóa, Tiện Ngự câu đối dưới tự nhiên cũng là có thể biến hóa, cái này câu đối dưới còn có thể đọc làm 【 Phù Vân phòng, phòng thật dài, thật dài phòng tiêu 】 ."

Ta đi!

Điên rồi!

Đám bạn trên mạng vốn là đã bị quan phương thuyết phục, cho là Tiện Ngự cái này câu đối dưới quả thật không rất hoàn mỹ, kết quả không nghĩ tới Sở Cuồng lại kết quả, hơn nữa trực tiếp dùng hoàn mỹ giải độc đem quan phương mặt đánh ùng ùng vang!

"Giờ ả!"

"Này cũng đi?"

"Lại đối mặt?"

"Lần này công chính rồi hả?"

"Tiện Ngự lần này liền có thể quá trâu phê đi, trải qua Sở Cuồng như vậy vừa cười thích, lại mẹ nó một chữ không kém đối mặt, này ba cũng liền Sở Cuồng có thể theo kịp hấn suy nghĩ, chúng ta căn bản là không phản ứng kịp."

" "

Quan phương bị mất mặt?

Rất hiển nhiên, quan phương thì sẽ không nhận thức.

Bọn họ lần thứ ba thay đổi câu đối trên cách đọc: 【 nước biển triều, hướng hướng hướng triều, hướng hướng lạc! 】

Ngay tại đám bạn trên mạng đã ngây người như phỗng thời điểm, Sở Cuồng nữa đối: "Phù Vân phòng, thật dài trường phòng, thật dài tiêu!"

Bạn trên mạng: " . "

Các người đây là đang chơi đùa rần đâu?

Quan phương trả lời cực nhanh: "Nước biển triều, hướng triều hướng triều, hướng triều lạc!"

Sở Cuồng tốc độ giống vậy không chậm: "Phù Vân phòng, trường phòng trường phòng, trường phòng tiêu!"

Quan phương lần này trả lời chậm hơn nhiều chút: "Nước biển hướng triều, hướng hướng triều, hướng hướng lạc!"

Sở Cuồng lại không có đình trệ ý tứ: "Phù Vân trường phòng, thật dài phòng, thật dài tiêu!"

"Cái quý gì!"

Đám bạn trên mạng gần như không chen lời vào, chỉ có thể không chớp mắt nhìn hai bên đấu, trước mắt phảng phất tránh qua điện ảnh bên trong Đường Bá Hổ cùng xuyên qua tràng tiến hành câu đối đại chiến hình ảnh, càng nghe càng cảm thấy rung động, nghe phía sau trực tiếp nhân choáng váng . Trên thực tế, không chỉ có bạn trên mạng.

Đối Vương Chi Vương thanh toán trong công ty, một đám tham dự trò chơi thanh toán giáo thụ các học giả cũng có chút hoảng hốt, công ty trong phòng khách truyền tới một lần lần nóng nảy tiếng gọi âm ỉ, giáo thụ các học giả từng cái đem câu đối trên hóa giải mở, không dứt chương đối lại câu đối trên cách đọc, nhưng cùng lúc đó, Sở Cuồng bên kia cũng đang không ngừng gặp chiêu phá chiêu:

"Nước biển hướng triều, hướng hướng hướng triều hướng lạc!"

"Phù Vân trường phòng, thật dài trường phòng trường tiêu!"

"Nước biển hướng triều, hướng triều hướng hướng triều lạc!"

"Phù Vân trường phòng, trường phòng thật dài phòng tiêu!"

"Nước biển hướng hướng triều, hướng triều hướng hướng lạc!"

"Phù Vân thật dài phòng, trường phòng thật dài tiêu!"

Lần này quan phương trầm mặc hồi lâu, ngay tại mọi người cho là tràng này đối liền đại chiến muốn vẽ bên trên hội cuối thời điểm, Đối Vương Chi Vương lại bắt đầu, hơn nữa cho ra nhắc nhở, nói là câu đối trên người cuối cùng biến hóa: "Nước biển hướng hướng hướng triều, hướng hướng triều lạc!"

Sở Cuồng còn được không?

Hoặc có lẽ là .

Tiện Ngụ câu đối này, còn có thể giải sao?

Đáp án dĩ nhiên là .

Đương nhiên có thể giải!

Sở Cuồng trả lời: "Phù Vân thật dài trường phòng, thật dài phòng tiêu!"

Không có.

Lần này là thực sự không có.

Bởi vì Đới Vương Chi Vương quan phương tài khoản phát hành mới nhất động tĩnh, không còn là biến hóa gì vô cùng câu đối trên, mà là một bộ gif động thái đồ.

Không sai.

Chính là kia trương « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trung, Đới Vương Chi Vương xuyên qua tràng bị Đường Bá Hồ sau khi đánh bại, phun máu ba lần đồ .

Đới Vương Chi Vương quan phương nhận thua!

Cùng tự dị âm?

Quan phương câu đối trên mỗi một chủng biến hóa, đều có thể bị câu đối dưới hóa giải!

Mà khi quan phương cuối cùng lấy "Xuyên qua tràng phun máu ba lần" động thái đồ nhận thua, đám bạn trên mạng đã điên rồi!

"Cỏ cái DJ!"

"Thật. Thân tiên đánh nhau!"

"Ta suy nghĩ không đủ dùng rồi!"

"Liên vượt quá bình thường, chúng ta choáng váng!"

"Tiện Ngư mới là chung cục đối với con mình Vương!"

"Mặc dù rất rung động, nhưng cuối cùng quan phương nhận thua đồ, hay là để cho ta cười thành ngu xuẩn."

"Đây là điện ảnh tình cảnh lại xuất hiện?"

"Đới Vương Chi Vương, các người là không phải muốn nổi đóa à?"

" "

Phải biết tràng này đôi liên nhiệt vốn là hấp dẫn rất nhiều người.

Cộng thêm Tiện Ngư ra sân cùng với hấn câu đối dưới, càng là đem bầu không khí đẩy tới càng chỗ cao.

Mà khi Sở Cuồng kết quả.

Tràng này đấu đôi liên bầu không khí, đã bị đẩy tới tột cùng nhất!

Bất quá .

So sánh với bạn trên mạng, Sở Cuồng cùng Tiện Ngư hai bên fan, chính là triệt để hải lật!

"Ha ha ha ha ha đây coi như là anh hùng cứu mỹ nhân à?"

"Sở Cuồng: Tiểu Ngư Nhi, bọn họ không hiểu người, ta hiểu."

"Tiện Ngư: mmp, rõ ràng là ta đối câu đối dưới, kết quả thế nào bức cũng để cho người giả bộ?"

"Ha ha ha ha ha bức cũng để cho người giả bộ còn đi?"

"Sở Cuồng căn bản không cho một điểm Tiện Ngự nói cơ hội mở miệng, trực tiếp đem Đới Vương Chi Vương quan phương đối tự bế rồi!"

"Tiện Ngự cùng Sở Cuồng, đều tốt kiêu như trâu bò!"

"Này ba rõ ràng Tiện Ngự càng tú, bất quá Sở Cuồng đại khái là số ít có thể đuổi theo Tiện Ngự suy nghĩ nhân, người bình thường tuyệt đối không nghĩ tới, Tiện Ngự biến hóa như thế này mà nhiều."

"Các người vai diễn quá nhiều, rõ ràng là quan phương nghi ngờ Tiện Ngự câu đối dưới không công chính, Sở Cuồng hỗ trợ đánh mặt."

"Tiện Ngự Sở Cuồng ông trời tác hợp cho!"

"Ta đem Cục Dân Chính cho các người dời tới!"

"Ai biết Sở Cuồng cùng Tiện Ngự là nam hay nữ a, này nhị vị dường như liền giới tính đều không tiết lộ qua."

"Giới tính, có trọng yếu không?"

"Ta cảm giác hai người bọn họ đều là nam, ngênh nam mà lên, nam càng thêm nam!"

" "

Tràng này đôi liền tranh thật sự là quá kích thích rồi!

Mà mắt thấy hết thấy các thứ này phát sinh rất nhiều văn học vòng đại lão, cũng không nhìn được yên lặng chú ý Sở Cuồng cùng Tiện Ngự.

Tiện Ngự cố nhiên càng ngu, trực tiếp cho ra hoàn mỹ câu đối dưới, nhưng Sở Cuồng cũng không sai.

Bởi vì Sở Cuồng là duy nhất một đọc hiểu Tiện Ngự toàn bộ câu đối dưới biến hóa nhân!

Cái này đã nói rõ, Sở Cuồng trình độ cũng phi thường kinh khủng!

"Hô."

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù làm cái Đại Ô Long, dùng Tiện Ngự tài khoản đối ra câu đối dưới, nhưng hấn động linh cơ một cái, cũng coi là để cho Sở Cuồng cái này bí danh cộ đến nhiệt độ.

Vâng.

Lâm Uyên liền là cố ý để cho Tiện Ngự yên lặng, sau đó dùng Sở Cuồng tài khoản đáp lại quan phương, như vậy có thể đem còn lại danh tiếng cũng để lại cho Sở Cuồng.

Ngược lại .

Chỉ là đối ra câu đối dưới một điểm này, Tiện Ngự đã ra chân danh tiếng. Thậm chí, Sở Cuồng phen này kết quả, còn có chút thành tựu Tiện Ngự ý tứ.

Bởi vì Sở Cuồng cời xuống liên tốc độ càng nhanh, càng đại biểu Tiện Ngự cái này câu đối dưới kinh khủng .

Nên kết thúc đi.

Lâm Uyên chuẩn bị đứng dậy quan máy tính, kết quả ngay vào lúc này, máy tính vang lên một đạo thanh âm nhắc nhở.

Lâm Uyên sững sốt một chút, cúi đầu nhìn một cái, bộ lạc bên trên lại có nhân @ chính mình.

Không đúng.

Cái này tài khoản, không chỉ có @ rồi chính mình, còn @ rồi Sở Cuồng. @ hai người, bất ngờ chính là nhìn ra đôi liên Đệ Nhất Trọng biến hóa phùng trường sinh.

Nguyên lai, phùng trường sinh đã chơi đùa đến « Đới Vương Chi Vương » cái trò chơi này của ải cuối cùng.

Mà cửa ải cuối cùng đôi liên là 【 độc xem hoa mai tảo tịch tuyết 】 .

"Chơi đùa đến « Đới Vương Chi Vương » cửa ải cuối cùng, phát hiện cái này đối với con mình thế nào đúng cũng đúng không được, quan phương ra câu đối trên vẫn rất có trình độ, nhị vị lão sư Sở Cuồng Tiện Ngự có phải hay không là phải thử một chút?"

Lâm Uyên: " . "

Miêu Miêu meo meo?

Tại sao lại là địa cầu đôi liên?

Chương 241: Cặp tay cùng ăn 50 triệu

Nếu như là Lam Tinh đôi liễn, Lâm Uyên nhất định sẽ để cho Tiệp Ngư cùng Sở Cường trang không nhìn thấy.

Mặc dù đánh quan phương mặt, nhưng Lâm Uyên là đã chiếm địa cầu tiên bối tiện nghi, tự biết mình dù sao phải có.

Nhưng .

Người muốn còn ra địa cầu đôi liễn, ta coi như hăng hái.

Chút tài mọn, cũng dám múa búa trước cửa Lỗ Ban?

Đại uy Thiên Long!

Chỉ đùa một chút, Lâm Uyên chẳng qua là cảm thấy, đây coi như là một cái bù đắp lại lỗi lầm cơ hội.

Lần này tuyệt đối không thể để cho Tiệp Ngư đúng rồi.

Để cho Sở Cường đến đây đi.

Lâm Uyên không vội vã thao tác, mà là trước xem một chút đám bạn trên mạng phản ứng.

Cũng không nghĩ là một điếm là, rất nhiều người thấy cái này đối với con mình, phản ứng đầu tiên là .

Đơn giản!

So sánh với mọi người vừa mới thảo luận sự biến hóa kia vô cùng đối với con mình, cái này đối với con mình chợt nhìn, thật quá đơn giản!

"Quá đơn giản đi."

"Cái này ta đều có thể đối được, 【 chỉ một cái cần khôn định giang sơn 】 như thế nào?"

"Nghe bình thường thôi, bắt quá có chút ý kia."

"Chủ yếu là, quả thật không khó, tùy tiện mang đến hiểu công việc cũng có thể đối được."

"Chẳng lẽ khác có Huyền Cơ?"

"Đại khái suýt là như vậy, nếu không sẽ không đặt tại cửa ải cuối cùng."

" . "

Đám bạn trên mạng ở thảo luận.

Không đợi Sở Cường trả lời, kia phùng trường sinh liền lại phát cái động tĩnh:

"Ta đúng là 【 duy thấy kịch dấu vết nấc thang 】 , vốn tưởng rằng là trò chơi trí năng cách tính có vấn đề, nhưng ta hỏi trò chơi thanh toán tổ lý một cái giáo thụ bằng hữu, hắn nói ta đối có vấn đề."

Đám bạn trên mạng sùng sốt.

Độc xem hoa mai tao tịch tuyết, duy thấy kịch dầu vết nấc thang.

Quả thật không tạt xấu a.

Đơn độc đối kháng duy, xem đối nhìn, hoa mai đối kịch vết, đèn cây tuyết đối nấc thang .

Chẳng lẽ là bởi vì đúng không đủ ưu mỹ?

Bọn họ sinh ra cùng phùng trường sinh như thế nghi ngờ.

Có bạn trên mạng @ quan phương tài khoản, chơi đùa nổi lên « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » bên trong ngành:

"Chết chưa? Tới xem một chút cái này đối với con mình có vấn đề hay không."

Quan phương nhìn một cái điệu bộ này, cũng hăng hái, lúc này @ phùng trường sinh, trở về bốn chữ: "Lâm to!"

Trước mặt còn phun máu ba lần đầu rồi, vào lúc này ngược lại là đầy máu sống lại.

Lâm Uyên cười.

Hắn cảm thấy là thời điểm an bài Sở Cuồng ra sân.

Vì không xuất hiện Ô Long, Lâm Uyên cố ý xác nhận tài khoản danh xưng sau đó, mới phát ra bản thân câu đối dưới:

"Mảnh nhỏ nghề sơn thế múa suối chảy."

Cái này câu đối dưới, cùng câu đối trên như thế, đơn giản quá đáng.

Đám bạn trên mạng đều không quá rõ, bởi vì trên dưới liên cũng quá đáng đơn giản .

Bởi vì quá đáng đơn giản, ngược lại để cho người ta cảm thấy, chuyện này không đơn giản như vậy.

Tiền Ngự cùng Sở Cuồng fan, ngược lại là trước sau như một ngốc hải:

"Lần này là Sở Cuồng lên a."

"Sở Cuồng: Không thể để cho Tiền Ngự giành mất danh tiếng."

"Sở Cuồng: Tiểu Ngự Nhi người lui về phía sau, vi phu để giải quyết."

"Quang hoá phân giải đọc còn chưa đủ, Tiền Ngự vừa mới vừa đúng rồi cái ác, Sở Cuồng có thể là vội vã chứng minh chính mình xứng với Tiểu Ngự Nhi."

"Ta hoài nghi Sở Cuồng muốn lật xe."

" "

Đúng như dự đoán.

Sở Cuồng đôi liền vừa ra, Đối Vương Chi Vương quan phương tài khoản hưng phấn, phát cái động thái đồ đi ra, thuận tiện phối văn:

"Hay là để cho Tiền Ngự đến đây đi."

Cái này động thái đồ là Phim Hoạt Hình bên trong tiết đồ, chỉ thấy một người đầu trọc thợ săn dùng cạm bẫy bắt được một cái Đại Bồn gấu, đối mặt trong bẫy rập phần nộ nóng nảy Đại Bồn gấu, thợ săn lộ ra cười lạnh .

Nội hàm Sở Cuồng là Đại Bồn gấu?

Sở Cuồng fan không vui!

"Có vấn đề gì?"

"Không tệ xấu thật sao."

"Đây đôi với không ngừng tốt?"

"Dùng chữ cũng rất ưu mỹ."

"Là được."

"Này quan phương vừa mới bị đánh hoàn mặt, lại bắt đầu nhảy nhót rồi."

" "

Quan phương khẳng định không dám chọc mọi người nộ, này Sở Cuồng fan cũng không ít, bọn họ liền vội vàng giải thích:

"Chúng ta câu đối trên là độc xem hoa mai tảo tịch tuyết, mấy chữ này hài âm là do—re—mi—fa—so—tử, âm phù trung bảy vị trí đầu cái âm!"

Ngọa tào!

Này quan phương thật kê nhi gian trá!

Sở Cuồng fan rối rít tròn tròn mắt.

Có thể không phải sao?

Này độc xem hoa mai tảo tịch tuyết, không phải là bảy vị trí đầu cái âm phù hài âm?

Khó trách nhìn đơn giản như vậy, nguyên lai chỗ này giấu giếm sát cơ!

"Biết."

Phùng trường sinh gia nhập chuyển động cùng nhau, dù sao chuyện này chính là hấn nhắc: "Là ta không cỡi ra câu đối trên mê đề, bất quá ta trong lúc nhất thời không đối ra được, hay lại là Tiện Ngư lão sư thử một chút đi." Rất hiển nhiên.

Phùng trường sinh ý nói là, Sở Cuồng xác xác thật thật trúng quan phương cái này đôi liền cạm bẫy.

Tự hồ chỉ có thể nhìn Tiện Ngư rồi.

Bất quá Tiện Ngư hiển nhiên là chiếm tiện nghi, bởi vì quan phương đã cho ra mê đề, Tiện Ngư chỉ cần dựa theo mê đề đối là được, về độ khó, không thể nghi ngờ là giảm mạnh rồi.

Dưới tình huống như vậy, rất nhiều người cũng tin tưởng Tiện Ngư là đối được.

"Tiện Ngư lão sư mau xuất thủ!"

"Báo thù cho Sở Cuồng tuyết hận!"

"Ngươi xem, quan phương đang khi dễ nhà ngươi Sở Cuồng!"

"Điều này có thể nhận?"

"Tiện Ngư nhanh đối trở về!"

" "

Khóa này bạn trên mạng thật biết chơi.

Nhưng Sở Cuồng fan, đúng là rất hi vọng Tiệp Ngự có thể giúp Sở Cuồng đánh mặt, dù sao vừa mới Sở Cuồng là toàn bộ hành trình thay Tiệp Ngự nói chuyện.

Chỉ tiếc .

Sở Cuồng câu đối dưới xảy ra vấn đề.

Coi như là Tiệp Ngự báo thù cho Sở Cuồng, Sở Cuồng cũng xác xác thật thật là ném thêm vài phần mặt mũi.

Nhưng mà.

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là, Tiệp Ngự sẽ xảy ra khác câu đối dưới thời điểm, Tiệp Ngự lại @ rồi quan phương, rất tươi minh tiêu xuất bốn chữ lớn:

"Làm sai chỗ nào?"

Mọi người còn không quên, quan phương nói Tiệp Ngự đối với con mình không rất hoàn mỹ lúc, Sở Cuồng chính là chỗ này sao đối quan phương.

Trong nháy mắt, bình luận khu nô!

"Ha ha ha ha ha!"

"Làm sai chỗ nào còn đi?"

"Ngươi đây cũng có thể giải?"

"Khác cường giải a!"

"Chớ nói, ta mẹ nó lại có điểm cảm động, Tiệp Ngự vì Sở Cuồng cũng quá liều mạng đi!"

"Giống nhau như đúc đáp lại, Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự, hoàn toàn ở vì đối phương lo nghĩ!"

"Chỉ là Tiệp Ngự đối với con mình quả thật không thành vấn đề, nhưng Sở Cuồng ."

Sở Cuồng đối với con mình có vấn đề?

Đương nhiên không có.

Bởi vì Tiệp Ngự đối hoàn quan phương, liền cho ra ám chỉ: "Phiền toái các vị đem Sở Cuồng câu đối dưới nhiều đọc mấy lần."

Nhiều đọc mấy lần?

Rất nhiều người cơ hồ là theo bản năng làm theo.

Mảnh nhỏ nghề sơn thế múa suối chảy . Mảnh nhỏ nghề sơn thế múa suối chảy . Nơi nào có Huyền Cơ?

" Chửi thề một tiếng !"

Bỗng nhiên, có người kịp phản ứng.

Cái gì "Mảnh nhỏ nghề sơn thế múa suối chảy" ?

Này mẹ nó rõ ràng là "Một, hai ba bốn năm sáu thất" !

Mọi người trước chỉ là tư tưởng vào tử hồ đồng, nhiều đọc mấy lần, kia âm liền đi ra, phùng trường sinh bỗng nhiên phát liên tiếp dấu chấm than(!):

"Mảnh nhỏ nghề sơn thế múa suối chảy, một, hai ba bốn năm sáu thất! Thật đúng là mẹ nó hoàn mỹ đối mặt!"

"Tiện Ngự ngu phê!"

"Thật là có cách nói, ta phục rồi!"

"Tiện Ngự: Không có ai so với ta càng biết Sở Cuồng!"

"Hai người các người tại chỗ kết hôn đi!"

"Này chính là đại lão môn có thể trở thành bằng hữu nguyên nhân?"

"Ta không nhận biết Tiện Ngự cùng Sở Cuồng, là bởi vì ta không xứng."

"Đây là cái gì thần tiên chuyên động cùng nhau a!"

"Phản phẩn!"

"Đây đối với ta khóa!"

"Người phụ trách khóa kín, chìa khóa cho ta, ta nuốt!"

"."

Thật đối mặt!

Đây là đám bạn trên mạng vạn vạn không nghĩ tới!

Cứ việc tối nay đã trải qua vô số lần vạn vạn không nghĩ tới, nhưng khi Sở Cuồng lấy như thể phương thức hoàn mỹ giải độc Sở Cuồng câu đối dưới, đám bạn trên mạng rung động đã vô dĩ phục gia!

Hai người này, lẫn nhau giải độc, tất cả mọi người đều bị tú một cái mặt!

Thật sao.

Quan phương đem nghi ngờ động tĩnh toàn bộ xóa, cho nên bọn họ mới nhất lên tiếng lại biến thành "Xuyên qua tràng phun máu ba lần" động thái đồ.

Tức cười lại hợp với tình thế.

Chính bởi vì, fan phòng, thật dài phòng, trường phòng cười dài.

Tiện Ngự cùng Sở Cuồng bộ lạc fan, bá bá bá tăng, cơ hồ là cặp tay đột phá 50 triệu đại quan!

Không chỉ là phổ thông fan.

Rất tăng thêm v, cũng là chú ý hai người.

Bởi vì này lưỡng đạo đôi liền, quá tú rồi!

"Hai người này trình độ, không phân cao thấp a!"

"Ta cho là Tiện Ngự đôi liền trình độ ỏn áp Sở Cuồng, nhưng bây giờ ta không xác định rồi."

"Sở Cuồng có thể nhanh như vậy cắt ra quan phương câu đối trên mê đề, này đã đầy đủ chứng minh Sở Cuồng đối câu đối hiệu!"

"Nếu như là không phải như thế tài hoa hơn người, lại làm sao sẽ trở thành ăn ý tốt bạn gay đây."

"Khó trách bọn hấn không chú ý người khác, chỉ chú ý đôi phương."

"chờ một chút, các người có phải hay không là quên bóng dáng?"

"Được rồi, hai người bọn họ cũng chú ý bóng dáng, bất quá người muốn không nhắc nhở, bình thường ta thật đúng là không nhớ nổi."

"."

Đám bạn trên mạng phi thường cảm khái, chỉ là đôi câu đối mà thôi, lại để cho rất nhiều người sinh ra tâm triều dâng trào cảm giác, trong này rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là Sở Cuồng cùng Tiện Ngư thần tiên chuyên động cùng nhau.

"Hô ."

Lâm Uyên lần nữa thở ra một hơi dài.

Ô Long đã hoàn toàn cứu vãn trở lại.

Sở dĩ dùng Tiện Ngư tài khoản giải độc Sở Cuồng câu đối dưới, chỉ là vì chuyên động cùng nhau hợp với tình thế một ít.

Lâm Uyên cảm thấy loại phương thức này, ngược lại càng đột xuất Sở Cuồng lợi hại.

Chỉ là như vậy thứ nhất, Lâm Uyên liền càng không thể quay ngựa rồi .

Tuyệt đối, không thể quay ngựa!

Nếu không, coi như tâm tính vững như Lâm Uyên, cũng sẽ xã hội tính tử vong.

Không có lại để ý tới đôi liền chuyện.

Lâm Uyên đóng lại máy tính, về nhà.

Mà Lâm Uyên cũng không biết là .

Đã về đến nhà La Vi, giống vậy treo bóng dáng bộ lạc tài khoản, giống vậy vây xem Tiện Ngư cùng Sở Cuồng chuyên động cùng nhau toàn bộ quá trình.

" . Bóng dáng lão sư, không khóc."

La Vi không nhịn được an ủi từ bản thân treo tài khoản, nội tâm đương nhiên là hiện ra Lâm Uyên bóng người.

Hắn nhất định rất khó chịu đi.

Sở Cuồng cùng Tiện Ngư, quá hợp nhịp, quá ăn ý.

Nếu như đây là một chiếc xe, bóng dáng không nên ở trong xe, hẳn ở đáy xe .

Nếu như đây là ba người điện ảnh, rõ ràng là ba người điện ảnh, nhưng bóng dáng đại khái không có họ danh .

Không liên quan!

Quay đầu nhất định phải xúc tiến « Võng Vương » truyện tranh hóa, bộ này Manga nếu như soạn lại thành truyện tranh, khẳng định có thể hỏa một lớp! Đến thời điểm, ánh mắt của Sở Cuồng chắc chắn sẽ không chỉ nhìn chăm chăm Tiện Ngư, cũng sẽ nhìn một chút bóng dáng!

La Vi rất kiên định.

Bởi vì nàng sớm liền hạ quyết tâm, nhất định phải giúp bóng dáng thắng được Sở Cuồng tâm!

Bất quá .

La Vi không thừa nhận cũng không được, Tiện Ngư thật phi thường ưu tú, ưu tú đến bóng dáng trước mắt thành tựu, căn bản là không có cách cùng

đôi phương so sánh.

"Tương lai còn rất dài."

Bóng dáng chân chính lợi hại, còn không có bị người biết được.

Ngoại trừ truyện tranh bên ngoài, mình cũng phải nghĩ biện pháp để cho ảnh Tử Quốc họa bị ngoại giới công nhận!

Bóng dáng mạnh nhất là không phải Manga.

Quốc Họa mới là bóng dáng mạnh nhất lĩnh vực!

---

ps: Huyền Nguyệt đại lão Chương 3: Tăng thêm, kết thúc công việc á. Mọi người phê bình đều có nhìn, trước mặt « Andhadhun » kịch bản giá cả đã làm hợp thức hóa điều chỉnh ~

Chương 242: Âu hoàng

Đôi câu đối chỉ vì tiêu khiển làm vui, giống như ban đầu "Khí cầu khiêu chiến" như thế, tương tự như vậy Internet phong triều chung quy nói qua liền quá.

Nhưng chuyện này mang đến ảnh hưởng lại sẽ không dễ dàng Tiêu Nhị. Rất nhiều bạn trên mạng cũng nhớ kỹ ở Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng đôi liền thành tựu.

Mấy ngày kế tiếp.

Không ăn ít dưa quân chúng cũng vây quanh đôi liền sự kiện đến tiếp sau này, bắt đầu thảo luận tới một chuyện ——

Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng, ai văn tài càng hơn một bậc?

Như vậy thảo luận, nhất định là không có câu trả lời.

Bởi vì Sở Cuồng cùng mặc dù Tiệp Ngự đều có ưu tú văn bút, nhưng hai người đặc sắc nhưng lại mỗi người không giống nhau.

Người trước giỏi viết, trường thiên đoản thiên cũng có thể không ché, giỏi sắp xếp một ít tinh xảo mà rung động văn bản nội dung cốt truyện.

Người sau giỏi viết một ít ưu mỹ câu, lấy thơ cùng ca từ làm chủ, thiên phú càng nhiều điểm ở âm luật bên trên, cũng có một bộ nội dung cốt truyện cảm không cường liệt nhưng đủ khôi hài điện ảnh kịch bản.

Tương tự thảo luận từ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ra đời lên thì có. Chỉ là đến lần này đôi liền sự kiện, tham dự thảo luận nhân càng nhiều mà thôi.

Mà sáp khoa đả ngôn người là thích ở nơi này loại trong thảo luận hờ một tí nói tới người thứ ba bóng dáng tồn tại, trong lời nói luôn là tràn đầy trêu chọc:

"Ta bóng dáng không có mặt bài à?"

"Rõ ràng Sở Cuồng Tiệp Ngự cùng bóng dáng là ba người."

"Thật coi nhân gia chỉ là một bóng dáng?"

"Dầu gì bóng dáng cũng là nhóm ba người thành viên chứ sao."

"Bóng dáng cảm giác tồn tại thật thấp, ha ha ha ha."

"Mọi người đều biết, tổ hợp ba người bên trong, luôn sẽ có một cái tiêu trong suốt."

" "

Bóng dáng còn sót lại cảm giác tồn tại, đại khái chính là bị mọi người như vậy trêu đùa.

Dù sao so sánh với Sở Cuồng cùng Tiện Ngư nổi tiếng, bóng dáng chỉ là tràn đầy vò bên trong tương đối ưu tú người mới Manga gia mà thôi.

Bóng dáng bộ lạc fan mới hơn mười triệu.

Trong đó còn có bộ phận nhiệt độ là từ Tiện Ngư cùng Sở Cuồng nơi đó có tới.

Đây chính là bóng dáng cảm giác tồn tại quá thấp tốt nhất chứng minh.

Phải biết Tiện Ngư cùng Sở Cuồng fan chú ý đã theo dõi liên sự kiện mà song song đột phá 50 triệu rồi.

Nếu như là không phải Tiện Ngư Sở Cuồng bóng dáng ba người lấy bề hoàn phương thức lẫn nhau chú ý, rất nhiều bạn trên mạng thậm chí không thèm để ý bóng dáng là ai.

Những chuyện này, La Vi rõ ràng rất, cho nên hẳn có chút khó chịu.

Không biết tại sao, La Vi cùng bóng dáng có chút cộng tình, có thể là bởi vì nàng quản lý bóng dáng bộ lạc tài khoản, cũng có thể là bởi vì Lâm Uyên cho mình tiết lộ tin tức.

Nhưng để cho La Vi buồn rầu là, Lâm Uyên người trong cuộc này, tựa hồ không một chút nào được ảnh hưởng.

Dù là dõi theo liên sự kiện bên trong, Tiện Ngư cùng Sở Cuồng đủ loại mất đi mà lại, người này cũng làm như không thấy.

La Vi thật là Ai đem bất hạnh nộ đem không cạnh tranh.

Ngày này, lại cùng thường ngày như vậy đăng lên « Võng Vương » Manga, đem hướng kết thúc càng đẩy tiến lên một bước sau đó.

La Vi bỗng nhiên gọi lại muốn từ phòng làm việc rút lui Lâm Uyên.

"Có chuyện gì sao?"

Lâm Uyên mở miệng hỏi.

La Vi bất đắc dĩ nói: "« Võng Vương » đều nhanh liên tái xong rồi, chúng ta bước kế tiếp làm gì?"

Thật là Hoàng Đế không gấp thái giám gấp.

Tại sao người có thể bình tĩnh như vậy a,

Rõ ràng chính mình chỉ là một Tiểu Trợ tay, lại cả ngày giúp Lâm Uyên thao lòng rồi rảnh.

"Tiếp tục họa Manga a."

Lâm Uyên chuyện đương nhiên mở miệng nói.

Hắn dĩ nhiên biết biết « Võng Vương » sắp kết thúc sự tình.

Nhưng chuyện này đối Lâm Uyên mà nói cũng không phức tạp, hẳn chỉ cần dùng bóng dáng cái này bí danh tiếp tục bước phát triển mới Manga là được rồi.

Về phần Manga từ đâu tới đây?

Đương nhiên là theo hệ thống định chế.

Lâm Uyên đã với hệ thống xác nhận quá chuyện này, hệ thống bên này là có thể chế tác riêng Manga.

Nói đi nói lại thì.

Thực ra Lâm Uyên đôi bóng dáng cái này bí danh vẫn là rất coi trọng. Bởi vì bóng dáng tồn tại, là Lâm Uyên đạt được hội họa danh vọng tôi đường tắt trọng yếu!

Vô luận bột nước phác họa hay lại là Quốc Họa .

Luận đạt được danh vọng tốc độ, Manga vĩnh viễn là nhanh nhất!

"Ta biết."

La Vi thở dài: "Ta là muốn hỏi chúng ta hạ bộ Manga chuẩn bị họa cái gì? Ta gần đây nghiên cứu một chút, Sở Cuồng trên tay có thể thay đổi bện thành Manga tác phẩm còn có « Tru Tiên » cùng với « Quỷ Xuy Đãng » , người là dự định ở nơi này hai bộ bên trong chọn một bộ làm Manga soạn lại sao? Thứ cho ta nói thẳng, này hai bộ soạn lại thành Manga hiệu quả chỉ sợ là không có cách nào cùng « Vồng Vương » so sánh."

"Không cần."

Lâm Uyên cũng không có ý định đem này hai bộ soạn lại thành Manga, dĩ nhiên không phải là không thể đổi, chỉ là như La Vi nghĩ rằng một dạng này hai bộ đổi thành Manga hiệu quả phỏng chừng không thể so với lập tức liên tái « Vồng Vương » tốt hơn rồi.

La Vi có chút trừng con mắt lớn: "Ý người là, hạ bộ Manga, đi nguyên sang đường đi?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

La Vi có chút thấp thỏm.

Manga vật này vẫn là rất coi trọng nội dung cốt truyện, « Vồng Vương » có thể đại hòa cố nhiên với Lâm Uyên nhân vật thiết kế cùng họa phong cùng nguyên đến phù hợp có liên quan.

Nhưng Sở Cuồng cung cấp nội dung cốt truyện cũng là vô cùng trọng yếu nhân tố a.

Họa sĩ tốt Manga gia biết bao nhiêu?

Nhưng là có thể hòa đều là nội dung cốt truyện ngu!

La Vi tin tưởng Lâm Uyên họa sĩ, cũng không quá tin tưởng Lâm Uyên có hay không cái kia nội dung cốt truyện biên tạo năng lực.

Nhưng lời này nàng không có nói ra, sợ đã kích Lâm Uyên.

Nàng chỉ có thể tương đối uyển chuyển nhắc nhở nói: "Cấp độ kia người tân Manga có ý nghĩ, chúng ta trò chuyện một chút?"

"Được."

Lâm Uyên không có bởi vì La Vi là trợ thủ liền tiểu nhìn đối phương.

La Vi đối với Lâm Uyên ý nghĩa so với thông thường Manga trợ thủ trọng yếu quá nhiều, nàng họa sĩ cùng tác dụng cùng với năng lực giống như là nửa bóng dáng.

Cũng là bởi vì La Vi nhắc nhở.

Về đến nhà, Lâm Uyên liền gọi ra rồi hệ thống: "Ta muốn chế tác riêng một bộ Manga."

Hắn tính toán qua.

Khoảng cách « Võng Vương » Manga kết thúc còn có không tới hai tháng. Bây giờ chế tác riêng, có thể sớm hơn vẽ ra tân Manga, làm xong thay thế « Võng Vương » chuẩn bị.

"Hệ thống chế tác riêng trung ."

Lần này hệ thống ngược lại là không có Caton.

Ước chừng sau ba phút, Lâm Uyên trước mắt, xuất hiện ba cái giả tượng bảo rương:

"Kí chủ có thể tự bản thân lựa chọn bảo rương, mỗi một trong hòm báu đều có một bộ Manga, ba chọn một, lần này chế tác riêng giá cả mười triệu, có tiếp nhận hay không?"

" "

Manga chế tác riêng cũng tốt đấy a!

Dù là bây giờ Lâm Uyên mỗi tháng thu nhập không thấp, mỗi lần chế tác riêng vẫn là như cắt thịt.

Tốt lần này hệ thống không có nguy ngẫu nhiên, mà là cho ba cái lựa chọn.

Ba cái bảo rương, chọn một.

Đó chính là liều mạng vận may lúc.

Lâm Uyên mở ra điện thoại di động của mình thượng nhân số ít nhất bây, phát cái một trăm khối bao tiền lì xì, sau đó tay trái điên cuồng click đến màn ảnh ——

Màn hình điện thoại di động đều sắp bị đâm tòi tệ.

"Chúc mừng người cướp được Lâm Uyên bao tiền lì xì 100 nguyên."

Hệ thống cho ra nhắc nhở, Lâm Uyên đờ lại cuồng loạn tim, hung hăng thờ phào nhẹ nhõm.

Không có bị tiết hồ!

Ta là vận Khí Vương!

Trong bây, liên tiếp dấu hỏi xuất hiện.

Tỷ tỷ: "Tự sờ? ? ?"

Hạ Phôn: "Chính mình phát ra từ mình cướp? ? ?"

Giản Dịch: "Các người người có tiền cũng ác tâm như vậy? ? ?"

Lâm Uyên làm bộ không thấy những tin tức này, ngược lại hắn cũng có điểm vận may, cũng có thể Âu một chút.

"Ta chọn trúng lúc này cái này ."

Lâm Uyên làm bầm lâu bầu, bởi vì cưỡng bách chứng quan hệ, hắn phi thường muốn chọn trúng lúc này cái này.

Nhưng .

Tiếng nói không có rơi xuống, Lâm Uyên tay, liền nhanh chóng mở ra cái thứ 3 bảo rương!

Không nghĩ tới đi.

Lâm Uyên sợ hệ thống bộ sách võ thuật chính mình, cho nên hư hỏng một chiêu, cố ý phản sáo đường, ngoài miệng nói trúng lúc này, thực ra lựa chọn tôi bên phải cái hòm báu này.

Quét!

Trước mắt thoáng qua một đạo quang mang, ngay sau đó Lâm Uyên bên tai vang lên một đạo nhắc nhở: "Chúc mừng kí chủ, đạt được Manga « Vua đầu bếp Souma » !"

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên thấy được ngoài ra hai cái trong hòm báu sáng bóng âm đạm Manga, cũng chính là Lâm Uyên không có lựa chọn Manga.

Thứ nhất bảo rương thả là « Bakuman » .

Cái thứ 2 bảo rương thả là « Himouto! Umaru-chan » .

Giờ khắc này.

Lâm Uyên gần như muốn cất tiếng cười to.

Hắn không có trung hệ thống cái tròng, chọn được lượng tiêu thụ bên trên có khả năng nhất đánh một cái.

Ta là Âu hoàng!

Chương 243: Vua đầu bếp Souma

Đối với ba cái trong hòm báu Manga, Lâm Uyên đều có chỗ nghe thấy. Mỗi bộ Manga cụ thể lượng tiêu thụ hẳn nhất định là không nhớ rõ, nhưng ở hẳn ấn tượng đại khái bên trong, tự chọn đến « Vua đầu bếp Souma » coi như là rất có sức ảnh hưởng Manga rồi.

Bộ tác phẩm này lượng tiêu thụ cũng rất giống rất cao đáng vẻ.

Dù sao là trên địa cầu rất nổi danh mỹ thực loại Manga một trong.

Bất quá lần này có thể là không phải khai sáng cái gì Manga mỹ thực loại hình mới.

Lam Tinh Manga nghề vẫn là rất phát đạt, rất sớm lúc trước liền xuất hiện qua một ít nhiệt độ không tệ mỹ thực loại Manga, chỉ là mấy năm gần đây có rất ít người vẽ tiếp mỹ thực loại Manga rồi.

Tương đối Tiểu chúng, lại không phải tuyệt đối Tiểu chúng.

Những thứ này, đều là Lâm Uyên cùng La Vi tán gẫu lúc hiểu được.

So sánh với Lâm Uyên, La Vi đối Manga cùng với truyện tranh có thể nói là hiểu rõ vô cùng rồi.

Cái gọi là thâm niên Trạch Nữ, hardcore hoạt hình mê, hiện đại hủ nữ, nói chính là La Vi.

Bây giờ xác định rồi Manga, Lâm Uyên nên cân nhắc bộ này Manga nên lấy như thế nào hình thức liên tái rồi .

Trước chắc chắn một cái tiền đề:

Bộ này Manga phải nhất định kiếm tiền!

Ở bộ lạc liên tái « Võng Vương » Manga cơ bản coi như là vì yêu phát điện rồi.

Bởi vì Lâm Uyên quá thiếu hội họa danh vọng, cho nên mới nguyện ý miễn phí liên tái cho độc giả, hướng chi « Võng Vương » Manga cũng không xài tiền, hẳn là đã chiếm hệ thống soạn lại bản tiện nghi.

Lần này thì lại khác.

Dầu gì là tốn mười triệu mới chế tác riêng « Vua đầu bếp Souma » , nếu như không kiếm tiền lời nói, chính mình khởi là không phải bệnh thiếu máu?

Lâm Uyên nhưng không làm mua bán không vốn.

Cân nhắc đến một điểm này, bộ này Manga liên tái, nhất định là phải kiếm tiền.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên lấy Lượng Tử phương thức đem « Vua đầu bếp Souma » nhìn qua một lần, thuận tiện cũng biết bộ này Manga phía sau cố sự.

Nguyên lai câu bên trên « Vua đầu bếp Souma » hậu kỳ tan vỡ.

Bởi vì này bộ Manga ở liên tái hậu kỳ trích dẫn rồi dị năng khái niệm.

Dị năng loại này thiết lập, đối với mỹ thực hoạt hình mà nói, là cực kỳ trí mạng.

Manga trung đôi Dị Năng Giả tạo nên chỉ là cường đại, loại này sẽ dị năng nhân vật phản diện, không khỏi cường đại, dựa vào dị năng cường đại.

Dị Năng Giả đánh bại nhân vật chính, dựa vào là mình tùy tâm thật sự Dục Sứ dùng dị năng năng lực, cuối cùng bị nhân vật chính đánh bại, là bởi vì trên người đối phương kia không giải thích được huyết thống ——

Cái quỷ gì?

Thật tốt một bộ Manga, cuối cùng kéo tới rồi chiến đấu hoạt hình trung thường dụng huyết thống luận, khó trách bị chém eo rồi.

Bất quá đây cũng là xuất bản phương cưỡng ép can dự Manga gia sáng tác tiết tấu mới đưa tới tội tệ hậu quả, chỉ lưng một nửa nôi.

Không phải là độc nhất vô song là.

Trên địa cầu « Vồng Vương », cuối cùng cũng là xuất hiện Alien loại địch nhân, đưa đến Manga hoàn toàn rong huyết, tựa hồ nội dung cốt truyện tan vỡ cũng có một cái não động mở rộng ra quá trình.

Cho nên giống như đôi đũa « Vồng Vương » như thế.

Hệ thống xếp loại chỉnh hợp một chút, rút ngắn « Vua đầu bếp Souma » số trang, đem nội dung cốt truyện an bài ở hợp lý trong phạm vi.

Đương nhiên.

Manga số trang, không thể tránh khỏi vì vậy mà ngắn nhỏ dậy rồi.

Cần nhắc đến bóng dáng tiếng tăm, Lâm Uyên cảm thấy đang làm phẩm tan vỡ trước kết thúc, cũng vẫn có thể xem là một cái lựa chọn tốt.

Bây giờ Lâm Uyên nhãn quang lâu dài rất nhiều rồi, không chỉ muốn đến kiếm tiền.

Nhìn một chút Sở Cuồng, không cũng là bởi vì viết sách tiếng tăm không tệ, cho nên phát sách mới mới có nhiều người như vậy chấp nhận nợ nần chứ sao.

Đúng rồi.

Liên quan tới « Vua đầu bếp Souma » còn có một cái tiêu bối cảnh cố sự.

Bộ này Manga đã từng là cái quyền sở họa tay, chỉ là sau đó lên bờ, cho nên « Vua đầu bếp Souma » họa phong có bán thịt thành phần, bên trong nhân vật ăn đến ăn ngon thức ăn sau đó, sẽ xuất hiện bạo nổ y đặc hiệu.

Nghe hiểu tiếng vỗ tay.

Lâm Uyên không tính từ bỏ này một đặc sắc, nếu nguyên bản có thể bị đại chúng tiếp nhận, kia Lâm Uyên cần gì phải cưỡng ép thiên xuống độc giả phúc lợi?

Ngày thứ 2 đi tới phòng làm việc, đem ngày đó yêu cầu đăng lên « Võng Vương » nội dung đăng truyện, Lâm Uyên ngay trước La Vi mặt, lấy ra chính mình tối ngày hôm qua ở nhà hoàn thành vài nhân vật hình tượng.

"Đây là người nào?"

La Vi thấy được Lâm Uyên xuất ra tờ thứ nhất họa, đây là một cái đầu phổ thông tóc đỏ nam hài, mặc lam áo khoác màu xám, Tả Mi bên trên có một đạo cắt vết sẹo vết, nhìn rất có chí tiến thủ đáng vẽ.

"Hãy gọi may mắn bình."

Lâm Uyên giới thiệu: "Chúng ta tiếp theo bộ Manga nam nhất hào, phụ thân hắn là Lam Tinh ưu tú nhất đầu bếp một trong, cho nên hắn mơ mộng cũng là trở thành Lam Tinh lợi hại nhất đầu bếp một trong."

"Mỹ thực Manga?"

La Vi nghe một chút liền hiểu.

Lâm Uyên gạt đầu một cái, xuất ra người thứ hai vật hình tượng, đây là một cái trên người đen dưới giáo phục thân đen váy ngắn nữ hài, nàng kim sắc đến eo, biểu tình tràn đầy ngạo kiều ý, vóc người cũng là đỉnh cao được, nhìn không nhân vật hình tượng La Vi là có thể liên tưởng đến nhân vật tính cách.

"Nữ chủ?"

La Vi suy đoán nói.

Lâm Uyên chần chờ gạt đầu, cô gái này không sai biệt lắm coi như là nữ chủ rồi, « Vua đầu bếp Souma » cảm tình vai diễn mô tả không nhiều, cùng nhân vật chính hữu tình cảm bất hòa muội tử tổng cộng có hai vị, vị này cảm giác tồn tại mạnh hơn một ít.

Ngay sau đó.

Lâm Uyên lại đem mấy cái khác giai đoạn trước tương đối trọng yếu Manga nhân vật đưa cho La Vi đến xem, La Vi là Lâm Uyên trợ thủ, muốn nàng tham dự vào Manga sáng tác thì nhất định phải trước muốn nàng người quen biết vật hình tượng.

"Nội dung cốt truyện đây?"

Lâm Uyên xuất ra những nhân vật này hình tượng còn có thể, toàn thể họa phong tương đối thông tục, cùng « Võng Vương » khác biệt không tính là đặc biệt lớn, nhưng chi tiết nơi lại quả thật có chút bất đồng, so sánh với những thứ này, La Vi quan tâm hơn Manga nội dung cốt truyện như thế nào.

"Nội dung cốt truyện."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Vai nam chính may mắn bình là trong nhà kinh doanh trong nhà hàng học sinh, lấy giỏi xử lý cha vì mục tiêu, mỗi ngày kéo dài rèn luyện tài nấu ăn của tự mình, nhưng là một Thiên Phụ thân nhưng phải hắn tiến vào trường học trừ nghệ Viễn Nguyệt học viên học tập."

"Còn gì nữa không?"

"Viễn Nguyệt có một cái tên là 【 thực Kích 】 truyền thống, cái gọi là thực Kích, chính là hai vị đầu bếp lấy xử lý làm một mình đầu tiên hành tỹ thí, vì vậy bộ này hoạt hình sẽ có số lớn thực Kích loại tình tiết, dĩ nhiên nhân vật chính cơ bản đều có thể thắng. "

" "

La Vi như có điều suy nghĩ.

Nghe hết sách Lâm Uyên giảng thuật nàng cũng không có quá thẳng xem khái niệm, duy vừa cảm thụ chính là phổ thông, đơn giản liền là chủ giác không ngừng cùng người so với tài nấu ăn kết quả không ngừng thẳng lợi cố sự mà, mỹ thực hoạt hình La Vi bao nhiêu xem qua một ít, cơ bản cũng không thể rời bỏ con đường cũ này, đây cũng là mỹ thực loại tác phẩm hạn chế, không cùng người so đấu tài nấu ăn lời nói, quang thối vai nam chính làm đồ ăn nhiều ăn ngon nhất định là không thể thời gian dài hấp dẫn độc giả.

Mà lúc này.

Theo « Võng Vương » liên tái đến hậu kỳ, bộ lạc bình luận khu phía dưới cũng là càng ngày càng náo nhiệt rồi, cái gọi là bóng dáng là một cái tiêu trong suốt thực ra chỉ là so với Sở Cuồng cùng Tiện Ngư một loại trêu chọc, ai kêu Sở Cuồng cùng Tiện Ngư ở mỗi người lĩnh vực cũng như vậy thành công đây?

Cùng bọn họ nhị vị so với.

Bóng dáng là tiêu trong suốt.

Nhưng bỏ đi hai người này không nói, làm « Võng Vương » Manga bóng dáng có thể không phải là cái gì thật nhỏ trong suốt Manga gia, tọa ủng ngàn vạn fan hẳn đâu gì là một cái rất được Manga vòng chú ý tràn đầy vô tận tú.

//kip tác

Chương 244: Thuần họa sĩ

Lâm Uyên cũng sẽ không bởi vì « Võng Vương » sắp kết thúc để cho chậm đổi mới độ tiên triễn, ngược lại bây giờ có tân Manga tùy thời đợi lệnh, bất quá bộ này Manga các độc giả nhưng là càng phát giác không thôi.

Này từ bình luận khu nhân lại liền nhìn ra được.

"Tốt hi vọng bóng dáng tiếp tục họa a!"

"Nguyên đến loại thật lòng không đả thương nổi, ta là bản fan, ban đầu là ôm tùy tiện nhìn một chút tâm tính mở ra bộ này Manga, sau đó thoáng cái liền vào gài bẫy, hiện đang bằng ta muốn liền tục trải qua hai lần « Võng Vương » kết thúc bạo kích."

"Thật lòng không nỡ bỏ kết thúc!"

"Cá nhân cảm giác « Võng Vương » là soạn lại Manga kinh điển thành công án lệ, còn lại đổi Manga cơ bản đều là cay kê, chỉ có bộ này vừa trả lại như cũ nguyên đến tinh túy, lại dùng Manga bút pháp để cho chúng ta càng trực quan vào vào thế giới Tennis."

"Bóng dáng cũng không có biện pháp a."

"Bởi vì chính là đến này bộ phận kết thúc, ngăn cho nên Manga cũng rất ngắn, nếu như còn muốn tiếp tục họa lời nói, thì phải muốn bóng dáng tự mình tới nguyên sang kịch tình, điều này hiển nhiên là không quá thực tế sự tình, bóng dáng dù sao cũng là thuần họa sĩ."

"Thuần họa sĩ có ý gì?"

"Cùng hỏi, mới vừa vào Manga hồ."

"Thuần họa sĩ Manga yêu cầu tìm kịch bản gốc phối hợp, cũng chính là Biên Kịch sẽ cung cấp cố sự lại vẽ tranh, hoặc là như « Võng Vương » như vậy soạn lại thành Manga, loại hình thức này chỗ tốt chính là Manga gia có thể nhiều hoa tâm tư đang vẽ kỹ năng bên trên, bởi vì ít đi ý tưởng có sự thời gian."

"Nguyên lai là như vậy."

"Không phân rõ lời nói, bình thường nhìn Manga thời điểm có thể chú ý một chút, có 【 nguyên tác: Nào đó một cái 】 , 【 Manga: Nào đó một cái 】 , đó chính là Manga gia cùng kịch bản gốc Biên Kịch tách ra hợp tác thành phẩm, nếu trực tiếp viết 【 biên vẽ 】 nào đó một cái, đó chính là Manga gia độc lập sáng tác rồi, bóng dáng mặc dù lão sư là trong vòng người mới, nhưng đã có thể được xem là phi thường lợi hại thuần họa sĩ rồi."

" "

Manga vòng đại khái chính là chỗ này hai loại công việc kiểu, không thể nói loại nào kiểu tốt hơn, bởi vì không cùng người thích hợp bất đồng phương thức.

Tỷ như trên địa cầu đại danh đỉnh đỉnh Tiểu Điền Kịch lão sư, hẳn tác phẩm tiêu biểu « cờ hồn » chính là do người khác viết kịch bản hẳn phụ trách vẽ tranh.

Đúng rồi, trước mặt đề cập tới « Bakuman » cũng là người khác phụ trách kịch bản, Tiểu Điền Kịch họa.

Bởi vì hẳn họa phong rất đẹp, là một cái phi thường thuần túy họa tay.

Lại tỷ như bộ này địa cầu nguyên bản hoạt hình « Vua đầu bếp Souma », thực ra cũng phân là khếp mở làm.

Biên Kịch là phụ điền hữu đầu.

Vẽ tranh người chính là Tá bá tuần.

Tá bá tuần chính là chúng ta đề cập tới vị kia quyền sở lão sư.

Lại tỷ như « một quyền Superman », đồng dạng là họa tay Biên Kịch phân khai sáng làm.

Còn có một cái suy đoán.

Mọi người không ngại suy nghĩ một chút trên địa cầu liên tái nhiều năm như vậy « Thám Tử Conan », bên trong toàn bộ vụ án đều là Manga gia muốn sao?

Nhưng thật ra là rất lớn xác suất là, bộ này Manga nội dung cốt truyện, đã là không phải một người ở sáng tác rồi .

Manga có thể hợp tác cộng thắng, cũng có thể một người chống lên một mảnh trời.

Lợi hại thuần họa sĩ gặp phải không tệ nội dung cốt truyện là có thể thành tựu một bộ Thần Tác, Tiểu Điền Kịch coi như là loại này thuần họa sĩ nhân vật đại biểu.

Về phần mình họa chính mình biên còn có thể thành tựu Thần Tác nhân cũng có rất nhiều, « Kage Ninja » không phải là?

Nơi này có thể nói một cái đặc thù ví dụ.

Có bộ Manga gọi là « Đại Chiến Titan », đây là một bộ điển hình lại công nhận đồng căn bã kỹ năng vẽ, nhưng nội dung Thần Tác kinh điển mãnh liệt (không có đen ý tứ, ô bạch rất thích bộ tác phẩm này).

Cho nên Manga vật này, hình ảnh cùng nội dung cốt truyện, không có cái nào quan trọng hơn.

Cũng là vô cùng trọng yếu.

Nhưng chung quy mà nói, những thứ kia vừa có thể vẽ xong, nội dung cốt truyện cũng thiết kế xong Manga gia càng trâu bò chính là, có chút văn võ song toàn ý tứ.

Mà bóng dáng, ở rất nhiều người cô định trong ấn tượng, chính là thuần họa sĩ.

Đây cũng là La Vi nghe nói Lâm Uyên dự định chính mình nguyên sang Manga nội dung cốt truyện thời điểm, theo bản năng cảm thấy có chút không đáng tin cậy nguyên nhân.

La Vi vẫn cho rằng bóng dáng cũng giống như mình, thuộc về thuần họa sĩ phạm vi.

Manga vòng chú ý « Võng Vương » độ tiến triển nhân có không ít.

Trên thực tế, theo bộ này Manga gần sẽ đi về phía kết thúc, bộ lạc hậu trường đã có rất nhiều người bắt đầu liên lạc bóng dáng muốn phải cùng hợp tác.

Đương nhiên là phân khai sáng làm kiểu.

Có chút xuất bản phương trực tiếp liền biểu thị, nguyện ý cung cấp nội dung cốt truyện cùng với đơn giản phân kính, để cho bóng dáng cái này thuần họa sĩ tới vẽ tranh.

Rất hiển nhiên.

Bộ lạc liền tái hiệu quả tốt vô cùng « Võng Vương » , cho bóng dáng đánh lên một cái thuộc về thuần họa sĩ nhãn hiệu.

"Nếu không người suy tính một chút cùng xuất bản phương hợp tác?"

Chú ý tới hậu trường tin nhắn, La Vi Ám đậm đậm với Lâm Uyên nhắc một cái miệng:

"Người nếu muốn họa mỹ thực Manga, cũng có thể tìm giỏi loại này nội dung cốt truyện Biên Kịch lão sư mà, thậm chí ngay cả kịch bản gốc cũng không cần bọn họ cung cấp, chân người nay đã làm tốt vô cùng."

"Không cần phải."

Lâm Uyên dĩ nhiên hiểu La Vi lờ lửng, chỉ là hẳn không có biện pháp giải thích tình huống mình, trừ phi hẳn chủ động bại lộ chính mình hai cái bí danh.

"Được rồi."

La Vi thấy Lâm Uyên sáng tác mãnh liệt như vậy, cũng liền không hề khuyên nhiều.

Ngược lại bóng dáng danh tiếng đã có, đợi Lâm Uyên phát hiện mình không cách nào biên ra « Võng Vương » tốt như vậy nội dung cốt truyện, tự nhiên sẽ ngoan ngoãn buông tha ý tưởng của nguyên sang, an tâm làm một cái thuần họa sĩ.

Sau khi tan việc.

Lâm Uyên chuẩn bị rời đi phòng làm việc, chợt nhận được một cú điện thoại.

"Người tốt."

Lâm Uyên tiếp thông điện thoại.

Đôi phương sừng sốt một chút, sau đó không quá chắc chắn nói: "Ta là bộ lạc văn học Hàn Tế Mỹ, xin hỏi . Lần này lại là Sở Cuồng lão sư tiếp sao?" Lâm Uyên cũng ngăn người.

Hắn nhìn một chút điện thoại gọi đến biểu hiện, mới phát hiện điện thoại này là đánh tới bóng dáng cái số này bên trên, mà cái kêu Hàn Tế Mỹ nữ nhân, tựa hồ lần trước cũng đi tìm bóng dáng.

" Đúng."

Lâm Uyên ho khan một tiếng.

Hàn Tế Mỹ cổ quái cười nói: "Thật là có duyên phận a, ta hai lần gọi điện thoại tới, tựa hồ cũng là Sở Cuồng lão sư thay bóng dáng lão sư nghe điện thoại ."

"Hắn đang tắm."

Lâm Uyên thuận miệng biên cái lý do.

Hàn Tế Mỹ bên kia bỗng nhiên trầm mặc, tựa hồ hô hấp tần số cũng nhỏ nhỏ có cái gì không đúng, thật lâu đôi điện mới áp ứng nói: "Kia ta có phải hay không là quấy rầy đến nhị vị cái kia ."

Lâm Uyên nói: "Không việc gì, người nói, ta sẽ chuyển cáo."

Hàn Tế Mỹ tựa hồ cuống hống không thoải mái, lại cũng ho khan một tiếng: "Ta gọi điện thoại là muốn hỏi một chút, bóng dáng lão sư có hứng thú hay không ở bộ lạc bên trên liên tái Manga tân tác?"

Lâm Uyên cau mày: "Tiếp tục miễn phí liên tái?"

Hàn Tế Mỹ vội vàng nói: "Tình huống là như vậy, chúng ta bộ lạc gần đây mở một cái tuyến thượng Manga Website, đây là một cái áp dụng thu lệ phí kiểu Manga sân thượng, sau đó chúng ta sẽ thông qua bộ lạc bên này dẫn lưu ."

"Ta cân nhắc một chút."

"Ngài?"

" Ừ."

"Cái này . Ách . Không nghĩ tới ngài có thể thay bóng dáng làm quyết định . Nhị vị quan hệ quả nhiên phi thường thân mật đây ."

" "

Lâm Uyên thiếu chút nữa đã quên rồi này tra, mí mắt giựt một cái: "Vậy trước tiên như vậy đi, quay đầu có thể dùng gửi tin nhắn, không cần thường thường gọi điện thoại."

"Tốt đây."

Hàn Tế Mỹ rất dễ nói chuyện.

Cúp điện thoại sau đó, Lâm Uyên cảm giác mình phải nhất định mau sớm tìm người giúp tự mình xử lý những chuyện này.

Nếu không thân phận sớm muộn loạn sáo.

Chương 245: Người đại diện

Nhưng tìm một cái người đại diện tự muốn đem chính mình thật sự có tình huống cũng nói cho đối phương biết, Lâm Uyên đối với cái này sự kiện nhưng thật ra là có chút kháng cự, bởi vì này có nghĩa là chính mình người đại diện phải giá trị được bản thân 100% tín nhiệm!

Lâm Uyên có chút phiền não.

Lâm Uyên tin tưởng nhất nhân đương nhiên là người nhà cùng bằng hữu, nhưng tất cả mọi người có chuyện mình, Lâm Uyên cũng không thể để cho tỷ tỷ hoặc là Hạ Phôn cũng hoặc là Giả Dịch cho mình đi làm, mà trừ những thứ này ra nhóm người ngoại còn có ai thích hợp?

Nếu không để cho Cố Đông đảm nhiệm?

Cố Đông là Lâm Uyên trợ lý, vẫn tương đối đáng giá tín nhiệm, nhưng Lâm Uyên cảm thấy Cố Đông năng lực còn chưa đủ một mình đảm đương một phía, thân phận của mình có mấy cái, Cố Đông sợ rằng chưa chắc quản được tới, hay lại là tận lực tìm một cái kinh nghiệm phong phú người đại diện mới được, dù sao cũng là muốn thay mình đi ra ngoài bàn công việc.

Vâng.

Lâm Uyên yêu cầu người đại diện giúp mình bàn công việc, tỷ như « Võng Vương » truyện tranh hóa Lâm Uyên cũng rất hi vọng có người có thể thay mình ra mặt nói, loại sự tình này phỏng chừng La Vi cũng không đi, Lâm Uyên đích thân ra tay lại dễ dàng xảy ra vấn đề, huống chi hẳn cũng không quá lành nghề.

"Đình đông."

Ngay tại Lâm Uyên vì chuyện này cảm thấy phiền não lúc, hệ thống bỗng nhiên chủ động xuất hiện: "Nhận ra được kí chủ tựa hồ vô lực ứng đối với tự thân càng ngày càng nhiều thân phận bối cảnh, có hay không yêu cầu hệ thống thay kí chủ xem xét một vị đáng tin người đại diện?"

"Muôn cào thế?"

Lâm Uyên có chút cảnh giác.

Hệ thống: "Không cần."

Lâm Uyên do dự một chút, này phá hệ thống lúc nào tốt bụng như vậy?

Bất quá suy đi nghĩ lại, Lâm Uyên cũng không nghĩ ra hệ thống cho mình bố trí cái gì cạm bẫy, dứt khoát gật gật đầu nói:

"Vậy người giúp ta xem xét đi."

"Đã hoàn thành."

Hệ thống trả lời Lâm Uyên nói.

Nhanh như vậy sao?

Lâm Uyên nhìn chung quanh một chút, đang định nói chuyện, phòng làm việc cửa truyền tới một tràng tiếng gõ cửa.

Người tới?

Lâm Uyên có chút hiếu kỳ, đem cửa phòng mở ra, lại thấy đứng ở cửa một tên ước chừng hơn ba mươi tuổi, nhìn có chút tang thương nam nhân.

Đối phương nói: "Xin hỏi là nơi này ở tuyến người sao?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Hẳn là."

Hắn nhường ra một thân hình: "Vào đi."

Nam nhân nói tiếng cảm ơn, sau đó vào cửa.

"Mời ngồi."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Người biết rõ mình phải làm gì làm việc sao?"

Nam nhân giải thích: "Ta vừa mới thấy dưới lầu này trưng tuyến người quảng cáo, tựa hồ có người yêu cầu một vị người đại diện, ta cảm thấy cho ta có thể đảm nhiệm."

Vừa nói, nam nhân cho Lâm Uyên đưa tới một phần sơ lược lý lịch cùng với hắn dẫn tới tuyến người quảng cáo.

Tuyến người trên quảng cáo viết đơn giản năm chữ:

"Chiêu người đại diện."

Hiển nhiên là hệ thống số lượng.

Sau đó Lâm Uyên nhìn một chút đối phương sơ lược lý lịch, nói: "Người vốn chính là hướng ta này tới?"

Kim Mộc nói: "Vốn là là không phải, bây giờ là rồi."

Lâm Uyên gật đầu một cái, mở miệng nói: "Kim Mộc?"

Tên là Kim Mộc nam nhân gật đầu một cái.

Lâm Uyên nói: "Ta không tính mở công ty."

Sơ lược lý lịch biểu hiện, cái này Kim Mộc trước là một công ty ông chủ, chỉ là không biết tại sao, lại đi tìm việc rồi.

Mà thích hợp nhất công việc của hắn, hiển nhiên là công ty giám đốc loại chức vị.

Kim Mộc cười nói: "Ta cũng không muốn cạnh nữa lúc trước công tác."

Lâm Uyên nói: "Có thể hỏi một chút nguyên nhân sao?"

Mặc dù là hệ thống chọn trúng nhân, Lâm Uyên tương đối tín nhiệm, nhưng vẫn là muốn hiểu một chút lai lịch.

Kim Mộc cười khò nói: "Ta trước mở công ty, cũng coi là có thành tựu nhỏ, sau đó bị bệnh, thầy thuốc nói ta bệnh không cứu, cho nên lão bà với người khác, bao gồm ta tài sản cũng bị mang đi. Kết quả đoạn thời gian trước.

Người có thể lý giải ta y học kỳ tích đi, ta không có chết thành."

Lâm Uyên nhú mày.

Tuyệt chứng cũng không có thể chết thành?

Làm sao nghe được quen thuộc như vậy?

A, hệ thống này ngược lại là rất thích cứu người khác nhân sinh.

Lâm Uyên nói: "Tài sản không tìm về được?"

Kim Mộc lắc đầu: "Ta ở trên giường bệnh nằm ba năm, nàng cũng chiếu cố ta ba năm, không phụ lòng ta."

Lâm Uyên tỏ ra là đã hiểu.

Kim Mộc nói: "Ta gây dựng sự nghiệp trước, làm qua một ít bí thư loại công việc, bên này yêu cầu người đại diện lời nói, ta có thể thử một chút."

Lâm Uyên bắt đầu nói: "Ta bên này không có nói là cái gì người đại diện."

Hệ thống chỉ viết bốn chữ: Chiêu người đại diện.

Chẳng lẽ cái này Kim Mộc sẽ không cảm thấy không đáng tin cậy?

Kim Mộc do dự một chút, nói: "Nếu như ta nói, ta cũng không biết mình vì sao lại đột nhiên nghĩ bên trên đi thử một chút công việc này, người tin không?"

"Ta tin."

Lâm Uyên đồng tình nhìn đôi phương liếc mắt, nói: "Kia ta đã nói với người một hạ tình huống công tác đi."

Kim Mộc gật gật đầu nói: "Ngài chính là muốn chiêu người đại diện vị kia?"

"Là ta."

Lâm Uyên tự giới thiệu mình: "Ta tên là Lâm Uyên, Tần Châu nghệ thuật học viện năm thứ ba đại học Soạn nhạc hệ . Qua mấy ngày tựu trường chính là sinh viên đại học năm thứ tư."

Kim Mộc ngoài ý muốn.

Lâm Uyên tiếp tục nói: "Nơi này là ta phòng làm việc, ta mặt ngoài là một đệ tử, trên thực tế lại là một vị Manga gia, bút hiệu kêu bóng dáng."

Kim Mộc nói: "Ta có thể tra một chút sao?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Kim Mộc lấy điện thoại di động ra, tra xét một chút "Bóng dáng", nhìn đi một tí tài liệu sau đó, cười nói:

"Công việc này so với tưởng tượng của ta tốt hơn, không nghĩ tới ngài nhỏ như vậy tuổi tác, liền lấy được thành tựu như vậy."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Làm phiền người lại tra một chút Tiệp Ngự."

Kim Mộc nói: "Ta biết Tiệp Ngự . Ta ở trên giường bệnh nghe nhiều nhất chính là Tiệp Ngự viết ca khúc . Cái này cùng ngài có quan hệ gì?"

Lâm Uyên nói: "Ta chính là Tiệp Ngự."

Không khí yên tĩnh mấy giây.

Kim Mộc cục xương ở cổ họng rõ ràng giật mình, nói: "Vậy xin hỏi . Ngài rốt cuộc là bóng dáng, hay lại là Tiệp Ngự?"

Lâm Uyên nói: "Đều là ta."

Con mắt của Kim Mộc có chút tròn to, tốt nửa ngày mới phản ứng kịp, thanh âm mang theo vẻ khiếp sợ: "Cho nên."

"Cho nên ta hi vọng người có thể giúp ta xử lý xong này ba cái thân phận."

"Được."

Kim Mộc cho là đối phương là chỉ Lâm Uyên học sinh thân phận, cùng với Tiệp Ngự cùng bóng dáng hai cái này thân phận.

Kết quả lại không nghĩ rằng, Lâm Uyên lại nói tiếp: "Xin lỗi, quên giới thiệu, người có thể lại tra một chút Sở Cuồng."

"Sở Cuồng ta cũng biết."

Kim Mộc không có động thủ tra, chỉ là theo bản năng trả lời một tiếng.

Ngay sau đó, tựa hồ ý thức được cái gì, hấn bỗng nhiên ánh mắt có chút ngạc nhiên nhìn chằm chằm Lâm Uyên: "Ngài đang nói đùa sao?"

"Không có."

Lâm Uyên nói: "Người khả năng đã đoán được, Sở Cuồng cũng là ta."

" "

Lại vừa là một hồi trầm mặc, Kim Mộc bỗng nhiên nói: "Ta có thể uống miếng nước sao?"

"Tùy ý." Lâm Uyên nói.

Người đàn ông này cầm lên duy nhất ly, rót ly nước, tán tán tán uống xong, sau đó tổng kết nói:

"Cho nên ngài ngoại trừ mặt ngoài học sinh thân phận ngoại, tổng cộng còn có ba cái thân phận, theo thứ tự là trứ danh tác gia Sở Cuồng, trứ danh âm nhạc nhân Tiệp Ngự cùng với. Khá có danh tiếng Manga gia, bóng dáng?"

"Ừ."

Đối phương phản ứng so với Lâm Uyên tưởng tượng bình tĩnh một ít, Lâm Uyên cảm thấy rất được, là trải qua cảnh tượng hoành tráng nhân.

"Ta đây sau này là ba người người đại diện?" Kim Mộc có chút gian chẳng lẽ.

"Ừ."

Lâm Uyên lần đầu tiên nói với người khác những bí mật này, cảm giác cũng không tệ lắm, hết lần này tới lần khác đối phương chỉ là mình mới quen không tới mấy phút nhân.

"Được rồi."

Kim Mộc lộ ra một cái phức tạp nụ cười: "Ta vốn là muốn tìm một dễ dàng một chút công việc. Nhưng như vậy cũng không tệ."

Lâm Uyên nói: "Người lý tưởng tiền lương là bao nhiêu?"

Kim Mộc do dự một chút, cười nói: "Một tháng 1 vạn tệ, dầu gì cũng là cho ba người đi làm, ngài nếu như cảm thấy ta biểu hiện không tệ, hi vọng sau này cho ta nhiều phong điểm."

Có thể tiếp nhận.

Lâm Uyên đồng ý: "Vậy trước tiên như vậy, chúng ta trò chuyện tiếp trò chuyện công việc chi tiết."

"Được."

Kim Mộc bất động thanh sắc bắm một cái bấp đùi mình.

Chương 246: Hàn Tề Mỹ chỉ tính theo ý mình

Đối Lâm Uyên chiêu người đại diện chuyện này, La Vi ngược lại không cảm thấy kỳ quái, mấy ngày gần đây nàng là nhìn Lâm Uyên khảo hạch, mà khi Lâm Uyên xác định người đại diện nhân tuyển sau đó, La Vi cũng là trước tiên cùng đối phương hàn huyên: "Gần đây bóng dáng lão sư bộ lạc tài khoản đều là ta đang xử lý, bây giờ có thể phát cho Kim thúc rồi, Kim thúc bên này đòi một chút mật mã là được."

Kim Mộc tuổi tác tương đối lớn.

Nàng kêu một tiếng thúc không quá phận.

Kim Mộc nói: "Ta xem tài khoản tình huống, la trợ lý xử lý không tệ, cho nên ta cảm thấy được bóng dáng bộ lạc tài khoản có thể tiếp tục giao cho la trợ thủ xử lý, về phần « Võng Vương » truyện tranh soạn lại sự tình, ta sẽ phụ trách với mấy công ty tiếp xúc."

"Có thể không?"

La Vi nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu một cái, loại này cơ bản bí danh quản lý cũng không cần Kim Mộc bận tâm, kim nếu như Mộc Chủ giúp Lâm Uyên xử lý một ít không có phương tiện bản thân hấn lộ mặt sự tình, tỷ như vừa mới Kim Mộc nhắc tới sự tình, dù sao liên quan đến chuyên nghiệp tính.

La Vi lộ ra nụ cười.

Nàng cũng muốn tiếp tục xử lý tài khoản.

Ngoài ra Lâm Uyên còn đem mình trước mắt chủ yếu nhân tế quan hệ đều giao cho Kim Mộc, sau này rất nhiều chuyện Lâm Uyên có thể để cho Kim Mộc xử lý, chỉ cần đối phương kịp thời với chính mình báo cáo là được rồi, hệ thống lựa chọn nhân tuyển Lâm Uyên vẫn tương đối yên tâm.

Kim Mộc vào tay rất nhanh.

Thích ứng vài ngày sau, hấn đã có thể với Lâm Uyên trò chuyện công tác chính thức rồi: "Ta đã làm một ít điều tra, Tần Tề đại hình tuyển thượng Manga Website tổng cộng Bát gia, trước mắt lưu lượng tương đối trung bình, cũng có thể làm bóng dáng hạ bộ Manga phát hành sân thượng, nhưng cá nhân ta đề nghị lựa chọn bộ lạc Manga."

"Tại sao?"

"Đầu tiên bóng dáng đệ nhất bộ Manga chính là ở bộ lạc phát hành, thứ yếu bộ lạc xây dựng Manga Website có Tiên Thiên dẫn lưu ưu thế, Website Lạc Thành sau đó nhất định sẽ hấp dẫn một ít ưu tú Manga gia, đây là cơ sở lưu

lượng bảo đảm, trong thời gian ngắn cái này Website khả năng là không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng nếu như từ lâu dài đến xem, ta cảm thấy được cái này Manga Website là có thể làm, hơn nữa bọn họ đang ở chuẩn bị off thật thể con đường ."

"Vậy thì nhà này đi."

Lâm Uyên không hiểu cái gọi là thị trường điều tra, nếu như bộ lạc thành lập Manga Website đáng tin, vậy hẳn là không ngại tiếp tục cùng với hợp tác, dù sao Lâm Uyên thói quen chính là trọn lượng cùng mình quen thuộc sân thượng hợp tác.

"Ngoài ra ."

Kim Mộc liếc nhìn Lâm Uyên nói: "Bộ lạc cùng những nhà khác xuất bản phương cùng với Manga sân thượng như thế, đều có vì ông chủ cung cấp ý tưởng của Biên Kịch, bất quá ta dự định cự tuyệt, ông chủ cảm thấy ta xử lý có vấn đề sao?"

Thuần họa sĩ!

Đây là ngoại giới đối với bóng dáng định nghĩa, nếu như không biết Lâm Uyên nhiều thân phận, Kim Mộc cũng cảm thấy bóng dáng thích hợp hơn thuần họa sĩ đường đi, nhưng nếu như bóng dáng đồng thời còn là Sở Cuồng lời nói liền chớ bàn những thứ khác.

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên không thể nào dùng Biên Kịch, rõ ràng tự có tốt có sự, tại sao phải người khác cung cấp, vô duyên vô cớ nhiều hơn một người với chính mình chia tiền, chỉ cần mình hạ bộ Manga khai hỏa danh tiếng, thuần họa sĩ nhãn hiệu liền có thể lấy xuống.

"Ân ."

Kim Mộc do dự một chút, nói: "Về phần Tiện Ngự công việc xử lý ta cảm thấy phải trả là ông chủ tự mình phụ trách tương đối khá, chúng ta rất khó thành công ẩn núp lên từng cái bí danh, người vẫn còn cần một cái tương đối rộng rãi làm người biết công khai thân phận."

"Như vậy sao."

Lâm Uyên suy tư một chút, thấy các vấn đề không lớn, ý nào đó mà nói Tiện Ngự cái thân phận này là khó khăn nhất giấu, bởi vì công ty không ít người cũng nhận biết mình, bao gồm người nhà bằng hữu cũng đều biết mình Tiện Ngự tầng này thân phận.

"Được."

Vừa nói như vậy Kim Mộc chỉ cần xử lý tốt Sở Cuồng cùng bóng dáng hai cái này bí danh là được rồi, thân phận của Tiện Ngự bình thường cơ bản không dùng được Kim Mộc: "Vậy người bên này tiếp tục cùng vào bộ lạc Manga Website."

Kim Mộc gật đầu một cái.

Lâm Uyên tâm tình không tệ.

Có Kim Mộc bày mưu tính kế vẫn đủ thuận lợi, bởi vì Kim Mộc cho ra đề nghị cơ bản đều là công việc tối ưu giải, Lâm Uyên sớm liền cần nhân có thể cho hắn cung cấp một ít đúng trọng tâm đề nghị.

Cùng bóng dáng bên này liên lạc đồng thời, bộ lạc đã bắt đầu liền thành lập một cái Manga Website chuyện tiến hành rồi tuyên truyền, mà làm Tân Tề lớn nhất Internet sân thượng một trong, tin tức này rất nhanh thì bị tuyên truyền đến mọi người đều biết mức độ, không ít thâm niên Manga mê cũng đang chờ mong cùng thảo luận.

"Tân Manga Website?"

"Bộ lạc lại cũng phải làm Manga rồi, các đại Manga Website áp lực hắn rất lớn đi, dù sao bộ lạc trên bình đài vốn là có một ít sức ảnh hưởng không tệ Manga ở liên tái, hơn nữa bộ lạc bản thân độc nhất vô nhị bối cảnh."

"Hi vọng tân Website có kinh hi."

"Lấy bộ lạc bối cảnh khẳng định có thể hấp dẫn đến rất thật lợi hại Manga lão sư, gần đây đã có chừng mấy vị Manga gia cũng biểu thị chính mình đang cùng bộ lạc Manga nhân tiếp xúc rồi, phỏng chừng mấy ngày nay sẽ tuyên bố danh sách."

" "

Đúng như ngoại giới suy nghĩ.

Bộ lạc vào sân đề cho Tân Tề các đại tuyển thượng Manga sân thượng như lâm đại địch, nhất là một ít đã bị bộ lạc đào catwalk cây cột cấp bậc Manga gia Website càng là một cái chua cay lệ, thực ra đây đều là Tân Tề thống nhất sau các nghề đại tẩy bài mang đến ảnh hưởng.

Lại qua vài ngày nữa.

Bộ lạc trực tiếp công bố 30 vị sẽ ở bộ lạc Manga phát hành tân tác Manga gia danh sách, rất nhiều Manga mê hết sức quen thuộc Manga đại lão tên cũng xuất hiện ở phân danh sách này trên, mà ở danh sách sau mấy cái tên bên trong cũng bao gồm bóng dáng.

Đương nhiên rồi.

Ở nơi này chuỗi trong danh sách, bóng dáng tồn tại cũng là không phải đặc biệt nổi bật, bởi vì bộ lạc mời Manga gia, cơ bản đều là nghề bên trong phi thường có danh tiếng lão bài Manga gia, đủ toàn bộ Manga mê hoa cả mắt. Tên này đơn độc ra.

Thảo luận bộc phát náo nhiệt.

Bất quá chuyện này cũng không có ảnh hưởng đến Lâm Uyên liên tái « Vồng Vương » tiết tấu, làm thời gian đã tới ngày 23 tháng 8, bộ này Manga rốt cuộc nghênh đón cuối cùng kết thúc, mà Manga kết thúc ngày này bộ lạc bình luận khu cũng là không ra ngoài dự liệu xuất hiện rất nhiều nhấn lại.

"Cảm khái a!"

"Kết thúc xuất ra hoa!"

"Trước mắt thích nhất Manga kết thúc, tâm lý vắng vẻ, không biết bóng dáng lão sư có hứng thú hay không đem « Tru Tiên » soạn lại Manga, nếu như là bóng dáng lão sư lời nói, cũng có thể trả lại như cũ rất tốt?"

"Bóng dáng kỹ năng vẽ quá trâu."

"Thuần họa sĩ chỉ cần gặp phải tốt cố sự kịch bản gốc, vẽ ra Thần Tác xác suất vẫn là rất đại, hi vọng bóng dáng lão sư hạ bộ tác phẩm có thể cùng trong nghề đỉnh cấp Manga Biên Kịch lão sư hợp tác, dĩ nhiên nếu như hợp tác với Sở Công lời nói cũng là có thể."

"Mong đợi hạ bộ tác phẩm!"

"Bộ lạc phải làm Manga Website, Cửu Nguyệt nhất hào thượng tuyến, tuyên truyền cũng thả ra rồi, bóng dáng tân tác cũng sẽ ở bộ lạc liên tái, cảm giác bộ lạc cái này tân Manga Website là muốn thống nhất tuyến thượng Manga thị trường tiết tấu a."

" "

Bộ lạc văn học bên này.

Hàn Tể Mỹ nhìn « Vong Vương » bình luận khu phản vang, lộ ra vẻ cười khô: "Đáng tiếc bóng dáng lão sư cũng không cam lòng làm một gã thuần họa sĩ, liền cùng rất nhiều Manga gia như thế, hẳn cũng có viên biên vẽ nhất thể tâm a."

Ở Website sơ kỳ đánh giá bên trong, bóng dáng là đánh giá cấp bậc cao vô cùng thuần họa sĩ.

Đánh giá nghĩ rằng:

Bóng dáng là thuộc về cái loại này cho hẳn một câu chuyện hay, là hẳn có thể vẽ ra bán chạy làm loại hình, có thể nói là Manga giới bánh ngọt.

Cho nên Hàn Tể Mỹ đối bóng dáng là cảm rất cao chú ý.

Đáng tiếc là .

Bóng dáng tự mình giữ vững muốn tự mình đi nguyên sang đường đi, cự tuyệt bộ lạc bên này cung cấp Biên Kịch.

Này khó tránh khỏi để cho Hàn Tể Mỹ có chút thất vọng, bất quá loại thất vọng này nàng cũng không có thẳng thừng biểu lộ ra.

Vừa vặn ngược lại!

Ở bóng dáng kiên duy trì ý kiến của mình dưới tình huống, Hàn Tể Mỹ dứt khoát bày ra ủng hộ bóng dáng đi nguyên sang đường đi thái độ.

Này dĩ nhiên không phải là bởi vì Hàn Tể Mỹ coi trọng bóng dáng đi nguyên sang đường đi, mà là nội tâm của Hàn Tể Mỹ rất rõ ràng, không để cho bóng dáng đụng một lần nam tường, bóng dáng thì sẽ không quay đầu.

Cùng với như vậy, chẳng cho bóng dáng tự do sáng tác không gian.

Chờ bóng dáng tân tác phác nhai, hẳn sẽ biết tự có nhiều thiếu một cái ưu tú Manga Biên Kịch.

Đến thời điểm bộ lạc bên này lại cung cấp một cái thích hợp Biên Kịch nhân tuyến, khẳng định có thể thành công để cho bóng dáng thu tâm! Khi đó, bóng dáng thậm chí sẽ cảm kích bộ lạc cho hẳn cung cấp một vị có thể lẫn nhau thành tựu Manga Biên Kịch.

Đây chính là Hàn Tề Mỹ chỉ tính theo ý mình.

Cùng bóng dáng loại này cực kỳ ưu tú thuần họa sĩ xích mích, là phi thường ngu xuẩn cách làm.

Hàn Tề Mỹ có thể ở bộ lạc chiếm cứ cao vị, có thể không phải là cái gì kẻ ngu!

Hơn nữa .

Bóng dáng hiển nhiên cùng Sở Cuồng quan hệ cực tốt!

Nếu như bộ lạc đặc tội bóng dáng, có thể hay không gián tiếp đặc tội Sở Cuồng?

Chỉ cần vừa nghĩ tới bóng dáng đại khái suất là có thể với Sở Cuồng thổi bên gối phong quan hệ thân mật, Hàn Tề Mỹ cũng không dám chọc bóng dáng mất hứng.

Cho nên chỉ có theo bóng dáng.

Để cho bóng dáng chính mình phát hiện mình chỗ thiếu hụt.

Như vậy bóng dáng mới có thể cam tâm tình nguyện làm một cái thuần họa sĩ.

---

ps: Tiên phát sau đổi, tiếp tục viết

Chương 247: Mỹ thực Manga

Tháng tám 25 hào.

Bóng dáng bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc đối Lâm Uyên nói: "Bộ lạc bên kia nên vì sắp ở tân Website phát hành tác phẩm Manga các nhà làm một cái chuyên mục phỏng vấn, có chút tuyên truyền tân tác ý đồ, không cần bản thân người tự mình ra mặt, chỉ là văn tự hình thức phỏng vấn, có thể tiếp sao?"

"Tiếp."

Lâm Uyên mở miệng.

Kim Mộc gật đầu một cái, theo không lâu sau thì có bộ lạc Manga tiểu biên tăng thêm Lâm Uyên bóng dáng tài khoản.

Đối phương tiểu biên phi thường khách khí: "Chúng ta đã với bóng dáng lão sư người đại diện câu thông qua á..., thả bây giờ phóng có thể bắt đầu sao?"

Bóng dáng: "Ừm."

Tiểu biên: "Ta cũng là « Võng Vương » fan, thấy bộ này Manga kết thúc thật phi thường không thôi, bất quá nghĩ đến bóng dáng lão sư liền muốn phát hành tân tác cũng là phi thường mong đợi đây, xin hỏi ngài có thể với rộng lớn những người ái mộ tiết lộ một ít tân tác tin tức sao?"

Bóng dáng: "Tân tác tên gọi « Vua đầu bếp Souma » , đây là một cái cùng mỹ thực có liên quan Manga."

Tiểu biên: "Nghe liền có thể có thèm ăn đây! Chúng ta biết « Võng Vương » là gia Sở Cường lão sư tác phẩm, như vậy tân tác cố sự là bóng dáng lão sư chính mình sáng tác sao?"

Bóng dáng: "Ừm."

Tiểu biên: "Lần đầu tiên tự viết cố sự, bóng dáng lão sư sẽ có áp lực sao?"

Bóng dáng: "Cũng còn khá."

Tiểu biên: "Bóng dáng lão sư phi thường có tự tin đâu rồi, bởi vì chúng ta Website mới thành lập, bóng dáng lão sư đối với tân tác thành tích có cái nào mong đợi đây?"

" "

Phỏng vấn kéo dài thập năm phút tả hữu.

Cái này tiểu biên vấn đề cũng trung quy trung củ, Lâm Uyên trả lời cũng không mệt mỏi.

Nhưng phía sau này tiểu biên liền bắt đầu trò chuyện bát quái rồi: " 【 nghịch ngợm 】 thực ra tiểu biên một mực có vấn đề riêng cũng muốn hỏi hỏi bóng dáng lão sư, ngài giới tính là?"

Bóng dáng: "Nam."

Tiểu biên: "Lại bát quái một cái, tuyệt đối là người cuối cùng, ngài tựa hồ cùng Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng lão sư quan hệ rất tốt, này nhị vị giới tính là?"

Bóng dáng: "Đây là hai vấn đề."

Tiểu biên: "Ha ha ha, xin lỗi xin lỗi 【 dễ thương 】 ."

Bóng dáng: "Đều là nam."

Tiểu biên: "Bát quái thành công 【 nghe răng cười 】 ! Tạ Tạ Ảnh tử lão sư trả lời, lại là mua một tặng một, $n(\geq \nabla \leq)n$!"

Bóng dáng: "Tại sao là mua, người rõ ràng không đưa tiền."

Tiểu biên dùng mấy giây mới trả lời: " . Bóng dáng lão sư thật hài hước."

Bóng dáng: "Bằng hữu của ta cũng là nói như vậy."

" "

Nhị mươi phút thời điểm.

Văn tự phỏng vấn cuối cùng kết thúc.

Kim Mộc nhìn một cái, chắc chắn không có vấn đề sau, gật đầu nói: "Phỏng vấn buổi tối sẽ phát, còn lại Manga gia cũng đều có văn tự phỏng vấn."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn không có đem chuyện này để trong lòng.

Nhưng mà Lâm Uyên lại đánh giá thấp bạn trên mạng bát quái thiên tính.

Buổi tối hôm đó.

Theo Manga các nhà phỏng vấn xuất hiện ở trên Internet, Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư bộ lạc bình luận khu lại náo nhiệt:

"Ta cứ nói đi, nhóm ba người!"

"Quả nhiên ba vị đều là nam hài tử nha ~ "

"Thực ra cũng không đoán quá ngoài ý muốn á..., Sở Cuồng lão sư vẫn mặc dù phong nhiều thay đổi, nhưng thấy thế nào cũng là nam nhân đi."

"Tiệp Ngư lão sư giới tính ta lúc trước không xác định, dù sao hắn có thủ ca khúc là nữ tính thị giác mở ra từ, bây giờ biết á..., Tiệp Ngư lão sư có một viên thiếu nữ tâm."

"Ba vị quả nhiên là tốt bạn gay !"

"Chúc mừng bóng dáng lão sư tân tác đại hỏa đi, bằng không coi như bị Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng hất ra rồi."

"Tiểu trong suốt phải cố gắng lên vịt!"

Rất nhiều fan cũng không quá hiểu Manga, cho nên trêu chọc chiếm đa số. Phần này phỏng vấn, đối với những người này mà nói, giá cao nhất giá trị chính là tiết lộ rồi Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng giới tính.

Mà giống vậy nhất đoạn phỏng vấn, rơi vào Manga vòng một ít trong nghề trong mắt của nhân sĩ, nhưng là ngoài ra một phen phản hưởng rồi.

"Bóng dáng phải đi nguyên sang?"

"Hắn là không phải thuần họa sĩ sao?"

"Xem ra lại vừa là một cái không cam lòng làm thuần họa sĩ Manga gia, mỗi một thuần họa sĩ tựa hồ cũng có độc lập ý tưởng của sáng tác."

"Trọng điểm chẳng lẽ là không phải mỹ thực sao?"

"Nếu như bóng dáng tác phẩm mới là không phải mỹ thực đề tài, ta cảm thấy cho hắn tân tác có lẽ còn có một ném ném hi vọng, nhưng mỹ thực cái này đề tài trực tiếp giết chết 99% huyền niệm a!"

"Đúng vậy, làm sao sẽ chọn mỹ thực?"

"Mỹ thực đề tài Manga đã từng cực thịnh một thời, đáng tiếc nhưng bây giờ không người hỏi thăm, đơn giản mà nói chính là cái này đề tài quá hạn."

"Đề nghị bóng dáng còn tiếp tục tìm Sở Cuồng hợp tác đi, bằng không đáng tiếc một vị trình độ phi thường tươi đẹp thuần họa sĩ a."

" "

Không chỉ là trong nghề cảm thấy chuyện này không đáng tin cậy, ngay cả bóng dáng fan, khi biết bóng dáng phải đi nguyên sang thời điểm cũng có chút mộng.

"Không phải đâu?"

"Bóng dáng lão sư không muốn làm thuần họa sĩ rồi không?"

"Ta cảm thấy được thuần họa sĩ rất tốt a, có thể có càng nhiều tinh lực đặt ở hội họa bên trên, cố sự giao cho Biên Kích lão sư không phải tốt."

"Bóng dáng lão sư người thanh tỉnh một chút, mỹ thực đã quá hạn á!"

"Chính là a, bóng dáng lão sư không phải là nếu muốn làm nguyên sang lời nói, dứt khoát họa một bộ vận động đề tài chứ?"

"Mãnh liệt đề nghị họa vận động đề tài!"

"Ồ Manga lĩnh vực, vận động đề tài vẫn còn có chút tiềm lực, hơn nữa « Võng Vương » cũng chứng minh bóng dáng lão sư am hiểu nhất cái này."

"Mặc dù không coi trọng, nhưng ta sẽ tận lực ủng hộ bóng dáng lão sư."

"Lại không thể không xem qua nguyên họa sĩ họa Manga, họa phong ngược lại là không thể chê, nhưng cố sự có chút một lời khó nói hết a."

" "

Trong nghề nhân sĩ cùng bóng dáng fan có thể không quan tâm cái gì Tiện Ngư cùng Sở Cuồng bát quái, mọi người hay là ở ý là bóng dáng tân tác. Nhưng .

Thấy bóng dáng tân tác lại dự định đi nguyên sang đường đi, hơn nữa lựa chọn mỹ thực đề tài, không ít fan đều là cảm giác một chậu nước lạnh tưới xuống.

Không ít bóng dáng vẫn đề.

Mà là ở bóng dáng trước, cũng đã có rất nhiều thuận họa sĩ đã thử chính mình nguyên sang rồi, kết quả đại đa số cũng sập tiệm.

Đương nhiên mọi việc không có tuyệt đối.

Cũng có đi nguyên sang đường đi không phác nhai, nhưng tác phẩm nhiệt độ căn bản không cách nào cùng những người này làm thuận họa sĩ sáng tác tác phẩm so với!

Phải biết « Võng Vương » nhưng là bộ lạc bên trên liên tái nóng bỏng nhất Manga!

Bóng dáng muốn dựa vào nguyên sang đi đến giống vậy độ cao, bản thân cũng rất khó khăn, chớ nói chi là hẳn còn chọn trên thị trường tương đối lãnh môn mỹ thực đề tài.

Bất quá rất hiển nhiên.

Ngoại giới ý tưởng không ảnh hưởng được bóng dáng quyết tâm.

Dù là rất nhiều người chạy đến bóng dáng bộ lạc phía dưới nhấn lại cũng vô dụng.

Ngược lại là thân là bóng dáng trợ thủ La Vi, chính một chút xíu thay đổi đôi « Vua đầu bếp Souma » cái nhìn ——

Vâng.

Theo « Võng Vương » kết thúc.

Lâm Uyên đã bắt đầu chính thức mang theo La Vi, bắt tay « Vua đầu bếp Souma » sáng tác rồi!

Cái này sáng tác quá trình rất chặt vật, là một cái rất tốn thời gian lúc này đại công trình.

Bởi vì Lâm Uyên lần này là muốn vẽ đủ màu Manga!

Chỉ có đủ màu Manga, mới có thể cho thấy « Vua đầu bếp Souma » đặc sắc!

Cái gì gọi là sẽ Phát Quang com xào trứng?

Dùng không có màu sắc màu xám đường cong, làm sao có thể để cho độc giả trực quan thấy « Vua đầu bếp Souma » bên trong xuất hiện thức ăn có nhiều mê người?

La Vi chính là ở trong quá trình này, bị « Vua đầu bếp Souma » hấp dẫn đến.

Làm Lâm Uyên cung cấp phân kính cùng cố sự nhìn một cái không sót gì, La Vi đột nhiên cảm giác được, cái này Manga cũng có thể đưa tới một trận mỹ thực trào lưu!

Nàng hội họa nhiệt tình, phảng phất bị trong chuyện xưa mỹ vị món ngon cho kích phát một dạng làm việc phá lệ ra sức!

Chương 248: Gặp lại Cố Tịch

Bóng dáng tân tác dẫn dắt lên chú ý, giới hạn với bóng dáng fan, cùng với Manga vòng một ít chuyên nghiệp nhân sĩ.

Nếu như đem thị giác nhắm toàn bộ Manga vòng độc giả, bóng người kia tân tác tin tức, nhất định là không nổi lên được quá sòng lớn.

Manga mê môn, vẫn đắm chìm trong bộ lạc Manga sắp mở đứng trong chờ mong!

Bởi vì .

Bộ lạc Manga mở đứng, mời tới Manga gia đội hình, quá hào hoa!

Rất nhiều đại bài Manga gia tân tác, đều là đáng để mong chờ!

Bóng dáng xen lẫn ở danh sách lớn trung cũng không dễ thấy.

Thậm chí rất nhiều người cũng không có chú ý vị này thuần họa sĩ.

Mà làm loại tâm tình này ngưng tụ đến Cửu Nguyệt nhất hào này một thiên thời, toàn bộ nhiệt tình cùng mong đợi, cũng theo bộ lạc Manga mở đứng mà hoàn toàn nổ!

Quét quét quét.

Vô số Manga độc giả, ở ngày này tràn hưởng bộ lạc thành lập Manga Website!

Bất quá .

Ở dạng này thời khắc, Lâm Uyên lại không có theo sát đóng chặt chú chính mình Manga tình huống.

Hắn đem « Vua đầu bếp Souma » đăng lên sự tình giao cho trợ lý La Vi.

Bởi vì Cửu Nguyệt nhất hào không chỉ là bộ lạc Manga đẩy ra tân Manga Website thời gian, đồng thời .

Cũng là Tân Nghệ tựu trường thời gian.

Mặc dù Lâm Uyên ở năm thứ ba đại học học kỳ kế lên, liền mở ra vô hạn xin nghỉ kiểu, nhưng năm thứ tư đại học tựu trường ngày này, hắn vẫn là không có vắng mặt lý do.

Trong lớp.

Các bạn học lại lần nữa gặp nhau, phá lệ thân thiết nhiệt tình, hơi có mấy phần triển vọng năm học mới ý tứ.

Lâm Uyên cũng là lấy được rất nhiều bạn học nhiệt tình chào mời, vẫn là vạn năm không thay đổi bày cung chiều đãi ngộ.

Lam Tinh đại học đều là năm năm chế.

Nhưng trên thực tế, đến năm thứ tư, mọi người cơ bản chính là không có gì lớp.

Trường học đối với sinh viên đại học năm thứ tư quản lý cũng rất dễ dàng. Trụ hay không trụ phòng ngủ đều không nhân tra phòng.

Học sinh có thể không dùng được phòng ngủ, ở trường học ngoại ô cũng được có thể, giờ học bắt cũng ít, chớ cúp khoa là được.

Đầu năm nay, chỉ phải nghiêm túc học tập, cơ bản sinh viên cũng sẽ không rớt tín chỉ.

Năm thứ tư đại học năm này cùng với nói lên giờ học, chẳng nói là đang làm một ít thực hành hoạt động.

Về phần năm thứ năm đại học .

Năm thứ năm đại học đều là chuẩn người tốt nghiệp.

Bọn học sinh nên tìm việc làm thực tập thực tập, nên tự bản thân gây dựng sự nghiệp tự bản thân gây dựng sự nghiệp, trường học đều là ủng hộ.

Tỷ như Lâm Uyên trợ thủ La Vi chính là Tần Nghệ năm thứ năm đại học học sinh.

Hôm nay nàng thậm chí chưa có tới trường học.

Sau này nàng cũng không cần thường xuyên đến trường học, phỏng chừng cũng liền làm luận văn tốt nghiệp thời điểm, sẽ hơi chút bận rộn một chút đi.

Bây giờ nàng có thể tính làm là chính nhi bát kinh vì Lâm Uyên công tác, thuộc về nửa xã hội nhân.

Nói nửa là bởi vì, dù sao còn không có bắt được Tần Nghệ bằng tốt nghiệp. Bất quá Lâm Uyên đối với chính mình năm thứ tư đại học thời gian, cũng có nhất định hoạch định.

Đầu tiên muốn xác lập tiền đề chính là .

Hắn năm thứ tư đại học nhất định sẽ càng thường xuyên xin nghỉ.

Ngược lại năm thứ tư đại học giờ học ít, linh linh tán tán, xin nghỉ thành phẩm vốn là so với năm thứ ba đại học thấp hơn.

Huống chi .

Bây giờ Lâm Uyên cũng không có thời gian lăn lộn Hội Họa Xã rồi.

Không chỉ có La Vi thăng năm thứ năm đại học.

Lâm Uyên ở Hội Họa Xã quen thuộc nhất học trưởng Chung Dư, cũng thăng năm thứ năm đại học.

Thăng năm thứ năm đại học, sau này Chung Dư đại khái cũng sẽ không thường thường đến Hội Họa Xã lộ diện.

Đối Lâm Uyên mà nói, ít đi người quen Hội Họa Xã, luôn cảm thấy kém một chút cái gì.

Dù sao hắn quen thuộc Hội Họa Xã, vẫn là lấy Chung Dư một lần kia học trưởng làm chủ.

Mặc dù Hội Họa Xã gương mặt quen sẽ ít đi rất nhiều, nhưng Lâm Uyên hay lại là căn cứ mấy phần hoài cựu tâm tình đi vòng vo một vòng.

Bởi vì hôm nay là tựu trường ngày đầu tiên, cho nên Hội Họa Xã nhân không có ngày thường nhiều.

Nhưng nhận biết Lâm Uyên nhân, vẫn không phải số ít.

Dù sao Hội Họa Xã là các giới học sinh tốt xấu lẫn lộn.

Dù là so với Lâm Uyên thấp một lần học sinh, cũng có chút người là với Lâm Uyên học qua phác họa hoặc là bột nước.

Với mọi người đánh xong kêu, Lâm Uyên lại đến phòng đánh đàn vòng vo một hồi.

Phòng đánh đàn vẫn là như cũ.

Có mấy gian phòng đánh đàn bên trong Đàn dương cầm, Lâm Uyên đến bây giờ còn rất quen thuộc đây.

Ngồi ở vị trí, hơi chút đánh đàn một cái lần, Lâm Uyên liền chuẩn bị rời đi.

Kết quả vừa ra cửa, liền thấy một đạo thân ảnh quen thuộc.

Cố Tịch!

Lần trước cùng Cố Tịch gặp mặt, hay là ở Tề Nghệ, không nghĩ tới chỉ chớp mắt, đều đi qua lâu như vậy rồi, Cố Tịch cũng từ Tề Nghệ đi học trở lại.

Chỉ là không biết tại sao .

Cố Tịch nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, phi thường phức tạp.

Giống như là mang theo mấy phần kinh hỉ, vừa tựa hồ quân mấy phần u oán, còn có một ném ném buồn rầu, giữa hai lông mày có cổ phân tán không mở buồn.

"Lâm Đồng học, lại gặp mặt." Nàng chủ động chào hỏi.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Người tốt."

Đánh xong kêu, Lâm Uyên là chuẩn bị đi, nhưng không nghĩ tới, Cố Tịch lại kêu hẳn lại, cười gượng nói: "Lâm Đồng học, người cứ như vậy không muốn gặp lại ta sao?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Người hiểu lầm."

Cố Tịch hơi chậm lại, chột như là nghĩ tới điều gì, thấp giọng nói: "Ta thật giống như thường thường sẽ hiểu lầm Lâm Đồng học, chỉ là có chút hiểu lầm không tốt giải ."

"Có chuyện gì sao?"

Lâm Uyên nghe không hiểu đối phương đang nói gì.

Thật là như đã đoán trước lãnh đạm a, Cố Tịch thở dài.

Thực ra Lâm Uyên như vậy đối với chính mình, chính mình lại tại sao ném không phải như vậy đối với người khác đây?

Chỉ có thể nói, liêm cầu là không có có kết quả tốt.

Lại cố gắng thế nào liêm, cũng rất khó liêm cứng rắn một cái không đem người để trong lòng thượng nhân.

Từ nay về sau, chính mình không bao giờ nữa làm bất luận kẻ nào liếm chó. Khúc cha cũng không được.

Tôn nghiêm, so với khúc cha trọng yếu!

"Không sao ."

Nghĩ tới đây, nàng có chút cô đơn cười nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mở miệng nói:

"Người gần đây có rãnh không?"

"Có rãnh rồi có rãnh rồi!"

Cố Tịch đột nhiên ngẩng đầu lên.

Trên người nàng về này phảng phất dục hỏa trọng sinh như vậy bỗng nhiên bùng ra nhiệt tình đem Lâm Uyên giật nảy mình.

"Ta chuẩn bị chụp cái điện ảnh ."

Lâm Uyên là muốn mời Cố Tịch hỗ trợ: "Kia bộ phim bên trong, yêu cầu một ít bài hát, người trình diễn kỹ thuật so với ta tốt một ít."

"Không thành vấn đề a!"

Cố Tịch gật đầu liên tục, sau đó nhiệt tình cười nói: "Lâm Đồng học trình độ thực ra không thể so với ta kém, bất quá Lâm Đồng học cần ta hỗ trợ ta khẳng định nghĩa bất dung từ!"

"Thêm một chút phương thức liên lạc đi."

Lâm Uyên nói: "Thù lao có thể thương lượng, sẽ không để cho người làm không."

Cố Tịch vội vàng nói: "Không việc gì không việc gì, ta có thể cho người làm không!"

Tựa hồ ý thức được chính mình ngôn ngữ có chút không ổn, Cố Tịch mặt, nhanh chóng đỏ, liền vội vàng khẩn trương giải thích: "Ý tứ của ta là người có thể làm không, là không phải, làm không là ."

Cô nương này thế nào lời nói không có mạch lạc?

Lâm Uyên kỳ quái nhìn nàng một cái: "Số điện thoại di động."

Cố Tịch bụm mặt nói: "Ta số điện thoại di động là 10086 12580 ."

Một phút đồng hồ sau.

Hai người trao đổi phương thức liên lạc.

Lâm Uyên rời đi phòng đánh đàn.

Cố Tịch chính là ở phòng đánh đàn trên hành lang, hừ âm nhạc, vui thích nhảy dựng lên, tựa hồ đang giẫm đạp sàn nhà ô vuông.

Cho đến chung quanh có người tới, nàng mới tăng hắng một cái, thu liễm biểu tình, ngửa lên như bạch ngọc cổ, lạnh lẽo cô quạnh như Khổng Tước tựa như đi ra ngoài.

Mà vào lúc này.

Theo bộ lạc Manga lưới chính thức Kiến Thành, đã có người tiến vào trong đó, cũng mở ra bóng dáng Manga tân tác, « Vua đầu bếp Souma » .

Chương 249: Duyệt Vương

Bộ lạc Manga xuất hiện, đối với toàn bộ Manga mê mà nói cũng là một việc trọng đại, đối với Lô Vĩ cái này thậm chí tràn đầy mê tự nhiên cũng giống như vậy, cho nên Manga Website một khi xuất hiện, hẳn liền cùng vô số mong đợi đã lâu Manga người yêu thích như thế, trước tiên đổ bộ cái này tân Website.

Tân Website mời rất nhiều trong nghề lừng lẫy nổi danh Manga gia liên tãi tãi tác.

Lô Vĩ đem nổi danh nhất mấy vị Manga gia tác phẩm mới nhìn xong, chỉ cảm thấy chưa thỏa mãn, liền lại bắt đầu tìm tân Manga nhìn.

Tân Website đối với Manga mê mà nói chính là một mảnh còn đợi thanh toán bảo tàng.

Mỗi một Manga mê cũng mong đợi ở tân Website đào được càng thêm mỹ vị tinh thần lương thực!

Sau đó hẳn liền chú ý tới bộ này « Vua đầu bếp Souma » .

Biên vẽ: Bóng dáng

Lô Vĩ không có xem qua « Vong Vương » , cho nên đối với bóng dáng là không phải đặc biệt giải.

Hắn sẽ chú ý tới bộ tác phẩm này, là bởi vì bộ này Manga loại hình có chút đặc biệt .

Mỹ thực!

Bất kỳ Manga loại hình đều có độc giả cơ sở, chỉ là số người cơ sở nhiều ít mà thôi.

Mà Lô Vĩ là vì số không nhiều, phi thường vui Ái Mỹ thực loại Manga một tên Manga độc giả.

Đáng tiếc là, theo mỹ thực phong kết thúc, loại hình này đã trở thành công nhận lãnh môn loại đề tài.

Cho nên Lô Vĩ đã lâu không nhìn thấy tân mỹ thực Manga rồi.

Chuyện này một mực để cho Lô Vĩ cảm thấy rất tiếc nuối.

Nhưng Lô Vĩ đồng thời lại rất lý trí minh bạch, mỹ thực loại Manga đúng là một cái đã mất đi sinh mệnh lực đề tài.

Dù là hẳn cái này thậm chí mỹ thực loại Manga người yêu thích, bây giờ lại nhìn thấy mỹ thực loại đề tài Manga, cũng khó tránh khỏi cảm thấy không có nhiều sắp xếp ——

Lô Vĩ rất khó tưởng tượng ở dạng này đại dưới bối cảnh, lại còn sẽ có người tiếp tục họa mỹ thực loại Manga.

Cái này làm cho Lô Vĩ cảm nhận được mấy phần thân thiết cảm.

Đại khái chính là từ loại này cảm giác thân thiết?

Mang theo mấy phần hoài cựu trong lòng, cùng với về điểm kia mỹ thực tình cảm, Lô Vĩ mở ra « Vua đầu bếp Souma » .

Tùy tiện xem một chút đi, coi như là tưởng nhớ mình làm năm đôi mỹ thực loại Manga yêu thích.

Manga khai thiên, ở một cái quán ăn nhỏ trong hậu viện.

Tóc đỏ thiếu niên ngồi ở than nướng trước cười quỷ dị: "Thịt nướng cá mực chân phối bơ lạc . Khó ăn chết . Ha ha ha ."

Lô Vĩ sừng sốt một chút.

Cái quỷ gì? Đây là mỹ thực Manga? Chắc chắn là không phải hắc ám xử lí?

Thịt nướng cá mực chân phối bơ lạc cái gì, chỉ là suy nghĩ một chút, cũng làm người ta cả người nổi da gà thật sao.

Lúc này, bên trong nhà truyền tới thanh âm: "May mắn bình, người bằng hữu tới nha."

"Tốt ."

Tóc đỏ thiếu niên bỗng nhiên đứng dậy, cởi ra dây dưa nơi cổ tay màu trắng dài mảnh, cũng đem cột vào trên trán: "Bắt đầu đi."

Hình ảnh cho tóc đỏ thiếu niên một cái đặc tả.

Nếu như không có ngoài ý muốn lời nói, cái này may mắn bình chính là Manga chủ giác.

Hình ảnh chuyển một cái.

May mắn bình cùng cha mình phân biệt làm một chén com xào trứng, từ một cô gái làm giám khảo, phán xét hai người tài nấu ăn.

"Ăn ."

Theo nữ hài ăn loại kém nhất miệng com xào trứng, phân kính bỗng nhiên dừng ở kỳ quái thị giác, nữ hài hai chân có chút kẹp chặt, kia váy ngắn tựa hồ bị gió lay động một dạng ngay sau đó trên mặt nàng hiện ra một mặt triều hồng.

"A ."

Nữ hài phun ra một cái thom tho khí tức, tựa hồ thư thích tới cực điểm, cả người phiêu phiêu dục tiên.

Mà điện thoại di động trước Lô Vĩ thấy một màn như vậy, hoài nghi cái này Manga đang lái xe, nhưng là hẳn không có chứng cứ ——

Cùng lúc đó, Lô Vĩ lại cảm thấy thập phần mới mẻ.

Cái này kêu bóng dáng Manga gia, họa sĩ phi thường lợi hại, trên mặt bàn kia hai chén com xào trứng họa thật là làm cho người ta có thèm ăn, tựa hồ bằng vào một bức họa là có thể đánh thức độc giả vị lồi.

Kết quả là may mắn bình cha thắng.

Nguyên lai may mắn bình thường cách một đoạn thời gian cũng sẽ cùng cha so đầu tài nấu ăn, do khách nhân làm trọng tài.

Bọn họ đã dựng lên mấy trăm lần, may mắn yên ổn lần cũng không có thắng.

Nhưng để cho Lô Vĩ dở khóc dở cười là .

May mắn ôn hòa cha rút cuộc lại bắt đầu tranh cãi ai làm xử lí càng khó ăn.

May mắn bình cảm giác mình nướng cá mực phối bơ lạc tối ác tâm, cha là cảm giác mình Tiểu Ngư liên quan phối Mứt kinh khủng hơn .

Thần mẹ nó Tiểu Ngư liên quan phối Mứt.

Cha con cãi vả, để cho Lô Vĩ hiểu ý cười một tiếng.

Khác mỹ thực Manga, đều là so với ai khác xử lí càng ăn ngon.

Mà bộ mỹ thực Manga, chẳng những so với ai khác xử lí càng ăn ngon, đồng thời còn có thể so với ai ngờ lí càng khó ăn .

Lại nghĩ tới khách nhân ăn thức ăn sau đó phản ứng, Lô Bồn Vĩ bỗng nhiên đối bộ này Manga sinh ra ném một cái ném hứng thú.

Đương nhiên chỉ là ném một cái ném.

Bởi vì nhân vật chính tài nấu ăn chưa ra hình dáng gì, lại thua cho cha mình nhiều lần như vậy, mà nhân vật chính cha chỉ là một nhà quán ăn nhỏ đầu bếp.

Mặc dù tục khí một chút .

Nhưng Lô Bồn Vĩ cảm thấy, mỹ thực loại Manga nhân vật chính nếu như không có đủ thật lợi hại tài nấu ăn, nội dung cốt truyện thoải mái độ sẽ hạ xuống.

Ai thích nhân vật chính là thức ăn kê a.

Hắn ôm có thể có thể Vô Tâm thái, tiếp tục đi xuống lật.

Buổi tối, quán ăn quan môn nghỉ ngơi.

Kết quả đang lúc này, một tên đeo kính mát nữ nhân, ở bảo tiêu ủng hộ hạ, nghênh ngang đi vào quán ăn nhỏ.

Nguyên lai nữ nhân này là khai phát thương đại biểu, nhà này khai phát thương chuẩn bị ở quán ăn nhỏ đối diện cái đại hình nhà trọ.

Cho nên hắn muốn bức bách nhà này quán ăn nhỏ quan môn.

May mắn bình lấy tiệm cơm chưa bao giờ sẽ để cho khách nhân thất vọng làm lý do cự tuyệt.

Kết quả ngày thứ 2, phòng ăn nhỏ bếp sau, một mảnh hỗn độn, bao gồm tủ lạnh ở bên trong, toàn bộ thịt thức ăn đều bị nhân hủy diệt.

Nhìn đến đây, có chút tức giận Lô Vĩ.

Đám này khai phát thương vì để cho quán ăn nhỏ khai môn, thật là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, giống như trong thật tế một ít khai phát thương vì lợi ích, cưỡng ép đuổi đi bản xứ cư dân như thế!

Quá bá đạo!

Máy mắn bình cũng nổi giận, hấn lao ra quán ăn, bên chân có sơn nhỏ xuống.

Ngẩng đầu nhìn lên, tự quán ăn bảng hiệu, lại cũng bị màu trắng sơn xóa đi rồi.

Đang lúc này.

Khai phát thương nữ đại biểu lại lần nữa xuất hiện, vẫn là Limousine, vẫn là bảo tiêu vây quanh, lộ ra một vẻ cao cao tại thượng: "Không biết tại sao bỗng nhiên muốn ăn thịt rồi, ta nhớ được đoạn thời gian trước ở trung ương phòng ăn ăn đến sương xuống thịt bò bít tết vị ngon nhất bất quá."

Nàng tiến vào đi thăm, nhếch lên chân:

"Ta nói tiểu đệ đệ, làm một đạo Cực Phẩm mỹ vị mộng nước thịt xử lý như thế nào đây?"

Máy mắn bình mặt lạnh không nói lời nào.

Nữ đại biểu chế nhạo nói: "Người ngày hôm qua không phải nói, không cầm ra khách nhân hài lòng thức ăn liên quan môn, không phải sao? Ngược lại hình cũng bị hủy, không bằng thừa dịp quan môn liên như vậy, ta có thể cho người nhất bút khách quan tiền bồi thường ."

Nàng cười lớn.

Lô Vĩ bộc phát khó chịu.

Nhưng mà đúng vào lúc này, máy mắn bình chợt thở dài: "Mỹ vị mộng nước thịt xử lý, người muốn chỉ là cái này sao ."

Hấn đột nhiên cười ra cổ tay băng vải.

Kia băng vải như cùng sóng vật, Hoa Lệ tung bay đến, máy mắn bình biểu tình có chút mơ hồ, lời kịch lại bị gia tăng to thêm: "Cho ta thẻ vĩnh viễn sẽ không tới nơi này nữa làm loạn, chỉ cần người dám thẻ, ta liền có thể làm ra để cho đầu lưỡi người hài lòng thức ăn."

Nữ nhân ngân ra, bảo tiêu cũng bị sợ hết hồn.

Người kế tiếp hình ảnh, không có thai từ, chỉ có nhân vật nam chính nhìn chăm chăm nữ đại biểu tầm mắt còn như thực chất.

Giờ khắc này, Lô Vĩ đột nhiên cảm giác được có chút đốt?

Chờ chút .

Mỹ thực Manga, tại sao chính mình sẽ cảm thấy có chút đốt?

Tốt như chính mình đang nhìn chiến đấu Manga như thế?

Còn có .

Máy mắn bình chỉ là một bại bởi cha mấy trăm lần thiếu niên đầu bếp, hấn tự tin đến từ nơi nào?

Giờ khắc này, nội tâm của Lô Vĩ hiện ra mãnh liệt hiếu kỳ cùng mong đợi! Sau đó hình ảnh, tựa hồ thoáng cái tiến vào đốt cháy kiêu.

Rõ ràng nhân vật nam chính chỉ là ở đơn giản làm đồ ăn, nhưng vô luận là hấn thái thịt tốc độ, hay là đối với thức ăn xử lý, cũng để lộ ra một cỗ bình tĩnh ngang ngược tới.

"Làm sao có thể ."

Nữ đại biểu sắc mặt thay đổi, lạnh lùng nhìn bảo tiêu: "Người không phải nói đem toàn bộ thịt cũng phá hủy sao?"

Bảo tiêu mồ hôi lạnh chảy xuống: "Ta đúng là phá hủy ."

Lô Vĩ cũng là cau mày, hẳn tin chắc toàn bộ thịt cũng bị hủy, không có thịt, làm thế nào ra thịt xử lí?

Rất nhanh, nội dung cốt truyện đưa ra giải thích.

Nguyên lai may mắn bình quả thật không có thịt, nhưng hẳn dùng mới vừa mua bồi căn, lấy khoai tây làm chủ thực, đem khoai tây lượng nước bốc hơi khô, cộng thêm đủ loại phối liệu, điều chế được một loại cùng thịt rất tương tự bất chước thịt xử lí!

Cái này nhân vật chính là không phải chút thức ăn kê sao?

Cùng cha so với liều một lần không thắng nổi chút thức ăn kê a .

Thao tác như vậy tao?

Nữ đại biểu phảng phất cảm giác mình bị làm nhục: "Nếu như ta thịt xử lí, cao cấp xử lí sẽ chỉ ở tối phòng ăn cao cấp, lấy tối tinh Mỹ Phương thức phối bày, các người như vậy giá rẻ tiệm nhỏ căn bản không có tồn tại lý do!"

Phanh.

Thức ăn đưa vào mặt bàn, may mắn bình thường tĩnh nhìn đối phương:

"Nơi này có không có tồn tại giá trị, ăn xong đồ vật làm tiếp đánh giá."

Nữ đại biểu không nói lời nào.

Nhưng nàng hay lại là cầm dao nĩa lên, ăn một miếng.

Nhưng mà, làm thức ăn tiến vào khoang miệng trong nháy mắt, nàng tựa hồ cả người cũng bối rối:

Làm răng nhai lúc, chú tâm khảo chế bồi căn tràn đầy mùi thơm tràn ra nước thịt sẽ tràn đầy khoang miệng .

Nàng biểu tình trở nên kỳ quái, tựa hồ cả người đều phải bị hư.

Hình ảnh tràn đầy ý giống như.

Thức ăn mùi thơm tràn ngập ở thiên địa mỗi một phiến xó xỉnh, phảng phất tạo thành mãnh liệt bão.

Ngay cả bảo tiêu, cũng là không nhịn được nuốt lên nước miếng.

Này không phải chân chính thịt .

Nhưng mùi vị cùng khẩu vị, lại vượt qua thuần chính nhất thịt xử lí!

Ăn một khẩu này xử lí, phảng phất nuốt nuốt xuống là không phải thức ăn, mà là .

Xuân Dục?

Hình dung khả năng rất kỳ quái.

Nhưng xác xác thật thật là .

Có thể để cho khách hàng phiêu phiêu dục tiên Xuân Dục?

Ở nơi này là cái gì « Vua đầu bếp Souma » , này rõ ràng chính là Xuân Dục chi linh!

Về phần nhân vật chính .

Rõ ràng chính là cái Dục Vương thật sao!

Rõ ràng hình ảnh tràn đầy xấu hổ cảm, nhưng Lô Vĩ lại không thể không biết không khỏe, làm khách nhân thân phục với nhân vật chính làm xử lí, hẳn chỉ có mấy vị khoái cảm mãnh liệt!

Thoải mái!

Sau đó hình ảnh, càng làm cho Lô Vĩ khiếp sợ, chỉ cảm thấy này Manga đem bánh xe đề lên trên mặt mình .

Vai nam chính lại thu hồi thức ăn, nhìn chằm chằm nữ đại biểu: "Thề đi, nếu như còn muốn tiếp tục ăn, không muốn tới nơi này nữa làm loạn."

"Không thể nào!"

Nữ đại biểu cự tuyệt, nhưng biểu tình cũng không đủ kiên định, sắc mặt biến thành nhỏ phiếm hồng, nhìn thức ăn không thể tự mình.

"Mặc dù có chút đáng tiếc ."

May mắn bùng ngang lên thức ăn, chuẩn bị rời đi.

Nữ đại biểu đang kịch liệt giãy giụa sau đó, bỗng nhiên nhăn nhó nhí nhí đứng lên: "Ta thề ."

"Ồ."

May mắn bình dừng bước lại.

Nữ đại biểu lời kịch càng ngày càng có cái gì không đúng: "Xin cho ta . Thương thức . Càng nhiều ."

"Đồng ý."

May mắn bình đem thức ăn thả lại trên bàn.

Lần này, không chỉ có nữ đại biểu, mấy cái bảo tiêu cũng là xông về thức ăn.

Mà khi bọn hắn ăn xong lúc, bắt chước Phật Kinh trải qua một cái trận đại chiến, mấy người đã ngón ngang té xuống đất.

Áo quần hơi lộ ra không chỉnh.

May mắn bình cởi ra quần ở cái trán băng vải: "Tiểu Tiểu chiêu đãi, bắt thành kính ý."

Đệ nhất lời nói, kết thúc.

Lô Vĩ lại phảng phất bị đánh trúng một dạng ánh mắt có chút dờ dẩn.

Còn có thể như vậy chơi đùa?

Chắc chắn này là không phải chiến đấu lần?

Không khỏi đột là chuyện gì xảy ra à?

Còn có này cái khách nhân ăn thức ăn phản ứng .

Phải hình dung như thế nào?

Rõ ràng rất phù khoa, nhưng tựa hồ lại cùng mỹ thực loại thế giới quan hoàn toàn tự vừa.

Rõ ràng rất kỳ quái, liền lời kịch cũng tẻ nhạt rồi tinh rồi mù, nhưng lại để cho người ta có loại tim đập rộn lên cảm giác.

Hơn nữa .

Làm nhìn nữ đại biểu cùng bọn cận vệ bị may mắn bình thức ăn chinh phục, Lô Vĩ nhân vật chính một cỗ thư thích thoải mái cảm thấy trùng thiên linh cái!

Đó là đánh mặt vang lên!

Hơn nữa đánh niềm vui tràn trề!

Này mẹ nó hay lại là mỹ thực Manga sao!

Nhà người mỹ thực Manga còn có thể chơi như vậy?

Có thể người nhắc tới cái thiết lập không hợp lý, thức ăn như thế nào cùng bồi căn kết hợp, bắt chước ra vị thịt xử lý?

Hết lần này tới lần khác Manga lại chuyên nghiệp lại tưởng tận giải thích làm đồ ăn từng cái bước!

Dựa theo Manga cho ra lý luận, loại này xử lý là thành lập!

Lô Vĩ lúc trước còn nhìn qua một cái mỹ thực loại kỹ lược phiến, dường như nói chính là cái này, rõ ràng chỉ là bình thường ăn chay, nhưng lại làm ra thịt khẩu vị cùng mùi thơm, còn nhiều một chút thịt xử lý không có đặc chất

"Ừng ực."

Lô Vĩ cỗ họng bỗng nhúc nhích qua một cái.

Hắn phát hiện mình lại có nhiều chút đói.

Nhất là nhìn trong hình thức ăn, nhìn nữ đại biểu cùng bọn cận vệ phản ứng, Lô Vĩ bỗng nhiên nổi lên mãnh liệt thèm ăn, lại là không phải muốn chính mình tìm cái gì thức ăn muốn, mà là, muốn ném thử một chút nhân vật chính xử lý!

Chờ chút .

Nhân vật chính là không phải chút thức ăn kê?

Chính mình thật giống như sinh ra một cái rất lớn hiểu lầm.

Đây là một nhà quán ăn nhỏ không sai, nhưng nhân vật chính tuyệt đối tài nấu ăn của là không phải bên trên chút thức ăn kê, hẳn là đầu bếp, hoặc có lẽ là, là Dược Vương!

Chút thức ăn kê làm ra thức ăn, có thể để cho khách hàng sinh ra phản ứng sinh lý?

Hắn là cao thủ, cho nên có thể làm ra để cho khách nhân hưng phấn thức ăn!

Đến khi hắn cùng cha vô số lần so đấu cũng lấy thất bại chấm dứt, là không phải nhân vật chính tài nấu ăn không tinh, mà là chủ giác cha, rất có thể là một cái kinh khủng hơn tài nấu ăn cao thủ!

Cẩn thận hồi tưởng.

Manga mấy cái mở đầu hình ảnh, không phải ám hiệu một điểm này sao?

Đây là một cái lưu lượng khách lớn vô cùng quán ăn!

Mỗi một từ quán ăn này đi ra khách nhân, trên mặt đều mang hài lòng, cảm thán thức ăn mỹ vị, ngay cả chung quanh học sinh, cũng là đang dùng cơm lúc không chút do dự chạy thẳng tới quán ăn này .

"Ngọa tào!"

Nguyên lai là như vậy!

Lúc trước thất vọng, vào giờ khắc này toàn bộ biến mất, nội tâm của Lô Vĩ, bỗng nhiên sinh ra đối đến tiếp sau này nội dung cốt truyện nồng nặc mong đợi tới!

Phải biết .

Lô Bồn Vĩ mới bắt đầu điem vào « Vua đầu bếp Souma » , chỉ là ôm mấy phần ngực xa tâm tình mà thôi, dù sao hẳn thật lâu không nhìn thấy Manga thị trường xuất hiện tân mỹ thực loại Manga rồi.

Nhưng là bây giờ .

Lô Vĩ nhưng là triệt để bị bộ này Manga cho hấp dẫn tới, đây là một bộ không giống nhau mỹ thực Manga, cùng mình xem qua toàn bộ mỹ thực loại Manga cũng không giống nhau!

Kích thích!

Đỏ mặt!

Nhịp tim!

Đốt cháy!

Đây là một cái thuận túy, thuộc về thế giới mỹ thực, mà đầu bếp làm ra thức ăn, chính là bọn hắn tối cường đại vũ khí!

Chương 250: Mỹ thực gần Vương Đạo

Mặc dù chỉ nhìn ngắn ngủi một họa nội dung, nhưng Lô Vĩ đã hoàn toàn bị bộ này Manga hấp dẫn, đây là một bộ có khác với toàn bộ đồng loại đề tài mỹ thực loại Manga, nhìn bộ này Manga mới biết cái gì gọi là thức ăn chân chính sắc hương vị đều đủ.

Đôi mới tam lời nói.

Nhìn xong đề nhất trong lời nói cho, Lô Vĩ lại không kịp chờ đợi đem còn lại hai lời nói cũng xem xong, từ chủ thành công giác thủ hộ quán ăn nhỏ đến ở cha dưới sự an bài gia nhập Viễn Nguyệt học viên, nội dung cốt truyện vẫn vững vàng hấp dẫn Lô Vĩ, hơn nữa tiếp theo nội dung cốt truyện còn xác nhận Lô Vĩ suy đoán, đó chính là nhân vật chính cha quả thật không đơn giản, mặc dù nội dung cốt truyện không có công khai, này ngược lại đề cho Lô Vĩ càng mong đợi nhân vật chính ở nơi này thật sự đỉnh cấp trường dạy nấu ăn biểu hiện!

Lô Vĩ là không phải một người.

Giống như hấn như vậy trong lúc vô tình điếm vào « Vua đầu bếp Souma » , sau đó bị triệt để hút người dẫn đường độc giả vẫn có một ít, cho nên bộ này Manga phát hành sau đó không bao lâu, bình luận khu độc giả nhấn lại liên lộn xộn:

"Tốt muốn họa phong!"

"Là Xe Thần a!"

"ăn cơm còn đi?"

"Nhân vật chính ở trong cơm hạ Xuân Dược!"

"Rõ ràng nội dung cốt truyện lại phù khoa vừa xấu hổ sỉ, nhưng nhìn xong đề nhất lời nói lại có loại không dừng được cảm giác, ta đã cho ta cũng sẽ không bao giờ đổi mỹ thực loại Manga sinh ra hứng thú, cho đến ta nhìn thấy bộ này « Vua đầu bếp Souma » , họa phong cùng nội dung cốt truyện kết hợp hoàn mỹ, ta quá có thể."

"Là không phải « Xuân Dược chi linh » ?"

"Quả thật có chút bán thịt thành phần, nhưng chung quy mà nói, ta cảm giác bộ này Manga rất nhiệt huyết rất chuyên tâm, nhân vật chính với cha dựng lên nhiều lần như vậy nhưng vẫn là ý chí chiến đấu tràn đầy đáng vẻ, hơn nữa thật giống như một mực ở nghiên cứu chính mình thua ở nơi nào, làm bây giờ ta cực kỳ hiếu kỳ nhân vật chính cha hấn có nhiều ngu, tuyệt đối

là Trù Thần cấp bậc nhân vật, từ thoải mái cảm đi lên nói là Nhất Lưu tác phẩm."

"Quán ăn nhỏ đại Trù Thần?"

"Nghe thấy mùi thơm liên rên rĩ, mỹ thực của vào liền, quần áo không nô không coi là ăn đến ăn ngon, họa phong lại không cảm thấy Quỷ Súc, mỹ thực họa cũng phi thường chân thực, bên trong lý luận ta làm đầu bếp là công nhận, bởi vì món ăn này ta cũng có thể làm, chẳng qua là ta khẳng định không làm được nhân vật chính loại này để cho khách nhân hưng phấn đến bạo nô y hiệu quả, nhưng đây cũng là Manga thú vị địa phương, nếu như cùng thực tế nội kết, kia mỹ thực Manga liền không có ý nghĩa."

"Nhìn rất mức nghiệm."

"Nhìn từ kéo sợi mì quá trình tí tách vang dội đến bên trên bàn hất cái kim quang lóng lánh, hoàn toàn là loại tự ngược hưởng thụ, mỗi đạo thức ăn cũng tinh xảo nhai màu sắc đầy đặn, để cho người ta thèm ăn nhỏ dãi nhưng lại khổ nỗi không ăn được, Dục Vương một bộ dục hết thầy Hồn nhi xuất khiếu."

" "

Mà so sánh với tình cờ điếm vào người đi đường đến, bóng dáng những thứ kia fan phản ứng liền khoa trương hơn rồi: "Mới vừa nghe được bóng dáng muốn sáng tác nguyên sang mỹ thực Manga ta là cự tuyệt, không thể nào bởi vì người là bóng dáng ta liền vô điều kiện thích, nhưng sau khi xem xong ta đã bị bóng dáng nào động sợ ngây người, này nội dung cốt truyện cũng không có thuần họa sĩ ý tứ, ta thích bóng dáng cũng vẽ ra, i rồi i rồi!"

"Bóng dáng ngu phê!"

"Các người cảm thấy sắc tức tràn đầy, chỉ có ta cảm thấy được bóng dáng cái này Manga buồn cười quá, nhân vật chính cùng cha so đầu hắc ám xử lí kia đoạn hoàn toàn chọc trúng ta tiêu điếm, sau đó nhân vật chính làm bất chước thịt đoạn này thật lòng đốt nổ!"

"Bóng dáng sĩ độ nô mạnh!"

"Bóng dáng lại trúng nhị lại nhiệt huyết!"

"Nếu như người không nói đây là mỹ thực Manga, ta gần như cho là mình đang nhìn Vương Đạo lần, mặc dù là đang làm thức ăn, nhưng nội dung cốt truyện thiết trí để cho làm đồ ăn chuyện này ý nghĩa phóng đại vô số lần, chúng ta không nên chuyện đương nhiên cho là bóng dáng là một cái thuần họa sĩ, hẳn là biết độc giả thích xem cái gì."

" "

Sẽ điếm vào mỹ thực Manga độc giả, Tiên Thiên liền có thể tiếp nhận khách nhân có thể bị thức ăn chinh phục khoa trương thiết lập, trong thật tế gần như sẽ không có người ăn đến mỹ vị liền kích động đến không thể tự mình, mọi người tôi đa chỉ là khẳng định gật đầu một cái nói:

" Không sai."

"Rất ăn ngon."

Nhưng nêu như đem loại này thực tế phản ứng đời đến Manga bên trong, vậy thì mất đi Manga thú vị tính, bộ này Manga chính là dùng khoa trương hóa thủ pháp xử lý khách nhân ở thức ăn trước mặt yếu ớt, cộng thêm Manga bên trong tùy ý có thể thấy khô hài nguyên tố, suy luận cùng thế giới quan đều kết hợp đến trước sau như một với bản thân mình trình độ, giống như vô lý đầu điện ảnh như thế, rõ ràng nội dung cốt truyện cùng tiêu điểm đều là khoa trương lại không thực tế, nhưng tất cả mọi người mang tính lựa chọn bỏ quên không thực tế một mặt, chỉ là hưởng thụ loại này khoa trương nội dung cốt truyện mang đến thoải mái cảm cùng với vị lôi nở rộ vui vẻ.

Trước đây.

Rất nhiều bóng dáng độc giả, cũng thâm căn cố đế cho là bóng dáng chính là một cái thuần họa sĩ, dù sao hẳn dựa vào thành danh « Võng Vương » chính là do Sở Cuồng sáng tác rồi nguyên đến nội dung cốt truyện, cho nên mới có hẳn Manga hoàn mỹ trả lại như cũ nguyên đến thành công, phàm là hẳn có nhất định sáng tác tài năng, hẳn đệ nhất bộ tác phẩm cũng không phải là hoàn toàn toàn Toàn Trung thật với nguyên đến chứ ?

Nhưng bây giờ.

Không cần Biên Kích, bóng dáng lại thật lấy sức một mình vẽ ra bộ này tên là « Vua đầu bếp Souma » Manga, nhưng là để cho bóng dáng fan thay đổi ấn tượng, trước kia chuyện đương nhiên ý tưởng bị triệt để đánh vỡ.

Loại phản ứng này là vô cùng trực quan.

Thậm chí có người trực tiếp ở bình luận phân tích đứng lên: "Thấy rất nhiều người nói « Vua đầu bếp Souma » rất nhiệt huyết, thực ra mọi người suy nghĩ kỹ một chút liền sẽ phát hiện đây vốn chính là một bộ khoác mỹ thực áo khoác Vương Đạo Manga, hơn nữa còn là cái loại này buôn bán độ cao nhất nhân vật chính vô địch loại, căn cứ trước mắt nội dung cốt truyện có thể đoán được nhân vật chính cha tuyệt đối là một cái mai danh ẩn tính mở gia quán ăn nhỏ siêu cấp đại trù, mà nhân vật chính nhưng không biết cha lợi hại, hẳn một mực đi theo cha học tập, bình thường còn có thể cùng cường đại cha so đấu tài nấu ăn, nếu vẫn không hiểu lời nói, các người đem mỹ thực đổi thành Vương Đạo nhiệt huyết Manga bên trong thực lực cảnh giới liền có thể lý giải rồi, nhân vật chính ra sân chính là một cái cảnh giới cực kỳ cao cường người, hẳn yếu là đang ở cao thủ cha dưới sự so sánh, khả năng cùng còn lại đầu bếp so với, nhân vật chính đã cường quá phận!"

Sự phân tích này không có sai.

Bộ này « Vua đầu bếp Souma » chính là một bộ buôn bán tính cực mạnh mỹ thực loại Manga, hơn nữa rất có địa cầu Internet văn đàn đặc sắc, nội dung sáng tác phi thường theo đuổi cái gọi là cảm giác sáng khoái, hơn nữa nhân vật chính tài nấu ăn xác xác thật thật là đến gân vô địch, thuộc về ưu

tú nhất mỹ thực giới tân một người trong, về phần các thực khách ăn xong thức ăn phản ứng, mọi người chỉ phải hiểu vì Internet văn đàn bên trong khiếp sợ là tốt, sáng văn loại hình tác phẩm, Vĩnh Hằng Bất Biến "Khiếp sợ" hai chữ là thành công trọng yếu chủ đề, cũng là bộ này Manga cuối cùng có thể thành công trọng yếu nguyên tố một trong.

Duy nhất khác nhau ở chỗ:

Vương Đạo nhiệt huyết tràn đầy là thông qua nhân vật chính cùng người đánh nhau tới nhấn mạnh nhân vật chính lợi hại, từ đó để cho độc giả sinh ra thoải mái cảm, mà « Vua đầu bếp Souma » lại là thông qua nhân vật chính làm đồ ăn tới chinh phục từng cái đối thủ, đối thủ của hắn có lẽ là lợi hại đồng hành, có lẽ là kén chọn thực khách, thế nhưng loại thành công chinh phục đối thủ khoái cảm là giống nhau như đúc, nhìn ăn cơm nhân bạo nô y vẫn là rất kích thích, chớ nói chi là mỹ thực loại tác phẩm còn thiên nhiên mang theo thả Độc Thuộc Tính.

Bởi vì bộ lạc Manga chỉ là vừa mới vừa thành lập, cho nên Manga bảng dữ liệu hiện vẫn vẫn cũng có thời gian nhất định theo sau, bất quá đối với toàn bộ ở trên website mở ra tân tác liên tái kiêu Manga các nhà mà nói, có khả năng nhất phản ảnh mỗi người tân tác có hay không coi như là thành công căn cứ, vẫn là trên website những Manga đó loại bảng xếp hạng, trong đó trọng yếu nhất bảng xếp hạng chính là:

Nhiệt độ bảng xếp hạng!

Manga nhiệt độ bảng xếp hạng là tổng hợp bỏ phiếu điểm đáng khen cùng với khen thưởng đợi nhiều mặt số liệu tới tính toán, chỉ có tổng hợp số liệu cao nhất tác phẩm mới có thể ở trên bảng xếp hạng đứng đầu trong danh sách, bây giờ tất cả mọi người là mới vừa phát hành tân tác trạng thái, cho nên rất nhiều Manga gia đều đang đợi cái này bảng xếp hạng nhóm đầu tiên tác phẩm xuất hiện, ngay cả trên website một ít độc giả cũng đang chăm chú bảng danh sách này.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Manga độc giả phần lớn tất cả đều là thông qua bảng xếp hạng đi tìm một chút hợp ý tác phẩm, tác phẩm nhiệt độ cao nhất định là bởi vì xuất sắc, mà xuất sắc là có nghĩa là tác phẩm tương đối hợp với đại chúng khẩu vị, đây là bình thường nhất bất quá suy luận.

Trương Duy là một cái Manga gia.

Xác thực nói Trương Duy là một cái khá có danh tiếng Manga gia, hắn là bộ lạc Manga Website trước nhất công bố mấy chục danh đại bài Manga gia một trong, mặc dù là không phải nhóm này Manga trọng nhà nhân vật đứng đầu, nhưng Trương Duy đối với chính mình tân tác rất có lòng tin, hắn cảm giác mình tác phẩm có cơ hội vào nhiệt độ trước 10!

Cho nên Trương Duy vẫn nhìn chăm chăm vào xếp hạng.

Mà khi thời gian đến Website thành công thành lập giờ thứ năm, bảng xếp hạng rút cuộc đổi mới, Trương Duy trước tiên nhìn sang, sau đó hưng phấn giá giá quả đấm, bởi vì hắn thân chính mình kia bộ tên là « Long Quyên » lúc này Manga chính xếp hạng nhiệt độ bảng xếp hạng vị thứ bảy!

"Trương ca có thể a ."

Trương Duy bằng hữu hiển nhiên cũng là một hành gia, tiến tới trước máy vi tính nhìn một cái, sau đó cười chúc mừng nói: "Đệ Thất Danh cao vô cùng rồi, bảo trì lại cái này nhiệt độ lời nói người có cơ hội trở thành bộ lạc Manga đầu, muốn cất cánh Phong Thần tiết tấu a!"

"Cũng không tệ lắm."

Trương Duy lộ ra nụ cười: "Chủ yếu là hiện trường các hành các nghiệp đều có lần nữa xào bài ý tứ, Tần Tề thống nhất sau đó, toàn bộ Manga được chúng cơ sở làm lớn ra không chỉ gấp đôi, ai có thể ở thời gian này điểm bắt được tốt thành tích, ai coi như là cướp được tiên cơ, bất quá này là không phải một chuyện dễ dàng, người xem một chút xếp hạng thứ mười tác phẩm, toàn bộ đều là Website lợi hại nhất Manga gia ."

"Toàn bộ sao?"

Bằng hữu chỉ xếp hàng thứ tám tác phẩm, có chút không xác định nói: "Bộ này kêu « Vua đầu bếp Souma » Manga là vị nào lão sư tác phẩm, tại sao ta trước không phải thế nào nghe nói qua?"

"Ừ ?"

Trương Duy sững sốt một chút.

Hắn cũng cảm thấy « Vua đầu bếp Souma » bộ này Manga tên có chút xa lạ, tựa hồ là không phải Website mấy vị kia đầu tác phẩm, chẳng lẽ cũng là với tình huống mình tương tự, thừa dịp nghề xào bài bỗng nhiên ló đầu?

Hắn theo bản năng điểm xuống đổi mới.

Sau đó Trương Duy mặt đen xuống.

Bởi vì hắn này cả một cái tân, chính mình lại rơi đến nhiệt độ bảng Đệ Bát Danh, mà thay thế chính mình Đệ Thất Danh vị trí, bất ngờ chính là vừa mới xếp hàng tại chính mình hạng bên dưới tên là « Vua đầu bếp Souma » tác phẩm.

"Ồ tuyên bị bạo nổ a."

Bằng hữu không nhịn được cười nói.

Trương Duy bĩu môi một cái, cũng không có quá đáng để ý, chỉ là điểm vào bộ này « Vua đầu bếp Souma », kết quả thấy Manga, hắn rút cuộc lộ ra biểu tình kinh ngạc: "Lại là bóng dáng tác phẩm?"

"Bóng dáng?"

Bằng hữu chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt cũng đi theo hơi đổi: "Chính là « Vong Vương » đi, giống như là một thuận họa sĩ, nghe nói hắn tân tác là dự định chính mình độc lập biên vẽ đi nguyên sang đường đi, cho nên đây chính là hắn ."

Hai người liếc nhau một cái.

Thuần họa sĩ?

Không có lại trao đổi, hai người trực tiếp đem Manga nhìn một chút, kết quả thấy một nửa, bằng hữu liền nở nụ cười: "Bóng này thật là mẹ nó là một cái kỳ tài a, một cái mỹ thực Manga lại họa như vậy nhiệt huyết, ăn một bữa cơm lại có bạo nổ y hiệu quả, này phải làm thành Phim Hoạt Hình còn có?"

"Cha hửn nguư bức a."

"Nhân vật chính có ít đồ."

"Ha ha ha thật có thú a!"

Mấy họa nhìn xong, bằng hữu đã hết sức vui mừng rồi, mà Trương Duy chính là lộ ra bất đắc dĩ biểu tình, bộ này Manga quả thật rất xuất sắc, hoàn toàn phá vỡ quá đi những mỹ thực đó Manga bộ sách võ thuật, mặc dù nội dung cốt truyện vẫn là lấy làm đồ ăn làm chủ, nhưng tâm tình của hàng quá đủ, làm một cơm cũng có thể vẽ ra nhiệt huyết cảm, chẳng trách mình bị đối phương cho nổ tung!

"Muốn hỏa tiết tấu ."

Trương Duy cho ra chính mình nghĩ rằng.

Kết quả là ở Trương Duy dứt tiếng nói đang lúc, trên website bỗng nhiên phiêu động qua hoa xô đỏ thông thông con số: 【 gõ nhịp khen ngợi vỗ án, không phải là này khao thưởng không đủ để biểu ý ta, người sử dụng huyền vũ khen thưởng « Vua đầu bếp Souma » 100.0000 điểm bộ lạc tiền, trở thành bản tác bạch ngân đại minh! 】

"Bạch ngân?"

Trương Duy bằng hữu chắc lưỡi hít hà: "Dựa theo bộ lạc Manga đòi pháp tắc, triệu bộ lạc tiền hình như là 1 vạn tệ tiền đi, lại có thổ hào trực tiếp cho bộ này Manga thưởng 1 vạn tệ tiền, có chút ác a."

Trương Duy: " ."

Ta hâm mộ, nhưng ta không nói.

Mà đang ở Trương Duy lòng tràn đầy hâm mộ lúc, lại một cái thông báo xuất hiện: 【 gõ nhịp khen ngợi vỗ án, không phải là này khao thưởng không đủ để biểu ý ta, người sử dụng một luồng Phi Vũ khen thưởng « Vua đầu bếp Souma » 100.0000 điểm bộ lạc tiền, trở thành bản tác bạch ngân đại minh! 】

Trương Duy: " ."

Bằng hữu: " ."

Lại toát ra một cái thổ hào độc giả?

Tựa hồ là bị khiêu khích một dạng không bao lâu còn lại Manga cũng xuất hiện bạch ngân đại minh cấp bậc khen thưởng, này mấy bộ Manga cũng với trước mắt xếp ở vị trí thứ bảy « Vua đầu bếp Souma » như thế, đều là nhiệt độ bảng xếp hạng trước 10 tác phẩm.

Cái này rất bình thường.

Xếp hạng thứ mười tác phẩm, cơ bản đều là đại thần cấp Manga gia sáng tác, những đại thần này cấp Manga gia bản thân liền có rất nhiều người ái mộ trung thành, trong phần ti xuất hiện một ít thổ hào cũng là sự tình rất bình thường.

Chỉ là .

Bóng dáng vẫn còn không tính là đại thần cấp Manga gia, chỉ có thể nói là Manga vòng tân tú, kết quả lại cũng có nhiều như vậy khen thưởng, thật sự là đề cho Trương Duy có chút tâm lý chua xót, rõ ràng mình cũng tại trước 10, nghiệp giới danh tiếng cùng bóng dáng không kém nhiều, đồng dạng là nhóm đầu tiên công bố Manga gia danh sách, tại sao không có bạch ngân ủng hộ một chút?

Quét xuống.

Lại có biểu ngữ bay lên, hơn nữa cái biểu ngữ này thật đúng là với Trương Duy có liên quan: 【 gõ nhịp khen ngợi võ án, không phải là này khao thưởng không đủ để biểu ý ta, người sử dụng Trương Vĩ bằng hữu khen thưởng Manga « Long Quyền » 100.0000 điểm bộ lạc tiền, trở thành bản tác bạch ngân đại minh! 】

"Ngươi ."

Trương Vĩ nhìn về phía bằng hữu.

Bằng hữu cười nói: "Không khách khí."

Trương Vĩ nâng trán: "Ta là nói ngươi cái này sĩ độ nỗ mạnh Nick Name, nghe giống như là ta ở vô tình là bạn như thế, ngươi mẹ nó đầu gì đổi cái càng giống như độc giả Nick Name thưởng cho ta a!"

Bằng hữu: " ."

Được rồi, này ba thất sách.

Bất quá cái này cũng xác xác thật thật cho Trương Duy tác phẩm mang đến nhiệt độ, giống như thứ nhất Bạch Ngân Minh chủ lúc xuất hiện, « Vua đầu bếp Souma » cũng trước tiên hấp dẫn rất nhiều độc giả như thế, bộ này Manga nhiệt độ bắt đầu tăng lên!

Lần thứ ba đổi mới lúc.

Trương Duy đã thấy, « Vua đầu bếp Souma » nhiệt độ xếp hạng vọt tới bảng xếp hạng tên thứ sáu, đã mơ hồ có đem mình hát ra khuynh hướng: "Đây thật là thuần họa sĩ tác phẩm?"

"Có chút mãnh a."

"Cái này ảnh Tử Minh minh rất giỏi nguyên sang, « Vua đầu bếp Souma » nội dung cốt truyện thiết kế rất tốt a, trước làm gì làm cho người ta làm thuần họa sĩ, sớm một chút làm nguyên sang không tốt sao?"

"Có việc vui ."

Chương 251: Tiến kích bóng dáng

Nhiệt độ bảng xếp hạng cùng dẫn đầu xuất hiện đại ngạch khen thưởng đề cho « Vua đầu bếp Souma » bị rất nhiều người cũng chú ý tới, loại trình độ này ra ánh sáng đủ để cho rất nhiều vốn là nhìn Manga danh không cảm hứng Thú Độc người thuận thể đi vào.

Rất nhiều người đều là như vậy.

Vô luận đối đề tài hoặc tác phẩm tên cảm không có hứng thú, thấy những thứ kia xuất hiện ở hàm kim lượng cực cao trên bảng danh sách tác phẩm, hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ ôm có vài phần mong đợi đi vào nhìn một chút chất lượng.

Rất bình thường theo số đông trong lòng.

Nếu như bộ tác phẩm này vừa vặn lại hợp với chính mình tâm ý, đi vào nhân liền tự nhiên làm theo trở thành tác phẩm được chúng một trong, kết quả chính là thích bộ này tên là « Vua đầu bếp Souma » Manga đọc giá càng ngày càng nhiều, cho tới bộ này Manga cuối cùng vọt lên tới .

Hạng ba!

Lúc này bộ lạc.

Kiểm nhiệm văn học cùng Manga ngành Thủ Tịch vận doanh quan Hàn Tê Mỹ vừa mới kết thúc một trận công ty cao tầng hội nghị, chính vội vã đi về phía tân xây dựng Manga ngành phòng làm việc , vừa tâu biên hỏi bên người Website nhị hào người phụ trách, cũng chính là Website Phó trạm trưởng:

"Số liệu ra sao?"

"Bảng xếp hạng đã đổi mới."

Phó trạm trưởng biểu tình có chút cổ quái.

Hàn Tê Mỹ nhìn đối phương liếc mắt, đẩy cửa tiến vào phòng làm việc, vừa lái máy tính một bên hỏi: "Dầu gì đào nhiều như vậy đại bài Manga gia, cộng thêm trước ra sức tuyên truyền, lưu lượng hẳn không có vấn đề chứ?"

"Lưu lượng không thành vấn đề."

Phó trạm trưởng vội vàng nói: "Bộ lạc Manga hôm nay nhật sống là Tần Tê toàn bộ tuyến thượng Manga trong trang web bài danh hàng đầu một nhà, vô luận ngày đầu hội viên ghi danh hay là dùng nhà đánh giá cũng tương đối khá, ta sau này đem báo cáo phát cho ngài, chỉ là bảng xếp hạng này bên trên tác phẩm ."

"Bảng xếp hạng thế nào?"

"Ngài còn là mình xem đi."

Phó trạm trưởng biểu tình bực phát cổ quái.

Hàn Tề Mỹ nhú mày, mở ra Website giao diện, nhìn về phía lúc này nhiệt độ bảng xếp hạng.

Mà khi hạng năm « Vua đầu bếp Souma » gọi vào Hàn Tề Mỹ mi mắt lúc, nàng bỗng nhiên có chút há to miệng, mặt đầy ngạc nhiên ——

Bóng dáng Manga?

Bảng xếp hạng thứ ba thuận vị?

Phó trạm trưởng đối với Hàn Tề Mỹ phản ứng tựa hồ cũng không nghĩ là, bởi vì hẳn trước thấy bảng danh sách cũng với Hàn Tề Mỹ phản ứng không sai biệt lắm: "Đúng như giờ phút này ngài thấy, Ảnh Tử Lão Sư nguyên sang Manga phản hưởng cũng không tệ lắm."

Hàn Tề Mỹ không nói ra lời.

Đây chính là nhiệt độ bảng thứ ba!

Ở đâu là "Cũng không tệ lắm" a, rõ ràng là phi thường lợi hại thật sao!

Phải biết có thể đi vào bảng danh sách này cơ bản đều là nghề bên trong phi thường lợi hại Manga nhà!

Dựa lưng vào bộ lạc sức ảnh hưởng.

Tần Tề tốt nhất Manga gia, bây giờ có gần nửa người đang bộ lạc Manga phát hành tân tác.

Có thể ở cái này Website bộc lộ tài năng tác phẩm, coi như đôi mắt toàn bộ nghề cũng là đủ để tiêu ngạo!

Trên thực tế.

Coi như bóng dáng thật nguyện ý cùng bộ lạc cung cấp Biên Kịch hợp tác, Hàn Tề Mỹ đáp lời dự trừ cũng chỉ là vọt vào bảng danh sách vị trí thứ mười mà thôi, chớ nói chi là bóng dáng còn cự tuyệt bộ đề nghị, lựa chọn chính mình nguyên sang, hơn nữa hoành thành đề tài cũng là mỹ thực loại này lãnh môn!

Này không phải thuận họa sĩ?

Từ nơi này bộ « Vua đầu bếp Souma » biểu hiện đến xem, bóng dáng rõ ràng là nguyên sang năng lực mạnh vô cùng Manga gia, thậm chí gọi là Website đầu cấp bậc Manga nhà!

Mà đầu Manga gia đối với một cái Website mà nói ý vị như thế nào là không cần nói cũng biết!

Nghĩ tới đây.

Hàn Tề Mỹ biểu tình, chậm rãi từ ngạc nhiên, đổi thành hưng phấn!

Nàng quay đầu, từ nhìn chòng chọc Phó trạm trưởng: "Hạng ba . Cũng coi là trụ cột cấp bậc tác phẩm đi?"

Đây là Manga vòng cách nói.

Ở một nhà bất kỳ Manga Website, bài danh tiến vào tiền tam tác phẩm, cơ bản cũng coi như là nhà này Website trụ cột cấp tác phẩm.

" Ừ."

Phó trạm trưởng trọng trọng gật đầu: "Nếu như « Vua đầu bếp Souma » nhiệt độ có thể lâu dài giữ tại tiền tam vị, đó chính là Website trụ cột tử, Website sẽ cho cùng tài nguyên nghiêng về, trọng điểm bồi dưỡng!"

Nói tới chỗ này.

Phó trạm trưởng thanh âm, hơi xúc động đứng lên: "Còn có một việc, Hàn Thủ Tịch khả năng không quá rõ, khắp số Manga vòng, một nhà bất kỳ đại hình Manga Website, trụ cột tử tác phẩm đều không ngoại lệ đều là nhiệt huyết đề tài, ta vẫn là lần đầu tiên thấy mỹ thực loại này lãnh môn đề tài vọt vào top 3, đây mới là bộ này Manga lợi hại nhất địa phương ."

" Được !"

Hàn Tể Mỹ trong thanh âm, không giấu được nụ cười: "Lần này, nhìn lắm, có thể cũng không chỉ có chúng ta."

Vâng.

Không chỉ có Hàn Tể Mỹ.

Toàn bộ Manga vòng cũng nhìn lắm!

Từ bộ lạc Manga chính thức Kiến Thành lên, Manga vòng đối cái này tân Website chú ý cũng là vô cùng mật thiết.

Cho nên Manga vòng nhân, tự nhiên cũng chú ý tới « Vua đầu bếp Souma » biểu hiện, trong lúc nhất thời rất nhiều người cả kinh mắt kính đều phải xuống địa rồi!

"Bóng dáng xếp hàng thứ ba?"

"Ta không có nhìn lắm chứ?"

"Hắn không chỉ là thuận họa sĩ?"

"Ta xem « Vua đầu bếp Souma » , mặc dù trước mắt số trang ngắn ngủi, nhưng cố sự sáng tác khá vô cùng ."

"Xem ra tất cả mọi người đều làm một chuyện, là không phải bóng dáng không giỏi nguyên sang, chỉ là hắn đệ nhất bộ tác phẩm không có lựa chọn nguyên sang mà thôi, có lẽ là từ muốn rèn luyện kỹ năng vẽ, có lẽ là từ những nguyên nhân khác?"

"Đây là trụ cột tử cấp khác tác phẩm a!"

"Bộ lạc Manga này ba kiếm lật a, bây giờ trong vòng gần nửa đỉnh cấp Manga gia đều tại bộ lạc liên tái tân tác, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện rồi một cái bóng, này Website sau này là muốn chế phách Manga vòng tiết tấu?"

" "

Nếu như bóng dáng là hợp tác với Biên Kịch, mọi người sẽ không như thế khiếp sợ.

Nhưng bởi vì tất cả mọi người đều cảm thấy bóng dáng là thuận họa sĩ, cho nên khi « Vua đầu bếp Souma » nhiệt độ cao như vậy thời điểm, tất cả mọi người đều tròn tròn mắt!

Buổi tối hôm đó!

Bóng dáng bộ lạc fan, liền tiến vào rồi tặng số fan kiêu!

Ngoài ra.

Hắn bộ lạc bình luận trong vùng, nhấn lại cũng là phá lệ náo nhiệt, lão fan cùng tân độc giả hòa chung một chỗ:

"Ta là tới cho đại lão kêu 666 !"

"Nhìn Ảnh Tử Lão Sư bộ này tân Manga, ta cuối cùng sẽ tại thân thể run rẩy kịch liệt sau đó, trở nên tê nhạt vô vị đứng lên ."

"Trên lầu, súc sinh, ngươi đòi « Vua đầu bếp Souma » làm cái gì! ?"

"Lại nói Ảnh Tử Lão Sư minh Minh Phi thường giỏi nguyên sang, tại sao trước phải đi thuận họa sĩ đường đi?"

"Vẫn chưa rõ sao, đương nhiên là bởi vì yêu."

"Câu trả lời chính là . Sở Cuồng nha ."

"Đáng yêu noob không hiểu lắm, Sở Cuồng là ai, với Sở Cuồng có quan hệ gì?"

"Ta cho người mới phổ cập khoa học hạ, Ảnh Tử Lão Sư đệ nhất bộ Manga tác phẩm kêu « Võng Vương » , đây là một bộ soạn lại mà thành Manga, ngoài ra Sở Cuồng cùng bóng dáng, ân . Còn có Tiện Ngư, bí mật là ba cái hảo bạn gay."

"Ta đi, như vậy kích thích?"

"Cho nên Ảnh Tử Lão Sư rõ ràng rất giỏi nguyên sang, nhưng vẫn là vì « Võng Vương » vẽ Manga, cũng là vì Sở Cuồng?"

"Ha ha ha ha Tiện Ngư lão sư phải cố gắng lên vịt!"

"Sở Cuồng lão sư cảm nhận được ảnh Tử Ai rồi không?"

"Theo Tiện Ngư cùng Sở Cuồng sức ảnh hưởng càng ngày càng lớn, chúng ta Ảnh Tử Lão Sư cũng bắt đầu cố gắng muốn đuổi theo này nhị vị rồi."

" . "

Lúc này, bóng dáng fan chú ý đã đột phá mười lăm triệu, sải bước hướng hai chục triệu fan chú ý xuất phát.

Chương 252: Tại sao đứt đoạn tiếp theo chụp kịch vui

Cùng Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự ở mỗi người lĩnh vực địa vị so sánh, bóng dáng vô luận là danh tiếng hay lại là sức ảnh hưởng cũng kém xa tít tắp hai người này, ngay cả đồng thời chú ý tam bạn gay những người ái mộ, cũng là theo thói quen đem bóng dáng làm tiêu trọng suốt, mà theo « Vua đầu bếp Souma » phát hành cùng thành công, kém như vậy cách không thể nghi ngờ bị kéo gần lại một ít, mặc dù tổng thể mà nói, bóng dáng ở Manga vòng sức ảnh hưởng, vẫn không thể cùng hai người khác như nhau ——

Đây là La Vi thị giác.

Chính mắt thấy « Vua đầu bếp Souma » đại hoạch thành công, La Vi hưng phấn một đêm không ngủ.

Nàng đây đầu đều là liên quan tới bóng dáng trở thành Manga vòng đỉnh cấp đại lão sau cùng Sở Cuồng cặp tay mà đi ảo tưởng, cho tới nàng ngày thứ 2 đi tới phòng làm việc thời điểm cũng không nhìn được có chút ngủ gà ngủ gật.

Bất quá .

Ngủ gật cũng không đè ép được lúc này nàng hưng phấn cùng mong đợi.

"Bây giờ mọi người điểm này chệnh lệch không coi vào đâu, một ngày nào đó, bóng dáng cũng sẽ đạt được cùng Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự một loại thành công!"

Có loại ý nghĩ này.

La Vi gặp lại Lâm Uyên, tâm tình là có chút phức tạp lại cảm khái.

Lúc trước nàng tuyệt đối không có nghĩ đến Lâm Uyên lại có thể lấy bóng dáng tên ở Manga vòng lấy được lớn như vậy thành công, chẳng những giỏi hội họa, hơn nữa liên Manga kịch bản sáng tác năng lực cũng mạnh như vậy!

Lâm Uyên cũng thật cao hứng.

Bởi vì « Vua đầu bếp Souma » đại hỏa mang đến lợi nhuận là phi thường khả quan, hẳn hội họa danh vọng chính là bởi vì bộ này Manga đại hỏa mà không ngừng phòng động.

"Ông chủ."

Đã hoàn toàn dung nhập vào người đại diện nhân vật Kim Mộc cười nói:

"Bộ này Manga vừa ra, ông chủ thuận họa sĩ nhãn hiệu coi như là lấy

xuống, bất quá chúng ta còn phải gia tăng kinh lực, hoàn toàn ngồi vững vàng bộ lạc Manga tam đại trụ cột một trong vị trí!"

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Tam đại trụ cột?"

Kim Mộc nói: "Ta cũng là gần đây làm điều tra cùng giải mới biết, Manga Website xếp hạng thứ ba tác phẩm, một loại cũng sẽ bị Manga Website làm trụ cột sắp tới bồi dưỡng, vô luận là trạm trong đề cử hay lại là đứng ngoại phổ biến rộng rãi, tài nguyên đều là tốt nhất, bởi vì Website cũng cần dùng trụ cột cấp tác phẩm sức ảnh hưởng tới củng cố tự thân tại nghiệp giới địa vị."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Bên cạnh La Vi lớn tiếng nói: "Chúng ta có thể tăng nhanh tốc độ đổi mới! Muốn thành tích tốt, liền muốn đổi mới nhanh! Ta không sợ khổ không sợ mệt mỏi!"

"Ha ha."

Kim Mộc bật cười: "La trợ thủ thật có hăng hái, bất quá trong nghề thành danh Manga gia, cơ bản đều có chừng mấy vị trợ thủ hỗ trợ, chúng ta coi như là muốn tăng nhanh tốc độ đổi mới, cũng chưa chắc là có thể nhanh hơn người khác bao nhiêu, trừ phi chúng ta tiếp tục tuyển người."

"Ngạch."

Nghe vậy La Vi, khuôn mặt nhỏ nhắn nhíu chung một chỗ: "Kim thúc là hướng ta biểu hiện không hài lòng sao?"

"Vừa vặn ngược lại."

Kim Mộc nghiêm túc nói: "La trợ thủ đã không chỉ là Manga trợ thủ tài nghệ, người là có thể cho ông chủ chia sẻ một nửa nhiệm vụ, ta là muốn chiêu hai vị chân chính trợ thủ, chia ra cho ông chủ cùng la trợ thủ chia sẻ công việc."

La Vi cười nói: "Ta đây không thành vấn đề."

Nàng là Lâm Uyên một giúp, phòng làm việc kêu thêm nhân, cũng chỉ có thể đảm nhiệm nhì giúp tam giúp, không ảnh hưởng nàng công việc, ngược lại có thể cho nàng rất nhiều trợ giúp.

Lâm Uyên cũng gật đầu một cái, biểu thị chính mình không ý kiến.

Kim Mộc gật đầu một cái: "Ngoài ra liên quan tới « Võng Vương » truyện tranh hóa, ta đã cùng thần dực nói xong, ký hợp đồng sự tình."

Lâm Uyên nói: "Hợp đồng ta xem qua, không thành vấn đề, toàn quyền tiền ủy thác thúc giúp ta ký đi."

Gần đây Kim Mộc một mực ở theo vào « Võng Vương » truyện tranh hóa công việc, quyết định cuối cùng cùng thần dực hợp tác.

Thần dực là đối « Võng Vương » cảm thấy hứng thú truyện tranh trong công ty, cực kỳ có sức cạnh tranh một nhà, chế tác truyện tranh tiếng tăm một mực rất tốt.

Bao gồm hợp đồng sự tình, Kim Mộc trước kia cũng thương lượng với Lâm Uyên quá.

Sau đó thời gian, Kim Mộc lại chiêu hai vị trợ thủ vào bóng dáng phòng làm việc, phân biệt đảm nhiệm « Vua đầu bếp Souma » sáng tác nhị giúp cùng tam giúp, xác xác thật thật giúp Lâm Uyên cùng La Vi chia sẻ rất nhiều trong công việc cho.

Mà theo liên tái tiến hành.

Bộ này « Vua đầu bếp Souma » , cũng xác xác thật thật là ổn định Website nhiệt độ hạng ba vị trí, chưa từng xuất hiện cao khai thấp chạy tình huống. Đương nhiên cũng không có tiến hơn một bước.

Đối với lần này Lâm Uyên đảo không thất vọng, muốn dựa vào « Vua đầu bếp Souma » bắt lại Website nhiệt độ đầu tiên là một món có chút vây khôn chuyện khó, mặc dù bộ này Manga rất lợi hại, nhưng Lam Tinh Manga gia cũng là không thể khinh thường.

Huông chi .

Tần Tê tối được đọc giả hoan nghênh, vĩnh viễn là nhiệt huyết chiến đấu loại Manga, còn cho tới bây giờ không có nhà nào Manga công ty đầu bài tác phẩm là không phải là nhiệt huyết chiến đấu loại tác phẩm, ý nào đó mà nói, « Vua đầu bếp Souma » đã sáng lập một cái kỳ tích, ai có thể nghĩ tới mỹ thực loại Manga loại này lãnh môn đề tài có thể trở thành trụ cột cấp tác phẩm?

Ngoài ra.

Ngoại trừ Manga công việc, Lâm Uyên cũng rút cuộc bắt đầu vì chính mình bộ thứ hai điện ảnh bắt đầu suy tính, hẳn tìm được lão Chu.

"Tác phẩm mới?"

Lão Chu Thính rồi Lâm Uyên ý đồ, thoáng cái có tinh thần: "Người hạ bộ vai diễn kịch bản viết ra sao? Cho ta lấy về nhìn một chút, chúng ta điện ảnh bộ bên này phải nghiên cứu một chút, nhìn một chút công ty cầm bao nhiêu đầu tư thích hợp!"

Lâm Uyên nói: "Ta cũng muốn đầu tư."

Ném được « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » ngon ngọt, bây giờ Lâm Uyên cũng muốn chính mình đầu tư điện ảnh.

Lão Chu sững sốt một chút: "Người cũng muốn đầu tư?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Không thể được sao?"

Lão Chu cười nói: "Có thể là có thể, bất quá đầu tư tỷ lệ, phải do công ty định đoạt, đến thời điểm chúng ta nghiên cứu lại , kịch bản trước xem một chút?"

"Ừm."

Lâm Uyên đem mình khoảng thời gian này giải quyết « Andhadhun » kịch bản lấy ra.

Tên còn không có đôi.

Chờ điện ảnh chiếu phim thời điểm thêm một « Cương Cầm Su » lại danh là được.

Lão Chu ngay trước Lâm Uyên mặt, lật trong chốc lát kịch bản.

Lật không tới 5 phút, lão Chu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Uyên, châm chước nói: "Bộ phim này . Ân, thật giống như với người bên trên bộ phim phong cách không giống nhau à?"

"Là không giống nhau."

Lâm Uyên nói: "Lần này là Mãng huyện nghi."

Lão Chu theo bản năng muốn cau mày, bất quá hấn nhẹn được, chỉ là mi giác nhẹ nhàng giạt một cái: "Tại sao người dứt đoạn tiếp theo chụp kịch vui?"

Cái vấn đề này quá bình thường.

Hơi có chút bình thường suy nghĩ nhân, đều biết Lâm Uyên tác phẩm mới hẳn chụp vô lý đầu kịch vui điện ảnh.

Từ Mảnh hài kịch thoáng cái nhảy đến Mãng huyện nghi?

Sự lựa chọn này thật sự là để cho người ta cảm thấy rất khó hiểu.

Rõ ràng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đã được đến quá một lần thành công chứng minh.

Lâm Uyên chỉ cần xem mèo vẽ hồ làm một bộ tương tự điện ảnh, tốt nhất tuyên dụng bộ phim đầu tiên đội ngũ y nguyên, phòng bán vé liền tuyệt đối không kém!

Thậm chí công ty có cao tầng hi vọng lão Chu cùng Lâm Uyên trò chuyện một chút, có thể hay không toàn bộ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » bộ thứ hai?

Kết quả chẳng những không có bộ thứ hai, Lâm Uyên tận kịch bản, liền loại hình cùng phong cách đều thay đổi!

Đây căn bản liền không phù hợp Giới Điện Ảnh và Truyền Hình tác phong.

Lâm Uyên nói: "Liền cái này đi."

Lâm Uyên cũng không có cách nào giải thích, hệ thống chính là cho rồi « Andhadhun » kịch bản.

Không có lựa chọn khác.

Lão Chu muốn nói lại thôi, cuối cùng gật gật đầu nói: "Ta đây mang kịch bản trở về nghiên cứu một chút."

Chương 253: Có thể cảm thương điện ảnh

Hai ngày sau lão Chu liền thông báo Lâm Uyên, « Andhadhun » cái này kịch bản thông qua khảo hạch có thể lập hạng, đầu tư bước đầu định là mười triệu, đuổi theo bộ phim đả ngộ như thế, bất quá chi phí Kim Phương mặt do công ty cùng Lâm Uyên các ra một nửa, đoàn kịch chuẩn bị các hạng quyền quyết định thì lại lấy Lâm Uyên làm chủ.

Không có bất kỳ trở lực.

Trong này vừa là bởi vì Lâm Uyên đã lấy được quá một lần thành công, cũng là bởi vì « Andhadhun » loại này kịch bản nhìn một cái chính là đầu tư nhỏ, tùy tiện ra năm triệu để cho từng thu được thành công Lâm Uyên làm một cái đầu tư nhỏ tân điện ảnh, đối công ty mà nói căn bản không đoán chuyện, ít nhất bây giờ mọi người sẽ không lại cảm thấy Lâm Uyên làm điện ảnh chuyện này không đáng tin cậy.

Còn có cái nguyên nhân thứ ba.

Nguyên nhân này là lão Chu bí mật với Lâm Uyên trò chuyện: "Điện ảnh ngành bên kia cảm thấy « Andhadhun » kịch bản rất sáng tạo, chất lượng không có bất cứ vấn đề gì, phạm là luyện chế xong điểm cơ bản đều có được kiểm, bất quá Mảng huyền nghi hiện trạng chính là kiểm chút có thể, muốn kiểm lớn khó khăn, cho nên công ty là hi vọng người bộ phim này có thể bắt được tốt tiếng tăm, tiếng tăm đối với chúng ta Tinh Mang mà nói cũng là vô cùng trọng yếu đồ vật, nếu như có thể cảm thương vậy thì càng tốt hơn."

"Ừm."

Lâm Uyên không có nói nhiều.

Thực ra hẳn cũng không biết phim này đánh ra tới có thể hay không kiếm lớn, ngược lại cái này kịch bản định giá thật đắt, mà hệ thống định giá rất đắt tác phẩm một loại cũng có một cái đặc điểm chính là cơ bản cũng tương đối có thể kiếm, hẳn còn không có nắm hệ thống cung cấp tác phẩm lỗ vốn tiền lệ.

Về phần cảm thương .

Cúp là kim sao?

Giải quyết chuyện này, Lâm Uyên quyết định trước xem xét một chút diễn viên, đợi xem xét diễn viên tốt thông báo tiếp điện ảnh ngành chính thức lập hạng, « Andhadhun » yêu cầu vai nam chính đối diễn kỹ yêu cầu rất cao, dù

sao cũng là muốn diễn một cái trang mù người đi, biểu diễn tầng thứ thật phong phú.

Lúc này là Cửu Nguyệt trung hạ tuần.

Theo thời gian trôi qua, « Vua đầu bếp Souma » nhóm độc giả thể đã khá là khổng lồ rồi, mà bộ Manga đôi mới cũng là theo hai vị tân trợ thủ vào vị trí mà tăng nhanh tốc độ, cái này làm cho nội dung cốt truyện lấy được nhanh chóng mở ra.

Manga bình luận khu.

Rất nhiều người bây giờ đã bắt đầu thuần thục gọi nhân vật chính vì Dục Vương rồi, « Xuân Dục chi linh » cách nói càng là rất có đi sâu vào tâm ý người vị, bất quá mọi việc đều có hai mặt, có người thích đã có người ghét, theo Manga liên tãi, bình luận khu thỉnh thoảng cũng sẽ xuất hiện một ít bình xị thanh âm:

"Vô liêm sĩ."

"Bán thịt Manga."

"Nhân vật tạo nên kém."

Thích xem Manga đều là người trẻ tuổi, người trẻ tuổi chính là dễ dàng cấp trên mặt đỏ, cho nên khi bình xị lúc xuất hiện, khó tránh khỏi sẽ có Manga fan hồi đối loại, chủ cơ điều dĩ nhiên lấy cãi nhau làm chủ, nhưng cũng có một chút phản bác là lý tính.

Tỷ như có người phê bình nhân vật tạo nên.

Thì có một vị kêu 【 chính bản Thanh Nguyên 】 fan phản bác: "Bộ này Manga nhân vật chính tạo nên ở mỹ thực Manga bên trong coi như là rất tiếp địa khí rồi, đầu tiên may mắn bình ở xử lí bên trên linh cảm dựa vào cũng là không phải bẩm sinh thiên phú, mà là đơn thuần suy nghĩ cùng với không ngừng địa tiến hành mây mò thử, mà trước đây lưu lại mỹ thực Manga, kia bộ Manga nhân vật chính là không phải trời sinh liền thiện tài nấu ăn của trưởng đây?"

Này xác thực là không tệ thiết lập.

Bởi vì thiên phú là không phải đặc biệt mạnh, cho nên so đấu tài nấu ăn thời điểm bộ này Manga nhân vật chính thất bại, mà tuyệt đại đa số người cũng nghiêng về cho là bại bởi có thiên phú người là không có cách nào sự tình, mọi người tổng hội dùng như vậy lấy có để che mình tâm.

Nhân vật nam chính không biết.

Hắn có thể đủ thân nhiên bình thường trực diện chính mình chỗ thiếu sót phần kia cường đại, cũng thông qua không ngừng học tập đi đánh bại đối thủ mình, dĩ nhiên trong quá trình sẽ có bất hack bộ phận, đây là Manga không cách nào tránh khỏi tình huống, chỉ là nội dung cốt truyện đã tận lực để cho treo khếp mở sửa lại.

Ngoài ra liên quan tới bán thịt.

Cũng có một tên kêu 【 Pepsi phối gạo 】 lão ca phát ra như vậy bình luận: "Xem qua bộ này Manga đều biết, thức ăn lý bạo nỗ y chuyện này tiết không chỉ phát sinh ở trên người muội tử, mà là không bị tuổi tác giới tính hạn chế địa phát sinh ở nam nữ già trẻ trên người, bóng dáng là đối xử bình đẳng, ngoài ra cùng với ở Manga bên trong tăng thêm ví dụ như muội tử té ngã kết quả lộ ra nơi bí ẩn loại này vừa già lại tục sáo lại tận lực muốn mạng tình tiết, còn không bằng thiết lập thành thức ăn lý sẽ bạo nỗ y, quang minh chính đại địa cho nhân dân quần chúng đưa phúc lợi."

Mở miệng chính là lsp rồi.

Thực ra vô luận thích cái này thiết lập hay không, ít nhất mỗi người vừa nhắc tới xử lý cùng bạo nỗ y cũng có thể nhớ tới « Vua đầu bếp Souma » , đây cũng tính là trình độ nào đó thành công, dù sao cũng không thể nhìn không truyện tranh, này dù sao cũng là Manga.

Địa câu truyện tranh bên trong.

Bởi vì có hòa âm duyên cớ, âm thanh ưu diễn dịch sẽ để cho xấu hổ cảm sẽ gấp bội, Manga thực ra cũng còn khá, giống như bên trong cũng sẽ xuất hiện một ít tương đối mặt Hồng Tâm nhảy tình tiết như thế, « Vua đầu bếp Souma » xích độ hay là ở quy tắc trong khoảng, Lâm Uyên cũng không có vì vậy liền tận lực giấu giếm họa, hẳn vẫn không quá nguyện ý đi tận lực sửa đổi nguyên đến, để bảo đảm trình độ lớn nhất nguyên chất mùi vị, vì thế được nhiều chút tranh cãi đảo không đoán đại sự gì.

Trên thực tế.

Thích bộ này Manga nhân vượt qua xa ghét bộ này Manga nhân, « Vua đầu bếp Souma » bây giờ số liệu cũng là phi thường Hoa Lệ, quang fan trên bảng Bạch Ngân Minh thì có tám vị, chớ nói chi là phổ thông fan số lượng. Ngoài ra.

Ở bộ lạc Manga thanh toán càng nhiều bảng danh sách trung, tỷ như bộ lạc bảng đề cử cái gì, bộ này Manga cũng là rồi rít chiếm cứ cao vị, số liệu có thể đánh phảng phất giống như một bộ Vương Đạo nhiệt huyết chiến đấu Manga.

Cũng vì vậy.

Bóng dáng bộ lạc quan phương tài khoản, rốt cục thì đột phá hai chục triệu fan chú ý, đáng tiếc số này Cư Bỉ Sở Cuồng cùng bóng dáng kém rất nhiều, hai cái kia tài khoản chú ý số cũng là hướng về phía 60 triệu chú ý đi.

Nhất là Sở Cuồng tài khoản.

Bởi vì « Quỷ Xuy Đẳng » lập tức lửa nóng liên tái, tăng số fan tốc độ ở toàn bộ trong bộ lạc đều là số một số hai, đây cũng là để cho Lâm Uyên thấy được nhiệm vụ hoàn thành hi vọng, dù sao Sở Cuồng cái này bí danh mục tiêu là fan phá trăm triệu.

Dưới mắt.

Sở Cuồng « Quỷ Xuy Đẳng » đã liên tái đến quyền thứ ba, trước sau như một tốc độ cao đôi mới bên dưới, lượng tiêu thụ cũng là vững vàng lên cao, làm Lâm Uyên người đại diện Kim Mộc, đã có cùng Ngân Lam Thư Khố nói Sở Cuồng hợp đồng mới ý nghĩ.

Kim Mộc xác định vị trí rất rõ ràng.

Hắn sau này thân phận, chính là Sở Cuồng cùng bóng dáng chung nhau người đại diện, ngược lại Lâm Uyên ba cái bí danh quan hệ tốt vô cùng, có hai cái bí danh dùng chung người đại diện cũng không phải là cái gì đáng giá kinh ngạc sự tình, chỉ là Kim Mộc biểu hiện muốn cường thế hơn Lâm Uyên quá nhiều, lúc trước Lâm Uyên đều là làm từng bước đến, mà Kim Mộc là sẽ thay Lâm Uyên suy nghĩ, như thế nào để cho hắn bí danh đạt được lợi ích lớn hơn.

Đối với lần này Lâm Uyên rất ủng hộ.

Hì vọng nào chi phí bản gia chủ động cho mình tăng tiền lương, không bằng làm cho mình người đại diện đi tranh thủ lợi ích lớn hơn, cái này cùng đạo đức cái gì không liên quan, chính là rất bình thường cách làm, nhất là hệ thống các loại tác phẩm chế tác riêng giá cả càng ngày càng cao lập tức. Hệ thống cũng sẽ không hạn chế cao tiêu phí.

Tiền vẫn là Lâm Uyên rất cần muốn cái gì!

---

ps: Hôm nay trạng thái không kéo căng, chỉ có thể trước kết thúc công việc á..., liên tái khuyết điểm chính là không có trạng thái thời điểm cũng phải cứng rắn viết, chất lượng khó tránh khỏi sẽ có khởi lên phục, bất quá cũng may tất cả mọi người rất khoan dung o(* $\cong$ ∇ $\cong$)ツ.

Chương 254: Vai nam chính nhân tuyến

"Lâm Đại Biểu ."

Lâu chín Soạn nhạc bộ bên trong phòng làm việc, điện ảnh ngành Giám đốc sản xuất Trầm Thanh có chút cục xúc nhìn Lâm Uyên: "Tìm ta có chuyện gì không?"

Lâm Uyên nói: "Ta muốn chụp tác phẩm mới."

Trầm Thanh nói: "Cho nên ."

Lâm Uyên nói: "Ta còn thiếu một cái quản gia."

Trầm Thanh lộ ra nụ cười.

Với Lâm Uyên hợp tác qua một bộ phim hẳn dĩ nhiên biết, Lâm Uyên trong miệng "Đại quản gia" chính là Giám đốc sản xuất ý tứ.

Lâm Uyên muốn chụp tân điện ảnh tin tức đã tại điện ảnh bộ truyền ra.

Trầm Thanh bị Lâm Uyên gọi qua trước liền đoán được một ít nguyên do.

Hắn chỉ là có chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới tại chính mình trước rõ ràng không coi trọng « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » dưới tình huống, Lâm Đại Biểu lại còn nguyện ý tiếp tục làm cho mình khi hẳn tân điện ảnh Giám đốc sản xuất .

Giờ khắc này, nội tâm của Trầm Thanh là có chút cảm động.

Đương nhiên Trầm Thanh cũng nghe nói Lâm Uyên phim mới phải đi huyền nghi đường đi, mà không tính tiếp tục chụp vô lý đầu kịch vui sự tình.

Bất quá, vậy thì như thế nào?

Trải qua lần trước hợp tác, bây giờ vô luận Lâm Đại Biểu phim mới muốn chụp cái gì, Trầm Thanh cũng sẽ không có nhị thoại, hẳn chỉ là có chút lên giọng nói:

"Ta không thành vấn đề."

Trầm Thanh tiếng nói còn không rơi xuống, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới một tràng cười: "Đại quản gia cũng không có vấn đề gì, ta Lão Dịch khẳng định càng không thành vấn đề, Lâm Đại Biểu chỉ kia ta đánh nhé!" Người tới chính là Dịch Thành Công.

Là Lâm Uyên sáng sớm hôm nay thông báo hai người bọn họ tới, « Andhadhun » Giám đốc sản xuất cùng đạo diễn, Lâm Uyên đều lựa chọn chính mình người quen biết.

"Dịch đạo."

Trần Thanh cười cùng Dịch Thành Công lên tiếng chào, nội tâm cũng không nghĩ là Lâm Uyên tiếp tục lựa chọn Dịch Thành Công làm đạo diễn. Mặc dù tân điện ảnh vượt qua rất lớn, nhưng Trần Thanh biết Lâm Uyên phong cách .

Lâm Đại Biểu vai diễn là diễn hình Biên Kịch hạch tâm chế.

Cho nên ở Lâm Đại Biểu Studios, đạo diễn chỉ là công cụ nhân, Dịch Thành Công chỉ phải dựa theo kịch bản yêu cầu, làm từng bước quay chụp là được. "Kịch bản ở nơi này, hai vị nhìn một chút."

Lâm Uyên đem in « Andhadhun » kịch bản phân phát cho hai người.

Hai người không nói thêm gì nữa, yên lặng nhìn kịch bản.

Không tới một giờ, hai người xem xong kịch bản.

Dịch Thành Công thờ dài nói: "Hạch tâm mâu thuẫn thiết kế phi thường khéo léo."

Bên cạnh Trần Thanh nói theo: "Kịch bản trung mấy lần xoay ngược lại xử lý cũng rất tốt, rất đáng giá suy nghĩ, nhất là cái này kết vĩ ."

Trần Thanh nhìn không hiểu lắm « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » kịch bản.

Nhưng là « Andhadhun » cái này kịch bản, tuyệt đối cũng coi là Trần Thanh trong tâm khảm chính công tốt cố sự!

Hắn nghĩ rằng không có sai!

Lâm Đại Biểu phi thường giỏi về kịch bản sáng tác, loại hình cùng đề tài, căn bản là không có cách hạn chế Lâm Đại Biểu phát huy!

"Trước không thảo luận kịch bản."

Lâm Uyên nói: "Ta mời nhị vị đến, là muốn hỏi một chút nhị vị, có cái gì diễn viên đề cử, ta nói là nam nhất hào."

Gần đây Lâm Uyên có chính mình xem xét diễn viên.

Nhưng Lâm Uyên đối Tần Tề diễn viên, là không phải đặc biệt quen thuộc, cho nên xem xét lâu như vậy, cũng không có thích hợp nhân tuyển, chỉ có thể cầu trợ ở Dịch Thành Công cùng Trần Thanh.

"Chương Phi!"

Trần Thanh cơ hồ là không chút do dự nói ra danh tự này: "Ta cảm thấy được Chương Hoa phi thường thích hợp xuất diễn người nam này nhất hào!"

"Đại quản gia."

Dịch Thành Công bắt đắ dĩ nói: "Điện ảnh đầu tư tổng cộng mười triệu, người cảm thấy chúng ta bộ phim này, xuất nổi chương đại Ảnh Đế tiền đóng phim sao?"

Chương Hoa là Tinh Mang diễn viên, hơn nữa cầm lấy Ảnh Đế!

Mà Ảnh Đế tiền đóng phim cùng giá trị con người, căn bản là không phải một bộ giá thành nhỏ điện ảnh có thể mời đặng .

Trầm Thanh lúng túng nói: "Ta chỉ nói là nhân tuyển tương đối thích hợp .
Kia Lý Đông minh như thế nào đây?"

Dịch Thành Công sâu xa nói: "Lý mặc dù Đông Minh là không phải Ảnh Đế, nhưng từng thu được hai lần Ảnh Đế đề danh, Tần Tề địa giới chính nhi bát kinh một đường diễn viên, giá cả cũng không rẻ."

" "

Trầm Thanh bất đắc dĩ, lại nhắc rồi mấy cái tên.

Kết quả hoặc là không phải giá trị con người quá cao, hoặc là chính là những điều kiện khác không quá phù hợp, ngược lại người nam này nhất hào nhân tuyển chính là không ổn định.

Lâm Uyên không lên tiếng.

Mặc dù hẳn không biết Tần Tề diễn viên,

Nhưng Trầm Thanh nhắc tới những người này đều thuộc về danh tiếng rất cao một loại kia, hẳn tự nhiên có nghe thấy.

Xác thực.

Trong đó ít nhất có ba người là có thể cân nhắc, tỷ như Chương Hoa loại, nhưng bị giới hạn điện ảnh thành phẩm, xác xác thật thật là không tốt lắm mời.

Cuối cùng Trầm Thanh nóng nảy, nhìn chằm chằm Dịch Thành Công nói: "Vậy người ngược lại là nói thích hợp nhân tuyển."

Lâm Uyên cũng nhìn về phía Dịch Thành Công.

Trước lựa chọn Hạ Thắng xuất diễn « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » chính là Dịch Thành Công đề cử, có thể thấy Dịch Thành Công chọn diễn viên là tương đối có nhãn quang.

"Ta còn thực sự có một diễn viên đề cử ."

Dịch Thành Công cười nói: "Liễu như thế nào đây?"

"Liễu?"

Trầm Thanh sửng sốt một chút, ngay sau đó có chút không xác định nói: "Còn giống như thật có thể, mặc dù bởi vì Studios chuyện cố nhân tức không được ."

Lâm Uyên hỏi: "Liễu là ai ?"

Hắn thật đúng là chưa từng nghe qua danh tự này.

Dịch Thành Công cười nói: "Liễu mười năm trước cũng coi là đang ăn khách tiểu sinh, kết quả Studios xảy ra tai nạn, hình như là bạo phá xảy ra vấn đề, đưa đến liễu bị thương nghiêm trọng, đình công dẹp tiệm rồi hai năm, nhân khí rớt xuống ngàn trượng, dù sao cái này làng giải trí là mau quên ."

"Ta lo lắng là không phải nhân khí. "

Trầm Thanh lo lắng nói: "Ta là không biết liễu bây giờ trạng thái thế nào, nghe nói hẳn lúc ấy bị thương, cường độ thấp hủy dung ."

Nếu như cân nhắc danh tiếng .

Hạ Thăng một cái đóng vai quần chúng cũng có thể diễn « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » .

Liễu Hảo ngạt có chút danh tiếng, thế nào cũng so với lúc trước Hạ Thăng còn có ưu thế.

Dịch Thành Công cười nói: "Ta xem qua hấn gần đây vai diễn, mặc dù không có gì phản hưởng, nhưng diễn kỹ so với năm đó tốt hơn, mặt cũng không có vấn đề gì, giải phẫu sau khôi phục không tệ."

Lâm Uyên nói: "Kia mời hấn tới thử kính."

"Có thể."

Trầm Thanh nói: "Mặc dù liễu không phải chúng ta công ty, bắt quá lấy bây giờ hấn tình huống, cơ bản không tồn tại cự tuyệt chúng ta khả năng, ta quay đầu sẽ liên lạc, bắt quá lấy phòng ngừa vạn nhất, chúng ta lại chọn mấy cái được tuyển chọn."

"Được."

Rất nhanh mấy người lại thương lượng ra mấy cái nhân tuyển.

Xác lập vai nam chính được tuyển chọn sau đó, Dịch Thành Công nói: "Vai nữ chính lời nói liền muốn từ trong công ty chọn lựa, công ty đầu tư điện ảnh dù sao phải có nhà mình người tham diễn, hướng chi bộ này vai diễn vai nữ chính vẫn đủ trọng yếu."

Trầm Thanh gật đầu một cái.

Trước « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , vai nữ chính có thể tìm một cái bình hoa, diễn kỹ không cần quá cao, đủ quá đẹp liền hoàn chuyên.

Nhưng lần này « Andhadhun » không giống nhau.

Bởi vì « Andhadhun » vai nữ chính là không phải vai nam chính nhân tình, mà là bản phiên trọng yếu nhân vật phản diện, thuộc về nhân vật chính phía đối lập, đối diễn kỹ yêu cầu rất cao!

Này là phi thường quy hình vai nữ chính.

Thông thường vai nữ chính cơ bản đều cùng vai nam chính là người yêu quan hệ, nhưng ở « Andhadhun » bộ phim này bên trong, nhân vật nam chính bạn gái, ở bản phiên vai diễn cũng không nặng, chỉ phụ trách đưa tới cùng thúc đẩy nội dung cốt truyện.

Cứ như vậy.

Mấy người lại đem vai nữ chính đợi liên quan nhân vật cân nhắc, cơ bản vạch ra chọn phạm vi.

Sau đó, liền muốn nhìn thử sức tình huống.

Chương 255: tất cả nhân viên ác nhân

Sau ba ngày.

Tinh Mang giải trí.

Vóc người rất là cao lớn liểu cùng mình người đại diện đang ở còn thang máy.

Liểu tựa hồ có hơi khẩn trương, nhiều lần điều chỉnh hô hấp.

Bên cạnh người đại diện nhắc nhở: "Không cần quá khẩn trương, thực lực của người rất mạnh mẽ, người chỉ là thiếu một cái cơ hội."

"Không cần an ủi ta."

Liểu hơi giảm thấp xuống cuống họng nói: "Cơ hội mỗi người cũng thiếu, thực lực mạnh mẽ nhân cũng không thiếu, ta không có quá đại ưu thế, chỉ có thể ở thử sức thời điểm biểu hiện tốt một chút."

"Lời là nói như vậy ."

Người đại diện nói: "Ta chỉ là có chút ngoài ý muốn, tại sao người sốt sắng như vậy? Mặc dù bây giờ tìm chúng ta vai diễn ước không nhiều, nhưng chỉ là ngàn vạn đầu tư điện ảnh, chúng ta cũng không có một cái không phải là bên trên không thể mức độ chứ?"

Người đại diện quả thật có chút buồn bực.

Nhận được « Andhadhun » kịch bản sau đó, liểu giống như là gặp Ma như thế, tự giam mình ở trong căn phòng hai ngày, cái gì cũng không làm, sẽ ở đó nghiên cứu nhân vật ——

Người đại diện thật nhiều năm chưa nhìn thấy qua Liểu Như này coi trọng một vai rồi.

"Người sai lầm rồi, bộ phim này, ta không phải là bên trên không thể!"

Liểu biểu tình có chút nghiêm túc: "Ngàn vạn cấp đầu tư điện ảnh quả thật không ít, nhưng ngàn vạn cấp đầu tư điện ảnh, có như vậy kịch bản chất lượng cũng rất ít thấy!"

Kịch bản chất lượng?

Người đại diện há miệng, đang muốn mở miệng, thang máy đã đến.

Hai người đi vào điện ảnh bộ thử sức đại sảnh.

Bên trong đại sảnh giờ phút này đã tụ tập không ít người, nam nam nữ nữ đều có, hiển nhiên đều là tới thử kính.

Trong đó có mấy cái diễn viên hay lại là thực mặt.

Hiển nhiên, « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đại hỏa, để cho rất nhiều người cũng đối Tiệp Ngụ phim mới sinh ra hứng thú, thậm chí bao gồm một

ít thành danh diễn viên.

Bất quá cũng chỉ là thành danh mà thôi.

Cái này thử sức bên trong đại sảnh, nổi tiếng nhất diễn viên, ở trong vòng cũng bất quá là hạng hai già vị, dù sao điện ảnh đầu tư đặt ở kia.

Mọi người không có nói chuyện với nhau.

Đi vào thử sức đại sảnh, tất cả mọi người là lặn cạnh tranh quan hệ.

Rất nhanh.

Thử sức bắt đầu.

Trước thử sức trọng yếu nhất vai nam chính.

Liễu là cái thứ 3 đi vào thử sức căn phòng.

Cùng lần trước thử sức bất đồng.

Lần này thử sức bên trong căn phòng chỉ có ba người.

Lâm Uyên, Dịch Thành Công, cùng với Trầm Thanh.

Liễu nhẹ nhàng bái một cái, nói: "Các vị lão sư được, ta tên là liễu ."

Hần tư thái sắp xếp rất thấp.

Trầm Thanh nhìn một cái liễu, chủ yếu là xem mặt.

Nghe nói liễu năm đó xảy ra tai nạn sau đó nhỏ nhẹ hủy khuôn mặt, nhưng hiện tại xem ra, khôi phục rất tốt, cơ bản không có gì vết sẹo.

Dáng dấp đẹp trai, trên người loại thành thực nam nhân mị lực, như vậy diễn viên đóng vai Đản dương cầm gia, sẽ không có cái gì vi hòa cảm.

Dù sao cũng là hồng quá diễn viên, Dịch Thành Công khách khí cười cười nói: "Phiền toái lão sư đem kịch bản đoạn thứ hai biểu diễn một chút."

" Được."

Liễu bắt đầu chính mình biểu diễn.

Thử sức vật này thực ra thật trình tự hóa, đi vào diễn viên cơ bản đều là đơn giản ta tự giới thiệu mình một chút, để cho thử sức lão sư nhìn kỹ mình một chút hình tượng, sau đó đọc nhất đoạn lời kịch, lại dựa theo khảo hạch quan yêu cầu biểu diễn kịch bản một cái cảnh tượng.

Biểu diễn không có bất cứ vấn đề gì.

Liễu nghiệp vụ năng lực hoàn toàn vượt qua kiểm tra.

Biểu diễn xong, Lâm Uyên lên tiếng: "Người cảm thấy Diệp Thân tại sao trang mù?"

Đây cũng là thử sức chương trình trung trọng yếu nhất cửa khẩu, cùng biểu diễn tầm quan trọng không sai biệt lắm, thử sức người cần nói nói chính mình đối với nhân vật hiểu cùng cái nhìn.

Diệp Thân chính là vai nam chính tên, hệ thống lên, nơi này cũng không thể dùng một cái Indian tên.

Trầm Thanh cùng Dịch Thành Công cũng nhìn chằm chằm liễu.

Trước mặt mấy cái thử sức người cùng như thế, biểu diễn không có vấn đề gì, liền là đối với nhân vật hiểu, để cho bọn họ cảm thấy không hài lòng lắm.

Không biết liễu sẽ nói thế nào?

Liễu mở miệng nói: "Trang mù là vì cao quý lý tưởng, giống như trong kịch bản nói, mất đi thị giác, có thể để cho hắn càng chuyên chú với chính mình Đàn dương cầm."

Trầm Thanh cùng Dịch Thành Công cau mày.

Cùng trước mặt mấy cái thử sức giả thuyết rất tương tự.

Nhưng mà đúng vào lúc này, liễu chuyên đề tài: "Nhưng đây chỉ là mới bắt đầu mục đích, làm Diệp Thân phát hiện trang mù chỗ tốt, hắn mục đích tất nhiên không thể thuần túy, bởi vì hắn phát hiện mọi người đối người đui không có phòng bị, mọi người tựa hồ rất dễ dàng liền tin tưởng một người mù Cương Cầm Sư là có chân tài thực học. Bán thăm, có thể lấy được mọi người đồng tình. Người đui có thể trình diễn ra như thế Hoa Lệ tổ khúc nhạc, mọi người tựa hồ liền có thể nhìn thấy Diệp Thân vì Đàn dương cầm mà bỏ ra cố gắng bao lớn, có thể nhìn thấy hắn vì nghệ thuật sống có bao nhiêu kiên cường, vì vậy hắn thu được gấp đôi tiền típ, hắn cố gắng có lẽ là thật, nhưng hắn là không phải thật người mù."

Lâm Uyên truy hỏi: "Còn gì nữa không?"

Liễu phun ra ba chữ: "Dòm ngó muốn."

Trầm Thanh cùng Dịch Thành Công hai mắt nhìn nhau một cái, vẻ mặt có chút có biến hóa.

Liễu tiếp tục nói: "Trong kịch bản có một cái hình ảnh, một cô gái có thể coi đến Diệp Thân mặt, thần thái như thường thay quần áo, này là phi thường đáng sợ, có thể tưởng tượng đến Diệp Thân có lẽ không phải lần thứ nhất gặp phải loại tình huống này rồi, ai sẽ đề phòng một người mù? Cho nên hắn có thể thấy mọi người không muốn ở người bình thường trước mặt thật sự triển lộ một mặt, nhưng hắn vẫn không có vạch trần, đây chính là hắn dòm ngó muốn, cái này hắn để cho hắn cảm thấy hưng phấn."

Không có sâu hơn trò chuyện.

Nói tới đây liền không sai biệt lắm.

Phía sau còn có người chờ thử sức.

Thẳng đến bốn giờ chiều, rất dài thử sức mới kết thúc.

Dịch Thành Công dẫn đầu mở miệng trước nói: "Vai nam chính nhân tuyển hắn không có nghi vấn chứ?"

Trầm Thanh tựa hồ biết Dịch Thành Công chỉ là ai: "Hắn là duy nhất một nhắc tới dòm ngó muốn thử kính người."

"Liền hắn đi."

Lâm Uyên lập tức xác định.

Hôm nay thử sức rất nhiều người đều nhắc tới, Diệp Thân dùng trang mù thủ đoạn tới tranh thủ người bình thường đồng tình tâm, từ đó để cho người bình thường đối với hắn Đàn dương cầm trình độ càng công nhận, nhưng liễu đúng là duy nhất một nhắc tới "Dòm ngó" nhân.

Đây đã là nhân tính tầng diện rồi.

Có lẽ còn lại diễn viên cũng nghĩ đến tầng này, nhưng không người cầm ra, tựa hồ tất cả mọi người tận lực tránh một điểm này.

Nói cách khác, mọi người trong tiềm thức, cũng không muốn thừa nhận cái này vai nam chính là một cái cái gọi là người xấu.

Dù sao từ toàn bộ kịch bản lại nhìn, vai nam chính hẳn là đại biểu chính nghĩa.

Nhưng mà trên thực tế, Lâm Uyên đối với kịch bản xác định vị trí lại rất rõ.

Bốn chữ: Tất cả nhân viên ác nhân.

"Kia vai nữ chính đây ." Dịch Thành Công nói.

Trầm Thanh nói: "Ta cảm thấy được Chu Tuyết không tệ, bốn mươi tuổi nữ diễn viên, còn có thể giữ nòng loại này nhan giá trị, thực sự là thiếu lại thiếu."

"Có thể. "

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Chu Tuyết là công ty nữ diễn viên, rất đẹp, trẻ tuổi thời điểm là thịnh hành vô số thiếu niên, chỉ là bây giờ lớn tuổi, cho nên rất khó gặp được thích hợp kịch bản.

Nam diễn viên, tam bốn mươi tuổi thời điểm có thể rất cật hương.

Nữ diễn viên tam bốn mươi tuổi sau đó cũng rất ít có triển vọng ước mơ.

Đây là nữ diễn viên phổ biến cảnh ngộ.

Bộ này vai diễn vai nữ chính, là một cái bò cạp mỹ nhân xác định vị trí.

Tuổi tác không thể quá nhỏ, nhan giá trị lại không thể quá thấp, diễn kỹ còn phải nhất định cao, có thể để cho lựa chọn không gian thực ra cũng không lớn.

Về phần bộ phim này còn lại vai phụ, Lâm Uyên cũng không thể nào nhúng tay, cơ bản đều là Trầm Thanh thương lượng với Dịch Thành Công đến định đoạt.

Bước kế tiếp, chính là chính thức quay chụp .

Chương 256: Không có ai so với sư phụ càng biết Soạn nhạc

Ở một cái điện ảnh công nghiệp hệ thống hoàn thiện mà phát đạt thế giới, điện ảnh chuẩn bị thời gian nhất định không sẽ đặc biệt trường, dĩ nhiên phải nói ở trong vòng mấy ngày giải quyết những chuyện này khẳng định cũng là không thực tế.

Cho nên Lâm Uyên dứt khoát thừa dịp khoảng thời gian này, thu cái thứ 2 đồ đệ.

Đây là hệ thống Soạn nhạc dạy học trò nhiệm vụ.

Cái thứ 2 đồ đệ đến từ lâu chín Soạn nhạc bộ.

Đây là Lâm Uyên từ Cố Đông cho ra tiềm lực người mới trong danh sách lựa ra nhân tuyển, tên gọi Phong Thạc.

Lựa chọn Phong Thạc lý do rất đơn giản.

Vì vậy trẻ tuổi Người viết ca khúc mức tiềm lực rất cao!

Người này vừa mới gia nhập công ty, cũng đã viết ra hai thủ thành tích khá vô cùng bài hát.

Thậm chí có nhân bí mật gọi Phong Thạc vì "Tiểu Tiệp Ngư", có thể thấy người này tiềm lực cao bao nhiêu.

Phải biết ban đầu Lâm Uyên thu Tiết Lương làm đồ đệ thời điểm, Tiết Lương Soạn nhạc năng lực phán định, mới bốn trăm ra mặt, chỉ có thể coi là có chút cơ sở.

Mà Phong Thạc Soạn nhạc năng lực, là cao đến năm trăm năm mươi ba!

Soạn nhạc đi đến Lục Bách năng lực giá trị, nhưng chính là kim bài trình độ

Cơ sở tốt như vậy, dạy đứng lên đơn giản phải không ?

Khó trách nghệ thuật nghề các tiền bối thu đồ đệ đều thích tìm hạt giống tốt.

Hạt giống tốt dễ dàng dạy a!

Lâm Uyên chính là muốn mượn thân phận của mình đi chui hệ thống cái này không tử, tìm một cái thiên phú cao nhất người mới, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất, dạy ra vị thứ hai kim bài tới.

Như vậy có thể đại đại cung cấp hoàn thành nhiệm vụ hiệu suất.

Bất quá hạt giống tốt khuyết điểm chính là, có chút tự phụ.

Phong Thạc dĩ nhiên không dám ở trước mặt Lâm Uyên bày ra kiêu căng khó thuần tư thái.

Lại không nói Lâm Uyên là lâu chín lão đại, chỉ một đem Tiện Ngự danh tiếng bày ra liền đủ đem Phong Thạc cái này Soạn nhạc tiểu thiên tài ép tới không thở nổi.

Nhưng .

Đối mặt Lâm Uyên, Phong Thạc mặt ngoài cung kính là có, chỉ là tâm lý nghĩ như thế nào, chính là một chuyện khác rồi.

Chung quy mà nói.

Đối với Lâm Uyên muốn thu chính mình làm đồ đệ chuyện này, Phong Thạc là vui vẻ!

Đừng hiểu lầm.

Phong Thạc không phải vì mình có thể lấy được Tiện Ngự dạy dỗ mở ra tâm, hẳn là cái tự phụ Soạn nhạc thiên tài, cũng không cho là Tiện Ngự là có thể dạy mình cái gì.

Hắn vui vẻ là .

Tự thành Tiện Ngự đồ đệ, vậy hẳn sau này ở lâu chín Soạn nhạc bộ chính là nhân vật số một!

Lấy ra thân phận, lão sư ta là Lâm Đại Biểu, ai dám không phục?

Đây mới là Phong Thạc muốn trở thành Lâm Uyên cái thứ 2 đồ đệ lớn nhất mục đích.

Nhưng mà, Phong Thạc nằm mơ cũng không nghĩ tới là .

Cũng không lâu lắm, hẳn sẽ kính chính mình vị này sư phụ, như kính thần minh!

Ngày hôm đó vừa lúc là tháng mười nhất hào.

Cái thế giới này không có lễ quốc khánh cách nói, tháng mười nhất hào chỉ là bình thường một tháng ban đầu.

Phong Thạc đi vào Lâm Uyên phòng làm việc, khách khí tiếng hô sư phụ.

" Ừ, chúng ta bắt đầu giờ học đi, đây là ta dạy người tiết khóa thứ nhất ."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Vừa nói, Lâm Uyên mở ra "Dương Chung Minh" nhân vật thẻ, uyên bác Soạn nhạc kiến thức trong nháy mắt tràn ngập Lâm Uyên não hải.

Đồng thời, Sư giả hào quang hoàn toàn bao phủ Phong Thạc.

Lúc này, Lâm Uyên Sư giả hào quang hiệu quả, đã so với dạy Tiết Lương thời điềm mạnh hơn!

Sau đó, Phong Thạc liền thấy, đã biết vị phảng phát từ trên trời hạ xuống tiện nghi sư phụ, tựa hồ cả người đều thay đổi .

Hắn bỗng nhiên có chút tự dân dân hình ứ đứng lên.

Hắn thậm chí không dám như mới vừa vào cửa một loại ngẩng đầu nhìn thẳng Lâm Uyên.

Bắt chước Phật quang là nhìn thẳng đối phương, liền là một loại khinh nhờn.

Sau đó.

Đại danh鼎鼎 "Ma quỷ ngư" đang cùng nhân trò chuyện từ bản thân vị kia truyền kỳ sự phụ thời điểm, hẳn rất khó tìm tinh chuẩn từ ngữ để hình dung mình đương thời cảm thụ.

Hắn chỉ biết là, ngày hôm đó, hẳn trải qua một tiết phảng phất lễ rửa tội như vậy Soạn nhạc lớp.

Giảng bài trong quá trình.

Lâm Uyên uyên bác Soạn nhạc kiến thức, để cho Phong Thạc bị cực kỳ chấn động mạnh hám!

Sự phụ ở đó tiết khóa bên trên phát ra mỗi một câu đơn giản lời nói, cũng để cho hắn được ích lợi không nhỏ, giống như Thẻ Hồ Quán Đính.

Làm bài sự sau tiết khóa thứ nhất kết thúc lúc, Phong Thạc gần như đối Soạn nhạc có tâm nhận thức!

Này đưa đến, Phong Thạc đi ra Lâm Uyên phòng làm việc thời điểm, cả người đều là mộng .

Chỉ cảm thấy đại não hạt dưa ong ong vang.

Cho đến bên tai có người nhẹ nhàng kêu hắn một câu: "Sự đệ."

Phong Thạc này mới tỉnh cơn mơ như vậy quay đầu lại: "Tiết . Tiết tiên bối?"

Tiết Lương ở lâu chín Soạn nhạc bộ địa vị vẫn còn rất cao, cộng thêm hắn và Lâm Uyên quan hệ thầy trò, tất cả mọi người rất quen thuộc.

"Nên gọi ta cái gì?"

Tiết Lương mỉm cười nhìn về phía trước mắt cái này mắt hồn mắt vía tiêu sự đệ.

Chỉ có hắn biết Phong Thạc hôm nay lớp trải qua cái gì, bởi vì giống vậy trải qua, Tiết Lương cũng có quá, lúc ấy phản ứng cũng không so với sự đệ tốt hơn chỗ nào, cho nên hắn cũng không trách cứ lúc này Phong Thạc thất thố.

"Sự huynh!"

Phong Thạc đổi lời nói, lấy lại tinh thần hẳn, vẻ mặt đã kinh biến đến mức kích động, cùng với một tia thật sâu khát vọng, hẳn hận không được quay đầu, quán sự phụ lại cho mình bên trên một hồi giờ học.

"Sau này phải thật tốt với sự phụ học tập."

Tiết Lương rất có đại sự huynh phong độ, vờ một cái Phong Thạc bả vai:

"Quý trọng cơ hội như vậy, chờ người ra nghề, sự phụ cũng sẽ không giống hơn nữa bắt đầu như vậy cẩn thận dạy người rồi, giống như ta, sự phụ đã rất ít lên cho ta lớp."

Nói tới chỗ này, Tiết Lương có chút tiếc nuối, cũng có chút hâm mộ Tiết Lương.

Bởi vì hắn rất muốn cùng sự phụ lại học tập, tiên bộ.

Nhưng sự phụ tựa hồ có hắn ý nghĩ của mình, đem mình dạy xuất sự sau, cũng rất ít quá hỏi mình rồi.

Cho nên hẳn liềm mạng biểu hiện, chính là muốn dụ lên sư phụ chú ý, hẳn mục tiêu là có một ngày thành vì sư phụ kiêu ngạo!

"Thật cảm tạ sư huynh!"

Phong Thạc dùng sức gật đầu một cái.

Nếu như nói vừa mới bắt đầu biết mình có thể sẽ bị Lâm Uyên thu làm đệ tử, Phong Thạc chẳng qua là cảm thấy sau này có thể ôm Lâm Đại Biểu bắt đuôi lời nói, như vậy giờ phút này Phong Thạc chính là coi sư phụ là thành chính mình sự nghiệp cùng nhân sinh quang mang cùng phương hướng .

Đây là xuất phát từ nội tâm kính ý!

Giờ khắc này, ở Phong Thạc tâm lý, sư phụ chính là Soạn nhạc thần!

Mình bị sư phụ nhìn trúng, là đi bát Thiên Cầu phân vận, bị Soạn nhạc chi Thần Quyển chiếu cố!

Bỗng nhiên.

Phong Thạc xoay người, hướng về phía Lâm Uyên thật sự ở phòng làm việc bái một cái.

Lâm Uyên không thấy được một màn này.

Nhưng Phong Thạc chính là muốn làm như vậy.

Hắn vì chính mình trước không biết gì cùng cuồng vọng mà cảm thấy xấu hổ.

Bởi vì lúc trước Phong Thạc còn ảo tưởng, trước cho Lâm Uyên làm đồ đệ. Chờ không đến chính mình lớn lên, nhất định có thể trở thành Lâm Uyên loại cấp bậc đó Soạn nhạc!

Trò giỏi hơn thầy!

Tiền lãng tử tại sa than thượng!

Nhưng lên Lâm Uyên giờ học, Phong Thạc mới biết .

Chính mình về điểm kia trình độ, cho sư phụ xách giày cũng không đủ!

Có lẽ đời này, hẳn đều không đạt tới sư phụ cảnh giới!

Tiết Lương mắt thấy Phong Thạc động tác, liên lạc với Phong Thạc đang làm khúc bộ xưa nay ngạo khí, tựa hồ biết cái gì.

Hắn cười cười nói: "Lời nói khả năng không quá nghe được —— nếu vào sư phụ môn, sau này liền muốn thường xuyên chú ý mình hình tượng, khác cho là mình rất ghê gớm, ngàn vạn lần không nên cho sư phụ bôi đen, nếu không ta người đại sư này huynh thì sẽ không bỏ qua cho ngươi."

"Mời sư huynh yên tâm."

Phong Thạc bảo đảm tựa như nói: "Ta còn muốn với sư phụ tiếp tục học tập, sẽ không bôi nhọ rồi sư phụ danh tiếng, ở trước mặt sư phụ, ta cũng không dám coi mình rất quan trọng."

Nói đến đây, Phong Thạc bỗng nhiên có chút không cam lòng.

Công ty lại có người ta nói, sư phụ chỉ là "Tiểu khúc cha" ?

Đám người này chỉ cần trải qua sư phụ giờ học, liền phải biết, cái kia "Tiểu" tự không nên tồn tại!

Phong Thạc đòi Soạn nhạc nhận thức nói cho hẳn biết, chính mình vị này sư phụ, liền là chân chính khúc cha!
Trên cái thế giới này, không có ai so với sư phụ càng biết Soạn nhạc!

Chương 257: Soạn lại mộng cưới

So với Tiết Lương cái này đại đệ tử, Phong Thạc cái này Nhị Đồ Đệ rõ ràng phải học nhanh hơn, giờ học hiệu suất cũng cao rất nhiều.

Dù là hấn Soạn nhạc trình độ đã đến gần kim bài, mỗi ngày học xong vẫn có thể có biên độ nhỏ tiến bộ.

Cái này làm cho Lâm Uyên rất hài lòng.

Mà khi dạy học trò nhiệm vụ tiến hành được trung tuần tháng mười đang lúc.

Đoàn kịch rốt cuộc chuẩn bị hoàn thành, « Andhadhun » nghênh đón chính thức quay chụp!

Cùng lần trước như thế.

Quay chụp trong quá trình, mặc dù Lâm Uyên trấn giữ đoàn kịch, nhưng rất ít nói chuyện.

Giai đoạn trước quay chụp, cũng quả thật không đáng giá gì Lâm Uyên ra mặt địa phương, bởi vì trước mặt mấy ngày chính là diễn viên cùng đoàn kịch ma hợp kỳ.

Lâm Uyên giảng bài đảo không có vì vậy mà dừng lại.

Hấn vẫn là mỗi ngày cho Phong Thạc bên trên hai giờ giờ học, chỉ là giờ học địa điểm từ công ty chuyển tới đoàn kịch mà thôi.

Mà theo quay chụp tiến vào quỹ đạo, Lâm Uyên liên lạc Cố Tịch.

Đây là « Andhadhun » quay chụp ngày thứ 3 sáng sớm.

Cố Tịch ngồi xe, đi Lâm Uyên cung cấp địa chỉ.

Lái xe, là một gã đeo kính mát nữ nhân.

Nữ nhân này ước chừng bốn mươi tuổi tuổi chừng, chính mở miệng nói:

"Trước người chuyển tới Tề Nghệ chính là vì hôm nay phải gặp người này?"

Cố Tịch nói: Đúng Chu Di, hấn gọi Lâm Uyên."

Được gọi là Chu Di nữ nhân có chút bất đắc dĩ: "Được rồi, liền vì vậy Lâm Uyên viết thủ tốt bài hát, cho nên người vây quanh hấn chuyển lâu như vậy?"

Cố Tịch gật đầu.

Chu Di thở dài: "Đối phương tuổi tác với người tương phản, coi như là Soạn nhạc thiên tài, cũng không khả năng là khúc cha cấp nhân vật, chẳng lẽ hấn còn đánh đàn quá còn lại lợi hại bài hát sao?"

Cố Tịch suy nghĩ một chút, khẽ gật đầu một cái.

Nàng chỉ nghe qua Lâm Uyên một bài nguyên sang khúc mục đích, thế nhưng thủ nguyên sang khúc mục đích, cũng đã đủ để cho Cố Tịch kinh vi thiên nhân rồi.

"Cho nên ."

Chu Di liếc nhìn Cố Tịch: "Người có nghĩ tới hay không, Lâm Uyên tựa bài hát kia, chỉ là linh quang chợt lóe tác phẩm, bằng không hẳn tại sao đi phòng đánh đàn nhiều lần như vậy, lại chỉ đàn quá như vậy một bài nguyên sang?"

"Linh quang chợt lóe ."

Cố Tịch ngân ra, toàn tức nói: "Coi như như thế, cũng không thể che giấu bài hát này ưu tú."

Chu Di gật đầu một cái: "Ta đương nhiên tin tưởng người nghĩ rằng, hẳn bài hát này khẳng định rất ưu tú tài sẽ để cho người nhớ không quên, nhưng người vì vậy liền coi Lâm Uyên là thành khúc cha đối đãi lại không cần phải."

"Không sai được."

Cố Tịch kiên trì nói.

Chu Di cũng sẽ không cãi lại, chỉ là cười cười nói: "Ta đây lập tức xem hẳn rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại được rồi, nếu như trên đời thật có còn trẻ như vậy khúc cha, người thế nào liêm cũng không quá đáng."

Cố Tịch mặt có chút đỏ lên: "Chu Di, người dùng từ quá thô tục rồi, ta nào có ."

Chu Di chế nhạo nói: "Giả trang cái gì mà, các người người trẻ tuổi là không phải thích nhất nói cái gì liêm cầu, cái gì Hải Vương, cái gì vớt nữ, ta đâu gì cũng là lên mạng . Nha, đến, đi gặp một chút người nói tiêu tử, ta đâu gì cũng là cái Người viết ca khúc, giúp người giám định giám định vẫn là không có vấn đề."

Trong lời nói, Chu Di đem xe dừng lại xong, hai người đồng thời xuống xe. Phía trước đoàn kịch đang ở chụp diễn.

Chu Di hiếu kỳ nói: "Cái này Lâm Uyên là nói cho người hẳn muốn đóng phim chứ ? Hẳn ở đoàn kịch là thân phận gì? Nếu như làm phối nhạc lời nói, hẳn không dùng với tổ chứ ?"

Cố Tịch nói: "Ta không biết ."

Chu Di bắt đắc dĩ: "Vậy người biết cái gì?"

Cố Tịch suy nghĩ một chút: "Hẳn gọi Lâm Uyên, là trường học của chúng ta Soạn nhạc hệ học sinh."

Chu Di: " ."

Lúc này, thư ký trường quay ngăn cản muốn vào đoàn kịch hai người: "Nhị vị, chúng ta đang ở chụp diễn, xin hỏi các người là tới?"

Chu Di nói: "Chúng ta và Lâm Uyên hẹn gặp mặt."

Thư ký trường quay nghe vậy, sắc mặt bỗng nhiên sẽ nghiêm trị tức chuyển thành nhiệt tình: "Nguyên lai là Lâm Đại Biểu bằng hữu, nhị vị chờ một chút, ta đây phải đi thông báo."

"Cám ơn."

Chu Di nhìn thư ký trường quay rời đi bóng lưng, nhíu mày nói: "Người Lâm Uyên, tựa hồ đang đoàn kịch địa vị còn không thấp?"

Cố Tịch mắt tròn trắng: "Là không phải ta."

Chu Di bĩu môi nói: "Quả thật là không phải người, nếu hẳn không là hẳn sẽ tự mình ra nghênh tiếp chúng ta, người vây quanh nhân gia chuyển lâu như vậy, sao liền không có thấy một chút xíu hiệu quả đây."

Cố Tịch: ". "

Không bao lâu, thư ký trường quay trở lại, nhiệt tình tựa hồ sâu hơn mấy phần: "Nhị vị mời vào, Lâm Đại Biểu chính ở bên trong chờ các người!"
"Được."

Hai người bị mang tới một căn phòng.

Bên trong căn phòng, Lâm Uyên đang ở điều chỉnh thử Đàn dương cầm, nghe được phía sau động tĩnh, hẳn đứng dậy quay đầu, chào hỏi:

"Các người khỏe."

"Lâm Đồng học, vị này là dì ta." Cố Tịch chủ động với Lâm Uyên giới thiệu người bên cạnh.

"Chu Di tốt."

Lâm Uyên mở miệng nói, dù sao cũng là trưởng bối, hẳn vẫn rất lễ phép.

Chu Di ôn hòa cười cười nói: "Xin chào, tiểu Lâm đồng học đúng không, ta hiện tại vừa vặn không có chuyện gì, hãy cùng Cố Tịch cùng nhau tới, các người không cần phải đề ý đến ta, trò chuyện các người liền có thể."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ngài tự tiện."

Cố Tịch hiểu kỳ nói: "Lâm Đồng học muốn ta quá tới làm gì?"

Lâm Uyên nói: "Ta muốn xin ngài trình diễn mấy thủ khúc."

Bộ này « Cương Cầm Sư » trung có số lớn vai nam chính đàn Đàn dương cầm đoạn phim.

Nhân vật chính liễu mặc dù có Đàn dương cầm căn cơ, nhưng Đàn dương cầm trình diễn hiệu quả cuối cùng phơi bày vẫn là phải do Cố Tịch để hoàn thành, liễu chỉ cần làm ra đàn Đàn dương cầm dáng vẻ là được ——

Đương nhiên nhịp điệu là không thể sai, nếu không phím đàn không khớp. Người bình thường không nhìn ra, biết Đàn dương cầm nhân lại liếc mắt là có thể phát hiện sơ hở.

Giống như có diễn viên yêu cầu hậu kỳ hòa âm như thế, Lâm Uyên tìm Cố Tịch mục đích, chính là để cho Cố Tịch hỗ trợ cho liễu trình diễn hòa âm

---

Này là hậu kỳ việc.

Bây giờ Lâm Uyên liền liên lạc Cố Tịch, là hi vọng Cố Tịch có thể bây giờ liền quen thuộc về điện ảnh trung sẽ xuất hiện bài hát.

Cố Tịch có chút mong đợi nói: "Lâm Đồng học nguyên sang bài hát sao?" Chính mình tìm một chỗ ngồi xuống Chu Di cũng là hiếu kì nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Khúc Phổ ở nơi này, ta trước trình diễn một lần?"

Con mắt của Cố Tịch có chút kích động gật đầu một cái: "Được, người có thể nói một chút bài hát tên sao?"

Lâm Uyên nói: "« Mộng Trung Hôn Lễ »."

Cố Tịch nói: "Chính là lần trước ta nghe đến?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cố Tịch không có hỏi nhiều.

Theo Lâm Uyên ngồi ở trước dương cầm, hẳn có chút điều chỉnh thân hình.

Sau một khắc, âm phù từ hẳn giữa ngón tay chảy xuôi.

Mấy tổ hợp âm ở hẳn tay trái xúc kiện hạ, giống như là nhẹ nhàng, hoặc như là gió xuân hiu hiu.

Nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động giữa, hắc bạch phím đàn giao hội vũ đạo.

Êm dịu mà tự nhiên thanh âm, tràn đầy cả phòng cùng không gian.

Phổ Tử Minh mình không phức tạp như vậy, đoạn này âm nhạc, lại phảng phất có chủng ma lực một dạng có thể tùy tiện câu khởi tình cảm ý nghĩ.

Cố Tịch nhỏ nhỏ nhắm lại con mắt.

Nàng không phải lần thứ nhất nghe bài hát này rồi, nhưng mỗi lần đều là dứt quãng.

Đây là nàng lần đầu tiên hoàn chỉnh thưởng thức bài này tác phẩm, nội tâm tươi đẹp, vẫn là cùng lần đầu tiên nghe được bài hát này lúc như thế.

Trong góc.

Vốn là còn nhiều chút thờ ơ Chu Di, ánh mắt có chút thay đổi.

Nàng giờ khắc này mới hiểu được, tại sao Cố Tịch đối Lâm Uyên coi trọng như vậy!

Bằng vào bài hát này chất lượng, quả thật có mấy phần khúc cha tư thế, hơn nữa Lâm Uyên còn trẻ như vậy.

Bây giờ hẳn là không phải khúc cha, tương lai đây?

Ít nhất hẳn có cái này tiềm chất.

Giờ khắc này, trong lòng Chu Di đối Lâm Uyên đánh giá, đã là cao rất nhiều.

Đúng vào lúc này.

Chu Di chợt thấy Cố Tịch chính hơi đặc ý nhìn chính mình, khẩu hình khẽ nhúc nhích:

"Bây giờ tin ta đi? Hẳn lại là khúc cha!"

Chu Di đọc lên Cố Tích ý tứ, nhất thời bật cười.

Nha đầu này .

Mới một thủ khúc a.

Bài này « Mộng Trung Hôn Lễ » đúng là phi thường tác phẩm ưu tú, vậy do này nghĩ rằng Lâm Uyên chính là khúc cha cấp trình độ cũng quá trò đùa.

Vẫn là câu nói kia.

Ai cũng có linh quang chợt lóe thời điểm.

Bài này tươi đẹp tác phẩm, đại khái suất là Lâm Uyên ở một lần nào đó linh cảm bạo nổ dưới tóc, mới may mắn tác phẩm hoàn thành.

Nghĩ rằng căn cứ rất đơn giản.

Lâm Uyên thật sự là quá trẻ tuổi.

Hơn nữa Cố Tích trước kia cũng nói qua, ngoại trừ bài hát này bên ngoài,

Lâm Uyên cũng không có đánh đàn quá còn lại bài hát.

Như thế vẫn chưa đủ nói rõ vấn đề sao?

Đương nhiên, những lời này Chu Di là không nói ra miệng, Lâm Uyên trình diễn còn không có kết thúc, lúc này nói chuyện, không khỏi thật không có có lẽ phép.

Rốt cuộc.

Lâm Uyên đàn xong rồi.

Hắn nhìn về phía Cố Tích nói: "Đây là bài hát Nguyên Thủy phiên bản, nhưng là muốn gia nhập đến điện ảnh tình tiết trung, ta muốn làm một ít điều chỉnh, người giúp ta thử nghe một chút như thế nào?"

Cố Tích kinh ngạc nói: "Người muốn soạn lại?"

Lâm Uyên gật đầu một cái, hơi chút giải thích thêm rồi mấy câu, hắn yêu cầu Cố Tích cái này Đàn dương cầm gia một ít ý kiến: "Bởi vì bài hát biểu đạt ý đồ muốn cùng điện ảnh phong cách phù hợp, nguyên bản phong cách cùng điện ảnh là không phải hoàn toàn kiêm dung."

Đàn dương cầm soạn lại là sự tình rất bình thường.

Bất kỳ một bài kinh điển Đàn dương cầm khúc, đều sẽ có vô số phiên bản, chỉ là đủ loại cười nhỏ thì có thể làm cho bài hát sinh ra vô số loại biến hoá kỳ diệu.

" Được."

Cố Tích gật đầu nói.

Mà Chu Di nghe nói Lâm Uyên phải đem vừa mới bài hát soạn lại, không khỏi ngò ngay ngẩn người lại, đây là thăm dò Lâm Uyên trình độ cơ hội tốt.

Lâm Uyên cũng không biết Chu Di chú ý.

Hắn trực tiếp mở ra Dương Chung Minh nhân vật thẻ, hệ thống không để cho Lâm Uyên dùng Dương Chung Minh nhân vật thẻ làm một ít nguyên sang, nhưng lại cho phép Lâm Uyên mượn dùng Dương Chung Minh năng lực tới soạn lại hiện hữu Đàn dương cầm khúc.

Vì soạn lại, Lâm Uyên hôm nay cố ý không để cho Phong Thạc tới giờ học. Hẳn là phải đem nay Thiên Nhân vật thể thời gian, dùng ở cái này chuyện trọng yếu bên trên.

Lần nữa ngồi vào chỗ của mình ở vị trí trước.

Lâm Uyên bắt đầu chính mình soạn lại.

Lâm Uyên trước đã thử chính mình soạn lại mộng cưới, kết quả ở là một dạng nhưng Dương Chung Minh nhân vật thể chạy trong nháy mắt, Lâm Uyên ý nghĩ thoáng cái rõ ràng, theo ngón tay vũ động, tay phải hợp âm bỗng nhiên có đề cao, bộ phận cao trào thỉnh thoảng biến tấu, vui câu phân chia rất nhỏ điều chỉnh, tiêu động cơ âm điệu tăng thêm vân vân, để cho bài này « Mộng Trung Hôn Lễ » dần dần hiện ra phong phú biến hóa tới.

"Đây là ."

Chu Di nghe bên tai không ngừng biến đổi âm nhạc, bỗng nhiên có chút kinh nghi bất định.

Nếu như nói nguyên bản « Mộng Trung Hôn Lễ » là ngọt ngào trung kềm theo đau thương, như vậy hiện tại theo Lâm Uyên không ngừng điều chỉnh, bài hát này đã bị giao cho vô số tâm tâm tình.

Mỗi một chủng biến hóa, hiệu quả cũng không thể so với nguyên bản kém! Thậm chí, loại này phảng phát cao hứng không ngừng soạn lại, còn để cho bài hát nhiều hơn mùi bất đồng!

Hành gia vừa ra tay, đã biết có hay không.

Người bình thường nghe Lâm Uyên soạn lại, chỉ có thể đầu óc mơ hồ, nhưng Chu Di nghe Lâm Uyên soạn lại, lại càng ngày càng rung động!

Soạn lại xử lý quá hoàn mỹ rồi!

Cái tuổi này cùng Cố Tịch tương phản người trẻ tuổi, Đàn dương cầm sáng tác thủy Bình Viên so với Chu Di tưởng tượng càng .

Kinh khủng!

Chương 258: Nữ nhân chỉ sẽ ảnh hưởng hấn rút kiếm tốc độ

Lâm Uyên cũng không có chú ý tới Chu Di phản ứng, giờ phút này hấn đã đắm chìm trong lập tức trong trạng thái, chỉ cảm thấy vô cùng hưởng thụ, hấn thậm chí không thể tin được này là mình soạn lại đi ra bài hát .

Được rồi, quả thật là không phải.

Nhưng thật ra là Dương Chung Minh ở soạn lại.

Dương Chung Minh Soạn nhạc thành tựu quá sâu.

Dù là mộng cưới loại này kinh điển, hấn cũng có thể cải biên ra vô số loại trò gian tời.

Có phần này nhân vật Kannen lục, Lâm Uyên muốn tìm được phù hợp nhất với điện ảnh phiên bản cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Nhạc khúc cuối cùng nhất đoạn.

Giống như thi nhân ai ca, chậm rãi tám màn rơi xuống, chỉ còn dư lại mấy cái Đàn dương cầm âm cuối phiêu phiêu dang dang.

Lâm Uyên tạm thời dừng lại trình diễn, quay đầu hỏi Cố Tịch ý kiến: "Vừa mới làm ra điều chỉnh người đã hiểu sao?"

Cố Tịch thờ đần ở đó.

Lâm Uyên hỏi: "Nghe sao?"

Cố Tịch ở trong mộng mới tỉnh, có chút lúng túng, lại có chút cục xúc, còn có mấy phần cùng Chu Di giống nhau như đúc rung động.

"Nghe đầu rồi, ta cảm giác soạn lại mấy cái biến hóa đều rất tốt, phi thường mỹ nhịp điệu, nhưng ta không biết là có hay không phù hợp người phải phối hợp điện ảnh ."

"Cái này ta tới định."

Lâm Uyên nói: "Quay lại người trước đem nguyên khúc quen thuộc một lần, bởi vì vô luận như thế nào soạn lại đều là ở nguyên tác trên căn bản tiến hành, ta cũng không tính điều chỉnh quá nhiều."

"Người là nói ."

Cố Tịch trước ngực hơi lên xuống một cái hạ, tựa hồ hô hấp cũng trong nháy mắt trở nên dồn dập: "Người có thể đem « Mộng Trung Hôn Lễ » trao quyền cho ta đánh đàn sao?"

"Dĩ nhiên."

Lâm Uyên nói: "Trước cũng đã nói, sẽ không để cho người cho ta làm không, bài hát này có thể giao cho người, nhưng phải đợi điện ảnh phát

hành sau đó."

Cố Tịch mặt thoáng cái đỏ.

Nhưng ngay sau đó, nàng cũng không đoái hoài tới xấu hổ, chỉ cảm thấy tung tăng vô cùng, phảng phất đi qua đối Lâm Uyên vờn quanh cùng truy đuổi lấy được tốt nhất hồi báo!

" "

Bên cạnh vốn là biểu tình có chút rung động Chu Di, nghe vậy biểu tình bỗng nhiên trở nên có chút cổ quái.

Nàng không lên tiếng, chỉ là tỉ mỉ nhìn chằm chằm Lâm Uyên nhìn một hồi, ánh mắt dần dần ý vị thâm trường đứng lên.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên chút nào không cảm giác mình lời nói không đúng chỗ nào:

"Không chỉ này một bài, ngoài ra còn có mấy thủ khúc cũng sẽ đặt tại trong phim ảnh, ta cũng biểu diễn cho người đi, trước thời hạn làm quen một chút."

Vừa nói, Lâm Uyên lần thứ ba ngồi vào chỗ của mình.

Hệ thống cung cấp « Andhadhun » trong kịch bản, bao gồm nguyên trong phim ảnh bài hát, tràn đầy Ấn Độ phong tình, chất lượng cũng là tương đối khá.

Mặc dù không như mộng cười, nhưng tổng thể độ hoàn thành cũng phi thường tuyệt vời rồi, trọng yếu nhất là, cùng điện ảnh độ phù hợp đủ cao.

Có lúc, thích hợp mới là tốt nhất.

Tỷ như một bộ điện ảnh, người cũng không thể phối « vận mệnh hòa âm » loại âm nhạc đi.

Cũng liền « Mộng Trung Hôn Lễ » không đột ngột, có thể thông qua soạn lại, không có vết tích gia nhập vào bộ này tân trong phim ảnh.

Căn phòng rất an tĩnh.

Cố Tịch mong đợi nghe.

Chu Di cũng là nhìn chằm chằm Lâm Uyên.

Theo Lâm Uyên lần thứ ba ngồi vào chỗ của mình, rất nhanh một khúc mới tử tự Lâm Uyên giữa ngón tay lưu tả mà ra.

Bài hát này gọi là « wo ladki » .

Lâm Uyên cho bài hát này nổi lên cái tên tiếng Trung gọi là « nhớ nhung » .

Tốc độ rất chậm.

Theo bên tai từng tổ từng tổ nhu hòa đôi âm, Lâm Uyên Chỉ Pháp thuận thực du tấu cùng phím đàn trên, mạnh yếu yếu tiết tấu mang theo ung dung cùng ưu nhã.

"so~ "

"la~ "

"so~ "

Hai tay tựa như lẫn nhau truy đuổi, nhưng không cách nào trọng điệp cùng giao hội, Lâm Uyên tiết tấu dần dần tăng nhanh, đây là thứ tư tiêu tiết bộ phận:

Giọt —— lộc cộc!

Giọt —— lộc cộc!

Mấy lần dừng lại cùng cửa hàng sau đó, âm phù bỗng nhiên trở nên dày đặc, Lâm Uyên thân thể cũng theo âm phù lưu tả mà có chút lay động, lúc này Lâm Uyên không nhìn thấy là, Chu Di đã từ chỗ ngồi đứng lên, con mắt trừng có chút viên.

Cố Tịch chính là nhìn chăm chăm cảm phổ, ánh mắt phảng phất đông đặc. Ở Lâm Uyên trong phán đoán, bài hát này thì không bằng « Mộng Trung Hôn Lễ » .

Nhưng Lâm Uyên lại bỏ quên một chút .

Bài hát này, là tươi sáng Indian phong tình, đối với Lam Tinh giới dương cảm người mà nói, đây là một loại cực kỳ mới mẽ độc đáo âm nhạc phong cách!

Bởi vì Lam Tinh không có A Tam.

Ấn Độ âm Nhạc Hòa Hoa Điều âm nhạc phong cách thế đi là hoàn toàn bất đồng, mà bây giờ loại này mới mẽ độc đáo phong cách do Lâm Uyên sáng tạo!

Là lấy.

Làm Lâm Uyên đánh đàn lên lần này bài hát, Chu Di chẳng những không cảm thấy bài hát này không bằng trước nhất thủ, ngược lại là con mắt càng trừng càng lớn, biểu tình viết đây không tương tượng nổi!

"Loại này phong cách ."

"Chưa bao giờ nghe ."

Chu Di có thể phát hiện, Cố Tịch tự nhiên cũng có thể phát hiện, cho nên Cố Tịch giống như Chu Di khiếp sợ.

Chỉ là Cố Tịch tiếp nhận tốc độ càng mau mau, bởi vì nội tâm của Cố Tịch giữ vững cho là, Lâm Uyên chính là có khúc cha thực lực!

"Khúc cha ."

Làm Lâm Uyên đánh đàn đến nửa chặng sau, nội tâm của Chu Di, bỗng nhiên nhô ra hai chữ này.

Cứ việc hai chữ này, thêm ở một người tuổi còn trẻ Người viết ca khúc trên đầu, nghĩ như thế nào cũng tựa hồ có hơi hoang đường.

Nhưng là, hôm nay nghe được Lâm Uyên đánh đàn cùng soạn lại, Chu Di lại cảm thấy, Lâm Uyên xác xác thật thật xứng với!

Cố Tịch nghĩ rằng, lại không có sai!

"Ta thật giống như có thể thay đổi đổi?"

Lâm Uyên chợt phát hiện, cái này bài hát là không phải hoàn mỹ nhất phơi bày.

Dương Chung Minh nhân vật Tạt Gia thành, để trong lòng hẳn có một cổ phun ra sáng tác muốn!

Tựa hồ Dương Chung Minh năng lực, ở gặp phải một bài ưu tú bài hát lúc, sẽ có một loại không kèm chế được nhao nhao muốn thử.

Vì vậy, Lâm Uyên thật sửa lại, có chút cao hứng ý tứ.

Vẫn là vốn là Indian phong cách, nhưng tiết tấu lại làm đi một tí điều chỉnh. Đại thể hợp âm đi về phía không thay đổi dưới tình huống, cái loại này không nói ra cảm giác lại càng dày đặc.

"Đặng —— "

Đôi đèn cuối cùng mấy cái âm, Lâm Uyên dừng lại.

Loại này ý muốn nhất thời còn chưa đủ hoàn mỹ, dù sao nguyên tác đã rất dán vào kịch tình, chính mình được hồi đầu lại suy nghĩ suy nghĩ, hơn nữa phải nhất định đang sử dụng nhân vật thể trong lúc.

"Hô."

Hắn không có tiếp tục trình diễn, quay đầu nhìn về phía Cố Tịch nói: "Chỗ này của ta tổng cộng có ba cái bàn bạc, quay đầu cũng sẽ giao cho người, chờ người thuận thực nắm giữ trở lại Studios một chuyến, chúng ta đem cuối cùng phiên bản quyết định."

"Tốt ."

Cố Tịch ngây ngốc gật đầu.

Lâm Uyên cảm thấy nên nói sự tình nói xong, cũng liền không quan tâm trong căn phòng hai người, thừa dịp Dương Chung Minh nhân vật thể hiệu quả vẫn còn, lại thử tính làm đi một tí điều chỉnh cùng sửa đổi.

Cho đến nhân vật thể hiệu quả kết thúc, hắn mới phát hiện, Chu Di cùng Cố Tịch vẫn còn ở đó.

Lâm Uyên có chút nói xin lỗi: "Ngượng ngùng. Vừa mới đàn có chút nhập thần."

"Không cần khách khí!"

Chu Di nụ cười, không giống trước nhiệt độ ôn hòa hòa, tựa hồ mang theo mấy phần nhiệt độ nóng bỏng: "Vừa mới sửa đổi đều là cao hứng sao?"

"Đoán vâng."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Chu Di mặt đầy khen ngợi.

Lúc này, bên ngoài có người kêu Lâm Đại Biểu, làm điện ảnh Biên Kịch, Lâm Uyên thỉnh thoảng cũng phải cần giải quyết một vài vấn đề, hẳn chỉ có thể với Cố Tịch cùng Chu Di kêu một câu: "Ta đi ra ngoài."

"Chúng ta đây không quấy rầy."

Chu Di kéo Cố Tịch đôi Lâm Uyên nói cáo từ.

Lâm Uyên gật đầu một cái, đem « Andhadhun » nội dung cốt truyện đại khái giao cho Cố Tịch: "Cái này là phải giữ bí mật, người hiểu một chút, thuận lợi chúng ta lần sau thảo luận."

Thực ra cũng không cần quá bảo mật.

Bởi vì Lâm Uyên cho Cố Tịch nội dung cốt truyện đại khái rất ngắn, đại khái nói đúng là rồi đây là một cái câu chuyện gì, không có nội dung cần kẽ, chỉ là lý do an toàn dặn dò một tiếng mà thôi.

Cố Tịch gật đầu liên tục.

Mấy phút sau, hai người trở lại bên trong buồng xe, Chu Di cùng Cố Tịch cũng không nói gì, xe cũng không có mở, bên trong buồng xe chỉ có an tĩnh.

Đã lâu.

Chu Di mới nhìn hướng Cố Tịch, lộ ra phức tạp nụ cười tới: "Người nói, Lâm Uyên có bạn gái hay chưa à?"

Cố Tịch mờ mịt: "Cái gì?"

Chu Di không nhịn được có chút kích động: "Ngốc a! Đương nhiên là gọi người đi Truy! Nếu như người thành hấn bạn gái, đời này coi như ổn a, ta cho tới bây giờ không có bái kiến như vậy có thiên phú người trẻ tuổi!"

Cố Tịch: ". "

Chu Di tựa hồ tâm tình không cách nào bình tĩnh: "Hấn đệ nhất thủ khúc, đúng là khúc cha cấp bậc, thứ 2 thủ khúc, là một loại mới tinh loại nhạc khúc, mặc dù chất lượng không bằng đệ nhất thủ, nhưng cái khó phải là về này tử linh tính, loại này linh tính là khúc cha cần thiết!"

"Ồ?"

Cố Tịch cười nói: "Chu Di rốt cuộc chịu thừa nhận Lâm Đồng học là khúc cha đi, nếu như không phải như vậy, ta tại sao phải đuổi theo hấn chạy xa như vậy đây."

"Khúc cha ."

Chu Di lẩm bẩm nói: "Coi như là không phải, cũng chênh lệch không xa, ày, người thật không muốn làm hấn bạn gái?"

"Nhờ cậy."

Cố Tịch bất đắc dĩ nói: "Ngài cảm thấy, lấy Lâm Đồng học năng lực, sẽ thiếu nữ hài thích không, hoặc có lẽ là, ta trong mắt hấn, có mấy may ưu thế sao?"

"Cũng đúng."

Chu Di đáng tiếc nhìn Cố Tịch liếc mắt: "Phàm là hấn đối với người có một chút điềm hứng thú, cũng sẽ không khiến một cái thư ký trường quay đem chúng ta mang vào, ta còn tưởng rằng người thật được nam hài tử hoan nghênh đây."

Cố Tịch: ". "

Ta quả thật được hoan nghênh a!

Nhưng Lâm Uyên là một loại nam hài?

Liếc mắt, nội tâm của Cố Tịch cũng là có chút buồn bực, nàng ở trước mặt Lâm Uyên quá hèn mọn, hiển nhiên một cái tiểu liếm cầu, nhưng vấn đề là

nếu như chính mình không liêm lời nói, tựa hồ Lâm Uyên liền lý tới chính mình hứng thú cũng không có.

Như đã nói qua.

Làm liêm cầu có cái gì không được, bây giờ bài hát cũng lấy được rồi, mình là « Mộng Trung Hôn Lễ » người trình diễn, ngoài ra Lâm Uyên còn cho mình mấy cái tân phong cách bài hát, này đối với mình tương lai phát triển cực kỳ có lợi, thậm chí còn gia tăng Cố Tịch tiếp tục liêm quyết tâm!

Liêm đến cuối cùng!

Cái gì cần có đều có!

Ngay tại nội tâm của Cố Tịch suy nghĩ những chuyện này thời điểm, Chu Di bỗng nhiên sợ ồ lên một tiếng: "Nguyên lai Lâm Uyên chính là Tiệp Ngư?"

"Cái gì?"

Cố Tịch sửng sốt một chút.

Chu Di chỉ chỉ Cố Tịch trong tay « Andhadhun » nội dung cốt truyện đại khái, phía trên có Tiệp Ngư hai cái, phía sau dấu ngoặc viết Lâm Uyên.

"Nguyên lai Lâm Đồng học còn có tầng này thân phận!"

Cố Tịch phi thường kinh ngạc, ngay sau đó bộc phát khen ngợi: "Kia Lâm Đồng học cũng thật lợi hại đi, không chỉ có giỏi Đàn dương cầm Soạn nhạc, hơn nữa còn giỏi thông tục lưu hành vui, sẽ còn viết điện ảnh kịch bản!"

"Người quá yếu!"

Chu Di bỗng nhiên tức giận trợn mắt nhìn Cố Tịch liếc mắt: "Rõ ràng nhận biết như vậy thiên tài, lại không thể bắt lại, nếu như người Chu Di ta trẻ tuổi hai mươi tuổi, hẳn tuyệt đối không trốn thoát ta lòng bàn tay!"

"Chu Di chớ có nói đùa!"

Cố Tịch bỗng nhiên có chút cả giận nói: "Đừng nói Lâm Đồng học vốn là đối với ta không có hứng thú, coi như hắn đối với ta có hứng thú, ta cũng không khả năng đáp ứng, bởi vì hắn thật là chính thiên tài!"

"Cho nên?"

Chu Di có chút ngạc nhiên nói.

Ánh mắt của Cố Tịch kiên định: "Nữ nhân chỉ sẽ ảnh hưởng Lâm Đồng học rút kiếm tốc độ, hắn chỉ thuộc về nghệ thuật!"

Chương 259: Bài hát của Xuân Tiết Dạ Hội

Sau đó thời gian, đoàn kịch chính là chụp diễn thường ngày rồi.
Liễu diễn kỹ quả thật rất tốt, hẳn vừa có thể diễn nhân vật nam chính trang mù đáng vẻ, cũng có thể diễn nhân vật nam chính thật mù đáng vẻ.
Làm đạo diễn Dịch Thành Công, như cũ chính là nghiêm khắc dựa theo Lâm Uyên kịch bản tiêu chuẩn tới quay phim.

Hết thấy đều đầu vào đây.

Bất quá Lâm Uyên dù sao còn đảm nhiệm lâu chín Soạn nhạc bộ đại biểu chức vụ, chung quy có một ít chuyện là phải nhất định qua tay.

Tháng mười hạ tuần.

Số 23 ngày này, Lâm Uyên không có đi đoàn kịch, mà là đi tới công ty Soạn nhạc bộ, tham gia lâu chín một lần tập thể hội nghị.

Ngô Dũng là hội nghị chủ trì.

Vôn nên là do Lâm Uyên chủ trì, bất quá phải nói đối công tác cụ thể hiệu hay lại là Ngô Dũng lãnh nghề, cho nên Lâm Uyên sẽ để cho Ngô Dũng chủ trì.

Không chỉ có lâu chín là như vậy.

Trên lâu mấy cái Soạn nhạc bộ cũng cái bộ đáng này.

Dù sao ngoại trừ Lâm Uyên, mấy cái khác tầng lâu Soạn nhạc bộ đại biểu đều là khúc cha, có khúc cha thậm chí ngay cả nội bộ trọng yếu hội nghị đều lười cho ra mặt.

Lâm Uyên nguyện ý xuất hiện, đã là rất cho mặt mũi.

Hôm nay tràng này nội dung hội nghị, với cuối năm trong bộ môn các đại trọng yếu sự hạng có liên quan.

Ngoài ra.

Lam Tinh còn có một hạng mới ra đài chính sách, ở nơi này tràng trong hội nghị thông báo ——

Cao nhất chính quyền quyết định, sau này tháng hai sẽ không còn làm một ít Châu pháp định Xuân Tiết.

Lam Tinh hàng năm ngày một tháng một, mới là pháp định Xuân Tiết.

Các Châu Xuân Tiết thời gian định đoạt lược có sai biệt.

Tần Tề Xuân Tiết, cơ bản đều tại tháng hai phần.

Bây giờ Lam Tinh coi như là đem các Châu thời gian tuyên cường ép thống nhất.

"Chuyện này đối với tại chúng ta ý nghĩa vẫn là rất trọng yếu, này có nghĩa là sau này các đại âm nhạc loại giải thưởng thời gian cũng sẽ sau đó điều chỉnh, sau đó một tháng cùng tháng mười hai ca đàn mùa bóng cạnh tranh đem sẽ rất là kịch liệt, bởi vì một tháng là đầu năm, tháng mười hai là cuối năm."

"Còn một người khác tin tức quan trọng."

"Tần Tề thống nhất cho tới bây giờ, đã đến gần thời gian một năm rồi, cái này lịch sử tính quyết sách, để cho thống nhất Tần Tề, các hành các nghiệp cũng lấy được bay vọt tính phát triển, khắp mọi mặt số liệu tăng lên đều là quá rõ ràng, cho nên phía trên quyết định tiếp tục mở rộng thí điểm phạm vi, dự trù sang năm tháng giêng bắt đầu, Sở Châu đem sẽ gia nhập vào Tần Tề hợp trong!"

"Bây giờ giao thông đã bao trùm."

"Lại có một mặt văn hóa cô lập tường sắp bị phá vỡ, trải qua Tần Tề thống nhất mọi người hẳn biết này ý vị như thế nào, phía trước là rộng lớn hơn tương lai đang đợi chúng ta!"

" "

Tần Tề thống nhất, bây giờ còn có nhiều Sở Châu, loại này quyết sách cùng người bình thường sinh hoạt còn cùng một nhịp thở, đối với Tinh Mang loại này Entertainment liền càng trọng yếu hơn rồi.

Bởi vì này có nghĩa là các hành các nghiệp tương lai cạnh tranh sẽ càng kịch liệt!

Ngay cả Lâm Uyên cũng như có điều suy nghĩ.

Sang năm lại nhiều Châu gia nhập thống nhất, này có phải hay không là có nghĩa là, chính mình đem có thể kiếm được càng nhiều tiền?

" "

Hội nghị sau khi kết thúc.

Lâm Uyên trở lại phòng làm việc.

Ngô Dũng đi theo vào, cười nói: "Vừa mới trong hội nghị còn có một cái sự tình không có nói, bởi vì ta cảm thấy chuyện này dựa vào phổ thông kim bài không giải quyết được, khả năng yêu cầu Lâm Đại Biểu xuất thủ."

Lâm Uyên hỏi: "Chuyện gì?"

Ngô Dũng nói: "Để ăn mừng Tần Tề thống nhất tràn đầy một năm tròn, Tần Tề lưỡng địa đem ở cuối tháng mười hai liên hiệp tổ chức một cái trao đổi hoạt động, đến thời điểm sẽ mời lưỡng địa Ca Vương Ca Hậu lẫn nhau hát hàng xóm đặc sắc ca khúc, đơn giản mà nói chính là, chúng ta Tần địa Ca Vương Ca Hậu, muốn hát đủ ngữ ca khúc, mà đủ địa Ca Vương Ca Hậu, là muốn hát thông tục tiếng phổ thông, đây đối với đủ địa Ca Vương Ca Hậu mà nói không khó, dù sao bọn họ chỉ cần hát quan phương phát biểu là được, đối với chúng ta Tần địa Ca Vương Ca Hậu mà nói lại có chút phiền

phức, chúng ta này Ca Vương Ca Hậu xếp hợp lý ngữ khả năng không quá tinh thông."

Lâm Uyên thiêu mi: "Công ty chúng ta có Ca Vương hoặc là Ca Hậu bị chọn rồi hả?"

Ngô Dũng gật đầu một cái: "Công ty chúng ta lão bài Ca Vương Lam Nhan lão sư bị chọn rồi, đây không chỉ là bởi vì Lam Yến lão sư nghiệp nội địa vị, cũng với Lam Nhan lão sư là vì số không nhiều, xếp hợp lý ngữ tương đối quen thuộc Thiên Vương một trong có liên quan, cho nên công ty đối với chuyện này rất coi trọng, bây giờ công ty mấy cái Soạn nhạc bộ cũng đang tranh thủ vì Lam Nhan lão sư sáng tác, ta đang nghĩ, Lâm Đại Biểu người có sáng tác đủ ngữ ca khúc kinh nghiệm, cho nên ."

"Ồ."

Lâm Uyên không có cho ra xác thực trả lời.

Loại này quan phương thúc đẩy hạng mục, dù là đối với Ca Vương Ca Hậu cấp bậc ca sĩ mà nói, cũng là hiếm có.

Cho nên này thủ ca khúc tâm quan trọng cao vô cùng.

Ngô Dũng là hi vọng chính mình đại biểu lần chín Soạn nhạc bộ, xuất ra một ca khúc, tranh thủ một chút, nhìn xem có thể hay không mượn lần này trường hợp đặc thù phát hành.

" "

Thấy Lâm Uyên hứng thú một loại dáng vẻ, Ngô Dũng thấp thỏm nói: "Nếu như chúng ta bắt được cơ hội lần này, đối với Lâm Đại Biểu ý nghĩa cũng là lớn vô cùng, cũng nhờ vào lần này ca khúc yêu cầu rất cao, cho nên công ty tuyên bố, nếu như ca khúc bị cuối cùng chọn lời nói, phía trên sẽ quá mức phát ba triệu khen thưởng, tiền mặc dù không nhiều ."

"Ta có thể thử một chút."

Lâm Uyên bỗng nhiên mở miệng nói.

Ngô Dũng ngân người, hẳn vốn là còn chuẩn bị càng nhiều lời từ, chuẩn bị khuyên Lâm Uyên thử một chút, kết quả không nghĩ tới nói tới chỗ này, Lâm Uyên đáp ứng thử một chút.

Hắn nhất thời có chút kinh hỉ: "Lâm Đại Biểu có thể tham dự liền quá tốt!"

Lâm Uyên hỏi: "Có yêu cầu cụ thể sao?"

Ngô Dũng liền vội vàng giải thích: "Thực ra cũng không có gì yêu cầu cụ thể, chủ yếu chính là thông tục một chút, thuộc lâu lâu một chút, ca từ nội dung có thể tích cực hướng lên nhiều chút, tỷ như chuyên tâm ca khúc liền rất tốt, chỉ là cụ thể lựa chọn muốn xem Lam Nhan lão sư bên kia khảo lượng, trọng yếu là, tận lực có thể được đủ địa những thứ kia những người nghe yêu thích."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Mặt ngoài nhìn những yêu cầu này, chỉ là loại trình độ này yêu cầu, với hẳn mà nói cũng không khó.

Bất quá Lâm Uyên cũng minh bạch, một số thời khắc, thường thường đơn giản nhất yêu cầu, cũng là khó khăn nhất.

Bởi vì này có nghĩa là cạnh tranh sẽ kịch liệt hơn.

Cái gì chuyên tâm một chút, ca từ tích cực hướng lên một chút .

Loại này ca khúc quá nhiều!

Bởi vì này loại ca khúc quá nhiều, cho nên muốn muốn bộc lộ tài năng liền phi thường khó khăn!

"Đúng rồi."

Ngô Dũng nói: "Bài hát này mặc dù khả năng không tham gia mùa bóng đầu võ, nhưng nếu như bị chọn trúng lời nói, khả năng còn phải leo lên Tần Tề thông nhất sau Xuân Tiết Dạ Hội biểu diễn, ta nói là thập thán hai tam thập nhất hào một đêm kia hoạt động, cho nên có người dự đoán cái này dạ hội tỉ lệ người xem sẽ phá kỷ lục, dù sao Tần Tề lưỡng địa người xem cũng sẽ nhìn."

Ngô Dũng là đang biến tướng nhắc nhở bài hát này kết quả trọng yếu bực nào.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Ngô Dũng lại cùng Lâm Uyên trò chuyện một hồi mới rời khỏi.

Ngô Dũng sau khi rời khỏi, Lâm Uyên liền gọi ra rời hệ thống.

Tần Tề thông nhất dưới bối cảnh, lần đầu tiên Xuân Văn tầm quan trọng không cần nói cũng biết, khả năng này là kiếm lớn một lớp cơ hội, cho nên hẳn muốn bắt đầu chế tác riêng ca khúc rời.

"Đủ ngữ ."

"Chuyên tâm ."

"Tích cực ."

"Hướng lên ."

Có lẽ bài hát kia có thể thử một chút?

Chương 260: Sở Châu đặc sắc toàn chức nghệ thuật gia ta trắng nhất

"Chế tác riêng ca khúc, « mặt trời đỏ » ."

Lâm Uyên ở hệ thống vui trong kho chọn chọn lựa lựa rồi nửa giờ, cuối cùng vẫn lựa chọn trước tiên xuất hiện ở trong đầu mình ca khúc ——

Lý Khắc Cần « mặt trời đỏ » !

Thực ra Việt ngữ trung những thứ kia lệch chuyên tâm ca khúc, hoặc có lẽ là tương đối có ý nghĩa ca khúc thực ra vẫn thật nhiều, nhưng Lâm Uyên phi thường biết lần này ca khúc tầm quan trọng, cho nên hẳn lựa chọn là lớn nhất sức ảnh hưởng Việt ngữ ca khúc một trong, trong này còn có một tầng suy nghĩ:

Ca sĩ phong cách.

Lần này ca khúc biểu diễn người đã quyết định, chính là Tinh Mang Ca Vương một trong Lam Nhan, Lâm Uyên làm sinh trưởng ở địa phương Tân Nhân, tự nhiên đối vị này lão bài ca sĩ rất quen thuộc, bao gồm đối phương âm vực cùng âm sắc cũng có một tương đối rõ ràng khái niệm.

Còn lại bài hát, nội dung cùng nhịp điệu có lẽ thích hợp.

Nhưng cùng lúc chiếu cô rồi nội dung cùng nhịp điệu, còn có ca sĩ đặc sắc, « mặt trời đỏ » mới là sự chọn lựa tốt nhất.

"Đỉnh đông."

Hệ thống đáp lại: "Mời lần nữa xác nhận, kí chủ có nguyện ý hay không tiêu phí ba triệu chế tác riêng ca khúc « mặt trời đỏ » ?"

Lâm Uyên: "..."

Ta có thể nói không muốn sao?

Hệ thống này bây giờ liền ca khúc cũng tăng giá tới mức này rồi hả?

Mặc dù « mặt trời đỏ » là kinh điển không sai...

Nhưng...

Tiền của bản thân cũng là không phải gió lớn thổi tới a!

Này ba triệu là công ty khen thưởng cho ta, kết quả người lấy đi toàn bộ rồi...

Được rồi.

Quá thật có được kiếm.

Lâm Uyên có đầy đủ sức phán đoán, biết rõ « mặt trời đỏ » loại này ca khúc chính là đại chúng thích nghe ngóng ca khúc.

Có Xuân Vãn tuyên truyền, có Ca Vương thêm được, có thời đại bối cảnh nhân tố, chỉ là bài hát này tương lai có thể đạt được lượng liên đáng để mong chờ!

Đừng nói Tần địa nhân chưa quen thuộc đủ ngữ ca khúc.

Không trọng yếu.

Bởi vì trên thế giới, chính là có một ít ca khúc, có thể đánh vỡ phát biểu cách mô, làm cho tất cả mọi người cũng yêu thích, dù là hẳn nghe không hiểu ca từ!

Ai còn không vài bài thích ngoại ngữ ca khúc đây?

Huống chi...

Đủ ngữ cùng tiếng phổ thông chên lệch cũng là không phải rất lớn, « mặt trời đỏ » bên trong rất nhiều phát âm, nhưng thật ra là có thể nghe hiểu, dù là không hiểu đủ ngữ cũng có thể nghe đại khái.

Nói thế nào?

Chỉ có thể nói hệ thống này thành tinh, mỗi lần tác phẩm định giá, cũng cần nhắc đến chính mình tình huống hiện thật rồi.

Nói cách khác.

Nếu như bài hát này ở lập tức không được trao cho trọng yếu như vậy ý nghĩa, có lẽ Lâm Uyên có thể lấy tương đối hơi thấp giá cả bắt lại tác phẩm. Hệ bây giờ thông cho bài hát này định giá ba triệu, rất khó nói không có treo giá hiềm nghi.

Có lẽ sau này mình có thể cần nhắc trước thời hạn tụ tập một ít ca khúc, đợi lúc cần sau khi, có thể trực tiếp lấy ra.

Cứ như vậy, hệ thống cũng không có biện pháp đấn đo mình.

Loại này tạm thời chế tác riêng, chính là chạy không khỏi hệ thống bộ sách võ thuật.

Bất quá trước thời hạn tụ tập bài hát Tính ngẫu nhiên tương đối lớn.

Mọi việc luôn là phân hai mặt.

Có thể chính mình tụ tập đến bài hát, căn bản dùng không quá bên trên, hoặc là không có ý nghĩa gì?

Thật sâu thở ra một hơi.

Lâm Uyên nói: "Xác nhận."

Hệ thống: "Đang ở vì ngài chế tác riêng... Chế tác riêng trung... Xin chờ một chút..."

Một phút đồng hồ sau.

Ca khúc chế tác riêng thành công.

Lâm Uyên nghe một chút, là Lý Khắc Cần phiên bản « mặt trời đỏ » .

Bài hát này, ca khúc covert lại quá rất nhiều người, nhưng lão Lý là hát rất có hương vị.

Sau khi xác nhận không có sai lầm.

Lâm Uyên không có lập tức liên lạc Ngô Dũng cùng công ty, bằng không này sáng tác tốc độ quá yêu nghiệt một ít, cũng không thể mỗi lần cũng nói mình sớm có chuẩn bị đi.

Ít nhất phải qua một thời gian ngắn mới có thể lấy ra.

...

Chế tác riêng hoàn ca khúc, Lâm Uyên lại lên mạng tra một chút Sở Châu tình huống, mỗi một Châu đều có mỗi một Châu đặc sắc, Sở Châu sẽ là cái gì đặc sắc?

Kết quả Lâm Uyên tra một cái, máy tính thiếu chút nữa trúng độc.

Tại sao tra một cái Sở Châu, nhảy ra rất nhiều kỳ kỳ quái quái đồ vật?

Tựa hồ máy tính cũng trở nên Caton rồi...

Văn hóa tường?

Không đúng, này là không phải văn hóa tường, thuần túy là những thứ này Website có chút vấn đề.

Bất quá nhìn trên mạng tư thế, tựa hồ...

Sở Châu cũng lưu hành điện ảnh?

Liên cùng đi Tề Châu như thế sao?

Võng hiệt thượng viết cái gì *, cái gì kỳ binh phiên vân vân.

Chẳng lẽ là với chiến tranh có liên quan?

Rốt cuộc lấy ở đâu danh từ chuyên môn?

A, hẳn là Tiểu Hoàng phiên đi.

Nhìn rất nhiều trên website phân phối bên trong ảnh đều là bầu không khí mở ra nhân vật hình tượng, Lâm Uyên đại khái hiểu ý tứ.

Đương nhiên không chỉ có nơi này.

Sở Châu ngoại trừ Tiểu Hoàng phiên nghề phi thường phát đạt ngoại, truyện tranh chế tác trình độ cũng là Lam Tinh số một số hai.

Nếu như nói, thần dực là Tàn Tề đỉnh cấp truyện tranh chế tác công ty, như vậy ở Sở Châu, cùng thần dực cùng nhất cấp bậc truyện tranh chế tác công ty, ít nhất có mười mấy gia!

Hơn nữa, phát triển tốt hơn!

Có một ít Sở Châu tiến cử tới Phim Hoạt Hình, đều là hờ một tí chiếm cứ bảng xếp hạng hàng đầu!

Mặc dù đủ địa cũng thiện Trường Ảnh coi, nhưng Tề Châu am hiểu hơn, là Chân Nhân điện ảnh.

Mà Sở Châu bên kia, chính là phát triển truyện tranh làm chủ!

Đại khái bên kia trạch nam Trạch Nữ số lượng tỷ lệ, toàn cầu đệ nhất?

Lâm Uyên có nhất định khái niệm.

Chờ Sở Châu nhập vào Tàn Tề, phỏng chừng bị đánh vào lớn nhất, chính là Tàn Tề truyện tranh nghề.

Bất quá còn lại nghề cũng không tốt hơn chính là

Dù sao trải qua một lần Tần Tề thống nhất rồi, Lâm Uyên có thể đoán trước đến Sở Châu gia nhập sau đó, đem sẽ để cho các hành các nghiệp cũng lên tiếng một ít không thể đoán được tương lai biến hóa.

Nhưng đây đối với Lâm Uyên mà nói là chuyện tốt.

Bởi vì ca khúc a, điện ảnh a, a vân vân, những thứ này tác phẩm tương lai được chúng càng nhiều!

Kiểm tiền càng dễ dàng!

Mặc dù kiểm tiền càng dễ dàng, có thể sẽ đưa đến sức mua loại biến hóa, bất quá những thứ này liên quan đến tương đối chuyên nghiệp kinh tế học, Lâm Uyên cũng là không phải đặc biệt để ý, dù sao Lam Tinh là một cái chính thể.

Trên Internet.

Hiển nhiên cũng có người đánh hơi được phong thanh, biết Sở Châu có thể sẽ qua sang năm gia nhập thống nhất hàng ngũ sự tình, đã có rất nhiều bạn trên mạng ở thảo luận.

"Sau này xem mảnh dễ dàng!"

"Sở Châu tuyệt đối là các nơi phái nam muốn nhất thống nhất địa phương!"

"Trên lầu khác kéo, làm Tần địa lão nhân, ta muốn nhất thống nhất hay lại là Tề Châu, Tề Châu trò chơi không thom sao?"

"Cảm giác bán phiên nghề phải bị to lớn đánh vào, trên tay bọn họ danh thiếp muốn quá hạn."

"Khu, không đành lòng thấy đồng hương làm ăn lỗ vốn, nếu không ta giá thấp điếm thu mua danh thiếp, vị kia bán phiên có hứng thú có thể liên lạc ta."

"Huynh đệ, mượn một bộ nói chuyện."

"Lão Sở Phim Hoạt Hình đẹp mắt a, ta nhớ được Lão Sở năm đó kia bộ « Quang Minh Thánh Kinh », có thể nói là ta truyện tranh vỡ lòng làm!"

"Huynh đệ, người có cái gì không đúng."

"Ừ, ta có người bằng hữu muốn nhìn."

" "

Nếu phát triển đến rất nhiều bạn trên mạng đều biết mức độ, nói rõ Sở Châu muốn gia nhập thống nhất tin tức căn bản là ván đã đóng thuyền rồi.

Còn có người suy đoán.

Tương lai cách mỗi một năm hoặc là hai năm, đều sẽ có Tân Châu gia nhập thống nhất, quá mức tới đến cuối cùng, có thể sẽ xuất hiện mấy cái Châu đồng thời thống nhất đi vào tình huống.

"Bây giờ phỏng chừng các Đại Châu cũng làm ra tương lai sẽ thống nhất chuẩn bị."

Lâm Uyên không có gia nhập thảo luận.

Hắn chợt nhớ tới một chuyện.

Dường như « Võng Vương » liên muốn soạn lại thành truyện tranh rồi, đại khái suýt là qua sang năm tháng giêng truyền bá, có thể hay không bị Sở Châu bên kia ảnh hưởng?

Nếu Sở Châu truyện tranh rất phát đạt...

Chính mình « Võng Vương » đánh thắng được sao?

---

ps: Hôm nay gõ chữ có chút mệt rồi, đôi mới chỉ có thể ít một chút, ngày mai sẽ vạn chữ trở lên bùng nổ bồi thường mọi người!

Chương 261: Nước đổ khó hốt

Tạm thời Sở Châu còn không có thống nhất đi vào, cho nên bây giờ suy nghĩ những vấn đề này cũng vô dụng, ngược lại « Võng Vương » truyện tranh bản quyền đã bán cho thần dục chê tác, nguyên đền dù sao cũng rất xuất sắc, tiếp theo thì nhìn bên sản xuất tiêu chuẩn như thế nào .

Lâm Uyên suy nghĩ lúc.

Môn ngoài truyền tới động một cái tĩnh.

Nguyên lai là lão Chu tới.

Lão Chu Tiến môn lúc bên người còn đi theo mới vừa từ Lâm Uyên phòng làm việc rời đi không bao lâu Ngô Dũng, chỉ là không biết chuyện gì xảy ra, lúc này Ngô Dũng biểu tình ít nhiều có chút lúng túng.

"Chủ quản."

Lâm Uyên lên tiếng chào.

Không cần hẳn nói nhiều, một mực ở Lâm Uyên cửa trực Cố Đông Tiêu Trợ lý liền thuận thực cho mấy vị đại lão ngâm trà, lão Chu dứt khoát mở miệng nói: "Lam Nhan bài hát người liền không cần quan tâm."

"Ừ?"

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Quần cũng cời .

Bài hát của ta cũng định chế xong, tốn ba triệu số tiền lớn, kết quả người để cho ta khác bặt tâm?

"Ta sai."

Bên cạnh Ngô Dũng ngược ngược nói: "Chúng ta cùng trên lầu mấy cái Soạn nhạc bộ mặc dù là đồng nghiệp, nhưng ít nhiều có chút cạnh tranh quan hệ, cho nên ta len lén suy nghĩ, đại biểu có thể hoàn thành lần này công ty yêu cầu ca khúc, có thể cho chúng ta lầu chín thêm thêm thể diện, kết quả không nghĩ tới này vô tích sự công ty đã có khúc cha nhận ."

"Lần sau khác tự cho là thông minh."

Lão Chu tức giận trợn mắt nhìn Ngô Dũng liếc mắt: "Bài hát này là muốn ở tháng mười hai phát hành! Tháng mười hai vốn là công nhận Chư Thần cuộc chiến, hưởng chi bây giờ tháng mười hai bị chính thức đổi thành cuối năm, kết quả Ca Vương chỉ có thể so với năm trước càng nhiều, chớ nói chi là lần này phát hành ca khúc thừa tái Tần Tề thống nhất hậu tiến hành âm nhạc trao đổi ý nghĩa trọng yếu . Người cảm thấy công ty nuôi mấy vị này khúc cha là làm gì?"

Ngô Dũng run lấy bầy.

Khúc cha xuất thủ lời nói, coi như Lâm Uyên khả năng cũng không triệt, đừng nói Ca Vương cấp bậc nhân vật, coi như là phổ thông ca sĩ cũng biết chọn thể nào.

Nếu như là không phải Chu Thụy Minh nhắc nhở, Ngô Dũng thiếu chút nữa hại Lâm Uyên uổng phí hết quý báu thời gian.

" "

Lâm Uyên đại khái nghe rõ.

Có lẽ lần này ca khúc quá trọng yếu, cho nên công ty phải ra khúc cha ra tay, cứ như vậy mình tại sao giầy vò đều là uổng phí thời gian ——

Ngược lại ở trong mắt người khác là như vậy.

Lão Chu cũng nói ra ý nghĩ của mình:

"Bây giờ là cuối tháng mười, ca khúc tháng mười hai nhất định phải phát, sáng tác thời gian không tới bốn mươi ngày, người còn phải đóng phim, nào có thời gian viết ca khúc? Khúc cha bình thường phát bài hát ít, trên tay có tích lũy, cho nên công việc này nhi, Trịnh Tinh nhận, người hẳn biết Trịnh Tinh lão sư chứ?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Lâm Uyên duy vừa tiếp xúc quá khúc cha chính là Trịnh Tinh, đây là Tinh Mang một vị duy nhất khúc cha cấp bậc nữ Người viết ca khúc, lúc ấy hẳn vừa mới gia nhập công ty Soạn nhạc ngành, tiên vào Soạn nhạc nhóm lớn ngày ấy, cùng đôi phương đơn giản tán gẫu qua mấy câu.

"Cũng còn khá, thời gian còn sớm, người còn chưa bắt đầu sáng tác, nếu không Ngô Dũng thật sự là uổng công trẻ nãi thời gian của người."

Lão Chu lại trợn mắt nhìn Ngô Dũng liếc mắt, sau đó mới nhìn Lâm Uyên cười nói: "Người trước an tâm tự chụp mình điện ảnh, công ty có thể chỉ bộ phim này cầm tiếng tăm đây."

Lâm Uyên: " "

Ở lão Chu trong mắt, hẳn lão Chu Lai quả thật rất kịp thời, cơ hồ là mới từ Ngô Dũng kia nhận được tin tức, cứ tới đây ngăn cản Lâm Uyên rồi.

Nhưng lão Chu tuyệt đối không đoán được, ở nơi này trong thời gian cực ngắn, Lâm Uyên đã chuẩn bị xong ca khúc!

Nếu chuẩn bị xong ca khúc, để cho bây giờ Lâm Uyên buông tha xuống? Không thể nào.

Nếu như là bài hát của còn lại, đừng phải khúc cha xuất thủ, Lâm Uyên khả năng thật đúng là được không có niềm tin chắc chắn gì cùng lòng tin, quá mức Chí Chân sẽ xem xét buông tha.

Bởi vì Lâm Uyên có Dương Chung Minh nhân vật thể, đích thân thể nghiệm qua vô số lần, cho nên rất rõ khúc cha thực lực khủng bố đến mức nào.

Nhưng lần này Lâm Uyên chế tác riêng ca khúc nhưng là « mặt trời đỏ » !
Nếu như ca khúc cũng phân cấp bậc, « mặt trời đỏ » tuyệt đối là một bài
đỉnh cấp ca khúc!

Loại này cấp bậc ca khúc, coi như là khúc cha, cũng là không phải tùy tiện
có thể sáng tác đi ra!

Này đồng dạng là Lâm Uyên căn cứ Dương Chung Minh nhân vật thể kinh
nghiệm sử dụng ra kết luận.

Lão Chu không biết ý tưởng của Lâm Uyên.

Hắn vẫn còn tiếp tục cãi nhãi: "Đóng phim nếu như gặp phải việc khó gì thì
có thể nói với ta, ta cũng là không phải cố ý đả kích người, hoạt động ca
khúc chuyện này công ty tự có chủ trương, người gia nhập vào chính là
uổng công thua thiệt, nhân vì những công ty khác Ca Vương cũng sẽ dùng
khúc cha bài hát, dù sao đây là Tần Tề thống nhất một năm tròn đặc thù thời
gian điểm ."

"Ừm."

Lâm Uyên không có dựa vào lí lẽ biện luận.

Không cần biết lão Chu nói cái gì, ngược lại ca khúc ta là tốn tiền chế tác
riêng.

Đến thời điểm đem bài hát phát cho Lam Nhan, để cho Lam Nhan tự chọn
là được, « mặt trời đỏ » bài hát này không thấy được liền sợ hãi khúc cha
xuất thủ.

Lão Chu sau khi rời đi.

Ngô Dũng từng phóng cái đầu nói: "Đại biểu, chuyện này trách ta suy nghĩ
không chu toàn, năm nay tháng mười hai, đúng là Chư Thần cuộc chiến,
nhất định có Ca Vương Ca Hậu đồng thời kết quả, cũng nhất định có khúc
cha ở sau lưng sáng tác ."

Công ty rất công nhận Lâm Uyên Soạn nhạc năng lực.

Nhưng công ty đối Lâm Uyên tối Cao Định vị, cũng chỉ là "Tiểu khúc cha"
mà thôi.

So với hắn phổ thông kim bài mạnh hơn nhiều lắm, nhưng phải nói sánh vai
khúc cha, lại còn kém xa.

Điều này nói rõ ở công ty, hoặc có lẽ là ở toàn bộ trong nghề, Lâm Uyên chỉ
là có tương lai trở thành khúc cha tiềm lực.

Lâm Uyên gật đầu một cái, ngược lại không có không phục.

Đem hệ thống coi là, nếu như bật hack, Lâm Uyên khả năng mới là Lam
Tinh mạnh nhất khúc cha.

Nhưng nếu như không bật hack, Lâm Uyên tài nghệ thật sự quả thật không
có cách nào với khúc cha so với.

Lâm Uyên hỏi cái tương đối quan tâm vấn đề: "Vừa mới chu chủ quản nói,
không chỉ chúng ta công ty Thiên Vương muốn tham gia chu niên hoạt
động?"

"Ừ."

Ngô Dũng điều chỉnh tâm tình, nói: "Nhắc tới, chúng ta Tần địa một vị khác tham gia chu niên hoạt động Ca Vương, vẫn cùng ngài rất có sâu xa."

"Ai?"

"Sáng lạng giải trí, Ca Vương Phí Dương."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Chính là Trần Chí Vũ lần trước đụng phải cái kia."

Lâm Uyên thỉnh thoảng cũng là sẽ chú ý những tin tức này, tự nhiên biết lần trước Trần Chí Vũ cùng Phí Dương từng có mùa bóng tranh sự tình.

"Đúng."

Ngô Dũng không nhịn cười được: "Vạn niên lão nhị đánh rớt lão bài Ca Vương, lúc ấy tin tức là không phải náo thật lớn mà, bất quá « thay đổi chính mình » bài hát kia quả thật về chất lượng còn, thêm Thượng Quan phương học thuộc lòng, cho nên là chúng ta thặng, nếu như là không phải lần này có khúc cha xuất thủ lời nói, ta cảm thấy được chúng ta thật là có hi vọng thắng nữa một lần Phí Dương."

Lâm Uyên nói: "Phí Dương cũng sẽ dùng khúc cha bài hát?"

Ngô Dũng gật đầu một cái: "Đây là chu chủ quản nói với ta, Phí Dương lần này tác phẩm do khúc cha sáng tác, đây cũng là chúng ta bên này cũng muốn an bài khúc cha xuất thủ nguyên nhân."

"Ồ."

Lâm Uyên uống một hớp trà.

Ngô Dũng tự giác nói: "Ta đây rút lui trước rồi, hôm nay chuyện này, thật sự là xin lỗi."

"Không có gì."

Ngô Dũng cũng sau khi rời đi, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nhân xuống bàn làm việc góc trên bên phải lam sắc nút ấn, đây là một cái nói chuyện điện thoại trang bị.

"Đi vào một chút."

Cái này trang bị liên tiếp bên ngoài Cố Đông, có thể thực thì giọng nói trao đổi.

Cố Đông rất nhanh liền đi vào, cung kính nói: "Đại biểu, chuyện gì?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Liên lạc một chút Lam Nhan."

Bây giờ hẳn là lâu chín Soạn nhạc bộ đại biểu, muốn liên lạc công ty đại bài ca sĩ cũng không khó.

Cố Đông sững sốt một chút: "Chu chủ quản không phải nói."

Vừa mới Chu Thụy Minh cùng Ngô Dũng sau khi đi vào đối thoại, Cố Đông cũng nghe được một ít.

Lâm Uyên hiem thấy bĩu môi nói: "Nước đổ khó hốt."

Chương 262: Trịnh Tinh

Sau hai tuần, Lam Nhan đi tới công ty.

Làm Tinh Mang Ca Vương một trong, Lam Nhan có độc lập nghỉ ngơi lúc này, tương tự với cao tầng phòng làm việc.

Bên trong không gian rất lớn, còn đặt một máy máy chạy bộ.

Lúc này, Lam Nhan chính ở trên máy chạy bộ chạy bộ, toàn thân mồ hôi nhỏ giọt, lại vẫn không có ngừng tự động.

Lam Nhan tin tưởng ca sĩ phải có khỏe mạnh khí lực mới có thể tốt hơn ca hát, cho nên hẳn một mực rất chú ý đúc luyện.

Lam Nhan người đại diện ở bên cạnh, cầm lên máy quay phim, cho Lam Nhan chụp mấy bức hình.

Những hình này quay đầu có thể phát đến bộ lạc, coi như là cùng fan chuyên động cùng nhau rồi.

Đang lúc này.

Người đại diện bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại, không biết trò chuyện cái gì, sắc mặt bỗng nhiên trở nên có chút cổ quái.

Hắn đứng dậy đi tới máy chạy bộ cạnh, mở miệng nói: "Tiện Ngự trợ lý gọi điện thoại tới, nói là Tiện Ngự lão sư cho người viết bài hát."

"Ba tháp."

Lam Nhan thật nhanh nhấn dừng lại kiện, thả chậm tốc độ quán tính tiêu bào mấy cái, sau đó dùng trên cổ khăn lông lau mồ hôi:

"Tiện Ngự lão sư?"

Công ty tiêu khúc cha, Lam Nhan đương nhiên sẽ không xa lạ, hẳn còn suy nghĩ có cơ hội với Tiện Ngự hợp tác một lần đây.

Trong công ty.

Dù là đến Ca Vương Ca Hậu loại này cấp bậc, cũng không khả năng mỗi lần cũng mời đặt khúc cha xuất thủ.

Cho nên Tiện Ngự loại này cấp bậc Người viết ca khúc, đã đáng giá Ca Vương Ca Hậu môn coi trọng.

Đúng vì chu niên khánh hoạt động."

Người đại diện có chút buồn bực nói: "Công ty khẳng định thông báo quá Tiện Ngự rồi, hẳn hẳn rõ ràng, Trịnh Tinh lão sư bên kia nhận công việc này nhi, nhưng vẫn là viết bài hát, đây là ý gì."

Lam Nhan cười nói: "Nói rõ hẳn đối khúc cha không phục."

Người đại diện ngạc nhiên, chợt lại cảm thấy có vài phần đạo lý: "Tiện Ngự lão sư nghe nói còn là học sinh, đã có như thế thành tích, công ti chức vị càng là cùng khúc cha môn cùng cấp bậc, khó tránh khỏi sẽ có nhiều chút cùng khúc cha như thế ngạo khí, chỉ là hẳn còn không có làm rõ ràng khúc cha rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại."

Lam Nhan nói: "Nhân chi thường tình, ta cảm thấy được Tiện Ngự tương lai sẽ trở thành khúc cha, thật sự bằng vào chúng ta hay lại là cực kỳ hầu hạ."

Người đại diện gật đầu: "Vậy chúng ta đi lầu chín Soạn nhạc bộ đi một chuyến đi."

Lam Nhan đồng ý.

Tất cả mọi người ở một cái công ty bên trong, nếu như đối diện là một loại Người viết ca khúc, nhất định là muốn tự mình tiến tới thấy Lam Nhan, nhưng đối phương là Tiện Ngự lời nói, Lam Nhan sẽ chủ động đi thấy đối phương.

Không phải nói Tiện Ngự địa vị cao hơn Lam Nhan.

Luận lập tức địa vị, Lam Nhan cùng Tiện Ngự vẫn tương đối ngang hàng, coi như Tiện Ngự lược cao hơn một bậc, nhưng Lam Nhan dầu gì cũng là cái Ca Vương.

Huống chi lần này hay lại là Tiện Ngự chủ động cho Lam Nhan viết bài hát. Nhưng Tiện Ngự lợi hại địa phương chính là ở chỗ, hẳn còn rất trẻ tuổi, hẳn tương lai, ai cũng không dám bảo đảm sẽ đạt đến tới trình độ nào.

Cho nên Lam Nhan cũng không muốn đắc tội Tiện Ngự.

Đi lầu chín Soạn nhạc bộ trên đường, người đại diện nhắc nhở Lam Nhan: "Chờ lát nữa coi như cự tuyệt dùng Tiện Ngự bài hát làm chủ niên khánh khúc mục đích, biểu đạt cũng nhất định phải uyển chuyển một chút, không thể để cho đối vừa cảm thấy chúng ta coi thường hẳn bài hát."

Lam Nhan gật đầu: "Cái này ta tự nhiên biết."

Bọn họ không có cùng Tiện Ngự đã từng quen biết, không biết Tiện Ngự là tính cách gì.

Nhưng cân nhắc đến Tiện Ngự tuổi tác, người trẻ tuổi mặt vỏ rất mỏng, trẻ tuổi như vậy Soạn nhạc bộ đại biểu, nhất định phải chiếu cố đến đối phương mặt mũi.

Tiến vào thang máy.

Lam Nhan bỗng nhiên cười nói: "Hơn nữa ta cũng không tính cự tuyệt, Tiện Ngự viết ca khúc chất lượng tuyệt đối sẽ không quá kém, chỉ là bài hát này, không thể ở tháng mười hai phát hành là được."

Người đại diện cười theo.

Ý tưởng của Lam Nhan với hẳn, Tiện Ngự bài hát chắc chắn sẽ không quá kém, tuyệt đối là đáng giá hát, chỉ là năm nay tháng mười hai phát biểu bài

hát muốn tham dự Tần Tê thống nhất chu niên khánh hoạt động, hoạt động ca khúc, nhất định phải chọn tốt nhất kia một bài!

Cố Đông đi vào Lâm Uyên phòng làm việc: "Đại biểu, Lam Nhan cùng hẳn người đại diện nói lập tức đến, chúng ta có muốn hay không với Trịnh Tinh lão sư bên kia cũng liên lạc một chút? Tránh cho Trịnh Tinh lão sư bên kia mất hứng."

"Như vậy phải không."

Lâm Uyên nói: "Vậy như thế nào nàng mới có thể cao hứng?"

Cố Đông sững sốt một chút, đột nhiên cảm giác được, này không hồ là Lâm Uyên hỏi xảy ra vấn đề.

Nàng bật cười nói: "Ngài gọi điện thoại giải thích một chút là được."

"Được."

Lâm Uyên nói: "Người có dây số sao?"

Cố Đông nói: "Trịnh Tinh bây giờ lão sư là lâu mười Soạn nhạc bộ đại biểu, nàng dây số ngài có quyền giới hạn tra hỏi."

Lâm Uyên gạt đầu một cái, tiến vào công ty hậu trường, tra xét một chút, quả nhiên tra được Trịnh Tinh điện thoại.

Không nghĩ quá nhiều.

Lâm Uyên trực tiếp gọi thông.

Bên đầu điện thoại kia, truyền tới một đạo thành thực giọng nữ: "Vị nào?"

"Tiện Ngu, Trịnh Tinh lão sư tốt."

Lâm Uyên dùng làm khúc tên tự giới thiệu mình.

Trịnh Tinh thanh âm lộ ra vẻ ngoài ý muốn: "Nguyên lai là người nha, tìm ta có chuyện gì sao?"

Lâm Uyên dứt khoát nói: "Tần Tê thống nhất chu niên khánh chọn khúc, ta muốn thử một chút."

Cố Đông: ". "

Nàng rất muốn giúp Lâm Uyên nói, bởi vì Lâm Uyên không một chút nào vòng vo, sớm biết rõ mình vừa mới hẳn dạy đại biểu nói thế nào.

Bất quá y theo đại biểu tính cách, chính mình dạy cũng vô dụng.

Đại biểu trời sinh liền không quen người trưởng thành tế lui tới.

Bên đầu điện thoại kia Trịnh Tinh trầm mặc mấy giây, sau đó mới nói:

"Người có nắm chắc không?"

Lâm Uyên nói: "Coi là vậy đi."

Hắn chưa có hoàn toàn nắm chắc, vậy do mượn bài hát này chất lượng, cũng không xê xích gì nhiều.

Trịnh Tinh nói: "Người là ở lâu chín chứ? Bây giờ ta ở công ty, để ý ta quá tới nghe một chút nhìn sao?"

Lâm Uyên nói: "Có thể."

Trịnh Tinh cười nói: "Xem ra ngươi là thật rất có năm chắc đầu rồi, nói thật, ta cũng không có đem cầm, sáng lạng xuất thủ vị kia Người viết ca khúc, thực lực thật không đơn giản."

Lâm Uyên: "Ồ."

Trịnh Tinh lại cười nói: "Thuận tiện hỏi ngươi cái vấn đề, « thay đổi chính mình » bài hát kia thật là hát Tần Tề thống nhất?"

"Là không phải."

Đối với Trịnh Tinh, Lâm Uyên ngược lại không có giấu giếm ý tứ, trên thực tế hẳn chưa từng cân nhắc qua giấu giếm.

Nhưng hẳn khẳng định cũng sẽ không khắp nơi đi tuyên dương, quan phương cũng cho ca khúc định tính, chính mình sao có thể công khai đi hủy đi quan phương đài?

"Ha ha ha ha ha cấp ."

Trịnh Tinh tựa hồ bị chọc trúng tiểu điểm, ha ha cười to, có chút không khỏi hưng phấn: "Cùng ta đoán như thế!"

Cười xong.

Trịnh Tinh bỗng nhiên nghiêm túc bổ sung một câu: "Bất quá đây chính là âm Nhạc Thần kỳ."

"Ừm."

"Ta đây treo, sắp tới."

"Được."

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên yên lặng chờ đợi.

Không bao lâu, Lam Nhan cùng hẳn người đại diện liền đến.

"Tiện Ngự lão sư, ngươi tốt ."

Lam Nhan năm nay bốn mươi tuổi tả hữu, vóc dáng không cao, 1m7 ra mặt, mặt ngoại hình vẫn không sai, làm cho người ta một loại khỏe mạnh mà ánh mắt trời cảm giác.

"Ngươi tốt."

Lâm Uyên đứng dậy cùng đối phương bắt tay một cái, thuận tiện cũng với đối phương người đại diện lên tiếng chào.

Đang lúc này.

Bên ngoài truyền tới động tĩnh.

Nguyên lai là Trịnh Tinh cũng đến.

Lam Nhan cùng hẳn người đại diện thấy Trịnh Tinh, sửng sốt một chút, sau đó liền vội vàng chào hỏi, có một cái chi tiết nhỏ chính là, hai người thái độ so với đối mặt Lâm Uyên còn phải nóng bỏng mấy phần.

"Không cần khách khí, đều là tới nghe bài hát."

Trịnh Tinh cười doanh doanh nói, sau đó ánh mắt tập trung ở Lâm Uyên trên mặt, con mắt rõ ràng sáng lên:

Tiểu tử này thật là đẹp trai!

Chương 263: Ngưu. Bức

Đây là Lâm Uyên lần đầu tiên thấy sông khúc cha.

Trịnh Tinh tuổi tác cùng Lam Nhan tương phản, phỏng chừng bốn mươi tuổi ra mặt đáng vẻ, có lẽ đáng đáp không coi là bao nhiêu đẹp đẽ, bất quá cả người đều có loại không khỏi khí chất, sẽ không kim lòng được hấp dẫn ánh mắt của người ngoài.

"Mặc dù thấy mặt lần đầu ."

Trịnh Tinh đối Lâm Uyên cười nói: "Nhưng ta nghe quá người toàn bộ bài hát."

Lâm Uyên nói: "Cám ơn, mời các vị ngồi."

Lam Nhan cùng người đại diện ngồi xuống.

Trịnh Tinh cũng ở đây trước ghé sa lon ngồi xuống: "Bất quá người nếu muốn cướp ta sông, vậy cũng được lấy ra chút bản lĩnh thật sự tới nha."

"Vậy thì nghe một chút xem đi."

Lâm Uyên tỏ ý Cố Đông mở một chút âm hưởng.

Lâm Uyên bên trong phòng làm việc, trang bị loa giá trị vượt qua thập vạn trở lên, đóng cửa lại, phong bế thức bên trong căn phòng, thanh âm có thể được phi thường hoàn mỹ phơi bày.

Trịnh Tinh dựa ghé sa lon hỏi: "Tiểu tử sao?"

Lâm Uyên nói: "Đã là hoàn chỉnh soạn nhạc rồi, điện tử hợp thành âm thu âm, hiệu quả không bằng người âm thanh, đây cũng là ta yêu cầu công phu . Ca sĩ nguyên nhân."

Trịnh Tinh nhíu mày.

Là đã sớm viết bài hát tốt khúc sao?

Bình thường sáng tác mà nói, tốc độ hẳn không nhanh như vậy, dù sao chu niên khánh tin tức cũng liền mới vừa truyền tới không tới một tháng.

Lam Nhan chính là cùng người đại diện hai mắt nhìn nhau một cái, có chút bất đắc dĩ.

Vốn là muốn cự tuyệt Tiệp Ngưu cũng có chút lúng túng.

Bây giờ còn là ngay trước Trịnh Tinh cự tuyệt Tiệp Ngưu, tình cảnh có thể hay không quá lúng túng?

Tiệp Ngưu ghi hận mình làm thế nào?

Còn có Trịnh Tinh lão sư cũng vậy, thế nào cô ý chạy tới .

Chẳng lẽ là muốn ngay mặt đánh Tiệp Ngưu mặt?

"Bắt đầu chiếu, này thủ ca khúc kêu, « mặt trời đỏ » ."

Lâm Uyên không biết mọi người ý tưởng, hấn click rồi phát ra âm thanh, bên trong căn phòng bỗng nhiên truyền ra một trận sục sôi điện tử nhịp điệu:

"ah . ah . ah~ "

Guitar bass thanh âm đê-xi-ben rất cao, xuyên sập Đàn ghi-ta cùng từng đoạn mãnh liệt nhịp trống, hợp âm đi về phía cũng không phức tạp.

Trịnh Tinh như cũ dựa ghế sa lon, yên lặng thưởng thức.

Lam Nhan chính là hai tay giao ác, nghiêm túc lắng nghe.

Làm nhịp trống rơi vào người cuối cùng tiết điểm bên trên, kia điện tử hợp thành âm bỗng nhiên giống như nghiên cứu địa hình như vậy thuận thế mà xuất, giống như là tối tinh chuẩn thể chụp máy, trong nháy mắt đem căn phòng nhiệt độ cũng hơi tăng lên một loại:

"Vận mệnh coi như lang bạc kỳ hồ vận mệnh coi như ly kỳ khúc chiết vận mệnh coi như đe dọa người làm người không thú vị."

"Đừng rơi lệ lòng chua xót lại càng không ứng bỏ qua, ta nguyện có thể một sinh vĩnh viễn đi cùng người."

Khanh khanh khanh khanh khanh!

Như con đàn lên nòng một loại nhanh chóng mà kịch liệt!

Kia giọng điện tử phối bày ca từ ngữ tốc rất nhanh, cơ hồ là đoạn này tiếng hát vang lên đồng thời, hai tay Lam Nhan đột nhiên nắm chặt, giống như là lòng bàn tay nắm chặt cái gì vật trân quý một dạng cho tới bên bờ da thịt có chút trắng bệch.

Tốt nỗ!

Trịnh Tinh biểu tình, chính là nhanh chóng trở nên nghiêm túc, cái này mở đầu quá nỗ, cơ hồ là trong nháy mắt là có thể trao nhĩ!

Ác liệt mà bay nhanh!

Giống như tốc độ ánh sáng!

Chỉ có đôi điệp khúc có cực mạnh lòng tin, mới có thể đem điệp khúc thả ở trước mặt, sự thật chứng minh bài hát này điệp khúc mạnh vô cùng, cho dù là Trịnh Tinh cũng là trong phút chốc đồng tử co rút lại một chút, chỉ là như vậy thứ nhất, không thể nghi ngờ sẽ tăng lên chính mình đối chủ bài hát mong đợi .

"Ngọa tào!"

Bên trong căn phòng duy nhất không biết âm nhạc, đại khái chính là Lam Nhan cái kia người đại diện rồi, bất quá không...nhất biết âm nhạc nhân, nhưng cũng là bên trong căn phòng kích động nhất nhân!

Lúc này.

Lam Nhan người đại diện cặp mắt trợn to, hai chân không tự chủ nhéo một cái, tựa hồ có đứng lên ý đồ, nhưng lại sợ động tác của mình quá đột ngột, chỉ có thể miễn cưỡng nhịn được, chỉ là nổi da gà tựa hồ từng tầng một dâng lên.

"Cả đời quanh đi quẩn lại làm sao thấy rõ ràng bàng hoàng lúc ta cũng thử qua ngòi một mình một góc giống như là không hiệp trợ."

"Ồ mỗi năm kia ầu tiều ta ngã nhào qua mấy nhiều bấy nhiêu rơi lệ ở mưa đêm mưa lớn."

Điệp khúc ở phía trước, chủ bài hát sau đó.

Nhưng chủ bài hát, cũng không có bị điệp khúc bộ phận che giấu quang mang, ngược lại nhiều hơn một phần kẻ lẻ.

Lam Nhan bỗng nhiên buông lỏng nắm chặt hai tay, cái trán nhẹ một chút, kẹt ở từng cái tiết tấu bên trên.

Giờ khắc này.

Hắn cảm giác mình tim, tựa hồ cũng cùng ca khúc nhịp điệu hợp nhịp rồi.

"Cả đời quanh co khúc khuỷu ta cũng phải đi qua từ lúc nào có người có người bạn ta cho ta nóng nảy trào dâng chực cùng

Giống như mặt trời đỏ lửa đốt cháy thật ta kết bạn đi Thiên Sơn cũng định có thể bước qua ."

Chủ phó giữa!

Hoàn mỹ chuyên đôi!

Không khiến người ta thất vọng chủ bài hát, lại có thể để cho Trịnh Tinh trong lòng sợ hãi.

Thân thể nàng chẳng biết lúc nào đã rời đi ghé sa lon ý lung, tư thế có lược hơi nghiêng về đằng trước khuynh hướng, hai bên lỗ tai lại có chút động mấy cái.

Thép phiến Cầm Âm sắc.

Đàn organ nhịp điệu.

Âm nhạc tuyệt vời xuôi ngược.

Lúc này ca khúc tiến vào cuối cùng quá độ giai đoạn, cũng chính là thuật ngữ chuyên nghiệp trung cái gọi là quá môn, hàm tiếp ở chủ bài hát cùng điệp khúc giữa, hoặc như là hàm tiếp mọi người cảm thụ tiến vào tâm tình cảnh:

"Để cho vãn gió nhẹ nhàng thổi qua bạn đưa thanh thuần tĩnh mịch mùi hoa giống như là ở chúc phúc ta người."

"Để cho vãn tinh nhẹ nhàng thoáng qua lóe lên người mỗi một khao khát như bọt nước sắp thấm ướt ta."

"oh~ "

Lại vừa là điệp khúc lên!

Lam Nhan thân thể ngồi thẳng tắp, tâm trạng như sóng đào mãnh liệt, đánh vào bên bờ, trước mắt hắn phản phát xuất hiện đã qua vô nhiều năm tháng, hắn trong con người nổi bật ra khỏi hương phong sương cùng mưa móc.

Đó là nghề kiếp sống bên trong từng cái chưa chợp mắt đêm.

Cũng là công thành danh toại sau lần lượt đồng dục.

Hắn phản phát đặt mình trong đỉnh núi.

Hắn không nhận được nghĩ phải hô to:

Ta là mặt trời đỏ, từ từ dâng lên!

Thời gian không già, nhưng năm tháng cao ngất.

Quá môn lúc này vang lên Bát Âm hộp thanh âm uyển Như Phong chuông vang dội.

Không chỉ có vì Lam Nhan tấu lên thanh xuân vọng về, cũng đem biểu tình đã hoàn toàn nghiêm túc Trịnh Tinh mang về từ trước.

Nhân loại có rất nhiều bản chất đồ vật, thường thường cũng đơn giản nhất giản dị.

Có thể đánh động lòng người đồ vật, có lúc chính là tục sáo đến đơn giản mấy cái từ liền có thể khái quát.

Không phải là cố gắng cùng phấn đấu.

Không phải là kiên trì tới cùng không buông tha.

Không phải là khác hướng cái gọi là vận mệnh cúi đầu.

Có thể chính là những người này có thể thuận miệng sẽ tới từ ngữ, làm lại gian nan hiểm trở muôn vàn khó khăn, cho nên mọi người ca tụng cùng ca ngợi.

Đây là âm nhạc đối những thứ này đơn giản biểu đạt, lại nhắm thẳng vào lòng người.

" "

Bên trong căn phòng, âm nhạc từng trận, tựa hồ có vô số âm phù ở bông bành.

Tiếng hát phù hợp, giống như là ở biểu đạt đối vận mệnh phản kháng, hoặc như là biểu đạt đối tương lai hướng tới, kia tâm tình phảng phất khi theo đến âm phù ở lây.

Lâm Uyên cũng ở yên lặng nghe.

Bất quá có chút tiếc nuối là, giọng điện tử thu âm, kém một chút đồ vật.

Bài hát này yêu cầu đủ kích dương cùng đầy đặn cảm tình, yêu cầu biểu diễn người đủ hải, cho nên bài hát này bây giờ phiên bản cũng không tốt.

Đây cũng là ca sĩ thu âm khâu tầm quan trọng.

Bài hát tốt khúc, cũng cần The Voice đi biểu đạt, mới có thể phát huy đến 100%.

Nhưng mà.

Ngay bây giờ loại trình độ này đã đủ, nhân vì tất cả mọi người là chuyên nghiệp nhân sĩ, biết bài hát này tiêu chuẩn.

Duy nhất một không phải là chuyên nghiệp nhân sĩ, cũng chính là Lam Nhan người đại diện giờ phút này đã kích động đến cuối da có chút tê dại!

Thân thể của hắn theo thân thể rung động.

Hắn đã bị âm nhạc hoàn toàn chi phối.

Chỉ là không hiểu chuyên nghiệp đánh giá hắn, đối bài hát này trực quan hình dung, chỉ có thể đơn giản đến thô bạo tổng kết thành hai chữ:

"Nguu búrc!"

Chương 264: Khúc cha tiêu chuẩn

"Nguu bức!"

Lam Nhan người đại diện nội tâm là nghĩ như vậy, ngoài miệng cũng là nói như vậy, đương nhiên là ở ca khúc kết thúc thời điểm.

Bất quá lần này hình dung khó tránh khỏi có thất thái chi ngại, cho nên hẳn nói xong cũng lúng túng ho khan một tiếng:

" Xin lỗi, ta có chút kích động, bài hát này thật sự là quá tuyệt vời!"

Trịnh Tinh cười một tiếng, nhìn ánh mắt của Lâm Uyên ở tòa sáng:

"Lấy điệp khúc làm thủ lớn mật bước ra mấy cái liên tục cấp vào, khoảng cách tuy thấp nhưng hiệu quả cũng rất tươi sáng, có thể dùng tốc độ nhanh nhất bắt những người nghe lỗ tai, phía sau biến hóa lặp lại cùng phương pháp tu từ khuôn mẫu vào thủ pháp vận dụng tự nhiên, mấy đoạn cú sốc cộng thêm phần đuôi quá môn tự nhiên du dương, kết vĩ nghiêm khắc lặp lại thủ pháp, rõ ràng ca khúc cao triêu xuất hiện nhiều lần, cũng không biết để cho người ta cảm thấy mệt nhọc . Ân, quả thật nguu bức."
"? ? ?"

Lam Nhan người đại diện vẻ mặt mộng bức.

Người nói nói với ta khác nhau ở chỗ nào sao?

Không đều là nguu bức sao?

Lam Nhan: " . "

Hắn cảm giác mình lại đánh giá cũng lộ ra dư thừa, chỉ có thể lờn ít ý nhiều phụ họa:

"Nguu bức!"

Nói xong Lam Nhan cùng người đại diện liếc nhau một cái, tâm tình có chút phức tạp.

Vốn là bọn họ là dự định cự tuyệt Tiện Ngu.

Dưới tình huống bình thường, ai cũng sẽ không cự tuyệt Tiện Ngu bài hát, thậm chí hoan nghênh cũng không kịp, bao gồm Ca Vương Ca Hậu ở bên trong.

Nhưng đây là Tần Tề thống nhất Hậu Chu lễ mừng mỗi năm khúc mục đích, có quan phương thuộc tính thêm được, là trong buổi họp Lam Tinh tin tức, cộng thêm tháng mười hai đại danh đỉnh đỉnh Chư Thần cuộc chiến vốn là kịch liệt, Lam Nhan dĩ nhiên muốn đánh bảo đảm nhất hiệu suất cao nhất một tám bài!

Bởi vì này bài hát thật rất trọng yếu!

Bọn họ vốn cho là, lá bài này, sẽ là công ty khúc cha một trong, Trịnh Tinh lão sư.

Cái nghề này bên trong.

Kim bài bên dưới không nói, kim bài trên Người viết ca khúc có mạnh có yếu, nhưng khúc cha nhưng là hết thấy âm nhạc vấn đề ngọn nguồn cùng câu trả lời!

Không hiểu âm nhạc nhân đều biết nên lựa chọn thế nào.

Nhưng nghe bài này « mặt trời đỏ », Lam Nhan lại không tưởng tượng nổi sinh ra một cái hoài nghi, trước đây hẳn chưa bao giờ sinh ra quá như vậy hoài nghi ——

Trịnh Tinh bài hát, có thể so với Tiệp Ngự bài này có khỏe không?

Không, cái này đã không chỉ là hoài nghi, thậm chí tiếp cận với tin chắc:

Trịnh Tinh bài hát, đại khái suýt không bằng bài này!

Khúc cha là hết thấy âm nhạc vấn đề câu trả lời, là bởi vì khúc cha tác phẩm vĩnh viễn là tốt nhất, nhưng vấn đề bản chất lại trở về tác phẩm ——

Lâm Uyên là không phải khúc cha, nhưng có lẽ là hẳn lần này vượt xa bình thường phát huy.

Tóm lại « mặt trời đỏ » chính là khúc cha cấp bậc tác phẩm, hoàn toàn xứng đáng!

Cái này cũng phù hợp Tiệp Ngự "Tiểu khúc cha" thân phận.

Có thể viết ra loại này cấp bậc tác phẩm, coi như là ngoài ý liệu, cũng là trong tình lý.

Bằng không tại sao đều nói Tiệp Ngự có khúc cha tiềm lực đây?

Thậm chí, coi như là khúc cha, cũng là không phải tùy tiện là có thể viết ra loại này ca khúc!

Làm Ca Vương cấp bậc ca sĩ, điểm này năng lực phán đoán, Lam Nhan vẫn có.

×

— QUẢNG CÁO —

Không thấy à.

Thậm chí ngay cả Trịnh Tinh tự mình, đều bị kinh hãi, cho ra "Ngưu bức" như vậy chất phác đánh giá.

Này làm sao còn làm?

Đầu tiên « mặt trời đỏ » Lam Nhan là khẳng định muốn, thậm chí có nhiều chút không kịp chờ đợi.

Nhưng mình trước chỉ muốn thế nào uyển chuyển cự tuyệt Tiệp Ngự, có thể tình huống bây giờ lại xảy ra xoay ngược lại.

Hẳn lại bắt đầu lo âu từ bản thân sau đó phải thế nào cự tuyệt Trịnh Tinh rồi

Trời ạ!

Cự tuyệt khúc cha!

Lam Nhan lúc trước nghĩ cũng không dám nghĩ!
Dĩ nhiên là không phải hoàn toàn cự tuyệt.
Chỉ là Trịnh Tinh bài hát nếu như không bằng « mặt trời đỏ », kia lần này chu niên khánh cùng với tháng mười hai đánh bằng, Lam Nhan chỉ có thể lựa chọn Tiệp Ngự.

Liên cùng trước đó đối Tiệp Ngự suy nghĩ cùng cân nhắc như thế.
Trịnh Tinh bài hát, chỉ có thể nghĩ biện pháp bắt lại, sau đó sang năm tái phát?

Có thể .

Trịnh Tinh lão sư sẽ đồng ý sao?

Ta có thể hay không đắc tội Trịnh Tinh lão sư?

Không thể không nói, cái này quán quít quá trình có chút thống khổ!

Giống vậy lo lắng, chỉ là đối tượng từ Tiệp Ngự biến thành Trịnh Tinh lão sư.

Quá khó khăn.

Bình thường đều là mình hiếm thấy gặp phải cơ hội.

Nhưng hôm nay, Kim Sơn Ngâm Sơn thế nào mẹ nó cùng xuất hiện rồi!

Tựa hồ nhìn thấu Lam Nhan làm khó.

Trịnh Tinh bỗng nhiên nói: "Lam Nhan, lần này chu niên khánh, dùng Tiệp Ngự bài hát đi, bài này « mặt trời đỏ » chất lượng, quả thật so với ta lần này chuẩn bị cho người ca khúc muốn tốt hơn."

"Trịnh Tinh lão sư ."

Lam Nhan bỗng nhiên cảm giác có chút xấu hổ.

Chính mình tựa hồ quá khinh thường khúc cha bụng dạ rồi.

Trịnh Tinh cười nói: "Ta bài hát vẫn chưa hoàn toàn làm xong, tháng sau tái phát cho người, người có thể sang năm phát, vừa vặn ta cũng không muốn dùng bài hát này với tên kia chống lại."

"Tên kia?"

Lam Nhan có chút hiếu kỳ.

Trịnh Tinh liếc nhìn Lam Nhan: "Lần này cho Phí Dương viết ca khúc người là doãn đông, toàn bộ Tinh Mang, dám nói mình so với doãn đông lợi hại hơn Người viết ca khúc chỉ có Dương Chung Minh."

"Doãn đông ."

Lam Nhan sắc mặt đổi một cái, chợt bật cười nói: "Chúng ta có « mặt trời đỏ », chưa chắc cũng không bằng bọn họ."

"Nếu như là bài hát này lời nói."

×

— QUẢNG CÁO —

Trịnh Tinh tựa hồ thừa nhận Lam Nhan nghĩ rằng, sau đó nhìn chăm chăm Lâm Uyên nhìn một chút, bỗng nhiên nói: "Qua mấy năm, tranh thủ bụng Ca Vương cùng Ca Hậu, dù sao lấy sau càng ngày càng khó."

Bên cạnh Lam Nhan có chút biến sắc.

Lam Nhan người đại diện cũng là hai mắt tròn to.

Trịnh Tinh lời này nói bóng gió, rõ ràng là coi Tiệp Ngu là thành tương lai khúc cha!

Trước, công ty mặc dù đều nói Lâm Uyên là "Tiểu khúc cha", nhưng cũng không có khúc cha cấp nhân vật phát biểu quá cái nhìn.

Mà hôm nay.

Trịnh Tinh nhưng là rất rõ ràng biểu đạt tự nhìn tốt:

Nàng cảm thấy Lâm Uyên tương lai quả thật có máy sẽ trở thành khúc cha, bằng không nàng không sẽ nói như vậy!

Lâm Uyên không nghe rõ, chỉ là thuận thế gật đầu một cái.

Sau đó sự tình liền thuận lợi.

Trịnh Tinh chủ động thôi lui ra, « mặt trời đỏ » giao cho Lam Nhan.

Cụ thể hợp đồng hồi đầu lại ký, ít nhất phải đợi ca khúc khảo hạch sau đó, bất quá đây chỉ là vấn đề thời gian.

Tặng thêm truyền tin bạn tốt, sau đó mấy người liền rời đi.

Lâm Uyên chính là trở lại chính mình phòng làm việc, nghênh đón Cố

Đông rung động nhìn chăm chú ——

Xong rồi!

Thật xong rồi!

Trịnh Tinh làm khúc cha, lại chủ động thôi lui ra lần này Tần Tề chu niên khánh. Ngày khởi không phải nói, đại biểu tiếp đó sẽ tham dự tháng mười hai chém giết?

Đây chính là tháng mười hai!

Quân ma loạn vũ! Chư Thần cuộc chiến!

Có Ca Vương Ca Hậu, còn có khúc cha tồn tại tháng mười hai .

Lâm Uyên không biết ý tưởng của Cố Đông, hần hiệu kỳ nói: "Vừa mới

Trịnh Tinh lão sư để cho ta bùng ra Ca Vương Ca Hậu là ý gì?"

"Ngài không biết?"

Cố Đông kinh ngạc, chợt giải thích: "Khúc cha là trong nghề đối đỉnh cấp Người viết ca khúc tôn xung, nhưng cái này tôn xung phía sau, hãy cùng kim bài như thế, là có một cái tiêu chuẩn, bùng ra một cái Ca Vương cùng với một cái Ca Hậu, coi như là đi đến tiêu chuẩn."

"Bùng ra một cái Ca Vương cùng một cái Ca Hậu?"

Lâm Uyên đại khái hiểu một cái ca sĩ trở thành Ca Vương độ khó.

"Đúng, bùng ra Ca Vương Ca Hậu, hoặc là hai cái Ca Vương, lại hoặc là hai cái Ca Hậu cũng được, tóm lại thành công, coi như là khúc cha cấp tầng diện rồi, tỷ như Trịnh Tinh lão sư, nàng liền bùng ra một cái vị Ca Vương, cùng với một vị Ca Hậu, nhưng này là không phải lợi hại nhất khúc cha."

Lâm Uyên nói: "Tỷ như?"

Cô Đông nói: "Ngoài ra còn có hai đại tiêu chuẩn, thông qua bất kỳ một cái nào, cũng có thể trở thành khúc cha, một trong số đó là lấy hạ âm nhạc thịnh điển vì Người viết ca khúc đặc biệt thiết lập Nhạc Thánh thường, cái này thường đã tua trống đến mấy năm rồi, độ khó có thể tưởng tượng được, còn có một cái là đường tắt bạo lực nhất, đó chính là đoạt được mùa bóng bảng Đại Mãn Quán, độ khó cao nhất, đến tận bây giờ, Lam Tinh chỉ có ba người làm được quá."

Lâm Uyên kinh ngạc: "Đại Mãn Quán ."

Cô Đông cảm khái: "Đúng vậy, Đại Mãn Quán, mùa bóng bảng Đại Mãn Quán khái niệm gì, chẳng khác gì là một năm mười hai tháng, hàng tháng cũng cầm hạng nhất khúc mục đích, ở nơi này là người bình thường có thể làm được!"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Muốn cầm Đại Mãn Quán được khắc bao nhiêu a .

Chương 265: 0 phần có 80 tỷ số thẳng

Là không phải không làm được.

Có hệ thống, liền có hi vọng.

Nhưng, muốn lấy đệ nhất, thì phải một mực chế tác riêng tối bài hát tốt khúc, phải tốn rất nhiều tiền, nhất là dựa theo hệ thống đi tiểu tính, khẳng định kế toán đoán khúc cha thêm giá trị, từ đó tính toán đến ca khúc chế tác riêng trong phí tổn ——

Cái hệ thống này Lâm Uyên nhìn thấu.

Cho nên coi như Lâm Uyên đổi khúc cha là có ý tưởng, nhưng nghe Cố Đông giải thích, hẳn cũng chỉ có thể tạm thời không thêm suy nghĩ quá nhiều rồi.

Ngược lại bây giờ hẳn nhiều chuyện.

Không nóng nảy, từ từ đi đi.

Không tới một tuần lễ công phu, Lâm Uyên liền bắt đầu đi vào phòng thu âm, vì Lam Nhan thu âm « mặt trời đỏ » rồi.

Bài hát này nhịp điệu cũng không phức tạp.

Lam Nhan mãi lều mấy ngày, đã có trạng thái tốt nhất, đổi bài hát này cũng đạt tới hết sức quen thuộc trình độ, vô luận ca từ hay lại là nhịp điệu cũng rõ như lòng bàn tay.

Thu âm đứng lên, có thể nói là làm ít công to.

Mà có thể thuận lợi như vậy, còn có một một nguyên nhân trọng yếu chính là, Lam Nhan đủ ngữ phát âm phi thường tiêu chuẩn!

Theo nói mặt trên chọn Lam Nhan đại biểu Tần địa tham gia chu niên khánh, cũng là bởi vì Lam Nhan đủ ngữ trình độ rất cao!

Lam Nhan đối với lần này giải thích là, lão bà hẳn là Tề tỉnh nhân, hai người thường thường dùng đủ ngữ trao đổi, cho nên hẳn mới nói tiêu chuẩn như vậy.

Đây cũng là Lâm Uyên lần đầu tiên trực quan cảm nhận được Ca Vương thực lực.

Hiệu suất.

Quá có hiệu suất rồi.

Tôn Diệu Hỏa không thể cùng Lam Nhan so với, liền Trần Chí Vũ đều phải so với Lam Nhan nghiệp vụ năng lực kém, khó trách Lam Nhan có thể trở thành Ca Vương.

Lâm Uyên có thể xác định.

Không chỉ là gặp tốt Người viết ca khúc, gặp bài hát tốt khúc, sau đó hát hồng như vậy Giản đáp.

Mà là Lam Nhan những thứ này Ca Vương môn, bản thân nghệ thuật ca hát, đối âm nhạc hiểu, cũng đạt tới nhất định tầng diện, có thể hoàn mỹ thực hiện Người viết ca khúc sáng tác ý đồ.

Đúng rồi.

Nói đến Tôn Diệu Hòa, Lâm Uyên chợt nhớ tới, lần trước cho Trần Chí Vũ viết bài hát thời điểm mình là dự định bài hát mới với Tôn Diệu Hòa học trưởng hợp tác.

Không nghĩ tới này Âm Sai Dương Thác, chính mình lại với Ca Vương hợp làm rồi.

Cũng là tình huống đặc thù.

Năm nay nhất định là không còn kịp rồi.

Sang năm phải nhiều nhiều bồi thường Diệu Hòa học trưởng mới được.

Lâm Uyên có thể nhìn ra được, Diệu Hòa học trưởng là rất yêu quý chính mình ca xướng sự nghiệp, chỉ là khổ nỗi không gặp được bài hát tốt khúc, mà vừa vặn là Lâm Uyên có thể cung cấp.

Chép xong bài hát.

Lâm Uyên mới vừa hồi phòng làm việc, lão Chu liền vội vã chạy tới, giọng không khỏi khiếp sợ nói: "Lam Nhan chu niên khánh, muốn hát bài hát của người?"

×

— QUẢNG CÁO —

"Đúng vậy."

Lâm Uyên hiếm thấy giải thích một câu: "Ta không phải cố ý muốn cướp này ba triệu, ta theo Trịnh Tinh lão sư nói qua."

Lão Chu: ". "

Đây là tiền chuyện à? Trịnh Tinh cũng không thấy có để ý nhiều này ba triệu a!

Vấn đề là .

Người đưa nhỏ này viết ca khúc đem khúc cha giết chết rồi hả?

Mặc dù bây giờ lão Chu có một nửa tinh lực đặt ở điện ảnh bộ, nhưng Soạn nhạc bộ bên này sự tình hẳn là như vậy để ý, cho nên biết được tin tức này lão Chu cảm giác đầu đều là mộng.

Tiểu khúc cha tiêu diệt thật khúc cha?

Lão Chu hiểu rõ vô cùng Trịnh Tinh, biết Trịnh Tinh là một cái rất thông suốt đạt nhân, ngoại trừ thân là âm nhạc nhân lại cực độ thích hội họa bên ngoài, Trịnh Tinh có thể nói là công ty mấy vị khúc cha trung tính khí tốt nhất một vị rồi!

Nhưng vấn đề là .

Trịnh Tinh tính khí mặc dù tốt không sai, nhưng cùng lúc Trịnh Tinh cũng là một cái đũa âm nhạc phi thường nghiêm khắc nhân.

Nàng sẽ không nhận vì người khác cướp đi chính mình việc mà tức giận, điều kiện tiên quyết là cướp đi nàng người sống, đặc đặc đến nàng công nhận!

Trịnh Tinh nguyện ý nhường một bước, chỉ có thể nói rõ:

Lâm Uyên bài hát mới, lấy được Trịnh Tinh công nhận!

Cũng đúng.

Bài hát kia « mặt trời đỏ », trước khi tới lão Chu cũng nghe một lần, đúng là phi thường lợi hại tác phẩm, Trịnh Tinh sẽ công nhận cũng không đoán ngoài ý muốn.

Chỉ là liên tưởng đến Lâm Uyên tuổi tác, nhìn thêm chút nữa Lâm Uyên lấy được âm nhạc thành tựu, lão Chu Tổng có một loại không chân thực cảm giác.

Lâm Uyên nói: "Có vấn đề gì không?"

Lão Chu lắc đầu một cái: "Không có vấn đề, hoàn toàn không có vấn đề, người làm rất tốt, sang năm người thử một chút viết nhiều điêm bài hát, đánh vào xuống."

Mới vừa vào công ty lúc, lão Chu đối Lâm Uyên kỳ vọng là kim bài.

Bây giờ, lão Chu đối Lâm Uyên kỳ vọng, đã là khúc cha cấp.

Có thể có được Trịnh Tinh công nhận, nói rõ Lâm Uyên có như vậy tư cách. "Ồ."

"Ngoài ra mấy ngày nay biết quảng cáo tháng mười hai bài hát mới sự tình, mong đợi chúng ta cảm một tốt thứ tự đi."

Lão Chu mở miệng.

Theo tháng mười hai trở thành cuối năm, tháng này phần hoàn toàn trở thành mùa bóng cạnh tranh kịch liệt nhất thời gian điếm, bởi vì đây là cuối năm chạy nước rút thời khắc.

Không chỉ có trong nghề.

Fan ca nhạc đối tháng mười hai cũng nhất là trông mong ngóng trông, dù sao cũng là đỉnh cấp phối trí ca khúc, Ca Vương Ca Hậu ước chừng phải so với một đường còn đáng tiền!

Trên thực tế.

×

— QUẢNG CÁO —

Theo tháng mười một đến, muốn tham dự tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến Ca Vương Ca Hậu môn, đã tại cuối cùng trong cuộc sống, liền tháng mười hai tác phẩm bắt đầu chính thức tuyên truyền rồi!

Bao gồm sáng lạng Phí Dương ở bên trong.

Còn có Sa Hải cùng với đủ địa bên kia âm nhạc công ty.

So với như Lôi Đình Ngu Nhạc, cũng có Ca Hậu xuất thủ.

Tiền tiền hậu hậu, tổng cộng có ba vị Ca Vương, ba vị Ca Hậu lần lượt tuyên bố, muốn tham dự tháng mười hai mùa bóng tranh!
Đây cũng là toàn bộ hàng năm, ca sĩ đội hình nhất Hoa Lệ một cái mùa bóng!

Không chỉ là ca sĩ đội hình Hoa Lệ.

Người viết ca khúc đội hình cũng tương đối Hoa Lệ!

Bài hát của Phí Dương, do khúc cha cấp Người viết ca khúc doãn đông sáng tác, bao gồm soạn nhạc cũng là do trong nghề đỉnh cấp đại già thao đao!

Ngoài ra.

Lôi Đình Ngũ Nhạc Ca Vương, phía sau tác phẩm, cũng là do khúc cha thao đao, đó là một cái tên là Diệp Tri Thu đại lão.

Cái này Diệp Tri Thu, vốn là Sa Hải Người viết ca khúc, chỉ là theo Tần Tề thống nhất, cho nên nhảy hăng đến Lôi Đình Ngũ Nhạc.

Lúc này.

Lam Nhan cũng thông qua bộ lạc phát hành tin tức, trở thành vị thứ bảy tuyên bố tham dự tháng mười hai mùa bóng tranh Ca Vương Ca Hậu cấp nhân vật:

"Bài hát mới « mặt trời đỏ » vào khoảng tháng mười hai phát hành, đồng thời lần này ca khúc cũng sẽ làm chu niên khánh tác phẩm tham gia năm nay Xuân Vãn hiến hát, cảm tạ Tiệp Ngư lão sư cung cấp ca khúc sáng tác @ Tiệp Ngư."

Hoa lạp lạp!

Tháng mười hai mùa bóng tranh, càng có long tranh hổ đấu ý, mà Tiệp Ngư làm nhạc đàn gần hai năm phong sinh thủy khởi Người viết ca khúc, hẳn xuất hiện tự nhiên cũng là đưa tới rất nhiều người chú ý.

Sáng lạng giải trí Phí Dương chính là một người trong số đó.

Đừng quên, Phí Dương đối mặt Tiệp Ngư, là lật qua một lần ngã nhào.

Mặc dù Phí Dương là không phải đặc biệt đề ý chuyện này, nhưng ngoại giới thường thường trò chuyện chuyện này, đưa đến bây giờ Phí Dương cũng có chút đề ý.

"Đúng dịp là không phải, ta trước thua quá Tiệp Ngư."

Hắn quay đầu đối bên người doãn đông đao: "Lại lần này lại đụng phải, hơn nữa hết lần này tới lần khác hay lại là tháng mười hai, hết lần này tới lần khác hay là ta cùng Lam Nhan đồng thời tham gia chu niên khánh thời điểm."

"Người cầm hạng nhất khúc mục đích xác suất là 80%."

Doãn đông mặt không chút thay đổi mở miệng, trong lời nói mang theo cường đại tự tin.

Phí Dương cười nói: "Còn lại 20% đây?"

Doãn đông đao: "Còn lại 20% thuộc về Diệp Tri Thu."

Diệp Tri Thu, liền là trừ doãn đông bên ngoài, cái thứ 2 tham gia cuối năm tranh khúc cha.

---

ps: Ngũ canh hoàn thành kết thúc công việc, đây là huyện vũ đại lão
Chương 6: Tăng thêm á..., còn lại bốn cái, tiếp tục cố gắng một chút ~

Chương 266: Vạn chúng mong đợi

Không chỉ là Phí Dương chú ý Tiệp Ngự.

Dù sao bây giờ Tiệp Ngự ở trong vòng cũng coi là lừng lẫy nổi danh Người viết ca khúc rồi, hẳn xuất hiện ở tháng mười hai, đối với rất nhiều người mà nói coi như là ngoài ý liệu cùng trong tình lý.

Ngoài ý liệu ở chỗ:

Tiệp Ngự làm việc nội nhân trong ấn tượng, là một cái cực độ thích với người mới ca sĩ, hoặc là hai ba tuyển ca sĩ hợp tác Người viết ca khúc.

Kết quả không nghĩ tới, Tiệp Ngự lại cũng đổi tính, bắt đầu tiếp xúc đại bài rồi hả?

Lần trước là một đường ca sĩ Trần Chí Vũ, lần này dứt khoát lựa chọn Ca Vương Lam Nhan!

Mà trong tình lý thì tại với:

Tiệp Ngự làm một thành công Người viết ca khúc, vốn là đủ tư cách xuất hiện ở tháng mười hai trên chiến trường.

Đương nhiên.

Cũng vển vển là có tư cách mà thôi.

Tiệp Ngự cũng là không phải năm nay tháng mười hai được chú ý nhất tồn tại.

Là không phải Tiệp Ngự không hồng, ở giới âm nhạc, Tiệp Ngự đã là đáng giá đề ý tên.

Hẳn không cách nào bị đại chúng nhìn chăm chú, thật sự là bởi vì này tháng mười hai đội hình Thái Hoa Lệ rồi.

Hai vị khúc cha!

Bảy vị Ca Vương Ca Hậu!

Còn có mấy cái một đường ca sĩ liền không nói.

Coi như quang luận Người viết ca khúc đội hình, Tiệp Ngự cũng không dám nói vũng vàng xếp hạng hai vị khúc cha phía sau.

Nhờ vào lần này xuất thủ Người viết ca khúc trung, còn có đánh vào quá khúc cha vị trí kim bài!

Mặc dù chạy nước rút thất bại, hoặc có lẽ là bây giờ còn thuộc về đánh vào trong quá trình, nhưng này đã đầy đủ đem bọn họ cùng phổ thông kim bài Người viết ca khúc làm ra một cái đã phân biệt ——

Này cũng là bọn hắn bị còn lại Ca Vương Ca Hậu lựa chọn hợp tác nguyên nhân.

Cho nên Tiện Ngự cùng đám người này đứng ở thàng mười hai chiến trường, mặc dù không về phần thua chị kém em, nhưng cũng khó tránh khỏi lộ ra bình thường không có gì lạ đứng lên.

Đây là nhạc đàn ở năm nay mặt cuối cùng một trận mùa bóng cuồng hoan!

"Trận này cho, chặt chặt, không hở là nhạc đàn Chư Thần cuộc chiến!"

"Hai vị khúc cha nhận làm hết trước hai gã hãn không cái gì huyền nhiệm chứ?"

"Phí Dương đại khái suất là Chư Thần chi Chiến Quan quân, dù sao doãn men cha có hơn nửa năm không xuất thủ, này vừa ra tay còn không thạch phá thiên kinh?"

"Người có phải hay không là quá khinh thường Diệp Tri Thu rồi, lão gia Rock vô địch thật sao."

Khúc cha Diệp Tri Thu, thích tự xưng lão gia, nhưng nhạc đàn vẫn bồi hậu sinh cũng không dám thật như vậy kêu, cho nên mọi người thích gọi hãn là "Lão gia".

"Hợp tác với lão gia là Ca Hậu hải đường, hải đường nhưng là Tề tinh lợi hại nhất Rock nữ ca sĩ!"

"Mặc dù hai vị khúc cha quả thật rất đáng sợ, nhưng còn lại Ca Vương Ca Hậu môn Người viết ca khúc cũng không thể xem thường, tỷ như Ca Vương Đường trấn Người viết ca khúc là cô độc lão sư, cô độc mặc dù lão sư trước đánh vào khúc cha thất bại, nhưng cũng là cầm mùa bóng bát liên quan ngoan nhân, trung gian còn thắng qua một lần khúc cha, ai dám nói cô độc lão sư lần này không hi vọng thắng nữa một lần?"

"Cùng cô độc lão sư tình huống tương tự, còn có Mạch Mạch lão sư."

"Bình thường, thàng mười hai có thể là không phải tiêu trọng suốt nên đợi địa phương."

"Long tranh hổ đấu, đã ghiền!"

×

— QUẢNG CÁO —

"Khác bỏ quên Tiện Ngự a, Tinh Mang nội bộ là không phải xưng Tiện Ngự vì tiêu khúc cha mà, ta cảm thấy được Tiện Ngự cũng có hi vọng bạo nổ, ca đàn mấy năm gần đây ra mặt Người viết ca khúc bên trong, vị này là kỳ lạ nhất nói."

Đúng Tiện Ngự cùng một đường hợp tác thì làm đảo quá Ca Vương, lần này hãn hợp tác với Ca Vương, cũng chỉ có thể liên quan khúc cha chứ?"

" "

Mà đang ở ngoại giới nghị luận âm i thời điểm, Xuân Văn quan phương bỗng nhiên chính thức đối ngoại tuyên bố Tần Tề chu niên khánh hoạt động:

Ca Vương Phí Dương, cùng với Ca Vương Lam Nhan hai vị này, đem làm Tần Tinh đại biểu ca sĩ, ở Xuân Văn biểu diễn bài hát của Tề Ngự, để bày

tỏ Tần Tề âm nhạc trao đổi ——

Thời điểm bọn họ đến muốn biểu diễn ca khúc, chính là tháng mười hai phát hành tác phẩm.

Cùng lúc đó.

Tề tỉnh lại có hai vị Ca Hậu, đại biểu Tề tỉnh, với Xuân Văn sân khấu biểu diễn tiếng phổ thông ca khúc.

Tin tức này trước trong nghề cũng không biết.

Chỉ có người trong cuộc cùng với tướng Quan Công tự thu được thông báo.

Mà theo tin tức này bộc ra, trong nghề thảo luận mới rất cục tập trung đến chu niên khánh trong hoạt động, nhất là Tần Tỉnh bên này Người viết ca khúc cùng với ca sĩ đại biểu.

Dù sao Tần Tỉnh mới là công nhận âm nhạc chi hương.

"Tề Ngữ bài hát?"

"Khó trách năm nay có hai vị khúc cha kết quả."

"Sau này thống nhất đi vào Châu càng ngày càng nhiều, này sẽ sẽ không trở thành sau này Xuân Văn cất giữ hạng mục?"

"Bây giờ nhìn lại, phỏng chừng không sai biệt lắm, Lam Nhan cùng Phí Dương bị chọn trúng, ngoại trừ bởi vì hai người là Ca Vương ngoại, cũng bởi vì hai người đều là số không nhiều giỏi Tề Ngữ ca sĩ đi."

"chờ một chút, kia Tinh Mang bên kia, tại sao không có khúc cha xuất thủ vì Lam Nhan sáng tác, mà là lựa chọn Tiệp Ngự?"

"Đây cũng là ta kỳ quái phương, tại sao là Tiệp Ngự?"

"Trọng yêu như vậy tính ca khúc, phải là Ca Vương cùng khúc cha hợp tác mới bảo hiểm chứ?"

"Chẳng lẽ Tiệp Ngự lần này ca khúc rất nỗ tung?"

"Chỉ có thể là nguyên nhân này rồi, nếu không không có lý do bên trên Tiệp Ngự mà không được khúc cha."

" "

Thì cũng chẳng có gì nghi ngờ.

Tin tức này ra ánh sáng, ngược lại thì tăng cao rất nhiều người đối với Tiệp Ngự hợp tác với Lam Nhan bài hát mới mong đợi.

Chung quy mà nói, mọi người hay lại là càng tò mò hơn tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, cuối cùng sẽ là cái gì kết cục.

Trong nghề nhân sĩ hưng phấn thảo luận.

Ca Vương Ca Hậu cùng với khúc cha và kim bài Người viết ca khúc môn fan dĩ nhiên cũng là mong đợi đến không được.

Bởi vì chú ý trạng này Chư Thần cuộc chiến nhân thật sự là quá nhiều, thậm chí có nhân đối ca vò cuối năm tranh mở bàn khẩu.

Có chút Website càng là len lén mở ra đặt tiền cuộc con đường.

Loại này bàn khẩu ở Lam Tinh là màu xám vùng, khiêm tốn một chút lời nói, một loại không người đi quản, cũng không cách nào đi quản, dù sao

đánh cược cầu không chỗ nào không có mặt.
Có thị trường đã có người bí quá hóa liều.

×

— QUẢNG CÁO —

Chỉ là trong quá khứ, tương tự bàn khâu, đại đa phát sinh ở thể dục tái sự bên trên.

Tỷ như bóng đá, tỷ như vận động bóng rổ vân vân.

Đây là cực kỳ hiếm thấy, vây quanh mùa bóng tranh, phát sinh ở giới âm nhạc bàn khâu, có thể thấy tràng này Chư Thân cuộc chiến rất cuộc thụ nhiều chú ý.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết loại chuyện này.

Hay lại là người đại diện Kim Mộc nói cho Lâm Uyên.

Mặc dù Kim Mộc không phụ trách Tiệp Ngư cái thân phận này kinh tế nghiệp vụ, nhưng hẳn đối với Tiệp Ngư cái thân phận này tình huống vẫn sẽ giữ chú ý.

Dù sao nói cho cùng, hẳn là Lâm Uyên người đại diện, mà là không phải Lâm Uyên những thứ kia bí danh người đại diện.

"Nguyên lai còn có loại vật này."

Lâm Uyên nghe được Kim Mộc nhắc tới bàn khâu thời điểm, có chút kinh ngạc, cũng có chút bất đắc dĩ: "Chẳng lẽ loại chuyện này là có thể dự đoán sao?"

Đừng nói người bình thường.

Ngay cả Lâm Uyên người trong cuộc này, cũng không dám nói mình là có thể vững vàng bắt lại cái gì hạng.

Dù sao hẳn chỉ có thể quyết định bài hát của tự mình chất lượng, không thể quyết định bài hát của người khác chất lượng, « mặt trời đỏ » cô nhiên phi thường lợi hại, nhưng người nào có thể bảo đảm tháng mười hai không xuất hiện so với bài hát này còn lợi hại hơn tác phẩm?

"Đánh cược cầu thì sẽ không nói phải trái."

Nếu so sánh lại, liếm cầu cũng so với đánh cược cầu dễ thương.

Kim Mộc nói: "Bây giờ lão bản người bài danh dự đoán là hạng năm, mua người người thứ năm là nhiều nhất."

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Người mua sao?"

Kim Mộc nhìn Lâm Uyên liếc mắt: "Ta không có tiền."

Lâm Uyên trầm mặc mấy giây, nói: "Tháng sau cho người tiền lương gấp bội."

Kim Mộc cái này người đại diện làm rất tốt, coi như là hoàn mỹ thông qua dùng thử, cho nên Lâm Uyên không có giả bộ ngu, trực tiếp đáp ứng cho đối phương tăng tiền lương.

"Cám ơn lão bản."

Kim Mộc cười nói: "Bây giờ mua doãn đông Phí Dương tổ hợp người nhiều nhất, hạng nhất tỷ số bồi phi thường thấp, thứ yếu là Diệp Tri Thu cùng hải đường tổ hợp, bọn họ tỷ số bồi cũng không cao lắm."

Lâm Uyên hỏi: "Không người đề ta hạng nhất?"

Kim Mộc sừng sốt một chút, sau đó mở điện thoại di động lên, đăng nhập một cái Website nhìn một chút: "Thật là có người ủng hộ ông chủ cùng Lam Nhan tổ hợp, nhưng trước mắt tỷ số bồi cao vô cùng, cao đến 92%!"

Lâm Uyên: ". "

Dù sao mình là bị dự đoán thứ năm.

Dám ép chính mình hạng nhất nhân tuyệt đối là số ít trung số ít.

Có lẽ ép tự cầm hạng nhất nhân cũng là không phải đối với chính mình có lòng tin, chỉ là muốn va vào, bởi vì dụng phải lời nói chính là kiếm lớn.

Luôn có người sẽ bí quá hóa liều.

Làm Lâm Uyên đều có điểm động tâm.

Bất quá Lâm Uyên tối cuối cùng vẫn là nhịn được loại này xung động.

Đánh bạc là hành vi, không thể làm hư tiểu bằng hữu.

Chương 267: Người tốt tao a

Thực ra tỷ số bồi khoa trương không chỉ Tiệp Ngư.

Giống như là đám bạn trên mạng nhiệt nghi, đã từng đánh vào quá khúc cha vị trí Người viết ca khúc cô độc hoặc là Người viết ca khúc Mạch Mạch đợi tỷ số bồi cũng đều cao vô cùng.

Ít nhất cũng là 200 tỷ số bồi trở lên.

Trên thực tế, đang đánh cuộc cầu nghĩ rằng phân tích trung, ngoại trừ hai vị khúc cha bên ngoài, cũng chỉ có cô độc cùng Mạch Mạch so với Tiệp Ngư càng đáng giá nhìn kỹ.

Không mặc dù quá tất cả mọi người thừa nhận đám này Người viết ca khúc không có yếu ớt, nhưng không có biện pháp.

Cùng thời kỳ hai cái này khúc cha sức ảnh hưởng quá lớn!

Đây là lịch sử chiến tích, cùng với bên ngoài số liệu biểu hiện ra đồ vật.

Cho dù là nghề cấp quan trắc tới phán xét, thứ 2 cùng thứ hai, cũng có 80% trở lên tỷ lệ bị hai cái khúc cha nhận làm hết.

Dù sao ca sĩ đều là Ca Vương Ca Hậu, nhân khí ai cũng không uổng ai.

Ở ca sĩ môn nhân khí không có gì chênh lệch dưới tình huống, so với, thực ra chính là người đó phía sau Người viết ca khúc càng có thể đánh.

"Ta đều lười mua chính mình hạng nhất rồi."

Bởi vì tỷ số bồi quá thấp, Phí Dương cười khỏ đôi doãn đông nói, chỉ là trong lời nói, lại rõ ràng lộ ra một cô kiêu ngạo cùng tự tin!

Bình thường lấy đệ nhất không coi vào đâu.

Ca Vương xuất thủ, không lấy đệ nhất giống như nói sao?

Mà ở tháng mười hai loại này Thiên Vương Thiên Hậu trong đại chiến lấy đệ nhất, mới thật sự là vinh dự!

Bởi vì đối thủ càng cường đại, mới có thể làm nổi bật chính mình càng cường đại!

Ân .

Lần trước không tính là, phải không tính là.

Lần trước tỏ rõ là gặp quan phương vì Tiệp Ngư « thay đổi chính mình » trạm xe học thuộc lòng.

Đó là thuộc về mấy năm khó gặp không phải là có thể kháng lực nhân tố quấy phá, chỉ có thể nói chính mình vận khí là không phải quá tốt.

"Há, ta mua."

Doãn đông lại không đặc biệt gì tâm tình, nói chuyện cũng đơn giản trực tiếp.

Phí Dương cười nói: "Mua bao nhiêu?"

Hắn không có hỏi mua ai, bởi vì doãn đông chỉ có thể mua chính mình, hỏi thêm một câu, không khỏi uổng công vô ích.

Doãn đông đạo: "Một khối tiền."

Phí Dương: ". "

Hắn biết, doãn đông mua một khối tiền ép chính mình thắng không phải là vì khôi hài.

Tiền là không phải trọng điểm.

Một khối này tiền, đại biểu là hắn doãn đông đối với bọn hắn cái này tổ hợp cầm hạng nhất tự tin!

Không phải là độc nhất vô song.

Trên thực tế, ngoại trừ Lâm Uyên không có mua bên ngoài, không ít người trong cuộc cũng ít nhiều gì mua điểm, tỷ như một vị khác khúc cha Diệp Tri Thu.

Diệp Tri Thu so với doãn đông hào khí rất nhiều hắn cũng mua cạnh mình thắng, hơn nữa xuất thủ chính là một trăm khối.

×

— QUẢNG CÁO —

Cùng Diệp Tri Thu hợp tác Ca Hậu hải đường biết được chuyện này thời điểm, dở khóc dở cười: "Lão gia thế nào cũng đi theo tham gia nào nhiệt?"

"Hắn doãn đông mua, ta lão Diệp mua không phải?"

Diệp Tri Thu năm nay 45 tuổi, nhưng nhìn qua thật giống như năm mươi tuổi không ngừng, tóc bạc không ít, ngược lại là cùng "Lão gia" danh xưng hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh.

Chỉ là nói tới nói lui, ngược lại là càng giống như một cái "Lão ngoan đồng" .

Doãn đông mua chuyện này, hay lại là doãn đông chính mình nói với Diệp Tri Thu.

Khúc cha giữa, không ít đều là quen biết.

Dù sao đều là một cái lĩnh vực nhân vật đứng đầu rồi, nếu như với nhau không thêm đại liên lạc, kia không khỏi quá tịch tịch nhiều chút.

Cho nên biết được doãn đông đè ép một khối tiền sau đó, Diệp Tri Thu cũng đè ép chính mình, hơn nữa đè ép một trăm khối.

"Cái này gọi là gấp trăm lần lòng tin!"

Đây là Diệp Tri Thu đối doãn đông nói nguyên thoại.

Sau đó doãn đông cười lạnh hai tiếng, cơ giới "Ha ha" rất mát tự nhiên.

Đối với lần này Diệp Tri Thu biểu thị đồng tình.

Doãn đông tên kia nhìn như hỉ nộ không lộ.

Bất quá tươi mới ít có người biết, doãn đông thực ra là không phải tính cách âm trầm, chỉ là trời sinh mắc có tật bệnh, từ nhỏ đã có mặt tê liệt khuyết điếm.

Người ngoài nhìn chỉ sẽ cảm thấy doãn đông lạnh lẽo cô quạnh khó mà nói, doãn đông cũng sẽ không giải thích.

Làm khúc cha, thì cũng chẳng có gì vi hòa cảm.

"Nói ta đều muốn mua rồi." Hải đường nói.

Đương nhiên chỉ là đùa giỡn mà thôi, mỗi người âm nhạc lý niệm bất đồng, hải đường cảm thấy không tham dự là mình đối âm nhạc tôn trọng.

Bất quá người khác mua, nàng cũng sẽ không đứng ở đạo đức điếm cao đi phê phán cái gì là được.

Tỷ như lão gia loại này, hoặc là doãn đông cái loại này, rõ ràng chính là biểu đạt một cái tật thẳng thái độ thôi.

"Người nếu muốn mua, ta có thể đề cử một cái, tin tức nội tình!"

Diệp Tri Thu thần thần bí bí cười nói: "Người mua Tiệp Ngu cùng Lam Nhan tổ hợp, ép thứ ba, bao kiếm!"

"Tại sao?"

Hải đường sững sốt một chút.

Đồ chơi này còn có tin tức nội tình?

Diệp Tri Thu nhún vai một cái: "Tôi hôm qua với Tinh Mang một cái bạn cũ trò chuyện mấy câu, có thể làm cho nàng nhượng bộ một lần bài hát, không có lý do sẽ kém, hơn nữa thì cá nhân ta phán đoán nói, Tiệp Ngu bị đánh giá thấp, hẳn không thể so với Mạch Mạch cùng cô độc kém."

Hải đường hơi biến sắc.

Nàng không sẽ được đi tới chú thích, để cho nàng ngoài ý muốn là Diệp Tri Thu đánh giá, tựa hồ đang vị này khúc cha trong mắt, Tiệp Ngu cảm giác tồn tại có chút cao?

"Người không tin?"

Diệp Tri Thu nói: "Nếu như không tin, người có thể đem Tiệp Ngu toàn bộ tác phẩm đều nghe một lần, sau đó người sẽ phát hiện một cái có ý tứ địa phương."

"Tỷ như?"

×

— QUẢNG CÁO —

"Tỷ như Tiệp Ngu tác phẩm, phong cách đều là không câu thúc, ta không phải nói hẳn Soạn nhạc thật lợi hại, quả thật rất lợi hại, nhưng yên lặng cùng cô độc những người này cũng không kém, thậm chí có không ít tốt hơn phương, nhưng Tiệp Ngu người này kỳ quái liên kỳ quái ở, hẳn tựa hồ một mực ở thử bất đồng ca khúc phong cách cùng loại hình sáng tác."

Đây là rất ít người mới phát hiện đặc điếm.

Thông thường mà nói, Người viết ca khúc tác phẩm, cũng có nhất định cộng đồng tính, mang theo nhất định cá nhân nhãn hiệu.

Nhưng Tiệp Ngự những ca khúc đó, phỏng phát là không phải xuất từ cùng một người tay, nhưng lại vốn lại quả thật đều là Tiệp Ngự tác phẩm!

Đây mới là Diệp Tri Thu kinh ngạc phương.

Cái này gần hai năm lực lượng mới xuất hiện thiên tài Người viết ca khúc, hơi có mấy phần tập bách gia chi trường ý tứ.

Cho nên coi như là Diệp Tri Thu, cũng không miễn có chút hiếu kỳ, lần này Tiệp Ngự sáng tác bài hát, sẽ đi cái gì phong cách cùng đường đi?

Hải đường như có điều suy nghĩ.

Đại khái là người sở hữu đối với tháng mười hai quá đáng chú ý ảnh hưởng Lâm Uyên.

Lâm Uyên lại hiếm thấy ở bộ lạc bên trên tuyên truyền rồi mấy lần chính mình muốn phát bài hát mới tin tức, còn cố ý dùng Sở Cuồng tài khoản gửi cho rồi xuống.

Ngoài ra, hẳn còn để cho La Vi dùng bóng dáng tài khoản cũng gửi cho một phen.

Ba cái bí danh đồng thời Liên Động.

" . Biết."

La Vi không quá tình nguyện đáng vẻ, cảm thấy Lâm Uyên là đang ở "Tu địch" .

Nàng có chút làm không Thanh Ảnh tử cùng Tiệp Ngự rốt cuộc là khinh địch hay lại là cũng địch vừa bạn, bất quá nàng hay lại là ngoan ngoãn làm theo.

Những người ái mộ dĩ nhiên là chấp nhận nợ nần.

Bình luận đều là đồng loạt "Ứng hộ" thái độ.

Không chỉ có fan.

Rất nhiều với Lâm Uyên hợp tác qua ca sĩ cũng đều gửi cho rồi tin tức.

Tỷ như Trần Chí Vũ, tỷ như Tôn Diệu Hỏa, tỷ như Giang Quỳ, tỷ như Triệu Doanh Các .

Trần Chí Vũ mấy người tương đối bảo thủ, gửi cho tin tức phối văn cơ bản đều là "Kiếm chỉ tiên tam", "Tiệp Ngự lão sư cố gắng lên", "Chúc Tiệp Ngự lão sư bài hát mới đại hỏa" loại, hiển nhiên bọn họ cũng không cho là Lâm Uyên có thể đoạt cúp.

Chỉ có Tôn Diệu Hỏa phối văn bá đạo nhất tức, cũng tới có lòng tin:

"Ở chỗ này cầu chúc « mặt trời đỏ » trở thành tháng mười hai hạng nhất khúc mục đích! Bài hát của bản ngày đó, có thể đến Diễm Diễm quán lẩu hưởng thụ chiết khấu bảy mươi phần trăm ưu đãi, học đệ đoạt cúp ngày, Diễm Diễm quán lẩu ngày đó hết thấy tiêu phí có thể đánh ba mươi phần trăm, thời gian kéo dài 24h!"

Giang Quỳ: " ."

Trần Chí Vũ: " ."

Triệu Doanh Các: " ."

Người tốt tao a.

Còn có loại này thao tác?

Ngay cả Lâm Uyên thấy Tôn Diệu Hỏa gợi cho đều có chút bị cảm động, cứ việc Tôn Diệu Hỏa bình luận khu đều là hỏi đem quán lâu cụ thể địa chỉ .

1603 369 335

Chương 268: Làm người sao thú vị

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên ngay cả ở Studios cũng có thể cảm nhận được mười hai Nguyệt Phong mưa muốn tới, đoàn kịch bên trong lại có không ít người ở thảo luận tháng mười hai ca đàn thịnh sự, Lâm Uyên ăn cơm trưa thời điểm thậm chí cũng nghe có người nói tự mua ai ai ai thứ mấy .

Đánh cược cầu không chỗ nào không có mặt.

Bất quá vô luận mọi người thế nào đặt tiền cuộc, nhất định phải được đánh cược ra ai ai ai tất thắng, đều không cách nào thay đổi một ít nhất định tương lai, theo các phe chú ý cùng thảo luận bộc phát nóng bỏng, cuối tháng mười một đúng là vẫn còn sắp đến hồi kết thúc.

Ngày 30 tháng 11.

Đêm này đối với Tần Tề thống nhất sau nhạc đàn mà nói, coi như là hiếm thấy đêm không ngủ, rất nhiều người cũng thật sớm ngồi ở trước máy vi tính, chờ đợi lúc rạng sáng tiếng chuông, nhất là tham dự tháng mười hai mùa bóng tranh người trong cuộc.

Tỷ như Ca Vương Phí Dương!

Làm đoạt cúp tiếng hô cao nhất Ca Vương, Phí Dương so với ai khác đều phải mong đợi giờ khắc này đến, cho nên ánh mắt của hắn một mực dừng lại ở máy tính dưới góc phải thời gian, lúc này thời gian độ tiến triển đã tới mười một giờ 59 phân!

"Muốn bắt đầu."

Phí Dương tinh thần chấn động.

Theo hắn thiết trí ở 12h chuông báo thức vang lên, Phí Dương trước tiên mở ra chính mình thường dùng âm nhạc máy truyền tin, vô luận âm nguyên hay lại là âm thanh đều là tốt nhất máy truyền tin một trong, mà máy truyền tin cũng không có chỉ một chỉ hướng mỗi thủ ca khúc đề cử, mà là một cái chuyên đề:

"Chư Thần cuộc chiến!"

Mặc dù chuyên đề danh rất trung nhị, nhưng không thể không nói thật rất phù hợp mọi người đối tháng mười hai nhóm này bài hát mới mong đợi, theo biểu ngữ điểm đi vào liền có thể thấy Ca Vương Ca Hậu môn vừa mới phát hành bài hát mới, xếp ở vị trí thứ nhất chính là Phí Dương Dĩ Doãn đồng hợp tác « Tân Thế Giới » !

Tân Thế Giới!

Bài hát này chủ đề, chính là lấy Lam Tinh đại hợp cũng không tới làm bồi cảnh, có thể nói là tương đối to lớn rồi, phối hợp Phí Dương giọng nói, chính bài hát vô luận là khí thế hay lại là nhịp điệu cũng không có có thể kén chọn!

Đây là máy truyền tin bài danh.

Rất hiển nhiên một chút, ngay cả cái này máy truyền tin cũng đối Phí Dương cùng doãn đồng tổ hợp tối có lòng tin, cho nên mới ở chuyên đề bên trong đem này thủ ca khúc đặt ở tối vị trí đầu não, ý nào đó mà nói, cái này chuyên đề hàng ngũ chính là lần này bản khâu hiện tượng chân thực trả lại như cũ.

Click phát ra.

Phí Dương đeo tai nghe lên, trước đem bài hát của tự mình nghe qua một lần, giống như là nào đó thần thánh nghi thức, sau khi nghe xong Phí Dương hài lòng gật đầu một cái, sau đó mới mở ra chuyên đề hàng thứ hai tác phẩm, cũng chính là hải đường hợp tác với Diệp Tri Thu ca khúc.

Bài hát danh: « nở rộ » .

Nghe tên liền thật chuyên tâm.

Đây cũng là Phí Dương trong tâm khảm, bản mùa bóng Chư Thần cuộc chiến địch nhân lớn nhất, dù sao đối phương cũng có khúc cha gia trì, mặc dù khúc cha giữa cũng có cái gọi là sự phân chia mạnh yếu, nhưng chênh lệch tóm lại không tính là quá lớn, cho nên nghe bài hát này thời điểm, Phí Dương biểu tình phi thường ngưng trọng.

"Điệu khúc rất quy củ ."

"Quản dây Đàn viôlông kết hợp ."

"Đả kích tiếng nhạc bộ xử lý rất tươi đẹp, nảy lên cảm cùng hột cảm rất mạnh, không hồ là hải đường, loại này cao âm xử lý hào không lao碌, lại còn sáp nhập vào hát biến điệu nguyên tố, âm quỹ ít như vậy dưới tình huống còn có thể không mất Hoa Lệ bản chất ."

×

— QUẢNG CÁO —

Người bình thường nghe ca nhạc là nghe nhịp điệu.

Bình thường Phí Dương nghe ca nhạc cũng vậy, nhưng lúc này hẳn lại không nhìn được vừa nghe vừa phân tích, Diệp Tri Thu lão sư dù sao cũng là khúc cha, loại này cấp bậc Người viết ca khúc xuất thủ là không thể khinh thường, cho nên Phí Dương quá trình phân tích trung, tâm tình cũng không có mảy may buông lỏng, cho đến hẳn đem chính bài hát nghe xong.

"Thật giống như ta tốt hơn."

Phí Dương không quá chắc chắn nghĩ rằng.

Ca khúc đồ chơi này là không có biện pháp 100% tiến hành chủ quan nghĩ rằng, nếu không rất nhiều ca sĩ cũng sẽ không một mực không phát hỏa, giống như diễn viên chọn kịch bản nhãn quang như thế trọng yếu, ca sĩ

chọn ca khúc nhận quang, đồng dạng là có thể quyết định một cái ca sĩ thành tựu nhân tố trọng yếu, ở hai bài hát chênh lệch là không phải quá đáng khoa trương dưới tình huống, Phí Dương chỉ có thể có ra một cái đại khái nghĩ rằng.

Bất quá hẳn có năng lực chắc chắn đồ vật.

Phí Dương mở ra hai thủ ca khúc bình luận khu, nhìn một chút đại chúng là thế nào phán xét, đừng nói ca khúc phát hành chỉ có mấy phút lời như vậy, nếu như là phổ thông mùa bóng, mấy phút nghe ca nhạc quả thật không cách nào xuất hiện quá nhiều bình luận, nhưng đây là tháng mười hai!

Ở tuyến nghe ca nhạc quá nhiều người!

Cho nên bài hát của Phí Dương bình luận khu, bình luận số đã buông lỏng đột phá 5000 đại quan, cùng lúc đó « nở rộ » bình luận số cũng đột phá bốn ngàn đại quan, mà theo Phí Dương quan sát tiến hành được mười phút, hẳn rớt cuộc lộ ra một vết tương đối nụ cười ung dung.

Tựa hồ « Tân Thế Giới » phản hưởng tốt hơn!

Này là thông qua bình luận số liệu cùng với bạn trên mạng cụ thể phản ánh ra kết luận, mặc dù vẫn không thể bảo đảm, nhưng là đại không kém kém, giờ khắc này Phí Dương rốt cuộc có thể dựa vào ghé thờ phào.

"Nghe nữa nghe còn lại."

Hàng thứ ba cùng thứ tư hàng ngũ theo thứ tự là cô độc cùng Mạch Mạch tác phẩm, mặc dù Phí Dương cảm giác mình lật xe khả năng không lớn, nhưng tóm lại là muốn xác nhận một chút, kết quả đem này hai bài hát nghe xong, Phí Dương biểu tình càng buông lỏng.

"Ta phải thắng!"

Phí Dương thân thể hơi vũ điệu một chút, sau đó phần lưng cùng ghé ngồi hoàn toàn dán chặt, chân phải cũng là quá giang bên trái trên đùi, tay trái tùy ý mở ra thứ Ngũ Thủ, đây là Ca Vương Lam Nhan bản mùa bóng phát hành ca khúc « mặt trời đỏ » .

"A a a a a ~ "

Trong tai nghe truyền tới một trận tiếng hát, Guitar bass xuyên sấp Đàn ghi-ta, kèm theo không tính là kịch liệt nhịp trống, để cho thân thể hoàn toàn buông lỏng Phí Dương không khỏi giật mình, còn không chờ hẳn lấy lại tinh thần, cửa hàng đã kết thúc.

Ngay sau đó.

Lam Nhan tiếng hát lấy xuất sắc ổn định cùng lạnh lạnh quan điểm chính bên trong vang lên: "Vận mệnh coi như lang bạc kỳ hồ vận mệnh coi như ly kỳ khúc chiết vận mệnh coi như đe dọa người làm người không thú vị, đừng rơi lệ lòng chua xót lại càng không ứng bỏ qua, ta nguyện có thể một sinh vĩnh viễn đi cùng người!"

Phí Dương theo bản năng muốn thẳng người.

Nhưng bởi vì đùi phải đè lại chân trái, cũng chính là hai chân biên độ quá lớn, cho tới hẳn lần đầu tiên đứng dậy không có thể thành công, lúc này ca khúc đã tiến vào điệp khúc đoạn thứ hai, giống vậy ca từ, giống vậy sục sôi, giống vậy đầy đặn.

Mi giác hơi ngứa chút.

Phí Dương ngón út gãi gãi lông mày, chỉ có tay có chút điểm run rẩy, bức kia độ nhỏ xíu đến có thể bỏ qua không tính, nhưng trong lòng của hắn nào đó tâm tình nhưng ở đột nhiên lúc này bị phóng đại đến vô số lần ——
Hắn hai chân rốt cuộc tách ra.

×

— QUẢNG CÁO —

Thân thể cũng rời đi cái ghế.

Lúc này « mặt trời đỏ » tiến hành được chủ bài hát bộ phận, nhịp trống giống như là đạn tiếng lên nòng âm, Phí Dương bỗng nhiên liên tưởng đến ót bị người dùng khẩu súng để ở cảm giác, rất không giải thích được cảm giác, để cho hắn phi thường không được tự nhiên.

Vô số "?" Vây quanh hắn.

Lam Nhan thanh âm mượn những thứ này Tiểu Âm phù không ngừng chui vào Phí Dương trong đầu, trong lúc nhất thời ánh mắt của Phí Dương lại có nhiều chút mờ mịt thất thố, thật giống như trong nháy mắt mất đi tiêu cự.

Đồng thời.

Phí Dương lại mơ hồ cảm giác, theo bài hát này vang lên, tựa hồ có vật gì, tựa hồ chính đang dần dần mất đi, hơn nữa cách mình càng ngày càng xa càng ngày càng xa, cái này làm cho hắn biểu tình từ dễ dàng khôi phục được ngưng trọng, lại dần dần chuyên hóa thành ngạc nhiên.

Vận mệnh coi như lang bạc kỳ hồ .

Vận mệnh coi như ly kỳ khúc chiết .

Vận mệnh coi như đe dọa người .

Ở không biết thứ mấy khắp vang lên điệp khúc trung, Phí Dương bỗng nhiên có đôi ca từ đại nhập cảm, kia đại nhập cảm đến từ điệp khúc đoạn thứ nhất lạc kết thúc Tề Ngữ giọng hát, đơn giản năm chữ:

"Làm người sao thú vị."

Phí Dương cảm thấy rất có đạo lý, chỉ cảm thấy tràng này cái gọi là Chư Thần cuộc chiến trở nên tẻ nhạt vô vị, dù là ca từ phía sau cũng hát đến "Đừng rơi lệ lòng chua xót lại càng không ứng bỏ qua", vẫn không thể an ủi Phí Dương bất thành linh bị thương.

"Hack đi!"

Phí Dương chợt kêu một tiếng.

Theo một câu nói này hô lên, Phí Dương chợt thả trong lòng chưa tính toán gì tâm tình, chỉ là mặt đã hoàn toàn sụp xuống rồi, duy còn dư lại kia đôi

con mắt vẫn còn ở tử nhìn chòng chọc « mặt trời đỏ » ca khúc sáng tác phía sau hai chữ kia:

Tiền Ngư!

Mà ở Phí Dương tâm tính sập đồng thời, một cái tiêu khu bên trong căn phòng, Trần Chí Vũ chính nhàn nhã tháo xuống tai nghe, một bên huýt sáo một bên cho mình trong hồ cá con cá kia đút đồ ăn.

Uy là vật sống.

Mấy chỉ không biết danh côn trùng rơi vào hồ cá, Trần Chí Vũ ngư phảng phất ngửi thấy mỹ vị như vậy nhanh chóng ăn khoảng cách gần đây một cái bánh mì trùng, nhìn lại có chút biết chơi thủy đồ vật nhỏ vẫn còn ở hồ cá hàng đầu cố gắng chạy trốn, hấn lộ ra một nụ cười, tựa hồ vui vẻ yên tâm ngư hôm nay khâu vị:

"Ăn."

"Ăn sạch."

Trần Chí Vũ nhỏ giọng cho cái này tham ăn ngư cố gắng lên: "Đều phải chết!"

---

ps: Trạng thái là không phải cực kỳ tốt, một loại trạng thái tốt sẽ thêm viết điếm, nay Thiên Tiên kết thúc công việc á..., cảm tạ mọi người phiếu hàng tháng, ngày hôm qua bỗng nhiên tăng rất nhiều, ngày mai sẽ viết xong đoạn này nội dung cốt truyện.

Chương 269: Đánh cược cầu tận thế

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Cùng một thế giới, cùng một buổi tối.

Làm nhạc đàn công nhận khúc cha một trong, hơi có chút thắng bại muốn Diệp Tri Thu cũng ở trước máy vi tính đem bản mùa bóng mới ra lò lại cảm thấy hứng thú ca khúc thay phiên nghe qua một lần ——

Giống như Phí Dương.

Diệp Tri Thu cũng trước hết nghe rồi Phí Dương « Tân Thế Giới » .

Đây là Duẩn Đông bài hát của sáng tác.

Đối phương dù sao cũng là bản mùa bóng trừ mình ra một vị khác khúc cha cấp Người viết ca khúc, mặc dù hai người ở danh tiếng bên trên không khác nhau, nhưng trong nghề đánh giá, Duẩn Đông một mực so với chính mình lược cao hơn một bậc.

Hoa thêm vài phần chung.

Nghe xong đối phương bài hát, Diệp Tri Thu có chút sau một hồi trầm mặc, lại mở ra « mặt trời đỏ » .

Có thể để cho Trịnh Tinh lùi một bước bài hát, cũng sẽ không để cho ta thất vọng đi, Tiệp Ngư lần này sẽ là cái gì phong cách đây?

Bên trong tâm tư nghĩ kỹ đến.

Phát ra đã bắt đầu.

Vừa mới bắt đầu Diệp Tri Thu biểu tình rõ ràng cho thấy có chút hăng hái, nhưng nghe ước chừng mười mấy giây đồng hồ, hấn lông mày dần dần vén lên, rõ ràng nếp nhăn trên trán rãnh ngang dọc, đem ánh mắt của hạ tựa hồ lộ ra một vẻ kinh ngạc ——

Theo tiếng hát đây tới.

Kia kinh ngạc càng ngày càng nhiều.

Làm đem chính bài hát nghe xong, Diệp Tri Thu biểu tình hơi có chút ngưng trọng, hơi có mấy phần phức tạp ý vị, sau đó không biết nhớ ra cái gì đó, hấn bỗng nhiên cười khẽ, lấy điện thoại di động ra bấm một số điện thoại.

" Uy . "

Bên đầu điện thoại kia truyền tới một đạo có chút mệt mỏi, rõ ràng lại có chút bất mãn thanh âm.

Bất ngờ chính là đối thủ cũ Duẩn Đông thanh âm: "Ngươi hơn nửa đêm không ngủ, đánh cho ta điện thoại quấy rầy là ý gì?"

"Nghe ca nhạc rồi không?"

Diệp Tri Thu bắt kẻ đối phương bất mãn.

Duẩn Đông thanh âm khôi phục bình thản: "Ngày mai nghe nữa là không phải như thế ấy ư, cũng là người lần này viết ca khúc so với ta tốt hơn, nếu như là lời như vậy không cần phải gấp như vậy theo ta điều võ dương oai, hai chúng ta trước mắt là thập 2-5, ta thắng nội người mười hai lần."

"Bây giờ là thập 3-5."

Diệp Tri Thu cười nói, cũng không tức giận: "Người lại thắng, nhưng người cũng thua, xác thực nói, hai chúng ta cũng thua."

Nói xong, Diệp Tri Thu cúp điện thoại.

Hắn tin tưởng, đối phương rất nhanh sẽ biết đánh trở về.

Cùng Diệp Tri Thu tưởng tượng như thế.

Thời gian ước chừng đi qua hơn năm phút sau, Duẩn Đông đánh trở về rồi, mở miệng câu nói đầu tiên là: "Ta khả năng thua thiệt một khối tiền."

Diệp Tri Thu tức giận nói: "Ta thua thiệt một trăm khối."

Duẩn Đông nói: "Bài hát này viết không tệ. Tiệp Ngự, không tệ."

Diệp Tri Thu hít sâu một hơi nói: "Người biết con cá này năm nay bao nhiêu tuổi sao?"

"Bao lớn?"

"Nhân gia năm nay đại học còn không có tốt nghiệp!"

×

— QUẢNG CÁO —

"Không thể nào!"

Duẩn Đông cơ hồ là theo bản năng nói.

Diệp Tri Thu lắc đầu một cái: "Ta cũng không tin, nhưng đây là Trịnh Tinh chính miệng nói với ta."

Theo Diệp Tri Thu nói xong câu đó, điện thoại bên kia trầm mặc, tựa hồ đang tiêu hóa tin tức này.

Qua thật lâu, Duẩn Đông mới thấp giọng nói: "Lại một cái lục thịnh sao."

Lục thịnh, là Lam Tinh khúc cha một trong.

Niên thiếu thành danh, hai mươi hai tuổi trở thành kim bài Người viết ca khúc, ba mươi hai tuổi bắt lại mùa bóng bằng mười hai liên quan, trở thành khúc cha, sáng lập Lam Tinh trẻ tuổi nhất khúc cha ghi chép, ở Lam Tinh Soạn nhạc giới, là công nhận thiên tài!

Mà lúc này.

Tựa hồ có người, tại triều đến giống vậy phương tiện về phía trước.

Diệp Tri Thu cảm khái nói: "Còn khó nói, nhưng hắn có cái này tiềm lực, cho nên ta mới sẽ như vậy vẫn gọi điện thoại cho người, hiện ở hậu bối nhưng là càng ngày càng lợi hại, chúng ta những thứ này lão gia hỏa phải chết cũng cùng chết chứ sao."

"Có chút ý tứ."

Duẩn Đông không để ý đến Diệp Tri Thu trêu chọc, chỉ là thanh âm có chút trầm thấp mở miệng nói, cũng không người nào biết giờ phút này Duẩn Đông đang suy nghĩ gì.

Khúc cha và Ca Vương có thể thông bài hát của quá ấn tượng đầu tiên nghĩ rằng tân mùa bóng tình thế.

Có lẽ một ít nghiệp vụ năng lực khá mạnh trong vòng nhân sĩ cũng có thể cho ra tương tự nghĩ rằng.

Nhưng người như vậy bây dù sao cũng là số ít.

Nhiều người hơn còn là thông qua mùa bóng bảng danh sách để phán đoán hình thức.

Cũng có lẽ bản mùa bóng chú ý lượng thật sự là quá lớn, Tần Tề âm nhạc quan phương lại đang hôm sau sáng sớm tựu phóng ra rồi bảng danh sách, Cõi như là biến hình thay đổi một lần yết bảng quy tắc.

Mà ở phần này bảng danh sách trước mặt.

Nhất định là có vô số nhân chân động theo!

Không có hẳn.

Chỉ vì phần này trên bảng danh sách, trước mắt xếp hạng thứ nhất ca khúc, bất ngờ chính là Tiệp Ngự phụ trách ca khúc, Lam Nhan phụ trách biểu diễn « mặt trời đỏ » !

Hạng nhì: « Tân Thế Giới »

Hạng ba: « nở rộ »

Tên thứ tư là cô độc .

Hạng năm là Mạch Mạch .

Phía sau đã không trọng yếu!

Bởi vì tối tình huống ngoài ý muốn đã phát sinh, ngoài ý muốn đến đủ để cho trong vòng vô số người ở trước máy vi tính phát ra không thể tin kêu lên:

"Đệ nhất lại là « mặt trời đỏ » ! ? ?"

Thấy bảng danh sách trước, tất cả mọi người đều bản năng cho là, hạng nhất tất nhiên sẽ từ Duẩn Đông Phí Dương tổ hợp, cùng với Diệp Tri Thu cùng hải đường tổ hợp giữa sinh ra.

Không cần càng nhiều lý do.

×

— QUẢNG CÁO —

Chỉ bằng Duẩn Đông cùng Diệp Tri Thu là trong vòng viết kép khúc cha!

Cho nên hai vị này tác phẩm, vô luận ai lấy đệ nhất, cũng không đến nỗi để cho trong nghề kinh ngạc như thế.

Có thể kết quả .

Lấy đệ nhất lại là không phải hai vị khúc cha trung bất kỳ một vị, mà là trước đó cũng không bị thấy thế nào tốt Tiệp Ngự thêm Lam Nhan tổ hợp!

"Ngọa tào, xảy ra chuyện lớn!"

"Là ta mắt nhìn tôn sao?"

"Tiện Ngư tiêu diệt hai vị khúc cha?"

"Ta lại chứng kiến hai vị khúc cha lật xe, còn có ai có thể ngăn cản con cá này!?"

"Lần trước khúc cha lật xe muốn theo đuổi tớ đến mấy năm trước đi."

"Con cá này có phải hay không là quá đáng kinh khủng!"

"Người quản cái này gọi là ngư? Nay giờ ạ là Cá Mập Trắng đi! Ta trước nói thế nào? Tiện Ngư có phải hay không là vị kia khúc cha tiêu hào!"

"Mặc vào ngư ăn Lão Hồ?"

"Ta mẹ nó muốn khóc chết, ta đè ép hai chục ngàn khối a hai chục ngàn khối, 1 vạn tệ ép Duẫn Đông Phí Dương số một, 1 vạn tệ đè ép Diệp Tri Thu hải đường thứ hai, kết quả một cái đều không trung!?"

"Người này tính là gì, ta đè ép ba chục ngàn!"

"Cũng còn khá ta không đặt tiền cuộc, bắt quá theo ta được biết, chúng ta giám đốc đè ép thập vạn trở lên, mặc dù ta không biết hẳn cụ thể đè ép ai, nhưng ta bảo đảm hẳn ép tới là không phải Tiện Ngư."

"Những thứ kia ép Tiện Ngư cũng mẹ nó cái gì trong lòng!"

"Ép Tiện Ngư là từ cái gì trong lòng ta không biết, ta chỉ biết là hôm nay sân thượng phỏng chừng muốn xếp hàng, không nói, nhanh đến phiên ta."

" "

Đây là Tần Tề thống nhất sau lần đầu tiên chung nhau cảm thụ Tiện Ngư mang đến rung động.

Mà trong con chân động, còn lỗi cuốn đến vô số thống khổ rên rỉ, bởi vì tham dự tháng mười hai bàn khâu trong nghề nhân sĩ phi thường nhiều vô cùng!

Trong nghề nhân sĩ cảm giác mình rất hiểu.

Nếu biết, tại sao không ép một lớp?

Kết quả này một biết đề một cái, liền xảy ra chuyện.

Mặc dù những thứ này lão ca xác xác thật thật là rất hiểu ——

Chúng ta có thể nhìn như vậy, nếu như đem « mặt trời đỏ » bài hát này loại trừ, xếp hàng ở phía sau mỗi bài hát, thứ tự sắp xếp cũng di chuyển về phía trước một tên, kết quả kia liền cùng trong nghề trước chuyên nghiệp cấp dự đoán giống nhau như đúc!

Tinh chuẩn!

Thần dự đoán!

Nhưng có « mặt trời đỏ » lực lượng mới xuất hiện, những thứ này dự đoán toàn bộ đều sai vị một cái hạng, liền tạo thành một cái "Sai một ly đi nghìn dặm" kết quả!

Cũng bởi vì nhìn lầm rồi một ca khúc!

Cho nên, vô số đánh cược câu, hô thiên thưởng địa!

Cho nên, một chiêu kỳ soa, từng bước tất cả sai !
Thập tháng hai nhất hào ngày này không chỉ là Chư Thần cuộc chiến có
bước đầu kết quả thời gian, cùng thời điểm là vô số đánh cược cầu tận thế .

Chương 270: 2 ý chí

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Lâm Uyên sau khi rời giường, cũng nhìn thấy bài hát mới bảng tình huống. Thấy « mặt trời đỏ » xếp hạng hạng nhất, Lâm Uyên không dám nói này là mình như đã đoán trước kết quả, nhưng cũng là tám chín phần mười.

Bởi vì Lâm Uyên trước nghĩ là, như thế nào đi nữa bài hát này cũng phải là tiền tam đi.

Nhưng không khỏi không thừa nhận là, thấy « mặt trời đỏ » xếp ở vị trí thứ nhất, Lâm Uyên vẫn có ném một cái ném đau lòng.

"Nếu như lúc ấy ta ép chính mình ."

Hung hăng lắc đầu một cái, Lâm Uyên bốp tắt cái ý nghĩ này.

Thường tại đi bờ sông nào có không ướt giày?

Làm người muốn vững vàng!

Ta chính là ôn nhất kiện!

Sau đó Lâm Uyên mới nhìn hướng « mặt trời đỏ » số liệu.

Hắn phát hiện ở tháng mười hai phát bài hát tốt đẹp nhất nơi chính là chú ý lượng quá lớn, nếu như tác phẩm chất lượng đầy đủ lời nói, lượng cũng đủ cao!

Bài hát này danh liệt số một, đệ nhất thiên tài vừa mới bắt đầu, lượng đã đột phá ba triệu rồi!

Rất nhiều nghe ca nhạc phần mềm bên trên, ca khúc bình luận khu cũng là một mảnh hỏa bạo:

"Từ trước đến giờ đối bài hát của Tề Ngũ không ưa ta lại nghe một chút thích « mặt trời đỏ » bài hát này!"

"Tiện Ngự ngư phê! (phá âm ——) "

"Trên lầu người anh em này cũng hô ra âm rồi, có phải hay không là mua Tiện Ngự số một? Không nghĩ tới thực sự có người trước đó mua Tiện Ngự a."

"Hối hận muốn chết, ta đè ép Tiện Ngự thứ hai, bằng hữu của ta lúc ấy đều cảm thấy ta điên rồi, nhưng bây giờ ta cảm thấy, ta mẹ nó còn chưa đủ điên!"

"Thua cuộc nhân tới nghe một chút bài hát này đi, tương lai nhân sinh phải cố gắng lên vịt!"

"Giờ ạ, muốn là không phải bài hát này ta sẽ thua! ? Bất quá khoan hãy nói . Quả thật thật là dễ nghe."

"Đánh cược cầu là so với liêm cầu càng sinh vật đáng sợ, ta còn là an tĩnh nghe ca nhạc đi."

"Bài hát này thật là dễ nghe, để cho vừa mới thua cuộc hai ngàn đồng tiền ta được đến rồi cực lớn an ủi, bài hát này kinh khủng địa phương chính là, rõ ràng ta bởi vì này bài hát mà thua mất nửa tháng tiền lương, nhưng ta cuối cùng còn phải dựa vào bài hát này tới chữa thương."

Thấy điều này bình luận, Lâm Uyên đều có điểm hết ý kiến.

Bởi vì « mặt trời đỏ » thua cuộc, cuối cùng còn phải dựa vào bài hát này cho mình cố gắng lên bom hơi, phòng ngừa tự mình nghĩ không mở?

Chắc chắn sẽ không càng nghe càng nháo tâm sao?

Ngược lại Lâm Uyên chỉ là suy nghĩ một chút đều có điểm ngược tâm.

Rõ ràng một khối tiền là có thể bài hát, lại để cho rất nhiều người bệnh thiếu máu một cái ba a.

Bất quá « mặt trời đỏ » đúng là một bài rất chuyên tâm ca khúc, có một loại khích lệ lòng người lực lượng, tối nguyên bản là đảo Quốc Ca, một khi xuất thế chính là cảm thương bắt vào tay mềm mại tác phẩm, có thể thấy bài hát này cường đại.

Cũng còn khá.

Bình luận khu cũng có chính kinh bình luận, là trò chuyện tập nhạc thân.

×

— QUẢNG CÁO —

"Ta là bên rơi lệ vừa nghe bài hát này, khảo nghiên thất bại, người nhà bằng hữu đối với ta gây dựng sự nghiệp không ủng hộ, ở nơi này giờ phút quan trọng, lại mới vừa cùng bạn thân theo ta công việc vấn đề âm ỉ một trận, ta biết thật sự có quan tâm chúng ta cũng muốn để cho ta trải qua khá một chút, nhưng là ta biết bao hi vọng bọn họ đều ủng hộ ta ta muốn làm hết thủy, cảm ơn bài hát này, ta tìm được giữ vững lực lượng."

"Lần đầu tiên thích bài hát của Tề Ngữ."

"Hôm nay thấy bảng danh sách mới biết Tiệp Ngu bài hát này áp chế hai vị khúc cha, kỳ tích như thế song sát, nhưng nghe bài hát này, ta cảm thấy phải là thật tới danh quy, ngoài ra Lam Nhan lão sư không hổ là Ca Vương, hi vọng sau này có thể tiếp tục cùng Tiệp Ngu lão sư hợp tác."

"Cất giữ điểm đáng khen tam liên."

"Ta là lão Tề Châu, trước đối Tần Châu âm nhạc nhân hát Tề Ngữ bài hát phải không ồm quá lớn kỳ vọng á..., nghe xong mới phát hiện bài hát này rất có lão Tề hương vị nhi, cảm tạ Tiệp Ngu lão sư sáng tác, cảm tạ Lam Nhan lão sư biểu diễn!"

" "

Cơ bản đều là khen ngợi, không hổ là « mặt trời đỏ » trên địa cầu lấy được thành tựu.

Âm nhạc lực lượng là phi thường cường đại, nghe nói rất nhiều bán hàng đa cấp tên lừng gạt liền thích thả bài hát này làm cho bán hàng đa cấp nhân viên bom hơi, giống như rất nhiều tên lừng gạt thích dùng « cảm ơn tâm » tới làm phiền tình như thế.

Đương nhiên này là không phải phê bình.

Bởi vì sai bài hát của là không phải, mà là một số người, nếu như dùng đao giết người, chung quy không đến nỗi là đao tội quá đi.

Bảng danh sách công bố sau đưa tới ảnh hưởng nhất định là không chỉ như thế.

Sa Hải giải trí.

Công ty Soạn nhạc bày bên trong.

Hôm nay tựa hồ phá lệ náo nhiệt.

Mà náo nhiệt khởi nguyên, đến từ Diệp Tri Thu thứ ba.

Phải biết Diệp Tri Thu nguyên bản chính là Sa Hải khúc cha, chỉ là sau đó nhảy hãng, nhưng Sa Hải Soạn nhạc bộ đội Diệp Tri Thu vẫn rất có cảm tình.

"Lão gia lại là thứ ba!"

"Vốn cho là lão gia ít nhất cũng có thể cảm thứ 2 đây."

"Con cá kia sát nghiệt thật nặng a! Trước mang theo tiểu ca sĩ sát một đường, sau đó mang theo một đường sát Ca Vương, hiện ở dẫn theo Ca Vương sát hương khúc cha!"

"Liên vượt quá bình thường!"

"Lão gia gắng gượng từ thứ 2 bị chen đến rồi thứ ba, coi như tháng mười hai là Chư Thân cuộc chiến, cái kết quả này cũng quá không phù hợp thân phận của lão gia rồi!"

" "

Lúc này, trong bày bỗng nhiên có người nói: "Thực ra cái kết quả này là nhất định, lão gia hoặc là số một, hoặc là thứ ba, duy chỉ có không thể nào bắt được hạng nhì."

"Tại sao?"

Bầy viên môn cũng sưng sốt.

Người này giải thích: "Bởi vì chúng ta phỉ Ca Vương, đã thừa kế cay người đàn ông y bát!"

Bầy viên: " "

Cay người đàn ông là ai ?

×

— QUẢNG CÁO —

Đương nhiên là, đã từng vạn niên lão nhị, Trần Chí Vũ!

Có thể nói, "Trần Chí Vũ" ba chữ kia, giống như Sa Hải Soạn nhạc bày một cái chạy Khai Quan như thế, đã từng vô số lần để cho kẻ cận chết Soạn

nhạc bây khôi phục sức sống.

Bởi vì chơi đùa Trần Chí Vũ ngoạn, cái này Group thiên có thể nửa phút 99+

Mà hôm nay.

Thấy những lời này, trong bày rất nhiều người, dần dần phản ứng lại, vì vậy tân ngành an xếp lên trên:

"Người là nói, Phí Dương thừa kế nhị ý chí?"

"Ha ha ha ha ha ha ha, ngoạn tào! Người không nói ta đều không phản ứng kịp, Phí Dương lại đệ nhị?"

"Phải nói, bởi vì Tiện Ngư, Phí Dương đôi đệ nhị."

"Lần trước Tiện Ngư mang theo Trần Chí Vũ đánh bại Phí Dương, ngày hôm đó rất nhiều người cũng không có chú ý tới, Phí Dương đã thành tân người bị hại!"

"Phí Dương: Nhị ý chí, để ta làm thủ hộ!"

"Vạn niên lão nhị sẽ lây?"

"Phốc, khoan hãy nói, thật mẹ nó huyền học, sao với gậy tựa như, Trần Chí Vũ đem thứ 2 nhường cho Phí Dương sau đó, Phí Dương bị nguyên rửa rồi hả? Lại đang tháng mười hai muôn người chú ý hạ cầm thứ 2?"

"Ta đi, các người mau nhìn Phí Dương bộ lạc bình luận, cười chết ta rồi muốn!"

"Đã bị an bài?"

"Có thể, lần này bạn trên mạng quả nhiên giỏi về phát hiện."

"Cái này nội dung cốt truyện ta xem qua, tiếp theo chính là biểu tình bao hầu hạ?"

" "

Vâng.

Bởi vì Phí Dương hai lần gặp phải Tiện Ngư, cũng cầm thứ hai.

Hơn nữa Phí Dương lần đầu tiên cầm thứ 2 thời điểm, đánh bại đối thủ của hắn hay lại là Trần Chí Vũ.

Cũng chính là đại danh đỉnh đỉnh vạn niên lão nhị!

Cho nên, làm đám bạn trên mạng phát hiện cái tình huống này thời điểm, cũng chơi đùa hưng phấn rồi!

Đây chính là huyền học lực lượng!

Phí Dương bộ lạc bình luận khu, bình luận số đã nổ mạnh rồi!

Ngoài ra.

Bởi vì Phí Dương là Ca Vương chuyên cơ, vô luận nổi tiếng hay lại là sức ảnh hưởng cũng phải xa xa cao hơn Trần Chí Vũ, cho nên hắn bình luận khu, thật là so với lúc trước Trần Chí Vũ cầm thứ 2 thời điểm, còn phải náo nhiệt mấy phần!

Nhiệt đánh giá điều thứ nhất, liền phi thường nội hàm.

Đó là một chuỗi thân bí con số:

"222 222 22."

Chương 271: Ta có cố sự người có rượu không

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Phí Dương trừng đầu quét đến chính mình bộ lạc bình luận, khoe miệng hơi có chút cơ quắp ——

"Tham kiến Đệ nhị mục đích!"

"Từ nơi sâu xa tự có nhị ý chí!"

"Trần Chí Vũ: Huynh đệ, ta sự nghiệp liền giao cho người thừa kế."

"Tiện Ngư: Đừng nóng, lúc này mới lần thứ hai."

"Phí Ca Vương đây là muốn làm tân vạn niên lão nhị?"

"Mẹ nha, Trần Chí Vũ có độc! Lần trước cầm số một, lại len lén đem y bát truyền cho thứ 2 phí Ca Vương!"

"Mỗ Ngư can chê tác công ty: Phí Thiên Vương, Trần Chí Vũ Đại sứ hình tượng đến kỳ, chúng ta trải qua nghiên cứu, cảm thấy người là thích hợp nhất Đại sứ hình tượng chúng ta cần câu tân đại ngôn nhân!"

" "

Trần Chí Vũ cũng ở trong nhà trộm nhìn lên Phí Dương bình luận khu, nội tâm tự nhiên nảy sinh ra một cỗ đồng tình.

Nếu như hắn không nén cười, đại khái liền lộ ra càng giống như thật.

Bất quá có chút cảm thụ nhưng thật ra là thật thật, bởi vì thế giới này bên trên, chỉ có Trần Chí Vũ tối biết giờ phút này Phí Dương tâm tình.

Lắc đầu một cái.

Trần Chí Vũ cảm khái nói: "Internet bạo lực thật là đáng sợ . Cũng còn khá ta là thi bạo người."

Ân .

Hàng này mở tiểu hào, cho Phí Dương quét qua cái "2" .

Người đại diện Lưu Mưu nhìn một cái Trần Chí Vũ: "Có phải hay không là thật có loại đồ vật này?"

"Cái gì?"

"Nhị ý chí."

Trần Chí Vũ trợn mắt nói: "Nhị muội người a, ta đã là không phải vạn niên lão nhị rồi, không quan hệ với ta!"

Lưu Mưu cười trộm, sau đó lại không nhịn được nhắc nhở: "Người đừng trượt tay điếm đáng khen a."

"Mặc dù ta quả thật muốn làm như vậy ."

Trần Chí Vũ nói: "Là không phải có cái kia cách nói mà, bị trộm số ."

Tiểu hào điểm đáng khen cũng không tính là điểm đáng khen chứ ?

Người đại diện liếc mắt.

Trần Chí Vũ khẽ hát, cho mình ngư tiếp tục dứt đồ ăn.

Lưu Mưu hiếu kỳ nói: "Ngươi len lén nói cho ta biết, có phải hay không là mua?"

Trần Chí Vũ liếc mắt nhìn hai phía, sau đó thần bí giơ lên một ngón tay.

Lưu Mưu sững sốt một chút: "Mới một ngàn khối? Còn không có ta nhiều ni, ta mua tám ngàn!"

×

— QUẢNG CÁO —

Trần Chí Vũ lắc đầu: "Không, là ba chục ngàn bốn ngàn ngũ 18 đồng tiền, ta tẩm thẻ kia toàn bộ số còn lại cũng ép tiền vào."

Lưu Mưu giống như liếc si như thế nhìn Trần Chí Vũ: "Vậy ngươi giơ lên một ngón tay làm gì?"

Thở dài.

Lưu Mưu tiếp tục mở miệng, trong lời nói có chút buồn bực: "Vậy ngươi thua thiệt so với ta còn nhiều hơn a, ây, sau này ta cũng đừng đụng đồ chơi này, quá gài bẫy, chúng ta đều là bệnh thiếu máu a."

"Ừ?"

Trần Chí Vũ kỳ quái nói: "Đem môn loại trừ được rồi, ta giơ lên một ngón tay là nghĩ nói cho ngươi biết, ta mua Tiện Ngư đệ nhất."

Lưu Mưu: ". "

Trần Chí Vũ một bên trêu chọc ngư, vừa nói: "Ta lúc ấy là nghĩ mua Phí Dương, kết quả chợt nhớ tới lúc trước những chuyện kia, không khỏi cảm giác thân thể có chút phát rét, vì vậy liền mua Tiện Ngư lão sư."

Lưu Mưu không nghĩ nói chuyện với Trần Chí Vũ rồi.

Qua một hồi, người đại diện liếc nhìn trong hồ cá ngư, mới lên tiếng lần nữa: "Này ngư bị ngươi phục vụ rất tốt a, quay đầu ta cũng muốn nuôi cá, có cái gì phải chú ý sao?"

"Nhiều hơn nhiều."

Trần Chí Vũ thành thạo nói: "Đầu tiên là chất lượng nước giữ, chất lượng nước không được, Ngư Nhi sẽ xảy ra bệnh, cho nên phải học được định kỳ đổi mới, tôi dễ dàng mỗi tuần đổi mới một lần, mỗi lần đổi mới một phần tư, đổi mới tốt nhất là dùng vây khôn quá thủy, nếu như không điều kiện vây khôn Thủy dã phải đem Thủy Bạo dưỡng hai giờ, hoặc là thêm một cái máy lọc nước, tỷ như ta cái này là Long Ngư, phải học màu tóc, cái này cùng dứt đồ ăn có liên quan, ngoài ra thủy tộc tương nước ấm giữ ở hai mươi bốn đến 28 tả hữu tốt nhất, cái này nhiệt độ hạ Kim Long ngư có thể tốt hơn lớn lên."

Ánh mắt của Lưu Mưu cổ quái nhìn thẳng thẩn nói Trần Chí Vũ.

Nếu như không nói ra lời nói, dù là ai cho là Trần Chí Vũ là một cái nuôi cá chuyên gia, mà là không phải một cái một đường ca sĩ.

Hắn bỗng nhiên nói: "Chí vũ, tại sao ngươi như vậy biết ngư?"

" "

Trần Chí Vũ đột nhiên trầm mặc.

Ta có cố sự, ngươi có rượu không?

Ít nhiều có chút ăn mừng « mặt trời đỏ » mùa bóng bằng cầm xuống đệ nhất ý tứ, Lâm Uyên buổi tối cố ý mang theo người đại diện Kim Mộc đi tới Tôn Diệu Hỏa quán lẩu ăn lẩu.

Diễm Diễm quán lẩu.

Tôn Diệu Hỏa thật sớm đợi đợi ở cửa, nhìn một cái thấy Lâm Uyên xuống xe liền xa xa chậm chậm đi tới: "Học đệ, phòng riêng đã chuẩn bị xong, ngoài ra ta còn để cho phía dưới chỗ nhiều chút mới mẻ nguyên liệu nấu ăn tới, ngươi nếm thử một chút!"

"Cám ơn học trưởng."

Lâm Uyên lại giới thiệu Kim Mộc cho Tôn Diệu Hỏa nhận biết: "Kim thúc là ta người đại diện, các người quen biết xuống."

"Kim thúc được!"

Tôn Diệu Hỏa cười chào hỏi: "Nếu học đệ nhân, quay đầu ta cho Kim thúc tới tâm thẻ hội viên, sau này tới hết thấy bớt năm chục phần trăm."

"Cám ơn nhiều!"

Kim Mộc thụ sủng nhược kinh.

Rất nhanh mấy người liền đi vào quán lẩu, tiến vào trong điểm, Kim Mộc có chút khiếp sợ: "Tôn lão bản quán lẩu làm ăn thật là tốt!"

×

— QUẢNG CÁO —

Này là không phải lời khách sáo.

Chỉ thấy Diễm Diễm quán lẩu bên trong, vốn đang đoán rộng rãi không gian đã đầy ắp cả người rồi, không ít phục vụ viên qua lại giày vò, rõ ràng có chút không giúp được cảm giác, làm ăn là chân hỏa bạo nổ!

Ngoài ra.

Quán lẩu cửa, còn xếp cự dài đội ngũ, trên băng ghế nhỏ ngồi đầy nhân, trên tay những người này mỗi người nắm hào, chờ đợi lên bàn.

Nồi lẩu cũng ăn rồi không ít.

Kim Mộc vẫn là lần đầu tiên thấy náo nhiệt như vậy quán lẩu, như vậy quán lẩu, tuyệt đối là nhật tiến đầu kim cấp bậc.

"Bởi vì hôm nay ba mươi phần trăm a!"

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Dĩ nhiên bình thường làm ăn cũng không tệ chính là, ta trước ở Weibo bên trên nói, học đệ bài hát mới nếu như hạng nhất, ta đây quán lẩu đánh liền ba mươi phần trăm, kết quả vô số người hỏi ta quán

lầu địa chỉ, khách nhân nhiều ta căn bản liền chổng đờ không được, tôi nay quán lầu nhất định là suốt đêm buôn bán đến ngày mai."

Nhắc tới.

Cũng không phải là cái gì buôn bán đầu não, Tôn Diệu Hỏa vốn chính là muốn vì Lâm Uyên đòi một điếm tốt lắm, mặc dù học đệ bài hát không phải mình hát, nhưng hẳn đòi học đệ là có cảm tình, ủng hộ cũng là xuất phát từ nội tâm.

Nhưng Tôn Diệu Hỏa không nghĩ tới là .

Này tiên thương vừa ra tới, lại đưa đến chính mình quán lầu nổi tiếng đại bạo nổ, thậm chí có những thành thị khác nhân, cũng cố ý tới Tô Thành ăn lầu!

Ngoài ra.

Còn có một chút thương nhân đến tìm Tôn Diệu Hỏa hợp tác, muốn nhập cổ, đem Diễm Diễm nổi lầu nhãn hiệu làm làm thật lớn, bất quá Tôn Diệu Hỏa cự tuyệt.

Mình là vì học đệ mở quán lầu.

Quán lầu bị người khác nhập cổ, sau này học đệ ăn không vui, những cổ đó đông phục vụ không dễ học đệ, khởi không phải là không mỹ?

Mình không thể quên ban đầu tâm!

Bất quá mắt thấy làm ăn càng ngày càng tốt, rất nhiều người đều thích cái mùi này, Tôn Diệu Hỏa cũng có đến tiếp sau này dự định.

Hắn mở miệng nói:

"Ta quay đầu công ty phụ cận trên con đường kia quán lầu cũng cho thu mua, đổi thành chúng ta Diễm Diễm nổi lầu khẩu vị, ngoài ra bên kia còn có mấy cái cửa tiệm ta gầy bàn tính đi xuống làm điếm khác, lão ăn lầu cũng chán ngán phải không ? Dĩ nhiên cái này cũng theo ta gần đây kiếm lời ít tiền có liên quan, hắc hắc, không người nào dám so với ta chơi đùa ác hơn! Cái gì khúc cha không khúc cha! Bọn họ biết cái gì!"

Kim Mộc: " . "

Nhìn Tôn Diệu Hỏa này phát điên nộ cười, Kim Mộc bỗng nhiên rùng mình, cảm thấy người này tuyệt không phải vật trong ao!

Cái này cần đề ép bao nhiêu à?

Bất quá này quán lầu quả thật xử lý được, đưa tới Kim Mộc không khỏi khen ngợi, rồi sau đó lại không nhịn được hỏi "Tôn lão bản làm ăn uống đã bao nhiêu năm? Đơn giản là trời sinh ăn uống Đại Vương!"

"À?"

Tôn Diệu Hỏa liếc nhìn Kim Mộc, lại nhìn mắt mặt tươi cười Lâm Uyên, bỗng nhiên có chút ủy khuất: "Thực ra, ta là một cái ca sĩ."

---

ps: Hôm nay kết thúc công việc á..., thuận tiện giải thích, có người không thích « mặt trời đỏ », đây là bởi vì viết sách đồ chơi này chính là làm dẫu

trăm họ chuyện, có lẽ lần sau bài hát các người liên thích nữa nha, đúng không, ngược lại ô bạch bây giờ chọn bài hát là tương đối chiều cổ đại chúng khẩu vị á.

Chương 272: Thân phận của Tiện Ngự ban đầu ra ánh sáng

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Sau đó thời gian, « mặt trời đỏ » vững vàng chiếm cứ tháng mười hai bài hát mới bảng đệ nhất vị trí, cũng chưa từng xuất hiện bị vượt qua dấu hiệu, ngược lại thì hạng nhì cùng hạng ba hai vị khúc cha tác phẩm có qua một đoạn thời gian giăng co thay phiên ——

Hai vị khúc cha có qua có lại.

Bất quá khi đó lúc này đến trung tuần tháng mười hai lúc, bài hát mới bảng hình thức liền hoàn toàn trong sáng.

Cuối cùng thứ 2 vẫn bị Phí Dương ổn định.

Cái này làm cho trong vòng ngoại đều tại cảm khái cùng một câu nói: "Cay người đàn ông không hổ là thừa kế nhị ý chí."

Đương nhiên chơi đùa ngành thuộc về chơi đùa ngành.

Tiện Ngự lấy được hạng nhất khúc mục đích, thống trị năm nay Chư Thần cuộc chiến ý nghĩa, vẫn là không cách nào để cho người ta coi thường.

Có người cảm thấy cái này đệ nhất ký hiệu Tiện Ngự có chạy nước rút khúc cha tư cách .

Cũng có người cảm thấy cái này đại biểu thứ nhất đến Tiện Ngự đã đủ để gánh vác "Tiểu khúc cha" danh xưng rồi.

Cái gọi là "Tiểu khúc cha", lúc ban đầu chỉ là Tinh Mang nội bộ cách gọi.

Dù sao Tiện Ngự ở trong công ty, là cùng mấy vị khúc cha như thế chức vị đãi ngộ.

Trong nghề thừa nhận loại thuyết pháp này nhân lại không coi là nhiều, chỉ là thỉnh thoảng lấy chuyện này nhì trên chọc một phen.

Nhưng bây giờ, Tiện Ngự song sát hai vị khúc cha, "Tiểu khúc cha" tên coi như là đáng mặt!

Trong nghề chính thức tạo thành nhận thức chung!

Đương nhiên không có ai thật vì vậy liền coi Tiện Ngự là thành là tân khúc cha, dù là Tiện Ngự ở bản mùa bóng đánh bại Duẫn Đông cùng Diệp Tri Thu.

Khúc cha dù sao đại biểu đỉnh kim tự tháp bung.

Bất quá những thứ này khúc cha môn mặc dù rất ít thất bại, nhưng cũng không phải là hoàn toàn bất bại, bọn họ thỉnh thoảng cũng sẽ bị kim bài

Người viết ca khúc đánh bại, loại chuyện này lúc trước liền phát sinh qua, chỉ là ví dụ không nhiều thôi .

Giống như mỗi cái lĩnh vực đỉnh phong nhân sĩ như thế.

Những thứ này các lĩnh vực đầu nhân mới không phải sẽ không bại, chỉ nói là, bọn họ chung quy tỷ số thắng không ai bằng, coi như thỉnh thoảng thất bại một lần, cũng không chửi hăm môn cấp bậc cùng thực lực.

Cầm thời đỉnh cao bay khoa cử lệ.

Bay khoa thời đỉnh cao là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất thế giới trung đơn, vô số người trong lòng thần, nhưng hăm đối tuyển thỉnh thoảng cũng sẽ bị đối diện đơn sát, loại tình huống này xuất hiện mấy lần, cũng sẽ không ảnh hưởng hăm lúc ấy địa vị, lúc ấy không người nào dám nói mình đơn sát một lần bay khoa, liền so với bay khoa mạnh .

Soạn nhạc cũng giống vậy.

Đây là một cái đặc biệt lĩnh vực, ngoại trừ muốn khảo nghiệm Người viết ca khúc liên quan năng lực, cũng phải xem linh cảm.

Lợi hại kim bài Người viết ca khúc, lấy được tuyệt vời linh cảm sau đó, là có cơ hội đánh bại khúc cha.

Giống như người mới Soạn nhạc ở linh cảm gia trì hạ, cũng có thể thỉnh thoảng để cho kim bài lật xe như thế.

Chỉ là độ khó lớn tiểu, cùng với tỷ lệ bao nhiêu vấn đề.

Cho nên Tiệp Ngự vẫn là "Tiểu khúc cha" .

Về phần cái này "Tiểu" tự ý nghĩa, thực ra cũng với trong vòng một ít lời đồn đãi có liên quan.

"Nghe nói Tiệp Ngự vô cùng trẻ tuổi, hay lại là người sinh viên đại học."

"Quá xé, sinh viên tuyệt đối không thể nào."

"Ta xa xa gặp một lần Tiệp Ngự, người này nhìn qua liền hai mươi tuổi ra mặt."

"Ta cũng nghe bằng hữu nói, đúng là vô cùng trẻ tuổi, bởi vì ta người bạn kia ở « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » đoàn kịch làm việc qua, Tiệp Ngự là kia bộ phim Biên Kịch."

"Thật sao? Chẳng lẽ là dài trương mặt con nít? Ta cảm thấy được Tiệp Ngự ít nhất ba mươi tuổi có."

"Bằng hữu của ta vẫn cùng Tiệp Ngự ăn cơm đâu rồi, Tiệp Ngự ở trên bàn cơm đã từng nói: Hăm trong vòng năm năm tất thành khúc cha!"

"Thúc thúc ta đại cô hàng xóm chắt nhi nói, bình thường Tiệp Ngự đi bộ cũng đang suy tư Soạn nhạc vấn đề, cho nên thường thường dựng cột giây điện, đây chính là nhân gia tuổi còn trẻ liền có thể trở thành tiểu khúc cha nguyên nhân."

" "

Ngũ Hoa Bát Môn lời đồn đãi, thật thật giả giả khó mà phân biệt, nhưng ở các loại lời đồn đãi suu tầm bên trong, tương đối thống một đầu mỗi chính

là:

Tiện Ngự là cái nam tử trẻ tuổi.

Cụ thể có nhiều năm nhẹ, ngoại giới là không có có trực quan khái niệm. Mặc dù Lâm Uyên coi Tiện Ngự là thành một cái có thể công khai thân phận, nhưng hẳn cũng không có chính nhi bát kinh công khai, chỉ là bình thường ở đoàn kịch hoặc là công ty khó tránh khỏi tiếp xúc hình hình sắc sắc nhân, cũng liền có thật thật giả giả truyền nói.

×

— QUẢNG CÁO —

Không có ai nghiêm lệnh cấm chỉ dưới tình huống, đây là không không chế được.

Bất quá vẫn có rất nhiều người đối với lần này giữ hoài nghi là được.

Lúc này.

Có người hiểu chuyện sưu tầm rồi Ngũ Hoa Bát Môn đầu mối, đào sâu một cái lần Tiện Ngự tin tức, kết quả là cào đến Tôn Diệu Hỏa bộ lạc tài khoản bên trên.

Tháng mười hai trước.

Tiện Ngự « mặt trời đỏ » sắp phát hành thời điểm, không ít hợp tác với Tiện Ngự quá ca sĩ đều tại bộ lạc bên trên biểu đạt đối Tiện Ngự ủng hộ.

Trong đó liền bao gồm Tôn Diệu Hỏa.

Tôn Diệu Hỏa tự mình bình thường không có gì lạ, để ý hẳn cũng không có nhiều người, mọi người chân chính chú ý, là Tôn Diệu Hỏa đối với Tiện Ngự gọi:

"Học đệ!"

Phải biết Tôn Diệu Hỏa loại này phổ thông ca sĩ tin tức là tương đối trong suốt, hẳn với Tiện Ngự hợp tác bài hát cũng thật hỏa, mặc dù có chút bài hát hỏa nhân không hỏa ý tứ, nhưng trên mạng search cái là ra người nọ là từ Tần Châu nghệ thuật học viện tốt nghiệp.

Tiện Ngự là hẳn học đệ .

Nói rõ Tiện Ngự là Tần Nghệ học sinh?

Lại tham khảo Tôn Diệu Hỏa cụ thể là vậy một giới học sinh, thân phận của Tiện Ngự tin tức liền thoáng cái bị áp súc đến rất phạm vi nhỏ rồi, sau đó một cái kinh người sự thật miêu tả sinh động:

Tiện Ngự rất có thể là một cái mới vừa tốt nghiệp!

Thậm chí còn không có từ Tần Nghệ chính thức tốt nghiệp sinh viên!

Dù sao Tôn Diệu Hỏa, cũng là không phải một cái tốt nghiệp rất nhiều năm nhân.

Này liền có chút kinh khủng!

Chẳng lẽ gần hai năm thanh danh vang dội, giống như đột nhiên xuất hiện, lại đồng thời đánh bại hai vị khúc cha, hoàn thành song sát thành tựu kim bài Người viết ca khúc, lại còn trẻ như vậy?

Ở một hệ liệt theo như đồn đãi.

Từ đầu đến cuối đời Tiệp Ngu vô cùng trẻ tuổi tin tức này có hoài nghi trong vòng nhân sĩ đều bị sự phát hiện này dọa sợ, trong lúc nhất thời kinh hô lên:

"Thật giả?"

"Chắc chắn không có lầm?"

"Cái gọi là học đệ, sẽ không phải chỉ là ngoại hiệu loại?"

"Tiệp Ngu là một cái mới vừa tốt nghiệp, thậm chí khả năng còn không có tốt nghiệp sinh viên?"

"Kia Tiệp Ngu cũng quá yêu nghiệt đi! ?"

"Dù là Tần Tĩnh là Lam Tĩnh công nhận âm nhạc chi hương, trong lúc học đại học là có thể đi đến như thế Soạn nhạc trình độ thiên tài, ta cũng là chưa bao giờ nghe!"

" . "

Không chỉ là trong nghề.

Coi như là đời Tiệp Ngu có hiểu biết đám bạn trên mạng, cũng là nghị luận âm i.

Cho dù là bọn họ không có trong nghề nhân sĩ rõ ràng như vậy khái niệm, nhưng cũng biết Tiệp Ngu nếu như là một người sinh viên đại học, kia rốt cuộc có bao nhiêu không được!

Rất đơn giản.

Chỉ cần so sánh lúc này Tiệp Ngu thành tựu, lại suy nghĩ một chút chính mình đại học thời kỳ còn đang làm gì là được rồi .

Hoa lạp lạp!

Nghị luận kích thích càng ngày càng náo nhiệt, còn có vô số bạn trên mạng chạy đi hỏi cái kia nhiều chút với Tiệp Ngu từng có đồng thời xuất hiện nhân, muốn có được chứng thực.

Đương nhiên, Tiệp Ngu cùng với Sở Cuồng đợi bí danh bình luận khu cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Liên quan ca sĩ cùng với một ít bị ảnh hưởng đến nhân liền vội vàng liên lạc Lâm Uyên tự mình, hỏi nên xử lý như thế nào.

Tôn Diệu Hòa dĩ nhiên cũng là trước tiên liên lạc Lâm Uyên, đối với gọi thượng số chọt, biểu đạt chính mình áy náy.

Hắn là đầu mối căn nguyên một trong, cho nên hắn có chút khủng hoảng, rất sợ vì vậy ác Lâm Uyên, dù sao học đệ trước nói qua, thân phận phải giữ bí mật.

"Không việc gì."

Ngược lại thì Lâm Uyên an ủi Diệu Hòa học trưởng: "Ngược lại biết đạo nhân đã rất nhiều, cái thân phận này sớm muộn sẽ ra ánh sáng."

Lâm Uyên quả thật không hề tức giận.

×

— QUẢNG CÁO —

Sở Cuồng cùng bóng dáng có thể giấu ở phía sau màn, bởi vì không cần tiếp xúc người khác.

Tiền Ngự cái thân phận này, làm Người viết ca khúc, sẽ cùng ca sĩ cùng với một ít công tác tương quan nhân viên tiếp xúc;

Làm Biên Kịch, còn phải xuất hiện ở trăm người kích thước đoàn kịch.

Làm sao có thể lừa gạt được?

Bị phát hiện chỉ là vấn đề thời gian.

Huống chi mình còn không có bị hoàn toàn phát hiện.

Ngoại giới chỉ là đại khái xác định Tiền Ngự tuổi tác mà thôi.

Phải nói có gì ngoài ý muốn địa phương, đại khái chính là Soạn nhạc bộ giáo thụ, lại cũng liên lạc Lâm Uyên, hỏi Lâm Uyên có được hay không làm ra đáp lại.

Lâm Uyên lúc này mới biết, nguyên lai trường học đã biết rồi thân phận của mình.

Không có quá giật mình.

Lâm Uyên đồng ý trường học quyết định.

Cái quyết định này cũng sẽ không hoàn toàn bại lộ Lâm Uyên.

Bởi vì trường học đáp lại rất đơn giản:

"Ngoại giới lời đồn đãi là thật, Tiền Ngự xác thực hệ ta giáo học sinh, nhưng làm trường học có bảo vệ học sinh riêng tư trách nhiệm, cụ thể hơn tin tức không có phương tiện đối ngoại tiết lộ, cũng hi vọng ngoại giới có thể cho chúng ta phía sau màn một ít không gian cùng khoảng cách, tôn trọng Tiền Ngự tự mình ý nguyện, không muốn quá đáng tìm tòi nghiên cứu."

Đáp lại tương đối quan phương.

Trường học ở thừa nhận Tiền Ngự là Tàn Nghệ sinh viên sự thật này trên căn bản, không có công khai Tiền Ngự tài liệu.

Nhưng cái này đã thỏa mãn rất nhiều ăn đưa quần chúng lòng hiếu kỳ, cũng vì vô số trong vòng nhân sĩ giải thích, cứ việc đáp án này tới có chút rung động:

"Cho nên . Tiền Ngự thật là lớn học sinh?"

"Ở Tàn Nghệ công khai thanh minh trước, dù là chứng cứ xác thật, ta vẫn có chút không tin thật . Cái này cũng quá trẻ tuổi chứ ?"

"Ta nghĩ tới rồi một người ."

"Ta biết, lục thần đúng không! Đồng dạng là lúc còn trẻ liền cho thấy kinh người Soạn nhạc tài hoa, hơn ba mươi tuổi trực tiếp thành khúc cha! Nhưng cho dù là lục thịnh, trong lúc học đại học biểu hiện cũng không cách nào với Tiền Ngự so với a ."

Lục thịnh, Lam Tinh khúc cha.

Bất quá trong vòng càng thích xung Kỳ Vi "Lục thần" .

Giống như Diệp Tri Thu cũng xưng là "Lão gia" như thế.

Ở Tiệp Ngu trước, lục thịnh coi như là Soạn nhạc giới công nhận đệ nhất thiên tài!

Nhưng Tiệp Ngu sau khi đi ra, cái này đệ nhất thiên tài gọi, tựa hồ muốn thoái vị rồi.

"Tiệp Ngu có thể hay không so với lục thần sớm hơn trở thành khúc cha?"

"Người đừng nói, thật là có khả năng này!"

"Lục thần là ba mươi tuổi năm ấy phát biểu ca khúc « xanh đậm », mới thật sự để cho người ta cảm thấy hẳn có tư cách trở thành khúc cha, không biết Tiệp Ngu lúc nào sẽ xuất ra một bài chân chính, công nhận Thần Tác."

"Ta trước vẫn cho là, Tiệp Ngu ít nhất ba mươi tuổi trở lên!"

"Thật đúng là tiêu khúc cha! Tiệp Ngu lại tuổi tác nhỏ như vậy!"

" "

Đây là kế « mặt trời đỏ » bắt lại tháng mười hai hạng nhất khúc mục đích sau, Tiệp Ngu mang cho cái vòng này lại một lần nữa rung động!

Bất quá trường học thanh minh, ngược lại là đạt tới mấy phần lầy lội làm tiến hiệu quả.

Trên mạng quả nhiên xuất hiện bảo vệ Tiệp Ngu tin tức cá nhân hô hào, theo sinh viên thân phận lần đầu công bố, tiếp tục đào sâu Tiệp Ngu tài liệu nhân ngược lại là thiếu rất nhiều.

Dù sao .

Quang Tiệp Ngu là người sinh viên đại học tin tức này, cũng đã đầy đủ trong vòng ngoại thật tốt tiêu hóa.

Ngoài ra.

Lâm Uyên cũng là dùng Tiệp Ngu tài khoản, cho ra một lần đáp lại, coi như là lúc đó lần thân phận nữa ra ánh sáng sự kiện làm một cái tổng kết, mượn dùng là Tiễn Chung Thư lão sư nguyên thoại:

"Nêu người ăn cái trứng gà, cảm thấy mùi vị không tệ, cần gì phải nhận biết kia để trứng gà mái đây?"

Chương 273: Bồi dưỡng 1 tuyển ca sĩ

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Người trong cuộc một lần ứng, liền đem thật sự quan tâm chuyện này toàn bộ ánh mắt hấp dẫn tới, điều này động tĩnh bình luận nửa phút nổ mạnh:

"Nói bậy, người rõ ràng là gà trống!"

So với hôm nay mới ra ánh sáng sinh viên thân phận, Tiện Ngư vì phái nam cái này đầu môi đã sớm bị "Bóng dáng" công bố.

"Giời ạ, ta cũng là Tần Nghệ Soạn nhạc hệ học sinh a, năm nay mới vừa tốt nghiệp, không nghĩ tới Tiện Ngư lại là ta học đệ, hơn nữa tuổi tác phỏng chừng còn nhỏ hơn ta! Kết quả ta đang khắp nơi tìm lúc làm việc, Tiện Ngư đã cùng khúc cha đại chiến 300 hiệp rồi hả? Ta cho mẩu giáo mất thể diện!"

"Ta nguyện xung Tiện Ngư đại lão vì Lam Tinh từ trước tới nay kinh khủng nhất Soạn nhạc thiên tài! Sánh vai lục thần!"

"Tiện Ngư lão sư thái khiêm tốn á!"

"Xem ra người coi như thật thành khúc cha, cũng chỉ có thể là tiểu khúc cha, không có so với người nhỏ hơn rồi ."

"Ừ, người đang ám chỉ Tiện Ngư lão sư ngắn nhỏ?"

"Người rõ ràng là con cá, tại sao phải trang gà mẹ?"

"Ồ thiên tài hai chữ này giá rẻ đến gần như sắp muốn tràn lan niên đại, không nghĩ tới thật đúng là để cho chúng ta thấy được chân chính thiên tài!"

"Ta trong ảo tưởng Tiện Ngư lão sư là một cái tam bốn mươi tuổi thành thực đại thúc, kết quả lại là sinh viên . Đừng nói, còn rất đái kính?"

"Phốc, Tiện Ngư những lời này tốt có trí khôn!"

"Những lời này nói rất có trình độ thật sao!"

" "

Cũng là bởi vì Lâm Uyện những lời này rất là kinh điển, còn rất nhiều bạn trên mạng tranh nhau bắt chước đứng lên.

Tỷ như một cái tên là 【 quân v thần 】 bạn trên mạng liền nói:

"Ta nộp người bạn gái, cảm giác mùi vị không tệ, cần gì phải nhận biết bạn trai nàng đây?"

Lại tỷ như một cái tên là 【 bá bá chủ 】 bạn trên mạng nói:

"Nếu người cướp được bao tiền lì xì, cảm thấy không tệ, cần gì phải nhận biết phát hồng bao người đâu?"

Đủ loại tao tiết mục ngắn không cùng tầng xuất.

Mà bộ lạc thảo luận chỉ là một góc băng sơn.

Tần Nghệ quan phương thanh minh phát hành sau đó, tôi náo nhiệt nhất địa phương, thực ra là không phải bộ lạc, mà là Tần Nghệ bên trong trường học diễn đàn!

"Nguyên lai Tiện Ngự là chúng ta học chung trường!?"

"Hóa ra chúng ta thối lâu như vậy tiêu khúc cha lại ở bên người chúng ta?!"

"Mau đi xem một chút trường học Soạn nhạc hệ có cái nào học sinh ưu tú, Tiện Ngự lão sư khẳng định núp ở bên trong!"

"Xong rồi, Soạn nhạc hệ bây giờ ta xem ai đều cảm thấy giống như Tiện Ngự."

"Các người không chú ý ấy ư, bây giờ toàn trường học sinh cũng ở thảo luận ai là Tiện Ngự!"

"Vừa mới có người đi hỏi năm thứ hai đại học Soạn nhạc hệ hạng nhất có phải hay không là Tiện Ngự, kết quả anh trai kia thoáng cái vui nhảy lên cái ghế, không cẩn thận té xuống thiếu chút nữa gãy xương."

"Bị người nhận thức làm là Tiện Ngự, cái này cần cao hứng bao nhiêu a."

" "

Đúng là như vậy.

Theo học Giáo Quan phương thanh minh vừa ra, không ít học sinh đều tại tràn đầy trường học đi dạo lung tung, tìm khắp nơi ngự, tựa hồ thấy là có thể nhận ra tựa như.

Có chút học sinh ở phòng ăn ăn cơm xong, đều tại con mắt liếc lung tung, chung quy hoài nghi Tiện Ngự có phải hay không là cũng ở cái kia phòng ăn ăn cơm.

Càng thú vị là .

Trường học trong phòng ăn ngự, cũng không giải thích được so với lúc trước bán chạy mà bắt đầu, bởi vì Soạn nhạc hệ có lời đồn đãi nói, ăn cá có thể đề cao Người viết ca khúc thiên phú và năng lực?

Đáng tiếc những người này là không tìm ra được.

Lớn như vậy sân trường, ai biết nơi nào ẩn tàng ngự?

Hướng chi con cá này căn bản liền không thể nào đi trường học .

Lúc này Lâm Uyên, đang ở đoàn kịch chụp diễn đây.

×

— QUẢNG CÁO —

Làm danh tiếng chính kính Tiện Ngự lão sư, Lâm Uyên ở đoàn kịch bên trong thường ngày vẫn là trước sau như một, đơn giản nhất định quay chụp quay chụp tình huống, lại mỗi ngày giành thời gian cho tới giờ học Phong Thạc nói một chút Soạn nhạc thôi.

Lúc này.

Đã quay chụp gần ba tháng « Andhadhun », đã sắp muốn quay xong.

Đạo là không phải tận lực đuổi hết năm độ tiến triển, mà là loại này thành phẩm không cao, kích thước cửa hàng cũng không tính lớn diện ảnh, bản thân quay chụp liền dùng không được thời gian bao nhiêu lâu.

Thuận lợi lời nói, toàn bộ hành trình quay chụp ba cái Nguyệt Tả bên phải quay, là không có vấn đề.

Như vậy ở đoàn kịch lại lặn lội mấy ngày, Lâm Uyên cảm thấy thật giống như không thể nào yêu cầu chính mình, liền lại tới chuyên công ty.

"Đại biểu."

"Đại biểu."

Lâu chín Soạn nhạc bộ bên trong.

Thấy Lâm Uyên, người phía dưới rối rít chào hỏi, ánh mắt mang theo mấy phần sùng kính, thái độ so với dĩ vãng, tựa hồ lại có biến hóa.

Cái này cùng Lâm Uyên ở tháng mười hai đánh bại hai vị khúc cha có liên quan.

Tinh Mang Soạn nhạc ngành, phân ra mấy cái tầng lầu, mỗi một tầng lầu đại biểu, đều là nghề bên trong khúc cha, chỉ có lâu chín đại biểu Lâm Uyên là không phải khúc cha.

Loại tình huống này có chút đặc thù.

Hơn nữa Lâm Uyên tuổi tác, lại vừa là đại biểu trung nhỏ nhất một vị, cho nên ở lâu chín công việc Người viết ca khúc môn, luôn cảm thấy có chút lúng túng.

Những ngành khác Người viết ca khúc, thỉnh thoảng cũng sẽ truyền ra nghe không trúng lời bàn, để cho lâu chín Người viết ca khúc môn lại buồn rầu lại khó chịu.

Nhưng bây giờ không giống nhau.

Theo Lâm Uyên đánh bại hai vị khúc cha, coi như những tầng lầu khác đại biểu là khúc cha cấp tầng diện, cũng không dám nói lâu chín lời ong tiếng ve.

Không phải là khúc cha cấp đại biểu sao?

Tiền Ngự đã đánh bại hai vị khúc cha, chứng minh chính mình thiên tài, nói rõ Lâm Đại Biểu ngồi ở này cái vị trí, thật tới danh quy!

Hơn nữa công ty còn có lời đồn đại, nghe nói vốn là cho Lam Nhan viết ca khúc nhân, hẳn là lâu mười đại biểu Trịnh Tinh lão sư, nhưng bởi vì Tiền Ngự lão sư lần này ca khúc ưu tú hơn, cho nên mới dùng Tiền Ngự lão sư bài hát.

Này để cho những tầng lầu khác lại không dám thuyết tam đạo tứ.

Bất quá Lâm Uyên đối loại sự tình này không quan tâm, hẳn tiến vào phòng làm việc sau đó không bao lâu, Ngô Dũng lại tới.

"Đại biểu!"

Ngô Dũng sau khi vào cửa mặt đầy nụ cười: "Xác định, năm nay Xuân Vãn, Lam Nhan lão sư trong buổi họp đại biểu diễn « mặt trời đỏ », bây giờ đã

tập luyện rồi."

"Ừm."

"Ngoài ra ta giống như ngài hồi báo một chút tình huống, cuối năm, công ty cũng bắt đầu liên rõ năm đo lường hoa làm ra một ít bố trí, công việc hình thức sẽ có chút nhỏ thay đổi, phía trên ý là, mỗi một Soạn nhạc tầng lầu cũng muốn chọn hai cái trọng điểm bồi dưỡng ca sĩ, yêu cầu là một đường trở xuống, dù sao Tần Tề thông nhất sau đó thị trường biến hóa rất lớn, rất nhiều ca sĩ cũng mất đi đi qua ca đàn thống trị lực, chúng ta yêu cầu đẩy ra một ít khuôn mặt mới đi ra, cụ thể là như vậy yêu cầu."

Ngô Dũng với Lâm Uyên giải thích một chút tình huống.

Đại khái ý tứ chính là, công ty bây giờ năm cái Soạn nhạc tầng lầu, mỗi một tầng lầu đều phải lựa ra hai cái đôi ứng ca sĩ tiến hành bồi dưỡng, mục tiêu là đem bồi dưỡng thành một đường!

Phải là một nam một nữ.

Ngành lúc này lựa chọn không phải lặp lại.

Thời gian hết hạn đến sang năm đấy.

Đến thời điểm cao tầng sẽ liên mỗi cái Soạn nhạc ngành đôi ca sĩ bồi dưỡng hiệu quả tiến hành tổng kết.

Đây là với ngành công trạng nổi kết.

Nếu như ca sĩ bồi dưỡng hiệu quả quá kém, kia công trạng sẽ không đạt tiêu chuẩn.

Mà đối với mỗi cái tầng lầu mà nói, công trạng tốt không tốt có nghĩa là tài nguyên đủ loại nghiêng về, cho nên các bộ môn đôi ca sĩ lựa chọn đều rất thận trọng.

Xác nhận Lâm Uyên nghe rõ.

Ngô Dũng mới tiếp tục nói: "Cho nên ta là muốn hỏi một chút đại biểu, có cái nào trúng ý nhân tuyển, chúng ta phải sớm một chút xuất thủ, nếu không người thích hợp sẽ bị những tầng lầu khác đoạt đi, tỷ như nữ ca sĩ trung, bây giờ Triệu Doanh Các liên bị nhiều cái tầng lầu dỗi theo, bởi vì Triệu Doanh Các nổi tiếng rất cao, xuất đạo đến nay phát hành ca khúc phản hưởng đều rất tốt, đây lên đem so sánh đơn giản, mà giống như Triệu Doanh Các như vậy ca sĩ còn có hai vị, ta đã ở phần danh sách này bên trong đánh dấu ra."

Lâm Uyên nói: "Danh sách?"

×

— QUẢNG CÁO —

Ngô Dũng cười nói: "Cái gọi là danh sách chính là chúng ta có thể tuyển chọn ca sĩ phạm vi, ta đã phát cho ngài, ngài có thể nhìn một chút, ta dùng hồng sắc đánh dấu đi ra, đều là tương đối ưu chất nhân tuyển, mà màu vàng tên, chính là được tuyển chọn, chỉ có màu đen, đó chính là phổ thông ca sĩ

rồi, là không phải vạn bất đắc dĩ lời nói chúng ta không cần phải chọn màu đen nhân tuyền."

"Ừ, ta xem một chút."

Lâm Uyên đánh mở máy tính, nhìn một chút Ngô Dũng phát tới danh sách, phía trên quả nhiên đều là không phải là một đường ca sĩ, càng không có gì Ca Vương, trong đó Triệu Doanh Các đợi mấy cái tên, đều là hồng sắc kiêu chữ, ý là trước mắt cơ sở tốt nhất, bồi dưỡng cũng đơn giản nhất.

Màu vàng cơ sở tương đối tương đối nhiều, ước chừng bảy tám cái tên.

Còn lại chính là màu đen tên, chiếm so với nhiều nhất.

Ngô Dũng nhắc nhở: "Nữ ca sĩ, Triệu Doanh Các là sự chọn lựa tốt nhất, mà nam ca sĩ, ta đứng đầu không ngoài còn bác nguyệt, xuất đạo thời gian ba năm còn bác nguyệt làm việc bên trong đã khá có sức ảnh hưởng rồi, bất quá còn bác nguyệt cạnh tranh tương đối lớn, chúng ta chọn Hoàng Tuyền nguyên cũng được, quả thực không được lời nói."

"Ừm."

Lâm Uyên thuận miệng đáp lời, nhìn lên phần danh sách này, xác thực nói là tìm, hẳn có chính mình mục tiêu.

Không bao lâu, Lâm Uyên liền ở màu đen tên bên trong, tìm được "Tôn Diệu Hỏa".

Danh tự này không có đánh dấu, có chút khó tìm, Lâm Uyên chỉ cần chắc chắn trong danh sách có tên đối phương là được.

"Diệu Hỏa học trưởng nhất định phải hợp tác."

Không có gì do dự, Lâm Uyên trực tiếp viết xuống Tôn Diệu Hỏa tên.

Xác định nam ca sĩ nhân tuyền, sau đó Lâm Uyên mới nhìn hướng Triệu Doanh Các tên, hơi có chút do dự.

Hắn viết lên một nửa, dừng một chút.

"Triệu Doanh Các đoán tiêu ca sĩ sao?"

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút Ngô Dũng.

Lâm Uyên hợp đồng bên trong, cùng tiêu ca sĩ hợp tác phân chia cao hơn, có thể trực tiếp tự mình định phân chia cái loại này.

"Không tính là!"

Ngô Dũng không biết Lâm Uyên ý tứ, cố gắng gương cao Triệu Doanh Các vị trí: "Tên màu đỏ liền là không phải tiêu ca sĩ rồi, Triệu Doanh Các là công ty tôi có hi vọng trở thành một tuyến ca sĩ mầm non, là mỗi cái ngành đều phải tranh thủ đối tượng, hơn nữa nàng với ngài còn có hợp tác cơ sở, nàng xuất đạo ca khúc « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » chính là ngài sáng tác"

"Ta hiểu được."

Lâm Uyên mở miệng nói, hoa xuống Triệu Doanh Các tên.

Ngô Dũng mừng rỡ, hẳn vị trí không thấy được Lâm Uyên lựa chọn, chỉ là suy đoán, đã biết nói gì, đại biểu nhất định sẽ đối Triệu Doanh Các coi

trọng!

Lâm Uyên không lên tiếng, hấn đang suy tư.

Không chọn Triệu Doanh Các lời nói, nữ ca sĩ chọn ai?

Lâm Uyên nghiêng về chọn chính mình tương đối quen thuộc, đồng thời nghiệp vụ năng lực lại không tệ nữ ca sĩ.

Đang lúc này.

Lâm Uyên ở màu vàng tên bên trong, thấy được "Giang Quỳ" hai chữ.

Giang Quỳ là màu vàng đánh dấu.

Giang Quỳ hát « khí cầu » cũng không tệ lắm.

Quan trọng hơn là, Giang Quỳ có thể không chế « cá lớn » .

Trọng yếu nhất là .

Ân, tóm lại lần này không do dự.

Lâm Uyên trực tiếp viết xuống Giang Quỳ tên.

"Chọn xong."

Hấn mở miệng nói.

Ngô Dũng lộ ra mong đợi nụ cười: "Đại biểu chọn kia hai vị, ta đi cùng người trò chuyện."

Lâm Uyên nói: "Tôn Diệu Hỏa, Giang Quỳ."

Ngô Dũng: " . "

Hấn nụ cười trong nháy mắt cứng ngắc ở trên mặt.

Chương 274: Công cụ nhân tiêu chuẩn

"Toàn chức nghệ thuật gia "

"Có vấn đề?"

Lâm Uyên nhìn về phía Ngô Dũng.

"Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỷ cái quỷ gì! Nhất là Tôn Diệu Hỏa!"

Đây là nội tâm của Ngô Dũng gầm thét.

Nhưng hắn không dám nói.

Hắn chỉ là cố gắng giữ cứng ngắc nụ cười, nhìn Lâm Uyên nói:

"Đại biểu, ta theo ngài phân tích một chút tình huống, công ty nhiệm vụ nhưng thật ra là để cho chúng ta bung ra hai vị một đường, nếu như chúng ta lựa chọn Triệu Doanh Các mấy vị mấy năm gần đây phát triển xu thế tốt vô cùng hơn nữa đại chúng độ quen thuộc cũng đủ cao ca sĩ, đại khái rất dễ dàng liền có thể đem bọn họ đẩy tới một đường, nhưng nếu như ngài và cơ sở tương đối kém ca sĩ hợp tác, chúng ta đây phí sức lực khẳng định lớn hơn một chút, vạn nhất cuối cùng chỉ tiêu chưa xong còn muốn ăn phía trên đưa lạc, cái này quan hệ đến chúng ta ngành sang năm công trạng ."

Không hiểu.

Ngô Dũng rất không hiểu.

Nêu như nói, Giang Quỷ cái này nhân tuyên, chỉ là để cho Ngô Dũng cảm thấy kinh ngạc và ngoài ý muốn lời nói, kia Tôn Diệu Hỏa đơn giản là để cho Ngô Dũng kinh hãi!

Hắn thậm chí muốn lâm vào trầm tư mấy giây, mới có thể từ trong đầu tìm ra đối ứng ca sĩ hình tượng!

Suchabigsurprise! !

Không nói đúng so với Triệu Doanh Các, coi như là so sánh Giang Quỷ, Tôn Diệu Hỏa khoảng cách một đường khoảng cách, cũng là phi thường xa xôi!

Đem Tôn Diệu Hỏa nâng đến một đường?

Đây là cho mình gia tăng trò chơi độ khó?

Vì vậy ca sĩ, nhận ra độ là không phải đặc biệt cao.

Nói có đẹp trai hay không nói xấu xí không xấu xí, nói có cao hay không nói lùn không thấp, tóm lại chính là bình thường không có gì lạ, dáng dấp không có chút nào đặc sắc.

Thanh âm đặc sắc tựa hồ cũng không rõ ràng, chỉ có thể nói, rất lọt tai, sẽ không để cho nhân kháng cự.

Nhưng lúc nào thanh âm không bị nhân kháng cự có thể trở thành ca sĩ có hay không ưu tú phán xét tiêu chuẩn?

Hơn nữa tuy nhưng cái này nhân với Lâm Uyên hợp tác qua hai lần, ca khúc biểu diễn hiệu quả cũng cũng không tệ, nhưng kết quả hết lần này tới lần khác là bài hát người tâm phúc không hồng ——

Đồ chơi này thực ra rất mơ hồ, không có cách nào nói rõ lí lẽ đi.

Có ca sĩ chính là sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Rõ ràng ca khúc nổi tiếng rất cao, mọi người cũng quả thật rất thích, nhưng đại chúng chính là không quá quan tâm ca sĩ là ai.

Giống như Lâm Uyên bộ lạc bên trên phát biểu kia lần đưa tới không ít người bắt chước "Gà mẹ lý luận" như thế.

Tôn Diệu Hỏa chính là thuộc về cái loại này sẽ đẻ trứng, trứng gà mùi vị cũng không tệ, nhưng đại chúng vẫn là không phải rất muốn nhận biết cùng giải "Gà mẹ".

Thôi cho nổi tiếng loại này ca sĩ độ khó, nếu so với lựa chọn Triệu Doanh Các đợi ca sĩ độ khó cao hơn, thành phẩm cũng lớn hơn một chút.

Đối với công ty nhiệm vụ, Soạn nhạc bộ mỗi cái tầng lầu, đều có ngưỡng mộ trong lòng mấy cái nhân tuyển, nhưng mấy cái này ngưỡng mộ trong lòng nhân tuyển, cơ bản phong tỏa Triệu Doanh Các đám người.

Ngô Dũng tin chắc!

Bất kỳ một cái nào tầng lầu, cũng sẽ không đem Tôn Diệu Hỏa liệt vào được tuyển chọn danh sách.

Hơn nữa Tôn Diệu Hỏa còn có một cái vấn đề chính là .

×

— QUẢNG CÁO —

Tôn Diệu Hỏa chỉ có hợp tác với Lâm Đại Biểu ca khúc mới hỏa!

Hơn nữa chỉ là bài hát hỏa!

Hắn với còn lại Người viết ca khúc hợp tác ca khúc, kết quả đều rất phổ thông, phản hưởng phi thường.

Thấy Lâm Uyên không có gì phản ứng, Ngô Dũng chỉ có thể lớn mật nói: "Tôn Diệu Hỏa có thể hay không suy nghĩ một chút nữa? Chúng ta có thể hợp tác với hắn, nhưng đem hắn liệt vào trọng điểm bồi dưỡng có phải hay không là có chút ."

"Liên hắn."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Hắn vẫn muốn cùng học trưởng lại hợp tác, nhưng Âm Sai Dương Thác, liên tục hai lần cũng không có hợp tác thành.

Học trưởng là có âm nhạc mơ mộng.

Lần trước đi quán lẩu, Tôn Diệu Hỏa học trưởng nói hắn nhưng thật ra là một cái ca sĩ thời điểm, nội tâm của Lâm Uyên, là có quá một tia xúc động.

Hắn không biết là cái gì xúc động chính mình, nhưng hắn đúng là làm ra muốn với học trưởng lại hợp tác quyết định.

"Được rồi."

Mỗi một Soạn nhạc tầng lầu, cuối cùng là đại biểu định đoạt, Ngô Dũng đương nhiên sẽ không vì loại sự tình này với Lâm Uyên tranh cãi.

"Kia Giang Quỳ đây?"

Ngô Dũng trong bụng thờ dãi: "Tại sao không chọn Triệu Doanh Các?"

Lâm Uyên nói: "Hai người bọn họ cũng không tệ."

Ngô Dũng bắt đầu dĩ: "Nếu cũng không tệ, vậy ta còn cảm thấy, lựa chọn phát triển ưu tú hơn một vị bồi dưỡng tương đối khá, Triệu Doanh Các là tuyển tú tiết mục đi ra, đây là trời sinh ưu thế, bởi vì « Thịnh Phóng » người xem cơ sở rất tốt,

Hơn nữa Triệu Doanh Các vốn là với ngài từng có hợp tác, nàng chắc cũng là nghiêng về chúng ta ngành ."

Thấy Lâm Uyên vẫn là không có nói chuyện.

Ngô Dũng chỉ có thể nói: "Thực ra nữ ca sĩ nhân tuyển, Giang Quỳ cũng ở đây ta cân nhắc trong phạm vi, nhưng nàng là thứ ba thuận vị."

"Thứ 2 thuận vị đây?"

"Hạ Phồn."

Lâm Uyên sững sốt một chút, chột lắc đầu một cái.

Hắn dĩ nhiên ở trong danh sách thấy được Hạ Phồn, màu vàng tên.

Nhưng kỳ thật là không phải hắn không nghĩ chọn Hạ Phồn, mà là Hạ Phồn đoạn thời gian trước với Lâm Uyên tán gẫu qua, nói là mấy năm này hy vọng có thể chính mình xông vào một lần.

Lâm Uyên không biết Hạ Phồn là từ cái gì tâm tính làm ra loại này quyết định, bất quá hắn giúp đỡ chính mình bằng hữu.

Cho nên hắn lựa chọn Giang Quỳ.

Bất quá nhìn Ngô Dũng không hiểu dáng vẻ, Lâm Uyên hay lại là giải thích một câu: "Giang Quỳ tính giới bỉ cao hơn."

Lâm Uyên nghĩ rằng căn cứ là:

Giang Quỳ phân chia so với Triệu Doanh Các cầm ít, nhưng Giang Quỳ biểu diễn trình độ hoàn toàn không kém gì Triệu Doanh Các, nếu như vậy, tại sao không chọn Giang Quỳ?

Về phân cơ sở.

×

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên cảm thấy chỉ cần bài hát được, một bài không đủ liền hai thủ, sang năm cả năm thời gian, tóm lại có thể đem nhân nâng lên tới.

Người khác sẽ có Soạn nhạc phương diện bản khoản, Lâm Uyên không có. Nghe vậy Ngô Dũng, nhưng là trong nháy mắt trừng lớn con mắt.

Tính giới bỉ! ?

Này dĩ nhiên là không phải một cái xa lạ từ ngữ.
Thực ra rất nhiều Người viết ca khúc ở trong đáy lòng nhắc tới ca sĩ thời
điểm, cũng sẽ đem "Tính giới bị" treo ở mép.
Nhưng nhắc tới "Tính giới bị" điều kiện tiên quyết là, ca sĩ là công cụ nhân!
Chỉ có đang chọn công cụ nhân thời điểm, Người viết ca khúc mới sẽ xem
xét đến tính giới bị.
Cùng lợi hại một chút ca sĩ hợp tác, dĩ nhiên là không tồn tại công cụ nhân
thuyết pháp.
Nhưng lần này, công ty cho nhiệm vụ là bồi dưỡng một đường!
Nào có ngành biết dùng công cụ người chọn tiêu chuẩn, tới chọn trọng điểm
bồi dưỡng mầm non?
Ngài còn coi đây là tân thủ trò chơi đây?
Ngô Dũng vẻ mặt đau khổ nói: "Chọn người là vì công trạng, này hai người
chọn, nhất là Tôn Diệu Hỏa, có thể để cho chúng ta công trạng đạt tiêu
chuẩn sao?"
"Ta tới."
Lâm Uyên mở miệng nói.
Ngô Dũng tâm tình, tựa hồ trong nháy mắt buông lỏng rất nhiều, hẳn có
chút không xác định nói: "Đại biểu sẽ đích thân xuất thủ?"
Hắn theo bản năng bỏ quên một sự thật chính là:
Lâm Đại Biểu là một cái cao vô cùng sinh Người viết ca khúc!
Khác ngành lựa chọn hợp tác đối phương, đều là hợp mưu hợp sức viết ca
khúc, mà ở lâu chín Soạn nhạc bộ, Lâm Đại Biểu nhưng là rất thích tự mình
xuất thủ!
Nếu như Lâm Đại Biểu nguyện ý tự mình xuất thủ, coi như ca sĩ cơ sở thiếu
chút nữa, cũng không phải là không thể tiếp nhận .
Huống chi công ty chỉ tiêu định rất cao.
Ngô Dũng tin chắc, những ngành khác mặc dù chọn hai cái đối tượng,
nhưng hai người chọn trúng, có thể đẩy ra một cái một đường, coi như là
đạt yêu cầu.
Dù sao cũng là một đường, nào dễ dàng như vậy bồi dưỡng ra.
Chỉ cần Lâm Đại Biểu tốn nhiều tâm, giúp đỡ giúp đỡ Giang Quỳnh, cái này
công trạng, không sai biệt lắm cũng liền có thể đạt tiêu chuẩn, Tôn Diệu
Hỏa đạt đến không đạt tiêu chuẩn là không phải trọng điểm.
Nghĩ tới đây,
Ngô Dũng rốt cuộc hoàn toàn yên tâm, hẳn trọng trọng gật đầu một cái:
"Kia không sao."

---

ps: Trước hai chương là sáu ngàn tự bảo đảm không thấp hơn, chương này
là ảo vũ đại lão Chương 7: Tăng thêm . Cũng trò chuyện riêng ta, 233 3,
này ba phải cho.

Lần này có thể kết thúc công việc á.

Chương 275: Ý khó dẫn

"Toàn chức nghệ thuật gia "

"Công ty sang năm nhiệm vụ đi xuống sau đó, Soạn nhạc bộ mỗi cái tầng lầu đều lựa chọn có tiềm lực nhất ca sĩ ."

"Có thể thế nào ta nghe nói, lầu chín lựa chọn ca sĩ là Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ?"

"Tiện Ngư quyết định thật là ngoài dự đoán mọi người, những tầng lầu khác đều là tận lực chọn đây tối có cơ hội trở thành một tuyển ca sĩ, liền hẳn chọn những tầng lầu khác đều không thể nào để ý nhân tuyển."

"Ta buồn bực là, Tiện Ngư là không phải với Triệu Doanh Các từng có hợp tác mà, cuối cùng thế nào hết lần này tới lần khác tìm Giang Quỳ?"

"Bình thường Triệu Doanh Các liền thường thường nhắc lên Tiện Ngư lão sư, tỏ rõ là đôi lầu chín tâm có chút chực, kết quả lầu chín lại không chọn nàng, ngược lại mấy cái khác tầng lầu cũng đối với nàng phát ra mời, bản thân nàng phỏng chừng chắc cũng là phi thường buồn rầu đi."

"Giang Quỳ kia so với Tôn Diệu Hỏa khoa trương, Tôn Diệu Hỏa căn cơ, đẩy lên tới mới nghiêm túc khó khăn ."

"Không hổ là tiểu khúc cha, chọn người chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng."

"Ha ha, kia Tôn Diệu Hỏa không phải là dựa vào liêm Tiện Ngư lão sư lên chức sao, ta nghe nói Tôn Diệu Hỏa còn với công ty người mới truyền thụ cái gì liêm chi đạo, thật là mất mặt."

"Ha ha, người là ghen tị Tiện Ngư chọn Tôn Diệu Hỏa không chọn người đi?"

"Đúng thì thế nào, đừng nói ta, công ty nam ca sĩ 80% nhân cũng đang ghen tị Tôn Diệu Hỏa! Lại nói người sẽ không ghen tị? Đồng dạng là hoàng danh đánh dấu, người đang ở đây nữ ca sĩ trung ưu thế hẳn so với Giang Quỳ còn lớn hơn."

"Ta chỉ là hậm mộ, ai để cho nhân gia Giang Quỳ lúc đầu liền ôm lên tiểu khúc cha bấp đùi, khi đó Tiện Ngư vẫn là người mới Soạn nhạc đâu rồi, nếu như ta có thể trọng sinh đến hai năm trước, ta khẳng định ở Tiện Ngư mới vừa vào công ty thời điểm liền ôm chặt bấp đùi!"

" "

Mỗi cái tầng lầu lựa chọn trọng điểm bồi dưỡng ca sĩ danh sách rất nhanh thì công bố ra.

Theo mỗi cái tầng lầu công bố cuối cùng lựa chọn bồi dưỡng ca sĩ danh sách, nửa công ty cũng ở thảo luận cái kết quả này.

Trong đó lại bởi vì lầu chín nhân tuyển quá mức ngoài dự đoán mọi người, cho nên đưa tới nghị luận nhiều nhất.

"Tại sao Tiệp Ngự lão sư không chọn ta?"

Công ty mỗi lúc này bên trong phòng nghỉ ngơi, Triệu Doanh Các biểu tình có chút thất lạc.

Nội tâm của nàng đã sớm quyết định chủ ý, chỉ cần lầu chín mở miệng, nàng ngay lập tức sẽ đi Tiệp Ngự lão sư kia bản tin!

Nàng thậm chí muốn chủ động đến cửa tự mình đề cử, nhưng suy nghĩ một chút, mình đã là không phải ban đầu mình.

Đến cửa ít nhiều có chút thất mắt mắt.

Không cần chính mình đến cửa lầu chín cũng nhất định sẽ lựa chọn chính mình đi, gần như người sáng suốt đều biết mình là công ty tối có hi vọng đánh vào một đường nữ ca sĩ!

Kết quả .

Toàn bộ tầng lầu cũng đối Triệu Doanh Các phát ra mời, duy chỉ có lầu chín, không có lý tới Triệu Doanh Các!

"Tiệp Ngự lão sư không thích ta sao? Hay là ta lúc trước đắc tội qua hắn ."

Đối mặt kết quả như thế, nói lời trong lòng, Triệu Doanh Các là có chút ủy khuất.

Ủy khuất đồng thời, nàng cũng có chút phẫn nộ, nàng cảm giác Tiệp Ngự lão sư khả năng coi thường chính mình, loại này bị khinh thị cảm giác không dễ chịu.

Cho nên hắn cuối cùng lựa chọn lầu mười, theo sát lầu chín.

Có chút trả thù tính trong lòng lựa chọn!

Lầu mười là không phải mạnh nhất tầng lầu, nhưng lầu mười là cách lầu chín gần đây tầng lầu!

Triệu Doanh Các chính là muốn ở cách Tiệp Ngự gần đây địa phương, chứng minh năng lực mình!

Xác thực nói, là muốn ở đối phương dưới mí mắt chứng minh cho Tiệp Ngự nhìn, hắn không chọn mình là!

Bên cạnh trợ lý an ủi: "Không có vấn đề á..., Soạn nhạc bộ những tầng lầu khác không cũng chọn người mà, cái này đã chứng minh người hai năm qua phát triển là phi thường thành công."

×

— QUẢNG CÁO —

" . "

Triệu Doanh Các không nói lời nào, cuối cùng là ý khó dẫn, có lẽ là nghịch phản trong lòng, Tiệp Ngự càng không chọn nàng, nàng càng đối với lần này cảm thấy để ý.

Mấy ngày sau.

Tinh Mang giải trí.

Làm lâu chín lựa chọn trọng điểm bồi dưỡng ca sĩ, Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ cơ hồ là đồng thời đã tới Soạn nhạc bộ tiến hành công việc tiếp xúc.

"Ta thật giống như đi cửa sau như thế."

Giang Quỳ bỗng nhiên có chút buồn bực lắm lắm.

Nàng tự nhiên biết trong công ty nghị luận, dù sao nàng bị lâu chín chọn trúng có chút cướp Triệu Doanh Các vị trí ý tứ, ở trong mắt tất cả mọi người, nàng mọi thứ cũng không bằng Triệu Doanh Các.

Giang Quỳ đối diện.

Tôn Diệu Hỏa vẻ mặt tươi cười, tựa hồ không chút nào được công ty lời đồn đãi ảnh hưởng,

Vượt trội một cái ý chí chiến đấu sục sôi, trạng thái tinh thần cực kỳ đầy đặn.

"Người không tức giận sao? ."

Giang Quỳ nghi ngờ nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa nói: "Người không biết công ty gần đây đang nghị luận chúng ta sao? Những lời đó có thể không dễ nghe."

"Biết a, vậy thì thế nào?"

Tôn Diệu Hỏa cười híp mắt nói: "Luận ưu tiên cấp, ta người cũng là không phải tốt nhất nhân tuyển, có thể bị lâu chín chọn trúng, thuận túy là học đệ người này nhớ bạn cũ, bị nhân gia phía sau chua đôi câu thế nào? Nếu như ta bọn họ, ta cũng chua a, dựa vào cái gì là ta Tôn Diệu Hỏa lên a..., dù sao cũng là toàn bộ Soạn nhạc tầng lâu làm hậu thuẫn, ai bên trên ai không đi? Người nói là không?"

Ta bên trên ta cũng được.

Này là rất nhiều nhân thấy Tôn Diệu Hỏa bị chọn trúng sau sinh ra trong lòng.

Các đại Soạn nhạc bộ muốn chọn hai vị trọng điểm bồi dưỡng ca sĩ, tin tức này mới vừa truyền ra liền ở ca sĩ nghệ sĩ bộ dẫn phát mãnh liệt ảnh hưởng, người sở hữu nghe tin lập tức hành động, thậm chí tự đề cử mình .

Ai không muốn bị Soạn nhạc bộ chọn trúng?

Này nhưng là một cái tầng lâu hết lòng bồi dưỡng!

Bị chọn trúng gần như thì đồng nghĩa với chỉ nửa bước bước vào một đường ngưỡng cửa!

Đối với ca sĩ môn mà nói, Soạn nhạc bộ chính là mê người bảo tàng!

Tôn Diệu Hỏa biết được tin tức này thời điểm, theo bản năng cho là, mình là không cách nào bị chọn trúng, dù là hấn và học đệ tư giao rất dày, cho nên hấn căn bản sẽ không báo cái gì hi vọng.

Tại hấn nghĩ đến, học đệ ngày nào tâm tình tốt, hơi chút chiều cô mình một chút, liền đủ chính mình vui trộm rồi.

Bởi vì hấn biết rõ tình huống mình.

Bài hát hỏa nhân không hỏa, phảng phất bần nhảo không dính lên tường được.

Nhưng hấn không nghĩ tới là, học đệ lại không nhìn đủ loại công ty chỉ trích, bỏ nhiệm rồi chính mình!

Phải biết .

Có bao nhiêu cơ sở so với chính mình tốt hơn nam ca sĩ, đều là vót đến nhọn cả đầu, muốn hưởng trong danh sách chen chúc!

Này còn có cái gì được rồi?

Cùng với phần nộ với ca sĩ môn đối với chính mình khinh thị, không bằng nghĩ biện pháp làm ra điểm thành tích, nếu không chính mình thật là thật xin lỗi học đệ coi trọng!

Giang Quỳ ngó ngẩn.

×

— QUẢNG CÁO —

Nàng chợt phát hiện, chính mình cảnh giới không bằng Tôn Diệu Hỏa.

Đúng vậy, có cái gì tốt chối, có thể bị lâu chín chọn trúng, không phải là dựa vào cùng Tiện Ngự lão sư quan hệ sao?

Nếu không Tiện Ngự lão sư hoàn toàn có thể chọn Triệu Doanh Các.

Dù sao công ty không ít người đều biết, Triệu Doanh Các là Tiện Ngự lão sư trung thực ủng hộ, Triệu Doanh Các hận không được tự đề cử mình đi lâu chín!

Cho nên chính mình không bằng thoải mái thừa nhận.

Bởi vì loại thời điểm này vô luận như thế nào giải bày đều là tái nhọt vô lực.

Chỉ có một phản kích biện pháp, đó chính là xuất ra thành tích đến, làm cho tất cả mọi người im miệng, để cho những người này minh bạch Tiện Ngự lão sư lựa chọn là chính xác!

Tiện Ngự lão sư nhãn quang mới là tốt nhất!

Nghĩ tới đây, Giang Quỳ bình thường trở lại, thậm chí cảm thấy được Tôn Diệu Hỏa rất ấm.

Phảng phất bị Tôn Diệu Hỏa bị nhiễm, nội tâm của nàng ủy khuất cùng phần nộ, cũng bị nồng nặc ý chí chiến đấu thay thế, ta nhất định không thể để cho Tiện Ngự lão sư hối hận tự lựa chọn!

"Đại biểu tìm các người."

Cố Đông đi ra thông báo hai người.

Hai người thấp thỏm tiến vào Lâm Uyên phòng làm việc.

Lúc này Lâm Uyên đang suy tư sang năm làm như thế nào bồi dưỡng Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ, thấy hai người tới, mở miệng nói:

"Mời ngồi."

Hai người lập tức ngồi xuống.

Cố Đông cho hai người rót trà.

Lâm Uyên bên trong phòng làm việc, bây giờ đã không thiếu trà ngon.

Bởi vì hơi chút biết vị này Lâm Đại Biểu sở thích nhân, đều biết đại biểu thích gì.

"Trà ngon!"

Mới vừa rót trà ngon còn có mấy phần nóng miệng, Tôn Diệu Hỏa liền mỹ mỹ uống một cái, tán dương: "Xem ra sau này ta phải đổi uống trà, cà phê kia có thể so với đồ chơi này, hay lại là học đệ có phẩm vị."

"Đúng không?"

Lâm Uyên có chút cao hứng, cảm thấy học trưởng rất như chính mình tri kỷ:

"Học trưởng uống chậm một chút, trà có hơi nóng, thích lời nói, quay đầu ta đưa ngươi hai . Đưa ngươi một hộp."

Giang Quỳ: " ."

Thua thiệt nàng trước còn cảm thấy Tôn Diệu Hỏa ấm áp đây.

So với ấm áp, quả nhiên vẫn là liêm, thích hợp hơn hình dung người trước mắt này.

Không nghĩ tới lâu như vậy không thấy, Tôn Diệu Hỏa liêm công rốt cuộc lại có tinh tiến, chính mình vẫn còn đang suy tư nên làm sao mở miệng bác hảo cảm, Tôn Diệu Hỏa đã nhanh chóng tìm được đột phá khẩu.

Quá liều mạng!

Trà này mới vừa phao tốt.

Hắn không sợ trong miệng nóng ra phao nhi?

Chương 276: Chế tác tiểu tử

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Không biết Giang Quỷ cùng ý tưởng của Tôn Diệu Hỏa, Lâm Uyên chậm rãi mở miệng nói: "Các người có thể phối hợp với nhau hát đệm sao? Cũng chính là ôn tồn."

"Ôn tồn hát đệm?"

Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỷ hai mắt nhìn nhau một cái, không dám trước tiên trả lời, suy nghĩ một chút, Tôn Diệu Hỏa mới nói: "Cơ bản có thể."

Giang Quỷ nói: "Ta cũng giống vậy."

Hai người đều là xuất thân chính quy, chuyên nghiệp lại hệ thống học qua thanh nhạc, dĩ nhiên sẽ cùng âm thanh hát đệm, nhưng hát đệm trình độ không khác nào biểu diễn trình độ.

Hơn nữa.

Bọn họ không biết Lâm Uyên cái gọi là "Sẽ" tiêu chuẩn gì, nếu như là hai người hợp tác lời nói, nhưng thật ra là yêu cầu ma hợp một đoạn thời gian. Đáng nhắc tới là.

Ở cực kỳ chuyên nghiệp trong khái niệm, ôn tồn là không phải hát đệm, không phải là chuyên nghiệp nhân sĩ rất dễ dàng làm xáo trộn một sự thật, chỉ có ngang hàm tiếp mới là ôn tồn khái niệm.

Bất quá giống như cá heo âm như thế.

Vốn là chuyên nghiệp lĩnh vực thậm chí không có cá heo âm cách nói, chỉ là người ngoài nghề nói nhiều, mọi người cũng sẽ không thể nào quán quít, ngược lại ý đó đôi là được, loại này đâm lao phải theo lao coi như là loại nhập gia tùy tục.

Ôn tồn có thể lý giải vì phân bộ âm.

Chủ xướng là quan điểm chính, thường gặp ôn tồn là có một người khác bộ âm đang cùng hát, bình thường kêu hai bộ loại này hát đệm không phải là ba năm bát độ thường thấy nhất cũng đơn giản nhất.

Nếu chủ xướng là 123.

Kia hát đệm liền hát 345.

Căn cứ ôn tồn đi lên chông tam độ là được rồi, là năm thứ ba đại học độ hay lại là Tiểu Tam độ muốn xem hợp âm, dĩ nhiên căn cứ âm vực bất đồng cùng với nam nữ âm thanh khác nhau cũng hoặc là đặc thù yêu cầu, cái này tam độ cũng có thể trên dưới lật bát độ tới hát.

Linh hoạt mà không cứng nhắc.

Nhưng chính là loại này hát đệm, cũng là yêu cầu trình độ, nếu như không có luyện thế nào tập quá, dễ dàng xuất hiện không hòa hài tình huống, giống như ca đàn có hai vị đỉnh phong ca sĩ muốn hợp hát một bài hát. Không phải nói Ca Vương Ca Hậu hợp tác một ca khúc liền khẳng định nổi. Song ca trong quá trình nhất định sẽ xuất hiện cho đối phương hát đệm đoạn, phối hợp tốt, tuyệt đối là 1 cộng 1 lớn hơn 2 hiệu quả, nhưng nếu như phối hợp không được, mọi người liền sẽ cảm thấy có cái gì không đúng.

Một cộng một có thể lớn hơn nhị.

Một cộng một thậm chí có thể ít hơn một.

Nghe Lâm Uyên nói như vậy, Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh đều có chút đoán được đối phương ý tưởng: "Học đệ là muốn cho ta cùng Giang Quỳnh nam nữ song ca?"

Lâm Uyên gật đầu: "Ừ."

Công ty nhiệm vụ là bung ra một tên nam ca sĩ cùng một tên nữ ca sĩ, Lâm Uyên suy nghĩ, tinh lực nhất phương thức, không ai bằng song ca.

Đương nhiên rồi.

×

— QUẢNG CÁO —

Tiết kiệm sức lực chỉ là thứ yếu, Lâm Uyên là không phải một cái lười biếng nhân, trọng yếu nhất là, loại này thao tác phương pháp ——

Nhất tiết kiệm tiên!

Đây là Lâm Uyên ở lộn đi lộn lại sau khi tự hỏi mới tìm được hệ thống chỗ sơ hở, hệ thống chế tác riêng một ca khúc là một ca khúc tiên, vậy tại sao mình không trực tiếp chế tác riêng nam nữ song ca bài hát, đồng thời bung hai người?

"Cho nên."

Lâm Uyên nói: "Hai người các ngươi trở về, có thể tìm một ít song ca ca khúc luyện tập một chút, tốt nhất có chuyên nghiệp nhân sĩ ở bên hướng dẫn, nam nữ song ca rất yêu cầu ăn ý, các ngươi âm vực cùng âm sắc thật dán vào, sẽ không xuất hiện thanh âm đánh nhau tình huống."

"Biết."

Tôn Diệu Hỏa không có ý kiến.

Giang Quỳnh tự nhiên cũng không có ý kiến, cứ như vậy nàng và Tôn Diệu Hỏa đảo không tồn tại cái gì cạnh tranh quan hệ, ít nhất lần chín cho ra ca khúc thứ nhất hẳn là như vậy, chỉ có hợp tác mới có thể cộng thắng.

Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh sau khi rời khỏi, Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống.

Trực tiếp lượng thân chế tác riêng?

Tốt hơn theo máy một chút?

Lâm Uyên lựa chọn tương đối tiết kiệm tiền chế tác riêng biện pháp: "Hệ thống, ta ra một triệu, chế tác riêng một bài nam nữ song ca ca khúc."

Tiết kiệm tiền có nghĩa là không an toàn.

Nam nữ song ca ca khúc, phải cân nhắc đến hai bên ca sĩ âm vực cùng âm sắc, nếu như hệ thống cho ca khúc cùng hai người thanh âm không dựng, đó cũng là có chút phiền phức.

Không nơi này quá có thể lợi dụng hệ thống một cái khác chỗ sơ hở để giải quyết:

Dương Chung Minh nhân vật thể!

Vô luận hệ thống cung cấp cái gì nam nữ song ca ca khúc, Lâm Uyên đều có thể mở ra Dương Chung Minh nhân vật thể, đối ca khúc tiến hành nhất định soạn lại, soạn lại đến thích hợp nhất hai người giọng nói kiều cùng trạng thái.

Chỗ sơ hở này không biết hệ thống có phát hiện không.

Lâm Uyên xác thực không thể dùng Dương Chung Minh nhân vật thể tiến hành sáng tác, nhưng hệ thống là cho phép Lâm Uyên sử dụng Dương Chung Minh nhân vật kẹt ở đã có tác phẩm trên căn bản tiến hành lần thứ hai sáng tác.

Cho nên vô luận hệ thống cho cái gì bài hát, Lâm Uyên cũng không đến nỗi quá lo lắng.

Thấy rằng hệ thống khả năng loạn thu lệ phí, hẳn đem chế tác riêng giá cả không chế ở một triệu.

"Đinh đồng."

Hệ thống xuất hiện: "Ca khúc chế tác riêng trung."

30 giây sau đó.

Gợi ý của hệ thống: "Chế tác riêng ca khúc hoàn thành, chúc mừng người đạt được nam nữ song ca ca khúc « nóc nhà »."

×

— QUẢNG CÁO —

Lại là Chu Đồng bài hát?

Dường như là lần đầu tiên theo đến Chu Đồng bài hát.

Bài hát này là Chu Đồng lúc đầu vì Ngô tổng hiến sáng tác, tối sơ bản vốn là Ngô Tông Hiến cùng Ôn Lam song ca, thuộc về kinh điển song ca phạm vi, chất lượng và ký hiệu cũng không tính là thấp.

Hệ thống cung cấp hai cái phiên bản.

Thứ nhất phiên bản là Ngô cùng nhiệt độ song ca, cái thứ 2 phiên bản là chu cùng nhiệt độ song ca.

Người trước soạn nhạc phong cách tương đối lão, có một ít niên đại cảm; người sau tương đối phù hợp hiện đại soạn nhạc thẩm mỹ.

Hai cái phiên bản, Lâm Uyên cảm thấy cũng không tệ.

Bất quá khả năng cái thứ 2 phiên bản là Chu Đông hát, cho nên càng lưu hành một ít, mặc dù đang ý tưởng của Lâm Uyên bên trong, Ôn Lam thanh âm, với Chu Đông càng là không phải 100% hợp nhịp, cần phải mượn phòng thu âm hiệu quả xử lý.

Chân chính với Chu Đông thanh âm tối hợp nhịp nữ ca sĩ, hẳn là Thái y lâm, cụ thể ca khúc trước không đề cập tới.

"Chờ hai người hợp tác ra ăn ý thử lại hát đi."

"Bài hát này biểu diễn độ khó không cao, Diệu Hỏa học trưởng cùng Giang Quý song ca lời nói, cơ bản không cần gì sửa đổi, đây là một cái tin tốt, dù sao có thể không đổi sẽ không đổi là tốt nhất."

Xác định ca khúc, Lâm Uyên chuẩn bị trước đi xuống.

Kết quả một nửa, gợi ý của hệ thống: "Thất bại."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Không lười?"

Hắn theo bản năng muốn kiểm tra một chút wifi.

"Hệ thống là không cần Internet. Ca khúc thất bại, là bởi vì hệ thống hi vọng kí chủ một lần nữa đề cao tham dự độ, tự bản thân hoàn thành soạn nhạc cùng với tiểu tử thu âm, sau này hệ thống cung cấp ca khúc đều là quy trình này."

" . "

Lâm Uyên nói: "Biết."

Ngược lại không có đổi với lần này cảm thấy tức giận, Lâm Uyên cũng không khàng cự gia tăng ca khúc tham dự độ loại chuyện này, vẫn là câu nói kia, hẳn cũng là không phải một cái rất lười biếng nhân.

Chính mình lục liền chính mình lục, tiểu tử mà thôi.

Thành phẩm soạn nhạc có đồ án, chỉ là muốn Lâm Uyên phát động một cái động thủ bất chước năng lực, không cần tìm người ngoài ra làm soạn nhạc. Liên có thể giống như tiểu thuyết.

Hệ thống vừa mới bắt đầu cung cấp tiểu thuyết đều là trực tiếp dùng, nhưng sau đó hệ thống sẽ để cho Lâm Uyên tự mình động thủ viết, tình huống bây giờ tương tự.

Tiểu tử, cũng chính là cái gọi là demo chế tác cũng không khó.

Chỉ cần có máy tính cùng liên quan phần mềm, thuận lợi thu âm ca khúc là được, cái này Lâm Uyên học qua, nhờ vào đó đề cao một chút năng lực động thủ cũng rất tốt, ngược lại cũng là không phải nhiều chính quy biểu diễn.

Hắn gọi tới Cố Đông, đã làm một ít nhất định phải chuẩn bị, sau đó liền chính thức bắt đầu tiểu tử luyện chế

Chương 277: Quay

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Soạn nhạc tiêu tử chế tác, Lâm Uyên ngày đó liền hoàn thành, đương nhiên là đơn giản bản, phía sau hẳn mới bắt đầu từ từ phong phú, bất quá vậy cần càng dụng cụ chuyên nghiệp cùng nhạc khí, cho nên mấy ngày kế tiếp Lâm Uyên một mực ở làm việc chuyên này.

Cùng lúc đó.

Tôn Diệu Hòa cùng Giang Quỳnh cũng bắt đầu tìm đến một ít nam nữ song ca ca khúc, để luyện tập nam nữ song ca phối hợp, hơn nữa còn ở trong công ty tìm chuyên nghiệp lão sư tiến hành hướng dẫn, hai người hợp tác với Lâm Uyên quá, biết Lâm Uyên đối thu âm hiệu quả tiêu chuẩn là phi thường nghiêm khắc, vì vậy phương diện này ngược lại là đạt thành nhận thức chung, dù sao bây giờ hai người đoán là chân chính đợi ở trên một cái thuyền.

Bên kia.

Đoàn kịch vẫn vẫn còn ở quay chụp « Andhadhun » , bất quá đã chân chính tiến hành được rồi hồi cuối, còn dư lại vai diễn không lâu lắm sau khi, Lâm Uyên cố ý chọn mấy ngày, phụng bồi đoàn kịch cùng đi hướng quay thời khắc .

Đây là làm Biên Kịch chỗ tốt.

Thời gian tương đối vẫn là rất tự do.

Nếu như Lâm Uyên là bộ này vai diễn đạo diễn, vậy ít nhất trong thời gian mấy tháng, Lâm Uyên là không công phụ gì làm những chuyện khác, mỗi ngày đều được suất lĩnh đoàn kịch tiến tới, liền thu âm ca khúc cũng chưa chắc có thể rút ra chút thời gian tới.

"Bắt đầu."

Ngày cuối cùng quay chụp.

Lâm Uyên ở Studios bên cạnh xem.

Đây là một trận dạ vai diễn, theo Dịch Thành Công chỉ thị, liễu lão đạo xông ra ngoài, đây là hẳn bị nữ nhân vật phản diện độc mù cặp mắt sau đó lần đầu tiên ra ngoài tiết mục.

"Um."

Liễu dụng phải cột giây điện, sau đó cả người té ra ngoài, bởi vì thị giác quan hệ, ông kính dùng sai vị phương thức tránh được cột vào cột giây điện Thượng Hải miên đậm, ở ông kính góc độ đến xem, liễu là thật đụng vào.

Đầu hẳn có chút phiếm hồng.

Này đồng dạng là quay chụp kỹ xảo, Hải Miên đem dính một ít đặc thù thuốc màu, có thể để người ta đi đến một loại bị thương hiệu quả, ngay sau đó hẳn liền chạy về phía đường đối diện, kết quả bởi vì mù mắt không nhìn thấy, hết mấy chiếc xe hơi chạt đạp gấp thẳng xe.

Tiếng kèn nổi thành một mảnh.

Có xe hơi bị hẳn chặn lại.

Liễu hốt hoảng tư thái, phảng phất thật không nhìn thấy một dạng cơ hồ là liền lẫn một vòng đã tới ven đường, kinh hoảng nước mắt lẫn vào trầy da vết máu, để cho hẳn giờ khắc này trạng thái vô cùng chạt vật, Lâm Uyên biết rõ là giả cũng không nhịn được nổi lên một tia đồng tình .

"Két."

Theo Dịch Thành Công thanh âm, tuồng vui này rốt cuộc quay chụp kết thúc, cũng là theo một tiếng này kêu ngừng, « Andhadhun » chính thức quay xong, nhân viên làm việc đã vây liễu, mặc dù có đạo cụ bảo vệ, nhưng vừa mới kia mấy lần ngã xuống nhưng là thật.

×

— QUẢNG CÁO —

"Két thúc."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười, đang định đi tới, chợt nghe một trận ồn ào, Dịch Thành Công thanh âm tựa hồ mang theo mấy phần nổi nóng: "Không phải nói độ nét còn có thể ấy ư, đạo cụ tổ ở đâu, cút ra đây!"

Lâm Uyên kỳ quái.

Dịch Thành Công là không phải một cái bạo tính khí nhân, hẳn ở đoàn kịch gần như rất ít nổi giận, không biết tại sao, điện ảnh chụp xong hẳn lại nổi giận, vì vậy hơi bước nhanh hơn đi tới: "Xảy ra chuyện gì?"

"Vấn đề nhỏ."

Liễu cười nói.

Dịch Thành Công trợn mắt nhìn liễu liếc mắt, quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, sắc mặt không dám quá phần nộ: "Vì tuồng vui này chân thực tính, liễu đề nghị đạo cụ tô làm theo yêu cầu một cái mỹ đồng, chính là đeo lên đi sẽ ảnh hưởng tầm mắt, như vậy mới có thể tốt hơn diễn xuất người mù trạng thái, kết quả vừa mới diễn xong ta mới biết cái này cụ làm không được, nhân mang cơ bản liền không nhìn thấy."

"Hay lại là nhìn thấy điểm."

Liễu ở bên cạnh giải thích.

Dịch Thành Công tức giận nói: "Ta vừa mới thử đeo một chút, nhìn thấy cái râm, trước nói tốt tới Thiếu Bảo lưu phần trăm chi 60 tầm mắt, loại trình độ này với vượt qua độ cận thị không khác biệt."

"Thật xin lỗi ."

Đạo cụ tổ người phụ trách hoảng sợ nói áy náy: "Chúng ta thiết kế là dựa theo sắc trời không tính là đặc biệt vẫn tiêu chuẩn thiết kế, ai biết đèn đường hiệu quả không tính là rất tốt, thiên lại đen lợi hại, cho nên tầm mắt chịu ảnh hưởng."

"Ta vấn đề."

Liễu cười khổ nói: "Ta phát hiện tầm mắt không đúng lắm, nhưng suy nghĩ như vậy chụp hiệu quả sẽ tốt hơn một chút, cũng không có dừng lại, Ngược lại đặc kỹ lão sư môn có chừng mực, các biện pháp đề phòng rất tốt, ta cũng không bị thương, chính là vậy một hồi, cũng là vì hiệu quả."

Dịch Thành Công không tha thứ.

Lâm Uyên nghe hiểu ngọn nguồn.

Thực ra chính là đạo cụ sơ sót một chút, liễu đâm lao phải theo lao mới tạo thành cái này hậu quả, diễn viên cùng đạo cụ cũng có trách nhiệm, nhưng cuối cùng hay lại là liễu chính mình quá theo đuổi cái gọi là hiệu quả, may là không có xảy ra vấn đề gì.

"Cứ như vậy đi."

Hắn không có để cho cãi vã mở rộng.

Lâm Uyên là đoàn kịch tuyệt đối hạch tâm, hắn lên tiếng dĩ nhiên là tác dụng, mặc dù Dịch Thành Công đối với Đạo cụ cùng diễn viên vẫn bất mãn, nhưng cuối cùng cũng không nói gì nhiều, chỉ là thở dài nói:

"Người quá gấp."

×

— QUẢNG CÁO —

Lời này là đối liễu nói.

Liễu xảy ra tai nạn xe cộ sau đó sự nghiệp rớt xuống ngàn trượng, hắn quá mau với biểu hiện, cho nên mới bắt chấp nguy hiểm chụp tuồng vui này, trên thực tế chỉnh bộ phim quay chụp, liễu đều rất chấp ghép, có lúc Dịch Thành Công cảm thấy có thể quá ống kính, hắn đều kéo Dịch Thành Công suy nghĩ nhiều chụp mấy trận, cho là mình còn có thể biểu hiện tốt hơn.

"Xin lỗi xin lỗi."

Liễu cười nói: "Ngày mai nửa sát thanh yến đi, ta tới mời khách, coi như là vì ta lần này sai lầm phụ trách, cảm ơn Lâm Đại Biểu hiểu, ta vừa mới trạng thái tới, cho nên không có ngừng hạ, là ta vấn đề."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn một mực ở đoàn kịch đợi, đối liễu ấn tượng cũng không tệ lắm, nhất là nhìn liễu sau khi đứng dậy đi bộ khập khễnh, thì càng không có biện pháp trách cứ quá nhiều, tuồng vui này nguy hiểm tính thực ra chính là bị thương.

Sẽ không quá nghiêm trọng cái loại này.

Phỏng chừng liễu là cảm thấy hôm nay là cuối cùng một tuồng kịch, coi như bị thương cũng không có vấn đề gì lớn, cho nên mới đỡ lấy áp lực hoàn thành toàn bộ pha chụp ảnh nhiếp người cuối cùng ống kính.

Sóng gió tạm nghỉ.

Lâm Uyên lại dặn dò Dịch Thành Công thật tốt tránh biên tập, hậu kỳ chế tác không cho phép lơ là, một bộ phim quay không có nghĩa là kết thúc, thậm chí có thể tính là mới tiến hành hơn một nửa một chút.

"Hô."

Lâm Uyên ra mặt sau đó, mọi người treo tâm để xuống, đoàn kịch này mới ai đi đường nấy, đây cũng là Lâm Uyên lần đầu tiên cắt thân thể sẽ đến chụp diễn nguy hiểm tính, xem ra sau này chính mình đoàn kịch phải nhất định làm xong đủ loại bảo đảm các biện pháp mới được.

Lúc này.

Liễu còn không có rời đi, chỉ là tiến tới Lâm Uyên bên tai nhỏ giọng nói mấy câu nói, đại khái ý tứ chính là không muốn trách cứ đạo cụ tổ loại, dù sao đạo cụ tổ cũng có đạo cụ tổ sơ sót.

"Ừm."

Lâm Uyên đáp ứng, người trong cuộc nguyện ý lưng nòng lời nói, đạo cụ tổ tiểu trùng phạt đại giới là được, ngược lại đập là liễu chính mình.

"Nghề này khó khăn a."

Liễu sau khi rời đi, Dịch Thành Công tức đã tiêu mất, hấn cảm khái nói:

"Thực ra tất cả mọi người thật khó khăn, ta tin tưởng Lâm Đại Biểu tuổi còn trẻ liền lấy được hôm nay thành tựu, phía sau bỏ ra tuyệt đối không ít."

" "

Lâm Uyên rất là đồng ý gật đầu một cái, đã biết sao một đường đi tới cũng không dễ dàng, đúng không, hệ thống?

Chương 278: Tân Thế Giới cách cục

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Ngày thứ 2 sát thanh yên do điện ảnh nam nhất hào liễu mời khách.

Mà ở sát thanh yên sau đó, Lâm Uyên liền chính thức mang theo Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quý thân nam nữ song ca ca khúc « nóc nhà », bài hát này là chuẩn bị ở tháng giêng phát hành.

Trong lúc cũng không có quá nhiều trắc trở.

Lúc này đã cuối tháng mười hai, công ty cùng trường học lần lượt nghỉ.

Tam thập nhất hào buổi tối, Lâm Uyên phụng bồi gia người nhìn chữ năm nay Xuân Vãn.

Không thể không nói cái thế giới này Xuân Vãn nếu so với Trung Quốc xuất sắc quá nhiều, có lẽ cái này cũng cùng đời này không có nhiều như vậy xích độ hạn chế có liên quan, lên đài biểu diễn không có nhiều như vậy điều điều khuông khuông gông xiềng trời buộc.

Đương nhiên tổng thể nhất định là khỏe mạnh tích cực hướng lên công chính năng lượng.

Xuân Vãn hơn nửa thời điểm, Lam Nhan lên đài biểu diễn rồi tháng này nổi tiếng nhất ca khúc « mặt trời đỏ » .

Theo quen thuộc nhịp điệu vang lên, người nhà đi theo nhịp điệu nhẹ giọng hừ mà bắt đầu.

Đây là Lâm Uyên viết ca khúc, người nhà nghe tự nhiên phá lệ thân thiết.

Tới Xuân Vãn muốn kết thúc thời điểm, nhưng là xuất hiện mấy cái đặc thù biểu diễn khâu.

Đảo là không phải biểu diễn bản thân đặc thù, mà là người biểu diễn, bất ngờ đều là Sở Châu minh tinh!

Lâm Huyền mở miệng nói: "Tín hiệu đã rất rõ ràng rồi."

Liên lão mục loại này bình thường không thể nào lên mạng người bình thường cũng gật đầu một cái: "Xem ra Sở Châu cũng phải thống nhất tiến vào, sau này sẽ là Tần Tĩnh, Tề tĩnh, Sở giảm bớt ."

Muội muội nói: "Năm mới vui vẻ."

Lâm Uyên mấy người ngẩn người, chột đi theo nói tiếng "Năm mới vui vẻ", giờ khắc này bỗng nhiên có loại không chân thực cảm giác.

Lại nhất niên trôi qua.

Năm mới thật tới.

Cũng đúng như Xuân Vãn phát ra tín hiệu.

Hôm sau quan phương liền chính thức tuyên bố:
Sở Châu nhập vào Tần Tề, trở thành Sở giảm bớt.
Cùng lúc đó, Lão Sở Châu văn hóa tường hoàn toàn hủy bỏ, Tam Tỉnh giữa
bù đắp nhau!

Giống như ban đầu Tần Tề thống nhất sau đó như thế, Sở Châu nhập vào,
đưa tới các hành các nghiệp vô số phản ứng giây chuyền ——
Rất nhiều lĩnh vực, đều đưa nghênh đón một vòng mới khiêu chiến cùng kỳ
ngộ.

Sau đó mấy ngày, mỗi Thiên Tân Văn, đều tại báo cáo những biến hóa này,
có thể nói là náo nhiệt phi phạm!

Trên internet, liên quan đề tài càng là không cùng tầng xuất, giải trí phương
diện coi như là đứng mũi chịu sào:

"Cảm giác thân thể bị móc sạch, đừng hỏi ta tại sao."

"Ha ha, trên lầu người anh em chú ý dinh dưỡng đuổi theo."

"Ta gần đây một mực ở nhìn tiểu thuyết, không biết có phải hay không là
cảm giác mới mẽ, Sở giảm bớt trình thám tiểu thuyết, cảm giác so với
chúng ta Tề tỉnh viết còn phải xuất sắc!"

×

— QUẢNG CÁO —

"Sở giảm bớt Phim Hoạt Hình mới thật là nhất tuyệt!"

"Ta là Sở Châu nhân, bây giờ hẳn gọi Sở giảm bớt người, cảm giác bài hát
của Tần Tề cùng điện ảnh cũng rất tốt a!"

"Nhà chúng ta đồ gia dụng đổi một nhóm, hay lại là Lão Sở đồ gia dụng
nhãn hiệu làm tốt lắm a."

"Ta còn đổi chiếc xe, cũng là Sở sinh xe."

" "

Đánh vào là không chỗ nào không có mặt!

Ngay cả Lâm Uyên mấy cái bí danh, đều tại thống nhất sau đó bị bắt đồng
trình độ đánh vào.

Tỷ như Tiện Ngư cái này bí danh.

Gần đây « nóc nhà » bài hát này ban bố.

Thả Sở Châu gia nhập thống nhất trước, lấy bài hát này chất lượng, vốn nên
có đánh vào mùa bóng tiền tam chất lượng, nhưng theo ca khúc phát hành
biểu hiện đến xem, bài hát này lượng chỉ xếp hạng bản mùa bóng vị thứ sáu

Phác nhai đương nhiên là không tính là phác nhai.

Nhưng bài danh tóm lại là thấp hơn Lâm Uyên dự trừ.

Càng có ý tứ địa phương là .

Mặc dù này thủ ca khúc ở bản mùa bóng bài danh thấp hơn Lâm Uyên dự
trừ, nhưng lại lệch « nóc nhà » lượng lại phi thường kinh khủng, ngày đầu
lượng liền cao đến tám trăm vạn!

Ngày đầu tám trăm vạn.

Thả trong quá khứ hoàn toàn là hạng nhất khúc mục đích mới hẳn có thành tích!

Này ý vị như thế nào, Lâm Uyên vô cùng rõ ràng.

Nói rõ bây giờ được chúng thay đổi rất nhiều mà nhóm được chúng khẩu vị lại cùng Tần Tề có chút khác nhau, Sở giảm bớt dân cư không thể so với Tần Tề ít hơn!

Suy nghĩ một chút cũng phải.

Nếu địa cầu Trung Quốc quyết định được Nghệ Hồng, kia Nghệ Hồng âm nhạc cùng với lần kịch vân vân tác phẩm bảng xếp hạng, tất nhiên cũng xuất hiện biến hóa lớn!

Đây là không thể nghi ngờ.

Có một ít tác phẩm,

Cũng Hứa Tần giảm bớt nhân chấp nhận nợ nần, nhưng Tề tỉnh không nhất định chấp nhận nợ nần, dù là Tần Tề cũng chấp nhận nợ nần, Sở giảm bớt nhân lại chưa chắc chấp nhận nợ nần .

Cho nên mới đưa đến loại biến hóa này.

Nhưng xếp hàng mặc dù danh biến hóa, nhưng những này tác phẩm kiếm tiền, nhưng là đề cao thật lớn!

Cho nên Lâm Uyên thấy ca khúc xếp hạng không có đi đến dự trừ, chẳng những không có như đưa đám, ngược lại cảm thấy rất hưng phấn!

Nói cách khác.

Bài danh hàm kim lượng tăng cao!

Không chỉ có như thế, Lâm Uyên còn chú ý tới mình trước mặt những ca khúc đó, số liệu cũng nghênh đón một lớp phòng động, toàn phương vị phòng động!

×

— QUẢNG CÁO —

Cái này làm cho Lâm Uyên như có điều suy nghĩ:

"Sau này nghề rất nhiều tiêu chuẩn, đại khái cũng sẽ sau đó thay đổi đi, tỷ như cái gì kim bài Người viết ca khúc loại ."

Nhìn lại Sở Cuồng cái này bí danh.

Đã liên tái đến quyền thứ bảy « Quỷ Xuy Đăng » cũng ăn vào thống nhất hậu phúc lợi, rất nhiều Sở địa độc giả cũng thích bộ tác phẩm này, từ Quyền 1: Bắt đầu bỏ mà bắt đầu, giống như Tần Tề độc giả cũng đang điên cuồng bỏ nhìn Sở địa tác phẩm như thế .

Chỉ là Sở Cuồng đoán thiên tác gia bài danh có chút hạ xuống.

Bởi vì bảng danh sách trước 10 trung, nhiều hơn mấy vị Sở địa đoán thiên tác gia.

Mà ăn đến tiền hoa hồng lớn nhất, lại là bóng dáng!

Đại khái với bóng dáng tác phẩm phong cách cùng Sở Châu tương đối dựng có liên quan?

Thống nhất sau đó tháng thứ nhất phần, Lâm Uyên không chỉ có ban bố ca khúc, đồng thời hẳn Manga « Võng Vương » soạn lại thành truyện tranh cũng phát hình rồi!

Vốn là Lâm Uyên còn lo lắng bộ này truyện tranh có thể hay không bị Sở địa truyện tranh nghiền ép đây.

Kết quả cũng là không phải nghiền ép.

Bộ này truyện tranh trực tiếp thành một tháng nhiệt độ cao nhất truyện tranh một trong, trước mắt nhiệt độ bài danh rõ ràng là vị thứ năm!

Mà truyện tranh nhiệt độ bảng top 4 trung, có ba bộ, là Sở giảm bớt tác phẩm.

Có thể thấy, coi như là Sở giảm bớt nhân, cũng là rất thích « Võng Vương » !

Điều này sẽ đưa đến bóng dáng cái này Manga, hấp dẫn rất nhiều Sở giảm bớt fan, fan độ chú ý trực tiếp đạt tới ba chục triệu!

Có thể nói .

Thế giới cách cục đang biến hóa, Lâm Uyên ở được mùa, hẳn cố ý tiến hành một cái bí danh tin tức suu tầm, tới ghi chép tự mình ở Sở Châu gia nhập thống nhất sau lấy được thu hoạch.

Trong đó.

Phụ trách văn học bộ phận bí danh Sở Cuồng, bộ lạc fan đột phá 70 triệu, văn học danh vọng đạt tới 72 vạn .

Phụ trách âm nhạc bộ phận bí danh Tiệp Ngư, bộ lạc fan đột phá 70 triệu, tiếng nhạc ngắm đạt tới bảy mươi một vạn .

Phụ trách hội họa bộ phận bí danh bóng dáng, bộ lạc fan đột phá 30 triệu, hội họa danh vọng đạt tới 33 vạn .

Tóm lại.

Lâm Uyên chẳng những không có bởi vì các hành các nghiệp sức cạnh tranh gia tăng cùng với chính mình cho phép thân phận của nhiều sức ảnh hưởng bài danh hạ xuống mà cảm thấy như đưa đám, thậm chí mong đợi càng nhiều thống nhất sớm đi đến!

Danh vọng nguồn càng ngày càng nhiều!

Đương nhiên cái này cũng nhắc nhở Lâm Uyên, sau này chính mình định chế tác phẩm, tiêu chuẩn không chỉ có hẳn định ở cũng không tệ lắm trình độ, phải nhất định là kinh điển mới được!

Cái thế giới này .

Độ khó càng ngày càng cao.

Chờ thật Đại Châu hoàn toàn thống nhất, chỉ sợ Lam Tinh liền muốn đi vào địa ngục cấp khó khăn, khi đó mới thật sự là thân tiên đánh nhau!

Chương 279: Bàn trưởng Lão Sở

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Đáng nhắc tới là .

Mặc dù « nóc nhà » mùa bóng bài danh không cao lắm, nhưng đây là tương đối Tiệp Ngự đi qua Soạn nhạc tiêu chuẩn mà nói, Tần Tề Sở tam Châu thống nhất sau đó bảng danh sách hàm kim lượng càng ngày càng cao, cái bài danh này không tốn hao gì Tiệp Ngự đánh giá.

Cũng không chỉ là Tiệp Ngự.

Giống vậy bảng danh sách, Tần Tề còn lại Người viết ca khúc bài danh cũng đều có bất đồng tăng thứ hạ xuống, thậm chí có kim bài Người viết ca khúc hiếm thấy té xuống rồi mùa bóng trước 10 tình huống, trực tiếp bị quăng mười lăm tên ra ngoài, có thể thấy hiện ở bảng danh sách này muốn lên đỉnh có bao nhiêu khó khăn.

Top 5 có tam thủ Sở Tĩnh bài hát.

Bảng danh sách trước hai gã rõ ràng là Sở Tĩnh khúc cha tác phẩm, phải biết khúc cha cũng không phải là Tần Tĩnh đặc sản, chỉ nói là Tần Tĩnh âm nhạc xác xác thật thật dẫn trước với Lam Tinh, nhưng bất kỳ địa phương nào đều có cao cấp nhất nhân tài, chỉ là trung bình chất lượng bất đồng, đầu số lượng tồn tại nhiều ít khác nhau mà thôi.

Hạng ba cũng là Sở Tĩnh bài hát.

Mặc dù là không phải khúc cha số lượng, lại biểu diễn người nhưng là Sở Tĩnh nhân khí Ca Vương, có lẽ đây cũng là Sở Tĩnh nổi lên đã lâu một lần lên tiếng, mục tiêu chính là muốn chứng minh Sở Tĩnh âm nhạc cũng không kém, cũng xác xác thật thật là đánh Tần Tề một trở tay không kịp.

Chỉ một nhìn đánh giá lời nói.

Bài này « nóc nhà » không tệ.

Nhất là Tần Tề những người nghe đối bài hát này còn là phi thường trả tiền, mỗi âm nhạc máy truyền tin bình luận trong vùng, có một cái bình luận càng là dẫn phát vô số người điểm đáng khen: "Bài hát này cực kỳ giống tháng mười hai « mặt trời đỏ » lên đỉnh sau chân thực tả chiếu."

Có người không hiểu, truy hỏi nguyên nhân.

Kết quả không ít người trả lời: "Người phạm."

Kết quả rất nhiều người theo « nóc nhà » bài hát này một suy nghĩ sâu xa, nhất thời phát ra phốc tiếng chê cười: "Các người lại đem đánh cược cầu lấy

roi đánh thi thể, bởi vì bọn họ thua cuộc cho nên đều đi nóc nhà nhìn trăng sáng rồi hả?"

"Sân thượng quá chật chội."

"Hay lại là nóc nhà rộng rãi."

"Phộc, nguyên lai là như vậy?"

"Chơi đùa ngành thuộc về chơi đùa ngành a, ca khúc vẫn là rất tốt, Tiệp Ngu lão sư bài hát của sáng tác cơ bản đều tại tiêu chuẩn trên, bài này « nóc nhà » nhịp điệu phi thường trào nhĩ, hơn nữa đây cũng là Tiệp Ngu lần đầu tiên viết nam nữ song ca khúc mục đích đi, ca từ cùng nhịp điệu ngoài ý muốn ngọt!"

"Ta cùng nữ phiếu đi ktv song ca rồi."

"Bài hát này bài danh là không phải đặc biệt cao, bởi vì Sở Tĩnh khúc cha xuất thủ, cảm giác sau này mùa bóng bảng cạnh tranh càng ngày sẽ càng kinh khủng, bất quá ta tin tưởng mấy cái mùa bóng sau đó, Tân Tĩnh âm nhạc nhân rất nhanh sẽ biết tiếp tục chế phách bảng danh sách."

" "

Bình luận khu còn có một chút Sở Tĩnh những người nghe, cũng này thủ ca khúc, đám người này thậm chí chạy đến Tiệp Ngu bộ lạc phía dưới thổ lộ:

"Thông nhất sau đó trước nhất nhận biết Tân Tề đại lão chính là Tiệp Ngu, vội vàng cái bộ lạc tới chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng đại lão."

Không chỉ có Tiệp Ngu.

Bao gồm Sở Cuồng cùng bóng dáng bình luận khu, cũng không thiếu Sở Tĩnh trước người tới biểu lộ, trong năm qua bên trong, bộ lạc sân thượng cùng Tề tỉnh Blog có thể nói là có qua có lại đại chiến 300 hiệp!

Thắng bại đã trải qua sơ bộ rõ ràng.

Bộ lạc bên này vững vàng chiếm cứ thượng phong, thành công công lược rồi Tân Tề 70% thị trường, cho nên Sở Tĩnh gia nhập sau đó, rất nhiều Sở Tĩnh nhân cũng là cái này Tân Tề được hoan nghênh nhất Internet xã giao sân thượng phân mềm.

Sở Tĩnh cũng có tương tự phân mềm.

Bất quá Sở Tĩnh xã giao sân thượng, được mọi người số đại khái chỉ có bộ lạc một nửa, cho nên có chút Tiên Thiên hoàn cảnh xấu, ít nhất bây giờ là không cách nào đối bộ lạc tạo thành uy hiếp, đối với lần này Lâm Uyên thực ra cũng có chút hiếu kỳ, nếu như địa cầu các nước thông nhất thống nhất lời nói, Trung Quốc thị trường cự đầu Weibo cùng mặt thư đợi cùng loại hình phân mềm làm có phần thắng sao?

Xuân Tiết kỳ nghỉ trong lúc.

Các công ty lớn còn không có đi làm, bất quá trong nghề đối với tân mùa bóng tình huống cũng có chú ý, khi thấy bài hát mới bảng tình huống, trong

nghe không thể tránh khỏi xuất hiện một ít thảo luận, phần lớn với Sở Châu gia nhập Tân Tề có liên quan:

"Lão Sở khí thế hung hung a."

"Trực tiếp hai vị khúc cha xuất thủ."

"Không nghĩ tới bọn họ bao lăm tiền tam!"

"Ta có phải hay không là có thể chỉ chờ mong một chút năm nay đáy tháng mười hai sẽ có khúc cha loạn chiến rồi, Lão Sở vừa tiến đến liền muốn cướp thị trường, tháng sau Tân Tề nhất định sẽ có phản kích, Nhất là Tân Tinh làm âm nhạc chi hương, làm sao có thể sẽ nguyện ý bị áp chế?"

" "

Mặc dù là thống nhất rồi, nhưng địa vực quan niệm thâm căn cố đế, các tỉnh nhân đúng là vẫn còn đối tự gia nhân còn có lòng trung thành, Sở Tinh mới vừa gia nhập liền bao lăm một tháng bài hát mới bảng vị trí thứ ba, nhưng là kích phát không ít Sở Tinh nhân cảm giác tự hào.

Có lẽ là từ phần này cảm giác tự hào.

Theo Sở Tinh nhận làm hết một tháng bài hát mới bảng tiền tam, nên giảm bớt rất nhiều báo chí trực tiếp liền làm nổi lên tin tức tuyên truyền, mặc dù sai từ dùng câu rất uyển chuyển, nhưng nội dung trung tâm lại viết rất rõ ràng, đơn giản chính là Sở Tinh âm nhạc dẫn chạy thông nhất sau ban đầu cái mùa bóng, áp chế Tân Tề địa phương âm nhạc người nói vân, cái này làm cho Tân Tề rất nhiều âm nhạc nhân cũng cảm thấy có chút khó chịu:

"Lão Sở rất bành trướng a."

"Ở trong tin tức kéo cái gì áp chế Tề tinh âm nhạc nhân coi như xong rồi, lại đem chúng ta Tân Tinh cũng coi như bên trên, đây là không có trải qua bị Tân Tinh âm nhạc nhân chi phối sợ hãi ấy ư, không phải là thừa dịp chúng ta không có coi trọng tháng giêng mới trộm ba gia thôi."

"Còn có tin tức cầm Tiệp Ngự theo lệ đây."

Thật có Sở Tinh tin tức cầm Tiệp Ngự theo lệ, nói Tiệp Ngự làm Tân Tề trừ danh Người viết ca khúc, ở bản mùa bóng lại bị Sở Tinh áp chế, có thể thấy Sở Tinh âm nhạc cũng là đi tại thế giới hàng đầu, cái này còn là lần đầu tiên có người dám đường hoàng đem Tiệp Ngự làm làm bối cảnh bản.

Tin tức này ảnh hưởng không nhỏ.

Mặc dù phát biểu bản này bản tin truyền thông ở Sở Tinh sức ảnh hưởng cũng không lớn, lời bàn cũng ít nhiều có chút bác chú ý ý đồ, nhưng bọn hấn mục đích coi như là thành công, Tiệp Ngự bộ lạc bình luận phía dưới, không ít Tiệp Ngự fan cũng lòng đây cảm phẫn:

"Tiệp Ngự nhanh đổi Sở Tinh truyền thông!"

"Này ba phải hung hăng giáo dục!"

"Lại bắt chúng ta Tân Tề âm nhạc người đi làm nổi bật bọn họ, chẳng qua chỉ là chúng ta đổi một tháng không có rất coi trọng thôi, bọn họ điều động

hai vị khúc cha, chúng ta bên này khúc cha ép căn bản không hề động thủ ý tứ thật sao."

"Sao không với « mặt trời đỏ » so với?"

"Cầm Tiên Ngự bài hát của lão sư chất lượng trung không tính là đột xuất nhất tác phẩm làm so sánh đơn giản là đùa bỡn lưu manh, nếu như « mặt trời đỏ » là tháng này phát hành, bọn họ khúc cha cũng chưa chắc có thể cầm tháng này phân hạng nhất khúc mục đích."

" "

Mặc dù thêm dầu vào lửa là truyền thông, nhưng Sở Tĩnh âm nhạc nhân ít nhiều gì cũng có tương tự ý tứ, giống như Tề Tĩnh mới vừa thống nhất thời điểm cũng định ở âm nhạc bên trên cùng Tần Tĩnh tương đối như thế, đây là thống nhất sau không thể thiếu bệnh biến chứng.

Lâm Uyên đảo không cảm thấy bị mạo phạm.

Lại là không phải nhằm vào mình, Sở Tĩnh này ba tin tức là gương cao chính mình, nhằm vào là Tần Tề giới âm nhạc, phỏng chừng tháng sau Tần Tề giới âm nhạc sẽ hung hăng đánh lại, cho nên Lâm Uyên chẳng những không có đáp lại chuyện này, ngược lại ưu tai du tai ở bộ lạc bên trên tuyên truyền nổi lên chính mình tân điện ảnh « Andhadhun » .

Hậu kỳ chế tác rất nhanh.

Không ra ngoài dự liệu lời nói, năm nay hai ba tháng, « Andhadhun » sẽ chiếu phim, chỉ là Lâm Uyên nghĩ lại lại cảm thấy, có lẽ tuyên truyền điện ảnh cũng là một loại loại khác đáp lại, bởi vì bộ phim này bên trong bài hát

Có chút lợi hại.

Chương 280: Hấn sẽ tàn sát bằng

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Sở dĩ làm tuyên truyền là bởi vì « Andhadhun » hậu kỳ chế tác tháng này là có thể hoàn thành, khác điện ảnh đều là ở vô số quay chụp hoàn thành tài liệu thực tế bên trong tìm phương hướng, Tiện Ngự điện Ảnh Kính đầu lại giàu có mục đích tính, cái gọi là biên tập chỉ là đem thứ tự xếp hàng ngay ngắn, sau đó tăng thêm phối nhạc đợi các thứ .

Tóm tắt cân nhắc quá trình.

Tốc độ nhanh giống như một bộ lạn phiến.

Lâm Uyên vốn tưởng rằng mùa bóng bằng phong thanh huyền ảo một trận liền đi qua, bất quá hấn không nghĩ tới là, Sở gia nhập Tần Tề thống nhất sau đó, đến tiếp sau này bệnh biên chứng tựa hồ so với lúc trước đủ gia nhập sau đó nghiêm trọng hơn một ít?

Mấy ngày kế tiếp.

Sở bành trướng tựa hồ bộc phát lợi hại, thậm chí có Sở đại bài âm nhạc người công khai tuyên bố Sở âm nhạc không thể so với Tần kém, Sở lớn nhất mấy nhà truyền thông càng là công khai vì nhà mình âm nhạc nhân đánh trống, từ mỗi cái góc độ tới phân tích Sở ở âm nhạc phương diện kiến thụ, vì vậy Tiện Ngự cái này năm ngoài đáy phong quang vô hạn tiêu khúc cha lần nữa bị Sở môi giới đem ra làm bối cảnh bản theo lệ nói rõ .

Này trong lúc nhất thời.

Tình thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Đạo là không phải nhằm vào Tiện Ngự, này thực ra cũng cùng Lam Tinh bối cảnh có liên quan, Tần ở âm nhạc lĩnh vực thống trị lực là toàn cầu công nhận hạng nhất, phạm là chuyện có đệ nhất thì có thứ hai, Sở chính là xếp hàng thứ hai âm nhạc Đại Châu, một điểm này Lam Tinh cũng là cơ bản thừa nhận, bất quá Sở đối với thuyết pháp này tựa hồ là không phải đặc biệt công nhận, bọn họ cảm giác mình âm nhạc không thể so với Tần Châu kém! Cho nên mới có trước mặt này ra trò hay.

Sở tựa hồ muốn mượn thống nhất cơ hội cùng Lam Tinh âm nhạc nhân chính diện vừa mới ba, vạn nhất mới vừa thắng Sở chính là Lam Tinh âm nhạc số một, lựa chọn Tiện Ngự làm lớn nhất bối cảnh bản chỉ là bởi vì Tiện Ngự vừa vạn thắng trước đánh bại hai vị khúc cha, lại vừa vạn ở bản mùa bóng bài danh bị Sở áp chế cho nên không cao lắm mà thôi.

"Tần Sở âm nhạc đại chiến tiết tấu?"

Cái này còn là lần đầu tiên có địa phương dám khiêu chiến Đại Tân âm nhạc chi hương địa vị, ban đầu đủ thống nhất thời điểm chỉ dám nói mình điện ảnh ngư phê, cũng không dám ở âm nhạc bên trên với Tân tranh phong, cho nên đồng dạng là thống nhất khu vực Tề tỉnh nhân thấy Sở thống nhất hậu thượng lại diễn như vậy vừa ra xuất sắc đại hí, mặc dù nội tâm càng thiên hướng về Tân nhưng vẫn là lựa chọn bên cạnh xem, có khá nhiều chút xem cuộc vui ý tứ.

Đúng như dự đoán.

Ở Sở liên tiếp gọi nhíp bên dưới, mấy ngày kế tiếp lục tục có Ca Vương cùng khúc cha cấp Đại Tân trú danh âm nhạc nhân lên tiếng, chuẩn bị bắt lại năm nay thứ 2 mùa bóng, hiển nhiên là dự định tại tháng sau cho Đại Sở lấy đón đầu thống kích, lấy thông suốt âm nhạc chi hương danh dự!

Trong này.

Thậm chí bao gồm Lâm Uyên tối ái nhân vật thể bản tôn, Tinh Mang mạnh nhất khúc cha Dương Chung Minh, không biết có phải hay không là Sở nhân chọc giận vị này khúc cha, hay lại là Tinh Mang hi vọng Dương Chung Minh xuất thủ cho công ty toàn một lớp danh vọng, tóm lại Dương Chung Minh chuẩn bị xuất thủ.

Hoa lạp lạp!

Theo các đại lão vào sân, trên Internet hoàn toàn náo nhiệt lên, Tân Sở âm nhạc đại chiến đề tài không hồi hộp chút nào bộ lạc nhiệt lục soát số một, nhiệt lục soát phía dưới càng là có Tân Tề Sở tam địa dám bạn trên mạng bàn phím đại chiến diễn ra:

"Đại Sở uy vũ ngang ngược!"

"Đều nói Tân Tỉnh là Lam Tinh âm nhạc chi hương, ta cảm thấy chúng ta Đại Sở âm nhạc cũng khá vô cùng, chỉ là Tân danh tiếng quá lớn, cộng thêm lúc trước có văn hóa tường cô lập, cho nên ngoại giới đối với chúng ta thiếu hiểu biết, thực ra chúng ta không thể so với Tân Tỉnh kém!"

"Nghe một chút Đại Sở âm nhạc!"

"Đại Sở mới vừa gia nhập thống nhất liền nhận làm hết mùa bóng bảng tiền tam vẫn chưa thể nói rõ vấn đề ấy ư, đừng nói cái gì Đại Tân khúc cha không xuất thủ, chúng ta Đại Sở bên này cũng có thật nhiều cao thủ còn không có kết quả đây "

"Là được."

"Chúng ta Đại Sở rất nhiều lĩnh vực thực ra đều tại Lam Tinh phi thường dẫn trước, tỷ như chúng ta xuất phẩm Phim Hoạt Hình, tỷ như chúng ta xuất phẩm đồ điện, tỷ như chúng ta xe hơi nhãn hiệu vân vân, liền cùng những thứ này lĩnh vực như thế, chúng ta âm nhạc cũng không thể khinh thường."

" "

Xem ra không chỉ là Đại Sở âm nhạc nhân đối với tự thân âm nhạc có lòng tin, ngay cả Đại Sở người bình thường cũng có tương tự ý tưởng, cho nên

mới có lần này đại chiến mở màn kéo ra, bất quá Tần Nhân tự nhiên là không có khả năng chịu phục:

"Âm nhạc chi hương là nói không?"

"Toàn bộ Lam Tinh cũng công nhận Đại Tần âm nhạc thành tựu, chỉ các người Sở nhân không đồng ý, nếu như vậy vậy thì mỗi mắt mong chờ được rồi, ngoài ra khác lão cầm Tiệp Ngự làm bối cảnh bản, Các người làm nửa ngày chẳng qua chỉ là ở cùng chúng ta Tần Châu trường nghệ thuật còn không có tốt nghiệp sinh viên khoa tay múa chân mà thôi."

"Này ba là múa búa trước cửa Lỗ Ban a."

"Lam Tinh trong giới âm nhạc đỉnh cấp âm nhạc nhân phần lớn xuất từ Đại Tần, ngoài ra vô luận là khúc cha hay lại là vương bài cũng là chúng ta Tần Nhân nhiều nhất, thật muốn so với băng ngồi cường độ các người Sở nhân cũng không có gì cơ hội a."

" "

Tần Sở bạn trên mạng cạnh tranh không thể tách rời ra, Tề tinh bạn trên mạng chính là đủ loại thêm dầu vào lửa sấp khoa đả ngôn, một bên thừa nhận Tần Âm vui địa vị, một bên khích lệ Đại Sở thêm cố gắng lên diệt Diệt Tần uy phong.

Tiệp Ngự Weibo phía dưới.

Càng nhiều fan bắt đầu hô hào tiêu khúc cha xuất chinh, ở trong xương có loại kiêu ngạo Tần Nhân xem ra, Sở ở âm nhạc phương diện chỉ là một đệ đệ, bây giờ Đại Sở một mực cầm Tiệp Ngự nói chuyện, Tiệp Ngự muốn không trả lời làm thật giống như sợ bọn họ như thế.

"Đừng chỉ làm điện ảnh."

"Tiệp Ngự lão sư mau xuất thủ!"

"Gần đây Sở nhân rất phách lối a!"

"Tiệp Ngự lão sư lấy thêm ra một bài « mặt trời đỏ », tuyệt đối có thể để cho Sở nhân im miệng, sáng tác khẳng định cần thời gian, tháng hai không được thì ba tháng, ba tháng không được thì bốn nguyệt mà, tóm lại phải nói chút gì, bằng không khởi là không phải ủng công bị bọn họ Sở nhân tiêu phí?"

" "

Không chỉ có fan.

Tần Tinh giới âm nhạc, cũng đang suy đoán Tiệp Ngự sẽ xuất thủ, nếu như là không phải tháng mười hai thắng được Chư Thần cuộc chiến, Tần Tinh giới âm nhạc sẽ không có cao như vậy mong đợi, nhưng bây giờ Tiệp Ngự ở trong mắt rất nhiều người là có cơ hội thắng khúc cha!

"Thật giống như muốn ra tay?"

Tần Sở bạn trên mạng có thể nói là đại nhập cảm cực mạnh rồi, liền vốn là đối chuyện này không chút nào để ý Lâm Uyển cũng mơ hồ cảm giác đã

biết ba được cho ra điêm đáp lại mới được, vẫn không phải là bởi vì tức giận, mà là Lâm Uyên từ trong phát hiện cơ hội làm ăn!

Là, cơ hội làm ăn!

Tần Sở âm nhạc đại chiến làm các nơi nhân cũng như vậy đoàn kết, đơn giản là đem một cái trước đó chưa từng có cơ hội đưa đến trước mặt Lâm Uyên, nếu như nắm cơ hội này, Lâm Uyên khẳng định có thể hung hăng quét một lớp danh vọng!

"Danh vọng giá trị a."

Nếu như mình có thể đại biểu Tần Châu âm nhạc xuất chinh, Lâm Uyên phảng phất có thể thấy rất nhiều danh vọng giá trị đang hướng về chính mình vẫy tay, hẳn thậm chí không cần cố ý đi chế tác riêng cái gì bài hát mới, bởi vì tác phẩm chính là có sẵn:

Trong phim ảnh vài bài Đàn dương cầm khúc!

Nhưng mà này còn là một cái rất tốt cộ nhiệt độ cơ hội, Lâm Uyên hoàn toàn có thể mượn trận này âm nhạc đại chiến, đi đến tuyên truyền « Andhadhun » bộ phim này mục đích, nên biết Đạo Tuyên truyền đối với một bộ phim cũng là vô cùng trọng yếu!

Vậy còn chờ gì đây?

Lần này Lâm Uyên không có quá nhiều do dự, trực tiếp dùng Tiệp Ngự tài khoản ban bố « Cương Cầm Sư » hải báo đồ, đồng thời tại chính mình động tĩnh bên trong để lộ ra tin tức: "Điện ảnh biệt danh vì Cương Cầm Sư, danh như ý nghĩa, ta vì bộ phim này sáng tác đi một tí âm nhạc, bao gồm vài bài Đàn dương cầm khúc, mọi người có thể ở bộ phim này đặc được đến muốn muốn câu trả lời."

Bá bá bá!

Rõ ràng cùng trước động tĩnh như thế, Tiệp Ngự hay là ở trò chuyện điện ảnh, nhưng lần này fan tâm tư nhưng là bị câu đi qua, hẳn bộ lạc bình luận khu trực tiếp nổ tung, vô số bạn trên mạng cũng ở phía dưới điên cuồng nhấn lại:

"Muốn ra tay?"

"Làm điện ảnh phối nhạc?"

"Chớ nói, ta mua vé!"

Cũng có người phát hiện Tiệp Ngự cẩn thận máy: "Này ba là biến hình điện ảnh tuyên truyền a, người thật đúng là một tuyên truyền quý tài, nếu như xem chiếu bóng xong không nghe được hài lòng bài hát, tiệp Thái Sư cũng đừng trách ta nói đùa nha."

"Các hạ chính là Ninh Vương?"

"Phải đương trường đi tiểu cái đi tiểu sao?"

"Điện ảnh khi nào chiếu phim à?"

"Xem ra chúng ta Tiệp Ngự lão sư rất thích ở trong phim ảnh kẹp theo hàng lậu mà, lần trước là thơ cùng đôi liền, lần này lại trực tiếp vì điện ảnh sáng

tác rồi Đàn dương cầm khúc, hơn nữa điện ảnh biệt danh liên kê « Cương Cầm Sư » , cho nên đây là một bộ âm nhạc thể tài điện ảnh?"

"Có thể, Tiệp Ngự xuất chinh!"

"Thực ra Tiệp Ngự ra không ra tay đều giống nhau, chúng ta Đại Tần không ít đại lão cũng xuất thủ, Đại Sở này ba đều phải chết, bất quá ai bảo Đại Sở một mực cầm Tiệp Ngự theo lệ đâu rồi, Lão Hồ không phát uy, người làm Tiệp Ngự lão sư thật là con cá à?"

" "

Mặc dù có cộ nhiệt độ hiềm nghi, nhưng không có ai đối với lần này không ưa, bởi vì Tiệp Ngự tân điện ảnh thật rất trọng tâm, tựa hồ chính là vì lần này Tần Sở âm nhạc đại chiến mà cố ý chuẩn bị như thế, sẽ không cho nhân rất mạnh mẽ cảm giác.

Lâm Uyên sách lược có hiệu quả.

Hắn này nhiệt độ một cộ, tân điện ảnh độ chú ý bá bá bá lên rồi, rất nhiều người đều bắt đầu bộ phim này tin tức liên quan, một ít điện ảnh chằm chằm Website quá mức thậm chí đã xuất hiện « Andhadhun » từ cái, chỉ là cộ thể tin tức không rõ.

"Thông minh a!"

Số tám kết thúc Nghỉ cuối năm.

Lần nữa trở lại công ty đi làm ngày này, lão Chu vui không ngậm miệng được, trước tiên tìm đến Tiệp Ngự: "Người này ba tuyên truyền làm tốt vô cùng, đã có điện ảnh liên lạc chúng ta hỏi « Andhadhun » chiếu phim tình huống, hậu kỳ lúc nào làm xong?"

"Số 15."

Lâm Uyên mở miệng nói, nhờ vào lần này không đi Internet đại điện ảnh đường đi, mà dưới tình huống bình thường một bộ phim chiếu phim phải đợi đang trong kỳ hạn đợi xếp hàng phiếu, chiếu phim ngày tháng thật đúng là không quá được tự mình khống chế, nhưng nếu như là mượn Tần Tề âm nhạc đại chiến Đông Phong, kia những vấn đề này đều sẽ không lại là vấn đề!

Từ góc độ này mà nói.

Lâm Uyên thậm chí có nhiều chút cảm kích Sở nhân một mực lấy chính mình làm bối cảnh bản, chính là Sở nhân không ngừng phóng cừ hận, kích thích Tần Nhân đoàn kết, mới để cho nhiều người như vậy bắt đầu đối với chính mình điện ảnh như thế chú ý!

"Bất quá ."

Lão Chu có chút lo lắng nói: "Người trong phim ảnh bài hát ta còn không có nghe, chất lượng có bảo đảm ấy ư, nếu như người không nắm chắc lời nói, ta có thể để cho công ty mấy vị khúc cha hỗ trợ một chút, trên tay bọn họ hẳn còn có không phát hành tác phẩm, chất lượng khá vô cùng."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên rất có lòng tin.

Niềm tin của hắn cho tới bây giờ không phải tới từ chính mình, mà là tới từ ở kiếp trước ai cũng khoái kinh điển tác phẩm, « Mộng Trung Hôn Lễ » tuyệt đối là không thể tranh cãi đại sát khí, có thể nói đây là Lâm Uyên lòng tin đủ nhất một lần!

"Có lòng tin ."

Lão Chu gật đầu một cái, hắn đối với Lâm Uyên Soạn nhạc năng lực không có hoài nghi, bất quá chuyện này dính dấp quá lớn, vạn nhất « Andhadhun » bên trong bài hát cũng không đủ sức thuyết phục, không chỉ có điện ảnh muốn băng bản, Tiện Ngự cái này Người viết ca khúc uy vọng cũng sẽ phải chịu cực đả kích lớn.

Cọ nhiệt độ là kiếm 2 lưỡi.

Tràng này quan hệ đến vinh dự Tần Tề âm nhạc đại chiến, xác thực có thể để cho « Andhadhun » lấy được cửa ải cực kỳ lớn chú thích, nhưng cùng với thời điểm vô hạn phóng cao rất nhiều rồi nhân đối với bộ phim này trung xuất hiện tác phẩm mong đợi, nếu như này mong đợi cuối cùng không có thể đi đến rất nhiều người tưởng tượng tiêu chuẩn, hậu quả đem sẽ thiết tưởng không chịu nổi.

Tiện Ngự cũng rất khó chịu đựng.

Cho nên để cho an toàn hắn vẫn đề nghị: "Nếu không ta để cho Dương Chung Minh nghe một chút nhìn, hắn có lẽ có thể cho người một ít đề nghị, ta là không phải không tín nhiệm người lần này tác phẩm, chỉ là lần này tác phẩm thật quá trọng yếu!"

Lâm Uyên nói: "Tùy tiện."

Lần này là vàng thật không sợ lửa rồi.

Lão Chu gật đầu một cái, trực tiếp mang theo Lâm Uyên lên mười bốn lầu, mười bốn lầu là công ty Soạn nhạc bộ cao nhất tầng lầu, cùng thời điểm là Dương Chung Minh phụ trách quản lý ngành, đối phương là Lam Tinh đỉnh cấp khúc cha, lão Chu khẳng định không thể để cho Dương Chung Minh đi gặp Lâm Uyên, hắn Lâm Uyên đi gặp Dương Chung Minh mới thích hợp.

Đây là vẫn bối phải có lễ nghi.

Lâm Uyên đối với lần này cũng không cảm thấy có vấn đề gì, đối với Dương Chung Minh, hắn thực ra có một loại đặc thù cảm tình, nếu như bỏ đi hệ thống cung cấp những thứ này tác phẩm không nói, Lâm Uyên cảm thấy Dương Chung Minh mới là để cho Lâm Uyên thu hoạch nhiều nhất nhân ——

Đối phương coi như là Lâm Uyên chân chính lão sư!

Bởi vì Lâm Uyên chân chính Soạn nhạc kiến thức, thực ra phần lớn đều là Dương Chung Minh nhân vật thể truyền thụ, dù là Dương Chung Minh tự mình cũng không biết chuyện, Lâm Uyên cũng xác xác thật thật là thông qua đối phương học được rất nhiều thứ.

Cũng không lâu lắm.

Mười bốn lâu đến.

Lão Chu dẫn Lâm Uyên tiến vào một gian an tĩnh phòng làm việc, gõ cửa một cái, đợi bên trong truyền tới mời vào thanh âm, hắn mới đẩy cửa đi vào, sau đó Lâm Uyên liền thấy một tên ước chừng bốn mươi tuổi ra mặt nam nhân chính ngẩng đầu nhìn chính mình.

Người đàn ông này 1m8 tả hữu.

Cao vóc dáng cao, nhưng gò má có chút thon gầy, hốc mắt có chút giới hạn lõm sâu, tựa hồ là lâu dài không có nghỉ ngơi tốt đáng vẻ, tóc có trung niên nam nhân thường gặp thưa thớt, có thể tưởng tượng lúc còn trẻ phải là một phi thường đẹp trai nam nhân.

"Dương lão sư tốt."

Lâm Uyên chủ động mở miệng nói.

Đây là hai người lần đầu tiên gặp mặt, Dương Chung Minh tuyệt đối không tưởng tượng nổi, đã biết bức hình tượng, Lâm Uyên thực ra đã hết sức quen thuộc rồi, thậm chí đối với trong đầu của chính mình những thứ kia Soạn nhạc kiến thức, Lâm Uyên cũng không tính là xa lạ.

Trước đó lấy được lão Chu Thông biết.

Dương Chung Minh đối với Lâm Uyên xuất hiện cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, hắn chỉ là nhìn chăm chăm Lâm Uyên, dùng sự hiếu kỳ mắt Thần Thám cứu như vậy nhìn chăm chăm Lâm Uyên nhìn, qua thật lâu mới chậm rãi mở miệng nói:

"Ta biết ngươi."

Lão Chu cười nói: "Sự tình ta vừa mới đề cập với ngươi, nghe một chút Lâm Uyên lần này bài hát, ngươi phải nói có thể, ta đây cũng yên lòng, chuyện này không xử lý tốt sẽ phá hủy Tiện Ngự, hi vọng ngươi có thể đề ý."

"Tiện Ngự không thể hủy."

Dương Chung Minh biểu tình bỗng nhiên có chút nghiêm túc, sau đó mới hướng về phía Lâm Uyên nhẹ giọng nói: "« óc nhà » bài hát này không có bất cứ vấn đề gì, chỉ là Sở nhân tiêu tâm tư hơi nhiều, cho bọn hắn chiếm chút lợi lộc thôi."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn dĩ nhiên biết « óc nhà » không có vấn đề, bất quá Dương Chung Minh lời này có chút an ủi ý tứ, cho nên Lâm Uyên cũng không nói gì nhiều, chỉ là mở điện thoại di động lên nói: "Ta đem bài hát để cho ngài nghe?"

Dương Chung Minh nói: "Sẽ đàn sao?"

Lâm Uyên gật đầu: "Biết một chút."

Dương Chung Minh liếc nhìn cửa sổ Đàn dương cầm.

Lâm Uyên hội ý, trực tiếp ngồi vào trước dương cầm, hắn không có lựa chọn trong phim ảnh còn lại bài hát, mà là lựa chọn đánh đàn « Mộng Trung

Hôn Lễ » , đây là trong phim ảnh phân lượng đủ nhất một thủ khúc, cũng là Lâm Uyên lúc đầu rút được tác phẩm sau một mực cất giấu vật quý giá trong lòng tốt.

Lão Chu ngồi vào chỗ của mình.

Dương Chung Minh chính là đứng thẳng, nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên bên trong có chút mong đợi, trong cái vòng này xuất hiện qua rất nhiều người mới, nhưng là không phải mỗi một người mới cũng có thể được khúc cha chú ý, Tiệp Ngu là vì số không nhiều, xuất đạo liền bị không ít người chú ý người mới.

Chạm Đàn dương cầm.

Lâm Uyên hơi rung nhẹ đến thân thể, thon dài ngón tay ở trên phím đàn quen thuộc nhảy, phảng phất là mưa Thiên Hà bờ bên trong tự do du tường Tiểu Ngu, qua lại ở thủy cùng tự nhiên giữa, điềm tĩnh Đàn dương cầm chỉ âm khiến người phảng phất đặt mình trong trong mây mù.

Không tính là kịch liệt.

Nhưng Lâm Uyên Cầm Âm lại rõ ràng có một cỗ không nói ra lực lượng, phảng phất bình tĩnh trên mặt hồ, bị lòng bàn tay gõ lên từng cái âm phù rơi xuống, ở Dương Chung Minh đáy lòng đựng đưa một từng cơn sóng gợn .

Lão Chu ánh mắt khẽ biến.

Dù là hẳn âm nhạc năng lực giám thưởng so ra kém Dương Chung Minh, cũng có thể ý thức được bài hát này không tầm thường, càng làm cho hẳn kinh ngạc là, Lâm Uyên trình diễn kỹ xảo phi thường chuyên nghiệp, không có vô số huấn luyện căn bản không đạt tới loại trình độ này!

Dương Chung Minh nhỏ nhỏ nhắm lại con mắt.

Tiếng đàn này tựa hồ có loại ma lực, để cho giờ phút này hẳn tâm cảnh như trong sáng Minh Nguyệt như vậy thanh thuần, mà nhảy ở trên phím đàn đen trắng ngón tay phảng phất đang giảng giải đến mỹ lệ làm rung động lòng người cô sự, kèm theo không khỏi thương cảm.

Tay phải của Lâm Uyên tăng thêm tốc độ.

Đàn dương cầm âm sắc từ trước đến giờ đơn thuần mà phong phú, nhu lúc như mùa đông ánh mặt trời, Doanh Doanh phát sáng phát sáng ấm áp bình tĩnh, vắng lặng lúc như bi thép xuất ra hướng mặt băng, viên viên rõ ràng viên viên thấu xương, ở nơi này thâm như ám dạ trong yên tĩnh, có tiếng nếu không có âm thanh, tựa hồ không đầy lực lượng tràn đầy về phía chân trời.

Mấy phút sau.

Lâm Uyên dừng lại trình diễn.

Người cuối cùng âm cuối từ hẳn giữa ngón tay chạy đi, lúc này lão Chu đã là vẻ mặt tươi cười, mà Dương Chung Minh nhưng là ngón tay với trong không khí du động, tựa hồ đang so sánh Lâm Uyên vừa mới cầm phổ diễn dịch, hơi có chút đắm chìm ý trong đó .

"Khu, như thế nào đây?"

Lão Chu không nhìn được phá vỡ không khí yên lặng, hẳn yêu cầu lão Chu chuyên nghiệp năng lực để phán đoán, tại hẳn nghe tới bài hát này phi thường lợi hại, nhưng để cho hẳn cụ thể đi miêu tả lợi hại ở kia, hẳn lại không có biện pháp chuyên nghiệp tính đánh giá, đây cũng là tuyệt đại đa số người nghe Đàn dương cảm cảm thụ, không phải là hai loại:

Êm tai cùng khó nghe.

Dương Chung Minh có chút trợn lớn con mắt, nhìn lão Chu liếc mắt, tựa hồ có hơi bất mãn với đối phương đánh vỡ chính mình trạng thái, sau đó ánh mắt của hẳn chăm chú nhìn Lâm Uyên, lần đầu tiên có loại không nhìn thấu một cái hậu bối cảm giác.

"Đàn không tệ."

Lão Chu có chút không nói gì: "Ta trước không thảo luận piano đàn tấu trình độ, chúng ta trò chuyện một chút cái này bài hát đi, Dương lão sư cảm thấy cái này bài hát có hay không sửa đổi không gian, còn là nói trực tiếp đặt ở trong phim ảnh là có thể dùng?"

"Người nói đều là nói nhảm."

Dương Chung Minh chưa cho lão Chu lưu mặt mũi, làm lão Chu sắc mặt biến thành đỏ đờ lên, sau đó nội tâm an ủi mình, hàng này dù sao cũng là khúc cha, phản Chính Bình lúc Tiệp Ngư cũng không cho mình lưu cái gì mặt mũi, hai người này ý nào đó mà nói còn rất giống như .

Lại một hồi trầm mặc sau đó.

Khoé miệng của Dương Chung Minh toát ra một nụ cười, đây là Lâm Uyên cùng lão Chu Tiến môn sau đó hẳn lần đầu tiên lộ ra nụ cười, kết quả còn không chờ lão Chu nói chuyện, Dương Chung Minh liền lần nữa mở miệng nói: "Tháng hai ta thôi lui ra, chu chủ quản hỗ trợ phát một chút thanh minh."

"Tại sao?"

Lão Chu trừng lớn con mắt.

Dương Chung Minh nhìn về phía Lâm Uyên, nụ cười lại có nhiều chút âm áp: "Vì vậy tháng hai thuộc về hẳn, ta sẽ không tham gia náo nhiệt."

"Nhưng là ."

"Hẳn sẽ tàn sát bản."

Dương Chung Minh cắt đứt lão Chu lời nói.

Lão Chu ánh mắt trong nháy mắt trừng lão đại, tựa hồ trong nháy mắt bị người giữ lại cổ họng một dạng liền ô rồi chừng mấy âm thanh, mới giọng nói lược có vài phần run rẩy nói:

"Được !"

Chương 281: Phong Khởi lúc

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Tựa hồ là Dương Chung Minh khẳng định cho lão Chu vô hạn lòng tin, tiếp theo lão Chu đối « Andhadhun » chiếu phim công việc cực kỳ để ý, cơ hồ là ở điện ảnh mới vừa mới vừa hoàn thành hậu kỳ thời điểm, hẳn liền không kịp chờ đợi nắm thành phiến đi theo điện ảnh nói xếp hàng phiến chuyện. Làm việc hiệu suất vẫn còn rất cao.

Có Tinh Mang lực lượng ở sau lưng thúc đẩy, cộng thêm điện ảnh vốn là cộ đến tuyên truyền nhiệt độ, cho nên ở lão Chu phen này vất vả bên dưới, điện ảnh rút cuộc thành công định đương đến nay năm tháng hai nhất hào. Vừa vặn trước ở tân mùa bóng mở ra lúc.

Sau đó Lâm Uyên ở bộ lạc bên trên tuyên bố tin tức này, đồng thời còn ban bố hải báo, cũng tiết lộ điện ảnh nhiều tin tức hơn, tỷ như điện ảnh phân thuộc loại hình vân vân, bất quá mọi người chú ý trọng điểm cũng không ở chỗ này, ngoại giới để ý hơn trong phim ảnh sẽ xuất hiện bài hát.

"Rút cuộc định đương rồi!"

"Thời gian thể quá chuẩn rồi!"

"Lại là huyền nghi loại điện ảnh, còn tưởng rằng sẽ cùng « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » như thể Mảnh hài kịch đầu rồi, bất quá ta vẫn sẽ đi xem, coi như là Tiện Ngự lão sư ở trong phim ảnh mở diễn xướng hội."

"Trên lầu thêm một."

"Đều nói tốt điện ảnh tác phẩm có thể thành tựu một bài bài hát tốt, không nghĩ tới có một ngày ta sẽ vì tân phát hành bài hát đi chú ý một bộ phim, Tiện Ngự lão sư thái kê tặc á..., lại nói mình đáp lại có thể ở trong phim ảnh tìm tới câu trả lời ."

"Tiện Ngự lão sư cố gắng lên!"

"Nhờ cậy trong phim ảnh âm nhạc nhất định không muốn khiến người ta thất vọng a, bằng không Sở nhân sợ rằng phải trời cao, không cho bọn hắn điểm màu sắc nhìn một chút bọn họ còn cho là chúng ta âm nhạc chi hương danh tiếng là tới uống đây."

" "

Mọi người chú ý sẽ bị dẫn dắt, thực ra cũng với Lâm Uyên ở bộ lạc động tĩnh trung phát hành hải báo đồ có liên quan, Lâm Uyên điều này động tĩnh tổng cộng phát chín tám áp phích đồ, trong đó cốt lõi nhất một tấm áp phích rõ ràng là vai nam chính liễu ngời ở trước dương cầm trình diễn hình ảnh.

Đàn Đàn dương cầm.

Như vậy hình ảnh, để cho người ta không kì lòng được liên liên tưởng đến Lâm Uyên trước nhất cái động tĩnh đáp lại cùng với gần sắp đến Tần Sở âm nhạc tranh, tựa hồ này tấm hải báo phía sau liền ẩn tàng Tiệp Ngự vì thứ 2 mùa bóng chuẩn bị vũ khí.

Mà ngoại trừ fan khích lệ ngoại.

Tiệp Ngự bộ lạc bình luận khu còn xuất hiện rất nhiều Sở nhân nhấn lại bình luận, mặc dù chưa nói tới công kích, nhưng hoặc nhiều hoặc ít là có chút không phục, cộng thêm Tiệp Ngự từ trước đến giờ không thích không đánh giá, liền đưa đến nơi này xuất hiện một ít âm dương quái khí thanh âm.

"Đại Tần tiêu khúc cha rất lợi hại?"

"Khuyên người chính là buông tha tháng hai tranh đi."

"Chúng ta Đại Sở phái ba vị khúc cha kết quả, có thể theo chúng ta khúc cha chính diện mới vừa, chỉ có các người Đại Tần mấy vị khúc cha, tiêu khúc cha cái gì cũng đừng hướng bên trong tham gia náo nhiệt, an tâm làm người điện ảnh."

"Điện ảnh người hay là âm nhạc nhân?"

"Vị này Đại Tần tiêu khúc cha rõ ràng chính là muốn cọ cái nhiệt độ, các người thế nào làm hẳn thật giống như thật rất đáng để mong chờ như thế, nhân gia trọng tâm chính là đặt ở điện ảnh phía trên, cái gì Tần Tề âm nhạc tranh trước hẳn thậm chí không có ý định đáp lại thật sao."

"Tháng hai nhất hào, chặt chặt."

"Đây mới là người này thông minh phương, đến thời điểm hạng khó coi, vị này tiêu khúc cha hoàn toàn có thể từ chối nói hẳn bài hát là vì điện ảnh chủ đề mà sáng tác, hẳn lại không tham gia mùa bóng tranh, ngược lại ta đây cái bình luận để cho nơi này, hoan nghênh thời điểm các người đến tới đánh mặt."

" "

Tiệp Ngự này ba cọ nhiệt độ là ai nấy đều thấy được, rất gặp đúng dịp tuyên truyền cách làm, cho nên loại thuyết pháp này thật là có mấy phần thị trường, trong lúc nhất thời Tiệp Ngự bình luận khu trực tiếp trở thành Tần Sở rất nhiều bạn trên mạng giao phong chiến trường.

Mà đang ở hai bên tranh phong lúc.

Tinh Mang bỗng nhiên tuyên bố Dương Chung Minh thôi lui ra tháng hai tranh tin tức, tin tức do quan phương tài khoản phát hành, Dương Chung Minh tự mình gọi cho tỏ rõ lập trường, nhất thời dẫn phát Tần Tề Sở tam phương tranh cãi, một viên đá làm dây lên sóng lớn ngập trời!

"Dương phụ sao không làm?"

"Dương phụ không muốn dừng tay a!"

"Đại Tần mặt bài bỏ gánh rồi hả?"

"Ha ha ha ha ha cấp, Dương Chung Minh là không phải được xưng Đại Tần mạnh nhất khúc cha một trong ấy ư, thế nào không chiến trước kinh sợ đầu ròi, đoạn thời gian trước vừa mới tuyên bố xuất thủ bây giờ lại đột nhiên ngừng bắn ròi, đây là chủ động nhận thua?"

"Dương phụ tình huống gì?"

"Dương phụ không ra tay nhất định là có hấn lý do, Đừng nghe những Sở đó nhân bức bức ý lại ý lại, Dương phụ lúc nào sợ qua, Dương phụ nhưng là một vị duy nhất chỉ phải ra tay là có thể 100% cầm hạng nhất khúc mục đích khúc cha!"

" "

Có lẽ là tranh cãi quá lớn, có thể sẽ ảnh hưởng đến Dương Chung Minh hình tượng, Tinh Mang cho ra chính diện đáp lại: "Tinh Mang tháng hai đã có Tiệp Ngự lão sư xuất thủ, Dương phụ nghe Tiệp Ngự lão sư tân tác sau đó biểu thị không nghĩ ra hiện trong công ty hao tổn tình huống, tiểu khúc cha đủ giải quyết hết thấy, ba tháng Dương phụ sẽ chính thức xuất thủ, nên tới tổng hội tới (tức cười)."

Đây cũng là ngăn chặn ngoại giới miệng.

Tần Sở âm nhạc tranh có thể sẽ kéo dài một đoạn thời gian, Dương Chung Minh lựa chọn ba tháng xuất thủ thì cũng chẳng có gì vấn đề, chỉ là loại thuyết pháp này vừa ra tới lại đem toàn bộ ánh mắt quang chuyển tới nơi này Tiệp Ngự ——

"Đối Tiệp Ngự có lòng tin như vậy?"

Đừng nói Đại Tần Người viết ca khúc, ngay cả Đại Sở âm nhạc mọi người cũng cảm thấy ngoài ý muốn, bất quá cái này cũng đưa đến « Andhadhun » bộ phim này hấp dẫn tới càng quan tâm kỹ càng, từ tuyên truyền góc độ mà nói bộ phim này đơn giản là đem nhiệt độ cọ gặt gao, gần như tạo thành nhiệt độ bên trên giới hạn!

Làm được, điện ảnh bán nhiều!

Làm không tốt, Tiệp Ngự bị phủng sát!

Có thể nói Lam Tinh cho tới bây giờ không có bất kỳ một bộ phim có thể giống như « Andhadhun » như vậy lấy ngàn vạn cấp thành phẩm, ở trên cao ánh trước liền đạt được cao như vậy tuyên truyền giá trị, đây là muốn hoa vô số kim tiền mới có thể mua được tuyên truyền hiệu quả, dĩ nhiên bị một trận âm nhạc đại chiến làm cho nổi lên thanh thế.

Đừng nói giới âm nhạc ròi.

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình cũng mộng bức.

Cái này Tiệp Ngự quá tà hồ, lần trước làm bộ « Đường Bá Hồ Diễm Thu Hương » , dĩ nhiên dựa vào Internet đại điện ảnh cơ bản bàn, cùng điện ảnh điện ảnh đánh sinh động, lần này rốt cuộc lại là lấy siêu nhẹ vốn, lấy được như thế nỗ mạnh tuyên truyền hiệu quả!

Phải biết.

Ngay cả tháng hai phần sẽ công chiều một ít đại chế tác điện ảnh, rõ ràng đốt rụi mấy triệu tuyên truyền kinh phí đi kiếm người xem con mắt, chỉ một so với tuyên truyền hiệu quả cũng không bằng « Andhadhun » tới tốt hơn! Nhưng là .

Chơi đùa lớn như vậy, không sợ đến thời điểm không có cách dọn dẹp ấy ư, đồ chơi này làm không tốt chính là một cái thân bại danh liệt a, giống như Trung Quốc các tuyển thủ đại biểu bản cuộc so tài khu đi ra ngoài đánh trận đấu như thế, bởi vì mong đợi cảm phóng quá cao, thừa tái quá nhiều người hi vọng, kết quả thua lời nói tuyệt đối sẽ bị phún ra tường!

Đây là không nghi ngờ chút nào!

Dù là Tiệp Ngự người đi đường duyên từ trước đến giờ rất tốt, này ba làm không tốt cũng sẽ đem mình vùi lấp trong bất lợi tình cảnh, đây cũng là lão Chu Minh minh cảm nhận được Lâm Uyên lòng tin, cũng vẫn muốn Dương Chung Minh trước nhất tầng bảo hiểm như thế.

Đừng nói là trong nghề nhân sĩ.

Coi như là Tiệp Ngự fan cũng là không nhìn được lau vệt mồ hôi, đây là một cái kêu "Ngự chi vui" đám người ái mộ, đám người ái mộ bên trong giờ phút này liền có rất nhiều người cũng đang nghị luận « Andhadhun » cùng với tháng hai Tần Tề âm nhạc tranh:

"Cảm giác đùa lớn rồi."

"Ngự cha này ba thực ra không quá hẳn cộ nhiệt độ, Sở nhân bên kia có khúc cha xuất thủ, mặc dù ngự cha thắng nổi khúc cha, nhưng mỗi lần xuất thủ khúc cha quá nhiều, nếu như áp chế ngự cha là Đại Tần khúc cha cũng còn khá, vạn nhất là Sở nhân áp chế ngự cha, ngự cha tiếng tăm tuyệt đối tuyệt lộ!"

"Ma dẫn, thật lo lắng cho a."

"Chẳng lẽ chú ý cao không tốt sao?"

Có người đối với thuyết pháp này cảm thấy không hiểu.

Trong bầy rất nhanh thì có người giải thích: "Không phải nói chú ý cao không được, mà là ngự cha bây giờ bị nhắc lên, mãn phần một trăm phân lời nói, nếu như nói ngự cha cực hạn năng lực là lấy đến chín thập phần, như vậy ba ngự cha tác phẩm phải nhất định bắt được 95 phân mới có thể để cho lòng người phục khẩu phục."

Có thể nhìn thấu một điểm này rất nhiều người.

Đơn giản để giải thích chính là, Tiệp Ngự vốn là dự định cộ nhiệt độ, kết quả cái thanh này lửa đốt quá lớn, làm không tốt cái này nhiệt độ sẽ để cho Tiệp Ngự dẫn lửa thiêu thân, đùa lửa cuối cùng là có nguy hiểm.

"Xác thực."

"Này ba coi như là ngự cha lấy thêm ra một bài « mặt trời đỏ » cũng vô dụng, nhất là Dương phụ bên kia đột nhiên tuyên bố thôi lui ra sau đó, càng làm cho ngoại giới rất nhiều người cũng đem bảo đặt ở ngự cha trên người,

có thể các người cảm thấy hi vọng nào ngư cha đi tru diệt một đám khúc cha thực tế ấy ư, ta đây cái nào tàn fan cũng không dám nói lời như vậy." " "

Cái này trong bầy nhân đều là Tiện Ngư người ái mộ trung thành, cho nên từ Tiện Ngư chính thức đáp lại lên liền một mực ở chú ý chuyện này, kết quả mọi người tro mắt nhìn Tiện Ngư bị giá lâm cao như vậy vị trí, dĩ nhiên sẽ xuất hiện lo lắng.

Ngay vào lúc này.

Bầy chủ 【Hàn Mai thán chấp】 xuất hiện, người này nghe nói là một cái thần bí thô hào, khai sáng Tiện Ngư đám người ái mộ sau đó liền rất ít nói chuyện, mỗi lần lộ diện đều là phát một nhóm bao tiền lì xì, hôm nay cũng giống như vậy, tiên phát một cái ngàn khối bao tiền lì xì, sau đó mới ở trong bầy nói chuyện: "Này ba ngư cha ôn."

"Thật giả à?"

"Hàn Mai đại lão có nội mạc?"

"Ngư cha này ba cũng có thể ôn sao?"

Kèm theo bầy bên trong truy hỏi, Hàn Mai thán chấp lại lần nữa phát ra một cái tin: "Cụ thể không có phương tiện tiết lộ, chỉ có thể nói cho các người biết « Andhadhun » bộ phim này không cho phép bỏ qua, nếu không các người liền bỏ lỡ ngư cha lần đầu sáng tác Đản dương cầm khúc kinh điển Thủ Phát."

"Kinh điển Thủ Phát?"

"Có ý gì à?"

"Rốt cuộc tình huống gì?"

Bầy nội nhân tiếp tục truy vấn, bất quá Hàn Mai thán chấp không có lại nổi bọt, điều này làm cho bầy bên trong rất nhiều người đều cảm thấy kinh ngạc, như có điều suy nghĩ đến, bởi vì Hàn Mai thán chấp cái này bầy chủ thật rất thần bí, trước kia cũng đã từng tiết lộ qua một ít nội bộ tin tức, tựa hồ trên thực tế có thể trước thời hạn tiếp xúc được Tiện Ngư tác phẩm.

Ngoại giới phân phân nhiễu nhiễu.

Cái thanh này hỏa bùng nổ.

Mà theo thời gian tiến hành được một tháng đấy, Đại Chiến Tướng tới Sơn Vũ Dục Lai không khí tựa hồ bộc phát nồng đậm, Tân Sở khúc cha tàn xuất, Ca Vương Ca Hậu môn không cam lòng rơi ở phía sau, giao cho tân mùa bóng đặc biệt hơn ý nghĩa, có xem nào nhiệt tề nhân đem tháng hai hình dung vì:

Chư Thần cuộc chiến bản thắng cấp!

So với năm ngoái đấy đánh cược câu cuồng hoan, tràng này Chư Thần cuộc chiến bản thắng cấp, còn lôi cuốn rồi Tân Châu thống nhất sau mang đến khu vực tranh, là có thể gặp không thể cầu thời đại sản vật, cái này làm cho chuyện này bộc phát bị đắp lên một tầng đặc biệt màu sắc.

Mà ở vô số người đang mong đợi.

Tháng hai nhất hào tiếng chuông rớt cuộc vang lên.

Tham dự Tần Sở âm nhạc tranh tác phẩm nghênh đón phát hành thời khắc,
mà ở rất nhiều trong rạp chiếu bóng, một bộ tên là « Andhadhun » điện ảnh
chính thức chiếu phim ——

Phong Khởi lúc.

Chương 282: Xoay ngược lại

Tô Thành đại Phong Ảnh viện số 3 bên trong phòng khách người người nhốn nháo lúc này, người xem lục tục ở mỗi người vé xem phim đối ứng vị trí làm xong.

Mà ở ảnh thính thứ tám xếp hàng trung ương hoàng kim vị trí.

Đã ngồi vào chỗ của mình Đái Thụy liếc nhìn bốn phía, bữu môi, nhỏ giọng thăm thì một câu: "Thật sẽ cộ nhiệt độ."

Đái Thụy là sinh trưởng ở địa phương Sở nhân.

Bởi vì Đại Sở gia nhập thống nhất, cho nên Đái Thụy cũng đi tới Tần Tĩnh công việc.

Hắn lựa chọn chọn xem xem phim, chính là gần đây thảo luận độ rất cao điện ảnh « Andhadhun » .

Hắn vốn là không có ý định nhìn bộ phim này.

Nhưng lúc này ngồi ở tay phải của hắn bên bạn tốt Trương Tân lại không phải là phải gọi hắn cùng đi nhìn, cho nên hắn mới đi vào ảnh viện.

Lúc này.

Nghe được Đái Thụy nhỏ nước bọt, tay phải của hắn bên Trương Tân mở miệng nói:

"Đây là không phải cộ nhiệt độ, mà là Tiện Ngư tự tin, người là Sở nhân, không biết chúng ta Tần Tĩnh vị này tiểu khúc cha lợi hại. Tin tưởng người xem chiếu bóng xong liền hiểu."

Trương Tân là Tần Nhân.

Gần đây Trương Tân cùng Đái Thụy bí mật không ít tranh luận nhà ai giọng quê vui tốt hơn.

Hôm nay Trương Tân kêu Đái Thụy tới xem phim, liền là muốn cho Đái Thụy biết một chút về Tiện Ngư Soạn nhạc năng lực.

'Chúng ta bây chủ Hàn Mai Tịch Nguyệt nói bộ phim này bên trong bài hát phi thường kinh điển, hắn là có cái gì tin tức nội tình đi.'

Nội tâm của Trương Tân nghĩ như vậy.

Hắn là Tiện Ngư đám người ái mộ 【Ngư Chi Nhạc】 bây viên, coi như là Tiện Ngư bướng bỉnh fan, Tiện Ngư phim mới chiếu phim, hắn nhất định là phải ủng hộ.

Đái Thụy hừ một tiếng nói: "A Tân, giọng lớn như vậy, một hồi bị đánh mặt coi như lúng túng rồi."

Trương Tân nhàn nhạt nói: "Một hồi nghe là được."

Trên thực tế, lựa chọn nhìn « Andhadhun » ra mắt nhân, 70% trở lên cũng là hướng về phía âm nhạc tới.

Dù sao Tiệp Ngư nhưng là thả lời nói, nói bộ phim này bên trong âm nhạc, chính là hấn đôi Đại Sở đáp lại.

Mà ở Đái Thụy cùng A Tân nói chuyện với nhau lúc này, điện ảnh đã kéo lên màn mở đầu .

Màu đen trong hình, có lời thuyết minh vang lên.

Đây là một đạo giọng đàn ông: "Chuyện này nói rất dài dòng . Uống gì trà?"

"Cà phê."

Thanh âm nữ nhân trả lời.

Ngay sau đó, hình ảnh liền sáng lên.

Đây là một mảnh ruộng đất, một con thỏ đang ở trộm thức ăn ăn, xa xa một tên da thịt đen thui nam nhân giơ súng sẵn, cẩn thận từng li từng tí đến gần.

Thỏ phát hiện nguy hiểm, bắt đầu chạy trốn.

Thợ săn đi theo, đột nhiên nã một phát súng.

Hình ảnh lại lần nữa tối xuống, lời thuyết minh lại lần nữa vang lên, đó là tương tự với xe hơi lật qua một bên thanh âm, kèm theo một đạo nữ nhân thét chói tai.

Làm hình ảnh lần thứ ba sáng lên, ông kính đã đi vào một cái dân phòng.

Bên trong căn phòng, một tên thanh niên đang ở đàn Đàn dương cầm.

Cảm giác tiết tấu cực mạnh nhịp điệu, kèm theo thanh niên trình diễn, một chút xíu đổ xuống mà ra.

Mặc dù không có xem hiểu mở đầu nội dung cốt truyện, nhưng theo tiếng đàn dương cầm vang lên, ảnh bên trong phòng khách người xem trong nháy mắt bị bắt lỗ tai.

Đây là một bài phong cách cực kỳ tươi sáng bài hát!

Có người nhỏ giọng thảo luận đứng lên, ánh mắt của Trương Tân chính là sáng một cái, quay đầu nhìn về phía Đái Thụy, hơi có chút đặc ý nói: "Như thế nào đây?"

" "

Đái Thụy nghe được tiếng đàn, nội tâm không khỏi không thừa nhận, bài hát này phi thường ưu tú, nếu như lấy Tần Tề tràng này âm nhạc đại chiến làm làm bối cảnh, hay lại là kém một chút ý tứ.

Vì vậy Đái Thụy mở miệng nói:

"Thủ nói rõ trước, ta là không phải giang, cũng là không phải mạnh miệng, bài hát này chất lượng quả thật không tệ, nhưng còn chưa đủ để lấy thuyết phục ta."

Trương Tân nhú mày một cái.

Hấn cảm thấy bài hát này đã phi thường ưu tú, nhưng nếu như Đái Thụy càng muốn nói như vậy, hấn tựa hồ cũng không có biện pháp phản bác, bởi

vì bài hát này quả thật còn chưa đủ để lấy lập tức xác định!

Đây chính là Tiệp Ngự lão sư đáp lại?

Xác thực rất vang dội, nhưng tựa hồ không đủ để lấn át toàn bộ nghi ngờ.
Quả nhiên .

Mong đợi cảm kéo qua cao, sẽ tạo thành phùng sát hiệu quả.

Nếu như là không phải này ba cộ nhiệt độ đem ngoại giới mong đợi cảm phóng quá mạnh, bài hát này thực ra đã phi thường đáng giá khẳng định.

Trương Tân có chút buồn bực đứng lên.

Tiệp Ngự lão sư tình huống không tốt lắm a .

Sau đó chính là nội dung cốt truyện trái.

Mặc dù tuyệt đại đa số người đều là chạy âm nhạc đến, nhưng tới đều tới, chung quy muốn nhìn một chút điện ảnh nói cái gì.

Kết quả này nhìn một cái, rất nhiều người cũng trừng lớn con mắt!

Bởi vì tiếp theo nội dung cốt truyện, thật sự là để cho rất nhiều người đều cảm thấy kinh ngạc!

Nhân vật chính tên là Diệp Thân, là một người thanh niên Đan dương cầm gia.

Hình ảnh lấy nhảy hình thức, triển hiện Diệp Thân tình huống công tác.

Hắn làm thuê cho bất đồng gia đình, thường thường đi không cùng nhân gia đánh đàn một ít bài hát.

Mà bởi vì hắn mù nhân thân phận, những thứ này gia đình các chủ nhân, cũng cực kỳ lớn mật.

Tỷ như Diệp Thân ở chỗ cái trong biệt thự trình diễn Đan dương cầm thời điểm, ở nhà một mình nữ chủ nhân lại đem chính mình người trần truồng, theo âm nhạc mà thoả thích vũ đạo .

Tỷ như Diệp Thân ở một cái phòng khách trình diễn thời điểm, lại có một đôi nam nữ ngay trước mặt hắn, công lấy sau lưng trong phòng bếp người khác vụng trộm .

Lại tỷ như, Diệp Thân ở bên trong phòng trình diễn thời điểm, hướng giới tính rất khác biệt nam chủ nhân lại hướng về phía Diệp Thân này Trương Soái tức mặt, dùng Ngũ cô nương làm một ít không thể miêu tả sự tình .

"Ngọa tào!"

Mặc dù hình ảnh đem không thích hợp thiếu nhi hình ảnh cũng che lại, nhưng thấy những hình ảnh này, Đái Thụy cùng Trương Tân vẫn là không nhìn được kinh hô lên nhất thanh.

Không chỉ có Đái Thụy cùng Trương Tân.

Ảnh bên trong phòng khách còn lại người xem, cũng là phát ra ý vị không biết chặt chặt tiếng.

Ở Diệp Thân cái này người đui trước mặt, những người có tiền này bại lộ chính mình tối ác thú vị một mặt.

Mà Diệp Thân làm người đui, tựa hồ cũng không biết mình thật sự gặp gỡ hết thấy, hấn chỉ là tâm vô bàng vụ khải Đàn dương cầm.

"Bạch!"

Hình ảnh lần thứ hai nhảy, tựa hồ là trước những hình ảnh kia đến tiếp sau này.

Người trần truồng nhảy Vũ Nữ chủ nhân, ở Diệp Thân trình diễn hoàn Đàn dương cầm lúc, hôn khẽ một cái hấn gò má;

Vụng trộm nam nữ ở Đàn dương cầm kết thúc lúc chợt tách ra, bên trong phòng bếp chủ nhân hồn nhiên không biết đi ra.

Hướng giới tính rất khác biệt nam nhân, chính là theo không trung một đạo vòng cung trạng thái màu trắng đường bán, cả người tẻ nhạt vô vị.

" "

Lúc này mọi người đã quên mất âm nhạc liên quan, hoàn toàn bị mấy bức họa này mất cho kinh động.

"Cám ơn ngài trình diễn, ngài nhất định sẽ trở thành một danh vĩ đại Đàn dương cầm gia!"

Một tên nam chủ nhân đem thù lao đưa cho Diệp Thân, mặt đầy khen ngợi.

Diệp Thân cảm tạ đối phương thù lao, sau đó đẩy cửa rời đi, mà nam chủ nhân chính là xoay người, ông kính đánh vào hấn cái mông trần bên trên.

Mang màu đen mắt kính Diệp Thân rời đi phú nhân biệt thự.

Thế giới bên ngoài rất tốt đẹp, cũng rất bình thường.

Các nam nhân Âu phục, áo mũ chỉnh tề, kẹp cặp táp, qua lại ở trên đường phố.

Các cô gái ăn mặc trang trọng, điềm đằm mà thực nữ, một trận gió thổi qua cũng sẽ theo bản năng đập lại chéo quần.

Đái Thụy không nhin được nói một câu: "Thật châm chọc a, phim này có ít đồ."

Trương Tân gật đầu một cái.

Hấn liên cùng trong rạp chiếu bóng rất nhiều người như thế, rõ ràng là vì âm nhạc tới, giờ phút này lại bị điện ảnh nội dung cốt truyện hấp dẫn, thậm chí bắt chập cùng Đái Thụy tranh cãi Tần Sở âm nhạc đại chiến sự tình.

Kết thúc hôm nay công việc.

Diệp Thân chuẩn bị về nhà thời điếm, gặp một cái tên là Sophie nữ nhân.

Chủ yếu là Sophie cưỡi xe lúc không cẩn thận đụng phải Diệp Thân, hai người như vậy kết duyên.

Sophie biết Diệp Thân sẽ đàn Đàn dương cầm, hơn nữa còn đàn tốt vô cùng, vì vậy đôi Diệp Thân sinh ra hảo cảm.

Nàng không có để ý Alad cái mù nhân thân phận, phản mà đối với hấn chiếu cố nhiều hơn.

"Thật tốt."

Đồng tình người yếu là loài người thiên tính.

Đối với Diệp Thân mù nhân thân phận, người xem là phi thường đồng tình, thấy có nữ hài không ngại Diệp Thân mù nhân thân phận, người xem cảm thấy rất tốt đẹp.

Ngày này.

Sophie như thường ngày một dạng đưa Diệp Thân về nhà.

Sau khi vào cửa, Diệp Thân bỗng nhiên tháo xuống mắt kính, tiện tay đóng cửa lại, động tác vô cùng tự nhiên, hoàn toàn không có trước trệ tắc cùng mây mù quá trình.

Một màn này để cho người xem sửng sốt một chút.

Ngay sau đó, để cho người ta thét chói tai một màn xảy ra!

Chỉ thấy Diệp Thân hướng về phía gương, từ trong đôi mắt lấy ra tương tự ảnh hình con mắt như thế phiến trạng thái vật, cũng bước nhanh đi tới trước cửa sổ đưa mắt nhìn rời đi Sophie ——

Nguyên lai Diệp Thân là trang! !

Hắn căn bản là không phải người đui! ! !

Chương 283: Lại xoay ngược lại

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Đôi mắt điện ảnh đột nhiên xoay ngược lại, ảnh bên trong phòng khách toàn bộ người xem trợn mắt hốc mồm!

Không ai từng nghĩ tới, Diệp Thân lại là không phải người đui!

Lại liên tưởng đến trước Diệp Thân tình huống công tác, những người có tiền kia ở Diệp Thân cái này "Người đui" trước mặt bại lộ chính mình hết thấy .

"Ta đi, này xoay ngược lại tuyệt!"

"Ta ngay từ đầu thật cho là nhân vật nam chính là người đui!"

"Kia trước không mặc quần áo nhảy Vũ Nữ khởi không phải là bị Diệp Thân thấy hết, còn có vậy đối với vụng trộm nam nữ, ngạch, còn có cái kia nam biến thái hướng về phía Diệp Thân đánh nòng nọc ."

"Vạn vạn không nghĩ tới!"

"Nhân vật nam chính trước lại trang bình tĩnh như vậy, phục rồi!"

" "

Đái Thụy bỗng nhiên nói: "Suy nghĩ kỹ một chút, nếu như người đui ở nhà ta đàn Đàn dương cầm, ta hẳn cũng sẽ không có cái gì đề phòng trong lòng."

"Đây chính là kinh khủng địa phương."

Trương Tân lắc đầu một cái: "Càng nghĩ càng thấy đến đáng sợ, ở bên ngoài tất cả mọi người là áo mũ chỉnh tề, nhưng nhân loại thói hư tật xấu, ở người đui trước mặt là hoàn toàn không đề phòng."

Lúc này, lại có lời thuyết minh.

Là nhân vật nam chính thanh âm: "Nghệ thuật là nghệ thuật gia sinh hoạt ý nghĩa chỗ, nhưng hẳn phải vì thế trả giá thật lớn."

Thanh âm nữ nhân hỏi: "Rình coi ý nghĩa?"

Nhân vật nam chính dừng một chút, giải thích: "Ta chẳng qua là cảm thấy, đóng cửa xuống một số nhân thể hệ thống, có thể để người ta càng chú trọng với nghệ thuật bản thân."

Lời thuyết minh kết thúc.

Nội dung cốt truyện là bắt đầu tiếp tục.

Nguyên lai nhân vật nam chính mơ mộng là dựa vào đàn Đàn dương cầm kiếm tiền, lấy viên mình có thể tiến vào Tần Tĩnh Kim Sắc Đại Thính diễn xuất mơ mộng.

Hắn cảm giác mình trang mù có thể kiếm càng nhiều tiền.
So với người bình thường, mọi người tựa hồ rất tin tưởng một cái người mù
nghệ thuật thành tựu ——

Rất chăm chọc là, nhân vật nam chính kế hoạch thành công.

Bao gồm Sophie cũng là bởi vì nhân vật nam chính mù nhân thân phận,
nàng đối nhân vật nam chính ôm lấy càng nhiều ủng hộ, không chỉ có cùng
Diệp Thân nói tới yêu, còn giới thiệu vai nam chính tiến vào cha mình
phòng ăn công việc.

Nhà này phòng ăn đãi ngộ rất tốt.

Nhân vật nam chính ở chỗ này đàn Đàn dương cầm, không chỉ có thể bắt
được ngân cao tiền típ, còn có thể được một ít thượng lưu nhân sĩ thưởng
thức.

Tỷ như tô thái.

Tô thái lúc còn trẻ từng là phổ biến một thời điện ảnh minh tinh, bây giờ
mặc dù ẩn cư phía sau màn, nhưng cũng coi như là công thành danh toại.
Hắn cưới một người nữ nghệ sĩ làm vợ, cái này nữ nghệ sĩ kêu Giang Yên,
tuổi tác so với tô thái nhỏ rất nhiều.

Này là một đôi chồng già vợ trẻ.

Bởi vì rất bội phục Diệp Thân rõ ràng là cái người đui, lại nắm giữ tinh sảo
Cầm Kỳ, cho nên tô thái mời Diệp Thân chủ nhật thời điểm đi nhà mình
đánh đàn, lấy ăn mừng mình và thê tử ngày kỷ niệm kết hôn.

Diệp Thân đáp ứng.

Chủ nhật ngày này, Diệp Thân dựa theo ước định, đi tới tô Thái gia bên
trong, nhưng mà theo Diệp Thân vào cửa, tiếp theo hình ảnh, nhưng là để
cho người xem lần nữa hét lên kinh ngạc!

Huyết!

Địa bên trên khắp nơi đều là huyết!

Trong máu, là phá miếng thủy tinh tra!

Mà trên ghế sa lon, bất ngờ nằm một cỗ thi thể!

Người xem liếc mắt liền nhận ra được .

Đây là tô thái thi thể!

"Đây là thể nào!"

Đái Thụy tim chột giật mình.

Bên cạnh Trương Tân nuốt nước miếng một cái: "Tô thái lại chết? Khó
trách là Giang Yên khai môn, hơn nữa Giang Yên một mực không muốn để
cho nhân vật chính đi vào ."

Đôi mắt điện ảnh lại một lần nữa xoay ngược lại, người xem tâm tình,
thoáng cái căng thẳng!

May là trang lâu như vậy người đui, đối với các loại tình huống đã có thể
ung dung đối phó Diệp Thân, cũng sợ!

Giang Yên bắt đầu dò xét Diệp Thân, nàng không xác định Diệp Thân có hay không hoàn toàn không nhìn thấy .

Diệp Thân khẩn trương ứng đối đến, tựa hồ vì thư giãn tâm tình, hẳn đề nghị muốn đi phòng vệ sinh.

Kết quả, làm Giang Yên mang theo Diệp Thân đi vào phòng vệ sinh, càng kinh sợ hình ảnh xuất hiện!

Trong phòng vệ sinh lại có một người nam nhân!

Trong tay nam nhân cầm súng, gắt gao nhắm ngay Diệp Thân.

"Người đàn ông này là gian phu!"

Đây là điện ảnh lần thứ ba xoay ngược lại, người xem tâm gân như thót lên tới cổ họng!

Diệp Thân liều mạng cắn môi, cố làm trấn định đi nhà cầu xong, vọt một chút, mới về đến phòng khách .

Điện ảnh tiến vào nghịch thuật.

Nguyên lai này xinh đẹp thiếu phụ Giang Yên cùng trong phòng vệ sinh nam nhân xuất quỷ, mà ra quỷ nguyên nhân nhưng là tô thái lừa gạt chính mình thê tử nói mình hôm nay phải ra kém, kết quả đột nhiên một cái hồi mã thương, mang theo rượu vang cùng hoa tươi, muốn cho thê tử một cái kinh hỉ, bao gồm Diệp Thân đến cửa đàn Đàn dương cầm, Diệp Thân kinh hỉ một bộ phận nội dung.

Kết quả .

Kinh hỉ biến thành kinh sợ .

Hắn bị xuất quỷ nam nhân bắn chết .

"Ta là người đui, ta là người đui, ta không nhìn thấy."

Diệp Thân không ngừng tại nội tâm nhắc nhở chính mình, sau đó ở đầy đất máu tươi bên trong căn phòng trình diễn Đàn dương cầm, trên ghế sa lon không biết chết bao lâu tô thái đối diện Diệp Thân phượng hướng, phía sau hẳn chính là nữ chủ nhân cầm súng nhắm ngay đầu hắn.

Hình ảnh cực kỳ quý dị!

Mà đang ở này cực đoan quý dị kinh khủng trong tám hình, một bài tân Đàn dương cầm khúc xuất hiện.

Bất ngờ chính là « Mộng Trung Hôn Lễ » !

Này âm nhạc tựa hồ lộ ra nồng nặc đau thương, giống như là đang cảm thán tô thái tử vong, hoặc như là ở tự giễu lúc này cảnh ngộ, trong nháy mắt để cho người xem tâm cũng theo này Đàn dương cầm khúc lên hạ trắc trở.

Ảnh bên trong phòng khách người xem tựa hồ hoàn toàn đắm chìm trong giờ phút này bài hát bên trong.

Mà cùng âm nhạc kể lể chi đau thương cùng tốt đẹp cực không cân đối tàn khốc hình ảnh là:

Giang Yên cùng gian phu bắt đầu chuyên chở tô thái thật thể, đem giầu ở trong rương da, sau đó lại dọn dẹp vết máu .

Hết thấy các thứ này đều tại nhân vật nam chính dưới mắt làm liền một mạch.

Cho đến gian phu lộ kéo có giầu thi thể cặp da rời đi, Đái Thụy mới đột nhiên lấy lại tinh thần.

Hắn bỗng nhiên trừng lớn con mắt: "Vừa mới bài hát."

Giống vậy ý thức được cái gì Trương Tân, hô hấp cũng là đột nhiên dồn dập.

Bởi vì nội dung cốt truyện tiến triển đến lúc này, khẩn trương thái quá cùng kích thích, cho nên bọn họ gần như bỏ quên âm nhạc liên quan.

Nhưng coi thường không có nghĩa là lỗ tai phong bế!

Mặc dù chờ bọn hắn hoàn toàn lấy lại tinh thần thời điểm, Đan dương cảm khúc đã kết thúc, nhưng bài hát mang đến cảm thụ, nhưng ở hòa hợp cùng tích lũy trung, hình Thành Kiến đứng ở nội dung cốt truyện trên căn bản cực kỳ chấn động mạnh hám!

"Không hổ là Tiệp Ngự."

Trương Tân mở miệng lẩm bảm nói, không biết là ở đánh giá đoạn này nội dung cốt truyện thiết kế chi tinh diệu, hay là ở cảm khái vừa mới bài hát có nhiều mỹ.

"."

Đái Thụy không nói ra lời, chỉ là nuốt nước miếng một cái, nội tâm sinh ra một cỗ Vô Danh cảm thụ, cho tới trên người nổi da gà đi ra.

Giống vậy cảm thụ, dĩ nhiên cũng xuất hiện ở ảnh thính còn lại người xem trên người.

"Nghe chưa."

"Vừa mới tựa bài hát kia."

"So với mở đầu bài hát kia đặc sắc hơn."

"Thật sự muốn nghe nữa một lần!"

"Mỹ lệ, thâm uyên, nhu hòa, tàn khốc."

"Đây chính là . Tiệp Ngự đáp lại sao?"

"Trước xem phim."

Có người hít sâu một hơi.

Bài hát đã là không phải trọng điểm, bởi vì nội dung cốt truyện thật sự là quá khẩn trương, để cho người ta không nhận được tê cả da đầu, lại mãnh liệt mong đợi đến tiếp sau này phát triển!

"Không liên quan đến chuyện của ta."

"Ta cái gì cũng không thấy."

"Ta rất đồng tình thái tiên sinh."

"Hắn giúp ta rất nhiều, nhưng là ta."

Diệp Thân sợ, cả người phát lạnh, tay chân run rẩy, hắn sau khi ra cửa, ở trên đường chính ngồi cực kỳ lâu, cuối cùng lựa chọn đón xe về nhà, còn một đường an ủi mình:

"Không muốn dẫn lửa thiêu thân ."

"Bọn họ sẽ giết ta ."

Có thể tưởng tượng nhân vật nam chính giờ phút này cảm giác đau khổ. Giờ khắc này, người xem lại không khỏi có chút thất vọng, cảm thấy nhân vật nam chính không có trách nhiệm.

Nhưng mà.

Hình ảnh chuyển một cái.

Nhân vật nam chính lại là xuất hiện ở rồi cục cảnh sát!

Thiên!

Chuyển tràng quá da!

Nhân vật nam chính cuối cùng vẫn quyết định báo cảnh sát!

Người xem giờ khắc này, bắt đầu thích người nam này chủ, ít nhất nhân vật nam chính có làm người ranh giới cuối cùng.

Không phải sao?

Nhưng mà bộ phim này nhất định là để cho người xem không cách nào đoán trúng, bởi vì đến cục cảnh sát, càng khiến người ta tê cả da đầu một màn xuất hiện!

Nguyên lai .

Cục cảnh sát người đội trưởng này, lại chính là nhân vật nam chính vừa mới ở tô Thái gia trung đụng phải cái kia gian phu! ! !

"Người phải báo cảnh?"

Hung thủ giết người mặc cảnh phục, ánh mắt tử nhìn chòng chọc Diệp Thân.

Người xem tâm, lại một lần nữa thót lên tới cổ họng!

Má ơi!

Phim này xoay ngược lại quá nhiều!

Mỗi một lần xoay ngược lại, cũng làm cho nhân trái tim cuồng loạn!

Chương 284: Vô hạn xoay ngược lại

"Toàn chức nghệ thuật gia "

"Ta miêu mất rồi, ta hoài nghi ta hàng xóm giết ta miêu ."

Diệp Thân túng!

Cái này cảnh sát trưởng đã bắt đầu sờ sủng!

Hắn không nghi ngờ chút nào, đối phương tuyệt đối sẽ tại chính mình nói ra chân tướng trước giết chết chính mình!

Cho nên, hắn cưỡng ép chuyên đổi đề tài.

Nhưng đây là đưa tới cảnh sát trưởng hoài nghi.

Gian phu cảnh sát trưởng với xuất quỷ thiếu phụ Giang Yên, lại thay nhau đi Diệp Thân trong nhà làm khách, lấy dò xét Alad cái rốt cuộc có phải hay không là người điui:

Đầu tiên là cảnh sát trưởng dùng phi đao nhắm ngay Diệp Thân, nhìn một chút Diệp Thân có sợ hay không.

Kết quả phi đao hất ra, Diệp Thân động đều không động.

Sau đó lại vừa là Giang Yên tới Diệp Thân trong nhà làm khách, thừa dịp

Diệp Thân quay đầu công phu, nắm kinh khủng mặt nạ bộ ở trên mặt .

Diệp Thân vẫn không có bị hù dọa.

Ở nguy cơ sinh tử trước mặt, nhân vật chính có thể nói là bão táp diễn kỹ!

"Ta mẹ nó bội phục chủ này giác ."

"Đây là dùng sinh mệnh ở bão vai diễn a!"

"Giang Yên mặc vào quỷ hù dọa Diệp Thân đoạn này, ta đều bị dọa đến run run một cái ."

"Nhân vật chính trong lòng thật đủ cường đại!"

" "

Vòng này bầu một vòng dò xét, để cho người xem tinh thần không chiếm được một khắc buông lỏng, nhưng mà cuối cùng, nhân vật chính hay lại là lộ hãm.

Bởi vì Giang Yên lại ngay trước Diệp Thân mặt, cho cà phê hạ độc.

Diệp Thân coi như thế nào đi nữa bão táp diễn kỹ, nhìn Giang Yên đưa tới cà phê, cũng không thể không uống đi?

Hắn chỉ có thể làm bộ đem vỡ ra, đáng tiếc vẫn là vô dụng.

Trên thực tế, ngay từ lúc Giang Yên lúc vào cửa, cho hắn ăn tiểu trong đồ ăn vặt, cũng đã hạ độc.

Chất độc này, đem Diệp Thân độc mù.

Vì vậy Diệp Thân từ một cái giả người đui, biến thành thật người mù.
Còn chưa đủ!

Giang Yên hoàn mỹ giải thích cái gì gọi là bò cạp mỹ nhân!

Nàng thừa dịp Diệp Thân hôn mê, lừa gạt Diệp Thân bạn gái Sophie:

"Ta quá tịch mịch, Diệp Thân cùng ta đi lên rồi giường."

Mà lúc này, Sophie đã thông qua Diệp Thân dưới lầu lầu dài quan sát Diệp Thân tiểu hài, biết được Diệp Thân một mực ở trang mù chân tướng .

Diệp Thân bình tĩnh mà tự đắc sinh hoạt, âm âm sụp đổ!

Hắn biến thành chân chính người mù, mất đi bạn gái tín nhiệm .

Có thể gian phu cảnh sát trưởng vẫn không nghĩ thả qua một cái "Cô phi tiêu y theo" người mù, muốn giết hắn xong hết mọi chuyện.

Người mù làm sao có thể chạy quá cảnh sát trưởng?

Cũng còn khá Diệp Thân may mắn, bị một đội lái xe taxi vợ chồng cứu, cũng đưa đến bệnh viện, còn tìm rồi thầy thuốc giúp hắn nhìn con mắt.

"Hô ."

Nội dung cốt truyện tiến triển tới đây, người xem rốt cuộc có thể thở phào nhẹ nhõm.

Từ mắt thấy tô thái bị giết bắt đầu, nhân vật nam chính vẫn thuộc về nguy cơ sinh tử bên trong, cái này làm cho người xem tâm huyền một mực căng thẳng.

Tâm huyền căng thẳng đồng thời, mọi người còn cảm thấy bức bối!

"Giang Yên thật sự là thật xấu!"

"Cái kia gian phu cảnh sát trưởng cũng thật là ác!"

"Diệp Thân cũng quyết định buông tha báo cảnh sát, hai người này lại còn không buông tha Diệp Thân ."

Sau đó, sẽ là phản kích sao?

Người xem vừa mới sinh ra như vậy mong đợi, liền bị trong phim ảnh đã xuất hiện qua vô số lần xoay ngược lại làm bối rối!

Nội dung cốt truyện lần nữa đem đối nhân vật nam chính tạo thành mười ngàn điểm thương tổn!

Đây đối với vợ chồng cùng mở chỗ khám bệnh thầy thuốc ở đâu là phải cứu Diệp Thân?

Ba người này rõ ràng là muốn bán Diệp Thân thật!

Hơn nữa là không phải một cái, là bán hai cái!

Thay lời khác, chính là muốn Diệp Thân mệnh!

Trương Tân ngạc nhiên: "Mẹ nha, này nhân vật nam chính cũng quá thảm đi ."

Đái Thụy đã không biết rõ làm sao hình dung.

Hắn vĩnh viễn cũng không đoán trúng Biên Kịch nào đường về!

Vô số xoay ngược lại, để cho người ta không chớp mắt, chỉ có thể theo bản năng đi theo nội dung cốt truyện phát triển đi!

Đương nhiên.

Nội dung cốt truyện như thế nào đi nữa xoay ngược lại, điện ảnh tiến triển đến một nửa, nhân vật nam chính dĩ nhiên sẽ không chết .

Dựa vào ba tác bắt lạt miệng lưỡi, Diệp Thân tạm thời lung lạc hắc tâm vợ chồng cùng thích cắt thận thầy thuốc, hẳn dựa vào ba tác bắt lạt miệng lưỡi thuyết phục ba người, phản kích tựa hồ từ giây phút này tách ra rồi:

Bán thận mới có thể kiếm bao nhiêu tiền?

Các người giúp ta bắt cóc Giang Yên, trợ giúp ta tổ giác quốc dân lão diễn viên tô thái bị giết chân tướng, tôi thiếu có thể thu được mười triệu a!

Ba người bị thuyết phục rồi.

Cộng thêm Diệp Thân phối hợp, bốn người hợp bọn bắt cóc Giang Yên, cũng gọi điện thoại uy hiếp cảnh sát trưởng hẹn xong thời gian địa điểm tiếp nhận tiền chuộc.

Lúc này xe taxi vợ chồng lần nữa trở quẻ:

Bọn họ đem Alad cái cùng tây thuốc đồng thời cột vào thương khô, ý đồ nuốt một mình mười triệu.

Trong quá trình này, cảnh sát trưởng chết.

Mâu thuẫn lúc này, xe taxi vợ chồng trung, nam nhân cũng bị thương.

Rất châm chọc.

Khi xe taxi nữ nhân đưa bị thương nam nhân tới bệnh viện, cầu y sinh cứu người thời điểm, mới phát hiện cảnh sát trưởng đưa tới tiền chuộc toàn bộ đều là giấy trắng .

"Dễ chịu rồi!"

Đái Thụy bỗng nhiên kích động nói.

Trương Tân cũng là cảm giác hung hăng ra miệng ác khí.

Đây đôi với xe taxi vợ chồng thật xấu, cũng lòng quá tham, nhưng cuối cùng chẳng những tiền không mò được, ngược lại là lái xe taxi nam người chết xuống.

Cùng lúc đó.

Bị giam ở trong kho hàng Diệp Thân cùng Giang Yên quyết định trợ giúp lẫn nhau đến từ cứu.

Một màn này càng châm chọc.

Hai người rõ ràng hận không được giết chết đối phương, lúc này vì với nhau còn sống, lại không thể không trợ giúp lẫn nhau.

Thật vất vả tránh thoát trói buộc.

Giang Yên lại kế hoạch muốn giết chết Diệp Thân .

Lúc này thầy thuốc chạy tới, hẳn và Giang Yên trong tranh đấu thiếu chút nữa chết đi, kết quả là Diệp Thân cứu chợ đen thầy thuốc.

Cái này làm cho chợ đen thầy thuốc rất cảm kích Diệp Thân.

Hắn quyết định báo đáp Diệp Thân, cũng nói cho Diệp Thân một cái bí mật:

"Giang Yên nữ nhân này thận tạng cùng một tên phú hào thận tạng xứng

đôi, chỉ cần bán đi cái này thật tưng liên có thể đạt được rất nhiều tiền!"
Thầy thuốc quyết định cùng Diệp Thân chung nhau chia sẻ khoản tiền này.
Đồng thời thầy thuốc còn nói cho Diệp Thân: "Người con mắt được cứu rồi,
chỉ muốn nữ nhân này khước mắt màng cấy ghép cho người là được."

"Hô!"

Đái Thụy hung hăng thở ra một hơi.

Trương Tân tâm cũng rất cuộc an định đi xuống.

Thú vị là .

Giờ khắc này ảnh trong phòng, rất nhiều người đều là không hẹn mà cùng
vượt trội khâu khí này, có thể thấy đoạn này đoạn không chớp mắt nội dung
cốt truyện trước mặt, mọi người tìm đều là từ đầu đến cuối thuộc về một cái
căng thẳng trạng thái.

Giang Yên chết chắc!

Mọi người nghĩ như vậy.

Nhưng Trương Tân ở thanh tĩnh lại sau đó, bỗng nhiên lại có chút không
khỏi khẩn trương:

Sẽ không .

Còn có xoay ngược lại chứ ?

Nếu như là còn lại điện ảnh, Trương Tân sẽ không có loại này suy đoán,
nhưng « Andhadhun » bộ phim này quá mẹ nó điên cuồng, cơ hồ là đem
xoay ngược lại tiến hành được cực hạn rồi!

Kích thích!

Rung động!

Dù ai cũng không cách nào bảo đảm, người kế tiếp ống kính, có thể hay
không lại vừa là một cái ngoài dự đoán mọi người xoay ngược lại!

Sau đó nội dung cốt truyện tựa hồ tỏ rõ, Trương Tân suy đoán có chút dư
thừa.

Diệp Thân cùng thầy thuốc lái xe, chở hôn mê Giang Yên, đi theo chợ đen
phú hào làm tiếp nhận .

Hình ảnh chuyển một cái.

Đã là hai năm sau đó.

Tần địa.

Mỗi lúc này âm nhạc bên trong phòng khách.

Diệp Thân đeo kính mát, tận tình trình diễn Đàn dương cầm khúc, bài hát
này đúng là hấn ở tô thái tử vọng trong phòng khách trình diễn quá bài hát .
Trước nội dung cốt truyện khẩn trương thái quá, mọi người không có nghe
tận hứng.

Lần này, nội dung cốt truyện đã tiến vào kết vĩ, toàn bộ người xem đều là
yên tâm.

Mỹ Diệu Âm phù lưu chuyển.

Âm nhạc thính các khán giả đắm chìm trong âm nhạc hưởng thụ bên trong.

Đái Thụy cũng là có chút nhắm lại con mắt, cảm thụ bài hát này tuyệt vời. Ở nơi này tràn niềm vui tràn trề xem phim thể nghiệm sau khi kết thúc, nghe bài hát này, tựa hồ cảm giác chính mình thể xác và tinh thần cũng bị an ủi.

"Ta thừa nhận."

Đái Thụy bỗng nhiên nhẹ nhàng mở miệng nói.

Trương Tân đang ở nghe âm nhạc, nghe vậy ngẩn người: "Cái gì?"

"Ta thừa nhận. Tiệp Ngự cho ra tốt nhất đáp lại, ở dạng này bài hát trước mặt. Ta không lời nào để nói."

Trương Tân ngoài ý muốn, chợt phát ra một trận cười khẽ: "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi này tra."

Đúng vậy.

Ảnh trong phòng còn có mấy người ký được bản thân tới xem phim mục đích?

Đái Thụy cảm khái nói: "Âm nhạc rất tốt, điện ảnh. Cũng rất tốt a!"

Kết hợp hoàn mỹ!

Hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh!

Mà điện ảnh đến nơi này, còn không có hoàn toàn kết thúc.

Bài hát đánh đàn xong rồi, rất nhiều người xem cũng chủ động đi theo Diệp Thân bắt tay, còn có người cùng Diệp Thân muốn ký tên.

Diệp Thân là lục lợi hành động.

"Con mắt còn chưa khỏe?"

"Xem ra Diệp Thân cuối cùng không có giết người."

Giang Yên khước mắt màng có thể cứu con mắt của Diệp Thân, Diệp Thân vẫn không nhìn thấy, nói rõ hẳn cuối cùng không có sát Giang Yên.

Người xem không biết Diệp Thân có hay không thực hiện ở Kim Sắc Đại Thính trình diễn mơ mộng.

Nhưng không nghi ngờ chút nào là, hẳn đã trở thành một tên xuất sắc Đàn dương cầm gia.

Đang lúc này.

Diệp Thân bạn gái trước Sophie lại tới nơi này cái âm nhạc thính, sau đó nàng gặp được Diệp Thân.

"Sophie?"

Mặc dù không nhìn thấy, nhưng Diệp Thân hay lại là bằng vào lúc bắt tay cảm xúc, cùng với đối diện nhân yên lặng, đoán được thân phận đối phương.

"Chạy đến này gạt người?"

Sophie cười lạnh, nhìn chăm chăm Diệp Thân.

Nàng cũng không biết Diệp Thân trải qua hết thấy.

Diệp Thân cười khỏ một tiếng: "Nói rất dài dòng. Uống gì trà?"

Sophie lạnh lùng nói: "Cà phê."

Đây cũng là đối ứng điện ảnh mở miệng lời bộc bạch.

Điện ảnh chuyển tràng.

Sophie cùng Diệp Thân ngồi chung ở bên ngoài uống cà phê.

Sau đó, Diệp Thân với Sophie giảng thuật từ bản thân cùng đối phương sau khi chia tay trải qua .

"Sau đó thì sao?"

Sophie biểu tình có chút rung động, nàng không cách nào tưởng tượng, Diệp Thân sau đó trải qua thật không ngờ khúc chiết, giờ khắc này, nàng hốc mắt có chút phiếm hồng.

"Sau đó ."

Diệp Thân thanh âm có chút phiêu miểu đứng lên.

Hình ảnh trở lại hai năm trước trên xe.

Diệp Thân ngồi ở trong xe, khuyên chỢ đen thầy thuốc bỏ qua cho Giang Yến.

Thầy thuốc khinh thường nói: "Lấy nàng tội, tòa án cũng tất nhiên sẽ phán tử hình, chúng ta là không phải ở giết người, chỉ là phé vật lợi dùng xong, kẻ chắc chắn phải chết có thể đổi một số lớn tiền thưởng, có thể đề cho ta người sau này sinh hoạt Vô Ưu, máu chột nhất là, người yêu cầu khóe mắt nàng màng ."

Lúc này buồng xe phía sau truyền tới động tĩnh.

Thầy thuốc dừng xe, xuất ra ống kim, dự định để cho Giang Yến tiếp tục hôn mê.

Một lát sau.

Xe lần nữa chạy.

Nhưng người xem đã hoàn toàn thanh tĩnh lại tâm, nhưng là đột nhiên máy động, thậm chí có nhân che miệng, đôi mắt tiếp theo hình ảnh, cặp mắt tràn đầy kinh hoàng!

Thầy thuốc bị Giang Yến giết ngược!

Trên người dính đầy thầy thuốc huyết, Giang Yến rời tính bên trong buồng xe, như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục lái xe.

Nữ nhân này là thật ngu phu!

Cũng là thật là ác, xà Hạt Nhất như vậy!

Không nhìn thấy Diệp Thân hồn nhiên không biết, vẫn còn ở khuyên:

"Thầy thuốc, van người, nếu như giết nàng, chữa hết ta con mắt, ta sẽ thấy cũng đàn không được Đàn dương cầm rồi, ta nói những lời đó chỉ là hù dọa nàng, tại sao nhất định phải lấy đi nàng thật tạn, ven đường dừng lại được rồi, thả chúng ta đi ."

Lái xe Giang Yến xoa xoa nước mắt.

Nàng đột nhiên đạp chân phanh, lạnh lùng nói: "Xuống xe!"

Có lẽ là Diệp Thân khẩn cầu cảm động Giang Yến.

Nàng lại bỏ qua Diệp Thân!

Diệp Thân ngây người .

Hắn không nghĩ tới người bên cạnh lại biến thành Giang Yên.

Thầy thuốc đây?

Giang Yên rống giận: "Cút!"

Nàng đại lực thôi táng Diệp Thân.

Diệp Thân tay chân luống cuống xuống xe, mờ mịt đứng tại chỗ.

Giang Yên nước mắt đã ào ào chảy xuống.

"Đây là cứu rỗi . Cái quý a!"

Chính làm khán giả ở chết lặng xoay ngược lại trung bắt đầu cảm khái

Giang Yên lại sẽ bỏ qua cho Diệp Thân thời điểm, Giang Yên đổi đầu xe!

Nàng vẫn là phải giết chết Diệp Thân!

Đái Thụy âm thanh run rẩy nói: "A Tân, nữ nhân này quá kinh khủng!"

A Tân không lên tiếng.

Ngược lại nhân vật chính không chết.

Nhưng đây rốt cuộc là tại sao?

Câu trả lời ở sau đó trong hình công bố.

Theo thợ săn nhắm, một con thỏ, bỗng nhiên chui ra.

Kết quả thỏ vừa vọt bị xe đụng vào, sau đó Giang Yên xe lật, oanh một tiếng.

Nổ mạnh!

"Thỏ!"

"Thỏ?"

Người xem lúc này mới nhớ tới, điện ảnh mở đầu từng có báo trước.

Lúc đó thỏ đang trộm thức ăn, kết quả bị vườn chủ nhân dùng súng săn đánh một thương .

Đây là lúc ban đầu liền chôn phục bút!

Người xem gần như quên này tra!

Nhưng mà cái này phục bút ở kết vĩ nơi, nhưng là phát huy tác dụng!

Thỏ lại không có bị đụng chết, Mạnh Mạnh đất chạy ra .

Ông kính đặc tả.

Thỏ ánh mắt không tốt lắm .

Giờ khắc này, người xem đã bị khiếp sợ không nói ra lời!

Toàn bộ ảnh thính, toàn bộ là hít một hơi lãnh khí thanh âm!

Xoay ngược lại xoay ngược lại xoay ngược lại, vô hạn xoay ngược lại!

Cuối cùng xoay ngược lại, càng là tựa như thạch phá thiên kinh!

Làm khán giả lấy lại tinh thần, nhớ lại đã kết thúc, cảnh tượng lại biến thành tiệm cà phê cửa.

"Tiên sinh, đây là ngài chế tác riêng sao?"

" Ừ."

Tiệm cà phê cạnh thủ công chế tác riêng trong tiệm, phục vụ viên đưa tới một căn ba tong, ba tong bắt tay chính là thỏ đầu hình dáng.

"Người làm không có sai ."

Sophie nghiêm túc nói với Diệp Thân.

Diệp Thân khổ sở lắc đầu một cái, trầm mặc chốc lát, nói:

"Cám ơn, muốn tới nghe ta trình diễn ấy ư, Kim Sắc Đại Thánh."

Diệp Thân, rút cuộc thực hiện hấn mơ mộng.

Sophie sừng sốt một chút, sau đó ho khan một tiếng nói: "Ta không nhất định có thời gian . Ta sẽ tận lực đi qua ."

Hai người lúc đó cáo biệt.

Mặc dù điện ảnh vô hạn xoay ngược lại, gần như đột phá người xem trí tưởng tượng cực hạn, nhưng kết cục này, phá lệ viên mãn!

"Nguu!"

Đái Thụy khen ngợi.

Trương Tân muốn đồng ý, sắc mặt nhưng có chút cổ quái: "Ta luôn cảm giác không đúng chỗ nào ."

"Cái gì?"

Đái Thụy nhú mày một cái.

Sau đó, điện ảnh nghênh đón cuối cùng một màn.

Đây là một cái buồn tẻ ban đêm, Diệp Thân chống đạo mù trượng, một mình đi ở này giá rét ban đêm, bóng lưng có vẻ hơi cô tịch.

Hắn phía trước, có một cái không dịch phóng lon.

Diệp Thân bước chân không có ngừng, mắt thấy hắn liền muốn đập trúng dịch phóng lon thời điểm, hắn đột nhiên quơ múa lên đạo mù trượng, tựa như nghề Golf tuyên thủ như vậy tinh Chuẩn tướng dịch phóng lon đánh bay .

Đoàng đoàng đoàng!

Ba tiếng như sấm nổ tung chi âm vang lên, màn hình lớn bên trên dần hiện ra ba chữ mắt, phảng phất gõ ở mỗi người tâm trên dây:

Điều! Âm! Sư!

Mà ở ba chữ dưới mắt phương, chính là một cái dấu ngoặc: Lại danh «
Cương Cầm Sư » .

Trương Tân rút cuộc ý thức được là lạ ở chỗ nào rồi.

Vai nam chính nếu như mù, vậy hắn tuyệt đối sẽ không biết là thả cứu mình

.

"X!"

Đái Thụy thân thể, đột nhiên run lập cập: "Diệp Thân đang nói dối! ! Hắn vẫn giả bộ mù! ! !"

Giờ khắc này!

Toàn bộ ảnh thính vang lên vô số rung động kêu lên, người xem há to mồm, bất động khuôn mặt, như thế chờ đợi!

Người sở hữu, choáng váng!

---

ps: Đã mau sớm gia tốc miêu tả kịch tình, loại này điện ảnh nội dung cốt truyện không miêu tả lời nói, rất ảnh hưởng đến tiếp sau này nội dung cốt truyện, vui chơi giải trí tiểu thuyết cơ bản không có cách nào nhảy qua loại này khâu, ngoài ra hôm nay tăng thêm cũng thả ở bên trong, vì không bị bình phun đoạn chương không tách ra.

Chương 285: Não động nổ lớn

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Đái Thụy cùng Trương Tân trở mắt nhìn nhau, đồng thời thấy được đối phương trong ánh mắt không thể tin, kết cục này hình ảnh, giống như một cái đột nhiên xuất hiện lỗ đen cắn nuốt mọi người trí tưởng tượng, thoáng cái đánh vỡ toàn bộ người xem não động ——

Diệp Thân rốt cuộc có thể không thể thấy?

Thầy thuốc thật bị Giang Yên giết sao?

Cái kia đụng xe thô có tồn tại hay không?

Hắn và Sophie kể chuyện xưa là thật hay giả?

Vôn là những vấn đề này toàn bộ đều có tự bào chữa câu trả lời, nhưng toàn bộ câu trả lời tựa hồ lại theo Diệp Thân tinh chuẩn xếp hàng bay dịch phóng lon mà nát ào ào, cho tới người sở hữu trong đầu cũng quanh quẩn vô số dấu hỏi.

"Không được."

Đi ra ảnh thính Đái Thụy bỗng nhiên gặp Ma tựa như, kéo giống vậy ở lâm vào trầm tư Trương Tân: "Chúng ta ngày mai đem điện ảnh nhìn lại một lần đi, ta cảm giác môn vừa mới bắt đầu quá nặng như âm nhạc bộ phận, bỏ quên rất nhiều chi tiết."

"Được."

Trương Tân lại đáp ứng.

Bộ phim này đơn giản là đem xoay ngược lại chơi đùa đến mức tận cùng, kết cục hình ảnh càng là cứu cực đại xoay ngược lại, Biên Kịch chỉ dùng một chi tiết liên lật đổ người sở hữu nhìn xong điện Ảnh Hậu vừa mới tạo thành nhận thức!

Bao gồm Trương Tân.

Đây cũng là Trương Tân lần đầu tiên mới vừa nhìn xong một bộ phim liền quyết định nhị quét.

Nhưng nếu như không chọn nhị quét điện ảnh lời nói, hắn có rất nhiều nghi ngờ căn bản không chiếm được giải quyết, loại này nhìn xong điện Ảnh Hậu phảng phất xem hiểu, lại phảng phất nhìn không hiểu cảm giác, đều khiến nhân cách bên ngoài ý.

Hai người lúc rời đi sau khi còn chú ý tới, có mấy cái người xem theo chân bọn họ làm giống vậy quyết định: "Kết vĩ chứng minh nhân vật nam chính

khăng định nói dối, vấn đề là hấn từ bộ phận nào bắt đầu nói dối, ngày mai trở lại một lần nhìn đi ."

Đương nhiên quyết định nhị quét là một số ít đám người.

Phần lớn người đang đi ra rạp chiếu phim sau đều lựa chọn trước tiên ở trên Internet tìm câu trả lời, với là hoàn toàn có thể đoán trước tình huống xảy ra.

Toàn bộ xem chiếu bóng xong nhân cũng lộ vẻ rung động cùng nghi ngờ, tham dự tràng này huyền nghi điện ảnh nội dung cốt truyện đại phân giải!

【 ăn lại lại 】 : "Kết cục này đem ta nhìn mờ!"

【 thiên nhiên 】 : "Một kịch tối hậu thần xoay ngược lại ! ! Công kích thêm được 50!"

【 chìm vào đáy biển chim 】 : "Diệp Thân cuối cùng ở đầu đường dùng mù trượng một cơn đem dịch phóng lon đánh bay chứng minh hấn con mắt đã không mù rồi, hấn lại một lần nữa lừa Sophie, nhưng ta quá mê muội với cuối cùng kia đoạn Đàn dương cầm khúc (đoạn này Đàn dương cầm khúc có thể đem Lão Sở mặt rút ra sung, nơi này trước thảo luận điện ảnh), thật sự là quá kinh điển rồi, đưa đến ta không có trước tiên sau khi tự hỏi tiếp theo kinh thiên đại xoay ngược lại, có vị nào điều đại có thể giải thích hạ sao?"

"Ta tha đại, ta tới."

Một cái huyền nghi điện ảnh bài viết bên trong.

Tên là 【 Nick name đều bị các người lấy ta muốn cái gì 】 bạn trên mạng giải thích:

"Nổ súng bắn thỏ nam nhân không tồn tại, chỉ là nhân vật nam chính tùy ý cầm ba tong bên trên thỏ đầu hình tượng nắm lấy tạo một cái cố sự mà thôi, Giang Yên cũng chưa hoàn thành đối thầy thuốc giết ngược, trên thực tế Diệp Thân hay lại là với hắc tâm thầy thuốc đem Giang Yên đưa cho thần bí phú hào, dùng nàng tận tưng đổi lấy một khoản tiền, còn dùng khoản tiền này làm âm nhạc hội, cũng cầm khốe mắt nàng màng chữa hết con mắt của mình, khả năng Diệp Thân là nghĩ cho nữ chủ giữ một cái hiền lành ấn tượng, thuận tiện che giấu chính mình biến hình giết người chân tướng, cho nên lựa chọn nói dối."

"Vấn đề là nhân vật nam chính khi nào thì bắt đầu nói dối?"

"Cẩn thận người xem mới phát hiện, điện ảnh giấy trắng phim tự thuật cố sự, cùng Diệp Thân đối Sophie giảng thuật cố sự, là thông qua một cái giống nhau cảnh tượng chuyển tiếp, ven đường một thân cây."

"Điện ảnh giấy trắng phim tự thuật trung, thầy thuốc lái xe, mang theo Diệp Thân cùng Giang Yên đi ngang qua cây này, lái về phía phương xa, như vậy, phim hình ảnh đột nhiên chuyển tới hai năm sau Đại Tần, cũng chính là Diệp Thân hướng Sophie giảng thuật hấn gặp gỡ địa phương."

"Mà ở Diệp Thân giảng thuật trong phiên bản, giống vậy ở cây này địa phương, thầy thuốc cũng không có mở xe lái qua, mà là ở nơi này dừng lại! Bởi vì trong cốp sau xe Giang Yên tỉnh lại phát ra động tĩnh không nhỏ, thầy thuốc nắm thuốc chích xuống xe đi mở cốp sau xe, lại bị Giang Yên giết ngược. Cho nên, liên quan tới Diệp Thân từ chỗ nào bắt đầu nói dối, cây này đã biểu minh câu trả lời!"

" "

Cái này bài post bị Đinh Cực cao, Đồng ý độ cũng là rộng nhất, bởi vì luận thuật trung cho ra làm chứng Cứ Bỉ so với trực quan, so với tự dung suy đoán càng đáng tin.

Bất quá cũng có người cho ra bất đồng phân tích.

"Ta cảm thấy được nhân vật nam chính chính là một yêu giả bộ không thấy Cương Cầm Sư, có lẽ là đang bị Sophie ngay mặt bắt gian sau, cho đến ở Đại Tân gặp nhau trong lúc, đều là Cương Cầm Sư nói dối, nhân vật nam chính căn bản là với cô gái kia thông dâm sau, không có cách nào tự bào chữa, sau đó rời đi cô gái kia, đến Đại Tân sau đó nghĩ đến một hệ liệt giải thích mà thôi!"

"Nhân vật nam chính trang mù nếm được ngon ngọt rồi, mọi người không đề phòng thỏa mãn hẳn dòm ngó muốn, hẳn thích mượn người đui sinh phân, theo dõi người khác không muốn người biết một mặt."

"Có khả năng hay không phim mở đầu nổ súng bắn thỏ nam nhân là chân thực, Giang Yên ở trong buồng xe không có giết ngược, thầy thuốc đang lái xe đi sân bay trên đường bị Truy thỏ nam nhân nổ súng giết lầm, nhân vật nam chính cùng Giang Yên được cứu, sau đó nhân vật nam chính hoặc lừa gạt hoặc thuyết phục Truy thỏ nam nhân xử lý xong thầy thuốc, tiếp nhận đem Giang Yên đưa cho phú hào, đổi lấy rồi đổi khốe mắt màng cùng lấy tiền đi Tân Châu cơ hội."

"Cũng có thể, ngược lại bộ phim này là tất cả nhân viên ác nhân! Chỉ có đáng thương Sophie bị lần lượt lừa dối."

"Không, Sophie cuối cùng không có bị lừa gạt, nhân vật nam chính bắt được thỏ ba tong thời điểm, Sophie bỗng nhiên khinh thường nở nụ cười, nơi này đã đã nói rõ Sophie đoán được nhân vật nam chính đang nói dối, nhưng Sophie cảm thấy nhân vật nam chính giết chết Giang Yên cũng không có làm sai, cho nên hẳn cuối cùng mới an ủi rồi nhân vật nam chính một câu, nói nhân vật nam chính hẳn tháo xuống nữ nhân kia khốe mắt màng."

"Thật không có một người tốt chứ."

Trên Internet đủ loại phân tích, đại biểu kiểu cởi mở kết cục dẫn dắt phương hướng khác nhau.

Mà tuyệt đại đa số phổ thông người xem, đang nhìn hoàn những thứ này phân tích sau đó, mới kinh ngạc phát hiện, nguyên lai mình bỏ quên nhiều

như vậy chi tiết!

Sophie lại cũng phát hiện chân tướng! ?

Ma đản, chúng ta nhìn là cùng một bộ phim mà!

Đồng dạng là giáo dục bắt buộc, tại sao các người như vậy tú?

Lúc này có bạn trên mạng đi theo bình luận, nói: "Nhìn đại lão phân tích, ta đột nhiên cảm giác được nhân vật nam chính đối Sophie hẳn là thất vọng, có lẽ chính hẳn hi vọng hẳn lúc ban đầu có lòng tốt vẫn còn, giống như ở chính hẳn trong chuyện xưa, thay thế bị giết hại nữ chủ là cái kia mù thỏ, thuận tiện bổ sung một chút, có người nói cuối cùng nhân vật nam chính tựa bài hát kia cùng với cùng Sophie cảm tình rất kéo, ta cảm giác, Diệp Thân thích là không phải Sophie, mà là chính bản thân hẳn nội tâm lúc ban đầu hiền lành, nhưng là cuối cùng Sophie cũng là không phải hẳn muốn như vậy."

" "

Thảo luận đến náo nhiệt nhất đang lúc, một ít Người bình luận điện ảnh cũng xuất hiện.

Đồng dạng là từ mỗi cái góc độ phân tích, nhưng cho ra kết luận cơ bản cũng nghiêng về lấy đại thụ làm tọa độ ——

Cây kia nghịch thuật, là nhân vật nam chính bắt đầu nói dối đoạn.

Nhìn xong những thứ này bình luận điện ảnh và phân tích, người xem mới bộc phát ý thức được bộ phim này có bao nhiêu suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ!

"Này nội dung cốt truyện thật là rồi! Nhìn đến ta trợn mắt hốc mồm! Nhân tính chi ác bị hiện ra tinh tế, xem phim trước, ta nhìn không hải báo cùng giới thiệu tóm tắt hàng ngũ như nhất, còn tưởng rằng đây là người đui chuyên tâm âm nhạc kịch vui, kết quả cố sự mở ra cực kỳ phá cách, Tiệp Ngu này kịch bản viết tốt biến thái!"

"Thật mẹ nó tuyệt!"

"Hướng về phía âm nhạc đi, kết quả thu hoạch tràn đầy, đẹp mắt đến không được! Thật là vô hạn thần xoay ngược lại, ta toàn thân nổi da gà! Điện ảnh đầu đuôi hô ứng cộng thêm nhân vật nam chính một giây sau cùng ống kính thật để cho nhân lưu lại rất nhiều không gian tưởng tượng! Đây là năm nay nhìn tốt nhất một bộ Mảng huyền nghi rồi!"

"Không nghĩ tới Tiệp Ngu chơi đùa màu đen hài hước cùng kể chuyện quý kẻ cũng như vậy chuồn sao! Điện ảnh thấy cuối cùng nhị mươi phút, còn cảm thấy nội dung cốt truyện đi về phía hơi có chút mát không chế, sau đó liền bị kết vĩ thần chi một kịch đánh mặt. Ngoại trừ người đui ca bạn gái còn đoán là người tốt, còn lại tất cả nhân viên tất cả ác! Kịch bản! Phối nhạc! Vận kính không gì không giỏi! Mấy lần xoay ngược lại cũng làm tương đối lưu loát, hết mấy chỗ chơi đùa ngạnh càng làm cho người cười đến cười sặc sụa. Thật lâu không cảm nhận được mang theo chỉ số thông minh xem phim vui vẻ, hướng Tiệp Ngu lão sư trí kính!"

" "

Mà theo đám bạn trên mạng hỏa bạo thảo luận, « Andhadhun » bên trong xuất hiện vài bài Đàn dương cầm khúc, tự nhiên cũng là không thể không nhắc kinh điển!

Trên thực tế, rất nhiều người lúc ban đầu đi xem phim, chính là chạy những từ khúc này đi!

"Trước mặt Đàn dương cầm khúc đều rất tốt, giỏi nhất tựa bài hát kia, không ai bằng tô thái tử vong hiện trường bài hát kia."

"Tựa bài hát kia thật lòng nổ tung!"

"Kết vĩ lại nghe được bài hát này thời điểm, cảm giác quang là hướng về phía bài hát này, ta tốn ở trên vé xem phim về điểm kia tiền liền cực kỳ đáng giá rồi! Chớ nói chi là điện ảnh nội dung cốt truyện thật đúng là sao xuất sắc ."

"Bộ phim này, nhất định chính là Tiệp Ngự Soạn nhạc cao quang thời khắc!"

"Làm như vậy lời nói, Tần Sở âm nhạc đại chiến còn có huyền niệm sao?"

"Huyền niệm cái rắm a! Tô thái tử vong hiện trường trình diễn bài hát này trực tiếp siêu thần!"

"Còn lại mấy thủ khúc cũng phi thường tuyệt vời, ta vừa mới bắt đầu nghe được ngoài ra mấy thủ khúc thời điểm, cảm thấy Tiệp Ngự cho ra đáp lại đã rất tốt rồi, nhưng tô thái tử vong hiện trường bài hát kia Đàn dương cầm khúc mới để cho ta ý thức được, Tiệp Ngự đáp lại so với tưởng tượng của ta vang dội hơn!"

"Ách . Ta thật giống như minh Bạch Dương chung minh tại sao bỗng nhiên thối lui ra mùa bóng tranh rồi."

"Đây một lớp Tần Sở đại chiến, Tinh Mang có Tiệp Ngự, đủ rồi!"

" "

Cảm khái đang lúc, có người nhắc nhở:

"Trong phim ảnh tôi kinh điển hai thủ khúc đã ban bố, mọi người mở ra máy truyền tin liền có thể, trong đó tô thái tử vong tựa bài hát kia tên là « Mộng Trung Hôn Lễ » , không nên làm sai nha."

Vâng.

Theo « Andhadhun » chiếu phim, trong phim ảnh hai thủ Đàn dương cầm khúc, cũng là leo lên các đại âm nhạc máy truyền tin.

Đệ nhất thủ là « nhớ nhung » .

Bài hát này chủ yếu cường ở phong cách mới mẽ độc đáo.

Mọi người yêu thích nhất, hay lại là tô thái cái chết, cùng với điện ảnh kết vĩ nhân vật chính lại đàn qua một lần Đàn dương cầm khúc, tên là « Mộng Trung Hôn Lễ » !

Giới âm nhạc nhân sĩ cũng không có nhàn rồi.

Theo này mấy thủ khúc phát hành, Tần Sở không ít âm nhạc nhân cũng là trước tiên đem Tiện Ngự tân tác cho nghe qua một lần.

Kết quả.

Nghe xong « Mộng Trung Hôn Lễ » , Sở địa âm nhạc nhân, trầm mặc.

Mượn dùng đám bạn trên mạng trong trò chơi thường thường lẫn nhau trên chọc ngạnh để hình dung Đại Sở âm nhạc ân huệ hình, tựa hồ phá lệ hợp với tình thế:

"Ta điem, ngươi thì sao?"

"Ta phát động."

Chương 286: Giết lung tung

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Cái này dĩ nhiên chỉ là trêu chọc, một loại ứng dụng với hai cái tốt bạn gay trò chơi bắt đầu hăm hại thời điểm ——

Trò chơi thao tác phối hợp có lẽ rất phóng hông, nhưng điểm đầu hàng trong chuyện này, tốt bạn gay môn luôn là có loại kinh người ăn ý.

Bất quá loại nhạo báng này, cũng quả thật chính là Sở Tĩnh âm nhạc người xuất hiện hình.

"Đây chính là âm nhạc chi hương sao ."

"Nghe nói Tiện Ngư là Tần Châu còn không có tốt nghiệp sinh viên ."

"Bài này « Mộng Trung Hôn Lễ » đã có đại sư tiêu chuẩn, đây là sinh viên nên có trình độ?"

"Trước khỏi phải nói âm nhạc tính, quang so với năm tuổi chúng ta liền thảm bại rồi!"

"Mặc dù không muốn thừa nhận, bài hát này quả thật không được."

"Tần Sở âm nhạc tranh có lẽ sẽ còn tiếp tục một đoạn thời gian, nhưng ta cảm giác, một tua này thảm bại, đã dự kỳ chúng ta tương lai."

"Chúng ta còn đánh giá thấp Tần Nhân kia phảng phát bầm sinh âm nhạc thiên phú!"

"Vốn là có chút không cam lòng, nhưng nghe nhiều rồi mấy lần « Mộng Trung Hôn Lễ » , lại cảm thấy cái kết quả này cũng không phải là không thể tiếp nhận."

"Thực ra bàn bạc rất đơn giản, không có cỗ điển Đàn dương cầm nặng nề cùng ý nhị, nhưng rất nhiều lúc, thật sự là Đại Đạo Chí Giản."

"Ta cho là sẽ là vài bài trình độ không tộ lưu hành ca khúc, kết quả ta không nghĩ tới cái này Tiện Ngư lại lấy ra loại này cấp bậc Đàn dương cầm khúc, cái này còn so với cái rằm a."

"Từ bức cách đến lập ý lại tới lưu hành tính, đã là toàn diện nghiền ép, nếu như không có làm xong đủ chuẩn bị tâm tư, khúc cha đều không được chơi đùa."

" "

Nếu như Lam Tĩnh nhân xem qua mỗ bộ Khoa Huyền tiểu thuyết, nhất định có thể mang lần này âm nhạc đại chiến hình dung tinh chuẩn hơn.

Bốn chữ:

Hàng duy đã kích.

Tâm thường mùa bóng tranh, như thế nào đi nữa làm âm ỉ, mọi người hay là ở cầm một ít lưu hành ca khúc làm so sánh.

Mà Tiệp Ngư này ba cũng không với mọi người chơi đùa cái này.

Hắn trực tiếp quăng ra một bài kinh điển cấp Đản dương cầm khúc!

Đôi mắt kết quả như thế, Sở nhân dĩ nhiên sẽ yên lặng, chẳng lẽ muốn trách cứ Tiệp Ngư phạm quy sao?

Vậy coi như lớp vải lót mặt mũi cũng thua.

Này không phải nói Tiệp Ngư có nghiên ép khúc cha trình độ.

Mà là nói, ngay cả khúc cha cũng không nghĩ tới, Tiệp Ngư này ba trực tiếp lấy ra ẩn giấu tuyệt hoạt!

Giống như là « Mộng Trung Hôn Lễ » loại này cấp bậc tác phẩm, coi như là khúc cha vắt hết óc, cũng không dám nói mình là có thể sáng tác đi ra!

Trên Internet.

Trừ vô số thảo luận điện ảnh thanh âm, liền lần này Tần Sở âm nhạc đại chiến mở ra tranh chấp, đã hoàn toàn biến thành nghiêng về đúng một bên tru diệt!

"Sở Tinh tiểu đồng bọn còn có cái gì di ngôn sao (liếc mắt cười)?"

"Ta là Sở nhân, có sao nói vậy, nghe xong bài hát ta hờ ra, Tiệp Ngư ngu phê, phục rồi phục rồi, không chọc nổi!"

"Bình phun không nổi, cáo từ, nhà tiếp theo."

"Ta cũng là Sở nhân, bây giờ Tần Tề Sở thống nhất, tất cả mọi người là người một nhà, cần gì phải cạnh tranh không thể tách rời ra đâu rồi, đúng không."

"Đại Tần uy vũ, tiểu khúc cha ngang ngược!"

"Ha ha ha ha ha trực tiếp quăng ra Đản dương cầm khúc ta là không nghĩ tới, vì trở thành Đản dương cầm gia mà phấn đấu đến mấy năm ta nghe rồi bài hát này thiếu chút nữa tại chỗ quỳ! Lưu hành ca khúc cùng Đản dương cầm phổ nhạc nhưng thật ra là tồn tại vị cách chênh lệch, tương đương với Sở nhân nắm vũ khí lạnh chuẩn bị làm một trận lớn, sau đó thấy Tiệp Ngư chậm rãi móc ra một cái ak."

"Tiệp Ngư, vĩnh viễn tích thân!"

"Làm tề nhân, vốn chính là xem cuộc vui, kết quả không nghĩ tới này vai diễn vừa mới mở màn liền cao triều, con cá này quá kinh khủng!"

"Không thôi không đen, Tiệp Ngư bài này « Mộng Trung Hôn Lễ » có thể vọt thẳng đánh khúc cha chứ? Năm nay Soạn nhạc thưởng có lẽ có thể suy tính một chút."

"Soạn nhạc thưởng rất khó, một loại được cổ điển Đản dương cầm mới được, « Mộng Trung Hôn Lễ » thuộc về lưu hành Đản dương cầm trung đỉnh phong."

" "

Tần Nhân không thiếu người biết phân biệt tốt xấu.

Tương tự thảo luận, ở Tân Tinh âm nhạc nhóm người lúc này cũng có thảo luận, thật là có người suy đoán Tiệp Ngự có thể hay không vì vậy mà trở thành khúc cha, bất quá thảo luận sau tất cả mọi người cảm thấy cái ý nghĩ này không quá thực tế .

Lưu hành cùng cổ điển phải không cùng.

Dùng lưu hành âm nhạc cùng nhạc cổ điển làm tương tự liền có thể biết.

Lưu hành Đàn dương cầm so sánh cổ điển khả năng nhu hòa một ít,

Cổ điển Đàn dương cầm là chú trọng có bài có bản.

Càng cẩn thận phân biệt liên quan đến chuyên nghiệp tính nguyên tố, nơi này không nhiều lắm lời.

Bất quá Tiệp Ngự này ba phần kích, đúng là đạt tới một loại thạch phá thiên kinh hiệu quả!

"Bài hát này coi như là Tiệp Ngự hiện nay đang có tác phẩm bên trong tôi Cao Thành liền."

"Nếu như Tiệp Ngự sau này trở thành khúc cha, « Mộng Trung Hôn Lễ » tuyệt đối chiếm cứ một cái cực đại quyền trọng, bị giám khảo tổ khảo lượng."

"Cần nhắc đến Tiệp Ngự sinh viên thân phận, hẳn trình độ đã đến gần yêu nghiệt!"

"Sở nhân đều bị liên quan bồi rồi đi."

"Đừng nói Sở người, theo chúng ta Tân Tinh âm nhạc nhân, lại có ai không mộng?"

" "

Là, cũng mộng!

Bảng danh sách còn chưa ra, nhưng Tiệp Ngự đã lấy ra có thể trực tiếp giết chết toàn bộ huyền niệm tác phẩm!

Sự thật cũng xác thực như thế.

Ngày thứ 2 mùa bóng yết bảng, « Mộng Trung Hôn Lễ » trực tiếp lấy hạng nhất tư thái, đặt tràng này thuộc về Đàn dương cầm thuần âm nhạc thuần lợi, cùng thời điểm là thuộc về âm nhạc chi hương thắng lợi!

Người quán quân này hàm kim lượng hơi quá đáng .

Bởi vì « Mộng Trung Hôn Lễ » , ngày đầu hơn nửa, lượng đã đạt đến 3000 hơn sáu triệu, làm cho người ta một loại cực không chân thực cảm giác!

Về phân hạng nhì, chính là Tân Tinh một vị khúc cha thêm Ca Vương tổ hợp tác phẩm, lượng vừa vắn đột phá mười triệu.

Nói đúng là.

Dù là Tiệp Ngự không có xuất thủ, tháng hai thắng lợi, cũng đã bị Đại Tân cái này âm nhạc chi hương bỏ vào trong túi.

Huống chi Tiệp Ngự xuất thủ!

Hơn nữa trực tiếp là tàn sát bảng cái loại này!

Chẳng phân biệt được địch ta!

Một hồi giết lung tung!

Tần Tề Sở toàn bộ tham dự bản mùa bóng cạnh tranh bảng âm nhạc nhân, có một cái tính một cái, toàn bộ quý, từ số liệu đến đánh giá, toàn bộ Hoa Lệ rối tinh rối mù!

Càng đáng sợ hơn là .

Trong phim ảnh một cái khác thủ Đàn dương cầm khúc « nhớ nhung » , cũng xếp hạng bài hát mới bảng vị thứ tư.

Nói cách khác .

Tiền Ngự một người, chiếm cứ mùa bóng bảng trước 10 hai chỗ!

Rung động!

Tần Tề Sở tam đại đại giới âm nhạc không một không cảm thấy rung động!

Cái này cũng nói năng có khí phách tuyên cáo, từ bản mùa bóng bắt đầu,

Tiền Ngự chính thức có đầu võ khúc cha tư cách!

Rung động sau khi, thực ra trong nghề nhân còn có chút không nói gì.

Nhất là Sở nhân .

?

Dấu hỏi so với đánh ra còn nhiều hơn.

Người Tiền Ngự có như vậy treo bài hát, theo chúng ta đánh cái gì mùa bóng chiến a! ?

Coi như người không cho mượn điện ảnh tuyên truyền, trực tiếp xuất ra đi phát biểu, cũng tuyệt đối là có thể trình độ lớn nhất bên trên chứng minh chính mình!

Sớm biết người có như vậy bài hát bàng thân, chúng ta coi như ở Đại Tần chọn một cái khúc cha đặng, cũng không dám trực tiếp với người Tiền Ngự đấu a!

Làm chúng ta tâm tính?

Dù sao « Mộng Trung Hôn Lễ » đặt ở rất nhiều khúc cha tác phẩm tiêu biểu trung, cũng tuyệt đối hiếm có trọng lượng cấp tác phẩm.

Sở nhân cảm thấy có chút ủy khuất.

Mà thuộc về « Mộng Trung Hôn Lễ » huy hoàng, dĩ nhiên sẽ không dừng bước tại này.

Ngay tại bảng danh sách vạch trần ngày thứ 2, « văn nghệ báo » quan võng liền cho chiếm so với con thứ nhất cái trang bìa báo cáo bài hát này.

Làm tôi quyền uy âm nhạc truyền thông, « văn nghệ báo » công nhận, coi như là cho Tiền Ngự bài hát này cái một cái đẹp để đại công chương:

"Tháng hai nhất hào, « Mộng Trung Hôn Lễ » , một bài tôi có thể đại biểu Tiền Ngự Soạn nhạc có thể kiệt tác phẩm ra đời, coi như không thể kết thúc tràng này Tần Sở âm nhạc lý niệm tranh, vì cung điện vinh dự thuộc về vẽ lên một cái bỏ chỉ phù, cũng đủ để cho Tiền Ngự hoàn toàn chứng minh tiêu khúc cha kinh tài tuyệt điểm ."

Tác phẩm tiêu biểu!

Kinh tài tuyệt diệu!

Trường văn bên trong máu chốt từ rất tốt, theo trong nghề tôi quyền uy truyền thông lên tiếng, gần như lập tức xác định, không ai dám lại nghi ngờ.
" "

Dù là vẫn muốn ngoài miệng rêu rao mấy câu Sở nhân, đang đối mặt « văn nghệ báo » chỉ đích danh sau đó, cũng là lạng lẽ ngậm miệng lại.

Cái này còn chơi đùa mọi người a.

Thật tốt mùa bóng tranh, vốn phải là xuất sắc vạn phần long tranh hổ đấu, kết quả chờ người ra sân, trực tiếp rơi vào cái đầy đất lông gà!

Sở địa truyền thông trực tiếp khóc chết!

Hoàn toàn chọn sai rồi người giả bị đụng đối tượng a!

Dù sao trước một mục kéo Tiệp Ngự kết quả, Sở địa truyền thông là có chút ý tưởng của lập uy, ai bảo tiêu khúc cha danh tiếng chính thịnh, kết quả trực tiếp đụng tám sắt, bây giờ quay đầu nhìn một cái .

Còn sống không tốt sao?

Lúc đó.

Lâm Uyên vừa mới tỉnh ngủ, liền thấy trong điện thoại di động chất đầy đến từ không cùng người tin tức, căn bản không thấy quá tới.

Hắn leo lên bộ lạc .

Kích thích hơn rồi.

Bộ lạc bên trên, Tiệp Ngự cái này bí danh độ chú ý, đã đạt đến bát hơn sáu triệu!

Bình luận khu cơ hồ là trong nháy mắt nổ mạnh.

"Ngự cha soái!"

"Bài hát này đem Sở Nhân Hồn cũng đánh rớt ."

"Ta cảm giác « nhớ nhung » cũng rất êm tai."

"Trong phim ảnh bài hát cũng không tệ, nhưng định giang sơn vẫn là phải dựa vào « Mộng Trung Hôn Lễ » , ta là học Đàn dương cầm, bài hát này sáng sớm hôm nay bắt đầu đã bị hàng cho chúng ta hệ bên trong chắc chắn phải học khúc mục đích rồi, đây chính là mặt bài!"

"Chúng ta Đàn dương cầm lão sư nói, Tiệp Ngự lão sư bài hát này đến gần Phong Thần rồi."

"Phong Thần là sớm muộn sự tình, đừng quên, Tiệp Ngự lão sư năm nay mới bây lớn a!"

" "

Lâm Uyên bị này náo nhiệt sức lực sợ hết hồn, chột nghĩ tới điều gì, lại bình thường trở lại.

Rất bình thường.

Mặc dù « Mộng Trung Hôn Lễ » là không phải bức cách cao nhất cổ điển Đàn dương cầm, nhưng là vừa vặn bởi vì này là không phải cổ điển Đàn dương cầm, cho nên mới có thể như vậy thành công.

Đôi lời giải thích.

Nếu như người bình thường lần đầu tiên nghe « Mộng Trung Hôn Lễ », cùng Ba Hách tùy tiện một bài phú cách so sánh, nếu ai dám nói Ba Hách êm tai, đây tuyệt đối là đang trang bực!

Hơn nữa cực độ trang!

Có thể có thể có người kỳ quái, luận bực cách cùng cấp bậc cùng với tác phẩm nội hàm vân vân, « Mộng Trung Hôn Lễ » thế nào với Ba Hách so với?

Giống như người cầm Van Gogh tác phẩm cùng một ít cực kỳ tinh xảo lại Hoa Lệ hội họa tác phẩm so sánh.

Người bình thường chỉ sẽ cảm thấy Van Gogh họa rối tinh rối mù.

Đương nhiên không cách nào so sánh được, cũng không cần so với.

Bởi vì Ba Hách là đàn cho chuyên nghiệp nhân sĩ nghe, người bình thường nghe cổ điển, là không phải có nghe hay không được quán vấn đề, mà là căn bản không chấp nhận nợ nần.

Cho nên phổ cập độ cao nhất, đại chúng truyền bá độ rộng nhất bài hát, phần lớn là đứng đây đường « Mộng Trung Hôn Lễ » vân vân.

Không nơi này quá đứng đây đường cũng không phải là nghĩa xấu, mà là nói bởi vì khúc Tử Thái thông tục, thậm chí rất nhiều người lỗ tai nghe ra vết chai rồi.

Bất kỳ một bài có thể khiến người ta lỗ tai nghe ra vết chai tác phẩm, cũng không nên bị trang bực nhân sĩ đi hủy bỏ cái gì lấy nổi lên tự thân cùng người khác bất đồng.

Nơi này chỉ là muốn nói rõ, « Mộng Trung Hôn Lễ » có thể hỏa, là có đem nguyên nhân.

Có lời giải thích là, coi là lơ đãng dưới điều kiện, Trung Quốc 90% lấy thượng nhân đều nghe qua bài hát này! !

Cho nên bài hát này có thể chuyện đương nhiên nổ tung! !

Lật nhìn một hội bình luận, lại đang trên mạng Xung Lãng trong chốc lát, Lâm Uyên chú ý tới « văn nghệ báo » đối với chính mình bản tin ——

Người tốt.

Trang đầu tiêu đề.

Đây chính là văn nghệ giới tối quyền uy truyền thông bản tin, Tiệp Ngự vẫn là lần đầu tiên leo lên cái này truyền thông trang đầu tiêu đề.

Lợi hại hơn là .

Phó trang bìa, cũng chính là chiếm so với xuất bản lần hai mặt, bản tin nội dung cũng với Tiệp Ngự có liên quan .

Chương 287: Lần này nhìn hiểu chưa

"Toàn chức nghệ thuật gia "

"Cạn nói « Andhadhun » cùng Tiện Ngự."

Đây là « văn nghệ báo » phó trang bìa tin tức tựa đề.

Nội dung tính chất cùng bình luận điện ảnh tương tự:

"Nói về điện ảnh trung nội dung cốt truyện xoay ngược lại, nó là Mảng huyền nghi thường dùng nhất thủ pháp, cũng là tối khảo nghiệm Biên Kịch căn cơ đá thử vàng, xem phim trong quá trình các khán giả sẽ không ngừng địa dựa theo hiện hữu nội dung cốt truyện suy đoán bước kế tiếp đi về phía, thực tế nhưng lại lặp đi lặp lại đánh vỡ thế cục, chuyển hướng hoàn toàn tương phương hướng ngược lại, từ đó sử phim càng hấp dẫn con mắt, treo đủ người xem khẩu vị, thậm chí không ngừng kêu lên, nguyên lai còn có thể như vậy?"

"Điện ảnh thứ nhất ông kính thực ra liền chôn xuống phục bút."

"Đây là một cái cùng Andhadhun cố sự phong Mã Ngự bắt tương cùng hình ảnh: Một cái thợ săn ở vườn rau bên trong đuổi bắt một con thỏ."

"Này cái thợ săn là ai ? Tròng cảnh này ở đâu? Cuộc đuổi bắt này là đang ở cái gì tình cảnh hạ phát sinh? Này con thỏ, đạo diễn cho ra một chỉ con mắt không mở ra được, một chỉ con mắt toàn bộ mù đặc tả, lại là vì biểu đạt cái gì?"

"Rất đa nghi hoặc."

"Xem chiếu bóng xong chúng ta mới hiểu được, đây là đầu đuôi tương căn kết cấu, mở đầu thanh âm đó là kết cục thiết lập."

"Ăn dụ cùng phản phúng, bộ phim này từ trên kết cấu liền làm được Mảng huyền nghi tiêu chuẩn cao."

"Xem chiếu bóng xong chúng ta mới ý thức tới, mù thỏ nhắm lại kia chỉ con mắt, lại tại sao nệm là không phải nhân vật nam chính ở nhiều lần đối mặt thực tế bất công cùng chân tướng lúc lựa chọn yên lặng cùng nhắm lại lương tri con mắt đây?"

"Đây chính là Tiện Ngự phim mới « Andhadhun » mang cho chúng ta rung động cùng suy nghĩ."

"Mà nhắc lên Tiện Ngự, mọi người tối cơ bản ấn tượng, hẳn là Người viết ca khúc, bất quá có « Mộng Trung Hôn Lễ » làm như vậy phẩm, có lẽ chúng ta hẳn gọi vị này tiểu khúc cha vì Nhạc sĩ, chỉ có như vậy một vị

Nhạc sĩ, ở sự nghiệp phát triển không ngừng thời điểm, lựa chọn tiếp xúc điện ảnh."

"Tin tưởng rất nhiều người với ta cũng như thế, lúc ban đầu biết được Tiệp Ngu muốn đóng phim thời điểm, đều là mặt đầy mờ mịt."

"Đó là không có một người nhân coi trọng tình cảnh bên trong, Tiệp Ngu hoàn thành một bộ tên là « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tác phẩm, cũng như vậy phá vỡ Internet đại điện ảnh phát ra ghi chép, cũng vì Lam Tinh kịch vui tặng thêm một cái tên là vô lý đầu kịch vui loại hình, chúng ta bừng tỉnh biết được ."

"Tiệp Ngu không chỉ là Nhạc sĩ, còn là một vị hạch tâm Biên Kịch."

"Nhưng chúng ta vẫn sẽ bị cố hữu thị giác giới hạn, chúng ta cho là Tiệp Ngu ngoại trừ Soạn nhạc ngoại còn giỏi sáng tác kịch vui điện ảnh kịch bản, kết quả chúng ta ngênh đón bộ này « Andhadhun » , thiên tài, xoay ngược lại, tươi đẹp, ấn dụ, còn có châm chọc."

"Nhìn như cùng vô lý đầu kịch vui hoàn toàn xa lạ phong cách, giống vậy bị Tiệp Ngu chơi đùa ra hoa."

"Có người nói, tài hoa là cộng thông, ta lúc trước không tin, nhưng bây giờ, có lẽ chúng ta có thể thử tin tưởng, trên thế giới thực sự có người có thể đồng thời ngoạn chuyên âm Nhạc Hòa điện ảnh, Tiệp Ngu không chỉ có đáng giá giới âm nhạc nhớ, cũng đáng giá Giới Điện Ảnh và Truyền Hình chú ý!"

"Tương lai, chúng ta không chỉ có thể chỉ chờ mong Tiệp Ngu âm nhạc, cũng có thể mong đợi hấn điện ảnh."

"Không thể phủ nhận là, « Andhadhun » thực ra tồn tại một ít suy luận chỗ sơ hở, bởi vì vô cùng theo đuổi xoay ngược lại mà không thể tránh khỏi xuất hiện trên logic chỗ sơ hở, Người viết ca khúc thân phận không phải chúng ta tha thứ Tiệp Ngu tác phẩm không hoàn mỹ mượn có, nhưng lại đủ để thành cho chúng ta nguyện ý chờ đợi cái này điện ảnh người mới lớn lên lý do."

"Có câu nói, Sự bất quá Tam."

"Tiệp Ngu bộ phim đầu tiên « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » đại bạo nổ, có lẽ có nhân có thể cho là Tiệp Ngu chỉ là vận khí tốt."

"Nhưng khi Tiệp Ngu dùng kỹ thuật hàm lượng cao hơn Biên Kịch trình độ, giao ra một phần tên là « Andhadhun » đáp quyền, chúng ta hẳn mong đợi hấn tương lai có thể mang đến nhiều đặc sắc hơn cùng ngoài ý muốn, hẳn là thành công âm nhạc nhân, cũng là thiên tài điện ảnh nhân."

" "

Đây chính là phó trang bìa đối Tiệp Ngu giới thiệu cùng phân tích, mà khi như vậy giới thiệu xuất hiện ở « văn nghệ báo » trang bìa, đối với vé xem phim phòng thêm được không thể nghi ngờ là vui vẻ.

Trên thực tế.

Ngoại giới ánh mắt, cũng xác thực từ « Mộng Trung Hôn Lễ », dần dần chuyển tới Tiện Ngư bộ phim này trên đầu, này từ Đàn dương cầm khúc phía dưới bình luận liền có thể thấy được lỏm đóm:

"Nghe bài hát,

Quyết định đi xem một chút điện ảnh."

"Đều nói « Andhadhun » vô hạn xoay ngược lại, làm ta tâm lý ngứa ngáy, đã mua vé rồi."

"Bài hát là vây quanh điện ảnh sáng tác, đáng giá ta vì Soạn nhạc mà mua vé."

"Bình thường đều là điện ảnh tác phẩm kéo theo âm nhạc, « Andhadhun » lại dùng âm nhạc kéo theo điện ảnh nhiệt độ."

"Nghe bài hát, ngày đó thì nhìn điện ảnh, người cuối cùng ống kính, sợ bạo nổ người xem con mắt!"

" . "

Sau đó thời gian.

Phòng bán vé bắt đầu cất cánh!

Lấy trăm triệu làm đơn vị thức mở đầu, để cho bộ phim này trở thành cùng đang trong kỳ hạn hạ không thể thiếu hấp dẫn.

Thứ một tuần trôi qua, trực tiếp thu hoạch rồi ba trăm triệu phòng bán vé, đưa tới Giới Điện Ảnh và Truyền Hình vô số kêu lên!

Phải biết « Andhadhun » điện ảnh thành phẩm chỉ là mười triệu!

Cứ việc này là không phải Tiện Ngư lần đầu tiên lấy nhỏ thắng lớn, nhưng lần trước Tiện Ngư không có tham gia điện ảnh tranh, cho mọi người cảm thụ còn chưa đủ trực quan.

Lần này, Tiện Ngư đem lấy nhỏ thắng lớn, ở vô số điện ảnh mặt người trước, hiện ra tinh tế!

Đương nhiên rồi.

Cùng lần trước như thế.

Tần Tề Sở thống nhất sau thị trường phi thường khổng lồ, « Andhadhun » tuần đầu ba trăm triệu phòng bán vé cố nhiên kinh người, nhưng vẫn nhưng không pháp cùng đại chế tác cái gì tranh đoạt chu phòng bán vé hạng nhất.

Bởi vì cùng thời kỳ tác phẩm quá nhiều .

Này là địa cầu cùng thời kỳ điện ảnh số lượng gấp mấy lần!

Người xem xem phim lựa chọn phạm vi bao kinh khủng!

Bất quá coi là đầu tư hồi báo suất, bộ phim này nhưng là thật thật tại tại nổ!

Dù sao mọi người so với là không phải phòng bán vé tổng số, mà là so với ai khác càng kiếm tiền!

Này dẫn phát Giới Điện Ảnh và Truyền Hình phạm vi lớn hơn thảo luận.

"Tại sao lại là lấy nhỏ thắng lớn, lại không thể đổi cái phương thức? Hâm mộ ta hai mắt đỏ lên!"

"Ai, Tiện Ngự loại này thao tác kiểu, bại lộ cái nghề này bên trong bao nhiêu lão nhân tiền bối vô năng a."

"Là không phải tiền bối vô năng, là này cái tân thủ có chút tà hồ."

"Xem ra sau này, Tiện Ngự cũng là đang trong kỳ hạn bên trong không thể coi thường nhân vật."

"Cọ đây Tân Sở âm nhạc đại chiến nhiệt độ sau đó, vừa mới biết được « Andhadhun » loại hình cùng thành phẩm lúc, ta cũng biết này ba lại vừa là muốn lấy nhỏ thắng lớn tiết tấu, kết quả không nghĩ tới một tuần liền bắt ba trăm triệu!"

"Tình Mang còn đào cái gì Tề tỉnh điện ảnh người a, trực tiếp ôm chặt Tiện Ngự được."

"Đây chính là một đột nhiên xuất hiện yêu nghiệt!"

" "

Thì bất đồng vòng sức ảnh hưởng mà nói, Tiện Ngự ở Giới Điện Ảnh và Truyền Hình vẫn không thoát khỏi người mới đầu hàm, bất quá này một lớp sau đó, mọi người đối Tiện Ngự coi trọng nhưng là tự nhiên làm theo cao rồi một nấc thang.

Ngoại giới còn như vậy.

Tình Mang, càng không cần phải nói.

Làm lão Chu bắt được « Andhadhun » tuần đầu phòng bán vé thời điểm, toàn bộ công ty điện ảnh bộ, đều là một mảnh trạng thái chờ đợi.

"Lại kiếm?"

"Không, là kiếm lớn."

"Nếu không ta điện ảnh bộ hay lại là đổi tên Soạn nhạc bộ được, hóa ra chúng ta một đám điện ảnh nhân, phải dựa vào vị này tiểu khúc cha kiếm mặt mũi?"

"Nhưng không khỏi không thừa nhận, Tiện Ngự lần này kịch bản tả chân tốt."

Lần trước, dù là « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » đại hỏa, trong công ty cũng vẫn có không hiểu thanh âm, bởi vì rất nhiều người xem không hiểu cái kia kịch bản.

Lần này thì lại khác!

Thuần túy kịch bản chất lượng, thành tựu « Andhadhun », dù là có âm nhạc nhiệt độ thêm được, cũng không thể che giấu Tiện Ngự viết kịch bản tài hoa!

Mọi người gần như hoài nghi, Tiện Ngự là cố ý ở lấy một loại làm cho tất cả mọi người cũng có thể lý giải phương thức, giành được này lần thành công.

Phảng phất Tiện Ngự ngay trước điện ảnh bộ mặt, đem giống vậy thao tác biểu diễn một lần, sau đó hỏi điện ảnh bộ một câu:

"Lần này nhìn hiểu chưa?"

Chương 288: Hợp đồng đẳng cấp nhắc lại cao

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Tiện Ngự dĩ nhiên sẽ không nói những lời này, đây chỉ là mọi người nhớ lại. Nhưng Tiện Ngự không nói, không có nghĩa là mọi người sẽ không như thế nghĩ.

Giờ khắc này.

Không biết bao nhiêu Tinh Mang điện ảnh bộ nhân cảm giác trên mặt nóng bỏng.

Nhưng mà .

Cảm thấy nhất nóng mặt, nhưng là Đỗ Ngạn.

Đỗ Ngạn là « Lôi Bạo » đạo diễn, cũng là Tề tinh đại danh đỉnh đỉnh một đường đạo diễn.

Năm ngoái Tần Tề thống nhất, Tinh Mang tốn giá thật lớn đem Đỗ Ngạn đào đi qua, sau đó vây quanh Đỗ Ngạn cái này đạo diễn làm trụ cột chế tạo một bộ phim.

Mục tiêu, dĩ nhiên là kiếm lớn một lớp, sau đó ở Giới Điện Ảnh và Truyền Hình phát ra thuộc về Tinh Mang thanh âm!

Kết quả « Lôi Bạo » biểu hiện bình thường.

Ngược lại thì công ty cũng không coi trọng « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » , thay Tinh Mang gánh vác lên điện ảnh ngành đại kỳ!

Một lần kia, Đỗ Ngạn cũng đã rất xấu hổ.

Vì vẫn tôn, Đỗ Ngạn quyết định, hạ bộ phim nhất định phải triển phát hiện mình giá trị, để cho Tinh Mang thấy được chính hắn một Tề tinh Đại Đạo Diễn thực lực.

Kết quả .

Đỗ Ngạn hạ bộ phim còn chưa có đi ra đâu rồi, Tiện Ngự tân điện ảnh « Andhadhun » liên phát hỏa!

Đỗ Ngạn nhất thời lúng túng hơn rồi!

Mà cùng Đỗ Ngạn giống vậy lúng túng, còn có Tinh Mang từ Tề tinh đào tới Đại Biên Kịch Trương Ngọc lão sư, « Lôi Bạo » kịch bản là Trương Ngọc viết.

Có thể Trương Ngọc còn chưa kịp sáng tác cái thứ 2 kịch bản, liền bị « Andhadhun » bạo kịch!

Đây là một cái Trương Ngọc cũng than thở kịch bản!

Làm hai người này lần nữa tụ tập với nhau thời điểm, Trương Ngọc khe khẽ thở dài: "Anh hùng xuất thiếu niên, người có thể cân nhắc hợp tác với Tiệp Ngự."

"Hợp tác không được."

Đỗ Ngạn cười khò: "Biên Kích hạch tâm chế, cùng ta lý niệm tương bội." Biên Kích hạch tâm chế, cùng đạo diễn hạch tâm chế, là đoàn kịch hai loại vận chuyển phương pháp, đều có các chỗ tốt.

Có ý tưởng đạo diễn, dĩ nhiên không cam lòng bị quản chế với Biên Kích chỉ huy, huống chi Đỗ Ngạn loại này Đại Đạo Diễn?

Coi như Trương Ngọc, kịch bản cũng là vì Đỗ Ngạn cái này đạo diễn phục vụ, ý tưởng của Đỗ Ngạn, quyết định kịch bản phơi bày phương thức.

Trừ phi Tiệp Ngự cam tâm đem kịch bản phơi bày phương thức giao cho Đỗ Ngạn kiểm soát, nếu không Đỗ Ngạn vĩnh viễn cũng sẽ không hợp tác với Tiệp Ngự.

Tại sao « Andhadhun » nổi giận, thảo luận nhiều nhất là Tiệp Ngự?

Cũng là bởi vì mọi người đều biết « Andhadhun » là điển hình Biên Kích hạch tâm chế sản vật, đạo diễn lan vị kia Dịch Thành Công, chỉ là Tiệp Ngự thực hiện ý đồ công cụ nhân.

" Cũng đúng."

Trương Ngọc vừa mới câu nói kia nhưng thật ra là có dò xét ý tứ, kết quả để cho nàng hơi yên tâm nhiều chút, chính mình chén cơm còn đập không hết.

"Hạ bộ phim chúng ta thật tốt làm."

"Ừm."

Đỗ Ngạn trầm giọng kêu.

Hắn vốn cho là mình đi tới Tinh Mang chính là điện ảnh cỡ sách hào đại ca, không nghĩ tới vào công ty sau đó, lại bại bởi người ngoài nghề, hơn nữa còn là trong khoảng bộ cạnh tranh phương thức.

Bên kia.

Vây quanh « Andhadhun » nhiệt độ, lão Chu đại biểu điện ảnh bộ, tham gia công ty tạm thời tổ chức cao tầng hội nghị.

Hội nghị chủ đề, chính là Tiệp Ngự.

Chủ tịch HĐQT kiêm Tổng giám đốc Lý Tụng Hoa ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, bỗng nhiên mở miệng nói: "Đem Tiệp Ngự hiệp ước nhắc lại nhắc."

Mọi người gật đầu.

Quan phương đập chương tiểu khúc cha, phải nhất định cùng phổ thông kim bài Người viết ca khúc, có một cái cực lớn phân biệt, công ty vì lung lạc Tiệp Ngự, có thể bỏ ra càng giá thật lớn.

Này là tất cả cao tầng nhận thức chung.

Lý Tụng Hoa lại nói: "Đề cao Tiệp Ngự ở điện ảnh bộ tài nguyên phối bị, hẳn võ nữa phim mới lời nói, cách thức lên cao một ít."

" Được."

Đây là lão Chu quyền hạn trong khoảng.

Nếu như vắn vện một bộ « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » đại hỏa, cao tầng có lẽ sẽ phản đối cái quyết nghị này, nhưng bây giờ không giống nhau. Dù sao công ty đầu chụp « Andhadhun » , lúc ban đầu mục đích chỉ là cầm thưởng, không hi vọng nào bộ phim này cao bao nhiêu phòng bán vé.

Nhưng bây giờ, phòng bán vé nổ.

Theo tới, liền là cả công ty đối Tiệp Ngư coi trọng nâng cao một bước!

Lâm Uyên biết mình hiệp ước lại tăng lên nữa thời điểm, tâm tình là tương đối khá.

Thực ra người đại diện Kim Mộc đã nhắc nhở qua Lâm Uyên nên cùng công ty trò chuyện một chút hiệp ước cấp bậc tăng lên chuyện,

Kết quả không đợi Lâm Uyên chủ động mở miệng công ty cũng rất tự giác làm ra liên quan quyết định.

Lâm Uyên dĩ nhiên vui vẻ.

Hợp đồng mới không có bất kỳ trở lực, dù sao cũng là công ty lão đại kim khâu, lão Chu thuận thực liền hoàn thành rồi thao tác, cũng cạnh kề với Lâm Uyên giới thiệu hợp đồng mới tình huống:

"Sau này nếu như là cùng tam tuyên ca sĩ hợp tác, người có thể bắt được lượng chín thành chia hoa hồng."

Lâm Uyên toả sáng hai mắt!

Lão Chu tiếp tục nói:

"Nếu như là cùng hạng hai ca sĩ hợp tác, người có thể cầm bảy thành, còn lại bộ phận, công ty ra mặt cùng ca sĩ nói."

"Nếu như cùng một đường hoặc là Ca Vương hợp tác, người có thể cầm năm phần mười phân ngạch, còn lại bộ phận, cũng là công ty nói."

Phía sau hai cái phân chia tình huống, Lâm Uyên nghe thờ ơ.

Nếu như là không phải vạn bất đắc dĩ, kẻ ngu mới với hạng hai hoặc là một đường, thậm chí Ca Vương hợp tác đây.

Chi tiết tính đồ vật, không làm lắm lời.

Tóm lại cái hợp đồng này, so với Lâm Uyên trước hợp đồng mạnh hơn nhiều lắm!

Trực tiếp gấp bội!

Khúc cha phân chia, là mười phần!

Lâm Uyên còn là không phải khúc cha, nhưng hẳn có thể trực tiếp cầm chín thành, đã rất gần khúc cha phân ngạch rồi!

Đương nhiên rồi.

Khúc cha có thể tham gia lượng bên ngoài phân chia, đây là Lâm Uyên tạm thời không lấy được đãi ngộ, bất quá liên lạc với khúc cha lý lịch cùng với

đã qua tác phẩm tổng số vượt xa chính mình, Lâm Uyên bên này là có thể tiếp nhận.

Hắn không có gì nghi ngờ, liền trực tiếp ký kết tân âm nhạc hợp đồng.

Giải quyết chuyện này, lão Chu nhìn chằm chằm Lâm Uyên nói: "Người còn có cái gì yêu cầu khác sao?"

"Có."

Lâm Uyên đối với lần này sớm có nghĩ sẵn trong đầu: "Sau này ta kịch bản, ta muốn yêu cầu tham dự 50% đầu tư tự do."

"50%? Giống như lần này như thế?"

Lão Chu do dự một chút, nói: "Ta quay đầu suy nghĩ một chút, chuyện này độ khó không lớn, bất quá người liên không lo lắng điện ảnh thường tiền? Ngân vạn lần chớ cho là mình liên tiếp thành công hai bộ phim liên có thể một mực thành công đi xuống, thị trường vật này khó mà nói."

"Ừm."

Lâm Uyên mở miệng.

Kiếp trước đã lấy được quá thành công điện ảnh, kiếp này quả thật không có thể bảo đảm 100% thành công, nhưng hắn cảm thấy tỷ lệ thành công ít nhất là so với bình thường điện ảnh cao hơn nữa.

"Chuyện này vấn đề không lớn ."

Lão Chu do dự một chút, mở miệng nói: "Bất quá ta đề nghị người đầu tư 30% tả hữu liên có thể, công ty gia đại nghiệp đại, điện ảnh thành mặc dù kiếm thật nhiều, nhưng thua thiệt, người cũng có thể ít thua thiệt nhiều chút."

Lão Chu ngược lại không có gì ý xấu.

Hắn chẳng qua là cảm thấy, lợi hại hơn nữa đạo diễn cùng Biên Kịch, cũng có mã thất tiền đề thời điểm, « Lôi Bạo » chính là một cái tươi sáng ví dụ.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn cũng là không phải mỗi lần đều phải đầu nhiều như vậy, dù sao hắn làm Biên Kịch, cũng là có thể tham dự phân chia, kiếm tiền không thiếu được hắn.

Có nguy hiểm lời nói kéo lên công ty cũng có thể dễ dàng một chút.

Ngược lại đóng phim loại chuyện này hắn là lượn quanh không mở công ty, không có công ty ủng hộ, lôi kéo một cái đáng tin đoàn kịch cũng không dễ dàng.

"Đúng rồi."

Trò chuyện xong những thứ này, lão Chu nói: "Người hạ bộ phim có ý tưởng sao?"

"Còn không có."

"Được, chờ người tin tức."

Lão Chu đứng lên nói: "Sau này công ty điện ảnh bộ ít nhất có 1 phần 3 tài nguyên là có thể vì người tùy thời đợi lệnh, công ty bây giờ rất tín nhiệm

người kịch bản, bất quá sau này có thể sẽ thêm một điều kiện tiên quyết chính là, diễn viên tận lực tại công ty nội bộ chọn."

"Minh bạch, điều kiện tiên quyết là công ty diễn viên phù hợp yêu cầu."

"Cái này người yên tâm."

Lão Chu lộ ra nụ cười: "Nếu như nội bộ công ty tìm người, chỉ cần kịch bản được, coi như người muốn đại bài, ta cũng có thể đem tiền đóng phim nói tiếp."

Điện ảnh bộ đạo bài điện tử hợp vẫn là Đỗ Ngạn cùng Trương Ngọc.

Tinh Mang không thể nào bởi vì « Lôi Bạo » phản hưởng bình thường liền hủy bỏ hai người năng lực.

Bất quá từ « Andhadhun » bắt đầu, Tiện Ngự cũng sẽ trở thành Tinh Mang điện ảnh bộ đứng sau hai người này trọng yếu bài điện.

---

ps: Có chút choáng váng đầu, hôm nay kết thúc công việc, ngày mai tám ngàn làm nền tảng bổ canh.

Chương 289: Giới Điện Ảnh và Truyền Hình mạnh nhất người mới

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Chiếu phim tuần thứ hai, « Andhadhun » bắt lại 220 triệu phòng bán vé, kết hợp tuần thứ nhất số liệu coi như là chính thức đột phá 500 triệu, đến đây bộ phim này bên trong các diễn viên cũng là sau đó hỏa mà bắt đầu, đứng mũi chịu sào chính là đóng vai vai nam chính liễu ——

"Liễu niết bàn trở về!"

"Liễu tân điện ảnh đại nhiệt!"

"Toàn diện thưởng tích liễu diễn kỹ!"

"Tiện Ngư phim mới đại nhiệt, liễu lật hồng!"

"Đếm kỹ những thứ kia dần dần bị chúng ta quên mất nhân khí tiểu sinh môn, có người còn đang giãy giụa đã có người lui vòng, Liễu Như nay bằng vào này phiến lần nữa tiến vào người xem tầm mắt."

" "

Đây chính là từng có nhân khí cơ sở chỗ tốt.

Mười năm trước liễu đó là hồng cực nhất thời nhân khí tiểu sinh, đáng tiếc ở sự nghiệp phát triển không ngừng thời điểm tao ngộ Studios tai nạn, đợi hấn trở lại cái vòng này lúc, đã không tìm được những thứ kia đã từng thuộc về mình vị trí.

Nhưng hấn để lại cho mười năm trước nhóm kia người xem trí nhớ vẫn còn ở đó.

Mà bộ « Andhadhun », giống như là một cái nguyên rửa, tỉnh lại người sở hữu đối với liễu ấn tượng.

Vì vậy .

Liễu lật đỏ.

Phải biết "Lật hồng" hai chữ, nhìn như đơn giản, thực ra phía sau thâm ướm vô số giữ vững cùng mồ hôi, cho nên khi hoa tươi cùng đèn pha lần nữa vây quanh chính mình, liễu vô cùng quý trọng thời khắc này.

"Bây giờ ta mới hiểu được tại sao trước gương đối nhân vật này coi trọng như vậy."

Liễu Kinh mấy người lúc nói những lời này sau khi, nội tâm thoáng qua một chút sợ.

Nếu như liễu lúc ấy không có lấy hạ nhân vật này, hấn nhất định sẽ đem hội hận phát điên, nào còn có bây giờ liễu không ngừng tiếp nhận phỏng vấn

thường xuyên ở trước mặt truyền thông cảm tạ Tiệp Ngự phân nhi?

Vâng.

Gần đây liễu tiếp rất nhiều rồi phỏng vấn, mà mỗi một lần phỏng vấn, liễu thường nhất nói một câu chính là:

"Cảm tạ Tiệp Ngự lão sư."

Những lời này, liễu là xuất phát từ nội tâm.

Mà khi phóng viên truy hỏi liễu tương lai có hay không sẽ còn tiếp tục hợp tác với Tiệp Ngự thời điểm, liễu trả lời đồng dạng là như đinh chém sắt:

"Nếu như Tiệp Ngự lão sư yêu cầu lời nói, ta tùy thời đợi lệnh."

Đây là liễu đối ngoại thả ra tín hiệu.

Diễn viên một loại cũng sẽ không thả ra như vậy tín hiệu, bởi vì cái này quan hệ đến tiền đóng phim cùng đang trong kỳ hạn vân vân phức tạp nhân tố khảo lượng.

Điều này đại biểu, liễu đem trên người mình, đánh lên một cái thuộc về Tiệp Ngự nhãn hiệu.

Dưới tình huống bình thường, thì sẽ không có diễn viên dám trong tương lai không cách nào chắc chắn dưới tình huống, bày ra tư cách thấp như vậy.

Bên kia.

Làm điện ảnh đạo diễn, Dịch Thành Công tự nhiên cũng nhận được rất nhiều phỏng vấn.

Bất quá Dịch Thành Công tiếp nhận phỏng vấn sau nói ra lời, nhưng là để cho ngoại giới có chút rung động:

"Rất nhiều người cũng không biết, thực ra vô luận lần trước vô ly đầu kịch vui hay lại là lần này « Andhadhun », điện ảnh phía sau chân chính đạo diễn đều là Tiệp Ngự lão sư, ta chỉ là dựa theo Tiệp Ngự lão sư hướng dẫn tiến hành quay chụp, bao gồm ông kính phôi bày vân vân, trong kịch bản đều đã trước đó viết rõ."

Mọi người đều biết Tiệp Ngự điện ảnh là Biên Kịch hạch tâm chế.

Nhưng mọi người cũng không nghĩ tới, Tiệp Ngự này cái Biên Kịch hạch tâm đến mức này!

"Ngài có phải không sẽ cảm giác mình tài hoa không chiếm được thi triển, cân nhắc qua lấy thân phận của đạo diễn làm trụ cột đi quay chụp phim mới sao?"

"Vô luận Biên Kịch hay lại là đạo diễn làm đoàn kịch hạch tâm, bản chất mục đích cũng là vì điện ảnh có thể có tốt hơn phôi bày, nếu mọi người cũng là vì điện ảnh có thể tốt hơn, đó là đương nhiên phải nghe Tiệp Ngự lão sư lời nói, ta không cho là cái này kịch bản dựa theo ta ý nghĩ đi phôi bày có thể tốt hơn, huống chi gặp phải một ít ta cảm thấy được có thể tốt hơn ông kính, ta cũng sẽ cùng Tiệp Ngự lão sư thương lượng sửa đổi, Tiệp Ngự lão sư lúc không có ai rất dễ nói chuyện, phần lớn thời gian hay lại là tiếp nhận đoàn kịch ý kiến."

Dịch Thành Công ở trong phỏng vấn nói ra lời, dao động đến rất nhiều rồi nhân, không có ai hoài nghi Dịch Thành Công nói dối, bởi vì loại chuyện này, tùy tiện phỏng vấn mấy cái kịch tổ thành viên liền có thể chứng thực, nói dối không có chút ý nghĩa nào.

Huông chi loại chuyện như vậy nói dối, đối Dịch Thành Công không có bất kỳ chỗ tốt.

"Cho nên Tiệp Ngự mới là đạo diễn?"

"Dịch Thành Công thật sự là hoàn toàn công cụ nhân?"

"Chỉ là dịch đạo không tham công,

Lời này nhất định là có khiêm tốn thành phần, hẳn tất nhiên có chính mình đối diện ảnh cống hiến, đối một đạo diễn bộ phim này không thấy được có tốt như vậy, nhưng phỏng chừng xác thực như Dịch Thành Công lời muốn nói như vậy, bộ phim này thật chính thống suất toàn cục đạo diễn nhưng thật ra là Tiệp Ngự."

"Ông kính phơi bày đều do kịch bản quyết định, kia Tiệp Ngự treo cái đạo diễn tên hoàn toàn không thành vấn đề."

"Đây là Biên Kịch hạch tâm chế tuyệt đối tập quyền!"

"."

Trong nghề ngoại đều bị dao động đến.

Có người dám cảm khái: "Thật đúng là Dịch Thành Công."

Phi thường cho Dịch Thành Công.

Dịch Thành Công cũng không cảm thấy được như vậy có chỗ nào không tốt.

Hắn mơ mộng là trở thành một tên có danh tiếng đạo diễn, là mình điện ảnh có thể đăng nhập điện ảnh, là mình điện ảnh có thể phỏng bán vé bán nhiều. Về phần điện ảnh quay chụp có hay không do người khác hướng dẫn, Dịch Thành Công cũng không theo đuổi cái này.

Chỉ có thể nói, người và người phải không cùng.

Nếu như là Đỗ Ngạn, khẳng định rất ghét bị Biên Kịch chỉ huy.

Dịch Thành Công cũng rất thích bây giờ loại mô thức này, thậm chí chịu đựng gian nan.

Hợp tác với Tiệp Ngự, có thể tùy tiện lấy được thành công.

Huông chi .

Chân chính hiểu công việc nhân cũng hẳn rõ ràng, như thế nào đi nữa Biên Kịch hạch tâm chế, đạo diễn tâm quan trọng, đối với một bộ phim cũng là không thể coi thường.

Đã được cả danh và lợi rồi.

Còn muốn cái gì xe đạp?

Dịch Thành Công có thể là không phải cái loại này sẽ ghen tị tất cả mọi người đều càng chú ý Biên Kịch "Tiệp Ngự" cái loại này đạo diễn.

Dù là ở Biên Kịch hạch tâm chế đoàn kịch, đạo diễn cũng vẫn là đạo diễn chứ sao.

Đáng nhắc tới là .

Ở trong phim ảnh đóng vai bò cạp mỹ nhân Giang Yên diễn viên Chu Tuyết, theo điện ảnh chiếu phim, cũng nổi giận!

Ác độc bò cạp mỹ nhân, ở nàng biểu diễn hạ, có thể nói là tạo nên lập luận sắc sảo.

Đương nhiên chưa từng xuất hiện cái loại này bởi vì Chu Tuyết đóng vai rồi nhân vật phản diện cho nên rất nhiều người đều đi nàng tài khoản đi xuống mảng nàng cái này diễn viên tình huống ác liệt .

Có nhân vật phản diện, cho dù là không tốt đến tận xương tủy, làm đóng vai người, thường thường cũng là có thể được người xem yêu thích.

Đây cũng là ở trong công ty, dẫn phát nhất định phản hướng.

Đầu tiên là Hạ Thăng .

Lại tới Du Tích Lộ .

Lại cho tới bây giờ Chu Tuyết .

Trong công ty, đã có chừng mấy vị diễn viên, bởi vì lên Tiệp Ngự vai diễn mà sự nghiệp hồng hỏa.

Cái này làm cho công ty rất nhiều diễn viên, đều bắt đầu rục rịch.

Muốn lên Tiệp Ngự . Vai diễn!

Mà ở ban đầu Tiệp Ngự chuẩn bị quay chụp « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » thời điểm, công ty những thứ kia có nhất định danh tiếng các diễn viên, nhưng là tránh không kịp.

Dù là « Andhadhun » bắt đầu tuyển vai diễn thời điểm, rất nhiều diễn viên cũng biểu hiện là không phải rất để ý.

Kết quả bởi vì thiếu coi trọng, rất nhiều người liên tục bỏ lỡ cơ hội.

Giống như Dịch Thành Công công khai tuyên bố chính hắn một đạo diễn thực ra ở đoàn kịch toàn bộ nghe Tiệp Ngự chỉ huy như thế.

Đây cũng tính là điện ảnh sau khi kết thúc diễn ra lại một lần nữa xoay ngược lại rồi.

Tiệp Ngự danh tự này, không chỉ có ở giới âm nhạc được hoan nghênh, bây giờ đang ở Giới Điện Ảnh và Truyền Hình, cũng có càng ngày càng được hoan nghênh khuynh hướng.

"Giới Điện Ảnh và Truyền Hình mạnh nhất người mới."

Có người như vậy đánh giá Tiệp Ngự ở Giới Điện Ảnh và Truyền Hình địa vị.

Chương 290: Tân đoán thiên yêu cầu tới

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Phòng bán vé đã cơ bản ổn định.

Sau đó trong cuộc sống, Lâm Uyên không có lại đi quan tâm quá nhiều đến Ảnh Hậu tiếp theo tình huống, mà là khoác lên Sở Cường tiểu mã giáp vùi đầu viết lên « Quý Xuy Đăng » cuối cùng một quyển .

Vâng.

Liên tái rồi đến gần thời gian một năm, bộ này « Quý Xuy Đăng » rốt cuộc nghênh đón cuối cùng quyển.

Bởi vì Lâm Uyên tốc độ gõ chữ rất nhanh, vốn là cái này kết thúc thời gian có thể nhắc lại trước một tháng, nhưng bởi vì lúc trước lại vừa là bận rộn Manga lại vừa là bận rộn điện Ảnh Hậu kỳ phối nhạc các thứ chuyện, hơi chút làm trễ nãi điểm công phu.

Cuối cùng quyển kêu « Vu Hạp quan sơn » .

Ở tiểu thuyết liên tái bất trong chuyện xưa, « Vu Hạp quan sơn » nhiệt độ không tính là cao nhất, nhưng tầm quan trọng nhưng là không cần nói cũng biết.

Bởi vì bộ này trong tiểu thuyết toàn bộ hồ, đến cuối cùng một phần có sự mới thôi, toàn bộ đều viết mà bắt đầu!

Đây cũng là này bộ tiểu thuyết cùng cùng loại hình tiểu thuyết « Đạo Mộ Bút Ký » khác biệt lớn nhất.

Mọi người đều biết, « Đạo Mộ Bút Ký » bên trong có thật nhiều hồ là cho đến liên tái kết thúc đều không có thể viết bên trên.

Nói cứng « Quý Xuy Đăng » để lại cái gì hồ .

Chẳng lẽ « mười sáu tự phong thủy bí thuật » có thể tính một cái?

Quyển sách này nội dung cụ thể là cái gì, cũng không có cho ra rất cụ thể tin tức, chỉ nói là rất ngưu bức.

Nhưng kỳ thật đồ chơi này không có cách nào đoán hồ.

Kim Lão gia tử viết võ hiệp thời điểm luôn không khả năng đem « Hàng Long Thập Bát Chương » nội dung viết ra đi.

Hơn nữa tiểu thuyết cũng có giải thích .

Bởi vì « mười sáu tự phong thủy bí thuật » sẽ tiết lộ thiên cơ, cho nên một nửa kia bị thiêu hủy.

Còn dư lại nửa dưới nội dung, trong tiểu thuyết cũng có lăm lờ.

Đây chính là « Quý Xuy Đẳng » lợi hại nhất địa phương, có hô liên viết, vô luận viết có hay không hoàn mỹ, ít nhất sẽ không xuất hiện cái loại này độc giả nhìn xong toàn bộ hệ liệt còn có nghi ngờ tình huống.

Tiểu thuyết là đang ở trung tuần tháng hai hoàn thành.

Lâm Uyên đem truyền cho Ngân Lam Thư Khố sau đó, Ngân Lam Thư Khố cũng không có đợi thêm lần nguyệt nhất hào, mà là trực tiếp đem sửa sang lại xuất bản rồi.

Sau đó, theo đuổi bộ này tiểu thuyết gần một năm các độc giả, rốt cuộc thấy được bản đầy đủ « Quý Xuy Đẳng » .

Làm một bộ nhiệt độ cực Cao Sướng tiêu thụ, « Quý Xuy Đẳng » kết thúc đối khắp cả nghề mà nói đều là đáng giá chú ý.

Bởi vì này bản tiểu thuyết xuất hiện mà đưa đến nghề bên trong xuất hiện số lớn theo gió làm, cũng diễn sinh ra đi một tí lượng tiêu thụ cũng không tệ lắm tác phẩm, quang phương diện này mà nói bộ này tiểu thuyết địa vị cũng đã đáng giá khẳng định.

Là lấy, tiểu thuyết vừa mới kết thúc, trước mặt mấy bộ lượng tiêu thụ liền đều có bất đồng tăng thứ đề cao.

Ngoài ra, toàn bộ bình luận sách giá cả, cũng đạt tới một cái rất tài nghệ cao.

Ngân Lam Thư Khố nhấn lại bản, « Quý Xuy Đẳng » bình luận khu lúc này cực kỳ náo nhiệt:

"Tám bản không thấy đủ, Sở Cuồng lão tặc mời trở lại tám bản ~ "

"Tâm tình rất mâu thuẫn, một bên không nỡ bỏ bộ này tiểu thuyết kết thúc, một bên lại lại hi vọng bộ này tiểu thuyết có thể kết thúc, bởi vì này dạng chúng ta mới có thể thấy được Tiệp Ngự lão sư sách mới."

"Từ nội dung mà nói, Tiệp Ngự lão sư trường thiên, số chữ là càng ngày càng nhiều, bộ này tiểu thuyết có thể liên tái đến gần hai trăm vạn chữ đã là phi thường lương tâm, suy nghĩ một chút « Vỹ Vương » mới bao nhiêu chữ số?"

"Nhìn bộ này tiểu thuyết thời điểm luôn cảm giác sau lưng lạnh lẽo, kết quả thấy tiểu thuyết kết thúc, trong lòng cũng đi theo chột lạnh."

"Hoàng Bì Tử mộ phần cùng nộ tình Trương Tây hai bộ cái người cho rằng đặc sắc nhất, nộ tình kê đầu đại Con Rết, chá cô trạm canh gác cùng Hồng Cô nương cảm tình tuyến, nhấn nhai lại rung động!"

"Hay lại là Tinh Tuyệt Cổ Thành kinh điển nhất, dù sao cũng là khai thiên liền tóm lấy rồi ta con mắt."

" "

Không chỉ là độc giả không thôi cùng tổng kết, cũng có trong nghề đánh giá.

Mỗ ban biên tập Tổng Biên như vậy hình dung:

"Đây là một bộ từ đây ra liền để cho người ta có thể đốt đèn dạ đọc tác phẩm, trí tưởng tượng bằng bạc đại khí, đối bạch trông rất sống động, lấy chủ nghĩa duy vật vô thần luận đi khiêu chiến không cách nào giải thích không cũng biết . Sau đó, địa vị bắt đầu xoay ngược lại rồi, khoa học đối phó không được đồ vật quá nhiều . Độc giả phía sau đọc được rồi nội tâm sợ hãi . Lập tức khoa học có cực hạn, nhưng không biết không có cực hạn, chúng ta sợ hãi, cho nên phát minh khoa học, nhưng khoa học không cứu vớt được chúng ta toàn bộ sợ hãi . Có lẽ tông giáo chính là chỗ này sao tới."

Bao gồm « văn nghệ báo » cũng báo cáo chuyện này:

"Sở Cuồng lấy vô cùng thâm hậu văn hóa nội tình cùng khoa học dày công tu dưỡng, cường đại bút lực cùng với cơ cấu năng lực, riêng một góc trời, mở Lam Tinh trộm mộ tiểu thuyết tiền lệ, « Quý Xuy Đăng » trên thực tế cũng không có Quý Thần, mà là quy về khoa học nhân văn cùng tự nhiên, bằng bạc đại khí, đọc giống như uống rượu, uống một hơi cạn sạch niềm vui tràn trề, vừa giống như thưởng thức trà, cẩn thận tỉ mỉ xa xa lâu dài." Cùng lúc đó.

Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu, cũng đây là độc giả nhấn lại, dĩ nhiên trong đó có không ít thúc giục Sở Cuồng tái phát sách mới thanh âm.

Lâm Uyên trong lúc rảnh rỗi, đem rất nhiều nhấn lại đều thấy một lần.

Trong đó có một cái nhấn lại, thật ra khiến hấn trong lòng hơi động:

"Sở Cuồng lão tặc có phải hay không là quên chính mình bao lâu không viết đoản thiên tiểu thuyết á..., rõ ràng « giây chuyện » sau đó một mực ở mong đợi đoản thiên tân tác tới, khác chiều cố viết trường thiên chứ sao."

Thật đúng là.

Viết xong « giây chuyện » sau đó, Lâm Uyên vẫn không có gặp mặt đoản thiên tiểu thuyết, ban đầu vận may được, hấn liên tục rút được ngũ bộ đoản thiên.

Bây giờ ban bỏ bốn thiên, còn có một thiên nắm ở trong tay không phát hành đây.

Có phải hay không là phải tìm cơ hội phát ra ngoài?

Bởi vì hấn không thể nào ngay lập tức sẽ mở trường thiên hồ mới, « Quý Xuy Đăng » còn có tiêu hóa không gian.

Đoản thiên không lâu như vậy thời gian không phát, phản mà không có phương diện này bản khoản.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên hiềm có chủ động phát biểu tân tác thú vui, cũng với Kim Mộc hàn huyền.

"Đoản thiên tân tác?"

Kim Mộc suy nghĩ một chút nói: "Trước mắt thích hợp nhất phát biểu sân thượng là bộ lạc văn học, bởi vì Tàn Tề Sở thống nhất sau đó tác gia tài nguyên tăng nhiều, bộ lạc bây giờ văn học mỗi tháng đều có tân đoản thiên

phát hành, hơn nữa top 3 là lâu dài có tiền thưởng, ngoài ra cái sân thượng này có thể trình độ lớn nhất bên trên bảo đảm tiêu thuyết đọc số người ."
Nói đến đây.

Kim Mộc cười nói: "Bởi vì Sở nhập vào, ông chủ đoàn thiên tác gia xếp hạng ngã nhiều cái hạng, nếu như lần này tiêu thuyết chất lượng không nói bậy chúng ta bài danh có lẽ có thể cao hơn một chút ."

Lâm Uyên nói: "Ta đây tiên phát?"

Kim Mộc lắc đầu một cái: "Đại bài đoàn thiên tác gia phát hành tân tác là có thể với Website nói tiền nhuận bút, đây là tiền thưởng bên ngoài thu nhập, chúng ta có thể quá mức kiếm nhiều một chút."

"Được."

Lâm Uyên cười.

Đây chính là có người đại diện chỗ tốt, lúc trước hắn đều là trực tiếp phát, sau đó đánh vào tiền thưởng, không nghĩ tới phát hành trước kia cũng có thể tính tiền nhuận bút, những thứ này đều có Kim Mộc đi theo đối diện đàm phán.

"Ít nhất có thể kiếm nhiều hai trăm ngàn!"

Kim Mộc rất có lòng tin nói: "Dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là ông chủ có thể bắt lại tiền tam, ngoài ra ông chủ ở đoàn thiên lĩnh vực tác gia bài danh, cũng quyết định tiền nhuận bút số lượng, nếu như người bài danh tiến vào trước 10, chúng ta cũng có thể kêu cao hơn một chút, bởi vì ngoại trừ bộ lạc bên ngoài, cũng có còn lại sân thượng đang đối với ngoại yêu cầu bản thảo."

Bây giờ bộ lạc là lớn nhất sân thượng.

Nhưng ngoại trừ bộ lạc bên ngoài, rơi vào hạ phong Blog vân vân chưa bao giờ buông tha cho giãy giụa, vẫn ở cố gắng một chút tìm kiếm đến lật bàn điếm, dù sao khách hàng tranh đoạt là không phải một sớm một chiều sự tình.

Bây giờ bộ lạc chỉ là chiếm cứ thượng phong mà thôi.

---

ps: Tiếp tục, thuận tiện nhìn nhìn trận đấu, thật sự muốn lười biếng đi nhìn trận đấu a, khen thưởng a bản một cái chủ nhà thái thái, trở lại một lớp ngũ sát

Chương 291: Hoàn độc tử

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Kim Mộc động tác vẫn là rất nhanh, bởi vì phải trước ở ba tháng phân phát hành tân tác, hẳn rất nhanh liền với bộ lạc văn học nói xong hợp tác, chỉ cần Sở Cuồng này ba có thể ổn một tay tiền tam, liền có thể quá mức đạt được hai trăm ngàn cáo thù ——

Đây chính là giá trị con người tầm quan trọng.

Bây giờ Sở Cuồng ở Tần Tề Sở đoán thiên tác gia trung bài danh người thứ mười bốn, tuyên truyền cùng lực hiệu triệu lượng là to lớn.

Đây chính là Sở Cuồng phát hành tân tác có thể yêu cầu bộ lạc quá mức thanh toán cáo thù sức lực!

Cũng là nhờ vào Blog đợi sân thượng mắt lom lom.

Bởi vì nếu như bọn họ không đáp ứng Sở Cuồng bên này yêu cầu, vạn một nhân gia quay đầu với Blog bên kia hợp tác làm sao bây giờ?

Không thể không phòng a.

Sự thật cũng chứng minh, bộ lạc lo lắng là chính xác.

Bởi vì Kim Mộc chân trước đại biểu Sở Cuồng cùng bộ lạc ký xuống tân đoán thiên hợp đồng, chân sau thì có Blog người bên kia liên lạc qua tới.

"Bộ lạc bên kia hi vọng người có thể hợp tác với bọn họ, cáo thù là 300,000, bắt được tiền thưởng khác đoán ."

Làm Kim Mộc với Lâm Uyên nhắc tới chuyện này thời điểm, hợp đồng đã ký xong.

Không có biện pháp.

Lâm Uyên không tính vi ước, hẳn vẫn rất chú trọng khế ước tinh thần, mỗi một bí danh phong bình cũng rất trọng yếu.

"Dĩ nhiên, ta là không phải khuyên người vi ước."

Kim Mộc cười nói: "Ta chỉ là đang nghĩ, có khả năng hay không, hạ bộ đoán thiên tác phẩm, cùng Blog bên kia hợp tác?"

Lâm Uyên sững sốt một chút, toàn tức nói: "Có thể cân nhắc."

Hắn với bộ lạc chỉ là tạm thời quan hệ hợp tác.

Nếu như Blog bên kia có thể ra giá cao hơn, Lâm Uyên dĩ nhiên có thể cân nhắc đi Blog phát hành tân tác.

Không có vĩnh viễn bằng hữu, cũng không có vĩnh viễn địch nhân.

Mặc dù Sở Cuồng trước giúp bộ lạc đối kháng quá Blog, nhưng cũng không có nghĩa là hẳn không thể giúp giúp Blog đối kháng bộ lạc.

Cũng không tính lặp đi lặp lại hoành nhảy.

Kim Mộc gật đầu một cái: "Ta sẽ với Blog bên kia giữ liên lạc, hạ bộ tác phẩm, nếu như bọn họ có thể nhiều hơn điểm, chúng ta liền cân nhắc."

Nói đến đây, Kim Mộc lại nói:

"Bởi vì thông nhất tiến hành, các lĩnh vực đầu bây giờ tác gia càng ngày càng nhiều, bộ lạc đối với tác gia mang tính lựa chọn so với lúc trước đại rất nhiều rồi, cho nên thường thường có nhóm tác giả trước nhất bộ tác phẩm ở bộ lạc phát hành, hạ bộ tác phẩm liền chạy tới Blog bên kia ban bố, coi như là bộ lạc bản thân cũng không có biện pháp nói thêm cái gì, mọi người cũng đã quen rồi loại này hai đầu chạy."

Bộ lạc làm top 3 tiền thưởng khen thưởng.

Blog bên kia tự nhiên cũng có tương tự tiền thưởng khen thưởng.

Bởi vì số lượng không kém nhiều, cho nên nhóm tác giả dĩ nhiên sẽ hai bên khảo lượng.

Nếu như bộ lạc một cái nguyệt cạnh tranh quá lớn, kia tại sao không đi cách vách đi cạnh tranh?

Mặc dù Blog độc giả lượng nếu so với bộ lạc ít một chút, nhưng thiếu cũng không nguy hiểm đến tánh mạng.

Theo chuyện đã định.

Rất nhanh, bộ lạc liền đối ngoại tuyên bố Sở Cuồng tân tác sẽ ở ba tháng phần phát hành sự tình, đây là các đại sân thượng đều biết làm hơi nóng, lấy Sở Cuồng danh tiếng có thể đi đến rất tốt tuyên truyền hiệu quả.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Bởi vì từ « giây chuyễn » sau đó, Sở Cuồng đã quá lâu không có phát hành tân tác, cho nên rất nhiều người đã sớm không thể chờ đợi, tuyên truyền chuyên mục phía dưới toàn bộ đều là mong đợi thanh âm:

"Rốt cuộc phải phát hành tân tác rồi!"

"Sở Cuồng đoán thiên, đây chính là nhất tuyệt a!"

"Ta một mực cảm giác đoán thiên tiểu thuyết bài danh, Sở Cuồng hạng thấp một chút, hẳn chừng mấy bộ tác phẩm bây giờ đọc tới cũng là phi thường kinh điển, hi vọng lần này tiểu thuyết có thể để cho Sở Cuồng bài danh nâng cao một bước."

"Ồ thông suốt, Sở Cuồng lão tặc tân tác? A, là đoán thiên a, kia không sao."

"Ha ha ha ha quá chân thật, vừa mở miệng cũng biết là trường thiên fan, thực ra Sở Cuồng đoán thiên cũng không tệ, đáng giá nhìn."

"Sở Cuồng này ba là chuẩn bị quyết xông qua bài danh sao?"

"Nhìn bộ lạc băng ngời, tháng sau tỏ rõ là Sở Cuồng thiên hạ."

Đúng vốn là đối bộ lạc tháng sau đội hình không thể nào mong đợi, thấy Sở Cuồng, ta cảm thấy cho ta lại được rồi."

"Xem ra Sở Cuồng lại muốn bắt đệ nhất tiền thưởng rồi."

"Đệ nhất không dám bảo đảm, tiền tam nhất định là có, dù sao cùng thời kỳ còn có một Thân Gia Thụy lão sư đây."

" "

Vô luận bộ lạc hay lại là Blog cũng hoặc là còn lại sân thượng, Mỗi lần có tân đoàn thiên tác gia tham gia tháng sau tiền thưởng tranh đoạt, sân thượng cũng sẽ mượn tác gia danh tiếng làm một cái tuyên truyền. Bộ lạc văn học bên này, ba tháng phần tham gia tiền thưởng tranh đoạt vị trí đã bạo nổ không sai biệt lắm.

Trước mắt tôi có phân lượng nhân chính là Thân Gia Thụy.

Đây là trước mắt thống nhất Châu bài danh thứ 26 vị đoàn thiên tác gia, thực lực cũng coi là mạnh vô cùng sức lực.

Mà lúc này có Sở Cuồng gia nhập, tôi có phân loại nhân, tự nhiên biến thành Sở Cuồng.

Bất quá .

So sánh các độc giả hưng phấn cùng mong đợi, bộ lạc bên này muốn ở ba tháng phát hành tân tác đoàn thiên nhóm tác giả, tâm tình cũng có chút không đẹp rồi.

Gần như ở tin tức mới ra thời điểm, bọn họ đoàn thiên trong vòng nhỏ, cũng đã bắt đầu kêu rên.

"Xong rồi, ba tháng có Sở Cuồng!"

"A tây, sớm biết Sở Cuồng ba tháng phải ra đến, ta hẳn tránh a, tiền tam lại thiếu mất một vị trí!"

"Vốn là Thân Gia Thụy lão sư ra sân đã để cho người ta rất nhức đầu, thêm một Sở Cuồng, tiền tam trực tiếp ít đi hai chỗ, đây là muốn chúng ta tranh đoạt tiết thứ ba tấu?"

"Xem ra chúng ta chỉ có thể nhìn Sở Cuồng lão sư cùng Thân Gia Thụy đại chiến?"

"Vốn là ta đối thứ ba còn có ý tưởng, bây giờ phỏng chừng khó khăn, cũng còn khá lúc không có ai nói chuyện điểm tiền nhuận bút."

"Bộ lạc lúc không có ai thanh toán tiền nhuận bút cũng không nhiều, cũng chính là Sở Cuồng cùng Thân Gia Thụy loại này đại bài mới có ketch xù cáo thù. "

" "

Bất tri bất giác, Sở Cuồng cũng được rất nhiều đồng hành trong mắt Boss. Hẳn ba tháng phát hành tân tác, trực tiếp đem bộ lạc bên này cùng thời kỳ phát hành tân tác đồng hành làm bể đầu sứt trán.

Lúc này.

Một cái đoàn thiên tác gia nhóm nhỏ bên trong, có quan hệ tương đối khá nhân @ rồi Thân Gia Thụy:

"Thân lão sư đề cao bài danh cơ hội tới á..., chỉ cần giết chết Sở Cuồng!"

" Đúng vậy, Sở Cuồng là người thứ mười bốn, hẳn thua chưa chắc sẽ xuống hạng, nhưng thân lão sư này ba khẳng định có thể có một không tể tăng lên."

"Là nguy hiểm, cũng là cơ hội."

"Ta cảm thấy được có thể vào đoàn thiên xếp hạng tác gia, đều là rất khủng bố, thân lão sư hơn hai mươi danh, cũng không thể khinh thường."

" "

Lúc này Thân Gia Thụy đang ở nhà trung cho hoa nhi tưới nước, thấy trong bày có người @ chính mình, theo bản năng nhìn một cái, sau đó con mắt có chút trừng một cái:

"Sở Cuồng cùng ta cùng thời kỳ?"

Hắn @ rồi mấy người đồng hành bày hữu hỏi.

"Đúng vậy."

"Bộ lạc bên kia mới vừa quan tuyên, Sở Cuồng thật lâu không có phát hành đoàn thiên tân tác, kết quả cho người cho đuổi kịp, nếu như hắn thắng trước phát hành tân tác coi như đặc sắc, thắng trước bài danh thứ tám Sở Tĩnh tác gia cầm đi hạng nhất."

"Thắng này cũng không tể, thân lão sư cơ hội tới!"

"Nếu như giết chết Sở Cuồng, thân lão sư trực tiếp cất cánh!"

"Hướng vọt!"

" "

Trong bày rồi rít trả lời.

Mọi người cho là Thân Gia Thụy là có chiến ý, rồi rít bom hơi kích động, Thân Gia Thụy nhưng là cái này nhóm nhỏ bên trong thực lực mạnh nhất tác gia!

Nếu như muốn chọn một người có thể cùng Sở Cuồng đánh một trận, đại khái trong bày chỉ có Thân Gia Thụy rồi.

" "

Thân Gia Thụy phát chuỗi im lặng tuyệt đối, mặt xụ xuống, ở trong bày nhấn lại nói:

"Hướng cái rầm, hoàn độc tử."

Chính hắn một thứ hơn một nửa phải hủy bỏ!

Chương 292: Trình thám tiểu thuyết

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Nếu như có thể lựa chọn, Thân Gia Thụy tuyệt đối không muốn cùng Sở Cuồng đụng, đây chính là liên Phùng Hoa cũng có thể bức bình người mạnh!

Sở Cuồng bài danh thứ mười bốn?

Muốn là không phải Sở Cuồng lý lịch cạn, hẳn xếp hàng trước 10 đều có khả năng!

Nhìn một chút bảng danh sách sẽ biết.

Ở đoạn thiên tác gia trên bảng xếp hạng, xếp hạng Sở Cuồng trước mặt đám người kia, cái nào là không phải viết thật nhiều năm đoạn thiên tiểu thuyết? Sở Cuồng thua thiệt liên thua thiệt xuất hiện ở nói thời gian ngắn, cho nên tác phẩm không nhiều mà thôi.

Một điểm này, làm trên bảng xếp hạng tác gia một trong, Thân Gia Thụy là vô cùng rõ ràng.

Cho nên, hẳn rất buồn rầu.

Bởi vì nếu như không có Sở Cuồng lời nói, hẳn là có thể cầm ba tháng đệ nhất.

"Không hoảng hốt . Còn có hi vọng ."

Hít sâu một hơi, Thân Gia Thụy bắt đầu an ủi mình.

Àn, thứ nhất mình lần này tác phẩm chất lượng rất đỉnh, thứ hai Sở Cuồng lần này vạn nhất phát huy thất thường đây?

Nghĩ tới đây, Thân Gia Thụy cảm giác mình lại được rồi.

Hơn nữa hẳn càng nghĩ càng thấy được không tệ xấu!

Liều một phen, Xe đạp thay đổi mô tơ!

Đúng như trong bày thảo luận như vậy.

Nếu như mình một cái hơn hai mươi danh tác gia, tiêu diệt bài danh mười bốn Sở Cuồng, kia bài danh khởi là không phải lại muốn lên thẳng?

Bài danh tương đương với giá trị con người!

Bài danh lên rồi, mình có thể với sân thượng thảo luận cáo thù liền có thể đi theo tăng lên!

Này có thể so với chỉ một bắt được một cái sân thượng tháng đệ nhất muốn càng kiếm!

"Lại mài giũa một chút ."

Thân Gia Thụy có ý tưởng sau đó, bắt đầu cảm ra mình đã sửa đổi thật nhiều lần đoạn thiên tân tác, tìm lớn hơn điều chỉnh không gian. Mà ở Thân Gia Thụy động thủ đồng thời, Lâm Uyên cũng bận viết tân đoạn thiên.

Tân đoạn thiên tên gọi « một chén canh nước xương kiều mạch mặt » . Lâm Uyên tốc độ tay có thể nhanh chóng thành bản thảo: 【 đối với quán mì mà nói, bận rộn nhất thời điểm, có thể coi là là đêm giao thừa rồi. Bắc Hải quán mì ngày này cũng là từ đã sớm bận rộn phi thường cao hứng . 】 Cùng trước mặt mấy tiểu thuyết bất đồng.

Lần này tiểu thuyết là Nghệ Hồng Nhân.

Nghệ Hồng có rất nhiều kinh điển tác phẩm văn học, ở trong phạm vi toàn thế giới cũng đưa tới quá cực lớn phản hưởng, trong đó liền bao gồm cái này liên quan tới một chén canh nước xương kiều mạch cố sự —— Cùng « giây chuyện » đi giống vậy cảm nhân đường đi.

Đây cũng là rất nhiều đoạn thiên tiểu thuyết cũng sẽ chọn đường đi.

Bất quá bởi vì rất nhiều đoạn thiên tiểu thuyết cũng đi loại này đường đi, đưa đến độc giả xuất hiện bản ngược.

Giống như sớm mấy năm lưu hành cháo gà vẫn như thế, sau đó nhân vì mọi người cháo gà uống nhiều rồi, bắt đầu lưu hành phản cháo gà vẫn rồi.

Hiện tại thị trường cũng có chút khuynh hướng này.

Nhưng này chỉ là bởi vì rất nhiều tác gia cố sự vì cảm nhân mà cảm nhân, mới đưa đến độc giả nhìn chán rồi mà thôi.

Chân chính cháo gà, mọi người hay lại là thích uống.

Nhất là bộ này « một chén canh nước xương kiều mạch mặt » , còn mang theo điểm kinh thương chi đạo, là rất nhiều xí nghiệp cũng sẽ phổ biến đoạn thiên tác phẩm.

Liền đối buôn bán vòng sức ảnh hưởng mà nói, chén này canh nước xương kiều mạch mặt là rất lợi hại.

Lâm Uyên viết cũng rất dễ dàng .

Bởi vì bộ này tiểu thuyết cần phải tiến hành bối cảnh sửa đổi cũng không nhiều, không giống « giây chuyện » bên trong Tây Phương bối cảnh, rất nhiều thứ đều không thể trực tiếp dùng.

Làm Nghệ Hồng tác phẩm, đồng dạng là Đông Phương văn hóa đặc sắc, cho nên Lâm Uyên hầu như không cần thế nào sửa đổi là có thể viết xong cái này tác phẩm.

Đương nhiên, nhất định phải sửa đổi vẫn là phải có.

Nơi này dù sao cũng là Lam Tinh, nơi này không có Nghệ Hồng.

Dù là Sở Tinh văn hóa, cùng địa cầu Nghệ Hồng rất tương tự, Lâm Uyên cũng biết biết, kia là không phải Nghệ Hồng.

Chỉ là một thứ gì đó tương đối tương tự.

Lâm Uyên không tốn bao lâu, liền quyết định được « một chén canh nước xương kiều mạch mặt », cũng đem giao cho Kim Mộc.

Bây giờ Kim Mộc là hãn đại ngôn nhân, sẽ đem hãn tiểu thuyết truyền cho bộ lạc.

Giải quyết chuyện này, Lâm Uyên bắt đầu suy tính tới hạ bộ trưởng thiên tiểu thuyết chuyện.

Mặc dù không vội vã phát hành tân trường thiên, nhưng hãn đánh bây giờ đoán trước tiên đem cô sự quyết định.

Mà ở với hệ thống chế tác riêng trước.

Lâm Uyên cùng Kim Mộc hàn huyền một hồi: "Hiện đang viết gì loại hình tiểu thuyết tương đối kiếm tiền?"

"Kiếm tiền?"

Kim Mộc thật coi này là thành tán gẫu: "Viết được, Cũng kiếm tiền."

Lâm Uyên nói: "Ta là nói trường thiên."

Kim Mộc ý thức được cái gì: "Người là muốn hoành thành tân trường thiên loại hình?"

Lâm Uyên nói: "Không kém bao nhiêu đâu."

Đây chính là tính chất công việc trao đổi.

Sở Cuồng cái này bí danh là Kim Mộc ở kinh doanh.

Hãn trầm ngâm nói: "Hình thức biến hóa thật lớn, lúc trước tới Hỏa Trường thiên, đều là nhiều chút Dị Giới mạo hiểm loại, bây giờ phong phú không ít, bởi vì thống nhất quan hệ, thị trường phân loại cũng không lấy trước như vậy phân biệt rõ ràng rồi, căn bản là thuộc về trăm hoa đua nở trạng thái, chỉ cần đừng chọn đặc biệt Tiểu chúng."

Nói đến đây.

Kim Mộc sửa lời nói: "Tiểu chúng cũng không có vấn đề, nếu như ông chủ muốn viết lời nói."

Kim Mộc đổi lời nói là có nguyên nhân.

Người nào không biết Sở Cuồng là một cái Tiểu chúng cuồng ma?

Hãn lại là thích viết một ít trên thị trường hiểm thấy tác phẩm, làm khai son quái, từ vận động thi đấu đến tu tiên tiểu thuyết lại tới trộm mộ lưu.

Loại hình cái gì, đối Sở Cuồng mà nói, tựa hồ không có ý nghĩa.

Lâm Uyên ngân người, nghĩ cùng hệ thống đi tiểu tính, cũng cảm giác mình không nên quá cân nhắc loại hình vấn đề.

Ngược lại hệ thống cung cấp tác phẩm, dù là Tiểu chúng, cũng là có thể đại hỏa Tiểu chúng.

"Thực ra ta là cảm thấy."

Kim Mộc đề nghị: "Nếu như là « Quỷ Xuy Đãng » loại này có thể phân chia Bát Bộ, lại mỗi một bộ đều có thể độc lập phát biểu tác phẩm, chúng ta đây

không cần phải theo đuổi mỗi tháng cũng tiến hành liên tái thuộc tính, hoàn toàn có thể cách đoạn thời gian phát một bộ."

"Cách đoạn thời gian phát một bộ ."

Lâm Uyên suy nghĩ trong chốc lát, cảm thấy này vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

Theo hẳn càng ngày càng bận rộn, cái loại này hờ một tí một năm liên tái, quả thật có chút hao phí tinh thần, phản chẳng một bộ tác phẩm phát biểu.

Tỷ như « Quý Xuy Đãng » bên trong tám cái cổ sự.

Mỗi một cổ sự cũng có thể làm một cái trung trường thiên tiểu thuyết để đổi đãi rồi.

Lâm Uyên nói: "Nếu như là như vậy, người cảm thấy loại hình gì thích hợp nhất?"

"Đương nhiên là trinh thám!"

Kim Mộc trả lời cơ hồ là không chút do dự: "Cũng chính là chúng ta Đại Tàn trinh thám không khí kém một chút, nhưng theo đủ cùng Sở nhập vào, bây giờ trinh thám tiểu thuyết coi như là thị trường lớn nhất trào lưu chỗ!"

"Trinh thám ."

Lâm Uyên nhíu mày.

Dù là hẳn không thể nào chú ý tiểu thuyết thị trường, cũng cảm nhận được trinh thám không khí bộc phát dày đặc, tựa hồ bây giờ thích đọc trinh thám tiểu thuyết nhân càng ngày càng nhiều.

"Ta chính là trò chuyện thị trường."

Kim Mộc theo bản năng cho là Lâm Uyên sẽ không viết trinh thám tiểu thuyết, dù sao Sở Cuồng danh nghĩa toàn bộ tác phẩm, cơ bản cũng không tồn tại cái gì trinh thám nguyên tố.

Mà trinh thám tiểu thuyết, lại là đã ra danh kỹ thuật hàm lượng cao.

Nếu như trinh thám vụ án thiết kế không Cao Minh, độc giả là không có khả năng chấp nhận nợ nần.

Có thể nói như vậy .

Trinh thám tiểu thuyết độc giả, là Lam Tinh nhất kén chọn một đám độc giả, bọn họ xoi mói, một chút xiu chỗ sơ hở, cũng sẽ bị bọn họ vô hạn phóng đại.

Viết loại này tiểu thuyết, cần phải có kín đáo suy luận, cường đại năng lực suy nghĩ, còn có hoàn mỹ phạm tội bố trí.

Đây là dựa vào màu sắc sặc sỡ ảo tưởng không cách nào không chế đề tài.

Nhưng mà Kim Mộc nhưng không biết, nội tâm của Lâm Uyên, đã mơ hồ có viết trinh thám ý tưởng của tiểu thuyết ——

Viết lâu như vậy Tiểu chúng đề tài, lần này cũng nên thử một chút Vương Đạo đề tài đi?

Lấy trình thám ở Lam Tinh nhiệt độ đến xem, loại này tiểu thuyết, xác xác thật thật là thuộc về không kém gì Dị Giới mạo hiểm Vương Đạo đề tài!

Chương 293: 1 chén Dương Xuân mì

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Nếu coi trọng trình thám, vậy dĩ nhiên phải làm điều nghiên thị trường.

Lâm Uyên tốn thời gian vài ngày, biết Lam Tinh trình thám thị trường.

Cùng Lâm Uyên tưởng tượng như thế .

Lam Tinh bản cách phái trình thám chiêm đa số, đây là lập tức được hoan nghênh nhất lưu phái, cũng là trình thám lúc ban đầu tạo thành dáng vẻ.

Cho nên đây cũng là trình thám trong tiêu thuyết công nhận truyền thống phái.

Loại này cố sự nhiều lấy suy luận trên hết trình thám tìm ra lời giải làm chủ, kinh hiểm ly kỳ tình tiết cùng ý vị sâu xa quý kể, thông qua suy luận trình thám tới mở ra toàn bộ tình tiết, thường có mật thất giết người hoặc cô đảo giết người đợi quý kể loại hình .

Nói cách khác, Lam Tinh độc giả ưa thuận túy trình thám.

Nếu là thuận túy trình thám, đương nhiên là muốn chọn truyền thống bản cách phái tác phẩm.

Ở Lam Tinh cũng có bản cách cách nói, bất quá càng nhiều vẫn là đem loại này tiêu thuyết xưng là "Truyền thống trình thám" .

Dù sao đây là mọi người quen thuộc nhất kiểu.

Trên địa cầu A Bà cùng Conan Doyle đợi đại lão, đều là loại này nhân vật đại biểu.

Bản cách phái có thể thỏa mãn để giải mê làm thú vui Thú Độc đam người, bình thường làm hết sức để cho độc giả cùng trình thám đứng ở một cái trên bình diện, ủng có tương đồng số lượng đầu mối, bộ phận bản cách trình thám trong tiêu thuyết sẽ có "Hương độc giả khiêu chiến" tuyên ngôn.

Tỷ như trên địa cầu trình thám đại lão Quinn liền thích làm như vậy.

Loại này tiêu thuyết sẽ ở tác phẩm bên trong rất rõ ràng nói cho độc giả, "Tới đây ngươi đã nắm giữ đủ để cởi ra mê đề đầu mối" .

Đây là đang khiêu chiến độc giả là hay không có thể cùng trình thám như thế cởi ra mê đề.

Vì vậy, chú trọng công bình cùng lý tính suy luận, là bản loại hình trình thám đặc thù.

Độc giả đọc sách đồng thời, có thể nắm giữ giải đồ thú vui.

Này chủng loại hình, tuyệt đối là trình thám tiêu thuyết khởi nguyên, thả huyền huyền trong tiêu thuyết, vậy kêu là Huyền Môn Chính Tông.

Vương Đạo đề tài, chính thống trình thám!

Đôi thị trường có hiệu biết, biết rõ mình đại khái phương hướng sau, Lâm Uyên liền có thể chế tác riêng tiểu thuyết.

Lần này không cần suy nghĩ đến thế nào tiết kiệm tiền làm sao tới.

Bởi vì gần đây « Andhadhun » phòng bán vé đề cho Lâm Uyên kiếm nhiều nhất bút!

Lớn đến đề cho Lâm Uyên lại cũng có chút bành trướng.

Cụ thể bành trướng đến, Lâm Uyên trực tiếp với hệ thống chỉ đích danh đạo hiệu nói: "Ta muốn chế tác riêng một bộ Agatha. Kristy trình thám tiểu thuyết."

Àn, danh tự này mọi người hẳn không xa lạ.

Agatha. Kristy, cũng chính là trình thám mê trong miệng "A Bà" .

Nước Anh nữ trình thám Tiểu Thuyết Gia, kịch tác gia, tam đại trình thám văn học Tông Sư một trong!

Địa cầu Âu Mỹ bên kia, trình thám giới có một cùng A Bà cùng nổi danh nhân, kêu Conan Doyle, cũng chính là « Sherlock Holmes » hệ liệt.

Vị thứ ba, chính là Nghệ Hồng Seichō Matsumoto, nơi này bất quá nhiều giới thiệu.

Tóm lại Lâm Uyên đi lên liền nhắm ngay tam Đại Tông Sư, hơn nữa ở tổng hợp cân nhắc sau đó, quyết định trước vào tay A Bà.

Hệ thống ngược lại là ai đến cũng không có cự tuyệt: "Có hay không chính xác chế tác riêng đến mỗi bộ tác phẩm?"

"Điều kiện?"

"Được thêm tiền."

Lâm Uyên cảm giác hệ thống văn tự kèm theo giọng nói hiệu quả:

"Ta lựa chọn ngẫu nhiên."

Lâm Uyên dĩ nhiên muốn trực tiếp chế tác riêng « không người còn sống » loại này A Bà phong cách thành thực nhất, sức ảnh hưởng mãnh liệt nhất phẩm.

Bất quá A Bà tác phẩm tiêu biểu giá cả khẳng định cự kinh khủng.

Càng chính xác chế tác riêng càng đắt tiền.

Tốt hơn theo máy tiện nghi.

Ngoài ra coi như là ngẫu nhiên, cũng là không phải chẳng có mục đích ngẫu nhiên, mà là có chính xác chỉ hướng tương đối ngẫu nhiên, dù sao Lâm Uyên đã đem tác phẩm định chết.

Chính là A Bà!

A Bà tuyệt đại đa số tác phẩm chất lượng cũng không tệ, cho nên Lâm Uyên cũng không lo lắng cho mình tay đen.

"Đình đông, chúc mừng kí chủ đạt được tác phẩm « Roger nghi án » , chế tác riêng giá cả tám trăm vạn, là phủ định chế?"

"Chế tác riêng."

Lâm Uyên toả sáng hai mắt, chột lại biểu tình cổ quái lắc đầu một cái. Thật vất vả muốn chơi một lần Vương Đạo đề tài, đi chính thống trình thám đường đi, không nghĩ tới hệ thống vẫn là cho chính mình một bộ A Bà danh nghĩa tương đối đặc thù một bộ tác phẩm.

Bất quá cái này tác phẩm chất lượng không tệ.

Cho nên Lâm Uyên hoàn toàn có thể tiếp nhận cái giá tiền này.

Là, ở A Bà toàn bộ tác phẩm bên trong, « Roger nghi án » khả năng là không phải công nhận tốt nhất,

Nhưng cũng tuyệt đối là A Bà phải có nhắc tác phẩm!

Cố sự có chút đặc thù.

Nhưng đây chính là A Bà lúc đầu tạo nên uy danh!

Nhất là thông qua đọc, đạt được liên quan trí nhớ sau đó, Lâm Uyên càng phát giác đây là một lần không tệ chế tác riêng.

Mặc dù hẳn cảm thấy nếu như mình này ba có thể ngẫu nhiên đến « không người còn sống » hoặc là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » sẽ tốt hơn, ừ, « Sông Nin bên trên thám án » cũng không tệ.

Tha cho là như thế, hẳn đã vô cùng hài lòng!

Coi như là không phải tốt nhất ký, cũng là một cái bên trên ký.

Bất quá bộ này tiểu thuyết cũng có một đặc sắc chính là:

Độc giả một khi chuyện biết trước hung thủ là ai, như vậy nhìn lại bộ này tiểu thuyết, sẽ không ý gì rồi.

Cho nên .

Nơi này trước không kịch xuyên thấu qua.

Ám chỉ một chút mọi người:

Nếu như không muốn bởi vì bị người khác kịch xuyên thấu qua mà bỏ lỡ đọc thú vui, hay lại là mãnh liệt đề nghị các độc giả tốt nhất sớm một chút đem tiểu thuyết nhìn một lần.

Chế tác riêng hoàn tiểu thuyết, tiếp theo chính là bối cảnh điều chỉnh.

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên quen việc dễ làm vào tay.

Mà theo thời gian đưa đây, thời gian rốt cuộc đã tới ba tháng!

Tân Châu ba tháng là mùa xuân.

Mặc dù trong không khí vẫn xen lẫn rùng mình, nhưng vạn vật đã bắt đầu hồi phục.

Mà đối với rất nhiều đoạn thiên tiểu thuyết người yêu thích mà nói, ba tháng cũng là Sở Cuồng ở bộ lạc bên trên phát hành đoạn thiên tân tác thời gian!

Là lấy, rất nhiều người cũng trước tiên leo lên bộ lạc, tìm được Sở Cuồng tân tác ——

Tên là « một chén Dương Xuân mì » đoạn thiên tác phẩm!

Nguyên tác danh chính xác thực phiên dịch hẳn là « một chén canh nước xương kiều mạch mặt » .

Lâm Uyên vì để cho độc giả còn có đại nhập cảm, không có dùng kiều mạch mặt, mà là trực tiếp tuyển dụng rồi "Dương Xuân mì" .

Trên địa cầu có tiếng Trung phiên dịch cũng là như vậy xử lý.

Cái gì mặt không trọng yếu.

Trọng yếu là nội dung thế nào.

Hiển nhiên, trước mắt bài danh hơn hai mươi Thân Gia Thụy cũng cho là như vậy.

Lúc này, bộ lạc bên này, muốn ở ba tháng phát hành tân tác, đã toàn bộ phát biểu.

Thân Gia Thụy không chút do dự nào, trực tiếp một chút mở bộ này tên là « một chén Dương Xuân mì » tác phẩm.

Cổ sự mở màn, là đang ở một nhà quán mì.

Rất sát đề.

Thời gian là đêm giao thừa.

Văn tự phong cách là lệch kể chuyện loại hình: 【 ngay tại vị cuối cùng khách hàng ra cửa, chủ tiệm phải nói quan môn đóng cửa thời điểm, cửa tiệm bị kéo kẹt kẹt kẹt địa kéo ra. Một nữ nhân mang theo hai đứa bé đi vào. 6 tuổi cùng 10 tuổi hai cái trái phải nam hài tử, một thân mới tinh quần áo thể thao. Nữ nhân lại mặc không hợp thời lệnh nghiêng ô vuông ngắn áo khoác ngoài. 】

Thân Gia Thụy nhú mày.

Sở Cuồng phân lớn đoán thiên văn tự phong cách, rất có chính mình đặc sắc.

Tỷ như « giây chuyện » cái loại này, giữa những hàng chữ luôn là mang theo điểm kỳ quái giọng điệu, Thân Gia Thụy cũng không biết, đó là phiên dịch sau văn tự phong cách.

Nhưng lần này, Sở Cuồng văn tự phong cách, lại càng gần gũi cho hẳn lúc đầu đoán thiên tác phẩm « Nhân Tạo Mỹ Nhân » .

Cũng không khó đọc, giọng điệu cũng bình thường, đây là thường thấy nhất lỗi viết.

Lần này còn sẽ xuất hiện thạch phá thiên kinh xoay ngược lại sao?

Sở Cuồng am hiểu nhất, chính là đoán thiên tiểu thuyết kết vĩ, tới một hợp tình hợp lý, nhưng lại không ngờ bên ngoài xoay ngược lại, để cho độc giả khiếp sợ tại chỗ!

Thân Gia Thụy bị Sở Cuồng khiếp sợ quá nhiều lần.

Nếu như vẫn là cái loại này xoay ngược lại thức sáng tác, Thân Gia Thụy là có chút sợ hãi.

Nhưng theo Thân Gia Thụy đọc, hẳn lại dần dần ý thức được .

Câu chuyện này, cũng không có xoay ngược lại.

Sở Cuồng lần này, lại sửa lại lời viết, dùng tự thuật tính văn tự, viết một chính nhi bát kinh đoản thiên cố sự.

Chương 294: Lạnh ấm

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Cơ hội!

Thân Gia Thụy trong đầu, bỗng nhiên thoáng qua hai chữ này.

Sở Cuồng đòn sát thủ là cái gì?

Không sai, chính là hắc đoản thiên chung quy có thể đưa ra một cái không ngờ thậm chí còn thạch phá thiên kinh kết vĩ!

Đôi mắt như vậy kết vĩ, độc giả thấy cuối cùng, thường thường sẽ không nhìn được võ án kêu tuyệt!

Mà này chủng loại hình tiểu thuyết, thường thường là tối được độc giả hoan nghênh.

Bởi vì lúc đó cho độc giả mang đến một loại mãnh liệt tinh thần kích thích!

Cho nên loại này tiểu thuyết, cũng là thích hợp nhất đi tranh đoạt sân thượng cao nhất phần thưởng Kim Văn tự loại hình.

Nếu so sánh lại, tự thuật hình cố sự, cũng chưa có tương tự hiệu quả, đối thủ cái loại này kinh thiên đại xoay ngược lại, kích thích trình độ muốn nhỏ rất nhiều.

"Chẳng lẽ Sở Cuồng là có ý thử tâm sáng tác phương pháp?"

Thân Gia Thụy suy đoán một chút, ngay sau đó sẽ không đi quán quít, thậm chí có điểm hưng phấn.

Nếu Sở Cuồng không có viết chính mình am hiểu nhất loại hình, vậy hẳn cảm thấy, đã biết ba khả năng thật có cơ hội giết ngược!

Nội tâm thoáng qua cái ý nghĩ này.

Độc vẫn còn tiếp tục: 【 "A . Dương Xuân mì . Một chén . Có thể không?"

Nữ nhân nhút nhát hỏi. Hai cái kia tiểu nam hải tránh sau lưng mù mù, cũng nhút nhát nhìn lão bản nương. 】

Bối cảnh là đêm giao thừa Bắc Hải quán mì.

Một nữ nhân mang theo hai đứa bé vào quán mì ăn mì, kết quả lại chỉ chọn một chén Dương Xuân mì?

Không cần phân tích cũng có thể biết, người nhà này sinh hoạt rất quần bách.

Bất quá tiếp theo tình tiết rất ấm tâm:

【 trên tám thớt đã sớm chuẩn bị xong mì sợi, từng đồng giống như Tiểu Sơn, một nhóm là một người phần. Ông chủ nắm lên một nhóm mặt, tiếp theo lại tăng thêm nửa chất, đồng thời bỏ vào trong nồi. Lão bản nương lập

tức lĩnh ngộ được, đây là trượng phu cố ý cho nhiều này mẹ con ba người.

】

Ông chủ này là người tốt.

Hắn nhìn thấu này mẹ con ba người khôn đốn, cho nên cố ý nhiều thả đi một tí mì sợi.

Nóng hổi thơm ngát Dương Xuân mì vừa lên bàn, mẹ con ba người lập tức vây quanh tô mì này, đầu đụng đầu đĩa ăn.

Khoẻ miệng của Thân Gia Thụy không kìm lòng được câu dẫn, trong đầu bắt chước Phật Phù hiện mẹ con ba người ăn mì cảnh tượng.

【 "Ăn thật ngon a!" Ca ca nói. 】

【 "Mụ mụ cũng ăn nha!" Đệ đệ gấp một tia tử mặt, đưa đến mụ mụ trong miệng. 】

Sau đó, thời gian liền đến năm thứ hai.

Đồng dạng là đêm giao thừa sau mười giờ, nhà này quán mì đang muốn đóng cửa, cửa tiệm lại lần nữa bị kéo ra.

Nữ nhân kia mặc cùng năm ngoái như thế quần áo, mang theo hai người nam đưa bé đi vào.

"Cái kia . Một chén Dương Xuân mì . Có thể không?"

Ông chủ cùng lão bản nướng trong nháy mắt nhận ra mẹ con ba người, vì vậy cùng năm ngoái như thế, đem mẹ con ba người dẫn tới nhị hào bàn.

Ông chủ cùng năm ngoái như thế, bắt một phần nửa mặt vào nồi.

Lão bản nướng lại không nhìn được đề nghị: "Này, cha xấp nhỏ, cho bọn hắn hạ tam chén, được không?"

"Không được."

Ông chủ cự tuyệt lão bản nướng: "Nếu như vậy lời nói, bọn họ có lẽ sẽ lúng túng."

Thân Gia Thụy khuôn mặt có chút động.

Ông chủ cùng lão bản nướng trước sau như một hiền lành.

Ông chủ càng là cân nhắc đèn phải chiếu cố này mẹ con ba người lòng tự ái, cho nên coi như suy nghĩ nhiều cho điểm cũng nhìn được.

Cơm nước xong.

Thanh toán một chén Dương Xuân mì mười lăm đồng tiền.

Lão bản nướng hướng về phía mẹ con ba người bóng lưng nói: "Cám ơn, chúc các người quá tốt năm!"

Không khỏi không thừa nhận.

Nhìn đến đây, Thân Gia Thụy có chút bị tiệm này ông chủ cùng lão bản nướng ám áp đến.

Phía sau sẽ phát sinh cái gì?

Thân Gia Thụy có chút hiếu kỳ.

Làm ăn ngày càng thịnh vượng Bắc Hải quán mì, quả nhiên lại nghênh đón cái thứ 3 đêm giao thừa.

Nơi này miêu tả rất có ý tứ:

【 từ 9:30 bắt đầu, ông chủ cùng mặc dù lão bản nướng ai cũng không nói gì, nhưng cũng lộ ra có chút tâm thần bất định. Mười điểm vừa qua khỏi, đám công nhân làm thuê tan việc đi, ông chủ cùng lão bản nướng lập tức đem treo trên tường đủ loại mặt giá cả bài từng cái lật lên, vội vàng viết xong "Dương Xuân mì 15 nguyên" . 】

Nguyên lai " từ năm đó Hạ Thiên lên, theo vật giá tăng lên, Dương Xuân mì giá cả đã là 20 Nguyên Nhất chén.

Nhị hào trên bàn.

Ở 30 phút lúc trước,

Lão bản nướng cũng đã bày xong "Hẹn trước" bảng hiệu.

Đến mười giờ rưỡi, trong tiệm đã không có khách, nhưng ông chủ cùng lão bản nướng còn đang đợi kia mẹ con ba người đến.

Vì vậy mẹ con ba người thật tới.

Ca ca mặc học sinh trung học đồng phục, đê đê mặc năm ngoái ca ca xuyên món đó hơi có chút lớn quần áo cũ, huynh đê hai người đều đã lớn rồi, có chút không nhận ra được. Mẫu thân nhưng vẫn là mặc món đó không hợp thời lệnh có chút phai màu ngắn áo khoác ngoài.

Thân Gia Thụy cảm khái, đây chính là tình thương của mẹ.

Cố sự cũng không có trực tiếp trình bày, nhưng chi tiết lại thuyết minh hết thảy:

Hai vóc Tử Y phục, tựa hồ hàng năm đều sẽ có sở biến hóa, nhưng người mẹ này mỗi một lần ra sân, đều là "Mặc món đó không hợp thời lệnh có chút phai màu ngắn áo khoác ngoài" .

Không biết tại sao, nhìn đến đây, Thân Gia Thụy cảm giác trong lòng có chút chua xót.

Cũng là đến nơi này, cố sự rút cuộc giới thiệu mẹ con tam nhân tình huống. Thông qua mẹ con ba người đối thoại, ông chủ vợ chồng biết được sự tình nguyên ủy:

Nguyên lai, cha đứa bé chết tại một trận tai nạn giao thông, nhưng lưu lại khoản nợ, lại do đứa bé Tử Mẫu thân gánh vác.

Mấy năm nay, mẫu thân một mực ở trả nợ, cho nên đêm giao thừa hiếm thấy xa xỉ, lại chính là ở quán mì điểm một chén Dương Xuân mì.

Hai đứa bé cũng phi thường hiểu chuyện.

Con trai nhỏ vẫn còn ở trong lớp viết một bài luận văn: 【 cha chết tại tai nạn giao thông, lưu lại một đại bút trái. Mụ mụ mỗi ngày từ sáng sớm đến tối liêu mạng công việc trả tiền lại, ta đi đưa báo sớm cùng báo chiều . Thập tháng hai ba mươi một ngày buổi tối, mẹ con chúng ta ba người ăn một chén Dương Xuân mì, phi thường ăn ngon . Ba người chỉ mua một tô mì, quán mì thúc thúc a di còn rất nóng tình địa tiếp đợi chúng ta, cảm ơn ta một phát môn, còn chúc phúc chúng ta quá tốt năm. Ở ta nghe đến, kia tiếng

chúc phúc âm rõ ràng là ở nói với chúng ta: Không muốn cúi đầu! Cố gắng lên a! Muốn sống khỏe mạnh! Vì vậy, ta lớn lên người lớn sau, muốn mở một nhà rất lớn quán mì, cũng phải đòi khách hàng nói: 'Cố gắng lên a!' 'Chúc người hạnh phúc!' .]

Chiều nay, mẹ con ba người điếm hai chén Dương Xuân mì.

Ông chủ ứng tiếng đáp, đem tam tô mì phân lượng bỏ vào trong nồi.

Thân Gia Thụy bỗng nhiên dụi dụi mắt vành mắt, đã là có chút ửng đỏ.

30 nguyên, là này hai chén Dương Xuân mì giá cả.

Cố sự vẫn ở nơi này loại nhìn như bình thản tự thuật trung, chậm chạp đây tới.

Sau đó vài năm, đến mỗi ba mươi tết vẫn, Bắc Hải quán mì ông chủ vợ chồng cũng sẽ để dành nhị hào bàn, nhưng mẹ con ba người cũng không có xuất hiện nữa.

Về sau nữa.

Bắc Hải đình quán mì bởi vì làm ăn càng ngày càng thịnh vượng, trong điếm trọng lại tiến hành sửa sang.

Bàn, cái ghế đều có đổi mới rồi dạng thức, có thể nhị hào bàn lại vẫn tốt cố.

Ông chủ vợ chồng chẳng những không cảm thấy không cân đối, ngược lại đem nhị hào bàn đặt ở tiệm đường trung ương.

Có khách hàng hỏi nguyên nhân, ông chủ vợ chồng không có giấu giếm.

Cứ như vậy, liên quan tới nhị hào bàn cố sự, sử nhị hào bàn thành "Hạnh phúc bàn" .

Những khách cũ khắp nơi truyền tụng đến.

Có người cố ý từ xa phương chạy tới.

Có nữ học sinh, cũng có tình lữ trẻ tuổi, đều phải đến nhị hào trên bàn ăn một chén Dương Xuân mì.

Nhị hào bàn cũng vì vậy mà danh tiếng đại chấn.

Cho đến mười năm sau, mẹ con ba người rốt cuộc một lần nữa xuất hiện.

Lúc này, ca ca cùng đệ đệ đã có tiền đồ, mẫu thân rốt cuộc đổi lại mới tinh vũ nhưng phục.

Mẹ con ba người, cố ý đối ông chủ vợ chồng biểu đạt cảm tạ:

"Chúng ta chính là 14 năm trước đêm giao thừa, mẹ con ba người cộng ăn một chén Dương Xuân mì khách hàng. Khi đó, chính là chỗ này một chén Dương Xuân mì khích lệ, sử ba người chúng ta đồng tâm hợp lực, vượt qua chật vật năm tháng."

Thân Gia Thụy có chút cắn môi, tựa hồ đang cố nén nào đó tâm tình.

Có thể hết thấy tâm tình, cũng theo một câu nói mà phá công.

Chỉ vì, mẫu thân một câu kia đơn giản lời nói:

"Ông chủ, tam chén Dương Xuân mì."

Phảng phất phó một cái tràng mười năm ước hẹn.

Trong chuyện xưa viết: 【 "Được rồi." Muốn trả lời như vậy, nhưng rơi lệ đầy mặt trượng phu lại ứng không lên tiếng tới. 】

Cố sự ngoại.

Thân Gia Thụy xoa xoa nước mắt, hăn đột nhiên cảm giác được, trong không khí cuối cùng một hơi khí lạnh, cũng bị mùa xuân khí tức xua tan.

Chương 295: Ánh chiếu thực tế

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Thân Gia Thụy đọc qua rất nhiều cổ sự, cũng viết qua rất nhiều cổ sự, nếu như luận thiết kế khéo léo cùng văn học ẩn dụ cùng với đối thực tế châm chọc, Thân Gia Thụy cảm thấy bộ này « một chén Dương Xuân mì » thật quá đáng đơn giản, thật là có lỗi với Sở Cuồng uy danh hiển hách!

Có thể kỳ quái cũng là nơi này .

Rõ ràng một phần đọc lên tới rất đơn giản, một cỗ tâm linh cháo gà mùi vị đoản thiên, lại cứ lệch để cho Thân Gia Thụy rơi lệ, đây là Thân Gia Thụy trước đó cũng không nghĩ tới, hẳn đang đọc cổ sự trong quá trình thậm chí quên mất đây là một trận cạnh tranh.

Là bởi vì cái gì?

Thân Gia Thụy không cho là mình là bị đơn giản ôn tình đả động, bởi vì tương tự cổ sự hẳn xem qua thành thiên thượng bách thiên, quá mức cho tới không muốn bút rơi đi viết loại này cổ sự trình độ, bộ này tiêu thuyết nhất định có hẳn chỗ đặc thù.

Thân Gia Thụy lật một cái đánh giá.

Thân Gia Thụy không phải là « một chén Dương Xuân mì » thứ nhất độc giả, tự nhiên cũng sẽ không là câu chuyện này người cuối cùng độc giả, lúc này đã có rất nhiều người đồng thời học xong rồi câu chuyện này, cho nên bình luận khu tương đối nào nhiệt.

"Cảm giác rất bình thường."

"Sở Cuồng có thất tiêu chuẩn."

"Tâm linh cháo gà thức kiểu cách."

Đây là Thân Gia Thụy thấy bộ phận không sai biệt cho lắm, vốn nên để cho hẳn mừng rỡ như điên, nhưng hẳn cũng không như trong tưởng tượng vui vẻ, ngược lại có chút không nói ra nặng nề cảm, ngay sau đó Thân Gia Thụy thấy được một cái nhiệt đánh giá: "Làm làm ăn mấy tô mì không tính là cái gì, nhưng thứ người như vậy cùng người quan tâm tín nhiệm cùng ủng hộ lại để cho nhân lộ vẻ xúc động, nếu như chỉ là từ kinh tế lợi nhuận nhìn lên, đời mẹ con ba người đến cửa là không có lợi lắm, nhưng cho tuyệt vọng nhân lấy an ủi, cho cần giúp đỡ nhân lấy âm áp, này lại chính là một cái xã hội đáng quý địa phương."

Thân Gia Thụy bỗng nhiên có chút biết.

Nhân xác thực không phải là vì ăn cơm mà sống đến, nhưng trên thế giới có một loại rất có sức mạnh đồ vật, nhìn tựa hồ vô dụng, lại để cho người đang sau đó có thể sáng tạo càng nhiều giá trị, này chính là cái này cố sự ý nghĩa. Điều này nhiệt bình luận đáng khen rất cao.

Có thể tưởng tượng là, bộ này đoán thiên đối với Sở Cuồng mà nói, đánh giá tất nhiên là lưỡng cực phân hóa, sẽ có người cảm thấy câu chuyện này kiểu cách, cảm thấy Sở Cuồng lần này sáng tác có thất tiêu chuẩn, không có lấy trước kia loại nhìn xong để cho người ta vỗ án kêu tuyệt tuyệt diệu xoay ngược lại.

Nhưng cũng có người rất nhiều người sẽ đồng ý.

Bộ phận này nhân càng nhiều có thể là bị qua người xa lạ có lòng tốt, khả năng chỉ là một cái động tác thậm chí còn một cái ánh mắt, nhưng sức mạnh kia cũng tuyệt đối không thua gì trong chuyện câu kia đơn giản "Tới một chén Dương Xuân mì" .

Nhìn lại bài danh.

Chính mình đoán thiên tên là « người giết người » , một cái lịch trình thám huyền nghi loại hình cố sự, độc giả tuyệt đối không tưởng tượng nổi kết vĩ, cuối cùng hung thủ lại là một màu nâu đại mã, trước mắt xếp hạng ba tháng đoán thiên tiểu thuyết vị thứ nhất, đánh giá khá vô cùng, mà bản bị rất nhiều người coi trọng Sở Cuồng nhưng là xếp hạng vị thứ hai, có thể thấy đối phương lần này đoán thiên cũng không phải là tất cả mọi người đều chấp nhận nợ nần.

"Thứ hạng không tệ ."

Phải nói Thân Gia Thụy hoàn toàn không cảm thấy vui vẻ cũng có chút đối trả, dù sao lấy đệ nhất có thể kiếm không ít tiền thưởng, nhưng nội tâm của hắn vẫn còn có chút cảm khái, bởi vì hắn cảm thấy Sở Cuồng lần này đoán thiên thực ra phi thường có sức mạnh, chỉ là loại này tiểu thuyết dùng tới tham gia tương tự với đánh bảng tính chất cạnh tranh liền bị thua thiệt.

Dùng âm nhạc để hình dung:

Giống như chính mình dùng Rock.

Đối phương lại hát trữ tình chậm bài hát.

Người trước có thể đem sân khấu bầu không khí hoàn toàn đốt, người sau lại hoàn toàn là để ý thức ngoạn pháp, mà để ý vật này từ trước đến giờ không thích hợp cạnh tranh, cho nên tự thành hạng nhất, không ra ngoài dự liệu lời nói chính hắn một đệ nhất tựa hồ có thể no lưu đến cuối cùng?

Sở Cuồng có không ít thời gian không viết đoán thiên câu chuyện, hắn ba tháng phát hành ở bộ lạc văn học tân đoán thiên tự nhiên cũng dẫn phát trong nghề chú ý, kết quả khi thấy bộ này tiểu thuyết lại xếp ở vị trí thứ hai lúc, rất nhiều người phản ứng đầu tiên là ngạc nhiên:

"Lại thứ 2?"

"Đây là bạo lãnh rồi hả?"

"Thân Gia Thụy có thể a."

"Sở Cuồng trước nhất cái cố sự nhưng là cùng Tần Tĩnh tam kéo xe ngựa một trong địa vị ngang nhau, kết quả cái này phân mới lại mới xếp hàng thứ hai, hơn nữa còn là ở cùng thời kỳ không có gì quá mạnh mẽ đối thủ dưới tình huống, Thân Gia Thụy đối Sở Cuồng uy hiệp hẳn không lớn như vậy đi."

"

"Đúng là bạo lãnh rồi."

"Ta xem hai cái cố sự, Thân Gia Thụy cố sự vượt xa bình thường phát huy, Sở Cuồng thật giống như đã làm một ít cá nhân phong cách bên trên điều chỉnh, kết quả loại này điều chỉnh tựa hồ không tính là quá thành công, một cái tiên bộ một cái lui bước, cho nên đưa đến cái này hậu quả."

" "

Sở Cuồng xuất đạo tới nay, có thể nói là chiến vô bất thắng!

Dù là người khác cũng không coi trọng Sở Cuồng thời điểm, Sở Cuồng đều có thể sáng tạo kỳ tích, ngăn cơn sóng dữ!

Nhưng mọi người không nghĩ tới, lần này Sở Cuồng ở khác nhân coi trọng dưới tình huống, ngược lại không khỏi lật xe!

Cái này ở trong vòng dẫn phát rất nhiều tranh cãi.

Cũng bởi vì Sở Cuồng thất lợi.

Loại này tranh cãi dần dần có mở rộng khuynh hướng, thậm chí dẫn phát một ít tương tự với Sở Cuồng đoán thiên trình độ lui bước đánh giá, có vài người nói còn có mũi có mắt:

"Nếu như là không phải không viết ra được chuyện xưa mới, Sở Cuồng tại sao lâu như vậy vẫn không có phát hành tân đoán thiên tiểu thuyết?"

Có vài người suy nghĩ một chút, thật đúng là.

Sở Cuồng trước phát hành đoán thiên tân số vẫn còn rất cao, vền vền bốn bộ tác phẩm liên tục tiếp đặt hẳn ở đoán thiên lĩnh vực địa vị.

Thế nhưng bốn bộ tác phẩm phát biểu sau đó, Sở Cuồng lại cách lâu như vậy mới phát hành thứ năm bộ đoán thiên tác phẩm .

Tại sao?

Trước mọi người không nghĩ quá nhiều, nhưng bây giờ lại càng nghĩ càng thấy, này rất có thể là Sở Cuồng không viết ra được tân tốt câu chuyện, cho nên mới vẫn không có phát hành tân đoán thiên tiểu thuyết.

Dù là chính mình bài danh hạ xuống, cũng không có kịp thời chọn lựa đối sách.

Nếu như không phải như vậy, kia Sở Cuồng tại sao cách lâu như vậy mới phát biểu tân đoán thiên « một chén Dương Xuân mì » lại không có hậu tích bạc phát, mà là liền bài danh rơi ở phía sau chính mình không ít đoán thiên tác gia Thân Gia Thụy cũng không có đánh thắng?

Theo lý mà nói lâu như vậy không có phát hành đoàn thiên tân tác, là không phải hẳn dựng dựng ra một cái đại chiêu, nỗ lực người sở hữu sao?

Kết quả làm lâu như vậy mới biệt xuất tới tân đoàn thiên . Liên này?

"Cầu tứ khô kiệt?"

Có chút thanh âm đang suy đoán.

Xác thực có một ít thời đỉnh cao phi thường sáng chói tác gia ở phát biểu mấy bộ phi thường tươi đẹp tác phẩm sau đó liền dần dần trở thành người đi đường, chỉ là rất nhiều nhân không nghĩ tới sự tình như thế sẽ phát sinh ở trên người Sở Cuồng, nhất là ở Sở Cuồng vừa mới kết thúc một bộ cực kỳ bán chạy trường thiên tiểu thuyết dưới tình huống.

Bất quá, đối với loại thuyết pháp này, tự nhiên cũng có rất nhiều phản bác thanh âm.

"Chúng quy có một ít có dụng ý khác nhân, cảm kính viễn vọng tử nhìn chòng chọc Sở Cuồng môn, nhân gia hơi chút sai lầm một chút liền tóm lấy không thả, Sở Cuồng cầm một thứ 2 liền không kịp chờ đợi nhảy ra ."

Trên thực tế âm thanh như vậy mới là chủ lưu.

Đại chúng phần lớn là nguyện ý cho "Sở Cuồng môn" không gian.

Nơi này dùng "Môn" là bởi vì trên Internet không phải lần thứ nhất xuất hiện tương tự tiết tấu.

Đồng hành là oan gia, văn học vòng còn có văn nhân tương khinh truyền thống, nơi này thậm chí là đồng hành đấu đá nghiêm trọng nhất vùng.

Cho nên trong quá khứ trong rất nhiều năm, mỗi khi có vị nào tác gia phát huy không có đi đến hoàn mỹ, cũng sẽ phải chịu tương tự đãi ngộ.

Loại hiện tượng này, ở có chút văn trong mắt người, đã là ung thư rồi.

Những người này nhằm vào là không phải Sở Cuồng, mà là bao gồm Sở Cuồng ở bên trong từng cái lấy được sau khi thành công, lại không có thể một mực biểu hiện hoàn mỹ nhân.

Nhưng mà để cho rất nhiều người không nghĩ tới là .

Liên ở bên ngoài đều tại tranh cãi Sở Cuồng lần này đoàn thiên tiêu chuẩn có hay không hạ xuống lúc, « một chén Dương Xuân mì » bài danh, lại đang ngày thứ 2 chín giờ bắt đầu, không giải thích được phản siêu!

Người sở hữu cơ hồ là trở mắt nhìn « một chén Dương Xuân mì » số phiếu không ngừng tăng vọt!

Mà khi thời gian đến hai giờ chiều, « một chén Dương Xuân mì » đã đăng lâm rồi hạng nhất bảo tọa!

"Ta đi, tình huống gì?"

Ở Lam Tinh là không cho phép chà phiếu hành vi, Lam Tinh đối loại này hành vi có thể nói là tinh thông ác tuyệt!

Nếu ai dám chà phiếu, danh tiếng sẽ trực tiếp thối xuống!

Hướng chi bộ lạc bộ kỹ thuật cũng là không phải ăn cơm khô, làm sao có thể cho phép trắng trợn chà phiếu hành vi?

Tất cả mọi người đều bối rối.

Nếu như là không phải chà phiêu lời nói, tại sao « một chén Dương Xuân mì » bỗng nhiên với hít thuốc lắc tựa như, trực tiếp phản siêu Thân Gia Thụy?

"Mau nhìn!"

Ở người sở hữu mộng ép hòa không hiểu trung, bỗng nhiên có người nhắc nhở một câu: "Mở ra Trung Châu trên đài trưa tin tức, Sở Cuồng tân đoàn thiên bị quan môi giới báo cáo!"

Bá bá bá!

Người sở hữu trước tiên tìm Trung Châu máy mới nghe thấy, kết quả liền thấy như vậy một bản tin chuyên đề danh: 【 một người trạm xe lửa! 】

Đề phụ chính là:

Thực tế bản « một chén Dương Xuân mì » cố sự!

Trung Châu bãi đất cao vị, tương đương với Lam Tinh Đài truyền hình trung ương, là văn hóa tường cũng không cách nào cô lập đài truyền hình, chỉ là trong nghề nhân vạn vạn không nghĩ tới Sở Cuồng đoàn thiên tân tác lại bị Lam Tinh lớn nhất quan môi giới khẳng định!

Mọi người rồi rít điếm vào tin tức .

Chương 296: 1 người trạm xe lửa

"Toàn chức nghệ thuật gia "

Mới vừa điếm vào ngành báo chí bên trong nhân sĩ, nội tâm là mờ mịt.

Mọi người không tưởng tượng nổi trạm xe lửa với Dương Xuân mà có quan hệ gì, thẳng đến mọi người thấy bản này tin tức nội dung cụ thể .

Trong tin tức, là người nữ chủ trì tình cảm dạt dào giảng thuật.

"Mấy tháng trước, Sở Tỉnh Diệp thành, một đoàn tàu lửa muốn dừng chờ —— Lam Tinh thường cách một đoạn thời gian đều sẽ có giao thông dừng vận tình huống, đây vốn là một món dễ dàng tầm thường sự tình, vì sao lại đưa tới ngoại giới rộng rãi chú ý đây?"

Đúng vậy, tại sao?

Rất nhiều người trừng lớn con mắt.

"Nguyên lai, ký giả hiểu được, này hàng xe lửa thực ra từ ba năm trước đây bắt đầu, phụ trách vận doanh núi đá công ty cũng đã làm ra dừng vận quyết định, bởi vì này con đường đường lâu dài hao tổn, thủ một ngày liền thua thiệt một ngày, nhưng vào lúc này, một cái đặc thù phát hiện, để cho núi đá công ty thay đổi chủ ý."

Giảng thuật tạm thời dừng lại.

Tuyệt Thiên Kính trước, một cái bọc hồng sắc khăn quàng, mặc trên người thật dày áo bông, nhìn có chút thô khí cô gái xuất hiện.

Có người tiếp nhận phỏng vấn:

"Lúc ấy cục đường sắt đã quyết định đóng cửa trạm xe, nhưng là chúng ta phát hiện còn có một vị học sinh nữ cấp ba, mỗi ngày đều sẽ ngồi này chiếc xe lửa đi học."

Ông kính hoán đổi.

Nữ hài cũng đón nhận phỏng vấn: "Ta là cái này trạm xe lửa duy nhất hành khách ."

Có người tựa hồ liên nghĩ tới điều gì.

Người nữ chủ trì tiếp tục giới thiệu: "Đây là từ Bạch Đồng ngược hướng xa nhẹ đường giây, do Sơn Hải công ty vận doanh. Sơn Hải là Sở Tỉnh lớn nhất đường sắt công ty, đường giây xuyên qua toàn bộ Sở Tỉnh. Nhưng ở dừng vận trước, Sơn Hải công ty phát hiện con đường này trên đường có một 17 tuổi học sinh trung học đệ nhị cấp, mỗi ngày phải dựa vào cái này xe lửa ngược hướng trường học cùng trong nhà, buổi sáng 7: 04, nữ hài đi

trường học; mỗi ngày buổi tối 17: 08, nữ hài tan học về nhà, ba năm như một ngày."

Lúc này, xem qua « một chén canh nước xương mặt » nhân, đã mơ hồ ý thức được nguyên nhân.

Người nữ chủ trì thanh âm còn đang giảng giải: "Sơn Hải công ty liền nói, được rồi, vì không ảnh hưởng nàg đi học, cái này đường sắt liền vì nàg giữ đi. Một người ngồi chỉ có một người ngồi đi, xe lửa không ngừng chờ, một mực chờ đến nàg học xong ba năm trung học đệ nhị cấp. Vì vậy chuyện này liền từ 3 năm trước một mực kéo tới mấy tháng trước, nữ hài sau đó không cần lại dựng cái này trên xe lửa hạ học."

Ông kính ngừng ở xe lửa hai cái thời khóa biểu bên trên.

Thứ nhất thời khóa biểu, ngọn rất nhiều rồi trạm.

Cái thứ 2 thời khóa biểu, lại chỉ ngọn rồi hai cái thời gian điem.

"Bởi vì trên xe không có người khác, cho nên đoàn xe thời khóa biểu cũng sửa lại."

"Nguyên lai là đúng giờ khởi hành, trải qua mấy cái đứng, mấy giờ lên đường, mấy giờ đến, mỗi một đoạn giá vé bao nhiêu tiền."

"Sau đó phát hiện, nơi nào yêu cầu phức tạp như vậy, 【 chỉ vì người mở ra 】 năm chữ là đủ rồi."

"Mỗi ngày đi học đón người, mỗi ngày tan học đón người."

"Hơn nữa, lấy Sở Tĩnh nhân thói quen, chuyện này hoặc là không làm, phải làm liền chính xác đến giây. Cho dù một người hành khách, nói 7: 04 vào trạm, một phút cũng sẽ không kém, nói 17: 08 khởi hành, kiên trì đúng giờ."

"Phải biết, xe lửa là không phải xe taxi, đi một chuyến xe lửa cần bao nhiêu nhân? Người lái tàu, tiếp viên hàng không, người soát vé, an toàn viên, điện khí kiểm tu viên . Không nói xe lửa cùng đường sắt mài mòn, riêng này hai khoang xe lửa, chạy một giờ, được tiêu hao bao nhiêu nhiên liệu? Cho nên, này dĩ nhiên là không phải miễn phí, Sơn Hải công ty là không phải xã hội từ thiện đoàn thể, nữ học sinh yêu cầu mua vé vào trạm."

"Giá vé là bao nhiêu tiền vậy?"

"Chúng ta phóng viên biết một chút, vé khứ hồi giá cả tổng cộng là 30 Lục Nguyên, ở Sở Tĩnh, hoa số tiền này đón taxi xe là rất bình thường chuyện, cho nên, 30 Lục Nguyên vé xe lửa thật là lương tâm giá cả. Hơn nữa bởi vì vé, cần phải có nhân xét vé, thu phiếu, lại yêu cầu đầu nhập nhân lực, vật lực."

Nhìn đến đây, rất nhiều người thậm chí hoài nghi cô bé này có phải hay không là có bối cảnh gì?

Nhưng .

Người nữ chủ trì nói:

"Theo chúng ta hiểu, loại đãi ngộ này, nếu như là không phải bồi cảnh quá lớn, đại khái người bình thường không dễ dàng hưởng thụ được đi, hơn nữa một giữ vững chính là ba năm. Nhưng chúng ta phóng viên trải qua nghiên cứu mới phát hiện, này tuyệt là không phải một cái có quyền thế gia đình, Ở Lam Tinh chắc là thuộc về thấp sở hữu cứu trợ trong phạm vi nghèo khó nhà, nếu không cũng sẽ không ở tại cách trường học xa như vậy địa phương."

"Nhân gian tự có chân tình ở."

"Trùng hợp là, ngay tại đầu tháng ba, trứ danh tác gia Sở Cuồng ở bộ lạc ban bố một phần tên là « một chén Dương Xuân mì » tiểu thuyết, giống vậy giảng thuật một cái cảm nhân tới thâm cố sự, cố sự rất đơn giản, nữ nhân trương phu gặp phải tai nạn xe cộ lại thiếu một số lớn trái, nữ nhân lôi kéo hai đứa bé, hàng năm đêm giao thừa, các nàng đều đi một nhà quán mì, ba người chia ăn một tô mì. Ở ông chủ 【 chúc các người quá tốt năm 】 chúc phúc bên trong, nữ nhân cuối cùng rút cuộc thường lại tiền nợ, hai đứa bé cũng lấy được thành tựu."

"Xã hội hoặc là công chúng, nếu như sẽ đối một người được, không nhất định thế nào cũng phải Hoàng Ân cuộn cuộn, ngàn vạn sung ái, đại khái chỉ cần câu nói đầu tiên đủ rồi."

"Những lời này, có thể là 【 tới chén Dương Xuân mì 】 ."

"Cũng có thể là 【 109 5 ngày, dù là chỉ có một mình người, này chiếc xe lửa cũng chỉ cho người mở ra 】 ."

"Ta tin tưởng, thế gian toàn bộ tốt đẹp, cũng quyết định bởi người ta trong nháy mắt đó có lòng tốt."

Nữ hài không có bồi cảnh, nàng chỉ là thu hoạch đến từ một nhà nhân văn xí nghiệp có lòng tốt.

Giống như « một chén Dương Xuân mì » bên trong mẹ con ba người, bọn họ chẳng có gì ghê gớm, thậm chí có nhiều chút chán nản, chỉ là quán mì ông chủ vợ chồng nguyện ý đưa ra bản thân một phần có lòng tốt.

Chỉ như vậy mà thôi.

Phát sinh ở trong thật tế tin tức, tựa hồ vào giờ khắc này, cùng kia bộ tên là « một chén Dương Xuân mì » tiểu thuyết hấp dẫn lẫn nhau.

Giờ khắc này.

Rất nhiều xem qua bộ này tiểu thuyết nhân, đều có chút trầm mặc.

Cho dù là trong nghề nhân sĩ, cũng không phải là không có con tin quá bộ này tiểu thuyết chất lượng, nhưng thấy cái này chân thực cố sự, ai lại dám nói nội tâm của tự mình không có chút nào xúc động đây?

Kiểu cách?

Cháo gà?

Nếu như có lòng tốt là kiểu cách, mời không nên keo kiệt người kiểu cách, nếu như cháo gà có thể nhiệt độ ấm lòng người, xin cho ta đi lên một chén.

Cho nên, đây chính là « một chén Dương Xuân mì » ở ngày đó thực hiện vượt qua nguyên nhân!

Trong tin tức, không có quá nhiều giới thiệu Sở Cường thành tích, cũng không có quá đáng tán dương bộ này tiểu thuyết có ưu tú bao nhiêu, nhưng mà kết vĩ đơn giản trích dẫn, lại đã nói rõ hết thấy.

Một là trong tiểu thuyết cổ sự, một là trong thật tế cổ sự.

Trong thật tế cổ sự tràn đầy hí kịch, lại so với tiểu thuyết còn phải khoa trương, nhưng mà lại lại như vậy hiệu quả như nhau.

Không hện mà cùng.

Rất nhiều người theo bản năng, lần nữa lật ra « một chén Dương Xuân mì » , nhưng mà lần này, kết hợp tin tức cảm xúc, nhưng là hoàn toàn bất đồng.

"Khả năng này là Sở Cường viết qua đơn giản nhất cổ sự, không có ngoài ý liệu khúc chiết, không có thạch phá thiên kinh xoay ngược lại, nhưng lại có loại chữa tâm linh lực lượng, ta nghĩ, Sở Cường tài hoa, đã sớm cô đọng ở một chén Dương Xuân mì bên trong, lặng yên không một tiếng động lúc này, âm áp rất nhiều người."

Chương 297: Số một Sở thổi thượng tuyến

Trước nghi ngờ Sở Cuồng có hay không "Mới tẫn" thanh âm tựa hồ đột nhiên biến mất.

Trên thực tế, trên Internet chính là có người như vậy.

Bình thường bọn họ giấu trong bóng đêm không dám lộ đầu, nhưng lại luôn là nhân lúc người ta không để ý thời điểm gây sóng gió, mà khi bọn hắn tránh thượng nhân lại khôi phục cường đại thời điểm, đám người này lại sẽ tan tác như chim muông, phảng phất cho tới bây giờ không có tồn tại qua.

Đám người này nhãn hiệu có thể là "Bình xịt", cũng có thể là "xx hiệp".

Tóm lại, theo Trung Châu đài bản tin, theo « một chén Dương Xuân mì » lên đỉnh, theo những người này lần nữa ẩn thân trong bóng tối, Sở Cuồng lại thành mọi người quen thuộc Sở Cuồng ——

Cái kia xuất đạo tới nay tác phẩm ít ỏi, nhưng lại luôn có thể chấn nhiếp nhân tâm Sở Cuồng!

Không chỉ có như thế.

Sau đó trong cuộc sống, « một chén Dương Xuân mì » ảnh hưởng, tựa hồ có mở rộng khuynh hướng, bởi vì có rất nhiều xí nghiệp, lại đem bộ tác phẩm này tôn sùng là buôn bán kinh điển, yêu cầu nhân viên đều phải đọc vừa đọc!

Rất nhiều xí nghiệp gia, cũng khẳng định bộ này bên trong tiềm tàng kinh thương chi đạo!

Cái này cũng cùng Tần Tề Sở thống nhất bối cảnh có liên quan.

Cố nhiên có rất nhiều công ty ở Tần Tề Sở thống nhất sau thu được bay lên cơ hội, nhưng cũng có một chút sản nghiệp nghênh đón tai họa ngập đầu.

Bọn họ kéo dài hơi tàn, nhưng lại chưa bao giờ buông tha.

Giống như « một chén Dương Xuân mì » bên trong mẹ con ba người, dù là lại quần bách, dù là chật vật đi nữa, cũng vẫn đang khổ cực chống đỡ, tìm tân hi vọng!

Đây cũng là một vòng nội nhân không tưởng được!

Cho đến rất nhiều xí nghiệp gia, công khai phát biểu chính mình đối « một chén Dương Xuân mì » cái nhìn, không hề dứt đoạn tán dương Bắc Hải trong quán ông chủ vợ chồng đối khách hàng chiếu cố cử chỉ, mọi người mới ý thức tới bộ tác phẩm này vẫn còn có trở thành buôn bán Thánh Kinh tiềm lực!

Trên thực tế.

Bộ này xuất hiện, có một cái đặc thù bối cảnh, liền là trên địa cầu Nghê Hồng kinh tế đại tan vỡ.

Lúc đó « một chén Dương Xuân mì » xuất hiện, để cho rất nhiều gian khổ độ khó Nhật Công tư trích dẫn, tới vì nhân viên khích lệ bơm hơi.

Đến Lam Tinh.

Mặc dù không có kinh tế đại tan vỡ, nhưng thống nhất đại triều đánh vào, đối với có chút xí nghiệp mà nói, cũng có tương tự hiệu quả, vì vậy bộ này xuất hiện có thể nói là hợp với thời nghi, cơ hồ là thoáng cái tựu là rất nhiều thương nhân thích nhất.

Đương nhiên, "Một người trạm xe" cái này đến từ Sở Tỉnh cố sự, làm cho này bộ thực tế bản đồ vật, cũng khích lệ rất nhiều người.

"Áy, này ba Sở Cuồng vận khí quá tốt!"

Một cái nhóm nhỏ bên trong, có người @ Thân Gia Thụy, tựa hồ có chút bất bình giùm ý tứ.

Kết quả người này lên tiếng mới vừa kết thúc, liền dẫn phát không ít sắc âm thanh:

"Người quản cái này gọi là vận khí?"

"Coi như muốn liếm thân lão sư cũng không cần trợn đến con mắt nói bừa chứ?"

"Bộ này rõ ràng cho thấy bị rất nhiều người đánh giá thấp a, không phải là phản cháo gà suy nghĩ mà, ta cảm thấy được mọi việc hăng quá hóa dở, vì cháo gà mà cháo gà dĩ nhiên không thể thực hiện, nhưng nếu như chén này cháo gà thật rất âm dạ dày, người tại sao còn muốn cưỡng ép không thích?"

"Sở Cuồng lão sư là không phải chơi đùa không được hoa, ta cảm giác lần này chỉ là lừa chơi đùa hoa hoạt nhi, trước hấn tác phẩm còn chưa đủ nói rõ thực lực?"

"."

Người này không nghĩ tới, tự mình ở nhóm nhỏ bên trong tùy tiện phát câu lấy lòng Thân Gia Thụy lời nói, lại dẫn phát nhiều người tức giận.

Người này càng không có nghĩ tới là, Thân Gia Thụy lại cũng trở về ứng hấn, hơn nữa giọng không tốt lắm, liền phát rồi chừng mấy cái tin:

"Ta ghét nhất bốn chữ chính là, văn nhân tương khinh."

"Cái nghề này bên trong, loại này hiện tượng chẳng lạ lòng gì, cũng là bởi vì có vài nhân khẩu là tâm không phải là, tốt chính là tốt, không tốt chính là không được, ta đương nhiên cũng muốn thắng a, nhưng ta thua không biết tìm mượn có nói đến người khác chỉ là vận khí, người cũng không cần hướng trên mặt ta dát vàng."

Gợi ý của hệ thống: 【 tiêu Bảo Bảo thôi lui ra Group 】

Thân Gia Thụy chú ý tới mình bị chen đến thứ 2 thời điểm, nội tâm thực ra cũng không có biết bao thất lạc, bởi vì hấn ngay từ đầu cũng rất thích Sở

Cuồng cái này đơn giản tiêu cô sự.

Loại này đồng ý làm cho hấn thua thời điểm, cũng không có gì không cam lòng.

Ngược lại bài danh vốn là so với người khác thấp.

Trên thực tế, Thân Gia Thụy thậm chí có nhiều chút bội phục Sở Cuồng, hấn không tin đối phương không biết « một chén Dương Xuân mì » bộ này hoàn cảnh xấu, nhưng đối phương hay là đem chi phát biểu đi ra.

"Cam bái hạ phong!"

Hấn ở bộ lạc bên trên phát biểu một câu như vậy cảm khái.

Bình luận khu, nhất thời xuất hiện rất nhiều an ủi bình luận, cơ bản đều là tới từ Thân Gia Thụy fan.

Có điều bình luận, nói: "Sở Cuồng quả thật rất lợi hại."

Thân Gia Thụy hiếm thấy phục chế trả lời: "Phải nói là phi thường lợi hại, nhất là thấy hai ngày này không ít xí nghiệp đem bộ tác phẩm này tôn sùng là buôn bán Thánh Kinh sau đó, mặc dù ta cảm giác từng có độ giải độc hiếm nghi, nhưng nếu như vậy giải độc có thể giúp một số người trải qua cửa ải khó, kia giải độc có hay không thực ra sẽ không trọng yếu như vậy." Ngoài ra, Thân Gia Thụy còn hồi phục rất nhiều người, tán dương há mồm liên ra, làm những người ái mộ dờ khóc dờ cười.

"A này ."

"Chúng ta chính an ủi người thì sao."

"Kết quả người là 【 Sở thôi 】 ?"

"Ta tuyên bố số một Sở thôi đã ra đời."

"Sở Cuồng: Như người vậy thôi ta, làm ta đều muốn đem đệ nhất đệ cho cho người."

"Đại năng thôi a Thân Gia Thụy lão sư!"

"Mặc dù Sở Cuồng lão sư quả thật rất lợi hại, nhưng Thân Gia Thụy lão sư lần này tác phẩm cũng rất tốt, kết cục xoay ngược lại quá tuyệt vời."

" "

Thân Gia Thụy ho khan một tiếng, trả lời cuối cùng người kia: "Xoay ngược lại thủ pháp là theo Sở Cuồng lão sư học, cảm giác loại thủ pháp này quả thật rất lợi hại, vượt trội một cái ngoài ý liệu trong tình lý "

Những người ái mộ hoàn toàn hết ý kiến.

Người này, đã hoàn toàn thành Sở thôi!

Thậm chí, còn có người đem Thân Gia Thụy thôi phòng Sở Cuồng những bài trả lời này tiết lộ đi xuống phát ra, hung hăng vạch trần cái này "Sở thôi" mặt mũi thực.

Thân Gia Thụy: " "

Thế nào ta liền thành Sở thôi?

Ây, thôi thì thôi đi, không tạt xấu.

Thân Gia Thụy cảm giác mình tâm tính vững như cầu.

Ngược lại có chút bài danh cao vô cùng, đồng thời cùng Thân Gia Thụy quan hệ rất tốt tác gia lặng lẽ với Thân Gia Thụy trò chuyện mấy câu:

"Ngày khác nếu như gặp phải Sở Cuồng, ta giúp ngươi báo thù!"

Thân Gia Thụy không chút lưu tình trả lời bằng hữu: "Đó là người không biết Sở Cuồng rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng."

Bằng hữu nổi giận: "Ta xếp hạng thứ mười một!"

Thân Gia Thụy: "Người viết rồi bao nhiêu năm, Sở Cuồng mới viết bao lâu?"

Bằng hữu trầm mặc thật lâu, mới trả lời: "Sở thối người khỏe, Sở thối tạm biệt."

Thân Gia Thụy liếc mắt.

Mà rất nhiều người cũng không biết là .

Blog bên kia, cũng là toàn bộ hành trình chú ý Sở Cuồng tân tác biểu hiện, dù sao Blog đã cùng Sở Cuồng đạt thành ban đầu Bộ Hiệp nghị, Sở Cuồng hạ bộ đoàn thiên tác phẩm hơn phân nửa là muốn ở Blog phát hành!

Kết quả, Blog liền chứng kiến Sở Cuồng cường thế vượt qua, trước sau như một đoàn thiên thống trị lực!

"Cường a!"

"Coi như không có tin tức giá trị, bằng vào bộ tác phẩm này ở các xí nghiệp lớn truyền lưu, vượt qua đoạt lại đệ nhất cũng là tất nhiên kết quả!"

"Người như vậy, chúng ta dựa vào cái gì không tranh thủ!"

"Đúng vậy, mỗi lần cũng để cho bộ lạc nhân nếm ngon ngọt."

"Mấu chốt nhất là, Sở Cuồng tính giới bị cao a, chúng ta lần trước mời Phùng lão sư tốn bao nhiêu tiền, kết quả đều bị Sở Cuồng bức bằng nhau."

"Không đánh lại, sẽ để cho hắn gia nhập chúng ta!"

" . "

---

ps: Hôm nay ngũ canh rồi ~ đầu tháng yêu cầu một phiếu cuối tháng!

Chương 298: Đại Trinh Thám Hercule Poirot

Mặc dù « một chén Dương Xuân mì » lên đỉnh con đường hơi lộ ra khúc chiết, nhưng Lâm Uyên đảo cũng không cảm thấy ủy khuất.

So sánh với « giầy chuyền » loại này áp dụng khúc khuỷu thức kết vĩ tiểu thuyết, loại này ôn tình đoản thiên quả thật không thể trước tiên thực hiện nỗ trằng.

Muốn nói chỗ nào để cho Lâm Uyên cảm thấy ngoài ý muốn lời nói, chính là hẳn không nghĩ tới mình còn có anti fan .

Lúc trước trên mạng rất ít có đen Sở Cuồng thanh âm, kết quả lần này chẳng qua chỉ là tân đoản thiên không có trước tiên lên đỉnh, dĩ nhiên cũng làm có không ít người nhảy ra mang tiết tấu.

Chẳng lẽ mình gần đây làm sai chuyện gì?

Làm Lâm Uyên cùng Kim Mộc nói đến chuyện này thời điểm, Kim Mộc cười cười nói:

"Hoàn mỹ đến đâu nhân, cũng sẽ có Hắc Tử bình phun, chung quy có một ít nhân, sẽ đối với cùng mình không chút liên hệ nào nhân sinh ra không khỏi địch ý, ông chủ cái này thân phận của tác gia coi như tốt, nếu như là nghệ sĩ lời nói, đó mới kêu một cái tàn khốc, người cũng không có làm gì sai."

Được rồi.

Lâm Uyên cũng quả thật không có quá mức quán quít chuyện này.

Kim Mộc nói đến một cái khác đề tài: "Hạ bộ phim có ý kiến gì sao?"

Lúc này điện ảnh « Andhadhun » đã hạ đương rồi.

Bộ phim này cuối cùng phòng bán vé vì chín trăm triệu.

Bất quá trải qua các phe phân trưởng sau, Lâm Uyên cuối cùng chân chính tới tay tiền cũng liền 100 triệu nhiều một chút.

"Rồi hãy nói."

Lão Chu cũng hỏi qua cái này, Lâm Uyên giống vậy không có cho ra rõ ràng trả lời, hẳn chuẩn bị trước tiên đem Sở Cuồng sách mới giải quyết, cũng chính là « Roger nghi án » .

Vụ án này phát sinh ở một cái xã thôn.

Trong thôn này có hai cái đại nhà nhân gia.

Một người trong đó đại nhà nhân gia chủ nhân gọi là Roger, đây là một cái mất vợ hay chồng nam nhân.

Một cái khác đại nhà nhân gia chủ nhân gọi là Vlaar này, Lâm Uyên dùng Phất Lạp danh tự này.

Đây là một cái có tiền quả phụ.

Phát Lạp trở thành quả phụ là bởi vì nàng độc chết bản thân trượng phu.

Có lẽ là tương tự gặp gỡ, Roger cùng Phát Lạp sinh ra cảm tình.

Kết quả cố sự khai thiên, Phát Lạp liền tự sát chết.

Roger biết, bởi vì độc chết trượng phu sự tình bị người khác phát hiện, cho nên Phát Lạp khi còn sống một mực gặp gỡ người này bắt chẹt, khả năng này là đưa đến Phát Lạp tự sát nguyên nhân trực tiếp.

Roger muốn biết cái này người lường gạt rốt cuộc là ai.

Mà Phát Lạp ở tự sát trước, là cho Roger để lại một phong thư.

Nhưng là Roger không có thể đem thư học xong liền chết, hẩn ngồi ở trong thư phòng, bị người dùng đao cắt cổ .

Cố sự như vậy mở ra.

Bối cảnh thay đổi cũng là không phải một món rất phiền toái sự tình.

Nhân vật tên họ, Lâm Uyên cũng không cần quá nhiều sửa đổi.

Bởi vì Lam Tinh rất lớn, họ cái gì cũng có, không cần biết cái gì Maike hay lại là đại vệ cũng hoặc là Elise, đều là Lam Tinh tên.

Nhất là Yên Châu bên kia, loại này họ vẫn là rất thường gặp.

Cho nên Lâm Uyên cũng không lo lắng những thứ này loại Tây Phương tên họ sở sinh sinh vì hòa cảm.

Cố sự thị giác, vây quanh thầy thuốc Shepherd mở ra.

Giống như « Sherlock Holmes » bên trong rất nhiều vụ án, cũng là thông qua Watson thị giác mở ra như thế.

Bởi vì Shepherd là địa phương thầy thuốc, đối Roger tương đối biết, cộng thêm Shepherd chứng cứ vắng mặt, hẩn thành Hercule Poirot trợ thủ, trợ giúp điều tra Hercule Poirot rồi Roger vụ án, cũng tại hẩn thị giác phơi bày bên trong, cuối cùng mắt thấy Hercule Poirot vạch trần chân tướng ——

Đáng nhắc tới là, Hercule Poirot mới là « Roger nghi án » nhân vật chính!
Hercule Poirot!

Toàn danh Hell Kerry. Hercule Poirot.

Ở Sở Cuồng bút hạ, tự nhiên chỉ có thể gọi là Hercule Poirot, dù sao muốn phù hợp Lam Tinh đặc sắc.

Tin tưởng trên địa cầu trinh thám người yêu thích, đối với danh tự này tuyệt đối sẽ không cảm thấy xa lạ, giống như người người đều biết Sherlock Holmes như thế.

Bởi vì A Bà rất nhiều trinh thám tiểu thuyết, vai nam chính đều là Hercule Poirot.

Hercule Poirot ở trong sách tử vong lúc, thậm chí leo lên quá « New York Thời Báo » , có thể thấy người khác vật ảnh hưởng kinh khủng!

Đây là một cái có thể cùng Sherlock Holmes sánh vai Đại Trinh Thám (hai người đều là do trinh thám tác gia sáng tác trinh thám, lại chế cùng nổi danh)!

Mà « Roger nghi án », vừa vặn chính là để cho các độc giả đối Hercule Poirot bắt đầu cảm thấy quen thuộc tác phẩm.

Hercule Poirot đã từng là một tên cảnh sát, sau đó hắn từ đi cảnh sát công việc, làm thám tử tư.

Kết quả, liên tục giải quyết vô số đại án sau đó, Hercule Poirot danh chấn thế giới!

Hắn trở thành qua báo chí khách quen, thượng lưu xã hội trong mắt siêu cấp Đại Trinh Thám!

Sau đó Hercule Poirot về hưu, hắn đi tới « Roger nghi án » đã phát sinh thôn trang, không có chuyện gì loại bí ngô chơi đùa, kết quả được mời, thành công điều tra phá án rồi Roger vụ án.

Mà vụ án này cũng để cho Hercule Poirot ý thức được, chính mình vẫn nhiệt tình đến trinh thám, cho nên hắn lần nữa rời núi rồi.

Giống như là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » loại, chính là Hercule Poirot lần nữa rời núi sau đó điều tra phá án.

Còn có « Án Mạng Trên Sông Nile », cũng là Hercule Poirot giải quyết. Vì vậy.

Trên địa cầu rất nhiều trinh thám fan, đều thích cầm Hercule Poirot cùng Sherlock Holmes tiến hành so sánh, hai phe biện hữu không ngừng tranh cãi ai lợi hại hơn.

Như vậy tương đối dĩ nhiên không có ý nghĩa.

Bởi vì cái này rất giống ở cầm hai nhân vật người sáng tạo, A Bà cùng Conan Doyle tiến hành so sánh như thế, đều là thế giới tam đại trinh thám Tông Sư, nghề địa vị đều là quan trọng hàng đầu.

Lâm Uyên dĩ nhiên thích Sherlock Holmes, mặc dù hắn đã không nhớ « Sherlock Holmes » nội dung, được thông qua hệ thống nhớ lại.

Hệ thống chung quy là có thể ở Lâm Uyên bắt được định chế tác phẩm sau, thuận tiện giao phó cho Lâm Uyên liên quan tới bộ tác phẩm này rất nhiều trí nhớ, tỷ như bộ tác phẩm này lấy được thành thì chờ một chút.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên cũng thích vô cùng Hercule Poirot.

Hắn không cho là mình là một cái cặn bã nam.

Trên thực tế rất nhiều trinh thám người yêu thích đều là như vậy, vừa thích Sherlock Holmes, cũng thích Hercule Poirot, còn có Marple cùng Quinn vân vân .

Sherlock Holmes người này tối nhìn trúng chứng cứ, thích thông qua đã tìm được chứng cứ tới phân tích vụ án.

Ngoài ra, Sherlock Holmes tương đối tâm tình hóa, không giỏi cùng người giao thiệp với.

Mà cùng đẹp trai Sherlock Holmes bất đồng.

Hercule Poirot là một cái dễ thương tiêu lã đầu, một cái quá hạn lã thân sĩ, đôi sự vật mới mẽ năng lực tiếp nhận rất kém cõi, hãn tin tưởng nhất, là trong đầu mình màu xám tế bào.

Hơn nữa hãn thiên về với đối phân tích án tình, cùng đối với nhân tính nắm chặt.

Mặc dù hãn cao ngạo, lại lại hiền lành, đặc biệt giỏi cùng người giao thiệp với, tả hữu Phùng Nguyên, có thể du tẩu cùng nữ tính trung gian.

Cho nên Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot tối khác nhiều, đương nhiên vẫn là mỗi người tươi sáng đặc điểm.

Hercule Poirot dáng ngoài bình thường không có gì lạ, 1m6 ra mặt thân cao, mọi trên giữ lại thẳng tắp công chính râu cá trê.

Hãn có nghiêm trọng bệnh thích sạch sẽ (Sherlock Holmes nhà ở luôn là rất loạn, đây là Hercule Poirot không cách nào dễ dàng tha thứ)

Hercule Poirot toàn thân cao thấp luôn là giữ được không nhiễm một hạt bụi, hãn thà để cho thân thể kê bên viên đạn, cũng không muốn quần áo dính vào tạng màu xám.

Hãn còn thích cân đối, hãn ở địa phương, cũng là bởi vì tả hữu cao ốc cân đối, cho nên mới nguyện ý đặt chân.

Thỏa thỏa cưỡng bách chứng người bệnh thời kỳ cuối.

Hercule Poirot còn rất yếu vinh, hãn giữ vững phải mặc nhãn hiệu nổi tiếng giày da, thậm chí ở hãn mặc vào loại khác giày loại ở nông thôn cũng giống vậy.

Hãn còn luôn là xuyên bộ cắt xén tuyệt cao đường vân âu phục thêm áo lót, mang theo cái tổ truyền đồng hồ đeo tay.

Ngoài ra hãn thể lực cũng phi thường kém.

Có không ít người cười nhạo qua Hercule Poirot bề ngoài, nhưng Hercule Poirot không ngại, hãn đối toàn bộ châm chọc cùng cười nhạo cùng với quắc mắt tương đối cũng cười thâm trong lòng ——

Hãn chính là thế giới cấp Đại Trinh Thám Hercule Poirot!

Thế nhân tiếp nhận hãn, phải một mình toàn thu, bao gồm hãn hết thầy bề ngoài cùng cá tính!

Trinh thám trong tiểu thuyết.

Danh tiếng đứng sau Sherlock Holmes Hercule Poirot, trên địa cầu sau đó vài năm, theo A Bà tác phẩm không ngừng bị mang lên đại màn ảnh, danh tiếng đã dần dần có Truy bình Sherlock Holmes khuynh hướng, nhất là A Bà kia mấy bộ nhất kinh điển tác phẩm tiêu biểu, cũng đều không thiếu được Hercule Poirot bóng người.

Đây cũng là Lâm Uyên rút được « Roger nghi án » cảm thấy vui vẻ một cái nguyên nhân khác:

Bộ này tiểu thuyết có Hercule Poirot trần giữ!

Lâm Uyên rất chắc chắn, không đến chính mình sẽ còn phát hành càng nhiều A Bà tác phẩm, cuối cùng sẽ có một ngày, Hercule Poirot sẽ trở thành danh chấn Lam Tinh Đại Trình Thám!

Cho nên, « Roger nghi án » làm Hercule Poirot ở Lam Tinh lần đầu tiên ra sân, liền lộ ra rất là trọng yếu.

Đây đối với Lâm Uyên mà nói, là có ý nghĩa.

Hắn sớm muộn sẽ dọn ra Sherlock Holmes, nhưng Hercule Poirot quang mang cũng không phải bị che giấu!

Dù sao cũng là cùng Sherlock Holmes đủ thế giới danh cấp thám tử tư, xuất hiện ở A Bà hơn ba mươi bộ trong tiểu thuyết tới.

Lâm Uyên thậm chí đang suy nghĩ .

Nếu như Hercule Poirot là không phải một tính cách cổ quái tiêu lão đầu hình tượng, mà là giống như Sherlock Holmes văn võ song toàn, có lẽ hắn danh tiếng sẽ còn lớn hơn?

Bất quá nghĩ lại, Lâm Uyên lại cảm thấy, chính là bởi vì Hercule Poirot cùng Sherlock Holmes hoàn toàn bất đồng, cho nên hắn có thể như vậy được hoan nghênh.

Hercule Poirot là Hercule Poirot, Sherlock Holmes là Sherlock Holmes, bọn họ đều là nhà nhà đều biết lại độc nhất vô nhị tồn tại.

Ngược lại Lâm Uyên ở viết « Roger nghi án » thời điểm, miêu tả đến Hercule Poirot người này, luôn là cảm giác rất vui vẻ.

Trong sách, Shepherd nói: "Nếu như những thứ này tưởng có thể nói chuyện là tốt."

Hercule Poirot trả lời đơn giản là danh tình cảnh.

Hắn nhìn vách tường, lại chạm đến các loại đồ gia dụng: "Với ta mà nói, bọn họ có lúc biết nói chuyện —— vô luận cái ghế —— hay lại là bàn, tổng hội cung cấp cho ta một ít đầu mối."

Hercule Poirot thích nói như vậy tạo khí lời kịch.

Trong mắt người khác một đoàn loạn ma đầu mối, đến Hercule Poirot trong mắt, chung quy là có thể xuyên thành một đường tia, tạo thành rõ ràng kết cấu, trật tự ngay ngắn, giống như hắn người này tính cách như thế, cực độ theo đuổi trật tự!

Đương nhiên.

Hercule Poirot đẹp trai nhất danh tình cảnh hắn ở « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » kết vĩ, nơi này trước không nhắc tới.

Lâm Uyên vui vẻ viết bộ này tân tác.

Làm viết lên tiểu thuyết cuối cùng mấy chương lúc, Lâm Uyên cảm giác càng vui thích.

Bộ này tiểu thuyết, cũng không phải là Agatha nhất truyền thống bản cách trình thám, mà là khai sáng một loại đặc biệt trình thám sáng tác kiểu —— A Bà là trình thám giới công nhận mạnh nhất khai sơn quái!

Cho nên, vẫn là hệ thống thích chơi một bộ kia, làm sáng tạo, chơi đùa bất đồng!

Lâm Uyên tin tưởng, độc giả thấy kết vĩ thời điểm, nhất định sẽ trọn mắt hốt mồm.

Dù sao Hercule Poirot chính là bằng vào « Roger nghi án » mà danh tiếng vang xa, A Bà trinh thám cũng là từ bộ này tiểu thuyết bắt đầu bị ngoại giới thật sự sùng bái.

"Đúng rồi ."

Lâm Uyên viết xong hôm nay cho mình bố trí nội dung, chợt nhớ tới, mình còn có cái giúp Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh đẩy lên một đường công việc nhiệm vụ.

Dù sao một năm liền về điểm kia công phu.

Mà bây giờ đã là ba tháng phần.

Có lẽ viết xong « Roger nghi án » , hẳn thì phải gia tăng đối với hai người phổ biến rộng rãi cường độ, ba cái bí danh trở mã tốt nhất có thể tề đầu tịnh tiến.

Chương 299: Thứ 3 tên học trò

Đương nhiên thứ tự trước sau vẫn có, khẳng định trước viết xong « Roger nghi án » mới được.

Cũng may bộ này tiểu thuyết tổng cộng mới mười mấy vạn chữ, dù là Lâm Uyên chỉnh sửa rồi bối cảnh bên trong, toàn thư cũng vẫn không có thể vượt qua mười lăm vạn chữ, bình thường đọc tốc độ xuống nửa ngày là có thể xem xong ——

Dù là trình thám yêu cầu chậm một chút nhìn cũng giống vậy.

Lâm Uyên tốc độ tay ở đó, viết rất nhanh, cũng chính là vừa mới bắt đầu điều chỉnh bối cảnh tốn nhiều chút công phu.

Ngày mùng 5 tháng 3.

Lâm Uyên rốt cuộc hoàn thành bộ này tiểu thuyết.

Thở phào, đem toàn văn toàn bộ quá qua một lần, xác nhận không có vấn đề gì sau đó, Lâm Uyên tạm thời không gấp liên lạc Nhà Xuất Bản, mà là dành thời gian tới chuyên công ty.

Trong công ty.

Ngành châu đầu ghé tai, tựa hồ đang thảo luận cái gì Đại Bát Quái.

"Xảy ra chuyện gì rồi hả?"

Lâm Uyên hỏi trợ lý của mình Cố Đông.

Cố Đông cho Lâm Uyên rót ly trà, cười nói:

"Ngài còn không biết sao, ba tháng bài hát mới bảng, chúng ta Tinh Mang lại lấy đệ nhất rồi, lần này là Dương Chung Minh lão sư xuất thủ, phát ra một bài mài rồi suốt hai năm bài hát, kết quả không hề hời hợt chút nào nghiên ép đối thủ, hãy cùng ngài thán trước như thế!"

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Dương Chung Minh xuất thủ, lấy đệ nhất quả thật không đáng giá gì ngoài ý muốn.

Cố Đông cười nói:

"Bất quá ngài khả năng không đoán được, Dương Chung Minh lão sư lần này lại với ngài như thế, cũng ban bố một bài Đàn dương cầm khúc, bây giờ có người đánh giá rằng bài hát này chất lượng không thể so với « Mộng Trung Hôn Lễ » kém đây."

"Như vậy phải không?"

Lâm Uyên nhất thời hứng thú rồi.

Hắn đeo tai nghe lên, đánh mở máy tính, đem Dương Chung Minh bài hát lục soát ra lắng nghe.

Đông dạng là lưu hành Đàn dương cầm khúc .

Đây cũng là không có gì ngoài ý muốn, cổ điển Đàn dương cầm muốn sang hèn cùng hưởng, độ khó hệ số quá cao.

Bình thường chỉ có hiện đại Đàn dương cầm, mới có thể không có cửa hạm vì tất cả nhân thật sự thưởng thức.

Nghe xong, Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trước khúc phụ xuất thủ, từ đầu đến cuối thiếu một loại thuộc về khúc phụ thống trị lực, mà Dương Chung Minh lần này bài hát, quả thật thật chứng minh khúc phụ tại sao là khúc phụ!

Cường!

Bài hát này, gọi là « lưu ly » , dù là thả tới địa cầu, cũng tuyệt đối có thể giậm lên đèn, là một bài phi thường ưu tú Đàn dương cầm khúc.

Bất quá .

Suy nghĩ một chút Dương Chung Minh làm khúc phụ, còn yêu cầu hai năm mới có thể hoàn thành như vậy một thủ khúc, Lâm Uyên cũng sẽ không cảm thấy ly kỳ.

Nếu như không có hệ thống gia trì, coi như là khúc phụ, được bao nhiêu hai năm có thể tiêu hao?

Nhắc tới.

Chính mình trước có thể thắng những thứ kia khúc phụ, là bởi vì những thứ kia khúc phụ không có lấy ra ẩn giấu tác phẩm.

Nếu như khúc phụ môn cũng cầm ra bản thân cẩn thận mài quá hai năm tác phẩm, có lẽ chính mình thắng được thật đúng là không biết ở thoải mái như vậy.

"Hệ thống, hỏi người cái vấn đề."

"Mời nói."

"Dương Chung Minh ở Lam Tinh, tính là gì trình độ?"

"Tổng hợp Soạn nhạc năng lực tiên tam."

Hệ thống cơ hồ là không chút do dự trả lời.

Trong lòng Lâm Uyên rung một cái, hắn chỉ biết là Dương Chung Minh là khúc phụ, nhưng không biết, dù là ở toàn bộ Lam Tinh, Dương Chung Minh cũng là xếp hạng thứ ba khúc phụ!

Phải biết.

Nếu như khắp toàn bộ Lam Tinh, kia khúc phụ tổng số lượng cũng không đoán đặc biệt thừa thớt, phạm là dùng ánh mắt của toàn cầu đi xem, cơ sở tất nhiên là trở nên lớn.

"Xem ra Dương Chung Minh nhân vật thế so với tưởng tượng của ta còn đáng tiền."

Lâm Uyên nhíu mày, để cho Cố Đông đem Phong Thạc cùng Tiết Lương kêu đi qua.

Phong Thạc cùng Tiết Lương, đều là Lâm Uyên đồ đệ.
Hai người lấy được thông báo, rất nhanh là đến Lâm Uyên phòng làm việc.
"Su phụ!"

Hai người sau khi vào cửa, cặp mắt nóng bỏng nhìn về phía Lâm Uyên.
"Ừm."

Lâm Uyên liếc nhìn Phong Thạc Soạn nhạc năng lực, lúc này hách nhưng đã đạt đến 6 42 trình độ.

Nói cách khác:

Phong Thạc đã ra nghề!

Nhìn hệ thống biểu hiện Phong Thạc đi đến xuất sư ngọn Chuẩn Đề thị, Lâm Uyên lộ ra nụ cười, lại thuận thế kiểm tra một hồi Tiết Lương Soạn nhạc năng lực.

Hắn nhớ, lần trước kiểm tra lúc, Tiết Lương Soạn nhạc năng lực là hơn sáu trăm.

Kết quả, lần này kiểm tra, Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, Tiết Lương Soạn nhạc năng lực đã đi đến 777 rồi!

Này hai đồ đệ,

Đủ không chịu thua kém!

Lại không nói Phong Thạc xuất sư tốc độ thật là nhanh.

Chỉ một Tiết Lương bên này tiềm lực, liền ngoài Lâm Uyên dự liệu.

Lâm Uyên vốn cho là Tiết Lương đột phá Lục Bách đại quan, đi đến kim bài tiêu chuẩn sau đó rất khó lại tiến bộ đây.

Kết nếu như đối phương bây giờ phá bảy trăm!

Bảy trăm là khái niệm gì?

Nếu như kim bài cũng có phân cấp lời nói, nội tâm của Lâm Uyên là đem chia làm Thượng Trung Hạ tam đưng.

Bảy trăm đến 800 giữa, thuộc về giá cả trung bình!

800 đến chín trăm giữa, thuộc về kim bài bên trong mạnh nhất một nhóm người!

Hậu tích bạc phát?

Luận thiên phú, Tiết Lương rõ ràng kém xa tí tấp Phong Thạc.

Có thể chính mình thả nuôi Tiết Lương sau đó, Tiết Lương lại còn có thể tiếp tục tiến bộ, cái này thì rất không dễ dàng.

Có lẽ chính mình hẳn gia tăng đôi đồ đệ coi trọng.

Hơi cân nhắc sau đó, Lâm Uyên mở miệng nói: "Phong Thạc, tiếp theo một đoạn thời gian, người không cần tiếp tục cùng ta học tập."

"Tại sao ."

Phong Thạc sắc mặt trắng nhợt, còn cho là mình là phạm cái gì sai, âm thanh run rẩy nói: "Nếu như ngài đối với ta có cái gì không hài lòng có thể nói, ta nhất định sẽ thật tốt sửa lại ."

"Là không phải."

Lâm Uyên mỉm cười trấn an nói: "Người làm rất tốt, chính là bởi vì người làm rất tốt, cho nên bây giờ người đã đạt đến ta xuất sư tiêu chuẩn, có thể chính mình một mình đảm đương một phía rồi, liền giống như Tiết Lương."

"Xuất sư?"

Phong Thạc sửng sốt một chút, vẻ mặt hơi chậm, nhưng ánh mắt vẫn có một tia thất lạc, hẳn hi vọng mình có thể không xuất sư, tiếp tục cùng đến sư phụ học tập.

"Ngược lại là Tiết Lương ."

Lâm Uyên do dự một chút, nói: " Chờ ta sẽ dạy ra một tên học trò, cứ tiếp tục mang người giờ học, người khoảng thời gian này tiến bộ rất lớn."

"Sư phụ ."

Tiết Lương nghe nói như vậy, hốc mắt có chút đỏ, nội tâm tràn đầy cảm động.

Hắn đột nhiên cảm giác được chính mình thời gian dài như vậy tới nay toàn bộ bỏ ra đều là đáng giá!

Cũng biết, chỉ cần mình cố gắng, sư phụ nhất định sẽ thấy!

Tiết Lương nhưng không biết, Lâm Uyên căn bản cũng không biết sau lưng của hắn làm qua cái nào cố gắng.

Lâm Uyên chỉ là căn cứ hệ thống trị số đánh giá tới tiến hành nghĩ rằng .

Bất quá thứ phán đoán này, cũng là tối trực quan.

"Cho nên ta hiện tại tìm các người tới, là muốn hỏi một chút các người, cảm thấy ai hẳn khi ta cái thứ 3 đồ đệ, dẹp xong cái thứ 3 đồ đệ, đại khái ta sau này cũng sẽ không dễ dàng lại thu đồ đệ rồi."

Đây mới là Lâm Uyên mục đích.

Hắn cảm thấy thu cái thứ 3 đồ đệ loại chuyện này, tốt nhất vẫn là hỏi một chút bên người hai người đồ đệ này ý kiến, bởi vì hắn nội tâm đã quyết định, gia tăng mình và đồ đệ giới hạn cường độ.

"Cái thứ 3 đồ đệ?"

Phong Thạc cùng Tiết Lương hai mắt nhìn nhau một cái, không nghĩ tới loại chuyện này, sư phụ lại sẽ hỏi bọn hắn hai ý kiến, trong lúc nhất thời nội tâm càng cảm động.

"Không cần phải gấp gáp nói với ta, các người quay đầu hỗ trợ xem xét xem xét, dù sao cũng là các người tương lai tiêu sư đệ hoặc là tiêu sư muội."

" Được."

"Ngoài ra người môn hai nếu cũng ra nghề, ta đây cũng hẳn cho các người bố trí chút nhiệm vụ rồi, tiếp theo mấy tháng, Tiết Lương mỗi tháng đều

phải cho Tôn Diệu Hỏa viết một ca khúc, Phong Thạc là phụ trách Giang Quỳ, các người hẳn biết, đây là chúng ta ngành nhiệm vụ."

Lâm Uyên muốn chính thức thi dạy một chút hai người đồ đệ này năng lực.

"Ta tiếp nhận!"

Phong Thạc lớn tiếng nói, có chút nhao nhao muốn thử đứng lên, chỉ cần rất tốt hoàn thành nhiệm vụ, thì có thể tiếp tục cùng sư phụ học tập chứ ?

"Ta cũng vậy!"

Tiết Lương có chút kích động nói, hẳn và Phong Thạc không sai biệt lắm ý tưởng.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Các người vì hai người này chuẩn bị tác phẩm, ta sẽ tham dự sửa đổi, nếu như làm tốt lắm ."

Làm tốt lắm có tưởng thưởng gì?

Lâm Uyên không có nói.

Nếu như làm tốt lắm, hẳn sẽ tiếp tục bồi dưỡng hai người.

Lâm Uyên mơ hồ cảm thấy, lấy Dương Chung Minh nhân vật thể, cộng thêm Sư giả hào quang hiệu quả, có lẽ có thể dạy bước phát triển mới tiêu khúc cha.

Phong Thạc .

Tiết Lương .

Cũng có hi vọng .

Bởi vì Lâm Uyên chú ý tới, theo Phong Thạc xuất sư, gợi ý của hệ thống, Sư giả hào quang hiệu quả lại bị tăng cường .

Về phần Lâm Uyên tại sao thu cái thứ 3 đồ đệ sau đó, liền tạm thời thu tay lại, là bởi vì hẳn nhiệm vụ chính là dạy ra tam tên học trò.

Dưới mắt, vẫn là lấy nhiệm vụ là trọng.

Mà đang khảo nghiệm hai tên học trò đồng thời, Lâm Uyên phát hiện mình còn có thể nhân tiện len lén lười, đợi đồ đệ quả thực chống đỡ không được, hẳn sẽ xuất thủ cũng không muộn, ngược lại Lâm Uyên đã làm xong chảy máu nhiều chuẩn bị, ghê gớm sau này với hệ thống hỏi đỏi vài bài kinh điển giao cho Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ, ngược lại ngành nhiệm vụ Lâm Uyên là chuẩn bị hoàn thành.

---

ps: Hôm nay liền hai cạnh á..., sửa sang một chút ý nghĩ, lão quy củ, ngày mai tám ngàn tự làm nền tảng.

Chương 300: Roger nghi án

Nếu công ty sự tình có hai tên học trò thay mặt chống đỡ, thời gian này ngược lại là trống ra không ít.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, dứt khoát đem đã hoàn thành « Roger nghi án » giao cho Kim Mộc, để cho hắn liên lạc Ngân Lam Thư Khố.

"Ngài thật đúng là viết trình thám?"

Kim Mộc có chút ngạc nhiên nhìn Lâm Uyên phát tới « Roger nghi án » văn bản.

Hắn nhớ trước Lâm Uyên với hắn tán gẫu qua thư viện thị trường cái gì đề tài tương đối được hoan nghênh đề tài, trong lúc vô tình nhắc tới trình thám tương đối hỏa sự tình.

Kết quả Kim Mộc không nghĩ tới, chính hắn một ông chủ cuối cùng thật đúng là làm bộ trình thám tiểu thuyết đi ra.

Liền vì vậy đề tài tương đối hỏa?

Mặc dù lý do chợt nghe vào không tặc xấu gì, nhưng Kim Mộc luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào .

Bất quá nghĩ đến Lâm Uyên nhưng là nắm giữ ba cái bí danh, lại mỗi một bí danh đều tại bất đồng lĩnh vực thành tích đẹp đẽ sự thật, nội tâm của hắn lại không sinh được chốc lát nghi ngờ.

"Ta quay đầu có thể nhìn một chút không?"

Làm một trình thám người yêu thích, Kim Mộc cảm giác mình lần này là có quyền lên tiếng.

"Có thể."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Kim Mộc cười một tiếng, không vội vã đọc, mà là cho Dương Phong gọi điện thoại.

"Sở Cuồng lão sư sách mới sao? !"

Lúc đó Dương Phong chính đi làm ở công ty.

Nhận được Kim Mộc điện thoại sau đó, Dương Phong nhất thời hăng hái, cho tới ở bên trong phòng làm việc không nhìn được kêu thành tiếng.

"Sở Cuồng sách mới?"

Bốn chữ này phảng phất có nào đó ma lực, trong nháy mắt làm cho cả Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành cũng vì đó yên tĩnh lại.

Sau đó tất cả mọi người đều yên lặng để tay xuống trung sự tình, nhìn về phía Dương Phong.

Từ « Quý Xuy Đãng » kết thúc sau đó, Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành bí mật cũng không ít mong đợi Sở Cuồng sách mới.

Mọi người còn tràn đầy phấn khởi nghị luận, lần này Sở Cuồng sẽ viết loại hình gì.

Đoán cái gì cũng có.

Mọi người đều biết, Sở Cuồng chưa bao giờ viết cùng một cái loại hình tiểu thuyết, đây là một cái đặc lập độc hành khai sơn quái!

"Lần này là loại hình gì?"

Dương Phong nuốt nước miếng một cái, cố gắng trấn định hỏi, đây là ngành người sở hữu quan tâm nhất vấn đề.

Làm Sở Cuồng lâu như vậy biên tập, đã trải qua phong sương Dương Phong đã làm xong đây đủ chuẩn bị tâm tư.

Lần này vô luận Sở Cuồng sách mới viết loại hình gì hẳn cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

"Dù sao ta bị lâu như vậy huấn luyện."

Dương Phong đắc ý nghĩ.

Kim Mộc giọng hơi lộ ra cô quái nói: "Trình thám tiểu thuyết."

" "

Dương Phong sắc mặt đắc ý, dần dần biến thành kinh ngạc, hẳn xác nhận tựa như tuần hỏi "Trình thám?"

Kim Mộc nghiêm túc trả lời: "Ừ."

Dương Phong mắt tối sầm lại, tâm tính băng, sắc mặt có chút mất mát nói: "Trình thám ."

Hắn làm xong thật sự có chuẩn bị tâm lý, Sở Cuồng viết cái gì đề tài cũng bình thường, nhưng khi biết được sách mới loại hình, Dương Phong vẫn là không nhịn được thất thố.

Không chỉ có Dương Phong không nhịn được, toàn bộ ảo tưởng bộ các biên tập cũng không nhịn được bối rối.

"Trình thám?"

"Sở Cuồng sách mới loại hình?"

"Vấn đề là ."

"Trình thám không về chúng ta quản a!"

"Công ty có trình thám ngành ."

"Sở Cuồng sách mới theo chúng ta ảo tưởng bộ không liên quan?"

"Hắn tại sao bỗng nhiên muốn viết trình thám?"

" "

Là, nếu như nói « Quý Xuy Đãng » còn có thể miễn cưỡng đoán là ảo tưởng văn học phạm vi, kia trình thám liền thật không có thể tiếp tục liền như vậy.

Đây là một cái độc lập phân loại.

Công ty có đặc biệt trình thám tiểu thuyết bộ.

Cho nên giờ phút này Dương Phong buồn rầu, là không phải Sở Cuồng sách mới viết trình thám, loại hình đối với Sở Cuồng mà nói cũng không trọng yếu, trọng yếu là .

Sở Cuồng hạ bộ thư, không tính là ảo tưởng ngành công trạng!

"Được, ta sẽ đề trình thám ngành người bên kia với ngài bắt được liên lạc."

Dương Phong thanh âm lộ ra một cô nồng nặc thất lạc.

"Ừ, tiểu thuyết trước phát tới rồi, chú ý tiếp thu."

"Minh bạch."

Sau khi cúp điện thoại, toàn bộ ngành đều có chút yên lặng.

Một lát sau, mới có nhân hỏi: "Thật muốn viết trình thám à?"

Dương Phong nhận mệnh như vậy gật đầu một cái.

Tâm tình mọi người cũng trở nên có chút trầm trọng.

"Sở Cuồng từ bỏ chúng ta ảo tưởng ngành ."

"Vấn đề là, hấn đi trình thám ngành, trình thám ngành còn chưa hấn coi trọng hấn."

"Trình thám là tốt như vậy viết sao?"

"Ta đoán rất nhiều rồi đề tài, duy chỉ có không đoán được hấn muốn viết trình thám."

" . "

Lúc này lão Hùng cũng đi ra, trên mặt mang nụ cười hưng phấn: "Ta thật giống như nghe được các người đang nghị luận Sở Cuồng sách mới, hấn chuẩn bị xong?"

" Ừ."

Dương Phong nói: "Viết trình thám."

Lão Hùng nụ cười trong nháy mắt biến mất: "Trình thám?"

Dương Phong nhún vai một cái.

Lão Hùng tại chỗ thừ ra mấy giây, khoát tay một cái nói: "Tiểu thuyết phát ta, ta đi trình thám ngành đi một chuyên."

"Được."

Sau năm phút, lão Hùng đi tới trình thám ngành.

Trình thám tiểu thuyết, làm cùng ảo tưởng tiểu thuyết giống vậy nhiệt độ đại đề tài, có độc lập ngành cũng không kỳ quái.

Bất quá Ngân Lam Thư Khố trình thám ngành, một mực bắt ôn bắt hỏa.

Công ăn việc làm tích mà nói, với ảo tưởng ngành hoàn toàn không so được, ảo tưởng ngành là Ngân Lam Thư Khố kiếm lợi nhiều nhất ngành!

Cho nên lão Hùng lúc trước đối trình thám ngành là tương đối khinh thường, tiểu ngành mà thôi.

Nhưng hôm nay, chính là cái này tiểu ngành, đoạt đi Sở Cuồng.

Được rồi.

Dùng cướp đi có lẽ không thích hợp, dù sao đây là Sở Cuồng tự lựa chọn, hơn nữa mọi người là cùng một cái công ty, Sở Cuồng với cái nào ngành

tiếp nhận lợi ích đều thuộc về Ngân Lam Thư Khố .

"Hùng ca."

Trình thám ngành tổng biên tập kêu Tào Đắc Chí, thấy lão Hùng tới trình thám ngành, tựa hồ có hơi ngoài ý muốn: "Ngọn gió nào đem ngài thổi tới?"

"Sở Cuồng sách mới là trình thám."

Lão Hùng bĩu môi nói: "Dựa theo công ty quy củ, các người ngành phụ trách đối tiếp."

"Sở Cuồng?"

Tào Đắc Chí sừng sốt một chút.

Sở Cuồng ở Ngân Lam Thư Khố có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh, Tào Đắc Chí đương nhiên sẽ không xa lạ, bất quá hẳn nghe được tin tức này, lại cũng không có quá nhiều hưng phấn.

Bởi vì Sở Cuồng căn bản là không phải trình thám vòng tác gia.

Nếu Sở Cuồng là không phải trình thám tác gia, vậy hẳn trình thám tiểu thuyết, phỏng chừng cũng sẽ không có rất cao.

"Hắn đây là chơi đùa mà thôi?" Tào Đắc Chí hỏi.

"Đắc chí a, Sở Cuồng dù sao cũng là chúng ta Nhà Xuất Bản trụ cột tử, quản hắn có phải hay không là chơi đùa mà thôi, người đừng thể hắn tiểu thuyết."

Đây chính là lão Hùng cố ý đi một chuyến nguyên nhân, hẳn lo lắng Tào Đắc Chí chậm trễ Sở Cuồng, kia gặp họa là cả Ngân Lam Thư Khố.

"Cái này ta tự nhiên biết."

Tào Đắc Chí cười hắc hắc: "Hùng ca nén bi thương."

Ảo tưởng ngành đầu bài một trong chạy tới viết trình thám, phỏng chừng ảo tưởng ngành bên kia biên tập phải tập thể tự bế.

"Tiết cái đầu người."

Lão Hùng tức giận nói: " Chờ Sở Cuồng chơi chán trình thám, vẫn sẽ trở lại, hẳn đặt ở các người trình thám ngành, chính là lãng phí nhân tài."

Tào Đắc Chí bất đắc dĩ: "Cũng không phải như vậy bản thủ chúng ta trình thám ngành đi."

Lão Hùng cười lạnh: "Là bản thủ ấy ư, giới xuất bản xếp hạng thứ năm trong công ty, chúng ta Ngân Lam Thư Khố trình thám là nát nhất."

Tào Đắc Chí cười khở.

Lão Hùng nói là sự thật, Ngân Lam Thư Khố trình thám ngành, tác gia thực lực và Ngân Lam Thư Khố địa vị nghiêm trọng không hợp, cũng chính là cùng một ít Nhị Lưu Nhà Xuất Bản trình thám ngành không sai biệt lắm cấp bậc.

Sở Cuồng tới đây, quả thật lãng phí nhân tài.

Lão Hùng khoát tay một cái: "Thư tạ phát người hộp thơ, nhớ kiểm tra và nhận, lời nói ta cũng dẫn tới, quay đầu các người với Sở Cuồng người đại diện liên lạc đi."

" Được."

Tào Đắc Chí gật đầu một cái.

Chờ lão Hùng rời đi, Tào Đắc Chí thở dài.

Trình thám ngành tình huống này có thể trách chính a, công trạng lại không lên nổi, quay đầu Tổng Biên phòng chừng muốn rút lui chính mình biến thành người khác liên quan tổng biên tập rồi.

Trong lòng có chút phiền muộn.

Tào Đắc Chí trở lại chính mình phòng làm việc, mở ra Email, mở ra tên là « Roger nghi án » tiêu thuyết.

Này dù sao cũng là Sở Cuồng sách mới.

Mặc dù Tào Đắc Chí không ôm quá nhiều hi vọng, nhưng cân nhắc đến Sở Cuồng ở đồ Thư Giới uy danh hiển hách, coi như hẳn trình thám viết một dạng tin tưởng cũng sẽ có fan chấp nhận nợ nần đi.

Đây cũng là đề cho Tào Đắc Chí đổi bộ này tiêu thuyết lượng tiêu thụ Tiểu Tiểu mong đợi xuống.

Vâng.

Lấy Sở Cuồng bây giờ danh tiếng, hẳn viết bất kỳ đề tài tiêu thuyết, lượng tiêu thụ cũng sẽ không đặc biệt kém.

Bởi vì hẳn danh tiếng đã thức dậy.

Ôm nhỏ như vậy mong đợi.

Tào Đắc Chí chậm rãi nhìn lên bộ này tiêu thuyết.

Chương 301: Lừa gạt

Cổ sự mở đầu bên trong tiến hành vụ án giới thiệu:

Phất Lạp độc chết chính mình tử quý trọng phu, thừa kế trọng phu tài sản, thành trong thôn có tiền nhất nữ nhân. Baidu, càng rất dễ nhìn tiểu thuyết đọc miễn phí.

Mà ở trong thôn này, còn có một cái có tiền nhất nam nhân, gọi là Roger. Roger thì tử rất nhiều năm trước sẽ chết rồi.

Có lẽ bởi vì hai người cũng mất đi phổi ngẫu, đồng bệnh tương liên, cho nên hai người yêu nhau.

Roger dự định với Phất Lạp kết hôn.

Trước khi kết hôn, Phất Lạp nói cho Roger: "Ta độc chết ta tử quý trọng phu, điều bí mật này bị trong thôn một cái người biết, hấn gần đây không ngừng cảm chuyện này uy hiếp ta, lòng gạt ta rất nhiều tiền."

Roger kinh hãi.

Hấn là cái có tinh thần trọng nghĩa nhân, không thể nào tiếp thu được chính mình thật sự thích nữ nhân mưu sát quá bản thân trọng phu.

Mặc dù hấn không có tính toán tố cáo Phất Lạp, nhưng hai người đính hôn nhưng là không bệnh tật mất.

Bất quá Phất Lạp dù sao cũng là Roger thâm thích nữ nhân, vì vậy hấn hỏi Phất Lạp: Là ai ở sau lưng bắt chẹt nàng?

Hấn muốn phải giúp Phất Lạp nhờ cậy cái phiến toái này.

Phất Lạp không có trả lời ngay, mà là để cho Roger đợi hai ngày.

Kết quả, Roger chờ được Phất Lạp tự sát thân vong tin tức.

Không kịp đau buồn, sau đó không lâu, Roger liền nhận được một phong đến từ Phất Lạp tuyệt bút tin .

Không có ai biết Roger có hay không xem qua lá thư này.

Bởi vì lá thư này mất tích, mà Roger cũng chết ở chính mình trong thư phòng, bị người dùng đao cắt cổ.

Thị giác dùng ngôi thứ nhất, gần trong thôn thầy thuốc Shepherd.

Ảo tưởng dùng ngôi thứ nhất là đại kỵ, giống như là huyền nghi kinh sợ hoặc là trinh thám loại hình đảo không có vấn đề.

Ngôi thứ nhất ngược lại có thể đề cao độc giả đại nhập cảm.

"Dễ dàng tâm thường mở đầu."

Tào Đắc Chí nhẹ giọng đánh giá một cái câu:

"Hung thủ đại khái suât là cái kia bắt chẹt Phât Lạp nhân, hấn lo lắng cho mình bắt chẹt hành tích bại lậu, cho nên giết chết Roger, cướp đi Phât Lạp tuyệt bút tin."

Cái này cũng không khó đoán.

Cố sự sức hấp dẫn.

Mặc dù đã sớm dự liệu được cái kết quả này, nhưng Tào Đắc Chí vẫn còn có chút thất lạc.

Không phải nói Sở Cuồng viết không tốt .

Sở Cuồng bộ này trình thám, bút pháp không tậ xấu gì.

Vấn đề ở chỗ, Sở Cuồng viết quá bình thường!

Mười trình thám tác gia, có chín trình thám tác gia đều có thể viết thành như vậy.

Cho nên, không có chút nào đặc sắc!

Bất quá Tào Đắc Chí còn tiếp tục nhìn xuống.

Làm trình thám người yêu thích, hấn rất hưởng thụ cái kia tìm ra lời giải quá trình.

Mà trình thám người yêu thích chung cực hưởng thụ, không thể nghi ngờ là so với trong sách phá án người, sớm hơn phát hiện hung thủ là ai!

Rất nhanh, cố sự tiến hành được Chương 3:.. Baidu, càng rất dễ nhìn tiểu thuyết đọc miễn phí.

Lúc này một người mới vật xuất hiện, một cái tên là Hercule Poirot trình thám!

Dựa theo giới thiệu, cái này Hercule Poirot là một cái đại danh đỉnh đỉnh thám tử tư, phá được quá rất nhiều đại án tử, mới vừa dời đến trong thôn không lâu, mỗi ngày đều ở trong sân loại bí ngô.

"Đột nhiên xuất hiện trình thám?"

Tào Đắc Chí nhíu mày.

Trình thám Hercule Poirot là trong thôn người ngoại lai, một cái người ngoại lai đột nhiên đưa đến tiểu Trấn tử, ngay sau đó một hơi thở trấn chết hai người?

Trùng hợp sao?

Tào Đắc Chí có chút hoài nghi cái này trình thám là hung thủ, nếu như là như vậy thiết lập, như vậy bộ có lẽ còn có chút ý tứ.

Bất quá đến tiếp sau này lại nhìn mười mấy trang, Tào Đắc Chí bỏ đi sự hoài nghi này.

Hercule Poirot đúng là một cái trình thám, mà thôi đệ nhất thị giác tồn tại Shepherd thì tại Hercule Poirot bắt đầu điều tra vụ án sau trở thành Hercule Poirot trợ thủ.

Hung thủ kia là ai đây?

Cảnh sát hoài nghi người là Roger dưỡng tử la Peyton.

Bất quá người này bị Tào Đắc Chí quả quyết loại bỏ hiềm nghi, bởi vì án mạng bên trong càng giống như hung thủ nhân thường thường càng là không phải hung thủ, nha chính là sắp xếp Chương Nhãn Pháp.

Trên thực tế, Hercule Poirot cũng không nghi ngờ Peyton.

Cái này trình thám, tựa hồ quả thật có chút trình độ.

Mà theo cố sự không ngừng tiến hành, càng nhiều càng nhiều nhân vật dính dấp trong đó, Tào Đắc Chí đối bộ này cảm tưởng, dần dần phát sinh biến hóa.

"Có chút ý tứ a."

Vụ án độ khó, đang không ngừng đề cao, đáng giá hoài nghi nhân, cũng càng ngày càng nhiều.

Đầu tiên là Roger bạn tốt Brent, đây là một cái không vũ có lực nam nhân, Roger lúc chết sau khi, hàng này vừa vặn ở Roger trong nhà làm khách. Hơn nữa Brent không có tiền, lại thích Roger cháu gái, hết lần này tới lần khác Roger cháu gái vẫn cùng Roger dưỡng tử la Peyton có quan hệ đặc thù!

Cho nên người này hoàn toàn có thể giết Roger, sau đó hãm hại la Peyton, chính mình ôm mỹ nhân về.

"Sẽ là hấn sao?"

Tào Đắc Chí bắt đầu hấn đầu não gió bão, nhìn về phía trong sách một người khác vật.

Tình kiện gây nhỏ, làm việc nghiêm mật, hoạt bát sáng sủa tiểu thụ nam bí Raymond.

Người này, tựa hồ không có đại mao bệnh, nhưng trình thám, càng không giống hung thủ, thường thường liền là hung thủ!

Ngay sau đó, Tào Đắc Chí lại chú ý tới những người khác.

Vụ án người liên quan vật rất nhiều.

Hơn nữa vụ án này bên trong, liên lụy đến mỗi người, tựa hồ cũng có bí mật của tự mình!

Hercule Poirot còn cố ý đem người sở hữu tự chung một chỗ, rõ ràng điếm ra:

"Các người tất cả mọi người đều giống ta che giấu một bộ phận sự thật, có lẽ các người cho là những sự thật này cùng vụ án không liên quan, cho nên lựa chọn tự bảo vệ mình, nhưng máu chốt phá án có lẽ ngay tại các người giấu giếm bộ phận bên trong."

Tào Đắc Chí cho là Hercule Poirot ở ảo não.

Kết quả để cho hấn ngoài ý muốn là, Hercule Poirot căn bản là không phải ở ảo não, mà là ở trạng bức: "Nhưng là không liên quan, ta sẽ tra ra hết thảy."

Nói như thế nào đây?

Càng giống như là một loại đối hung thủ khiêu khích.

"Rất nhanh ta liền sẽ tìm được người."

Chính là tương tự với như vậy tuyên ngôn, nhìn đến đây, Tào Đắc Chí chợt phát hiện, chính mình thật giống như có chút thích cái này trình thám.

Nhưng hung thủ rốt cuộc là người nào?

Tào Đắc Chí có chút nóng nảy đứng lên.

Hắn làm thâm niên trình thám bộ tổng biên tập, xem qua 80% trình thám, cũng có thể ở trình thám phá án trước phong tỏa hung thủ!

Nhưng lúc này đây, hắn lại không quyết định chắc chắn được rồi.

Bởi vì mỗi nhân vật đều có chứng cứ vắng mặt, hơn nữa mỗi nhân vật cũng đều che giấu một bộ phận sự thật, đưa đến vụ án này bộc phát phức tạp.

Thảo xà màu xám tuyền.

Trong chuyện xưa tất nhiên ẩn tàng phục bút, liên quan tới hung thủ là ai gián tiếp chứng cứ, nhưng Tào Đắc Chí nhìn 2 phần 3 nội dung, lại vẫn không có chính xác đoán ra hung thủ!

Sở Cuồng chăm chỉ .

Vụ án này, nếu như là không phải đủ kiên nhẫn chuẩn bị cùng hoạch định, rất khó viết phức tạp như vậy, hết lần này tới lần khác lại đang phức tạp trung, mượn trình thám tay tới không ngừng đẩy thanh sương mù.

"Bây giờ, nên hoài nghi cũng hoài nghi rồi, như vậy, hung thủ là ai?"

Này thành Tào Đắc Chí đề ý nhất sự tình, hắn hận không được bây giờ liền lật tới kết vĩ, thấy cuối cùng chân tướng!

Nhưng hắn nhìn được.

Nhìn trình thám thú vui ở chỗ trong quá trình trình thám, một khi biết được hung thủ, rất khó cảm nhận được khoái cảm rồi.

Lúc này, Tào Đắc Chí phát hiện, mình đã hoàn toàn bị « Roger nghi án » hấp dẫn!

Đây là một cái rất tốt vụ án!

Toàn bộ vụ án bố trí cùng hoạch định cũng đẹp vô cùng!

Cho nên điều này cũng làm cho Tào Đắc Chí một bên vội vàng muốn tìm ra hung thủ, một bên lại ánh mắt càng ngày càng sáng!

Nguyên lai ảo tưởng tác gia cũng có thể viết ra xinh đẹp như vậy trình thám!

Ách .

Bây giờ có kết luận còn giống như là sớm nhiều chút.

Nếu như Sở Cuồng chỉ là cố bày nghi trận, cuối cùng hung thủ không thể để cho độc giả cảm thấy bưng bít đại ngộ lời nói, như vậy bộ liền không coi là Cao Minh.

Nghĩ tới đây.

Tào Đắc Chí tâm tình có chút khẩn trương.

Cuối cùng mấy chương, hắn cơ hồ là từng câu từng chữ đọc.

Có thể càng đọc tiếp bên dưới, Tào Đắc Chí lại càng thấy được bất an, bởi vì hung thủ hay lại là giấu ở trong sương mù, dù là cố sự tiến triển đến tới hậu bộ phận, mình cũng không có thể tìm được câu trả lời!

"Chẳng lẽ hung thủ không đang hoài nghi trong danh sách?"

Nếu như là như vậy, Tào Đắc Chí nhất định sẽ tức miệng mắng to!

Bởi vì loại này hành vi, giống như một bộ quý phiến, đem người xem bị dọa sợ đến nhất kinh nhất sợ, kết quả đến kết thúc, đạo diễn lại nói cho người biết, thực ra đây đều là nhân vật chính có bệnh tâm thần, cho nên ở tự mình ảo tưởng như thế .

Ta có thể đi người đi.

Sở Cuồng chẳng lẽ cũng chơi đùa bộ này phải không?

Mang theo không đoán được hung thủ buồn rầu, cùng với đôi kết cục có được hay không giải thích hết thấy lo lắng, Tào Đắc Chí rốt cuộc thấy được đếm ngược Chương 3:.

Một chương này kêu « chân tướng rõ ràng » .

Đây là đếm ngược Chương 3:, Sở Cuồng cũng không có lựa chọn cuối cùng mới vạch ra mê đề, tựa hồ phía sau còn có đối toàn bộ vụ án lược cái lồng.

"Ta thừa nhận, ta không đoán ra hung thủ."

Tào Đắc Chí tâm tình có chút nặng nề, hẳn thật bắt đầu lo lắng bộ này kết vĩ có hay không có thể làm cho chính mình tâm phục khẩu phục.

Này chương sau cùng.

Hercule Poirot vạch trần chân tướng: 【 ai là quen thuộc Ngã Khắc Lloyd cũng biết hẳn mua một máy khâu thuật máy ghi âm nhân; ai là biết nhất định nguyên lý cơ giới nhân; ai là có cơ hội ở tiểu thư Flora đến trước từ ngân quỹ lấy đi kiếm nhân; ai là cầm ăn mặc ngoạn ăn thuật máy ghi âm đồ dựng nhân; ai là ở Parker cho cảnh sát gọi điện thoại lúc có thể đơn độc ở trong thư phòng ngây ngô mấy phút nhân —— 】

Nhìn đến đây, Tào Đắc Chí đột nhiên từ trước máy vi tính đứng lên!

Hắn con mắt, trừng giống như chuông đồng lớn bằng!

Hắn hô hấp, trong nháy mắt này, trở nên cực kỳ thô trọng!

Rung động!

Run sợ!

Vạn vạn không nghĩ tới!

Suy đoán của mình rồi chính quyền sách hung thủ lại là .

Tạ! Bạt! Đức!

Không sai, chính là "Ta", ngôi thứ nhất Shepherd!

Toàn bộ cố sự đều là lấy Shepherd thị giác mở ra, từ Hercule Poirot xuất hiện, lại tới Shepherd trở thành Hercule Poirot trợ thủ, trong quá trình này

Tào Đắc Chí chưa bao giờ hoài nghi tới Shepherd!

Là không phải chỉ số thông minh của hắn chưa đủ!

Mà là hắn, bị Sở Cuồng cho lừa gạt!

Triệt đầu triệt đuôi lừa gạt!

Ai có thể nghĩ tới "Ta" là hung thủ?

Làm độc giả mở ra bộ này « Roger nghi án », gần như trong nháy mắt sẽ đem Shepherd loại bỏ bên ngoài đi!

Người này lấy người tham dự thân phận chứng kiến toàn bộ vụ án phát triển, đồng thời mở đầu liên hàng ra chúng có vắng mặt .

Kết quả đều là giả!

Có góc sắc chúng có vắng mặt, thực ra ở trong chuyện kỳ liên bắt đầu bị lật đổ, nhưng khi đó, chính mình tầm mắt đã hoàn toàn bị mấy cái trọng đại người hiểm nghi hấp dẫn!

"Thảo!"

Tào Đắc Chí cảm giác mình bị triệt để lừa bỡn, nào có trình thám sẽ như vậy nói gạt độc giả, hung thủ là "Ta" ?

Đơn giản là lừa dối độc giả cảm tình ——

Tào Đắc Chí cảm giác mình hẫng kêu la như sấm.

Nhưng không biết tại sao, ở hung hăng nổ cái thô tục sau đó, hẫng mặt bỗng nhiên có chút phiếm hồng, ánh mắt cũng biến thành xấu hổ đứng lên.

Hẫng thật không muốn thừa nhận, nhưng giờ phút này một cái rất lật đổ sự thực là:

Hẫng lại cảm giác mình .

Rất thoải mái?

Đó là một loại bị Hoa Lệ làm nhục sau đó, bỗng nhiên tràn ngập nội tâm vui thích!

Mà khi sau khi xem xong tiếp theo hai chương giải thích, minh bạch « Roger nghi án » cả bản cố sự, thực ra đều là Shepherd một phần nhận tội tự bạch thư sau đó .

Đắc chí cao triều.

Chương 302: Bắp đùi tới chỗ nào đều là bắp đùi

"Nguyên lai trình thám tiểu thuyết còn có thể như vậy viết!"

Đặc chí là bên đọc tiểu thuyết bên đoán hung thủ, từng bước từng bước hoài nghi, từng bước từng bước loại bỏ, cơ hồ đem hẳn cảm thấy có hiềm nghi mỗi một người động cơ cùng gây án thủ pháp cũng suy đoán một lần .

Kết quả vẫn bị Sở Cuồng bày một đạo!

Cho nên khi nhìn Hercule Poirot nói ra hung thủ tên một khắc, hẳn mới có thể tóc gáy dựng đứng, mồ hôi lạnh chảy dài.

Rung động đồng thời, hẳn lại nổ cái thô tục, cảm thấy đây là một loại lừa gạt độc giả hành vi ——

Này cũng là sự thật.

Sở Cuồng chính là ở lừa gạt độc giả!

Từ bất kỳ ý nghĩa gì đi lên nói, "Lừa gạt" cái từ này cũng không quá phạm.

Có thể Tào Đắc Chí vì sao lại cảm thấy xấu hổ?

Bởi vì này là không phải cá thảng tư đùa giỡn thức lừa gạt, mà là chỉ số thông minh bên trên nghiền ép!

Thông qua tự bạch thư cùng với vụ án phân tích có thể thấy được .

Ngoại trừ nhân tự thuật phương thức mà không thể không quay mũi một ít trực quan tiết lộ bí mật trở ra, Sở Cuồng cũng không có ở trong sách tận lực giấu giếm bất kỳ đầu mối nào.

Có địa phương, vẫn tự tự thuật bên trên thậm chí còn có khá mạnh ám chỉ!

Đây là so sánh tự bạch thư cùng hồi tưởng mới phát hiện tình huống.

Cho nên, quyển sách này, có thể nói tương đối công bình tác gia cùng độc giả trình thám tử thí.

Tào Đắc Chí buồn bực phương ở nơi này .

Rõ ràng Sở Cuồng thực ra đã sớm thông qua tiền văn vô số phục bút, để lộ ra thân phận hung thủ .

Bất quá Sở Cuồng cũng chính là lợi dụng độc giả loại này chắc hẳn phải vậy, chế tạo một cái trình thám khu không thấy được, cho nên ở kết cục công bố thời điểm, Tào Đắc Chí mới sẽ cảm thấy như thế không tương tượng nổi!

Đặc chí cảm giác mình là ngẩng đầu ưỡn ngực bước chân vào Sở Cuồng hố to.

Nhân gia đã sớm tú quá chứng cứ, chỉ là mình thân là độc giả không phát hiện mà thôi.

Phải biết, có chút trình thám tiểu thuyết, thích đem mang tính then chốt chứng cứ giấu ở cuối cùng, giấu ở trình thám trong đầu, dưới tình huống như vậy, độc giả không đoán được hung thủ có thể thông cảm được.

Bởi vì không đem chứng cứ quan trọng viết ra.

Nhưng A Bà là cái rất bản cách tác gia, nàng tiểu thuyết ít ỏi sẽ đem chứng cứ giấu đến cuối cùng!

Nàng sẽ cho độc giả phá án cơ hội, để cho độc giả đi khiêu chiến trình thám phá án tốc độ, thì nhìn độc giả có thể không thể nhìn thấy nàng giấu ở trong văn tự chi tiết.

"Thua thiệt ta xem qua nhiều như vậy trình thám tiểu thuyết."

Tào Đắc Chí tự nói, sau đó bỗng nhiên vỗ mạnh hạ bấp đùi mình:

"Không đúng, xem qua nhiều hơn nữa trình thám tiểu thuyết đều vô dụng, bởi vì bộ này tiểu thuyết miêu tả thủ pháp là khai sáng tính, trình thám giới tiểu thuyết, lúc trước chưa bao giờ quá loại này lối viết xuất hiện!"

Cho nên mình mới sẽ gần như bản năng cho là "Ta" là không phải hung thủ!

Bởi vì Tào Đắc Chí đại nhập chính là "Ta" a!

Ta là ai?

Shepherd a!

Nếu như Tào Đắc Chí xem qua một bộ tên là « Vũ Lâm Ngoại Truyện » phim truyền hình, giờ phút này nhất định phi thường hiểu một cái tên là Cơ Vô mệnh nam nhân.

"Là ta . Giết ta?"

Nhưng lại là ai quy định, "Ta" không thể là hung thủ?

Cho tới bây giờ không có cái quy củ này!

Chỉ là theo bản năng mình, loại bỏ "Ta" tên hung thủ này.

Sở Cuồng làm việc rất đơn giản.

Đánh vỡ thông thường, trọng tâm định nghĩa cái gì gọi là trình thám "Hết thầy tất cả có thể" !

"Đây là một bộ gần như lật đổ truyền thống trình thám tiểu thuyết sáng tác thủ pháp tác phạm!"

Đắc chí gần như có thể khẳng định, bộ này tiểu thuyết phát hành sau đó, nhất định sẽ đưa tới vô số trình thám tác gia bắt chước ——

Đắc chí nghĩ rằng không có sai.

Trên địa cầu, theo A Bà bộ này « Roger nghi án » phát hành, rất nhiều người cũng bắt chước loại này sáng tác thủ pháp.

Loại này sáng tác thủ pháp, còn có một cái đặc biệt tên.

"Tự quý "

Danh như ý nghĩa.

Chính là tự thuật tính quý kẻ, chỉ là lợi dụng văn chương kết cấu hoặc văn tự kỹ xảo, đem một ít sự thật cố ý đối độc giả giấu giếm hoặc nói gạt, cho

đến cuối cùng mới vạch trần ra vụ án chân tướng, để cho độc giả cảm thụ khó mà hình dung kinh ngạc cảm.

A Bà, chính là tự quý khai ích giả!

Nếu không tại sao nói A Bà là trinh thám giới lão khai sơn quái đây.

Tự quý chỉ là nàng mở ra một loại trong đó sáng tác phương pháp mà thôi, nàng ngoài ra mở ra kiểu kéo theo phong triều kinh khủng hơn.

Trên thực tế, liền tự quý mà nói, thì có sau đó « thùng thùng cầu treo » rơi xuống đợt tác phẩm trí kính cùng bất chước.

"Cơ hội tới!"

Cảm nhận được cực kỳ chấn động mạnh hám sau đó, Tào Đắc Chí cảm giác mình cả người bước chân đều có điểm nhẹ nhàng: "Bộ này tiểu thuyết nhất định có thể hỏa!"

Ngân Lam Thư Khô trinh thám tiểu thuyết không được?

Kìa mẹ nó lúc trước!

Bây giờ chúng ta có Sở Cuồng rồi!

Lúc này, Tào Đắc Chí hồi tưởng lại lão Hùng đem tiểu thuyết giao cho mình lúc, trên mặt bộ kia buồn bực và không thôi, gần như không nhận được nghĩ muốn cất tiếng cười to!

Hắc hắc.

Sở Cuồng nhưng là cái bảo bối a!

Nếu để cho bây giờ Tào Đắc Chí đem Sở Cuồng đưa về đến ảo tưởng ngành, sợ rằng Tào Đắc Chí sắc mặt không thể so với lão Hùng đẹp mắt đi nơi nào.

Có thể là không phải chứ sao.

Như vậy to một đại chân, ai chịu để cho chạy?

Cũng là ta vận mạng tới, vị này bấp đùi, lại tới chúng ta trinh thám bộ!

Chỉ có thể nói .

Sở Cuồng loại này bấp đùi, tới chỗ nào đều là bấp đùi!

Không nghi ngờ chút nào, « Roger nghi án » nhất định phải xuất bản, hơn nữa phải nhất định tuyên truyền đúng chỗ, vì thế Tào Đắc Chí mở ra một biết.

"Cũng tới xem một chút bộ này tiểu thuyết!"

Trinh thám ngành các biên tập trở mắt nhìn nhau, cuối cùng nhìn về phía Tào Đắc Chí: "Lão đại, có việc mừng nhi?"

Các biên tập cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua Tào Đắc Chí cao hứng như thế.

Bình thường Tào Đắc Chí đều là vẻ mặt đưa đám, bởi vì công ty thường cách một đoạn thời gian cũng sẽ họp, làm trinh thám bộ tổng biên tập, mỗi lần họp Tào Đắc Chí cũng sẽ bị mắng, ngày giờ rất nhiều thế nào vui vẻ?

"Nhìn xong các người sẽ biết!"

Tào Đắc Chí dương dương đắc ý mở miệng nói: "Cách giờ tan sở còn có ba giờ, không sai biệt lắm đủ các người xem xong."

"Nào dám tình tốt."

Tất cả mọi người tình nguyện, tổng biên tập lên tiếng, trên tay công việc có thể thả thả, ở nhìn chỗ này một chút tiểu thuyết, nhiều thoải mái?

Ân.

Quả thật rất thoải mái .

Có người dựa cái ghế, có người hai chân đong đưa, thỉnh thoảng uống một hớp trà, thích ý nhìn trịnh thám tiểu thuyết tiểu thuyết, các biên tập nhân gian lý tưởng!

Tào Đắc Chí cũng không phê bình.

Ngược lại trong bộ môn cũng không đại sự gì nhi, nếu quyết định đem « Roger nghi án » làm công việc trọng điểm, tự nhiên muốn để cho thủ hạ nhân hiệu một chút.

Chính hắn cũng thừa dịp công phu này, đem « Roger nghi án » lần nữa nhìn qua một lần.

Bởi vì biết kết cục, có ý thức tìm kiếm, cho nên lần này Tào Đắc Chí thấy được cho phép nhiều hơn mình lần đầu tiên đọc lúc coi thường chi tiết.

Tỷ như hắn thấy Chương 3: Thời điểm .

"Nguyên lai ngay từ lúc lần đầu tiên gặp nhau thời điểm, cũng đã dự kỳ kết cục, Hercule Poirot lần đầu tiên ra sân, không cẩn thận vứt bỏ bí ngô, kết quả chính xác đập trúng Shepherd."

Tào Đắc Chí bật cười.

Cái này làm cho hắn liên tưởng đến một ít trong phim ảnh ẩn dụ, chỉ là lần đầu tiên đọc nhân tuyệt sẽ không có phong phú như vậy liên tưởng.

Sau đó sẽ thấy trong sách đối Vu Ba Lạc miêu tả, Tào Đắc Chí cảm giác mình bộc phát thích cái nhân vật này rồi.

Ngoài ra.

Lần nữa phúc thăm Shepherd người này, Tào Đắc Chí lại cảm thấy hơi xúc động.

Hercule Poirot ở trong sách nói: 【 trong lòng mỗi người đều có ẩn bên trong một ít ác niệm, nếu như không có đưng phải đặc định hoàn cảnh kích thích, hắn có lẽ sẽ thể diện đi hết cả đời; nhưng nếu như đưng phải nào đó cám dỗ, ác niệm chiến thắng tâm ý chí bên trong lực, như vậy hắn đem sẽ vạn kiếp bất phục. 】

Shepherd thầy thuốc chính là người sau.

Hắn bản tính cũng không xấu.

Thiệt nghĩ một hồi, nếu hắn như thực địa nói ra Phát Lạp nguyên nhân cái chết, không cầu kia bút mạng người chiếm được phát tài, làm phổ thông ở nông thôn thầy thuốc, hắn như cũ có thể qua hoàn hắn có lẽ nghèo khó nhưng thể diện cả đời; nhưng mà đối với kim tiền chấp niệm, đối tài sản

khát vọng bị phá huỷ một cái cắt, hẳn xuất ra người kế tiếp nói dối, cũng không thể không vì dụng hết tâm cơ điền vào nó, càng đáng sợ hơn, hẳn ở vơ vết tài sản kim tiền trên đường càng đi càng xa, dần dần điền cuông, mất đi tự mình không chế.

Hắn bị lạc ở đục vọng trong thế giới, khát vọng lấy được, sợ hãi mất đi, rốt cuộc vạn kiếp bất phục.

Nhưng hẳn có hay không ẩn bên trong hồi hận đây?

Có lẽ phần này Thủ Cảo chính là tốt nhất chứng minh.

Hắn như cũ yêu quý chính mình danh dự, vì vậy chân tướng sắp bại lộ lúc, không tiếc giết chết Roger.

Mạo hiểm lại quyết tuyệt phương thức.

Hắn tự bạch thư, đã là ở mắc phải mưu sát sau phí công tự mình biện bạch, lại vừa là không ngừng tìm người khác tội bung để cầu được thư thái an ủi loại khác sám hối, nếu hẳn không là không sẽ chọn tự sát tới kết thúc chính mình sinh mệnh ——

Hắn không muốn để cho tỷ tỷ biết chân tướng.

Mặc dù lấy tỷ tỷ thông minh, khả năng đoán được chính mình tự sát nguyên ý.

Tiểu thuyết kết vĩ câu nói kia, rất có ý tứ:

【 nếu như Hercule Poirot không có ẩn lui tới nơi này loại bí ngô là tốt. 】

Đây là Shepherd đối sinh quyền luyện.

Mà khi Tào Đắc Chí nhìn xong lần thứ hai, sắc trời đã hơi tối, các biên tập giống vậy thấy được kết vĩ nơi.

"Phốc."

Tào Đắc Chí bên tay phải biên tập uống nửa cái trà, kết quả trực tiếp phun ra ngoài, lại không để ý tới lau chùi, bật thốt lên một câu nói: "Hung thủ là Shepherd! ?"

Bá bá bá!

Còn lại còn chưa xem xong biên tập, nhất thời dùng giết người như vậy ánh mắt nhìn chăm chăm người nói chuyện, tâm tính băng hi bê.

"Ta giết người!"

"Tại sao kịch xuyên thấu qua!"

"Ta còn không có nhìn xong!"

"Mặc dù không sai biệt lắm cũng thấy nơi này . Nhưng ta thật hận người!"

" . "

Không ít biên tập cũng nổi giận.

Nhưng phát tiết xong lửa giận, mọi người biểu tình lại tập thể thức lâm vào chỗ Chung Ngạc nhưng cùng trong rung động, hiển nhiên bọn họ cũng giống như Tào Đắc Chí, không có đoán được chân tướng.

Mà trong cơn chấn động.

Bỗng nhiên lại có một người hô lên: "Hung thủ lại là Shepherd!"

Mọi người sắc mặt cổ quái nhìn người này: "Đúng vậy, vừa mới không liên nói rồi không?"

"À?"

Người này gãi đầu một cái: "Xin lỗi, nhìn quá nhập thần, ta không nghe được."

Cái này cần nhiều nhập thần .

Chúng nhân tâm lý nhô nước bọt, sau đó cuống mắt trợn trắng, không nghe được còn nói ra, lại vừa là một cái kịch xuyên thấu qua cầu!

Đương nhiên.

Sau đó không thiếu được các biên tập lòng vẫn còn sợ hãi thảo luận:

"Bộ này tiểu thuyết ai viết, có chút biến thái a!"

"Lão đại, người chẳng lẽ đem Katel lão sư đào tới rồi chứ ?"

"Vụ án không tính là đỉnh phong, nhưng kết vĩ, thật là thần rồi!"

"Lật đổ ta đòi trình thám tiểu thuyết hiểu thật sao ."

"Muốn là không phải người khác kịch xuyên thấu qua, ta hẳn sẽ bị dao động đến không nói ra lời."

"Này tiểu thuyết, muốn bạo nổ a!"

"A, ta trước đã đoán Shepherd, nhưng sau đó lại đổ cái suy đoán này, không nghĩ tới ."

"Ta ngược lại thật ra ở đêm ngược Chương 4: thời điểm đoán được, nhưng không quá chắc chắn . Hung thủ thực ra là không phải để cho người ta hoàn toàn không đoán được, chỉ là, thật bất khả tư nghị, loại này trình thám ta lần đầu tiên thấy!"

"Rốt cuộc là ai viết?"

" "

Tào Đắc Chí nghênh hướng ánh mắt mọi người, cười nhạt: "Là Sở Cuồng."

Bộ này tiểu thuyết, là Sở Cuồng ——

Sở Cuồng ở trình thám giới dương danh, liền từ nơi này Tiểu Tiểu ban biên tập bắt đầu!

Chương 303: Lừa gạt

Cổ sự mở đầu bên trong tiến hành vụ án giới thiệu:

Phất Lạp độc chết chính mình tử quý trọng phu, thừa kế trọng phu tài sản, thành trong thôn có tiền nhất nữ nhân. Baidu, càng rất dễ nhìn tiểu thuyết đọc miễn phí.

Mà ở trong thôn này, còn có một cái có tiền nhất nam nhân, gọi là Roger. Roger thì tử rất nhiều năm trước sẽ chết rồi.

Có lẽ bởi vì hai người cũng mất đi phổi ngẫu, đồng bệnh tương liên, cho nên hai người yêu nhau.

Roger dự định với Phất Lạp kết hôn.

Trước khi kết hôn, Phất Lạp nói cho Roger: "Ta độc chết ta tử quý trọng phu, điều bí mật này bị trong thôn một cái người biết, hấn gần đây không ngừng cảm chuyện này uy hiếp ta, lòng gạt ta rất nhiều tiền."

Roger kinh hãi.

Hấn là cái có tinh thần trọng nghĩa nhân, không thể nào tiếp thu được chính mình thật sự thích nữ nhân mưu sát quá bản thân trọng phu.

Mặc dù hấn không có tính toán tố cáo Phất Lạp, nhưng hai người đính hôn nhưng là không bệnh tật mất.

Bất quá Phất Lạp dù sao cũng là Roger thâm thích nữ nhân, vì vậy hấn hỏi Phất Lạp: Là ai ở sau lưng bắt chẹt nàng?

Hấn muốn phải giúp Phất Lạp nhờ cậy cái phiến toái này.

Phất Lạp không có trả lời ngay, mà là để cho Roger đợi hai ngày.

Kết quả, Roger chờ được Phất Lạp tự sát thân vong tin tức.

Không kịp đau buồn, sau đó không lâu, Roger liền nhận được một phong đến từ Phất Lạp tuyệt bút tin .

Không có ai biết Roger có hay không xem qua lá thư này.

Bởi vì lá thư này mất tích, mà Roger cũng chết ở chính mình trong thư phòng, bị người dùng đao cắt cổ.

Thị giác dùng ngôi thứ nhất, gần trong thôn thầy thuốc Shepherd.

Ảo tưởng dùng ngôi thứ nhất là đại kỵ, giống như là huyền nghi kinh sợ hoặc là trinh thám loại hình đảo không có vấn đề.

Ngôi thứ nhất ngược lại có thể đề cao độc giả đại nhập cảm.

"Dễ dàng tâm thường mở đầu."

Tào Đắc Chí nhẹ giọng đánh giá một cái câu:

"Hung thủ đại khái suât là cái kia bắt chẹt Phât Lạp nhân, hấn lo lắng cho mình bắt chẹt hành tích bại lậu, cho nên giết chết Roger, cướp đi Phât Lạp tuyệt bút tin."

Cái này cũng không khó đoán.

Cố sự sức hấp dẫn.

Mặc dù đã sớm dự liệu được cái kết quả này, nhưng Tào Đắc Chí vẫn còn có chút thất lạc.

Không phải nói Sở Cuồng viết không tốt .

Sở Cuồng bộ này trình thám, bút pháp không tậ xấu gì.

Vấn đề ở chỗ, Sở Cuồng viết quá bình thường!

Mười trình thám tác gia, có chín trình thám tác gia đều có thể viết thành như vậy.

Cho nên, không có chút nào đặc sắc!

Bất quá Tào Đắc Chí còn tiếp tục nhìn xuống.

Làm trình thám người yêu thích, hấn rất hưởng thụ cái kia tìm ra lời giải quá trình.

Mà trình thám người yêu thích chung cực hưởng thụ, không thể nghi ngờ là so với trong sách phá án người, sớm hơn phát hiện hung thủ là ai!

Rất nhanh, cố sự tiến hành được Chương 3:.. Baidu, càng rất dễ nhìn tiểu thuyết đọc miễn phí.

Lúc này một người mới vật xuất hiện, một cái tên là Hercule Poirot trình thám!

Dựa theo giới thiệu, cái này Hercule Poirot là một cái đại danh đỉnh đỉnh thám tử tư, phá được quá rất nhiều đại án tử, mới vừa dời đến trong thôn không lâu, mỗi ngày đều ở trong sân loại bí ngô.

"Đột nhiên xuất hiện trình thám?"

Tào Đắc Chí nhíu mày.

Trình thám Hercule Poirot là trong thôn người ngoại lai, một cái người ngoại lai đột nhiên đưa đến tiểu Trấn tử, ngay sau đó một hơi thở trấn chết hai người?

Trùng hợp sao?

Tào Đắc Chí có chút hoài nghi cái này trình thám là hung thủ, nếu như là như vậy thiết lập, như vậy bộ có lẽ còn có chút ý tứ.

Bất quá đến tiếp sau này lại nhìn mười mấy trang, Tào Đắc Chí bỏ đi sự hoài nghi này.

Hercule Poirot đúng là một cái trình thám, mà thôi đệ nhất thị giác tồn tại Shepherd thì tại Hercule Poirot bắt đầu điều tra vụ án sau trở thành Hercule Poirot trợ thủ.

Hung thủ kia là ai đây?

Cảnh sát hoài nghi người là Roger dưỡng tử la Peyton.

Bất quá người này bị Tào Đắc Chí quả quyết loại bỏ hiềm nghi, bởi vì án mạng bên trong càng giống như hung thủ nhân thường thường càng là không phải hung thủ, nha chính là sắp xếp Chương Nhãn Pháp.

Trên thực tế, Hercule Poirot cũng không nghi ngờ Peyton.

Cái này trình thám, tựa hồ quả thật có chút trình độ.

Mà theo cố sự không ngừng tiến hành, càng nhiều càng nhiều nhân vật dính dấp trong đó, Tào Đắc Chí đối bộ này cảm tưởng, dần dần phát sinh biến hóa.

"Có chút ý tứ a."

Vụ án độ khó, đang không ngừng đề cao, đáng giá hoài nghi nhân, cũng càng ngày càng nhiều.

Đầu tiên là Roger bạn tốt Brent, đây là một cái không vũ có lực nam nhân, Roger lúc chết sau khi, hàng này vừa vặn ở Roger trong nhà làm khách. Hơn nữa Brent không có tiền, lại thích Roger cháu gái, hết lần này tới lần khác Roger cháu gái vẫn cùng Roger dưỡng tử la Peyton có quan hệ đặc thù!

Cho nên người này hoàn toàn có thể giết Roger, sau đó hãm hại la Peyton, chính mình ôm mỹ nhân về.

"Sẽ là hấn sao?"

Tào Đắc Chí bắt đầu hấn đầu não gió bão, nhìn về phía trong sách một người khác vật.

Tình kiện gây nhỏ, làm việc nghiêm mật, hoạt bát sáng sủa tiểu thụ nam bí Raymond.

Người này, tựa hồ không có đại mao bệnh, nhưng trình thám, càng không giống hung thủ, thường thường liền là hung thủ!

Ngay sau đó, Tào Đắc Chí lại chú ý tới những người khác.

Vụ án người liên quan vật rất nhiều.

Hơn nữa vụ án này bên trong, liên lụy đến mỗi người, tựa hồ cũng có bí mật của tự mình!

Hercule Poirot còn cố ý đem người sở hữu tự chung một chỗ, rõ ràng điếm ra:

"Các người tất cả mọi người đều giống ta che giấu một bộ phận sự thật, có lẽ các người cho là những sự thật này cùng vụ án không liên quan, cho nên lựa chọn tự bảo vệ mình, nhưng máu chốt phá án có lẽ ngay tại các người giấu giếm bộ phận bên trong."

Tào Đắc Chí cho là Hercule Poirot ở ảo não.

Kết quả để cho hấn ngoài ý muốn là, Hercule Poirot căn bản là không phải ở ảo não, mà là ở trạng bức: "Nhưng là không liên quan, ta sẽ tra ra hết thảy."

Nói như thế nào đây?

Càng giống như là một loại đối hung thủ khiêu khích.

"Rất nhanh ta liền sẽ tìm được người."

Chính là tương tự với như vậy tuyên ngôn, nhìn đến đây, Tào Đắc Chí chợt phát hiện, chính mình thật giống như có chút thích cái này trình thám.

Nhưng hung thủ rốt cuộc là người nào?

Tào Đắc Chí có chút nóng nảy đứng lên.

Hắn làm thâm niên trình thám bộ tổng biên tập, xem qua 80% trình thám, cũng có thể ở trình thám phá án trước phong tỏa hung thủ!

Nhưng lúc này đây, hắn lại không quyết định chắc chắn được rồi.

Bởi vì mỗi nhân vật đều có chứng cứ vắng mặt, hơn nữa mỗi nhân vật cũng đều che giấu một bộ phận sự thật, đưa đến vụ án này bộc phát phức tạp.

Thảo xà màu xám tuyền.

Trong chuyện xưa tất nhiên ẩn tàng phục bút, liên quan tới hung thủ là ai gián tiếp chứng cứ, nhưng Tào Đắc Chí nhìn 2 phần 3 nội dung, lại vẫn không có chính xác đoán ra hung thủ!

Sở Cuồng chăm chỉ .

Vụ án này, nếu như là không phải đủ kiên nhẫn chuẩn bị cùng hoạch định, rất khó viết phức tạp như vậy, hết lần này tới lần khác lại đang phức tạp trung, mượn trình thám tay tới không ngừng đẩy thanh sương mù.

"Bây giờ, nên hoài nghi cũng hoài nghi rồi, như vậy, hung thủ là ai?"

Này thành Tào Đắc Chí đề ý nhất sự tình, hắn hận không được bây giờ liền lật tới kết vĩ, thấy cuối cùng chân tướng!

Nhưng hắn nhìn được.

Nhìn trình thám thú vui ở chỗ trong quá trình trình thám, một khi biết được hung thủ, rất khó cảm nhận được khoái cảm rồi.

Lúc này, Tào Đắc Chí phát hiện, mình đã hoàn toàn bị « Roger nghi án » hấp dẫn!

Đây là một cái rất tốt vụ án!

Toàn bộ vụ án bố trí cùng hoạch định cũng đẹp vô cùng!

Cho nên điều này cũng làm cho Tào Đắc Chí một bên vội vàng muốn tìm ra hung thủ, một bên lại ánh mắt càng ngày càng sáng!

Nguyên lai ảo tưởng tác gia cũng có thể viết ra xinh đẹp như vậy trình thám!

Ách .

Bây giờ có kết luận còn giống như là sớm nhiều chút.

Nếu như Sở Cuồng chỉ là cố bày nghi trận, cuối cùng hung thủ không thể để cho độc giả cảm thấy bưng bít đại ngộ lời nói, như vậy bộ liền không coi là Cao Minh.

Nghĩ tới đây.

Tào Đắc Chí tâm tình có chút khẩn trương.

Cuối cùng mấy chương, hắn cơ hồ là từng câu từng chữ đọc.

Có thể càng đọc tiếp bên dưới, Tào Đắc Chí lại càng thấy được bất an, bởi vì hung thủ hay lại là giấu ở trong sương mù, dù là cố sự tiến triển đến tới hậu bộ phận, mình cũng không có thể tìm được câu trả lời!

"Chẳng lẽ hung thủ không đang hoài nghi trong danh sách?"

Nếu như là như vậy, Tào Đắc Chí nhất định sẽ tức miệng mắng to!

Bởi vì loại này hành vi, giống như một bộ quý phiến, đem người xem bị dọa sợ đến nhất kinh nhất sợ, kết quả đến kết thúc, đạo diễn lại nói cho người biết, thực ra đây đều là nhân vật chính có bệnh tâm thần, cho nên ở tự mình ảo tưởng như thế .

Ta có thể đi người đi.

Sở Cuồng chẳng lẽ cũng chơi đùa bộ này phải không?

Mang theo không đoán được hung thủ buồn rầu, cùng với đôi kết cục có được hay không giải thích hết thấy lo lắng, Tào Đắc Chí rốt cuộc thấy được đếm ngược Chương 3:.

Một chương này kêu « chân tướng rõ ràng » .

Đây là đếm ngược Chương 3:, Sở Cuồng cũng không có lựa chọn cuối cùng mới vạch ra mê đề, tựa hồ phía sau còn có đối toàn bộ vụ án lược cái lồng.

"Ta thừa nhận, ta không đoán ra hung thủ."

Tào Đắc Chí tâm tình có chút nặng nề, hẳn thật bắt đầu lo lắng bộ này kết vĩ có hay không có thể làm cho chính mình tâm phục khẩu phục.

Này chương sau cùng.

Hercule Poirot vạch trần chân tướng: 【 ai là quen thuộc Ngã Khắc Lloyd cũng biết hẳn mua một máy khẩu thuật máy ghi âm nhân; ai là biết nhất định nguyên lý cơ giới nhân; ai là có cơ hội ở tiểu thư Flora đến trước từ ngân quỹ lấy đi kiếm nhân; ai là cầm ăn mặc ngoạn ăn thuật máy ghi âm đồ dựng nhân; ai là ở Parker cho cảnh sát gọi điện thoại lúc có thể đơn độc ở trong thư phòng ngây ngô mấy phút nhân —— 】

Nhìn đến đây, Tào Đắc Chí đột nhiên từ trước máy vi tính đứng lên!

Hắn con mắt, trừng giống như chuông đồng lớn băng!

Hắn hô hấp, trong nháy mắt này, trở nên cực kỳ thô trọng!

Rung động!

Run sợ!

Vạn vạn không nghĩ tới!

Suy đoán của mình rồi chính quyền sách hung thủ lại là .

Tạ! Bạt! Đức!

Không sai, chính là "Ta", ngôi thứ nhất Shepherd!

Toàn bộ cố sự đều là lấy Shepherd thị giác mở ra, từ Hercule Poirot xuất hiện, lại tới Shepherd trở thành Hercule Poirot trợ thủ, trong quá trình này

Tào Đắc Chí chưa bao giờ hoài nghi tới Shepherd!

Là không phải chỉ số thông minh của hắn chưa đủ!

Mà là hắn, bị Sở Cuồng cho lừa gạt!

Triệt đầu triệt đuôi lừa gạt!

Ai có thể nghĩ tới "Ta" là hung thủ?

Làm độc giả mở ra bộ này « Roger nghi án », gần như trong nháy mắt sẽ đem Shepherd loại bỏ bên ngoài đi!

Người này lấy người tham dự thân phận chứng kiến toàn bộ vụ án phát triển, đồng thời mở đầu liền hàng ra chúng có vắng mặt .

Kết quả đều là giả!

Có góc sắc chúng có vắng mặt, thực ra ở trong chuyện kỳ liên bắt đầu bị lật đổ, nhưng khi đó, chính mình tầm mắt đã hoàn toàn bị mấy cái trọng đại người hiểm nghi hấp dẫn!

"Thảo!"

Tào Đắc Chí cảm giác mình bị triệt để lừa bỡn, nào có trình thám sẽ như vậy nói gạt độc giả, hung thủ là "Ta" ?

Đơn giản là lừa dối độc giả cảm tình ——

Tào Đắc Chí cảm giác mình hẫng kêu la như sấm.

Nhưng không biết tại sao, ở hung hăng nổ cái thô tục sau đó, hẫng mặt bỗng nhiên có chút phiếm hồng, ánh mắt cũng biến thành xấu hổ đứng lên.

Hẫng thật không muốn thừa nhận, nhưng giờ phút này một cái rất lật đổ sự thực là:

Hẫng lại cảm giác mình .

Rất thoải mái?

Đó là một loại bị Hoa Lệ làm nhục sau đó, bỗng nhiên tràn ngập nội tâm vui thích!

Mà khi sau khi xem xong tiếp theo hai chương giải thích, minh bạch « Roger nghi án » cả bản cố sự, thực ra đều là Shepherd một phần nhận tội tự bạch thư sau đó .

Đắc chí cao triều.

Chương 304: Bắp dùi tới chỗ nào đều là bắp dùi

"Nguyên lai trình thám tiểu thuyết còn có thể như vậy viết!"

Đặc chí là bên đọc tiểu thuyết bên đoán hung thủ, từng bước từng bước hoài nghi, từng bước từng bước loại bỏ, cơ hồ đem hẳn cảm thấy có hiềm nghi mỗi một người động cơ cùng gây án thủ pháp cũng suy đoán một lần .

Kết quả vẫn bị Sở Cuồng bày một đạo!

Cho nên khi nhìn Hercule Poirot nói ra hung thủ tên một khắc, hẳn mới có thể tóc gáy dựng đứng, mồ hôi lạnh chảy dài.

Rung động đồng thời, hẳn lại nổ cái thô tục, cảm thấy đây là một loại lừa gạt độc giả hành vi ——

Này cũng là sự thật.

Sở Cuồng chính là ở lừa gạt độc giả!

Từ bất kỳ ý nghĩa gì đi lên nói, "Lừa gạt" cái từ này cũng không quá phận.

Có thể Tào Đắc Chí vì sao lại cảm thấy xấu hổ?

Bởi vì này là không phải cá tháng tư đùa giỡn thức lừa gạt, mà là chỉ số thông minh bên trên nghiền ép!

Thông qua tự bạch thư cùng với vụ án phân tích có thể thấy được .

Ngoại trừ nhân tự thuật phương thức mà không thể không quay mũi một ít trực quan tiết lộ bí mật trở ra, Sở Cuồng cũng không có ở trong sách tận lực giấu giếm bất kỳ đầu mối nào.

Có địa phương, vẫn tự tự thuật bên trên thậm chí còn có khá mạnh ám chỉ!

Đây là so sánh tự bạch thư cùng hồi tưởng mới phát hiện tình huống.

Cho nên, quyển sách này, có thể nói tương đối công bình tác gia cùng độc giả trình thám tử thí.

Tào Đắc Chí buồn bực phương ở nơi này .

Rõ ràng Sở Cuồng thực ra đã sớm thông qua tiền văn vô số phục bút, để lộ ra thân phận hung thủ .

Bất quá Sở Cuồng cũng chính là lợi dụng độc giả loại này chắc hẳn phải vậy, chế tạo một cái trình thám khu không thấy được, cho nên ở kết cục công bố thời điểm, Tào Đắc Chí mới sẽ cảm thấy như thế không tương tượng nổi!

Đặc chí cảm giác mình là ngẩng đầu ưỡn ngực bước chân vào Sở Cuồng hố to.

Nhân gia đã sớm tú quá chứng cứ, chỉ là mình thân là độc giả không phát hiện mà thôi.

Phải biết, có chút trình thám tiểu thuyết, thích đem mang tính then chốt chứng cứ giấu ở cuối cùng, giấu ở trình thám trong đầu, dưới tình huống như vậy, độc giả không đoán được hung thủ có thể thông cảm được.

Bởi vì không đem chứng cứ quan trọng viết ra.

Nhưng A Bà là cái rất bản cách tác gia, nàng tiểu thuyết ít ỏi sẽ đem chứng cứ giấu đến cuối cùng!

Nàng sẽ cho độc giả phá án cơ hội, để cho độc giả đi khiêu chiến trình thám phá án tốc độ, thì nhìn độc giả có thể không thể nhìn thấy nàng giấu ở trong văn tự chi tiết.

"Thua thiệt ta xem qua nhiều như vậy trình thám tiểu thuyết."

Tào Đắc Chí tự nói, sau đó bỗng nhiên vỗ mạnh hạ bấp đùi mình:

"Không đúng, xem qua nhiều hơn nữa trình thám tiểu thuyết đều vô dụng, bởi vì bộ này tiểu thuyết miêu tả thủ pháp là khai sáng tính, trình thám giới tiểu thuyết, lúc trước chưa bao giờ quá loại này lối viết xuất hiện!"

Cho nên mình mới sẽ gần như bản năng cho là "Ta" là không phải hung thủ!

Bởi vì Tào Đắc Chí đại nhập chính là "Ta" a!

Ta là ai?

Shepherd a!

Nếu như Tào Đắc Chí xem qua một bộ tên là « Vũ Lâm Ngoại Truyện » phim truyền hình, giờ phút này nhất định phi thường hiểu một cái tên là Cơ Vô mệnh nam nhân.

"Là ta . Giết ta?"

Nhưng lại là ai quy định, "Ta" không thể là hung thủ?

Cho tới bây giờ không có cái quy củ này!

Chỉ là theo bản năng mình, loại bỏ "Ta" tên hung thủ này.

Sở Cuồng làm việc rất đơn giản.

Đánh vỡ thông thường, trọng tâm định nghĩa cái gì gọi là trình thám "Hết thầy tất cả có thể" !

"Đây là một bộ gần như lật đổ truyền thống trình thám tiểu thuyết sáng tác thủ pháp tác phạm!"

Đắc chí gần như có thể khẳng định, bộ này tiểu thuyết phát hành sau đó, nhất định sẽ đưa tới vô số trình thám tác gia bắt chước ——

Đắc chí nghĩ rằng không có sai.

Trên địa cầu, theo A Bà bộ này « Roger nghi án » phát hành, rất nhiều người cũng bắt chước loại này sáng tác thủ pháp.

Loại này sáng tác thủ pháp, còn có một cái đặc biệt tên.

"Tự quý "

Danh như ý nghĩa.

Chính là tự thuật tính quý kẻ, chỉ là lợi dụng văn chương kết cấu hoặc văn tự kỹ xảo, đem một ít sự thật cố ý đối độc giả giấu giếm hoặc nói gạt, cho

đến cuối cùng mới vạch trần ra vụ án chân tướng, để cho độc giả cảm thụ khó mà hình dung kinh ngạc cảm.

A Bà, chính là tự quý khai ích giả!

Nếu không tại sao nói A Bà là trinh thám giới lão khai sơn quái đây.

Tự quý chỉ là nàng mở ra một loại trong đó sáng tác phương pháp mà thôi, nàng ngoài ra mở ra kiểu kéo theo phong triều kinh khủng hơn.

Trên thực tế, liền tự quý mà nói, thì có sau đó « thùng thùng cầu treo » rơi xuống đợt tác phẩm trí kính cùng bất chước.

"Cơ hội tới!"

Cảm nhận được cực kỳ chấn động mạnh hám sau đó, Tào Đắc Chí cảm giác mình cả người bước chân đều có điểm nhẹ nhàng: "Bộ này tiểu thuyết nhất định có thể hỏa!"

Ngân Lam Thư Khô trinh thám tiểu thuyết không được?

Kìa mẹ nó lúc trước!

Bây giờ chúng ta có Sở Cuồng rồi!

Lúc này, Tào Đắc Chí hồi tưởng lại lão Hùng đem tiểu thuyết giao cho mình lúc, trên mặt bộ kia buồn bực và không thôi, gần như không nhận được nghĩ muốn cất tiếng cười to!

Hắc hắc.

Sở Cuồng nhưng là cái bảo bối a!

Nếu để cho bây giờ Tào Đắc Chí đem Sở Cuồng đưa về đến ảo tưởng ngành, sợ rằng Tào Đắc Chí sắc mặt không thể so với lão Hùng đẹp mắt đi nơi nào.

Có thể là không phải chứ sao.

Như vậy to một đại chân, ai chịu để cho chạy?

Cũng là ta vận mạng tới, vị này bấp đùi, lại tới chúng ta trinh thám bộ!

Chỉ có thể nói .

Sở Cuồng loại này bấp đùi, tới chỗ nào đều là bấp đùi!

Không nghi ngờ chút nào, « Roger nghi án » nhất định phải xuất bản, hơn nữa phải nhất định tuyên truyền đúng chỗ, vì thế Tào Đắc Chí mở ra một biết.

"Cũng tới xem một chút bộ này tiểu thuyết!"

Trinh thám ngành các biên tập trở mắt nhìn nhau, cuối cùng nhìn về phía Tào Đắc Chí: "Lão đại, có việc mừng ni?"

Các biên tập cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua Tào Đắc Chí cao hứng như thế.

Bình thường Tào Đắc Chí đều là vẻ mặt đưa đám, bởi vì công ty thường cách một đoạn thời gian cũng sẽ họp, làm trinh thám bộ tổng biên tập, mỗi lần họp Tào Đắc Chí cũng sẽ bị mắng, ngày giờ rất nhiều thế nào vui vẻ?

"Nhìn xong các người sẽ biết!"

Tào Đắc Chí dương dương đắc ý mở miệng nói: "Cách giờ tan sở còn có ba giờ, không sai biệt lắm đủ các người xem xong."

"Nào dám tình tốt."

Tất cả mọi người tình nguyện, tổng biên tập lên tiếng, trên tay công việc có thể thả thả, ở nhìn chỗ này một chút tiểu thuyết, nhiều thoải mái?

Ân.

Quả thật rất thoải mái .

Có người dựa cái ghế, có người hai chân đong đưa, thỉnh thoảng uống một hớp trà, thích ý nhìn trịnh thám tiểu thuyết tiểu thuyết, các biên tập nhân gian lý tưởng!

Tào Đắc Chí cũng không phê bình.

Ngược lại trong bộ môn cũng không đại sự gì nhi, nếu quyết định đem « Roger nghi án » làm công việc trọng điểm, tự nhiên muốn để cho thủ hạ nhân hiệu một chút.

Chính hắn cũng thừa dịp công phu này, đem « Roger nghi án » lần nữa nhìn qua một lần.

Bởi vì biết kết cục, có ý thức tìm kiếm, cho nên lần này Tào Đắc Chí thấy được cho phép nhiều hơn mình lần đầu tiên đọc lúc coi thường chi tiết.

Tỷ như hắn thấy Chương 3: Thời điểm .

"Nguyên lai ngay từ lúc lần đầu tiên gặp nhau thời điểm, cũng đã dự kỳ kết cục, Hercule Poirot lần đầu tiên ra sân, không cẩn thận vứt bỏ bí ngô, kết quả chính xác đập trúng Shepherd."

Tào Đắc Chí bật cười.

Cái này làm cho hắn liên tưởng đến một ít trong phim ảnh ẩn dụ, chỉ là lần đầu tiên đọc nhân tuyệt sẽ không có phong phú như vậy liên tưởng.

Sau đó sẽ thấy trong sách đối Vu Ba Lạc miêu tả, Tào Đắc Chí cảm giác mình bộc phát thích cái nhân vật này rồi.

Ngoài ra.

Lần nữa phúc thăm Shepherd người này, Tào Đắc Chí lại cảm thấy hơi xúc động.

Hercule Poirot ở trong sách nói: 【 trong lòng mỗi người đều có ẩn bên trong một ít ác niệm, nếu như không có đụng phải đặc định hoàn cảnh kích thích, hắn có lẽ sẽ thể diện đi hết cả đời; nhưng nếu như đụng phải nào đó cám dỗ, ác niệm chiến thắng tâm ý chí bên trong lực, như vậy hắn đem sẽ vạn kiếp bất phục. 】

Shepherd thầy thuốc chính là người sau.

Hắn bản tính cũng không xấu.

Thiệt nghĩ một hồi, nếu hắn như thực địa nói ra Phát Lạp nguyên nhân cái chết, không cầu kia bút mạng người chiếm được phát tài, làm phổ thông ở nông thôn thầy thuốc, hắn như cũ có thể qua hoàn hắn có lẽ nghèo khó nhưng thể diện cả đời; nhưng mà đối với kim tiền chấp niệm, đối tài sản

khát vọng bị phá huỷ một cái cắt, hẳn xuất ra người kế tiếp nói dối, cũng không thể không vì dụng hết tâm cơ điền vào nó, càng đáng sợ hơn, hẳn ở vơ vết tài sản kim tiền trên đường càng đi càng xa, dần dần điền cuông, mất đi tự mình không chế.

Hắn bị lạc ở đục vọng trong thế giới, khát vọng lấy được, sợ hãi mất đi, rốt cuộc vạn kiếp bất phục.

Nhưng hẳn có hay không ẩn bên trong hồi hận đây?

Có lẽ phần này Thủ Cảo chính là tốt nhất chứng minh.

Hắn như cũ yêu quý chính mình danh dự, vì vậy chân tướng sắp bại lộ lúc, không tiếc giết chết Roger.

Mạo hiểm lại quyết tuyệt phương thức.

Hắn tự bạch thư, đã là ở mắc phải mưu sát sau phí công tự mình biện bạch, lại vừa là không ngừng tìm người khác tội bung để cầu được thư thái an ủi loại khác sám hối, nếu hẳn không là không sẽ chọn tự sát tới kết thúc chính mình sinh mệnh ——

Hắn không muốn để cho tỷ tỷ biết chân tướng.

Mặc dù lấy tỷ tỷ thông minh, khả năng đoán được chính mình tự sát nguyên ý.

Tiểu thuyết kết vĩ câu nói kia, rất có ý tứ:

【 nếu như Hercule Poirot không có ẩn lui tới nơi này loại bí ngô là tốt. 】

Đây là Shepherd đối sinh quyền luyện.

Mà khi Tào Đắc Chí nhìn xong lần thứ hai, sắc trời đã hơi tối, các biên tập giống vậy thấy được kết vĩ nơi.

"Phốc."

Tào Đắc Chí bên tay phải biên tập uống nửa cái trà, kết quả trực tiếp phun ra ngoài, lại không để ý tới lau chùi, bật thốt lên một câu nói: "Hung thủ là Shepherd! ?"

Bá bá bá!

Còn lại còn chưa xem xong biên tập, nhất thời dùng giết người như vậy ánh mắt nhìn chăm chăm người nói chuyện, tâm tính băng hi bê.

"Ta giết người!"

"Tại sao kịch xuyên thấu qua!"

"Ta còn không có nhìn xong!"

"Mặc dù không sai biệt lắm cũng thấy nơi này . Nhưng ta thật hận người!"

" . "

Không ít biên tập cũng nổi giận.

Nhưng phát tiết xong lửa giận, mọi người biểu tình lại tập thể thức lâm vào chỗ Chung Ngạc nhưng cùng trong rung động, hiển nhiên bọn họ cũng giống như Tào Đắc Chí, không có đoán được chân tướng.

Mà trong cơn chấn động.

Bỗng nhiên lại có một người hô lên: "Hung thủ lại là Shepherd!"

Mọi người sắc mặt cổ quái nhìn người này: "Đúng vậy, vừa mới không liên nói rồi không?"

"À?"

Người này gãi đầu một cái: "Xin lỗi, nhìn quá nhập thần, ta không nghe được."

Cái này cần nhiều nhập thần .

Chúng nhân tâm lý nhô nước bọt, sau đó cuống mắt trợn trắng, không nghe được còn nói ra, lại vừa là một cái kịch xuyên thấu qua cầu!

Đương nhiên.

Sau đó không thiếu được các biên tập lòng vẫn còn sợ hãi thảo luận:

"Bộ này tiểu thuyết ai viết, có chút biến thái a!"

"Lão đại, người chẳng lẽ đem Katel lão sư đào tới rồi chứ ?"

"Vụ án không tính là đỉnh phong, nhưng kết vĩ, thật là thần rồi!"

"Lật đổ ta đòi trình thám tiểu thuyết hiểu thật sao ."

"Muốn là không phải người khác kịch xuyên thấu qua, ta hẳn sẽ bị dao động đến không nói ra lời."

"Này tiểu thuyết, muốn bạo nổ a!"

"A, ta trước đã đoán Shepherd, nhưng sau đó lại đổ cái suy đoán này, không nghĩ tới ."

"Ta ngược lại thật ra ở đêm ngược Chương 4: thời điểm đoán được, nhưng không quá chắc chắn . Hung thủ thực ra là không phải để cho người ta hoàn toàn không đoán được, chỉ là, thật bất khả tư nghị, loại này trình thám ta lần đầu tiên thấy!"

"Rốt cuộc là ai viết?"

" "

Tào Đắc Chí nghênh hướng ánh mắt mọi người, cười nhạt: "Là Sở Cuồng."

Bộ này tiểu thuyết, là Sở Cuồng ——

Sở Cuồng ở trình thám giới dương danh, liền từ nơi này Tiểu Tiểu ban biên tập bắt đầu!

Chương 305: Sở Cuồng nã tàn fan

"Hung thủ lại là hấn!"

Cùng lúc đó, Lâm Uyên bên trong phòng làm việc, vừa mới học xong tiểu thuyết Kim Mộc, đột nhiên phát ra to lớn kêu lên!

Lúc này La Vi đã tan việc.

Lâm Uyên đang định về nhà, chợt nghe Kim Mộc kêu lên, dừng bước.

Hấn cảm thấy Kim Mộc có lời muốn nói.

Sự thật cũng xác thực như thế, Kim Mộc thật có lời muốn nói, hơn nữa nghĩ sẵn trong đầu rất nhiều, nhưng cuối cùng giản hóa thành phẩm chất vấn đề:

"Ông chủ, trinh thám này tiểu thuyết quá kinh người, hung thủ lại là ngôi thứ nhất thì giác Shepherd, đơn giản là không tưởng tượng nổi! Người là thể nào nghĩ tới đây loại sáng tác thủ pháp."

"Tự quý." Lâm Uyên nói.

"Cái quý gì?" Kim Mộc mờ mịt.

Lâm Uyên giải thích: "Quý kẻ quý —— tự thuật tính quý kẻ, đây là « Roger nghi án » thật sự áp dụng sáng tác thủ pháp."

Kim Mộc há miệng.

Thật lâu, hấn mới lẩm bẩm nói: "Tự quý . Tự thuật tính quý kẻ, bởi vì tiểu thuyết tự thuật phương thức, cho nên độc giả mở đầu liền dễ dàng rơi vào cái này vẫn tự cảm bầy, nhưng này lại là không phải thuần túy ở chơi đùa vẫn tự trò chơi, không hổ là Sở Cuồng ."

Có chút tự quý trinh thám, thuần túy ở chơi đùa vẫn tự trò chơi.

Nhưng « Roger nghi án » là không phải, làm sớm nhất một bộ tự quý hình tiểu thuyết, bộ tác phẩm này chỉ là lợi dụng độc giả suy nghĩ lỗi lầm, nhưng đầu mỗi cũng không ần núp, cho nên có bộ phận độc giả là có thể trước thời hạn đoán được hung thủ.

Đương nhiên.

Nếu như từ không tiếp xúc qua tự quý thủ pháp nhân, chỉ một dựa vào trong tiểu thuyết cung cấp đầu mỗi đẩy ra lý, đoán được hung thủ có khả năng cực kỳ nhỏ.

Trừ phi hấn vừa mới bắt đầu có được quá ví dụ như "Vụ án này hung thủ người tuyệt đối không đoán được" loại mãnh liệt ám chỉ.

"Biết."

Lâm Uyên sau khi rời đi, Kim Mộc có chút kích động đứng lên, liên lạc Ngân Lam Thư Khố, thảo luận tân tiểu thuyết xuất bản công việc.

Mà theo Kim Mộc cùng Ngân Lam Thư Khố giao thiệp, bên kia cũng ở đây đêm đó nghiên cứu rồi liên quan tới « Roger nghi án » sách lược tuyên truyền.

Không nghi ngờ chút nào.

Làm Ngân Lam Thư Khố trụ cột tử một trong, đại Thần Tác gia Sở Cuồng trình thám tân tác dĩ nhiên là muốn an bài cao nhất tuyên truyền phát hành cấp bậc.

Đây là bài diện!

Ngày thứ 2, Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền kéo lên màn mở đầu!

Hoa Lệ quan võng tiêu đề bên trên, chuyên đề danh rất phù hợp Sở Cuồng mở sách mới phong cách, giọng vậy thì thật là trước sau như một phách lối, đơn giản là Sở Cuồng sách mới tuyên truyền phù hợp thuật ngữ:

【 lấy trình thám tên, hướng độc giả tuyên chiến, sách mới « Roger nghi án » , Sở Cuồng 轰轰 khai sáng loại hình mới! 】

Điểm vào chuyên đề, nội dung mỗi một thủ đô lâm thời lấy dấu chấm than(!) kết vĩ:

"Sở Cuồng trình thám sách mới rung động phát hành!"

"Tiểu thuyết kết vĩ đem sợ bạo nổ người con mắt!"

"Hoàn toàn lật đổ người đối với trình thám nhận thức!"

"Khai sáng thuộc về trình thám tân hình sáng tác thủ pháp!"

"Sở Cuồng: Một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua!"

Ngài nhìn một chút, "Khai sáng", "Rung động", "Sợ bạo nổ", "Lật đổ",

"Một mực bị bắt chước chưa bao giờ bị vượt qua" .

Những thứ này hình dung, cái nào không phách lối?

Nhất là cuối cùng câu kia "Một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua", đơn giản là Sở Cuồng nghiệp giới địa vị chân thực tả chiếu.

Bởi vì hần khai sáng lại dẫn dắt rồi nhiều cái loại tiểu thuyết hình, để cho nhiều người hơn ăn một chén com.

Cho nên .

Dù là thuật ngữ lớn lối nhiều chút, dù là tuyên truyền giọng rất lớn, đối mặt phô thiên cái địa sách mới quảng cáo, độc giả cũng không cảm thấy không ôn.

Ngược lại.

Rất nhiều người, cũng đối với cái này quyền sách, ôm cực cao mong đợi

---

"Sở Cuồng sẽ đối trình thám hạ thủ? Chớ nói, ta mua còn không được chứ sao."

"Đối trình thám, không có hứng thú; đối Sở Cuồng, có hứng thú. Không kịp nhiều lời, sách mới mau hơn thành phố ~ "

"Làm Sở nhân, gần đây mới vừa học xong « một chén Dương Xuân mì » , coi như hướng về phía này bản tiểu thuyết, cũng hần nhìn một chút Sở

Cuồng sách mới, huông chi ta là thâm niên trinh thám người yêu thích, chúng ta Sở nhân thích nhất nhìn chính là trinh thám tiểu thuyết!"

"Trinh thám tiểu thuyết? Biến, không nhìn . Nha, Sở Cuồng viết a, kia không sao."

"Ha ha ha ha, chân thực, Sở Cuồng đã hoàn toàn phá vỡ loại hình hạn chế, hạn chế hẳn bất luận viết cái gì đều có người trả tiền."

"Chủ nếu là bởi vì, mặc dù loại hình một mực đổi, nhưng Sở Cuồng lợi hại địa phương ở chỗ, hẳn mỗi một loại hình tiểu thuyết cũng viết phi thường xuất sắc!"

"Oa, những lời này thật là khí phách, một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua, Sở Cuồng lão tặc thật là lớn uy phong!"

" "

Các độc giả cũng không biết.

Xa xôi một tinh cầu khác, trinh thám giới đối với A Bà đánh giá, vừa vặn cũng là câu này "Một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua" .

Conan Doyle làm ra một cái tên là trinh thám bánh ngọt, chế tạo trinh thám giới đệ nhất nhân Sherlock Holmes!

Mà A Bà tác phẩm chính là lấy bán bạo nổ toàn thế giới phương thức, để cho nhiều người hơn ăn được cái này bánh ngọt, cũng chế tạo trinh thám giới người thứ hai, Hercule Poirot!

Này từ rất nhiều trinh thám giới danh túc tác phẩm cũng được A Bà tác phẩm ảnh hưởng liền có thể thấy được lốm đốm.

Cùng A Bà, là trinh thám giới chân chính người mở đường.

Nếu như nói người trước là Vương, người sau đó là hoàn toàn xứng đáng Vương Hậu.

Nhưng mà trinh thám trong vòng, rất nhiều độc giả đối với lần này nhưng là nửa tin nửa ngờ.

Sở Cuồng danh tiếng cực lớn, mọi người tự nhiên đều biết người này cực kỳ giỏi khai sáng loại hình mới, phía trước có rất nhiều chuyện thật đặt ở trước mặt.

Nhưng bởi vì trinh thám giới độc giả đối với trinh thám có chính mình một bộ nhận thức, cho nên bọn họ rất khó tưởng tượng, trinh thám như thế nào khai sáng loại hình mới?

Liền Katel đợi trinh thám vòng đỉnh cấp đại lão, cũng không dám nói mình có thể viết ra một bộ khai sáng trinh thám loại hình mới tác phẩm chứ ?

Giống vậy nghi ngờ, cũng ở đây trinh thám giới một ít trong lòng tác gia sinh ra.

Không ít người, cũng ở trong đáy lòng thảo luận:

"Sở Cuồng sách mới muốn viết trinh thám, hơn nữa tuyên bố sẽ khai sáng thuộc về trinh thám tiểu thuyết loại hình mới, các người thấy thế nào ?"

Trình thám cùng ảo tưởng là hoàn toàn bất đồng đề tài cùng tiểu thuyết lĩnh vực, nhưng Sở Cuồng lượng tiêu thụ đại năng đánh!

Có thể đánh đến trình thám giới rất nhiều tác gia đối người này cũng là như sấm bên tai mức độ!

"Nếu như đối một người, nói ra những lời này, ta khả năng một cái miệng rộng từ liền hô đi qua, nhưng nếu như là Sở Cuồng, ta cầm giữ nguyên ý kiến."

Có người không xác định mở miệng nói.

Chợt có người tiếp lời: "Mọi mắt mong chờ đi, nếu quả thật có thể khai sáng trình thám loại hình mới, kia Sở Cuồng đối trình thám công hiến liền quá lớn."

"Hắn là có chút sáng tạo đi."

Một cái trình thám tác gia nghĩ rằng hơi khách quan:

"Khả năng không đạt tới khai sáng loại hình mới mức độ, nhưng quả thật có nhất định sáng tạo, nếu hắn không là môn tuyên truyền không dám kêu được lớn tiếng như vậy, tóm lại phải cân nhắc sau này bị đánh mặt tình huống."

Dựa theo tiểu thuyết tuyên truyền đi tiểu tính, làm chút ít sáng tạo, lại kêu lên "Khai sáng loại hình mới" khẩu hiệu, quả thật không tạt xấu.

Dù sao nghiệp giới công nhận sự thật chính là .

Tuyên truyền chính là đang làm phẩm chất lượng trên căn bản vào Hành Nhất định thứ khoác lác.

Bây giờ mọi người liền hiếu kỳ, cái này tuyên truyền, có bao nhiêu là thực sự, có bao nhiêu là lượng nước.

Chỉ muốn làm nhất định sáng tạo, sẽ không có ai sẽ bắt tuyên truyền bên trong khoác lác không để cho, này đồng dạng là nghiệp giới nhận thức chung.

Bằng không đợi vì vậy đập mọi người chén cơm.

Dù sao toàn bộ tác gia làm tuyên truyền cũng sẽ vào Hành Nhất định trong trình độ tự mình tô điểm cho đẹp, cũng chính là có câu nói thứ khoác lác.

Chỉ cần người đừng thổi đến quá phận là được.

Nếu như ta hiện tại không để cho người thổi một chút ngu, sau này người cũng không để cho ta thổi làm sao bây giờ?

Văn nhân tương khinh hiện tượng, có.

Hoa Hoa cổ kiêu nhân nhắc nhân buôn bán lẫn nhau thổi hiện tượng, cũng có.

Cho nên, hơi chút thông minh một chút nhân đều biết, loại thời điểm này không thể quá sớm có kết luận ——

Mới là lạ!

Trên đời vĩnh viễn không thiếu còn chưa có xem qua tác phẩm liền quá sớm có kết luận nhân, cho nên mới có nhiều như vậy đánh mặt tình huống phát

sinh.

Lần này cũng giống vậy.

Làm Ngân Lam Thư Khố truyền ra Sở Cuồng muốn viết trình thám tin tức, lại trong vòng đại đa số người đều tại cầm ngắm nhìn thái độ thời điểm, có người bắt đầu theo thói quen trước thời hạn có kết luận ——

Đừng hiểu lầm.

Lần này là không phải giẫm đạp, mà là thối!

"Hôm nay lên mạng biết được Sở Cuồng lão sư muốn viết trình thám tiểu thuyết sự tình, sau đó thấy có người nói Sở Cuồng đi qua chưa bao giờ viết qua trình thám tiểu thuyết, tác phẩm bên trong thậm chí chưa bao giờ xuất hiện qua trình thám nguyên tố, cho nên hoài nghi Sở Cuồng bộ này trình thám sách mới tuyên truyền có hay không lượng nước quá lớn, ta đây cảm giác mình phải nhất định đứng ra nói một câu, Sở Cuồng trình thám sách mới tuyệt đối sẽ không kém!"

"Lý do rất đơn giản."

"Đôi Sở Cuồng vẫn ôm nghi ngờ nhân nhất định là không biết Sở Cuồng, kẻ hèn bất tài, gần đây vừa mới đem Sở Cuồng toàn bộ tác phẩm quét xong, quét xong sau ta chỉ muốn nói, Sở Cuồng bên trên bộ trưởng thiên cổ sự « Quý Xuy Đăng » bên trong liền có nhất định trình thám nguyên tố, trên thực tế kia bộ tiểu thuyết thu tóm đủ loại kiến thức cùng sáng tác nguyên tố rất nhiều nhiều nữa..., cho tới ta có thể liệt kê bảy tám loại trở lên!"

"Có người sẽ còn nói, coi như Sở Cuồng lúc trước thư có chút trình thám nguyên tố, cũng không có nghĩa là hắn viết trình thám rất lợi hại a."

"Lâm to! Nhìn tổng quát Sở Cuồng xuất đạo tới nay toàn bộ tác phẩm, không cần biết hắn đi qua có hay không viết qua cái kia loại hình, chỉ cần hắn nguyện ý viết, toàn bộ lấy được thành công! Trộm mộ đều hiểu nhân, sẽ không hiểu trình thám?"

"Sở Cuồng đệ nhất thiên hạ! Biết tự nhiên biết!"

Điều này trường văn ở bộ lạc phát hành, mà phát hành điều này trường văn nhân, tên là Thân Gia Thụy.

Rất nổi danh đoàn thiên tác gia!

Đoàn thiên tác gia trong chuyện này khả năng thiếu chút nữa quyền phát ngôn, bất quá Thân Gia Thụy không kém cái này quyền phát ngôn, bởi vì hắn đoàn thiên đều là trình thám!

Cho nên, Thân Gia Thụy nhưng thật ra là một cái lấy đoàn thiên sở trường trình thám tác gia!

Tại hành nghiệp nội, hắn là có địa vị nhất định.

Kết quả hắn lên tiếng, chính là vượt trội một chữ, "Thối" !

Về phần Thân Gia Thụy tại sao thối lợi hại như vậy, hay là bởi vì trước hắn ở đoàn thiên tiểu thuyết tranh trung bại bởi Sở Cuồng « một chén Dương Xuân mì » .

Thua hết sau đó, Thân Gia Thụy liền đem Sở Cuồng toàn bộ tác phẩm đều thấy, kết quả càng xem càng thích, càng xem càng tươi đẹp!

Nhất là bộ « Quý Xuy Đãng » sau đó, Thân Gia Thụy trực tiếp đối Sở Cuồng kính vi thiên nhân!

"Chân chính kiêu thiên tài tác gia, có lẽ trên thế giới ép căn bản không hề Sở Cuồng viết không đến loại tiểu thuyết hình!"

Đây là Thân Gia Thụy nhìn xong Sở Cuồng toàn bộ tác phẩm sau ra kết luận.

Người nọ là yêu nghiệt!

Cho nên bây giờ, Thân Gia Thụy đã thành Sở Cuồng fan cứng, xác thực nói, là nã tàn fan!

Nã tàn fan trong mắt, có thể không cho phép một chút xíu người khác đối Sở Cuồng nghi ngờ, vì vậy mới có bản này trường văn.

Trường văn phát hành sau, Thân Gia Thụy bình luận khu hoàn toàn nổ:

"Ta nguyện xung người vì số một Sở thôi!"

"Ha ha ha ha ha số một Sở thôi lại login rồi hả?"

"Thân Gia Thụy: Ta là không phải nhằm vào ai, ta là nói các vị đang ngồi ở đây ngoại trừ Sở Cuồng, còn lại đều là xx."

"Ngài chính là Sở Cuồng số một mê đệ?"

"Ta trực tiếp người tốt, người thân lão sư dù sao cũng là trinh thám vòng bàn tay tử, cứ như vậy đem một cái trinh thám vòng người mới thôi nổ?"

" "

Thân Gia Thụy số một Sở thôi danh tiếng coi như là tọa thật, bất quá cũng là bởi vì Thân Gia Thụy lần này cuồng xuy, trinh thám vòng đối với Sở Cuồng sách mới chú ý trực tiếp liền bên trên rồi một nấc thang!

Chương 306: Còn có ai

Thân Gia Thụy phen này thối phồng, để cho trình thám vòng không ít tác gia mộng ép.

Thân Gia Thụy .

Này nên tính là sử thượng tối đại bài thủy quân đi?

Nếu như người Thân Gia Thụy xem qua sách này coi như xong rồi, có thể người rõ ràng chưa có xem qua quyển sách này, liền như thế nói lớn không ngưng, không sợ phiền phức sau đánh mặt?

Không chỉ có trình thám nhóm tác giả mộng.

Xuất bản vòng cũng ít nhiều có chút mộng.

Mộng bức đồng thời, lại không nhìn được âm thầm cảnh giác, nhất là mấy nhà kia cùng Ngân Lam Thư Khố kích thước tương phản Nhà Xuất Bản

---

Sở Cuồng muốn viết trình thám?

Đều biết Ngân Lam Thư Khố trình thám ngành căn bản chính là chung bày, bọn họ đây là định tìm Sở Cuồng cứu tràng?

Khoan hãy nói.

Sở Cuồng vượt qua mấy lần loại hình sau đó, thật sẽ không có ai dám nói Sở Cuồng nhất định viết không tốt trình thám, cho nên rất nhiều người bao nhiêu hay lại là hoảng.

Bất quá vô luận ngoại giới giác quan như thế nào, trải qua mấy ngày nữa tuyên truyền, « Roger nghi án » rốt cục vẫn phải ban bố.

Không có trước ở đầu tháng, theo mấy cái Châu thống nhất mà đưa đến các lĩnh vực tác gia số lượng càng ngày càng nhiều, mọi người đã học được lẫn nhau dịch ra, sẽ không cố ý tập trung ở một ngày nào đó phát hành sách mới ——

Tỷ như « Roger nghi án » ngày phát hành kỳ, liền định ở ngày 12 tháng 3.

Hướng về phía Sở Cuồng danh tiếng, nghiệp giới các đại tiệm sách không ít cầm hàng.

Sự thật cũng chứng minh bọn họ lựa chọn vô cùng chính xác.

Số 12 ngày đó buổi sáng.

Thư Điểm mới vừa khai môn, tràn vào ngưỡng cửa khách hàng liền có 80% là hướng về phía « Roger nghi án » tới!

"Ta muốn một quyển Sở Cuồng sách mới ."

"Tên sách không nhớ rõ, dù sao cũng Sở Cuồng sách mới, đúng đúng đúng, « Roger nghi án » ."

Hiển nhiên có người thấy được Thư Điểm kéo tuyên truyền lập chiếc, Lập trên kệ là một bộ Hoa Lệ hải báo, thượng thư như vậy một hàng chữ:

【 đại Thần Tác gia Sở Cuồng tân tác « Roger nghi án » chính thức phát hành, Chủ Tiệm đề cử! 】

"Liên mua quyền này rồi, « Roger nghi án » ."

"Sở Cuồng phát sách mới rồi hả? Vậy thì mua một quyền đi."

"Ba quyền « Roger nghi án » ."

Loại này nhìn một cái chính là giúp người khác cũng đại mua sắm.

Mở Thư Điểm trước đài.

Cố ý quan sát lượng tiêu thụ tình huống giám đốc thấy « Roger nghi án » tiêu thụ tình huống sau, không nhìn được lộ ra nụ cười, nói ra một câu ý vị thâm trường lời nói:

"Thư viện vòng lại nhiều thêm một vị có thể dựa vào danh tiếng ăn cơm tác gia."

Này đánh giá đúng vậy thấp!

Dưới tình huống bình thường, độc giả mua sách trước, cũng sẽ lật xem một phen.

Mặc dù tiêu thuyết giá cả không mắc, nhưng dù sao cũng là một khoản tiền, chung quy muốn cẩn thận một chút.

Nhưng chính là có một ít tác gia, bọn họ tác phẩm, độc giả thậm chí lật cũng không ngã, liền trực tiếp bỏ tiền mua!

Bởi vì bọn họ đối vị này tác gia trình độ, phi thường tín nhiệm!

Trước « Quý Xuy Đăng » , còn không có loại uy lực này, không ít độc giả đầu gối vẫn sẽ lật xem một chút rồi quyết định là mua hay không.

Nhưng đến nơi này bản « Roger nghi án » , các độc giả đã căn bản không có do dự!

Dù là Sở Cuồng lại cùng đi qua như thế, viết một hấn lúc trước chưa bao giờ chạm qua đề tài, cũng không ảnh hưởng độc giả mua nhiệt tình.

Này chính là có thể dựa vào danh tiếng ăn cơm điển hình ví dụ!

"Cũng cùng Sở Cuồng thành đại Thần Tác gia có liên quan."

Giám đốc bên cạnh bí thư như có điều suy nghĩ nói, văn nghệ hiệp hội làm cái đại thần thưởng.

Cầm đại thần thưởng tác gia, đều có giá trị con người tăng lên gấp bội khuynh hướng.

Có thể để cho các độc giả như thế quả quyết bỏ tiền tác gia, cơ bản đều là đại thần thưởng khởi bước cấp bậc.

"Chúng ta có thể phải bỏ hàng."

Lại quan sát một trận, bí thư lộ ra nụ cười.

Giám đốc gật đầu một cái, « Roger nghi án » ngày đầu lượng tiêu thụ, trên số liệu đại khái tương ngộ làm đẹp đẽ, mà ngày đầu số liệu, là có khả năng nhất trực quan nói rõ một cái tác gia sức ảnh hưởng đồ vật!

Đúng như dự đoán.

Làm « Roger nghi án » ngày đầu lượng tiêu thụ đi ra, toàn bộ Ngân Lam Thư Khố đều là tương đối phần chần!

Bởi vì bộ này tiểu thuyết phát hành ngày đầu tiên, bao gồm Internet mua thư con đường cũng coi như đi vào, trực tiếp bán ra 91.4 vạn sách!

Ngày đầu liền gần một triệu rồi!

Đồ chơi này có đặc biệt cơ cấu thống kê, chúc Vu Văn nghệ hiệp hội trực thuộc ngành, giống như vé xem phim phòng như thế, mỗi ngày đều có quan phương báo số.

Phải biết lúc này mới ngày đầu tiên!

Từ đối với « Roger nghi án » tiếng tăm lòng tin, Ngân Lam Thư Khố trình thám ngành không cho là quyển sách này đến tiếp sau này lượng tiêu thụ thì như thế nào mất sức ——

"Nói thế nào?"

Tào Đắc Chí cười giống như một 84.26 kg kẻ ngu: "Bắp đùi tới chỗ nào đều là bắp đùi!"

Giống vậy kết luận, cũng xuất hiện ở Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành. Mặc dù Sở Cuồng sách mới với ảo tưởng bộ quan hệ không lớn, nhưng trong bộ môn vẫn mật thiết chú ý bộ này tiểu thuyết tin tức, kết quả thân quan phương công bố lượng tiêu thụ số liệu, trong bộ môn các biên tập biểu tình đều có chút phức tạp.

"Trình thám bộ nói không sai, bắp đùi tới chỗ nào đều là bắp đùi."

"Thô tục, phải nói, Lang Hành ngàn dặm ăn thịt!"

"Ta vốn đang chỉ bộ này tiểu thuyết phản hưởng bình thường, Sở Cuồng lão sư hỏi chúng ta ôm trong ngực tiếp tục viết ảo tưởng tiểu thuyết đây."

"Nhìn trên mạng tiếng tăm, chuyện này coi như là không trông cậy nổi."

"Ta cũng mua bản, buổi tối nhìn, ta ở trình thám ngành có một người anh em, một mực theo ta nhắc tới, nói quyển sách này muốn nổ tung."

" "

Ngân Lam Thư Khố nội bộ, đã sớm lưu truyền ra Sở Cuồng quyển này sách mới rất lợi hại lời đồn đãi, chỉ là bởi vì xuất bản trước bảo mật nguyên tắc, không giống ngành tiếp xúc không tới nội dung cụ thể mà thôi.

Nhưng đúng như một vị biên tập nói như vậy.

Theo « Roger nghi án » phát hành, cùng với nhóm đầu tiên độc giả nhìn xong bộ này tiểu thuyết, trên mạng đánh giá, đã nổ!

Lam Tinh trình thám độc giả, lần đầu tiên gặp gỡ tự quý lễ rửa tội!

Mổ thư vện lưới.

ghi chép, nếu không sẽ bị kịch xuyên thấu qua hoài nghi nhân sinh."
Có người thuận thực làm theo, có người lại có miều một loại lòng hiếu kỳ.
Sau đó không che giấu bày thành viên, liền thấy rất bình thường nhiều
không nổi bọt tác gia tất cả đi ra, tất cả đều là thảo luận « Roger nghi án »

"Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền không có chỗ vô ích, phục rồi, thật khai
sáng loại hình mới!"

"Trình thám trên lịch sử của tiểu thuyết tuyệt vô cận hữu sáng tác thủ pháp."

"Vụ án chỉ có thể nói là trung quy trung củ, hung thủ trên căn bản không
đoán được, Sở Cuồng làm văn tự cạm bẫy, lừa gạt độc giả, nhưng bộ này
tiểu thuyết chính là cái loại này coi như mình bị lừa gạt, thấy kết cục cũng
vẫn không nhin được khiếp sợ loại hình."

"Ai có thể nghĩ tới hung thủ chính là ngôi thứ nhất ta?"

"Chớ nói, ta quyền sách kế tiếp có linh cảm."

"Đâu chỉ người quyền sách kế tiếp có linh cảm, phỏng chừng trong vòng
không ít đều có linh cảm."

"Loại này lối viết nếu như thịnh hành đứng lên . Ma đản, độc giả thấy nhiều
rồi hội khí tử thật sao!"

"Trình thám chính là tạo ra bẫy hổ, « Roger nghi án » là ta bái kiến tới một
cái lớn hổ, đếm ngược Chương 4: còn không đoán ra hung thủ, 99% độc giả
hoàn toàn thất bại!"

" . "

Vị này bởi vì tò mò không đem bày cho che giấu bày viên phát cái im lặng
tuyệt đối: "Sách này, ta còn thấy thế nào ?"

Nhất thời, trong bày xuất hiện không có phúc hậu "Ha ha ha ha ha" + 1 ký
hiệu.

Ra vì loại nào đó Repeater bản chất, cũng có thể là cưỡng bách chứng cho
phép, người này chỉ có thể rung rung điem hạ "+ 1" .

Miêu bị lòng hiếu kỳ hại chết.

Còn lại tiểu thuyết trước thời hạn biết kết quả có thể đọc tính hạ xuống ít
nhất 30%.

Mà « Roger nghi án » trước thời hạn bị kịch xuyên thấu qua, có thể đọc tính
hạ xuống trình độ đại khái là phần trăm chi 50 ——

Đối với độc thể nghiệm mưu sát là trí mạng!

Mà theo thời gian đưa đẩy đến ngày thứ 2, tiếng tăm nhanh chóng dựng
dựng ra đến, « Roger nghi án » lượng tiêu thụ, hoàn toàn nổ, trực tiếp tiêu
thăng đến một trăm sáu trăm ngàn sách!

So với ngày đầu tiên còn cao!

Dù là Lam Tinh bắt đầu thống nhất, độc giả cơ số càng ngày càng lớn, ngày
thứ 2 lượng tiêu thụ, cũng kết kết thật thật kinh động vô số người!

Bán chạy!

Thịnh hành!

Đây là một trận thuộc về trình thám gió bão, đến đây không còn có người hoài nghi Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền bên trong đối Sở Cuồng câu kia "Khai sáng trình thám loại hình mới" đánh giá!

Không có sai, này đúng là mở ra một loại tân hình lối viết.

Hung thủ không chỉ có có thể là ta ——

Ý nghĩ khai thác, để cho rất nhiều trình thám tác gia ý thức được, nguyên lai quý kẻ không chỉ có có thể dùng với vụ án bản thân, cũng có thể là độc giả đọc mỗi một chữ mắt!

Chân chính quý kẻ đa đoan!

Mà kinh khủng nhất địa phương ở chỗ .

Dù là « Roger nghi án » Thông Thiên đều tại gạt người, thấy kết vĩ, độc giả cũng sẽ bị lừa gạt cam tâm tình nguyện!

Ngày này.

Thân Gia Thụy ở bộ lạc bên trên phát hành mới nhất động tĩnh, mặc dù chỉ có đơn giản ba chữ, lại đem "Thôi" một chữ này thể hiện đến cực hạn rồi, ba chữ kia chính là:

"Còn có ai! ?"

Chương 307: Tự thuật tính quỷ kế

Còn có ai?

Không biết, còn tưởng rằng người Thân Gia Thụy mới là « Roger nghi án » đây.

Trong vòng có người oán thăm không dứt, nhưng lại không khỏi không thừa nhận, hàng này trước thời Sở Cuồng lời nói cũng không tệ xấu.

Không hổ là số một Sở thời.

Đương nhiên, cũng không phải toàn bộ đánh giá đều là được, « Roger nghi án » làm A Bà lớn nhất tranh cãi tác phẩm, đánh giá không nói lưỡng cực phân hóa, cũng đúng là có chút không thích thanh âm ——

"Tự thuật thủ pháp quá lại bì rồi, vì kết thúc khiếp sợ hiệu quả, hy sinh vụ án xuất sắc tính, cảm giác bỏ gốc lấy ngọn."

"Rõ ràng là lừa gạt độc giả, vẫn là rất nhiều nhân cảm thấy bị lừa gạt rất vui vẻ, quả thật rất Cao Minh, nhưng ta không thích loại này trinh thám."

"Giống vậy không thích loại này lối viết, bất quá ta cũng thừa nhận, đây đúng là một loại tân hình trinh thám sáng tác thủ pháp, chỉ có thể cầu nguyện ta thích tác gia không muốn đi theo học cái xấu."

"Trinh thám không thể hoàn toàn lấy không đoán được vì đánh giá tiêu chuẩn a . Tà đạo lối viết, ta vẫn ưa thích cẩn thận thăm dò niềm vui tràn trề trinh thám, mà là không phải phối hợp tác gia chơi đùa loại này văn tự trò chơi."

"Kết vĩ quả thật khiếp sợ, nhưng chỉ có ta cảm thấy trước trung kỳ nhìn để cho người ta buồn ngủ sao?"

"Mặc dù thật là rất tốt, nhưng ta không thể nào tiếp thu được loại này kể chuyện phương thức, có loại 【 mặc dù hiểu kỳ hay, nhưng mình chớ không phải là bị đùa bỡn 】 vì điệu tâm tình ở sôi trào, cảm giác có một chút tệ hại."

" "

Trêu đùa độc giả là phải trả giá thật lớn!

Bởi vì là không phải tất cả mọi người đều có thể tiếp nhận loại này trêu đùa. Hơn nữa trinh thám không có cùng loại hình, tự quỷ hình trinh thám vừa vặn chính là một bộ phận trinh thám mê "Độc điếm" .

A Bà đẩy ra « Roger nghi án » chi thời điểm gặp phải rất nhiều nghi ngờ, cho là bản này đối với độc giả là không công bình, tâm hưng sự vật xuất hiện là phải đối mặt tranh cãi.

Lúc này.

Cảm giác mình bị độc đến không được, không chỉ bộ phận độc giả, còn có tác gia!

Là, có chút trinh thám tác gia nhìn xong « Roger nghi án », cảm giác mình bị đùa bỡn một trận, sau khi xem xong trực tiếp liền tức giận mắng một phen Sở Cuồng.

Đại đa số bạo nổ thô tục, đều là ngoài miệng bình phun đôi câu liền hoàn chuyện.

Nhưng chính là có tác gia, trời sinh thì có phát tiết dục vọng, tỷ như Tề tỉnh trừ danh trinh thám tác gia Lãn Quang.

Lãn Quang là trực tiếp ở bộ lạc bên trên mở bình phun:

"Tôi ngày hôm qua bắt đầu vẫn có người theo ta đề cử « Roger nghi án », ta ôm mong đợi tâm tình đọc qua một lần, sau khi xem xong lại hết sức thất vọng, ta chỉ muốn nói, đây là phạm quy!"

Nói bình phun có lẽ quá đáng, tương đối chọn lời coi như uyển chuyển, nhưng Lãn Quang đúng là rất không hài lòng.

Lãn Quang trinh thám này tác gia, lẩy nhanh mồm nhanh miệng đến xung, hơn nữa hắn còn phát biểu qua một cái "Ngũ đại trinh thám quy tắc" .

Cái này quy tắc ở trong vòng rất lưu hành.

Quy tắc điều thứ nhất: Trinh thám không thể dùng Siêu Tự Nhiên phương thức phá án.

Quy tắc điều thứ hai: Gây án thời điểm, không thể sử dụng chưa phát minh độc dược, hoặc cần phải tiến hành thâm ảo khoa học giải thích trang bị.

Quy tắc điều thứ ba: Trinh thám không phải căn cứ trong tiểu thuyết không hướng độc giả nhắc nhở quá đầu mỗi phá án.

Quy tắc điều thứ tư: Trinh thám không phải trở thành tội phạm.

Quy tắc điều thứ năm: Trinh thám bắt đắ dĩ cái gọi là trực giác tới xử án Trước mặt mấy cái không có tranh cãi, trong vòng căn bản là ngầm thừa nhận, bởi vì kia mấy cái quả thật sẽ để cho tác phẩm mất đi thú vị tính.

Nhưng trinh thám không phải trở thành tội phạm điều này, lại có nhân không để ý.

Trinh thám giới chính là có nhiều chút tà đạo tác phẩm, sẽ lấy trinh thám làm tội phạm.

Cho nên Lãn Quang đưa ra "Trinh thám ngũ đại quy tắc", nhưng trong vòng lại trừ điều thứ năm, biến thành "Trinh thám tứ đại quy tắc" .

Này một lần để cho Lãn Quang nô bình phun rất nhiều người trong nghề: Các người làm sao có thể tự tiện đem phần của ta đây trinh thám quy tắc một điều cuối cùng loại trừ?

Mà « Roger nghi án » mặc dù là không phải lấy trinh thám làm tội phạm, nhưng ngôi thứ nhất thị giác "Ta" là tội phạm, lại cùng trinh thám tự mình liền là hung thủ có chút tình huống tương tự.

Cho nên đây là Lãnh Quang hoàn toàn không cách nào tiếp nhận!
Bất quá Lãnh Quang phê bình, cũng không có đưa tới quá lớn phản hưởng, bởi vì Lãnh Quang chính là trinh thám giới nổi danh đại bình xịt, mọi người đều biết.

Mọi người cũng sẽ không quá đáng ghét Lãnh Quang.

Hàng này mặc dù yêu bình phun, nhưng cũng có chút tình tình thật ý tứ ở bên trong.

Trên thực tế, bao gồm địa cầu cũng có rất nhiều trinh thám tác gia tương đối ghét tự quý trinh thám sáng tác thủ pháp, cũng công khai nhổ nước bọt quá, tỷ như danh tiếng chỉ so với A Bà ít một chút Quinn (Quinn là hai người dùng chung bút hiệu).

Quinn dĩ nhiên không dám nhổ nước bọt A Bà, nhưng hẳn không thích loại này lời viết.

Bất quá mọi việc đều có hai mặt chứ sao.

Tỷ như đại danh đỉnh đỉnh Higashino Keigo.

Hắn viết một bộ tên là « ác ý » tác phẩm chính là điển hình tự thuật tính quý kế, cách thời đại trí kính A Bà, có thể thấy Higashino Keigo là công nhận loại này sáng tác thủ pháp.

Không phải là độc nhất vô song.

Cùng một thời đại cũng có trinh thám mọi người công nhận « Roger nghi án », người này chính là Sở Tĩnh trinh thám tác gia Phong Bi thức nhân vật, Katel!

Katel danh tiếng nếu so với Lãnh Quang lớn hơn nhiều lắm.

Hắn ở bộ lạc bên trên phê bình « Roger nghi án », trong lời nói rất nhiều khen ngợi:

"Dùng văn tự thi triển quý kế, đây là một cái tuyệt diệu ý tưởng, tiểu thuyết đọc được đếm ngược Chương 5: Thời điểm, ta đã đoán rồi hung thủ, bất quá cái này cũng không triệt tiêu ta xem xong kết cục sau cảm nhận được rung động, đây thật là thiên tài ý tưởng! Sở Cuồng khai sáng trinh thám loại hình mới! Ta đều có chút ngứa tay muốn dùng loại phương thức này sáng tác một lần, tiếc nuối là tự mình trước không đọc qua Sở Cuồng những tác phẩm khác, nhưng bây giờ ta rất muốn nói với Sở Cuồng một câu, hoan nghênh gia nhập trinh thám vòng, mong đợi tương lai của người sáng tác ra càng hảo tác phẩm!"

Đại lão lên tiếng là rất có sức ảnh hưởng.

Katel có chút độc giả, dù là không thích « Roger nghi án », thấy thần tượng nói như vậy, nội tâm thiên bình lại cũng dần dần ngã về phía Sở Cuồng:

"Suy nghĩ kỹ một chút, Katel lão sư nói không tạt xấu a, đây là trinh thám loại hình mới."

"Trước thấy rất nhiều người nói loại này phong cách kẻ đáng ghét, nhìn nhìn nhân gia Katel đại lão cái nhìn đại cục, nhìn tận sự vật muốn từ nhiều

góc độ tới!"

"Katel đại lão có thể nói là rất có cái nhìn đại cục rồi, bởi vì này chủng loại hình là sẽ đưa tới vô số đến tiếp sau này tác phẩm bất chước, đối với trình thám tương lai phát triển thực ra là một chuyện tốt."

"Không nghĩ tới Katel đại lão cũng thích quyển sách này, hắc hắc, ta cùng thần tượng thương thức nhất trí."

" "

Lãnh Quang tức giận ở bình luận khu nhấn lại: "Không dám gậy bừa."

Katel trở về cái "^^".

Thuận tiện nói một chút, Lãnh Quang phát biểu trình thám 5 đại pháp tắc sau đó, điều thứ năm pháp tắc chính là Katel dẫn đầu thủ tiêu.

Lúc đó Katel đối Lãnh Quang phát biểu 5 đại pháp tắc đại khen đặc khen, nói thẳng Tiểu Quang quang người thật giỏi, sau đó quay đầu liền đem điều thứ năm loại trừ, biến thành trình thám giới lưu truyền rộng rãi bốn đại pháp tắc .

Lãnh Quang lúc ấy thiếu chút nữa tức khóc.

Hắn vốn là rất thích Katel, nhưng chuyện này trực tiếp để cho Lãnh Quang fan biến thành đen rồi.

Hôm nay thấy Katel khen ngợi « Roger nghi án », Lãnh Quang cơ tim tắc nghẽn rồi nhanh.

Mà theo chút tranh cãi xuất hiện, Ngân Lam Thư Khố quan nhỏ cũng xuất động, trực tiếp làm cho này tràng trình thám gió bão tăng thêm một cái trọng yếu chú điểm:

"Sở Cuồng lấy « Roger nghi án » bộ này mãnh liệt, mở ra tự quý hình trình thám tiên hà, cái gọi là tự quý gần tự thuật tính quý kế, đây là thuộc về trình thám tiểu thuyết cao quang thời khắc, tương lai có lẽ chỉ có càng chế tác phẩm mới xuất hiện, nhưng dù ai cũng không cách nào che giấu Sở Cuồng này bộ tác phẩm huy hoàng!"

Nhà mình dĩ nhiên liêu mạng bung!

Ngân Lam Thư Khố cũng là vội vã định âm điệu tử, làm thành một cái sự thực trước:

Sở Cuồng ở trình thám lĩnh vực, lấy tự thuật tính quý kế, khai sơn lập phái!

---

ps: Yêu cầu một phiếu cuối tháng á.

Chương 308: Sở Cuồng ký tên

"Thế giới khác nhau, tương tự gặp gỡ."

Lâm Uyên chú ý tới những thứ này động tĩnh sau đó, cảm khái một câu như vậy.

Trên địa cầu, « Roger nghi án » làm A Bà thành danh tác, bị có vài người xưng là là trinh thám trên lịch sử của tiểu thuyết cực kỳ có tranh cãi tác phẩm.

Có lẽ nhờ vào chính mình danh tiếng so với A Bà viết « Roger nghi án » lúc lớn hơn một chút, cho nên tranh cãi thanh âm hơi chút ít đi một chút, nhưng cũng không thể hoàn toàn tránh cho loại tình huống này.

Cũng may « Roger nghi án » chất lượng biết tròn biết méo, ở tự quý trong tiểu thuyết cũng là tương đối chính thống.

Dù sao « Roger nghi án » là cùng loại hình tác phẩm gương mẫu làm, đúng là một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua.

Phải biết, nước Mỹ trinh thám tác gia hiệp hội bình chọn một trăm bộ kinh điển trinh thám trong tiểu thuyết, « Roger nghi án » nhưng là xếp hạng thứ mười 2 tác phẩm.

Ngoài ra.

Nghê Hồng trinh thám tác gia hiệp hội, các đại học trinh thám xã bầu bằng phiếu "Đồ vật trinh thám tiểu thuyết best 100" trung, « Roger nghi án » bài danh thứ năm!

Cái bài danh này bên trong, vị thứ nhất cũng là A Bà tác phẩm, kia bộ càn râu bò, kêu « không người còn sống » .

Lâm Uyên trước chệ tác riêng thời điểm, tham đều nhanh chảy nước miếng, tặc muốn ngẫu nhiên đến bộ này tiểu thuyết .

"Ông chủ."

Kim Mộc xuất hiện, với Lâm Uyên hồi báo « Roger nghi án » trước mắt thành tích.

Đây là « Roger nghi án » phát hành ngày thứ năm, tiểu thuyết lượng tiêu thụ đã tích lũy đến năm trăm sáu trăm ngàn sách tả hữu.

Bất quá từ hôm qua tiêu thụ số liệu đến xem, tặng phúc đã xuất hiện ngã xuống.

Cái này cùng « Roger nghi án » đặc điểm có liên quan, nhưng phạm là bị kịch xuyên thấu qua, bộ này tiểu thuyết có thể đọc tính liền trực tiếp hàng không có.

Hết lần này tới lần khác đây là một Internet thời đại, kịch xuyên thấu qua không chỗ nào không có mặt, lời bàn là tự do, không thể hi vọng nào mỗi người cũng có thể tự giác bảo thủ bí mật.

"Lượng tiêu thụ không tệ, không biết cuối tháng có thể hay không vượt ngàn vạn ."

Lâm Uyên xuất phát từ nội tâm cười, đây chính là độc giả thật tốt nơi a, tất cả mọi người tới gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng đi!

"Khó mà nói."

Kim Mộc nói: "Ngân Lam Thư Khố bên kia liên lạc ta, hi vọng người có thể ký tên bán thư ."

Ký tên bán thư.

Này đúng là kích thích lượng tiêu thụ biện pháp tốt.

Lâm Uyên không có phương tiện lộ mặt, chính muốn cự tuyệt, Kim Mộc liền giành nói: "Không cần lộ mặt, chúng ta chỉ ký 50 bản, âm thầm giải quyết, sau đó để cho Ngân Lam Thư Khố ngẫu nhiên giao hàng đến các đại Thư Điểm cùng với Internet con đường."

"Còn có loại này thao tác?"

Lâm Uyên kinh ngạc, chột đáp ứng, thậm chí còn chủ động nói: "Nếu không chúng ta ký cái một trăm bản chứ?"

"Không thích hợp quá nhiều."

Kim Mộc cười nói: "Này dù sao cũng là ông chủ lần đầu tiên ký tên bán thư, vật lấy hiếm là quý, 50 bản vậy là đủ rồi, chính là làm cái tuyên truyền hài hước."

"Cũng được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn nói làm liền làm, ngày đó liền nắm Ngân Lam Thư Khố gửi tới 50 quyển sách, chuẩn bị ký vào tên mình.

"Ký Sở Cuồng."

Kim Mộc nhìn Lâm Uyên chuẩn bị bút rơi, liền vội vàng nhắc nhở.

"May người nhắc nhở."

Lâm Uyên thiếu chút nữa đem vốn tên là ký xuống đi.

Kim Mộc lại nhắc nhở: "Cân nhắc đến những con ngựa khác giáp sau này cũng sẽ tao ngộ tương tự sự tình, đề nghị ngài bút tích có thể hơi chút điều chỉnh một chút."

"Bút tích?"

Lâm Uyên ngần người, chột bưng tỉnh đại ngộ.

Vì vậy hắn suy nghĩ một chút, rồng bay phượng múa viết xuống "Sở Cuồng" hai chữ.

Cuồng thảo.

Vạn nhất sau này có người muốn Tiệp Ngư ký tên, Lâm Uyên sẽ dùng khái thư kết cấu viết.

Về phân bóng dáng, đến thời điểm rồi hãy nói.

"Ông chủ tự thật là."

Kim Mộc thấy rồng bay phượng múa "Sở Cuồng" hai chữ nhất thời nâng trán.

Ông chủ cái chữ này, không nên gọi cuồng thảo, chỉ có thể coi là viết ngoáy.

Không sai, Lâm Uyên tự không thể nào dễ nhìn.

Xem ra ông chủ cũng không phải... gì đó cũng biết một chút điểm mà, cũng có không giỏi sự tình, Kim Mộc âm thầm suy nghĩ.

Nếu như không phải là không muốn lừa dối độc giả, Kim Mộc gần như muốn giúp Lâm Uyên ký tên dùm.

50 quyển sách ký năm mươi tên, cũng liền một trăm tự, nhẹ nhàng thoái mái.

Ký tên quay về truyện gửi cho Ngân Lam Thư Khố sau đó, bên kia rất nhanh thì đối ngoại tuyên bố tin tức này:

50 bản Sở Cuồng ký tên bản « Roger nghi án » ngẫu nhiên bán!

Thật ra thì vẫn là trẻ điểm, cái này kích thích lượng tiêu thụ phương án hẳn từ tiểu thuyết mới vừa phát hành thời điểm cầm ra, bất quá tiểu thuyết mới vừa bán thời điểm nhiệt độ lại không như bây giờ tới cao.

Ngược lại Ngân Lam Thư Khố chỉ là đem đồ chơi này trở thành một cái hài hước.

Kết quả, Ngân Lam Thư Khố hiển nhiên đánh giá thấp những người ái mộ đối với Sở Cuồng ký tên thư khát vọng.

Tin tức thả ra ngày đó.

Dương Thành thời gian thư cục trụ sở chính.

Mỗ khách hàng lại mở chiếc xe con đi tới Thư Điểm, một hơi thở mua suốt một ngàn bản « Roger nghi án », Thư Điểm nhân viên đều bắt đầu giúp vận chuyển mà bắt đầu.

Có đường nhân không nhìn được vậy xem.

Lúc đó vừa vận có phóng viên đi ngang qua, thấy một màn như vậy trực tiếp kinh ngạc.

Phóng viên trực tiếp mở ra phỏng vấn kiểu, có chút ngạc nhiên tuần hỏi nói:

"Tại sao người mua nhiều như vậy? Người cũng là mở Thư Điểm? Thư Điểm không hàng?"

"Là không phải."

Tên này khách hàng cười một tiếng, giải thích: "Ta là Sở Cuồng fan, từ hẳn đệ nhất bộ tác phẩm bắt đầu, ngay tại Truy hán tiểu thuyết, lần này mua nhiều như vậy Sở Cuồng sách mới là muốn nhìn xem có thể hay không mua được Sở Cuồng ký tên bản « Roger nghi án »."

Phốc!

Người chung quanh cũng trợn mắt hốc mồm.

Đây chính là người có tiền thế giới?

Vì mua một quyển ký tên thư, trực tiếp một hơi thở định một ngàn bản! ?

Người phóng viên này coi như tìm hiểu tình huống, không nhìn được nói:

"Theo ta được biết, Sở Cuồng ký tên thư chỉ có 50 bản, dựa theo tiểu thuyết mỗi ngày lượng tiêu thụ số liệu đến xem, coi như người mua một ngàn bản, cũng rất khó bảo đảm có thể mua được Sở Cuồng ký tên tác phẩm ."

" Ừ."

Khách hàng gật đầu một cái: "Cho nên ta hiện tại vẫn còn ở trên mạng ban bố treo giải thưởng, nếu ai mua được Sở Cuồng ký tên thư, cũng nguyện ý qua tay, ta có thể ra một cái giá cao mua lại."

"Này phải tốn rất nhiều tiền, đáng giá không?"

Khách hàng tùy ý cười một tiếng: "Một ngàn bản « Roger nghi án » cũng sẽ không đến hai chục ngàn đồng tiền, Thư Điểm trả lại cho ta đánh điểm chiết, nếu như nhóm này trong sách không có ký tên bản, ta có thể đem thư đưa cho bằng hữu loại, hoặc là quyền đi ra ngoài, để cho nhiều người hơn đọc đến bộ tác phẩm này."

Phóng viên: " . "

Cũng sẽ không đến hai chục ngàn đồng tiền?

Đây là tiếng người sao?

Người sợ là không biết người bình thường kiếm hai chục ngàn đồng tiền có bao nhiêu khó khăn .

Phóng viên lại phỏng vấn chung quanh người đi đường, hỏi đối « Roger nghi án » quyển sách này cái nhìn.

Nơi này là Thư Điểm, khách hàng đều là thích xem thư, xem qua « Roger nghi án » nhân không phải số ít, cho nên mọi người rất thích với tiếp nhận phỏng vấn.

"Ta là một cái trinh thám người yêu thích, ta rất thích « Roger nghi án » nhất là kết vĩ, quá kinh người! Bởi vì này quyển sách, ta đã thành Sở Cuồng fan, có lẽ theo ta là Sở nhân có liên quan, Sở Cuồng tên bên trong cũng có một chữ sợ, để cho ta rất có cảm giác thân thiết."

"Rất tốt tiểu thuyết, nếu như ta có tiền lời nói, ta cũng rất muốn bắt được Sở Cuồng ký tên thư . Sau đó qua tay bán cho người anh em này."

"Ta còn không thấy « Roger nghi án » , bắt quá ta hôm nay tới chính là mua quyển sách này, bởi vì chung quanh rất nhiều người theo ta đề cử."

"Ta cũng là Sở Cuồng fan, mượn phỏng vấn cơ hội rất muốn nói một câu, « Roger nghi án » rất tốt, là không phải đùa bỡn thông minh vật, đây là một loại mới tinh trinh thám sáng tác thủ pháp, gọi là tự quý!"

"Làm « Roger nghi án » độc giả, ta chỉ muốn nói, mọi người không có lý do bỏ qua tự thuật tính quý kẻ Khai Sơn Chi Tác."

"Hiệu vị này mua một ngàn bản « Roger nghi án » người anh em, bởi vì Sở Cuồng xuất đạo tới nay, chưa bao giờ làm qua ký tên bán thư hoạt động,

cho nên rất nhiều người cũng muốn lấy được Sở Cuồng ký tên."

" "

Không chỉ Dương Thành thời gian thư cục.

Theo Sở Cuồng ký tên thư tin tức, không ít Thư Điểm cửa cùng với Internet mua con đường, cũng xuất hiện mỗi cái khách nhân đại quy mô mua Thư Tình hưởng!

Hiển nhiên đều là điều kiện kinh tế tương đối khá, lại cuồng nhiệt sùng bái Sở Cuồng độc giả.

Hơn nữa, trên Internet cũng xác thực xuất hiện một ít người có tiền trọng Kim Cầu mua Sở Cuồng ký tên bản « Roger nghi án » treo giải thưởng!

Kết quả có may mắn thì mua được « Roger nghi án » ký tên bản sau đó, qua tay trực tiếp mỗi phú nhị đại, bán 5000 khối!

Phải biết .

Đây chỉ là một ký tên mà thôi.

Mà « Roger nghi án » bởi vì nội dung số trang cũng không dài, định giá thực ra chỉ có mười lăm đồng tiền.

Tân Văn Báo Đạo sau, rất nhiều bạn trên mạng đều trợn tròn mắt.

"Những thứ này thổ hào là thực sự không đem tiền coi là chuyện to tát a, vì một cái danh nhân ký tên, thiếu chút nữa đem tiểu Thư Điểm đời trống."

"5000 khối một phần ký tên, so với mình tinh bán còn đắt hơn!"

"Trong nhà của ta có một đường ca sĩ ký tên, muốn giá hai ngàn khối đều không nhân mua ."

"Ta nghe nói một vị bóng rổ cự tinh ký tên áo thi đấu bán được tám ngàn, bất quá đó là cự tinh thuộc quyền toàn bộ đội ký tên, Sở Cuồng chỉ có một người."

"Có thể là bởi vì Sở Cuồng vẫn không có làm qua ký tên bán thư, cho nên tương đối hiếm hoi."

"Ta quyết định đi mua một quyển « Roger nghi án » , như thế nội dung, người khác hoa 5000 khối, ta chỉ hoa mười lăm khối, bốn bỏ năm lên một chút tương đương với ta kiếm lời 4885 đồng tiền!"

"Ta nguyện xung người vì số học quý tài, mua hẳn một trăm bản, trực tiếp làm giàu!"

"Ha ha ha ha, số học cũng còn cho giáo viên thể dục đi, lấy máy tính ra tính một chút, thực ra người thực tế kiếm lời bốn ngàn 985 đồng tiền."

" "

Bạn trên mạng nào nhiệt nghị luận, cũng là theo một tua này lại một vòng nhiệt độ, "Tự quý" cách nói cũng bắt đầu đi sâu vào lòng người.

"Chớ nói nữa này tiểu thuyết trình thám không đáng tin cậy, nhân gia cái này gọi là tự quý!"

"Tự quý tạm được, là quý kế quý."

"Tự thuật tính quý kế, rất thích hợp hình dung."

"Nguyên lai đây chính là tự quý, học được!"

"Cái gì tự quý, quyển sách này nhìn xong, trực tiếp bị trình thám khuyên lui, sau này ta không nhìn trình thám tiểu thuyết, hoàn toàn bị chỉ số thông minh nghiền ép, Sở Cuồng lão tặc chính là một hổ hàng!"

" "

Này một hệ liệt phản hưởng, nhìn Lâm Uyên trợn mắt hốc mồm.

Hắn bắt đầu nghiêm túc cân nhắc buôn bán ký tên có khả năng.

Được rồi.

Loại ý nghĩ này rất nhanh thì bị Lâm Uyên bỏ đi, vật lấy hiếm là quý đạo lý hẳn vẫn minh bạch.

Cũng ngay tại lúc này Lâm Uyên điều kiện kinh tế được rồi.

Nếu không Lâm Uyên mới không bắt kể hẳn là cái gì vật lấy hiếm là quý đây.

Mà ở này một hệ liệt trong sự kiện, còn xảy ra một cái để cho Lâm Uyên có chút buồn bực tiêu nhạc đệm ——

Có bạn trên mạng phơi ra Sở Cuồng ký tên, bởi vì chữ viết viết ngoáy, dẫn phát không ít người trêu chọc.

Hắn bình luận khu, nhiệt đánh giá điều thứ nhất lại là:

"Sở Cuồng lão tặc, khác chiếu cố gõ bàn phím, không có chuyện gì cũng luyện một chút tự."

Chính mình tự, bị chê!

Chương 309: Thứ 3 tên học trò

Những người này rất quá đáng, vẫn còn có bình luận nói, chính mình chữ viết, giống như học sinh tiểu học?

Quá đáng hơn là, Kim Mộc trực tiếp cho Lâm Uyên mua mấy quyển luyện chữ thiếp, mục đích không cần nói cũng biết.

" "

Cân nhắc đến này, luyện chữ thiếp cũng là tốn tiền, từ hấn nhất quán không lãng phí nguyên tắc, Lâm Uyên quyết định luyện một chút tự.

Lúc này Sở Cuồng liên quan nhiệm vụ độ tiến triển lại có tăng lên.

Đứng mũi chịu sào, chính là Sở Cuồng fan chú ý số, tăng tới rồi tám chục triệu trở lên.

Văn học loại danh vọng giá trị, cũng đột phá sáu trăm ngàn.

Đều là « Roger nghi án » công lao, tự quý thủ pháp đối với trinh thám tiểu thuyết khai sáng tính là không thể nghi ngờ, mà bộ này tiểu thuyết một cái khác ý nghĩa chính là để cho Sở Cuồng hấp dẫn một ít trinh thám người yêu thích .

Trinh thám cái mâm cũng không nhỏ.

Sở Cuồng ở trinh thám vòng, mặc dù có chút một lá thư thành danh ý tứ, nhưng khoảng cách ăn cái này mâm lớn, còn có một đoạn đường rất dài phải đi.

Nếu so sánh lại, đảo là ảo tưởng lĩnh vực độc giả bị Sở Cuồng công lược không ít.

Phải biết, ở độc giả cơ số kinh khủng như vậy dưới tình huống, trinh thám cùng ảo tưởng, hai đại lĩnh vực độc giả trọng điệp suất cũng không tính cao.

Mà để cho Lâm Uyên cùng Ngân Lam Thư Khố cũng không nghĩ tới là, ngay tại vài ngày sau, « văn nghệ báo » cũng báo cáo Sở Cuồng sách mới.

"Sở Cuồng chế tạo trinh thám loại hình mới: Tự quý!"

"Có lẽ Sở Cuồng không phải thứ nhất cái mật dám trên chọc độc giả nhân, nhưng Sở Cuồng tuyệt đối là đem lừa gạt độc giả chơi đùa tới hoàn toàn trinh thám tác gia, hết lần này tới lần khác mọi người bị hí lộng cam tâm tình nguyện, hấn lợi hại địa phương cũng đang ở đây, vô luận từ nhân vật khắc họa, sáng tác thủ pháp, trinh thám điều tra phá án, quý kế thiết trí cùng chi tiết miêu tả đợi mỗi cái phương diện đến xem, dùng tươi đẹp hai chữ hình dung, đều cảm thấy không quá đáng chút nào, chỉ là chúng ta vẫn muốn nô nước bọt Sở Cuồng ác thú vị, giống như rất nhiều fan đối Sở

Cuồng vừa yêu vừa hận gọi, cái này lão tặc liền thích tạo ra bầy hổ để cho độc giả nhảy, lúc trước tai họa ảo tưởng loại độc giả, hẳn hiện tại đem ma trảo đưa về phía trinh thám vòng ."

Ngân Lam Thư Khố trước vội vã định âm điệu tử, muốn xác lập Sở Cuồng bộ này « Roger nghi án » ở trinh thám lĩnh vực lấy được thành tựu.

Nhưng đối với nhà mình tự biên tự diễn mười ngàn câu, cũng so ra kém loại này quan phương truyền thông một câu nói.

Lúc này mới thật sự là lập tức xác định!

Tự quý chính thức trở thành một loại bị trinh thám giới thừa nhận tân hình sáng tác thủ pháp!

Trên thực tế, không đợi « văn nghệ báo » xuất thủ, rất nhiều trinh thám tác gia đã bắt đầu bắt tay đối tự quý thủ pháp sáng tác cùng vận dụng.

Liên cùng Sở Cuồng trước mặt tác phẩm như thế.

Hẳn lại một lần nữa dẫn dắt một cái đề tài lửa nóng!

Giới xuất bản đối loại tình huống này quen thuộc nhất.

Bởi vì "Theo gió Sở Cuồng" là mỗi gặp Sở Cuồng phát tân tác sau đó, Nhà Xuất Bản tất nhiên sẽ xuất hiện chính xác quyết sách.

Chỉ lúc trước cũng là ảo tưởng lĩnh vực tác gia theo gió Sở Cuồng, bây giờ là đến phiên trinh thám nhóm tác gia.

Cái này cũng chứng minh ở bất luận lĩnh vực gì, theo loại hình mới xuất hiện, theo gió cũng là một loại ắt không thể thiếu phổ biến hiện tượng.

Giống như Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền « Roger nghi án » bên trong câu nói kia nói:

"Sở Cuồng, một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua!"

Cũng là ở trinh thám lĩnh vực nếm được ngon ngọt, bây giờ Lâm Uyên đang suy nghĩ, hạ bộ tác phẩm có muốn tiếp tục hay không viết trinh thám.

Đừng để ý ngoại giới đánh giá thế nào Sở Cuồng, nói cái gì Sở Cuồng chưa bao giờ viết cùng loại hình cố sự, đây đều là người bên cạnh giải độc.

Lâm Uyên không có như vậy kiêng kỵ.

Đương nhiên, coi như cân nhắc một chút bộ thư có muốn tiếp tục hay không viết trinh thám, Lâm Uyên tạm thời điếm không có ý định liền đem sách mới đứng yên chế ra.

Ngày này, Lâm Uyên đi tới công ty.

Thành Soạn nhạc bộ đại biểu sau đó, hẳn ở công ty bộc phát có chút tới lui Như Phong ý.

Ngược lại hẳn là lâu chín lão đại, không người sẽ tra hẳn đi làm, bởi vì coi như tra được hẳn đi làm không đủ, cũng không có người dám trách phạt.

Ai có thể chọc được tiểu khúc cha?

Coi như sự tình thọt đến cao tầng, sợ rằng phía trên đám người kia cũng chỉ sẽ đến một câu "Đừng với người trẻ tuổi quá hà khắc" .

Đây chính là Ngân Lam đi tiêu tnh.

Công ty đối với không có năng lực nhân, dĩ nhiên là quy củ so với thiên đại, nhưng đối với chân chính có năng lực nhân, cho tới bây giờ đều là buông thả.

Về phân buông thả tới trình độ nào, vậy phải xem này năng lực cá nhân rốt cuộc có bao nhiêu.

Tiến vào phòng làm việc, Lâm Uyên gọi tới Phong Thạc cùng Tiết Lương: "Các người nói, cho ta xem xét một cái tân đồ đệ?"

Vâng.

Lâm Uyên hôm nay đến công ty chính là nhận được Tiết Lương điện thoại, nói là tân đồ đệ có thí sinh.

"Ừ."

Trả lời là Phong Thạc.

Hắn tựa hồ có chút nhỏ hưng phấn dáng vẻ: "Chúng ta đề cử nhân tuyển, sư phụ nhất định sẽ hài lòng, Lý Lệ Chất!"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Lý Nhị con gái?"

Phong Thạc cùng Tiết Lương hơi biến sắc:

"Lý Nhị là chủ tịch HĐQT tên tắt sao. Sư phụ ở công ty tận lực khác la như vậy. Lý Lệ Chất đúng là chủ tịch HĐQT con gái, hơn nữa còn là duy nhất con gái."

Lâm Uyên lại lẩn nữa ngăn người.

Hắn chỉ là theo bản năng bật thốt lên.

Kiếp trước lưu lại lịch sử kiến thức nói cho Lâm Uyên, Lý Lệ Chất là Đường Thái Tông con gái.

Nhưng cái thế giới này không có Đường Triều, tự nhiên không có Lý Thế Dân, lại càng không có Lý Lệ Chất.

Kết quả Lâm Uyên không nghĩ tới, cái này Lý Lệ Chất lại là chủ tịch HĐQT con gái.

Bất quá cái thứ 3 đồ đệ là thân phận gì Lâm Uyên cũng không thèm để ý, hắn càng coi trọng thiên phú.

Thiên phú cao mới có thể giống như Phong Thạc nhanh chóng như vậy xuất sư, thiên phú kém chỉ có thể cự tuyệt.

"Nàng người ở đâu?" Lâm Uyên nói.

Lần này là Tiết Lương trả lời: "Liên ở ngoài cửa."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Đề cho nàng đi vào."

Phong Thạc liền vội vàng đi mở cửa, người tiểu sư muội này nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói là không phải bọn họ chọn, mà là ở ngành truyền ra Lâm Uyên muốn thu tân đồ đệ sau đó xung phong nhận việc muốn đi qua

---

Lý Lệ Chất a!

Chủ tịch HĐQT khuê nữ!

Tinh Mang giải trí Tiểu công chúa!

Phong Thạc cùng Tiết Lương cũng không dám cự tuyệt cô gái này xưng phong nhận việc.

Dù là cô gái này vốn là không thuộc về lâu chín mà là ở Dương Chung Minh thuộc quyền tầng lâu.

"Lâm Đại Biểu tốt."

Ngoài cửa đi vào một tên tóc dài thiếu nữ, nàng mặc đến Tô Nhã màu trắng áo khoác, cả người tản mát ra một loại thanh tân khí tức, có lẽ là bởi vì dưỡng tôn xử ưu hoàn cảnh lớn lên, được bảo hộ quá tốt, cho nên ánh mắt cũng trong suốt giống như là nước suối.

Nàng ở hiệu kỳ nhìn Lâm Uyên.

Dù sao cũng nghe qua không ít liên quan tới người này Truyền Thuyết.

Đồng thời, nàng cũng ở đây âm thầm suy nghĩ, tại sao Dương Chung Minh lão sư không thu chính mình, nhất định phải để cho chính mình tới với Lâm Uyên học Soạn nhạc, hơn nữa cha lại cũng đồng ý.

"Xin chào, xin trở về đi."

Lâm Uyên kiểm tra một chút Lý Lệ Chất Soạn nhạc thiên phú, số liệu là 496.

Mạnh hơn Tiết Lương, so với Phong Thạc kém.

Tổng kết chính là, tư chất phổ thông.

Cho nên, Lâm Uyên quyết định cự tuyệt Lý Lệ Chất.

Này theo Lâm Uyên, là rất bình thường một chuyện.

Nhưng Phong Thạc cùng Tiết Lương, nhưng là biểu tình có chút ngạc nhiên, thậm chí có nhiều chút kinh hoàng.

"Xin chào, xin trở về đi."

Nếu như biến thành người khác, sư phụ nói như vậy khẳng định không tạt xấu, nhưng đối phương nhưng là Lý Lệ Chất, chủ tịch HĐQT gia thiên kim! Sư phụ lại cũng không chút do dự cự tuyệt?

Chủ tịch HĐQT mất hứng làm sao bây giờ?

A không đúng, sư phụ lời nói, chủ tịch HĐQT chắc không tốt nói thêm cái gì, nhưng loại này một chút mặt mũi cũng không lưu lại cự tuyệt phương thức thật không thành vấn đề sao?

"À?"

Lý Lệ Chất thừ ra một chút, không có tức giận, ngược lại nhịp tim không khỏi gia tốc.

Đây chính là bị cự tuyệt cảm giác sao?

Từ nhỏ đến lớn, đây là nàng lần đầu tiên bị người cự tuyệt.

Lâm Uyên cảm thấy trực tiếp cự tuyệt khả năng bị tổn thương nhân, vì vậy có lòng tốt bồi thêm một câu: "Thiên phú của ngươi không được, ta muốn tìm một lợi hại đồ đệ."

Phong Thạc nâng trán.

Tiết Lương cúi đầu nhìn mũi chân.

Sư phụ là đang an ủi nàng chứ ?

Là an ủi chứ ?

Có thể làm sao nghe được, giống như là hướng Lý Lệ Chất ngực thọt đao?

Mặc dù một mực nghe nói cái này Tiểu công chúa tính khí rất tốt, làm người hòa khí, nhưng bị sư phụ như vậy đánh giá, nên muốn thẹn quá thành giận chứ ?

Nhưng mà hai người lần nữa nghĩ làm rồi.

Lý Lệ Chất vẫn không có tức giận, ngược lại cảm thấy thân thể có chút tê tê dại dại, bên trong lòng có chút không nói ra xấu hổ.

Đây chính là .

Bị phê bình cảm giác sao?

Àn, từ nhỏ đến lớn, đây là nàng lần đầu tiên bị người phê bình.

Nàng không nhịn được có chút lên giọng: "Ta sẽ cố gắng."

" "

Lâm Uyên không giỏi cự tuyệt người khác, nhưng cái này quan hệ đến độ khó của nhiệm vụ, Lâm Uyên khẳng định không thể nào nhượng bộ:

"Người có thể đi những địa phương khác cố gắng."

Phong Thạc cùng Tiết Lương đã không dám hít thở.

Là không phải bọn họ kinh sợ, thật là cái này sư phụ quá cương mãnh rồi.

Lý Lệ Chất có chút không cam lòng nói: "Ta trả tiền ."

"Bao nhiêu?"

Lâm Uyên đột nhiên ngẩng đầu, tử nhìn chòng chọc Lý Lệ Chất.

Ánh mắt này có chút hù được Lý Lệ Chất rồi, nàng lại không nhịn được lui về sau một bước: "Ta tiền xài vặt cho hết người ."

"Ngượng ngùng."

Lâm Uyên thất vọng, tiền xài vặt có thể có bao nhiêu?

Lý Lệ Chất nhỏ giọng nói: "Hai chục ngàn không đủ lời nói . Ta ."

"Bao nhiêu?"

Ánh mắt của Lâm Uyên lần nữa trở nên sắc bén.

Lý Lệ Chất thanh âm gằn như nhỏ như không nghe rõ rồi: "Hai chục ngàn ."

Nhưng mà liên quan tới tiền, Lâm Uyên thính lực, luôn là phá lệ tốt.

Chính là bởi vì nghe được, cho nên Lâm Uyên biểu tình thay đổi.

Thôi rửa a!

Hai chục ngàn tiền xài vặt!

Là muội muội ta gấp bao nhiêu lần?

Tiền này phải kiếm, kiếm lời cho em gái mình mua lòng đỏ trứng!

Giờ khắc này, Lâm Uyên bỗng nhiên có chút xấu hổ.

So với Lý Lệ Chất, muội muội thật là sinh hoạt tại trong dầu sôi lửa bỏng, chính hấn một ca ca làm, quá không xứng chức!

Bên cạnh.

Phong Thạc cùng Tiết Lương trở mắt nhìn nhau, không nghĩ tới cái này chủ tịch HĐQT thiên kim lại dễ nói chuyện như vậy, không hô là xưng tên cô gái ngoan ngoãn, bị sư phụ như vậy đối đãi không sao nhi, thật là cái ôn nhu cô nương tốt a!

"Ta thu."

Lâm Uyên nghiêm mặt nói: "Sau này người chính là ta cái thứ 3 đồ đệ."

"Cấp?"

Lý Lệ Chất có chút mộng, nàng vốn là sắp buông tha, không nghĩ tới Lâm Uyên lại đổi chủ ý.

"Tiểu sư muội, ta là người Nhị Sư Huynh!"

Phong Thạc đã không kịp chờ đợi hô lên cái này hần từ thấy Lý Lệ Chất bắt đầu vẫn khát vọng kêu lên xưng hô.

"Ta là đại sư huynh, tiểu sư muội tốt."

Tiết Lương cũng là khẽ mỉm cười, nếu vào sư phụ môn, kia Lý Lệ Chất trong mắt hần, liền không còn là chủ tịch HĐQT thiên kim.

Chủ tịch HĐQT chỉ là công ty lão đại, nhưng sư phụ nhưng là trong lòng của hần thần!

Phong Thạc cũng là tương tự ý tưởng, cho nên giờ phút này Phong Thạc thái độ đã không giống trước như vậy câu nệ.

"Hai vị sư huynh tốt."

Lý Lệ Chất khôn khéo nói, sau đó nhìn về phía Lâm Uyên, thanh âm yếu đi một tí: "Sư phụ tốt."

"Giờ học đi."

Lâm Uyên phát phát tay, Phong Thạc cùng Tiết Lương biết quy củ, sư phụ một lần chỉ cho một người giờ học, với là hai bọn hần cùng rời đi.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên mở ra nhân vật thẻ.

Lý Lệ Chất bỗng nhiên cảm giác, chính hần một sư phụ, tựa hồ thay đổi.

Chương 310: Sư giả hào quang thẳng cấp hiệu quả

Không chỉ có Lý Lệ Chất phát hiện Lâm Uyên thay đổi, Lâm Uyên cũng phát hiện mình thật giống như nơi nào thay đổi.

Biến hóa cụ thể thể hiện ở, hắn bắt đầu giảng bài thời điểm, trong đầu lại xuất hiện vì Lý Lệ Chất chế tạo riêng trường học ý nghĩ ——

Lúc trước Lâm Uyên dạy Tiết Lương cùng Phong Thạc thời điểm, hoàn toàn là tự tìm dạy, sau đó dựa vào Sư giả hào quang tăng lên hiệu quả.

Nào có cái gì rõ ràng trường học ý nghĩ a.

Nhưng bây giờ Lâm Uyên Sư giả hào quang một cột, lại nhiều hơn như vậy nhất đoạn chú thích:

【 tùy theo tài năng tới đâu mà dạy! Tùy theo từng người! Đối với không cùng người, muốn vận dụng bất đồng trường học phương pháp. 】

Nguyên lai đây mới là Sư giả hào quang phương thức mở ra chính xác.

Lúc trước Sư giả hào quang hiệu quả rất huyền học, chính là đơn giản thô bạo hiệu quả thêm được.

Bây giờ Sư giả hào quang nhưng là ở huyền học trên căn bản nhiều hơn tương đối thực tế kỹ thuật hàm lượng.

Phải biết, có vài người không có Sư giả hào quang, cũng có thể trở thành công nhận danh sư, liền là bởi vì bọn hắn trường học phương pháp đầy đủ.

Mà bây giờ, Lâm Uyên không đơn thuần là dựa vào huyền học Sư giả hào quang, cũng có hệ thống trường học phương pháp.

Như vậy thích hợp với Lý Lệ Chất trường học phương pháp là cái gì?

Bốn chữ.

Nghiêm nghị, lời nói ác độc!

Thái độ muốn siêu hưng mới được

Lâm Uyên lúc trước dạy Tiết Lương cùng Phong Thạc thời điểm, thái độ vẫn tương đối ôn hòa, nghiêm nghị cái gì, căn bản không phù hợp Lâm Uyên họa phong.

Nhưng lấy được bản thẳng cấp Sư giả hào quang thêm được, Lâm Uyên biết:

Đối Lý Lệ Chất như vậy học sinh, trường học thái độ càng nghiêm nghị, hiệu quả càng tốt!

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu, nhất định là Sư giả hào quang tân hiệu quả, giống như Lâm Uyên lấy được Đản dương cầm kỹ xảo sau, trong đầu

tự nhiên làm theo sẽ xuất hiện vô số Đàn dương cầm kiến thức như thế. Lâm Uyên có thể xác định, đây là một cái chính xác phương hướng. Nếu phương hướng là chính xác, kia Lâm Uyên tự nhiên sẽ dựa theo thỏa đáng nhất trường học phương thức tới. Vì tân sắp hoàn thành nhiệm vụ, vì tốt hơn dạy ra cái thứ 3 đồ đệ, hóa thân Nghiêm Sư thì như thế nào?

Là không phải có đôi lời mà, "Nghiêm sư xuất cao đồ!"

Vì vậy, Lâm Uyên dùng cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng trường học phong cách, mặc dù Lâm Uyên cũng không hiểu, tại sao thích hợp nhất với Lý Lệ Chất trường học phương án thật không ngờ cực đoan:

"Người là ngu si sao, nhạc lý quy nạp! Đơn giản như vậy đại học kiến thức đều quên? Nếu như là thi, đây chính là một đạo đưa điểm đề a!"

"Âm cấp là có thể biến hóa, người chỉ biết là bảy cái cơ sở âm cấp sao!"

"Nhìn một chút người cái này Soạn nhạc luyện tập . Hợp âm đi về phía quá thông thường rồi, công ty Soạn nhạc bộ tùy tiện mang đến nhân, đi nhà vệ sinh công phu cũng có thể viết ra loại trình độ này nhịp điệu."

"Thư làm gì? Nhìn tám bảng đen . Nhìn tám bảng đen làm gì? ? Xem ta . Xem ta làm gì? Trên mặt ta có chữ à?"

"Nơi này dùng bốn chup thử một chút . Là không phải cho người hát, ta cho người viết, đâu không học được queo cua."

"Nơi này lại sai ! Vừa mới là không phải nhắc nhở qua người, vươn tay ra đến, lần này đánh một chút, càng sâu trí nhớ."

"Người phải chú ý, sau đó phải hợp âm đi về phía muốn biến hình . Mất thần? Thời gian đi học thất thần? Vươn tay ra đến, nơi này còn cần càng sâu một chút trí nhớ."

"Khác ngồi, ngồi không nhớ lâu, đứng lên!"

" . "

Thực ra vừa mới bắt đầu, Lâm Uyên vẫn còn có chút bảo thủ, hấn quả thực không tính là một cái rất hung lão sư.

Từ nhỏ đến lớn đi học trí nhớ, Lâm Uyên xác thực gặp được một ít rất hung lão sư.

Thê phạt châm mã bộ, phạt đứng côn đồ tâm, cũng là thường có chuyện gì.

Nhưng không biết tại sao, lại hung lão sư, đối Lâm Uyên, cũng là ôn nhu.

Nhưng theo Lâm Uyên thử tính nghiêm nghị, hấn phát hiện hiệu quả thật đúng là được không tệ, trường học mới tiến hành nửa giờ, hấn liền rõ hiển thấy Lý Lệ Chất Soạn nhạc năng lực xuất hiện tăng lên .

Hiệu quả có thể nói là hiệu quả nhanh chóng!

Vì vậy Lâm Uyên hoàn toàn sáp nhập vào loại này trường học phương thức, hấn hoàn toàn đại nhập rồi lời nói ác độc thân phận của Nghiêm Sư.

Đương nhiên, thê phạt chỉ là xây dựng ở không làm thương hại học sinh thân thể và lòng tự ái điều kiện tiên quyết, cái này độ rất vi diệu, có Sư giả

hào quang hiệu quả, Lâm Uyên cảm giác rất tốt nắm giữ.

" "

Lý Lệ Chất cảm giác mình trải qua vô số lần đầu tiên trong đời.

Nàng lại bị mắng!

Nàng lại bị phạt đứng rồi!

Nàng lại bị đánh lòng bàn tay!

Có thể kỳ quái là, nàng cảm giác mình rất hưng phấn, đó là một loại phát từ đáy lòng hưng phấn!

Làm Lâm Uyên cầm lên lông gà thảm, cường độ không tính là quá nhẹ hạ xuống, thân thể nàng thậm chí không cảm thấy lòng được run rẩy, cảm giác có cỗ phần không khỏi nhiệt lưu xuất hiện ở trong cơ thể sâu bên trong .

Kỳ quái hơn là .

Nàng cảm giác rất nhiều tự mình đi tới không hiểu đồ vật, trải qua Lâm Uyên giảng giải, lại hiểu ra!

Hơn nữa, loại này hiểu ra số lần rất nhiều!

Giờ khắc này, Lý Lệ Chất mới thật sự hiểu, tại sao cha và Dương Chung Minh lão sư cũng đề nghị tự mình tiến tới tìm sư phụ .

Phải biết.

Lý Lệ Chất loại này gia đình, từ nhỏ đến lớn mọi đều là cao cấp nhất danh sư giáo dục, có thể cho tới bây giờ không có một vị danh sư, có thể như trước mắt Lâm Uyên như vậy đem toàn bộ nhạc lý giống như là Thẻ Hồ Quán Đỉnh một loại truyền thụ cho chính mình.

Đây là một loại thần kỳ thể nghiệm!

Xấu hổ, hưng phấn, khác thường, run rẩy.

Chương trình học tiến hành được nửa giờ thời điểm, Lâm Uyên dừng lại trường học, mặt đầy thất vọng nhìn Lý Lệ Chất: "Người là ta mang quá kém cõi nhất một đệ tử!"

"Thật xin lỗi, sư phụ ."

Lý Lệ Chất xấu hổ cúi đầu, đỏ mặt dường như muốn chảy ra nước.

"Hôm nay giờ học liền lên đến đây, ngày mai tới nữa, ta bố trí nhiệm vụ phải hoàn thành, ngày mai ta sẽ kiểm tra."

Lâm Uyên phát phát tay.

Lớp kết thúc?

Lý Lệ Chất lại thất vọng mất mát.

Nàng vô tri vô giác đi ra Lâm Uyên phòng làm việc, lại cảm thấy trong đầu tựa hồ bị nhét vô số Soạn nhạc kiến thức .

"Tiểu sư muội!"

Lý Lệ Chất không nghĩ tới, nơi cửa, Tiết Lương cùng Phong Thạc hai vị sư huynh lại đang đợi mình.

"Cảm giác thế nào?"

Hai người mong đợi nhìn Lý Lệ Chất.

Lý Lệ Chất cúi đầu xuống: "Ta chọc sư phụ tức giận ."

Tiết Lương sững sốt một chút: "Sư phụ rõ ràng rất ôn hòa a."

Phong Thạc cũng buồn bực: "Sư phụ giờ học cho tới bây giờ không mắng quá ta."

"Ừm."

Tiết Lương đồng ý gật đầu một cái: "Ngược lại, sư phụ còn thường thường khích lệ ta, nói cơ sở kém không có chuyện gì, có thể từ từ học, sư phụ là một cái trong xương rất ôn nhu người đâu."

Lý Lệ Chất: " . "

Nếu như là không phải lòng bàn tay bị đánh đổ lên, nếu như là không phải hai chân đứng chua xót, nếu như là không phải đầu bị Soạn nhạc giáo án chụp mấy cái, nàng có lẽ liền tin hai vị này sư huynh tà.

Nàng ở hai vị sư huynh cô quái nhìn chăm chú trung rời đi.

Đi tới công ty lầu mười tám, một cái độc lập bên trong căn phòng, Lý Lệ Chất không có hình tượng chút nào nằm ở trên ghế sa lon, thuận tay cầm lên trên bàn coca, dùng ống hút hung hăng uống đi một tí.

Nếu như có nhân thấy một màn như vậy, nhất định sẽ kinh động đến trọn mắt học mồm.

Bởi vì này cùng Lý Lệ Chất ở rất nhiều người lộ ra hình tượng thực nữ hoàn toàn không hợp!

"Tiêu thư ."

Rất nhanh, một cái nữ phụ tá xuất hiện, cười nói: "Ta tất cả an bài xong, ngày mai cho ngươi không cần đi giờ học lý do, trò chơi công hội chiến cũng ước ở tối nay."

"Hủy bỏ."

"Hủy bỏ? Vậy ngươi tối nay . A, lại muốn ra ngoài chơi Lang Nhân sát? Cái này ngươi thật lợi hại, tất cả mọi người không yêu đùa với ngươi."

"Là không phải."

"Đó là nhìn? Sở Cuồng sách mới ngươi là không phải xem xong ấy ư, ký tên thư cũng lấy được rồi ."

"Cũng là không phải nhìn."

Lý Lệ Chất mệt mỏi nói: "Đừng hỏi, tỷ tỷ, giúp ta xoa bóp chân, quá chua."

Trợ lý tiến lên, nhỏ giọng nói: "Giờ học mệt như vậy sao?"

Ánh mắt của Lý Lệ Chất hơi đổi, giọng phức tạp nói: "So với tưởng tượng của ta trung thú vị . Để cho người ta cảm một ít Soạn nhạc thư tới."

"À? Tại sao?"

Lý Lệ Chất gò lên quai hàm, sau đó nói: "Làm tác nghiệp!"

Trợ lý hiểu ý: "Lão quy củ, hay là tìm nhân giúp ngài ."

Lý Lệ Chất lắc đầu: "Chính ta làm."

Xem ra tối nay được thức đêm rồi.

Trợ lý sững sốt một chút, có chút không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Có rất ít người biết, ngoài mặt lầy hình tượng thực nữ kỳ nhân ngoan ngoãn nữ hài Lý Lệ Chất, bí mật nhưng là cái yêu uống coca, yêu chơi game thậm chí thích xem hoạt hình lười biếng thiếu nữ, chưa nói tới tòi tẹt, nhưng tuyệt đối với cô gái ngoan ngoãn không dính dáng.

Nhưng hôm nay có cái gì rất không đúng.

Chẳng qua chỉ là lên một tiết giờ học, Lý Lệ Chất lại phá thiên hoang phải tự làm bài tập!

Đây là dối tính?

Mới sẽ không đâu rồi, phỏng chừng chính là ba phút nhiệt độ, qua một thời gian ngắn thì sẽ khôi phục bản tính.

Trợ lý âm thầm nghĩ đến.

Bên kia, Lâm Uyên chính là gọi tới Tiết Lương.

Hắn cho Lý Lệ Chất bên trên rồi nửa giờ giờ học, còn lại nửa giờ, định dùng làm một cái thí nghiệm.

"Su phụ, ngài gọi ta ."

"Giờ học."

Lâm Uyên lời ít ý nhiều.

Tiết Lương tinh thần chấn động, trong mắt lóe lên một tia mừng như điên: "

Được !"

"Bắt đầu ."

Lâm Uyên thừa dịp nhân vật thể còn dư lại một chút thời gian, bắt đầu cho Tiết Lương giờ học.

Kết quả Lâm Uyên phát hiện, đối mặt Tiết Lương, Su giả hào quang cung cấp cho mình trường học phương án, không còn là lấy nghiêm nghị làm chủ

Ôn hòa, hướng dẫn từng bước.

Quả nhiên, nghiêm nghị trường học phương thức, chỉ thích hợp Lý Lệ Chất.

Giờ học mười lăm phút giờ học, Lâm Uyên dừng lại: "Đem Phong Thạc cũng kêu đến."

"Được."

Mặc dù mười lăm phút giờ học, cũng không có để cho Tiết Lương tăng lên quá lớn, nhưng Tiết Lương còn rõ ràng cảm nhận được, su phụ dạy đồ vật tựa hồ tốt hơn rồi.

Phong Thạc cũng là mười lăm phút chương trình học.

Mà đối với Phong Thạc, Lâm Uyên phát hiện trong đầu xuất hiện trường học phương thức lại xuất hiện biến hóa ——

Nghiêm túc, ngay ngắn.

Không cần thái độ ôn hòa, cũng không cần quá đáng nghiêm nghị, nghiêm túc đem kiến thức điểm nói ra, là có thể để cho Phong Thạc tùy tiện hấp thu.

Thí nghiệm sau khi kết thúc.

Lâm Uyên gật đầu một cái, tỏ ý hai người rời đi.

Xem ra Sư giả hào quang trường học, bây giờ thật là tùy theo từng người, đối đãi không cùng người, phải dùng bất đồng biện pháp.

Ngoài cửa.

Rời đi Tiết Lương cùng Phong Thạc liếc nhau một cái, hơi lộ ra ngạc nhiên thảo luận nói:

"Có cảm giác hay không, sư phụ trường học phương thức thật giống như điều chỉnh nhiều chút, ta cảm giác nay Thiên Sư phụ nói nội dung, dễ hiểu hơn rồi."

"Thật đúng là."

Phong Thạc tiếc hận nói: "Chính là thời gian quá ngắn, mới mười lăm phút, cũng còn khá, sau này sư phụ dứt đoạn tiếp theo thu đồ đệ rồi, ba người lờn nói, mỗi người cũng có thể chia được một nhiều chút chương trình học đi."

Tiết Lương gật đầu một cái.

Mặc dù chỉ có mười lăm phút, nhưng Tiết Lương cảm thấy đây là một cái hi vọng, sư phụ tựa hồ có tiếp tục dạy ý nghĩ của mình rồi.

Phải biết, mình bị sư phụ đánh giá có thể xuất sư sau đó, sư phụ sẽ thấy cũng không cho mình có chui lên lớp rồi.

Cho nên, hẳn đối với giờ học chuyện này, là cực kỳ khát vọng.

Chương 311: Sư giả hào quang thẳng cấp hiệu quả

Không chỉ có Lý Lệ Chất phát hiện Lâm Uyên thay đổi, Lâm Uyên cũng phát hiện mình thật giống như nơi nào thay đổi.

Biến hóa cụ thể thể hiện ở, hắn bắt đầu giảng bài thời điểm, trong đầu lại xuất hiện vì Lý Lệ Chất chế tạo riêng trường học ý nghĩ ——

Lúc trước Lâm Uyên dạy Tiết Lương cùng Phong Thạc thời điểm, hoàn toàn là tự tìm dạy, sau đó dựa vào Sư giả hào quang tăng lên hiệu quả.

Nào có cái gì rõ ràng trường học ý nghĩ a.

Nhưng bây giờ Lâm Uyên Sư giả hào quang một cột, lại nhiều hơn như vậy nhất đoạn chú thích:

【 tùy theo tài năng tới đâu mà dạy! Tùy theo từng người! Đối với không cùng người, muốn vận dụng bất đồng trường học phương pháp. 】

Nguyên lai đây mới là Sư giả hào quang phương thức mở ra chính xác.

Lúc trước Sư giả hào quang hiệu quả rất huyền học, chính là đơn giản thô bạo hiệu quả thêm được.

Bây giờ Sư giả hào quang nhưng là ở huyền học trên căn bản nhiều hơn tương đối thực tế kỹ thuật hàm lượng.

Phải biết, có vài người không có Sư giả hào quang, cũng có thể trở thành công nhận danh sư, liền là bởi vì bọn hắn trường học phương pháp đầy đủ.

Mà bây giờ, Lâm Uyên không đơn thuần là dựa vào huyền học Sư giả hào quang, cũng có hệ thống trường học phương pháp.

Như vậy thích hợp với Lý Lệ Chất trường học phương pháp là cái gì?

Bốn chữ.

Nghiêm nghị, lời nói ác độc!

Thái độ muốn siêu hưng mới được

Lâm Uyên lúc trước dạy Tiết Lương cùng Phong Thạc thời điểm, thái độ vẫn tương đối ôn hòa, nghiêm nghị cái gì, căn bản không phù hợp Lâm Uyên họa phong.

Nhưng lấy được bản thẳng cấp Sư giả hào quang thêm được, Lâm Uyên biết:

Đối Lý Lệ Chất như vậy học sinh, trường học thái độ càng nghiêm nghị, hiệu quả càng tốt!

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu, nhất định là Sư giả hào quang tân hiệu quả, giống như Lâm Uyên lấy được Đản dương cầm kỹ xảo sau, trong đầu

tự nhiên làm theo sẽ xuất hiện vô số Đàn dương cầm kiến thức như thế. Lâm Uyên có thể xác định, đây là một cái chính xác phương hướng. Nếu phương hướng là chính xác, kia Lâm Uyên tự nhiên sẽ dựa theo thỏa đáng nhất trường học phương thức tới. Vì tân sắp hoàn thành nhiệm vụ, vì tốt hơn dạy ra cái thứ 3 đồ đệ, hóa thân Nghiêm Sư thì như thế nào?

Là không phải có đôi lời mà, "Nghiêm sư xuất cao đồ!"

Vì vậy, Lâm Uyên dùng cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng trường học phong cách, mặc dù Lâm Uyên cũng không hiểu, tại sao thích hợp nhất với Lý Lệ Chất trường học phương án thật không ngờ cực đoan:

"Người là ngu si sao, nhạc lý quy nạp! Đơn giản như vậy đại học kiến thức đều quên? Nếu như là thi, đây chính là một đạo đưa điểm đề a!"

"Âm cấp là có thể biến hóa, người chỉ biết là bảy cái cơ sở âm cấp sao!"

"Nhìn một chút người cái này Soạn nhạc luyện tập . Hợp âm đi về phía quá thông thường rồi, công ty Soạn nhạc bộ tùy tiện mang đến nhân, đi nhà vệ sinh công phu cũng có thể viết ra loại trình độ này nhịp điệu."

"Thư làm gì? Nhìn tám bảng đen . Nhìn tám bảng đen làm gì? ? Xem ta . Xem ta làm gì? Trên mặt ta có chữ à?"

"Nơi này dùng bốn chup thử một chút . Là không phải cho người hát, ta cho người viết, đâu không học được queo cua."

"Nơi này lại sai ! Vừa mới là không phải nhắc nhở qua người, vươn tay ra đến, lần này đánh một chút, càng sâu trí nhớ."

"Người phải chú ý, sau đó phải hợp âm đi về phía muốn biến hình . Mất thần? Thời gian đi học thất thần? Vươn tay ra đến, nơi này còn cần càng sâu một chút trí nhớ."

"Khác ngồi, ngồi không nhớ lâu, đứng lên!"

" . "

Thực ra vừa mới bắt đầu, Lâm Uyên vẫn còn có chút bảo thủ, hấn quả thực không tính là một cái rất hung lão sư.

Từ nhỏ đến lớn đi học trí nhớ, Lâm Uyên xác thực gặp được một ít rất hung lão sư.

Thê phạt châm mã bộ, phạt đứng côn đồ tâm, cũng là thường có chuyện gì.

Nhưng không biết tại sao, lại hung lão sư, đối Lâm Uyên, cũng là ôn nhu.

Nhưng theo Lâm Uyên thử tính nghiêm nghị, hấn phát hiện hiệu quả thật đúng là được không tệ, trường học mới tiến hành nửa giờ, hấn liền rõ hiển thấy Lý Lệ Chất Soạn nhạc năng lực xuất hiện tăng lên .

Hiệu quả có thể nói là hiệu quả nhanh chóng!

Vì vậy Lâm Uyên hoàn toàn sáp nhập vào loại này trường học phương thức, hấn hoàn toàn đại nhập rồi lời nói ác độc thân phận của Nghiêm Sư.

Đương nhiên, thê phạt chỉ là xây dựng ở không làm thương hại học sinh thân thể và lòng tự ái điều kiện tiên quyết, cái này độ rất vi diệu, có Sư giả

hào quang hiệu quả, Lâm Uyên cảm giác rất tốt nắm giữ.

" "

Lý Lệ Chất cảm giác mình trải qua vô số lần đầu tiên trong đời.

Nàng lại bị mắng!

Nàng lại bị phạt đứng rồi!

Nàng lại bị đánh lòng bàn tay!

Có thể kỳ quái là, nàng cảm giác mình rất hưng phấn, đó là một loại phát từ đáy lòng hưng phấn!

Làm Lâm Uyên cầm lên lông gà thắm, cường độ không tính là quá nhẹ hạ xuống, thân thể nàng thậm chí không cảm thấy lòng được run rẩy, cảm giác có cỗ phần không khỏi nhiệt lưu xuất hiện ở trong cơ thể sâu bên trong .

Kỳ quái hơn là .

Nàng cảm giác rất nhiều tự mình đi tới không hiểu đồ vật, trải qua Lâm Uyên giảng giải, lại hiểu ra!

Hơn nữa, loại này hiểu ra số lần rất nhiều!

Giờ khắc này, Lý Lệ Chất mới thật sự hiểu, tại sao cha và Dương Chung Minh lão sư cũng đề nghị tự mình tiến tới tìm sư phụ .

Phải biết.

Lý Lệ Chất loại này gia đình, từ nhỏ đến lớn mọi đều là cao cấp nhất danh sư giáo dục, có thể cho tới bây giờ không có một vị danh sư, có thể như trước mắt Lâm Uyên như vậy đem toàn bộ nhạc lý giống như là Thẻ Hồ Quán Đỉnh một loại truyền thụ cho chính mình.

Đây là một loại thần kỳ thể nghiệm!

Xấu hổ, hưng phấn, khác thường, run rẩy.

Chương trình học tiến hành được nửa giờ thời điểm, Lâm Uyên dừng lại trường học, mặt đầy thất vọng nhìn Lý Lệ Chất: "Người là ta mang quá kém cõi nhất một đệ tử!"

"Thật xin lỗi, sư phụ ."

Lý Lệ Chất xấu hổ cúi đầu, đỏ mặt dường như muốn chảy ra nước.

"Hôm nay giờ học liền lên đến đây, ngày mai tới nữa, ta bố trí nhiệm vụ phải hoàn thành, ngày mai ta sẽ kiểm tra."

Lâm Uyên phát phát tay.

Lớp kết thúc?

Lý Lệ Chất lại thất vọng mất mát.

Nàng vô tri vô giác đi ra Lâm Uyên phòng làm việc, lại cảm thấy trong đầu tựa hồ bị nhét vô số Soạn nhạc kiến thức .

"Tiểu sư muội!"

Lý Lệ Chất không nghĩ tới, nơi cửa, Tiết Lương cùng Phong Thạc hai vị sư huynh lại đang đợi mình.

"Cảm giác thế nào?"

Hai người mong đợi nhìn Lý Lệ Chất.

Lý Lệ Chất cúi đầu xuống: "Ta chọc sự phụ tức giận ."

Tiết Lương sừng sốt một chút: "Sự phụ rõ ràng rất ôn hòa a."

Phong Thạc cũng buồn bực: "Sự phụ giờ học cho tới bây giờ không mắng quá ta."

"Ừm."

Tiết Lương đồng ý gật đầu một cái: "Ngược lại, sự phụ còn thường thường khích lệ ta, nói cơ sở kém không có chuyện gì, có thể từ từ học, sự phụ là một cái trong xương rất ôn nhu người đâu."

Lý Lệ Chất: " . "

Nếu như là không phải lòng bàn tay bị đánh đổ lên, nếu như là không phải hai chân đứng chua xót, nếu như là không phải đầu bị Soạn nhạc giáo án chụp mấy cái, nàng có lẽ liền tin hai vị này sự huynh tà.

Nàng ở hai vị sự huynh cô quái nhìn chăm chú trung rời đi.

Đi tới công ty lầu mười tám, một cái độc lập bên trong căn phòng, Lý Lệ Chất không có hình tượng chút nào nằm ở trên ghế sa lon, thuận tay cầm lên trên bàn coca, dùng ống hút hung hăng uống đi một tí.

Nếu như có nhân thấy một màn như vậy, nhất định sẽ kinh động đến trọn mắt học mồm.

Bởi vì này cùng Lý Lệ Chất ở rất nhiều người lộ ra hình tượng thực nữ hoàn toàn không hợp!

"Tiểu thư ."

Rất nhanh, một cái nữ phụ tá xuất hiện, cười nói: "Ta tất cả an bài xong, ngày mai cho người không cần đi giờ học lý do, trò chơi công hội chiến cũng ước ở tối nay."

"Hủy bỏ."

"Hủy bỏ? Vậy người tối nay . A, lại muốn ra ngoài chơi Lang Nhân sát? Cái này người thật lợi hại, tất cả mọi người không yêu đùa với người."

"Là không phải."

"Đó là nhìn tiểu thuyết? Sở Cường sách mới người là không phải xem xong ấy ư, ký tên thư cũng lấy được rồi ."

"Cũng là không phải nhìn tiểu thuyết."

Lý Lệ Chất mệt mỏi nói: "Đừng hỏi, tỷ tỷ, giúp ta xoa bóp chân, quá chua."

Trợ lý tiến lên, nhỏ giọng nói: "Giờ học mệt như vậy sao?"

Ánh mắt của Lý Lệ Chất hơi đổi, giọng phức tạp nói: "So với tưởng tượng của ta trung thú vị . Để cho người ta cảm một ít Soạn nhạc thư tới."

"À? Tại sao?"

Lý Lệ Chất gờ lên quai hàm, sau đó nói: "Làm tác nghiệp!"

Trợ lý hiểu ý: "Lão quy củ, hay là tìm nhân giúp ngài ."

Lý Lệ Chất lắc đầu: "Chính ta làm."

Xem ra tối nay được thức đêm rồi.

Trợ lý sừng sốt một chút, có chút không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Có rất ít người biết, ngoài mặt lầy hình tượng thực nữ kỳ nhân ngoan ngoãn nữ hài Lý Lệ Chất, bí mật nhưng là cái yêu uống coca, yêu chơi game thậm chí thích xem hoạt hình lười biếng thiếu nữ, chưa nói tới tòi tẹt, nhưng tuyệt đối với cô gái ngoan ngoãn không dính dáng.

Nhưng hôm nay có cái gì rất không đúng.

Chẳng qua chỉ là lên một tiết giờ học, Lý Lệ Chất lại phá thiên hoang phải tự làm bài tập!

Đây là dối tính?

Mới sẽ không đâu rồi, phỏng chừng chính là ba phút nhiệt độ, qua một thời gian ngắn thì sẽ khôi phục bản tính.

Trợ lý âm thầm nghĩ đến.

Bên kia, Lâm Uyên chính là gọi tới Tiết Lương.

Hắn cho Lý Lệ Chất bên trên rồi nửa giờ giờ học, còn lại nửa giờ, định dùng làm một cái thí nghiệm.

"Su phụ, ngài gọi ta ."

"Giờ học."

Lâm Uyên lời ít ý nhiều.

Tiết Lương tinh thần chấn động, trong mắt lóe lên một tia mừng như điên: "

Được !"

"Bắt đầu ."

Lâm Uyên thừa dịp nhân vật thể còn dư lại một chút thời gian, bắt đầu cho Tiết Lương giờ học.

Kết quả Lâm Uyên phát hiện, đối mặt Tiết Lương, Su giả hào quang cung cấp cho mình trường học phương án, không còn là lấy nghiêm nghị làm chủ

Ôn hòa, hướng dẫn từng bước.

Quả nhiên, nghiêm nghị trường học phương thức, chỉ thích hợp Lý Lệ Chất.

Giờ học mười lăm phút giờ học, Lâm Uyên dừng lại: "Đem Phong Thạc cũng kêu đến."

"Được."

Mặc dù mười lăm phút giờ học, cũng không có để cho Tiết Lương tăng lên quá lớn, nhưng Tiết Lương còn rõ ràng cảm nhận được, su phụ dạy đồ vật tựa hồ tốt hơn rồi.

Phong Thạc cũng là mười lăm phút chương trình học.

Mà đối với Phong Thạc, Lâm Uyên phát hiện trong đầu xuất hiện trường học phương thức lại xuất hiện biến hóa ——

Nghiêm túc, ngay ngắn.

Không cần thái độ ôn hòa, cũng không cần quá đáng nghiêm nghị, nghiêm túc đem kiến thức điểm nói ra, là có thể để cho Phong Thạc tùy tiện hấp thu.

Thí nghiệm sau khi kết thúc.

Lâm Uyên gật đầu một cái, tỏ ý hai người rời đi.

Xem ra Sư giả hào quang trường học, bây giờ thật là tùy theo từng người, đối đãi không cùng người, phải dùng bất đồng biện pháp.

Ngoài cửa.

Rời đi Tiết Lương cùng Phong Thạc liếc nhau một cái, hơi lộ ra ngạc nhiên thảo luận nói:

"Có cảm giác hay không, sư phụ trường học phương thức thật giống như điều chỉnh nhiều chút, ta cảm giác nay Thiên Sư phụ nói nội dung, dễ hiểu hơn rồi."

"Thật đúng là."

Phong Thạc tiếc hận nói: "Chính là thời gian quá ngắn, mới mười lăm phút, cũng còn khá, sau này sư phụ dứt đoạn tiếp theo thu đồ đệ rồi, ba người lờn nói, mỗi người cũng có thể chia được một nhiều chút chương trình học đi."

Tiết Lương gật đầu một cái.

Mặc dù chỉ có mười lăm phút, nhưng Tiết Lương cảm thấy đây là một cái hi vọng, sư phụ tựa hồ có tiếp tục dạy ý nghĩ của mình rồi.

Phải biết, mình bị sư phụ đánh giá có thể xuất sư sau đó, sư phụ sẽ thấy cũng không cho mình có chui lên lớp rồi.

Cho nên, hẳn đối với giờ học chuyện này, là cực kỳ khát vọng.

Chương 312: thứ 3 cái kịch bản

Sự giả hào quang tân hiệu quả để cho Lâm Uyên vô cùng hài lòng, bởi vì hẳn hiện tại trường học có hiệu lực suất cao hơn.

Vốn là Phong Thạc cùng Tiết Lương đã xuất sư, thuộc về kim bài Người viết ca khúc tiêu chuẩn.

Dù là Lâm Uyên có Sự giả hào quang, sẽ dạy đi xuống, hai người bọn họ đề cao cũng rất có hạn.

Có thể theo Sự giả hào quang thăng cấp, hai người này tiếp tục bên trên Lâm Uyên giờ học, tựa hồ lại có nhất định tăng lên không gian!

Rất tốt rất cường đại.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên tiếp tục lấy Nghiêm Sư tư thái cho Lý Lệ Chất giờ học.

Thời gian cơ bản duy trì ở nửa giờ.

Còn lại nửa giờ, hẳn là dùng để chỉ điểm Tiết Lương cùng Phong Thạc Soạn nhạc, dù sao bọn họ bài hát là muốn để cho Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ tới hát.

Bên kia.

Kim Mộc làm Sở Cuồng người đại diện, cũng là liền « Roger nghi án » thành công, lại lần nữa cùng Ngân Lam Thư Khố nói lên bản thuế nhắc yêu cầu cao.

Hai bên trải qua hiệp thương, xác định bản mới thuế phân chia, sau này Sở Cuồng bản thuế đem sẽ định ở phần trăm chi 35!

Kim Mộc cố ý làm điều tra quá.

Giới xuất bản đại Thần Tác gia bản thuế cơ bản đều tại 30% tả hữu, Sở Cuồng có thể bắt được phần trăm chi 35, là bởi vì Sở Cuồng toàn năng!

Nhân vì còn lại đại Thần Tác gia phần lớn chỉ biết một loại loại hình.

Mà Sở Cuồng thì lại khác, hẳn thật sự sáng tác loại tiểu thuyết hình bao gồm rất rộng, gần đây liên đây lý đều bắt đầu giao thiệp với, hơn nữa lấy được nhất định thành tích, dưới tình huống như vậy Ngân Lam Thư Khố không có lý do không cho Sở Cuồng cung cấp một phần càng chất lượng tốt hợp đồng.

"Sau này còn muốn đề cao khó khăn ."

Kim Mộc rất rõ, cái hợp đồng này đã cao vô cùng rồi.

Trừ phi Sở Cuồng có thể có càng Đại Đột Phá, nếu không hợp đồng đãi ngộ rất khó tiếp tục tăng lên.

"Trừ phi ông chủ bắt lại ảo tưởng tiểu thuyết Chí Cao Thần bình chọn."
Đây là Kim Mộc có thể nghĩ đến, Sở Cường có thể đề cao hợp đồng trực tiếp nhất biện pháp.

Nhưng điều này cần lý lịch cùng thời gian cùng với tác phẩm lượng tiêu thụ tính tổng cộng.

"Không nóng nảy."

Lâm Uyên là thực sự không nóng nảy, bây giờ hấn bí danh nhiều, có thể kiếm tiền cơ hội cũng nhiều, hết thấy chỉ cần làm từng bước tới liền có thể. Mà đang ở Lâm Uyên làm từng bước lúc, hấn bỗng nhiên nhận được một tin tức.

Tin tức là Cố Đông nói cho Lâm Uyên: "Lâm Đại Biểu, công ty vì điện ảnh « Andhadhun » thân báo rồi Thần Long thưởng, vừa mới nhận được tin tức, chúng ta điện ảnh vào vòng rồi ba cái giải thưởng!"

"Thần Long thưởng?"

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Lam Tinh lớn nhất âm nhạc giải thưởng gọi là âm nhạc thịnh điển, mà lớn nhất điện ảnh giải thưởng, không ai bằng Thần Long thưởng.

Lúc trước bởi vì văn hóa cô lập, cho nên mỗi một Châu Thần Long thưởng, đều là các chơi đùa các.

Nhưng bây giờ, ít nhất Tần Tề Sở Thần Long thưởng, là thống nhất rồi.

Mà Lâm Uyên xuất đạo tới nay, tác gia cùng Người viết ca khúc thân phận, thực ra cũng từng thu được một ít giải thưởng, bất quá sức ảnh hưởng cũng không đạt tới cấp bậc cao nhất.

Cho nên đối với loại chuyện này, vẫn luôn là không phải rất để ý.

Nhưng nếu như là Thần Long thưởng cấp bậc này, kia Lâm Uyên vẫn còn có chút mong đợi, nhất là Tần Tề Sở thống nhất sau, cái này giải thưởng hàm kim lượng liền kinh khủng hơn ——

Có thể nói là địa cầu Oscar cấp bậc sức ảnh hưởng!

Cố Đông cũng rất hưng phấn: "« Andhadhun » vào vòng ba cái giải thưởng theo thứ tự là tốt nhất phối nhạc, Nam diễn viên chính xuất sắc nhất, còn có Kịch Bản gốc xuất sắc nhất! Ba cái giải thưởng vào vòng lời nói, chúng ta đại khái suất là có thể trung một cái."

"Ừm."

Dù sao cũng là giới điện ảnh cao nhất giải thưởng, Lâm Uyên cũng có chút mong đợi.

Nếu là lúc trước, Lâm Uyên đối giải thưởng loại ngoạn ý nhi, chắc chắn sẽ không quá tổn thương tâm.

Nhưng có lẽ là bây giờ tiền kiếm không ít, cho nên Lâm Uyên đối với kim tiền theo đuổi cùng thái độ, rõ ràng nếu so với lúc trước muốn đã khá nhiều, không còn là hệ thống trong mắt cái kia chui vào tiền trong mắt kí chủ rồi.

Này từ Lâm Uyên định chế tác phẩm cùng với mua tinh lực loại đạo cụ thời điểm càng ngày càng liên dứt khoát nhìn ra được.

Mà ở kiếm được nhất định kim tiền sau đó, Lâm Uyên cảm thấy, có thể thu hoạch giải thưởng lời nói, cũng coi là đối tác phẩm một loại công nhận.

Trên thực tế, làm Thần Long thưởng tuyên bố vào vòng tác phẩm sau đó, khoảng cách chính thức ban thưởng ngày tháng cũng đã rất gần.

Về mặt thời gian mà nói « Andhadhun » cũng coi là đuổi kịp giải thưởng bình chọn chuyến xe cuối.

Chậm một chút nữa, bộ phim này thì phải tham dự sang năm Thần Long thưởng cạnh tranh.

Mà đương thời lúc này tiến vào ba tháng, tân mùa bóng tranh bắt đầu!

Mùa bóng tranh độ khó, tựa hồ so với hai tháng trước thấp hơn một ít.

Bởi vì năm nay một tháng, Lâm Uyên dùng « Mộng Trung Hôn Lễ », hung hăng nghiền ép một lớp Sở nhân.

Năm nay tháng hai, Dương Chung Minh lại dùng Đàn dương cầm khúc « lưu ly » giáo dục một lần Sở nhân, hoàn thành đến từ Tinh Mang song sát!

Đến đây.

Sở nhân hoàn toàn thu hồi đối âm nhạc chi hương phần này tôn vinh mơ ước, không lại tiếp tục so tài!

Cho nên ba tháng mùa bóng băng, chưa từng xuất hiện cái loại này Ca Vương khúc phụ loạn chiến cục diện.

Đây cũng là cho rất nhiều rồi kim bài Người viết ca khúc biểu diễn tự mình cơ hội.

Kết quả này mở ra thị, Tiện Ngự lại một lần nữa dẫn phát trong nghề chú ý!

Tại sao Tiện Ngự ba tháng không có phát bố cái gì bài hát mới, vẫn có thể lấy được chú ý?

Cái này cần từ bảng danh sách trước 10 bên trong hai vị Người viết ca khúc nói đến.

Tháng này bảng danh sách.

Bài danh thứ năm ca khúc tên là « chiều tà », biểu diễn người Tôn Diệu Hỏa, Người viết ca khúc cá chép!

Bài danh thứ bài hát của thất tên là « Âm Dạ Công Chúa », biểu diễn người Giang Quỷ, Người viết ca khúc Ma Quỷ Ngự!

Trong nghề đều biết, cá chép là Tiện Ngự đồ đệ.

Có thể trong nghề không nghĩ tới, Tiện Ngự rốt cuộc lại thu một cái đồ đệ

Ma Quỷ Ngự!

Ma Quỷ Ngự dĩ nhiên là Phong Thạc cho mình đặt tên.

Cùng Tiết Lương bất đồng là, Phong Thạc vốn là có chút danh tiếng tức Người viết ca khúc.

Hắn ở ca khúc phát hành thời điểm, liền mượn bộ lạc, đối ngoại tuyên bố mình là Tiện Ngư nhị đệ tử, cũng lấy "Ma Quỷ Ngư" làm vì chính mình Soạn nhạc nghệ danh tin tức.

Vốn là tin tức này không được quá quan tâm kỹ càng.

Có thể theo Phong Thạc cùng Tiết Lương song song tiến vào ba tháng mùa bóng bảng trước 10, trong nghề có chút bị giật mình.

Ma Quỷ Ngư cũng là Tiện Ngư đồ đệ?

Cho nên bài danh thứ năm tác phẩm, cùng với bài danh thứ bảy tác phẩm, đều là Tiện Ngư đồ đệ?

Tiện Ngư hai tên học trò cũng vào mùa bóng bảng trước 10 rồi! ?

Phải biết, mùa bóng bảng hàm kim lượng nhưng là tam Châu thống nhất sau tiêu chuẩn!

Có thể đi vào trước 10 đều là người mạnh!

"Ta đi ."

"Tiện Ngư quá kinh khủng!"

"Hắn hiện tại đồ đệ đều bắt đầu cạnh tranh bảng!"

"Hai năm trước cũng không thiếu kim bài Người viết ca khúc có thể với Tiện Ngư tranh phong, bây giờ kim bài Người viết ca khúc chỉ có thể với Tiện Ngư đệ tử tranh phong rồi ."

"Tại sao lại vừa là ngư!"

"Nếu như Tiện Ngư ba tháng cũng phát bài hát lời nói, khởi là không phải bảng danh sách trước 10 bên trong có ba cái cá?"

"Cá chép cùng Ma Quỷ Ngư, đều có kim bài tiêu chuẩn, kết quả cao như vậy Soạn nhạc trình độ, cũng chỉ là Tiện Ngư đồ đệ ."

"Vấn đề ở chỗ, Tiện Ngư thật có dạy ra kim bài Người viết ca khúc năng lực?"

"Kim bài Người viết ca khúc, là tốt như vậy đem ra? Đây hai bài hát sẽ không phải là Tiện Ngư thay mặt sáng tác chứ ?"

"Cái này liền xé, Tiện Ngư nhiều nhất hướng dẫn một chút, nếu như Tiện Ngư tự mình xuất thủ, không phải thứ nhất cũng là thứ hai."

" "

Tiện Ngư xuất thủ không phải thứ nhất cũng là không phải thứ hai.

Nếu như từ Tiện Ngư góc độ đến xem, cá chép cùng Ma Quỷ Ngư mùa bóng bài danh bình thường không có gì lạ.

Nhưng phải biết, hai người này vển vển chỉ là Tiện Ngư đồ đệ a!

Không chỉ có ngoại giới.

Tinh Mang nội bộ, cũng có rất nhiều người bị giật mình.

Thực lực cá nhân, cùng có thể dạy dỗ kim bài năng lực, là hai chuyện khác nhau!

Dù là khúc phụ cũng không dám nói mình có thể dạy ra đánh vào mùa bóng trước 10 đồ đệ!

Có thể Tiệp Ngư làm được!

Điều này không khỏi làm cho công ty lại lần nữa đề cao đối với Tiệp Ngư giá trị đánh giá, cứ việc trước công ty đã đầy đủ coi trọng Tiệp Ngư năng lực.

Lâm Uyên đúng là mượn nhân vật thể tiện lợi, chỉ đạo Tiết Lương cùng Phong Thạc bài hát mới Soạn nhạc, nhưng chung quy mà nói công lao hay lại là thuộc về hai tên học trò.

Điểm này Lâm Uyên rõ ràng nhất.

Ngoại giới ở thảo luận Lâm Uyên có phải hay không là có thể dạy ra kim bài Người viết ca khúc, đáp án dĩ nhiên là khẳng định.

Có nhân vật tạp hòa bản thẳng cấp Sư giả hào quang, Lâm Uyên quả thật có thể làm được một điểm này.

Bất quá hẳn sẽ không tới nơi tuyên dương chuyện này.

Mỗi ngày cho đồ đệ giảng bài phải tốn hai giờ.

Thời gian chính là lớn nhất thành phẩm, hẳn không nhiều thời gian như vậy đi bồi dưỡng càng nhiều đồ đệ.

Cứ việc theo hai tên học trò vào mùa bóng bảng trước 10, trong công ty đã xuất hiện tương tự lời đồn đãi, thậm chí có Người viết ca khúc cố ý bái Lâm Uyên vi sư.

Lâm Uyên không đồng ý, hẳn cũng không muốn trở thành thu đồ đệ máy, đem Lý Lệ Chất đem ra hẳn liền phải tạm thời thu tay lại được rồi.

Ngược lại đối Lâm Uyên mà nói, đây là một cái tin tốt, hai tên học trò xuất sắc hoàn thành hẳn giao phó nhiệm vụ.

Hảo sự thành song.

Ngay tại Lâm Uyên vì hai tên học trò thành tích mà cảm thấy hài lòng thời điểm, mấy ngày sau lại có tân tin tức tốt xuất hiện ——

Thần Long thưởng chính thức ban thưởng rồi.

Hắn điện ảnh « Andhadhun » bắt lại Thần Long thưởng tốt nhất phối nhạc.

Lâm Uyên không nghĩ ra tịch, cho nên là công ty phương diện phái người đi lãnh thưởng.

Đương nhiên.

Ngoài ra hai cái vào vòng giải thưởng, « Andhadhun » không có lấy hạ.

Liều bỏ lỡ Nam diễn viên chính xuất sắc nhất.

Điện ảnh cũng bỏ lỡ Kịch Bản gốc xuất sắc nhất vinh dự.

Bất quá vào vòng cùng trúng thưởng, vốn là hai khái niệm.

Vào vòng ba cái giải thưởng, cũng thành công bắt được một người trong đó giải thưởng, đối Lâm Uyên mà nói đã không tệ.

1 phần 3 trúng giải suất đây.

Huống chi vào vòng bản thân, chính là một phần công nhận.

Bất quá hệ thống tựa hồ không nghĩ như vậy?

Ngay tại Lâm Uyên biết mình bắt được Thần Long thưởng tốt nhất phối nhạc không lâu sau, hệ thống bỗng nhiên ban bố một cái nhiệm vụ mới: 【 hi vọng kí chủ có thể lần nữa đạt được Thần Long thưởng công nhận, nếu như kí chủ tiếp thu nhiệm vụ, có thể ba chục triệu chế tác riêng giá cả, đạt được càng chất lượng tốt kịch bản! 】

"So với « Andhadhun » tốt hơn kịch bản?"

Trong lòng Lâm Uyên động một cái, quả quyết nói: "Ta tiếp!"

Ngược lại nhiệm vụ này không làm được, hệ thống cũng không khả năng đem kịch bản thu hồi đi, này nhiệm vụ hệ thống càng giống như là cho mình hạ bộ phim biến hình bớt.

Hệ thống tựa hồ đoán được Lâm Uyên tâm tư: 【 nếu như nên nhiệm vụ hoàn thành, đem khen thưởng kí chủ một cái ngẫu nhiên bảo rương! 】

Ngẫu nhiên bảo rương?

Lâm Uyên ngẩn người: "Thanh Đồng, bạch ngân, hoàng kim, thậm chí kim cương . Cũng có thể?"

Hệ thống: "Trên lý thuyết là như vậy."

Lâm Uyên: " . "

Trên lý thuyết là như vậy?

Nguy ngẫu nhiên hệ thống, ai tin?

Bất quá đây là hệ thống lần đầu tiên cho ra ngẫu nhiên bảo rương khen thưởng, Lâm Uyên mơ hồ cảm thấy, có lẽ sẽ có không tệ thu hoạch.

Vì vậy hắn mở miệng nói: "Bắt đầu chế tác riêng đi."

Hệ thống lần này chế tác riêng tốc độ nhanh lạ thường:

【 đình đông, chúc mừng kí chủ đạt được kịch bản « Cuộc đời của Pi » . 】

Trong nháy mắt hoàn thành xem phim sau đó.

Lâm Uyên bỗng nhiên ý thức được, nhiệm vụ này độ khó, cao hơi quá đáng.

Chương 313: Ngư Vương Triều

Đầu tiên trước giới thiệu một chút « Cuộc đời của Pi »

Bộ phim này là căn cứ địa cầu một vị sách bán chạy tác gia cùng tên tác phẩm soạn lại.

Bộ này không chỉ có từng thu được Booker thưởng, vẫn còn ở « New York Thời Báo » sách bán chạy trên bảng xếp hạng dừng lại dài đến đã hơn một năm thời gian!

Thật sách bán chạy.

Mà cùng tên điện ảnh từ chuẩn bị đến quay chụp tốn thời gian mấy năm.

Dù là Lam Tinh công nghiệp kỹ thuật càng phát triển, có thể rút ngắn thật nhiều thời gian này, bộ tác phẩm này cũng không khả năng giống như Lâm Uyên trước hai bộ phim như thế nhanh chóng chụp xong cũng chiếu phim.

Lại nói một chút bộ phim này thành tựu .

Oscar suốt mười một hạng đề danh đỉnh cấp mãnh liệt!

Lý An bằng vào bộ phim này lấy được rồi Oscar thưởng Đạo Diễn xuất sắc nhất.

Ngoài ra, bộ phim này còn bắt lại Oscar tốt nhất thị giác hiệu quả, tốt nhất phối nhạc cùng với Quay phim xuất sắc nhất.

Dùng bốn chữ hình dung chính là:

Kinh khủng như vậy.

Nguyên bản phim vai nam chính thiếu niên phái toàn bộ tuyển vai diễn quá trình, dùng ước chừng 6 tháng, đạo diễn Lý An an bài tam luân thử sức, cuối cùng còn lại 12 cái nhân tuyển, với mỗi một đứa bé từng cái đơn độc thử vai diễn.

Đồ chơi này, Lâm Uyên không thể nào ăn gian.

Hắn cũng phải nghiêm túc cẩn thận tuyển vai diễn.

Vì vậy vai nam chính, quá khó khăn chọn!

Mà đây chỉ là rất nhiều điểm khó khăn trong một người trong đó.

Đạo diễn chọn thế nào cũng là cái vấn đề lớn.

Lâm Uyên rất chắc chắn, bộ phim này, là không phải công cụ nhân đạo diễn có thể không chế đề tài!

Giống như có chút độ khó cao ca khúc như thế, công cụ người là không chế không được.

Dù là có đã biết phần kịch bản trung văn tự miêu tả, đạo diễn Dịch Thành Công muốn đem văn tự quay chụp thành giống vậy hiệu quả thực tế, cũng

là không phải dễ như trở bàn tay sự tình.

Gắng phải Dịch Thành Công chụp lời nói, chỉ có một biện pháp, chính là đại quy mô sử dụng Hệ Thống nói cụ, nhắc Cao Dịch thành công đạo diễn năng lực.

Hai chữ, đốt tiền!

Chớ nói chi là bộ phim này đối với chụp hình vân vân mỗi cái ngành yêu cầu, đều là cấp cao nhất ——

Bao gồm điện ảnh đầu tư!

Còn có một cái điểm khó khăn hệ thống ngược lại là giải quyết, chính là kịch bản cải biên vấn đề

Điện ảnh liên quan đến đủ loại tín ngưỡng cùng tông giáo, nếu như dựa vào Lâm Uyên tới soạn lại lời nói, đại khái có thể trực tiếp để cho Lâm Uyên luống cuống.

Ngoài ra .

Điện ảnh cần số lớn đặc hiệu cùng chuẩn bị, cũng là kinh khủng đến kinh người.

Toàn bộ hành trình lục màn quay chụp điện ảnh, muốn nghĩ cũng biết làm nhiều phiền toái.

Cho nên Lâm Uyên rất chắc chắn, bộ phim này, chính mình không chụp được!

Ít nhất trong thời gian ngắn, hẳn không chụp được, chỉ có thể trước tiên đem kịch bản đóng cho công ty, để cho công ty dùng đủ thời gian đi chuẩn bị.

"Chọn xong giác, còn muốn an bài vai nam chính học tập bơi lội . Nếu như vai nam chính vốn là biết bơi đại khái sẽ khá hơn một chút, ngoài ra đoàn kịch cũng phải đi trên biển thể nghiệm một chút sóng mãnh liệt cảnh tượng . Kia là rất nhiều nhân cả đời không thể nghiệm qua, không thể nghiệm qua thể nào chụp chân thực ."

Xong đời.

Càng nghĩ càng khó khăn.

Năm nay đừng hy vọng giải quyết bộ phim này rồi.

Mà dạng kịch bản, hệ thống chỉ lấy ba chục triệu, có thể nói là lương tâm phát hiện.

Đại khái hệ thống cũng rất rõ ràng bộ phim này muốn đánh ra tới độ khó bao lớn, cho nên mới hạ thấp giá cả, chính mình hơi chút qua loa lấy lệ một chút, chỉ có thể lãng phí một cái tốt kịch bản.

Cái này kịch bản chất lượng có thể so với « Andhadhun » cao quá nhiều!

"Quay lại trước chuẩn bị đứng lên đi."

Lâm Uyên đại khái có ý tưởng, bộ phim này ít nhất phải sang năm mới có thể mở máy.

Thời gian quá lâu.

Hắn muốn với hệ thống lại chế tác riêng một cái kịch bản.
Chế tác riêng một cái bây giờ là có thể chụp, hơn nữa không khó khăn như vậy nhi kịch bản.

Tốt nhất là chụp xong lại bắt tay « Cuộc đời của Pi » .

Nếu hắn không là ít nhất trong một năm, đừng nghĩ đụng tân điện ảnh, kia không phù hợp Lâm Uyên tính cách, đại chế tác muốn chụp, thành phẩm ít một chút, độ khó thấp một chút điện ảnh cũng phải chụp, dù sao cân nhắc một bộ phim thật xấu tiêu chuẩn không nên chỉ nhìn đầu tư cùng tình cảnh loại.

Nói đề lời nói với người xa lạ.

Dựa vào bộ này « Cuộc đời của Pi » thành tựu, Lý An gần như cũng coi là địa cầu Trung Quốc đạo diễn đầu bài, so với Quốc Sư mạnh hơn nhiều.

Nơi này thuận tiện giải thích một chút, Lý An cầm mỹ thẻ xanh, nhưng không gia nhập nước nợ quốc tịch, chuyện này còn đưa tới quá nhất định tranh cãi.

Hệ thống cho mình một cái siêu cấp vấn đề khó khăn.

Đây là Lâm Uyên vào Giới điện ảnh tới nay đối mặt tối đại khảo nghiệm.

Cho nên Lâm Uyên cũng vui vẻ, cũng buồn rầu.

Lấy được rồi tốt như vậy kịch bản, lại không thể lập tức đánh ra đến, thật khó.

Lâm Uyên ở buồn rầu, nhưng hắn làm cho ngoại giới khiếp sợ không có kết thúc.

Vẫn là cùng Tiết Lương cùng bài hát của Phong Thạc tiến vào mùa bóng bằng trước 10 có liên quan.

Trong nghề đang ở lửa nóng nghị luận, Lâm Uyên hai người đồ đệ này rốt cuộc có phải hay không là Lâm Uyên dựa vào chân tài thực học đem ra, hơn nữa còn tiến hành đào sâu.

Dù sao, cho tới bây giờ không có tình huống tương tự phát sinh.

Mọi người thông thường là, muốn trở thành kim bài Người viết ca khúc, dựa vào Nhân Giáo là cơ bản không thể nào, chỉ có thể dựa vào thiên phú của mình.

Kết quả này đào một cái, rất nhiều chuyện liền biết.

"Ta tìm được Tiết Lương, cũng chính là cá chép, năm xưa ở Tê Châu sáng tác những ca khúc đó, tốt như lần trước cũng có người đào quá . Hắn lúc trước tác phẩm nói khó nghe khẳng định khoa trương, nhưng ta chỉ có thể nói ở gặp phải Tiệp Ngự trước, Tiết Lương Soạn nhạc trình độ thật không đại sự!"

"Cho nên Tiết Lương thật là Tiệp Ngự tay nắm tay đem ra, tăng lên tới kim bài Soạn nhạc tặng thứ?"

"Không chỉ có Tiết Lương, còn có Phong Thạc, Phong Thạc xuất đạo tác phẩm rất tươi đẹp, có thể nhìn ra được thiên phú rất lợi hại, nhưng Phong Thạc ở trở thành Tiệp Ngự đồ đệ trước, hẳn tổng cộng phát biểu bài hát của Tứ Thủ, trong đó chỉ có một bài là tươi đẹp, ngoài ra tam Thủ tương đối phổ thông, chỉ có thể nói rõ người này có thiên phú."

"Ý người là, Tiệp Ngự moi ra Phong Thạc thiên phú?"

"Nhìn trước mắt là như vậy, Tiết Lương cùng Phong Thạc, cũng chính là cá chép cùng Ma Quỷ Ngự, đúng là Lâm Uyên mang ra ngoài kim bài!"

"Hai tên học trò cũng khủng bố như vậy, kia Tiệp Ngự Soạn nhạc trình độ rốt cuộc ở tầng thứ mấy?"

"Chỉ có thể là một cái tầng thứ, chính là khúc phụ, hơn nữa Tiệp Ngự còn có còn lại khúc phụ không có trường học năng lực!"

"Ta xem Tiệp Ngự trở thành khúc phụ thật chỉ là vấn đề thời gian rồi, giống như hẳn hai người đồ đệ này, mặc dù bởi vì tác phẩm không nhiều, còn không đạt tới kim bài tiêu chuẩn, nhưng thực lực đã đủ, chỉ cần phát thêm vài bài hát, đem lượng tiêu thụ tăng lên là được."

" "

Đùng đùng!

Thông thường bị triệt để đánh nát thanh âm!

Nguyên lai kim bài Người viết ca khúc thật có thể dạy đi ra!

Bởi vì cá chép Tiết Lương đó là sống miễn cưỡng ví dụ.

Phong Thạc còn sao nói là thiên phú cao, cho nên dễ dàng mang ra ngoài, nhưng Tiết Lương lúc trước bài hát, thế nào nghe, đều không nhận cảm thấy thiên phú tốt!

Không có Tiệp Ngự, Tiết Lương khả năng đời này cũng sẽ không lấy cá chép tên, bị giới âm nhạc nhận biết!

Mà đối diện với mấy cái này thảo luận, Tiệp Ngự khẳng định là không có khả năng đích thân đáp lại.

Phong Thạc nhưng là cái yêu hiện.

Hắn trực tiếp thông qua bộ lạc ban bố thanh minh: "Trong vòng đều tại đảo ta cùng sư huynh đây, không ý nghĩa, người trong cuộc nói cho các người biết, ta cùng sư huynh là sư phụ tay nắm tay đem ra, ngoài ra ta muốn nói một câu, nhà ta sư phụ đệ nhất thiên hạ!"

Điều này thanh minh phát xong không lâu, Phong Thạc lại tới một cái:

"Hay là có người không phục lời nói, liền chờ chúng ta tiểu sư muội rời núi đi, chúng ta tiểu sư muội đang cùng sư phụ học Soạn nhạc, nàng sau này cũng ắt sẽ ở mùa bóng bảng chiếm cứ một chỗ ngồi!"

Điều thứ hai thanh minh vừa ra, trong nghề tập thể ngạc nhiên.

Còn có một con cá không đi ra?

A không đúng.

Tiệp Ngự . Còn có một cái đồ đệ không rời núi?

Nếu như Tiệp Ngự cái thứ 3 đồ đệ cũng chính thức rời núi, lại đi đến nàng hai người sư huynh đệ cao, kia là bực nào số lượng! ?

Ngự Vương Triều! ?

Cho tới bây giờ không có một cái Người viết ca khúc, hoàn thành như vậy đi đâu, lại dạy ra rồi hai cái kim bài tiêu chuẩn đồ đệ!

Tê.

Có người ngược lại hít một hơi khí lạnh, ít ỏi dám tiếp tục suy nghĩ giống.

Sau đó.

Có người đem này coi là Lam Tinh giới âm nhạc mắc tập thể chỉ ngự chúng sơ kỳ triệu chứng.

Chương 314: soái

Trong nghề nhân thảo luận, nhìn là con đường, ngoại giới bạn trên mạng nhìn chính là não nhiệt ——

Tiện Ngự hai tên học trò vọt vào mùa bóng bằng, liền là rất nhiều bạn trên mạng trong mắt não nhiệt, cho nên trên mạng bình luận cũng não nhiệt:

"Tiện Ngự điều nổ!"

"Các người nhìn Tiện Ngự điều không?"

"Tiện Ngự là thực sự ngu phê, hai tên học trò cũng có thể làm mùa bóng bằng, hấn muốn đích thân xuất thủ khởi là không phải giết lung tung?"

"Tiện Ngự giết lung tung số lần còn thiếu sao?"

"Mỗi làm loại thời điểm này, trong đầu ta sẽ thoáng qua một đạo tin tức, Tiện Ngự hay lại là người sinh viên đại học ."

"Không nhìn được ảo tưởng một cái hình ảnh, Tiện Ngự làm Khúc Lão sư giờ học, bỗng nhiên đối Tiện Ngự tới một câu: Nếu không người tới dạy?"

"Ha ha ha ha ha, ta bên trên theo ta bên trên hệ liệt?"

"Nghe nói Tiện Ngự còn có một Tam Đồ Đồ, là muối tử, chặt chặt, sau này bằng danh sách có thể xuất hiện hay không toàn bộ tiệc cá?"

"Không biết, còn tưởng rằng Soạn nhạc vòng là một cái ao cá đây."

"Tiện Ngự tiếp tục dạy đi xuống lời nói, giới âm nhạc sớm muộn biến thành cá đường."

"Nói không chừng là đại dương mệnh mệnh, Tiện Ngự chính là Hải Vương!"

" . "

Cũng ở thảo luận.

Giới âm nhạc ở thảo luận Tiện Ngự đồ đồ chuyện, Giới điện ảnh thực ra cũng ở thảo luận Tiện Ngự.

Với lần này Thần Long thưởng có liên quan.

Điện ảnh « Andhadhun » vào vòng tam hạng giải thưởng lớn đề danh sau đó, cuối cùng thào xuống tốt nhất phối nhạc vinh dự, thực ra coi như là như đã đoán trước sự tình.

Dù sao « Mộng Trung Hôn Lễ » cũng tàn sát bằng.

Giới điện ảnh này biên quan chú trọng điểm là, Tiện Ngự lại không có tham dự hiện trường lãnh thưởng, dù sao « Andhadhun » vào vòng ba cái đơn nguyên giải thưởng, theo lý mà nói thì sẽ không toàn bộ theo chạy ——

Dưới tình huống bình thường, chỉ có biết rõ mình có thể sẽ theo chạy, mới có thể vắng mặt loại này nổi tiếng giải thưởng.

Nhưng Tiện Ngự theo chạy có khả năng thấp như vậy, vẫn không có lộ mặt, là để cho rất nhiều người ngoài ý muốn.

Phải biết.

Thần Long thưởng phát hành năm nay giải thưởng vào vòng danh sách sau đó, rất nhiều người cũng nghị luận, Tiện Ngự sẽ sẽ không xuất tịch.

Nếu như tham dự, vậy lần này giải thưởng, đem sẽ làm Tiện Ngự lần đầu tiên công khai lộ mặt trường hợp!

Xác suất này là rất cao, dù sao Thần Long thưởng bài diện đặt ở kia.

Kết quả Tiện Ngự không có tham dự, để cho rất nhiều người đều cảm thấy ngoài ý muốn.

Rất nhiều đối với lần này cảm giác mong đợi bạn trên mạng, cũng không tránh khỏi có chút thất vọng.

"Nhân là chủ yếu lẫn lộn giới âm nhạc, cho nên không có tham dự Thần Long thưởng?"

"Tiện Ngự ở giới âm nhạc cũng có từng thu được một ít giải thưởng, mặc dù là không phải âm nhạc thịnh điển cấp bậc, nhưng cũng có chút thật lợi hại giải thưởng, không thấy Tiện Ngự tham dự a."

"Có phải hay không là nhan giá trị không cao, cho nên không có tham dự?"

"Trên lầu cần thận bị phún, dám đen Tiện Ngự nhan giá trị, Tiện Ngự fan cũng không ít."

"Được, ta tới phun, Ngự phụ nhan giá trị, soái đến bỏ đi (đầu chó)!"

Người này còn mang theo tám bản đồ, một cái Ngự Nhân, rất hoạt họa hình tượng.

Kết quả thật là có người liên Tiện Ngự tại sao không lộ mặt hành vi tiến hành thảo luận.

"Cũng có thể là thân cao vấn đề, trước tác gia vòng không cũng có một tác gia một mực không muốn lộ mặt ấy ư, cuối cùng hấn lộ mặt, mọi người mới phát hiện hấn đầu thật sự là có chút lùn."

"Sinh viên, cơ bản hai mươi mấy tuổi, trẻ tuổi chính là chính nghĩa thật sao."

"Mong đợi Ngự phụ lộ mặt."

"Bất kể Tiện Ngự lộ không lộ mặt, ta đã ảo tưởng quá hấn hình tượng, dựa theo trong tâm khảm đẹp trai nhất mặt liên tưởng là được, thần tượng bất kể hình dạng thế nào đều là soái!"

" "

Còn có một chút giỏi vẽ một chút fan đặc biệt họa đi một tí liên quan tới Tiện Ngự hoạt họa hình tượng, cơ bản đều là soái đến bỏ đi cái loại này, fan lọc kính cực hạn thể hiện.

Người đi đường ngược lại là đôi Tiệp Ngự nhan giá trị cũng không chờ mong, còn trên đũa những người ái mộ: "Khác đến thời điểm ảo tưởng Phá Diệt a, ngược lại sớm muộn lộ mặt."

Đúng là sớm muộn lộ mặt tiết tấu.

Bởi vì thân phận của Tiệp Ngự, cũng là không phải hoàn toàn bảo mật, Tinh Mang cùng với đoàn kịch bên trong, bài kiến hẳn quá nhiều người.

Thậm chí có bài kiến Tiệp Ngự nhân tự mình mở topic:

"Ta ở Tiệp Ngự lão sư đoàn kịch làm việc qua, bài kiến Tiệp Ngự, bất quá Tiệp Ngự lão sư không muốn lộ mặt, ta cũng không có cơ hội chụp hình, vạn nhất chụp hình bị phát hiện, có thể có thể làm việc sẽ không có, nhưng thấy có người hoài nghi Tiệp Ngự lão sư có phải hay không là bởi vì nhan giá trị loại nguyên nhân không muốn lộ mặt, ta chỉ có thể nói quá trẻ tuổi, liễu, soái chứ? Trời sinh nam thần mặt, ở làng giải trí cũng coi là tiêu chuẩn trên trung bình, hẳn đứng ở Tiệp Ngự bên cạnh, cũng kém chút ý tứ!"

Tương tự bài post rất nhiều, vàng thau lẫn lộn, cho nên đại đa số người đều là không tin.

Cho đến người này thả ra « Andhadhun » đoàn kịch giấy hành nghề .

Mặc dù giấy hành nghề xóa đi rồi máu chốt tin tức, nhưng cái này bài post độ tin cậy nhưng là thẳng tắp tăng lên!

"Bây giờ tin ta lời nói sao? Đại soái so với! Tiệp Ngự là đại soái so với, Thiên Tự thứ nhất hào đại soái so với! Hẳn nguyện ý không lộ mặt, chỉ là làm người tương đối là ít nổi danh mà thôi, thật muốn lộ mặt lời nói, chỉ sợ các người hận không được liếm điện thoại di động."

Người này nói chắc như đinh đóng cột.

Sau đó, cái này bài post liền phát hỏa!

Vô số người ở phía dưới truy hỏi nhiều tin tức hơn, bất quá người này chỉ là nhân mạnh Tiệp Ngự siêu cấp soái, không muốn quá tiết lộ thêm, làm rất nhiều đám bạn trên mạng tâm lý ngứa ngáy.

"Thật có đẹp trai như vậy?"

"So với liễu còn soái?"

"Thế nào ta cứ như vậy không tin đây?"

"Đã có không ít tự xưng trong thật tế bài kiến Tiệp Ngự nhân đều nói Tiệp Ngự đáng dập cựa đẹp trai, ta có muốn hay không đi Tinh Mang ăn núp nhìn một chút?"

" "

Nhan giá trị gần chính nghĩa.

Dù là có người cảm thấy nông cạn, nhưng chỉ là "Tiệp Ngự đáng dập đẹp trai" tin tức này, liền đủ để cho vô số đám bạn trên mạng thảo luận.

Cái này cũng không thần kỳ.

Trên địa cầu Liên mỗ vị kêu tiểu Ji-Young hùng liên minh chủ truyền bá không muốn lộ mặt cũng đưa tới vô số người hiếu kỳ, chớ nói chi là Tiệp Ngư loại này cấp bậc.

Thậm chí có nhân chạy đến Tiệp Ngư bộ lạc bình luận khu yêu cầu Tiệp Ngư bạo nổ chiếu.

Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ không bạo nổ chiếu.

Không biết tại sao, bị ống kính nhắm, hắn sẽ có một loại bản năng không được tự nhiên, bất chước Phật Thủ chân không chỗ sắp đặt.

Loại này không được tự nhiên, liền Lâm Uyên chính mình cũng không nói rõ ràng tại sao.

Đây cũng là hắn giữ vững không công khai lộ mặt nguyên nhân, hắn công việc quan trọng mở lộ mặt, vây quanh hắn máy quay phim sợ rằng sẽ thêm đến nổ mạnh.

Bao gồm đối với một số người chụp chung thỉnh cầu, hắn đều là cự tuyệt, dù là những người này hứa hẹn sẽ không đem hình thả ra ngoài.

Hắn biết Đạo Tàng không dừng được, nhưng tận lực lôi kéo chính là, trễ giờ lại lộ mặt.

Mà vây quanh Tiệp Ngư nhan giá trị thảo luận, thậm chí ảnh hưởng đến Tiệp Ngư người xung quanh, tỷ như với Tiệp Ngư hợp tác qua Hạ Phồn. Hạ Phồn vừa mới được mời vì mỗ bộ phim truyền hình hát Ca khúc chủ đề, vốn tưởng rằng mọi người sẽ hỏi âm nhạc loại vấn đề, kết quả không nghĩ tới.

Phóng viên lại hỏi nàng: "Tiệp Ngư dáng dấp như thế nào đây?"

Nếu như đối một người khả năng liền phải tức giận, bất quá Hạ Phồn cùng Lâm Uyên quan hệ tốt, đương nhiên sẽ không tức giận, ngược lại cười nói ra tám chữ:

"Ai thấy cũng thích, hoa gặp hoa nở."

Vì vậy, đám bạn trên mạng đối Tiệp Ngư nhận thức lại tiến một bước:

Tiệp Ngư là điện ảnh minh tinh cấp bậc soái!

Cái này làm cho ngoại giới đối Tiệp Ngư lộ mặt mong đợi, ngược lại là cao hơn mây phần.

Chính là Giản Dịch có chút không phục, phỏng vấn ra ánh sáng sau, ở nhóm nhỏ bên trong @ Hạ Phồn: "Lâm Uyên có ta đẹp trai không?"

"Người có thể để cho quản lý ký túc xá thả nam sinh vào nữ sinh nhà trọ?"

Giản Dịch: ". "

Là, Lâm Uyên có thể.

Thời cấp ba, Tiệp Ngư là toàn trường duy nhất một có thể vào nữ sinh nhà trọ nhân.

Lần đó là Hạ Phồn bị bệnh, Lâm Uyên cho Hạ Phồn đưa điễm thuốc cảm mạo.

Thực ra vừa mới bắt đầu là Giản Dịch đưa.

Giản Dịch không vào được, quản lý ký túc xá a di cảm thấy Giản Dịch đi vào, cô gái có chút nguy hiểm.

Cho nên hẳn tìm tới Lâm Uyên.

Cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng rất nhiều trường hợp, Lâm Uyên tựa hồ cũng sẽ có đại ngộ đặc biệt.

Lần đó cũng giống vậy.

Lúc đó quản lý ký túc xá a di mặt đầy lo lắng nói với Lâm Uyên rồi một câu nói, Giản Dịch đến bây giờ còn rõ rõ ràng ràng nhớ:

"Cần thận một chút, nam hài tử phải học bảo vệ mình."

---

ps: Nhật càng hơn mười ngàn vạn ~ đổi một tấm vé tháng phiếu ~ ngày mai cho ngoài ra mấy vị các mình chủ tặng thêm càng!

Chương 315: Thiếu niên phái chuẩn bị

Lâm Uyên đối với trên thực tế nhan giá trị đề tài là không có hứng thú. Nếu như có nhân hỏi Lâm Uyên, trên thế giới đẹp trai nhất nam nhân là ai, Lâm Uyên sẽ căn cứ không cùng tuổi cho ra bất đồng trả lời. Lúc ban đầu là chỉ Long Chiến đội; sau đó biến thành Ultraman; về sau nữa chính là Giả Diện kỹ sĩ.

Bây giờ mà .

Là Transformer.

Cho nên ngoại giới quan tâm Lâm Uyên Thần Long thường có hay không tham dự lộ mặt, Lâm Uyên lại quan tâm hơn cái này giải thưởng mang đến cho mình chỗ tốt gì.

Là mới có lợi.

Bởi vì cảm Thần Long phối nhạc thưởng sau đó, Lâm Uyên chú ý tới mình điện ảnh danh vọng bỗng nhiên tăng vọt rất nhiều, đã đạt đến 28 vạn.

Cái này làm cho Lâm Uyên ý thức được, Thần Long thưởng đổi danh vọng thêm được là rất cao.

Sau đó Lâm Uyên liền liên tưởng đến đã bắt vào tay « Cuộc đời của Pi » kịch bản.

Cái này quan hệ đến nhiệm vụ hệ thống.

Mặc dù tạm thời khẳng định không có cách nào quay chụp bộ phim này, nhưng là đến nên để cho công ty phương diện chuẩn bị thời điểm.

Lâm Uyên nắm kịch bản, tìm được lão Chu.

"Tân kịch bản?"

Lão Chu biết được Lâm Uyên ý đồ, nhất thời tinh thần chấn động, mặt đầy mong đợi nói:

"Ta xem một chút!"

Đối với Lâm Uyên kịch bản sáng tác năng lực, lão Chu là hoàn toàn phục, cho nên biết được Lâm Uyên viết xong tân kịch bản, lão Chu vô cùng coi trọng.

"Ừm."

Lâm Uyên đem kịch bản giao cho lão Chu sau đó, không có đậu ở chỗ này chờ hắn nhìn xong liền rời đi.

Bây giờ nói quá nhiều vô dụng, phải xem công ty đổi kịch bản đánh giá thế nào.

Nếu như công ty không coi trọng cái này kịch bản, Lâm Uyên dự định chính mình nhiều hơn ít tiền đầu tư.

Lão Chu cũng không có bản thân một người nhìn.

Hắn trước tiên đi tới điện ảnh bộ, đi vào phòng họp, giọng nghiêm túc đối sau lưng trợ lý nói một câu:

"Tổ chức tạm thời hội nghị, điện ảnh bộ trung cao tầng toàn bộ phải ra tịch."

"Minh bạch."

Trợ lý trước tiên đem tin tức thông báo đi ra ngoài.

Loại này hội nghị mục đích, chính là để cho điện ảnh bộ cho Lâm Uyên bộ này tân Giới điện ảnh định xuất quan với thành phẩm loại tiêu chuẩn.

Rất nhanh.

Tình Mang điện ảnh bộ cao tầng môn, liền ở phòng họp tập họp, « Andhadhun » thành công đã khiến cho công ty đối Tiện Ngư coi trọng, cho nên tất cả mọi người không dám trễ nãi.

"Chu chủ quản."

Để cho lão Chu ngoài ý muốn là, công ty số một đạo diễn Đỗ Ngạn cũng tới, Đỗ Ngạn sau lưng còn đi theo công ty Đại Biên Kịch Trương Ngọc.

"Chúng ta có thể đồng thời nhìn một chút kịch bản sao?" Trương Ngọc cười nói.

"Dĩ nhiên có thể, vừa vặn còn có thể mời hai vị trong nghề tiền bối đề nghị một chút." Lão Chu khách khí cười một tiếng, sau đó nói: "Mời các vị ngồi, chúng ta phân phát một chút kịch bản."

Mọi người ngồi xuống.

Đỗ Ngạn cùng Trương Ngọc cũng tìm một chỗ ngồi xuống.

Theo lý thuyết, Tiện Ngư tân kịch bản, theo chân bọn họ không có quan hệ gì, nhưng biết được Tiện Ngư viết ra tân kịch bản, Đỗ Ngạn cùng Trương Ngọc cũng có chút hiếu kỳ.

Cho nên liền theo tới.

Rất nhanh, kịch bản phân phát đi xuống.

Mọi người thấy kịch bản tin tức.

Tên phim: Thiếu niên phái kỳ huyền phiêu lưu (lại danh « Cuộc đời của Pi »)

Loại hình: Nội dung cốt truyện, mạo hiểm

Không nói nhảm, bên trong phòng họp an tĩnh lại, mọi người yên lặng nhìn lên kịch bản.

Kịch bản thời gian, một loại ở nửa giờ trở lên, một giờ trong khoảng.

Trong quá trình này, bên trong phòng họp, chỉ có tờ giấy chuyển động thanh âm.

Trong chuyện xưa cho cũng không phức tạp.

Ít nhất, miêu tả bên trên cũng không phức tạp.

Phim mở đầu, giới thiệu người một nhà, người nhà này là mở tư nhân vườn thú, vai nam chính là người nhà này con trai nhỏ, kêu phái.

Cô thả gọi hấn là thiếu niên phái.

Kịch bản chính thức nội dung cốt truyện, từ người nhà này quyết định dời bắt đầu.

Thiếu niên phái cha quyết định bán đi động vật, đi những địa phương khác định cư, cho nên bọn họ người một nhà ngồi lên đi đất lạ tàu thủy.

Kết quả, bọn họ gặp Hải Nan.

Ngoại trừ thiếu niên phái, những người khác toàn bộ mất mạng.

Thiếu niên phái cùng một chỉ Lão Hồ, ở cứu sống trên thuyền nhỏ phiêu lưu 227 thiên.

Người cùng Hồ thành lập được một loại kỳ lạ quan hệ, cũng cuối cùng chung nhau chiến thắng khôn cảnh, đạt được trọng sinh.

Nếu như chỉ từ mặt chữ trên ý nghĩa nhìn, cố sự kết cấu cũng không phức tạp.

Nhưng .

Làm người sở hữu nhìn xong kịch bản, phòng họp lại lâm vào giống như chết yên tĩnh.

Trong đó.

Biên Kịch Trương Ngọc lật xem đến kịch bản mấy tờ cuối cùng thời điểm, ngón tay thậm chí khẽ run.

Mà đạo diễn Đỗ Ngạn, đang nhìn hoàn kịch bản thời điểm, nhưng là hô hấp có chút dồn dập thêm vài phần, ánh mắt rõ ràng thoáng qua một tia nóng bỏng!

"Cũng nói một chút đi ."

Lão Chu nuốt nước miếng một cái, phá vỡ phòng họp yên lặng.

Không ngờ.

Thứ nhất người nói chuyện, lại là đạo diễn Đỗ Ngạn, thanh âm của hấn rõ ràng lộ ra một cỗ vội vàng: "Cái này kịch bản, có thể cho ta chụp sao?"

Nói xong, Đỗ Ngạn cười khở nhìn về phía Trương Ngọc: "Xin lỗi ."

"Hiểu."

Trương Ngọc không có tức giận, ngược lại hít một hơi thật sâu: "Đây là ta hành nghề tới nay, bá kiến tốt nhất kịch bản một trong!"

"Cho nên ."

Một cái cao tầng tựa hồ có hơi không dám tin: "Thiếu niên phái ăn người nhà của mình?"

Trương Ngọc nhìn tới thấu triệt, nàng dù sao cũng là kinh nghiệm phong phú nghề Biên Kịch: "Dựa theo kịch bản ẩn dụ, cùng kết vĩ nơi thiếu niên phái cùng tác gia đối thoại đến xem, là như vậy, giống như « Andhadhun » thiết trí như thế, nhân vật chính vĩ cái nói đối như cuội . Cái này kịch bản chất lượng rất cao, Tiệp Ngư so với tưởng tượng của ta còn lợi hại hơn."

Trương Ngọc tựa hồ có hơi rung động.

Vì vậy, phòng họp đột nhiên trở nên huyền não đứng lên:

"Ăn thịt người?!"

"Ta sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng!"

"Thấy trung gian, ta đã cảm thấy không được bình thường, nhìn bề ngoài, là thiếu niên phái cùng Lão Hồ trên biển phiêu lưu, nhưng trên thực tế, căn bản không có cái gì Lão Hồ!"

"Tiện Ngự cái này kịch bản, quá nặng khẩu vị, hơn nữa quay chụp độ khó cao lạ thường!"

"Không, không có chút nào trọng khẩu vị."

Đỗ Ngạn đè nén thanh âm kích động: "Cái này kịch bản, có thể lấy tới duy Mỹ Phương thức phơi bày, cái gọi là trọng khẩu vị, chỉ là nội dung cốt truyện sau khi kết thúc để lại cho người xem suy nghĩ, đây đối với đạo diễn mà nói, là hạng nhất to lớn khiêu chiến! Chu chủ quản."

Đỗ Ngạn lần nữa nhìn về phía lão Chu, hẳn thấy bộ này kịch bản sau đó, liền có một cái thanh âm tại nội tâm vang vọng:

Ta muốn chụp! Cái này kịch bản, ta nhất định phải chụp!

Lão Chu không có lập tức đáp ứng: "Cái này cần nhìn Tiện Ngự ý tứ, đồ đạo hẳn biết, Tiện Ngự đoàn kịch là Biên Kịch hạch tâm chế."

Đỗ Ngạn chân mày, trong nháy mắt nhíu lại, khổ não mà quán quít.

Hắn tâm lý, một bên là phún bạc muốn ra nhìn thấy mà thêm, một bên lại vừa là đối đạo diễn hạch tâm chế ranh giới cuối cùng theo đuổi.

"Trước không trò chuyện cái này, đầu tiên kịch bản chất lượng, hẳn không có vấn đề chứ?" Lão Chu nói.

"Không có!"

"Này kịch bản so với « Andhadhun » cũng còn khá!"

"Chính là thành phẩm phỏng chừng không tốt lắm không chế."

"Đặc hiệu yêu cầu quá cao."

"Nhất định phải dùng đến đám chìm thức quay chụp kỹ thuật."

" "

Kịch bản lập hạng là không có bất cứ vấn đề gì.

Lão Chu gật đầu một cái: "Sau đó chính là thành phẩm cùng chuẩn bị vấn đề, ngoài ra tuyển vai diễn cũng không dễ dàng, chúng ta khả năng có bận rộn, về phần đạo diễn cuối cùng nhân tuyển, chúng ta lại cân nhắc, ngược lại bộ phim này năm nay cơ bản là không có khả năng action."

Vừa nói, lão Chu nhìn Đỗ Ngạn liếc mắt.

Đỗ Ngạn vẫn còn ở quán quít.

Hắn không nghĩ buông tha đoàn kịch quyền chủ đạo, lại rất muốn chụp bộ này kịch bản, hết lần này tới lần khác Tiện Ngự lại vừa là kiên định Biên Kịch hạch tâm chế.

Bất quá có thể xác định là, « thiếu niên phái kỳ huyễn phiêu lưu » điện ảnh chuẩn bị, muốn triển khai.

Chương 316: Chơi đùa tự quỷ tâm cũng tạng

Lâm Uyên rất nhanh liền nhận được lão Chu đáp lại.

Công ty điện ảnh bộ đội « Cuộc đời của Pi » phá lệ coi trọng, đến tiếp sau này chuẩn bị, khả năng ngay hôm đó sẽ mở ra.

Cân nhắc đến năm nay không có cách nào action, Lâm Uyên liền đem sự tình đóng cho công ty đi làm.

Có điện ảnh ngành ủng hộ, sẽ không thiếu nhân viên chuyên nghiệp đi giải quyết giai đoạn trước chuẩn bị chuyên.

Tạm thời tháo xuống này cái bọc quần áo, Lâm Uyên tiếp đó, hiếm thấy lên trên rồi mấy ngày giờ học ——

Bây giờ Lâm Uyên đã rất ít đi học.

Ở Dương Chung Minh nhân vật thể dạy dỗ bên dưới, Lâm Uyên Soạn nhạc trình độ đột nhiên tăng mạnh, trường học đã không dạy nổi hẳn thứ gì.

Hiển nhiên trường học cũng có phương diện này giác ngộ.

Ai có thể dạy Tiệp Ngu Soạn nhạc?

Soạn nhạc giáo thụ tới đều vô dụng.

Cho nên đối với Lâm Uyên giấy xin nghỉ, phía trên cho tới bây giờ đều là một mình toàn thu.

Hiển nhiên, hai bên đối "Tiệp Ngu có hay không cần phải tiếp tục giờ học" hiểu tồn tại sai lệch, bất quá cũng may kết quả là nhất trí.

Giờ học sau khi.

Lâm Uyên mỗi ngày cũng biết vẽ tranh Manga, coi như là phương diện sinh hoạt cười nhỏ dục tề.

Nơi này muốn nói một chút.

Theo Manga « Vua đầu bếp Souma » liên tái, bộ này Manga đã tiến vào hậu kỳ.

Bởi vì nguyên đến băng, cho nên hệ thống đối « Vua đầu bếp Souma » hậu kỳ sửa đổi vẫn thật đại.

Cổ sự tuyến trực tiếp tiến triển đến nhân vật chính trở thành tân nhất giới Viễn Nguyệt Thập Kiệt, hơn nữa bắt đầu cùng lần trước Viễn Nguyệt Thập Kiệt lên lời đài.

Cũng chính là thực Kích.

Phỏng chừng không muốn thời gian bao nhiêu lâu, bộ này Manga là có thể chính thức kết thúc, đến thời điểm Lâm Uyên đến lượt cân nhắc một chút bộ Manga nên họa cái gì.

Mà dạng nhàn nhã vượt qua một ít ngày sau, Kim Mộc nhắc nhở một chút Lâm Uyên:

"Chúng ta và Blog bên kia hẹn bản thảo, có thể lời nói, chúng ta tháng này được đóng bản thảo, nếu như người không linh cảm lời nói chúng ta liền kéo xuống."

Lâm Uyên lúc này mới nhớ tới, Blog bên kia là theo chính mình đạt thành quá ước bản thảo ý hướng.

"Bên kia một mực ở thúc giục ta ."

Kim Mộc nhún vai một cái, hẳn làm người đại diện, thay thế Lâm Uyên thừa nhận rồi cái thân phận này không nên chịu đựng thúc giục bản thảo quá trình.

Lâm Uyên nói: "Ta cuối tháng trước đóng bản thảo đi."

Hắn đoán thiên đã dùng hết rồi, yêu cầu với hệ thống lần nữa đặt làm, có thể thừa dịp khoảng thời gian này suy nghĩ một chút hạ bộ đoán thiên chế tác riêng cái gì tác phẩm.

"Được."

Kim Mộc trả lời đồng thời, nội tâm âm thầm khiếp sợ với chính mình vị lão bản này sáng tác năng lực, cứ việc như vậy khiếp sợ đã theo số lần càng ngày càng nhiều mà dần dần chết lặng.

Vô luận cái gì đề tài, vô luận câu chuyện gì, tựa hồ cũng không làm khó được vị lão bản này ——

Hắn từ ông chủ trên người thấy duy nhất khuyết điểm đại khái chính là chữ viết được chưa ra hình dáng gì?

"Đúng rồi."

Kim Mộc tựa hồ nghĩ tới điều gì, cười nói: "Hai ngày này, trên mạng có một ít trinh thám tác gia bắt chước « Roger nghi án », vận dụng tự quý thức sáng tác thủ pháp, dẫn phát không ít thảo luận."

"Ta thật giống như thấy được."

Lâm Uyên quả thật thấy được, thông qua bộ lạc bình luận khu.

Mấy ngày nay so với hẳn so với nhàn nhã, cho nên thỉnh thoảng cũng sẽ đăng nhập Sở Cuồng tài khoản, kết quả là thấy bình luận khu không ít nhỏ nước bọt.

Nói là mình mở cái hồ độc giả tiên hà, bây giờ càng ngày càng nhiều trinh thám tác gia bắt đầu dùng tự quý lặc lư độc giả vân vân.

Đương nhiên, độc giả cũng không phải là đang phun, chỉ là trêu chọc.

Chân chính đang phun liền một cái, tên là Lãnh Quang trinh thám tác gia. Trên căn bản, gân đây trinh thám vòng mỗi nhiều hơn một bộ tự quý hình trinh thám tác phẩm, hẳn liền âm dương quái khí mấy câu, thông suốt đến trinh thám đại bình xịt danh xưng.

"Đối Sở Cuồng vụng về bắt chước."

"Sở Cuồng tự quý, người chỉ dính da lông."

"Vì tự quý mà tự quý, không có linh hồn theo gió."

"Trước làm rõ ràng tự thuật tính quý kế khái niệm trở lại chơi đùa cái gọi là hương Sở Cuồng trí kính đi."

" "

Có ý tứ là, Lãnh Quang đang phun những thứ kia theo gió làm thời điểm, lại biến hình công nhận « Roger nghi án » .

Có bạn trên mạng lấy chuyện này nhi cười nhạo hần: "Trước người không phải nói « Roger nghi án » không được sao?"

Lãnh Quang sẽ không để ý, nhưng có chút tức giận, còn cố ý gửi bài giải thích:

"Khác xuyên tạc ý tứ của ta, ta xác thực không thích tự quý, nhưng ta không có toàn bộ hủy bỏ « Roger nghi án » , bộ này tự quý thủ pháp mặc dù lại bì, nhưng ít nhất vụ án thiết trí cùng suy luận trước sau như một với bản thân mình là không có vấn đề, nếu như là không phải kết vĩ tự quý thức kết cấu, này vốn cũng là bộ chất lượng không tệ trình thám."

Vâng.

Nếu như là không phải kết cục quá hồ lời nói, Lãnh Quang vẫn là rất thương thức « Roger nghi án » .

Nếu so sánh lại, trên thị trường một ít theo gió tự quý hình tác phẩm, là đơn thuần chính là vì lừa gạt độc giả mà lừa gạt độc giả, kết vĩ xoay ngược lại căn bản không cách nào với Sở Cuồng « Roger nghi án » như nhau.

Cho nên Lãnh Quang mới có thể mở bình phun.

Đây cũng là tự quý đặc điểm, lần đầu tiên thấy tự quý độc giả, mới có thể trình độ lớn nhất bên trên khiếp sợ, phía sau thấy nhiều rồi, thực ra cảm giác sẽ trả tốt ——

Chờ chút.

Ánh mắt của Lâm Uyên một hồi, bỗng nhiên có liên quan tới tân đoạn thiên ý tưởng, này hay là có người theo gió tự quý kết cấu sau cho Lâm Uyên mang đến linh cảm.

Tại sao dứt đoạn tiếp theo viết tự quý đây?

Sau này thư viện thị trường tất nhiên sẽ xuất hiện càng phóng càng nhiều tự quý hình, cũng tất nhiên sẽ có tác phẩm so với « Roger nghi án » càng tự quý!

Đương nhiên, liền khai sáng tính mà nói, « Roger nghi án » là đứng ở thế bất bại.

Bất quá theo tự quý phát triển, tự quý cố sự, khẳng định càng ngày sẽ càng tinh diệu.

Vậy tại sao mình không thể ở khai sáng tự quý thủ pháp sau đó, tự mình đem loại này lối viết lại phát huy một chút?

Cũng cho kẻ mô phỏng càng nhiều tham khảo phải không ?

Không thể không nói, cái ý nghĩ này rất mê người.

Ác thú vị là người người đều có.

Lâm Uyên thỉnh thoảng cũng sẽ có.

Từ Bích Dao cái chết bắt đầu, rất nhiều độc giả liền mở miệng một tiếng "Sở Cuồng lão tặc" kêu.

Nếu như tự mình không làm điếm lão tặc nên trợ lý nhi, khởi là không phải có lỗi với độc giả này một "Mỹ dự" ?

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên đi một chuyến phòng vệ sinh.

Sau năm phút.

Lâm Uyên trở lại phòng làm việc đại sảnh, mở miệng nói: "Kim thúc, nhìn xong « Roger nghi án », nếu như người nhìn lại cùng loại hình, có nắm chắc đoán ra câu trả lời sao?"

"Có thể nhìn thấu tự quý."

Kim Mộc tự tin, sau đó bảo thủ bổ sung một câu: "Tám chín phần mười."

Hắn chính là thâm niên trình thám người yêu thích, vốn là giỏi về đoán hung thủ.

Mà tự quý loại mô thức này, không tiếp xúc qua, quả thật sẽ bị nói gạt, chỉ khi nào có chuẩn bị tâm tư, đó cũng không giống nhau.

"Tốt lắm, người xem một chút đoạn đối thoại này."

Lâm Uyên ở trên quyển sổ, viết xuống nhất đoạn đối thoại, còn vẽ một bộ Manga.

Đơn giản Manga trung.

Một ông lão hỏi người trẻ tuổi: "Tại sao người cùng nàng xảy ra quan hệ?"

Người trẻ tuổi bất đắc dĩ trả lời: "Nàng cởi hết nằm ở đó, ta có thể làm sao?"

Lão đầu nổi giận: "Người vốn nên làm kiểm nghiệm xác a! Kiểm nghiệm xác!"

Kim Mộc nhìn đến đây, khoe miệng có chút co quắp một cái.

Tiếp tục xem.

Người trẻ tuổi quẳng cái ghế: "Không cần người tới dạy ta công việc!"

Lão đầu phần nộ đứng dậy: "Người là ta bá kiến nát nhất thú y!"

Kim Mộc: ". "

Hắn cảm giác tam quan có chút bẻ tan thành nghiêng về.

Ngắn ngủi này mấy câu đối thoại, dùng liên tục xoay ngược lại điên cuồng tú, để cho hắn vọt đến lão eo, đối với mình trước câu kia "Có thể nhìn thấu tự quý" có chút không tự tin đứng lên.

Này cũng cái gì nhi?

Chơi đùa tự quý tâm cũng như vậy tạng?

Không hồ là . Tự quý người khai sáng!

Lâm Uyên nói: "Vừa mới chỉ là nóng người, thuận tiện cho người một điếm nhỏ nhắc nhở, ta tân đoán thiên quyết định viết tự quý, hướng toàn bộ tự nhận là có thể nhìn thấu tự quý độc giả phát động khiêu chiến."

Ân.

Vài phần chung trước, Lâm Uyên đi phòng vệ sinh, không phải là vì hư hư. Hấn thật rất tốt.

Hấn chỉ là với hệ thống định chế một bộ đoán thiên.

Kia bộ tên gọi: « thùng thùng cầu treo rơi xuống » .

Về phần vừa mới cái kia Manga tiểu cổ sự, chỉ là một hơi nóng mà thôi.

Không nên xem thường cái này hiện lên hoàng đoạn tử.

Cái này tiết mục ngắn, trên thực tế ẩn chứa tự thuật tính quý kể một cái phi thường hạch tâm tinh túy:

Trong lòng ám chỉ.

Cái này thì phải hướng mọi người đơn giản trình bày một cái đề tài thảo luận.

Kết quả cái dạng gì tự quý, mới là tốt tự quý?

Phán xét một bộ tự quý tác phẩm chất lượng thứ một cái tiêu chuẩn trọng yếu, chính là ở chỗ cái này tự quý, rốt cuộc là "Vì tự quý mà tự quý" thuần lừa gạt?

Còn là thông qua một hệ liệt trong lòng ám chỉ, theo thói quen nói gạt, cuối cùng tạo thành một cái kinh thiên quỷ kế?

Cái này quý kể cuối cùng chẳng những muốn lừa dối độc giả, còn phải phục vụ với kịch bản, phong phú hoặc lộn nhân vật khắc họa, càng sâu tính tư tưởng, đây mới thực sự là tự quý:

Khắp nơi bố trí, thận trọng mạng nhện quý kể.

Mà tương tự tiểu cổ sự, có thể đề cho độc giả càng trực quan cảm nhận được cái gì gọi là chân chính tự quý!

---

ps: Lão quy củ, hôm nay chỉ có bốn ngàn tự, ngày mai tám ngàn làm nền tảng bổ canh.

Chương 317: Độc giả muốn cùng Sở Cuồng tử thí

"Cái gì tự quý?"

Vừa vặn hoàn thành « Vua đầu bếp Souma » hôm nay phần nhiệm vụ La Vi tựa hồ nghe được Lâm Uyên cùng Kim Mộc bộ phận đối thoại.

Nàng sừng sốt một chút, chột bưng tỉnh: "Các người đang nói chuyện Sở Cuồng trình thám?"

Bởi vì một ít nguyên nhân, La Vi cũng đúng Sở Cuồng rất chú ý.

Dù là nàng không nhìn trình thám, cũng biết gần đây Sở Cuồng làm ra rồi một cái tên là "Tự quý" trình thám loại hình mới.

"Ừm."

Kim Mộc cười liếc nhìn Lâm Uyên, luôn là ở La Vi dưới mí mắt trò chuyện Sở Cuồng, ông chủ sớm muộn quay ngựa.

La Vi hiếu kỳ nói: "Ta thực ra không hiểu lắm, tự quý là ý gì?"

Lâm Uyên theo bản năng muốn đem vừa mới tiểu Manga cho La Vi nhìn, Kim Mộc ngăn cản, cái này tiểu Manga có chút không đúng đắn.

Lâm Uyên sáng tỏ, liền theo tay viết nhất đoạn tân đối thoại, cũng giao cho La Vi.

La Vi thấy được Lâm Uyên viết xuống nhất đoạn đối thoại:

【 Tiểu Minh, thức dậy đi trường học á! 】

【 mụ mụ, ta không nghĩ đi trường học, lại cũng không muốn đi . 】

【 tại sao? 】

【 ta không nghĩ giờ học! 】

【 có thể người là lão sư nha! 】

La Vi bật cười: "Tiểu Minh lại là lão sư. Đây không phải là văn tự trò chơi ấy ư, giống như đầu óc đột nhiên thay đổi như thế, ta thích nhất đầu óc đột nhiên thay đổi rồi ."

"Không sai biệt lắm."

Lâm Uyên gật đầu, đây cũng là bản cách trình thám người yêu thích thiên nhiên kháng cự tự quý nguyên nhân, từ nguyên nhân này, Lâm Uyên hoàn toàn có thể lý giải trên mạng cái kia tên là Lãnh Quang trình thám tác gia tại sao như vậy kháng cự tự quý.

Chuyện này tính chất, liền cùng Lý đản kháng cự hài âm ngành là như thế như thế.

"Còn nữa không, rất có thú."

La Vi tựa hồ đối với cái gọi là tự quý sinh ra hứng thú.

Nàng đại biểu một phần khác đám người, đó là hưởng thụ tự quý mang đến xoay ngược lại nhóm độc giả thế.

"Có."

Lâm Uyên lại theo tay viết một đoạn văn.

Đây là hấn vừa mới bên trên phòng vệ sinh thời điểm nghĩ đến.

【khi còn bé, ba luôn là nói cho ta biết, tiểu xong đi tiểu sau đó muốn run một cái, sau đó ta mỗi lần tiểu xong đi tiểu cũng sẽ run một cái ra lại nhà cầu. Cho tới sau này ta mới biết, chỉ có ta tiểu xong đi tiểu sẽ run một cái, những cô gái khác đều là dùng giấy lau.】

La Vi bật cười, sau đó biểu tình đông lại một cái, nhẹ ho nhẹ một tiếng.

Thật giống như bại lộ cái gì?

Nàng hốt hoảng nói: "Tan việc, ta trở về."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Kim Mộc mi giác giật một cái: "Cho nên, ông chủ tâm, cũng là cái này giọng?"

Lâm Uyên nói: "Đúng vậy."

Kim Mộc sâu xa nói: "Độc giả sẽ cho người gửi đao phiến."

Chỉ là mấy cái này tiết mục ngắn, cũng để cho hấn có loại bị trêu đùa cảm giác, nếu như là viết thành đoản thiên trình thám lời nói, kia còn có?

"Ta là lão tặc chứ sao." Lâm Uyên không có vấn đề nói.

Kim Mộc bật cười, hấn rất ít thấy Lâm Uyên hiện ra như thế ác thú vị một mặt, lại rõ ràng muốn hố độc giả, hơn nữa liên tục viết mấy cái liên quan tới tự quý thấp kém tiết mục nhỏ.

Bất quá như vậy tựa hồ cũng không tệ.

Bởi vì hấn ở làm Lâm Uyên người đại diện khoảng thời gian này, có lúc sẽ sinh ra Lâm Uyên không có Thất Tình Lục Dục ảo giác.

Tựa hồ người này quá mức đầu ra đầy.

Thỉnh thoảng da một chút, mới giống như là người trẻ tuổi.

Nghĩ tới đây, Kim Mộc đứng lên nói: "Vậy ta đây bên trước liên lạc Blog, ghi danh một cái Blog tài khoản, thuận tiện đem phong thanh thả ra ngoài."

Cái gọi là đem tiếng gió thả ra ngoài, chính là đoán trước tuyên truyền.

Phổ thông tác gia là không có có loại đãi ngộ này, tóm lại có một xem xét bản thảo quá trình, nhưng là từ đối với Sở Cuồng năng lực tín nhiệm, Blog bên kia còn không có bắt được cố sự trước hết mở ra phong phong hỏa hỏa tuyên truyền.

"Sở Cuồng đoán thiên tâm tác đánh tới!"

Vì dung điểm hài hước đi vào, Blog còn cố ý nhấn mạnh:

"Tướng này là Sở Cuồng lần đầu thử đoản thiên trình thám"

Lâm Uyên thấy điều này tuyên truyền thời điểm, hơi do dự một chút, cũng không có sửa chữa ——

Thực ra hẳn với hệ thống chế tác riêng « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » số trang vẫn thật trướng, đến gần bản trung số chữ.

Bất quá bởi vì đoạn thiên cùng bản trung thậm chí còn trường thiên cũng không có nghiêm khắc số chữ phân chia, cho nên có lúc, loại này giới định rất mơ hồ.

Ngoài ra muốn nói một chút.

Chế tác riêng « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » chỉ tồn Lâm Uyên một trăm ngàn nguyên.

Hệ thống ý là bớt.

Lâm Uyên lại cảm thấy, hệ thống là lo lắng độc giả nhìn xong « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » sau muốn đem chân mình bớt.

Kết quả.

Ngay tại Blog thả ra phong thanh ngày đầu, bộ lạc bên này liền sôi sùng sục!

"Sở Cuồng tân đoạn thiên phải đi Blog phát! ?"

"Blog lại trộm tháp! ?"

"Sở Cuồng có phải hay không là đối với chúng ta bộ lạc không hài lòng?"

"Hẳn lại phản bội bộ lạc!"

"Nói phản bội liền nghiêm trọng, vốn cũng không có cái gì hiệp ước hạn chế, Sở Cuồng đi đâu cái sân thượng là hẳn tự do, Blog hẳn là hoa rồi một chút đèn bù mới Sở Cuồng, bất quá vẫn là cảm giác tốt buồn rầu."

" "

Bộ lạc các biên tập rất buồn rầu.

Bộ lạc văn học Thủ Tịch Hàn Tế Mỹ cũng buồn rầu.

Nàng không nghĩ tới Blog bên kia như vậy có thể co dãn.

Sở Cuồng giúp bộ lạc, không chỉ một lần liên quan nằm úp sấp Blog.

Kết quả Blog chẳng những không tức giận, ngược lại thoải mái đem Sở Cuồng mời tới!

Chỉ có thể nói, chi phí vốn cũng không có ngu xuẩn.

Blog cũng minh bạch một điểm này, nếu như bọn họ đem Sở Cuồng coi là địch nhân, kia coi như là đem Sở Cuồng hoàn toàn đẩy về phía bộ lạc.

Xem ra, sau này còn phải càng phí tâm lòi kéo Sở Cuồng mới được.

Mà so sánh với bộ lạc buồn rầu.

Các độc giả cũng sẽ không quản Sở Cuồng tân tác ở đâu cái sân thượng phát hành.

Chỉ cần Sở Cuồng nguyện ý ra tân tác là đủ rồi.

Là lấy.

Blog bên này tuyên truyền vừa ra tới, liền hấp dẫn không ít Sở Cuồng độc giả chú ý.

Trong đó còn bao gồm một ít bởi vì « Roger nghi án » mà thích Sở Cuồng độc giả.

"Hiêm thấy Sở Cuồng lão tặc lại nguyện ý tiếp tục viết trình thám a."

"Bình thường mà nói, lão tặc là rất ít lặp lại viết cùng một cái loại hình."

"Trình thám người yêu thích phát tới điện mừng!"

"Tiếc nuôi là lần này là đoán thiên."

"Đ đoán thiên trình thám cũng được, là trình thám liền có thể!"

"Hắc hắc, Sở Cuồng lão tặc nếu như tiếp tục viết tự quý, ta khẳng định có thể trước thời hạn đoán được hung thủ, hung hăng đánh hấn mặt!"

"Tự quý loại mô thức này, chỉ cần thăm một lần, liền có thể thăm dò sáo lộ."

"Quý yêu cầu Sở Cuồng tiếp tục viết tự quý, ta sẽ rửa sạch bị « Roger nghi án » lừa gạt sỉ nhục!"

"Đến đây đi, lão tặc, đây là thân là độc giả ta, muốn cùng người tiên hành trình thám tỷ thí!"

" "

Theo trên mạng xuất hiện một ít tân tự quý tác phẩm, bây giờ độc giả tương đối tự tin, cảm giác mình đã hoàn toàn mò thấy rồi tự quý bộ sách võ thuật. Vì vậy nguyên nhân, các độc giả lại nhất trí hô hào Sở Cuồng tiếp tục viết tự quý hình trình thám, hơn nữa một cái so với một cái nói chắc như đinh đóng cột, nói mình khẳng định có thể trước thời hạn đoán được hung thủ vân vân.

Vâng.

Cũng muốn đánh Sở Cuồng mặt!

Cái này không đúng dịp sao? Sở Cuồng tân tác, đúng là tự quý hình trình thám.

Bất quá quan phương cũng không có tiết lộ tin tức này, có phải hay không là tự quý, còn phải chờ độc giả tự nhìn.

Lâm Uyên bên này động tác vẫn là rất nhanh.

Ba ngày sau hấn liền sửa đổi xong rồi « Đông Đông Điều Kiện Truy Lạc » bồi cảnh, làm đi một tí thú vị tính thiết trí, cũng thông qua Blog con đường đem ban bố đi ra.

Ngày này, là tháng năm nhất hào.

Chương 318: Lãnh Quang tiên sinh là con khỉ

Các độc giả tâm tư, có điểm giống là nhìn Xuân Văn ma thuật thời điểm .

Lần đầu tiên nhìn ma thuật, cảm thấy rất khiếp sợ.

Biết nguyên lý sau đó, độc giả bừng tỉnh đại ngộ sau khi, lại khó tránh khỏi cảm thấy không gì hơn cái này.

Bọn họ cảm giác mình đã hoàn toàn hiểu.

Nếu như Sở Cuồng ở viết tương tự (biểu diễn tương tự ma thuật), bọn họ nhất định có thể tìm ra hung thủ (phơi bày ma thuật)!

Tương tự trong lòng, không chỉ có độc giả có.

Ở trên mạng công khai đã kích quá tự quý hình trình thám quá lại bị đại bình xịt tác gia Lãnh Quang, cũng đánh như vậy chủ ý!

"Ta sẽ chứng minh cái gọi là tự quý cuối cùng chỉ là tiêu đạo mà thôi!"

Ôm như vậy tín niệm, Lãnh Quang ở Sở Cuồng trình thám đoán thiên vừa mới phát hành thời điểm, liền trước tiên điểm vào.

【 Xuân Tiết buông xuống, ta còn đang là một ít chuyện phiền não thời điểm, trong nhà tới một vị khách không mời mà đến, đây là một cái thanh niên, ta luôn cảm thấy hắn nhìn rất quen mắt, nhưng không biết ở nơi nào bái kiến hắn, hắn tự xưng c quân. 】

Cùng « Roger nghi án » như thế.

Bộ này cũng là ngôi thứ nhất "Ta" .

Cái này "Ta" tên gọi Sở Cuồng, là một cái khá có danh tiếng tác gia, viết qua một ít trình thám.

"Lấy chính mình làm nhân vật chính?"

Lãnh Quang nhú mày, cảm giác rất có thú vị.

Hắn cũng không biết, trên địa cầu đại trình thám tác gia Quinn, nhân vật chính cũng toàn bộ đều kêu "Quinn" .

Ngày này.

Có người thanh niên tác gia viết một bộ trình thám, tìm tới Sở Cuồng, cũng hướng Sở Cuồng phát động khiêu chiến:

"Người có thể ở câu trả lời công bố trước đoán được hung thủ sao?"

Lãnh Quang lại lần nữa thiêu mi.

Đi thẳng vào vấn đề phong cách, trình thám tác gia Sở Cuồng đối trình thám tiên hành trình thám.

Có chút vai diễn trung vai diễn ý tứ.

Cứ như vậy, hung thủ tự không khả năng là "Ta" , bởi vì "Ta" là trinh thám bên ngoài khán giả.

Suy nghĩ một chút cũng phải, Sở Cuồng coi như tiếp tục viết trinh thám, cũng không khả năng tiếp tục dùng "Ta" liền là hung thủ thiết lập a.

Tiếp tục xem.

Trinh thám trung miêu tả vụ án cũng không phức tạp.

Trong chuyện xưa, có ba nhóm nhân.

Bọn họ theo thứ tự là cư ngụ ở thung thung thôn Lãnh Quang nhất tộc;

Còn có tới du ngoạn một đám sinh viên, trong đó có một người sinh viên đại học liền kêu Sở Cuồng;

Cuối cùng một nhóm người chính là Katel cùng hấn cầu, viên.

Lãnh Quang không nói gì.

Này mẹ nó cũng cái gì nhỉ?

Thung thung thôn thôn dân, Lãnh Quang nhất tộc?

Lãnh Quang?

Dùng tên ta?

Còn có sinh viên Sở Cuồng?

Liền Sở Cuồng mình cũng bị ghi vào rồi bên trong?

Cho nên Sở Cuồng vẫn có thể là hung thủ?

Liền Katel đều tại.

Trinh thám giới không ít tác gia tên, đều tại bên trong xuất hiện, Sở Cuồng lại đang bên trong, trêu đùa rất nhiều trinh thám vòng danh tác gia.

Lãnh Quang muốn ỏi cái máng, nhưng không biết từ đâu ỏi lên .

Hơn nữa Lãnh Quang rất nhanh liền bỏ đi đôi trong sách cái này Sở Cuồng hoài nghi.

Bởi vì Sở Cuồng, là người bị hại.

Bên trong đôi Sở Cuồng miêu tả rất quá đáng, nói Sở Cuồng là một cái Hư Hải Tử, thường thường làm chuyện xấu, nghịch ngợm càn quấy, bởi vì tuổi còn nhỏ, thậm chí không có thiện ác quan niệm.

Kết quả, cái này Hư Hải Tử Sở Cuồng, bị người từ thung thung trên cầu đẩy đi xuống.

Nếu như bộ này là Sở Cuồng viết, Lãnh Quang gần như hoài nghi có phải hay không là cùng "Sở Cuồng" có thù oán, đen thật ác độc.

Mà liền tiếp sơn cốc hai bờ sông chỉ có thung thung cầu treo cùng cầu độc mộc, không có bất kỳ mật đạo loại lối đi.

Tại án cái sau cùng, đem điều tra ra chứng cứ vắng mặt toàn bộ đều bày ra rồi.

Mỗi một hiềm nghi phạm chứng cứ vắng mặt cũng phi thường cặn kẽ, công chính phảng phất vụ án bộ.

Trong đó, Katel là nhân chứng.

"Ồ này hai giờ rưỡi chính giữa, tòa kia cầu độc mộc đều tại ta cùng viên (Katel cầu) tâm mắt bên trong, ta dám chắc chắn, trong lúc không có bất cứ người nào đi qua tòa kia cầu."

Bởi vì Katel lúc ấy ngay tại cầu bên suy nghĩ nhân sinh, cho nên mắt thấy hết thấy các thứ này.

Bên trong nhân mạnh một câu:

Những người này chứng cùng với chứng cứ vắng mặt là hoàn toàn là chính xác.

"Ta ngất."

Lãnh Quang suy tư năm phút, bỗng nhiên hung hăng vỗ bấp đùi một cái.

Hắn thật giống như làm một chuyện.

Bộ này, tựa hồ là không phải tự quý phong cách?

Dường như Sở Cuồng từ đầu tới cuối liền không có nói qua « Đông Đông Điều Kiềm Truy Lạc » là tự quý hình trình thám!

Chỉ là mọi người theo bản năng cho là, Sở Cuồng tâm tác sẽ còn tiếp tục viết tự quý.

Ngay cả mình trước kia cũng là như vậy cho là.

Nghĩ tới đây, Lãnh Quang lộ ra một nụ cười.

Tự quý là tà đạo, Sở Cuồng cũng biết quay đầu lại là bờ a.

Bên trong, "Sở Cuồng" chêt, có lẽ cũng là Sở Cuồng mượn cái này ẩn dụ, tới ám chỉ tự viết tự quý là "Làm chuyện xấu" chứ ?

Rất tốt!

Đây là sám hối!

Không viết tự quý chúng ta còn là bạn tốt.

Sau đó, sẽ để cho ta đoán ra hung thủ đi!

Lãnh Quang nhanh chóng mở ra thuộc về trình thám tác gia đầu não gió bão.

Không thể không nói, khiêu chiến này, độ khó vẫn có.

Thùng thùng cầu bị gấn hủy diệt rồi, liền lùn tiểu học đồng thể tích cũng không chịu nổi, người trưởng thành là không có khả năng không có trở ngại.

Hơn nữa có Katel nhân chứng.

Hung thủ kia là thế nào giết chết "Sở Cuồng" ?

Phải biết, bộ này còn đối hiện trường án mạng vẽ ra tâm bản đồ, phi thường cận kề, để cho độc giả có thể liếc qua thấy ngay thấy tình huống cụ thể.

"Là hần!"

Ước chừng tón nửa giờ suy nghĩ, Lãnh Quang bỗng nhiên đoán được hung thủ.

Đó chính là Sở Cuồng đồng bạn, một cái tên là A Vinh sinh viên.

Đây là duy nhất không có chứng cứ vắng mặt nhân!

Hơn nữa, Lãnh Quang còn đoán được gây án thủ pháp.

"Đoán trúng hay chưa?"

Lãnh Quang liền vội vàng tiếp tục nhìn xuống.

Để cho Lãnh Quang cảm thấy trong lòng không ổn là, "Ta" cũng đoán giống vậy câu trả lời.

Kết quả thanh niên tác gia nói, Sở Cuồng sai lầm rồi!

Hơn nữa còn là lầm to!

Nhân là chân chính hung thủ, là Lãnh Quang!

Cũng chính là Lãnh Quang nhất tộc tộc trưởng!

"Làm sao có thể!"

Lãnh Quang cảm giác mình bị lượn quanh mơ hồ.

Trong sách "Ta" cũng mơ hồ, tại sao là Lãnh Quang?

Nửa hủy thùng thùng cầu liền lùn tiêu học đồng đều không thể đi, Lãnh Quang thế nào thông qua?

Chẳng lẽ Lãnh Quang sẽ Khinh Công?

Còn có Katel cũng chứng minh, không nhìn thấy nhân qua cầu!

Lãnh Quang không chỉ có sẽ Khinh Công, còn mẹ nó sẽ ẩn thân sao?

Ta sao không biết ta lợi hại như vậy! ?

Lãnh Quang cảm thấy đây là một cái to lớn chỗ sơ hở!

Thanh niên tác gia lại cười nhạt một cái nói: 【 Lãnh Quang không phải là cái gì người lùn, cũng không phải cao thủ khinh công, càng không biết ẩn thân, nhưng hắn vẫn có thể chỉ dựa vào đến một cái còn sống giây thừng đến Bỉ Ngạn, hơn nữa còn là thông thạo, không phí nhiều sức sẽ làm đến. 】

Dựa vào cái gì?

Lãnh Quang cùng trong sách "Ta" đồng thời giậm chân.

"Không thể nào ."

Lãnh Quang hoàn toàn không phục, cái này không hợp suy luận!

Chờ chút.

Suy luận?

Lãnh Quang sắc mặt, bỗng nhiên lại đổi một cái.

Hắn có loại dự cảm bất tường.

Chính mình tựa hồ bị lừa bỡn!

Ngay sau đó, Lãnh Quang liền thấy nguyên nhân thực sự.

Nguyên nhân này, thiếu chút nữa tức Lãnh Quang đập máy tính.

Vì vậy vụ án câu trả lời chính xác là:

"Bởi vì Lãnh Quang tiên sinh là một con khi, cái gọi là Lãnh Quang nhất tộc, liền là một đám ở tại thùng thùng thôn con vượn."

Tự quý!

Chán ghét!

Bị coi thường!

Giờ khắc này, Lãnh Quang tức miệng mắng to!

Hắn là không phải mắng Sở Cuồng đem mình viết thành con khi, nếu như phải nói dạng này tự thuật hình thức mạng theo ác ý, kia Sở Cuồng đối với chính mình ác ý càng lớn hơn, bởi vì hắn ở trong sách đem mình mô tả phi thường không chịu nổi, thậm chí còn đem mình chết!

So với Sở Cuồng tự đen, mình bị đen cũng không quá phận.

Lãnh Quang mạng là tự quý!

Hắn bị gạt!

Hắn cho là Sở Cuồng lần này viết là không phải tự quý, nhưng kết quả lại phát hiện, bộ này còn mẹ nó là tự quý, hơn nữa còn là so với « Roger nghi án » tội tệ gấp mười ngàn lần tự quý!

Đơn giản là đối với chính mình chỉ số thông minh làm nhục!

Cùng lúc đó.

Vô số độc giả, cũng ở đây nhìn xong « Đông Đông Điều Kiềm Trụ Lạc » sau đó, hoàn toàn phát điên!

Chương 319: Ta muốn quyết đấu với ngươi

Lãnh Quang tâm tính băng, cách màn ảnh máy vi tính, hấn phảng phát cảm nhận được đến từ Sở Cuồng nồng nặc ác ý!

Vì nghĩ ra câu trả lời, Lãnh Quang hao tổn nửa giờ!

Kết quả, Lãnh Quang muốn lâu như vậy, bên trong lại tới một câu ——

"Lãnh Quang là chỉ lông quăn Phí Phí" ?

Ở Lãnh Quang tâm lý, con vượn cùng lông quăn Phí Phí là cùng một cái loại vật.

Mà tự quý đáng ghét địa phương chính là ở đây!

Ngươi có thể đòi với tức miệng mắng to, nhưng ngươi lại không khỏi không thừa nhận, giải thích hoàn toàn kín kẽ!

Katel chứng từ là:

Không có nhìn thấy bất cứ người nào đi qua cầu độc mộc.

Quả thật không có bất cứ người nào đi qua cầu độc mộc.

Lãnh Quang là con khi, là lông quăn Phí Phí, hấn không phải là người!

Mà thân là con vượn Lãnh Quang, có thể dễ dàng dùng một cái giầy thừng đi đến Bì Ngạn.

Đây là hợp tình hợp lý, lại hợp với suy luận.

Chỉ là có chút tiện!

Khó trách có người nói Sở Cuồng là lão tặc!

Đúng là lão tặc, hơn nữa còn tiếp cận biểu mặt!

Ghê tởm hơn là, dù là Lãnh Quang muốn muốn mạnh mẽ tìm ra sơ hở, văn trung cũng đều nhất nhất cấp ra giải thích:

"Văn trung không có câu muốn nói đem con vượn viết người lớn, cho nên không tồn tại lừa dối độc giả."

" Ngoài ra, trong sách còn có mấy cái ám chỉ, lâu năm Lãnh Quang gặm thước chữ tử, bọn nhỏ phơi bày toàn thân khắp nơi chơi đùa, cái này không cũng là nói rõ bọn họ là con vượn phục bút sao?"

"Lãnh Quang nhất tặc đem người ngoài coi là hồng thủy mãnh thú, tại sao?"

Đây là ám chỉ bọn họ và nhân quan hệ, chính là người cùng động vật quan hệ."

" . "

Đáng ghét tự quý!

Lại không có sơ hở!

Chính là cái này kết cục, quá mức đơn giản, tạo thành thần hồ, gài bẫy để cho trình thám người yêu thích suy nghĩ cũng mất đi ý nghĩa!

Lãnh Quang càng nghĩ càng giận.

Nhưng Lãnh Quang tuyệt đối là không phải một người.

Hắn là một cái lông quăn Phí Phí .

Khụ, đùa.

Lãnh Quang quả thật là không phải một người, bởi vì ngay tại cùng thời khắc đó, vô số ở trước máy vi tính vừa mới nhìn xong « Đông Đông Điều Kiện Truy Lạc » độc giả cũng phát điên!

"Sở Cuồng lão tặc chán ghét độc giả có một bộ!"

"Ngọa tào, Lãnh Quang tiên sinh là con khi, trời mới biết ta nhìn thấy những lời này có nhiều mộng!"

"Tự quý chính là lừa gạt độc giả! Ta vừa mới bắt đầu không đồng ý, bây giờ ta công nhận!"

"Sở Cuồng trọng độ tâm cơ kỹ nữ!"

"A Tây Ba, này mẹ nó cũng gọi trình thám?"

"Lãnh Quang: Cảm giác hữu thụ đến mạo phạm."

"Sở Cuồng tôi như vậy Lãnh Quang có phải hay không là có chút quá phận, Lãnh Quang chẳng qua chỉ là đã kích mấy câu tự quý mà thôi."

"Cái gì quá đáng a, có hẳn đem mình miêu tả như vậy quá đáng sao? Trực tiếp ở trong sách đem mình viết chết, còn để cho độc giả cảm giác, hàng này tử trừng phạt đúng tội!"

"Được rồi, ta thừa nhận ta thua, Sở Cuồng cái này Tiểu Tiệp Nhân thật biết chơi!"

"Ta nhìn thấy bộ phận sau thời điểm, cho là đây là một bộ chính kinh trình thám, còn nghiêm túc đoán câu trả lời đầu rồi, kết quả Sở Cuồng chơi một tay đầu óc đột nhiên thay đổi, tú công ta lão eo."

"Có một phong cách riêng, thú vui vô cùng."

"Tin tưởng ta, thích truyền thông trình thám độc giả, đại khái từ nơi này bộ bắt đầu, sẽ đem Sở Cuồng trách là trình thám giới dị đoán."

"Được rồi, Sở Cuồng mới là chơi đùa tự quý Vương Giả."

" "

Có một độc giả không muốn thừa nhận lại phải thừa nhận sự thật.

Đồng dạng là tự quý, tên hung thủ này so với « Roger nghi án » càng khó hơn đoán!

Người trước còn có người có thể đoán được, cái này trực tiếp để cho độc giả toàn quân bị diệt!

Trước đây không lâu, còn có vô số độc giả ở bình luận trung chế biến trước, vô luận Sở Cuồng tự quý chơi thế nào, chính mình cũng có thể đoán ra câu trả lời đây .

Nhưng là xác thực thật có độc giả không kèm được, cảm thấy « Đông Đông Kiều Trụy Lạc » rất buồn chán, cũng giống như Lãnh Quang tức miệng mắng to.

Ít nhất vào hôm nay, cùng Lãnh Quang cảm động lây nhân là nhiều vô cùng.

Trước « Roger nghi án » chỉ là có tranh cãi.

Lần này « Đông Đông Kiều Trụy Lạc », chính là hoàn toàn lưỡng cực phân hóa!

Có người cho rằng đây là Sở Cuồng "Bán manh làm", với độc giả đại chơi đùa đầu óc đột nhiên thay đổi điểm mù trò chơi.

Cũng có người cho là, bộ này là đơn thuần không thú vị, đem trình thám làm trò đùa.

Làm trình thám giới nổi danh đại bình xịt, Lãnh Quang có thể là không phải một cái bị Sở Cuồng lừa gạt còn có thể cười một tiếng mà hơn người.

Vẫn là câu nói kia.

Hắn có thể không ngại mình là lông quăn Phí Phí, nhưng hắn không thể tiếp nhận loại này hoàn toàn giải trí hóa trình thám!

Cho nên hắn sốt ruột, trực tiếp thông qua bộ lạc, phát cái đại trường văn:

"Ngôi thứ nhất là hung thủ « Roger nghi án » ta nhìn, nhưng lần này con vượn gây án là cái quý gì, tự quý sao?"

"Không thể tin, không thể nào tiếp thu được hình thức!"

"Đây là đối trình thám khinh nhờn, rõ ràng vụ án bố trí đã khá là cao cấp, tại sao phải chọn lựa giải trí hóa kết quả xử lý?"

"Đây là đối thiên phú cùng tài tình lãng phí!"

"Thiên tài tác gia cũng không mang như vậy tự do phóng khoáng! Nếu như người thật biết trình thám, mời nghiêm túc đối đãi!"

"Ta, Lãnh Quang, ở chỗ này chính thức hướng người phát động một trận liên quan tới trình thám Văn Đầu!"

" "

Lãnh Quang này ba là thực sự bị chọc tức, lại muốn với Sở Cuồng tiến hành Văn Đầu!

Văn Đầu là Yên Châu văn học giới truyền thống.

Giống như võ hiệp bên trong sẽ có tỷ võ như thế.

Đó là đấu võ.

Có đấu võ, thì có Văn Đầu.

Mà văn học giới, vừa vận thì có "Văn Đầu" cách nói.

Nhất là ở Lam Tinh Yên Châu văn học giới, thường thường có cùng loại hình tác gia mở ra Văn Đầu.

Yên Nhân tôn trọng loại này văn học so đấu hình thức.

Cái gì văn vô độ nhất võ vô độ nhị, ở Yên Nhân trong khái niệm liền là phóng rắm.

Nếu văn nhân tương khinh, đó là đương nhiên muốn tranh cao thấp một cái! Đây chính là Yên Nhân lưu hành Văn Đấu nguyên nhân.

Văn Đấu hình thức cũng rất đơn giản, thậm chí có nhiều chút ngây thơ, chính là do hai cái tác gia ở cùng lúc phát hành cùng loại hình tác phẩm, để cho ngoại giới đánh giá ưu liệt.

Loại này Văn Đấu hình thức, ở toàn bộ Lam Tinh, cũng có sức ảnh hưởng nhất định.

Bất quá ngoại trừ Yên Châu bên ngoài, những địa phương khác đối loại này văn học loại tranh phong cũng là không phải đặc biệt nóng trung, trừ phi hai cái tác gia thật nhìn nhau không vừa mắt mới có thể tiến hành Văn Đấu.

Lãnh Quang là không phải Yên Nhân, cho nên Lãnh Quang đối với Văn Đấu bầu không khí cũng không nóng lòng.

Lần này hẳn thật là bị Sở Cuồng tức giận, mới trực tiếp muốn cùng Sở Cuồng quyết đấu!

Lần này liền không chỉ là lưỡng cực phân hóa tranh cãi rồi.

Lãnh Quang lúc trước bình phun thuộc về bình phun, còn chưa tới muốn quyết đấu với người ta trình độ, hẳn hiện tại lại muốn cùng Sở Cuồng quyết đấu .

Trong vòng kinh hải, trinh thám người yêu thích môn cũng có chút bị giật mình!

Ngay sau đó, mọi người liền vui vẻ.

"Bị chọc tức đây là?"

"Ha ha ha ha Sở Cuồng sẽ tiếp chiến sao?"

"Sở Cuồng muốn thật nhận, vậy coi như có ý tứ!"

"Văn Đấu là Yên Châu truyền thống, bọn họ bên kia tác gia xem ai khó chịu liền khiêu chiến, Lam Tinh còn lại Châu rất ít có tác gia mở ra Văn Đấu, đây cũng là lão Lãnh lần đầu tiên muốn cùng người chơi đùa cái này. "

"Lãnh Quang thật là phản tự quý tiên phong a!"

"Thực ra ta cảm thấy được Lãnh Quang có chút phản ứng quá độ rồi, đừng quên, trong sách tác gia Sở Cuồng đối tự quý cũng là tức miệng mắng to, cho nên ta cảm thấy được bộ này đoán thiên càng giống như là Sở Cuồng nhằm vào tự thuật tính quý kế trò chơi cùng nghĩ lại làm."

"Ta cũng muốn nói như vậy đến, này chắc chắn là không phải Sở Cuồng tự mình nhô nước bọt sao?"

"Cái này Xuân Tiết trong lúc viếng thăm thanh niên, có giống hay không là một cái đối tự thuật tính quý kế Phong Ma người đi hành hạ Sở Cuồng tự mình?"

" . "

Thực ra cái này giải độc, trình độ nhất định chính là « Đông Đông Điều
Kiều Truy Lạc » nguyên sáng tác ý đồ.

Bằng không Sở Cường tội gì với soạn lại thời điểm, ở trong sách đem mình
đen ác như vậy.

Hiển nhiên Lãnh Quang không có nhìn thấu một điểm này.

Nhưng, làm Lãnh Quang phát ra Văn Đẩu Chiến Thư, mọi người lại đúng là
hiếu kỳ, Sở Cường có thể hay không tiếp chiến?

Chương 320: Bị buộc thao tác

Lãnh Quang tựa như có lẽ đã mất không chế.

Sở Cuồng có thể hay không tiếp chiến tạm thời khác nói.

Liên bộ này đoán thiên bằng dữ liệu hiện mà nói còn là đẹp vô cùng, mặc dù rất nhiều độc giả nhấn lại bình luận thời điểm không ít tức miệng mắng to, nhưng từ đoán thiên bỏ phiếu tình huống đến xem, rất nhiều người đều là miệng ngại thể chính trực ——

Hoa Lệ Lệ hạng nhất!

Blog bên này « Đông Đông Điều Kiệu Trụy Lạc » trực tiếp chiếm đoạt Blog tháng này tân đoán thiên hàng thứ nhất, hơn nữa nhiệt độ bảng số Cư Bỉ thứ 2 cao hơn không ít, có thể thấy bộ này liên có thể đọc tính mà nói là không thành vấn đề.

Vẫn là câu nói kia.

Tự quý lợi hại địa phương chính là một bên để cho độc giả cảm thấy bị lừa gạt cảm giác, một bên lại lại có loại thụ ngược đãi như vậy hưởng thụ, gắng phải dùng một cái miêu tả để hình dung, đại khái chính là người trẻ tuổi chen chúc thanh xuân đậu thời điểm?

Đau lại thư thích.

Hiện nhiên trong tương lai trong một đoạn thời gian rất dài, « Đông Đông Điều Kiệu Trụy Lạc » cũng sẽ trở thành Sở Cuồng lớn nhất tranh cãi tính tác phẩm, đây cũng là để cho Lâm Uyên biết một cái đơn giản nói lý, có biện pháp gì để giải quyết chính mình mỗi bộ tác phẩm có tranh cãi vấn đề?

Câu trả lời rất đơn giản a.

Viết cái còn có tranh cãi!

Bất quá Lâm Uyên cũng thừa nhận « Đông Đông Điều Kiệu Trụy Lạc » không đủ nghiêm túc, giống như là cùng độc giả mở rồi một trò đùa, chỉ là chuyện cười này chọc giận Lãnh Quang liên hoàn toàn là ngoài ý liệu chuyện.

Trên thực tế.

Tiến hành soạn lại thời điểm, Lâm Uyên cố ý mang theo Lãnh Quang liên có chút đùa ý tứ, giống như là trong nguyên bản đem trình thám giới danh gia môn một lưới bắt hết như thế, cái thế giới này không hiểu A Bà cùng Edgar Allan Poe đám người là ai, cho nên Lâm Uyên liên cho đám khi vượn an Lam Tinh trình thám tác gia tên.

Về phần Sở Cuồng ở trung chết.

Đây cũng là đôi nguyên bản đọi vị điều chỉnh, bởi vì trong nguyên bản, người đi đường cũng đem mình viết chết, hơn nữa đôi người đi đường nhân phẩm miêu tả bên trên cũng quả thật không tốt lắm, mọi người không cần phải cho là « Đông Đông Điều Kiêu Truy Lạc » chính là tự quý tác phẩm tiêu biểu.

Muốn tắm một cái con mắt?

Cách vạch queo trái « ác ý » .

Dù là để cho rất nhiều đôi Higashino Keigo không ưa thâm niên trình thám người yêu thích đánh giá, « ác ý » cũng là một bộ phi thường tác phẩm ưu tú, thậm chí là Higashino Keigo cá nhân danh nghĩa xếp hạng Top 5 mãnh liệt.

"Dầu gì cầm đệ nhất."

Lâm Uyên đối kết quả rất là hài lòng, cho nên hắn quyết định không nhìn Lãnh Quang quyết đấu mời, Văn Đẩu cái gì sẽ để cho hắn theo gió đi đi, phải biết Văn Đẩu một cái khác quy tắc chính là, bị người khiêu chiến nắm giữ cự tuyệt quyền lợi.

"Thực ra có thể tiếp nhận."

Kim Mộc cười nói: "Văn Đẩu sở dĩ ở Yên Châu lưu hành, cũng là bởi vì loại hình thức này đủ hút con người, thường thường hữu niên khinh tác gia dựa vào Văn Đẩu loại hình thức này hưởng tiền bồi phát động khiêu chiến, muôn người chú ý bên dưới, nếu như thắng chính là nhất chiến thành danh, chẳng qua nếu như người khiêu chiến cùng bị người khiêu chiến địa vị hoàn toàn không cân bằng lời nói, các tiền bồi là cơ bản sẽ không đáp ứng Văn Đẩu, có thể Lãnh Quang lại không phải là cái gì văn bồi, vô luận là ở trình thám còn là cả lĩnh vực, hắn đều coi như là ông chủ tiền bồi, thắng hắn đối ông chủ có chỗ tốt cực lớn."

"Vạn nhất thua cơ chứ?"

Lâm Uyên thờ phượng một cái "Ồn" tự.

Kim Mộc ngưng ngưng cười một tiếng, hắn mới không cho là ông chủ thất bại đâu rồi, Sở Cuồng cùng nhau đi tới còn thật chưa từng ăn qua cái gì bại tích, huống chi Kim Mộc là duy nhất biết ông chủ tam đại bí danh nhân, loại này thiên tài sinh ra chính là chiến vô bất thắng.

Lâm Uyên cho là không nhận chiến liền vạn sự đại cát.

Ngược lại thứ một đã tới tay, tiền thưởng cũng nhất định bỏ vào trong túi. Nhưng mà Lâm Uyên không nghĩ tới là, ngay tại vài ngày sau, theo càng ngày càng nhiều độc giả nhìn xong bộ này « Đông Đông Điều Kiêu Truy Lạc » , hí kịch hóa một màn xảy ra!

Mình bị thứ 2 phản siêu!

Phát hiện cái tình huống này, Lâm Uyên choáng váng: "Xảy ra chuyện gì?"

Kim Mộc cũng đang chăm chú chuyện này.

Không cần điều tra cũng biết nguyên nhân.

Hắn mặt đầy cười khở nói: "Còn là không phải nội dung tranh cãi náo, bởi vì có người cảm thấy « Đông Đông Diệu Kiều Trụy Lạc » hung thủ thiết lập quá mức trò đùa, cho nên bây giờ rất nhiều không thích câu chuyện này trình thám người yêu thích chính đang trả thù tính cho hạng nhì tác phẩm bỏ phiếu."

Lâm Uyên: " . "

Còn có loại này thao tác sao?

Lúc trước đều là hắn vượt qua người khác, cái này còn là lần đầu tiên bị người khác nghịch tập.

Trên thực tế, hạng nhì cũng rất mộng.

Vốn là hạng nhất « Đông Đông Diệu Kiều Trụy Lạc » nhất ky tuyệt trần, Sở Cuồng cảm hạng nhất không hề hớp chút nào.

Kết quả không giải thích được nhiều hơn một nhóm nhân cho mình bỏ phiếu!

Không phải là bởi vì thích chính mình, mà là vì làm cho mình gia tăng kinh lực, đem « Đông Đông Diệu Kiều Trụy Lạc » cho kéo xuống!

"Đây là coi ta là súng? Đây là hướng ta làm nhục —— ha ha, không tồn tại, làm thương có cái gì không được!"

Hạng nhì có thể không có ngăn cản độc giả cho mình bỏ phiếu giác ngộ.

Hạng nhất tiền thưởng hẳn không thơm sao?

Hướng chi vận khí cũng là một loại thực lực!

Sở Cuồng khiến mọi người nổi giận, ta vừa vặn có lợi mà thôi.

Đương nhiên còn một nguyên nhân khác chính là, hạng nhì nhìn xong « Đông Đông Diệu Kiều Trụy Lạc » sau đó, cũng rất khó chịu.

Khó chịu làm sao bây giờ?

Đương nhiên là kéo hắn xuống ngựa!

Không có so với cái này càng hả giận phương thức!

Những người này là hả giận.

Lâm Uyên lại bắt đầu tức giận.

"Ta bị hệ thống gài bẫy, tiện nghi không đồ tốt."

Khó trách hệ thống để cho Lâm Uyên bớt chế tác riêng « Đông Đông Diệu Kiều Trụy Lạc » .

Cuối cùng độc giả không có đem Lâm Uyên chân bớt, nhưng nếu như không lấy được hạng nhất tiền thưởng, còn không bằng bớt Lâm Uyên chân.

Ít nhất còn có thể tiếp trở lại phải không ?

Quả nhiên lão tặc là không phải tốt như vậy làm.

"Được bổ túc." Lâm Uyên không nghĩ như vậy buông tha.

Kim Mộc đảo tròn mắt một vòng: "Nhưng thật ra là có biện pháp bổ túc."

Lâm Uyên mong đợi: "Nói thế nào?"

Kim Mộc cười nói: "Chuyện này cuối cùng, chính là mọi người cảm thấy tự quý quá lại bị rồi, đã có nhân cảm thấy người trình thám không đáng tin cậy, thậm chí cảm thấy cho người chỉ có thể loại mô thức này tự quý, lão bản kia hoàn toàn có thể viết một bộ đáng tin trình thám đi ra a, lý do đều là có sẵn —— Lãnh Quang lão sư là không phải phát ra Văn Đẩu mời sao?" Vòng tới vòng lui, rốt cuộc lại lượn quanh hồi Văn Đẩu đề tài. Xem ra tràng này Văn Đẩu, là không cách nào tránh khỏi rồi. Những người này sao liền không nhìn thấu « Đông Đông Điều Kiều Truy Lạc » thâm ý đây?

Nhiều ý vị thâm trường tác phẩm a.

Lâm Uyên bắt đắc dĩ, thở phì phò lấy ra điện thoại di động, đổ bộ bộ lạc tài khoản.

Này ba a.

Này ba là bị vợ vả thao tác.

Sau đó Lâm Uyên trực tiếp @ rồi Lãnh Quang, đặng đặng sát khí nói bốn chữ, dường như muốn với đôi phương ước giá một loại:

"Thời gian, địa điểm!"

Lần này, Lâm Uyên không tính chơi đùa tự quý rồi, sẽ dùng Lãnh Quang tới sùng bái truyền thống trình thám, đánh một trận trận đánh ác liệt!

" "

Kim Mộc lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút Lâm Uyên động tĩnh, sâu xa nói: "Người làm cái gì?"

"Văn Đẩu a."

Lâm Uyên không giải thích được.

Kim Mộc nâng trán: "Đạo lý ta đều biết, nhưng tại sao người phải dùng Tiệp Ngự tài khoản với đôi phương ước ."

Lâm Uyên liền vội vàng lấy điện thoại di động ra nhìn một chút.

Quả nhiên, hẳn là dùng Tiệp Ngự tài khoản, @ rồi Lãnh Quang.

Lâm Uyên trong nháy mắt hóa đá.

Lại làm ra Ô Long sự kiện.

Chương 321: Văn Đấu

Này là không phải Lâm Uyên lần đầu tiên làm ra Ô Long sự kiện, lần trước đôi liền lần đó hẳn liền đăng bỏ qua hào.

Lần đó sau đó, Lâm Uyên đã rất cẩn thận rồi.

Không thể không cẩn thận a, không cẩn thận liền cáo điệu mã rồi.

Tại sao lần này hay lại là làm ra rồi Ô Long?

Chủ yếu vẫn là bởi vì Lâm Uyên cấp trên, vừa nghĩ tới chính mình « Đông Đông Điều Kiện Truy Lạc » bị phản tự quý các độc giả cưỡng ép kéo đến thứ hai, hẳn liền lòng tràn đầy phần uất.

Kết quả đăng nhập bộ lạc thời điểm, liền tài khoản sai không sai đều quên kiểm tra, liền thờ phỉ phò với nhân gia ước giá.

"Xong rồi."

Lâm Uyên trong lòng nghĩ.

Kim Mộc cũng đã cầm điện thoại di động lật ra Tiện Ngự bộ lạc bình luận, thậm chí không nhìn được nhìn vui vẻ.

"Người cười cái gì?" Lâm Uyên bất mãn.

"Ông chủ tự nhìn." Kim Mộc cười bộc phát lớn tiếng.

Lâm Uyên sững sốt một chút, sau đó hẳn liền biết, Kim Mộc rút cuộc đang cười cái gì rồi.

Bởi vì chính mình đăng sai hào, phát động tĩnh, nhưng ở đám bạn trên mạng trong mắt, nhưng là không có chút nào vi hòa cảm!

"Ha ha ha ha, Lãnh Quang còn không có đắc tội Sở Cuồng, trước hết đem Tiện Ngự đắc tội!"

"Mọi người đều biết, không nể mặt Sở Cuồng, chính là không nể mặt Tiện Ngự."

"Tiện Ngự đây là muốn thay thế Sở Cuồng với Lãnh Quang quyết đấu?"

"Xem ra Tiện Ngự đối với chính mình năng lực trình thám cũng rất có lòng tin đây."

"Tiện Ngự: Ở chỗ này của ta, không người có thể khi dễ a cuồng!"

"Lãnh Quang lão sư nên trợn tròn mắt, một mình người Người viết ca khúc tới xem nào nhiệt gì?"

"Nhớ tới lần trước đôi liền sự kiện, có chút rơi lệ, Tiện Ngự là thực sự bảo trì Sở Cuồng a!"

"Sở Cuồng cũng phi thường bảo trì Tiện Ngự."

"Bá đạo tông tài Tiểu Kiều Thê?"

"Có thể, ta đã có hình ảnh cảm."

" "

Lâm Uyên có chút ngạc nhiên.

Hóa ra chính mình đăng sai lầm rồi hào, ở đám bạn trên mạng trong mắt, chỉ là bạn gay tình lại một lần nữa thể hiện cùng làm chứng?

Cũng là Sở Cuồng Tiện Ngư bạn gay quan hệ quá thâm nhập lòng người, căn bản sẽ không có ai liên tưởng đến đây là người khác làm một Ô Long thao tác.

Nhìn không bạn trên mạng bình luận, liền Lâm Uyên đều cảm thấy chuyện này không có chút nào vì hòa cảm.

Thật là cái mỹ lệ hiểu lầm.

Chỉ là Lãnh Quang bị @ sau đó có chút buồn bực.

Tiện Ngư là ai ?

Tha thứ Lãnh Quang là một cái cuồng nhiệt cấp trình thám người yêu thích, thế giới hần chỉ có trình thám, hơn nữa phải là truyền thống trình thám.

Đây là hần nóng lòng nhất hình thức.

Hần thậm chí không nói ra mấy cái đang ăn khách mình tinh tên.

Cũng còn khá bình luận khu có chính mình fan giải thích, giới thiệu Tiện Ngư cùng Sở Cuồng quan hệ.

"Bạn tốt sao?"

Lãnh Quang toả sáng hai mắt, phản @ Tiện Ngư, giọng thật khách khí:

"Ngài ý là, Sở Cuồng tiếp chiến rồi hả?"

Hần là không phải vượt qua chức phận chứ ?

Lần này Lâm Uyên không dám dùng Tiện Ngư tài khoản hồi, mà là chuyển đăng bóng dáng tài khoản, @ Lãnh Quang, hồi lấy ba chữ:

"Ta tiếp rồi."

Lãnh Quang nghiêm túc: "Hạ bộ trình thám tác phẩm, chúng ta phân cao thấp!"

Hần muốn bảo vệ truyền thống trình thám vinh dự!

Tự quý chỉ là tà đạo!

Chỉ là Lãnh Quang tuyệt đối dự không ngờ được, Lâm Uyên hạ bộ trình thám, cũng không tính tiếp tục viết tự quý hình trình thám rồi.

Lần này « Đông Đông Điều Kiềm Truy Lạc » , để cho Lâm Uyên ý thức được, có lúc dùng sức quá mạnh không phải là chuyện tốt.

Ở tự quý còn không có hoàn toàn phát triển thời điểm, viết ra loại này, hình thái ý thức khó tránh khỏi có chút vượt mức quy định rồi.

Theo Sở Cuồng đáp lại, bình luận khu cũng là náo nhiệt lên, dĩ nhiên không thể thiếu liên quan tới Tiện Ngư trêu chọc:

"Đây là bị vợ vả đáp ứng tiết tấu?"

"Sở Cuồng: Không có cách nào Tiệp Ngự cũng thay ta đáp ứng rồi, ta cũng không thể để cho huynh đệ không xuống đài được."

"Ta hoài nghi đây thật là Tiệp Ngự đáp ứng, Sở Cuồng mới bị vội vã đáp ứng, nếu không Sở Cuồng tại sao không chính mình đáp lại, hết lần này tới lần khác phải đợi Tiệp Ngự này vừa mở miệng sau đó?"

"Tốt bạn gay vừa bị tử rồi."

"Đề nghị trở lại một bộ « Roger nghi án » như vậy!"

Họa phong điều chỉnh hay lại là kịp thời.

Sơ với đôi bạn gay trên chọc, Văn Đẩu hiển nhiên càng khiến người ta phân chấn.

Yến Châu vẫn có chút đồ vật, biết đại chúng thích gì, cho nên mới có Văn Đẩu hình thức.

Ở có vài người xem ra, Văn Đẩu nên nhiều một chút!

Bởi vì đủ kích thích!

Thậm chí có bạn trên mạng một mực ở mong đợi, đợi Yến Châu cũng gia nhập thống nhất, Văn Đẩu hình thức sẽ ở thống nhất Châu hoàn toàn thịnh hành.

Dù sao, Yến Châu bên kia vẫn nhân, có thể đều có đến từ trong xương "Háo chiến gien" !

"Chủ yếu là « Đông Đông Điều Kiệu Trụy Lạc » kết cục quá đầu óc đột nhiên thay đổi rồi, không giống trước một bộ tự quý, tràn đầy lật đổ cảm!" Đúng tự quý có thể là văn tự trò chơi, nhưng cuối cùng cần phải hạ xuống trình thám bản thân."

"Để cho tự quý tới mãnh liệt hơn nhiều chút đi! Khác tự quý!"

" . "

Những thứ này bạn trên mạng trong mắt, « Roger nghi án » mới là tự quý.

Mà « Đông Đông Điều Kiệu Trụy Lạc » , chỉ có thể coi là tự quý.

Lần này là thật náo nhiệt rồi.

Toàn bộ trình thám giới cũng đầu xạ tới chú ý ánh mắt!

"Lãnh Quang đánh Sở Cuồng . Thật lâu không thấy loại này cách thức Văn Đẩu rồi!"

"Tại sao là không phải Sở Cuồng đánh Lãnh Quang . Sở Cuồng trở lại một bộ « Roger nghi án » loại trình độ này tác phẩm, phần thắng vẫn là rất đại!"

Một là trình thám giới lực lượng trung kiên, chân chính tiền bối cấp trình thám tác gia.

Một là trình thám giới tân hưng lực lượng, được xung có thể không chế toàn bộ đề tài thiên tài trình thám người mới.

Người trong nghề xem ra, tràng này Văn Đẩu càng giống như là truyền thông cùng tự quý chiến đấu ở giữa!

Đây chính là trước thời hạn không tiết lộ chỗ tốt.

Độc giả nhìn « Đông Đông Triều Kiều Trụy Lạc » thời điểm một lần bị mê muội, cho là đây là truyền thống trinh thám, cho đến cuối cùng mới hiểu được Tiệp Ngự vẫn còn ở chơi đùa tự quý bộ sách võ thuật.

Mà bây giờ, tất cả mọi người đều cảm thấy Sở Cuồng tân tác biết dùng tự quý cùng Lãnh Quang tử thí.

Có rất ít người sẽ nghĩ tới, Sở Cuồng lần này dự định chơi đùa truyền thống trinh thám rồi!

Cũng chính là cái gọi là bản cách trinh thám!

Khi mọi người dùng tự quý phương thức mở ra Tiệp Ngự truyền thống trinh thám, khẳng định cũng sẽ bị mê muội một chút, mà cuối cùng mang đến kinh ngạc cảm là lớn hơn.

Người nghĩ rằng ta ở tự quý, thực ra ta ở bản cách, người nghĩ rằng ta ở bản cách, thực ra ta ở tự quý.

Trên thực tế, địa cầu rất nhiều trinh thám tác gia tác phẩm mở ra phương thức đều là như vậy.

Không nhìn thấy cuối cùng, người không đoán được hẳn là hay không dùng tự quý thủ pháp.

Náo nhiệt như vậy, ngay cả truyền thông cũng không nỡ bỏ qua.

Sở Cuồng mới đáp lại không bao lâu, thì có tin tức bắt đầu bản tin tràng này Văn Đầu mở ra.

【 Lãnh Quang phát động Văn Đầu, Sở Cuồng tiếp chiến! 】

【 trinh thám giới cao thủ tử thí, người càng coi trọng vị nào? 】

【 tự quý cùng truyền thống, mới cùng cũ, ai mới là vương đạo? 】

【 Sở Cuồng tiếp nhận Lãnh Quang Văn Đầu mời, Tiệp Ngự ủng hộ hảo huynh đệ! 】

【 Lãnh Quang cùng Tiệp Ngự mở ra trinh thám tử thí, Văn Đầu đưa tới trong vòng ngoại rộng rãi chú ý! 】

Có bạn trên mạng sắp sửa gọi đùa là "Làm đại bình xịt gặp phải thích trên cọt độc giả lão tặc" .

Náo nhiệt là thật náo nhiệt!

Rất nhiều trong diễn đàn, đám bạn trên mạng đã bắt đầu rồi nghị luận, liền Lãnh Quang cùng Sở Cuồng tràng này Văn Đầu thắng bại tranh cãi không dứt!

Mà lúc này.

Lâm Uyên đã bắt đầu suy nghĩ, phải dùng một bộ nào mở ra tử thí, lần này Lâm Uyên không dám để cho hệ thống ngẫu nhiên rồi, hẳn phải xuất ra một bộ đủ có nắm chắc tác phẩm mới được!

Lựa chọn không gian ngược lại là xác định ra.

Hercule Poirot!

Cũng hoặc là .

Sherlock Holmes!

---

ps: Lần này là thật đáng yêu chủ á..., Khả Khả yêu yêu không có đầu ~ đây là nói ô bạch chính mình, ngoài ra trong bày còn tán gẫu qua không ít lần, ha ha, cảm tạ Tiểu Địch Âu đồng học cho tới nay ủng hộ ~ Lâm Uyên sẽ cảm thấy đây là Tiga cùng Léo Ultraman Hợp Thể o(∇)o

Chương 322: Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông

Văn Đẩu dĩ nhiên muốn viết tương đối có nắm chắc tác phẩm, mà Hercule Poirot hệ liệt cùng Sherlock Holmes hệ liệt, Lâm Uyên cảm thấy phần thắng cũng lớn vô cùng, cho nên hẳn mới có thể ở hai cái trình thám sử thượng tối ngu bức trình thám giữa do dự bất quyết ——

"Hay lại là Hercule Poirot đi."

Lâm Uyên cuối cùng có quyết định.

Không có lựa chọn thả ra Sherlock Holmes nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì tự quý căn nguyên là « Roger nghi án », bộ này vụ án trình thám là Hercule Poirot, cũng là từ nơi này bộ bắt đầu, Lãnh Quang thành phần tự quý cấp tiên phong, vậy không bằng để cho Hercule Poirot đi thẳng được tràng này Văn Đẩu.

Từ Hercule Poirot bắt đầu, liền từ Hercule Poirot kết thúc.

Lộ ra có nghi thức cảm.

Bây giờ thả ra Sherlock Holmes, phảng phất Sherlock Holmes phải ra tay giúp Hercule Poirot chùi dít như thế.

Lâm Uyên đối này hai nhân vật yêu thích trình độ là không có phân chia cao thấp, đương nhiên sẽ không xuất hiện có khuynh hướng thích một cái nhân vật tình huống.

"Ông chủ phải cẩn thận một chút."

Kim Mộc tựa hồ sợ Lâm Uyên không coi trọng tràng này Văn Đẩu, có ý giới thiệu một chút Lãnh Quang tình huống:

"Lãnh Quang ở trình thám vòng không tính là cao cấp nhất trình thám tác gia, nhưng hẳn tuyệt đại đa số tác phẩm đánh giá cũng rất không tồi, nói là Nhất Lưu trình thám tác gia cũng không quá đáng."

"Ta biết rồi."

Lâm Uyên đối với lần này vẫn tương đối coi trọng.

Hắn còn cố ý với hệ thống muốn một phần tài liệu.

Bởi vì không liên quan đến nội dung cụ thể, cho nên hệ thống cũng không có thu lấy vật gì chi phí.

Mà phần tài liệu này vừa vặn liền bao gồm Hercule Poirot phá lấy được quá toàn bộ vụ án.

Hercule Poirot phá được vụ án có rất nhiều.

Trong đó so với khá nổi danh có « Roger nghi án » , « abc mưu sát án » , « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , « Sông Nin thảm án » , « dưới ánh mặt trời tội ác » vân vân và vân vân.

Lâm Uyên dự định ở Hercule Poirot mấy cái kinh điển trong vụ án lựa ra một bộ tiến hành Văn Đầu.

Lần này cần dùng đến chính xác chế tác riêng.

"Hercule Poirot trong vụ án, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông mưu sát án » là một bộ phải có nhắc tác phẩm, bởi vì bộ tác phẩm này giảng thuật ân huệ cùng pháp lý đánh cờ, đồng thời còn khai sáng hợp tác giết người quý kẻ kiêu ."

"Còn có « Án Mạng Trên Sông Nile » loại này đều là A Bà thời đỉnh cao tác phẩm, chỉ là quyển sách này lật quay thành phim cùng Phim truyền hình, liền có vô số cái phiên bản, đại khái là bởi vì trong quyển sách này ái tình nguyên tố quá làm người ta chấn động?"

"Nếu so sánh lại, « abc mưu sát án » nội dung cốt truyện liền tương đối đơn độc cùng đơn giản, cũng không có như vậy huyền nghi cùng cong cong lượn quanh lượn quanh, chủ yếu ở chỗ góc đối sắc tâm lý phân tích cùng khắc họa, giết người dự đoán kiêu là một cái điểm sáng."

"Cũng có thể cần nhắc « dưới ánh mặt trời tội ác » , bất quá bản này tương đối bộ sách võ thuật, người chết cùng Sông Nin vụ án như thế, lại vừa là cực kỳ có quyền cực kỳ có thể xinh đẹp nhất vì vậy tôi bị người đáng giận, lại vừa là ở một cái tương đối phong bế đảo nhỏ, lại vừa là mỗi người đều có động cơ cùng hiềm nghi, cùng với ở băng Lãnh Sơn động mật thất giết người, Sông Nin còn không có phát dưới tình huống, quả thật có thể chọn, nhưng ưu tiên tính không cao."

" "

Do dự mãi, nhiều lần phân tích.

Lâm Uyên cuối cùng làm ra quyết định.

Hắn lựa chọn là: « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ! Không nghi ngờ chút nào, bộ này có thể nói ai cũng khoái tác phẩm!

Nếu như phải cho Hercule Poirot toàn bộ vụ án định một trung đội danh, 80% độc giả sẽ đem « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » xếp số một!

Nghe nói này vẫn là rất nhiều nhân A Bà vào hồ làm?

Không có cái gì con số cụ thể chứng minh, ngược lại Lâm Uyên có tự lựa chọn bộ tác phẩm này lý do!

"Hợp tác giết người kiêu người khai sáng, sau đó đưa tới vô số tác gia noi theo kinh điển mãnh liệt, kết cục càng là chấn nhiếp nhân tâm tất cả nhân viên ác nhân."

Nha, không đúng.

Phải nói tất cả nhân viên người lương thiện.

Làm một mật thất hung sát mê cùng xe lửa mê, như vậy ở trên xe lửa phát sinh mật thất vụ án giết người dĩ nhiên là cực kỳ mê người.

Mà bình thường phạm tội tình huống là:

Ở nơi này rất nhiều người bên trong chỉ có một người là hung thủ.

Mà lần này vụ án nhưng là:

Này mười ba người trung chỉ có một người là vô tội!

Cho nên vụ án này trung thể hiện ra một cái hậu thể thường thường tranh cãi đề tài:

Nếu luật pháp không thể thực hành trong lòng bọn họ chính nghĩa, kia bọn họ có phải có thể dùng chính mình giết người nghi thức tới trừng trị trong bản án hiềm phạm, cùng thời điểm là cái kia tội ác tày trời lại nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật phạm nhân?

Mười hai người cũng là hung thủ.

Này là nhân tình cùng pháp lý đánh cờ.

Mà bộ tác phẩm này sở dĩ nổi danh một cái nguyên nhân khác, đại khái chính là Hercule Poirot cũng ở đây nguyên tắc trước mặt dao động.

Hắn cuối cùng làm ra một cái quyết định.

Đó là hắn tra rõ liễu chân tướng sau đó nói ra lời: "Bây giờ, như là đã đem câu trả lời cho các người, xin cho ta mọi thứ vinh hạnh địa tuyên bố, thối lui ra bản cọc vụ án."

Hercule Poirot thối lui ra, là hắn có thể cho lớn nhất ôn nhu.

Từ đây là ngày cố sự bắt đầu, Hercule Poirot không còn là lãnh khốc vô tình phá án máy, lại cũng không phải tuyệt đối luật pháp đại biểu, mà là sinh động hữu tình cảm nhân.

Trên thực tế, giống như « Thám Tử Conan » ngày ngày nhấn mạnh câu nói kia:

Chân tướng chỉ có một.

Nhưng là Hercule Poirot lần này lại thà buông tha tuân thủ này một tín ngưỡng, thà không làm tròn bổn phận, cũng phải vì mọi người cung cấp hai loại lựa chọn.

Làm tinh thần trọng nghĩa hóa thành nhu tình, Hercule Poirot thành rất nhiều rồi trong lòng người chân chính danh trình thám.

"Thật giống như luôn là không tránh được tranh cãi?"

Lâm Uyên có chút lo lắng, lựa chọn « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » sẽ làm cho mình lâm vào tân tranh cãi:

Làm luật pháp không cách nào đuổi truong chính nghĩa, mọi người có được hay không tự mình trừng phạt những Tiêu Dao đó ngoài vòng pháp luật hung thủ?

Hercule Poirot quyết định, ở có vài người xem ra, có thể là ôn nhu, nhưng ở có vài người xem ra, chỉ sợ sẽ là dung túng phạm tội.

"Cũng sẽ không."

Nghĩ lại, Lâm Uyên lại cảm giác mình suy nghĩ nhiều quá.
Mỗi một tác gia hoặc nhiều hoặc ít cũng gặp phải một ít tranh cãi.
Có lẽ thật có nhân đôi « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » truyền đạt lý niệm bất mãn, thế nhưng nhất định chỉ là rất ít người, Lâm Uyên tin tưởng nhiều người hơn là có thể lý giải Hercule Poirot, thậm chí sẽ được mà thích Hercule Poirot.
Tiền văn nói qua, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trung Hercule Poirot tối nỏ.
Nỏ chính là Hercule Poirot lựa chọn vì hung thủ thoát tội thời điểm!
Đây đại khái là Hercule Poirot toàn bộ trong vụ án, duy nhất một lần bỏ qua cho hung thủ, hơn nữa để xuống một cái chính là mười mấy người!
Không phải là độc nhất vô song.
Một vị khác Đại Trinh Thám Sherlock Holmes cũng làm ra quá thả hung thủ quyết định.
Bất quá liên tình cảnh chân hám tính đến xem, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » cái kia kết cục, là tối đốt.
Đương nhiên, chỉ có công nhận Hercule Poirot cách làm trinh thám mê sẽ cảm thấy đốt.
Sau đó, liền phải thật tốt soạn lại rồi.
Bởi vì nhân vật cố sự cùng bối cảnh bất đồng, lần này Lâm Uyên phải làm soạn lại lượng công việc vẫn thật đại.
Cũng may cố sự hạch tâm không cần có biến hóa là được.
Đây là một cái liên quan tới báo thù cố sự, nắm giữ động cơ giết người, nhân vật thân phận ngược lại cũng không trọng yếu.
Trên thực tế.
Lựa chọn « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » còn một nguyên nhân khác chính là, Lâm Uyên muốn đem Hercule Poirot bảng hiệu, hoàn toàn khai hỏa!
Theo « Roger nghi án » phát hành, độc giả đối Hercule Poirot đã không xa lạ gì.
Còn nữa « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » đối Hercule Poirot càng thâm nhập nhân vật tạo nên, Lâm Uyên tin tưởng Hercule Poirot nhân khí nhất định sẽ đại bạo nỏ!
Phải biết.
Vụ án này, không chỉ là Hercule Poirot nhân sinh đỉnh phong một trong, cùng thời điểm là A Bà nhân sinh đỉnh phong một trong!
A Bà khi còn sống viết qua vô số trinh thám, người đời sau chung quy là ưa thích liền A Bà tác phẩm riêng tiến hành bài danh.
Tuyệt đại đa số người sẽ đem đệ nhất vị trí để lại cho « không người còn sống » .
Nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ có nhân không có cùng cái nhìn.

Chỗ bắt đồng chính là ở chỗ, có chút độc giả cho là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mới là A Bà đỉnh phong tác phẩm! Loại này tranh cãi trong sách tạm không thảo luận.
Có thể nói một cái tuyệt đại đa số độc giả nguyện ý công nhận sự thật, đó chính là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ở A Bà toàn bộ tác phẩm bên trong, là có thể xếp hàng tiền tam.
Điểm này không có tranh cãi.

Chương 323: 2 loại lựa chọn

Lãnh Quang cùng Sở Cuồng tắt lại là không phải Yến Nhân.

Hai người không có nghiêm khắc quyết định quá nhiều Văn Đẩu yêu cầu cùng tiêu chuẩn, chỉ là thông qua bộ lạc đối thoại, ở đám bạn trên mạng làm chứng hạ, đơn giản đem hai người hạ bộ tác phẩm ngầm thừa nhận vì Văn Đẩu tỷ thí ——

Này đề cho hai người cũng có đầy đủ thời gian đi chuẩn bị chính mình tác phẩm.

Nhất định phải viết « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » sau đó, Lâm Uyên tiếp theo thời gian, cơ bản liền làm việc chuyện này. Giới thiệu sơ lược một chút mở đầu.

Băng thiên tuyết địa bên trong, một chiếc hỏa xe đang chạy, mà chúng ta nhân vật chính Hercule Poirot, vừa vận liền ngồi này hàng xe lửa.

Àn, hẳn thật là Hercule Poirot mà là không phải Conan.

Tóm lại án mạng xảy ra.

Người chết là một gã hành khách, bị đâm chết ở đệm bên trong bao sương. Cùng lúc đó, bởi vì đại Tuyết Nguyên nhân, xe lửa bị buộc ngừng lại.

Nơi này trước không thôn sau không tiệm.

Cảnh Vụ viên cùng trên xe thầy thuốc vân vân, chỉ có thể vây quanh bên trong buồng xe tiếng tăm lừng lẫy Đại Trinh Thám Hercule Poirot, tới vào Hành Nhất tràng phạm tội trinh thám!

Chỉ có tìm ra hung thủ hoàn thành phá án, mới có thể bảo đảm còn lại thừa viên an toàn.

Đây chính là truyền thống trinh thám cái gọi là mật thất giết người kiêu!

Bởi vì tuyết rơi nhiều phủ kín đường nguyên nhân, bị vây ở băng thiên tuyết địa xe lửa, chính là cái kia kinh điển mật thất giết người hoàn cảnh.

Rất kinh điển, cũng rất cổ điển, trải qua hồi lâu không suy kiêu.

Quang Conan bên trong liền xuất hiện qua vô số mật thất vụ án giết người cái.

Sau đó Hercule Poirot bắt đầu điều tra, phân biệt cùng hành khách nói chuyện, cũng dần dần biết người chết thân phận.

Người chết tựa hồ không phải là cái gì người tốt.

Hắn ngồi ở trên xe lửa giờ nào khắc nào cũng đang lo lắng cho mình sẽ không bị biết nơi nào đến hắc thương đánh chết, có thể thấy người này có nhiều làm người ta ghét.

Có lẽ cũng là bởi vì thù quá nhiều người, cho nên người chết khi còn sống cùng Hercule Poirot trao đổi qua, hi vọng vị này đại danh đỉnh đỉnh trình thám mới có thể bảo vệ được chính mình.

Hercule Poirot cự tuyệt.

Hắn là trình thám, không phụ trách bảo vệ người khác.

Đương nhiên, càng nguyên nhân trọng yếu là, Hercule Poirot không thích cái ánh mắt này có chút âm lãnh nam nhân.

Bất quá Hercule Poirot không nghĩ tới cái này nam nhân chết thật rồi.

Kia Hercule Poirot thì không khỏi không lấy trình thám thân phận dò xét chân tướng.

Biết người chết thân phận sau đó, Hercule Poirot còn phát hiện một cái kinh người sự thật:

Cái này đoàn xe trên có mười mấy vị hành khách, đều cùng người chết chế tác đồng thời Vụ án bắt cóc có liên quan!

Cho nên bọn họ chứng từ đều là giả!

Bởi vì bọn họ cũng tham dự mưu sát!

Toàn bộ vụ án, chính là bọn hắn ở hợp tác, tới lẫn nhau che giấu mỗi người tội!

Sau đó càng nhiều chân tướng nổi lên mặt nước:

Người chết từng là một cái bắt cóc phạm, đang tàn nhẫn địa sát hại một tên cô bé sau, bằng vào hồi lộ tiếp tục nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật.

Mà cô bé kia mẫu thân lúc ấy có thai, không lâu liền sinh một tên tử thai, bệnh nặng từ trần.

Cô bé kia cha, cũng buồn bực sầu não mà chết.

Cô bé gia bảo mẫu bởi vì bị hoài nghi có nghiêm trọng hiềm nghi, không chịu nổi vặn hỏi, tìm cái chết.

Thật sự lấy cuối cùng mưu sát án chân tướng làm người ta khiếp sợ:

Ngoại trừ Hercule Poirot, xe lửa công ty chủ tịch HĐQT cùng nghiệm thi thầy thuốc, bên trong buồng xe người sở hữu bao gồm nhân viên tàu tổng cộng mười hai người cũng là hung thủ!

Bọn họ đều biết cái kia bị thảm gia đình, lại bị qua gia đình kia to lớn ân huệ, cho nên nhìn thấy bị người hại chạy thoát luật pháp trọng trách sau đó quyết định vận dụng tư hình, đem giết chết.

Mà trình thám Hercule Poirot ở biết điều cái nguyên ủy sau, nói ra hai loại phá án có khả năng.

Chân chính xem qua Hercule Poirot hệ liệt độc giả đều biết, Hercule Poirot thích ở cuối cùng vạch ra chân tướng thời điểm nói tốt mấy loại khả năng ý tưởng, nhưng ngoại trừ tối loại sau, trước mặt ý tưởng thường thường là.

Lần này cũng giống vậy.

Hercule Poirot nói lên loại thứ nhất ý tưởng là (không phải là nguyên thoại):

"Hung thủ nửa đường lên xe, giết người xong sau chạy, có thể là Mafia loại, cùng người chết có làm ăn bên trên đầu đá, này một loại giải thích là xây dựng ở tin tưởng mười hai người này chúng từ trên căn bản."

Mười hai người này chúng từ, có thể vì với nhau cung cấp chúng có vắng mặt.

Cơ bản không người đoán được, mười hai người tất cả đều là hung thủ! Bất quá này cái nói Pháp Minh hiện trăm ngàn chỗ hở, trên xe lửa thầy thuốc nói lên phản đối mãnh liệt.

Cụ thể chỗ sơ hở Hercule Poirot ở trong sách giải thích.

Sau đó Hercule Poirot đưa ra loại thứ hai có khả năng, một cái không thể tưởng tượng nổi có khả năng:

12 cái hành khách cũng là hung thủ, bọn họ một người một đao, chằm dứt người chết, sau đó lẫn nhau cung cấp chúng có vắng mặt, chế tạo cái này nhìn như vô giải vụ án.

Mặc dù không thể tưởng tượng nổi, nhưng các hung thủ thừa nhận.

Mười hai người, thông khổ nhớ lại năm đó kia cộc chuyện thảm.

Bên trong giống vậy có văn tự miêu tả.

Đại khái chính là ân nhân một nhà chết thảm sau, thân bằng hảo hữu cũng sống ở to lớn trong thông khổ, luật pháp không giúp được bọn hắn rồi, cho nên bọn họ lựa chọn lấy bạo chế bạo.

Đến nơi này.

Hercule Poirot hỏi trên xe lửa người phụ trách, tiếp nhận loại nào câu trả lời?

Phụ trách người lựa chọn thứ nhất, cũng chính là câu trả lời.

Thầy thuốc tiếp lấy phụ họa nói, biết làm một ít y học bên trên hỗ trợ.

Bởi vì chỉ có loại thứ nhất giải thích là có thể giúp 12 cái hung thủ thoát tội lại không bị hoài nghi.

Nhưng chi tiết không khớp.

Cho nên thầy thuốc ám chỉ nói, sẽ giúp làm một ít y học bên trên trợ giúp.

Hercule Poirot từ đầu tới cuối, cũng không có nói kia một loại khả năng là chính xác.

Hắn chỉ nói là, ta cung cấp hai loại khả năng, tự các người chọn.

Cũng chính là giúp mười hai người này giấu giếm chân tướng, hay lại là vạch trần tội, để cho tự các người chọn.

Xe lửa người phụ trách cùng thầy thuốc nhất trí lựa chọn giấu giếm.

Bao gồm Hercule Poirot thực ra cũng nghĩ như vậy, nếu không lấy hắn tính cách, sẽ không nói ra cứ để nhân tuyên lời như vậy ——

Hắn quyết định lấy trình thám thân phạm, thối lui ra tràng này mưu sát án.

Có chút kiêu cời mở kết cục ý tứ.

Kết vĩ không có nói rõ 12 cái hung thủ kết cục.

Bất quá A Bà ngoài ra một bộ « tử vong ước hẹn » bên trong có liên quan trùng màu.

Bên trong rõ ràng nhắc tới Hercule Poirot không có tố giác mười hai người này.

Cụ thể tình tiết là một cái người hiềm nghi thê tử (nàng bản thân cũng là người hiềm nghi một trong) cùng Hercule Poirot nói:

"Ta biết người đang ở đây Đông Phương xe tốc hành trong vụ án bỏ qua hung thủ, để cho bọn họ chế tài rồi cái kia tội ác tày trời nhân. Người lần này không thể cũng làm sao như vậy?"

Hercule Poirot hỏi: "Làm sao người biết Đông Phương xe tốc hành sự tình? Lần này không được, này hai vụ án là không giống nhau."

Đại khái liên cái ý này.

Đông Phương xe tốc hành bên trên, Hercule Poirot quả thật bỏ qua các hung thủ.

Về phần « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » khai sáng hợp tác giết người kiêu, mặc dù sức ảnh hưởng không có tự quý như vậy cường đại ——

Tự quý thức sáng tác pháp đã từng nuôi Nghệ Hồng trình thám thật nhiều năm ——

Nhưng cũng là phi thường kinh điển án lệ khai sáng.

Bộ này sau khi đi ra, xác thực bắt đầu có không ít trình thám bắt đầu áp dụng hợp tác giết người kiêu, chính là chỗ này lấy được linh cảm.

A Bà là rất nhiều kiêu người khai sáng.

Nếu như mọi người quá tương tự kiêu, nhìn A Bà thư chưa chắc sẽ chấn động mạnh đến mức nào hám, nhưng nếu như là lần đầu tiên tiếp xúc, cái loại này rung động nhưng thật ra là phi thường to lớn!

Nhất là tự quý cùng Bạo Tuyết sơn trang kiêu!

Bây giờ tự quý đã xuất, Bạo Tuyết sơn trang làm đại chiêu, Lâm Uyên còn không có thả ra.

Tóm lại lúc này, Lâm Uyên đã hoàn thành « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » nhân vật bối cảnh điều chỉnh cùng soạn lại.

Sau đó, chính là chính thức viết.

Chương 324: Trung khuyên 8 công

Chính thức sáng tác, thực ra so với soạn lại dễ dàng hơn.

Dựa theo Lâm Uyên tốc độ, không dùng được mấy ngày liền có thể hoàn thành « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Bất quá hẳn không vội phát hành, cho nên cũng liền không vội đuổi bản thảo rồi.

Rất nhiều phim bên trong là không phải đều có một định luật sao?

Cái này định luật kêu nước trước tát bại!

Nếu là Lãnh Quang nói lên Văn Đẩu, dĩ nhiên phải đợi Lãnh Quang xuất thủ trước, sau đó Lâm Uyên lại ném ra « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Cái này gọi là phòng thủ phản kích chiến thuật.

Chính là bởi vì không nóng nảy, cho nên Lâm Uyên sinh hoạt tiết tấu có thể nói là không nhanh không chậm.

Hắn vẫn còn ở sáng tác kẻ hở, dành thời gian cùng Tôn Diệu Hỏa ăn bữa cơm.

Ăn cơm địa điểm, ở Tôn Diệu Hỏa mới vừa mở tân tiệm cơm.

Nguyên lai, bởi vì quán lẩu làm ăn càng ngày càng hỏa bạo, Tôn Diệu Hỏa đã bắt đầu giao thiệp với còn lại ăn uống chủng loại rồi.

Tỷ như hẳn hôm nay mời Lâm Uyên ăn cơm địa phương, đó là Tôn Diệu Hỏa tân mở một nhà đủ thức ăn tiệm.

Lâm Uyên lúc trước ở Tề tỉnh đợi quá, đối với Tề tỉnh khẩu vị cũng không xa lạ gì.

Chỉ là hội Tần địa sau đó sẽ thấy cũng chưa ăn qua tương tự mùi vị, nhắc tới ít nhiều có nhiều chút hoài niệm.

Hôm nay ở Tôn Diệu Hỏa trong tiệm, lại ăn vào Tề tỉnh khẩu vị, Lâm Uyên còn là phi thường vui vẻ.

Diệu Hỏa học trường mở tiệm cơm, tựa hồ càng ngày càng nhiều.

Cùng một cái chỗ ngồi, còn có mấy người, theo thứ tự là Giang Quỷ, Tiết Lương, Phong Thạc.

Cho nên bữa cơm này, nên tính là Giang Quỷ cùng Tôn Diệu Hỏa đồng thời mời Lâm Uyên thầy trò mấy người ăn.

Chỉ là Tôn Diệu Hỏa vừa vặn mở tiệm cơm, cho nên ăn cơm địa điểm lựa chọn cái địa phương này mà thôi.

Mục đích mà, đương nhiên là cảm tạ Lâm Uyên hai vị này đồ đệ giúp hai người viết bài hát.

Năm người ăn chung, vẫn có chút náo nhiệt.

Mọi người tuổi tác không lớn lắm, cho nên với nhau cũng không câu thúc, rất nhanh liền hoà mình, trò chuyện khí thế ngất trời.

"Này đủ quán ăn có, ta quay đầu dự định mở lại cái Sở quán ăn, bây giờ Tần Tề Sở thống nhất, mọi người đối với nhau khẩu vị cũng có hứng thú, đây chính là thị trường mà, sau này trao đổi càng ngày càng thường xuyên, ta cảm thấy được bất đồng khẩu vị quán ăn, cũng khả năng hấp dẫn đến càng nhiều khách nhân."

Tôn Diệu Hỏa đại nói ăn uống bố trí.

Lâm Uyên nhất quán không nói nhảm, chọn chính mình cảm thấy hứng thú thức ăn ăn không ngừng.

Bỗng nhiên, Lâm Uyên tay run một cái.

Hắn ở ăn một cái Đại Tôm Hùm thời điểm, tay bị tôm hùm nhọn nơi đâm một cái, mơ hồ thấm ra máu.

"Không có chuyện gì chứ?"

Tôn Diệu Hỏa khẩn trương, trực tiếp đứng lên: "Học đệ có cần phải đi bệnh viện?"

Tiết Lương cùng Phong Thạc ngây dại.

Không phải là bởi vì Lâm Uyên bị thương, mà là bởi vì Tôn Diệu Hỏa những lời này.

Này phải đi bệnh viện?

Là đề cho thầy thuốc dán cái băng dán cá nhân sao?

Thầy thuốc sợ rằng sẽ kích động nói một câu: "May các người sớm một chút đem người đưa tới, nếu không vết thương liền khỏi hẳn" ?

Chỉ có Giang Quỷ chuyện thường ngày ở huyện.

Đây chính là Tôn Diệu Hỏa phong cách.

Lâm Uyên dĩ nhiên không có để hu đến phải đi bệnh viện mức độ, thuận miệng nói tiếng không cần, lại hút một chút bị thương ngón tay, tiếp theo sau đó đối phó này trước mắt cái này hồng thông thông Đại Tôm Hùm.

"Không có chuyện gì liền có thể ."

Tôn Diệu Hỏa tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, cảm khái nói: "Học đệ quả nhiên là Ngạnh Hán! !"

Cứng rắn . Ngạnh Hán?

Lần này không chỉ có Tiết Lương cùng Phong Thạc trợn mắt hốc mồm, liền Giang Quỷ đều có chút bội phục đứng lên.

A này.

Ngón tay chịu rồi một chút vết thương nhỏ, chính là Ngạnh Hán rồi hả? Ta xem ngươi là cứng rắn liêm.

Đây chỉ là phương diện sinh hoạt tiểu nhạc đệm.
Không tới thời gian một tuần, Lâm Uyên liền hoàn thành rồi « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông », nhưng cân nhắc đến Lãnh Quang còn không có xuất thủ, hẳn cũng không vội vã phát hành.
Địch không động, ta không động.
Vậy cũng muốn làm chút gì chứ ?
Đại khái là Lâm Uyên gần đây thật cố gắng nhàn, lại chủ động muốn cho mình thêm chút cái thú, sau đó hẳn liền nghĩ đến chụp tác phẩm mới

---

Là không phải chụp « Cuộc đời của Pi » .
Bộ phim này chuẩn bị thời gian quá dài, sang năm mới có thể chụp.
Cho nên cứ dựa theo Lâm Uyên trước kế hoạch, trên thực tế, hẳn rút được « thiếu niên phái » thời điểm cũng đã làm ra quyết định:
Trước tìm một bộ chẳng phải khó khăn làm điện ảnh quay chụp.
"Hệ thống, ta muốn chế tác riêng một bộ chữa phiền."
Chữa phiền đại đều có ám áp quan điểm chính, quay chụp đứng lên đơn giản điểm.
Hệ thống: "Đang ở vì ngài chế tác riêng, xin hỏi kí chủ có hay không xác nhận chế tác riêng điện ảnh « Hachikō » ."
Lâm Uyên sững sốt một chút: "Người quản đồ chơi này kêu chữa phiền?"
Khi dễ ta trí nhớ không được?
Ta trí nhớ kém đi nữa cũng biết bộ phim này đặc thương cảm thật sao!
Hệ thống giải thích: "Là dựa theo kí chủ yêu cầu chế tác riêng đến mức buồn bã phiền."
Lâm Uyên: "? ? ?"
Hệ thống này có phải hay không là cảm giác mình rất hài hước?
Hẳn liếc mắt, muốn đòi một bộ chế tác riêng, nhưng hệ thống chợt nhắc nhở
Lâm Uyên:
"Kiểm tra đến kí chủ thu đồ đệ nhiệm vụ đã vượt qua thời gian hạn chế, Dương Chung Minh nhân vật thẻ hẳn không thu, bất quá cân nhắc đến túc chủ nhiệm vụ hoàn thành độ tiến triển không tệ lại lần đầu tiên xuất hiện vượt quá thời gian tình huống, nên nhiệm vụ có thể cho kí chủ bỏ túc cơ hội, cơ hội này chính là quay chụp « Hachikō » ."
Lâm Uyên sững sốt một chút.
Thu đồ đệ nhiệm vụ quả nhiên vẫn là vượt quá thời gian nữa à.
Vốn tưởng rằng chuyện này có thể lừa đảo được, không nghĩ tới hệ thống này ba vì để cho chính mình chụp « Hachikō » lại cảm nhiệm vụ bỏ túc làm trao đổi.
Dương Chung Minh nhân vật thẻ quá trọng yếu.
Lâm Uyên khẳng định không nỡ bỏ buông tha.
Nếu tới đều tới, muốn không thử một chút?

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được cái hệ thống này dẫn dắt còn thật có ý tứ.

Lâm Uyên bộ phim đầu tiên chính là vô ly đầu « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương », đó là một bộ có thể để người ta cười mở cườì to điện ảnh.

Bây giờ hệ thống cho Lâm Uyên định chế một bộ « Hachikō », mục đích rõ ràng:

Đây là muốn để cho người xem khóc lớn!

Có thể để cho người cười, có thể để cho người khóc .

Biên Kịch năng lực thể hiện đại khái ở nơi này, chỉ là hệ thống cũng có chút ác thú vị.

Đem người chọc cười, lại muốn đem nhân làm khóc.

Vâng.

Phải nói có cái gì điện ảnh có thể để cho người xem nhìn xong khóc lớn, « Hachikō » tuyệt đối trên bảng nổi danh!

Dù là chưa có xem qua bộ phim này nhân, cũng đều nghe qua « Hachikō » có nhiều thúc giục lệ!

"Chế tác riêng đi."

Lâm Uyên quyết định không trả giá.

Âm thanh của hệ thống trước sau như một chững chạc: "« Hachikō » kịch bản chế tác riêng hoàn thành."

Câu chuyện này, có hai cái phiên bản.

Nghê Hồng phiên bản ở phía trước, vì vậy điện ảnh kịch bản, là căn cứ Nghệ Hồng chân thực cô sự soạn lại, đánh giá không tệ.

Lão Mỹ phiên bản ở phía sau, đánh giá cũng không tệ.

Lâm Uyên chế tác riêng cái này phiên bản kịch bản, càng thiên hướng về lão Mỹ phiên bản.

Đại khái là bởi vì lão Mỹ phiên bản, càng nhân tính hóa.

Tỷ như, mỹ bản trung, không phải là người thu dưỡng rồi cầu, mà là duyên phận để cho bọn họ gặp nhau.

Điểm này Nhật Bản người khác đưa, liền thiếu sót một ít.

Lại tỷ như, Nhật Bản nhiều lần nhắc tới bát công là cùng một loại các chữ.

Mà mỹ bản chỉ có một lần nói rõ đây là cái gì cầu, hơn nữa không nói thuận không thuận.

Cảm giác Nhật Bản là bởi vì bát công là cùng một loại cầu, cao quý, cho nên mới dưỡng.

Mà mỹ bản là hoàn toàn không có nhìn trúng xuất thân, điểm này vẫn không tệ.

Hai cái phiên bản, tương tự rất nhỏ chênh lệch rất nhiều.

Gắng phải hình dung, đại khái chính là Nghệ Hồng chụp thực tế hơn, lão Mỹ chụp càng cô tích.

Mọi người đại khái càng thích cổ tích, cứ việc cái này cổ tích nhất định ưu
thương.

---

ps: Xin lỗi, hôm nay nhìn thầy thuốc, quả nhiên là dài răng khôn, đau răng
có thể phải kéo dài mấy ngày, ô bạch đang ở uống thuốc, cho nên mấy ngày
nay đổi mới khẳng định không có cách nào quá bảo đảm, chỉ có thể bốn
ngàn tự làm nền tảng, bởi vì đau đớn để cho người ta rất khó tập trung sự
chú ý, cứng rắn viết lời nói chất lượng thật không đi, đợi răng bình phục ô
bạch sẽ bạo nồ càng bù lại mấy ngày nay thiếu.

Chương 325: Để cho người ta thất thủ kịch bản

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết " tra tìm!

Lượng Tử xem duyệt sau đó, Lâm Uyên ôn lại hệ thống cung cấp « Hachikō » kịch bản, sau đó hấn nước mắt lẫn vào nước mũi đồng thời xuống.

Lâm Uyên là một cái lệ điểm phi thường không cao nhân!

Hấn thường thường bị ngấn trong video lạn tục phiến tình kiều đoạn làm chảy nước mắt.

Đương nhiên.

Nếu như cái kia phiến tình kiều đoạn vốn là đủ lạn tục rồi, hòa âm vui lại không có chút nào linh hồn, kia lại phiến tình đối Lâm Uyên cũng là không có hiệu quả ——

Đối âm nhạc kén chọn, có thể thắng được hấn đối phiến tình sức đề kháng.

"Xuy —— "

Lâm Uyên xoa xoa nước mũi cùng nước mắt, bắt đầu viết kịch bản.

Bình thường mà nói công việc này nhi là dễ dàng, dựa theo hệ thống cho bài tập sao là được.

Nhưng hôm nay Lâm Uyên rất hành hạ.

Bởi vì Lâm Uyên viết viết, cảm giác mũi chua, hốc mắt cũng có chút nóng lên, cuống họng phảng phất bị thứ gì ngạnh ở như thế.

"Ta rất muốn khóc, nhưng là ta không khóc nổi."

Lâm Uyên bất đắc dĩ suy nghĩ, cũng ở buổi tối hôm đó hoàn thành cái này kịch bản.

Cái này mặc dù kịch bản thúc giục lệ, nhưng quay chụp độ khó nếu so với « Cuộc đời của Pi » tiêu quá nhiều!

Nói cứng nơi nào tương đối khó chụp, đại khái chính là cầu cầu độ phối hợp.

Điện ảnh cần người cùng động vật phối hợp, mà nhân khả không, động vật lại cũng không không.

Bất quá này không làm khó được Lâm Uyên.

Bởi vì Lâm Uyên có hệ thống cung cấp đạo cụ đặc thù.

Trong đó có một cái đạo cụ gọi là "Ảnh Đế Dục Thủy", thông thường mà nói cái này đạo cụ là cho các diễn viên chuẩn bị, sẽ tự động căn cứ nên diễn viên dáng ngoài cùng phong cách, sinh thành Ảnh Đế cấp bậc biểu diễn.

Bất quá Lâm Uyên nhìn nên đạo cụ giới thiệu.

Câu cũng có thể dùng, bởi vì câu cũng là trong phim ảnh diễn viên. Đây là hệ thống cố ý tăng thêm chú thích, lúc trước Lâm Uyên liền chú ý tới, ngược lại cũng không đoán ngạc nhiên, bởi vì động vật nguyên tố, thực ra rất nhiều phim bên trong cũng là không cách nào tránh khỏi.

Có trong phim ảnh có miêu, có trong phim ảnh thì có câu.

Tỷ như trước « Andhadhun » bên trong cũng có miêu vai diễn, bất quá bởi vì vai diễn đơn giản, hơi chút dẫn dắt một chút là có thể chụp.

Vì vậy Lâm Uyên trực tiếp sử dụng Ảnh Đế Dục Thủy.

Lần này câu, cũng chính là bất công, lại có rất nhiều vai diễn, cho nên nhất định phải dùng đến Ảnh Đế Dục Thủy, nếu không sẽ đại đại trễ nãi độ tiến triển.

Bộ này vai diễn khó khăn nhất bộ phận, không phải là nhân với câu phối hợp sao?

Giải quyết cái vấn đề này, « Hachikō » quay chụp cũng không khó.

Sau đó chính là cái thứ 2 điểm khó khăn.

Bộ này « Hachikō » yêu cầu một cái diễn kỹ đủ rất cao siêu, lại có nhất định văn học dày công tu dưỡng hoặc là dáng vẻ thư sinh chất vai nam chính.

Bất công là một con chó, hẳn gặp phải vị này chủ nhân là một trường học giáo thụ .

Trường học giáo thụ, dĩ nhiên phải có loại sách này quyền tức, muốn nhìn qua tao nhã lễ phép, để cho người ta nhìn đã cảm thấy gương mặt tốt.

Lâm Uyên đứng vậy dựa theo nguyên bản chọn.

Khắp mọi mặt thẩm mỹ cũng không giống nhau.

Lam Tinh có Lam Tinh thẩm mỹ, đó là lệch truyền thống, ôn nhuận như ngọc phong độ nhẹ nhàng cái gì, người ngoại quốc là rất khó hiểu.

May ở nơi này điểm khó khăn, Lâm Uyên cũng có thể tự mình giải quyết.

Nhờ vào lần này, nội tâm của Lâm Uyên có một cái so sánh thích hợp vai nam chính nhân tuyền, hẳn thậm chí không cần người khác cấp kiến nghị là có thể xác định được.

Đó là một cái tên là Trương Tú Minh nam diễn viên.

Người này là Tinh Mang Ảnh Đế, đoán là chân chính đại gia.

Lâm Uyên mặc dù không quá vui vẻ hợp tác với đại bài, bởi vì đại bài tiền đóng phim quá cao.

Nhưng nếu như là nhất định phải dùng đại bài tình huống, Lâm Uyên cũng sẽ không gắng phải dùng không phải là đại bài diễn viên.

Hướng chi, đại bài tiền đóng phim mặc dù chiếm dụng một bộ phận, nhưng tiền đóng phim bộ phận là công ty cùng mình chung nhau gánh vác.

Lâm Uyên dự định lần này cùng công ty nhất phương đầu một nửa.

Về phần Lâm Uyên tại sao nhận biết Trương Tú Minh .

Bởi vì nguyên chủ thích vô cùng Trương Tú Minh.

Trương Tú Minh diễn rồi Hoàng Đế, diễn rồi người buôn bán nhỏ.

Hắn có thể là hiền lành ôn nhu người tốt, cũng có thể là âm hiểm cay độc người xấu.

Diễn kỹ trung cái gọi là ngàn người Thiên Điện, hắn làm tốt vô cùng. Phải nói giống ai lời nói, Lâm Uyên cảm giác Trương Tú Minh có điểm giống Trung Quốc trương gia dịch.

Dĩ nhiên không phải từ tướng mạo mà nói, nơi này chỉ đánh giá diễn kỹ và khí chất cùng phong cách loại đồ vật, Lam Tinh không thể nào có địa cầu diễn viên.

Không có tìm lão Chu, vì vậy kịch bản đầu tư không sẽ đặc biệt đại.

Nếu như diễn viên chính tiền đóng phim có thể áp súc, thậm chí coi như là trung giá thành nhỏ điện ảnh.

Cho nên Lâm Uyên trực tiếp liên lạc Trương Tú Minh.

Cũng ở một cái công ty bên trong, lấy Lâm Uyên địa vị, ở trong công ty liên lạc một người nghệ sĩ vẫn là rất đơn giản.

Hắn chỉ là khai báo trợ lý Cố Đông mấy câu, vì vậy « Hachikō » kịch bản, liền đến Trương Tú Minh trong tay.

"Người là nói, Tiệp Ngự lão sư hi vọng tìm ta hợp tác."

Trương Tú Minh ngẩng đầu nhìn một chút người đại diện.

Người đại diện cười nói: Đúng cái này kịch bản, là hắn mới vừa để cho trợ lý đưa tới cho ta, chỉ đích danh muốn người làm nam nhất hào, cự tuyệt nhất định là muốn cự tuyệt, dù sao người đã nhận Long Biên kịch vai diễn, bất quá vì khó lường tội nhân, chúng ta hay là trước liếc mắt nhìn."

Cùng bắt đồng.

Trương Tú Minh làm Ảnh Đế cấp bậc diễn viên, không hề thiếu kịch bản yêu ước, cho nên hắn là có rất nhiều lựa chọn không gian.

Hơn nữa gần đây, Trương Tú Minh đã nhận một bộ phim.

Kia bộ phim Biên Kịch kêu Long Dương, coi như là Biên Kịch hạch tâm chế nhân vật đại biểu, am hiểu nhất lấy kịch bản thủ thắng, là trong nghề rất có địa vị Biên Kịch.

Trương Tú Minh lúc trước liền hợp tác với Long Dương quá, lần này tự nhiên cũng là nhận Long Dương tác phẩm mới, mặc dù hai bên còn không có chính thức ký hợp đồng, chỉ là đại khái xác nhận một chút tình huống.

"Ta xem một chút đi."

Trương Tú Minh nhẹ giọng mở miệng.

Nếu như chỉ là quay chụp « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » Tiệp Ngự, hắn cơ bản sẽ không cần nhắc thế nào, sẽ cự tuyệt vai diễn ước.

Không phải là bởi vì hắn khinh thường loại, mà là bởi vì hắn biết cái loại này biểu diễn phong cách cùng mình vai diễn đường bất đồng.

Nhưng hắn đoạn thời gian trước quan sát « Andhadhun » .

Bộ phim này, quả thực để cho Trương Tú Minh kinh động.

Cho nên biết được Tiệp Ngự tân kịch bản tìm chính mình, nội tâm của Trương Tú Minh vẫn đủ cao hứng.

Dù sao hẳn quả thật rất thích « Andhadhun » , được đến bộ phim này Biên Kịch công nhận, đương nhiên là đáng giá vui vẻ sự tình.

Dưới tình huống như vậy, hẳn cũng không khả năng không đưa cái này tên là « Hachikō » kịch bản xem thật kỹ một chút.

Dù là không nhận, nhìn một chút cũng không có gì, không phải sao?

Bây giờ không thể hợp tác, lại không có nghĩa là sau này cũng không thể hợp tác.

Đây chính là Trương Tú Minh mở ra kịch bản lúc cái nhìn.

Nội tâm của hẳn đã quyết định, tiếp Long Dương Biên Kịch kia bộ phim rồi, bởi vì hẳn rất thích cái kia kịch bản.

Vâng.

Cho đến Trương Tú Minh bắt đầu chính thức nhìn « Hachikō » thời điểm, hẳn đều là rất kiên định muốn với Long Dương lão sư hợp tác.

Rất nhiều chuyện, vừa mới bắt đầu luôn là như vậy.

Mọi người sẽ cảm giác mình một cái lựa chọn mãi mãi cũng không sẽ cải biến.

Giống như giờ phút này Trương Tú Minh.

Có thể sự tình, thường thường cũng sẽ ở mọi người cho là sẽ không thay đổi thời điểm, xuất hiện một ít không thể nào đoán trước ngoài ý muốn.

Cái kia ngoài ý muốn tên, gọi là "Thật là thơm" .

Nửa giờ sau.

Trương Tú Minh người đại diện, liền chứng kiến như vậy ngoài ý muốn.

Xác thực nói, là không phải ngoài ý muốn, mà là khiếp sợ.

Trương Tú Minh người đại diện phi thường khiếp sợ!

Hắn thấy, Trương Tú Minh chậm rãi đứng lên, khóc thành một cái lệ nhân, tâm tình tựa hồ đang trình độ nào đó hỏng mất, cũng kiên định nói ra một câu nói như vậy:

"Ta muốn diễn Tiệp Ngự vai diễn."

Long Dương bên kia?

Liền như vậy.

Người đại diện sáng suốt ngậm miệng lại.

Hắn biết, làm một cái diễn viên bị một cái kịch bản cảm động thành như vậy thời điểm, thực ra thường thường liền đại biểu, cái này diễn viên đã thất thủ.

Chương 326: Nuôi chó

"Toàn chức nghệ thuật gia truyềnyy APP " tra tìm!

Ba ngày sau, Trương Tú Minh chính thức đáp ứng tiếp « Hachikō » .

Vai nam chính quyết định sau, Lâm Uyên tìm được lão Chu, nói cho đôi phương biết chính mình muốn chụp « Hachikō » chuyện.

"Lại có tân kịch bản rồi hả?"

Lão Chu bị Lâm Uyên loại này sáng tác tốc độ sợ hết hồn.

Lâm Uyên trước đây không lâu mới vừa viết ra « Cuộc đời của Pi » .

Kết quả kia bộ phim chính chuẩn bị đâu rồi, Lâm Uyên này lại lấy ra một cái tân kịch bản.

Hắn nhìn một chút kịch bản.

Kịch bản nội dung vẫn đủ ngắn, chính là nói một người cùng một con chó cố sự.

Lão Chu Văn tự liên tưởng năng lực không cao, nhìn xong kịch bản chẳng qua là cảm thấy cảm động, lại chưa từng xuất hiện khóc rờn rờn tình huống.

"Rất tốt, có thể chụp."

Suy nghĩ trong chốc lát, lão Chu nói: "Công ty quay đầu làm cho người cái dự tính."

Dù sao cũng là có thể mời được Trương Tú Minh kịch bản.

Trương Tú Minh làm Tinh Mang Ảnh Đế, ở nghệ sĩ trung coi như là hàng đầu kia một năm.

Loại này nghệ người đã có với công ty trao đổi tư cách.

Nếu như Trương Tú Minh tự mình không muốn lời nói, công ty rất khó nói động Trương Tú Minh chụp mỗi bộ phim.

Mà Trương Tú Minh nguyện ý tham diễn « Hachikō » , chỉ có thể nói rõ hẳn thật là thích cái này kịch bản.

Lão Chu tin tức hay lại là linh thông, biết trong nghề trứ danh Biên Kịch Long Dương muốn mời Trương Tú Minh chụp diễn chuyện.

Vốn là chuyện này là có thể thành, nhưng có « Hachikō » , đoán chừng Trương Tú Minh đổi chủ ý rồi.

"Đại khái nuôi chó nhân sẽ đặc biệt thích loại này cố sự đi."

Lão Chu cười đánh giá một cái câu: "Ta chưa từng nuôi cầu, không hiểu lắm loại tình cảm đó, nhưng Trương Tú Minh tựa hồ có nuôi chó, hơn nữa

nhìn kịch bản viết vẫn đủ cảm nhân, lần này đạo diễn cùng Giám đốc sản xuất chọn còn là dựa theo « Andhadhun » đội hình tới?"

"Ừm."

Lâm Uyên trả lời.

Bộ phim này quay chụp đứng lên không khó, Dịch Thành Công có thể đảm nhiệm.

Bây giờ nam nhất hào có.

Sau đó chính là cầu số một.

Đầu năm nay có thể đóng phim cầu cũng không nhiều.

Nếu như Lâm Uyên để cho đoàn kịch đến tìm thích hợp cầu, kia đoàn kịch nhất định sẽ đến đặc biệt xử lý quay chụp đi đương gia cung chiều giáo huấn trong lời nói tìm.

Tham gia chính thức quay chụp lúc, cầu cầu chủ nhân hoặc là tuần hóa sư sẽ ở bên cạnh dẫn dắt.

Loại này cầu phẩm (ý ví như nhân phẩm) loại một loại đều là tương đối quý giá, đồng thời tính cách lại rất là ngoan ngoãn, quay chụp đứng lên tương đối dễ dàng.

Bất quá Lâm Uyên có Ảnh Đế Dục Thủy, không sợ chó cầu không diễn kỹ, cho nên hẳn là dựa theo chính mình tiêu chuẩn tìm.

Tìm cầu phương pháp cũng đơn giản, chính là đi Tô Thành các đại súng vật trung tâm xem xét.

Nguyên bản điện ảnh dùng là thu điền khuyến.

Lâm Uyên ngược lại là không có phương diện này câu nệ, hẳn cảm thấy cái gì phẩm loại đều có thể, bộ phim này cảm nhân hay không cùng cầu phẩm (ý ví như nhân phẩm) loại không liên quan.

Kết quả xem xét rồi mấy ngày, Lâm Uyên gặp phải không ít dễ thương cầu cầu, nhưng vẫn không có cái loại này nhận định cảm giác.

Loại cảm giác này, Lâm Uyên cảm thấy hay lại là rất trọng yếu, cho nên hẳn rất có kiên nhẫn tiếp tục tìm rồi mấy ngày, còn hỏi đi một tí người bên cạnh, nơi nào có dễ thương cầu cầu.

Này hỏi một chút, ngược lại là có không ít người cho là Lâm Uyên muốn nuôi chó.

Tôn Diệu Hòa trực tiếp đem đủ loại cầu phẩm (ý ví như nhân phẩm) loại cùng hình làm một ppt để cho Lâm Uyên chính mình chọn.

Lâm Uyên nhìn trúng loại nào hẳn đều có thể giải quyết.

Cuối cùng Lâm Uyên không có ở Tôn Diệu Hòa ppt bên trong chọn cầu.

Bởi vì muội muội Lâm Dao khi biết Lâm Uyên chính tìm cầu sau, thần thần bí bí với hẳn đề cử một cái sinh hoạt tại khu biệt thự chó lưu lạc .

"Thì ở phía trước trong vườn hoa, ta thường thường thấy nó, tên gọi Nam Cự, đây là ta cho nó đặt tên, bởi vì ta là mùa đông gặp phải nó, ngay tại

tiểu khu phía nam, lúc ấy đặc biệt lạnh, ta liền về nhà cầm bộ quần áo cho nó."

Lâm Dao một bên giải thích, một bên thuận thực mang theo Lâm Uyên, đi tới vườn hoa mặt bên.

Hiển nhiên, nàng thường thường đến tìm con chó này chơi đùa.

Hai phút sau, Lâm Uyên gặp được muội muội trong miệng "Nam Cực" .

Đây là một đầu dài giống như đực mực cầu, cụ thể phẩm loại khó mà nói, ngược lại thuộc về đại hình khuyển.

Nó đang dùng móng trước đi bộ, mà hai cái móng sau, nhưng là kéo trên đất,

Tựa hồ tê liệt.

"Nam Cực!"

Lâm Dao mặt liền biến sắc: "Chân người thế nào?"

Nam Cực ô ô kêu một tiếng, tựa hồ nhận biết Lâm Dao.

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Con chó này dáng ngoài vẫn không tệ, nhưng chân sau xảy ra vấn đề, hu hu thực thực tê liệt, không có cách nào tham dự điện ảnh quay chụp.

"Ăn chút thức ăn cho chó."

Lâm Dao thương tiếc tiến lên, đem mình mang đến thức ăn cho chó, ngã xuống liên quan Tịnh Thủy nhuyễn bột trên đài.

Ngay sau đó, để cho Lâm Uyên cùng Lâm Dao đều ngạc nhiên hình ảnh xảy ra.

Con chó này chân sau lại không có chuyện gì, thoáng cái chạy đến thức ăn cho chó trước, hưng phấn ăn, tựa hồ cực đói rồi.

"Vừa mới là trang?"

Lâm Uyên không nghĩ tới, con chó này lại là vai diễn tinh.

Lâm Dao thở phào nói: "Nam Cực, người thế nào ngay cả ta cũng lừa gạt!"

Này nha đầu vừa mới hóc mắt đều đỏ.

Không nghĩ tới chó này lại trang qua?

Nam Cực tiếp tục ăn đến thức ăn cho chó, cái đuôi rung bay lên.

Sau khi ăn xong, nó nằm trên đất, ba ba nhìn Lâm Dao.

Lâm Uyên ý tưởng đột phát, nhìn Nam Cực nói: "Người có phải hay không là cho là trang qua sẽ có nhân cho người ăn đồ ăn?"

Nam Cực ô ô rồi hai tiếng.

Lâm Uyên nói: "Kia người theo ta đi chụp diễn, ta mời người ăn lòng đỏ trứng."

Nam Cực tựa hồ nghe hiểu một dạng lại dựa vào sau chân đứng lên, sau đó móng trước rơi xuống đất, vây quanh Lâm Uyên xoay quanh vòng.

"Ca, chúng ta phải đem Nam Cực mang về nhà đi!"

Lâm Dao nhao nhao muốn thử, nàng một mực có cái này xung động, nhưng tỷ tỷ Lâm Dao không thích cầu, cho nên hẳn một mực không dám hành động.

Có Lâm Uyên đồng thời lời nói, nàng liền dám.

"Cũng được."

Lâm Uyên cảm thấy con chó này thật thông minh.

Đương nhiên, chủ yếu là muội muội thích.

Hắn và Lâm Dao về nhà, con chó này liền theo ở phía sau, tựa hồ có hơi hưng phấn.

"Buổi tối phải cho hắn tắm."

Lâm Dao nhìn cầu bản thủ dáng vẻ, biết tỷ tỷ thì sẽ không để cho cầu vào cửa, để trước ở trong sân tương đối khá.

Lâm Uyên đồng ý.

Lâm Dao đem đó liền cho Nam Cực tắm, chó này cũng không kháng cự, tựa hồ còn rất hưởng thụ.

Tỷ tỷ Lâm Huyền tan việc về đến nhà, bị sợ hết hồn: "Các người đang làm gì?"

"Ca ca phải nuôi cầu. "

Lâm Dao thanh âm trong trẻo giải thích tình trạng.

Lúc này nàng đang ở cho cầu tắm, Lâm Uyên chính là ở bên cạnh nhìn.

"Nuôi chó?"

Lâm Huyền nhìn một chút Lâm Uyên, lại nhìn một chút Lâm Dao, bĩu môi nói: "Tùy các người đi, đừng để cho nó đến gần ta là được, ta không thích cầu."

"Được."

Lâm Dao mở miệng nói, cho cầu cầu giặt rửa bộc phát vui vẻ.

Lâm Huyền hiếu kỳ nói: "Là không phải Lâm Uyên nuôi chó ấy ư, tại sao là người tự cấp cầu tắm?"

Lâm Dao nói: "Ta buồn chán."

Lâm Huyền: " . "

Nàng không nói nhiều liền vào cửa.

Lâm Uyên cả giận nói: "Là không phải người nghĩ nuôi chó sao?"

Lâm Dao an ủi: "Huynh muội giữa, cần gì phải so đo nhiều như vậy chứ."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, cảm thấy có đạo lý: "Vậy tối nay người ăn nhiều một chút cải xanh."

Ở nhà ăn cơm, dùng bữa là có phân gạch.

Lâm Uyên cùng Lâm Dao hai người thích ăn thịt, không ăn rau cải.

Không có cách nào lão mục liền bức của bọn hắn, mỗi ngày ăn lượng nhất định rau cải.

"Không thể nào."

Lâm Dao không chút do dự nói.

Lâm Uyên cất cao giọng: "Con chó kia không nuôi."
Lâm Dao không nhượng bộ: "Vậy thì không dưỡng."
Nam Cực bỗng nhiên kêu ăng ăng hai tiếng.
Hai huynh muội cũng nghe rõ.
Nam Cực là đang nói: "Ta ăn."

Chương 327: Mang cầu đi làm

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết " tra tìm!

Nam Cực vào ở biệt thự buổi chiều đầu tiên, là đang ở Lâm Uyên phòng ngủ.

Trước khi ngủ, Lâm Uyên nhìn biết TV, Nam Cực ngay ở bên cạnh đồng thời nhìn, không chớp mắt, làm nó thật giống như cũng có thể xem hiểu như thế.

Cái này làm cho Lâm Uyên lần nữa chắc chắn, Nam Cực là có thể tham diễn « Hachikō » .

Chó này nhìn liền thật thông minh.

Mặc dù phẩm loại không trọng yếu, nhưng mình không thể nào dùng Teddy so với gấu loại đáng yêu khuyển, nếu không người xem sẽ cho ra vai diễn.

Chó lớn mới còn có cái loại này nhân cách hoá cảm.

Nam Cực dáng cùng nguyên bản trong phim ảnh cái kia thu diễn khuyển thật giống, hơn nữa nhìn cũng thật thật thà.

Ngày thứ 2, Lâm Uyên để cho Cố Đông tiếp chính mình.

"Con chó này là Lâm Đại Biểu mua sao?" Cố Đông kinh ngạc nhìn Nam Cực.

"Nhật." Lâm Uyên lời ít ý nhiều: "Tìm một nhà sủng vật điếm, kiểm tra thân thể một chút, đánh chó đại loại."

Mặc dù Nam Cực nhìn không giống sẽ cắn người cầu, nhưng chính là chính quy chương trình.

"Được."

Rất nhanh thì Cố Đông chở Lâm Uyên cùng cầu, đi tới một nhà sủng vật bệnh viện.

Kiểm tra thân thể, chính loại sự tình, đều là làm từng bước thao tác.

"Chó này có chút bệnh ngoài da, nhìn có chút nghiêm trọng, thực ra trị liệu không khó."

Thầy thuốc nói: "Ta đem dược mở cho ngươi, mỗi tuần một lần tắm thuốc, một tháng liền không sai biệt lắm được rồi."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái, cái này hoặc giả chính là Nam Cực bị nguyên chủ nhân vứt bỏ nguyên nhân.

Làm xong những thứ này, hẳn đem cầu đưa về nhà, sau đó lại ngồi Cố Đông xe đi tới công ty, cùng Trầm Thanh cùng Dịch Thành Công gặp mặt một

lần.

Đương nhiên là thảo luận « Hachikō » chuẩn bị công việc, bọn họ đôi cái này kịch bản vẫn là rất thích.

Hai người đã hợp tác với Lâm Uyên quá hai lần, lần thứ ba hợp tác, bộc phát thuần thục.

Trần Thanh nói: "Ta cùng Lão Dịch gần đoạn thời gian sẽ đem đoàn kịch kéo lên, bất quá điện ảnh bên trong câu phải thật tốt tìm."

"Dùng ta câu."

Lâm Uyên đem buổi sáng mới vừa chụp Nam Cực cho Trần Thanh nhìn một chút.

Trần Thanh ngoài ý muốn nói: "Không nghĩ tới Lâm Đại Biểu còn nuôi chó, chó này dáng ngoài không có vấn đề, chính là không biết chụp diễn thời điểm có hiểu hay không phối hợp."

"Cái này ta giải quyết."

Lâm Uyên tựa hồ không lo lắng chút nào tình huống.

Dịch Thành Công đề nghị: "Kia ta còn phải để cho cậu cùng Trương Tú Minh bồi dưỡng một chút tình cảm, dù sao ở trong phim ảnh, Trương Tú Minh diễn bất công chủ nhân."

"Có đạo lý, thanh kia Nam Cực mang tới?"

Lâm Uyên sớm biết sẽ không đem câu đưa trở về rồi, lần này chỉ có thể phiền toái Cố Đông nhiều đi một chuyến, nhận được công ty tới.

Trần Thanh gật đầu một cái: "Trương Tú Minh quay đầu đến công ty, Lâm Đại Biểu chịu lời nói, có thể cân nhắc để cho hắn mang về dưỡng mấy ngày."

Lâm Uyên ngược lại không có không nở bở.

Nửa giờ sau, Cố Đông lại đem câu nhận lấy rồi, trả lại cho Lâm Uyên gọi điện thoại: "Câu cậu ở trên xe, thật giống như không có phương tiện mang vào công ty, liền ở trên xe đợi sao?"

"Người chờ một chút."

Lâm Uyên dứt khoát cho lão Chu gọi điện thoại, nói rõ nguyên ủy: "Có thể để cho cậu câu đi vào sao, nhốt ở ta phòng làm việc là được, buổi tối để cho Trương Tú Minh tiếp về nhà."

" "

Bên đầu điện thoại kia, lão Chu trầm mặc rất lâu, mới nói: "Ta phải hỏi một chút."

"Được."

Lâm Uyên nói: "Ta chờ người."

"Người chờ đó."

Lão Chu vô cùng lo lắng đứng dậy, chạy ra phòng làm việc, cuối cùng dừng ở chủ tịch HĐQT trước phòng làm việc, gõ cửa.

"Vào."

Bên trong truyền tới uy nghiêm thanh âm.

Lão Chu Tiến môn, cười nói: "Chủ tịch HĐQT, Lâm Uyên thật giống như đem cầu dắt đến công ty dưới lầu, hẳn hỏi ta có thể hay không đem cầu dắt vào phòng làm việc, này thật giống như không quá phù hợp công ty quy định."

"Cầu?"

Chủ tịch HĐQT cảm giác có chút đau răng, bất quá cuối cùng vẫn là bắt đắc dĩ phát tay một cái: "Theo hẳn đi đi."

"Được rồi."

Lão Chu bật cười rời đi.

Hắn có thể lý giải chủ tịch HĐQT đau răng, bởi vì hẳn cũng có chút đau răng, cái này Lâm Uyên lại hỏi mình có thể hay không mang cầu vào công ty?

Biến thành người khác hỏi, lão Chu thế nào cũng phải xù lông không thể.

Này là bình thường nhân hỏi đến xảy ra vấn đề sao?

Nhưng đối phương là Lâm Uyên, lão Chu vì cái nhìn đại cục, chỉ có thể im hơi lặng tiếng, chạy tới hỏi chủ tịch HĐQT ý tứ.

Sự thật chứng minh, chủ tịch HĐQT cũng phải "Nhẫn nhục phụ trọng", rất có cái nhìn đại cục đồng ý.

Sau đó Tinh Mang giải trí liền xảy ra tái nhập sử sách một màn:

Cai công ty thành lập tới nay, lần đầu tiên có người dắt cầu tới làm.

Có chút các nhân viên thấy một màn như vậy, con người đều nhanh trừng ra ngoài.

Cầu?

Lấy ở đâu cầu?

Cô Đông đang lúc mọi người nhìn chăm chú trung, cũng là tê cả da đầu, không nghĩ tới đại biểu lại thuyết phục phía trên, để cho mình có thể đem cầu dắt đi vào.

Hình ảnh này quá không khỏe rồi!

Đi đi, bỗng nhiên có một tên lãnh đạo bộ dáng nam nhân chặn lại Cố Đông đường đi, tức giận nói: "Còn thể thống gì, ai cho người mang cầu vào công ty?"

"Vượng!"

Nam Cục tức giận hướng cái này nửa góc nam nhân rống lên một tiếng.

Nam nhân sợ hết hồn, bộc phát bất mãn, nhìn chăm chăm Cố Đông: "Người là cái nào ngành?"

"Lầu chín Soạn nhạc bộ."

Cố Đông chột dạ trả lời.

Nàng nhận biết người đàn ông này, là công ty một vị tầng quản lý, địa vị và lão Chu không sai biệt lắm, làm Lâm Đại Biểu Tiểu Trợ lý, nàng có thể không chọc nôi.

"Lâu chín Soạn nhạc bộ?"

Nam nhân sững sốt một chút: "Con chó này."

Cố Đông liền vội vàng giải thích: "Lâm Đại Biểu để cho ta dắt đi vào, đây là Lâm Đại Biểu nuôi chó, đóng phim phải dùng."

"Khoan hãy nói, chó này thật đáng yêu."

Nam nhân cười cực kỳ tự nhiên, phảng phất vừa mới nổi giận nhân là không phải hẳn: "Mang cầu vào công ty, cũng chỉ có Tiệp Ngự lão sư thú vị như vậy."

Mọi người chung quanh: ". "

Có một bộ đoàn thiên tiểu thuyết kêu 《Face Off》, họ Phùng, là Đại Tân đoàn thiên lĩnh vực tam kéo xe ngựa một trong.

Hôm nay bọn họ coi như là thấy được thực tế bản 《Face Off》.

"Các người vậy ở đây làm gì chứ? Còn không đi công tác?" Nam nhân trợn mắt nhìn chung quanh nhân viên liếc mắt.

Mọi người liền vội vàng tản đi, tâm lý lại đồng thời xuất hiện một cái từ:

Nhân không bằng chó.

Nam Cục tựa hồ không quá cao hứng, lại hướng về phía nam nhân kêu một tiếng, bị dọa sợ đến nam nhân lui về sau hết mấy bước: "Chó này thật là có sức sống."

"Là."

Cố Đông chợt dạ vừa nói, thật vất vả đem cầu dắt đến Lâm Uyển phòng làm việc.

Soạn nhạc bộ bên trong.

Nhìn Cố Đông cứ như vậy dắt một con chó tiến vào đại biểu phòng làm việc, không ít Người viết ca khúc đều là lộ ra biểu tình kinh ngạc, hoài nghi mình có phải hay không là nhìn lầm rồi.

Mà ở bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyển đang ở dặn dò Nam Cục:

"Mấy ngày kế tiếp người muốn ở Trương Tú Minh gia ở một thời gian ngắn, Trương Tú Minh là một cái diễn viên, quay đầu hai người muốn hợp tác chụp một bộ phim."

Đúng hẳn là Ảnh Đế."

"Chúng ta quan hệ còn nói gì tiền đóng phim à? Tiền đóng phim không thiếu được người, thức ăn cho chó bao đủ được chưa."

"Chờ người trở lại, sẽ giúp ta ăn chút rau cải, tối hôm qua cơm biểu hiện không tệ."

"Giường ngủ không được, người sẽ rụng lông, ta quay đầu mua cho người chó ổ, người ngủ trong ổ."

". "

Ngoài cửa, Cố Đông đang muốn vào cửa.

Sau đó, nghe được bên trong nói lái nhả nói chuyện phiếm, Cố Đông bồi rồi.

Này Lâm Đại Biểu, với câu nói chuyện phiếm đây?

Đến tột cùng là Lâm Đại Biểu có cái gì không đúng hay lại là chó này có cái gì không đúng?

---

ps: Đợi rằng được rồi nhất định bùng nổ? ? Về mặt này phỏng chừng đọc không ra

Chương 328: Bị quên bảo rương

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết " tra tìm!

"Đây chính là cùng ta diễn đối thủ vai diễn cầu cầu sao? Tiệp Ngu lão sư là đem nó thế nào mang vào công ty?"

Buổi tối tan việc trước.

Trương Tú Minh đi tới lầu chín Soạn nhạc bộ.

Hai cái mục đích, một là muốn với Lâm Uyên thấy một mặt trò chuyện một chút kịch bản, một là mang Nam Cực về nhà bồi dưỡng cảm tình.

Kết quả, đầu tiên nhìn thấy Nam Cực, Trương Tú Minh đã cảm thấy rất thân thiết.

Lâm Uyên giới thiệu: "Nó kêu Nam Cực, lần này diễn bát công."

Cũng có thú.

Nam Cực lại vây quanh Trương Tú Minh, nghe thấy một vòng, cuối cùng cọ xát một chút Trương Tú Minh ông quần, nhiệt độ ngoan ngoãn thuận đáng vẻ.

Trương Tú Minh vui cười to: "Chó này theo ta còn rất thân cận."

Nam Cực hướng Lâm Uyên vây vây đuôi.

Lâm Uyên nói: "Nó ở trên thân thể của người người thấy đồng loại mùi vị."

Trương Tú Minh: " . "

Có ý gì?

Lâm Uyên hỏi: "Nhà người nuôi chó sao?"

Trương Tú Minh lúc này mới biết chính mình hiểu lầm: "Nhà ta nuôi chó .

Làm sao người biết, người có thể cùng cầu trao đổi?"

Lâm Uyên nói: "Ta cảm thấy được có thể."

Trương Tú Minh mờ mịt: Người cảm thấy?

Lâm Uyên giải thích: "Quần áo người dính mấy cây lông chó."

Trương Tú Minh: " . "

Rất đặc biệt người trẻ tuổi.

Hắn ở tâm lý đánh giá một cái cầu, sau đó trở lại chuyện chính nói: "Liên quan tới « Hachikō » , ta chuẩn bị viết một phần nhân vật Tiểu Kỳ, Tiệp Ngu lão sư có cái gì muốn nói sao?"

"Có."

Lâm Uyên nói: "Người thích gì dạng nữ nhân?"

Trương Tú Minh cơ hồ là bản năng nói: "Ta thích vợ của ta như vậy."

Lâm Uyên nói: "Chị dâu là diễn viên sao?"

Trương Tú Minh bật cười: "Nguyên lai là hỏi vai nữ chính a, không nghĩ tới Tiệp Ngự lão sư sẽ hỏi ý tứ của ta, theo ta thấy, Chu Tuyết cũng không tệ."

Lâm Uyên gật đầu: "Vậy thì nàg."

Lâm Uyên nhớ Chu Tuyết, đây là « Andhadhun » nhân vật phản diện nữ nhất hào, thỏa thỏa bò cạp mỹ nhân, bất quá kia không có nghĩa là Chu Tuyết chỉ có thể diễn một loại kia.

Làm một bốn mươi tuổi gái đẹp diễn viên, Chu Tuyết có thể không chế nhân vật vẫn thật nhiều.

Trương Tú Minh cười khỏ nói: "Sẽ để cho ta định như vậy?"

Lâm Uyên chuyện đương nhiên nói: "Ta cảm thấy được cũng rất hợp thích a."

Ánh mắt của Trương Tú Minh thoáng qua một tia khác thường.

Có Tiệp Ngự cái này trong nghề danh tiếng tăng lên Tân Biên Kịch, cộng thêm chính hẳn một Ảnh Đế tham diễn nam nhất hào, « Hachikō » bộ phim này độ chú ý cũng sẽ không tiêu.

Mà dạng điện ảnh, vai nữ chính nhân tuyển thật ra thì vẫn là rất cật hương. Nói cách khác.

Lâm Uyên hoàn toàn có thể dùng nhân vật này dẫn đo rất nhiều nữ diễn viên đi đối lấy nhất định chỗ tốt.

Chưa chắc là quy tắc ngầm.

Lâm Uyên này nhan giá trị, không bị người khác quy tắc ngầm, đã tính là hẳn lẫn lộn phi thường ngư bức.

Cái gọi là chỗ tốt, có thể là mọi phương diện.

Kết quả Tiệp Ngự nhưng là theo chính mình câu nói đầu tiên dễ như trở bàn tay quyết định nhân tuyển, không chút nào cầm nhân vật này làm vãn ý tứ.

Loại này điện ảnh nhân, thường thường rất thuần khiết túy.

Nghĩ tới đây, Trương Tú Minh gật gật đầu nói: "Tiệp Ngự lão sư, ta đây trước tiên đem Nam Cực mang về."

"Được."

Lâm Uyên khoát khoát tay.

Nam Cực không nhìn Lâm Uyên, mỹ tư tư đi theo Trương Tú Minh rời đi, không hề có một chút nào thương cảm ý tứ.

"Lâm Đại Biểu thật biết điều."

Dắt cầu đến nhà để xe, Trương Tú Minh cảm khái một câu.

Lúc này, tài xế đi lái xe tới đây rồi: "Trương lão sư lên xe đi."

"Được."

Trương Tú Minh đang muốn tiến lên, Nam Cực lại trước một bước mở cửa xe ra, sau đó chui vào nghênh ngang ngồi, lộ ra màu trắng cái bụng, lè lưỡi hướng ngoài cửa sổ nhìn.

Trương Tú Minh kinh ngạc cái ngây ngô.

Còn sẽ tự mình lái xe môn, tư thế ngồi cũng cùng nhân loại học, Tiện Ngu lão sư chó này là thành tinh?

Chu Tuyết là đang ở buổi tối hôm đó nhận được đoàn kịch vai diễn ước mời.

Biết mình bị chọn làm Tiện Ngu tân điện ảnh vai nữ chính thời điểm, nàng cao hứng đến nhảy tung tăng hung hăng hôn một cái trợ lý.

Trợ lý là một cái tiểu cô nương, cũng đi theo Chu Tuyết đồng thời nhảy, hung phấn không được, trong miệng nhắc tới không ngừng:

"Cảm tạ Tiện Ngu lão sư!"

"Vai nam chính là Trương Tú Minh lão sư ấy, đây chính là hợp tác với Ảnh Đế cơ hội!"

Chu Tuyết là theo tuổi tác trở nên lớn mà tự nhiên quá khí nữ diễn viên, lúc còn trẻ sự nghiệp chưa nói tới huy hoàng bực nào nàng, đã lớn tuổi rồi bị người xem quên mất cũng là dễ dàng tầm thường sự tình, này là rất nhiều đồng loại diễn viên số mệnh.

Cho đến tham diễn « Andhadhun », Chu Tuyết sự nghiệp, mới có đột lên sắc.

Cho nên Chu Tuyết là rất cảm kích Tiện Ngu.

Kết quả Chu Tuyết không nghĩ tới « Andhadhun » sau đó tân điện ảnh, Tiện Ngu lại lại nghĩ tới chính mình.

Nếu như mình trẻ mấy tuổi nữa, nếu như Tiện Ngu là không phải đẹp trai như vậy, Chu Tuyết gần như phải lấy vì đối phương có phải hay không là đối với chính mình có ý tứ.

Đối với nàng mà nói, hai lần bị Tiện Ngu chọn trúng, liền giống bị trên trời nhân bánh đập trúng.

Mừng như điên!

Trên thực tế.

Tinh Mang không ít diễn viên, đều mong mỗi bị Tiện Ngu nhân bánh đập trúng, đáng tiếc nhân bánh số lượng có hạn, tuyệt đại đa số người nhất định chỉ có thể thất vọng.

Lâm Uyên không có ý thức đến, hẳn hiện tại khả năng chỉ cần câu nói đầu tiên có thể cải biên một ít người vận mệnh.

Mấy ngày kế tiếp, « Hachikō » đoàn kịch một mực ở chuẩn bị đến.

Trương Tú Minh bên này, cũng thỉnh thoảng với Lâm Uyên trao đổi một chút tình huống.

Dựa theo Trương Tú Minh ý tứ, hẳn và Nam Cực sống chung phi thường thuận lợi, đã đến có thể ngủ chung trình độ.

"Con chó này cái gì đều hiểu, nó biết lái xe môn, sẽ ngồi xỏm bồn cầu, càng không tưởng tượng nổi là, nó lại theo ta đồng thời Truy kịch!" Trương Tú Minh rất khoa trương hình dung.

Lâm Uyên hiểu kỳ nói: "Cái gì kịch?"

Trương Tú Minh: " . " Người nhốt chú trọng điểm là cái này?

Nghĩ tới đây là Lâm Uyên cầu, Trương Tú Minh cảm thấy Lâm Uyên hẳn là trong lòng nắm chắc, cũng liền có thể lý giải Lâm Uyên bình tĩnh.

Ngược lại chó này rất thần kỳ.

Lâm Uyên quả thật không cho là cầu biết cái này nhiều chút có vấn đề gì.

Cầu còn có thể nhóm cảnh sát bắt bại hoại đây.

Hắn nhớ kiếp trước còn xem qua một bộ phim, cầu cùng miêu thiếu chút nữa thống trị thế giới.

Mà phải dùng Tân Tinh một đoạn thiên tác phẩm « miêu » miêu tả như vậy, loại đáng sợ này sinh vật đại khái đã thống nhất rồi thế giới.

Những thứ này đều là tế chi mật tiết.

Bây giờ Lâm Uyên phải cân nhắc là, có muốn tiếp tục hay không «

Andhadhun » rất tốt đẹp truyền thống, tiếp tục hướng bên trong thêm Đàn dương cầm khúc?

Là không phải cứng rắn thêm.

Dẫu gì cũng có thể làm bối cảnh âm nhạc.

Huống chi ở « Hachikō » bộ phim này bên trong, vai nam chính có một âm nhạc thân phận của lão sư.

Lâm Uyên có thể không có chút nào vi hòa cảm thêm nhất đoạn bài hát.

Lần trước « Andhadhun » thêm Đàn dương cầm khúc hiệu quả tốt vô cùng.

Giống như là « Mộng Trung Hôn Lễ » loại này bài hát, rất thích hợp ở ưu tú trong phim ảnh phổ biến rộng rãi.

"Đúng rồi, có một bạch ngân bảo rương ."

Trên người Lâm Uyên một mực có một bạch ngân bảo rương không có mở, gần như muốn bị quên lãng, Lâm Uyên cũng là gần đây mới nhớ này tra.

Được rồi.

Chủ yếu là không đụng phải Âu thời điểm.

Đối thủ tức không nắm chắc thời điểm, Lâm Uyên không quá muốn lái rương.

Bất quá mọi người đều nói, rượu là càng giầu càng thơm, bảo rương có thể hay không cũng như vậy?

Cách lâu như vậy mới mở, cái này bạch ngân bảo rương cũng sẽ không làm cho mình thất vọng chứ ?

"Mở rương rồi, hệ thống."

Lâm Uyên tâm tình có chút mong đợi.

Đến khi hẳn rốt cuộc đang chờ mong bảo rương mở ra cái gì, người bình thường nhất định là không đoán ra được rồi.

Chương 329: Nhân vật phản diện vai nam chính

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

"Chúc mừng kí chủ đạt được Manga tác phẩm « Death Note » ."

Theo hệ thống một tiếng nhắc nhở, Lâm Uyên trong túi đeo lưng nhiều hơn một bộ Manga.

"Lại không có dùng ngẫu nhiên phương thức an bài cho ta cái Đàn dương cầm khúc?"

Lâm Uyên ngoài ý muốn.

Hệ thống lúc trước rất thích chơi đùa "Trùng hợp" .

Cũng được đi, không có Đàn dương cầm khúc, vậy thì chơi đùa một tay trí kính.

Ở tâm trong phim ảnh để cho tâm chủ giác tiếp tục bắn ra một lần « Mộng Trung Hôn Lễ » , giống như trứng màu như thế, biết tự nhiên biết.

Thật muốn mượn điện ảnh phát hành Đàn dương cầm khúc, hay lại là « trên biển Cương Cầm Sư » thích hợp.

Bất quá bộ phim này đoán chừng chính xác chế tác riêng, Lâm Uyên tạm thời không tính hoa khoản tiền này.

Về phần bạch ngân trong hòm báu mở cái này Manga .

Vừa vặn « Vua đầu bếp Souma » sau đó không biết lấy cái gì tác phẩm nhận ca đây.

Cái này không, tiết kiệm chính mình suy nghĩ công phu.

Thông qua Lâm Uyên trong đầu tin tức, Lâm Uyên có thể rất rõ chế độ, « Death Note » là một bộ biết bao nổi danh Manga!

Từ sức ảnh hưởng, đến đánh giá vân vân, gần như thật sự không nhiều theo, « Death Note » đều là Vương Đạo cấp bậc!

Nhưng trên thực tế, đây là một bộ có đại biểu ý nghĩa Tà Điện mãnh liệt!

Nghê Hồng bên kia, bộ này Manga, càng là vì số không nhiều, có thể ép được vô số Vương Đạo lần cũng không ngóc đầu lên được siêu cấp tà đạo Manga!

Cái gì là tà đạo, cái gì là Vương Đạo?

Chung quy mà nói, Vương Đạo Manga chính là Vĩ Quang chính, đề tài chính diện, nhân vật chính hiền lành thuần khiết, tình tiết giống như là anh hùng đấu ác ma, sau đó chính nghĩa nhất phương đắc thắng.

Loại tác phẩm này có thanh khiết vai nữ chính, có bạn gay cùng vui vẻ tiểu đồng bọn môn, lấy chính nghĩa làm chủ đề, vì thực hiện lý tưởng vân vân.

Cho nên Vương Đạo Manga được chúng rộng nhất.

Nhìn từ góc độ này « Vua đầu bếp Souma » cũng coi như Vương Đạo tràn đầy.

Hơn nữa rất nhiều Vương Đạo tràn đầy là nhiệt huyết hướng, sẽ bao hàm số lớn chiến đấu trường mặt.

Tà đạo tràn đầy chính là kiếm tẩu thiên phong.

Loại tác phẩm này, sẽ bao hàm một ít bầu không khí không lạnh mạnh, khả năng có phạm tội a, kinh khủng a, bạo lực a, vân vân loại tình tiết.

Đương nhiên Vương Đạo tràn đầy cũng có bạo lực, nhưng không như vậy lộ liễu máu tanh.

Ngoài ra, tà đạo Manga nhân vật chính, bình thường không phải là người nào súc vô hại tiêu bạch thảo, rất có thể là cuối cùng nhân vật phản diện.

Nhân vì nhân vật chính chưa chắc là người tốt, cho nên dùng để tham khảo nhân tính rất thuận lợi, Manga cũng dễ dàng làm so sánh có nội hàm.

Cũng vì vậy, tà đạo Manga được chúng mặt không Vương Đạo tràn đầy rộng rãi, dễ dàng lên tranh cãi.

Mà « Death Note », có thể trở thành vô số người trong lòng tà đạo Manga đại biểu tính tác phẩm, có thể thấy bộ tác phẩm này có nhiều đặc biệt, nhiều tranh cãi!

Ngược lại bộ này hoạt hình ở Trung Quốc trực tiếp bị cùng của đại thần che, mọi người muốn nhìn chỉ có thể lướt bàn thấy.

Trong chuyện xưa cho, mở đầu cũng rất tà tính.

Thiên tài học sinh trung học đệ nhị cấp Yagami Raito, cũng chính là « Death Note » nam nhất hào, là một cái tràn đầy tinh thần trọng nghĩa sinh viên.

Phụ thân hắn là cao cấp cảnh quan, gia đình hiển hách, xuất thân có thể nói là căn chính Miêu Hồng.

Ở trong trường học, hắn cực được nữ sinh hoan nghênh, thi nhiều lần số một, trường tướng giống như Lâm Uyên soái.

Từ đủ loại trên ý nghĩa mà nói, người như vậy, cũng gọi là hoàn mỹ vô khuyết!

Đầu tiên, phụ thân là cảnh sát, hơn nữa còn là cục trưởng cấp bậc, liền đủ hắn ngu.

Chớ nói chi là bản thân hắn chỉ số thông minh cực cao, thi lợi hại, dáng dấp đẹp trai, hơn nữa tình thương không thấp, cô gái bị hắn mê đầu óc choáng váng.

Nếu như không thảo luận đến tiếp sau này nội dung cốt truyện, chỉ nhìn một cách đơn thuần mở đầu nhân vật chính giới thiệu, mọi người sẽ cảm thấy .

A, chủ này giác thật là lạn tục.

Tràn đầy quân tự mình ý dâm, cùng với đối độc giả hiển mị.

Nhưng mà trên thực tế không phải như vậy.

Bộ này Manga, chủ đề là một quyển Death Note, vượt trội một cái trí đầu!
Nhân vật chính Yagami Raito trong lúc vô tình lấy được một quyển « Death Note », hắn phát hiện, chỉ cần mình ở trong sổ viết ra một chữ tên người tự, người đó liền sẽ chết tại chỗ.

Ngày đó, Yagami Raito liền cầm một tên côn đồ nhỏ thử một chút.

Sau đó, côn đồ các ké ngay trước Yagami Raito mặt treo.

Yagami Raito sững đến phát rồ rồi, bắt đầu chính mình đuổi Trương Chính nghĩa lũ trình!

Hắn là một cái cực độ theo đuổi chính nghĩa người trẻ tuổi!

Mượn tin tức truyền thông, Yagami Raito đem trên thế giới người phạm tội tên từng cái ghi vào bút ký bản, hắn tin tưởng như vậy hành vi là chính nghĩa!

Hắn lại là thần!

Hắn muốn rèn đúc ra không có một người phạm tội Tân Thế Giới!

Rất nhanh, thế giới các nước liền phát hiện, có người ở âm thầm chế tài phạm Tội Dân chúng, nhưng Death Note tồn tại quá thần kỳ, không người nào biết, mọi người chỉ biết là tội phạm sẽ vô duyên vô cớ bạo tử.

Chế tài người bị mọi người xưng là "Kira" .

Mặt khác, Interpol mời ra toàn cầu đệ nhất trình thám "L" đến điều tra cơ thân phận của phóng.

Vì vậy, một trận thuộc về Yagami Raito cùng "L" đấu trí so dũng khí bắt đầu.

Có thể là nhìn chán rồi liền miên bất tận Vương Đạo Manga.

Bộ này « Death Note », bởi vì đem đặc lập độc Hành Phong cách, cùng với trên tâm hồn người trí đầu, còn có đối cái gọi là thiện ác thảo luận, ở toàn cầu trong phạm vi cũng có to lớn đám người ái mộ thể!

Không phải là tràn đầy mê chỉ biết là tử biển lửa không nói.

Chân chính thích xem Manga, cơ bản đều biết « Death Note » .

Lam Tinh xích độ không đến nỗi của đồng xuống « Death Note », cho nên Lâm Uyên đối điểm này vẫn là rất yên tâm.

Nơi này không nói Yagami Raito tốt hay xấu.

Liên quan tới « Death Note » tranh cãi, thực ra đều là vây quanh Yagami Raito mở ra.

Có người thích như vậy vai nam chính, có người ghét, bất quá vô luận thích hay lại là ghét, mọi người ít nhất cũng công nhận:

Yagami Raito là có mị lực nhân vật phản diện hình nhân vật nam chính.

Manga bên trong, nhân vật phản diện hình nhân vật nam chính không phải là không có, nhưng Yagami Raito loại này, đã coi như là nhân vật phản diện mị lực cực hạn một trong.

Lâm Uyên chỉ là từ độc giả góc độ đi cảm thụ, sau đó cho ra cái này Manga rất tốt kết luận ——

Cái này thì không chỉ là từ hệ thống cung cấp Manga số liệu tăng diện rồi. Càng hiếm có là, hệ thống không có sửa đổi « Death Note » . Lâm Uyên trước mặt bắt được Manga, đều bị hệ thống sửa đổi quá. Tỷ như « Võng Vương » , từ tiểu thuyết bản liền bị đại khái đặc sửa lại. Lại tỷ như còn không có kết thúc « Vua đầu bếp Souma » , nguyên đến hậu kỳ rong huyết, chỉ có thể tiếp tục để cho hệ thống kết thúc. Lần này, hệ thống lại không có sửa đổi, nói rõ « Death Note » không tồn tại bằng cách nói!

Dù là có người đổi bộ này Manga kết vĩ tồn tại bất mãn, nhưng chung quy mà nói, bộ này Manga là hoàn chỉnh mà còn thiện.

Chỉ là "L" sau khi chết, chất lượng có chút tuột xuống mà thôi.

Cũng có người nói, là không phải « Death Note » kết vĩ chất lượng tuột xuống, mà là "L" vừa chết, Yagami Raito không có đối thủ rồi.

Giống như Tây Môn Xuy Tuyết trận chiến cuối cùng là cùng Diệp Cô Thành đánh.

Sau trận chiến ấy, rất khó lại giống vậy kinh thiên động địa rồi.

Tính toán thời gian một chút, Lâm Uyên đại khái có tính toán.

"Có lẽ điện ảnh quay chụp trong lúc, liền có thể mở ra « Death Note » liên tái."

"Ngoài ra « Vua đầu bếp Souma » cũng muốn tiến hành truyện tranh soạn lại."

"Truyện tranh soạn lại mang đến thu nhập, so với tưởng tượng của ta trung cao rất nhiều, đợi « Death Note » liên tái không sai biệt lắm, nhất định phải tiếp tục truyện tranh hóa. "

" "

Lâm Uyên đây là ném được truyện tranh hóa ngon ngọt.

Nếu như có thể mà nói, hẳn thậm chí muốn làm bản người thật, nhưng cân nhắc đến kiếp trước những thứ kia hoạt hình bản người thật thất bại án lệ, hẳn lại buông tha.

Cùng với tin tưởng hoạt hình bản người thật, không bằng tin tưởng chính mình tiểu thuyết.

Tỷ như « Tru Tiên » liền có thể chụp phim truyền hình.

Còn không an toàn lời nói, « Quỷ Xuy Đẳng » được chưa?

---

ps: Lạc quan phòng chừng cảm giác còn nữa hai ngày liền có thể, hôm nay ăn cái gì đã có thể há mồm rồi, không cần tiếp tục uống cháo thật tốt, ngoài ra Nam Cực đúng là ta dưỡng miêu, liền ngày hôm qua trứng màu chương cái kia.

Chương 330: Xin chỉ giáo

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Cái này tháng năm tựa hồ có hơi rất dài.

Ở Blog tháng năm đoán thiên Xếp hạng tiểu thuyết trên bảng, « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » bị hạng nhì vượt qua sau đó, hạng chưa từng xuất hiện tiếp tục ngã xuống tình huống ——

Nhưng cũng không thể trở lại đệ nhất.

Dù sao bộ này tiểu thuyết chính là bị rất nhiều nhìn xong « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » chán ghét đến bản cách trình thám người yêu thích gắng gượng an bài đến thứ hai.

Nếu như không có một đám người cưỡng ép cho hạng nhì uy phiêu, Lâm Uyên vốn nên dễ dàng bắt được tháng này hạng nhất.

Rất nhiều người cũng cho là, đây chính là cuối cùng kết cục.

Sở Cuồng lão tặc vì hấn đùa bỡn độc giả hành vi bỏ ra phải có giá.

Nhưng mà ngay tại tháng năm sắp hết thời điểm, nhưng là xảy ra một món để cho rất nhiều người không tưởng được sự tình.

Vốn là an an phân phân bị đè ở thứ 2 « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc », số phiếu bỗng nhiên lại bắt đầu tăng vọt.

Trong lúc mơ hồ, tựa hồ có trở lại hạng nhất bảo tọa khí thế!

Nguyên nhân cũng đơn giản.

Chính là trên mạng bỗng nhiên ra nhiều rồi một đám người, đối « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » cho ra cùng không ưa người hoàn toàn bất đồng đánh giá:

"Bộ này tiểu thuyết là Sở Cuồng nhằm vào tự quý thức trình thám trò chơi cùng nghĩ lại làm."

"Này cơ hồ là một loại đẩy ngược lý vượt mức quy định suy nghĩ!"

"Xếp hàng thứ hai là mọi người đối « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » lớn nhất hiểu lầm!"

Trên mạng không thiếu nhất chính là theo gió người.

Làm rất nhiều người cũng đang phê bình « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » cảm buồn chán khi có thú thời điểm, có người theo gió mắng.

Làm rất nhiều người bắt đầu khen ngợi « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » ý thức vượt mức quy định, là trò chơi cùng nghĩ lại lúc, lại có người theo gió khen.

Sau đó hai loại hướng gió liền bắt đầu đánh nhau.

Lúc này, Sở Cuồng danh tiếng, thể hiện không nhỏ tác dụng.

Có ủng hộ Sở Cuồng độc giả vô cùng đau đớn biểu thị:

"Các người dùng đầu óc một chút hơi chút suy nghĩ một chút a, Sở Cuồng lợi hại như vậy tác gia, hẳn sẽ đơn thuần cảm buồn chán khi có thú, viết một phần tự quý thức trình thám trừ ác tâm độc giả sao?"

Dĩ nhiên là không phải!

Rất nhiều người theo bản năng nghĩ như vậy.

Nhưng người đời sau bắt đầu phân tích Sở Cuồng dụng ý thực sự.

Sở Cuồng tại sao phải ở « Đông Đông Điều Kiêu Truy Lạc » bên trong trêu chọc rất nhiều nổi danh trình thám tác gia?

Tại sao cuối cùng muốn tới một câu hung thủ là con vượn?

Tại sao phải đem mình đồng thời viết thành độc giả cùng người chết?

Tại sao .

Theo những vấn đề này xuất hiện, cực kỳ giỏi đọc hiểu đám bạn trên mạng đại triển quyền cước, sau đó Ngũ Hoa Bát Môn câu trả lời tất cả đi ra.

"Sở Cuồng trêu chọc trình thám tác gia hẳn là muốn nói, trình thám tác gia cuối cùng chỉ là lý luận suông, không có trình thám tác gia có thể chân chính ở trên thực tế trở thành trình thám, bọn họ chỉ có thể ở giả thiết tình cảnh hạ sáng tác, cho nên ở trong tiểu thuyết bọn họ cũng không biết hung thủ là ai, vô kế khả thi, đây là ám chỉ bọn họ ở trên thực tế đối mặt án mạng, cũng không tìm ra hung thủ năng lực."

"Hung thủ là con vượn mới là hay nhất, rất nhiều lúc trình thám cũng lâm vào không tinh thái sẽ không bị độc giả thích tình cảnh bên trong, nào ngờ trên thực tế đơn giản tìm ra hung thủ, đối bị người hại là tốt đẹp nhất tin tức."

"Sở Cuồng đem mình viết thành người chết, có lẽ là bởi vì hẳn cảm thấy tự quý đường quá nhiều, rất dễ dàng đi cực đoan, biến thành bây giờ loại này thuần túy văn tự trò chơi, mà mình là sáng lập tự quý nhân, cho nên muốn chui trách nhiệm."

"Đây cũng là Sở Cuồng đem mình viết thành độc giả dụng ý, hẳn và vô số nhìn « Đông Đông Điều Kiêu Truy Lạc » độc giả như thế buồn rầu, bởi vì hẳn cũng cảm thấy như vậy tự quý không có gì hay, chân chính tự quý nên cho độc giả có giá trị tin tức, mà là không phải thuần túy văn tự nói gạt."

"Trong sách người thanh niên này, liền đại biểu viết tự quý tẩu hỏa nhập ma Sở Cuồng, cùng lập tức Sở Cuồng tiến hành tởm đầu!"

"Oa, nghe mọi người phân tích mới biết, bộ tác phẩm này rất nhiều ẩn dụ, không hổ là Sở Cuồng, rất nhiều người cũng hiểu làm bộ này tiểu thuyết, Sở Cuồng có thể là không phải phụ thiên như vậy nhân!"

"Suy nghĩ kỹ một chút, Sở Cuồng chính là mượn đùa phương thức, dễ dàng trình bày một ít cá nhân hẳn đối trình thám hiểu mà thôi."

" "

Mọi người càng nghĩ càng thấy được không tât xâu.
Nguyên lai Sở Cuồng như vậy dụng tâm lương khổ a!
Đại Nghệ Thuật Gia cảnh giới, người bình thường nhất thời bán hội lĩnh
ngộ không được, đợi lĩnh ngộ, hương gió liền thật ngã về phía « Đông Đông
Điều Kiêu Trụ Lạc » .

Kết quả chính là, « Đông Đông Điều Kiêu Trụ Lạc » trở lại đệ nhất.
Bộ này tiểu thuyết trở lại số một, hạng nhì tiểu thuyết tự nhiên cũng trở lại
đệ nhị.

Hạng nhì anh trai kia từ lòng đất đến Vân Đoan lại tới lòng đất, thể nghiệm
một lần xe cáp treo, chỉ cảm thấy một cổ lão cái máng ngạnh ở trong cổ nói
không ra lời:

"Các người đang chơi ta?"

Hắn cảm giác mình bị chơi.

Nhưng hắn cảm thụ hiển nhiên không trọng yếu.

Theo trên mạng đủ loại giải độc xuất hiện, bắt đầu có fan chạy đến Sở
Cuồng bộ lạc phía dưới truy hỏi, rốt cuộc cái nào mới là Sở Cuồng dụng ý
thực sự.

Đừng nói bạn trên mạng rồi.

Kim Mộc cũng bị làm có chút gằm gằm gừ gừ, không nhìn được lúc không
có ai hỏi Lâm Uyên:

"Lão bản người dụng ý thực sự rốt cuộc là cái gì, tại sao trong sách sẽ có
hai cái Sở Cuồng? Chẳng lẽ một cái khác Sở Cuồng thật là ông chủ đang
ám chỉ chính mình mặt khác sao? Như vậy viết chẳng lẽ cùng Tiệp Ngư có
quan hệ chứ? Còn là nói ông chủ thấy được bản thân một người quá tịch
mịch, hi vọng trên thế giới xuất hiện cũng giống như mình nhân?"

Lâm Uyên: " . "

Làm cô độc người chọn không nói lời nào, thường thường là không phải
không lời nào để nói, mà là không người nào có thể tổ.

Mà tịch tịch, chính là người có lời thời điểm, không người tình nguyện
nghe; có người tình nguyện nghe thời điểm, người chột không lời nào để
nói.

Được rồi, tiếng người lời nói.

Giờ phút này Lâm Uyên trong lòng hoạt động là: "Trọng cảm cái này đệ
nhất rất cao hứng, nhưng mọi người thật giống như hiểu lầm ý tứ của ta."

Giống như Lỗ Tấn nói nhà bọn họ trước trồng hai cây, một cây là cây táo ta,
một cái khác cây hay lại là cây táo ta như thế.

Lâm Uyên không nghĩ tới, tự có thiên sẽ trở thành kia hai cây cây táo ta,
gặp giống vậy đãi ngộ.

Cái thế giới này nhân, hay lại là cực kỳ giỏi làm đọc hiểu.

Chẳng trách mình thi thời điểm, dù là gặp phải chính mình phát hành ca
khúc, điểm số cũng hầu như là rất thấp.

Chính mình thiếu sót, đại khái chính là đám bạn trên mạng loại này suy nghĩ liên tưởng.

Hệ thống bối cảnh trong tư liệu nói qua một cái chuyện lý thú:

Lý An chụp xong « Cuộc đời của Pi », vô số phóng viên phỏng vấn, hỏi hần trong phim ảnh những ẩn đó dụ rốt cuộc đại chỉ cái gì.

Lý An một cái cũng không trả lời.

Đây là thông minh cách làm, cũng đáng học tập cách làm.

Cho nên Lâm Uyên cũng không có ý định giải thích.

Nếu như hiểu lầm coi như tốt đẹp, kia mọi người cứ tiếp tục tiếp tục hiểu lầm đi.

Hắn cũng không thể sáng loáng nói cho mọi người, ta viết bản này trình thám cũng là bởi vì hệ thống vừa vặn đang đánh chiết, mà ta vừa vặn muốn làm lão tặc đi.

Lâm Uyên thậm chí hoài nghi, chính mình giải thích như vậy cũng không ai tin.

Liên như vậy.

Cuối tháng năm ngày cuối cùng, Lâm Uyên rung rung cầm xuống đệ nhất danh tiền thưởng.

Hắn vốn tưởng rằng, trình thám chi dịch, đến đây sẽ có một kết thúc.

Kết quả, ngay tại tháng sáu tới đang lúc, do Lãnh Quang phần mới nhất trình thám tiêu thuyết bỗng nhiên ban bố!

Cùng lúc đó.

Lãnh Quang bộ lạc bên trên @ Sở Cuồng, bổ xung ba chữ, trở thành tràng Văn Đầu chính thức mở ra ký hiệu:

"Xin chỉ giáo."

Chương 331: Ôn

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Hắn tới hắn tới .

Hắn mang theo tân trình thám tiểu thuyết đi tới.

Lâm Uyên không vội vã trả lời Lãnh Quang, ngày thứ 2 sẽ để cho Kim Mộc mua bản Lãnh Quang tân tác trở lại nhìn.

Lãnh Quang tân tác kêu « nhà trọ » .

Lam sắc mặt bìa, không tính là dày, bản trung trình độ, mặt bìa đồ là một cái đầu tay huyết sắc.

Giới thiệu tóm tắt:

"Tiểu Quang cùng bạn gái tiến vào tân nhà trọ, sau đó không lâu nhà trọ liền có chết người, cảnh sát trình thám điều tra không có kết quả, sự tình không giải quyết được gì, ai biết sau đó không lâu lại có chết người, Tiểu Quang cùng bạn gái quyết định dời khỏi nhà trọ, mà ở tại bọn hắn trước khi rời đi một ngày, Tiểu Quang bạn gái cũng đã chết, hắn quyết định tìm ra hung thủ ."

Tiểu Quang là ai ?

Lãnh Quang ở bên trong hàm chính hắn?

Không đúng, hắn là ở bên trong hàm bạn gái trước, dù sao trong sách là Tiểu Quang bạn gái trước chết.

Không thể suy nghĩ nhiều.

Tiểu thuyết mà thôi tiểu thuyết mà thôi.

Lâm Uyên vẫn là rất tôn trọng Lãnh Quang tên đối thủ này, này từ hắn nguyện ý hoa nửa ngày thời gian tới đọc « nhà trọ » liền nhìn ra được.

Bộ này tiểu thuyết, toàn bộ tử vong cảnh tượng đều tại trong căn hộ.

"Mật thất giết người kiểu ."

"Hung thủ có chứng cứ vắng mặt ."

"Khó nhất hung thủ là ai ."

Lâm Uyên một bên nhìn, một bên phát động tiểu não gân, cùng Tiểu Quang đồng thời đoán hung thủ.

Lãnh Quang loại này kiên định truyền thống trình thám loại, là một cái thuần túy bản cách người yêu thích, cho nên hắn tiết lộ ra ngoài đầu mối vẫn đủ nhiều.

Lâm Uyên căn cứ đầu mối đoán hung thủ, rất nhanh liền phong tỏa nhân tuyền.

Nhưng khi vào buổi trưa, chuẩn bị ra ngoài ăn cơm xong, vừa vặn thấy tiểu thuyết kết cục Lâm Uyên vẫn bị kinh ngạc một chút:

"Hung thủ lại là bị bệnh liệt giường tiểu hài?"

Tuy nhưng trong quá trình này, Lâm Uyên cũng là không phải không có hoài nghi qua tiểu hài, nhưng theo mấy cái đầu mối xuất hiện, hẳn lại bỏ đi sự hoài nghi này.

Bây giờ nghĩ lại, mình cũng trùng kế sách của Lãnh Quang.

"Thật bất ngờ chứ?"

Kim Mộc tựa hồ so với Lâm Uyên xem trước hoàn « nhà trọ », hẳn thấy Lâm Uyên nhìn xong tiểu thuyết, mở miệng cảm khái nói:

"Lãnh Quang trình thám tiểu thuyết luôn là tràn đầy kinh khủng cùng huyền nghi không khí, để cho người ta nhìn xong cảm giác cổ lạnh suu suu, coi như không viết trình thám, hẳn chỉ một viết kinh khủng tiểu thuyết cũng khẳng định có thể bán rất tốt."

"Mỗi người cũng che giấu một ít chuyện."

"Đây là « Roger nghi án » bên trong dùng qua thủ pháp đầu rồi, mà động cơ giết người, chính là trưởng thành sớm hài tử không cách nào nhìn được các nam nhân đối với chính mình độc thân mẫu thân quấy rầy thậm chí tổn thương, hẳn thậm chí sát hại bản muốn trở thành cha mình nam nhân."

Lâm Uyên gật đầu.

Câu chuyện này có một cái rất tốt ý tưởng.

Có một số việc, chỉ có con nít có thể làm được, đây là một cái rất lớn nhắc nhở, nhưng mình lại không có đoán được.

Hiển nhiên, Kim Mộc cũng không có đoán được.

Này đã nói lên Lãnh Quang ở cho ra rất nhiều đầu mối dưới tình huống, vẫn thành công chiến thắng tuyệt đại đa số độc giả.

"Chúng ta có chút không ổn."

Kim Mộc vỗ một cái « nhà trọ » mặt bìa nói: "Bộ này bây giờ tiểu thuyết trên mạng đánh giá rất tốt, cơ bản cũng coi là Lãnh Quang trước mắt mới chỉ lớn nhất đại biểu tính tác phẩm, này nói không chừng còn phải cảm tạ lão bản người, vì 100% thắng người, Kim Mộc bộc phát tiềm năng."

Giống như hai người muốn thi tỷ số đếm một dạng.

Một người trong đó bình thường chỉ có thể thi bát thập phần, lần này lại đang so đấu dưới áp lực, thi ra 9 thập phần, có thể nói vượt xa bình thường phát huy!

Trên Internet chú ý trang này Văn Đấu bạn trên mạng nhiều vô cùng, cái này cũng từ mặt bên chạm vào Lãnh Quang bộ này « nhà trọ » lượng tiêu thụ.

Mà làm Lãnh Quang dám lấy ra tiến hành Văn Đấu tác phẩm, bộ tác phẩm này cũng xác thực không để cho các độc giả thất vọng.

Theo càng ngày càng nhiều nhân nhìn xong « nhà trọ » , trên mạng rất nhanh thì nhiều hơn vô số biểu dương tiếng.

"Lãnh Quang lão sư đây là lại chế huy hoàng rồi, bộ tác phẩm này so với hẳn lúc trước trình thám đặc sắc hơn! Hung thủ đũa nhỏ này có chút luyện mẫu tình tiết, thủ pháp giết người cũng không phức tạp, không phải là mượn thân phận che giấu, cộng thêm những người lớn đều có mỗi người bí mật mà nhiều loạn chân thực đầu mối mà thôi, làm Lãnh Quang fan, ta có thể không khách khí tuyên bố, tràng này Văn Đẩu thắng lợi thuộc về Lãnh Quang."

"Lãnh Quang ôn, thiết ôn, chân vịt ôn, cố sự rất đáng sợ, kết vĩ rất kích thích, đáng tiếc ta đã đoán hung thủ, mặc dù ta không có tìm được đáng giá gì tin tưởng đầu mối, chỉ là cảm giác muốn như vậy thiết kế."

"Lãnh Quang quả thật rất ôn, này còn phải tiếp tục đầu ấy ư, Sở Cuồng rất khó lật a."

"Mù đoán một chút trung không ý nghĩa a, nhìn trình thám tiêu thuyết là như vậy, có lúc sẽ dựa vào giác quan thứ sáu mù đoán, cũng có thể đoán được hung thủ, dù sao có hiem nghi liền những người đó, chẳng qua nếu như là Sở Cuồng cái loại này tự quý thức lối viết, người khả năng mù đoán đều vô dụng, cho nên ta không cảm thấy Lãnh Quang liền nhất định thắng."

"Ai có thể nghĩ tới Lãnh Quang bỗng nhiên bạo nổ loại, mặc dù ta cảm giác Sở Cuồng phân thắng không lớn, bất quá còn có cơ hội."

"Hiếu kỳ là Lãnh Quang sẽ một phương diện nghiền ép, hay lại là hai người có tới có lui tỷ đầu?"

"Nếu như là « Roger nghi án » loại trình độ này, ta cảm giác Sở Cuồng là có thể đánh một trận, hiện ở vấn đề chính là, tự quý lần đầu tiên xuất hiện hài hước đã dùng hết, Sở Cuồng tiếp tục dùng tự quý lời nói, được càng thêm Cao Minh mới được."

"Các người có phải hay không là quên cái gì? Nước trước tất bại, Sở Cuồng nhưng là hậu thủ (tức cười)."

"Sở Cuồng lão tặc người này tà hồ địa phương chính là, người càng cho là hẳn này ba không được, hẳn này một lớp càng có thể làm!"

" . "

Mặc dù hướng gió có chút hướng Lãnh Quang ngã, nhưng ủng hộ Sở Cuồng Nhân cũng vẫn có không ít, chỉ là tất cả mọi người thừa nhận Lãnh Quang lần này phát huy đạt tới cá nhân hẳn trình độ cực hạn.

Kinh khủng, huyền nghi, hẳn đều làm rất khá.

Lâm Uyên cũng thừa nhận, hẳn còn cố ý đem « nhà trọ » trọng nhìn qua một lần, âm thầm cảm khái một phen bản cách trình thám quả nhiên mị lực vô cùng.

Trong căn hộ mỗi người đều có thể là hung thủ, cái loại này cảm giác kinh sợ không chỗ nào không có mặt, thích cái này giọng nhân sẽ phi thường

hưởng thụ quá trình này.

Bộ này tiêu thuyết tôi Cao Minh địa phương ở chỗ, trinh thám nói một câu nói như vậy:

"Rất nhiều người trưởng thành giống như hài tử như thế, đạo đức bên trên không có trở mã hoàn toàn."

Những lời này lời ngầm là:

"Rất nhiều hài tử bởi vì tuổi tác duyên cớ, đạo đức còn không có trở mã hoàn toàn."

Nguyên lai nơi này đã ám chỉ hung thủ a.

Đôi với lần này Lâm Uyên là cao hứng, hấn cao hứng tôi Đại Lý do là, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » nghênh đón một cái rất có thể đánh, đồng thời lại nhất định thất bại đối thủ.

Đồng dạng là mật thất giết người hoàn cảnh.

Vô luận là động cơ gây án hay lại là thủ pháp giết người, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » cũng nhất định càng vượt qua mọi người ngoài tưởng tượng!

Bây giờ Lãnh Quang đã hoàn thành nước trước.

Lâm Uyên rút cuộc dùng Sở Cường tài khoản hồi phục Lãnh Quang —— Hấn còn có ý kiểm tra một chút, không có đăng sai hào.

Trả lời nội dung cũng đơn giản, giống như là ở theo thông lệ thông báo:

"Sách mới « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » đem ở một tuần sau phát hành."

Đây là Kim Mộc cùng Ngân Lam Thư Khố định xong xuất bản thời gian.

Lúc đó Kim Mộc đã xem xong « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông », nhìn xong quyển sách này hấn chỉ nói hai chữ, này hai chữ một lần để cho Lâm Uyên có chút sợ hết hồn hết vía:

"Ồn."

Chương 332: Kinh điển tất đọc

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Ngân Lam Thư Khố không có lập tức phát hành « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông », mà là muốn một tuần sau lại đem bộ này tiểu thuyết phát ra ngoài cùng Lãnh Quang đánh lời dài là có nguyên nhân. Hai nguyên nhân.

Đang nói rõ hai cái này nguyên nhân trước, phải có nhắc Ngân Lam Thư Khố bên này ngày hôm qua bắt được « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » sau đó đọc thể nghiệm ——

Tươi đẹp!

Khen ngợi!

Rung động!

Làm Nhà Xuất Bản thứ nhất nhìn xong « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » tổng biên tập Tào Đắc Chí, hắn thấy bộ này tiểu thuyết kết cục thời điểm, thậm chí ở phòng làm việc kinh hô thành tiếng, hai chữ:

"Ngru bức!"

Lúc đó Tào Đắc Chí thanh âm vang, truyền khắp toàn bộ trình thám ngành, đem không ít biên tập cũng hù dọa.

Không chỉ có trình thám ngành.

Trên thực tế, thậm chí ngay cả cách vách tạp chí ngành cũng có thể nghe được đặc chí thét chói tai, còn nghị luận một lớp.

"Đặc chí lại xem banh so tài?"

"Gần đây không có gì trận bóng đi."

"Vậy hắn hưng phấn cái gì tinh thần sức lực."

" "

Cách vách tạp chí ngành thảo luận trong chốc lát.

Xem ra cách vách ngành cũng bị đặc chí tiếng kêu sợ hết hồn.

Mọi người nhớ đặc chí lần trước ở công ty kêu lớn tiếng như vậy, hay lại là đi làm nhìn lên trận bóng, kết quả chính mình ủng hộ nhiều năm đội bóng lần đầu tiên đoạt cúp thời điểm.

Lần đó kết quả là đặc chí bị khấu trừ một ngàn khối tích hiệu tiền thưởng.

Mặc dù bởi vì Ngân Lam Thư Khố trình thám ngành phát triển không được, đặc chí một mực không có gì tiền thưởng là được.

Chỉ là để cho vốn cũng không giàu có công ty tôi Cùng Chủ biên tuyệt thượng gia srong một chút mà thôi.

Lần này không có vừa vặn đi ngang qua lãnh đạo, đặc chí tránh được một kiếp.

Ít nhất ngày hôm qua buổi sáng, không ít người đều là nghĩ như vậy.

Nhưng mà ngay tại chiều hôm qua, trình thám ngành tựa hồ bị đặc chí lây bệnh, phát điên một loại hét rầm lên, lần này thanh âm vang trực tiếp truyền khắp toàn bộ công ty ——

Rất nhiều ngành đều bị kinh động.

Phải hình dung như thế nào đây?

Giống như học sinh thời kỳ người êm đẹp bên trên đến giờ học, lớp cách vách bỗng nhiên phát ra điên tiếng cuồng hô, làm người tâm lý mười ngàn người hiểu kỳ.

Thế nào rồi hả?

Lớp cách vách lão sư toàn bộ bị bệnh?

Chỉ có giáo viên thể dục thân thể khỏe mạnh có thể cho mọi người lên giờ học?

Rốt cuộc trách?

Hung phấn đến này bức dạng?

Tại sao ta có chút hâm mộ?

Ngược lại cách vách tạp chí ngành các biên tập là tốt như vậy kỳ.

Còn có tạp chí ngành biên tập thừa dịp nghỉ ngơi, len lén chạy tới hỏi tình huống.

"Chúng ta ngành năm nay tích hiệu có trông cậy vào!"

Trình thám ngành biên tập hưng phấn giải thích vừa mới phát ra cuồng hô nguyên nhân, trên mặt tựa hồ còn lưu lại đồ ửng.

"Vị kia đại lão mang bay?"

Đều là do biên tập, tự nhiên biết ngành tích hiệu có hi vọng nào, thường thường đều là nên ngành một vị lão sư ra bộ Thần Tác.

Ở tiểu thuyết giới, một bộ Thần Tác nuôi một cái ngành là không thành vấn đề.

"Trình thám ngành còn có khác đại lão sao?"

Trình thám bộ biên tập chuyện đương nhiên nói: "Sở Cuồng a! Hấn tân tác .

Ây, người không hiểu trình thám, ta đây sao với người hình dung đi, Sở Cuồng tân tác là muốn Phong Thần!"

" "

Tạp chí bộ biên tập ở chốc lát mộng bức sau đó, bỗng nhiên có chút trong lòng chua xót.

Nguyên nhân cụ thể tạm không lắm lời.

Sau đó nói hội tiểu thuyết muốn ở một tuần sau mới có thể phát hành hai nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất:

Tào Đắc Chí muốn tìm một vị trình thám giới đại lão vì « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » viết tự, lấy đi đến vì bộ này tiểu thuyết tuyên truyền mục đích.

Này cần thời gian.

Bộ này tiểu thuyết quá mạnh mẽ, phải nhất định tìm một vị địa vị cực Cao lão sư viết tự.

Dưới tình huống bình thường, Tào Đắc Chí muốn tìm trình thám giới đại lão cho dưới cờ tác gia sách mới viết tự, yêu cầu đi tình lập quan hệ, ngược lại là không phải một chuyện dễ dàng.

Dù sao viết tự vật này lại không tiền nhuận bút, tác gia địa vị không cân bằng lời nói, nhân gia dựa vào cái gì viết tự giúp người thôi phỏng?

Nhưng .

Nếu như là cho « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » viết tự, Tào Đắc Chí tin tưởng coi như là những thứ kia đỉnh cấp trình thám tác gia cũng sẽ không cự tuyệt!

Bọn họ quá mức Chí Nhạc như thế!

Ai không muốn cho một bộ nhất định sẽ trở thành kinh điển mãnh liệt viết tự đâu rồi, cho loại này tác phẩm viết tự đối viết tự tác gia mà nói cũng là một loại vinh dự!

Cái nguyên nhân thứ hai:

Tào Đắc Chí hi vọng « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trước tiên có thể đưa đến văn nghệ hiệp hội dưới cờ trình thám hiệp hội chấm điểm, bộ tác phẩm này muốn ở phát hành trước tự lấy số điểm nghiên ép Văn Đẩu đối thủ.

Này giống vậy cần muốn mấy ngày.

Về phần ngày này ngành quá huyền não mà bị công ty lấy vô kỷ luật làm lý do thông báo phê bình, Tào Đắc Chí cũng không thêm để ý.

Đem người làm đứng ở trước mặt Kim Sơn thời điểm, người ông chủ bỗng nhiên gọi điện thoại cho người nói, tháng này trừ người nhiều chút tiền thưởng, người cũng sẽ không để ý, thậm chí có điểm buồn cười.

Tỷ dụ có lẽ không thích hợp, nhưng Tào Đắc Chí bắt được « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » thời điểm, quả thật có loại nắm giữ Kim Sơn phóng khoáng.

Sau đó Tào Đắc Chí không khỏi nghĩ tới chính mình lần đầu tiên nhìn « Roger nghi án » thời điểm.

Khi đó hẳn cố nhiên cảm thấy Sở Cuồng tác phẩm rất tốt, nhưng lại chưa bao giờ từng nghĩ, chính mình đang ở làm chứng trình thám giới Tân Thần quật khởi!

Nguyên lai tự quỹ chính là Sở Cuồng vận động nóng người mà thôi.

Nóng người xong sau bắt đầu nghiêm túc Sở Cuồng, mới thật sự là kinh khủng!

Trên thực tế.

Chỉ là « Roger nghi án » bộ tác phẩm này phát hành, đã để cho trinh thám ngành năm nay công trạng lộ ra chẳng phải phóng hồng rồi.

Trung bình một chút công ty năm nay trước mắt trung bình lượng tiêu thụ, mỗi người số liệu thật giống như lộ ra tạm được ——

Không sai.

Sở Cuồng tác phẩm lượng tiêu thụ, cùng ngành còn lại trinh thám tác gia tác phẩm lượng tiêu thụ thống kê chung một chỗ, sau đó trung bình một chút, công trạng quả thật lộ ra tạm được.

Đây chính là cái gọi là một người nuôi một cái ngành!

Đem một đám nghèo ép hòa Mã Vân phóng chung một chỗ, tài sản trung bình một chút, mọi người trung bình tài sản cũng sẽ rất lợi hại.

Sở Cuồng chính là cái kia có thể phóng cao ngành công trạng trung bình giá trị bấp bùi.

Mà bây giờ.

Sở Cuồng bộ này tân tác, tựa hồ có mang bay toàn bộ ngành khuynh hướng, Tào Đắc Chí làm sao không kích động đến thét chói tai?

Mà ở mấy ngày kế tiếp trung.

Lục tục có tin tức tặng lại đến nơi này Tào Đắc Chí rồi.

"Katel lão sư đã vì « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » viết xong tự rồi, bản thân hẳn tự mình gửi tới, còn biểu thị có cơ hội hi vọng Sở Cuồng lão sư cũng cho hẳn tác phẩm viết một chút tự."

"Biết."

Tào Đắc Chí lộ ra trong dự liệu nụ cười.

Dù là Katel cũng không chống đỡ nổi « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mị lực a, thậm chí còn muốn cho Sở Cuồng cho hẳn cũng viết tự ——

Katel cũng sẽ không tùy tiện tìm người cho mình tác phẩm viết tự.

"Ngoài ra."

Tào Đắc Chí trợ lý biểu tình lộ ra vẻ kinh ngạc: "Trinh thám hiệp hội bên kia cũng cho ra « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » chấm điểm, đồng thời kia Biên lão sư để cho chúng ta đem tác phẩm đưa đi tham gia sang năm trinh thám thưởng."

"Giải thưởng khác nói, bọn họ đánh bao nhiêu phân?"

"Chính ngài nhìn. "

Trợ lý đem văn kiện đưa tới.

Tào Đắc Chí liếc nhìn chấm điểm, hô hấp rõ ràng hơi có chút dồn dập.

Trinh thám tiểu thuyết « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Trình thám hiệp hội chấm điểm: 92. 4

Thuận tiện nhắc một câu, « nhà trọ » chấm điểm là 79. 3, đây đã là không tệ số điểm.

Lại thuận tiện nhắc một câu, toàn bộ đề cho trình thám hiệp hội cho ra vượt qua chín mươi chấm điểm tác phẩm, toàn bộ đều là trong nghề công nhận siêu cấp đại làm!

Dùng trong nghề thường nói một câu chính là, "Có thể đề cho trình thám hiệp hội đánh ra 9 thập phần trở lên trình thám tác phẩm, toàn bộ đều là kinh điển tất đọc thư!"

Đây chính là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Chương 333: Ta hiện tại quên ăn cơm

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Đã thắng!

Đôi mắt gió tấp đi!

Phi Long cười mặt thức phát ra!

Tào Đắc Chí hành nghề tới nay lần đầu tiên cười như thế nắm chắc phần thắng, cảm giác mình rút cuộc giương lên nam Nhân Hùng phong, có đường đường trình thám ngành tổng biên tập ngang ngược ——

Đây mới thực sự là trên ý nghĩa "Ồn" .

Mà lúc này.

Ngoại giới còn không biết Sở Cuồng sách mới là mặt mũi nào.

Liên quan tới Sở Cuồng cùng Lãnh Quang tràng này Văn Đẩu kết quả, chính đưa tới trình thám giới lớn nhỏ tranh cãi.

Sau đó ở bỗng nhiên mỗi một khắc, toàn bộ tranh cãi đều biến mất.

Nếu như đem lưới thượng nhân môn tụ tập đến một gian bên trong phòng học, đại khái hiệu quả liền là bạn học môn đang ở lớp tự học bên trên khí thế ngất trời nói chuyện phiếm.

Ăn quà vật ăn quà vật, nói yêu thương nói yêu thương.

Bỗng nhiên, lão sư tới.

Sau đó, phòng học an tĩnh.

Khác nhau ở chỗ, mọi người thấy « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » tuyên truyền lúc, sinh ra chóc lát thất thần, mà là không phải đôi lão sư sợ hãi.

Bọn họ hoài nghi mình có phải hay không là nhìn lầm rồi cái gì.

【 Katel: Đây là Lam Tinh trình thám giới có thể đứng vào trước 10 tác phẩm. 】

【 đạt được trình thám hiệp hội 92. 4 phân, trở thành trình thám sử thượng chấm điểm bài danh thứ bảy tác phẩm. 】

【 Sở Cuồng tân tác, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , khả năng này là một bộ hoàn mỹ trình thám tiểu thuyết. 】

Tuyên truyền đại khái liền này ba câu nói.

Nhưng đối với trình thám giới mà nói, lại không khác nào Depth Charge!

Ầm!

Trình thám giới nổ khắp nơi nở hoa!

Từ trình thám nhóm tác giả đến yêu thích trình thám các độc giả, không một không phải là bị Ngự Lôi nổ lên đọt sóng!

"Trình thám giới đứng vào trước 10 tác phẩm?!"

"Ta vốn là muốn nói, Katel có phải hay không là thu tiền, nhưng phía sau cái kia tuyên truyền nói cho ta biết, Katel nói tựa hồ là sự thật, bây giờ ta cảm giác suy nghĩ có chút loạn, Sở Cuồng tâm tác cứ như vậy mãi?"

"Trình thám hiệp hội đánh ra 92. 4 phân! ? Chúng ta choáng váng!"

"Số điểm này ở trình thám sử thượng có thể xếp hàng Đệ Thất Danh, hôm nay toàn bộ trình thám người yêu thích cũng chứng kiến lịch sử, dù sao có thể đi vào trình thám chấm điểm xếp hạng trước 10 tác phẩm có thể là không phải hàng năm cũng sẽ xuất hiện."

"Lần trước trình thám hiệp hội cho tiêu thuyết đánh 9 thập phần trở lên còn phải ngược dòng đến năm năm trước ."

"Ta nhớ không lầm lời nói, « nhà trọ » chấm điểm không có bề tám mươi."

"Văn Đẩu? Còn đâu cái vệt nhi u."

"Lãnh Quang: Người trẻ tuổi không nói Võ Đức, cảm một bộ trình thám hiệp hội đánh hơn chín mươi chia ra làm phẩm tới đánh ta!"

"Đây là nghiêng về đúng một bên tru diệt đi ."

"Ta đi, Sở Cuồng rút cuộc viết cái gì, sao để cho Katel lão sư cùng trình thám hiệp hội cũng thất thủ?"

"Liên vượt quá bình thường! Mong đợi một vạn năm Văn Đẩu, kết quả Sở Cuồng còn không có chính thức xuất thủ, quang lão sư cảm giác đã không được!"

"Nước trước tất bại, cổ nhân không lần được ta!"

" "

Nổ lên đọt sóng mặc dù sẽ trở về mặt nước, nhưng rung động sóng gợn lại chậm chạp không thể tản đi, giống như là rung động từng vòng mở rộng, cuối cùng ảnh hưởng đến trình thám giới người sở hữu, đó là trình thám giới tập thể dâng lên mong đợi ——

Đối Sở Cuồng tâm tác mong đợi!

Phải biết, trình thám hiệp hội vẫn là rất công chính, trước mắt mới chỉ gần như chưa từng xuất hiện trình thám hiệp hội chấm điểm cùng công chính khác khá xa tình huống.

Huống chi, còn có Katel cùng trình thám hiệp hội ấn chứng với nhau!

Nếu như nói « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » là có thể tái nhập trình thám sử tác phẩm, kia Katel chính là trình thám sử thượng có thể đứng vào trước 10 nhân vật!

Hắn cho dù là vì mình bạng hiệu, cũng không khả năng cho Sở Cuồng đánh loại này quảng cáo giả dối.

Cho nên một cái tất nhiên sự thực là, Sở Cuồng trình thám tâm tác, khả năng thật là kinh điển cấp!

Phải nói Ngân Lam Thư Khô tuyên truyền ở cá rán, giờ phút này đó trình thám giới người người đều là ngư, bao gồm Văn Đẩu khổ chủ Lãnh Quang. Khô chủ cái từ này, là mọi người mới vừa cho Lãnh Quang mặc lên đầu hàm.

Chủ động với Sở Cuồng nói lên Văn Đẩu, muốn tiến hành liên quan tới trình thám tỷ thí, kết quả nhân gia tác phẩm còn không có phát hành liền được trong nghề đỉnh cấp tạp ti chứng nhận tuyên truyền, hơn nữa vừa lên tới chính là "Tái nhập trình thám sử" loại này đánh giá, người để cho người ta Lãnh Quang nghĩ như thế nào?

Liền thua?

Ta ngay cả hần thư cũng không thấy, người nói cho ta biết, ta cũng đã thua? Sở Cuồng còn không có chính thức xuất thủ, ta liền ngã xuống?

Lãnh Quang muốn nói:

Ta không phục!

Nhưng quay đầu nhìn một chút trình thám hiệp hội cho « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » đánh ra chấm điểm cùng với Katel cho ra đánh giá, Lãnh Quang bất đắc dĩ phát hiện, chính mình thật thua thảm.

Này đã là không phải người trẻ tuổi không nói Võ Đức vấn đề.

Này trực tiếp chính là "Văn Đẩu" trở thành một giấy nói không vấn đề.

Con kiến cùng con voi sẽ có quyết đấu cách nói sao?

Câu trả lời là không.

Trình thám hiệp hội chấm điểm cùng Katel đánh giá đã trước thời hạn tuyên bố kết quả, Lãnh Quang có chút bực bội.

Không thể nào không bực bội.

Nhưng cùng lúc Lãnh Quang vừa lại thật thà có chút hiếu kỳ.

Đây là một phần thuộc về trình thám người tốt kỳ, ít nhất này phần hiếu kỳ bên trong, không sảm bất kỳ tạp chất gì.

Hắn muốn biết, đó là một bộ cái dạng gì tác phẩm?

Hoặc có lẽ là, mình rốt cuộc là thế nào thua?

Nếu như ngay cả điều này cũng không biết cũng quá oan uổng.

Cũng may này là không phải thuộc về Lãnh Quang cùng Sở Cuồng hư không tỷ thí, tràng này mặc dù Văn Đẩu đã biến hình có kết quả, nhưng đúng là vẫn còn muốn chu đáo đến cụ thể vẫn tự bên trên.

Chờ vô số người mong đợi, « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » ban bố!

Sau đó.

Có người đem ngày này gọi là là trình thám giới "Sở Cuồng Nguyên Niên" . Ở nơi này một ngày.

Lãnh Quang bởi vì thức dậy vẫn, liên tục chạy chung quanh tam gia Thư Điem, đều không có thể thành công mua được « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Không ít Thư Điem, cũng là ngày đó bán khánh trạng thái.

Cuối cùng về đến nhà, Lãnh Quang phát hiện mình nhận được một phần Ngân Lam Thư Khố cố ý gửi tới chuyển phát nhanh.

Bên trong bao quanh một quyển « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Không có đi ác ý suy đoán Ngân Lam Thư Khố dụng ý, Lãnh Quang trước tiên trở lại thư phòng, mở ra « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Trang tên sách là Katel vì tiểu thuyết viết tự:

"Ta quên lần đầu tiên nhìn trình thám tiểu thuyết là lúc nào, nhưng ta nhớ được lần đầu tiên nhìn trình thám tiểu thuyết lúc là như thế nào kích động cùng rung động, nhiều năm sau đó ta thành có chút danh tiếng trình thám tác gia, lại phát hiện mình rất khó tìm lại được có thể đã động chính mình trình thám tiểu thuyết, ta cho là ta trình thám chi tâm đang ở dần dần chết lặng, nhưng khi ta mở ra « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , ta biết là không phải lòng ta chết lặng, mà là trình thám giới quá lâu chưa từng xuất hiện tân kinh điển mãnh liệt, cho tới chúng ta giác quan quá lâu không có bị tân kích thích, ta không muốn để cho mọi người ở một phần tự bên trên trễ nãi quá nhiều thời gian, bởi vì xuất sắc phải không cho chờ đợi, nguyện các người hưởng thụ chuyện này Đông Phương đoàn xe." Rất ngắn tự.

Đều là nhiều chút khen ngợi.

Ở còn lại trong tiểu thuyết rất thường gặp, nhưng bởi vì đây là Katel viết cho nên có không đồng ý nghĩa, dù sao thì Lãnh Quang đối Katel hiểu, hẳn vẫn là lần đầu tiên thấy Katel như vậy khen đồng hành.

"Bắt đầu đi."

Bình tĩnh sau giờ ngộ, Lãnh Quang mở ra một quyển « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Đọc đến một chữ cuối cùng, hẳn đem tiểu thuyết cẩn thận từng li từng tí khép lại, bỏ vào chính mình dễ dàng nhất tiếp xúc được.

"Khi còn bé ta môn học không được, không thích làm bài tập, ngày thứ 2 liền kiếm có nói quên viết, lão sư tổng hội mắng ta một câu, vậy sao người chưa quên ăn cơm?"

"Bây giờ ta muốn nói với lão sư một câu, ta này thiên chân quên ăn cơm."

Đây là Lãnh Quang sau đó tiếp nhận phỏng vấn lúc nói ra một phen.

Phỏng vấn địa ở nơi này cái thư phòng, bối cảnh trong giá sách, để một quyển hiển nhiên « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Sau đó, cuộc phỏng vấn này không giải thích được phát hỏa, trực tiếp đưa đến Lam Tinh Văn Đẩu, có một cái trừ danh mà thể diện nhận thua ngạnh kêu:

"Ta hiện tại quên ăn cơm" .

Thua hết Văn Đẩu nhân đều thích nói như vậy, uyển chuyển biểu đạt chính mình đối với đối thủ khâm phục cùng chịu phục, đồng thời cho mình cất giữ một phần thể diện.

Bạn trên mạng phiên dịch tới chính là: "Ta nhận thua."

---

ps: Không khỏi đem Lãnh Quang hình tượng nhớ lại Thành lão la là chuyện gì xảy ra.

Chương 334: Hercule Poirot phát hỏa

Thực ra Lãnh Quang đọc sách tốc độ cũng không nhanh, huống chi hẳn mua sách cũng làm trễ nãi không ít công phu.

Hắn trễ nãi công phu, đã đầy đủ « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » nhóm đầu tiên độc giả viết ra một đống lớn bình luận sách, thậm chí nổ một ít lời đê.

Trên thực tế.

Chân chính phản hưởng chính là từ nhóm đầu tiên độc giả cho ra đánh giá bắt đầu, mà một cái trình thám diễn đàn, là là trở thành trên mạng thứ nhất nổ mạnh sân thượng!

Trình thám diễn đàn là trình thám mê căn cứ.

Hardcore trình thám người yêu thích số lượng đúng vậy thấp!

Đó là ở trình thám hiệp hội cùng Katel tướng hô ân chứng sau vẫn không có bị « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » nội dung cô phụ độc giả mong đợi; cũng là trình thám người yêu thích khi lấy được chung cục thỏa mãn đi sau ra tiếng kia gần như thỏa mãn thân cùng ngâm.

Bá bá bá!

Vô số bài post như nấm mọc sau mưa Măng điên cuồng như vậy hiện lên!

Có lẽ không có một bài post có thể đại biểu người sở hữu tâm tình.

Bất luận kẻ nào có không giống nhau cảm xúc, nhưng mọi người đối mặt bộ này tiểu thuyết rung động là nhất trí!

"Ta đã cho ta đang nhìn một bộ truyền thống trình thám, Sở Cuồng ở viết tự quý, hơn nữa bị liên tiếp lừa hai lần, lần này ta đang nghĩ, vô luận Sở Cuồng nội dung cốt truyện như thế nào truyền thống, ta đều tin tưởng này tất nhiên là một lần Hoa Lệ tự quý, kết quả ta nhìn thấy kết vĩ thời điểm trực tiếp quý . Sở Cuồng thật bắt đầu viết truyền thống trình thám rồi!"

Này cái bình luận điểm đáng khen cực cao!

Giống như Lâm Uyên kế hoạch như vậy.

Hắn tác phẩm có thể là tự quý, cũng có thể là truyền thống, hư hư thực thực giữa, để cho độc giả không nhìn thấy cuối cùng, không đoán được câu trả lời!

Phía sau bài post, điểm đáng khen cùng trả lời giống vậy không thấp.

"Nhìn xong bộ này tiểu thuyết, ta bắt đầu tin tưởng « Đông Đông Điều Kiềm Trụy Lạc » thật là Sở Cuồng đối tự quý trên chọc cùng cảnh tình, sau đó

bỗng nhiên có chút đồng tình Lãnh Quang lão sư, người không việc gì lay hấn Văn Đẩu liên quan cấp ."

"Nên đề đã siêu cường!"

"Một hơi thở thấy Hercule Poirot vạch trần chân tướng thời điểm, không khoa trương nói một câu, biết được hung thủ một người một đao làm chết người bị hại thời điểm con mắt thiếu chút nữa kinh bạo, thật tê cả da đầu, nổi da gà toàn bộ mẹ nó dậy rồi!"

"Katel tự không gạt ta! Thân Tác! Thôi bạo nổ!"

"Nhìn trước ta cảm thấy được trình thám tiểu thuyết châm điếm có phải hay không là hơi cao, nhìn xong ta đang nghĩ, này phân quả thật là không phải đánh thấp? Đây chính là sách giáo khoa cấp bậc trình thám tiểu thuyết a này!"

"Hercule Poirot Hercule Poirot Hercule Poirot! Ta yêu thích rồi cái này quả dứa rồi!"

"Ha ha ha ha Hercule Poirot danh tự này xuất hiện, khả năng chỉ là Sở Cuồng lúc ấy muốn ăn quả dứa rồi."

" Xin lỗi, Sở Cuồng là thần!"

"Xin lỗi, bởi vì tự quý còn đối với Sở Cuồng ôm thành kiến, nhìn xong quyển này tân tác tự mình vui lòng phục tùng, kết cục phi thường chữa, ta một mực hi vọng ở nơi này ô trọc trần thế, ở luật pháp chiếu sáng không tới hoặc là không nghĩ chiếu sáng xó xỉnh, sẽ có một con vô hình tay nâng lên xét xử lợi kiếm, như này mười ba cái gọi là hung thủ, thấy Hercule Poirot quyết định cùng cuối cùng mấy hàng thời điểm, tâm lý cảm giác vô cùng ám áp, cứ việc ta làm không là cái gì, là một cái nhỏ nhặt không đáng kể gia hỏa, ta còn là nguyện ý dùng ta nhỏ nhặt không đáng kể ngũ tinh đánh giá, biểu đạt ta đôi loại này hành vi cùng loại này hiểu kính ý."

"Bị người hại là thi bạo người, mười ba cái bị người hại . Rất rung động, theo cùng tối sau đó xoay người, Hercule Poirot soái nổ! Trong đầu ta đã vang lên hành khúc rồi! bgm sẽ dùng « Ghost Prelude » như thế nào đây?"

"233 3, Sở Cuồng có Tiện Ngư để cho Tiện Ngư viết bài hát chứ sao."

"Hercule Poirot là trình thám sử thượng vị thứ nhất bỏ qua cho phạm nhân trình thám đi ít nhất ta là lần đầu tiên thấy loại này lối viết . Có lẽ lúc này có tranh cãi, nhưng ta muốn nói với Sở Cuồng, làm trông rất đẹp!"

" "

Trong bài post lập đi lập lại có người Đề Ba Lạc.

Hercule Poirot quyết định, càng làm cho mọi người lập đi lập lại thảo luận. Có người đem trong tiểu thuyết văn tự cắt ra Hercule Poirot cho ra hai cái lựa chọn thời điểm nói:

【 mọi việc hoặc là đối hoặc là sai,
Mà các người . 】【

Hắn là trâm mặc rất lâu, mới mê mang nói ra một câu nói như vậy: 【 ta không cách nào làm ra nghĩ rằng. 】

Hắn giao cho hắn người chọn.

Mà làm mọi người lựa chọn loại thứ nhất kết luận hung thủ vô tội Hercule Poirot tháo cái nón xuống bái một cái tuyên bố hắn thôi lui ra án này cũng ở trong tuyết chậm rãi xoay người rời đi.

Cái gì là hiền lành, cái gì là tà ác?

Đây là Hercule Poirot lần đầu tiên không phân rõ nhưng lại mê đảo vô số độc giả!

Mọi người tựa hồ thấy trong tuyết đạo kia cô độc đi trước bóng lưng, vừa đi, một bên suy nghĩ .

Trên thực tế, xem qua « Roger nghi án » độc giả cũng vô cùng rõ ràng Hercule Poirot là một cái bao nhiêu kiêu ngạo, biết bao có nguyên tắc nhân.

Mọi người thói quen Hercule Poirot cơ trí cùng Thần Đoạn án kiện!

Có thể để cho hắn nói ra "Ta không cách nào làm ra nghĩ rằng" là không tưởng tượng nổi.

Giống như hắn cuối cùng thôi lui ra vụ án như thế.

Bởi vì không tưởng tượng nổi, cho nên các độc giả mới có thể cảm động lây đến Hercule Poirot cảm giác đau khổ cùng lựa chọn!

Giờ khắc này, Hercule Poirot đã thành vô số trong lòng người công nhận Đại Trinh Thám!

Phải biết, "Thế giới danh Đại Trinh Thám" là tiểu thuyết giao phó cho Hercule Poirot thiết lập.

Bút, có thể ở trong tiểu thuyết tùy ý thiết lập, cái gì toàn thế giới đẹp trai nhất nam nhân, toàn thế giới đẹp nhất nữ nhân vân vân.

Tam Lưu tác gia, chính mình thiết lập tự mình ý dâm.

Đỉnh cấp tác gia, cố sự cùng thiết lập vừa ra, độc giả tập thể cao triều, phảng phất thật có người kia tựa như.

Cái này gọi là bút lực.

Cho nên phải để cho độc giả thừa nhận "Hercule Poirot là thế giới danh Đại Trinh Thám", này có thể là không phải một chuyện dễ dàng, mà Sở Cuồng làm được dễ dàng rồi ——

Hai bộ tiểu thuyết đã đủ.

Dùng « Roger nghi án » chôn xuống cơ sở cùng phục bút.

Dùng « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mở ra tiếng tăm cùng nhận thức.

Tương lai Hercule Poirot cố sự có lẽ sẽ còn tiếp tục, nhưng đến giờ phút này rồi, Hercule Poirot vị này bỏ qua cho hung thủ danh trinh thám, đã nghênh đón ở độc giả trong tâm khảm đại hồng đại tử!

Đương nhiên.

Giải đố người yêu thích cũng bị chiêu cô đèn, giống như điều này bình luận nói:

"Vĩnh viễn không đoán được Sở Cuồng lão tặc bộ sách võ thuật! Đáng hận nhất một chút ở chỗ, Sở Cuồng lão tặc lời thề son sắt địa cho ra cục kỳ phức tạp thiết trí, thậm chí ngay cả buồng xe giảm đồ cùng nhân vật hành động thì gian biểu vân vân cũng bày ra rồi, ở ta vắt hết óc vẽ đây một trang giấy sau lại đột nhiên quăng ra hần phát minh mới không thể nào phạm tội kiêu! !"

Vâng.

Có rất nhiều độc giả đang đọc « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » thời điểm cũng định so với trình thám sớm một bước tìm ra chân tướng, đó là trình thám người yêu thích đọc này loại sách vỡ một yêu thích lớn.

Có thể làm mọi người thấy kết vĩ, rung động đồng thời, lại đều trọn tròn mắt.

Người có phải hay không là phạm quy nữa à!

Sở Cuồng, rút cuộc lại hoàn thành một loại tân trình thám kiêu!

Hung thủ lại ước chừng mười ba người!

Đương nhiên muốn "Lại", toàn bộ buồng xe các hành khách tập thể đóng lại hỏa gậy án, giúp lẫn nhau che chở, cung cấp chứng cứ vắng mặt, trực tiếp đưa đến toàn bộ chứng từ đều có thể là giả.

Này mẹ nó ai có thể muốn lấy được! ?

Người bình thường suy nghĩ hình thái, không cũng là hung thủ chỉ có một người sao?

Thình thoảng có hợp bọn gây án, tối đa cũng liền tầm hai ba người không phải sao?

Có thể ở bộ này trong tiểu thuyết, hết thảy thông thường trình thám phương thức đều không đúng, kết cục căn bản là toàn bộ! Viên! Thiện! Nhân!

Đồng thời, toàn bộ! Viên! Hung! Tay!

Cái này thì cùng lần đầu tiên nhìn tự quý, vô luận như thế nào cũng không đoán được hung thủ như thế, Sở Cuồng « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , đây cũng là một cái mới tinh trình thám kiêu!

Cơ bản không có cách nào đoán!

Cho nên mọi người xem xong, muốn không mộng bức đều khó khăn!

Chớ nói chi là, thẳng đến câu trả lời công bố trước, tất cả mọi người bản năng cho là, Sở Cuồng viết là tự quý.

Truyền thông hài hước cũng đánh tới.

Sở Cuồng cùng Lãnh Quang Văn Đẩu, tự quý cùng truyền thông tỷ thí.

Kết quả Sở Cuồng sách mới vừa ra, mọi người thấy đầu mới phát hiện, a, hàng này chính là thành tâm trêu chọc chúng ta chơi đùa, hần lần này cùng Lãnh Quang viết như thế, thuộc về truyền thống trình thám phạm vi!

Thậm chí, liền mật thất giết người kiêu cũng chênh lệch không bao nhiêu!

"Ta cảm giác Sở Cuồng thật là có khả năng nhất trên cọt độc giả tác gia rồi, hết lần này tới lần khác ta bị bắt chuẩn bị còn chịu đựng gian nan."

"Sở Cuồng khai sáng tự quý, nhưng Sở Cuồng từ không có nói qua chính mình chỉ có thể tự quý, hẳn lại là xấu tính, biết rõ mọi người có tư duy theo quán tính, chính là không giải thích lần này viết loại hình, bất quá cũng bởi vì hẳn không có giải thích, cho nên khi ta phát hiện đây là một bộ truyền thống trinh thám, đồng thời lại gần như lật đổ truyền thống trinh thám kiểu thời điểm, ta mới có thể trợn mắt hốc mồm!"

"Không hồ là lão tặc."

"Lão tặc đang điên cuồng đùa bỡn chúng ta cảm tình! Hẳn khẳng định núp ở chỗ nào cười trộm đây!"

"Bị đùa bỡn thảm nhất rõ ràng là Lãnh Quang, kéo Sở Cuồng tỷ thí, kết quả Sở Cuồng dùng Lãnh Quang am hiểu nhất truyền thống trinh thám đánh bại Lãnh Quang."

"Này thì tương đương với, Sở Cuồng dùng Lãnh Quang am hiểu nhất Trường Vũ công đánh bại Lãnh Quang, này liền có chút xấu hổ."

"Thương tiếc Lãnh Quang, mặc dù hàng này yêu bình phun, nhưng nhân gia cũng là không phải há mồm liền ra, bình phun cơ bản có lý có chứng cứ, lần này đụng Sở Cuồng, thật sự là vận khí kém đụng quý."

"Sở Cuồng này ba còn đánh phản tự quý độc giả mặt, trước « Đông Đông Điều Kiềm Truy Lạc » đi ra, là không phải rất nhiều người cũng nhờ nước bọt nói Sở Cuồng thì sẽ một cái tự quý ấy ư, trả lại cho thứ 2 bỏ phiếu, muốn phóng Sở Cuồng xuống ngựa, kết quả bây giờ Sở Cuồng liền rất rõ ràng nói cho mọi người: Ca truyền thống trinh thám so với tự quý chơi đùa còn xuất sắc hơn nha."

" "

Lần này liền là không phải nhớ lại cùng quá độ giải độc rồi.

Lâm Uyên đúng là loại ý nghĩ này.

Hẳn không muốn cho mọi người lưu lại chính mình chỉ có thể tự quý ấn tượng.

Cho nên, lần này phải dùng truyền thống trinh thám, hơn nữa phải nhất định là một bộ đủ nỗ tác phẩm.

Bây giờ, bộ tác phẩm này thật nỗ!

Truyền thống trinh thám, còn có thể sửa cũ thành mới, viết ra một chữ tất cả nhân viên hợp tác giết người kiểu!

Đơn giản là quý kê trung quý kê!

Trực tiếp đem trước những thứ kia đối Sở Cuồng khinh thường trinh thám mê mặt cũng đánh sung.

Thật sự giống như một ít độc giả bình luận như vậy, ai có thể nghĩ tới, Sở Cuồng truyền thống trinh thám, lại chơi đùa so với tự quý còn xuất sắc!

Trước cho Sở Cuồng đầu quá hắc phiêu, có một cái tính một cái, ở « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trước mặt tập thể phật đứng.

Mà tràng dư âm nổ, không chỉ có dao động đến độc giả, cũng dao động lật trình thám vòng được vô số .

Phải biết, trình thám tác gia, mới là đối trình thám tiểu thuyết nhạy cảm nhất một nhóm người.

Độc giả chỉ là ở khen ngợi câu chuyện này tinh diệu, trình thám nhóm tác giả, lại biết rõ như vậy cố sự muốn sáng tác đi ra kết quả nhiều khó khăn!
"Sở Cuồng quá yêu nghiệt!"

Ngày này, giống vậy học xong « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , một cái trình thám tác gia bày bên trong, có người dám cảm khái rồi một câu như vậy.

Bày bên trong, tất cả đều là + 1.

Chương 335: Thần chi 1 tay

Đôi mắt « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » như vậy một bộ kiệt xuất trình thám tác phẩm, toàn bộ trình thám tác gia đều chỉ có thể cảm khái cái này Sở Cuồng yêu nghiệt!

Thực ra rất khó tưởng tượng như vậy một bộ kinh điển đến có thể để cho trình thám hiệp hội đánh siêu cấp cao phân tác phẩm, lại xuất từ một cái trình thám kinh nghiệm cũng không nhiều tác gia tay ——

Sở Cuồng xác thực cao sản.

Sẽ viết ảo tưởng tiểu thuyết, còn cực kỳ giỏi đoán thiên, bước ngang qua hai đại lĩnh vực, tiểu thuyết giới cũng thừa nhận thiên tài tác gia.

Nhưng phải nói Sở Cuồng chân chính tiến hành trình thám sáng tác, thực ra cũng liền một bộ « Roger nghi án » mà thôi, kết quả lần đầu tiên vào trình thám vòng, Sở Cuồng liền mang đến Hoa Lê tự quý gió bão!

Đến khi hẳn thảng trước phát hành tên là « Đông Đông Điều Kiêu Truy Lạc » đoán thiên, mọi người cũng không có qua phân chú ý.

Để nghe một chút nói, chính là Sở Cuồng đôi tự quý bổ sung cùng phong phú;

Khó nghe một chút nói, hàng này chính là buồn chán cho nên đùa giỡn một chút độc giả, thuận tiện còn cầm đi một số lớn Blog tiền nhuận bút, kiếm đủ hài hước.

Tới đây mới thôi, Sở Cuồng cho trình thám vòng lưu lại ấn tượng, hay lại là một cái ý vào tài hoa lừa gạt một chút độc giả, đùa giỡn một chút độc giả, vui đùa một chút tự quý thiên tài mà thôi.

Mà cho đến Sở Cuồng ban bố « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông », trình thám vòng toàn bộ tranh cãi đều tại bộ tác phẩm này trước mặt vỡ vụn.

Không còn có người nói Sở Cuồng là nói năng tùy tiện tự quý người.

Cũng không có ai nói, Sở Cuồng chỉ là ý vào tài hoa lừa gạt độc giả.

Hắn càng giống như là thỉnh thoảng đùa giỡn một chút, thực ra ngực có rãnh trình thám đại sư!

Hắn gần như lấy một loại thành kính nghi thức cảm, hoàn thành một trận mới Vu Ba Lạc, chung kết Vu Ba Lạc trình thám tú!

Từ tự quý đến truyền thống .

Từ trò chơi làm đến cổ điển bản cách .

Làm xuyên qua từ đầu đến cuối nhân vật, Hercule Poirot đã có Phong Thần khuynh hướng!

Mà thân là Hercule Poirot chế, Sở Cuồng đến đây cũng được trình thám vòng nhóm tác giả trong tâm khảm cấp độ yêu nghiệt "Người mới" !

Ân, từ trình thám tác phẩm số lượng đến xem, Sở Cuồng vẫn là người mới. Nhưng người mới này quá đáng kinh khủng, đã không có trình thám tác gia nguyện ý dùng "Người mới" cái này hình dung để miêu tả Sở Cuồng rồi.

Cho nên "Yêu nghiệt" lối gọi này thật thích hợp.

Đây là một loại thuộc về Sở Cuồng gọi, ai bảo mọi người rất khó coi Sở Cuồng là làm một người mới đâu rồi, nào có người mới xuất đạo khởi điểm cao như vậy?

"Sở Cuồng đây là thành trình thám vòng mơ hồ mang theo, nói hần là Nhất Lưu trình thám tác gia, hần tác phẩm cũng vào trình thám chấm điểm trước 10 rồi, Văn Đẩu kết quả nghiền ép thân là Nhất Lưu trình thám tác gia Lãnh Quang, nhưng nói hần là Katel cái loại này định cấp trình thám đại sư lời nói, hần mới viết hai bộ trình thám mà thôi! Ân, ta cảm thấy được « Đông Đông Điều Kiềm Truy Lạc » không tính là trình thám."

Nghê có cho bất đồng tác gia xác định đẳng cấp thói quen.

Nhưng mọi người phát hiện, Sở Cuồng thì không cách nào xác định đẳng cấp.

Hần lý lịch quá cạn, hạn mức tối đa lại quá cao, bây giờ Sở Cuồng chỉ là tác phẩm quá ít, không biết đến Sở Cuồng tương lai sẽ là cái gì trình độ.

Ngược lại tràng này Văn Đẩu trung thảm bại Lãnh Quang, là chính nhi bát kinh Nhất Lưu trình thám tác gia, đây coi như là đánh giá Sở Cuồng bất chước một trong.

Có người lắc đầu: "Lãnh Quang này ba đụng có chút phẩm."

Có người cảm bất đồng ý kiến: "Nếu như là bại bởi « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » lời nói, không mất mặt, bởi vì đôi ai cũng cùng dạng."

Người trước thở dài: "Có thể cuối cùng là thua a, trở thành Sở Cuồng bối cảnh bản."

Người sau nghiêm túc nói: "Người không phát hiện mọi người cũng không có đi cười nhạo Lãnh Quang ấy ư, hần đúng là thua, nhưng hần lấy ra chính mình trình độ, chỉ là đôi thủ quá mức phi nhân loại thôi."

Ngay tại hai bên muốn tranh thời điểm, một vị tiền bối lên tiếng:

"Ai cũng không tư cách cười nhạo Lãnh Quang, đang ngồi trình thám tác gia có một cái tính một cái, bất cứ người nào đi lên với « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » đánh kết quả cũng giống nhau."

"Kiểu nào?"

"Đều phải chết."

Trình thám vòng trầm mặc.

Sở Cuồng bộ này « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » là đến gần vô địch tác phẩm, giống như vị tiên bối kia nói, là không phải Lãnh Quang vấn đề, ai tới đụng bộ này tiêu thuyết đều phải chết.

Rung động vẫn còn tiếp tục khuếch tán, cũng lấy trình thám diễn đàn làm vì khởi điểm, cuối cùng cuốn các đại tướng Quan Bình đài.

Trình thám hiệp hội quan võng chấm điểm xếp hạng trước 10 bên trong, « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » đã thu nhận sử dụng trong đó.

Tiểu thuyết bình luận khu liên cùng còn lại cao phân trình thám họa như gió, từng chuổi Thái Hồng thí.

"Sở Cuồng « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » áp dụng thuần túy nhất truyền thống hương vị, cho độc giả hiện ra một trận trình thám thịnh yển!"

"Theo thư viện trên thị trường càng ngày càng nhiều trình thám tiểu thuyết đều bắt đầu sử dụng tương tự bộ sách võ thuật, chúng ta thường thường thấy một món thảm án xảy ra, trình thám đến hiện trường làm một ít không người có thể biết khám tra, tiếp theo làm một ít xuất quỷ nhập thân điều tra công việc, càng hoặc là vì tìm đầu mối dứt khoát biến mất mấy ngày, sau đó chân tướng rõ ràng, bóc mở một cái bí mật kinh người, thân là độc giả chỉ có thể cảm khái một câu không hiểu rõ nghiêm ngặt, mà Sở Cuồng cho độc giả mang đến, là mọi người cùng trình thám công bình tỷ thí, hơn nữa còn tại án cái bên ngoài mang đến cho chúng ta nhân văn suy nghĩ, này là phi thường hiếm thấy."

Đúng vì có thể để cho kết cục đủ ngoài dự đoán mọi người, môn trước bất kể là vụ án hay lại là trình thám điều tra, đó là có thể nhiều không thể tưởng tượng nổi liên nhiều không thể tưởng tượng nổi, vì vậy kết cục quả thật đủ kinh người, có thể đều khiến ta cảm thấy có trước đọc những thứ kia đều vô dụng, liền chỉ cần thấy vụ án phát sinh cùng nhìn cuối cùng trình thám giải bí là được, cảm giác đọc trước điều tra bộ tiến hành cùng lúc tự mình hoàn toàn là người ngu ngốc, cái gì cũng không minh bạch, chỉ là thường thường thấy trình thám đại nhân cười thần bí, vạn sự rõ ràng trong lòng; mà đợi đến cuối cùng trình thám giải bí rồi sau, rốt cuộc hiểu rõ vụ án là chuyện gì xảy ra."

"Nói tốt độc giả cùng trình thám tỷ thí đây?"

"Sở Cuồng lần này tác phẩm liên hoàn toàn bất đồng, người không cần tiêu phí tâm tư đoán trình thám làm như thế nào điều tra, sẽ đem trình thám mỗi một bước điều tra cùng với hấn lấy được chứng cứ cũng đặt ở trước mặt độc giả, để cho độc giả cùng trình thám cùng đi phá án, ta sẽ không tự chủ tham dự trong đó, không có ở đây kiến thức chuyên nghiệp cùng điều tra tình huống hoặc chứng cứ phương diện làm khó độc giả, tận lực đền bù độc giả

đang đọc bên trên hoàn cảnh xấu, vì độc giả cung cấp một cái có thể cung cấp suy nghĩ sâu thượng, sau đó không đang điều tra các loại vấn đề bên trên làm văn, mà là chân chính làm được tình tiết ly kỳ khúc chiết, thêm hợp tình hợp lý. Để cho độc giả căn cứ tình tiết phát triển cùng chứng cứ từng bước tăng nhiều, đoán, đi suy nghĩ, ra kết luận lại lật đổ chính mình kết luận, sau đó sẽ tiếp tục suy đoán, suy nghĩ. Cho đến cuối cùng cho ra câu trả lời, độc giả suy nghĩ cũng một mực ở theo tình tiết phát triển, mà cho ra câu trả lời vừa hợp tình hợp lý lại nhất định ở ngoài ý liệu. Vì vậy không khỏi bội phục suy nghĩ kín đáo cùng ý tưởng khéo léo."

"Ta muốn những thứ kia không dám nói cho điều tra độc giả tình huống, thủ pháp cùng với vụ án chứng cứ trình thám cổ sự, không phải là sợ độc giả quá sớm liền đoán được kết quả còn đối với cổ sự mất đi hứng thú, nhưng là cái này hẳn ở cổ sự kết cấu cùng với tình tiết bên trên đi khai thác, mà là không phải đùa bỡn thông minh vật ẩn tàng gia đến biến hình lừa dối độc giả, chung quy là ưa thích đem trình thám Thần Hóa, thực ra căn bản cũng không có đem độc giả thả vào một cái cùng trong chuyện nhân vật ngang hàng địa vị, mà như vậy độc giả không chỉ có không chiếm được thú vui, càng không chiếm được chính là tôn trọng. "

"Nói nhiều như vậy, thực ra liền một câu nói, Sở Cuồng này ba là thần."

Giọng có chút tự truyền thông, có giãi đáp thối phồng một hiềm nghi, bất quá nhưng cũng biến hình để lộ ra một sự thật:

Sở Cuồng chính phục kén chọn truyền thống trình thám người yêu thích.

Trước đây không lâu Sở Cuồng cũng bởi vì « Đông Đông Điều Kiềm Truy Lạc » mà đưa đến tự mình ở trình thám giới tiếng tăm tràn ngập nguy cơ.

Kết quả « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » một phát bố, thế giới phảng phát thay đổi bộ dáng.

Mà trên cái thế giới này, có một người thì sẽ không thay đổi.

Người này chính là trứ danh Sở thôi, Thân Gia Thụy, hẳn ở bộ lạc bên trên

nói như vậy: "Nghe nói cờ vây có thần một trong tay cách nói, mà « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông », chính là thuộc về Sở Cuồng thần một trong tay!"

---

ps: Chương này ở bệnh viện cây số, trạng thái được ảnh hưởng, quay đầu sẽ sửa một cái, mọi người gánh vác đợi xuống.

Chương 336: Sở Cuồng fan phá trăm triệu

, "Chuyên nghiệp Sở thổi thượng tuyến."

"Chuyên chú Sở thổi một trăm năm."

"Mở miệng chính là Lão Sở thổi."

" "

Thân Gia Thụy này "Sở thổi" chi bây giờ danh cũng coi là toàn bộ lưới đều biết.

Thậm chí có đều là Sở thổi bạn trên mạng ở bình luận khu đi theo thổi, hiển nhiên là coi Thân Gia Thụy là thành Tinh Thần Lãnh Tụ.

Hắn bình luận khu, không ít người dùng thổi pháp, hay lại là Thân Gia Thụy lần trước dùng qua ba tự:

"Còn có ai?"

Thân Gia Thụy điếm đáng khen trả lời một cái cạn ly biểu tình.

Sở Cuồng "Còn có ai" trải qua Thân Gia Thụy tuyên truyền, lại đi sâu vào lòng người.

Lúc này là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mở bán ngày thứ 3.

Mà ở ngắn ngủi này trong vòng 3 ngày, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » lượng tiêu thụ đã đột phá mười triệu!

Tiệm sách môn một lần nữa thấy được Sở Cuồng đáng sợ kia bán thư năng lực!

Cùng lúc đó.

Sở Cuồng bộ lạc fan số người, cũng đang không ngừng hướng 100 triệu đại quan chạy thật nhanh, khoảng cách fan phá trăm triệu phỏng chừng cũng liền hai ngày này chuyện.

Hiển nhiên này cũng dựa vào « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » công lao.

Bộ tác phẩm này thành công chinh phục quá nhiều truyền thống trình thám mê!

Bởi vì trong sách Hercule Poirot rất được hoan nghênh, còn có giới hội họa fan, đặc biệt dựa theo trong tiểu thuyết đối Hercule Poirot nhân vật hình tượng miêu tả và nhân vật tính cách giới thiệu, sáng tác ra một ít Hercule Poirot hình tượng họa ——

Có lịch Tả Thực.

Cũng có lịch hoạt họa.

Những thứ này Hercule Poirot nhân vật ảo hình tượng xuất hiện, đại biểu các độc giả đối Hercule Poirot yêu thích cùng rộng rãi chú ý.

Mà ở nơi này đương miệng.

Còn có tin tức truyền ra nói, có nhiều gia điện ảnh chế tác công ty, đều có mua « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » điện ảnh bản quyền ý tưởng, cũng lúc đó liên lạc Sở Cuồng người đại diện.

Này có thể đưa tới rất nhiều độc giả mong đợi, thậm chí là trông mong ngóng trông!

Trên thực tế, trên địa cầu, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » cũng bị mấy lần mang lên đại màn ảnh.

Ngày này sinh ra vốn là một bộ rất thích hợp soạn lại thành điện ảnh tác phẩm!

Manga bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc cười hỏi Lâm Uyên:

"Trên tay chúng ta tích lũy rất nhiều bản quyền hỏi công việc, có muốn hay không cân nhắc xử lý một nhóm?"

Quả thật có công ty đang đánh « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » điện ảnh soạn lại chú ý, nhưng không chỉ là bộ này.

Kim Mộc trong miệng cái gọi là bản quyền hỏi công việc cơ bản bao gồm đang ở liên tái Manga « Vua đầu bếp Souma » cùng với « Quỷ Xuy Đãng » tám cái cố sự, thậm chí còn có nhân muốn mua « Tru Tiên » bản quyền, sau đó cộng thêm bộ này mới nhất « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Điện ảnh hoạt hình vân vân bản Quyền Tương quan đều có người hỏi, chỉ là Lâm Uyên ở phương diện này vẫn không có không kiên trì.

Không có không kiên trì nguyên nhân cũng đơn giản.

Lâm Uyên sợ tác phẩm bị vô hư.

Đầu Khí hóa mã cũng quá chà đạp bản quyền rồi.

Bây giờ Lâm Uyên mặc dù hay lại là yêu tiên, nhưng cũng không tính đặc biệt thiếu tiên, cho nên Lâm Uyên để cho điều tra Kim Mộc một cái hạ những công ty này đây.

Nếu như hỏi thăm điện ảnh công ty tiếng tăm rất tốt, vậy hẳn là có thể bán ra bản quyền.

"Điều tra qua sao?"

"Đã giải biết, có chút công ty hay lại là đáng giá tín nhiệm, tỷ như muốn « Vua đầu bếp Souma » chế tác quyền công ty, là tới từ Sở Tĩnh xếp hạng thứ ba truyện tranh chế tác công ty, bọn họ trình độ ở trong vòng coi như là nhất lưu, ngoài ra bọn họ bỏ tiền cũng không ít."

"Ừm."

"Còn có nhà này tên là 'Thời gian chế tác' phim truyền hình chế tác công ty, bọn họ muốn mua « Quỷ Xuy Đãng chi Tinh Tuyệt Cổ Thành » bản quyền,

đây là Quỷ Xuy Đãng hệ liệt cố sự đầu tiên, cho nên bản quyền câu mua là nhiều nhất, cai công ty theo chúng ta ký hợp đồng bên trong có thể quyết định đạo diễn cùng diễn viên, đều là trong nghề tương đối có thực lực đoàn đội, có thể trình độ lớn nhất bảo đảm phim truyền hình quay chụp nghiêm túc trình độ."

" "

Theo Kim Mộc cùng Lâm Uyên trao đổi, Lâm Uyên quyết định ra một ít bản quyền.

Bất quá hẳn định chết quy củ, những thứ này bản quyền xuất thủ phải nhất định nhiều năm giới hạn.

Kiếp trước Quỷ Xuy Đãng hệ liệt bởi vì bản quyền nguyên nhân, mặc dù tác phẩm soạn lại điện ảnh đại hỏa, nhưng mình lại kiếm không nhiều, nguyên nhân cụ thể mọi người có thể độ một ha.

Cho nên Lâm Uyên đối với bản quyền xuất thủ rất cẩn thận.

Tỷ như « Quỷ Xuy Đãng chi Tinh Tuyệt Cổ Thành », mặc dù hẳn dự định bán bản quyền, nhưng chỉ cho thời gian ba năm.

Trong ba năm này, mua công ty có thể mang chi quay chụp thành phim truyền hình.

Vô luận bọn họ chụp không chụp? Tóm lại ba năm sau, Lâm Uyên thu hồi bản quyền, cai công ty thì không cách nào lại tiến hành quay chụp? Trừ phi bọn họ lại theo Lâm Uyên mua một lần bản quyền.

Đương nhiên? « Vua đầu bếp Souma » truyện tranh chế tác quyền cũng có thể thuận thế ra.

Bộ này Manga vốn là muốn kết thúc? Tiếp theo bên trên truyện tranh là một cái lựa chọn tốt.

Đồng thời dự định xuất thủ còn có « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » .

Duy nhất một không có người nào nguyện ý mua chính là « Roger nghi án » , bất quá đây là tác phẩm bản thân vấn đề, là không phải Sở Công vấn đề.

Rất hiển nhiên.

Bộ này « Roger nghi án » mị lực ở chỗ văn tự tự quỷ? Tự quỷ chính là muốn nhìn tiêu thuyết mới có thể có thú.

Cho nên địa cầu bên trên mới có "A Bà bao nhiêu năm trước liền viết ra « Roger nghi án » ? Điện ảnh công ty lại tốn vài chục năm cũng không nghĩ tới làm như thế nào đem quay thành phim" cách nói.

"Cụ thể giá cả người đi nói đi."

Lâm Uyên ủy thác Kim Mộc làm những chuyện này.

Giá cả cùng điều kiện hài lòng lời nói, hợp đồng bắt được Lâm Uyên bên này chữ ký là được.

Những thứ này bản quyền phí cộng lại đã phá ức!

Ngoài ra, bây giờ Lâm Uyên năm thu nhập? Cũng là dễ dàng phá trăm triệu!

Theo ba cái bí danh tác phẩm càng ngày càng nhiều? Bây giờ Lâm Uyên thu nhập? Đã càng ngày càng kinh khủng.

"Xem ra ta còn phải lại bành trướng điếm."

Tính một chút bản quyền một bán có thể bắt vào tay tiền? Lâm Uyên quyết định sau này có thể chơi đùa càng cởi mở? Đa lợi dụng hệ thống đến đề cao tác phẩm chất lượng.

Tỷ như điện ảnh.

Nhiều như vậy phụ trợ điện ảnh trở nên tốt hơn đạo cụ? Tại sao không sử dụng đây?

Ngược lại mấy trăm ngàn mấy triệu đạo cụ, đối với Lâm Uyên bây giờ thu nhập mà nói, đã vi bất tức đạo.

Lâm Uyên ở có ý thức điều chỉnh tâm tính.

Vậy đại khái cùng Lâm Uyên gần đây mượn hệ thống tinh lực các loại chất thuốc đợi đạo cụ nhìn rất nhiều rồi thư có liên quan.

Thư thấy nhiều rồi, hẳn cảm giác mình kiến thức cũng phòng không ít, đã không hề giống như trước như vậy tiêu gia tử khí.

Suy nghĩ kiểu thay đổi sau đó? Lâm Uyên làm như vậy mấy chuyện:

Cho Kim Mộc tăng tiền lương.

Cho La Vi tăng tiền lương.

Cho nhà sắm thêm máy chơi game vân vân thú vị được đồ vật.

Tăng cao muội muội tiền xài vặt.

Cho tỷ tỷ đổi chiếc tốt hơn xe.

Còn có .

Như vậy tính toán? Thật giống như không chỉ làm mấy chuyện? Cơ bản đều cùng tiêu tiền có liên quan.

"Có thể tốn tiền giải quyết vấn đề sẽ không kêu vấn đề."

Lâm Uyên lúc trước xem phim thời điếm? Thấy diễn viên nói ra câu này lời kịch, luôn cảm thấy quá giả, nhưng bây giờ hẳn lại có điếm hiểu những lời này.

Dù sao bây giờ Lâm Uyên ba cái bí danh? Tùy tiện đơn xách ra một cái, thu nhập cũng là phi thường khả quan.

Dù là không có...nhất cảm giác tồn tại bóng dáng, bằng vào « Vua đầu bếp Souma » liên tái cộng thêm phía sau bản quyền xuất thủ, một năm đại khái cũng có thể dễ dàng kiếm cái mấy triệu rồi.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được một cái gợi ý của hệ thống:

Chương 337: Bảo rương 4 liền rút ra

Ba cái Thanh Đồng bảo rương, còn có một cái bạch ngân bảo rương.
Làm loại thời giờ này khoảng cách trường, độ khó tương đối cao một chút
nhiệm vụ, khen thưởng chính là phong phú.

Chính là không biết lần này có thể khai ra thứ tốt gì?

Dựa theo Lâm Uyên cá tính, hơn phân nửa là phải đợi vận may thời điểm
tốt sờ nữa thưởng.

Bất quá trước mặt cũng nói, bây giờ Lâm Uyên tâm tính có đi một tí thay
đổi.

Bảo rương thỉnh thoảng cũng có thể nhân lúc nóng mở mà!

Thả lâu, bảo rương nói không chừng liền lạnh.

Cho nên không quân quít, trực tiếp lên đi.

Ôm ý nghĩ như vậy, Lâm Uyên mở miệng nói: "Trước mở một cái Thanh
Đồng bảo rương."

Hệ thống: 【 chúc mừng kí chủ lấy được bài hát « thấp thỏm » . 】

Ca khúc « thấp thỏm » ?

Ân, bài hát này không tệ.

Đối với Thanh Đồng bảo rương mà nói, phần thưởng này đoán là phi
thường phong phú.

Không nghĩ quá nhiều.

Lâm Uyên trực tiếp mở ra cái thứ 2 bảo rương.

Hệ thống: 【 chúc mừng kí chủ đạt được toàn bộ nhạc khí cơ sở trình độ!
】

Trong chớp nhoáng này, Lâm Uyên cảm giác trong đầu xuất hiện vô số
nhạc khí kiến thức.

Đàn ghi-ta, Đàn violông, Cổ Tranh, đàn cổ, nhị hồ .

Hắn cũng có một chút.

Được rồi.

Lần này là thật sự một chút xiu, đều là cấp căn bản hiểu.

Cái gọi là cấp căn bản chính là, bây giờ Lâm Uyên toàn bộ nhạc khí đều
hiểu, nhưng toàn bộ nhạc khí cũng không tinh thông, chỉ dừng lại ở biết
chơi trong trình độ.

Bất quá phần thưởng này, đối Lâm Uyên loại này thích chính mình soạn
nhạc Người viết ca khúc mà nói, rất thực dụng!

Nhạc khí biết bao nhiêu?

Nếu như không có hệ thống khen thưởng, Lâm Uyên muốn chính mình từng bước từng bước hiểu qua đi, hoa mắt thì giờ đúng là khó có thể tưởng tượng!

Cho nên Lâm Uyên tuyệt đối sẽ không bởi vì khen thưởng nhạc khí trình độ rất cơ sở sẽ không tràn đầy.

Ngược lại.

Lâm Uyên cảm thấy Thanh Đồng bảo rương có thể mở ra đồ chơi này, giá trị đã cao vô cùng rồi!

Vận khí không tệ.

Lâm Uyên quyết định tam liên rút ra!

Hắn lớn tiếng nói: "Lại mở một cái Thanh Đồng bảo rương."

Lâm Uyên đã cảm nhận được nhân lúc nóng mở rương mị lực, giống như rút số như thế, liền rút ra mới kích thích!

"Đinh đông!"

Hệ thống khai ra cái thứ 3 Thanh Đồng bảo rương khen thưởng: 【 chúc mừng kí chủ đạt được chuyên nghiệp cấp thư pháp kỹ thuật! 】

Bá.

Theo cái thứ 3 bảo rương mở ra, Lâm Uyên trong đầu, trong nháy mắt đã nhiều hơn vô số thư pháp kiến thức.

Bao gồm bút lông tự, bút máy tự vân vân.

"Thư pháp kỹ thuật?"

Lâm Uyên lần này càng nhiều là ngoài ý muốn, mà là không phải nhiều hưng phấn.

Bởi vì bây giờ Lâm Uyên thời gian rất quý giá, hắn không thể nào giống như kiểu trước đây, phạm vi lớn dạy học trò, dạy người học sinh này vẽ một chút, dạy học sinh kia vẽ một chút tới kiếm tiền.

Thư pháp cũng giống vậy.

Coi như hắn có thể dựa vào chuyên nghiệp cấp thư pháp mở khóa, hắn cũng không khả năng thật đi cái gì đại học mở khóa truyền thụ thư pháp, cho nên phần thưởng này lợi ích duy nhất chính là .

Đại khái sau này cho thêm độc giả trước mặt thời điểm, không đến nỗi bị nhóm độc giả trào?

Nhìn sau này còn có ai dám nói mình là học sinh tiểu học kiểu chứ.

Không đúng.

Đã có thư pháp kỹ thuật, vậy không trở ngại bây giờ liền làm cái ký tên thư hoạt động, nói không chừng còn có thể đề cao « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » lượng tiêu thụ.

Lâm Uyên hăng hái.

Đại khái là thật rất để ý cách nói bị bày trào chuyện này, Lâm Uyên lúc này liên lạc Kim Mộc, đề cho Kim Mộc cầm 50 quyển sách tới.

Hắn lại muốn làm một lần ký tên bán thư hoạt động, vì chính mình chữ viết chính danh!

"Được."

Kim Mộc bên kia đáp ứng.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên nhìn về phía hệ thống người cuối cùng bảo rương.

Cái hòm báu này, là bạch ngân cấp!

Liên mở ba cái Thanh Đồng bảo rương, bây giờ Lâm Uyên rất có một loại đưa cái này bạch ngân bảo rương cũng mở ra xung động.

Muốn trực tiếp mở sao?

Tứ liên rút ra tiết tấu?

Cẩn rãng, Lâm Uyên nói: "Mở ra bạch ngân bảo rương!"

"Đình đông."

Đây là tới tự hệ thống lần thứ tư nhắc nhở: 【 chúc mừng kí chủ đạt được cấp căn bản nhạc khí kỹ thuật! 】

Theo gợi ý của hệ thống, Lâm Uyên trợn mắt hóc mồm.

Nguyên lai nhân lúc nóng mở rương, lái ra đồ vật thơm như vậy sao?

Ca khúc, nhạc khí cơ sở, chuyên nghiệp cấp thư pháp, cũng không tệ.

Nhưng Thanh Đồng bảo rương mấy cái khen thưởng chung vào một chỗ cũng không cách nào cùng bạch ngân bảo rương phân thưởng này so với!

Đây chính là Hercule Poirot hệ liệt toàn tập a!

Phải biết Lâm Uyên trước từng chương từng chương chế tác riêng trình thám tiểu thuyết, mỗi một thiên đều phải tốn tiền!

Kết quả lần này lại vận khí nhộn nhịp, trực tiếp liền rút được Hercule Poirot hệ liệt trình thám tiểu thuyết toàn tập!

Quang đồ chơi này liền bao gồm A Bà mấy chục thiên trình thám.

Trong đó còn bao gồm « Sông Nin thám án » như vậy truyền thế danh thiên!

"Kiếm bộn rồi, không hổ là bạch ngân bảo rương."

Trong lòng Lâm Uyên hài lòng rất.

Lần trước bạch ngân bảo rương khai ra « », để lại cho bóng dáng dùng.

Nhưng so giá giá trị lời nói « » bị lần này Hercule Poirot hệ liệt tiểu thuyết nghiền ép!

Không có biện pháp.

Hercule Poirot hệ liệt tiểu thuyết quá nhiều.

Tỷ như vừa mới nhắc tới « Sông Nin thám án » .

Cái này tiểu thuyết giá trị ít ỏi yếu hơn « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » quá nhiều.

Còn có « abc mưu sát án », « dưới ánh mặt trời tội ác » vân vân.

Những thứ này tiểu thuyết đơn độc xách đi ra cơ bản cũng là không phải « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » đôi thủ, nhưng

không ngăn được nó là toàn tập!

A Bà trong cuộc đời, chủ yếu phát hành trình thám tác phẩm là 80 bộ tả hữu.

Trong đó lấy Hercule Poirot làm chủ giác trình thám tiểu thuyết liền 38 bộ! Nói cách khác.

Lâm Uyên có Hercule Poirot dò án kiện tập, liền tương đương với lấy được rồi A Bà sáng tác trong kiếp sống một nửa tác phẩm!

Đương nhiên.

Trong đó không bao gồm « không người còn sống » , bởi vì bộ tác phẩm này, thật đáng tiếc chúng ta Hercule Poirot không có tham dự.

Bất quá Lâm Uyên cũng không xa cầu nhiều như vậy.

Dù sao trừ đi đã phát hành « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » cùng với « Roger nghi án » , Lâm Uyên lần này là một hơi thở lấy được rồi 30 Lục Bộ A Bà trình thám tác phẩm!

Kiểm lớn!

Lâm Uyên đã bắt đầu kế hoạch lên chính hẳn một « Hercule Poirot dò án kiện toàn tập » phát hành thời gian.

Hẳn thậm chí đang suy nghĩ trực tiếp ra thư có khả năng.

Mà ở Lâm Uyên suy nghĩ đang lúc, Kim Mộc cũng là đề cho người khiêng 50 bản không phát hành « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » tiến vào phòng làm việc.

"Bắt đầu ký tên đi."

Lâm Uyên lấy ra trên bàn bút máy.

"Sở Cuồng."

Rồng bay phượng múa hai chữ, lấy tương tự với thảo thư hình thức, xuất hiện ở tiểu thuyết trang thứ nhất, cũng chính là Katel ngày đó tự phía dưới trống không nơi.

Ký xong tự, Lâm Uyên đưa cho Kim Mộc lần nữa đóng gói tốt.

Kim Mộc nhận lấy thư, theo bản năng kiểm tra một lần, đồng thời làm xong bị học sinh tiểu học kiểu chữ chi phối chuẩn bị.

Mọi người đều biết, ông chủ tự a, rất xấu, độc giả công nhận học sinh tiểu học kiểu chữ.

Nhưng khi Kim Mộc thấy Lâm Uyên lần này ký tên, con mắt bỗng nhiên trợn to!

Cái này ký tên cương kinh mà nước chảy mây trôi, thoải mái mà nét chữ cứng cáp!

Như đi Long Xà, mới vừa viên mạnh mẽ bút mực đường cong ở quanh co; Kỳ Hiếm vạn trạng, liền miên không dứt kết cấu bố trí đang bay múa!

Lại tiếp tục.

Chỉ thấy Lâm Uyên tay cầm bút máy, bá bá bá viết xuống chính mình bút hiệu, hoặc đường ngắn chém đoạn, hoặc đường dài lưu chuyển, nào còn có

trước kia học sinh tiểu học kiểu chữ tư thái?

Kim Mộc trợn tròn mắt.

Hắn đột nhiên cảm giác được tâm tính thiện lương mệt mỏi.

Hóa ra Lâm Uyên trước viết món đồ kia, chính là trêu chọc chúng ta vui vẻ?

Thua thiệt chính mình còn mua luyện chữ thiếp cho ông chủ, chỉ sợ ra kia luyện chữ thiếp lão sư tới, trình độ cũng không thấy so với ông chủ cao hơn chứ ?

Chương 338: Sở Cuồng lão tặc lại trêu đùa độc giả rồi

Truyện bạn đang xem được convert bởi kelly-truyenyy, chúc bạn đọc truyện vui vẻ !!otContent

Kim Mộc năm xưa cũng coi là người vật, rất là chú trọng trình độ văn hóa cái loại này.

Hắn liếc mắt cũng có thể thấy được Lâm Uyên cái chữ này không đơn giản. Người bình thường không có trải qua thời gian nhất định luyện tập là không có khả năng đi đến loại tiêu chuẩn này!

Nhìn một chút này tự nhiên bút họa, nhìn một chút này cầm bút viết chữ chuyên nghiệp phạm nhi.

Ông chủ tuyệt bức là một cái thư pháp đại sư không chạy!

Bởi vì hơi biết thưởng thức nhân đều biết, một cái Nhân Thư pháp không thể nào trong vòng thời gian ngắn hoàn thành học sinh tiểu học trình độ đến đại sư nhảy lên trời .

Vậy tại sao chi lão bản trước tự xấu như vậy?

Chân tướng chỉ có một!

Lâm Uyên trước liền là cố ý dùng học sinh tiểu học kiểu chữ trêu chọc mọi người chơi đùa!

Chính mình nghĩ rằng không có sai, với độc giả chơi đùa tự quý tâm cũng tặng, nhất là Sở Cuồng cái này sáng lập tự quý nam nhân, cắt ra sau đó trái tim kia đều là đen.

Tất cả đều là ác thú vị!

"Thua thiệt ta trước còn cảm thấy, khắp mọi mặt gần như hoàn mỹ ông chủ hiếm thấy có thể có một viết chữ giống như học sinh tiểu học như thế xấu xí khuyết điểm đâu rồi, kết quả lại là ông chủ cố ý trêu chọc ta."

Suy nghĩ kỹ một chút cũng phải a.

Ông chủ vẽ một chút trình độ cao như vậy, còn cực kỳ giỏi Soạn nhạc, viết tiểu thuyết viết kịch bản tinh thông mọi thứ, có thể nói nghệ thuật toàn năng!

Người như vậy làm sao có thể ở trụ cột nhất viết chữ phương diện phóng hồng đây?

Phải biết tuyệt đại đa số nghệ thuật đều cần Hậu Thiên luyện tập, duy chỉ có viết chữ đồ chơi này, mỗi người đều là từ đi học bắt đầu liền tiếp xúc.

Quả nhiên ông chủ là không có có nhược điểm.

Kim Mộc nghĩ như vậy, đem Lâm Uyên ký xong thư lục tục sửa sang lại đứng lên, gửi trở về Nhà Xuất Bản.

Ngày thứ 2.

Những sách này xen lẫn trong mới ra bản mấy tốp trong hàng hóa, phân phát đến các đại con đường.

Cùng lúc đó.

Ngân Lam Thư Khố cũng là cùng « Roger nghi án » cách làm như thế, đánh ra Sở Cường ký tên thư ngẫu nhiên bán quảng cáo.

Mua sách nhân vẫn là rất nhiều.

Rất nhanh, thì có thứ nhất may mắn lấy được rồi Sở Cường ký tên thư.

Cái này may mắn Nick name kêu 【 Giám Huy 】 .

Cái này may mắn bạn trên mạng tựa hồ là tề nhân, bắt được cuốn thứ nhất Sở Cường ký tên bản « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » sau đó, hưng phấn ở Blog bên trên phát cái động tĩnh:

"A a a a a ! ! Ta lấy đến lão tặc ký tên ! ! ! Cái này thì cung làm truyền gia bảo ! ! !"

Vốn là bình thường vô Kỳ Sa điều bạn trên mạng, thoáng cái thành rất nhiều rồi nhân hâm mộ đối tượng!

"Thực danh chế hâm mộ: Ta tên là Trương Vĩ, các người có thể gọi ta A Vĩ."

"Phốc, đã lấy được Sở Cường ký tên, nghe nói « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » toàn bộ xuất bản trong sách chỉ có năm bản là ký danh, có thể mua được ký tên bản tuyệt đối là trộm hôn Nữ thần may mắn."

"Thật giả? Vô đồ nói điều?"

"Chắc chắn là không phải câu cá ấy ư, thật lấy được rồi?"

"Người là người thứ nhất tuyên bố bắt được ký tên thư, phôi một chút đồ đi, chắc chắn không thành vấn đề lời nói ta có thể ra 5000 thu."

Cái này nhấn lại bạn trên mạng hiển nhiên là một phú nhị đại.

Bạn trên mạng Giám Huy nhìn một cái bình luận, lại có không ít người nghi ngờ tự mình nói nói dối, trực tiếp bỏ cái động tĩnh, liên phát rồi chín cái đồ! Nay chín cái đồ, từ mỗi cái góc độ tú rồi « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mới tinh mặt bìa, cùng với Sở Cường ký tên tờ kia.

Lần này nên tin chưa?

Nội tâm của Giám Huy đặc ý đồng thời, thuận tiện trở về cái kia hư hư thực thực phú nhị đại bạn trên mạng:

"Cũng không tính bán lấy tiền, ta là Sở Cường lão sư fan, sách này sau này tạm thời cất giữ á."

Để cho Giám Huy ngoài ý muốn là, cái kia phú nhị đại lại như vậy trả lời Giám Huy:

"Ta cũng không có ý định mua á..., Lâu Chủ hẳn là bị vô lương tiệm sách lừa, này là không phải Sở Cuồng ký tên."

Giám Huy sững sột.

Lúc này, càng nhiều bình luận xuất hiện, nói chuyện cũng với hư hư thực thực phú nhị đại bạn trên mạng như thế.

"Giả ký tên!"

"Sở Cuồng tự nào có xinh đẹp như vậy."

"Lần trước « Roger nghi án » phát hành, Sở Cuồng là không phải cũng ký tên mà, tuyệt đối là học sinh tiểu học kiểu chữ."

"Hay là ta phát đồ đi, lúc ấy trên mạng có người phát quá."

Có bạn trên mạng phát trương « Roger nghi án » ký tên bản hình, đây là Ngân Lam Thư Khố quan phương công nhận quá chân thực ký tên, lúc ấy quan phương còn chúc mừng vị kia phục chế bản vẽ may mắn.

"Thương tiếc Lâu Chủ."

"Đoán chừng là cái nào tiệm sách muốn lắt lư người tiêu thụ, tự chủ trương tìm người ký tên giả đi, loại này hành vi thật chán ghét."

"Nhìn Lâu Chủ dáng vẻ, hiển nhiên không biết chuyện."

"Chú ý lần trước « Roger nghi án » ký tên bản đều biết, Sở Cuồng tự, liền học sinh tiểu học cũng không bằng."

" "

Giám Huy so sánh một chút « Roger nghi án » trang tên sách ký tên, biểu tình dần dần sụp xuống.

Mặc dù « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ký tên đẹp hơn, nhưng dường như thật là không phải Sở Cuồng ký!

Nếu như là không phải Sở Cuồng tự mình ký tên, kia cái gọi là "Ký tên thư" không có chút ý nghĩa nào a.

Nghĩ như vậy, Giám Huy gần như muốn đi tìm Thư Điểm tính sổ.

Kết quả đang lúc này, Ngân Lam Thư Khố Blog quan phương tài khoản lại @ rồi Giám Huy, cũng giải thích:

"Quyển này « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » là Sở Cuồng lão sư chính tay viết ký tên thư, mọi người không cần hoài nghi, về phần bút tích tại sao cùng lần trước ký tên hoàn toàn bất đồng, ngược lại chúng ta ban biên tập nhận được ký tên thư thời điểm cũng là vẻ mặt mông bốc, mọi người hẳn đi hái phóng một chút Sở Cuồng lão sư tự mình."

Giám Huy: " "

Hắn cảm giác mình từ thiên đường tới địa ngục, sau đó lại đến thiên đường. Nhà Xuất Bản đều nói đây là Sở Cuồng lão sư chính tay viết ký tên, vậy còn là giả! ?

"Ngọa tào, lại là thật! ?"

Trước cái phú nhị đại lại cho Giám Huy nhấn lại:

"Sở Cuồng lão sư lần này ký tên kiểu chữ thật là đẹp, Lâu Chủ cảm thấy có thể bán lời nói ta nguyện ý ra mười ngàn!"

Cái này phú nhị đại trực tiếp ra giá.

Còn lại đám bạn trên mạng đều là vừa sợ vừa nghi.

"Đây thật là Sở Cuồng lão sư ký tên?"

"Chắc chắn là không phải Nhà Xuất Bản quan phương làm ấy ư, Sở Cuồng ký tên là không phải loại này (« Roger nghi án » ký tên tiết đồ) sao?"

"Cáp? Sở Cuồng đây là tìm người ký tên dùm? Bởi vì lần trước tự bị bày trò?"

"Ngạch, ta có chút hoài nghi Sở Cuồng lần trước là cố ý đem chữ viết viết rất khó nhìn."

"Lần này tự, cũng quá đẹp chứ ?"

"Này ký tên so với chúng ta thư pháp lão sư viết xinh đẹp hơn!"

" . "

Đám bạn trên mạng bình luận lúc này, lại có hai cái mua được ký tên thư may mắn ở trên mạng thả ra « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ký tên đồ.

Đồng dạng là thảo thư!

Chữ viết cùng Giám Huy thả ra đồ giống nhau như đúc!

Chính là kiểu chữ hình dáng hơi không giống, tựa hồ chữ ký người thiết kế tỉ mỉ một cái lần.

Lần này không đợi đám bạn trên mạng buồn bực, Ngân Lam Thư Khố liền vội vàng chạy tới chứng nhận:

"Này hai phân cũng là chân thực ký tên thư, chúc mừng hai vị Fan sách truyện mua được Sở Cuồng ký tên thư!"

Ngân Lam Thư Khố vì cái này ký tên chứng nhận chuyện cũng là rất liêu mạng.

Tựa hồ là muốn thay Ngân Lam Thư Khố chia sẻ công việc, Sở Cuồng bộ lạc tài khoản bên trên, chính là ở đám bạn trên mạng khiếp sợ và không hiểu trung, phát ra một cái ngắn ngủi video:

"Sở Cuồng!"

Thon dài đặc thủ, nắm bút máy, lấy thành thực vận bút tư thế, viết ra hai chữ này.

Ngay sau đó, cái tay này tốc độ thay đổi, lại lấy một loại khác hình dáng, lần nữa viết xuống "Sở Cuồng" hai chữ.

Đoạn thị tần phối hợp động tĩnh văn tự là: "Gần đây khổ luyện thư pháp, như có tinh tiến."

Độc giả cùng những người ái mộ lúc này mới ý thức được .

Sở Cuồng này lão tặc lại bắt đầu trên chọc mọi người chơi!

Chương 339: Nguyên lai lại là bởi vì tự quý

Truyện bạn đang xem được convert bởi kelly-truyenyy, chúc bạn đọc truyện vui vẻ !!otContent

Khô luyện thư pháp cho nên gần đây có tinh tiến?

Kẻ ngu mới sẽ tin tưởng Sở Cuồng loại này buồn chán giải thích!

Giống như Kim Mộc dự liệu như vậy ——

Hơi biết thưởng thức nhân đều biết, phổ thông Nhân Thư pháp, là không có khả năng trong vòng thời gian ngắn thực hiện học sinh tiểu học đến Đại Sư Cấp nhảy lên trời!

Khoảng cách « Roger nghi án » phát hành mới bao lâu?

Người liền luyện tập nhanh như vậy thư pháp, là có thể có tiến bộ lớn như vậy?

Không thể nào!

Mà tạo thành loại tình huống này, chỉ có thể là hai nguyên nhân.

Thứ một cái khả năng nguyên nhân: Sở Cuồng tìm người thay thế mình ký tên.

Cái thứ 2 khả năng nguyên nhân: Sở Cuồng trước học sinh tiểu học kiểu chữ đơn thuần chính là trêu chọc độc giả chơi đùa.

Hiển nhiên.

Tất cả mọi người tin tưởng cái nguyên nhân thứ hai.

Bởi vì ký tên vật này, không cần phải tìm người thay thế, coi như Sở Cuồng ký tên rất khó nhìn, cũng không ảnh hưởng hẳn nhân khí cùng uy vọng.

Thậm chí, mọi người còn cảm thấy rất dễ thương!

Dù sao Sở Cuồng viết sách thật lợi hại, trên người cái "Viết chữ khó coi" khuyết điểm, ngược lại để cho mọi người cảm thấy thú vị.

Nhiều lắm thủy tinh tâm mới có thể bởi vì bạn trên mạng mấy câu trêu chọc đến tìm nhân thay thế mình ký tên à?

Chớ nói chi là Sở Cuồng còn phát cái tự viết ký tên video.

Tuy nhưng cái video này không có lộ mặt, nhưng là để cho độc giả càng muốn tin tưởng đây là Sở Cuồng chính tay viết ký tên, lần trước chỉ là hấn với mọi người kể chuyện cười mà thôi.

"Lão tặc người phiêu không á!"

"Cho nên trước chỉ là làm bộ như viết chữ rất khó nhìn?"

"Lão tặc cẩn thận ta đập nhà người thủy tinh, người khác là giả heo ăn thịt hổ, người trực tiếp giả heo ăn fan."

"Có phải hay không là muốn để cho chúng ta kính nể nói một câu: Nguyên lai người Sở Cuồng lão tặc viết chữ đẹp mắt như vậy? Phi! Nằm mơ!"

"Nguyên lai là trong tiểu thuyết muốn ức trước đương, lão tặc không hổ là viết sách gào."

"Này ba xoay ngược lại rất tốt tốt mà, học phé học phé."

"Mặc dù không muốn thừa nhận, lão tặc ngón này ký tên quả thật rất đẹp a, có hay không hiểu công việc giới thiệu một chút sách này pháp cái gì trình độ?"

"Nhìn cầm bút thật giống như thật chuyên nghiệp."

"Nhìn không tự lời nói so với một ít chữ thiếp viết cũng còn khá."

" . "

Lúc này có một ít học tập thư pháp bạn trên mạng đứng đây:

"Ta học vài chục năm thư pháp, công chính đánh giá một chút, Sở Cuồng sách này pháp thủy bình trực tiếp có thể ra viết chữ thiếp làm cho người ta viết phỏng theo rồi."

Đúng nhìn trên mạng phơi ra ký tên đến xem, Sở Cuồng thư pháp thành tựu không tệ."

"Bởi vì đáng giá tham khảo tự liền Sở Cuồng cái này bút hiệu, cho nên phân tích khả năng không được, nhưng liền vận bút cường độ cùng cầm bút tư thế đến xem Sở Cuồng quả thật đối thư pháp rất có nghiên cứu."

"Ít nhất này ký tên là cao thủ thư pháp mới có thể viết ra."

" . "

Bạn trên mạng lúc này mới ý thức được, nguyên lai Sở Cuồng thư pháp trình độ thật rất cao.

Cao thủ thư pháp?

Quả nhiên Sở Cuồng loại này đại thần cấp thiên tài, quá mức Chí Yêu nghiệt cấp bậc tác gia, ngay cả thư pháp cũng cực kỳ giỏi a.

Quá ưu tú!

Chỉ là Sở Cuồng thư pháp thủy Bình Việt cao, càng làm nổi bật lên Sở Cuồng lần trước hành vi có nhiều tội tệ.

"Cho nên Sở Cuồng đây là trêu đùa độc giả thật nện cho?"

"Cố ý viết học sinh tiểu học câu trêu tự cho « Roger nghi án » ký tên, Sở Cuồng thật là đủ không tốt a."

"Đây vốn chính là Sở Cuồng đùa dai a, các người có phải hay không là quên « Roger nghi án » loại hình?"

"Người không nói ta thiếu chút nữa đã quên rồi, « Roger nghi án » vốn là một bộ cấp cho độc giả thiết trí văn tự cạm bẫy vì mục đích trình thám tiểu thuyết, tên là tự quý hồ chính là từ quyển sách này bắt đầu, viết ký tên thời điểm tiếp tục tạo ra bẫy hổ là không phải phi thường bình thường sự tình sao?"

"Nguyên lai học sinh tiểu học ký tên ẩn tàng như vậy dụng ý?"

"Sở Cuồng: Dù sao cũng là khai sáng tự quý lưu « Roger nghi án » , Chính nhi bát kinh ký tên ngược lại lộ ra kỳ quái, không bằng trò lừa bịp đùa bỡn độc giả chuyện này tận cùng tiến hành."

"Ha ha ha ha ha, Sở Cuồng quá da!"

"Cố ý đem ký tên chuẩn bị xấu như vậy, nguyên lai là vì cùng tự quý họa phong phù hợp, kết quả mọi người lại thật sự tin tưởng đó là Sở Cuồng ký tên tài nghệ, Hồng Hồng Hỏa Hỏa hoảng hoảng hốt hốt, cảm nhận được Sở Cuồng lão tặc ác thú vị."

" "

Lần nữa cảm tạ Sở Cuồng danh nhân thân phận, chỉ cần có một cái như vậy danh nhân thân phận, hẳn nói chuyện cùng làm việc, tổng hội bị ngoại giới lấy tự bào chữa phương thức giải độc, hơn nữa giải độc không tỳ vết chút nào.

Thậm chí ngay cả Kim Mộc thấy bạn trên mạng giải độc thời điểm, cũng tin rồi.

Học sinh tiểu học thức ký tên quả thật rất phù hợp « Roger nghi án » lừa gạt độc giả phong cách!

Chỉ là rất nhiều nhân sự trước không nghĩ tới Sở Cuồng sẽ đem các độc giả lừa gạt như vậy hoàn toàn, liền ký tên cũng ẩn tàng đùa dai!

Bây giờ suy nghĩ một chút.

Nếu như không phải là bởi vì « Roger nghi án » khai sáng tự quý, Sở Cuồng cần gì phải cố ý đem ký tên chuẩn bị xấu như vậy?

Xấu xí ký tên cùng tự quý thật là phối vẻ mặt a!

Cũng là vì lừa gạt độc giả mà tồn tại sản vật!

Đám bạn trên mạng chỉ có thể cười mắng Sở Cuồng lão tặc càng ngày càng có hố hàng tiềm chất.

Mà ở mọi người cười mắng Sở Cuồng lão tặc đồng thời, còn có người mượn Sở Cuồng phát hành thư pháp video, chú ý đến một cái có rất ít người chú ý tới chi tiết nhỏ ——

Sở Cuồng tay!

Ở cái video này bên trong, Sở Cuồng mặt mặc dù không có xuất hiện dưới ống kính, nhưng hẳn tay nhưng là xuất hiện dưới ống kính rồi, cũng bị đám bạn trên mạng trực tránh trực tránh nghiên cứu:

"Sở Cuồng tay thật là đẹp!"

"Cảm giác đây là một cái người trẻ tuổi tay."

"Tay trái dùng bút, nói rõ Sở Cuồng là không phải thuận tay trái, da thịt trắng nõn mà nhẵn nhụi, ngón tay còn phi thường thon dài, xem ra giống như là đàn Đàn dương cầm tay, không biết Sở Cuồng có thể hay không đàn Đàn dương cầm, ngược lại đúng là người trẻ tuổi chiếm đa số, viết ảo tưởng tiểu thuyết cơ bản cũng không khả năng là cái gì lão đầu tử đi. "

"Nhìn không tay, ta đều muốn liếm (ta là nam)."

"Thật là đẹp tay, i rồi i rồi, Sở Cuồng nhan giá trị tuyệt đối không thấp!"

"Phốc, các người còn có thể bằng tay giám nhan?"

"Suy nghĩ liên lạc thôi, muội tử thanh âm êm tai liền liền tưởng đến nữ thần mặt, Tiêu Ca ca thủ đẹp mắt liền liền tưởng đến nam thần nhan, nào ngờ nhan giá trị với những thứ này là ngược lại xuống."

"Sở Cuồng năm nay bao nhiêu tuổi à? Tay này ta thật có thể!"

"Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư là tốt bạn gay, đã biết Tiệp Ngư năm nay còn không có tốt nghiệp, có thể suy đoán ra Sở Cuồng tuổi tác cùng Tiệp Ngư chênh lệch sẽ không quá lớn, cộng thêm tay này trạng thái bằng chứng, phỏng chừng Sở Cuồng ở ba mươi tuổi tả hữu!"

"Đều nói Tiệp Ngư rất tuấn tú rồi, Sở Cuồng còn trẻ như vậy, với Tiệp Ngư quan hệ vẫn như thế được, có thể hay không cũng là một đại soái so với?"

"Đại soái so với cùng đại soái so với?"

"Thật xin lỗi, ta nhớ lại hình ảnh đã bắt đầu không được bình thường."

" "

Đám bạn trên mạng được nào đường về vòng tới vòng lui, Hựu Hồi Đáo Tội Sơ Khởi Điểm, mà hủ nữ môn chính là phát hiện tân đại lục một loại hai mắt sáng lên!

Đây là Lâm Uyên không nghĩ tới.

Hắn ở Kim Mộc đề nghị quay chụp như vậy nhất đoạn video thời điểm, nội tâm cũng không có nghĩ quá nhiều.

Kết quả bạn trên mạng chính là dựa vào bản thân cầm bút tay trái, suy đoán ra một nhóm rất gần thực tế chân tướng!

Đương nhiên.

Nói mình trước tự quá xấu là vì phối hợp tự quý phong cách liền quá vớ vẩn, nếu như là không phải biết rõ lai lịch mình, Lâm Uyên gần như đều phải hoài nghi bạn trên mạng nói chính là sự thật.

Thật giống như, xấu xí tự quả thật cùng tự quý văn phong rất xứng đôi đây.

A không!

Chữ ta, rất đẹp.

Chương 340: Không xuất bản nữa ký tên thư

Bởi vì « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ký tên sự kiện, trên mạng đại đa số người cũng ở thảo luận Sở Cuồng chữ viết rất cuộc có bao nhiêu đẹp mắt, cùng với Sở Cuồng lần trước cố ý viết học sinh tiểu học thức xấu xí ký tên hành vi rất cuộc có bao nhiêu tồi tệ —— Theo những thứ này thảo luận càng ngày càng nghiêm trọng. Có lúc trước bắt được « Roger nghi án » ký tên cất giữ độc giả không chịu nổi.

Cái tên này vì 【 đại đàn 】 bạn trên mạng trực tiếp ở trên mạng mở topic nghi ngờ Sở Cuồng hành vi đối với nhóm đầu tiên bắt được ký tên độc giả là hay không quá không công bình.

Hắn phần nộ nhỏ nước bọt nói:

"Sở Cuồng cho chúng ta nhóm đầu tiên độc giả ký tên khó coi như vậy, cho bọn hắn nhóm thứ hai độc giả ký đẹp mắt như vậy, ta sau này cũng ngại nói tự cảm đã đến Sở Cuồng ký tên."

Phát xong cái này động tĩnh.

Có một Nick name kêu 【 Tư Mã Viêm Long 】 bạn trên mạng trò chuyện riêng đại đàn:

"Nhân gia « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ký tên bản đẹp như thế, các người phần này ký tên quả thật không lớn địa, nếu không người cầm trên tay cái này ký tên bán cho ta đi, một ngàn khối như thế nào đây?"

"Được."

Đại đàn trực tiếp đáp ứng đi xuống, cũng ở ngày đó liền hỏa tốc hoàn thành giao dịch.

Đối với đại đàn mà nói « Roger nghi án » ký tên thư đã không đáng giá, ai sẽ biết Sở Cuồng là cố ý đem ký tên viết xấu xí?

Nhưng mà hắn không nghĩ tới là .

Ngay tại hạn bán đi « Roger nghi án » ký tên thư buổi tối hôm đó, bình luận khu lại nhiều hơn mấy trăm cái nhấn lại, hơn nữa những thứ này nhấn lại ý đồ lại kinh người nhất trí, tất cả mọi người muốn chính mình ký tên thư!

"Ta ra hai ngàn!"

"Ta ra 3000 a."

"Bốn ngàn đồng tiền được rồi."

"Lâu Chủ không nên bán cho ta!"

"Các người đây là cũng muốn kiếm được đô lậu a."

"Hiện đang sợ là nhật không tới lột, ta cảm giác Lâu Chủ hẳn không ngu như vậy, phỏng chừng chính là khoe khoang tự có « Roger nghi án » xấu xí tự ký tên bản mà thôi, nếu như Lâu Chủ thật muốn bán lời nói trò chuyện riêng ta, giá cả có thể so với bình luận khu cao."

"Là được."

"Các người đây là xem thường Lâu Chủ chỉ số thông minh ấy ư, không có 1 vạn tệ đừng đến hướng nơi này tiếp cận, trên lầu những thứ kia ra giá 2000~3000 thật là thất đức, kẻ ngu đều biết Sở Cuồng phần này xấu xí ký tên muốn không xuất bản nữa, sau này nói không chừng còn có thể tăng giá trị."

" "

Đại đàn tròn tròn mắt.

Hắn không nghĩ tới bị chính mình ghét bỏ « Roger nghi án » xấu xí tự ký tên bản lại có nhiều người như vậy muốn cướp, là mình ngốc hay lại là đám người này ngốc?

"Ta không bán!"

Hắn liền vội vàng tìm tới khách hàng.

Khách hàng trả lời một cái đắc ý biểu tình: "Thư cũng đến trên tay ta rồi, một ngàn đồng tiền cũng cho người xoay qua chỗ khác rồi, muốn đổi ý cũng vô dụng, ngoài ra ta mượn người bình luận khu đánh quảng cáo, tin tưởng người sẽ không để tâm chứ."

"Thảo!"

Đại đàn tức phát một nhóm thô tục đi qua, nhưng đối phương cự tuyệt tiếp thu, bởi vì đối phương đã bị đại đàn block rồi!

Cái này cũng chưa tính tội tệ nhất, quá đáng hơn là, đối phương còn đường hoàng ở đại đàn bình luận khu nhẫn lại:

"Lâu Chủ trong tay ký tên bản « Roger nghi án » đã bán cho ta, một ngàn khối tới tay, ta chuyển cái tam tay, hai chục ngàn khối ai muốn!"

"Ta muốn!"

"Ta ta ta!"

"Ta đi, người mới là tối mẹ nó thất đức, lại một ngàn khối liền mua lại, còn mẹ nó ở Lâu Chủ bình luận khu làm quảng cáo!"

"Con tôm tim heo!"

"Ta thu hồi ta trước lời nói, nguyên lai đầu năm nay thật là có ngu như vậy nhân, lại không ý thức được « Roger nghi án » ký tên giá trị."

"Ây, Lâu Chủ thật là lại ngu xuẩn lại thật đáng buồn."

"Ta cho là Lâu Chủ ở Đệ Ngũ Tầng, kết quả Lâu Chủ ở tầng thứ nhất, hẳn thật là ở đen lão tặc « Roger nghi án » ký tên bản quá hổ, này mẹ nó là bao nhiêu nhân muốn đập phải hổ à?"

" "

Đại đàn lúc này mới ý thức được, Sở Cuồng là không phải ở hồ chính mình, mà là cho mình đưa một phen phát tài, chỉ là mình quá ngu rồi, lại còn công khai nhổ nước bọt Sở Cuồng hồ độc giả? Nguyên lai « Roger nghi án » chính là bởi vì trước mặt quá xấu mà có cao giá hơn giá trị!

Rất đơn giản đạo lý.

Ký tên vốn là vật lầy hiểm là quý!

Nếu như Sở Cuồng sau này ký tên kiểu chữ đều rất đẹp? Kia Sở Cuồng vì « Roger nghi án » ký tên học sinh tiểu học kiểu chữ mới càng lộ ra đặc biệt a.

Lâm Uyên cũng không biết « Roger nghi án » ký tên thư giá cả lại bị đám bạn trên mạng đồn thổi lên rồi đi lên, trực tiếp liên tục rồi gấp hai gấp ba. Lúc này hẳn vừa lấy được một cái gợi ý của hệ thống:

【 chúc mừng kí chủ mở ra thư pháp phân loại? Đạt được thư pháp loại danh vọng 1900 điểm? Ngoài ra nhắc nhở kí chủ, làm mỗi loại danh vọng đột phá đến một cái trị số? Dem sẽ đạt được kék xù hệ thống khen thưởng. 】

Theo gợi ý của hệ thống, thư pháp loại danh vọng mở ra.

Thêm tiến về phía trước đã mở ra âm nhạc, văn học, hội họa, điện ảnh?

Tổng cộng có ngũ đại nghệ thuật lĩnh vực toàn bộ mở ra danh vọng gom kiêu.

"Thư pháp?"

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ? Có lẽ thư pháp có thể làm Sở Cuồng cái này bí danh cái thứ 2 năng lực.

Giống như Tiệp Ngư vừa sẽ Soạn nhạc lại sẽ Biên Kịch đóng phim như thế. Chúng ta Sở Cuồng vừa sẽ viết sách, cũng cực kỳ giỏi thư pháp, đây là hợp lý lại hợp với suy luận, có thể nói là phi thường bình thường.

Vừa vắn trên mạng có con tin nghi chính mình có phải hay không là chỉ có thể viết ký tên.

Không sai.

Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu? Chủ lưu hai loại thanh âm? Một loại là nhổ nước bọt lão tặc quá hồ, một loại là khen ngợi lão tặc thư pháp thật giỏi.

Còn có loại thứ ba thanh âm, không tính là chủ lưu, nhưng là tồn tại, chính là không biết có hợp lý hay không.

Những thanh âm này tự xưng là lý trung khách.

"Mọi người không cần phải đem Sở Cuồng thư pháp trình độ thổi quá cao? Chính là chữ viết được khá là đẹp để người bình thường thổi."

Đúng mọi người hẳn đều có luyện tập quá tên mình chứ? Hẳn biết có vài người bình thường tự xấu xí rồi tinh rồi mù, nhưng viết tên mình lúc luôn là ngoài ý muốn đẹp mắt."

"Đi theo thiết kế xong nghệ thuật ký tên bắt chước? Bắt chước mấy trăm lần mấy ngàn lần, cũng có thể viết ra thứ hiệu quả này."

"Đoạn thời gian trước có một minh tinh bất quá biết đánh một chút bóng rổ mà thôi? Các người liền đem minh tinh bóng rổ trình độ thời với Giới bóng rổ cự tinh như thế? Thực ra không cần phải."

"Sở Cuồng viết sách rất lợi hại? Thư pháp lời nói, khả năng cũng liền theo chúng ta trong cuộc sống gặp phải những chữ kia viết người tốt không sai biệt lắm."

" "

Chỉ là chữ viết được không tệ người bình thường?

Lâm Uyên cảm thấy đây cũng là một cái trang bức .

Đây là một cái kiếm danh vọng cơ hội tốt, đáng tiếc nghi ngờ người một nhà hay lại là quá ít.

Muốn là mình mỗi ra một bộ tác phẩm đều bị ngoại giới nghi ngờ, kia cuối cùng xoay ngược lại tin tức hiệu quả khẳng định tiêu chuẩn nhất định.

Hiện tại chính mình chỉ có thể với này một nhóm nhỏ người so tài.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên nói: "Kim thúc, văn phòng tư bảo phục vụ!"

"A?"

Kim Mộc sững sốt một chút.

Lâm Uyên nói tiếng người: "Ta muốn bút lông viết chữ."

Kim Mộc ngoài ý muốn: "Phát bộ lạc sao?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Có thể phát."

Kim Mộc làm một không thành vấn đề thủ thế, quay đầu liền đi mua rồi.

Đơn giản chính là mua nhiều chút không tệ giấy ngọn bút Nghiên mực loại.

Lam Tinh thư pháp, vẫn là lấy bút lông tự làm chủ, đây là thịnh hành Lam

Tinh nghệ thuật hình thức một trong, tương tự cửa tiệm không nên quá

nhiều, ra ngoài queo trái mấy trăm mét thì có hai nhà.

Mà ở Kim Mộc mua giấy và bút mực sau đó.

Lâm Uyên bỗng nhiên gọi ra rồi hệ thống: "Ta muốn chế tác riêng một ít

Hoa Điều thi từ, tôi dễ dàng đại lượng chế tác riêng."

Giấy và bút mực, dĩ nhiên phải phối hợp xuất sắc thi từ ăn, mới có thể hiệu quả tốt nhất.

Hệ thống: "Hoa Điều thi từ bỏ túi giá đặc biệt 50 triệu, kí chủ là phủ định chế?"

Lâm Uyên: " ."

Kiếp trước thi từ 50 triệu bỏ túi bán cho ta?

Giá trị tất nhiên chính xác là đáng giá, nhiều như vậy thi từ, giá trị căn bản là không phải kim tiền có thể cân nhắc.

Nhưng hệ thống sẽ thiện lương như vậy, hơn phân nửa còn là bởi vì mình trong thời gian ngắn không cách nào lợi dụng thi từ kiếm quá nhiều tiền, một bài một câu thơ từ được chế tác riêng lại có chút quá phiến toái, cho nên mới làm như vậy một tay.

Cân nhắc đến gần đây bản quyền đang lục tục xuất thủ, kiếm không ít tiền, Lâm Uyên gật đầu một cái.

"Chế tác riêng đi."

Lấy bây giờ hăn thu nhập, hoa 50 triệu tăng lên chính mình, đã không cần lo đau đên rỉ máu.

Lâm Uyên cảm giác mình keo kiệt nghèo bức người thiết, đã bắt đầu tan vỡ.

"Chế tác riêng hoàn thành!"

Hệ thống tốc độ lần này không tính là nhanh, đại khái lần này lượng công việc tương đối lớn.

Cũng may mười phút sau hệ thống quyết định được, rồi sau đó Lâm Uyên liền cảm giác trong đầu nhiều hơn vô số thơ.

Hăn mở miệng thì thầm:

"Hoa đào Ổ bên trong hoa đào Am, hoa đào trong am đào Hoa Tiên, đào Hoa Tiên nhân trồng cây đào, lại hái hoa đào đôi tiên rượu."

Ừ ?

Thơ này câu ta có a, hệ thống có phải hay không là hỏ ta?

Được rồi.

Chế tác riêng sẽ có lặp lại, giống như Hercule Poirot dò án kiện tập bên trong cũng bao gồm « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » như thế.

Còn có « Roger nghi án » cũng ở đây dò án kiện tập bên trong.

Mà theo Lâm Uyên thanh âm hạ xuống, đã mua xong giấy và bút mực trở lại Kim Mộc mặt đầy thờ dài nói:

"Công tử thật có nhã hứng, thơ này câu bất kể nghe mấy lần, vẫn cảm giác được đẹp thay đẹp thay."

Nếu như là ở trăm năm trước Lam Tinh, Kim Mộc nên kêu Lâm Uyên công tử, cho nên hăn như vậy vẻ nho nhã vừa mở miệng, phối hợp Lâm Uyên thơ ngược lại là rất là hợp với tình thế.

Chương 341: Tĩnh Dạ Tư

Có khả năng nhất thể hiện thư pháp loại hình đương nhiên phải là bút lông tự, so với tính nghệ thuật lời nói, bút máy tự cái gì thật là phải bị bút lông nghiền ép, cho nên Lâm Uyên muốn chứng minh chính mình thư pháp, dĩ nhiên sẽ chọn bức cách cao nhất bút lông tự!

Bày tờ giấy.

Kim Mộc bắt đầu mài mực.

Bút lông tự thư viết nhìn thực ra rất đơn giản, hơn nữa lộ ra một loại tiêu sái cảm giác, làm cho người ta một loại ta bên trên ta cũng được ảo giác, nhưng những người này chân chính cầm bút lông lên, mới có thể thể nghiệm trong đó chặt vật.

Bút lông viết chữ chú trọng rất nhiều.

Tỷ như viết chữ tư thế, cổ đại còn gọi là thân pháp, thân pháp này được rồi, cách viết xong bút lông tự không xa, Lâm Uyên lúc trước không hiểu, nếu như hắn biết những thứ này cũng không phải viết chữ cùng cấu gặm như thế.

Bây giờ thì lại khác.

Có thư pháp trình độ, trong đầu hắn sau đó có tương ứng kiến thức, tỷ như ngồi ở bên bàn đọc sách, trên người muốn ngồi ngay ngắn, giữ cặp mắt tầm mắt cùng mặt bàn ở 45 góc độ tả hữu, là không phải đại lão cấp nhân vật, đầu tốt nhất không nên tả hữu nghiêng lệch, hơi lớn lão cấp nhân vật không chú trọng là bởi vì bọn hắn đã đến tùy tiện viết viết cũng phi thường lợi hại cảnh giới.

Lâm Uyên là chuyên nghiệp cấp tiêu chuẩn.

Đối với người bình thường mà nói cố nhiên là đại lão, nhưng đối với chân chính thư pháp đại sư, thực ra vẫn tồn tại khoảng cách nhất định, cho nên thái độ của hắn vẫn tương đối nghiêm túc, ngay cả chọn dùng thích hợp bút lông cũng tốn thêm vài phần chung, cuối cùng chọn thuận lợi viết chữ in bút lông, đầu bút kia màu xám cọng lông rất thuận, xúc cảm mà nói hơi có chút mềm mại.

Cầm bút cũng có chú trọng.

Đầu tiên là ngón tay cái đốt ngón tay thủ bụng dán chặt ống bút bên trong, do bên trái Hướng Hữu dùng sức, sau đó là ngón trở chỉ tiết cuối cùng nghiêng dán ống bút phía bên ngoài, cùng ngón cái đối nắm bút lông quản, dùng ngón giữa chặt câu ống bút phía bên ngoài, dùng ngón áp út móng tay

phần gốc chặt đỉnh ống bút phía bên phải cùng ngón giữa tương đối, cuối cùng chính là dùng ngón út tự nhiên áp sát ngón áp út, tóm lại tất cả đều là học vấn.

Lâm Uyên muốn viết khải thư!

Giai là quy tắc cùng điển hình ý tứ, đây là được hoan nghênh nhất thư pháp kiểu chữ một trong, địa cầu lịch sử thượng như Âu Dương Tuân cùng với Trử Toại Lương còn có Ngũ Thế Nam thậm chí còn Tiết tắc Nhan Chân Khanh liễu Công Quyền vân vân đều là khải thư mọi người, khải thư đặc điểm dùng tám chữ hình dung:

Trung chính hoa mỹ.

Thanh tĩnh ôn hòa.

Này là không phải toàn bộ tổng kết, còn không có cùng khải thư lỗi viết, bất quá loại phương thức này là xinh đẹp nhất, cho nên Lâm Uyên chấp bút thư liền chính là như vậy kiểu chữ, từ xa nhìn lại, chỉ là hấn bút lông viết chữ quan thường tính cũng đã mười phần? Hiển nhiên là kỹ thuật đã phi thường thành thục.

" "

Một màn này nhìn Kim Mộc tâm tình vô cùng phức tạp? Hấn càng cảm thấy người lão bản này quá hổ, viết cộng lông bút lời chuyên nghiệp như vậy? Rõ ràng là trong cao thủ đại cao thủ? Trước còn hết lần này tới lần khác muốn với độc giả sắp xếp thức ăn điều, liền chính hấn một người đại diện cũng lừa rồi.

Ngay sau đó.

Kim Mộc liền bất chấp cảm khái Lâm Uyên hành vi rồi hả? Bởi vì hấn thấy Lâm Uyên tựa hồ đang viết một bài thơ, là không phải lúc trước viết qua thơ? Mà là một lần mới tinh sáng tác? Trong đó lấy khải thư viết liền câu thứ nhất chính là:

"Trước giường Minh Nguyệt quang."

Mặc dù nhìn câu thứ nhất không có cách nào đánh giá chính bài thơ trình độ, nhưng cân nhắc đến ông chủ trước sáng tác quá thơ, Kim Mộc bỗng nhiên có chút mong đợi, mà ở Kim Mộc phần này đang mong đợi? Lâm Uyên viết xuống câu thứ hai:

"Nghỉ là bên trên sương."

Nhìn thật giống như đã có bên trong mùi.

Lâm Uyên một bên viết xuống câu thứ ba? Một bên thuận miệng nói: "Bút đè nén xuống viết bút hoa liền to, bút nhắc tới viết liền mảnh nhỏ, liền giống chúng ta nhân đi bộ hai cái chân, một cái hạ xuống một cái nhắc lên, không ngừng thay nhau như thế? Bút ở viết chữ trong quá trình cũng đang không ngừng nhắc theo như, vì như thế? Mới có thể sinh ra lớn bằng tuyệt không giống nhau đường cong tới."

Sư giả hào quang chạy.

Lâm Uyên chỉ là vô ý thức giảng giải, đây là dạy Soạn nhạc sau tạo thành thói quen? Nhưng Kim Mộc lại như có điều suy nghĩ, hiển nhiên nhận được Sư giả hào quang chiếu lát ảnh hưởng? Bất quá Kim Mộc cùng Lâm Uyên cũng không có ý thức được giờ phút này thần kỳ? Lúc này Kim Mộc sự chú ý ở Lâm Uyên câu thứ ba thơ bên trên:

"Ngẩng đầu ngắm Minh Nguyệt."

Ông chủ thứ tư câu sẽ viết như thế nào?

Lúc này nhuộm đỏ như trái quất chiều tà quang mang đầu qua chân song? Sặc sỡ rơi vào thượng hạng trên giấy lớn, trước mặt chữ viết chưa toàn bộ liên quan, Lâm Uyên tay cầm màu đen chữ in bút lông, thậm tựa hồ hơi có mấy phần danh tiếng mặc thủy, hoàn thành cuối cùng tự nhiên ——

"Cúi đầu nghĩ cố hương."

Bút nều Long Xà thi đi bộ, Mặc như nước chảy mây trôi, múa bút lúc này trần trở quanh co, bút rơi lúc này lên xuống diệt đặng, lúc này chỉnh bài thơ đã liếc qua thấy ngay, ở Kim Mộc hơi lộ ra tươi đẹp ánh mắt nhìn soi mói, hẳn thậm chí không kim lòng được nói ra: "Trước giường Minh Nguyệt quang, nghi là bên trên sương. Ngẩng đầu ngắm Minh Nguyệt, cúi đầu nghĩ cố hương."

Thơ hay câu.

Chỉ là Công Tử.

Giờ khắc này ở nhớ nhà?

Lâm Uyên yên lặng không nói.

Nhớ nhà lại nên nghĩ nơi nào?

Thời đại khác nhau thi từ nghệ thuật vô hạn, tại sao lựa chọn đơn giản nhất cũng trực tiếp nhất « Tỉnh Dạ Tư », Lâm Uyên cũng không nói được, có lẽ đây là người "xuyên việt" thỉnh thoảng tự mình suy nghĩ cùng tự mình thả ra, tiết lộ ra tiềm thức tâm tư.

Ngọn bên trên thơ tên.

Lâm Uyên đem bút lông trong tay đặt ở bên cạnh bút trên núi, cảm giác mình tay này khai thư viết cũng không tệ lắm, nhẹ nhàng hướng về phía giấy lớn thổi hơi, Lâm Uyên đôi Kim Mộc giao phó nói: "Cái này có thể phát đến trên mạng."

"Minh bạch!"

Kim Mộc có chút hưng phấn.

Hắn quay đầu tìm ra một hệ liệt dụng cụ, sau đó tìm quay chụp thị giác, cuối cùng đem bài này « Tỉnh Dạ Tư » từ khác nhau góc độ hiện ra mỹ cho quay chụp đi xuống, lại để cho Lâm Uyên bên này khảo hạch qua một lần.

"Có thể."

Lâm Uyên hay lại là hài lòng.

Kim Mộc vì làm tốt cái này người đại diện, nghe nói đặc biệt học tập chụp hình kỹ thuật, ngược lại chụp so với bình thường nhân tốt hơn, lần trước

đoản thị tần cũng là Kim Mộc chủ động nói lên quay chụp, hiệu quả giống vậy không tệ.

"Ta đây truyền lên."

Kim Mộc thao tác hoàn hơi do dự một chút, lại nhìn mắt Lâm Uyên mới vừa viết « Tĩnh Dạ Tư », cười híp mắt nói: "Ông chủ thơ này có thể đưa cho ta cất giữ sao, ta rất thích thơ này, sau này nếu như nghèo không có cách nào, còn có thể bán đi đổi tiền."

Cuối cùng câu này là trêu chọc.

Ngoại giới có người nói Tiệp Ngu chính là từ dụ thành Đường Bá Hổ, mà « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương » kia bộ phim bên trong, Chúc Chi Sơn chính là dựa vào buôn bán Đường Bá Hổ tranh chữ mà sống, mà Kim Mộc lại biết vô luận Tiệp Ngu hay lại là Sở Cuồng đều là ông chủ bí danh.

Lâm Uyên: ". "

Hắn gật đầu biểu thị không thành vấn đề.

Mà lúc này Lâm Uyên lấy khái thư hoàn thành « Tĩnh Dạ Tư » đã đăng lên đến Sở Cuồng tài khoản phía dưới, chính nhi bát kinh bút lông tự, hơn nữa còn là đại chúng thích nghe ngóng khái thư, đây là có khả năng nhất thể hiện trực quan một cái Nhân Thư pháp thủy bình hình thức!

Đẹp vô cùng được khái thư!

Nhưng mà so với tự còn phải đẹp hơn, nhưng là « Tĩnh Dạ Tư » bài thơ này, đây là Lý Bạch nổi danh nhất thơ một trong, mặc dù là không phải nhất kinh điển tác phẩm, nhưng cũng tuyệt đối là dễ dàng nhất chọc người xúc động thơ!

Thư pháp thêm thơ.

Bạn trên mạng người đi đường cùng với fan thấy cái này hình ảnh đăng lên hơi ngẩn ngơ, sau đó mọi người dần dần lấy lại tinh thần, ngay sau đó, Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu, trong dự liệu nổ .

Chương 342: Sang hèn cùng hưởng

Vừa mới bắt đầu mọi người chú ý lực hoàn toàn bị Sở Cuồng đăng lên phần này thư pháp hấp dẫn, kia mi thanh mục tú khái thư rất có trung chính hoa mỹ cùng tình cảnh ôn hòa cảm giác, dù là không hiểu thư pháp nhân cũng có thể nhìn ra bức chữ này chỗ tinh diệu.

Nước chảy mây trôi.

Bút rơi như mây khói.

Gần đây bởi vì « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » ký tên thư chuyện, rất nhiều người cũng ở thảo luận Sở Cuồng rốt cuộc có hay không thư pháp căn cơ, mà ở dạng này thời điểm Sở Cuồng phát một bộ thư pháp đi ra, không thể nghi ngờ là cực kỳ có lực nói rõ!

"Chữ này tuyệt!"

"Trước ai nói Sở Cuồng chính là chữ viết không tề người bình thường, lại không nói người bình thường rốt cuộc có thể hay không bút lông viết chữ, coi như là ta đây loại từ nhỏ bắt đầu luyện tập bút lông tự tuyển thủ cũng tuyệt đối viết không tới Sở Cuồng loại này ưu mỹ trình độ, thậm chí cảm giác liền dạy ta bút lông vị lão sư kia cũng không bằng Sở Cuồng!"

"Thật là đẹp khái thư!"

"Không nghĩ tới Sở Cuồng còn giỏi khái thư, phổ thông khái thư cao thủ viết chữ cơ hồ là liên miên bất tận bút bút lôi đồng, không có chút nào biến hóa có thể nói, mọi người đem cơ bản bút họa nắm giữ sau thêm chút luyện tập là có thể viết xong loại này kiểu chữ, nhưng đỉnh cấp khái thư cao thủ lại có thể để cho bút hạ mỗi một chữ cũng chống lại đấn đo, ngụ hiểm tuyệt ở trong lúc lơ đãng, nhìn như ngay ngắn kì thực thay đổi Hóa Tinh nhỏ, Sở Cuồng thư pháp đã đạt đến cao thủ hàng đầu tiêu chuẩn!"

"Bức chữ này viết xong soái ."

"Ta suy nghĩ người Sở Cuồng viết sách lợi hại thì coi như xong đi, thậm chí người ngay cả các chủng loại hình cũng có thể dễ dàng vượt qua, ta thật vất vả đón nhận cái này thiết lập, kết quả người nói cho ta biết thực ra người chính là một cái cao thủ thư pháp?"

"Khó trách nói Sở Cuồng là yêu nghiệt!"

"Sở Cuồng lão tặc yêu nghiệt này còn có nhường hay không người khác sống, tay này khái thư cương kinh cao ngất lại không mất quyền rũ, căn bản liền là không phải sau giờ làm việc trình độ, hoàn toàn chính là một cái bị làm trề nãi thư pháp gia thật sao."

" "

Người biết phân biệt tốt xấu vẫn là rất nhiều.

Hơi chút học qua thư pháp nhân đều có thể nhìn đi ra Sở Cuồng thư pháp là cái gì trình độ, này dù sao cũng là hệ thống đánh giá làm nghề cấp thư pháp trình độ, mà có thể lấy thư pháp làm làm nghề mà sống tồn nhân, bút lông viết chữ lại làm sao sẽ kém đây?

Thậm chí có nghề thư pháp gia đánh giá.

Dù sao Sở Cuồng là danh nhân, cho nên chừng mấy vị nổi danh đến ở thư pháp lĩnh vực khá có sức ảnh hưởng Weibo danh nhân, cũng là trước tiên chuyển tải Sở Cuồng ngón này « Tĩnh Dạ Tư » cũng cho ra mỗi người cái nhìn:

"Sở Cuồng chi tự đã có trung hòa cảm."

"Có thể cân nhắc vào thư Pháp Giới phát triển."

"Ra một thư pháp tập ta sẽ cân nhắc mua."

"Tay này khải thư tu hữu vài chục năm nổi khổ công phu."

Mọi người đánh giá thực ra cũng còn đoán khách quan, dù là nói Sở Cuồng cách nói e rằng có vài chục năm làm việc cực nhọc, cũng không đoán nặng lời, nếu như Lâm Uyên là không phải lấy được hệ thống bảo rương khen thưởng, hẳn dựa vào bản thân luyện tập muốn đi đến loại cảnh giới này, khả năng thật đúng là được tu luyện cái thập năm trở lên.

Cùng lúc đó.

Những cái được gọi là lý trung khách mộng ép, bọn họ trước lời thề son sắt nói, Sở Cuồng chỉ là một viết chữ rất đẹp người bình thường, vừa vặn tương đối giới ký tên mà thôi, thậm chí ngay cả ký tên cũng chỉ là bình thường không có gì lạ, kết quả này một bức khải thư trực tiếp đem bọn họ mặt rút ra sung!

Đây là người bình thường?

Cái này gọi là bình thường không có gì lạ?

Xuất liên tục quá tự thiếp nghề cấp thư pháp gia cũng đánh giá rằng Sở Cuồng tự đã Đăng Đường Nhập Thất, bọn họ như thế nào còn có thể mạnh miệng nói tiếp Sở Cuồng tự sở dĩ viết được, thực ra chỉ là danh nhân hiệu ứng mang đến thời phong?

Cũng là lúc này.

Bỗng nhiên có người phát cái bài post: "Vừa mới tra xét một chút, bài này « Tĩnh Dạ Tư » thật giống như không phải là cái gì cổ thi, cơ bản chắc chắn chính là Sở Cuồng lão tặc tự mình, thơ này câu chất lượng thật mẹ nó tuyệt!"

Sở Cuồng chính mình thơ?

Mọi người thực ra đã sớm chú ý tới « Tĩnh Dạ Tư » nội dung, thậm chí có nhân trước tiên liền chú ý tới bài thơ này, bất quá bởi vì nhiều người hơn vừa mới bắt đầu cũng ở thảo luận thư pháp, cho nên mọi người đối thơ bản

thân cũng không có suy nghĩ nhiều, thậm chí có nhân cho là đây là đâu vị cổ đại tiên hiền viết ra thơ? Cho đến có bạn trên mạng trọng điềm nhắc tới bài thơ này? Mới rớt cục đem ánh mắt của mọi người tập trung đến thơ phía trên.

"Thơ này cũng tốt ngu!"

Vốn đang không có gì, bây giờ trải qua một số người nhắc nhở? Mọi người nhìn kỹ một chút? Bài thơ này quả thật viết tinh diệu vô cùng, nhìn như đơn giản ngữ ngôn tuyệt cú? Lại viết hết nhân cảm giác nhớ nhà .

Thơ phảng phát thành họa!

Xứ lạ khách nhân đêm khuya không thể chợp mắt, lúc này khách sạn đình viện hết sức buồn tẻ? Kia xuyên thấu qua cửa sổ ánh trăng trong ngần bắn tới trước giường? Mang đến rét căm căm thu tiêu rùng mình, khách nhân chợp vừa nhìn đi, ở mê ly hoảng hốt trong tâm tình, thật hình như là địa bên trên hiện lên một tầng trắng phau phau nồng sương; nhưng là lại định thần nhìn một cái? Bốn hoàn cảnh chung quanh nói cho hẩn biết? Đây là không phải vết sương.

Là ánh trăng.

Ánh trăng không khỏi hấp dẫn hẩn ngẩng đầu nhìn lên, vì vậy một vòng đẹp đẹp làm phách chính treo ở trước cửa sổ, kia đêm thu vũ trụ là như thế minh tịnh, Thu Nguyệt là hết sức Quang Minh, nhưng mà nó lại vừa là vắng lặng? Nhất là đôi một mình khách xa mà nói, dễ dàng nhất xúc động Lữ nghĩ thu ngục.

Khách hương tiêu điều? Tuổi tác trôi qua.

Hẩn ngắm nhìn trăng sáng, tựa hồ ngắm mộng ban đầu hồi? Nghĩ đến có hương phát sinh qua hết thấy, muốn đến thân nhân trong nhà môn? Suy nghĩ một chút? Đầu hẩn dần dần thấp xuống? Hoàn toàn chìm vào với trong tâm tư, ánh trăng càng tịch tịch.

"Giỏi một cái Tĩnh Dạ Tự!"

"Đây vẫn tự ngẫu thơ chất phác."

"Bài thơ này lại không thấy kỳ lạ mới mẽ độc đáo tưởng tượng, cũng không có tinh công hoa mỹ từ ngữ trau chuốt, chỉ là dùng tự thuật giọng viết khách xa cảm giác nhớ nhà, nhưng mà nó lại ý vị thâm trường chịu nhân tìm dịch, để cho độc giả bị vũng vàng hấp dẫn, toàn bộ thơ từ 'Nghĩ' đến 'Ngẩng đầu ". Lại từ 'Ngẩng đầu' đến 'Cúi đầu ". Hình tượng nói rõ nội tâm của thi nhân hoạt động, tươi sáng buộc vòng quanh một bức sinh động hình tượng đêm trăng nhớ nhà đồ, bày tỏ rồi, cũng chính là Sở Cuồng lão tặc ở tịch Tĩnh Nguyệt trong đêm nhớ nhà lúc cảm thụ."

"Trên lầu ngài chính là giờ học đại biểu?"

"Giờ học đại biểu tổng kết cũng không tệ lắm."

Dĩ nhiên là không phải tất cả mọi người đều có thể hiểu được bài thơ này mỹ cảm, có người hiếu kỳ nói: "Thơ này câu ta cảm giác rất đơn giản a,

không có kỳ lạ mới mẽ độc đáo tưởng tượng cũng không có tinh công hoa mỹ từ ngữ trau chuốt, nhất là một câu cuối cùng cúi đầu nghĩ cố hương thật sự là quá khẩu ngữ rồi, người này tự là Sở Cuồng ưu điểm?"

Thật đúng là đừng nói.

Loại thanh âm này vừa ra, những thứ kia lý trung khách lại dừng cảm rồi, chen lấn nhảy ra nói: "Chính là ý này mà, ta xem bài thơ này cũng không có gì một cách lạ kỳ phương, thế nào nhiều người như vậy khen, khác bởi vì Sở Cuồng là thành công gia, đồng thời giới vô cùng thư pháp, đem hẳn làm thơ câu cũng thổi phồng cao như vậy có được hay không, chúng ta vẫn là phải lý trí một chút."

Lý trung khách thích nhất tiêu bảng lý trí của mình.

Cho nên vẫn là thừa nhận Sở Cuồng thư pháp.

Bất quá khi bọn họ lại bắt đầu định cho « Tĩnh Dạ Tư » hạ nhiệt thời điểm, bỗng nhiên có người gọi cho rồi cái chữ này thiếp, mà gọi cho người rõ ràng là Lam Tinh Tân Tinh công nhận thơ ca mọi người Công Quyền lão sư: "Sở Cuồng ngắn ngủi này bốn câu thơ, viết thanh tân giản dị, minh bạch như lời nói, ý tưởng tỉ mỉ mà thâm khúc, bật thốt lên ngâm thành, hồn nhiên vô tích, nội dung là đơn thuần, nhưng lại là phong phú; nội dung là dễ hiểu, nhưng lại là hiểu tường tận vô tận, thực ra Sở Cuồng không có nói so với hẳn đã nói ra muốn nhiều hơn, đây là vô tình với công phu mà không khỏi công phu Diệu Cảnh, thiên tài tác gia tất nhiên một phen văn tài tung bay." Không nghĩ tới!

Thậm chí ngay cả Công Quyền như vậy thơ ca tất cả mọi người công khai ca ngợi « Tĩnh Dạ Tư » trình độ, dù là vừa mới bắt đầu đối thơ này câu vô cảm độc giả đều bắt đầu lâm vào trầm tư, có phải hay không là chính mình Ngô Tính quá thấp, cho nên không thể cảm nhận được bài thơ này chỗ tinh diệu?

Tốt ở dạng này nhân chỉ là một số ít.

Lam Tinh làm văn nghệ độ cao phát đạt được tinh cầu, tốt đẹp nhất nơi chính là người bình thường cũng có nhất định năng lực giám thưởng, nhân vì mọi người vốn là lại trong hoàn cảnh như vậy hun đúc đến lớn lên, cho nên cơ bản văn hóa dày công tu dưỡng vẫn không tệ.

Còn chưa phục?

Kia bạn trên mạng chỉ có thể nói một câu "Chẳng lẽ người so với Công Quyền này Chúng Thi bài hát mọi người còn hiểu thơ sao ", « Tĩnh Dạ Tư » bài thơ này quả thật là không phải đi đường hoàng đại khí đường đi, mà là tương đối thân dân tiếp địa khí, có vài người trời sinh liền thích ta hoa nở sau Bách Hoa sát loại này hào khí tung sinh, tự nhiên đối một ít tiếp địa khí thơ không như vậy có đồng cảm, mà Lý Bạch lợi hại địa phương ở chỗ, hẳn thật là Jung-A tục cùng nhau thưởng thức!

Chương 343: Nam Tiệm Ngự Bắc Sở Cuồng

Bài này « Tĩnh Dạ Tư » bản thân liền là không phải đại tục hoặc phong nhã làm, nó càng giống như là Lý Bạch tùy tính trình bày cùng biểu đạt.

Giống như Châu Kiệt Luân tùy tiện hát thủ « Cáo Bạch Khí Cầu » như thế. Thật muốn đánh giá Lý Bạch thi từ tiêu chuẩn hẳn nhìn hẳn còn lại vài bài tác phẩm tiêu biểu.

Tỷ như « Tương Tiến Tử » .

Tỷ như « Thục Đạo Nan » .

Tỷ như mọi người đều biết Ngâm Hà Lạc Cửu Thiên.

Nơi này sẽ không từng cái theo lệ rồi.

Bởi vì Lý Bạch lợi hại thi từ quá nhiều, còn có nhiều chút tác phẩm là liếc mắt liền có thể khiến người ta kinh vi thiên nhân.

Nếu không Lý Bạch cũng sẽ không là công nhận Thi Tiên.

Đương nhiên cái thời đại này cũng có Lý Bạch, chỉ là này Lý Bạch tác phẩm cùng địa cầu Lý Bạch tác phẩm hoàn toàn bất đồng.

Trên thực tế, Sở Cuồng tú rồi thư pháp và câu thơ, tối ảnh hưởng lớn hay là để cho ngoại giới thấy được thuộc về Sở Cuồng thêm vào tài hoa, lại phân này tài hoa là rất là không tầm thường.

Mọi người đi qua đôi Sở Cuồng ấn tượng là "Giỏi viết" .

Có trải qua đôi liền sự kiện còn biết Sở Cuồng cùng Tiệm Ngự đều là "Đôi câu đối cao thủ" .

Mà bây giờ Sở Cuồng lại để cho ngoại giới nhiều hơn hai cái ấn tượng.

Một trong số đó là "Bị viết sách trên nãi thư pháp gia" .

Thứ hai là "Thi nhân" .

Như vậy tính toán Sở Cuồng là thực sự rất lợi hại.

Vừa sẽ làm thơ, cũng giỏi viết đôi liền, còn tinh thông, lại giỏi về thư pháp.

Hai chữ: Toàn năng!

Cái này làm cho rất nhiều bạn trên mạng tự nhiên làm theo liền tưởng đến Tiệm Ngự.

"Ta có thể nói không hổ là tốt bạn gay ấy ư, các người phát hiện không, Sở Cuồng sẽ Tiệm Ngự cũng đều biết a!"

"Ngoạ tào, vừa nói như vậy thật đúng là!"

"Tiệm Ngự am hiểu nhất nhất định là Soạn nhạc, nhưng Tiệm Ngự Biên Kịch tài hoa cũng là không thể nghi ngờ, « Đường Bá Hổ Điềm Thu Hương »

bên trong thơ càng làm cho nhân vô án kê tuyệt, chớ nói chi là Tiện Ngư lần trước đang đối với liên trong đại chiến biểu hiện ."

"Là không phải người một nhà, không vào nhất gia môn."

"Thiên tài bằng hữu, hơn phân nửa cũng là cái thiên tài."

"Không chịu nổi, ta nói hai chữ: Bóng dáng, biết tự nhiên biết."

"Ha ha ha ha ha cấp, thường ngày không bài diện bóng dáng."

"Bóng dáng thật là, càng ngày càng không có tồn tại cảm nha."

"Bóng dáng ở Manga giới cũng coi là có chút sức ảnh hưởng lão sư, « Vua đầu bẹp Souma » còn là phi thường hỏa, đáng tiếc hẳn này hai tiểu đồng bọn thật sự là quá yêu nghiệt nhiều chút."

"Tức run lạnh, bóng dáng lúc nào mới có thể đứng đứng lên!"

" . "

Trước bóng dáng là thực sự không có gì cảm giác tồn tại rồi.

Bây giờ Sở Cuồng cùng Tiện Ngư càng đặng đối, bóng dáng càng sẽ bị đám bạn trên mạng trêu chọc, ngược lại thì có thêm vài phân quỹ dị cảm giác tồn tại.

emmmmm.

Tồn tại ở mọi người đùa giỡn trung.

Thậm chí có nhân đem Tiện Ngư cùng Sở Cuồng, gọi đùa là "Nam Tiện Ngư, Bắc Sở Cuồng" .

Đừng hỏi nam bắc là thế nào phân ra tới.

Chỉ là mọi người cảm thấy kê như vậy tương đối gieo vần mà thôi.

Gắng phải nói dóc, đại khái chính là "Tiện Ngư" danh tự này tương đối nhu hòa một chút, có Nam Phương ôn nhuận như ngọc cảm giác.

Mà "Sở Cuồng" là tương đối hào khí, lại thường có lão tặc tên, đáng sợ hơn bắc phương không kèm chế được cảm.

Kết quả, loại này cách gọi, không biết sao, liền lưu truyền ra.

Liên quan tới "Nam Tiện Ngư, Bắc Sở Cuồng" cách nói, lại rất có vài phần đi sâu vào tâm ý người nghĩ!

Thậm chí còn có nhân định cho "Đông" cùng "Tây" cũng thêm một nhân tuyến.

Nhưng thật đáng tiếc.

Mọi người phát hiện "Đông xx" cùng "Tây xx" trung, cũng không có thể cùng Tiện Ngư cùng Sở Cuồng như nhau tồn tại.

Hai người này đều thuộc về yêu nghiệt!

Vì vậy chỉ có Nam Hòa bắc, tây cùng đông đại khái phải lấy sau mới phải xuất hiện, hoặc là vĩnh viễn sẽ không xuất hiện rồi.

Lâm Uyên thấy Tiện Ngư bình luận khu, rất nhiều người đều tại quét "Nam Tiện Ngư? Bắc Sở Cuồng" thời điểm? Có chút sùng sờ.

Hắn xưa nay chỉ biết là "Nam Mộ Dung bắc Kiều Phong", vẫn là lần đầu tiên nghe nói "Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng" .

Căn bản không gieo vần thật sao.

Vẫn còn có nhân đem cách gọi giản hóa thành "Nam ngự bắc cuồng" ?

Trung nhị khí tức tràn đầy.

Lâm Uyên cảm giác mình nếu như lúc này quay ngựa? Chỉ sợ ở lúng túng đến ngón chân trừ ra hai phòng ngủ một phòng khách tới.

Kim Mộc cũng rất hưng phấn dánh vẽ:

"Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng, còn giống như thật cố gắng thích hợp? Một cái bí danh thâm canh lĩnh vực, một cái bí danh chuyên chú Soạn nhạc? Đồng thời hai cái bí danh cũng đều mở nghề tay trái? Tiệp Ngự làm điện ảnh, Sở Cuồng làm thư pháp, hoàn mỹ."

Lâm Uyên: " . "

Có thể hay không cho bóng dáng lưu chút mặt mũi?

Tuy nói đều là bí danh, không có bên nặng bên nhẹ cách nói? Nhưng Lâm Uyên bị điều khiển nhiều? Cũng khó tránh khỏi được Internet ảnh hưởng dư luận, cảm thấy bóng dáng thật giống như cảm giác tồn tại quá thấp chút.

Cũng may « Vua đầu bếp Souma » muốn kết thúc.

Hạ bộ Manga là « Death Note » , bộ này Manga tuyệt đối nổ, không nói nhờ vào đó để cho bóng dáng vượt qua Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự, ít nhất cũng không thể lẫn lộn không có chút nào cảm giác tồn tại phải không ? Nghĩ tới đây? Lâm Uyên trực tiếp gọi tới La Vi cùng với phòng làm việc các trợ thủ, thảo luận tân Manga sự tình.

"Tân Manga?"

La Vi có chút thấp thỏm nói: "Đề tài định sao?"

Lâm Uyên cảm ra bản thân trước đó chuẩn bị xong tài liệu? Đây là hắn ở công ty không việc gì thời điểm chuẩn bị: "Có sự đại khái, nhân vật thiết lập? Từ hình tượng đến họa phong, cũng thiết kế hoàn thành? Các người trước xem một chút? Không hiểu hỏi ta."

" Được."

La Vi nói: "Vừa vặn « Vua đầu bếp Souma » tháng sau liền muốn kết thúc? Chúng ta hơi chút chuẩn bị một chút liền có thể mở ra tân Manga liên tái."

Nói đến đây, La Vi có chút thấp thỏm nhìn trong tay tân đề tài Manga.

Liền cùng « Vồng Vương » sau kết thúc thấp thỏm như thế.

Nàng lo lắng tân Manga vạn nhất khó coi, làm sao bây giờ?

Đây là, Manga, thậm chí còn toàn bộ nghệ thuật loại hình chế cũng sẽ lo lắng vấn đề, đó chính là:

Tiếp theo bộ tác phẩm có hay không còn có thể như vậy thành công?

Nhưng mà những thứ này lo lắng, theo La Vi mở ra « Death Note » bắt đầu nhìn, liền dần dần biến mất rồi.

Trừ phi trời sinh đối với loại này Tà Diễm không có hứng thú, nhưng phàm là yêu đùa quá lộ nam hài tử, hoặc là nội tâm không như vậy Tiểu công chúa cô gái, cơ bản cũng sẽ không kháng cự câu chuyện này mị lực! Chớ nói chi là « Death Note » họa phong còn bị Lâm Uyên hơi điều chỉnh. Tỷ như bên trong Tử Thần hình tượng, liền bị Lâm Uyên làm thành tương tự với Lam Tinh Thần Thoại trong truyền thuyết địa ngục Ác Quỷ hình tượng.

Lại tỷ như bên trong một ít nhân vật họa phong, Lâm Uyên cũng hơi chút điều chỉnh một ít, làm cho cả cố sự nghênh hợp Lam Tinh thẩm mỹ. Cái gọi là Lam Tinh thẩm mỹ, thực ra chính là kiếp trước Trung Quốc thẩm mỹ.

Nghệ Hồng Manga, mặc dù cũng là Đông Phương thức thẩm mỹ, nhưng chi tiết nơi vẫn tương đối Nhật thức, cho nên nên điều chỉnh còn phải điều chỉnh.

Lâm Uyên khinh xa thực lộ đã.

Không chỉ có La Vi thích câu chuyện này.

Manga phòng làm việc mấy cái khác không biết tên các trợ thủ thấy « Death Note » bản văn cố sự lúc, cũng là tâm triều dâng trào, từng cái hai mắt sáng lên ——

"Câu chuyện này được a!"

"Ta cảm giác vẽ ra tới rất xuất sắc!"

"Khả năng so với « Vua đầu bếp Souma » còn có thú!"

"Nhiệt độ khó mà nói, đánh giá cũng sẽ không thấp, Yagami Raito quá tuần tú rồi!"

"Cái này lâm cũng rất tuần tú a —— lâm là ông chủ sao?"

" "

Đây là Lâm Uyên tự luyện một chút, thỏa mãn chính mình ác thú vị.

Ở « Death Note » trung, cùng Yagami Raito giống như rồi giết nam nhân chính là l.

Mẫu tự thay thế tên là được văn hóa tây phương được ảnh hưởng, Lâm Uyên cũng dùng qua, nhưng cảm giác không thuận tay.

Lam Tinh rất ít làm như thế, mặc dù Lam Tinh cũng phân ra chữ cái.

Cho nên Lâm Uyên đem "l" đổi thành rồi "Lâm" .

Lâm đồng dạng là "l" mở đầu, hơn nữa trùng hợp, vừa lúc là Lâm Uyên chính mình họ ——

Hắn cũng muốn nhắc cao hơn một chút tự mình ở « Death Note » trung tham dự cảm.

Đương nhiên.

Hắn cũng không hoan nghênh trên cái thế giới này thật có cái nắm Death Note muốn trừng phạt Ác dương cao Thiện Yagami Raito.

ps: Lần nữa cảm tạ 【 Liễu Thần khế nói 】 minh chủ khen thưởng, bạn cũ, thấy phá lệ thân thiết, gần đây ô bạch biết rõ mình đôi mới không được, nhưng trên thực tế quả thật có chuyện, cụ thể liền không giải thích, đợi tình lại sẽ thật tốt tăng thêm.

Chương 344: Ngân Lam tiểu kịch trường

Bây giờ xuất ra « Death Note » chỉ là để cho Manga phòng làm việc mọi người trước thời hạn làm quen một chút, dù sao đây là mọi người không làm việc.

Mà giờ khắc này phòng làm việc tinh lực chủ yếu khẳng định vẫn là đặt ở hiện hữu Manga bên trên.

Đạo cũng không có người bởi vì bóng dáng tân tác mà ở « Vua đầu bếp Souma » trong công tác lười biếng.

Sau đó, phòng làm việc đang vì « Vua đầu bếp Souma » kết thúc thiên toàn lực làm chuẩn bị, Lâm Uyên thiếu thấy không có lười biếng, ngày ngày đợi ở trong phòng làm việc vẽ một chút.

Đương nhiên.

Đang toàn lực vùi đầu vào « Vua đầu bếp Souma » kết thúc thiên trước, Lâm Uyên hay lại là dành thời gian viết ra một bộ.

Bộ này, tên gọi « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » .

Không cần kỳ quái cái này tên sách tại sao không đổi, Lâm Uyên vốn là thực ra cũng rất chú trọng đổi điển hình kiểu tây phương tên người tránh, nhưng theo hẩn đối Lam Tinh văn hóa giải, mới từ từ ý thức được không cần như thế.

Này Thiel này không tạt xấu.

Cái thế giới này, đủ loại kiểu dáng tên họ quá nhiều, rất nhiều người tên đều giống như kiếp trước Oai Quả Nhân, hưởng chi bên trong xuất hiện loại này tên.

Bên trong tên còn hữu dụng "Thương" loại đây.

Bất quá không có dùng "Mật" loại tự làm tên tự do phóng khoáng.

Vì vậy bây giờ Lâm Uyên viết người bên trong danh, cũng bắt đầu tự do phóng khoáng đứng lên.

Đương nhiên, "Nicolas. Ostrovsky" loại này tên nhất định là không thể dùng.

Lại không nói Lam Tinh không có ở tên trung gian thêm chút điểm thói quen.

Chỉ nói Lam Tinh nhân dài nhất tên, cũng chỉ có năm chữ, nhiều hơn nữa sẽ để cho Lam Tinh độc giả mất đi đại nhập cảm rồi.

Tóm lại đây chính là « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » không cần đổi tên nguyên nhân ——

Đây là « Hercule Poirot dò án kiện tập » hệ liệt cô sự đầu tiên, cùng thời điểm là Hercule Poirot Đại Trình Thám thời gian sớm nhất ra sân, chính là từ câu chuyện này bắt đầu Hercule Poirot bắt đầu hấn truyền kỳ cả đời! Nghe, cùng Conan Doyle « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » rất tương tự, Watson ở vụ án này trung gặp Sherlock Holmes.

Mà Hercule Poirot trợ thủ đen này Đình này, cũng là ở Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles bên trong lần đầu tiên thấy Hercule Poirot.

Ngoài ra đen này Đình này cùng Watson như thế đều là ở trong chiến tranh bị thương, bởi vì trở lại dưỡng thương mà nhận thức bọn họ trình thám bằng hữu.

Mọi người đều biết, Sherlock Holmes lúc xuất hiện đại sớm hơn.

Cho nên ngoại giới đều cho rằng a thêm sa Kristy là tham khảo Sherlock Holmes cùng Watson quan hệ tạo nên Hercule Poirot cùng đen này Đình này tổ hợp.

Chân tướng không trọng yếu.

Bởi vì ở Lam Tinh vô luận Hercule Poirot hay lại là Sherlock Holmes đại khái đều thuộc về Sở Cuồng.

Hoàn thành bộ này sau đó, Lâm Uyên liền đem chi phát cho Ngân Lam Thư Khố xuất bản.

Sau đó một đoạn thời gian rất dài bên trong, hấn cũng có liên tái Hercule Poirot trình thám cô sự, nếu lấy được rồi « Hercule Poirot dò án kiện tập », hấn tự nhiên muốn đích thân chế tạo ra thuộc về trình thám Hercule Poirot hệ liệt!

Ngân Lam Thư Khố.

Nhìn xong « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » cái này chuyện xưa mới, lại được đến Sở Cuồng cần phải chính thức chế tạo Hercule Poirot hệ liệt tin tức, trình thám bộ toàn bộ ngành cũng hải đến không được!

Tổng biên tập Tào Đắc Chí, càng là hưng phấn đã có điểm thiếu dưỡng!

Hấn lần đầu tiên cảm giác Sở Cuồng cái này cùng bấp đùi bị tự mình ôm thực!

"Ta vô cùng yêu thích Hercule Poirot!"

"Sở Cuồng lão sư muốn rèn đúc Hercule Poirot hệ liệt, này có nghĩa là chúng ta có thể thấy càng nhiều Hercule Poirot câu chuyện."

"Này giống như cũng là viết trình thám một loại tân ý nghĩ, cố định nhân vật chính, biến hóa vụ án, có thể tiêu trừ độc giả xa lạ cảm, mọi người thấy trình thám tên sẽ cảm thấy thân thiết."

Đúng « Roger nghi án » đề cho rất nhiều người nhận thức Hercule Poirot."

"Nhân vì mọi người bắt đầu nhận biết Hercule Poirot, cho nên nhìn thấy « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » lại có Hercule Poirot đăng tràng, rất nhanh liền tiến vào trạng thái? Cái này cùng mọi người đối Hercule Poirot trình thám phương thức đã có biết cũng khá liên quan."

"Không biết Sở Cuồng lão sư muốn viết bao nhiêu thiên."

"Hercule Poirot cố sự? Đương nhiên là càng nhiều càng tốt, đại khái chính là muốn nhìn Sở Cuồng lão sư lúc nào viết chán ngán Hercule Poirot? Lại an bài một lần thoái ần? Dù sao chúng ta đều biết « Roger nghi án » trung Hercule Poirot là dự định thoái ần, chỉ là không thoái ần thành công mà thôi."

" "

Trình thám ngành nóng bỏng thảo luận? Đồng thời « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » cũng tiến vào xuất bản cùng tuyên truyền khâu.

Bên kia.

Ảo tưởng ngành lại bầu không khí trầm thấp.

Tổng biên tập lão Hùng biểu tình âm trầm giống như là muốn chảy ra nước. Bọn họ cũng nhận được Sở Cuồng muốn rèn đúc "Hercule Poirot hệ liệt" tin tức.

Sở Cuồng lại đang trình thám bộ bên kia đặt chân .

Lúc trước Sở Cuồng muốn viết trình thám thời điểm, ngành rất nhiều người đều cảm thấy Sở Cuồng chỉ là chơi đùa mà thôi.

Dù sao Sở Cuồng đã viết chừng mấy bộ ảo tưởng? Hơn nữa rất thích ngoạn chuyện hình? Tựa hồ cái gì loại hình cũng muốn đụng.

Có thể tất cả mọi người không nghĩ tới Sở Cuồng trình thám lại như vậy được hoan nghênh!

Mọi người càng không có nghĩ tới, Sở Cuồng lại viết trình thám viết ghiền, sau này còn dự định tiếp tục viết trình thám, làm cái gì "Hercule Poirot" hệ liệt.

Vì vậy? Đám người này tâm tính bằng.

Phải biết? Sở Cuồng chính là hành tẩu ngành công trạng!

Hắn độc giả lực hiệu triệu, hắn tác phẩm lượng tiêu thụ, cá nhân hắn danh tiếng, cũng quá kinh khủng!

Bây giờ hắn vô luận là đi tới cái nào ngành, đều có thể trực tiếp trở thành cái kia ngành bánh ngọt!

Dùng trình thám bộ thích nhất nói một câu hình dung chính là:

Bấp đùi đi tới chỗ nào đều là bấp đùi!

Trình thám bộ tình huống? Chính là tốt nhất chứng minh!

Sở Cuồng tới trình thám bộ trước, toàn bộ trình thám bộ không khí trầm lặng.

Mỗi lần công ty các bộ môn họp? Tào Đắc Chí cũng sẽ bị Tổng Biên bình phun thương tích đầy mình.

Làm công trạng thường xuyên đếm ngược ngành, trình thám bộ các biên tập bình thường đi làm ở công ty lúc? Đều cảm thấy không ngốc đầu lên được.

Bây giờ Sở Cuồng tới, trình thám bộ công trạng? Thoáng cái đã thức dậy!

Không có hẳn.

Sở Cuồng một người nuôi trình thám bộ mà thôi!
Hắn sớm nhất phát hành « Roger nghi án » còn bán không tẻ đây.
Chớ nói chi là gần đây « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » lượng tiêu thụ? Quá một cái nguyệt? Hoàn toàn không có có ngã quá ác, hay lại là có rất nhiều người lục tục mua!
Cộng thêm hắn lại viết một « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » mắt thấy liền muốn phát hành.

Trình thám bộ cũng ngẩng đầu lên làm người được rồi!
Lúc trước ai cũng có thể trêu chọc đôi câu Tào Đắc Chí đều bắt đầu run dậy rồi.

Đi qua công ty tổng biên tập họp, hắn cúi đầu không nói lời nào, hận không được ẩn hình, vâng vâng dạ dạ, nhưng bây giờ liên tục lên tiếng, trọng quyền đánh ra, rất sợ người khác không chú ý tới hắn tồn tại.

"Ta, đặc chí, Sở Cuồng tổng biên tập!"

Tào Đắc Chí dĩ nhiên không trực tiếp nói như vậy, nhưng hắn trong lời nói tiết lộ đây ý là không sai được.

Như vậy một đôi so với, ảo tưởng bộ thật giống như bị Sở Cuồng vứt bỏ bạn gái trước một dạng nhìn trình thám bộ ánh mắt đều là u oán trung mang theo ghen tị.

Càng đáng sợ hơn là, cái này "Bạn gái trước" còn thật sâu yêu Sở Cuồng . Công ty rất nhiều người, liền rất sợ ảo tưởng bộ cùng trình thám bộ bởi vì tranh đoạt Sở Cuồng mà đánh.

Còn có đáng sợ nhất.

Nếu như nói ảo tưởng bộ cùng trình thám bộ coi như là Sở Cuồng tiền nhiệm cùng hiện đảm nhiệm, kia những ngành khác đại khái là thuộc về những thứ kia mong đợi Sở Cuồng cùng trình thám bộ sớm một chút chia tay tiêu kỹ nữ đập, nhân vì những ngành khác cũng ở đây mơ ước Sở Cuồng, hận không thể cướp lấy!

Đương nhiên.

Đây chỉ là Ngân Lam Thư Khố nội bộ tiểu kịch trường.

Mà đối ngoại.

Theo « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » được phát hành, Ngân Lam Thư Khố cũng là quan phương ban bố Sở Cuồng sắp chế tạo Hercule Poirot hệ liệt tin tức, mà lần này cố sự, đúng là Hercule Poirot hệ liệt sớm nhất thời gian tuyên

---

Độc giả vòng nào nhiệt.

Chương 345: Khỏe mạnh nhiệm vụ độ tiến triển

"Quả dứa lại muốn ra hệ liệt rồi!"

"Từ trước hai cái cố sự thì nhìn ra cái này đầu mối, Sở Cuồng đều dùng Hercule Poirot làm chủ giác, lúc trước nhìn trình thám nhìn không phải nhân vật mà là vụ án cùng với trình thám, Sở Cuồng trình thám đề cho ta có đối với vụ án bên ngoài chú ý, cảm giác vẫn là phi thường mới mẻ."

"Sở Cuồng trình thám trọng nhân vật."

"Sở Cuồng dù sao cũng là viết ảo tưởng xuất thân, ý nghĩ tự nhiên cùng truyền thống trình thám tác gia bất đồng, chú trọng nhân vật miêu tả cùng nhân tính đào cũng là sự tình rất bình thường, « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » kết vĩ chính là tốt nhất chứng minh, chỉ có Sở Cuồng sẽ đề cho nhân vật chính thả hung thủ!"

"Hi vọng sau này khác thả hung thủ."

"Tương tự sự tình phỏng chừng Sở Cuồng cũng không dám làm nhiều, dù sao lấy bạo chế bạo có thể là không phải một cái lời ca ngợi, chẳng qua là khi luật pháp quả thực không cách nào bảo trì chúng ta thời điểm, chúng ta mới không thể không cầm vũ khí lên mà thôi."

"Có thể, thích Hercule Poirot!"

"Lại vừa là một mảnh xuất sắc Hercule Poirot trình thám tú, Sở Cuồng đây là muốn đem quả dứa chế tạo thành trình thám giới đệ nhất trình thám tiết tấu a, Lam Tinh nhiều như vậy trình thám tác gia thật đúng là có rất ít người một mực viết cùng một cái nhân vật chính, có lẽ đây là một lần không tệ thử!"

" "

Theo Sở Cuồng liên tục hai bộ lấy Hercule Poirot làm nhân vật chính, Hercule Poirot đã coi như là phát hỏa, rất nhiều người đều nhớ nhân vật này, cho nên khi Ngân Lam quan tuyên Hercule Poirot phải ra hệ liệt cố sự thời điểm, độc giả trên nguyên tắc là hoan nghênh.

Liên quan tới « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » nội dung cốt truyện, trình thám mê cũng đều chấp nhận nợ nần.

Nói cứng có ai mất hứng, đại khái chính là đối trình thám không có hứng thú Sở Cuồng mê đi.

Sở Cuồng viết qua rất nhiều, tích lũy rất nhiều fan.

Nhưng bởi vì Sở Cuồng không ngừng chuyển hình, cho nên là không phải toàn bộ fan cũng vẫn cứ đi theo Sở Cuồng.

Phổ thông độc giả, coi như thích đi nữa một cái, làm cái kia viết một chính mình hoàn toàn không có hứng thú sách mới loại hình lúc, hẳn cũng rất có thể sẽ không đi xem.

Đây là nhân chi thường tình.

Cho nên Sở Cuồng fan đang thay đổi nhiều, nhưng có chút loại hình fan thực ra cũng đang biến tướng "Chạy mất" .

Tỷ như cái kia nhiều chút ảo tưởng mê.

Chân chính một mực đi theo hẳn, vô luận hẳn viết loại hình gì đều nguyện ý trả tiền độc giả, dù sao vẫn là số ít.

Bất quá Sở Cuồng lợi hại địa phương chính là ở chỗ .

Hắn độc giả, thực ra cũng không hoàn toàn đúng "Chạy mất", nơi này dùng "Ngủ li bì" để hình dung thích hợp hơn.

Chỉ cần Sở Cuồng tiếp tục viết bọn họ cảm thấy hứng thú loại hình, nhóm này fan liền sẽ lập tức bị đánh thức.

Hơn nữa bây giờ nguyện ý đi theo Sở Cuồng mỗi cái loại hình độc giả đang không ngừng trở nên nhiều, vậy đại khái cùng Sở Cuồng lộ ra thiên tài để cho càng ngày càng nhiều nhân cảm thấy sùng bái có liên quan.

Chung quy có một ít thần tượng, mị lực có thể lớn đến hẳn vô luận viết cái gì, fan cũng nguyện ý trả tiền mức độ.

Cái này cùng Truy Tinh có điểm giống.

Chân chính nào tàn fan, vô luận bọn họ thích nghệ sĩ diễn có nhiều nét, hát có nhiều phân, những người này cũng có thể tiếp nhận.

Đương nhiên.

Sở Cuồng không thuộc về một loại kia rất dở? Vừa vặn ngược lại? Hẳn ưu tú đến bị rất nhiều người gọi là là "Yêu nghiệt" .

Dù sao cũng là Nam Tiệp Ngư Bắc Sở Cuồng.

Đáng nhắc tới là, « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » bộ này phát hành sau phản hưởng cũng không tệ lắm? Nhưng tổng thể đánh giá nhất định là không bằng trước mặt hai thiên trình thám.

Này là tất cả nhân như đã đoán trước sự tình? Nhưng không ai sẽ được mà hà trách Sở Cuồng có phải hay không là Giang Lang Tài Tấn loại.

Dù sao « Roger nghi án » khai sáng tự quý kiêu.

Về phần « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , càng là trực tiếp nỗ toàn bộ trình thám vòng tác phẩm.

Nếu như « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » còn có như vậy tiêu chuẩn? Đó cũng quá khoa trương nhiều chút, yêu nghiệt cũng nên có một cực hạn đi.

Huống chi câu chuyện này cũng là biết tròn biết méo.

Cho nên giống như toàn bộ ưu tú hệ liệt cố sự như thế.

Hercule Poirot hệ liệt hạn mức tối đa cao vô cùng? Nhưng hạn cuối cũng tuyệt đối không thấp!

Chỉ phải cái này hệ liệt chất lượng giữ ở một cái thấp nhất cũng có thể để cho độc giả nhìn tiếp khu lúc này? Kia chính là một cái thành công hệ liệt câu chuyện.

Mọi người quen thuộc « Sherlock Holmes » hệ liệt cũng là đạo lý giống vậy, bên trong cố sự, chất lượng luôn có phân chia cao thấp.

Trọng yếu là, hạn cuối có thể thủ ở.

Mà theo cái này hệ liệt liên tái đi xuống? Hercule Poirot cuối cùng sẽ có một ngày sẽ leo lên trình thám giới Thân Đản? Đây là Lâm Uyên có thể đoán được.

Cuối cùng, hay lại là cái này bạch ngân bảo rương quá lương tâm!

Trực tiếp an bài cho mình rồi Hercule Poirot hệ liệt!

Vậy mình khởi là không phải một hai năm không cần thể nào chế tác riêng trường thiên rồi hả?

Lâm Uyên đã tính là qua, Hercule Poirot hệ liệt tổng cộng 38 bộ.

Trung trường thiên có 33 bộ.

Trừ đi « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » đợi đã phát hành ba cái cố sự, còn lại 30 bộ trung trường thiên.

Này 30 bộ, dựa theo một tháng một phần tiết tấu? Có thể phát hơn hai năm. Coi như Lâm Uyên muốn áp súc thời gian này, cũng ít nhất phải đã hơn một năm mới có thể kết thúc toàn bộ Hercule Poirot hệ liệt liên tái.

Suy nghĩ thêm đến hệ thống đối với chính mình yêu cầu? Lâm Uyên cảm thấy thời gian này hơn phân nửa là muốn ép co rúm người lại.

Quả thực không được, trung gian cũng có thể xen kẽ điểm khác loại hình? Kế hoạch là không cần nội biên hóa? Cho nên Lâm Uyên cũng không có làm quá nghiêm khắc kế hoạch.

Mà ở « Vụ Án Bí Ẩn Ở Styles » phát hành sau, Lâm Uyên cố ý để cho hệ thống phô bày mình một chút số liệu.

【 tên họ: Lâm Uyên 】

【 tiếng nhạc ngầm: 78 vạ 】

【 văn học danh vọng: 83 vạ 】

【 hội họa danh vọng: 11 vạ 】

【 điện ảnh danh vọng: 22 vạ 】

【 thư pháp danh vọng: 3 vạ 】

Phía sau số liệu Lâm Uyên không không quá để ý? Hẳn chú trọng nhìn xuống văn học cùng tiếng nhạc ngầm giá trị.

Bởi vì hẳn có một cái lâu dài tính nhiệm vụ? Lâm Uyên làm ra rất nhiều chuyện cũng là vì nhiệm vụ này.

【 nhiệm vụ danh xưng: Thân thể mới là cách mạng tiền vốn 】

【 nội dung nhiệm vụ: Văn học cùng âm nhạc hai đại loại danh vọng mỗi người phá bách vạ 】

【quest thưởng: Kí chủ có thể Vô Bệnh Vô Tai? Thân thể khỏe mạnh sống đến ba mươi tuổi】

【nhiệm vụ chú thích: Cái gọi là thân thể khỏe mạnh tiêu chuẩn, là chỉ kí chủ nắm giữ hệ thống chú tâm điều chỉnh quá thân thể, tư chất vượt xa người thường, ngoài ra nhiệm vụ này vụ sẽ kéo dài đến kí chủ 27 tuổi trước mất đi hiệu lực】

Chính là cái này nhiệm vụ, Lâm Uyên năm thứ hai đại học thời điểm tiếp. Hôm nay sở dĩ lại kiểm tra một lần nhiệm vụ này nội dung, chủ nếu là bởi vì Lâm Uyên phát hiện nhiệm vụ này nhanh phải hoàn thành rồi.

Văn học cùng tiếng nhạc ngắm mặc dù còn không có đi đến nhiệm vụ yêu cầu phá bách vạn, nhưng trước mắt cũng đạt tới bát một trăm ngàn tả hữu. Còn kém hai trăm ngàn.

Lâm Uyên gia tăng kinh lực, liền có thể thành công rồi!

Đến thời điểm, Lâm Uyên thì có khỏe mạnh thân thể.

Khỏe mạnh thân thể, có nghĩa là nhiều thời gian hơn cùng tinh lực.

Mặc dù bây giờ Lâm Uyên có hệ thống tinh lực được tề, rất nhiều lúc cũng có thể biến hình đi đến thân thể khỏe mạnh hiệu quả, nhưng cuối cùng không có nhiệm vụ này đem giải quyết vấn đề càng triệt để hơn.

Dù sao đó là toàn phương vị được giải quyết!

Bao gồm cuống họng bị phá hư loại vấn đề, phải biết bây giờ Lâm Uyên, nếu như không uống tinh lực được tề, liền thức đêm cũng không dám ——

Bây giờ Lâm Uyên coi như là người có tiền.

Đối với người có tiền mà nói, khỏe mạnh chính là tài sản lớn nhất.

ps: Cảm tạ 【Tiểu Địch Âu thích xem thư】 đồng học lên cái thứ 2 mình, có chút xấu hổ, gần đây này lượng đổi mới vẫn còn có nhiều như vậy khen thưởng, không việc gì nhìn trong đây nói chuyện phiếm, khụ, thật giống như bại lộ ta ở khuy bình rồi, Tiểu Địch Âu là một cái tặc dễ thương muội tử o(∇)o

Chương 346: Ảnh Đế cầu

Mà theo thời gian lưu chuyển, Tinh Mang bên này đã là chuẩn bị hồi lâu tân điện ảnh « Hachikō » rốt cuộc nghênh đón action thời gian.

Ngày này vừa lúc là ngày một tháng bảy.

Nghi cầu tự gả cưới nạp thái bắt đầu làm việc, kỵ an táng xuất hành cầu phúc trông.

Mở máy thật thích hợp.

Đạo diễn vẫn là Dịch Thành Công, sản xuất đại quản gia vẫn là Trầm Thanh.

Nếu như không có đặc thù lý do, Lâm Uyên cũng không tính thay đổi đoàn kịch hạch tâm chủ sáng nhân tuyển.

Hắn cái này hạch tâm Biên Kịch hay lại là trước sau như một khiêm tốn.

Mở máy lên tiếng hắn không có đi lên nói nhảm, giao cho đạo diễn cùng sản xuất, mình thì là cùng đã lâu không gặp Nam Cực chơi đùa giải đố trò chơi.

Cái gọi là giải đố trò chơi cũng đơn giản:

Xuất ra ba cái lớn nhỏ trung đẳng không rõ ràng ly, một người trong đó ly cái trụ cùng nhau tiền, sau đó nhanh chóng đánh loạn thứ tự, cuối cùng để cho Nam Cực đoán một chút một khối tiền ở đâu cái ly bên trong.

Lâm Uyên chuyên nghiệp cấp Đản dương cầm trình độ phát huy tác dụng, tay hắn tốc độ cực nhanh, cơ hồ khiến nhân hoa cả mắt, hết lần này tới lần khác động tác còn rất ưu mỹ.

Rất nhanh, ở bên cạnh cùng Nam Cực đồng thời giải đố Tiểu Trợ lý Cố Đông liền bị lượn quanh hôn mê.

Vốn là cái này cũng không có gì, Lâm Đại Biểu tốc độ tay nhanh chứ sao.

Có thể vấn đề ở chỗ, Cố Đông mỗi lần cũng đoán sai dưới tình huống, Nam Cực mỗi lần cũng đã đoán đúng, con chó kia móng vuốt chung quy là có thể để như trở bàn tay tìm tới ẩn tàng tiền xu ly.

Cái này thì để cho Cố Đông buồn bực.

Nàng cảm giác mình còn không bằng một con chó.

Cố Đông không có chú ý tới là, bên cạnh một mực lặng lẽ nhìn chăm chăm Lâm Uyên « Hachikō » điện ảnh nam nhất hào Trương Tú Minh, cũng là tự mình khụ một cái, sau đó ánh mắt cổ quái liếc nhìn Nam Cực.

Hiển nhiên, hắn là như vậy âm thầm đoán một trận, kết quả thảm bại.

"Người thắng rồi, ăn đồ ăn."

Lâm Uyên cho Nam Cực mở một hộp cầu quà vặt.

Nam Cực ngoắc cái đuôi, mỹ tư tư ăn.

Lâm Uyên đối Nam Cực nói: "Người ăn từ từ, ta đã nói với người một chút kịch bản."

Lâm Uyên bắt đầu từ từ với Nam Cực nói vai diễn.

Cố Đông: " . "

Trương Tú Minh: " . "

Lâm Đại Biểu là nghiêm túc sao?

Trên thế giới này lại có nhân sẽ cùng cầu nói vai diễn?

Không biết, còn tưởng rằng Nam Cực là Chân Nhân khoác cầu da đóng vai đây.

Được rồi.

Có người là có thể như vậy với động vật trao đổi, bọn họ sẽ không quản động vật có thể nghe hiểu hay không, ngược lại chính bọn hắn cảm thấy có thể nghe hiểu là được.

Sinh hoạt hàng ngày trung, là không phải luôn có thể thấy Mỗ gia chủ nhân nghiêm trang với chính mình sủng vật miêu sủng vật cầu nói chuyện phiếm?

Đại khái Lâm Đại Biểu chính là như vậy đi.

Hai người nghĩ như vậy, vốn cũng không quá coi này là chuyện.

Có thể đến buổi chiều chân chính quay chụp thời điểm, để cho hai người thậm chí còn toàn bộ đoàn kịch cũng khiếp sợ sự tình xảy ra ——

Nam Cực như bảo tổ tài diễn xuất!

Như vậy hình dung, có thể có thể khiến người ta có chút khó hiểu, xác thực nói, hẳn là Nam Cực lại hoàn toàn ở dựa theo kịch bản diễn!

Lâm Uyên để cho Nam Cực làm gì, Nam Cực liền làm cái đó!

Thậm chí, bởi vì động không làm được vị, Lâm Uyên sẽ còn cố ý sửa chữa Nam Cực.

Tỷ như lúc này? Lâm Đại Biểu liền nghiêm trang nói với Nam Cực: "Người chạy quá nhanh? Máy chuyển vị không động đậy đẹp đẽ, người được chậm một chút? Đi đường này tuyến? Đi lệch ra tụt ra kính rồi."

" . "

Rất nhiều « Đường Bá Hồ Diễm Thu Hương » thời kỳ liền hợp tác với Lâm Uyên quá đoàn kịch mấy ông già, không biết tại sao chợt nhớ tới Lâm Uyên ban đầu điều giáo vai nam chính Hạ Thăng hình ảnh.

Lần đó cũng vậy.

Thế nào cũng diễn không tốt Hạ Thăng? Trải qua Lâm Đại Biểu điều giáo sau đó, bỗng nhiên liền có nghịch thiên như vậy diễn kỹ.

Trước thế nào cũng không qua vai diễn? Lâm Đại Biểu một dạy? Hẳn thật giống như liền toàn bộ hiểu, phảng phất bị Lâm Đại Biểu đả thông Nhâm Đốc Nhị Mạch!

Lúc đó toàn bộ đoàn kịch đều cảm thấy thần kỳ, đến nay nhắc tới chuyện này, sẽ còn chật chịt khen ngợi.

Nhưng bọn hắn không nghĩ tới? Hôm nay lại thấy được càng Thần nhất màn .

Lâm Đại Biểu đang dạy cầu diễn xuất!

Bình thường Nhân Giáo cầu diễn xuất? Vậy kêu là đôi "Cầu" đánh đàn.

Có thể Lâm Đại Biểu dạy cầu diễn xuất, cầu lại toàn bộ hiểu!

Hoặc nằm, hoặc nhảy lên, hoặc khổ sở, hoặc vui sướng? Hoặc kêu to, hoặc kêu rên .

Má ơi!

Chó này thật diễn dậy rồi!

Không tưởng tượng nổi!

Coi như đây là Lâm Đại Biểu chính mình nuôi chó? Có thể thế này thì quá mức rồi!

Lâm Đại Biểu để cho cầu làm gì cầu liền làm cái đó, phảng phất con chó này đã thành tinh!

"Này dù sao cũng là Lâm Đại Biểu cầu."

Có người lẩm bẩm: "Phỏng chừng Lâm Đại Biểu cùng cầu sống chung thời gian rất lâu? Bình thường còn có ý huấn luyện qua, cho nên đã sinh ra ăn ý."

Mọi người miễn cưỡng đón nhận lời giải thích này.

Nam Cực vốn chính là Lâm Đại Biểu cầu chứ sao.

Đáng tiếc giải thích như vậy rất nhanh cũng không đứng vững? Bởi vì ngày thứ 2? Đoàn kịch dặt tới rồi một cái nhỏ cầu.

Giải thích một chút:

Mọi người xem điện ảnh? Có thể thông qua màn ảnh thấy cầu cầu cả đời, nhưng trên thực tế, đây chỉ là đoàn kịch Chương Nhãn Pháp.

Còn nhỏ cầu, trưởng thành cầu, lão niên cầu, đoàn kịch là muốn phân biệt tìm đến ba cái cầu diễn.

Nam Cực diễn là « Hachikō » trong kia chỉ trưởng thành cầu.

Còn nhỏ cầu, thì phải muốn điều này mới vừa dặt đến đoàn kịch còn nhỏ cầu tới diễn, Nam Cực diễn kỹ lợi hại hơn nữa, cũng không thể đem dáng cũng thay đổi tiêu đi.

Lại là không phải Transformer.

Cái này còn nhỏ cầu, diễn xuất rõ ràng không có Nam Cực phối hợp, đoàn kịch rốt cuộc cảm nhận được chân chính cùng cầu phối hợp chụp diễn khó xử.

Cùng cái này còn nhỏ cầu so sánh, Nam Cực càng giống như là loài người.

Trình độ nào đó mà nói, hắn so với nhân loại sẽ còn phối hợp diễn xuất!

Khi có một tuồng kịch, còn nhỏ cầu sống chết không phối hợp thời điểm,

Lâm Uyên ra sân.

Hắn đứng ở trước mặt cầu, nắm kịch bản, nghiêm trang nói về vai diễn.
Toàn bộ đoàn kịch lạng lạng .

Người làm con chó này cũng là nhà của người Nam Cực?

Con chó này dĩ nhiên là không phải Nam Cực, Nam Cực không hạp được cũng có thể phối hợp đoàn kịch chụp diễn, cái này ầu khuyên thì cần muốn hạp được.

Ảnh Đế Dược Thủy.

Này chỉ dùng Ảnh Đế Dược Thủy ầu khuyên vẫn không có Nam Cực thông minh như vậy, nhưng hiển nhiên thu được biểu diễn thiên phú, hơn nữa có thể đại khái hiểu Lâm Uyên chỉ huy.

Cho nên, làm Lâm Uyên với cái này ầu khuyên kể xong vai diễn, đoàn kịch ở cổ quái trong không khí lẩn nhẩn mở máy thời điểm, mọi người bị triệt để rung động!

Này ầu khuyên, lại biết rõ làm sao diễn!

Này ầu khuyên, lại bị Lâm Đại Biểu điều giáo được rồi!

"Ta lẩn lộn nhiều năm như vậy đoàn kịch, lần đầu tiên thấy có người có thể điều giáo một con chó diễn kỹ, Lâm Đại Biểu liên cầu cũng có thể điều giáo được, điều giáo lên nhân loại diễn viên, còn là không phải dễ như trở bàn tay?"

"Lâm Đại Biểu lúc trước có phải hay không là học qua giáo huấn cầu?"

"Nhà người giáo huấn cầu thuật có thể dạy cầu diễn xuất a, ta xem là Lâm Đại Biểu có thể thông linh ."

"Ta tình nguyện Lâm Đại Biểu là có thể nói chuyện với cầu."

"Lâm Đại Biểu khả năng không cách nào nói chuyện với cầu, nhưng hắn khẳng định có thể cùng cầu tiến hành nào đó hình thức trao đổi."

"Bất kể nói thế nào, đây cũng quá thần!"

"Cùng Lâm Đại Biểu vừa so sánh với, những thứ kia chỉ có thể điều giáo một chút cá nhỏ thịt Đại Đạo Diễn tính là gì, Lâm Đại Biểu nhưng là liên cầu cũng có thể điều giáo tồn tại!"

"Người nhắc tới cái, ta cảm thấy được cầu cầu trải qua Lâm Đại Biểu điều giáo, diễn kỹ so với rất nhiều diễn viên còn cao."

"Thế nào, người còn hi vọng nào cầu cầm Ảnh Đế a."

"Tại sao là không phải Ảnh Hậu?"

"Bởi vì diễn kỹ tốt nhất Nam Cực là Công Cầu. "

" . "

Những người này cũng không biết, ầu khuyên có thể nghe lời, là Ảnh Đế Dược Thủy năng lực.

Phía sau đoàn kịch dặt tới lão niên khuyên, Lâm Uyên cũng là sử dụng Ảnh Đế Dược Thủy cùng chi giao lưu.

Chỉ có Nam Cực là thực sự có thể nghe hiểu, cho nên Lâm Uyên không dùng tại trên người Nam Cực cào thế.

Có người muốn bắt chước Lâm Uyên, với cầu cầu trao đổi.
Nhưng rất hiển nhiên, này ba cái cầu cơ bản chỉ nghe Lâm Uyên lời nói,
diễn xuất trong quá trình càng phải như vậy.
Vài ngày như vậy đi xuống, đoàn kịch nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên,
đã có điếm không đúng.
Cố Đông ký được cha mình hết năm kéo chính mình lên núi bái phật gặp
thời sau khi, nhìn về phía kia tổ Kim Thân tượng phật, cũng lộ ra quá ánh
mắt như vậy.

Chương 347: Bóng dáng nghề địa vị

Mặc dù điện ảnh mới vừa bắt đầu làm phim không mấy ngày, nhưng đoàn kịch trong mọi người tâm tạo thành một cái nhận thức chung, đó chính là « Hachikō » bộ phim này bên trong mấy con cầu cầu, có thể là Lam Tinh toàn bộ trong phim ảnh diễn kỹ tối Hảo Cầu cầu, mà muốn ở cầu cầu trúng tuyển ra một cái Ảnh Đế, kia phải là Nam Cực!

Có thể suy ra.

Vô luận bộ phim này phòng bán vé cùng tiếng tăm như thế nào, người xem nhất định sẽ bị cầu cầu môn tinh xảo biểu diễn kinh động đến, thậm chí sau này còn nữa đoàn kịch quay chụp yêu cầu cầu cầu vai diễn, cũng đại khái suất sẽ nghĩ tới « Hachikō » bên trong xuất hiện qua này mấy con.

Chó này diễn, tuyệt!

Đương nhiên vai nam chính Trương Tú Minh diễn kỹ cũng là phi thường ưu tú, chỉ là hẳn vốn là Ảnh Đế cấp diễn viên, biểu diễn tốt ở trong mắt mọi người chỉ có thể coi là bình thường phát huy, xa còn lâu mới có được mấy cái cầu diễn kỹ tinh xảo muốn tới ly kỳ.

Quay chụp thời gian rảnh rồi.

Lâm Uyên lấy bóng dáng tên liên tái Manga « Vua đầu bếp Souma » cũng là rốt cuộc nghênh đón cuối cùng kết thúc, ở vô số fan nhắc lại cùng không thôi trung, bộ này Manga hoàn thành cuối cùng một họa nội dung liên tái. "Có một kết thúc."

Bóng dáng phát như vậy động tĩnh, viết xuống những lời này người là La Vi, đương nhiên là với Lâm Uyên chào hỏi, nàng còn mượn bộ lạc tiết lộ tân Manga tin tức: "Đang ở chuẩn bị Manga, cụ thể phát hành tình huống sẽ cái khác thông báo."

"Kết thúc xuất ra họa!"

"Theo « Vua đầu bếp Souma » kết thúc, đại khái sau này rất khó lại nhìn thấy mỹ thực loại Manga xuất hiện, không biết bóng dáng tân Manga muốn vẽ loại hình gì, bất quá mọi người đều biết người là không phải thuần họa sĩ á."

"Thuần họa sĩ tạm được."

"Mới tới độc giả có thể không biết, « Vua đầu bếp Souma » trước rất nhiều người cũng cho là bóng dáng là thuần họa sĩ, cho nên bộ này Manga chuẩn bị phát hành thời điểm là rất không bị ngoại giới coi trọng, kết quả bộ này Manga họa không được."

"Tiện Ngự: Bóng dáng hỏa?"

"Sở Cuồng: Bóng dáng hỏa?"

"Ha ha ha ha ha cấp, các người đấm người này không nên quá mức phân a, một mực kéo Tiện Ngự cùng Sở Cuồng với bóng dáng so với, nam ngự bắc cuồng là người bình thường có thể như nhau mà, chúng ta bóng dáng ở Manga giới cũng là hồng đen tím bầm á!"

" "

Độc giả thật cũng không nói sai.

Ngay cả năm trong lúc lấy được các hạng thành tích cùng sức ảnh hưởng mà nói, « Vua đầu bếp Souma » không thể nghi ngờ là xán lạn lại huy hoàng, dùng hồng đến phát Tử Lai hình dung tựa hồ cũng không quá đáng, phải biết nó mở đầu liền một lần trở thành bộ lạc Manga tam đại trụ cột cấp tác phẩm!

Chỉ tiếc.

Cố sự liên tái đến trung hậu kỳ, bởi vì một mực thực Kích mà đưa đến nội dung nhàm chán thâm mỹ mệt nhọc, cộng thêm Sở châu nhập vào, Manga nghệ cơ hồ là trải qua long trời lở đất xào bài, mới đưa đến bộ này Manga mất đi trụ cột cấp tác phẩm hạch tâm sức cạnh tranh, khắp mọi mặt biểu hiện rõ ràng hạ xuống.

Nhưng chung quy mà nói cũng không tệ lắm.

Đây là một bộ phi thường thành công buôn bán hình Vương Đạo Manga, hơn nữa rất nhanh sẽ biết soạn lại thành truyện tranh, đã có công ty ở luyện chế, không ít người xem cùng fan đối « Vua đầu bếp Souma » tràn đầy đời ngày đợi giá trị vẫn còn rất cao.

Bóng dáng hồng không hồng?

Hợp nhân mà nói bóng dáng sở dĩ xem ra giống như là không bản mo-rat tử thật chỉ là bởi vì hẳn so sánh đối tượng vẫn là Nam Tiện Ngự Bắc Sở Cuồng, liền cá nhân hẳn ở Manga giới ảnh hưởng mà nói, đã là rất thành công Manga lão sư, có bóng dáng fan còn đặc biệt mở dán giải thích:

"Bóng dáng hay lại là hồng."

"Chúng ta có thể dùng số có người nói, vừa vặn cũng là thừa dịp « Vua đầu bếp Souma » kết thúc làm một tổng kết, liền Manga tuyên thượng chung quy đặt mà nói, bộ tác phẩm này giai đoạn trước thành tích ở toàn bộ bộ lạc Manga là đứng vào Website Top 5, suy nghĩ thêm đến bộ lạc Manga là trong nghề lớn nhất Manga Website, như vậy ở toàn bộ Manga vòng, Ảnh Tử Lão Sư bộ tác phẩm này sức ảnh hưởng cũng là có thể đứng vào cùng thời kỳ trước 10, phía sau sở dĩ biểu hiện bình thường, nguyên nhân lớn nhất hay lại là Sở châu nhập vào, Sở châu Manga cùng truyện tranh sản nghiệp quá to lớn, nhân tài cũng quá nhiều rồi nhiều chút."

"Không nói trước Sở châu."

"Chúng ta có thể nhìn thêm chút nữa « Võng Vương » tình huống, làm Ảnh Tử Lão Sư lấy thuận họa sĩ thân phận tiến hành sáng tác Tác phẩm đầu tay, bộ tác phẩm này mặc dù để tránh phí hình thức liên tái, nhưng có thể thấy ở rất nhiều Manga nhân vật nhân khí bài danh trung, Long Mã đợi thanh học thành viên danh tiếng đều là đỉnh lưu cấp bậc!"

"Sau đó nói một chút tràn đầy đổi thành tích.

"

"Truyện tranh bản « Võng Vương » phát ra lượng đã nổ được rồi, vai nam chính Long Mã âm thanh ưu còn là một người mới, chỉ dựa vào nhân vật này trực tiếp hồng thấu nửa bầu trời, bị không ít Vương Đạo lần mời hòa âm đã đầy đủ nói rõ vấn đề."

"Tổng hợp tổng kết xuống."

"Nếu như là không phải Sở châu nhập vào, Ảnh Tử Lão Sư ở Manga vòng đã là có thể vững vàng đứng vào trước 10 nhân vật quan trọng, nhưng cho dù có Sở châu nhập vào, ta cảm thấy được Ảnh Tử Lão Sư cũng là chúng ta Manga vòng không thể coi thường đại gia, hần tác phẩm nói riêng về bán chạy trình độ có thể đứng vào top 20, nơi này chúng ta lý do công bình, trước hết đừng cầm Tiện Ngư cùng Sở Cuồng so sánh, bóng dáng cùng này nhị vị lão sư tựa hồ là tốt bạn gay , nhưng mọi người cũng là không phải ở cùng một cái lĩnh vực lẫn lộn."

Này bài post coi như khách quan.

Bóng dáng ở Manga giới quả thật đã coi như là hào nhân vật, liên tục hai bộ Manga đại nhiệt, nhất là « Võng Vương » mà là bởi vì soạn lại thành truyện tranh mà hồng thấu nửa bầu trời, coi như so với Sở Châu truyện tranh cũng không thua gì cái gì.

Nhưng không thừa nhận cũng không được.

Sở Châu gia nhập thống nhất sau đó, hoạt hình thị trường biến hóa rất lớn, vô luận là truyện tranh chế tác nghệ, hay lại là Manga nghề cũng hiện ra rất nhiều tân nhân vật lợi hại, dưới tình huống như vậy, bóng dáng địa vị bị biến hình suy yếu cũng là sự thật, giống như Tiện Ngư cùng Sở Cuồng cũng phải không ngừng đối mặt Tân Châu khiêu chiến như thế.

Khác nhau ở chỗ .

Vô luận Tiện Ngư hay lại là Sở Cuồng, đối mặt mới gia nhập Châu nhân tài khiêu chiến, thường thường là dễ như bỡn như vậy quét ngang qua, vô luận cái nào Châu nhân cuối cùng cũng sẽ trở thành bọn họ fan, mà bóng dáng là còn không có lộ ra phần này càn quét công lực.

Thống nhất sẽ còn tiếp tục.

Qua hết năm Yên Châu đã tới rồi.

La Vi phân tích nói: "Yên Châu vận động sản nghiệp phát triển nhất, Yên Châu vận động viên là Lam Tinh cao cấp nhất, mà ngoại trừ vận động nghề bên ngoài, bọn họ từng cái nghề sức cạnh tranh thực ra cũng không tính là

kém, bởi vì bọn họ am hiểu nhất chính là cạnh tranh, cạnh tranh là có thể xúc tiến nghề tiến bộ, ngay cả bọn họ vẫn dần dần thích làm một ít Văn Đấu thủ đoạn, là Lam Tinh công nhận được chiến đấu người yêu thích, loại gió này tức cũng lan tràn đến Manga vòng, đồng dạng là lấy chiến đấu hình thức, cho nên đợi Yên Châu thông nhất đi vào, đại khái chúng ta gặp phải một ít chiến đấu khiêu chiến, cũng còn khá « Death Note » không e ngại khiêu chiến."

"Tóc húi cua ca?"

Lâm Uyên nghĩ đến một loại sinh vật.

La Vi sừng sốt: "Cái gì ca?"

Lâm Uyên đại khái giải thích một chút tóc húi cua ca loại sinh vật này, chọc cho La Vi bật cười: "Yên Nhân lại không ngốc, mặc dù bọn họ trong xương liền có thể chiến, nhưng chọn đối thủ cơ bản đều là chọn cùng mình trình độ không sai biệt lắm, đối mặt những đặc đó khác lợi hại nhân, bọn họ cũng không dám khiêu chiến, ít nhất Sở Cuồng cùng Tiện Ngự loại này, Yên Châu là không có mấy người dám khiêu chiến, dám khiêu chiến Tiện Ngự cùng Sở Cuồng Nhân phải là Yên Châu cùng tầng thứ nhân vật đứng đầu."

Lâm Uyên: ". "

Hắn dùng Sở Cuồng bí danh với Lãnh Quang tiến hành qua một lần Văn Đấu, biết đại khái loại hình thức này, Văn Đấu quả thật rất dễ dàng hấp dẫn con mắt, chỉ là Lâm Uyên không nghĩ tới nguyên lai Yên Châu không chỉ vẫn dần ở đầu, bọn họ là các hành các nghiệp cũng đang chiến đấu.

Không cần quan trọng gì cả.

Quay đầu đợi « Death Note » chính thức phát hành, coi như bóng dáng cùng Tiện Ngự cùng với Sở Cuồng vẫn tồn tại chênh lệch, ít nhất không ai dám nói bóng dáng là cái gì tiểu trong suốt, liên quan tới điểm này Lâm Uyên vẫn rất có lòng tin.

Chương 348: Đổi một bí danh so với

La Vi cười nói: "Gần một năm."

Lâm Uyên ngẩn người: "Cái gì một năm?"

La Vi nụ cười như cũ: "Người có phải hay không là quên chúng ta ban đầu lập được ước định, ta ngày đó họa Quốc Họa thua người, liền đáp ứng cho người làm hai năm Manga trợ thủ, mà hôm nay cách cách khi đó, đã gần một năm, ta tốt nghiệp đại học cũng!"

"Còn lại một năm?"

Lâm Uyên bừng tỉnh: "Ta năm thứ năm đại học rồi!"

Bây giờ là tháng bảy, Lâm Uyên vừa mới nghênh đón năm thứ tư đại học nghỉ hè, mặc dù còn không có chính thức bên trên năm thứ năm đại học, nhưng đợi đầu tháng chín tựu trường, hẳn lại là chính nhi bát kinh năm thứ năm đại học học sinh, chỉ là Lâm Uyên xin nghỉ số lần quá nhiều, đều không thể nào chú ý tới chuyện này.

"Cáp?"

La Vi chớp chớp con mắt: "Người ngay cả mình đi học thời gian cũng không nhớ, khẳng định càng không nhớ chúng ta một cái khác ước định, người lúc đó nói nếu như ta cái này trợ thủ liên quan cũng không tệ lắm, người sẽ dạy ta họa Quốc Họa, ta suy nghĩ ta xong rồi hẳn coi như không tệ chứ?"

Lâm Uyên: ". "

Hẳn thật đúng là quên này một tra.

Bất quá La Vi ngược lại là nhắc nhở Lâm Uyên, những lời này Lâm Uyên đều nói qua.

Mà Lâm Uyên trước sở dĩ đáp ứng La Vi dạy Quốc Họa, chủ yếu vẫn là nhận được nhiệm vụ hệ thống.

Cái nhiệm vụ kia nội dung yêu cầu là trong một năm làm cho mình hội họa danh vọng đột phá 300,000!

Quest thưởng là có giấu Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật hoàng Kim Bảo rương!

Mà bây giờ, khoảng cách nhiệm vụ hết hạn ngày tháng, đã rất gần rồi!

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên đối La Vi nói: " Chờ « Death Note » phát hành sau đó, ta liền giành thời gian dạy người Quốc Họa đi."

" Được !"

La Vi hưng phấn một chút đầu.

Nàng cố nhiên thích Manga, nhưng đối với Quốc Họa yêu nhưng vẫn không có biến mất.

Lâm Uyên không có tiếp tục cùng La Vi tán gẫu, mà là ở nội tâm thầm nói: "Hệ thống, sau này người có thể cho ta một ít nhiệm vụ trên thời gian nhắc nhở sao?"

Hệ thống rất nhiều nhiệm vụ cũng có thời gian hạn chế.

Lần trước thu đồ đệ nhiệm vụ chính mình liền vượt quá thời gian rồi.

Mặc dù cuối cùng hệ thống cũng để cho bước, nhưng Lâm Uyên cảm thấy hệ thống hẳn là không phải mỗi lần cũng tốt như vậy nói chuyện, vạn nhất nhân vì vấn đề thời gian bỏ lỡ nhiệm vụ hoàn thành ngày tháng khởi là không phải đáng tiếc?

Hệ thống cơ giới âm trả lời: "Được."

Lâm Uyên bĩu môi, đối đứng dậy thu dọn đồ đạc, chuẩn bị về nhà La Vi nói: "Bắt đầu ngày mai chính thức họa « Death Note » đi."

La Vi ngoài ý muốn: "Tại sao gấp như vậy?"

Lâm Uyên nói: "Nguyên nhân cụ thể người không cần phải để ý đến, ngược lại sớm một chút phát hành, người cũng có thể sớm một chút học tập Quốc Họa."

La Vi bọc sách trên lưng: "Người muốn nói như vậy, ta đây có thể hăng hái!"

Lâm Uyên gật đầu: "Kia bắt đầu ngày mai."

Hội họa danh vọng trong một năm phá 300,000 nhiệm vụ, còn lại hơn hai tháng liền hết hạn rồi.

Lâm Uyên muốn đuổi tại nhiệm vụ hết hạn trước phát hành « Death Note »

Mà Lâm Uyên trước mắt hội họa danh vọng là 27 vạn.

Nói cách khác, Lâm Uyên còn kém 3 vạn danh vọng là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Mà nếu như « Death Note » bộ này Manga thành công phát hành lời nói, chính là hai ba chục ngàn danh vọng còn là không phải bắt vào tay?

Đây chính là Lâm Uyên bỗng nhiên vội vã phát hành « Death Note » nguyên nhân.

Nhiệm vụ không dễ, quá hạn hủy bỏ.

Hướng chỉ nhiệm vụ này hồi báo suất phong phú như vậy, đây chính là Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật!

Dựa theo hệ thống phán định, Đại Sư Cấp, ở một cái trong ngành sản xuất, chính là Kim Tụ Tháp đỉnh núi.

Có nhiệm vụ tiên sách, phòng làm việc ngày thứ 2 liền khí thế ngất trời làm, một vài bức « Death Note » tranh phác thảo thành công hoàn thành.

Lâm Uyên cũng ở phòng làm việc làm việc.

Bây giờ hẳn càng ngày càng tín nhiệm Dịch Thành Công cùng Trầm Thanh bọn họ, cho nên đi đoàn kịch giám sát số lần càng ngày càng ít, cũng chính là yêu cầu cầu phối hợp diễn xuất thời điểm? Chính mình đi một chuyến là được.

"Cùng với nói ta là Biên Kịch? Không bằng nói ta là giáo huấn cầu sư."
Ngược lại Lâm Uyên là cảm thấy như vậy, thời điểm khác đoàn kịch cũng không cần chính mình.

Mà ở sáng tác « Death Note » đồng thời? Lâm Uyên cũng để cho Kim Mộc cùng bộ lạc Manga tiếp xúc một chút? Thảo luận Manga hợp đồng phân chia công việc.

Trải qua « Vua đầu bếp Souma » đại hỏa, Lâm Uyên đã có nói giá tư bản.

"Nói giá là có thể? Nhưng phỏng chừng nhắc không được quá nhiều."

Kim Mộc cười khổ nói: "Chủ yếu vẫn là Sở Châu Manga gia thật lợi hại, ảnh hưởng chúng ta hậu kỳ thành tích."

Tại sao « Vua đầu bếp Souma » trung hậu kỳ nhiệt độ đại phúc độ hạ xuống? Vứt bỏ trụ cột tử địa vị?

Nguyên nhân thứ nhất là cái này Manga dễ dàng thâm mỹ mệt nhọc.

Cái nguyên nhân thứ hai? Chính là Sở người đến!

Sở nhân am hiểu nhất hoạt hình.

Làm Sở gia nhập thống nhất, bộ lạc Manga một hơi thở đào hơn mười vị Manga đại thần tới.

Những thứ này Sở địa đại thần rồi rút phát hành tân tác, trong đó có chừng mấy bộ đại hồng đại tử, trực tiếp ép tới Tần Nhân cùng Sở nhân không ngóc đầu lên được.

Mọi người chỉ có thể cảm khái một câu? Sở người đang hoạt hình lĩnh vực là trời sinh vô địch.

Giống như Tần Nhân giỏi âm nhạc như thế? Vô giải.

Lâm Uyên cũng là không phải nhất định phải bắt được nhiều giá cả cao:

"Kia người xem đó mà làm thôi."

"Được."

Kim Mộc thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói: "Vậy chúng ta này Manga là dự định tháng tám phát hành sao?"

"Liên tháng tám như thế nào đây?"

"Được, tháng tám cũng không tệ lắm."

Lâm Uyên nghi ngờ: "Không tệ ở đâu?"

Kim Mộc giải thích: "Tháng tám là nghỉ hè, học sinh nhiều, mà Manga tuyệt đại đa số được chúng chính là học sinh? Lúc này phát hành Manga, chú ý cường độ sẽ tương đối cao."

"Ồ."

"Bất quá tháng tám tốt? Cũng có nghĩa là tháng tám cạnh tranh sẽ kịch liệt một ít, ta vừa mới tra xét một chút? Đã tuyên bố muốn ở tháng tám phát

hành tân tác bộ lạc Manga gia cũng thật lợi hại, trong đó có hai cái trọng lượng cấp đại già? Đều là Sở địa nổi danh Manga gia."

"Như vậy a."

Lâm Uyên dĩ nhiên biết Kim Mộc cái gọi là cạnh tranh kịch liệt là ý gì? Website một loại sẽ cho tân phát hành Manga làm phổ biến rộng rãi? Mà cái phổ biến rộng rãi tài nguyên là có giới hạn, cùng thời kỳ đỉnh cấp tài nguyên một loại chỉ sẽ an bài cho nóng bỏng nhất Manga gia ——
Đề cử vị cạnh tranh cơ chế.

Nếu như cùng thời kỳ không có so với Lâm Uyên càng hòa Manga gia, vậy tốt nhất tài nguyên dĩ nhiên sẽ an bài cho Lâm Uyên, nhưng nếu như có hai vị Manga gia địa vị không thể so với Lâm Uyên kém, kia tài nguyên phải nhờ vào Lâm Uyên cùng hai người khác tiến hành cạnh tranh.

Tốt nhất tài nguyên mà, đương nhiên là ai tân tác càng hòa liền cho người đó chứ sao.

Dù sao cùng hai vị Sở địa Manga gia so với, Sở Cuồng cũng tuyệt đối không kém là được.

"Ồ."

Lâm Uyên cũng không lo lắng.

Kim Mộc dĩ nhiên không biết Lâm Uyên ổn định, hắn vẫn còn có chút lo lắng.

Bất quá hắn rất giỏi về an ủi mình:

"Chúng ta hoảng bọn họ cũng hoảng, hai vị kia tràn đầy bây giờ họa sĩ khẳng định cũng đang lo lắng chúng ta Manga tân tác chiếm đoạt bọn họ sách mới kỳ tài nguyên, dù sao ông chủ Manga trình độ cũng là không thể khinh thường. Nhắc tới, nếu như chúng ta này ba thắng sách mới kỳ, cũng có thể thay chúng ta Tần Nhân Manga căng căng mặt mũi, Sở nhân áp chế chúng ta Manga, có thể là phi thường đặc ý đây."

Lâm Uyên: ". "

Cái loại này khu vực tranh quả nhiên sẽ không bởi vì các Châu thống nhất liền tùy tiện biến mất, mọi người luôn là theo bản năng với nhau tương đối. Nhắc tới.

Mình đã không phải lần thứ nhất bị đem ra cùng Sở nhân dựng lên, lần này chỉ là đổi một bí danh mà thôi.

Chương 349: Đại Âm Dương Sư

Từ bản tâm mà nói, Lâm Uyên đối cái loại này khu vực tranh là không có hứng thú, nhưng loại chuyện này thường thường không thôi Lâm Uyên ý chí vì đời đi.

Kim Mộc còn có loại quan niệm này, chớ nói chi là vốn là đang động tràn đầy lĩnh vực cực kỳ kiêu ngạo Sở nhân.

Hôm sau.

Sở Cuồng sẽ tại tháng tám phát hành tân tác tin tức, xuất hiện ở Website dữ liệu lan, dẫn phát không ít độc giả cùng fan chú ý:

"Bóng dáng tân tác? Vừa mới kết thúc « Vua đầu bếp Souma » liền muốn mở tân tác?"

"Tốc độ thật là nhanh a, nhìn dáng dấp lần này hay lại là nguyên sang Manga?"

"Bóng dáng khẳng định không cam lòng làm thuần họa sĩ a, huống chi « Vua đầu bếp Souma » thành tích đã chứng minh hẳn nguyên sang năng lực."

"Mặc dù ta đối « Vua đầu bếp Souma » không ưa, nhưng vẫn là chúc Ảnh Tử Lão Sư tân tác đại hỏa, bởi vì ta là Sở Cuồng fan!"

"Ta là bởi vì Tiệp Ngự chú ý bóng dáng, có chút hiếu kỳ, cho nên mới chú ý bóng dáng, kết quả lại bởi vì « Vua đầu bếp Souma » mà thích cái này Manga gia, bất quá mọi người một mực trên chọc bóng dáng là tiểu trong suốt, hi vọng bóng dáng có thể sớm ngày thoát khỏi cái này danh xưng."

"Ha ha ha ha ha, thật giống như có không ít người là bởi vì Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng mới nhận biết bóng dáng."

"Có thể nói là nhỏ vô cùng trong suốt."

" . "

Dù là có bướng bỉnh fan một mực nhấn mạnh bóng dáng ở Manga giới địa vị, trên người hẳn "Tiểu trong suốt" nhãn hiệu vẫn không dễ dàng tháo xuống.

Lại qua vài ngày nữa sau đó, bộ lạc Manga bên trên thả ra một phần Chân Nhân phỏng vấn.

Đại bài Manga gia ra tân tác trước, Website cũng sẽ an bài phỏng vấn.

Bất quá cuộc phỏng vấn này với bóng dáng không có quan hệ.

Bóng dáng phỏng vấn còn chưa bắt đầu.

Lần này là liên quan tới Huyết Hải cùng cá thu ——

Huyết Hải cùng cá thu, chính là tháng tám muốn phát hành tân tác hai vị kia đại bài Sở địa Manga gia.

Hai người bọn họ đều là Sở nhân, cũng đều ở tháng tám phát hành tân tác, cho nên chung nhau đón nhận Website phỏng vấn, tiến hành tân tác hơ nóng.

Tương tự phỏng vấn, Lâm Uyên phát hành « Vua đầu bếp Souma » trước cũng đã làm.

Vốn là cái này cũng không có gì.

Nhưng hai người này ở trong phỏng vấn nói chuyện, lại để cho La Vi có chút buồn bực.

Tỷ như cá thu câu này:

"Không nghĩ tới tháng tám Huyết Hải lão sư sẽ cùng ta cùng thời kỳ phát hành sách mới, sớm biết lời nói, có lẽ ta sẽ cân nhắc đổi một ngày."

Lại so với như Huyết Hải với câu này:

"Thu lão bản thực lực mạnh vô cùng, tháng tám có thể cùng Thu lão bản cùng thời kỳ, cũng tất nhiên không thể tịch mịch."

Chợt nghe, hai người đảo cũng không nói gì quá đáng lời nói, chính là ở đó bình thường buôn bán lẫn nhau thôi mà thôi.

Nhưng vấn đề là, bóng dáng đây?

Tháng tám rõ ràng là ba cái đại thần cùng sân khấu thi đấu, kết quả quang hai người ở đó buôn bán lẫn nhau thôi, khi ta bóng dáng không tồn tại sao?

Còn là nói bóng dáng không xứng làm các người đối thủ?

Rất hiển nhiên, hai người này là cố ý không đề cập tới bóng dáng.

Hai người thậm chí cười ha hả tuyên bố: "Cái này tháng tám, là chúng ta Sở nhân Manga Debby."

Cái gọi là Debby, giống như là chỉ hai cái đội ngũ thuộc về cùng một nơi thật sự tiến hành trận đấu.

Đây chính là La Vi buồn rầu nguyên nhân ——

Bóng dáng bị không đề ý tới rồi!

Mà phỏng vấn cuối cùng mấy câu đối thoại, càng làm cho La Vi cuồng mắt trợn trắng.

Này muốn từ người chủ trì cuối cùng truy hỏi bắt đầu, đại khái người chủ trì cũng cảm thấy hai người hẳn nói một chút bóng dáng, cho nên cưỡng ép đánh khai thoại đề:

"Hai vị đối cùng thời kỳ phát hành tân tác Ảnh Tử Lão Sư thấy thế nào?"

"Bóng dáng?"

Cá thu nhìn mình bóng dáng: "Không thấy rõ a."

Huyết Hải chính là một lời hai nghĩa: "Bóng dáng là không phải tiêu trong suốt sao."

Hơi chút hiểu chút ngạnh đều biết, bóng dáng bị rất nhiều người trêu chọc vì "Tiêu trong suốt" .

Cá thu cùng Huyết Hải, chính là nhờ vào đó nội hàm bóng dáng. Ngay sau đó, cá thu mới thuận miệng nói: "Chỉ đùa một chút á..., bóng dáng là một vị thực lực không tệ Manga gia, ta tin tưởng hẳn âm nhạc thiên phú nhất định rất lợi hại, dù sao hẳn là Tần Nhân."

Huyết Hải đi theo một câu: "Liên giống chúng ta Sở nhân trời sinh thì có cường đại Manga thiên phú như thế."

Hai người nói chuyện còn rất hài hước, với nói tương thanh tựa như, một xứng một họa.

Nhưng hai người ý tứ không cần nói cũng biết.

Sở nhân Manga,
Mới là mạnh nhất.

Đây chính là La Vi buồn rầu đến mắt trợn trắng nguyên nhân.

Khoan hãy nói.

Cuộc phỏng vấn này sau khi ra ngoài, ở bộ lạc Manga đưa tới không nhỏ phản hưởng, rất nhiều người đều tại phỏng vấn phía dưới bình luận, thậm chí có chút ít tranh cãi.

"Thật là đùa?"

"Ha ha ha ha ha cấp, hai vị lão sư thái khôi hài đi, đây là chuyện thương lượng trước tốt nội hàm cái bóng?"

"Ta cảm giác đùa giỡn mở qua, có chút mạo phạm Ảnh Tử Lão Sư."

"Sở nhân Debby tạm được, thật sự không đem bóng dáng coi ra gì a."

"Sở địa này hai người anh em vừa mở miệng chính là Lão Âm dương sư!"

"Cá thu cùng Huyết Hải có chút tú, người nói bọn họ là nói đùa sao, cảm giác lời trong lời ngoài cũng đang giễu cợt bóng dáng, nhưng người phải nói bọn họ đang giễu cợt bóng dáng đi, hai người này thật giống như lại không nói gì quá mức lời nói, dù sao bóng dáng là một cái tiêu trong suốt chuyện này, bạn trên mạng cũng không có chuyện gì liên trêu chọc."

"Làm bóng dáng fan, ngược lại ta có chút bị chán ghét, hai người này quá bại hảo cảm."

"Bóng dáng fan như vậy thủy tinh tâm mà, đùa mà thôi."

"Tới tới, fan phản bác đôi câu chính là thủy tinh tâm, fan mảng đôi câu chính là không phong độ, hóa ra chỉ các người sống thông suốt chứ sao."

"u 1s 1, hai người này quả thật có thực lực, so với bóng dáng cường."

"Là không phải mấy người này fan, người đi đường nói một câu lời công đạo: Cũng không đoán giễu cợt, chính là miệng hải một chút mà thôi, nhưng cảm giác hai người này quả thật xem không Thái thượng bóng dáng."

" "

Ngoại giới đều tại phân tích cuộc phỏng vấn này.

Cũng có người đang suy đoán, bóng dáng sẽ làm phản ứng gì.

Kết quả là ở ngày thứ 2, bóng dáng phỏng vấn đi ra.

Cùng lần trước như thế, bóng dáng tiếp là văn tự phỏng vấn.

Tiểu biên: "Ảnh Tử Lão Sư, đối với cá thu cùng Huyết Hải lão sư thấy thế nào?"

Bóng dáng: "Ngược lại dáng dấp không ta đẹp mắt."

Tiểu biên: ". Ảnh Tử Lão Sư tốt hài hước (cười ra nước mắt biểu tình), cùng thời kỳ phát thư, Ảnh Tử Lão Sư có lòng tin sao?"

Bóng dáng: "Mặc dù ta sẽ không nói tương thanh, nhưng vẫn thật giỏi vẽ một chút, bao gồm Manga."

Tiểu biên: "Ha ha ha ha ha cáp, nghe nói Ảnh Tử Lão Sư tân tác kêu « Death Note », có ý kiến gì sao?"

Bóng dáng: "Tên bị viết ở Death Note thượng nhân, đều phải chết."

Tiểu biên: "Thật là kỳ lạ thiết lập, rất tốt, nếu quả thật có như vậy một quyển ghi chép, Ảnh Tử Lão Sư sẽ viết ai tên?"

Bóng dáng: "Người đoán."

Tiểu biên: ". Tiểu biên rất sợ đó, ngài có lời gì muốn đối cá thu cùng Huyết Hải hai vị lão sư nói?"

Bóng dáng: "Ta quả thật thật giỏi âm nhạc, lại tinh thông đủ loại nhạc khí."

Tiểu biên: "Ảnh Tử Lão Sư quá hài hước, ngài trước xem qua cá thu cùng học Hải lão sư tác phẩm không?"

Bóng dáng: "Không có."

Tiểu biên: ". "

Phỏng vấn tiến hành nửa giờ, nội dung công bố sau, giống vậy dẫn phát không ít thảo luận, thậm chí để cho tranh cãi làm lớn ra mấy phần.

"Ảnh Tử Lão Sư lần này đáp lại vẫn đủ phóng khoáng."

"Liên người đi đường cảm tưởng mà nói, Ảnh Tử Lão Sư đáp lại không tạt xấu."

"Ta cảm giác là Sở nhóm người trước đối Tàn Nhân âm nhạc không phục, kết quả bị đánh không ngóc đầu lên được, cho nên chạy Manga này tìm tự tin tới. "

"Nhìn ra được, Ảnh Tử Lão Sư có chút tức giận."

" "

Đương nhiên tức giận, bởi vì này phần phỏng vấn, là La Vi ở bên cạnh nhìn chăm chăm Lâm Uyên phát, nàng có thể là tức giận phi thường tới.

Cái gì "Dáng dấp không ta soái" .

Cái gì "Ta sẽ không nói tương thanh" .

Những lời này đều là La Vi đề cho Lâm Uyên hỏi.

Cũng liền phía sau mấy đoạn phỏng vấn, là Lâm Uyên tự mình ở đáp lại.

Về phần tức giận cái gì, Lâm Uyên cảm giác cũng còn khá, hẳn nhìn xong cá thu cùng Huyết Hải phỏng vấn, nội tâm cũng không có cảm giác gì.

Mình bị xưng là tiêu trong suốt, nhưng thật ra là "Ta giết ta" hệ liệt.

Chỉ tự trách mình ngoài ra hai cái bí danh quá chói mắt.

Bất quá, cá thu cùng Huyết Hải một ít fan lại có chút tức giận, ở phỏng vấn phía dưới nhấn lại nói:

"Giả trang cái gì đâu rồi, người sẽ chưa có xem qua cá thu cùng Huyết Hải tác phẩm?"

"Lúc này ứng nơi nào hào phóng, hẳn còn công kích cá thu cùng Huyết Hải lão Sư Trưởng tương!"

"Hẳn đang còn muốn Death Note trên viết Huyết Hải cùng cá thu lão sư tên!"

"Thật là không biết đùa giỡn!"

" "

La Vi mở ra tiểu hào, từng cái trả lời đi qua, trả lời nội dung cũng đơn giản, ngược lại đem giống vậy lời nói sao chép dán là được:

"Lam Tinh nổi danh đôi ngọn!"

Theo lần này trả lời, cá thu cùng Huyết Hải fan càng thêm bất mãn, hai bên hơi có chút giang đứng lên khuynh hướng.

Càng ngày càng nhiều nhân gia nhập, tranh cãi cũng liền càng ngày càng lớn.

Làm thành như vậy, thật ra khiến thánng tám tân tác phát hành có thêm vài phần Sơn Vũ Dục Lai mùi thuốc súng.

Ngược lại Sở địa Debby là khỏi phải nghĩ đến rồi.

Trên thực tế nếu như tra hỏi mỗi một nhấn lại người thân phận liền sẽ phát hiện, ủng hộ bóng dáng nhân phần lớn là Tần Nhân, ủng hộ cá thu cùng Huyết Hải phần lớn là Sở nhân.

Nói cho cùng, hay lại là địa vực tranh.

Chương 350: Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật

"Người không tức giận sao?"

La Vi tức giận nói, lại có chút ngoài ý muốn với Lâm Uyên ổn định, người này dưỡng khí công phu thật tốt.

Lâm Uyên không giải thích được: "Tức cái gì?"

La Vi nâng trán, ngược lại là bên cạnh Kim Mộc không nhìn được lộ ra nụ cười.

Kim Mộc vừa có thể hiểu được La Vi buồn rầu, cũng có thể hiểu được Lâm Uyên ổn định.

La Vi buồn rầu nguyên nhân rất đơn giản.

Đơn giản chính là cảm thấy bóng dáng bị người tiêu khiển rồi, cá thu cùng Huyết Hải không có hảo ý.

Nhưng Lâm Uyên ổn định nguyên nhân, nhưng là bắt nguồn ở tự thân cường đại!

Ở La Vi cùng với rất nhiều không Minh Chân tướng trong mắt người, bóng dáng chính là bóng dáng.

Nhưng ở nơi này Lâm Uyên, bóng dáng có thể là Tiện Ngư, cũng có thể là Sở Cuồng.

Ba người giữa là tương đương với hào.

Tại sao bóng dáng là tiêu trong suốt nói đến?

Ai dám nói Tiện Ngư hoặc là Sở Cuồng là tiêu trong suốt?

Đây chính là Lâm Uyên không có trả lời cá thu cùng Huyết Hải nguyên nhân.

Chỉ có bị chọc trúng điểm đau người mới sẽ kêu la như sấm, đối phương nói nếu như là nói mò, người trong cuộc kia cần gì phải tức giận?

Phải biết.

Ở Manga này mảnh đất nhỏ bên ngoài, Lâm Uyên đã sớm là cực kỳ chói mắt đại nhân vật!

Rất nhiều Sở nhân càng sẽ không biết, bọn họ ở âm nhạc lĩnh vực, sớm bị cái này "Bóng dáng" càn quét qua một lần.

Bất quá Lâm Uyên không tức giận, lại không có nghĩa là bóng dáng fan không tức giận.

Bộ lạc Manga bên trong, có rất nhiều người giống như La Vi, lòng tràn đầy khó chịu!

Bọn họ trực tiếp ở cá thu cùng Huyết Hải phỏng vấn bình luận khu, phê bình Huyết Hải cùng cá thu run cơ trí hành vi.

Huyết Hải cùng cá thu fan chính là điên cuồng phản kích.

Hai bên trực tiếp lên miệng ý vào.

Thậm chí ngay cả một ít Tân Tề Manga gia, cũng rất khó chịu!

"Sở nhân quá ngạo mạn!"

"Rõ ràng tháng tám có không ít Manga gia phát hành tân tác, cá thu cùng Huyết Hải lại đem làm Thành Đức so với, loại này hành vi thực ra không chỉ là không đem bóng dáng coi vào đâu, càng là không đem Tân Tề toàn bộ Manga gia coi vào đâu!"

"Thật hi vọng có người có thể hung hăng giáo dục một chút bọn họ."

"Nói dễ làm khó a, Sở nhân truyện tranh chế tác cùng Manga trình độ, ở Lam Tinh vẫn là thuộc về dẫn trước địa vị."

"Chỉ có thể nói, Manga đúng là Sở nhân giỏi lĩnh vực."

"Bóng dáng không đáp lại, vừa thì không muốn lý tới, cũng đúng là không có cách nào đi."

"Sở nhân không gia nhập thống nhất trước, bóng dáng cũng coi là đỉnh cấp Manga gia, nhưng cùng Sở nhân trung lợi hại nhất một nhóm Manga gia, bóng dáng cũng không sao ưu thế có thể nói."

" "

Mọi người cũng chỉ có thể khó chịu, giống như Sở nhân chỉ có thể khó chịu Tân Nhân âm nhạc Lam Tinh đệ nhất như thế.

Đánh bắt quá chỉ là không đánh lại, không có biện pháp.

Tân Tề bên này có thể cùng Sở nhân so với Manga thành tích Manga gia không phải là không có, nhưng số lượng quá hiếm hoi.

Ít nhất bóng dáng đụng phải cá thu cùng Huyết Hải, là không có gì phân thắng.

Cho nên mặc dù cá thu cùng Huyết Hải phỏng vấn bình luận trong vùng, các phe làm ồn không thể tách rời ra, nhưng nội tâm của mọi người đều hiểu, Sở người đang Manga phương diện là có phách lối tư bản.

Nhưng coi như như thế, hai bên nên có ba hoa, cũng sẽ không lúc đó tắt máy.

Tháng tám còn chưa tới, nhưng bộ lạc Manga trong không khí lại tràn đầy mùi thuốc súng, rất có vài phần Sơn Vũ Dục Lai mùi vị.

Lâm Uyên bên trong phòng làm việc.

La Vi hơi có chút hóa bị phần là lực lượng ý tứ, một đầu đâm vào « Death Note » hội họa trung, công việc so với bình thường còn nghiêm túc mấy phần.

Lâm Uyên chính là cùng thường ngày, chậm rãi vẽ tồn cáo.

Mà đang ở ngày 15 tháng 8 ngày này, Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được thông báo, nói là « Vua đầu bếp Souma » truyện tranh bản chế tạo xong rồi, sẽ tại xế chiều hôm đó sáu giờ chính thức phát hình tập thứ nhất ——

"Chế tác nhanh như vậy?"

Lâm Uyên cảm giác có chút ngoài ý muốn.

Kim Mộc cười nói: "Bởi vì này gia bên sản xuất chọn lựa là bên chế tác liền phát hình hình thức, « Vua đầu bếp Souma » hôm nay phát hình tập thứ nhất, bởi vì này bộ Manga Quý đầu tiên, trước mắt chỉ làm ra tập thứ nhất."

"Như vậy a."

Lâm Uyên nhớ « Vỡng Vương » là không phải loại này phát hình hình thức.

Kim Mộc như là nhìn thấu Lâm Uyên không hiểu, giải thích: "Loại này

phương pháp luyện chế là theo Sở nhân học,

Không khỏi không thừa nhận, Sở nhân ở phương diện này kinh nghiệm vô cùng phong phú, bọn họ có thể ở trong vòng một tuần lễ, bảo đảm chất lượng hoàn thành một tập Phim Hoạt Hình chế tác."

Không sai, « Vua đầu bếp Souma » truyện tranh chế tác quyền, là Sở nhân công ty mua.

Kim Mộc nói: "Ta đã nhìn rồi, trả lại như cũ độ rất cao."

Làm « Vua đầu bếp Souma » , Lâm Uyên có thể đi chế tác công ty bên kia, trước thời hạn thấy truyện tranh bản tập thứ nhất, nhưng Lâm Uyên không đi, sợ dĩ làm người đại diện Kim Mộc đi xem một lần thành phẩm.

"Bây giờ là năm giờ rưỡi, ông chủ muốn nhìn một chút sao?" Kim Mộc nhìn đồng hồ tay một chút.

Sáu giờ, « Vua đầu bếp Souma » sẽ phát hình.

"Được."

Lâm Uyên ngồi ở trên ghế sa lon.

Công việc của hắn phòng có máy tính có thể nhìn.

Rất nhanh, thời gian đã đến sáu giờ, Lâm Uyên thấy được chính thức bản « Vua đầu bếp Souma » .

Nội dung cốt truyện căn bản không có sửa đổi.

Manga là thể nào họa, truyện tranh nội dung cốt truyện cơ bản cũng là thể nào phơi bày.

Chỉ là một ít phân kính, cùng với một ít hình ảnh cùng chuyên trang phương thức bị đạo diễn tiến hành nghệ thuật hóa gia công, để cho người ta nhìn càng thêm thêm thư thái.

Mà ở âm thanh ưu gia trì hạ, truyện tranh toàn thể hiệu quả, mạnh hơn Manga rất nhiều!

Nơi này muốn nhắc một câu.

Lam Tinh âm thanh ưu rất lợi hại, không giống kiếp trước Trung Quốc, âm thanh ưu trình độ cao thấp không đều.

Hơn nữa chế tác trình độ đến xem, Lam Tinh truyện tranh tiêu chuẩn biểu hiện, so với Nghệ Hồng cao hơn một ít!

Lâm Uyên còn mở đạn mạc.

Bộ này truyện tranh đạn mạc rất thú vị.

"A, cái này truyện tranh, ta đang nhìn?"

"Ma ma người nghe ta giải thích!"

"Ta nói nàng là ở thức ăn lý người tin không?"

"Ha ha ha ha ha ha, Xuân Dục chi Linh Quả nhưng danh bất hư truyền!"

"Khổ cực âm thanh ưu rồi, thêm đùi gà!"

"Bây giờ Manga như vậy sắc tức? Ta thích."

"Bạo nổ y bạo nổ y bạo nổ y, a a a, tốt nhưc mắt thánh quang!"

" "

Bộ này truyện tranh đã chế tác đến yêu cầu thánh quang hộ thể trình độ, có thể thấy có nhiều bán thịt, nhìn Lâm Uyên cũng có chút ngưng ngưng.

Xem ra sau này ra tân tác vẫn là phải chú ý liên si.

Bán thịt cái gì, một lần liền có thể, nhiều ảnh hưởng hình tượng.

Nghĩ như thế, Lâm Uyên trong đầu, bỗng nhiên nảy ra một đạo gợi ý của hệ thống:

【đình đông! Chúc mừng kí chủ hoàn thành trong một năm để cho hội họa danh vọng đột phá 300 ngàn chút nhiệm vụ, khen thưởng hoàng Kim Bảo rương một cái (chú thích: Hoàng Kim Bảo trong rương tôn phóng Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật)!】

Lâm Uyên ngạc nhiên.

Trước là không phải còn kém hai ba chục ngàn danh vọng ấy ư, chính mình thì ra là vì vậy mới dành thời gian phát hành « Death Note », kết quả tân Manga còn không có chính thức phát hành, thế nào bỗng nhiên liền hoàn thành nhiệm vụ?

Chẳng lẽ là .

Ngẩng đầu lên liếc nhìn đang ở phát ra truyện tranh bản « Vua đầu bếp Souma », Lâm Uyên bỗng nhiên biết cái gì, đại khái với bộ này truyện tranh có liên quan.

Truyện tranh sức ảnh hưởng, ước chừng phải so với Manga lớn hơn nhiều lắm!

Trong này còn rất nhiều thân sĩ lực lượng ở cống hiến danh vọng.

Hắn không do dự, mang theo mấy phần hưng phấn:

"Mở ra bảo rương."

Gợi ý của hệ thống: 【chúc mừng kí chủ đạt được Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật! !】

Hoa lạp lạp!

Trong chớp nhoáng này, Lâm Uyên cảm giác mình trong đầu, nhiều hơn vô số đỉnh cấp hội họa kiến thức, tựa như vô số kim sắc lưu quang, ở trong đầu hấn lao nhanh!

Loại cảm giác này, phi thường kỳ diệu!

Cùng lúc đó, Lâm Uyên rõ ràng có thể nhận ra được, chính mình đối với hội họa hiểu, cao hơn một tầng lầu.

Cúi đầu nhìn về phía trên bàn máy từ « Death Note » Thủ Cảo, hấn bỗng nhiên cau mày.

Hung hăng cau mày!

Vốn là Lâm Uyên cảm thấy, này Thủ Cảo họa cũng không tệ lắm, ít nhất hấn mở ra hoàng Kim Bảo rương trước, là cảm thấy như vậy.

Nhưng lúc này, Lâm Uyên lại có nhiều chút ghét bỏ bức họa này, họa quá mức thô ráp.

Đường cong hay lại là xử lý không đủ lưu loát .

Nhân vật ánh mắt cũng có chút cứng nhắc bản .

Cái này phân kính xử lý không đủ có lực trùng kích .

Tay là ai họa, góc độ căn bản cũng không tự nhiên!

Người này đối hội họa không biết gì cả!

Nha, thật giống như này Thủ Cảo chính là chính ta họa .

Này nhìn một cái, thật rất khoa trương!

Ở trên người mình, rất nhiều rất nhiều Lâm Uyên lúc trước không phát hiện được khuyết điểm, bây giờ lại tiếp tục nhìn, nhưng là một đống lớn khuyết điểm!

Giờ khắc này, Lâm Uyên biết, thực ra không phải mình trước họa sĩ quá kém, mà là bây giờ mình họa sĩ .

Quá mạnh mẽ!

Lúc trước, Lâm Uyên chỉ là nghề cấp.

Nghề cấp chính là, có thể lấy hội họa kiếm sống, trở thành Manga gia loại, làm họa sĩ lời nói, có lẽ cũng có thể có chút danh tiếng.

Nhưng bây giờ, Lâm Uyên nhưng là Đại Sư Cấp!

Đại Sư Cấp , chẳng khác gì là đứng ở một cái lĩnh vực đỉnh phong!

Hệ thống đánh giá bên trong còn có một cái hoàn mỹ cấp, nhưng cân nhắc đến nhân loại dù sao cũng là thể xác phạm tục, rất khó đi đến hoàn mỹ trình độ, cho nên Đại Sư Cấp hội họa đã phi thường cực hạn!

Nói cách khác.

Toàn bộ Manga giới, đã không có nhân kỹ năng vẽ có thể mạnh hơn Lâm Uyên, lợi hại nhất Manga gia, họa sĩ cũng liền cùng Lâm Uyên ngang hàng mà thôi!

Thậm chí .

Lâm Uyên hoài nghi căn bản không có người như vậy tồn tại.

Ngược lại là Quốc Họa vòng, khả năng có siêu cấp đại lão, cùng bây giờ Lâm Uyên hội họa trình độ tương phản, nhưng cụ thể không điều tra qua, Lâm Uyên cũng không xác định.

"Hội họa một đường, ta đã vô địch."

Lâm Uyên nảo hải, thoáng qua như vậy ý nghĩ.

Lúc này La Vi đang định tan việc, chợt thấy trong máy vi tính phát ra « Vua đầu bếp Souma » , hưng phấn không được:

"Đã phát hình rồi không?"

"Không có thời gian nhìn truyện tranh rồi."

Lâm Uyên thanh âm nghiêm túc cắt đứt La Vi: "Đem các người những ngày qua hoàn thành tranh phác thảo lấy tới cho ta nhìn xem một chút, ta muốn kiểm tra một chút chất lượng."

Con mắt của La Vi không cách mở máy tính, nói lầm bầm: "Trước là không phải kiểm tra qua?"

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Lại kiểm tra một lần."

"Được rồi."

La Vi lưu luyến không rời đi cách vách, ôm một đồng lớn tranh phác thảo tới: "Ở nơi này ."

Vừa nói, La Vi vỗ một cái ót: "Trong máy vi tính có, làm gì nhìn nguyên cáo, còn chưa lên sắc."

"Cao cấp rồi cũng vô dụng."

Lâm Uyên nhìn chằm chằm La Vi lấy tới những thứ này nguyên cáo, lắc đầu một cái, quả là như thế.

Hắn đậy mắt, tựa hồ lóe lên kim sắc lưu quang: "Toàn bộ đều không thể dùng, mỗi một trương đều là, họa quá kém."

"À?"

La Vi ngẩn người.

Họa quá kém?

Những thứ này Thủ Cảo cơ bản đều là La Vi cùng trợ thủ hoàn thành, trong đó có một nửa hay lại là Lâm Uyên tự mình họa, kết quả Lâm Uyên nói, mỗi một trương bản thảo cũng họa không được?

Nói ta họa không được thì liền như vậy.

Người ngay cả mình họa cũng không buông tha?

Có phải hay không là đối với công tác quá đáng nghiêm khắc?

"Toàn bộ trọng họa."

Lâm Uyên như đinh chém sắt!

Thực ra là không phải La Vi họa không được, mà là bây giờ hắn trình độ quá cao, mà tài nghệ cao nhân tất nhiên cũng sẽ trở nên yêu cầu cao tiêu chuẩn cao!

Trên thực tế.

Bây giờ coi như « Death Note » nguyên bản đặt ở trước mặt Lâm Uyên,
Lâm Uyên cũng không khả năng dùng.
Bởi vì hắn có thể họa! ! Càng! Được!
Nhưng La Vi không hiểu.
Cho nên La Vi nhân choáng váng.

---

ps: Đang ở tìm trạng thái, tuần này sẽ khôi phục đôi mới.

Chương 351: A Tị Địa Ngục

"Toàn bộ trọng họa?"

Chốc lát chờ đợi sau đó, La Vi không nhìn được lên giọng, âm điệu lược có vài phần nhọn, tâm tình phi thường không hiểu:

"Chất lượng như vậy, người còn chưa hài lòng! ?"

Phải biết « Death Note » trước mặt mấy họa đã sửa bản thảo rồi.

Ngay từ lúc « Vua đầu bếp Souma » liên tái hậu kỳ, phòng làm việc cũng đã đang vì tân tác làm chuẩn bị.

Cho nên « Death Note » dù sao cũng phải chuẩn bị thời gian, trước sau cộng lại đến gần hai tháng!

Nhưng bây giờ, theo Lâm Uyên một câu "Toàn bộ trọng họa", tương đương với mọi người trước gần hai tháng thật sự làm chuẩn bị, toàn bộ uổng phí!

Cho dù ai phát hiện mình hai tháng cố gắng trôi theo giòng nước, cũng không thể giữ được tĩnh táo.

"Nhưng những này bản thảo quả thật không được."

Lâm Uyên nói thật.

Lấy bây giờ hẳn nhận quang đến xem, những thứ này bản thảo đơn giản là tràn đầy trang khuyết điểm.

"Người xem a."

La Vi nâng trán: "Đệ nhất lời đến thứ tư trong lời nói cho, ngoại trừ bối cảnh bộ phận, toàn bộ nội dung đều là người đích thân họa, phía sau chúng ta hoàn thành bộ phận, người cũng là gặt đầu công nhận, thế nào đột nhiên đã cảm thấy những thứ này bản thảo họa không được?"

Quá đột nhiên.

Nếu như là không phải với nhau hợp tác cùng chung sống một năm, coi như giải Lâm Uyên tính cách cùng người phẩm, La Vi gần như hoài nghi Lâm Uyên là vì không nghĩ dạy mình Quốc Họa mà cố ý kéo dài thời gian.

"Loại trình độ này ."

Lâm Uyên định tìm ra một cái chính xác hình dung: "Chỉ là phổ thông nghề cấp trình độ mà thôi."

La Vi: "? ? ?"

Lâm Uyên nói mỗi một chữ La Vi cũng có thể nghe hiểu, nhưng hợp lại cùng nhau, La Vi nghe không hiểu rồi.

Chỉ là nghề cấp trình độ?

Mà thôi?

La Vi bất đắc dĩ nói: "Đây đã là chúng ta có thể đi đến trình độ cực hạn."

La Vi nói là "Chúng ta", Lâm Uyên cũng bị đoán vào.

Lâm Uyên họa sĩ, cũng không mạnh bằng La Vi bao nhiêu, hai người hợp tác gần một năm, La Vi rất rõ Lâm Uyên hội họa trình độ.

"Như vậy đi."

Lâm Uyên nói: "Ta trước lần nữa họa, người phụ giúp vào với ta, chúng ta tới nay thêm làm thêm giờ, tiền làm thêm giờ quay đầu Kim thúc cho người kết toán."

"Vậy người họa."

La Vi hai tay ôm ở trước ngực.

Nàng ngược lại muốn nhìn một chút, Lâm Uyên thế nào họa tốt hơn.

Sửa bản thảo họa sĩ, mình Minh Đạt đến hai người trình độ cực hạn, trọng họa là có thể tốt hơn?

Lâm Uyên cũng không giải thích, trực tiếp tiến vào khu vực làm việc, bắt đầu bắt tay đệ nhất lời nói lần nữa sáng tác.

Manga gia khu vực làm việc phần lớn có chút xốc xếch.

Trên bàn có ví dụ như bút đồng cỡ bút chì, chấm bút mực, viên châu bút, thước cùng với sửa đổi dịch đời chuyên nghiệp hội họa công cụ.

Thuần thực cầm lên bút vẽ.

Lâm Uyên bắt đầu họa « Death Note » đệ nhất lời nói giai đoạn trước nội dung.

Nguyên bản cố sự mở đầu, từ Tử Thần giới mở ra ——

Tử Thần giới tên là lưu ly tháp vút bỏ bút ký bản, quyết định đi nhân gian tìm.

Lâm Uyên vốn là hội họa, là dựa theo nguyên bản « Death Note » trung Tử Thần hình tượng hội chế, nhưng có rồi Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, Lâm Uyên nhưng là sinh ra càng dã tâm lớn!

Muốn cái gì Tử Thần giới?

Trực tiếp Họa Địa ngục là tốt.

Nguyên bản Tử Thần giới cảnh tượng, còn chưa đủ kích thích.

Lâm Uyên muốn khiêu chiến chân chính ngục, A Tị Địa Ngục!

Chân chính ngục hẳn là hình dáng gì, mỗi người hẳn cũng hẳn ảo tưởng quá.

Rất nhiều trò chơi cùng với điện ảnh trung, cũng đều có địa ngục cảnh tượng liên quan đến.

Mà ở Lâm Uyên bút hạ? Địa ngục là âm trầm mà quỷ dị? Phù hợp tuyệt đại đa số người trước ấn tượng.

Không trung tựa hồ che một tầng sương mù, đủ loại kiểu dáng Quỷ Vật ở chẳng có mục đích lơ lửng du đãng? Còn có không biết tên tóc ở trong góc qua lại? Không biết tên nhuyễn thể vật tựa như thịt bằm, ở xó xỉnh âm u ngọa nguây? Vô danh hỏa diễm ở thiêu đốt .

Tràng cảnh này cực kỳ to lớn!

Lâm Uyên liên tục vẽ mấy cái Ác Quỷ hình tượng, thậm chí ngục thực vật cũng sáng tác đi một tí? Nhưng tốc độ nhưng cũng không đoán chậm? Tựa hồ Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, đem hẳn hội họa tốc độ cũng tăng lên.

Có quý, đầu so với thân thể còn lớn hơn.

Có quý, cả người mọc đầy chông.

Có quý? Toàn thân thối rữa chảy mủ rồi.

Có quý? Chỉ có con mắt cùng miệng.

Những quý này hình tượng, Lâm Uyên toàn bộ đều là căn cứ trong trí nhớ những Thân Thoại đó trong truyền thuyết đối với quỷ quái miêu tả tới hội chế, đồng thời lại gia nhập tính nghệ thuật sửa đổi cùng suy nghĩ, để cho địa ngục cái loại này tàn khốc mà đột phá nhân loại tưởng tượng lực trùng kích sôi nổi trên giấy, tỷ như giờ phút này Lâm Uyên đang vẽ quý? Chính mở ra miệng to như chậu máu nuốt chửng không biết lấy ở đâu Đoạn Chi tàn cánh tay, bởi vì hình ảnh vô cùng sinh động mà đưa đến kia Ác Quỷ phảng phất chân thực tồn tại!

Ánh mắt của La Vi dần dần thay đổi .

Văn tự biểu đạt năng lực có hạn? Hình ảnh là càng trực quan biểu đạt.

Đây cũng là có vài người không yêu, mà thích xem điện ảnh hoạt hình nguyên nhân.

Mà giờ phút này Lâm Uyên thật sự Họa Địa ngục? Liền làm cho người ta một loại cái địa ngục này phảng phất chân thực cảm giác tồn tại thật!

Bên trong từng cái Ác Quỷ, thậm chí trong góc tắt tắt? Cũng hoàn toàn chiếu cố đến.

Hoa Lệ họa phong bên dưới? Cái loại này đánh vào cảm phi thường cấp trên? Để cho người ta liếc mắt liền dời không mở con mắt!

Mà khi Tử Thần lưu ly tháp hình tượng xuất hiện ở trên giấy vẽ, hai tay khoan trước ngục trước La Vi, cảm giác mình cánh tay đang đánh kết.

La Vi có chút bối rối.

Nàng con mắt trợn to, liền vốn là tươi sáng mắt hai mí đều biến mất, chỉ còn lại đồng tử ở từng trận co rúc lại.

Rõ ràng còn không có cao cấp, thậm chí ngay cả tuyển bản thảo cũng chưa có hoàn toàn hoàn thành, nhưng trước mắt này tám địa ngục đồ, lại để cho La Vi cảm thấy một loại phát từ đáy lòng kinh hãi!

"Tê ."

Nàng không nhìn được đến gần nhiều chút, hô hấp lạnh như băng, thân thể run rẩy, không biết là này tám địa ngục đồ quá kinh người, hay lại là Lâm Uyên họa sĩ quá kinh khủng.

Một cái không tưởng tượng nổi ý tưởng, bỗng nhiên xuất hiện ở La Vi trong đầu:

Lâm Uyên trước họa những thứ đó, khả năng chính là vẽ chơi đùa!

Nếu như lấy trước mắt này tấm địa ngục đồ, cùng Lâm Uyên hơn một tháng trước hoàn thành tranh phác thảo so sánh, trước đó người trực tiếp bị đâm phát chết luôn đến không còn sót lại một chút cặn!

Nhưng vấn đề là, rõ ràng 2 bức họa cũng xuất từ Lâm Uyên tay!

Nếu như Lâm Uyên trước là không phải lừa bịp chuyện, căn bản giải thích không thông!

La Vi căn bản không tin, Lâm Uyên là mấy ngày nay họa sĩ tiên bộ, nhưng phàm là nhân loại bình thường, cũng không thể trong vòng thời gian ngắn có khoa trương như vậy tiên bộ!

Cho nên chỉ có lời giải thích này nói xuôi được:

Lâm Uyên trước họa Manga, tất nhiên là ở ẩn giấu thực lực; cũng hoặc có lẽ là, là lừa bịp xong việc, vẽ chơi đùa mà thôi!

Kính khủng địa phương ở nơi này .

Lâm Uyên trước cái kia phiên bản, cùng hiện tại cái này phiên bản so sánh, quả thật coi như là lừa bịp chuyện.

Nhưng đây tuyệt không có nghĩa là Lâm Uyên trước bức họa phiên bản kém.

Dù là Lâm Uyên trước phiên bản, xuất ra đi cho đỉnh cấp Manga gia nhìn, những thứ kia đỉnh cấp Manga gia cũng chỉ sẽ giơ ngón tay cái lên!

Mà bây giờ cái này phiên bản lời nói, sợ rằng trực tiếp có thể để cho những thứ kia đỉnh cấp Manga gia quỳ xuống!

Bây giờ La Vi cũng cảm giác, đầu gối có chút không bị khống chế.

Đây là một cái nghề cấp họa sĩ, đối mặt Lâm Uyên lớn như vậy sư, gần như bản có thể thần phục.

Luận trình độ, năng và Lâm Uyên chênh lệch, giống như rãnh trời!

"Cho ngược lại ta ly nước."

Lâm Uyên tiếp tục họa, cũng không ngừng đầu lên nói.

"Tốt . Tốt ."

La Vi thanh âm, tràn đầy cung kính, lấy thành kính nhất tư thái, cho Lâm Uyên rót ly ấm áp thích hợp thủy.

"Tần tần tần tần tần."

Lâm Uyên uống hết mấy ngụm nước, tiếp tục họa, cũng không có chú ý tới La Vi khác thường.

Được đến Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật sau, Lâm Uyên cũng là lần đầu tiên thí nghiệm hiệu quả.

Mà thí nghiệm kết quả là hỉ nhân, này tấm địa ngục đồ, tuyệt đối là Lâm Uyên trước không cách nào đi đến trình độ!

Nói như thế.

Bây giờ đem kiếp trước bất kỳ một bộ Manga, đưa cho Lâm Uyên đến vẽ, Lâm Uyên đều có thể họa ra siêu việt nguyên bản hiệu quả!

Phải biết, « Tử Thần ghi chép » nguyên bản hội họa là Tiểu Điền Kiện chấp bút, Nghệ Hồng đỉnh cấp thuần họa sĩ, trình độ đã cao vô cùng rồi. Có thể nắm giữ Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật Lâm Uyên, lại có thể họa tốt hơn!

Mà theo Lâm Uyên không ngừng hoàn thiện, bức họa này hiệu quả, còn đang trở nên càng ngày càng tốt!

Cơ hồ không có nghỉ ngơi.

Đến gần một giờ, Lâm Uyên cổ tay, từ đầu đến cuối đang nhanh chóng di động, hoặc là ác liệt hoặc là nhu hòa đường cong, không ngừng xuất hiện ở trên tờ giấy.

Bên cạnh Lâm Uyên.

La Vi theo bản năng, nín thở, chăm chú nhìn hình ảnh.

Gần như sắp muốn hít thở không thông thời điểm, La Vi mới nhớ tới lớn hơn miệng hơi thở.

Giờ khắc này, La Vi rớt cuộc minh bạch, Lâm Uyên tại sao nói, trước phiên bản chỉ có "Nghề cấp họa sĩ" tài nghệ.

Lâm Uyên có nói lời như vậy tư cách!

Cùng Lâm Uyên so sánh, chính mình thức ăn giống như một "Nghề cấp thuần họa sĩ" .

La Vi chợt nhớ tới cá thu cùng Huyết Hải đối "Bóng dáng" trên chọc.

Trước, La Vi vô cùng phẫn nộ, cảm thấy hai người này khinh người quá đáng.

Nhưng giờ phút này, La Vi chẳng những không cảm giác tức giận, thậm chí có nhiều chút đồng tình này hai người.

Chọc ai không tốt, các người chọc bóng dáng?

Bây giờ lại tức bóng dáng trực tiếp hay không xuống phòng làm việc gần hai tháng thành quả, lấy ra toàn bộ thực lực .

Kia căn bản là không phải này hai người anh em có thể thừa bị thương tổn giá trị thật sao!

Hai người này ba khả năng trực tiếp phải bị mang lên A Tị Địa Ngục.

Nếu như không nói nội dung cốt truyện, nói riêng về họa sĩ lời nói, toàn bộ Sở địa có thể lựa ra một cái có thể cùng bóng dáng Ngạnh Cương tuyển thủ sao?

Ngược lại La Vi không nghĩ tới có ai có thể cùng giờ phút này Lâm Uyên so với!

Vâng.

Mặc dù La Vi không hiểu tại sao Lâm Uyên trước không như vậy họa, nhưng nòng chính là kiên định cho là, bóng dáng bỗng nhiên không hề nhún nhường, nhất định là bởi vì cá thu cùng Huyết Hải chọc giận hẳn tức giận!

Sợ rằng sau này, hai người này sẽ lưu lại ám ảnh chứ ?

Ai có thể nghĩ tới nghiêm túc họa Họa Ảnh tử biến thái như vậy! ?

Dù là không có đứng ở Lâm Uyên phía đối lập, La Vi cũng cảm giác mình có chút run run.

"Giải quyết."

Giảng co đến gần hai giờ, Lâm Uyên rốt cục cũng ngừng lại.

Lúc này sắc trời đã hoàn toàn tối, phòng làm việc chỉ còn lại Lâm Uyên cùng La Vi hai người.

Nhưng La Vi không hề có một chút nào bị lưu lại làm thêm giờ oán khí, ngược lại có loại chứng kiến đại sư ra bản chính vinh dự cảm!

"Cao cấp giao cho người đi."

Lâm Uyên xoa xoa chua xót cổ tay.

Bình thường hội họa nếu không lâu như vậy.

Chỉ là Lâm Uyên muốn « Death Note » trước mấy lời nói hoa văn màu bản hiệu quả có thể trực tiếp "Hù chết" độc giả, cho nên mới tốn khí lực lớn như vậy tới phơi bày địa ngục cảnh tượng.

Bức họa này, phải nói đa nghệ thuật, thật lòng chưa nói tới.

Chính bức họa liền rõ ràng đến hai chữ:

Huyền kỹ!

Diên công được huyền kỹ!

Hoa Lệ đến để cho người ta liếc mắt liền chuyển không mở con mắt cái loại này huyền kỹ!

"Cao cấp? Ta?"

Nhìn Lâm Uyên hoàn thành họa tác, La Vi giờ khắc này lại có nhiều chút tự dân dân hình ứ.

Nàng thậm chí muốn nói: "Ta không xứng."

Nhưng rất nhanh, vinh dự to lớn cảm, khu sử nàng, trọng trọng gật đầu một cái:

"Được!"

La Vi lại cảm thấy một loại bị đại sư chỉ đích danh hạnh phúc.

Chương 352: Chuẩn bị xong chưa

Bởi vì Lâm Uyên trọng họa « Death Note » quyết định, phòng làm việc gần hai tháng bỏ ra trôi theo giòng nước, nhưng khi Lâm Uyên hội chế địa ngục họa quyền trông rất sống động hiện ra ở trước mắt, La Vi cũng không dám... nữa có mấy may đối bóng dáng, cũng hoặc là Lâm Uyên nghi ngờ! Chiều nay nàng một mực ở cao cấp.

So với nàng họa Phượng Hoàng đồ còn phải nghiêm túc.

Không chỉ là đêm khuya này, ở tháng tám tới trước còn dư lại không nhiều ngày tử bên trong, nàng cũng là ném vào trước đó chưa từng có sáng tác kích tình, cam tâm tình nguyện cho Lâm Uyên ngay trước Manga trợ thủ

Lâm Uyên loại này chậm lụt nhân đều có thể cảm giác, La Vi đối thái độ mình thay đổi.

Lúc trước La Vi cũng coi như tôn kính Lâm Uyên, nhưng mọi người dù sao cũng là bạn cùng lứa tuổi, La Vi thậm chí so với Lâm Uyên hơi chút lớn tuổi một hai tuổi, cho nên hai người sống chung phần lớn lấy bình bình tương giao.

Nhưng từ Lâm Uyên trọng vẽ « Death Note » sau, La Vi đối mặt Lâm Uyên, càng giống như là học sinh đối mặt lão sư.

Rất tôn kính, thậm chí cẩn thận từng li từng tí.

Loại này cẩn thận từng li từng tí là đủ loại trong trình độ, ngay cả đối thoại cũng là như vậy: "Ta cho là ngài không có vì cá thu cùng Huyết Hải sự tình tức giận đây."

Lúc trước La Vi là rất ít dùng "Ngài" lối gọi này với Lâm Uyên nói chuyện.

Mặc dù phát giác một ít gì đó, nhưng Lâm Uyên ngược lại cũng không thêm để ý lối gọi này bên trên thay đổi, hẩn thuận miệng giải thích:

"Ta không hề tức giận."

Chỉ là lấy được rồi Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, cho nên đối với Manga chất lượng có càng yêu cầu cao mà thôi, với cá thu không có quan hệ gì với Huyết Hải, hai người này chỉ là vừa tốt dụng chính mình trên lưỡi đao rồi. Cầm đến Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, Lâm Uyên nhất định phải thử một chút đao.

La Vi cười một tiếng.

Nếu như ngài không tức giận, phải trọng họa « Death Note » , trực tiếp hạ tử thủ?

Lần trước La Vi hỏi Lâm Uyên tại sao không tức giận, Lâm Uyên cũng là trả lời như vậy, lần đó La Vi thật cho là Lâm Uyên dưỡng khí công phu tốt đây.

Bây giờ nhìn lại, kia là cái gì dưỡng khí công phu, Ảnh Tử Lão Sư rõ ràng là quyết định bộc phát!

Bất quá cũng phải cảm tạ cá thu cùng Huyết Hải.

Nếu như không có hai người này nhảy nhót, sợ rằng Ảnh Tử Lão Sư còn lười xuất ra toàn bộ thực lực đây.

Thật không hiểu nổi Ảnh Tử Lão Sư thực lực rõ ràng khủng bố như vậy, tại sao trước còn làm bộ như trình độ theo ta không sai biệt lắm đáng về.

Chẳng lẽ là cảm thấy, với ta như vậy thức ăn kê hoà mình rất có ý tứ?

"Có lẽ này chính là đại lão đi."

La Vi nghĩ như vậy, đại lão tâm tư là khó khăn nhất đoán.

Nói không chừng Ảnh Tử Lão Sư chỉ là đơn thuần cảm thấy, tùy tiện vẽ một chút là có thể để cho độc giả mê mẩn, là một kiện rất có ý tứ sự tình?

Mà Lâm Uyên tự nhiên không biết La Vi nhớ lại có nhiều vượt quá bình thường.

Hắn không có lười biếng.

Mặc dù bảo rương đã thành công bắt được, hắn có Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, nhưng nếu thả ra lại nói « Death Note » muốn ở tháng tám bắt đầu liên tái, bây giờ dĩ nhiên là muốn tồn hạ một ít bản thảo.

Lúc này.

Bộ lạc Manga trên mạng.

Liên quan tới cá thu cùng Huyết Hải cùng bóng dáng giữa tranh cãi vẫn không có ngừng ý tứ, thậm chí dính đến các tỉnh địa vực tranh.

Mổ Manga diễn đàn.

Có Sở địa võng hữu ở trong diễn đàn trên nói: "Làm âm nhạc? Chúng ta không được; họa Manga? Các người không được."

Các người.

Nơi này "Các người" đương nhiên là chỉ bản đồ pháo Tần Tề lưỡng địa Manga gia.

Tần Nhân cùng tề nhân cũng bị chọc tức, lại cứ vốn lại cảm ngạo kiêu Sở nhân không có biện pháp? Ai bảo Sở nhân hoạt hình quả thật thịnh hành Lam Tinh?

Ngược lại Sở địa võng hữu này ba bị sướng đến phát rồ rồ.

Bởi vì Sở địa âm nhạc? Đầu năm nay thảm bại với Tần Nhân, cho nên có chút Sở nhân? Trong lòng là rất buồn rầu.

Mà bây giờ, bọn họ có thể ở Manga bên trên hòa nhau một thành? Tự nhiên có lý do hưng phấn.

Thậm chí có chuyện tốt Sở địa truyền thông? Đặc biệt làm cái Manga chuyên đề, đếm kỹ mấy năm nay Sở nhân Manga, đối Lam Tinh ảnh hưởng

vân vân.

Hiển nhiên.

Sở địa truyền thông cũng là muốn mượn cơ hội này, cho Sở địa thảm bại âm nhạc mọi người trả thù tuyệt hận.

Cho nên những tin tức này lời ngậm là: "Mặc dù chúng ta âm nhạc bại bởi Tần Nhân? Nhưng chúng ta sẽ ở Manga bên trên thắng trở lại."

Giống như Chủ tràng và Khách tràng tác chiến như thế.

Âm nhạc là Tần Nhân ưu thế sân nhà? Manga liền đến phiên Sở nhân ưu thế sân nhà rồi.

Ngoại giới dĩ nhiên là quá nhiều không tới Lâm Uyên, bắt quá mặc dù Lâm Uyên tinh lực phần lớn đều đặt ở Manga bên trên, nhưng cũng nhín thì giờ đi một chuyến công ty.

Tới công ty chủ yếu có hai cái mục đích.

Số một, cho Tam Đồ Độ Lý Lệ Chất bên trên Soạn nhạc giờ học.

Lý Lệ Chất thời gian đi học, căn bản là đợi Lâm Uyên thông báo? Lâm Uyên có thời gian nàg sẽ tới giờ học, Lâm Uyên không có thời gian nàg cũng không cần tới.

Mặc dù thời gian dứt quãng? Nhưng ở Lâm Uyên bản thẳng cấp Sư giả hào quang trường học hạ, Lý Lệ Chất dù là thiên phú bình thường? Tiến bộ cũng vẫn là rất nhanh.

Cái này hoặc giả cùng Lý Lệ Chất bản thân coi như chăm chỉ có liên quan.

Tóm lại lúc này Lý Lệ Chất, Soạn nhạc năng lực đã biết tròn biết méo rồi hả? Chính thức xuất sư có lẽ chỉ là vấn đề thời gian.

Thứ 2? Hiệu đính Tiết Lương cùng Phong Thạc tác phẩm.

Năm nay bốn tháng? Tiết Lương cùng Phong Thạc chia ra cho Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh viết bài hát, kết quả Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh cũng vọt vào cùng tháng bài hát mới bảng.

Chuyện này còn dẫn phát ngoại giới liên quan tới "Ngư Vương Triều" thảo luận.

Mà ở sau đó mấy tháng, Tiết Lương cùng Phong Thạc vẫn duy trì mỗi tháng vì Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh viết một ca khúc tiết tấu.

Những thứ này bài hát, đều là Lâm Uyên mở ra Dương Chung Minh nhân vật thể hậu tiến hành hướng dẫn sáng tác, cho nên chất lượng cũng không tệ, hai cái phụ trách biểu diễn ca sĩ lại vọt vào mấy lần trước 10.

Đương nhiên, cũng có sai lầm thời điểm.

Tỷ như tháng sáu phần, cũng chính là tháng trước, Tiết Lương cho Tôn Diệu Hỏa bài hát liền phản hưởng một dạng xếp hạng sau cùng là bài hát mới bảng người thứ hai mươi ba.

Lại tỷ như tháng bảy, cũng chính là tháng này, Phong Thạc cho Giang Quỳnh viết ca khúc cũng thất bại, xếp hạng sau cùng là bài hát mới bảng tên thứ

mười chín.

Cũng may tổng thể không tệ.

Ở hai tên học trò cùng với Lâm Uyên mở ra nhân vật thể phụ trợ, Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh mấy tháng này biểu hiện vẫn là không có vấn đề.

Tháng tám lại sắp tới.

Lâm Uyên dự định tiếp tục để cho Tiết Lương cùng Phong Thạc phụ trách Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh bài hát, mình thì mở ra Dương Chung Minh nhân vật thể phụ trợ bọn họ.

Cứ như vậy.

Cho Tam Đồ Đồ học xong, lại cho Đại Đồ Đồ cùng Nhị Đồ Đồ tác phẩm nhắc một cái lần đề nghị sau đó, Lâm Uyên chuẩn bị rời đi công ty.

Còn chưa kịp đi ra phòng làm việc, Lâm Uyên liền bị nhân ngăn cản.

"Ngài cứ như vậy đi a."

Ngăn lại Lâm Uyên người là lâu chín phó chủ quản Ngô Dũng.

Lâm Uyên dừng bước lại: "Có chuyện gì sao?"

Ngô Dũng cười khổ nói: "Ngài hẳn rõ ràng a, lập tức tháng tám rồi, công ty cho chúng ta nhiệm vụ là, bung ra hai vị một đường ca sĩ."

Lâm Uyên nói: "Là không phải ở bung sao?"

Mấy tháng này Tiết Lương cùng Phong Thạc một mực ở làm việc chuyện này, Lâm Uyên cũng không thiêu mở nhân vật thể cho bọn hắn hướng dẫn, vì chính là cái này công ty chỉ tiêu.

"Ta đại biểu a."

Ngô Dũng bắt đặc dĩ nói: "Ngài hai vị này đồ đồ làm đương nhiên là tốt vô cùng, nhưng vấn đề là độ tiên triển có chút không kịp a, Giang Quỳnh cùng Tôn Diệu Hỏa căn cơ không được tốt lắm, huống chi cái này còn có mấy tháng liền bước sang năm mới rồi."

Đơn giản mà nói chính là, Tiết Lương cùng Phong Thạc bung nhân hiệu suất không đủ cao.

Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh căn cơ một dạng nhất là Tôn Diệu Hỏa, muốn nâng lên tới cũng không dễ dàng.

Theo như bây giờ chiếu độ tiên triển, đến hết năm, phỏng chừng hai người cũng không lên được một đường.

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Ngô Dũng thở dài nói: "Ngài nhưng là đã đáp ứng sẽ đích thân xuất thủ, mắt thấy tháng tám sẽ tới, ngài không ra tay nữa coi như không còn kịp rồi."

"Biết."

Lâm Uyên gật đầu một cái nói.

Đầu tháng chín mình có thể cân nhắc xuất thủ, giúp Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh thêm chút lửa, bất quá chế tác riêng ca khúc được có nhất định

phân lượng mới được, dù sao mục tiêu là để cho hai người trở thành một tuyển ca sĩ.

Lâm Uyên dự định quay đầu suy nghĩ một chút lấy cái gì bài hát.

Ngoại trừ đi công ty, Lâm Uyên còn đi một chuyến « Hachikō » Studios. Bên này chụp diễn độ tiến triển tựa hồ cũng không tệ lắm, đại khái nhân là chủ yếu vai diễn đều tại Nam Cực này, cho nên không thể nào trễ nãi chuyện.

Thật muốn có cầu cầu không phối hợp thời điểm, đoàn kịch cũng biết kêu Lâm Uyên quá lại điều giáo rồi.

Gần đây đoàn kịch không thể nào kêu Lâm Uyên tới, đoán chừng là rơi vào giai cảnh rồi.

Lâm Uyên chỉ là tùy tiện đi dạo một vòng trở về đến phòng làm việc.

Mà theo Lâm Uyên này mấy vòng chạy xuống, thời gian rớt cuộc đã tới cuối tháng bảy.

Xác thực nói, là tháng bảy 31 hào.

Chiều nay, bộ lạc Manga cực kỳ náo nhiệt, rất nhiều fan cũng trắng đêm chờ ở trước máy vi tính.

Bởi vì tối nay, cá thu cùng Huyết Hải đem sẽ phát hành Manga tân tác!

Đây là Website lập tức được chú ý nhất tin tức!

Ngoài ra bóng dáng cũng sẽ phát hành hắc kế « Vua đầu bếp Souma » sau sáng tác bộ thứ hai Manga.

Mặc dù ngoại giới đối với bóng dáng chú ý, không bằng cá thu cùng Huyết Hải nhiều, nhưng bởi vì cá thu cùng Huyết Hải trước ở trong phỏng vấn nội hàm quá bóng dáng, đưa tới bộ lạc Manga tranh cãi rồi hơn nửa tháng, thậm chí để cho địa vực tranh tái hiện giang hồ, cho nên mọi người nhân tiện cũng có chút hiếu kỳ bóng dáng tân tác thế nào .

"Cá thu đại lão để cho điem a."

Thập một chút 40 phân, khoảng cách tân tác phát hành còn lại 2 mươi phút thời điểm, Huyết Hải bỗng nhiên trò chuyện riêng rồi cá thu một câu, kèm cái sung mặt sung mũi biểu tình bao, một bộ khiêm tốn dáng vẻ, thực ra nội tâm rất hi vọng chính mình đệ nhất đối phương thứ hai.

"Huyết Hải đại lão đừng làm rộn."

Cá thu hỏa tốc hồi phục một câu, bổ sung thêm cười khóc biểu tình: "Ta đều nghe đám người ái mộ nói, người bên kia nhiều cái thổ hào độc giả chuẩn bị Bạch Ngân Minh, đây là muốn nỗ chết ta tiết tấu nha, người trẻ tuổi không nói Võ Đức!"

"Ngược lại người đệ nhất ôn."

Huyết Hải bắt đầu độc nãi đối thủ mình.

Cá thu cũng là một hành gia, thế nào không nhìn ra Huyết Hải dụng tâm hiểm ác, lúc này trả lời: "Đệ nhất nhất định là ngươi, ta lấy cái thứ 2 liền thỏa mãn á."

"Người số một!"

"Người mới số một!"

"Ha ha ha ha ha cấp, hai ta cũng đừng lẫn nhau độc nãi rồi, ngược lại chúng ta đều là Sở nhân, vô luận hai ta ai số một, vậy cũng là Sở nhân đệ nhất."

"Không tệ xấu!"

Hai người vui vẻ đạt thành nhận thức chung.

Mà ở hai người này lẫn nhau độc nãi kiêm buôn bán lẫn nhau thối đồng thời, bóng dáng bên trong phòng làm việc, tối nay chủ động lưu lại làm thêm giờ La Vi nhìn một chút máy tính dưới góc phải thời gian, đã là thập một chút năm mươi lăm phút rồi.

"Chuẩn bị xong chưa?"

La Vi nhìn về phía bên cạnh các trợ thủ.

Tối nay bóng dáng phòng làm việc các trợ thủ cũng đều chủ động lưu lại làm thêm giờ, dùng La Vi lời nói chính là, « Death Note » phát hành hẳn ở mọi người làm chứng hạ hoàn thành ——

"Tút TUT TUT TUT TUT TUT đơ!"

Không biết ai trước thời hạn thiết lập tốt 12h chuông điện thoại di động vang lên, phảng phất là vang lên hành khúc, cá thu cùng Huyết Hải mỗi người ban bố mỗi người được Manga tâm tác.

Cùng lúc đó.

Bóng dáng bên trong phòng làm việc.

La Vi cũng ở đây một đám Tiểu Trợ thủ môn nhìn soi mói, đem trước thời hạn đăng lên tốt « Death Note » Top 5 lời nói phát hành.

---

ps: Đoạn ở nơi này có chút lúng túng, nếu không dùng phiếu hàng tháng đập ta mặt, ta không sợ đau, ta đoạn chương, ta đáng đời .

Chương 353: Thần Tác mùi vị

"Đi ra, đi ra!"

Không chỉ có độc giả đang chờ mong, bộ lạc Manga ban biên tập bên trong, các biên tập thực ra cũng đang chờ mong.

Làm cá thu cùng Huyết Hải cùng với bóng dáng tân tác chính thức phát hành, các tổ các biên tập kèm theo từng trận nhẹ giọng trao đổi, trước tiên điem vào mỗi người cảm thấy hứng thú tác phẩm.

Nơi này xuất hiện một cái thú vị hiện tượng:

Bộ lạc Manga đệ nhất biên tập tổ, các biên tập cơ bản cũng điem vào cá thu Manga.

Bộ lạc Manga thứ 2 biên tập tổ, các biên tập chính là điem vào Huyết Hải tân tác.

Mà thứ ba biên tập tổ, tất cả mọi người điem vào bóng dáng « Death Note »

Còn lại biên tập tổ, tương đối tùy duyên lựa chọn.

Tại sao xuất hiện cái hiện tượng này?

Rất đơn giản.

Bởi vì cá thu là đệ nhất biên tập tổ phụ trách Manga gia; Huyết Hải là thứ 2 biên tập tổ phụ trách Manga gia; bóng dáng chính là thứ ba biên tập tổ phụ trách Manga gia.

Này ba cái biên tập tổ, tự nhiên đối với chính mình tổ phụ trách Manga gia cảm thấy hứng thú hơn.

Kỳ Lân là tổ 3 biên tập, cho nên cùng tổ bên trong còn lại biên tập như thế, lựa chọn « Death Note » .

Lúc này, ban biên tập coi như an tĩnh.

Mọi người chỉ là di động con chuột, điem vào cảm thấy hứng thú Manga mà thôi.

Nhìn Manga mà, dĩ nhiên muốn an an yên lặng.

Hướng chi, dưới tình huống bình thường, muốn bình luận một bộ Manga thật xâu, mọi người ít nhất phải nhìn xong một lời trở lên nội dung mới có thể phán đoán sơ khởi.

Nhưng, hôm nay tựa hồ có hơi kỳ quái.

Ban biên tập an tĩnh, mới kéo dài mười mấy giây, liền bị thét một tiếng kinh hãi đánh vỡ!

"Ngọa tào!"

Này chút thời gian, có thể nhìn ra một cái gì, liền bắt đầu kêu lên?
Có không ít biên tập cau mày, lại không có nói gì nhiều.
Nhưng ngay sau đó, lại có mấy đạo kêu lên, liền tiếp vang lên, cho tới toàn bộ ban biên tập, cũng có chút bất mãn!
Mọi người đồng thời cau mày, có người thậm chí đứng lên.
Toàn bộ ánh mắt quang, rất nhanh liền hội tụ đến rồi nguồn thanh âm nơi.
Thứ ba biên tập tổ!
Bị nhiều như vậy ánh mắt nhìn chăm chú, Kỳ Lâm có chút lúng túng.
Hắn không biết ba tổ các đồng nghiệp tại sao liền tiếp phát ra động tĩnh, cho tới làm ồn đến còn lại tổ, mà lúc này hắn Logo đã hoàn thành nhảy chuyển

---

Ba giây trước, hắn click rồi đọc « Death Note » tuyển hạng.
Sau đó, Manga « Death Note » hoa văn màu bản đề nhất lời nói từ thứ nhất đồ, xuất hiện ở trước mặt Kỳ Lâm.

Đây là một bức đủ màu địa ngục đồ!

Thanh sương mù xám bao phủ cả vùng không gian.

Hình thái khác nhau địa ngục Nga Quỷ, hoặc dữ tợn mở ra miệng to như chậu máu, hoặc ánh mắt quỷ dị nhìn chăm chú một cái hướng khác.

Mà ở mỗi phiến trên ngọn lửa phương, có một đám sinh vật hình người bị rút ra đầu lưỡi, dùng đinh đinh ở, treo ở trên ngọn lửa thiêu đốt .

Âm trầm!

Kinh khủng!

Quỷ dị!

Mọi người đối địa ngục, có lẽ có một trăm loại ảo tưởng, mà « Death Note » thứ một bức họa? Có thể thỏa mãn 99% nhân? Đối địa ngục ảo tưởng!
Mãnh liệt đánh vào thị giác lực, Hoa Lệ họa sĩ? Hay tới đỉnh phong kỹ xảo!
Sau đó? Kỳ Lâm liền cùng tổ bên trong những đồng nghiệp khác như thế, phát ra kêu lên:

"Ồ hô!"

Mỗi người biểu đạt thần phục phương thức bất đồng? Nhưng ba tổ các biên tập phát ra thần phục phía sau nguyên nhân lại phi thường nhất trí:

Bức họa này quá rung động!

Nên biết biên tập đều là Manga vòng tối chuyên nghiệp nhân sĩ.

Trong bọn họ có rất nhiều người khả năng cả đời đều tại cùng đủ loại Manga gia giao thiệp với.

Bọn họ công việc niên đại càng lâu, đối Manga kiến thức thì càng nhiều?

Mà bởi vì đã thấy rất nhiều? Bọn họ đối mặt một ít họa sĩ không tệ Manga, thực ra đã hơi choáng rồi.

Có thể vào giờ phút này, « Death Note » vền vền lộ ra một góc băng sơn, bọn họ thần kinh lại toàn bộ căng thẳng? Cảm thấy lòng rung động!

"Các người ba tổ tình huống gì?"

Rốt cuộc có biên tập không nhìn được lên tiếng? Đây là tổ 5 một cái biên tập, bình thường cùng ba tổ mấy cái quan hệ đồng nghiệp cũng không tệ lắm.

"Các người tới nhìn một chút « Death Note » sẽ biết."

Ánh mắt của Kỳ Lân từ nhìn chòng chọc « Death Note » hình ảnh, ánh mắt lại theo đệ nhất bức, nhìn về phía tiếp theo mấy cách nội dung, ánh mắt lúc này lại tràn đầy si mê cùng cuồng nhiệt!

Nhìn một chút « Death Note » ?

Nghe được Kỳ Lân lời nói? Không ít còn lại tổ biên tập đều là ngân người, chợt không hẹn mà cùng mở ra « Death Note » .

Để cho ba tổ cho ra như phản ứng như vậy tác phẩm? Dĩ nhiên sẽ để cho những người khác cảm thấy hiếu kỳ.

Mà khi càng ngày càng nhiều biên tập mở ra « Death Note » , bộ lạc Manga biên tập phòng làm việc? Bỗng nhiên lâm vào giống như chết yên lặng.

Người sở hữu, trở mắt nhìn nhau.

Giờ khắc này? Không cần quá nói nhiều? Tất cả mọi người đều để tay xuống trung Manga? Nhìn lên « Death Note » .

La Vi truyền lên nội dung 5 Chương.

nội dung 5 Chương, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, đem nhìn xong, không tôn nửa giờ.

Đây là mọi người xem rất chậm dưới tình huống.

Không có biện pháp nhìn nhanh, ở « Death Note » này xinh đẹp tuyệt vời Hoa Lệ họa phong bên dưới, gần như mỗi một tấm bản đồ cũng có thể để người ta lặp đi lặp lại thưởng thức!

Nuốt cả quả táo thức nhanh chóng lật xem, thật sự là có lỗi với này sao tốt họa sĩ!

Mà khi tất cả mọi người đều nhìn xong « Death Note » đã phát hành nội dung lúc, ban biên tập đã sôi sùng sục!

Ba tổ.

Có người nhẹ giọng nói: "Ngủ thấy sao?"

Kỳ Lân theo bản năng nói: "Cái gì?"

Đôi phương giọng hơi có chút run rẩy: "Thần Tác mùi vị."

Kỳ Lân ngân người, sau đó trọng trọng gật đầu.

Trên thực tế.

Ban biên tập phản ứng chỉ là một góc băng sơn.

Giống vậy thời gian, đủ rất nhiều độc giả nhìn xong « Death Note » sơ kỳ liên tãi.

Sau đó, Manga bình luận khu, như đã đoán trước sôi trào!

"Mụ mụ hỏi ta tại sao quỳ nhìn Manga ."

"Đây là bóng dáng họa! ?"

"Tranh này cũng quá đẹp đi, vì bóng dáng đại sư dâng lên đầu gối!"

"Không nhìn nội dung cốt truyện, nhìn không họa sĩ, đã là cực hạn hưởng thụ!"

"Không, phải nhất định nhìn nội dung cốt truyện, phối hợp nội dung cốt truyện, này Manga mới đã ghiền!"

"Như vậy Tà Điền Manga, phối hợp như vậy Hoa Lệ họa phong, thật xin lỗi, ta ước."

"Sau này ai lại nói bóng dáng là tiểu trong suốt ta theo ai gấp, bóng dáng là thái dương, chiếu sáng cả Manga vòng!"

"Tranh này công phu thật là ghiền ép « Vua đầu bếp Souma » !"

"Ta cho là « Vua đầu bếp Souma » họa phong tại hành nghiệp nội đã coi như là tốt vô cùng, dù sao bóng dáng là thuần họa sĩ xuất đạo, nhưng ta không nghĩ tới bóng dáng còn có thể họa tốt hơn!"

"Ta đi, với cái này so với, « Võng Vương » họa sĩ cũng chỉ là đệ đệ a!"

"Người cầm « Võng Vương » Tỷ Can mà, dù sao đó cũng là bóng dáng tác phẩm, phải nói cùng bộ này Manga so với, trên thị trường 99% được Manga, họa sĩ phương diện đều là đệ đệ!"

"Đừng chỉ nói họa sĩ a, này nội dung cốt truyện cũng nổi tung không được, Yagami Raito quá giỏi ạ đẹp trai!"

"Không hiểu liên hỏi, đây chính là cá thu cùng Huyết Hải cái gọi là tiểu trong suốt? Sở địa Manga quả nhiên đệ nhất thiên hạ."

"Bóng dáng họa sĩ nguyên tới biến thái như vậy, hẳn sớm làm gì đi, lúc trước hẳn họa tác phẩm, có phải hay không là tìm người viết thay rồi hả?"

"Bây giờ ta hoài nghi, hẳn lúc trước tác phẩm đều là trợ thủ họa."

" "

Ở các đọc giả đều tại kịch liệt thảo luận đồng thời, trên website phương đột nhiên xuất hiện một cái Đại Hoàn bức: 【 gõ nhịp khen ngợi vô án, không phải là này khao thưởng không đủ để biểu ý ta, người sử dụng ta trắng nhất khen thưởng « Death Note » 100.00000 điểm bộ lạc tiền, trở thành bản tác hoàng kim đại minh! 】

Bóng dáng cất cánh.

---

ps: Trước phát ra ngoài, một hồi sửa đổi.

Chương 354: Hoài nghi nhân sinh

Ở hoàng kim minh xuất hiện trước, Website biểu ngữ thực ra đã nhẹ nhàng nhiều cái bạch ngân, cũng là hướng về phía cá thu cùng Huyết Hải đi. Vô luận từ góc độ nào đến xem, cá thu cùng Huyết Hải đều đáng giá như vậy mặt bài.

Nhưng ở nơi này hoàng kim minh xuất hiện sau đó, cá thu cùng Huyết Hải mấy cái Bạch Ngân Minh, tựa hồ thoáng cái trở nên âm đạm phai mờ đứng lên.

Bạch Ngân Minh là 1 vạn tệ tiền, bình lúc mặc dù hiếm thấy, nhưng thỉnh thoảng còn sẽ xuất hiện.

Hoàng kim minh nhưng là 10 vạn đồng tiền, mấy tháng không thấy được xuất hiện một lần!

Khen thưởng có lẽ nói rõ không được một quyển sách thành tích, chỉ có thể nói rõ thổ hào đối mỗi bộ tác phẩm yêu thích, là rất tư nhân khẩu vị biểu đạt, nhưng lại có đầy đủ thị giác rung động!

Đó là kim tiền mùi thơm!

Mà đối với « Death Note » mà nói, cái này hoàng kim minh chỉ là một bất đầu.

Theo sát phía sau, lại một cái hoàng kim minh đập đi ra!

【 gõ nhịp khen ngợi vỗ án, không phải là này khao thưởng không đủ để biểu ý ta, người sử dụng huyền vũ khen thưởng « Death Note » 100.00000 điểm bộ lạc tiền, trở thành bản tác hoàng kim đại minh! 】

Khen thưởng xong, huyền vũ vẫn còn ở bình luận khu phát cái topic:

"Ta khinh thường, không có tránh, để cho ta trắng nhất đoạt thứ nhất hoàng kim minh."

Huyền vũ cùng ta trắng nhất đợi mấy cái người sử dụng, đều là bộ lạc Manga bên trên tiếng tăm lừng lẫy mấy cái thổ hào độc giả, với nhau giữa đều biết.

Huyền vũ là « Vua đầu bếp Souma » thời kỳ lão fan.

Mà ta trắng nhất lại là bởi vì « Death Note » mới khen thưởng.

Huyền vũ này nhất lưu nói, rất nhiều độc giả cũng ở phía dưới trả lời:

"666 666 666 6!"

"Đại lão khen thưởng nhiều như vậy, không thúc giục thêm sao? Để cho bóng dáng gkd."

"Ma đản, bao nhiêu bán chạy Manga một cái hoàng kim minh cũng không có, bộ này Manga vừa mới phát hành liền hai cái hoàng kim minh?"

"Thành công hấp dẫn ta đối thổ hào, không đúng, đối « Death Note » chú ý."

" "

Ta trắng nhất lại cũng ở phía dưới nhấn lại: "Thật lâu không thấy như vậy nổ tung tác phẩm rồi, đáng tiếc ta tháng này tiền xài vật trước cũng cào thẻ chơi game đi, tháng sau tới một cái nữa đi."

Huyền vũ hồi phục ta trắng nhất nhấn lại: "Há, ta đây trước với một cái."

Nói xong, huyền vũ lại thưởng « Death Note » một cái hoàng kim minh.

Ta trắng nhất trở về cái bất đắc dĩ biểu tình: "Ta tháng sau bỏ hai, người con chuột đuôi dịch."

Đến lúc này, « Death Note » đã xuất hiện ba cái hoàng kim minh rồi!

Mà hai người đoạn này hào vô nhân tính đối thoại, phối hợp toàn bộ đứng thông báo, trực tiếp nổ vậy xem quần chúng trợn mắt hốc mồm ——

"Này chính là cường giả thế giới sao?"

"10 vạn đồng tiền xài vật? Các người nghe một chút, đây là tiếng người sao!"

"Huyền vũ: Thừa dịp người không chú ý, cướp đi đệ nhất fan lại nói."

"Này Manga mới 5 lời nói nha!"

"Hai vị thổ hào ngu phê, người nghèo chỉ có thể cho một bạch ngân rồi."

"Bạch ngân? Người nghèo?"

"Người có tiền vui vẻ ta quả nhiên không tưởng tượng nổi."

" "

Có lẽ là ta trắng nhất cùng huyền vũ mang động có tác dụng?

Cũng không lâu lắm, Website biểu ngữ lại liên tục bay ra khỏi mấy cái đẹp để biểu ngữ, lóng lánh Website từng cái ở tuyến độ giả con mắt ——

"Chúc mừng người sử dụng 【 Tiểu Địch Âu thích xem thư 】 trở thành bản tác Bạch Ngân Minh!"

"Chúc mừng người sử dụng 【 Liễu Thần khế nói 】 trở thành bản tác Bạch Ngân Minh!"

"Chúc mừng người sử dụng 【 (^ ◯ ^) 】 trở thành bản tác Bạch Ngân Minh!"

"Chúc mừng 【 Phiêu Linh nhân i 】 trở thành bản tác Bạch Ngân Minh!"

Chúc mừng 【 lại mỉm cười 】 trở thành bản tác Bạch Ngân Minh!

" "

Nếu như có nhân cẩn thận đếm một hạ, sẽ phát hiện hoàng kim minh sau đó,

« Death Note » fan trên bảng lại lục tục xuất hiện chín bạch ngân!

Ba cái hoàng kim đại minh!

Chín bạch ngân đại minh!

Này fan bảng Hoa Lê rồi tinh rồi mù, rất nhiều đang ở Website nhìn còn lại Manga độc giả cũng trực tiếp bị tạc đi ra!

"Ngọa tào, bao tiền lì xì mưa!?"

"Thồ hào môn hôm nay nghỉ?"

"Đều là khen thưởng cho « Death Note » ? Ai đây Manga, mạnh như vậy? Ta phải đi xem một chút."

" "

Bộ lạc Manga quy tắc là, mỗi lần có Bạch Ngân Minh thậm chí hoàng kim minh xuất hiện, cũng sẽ xuất hiện ngẫu nhiên bao tiền lì xì.

Tốc độ tay khá nhanh lời nói, ăn dưa quần chúng là có thể cướp được đọc tiền bao tiền lì xì.

Mà ba cái hoàng kim minh cộng thêm chín Bạch Ngân Minh xuất hiện, ngay cả tay tàn cũng có thể nhân cơ hội cướp được không ít bao tiền lì xì.

"Đây là bao nhiêu nhân đập bạch ngân?"

"Mẹ nha, còn có ba cái hoàng kim minh, quang mấy cái này hoàng kim, chính là 300,000 đồng tiền a!"

"Thồ hào môn thiếu đồ trang sức sao?"

"Cái gì gia đình a, nhìn cái Manga cũng có thể khen thưởng 1 vạn tệ, thậm chí 10 vạn đồng?"

"Bộ lạc Manga thật lâu không xuất hiện như vậy khen Trương Hồng bao mưa, đại lão ngư phê, này sẽ đi thăm nhìn « Death Note » !"

"Cướp được tiền phỏng chừng đủ ta bạch phiêu bóng dáng mấy tháng."

" "

Đại đa số người đều biết « Death Note » là bóng dáng tân tác.

Bởi vì cá thu cùng Huyết Hải trước nội hàm bóng dáng, dẫn phát trình độ nhất định địa vực tranh, cho nên chuyện này độ chú ý còn rất cao.

Bất quá cũng có một ít người cũng không có chú ý tháng tám Manga tân tác tranh, bọn họ là thuần túy bị nhiều như vậy khen thưởng cho nổ ra tới.

Tân tác muốn tranh đoạt tuyên truyền tài nguyên?

Còn có so với cái này liên tục bao tiền lì xì mưa oanh tạc tốt hơn phương thức tuyên truyền sao?

Không có bất kỳ ngoài ý muốn.

Tháng tám tân tác bảng, « Death Note » trực tiếp lấy nhiệt độ cao nhất độ, lên đỉnh rồi số một!

Cá thu thứ hai.

Huyết Hải là xếp hạng thứ ba.

Internet là có trí nhớ.

Mọi người có thể không quên trước cá thu cùng trong biển máu hàm bóng dáng là tiêu trọng suốt chuyện, càng sẽ không quên ký Sở nhóm người trước phách lối cùng đặc ý!

Cá thu Manga bình luận khu.

Vôn là cá thu Manga bình luận khu nhẩn lại, đều là đối với cá thu khen ngợi, nhưng theo rất nhiều người nhìn xong « Death Note » trước mấy họa nội dung, lúc này điểm đáng khen cao nhất một cái bình luận rõ ràng là:

"Cá thu, đi ra bị đánh!"

Không phải là độc nhất vô song.

Huyết Hải Manga bình luận khu, điểm đáng khen cao nhất bình luận cũng giống như vậy họa phong: "Huyết Hải, bị đánh muốn nghiêm!"

Ba cái hoàng kim, hai cái bạch ngân!

Toàn bộ đứng biểu ngữ động tĩnh quá lớn!

Huyết Hải cùng cá thu dĩ nhiên sẽ không không thấy được, chớ nói chi là bình luận khu hướng gió, càng ngày càng có cái gì không đúng.

Mà ý thức được không đúng hai người, dĩ nhiên là trước tiên đi xem « Death Note » .

Huyết Hải là trước một bước nhìn xong.

Sau khi xem xong, hấn cảm giác đầu có chút chóng mặt.

Loại này cảm giác hôn mê, từ hấn thấy « Death Note » bên trong đệ nhất bức địa ngục đồ, cũng đã xuất hiện.

Cái gì nhỉ?

Này cái gì nhỉ?

Giả heo ăn thịt hổ sao?

Chẳng lẽ liền vì đánh ta hai mặt, cho nên người trước mặt hai bộ Manga có ý ả núp chính mình thực lực chân thật?

Đừng nói « Death Note » nội dung cốt truyện cùng thiết lập có nhiều kinh điển!

Coi như là chỉ bằng vào « Death Note » bên trong hiện ra bóng dáng họa sĩ, liền đủ để cho Huyết Hải trực tiếp quỳ!

Hơn nữa căn bản không có đường phản kháng cái loại này!

Đây căn bản liền là không phải một cái cấp bậc tỷ đầu!

Mở ra cá thu nói chuyện phiếm khung, phía trên nói chuyện phiếm ghi chép còn dừng lại ở hai người buôn bán lẫn nhau thổi phía trên.

Huyết Hải mặt nóng bỏng.

Còn nhớ hơn một tiếng trước được hai người, một bên lẫn nhau độc nãi, một bên âm thầm so tài, nội tâm đem với nhau coi là thán tám đối thủ lớn nhất.

Có thể kết quả, hai người bọn họ chỉ là ở lẫn nhau cho ăn cơm.

Cái này thán tám, căn bản không hai người bọn họ chuyện gì.

Nếu như chỉ là như vậy, thì cũng chẳng có gì, có thể vấn đề ở chỗ, Huyết Hải cùng cá thu, trước một xướng một họa, không có hảo ý giễu cợt quá bóng dáng.

"Ta muốn cắt."

Nói chuyện phiếm khung bỗng nhiên lóe lóe, cá thu phát tới một cái tin.

Cái gọi là "Cắt" là hành thoạt, liền là muốn thái giám, muốn dùng càn ý tứ. Chỉ có Manga gia tân tác thành tích phi thường kém lúc, nên Manga gia mới có thể sinh ra loại này xung động.

Nhưng vấn đề là, cá thu tân tác chất lượng, thực ra rất không tồi, số liệu phương diện cũng không tệ xấu.

Bất quá Huyết Hải cũng rất có thể hiểu được cá thu giờ phút này tâm tình.

Đây là bị bóng dáng đả kích.

Hắn cũng bị bóng dáng đả kích có chút nhớ cắt.

Loại đả kích này cường độ, đủ để cho Huyết Hải cùng cá thu tại chỗ tự bế.

Hai người thậm chí bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Chương 355: Thịnh hành toàn bộ lưới họa

Lấy Huyết Hải cùng cá thu nghiệp vụ năng lực, tự nhiên có thể thấy được « Death Note » chất lượng khủng bố đến mức nào ——

Bá Quyền cấp bậc!

Không cần cảm thấy nghi ngờ, « Death Note » chính là Bá Quyền cấp bậc Manga!

Từ họa sĩ đến nội dung cốt truyện, toàn bộ đều là không thể tranh cãi đỉnh cấp!

Manga vòng chính là có một ít tác phẩm, bọn họ từ phát hành chi sơ lên, liền tản ra chuyên biệt với Thần Tác khí tức!

Mà làm như vậy phẩm, Huyết Hải cùng cá thu, không có vẽ ra tới năng lực. Đây là cao cấp nhất Manga gia mới có thể có năng lực!

Chỉ là Huyết Hải cùng cá thu đánh vỡ đầu cũng nghĩ không thông:

Tại sao bóng dáng « Death Note » có thể so sánh với một bộ tác phẩm tiến bộ lớn như vậy!

Hai người cũng là xem qua « Vua đầu bếp Souma » .

Bao gồm bóng dáng « Vong Vương » , hai người cũng không đoán xa lạ.

Có thể bóng dáng ở « Death Note » bên trong hiện ra họa sĩ, căn bản là không phải này hai bộ tác phẩm có thể so sánh với!

Này lại từ đâu nhi nói rõ lí lẽ đi?

Mà giống vậy cảm thấy mông bốc, còn bao gồm toàn bộ Sở địa Manga vòng.

Bởi vì bóng dáng bộ này Manga đã kích phạm vi, liền là cả Sở địa Manga vòng!

"Này tình huống gì?"

"Nội dung cốt truyện rất nổ tung, cái này không thể chê, là thỏa thỏa có thể đại bạo nổ đỉnh cấp tác phẩm, nhưng hẳn là thế nào trong một đêm đem mình họa sĩ tăng lên tới loại này cấp bậc?"

"Phóng rầm! Ngươi coi đây là huyền huyền Manga đâu rồi, họa sĩ vật này còn có thể tạm thời đột phá?"

"Hiển nhiên là bóng dáng trước giấu giếm thực lực!"

"Còn nói này là không phải huyền huyền Manga, cố ý ẩn giấu thực lực cách nói tất cả đi ra, điều này hiển nhiên là trước hẳn không nghiêm túc họa a."

"Đây là người sao?"

"Trước không nghiêm túc họa, đã họa tốt như vậy, bây giờ nghiêm túc họa, trực tiếp chính là thần một dạng kỹ thuật!"

"Bộ kia địa ngục đồ quá huyền kỹ rồi! Hơn nữa còn là cái loại này người biết rõ hẳn ở huyền kỹ, nhưng lại không khỏi không thừa nhận, hẳn hội họa kỹ thuật là phi thường vô địch cái loại này!"

"Tranh này công phu vô giải!"

"Cảm giác chỉ có 22 đao lưu lão sư họa sĩ có thể với hẳn so một lần chứ?"
" "

Toàn bộ Sở địa Manga gia nhóm lớn cũng ở thảo luận.

Tuyệt đại đa số thảo luận, đều nhắc tới rồi 22 đao lưu.

22 đao lưu, là Sở địa công nhận họa sĩ đệ nhất nhân!

Đồng thời, 22 đao lưu nội dung cốt truyện, cũng là phi thường trâu bò, liền địa vị mà nói, 22 đao lưu coi như là Sở địa Manga trần nhà.

Nhưng mà.

Ngay tại một cái trong bày thảo luận bóng dáng thời điểm, 22 đao lưu bản tôn lại nổi bọt.

Hắn chỉ phát một cái tin tức:

"Nói riêng về Manga họa sĩ, bóng dáng hẳn là Lam Tinh đệ nhất nhân, ta không bằng."

Đơn giản một câu nói, lại phảng phất Địa Bạo Thiên Tinh!

Nổ đây đất nổ hoa!

Nổ Lưu Tinh Trụ Lạc!

Toàn bộ bày, yên tĩnh lại.

Sau năm phút, 22 đao lưu bản tôn lên tiếng, bị điên cuồng tiết đồ gợi cho, tỏa ra đến Sở địa các đại Manga bày.

Càng nhiều bày, trầm mặc.

Thậm chí có nhân đem tiết đồ, chuyển đến Tần Tề một ít Manga nhóm lớn bên trong, đem tạo thành ảnh hưởng, cơ hồ khiến nhân hoài nghi con mắt của mình:

"Thật là 22 đao lưu chính miệng thừa nhận?"

"Ngọa tào, bóng dáng ngu phê a!"

"Ngu phê lần này đều dùng tôi tệ, các người không thấy độc giả gọi ấy ư, lúc trước cũng gọi Ảnh Tử Lão Sư? Bây giờ gọi bóng dáng đại sư."

"Đại sư? Người hiểu không?!"

"Này cũng Lam Tinh người thứ nhất!?"

"Ma đản, vốn là ta bị Sở nhân làm có chút bực bội? Bây giờ lại cảm thấy?"

Sở nhân cũng không dễ dàng, âm nhạc bị treo lên đánh? Kết quả bây giờ liền am hiểu nhất Manga, cũng bị chúng ta Tần Nhân đè nén xuống rồi."

"Bóng dáng là Tần Nhân?"

"Nói không chừng bóng dáng là Sở nhân!"

"Bóng dáng chưa nói qua chính mình là người nơi nào? Bất quá ta cảm giác bóng dáng có thể là tề nhân."

"Tán gẫu? Bóng dáng sớm đã nhất là đang ở Tàn địa phát Manga, nhất định là Tàn Nhân!"

"Ở Tàn địa phát Manga thì nhất định là Tàn Nhân?"

" "

Được rồi, sự tình lại phát triển đến mọi người tranh luận bóng dáng là bên kia Manga nhà.

Mà bộ « Death Note » mang đến ảnh hưởng, đến nơi này? Vẫn chưa kết thúc.

Có rất nhiều fan? Trực tiếp đem « Death Note » bên trong một ít xuất sắc hình ảnh, tiết độ in lại đến bộ lạc đợi trên bình đài.

Thậm chí có nhân phát đến chính mình vòng tròn bằng hữu.

Hai chữ: Thối bạo nỗ!

Lúc này là tháng tám nhất hào đêm khuya.

Cái đêm này, ở trên Internet du đăng con cú mèo đặc biệt nhiều, rất nhiều người chính buồn chán quét đến bộ lạc.

Tỷ như Hoa Thất.

Hoa Thất là một gã học sinh nữ cấp ba.

Nàng không thích xem Manga, tự nhiên không biết bóng dáng là ai? Càng không biết cái gì « Death Note ».

Nàng lớn nhất yêu thích, nhưng thật ra là ở trên mạng nhìn một chút minh tinh bất quái.

Không lên tiếng? Chỉ ăn dưa cái loại này.

Kết quả đêm khuya này, nàng bỗng nhiên quét đến nơi này dạng một cái động tĩnh.

Đây là Hoa Thất chú ý một cái vòng hồng chủ nhân phát:

"Bóng dáng tân tác « Death Note » cao thanh tiết độ? Từ địa ngục bắt đầu, toàn bộ hành trình năng lượng cao!"

Phía dưới phụ năm cái đồ.

Tờ thứ nhất đồ? Là thanh sương mù xám lượn lờ kinh khủng địa ngục? Dữ tợn Ác Quỷ không cùng tầng xuất? Có sống không bằng chết cắt lưỡi, có mái tóc màu đen lượn lờ, có du hồn ở không có rề bông bênh .

Hoa Thất trừng lớn con mắt.

Tranh này cũng quá tốt đi?

Dù là nàng không hiểu Manga, cũng có thể nhìn ra bức họa này xuất sắc trình độ.

Nàng thậm chí sinh ra một loại cảm giác như vậy: "Nguyên lai ngục là như vậy!"

Phía sau còn có bốn tờ đồ.

Tâm thứ hai đồ.

Chỉ thấy một tên người đàn ông tóc dài, nhếch miệng lên một vệt lạnh lẽo mỉm cười, trong ngực ôm một quyển mặt bìa là đầu khô lâu bút ký bản, tay trái chính là thật cao nâng lên bút, mà ở người đàn ông tóc dài sau lưng, có bụng phệ người, có chân đeo cồng người, có gậy như que củi người, bọn họ đều chết hết, hơn nữa tử trạng không đồng nhất tạo thành núi thầy Huyết Hải!

Tâm thứ ba đồ.

Vành mắt đen thanh niên dùng hai chân khoác lên trên ghế, mặc thường thường áo sơ mi, kia áo sơ mi thậm chí che ở đầu gối, mà ở thanh niên trước mặt, chính là màn ảnh máy vi tính phát ra u quang, trên mặt bàn còn để một ít đồ chơi nhỏ, này vành mắt đen thanh niên tựa hồ đang suy nghĩ, hình ảnh cũng không lạ thường, nhưng không khỏi làm cho người ta một loại, người thanh niên này rất lợi hại cảm giác.

Tờ thứ tư đồ .

Tờ thứ năm đồ .

Tổng cộng có năm cái đồ, tựa hồ cùng Manga nội dung cốt truyện có liên quan.

Dù là Hoa Thất cái này chưa có xem qua Manga nhân, cũng có thể cảm nhận được những thứ này Manga hình ảnh lực trùng kích.

Những thứ này Đồ Họa, thật sự là Thái Hoa Lệ rồi!

Gần như lật đồ Hoa Thất đối với Manga nhận thức!

Đúng là toàn bộ hành trình năng lượng cao!

Nàng thậm chí không nhận được một tờ trong đó Yagami Raito ở trong bóng tối cùng Lâm Diêu xa mắt đối mắt bản chữ hình đi xuống, thiết trí thành điện thoại di động wallpaper.

Đương nhiên Hoa Thất cũng không biết hai cái này thanh niên tên, nàng chẳng qua là cảm thấy bức tranh này quá có cảm giác.

Nhân vật hoàn toàn bất đồng khí chất, phi thường hấp dẫn người.

Thực ra rất nhiều người đều là như vậy.

Bọn họ sẽ ở trên mạng tìm một ít đẹp để đột phá làm wallpaper, cái này hình ảnh có thể là xuất từ mỗi bộ truyện tranh, có thể là xuất từ mỗi bộ phim, cũng có thể là xuất từ mỗi bộ Manga.

Bọn họ không cần giải những thứ này hình ảnh xuất xứ.

Chỉ muốn trông tốt, chỉ cần đủ soái đủ khốc, bọn họ sẽ.

Hoa Thất cũng là như vậy, nàng không nhận được ở bình luận khu nhắn lại:

"Nơi nào có thể nhìn cái này Manga?"

Nhắn lại thời điểm, Hoa Thất phát hiện rất nhiều người cũng cũng giống như mình, cũng ở phía dưới hỏi liên quan tới « Death Note » tin tức.

Rất nhanh thì có người trả lời Hoa Thất:

"Bộ lạc Manga, « Death Note » , bóng dáng đại sư tân tác."

Ngay cả chủ nhân cũng hồi phục Hoa Thất:

"Những thứ này đồ đều là « Death Note » bên trong cất ra, mỗi một lời nói đều có một tấm loại này cấp bậc đột phá, soái rồi tinh rồi mù!"

Đúng là đẹp trai rồi tinh rồi mù!

Từ giờ khắc này bắt đầu, « Death Note » rất nhiều Manga tiết độ, đã truyền khắp toàn bộ lưới!

Trong đó kia trương được chú ý nhất địa ngục đồ, thậm chí bị một ít chủ nhân phóng đại gấp mấy lần, lập đi lập lại học hỏi!

Mà ở phóng đại sau đó, rất nhiều người đều là trốn mắt hóc mồm phát hiện, bức họa này không có băng!

Thậm chí có rất nhiều nguyên bản không có chú ý chi tiết, cũng theo hình ảnh được phóng đại mà bị mọi người phát hiện!

Tỷ như ở đồ xó xỉnh.

Nơi đó có cùng nơi quái thạch.

Mà đá bên dưới, là là một đám ly kỳ cổ quái con sâu nhỏ đang bò đi, phi thường làm người ta sợ hãi, mỗi con trùng, cũng rất sống động.

"Xem ta tê cả da đầu!"

"Tranh này công phu, quả nhiên là Đại Sư Cấp!"

"Thả lớn nhiều như vậy, hay lại là chống lại khảo nghiệm, thậm chí cảm giác càng ngu phê rồi!"

"Nhìn loại này Manga thật là thị giác cùng trong lòng đồng thời hưởng thụ."

"Đây là Manga sao?"

" "

Mà trong đó một cái nhấn lại là:

"Ta thật giống như minh bạch tại sao Tiện Ngư cùng Sở Cuồng sẽ chú ý cái bóng, vật dĩ loại tỵ, biến thái thật chỉ có thể cùng biến thái chơi đùa!"

Lời nhấn này, xuất hiện ngắn ngủi năm phút, điểm đáng khen liền vượt ngàn rồi.

---

ps: Cho ta một tấm vé tháng có được hay không vậy, ta ngày mai tỉnh ngủ tiếp lấy viết, không nói viết bao nhiêu, ngược lại bắt đầu từ ngày mai, đem mình đóng vào trên ghế.

Chương 356: Cái này đại lão tốt tự do phóng khoáng

Mọi người đều biết.

Tiên Ngự Sở Cuồng cùng bóng dáng là tam bạn gay.

Một đêm này, bóng dáng tự mình từng tại « Vua đầu bếp Souma » phát hành trước hơ nóng trong phỏng vấn chính miệng thừa nhận qua.

Bọn họ cũng không chú ý còn lại minh tinh hoặc là đồng hành, chỉ là ba người lúc này lẫn nhau chú ý, tạo thành một cái hoàn mỹ bế hoàn, cho nên bạn trên mạng thường xuyên trêu chọc ba người giữa quan hệ.

Bất quá .

Mặc dù ba người chú ý là bế hoàn, nhưng ở một đoạn thời gian rất dài bên trong, mọi người chú ý đêm cũng hoàn toàn tập trung ở Tiên Ngự cùng trên người Sở Cuồng.

Giống như rất nhiều tổ hợp bên trong chung quy có một người là tiêu trong suốt như thế.

Nam Tiên Ngự, Bắc Sở Cuồng.

Ảnh Tử Minh mình với hai người quan hệ tâm đầu ý hợp, nhưng lại phảng phát một cái không được coi trọng người ngoài cuộc, bị đồng thời chú ý ba người đám bạn trên mạng gọi đùa là:

Tiểu trong suốt.

Cái này cùng ba người ở mỗi người lĩnh vực thành tựu có liên quan.

Tiên Ngự là Soạn nhạc giới công nhận thiên tài, đồng thời giới điện ảnh

Biên Kịch, đỉnh phong chiến tích là « Mộng Trung Hôn Lễ » loại này Thần Tác.

Sở Cuồng càng là bước ngang qua các đại loại hình, trở thành rất nhiều đồng hành trong mắt yêu nghiệt, lấy nhiều bộ kinh điển đoản thiên cùng với ảo tưởng trường thiên thậm chí còn « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » càn quét trình thám giới.

Mà bóng dáng ở Manga giới, mặc dù cũng là nhân vật, nhưng cũng không coi là đỉnh phong.

Thậm chí có một ít thanh âm cho là .

Bóng dáng thành danh, là dựa vào Sở Cuồng « Vỡng Vương » .

Đương nhiên, sau đó « Vua đầu bếp Souma » hồng hỏa, chứng minh bóng dáng không dựa vào Sở Cuồng, cũng có thể ở Manga giới lấy được không tệ thành tích.

Bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi rồi.

Cho nên rất nhiều người nội tâm cũng mơ hồ cảm thấy:

Bóng dáng khắp mọi mặt tư cách cũng không bằng hai người khác.

Bóng dáng có thể cùng Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng kết bạn là vận khí cho phép.

Hắn có thể đủ gia nhập ba người lẫn nhau chú ý bề ngoài là với cao hai vị khác.

Nhưng mà « Death Note » xuất hiện, nhưng là hoàn toàn phá vỡ như vậy nhận thức!

Người sở hữu đôi bóng dáng cái nhìn, đều ở đây một đêm lật đổ!

Cho nên trên mạng điều này "Ta thật giống như minh bạch tại sao Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng sẽ chú ý cái bóng, vật dĩ loại tụ, biến thái thật chỉ có thể cùng biến thái chơi đùa" nhiệt đánh giá mới có thể điếm đáng khen cao như vậy ——

Những lời này, đem giờ phút này mọi người lật đổ tâm tình, biểu đạt tinh tế!

"Nói quá đúng, ngu tầm ngu mã tầm mã, người lấy quần thể mà phân biệt, biến thái thật chỉ cùng biến thái chơi đùa!"

"Bây giờ còn có ai dám nói, bóng dáng cùng Sở Cuồng Tiệp Ngự chơi chung là với cao?"

"Cách ngôn nói thế nào, nhìn một người là cấp bậc gì, chỉ cần nhìn một chút người này đóng cái dạng gì bằng hữu sẽ biết, bóng dáng bằng hữu là Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự, kia bản thân hắn cái gì trình độ còn dùng nói?"

"Chính là a, có thể cùng Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng làm bạn gay nhân, tại sao có thể là người yếu?"

"Sau này còn ai dám nói bóng dáng là tiểu trong suốt!"

"Bóng dáng: Ta ngựa bài, không giả bộ, thực ra ta cũng là cái đại lão tới."

"Sẽ không thực sự có người cho là bóng dáng là một cái tiểu trong suốt chứ? Không thể nào không thể nào?"

"Nguyên lai bóng dáng như vậy điều, vậy hắn lúc trước tại sao bất hiển sơn lộ thủy, bị mọi người trêu chọc lâu như vậy?"

"Khả năng này chính là đại lão tâm tính đi, nhân gia căn bản không thêm để ý."

"Bóng dáng: Được rồi, ta cũng lấy tay chơi game rồi."

"Sâu sắc! Từ « Death Note » tiêu chuẩn đến xem, bóng dáng lúc trước thật đang dùng chân chơi game."

"Tam bạn gay bên trong không có đệ đệ, cũng mẹ nó là đại ca!"

" "

Có hiệu hay không Manga không trọng yếu.

Có mắt là được.

Nhưng phạm là xem qua bóng dáng họa, cũng phục!

Không cần quá nhiều chuyên nghiệp tính thì giác đi phán xét, đơn giản thôi bạo tổng kết chính là "Họa quá đẹp dễ rồi" .

Chỉ là đám bạn trên mạng vẫn không nghĩ ra, nếu bóng dáng lợi hại như vậy, hẳn lúc trước tại sao không triển lộ thực lực của chính mình?

Thật chẳng lẽ chính là giống như bạn trên mạng suy đoán như vậy, hàng này chỉ là quá lười?

Cho nên lười nghiêm túc vẽ một chút?

Mặc dù đây là duy nhất có thể nói được thông lý do, nhưng mọi người luôn cảm thấy loại này giải thích rất hoang đường ——

Thậm chí hoang đường.

Kết quả là ở ngày thứ 2, rất nhiều người nghi vấn, lấy được giải đáp.

Có người đứng ra giải thích bóng dáng ở « Death Note » trung bỗng nhiên họa Phong Hoa Lệ đến nỗ mạnh nguyên nhân!

Người này chính là bóng dáng số một Manga trợ thủ, La Vi.

La Vi Nick name kêu "Lạc Ly" .

Nàng bản thân liền là đồng nhân vòng khá có danh tiếng thái thái.

Thái thái cùng đại đại ý tứ giống nhau, là đối với đồng nhân một loại gọi, chứa tôn kính cùng kính yêu ý tứ.

Cộng thêm La Vi lại lấy "Lạc Ly" tên đảm nhiệm bóng dáng trợ thủ, cho nên hẳn đối với « Death Note » là có quyền lên tiếng.

La Vi ban bố một phần trường văn:

"Nhìn đến mọi người cũng ở thảo luận Ảnh Tử Lão Sư tại sao họa sĩ trở nên lợi hại như vậy, làm người trong cuộc, hay lại là giải thích một chút đi."

"Đầu tiên muốn sửa chữa mọi người một cái ngữ bệnh, là không phải Ảnh Tử Lão Sư họa sĩ bỗng nhiên thay đổi lợi hại, càng không phải là cái gì tạm thời đột phá, mà là Ảnh Tử Lão Sư họa sĩ một mực phi thường lợi hại!"

"Ta lúc đầu nguyện ý cho Ảnh Tử Lão Sư làm trợ thủ, chính là bị Ảnh Tử Lão Sư hội họa kỹ thuật chinh phục."

La Vi nói là mình cùng Lâm Uyên ở Tàn Nghệ so đấu Quốc Họa đã qua, bất quá nàng cũng không có công bố quá nhiều chi tiết.

Theo La Vi, Lâm Uyên Quốc Họa trình độ là có thể nghiền ép chính mình!

Cho nên mặc dù ngay từ đầu khiếp sợ với Lâm Uyên Manga kỹ thuật lại khủng bố như vậy, nhưng nghĩ tới chính mình Quốc Họa bị Lâm Uyên treo lên đánh trải qua, nàng bỗng nhiên liền biết tại sao Lâm Uyên họa Manga lại cũng có thể nghiền ép mình.

Trọng điểm là nàng tiếp theo giải thích:

"Thực ra Ảnh Tử Lão Sư bí mật là cái rất hiền lành nhân, thậm chí có nhiều chút lười, hẳn thường thường cung cấp hoàn phân kính, làm một cái đơn giản tuyên bản thảo, sau đó liền đem chủ yếu hội họa nhiệm vụ giao cho ta cái này trợ thủ hoàn thành, cho nên mọi người sẽ cảm thấy Ảnh Tử Lão Sư lúc trước tác phẩm hội họa không biết ở đây sao được, bởi vì lúc trước «

Võng Vương » còn có sau đó « Vua đầu bếp Souma » bên trong, có rất nhiều nội dung là ta họa, thấy trên mạng có người trêu chọc nói, Ảnh Tử Lão Sư lúc trước khẳng định tìm trợ thủ viết thay rồi, ý nào đó mà nói thực ra không tặc xấu, dĩ nhiên không khoa trương như vậy là được."

"Trên thực tế, « Death Note » vốn là cũng là do Ảnh Tử Lão Sư cùng ta chung nhau hoàn thành."

"Chúng ta toàn hai tháng bản thảo, hội họa chất lượng và trước hai bộ Manga tác phẩm không khác nhau gì cả."

"Nhưng ngay tại « Death Note » muốn phát hành thời điểm, Ảnh Tử Lão Sư bỗng nhiên hay không xuống chúng ta trước bản thảo, cũng tự mình chủ bút lần nữa họa một cái phiên bản, cũng chính là bây giờ mọi người thấy cái này phiên bản, cái này bản mới bản bởi vì Ảnh Tử Lão Sư họa sĩ quá trâu, đưa đến thực lực của ta hoàn toàn theo không kịp, chỉ có thể đánh trợ thủ."

"Về phần Ảnh Tử Lão Sư tại sao tạm thời quyết định trọng họa « Death Note » nguyên nhân, có lẽ ta không nói mọi người cũng có thể đoán được."

"Ta một hồi trong buổi họp truyền « Death Note » thứ nhất phiên bản, cũng chính là bị Ảnh Tử Lão Sư ngã xuống xuống những thứ kia bài viết, tùy tiện lấy ra rồi mấy họa nội dung, mọi người có thể cảm thụ một chút."

" . "

Trường văn phát hành sau, La Vi quả nhiên đem « Death Note » thứ nhất phiên bản bên trên truyền đến bộ lạc bên trên.

Mà thứ nhất phiên bản « Death Note » , cũng chính là bị ngã xuống xuống bản thảo, họa sĩ quả nhiên với Ảnh Tử Lão Sư trước hai bộ tác phẩm không sai biệt lắm .

Đám bạn trên mạng tròn tròn mắt.

Cái này đại lão tốt tự do phóng khoáng! !

Chương 357: 3 bạn gay càn quét 6 hộp

Nhìn xong La Vi cái này Manga trợ thủ giải thích, mọi người mới biết .
Nguyên lai bóng dáng vốn là cũng không định đem « Death Note » họa trâu như vậy nhóm!

Nhìn một chút thứ nhất phiên bản « Death Note » cũng biết.

Bóng dáng trước là không có ý định nghiêm túc họa, liền cùng trước hai bộ Manga như thế, hàng này chính là một hỗn tử!

Rõ ràng có thể Carrey năng lực, nhưng có thể lẫn lộn lời nói, cũng lẫn lộn yên tâm thoải mái!

Nếu như là không phải cá thu cùng Huyết Hải giễu cợt cùng nội hàm, cùng với địa vực tranh ảnh hưởng dự luận, mọi người khả năng căn bản liền không thấy được họa sĩ như thế chi tươi đẹp « Death Note » !

Cái này đề cho bóng dáng nghiêm túc lý do, La Vi dĩ nhiên không có nói rõ. Nói rõ, lộ ra bóng dáng rất không có phong độ, Huyết Hải cùng cá thu lúc này phỏng chừng đã quá tự bé rồi, lại tiếp tục giẫm đạp cũng không có ý nghĩa gì.

Hai người đã sớm bị nghiền thành cặn bã.

Nhưng hơi có chút năng lực hiểu, đều biết La Vi đang ám chỉ cái gì —— Đám bạn trên mạng thậm chí coi La Vi là ban đầu bụng dạ lịch trình trọng đi một lượt:

"Bởi vì cá thu cùng trong biển máu hàm để cho bóng dáng cảm giác rất khó chịu, cho nên bóng dáng quyết định an bài hai người này?"

Suy luận kín đáo không có chút nào sơ hở.

Sau đó liền cùng La Vi lúc ấy phản ứng như thế, mọi người bỗng nhiên có chút thương tiếc cá thu cùng Huyết Hải rồi.

Hai người không có chuyện gì chọc liên quan đến hấn à?

Đó là một chỉ thầy người hiền lành, nhưng thật ra là đang ngủ gật Cự Long a, Cự Long tỉnh lại, một cái nữa Thân Long Bãi Vĩ, ai mẹ nó chịu nổi!

Không thấy lấy họa công tinh xảo đến xung 22 đao lưu đều tại kia mặc cảm?

Bất quá nói đi nói lại thì.

Nếu như là không phải cá thu cùng Huyết Hải tìm đường chết, bóng dáng làm sao sẽ nghiêm túc họa « Death Note » ?

Dù sao cái này đại lão rất lười, căn bản không vui nghiêm túc vẽ một chút.

Dù sao cái này đại lão tùy tiện vẽ một chút, cũng đã có thể đuổi xuống độc giả rồi, độc giả còn bị chẳng hay biết gì, cảm thấy bóng dáng rất trâu đây. Nhìn từ góc độ này, mọi người khởi là không phải còn phải cảm tạ cá thu cùng Huyết Hải khiêu khích?

Nếu như là không phải cá thu cùng Huyết Hải đem bóng dáng chọc giận, bóng dáng sẽ nghiêm túc như vậy, xuất ra thực lực chân chính?

Sợ rằng sẽ còn tiếp tục lừa bịp chuyện.

Sau này đến lượt nhiều một chút Huyết Hải cùng cá thu người như vậy, kích thích một chút bóng dáng.

"Nói như vậy, mọi người thật đúng là phải cảm tạ cá thu cùng Huyết Hải a!"

"Nếu như là không phải cá thu lão sư cùng Huyết Hải lão sư tự mình hy sinh, tự mình dâng hiến, chúng ta sợ rằng lại được bị bóng dáng lừa bịp rồi!"

"Mấu chốt là, coi như bóng dáng tùy tiện lừa bịp một chút, tài kia cũng nghiên ép 80% Manga nhà!"

"Cá thu cùng Huyết Hải công ở thiên thu!"

"Công lao quá vĩ đại, ta đề nghị cho cá thu cùng Huyết Hải ban hành văn bằng!"

" "

La Vi thấy những thứ này bình luận, bật cười không dứt.

Lần này bạn trên mạng đều là xấu tính, đủ loại âm dương quái khí.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, trước cá thu cùng trong biên máu hàm bóng dáng thời điểm, cũng không phải là âm dương quái khí?

Ây.

Không tin ngẩng đầu nhìn, ông trời bỏ qua cho ai.

Về phần La Vi phát biểu cái này văn chương dụng ý, thực ra cũng là vì chán ghét trở về.

Bóng dáng có thể cái gì cũng không nói, chính hấn một trợ thủ khẳng định phải làm chút gì, bằng không cũng uổng phí mù rồi « Death Note » họa sĩ. Đương nhiên.

Coi như không điệu bộ công phu, « Death Note » cũng là phi thường kinh điển tác phẩm.

Một ít chấm điểm trên website? Có người như vậy đánh giá « Death Note »

:

Đây là một bộ nội dung cốt truyện đã S Cấp kinh điển? Mà họa sĩ đã đi đến chưa từng có trong lịch sử ss S Cấp tác phẩm!

.

Cảm tạ Huyết Hải?

Cảm tạ cá thu?

Cảm cảm ơn chúng ta cái rắm a!

Huyết Hải cùng cá thu nhìn xong La Vi vẫn chơng, lại thấy đám bạn trên mạng âm dương quái khí? Tâm tính là băng càng triệt để hơn rồi hả? Thậm chí giống như La Vi phỏng đoán như vậy, sinh ra bóng ma trong lòng .

Này ba thân bại danh liệt!

Có thể Huyết Hải cùng cá thu đều cảm thấy oan uổng.

Ai có thể nghĩ tới « Võng Vương » như vậy hấp dẫn tác phẩm? Lại là bóng dáng lừa bịp chuyện?

Ai có thể nghĩ tới « Vua đầu bếp Souma » như vậy tinh xảo hoạ sĩ, cũng chỉ là bóng dáng tùy tiện họa?

Này không có chút nào khoa học!

Bất quá lần này bạn trên mạng quả thật xấu tính.

Còn có người căn cứ Huyết Hải cùng cá thu trước nội hàm bóng dáng video? Chê ra động thái đồ.

Hai người chế nhạo bóng dáng là tiểu trong suốt? Cuối cùng phình bụng cười to hình ảnh, thành rất nhiều rồi nhân mới nhất cất giữ biểu tình bao.

Thậm chí có bạn trên mạng chạy tới Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu nhấn lại gây sự:

"Bóng dáng họa người « Võng Vương » bản manga đều không xuất ra toàn bộ thực lực, Sở Cuồng lão tặc người có thể nhấn?"

"Đến lượt ta ngược lại nhìn không được."

"Sở Cuồng lão tặc cũng không phải là cái gì người tốt, hấn viết tự quý trên bao nhiêu độc giả."

"Vật dĩ loại tự? Cổ nhân không lán được ta? Sở Cuồng đùa bỡn độc giả, bóng dáng lừa bịp độc giả, hai người này đều là hổ hàng!"

"Hi vọng Tiệp Ngự chớ cùng hai người này học cái xấu."

"Tiệp Ngự lão sư ổn định rất tốt, làm sao sẽ giống như hai người bọn họ ác liệt như vậy."

" "

Bởi vì đám bạn trên mạng nhiệt tình, bóng dáng cùng Sở Cuồng thậm chí còn Tiệp Ngự ba người bộ lạc bình luận khu? Đều là phá lệ náo nhiệt.

Đồng thời.

Mượn « Death Note » nhiệt độ, bóng dáng fan chú ý cũng là tăng vọt lên?

Ngăn ngủi thời gian một tuần, liền hướng đâm tới gần 50 triệu!

Khoảng cách Sở Cuồng phá trăm triệu còn rất xa.

Khoảng cách giờ phút này Tiệp Ngự 90 triệu cũng kém nước cờ.

Nhưng bóng dáng dù sao phát lực vẫn? Cho nên không người vì vậy nói gì nữa bóng dáng là tiểu trong suốt lời như vậy rồi.

Nhà người tiểu trong suốt trưởng như vậy?

Nhà người tiểu trong suốt là Manga giới hoạ sĩ đệ nhất nhân?

Vâng.

Theo « Death Note » nhiệt độ khuếch tán, bóng dáng hoạ sĩ đã được đến rồi nghiệp giới công nhận.

Dù sao 22 đao lưu cũng thừa nhận? Chính mình hoạ sĩ không bằng bóng dáng.

Mà có thể để cho 22 đao lưu cũng cam bái hạ phong hoạ sĩ? Chỉ có thể là Lam Tinh số một!

Đối với Manga mà nói? Hoạ sĩ cùng nội dung cốt truyện, tầm quan trọng là như thế.

Trong đó bất kỳ hạng nào, đứng ở Lam Tinh đệ nhất vị trí, đều là không được thành tựu!

Ngoài ra.

Còn có bạn trên mạng vì Tiệp Ngự Sở Cuồng bóng dáng tam bạn gay viết một tiết mục ngắn, cũng là ở rất nhiều nơi lưu truyền rộng rãi:

"Sở người ta nói bọn họ âm nhạc số một, Tiệp Ngự cười."

"Sở người ta nói bọn họ Manga số một, bóng dáng cười."

"Sở người ta nói bọn họ thứ ."

"Sở nhân: Im miệng, chúng ta chưa nói qua!"

Cũng là đúng dịp.

Tiệp Ngự là người thứ nhất đánh nát Sở nhân âm nhạc tự tin nhân.

Mà bóng dáng là người thứ nhất đánh nát Sở nhân Manga tự tin nhân.

Hết lần này tới lần khác hai người này hay lại là bạn gay.

Đối với lần này, có bạn trên mạng mong đợi: "Hi vọng sau này có người có thể va vào Sở Cuồng, tam bạn gay chính là muốn thật chinh tề!"

Thậm chí có bạn trên mạng trêu chọc: "Chiếu các người nói như vậy, tam bạn gay đây là muốn đại biểu Đại Tần nghệ thuật gia càn quét 6 Đại Châu tiết tấu?"

Đương nhiên, càn quét Lục Hợp chỉ là một loại trêu chọc mà thôi.

Tam bạn gay không đại biểu được Đại Tần nghệ thuật, bọn họ chỉ là một nhân trình độ cao vô cùng mà thôi, mấy cái khác Châu nghệ thuật trình độ không thể vì vậy liền bị xem thường.

Bất quá không thể chối một điểm là, « Death Note » đã để cho bóng dáng có Manga vòng Phong Thần chi thế.

Đến đây, bóng dáng hoàn toàn thoát khỏi tiểu trong suốt nhãn hiệu, có cùng Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng đứng sừng vai tư cách!

Chương 358: đại sư chi thượng

Đương nhiên rồi.

Rung động độc giả không chỉ là « Death Note » họa sĩ, còn bao gồm bộ này Manga nội dung cốt truyện.

Sở dĩ tất cả mọi người đang nói chuyện họa sĩ, chỉ là bởi vì bộ này Manga họa sĩ, thật sự là thật lợi hại!

Giống như một cái diễn viên diễn bộ rất tốt điện ảnh, kết quả diễn viên bản thân đẹp trai thậm chí che giấu diễn kỹ như thế.

Nhưng nếu như cái này diễn viên thật có diễn kỹ, như vậy người chỉ muốn tiếp tục xem tiếp, sẽ dần dần xuyên thấu qua hấn đẹp trai bề ngoài, thấy hấn diễn kỹ hoàn mỹ một mặt.

Dù sao cũng là chưa từng có trong lịch sử ss S Cấp hội họa trình độ, đương nhiên là không ai sánh bằng đẹp trai.

Nếu so sánh lại, Manga nội dung cốt truyện cùng thiết lập, mặc dù cũng khá vô cùng, lấy được đánh giá nhưng là S Cấp.

Đừng tưởng rằng S Cấp không được.

Liên nội dung cốt truyện mà nói, S Cấp đã là đỉnh cấp đánh giá rồi.

Cái này cũng cùng « Death Note » liên tái thời gian ngắn ngủi có liên quan. Máy ngày nay liên tái, bóng dáng mặc dù tốc độ đổi mới rất nhanh, nhưng « Death Note » cô sự tuyến còn không có hoàn toàn mở ra, cho nên mọi người đối nội dung cốt truyện thảo luận không có họa sĩ nhiều như vậy mà thôi ——

Nội dung cốt truyện yêu cầu nhất định số trang mới có thể hiện ra.

Họa sĩ nhưng là từ thứ một bức họa bắt đầu cũng có thể thấy được.

Mà tình huống như vậy, từ « Death Note » liên tái đến tuần thứ ba bắt đầu, dần dần có cải thiện.

Bởi vì nội dung cốt truyện, từ từ triển khai.

Thói quen « Death Note » họa sĩ, độc giả đối nội dung cốt truyện chú ý càng ngày càng nhiều, cũng diễn sinh ra rất nhiều rồi bình luận ——

"Từ nơi này bộ Manga liên tái lên, gần như tất cả mọi người đều đang nói chuyện bộ này Manga họa sĩ, lại có rất ít người thảo luận nội dung cốt truyện, nhưng trên thực tế bộ này Manga nội dung cốt truyện cũng là phi thường xuất sắc, suy luận kín đáo rồi tinh rồi mù, từ mở đầu cho tới bây giờ liên tái toàn bộ nội dung cốt truyện cũng phi thường tươi đẹp, liên nội dung cốt truyện chất lượng mà nói là xứng với loại này đỉnh cấp họa sĩ."

"Trên lầu nói ta muốn nói chuyện, mọi người khác bỏ quên nội dung cốt truyện a, « Death Note » nội dung cốt truyện thật lòng đáng khen!"

"Này Manga vẫn tự lượng so với còn lại Manga rất nhiều nhiều, từ mở màn đến trước mắt nội dung cốt truyện, từ đầu đến cuối thuộc về khẩn trương đầu trí bên trong, thuộc về ta thích loại hình, bất quá Yagami Raito cá tính ta không thích, quá lạnh mạc quá vô tình rồi nhiều chút, hay lại là lâm càng được người ta yêu thích."

"Hai đại vai nam chính giằng co, vô hạn xoay ngược lại thức trí đấu, nhìn phi thường đã ghiên!"

"Nội dung cốt truyện có chút trinh thám mùi vị, liên quan tới cái gì là chính nghĩa đề tài thảo luận thảo luận đem trong tác phẩm thăng rồi một cái tầng thứ. Vốn là Yagami Raito vì đột phá luật pháp trần nhà, trợ giúp thế yếu trừng trị tội phạm điếm xuất phát thực ra rất hiền lành? Nhưng muốn dựa vào một cái nhân cực độ năng lực? Đi sáng tạo lý tưởng hương cái ý nghĩ này chính là vấn đề lớn nhất, vô ràng buộc quyền lực khó bảo toàn không xảy ra vấn đề? Cảm giác Yagami Raito hậu kỳ khả năng hoàn toàn đi về phía hắc hóa trạng thái."

"Cá nhân chấp pháp? Cái này đề tài thảo luận để cho ta nghĩ tới Sở Cuồng « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , đồng dạng là lựa chọn chính mình chấp pháp? Chỉ là Yagami Raito càng cực đoan, mà Sở Cuồng bên trong? Lấy bạo chế bạo là từ bất đắc dĩ. Hoặc Hứa Ảnh tử cùng Sở Cuồng bí mật thảo luận qua cái đề tài này? Cho nên hai người trong tác phẩm đối với chính nghĩa thảo luận không hẹn mà hợp, Hercule Poirot cuối cùng lựa chọn tha thứ, mà Yagami Raito vì lập quá sâu, không biết bóng dáng có hay không cũng sẽ chọn tha thứ?"

"Nô tung họa phong? Nô tung nội dung cốt truyện!"

"Bộ này Manga kể rồi một cái đạo lý? Nhân loại chính mình vấn đề hẳn do nhân loại chính mình đi giải quyết, không thể động dùng Thần Lực lượng. Thực ra có chút tông giáo kiến thức nhân rất có thể suy nghĩ ra đạo lý này, thế giới của ta xem là chúng ta nhân đến cái thế giới này là tu luyện, tiêu giảm Ác Nghiệp là rất trọng yếu một bộ phận. Nếu như mượn Thần Lực lượng đi tiêu giảm loại này ác, nhưng thật ra là bịt tai trộm chuông? Một loại căn bản không có giải quyết vấn đề, không chịu trách nhiệm lừa mình dối người phương pháp. Cho nên Yagami Raito là vai phản diện? Ta rất ngạc nhiên sẽ an bài như thế nào đến tiếp sau này nội dung cốt truyện."

" "

Ra Lâm Uyên dự liệu.

Độc giả đối với Yagami Raito hành vi tranh cãi, cũng không tính đặc biệt nhiều.

Có lẽ cái này cùng Manga độc giả tuổi tác tương đối nhỏ hơn có liên quan.

Trình thám xử án kiện quá trình tương đối khô khan? Trẻ tuổi độc giả không như vậy đọc kiên nhẫn đọc xuống, phần lớn nhìn một nửa đều sẽ cảm giác đến phát chán? Cho nên toàn thể độc giả tuổi tác muốn lệch lớn một chút.

Manga bất đồng.

Mặc dù cũng có rất nhiều người cảm thấy Yagami Raito là mở đầu liền hắc hóa trạng thái? Nhân vật chính thế giới quan có vấn đề? Nhưng vì vậy mà sùng bái Yagami Raito độc giả cũng không thẳng đa dạng phong phú.

Đại khái cũng là cần nhắc đến yếu tố này, cho nên để chính xác dẫn dắt độc giả, Manga mới có thể cuối cùng an bài Yagami Raito tử vong chứ ?

Nếu như Yagami Raito bất tử, giá trị quan đường hướng thì không đúng.

Nhìn một chút chấm điểm Website, « Death Note » trước mắt đánh giá là 9.4 phân.

Cái này chấm điểm đến từ Tinh Không Vững.

Làm Lam Tinh chấm điểm công nhận tới khách quan Website, « Death Note » chấm điểm nếu so với Trung Quốc đậu cà vỏ cao hơn.

Hai nguyên nhân.

Một trong số đó là hệ thống hơi điều chỉnh một chút « Death Note » nội dung cốt truyện chất lượng, để cho nội dung suy luận kín đáo tính mạnh hơn.

Hai chính là « Death Note » họa sĩ đã vượt qua nguyên bản, đạt tới Manga trung họa sĩ trần nhà!

Ngoài ra.

Này một lớp, Lâm Uyên hội họa danh vọng cũng phòng không ít, đã từ vốn là 300,000, tăng tới bây giờ hơn 40 vạn.

Chờ bộ này Manga kết thúc, có lẽ danh vọng sẽ còn phòng càng nhiều!

Không chỉ có như thế.

Ở bộ lạc Manga đủ loại nhiệt độ bảng xếp hạng đơn bên trên, « Death Note » cũng là treo thật cao ở phía trước hàng.

Tuy không có vọt tới đứng đầu bảng, cũng đã là vừa lộ tài năng!

Đương nhiên không thể nào vọt thẳng đến đứng đầu bảng, dù sao Manga vật này, liên tái thời gian càng ngày càng cất hương.

Rất khó tưởng tượng một bộ Manga có thể mới vừa phát hành giết chết thời đỉnh cao tử biên lửa.

Cái thế giới này không có chết biên lửa loại Manga, nhưng cũng có đồng cấp bậc tác phẩm, là không phải « Death Note » loại này liên tái vẫn chưa tới một tháng Manga liền có thể giết chết.

Bất quá dựa theo nhiệt độ tốc độ tăng khuynh hướng, nếu như « Death Note » không băng, sau này tất nhiên sẽ trở thành trụ cột cấp tác phẩm!

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Này chính là Đại Sư Cấp hội họa kinh khủng sức ảnh hưởng!

Lâm Uyên cũng là lần đầu tiên cầm đến Đại Sư Cấp khen thưởng.
Hấn năng lực khác, tỷ như thư pháp thực lực, tỷ như Đàn dương cầm trình diễn năng lực, đều là chuyên nghiệp cấp.

Trong đó chuyên nghiệp cấp Đàn dương cầm trình diễn năng lực là Lâm Uyên sớm nhất đạt được năng lực, có thể vẫn không có cơ hội tăng lên đến Đại Sư Cấp.

Ngược lại là hội họa năng lực kẻ tới sau cư bên trên, dẫn đầu đạt tới Đại Sư Cấp.

Đây cũng là Lâm Uyên hội họa danh vọng, có thể tốc độ tăng trưởng nhanh như vậy nguyên nhân chỗ.

Đại sư chính là chỗ này sao ngang tàng!

Đây cũng là để cho Lâm Uyên càng mong đợi chính mình năng lực khác, cũng đạt đến đến Đại Sư Cấp tiêu chuẩn.

Chỉ có thể nghiệm qua, mới biết chuyên nghiệp cấp cùng Đại Sư Cấp, kết quả tồn tại nhiều chênh lệch lớn!

Hệ thống đã từng nói.

Đại Sư Cấp là không phải cực hạn, Đại Sư Cấp trở lên còn có một cái hoàn mỹ cấp.

Lâm Uyên liền không nhìn được đang nghĩ, Đại Sư Cấp đã trâu như vậy rồi, hoàn mỹ cấp vậy hay là người sao?

Được rồi.

Dựa theo hệ thống phải nói pháp, hoàn mỹ cấp quả thật không phải là người, nhân loại năng lực có thể đạt đến đến cực hạn chính là Đại Sư Cấp. Giống như lợi hại nhất cờ vây cao thủ cũng không làm hơn Anfa cầu như thế.

Cái gọi là hoàn mỹ cấp, đại khái chính là Anfa cầu loại này AI cấp bậc?

Chương 359: 10 năm

Học tập xuống.

Bảo rương tổng cộng chia làm bốn đẳng cấp:

Thanh Đồng, bạch ngân, hoàng kim, kim cương.

Trong đó có giấu hoàn mỹ cấp năng lực khen thưởng, thuộc về kim cương bảo rương mới có thể mở ra phạm vi.

Lâm Uyên trước mắt đã từng đẳng cấp cao nhất bảo rương chính là hoàng kim cấp bậc, cho nên tạm thời khẳng định không hy vọng xa vời hoàn mỹ gì cấp năng lực.

Đôi với một cái "Nhân" mà nói, đại sư đã quá dùng.

Nơi này có thể cầm Lâm Uyên trước mượn Tề Bạch Thạch nhân vật thể hoàn thành « Lục Hà Đồ » theo lệ.

Nếu như nói trước Lâm Uyên còn muốn mượn nhân vật thể mới có thể hoàn thành làm như vậy phẩm, như vậy hiện tại Lâm Uyên chỉ cần nghiêm túc cẩn thận họa, căn bản không cần gì nhân vật thể, liền có thể vẽ ra trình độ cùng « Lục Hà Đồ » tương phản tác phẩm ——

Này chính là Đại sư!

Mà theo « Death Note » liên tái tình huống dần dần ổn định lại, trên mạng nhiệt nghị, cuối cùng là yên tĩnh nhiều chút.

Ngược lại là bộ lạc bên trên, bóng dáng tài khoản bình luận khu, fan nhiệt tình không có quá lớn tiêu giảm.

Cũng bởi vì bóng dáng thực lực lấy được công nhận, cho nên rất nhiều bạn trên mạng nhắc lại Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư, bắt đầu có ý thức mang theo bóng dáng.

Tam bạn gay bẽ hoàn, vì vậy mà càng sâu sắc hơn lòng người.

Đối với lần này, Kim Mộc cười bình luận: "Bởi vì bóng dáng cái này bí danh Manga đại hỏa, ba cái bí danh liên lạc càng thêm chặt chẽ rồi, trên mạng liên quan tới ông chủ này ba cái bí danh trên chọc nhiều vô cùng."

Lâm Uyên gật đầu.

Kim Mộc lại nói: "Đã có truyện tranh chế tác công ty hỏi « Death Note » bản quyền công việc ."

"Sớm như vậy?"

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn, trước mặt hẳn hai bộ Manga đều là liên tái đến một nửa thời điểm, mới có nhân đối bản quyền cảm thấy hứng thú.

Lần này « Death Note » mới liên tái như vậy điểm, dĩ nhiên cũng làm có công ty muốn đem chế tác thành truyện tranh rồi.

"Ừ."

Kim Mộc nhếch miệng: "Một mặt là « Death Note » quả thật rất hỏa, một mặt là bởi vì ông chủ trước hai bộ tác phẩm truyện tranh hóa, cũng làm rất thành công, cho nên mọi người có lý do cho là ông chủ bộ 3 Manga cũng có thể soạn lại rất tốt."

"Ừm."

Lâm Uyên biết, đang động tràn đầy vòng, có một cái "Chịu khổ truyện tranh hóa" ngạnh.

Ý tứ chính là, có chút rõ ràng nguyên đến rất xuất sắc Manga hoặc là, kết quả chế tác thành Phim Hoạt Hình, lại phi thường khó coi.

Lúc này bạn trên mạng sẽ cho ra "Chịu khổ truyện tranh hóa" đánh giá. Cũng may Lâm Uyên chọn truyện tranh chế tác công ty đều rất đáng tin, trước mắt chưa từng xuất hiện truyện tranh hóa hiệu quả không được tình huống, thậm chí, truyện tranh sức ảnh hưởng so với hẳn Manga nguyên đến còn cao một cái tiền đặt cuộc.

"Trước không bán, đợi nhiệt độ nhắc lại cao một chút đi."

Phía sau « Death Note » còn có thể càng hỏa, đến thời điểm bản quyền càng đáng giá tiền, cho nên Lâm Uyên không nghĩ vội vã bây giờ liền đem bản quyền bán đi.

Kim Mộc gật đầu: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Nói đến đây, Kim Mộc lại nói: "Hercule Poirot hệ liệt tân bài viết ta đã phát đến Ngân Lam Thư Khố rồi, tháng sau nhất hào xuất bản."

"Ồ."

Hercule Poirot dò án kiện tập hệ liệt, đã bắt đầu lấy mỗi tháng một phần tốc độ mở ra liên tái kiểu.

Đôi với Lâm Uyên tốc độ tay mà nói? Mỗi tháng viết một phần Hercule Poirot trinh thám cô sự? Cũng không thể nào trễ nãi thời gian.

Mà theo liên tái tiến hành, Hercule Poirot nhân khí? Đang không ngừng đề cao.

Lâm Uyên tin tưởng? Đợi Hercule Poirot sức ảnh hưởng hoàn toàn bùng nổ, vị này bất tự đề lão tiên sinh sau này sẽ trở thành Lam Tinh trinh thám giới chân chính danh trinh thám!

Ngày 23 tháng 8? Lâm Uyên đi tới công ty.

Thân là lâu chín phó chủ quản Ngô Dũng nghe tin chạy tới, mặt đầy kích động: "Đại biểu? Ngài cuối cùng là tới công ty!"

Lâm Uyên ngẩn người: "Ta bỏ bê công việc bị bắt?"

Ngô Dũng cười khò: "Nào có người dám kiểm tra đại biểu đi làm? Ý tứ của ta là, thời gian sắp không còn kịp rồi, Giang Quý cùng Tôn Diệu Hỏa bên

kia vẫn chờ ngài xuất thủ đây."

"Há, nói một chút tình huống đi."

Lâm Uyên tới công ty chính là vì chuyện này.

Tháng trước đây tới công ty thời điểm? Ngô Dũng liền quán Lâm Uyên nói qua chuyện này rồi.

"Là như vậy."

Ngô Dũng nói: "Giang Quỳnh bài hát mới ở tháng này trên bảng danh sách xếp hạng thứ ba? Thành tích tốt vô cùng, mà Tôn Diệu Hỏa bài hát mới bài danh chính là người thứ tám, mặc dù hạng không tính là đặc biệt cao, nhưng nhiệt độ giữ cũng không tệ lắm, nhưng phía sau nếu như không có đủ phân lượng ca khúc? Bọn họ nghĩ tại trước cuối năm vào một đường là chuyện không có khả năng, cho nên."

Ngô Dũng ồn ào nói hồi lâu.

Nghe Ngô Dũng giải thích? Lâm Uyên đại khái hiểu tình huống.

Tiết Lương cùng Phong Thạc cố gắng không có uổng phí, tại chính mình hai người đồ đệ này cố gắng cùng với công ty hỏa lực bồi dưỡng hạ? Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh năm nay đang không ngừng hướng một đường ca sĩ sự nghiệp phương tiên về phía trước phát triển.

Nếu như dùng đường tiến độ tỷ dụ, Giang Quỳnh khoảng cách một đường? Đại khái chỉ còn cuối cùng 10% rồi.

Tôn Diệu Hỏa tương đối kém một chút? Nhưng cách cách mục tiêu một đường? Cũng chỉ còn dư lại 20% tả hữu.

Bất quá đường tiến độ vật này, càng tiếp cận điểm cuối, độ khó càng cao.

Mà Tiết Lương cùng Phong Thạc hai người đồ đệ này bây giờ đã đến năng lực cực hạn.

Bọn họ không cầm ra để cho Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh hoàn toàn đột phá đến một đường ca khúc.

Coi như tiếp tục để cho bọn họ cho Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh viết ca khúc, đại khái cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo đảm hai người này bài danh không ngừng ra trước 10.

Cho nên lúc này, nhất định phải Lâm Uyên xuất thủ.

Bởi vì muốn vào một đường, quang cầm trước 10 là không đủ, phải nhất định có mùa bóng hạng nhất loại này thành tựu, mới có thể lập tức xác định!

Đây là thống trị lực thể hiện!

"Đại biểu cũng không cần quá có áp lực."

Ngô Dũng giải thích xong, ngữ điệu hơi chút làm chậm lại một chút:

"Mấy cái khác Soạn nhạc ngành, cũng phần lớn chưa hoàn thành nhiệm vụ, trước mắt bọn họ cơ bản cũng liền bồi dưỡng được một cái một đường, mà công ty yêu cầu là để cho chúng ta mỗi một ngành cũng đẩy ra hai cái một

đường đến, chỉ là chúng ta độ tiền triển kém cõi nhất, liền một cái đều không bung ra tới ."

"Biết."

Lâm Uyên nói: "Thông báo Tôn Diệu Hỏa, chuẩn bị tới một chuyến công ty, bắt đầu viết bài hát."

"Ồi chao?"

Ngô Dũng ngẩn người.

Hắn cho là Lâm Uyên sẽ chọn Giang Quỳ, bởi vì Giang Quỳ khoảng cách một đường gần hơn, nhưng Lâm Uyên lại lựa chọn trước bung Tôn Diệu Hỏa.

Cái này Tôn Diệu Hỏa, ở đại biểu nơi này, thật đúng là được sung ái a.

Nhưng, cứ như vậy, thời gian có phải hay không là thật không còn kịp rồi?

"Đại biểu, không thể trước hết để cho Giang Quỳ bên trên sao?"

"Bài hát này thích hợp Tôn Diệu Hỏa."

"Ta biết rồi."

Ngô Dũng do dự một chút, không dám nói nhiều, liền vội vàng đi ra cửa gọi điện thoại tìm người.

Ngô Dũng sau khi rời đi, trợ lý Cố Đông tiến lên cho Lâm Uyên thêm nhiều chút nước trà, sau đó uyển chuyển nhắc nhở: "Đại biểu, nếu như muốn bung Tôn Diệu Hỏa lão sư vào một đường, quang viết một ca khúc khả năng không quá đủ ."

"Không việc gì."

Lâm Uyên thuận miệng nói.

Tháng trước đây, Ngô Dũng với Lâm Uyên nhắc tới chuyện này sau đó, Lâm Uyên liền đang suy tư phải cho Tôn Diệu Hỏa an bài cái dạng gì ca khúc mới được.

Bởi vì này bài hát phải nhất định có nhất định phân lượng, cho nên hắn là như vậy chằm chước rất lâu.

Mà ở đoạn thời gian trước, hắn đã có phương án, thậm chí ngay cả ca khúc hình thái ban đầu chế tác, cũng thuận liền hoàn thành rồi, chính là vì không trễ nãi chuyện, dù sao bây giờ đã là hạ tuần tháng tám, để lại cho Lâm Uyên giúp Tôn Diệu Hỏa viết bài hát thời gian cũng không nhiều.

Vừa vặn có một ca khúc rất thích hợp Tôn Diệu Hỏa.

Từ thanh tuyền đến âm vực cũng phi thường phù hợp cái loại này.

Mà bài hát này tên chính là: « mười năm » .

Chương 360: Ca Vương con đường

Không sai, chính là « mười năm » .

Mọi người đều biết, bài hát này còn có một cái Việt ngữ phiên bản gọi là « ngày này sang năm » .

Mà Trần Diệc Tấn chính là dựa vào « ngày này sang năm » , ở Hồng Kông bắt đầu tấu hồng , .

Bất quá khi đó, Trần Diệc Tấn danh tiếng còn giới hạn ở Hồng Kông cái loại này địa phương nhỏ, nội địa nổi tiếng cũng không cao.

Cho đến Trung Quốc lẻ ba năm tháng nào.

Trần Diệc Tấn công ty kinh doanh Anh Hoàng quyết định, để cho Trần Diệc Tấn hát nên khúc tiếng phổ thông bản « mười năm » .

Trần Diệc Tấn bắt đầu là cự tuyệt.

Hắn cho là Việt ngữ bản « ngày này sang năm » mình đã hát mấy ngàn lần, mà Anh Hoàng cao tầng muốn hắn hát thành tiếng phổ thông bản, hắn thấy có một loại bán hàng đã xài rồi cảm giác.

Nhưng Anh Hoàng phương diện không hề từ bỏ, trả lại cho Trần Diệc Tấn vẽ một bánh nướng, mô tả Trần Diệc Tấn hát khúc này sau động lòng người tiền cảnh, cũng yêu cầu Trần Diệc Tấn nhất định phải hát, hát xong nhất định sẽ ở nội địa mở ra nổi tiếng!

Trần Diệc Tấn không nhìn được những nhẽo đòi hỏi mà đáp ứng biểu diễn. Kết quả mọi người đều biết, khúc này một khi đẩy ra, Trần Diệc Tấn liền nhanh chóng mở ra ở nội địa nổi tiếng.

Sau đó, bài này « mười năm » cùng Trần Diệc Tấn giống như là sinh đôi. Chỉ cần là Trần Diệc Tấn ca nhạc hội, tất nhiên sẽ xuất hiện « mười năm » bài hát này.

Mà chỉ cần « mười năm » nhịp điệu chậm rãi tấu khởi, các thính giả đáy lòng cảm tình phòng tuyến sẽ gặp ở trong khoảnh khắc tan rã, vô số tình cảm cố sự bắt đầu theo âm nhạc nhẹ nhàng chảy xuôi, để cho những người nghe không chỗ có thể ẩn giấu.

Có thể nói, « mười năm » bài hát này, là Hồng Kông tôn thương cảm tình bài hát trung, nhất kinh điển khúc mục đích một trong.

Vô số người vào ktv nhất định sẽ điểm khúc trong mắt, cũng đều không thiếu được « mười năm » bóng người.

Nó đã là các Đại Tuyển tú tràng bên trên các tuyển thủ phổ biến lựa chọn dự thi khúc mục đích, cũng là vô luận người trung niên hay lại là người trẻ

tuổi thế giới tình cảm một loại cộng hưởng.

Từ nhịp điệu đi lên nói, « mười năm » không hải.

Không giống « mặt trời đỏ », khúc nhạc dạo cũng đủ để hải lật toàn trường.

Nhưng « mười năm » chính là có một loại an tĩnh thương cảm, đại biểu tâm trạng mất trật tự cùng vô chỉ cảnh khổ sở.

Hai bài hát phong cách bất đồng, lại giống vậy kinh điển!

Cân nhắc đến Tôn Diệu Hòa tình huống, Lâm Uyên cảm thấy bài hát này là thực sự rất hợp thích.

Thành danh khúc mà, Diệu Hòa học trường vẫn là rất yêu cầu "Thành danh"

Vừa vận Tôn Diệu Hòa biểu diễn quá « Hồng Mân Cội » .

Bài hát kia, cũng là Trần Diệc Tấn bài hát của kinh điển.

Tương tự ca khúc điển dịch phong cách, Tôn Diệu Hòa điều động đến, cũng coi là quen việc dễ làm.

Về phần Giang Quỳ .

Lâm Uyên đang suy nghĩ, có muốn hay không đem « thấp thỏm » cho Giang Quỳ hát.

Bài này « thấp thỏm », Lâm Uyên là từ Thanh Đồng trong hòm báu rút ra. Dù sao cũng là "Thần khúc", ca khúc chất lượng khẳng định không có thể đề.

Ở kiếp trước Trung Quốc, "Thần khúc" là một cái nghĩa xấu.

Nhưng « thấp thỏm » bài hát này, mặc dù cũng được gọi là "Thần khúc", nhưng mọi người nhưng thật ra là đang nhạo báng, bài hát này thực ra rất trâu.

Chỉ là bài hát này biểu diễn độ khó quá cao.

Thiên Hậu Vương Phi định ca khúc covert lại quá, cuối cùng buông tha, vì thế còn phát quá một cái Weibo.

Lâm Uyên không xác định Giang Quỳ có thể hay không hát bài hát này.

Nếu như Giang Quỳ có thể không chê lời nói, bài hát này đem sẽ trình độ lớn nhất bên trên chứng minh Giang Quỳ nghệ thuật ca hát.

Cho nên Lâm Uyên dự định quay đầu đề cho Giang Quỳ thử một chút lại nói.

Nếu như Giang Quỳ hát không đến, Lâm Uyên lại nghĩ biện pháp cho Giang Quỳ an bài khác bài hát.

Lâu chín Soạn nhạc bộ, Người viết ca khúc môn chính trong công việc, bỗng nhiên cửa truyền tới một đạo âm thanh.

"Um."

Mọi người sững sờ, rồi rít ngẩng đầu, liền thấy Tôn Diệu Hòa lúng túng từ dưới đất đứng dậy, cố làm ổn định võ một cái trên người tro bụi:

" Xin lỗi, quây rầy các vị."

Hắn mới vừa nhận được Ngô Dũng điện thoại, tạt vội vàng đuổi tới công ty, bởi vì quá mức vội vàng không cẩn thận xông cái đèn đỏ.
Đi tới lầu chín Soạn nhạc bộ, mà là bởi vì đi quá mau mà không cẩn thận té lộn mèo một cái, không thể bảo là không chật vật.

" "

Lúc này Ngô Dũng chính ở hành lang với một vị Người viết ca khúc nói chuyện phiếm, quay đầu thấy Tôn Diệu Hỏa bộ dáng này, không nhịn được nâng trán.

Này có tài đức gì, để cho Lâm Đại Biểu coi trọng như vậy?

Không có một chút minh tinh nên có dáng vẻ.

Hắn tức giận nói: "Đại biểu ở bên trong chờ người."

"Rất tốt "

Tôn Diệu Hỏa tích tụ ra nụ cười, bước nhanh đi tới đại biểu của phòng làm việc, sau đó nhẹ ho nhẹ một tiếng, chỉnh sửa một chút dung nhan mới gõ cửa.

"Mời vào."

Bên trong truyền tới thanh âm.

Tôn Diệu Hỏa lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Lầu chín Soạn nhạc bộ nhân viên nhìn Tôn Diệu Hỏa vào cửa, trở mắt nhìn nhau, cuối cùng phát ra một trận cười vang.

"Công ty nhiều như vậy vậy nam ca sĩ, Lâm Đại Biểu tại sao hết lần này tới lần khác lựa chọn bung hắn?"

"Bài hát người tâm phúc không hồng điển hình."

"Lãng phí Lâm Đại Biểu bao nhiêu bài hát a, biến thành người khác đã sớm phát hỏa."

" "

Những người này rì rả rì rầm thanh âm cũng không thể nào che giấu.

Đang khi nói chuyện, còn có người lặng lẽ mắt liếc Ngô Dũng, hiển nhiên mọi người đều biết Ngô Dũng đối Tôn Diệu Hỏa không hài lòng.

Nhưng mà làm cho tất cả mọi người ngoài ý muốn là, Ngô Dũng bỗng nhiên gầm nhẹ một câu:

"Im miệng!"

Ngô Dũng sắc mặt rất nghiêm túc, ánh mắt quét nhìn người sở hữu, lạnh lùng nói: "Sau này còn nữa người dám phía sau sắp xếp Tôn Diệu Hỏa, liền mẹ nó xéo ngay cho ta!"

Mọi người nghe vậy cả kinh, rồi rít cúi đầu xuống, tránh ánh mắt của Ngô Dũng, trong lòng loạn tung từng phèo.

Tình huống gì?

Ngô Dũng không phải là không thích Tôn Diệu Hỏa sao?

Tại sao mọi người nhờ nước bọt Tôn Diệu Hỏa, sẽ đưa tới vị này phó chủ quản bất mãn?

Ngô Dũng thở phì phò hồi chính mình phòng làm việc.

Ngô Dũng trợ lý cân thận từng li từng tí đi theo, hiển nhiên nội tâm cũng có giống vậy nghi có thể, thấp giọng nói: "Ngô Chủ quản, ngài là không phải cũng không thích Tôn Diệu Hỏa sao."

"Ta có thích hay không không trọng yếu, trọng yếu là đại biểu thích!"

Ngô Dũng thản nhiên nhìn mắt trợ lý: "Tôn Diệu Hỏa đại biểu lựa chọn nhân, ta đều không dám nói nhảm, đến phiên bên ngoài đám phê vật này điểm tâm thuyết tam đạo tứ?"

Trợ lý ngạc nhiên.

Mà ở bên trong phòng làm việc.

Tôn Diệu Hỏa chính lén lút từ trong lòng ngực lấy ra mấy thứ đồ:

"Học đệ, khối này nhi màu trắng đồng hồ đeo tay là đưa cho em gái, khối này nhi hồng sắc đồng hồ đeo tay là đưa cho tỷ tỷ, còn có cái vòng tay này, ta xem thật thích hợp a di mang."

Lâm Uyên có chút ngưng ngưng nói: "Này nếu không thiếu tiền chứ?"

Tôn Diệu Hỏa tùy ý cười nói: "Thực ra tiền với ta mà nói chỉ là một con số, trọng yếu là học đệ người nhà thích, lần trước tỷ tỷ ở ta quán lẩu ăn cơm, nói muội muội thì không có đồng hồ đeo tay rất không có phương tiện đâu rồi, ta suy nghĩ đồng hồ điện tử lại không thể mang vào trường thi."

"Cám ơn học trưởng."

Lâm Uyên cảm tạ một phen, sau đó lấy ra đã chuẩn bị xong « mười năm »

Khúc Phổ cùng với tiểu tử:

"Bài hát này là cho học trưởng, mấy ngày nay phải nhất định làm quen một chút đến, chúng ta được trước ở đầu tháng chín phát bài hát."

"Không được đi."

Tôn Diệu Hỏa nụ cười có chút thu lại: "Học đệ, thực ra người không cần vì chiếu cố ta, mỗi lần cũng đem bài hát tốt cho ta, có lẽ công ty có so với ta thích hợp hơn nhân, ta sẽ không lãng phí người những thứ này bài hát tốt đi."

Lâm Uyên ngoài ý muốn.

Nếu là lúc trước, Diệu Hỏa học trưởng nhất định sẽ không chút do dự tiếp, sau đó hưng phấn chạy đi luyện bài hát!

Lâm Uyên tin tưởng, loại kích động đó là trang không ra.

Diệu Hỏa học trưởng là thật tâm nhiệt tình âm nhạc, giống như đã từng cuồng hống còn không có hư mất chính mình.

Nhưng hôm nay, Diệu Hỏa học trưởng lại đang tự mình hoài nghi?

Có thể đề có chút nghiêm trọng.

Ánh mắt của Lâm Uyên, có chút ngưng trọng, nghiêm túc nói: "Học trưởng là thích hợp nhất bài hát này nhân."

"Học đệ, thực ra chính ta không có vấn đề."

Tôn Diệu Hỏa biểu tình có chút phức tạp: "Ta chỉ là không muốn để cho học đệ bị người thuyết tam đạo tứ, ta đã kéo lâu chín chân sau, những ngành khác cũng ít nhất đẩy ra một vị một đường, học đệ đem cơ hội cho Giang Quỷ đi, ta không nghĩ chậm trễ nữa niên đệ, làm người phải hiểu được biết đủ, lại hút học đệ huyết liên lộ ra ta lòng tham không đáy rồi, huống chi ta vốn là cũng là không phải nguyên liệu đó, chỉ là mình không phục mà thôi."

"Học trưởng."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Người tin tưởng ta sao?"

Tôn Diệu Hỏa gật đầu.

Từ Lâm Uyên năm đó giữ vững làm cho mình hát bài hát kia « Hồng Môn Cô » bắt đầu, Tôn Diệu Hỏa liền không có hoài nghi qua Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Vậy thì tốt tốt ca hát."

Tôn Diệu Hỏa trầm mặc chốc lát, nhẹ giọng nói: "Ta hát."

"Ừm."

Lâm Uyên lộ ra tự nhiên nụ cười.

Lúc này, hần chợt nghe một đạo gợi ý của hệ thống:

【 kí chủ kích động nhiệm vụ mới 】

【 nhiệm vụ danh: Ca Vương con đường 】

【 nhiệm vụ mục tiêu: Trong vòng hai năm, đem Tôn Diệu Hỏa chế tạo thành Ca Vương 】

【 quest thưởng: Hoàng Kim Bảo rương 】

【 nhiệm vụ chú thích: Nhiệm vụ độ hoàn thành càng cao, hoàng Kim Bảo trong rương khen thưởng càng phong phú 】

Lâm Uyên ngẩn người.

Thực ra hần vốn là dự định giúp Diệu Hỏa học trưởng trở thành Ca Vương, không nghĩ tới còn có thể bạch kiếm một cái hệ thống nhiệm vụ?

Diệu Hỏa học trưởng ngu phê!

---

ps: Kết thúc công việc, nếu không phiếu hàng tháng ổn một tay?

Chương 361: Dời tình

Hai ngày sau 25 hào, Tôn Diệu Hỏa tiến vào phòng thu âm, chính thức thu âm « mười năm » .

Phòng thu âm đương nhiên là dùng công ty.

Tinh Mang là lấy âm nhạc lên công ty, mặc dù bây giờ cũng ở đây làm điện ảnh, nhưng âm nhạc loại dụng cụ vẫn còn rất cao bung.

Người ngoài nghề khả năng cảm giác, toàn bộ phòng thu âm nhìn qua đều không khác mấy, nhưng kỳ thật khác biệt lớn đi.

Tỷ như căn phòng lãn lộn vang phôi trí, căn phòng cách âm phôi trí cùng với căn phòng hút âm thanh thiết trí vân vân.

Càng tốt phòng thu âm những chi tiết này càng chú trọng, thậm chí ngay cả căn phòng lớn nhỏ loại cũng có nghiêm khắc hoạch định.

Chúng ta người bình thường cầm một ca hát phần mềm viết bài hát, lão cảm giác mình cùng ca sĩ trình độ khác nhau trời vực.

Lại mở ra toàn dân ca hát loại phần mềm, chung quy trong cảm giác tiêu tiêu thư ca ca tử thật là đáng dập lại thích nhìn, ca hát lại thích nghe .

Thực ra không khoa trương như vậy.

Ca sĩ phát hành ca khúc phiên bản đều là phòng thu âm đi ra.

Có chút hoà làm một điểm ca sĩ, cơ bản cũng là card âm thanh Chiến Sĩ, đến hiện trường cũng liền so với ktv mạch phách trình độ cường một chút.

Phàm là một cái ca hát coi như không tệ người bình thường, vào phòng thu âm bị chuyên nghiệp kỹ thuật viên ghi âm như vậy đào sức chen chúc mấy cái, cũng có thể ra hiệu quả.

Thậm chí cũng không dùng tới thế nào tu âm.

Phòng thu âm, chính là như vậy một cái có thể hóa thứ tâm thường thành thần kỳ địa phương.

Đương nhiên, trở lên thảo luận đều là trình độ một loại ca sĩ.

Lợi hại ca sĩ, cùng người bình thường vừa so sánh với, đúng là khác nhau trời vực.

Tỷ như cái kia ai, còn có cái kia ai, mọi người có thể tự do phát huy.

Bất quá phòng thu âm khá hơn nữa, ca sĩ trình độ không đủ, cũng thì sẽ không bị Lâm Uyên chọn trúng.

Tôn Diệu Hỏa có thể một mực bị Lâm Uyên tin cậy, cũng là bởi vì Tôn Diệu Hỏa nghiệp vụ năng lực vượt qua kiểm tra.

Mà hôm nay thu âm, Tôn Diệu Hỏa vừa mở miệng, sẽ để cho Lâm Uyên kinh ngạc một cái.

"Nếu như hai chữ kia không có run rẩy, ta không sẽ phát hiện ta khó chịu, nói thế nào của ra cũng bất quá là chia tay."

Khí tức, chuẩn âm, ngữ cảm, tâm tình vân vân, đều là khảo sát nghệ thuật ca hát tiêu chuẩn.

Nếu như nghệ thuật ca hát có một số điểm thông kê, hẳn phân có thể làm thành một trăm phân, mà trước đây Tôn Diệu Hỏa, Lâm Uyên có thể cho đánh 75 phân.

Dưới so sánh, Giang Quỳ ít nhất bát thập phần trở lên.

Nhưng hôm nay Tôn Diệu Hỏa bày ra nghệ thuật ca hát, nhưng là đạt tới bát thập phần trở lên.

Hắn tiến bộ!

Lâm Uyên có thể 100% chắc chắn, ở hắn không có hợp tác với Tôn Diệu Hỏa thời gian dài như vậy bên trong, Tôn Diệu Hỏa tất nhiên đang lặng lẽ cố gắng, nếu không Tôn Diệu Hỏa sẽ không có tiến bộ lớn như vậy.

Không có nhất định bỏ ra, là không có khả năng có lớn như vậy tăng lên.

Nếu như mọi người song ca công tiến bộ, không có gì cụ thể khái niệm, có thể đi nghe một chút Trương Kiệt lúc đầu xuất đạo không bao lâu biểu diễn tiêu chuẩn, nữa đối so với hắn sau đó những hiện đó trảng biểu diễn tiêu chuẩn.

Thâu mấy lần sau đó? Cảm giác coi như thuận lợi.

Kỹ thuật viên ghi âm mở miệng nói: "Bài hát này đối âm vực cùng nghệ thuật ca hát yêu cầu không cao? Ca từ trong kia câu 【 tại sao không lúc rời đi sau khi 】, rời đi hai chữ này là một cái đại Lục Độ âm trình? Cần phải cải biến cộng hưởng vị trí? Người vừa mới xử lý thái bình."

Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái.

Bài hát này điểm khó khăn ở chỗ ngữ cảm, chi tiết xử lý? Cùng với tâm tình biến hóa kiểm soát, hẳn mấy ngày nay luyện tập đã cơ bản hiểu rõ.

Hắn nhìn về phía Lâm Uyên: "Học đệ có ý kiến gì không?"

Bình thường Lâm Uyên thích đưa ý kiến? Nhưng hôm nay Lâm Uyên tựa hồ không cắt đứt chính mình biểu diễn.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Chân thành."

Kỹ thuật đồ vật bên trên sẽ có phòng thu âm nhắc nhở? Tôn Diệu Hỏa bản thân cũng đủ chuyên nghiệp, nhưng tình cảm vật này được ca sĩ chính mình ngộ.

Chân thành.

Tôn Diệu Hỏa hơi ngẩn ra, sau khi hơi trầm mặc, gật đầu nói: "Ta thử một chút."

Rất nhanh? Một vòng mới thu âm bắt đầu.

Tôn Diệu Hòa có chút nhắm lại con mắt? Tay trái che tai nghe hơi nghiêng xuống dưới, thanh âm có chút khàn khàn: "Nếu như hai chữ kia không có run rẩy, ta không sẽ phát hiện ta khó chịu."

Kỹ thuật viên ghi âm ngăn người, cảm giác bầu không khí không khỏi có chút thương cảm.

Ánh mắt của Lâm Uyên, nhưng là có chút sáng lên.

"Nếu như đối với ngày mai không có cần yêu cầu? Dắt dắt tay giống như du lịch."

Tôn Diệu Hòa thanh âm, nhiều hơn vẻ khổ sở.

Bài hát này là điển hình tình ca? Nhưng hẳn vẫn nhớ lại chính mình mấy ngày trước cùng học đệ đối thoại.

Mình đã muốn buông tha âm nhạc, học đệ lại khuyên chính mình giữ vững. Nếu như không có học đệ giữ vững? Mình là hay không sẽ còn tiếp tục hát đi xuống?

Tôn Diệu Hòa không biết.

Hắn chẳng qua là cảm thấy, có chút khổ sở? Lại có chút không cam lòng.

Ca từ trung hát nữ nhân kia? Tựa hồ cực kỳ giống âm nhạc với chính mình ý nghĩa.

"Ôm trong ngực nếu không thể lưu lại? Tại sao không lúc rời đi sau khi, một bên hưởng thụ, một bên rơi lệ."

Thật sự có tâm tình, tựa hồ cũng giấu ở ca từ trung.

Tôn Diệu Hòa thanh âm cũng không cao, giờ phút này lại có loại đánh động lòng người lực lượng:

"Mười năm trước ta không nhận biết người người không thuộc về ta, chúng ta hay lại là như thế theo ở một người xa lạ tả hữu, đi qua dần dần quen thuộc đầu đường, mười năm sau đó chúng ta là bằng hữu."

Tôn Diệu Hòa hóc mắt đỏ.

Hắn không biết mình là bị ca từ trung cái này thấy thường xuyên câu chuyện tình yêu cảm động, còn là ảo tưởng đến chính mình mấy ngày trước đây buông tha âm nhạc, mười năm sau sẽ là như thế nào một phen quang cảnh, sợ dĩ như vậy nhu tràng ngàn kết.

"Cho đến cùng người làm bằng hữu nhiều năm, mới hiểu được nước mắt của ta không phải vì người mà chảy, cũng vì người khác mà chảy."

Ca từ cuối cùng.

Nam nhân cùng nữ nhân bỏ qua.

Tôn Diệu Hòa hát đến tâm trạng thừa thốt, nước mắt không bị khống chế tuột xuống.

Khi hẳn lấy lại tinh thần, chợt thấy giam lều nhân viên làm việc hướng hắn giơ ngón tay cái lên.

"Có thể."

Lâm Uyên cười hướng hắn gật đầu một cái.

Tôn Diệu Hỏa lặng lẽ xiết chặt quả đấm, khoe miệng dùng sức liệt mở mím cười một cái.

Đây chính là chân thành sao?

Không cần chính mình vì ca khúc nói một trận vượt qua mười năm thời gian yêu, không có ca sĩ có thể vì một ca khúc làm được loại trình độ này.

Thật đi làm, ngược lại thay đổi tính chất.

Cái gọi là chân thành, chỉ là làm cho mình tình cảm, xuyên thấu qua tiếng hát truyền ra ngoài.

Loại tình cảm này đối diện, nữ nhân thực ra chỉ là một loại phù hiệu, cái kia phù hiệu vừa có thể là nữ nhân, cũng có thể là khác cái gì ——

Chỉ cần là người không thôi lại không cam lòng buông tha.

Tôn Diệu Hỏa nghĩ đến là âm nhạc, hẳn cũng không biết, loại tình cảm này biểu đạt, rất giống biểu diễn trung đời tình.

Tỷ như diễn viên muốn diễn khóc vai diễn thời điểm, nếu như hẳn không khóc nổi, có thể thông qua muốn một ít chuyện thương tâm tới điều động tình cảm.

Mà Lâm Uyên đặc ý đề, chính là đề cho Tôn Diệu Hỏa tìm tới tình cảm dùng sức điểm.

Nhưng Lâm Uyên không có làm Pháp Minh nói.

Nếu là hẳn nói rõ, chỉ làm cho Tôn Diệu Hỏa đơn thuần muốn một món chuyện thương tâm, khó tránh khỏi lộ ra tận lực.

Loại tình cảm này dẫn dắt, tự nhiên một chút liền có thể.

Sự thật chứng minh, Tôn Diệu Hỏa vẫn có cảm tình, mà tình cảm phong phú, vô luận đối ca sĩ hay lại là diễn viên thậm chí còn rất nhiều nghệ thuật lĩnh vực mà nói, thực ra cũng là một loại chuyện tốt.

Lâm Uyên có thể khẳng định đánh giá một câu:

Hợp tác với Tôn Diệu Hỏa lâu như vậy, « mười năm » bài hát này, là hai người hợp tác tới nay, Tôn Diệu Hỏa thu âm hiệu quả nhất hoàn Mỹ Tác phẩm.

Chỉ có đã động chính mình, mới có thể đánh động những người nghe.

Chương 362: Ca khúc phát hành

"Tôn Diệu Hòa lại cùng Tiện Ngự đi viết bài hát rồi hả?"

"Ngay tại nhất hào phòng thu âm, ta tận mắt thấy bọn họ đi vào."

"Những tầng lầu khác cũng ít nhất bung ra một cái một đường ca sĩ, liền còn dư lại lầu chín Soạn nhạc bộ một cái một đường đều không bung ra đến, Tiện Ngự cũng không nóng nảy, còn với Tôn Diệu Hòa lãng phí thời gian?"

"Ai biết Tiện Ngự nghĩ như thế nào, chuyên tâm bung một chút Giang Quỷ không được sao, Giang Quỷ đến một đường khoảng cách có thể so với Tôn Diệu Hòa gần hơn nhiều."

" "

Tinh Mang loại đại công ty này, người lắm mắt nhiều, bí mật bát quái cũng là tương đối náo nhiệt.

Nhất là Soạn nhạc bộ mấy cao ốc tầng, gần đây cũng đang cố gắng chạy nước rút công ty đầu năm phát ra đến các bộ môn bung nhân nhiệm vụ, tự nhiên đối lầu chín công trạng hoàn thành tình huống rất là chú ý.

Các bộ môn giữa trao đổi cũng không bé tắc.

Mọi người đều biết, lầu chín là công trạng độ hoàn thành kém cõi nhất.

Mắt thấy năm nay liền còn dư lại cuối cùng mấy tháng, mấy cái khác Soạn nhạc ngành đều đang suy đoán, Tiện Ngự rốt cuộc có thể hay không ở trước cuối năm chạy nước rút trung bung ra một cái một đường ca sĩ.

"Dựa theo cái tình huống này nhìn, phỏng chừng lầu chín năm nay một cái một đường cũng đừng nghĩ bung ra tới."

"Nếu như Tiện Ngự cuối cùng mấy tháng chạy nước rút, buông tha Tôn Diệu Hòa, lựa chọn bung Giang Quỷ, còn có thể có chút hi vọng."

"Cửu Nguyệt đến tháng mười hai, tổng cộng bốn tháng, trong đó còn bao gồm tháng mười hai tử vong tổ, khó khăn a."

"Mấu chốt là, bây giờ bài hát mới trên bảng, không chỉ có những công ty khác phát lực, còn thường thường sẽ xuất hiện Tinh Mang nội bộ cạnh tranh tình huống, dù sao các tầng lầu đều tại chạy nước rút."

" "

Mà tại công ty nội bộ nghị luận lúc.

Tinh Mang một cái nghệ sĩ bên trong phòng nghỉ ngơi.

Triệu Doanh Các bĩu môi nói: "Tiện Ngự lão sư ban đầu trực tiếp chọn ta đi lầu chín không được sao, làm bây giờ được như vậy bị động."

Trợ lý cười trộm nói: "Phỏng chừng Tiện Ngự bây giờ lão sư chính hỏi hân ban đầu không chọn ngài đây."

Triệu Doanh Các vốn là công ty tối được nhìn bài hát tốt tay một trong, vào một đường thuộc về ván đã đóng thuyền chuyện.

Có lâu mười Soạn nhạc bộ lực bung, sự tình dĩ nhiên là càng đơn giản hơn, bây giờ Triệu Doanh Các đã trở thành danh xứng với thực một đường ca sĩ.

"Hắn sẽ hỏi hân sao?"

Triệu Doanh Các bỗng nhiên có chút nhỏ vui vẻ: "Kia Tiện Ngự bây giờ lão sư hẳn chú ý tới ta đi, ta sang năm nếu như với hắn mời bài hát hẳn sẽ đáp ứng không?"

Trợ lý: ". "

Hóa ra người cố gắng như vậy chính là vì đưa tới Tiện Ngự chú ý?

"Thế nào?"

Triệu Doanh Các nhìn về phía trợ lý.

Trợ lý cười nói: "Không có gì, ta chỉ là đang nghĩ, lâu chín bên kia bây giờ hẳn áp lực rất lớn chứ?"

"Hừ."

Triệu Doanh Các mặt đầy tự tin: "Nếu như hắn ban đầu chọn ta, ta có thể dễ dàng giúp hắn hoàn thành công ty nhiệm vụ, sau này công ty còn có Ca Vương Ca Hậu chế tạo kế hoạch, lần kế hắn nhất định sẽ chọn ta!"

Trợ lý buồn bực: "Tại sao nhất định là Tiện Ngự, lâu mười Soạn nhạc bộ không tốt sao?"

Triệu Doanh Các hừ một tiếng nói: "Lâu mười dĩ nhiên cũng rất tốt á..., nhưng ta chính là thích nhất Tiện Ngự lão sư mà, ta thích bị hắn chú ý cảm giác, ta chính là muốn hát hắn viết ca khúc."

Trợ lý mỉm cười: "Ngài nói như vậy cũng quá dễ dàng để cho người ta hiểu lầm, không phải là đôi Tiện Ngự lão sư có ý tứ chứ?"

"Không không không, là không phải hiểu lầm, ta chính là đối với hắn có ý tứ."

Triệu Doanh Các kỳ quái nhìn trợ lý: "Chẳng lẽ người đối Tiện Ngự không có gì hay sao?"

Trợ lý ngăn người: "Ngài muốn nói như vậy, trong công ty nhưng phạm là cái nữ, không cần biết nàng độc thân không độc thân, có mấy cái dám nói mình không tham Tiện Ngự lão sư thân thể, vấn đề là nhân gia lại coi thường ta."

Triệu Doanh Các cắn môi một cái: "Loại sự tình này không thử một chút làm sao biết?"

Lâm Uyên cũng không biết Triệu Doanh Các tâm tư.

Đương nhiên coi như hắn biết cũng sẽ không quá để ý.

Có một số việc trải qua nhiều cũng thành thói quen.

Ngược lại là liên quan tới « mười năm » thu âm cùng hậu kỳ chế tác tốn
điêm công phu.

Chờ bài hát này hoàn toàn hoàn thành thời điểm, thời gian đã đến cuối
tháng.

Cũng bởi vì lúc luyện chế lúc này thật sự là có chút đuổi duyên có, công ty
liền tuyên truyền đều không làm gì, bài hát này liền ở Cửu Nguyệt thứ nhất
rạng sáng, khiêm tốn online.

Vừa mới bắt đầu, không có bao nhiêu nhân chú ý tới bài hát này.

Cửu Nguyệt không phải là cái gì long tranh hổ đấu mùa bóng, đặc biệt vì
thế gác đêm đợi bài hát mới fan ca nhạc cũng không nhiều.

Ngược lại là Tinh Mang bên này, Soạn nhạc bộ một số người đối với Tôn
Diệu Hỏa bài hát mới rất là chú ý, rất nhiều người cũng có ý thức nhìn cái
đạ.

Lúc rạng sáng.

Bài hát của Tôn Diệu Hỏa vừa lên nét, Tinh Mang mấy cái Soạn nhạc bày
liền náo nhiệt lên:

"Mười hai giờ!"

"Tôn Diệu Hỏa bài hát mới đi ra."

"Chật chặt, ta tới xem một chút lần này hẳn có phải hay không là lại lãng
phí Tiện Ngư một bài bài hát tốt."

"Liếc mắt lại vừa là bài hát người tâm phúc không hồng kết quả."

"Bài hát không chừng vẫn đề, dù sao cũng là Tiện Ngư viết mà, ta liền hiếu
kỳ Tôn Diệu Hỏa hát kiểu nào."

"Đây chính là Tiện Ngư cũng bung không hồng tồn tại."

" "

Cùng lúc đó.

Đang ở nhà phòng ngủ của trung Triệu Doanh Các, cũng là nhanh chóng
tháo xuống trên mặt màng, móc ra đầu giường bút ký bản.

Mở ra máy truyền tin, thuận thực đeo tai nghe lên, Triệu Doanh Các tìm
được Tôn Diệu Hỏa bài hát mới.

Bài hát danh: Mười năm

Viết lời: Tiện Ngư

Soạn nhạc: Tiện Ngư

Biểu diễn: Tôn Diệu Hỏa

Di chuyển nhanh chóng con chuột, Triệu Doanh Các click rồi phát ra, sau
đó ở sau gáy lót cái gối, thư thích nhắm lại con mắt.

Nàng mong đợi là không phải Tôn Diệu Hỏa thanh âm, mà là Tiện Ngư
nhịp điệu.

Nhắm mắt lại trong bóng tối, một đạo hơi lộ ra khàn khàn giọng nam vang
lên, kèm theo hơi khổ sở.

"Nếu như hai chữ kia không có run rẩy, ta không sẽ phát hiện ta khó chịu, nói thế nào của ra, chẳng qua chỉ là chia tay."

Đây thật là Tôn Diệu Hòa hát?

Triệu Doanh Các chặt nhắm con mắt, bỗng nhiên mở ra, đáy mắt rõ ràng thoáng qua một tia khác thường.

Bên tai tiếng hát vẫn còn tiếp tục, vẫn là chậm tiết tấu chủ bài hát:

"Nếu như đôi với ngày mai không có cần yêu cầu, dặt dặt tay giống như du lịch, thành thiên thượng vạn cửa miệng, chung quy có một người phải đi trước."

Trong hoảng hốt, Triệu Doanh Các tựa hồ thấy được một đôi mạo hợp thần ly nam nữ, đứng ở rộng rãi trường nhai.

Mà bên đường ánh đèn, hoàng hôn mà tịch tịch, đem người thân ảnh phóng lão trường.

"Ôm trong ngực nếu không thể lưu lại, tại sao không lúc rời đi sau khi, một bên hưởng thụ một bên rơi lệ."

Hai người là có quá không thôi, nếu không sẽ không ôm.

Nhưng một thứ gì đó đã bê tan tành, cho nên giống như là bị này đột nhiên tới gió đêm thổi tan.

Bọn họ tách ra.

Nam nhân phía bên trái, nữ nhân Hướng Hữu, ai cũng không quay đầu lại.

Âm nhạc bỗng nhiên lấy nấc thang tư thái hướng lên, bên tai tiếng hát bỗng nhiên dính vào một vết tàn khóc ôn nhu:

"Mười năm trước, ta không nhận biết ngươi, ngươi không thuộc về ta, chúng ta hay lại là như thế, theo ở một người xa lạ tả hữu, đi qua dần dần quen thuộc đầu đường."

Nguyệt Quang Nhai cảnh.

Vật đổi sao dời.

Có vài thứ thật không có thay đổi.

Có vài thứ chỉ là nhìn như không thay đổi.

"Mười năm sau đó, chúng ta là bằng hữu còn có thể thăm hỏi sức khỏe, chỉ là cái loại này ôn nhu, cũng tìm không được nữa ôn lý do, tình nhân cuối cùng, khó tránh khỏi trở thành bằng hữu."

Triệu Doanh Các nhẹ nhàng ngồi dậy.

Mà ở Tinh Mang nội bộ Soạn nhạc bày bên trong, bầu không khí an tĩnh ước chừng mười phút, mới có nhân nói bọt:

"Tiện Ngư hay lại là cái kia Tiện Ngư."

Ngay sau đó, hắn bổ sung một câu: "Tôn Diệu Hòa thật giống như là không phải trước cái kia Tôn Diệu Hòa rồi."

---

ps: A a a a a, lại tạp văn!

Chương 363: Vương Giả trở về

Cửu Nguyệt nhất hào rạng sáng dù sao cũng là tân mùa bóng mở ra. Mặc dù ngoại giới đối với bản mùa bóng độ chú ý không cao, vốn lấy Tần Tề Sở tam Châu thống nhất hậu nhân số cơ sở đến xem, « mười năm » nở ra một ít con cú mèo là hoàn toàn không thành vấn đề.

Cái này nhìn như phổ thông ban đêm, rất nhiều bạn trên mạng nghe được « mười năm » bài hát này, trong nháy mắt liền bị cái loại này khổ sở cảm giác đánh trúng.

Có đa sầu đa cảm người, thậm chí hốc mắt nóng lên, nước mắt như trụ.

Mà làm mọi người ở ca khúc một cột thấy "Tiện Ngư" hai chữ, đáy lòng đã tâm tình sôi trào, tựa hồ thoáng cái mãnh liệt đến gân như vỡ đê ——

Trong đó đối với lần này tôi cảm thấy vui mừng, không ai bằng một cái tên là "Ngư Chi Nhạc" đám người ái mộ.

Đây là Tiện Ngư lớn nhất đám người ái mộ.

Bây bên trong có thành viên phát hiện bài hát này, trước tiên đem gợi cho đến Ngư Chi Nhạc đám người ái mộ bên trong.

Sau đó, toàn bộ bày đều sôi trào!

"A a a a a! Tiện Ngư lão sư bài hát mới!"

"Tiện Ngư lão sư rất cuộc phát bài hát mới rồi! Hắn đã có hơn nửa năm không có phát bài hát mới rồi!"

"Mấy tháng này, Tiện Ngư hai tên học trò phát không ít bài hát, hôm nay Tiện Ngư tự mình rất cuộc xuất thủ!"

"Nghe bài hát này mới hiểu được, tại sao Tiện Ngư mới là sư phụ, Tiện Ngư hai tên học trò mặc dù cũng rất ưu tú, nhưng cùng sư phụ so với còn chưa đủ nhìn a."

"Ngư Vương Triều Hoàng Đế trở lại!"

"Không uổng phí ta mong đợi hơn nửa năm, trước mắt « mười năm » đã tiến vào đơn khúc tuần hoàn kiểu, xem ra tối nay phải nghe bài hát ngủ."

" . "

Ngư Chi Nhạc đám người ái mộ sở dĩ kích động như vậy cùng kinh hỉ là có nguyên nhân.

Phải biết từ khi tháng hai mượn « Andhadhun » Đàn dương cầm khúc phối nhạc quét ngang nhạc đàn sau đó, Tiện Ngư đã có hơn nửa năm không có tái phát bố bài hát mới rồi.

Thời gian kéo dài quá lâu.

Fan đã sớm trông mòn con mắt.

Về phần Ngự Vương Triều, thực ra chính là chỉ Tiệp Ngự cùng hẳn các học trò.

Nếu như nói Tiệp Ngự các học trò là Ngự Vương Triều thành viên, như vậy Tiệp Ngự tự mình chính là Ngự Vương Triều Hoàng Đế!

Thời gian qua đi hơn nửa năm, Tiệp Ngự tái phát bài hát, hơn nữa vừa ra tay chính là « mười năm » loại này chất lượng, những người ái mộ đương nhiên là có lý do kích động cùng hưng phấn.

"Vương Giả trở về!"

Trong bầu không khí xuất hiện một cái đại ngạc bao tiền lì xì, bấy chủ Hàn Mai Tịch Nguyệt phát ra ngoài, hơn nữa còn là lấy khẩu lệnh hình thức, vì vậy Ngự Chi Nhạc đám người ái mộ mãi bình đều là bốn chữ này: Vương Giả trở về! !

Fan phản ứng không tính là khoa trương.

Tiệp Ngự lần này đúng là Vương Giả trở về!

Bài hát này phát hành không tới nửa giờ công phu, nhiệt độ đã liên tục rất nhiều nơi, « mười năm » ca khúc lượng, cơ hồ là ở trong thời gian cực ngắn nhất phi trùng thiên!

Không biết bao nhiêu bộ lạc đợi bình Đài Đại v cả đêm bắt đầu buôn bán, chính là vì cớ đủ Tiệp Ngự bài hát mới đợt thứ nhất nhiệt độ.

【 Tiệp Ngự phát ca, các huynh đệ có thể vọt, còn mới tươi mới nóng hôi hổi, bản người đã tam liên. 】

【 oa, là Tiệp Ngự mùi thơm! 】

【 vui đại phổ chạy, Ngự phụ rút cuộc bước phát triển mới ca! 】

【 nửa đêm quét đèn tiêu khúc cha, lúc ấy ta cũng biết, tháng trước đốt một trăm ngàn đôi loa cùng tai nghe có thể rời núi rời, thuận tiện cho mọi người chia sẻ một chút tai nghe cùng loa cỡ. 】

Không hồ là đại v, này cũng không quên rồi mang hàng.

Thực ra lúc trước Tiệp Ngự còn không có như vậy sức ảnh hưởng, nhưng từ năm nay tháng hai, Tiệp Ngự lấy một khúc « Mộng Trung Hôn Lễ » càn quét nhạc đàn, để cho Sở địa giới âm nhạc tiếng kêu than dậy khắp trời đất sau đó, Tiệp Ngự sức ảnh hưởng liền càng lúc càng lớn.

Tiểu khúc cha tên, không người không biết không người không hiểu.

Mà theo bộ lạc bên trên các loại đám người trò gian tuyên truyền, càng ngày càng nhiều con cú mèo chạy tới nghe bài này « mười năm » .

Thậm chí có Người bình phẩm âm nhạc nửa đêm bị điện thoại đánh thức, cả đêm gánh vác lên bàn phím.

Đương nhiên, mỗi cái online « mười năm » máy truyền tin, bình luận khu đã là náo nhiệt phi phạm:

"Mặc dù Tôn Diệu Hòa mấy tháng gần đây một mực ở phát bài hát, nhưng đây là hẳn tốt nhất một bài! Ta không chỉ ở nói Tiệp Ngự ca khúc, còn bao

gồm Tôn Diệu Hỏa biểu diễn."

"Bài hát này ca từ, hát đến ta trong tâm khảm đi, nhất là câu kia 【vừa muốn gầy, một bên rơi lệ】, trực tiếp gặp không được, Tiệp Ngụ người bồi nước mắt của ta!"

"Vốn là thật muốn khóc,

Bởi vì này bài hát để cho ta nghĩ tới chính mình mỗi tình đầu, nhưng nhìn đến lâu thượng bình luận, trực tiếp cười thành sa so với."

"Vốn là mất ngủ, trong lúc vô tình quét đến bài này «mười năm», càng không ngủ được."

"Ca từ quả thật viết được, để cho ta nghĩ từ bản thân mười năm trước phát một tính khí, ngu ngu đều kéo không trở lại; mười năm sau hiện trạng, sinh cái tức đảo mắt đã cảm thấy không cần phải, luôn cảm giác Tiệp Ngụ là đang ở mượn bài hát này nhắc nhở ta, thanh xuân đã một đi không trở lại."

"Có chút tình nhân cuối cùng khó tránh khỏi trở thành bằng hữu, có chút tình nhân lại chỉ có thể trở thành quen thuộc nhất người xa lạ."

"Sau đó ta mới biết, nàng cũng là không phải ta hoa, ta chỉ là vừa vắn đồ kinh rồi nàng Thịnh Phóng."

" "

Có đôi lời ở trên mạng rất lưu hành, ca sĩ hát người khác cố sự, mọi người nghe tâm tình mình.

Còn có càng kiểu cách cách nói:

Nghe người khác bài hát, lưu chính mình lệ.

Mà «mười năm» hát, liền là một đôi nam nữ câu chuyện tình yêu.

Nhưng rất nhiều người, lại nhớ lại chính mình "Mười năm", nhất là một ít bắt đầu có sự từng trải cuộc sống nam nam nữ nữ, càng là nhớ lại những thứ kia chết đi nhưng lại không nhận được tưởng nhớ cái gọi là ái tình.

Mười năm là thời gian rất lâu.

Nó dần dần mài đi rồi mọi người tuổi trẻ khinh cuồng, cũng dần dần lắng đọng rồi mọi người lạnh âm tự biết.

Mười năm trước, liền đa sầu đa cảm đều phải thổi phồng kinh thiên động địa.

Mười năm sau, càng đau càng bất động thanh sắc, càng khổ càng giữ yên lặng.

Mười năm trước, người trẻ tuổi cất hồ đồ trang minh bạch.

Mười năm sau, mọi người bắt đầu đoán biết giả bộ hồ đồ.

Lớn lên chính là ma bình nhân góc cạnh, để cho toàn bộ oanh oanh liệt liệt, đều biến thành tâm như chỉ thủy.

Nhưng có một ít gì đó, nhưng thật ra là vĩnh hằng, tử như cái kia ngoài miệng vĩnh viễn không hề nói tới, nhưng tâm lý chung quy lại là bách chuyển thiên hồi người nào đó, cũng hoặc là mồ đoạn trí nhớ.

Cho nên mới có nhiều người như vậy, sẽ ở ai trong trí nhớ, vĩnh viễn bám dai như đĩa.

Bài hát này, hát vào quá nhiều người tâm lý.

Lại không chỉ là Tiệp Ngự, ngay cả Tôn Diệu Hỏa, cũng bắt đầu bị càng ngày càng nhiều những người nghe tiếp nhận.

"Ta lúc trước vẫn cảm thấy Tôn Diệu Hỏa thanh âm dễ dàng tầm thường, Tiệp Ngự tại sao vẫn còn với hắn hợp tác, nhưng nghe « mười năm » ta bỗng nhiên đối Tôn Diệu Hỏa có đôi cái nhìn, thanh âm của hắn bên trong có cô sự."

"Bởi vì « mười năm », ta bắt đầu thích Tôn Diệu Hỏa thanh âm, ta không biết có phải hay không là bởi vì ta rất ưa thích Tiệp Ngự mà đưa đến yêu ai yêu tất cả, nhưng ta tin tưởng từng cái bị Tiệp Ngự chọn trúng ca sĩ đời trước hắn cũng cứu vớt hệ ngân hà."

"Tôn Diệu Hỏa không có Giang Quỷ cái loại này bị thiên sứ hôn qua cuống họng, nhưng hắn có bị Tiệp Ngự chiếu cố vô địch may mắn."

"Ít nhất « mười năm » bài hát này, Tôn Diệu Hỏa bị Tiệp Ngự chọn trúng, không chỉ là bởi vì may mắn."

" "

Không có ai biết.

Ở chỗ đài trước máy vi tính, mọi người trong miệng Tôn Diệu Hỏa, ngồi ở trước máy vi tính từng cái quét đến bình luận, đã nước mắt rơi như mưa. Hắn cứ như vậy, đàn độn ngồi ở trước máy vi tính, quét qua một đêm bình luận.

Từ đầu tới cuối, không có mấy may được một mỗi, chỉ là con mắt sung thành trúng ngỗng.

Ngày thứ 2.

Làm rất nhiều trong nghề nhân ôm đối Cửu Nguyệt mùa bóng bảng mất hứng đến mức, mở ra tháng này âm nhạc bảng xếp hạng lúc, « mười năm » đã trở thành hoàn toàn xứng đáng hạng nhất khúc mục đích.

Đồng thời, ở Cửu Nguyệt phát hành bài hát mới âm nhạc mọi người, thấy phần này bảng danh sách lúc, lại không hẹn mà cùng run run một chút —— Vương Giả . Trở về?

Ngày hôm đó, mọi người rốt cuộc hồi tưởng lại từng một lần bị Tiệp Ngự chi phối kinh khủng.

---

ps: Vốn là ở tạp văn, đem « mười năm » cùng « ngày này sang năm » lặp đi lặp lại nghe bảy, tám lần, thật giống như lại được rồi.

Chương 364: Ngư tai

Thời gian qua đi hơn nửa năm, mùa bóng bảng đã lâu chưa từng xuất hiện Tiện Ngư bóng người, vừa vặn Cửu Nguyệt lại không có gì đại bài ca sĩ, cho nên rất nhiều Cửu Nguyệt phát bài hát âm nhạc nhân cũng đối hạng nhất khúc mục đích bảo tọa tràn đầy ảo tưởng ——

Ai cũng có cơ hội lên đỉnh.

Hạng nhất có thể nói là tràn đầy huyền niệm!

Đây cũng là rất nhiều trong nghề nhân đối Cửu Nguyệt mùa bóng bảng hứng thú không cao nguyên nhân.

Bất quá đối với Cửu Nguyệt phát bài hát âm nhạc người mà nói cũng không giống nhau, không cần biết Cửu Nguyệt có phải hay không là thức ăn kê lần nhau mổ, đầu gì cũng là mùa bóng hạng nhất a.

Cái kia vị trí quá thơm rồi!

Nhưng mà ngay tại mở ra âm nhạc bảng, lăm le sát khí đến chuẩn bị đại triển quyền cước thời điểm, chợt thấy "Tiện Ngư" hai chữ, Cửu Nguyệt phát bài hát tiêu đồng bọn môn trực tiếp nhân choáng váng.

Đòn cảnh tỉnh!

Có một cái tính một cái, cũng bối rối.

Loại này hàng duy đã kích hiệu quả là trí mạng, thậm chí là một đòn trí mạng!

"Xong rồi."

"Ngư tới!"

"Khi dễ người rồi đây là!"

"Ta thật khờ, thật. Ta chỉ biết là Cửu Nguyệt không có một đường, nhưng không biết Cửu Nguyệt còn có ngư tai ."

"Đường đường tiêu khúc cha, không đi liên quan những thứ kia một đường ca sĩ, chạy tới theo chúng ta đám này đồng căn bã cướp cái gì hạng nhất!"

"Có con cá này ở, một đường cũng phải quỳ a!"

"Ta vận khí này là ra ngoài giảm đập cút chó? Tiện Ngư chọn lựa thế nào Cửu Nguyệt trở về?"

"Các huynh đệ, ngư tai tới."

"Xong rồi, ta phải rồi chỉ ngư chúng."

"Chỉ ngư chúng + 1 ."

"Chỉ ngư chúng + 2 ."

"Chỉ ngư chúng + 10086 ."

"Mệt sức đã sớm được chỉ ngư chứng! Mệt sức phát bài hát, gặp quá hai lần Tiện Ngư! Có ai ta thăm!"

Một cái khá có danh tiếng hạng hai ca sĩ, lại có cơ hội lên đỉnh ca sĩ ở gào thét bi thương.

Rất nhanh lại có một cái ca sĩ nhảy ra tố cáo:

"Ta gặp bá kiến ba lần, ta nói gì ấy ư, người đại diện nói ta đã chỉ ngư chứng thời kỳ cuối!"

Quá tức giận!

Thật vất vả có một gió êm sóng lặng Cửu Nguyệt, mọi người có thể thức ăn kê lẫn nhau mô, ai cũng có cơ hội lên đỉnh, kết quả con cá này không chào hỏi tụt ra tay!

Sớm biết tháng này có Tiện Ngư, chúng ta trễ giờ phát bài hát cũng được a! Phản kháng tâm tư là quyết kẻ không có.

Con cá này liền khúc phụ cùng Ca Vương cũng Quân Huấn quá, đánh như vậy một đám chiến 5 căn bã, còn là không phải một cái tay đè xuống đất chùy?

Được rồi.

Đám người này đúng là vận khí không tốt.

Bởi vì « mười năm » bài hát này phát hành thời gian có chút đuối, công ty cũng không kịp thế nào tuyên truyền, cho nên trong nghề rất nhiều người cũng không biết Tiện Ngư sẽ ở Cửu Nguyệt phát bài hát tin tức.

Tôn Diệu Hòa ngược lại là ở bộ lạc bên trên làm một bài hát mới tuyên truyền, bắt quá hần cũng không có đề cập Tiện Ngư.

Không đề cập tới Tiện Ngư, ai quan tâm hần Tôn Diệu Hòa?

Có Tiện Ngư đồ đệ hỗ trợ, Tôn Diệu Hòa năm nay cơ bản là không phải ở phát bài hát, chính là ở phát bài hát trên đường.

Mặc dù mỗi tháng bài danh cũng không tệ, nhưng là không thấy hần có lấy đệ nhất bản lĩnh a.

Kết quả Tiện Ngư tới, thật tốt Cửu Nguyệt thức ăn kê lẫn nhau mô, biến thành "Ngư tai" .

Bài hát mới trên bảng, chỉ ngư chứng tập thể bùng nổ.

Lúc này, chỉ ngư chứng đã mơ hồ có trở thành nhạc đàn bệnh truyền nhiễm khuynh hướng.

Phạm là gặp phải ngư tai, mọi người chỉ cần an tâm chuẩn bị hậu sự liền có thể.

Bởi vì rất nhiều một đường ca sĩ thậm chí còn Ca Vương thậm chí là khúc phụ đã đích thân chứng minh quá một sự thật, đó chính là gặp phải Tiện Ngư khác giấy giữa.

Đều phải chết.

Bài hát mới trên bảng, Tiệp Ngự bỏ ra rồi khỏi này nhi đã, sợ mặt nhẵn một
trì xuân thủy.

Theo bài hát mới bảng người ngã ngựa đổ, trong nghề nhân dần dần đón
nhận Tiệp Ngự Vương Giả trở về sự thật:

Chín tháng.

Muốn cuối năm.

Tiệp Ngự trở lại.

Có vài người ngày tốt chấm dứt.

"Năm nay tháng hai Tiệp Ngự càn quét nhạc đàn, sau đó ba tháng Dương
Chung Minh lại trình diễn một cái tràng đại đồ sát, sau đó mấy cái mùa
bóng, giống như là sương đánh quả cà, toàn bộ mẹ nó ỉu xìu, cũng không có
xuất hiện nữa cái gì tác phẩm có thể oanh tạc mùa bóng bảng, bất quá theo
cuối năm đến gần, nhạc đàn mỗi năm một lần thân tiên đánh nhau lại phải
bắt đầu, Tiệp Ngự đã trước thời hạn nóng người."

"Hắn cái này cũng trước thời hạn quá sớm, Cửu Nguyệt tự ra tay, không
thích đáng người a.

"

"Hi vọng Tiệp Ngự tháng sau chia ra tay, ta tháng sau còn phải phát bài hát
đây."

"Khó mà nói, Tinh Mang năm nay với hít thuốc lắc tựa như, các đại Soạn
nhạc bộ đều tại bung ca sĩ, Tiệp Ngự độc tài lâu chín Soạn nhạc bộ, khẳng
định cũng nhận được nhiệm vụ, đoán chừng phía sau mấy tháng cũng dừng
nghĩ thái bình."

"Có thể sợ là không phải Tiệp Ngự gia nhập mùa bóng bảng, Tiệp Ngự kết
quả ta tránh không phải là rồi, chân chính đáng sợ là Tiệp Ngự không chào
hỏi tự ra tay, ai đây chịu nổi?"

"Đoán chừng là phát bài hát quá mau chưa kịp tuyên truyền đi, cho nên Cửu
Nguyệt dám người này thành kẻ xui xẻo."

" "

Tinh Mang động tĩnh trong nghề đều biết.

Năm nay Tinh Mang bung Nhân Tiết tấu rất thường xuyên, theo những thứ
này động tĩnh trong nghề đã cơ bản đoán được chân tướng.

Cái này làm cho trong nghề rất nhiều người trong lòng, cũng đắp lên một
tầng bóng mờ.

Cái gọi là chỉ ngư chúng, cũng không chỉ có một hai cái.

Cái này giới âm nhạc, không thiếu được bị Tiệp Ngự Quân Huấn quá vong
hồn.

Mà đối với « mười năm » bài hát này, trong nghề cũng chỉ có thể cảm khái,
không hổ là một tay sáng lập Ngự Vương Triều nam nhân.

"Bài hát này ca khúc đều là thật tốt, Tiệp Ngự công lực không có chút nào
lui bước."

"Phi thường kinh điển khổ sở tình ca, khiến ta kinh ngạc nhất là, bài hát này biểu diễn người Tôn Diệu Hỏa tựa hồ trình độ cũng bộc phát, giọng hát cùng ca khúc ý cảnh hoàn mỹ dán vào, cũng không uổng phí Tiệm Ngu thời phỏng hẳn lâu như vậy."

"Ta cảm giác đây là một cái tín hiệu, Tiệm Ngu Vương Giả trở về, khả năng không chỉ một thủ « mười năm » ."

"Không ra ngoài dự liệu lời nói, năm nay Chư Thần cuộc chiến, Tiệm Ngu còn sẽ xuất thủ."

"Bây giờ Tiệm Ngu, càng ngày càng có khúc phụ phạm nhi, vừa ra tay chính là kinh điển mở đường."

"Đâu chỉ a, « mười năm » bài hát này coi như thả vào tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến cũng tuyệt không thua gì, ta thậm chí cảm thấy được đáng tiếc, Tiệm Ngu hẳn chờ đến tháng mười hai tái phát bài hát này, đến thời điểm Tinh Mang cho hẳn thêm phối một cái Ca Vương hoặc là Ca Hậu tới biểu diễn, nói không chừng liền lên đỉnh rồi."

"Lời này ta không đồng ý, Tôn Diệu Hỏa hát « mười năm » đã rất hoàn mỹ rồi, đổi một Ca Vương tới chưa chắc thì càng tốt."

" "

Cùng lúc trước đổi bài hát của Tiệm Ngu thảo luận bất đồng.

Lúc trước Tiệm Ngu phát bài hát, mọi người thảo luận trọng điểm vĩnh viễn là Tiệm Ngu tự mình, mọi người đổi biểu diễn người nói tới cũng không nhiều.

Nhưng lần này, đổi mặt « mười năm » bài hát này, trong nghề rất nhiều người đều nhắc tới rồi Tôn Diệu Hỏa.

Này có nghĩa là, rất nhiều người cũng công nhận Tôn Diệu Hỏa đối với « mười năm » diễn dịch.

Mà có khả năng nhất chứng minh một điểm này, chính là Tôn Diệu Hỏa bộ lạc chú ý, thoáng cái tặng vọt mấy triệu.

Ngoài ra.

Công ty phương diện, cũng ở đây « mười năm » lên đỉnh sau không bao lâu, nhận được vô số liên quan tới Tôn Diệu Hỏa thông báo yêu ước, lại cấp bậc đều là cao cấp cấp bậc.

Chỉ là Tôn Diệu Hỏa cũng cự tuyệt.

Rất nhiều người đều đang suy đoán nguyên nhân, chỉ có số ít có thể giải trừ đến Tôn Diệu Hỏa nhân mới biết, hàng này không biết con mắt của tại sao sung, hơn nữa sung rất khoa trương, với trứng ngỗng tựa như.

Phảng phất tối hôm qua bị người đánh một trận.

Này tâm hình tượng xuất liên tục môn cũng phiền phức, chớ nói chi là đi cho cái gì nhãn hiệu phương trạm xe rồi.

Chương 365: Ngày này sang năm

"Hạng nhất khúc mục đích « mười năm » cần quét Cửu Nguyệt mùa bóng bằng!"

"Tiện Ngự bài hát mới « mười năm » lượng ngày đầu vượt ngàn vạn!"

"Tiện Ngự Tôn Diệu Hỏa lại hợp tác, « mười năm » sau đó người là ai ai?"

"Không quấy rầy là ta ôn nhu, Tiện Ngự Vương Giả trở về, Tôn Diệu Hỏa « mười năm » cảm động hát vang."

" . "

Ngày mùng 2 tháng 9.

Các tạp chí lớn trang giải trí khối cũng báo cáo « mười năm » bài hát này liên quan tin tức.

Mà ngày đầu ngàn vạn thành tích, cũng trình độ lớn nhất bên trên đại biểu bài hát này thành công.

Lúc này.

Mở trừ danh âm nhạc bàn điểm loại trong tiết mục, bất ngờ đang ở phát ra « mười năm » .

"Tình nhân cuối cùng, khó tránh khỏi trở thành bằng hữu ."

Theo « mười năm » một câu kia thương cảm mà bắt đầu dĩ đuôi câu, ở cô độc trung kết thúc, nhạc đệm dư âm vẫn còn ở theo âm phù lượn lờ, người chủ trì quả thật lộ ra một nụ cười:

"Mọi người khỏe, ta là Tiểu Nhạc, lão quy củ, trước cho mọi người nghe một bài hát mới, bài hát tên là « mười năm » .

Mà phải nói lên bài hát này chế, đó chính là đại danh đỉnh đỉnh tiểu khúc cha, Tiện Ngự!"

Khoảng cách Tiện Ngự lần trước phát hành « Mộng Trung Hôn Lễ » , cách nay đã có hơn nửa năm, chúng ta quá lâu không có nghe được Tiện Ngự tác phẩm mới, cho nên khi hắn đột nhiên phát hành bài hát mới thời điểm, rộng lớn Fan âm nhạc đều là phá lệ mừng rỡ cùng kích động.

Nhưng đối với trên bảng danh sách còn lại ca sĩ mà nói, Tiện Ngự đánh tới quả thực là không phải một cái tin tốt ——

Nhất là đối với Lăng Phong mà nói.

Tin tưởng mọi người cũng nhìn thấy, « mười năm » là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất.

Mà xếp hạng bảng danh sách hạng nhì ca khúc, chính là trứ danh ca sĩ Lăng Phong bài hát mới « Truy Mộng » .

Thực ra Lăng Phong bài hát này thành tích cũng là khá vô cùng, ngày đầu lượng đạt tới hi nhân bốn triệu, vượt qua hạng ba ước chừng một triệu số lượng!

Có thể suy ra là, nếu như không có Tiệp Ngự xuất hiện, « Truy Mộng » hẳn đã vững vàng bắt lại hạng nhất khúc mục đích.

Mặc dù rất đáng tiếc, nhưng, đây chính là Tiệp Ngự.

Tin tưởng mọi người nghe xong « mười năm » bài hát này, nhất định sẽ giống như Tiểu Nhạc, bị nó ca từ cùng nhịp điệu thật sự đã động, rong chơi ở dạng này ưu mỹ âm nhạc trong đại dương, thậm chí không nhìn được mở ra đơn khúc tuần hoàn kiêu.

Bất quá Tiểu Nhạc tin tưởng, đã động mọi người, không chỉ là Tiệp Ngự ca khúc sáng tác, cũng bao gồm biểu diễn người:

Tôn Diệu Hỏa tiếng hát.

Thực ra Tôn Diệu Hỏa không phải lần thứ nhất bị Tiệp Ngự xem trọng, không nghi ngờ chút nào, hẳn là may mắn.

Vì vậy giới âm nhạc, rất nhiều một đường âm nhạc nhân muốn hợp tác với Tiệp Ngự mà không phải, mà Tôn Diệu Hỏa lại có thể không chỉ một lần hát Tiệp Ngự bài hát của sáng tác, không biết có bao nhiêu người đối với lần này cảm thấy hâm mộ.

Nhưng lần này, Tiểu Nhạc cho là, ngoại trừ âm nhạc dày công tu dưỡng ngoại, Tiệp Ngự nhãn quang thực ra cũng là tốt vô cùng.

Hắn không thêm để ý ca sĩ già vị, sẽ không mù quáng với một đường ca sĩ, thậm chí Ca Vương Ca Hậu cấp hợp tác, mà chỉ là căn cứ ca khúc đặc chất tới chọn thích hợp nhất biểu diễn người, tỷ như « mười năm », ta muốn không có ai có thể so với Tôn Diệu Hỏa diễn dịch càng tinh chuẩn.

Cũng là bài hát này, để cho ta bắt đầu chú ý Tôn Diệu Hỏa.

Ta bắt đầu suy nghĩ, cái này không chỉ một lần bị Tiệp Ngự lựa chọn hợp tác nam ca sĩ, kết quả dựa vào cái gì may mắn như vậy, còn là nói hẳn cũng có chính mình chỗ hơn người, kết quả ta nghe rồi Tôn Diệu Hỏa lúc trước bài hát, dần dần phát hiện nguyên nhân.

Tôn Diệu Hỏa rất tốt, hẳn đáng đáp không tính là soái, ít nhất ở làng giải trí là phổ thông.

Thanh âm của hẳn cũng là không phải cái loại này nghe một chút cũng làm người ta kinh vi thiên nhân loại hình, chỉ có thể nói cũng không tệ lắm.

Nhưng ta đem Tôn Diệu Hỏa lúc trước bài hát cũng nghe một lần sau đó, trong lúc vô tình, sẽ có loại bị hẳn bắt sống cảm giác, càng nghe càng thích, càng nghe càng mê mết, có lẽ rất nhiều người đều đánh giá thấp Tôn Diệu Hỏa, bao gồm Tiểu Nhạc tự mình, nhưng từ « mười năm » bắt đầu, tin tưởng rất nhiều người sẽ chú ý Tôn Diệu Hỏa cùng bài hát của hẳn, cũng cảm nhận được hẳn âm nhạc trung độc nhất đặc chất ."

Ba tháp.

Một cái phòng khách sạn bên trong, một người thanh niên giờ lên thật cao hộp điều khiển ti vi, dùng sức tắt đi TV, mặt đầy buồn rầu.

"Phong ca, người cũng đừng khó qua, ai bảo Tôn Diệu Hỏa ôm lên Tiệp Ngu bấp đui đầu rồi, nếu như bài hát này cho người hát, thành tích khẳng định so với bây giờ Tôn Diệu Hỏa được!"

Bên cạnh có người an ủi.

Cái biểu tình này buồn rầu thanh niên, chính là Cửu Nguyệt mùa bóng bảng xếp hàng thứ hai ca sĩ, Lăng Phong.

Nghe trợ lý an ủi, Lăng Phong thở dài nói: "Ít nhất bài hát này, Tôn Diệu Hỏa quả thật hát rất tốt, coi như Tiệp Ngu cho ta hát, ta cũng hát không ra cái mùi này, ta buồn rầu là Tiệp Ngu tới quá đột ngột, vốn là ta là có thể cầm hạng nhất."

"Chiếu ngài ý này, Tôn Diệu Hỏa này ."

Lăng Phong nhún vai một cái: "Hắn muốn phát hỏa a, Tôn Diệu Hỏa Tôn Diệu Hỏa, ngược lại là nổi lên cái tên rất hay."

Luận già vị, Lăng Phong so với Tôn Diệu Hỏa còn cao hơn một chút một nước.

Nhưng có Tiệp Ngu thêm được, Lăng Phong căn bản không cách nào cùng Tôn Diệu Hỏa so với.

Ngoài ra người chủ trì mặc dù có bung Tôn Diệu Hỏa hiềm nghi, nói không chừng còn thu Tinh Mang tiền quà, nhưng người trong nghề đều là lỗ tai dài.

Mọi người âm nhạc thực lực có lẽ với nhau có chênh lệch, nhưng cơ bản âm nhạc dày công tu dưỡng ngược lại không thiếu.

Phàm là biết âm nhạc nhân đều biết, Tôn Diệu Hỏa bài này « mười năm » để ý rồi.

Ca sĩ phân hai loại, một loại là xuất đạo không bao lâu là có thể hỏa, một loại là Tôn Diệu Hỏa loại này, hát đi một tí bài hát sau đó mới chậm rãi đứng lên.

Người sau tương đối hiếm thấy, nhưng mấy năm nay cũng có một ít.

Biểu diễn rồi « mười năm » Tôn Diệu Hỏa thuộc về triết để người sau, hơi có mấy phần hậu tích bạc phát ý tứ.

Trên thực tế.

Cho dù là Trung Quốc cũng có rất nhiều hậu tích bạc phát ca sĩ, bọn họ lúc ban đầu khả năng cũng không hỏa, là mấy năm sau đó mới từ từ bị mọi người công nhận.

"Khoan hãy nói."

Lăng Phong khổ trung làm vui nói: "Bây giờ ta có chút cảm nhận được Trần Chí Vũ cùng Phí Dương tâm tình."

Trợ lý sững sờ, chột bật cười: "Trần Chí Vũ là đời thứ nhất vạn niên lão nhị, Phí Dương lão sư là đời thứ hai, người phải làm đệ tam đại?"

"Nghĩ như vậy, có phải hay không là cũng không tệ lắm?"

Lăng Phong bĩu môi nói: "Trần Chí Vũ gặp phải Tiệp Ngự cầm thứ hai, Phí Dương gặp phải Tiệp Ngự cũng cầm thứ hai, ta gặp phải Tiệp Ngự hay lại là thứ hai, cho nên ta chẳng khác gì một đường ca sĩ Trần Chí Vũ, lại tương đương với Ca Vương Phí Dương."

Trợ lý giơ ngón tay cái lên: "Bốn bỏ năm lên, ngài và Ca Vương cùng một cái cấp bậc!"

Lăng Phong ha ha cười to, cười cười, mũi liền chua.

Mà lúc này được Tinh Mang bên trong phòng làm việc.

Ngô Dũng chính hưng phấn với Lâm Uyên hồi báo « mười năm » chiến tích:

"Ngày đầu lượng vượt ngàn vạn, đại bạo nổ! Mặc dù Tôn Diệu Hỏa không có chỗ dựa bài hát này trở thành một tuyến, nhưng bây giờ nhiệt độ đã thức dậy, hôm nay không ít Người bình phẩm âm nhạc cũng khẳng định Tôn Diệu Hỏa biểu diễn đâu rồi, đại biểu chọn người quả nhiên con mắt tinh đời! Nếu như là không phải có chút tề nhân trời sinh càng thích bọn họ địa phương bài hát của Tề Ngữ, nói không chừng bài hát này lượng còn có thể cao hơn."

"Tề Ngữ?"

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ, mấy giây sau bỗng nhiên nói: "Vậy thì lại dùng Tề Ngữ phát một bài được rồi."

Ngô Dũng sững sốt một chút: "Cái gì?"

Lâm Uyên nhìn về phía trên màn ảnh máy vi tính biểu hiện Cửa Nguyệt mùa bóng bảng, nhẹ giọng nói:

"Ngày này sang năm."

Chương 366: Cơ hội chỉ chờ cho có chuẩn bị nhân

"Cái gì ngày này sang năm?"

Ngô Dũng trong lúc nhất thời theo không kịp Lâm Uyên ý nghĩ.

Lâm Uyên cũng không giải thích, nói thẳng: "Liên lạc một chút Tôn Diệu Hòa."

"Tốt."

Ngô Dũng liền vội vàng xoay người.

Bên cạnh Cố Đông sâu xa nói: "Ta tới liên lạc đi."

Nàng cảm giác cái này phó chủ quản có chút nhớ cướp chính hẳn một Tiêu Trợ lý chén cơm.

Lâm Đại Biểu mỗi lần tới công ty, đối phương chạy đại biểu phòng làm việc thiếu chút nữa so với chính mình còn ân cần.

"Cũng được."

Ngô Dũng gật đầu một cái.

Ngô Dũng sau khi rời đi, Lâm Uyên bắt đầu suy nghĩ vấn đề.

Tề nhân càng thích Tề Ngữ bài hát, bởi vì từ nhỏ đến lớn tiếp xúc nhiều nhất chính là Tề Ngữ âm nhạc, đây là nhân chi thường tình.

Mà theo Tần Tề Sở tam Châu thống nhất, Tề Ngữ sức ảnh hưởng tựa hồ cũng so với lúc trước đại đi một tí.

Rất nhiều Tần Nhân cùng với Sở nhân, đối Tề Ngữ âm nhạc tiếp nhận trình độ cũng không tệ lắm.

Cho nên mỗi tháng bài hát mới trên bảng, thỉnh thoảng cũng sẽ có Tề Ngữ bài hát xuất hiện ở hàng đầu, dù là nghe không hiểu Tề Ngữ nhân, cũng thích nghe.

Có thể thấy cái này loại ngôn ngữ ca khúc, vẫn có rất đại thị trường.

Cần nhắc đến « mười năm » vừa vặn thì có một Việt ngữ phiên bản, mà Việt ngữ vừa vặn chính là Lam Tinh Tề Ngữ, cho nên Lâm Uyên quyết định:

Dứt khoát đem bài hát này Tề Ngữ phiên bản, cũng chính là « ngày này sang năm » cũng phát ra ngoài!

Vấn đề bây giờ là, bài hát này phát hành thời gian.

Tháng này phát, hay lại là tháng sau phát tốt?

Liên như vậy.

Liên tháng này phát đi.

Bây giờ đã chín tháng, cách cách cuối năm càng ngày càng gần, Lâm Uyên muốn đem Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quý dâng lên một đường, thế tất yếu tranh đoạt từng giây từng phút.

Tháng sau phát « ngày này sang năm », có chút lãng phí thời gian hiếm nghị.

Huống chi tháng này phát hành « ngày này sang năm » còn có một cái chỗ tốt ——

Có thể mượn « mười năm » Đông Phong!

Bây giờ « mười năm » như vậy hỏa, nếu như ra lại cái Tề Ngữ phiên bản, nói không chừng có thể kéo theo một lớp nhiệt độ, thuận thế đánh vào Tề Ngữ thị trường.

Không người quy định Người viết ca khúc một tháng chỉ có thể phát một ca khúc.

Huống chi « ngày này sang năm » cùng quốc ngữ bản nhip điệu cơ bản không khác biệt, chính là giọng hát cùng ca từ biến hóa mà thôi.

Nghĩ như vậy, Lâm Uyên hoàn toàn quyết định chủ ý.

Đương nhiên.

Cùng một cái nguyệt phát hai bài hát, cũng không phải không có khuyết điểm.

Lớn nhất khuyết điểm chính là, hai bài hát sẽ xuất hiện ở cùng một cái trên bảng danh sách, tạo thành cạnh tranh quan hệ.

Trên lòng bàn tay thịt, mu bàn tay cũng là thịt.

Nhưng cân nhắc đến « mười năm » tiên phát bố, hơn nữa tiếng phổ thông ảnh hưởng càng sâu xa, Lâm Uyên cũng sẽ không quán quít.

Liên phổ cập độ mà nói, khẳng định « mười năm » mạnh hơn.

Chớ nói chi là, « ngày này sang năm » phát hành nhất định phải kéo một mấy ngày nay Tử Không hạ xuống đi.

Trên thời gian sẽ không đủ nó cùng tiếng phổ thông bản cạnh tranh mùa bóng bảng.

"Không biết Diệu Hỏa học trưởng có thể hay không Tề Ngữ."

Lâm Uyên nhỏ giọng thăm thì.

Bài này « ngày này sang năm » là Tề Ngữ biểu diễn.

Không hiểu Tề Ngữ nhân, tạm thời nước tới chân mới nhảy lời nói, thời gian khả năng có chút chật, không trâu bắt chó đi cày, sẽ ảnh hưởng ca khúc chất lượng.

Không có biện pháp.

Nếu như Tôn Diệu Hỏa quả thực sẽ không Tề Ngữ lời nói, « ngày này sang năm » chỉ có thể tìm người khác tới hát.

Lâm Uyên nhớ Ca Vương Lam Nhan cũng rất giỏi Việt ngữ, hơn nữa lấy Lam Nhan thực lực, giống vậy có thể không chê « ngày này sang năm » bài hát này.

Trước đó, Lâm Uyên yêu cầu tiên khảo xét khảo sát Tôn Diệu Hỏa phát biểu thiên phú.

Tôn Diệu Hỏa nhận được Cố Đông thông báo, rất nhanh liền đi tới công ty.
"Học đệ người tìm ta."

So với lần trước gặp nhau, Tôn Diệu Hỏa hôm nay tâm tình hiển nhiên rất không tồi, chỉ là hấn con mắt có chút sưng đỏ, cho tới trên tay hấn một mực nắm cái trứng gà đập con mắt.

"Cái này tốt chơi đùa sao?"

Lâm Uyên nhìn Tôn Diệu Hỏa trứng gà.

Tôn Diệu Hỏa ngạc nhiên, còn chưa nghĩ ra trả lời thế nào, Lâm Uyên đã tự mình ở kia lắc đầu: "Khẳng định không có Transformer thú vị."

"Cái gì là Transformer?"

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Bọn họ đến từ Seibertron, Deceptico Bá Thiên Hồ, Autobot xe hơi nhân!"

Tôn Diệu Hỏa: " . "

Hấn quyết định hỏi đi điều tra một chút tài liệu.

Lâm Uyên tịch mịch phát phát tay: "Học trưởng sẽ không hiểu,

Người sẽ Tề Ngữ sao?"

Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái: " Biết."

Lần này đến phiên Lâm Uyên ngạc nhiên: "Người làm sao sẽ Tề Ngữ?"

Tôn Diệu Hỏa chuyện đương nhiên nói: "Bởi vì học đệ đi qua Tề Châu a."

Lâm Uyên không hiểu: "Cho nên?"

Tôn Diệu Hỏa có chút ngượng ngùng gãi đầu một cái:

"Ban đầu học đệ đi Tề Châu, ta suy nghĩ, nói không chừng học đệ yêu cầu ca sĩ đâu rồi, dù sao bên kia ca sĩ học đệ không biết, vừa vặn bên kia lại lưu hành Tề Ngữ bài hát, ta sẽ không Tề Ngữ sao được, cho nên tìm nhân học tập nửa năm Tề Ngữ, còn đánh Toán Học được rồi Tề Ngữ đi Tề Châu nhìn một chút học đệ, dù sao chúng ta ban đầu cũng nói được, kết quả chờ ta học tốt được Tề Ngữ, còn chưa kịp đi Tề Châu, Tề Châu cùng Tàn Châu thống nhất rồi, học đệ cũng từ bên kia hỏi chúng ta Tàn Châu rồi, kết quả chính là ta uống công học một môn phát biểu, còn không dùng được."

"Cần dùng đến."

Lâm Uyên có chút cao hứng.

Liên biểu diễn mà nói, Tôn Diệu Hỏa là tối thích hợp nhân tuyển.

Bởi vì « mười năm » bài hát này, Tôn Diệu Hỏa liền hát tốt vô cùng.

Mặc dù Lam Nhan cũng không tệ, nhưng tương tự nhịp điệu, tương tự ý

cảnh, « ngày này sang năm » dĩ nhiên cũng phải cấp Tôn Diệu Hỏa hát mới thích hợp!

Tôn Diệu Hỏa mờ mịt: "Học đệ có ý gì?"

Lâm Uyên nói: "« mười năm » còn có một Tề Ngữ phiên bản, nhịp điệu cái gì không sai biệt lắm."

Tôn Diệu Hỏa trừng lớn con mắt: "Học đệ là muốn cho ta hát lại lần nữa một cái Tề Ngữ phiên bản?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tôn Diệu Hỏa vỗ tay, dùng Tề Ngữ nói: "Ta học nửa năm Tề Ngữ, đối Tề Ngữ bài hát cũng có nghiên cứu, hẳn không có vấn đề!"

"Muốn muốn. "

Lâm Uyên dùng Tề Ngữ mở miệng, sau đó suy nghĩ một chút, câu này thật giống như là không phải Tề Ngữ.

Liên như vậy.

Không trọng yếu.

Lâm Uyên xuất ra « ngày này sang năm » từ phổ: "Vậy người chuẩn bị một chút đi, ca từ ở nơi này, người trước làm quen một chút, mau sớm chép xong bài hát."

Tôn Diệu Hỏa dùng một chút, nói: "Học đệ là hi vọng tháng này liền đem Tề Ngữ phiên bản phát hành?"

"Ừ."

"Cũng được, mặc dù thời gian có chút eo hẹp, nhưng có học đệ ở, trễ nãi chút thời gian cũng không chuyện, trên xuống không thành vấn đề."

Tôn Diệu Hỏa mừng không kể xiết nhận lấy « ngày này sang năm » từ phổ, cũng thử tính hát mấy câu.

Lâm Uyên hơi chút nghe ném một cái ném, cũng biết Tôn Diệu Hỏa là không phải đang khoác lác.

Tôn Diệu Hỏa thật có thể hát, hơn nữa hát khá vô cùng!

Ngược lại Lâm Uyên loại này lỗ tai, là nghe không ra Tôn Diệu Hỏa xưng họa tề nhân hát có cái gì khác biệt.

Nếu như là không phải nhận biết Tôn Diệu Hỏa, hẳn thậm chí sẽ cho là Tôn Diệu Hỏa vốn chính là tề nhân.

"Ta đi trước lục luyện tập, mấy ngày nay sẽ một mực đợi ở công ty."

Tôn Diệu Hỏa nắm Khúc Phổ, cùng Lâm Uyên cáo từ.

Lâm Uyên đồng ý.

Xoay người, cho Lâm Uyên mang theo cửa phòng làm việc, Tôn Diệu Hỏa không nhìn được lộ ra nụ cười, nắm tay chặt chẽ nắm lại.

Ngay sau đó, hẳn bỗng nhiên cả kinh.

Nguyên lai Khúc Phổ bị vừa mới bị hẳn vừa dùng lục, có chút bóp nhứ, lại cẩn thận từng li từng tí đem rải phẳng, còn bảo bồi tựa như thổi một hơi.

"Tôn lão sư đi thông thả."

Soạn nhạc bộ có người cười chào hỏi.

Tôn Diệu Hỏa hồi lấy nụ cười, phảng phất hẳn lần trước tới chỗ này thời điểm, căn bản không nghe được cái gì chuyện linh tinh giết thời gian.

Mà ở bên trong phòng làm việc.
Toàn bộ hành trình mắt thấy hai người đối thoại Cố Đông bỗng nhiên đổi
một câu cách ngôn tràn đầy cảm xúc ——
Cơ hội thường thường chỉ chờ cho có chuẩn bị nhân.

Chương 367: Đại Sa Ngư muốn tới rồi

Hát « mười năm » sau đó, Tôn Diệu Hỏa đối bài hát này nhịp điệu thực ra đã hết sức quen thuộc rồi.

Hắn hai ngày này liên tắm hoặc là đào lỗ thời điểm, cũng sẽ hừ bài hát này nhịp điệu, cũng không ngại chán được hoảng.

Cho nên đối với Tôn Diệu Hỏa mà nói, bây giờ hát lại lần nữa « ngày này sang năm » cái này Tề Ngữ phiên bản, ngoại trừ ca từ đối tâm cảnh cùng tâm tình biểu đạt yêu cầu làm ra điều chỉnh ngoại, còn lại Phương Diện ngược lại không có gì bất đồng.

Bất quá, cũng bởi vì hai bài hát biểu đạt tâm tình bất đồng, chỉ là loại tâm cảnh này bên trên chuyển đổi, trở ngại chừng mấy bài hát của thiên thu âm. Tôn Diệu Hỏa đã thử dùng lần trước tâm cảnh tới diễn dịch lần này ca khúc, kết quả dĩ nhiên là thất bại.

Mùi vị hoàn toàn không đúng.

Hắn chỉ có thể tìm kiếm càng nhiều phương hướng.

Lâm Uyên càng là cái đã tốt rồi muốn tốt hơn nhân, hắn không thể nào bởi vì Tôn Diệu Hỏa Việt ngữ hát thật tốt liền trực tiếp hạ thấp đối « ngày này sang năm » yêu cầu.

Nhưng đối với một cái nghiệp vụ đạt tiêu chuẩn ca sĩ mà nói, không có chuyện gì là mãi lều không giải quyết được.

Một ngày không được thì hai ngày, hai ngày không được thì ba ngày.

Tôn Diệu Hỏa mãi lều, cọ xát suốt năm ngày, mới rốt cục hoàn Mỹ Đạt đến Lâm Uyên tiêu chuẩn.

Đến đây, « ngày này sang năm » coi như là thu âm hoàn thành.

Cùng đầu tháng run lên nhưng tập kích bất đồng.

Lần này « ngày này sang năm » còn chưa bắt đầu chính thức thu âm, Tinh Mang liền ra roi thúc ngựa an bài ca khúc tuyên truyền.

"Tiện Ngư bài hát mới tạm định vào tháng này số mười phát hành —— hệ « mười năm » Tề Ngữ bản!"

Bộ lạc, Blog, các đại diện đàn đờn này một ít lưu lượng không tệ Internet sân thượng đều là Tinh Mang tuyên truyền trận địa.

Đây cũng là rất nhiều tác phẩm tuyên truyền chủ phải căn cứ địa.

Ngoài ra Tôn Diệu Hỏa mình cũng phát cái động tĩnh, thông qua video thu âm phát ra ngoài.

Trong video, Tôn Diệu Hỏa hướng ống kính chấp tay:

"Bài hát mới là « mười năm » tác phẩm hai tập, nghe như thể nhịp điệu, nghe không giống nhau tâm tình, hi vọng đủ địa fan ca nhạc có thể thích, là các người quen thuộc phát biểu nha."

Hát « mười năm », Tôn Diệu Hỏa đã có hỏa khuynh hướng.

Hắn cái video này một phát, vô luận điểm đáng khen hay lại là bình luận cũng so với lúc trước phát động thái thời điểm cao rất nhiều.

Bất quá mọi người đối « ngày này sang năm » hứng thú ngược lại chưa nói tới rất cao.

Tại sao?

Bởi vì Tinh Mang cùng Tôn Diệu Hỏa tuyên truyền bên trong nói hết rồi, bài hát mới là « mười năm » Tề Ngũ bản.

Giống vậy nhịp điệu, chỉ là ca từ không giống nhau mà thôi.

Cũng chính là Tề tinh fan ca nhạc có chút hưng phấn, bởi vì Tề Ngũ là tề nhân thức ăn.

Nhưng hưng phấn cũng là tương đối.

Bởi vì tuyệt đại đa số ca khúc, đều là nguyên bản tốt nhất, sửa lại ca từ, cho dù là như thể nhịp điệu, mùi vị cũng không đúng rồi.

Tình hình rõ ràng bất chước rất nhiều bài hát của ngoại quốc quốc ngữ bản.

Mà ca đàn trong nghề nhân sĩ môn, nhất là tham gia Cửu Nguyệt mùa bóng bằng âm nhạc mọi người, ở chợt thấy Tinh Mang tuyên truyền thời điểm, đồng loạt tâm tình run run một cái!

Ngoạ tào!

Hoàn con bê!

Tiên Ngu Cửu Nguyệt còn phải tiếp tục phát bài hát?

Nhờ người, cho điểm đường sống cho chúng ta a!

Thẳng đến mọi người thấy lao phía sau nội dung, mới lại đồng loạt thở phào nhẹ nhõm ——

Nguyên lai là « mười năm » Tề Ngũ bản a.

Kia không sao.

Loại này một bài hát hai từ ngoạn pháp, chính là một thêm đầu mà thôi.

Tiên Ngu cùng Tôn Diệu Hỏa phát bài này Tề Ngũ bản « mười năm », đoán chừng là lấy lòng tề nhân âm nhạc thẩm mỹ.

Hay lại là quán rượu kia căn phòng.

Lăng Phong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn « mười năm hôm nay » Internet tuyên truyền, có chút sợ nói: "Hù chết bảo bảo, còn tưởng rằng là bị người độc nãi thành công đây."

"Ta cũng bị sợ hết hồn."

Trợ lý vỗ ngực một cái nói: "Cũng còn khá chỉ là « mười năm » Tề Ngũ bản, loại ngôn ngữ vốn nhỏ chúng, hơn nữa còn là như thể nhịp điệu, hướng chi đợi bài hát này phát hành cũng số mười rồi, một tháng đã qua 1 phần 3."

"Cái này là không phải trọng điểm."

Lăng Phong cười khở nói: "Nếu như là Tiệp Ngự lời nói, coi như hấn số mười phát bài hát, muốn cầm hạng nhất khúc mục đích, cũng tuyệt đối là nhẹ nhàng thoái mái sự tình."

Trợ lý: ". "

Loại cảm giác này hình dung như thế nào đây?

Giống như Tiệp Ngự cầm trong tay ba mươi một mét trường đao, đối Cửu Nguyệt mùa bóng bảng ca sĩ môn nói "Ta cho các người chạy trước ba mươi mét" như thế buồn cười.

Đáng chết, vẫn phải là chết.

"Trọng điểm là nhịp điệu như thế, không phải là một bài hát hai từ mà thôi, cho nên cái này kêu « ngày này sang năm » ca khúc, nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói không nên đoán bài hát mới."

Lăng Phong thở ra một hơi:

"Mọi người đối « mười năm » nhịp điệu đã rất quen thuộc, đối một từ, không có gì hay kinh hi, bất quá cân nhắc đến bài hát mới từ cũng là Tiệp Ngự sáng tác ."

Tiêu Trợ lý lại khẩn trương: "Sẽ như thế nào?"

Lăng Phong bật cười, an ủi: "Không sẽ như thế nào, đại khái tề nhân sẽ thích đi, cho nên « ngày này sang năm » bài hát này tối de vào trước 10 cũng không ngoài ý."

"Giống vậy nhịp điệu, chỉ là đối một ca từ, hơn nữa số mười mới trên xuống phát hành, còn có hi vọng vào trước 10?"

Trợ lý chắc lưỡi hít hà: "Nhất định chính là lừa gạt tiền!"

Ngoại trừ Tiệp Ngự, có mấy người dám nói mình đem cùng tháng đã phát hành ca khúc, lấy giống vậy nhịp điệu, chỉ là đối một ca từ hình thức phát hành lại kéo dài tới số mười trên xuống, kết quả còn có thể vào bài hát mới bảng trước 10?

Kia không phải gạt tiền sao?

Người thay quần áo khác, ta liền không nhận biết người?

Đây không chỉ là Lăng Phong cùng Tiêu Trợ lý tưởng pháp, cũng là ca đàn cùng với rộng lớn bạn trên mạng chung nhau ý tưởng.

Cho nên Tinh Mang lần này mặc dù làm tuyên truyền, nhưng ngoại giới thì cũng chẳng có gì đặc biệt phản hưởng.

Ngoài ra.

Ngay cả Tinh Mang nội bộ.

Ngô Dũng cũng không thể nào quan tâm « ngày này sang năm » phát hành công việc.

Công ty nguyện ý cho tuyên truyền, chỉ là cho Tiệp Ngự mặt bài, thuận tiện xem ở Tôn Diệu Hỏa bằng vào « mười năm » đại hỏa mặt mũi.

Tuyệt là không phải đối « ngày này sang năm » ôm bao lớn mong đợi.

Cùng « mười năm » như thế nhịp điệu, đôi một ca từ mà thôi, còn có thể lên trời rồi?

Mà ngay tại mọi người không rõ lắm quan tâm trong cuộc sống, thời gian bất tri bất giác đi tới số mười.

Rạng sáng mười hai giờ âm thanh cùng mười ngày trước không khác nhau gì cả.

Khô khan lại nhàm chán.

Bên ngoài trắng sáng cũng không có so với thường ngày càng viên.

Chỉ là ở ca sĩ Lãng Phong trong trí nhớ, một đêm kia tựa hồ phá lệ lạnh .

Vốn là Lãng Phong là 9 điểm đi ngủ.

Nhưng 11:30 thời điểm, hấn bỗng nhiên làm một ác mộng.

Hấn nằm mơ thấy chính mình rơi vào một cái ao cá bên trong, kết quả là lớn cỡ bàn tay Tiêu Ngự đường, lại thoát ra một cái kính khủng Sa Ngự, hung hăng cán về phía hấn!

Thử lạt!

Sa Ngự miệng to như chậu máu quá dọa người, hấn bị dọa sợ đến vãi cả linh hồn, trực tiếp bị thức tỉnh.

Thức tỉnh sau đó, Lãng Phong lên nhà cầu.

Đi nhà cầu xong trở lại, liên tưởng đến vừa mới cái kia đáng sợ ác mộng, Lãng Phong sứt rứt lại, mở ra trong nhà máy điều hòa không khí.

Sau đó, hấn ngồi vào trước máy vi tính.

Máy tính không có đóng, là mùa bóng bảng xếp hạng Logo, chính mình « Truy Mộng » còn vững vàng xếp ở vị trí thứ hai.

Máy tính không có đóng nguyên nhân, cũng là bởi vì Lãng Phong gần đây mỗi ngày đều muốn nhìn một chút chính mình bài danh.

"Nghe một chút bài hát đi."

Vừa mới mộng đem hấn sợ, ngược lại nhất thời bán hội không ngủ được, dứt khoát mở ra máy truyền tin.

Mà máy truyền tin hôm nay đề cử bài hát của được, bất ngờ chính là « ngày này sang năm » .

Lãng Phong lúc này mới nhớ tới, hôm nay là số mười.

Cũng chính là « ngày này sang năm » trên xuống thời gian.

Chương 368: Sinh thời gặp người lại xài hết toàn bộ vận khí

"Đúng dịp."

Lăng Phong lẩm bẫm một câu, tiện tay mang theo trong tay tai nghe, sau đó click phát ra.

Nếu như là không phải trên bảng danh sách bị Tiệp Ngự quân huấn một lớp, liền Lăng Phong cá nhân khẩu vị mà nói vẫn là rất thích « mười năm » bài hát này.

Mà bài hát này ngoại trừ Tề Ngữ bản, Lăng Phong dĩ nhiên muốn nghe một chút nhìn.

Chờ chút.

Lăng Phong bỗng nhiên đánh hơi được có cái gì không đúng.

Nếu như mình có loại ý nghĩ này, kia còn lại thích « mười năm » fan ca nhạc, có phải hay không là cũng có giống vậy ý tưởng?

Sự phát hiện này để cho Lăng Phong có chút hoảng hốt.

Kết quả là ở Lăng Phong sinh ra này chia sẻ tâm đồng lúc, bên tai xuất hiện một đạo tiếng hát, là cực kỳ thuần khiết Tề Ngữ:

"Nếu này một bó đèn treo trút xuống, hoặc là ta đã sẽ không tồn tại, cho dù người không yêu, cũng không cần tách ra ."

Lộp bộp.

Tâm trạng trầm xuống.

Lăng Phong hốt hoảng, sâu hơn mấy phần.

Rõ ràng còn là hết sức quen thuộc nhịp điệu, nhưng kèm theo Tề Ngữ phát âm ca từ, bài hát này lại để cho Lăng Phong cảm nhận được một loại xa lạ.

Tiếng hát vẫn còn tiếp tục:

"Nếu giờ khắc này ta lại nghiêm trọng si ngốc, căn bản không yêu cầu bị yêu, vĩnh viễn ở trên giường phát mộng, cuộc đời còn lại cũng sẽ không lại bị ai ."

Lăng Phong biểu tình nghiêm túc.

Vẻ này cảm giác xa lạ càng thêm mãnh liệt!

Hắn thậm chí đang hoài nghi, này thật hay lại là « mười năm » sao?

Không phải là đôi một ca từ sao .

Ca từ!

Ánh mắt của Lăng Phong bỗng nhiên trở nên nhọn, tử nhìn chòng chọc màn ảnh máy vi tính phía dưới chớp động ca từ, lúc này vừa lúc là điệp khúc

khúc nhạc dạo quá độ:

"Nhân chung quy cần phải dưỡng cảm sinh tồn, ta còn là lần nữa câu nguyên, tử như học được chịu đựng thất tình."

Lăng Phong sống lưng một chút xú cứng ngắc đi xuống.

Rõ ràng mở máy điều hòa không khí, hẳn lại cảm giác càng lạnh hơn.

Bên tai là « ngày này sang năm » điệp khúc, kia bộ phận cao trào thanh âm phảng phất Hàn Phong rót vào đầu hẳn bên trong, để cho hẳn như rót vào hàm băng:

"Ngày này sang năm khác lại muốn mất ngủ đệm giường cũng thay đổi."

"Nêu như có hạnh ngộ mặt hoặc ở đồng bạn tân hôn thịnh yên lo sợ không yên chờ đợi người xuất hiện."

"Ngày này sang năm, không thấy người một năm, ai chịu thay đổi, rời đi người 60 năm, chỉ mong có thể nhận được người con gái, Lâm Biệt cũng nghe được người nói tạm biệt."

Lăng Phong che kín đồ ngủ đơn bạc, muốn khóc lại không khóc nổi.

Không biết là bị bài hát này cảm động, còn là bởi vì cái gì những nguyên nhân khác.

Ngược lại ca khúc còn không có kết thúc, Lăng Phong cảm giác mình nhân nhanh không có.

Lăng Phong tâm tình bỗng nhiên có chút kích động.

Gạt người!

Tinh Mang gạt người!

Này căn bản là không phải sửa lại ca từ « mười năm » !

Đây rõ ràng là một bài hoàn toàn tiệm tân ca khúc, từ ý cảnh đến giọng hát thậm chí còn chủ đề biểu đạt cũng hoàn toàn bất đồng!

Nếu như nói hai bài hát có cái gì tối tương tự địa phương, cũng tuyệt đối là không phải nhịp điệu Phương Diện!

Mà là .

Giống vậy êm tai, giống vậy ưu tú!

Con cá này quá biến thái rồi!

Hắn rốt cuộc là làm sao làm được vẹn vẹn đôi cái ca từ sẽ để cho một ca khúc cũng trở nên khác biệt trời vực, thậm chí không kém chút nào nguyên bản?

Cái vấn đề này, ở ca khúc kết thúc, tựa hồ có câu trả lời.

"Ở có sống trong nháy mắt có thể gặp được đến người, lại xài hết toàn bộ vận khí, đến ngày hôm đó mới phát hiện, từng hô hấp quá không khí."

Lăng Phong bỗng nhiên không nóng nảy.

Thương cảm mà bất đắc dĩ đuôi câu ở cô độc trung kết thúc, nhạc đệm dư âm vẫn còn ở theo âm phù lượn lờ, Lăng Phong trong lúc nhất thời có chút ngây dại.

Hắn từ đầu chí cuối cũng không có phát hiện, chính mình máy điều hòa không khí mở là Lãng Phong.

Mà ở Lãng Phong tình cờ phát ra này thủ ca khúc đêm khuya, xác thực có rất nhiều người giống như Lãng Phong, từ đôi với « mười năm » yêu thích, yêu ai yêu tất cả như vậy mở ra cái này cái gọi là Tề Ngũ bản.

Đúng như Lãng Phong dự liệu.

Nhưng khi càng ngày càng nhiều nhân, bởi vì đủ loại nguyên nhân mà nghe xong Tề Ngũ bản « mười năm » thời điểm, mọi người bỗng nhiên đường kính nhất trí đứng lên:

Này là không phải Tề Ngũ bản « mười năm » !

Bài hát này chắc có nó tên mình, nó liền kêu « ngày này sang năm » !

Đến đây, ca khúc bình luận khu đã âm âm bao phủ.

Trong đó điểm đáng khen đệ nhất nhiệt đánh giá chính là:

"Đều nói Tiệp Ngự là chơi đùa Soạn nhạc cao thủ,

Thiếu chút nữa đã quên rồi Tiệp Ngự viết chữ cũng là cha cấp tồn tại!"

Phía sau nhiệt đánh giá, càng là đủ loại khen ngợi.

"Ta thiên, 【 ở có sông trong nháy mắt có thể gặp được đến người, lại xài hết toàn bộ vận khí 】 , ta cũng cho ca khúc làm quá từ, nhưng ta mẹ nó té bào não tử không chút tạp chất cũng không viết ra được loại này từ!"

"Ta nghe « mười năm » thời điểm không khóc, nghe bài này thời điểm, khóc ào ào."

"Mở ra bài hát này trước, ta đã cho ta sẽ lãng tai một lần « mười năm » , sau khi nghe xong ta mới ý thức tới ta nghe là « ngày này sang năm » ."

"Cái người cho rằng « ngày này sang năm » so với « mười năm » dễ nghe hơn!"

"Cá nhân khẩu vị không có nghĩa là đại chúng khẩu vị, hai bài hát không có chia cao thấp, không đồng ý cảnh, bất đồng xuất sắc."

"Ai có thể nghĩ tới Tiệp Ngự chỉ là đôi một ca từ, là có thể chính ra thủ khác nhau hoàn toàn ca khúc!"

"Ta rõ ràng không thích nghe Tề Ngũ bài hát, nhưng « ngày này sang năm » làm sao lại thành ngoại lệ?"

"Ta nghe hiểu biết lơ mơ, phối hợp ca từ ăn, cảm giác cả người cũng say rồi."

" "

Cùng lúc đó.

Một ít đủ trong đám người, cũng ở đây nóng bỏng thảo luận:

"Đi nhanh nghe « ngày này sang năm » ! Mẹ ta nha, nguyên lai bài hát này dễ nghe như vậy!"

"Người nói là chúng ta Tề Ngũ bản « mười năm » ? Bài hát này bình thường thôi, ta nghe đến không có cảm giác."

"Nghe nghe xem đi, đọi một mình người thật là thom. "

"Trước đôi vị này tiêu khúc cha vô cảm, dù là người chung quanh thổi bạo nổ hẳn cũng cảm thấy nói quá sự thật, khả năng là bởi vì ta từ nhỏ đến lớn chỉ nghe Tề Ngữ bài hát nguyên nhân, hôm nay nghe bài này « ngày này sang năm » ta mới hiểu được, Tiệp Ngự là thực sự ngu phê!"

"A a a a thật sự muốn Tiệp Ngự ra lại vài bài Tề Ngữ bài hát!"

"Tiệp Ngự lúc trước cũng có Tề Ngữ bài hát, « Xử Xử Vấn » a."

"Còn có « thích người » đúng không, tác từ tác khúc đều là hẳn."

"Ngoạ tào, này hai thủ là Tiệp Ngự viết? Ta còn tưởng rằng là chúng ta tề nhân bài hát đây!"

"Chúng ta tề nhân hát mà thôi, Tiệp Ngự Tề Ngữ bài hát trình độ từ trước đến giờ không thấp, bài này « ngày này sang năm » càng là nổ chết các người đám này không nghe tiếng phổ thông ca khúc."

"Khụ, ta đã trở về, thật là thom."

" "

Mười ngày trước được hết thầy, tựa hồ tái diễn.

Phảng phất trở về lại « mười năm » mới vừa phát hành lúc như vậy, khắp nơi cũng ở thảo luận Tiệp Ngự bài hát mới.

Mà lần này người tham dự, ngoại trừ Tàn Sở, còn nhiều hơn vô số tề nhân! Bá bá bá!

Bộ lạc cùng Blog bên trên đại v môn lại bắt đầu cả đêm bê gạch rồi.

Người bình phẩm âm nhạc môn lại bắt đầu thức đêm làm bài rồi.

Mà Tiệp Ngự tên, là lại một lần nữa Hoa Lệ xoát bình.

Nguyên bản ca khúc kêu « mười năm » .

Nhưng mọi người từ khiếp sợ đến khiếp sợ đến đâu, chỉ dùng mười ngày.

Thông qua « ngày này sang năm » , mọi người lần đầu tiên thảo luận tới

Tiệp Ngự ca từ cường độ, lớn hơn mọi người thảo luận Tiệp Ngự Soạn nhạc cường độ!

Đương nhiên.

Chiều nay rất nhiều người đem mình cá tính ký tên đổi thành "Sinh thời gặp người lại xài hết toàn bộ vận khí" loại chuyện nhỏ này cũng không cần nhắc lại.

Ồ « ngày này sang năm » theo ca từ cùng ca sĩ phát âm sửa đổi mà mang đến to lớn rung động trước mặt, đây chỉ là một góc băng sơn.

Chương 369: 2 bài hát liên lạc

Thảo luận « ngày này sang năm » quá nhiều người.

Thậm chí có nhân cảm thấy « ngày này sang năm » so với tiếng phổ thông bản dễ nghe hơn!

Kết quả càng có khuynh hướng thích « mười năm » fan không vui.

Hai bên mơ hồ có chút đối lũy ý tứ.

Mà lớn hơn náo nhiệt, là từ này khuya khoắt, rất nhiều Tác Từ Nhân kết quả bắt đầu.

Là, « ngày này sang năm » chỉ là ca từ cùng với phát biểu biến hóa liên đới thành tân sinh mệnh lực là tất cả nhân bất ngờ.

Mà ngôn ngữ biến hóa đối ca khúc ảnh hưởng liên quan đến góc độ chuyên nghiệp, người bình thường có thể thấy tối trực quan biến hóa, chính là ca từ!

Ca từ, đây là Tác Từ Nhân chuyên nghiệp lĩnh vực a!

Là lấy, rất nhiều Tác Từ Nhân không biết là ôm cộ nhiệt độ hay là sùng bái Tiên Ngự viết lời năng lực tâm tư, bắt đầu đối « mười năm » phân tích.

Trong đó, lấy một cái Tác Từ Nhân như vậy lời mở đầu, thu hút sự chú ý của người khác nhất:

"Mọi người khả năng chẳng qua là cảm thấy « ngày này sang năm » sửa lại ca từ cùng phát biểu sau đó cùng nguyên bản có cự khác nhiều, lại có rất ít người phát hiện Tiên Ngự viết bản mới bản ca từ chân chính mưu đồ!"

Cái này Tác Từ Nhân kêu 【 Thỏ Nhị chủ 】 .

Thỏ Nhị tại hành nghiệp nội, coi như là một đường Tác Từ Nhân, thậm chí thay một vị Ca Vương, cùng một vị Ca Hậu làm quá từ, đánh giá cũng không tệ.

Mà hôm nay theo « ngày này sang năm » phát hành, Thỏ Nhị lại cũng bại lộ chính mình con cú mèo thân phận, không nhin được đi ra nói đứng lên.

Kết quả hẳn một phát nói, quả nhiên đưa tới hẳn fan, cùng với rất nhiều bạn trên mạng chú ý:

"Tiên Ngự chân chính mưu đồ?"

"Có ý gì?"

"Hai bài hát giữa có liên hệ gì?"

"Thỏ Nhị lão sư cảm thấy kia bài hát viết tốt hơn?"

"Nói mau nói mau, ngồi chờ Thỏ Nhị lão sư giải thích."

"Thỏ Nhị lão sư hơn nửa đêm không ngủ, ngồi xôm Tiệp Ngự lão sư « ngày này sang năm » ?"

"Ha ha ha ha, Thỏ Nhị lão sư một năm trước liền chú ý Tiệp Ngự, chỉ là Tiệp Ngự ai cũng không trở về quan mà thôi, mọi người đều biết, tam bạn gay là vĩnh hằng bế hoàn."

" "

Thỏ Nhị hỏi phục một người trong đó suy đoán hai bài hát có liên hệ gì bạn trên mạng: "Người phát hiện điếm mù."

Cái gì điếm mù?

Người ngược lại là nói a!

Đám bạn trên mạng không dần nổi.

Bởi vì Thỏ Nhị là nghề Tác Từ Nhân, nghiệp giới địa vị rất cao, cho nên lời nói của hắn, mọi người sẽ chú ý, danh người nói chuyện luôn là còn có lực tin tưởng và nghe theo.

Thỏ Nhị không có tiếp tục vòng vo, phát thiên trường văn giải thích:

【 bỏ qua một bên còn lại không nói, dưới đây là ta thử từ ca từ nội dung cùng với muốn biểu đạt tình cảm, truyền đạt tư tưởng tới phân tích.

Nói trước « ngày này sang năm » .

Bài hát này viết là một cái thất tình người đang ban đêm mất ngủ mà trần trọc trở mình, khó mà ức chế đau buồn để cho hắn suy nghĩ lung tung, ở thất tình trong ao đầm khổ khổ giãy giụa.

Hắn ngay từ đầu nghĩ đến nếu như trên trần nhà đèn treo tại hắn thất tình trước đem hắn đập chết, vậy hắn cũng không cần chịu đựng nang rời đi thống khổ; tiếp lấy hắn lại nghĩ đến chính mình không có chết lời nói biến thành si ngọc cũng rất tốt, như vậy ít nhất đối yêu cũng sẽ không có cảm giác, không cần giống bây giờ thông khổ như vậy.

Đêm dài đằng đẵng, vô ý tưởng của số ở trong đầu hắn quanh quẩn, hắn cảm thấy không thể tiếp tục như vậy, phải học dừng cảm đối mặt thất tình; vì vậy hắn thử kích lệ chính mình chính mình ngày này sang năm không muốn mất ngủ, ngủ tại người bên cạnh đều rời đi, đêm giường cũng nên đã đổi .

Suy nghĩ một chút, hắn lại rơi vào tình cảm vòng xoáy, đột nhiên không nỡ bỏ thay đổi, đột nhiên còn muốn gặp mặt lại; thậm chí nghĩ đến 60 năm sau, nghĩ đến trước khi chết, còn muốn tạm biệt một mặt.

Các người phát hiện đi, « ngày này sang năm » viết thất tình thống khổ, nhưng toàn bộ từ gần có một cái cùng thống khổ liên quan từ.

Tiệp Ngự không có trực tiếp viết nhân vật nội tâm là như thế nào như thế nào thống khổ, mà là lấy đệ nhất thị giác hư cấu ra mấy cái sinh hoạt cảnh tượng:

Bị đèn treo đập, thay đổi si ngọc, ở khác nhân trong hôn lễ chạm mặt, 60 năm sau tạm biệt.

Hắn tỉ mỉ khắc họa một cái mắt ngủ thất tình người nội tâm biến hóa rất nhỏ, để cho những người nghe chính mình đại nhập trong đó, lãnh hội thất tình người đời nhiệm vụ đoạn khó gãy gãy giữa.

Nhìn thêm chút nữa « mười năm » .

Giống vậy viết thất tình, nhưng là sáng tác thủ pháp và muốn biểu đạt tình cảm với « ngày này sang năm » có khác biệt trời vực.

Cho nên mà « mười năm » ca xướng nhân vật chính .

Đó là với « ngày này sang năm » nhân vật chính nói chia tay người kia!

Đây là hai bài hát lớn nhất liên lạc,

Này là một đôi tình lữ song phương độc thoại!

Không tin chúng ta phân tích.

Ở « mười năm » chủ bài hát đoạn thứ nhất, nàng đang nói chia tay thời điểm mới phát hiện mình vẫn còn có chút khổ sở; nói tiếp giữa bọn họ dặt dặt tay giống như du lịch sinh hoạt, bất mãn có thể thỏa mãn nàng đối hướng tới, nàng muốn theo đuổi càng cuộc sống thoải mái; sau đó tỉnh táo, lý trí địa khuyên giải, nếu không thể lưu lại, rời đi cũng khó tránh khỏi sẽ rơi lệ, vậy thì hương thụ này một khắc cuối cùng vẫn còn tồn tại tình cảm liên lạc đi.

Đi vào điệp khúc, vị này nhân vật chính càng là lý tính giống như chưa từng yêu như thế, lấy chia tay lúc ấy vì thời gian tiết điểm, tưởng tượng mười năm trước cùng mười năm sau chuyện phát sinh.

Mười năm trước ai cũng không nhận biết ai, còn là không phải như thế đi tới hôm nay, mười năm sau đó cứ việc chúng ta đã chia tay, dù sao từng quen biết một trận, gặp mặt vẫn là có thể lễ phép thăm hỏi sức khỏe. Yêu thì như thế nào, tóm lại một câu 'Tình nhân cuối cùng khó tránh khỏi trở thành bằng hữu '. Biết bao tàn khóc, nhưng là biết bao khách quan, đối mặt như vậy khuyên nhủ, gần như không lời chống đỡ, không giữ cho đôi phương bất kỳ vẫn hồi không gian, phẳng phất bị thương lý do cũng không có.

Một câu cuối cùng 'Nước mắt của ta không vì ngươi mà chảy, cũng vì người khác mà chảy '. Luôn sẽ có nhân theo ta yêu nhau, sau đó rời đi, chỉ bất quá vừa lúc là ngươi mà thôi, không đặc biệt gì, không đáng giá gì lưu luyến, đối với lần này ngươi có thể nói là nhìn thấu qua, cũng có thể nói là lý trí tỉnh táo được gần như chết lặng.

Bài này « ngày này sang năm » ở thất tình thống khổ trong vực sâu càng lún càng sâu, « mười năm » chính là tại lý trí tỉnh táo khuyên giải; « ngày này sang năm » dùng cố sự kể lể cảm tình, « mười năm » là trọng đang nói lý phân tích; « ngày này sang năm » biểu đạt trực tiếp hơn, những người nghe chỉ cần đại nhập trong đó liền có thể cảm động lây thứ tình cảm đó, mà « mười năm » chính là yêu cầu càng nhiều suy nghĩ cùng suy nghĩ.

Nếu như ta suy đoán thành lập lời nói, như vậy hai bài hát chính là ở hô ứng lẫn nhau, là nội tâm của Tiện Ngư cảm tính một mặt cùng lý tính một mặt đối thoại.

Ngươi còn hỏi kia bài hát tốt hơn sao?

Ta không phải cố ý đánh Thái Cực, ta chỉ là muốn nói cho mọi người, này hai bài hát rốt cuộc vậy một thủ viết tốt hơn, quyết định bởi người tính cách là nghiêng về kia một thủ ca khúc nhân vật chính, mà ở nhân sinh không cùng giai đoạn, người có lẽ cũng sẽ có bất đồng câu trả lời.】

Cái này giải độc thoáng cái cho những người nghe mở ra một cánh cửa khác!

Trước những thứ kia tranh cãi kia bài hát vừa vặn bạn trên mạng cũng không tiếp tục cãi cọ.

Từ nơi này giải độc đến xem, tranh cãi là không có ý nghĩa.

"Ta đi, nguyên lai hai bài hát, là này đôi tình nhân bất đồng góc độ?"

"Nguyên lai là như vậy! Ta liền nói, nghe ca nhạc thời điểm, luôn cảm giác hai bài hát có liên hệ gì."

"Thích câu này 【Tiện Ngư lý tính một mặt cùng cảm tính một mặt đang đối thoại】, hiểu ra!"

"Mở miệng chính là lão đọc hiểu, ta vốn là muốn nói Thỏ Nhị lão sư thiên văn chương này có phải hay không là quá đáng giải độc rồi, nhưng Thông Thiên nhìn một chút tới lại cảm thấy rất có sức thuyết phục, không hổ là viết Từ Nhân nào động."

"Bùng tình đại ngộ, nguyên lai là như vậy, Tiện Ngư quá mạnh mẽ đi!"

"A cấp, nghe ca nhạc ta làm sao sẽ nghĩ nhiều như vậy, ta chỉ biết nói: Ngưu phê!"

"Thực ra Tôn Diệu Hỏa cũng ám hiệu, nói « ngày này sang năm » là « mười năm » tác phẩm hai tập."

" "

Lúc này có người ở bình luận khu truy hỏi Thỏ Nhị, đánh giá như thế nào Tiện Ngư viết lời trình độ.

Thỏ Nhị trả lời một câu lời nói, có chút nhỏ hài hước:

"Để cho rất nhiều Tác Từ Nhân cả đêm ngủ không yên giấc trình độ."

Ừ?

Đây chính là người cái điểm này còn đang tu tiên nguyên nhân?

---

ps: Câu nói sau cùng cũng đưa cho chuẩn bị tu tiên mọi người ~ hôm nay viết hơn mười ngàn tự, mặc dù bị mọi người đuổi theo nhờ nước bọt lâu như vậy được ngắn nhỏ vô lực thủy bạch, nhưng xem ở cuối tháng phân thượng hay lại là yêu cầu một phiếu cuối tháng! !

Ngoài ra cảm tạ 【Thỏ Nhị chủ】 đại lão minh chủ! Hôn gió! biu! Tăng thêm tháng sau đến, tháng này thiếu càng hơi nhiều, đại lão trước tha mạng

Chương 370: Tổ chim bị phá vô hoàn trứng

Mặc dù mang một ít hài hước cùng tự giễu ý tứ, bất quá Thỏ Nhị câu này "Để cho rất nhiều Tác Từ Nhân cả đêm ngủ không yên giấc trình độ" ở ý nào đó mà nói nhưng là sự thật, xác thực có rất nhiều Tác Từ Nhân có chút bị đả kích ——

Lại nói người Tiện Ngư là không phải Người viết ca khúc sao?

Theo chúng ta viết lời cướp cái gì chén cơm?

Sao cứ như vậy không làm việc đảng hoàng đâu rồi, nếu như Người viết ca khúc cũng giống như người vậy, chúng ta đám này viết chữ có phải hay không là nên về hưu?

Còn là nói chúng ta viết lời cũng nên học một ít Soạn nhạc?

Với người Tiện Ngư như thế đi một cái văn võ song toàn đường đi?

Không phải ai đều giống như người Tiện Ngư như thế yêu nghiệt, phải biết cho dù là rất nhiều khúc phụ, nên như là nhịp điệu yêu cầu phổ từ, cũng vẫn còn cần hợp tác lâu dài Tác Từ Nhân hỗ trợ.

Có thể Tiện Ngư không cần!

Hơn nữa Tiện Ngư còn là không phải cái loại này rõ ràng viết chữ trình độ không được, vẫn còn giữ vững cho mình bài hát phổ từ một loại kia Người viết ca khúc.

Hắn ca từ thậm chí tốt đến mức để cho rất nhiều chuyên nghiệp Tác Từ Nhân cũng tự ti!

Cái gì "Sinh thời gặp người lại xài hết ta toàn bộ vận khí", người bình thường viết ra giá từ?

Mấu chốt Tiện Ngư mỗi lần cũng làm như vậy.

Hắn mỗi một lần ca từ, đều cùng bài hát rất dán vào.

Thậm chí từ hắn Tác phẩm đầu tay « Sinh Như Hạ Hoa » bắt đầu, cũng đã lấy một câu "Sinh Như Hạ Hoa chi sáng lạng, tử như Thu Diệp chi tĩnh mỹ" mở ra chính mình danh ngôn con đường ——

Đương nhiên « Sinh Như Hạ Hoa » ca từ bên trong không có nửa câu sau.

Vì để cho những người nghe càng hiểu hơn ý cảnh, nửa câu sau là Tiện Ngư chính mình cho Soạn nhạc viết lời tuyên truyền thời điểm cố ý chú thích.

Tới « Hồng Môn Côi » thời kỳ.

Tiện Ngư lại trực tiếp viết ra "Không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao, bị có khuynh hướng thích cũng không có sợ hãi" như vậy kinh điển ca từ.

Câu này ca từ đến nay còn bị thích hoặc là không thích bài hát này hiện đại các thanh niên lập đi lập lại trích dẫn, thậm chí trở thành vô số người cá tính ký tên cùng với bị người thứ ba nhúng tay vào mà đưa đến sau khi chia tay thường thường treo ở mép làm bảo bối châm ngôn.

Cái này cũng chưa tính Tiệp Ngự những thứ kia sức ảnh hưởng lần nhất cấp, nhưng cũng phi thường xuất sắc ca từ!

Cho nên rất nhiều Tác Từ Nhân mới có thể buồn rầu.

Là không phải có câu cách ngôn ấy ư, không nên dùng người hứng thú khiêu chiến ta chuyên nghiệp.

Tiệp Ngự chuyên nghiệp rõ ràng là Soạn nhạc, kết quả hiện ra viết lời năng lực lại gần như có thể đập chết vô số Tác Từ Nhân chén cơm.

Lúc này.

Đối với Tác Từ Nhân môn mà nói, lớn nhất an ủi đại khái chính là, Người viết ca khúc trung giống như Tiệp Ngự như vậy sẽ sáng tác bài hát lác đác không có mấy.

Mà ở bộ lạc Blog cùng với các đại trên diễn đàn.

Theo mọi người đối « ngày này sang năm » chú ý, sự tình dần dần phát triển thành ngoại giới đối với Tiệp Ngự quá đi những..kia ca từ tập thể thức thảo luận.

"Suy nghĩ kỹ một chút, Tiệp Ngự phát hành những thứ này bài hát, mỗi bài hát ca từ đều rất tốt, tỷ như « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » ca từ, ca từ chủ đề sẽ để cho ta thích không được."

"Có thể một khúc hai từ cách không đối thoại quả thật tao."

"Là không phải tất cả mọi người đều có thể làm như thế, bằng không mọi người liền dứt khoát căn cứ một cái nhịp điệu viết nhiều mấy cái phiên bản ca từ được rồi, cũng liền Tiệp Ngự có thể thay đổi cái ca từ sẽ để cho mọi người đem Tề Ngữ bản « mười năm » một lần nữa."

"Dù là Tiệp Ngự cũng không dám thường thường làm như vậy đi, một bài hát hai từ, cũng đều có thể hỏa, loại tình huống này rất hiếm thấy."

"Thỏ Nhị lão sư đánh giá đã gián tiếp chứng minh Tiệp Ngự viết lời có nhiều chuyên nghiệp."

" "

Ngoại giới đối Tiệp Ngự viết lời mới có thể sớm có nghị luận, mà lần này càng giống như là lên men hồi lâu sau một lần bùng nổ.

Nhưng phải nói buồn bực nhất, thực ra là không phải Tác Từ Nhân, dù sao Tiệp Ngự chỉ có một, tuyệt đại đa số Người viết ca khúc vẫn yêu cầu chuyên nghiệp viết lời.

Mà tham dự Cửu Nguyệt mùa bóng tranh âm nhạc mọi người, đối mặt nhưng là hai cái Tiệp Ngự!

Sẽ dùng mấy giờ, « ngày này sang năm » lượng liền trực tiếp đột phá một triệu đại quan, trực tiếp sát tiền rồi mùa bóng bảng trước 10!

Mà khi thời gian đến ngày thứ 2.

Mùa bóng bằng bài danh thứ năm vị kia tên họ không rõ Người viết ca khúc mỹ tư tư thức dậy, chỉ cảm thấy tối hôm qua ngủ tặc hương, có thể nói là thân thanh khí sáng.

Mặc dù hấn tác phẩm chỉ xếp hạng năm, nhưng công ty đòi bài hát này dự trừ, nhưng thật ra là vào trước 10.

Đên thứ năm, đó là kiếm lớn.

Nhưng khi hấn thấy mùa bóng bằng bài danh lúc, biểu tình nhưng trong nháy mắt đọng lại.

Thế nào ta thứ sáu rồi hả?

Hấn sừng sốt chùng mấy giây, mới luống cuống tay chân tìm nguyên nhân, mà ở ba giây sau đó, chân tướng đã miêu tả sinh động.

Là Tiện Ngư « mười năm » Tề Ngữ bản ở trên xuống.

Bài hát này sửa lại cái ca từ, đổi cái tên là « ngày này sang năm » quần áo, lại trong một đêm vọt tới tên thứ tư, đem mình cùng nguyên lai đệ tứ nhất lên chen lẫn đi xuống!

"Một mình hấn chiếm Top 5 hai chỗ? Những người nghe đều là nhân ngọc nhiều tiền! ?"

Người này gần như tức miệng mắng to, trên tay cũng không dừng lại, liền vội vàng mở ra « ngày này sang năm » thử nghe qua một lần.

Nghe xong, hấn ngậm miệng.

Bài hát này .

Liền như vậy, ngọc có thể là chính mình.

Lại sau đó, không có hảo ý ánh mắt nhìn về phía xếp hạng « mười năm » bên dưới toàn bộ ca khúc, vị này tên họ không rõ Người viết ca khúc lộ ra một vết sáng khoái nụ cười.

Tổ chim bị phá, an có hoàn trứng.

Bách khoa giải thích nói, những lời này bình thường tỷ dụ ở tập thể gặp họa thời điểm, thân thể hoặc bộ phận thường thường cũng không thể bảo toàn.

Thông tục điểm giải thích chính là, đều phải chết.

Mà sinh ra tương tự tâm tình, còn rất nhiều giống như hấn cùng thời kỳ âm nhạc nhân.

Về phần xếp hạng thứ 2 Lăng Phong, bởi vì ban đêm nghe xong bài hát thì có chuẩn bị tâm tư, ngày thứ 2 thấy cái kết quả này lúc, phản mà không có quá đáng khổ sở cùng buồn rầu, chỉ là tối hôm qua cảm lạnh đưa đến hôm nay có chút nhỏ cảm mạo.

Đã sớm nên minh bạch, đây chính là Tiện Ngư a.

Trên xuống thì như thế nào?

Một khúc hai từ thì như thế nào?

Còn không phải cùng dạng một trận giết lung tung.

Cho đến ngày 14 tháng 9, « ngày này sang năm » lấy sáu trăm vạn lượng xếp hạng mùa bóng bằng hạng nhì, kỳ hạ toàn bộ cùng thời kỳ ca khúc đồng loạt giảm xuống một trung đội danh, tràng này huyết ngược mới cuối cùng kết thúc.

Mà tràng huyết ngược phía sau, nhưng là giới âm nhạc chỉ ngư chứng triệu chứng tiên một bước trở nên ác liệt.

Đương nhiên.

Tinh Mang nội bộ, cũng thiếu không được phát ra mấy tiếng đến từ mấy cái khác tầng lầu Soạn nhạc các đồng nghiệp kêu lên:

"Này cũng đi?"

"Dùng một khúc hai từ, đồng thời chế phách trước hai gã?"

"Ai mẹ nó còn dám nói Tôn Diệu Hỏa bung không hông?"

"Đừng nói Tôn Diệu Hỏa trình độ cũng không tệ lắm, liên mẹ nó là một con heo, Tiện Ngư cũng có thể dẫn hân trời cao đi!"

"Cũng không thể nói như vậy, Tôn Diệu Hỏa có thể hát Tề Ngũ là ta không nghĩ tới, công ty sẽ hát Tề Ngũ ca sĩ cũng không nhiều."

"Ta sao cảm giác, Tôn Diệu Hỏa đây là muốn bay vào một đường tiết tấu?"

"Cùng một cái mùa bóng, nhận làm hết hạng nhất hạng nhì, này lý lịch đủ Tôn Diệu Hỏa thôi vài năm thật sao!"

"Trước còn lo lắng lâu chín có thể hay không hoàn thành công ty nhiệm vụ, bây giờ còn là suy nghĩ một chút chúng ta chính mình đi, hậm mộ nước mắt từ trong miệng chảy ra."

" "

Đại khái chỉ có hiểu rõ nhất Lâm Uyên thực lực người đại diện Kim Mộc đối với lần này cảm thấy không ngạc nhiên chút nào, hân nhìn bảng danh sách hạng nhất hạng nhì được hai bài hát lộ ra một nụ cười.

Không có so với cái này tốt hơn trở về phương thức.

Cái gọi là Vương Giả trở về, nếu như không như vậy đập chồng chất hài cốt, làm sao có thể Khí Thôn Sơn Hà.

---

ps: Cho mọi người đề cử một quyển rất đẹp mắt thư, « ta hiểu tâm biên chất » , giới thiệu tóm tắt tương đối dài, sẽ không chiếm mọi người thu lệ phí số chữ rồi, đặt ở trong lời nói, cảm thấy hứng thú có thể đi nhìn một chút.

Ngoài ra hôm nay là tháng này ngày cuối cùng, cầu nguyệt phiêu, quá hạn hủy bỏ rồi ~! !

Chương 371: Cái này cũng có thể mở ra ta

Tinh Mang, lầu chín Soạn nhạc bộ, đại biểu phòng làm việc.

Bị Kim Mộc đánh giá vì "Khí Thôn Sơn Hà" Lâm Uyên đang ở mừng không kể xiết chơi lấy một cái món đồ chơi đua xe ——

Này có thể là không phải phổ thông món đồ chơi đua xe.

Đây là một chiếc giống như Ma Phương như vậy có thể biến hình món đồ chơi đua xe, chỉ cần hơi chút xếp là có thể biến thân thành người máy.

Chỉ thấy Lâm Uyên ngón tay linh hoạt lật qua lật lại món đồ chơi đua xe khớp xương, rất nhanh một cái uy vũ ngang ngược máy nhỏ nhân vừa ra đời.

Người máy mũ bảo hiểm nơi, Bào Mã Đẳng lóc lên, huyên khóc ép một cái. Về phần này món đồ chơi đua xe lấy ở đâu?

Đương nhiên là Tôn Diệu Hỏa đưa.

Lần trước Tôn Diệu Hỏa nghe Lâm Uyên nói mấy câu "Transformer", sau khi trở về lên tâm, ở trên mạng rồi tìm một phen tài liệu, cuối cùng không thu hoạch gì, chỉ có thể truy hỏi Lâm Uyên cái gọi là Transformer rốt cuộc là cái gì.

Lâm Uyên hơi chút giải thích một chút, sau đó Tôn Diệu Hỏa liền sai người ở Hàn Châu mua được cái này món đồ chơi.

Sáng sớm hôm nay, hắn cố ý đuôi tới công ty, đem lễ vật đưa đến Lâm Uyên trên tay.

Khoan hãy nói, lễ vật này, thật giống Transformer.

Mặc dù là không phải Đại Hoàng Phong, nhưng này món đồ chơi cùng Transformer thiết kế lý niệm là như thế.

"Huu!"

Lâm Uyên đem đồ chơi bày ra ở trên bàn làm việc, nhìn chăm chăm người máy, chót miệng hòa âm.

Tôn Diệu Hỏa thấy Lâm Uyên chơi đùa cao hứng, tâm tình cũng là rất là phấn chấn, xoa xoa tay nói: "Học đệ buổi tối có muốn hay không đi ta trong tiệm ăn bữa cơm, gần đây lại mới mở một cửa tiệm, chủ làm Yên Châu mỹ thực."

Lâm Uyên lưu luyến đưa ánh mắt từ người máy dời đến trên người Tôn Diệu Hỏa: "Yên Châu?"

"Ừm."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Này là không phải Yên Châu cũng muốn gia nhập thống nhất rồi mà, đến thời điểm nhất định là có không ít Yên Nhân tới bên này công việc, ta mở Yên Châu khẩu vị tiệm cơm, phỏng chừng sẽ có không tệ thị trường."

Lâm Uyên có chút động tâm, suy nghĩ một chút lại nói: "Ngày khác đi, buổi tối ta về nhà sớm, ngày mai còn muốn đi Studios."

Tôn Diệu Hỏa vội vàng nói: "Không có chuyện gì, muốn ăn cái gì tùy thời nói với ta, ta những thứ kia trong tiệm cái gì cũng có."

"Học trường mở rất nhiều tiệm a." Lâm Uyên kinh ngạc nói.

Tôn Diệu Hỏa khoát khoát tay: "Không nhiều không nhiều, cũng liên Tam gia quán lẩu, còn có Lục gia khẩu vị át chủ bài bất đồng tự điển món ăn tiệm cơm mà thôi, lần trước ta nghe Tiết Lương nói, học đệ đối thịt bò bít tết cũng có hứng thú, cho nên dự định sang năm liền mở một nhà chủ làm thịt bò bít tết mặt tiền cửa hàng, đến thời điểm học đệ tới ném thử một chút nhìn."

"Được!"

Lâm Uyên vui vẻ gật đầu một cái.

Lúc này, điện thoại của Tôn Diệu Hỏa vang lên, hắn nói tiếng xin lỗi, sau đó đi góc tường nhận một điện thoại.

Không biết đối phương nói cái gì, Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên kích động:

"Thật? Tìm ta Đại sứ hình tượng? ! Quá tốt! Ha ha ha ha ha Hàaa...! Cảm tạ người kéo tới Đại sứ hình tượng, buổi tối dẫn người đi ta trong tiệm ăn ăn ngon. Cái gì a, bót năm chục phần trăm còn chưa đủ? Người cho rằng là người là cha ta? Treo."

Nói xong, Tôn Diệu Hỏa cúp điện thoại, sau đó vui đập thẳng bấp đùi, trong miệng còn phát ra hanh hanh tức tức thanh âm.

"Học trường."

Lâm Uyên bất đắc dĩ nói: "Có thể hay không giống như ta, thành thực chững chạc một chút?"

Trong lúc nói chuyện.

Lần nữa bị Lâm Uyên xếp thành đua xe bộ dáng món đồ chơi, bánh xe ở bàn làm việc lăn lộn, cuối cùng đụng phải một chồng văn kiện, ngừng lại.

"."

Tôn Diệu Hỏa nhìn một chút món đồ chơi đua xe, lại nhìn một chút Lâm Uyên, cuối cùng yên lặng gật đầu một cái.

"Chuyện gì nhỉ?"

Lâm Uyên tiếp tục bát lộn lên đua xe.

Tôn Diệu Hỏa vui vẻ nói: "Đại sứ hình tượng, có một một đường nhãn hiệu tìm ta Đại sứ hình tượng, này là lần đầu tiên có một đường nhãn hiệu tìm ta Đại sứ hình tượng!"

"Chúc mừng học trường."

Lâm Uyên giờ lên đũa xe, nhìn nhanh chóng chuyển động bánh xe nói.

Rất hiển nhiên.

Bởi vì « mười năm » tiếng phổ thông bản cùng Tề Ngữ bản đồng thời phát lực, Tôn Diệu Hỏa hoàn toàn phát hỏa, bây giờ liền một đường Đại sứ hình tượng đều tìm tới môn.

Dùng Ngô Dũng lời nói chính là:

Này ba Tôn Diệu Hỏa danh tiếng quá lớn rồi, trước cuối năm phàm là còn có thể lại bạo nổ một lớp, một đường ca sĩ địa vị là có thể bắt vào tay.

Ngoài ra.

Bởi vì này hai bài hát uy lực, Lâm Uyên tiếng nhạc ngấm lại có một lớp không tệ phòng động.

Mà đến lúc này,

Thuộc về hai bài hát ảnh hưởng, còn không có hoàn toàn kết thúc.

Trên Internet.

Ngoại trừ liên quan tới « mười năm » một khúc hai từ thảo luận, còn sinh ra một cái tân Internet điểm nóng, cái này Internet điểm nóng bắt nguồn ở một vị võng hồng chủ nhân đối Cửu Nguyệt bài hát mới bảng xếp hạng trên chọc:

"Các người biết Tiệp Ngự Cửu Nguyệt tại sao phát hai bài hát sao?"

Bạn trên mạng đương nhiên được kỳ a, rồi rít ở bình luận khu nhấn lại truy hỏi, còn tưởng rằng hàng này có cái gì tân góc độ giải độc, giống như Thổ Nhị giải độc rồi Tiệp Ngự này hai bài hát ca từ như thế.

Kết quả hàng này lại nghiêm trang trả lời: "Bởi vì thứ 2 vị trí không phải ai cũng có thể ngồi!"

" "

Lần này bạn trên mạng từ trước đến giờ là một chút liền rõ ràng, mọi người thấy cái này chủ nhân trả lời sau cơ hồ là giây biết!

Đây rõ ràng là ở bên trong hàm Phí Dương vạn niên lão nhị a!

"Ha ha ha ha ha, người thật là xấu!"

"Tiệp Ngự: Người Lăng Phong xứng sao thứ 2?"

"Tiệp Ngự: Thủ hộ toàn thế giới tốt nhất Phí Dương."

"Này ba giải độc có lý có chứng cứ làm người ta tin phục, không sai, vì thủ hộ phí Ca Vương vạn niên lão nhị vị trí, Lâm Uyên cường ép đem Lăng Phong đuổi xuống rồi bài hát mới bảng thứ hai."

"Tiệp Ngự: Lão Nhị vị trí có thể không phải ai cũng có thể ngồi!"

"Tiệp Ngự: Trần Chí Vũ có thể, Phí Dương cũng được, người Lăng Phong còn kém một chút ý tứ."

"Nào có cái gì một khúc hai từ, đây rõ ràng là Tiệp Ngự đối vạn niên lão nhị đặc thù chiếu cố a!"

"Tiện Ngự đều là bị buộc, vì đem vạn niên lão nhị vị trí cho Phí Dương hoặc là Trần Chí Vũ dọn ra, hẳn chỉ có thể viết một bài « ngày này sang năm » chính mình cướp ghê sa lon. "

" "

Đám bạn trên mạng vâng chịu gây sự truyền thông, ở bình luận khu điên cuồng chơi đùa ngạnh, rất nhanh thuyết pháp này liền lan tràn đến rất nhiều diễn đàn, dẫn phát vô số bạn trên mạng theo gió.

Mọi người dĩ nhiên minh bạch Tiện Ngự là không phải cái ý này.

Nhưng không trọng yếu.

Ai kêu vạn niên lão nhị ngạnh, lại cùng chuyện này có liên lạc đây?

Mà theo càng ngày càng nhiều bạn trên mạng chơi đùa ngạnh, Trần Chí Vũ bình luận khu, không thể tránh khỏi xuất hiện rất nhiều Sa Điều bạn trên mạng.

Bất quá so sánh với Trần Chí Vũ bên này, Phí Dương đó mới là Sa Điều bạn trên mạng hội tụ trọng tai khu!

Dù sao mọi người đều biết, Trần Chí Vũ đã thành công truyền hóa, đem vạn niên lão nhị danh xưng, Thiên nhường cho Phí Dương.

Bây giờ là vạn niên lão nhị Đệ nhị mục đích Phí Dương thời đại!

"Ngự nói: Con thứ hai có thể ngươi tới ngòi."

"Phí Ca Vương, mặt bài!"

"Ta nguyện ngư ngươi song song bay!"

"Chờ một cái lại đôi!"

"Trần Chí Vũ làm ba lần vạn niên lão nhị, phí Ca Vương mới hai lần, một lần nữa liền viên mãn á!"

"Cảm nhận được Tiện Ngự thâm trầm yêu sao?"

" "

Giờ phút này Phí Dương chính ở bên ngoài làm động, lúc nghỉ dưỡng lúc này, dự định dây cót động tĩnh, cùng fan lẫn nhau động một cái, tùy ý liếc nhìn chính mình bình luận khu.

Kết quả nhìn một cái bình luận khu, Phí Dương trợn tròn mắt.

Dày đặc được bình luận, mỗi một trang trên đều là không đồng điệu khẩu, nhìn kỹ hồi lâu, tràn đầy trang đều viết bốn chữ "Vạn niên lão nhị" .

Không phải đâu?

Cái này cũng có thể mở ra ta?

Các ngươi vẫn chưa xong đúng không!

---

ps: Lại hiển tế một quyển sách, lần này là con của ta Lão Ma đồng sách mới, tên sách « ngày mai đạo Hỏa giả » , xuất sắc rồi tinh rồi mù, tối nay đỡ, có hứng thú có thể đi nhìn một chút, con ta tiểu Ma có Đại Đế phong thái!

Chương 372: Nằm gai nệm mật

Phí Dương không vui.

Ta không sĩ diện sao?

Trần Chí Vũ cầm vạn niên lão nhị đảo cũng không sao, dù sao đối với tay là Tiệp Ngư.

Huống chi Trần Chí Vũ cũng chỉ là một một đường, có thể chính mình không giống nhau, chính mình đầu gì là một cái Ca Vương a, hơn nữa còn là cái loại này đang nổi tiếng Ca Vương!

Ca Vương không thể nhục!

. Ngượng ngùng, chạy sai Studios rồi.

Ngược lại Phí Dương là khó chịu.

Bên cạnh trợ lý tự nhiên rất rõ bộ lạc bên trên xảy ra chuyện gì.

Hắn lừa gạt đến không nói với Phí Dương chính là sợ đối phương mất hứng, bây giờ thấy sự tình đã không gạt được, chỉ có thể an ủi:

"Phí ca không cần quá để ý bạn trên mạng buồn chán chơi đùa ngạnh, người tuổi trẻ bây giờ liền thích tới một bộ này, bọn họ không có ác ý gì."

"Hại."

Phí Dương nói: "Lần trước ca nhạc hội bị anti fan tức miệng mắng to ta đều không để ý, với đám này thích đùa bạn trên mạng so với cái gì tinh thần sức lực."

"Anti fan?"

Trợ lý bật cười: "Lần trước cái kia anti fan, sau chuyện này bị ngài, câu lưu chùng mấy ngày."

"Phi."

Phí Dương mắt trợn trắng, tức giận hừ một tiếng nói: "Đó là bởi vì hắn sau đó mắng người nhà ta —— ta chính là muốn thắng Tiệp Ngư một lần, để cho hắn cũng nếm thử một chút thứ 2 mùi vị."

"Được rồi."

Trợ lý dĩ nhiên biết Phí Dương tính khí ở Ca Vương bên trong đoán là không tệ, hắn chỉ là hòa hoãn một chút bầu không khí mà thôi: "Thực ra muốn thắng Tiệp Ngư cũng là không phải rất vây khốn chuyện khó, dù sao nhanh cuối năm."

Trợ lý có ý riêng nói.

Ánh mắt của Phí Dương có chút chột lóe: "Đúng nha, nhanh cuối năm."

Dùng trong vòng cách nói, cuối năm chính là nhạc đàn mỗi năm một lần nhạc đàn Chư Thần cuộc chiến!

Chư Thần cuộc chiến phi thường náo nhiệt.

Mỗi làm cái này thời điểm, cũng không thiếu được Ca Vương Ca Hậu cùng với khúc phụ môn kết quả.

Năm ngoài Tiệp Ngự lấy « mặt trời đỏ » tháo xuống hạng nhất khúc mục đích vòng nguyệt quế, không phục nhưng là có khối người, tuyệt cũng không chỉ có Phí Dương là bực bội muốn thắng trở về.

Cho nên.

Năm nay đây, Phí Dương làm đại thế Ca Vương, vẫn sẽ tham gia tràng này Chư Thần cuộc chiến!

Mà Tiệp Ngự Cửu Nguyệt liền bắt đầu trở về, điệu bộ này hiển nhiên cũng phải cần tham dự cuối năm Chư Thần cuộc chiến.

Đến thời điểm, Phí Dương cùng Tiệp Ngự, coi như lại đụng phải.

Nín một năm Phí Dương, có thể liền chỉ năm nay đây xoay mình lão Nhị đem ca xướng rồi.

"Như đã nói qua."

Trợ lý nhắc nhở: "Tiệp Ngự dám đem « mười năm » bài hát này đặt ở Cửu Nguyệt phát hành, mà là không phải cuối năm, nói rõ Tiệp Ngự có tự tin, cuối năm có thể xuất ra càng bài hát tốt!"

"Đây cũng là."

Ánh mắt của Phí Dương có chút ngưng trọng.

Đám bạn trên mạng vai diễn gọi hấn là tân vạn niên lão nhị, dưới tình huống như vậy, Phí Dương không thể nào không chú ý Tiệp Ngự.

Hướng chi « mười năm » như vậy hóa, kia sợ là không phải Tiệp Ngự bài hát, Phí Dương khẳng định cũng phải nghe một chút nhìn.

Hơn nữa gần đây còn toát ra một bài « ngày này sang năm » , cho tới Tiệp Ngự một người nhận làm hết trước 2, ở ca đàn danh tiếng nhất thời vô lưỡng.

Dù là một lòng muốn tìm Tiệp Ngự báo thù Phí Dương, không thừa nhận cũng không được « mười năm » bài hát này rất ưu tú.

Tên đối thủ này, không cho phép Phí Dương mảy may lười biếng.

"Trừ phi Tiệp Ngự không tham gia cuối năm Chư Thần cuộc chiến, phạm là hấn tham gia, xuất ra bài hát tất nhiên là cực tài nghệ cao!"

Trợ lý biểu tình rất nghiêm túc.

Phí Dương cắn răng: "Có năm ngoài giáo huấn, năm nay ta làm càng chuẩn bị chu đáo, trước thời hạn nửa năm liền bắt đầu chuẩn bị cuối năm ca khúc, chính là vì đánh nhau với hấn tràng này trận đánh ác liệt!"

Phí Ca Vương trừ trừ mẫn chí.

Trước thời hạn nửa năm liền bắt đầu chuẩn bị cuối năm bài hát, phần này nằm gai nếm mật quyết tâm có thể không phải người bình thường có thể

làm được.

Không đều nói Tiệp Ngự ca từ viết được không?

Vừa vận phí Ca Vương vì cuối năm chuẩn bị mới bài hát cũng là ca khúc dán vào, lại từ ý cảnh cao vô cùng, so với bài hát không sợ, so với từ lại càng không mang sợ!

Lâm Uyên cũng không biết phí Ca Vương đang ở nằm gai nệm mật, càng không biết phí Ca Vương có nhiều khát vọng làm cho mình cũng nếm thử một chút thứ 2 mùi vị.

Ngày 16 tháng 9.

Lâm Uyên đi tới « Hachikō » Studios.

Hắn đi tới Studios có hai nguyên nhân, nguyên nhân thứ nhất là « Hachikō » quay chụp tiến vào đuôi kỳ, điện Ảnh Nguyệt đây là có thể quay, Lâm Uyên cần muốn đến xem một chút.

Cái nguyên nhân thứ hai là, Dịch Thành Công bên này quay chụp gặp khó xử, có một tuồng kịch hẳn thế nào chụp đều bất mãn ý, vì thế liên lạc Lâm Uyên, biểu thị yêu cầu Lâm Uyên trợ giúp.

Cho nên Lâm Uyên tới.

Thấy Lâm Uyên, ánh mắt của Dịch Thành Công sáng lên, nhanh chóng chậm chậm đi tới: "Lâm Đại Biểu, ngươi có thể tính ra!"

Lâm Uyên đi thẳng vào vấn đề: "Kia màn diễn không tốt chụp?"

Dịch Thành Công xuất ra kịch bản, chỉ chỉ trong đó nhất đoạn: "Giáo thụ ngày này chuẩn bị đi trường học, nhưng không biết tại sao, bất công hôm nay biểu hiện có chút khác thường, tựa hồ không muốn để cho giáo thụ đi trường học, bình thường bất công không có như vậy dính nhân, cho nên giáo thụ có chút ngoài ý muốn, hẳn ngồi ở giao lộ chờ đợi xe lửa, lúc này bất công ngậm câu đi tới giáo thụ chân bên."

Lâm Uyên biết.

Tuồng vui này yêu cầu cầu cầu phối hợp.

Xác thực nói, là yêu cầu Nam Cực phối hợp.

Nam Cực là tuồng vui này trung xuất hiện trưởng thành cầu, vai diễn tỉ trọng không nhỏ.

Mà tuồng vui này chính là mượn động vật linh tính, biểu thị bất công mơ hồ biết trước chủ nhân khả năng gặp bất hạnh.

"Tha cầu chạy đến giáo thụ chân bên mới thôi, cũng không khó quay chụp, nhưng xe lửa sau khi đi, bất công sẽ cùng theo xe lửa chạy một khoảng cách, cuối cùng trở về lại hẳn mỗi ngày đều sẽ chờ đợi chủ nhân về nhà địa điểm, nơi này yêu cầu Nam Cực toát ra một ít tâm tình."

Nói đến đây, Dịch Thành Công lúng túng nói: "Ta có phải hay không là yêu cầu quá cao?"

Dưới tình huống bình thường, Dịch Thành Công là không có khả năng yêu cầu cao như vậy, ít nhất đối ngoài ra hai cái cầu, Dịch Thành Công cơ bản sẽ không cưỡng cầu.

Nhưng Nam Cực không giống nhau, con chó này quá linh.

Bởi vì này con chó linh tính, cho nên Dịch Thành Công không nhìn được nghĩ muốn đề cao đối Nam Cực yêu cầu, để cho tuồng vui này càng để ý.

"Ta thử một chút."

Lâm Uyên đi tới trước mặt Nam Cực, ngồi xổm người xuống, sờ một cái cầu suy nghĩ: "Người có thể lãnh hội tối thân chi nhân sắp rời bỏ người tâm tình sao?"

Nam Cực lè lưỡi, liếm một chút Lâm Uyên mu bàn tay.

"Ta biết rồi."

Lâm Uyên tùy hấn liếm, nội tâm gọi ra hệ thống, để cho hệ thống cho Nam Cực an bài một cái Ảnh Đế Dược Thủy.

Nam Cực chụp diễn tới nay, cũng chưa dùng qua Ảnh Đế Dược Thủy, bởi vì bản thân nó có thể diễn rất tốt.

Bất quá đối mặt độ khó tương đối khá cao vai diễn, Lâm Uyên cũng không có keo kiệt chút tiền này.

Nam Cực vẫn còn ở liếm.

Lâm Uyên không nhìn được nói: "Chụp xong liền có thể về nhà, Dao Dao cũng nhớ người rồi, ngày hôm trước còn lắm bầm nói cũng phải cấp người tắm chứ."

Nam Cực lắc lắc cái đuôi.

Lâm Uyên đứng lên nói: "Có thể chụp."

Dịch Thành Công đã thành thói quen Lâm Uyên coi cầu là nhân đối thoại phương thức, gật gật đầu nói: "Chúng ta đây chuẩn bị đi."

Đoàn kịch lúc này bắt đầu làm việc.

Sau đó đoàn kịch một lần nữa chứng kiến lâm. Druid. Uyên thực lực.

Trước luôn là chụp không tốt tuồng vui này Nam Cực, lạ thường phối hợp, thuận thuận lợi lợi hoàn thành tuồng vui này, làm Nam Cực nhìn chăm chú xa đi xe lửa mà có chút thời điểm hoảng hốt, thậm chí có mắt người vành mắt có chút nóng lên.

"Đừng khóc!"

Dịch Thành Công mắng: "Trứng gà đều cho các người đã ăn bao nhiêu rồi!"

Mọi người vốn là muốn khóc, nghe lời này, phốc xuy toàn bộ nở nụ cười.

Nguyên lai, bởi vì này bộ phim quá ngược, cho nên mọi người quay chụp đến phía sau, thường thường sẽ bị nội dung cốt truyện cảm động, sau đó khóc rồi tỉnh rồi mù.

Có lúc, mọi người một ngày có thể khóc chừng mấy hồi.

Mấy lần vừa khóc, từng cái con mắt liền sưng, đoàn kịch chỉ có thể cung cấp trứng gà cho đám người này nhạo nặn con mắt.

Kết quả đám người này ngược lại tốt.

Nắm trứng gà, con mắt không thể nào nhào nặn, chiều cô bóc vỏ trứng gà ăn trứng gà.

Có người dám cảm khái nói: "Bộ phim này vừa ra, là muốn máu chảy thành sông tiết tấu a."

Người bên cạnh rầy: "Có biết dùng hay không thành ngữ, vậy kêu là lệ chảy thành sông!"

Lâm Uyên chính là mắt thấy tuồng vui này cho hết thành, nội tâm mơ hồ có chút bị cuốn hút rồi, bởi vì bi thương mà đưa đến hơi đau răng.

---

ps: Liên còn dư lại hơn một canh giờ, nhìn xem có thể hay không cho tám vé tháng, trong khoảng cách một tên chỉ thiếu chút xíu nữa á..., tiếp tục tiến lên một tên liên còn dư lại bảng vé tháng 22 danh, ô bạch yêu cầu 2 ý chí! !

Chương 373: Đều là đồ ngọt gây họa

Kỳ quái, làm sao sẽ đau răng?

Lâm Uyên cảm thấy có chút buồn bực, bất quá cũng không nghĩ quá nhiều. Chụp xong vai diễn, Lâm Uyên chuẩn bị về nhà, phát hiện Nam Cự chính y theo rập khuôn đi theo chính mình.

Lâm Uyên sợ hết hồn: "Người theo ta làm gì?"

Dựa theo « Hachikō » nội dung cốt truyện, này có thể không phải là dấu hiệu tốt lành gì.

Nam Cự ngoan ngoãn ngoắc đuôi ba.

Lâm Uyên bất đắc dĩ, dứt khoát với đoàn kịch lên tiếng chào hỏi, mang theo Nam Cự về nhà.

Sáng sớm ngày mai đem Nam Cự rồi đưa đến đoàn kịch là được.

Cứ như vậy, Lâm Uyên ngồi xe về đến nhà.

Lúc này Lâm Dao đã tan học, đang ở nhà trung làm bài tập, cũng không biết giáo sư đại học bố trí cái gì bài tập, ngược lại Lâm Uyên cảm giác mình này muội muội học tập chăm chỉ sức lực, so với cấp ba hồi đó còn thịnh vượng. Bất quá theo cửa sổ thấy Nam Cự trở lại, Lâm Dao lại hiếm thấy để tay xuống trung bút, chủ động khai môn.

"Nam Cự!"

"Gâu gâu gâu!"

Nam Cự tham với con chó tựa như nhào tới ——

Được rồi, nó đúng là một con chó.

Lâm Uyên nhìn ngòi xồm người xuống, nghiêm túc vuốt ve cầu suy nghĩ Lâm Dao, không nhịn được nói: "Ta mỗi lần về nhà, người cũng không có nghênh đón ta."

"Người có Nam Cự dễ thương?"

"Ta mua cho người lòng đỏ trứng bơ."

"Nói tốt giống như người chưa ăn tựa như."

"Ta còn mua cho người ô mai vị quả đông lạnh."

"Ta thích trái táo vị, ô mai vị là người mình thích."

"Ta còn mua cho người học tập tài liệu."

"Điểm này là có chút cảm kích người rồi."

Lâm Dao suy nghĩ một chút, lưu luyến không rời từ trong túi xuất ra một bọc đường: "Đồng học cho bánh kẹo cưới."

"Người đồng học cũng kết hôn rồi?"

Lâm Dao biểu tình mặt mác một chút: "Thi được đệ nhất bánh kẹo cưới."

Lâm Uyên ngoài ý muốn: "Đệ nhất là không phải vẫn luôn là người sao?"

Lâm Dao là chính công học bá, ở trong trường học mỗi lần thi đều là số một, Lâm Uyên vẫn là lần đầu tiên thấy Lâm Dao cầm thứ hai.

Lâm Dao không lên tiếng.

Lâm Uyên cảm khái nói: "Ta còn không cầm lấy thứ 2 đâu rồi, một mực lấy đệ nhất, đều có người cảm thấy ta nhàm chán."

"Ta cũng là số một!"

Lâm Dao tức giận trợn mắt nhìn Lâm Uyên, tên hỗn đản này lão ca còn muốn châm chính mình tâm: "Chỉ cần ta nguyện ý, ta khẳng định vẫn là số một!"

"Vậy người lần này là không phải thứ 2?"

"Là thứ hai, đầu tiên là ta để cho nàng."

Nói đến đây, Lâm Dao bĩu môi nói: "Nàng mỗi lần cầm thứ 2 liền len lén trốn khóc, lo lắng cho mình toàn khoản học bổng vứt bỏ, nhưng đem thứ 2 nhường cho nàng sau đó ta cũng không có cảm thấy rất vui vẻ."

"Dĩ nhiên không sẽ khai tâm a."

Lâm Uyên cười cười nói: "Bởi vì người ở đồng tình nàng, nhưng không biết, nàng có lẽ cũng không cần người đồng tình, khả năng càng cần hơn người tôn trọng cùng toàn lực ủng hộ đi, nếu để cho nàng biết chân tướng, nàng có thể sẽ so với cầm thứ 2 còn khó hơn quá."

Lâm Dao lo âu: "Ta đây có nên nói cho biết hay không nàng chân tướng?"

Lâm Uyên lắc đầu một cái: "Như là đã để cho, nhường cho đi, lần kế không muốn lại như vậy thì tốt rồi."

Nói đến đây, Lâm Uyên bỗng nhiên có chút hiếu kỳ: "Cầm thứ nhì là tư vị gì nhi?"

"Ăn người đường."

Lâm Dao tức giận nói, mang theo Nam Cực vào nhà, trước khi nàng mới dừng một chút bước chân: "Người lần này không mượn rồi thứ 2 sao?"

Ừ?

Lâm Uyên sững sờ, còn giống như thực sự là.

Chính mình thật đúng là cầm thứ hai.

Nguyên lai đây chính là cảm cảm giác thứ hai?

Thật giống như cùng lấy đệ nhất cũng không khác nhau gì cả.

Đem đường đặt ở trong miệng nhai nhai, Lâm Uyên bỗng nhiên cảm giác, răng càng đau rồi.

Đau răng là không phải bệnh, đau thật muốn mệnh.

Lâm Uyên cho là đau răng chỉ là một lát sẽ hồi phục, nhưng rất nhanh hẳn liền phát hiện, đau răng càng ngày càng lợi hại, nhất là tại hán ăn mấy viên đường sau đó.

Lâm Uyên hỏi hệ thống: "Ta có phải hay không là trưởng sâu răng rồi hả?"
Hệ thống: ". "

Lâm Uyên đoán chừng ở hệ thống này cũng không chiếm được cái gì câu trả lời, dứt khoát đi tìm tỷ tỷ đưa chính mình bên trên bệnh viện nhìn một chút, kết quả tỷ tỷ làm thêm giờ không ở nhà.

"Ta đưa người đi đi."

Lâm Dao có chút bận tâm Lâm Uyên tình trạng,

Trực tiếp kéo Lâm Uyên, đón xe đi bệnh viện.

Cái điểm này, bệnh viện còn không quan môn.

Thầy thuốc hơi chút kiểm tra một chút, cười cười nói: "Không có gì đáng ngại, dài một viên sâu răng, yêu cầu nhỏ ra sao?"

"Yêu cầu!"

Lâm Dao biểu tình nghiêm túc nói.

Lâm Uyên có chút bận tâm: "Đau không?"

Lâm Uyên sợ đau, phi thường sợ đau, đây là vì khi còn bé thường thường bị bệnh chích duyên có, hẳn đối ông kim có chất mật bóng mờ.

Thầy thuốc cười nói: "Đánh thuốc mê là được."

Vốn là thầy thuốc là không có cái này kiên nhẫn, nhưng trước mắt hai huynh muội này, thật sự là để cho thầy thuốc không có tính khí, tựa hồ với này hai hài tử trao đổi, sẽ không nhịn được tâm bình khí hòa, cũng là kỳ quái.

"Còn phải chích?"

Lại phải nhổ răng lại phải chích, Lâm Uyên túng.

Nếu như có thể, hẳn nguyện ý dùng mười lần thứ 2 đem đổi lấy lần này nhổ răng không đau.

Lâm Dao lấy điện thoại di động ra bắt đầu ở trên mạng tra hỏi sâu răng loại tin tức: "Người nếu không nhổ răng, sau này sẽ còn đau."

"Vậy thì rút đi."

Lâm Uyên chỉ có thể nhận mệnh.

Mặc dù hẳn sợ đau, nhưng càng nghiêng về đau dài không bằng đau ngắn.

Lúc này, Lâm Uyên liền phá lệ khát vọng nhiệm vụ của mình sớm hoàn thành, hệ thống kia còn có một nhiệm vụ, chỉ cần hẳn hoàn thành nhiệm vụ, liền có thể thu được một cái khỏe mạnh thân thể.

Khỏe mạnh thân thể, khẳng định không hội trưởng sâu răng đi?

Mặc dù Lâm Uyên cũng minh bạch, sâu răng khẳng định là bởi vì mình yêu ăn đồ ngọt gây họa, nhưng nếu như không thể ăn đồ ngọt, còn sống còn có ý gì?

"Bắt đầu chích rồi."

Thầy thuốc nhìn Lâm Uyên vẻ mặt sợ hãi đáng vẻ, lại có nhiều chút không đành lòng, mà thầy thuốc lần trước không đành lòng, hay là ở cho một cái sáu tuổi tiêu hài tử nhìn răng thời điểm.

"Được."

Lâm Uyên thấy chết không sờn.

Lâm Dao lấy điện thoại di động ra hướng về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Người làm gì vậy?"

Lâm Dao chuyện đương nhiên nói: "Vỗ xuống tới."

Lâm Uyên: " ."

Hắn không tâm tình quản cái chuyện này.

Rất nhanh, đánh xong thuốc mê châm, Lâm Uyên cảm giác trong miệng thật giống như cảm giác không thể nào rõ ràng.

Thầy thuốc dùng một hệ liệt công cụ, đem Lâm Uyên mỗi cái răng cố định trụ: "Ta đếm tới ba, liền bắt đầu rút ra, người đừng sợ, không đau, đã thuốc mê không sai biệt lắm."

Miệng của Lâm Uyên mở ra, không có cách nào cách nói, chỉ có thể nháy mắt mấy cái.

"Dự bị, một ."

Thầy thuốc tay đột nhiên dùng sức, kết đạt đến một chút, Lâm Uyên cảm giác mình thật giống như thiếu cái gì, không hoàn chỉnh rồi.

Hắn trừng con mắt lớn, kinh ngạc nhìn thầy thuốc.

Nói tốt một, hai tam đây?

Người hai ba đây?

Lâm Dao cười ra âm thanh kỳ quái, cầm điện thoại di động quay chụp tay khẽ run.

"Bình thường là như vậy."

Thầy thuốc nói: "Một, hai ba là để cho bệnh người ta buông lỏng cảnh giác, ở ta đếm tới ba trước, người là tương đối không khẩn trương như vậy."

Lâm Uyên: " ."

Buổi tối hôm đó, Lâm Uyên nhớ rằng video bị truyền đến nhóm nhỏ bên trong, dẫn phát Hạ Phồn cùng Giản Dịch vô số cười nhạo.

Ngược lại là tỷ tỷ dường như an ủi mấy câu: "Buổi tối mời người ăn đường, không đúng, người thật giống như không ăn nổi, ta đây cùng đại Dao Dao ăn đi."

Lâm Uyên không muốn nói chuyện.

Mới vừa nhớ rằng, cũng không nói ra lời.

---

ps: Vì cảm giác gì ta một viết thường ngày, liền tựa như trí chướng? Khụ, tạm xem đi, sách này thường ngày rất ít, ô bạch cũng là thử tính luyện tập, chủ yếu là vì cho mọi người một cái thanh trừ sạch sẽ phiếu hàng tháng lý do, không muốn làm 2, muốn làm một, 21, yêu cầu một phiếu cuối tháng!

Chương 374: Bạch Mân Côi

Mặc dù đau răng trải qua rất không xong, nhưng cũng may Lâm Uyên ngày thứ 2 liền thoải mái hơn, chỉ là há mồm hơi tổn sức, ăn đồ ăn có chút ăn kiêng.

Vốn muốn đi Diệu Hỏa học trưởng quán lẩu ăn ăn uống uống, ý nghĩ như vậy cũng chỉ có thể tạm thời bỏ đi.

Dựa theo kia một, hai tam không đếm tới đầu thầy thuốc phân phó, Lâm Uyên hai ngày kế tiếp chỉ có thể ăn lưu thực hoặc là nửa lưu thực.

Lâm Uyên không có cố định khẩu vị, có thể tiếp nhận trọng cay, cũng có thể tiếp nhận hoàn toàn không món cay vật, chỉ cần ăn ngon là được, cho nên loại tình huống này thật cũng không để cho Lâm Uyên cảm thấy nhiều thống khổ.

"Su phụ, ngươi làm sao vậy?"

Chạy tới bên trên Soạn nhạc giờ học Lý Lệ Chất phát hiện Lâm Uyên che miệng, hướng chính mình khoát tay: "Ngày hôm qua nhờ răng, hôm nay không lên lớp."

"Như vậy a, vậy ngài chú ý nghỉ ngơi."

Lý Lệ Chất lo lắng nhìn một chút Lâm Uyên, quay đầu bỏ chạy đến cao tầng phòng ăn bên kia, nhờ cậy bình thường chỉ cho chủ tịch HĐQT đám người khai tiêu tảo đầu bếp cho Lâm Uyên làm tô mì, sau đó đến giờ cơm lại rất là vui vẻ chạy đến Lâm Uyên này, kêu Lâm Uyên đi phòng ăn ăn cơm, một bộ "Ta rất có hiếu tâm" bộ dáng.

Kết quả đến trưa, Lâm Uyên vừa tới phòng ăn ngồi xuống, liền nhận được một cú điện thoại.

Nguyên lai là Tôn Diệu Hỏa biết mình nhờ răng sự tình, cho nên lái xe đưa một cái chén cháo tới.

Vì vậy, Lâm Uyên ngồi vào thời khắc này phòng ăn, đối mặt đến bên trái Tôn Diệu Hỏa bung cháo, cùng bên phải Lý Lệ Chất bung mặt.

Kia trong cháo không biết tăng thêm bao nhiêu tốt nguyên liệu nấu ăn, nhìn cũng làm người ta có thèm ăn.

Này mặt càng là chống lại mỹ thực tiết mục ống kính đặc tả, hải sâm cái gì nửa lộ ra.

"Học đệ ."

"Su phụ ."

Nhìn gương mặt hai người, Lâm Uyên quyết định, đều ăn.

Dĩ nhiên không phải là bởi vì Lâm Uyên không nghĩ cô phụ 2 tâm ý người loại này lý do, thuận túy là Lâm Uyên tham ăn, hai phần ăn đều muốn.

Giống như ngoại giới đôi Tiệp Ngư trên chộc như thế:

Tiểu hài tử mới làm lựa chọn, mùa bóng bóng đệ nhất và mùa bóng bóng thứ 2 ta đều muốn.

Mặc dù giá là Lâm Uyên một mình ăn đến tròn vo, nhưng hấn lau miệng một khắc kia, vẫn là tương đối hài lòng.

Tôn Diệu Hỏa nhìn về phía Lâm Uyên: "Học đệ, ngươi phải thích ăn, ta ngày mai tiếp tục để cho người ta làm cho người."

Lý Lệ Chất có chút mất hứng nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa: "Su phụ ở phòng ăn ăn cũng giống như vậy, này bình thường đầu bếp chỉ cho cha ta cùng có hạn vài người nấu cơm, là phi thường lợi hại đầu bếp."

Ta là với su phụ tỏ một chút hiếu tâm.

Ngươi Tôn Diệu Hỏa cũng là đến biểu hiếu tâm?

Công ty lời đồn đãi quả nhiên không sai, Tôn Diệu Hỏa liếm lên su phụ đến, vậy kêu là một cái vô vi bất chí, thấy Tôn Diệu Hỏa điệu bộ này, những cái được gọi là kim bài bảo mẫu cũng hấn xấu hổ hạ cương.

Tôn Diệu Hỏa tự nhiên biết vị này công ty Tiểu công chúa.

Dựa theo Tôn Diệu Hỏa lúc trước tính cách, đã sớm liếm lên rồi, bất quá bây giờ Tôn Diệu Hỏa không giống nhau, hấn lại còn cãi cộ một câu:

"Ta bên này đầu bếp, cho Trung Châu kia Biên đại nhân vật làm qua cơm, ở ăn uống giới rất có tiếng tốt."

Lý Lệ Chất bất mãn: "Ngươi đưa tới cũng không tươi rồi."

Tôn Diệu Hỏa chỉ chỉ giữ ấm hộp cơm: "Đây là Sở nhân phát minh khóa tươi mới hộp giữ ấm, bên trong có điện, trên đường vẫn còn ở bảo, đưa tới đây khẩu vị mới vừa thật là hoàn mỹ!"

Loại này chi tiết nhỏ, ta Tôn Diệu Hỏa sẽ xem xét không tới?

Lý Lệ Chất: ". "

Hay lại là Lâm Uyên không nhìn được nói: "Học trưởng không cần khổ cực như vậy, ta mấy ngày nay ở phòng ăn ăn là được, quay đầu đi ngươi trong tiệm, ngoài ra ngươi ngày mai được tới công ty một chuyến, ta có chuyện nói cho ngươi."

"Được, ta đây đi làm việc trước, học đệ chú ý nghỉ ngơi."

Lâm Uyên đều nói như vậy, Tôn Diệu Hỏa tự nhiên không khăng khăng nữa.

Tiếp tục cùng Tinh Mang Tiểu công chúa tranh cãi, hấn cũng có chút kinh sợ, vạn nhất này Tiểu công chúa đùa bỡn lên đại tính tiểu thư, chính mình có thể không chịu nổi.

Tôn Diệu Hỏa sau khi rời đi, Lâm Uyên ở phòng ăn nghỉ ngơi trong chốc lát.

Chủ yếu là ăn có chút chống đỡ, một chén cháo thêm một tô mì, phân lượng cũng đều rất đủ, có thể không chống đỡ chứ sao.

Lý Lệ Chát ở bên cạnh phụng bồi Lâm Uyên, cẩn thận từng li từng tí hỏi:

"Su phụ, người xem ta lúc nào có thể xuất sư?"

"Vội vã xuất sư?"

Lâm Uyên nhìn Lý Lệ Chát liếc mắt, cái này mặc dù Tam Đồ Đệ thiên phú phổ thông,

Bất quá tại chính mình thời gian dài như vậy dưới sự dạy dỗ, Soạn nhạc năng lực đã đến gần xuất sư tiêu chuẩn.

"Không có, vĩnh viễn không xuất sư cho phải đây."

Lý Lệ Chát theo bản năng nói, ngay sau đó nàng mới ý thức tới những lời này không ổn, hơi ửng đỏ mặt, hốt hoảng khoát tay nói: "Là không phải là không phải, ý tứ của ta là ta không có gấp."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Học tập Soạn nhạc muốn chịu được nhàm chán."

Lý Lệ Chát lập tức nói: "Ừ."

"To hơn một tí!"

"Phải!"

"Người có thể chịu được nhàm chán sao!"

"Có thể!"

"Còn có vấn đề sao?"

"Không có!"

Lâm Uyên thói quen đối Lý Lệ Chát nghiêm nghị, Lý Lệ Chát cũng quen rồi loại này nghiêm nghị, làm với quân sự hóa quản lý như thế.

"Vậy thì tốt, đi ta đứng lên."

"Ôi chao?"

"Ăn quá no, đi không đặng."

" "

Ở Lý Lệ Chát nâng đỡ, trở lại lầu chín đại biểu phòng làm việc, Lâm Uyên nằm ở trên ghế nghỉ ngơi trong chốc lát, đồng thời suy nghĩ một vài vấn đề. Năm nay còn lại ba tháng.

Mười hai Nguyệt Lâm Uyên nhất định là muốn phát bài hát, đại danh đỉnh đỉnh Chư Thần cuộc chiến, Lâm Uyên không muốn bỏ qua, huống chi hẳn còn có ngành nhiệm vụ phải hoàn thành.

Bưng Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh vào một đường.

Bây giờ Tôn Diệu Hỏa đã thổi phồng không sai biệt lắm, « mười năm » một khúc hai từ nhiệt độ cực cao, hẳn Tề Ngũ trình độ, càng là lấy được ca đàn rộng rãi công nhận.

Nhưng Tôn Diệu Hỏa trước cơ sở dù sao so với Giang Quỳnh kém.

Cho nên, bây giờ Tôn Diệu Hỏa còn kém một ca khúc, trở lại một bài, kia một chân bước vào cửa, coi như là vượt qua rồi.

Cái gọi là một đường ca sĩ, mặc dù không giống như Ca Vương, cần phải có chuyên nghiệp giải thưởng công nhận, nhưng ở văn nghệ hiệp hội cũng có đặc định tiêu chuẩn.

Tiêu chuẩn này phần lớn là căn cứ ca sĩ danh tiếng, tác phẩm sức ảnh hưởng cùng với giá trị buôn bán nhiều Phương Diện khảo lượng mà tạo thành tổng kết.

Cụ thể tính toán công thức Lâm Uyên không hiểu nhiều lắm, cũng không cần hiểu, sẽ có người nhắc nhở hẳn.

Nhắc nhở người khác là Ngô Dũng.

Dựa theo Ngô Dũng cách nói, Tôn Diệu Hỏa còn kém một bài hạng nhất khúc mục đích, liền có thể đi vào một đường.

Cho nên Lâm Uyên quyết định, tháng mười cho thêm Tôn Diệu Hỏa an bài một ca khúc.

Cụ thể là kia thủ ca khúc, Lâm Uyên đã nghĩ xong.

Đây là « mười năm » một khúc hai từ sau khi đạt được thành công cho Lâm Uyên mang đến linh cảm, dĩ nhiên cũng với Tôn Diệu Hỏa giới Tề Ngữ có liên quan ——

Đừng quên, Tôn Diệu Hỏa nhưng là hát quá « Hồng Mân Côi » !

Đã có càng nhiều Hồng Mân Côi, vậy tại sao không hề tới một đóa Bạch Mân Côi?

Đây chính là quang minh chính đại lười biếng!

Nhịp điệu soạn nhạc cái gì, cơ bản đều là có sẵn, chỉ cần đổi một chút ca từ, đổi một chút phát biểu, lại vừa là một bài hát mới!

Vâng.

Lâm Uyên định đem « Bạch Mân Côi » cho Tôn Diệu Hỏa ở tháng mười phát hành!

Đây cũng là Lâm Uyên để cho Tôn Diệu Hỏa ngày mai tới công ty tìm chính mình nguyên nhân.

Nếu thích nghiên cứu ca từ, vậy liền đem « Bạch Mân Côi » cũng giống vậy lấy ra cho bạn trên mạng nghiên cứu đi.

Hi vọng có người có thể ở hai bài hát từ tự trong khe thấy "Trương Ái Linh" ba chữ.

---

ps: Tiếp tục viết, hôm nay cũng sẽ viết nhiều điểm, ngoài ra cầu nguyệt phiêu, cao nhất thời điểm chúng ta phiêu hàng tháng mười bốn người, bây giờ đã rơi đến 18 danh á..., có thể hay không để cho ô bạch vào tiên thập ngũ?

Chương 375: Chột dạ

Trên mạng có mảng lớn liên quan tới « mười năm » cùng « ngày này sang năm » ca từ thảo luận, Lâm Uyên nhàn rồi buồn chán cũng sẽ đi gặp, chỉ là ít ỏi ở chủ quan góc độ phát biểu lời bàn giải thích cái gì ——

Vẫn là câu nói kia.

Giải độc thú vui chính là ở chỗ người trong cuộc tận lực không đề cập tới chính mình thật là tâm ý, nếu như không cần phải, Lâm Uyên cũng không tính phá hư mọi người phần này thú vui.

Ngoài ra, « mười năm » một khúc hai từ cũng để cho Lâm Uyên thấy rõ một sự thật:

Nếu như ca khúc bản thân nhịp điệu đáng giá thích, như vậy mọi người đối ca từ thảo luận nhiệt tình cũng là cực cao.

Những tướng đó đối kinh điển ca từ, sẽ bị rất nhiều người một mực nhớ, thậm chí có một ít kinh điển ca từ ở lại đại chúng trong trí nhớ, có thể so với ca khúc bản thân còn phải tới sâu sắc.

Tỷ như "Không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao, bị có khuynh hướng thích cũng không có sợ hãi."

Đây là « Hồng Mân Côi » bên trong nhất nhân thật sự quen thuộc một câu ca từ, thích bài hát này thích câu này ca từ dễ hiểu.

Thậm chí có rất nhiều đối « Hồng Mân Côi » bài hát này hứng thú người bình thường, cũng đúng câu này ca từ thật sâu chấp nhận, này liền có chút lợi hại.

Mới vừa chơi đùa một lần một khúc hai từ, bây giờ tái phát bố « Bạch Mân Côi », phối hợp tiếng phổ thông bản kinh điển ca từ đối chiếu ă, có thể nói là thiên thời địa lợi nhân hòa!

Phải biết, « Hồng Mân Côi » cùng « Bạch Mân Côi » ca từ, đều là căn cứ một bộ tiểu thuyết sáng tác.

Tiên văn đề cập tới, kia bộ tiểu thuyết là Trương Á Linh trung đoàn thiên tác phẩm tiêu biểu, « Hồng Mân Côi cùng Bạch Mân Côi » .

Bộ này trong tiểu thuyết, có một cái kinh điển danh ngôn: 【 mỗi một người nam tử toàn bộ cũng đã có như vậy hai nữ nhân, ít nhất hai cái. Cưới Hồng Mân Côi, lâu ngày, hồng thay đổi trên tường một vệt con muỗi huyết, bạch hay lại là 'Trước giường Minh Nguyệt quang' ; mà cưới Bạch Mân Côi, bạch quần áo của đó là bên trên dính một viên cơm dính tử, hồng nhưng là trên ngực một viên Chu Sa nốt ruồi. 】

Ở đánh giá nam nhân bản tính thời điểm, vô số người trích dẫn quá những lời này.

Cũng bởi vì trong tiểu thuyết những lời này, bộ tác phẩm này ở Trung Quốc từng một lần lửa nóng phi thường.

Lâm Uyên thậm chí cần nhắc qua, để cho Sở Cuồng viết ra « Hồng Môn Côi cùng Bạch Môn Côi » bộ này tiểu thuyết, nhưng cần nhắc đến thời đại khác nhau, bây giờ độc giả khả năng không hứng thú Thú Độc đi xuống, lại chính mình đối Trương Ai Linh một ít đặc chất cũng là không phải đặc biệt thích, cũng liền bỏ đi loại ý nghĩ này.

Huống chi là không phải toàn bộ tiểu thuyết cũng có thể không có vi hòa cảm phát hành.

Giống như ở có « Tru Tiên » dưới tình huống, Lâm Uyên không thể nào viết nữa một bộ « Thục Sơn Kiếm Hiệp truyền » .

Muốn biểu hiện bộ này tiểu thuyết hạch tâm tư nghĩ, « Hồng Môn Côi » cùng « Bạch Môn Côi » đã đủ.

Sở Cuồng đã lấy thư pháp hình thức, viết ra « Tĩnh Dạ Tư » .

Đại chúng khi nhìn đến "Trước giường Minh Nguyệt quang" thời điểm, không đến nỗi không tìm được xuất xứ, cũng coi là Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng đặc biệt Liên Động rồi.

Đây chính là thiên thời địa lợi nhân hòa trung "Người và" .

Vâng.

Lâm Uyên dự định ở ca khúc « Bạch Môn Côi » phát hành sau, kết hợp hai bài hát ca từ cùng ý cảnh, vạch ra này một tiểu thuyết ý nghĩa chính, trợ giúp nhiều người hơn đi tìm hiểu này hai bài hát.

Bởi vì so sánh với tiếng phổ thông bản « Hồng Môn Côi » , « Bạch Môn Côi » ca từ tương đối không có trực bạch như vậy.

Lại càng không giống như « mặt trời đỏ » , rõ ràng là Tề Ngữ bài hát, nhưng mọi người nhìn một cái ca từ, thông tục dễ hiểu.

Hôm sau.

Tôn Diệu Hòa chạy đến công ty, mở miệng câu thứ nhất chính là: "Học đệ rằng như thế nào đây? Còn chưa thoải mái lời nói, ta có tương đối quen thuộc nha sĩ có thể giúp một tay."

"Không cần, không sai biệt lắm được rồi."

Lâm Uyên nói: "Hôm nay gọi người tới là vì viết bài hát, tháng mười phát hành dùng, lần này là Tề Ngữ bản « Hồng Môn Côi » ."

"Tề Ngữ bản?"

"Ừ, cái này phiên bản kêu « Bạch Môn Côi » , đây là ca từ, phía sau còn có một phần ca từ giải độc, cùng với cùng bên trên một ca khúc quan hệ."

"Được!"

Tôn Diệu Hòa có chút hứng phấn nhận lấy Lâm Uyên đưa tới in giấy: "Có học đệ bài hát này, ta khẳng định có thể vào một đường rồi!"

Không biết đến Tôn Diệu Hỏa đối với mình thành một đường có bao nhiêu mong đợi cùng khát vọng!

Mà bắt được « Bạch Mân Côi » , còn không có nhìn ca từ, Tôn Diệu Hỏa cũng đã là lòng tin tràn đầy.

Hắn quá có động lực.

Đang quen thuộc nhịp điệu trên căn bản,

Tôn Diệu Hỏa chỉ tốn một ngày cũng đã đem « Bạch Mân Côi » ca từ thuộc lòng trôi chảy!

Lại sau đó, chính là thu âm khâu.

Liên cùng thu âm « ngày này sang năm » như thế.

Mặc dù « Bạch Mân Côi » nhịp điệu Tôn Diệu Hỏa đã rất quen thuộc, ca từ cũng ghi xuống, nhưng cảm tình nắm chặt, vẫn là một cái cửa ải đại nạn.

Bởi vì hai bài hát hát, hoàn toàn là không đồng lòng cảnh, thậm chí là hoàn toàn bất đồng nhân sinh!

Cái này so với « ngày này sang năm » với « mười năm » tương phản còn lớn hơn.

Nghe Trần Diệc Tấn hát này hai bài hát liền có thể cảm thụ được hai người bất đồng, đó là toàn phương vị bất đồng, Tôn Diệu Hỏa phải cũng phải bắt cho được trong đó cảm giác từ đó lấy tiếng hát giải thích đi ra.

Này một lần đề cho thu âm lâm vào bế tắc.

Mà ở « Bạch Mân Côi » thu âm trong lúc, công ty Phương Điện cũng là thả ra liên quan tới bài hát này tuyên truyền.

Bộ lạc, Blog, các đại diễn đàn.

Rất nhiều nơi cũng xuất hiện ví dụ như "Tiện Ngự toàn lực chế tạo, Tôn Diệu Hỏa biểu diễn bài hát mới tháng mười phát hành" loại tin tức.

Bá bá bá!

Liên quan tới « mười năm » một khúc hai từ nghị luận còn không có kết thúc, bỗng nhiên xuất hiện tin tức này, trong nháy mắt hấp dẫn ca đàn toàn bộ ánh mắt quang!

Trong nháy mắt!

Rất nhiều nguyên bản định tháng mười phát hành bài hát mới âm nhạc nhân bối rối, nhất là một ít có hi vọng cạnh tranh đoạt giải quán quân khúc mục đích âm nhạc nhân, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy quay cuồng trời đất, hai chân như nhũn ra!

"Ngọa tào!"

"Hắn còn tới?"

"Tháng mười có Tiện Ngự?"

"Ta còn trông cậy vào tháng mười phát bài hát đây!"

"Phát một thí, một sức cái này thì đi để cho công ty đối đang trong kỳ hạn."

"Cáo từ!"

"Không chọc nôi, huynh đệ rút lui trước rồi."

"Tiện Ngự đây là muốn một hơi thở đưa Tôn Diệu Hỏa tiết tấu a, ta cũng rút lui."

"Lại vừa là Tiện Ngự bài hát, Tôn Diệu Hỏa đòi trước thật cứu vớt hệ ngân hà!"

"A a a! Mau tới cá nhân thu Tiện Ngự yêu nghiệt này đi, hấn muốn một mực phát bài hát, ta còn phát không phát?"

"Tiện Ngự hơn nửa năm không phát bài hát, kết quả chắc lần này, trực tiếp không dừng lại được?"

"Tôn Diệu Hỏa đây là bạo nỏ tiết tấu a!"

"Chỉ cần Tiện Ngự nguyện ý, trên thế giới này có hấn bùng không hồng ca sĩ? Ta tháng mười được hủy bỏ phát bài hát kế hoạch, không chọc nỏ ta còn không trốn thoát chứ sao."

" "

Lại lòng tin tràn đầy muốn đánh vào tháng mười mùa bóng bằng âm nhạc nhân, cho dù là một đường, thấy tin tức này, cũng cũng không nhìn được lên rầm thú.

Phải biết, Tôn Diệu Hỏa đã xưa không bằng nay.

Mặc dù hấn là không phải một đường, nhưng đã chỉ nửa bước bước vào một đường đại môn.

Còn nữa Tiện Ngự xuất thủ cùng với « mười năm » một khúc hai từ thêm được, còn thật không phải người bình thường dám đụng, trừ phi có khúc phụ hoặc là Ca Vương xuất thủ.

Nhưng bây giờ khúc phụ cùng Ca Vương cơ bản tất cả đều bận rộn chạy nước rút tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, nào có ở không để ý tới tháng mười ca đàn?

Cũng tạo thành rồi Tiện Ngự một nhà độc quyền cục diện!

Mà theo mấy vị một đường ca sĩ tập thể chột dạ, một món để cho vô số bạn trên mạng trọn mắt hốc mồm sự tình xảy ra!

---

ps: Cái kia nói ta tiếp tục viết sẽ bỏ phiếu tháng người anh em, ta nhớ kỹ người rồi, hắc hắc!

Chương 376: Dũng cảm 3 huynh đệ

"Thân thể khó chịu, kế hoạch đã định tháng mười phát hành bài hát mới « yêu hoặc không yêu » trễ thêm phát hành, hi vọng mọi người có thể lý giải."
"Nhân cảm mạo mà đưa đến cuống họng trạng thái không tốt, làm trễ nãi kế hoạch đã định tháng mười phát hành bài hát mới thu âm, chỉ có thể đổi đương, ngược lại công ty của ta để cho ta nói như vậy."

"Liên quan tới bài hát mới đổi đương tháng mười một nói rõ: Muốn cảm hạng nhất khúc mục đích, cho nên ta không với Tiệp Ngự đối tuyển."

" "

Nguyên định tháng mười phát bài hát ba vị một đương ca sĩ, toàn bộ đổi!
Đương! Kỳ!

Vị thứ nhất một đương ca sĩ còn giấu giếm, tìm một thân thể khó chịu lý do.
Vị thứ hai mặc dù cũng giấu giếm, nhưng đầu gì ám hiệu một câu "Công ty để cho ta nói như vậy" .

Cái thứ 3 dứt khoát không che đậy, thẳng thừng vạch rõ đổi đương nguyên nhân: Ta muốn lấy đệ nhất, cho nên phải cách xa Tiệp Ngự.

Liên là chuyện này, đưa đến vô số bạn trên mạng trợn mắt hộc mồm, ngay cả trong nghề một ít âm nhạc nhân thấy một màn như vậy trong lúc nhất thời đều là không lời chống đỡ!

Giới a.

Toàn bộ chạy?

Bị Tiệp Ngự sợ mất mật rồi hả?

Các người ba đầu gì là một đương a!

Đây là hẹn xong đồng thời tránh Tiệp Ngự?

Bạn trên mạng cùng một ít trong nghề nhân sĩ vẫn thật là đã đoán đúng, này ba cái một đương ca sĩ thật là hẹn xong đồng thời thoát đi tháng mười mùa bóng bảng.

Ba cái một đương ca sĩ phía sau thuộc quyền công ty tiến hành giao thiệp, trong lúc nhất thời ý hợp tâm đầu hận gặp nhau trễ, vì vậy chung nhau hạ cái quyết định này.

Nếu như chỉ có một một đương ca sĩ đổi đương trong kỳ hạn, không khỏi lộ ra quá túng nhiều chút.

Nhưng nếu như là ba người đồng thời, cũng sẽ không lộ ra trong đó mỗi một người như vậy đột ngột rồi.

Trong nghề gần như có thể tưởng tượng:

Nếu như Tiệp Ngự tháng mười một không phát bài hát lời nói, năm nay tháng mười một, sẽ là một đám một đường ca sĩ loạn chiến.

Bởi vì này ba cái đôi đường một đường ca sĩ, phát hiện Tiệp Ngự tháng mười một không dưới tràng, đại khái suất sẽ gia nhập vào tháng mười một mùa bóng bằng tranh đoạt.

Đối với cái này ba vị một đường ca sĩ mà nói, bọn họ tình nguyện đi tháng mười một cùng càng nhiều một đường ca sĩ cạnh tranh, cũng không muốn ở lại tháng mười cùng Tiệp Ngự đánh một trận thực lực không cân bằng hạng nhất khúc mục đích tranh đoạt chiến ——

Nhất định không lấy được số một, làm gì còn cứng hơn đụng?

Nếu như tất cả đều là một đường ca sĩ cạnh tranh, coi như đang trong kỳ hạn chen lấn điếm, ít nhất mọi người người người ngang hàng, ai cũng có cơ hội lên đỉnh a.

Có thể một đường dù sao cũng là một đường.

Vì tránh Tiệp Ngự, ba cái một đường đồng thời sửa đổi phát bài hát ngày tháng tình cảnh, thật sự là có chút đồ sộ, đem đám bạn trên mạng cũng tú choáng váng.

"Chân thực!"

"Đây là né tránh ngự tai?"

"Ha ha ha ha ha, nghe nói giới âm nhạc có một chỉ ngự chúng cách nói, lúc trước không hiểu lắm, bây giờ ta hiểu rồi, quả nhiên là chỉ ngự chúng!"

"Này ca ba thật tú đến ta!"

"Ta nguyện gọi bọn họ là dũng cảm Tam huynh đệ!"

"Đối mặt Tiệp Ngự vâng vâng dạ dạ, đối mặt một đường trọng quyền đánh ra?"

"Tiệp Ngự: Nơi này thế nào yên tĩnh như vậy, người đâu? Nhân đi đến nơi nào rồi hả?"

"Có thể, Tam huynh đệ tập thể đổi đường, danh tình cảnh!"

"Này ca ba là muốn chết cười ta sao, nhất là cái thứ 3 muốn đổi đường người anh em, người tốt xấu học một ít hai vị trí đầu, biểu một chút diễn kỹ a, nói thẳng ra nguyên nhân cũng quá chân thật chứ?"

" "

Vốn là tháng mười là ba vị một đường hạng nhất tỷ thí, có thể nhìn tính so với Cửu Nguyệt mùa bóng đối lũy mạnh hơn nhiều, bây giờ lại thoáng cái biến thành Tiệp Ngự độc giác hí.

Ngược lại thì không phải là một đường ca sĩ không chút nào hoảng, thậm chí cười ra tiếng!

Phải biết, không phải là một đường ca sĩ rất tự biết mình, bọn họ vốn là không hi vọng nào lấy đệ nhất, tự nhiên không lớn như vậy gánh nặng trong lòng.

Mặc dù tháng mười có Tiệp Ngự, nhưng đối với không phải là một đường ca sĩ mà nói, Tiệp Ngự cùng kia ba vị một đường ca sĩ như thế:

Cũng là chúng ta không đánh lại nhân.

Vừa không đánh lại một đường, cũng không đánh lại Tiệp Ngự, kia có hay không Tiệp Ngự đều giống nhau, nhiều nhất chính là mọi người bài danh tập thể hạ xuống một tên.

Đây chính là không phải là một đường ca sĩ tâm lý giác ngộ.

Kết quả ba cái một đường ca sĩ bị Tiệp Ngự hù chạy, tương đương với mùa bóng bảng một chút Tử Không ra ba cái hạng!

Những thứ này không phải là một đường ca sĩ, có thể bất hưng phấn, có thể không cười ra tiếng sao?

"Ta lần đầu tiên phát hiện,

Cùng Tiệp Ngự cùng thời kỳ nguyên đến như vậy hạnh phúc!"

"Vốn là ta đã làm xong tranh đoạt hạng năm chuẩn bị, ngược lại đệ nhất nhất định là Tiệp Ngự, hai ba bốn nhất định là đối đương ca ba, bây giờ ta mới biết nguyên lai ta còn có cạnh tranh hạng nhì bản lĩnh!"

"Hạng nhất là Tiệp Ngự, hạng nhì chính là chúng ta chiến trường!"

"Ta tuyên bố, sau này Tiệp Ngự mấy tháng phát bài hát, ta liền theo sau, phản ứng ngay Tiệp Ngự, một đường cũng sẽ chạy trốn."

"Tôn Diệu Hỏa đây là muôn năm trước nhất tuyên a!"

"Vốn là ba người kia một đường cũng không phải là hào không có cơ hội, kết quả ba người này bị sợ mất mật rồi, kia Tôn Diệu Hỏa còn là không phải nằm thẳng?"

"Tôn Diệu Hỏa vận khí còn dùng nói? Trong nghề công nhận may mắn nhất ca sĩ!"

" "

Tham dự tháng mười mùa bóng bảng không phải là một đường ca sĩ ở cuồng hoan!

Cái này còn là lần đầu tiên có người bởi vì cùng Tiệp Ngự cùng đang trong kỳ hạn mà cao hứng như thế, sinh hoạt quả nhiên tràn đầy màu đen hài hước.

Mà Lâm Uyên tự mình đối cái tình huống này cũng không thể nào để ý.

Tôn Diệu Hỏa ngược lại là âm thầm mừng như điên một phen, ba cái mạnh nhất đối thủ cạnh tranh chạy trốn, hẳn này ba thật đúng là nằm thẳng.

Có lẽ chính là từ nguyên nhân này, Tôn Diệu Hỏa phía sau thu âm rất thuận lợi.

Cử Nguyệt 25 hào.

Ca khúc « Bạch Mân Côi » chính thức thu âm hoàn thành!

Ca khúc thu âm hoàn thành, tuyên truyền trung tự nhiên có thể công bố nhiều tin tức hơn, bao gồm cái này kêu « Bạch Mân Côi » bài hát danh.

Đương nhiên còn bao gồm này thủ ca khúc là Tề Ngũ bản « Hồng Môn Côi » sự thật.

Bạn trên mạng cùng nghiệp giới lúc này mới biết, Tiệp Ngự rốt cuộc lại đang chơi một khúc hai từ bộ sách võ thuật.

Nếu như không có « ngày này sang năm » gương xe trước, có lẽ có nhân sẽ cảm thấy Tiệp Ngự bài này cái gọi là bài hát mới không còn gì nữa.

Nhưng cân nhắc đến tháng này tình huống, không ai dám đánh giá thấp « Bạch Môn Côi » .

Ngược lại là ba người kia đã tuyên bố thôi lui ra tháng mười bài hát mới bằng một đường ca sĩ, bên người có người nhắc nhở một câu:

"Thực ra là không phải hoàn toàn không có hi vọng, « Bạch Môn Côi » căn bản không phải là cái gì bài hát mới, chỉ là dùng « Hồng Môn Côi » nhịp điệu sửa lại cái Tề Ngũ ca từ mà thôi."

Ca ba phản ứng rất nhất trí:

Ta không nghe ta không nghe ta không nghe!

Lần trước « ngày này sang năm » phát hành thời điểm, các người cũng là nói như vậy, còn xé một trận "Chỉ là đổi một bộ quần áo" lý luận!

Kết quả thế nào ?

Đổi mặt Tiệp Ngự, người còn dám có may mắn trong lòng?

Dựa theo lẽ thường mà nói, một khúc hai từ quả thật chỉ là đổi bộ quần áo mà thôi.

Nhưng « ngày này sang năm » ví dụ vẫn còn ở Cửu Nguyệt mùa bóng bằng bầy, có thể nói là nhìn thấy giật mình, còn ai dám coi thường đến đâu Tiệp Ngự một lần?

Đương nhiên.

Nội tâm nhất định là có ném một cái ném hồi hận, giống như đánh cược cầu chung quy cảm giác mình có thể lật bàn như thế, bất quá loại này hồi hận chính là may mắn trong lòng mạnh nha.

Ca ba quả quyết bóp tắt cái này ý tưởng đáng sợ.

Ngược lại là rất nhiều người đứng xem còn đang do dự.

Tiệp Ngự thật có thể tiếp tục một bài hát hai từ thành công sao?

Hắn còn có thể đổi một ca từ đổi một Tề Ngũ, lại cho người nghe một loại tựa như đổi bài hát cảm giác?

Loại này do dự, kéo dài đến đầu tháng mười rạng sáng, tên là « Bạch Môn Côi » ca khúc, rốt cuộc ban bố.

Chiều nay, gác đêm chờ đợi này thủ ca khúc người phát nếu so với đầu tháng chín nhiều không ít, cũng từ mặt bên nói rõ, « ngày này sang năm » thành công hay lại là ảnh hưởng đến rất nhiều người .

---

ps: Canh ba, tiếp tục viết!

Chương 377: Xin người hiền lành

Mỗ ngoại ô đại bình tầng bên trong phòng ngủ.

Mười hai giờ khuya, Vương Thương vẫn còn ở với công ty gọi điện thoại:

"Nếu như Tiệp Ngu tháng mười một không phát bài hát, chúng ta đang trong kỳ hạn liên định ở tháng mười một, ngược lại bây giờ hủy bỏ Tân Nhân Quý, chúng ta không dùng tại tháng mười một cho người mới nhường đường rồi, người mới có chính bọn hắn bảng danh sách."

Các Châu thông nhất trước, tháng mười một là Tân Châu Tân Nhân Quý.

Mỗi tháng mười một, chỉ có người mới có thể phát bài hát, đã xuất đạo ca sĩ thì sẽ không ở tháng mười một phát bài hát.

Đây chính là Tân Châu nhạc đàn nhất người ta khen ngợi người mới bảo vệ chế độ.

Sau đó các Châu thống nhất, ca sĩ số lượng càng ngày càng nhiều, tháng mười một đã không đủ để vì người mới cung cấp bảo vệ, cho nên văn nghệ hiệp hội công khai hạn nhất tân quy định ——

Hủy bỏ tháng mười một làm Tân Nhân Quý quy tắc!

Này không phải là vì đè ép người mới không gian sinh tồn, mà là vì bảo vệ người mới ca sĩ, sau này người mới tùy thời có thể phát bài hát, nhưng bọn hắn tác phẩm sẽ không tiếp tục cùng đã xuất nói ca sĩ cạnh tranh, mà là có một cái đặc biệt người mới bài hát mới bảng.

Cái này quy định sau khi đi ra, cũng coi là tất cả đều vui vẻ.

Người mới không cần khổ đợi tháng mười một mới có thể ra mắt, đã xuất đạo ca sĩ cũng không cần buông tha tháng mười một bài hát mới bảng tranh đoạt.

Thậm chí còn có âm nhạc công ty sẽ đặc biệt ngồi thủ người mới bài hát mới bảng, có hạt giống tốt xuất hiện liên định đào người.

"Được."

Điện thoại người bên kia nói: "Vậy thì nhìn một chút tháng này Tiệp Ngu có động tĩnh gì đi, ta cũng với Tinh Mang nhân hỏi thăm một chút, người bên này trước hết chờ ta tin tức tốt."

"Ừ, treo."

Vương Thương nhìn một chút máy tính, đã 12h lẻ năm phân.

"Vội vã nghe ca nhạc?"

"Ừ, nhìn chúng ta một chút ba người thối lui ra, có phải hay không là một cái chính xác quyết định."

"Được, ta cũng đi nghe một chút nhìn."

Điện thoại cúp, Vương Thương nhìn về phía máy tính.

Tháng mười Tiệp Ngự phát bài hát, ba vị một đường ca sĩ nhượng bộ lui binh, mà Vương Thương chính là tuyên bố sửa đổi đang trong kỳ hạn ba vị một đường ca sĩ một trong.

Hắn trẻ như vậy không ngủ, chính là vì chờ đợi Tiệp Ngự bài hát mới, cho nên cúp điện thoại sau đó, hắn trước tiên đeo tai nghe lên, tìm được bài này đã phát hành, lại chiếm cứ máy truyền tin lớn nhất tuyên truyền biểu ngữ « Bạch Mân Côi » .

Viết lời: Tiệp Ngự

Soạn nhạc: Tiệp Ngự

Biểu diễn: Tôn Diệu Hỏa

Thấy Tôn Diệu Hỏa tên, ánh mắt của Vương Thương thoáng qua một tia hâm mộ, sau đó click rồi ca khúc phát ra.

Khúc nhạc dạo hết sức quen thuộc.

Quả nhiên cùng « Hồng Mân Côi » giống nhau như đúc.

Nếu như không nhìn bài hát danh, nghe hết sạch khúc nhạc dạo lời nói, tất cả mọi người đều sẽ cho là đây chính là « Hồng Mân Côi » .

Nhưng theo phía sau biểu diễn bắt đầu, loại ý nghĩ này lập tức bị phá vỡ:

"Bạch như nanh trắng nhiệt tình bị cắn nuốt Champagne sớm phát huy được hoàn toàn; bạch như bạch Nga lên về hồng trần thế tục nhìn xuống quá linh vị; nhưng là yêu biến ngăn cách sau giống như bản thủ dơ bản không muốn nhắc; yên lặng lộ vẻ cười Mân Côi có gai đáp lễ chỉ tín nhiệm phòng vệ ."

Wang Thương có chút thiêu mi.

Nếu như dùng tiếng phổ thông đọc, cái từ này cũng không vắn, thậm chí có nhiều chút tối tăm.

Nhưng Tôn Diệu Hỏa là dùng Tề Ngữ mở ra phương thức biểu diễn, như vậy một hát nhất thời cảm giác liền đi ra.

Hay lại là đẹp như thế nhịp điệu, mỗi một câu từ vận chân, cũng ép đến công chính phi thường, kết thúc khí tức cũng mỗi lần ói ở thoải mái nhất vị trí, phối hợp Tôn Diệu Hỏa giọng điệu thuần khiết đủ để cho lỗ tai mang thai.

Thanh âm phá vỡ ca từ tối tăm cách mô.

Mà khi chủ bài hát tới, coi như không hiểu Tề Ngữ nhân, cũng minh bạch bài hát này kết quả đang hát cái gì, nhớ lại « Hồng Mân Côi » phiên bản, cái loại này đại nhập cảm thoáng cái trở nên sâu sắc.

Âm nhạc thực ra cũng không Hoa Lệ, không có nỗ mạnh nhịp trống, không có rục rờ tươi đẹp soạn nhạc, chỉ có Tôn Diệu Hỏa thanh âm mang theo khàn khàn cùng bất đắc dĩ:

"Thế nào lãnh khốc lại vẫn mỹ lệ, không chiếm được cho tới bây giờ tự phụ, thân ở hoàn cảnh xấu làm sao không công tâm kế, lộ ra kính sợ dò xét

ngươi pháp quy; cho dù ác mộng lại vẫn đẹp đẽ, cam tâm đội sỏ sấn ngươi cao quý; một đồng Mân Côi bắt chước tâm tang lễ, chuyện lúc trước hủy bỏ làm yêu đã trôi qua, đời sau ."

Vương Thương đối Tề Ngũ nghiên cứu không sâu, nhưng nghe đến đó, lại vô ngừng ngắt.

Hắn ánh mắt lại bỗng nhiên có chua xót.

Hồng Mân Côi cùng Bạch Mân Côi sao .

Đối nam nhân mà nói,

Hai đóa Mân Côi, tượng trưng cho hai nữ nhân.

Nếu như Hồng Mân Côi là đã được đến cũng không bị quý trọng, kia Bạch Mân Côi chính là nhìn xa mà mong muốn không thể thành.

Lại như thế nào lãnh khốc, lại như thế nào dè dặt cao quý, nam nhân cũng chịu đựng gian nan.

Phảng phất đó là một trận tàn khốc mộng cảnh, nhất định không cách nào nắm chặt, lại như thế nào cũng không nguyện ý thanh tỉnh.

Tiền Ngu ở « Hồng Mân Côi » bên trong viết ra xôn xao.

Mà « Bạch Mân Côi » giải thích về này xôn xao nguồn.

Rõ ràng là giống vậy nhịp điệu, lại giảng thuật một cái tiếp nối cố sự, một là Hồng Mân Côi ở trong sinh hoạt thói quen cùng mệt mỏi, một là Bạch Mân Côi ở trong giấc mộng chói mắt cùng diêm dúa.

Người trước ảm nhận, người sau sụp đổ.

Giờ khắc này, Vương Thương trong trí nhớ, một cái đã quên lãng bóng người tựa hồ lần nữa hiện lên, giống như là hắn không muốn nhớ lại Mộng Yêm.

Nhưng là ta không nên nhớ nàng.

Bên cạnh mình đã có tân bạn lứa, mà đã từng Bạch Mân Côi, càng là ở năm ngoái liền kết hôn sinh con.

Nhưng nhớ lại chính là không nói phải trái.

Vương Thương càng khắc chế, càng có vô số cái nhỏ vụn tâm tình ở cô nhộng, giống như là đặt mình trong ca khúc tạo nên cái kia luân hồi vũng bùn bên trong không cách nào rút người ra không cách nào thoát đi.

Bỗng nhiên, bên tai cái thanh âm kia lại hòa hoãn lại:

"Bạch như phí công không khỏi bị phá hủy, lấy được không ngờ không phải là vị kia, bạch như đường trắng làm đầu hồng trần thế tục tiêu hao bên trong mắt trôi ."

Vương Thương tâm, đột nhiên yên tĩnh lại, giống như là bị một chút xiu gõ bẻ, lại từ từ trọng tổ.

Phảng phất phát hiện Vương Thương tâm tình, trong tai nghe thanh âm vẫn đang tiếp tục, lại không tính lại tiếp tục.

"Cho dù ác mộng lại vẫn đẹp đẽ, cam tâm đội sỏ, sấn ngươi cao quý, cho ta Mân Côi, trước tới tham gia tang lễ, chuyện lúc trước hủy bỏ làm ta đã trôi

qua lại một thể ."

Hay lại là như thể nhịp điệu, lại lộ ra mấy phần thể lương cảm giác.

Vương Thương bỗng nhiên thở ra một hơi, mỉm cười thào xuống tai nghe, hoàn toàn đi ra tâm trạng lung tung nước xoáy.

Lấy được thì đã có sao?

Chẳng qua chỉ là lấy được một phần xôn xao.

Mất đi thì đã có sao, chẳng qua chỉ là Khổ Hải luân hồi lại một thể, nhân nếu sách phân thành hai nửa, như thế nào phân rõ ai là Bạch Mân Côi ai lại vừa là Hồng Mân Côi?

Chẳng qua chỉ là tâm ma đang làm ma.

Vương Thương lộ ra một nụ cười, không biết là ở vui mừng chính mình thật sớm rút người ra tháng mười mùa bóng bằng vũng bùn, hay là ở vui mừng chính mình đi ra một cái tình cảm nước xoáy.

Hắn trời xui đất khiến mở ra Tiệm Ngự bộ lạc tài khoản, muốn điểm cái chú ý, lại thấy Tiệm Ngự phát một cái động tĩnh.

"Mỗi một người nam nhân cũng đã có như vậy hai nữ nhân, ít nhất hai cái.

Cưới Hồng Mân Côi, lâu ngày, hồng biến thành trên tường một vết con muỗi huyết, bạch hay lại là 'Trước giường Minh Nguyệt quang' ; cưới Bạch Mân Côi, bạch quần áo của đó là trước nhất viên cơm dính tử, hồng, nhưng là trên ngực một viên Chu Sa nốt ruồi."

Giờ khắc này, Vương Thương hoàn toàn thư thái.

Trên tường con muỗi huyết, nhưng thật ra là viên kia Chu Sa nốt ruồi, dính vào trên y phục dính cơm mới là ánh trắng sáng, không chiếm được, là không phải người xôn xao lý do, xin người hiền lành.

Chương 378: Tề nhân chi phúc

Mà ở Vương Thương thấy Tiện Ngự điều này động tĩnh lúc, đêm này đã có quá nhiều người nghe xong « Bạch Mân Côi » .

Không biết bao nhiêu người lâm vào trong cảm xúc không thể tự kiềm chế. Lại có không biết bao nhiêu người ở tiếng hát sau khi kết thúc mau chóng tĩnh ngộ.

Đang người nghe khổng lồ kia bình tĩnh tâm linh trong đại dương, bài này « Bạch Mân Côi » tựa như đá lớn rơi xuống nước.

Ừm.

Đợt sóng văng khắp nơi.

Rung động khuếch tán từng vòng, cuối cùng cuối cùng rồi sẽ bình tĩnh lại. Mà để lại cho những người nghe suy nghĩ, cũng không biết theo ca khúc kết thúc mà dễ dàng tâm màn rơi xuống, ngược lại giống như những rung động kia sóng gợn, càng ngày càng lớn.

"Tiện Ngự cơ hồ là dùng khoe khoang phương thức một lần nữa nhắc nhở người sở hữu, hẳn viết lời cùng Soạn nhạc thực ra như thế ưu tú!"

"Nếu như người khác chơi đùa một bài hát hai từ, ta sẽ cảm thấy cho hẳn muốn lừa gạt bài hát của ta một khối tiền, nếu như Tiện Ngự chơi đùa một bài hát hai từ, ta hi vọng Tiện Ngự có thể tiếp tục vĩnh viễn đừng có ngừng."

"Cùng phát biểu không liên quan, hồng Bạch Mân Côi, hai loại ý cảnh."

"Thích Hồng Mân Côi xôn xao, thích Bạch Mân Côi tự phụ, nhưng như vậy hình dung không khỏi đều là phái nam biện từ, chỉ là người bình thường đều làm không được đến Tiện Ngự như vậy thông suốt, khác, bởi vì Tiện Ngự, ta thật giống như đối Tề Ngự bài hát cảm thấy hứng thú."

"Nghe xong bài này lại đi nghe « Hồng Mân Côi » , ta mới hiểu được bài hát kia có bao nhiêu tàn nhẫn."

"Nếu như người cùng Hồng Mân Côi yêu, cùng Bạch Mân Côi tiến vào cung điện, có lẽ người cho đến chết vẫn nắm chặt Bạch Mân Côi tay, trong mắt lại nhất định sẽ vì Hồng Mân Côi mà rung rung."

"Nghĩ đến ta mỗi tình đầu, nếu như nàng không thích đáng Bạch Mân Côi, có lẽ chính là kia một viên cơm trắng."

"Hồng Mân Côi là bị không ái nhân yêu, Bạch Mân Côi phải đi có yêu hay không người một nhà, bắt đắ dĩ cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi."

" . "

Mà đang ở các đại âm nhạc Website bình luận khu rồi rít thắt thủ đang lúc, lần trước phân tích quá « mười năm » cùng « ngày này sang năm » Tác Từ Nhân Thổ Nhị cũng là phát một cái tân động tĩnh:

"Lại vừa là mất ngủ một đêm."

Thổ Nhị nói lần trước, Tiện Ngự viết lời trình độ, đủ để cho rất nhiều Tác Từ Nhân ngủ không yên giấc, phối hợp hẳn hôm nay điều này động tĩnh, nhất thời đưa tới rất nhiều fan hiểu ý cười một tiếng:

"Thổ ông chủ hôm nay không phân tích hai bài hát ca từ quan hệ?"

"Nếu không cho mọi người lại chia tích phân tích hai bài hát?"

"Chính là a, ta ta cảm giác nghe hiểu, lại cảm thấy ta nghe không hiểu."

"Thổ ông chủ, nơi này có một đạo thích hợp người đọc hiểu đề."

" "

Có chút bạn trên mạng đang nói đùa, có chút bạn trên mạng chính là thật hi vọng Thổ Nhị cho phân tích phân tích.

Thổ Nhị hồi phục điểm đáng khen cao nhất bình luận: "Ta đây sao hình dung đi, người là một ra quý nam, Hồng Mân Côi là lão bà người, Bạch Mân Côi là người tình nhân, người thích Bạch Mân Côi, nhưng nếu như Bạch Mân Côi thành lão bà người, người liền sẽ phát hiện, chính mình thật giống như càng thích Hồng Mân Côi."

Ngay sau đó.

Thổ Nhị chuyển tái Tiện Ngự tự mình ban bố cái kia liên quan tới "Nam nhân đều từng có hai nữ nhân" động tĩnh:

"Tiện Ngự bản tôn cũng tự mình phân tích cho các người xong rồi, còn cần ta nói cái gì?"

Hắn lần này là không tính quá nhiều lời nhắm nhí, bởi vì Hồng Mân Côi cùng Bạch Mân Côi cố sự rõ ràng dễ hiểu, bỏ đi ca từ không nói, thực ra hát là đồng dạng nội dung, chỉ là không giống nhau tâm cảnh.

Trên thực tế, náo nhiệt nhất chính là Tiện Ngự phát hành điều này động tĩnh, bình luận khu tràn đầy đám bạn trên mạng nhấn lại.

Phần lớn cũng như bình luận khu như vậy thâm trầm, đủ loại tự bạch trình bày.

Cũng có một chút da.

Tỷ như một cái bình luận viết:

"Ta chỉ là đang lo lắng Tôn Diệu Hòa, làm tiết tấu vang lên thời điểm, rốt cuộc hát hồng hay lại là bạch, có thể hay không đang hát hồng thời điểm, chợt nhớ tới bạch ca từ, hay là hát bạch thời điểm, nhớ lại hồng ca từ?"

Ở đám bạn trên mạng "Đi lên, cứu phục người" trong thanh âm, điều này bình luận thu được vô số điểm đáng khen.

Còn có người phỏng theo loại hình thức này viết:

"Khúc nhạc dạo vang lên, Tôn Diêu Hỏa bắt đầu hát: Ngày này sang năm, ta không nhận biết người, đêm giường cũng thay đổi, chúng ta hay lại là như thế."

Thâm trầm người nghe ca nhạc, bình luận đề ý, mà Sa Điêu bạn trên mạng tự có đem mua vui chỉ đạo:

"Dũng cảm Tam huynh đệ: Cũng còn khá chúng ta chạy nhanh hơn."

"Chớ cùng ta kéo cái gì Hồng Mân Côi cùng Bạch Mân Côi, Ta đều muốn!"

"Tiện Ngự rất giỏi thay quần áo, mỗi lần hấn đổi quần áo, ta cũng cảm giác hấn không giống nhau."

"Tôn Diêu Hỏa: Tiện Ngự chỉ là thợ thiết kế thời trang, ta mới là động thủ người kia!"

"Trước giường Minh Nguyệt quang âm, này là không phải Sở Cuồng thơ ấy ư, còn nói các người không có gian tình?"

"Hiểu, nguyên lai đây mới là 'Trước giường Minh Nguyệt quang' phương thức mở ra chính xác!"

"Nói ra các người khả năng không tin, Tiện Ngự bài hát chung quy là có thể để cho ta hai lần."

"Tiện Ngự: Cảm ơn nhắc nhở, tài sản mật mã đã tới tay."

" "

Mà vô luận Sa Điêu bạn trên mạng như thế nào trêu chọc, thực ra cuối cùng hay lại là muốn nói rõ, Tiện Ngự một khúc hai từ, đã chơi đùa ra hoa nhĩ tới.

Cũng chỉ có Tiện Ngự có thể dùng như thế bài hát, viết ra hai loại ca khúc. Đương nhiên.

Tề nhân vĩnh viễn là vui vẻ nhất.

"Càng ngày càng thích Tiện Ngự rồi, Tiện Ngự lão sư mau đem bài hát của còn lại cũng phiên dịch thành Tề Ngữ đi!"

"Tiện Ngự là tề nhân vĩnh viễn bằng hữu!"

"Nghe « mười năm » , cảm giác một dạng nghe « ngày này sang năm » , cảm giác tốt ngư, nghe « Hồng Mân Côi » , không có hứng thú gì, nghe « Bạch Mân Côi » kinh vi thiên nhân, sau đó quay đầu lại lại đi nghe « mười năm » cùng « Hồng Mân Côi » , ta lại cảm thấy phá lệ êm tai rồi, Tiện Ngự hát thật tốt."

"Tôn Diêu Hỏa: Người chắc chắn chứ?"

" "

Tề nhân cũng bắt đầu chơi đùa ngạnh rồi, vui vẻ rồi tinh rồi mù, thậm chí tuyên bố đây là tề nhân chi phúc.

"Thần mẹ nó tề nhân chi phúc!"

Đám bạn trên mạng cười phun, "Tề nhân chi phúc" xuất từ « Mạnh Tử » , nhưng trên thực tế với tề nhân cũng không có nửa xu quan hệ, mà là chỉ

mọi người đem một thê một thiếp mỹ mẫn tổ hợp gọi là tề nhân chi phúc, bây giờ là chỉ là một chồng một vợ phú quý sinh hoạt.

Bất quá khoan hãy nói.

Nếu như kết hợp « Hồng Mân Côi » cùng « Bạch Mân Côi » bài hát nói dóc nói dóc, "Tề nhân chi phúc" bốn chữ thật đúng là hợp với tình thế.

Đương nhiên tiền đề là một người có thể đồng thời nắm giữ Bạch Mân Côi cùng Hồng Mân Côi, vậy thì thật là tề nhân chi phúc.

Mà ở « Bạch Mân Côi » đưa tới bạn trên mạng nhiệt nghị đồng thời.

Ngoại trừ Vương Thương bên ngoài, hai vị khác thoát đi tháng mười mùa bóng bằng một đường ca sĩ nghe xong « Bạch Mân Côi » , cũng là hung hăng thở phào nhẹ nhõm.

Ba người thậm chí còn lúc không có ai trao đổi một phen.

"Mẹ nha, thiếu chút nữa thì không có."

"Ai nói với ta có hi vọng tới, này mẹ nó kêu có hi vọng?"

"Cho nên, ta không nghe ta không nghe ta không nghe!"

"Đối mặt Tiệp Ngư, với gia nhập tháng mười hai đánh Chư Thần cuộc chiến khác nhau ở chỗ nào?"

" "

Người nói ai tưng?

Chúng ta cái này gọi là từ tâm!

Cũng không ai biết là, giống vậy đêm khuya, Trần Chí Vũ lại cũng không ngủ, còn cô ý đứng dậy cho trong bồn tắm ngư dứt đồ ăn.

Hắn một bên làm mồi cho cá, một bên lằm bằm:

"Ta là không có lựa chọn khác, ta muốn có lựa chọn, bây giờ hẳn là dừng cảm Tứ huynh đệ rồi, nghe nói Phí Dương lại chuẩn bị năm nay Chư Thần cuộc chiến rồi."

Trần Chí Vũ bỏ lại thức ăn.

Vốn là an tĩnh hồ cá đột nhiên có động tĩnh, con cá kia thuần thục há miệng, hung hăng cắn trúng ngư thực.

---

ps: Kết thúc công việc! Cảm tạ 【AlexG】 trở thành quyền sách người thứ hai mươi minh chủ, cho đại lão cúi người! Sao sao cộc! Tháng này sẽ bắt đầu còn các minh chủ tặng thêm, cuối cùng yếu ớt kêu một câu, phiếu hàng tháng .

Chương 379: Nói ngư biến sắc

Chỉ là một buổi tối, « Bạch Mân Côi » liền thịnh hành toàn bộ lưới. Thậm chí bởi vì này bài hát nhiệt độ, còn kéo theo tiếng phổ thông bản « Hồng Mân Côi » lại lật đổ một lớp, tăng lên không ít ca khúc lượng.

Ngày thứ 2.

Bài hát này đã không hồi hộp chút nào trở thành hạng nhất khúc mục đích. Dù sao cùng thời kỳ ba vị một đường đường chạy, cho nên bài hát này căn bản không có có thể chịu được đánh một trận đối thủ.

Ngược lại thì hạng nhì, thành vô số cùng thời kỳ ca sĩ đánh võ đầu cũng phải tranh thủ hạng.

Trong quá trình này, không người đối hạng nhất có bất kỳ ý tưởng gì.

Đó là Tiệp Ngư lấy xuống cảm địa.

Cùng lúc đó.

Một cái hoạt động phòng hóa trang hậu trường.

Triệu Doanh Các một bên đeo tai nghe lên nghe bài hát, một bên cúi đầu nhìn ca từ, bài hát này chính là « Bạch Mân Côi » .

Từ hôm qua trước buổi tối lần đầu tiên nghe, đến sáng sớm hôm nay sau khi ra cửa đơn khúc tuần hoàn, Triệu Doanh Các đã đem bài hát này nghe rất nhiều rồi khắp.

"Nguyên lai là như vậy."

Lần này không biết là lần thứ mấy tuần hoàn phát ra, Triệu Doanh Các bỗng nhiên mở miệng lầm bầm nói: "Hắn căn bản không yêu cầu cố ý tìm ai hợp tác, bởi vì chỉ cần hắn nguyện ý, không có ca sĩ là hắn bung không hồng."

"Công ty rất nhiều người cũng nói như vậy."

Bên cạnh trợ lý tiếp một câu, gần đây mấy cái Soạn nhạc bộ cũng ở thảo luận một điểm này, nhưng thấy sắc mặt của Triệu Doanh Các khác thường, bặt rợn lại ngậm miệng lại.

"Đúng không."

Triệu Doanh Các cười khổ: "Ta cố ý với lâu mười hợp tác, chính là nghĩ tại trước mắt hắn sớm một chút trở thành một tuyến, để cho hắn thấy năng lực ta, kết quả hắn thật giống như căn bản liền căn không quan tâm loại chuyện này, ngược lại chọn ai cũng không khác biệt, bao gồm bị trong vòng gọi đùa là bung không hồng Tôn Diệu Hỏa, hắn cũng có thể đem người nhẹ nhàng thoái mái mang vào một đường đại môn."

Trợ lý đi theo cười khổ.

Lúc này trợ lý đã minh bạch Triệu Doanh Các ở thương cảm cái gì. Không phải là Triệu Doanh Các chính mình cảm thấy tương đối trân quý một đường địa vị, ở đó vị tiểu khúc cha trong mắt có lẽ chẳng có gì ghê gớm thất lạc thôi.

Phải biết Triệu Doanh Các cố gắng như vậy một nửa nguyên nhân, chính là muốn chứng minh, Tiệp Ngự không chọn hợp tác với mình, là quyết định. Có thể sự thật lại chứng minh, đối với Tiệp Ngự mà nói, chọn ai cũng cùng dạng, hẳn đều có thể bung vào một đường.

Đem Tôn Diệu Hỏa cái này công nhận bung không hồng ca sĩ bung vào một đường, thậm chí càng hiện ra hẳn phi phạm bản lĩnh.

"Ta thậm chí cảm giác, Tiệp Ngự chính là ta Bạch Mân Côi."

Triệu Doanh Các khẽ lắc đầu.

Giống như ca từ viết:

Thế nào lãnh khốc lại vẫn mỹ lệ, không chiếm được cho tới bây giờ tự phụ. Thân ở hoàn cảnh xấu làm sao không công tâm kế, lộ ra kính sợ dò xét người pháp quy.

Những câu này cực kỳ giống muốn đưa tới Tiệp Ngự chú ý chính mình, mà nhân gia khả năng cũng không nhớ có chính mình như vậy nhân vật số má tồn tại.

Trợ lý không lên tiếng.

Tinh Mang giải trí từ trên xuống dưới muốn đưa tới Tiệp Ngự chú ý ưu tú nữ nhân thực ra không phải số ít, nhưng là không nghe nói ai đặc thủ.

Thậm chí tuyệt đại đa số người, cũng giống như Triệu Doanh Các, thuộc về đối Tiệp Ngự thăm mền trạng thái.

Trợ lý mấy ngày trước còn nghe được một cái lời đồn đãi, nói là Tiệp Ngự cái thứ 3 đồ đệ, cũng chính là công ty Tiểu công chúa Lý Lệ Chất, lại tự mình đỡ Tiệp Ngự hồi phòng làm việc.

Không cần biết cái gì quan hệ thầy trò, này lại là không phải cổ đại xã hội. Tóm lại ở rất nhiều người trong mắt, Lý Lệ Chất đối Tiệp Ngự, rất có thể liền là có chút không giống tâm tư, chẳng qua là mượn danh thầy trò, mưu toan nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng thôi.

Tôn Diệu Hỏa rốt cuộc trở thành một tuyến ca sĩ rồi!

Tiệp Ngự đồ đệ vì Tôn Diệu Hỏa liên tiếp viết mấy tháng bài hát, đánh hạ nền móng vững chắc.

Mà Tiệp Ngự cuối cùng cung cấp tam thủ bạo nổ khoản, trực tiếp thành tựu Tôn Diệu Hỏa một đường địa vị, có thể nói là nhất phi trùng thiên.

Thậm chí có rất nhiều tề nhân thành Tôn Diệu Hỏa bưng bình fan.

Mà theo Tôn Diệu Hỏa trở thành một tuyến, đủ loại thông báo cùng Đại sứ hình tượng nhất thời phân tranh tới yếu đến, Tôn Diệu Hỏa đi lên nhân sinh đỉnh phong.

Bởi vì hắn là Tiệp Ngự một tay bung ra vị thứ nhất một đường ca sĩ, cho nên chuyện đương nhiên lấy được giải trí truyền thông của ả cực kỳ lớn chú.

Như vậy ca xướng sự nghiệp phát triển không ngừng, Tôn Diệu Hỏa hiếm thấy bận đến làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm.

Mà ở Tỉnh Mang nội bộ công ty.

Lâm Uyên đang ở chơi đùa hắn máy đưa xe khí nhân,

Cửa bỗng nhiên truyền tới một đạo tiếng gõ cửa.

"Mời vào."

"Mang cho người điếm trà ngon điệp."

Cửa là lão Chu kia trương cười híp mắt mặt.

Lão Chu có đoạn thời gian không có tới Lâm Uyên nơi này, bất quá vẻ này thân thiết sức lực đảo phân hào không ít.

Hắn ngồi ở Lâm Uyên đối diện trên ghế sa lon, để cho Tiểu Trợ lý Cố Đông hủy đi chính mình mang đến lá trà, vừa nhìn Lâm Uyên nói:

"Hôm nay « Hachikō » quay, người làm biên tập không có nhìn nhìn?"

Lâm Uyên nói: "Buổi sáng đi qua."

Là, ngay hôm nay buổi trưa, « Hachikō » chính thức quay xong.

Bộ này pha chụp ảnh nhiếp toàn bộ hành trình lịch thì hơn ba tháng.

Bản tới quay phim thời gian là muốn lâu hơn một chút, không ngăn được

Lâm Uyên có "Druid" năng lực, đem cầu cầu diễn xuất này không...nhất khả không một vòng an bài rất rõ ràng.

Dưới tình huống như vậy, quay chụp độ tiến triển không thể nào chậm đi nơi nào.

"Như vậy a."

Lão Chu ho khan một tiếng: "Ta tới là chịu người nhờ vả, muốn đánh với người nghe cái chuyện này."

"Chuyện gì?"

"Người tháng mười một có bài hát mới phát hành sao?"

"Tháng mười một?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Tháng mười một ta nghỉ ngơi."

Lão Chu nghe vậy, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn sáng sớm hôm nay nhận được nhiều cái điện thoại, đều là trong nghề bạn tốt đánh tới, trong đó còn có mấy cái giới âm nhạc đại lão.

Những người này gọi điện thoại cho lão Chu, liền một cái mục đích:

Cũng muốn biết Tiệp Ngự tháng mười một có hay không phát bài hát dự định.

Lão Chu loại nghề này bên trong chìm nổi nhiều năm nhân tình, dĩ nhiên biết đám người này tại sao quan tâm như vậy Tiệp Ngự tháng mười một có hay không phát bài hát sự tình.

Bây giờ rất nhiều người là nói "Ngự" biến sắc.

Bởi vì Tiệp Ngũ tháng mười phát bài hát, đã có ba cái một đường ca sĩ bị dọa đến tại chỗ chạy trốn.

Nếu như Tiệp Ngũ tháng mười một còn phát bài hát, kia còn lại một đường là muốn với Tiệp Ngũ ngay thẳng mặt?

Hay lại là học tháng mười dùng cảm Tam huynh đệ, hết thảy từ tâm?

Nghe được Lâm Uyên nói tháng mười một không phát bài hát, lão Chu gật đầu một cái.

Thấy Lâm Uyên hơi nghi hoặc một chút, lão Chu chủ động giải thích: "Chủ yếu là tất cả mọi người muốn tránh ra người, người tháng mười một phát bài hát lời nói, cũng tốt trước thời hạn để cho bọn họ có chuẩn bị tâm lý, dĩ nhiên nhân tình này là không phải cho không, quay đầu không thể thiếu để cho bọn họ đưa chỗ tốt tới."

Thực ra đây cũng là trong nghề quy tắc ngầm.

Nếu như công ty giữa không có gì ân oán, đỉnh cấp ca sĩ môn phát bài hát mới trước, cũng sẽ trước thời hạn điện thoại cho nhi, tận lực với nhau dịch ra, để tránh tạo thành không cần thiết được cạnh tranh.

"Vậy thì không phát đi."

Lâm Uyên cho cái khẳng định câu trả lời.

Muội muội có thể cho đồng học nhường đường một lần, mình đương nhiên cũng có thể cho đồng hành nhường đường một lần.

Huông chi Lâm Uyên bản liền định tháng mười một nghỉ ngơi một chút, ngược lại Tôn Diệu Hòa đã thuận lợi tiến vào một đường, hẳn nhiệm vụ đã hoàn thành một nửa.

Cái nhiệm vụ kế tiếp, chính là đem Giang Quỳnh cũng dâng lên một đường.

Dùng Ngô Dũng lời nói, Giang Quỳnh còn kém hai bài hát là có thể leo lên một đường, dĩ nhiên phải là chất lượng cao.

Bất quá Ngô Dũng còn nói qua, nếu như Lâm Uyên sáng tác thời gian và sáng tác tốc độ không cản nôi, một ca khúc cũng được, điều kiện tiên quyết là ở cuối năm trăng này Chư Thần cuộc chiến trung thay Giang Quỳnh bắt được một cái tốt thành tích.

Ít nhất tiên tam!

Cho nên Lâm Uyên dự định, tháng mười một nghỉ ngơi trước, tháng mười hai cho thêm Giang Quỳnh an bài một bài bài hát tốt, để cho Giang Quỳnh thuận lợi bắt lại tiên tam.

Gần đây thường xuyên phát bài hát, quá kiêu ngạo rồi.

Lâm Uyên phát hành tác phẩm, hay lại là chú trọng tần số, mặc dù bây giờ tốc độ đã so với mới xuất đạo hồi đó mau hơn.

Về phần nơi này tại sao không nói bắt lại Chư Thần chi Chiến Quan quân khúc mục đích, là bởi vì Lâm Uyên cũng không biết sẽ có hay không có khúc phụ linh cảm bùng nổ, viết ra một bài thần cấp ca khúc loại.

Hắn người này từ trước đến giờ vững vàng.

Nhưng nội tâm của hắn nhưng thật ra là có một cái thanh âm, hơn nữa cái thanh âm này ngang ngược rất, đó là một câu nhằm vào tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến tuyên ngôn:

"Hải Tặc Vương, ta đương định rồi!"

Chương 380: Bảo vệ bên ta 1 tuyến ca sĩ

Tiện Ngự một khúc hai từ còn có thể liên tiếp thành công, chuyện này mang đến động tĩnh không nhỏ.

Theo « Bạch Mân Côi » kéo dài bá bả, liên quan tới Tiện Ngự viết lời năng lực thảo luận cũng là nối liền không dứt.

Ngày mùng 3 tháng 10, « văn nghệ báo » bên trên cũng là phát biểu một thiên văn chương, liền Tiện Ngự viết lời năng lực tiến hành dọc theo hướng thảo luận.

Văn chương tựa đề là: 【 Người viết ca khúc có hay không cần phải có nhất định viết lời năng lực? 】

"Cái vấn đề này ở nhạc đàn coi như là lời lẽ tầm thường đề tài, rất nhiều có thực lực Người viết ca khúc, cũng không chỉ một lần cùng công ty dựa vào lí lẽ biện luận, bảo vệ chính mình vì bài hát viết chữ quyền lợi, chỉ là theo một ít thất bại án lệ sinh ra, càng ngày càng nhiều Người viết ca khúc buông tha cho mình bài hát phổ từ, giống như Tiện Ngự như vậy giữ vững cho mình bài hát viết lời âm nhạc người đã có thể đếm được trên đầu ngón tay."

"Ở chỗ này, cá nhân ta kết luận là, Người viết ca khúc cho mình bài hát phổ từ chuyện này, yêu cầu lượng sức mà đi."

"Tuyệt đại đa số Người viết ca khúc không có chuyên nghiệp phổ từ kiến thức, bọn họ đối âm Nhạc Hòa ca từ thẩm mỹ cũng không nhất trí, cho nên làm như vậy khúc nhân hản tìm quen thuộc Tác Từ Nhân hợp tác, từ loại mô thức này mà sinh ra ưu tú ca khúc nhiều không kể xiết."

"Nhưng nếu như Người viết ca khúc có nhất định viết lời năng lực, kia hoàn toàn có thể cho mình tác phẩm phổ từ."

"Nhất là Tiện Ngự loại này bảng vào một khúc hai từ có thể thu hoạch 2 lần thành công ca khúc cao thủ, càng không nên lãng phí năng lực mình."

"Chỉ là Người viết ca khúc trung có thể như Tiện Ngự một loại vận dụng thuần thực viết lời kỹ xảo người thật quá ít."

"Trên thực tế tuyệt đại đa số lợi hại Người viết ca khúc, cũng càng ngày càng nghiêng về tham dự một nửa viết lời, gần cùng Tác Từ Nhân câu thông, trình bày chính mình bài hát này biểu đạt ý cảnh cùng chủ đề, do Tác Từ Nhân căn cứ Người viết ca khúc đối âm nhạc hiểu cùng suy nghĩ, tới hạ bút hoàn thành một phần nửa mệnh đề luận văn."

"Cái này thì bộc phát cho thấy Tiện Ngự phần này năng lực đáng quý."

"Mà Tiện Ngự viết lời năng lực chỉ cường đại, làm người ta kinh ngạc nhất địa phương, không ai bằng hẳn đối với Tề Ngự nghiên cứu, Tiện Ngự Tề Ngự ca từ, nếu như là không phải đối Tề Ngự có cực sâu hiểu, là không viết ra được đến, nếu như không biết lai lịch nhân, thấy Tiện Ngự từ, nhất định sẽ cho là này là một vị đủ địa Tác Từ Nhân viết chứ?"

"Điều này cũng làm cho mọi người có lý do mong đợi Tiện Ngự tương lai tác phẩm bên trong, xuất hiện càng nhiều ưu mỹ từ ngữ."

"Thỏ Nhị lão sư nói quá, Tiện Ngự từ, đại khái là để cho rất nhiều chuyên nghiệp Tác Từ Nhân ngữ không yên giấc trình độ."

"Lời này đang làm từ vòng xem ra có thất thiên lệch, nơi này trích dẫn đỉnh cấp Tác Từ Nhân Nghệ Hồng Vũ lão sư đánh giá: Tiện Ngự viết lời năng lực, tuy hơi kém hơn hẳn kinh khủng Soạn nhạc năng lực, cũng đã là hiếm có. Đối viết lời giới mà nói, có lẽ đánh giá như thế càng thêm đúng trọng tâm."

Phù hợp « văn nghệ báo » nhất quán phong cách.

Khen ngợi đồng thời, cũng thích hợp bát một chút nước lạnh.

Chỉ là chậu nước lạnh này, ở rất nhiều người xem ra, nhưng là đối với Tiện Ngự Soạn nhạc năng lực tiến một bước công nhận.

Như vậy bài hát tốt từ, đang làm khúc giới xem ra, lại còn không thể hoàn toàn xứng đôi Tiện Ngự đang làm khúc Phương Diện đi đến thành tựu.

Không người phản bác.

Bởi vì cho ra đánh giá này người là Nghệ Hồng múa.

Nghệ Hồng múa là ai ?

Nghe ca nhạc nhân cũng không xa lạ gì.

Này là một vị đỉnh cấp Tác Từ Nhân, thường xuyên cùng một tuyến thậm chí còn Ca Vương Ca Hậu hợp tác, nếu như ở Trung Quốc, đang làm từ giới địa vị, đại khái là Kiệt Luân vị kia ngự dụng Tác Từ Nhân cấp bậc.

Nửa quan môi giới thuộc tính « văn nghệ báo » lên tiếng, có chút cho Tiện Ngự viết lời năng lực Cái Quan Định Luận ý tứ.

Bất quá Lâm Uyên từ trước đến giờ không quan tâm loại chuyện này.

Ca đàn càng không quan tâm loại chuyện này, lúc này ca đàn quan tâm là, Tiện Ngự có hay không tham gia tháng mười một mùa bóng tranh đoạt?

Đối với chuẩn bị tháng mười một phát bài hát một đường ca sĩ môn mà nói, đây mới là để cho nhân thấp thỏm chuyện!

Bất quá rất nhanh, lão Chu từ Tiện Ngự kia lấy được khẳng định câu trả lời, liền từ một ít người trong miệng truyền ra ——

Tiện Ngự không tham gia tháng mười một mùa bóng tranh!

Đúng như lão Chu dự liệu như vậy, rất nhiều người yên tâm miệng đá.

Theo sát tới, đó là mấy vị một đường đồng bộ mở ra tháng mười hai sắp phát hành bài hát mới tuyên truyền!

"Thân thể hồi phục, bài hát mới tháng mười một phát hành!"

"Cảm mạo đã được rồi,

Tặng Tử Khôi phục, chúng ta tháng mười một bài hát mới bằng thấy!"

"Tháng mười một phát hành bài hát mới, kính xin đợi!"

Dẫn đầu tuyên bố tháng mười một phát bài hát một đường, lại là thoát đi tháng mười mùa bóng bằng dũng cảm Tam huynh đệ!

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người dở khóc dở cười.

Này dũng cảm Tam huynh đệ quá khôi hài, thật sự là đối mặt Tiệp Ngự lúc vâng vâng dạ dạ, đối mặt còn lại một đường lúc trọng quyền đánh ra!

Đương nhiên không chỉ dũng cảm Tam huynh đệ.

Tam huynh đệ sau đó, rốt cuộc lại có bảy vị một đường ca sĩ lần lượt tuyên bố mỗi người muốn ở tháng mười một phát hành bài hát mới sự tình.

Bởi như vậy, tháng mười một mùa bóng bằng tranh, lại hội tụ ước chừng mười vị một đường ca sĩ!

"Mẹ nha!"

"Tiệp Ngự tạo nghiệt nha!"

"Mười một đường ca sĩ, cũng chen đến tháng mười một phát bài hát?"

"Đều nói tháng mười hai là Chư Thần cuộc chiến, ta thế nào cảm giác tháng mười một cũng có chút Chư Thần cuộc chiến ý tứ?"

"Không tât xấu."

"Tháng mười hai là Thượng Vị Thần chiến đấu, tháng mười một là Hạ Vị Thần chiến đấu."

"Ta coi ngươi là nhìn tiểu thuyết nhìn choáng váng, bất quá hình dung rất thích hợp, tháng mười một hoàn toàn là Chư Thần cuộc chiến hơi nóng."

"Cũng không chỉ là Tiệp Ngự duyên cớ, những thứ này một đường ca sĩ cũng là không có biện pháp, bởi vì bọn họ tháng mười một không phát bài hát lời nói, thì phải chờ đến sang năm tái phát ca, dù sao tháng mười hai trò chơi, một đường ca sĩ không chơi nổi."

"Vậy thì sang năm chứ, có vấn đề?"

"Đương nhiên là có vấn đề, ngươi cũng đừng quên, sang năm Yên Châu gia nhập thống nhất a, Yên Châu cũng đều là chiến Đâu Cuồng nhân, bọn họ thứ nhất, bài hát mới bằng vẫn không thể là tinh phong huyết vũ?"

"Ngọa tào, hóa ra tháng mười một hoàn thành rồi khu vực an toàn?"

"Theo các Châu không ngừng gia nhập thống nhất, các lĩnh vực cạnh tranh là càng ngày càng kinh khủng, nhất là chúng ta nhạc đàn càng là không được an sinh."

" "

Dù là rất nhiều người đã sớm dự liệu được tháng mười một sẽ có một cuộc ác chiến, mười vị một đường ca sĩ cùng sân khấu sân đấu mặt hay lại là kinh điệu đầy đất mặt kính.

Lúc trước tháng mười một là Tân Nhân Quý.

Bây giờ tháng mười một đã diễn biến thành tiêu hình Chư Thần cuộc chiến. Mà bị Tiệp Ngự chạy tới tháng mười một dửng cảm Tam huynh đệ, đối trảng chiến dịch này cống hiến cũng coi là công lao quá vĩ đại rồi. Nhạc đàn phảng phất cảm nhận được mười hai Nguyệt Phong lên vân dững. Tháng mười một đã cái này giá thế, tháng mười hai chân chính Chư Thần cuộc chiến còn có?

Thậm chí có nhân tràn đầy ác ý nói một câu nói:

"Các người nói, nếu như Tiệp Ngự bỗng nhiên thay đổi chủ ý, muốn ở tháng mười một phát hành bài hát mới, tình huống sẽ như thế nào?"

Chuân bị tham gia tháng mười một bài hát mới bằng âm nhạc nhân sợ hết hồn, hận không được che hàng này miệng.

Tiệp Ngự tháng mười một phát bài hát?

Trò đùa này có thể không mở ra được a!

Mọi người có thể liền chỉ tháng mười một cầm một hạng nhất khúc mục đích hãnh diện đây.

Tháng mười một làm như vậy thanh thế thật lớn, thậm chí có Chư Thần cuộc chiến hình thức ban đầu, thực ra cũng mới có lợi.

Nếu như có vị kia một đường ca sĩ có thể cạnh tranh kịch liệt được tháng mười một bộc lộ tài năng, đó chính là Ca Vương Ca Hậu mầm non a!

Cho nên coi như là cho liên hợp lại cho Tinh Mang làm áp lực, các công ty lớn cũng không khả năng trở mắt nhìn Tiệp Ngự vào sân làm loạn!

Không chỉ có Tiệp Ngự.

Bất kỳ Ca Vương Ca Hậu hoặc là khúc phụ, cũng sẽ không được phép tiến vào tháng mười một.

Đây cũng tính là đối một đường ca sĩ môn bảo vệ, hơi có mấy phần tháng mười một Tân Nhân Quý bảo vệ truyền thống bị kéo dài ý tứ ——

Chỉ là có chút trong nghề nhân khó tránh khỏi cảm thấy quái dị.

Giờ a, lúc nào một đường ca sĩ cũng cần nghiệp giới đặc thù bảo vệ?

Chương 381: Giang Quỷ thấp thỏm

Tháng mười một là thuộc về một đường ca sĩ chiến đấu, Lâm Uyên chắc chắn sẽ không nhúng vào.

Mà theo Tôn Diệu Hỏa trở thành một tuyến, ngành nhiệm vụ cũng hoàn thành một dạng dùng Ngô Dũng lời nói, chính là lâu chín có thể giao phó rồi.

Bất quá có một người, giờ phút này nhưng là trong lòng loạn tung tung phèo.

Người này chính là Giang Quỷ.

Tiên Ngư Cửu Nguyệt Vương Giả trở về, trực tiếp cho Tôn Diệu Hỏa sáng tác một cái thủ « mười năm », phía sau còn đặc biệt dùng một khúc hai từ phương thức, để cho Tôn Diệu Hỏa một người chiêm đoạt Cửu Nguyệt bài hát mới bảng trước hai gã.

Lúc đó Giang Quỷ hâm mộ rồi tinh rồi mù, đồng thời nội tâm cũng mong đợi vạn phần:

Cửu Nguyệt là Tôn Diệu Hỏa, tháng mười ứng nên đến phiên mình đi? Công ty truyền đạt ngành nhiệm vụ là bung ra hai vị một đường, mà lâu chín nhân tuyến theo thứ tự là mình và Tôn Diệu Hỏa.

Cửu Nguyệt bung Tôn Diệu Hỏa, tháng mười bung chính mình, cũng là bình thường suy luận liên tưởng.

Giang Quỷ thậm chí đang chờ mong, ta có thể hay không cũng có một khúc hai từ đãi ngộ?

Nàng vì thế, thậm chí khẩn cấp tìm người học tập Tề Ngữ!

Kết quả thẳng đến tháng mười, Tiên Ngư như cũ không liên lạc chính mình, phản mà là tiếp tục mang theo Tôn Diệu Hỏa quá quan trọng tướng, dùng một bài « Bạch Mân Côi » tháo xuống tháng mười hạng nhất khúc mục đích vòng nguyệt quế!

Lúc này, Giang Quỷ tâm lý đã bắt đầu thấp thỏm.

Có thể không thấp thỏm chứ sao.

Này cũng tháng mười nữa à.

Cách cách cuối năm, có thể chỉ còn lại hai tháng, để lại cho thời gian của ta đã không nhiều lắm!

Chẳng lẽ muốn tháng mười một mới có thể đến phiên ta?

Tới đây mới thôi, mặc dù Giang Quỷ thấp thỏm, nhưng nội tâm vẫn là có mong đợi.

Nàng còn an ủi mình tới:

"Ta căn cơ so với Tôn Diệu Hỏa được, Tôn Diệu Hỏa muốn tam bài hát, hơn nữa còn dùng Lương Liên Quan ngoại, thêm Đan Nguyệt độc chiếm mùa bóng bằng trước hai gã phương thức mới tiến vào một đường lĩnh vực, ta bên này không cần phiến toái như vậy, cho nên Tiện Ngự lão sư quan tâm một cái hạ Tôn Diệu Hỏa bên kia, cũng là có thể thông cảm được."

Nếu như là Tiện Ngự lão sư lời nói, coi như tháng mười một bắt đầu bùng chính mình, mặc dù có nguy hiểm tương đối, thời gian cũng cơ bản tới kịp. Có thể Giang Quỷ vạn vạn không nghĩ tới.

Ở nơi này mấy ngày, nghiệp giới bỗng nhiên truyền ra Tiện Ngự không tham dự tháng mười một bài hát mới bằng quyết định!

Lần này Giang Quỷ đã là không phải thấp thỏm, mà là có chút luống cuống. Ta có phải hay không là đã làm sai điều gì?

Tiện Ngự lão sư buông tha bùng ta sao?

Ngay cả công ty cũng là truyền ra một ít nói bóng nói gió.

Đại khái ý là, Tôn Diệu Hỏa là Tiện Ngự thích ca sĩ, cho nên Tiện Ngự lựa chọn Tôn Diệu Hỏa làm nhiệm vụ đối tượng.

Bây giờ lâu chín thành công đem Tôn Diệu Hỏa thổi cho nổi tiếng, đã có thể với công ty giao phó rồi.

Dù sao còn lại Soạn nhạc ngành cũng không hoàn thành được một năm bùng ra hai cái một đường ca sĩ nhiệm vụ.

Đã như vậy, Tiện Ngự liền không cần ở trên người Giang Quỷ phí cái gì tâm tư.

Giang Quỷ biết Tiện Ngự lão sư không phải như vậy nhân, nhưng mắt thấy tháng mười một cũng không có chính mình phân nhi, nội tâm của nàng khó tránh khỏi không kiên nhẫn.

Tiện Ngự lão sư thật buông tha ta?

Còn là nói, hẳn muốn sang năm lại ủng hộ?

Người đại diện thấy Giang Quỷ như vậy thấp thỏm, không nhịn được an ủi:

"Tiện Ngự lão sư sẽ không bỏ rơi ngươi, ở lâu chín dưới sự giúp đỡ, ngươi cơ sở đã đánh tốt vô cùng, Tiện Ngự lão sư chỉ cần hơi chút hỗ trợ một chút thì có thể làm cho ngươi leo lên một đường, này với hẳn mà nói hoàn toàn là thuận tay đẩy thuyền thuận thế làm sự tình, hẳn luôn không khả năng để cho đồ đệ mình mấy tháng trước bồi dưỡng ngươi tâm huyết uổng phí đi."

Vâng.

Đưa Phật đưa đến tây.

Lâu chín đã giúp Giang Quỷ lâu như vậy, nếu như mình không có ý chí tiến thủ vậy thì thôi, có thể chính mình khoảng cách hoàn thành một đường ca sĩ nhiệm vụ đường tiến độ rõ ràng đã đẩy tới 90%, lâu chín không có lý do lúc này buông tha a.

Huống chi càng khó hơn đây Tôn Diệu Hỏa đều bị đẩy lên rồi!

Nàng nhờ giúp đỡ như vậy nhìn mình người đại diện: "Kia Tiệp Ngự lão sư tại sao tháng mười một cũng không có an bài ta phát bài hát ý tứ?"

"Đây là không phải rất bình thường chứ sao."

Người đại diện cười khổ nói: "Người thật coi Tiệp Ngự lão sư là thần tiên a, này cũng liên tục phát tam bài hát, đã đầy đủ ca sản rồi, cho nên hẳn có thể là tồn hạ bài hát bị Tôn Diệu Hỏa tạm thời móc rỗng mà thôi, đừng nói cái gì một khúc hai từ chuyện, tốt như vậy từ nhi, trong thời gian ngắn viết ra, Cũng là không phải chuyện dễ dàng."

"Cho nên ."

"Cho nên lâu chín muốn bùng người, đoán chừng đợi sang năm, hoặc là bây giờ ta liên lạc những tầng lầu khác, nhìn một chút có hay không vương bài Người viết ca khúc hỗ trợ, cho người cũng tham gia tháng mười một mùa bóng tranh."

"Không được."

Giang Quỷ lắc đầu nói: "Những tầng lầu khác cho dù có Người viết ca khúc đồng ý giúp đỡ, tháng mười một cường giả tụ tập, nếu như không có Tiệp Ngự lão sư, ta cũng rất khó bắt được tốt thành tích, người nói có khả năng hay không, Tiệp Ngự lão sư là muốn cho ta tháng mười hai ."

"Không thể nào."

Người đại diện nói như đinh chém sắt:

"Cho người tháng mười hai phát bài hát, Tiệp Ngự lão sư không khỏi cũng quá dễ mất người, phải biết tháng mười hai là Ca Vương Ca Hậu đại loạn đấu, trong nghề công nhận Chư Thần cuộc chiến, một mình người còn không có vào một đường ca sĩ, có thể với một đám Ca Vương Ca Hậu đánh lời dài?"

"Cũng đúng nha."

Giang Quỷ không nhịn được gãi đầu một cái, coi như Tiệp Ngự lão sư thật như vậy để ý mình, mình cũng không lòng tin này đi cùng Ca Vương Ca Hậu đâu a.

Tiệp Ngự lão sư là phi thường lợi hại.

Nhưng những Ca Vương đó Ca Hậu, cũng chưa có khúc phụ hỗ trợ?

Người đại diện phân tích nói: "Nhìn Tiệp Ngự lão sư động tĩnh này, tháng mười hai hẳn hơn phân nửa là sẽ xuất thủ, nhưng hẳn sẽ ở công ty lựa chọn một cái Ca Vương hoặc là Ca Hậu hợp tác, như vậy mới có thể lớn nhất bảo đảm ca khúc thành tích."

Đúng vậy.

Tiệp Ngự mặc dù lão sư không có lấy đến khúc phụ vòng nguyệt quế, nhưng dù sao cũng là trong nghề công nhận tiểu khúc cha, lại thắng nổi không ít chân chính khúc phụ.

Nếu như hẳn và Ca Vương Ca Hậu hợp tác, sẽ cùng những Lam Tinh đó đỉnh cấp âm nhạc nhân so chiêu, coi như không cầm hạng nhất, đại khái

thành tích cũng sẽ không kém.

Lúc nào ta mới tham ngộ cùng đến loại này cấp bậc mùa bóng tranh?
Ánh mắt của Giang Quỳnh có chút hương tới, trước thấp thỏm ngược lại là tiêu tán rất nhiều, sang năm liền rõ năm đi, không phải là chậm một chút vào một đường mà thôi.

Lúc này, người đại diện điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Người đại diện kinh ngạc nói: "Tiện Ngự lão sư trợ lý điện thoại, đoán chừng là tới trần an chúng ta."

Giang Quỳnh vội nói: "Vậy người nhanh tiếp."

Người đại diện gạt đầu một cái, nhận nghe điện thoại.

Không biết bên kia nói cái gì, Giang Quỳnh thấy chính mình người đại diện con mắt đột nhiên tròn to, liền miệng cũng hợp không được.

Làm người đại diện để điện thoại di động xuống, nhìn hướng ánh mắt của Giang Quỳnh, đã là phá lệ cổ quái.

"Thế nào?"

"Tiện Ngự lão sư nói ."

"Nói cái gì?"

"Tiện Ngự lão sư nói, người chuẩn bị một chút, tháng mười hai phát hành bài hát mới."

" "

Giang Quỳnh choáng váng.

Tháng mười hai phát bài hát?

Nàng nghĩ tới vô số loại khả năng, duy chỉ có chưa từng nghĩ, Tiện Ngự lão sư sẽ làm cho mình tháng mười hai phát bài hát!

Nhiều như vậy khúc phụ cùng Ca Vương Ca Hậu tụ họp tháng mười hai, ta đây cái một đường cũng không vào tiểu ca sĩ, thật có tư cách sao?

"Ta thu hồi ta trước câu nói kia, Tiện Ngự lão sư là thực sự để mắt người."

Người đại diện vỗ một cái Giang Quỳnh bả vai: "Nếu như nhìn từ góc độ này, hẳn đối với người mong đợi, so sánh Tôn Diệu Hòa cao hơn."

Giang Quỳnh ngây người như phỗng.

Nàng lại toát ra một cái ý tưởng của trời xui đất khiến:

Tiện Ngự lão sư . Thật có như vậy thích ăn lòng đỏ trứng bơ?

Chương 382: Lớn lên

Giang Quỷ duy nhất có thể nghĩ đến Tiệm Ngự lão sư coi trọng như vậy chính mình lý do, chính là Tiệm Ngự lão sư đối với chính mình cho hắn làm qua lòng đồ trứng bơ rất hài lòng.

Nếu như không phải như vậy, hắn dựa vào cái gì chọn ta?

Ta Giang Quỷ có tài đức gì có thể cùng Ca Vương Ca Hậu như nhau?

Cái này cùng có hay không tự tin không liên quan.

Tự tin đi nữa nhân, cũng phải cân nhắc đến thực tế chênh lệch a.

Chính mình một đường con đường còn khó khăn, chớ nói chi là Ca Vương Ca Hậu là so với một đường càng hiểm hơn đại lão.

"Ta đây trước đi tới?"

Giang Quỷ có chút chật vật mở miệng nói.

Người đại diện lắc đầu: "Kia cũng không cần, chỉ là cho người chuẩn bị một chút, gần đây phải bảo vệ tốt cuống họng, bởi vì này bài hát yêu cầu người phát huy chính mình ưu thế lớn nhất, suy nghĩ một chút chính mình ưu thế là cái gì, ta tin tưởng đây mới là Tiệm Ngự lão sư sẽ chọn người nguyên nhân."

Ưu thế của ta?

Giang Quỷ như có điều suy nghĩ.

Trong nghề đối Giang Quỷ thanh âm, nhiều nhất đánh giá chính là không linh thuần triết, thanh tuyến phi thường ưu mỹ, mặc dù là thông tục âm nhạc kiểu hát, nhưng lại có chính mình đặc biệt biểu diễn phương thức.

"Nhưng là ."

"Không có gì nhưng là, Tiệm Ngự lão sư chọn người, người liền cẩn thận bắt cơ hội lần này, nếu như người thấy Tiệm Ngự lão sư, lộ ra hay lại là bây giờ này tám hèn nhất cùng chột dạ, ta tin tưởng hắn sẽ không chút do dự đối người!"

Giang Quỷ đột nhiên cả kinh.

Nàng từ nhỏ liền bắt đầu học tập âm nhạc, vì nghiên cứu thanh âm đa dạng tính, có thể không ăn không uống, bây giờ kia giấu ở trong xương cốt chấp tinh thần sức lực nhưng là trong nháy mắt bị kích phát ra.

"Ta sẽ không để cho Tiệm Ngự lão sư thất vọng!"

Đều nói sĩ vì người tri kỷ tử, Giang Quỷ bắt đầu tự mình hoài nghi, chỉ là một loại đối Lam Tinh đỉnh cấp âm nhạc nhân bản năng sợ hãi.

Nàng sợ là cái gì?

Là Ca Vương Ca Hậu nghệ thuật ca hát?

Mới là không phải, nàng Giang Quỳnh nghệ thuật ca hát, không kém bất kì ai. Cuối cùng, nàng sợ, là những Ca Vương đó Ca Hậu nhiều năm chinh chiến ca đàn thật sự đánh hạ khí thế cùng danh tiếng.

Đây mới thực sự là đề cho người ta kính sợ đồ vật!

Nàng kia còn cần sợ cái gì?

Sợ Ca Vương Ca Hậu sau lưng khúc phụ môn?

Tiền Ngự lão sư chẳng lẽ liền so với cái kia khúc phụ kém?

Mặc dù bị trong nghề đánh giá vì tiểu khúc cha, nhưng tất cả mọi người đều lòng biết rõ, Tiền Ngự là có khúc phụ cấp tiêu chuẩn, lại đã đã đánh bại không chỉ một vị trình độ phi thường kinh khủng khúc phụ.

Chính hắn còn chưa trở thành chính thức thừa nhận khúc phụ, thuận túy là lý lịch không đủ, còn nhỏ tuổi mà thôi.

Tiền Ngự lão sư có thể lấy không phải là khúc phụ thân phận, chiến thắng nhiều như vậy khúc phụ, tại sao mình không thể lấy không phải là Ca Vương thân phận của Ca Hậu, chiến thắng những Ca Vương đó Ca Hậu đây?

Nói chính mình là không phải một đường, chẳng qua chỉ là vì chính mình hèn nhất tìm đến mượn có.

Vô luận từ đâu cái tầng diện nhìn, chính mình khoảng cách một đường, cũng chỉ kém cuối cùng tầng kia cửa sổ, nhẹ nhàng đâm một cái là rách.

Giờ khắc này, Giang Quỳnh sinh ra vô cùng dũng khí.

Này cổ dũng khí, cuối cùng, hay lại là Tiền Ngự lão sư mang đến.

"Tiền Ngự lão sư lựa chọn ta, nói rõ ở Tiền Ngự lão sư tâm lý, ta không so với những Ca Vương đó Ca Hậu kém như thế công nhận coi trọng như vậy, nếu như ta cô phụ lời nói đó chính là đối với ta âm nhạc chỉ tâm khinh nhờn."

Ánh mắt của Giang Quỳnh trong nháy mắt một mảnh thanh minh.

Liền chính nàng cũng không nghĩ tới, này cổ con nghé mới sinh khí tương lai có thể chống đỡ nàng tương lai, đi tới xa xôi bao nhiêu mức độ.

Lâm Uyên không có lập tức kêu Giang Quỳnh viết bài hát.

Hắn chỉ là trước thời hạn thông báo đề cho Giang Quỳnh chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Đạo là không phải Lâm Uyên nhất định phải dùng Giang Quỳnh để chứng minh mình có thể chịu thuận túy là hắn cảm giác mình vì tháng mười hai chuẩn bị ca khúc, rất thích Hợp Giang Quỳnh thanh âm.

Lâm Uyên đối Giang Quỳnh là quan tâm.

Từ lúc ban đầu lựa chọn đề cho Giang Quỳnh biểu diễn « cá lớn » bắt đầu, Lâm Uyên liền rất là coi trọng Giang Quỳnh.

Mà sau đó Giang Quỳnh ca đàn con đường, mặc dù Lâm Uyên không có quá nhiều tham dự nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ nghe một chút nhìn nàng hát thế nào.

Kết quả đến Phong Thạc bắt đầu cho Giang Quỳnh liên tục viết ca khúc thời điểm Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm nhận được Giang Quỳnh lớn lên.

Liên phần này tiềm lực trưởng thành mà nói, Lâm Uyên cảm thấy Giang Quỳnh hạn mức tối đa, là cao vô cùng!

Hắn thậm chí ở trên người Giang Quỳnh, đồng thời thấy được Trung Quốc hai vị phi thường lợi hại nữ ca sĩ bóng dáng .

Tháng mười một không phát bài hát, cũng có này Phương Diện khảo lượng. Lấy Giang Quỳnh tình huống tháng mười một không phát bài hát cũng không sao, tháng mười hai phát hành ca khúc đủ để cho Giang Quỳnh trở thành một tuyên.

Người khác thấy, là Lâm Uyên ở giữa đập giầy thép đánh cược một tháng cuối cùng tình huống, thậm chí là buông tha Giang Quỳnh.

Chỉ có Lâm Uyên biết hắn không có đánh cược ý tứ hắn lại là đối tiếp theo bài hát này có lòng tin.

Đương nhiên.

Không chỉ có Giang Quỳnh phải làm chuẩn bị Lâm Uyên bên này cũng muốn làm chuẩn bị.

Hắn để cho Cố Đông thông báo Giang Quỳnh chuẩn bị tháng mười hai bài hát mới bảng sau đó, chính mình liền một đầu đâm vào rồi phòng làm việc, bài hát của chế tác tiểu tử.

Ca khúc, hắn đã với hệ thống định chế xong.

Chế tạo xong tiểu tử, hắn lại tiến vào phòng thu âm, tìm đến quen thuộc kỹ thuật viên ghi âm, bài hát của chế tác soạn nhạc bộ phận.

Cái gọi là soạn nhạc, thực ra chính là cho ca khúc mặc quần áo ăn mặc xuống.

Dùng không quá thành thực tỷ dụ chính là, nhịp điệu là làm nhân, mà soạn nhạc chính là căn cứ làm lớn lên tương đặc điểm, cho cái này làm nhân hóa trang thêm phối quần áo.

Trong quá trình này, không khỏi để cho kỹ thuật viên ghi âm thấy được Lâm Uyên vì tháng mười hai chuẩn bị ca khúc.

Kết quả.

Làm kỹ thuật viên ghi âm thấy Lâm Uyên bài này bài hát mới ca từ thời điểm, vị này thường xuyên cùng khúc phụ Dương Chung Minh hợp tác đỉnh cấp kỹ thuật viên ghi âm, giờ phút này lại cả người không kim lòng được lui về sau một bước, rộng rãi ngồi vào nhạc khí trước trên ghế.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, đã là tràn đầy sùng kính:

"Tiện Ngưu lão sư, cái này ca từ, là ta bá kiến lợi hại nhất ca từ một trong."

Giống vậy ánh mắt, hần đôi với Dương Chung Minh lộ ra quá, thậm chí ngay cả Trịnh Tinh đợi khúc phụ cũng không có thể làm cho vị này kỹ thuật viên ghi âm như thế rung động.

Mà Lâm Uyên, là Tinh Mang cái thứ 2 để cho hần tâm phục khẩu phục âm nhạc nhân.

Lâm Uyên không nhìn được nói: "Bài hát cũng không tệ."

Kỹ thuật viên ghi âm cười gật đầu một cái: "Ngài là bởi vì đoạn thời gian trước « văn nghệ báo » đánh giá, mới viết như vậy từ ấy ư, bọn họ nói ngài Soạn nhạc so sánh từ lợi hại hơn, bao gồm Nghệ Hồng múa cũng nói như vậy, cho nên ngài mới có thể không nhìn được xuất ra như vậy từ để chứng minh bọn họ nghĩ rằng vâng."

"Là không phải."

"Coi như không phải đâu."

Kỹ thuật viên ghi âm cười bộc phát xán lạn, là không phải mới có quý đâu! Tiệp Ngu là người trẻ tuổi, dĩ nhiên sẽ có tuổi trẻ khinh cuồng, hăm hờ một mặt.

Nếu như là không phải Nghệ Hồng múa nói, Tiệp Ngu Soạn nhạc so sánh từ lợi hại hơn, Tiệp Ngu làm sao sẽ ném ra như vậy một quả tạ đạn nặng ký? Làm Nghệ Hồng múa thấy bài hát này ca từ, chỉ sợ nàng cái này Lam Tinh đỉnh cấp Tác Từ Nhân một trong, cũng phải trợn mắt hộc mồm đi.

Đương nhiên.

Kỹ thuật viên ghi âm sẽ vui vẻ như vậy, còn có một cái lý do, đó chính là hần có thể tham dự vào như vậy một thủ ca khúc thu âm, phi thường vinh hạnh!

Đối với xử lý âm nhạc chế tác nhân viên làm việc mà nói, có thể tham dự vào một ít bài hát của kinh điển thu âm, là lý lịch cũng là vinh dự.

Bọn họ được đặt tên tự, là sẽ theo ca khúc truyền thế mà đồng thời bị nghề nhớ.

Bằng vào một điểm này, những kinh điển đó tác phẩm, liền đủ rất nhiều âm nhạc Hành nghề giả đồ xô vào!

"Giang Quỳ thật là có phúc a."

Kỹ thuật viên ghi âm lại nhìn mắt ca từ, ánh mắt kia kích động cùng rung động, là thế nào cũng không giấu được.

---

ps: Lần nữa cảm tạ 【 chính bản Thanh Nguyên _ 9 nguyên 】 đáng yêu chủ, tiểu nguyên là một cái gõ dễ thương muội tử, một cái thích hán phục thiếu nữ xinh đẹp học sinh, một mực rất ủng hộ ô bạch, thật rất cảm tạ, cùng Tiểu Dịch Âu như thế Mạnh Mạnh đất, nghĩ như vậy còn rất đặc ý, ô bạch rất nhiều muội tử đáng yêu chủ, emmm lần này thật là muội tử, là không phải Phi Vũ cái loại này giả đáng yêu muội oo!

Chương 383: Thủy Điều Ca Đầu. Minh Nguyệt lúc nào có

Có Lâm Uyên dĩ nhiên hiểu kỹ thuật viên ghi âm rung động.

Nếu như thiết thân xử địa đại nhập Lam Tinh nhân thị giác, Lâm Uyên cũng sẽ cảm thấy rung động.

Giống như hấn kiếp trước lần đầu tiên nghe được bài ca này lúc cái loại này rung động, cùng với đối nên từ sùng bái cùng yêu thích, đó là khi nhìn đến nên từ câu thứ nhất cũng đã có mọi người khí đập vào mặt Thần Tác khí tức:

Minh Nguyệt lúc nào có, nâng cốc hỏi Thanh Thiên .

Nếu như là không phải viết chữ thành tự Lô Hỏa Thuần Thanh đỉnh cấp đại sư, viết như thế nào cho ra « Thủy Điều Ca Đầu. Minh Nguyệt lúc nào có » như vậy từ làm?

Dạ !

Lâm Uyên lần này chuẩn bị ca khúc, chính là đại danh đỉnh đỉnh « Thủy Điều Ca Đầu » !

Từ .

Đông Pha Cư Sĩ, Tô Thức! !

Nếu như nói Đường Bá Hổ là trải qua điện ảnh tác phẩm cùng với mọi người trình độ nhất định mỹ hóa thành vì thế nhân đều biết tài tử, làm như vậy địa cầu Tống đại văn học tối Cao Thành liên nhân vật đại biểu, Tô Thức liền là chân chính thi từ bài hát họa tinh thông mọi thứ, thậm chí không cần ai đi qua phân tô điểm cho đẹp!

Nhất là hấn sáng tác « Thủy Điều Ca Đầu » càng là ai cũng khoái, truyền thừa vô số năm mà trải qua hồi lâu không suy kinh điển!

Bao gồm bài này tác phẩm ở bên trong, Tô Thức rất nhiều tác phẩm, cũng vĩnh viễn truyền lưu thế gian, bị từng đời một nhân chiêm ngưỡng sùng bái! Đáng tiếc như vậy thần cấp đại lão, ở Lam Tinh nhưng cũng không tồn tại. Mà bây giờ, Lâm Uyên lại lấy ca khúc hình thức, để cho bài này kinh điển Tống Từ hiện thế!

Đối mặt như vậy kinh điển, cũng khó trách kỹ thuật viên ghi âm sẽ cảm khái, bài này đem bình sinh bái kiến hoàn mỹ nhất ca từ, thậm chí không ai sánh bằng!

Dương nhiên.

Làm Tổng Từ, « Thủy Điều Ca Đầu » chân chính bài hát là như thế nào bộ dáng đã không biết được, Lâm Uyên lấy được phiên bản, là người đời sau căn cứ nguyên từ mà lần nữa phổ nhạc tác phẩm ——
Đó là Đặng Lệ Quân biểu diễn ca khúc « Dẫn Nguyệt Nhân Trường Cửu »

Bài hát này thu nhận sử dụng với Đặng Lệ Quân tám ba năm phát hành thi từ ca khúc chuyên tập « Đạm Đạm U Tình » .

Này chuyên tập là Đặng Lệ Quân cá nhân nghệ thuật sự nghiệp thuộc về đỉnh thời kỳ làm kinh điển, cũng là nàng đích thân tham dự bày ra tờ thứ nhất Đĩa nhạc, cùng còn lại chuyên tập bất đồng, này trương trong đĩa mười hai bài hát đều chọn tự Tổng Từ danh tác, là trải qua hơn ngàn năm lịch sử kiểm nghiệm văn học Tinh Phẩm, mà cổ điển thêm hiện đại lưu hành âm nhạc kết hợp, do Đặng Lệ Quân dùng nàng bẩm sinh ưu tình cảm hát đi ra, tao nhã, trang trọng lại ôn nhu, đa tình, rất có Đường Tống phong độ. Sau đó nhiều năm, năm tháng cuộn cuộn hồng trần không thể che giấu Đặng Lệ Quân mỹ lệ ánh sáng rực rỡ, ngược lại theo thời gian trôi qua mà khỏi bệnh hiện ra phi phạm mị lực.

Mà thủ « Dẫn Nguyệt Nhân Trường Cửu » làm này chuyên tập Ca khúc chủ đề một khi phát hành liền bị cực lớn hoan nghênh, sau bị nhiều vị ca sĩ ca khúc covert lại, được khen là Đặng Lệ Quân truyền thể dang khúc một trong!

Trong đó, Trung Quốc Ca Hậu Vương Phi cũng ca khúc covert lại quá bài hát này.

Nhân là vương phi sức ảnh hưởng, rất nhiều người thậm chí không biết bài hát này nguyên hát nhưng thật ra là Đặng Lệ Quân cũng cho là bài hát này là Vương Phi hát đây.

Nhưng thật ra là Đặng Lệ Quân nguyên hát điểm này rất trọng yếu, phải nói ba lần.

Vương Phi mình cũng là Đặng Lệ Quân fan.

Có lần Vương Phi ở kỷ niệm Đặng Lệ Quân âm nhạc hội diễn ra hát ca khúc làm âm nhạc vang lên lúc màn ảnh lớn thả ra Đặng Lệ Quân khi còn sống hình, vốn là đưa lưng về phía màn ảnh phi đột nhiên xoay người hai tay cầm Microphone thành kính nhìn Đặng Lệ Quân tư thái nhún nhường giống như một học sinh tiểu học.

Bất luận kẻ nào cũng không bái kiến như vậy Vương Phi.

Có người có thể sẽ nói, vậy tại sao Vương Phi phiên bản càng nổi danh?

Nơi này không cần Đặng Lệ Quân tráng niên mất sớm làm giải thích.

Rất nhiều người nhất định nghe qua xạ ca khúc « không nghĩ lớn lên » .

Nhưng có rất ít người biết bài hát này là căn cứ chó trát đặc thứ 40 hào hòa âm trung tối ai cũng khoái chủ đề làm điệp khúc quan điểm chính.

Bất quá Vương Phi thực lực đặt ở vậy, nàng hát phiên bản cũng cực kỳ ưu tú, cộng thêm ca khúc chất lượng quả thật thật tốt, cho nên hệ thống không chỉ có cung cấp Đặng Lệ Quân phiên bản bao gồm Vương Phi đợi còn lại phiên bản cũng đều bị hệ thống định chế đi ra.

Ngoài ra .

Liên quan tới bài hát này ngoại giới nhưng thật ra là có một cái thảo luận, có người cho rằng, bài hát này Soạn nhạc có chút không xứng với ca từ.

Thực ra này là để hiểu.

Mấy cái Người viết ca khúc có thể xứng với Tô Thức từ?

Phải biết « Thủy Điều Ca Đầu » nhưng là bị văn học giới có vài người cho rằng là Tống Từ đỉnh cao nhất tác phẩm, Tống đại duy nhất có thể ở từ vô cùng với phân cao thấp chỉ có Tân Khí Tật, có lẽ nơi này còn phải cộng thêm Dịch An Cư Sĩ chỉ là hai vị trí đầu đều là hào phóng phái phong cách còn có khả năng so sánh.

Thậm chí trực tiếp kêu lên « Thủy Điều Ca Đầu » trấn áp đương thời, vì Tống Từ tiếng thứ nhất âm.

Cho nên đây là một đạo mất mạng cấp mệnh đề luận văn.

Xuất hiện trước Minh Nguyệt lúc nào có lại căn cứ loại này cấp bậc Tống Từ phổ nhạc, bản thân liền không phải người bình thường có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Có thể làm được bài hát không rơi xuống còn đã là phi thường làm khó được.

Mà chỉ là biểu diễn, thì nhất định phải phải là Đặng Lệ Quân Vương Phi loại này cấp bậc người ca làm nền tảng không có thiên phú dị bẩm giọng nói tự dùng tới rồi.

Đây cũng là Lâm Uyên lựa chọn Giang Quỳnh nguyên nhân.

Lâm Uyên có thể ở trên người Giang Quỳnh thấy thuộc về Đặng Lệ Quân cùng Vương Phi loại này đỉnh cấp ca sĩ bóng dáng.

Mặc dù là không phải hoàn toàn tương tự ——

Không có người nào có thể với người khác là hoàn toàn tương tự.

Nhưng liền thanh tuyến cùng âm sắc cùng với kỹ xảo đợi các Phương Diện mà nói Giang Quỳnh đã là Lâm Uyên có thể nghĩ đến tối thích hợp thí sinh.

Lâm Uyên không có rõ ràng vì Giang Quỳnh an bài cái nào phiên bản.

Hắn chuẩn bị căn cứ Giang Quỳnh chính mình giọng nói phong cách dung hợp Đặng Lệ Quân cổ điển cùng Vương Phi linh hoạt kỳ ảo đặc điểm, tới mài cái này thuộc về mình cùng Giang Quỳnh phiên bản.

Ca khúc chính là muốn tùy theo từng người.

Đây là Lâm Uyên vận dụng hệ bài hát của thống, nhưng ở thu âm trong quá trình, lại tận lực theo chân chính biểu diễn người giọng nói tới chế tác nguyên nhân.

Có lẽ chờ đến ca khúc chính thức thu âm, còn sẽ có soạn nhạc bên trên điều chỉnh.

Nhịp điệu sẽ không có đại động tác gì rồi, dù là Lâm Uyên vận dụng Dương Chung Minh nhân vật thể, cũng không biết từ nơi nào bắt đầu đổi.

Muốn dùng âm nhạc nguyên chất mùi vị trả lại như cũ Tô Đông Pha « Thủy Điều Ca Đầu » , quá khó khăn.

Coi như ngoại giới đánh giá, « Thủy Điều Ca Đầu » là từ lớn hơn khúc tác phẩm, Lâm Uyên cũng chỉ có thể nhận thức.

Bài ca này quả thật kinh tài tuyệt diệu!

Đang không có thể giới Tô Thức, ném ra như vậy một ca khúc, thật là so với tác đạn nặng ký còn phải tác đạn nặng ký!

"Bài hát danh dùng « Minh Nguyệt lúc nào có » đi."

Đặng Lệ Quân cùng Vương Phi dùng bài hát danh là « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » .

Trung Thu thời kỳ phát hành bài hát này, Lâm Uyên cũng sẽ xem xét cái này bài hát danh, dù sao càng hợp với tình thế.

Bất quá đây là Xuân Tiết phát hành, cho nên « Minh Nguyệt lúc nào có » càng thích hợp.

Đây cũng là nguyên từ áp dụng tên.

Đôi với lân này kỹ thuật viên ghi âm khẳng định không có ý kiến gì.

Mà ở Lâm Uyên bắt đầu chế tác « Thủy Điều Ca Đầu » nhạc đệm lúc, Giang Quỳnh cũng bắt đầu đi suy nghĩ chính mình nghệ thuật ca hát ưu thế ở đâu, cũng nghiêm túc đi tìm tướng Quan lão sư làm đi một tí luyện tập, thậm chí đẩy xuống trên người hết thầy thông báo .

Đảo không phải là cái gì tạm thời nước tới chân mới nhảy.

Thật sự là tháng mười hai áp lực quá lớn, năng chỉ có làm chút gì, mới có thể làm cho mình sức lực đầy đủ hơn.

Cái này tháng mười hai, nhất định làm động tới toàn bộ nhạc đàn được thần kinh!

---

ps: Cảm tạ 【Kiếm Vũ trảm thiên】 trở thành quyền sách thứ 21 vị minh chủ! Cảm tạ 【hiền lành】 trở thành quyền sách thứ 22 vị minh chủ! Cảm tạ 【vô tội tiểu mập mập】 trở thành quyền sách thứ 23 vị minh chủ! Cảm tạ 【huyền I cánh】 trở thành quyền sách thứ 24 vị minh chủ, thật cảm tạ, ta có chút bị đập mộng, thoáng cái toát ra nhiều như vậy minh chủ, không cần báo đáp, chỉ có tặng thêm! Chỉ cần thêm bất tử liền vào chỗ chết thêm!

Chương 384: 3 Châu ảnh hưởng

Đương nhiên bây giờ cách tháng mười hai còn có đoạn thời gian, thậm chí ngay cả tháng mười một tiểu quy mô một dạng chiến còn chưa đánh, Lâm Uyên có thể không chút hoang mang hoàn thành soạn nhạc cùng nhạc đệm chế tác ——

Chư Thần cuộc chiến xuất ra « Minh Nguyệt lúc nào có » , Lâm Uyên không có ý định thuận khẩu bài hát chiến thắng!

Khúc phụ hoành hành thế giới, so sánh khúc ai lại sẽ so với ai khác kém quá nhiều?

Từ mới là lớn nhất lá bài tẩy.

Trừ phi Lam Tinh đương thời có thể đứng ra một cái Tân Khí Tật cùng Tô Thức đánh lôi đài.

Đương nhiên từ có thể làm chiến thắng lá bài tẩy điều kiện tiên quyết là người bài hát không thể quá kém, nếu như bài hát kém, đó chính là kiếm tâu thiên phong rồi.

Mà « Minh Nguyệt lúc nào có » này thủ ca khúc tử bản thân còn là phi thường có thể đánh.

Trung Quốc rất nhiều người phổ biến phản ảnh đây là một bài càng nghe càng êm tai bài hát, Đặng Lệ Quân lưu truyền tới nay tác phẩm, vô số nhạc đàn đại già ca khúc covert lại, chất lượng làm sao sẽ kém đây.

Những thứ này đều là Lâm Uyên lòng tin nguồn.

Chế tác soạn nhạc cùng nhạc đệm sau khi, Lâm Uyên cũng đốc thúc một phen « Hachikō » hậu kỳ chế tác.

Từ năm trước bắt đầu, Lam Tinh liền điều chỉnh Xuân Tiết thời gian, tháng giêng trở thành Xuân Tiết.

Mà ở dạng này điều chỉnh bên dưới, điện ảnh Xuân Tiết đương thời gian, tự nhiên cũng theo đó điều chỉnh.

Nói cách khác.

Bây giờ tháng giêng trở thành Xuân Tiết đương, cũng chính là điện ảnh thị trường cạnh tranh thời điểm kịch liệt nhất!

Liên nghi đồng đều bị nói trước!

Bây giờ là tháng mười, trung tuần còn chưa tới, Lâm Uyên chỗ Tần Châu nghệ thuật học viện, năm thứ năm đại học cũng đã bắt đầu thả nổi lên nghi đồng.

Đây đối với Lâm Uyên mà nói, có nghĩa là năm thứ năm đại học đi học kỳ hoàn toàn kết thúc.

Chờ đến học kỳ kế lại kết thúc, nhưng chính là Lâm Uyên từ đại học chính thức tốt nghiệp.

Nếu như đây là đang Trung Quốc, phổ biến bốn năm đại học, Lâm Uyên vào lúc này đã coi như là người tốt nghiệp rồi, bất quá ở Lam Tinh, còn là dựa theo Lam Tinh quy tắc đến, ngược lại năm thứ năm đại học còn dư lại thời gian đã không nhiều, học kỳ kế thậm chí không có gì giờ học.

Cứ việc có hay không giờ học đều giống nhau, bởi vì toàn bộ năm thứ năm đại học, Lâm Uyên đều không đi qua mấy lần trường học.

Lúc này Lâm Uyên chú ý trọng điểm không phải là cái gì nghỉ đông, mà là điện ảnh phát hình đang trong kỳ hạn lựa chọn.

Bây ở trước mặt hắn, là mê người Xuân Tiết đương.

Lâm Uyên thật rất muốn tham dự một lần Xuân Tiết đương phòng bán vé tranh.

Bởi vì Xuân Tiết đương người xem là cả năm nhiều khi nhất sau khi, học sinh cùng thành phần trí thức toàn bộ nghỉ.

Những người này có thể đều là điện ảnh cung cấp phòng bán vé lực lượng trung kiên.

Bất quá cân nhắc đến Xuân Tiết đương nhiều người, điện ảnh cũng nhiều, dù sao tất cả mọi người muốn cướp phòng bán vé, kia Lâm Uyên ngược lại không muốn đến bên trong đóng góp.

Đang trong kỳ hạn cũng không đủ phân.

Cùng với chạy lên giờ cao điểm chen chúc xe điện ngầm, tại sao không sớm hơn một chút lên đường đây?

Ôm ý nghĩ như vậy, Lâm Uyên nhắm ngay tháng sau, cũng chính là tháng mười một!

Bởi vì Lâm Uyên điện ảnh quay chụp tính đặc thù, ống kính đều là thuận kéo, cơ hồ không có cái gì dư thừa ống kính, cộng thêm Lam Tinh cường đại điện ảnh công nghiệp kỹ thuật ủng hộ, cho nên hậu kỳ thật nhanh, muốn trước ở tháng mười một chiếu phim, hoàn toàn là có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Hướng chi Xuân Tiết đương hay lại là những thứ kia làm bầu không khí buôn bán điện ảnh tương đối cất hương, nếu như là Ảnh gia đình thì tốt hơn.

Lâm Uyên nắm « Hachikō » hướng Xuân Tiết đương tiếp cận, cuối năm để cho người ta khóc rờn rờn?

Đó cũng quá không lương tâm.

Xuân Tiết nên thật vui vẻ, không muốn như vậy kiềm chế, mà trước tết để cho mọi người khóc lớn một trận, chuyện này Lâm Uyên làm không gánh nặng.

Lâm Uyên đem ý nghĩ của mình cùng lão Chu nhắc rồi.

Lão Chu thật sâu chấp nhận.

Bây giờ đã là không phải Lâm Uyên quay xong film không chịu công ty coi trọng lúc.

Tinh Mang cao tầng lại không phải người ngu, đối mặt hai bộ phim liên tiếp thành công Lâm Uyên, làm sao có thể còn ôm lấy trước kia loại tản mạn thái độ?

Cho nên ở « Hachikō » muốn chọn chiếu phim đang trong kỳ hạn chuyển này bên trên, lão Chu là rất nghiêm túc.

Hắn lúc này liên lạc điện ảnh Phương Diện, xác nhận một ít tình huống sau, ngày thứ 2 đi vào Lâm Uyên phòng làm việc.

"Thập một tháng thập nhất hào như thế nào đây?"

"Song thập một?"

"Cái gì song thập một?"

"Ta là nói lễ độc thân."

"Ngày mười một tháng mười một quả thật có lễ độc thân cách nói, bất quá cũng có người nói, ngày này ngụ ý cả cuộc đời, dĩ nhiên những thứ này cũng không phải chúng ta lựa chọn thập một tháng nhất hào chiếu phim trọng điểm."

"Trọng điểm là?"

"Ngày này đang trong kỳ hạn tương đối tương đối trống, cộng thêm cùng thời kỳ không có gì lớn phiền, « Hachikō » đôi mắt đồng hành cạnh tranh sẽ không quá kịch liệt."

"Vậy thì ngày này đi."

Lâm Uyên không có ý kiến gì, thời gian đuổi kịp.

Lão Chu gật đầu một cái: "Thuận tiện ta cũng nói cho người một bây giờ hạ điện ảnh thị trường tình huống."

"Ừ?"

"Người khả năng không hiểu, bây giờ ba cái Châu thống nhất, thị trường biến hóa quá lớn, thậm chí ngay cả điện ảnh chiếu phim kiểu cũng xảy ra biến hóa lớn."

Lão Chu với Lâm Uyên giải thích cặn kẽ một cái lần.

Nguyên lai, bởi vì ba cái Châu thống nhất hậu nhân miệng thật sự là quá nhiều, địa vực Phương Diện tương đương với kiếp trước địa cầu mấy chục quốc gia, cho nên cái này thị trường đã là phi thường khổng lồ, điện ảnh chung vào một chỗ ở cùng một thời kỳ đủ dễ dàng tiêu hóa hết mấy chục bộ phim cái loại này.

Cũng vì vậy, vô luận là công ty điện ảnh số lượng, hay lại là điện ảnh số lượng, cũng là phi thường khoa trương.

Nhưng đôi với rất nhiều điện ảnh mà nói, một ngày cứ như vậy điem, nếu như bọn họ đem cùng thời kỳ mười mấy bộ phim, thậm chí mấy chục trên trăm bộ phim cũng luân trước nhất khắp, thời gian nên phân phối thế nào? 24h toàn bộ an bài đi lên cũng không đủ dùng a!

Chớ nói chi là, ảnh viện mỗi một đợt xem phim sau đó, cũng muốn an bài quét dọn loại thời gian.

Kia chẳng lẽ muốn lấy chừng mấy ngày vì chu kỳ?

Càng không thể nào, trứng gà không thể thả ở trong một cái giỏ là không có sai, nhưng cũng không thể một cái trứng gà thả một cái giỏ đi, nhà ai có nhiều như vậy giỏ?

Cái này thì liên quan đến điện ảnh đối cùng thời kỳ phim chọn lựa vấn đề. Mỗi ngày đều sẽ có rất nhiều phim muốn lên ánh, ảnh viện không thể nào tất cả đều muốn, cho nên điện ảnh sẽ đối với điện ảnh chất lượng tiến hành giám định.

Điện ảnh cho là tốt điện ảnh, bọn họ sẽ an bài đang trong kỳ hạn;

Điện ảnh không coi trọng điện ảnh, dứt khoát cũng không cần, có thể tuyển chọn điện ảnh quá nhiều, thỉnh thoảng bỏ lỡ Hảo phiến cũng không tiếc, nói không chừng thì có còn lại không tề danh thiếp thay thế.

Dưới tình huống như vậy.

Những thứ kia tiền cảnh chân chính được xem trọng điện ảnh, có thể một hơi thở lấy được 90% điện ảnh xem trọng, trực tiếp tại chỗ ký hợp đồng.

Những thứ kia không thể nào bị điện ảnh coi trọng điện ảnh .

Ngược lại điện ảnh nhiều như vậy, luôn sẽ có nhân muốn, trừ phi danh thiếp thật rất dở, nát đến không ai muốn.

Tiền Ngư điện ảnh sẽ không luân lạc tới không ai muốn mức độ, nhưng cũng không thể đi đến có thể công lược 90% lấy Thượng Viện tuyển mức độ.

Vì thế, lão Chu liên lạc một trận xem mảnh biết, đến lúc đó sẽ có không ít điện ảnh đại biểu đến xem.

Có coi trọng bộ phim này, sẽ ở sau đó trong vòng vài ngày xuất ra ký hợp đồng phương án tới.

Không coi trọng, cũng sẽ không tới liên lạc.

Loại mô thức này, cùng địa cầu là khác nhau hoàn toàn, có thể dùng khác biệt trời vực để hình dung.

Bởi vì địa cầu là một cái quốc gia chơi đùa một cái quốc gia, mọi người có mỗi người điện ảnh thị trường.

Mỗi người nhìn nước nhà điện ảnh, người xem đã là mỹ tư tư, nhiều nhất tiến cử nhiều chút hải ngoại tương đối có sức cạnh tranh danh thiếp đi vào đủ rồi.

Nhưng Lam Tinh nhưng là toàn cầu sử dụng như thế phát biểu, không có gì quá lớn văn hóa cách mô, người khủng bố miệng cơ sở, cực lớn đến thế

lượng gần như biến thái thị trường, người xem mang tính lựa chọn quá đa dạng hóa rồi ——

Cạnh tranh kịch liệt như thế bên dưới, chỗ tốt cùng chỗ xấu là cùng tồn tại. Cho nên xem mảnh trong buổi họp, các đại diện ảnh đối diện ảnh thái độ, liền trở thành rồi trọng yếu nhất!

Lâm Uyên hơi xúc động.

Tam Châu thống nhất mang đến biến hóa, hẳn lại một lần nữa trực quan được cảm nhận được, sang năm còn có Yến Châu gia nhập, đến thời điểm chính là bốn Châu.

Dân cư cùng thị trường khoa trương hơn.

Đến lúc đó sẽ xuất hiện hình dáng gì biến hóa, cũng không ai biết, cho dù là làm ra các Châu thống nhất người quyết định, sợ rằng cũng chỉ có thể là sờ đá qua sông, cái này lâm Tử Thái lớn, cho nên trong rừng chuyện gì đều có thể phát sinh.

"Vậy thì do chu chủ quản phụ trách xem mảnh sẽ đi."

Liên quan đến Lâm Uyên không giới lĩnh vực, nhất định là để cho lão Chu Lai, đây cũng là có công ty chỗ dựa chỗ tốt, Lâm Uyên cũng không có đem các đại diện ảnh đại biểu hội tụ vào một chỗ năng lực, này là cả Tinh Mạng mạng giao thiệp thể hiện, không phải là một nhân có thể chơi được chuyện.

"Được, ta sẽ tận lực lấy thêm tiếp theo nhiều chút điện ảnh."

Lão Chu lộ ra một nụ cười, nội tâm cũng tha thiết mong đợi « Hachikō » thành phẩm sẽ chất lượng như thế nào, này trực tiếp quyết định bộ phim này có thể chinh phục bao nhiêu điện ảnh!

Chương 385: Người là tiểu sư muội

Đang trong kỳ hạn bên trên quyết nghị còn cần điện ảnh công nhận, hết thấy các thứ này đều cần điện ảnh chất lượng làm bảo đảm, nếu không Tinh Mang lớn hơn nữa mặt mũi cũng không khả năng để cho điện ảnh vì yêu phát điện, trừ phi Tinh Mang nguyện ý dán tiền vốn kiếm gào thét —— Có công ty điện ảnh sẽ như vậy liên quan.

Nhưng giống như là bung điện ảnh thời điểm.

Quyết định cái này quan điểm chính sau đó, hậu kỳ chế tác, là được công ty điện ảnh bộ trong thời gian ngắn đại sự hạng nhất, tốt nhất hậu kỳ cơ bản đều là bộ phim này phục vụ, ngược lại công ty cũng trong lúc đó điểm cũng không có gì còn lại điện ảnh kế hoạch.

Tổng thể mà nói bây giờ Tinh Mang tựa hồ vẫn lấy âm nhạc làm trọng, điện ảnh gian hàng là không phải một năm hai năm là có thể nhanh chóng bày.

Lâm Uyên không giúp được gì rồi.

Hắn yêu cầu quay chụp trong lúc đã bị đoàn kịch hoàn thành, còn lại chỉ cần chờ đợi liên có thể, thừa dịp thời gian rảnh rỗi này, Lâm Uyên lại viết lên một mục ở liên tái Hercule Poirot hệ liệt.

Bây giờ là tháng mười, Hercule Poirot hệ liệt đã liên tái rồi chừng mấy thiên cổ sự.

Mặc dù đang ngoại giới trong mắt, Sở Cuồng Hercule Poirot hệ liệt, lại cũng không có viết ra cấp bậc kinh điển trình thám, nhưng đây vốn chính là nhân chi thường tình.

Chẳng lẽ Tô Thức mỗi một thiên từ đều là cấp bậc?

Đỉnh phong thường thường có một cái là đủ rồi.

Hercule Poirot hệ liệt tổng thể chất lượng chỉ cần có thật sự bảo đảm, độc giả thì sẽ một thẳng chấp nhận nợ nần.

Này từ Hercule Poirot hệ liệt lượng tiêu thụ một mục rất ổn định liên có thể thấy được lóm đóm.

Mà ở Hercule Poirot hệ liệt liên tái trong quá trình, vị này do Sở Cuồng sáng tạo ra giả tưởng Đại Trình Thám Hercule Poirot, đã đi sâu vào lòng người.

Đoạn thời gian trước có một cái tội tề giết người sự kiện, cảnh sát rất nhanh thì phá án, đám bạn trên mạng bình luận chuyện này thời điểm, rất nhiều người đều nói phá án cảnh quan là "Hercule Poirot phụ thể" như vậy anh

minh thân vũ, có thể thấy mọi người đối Hercule Poirot phá án năng lực trình thám công nhận ——

Cũng là đối vị kia nhanh chóng phá án cảnh quan biểu đạt công nhận. Trung Quốc bạn trên mạng chắc đúng loại này hình dung cũng không cảm thấy xa lạ.

Bởi vì rất nhiều người biết dùng "Sherlock Holmes phụ thể" để hình dung người khác bỗng nhiên cơ trí.

Tương tự hình dung, còn có "Conan phụ thể" cái gì, đây là mọi người đối Hercule Poirot tạo thành công nhận một cái khác bằng chứng.

Ngoài ra.

Có công ty điện ảnh còn tin tức truyền ra xung, Hercule Poirot hệ liệt điện ảnh đã chuẩn bị quay chụp, trước mắt đang ở lửa nóng tuyển vai diễn viên, những thứ này cũng tăng cường Hercule Poirot danh tiếng.

Không chỉ có như thế.

Bởi vì Sở Cuồng tỏ rõ muốn một mực liên tái Hercule Poirot hệ liệt, cho nên còn có điện ảnh chế tác công ty có mua Hercule Poirot TV bản quyền ý đồ, tựa hồ là muốn quay chụp Hercule Poirot cùng tên phim truyền hình.

Lâm Uyên đáp ứng.

Hercule Poirot hệ liệt thật muốn đánh thành phim truyền hình, là có thể liên tục đánh thành rất nhiều cuối mùa, mà căn cứ trước mắt Hercule Poirot đã liên tái bộ phận, soạn lại thành Quý đầu tiên lời nói, nội dung cốt truyện nội dung hoàn toàn đủ.

Sherlock Holmes chính là dựa vào những thứ này hỏa khắp toàn cầu.

Lâm Uyên không thể nào chỉ dựa vào một người liền hoàn thành những chuyện này.

Nếu hẳn quyết tâm chế tạo Hercule Poirot, tự nhiên không thể cự tuyệt những thứ này tiểu thuyết điện ảnh hóa phổ biến rộng rãi ảnh hưởng.

Giống như văn học sức ảnh hưởng ảnh hưởng đến toàn cầu cũng là dựa vào điện ảnh như thế.

Tương tự đây Nghiễm Thành công án lệ quá nhiều, văn tự bản thân công cùm xiềng xích, thì phải dựa vào những thứ này tới đánh vỡ.

Nhìn bên này Sở Cuồng cái này bí danh tình huống ổn định mà phát triển không ngừng, bóng dáng bên kia tình huống cũng tương đối khá.

Theo Manga liên tái, đã dựa vào họa phong cùng nội dung cốt truyện đồng bộ phát lực, hoàn toàn ngồi vững vàng bộ lạc Manga tam đại trụ cột một trong địa vị.

Mà Lâm Uyên, cũng rút cuộc quyết định thực hiện hẳn hứa hẹn, chính thức giáo thụ La Vi Quốc Họa!

Biết được tin tức này, La Vi hưng phấn không được: "Hiện đang dạy ta sao?"

"Ngay bây giờ."

Hôm nay liên tái vừa mới lên truyền, vừa gặp Lâm Uyên không có chuyện gì, hoàn toàn có thể dạy bên trên một lúc lâu.

"Ta chuẩn bị xong!"

La Vi xuất ra tương ứng Quốc Họa công cụ, ngồi nghiêm chỉnh nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu: "Vậy bắt đầu đi. "

Lâm Uyên lấy ra bút vẽ.

Cùng dạy người khác Soạn nhạc bắt đồng, không cần gì nhân vật thế phụ thế, Lâm Uyên mình chính là hội họa giới đỉnh cấp đại sư, phối hợp Sư giả hào quang, dạy lên La Vi tới cũng không phiền toái.

Hội họa trường học thời gian từng giờ trôi qua.

Nửa giờ sau.

La Vi kinh ngạc nhìn Lâm Uyên, tâm tình đã là diệt dăng lên xuống.

Gặp qua Lâm Uyên hội họa năng lực sau, La Vi một mực ở vui mừng mình ban đầu lựa chọn cho Lâm Uyên làm trợ thủ.

Nhưng cho đến La Vi với Lâm Uyên chính thức học tập Quốc Họa, nàng mới biết mình ban đầu quyết định, nguyên lai là thay đổi chính mình cả đời bước ngoặt!

Vô luận bao nhiêu năm trôi qua, nàng đều sẽ cảm tạ ban đầu quyết tâm kia cho Lâm Uyên làm trợ thủ chính mình.

Lâm Uyên quá sẽ dạy!

Phải biết La Vi vì đề cao mình hội họa trình độ, cũng là hỏi qua không ít danh gia, trong đó thậm chí bao gồm Quốc Họa giới mấy cái Túc Lão.

Nhưng cho tới bây giờ không có một cái Quốc Họa danh gia, có thể cho La Vi toàn phương vị chỉ điểm bên mê, để cho La Vi chỉ là như vậy đi theo học tập trong chốc lát, cũng cảm giác rất nhiều lúc trước không giải quyết được vấn đề giải quyết dễ dàng!

Mà khi thời gian đến sau hai giờ.

Nội tâm của La Vi, lại không khởi sinh ra một loại cảm giác như vậy, lại này loại cảm Giác Thanh tích mà mãnh liệt: "Ta thật giống như . Trở nên mạnh mẽ ."

"Chính mình trở về luyện tập lại đi."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Ngày mai sẽ dạy ngươi một ít Manga kỹ xảo."

"Manga cũng muốn bắt chước?"

"Nếu không ngươi giúp thế nào ta viết thay?"

"Ta hiểu được, lão sư ." La Vi mỉm cười nói.

Bóng dáng hay lại là bóng người kia, trước sau như một

Chương 386: Khóc

"Tại sao?"

La Vi vẻ mặt mông bốc.

Lâm Uyên nói: "Có rảnh rồi giới thiệu cho người."

Nói xong, Lâm Uyên liền trực tiếp rời đi phòng làm việc.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên không thể nào đi công ty, ngược lại là phòng làm việc chạy chuyên cần, một là họa Manga, một là dạy vẽ một chút.

La Vi học vẽ một chút sau khi, nhưng thủy chung cũng ở nghĩ Colin Uyên câu kia ý vị thâm trường "Người là tiêu sư muội" .

Chẳng lẽ còn có những người khác với lão sư học vẽ một chút?

La Vi lại có loại "Ta là không phải sớm nhất tới" không khỏi thất lạc.

Nàng còn với Kim Mộc hỏi thăm chuyện này, kết quả nghe vậy Kim Mộc ha ha cười to: "Chúc mừng người trở thành ông chủ cái thứ 4 đồ đệ."

"Thứ . Thứ mấy?"

La Vi suy nghĩ, lão sư khả năng trừ mình ra, còn có một cái đồ đệ, có thể nàng vạn vạn không nghĩ tới, trước mặt mình còn có ba cái!

Thấy Kim Mộc còn cười, nàng nóng nảy: "Ta thật là cái thứ 4?"

"Ừ."

Kim Mộc vẻ mặt thần bí.

La Vi tội nghiệp làm nũng nói: "Kim thúc, mặt trước cái kia ba cái là ai, người nói cho ta biết chứ sao."

"Trước mặt ba cái ."

Kim Mộc dừng một chút, cẩn thận nhìn chung quanh một chút, thấp giọng nói: "Người có thể bảo thủ bí mật sao?"

"Có thể!"

La Vi tặc lớn tiếng.

Kim Mộc chỉ chỉ chính mình: "Ta cũng có thể."

La Vi: "? ? ?"

Còn mang như vậy?

La Vi nổi giận: "Kim thúc, xin người hiền lành!"

Nói xong, La Vi liếc mắt, thở phì phò rời đi.

Mà ở phòng làm việc bên ngoài.

Tình Mạng điện Ảnh Hậu kỳ ngành, theo Dịch Thành Công thường thường thở ra một miệng trọc khí, điện ảnh rốt cuộc hoàn thành hậu kỳ!

"Hô."

Dịch Thành Công đứng dậy, cảm tạ hoàn làm việc với nhau hậu kỳ nhân viên, cho Lâm Uyên gọi điện thoại.

Vòng thứ nhất nghiệm thu, nhất định phải Lâm Uyên gật đầu.

Lâm Uyên nhận được điện thoại không bao lâu, liền ngồi xe đi tới công ty.

"Thông báo chủ quản, đề trước ánh nhìn một chút."

Lâm Uyên phân phó nói, công ty có nội bộ chiếu phim hệ thống, sẽ không tiết lộ phiên nguyên.

"Được."

Không bao lâu, Chu Thụy Minh cũng chạy tới, với hấn đồng thời, còn có điện ảnh bộ mấy vị cao tầng.

"Lâm Đại Biểu."

Mấy người khách khí với Lâm Uyên chào hỏi, Lâm Uyên cũng trở về đáp lại phù hợp xã hội mong đợi nụ cười.

Như vậy một đám người tiến vào phòng chiếu phim, trực tiếp nhìn lên.

Điện ảnh toàn bộ phiên tổng cộng chín mươi phút, nếu như tính luôn đầu phim cùng cuối phim phụ đề, còn có thể nhiều hơn mấy phút.

Ước chừng là từ giáo thụ bỏ mình bắt đầu, phòng chiếu phim bên trong bắt đầu có người khóc sù sùi.

Mà theo thời gian một chút xíu trôi qua, càng ngày càng nhiều nhân phát ra tiếng khóc.

Kinh khủng nhất là lão Chu.

Người khác đều là nhỏ giọng khóc sù sùi, còn chưa quên tự mình ở xem phim.

Hấn lại gào khóc, thanh âm chi vang vọng đem bên cạnh Lâm Uyên sợ hết hồn.

Hơn nữa cũng bởi vì lão Chu kéo theo, mấy cái khác trước vẫn chỉ là nhỏ giọng khóc sù sùi điện ảnh bộ cao tầng, lại cũng bỏ vào khóc thành tiếng, mỗi cái đều không chú ý hình tượng.

Lâm Uyên tin tưởng, nếu như đây là đang rạp chiếu phim, lão Chu cái này hại quần chi mã đại khái đã bị đánh ra ngoài.

Về phần Lâm Uyên tự mình.

Hấn là bình tĩnh nhất một cái.

Không chỉ có bởi vì này điện ảnh, hấn đã xem qua mấy lần nguyên bản, càng bởi vì Tiểu Bát, cũng chính là con chó này, vốn chính là chính mình dưỡng.

Lâm Uyên thấy con chó này, liền nhớ lại tới ngày hôm trước buổi sáng, phòng ngủ mình cửa bị tiểu một bãi cầu đi tiểu trải qua.

Mặc dù nuôi chó gặp phải loại tình huống này không thể tránh được, thế nhưng cổ mùi tanh tươi vị hay là để cho Lâm Uyên xuất diễn rồi, cũng cứu vớt Lâm Uyên lệ tuyến.

Phải biết, Lâm Uyên cũng là một cảm tính người.

Nếu như là không phải điều này diễn kỹ Cao Minh cầu, chính là Lâm Uyên chính mình chặn nuôi, hấn nước mắt đại khái cũng sẽ không so với người khác thiếu.

"Lớn tuổi a."

Dịch Thành Công xoa xoa con mắt.

Danh thiếp là hấn nhìn biên tập, điện ảnh là hấn phụ trách quay chụp, có thể hoàn toàn bản điện ảnh phát hình ra, hay là để cho hấn không nhìn được khóc, chỉ là hấn nước mắt có một bộ phận là thấy điện ảnh trở thành thành phẩm sau kích động.

Phòng chiếu phim bên ngoài.

Chờ sau khi các đại lão xem phim nhân viên làm việc vốn đang ở tán gẫu, chợt nghe bên trong truyền tới một trận tiếng khóc, sợ hết hồn, thiếu chút nữa liền không nhìn được hướng vào xem một chút có phải hay không là có nguy cơ gì sự kiện.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Khóc thảm như vậy?"

"Có phải hay không là điện ảnh xảy ra điều gì ngoài ý muốn?"

"Ngạch, ta nghe hậu kỳ một cái người anh em nói, phim này có chút ngược."

"Cho nên đây là xem phim nhìn khóc?"

"Người bình thường sẽ khóc thành như vậy?"

"."

Nhân viên làm việc thảo luận đang lúc, bên trong tiếng khóc lớn hơn, đã là liên tiếp rồi.

Cũng không biết qua bao lâu.

Phòng chiếu phim môn bỗng nhiên bị mở ra.

Dẫn đầu đi ra ngoài là lão Chu, bắt quá lão Chu hình tượng, để cho cửa nhân viên làm việc có chút ngạc nhiên ——

Chỉ thấy lão Chu tóc rối tung, hốc mắt đỏ bừng, mớ hồ còn có chút nước mũi chảy ra.

"Chu chủ quản."

"Không có chuyện gì, người có thuốc lá không?"

"À?"

"Có hay không yên."

"Có có có, yên là không phải rất tốt, ngài chớ để ý."

Trong đó một nhân viên làm việc liền vội vàng từ trong túi xuất ra yên, cho lão Chu đưa tới.

"Cho ta cũng tới một cây."

"Còn có ta."

"Ta cũng rút ra một cây đi."

"Ta sẽ không rút ra, coi như theo cùng các người rồi."

Dịch Thành Công cùng mấy cái điện ảnh bộ cao tầng cũng là rôi rít từ phòng chiếu phim đi ra, rất nhanh thì qua phân một bọc mở ra không bao lâu yên.

Những cao tầng này mặc dù không có lão Chu khoa trương như vậy, nhưng là đồng dạng là hộc mắt đỏ bừng, một bộ vừa mới trải qua sinh ly tử biệt đáng vẽ.

Theo đám người này cầm điều thuốc đi vào phòng vệ sinh, cửa mấy công việc nhân viên trở mắt nhìn nhau.

Cái gì điện ảnh như vậy phí yên?

Lúc này, Lâm Uyên cũng chậm rì rì đi ra.

Mấy công việc nhân viên trộm nhìn lên mắt Lâm Uyên mặt, phát hiện Lâm Uyên không có chút nào khác thường, hoàn toàn không hướng mặt trước mấy cái trung niên lão nam nhân như vậy khóc con mắt đỏ lên.

"Ngài muốn yên sao?"

Một nhân viên làm việc thận trọng nói.

Lâm Uyên ngẩn người, khoát tay nói: "Ta không hút thuốc lá, cảm ơn."

Nói xong, Lâm Uyên hồi chính mình phòng làm việc đi.

Mấy công việc nhân viên nhìn Lâm Uyên rời đi, suy đoán nói:

"Bộ phim này nói trung niên nguy cơ?"

"Đại khái là."

"Bằng không tại sao Lâm Đại Biểu không có cảm giác gì."

"A, hẳn là Lâm Đại Biểu à?"

Đúng người ở công ty lâu như vậy thậm chí vẫn không biết?"

"Ta lại không có cơ hội đi Soạn nhạc bộ ."

"Các người khoan hãy nói, không biết, còn tưởng rằng chủ quản bọn họ là ở bên trong bị Lâm Đại Biểu đánh cho một trận đau rồi, bằng không giải thích thế nào Lâm Đại Biểu chuyện gì không có, những người khác khóc ròn ròn tình huống?"

"Ha ha ha, đúng nha."

Mấy người đi vào phòng chiếu phim làm kết thúc công việc, kết quả bắt ngờ thấy, đầy đất giấy vệ sinh.

Xem ra phim này chẳng những phí yên, còn mẹ nó phế giấy vệ sinh.

Thảm thiết!

Cùng lúc đó.

Một vị điện ảnh bộ tiểu lãnh đạo chính ôm bụng vọt vào phòng vệ sinh, kết quả mới vừa vào cửa, liền bị mùi thuốc lá sặc phải ho khan thâu rồi nửa ngày.

"Thảo, ai mẹ nó ở nơi này hút thuốc!"

Nhìn phòng vệ sinh bầu trời tất cả đều là lượn lò khói mù, hẳn tức giận tức giận mắng một tiếng, vọt thẳng đi qua.

"Mấy người các người gia hỏa cho Lão Tử ra ."

Cái này tiểu lãnh đạo thanh âm hơi ngừng, giống như là bị người bóp cổ họng.

Lão Chu đợi điện ảnh bộ tầng cao nhất, cùng thời điểm là tiểu lãnh đạo cấp trên môn tập thể ngẩng đầu, ưu theo dõi hẳn, tất cả đều hai mắt đỏ ngầu, ai cũng không nói gì.

Giờ khắc này.

Vị này điện ảnh bộ tiểu Cao tầng bỗng nhiên hồi tưởng lại chính mình tiểu học lúc gây đại họa, ở toàn trường trước mặt đọc kiểm điểm, bị tập thể tiểu lãnh đạo tử vong đưa mắt nhìn trong nháy mắt ——

Cô đông.

Nuốt nước miếng một cái.

Tiểu lãnh đạo phân cũng bị dọa đến ghen trở về.

---

ps: Cảm tạ minh chủ ủng hộ, làm muối che mặt lại như thế hậu lễ, không cần báo đáp tăng thêm dân lên, vị này minh chủ đại lão thật giống như một hữu thêm bấy, có hứng thú có thể toàn chức nghệ thuật gia thêm một chút Group, thuận tiện vào một chút minh bấy nha, ngoài ra có hứng thú minh chủ đại lão có hứng thú cũng có thể vào một chút á.

Chương 387: Đàm ngư biến sắc

Một bộ phim bộ tiểu lãnh đạo ở run lấy bảy trung, bị điện ảnh bộ tầng cao nhất môn tập thể uy hiếp, nên vì thấy chuyện bảo mật.

Nên tiểu lãnh đạo rất tin chắc:

Nếu như hấn dám không đối với chính mình hôm nay thấy chuyện bảo mật, ngày mai hấn rất có thể sẽ bị điện ảnh bộ cao tầng môn lấy chân trái hoặc là chân phải trước bước vào công ty làm lý do đuổi ra Tinh Mang Entertainment.

Tiểu lãnh đạo rung rung gật đầu.

Sau đó, tiểu lãnh đạo lại cũng không có trải qua này cái phòng vệ sinh, mỗi lần bất kể bao gấp, dù là sẽ tè ra quần bên trong thậm chí phóng trong quần, hấn cũng hầu như là sẽ tới công ty những tầng lầu khác phòng vệ sinh giải quyết sinh lý yêu cầu .

Loại này nói sau không đáng nhắc tới.

Giải quyết xong tiểu lãnh đạo, lão Chu nhìn chung quanh mấy người:

"Như thế nào đây?"

"Tốt điện ảnh a."

"Ta đây quay đầu kêu nhân tới công ty nhìn."

"Nhiều kêu điếm."

"Kia phải."

"Ai có ý kiến hoặc đề nghị gì?"

"Trên người mang một ít yên đi."

"Đừng quên kêu nhân viên làm việc chuẩn bị thêm nhiều chút giấy vệ sinh."

" . "

Những thứ này Lâm Uyên không liên quan.

Xem chiếu bóng xong, Lâm Uyên cảm thấy rất hài lòng.

Lão Chu đợi điện ảnh bộ cao tầng phản ứng, đã chứng minh bộ phim này ở nào đó về hiệu quả đã làm được cực hạn rồi.

Thúc giục lên!

Quá thúc giục lên rồi!

Khó trách hệ thống đối « Hachikō » đánh giá đều là bom cay cấp bậc.

Phía dưới công ty hấn phải chuẩn bị đi tuyên truyền đường giây.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, dứt khoát dùng Tiệp Ngư tài khoản phát cái bộ lạc động tĩnh, động tĩnh nội dung ngược lại là giản lược tóm tắt:

"Tân điện ảnh « Hachikō » đem ở thập một tháng thập nhất hào chiếu phim, kính xin đợi!"

Không có hải báo, không có diễn viên biểu, liền đơn giản một câu nói, nhưng trong nháy mắt móc ra vô số fan hứng thú.

"Tiện Ngu lão sư tân điện ảnh?"

"Oa, lần này là loại hình gì?"

"Mong đợi mong đợi, Tiện Ngu rất cuộc chụp tân điện ảnh, ta đặc biệt thích « Andhadhun » , mong đợi Tiện Ngu trở lại một bộ lớn như vậy làm!"

"Ta càng thích « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , quá khôi hài á."

"Ta cũng thích xem « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , nhìn năm sáu khắp còn không chán, cũng là kỳ quái, mỗi lần nhìn cũng không nhịn được cười."

"Hi vọng tân điện ảnh cũng có thể giống như « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » như thế khôi hài, người có bản lãnh liền chết cười ta, không cần người phụ trách!"

"Cảm giác « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » chẳng những khôi hài hơn nữa chữa, ta mỗi lần khổ sở thời điểm nhìn một chút, cũng sẽ bị chữa."

" "

Lâm Uyên ở Giới điện ảnh mặc dù vẫn là người mới, nhưng trước hai bộ phim để dành được tiếng tăm nhưng là quá rõ ràng, cho nên những người ái mộ nghe một chút hẳn có tân điện ảnh sẽ công chiếu, đều là mong đợi không được.

Ngay sau đó, Lâm Uyên lại dùng Sở Cuồng cùng bóng dáng tài khoản gợi cho rồi cái tin tức này.

Lúc trước Lâm Uyên thì không muốn phiền toái như vậy, chỉ cần dùng Sở Cuồng tài khoản gợi cho một chút là được.

Bóng dáng liền mấy cái fan, chuyển không gợi cho, không có vấn đề.

Nhưng theo « Death Note » đại bạo nổ, bây giờ bóng dáng là Manga giới họa sĩ đệ nhất nhân, fan số lượng tăng vọt, đã có thể gánh vác nhất định tuyên truyền tác dụng.

Cho nên Lâm Uyên để cho bóng dáng cũng tham dự Liên Động.

Hắn vốn là tùy ý cử động, nhưng rơi vào rất nhiều bạn trên mạng trong mắt, lại rõ ràng là đọc lên càng nhiều hàm nghĩa:

"Ha ha ha, tam bạn gay rôt cuộc Liên Động rồi!"

"Trước mặt đều là Sở Cuồng cùng Tiện Ngu ở Liên Động, bóng dáng cũng không có thanh âm."

"Rơi lệ! Bóng dáng rôt cuộc đuổi theo đại đội ngũ rồi!"

"Bóng dáng: Ta lại cũng là không phải tiêu trong suốt á..., các ca ca cũng mang ta đi chung chơi đùa đi!"

"Bóng dáng bằng vào « Death Note » đại hỏa, rôt cuộc thu được cùng Tiện Ngu Sở Cuồng đồng thời Liên Động . Tư cách."

"Bóng dáng: Ba người chúng ta cùng đi gặp điện ảnh đi!"

"Quá chân thật, lúc trước đều là Tiệp Ngự cùng Sở Cường điên cuồng Liên Động, bây giờ bóng dáng nổi giận đứng lên, liền gia nhập điện ảnh tuyên truyền đại đội."

" "

Sa Điều đắm bạn trên mạng liền thích chơi đùa "Bạn gay" ngạnh.

Sau đó bởi vì bóng dáng tiêu trọng suốt thuộc tính, mọi người bắt đầu trêu chọc lên Tiệp Ngự cùng Sở Cường, vô tình hay cố ý bỏ quên bóng dáng.

Bây giờ theo bóng dáng đại họa, "Tam bạn gay" lại thành rất nhiều rồi nhân đồng thời chú ý đối tượng.

Từ góc độ này mà nói, bạn trên mạng cũng rất chân thực.

Nhưng tin tức này rơi vào ca đàn, nhưng chính là một cái khác trọng hàm nghĩa!

Gần như ở Tiệp Ngự phát ra tháng mười một tân điện ảnh sắp lên ánh tin tức đồng thời.

Vô số muốn tham dự tháng mười một mùa bóng tranh đoạt âm nhạc nhân, đều là tim đột nhiên co rút lại, tiếp theo khủng hoảng lan tràn!

Ngọa tào!

Tiệp Ngự tháng mười một có tân điện ảnh bên trên?

Hắn lần này trong phim ảnh có phải hay không là giấu rồi bảo bối gì?

Đây chẳng lẽ là Tiệp Ngự biến hình tham dự tháng mười một bài hát mới bảng tín hiệu chứ ?

Không trách mọi người sốt sáng như vậy.

Tiệp Ngự bên trên một bộ phim « Andhadhun » , liền chơi qua như vậy một tay.

Thật tốt điện ảnh, bên trong chính là kẹp theo chừng mấy thủ kinh điển âm nhạc, nhất là bài hát kia tên là « Mộng Trung Hôn Lễ » Đàn dương cầm khúc, dĩ nhiên đem Sở nhân câu suy nghĩ cũng đánh tới!

Có gương xe trước, bây giờ Tiệp Ngự lại bước phát triển mới điện ảnh, mọi người dĩ nhiên khẩn trương!

Kèm theo phần này khẩn trương, vô số điện thoại, bay hướng Tinh Mang.

Tinh Mang rất nhiều cao tầng điện thoại đều bị đánh bẻ, toàn bộ đến từ những thứ kia muốn tham dự tháng sau bài hát mới bảng đám kia một đường ca sĩ môn phía sau thuộc quyền công ty:

"Tiệp Ngự tháng mười một có phải hay không là phát bài hát?"

"Tiệp Ngự bài hát có phải hay không là giấu ở trong phim ảnh?"

"Cái kia « Hachikō » trong phim ảnh có bài hát sao?"

"Có thể hay không để cho Tiệp Ngự khác tham dự tháng mười một bài hát mới bảng?"

" "

Tinh Mang một đám cao tăng đều choáng váng, vội vàng với lão Chu hỏi thăm tình huống, sau đó từng cái giải thích trở về.

Những cao tăng này cơ hồ là đánh cược thề:

"Tiện Ngu lần này trong phim ảnh, thật không có kẹp theo cái gì âm nhạc tác phẩm!"

"Liên là bình thường điện ảnh phối nhạc mà thôi, còn là không phải Tiện Ngu tự mình Soạn nhạc, các người cứ yên tâm đi!"

"Tiện Ngu thật không tham gia tháng mười một cạnh tranh, các người yên tâm chơi đùa các người!"

" "

Như vậy từng vòng từng vòng giải thích đến, cuối cùng là làm yên lòng này bày một đường ca sĩ.

Tinh Mang cao tăng cũng coi như minh bạch, trong nghề có vài người chỉ ngư chúng rốt cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng.

"Quá tốt, Tiện Ngu đi họa họa Giới điện ảnh rồi!"

Tham dự tháng mười một đại chiến một đường ca sĩ môn môn cho nhau biết mừng không kể xiết.

Suy nghĩ một chút cũng phải, dù sao liên lụy đến nhiều như vậy âm nhạc công ty lợi ích, Tinh Mang làm sao sẽ coi trời bằng vung, để cho Tiện Ngu thập một tháng thập nhất hào trên xuống bài hát mới bằng?

Bọn họ chỉ là đôi "Tiện Ngu" hai chữ quá nhạy cảm, từ đó mất đi thông thường sức phán đoán thôi.

"Đàm ngư biến sắc a."

Đối với này chuyện, lão Chu không nhịn được cảm khái một câu.

Lão Chu bên người điện ảnh thống soái đạo cười nói: "Bây giờ ta nghĩ là, có một ngày có thể hay không Giới điện ảnh cũng đàm ngư biến sắc?"

Lão Chu ngẩn ra, vốn muốn nói không thể nào, nhưng nghĩ lại, lại có chút do dự.

"Ta liền chỉ đùa một chút."

Lão Chu bên người lãnh đạo kỳ quái liếc nhìn lão Chu: "Xem mảnh sẽ sắp xếp xong xuôi?"

Lão Chu gật đầu một cái: "Mời đã phát ra ngoài, ba ngày sau, « Hachikō » xem mảnh biết, địa điểm định ở trung tâm thành phố đại địa rạp chiếu phim, đó là đại địa điện ảnh sản nghiệp, vừa vặn ta cũng mời đại địa điện ảnh cao cấp đại biểu tới xem phim."

Phim này tiền cảnh như thế nào, thì nhìn xem phim sẽ kết quả.

---

ps: Minh chủ 【taiwuwux】 động học tăng thêm dâng lên, cảm tạ cảm tạ, vị này đại lão vừa vặn ở trong đây, làm người phong thú hài hước đẹp trai tiêu sái uy vũ bất khuất bướng bỉnh không kèm chế được phong thú nhiều

tiền . Luận liên minh chủ, ta cùng với Tôn Diệu Hỏa so với ai cường? Khụ, phiếu hàng tháng?

Chương 388: Diệp Hồng Ngư

Cứ như vậy, tam ngày trôi qua.

Ngày này là Tinh Mang an bài « Hachikō » xem mảnh sẽ thời gian.

Tô Thành trung tâm thành phố.

Sửa sang Hoa Lệ đại địa trong rạp chiếu bóng.

Chủ quản lão Chu cùng Tinh Mang điện ảnh ngành cao tầng môn đứng ở ảnh viện hiệu quả tốt nhất ảnh cửa sảnh miệng, nghênh đón các đại điện ảnh đại biểu đến.

"Hoan nghênh, mời vào."

"Vương quản lý đã lâu không gặp."

"U, Chu quản lý cũng tới."

"Ngài là tam kim điện ảnh đại biểu đi."

" "

Các đại điện ảnh đại biểu phân tranh yếu tới, lão Chu cùng với Tinh Mang điện ảnh bộ cao tầng môn thỉnh thoảng cùng người tới bắt tay hàn huyên, bầu không khí rất là náo nhiệt.

Lúc này.

Xa xa có một tên vóc người cao gầy, mang một cặp kính mát, mặc hồng sắc đây áo khoác ngoài nữ nhân đi lên hận trời cao hơn hiện, bước chân trung ba thập ba thập thanh âm giàu có cảm giác tiết tấu.

Khí tràng mười phần.

Trong nháy mắt người sở hữu ánh mắt đều tập trung ở nữ nhân này trên người, ánh mắt mỗi người không giống nhau, có người nhẹ giọng trao đổi giọng nghiên ngẫm nhi:

"Diệp Hồng Ngư tới."

"Tinh Mang mặt mũi vẫn còn lớn."

"Khó trách chọn này Phòng chiếu phim xem phim, nguyên lai là với đại địa điện ảnh thông thượng khí nhi rồi, bất quá này Diệp Hồng Ngư tới, cũng không thấy là chuyện tốt."

"Người nào không biết Diệp Hồng Ngư người này đối điện ảnh ký hợp đồng tiêu chuẩn cực cao."

"Nhân gia là đại danh đỉnh đỉnh đại địa điện ảnh thiết nương tử, há là đùa?"

" "

Mọi người chú ý Diệp Hồng Ngư, có thể không phải là bởi vì nàng Diệp Hồng Ngư rất xinh đẹp.

Như vậy một đám điện ảnh đại biểu, đều là trong xã hội có thân phận có địa vị nhân, nếu như nguyện ý lời nói bên người tự nhiên không thiếu nữ nhân xinh đẹp.

Mặc dù Diệp Hồng Ngư dáng dấp quả thật thật xinh đẹp, một bộ đại nùng trang, phối hợp kính râm, có loại hiên ngang anh tu, phảng phất đi bộ mang phong, hết lần này tới lần khác còn có một cỗ mười phần nữ nhân vị, làm cho người ta một loại cường thế mà ý nhị vô cùng cảm giác.

Nhưng .

Nữ nhân này đáng coi trọng nhất địa phương, nhưng là sau lưng nàng đại biểu điện ảnh, đại địa điện ảnh!

Điện ảnh cũng phân cấp bậc.

Đại viện tuyển năm trong tay ảnh viện số lượng rất nhiều, có thể là không phải một ít sân nhỏ tuyển có thể so sánh, mà cái Diệp quản lý sau lưng đại biểu đại địa điện ảnh, đó là Lam Tinh kích thước bài danh hàng đầu đỉnh cấp đại viện tuyển!

Vì vậy, Diệp Hồng Ngư cũng là hôm nay được mời tới toàn bộ điện ảnh đại biểu trung tối có phân lượng một vị!

Nếu như nàng nguyện ý đại biểu đại địa điện ảnh ký « Hachikō » , quang một nhà này cung cấp hợp đồng, liền bù đắp được còn lại chừng mấy gia điện ảnh cộng lại kích thước!

Cho nên mặt đối với nữ nhân này, ngay cả lão Chu cũng so với trước kia nhiệt tình mấy phần:

"Diệp quản lý, ngài tới!"

Hắn cùng với Diệp Hồng Ngư bắt tay: "Cảm tạ các người đại địa điện ảnh cung cấp xem mảnh hội trường địa, hi vọng ngài có thể đối với chúng ta bộ phim này hài lòng!"

Khóe miệng có chút câu khởi.

Diệp Hồng Ngư tháo kính mát xuống, lộ ra kia gương mặt đẹp, nùng trang điểm mặt cũng không hiển tục khí:

"Chu chủ quản khách khí."

Nàng vừa cùng lão Chu bắt tay, một bên mỉm cười nói: "Ta đối Tinh Mang điện ảnh nhưng là tràn đầy mong đợi đấy."

"Đây cũng là chúng ta thật sự mong đợi, đây là Tiệp Ngư tân điện ảnh, Diệp quản lý tên bên trong vừa vặn cũng có một cái ngư tự, nhắc tới các người hay lại là bản gia đầu rồi, quay đầu ước chừng phải chiếu có nhiều hơn chúng ta Tinh Mang cùng Tiệp Ngư lão sư nha."

"Chu chủ quản thật biết nói đùa."

Diệp Hồng Ngư nụ cười như cũ: "Bất quá ta mong đợi cũng là thật tâm thật ý."

" . "

Lão Chu đi theo cười, nội tâm lại không có gì gợn sóng.

Hắn dĩ nhiên biết, Diệp Hồng Ngư cái gọi là "Mong đợi" chỉ là lời xã giao. Sợ rằng này cái nữ người tham gia từng cái xem mảnh biết, cũng đối được mời giả thuyết quá tương tự lời nói.

Nhưng nếu như cuối cùng đối diện ảnh không hài lòng, cho dù là nàng cha ruột đóng phim, nàng cũng không thể đồng ý ký.

Bởi vì nàng là Diệp Hồng Ngư!

Đại địa điện ảnh thiết nương tử!

Trong nghề liên quan tới nữ nhân này, còn có một cái tin đồn, nghe nói xem phim trong quá trình, bất luận kẻ nào đều không cách nào thông qua nữ nhân này phản ứng, suy đoán ra nữ nhân này đối với điện ảnh thái độ!

Vì vậy nữ nhân nhìn kịch vui không biết cười, nhìn bi kịch sẽ không khóc, nhìn phim kinh dị, chân mày cũng sẽ không mặt nhăn.

Không tới cuối cùng, cũng không ai biết, nữ nhân này đối với chính mình đoán chi điện ảnh, là thái độ gì.

Đây là Diệp Hồng Ngư được gọi là "Thiết nương tử" từ đâu tới.

"Ta đi vào trước."

Diệp Hồng Ngư khẽ mỉm cười nói, mang theo hai cái tiểu người hầu, tiến vào ảnh thính.

Không xem phim thời điểm, Diệp Hồng Ngư biểu tình vẫn tính là phong phú, mà một khi tiến vào xem phim kiều, Diệp Hồng Ngư liền trở thành mặt tê liệt.

Diệp Hồng Ngư chỉ là một nhạc đệm.

Rất nhanh còn lại điện ảnh đại biểu cũng lục tục đến, cũng rồi rít tiến vào ảnh thính bên trong.

Lúc này.

Có tiến vào ảnh thính điện ảnh đại biểu chú ý tới, ảnh bên trong phòng khách mỗi một chỗ ngồi cạnh, ngoại trừ Tinh Mạng an bài thức uống cùng Popcorn bên ngoài, lại còn mỗi người thả bao giấy vệ sinh.

"Thả nhiều như vậy giấy vệ sinh làm gì?"

Một vị trong đó điện ảnh đại biểu sắc mặt cổ quái nhìn về phía lão Chu.

Các người phim này, chơi đùa như vậy kích thích?

Nhiều nhiều quan hệ có thể qua thăm?

Hơn nữa này trước công chúng, không tốt sao?

Hơn nữa, hiện trường còn có nữ đồng chí đây!

Lão Chu không để ý người anh em này nhớ lại, thần thần bí bí nói: "Đến thời điểm ông tay áo tử ướt không tốt lắm."

Điện ảnh đại biểu ngăn người.

Mà ở mọi người ngồi xuống chỗ của mình sau, lão Chu bên người một vị khác điện ảnh bộ cao tầng chính kéo một tên quen nhau điện ảnh đại biểu nói chuyện phiếm, hàn huyên tới một nửa đột nhiên móc ra yên:

"Tới căn Hoa Tử?"

"Cám ơn, ta không hút thuốc lá, huông chi nơi này là ảnh thánh, cũng không cách nào rút ra."

"Là không phải để cho bây giờ người rút ra."

"Xem chiều bóng xong ta cũng không rút ra a."

"Huynh đệ, tin ta, người nắm không bị hồng nơi."

" "

Nên điện ảnh đại biểu chỉ có thể thuốc lá đứng tại trên lỗ tai, chỉ là trong lòng cảm thấy cổ quái, này Tinh Mang giờ trò quý gì?

Ảnh thánh thứ tám xếp hàng.

Diệp Hồng Ngu không có đi động thức uống cùng Popcorn, chỉ là có chút nhếch lên chân, dùng tối tư thế thoải mái, chờ đợi điện ảnh mở màn.

Rất hiển nhiên.

Tinh Mang đôi đại viện tuyển đại biểu có đặc thù chiếu cố, nhất là đại địa điện ảnh, cho nên nơi này là xem phim tốt nhất vị trí một trong.

Mà Diệp Hồng Ngu tả hữu, ngồi chính nàng mang đến hai cái người hầu.

Trong đó bên trái người hầu nhỏ giọng nói: "Hồng Ngọc tỷ, ta có thể hỏi một vấn đề không?"

"Hỏi."

Diệp Hồng Ngu nhàn nhạt nói.

Cái này tiêu người hầu kêu Dương An, là công ty bồi dưỡng mầm mống tử. Sau này Dương An là muốn đại biểu điện ảnh đi tham gia một ít xem mảnh biết, cho nên Diệp Hồng Ngu dẫn hắn đi ra, có bồi dưỡng Dương An ý tứ.

Về phần một cái khác tiêu người hầu, đó là Diệp Hồng Ngu trợ lý.

Dương An cung kính nói: "Ngài tại sao một mực nhắc nhở chúng ta, xem phim thời điểm muốn quản lý tốt biểu tình?"

Diệp Hồng Ngu thấp giọng nói: "Bởi vì điện ảnh đại biểu nếu như ở xem phim trong quá trình lộ ra quá đa tâm lý hoạt động, sẽ bị công ty điện ảnh nhìn ra chúng ta đối điện ảnh sở thích từ đó bắt cơ hội ép giá, cho nên có bao nhiêu tâm tình đều phải giấu, như vậy mới có thể làm cho công ty điện ảnh không mò ra ý tưởng của chúng ta, coi như thật thích cái này điện ảnh, lúc ký hợp đồng sau khi, chúng ta cũng có thể nhờ vào đó mà nắm giữ quyền chủ động."

"Thì ra là như vậy!"

Dương An kiên định gật đầu một cái: "Cá hồng tỷ xin yên tâm, ta nhất định sẽ khắc chế tâm tình của mình, bất kể điện ảnh tốt hay xấu, cũng không để cho nhân nhìn ra ta sở thích!"

Diệp Hồng Ngu không có nói nhiều.

Lúc này màn ảnh lớn đã hoàn toàn đen xuống, không có gì quảng cáo khâu, lão Chu lên đài nhắc nhở mọi người điện ảnh sắp mở màn sau đó, liền nhanh chóng đi về phía chỗ mình ngồi.

Đáng nhắc tới là .

Lão Chu ngồi vị trí là thứ chín xếp hàng, này cái vị trí tương đối có thể thấy rất nhiều người phản ứng, đây là lão Chu vì cuối cùng cùng với điện ảnh phương hợp đồng đàm phán cố ý lựa chọn chỗ ngồi.

---

ps: Cúi người cảm tạ 【PWGS chu】 đại lão khen thưởng, trở thành quyền sách thứ 25 vị minh chủ, quyền sách này được minh chủ số lượng vượt qua xa ô bạch tượng tượng, không cần báo đáp, tiếp tục chúng ta minh chủ tăng thêm lữ trình, hướng vệt!

Chương 389: Nó so với người diễn kỹ cũng còn khá

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Ảnh thính ánh đèn tắt, dễ dàng du dương Nhạc giao hưởng trung, màu đen phụ đề phiêu động, đó là phía sau màn nhân viên làm việc tên, bất quá điện ảnh các đại biểu đối với lần này cũng không quan tâm, duy nhất để cho mọi người lên tinh thần, là Trương Tú Minh tên.

Trương Tú Minh là Ảnh Đế.

Mà so với Trương Tú Minh tên càng bắt mắt, nhưng là Biên Kịch một cột viết phóng đại "Tiện Ngư" hai chữ, danh tự này ở Giới điện ảnh từ xa lạ đến bị một số người quen thuộc, đã trải qua hai bộ phim.

Nhạc giao hưởng đột nhiên dừng lại.

Cùng lúc đó, hơi lộ ra non nớt lời thuyết minh nhưng là vang lên: "Tiểu Bát rất thần bí, không biết đến hắn là từ nơi nào đến, có lẽ là từ một cái cầu cầu trạm thu nhận bên trong, có lẽ là từ người khác trên xe, có lẽ là nước ngoài sân bay, có lẽ là một cái không biết tên thành phố nhỏ."

Hắc ám dần dần tản ra.

Dần dần rõ ràng trong hình, một tên môi đỏ răng trắng tiểu bằng hữu chính ở trên đài giảng thuật, mà tiểu bằng hữu sau lưng trên bảng đen, nhưng là bốn cái oai oai nữ nữ bốn chữ:

Hachikō.

Ông kính ngay sau đó chuyển một cái.

Lam sắc xe tải xuất hiện ở trên quốc lộ, trên xe để rất nhiều cái lồng, tối thượng tầng trong lồng tre, rõ ràng là một cái còn tám bé cầu cầu, theo xe tải Mercedes-Benz, cảnh vật hai bên đang cực nhanh.

Cầu ánh mắt của cầu đặc tả.

Tinh khiết trung mang theo vô tội.

Tiểu bằng hữu thanh âm rất nghiêm túc: "Cái kia sau cơn mưa ban đêm, Tiểu Bát xuất hiện ở ta tổ phụ ở cái trấn nhỏ kia trạm xe lửa, chúng ta không biết Tiểu Bát đến từ phương nào, nhưng chúng ta biết Tiểu Bát phải đi tới đâu."

Ông kính hoán đổi.

Uớt nhẹp trạm xe lửa, ánh đèn mờ tối bên dưới người đến người đi.

Di động trên xe hàng, cầu lồng đột nhiên rơi xuống đất, không tính là bèn chắc lồng miệng té ra một cái lỗ nhỏ, bên trong cầu cầu thông qua lỗ nhỏ

chui ra.

Không có đường nhân chú ý con chó này.

Cầu ánh mắt của cầu lộ ra một vệt mờ mịn cùng kinh hoàng.

Khả năng như vậy hình dung rất kỳ quái, mọi người rất khó thông qua ánh mắt của cầu, nhìn ra cầu trong lòng.

Nhưng không biết tại sao, mọi người thấy cái này tiểu cầu con mắt lúc, cũng rất chắc chắn cảm nhận được cái loại này mang theo kinh hoàng và mờ mịn tiểu tâm tình.

Trong nháy mắt, rất nhiều người đáy lòng, sinh ra một phần không khỏi yêu thương.

Cầu cầu chẳng có mục đích, trước sau chạy chậm, tựa hồ đang né tránh đám người, chợt ở một đạo ánh đèn kéo dài bóng người trong bọc dừng bước.

Trong màn ảnh xuất hiện một đôi chân.

Ông kính hướng lên di động, lộ ra một Trương Soái tức mà thành thực mặt, người này chính cầm điện thoại di động nói chuyện điện thoại.

"Không cần tiếp ta, ta đi trở về đi. Ta cũng nhớ người."

Toàn bộ điện ảnh đại biểu đều có thể nhận ra, cái này diễn viên là Trương Tú Minh, bất quá không có ai xuất diễn.

Trương Tú Minh xuất hiện ở trong phim ảnh, tựa hồ liền bị ngầm thừa nhận vì trong phim ảnh nhân vật.

Đây là Anh Đế tài năng, thiên nhiên thì có thể làm cho người xem quên mất thực tế.

Cúp điện thoại, một người một chó, mắt đối mắt.

"Quả nhiên là nội dung cốt truyện phiến."

Đại màn ảnh trước thứ tám xếp hàng chỗ ngồi, Diệp Hồng Ngu nhẹ nhàng nhíu mày: "Mở màn từ phối nhạc đến ông kính đều tại định tạo một cái không khí."

"Cái gì không khí?"

Bên cạnh Dương An nhẹ giọng nói.

Diệp Hồng Ngu cười một tiếng: "Phiến tình không khí, như quả không ra ngoài dự liệu lời nói, bộ phim này sẽ ở một cái trong nháy mắt mở ra phiến tình kiều, Biên Kích cùng đạo diễn sẽ dùng bọn họ tất cả vốn liếng tới thử đồ đả động người xem."

Thường ngày Diệp Hồng Ngu xem phim là không biết nói chuyện.

Bất quá cần nhắc đến Dương An là một cái yêu cầu bồi dưỡng người mới, cho nên hẳn hơi giải thích một chút: "Nếu như người cuối cùng bị cảm động, bộ phim này coi như là thành công."

Dương An tự tin nói: "Ta lệ điểm thật cao."

Diệp Hồng Ngu từ chối cho ý kiến.

Phải nói lệ điểm cao, nàng coi như là bị chuyên nghiệp huấn luyện.

Vô luận điện ảnh biết bao cảm nhân, nàng đều có thể bất động thanh sắc.

Trừ phi .

Mà ở hai người nói chuyện với nhau giữa, điện ảnh vẫn còn ở bất ôn bất hòa kể chuyện.

Trương Tú Minh đóng vai vai nam chính thử đem cầu cầu đưa đến trạm xe bảo an nơi, lại bị bảo an cự tuyệt, bảo an giải thích:

"Xin lỗi ta đôi lông chó có chút dị ứng, người trước tiên có thể đem cầu cầu mang về, nếu như có nhân tìm tới cửa, ta sẽ thông báo cho an giáo thụ."

Nguyên lai Trương Tú Minh đóng vai một cái giáo thụ.

Bởi vì an giáo thụ không đành lòng vứt cầu cầu, hẳn chỉ có thể đem mang về nhà, vì thế còn dẫn phát thể tử bất mãn.

Mà trong quá trình này, vô luận là cầu cầu thiên nhiên dễ thương, hay lại là an giáo thụ cùng thể tử lúc này sống chung, cũng làm cho người ta mang đến một loại rất là cảm giác ấm áp.

Có thể thấy được, này là một đôi rất vợ chồng son.

Bọn họ ân ái đến cứ việc nữ chủ nhân không thích cầu, lại vẫn ngầm cho phép an giáo thụ tạm thời đem cầu cầu thả ở nhà, chờ đợi chủ nhân nhận lãnh.

Bất quá nữ chủ nhân cũng có yêu cầu, nàng không cho phép con chó này đợi trong phòng.

An giáo thụ bất đắc dĩ, chỉ có thể đem cầu cầu dưỡng ở bên ngoài.

Lúc này có người xem chú ý tới, an giáo thụ gia sân nhỏ lại có một cái hoang phế ổ chó.

Vì sao lại có ổ chó?

Thân là người xem điện ảnh các đại biểu không thể nào biết được, đây tựa hồ là một cái phục bút.

An giáo thụ bận làm việc thật lâu, mồ hôi đầm đìa sau đó rất cuộc lần nữa sửa chữa ổ chó, cũng đem cầu cầu an trí trong đó.

Xoay người trở về nhà lúc, an giáo thụ nghe được cầu cầu nhẹ nhẹ kêu một tiếng.

Hắn bước chân dừng lại, xoay người liếc nhìn cầu cầu, lại phát hiện cầu ánh mắt của cầu bên trong tựa hồ có một tí ủy khuất.

Ủy khuất?

Người xem lại một lần nữa bị loại này kỳ diệu cảm thụ thật sự đả động, chỉ cảm thấy tâm đều phải bị hòa tan, hận không được lập tức đem cầu cầu ôm vào trong ngực an ủi.

Bọn họ không cách nào tưởng tượng chính mình lại sẽ ở một con chó trong ánh mắt thấy tâm tình ——

Trạm xe lửa lúc, cầu cầu trong đôi mắt tràn đầy mờ mịt cùng hốt hoảng, cùng với như có như không sợ hãi.

Khi đó, mọi người cho là đạo diễn điều chỉnh ống kính tuyến xử lý cùng với ống kính vận dụng, từ đó tạo thành tuyệt vời trùng hợp.

Mà lúc này, cầu cầu trong đôi mắt này một tia ủy khuất lại không lừa được nhân, cũng để cho mọi người ý thức được, có lẽ cầu cầu để lộ ra tâm tình, là không phải từ ống kính cùng ánh sáng trùng hợp.

Tiểu gia hỏa thật rất ủy khuất!

Đã có quen biết điện ảnh đại biểu nhẹ giọng trao đổi:

"Ta lại đang một con chó cầu trong đôi mắt thấy được diễn kỹ, con chó này diễn kỹ thậm chí so với rất nhiều tuổi trẻ diễn viên cũng muốn giỏi hơn!"

"Đây là nơi nào tìm tới cầu cầu, quá thích hợp quá vừa cảm cố, ta muốn dưỡng một cái như vậy cầu."

"Như vậy cầu, thiên nhiên liền có thể đạt được người xem hảo cảm."

"Cầu cầu nhất định là không hiểu biểu diễn, có lẽ đây là cầu cầu lộ ra chân tình."

"Làm sao bây giờ, vô cùng đáng yêu!"

"Ta thật vô cùng yêu thích con chó này."

" "

Thứ chín xếp hàng vị trí, khoé miệng của Dịch Thành Công nhẹ nhàng câu khởi.

Như hẳn dự liệu như vậy, các khán giả lấy tốc độ nhanh nhất thích Tiểu Bát. Chỉ là đám người này tuyệt đối không nghĩ tới, cầu cầu diễn kỹ tốt như vậy cũng là bởi vì Tiên Ngư công lao.

Nếu như là không phải đoàn kịch nhiều người như vậy tận mắt nhìn thấy, Dịch Thành Công cũng rất khó tưởng tượng, có người có thể để cho cầu cầu phối hợp đoàn kịch biểu diễn.

"Xin lỗi nha, tôi nay muốn ủy khuất người, hi vọng ngày mai sẽ có người tới đón người."

An giáo thụ cười khở đôi cầu cầu nói, nhưng sau đó xoay người hồi trong phòng.

Ống kính biến thành hắc bạch màu xám tam sắc.

Đây là cầu cầu thị giác, nó sắt sục ở ổ chó bên trong, xuyên thấu qua cửa ra nhìn ra phía ngoài.

Cô linh linh trong sân, trông rộng, chỉ có bầu trời đêm treo cao trăng sáng, cùng trong bóng tối không biết tên côn trùng kêu vang.

Giờ khắc này.

Người xem đáy lòng dâng lên, là đôi cầu cầu mãnh liệt thương tiếc, cùng với đôi nữ chủ nhân bất cận nhân tình bất mãn.

Chương 390: Tư tưởng

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Ban đêm.

An giáo thụ ôm trong ngực thê tử, buồn ngủ say sưa.

Ngoài cửa sổ bỗng nhiên thoáng qua một vệt ánh sáng phát sáng, ngay sau đó trầm tiếng sấm rền vang lên, kèm theo tích tí tạch âm thanh giọt mưa

Trời mưa.

An giáo thụ bỗng nhiên thức tỉnh, nhìn một chút ngoài cửa sổ, sau đó cẩn thận từng li từng tí đứng dậy.

Hắn rón rén đi ra phòng ngủ, quần áo cũng không kịp phủ thêm, liền đi tới ngoài cửa, mà ô chố bên trong tựa hồ một mực không ngủ cầu cầu là bắt đầu hướng về phía an giáo thụ lớn tiếng kêu.

"Chớ sợ chớ sợ không sợ ."

An giáo thụ ở bên tay phải sờ một chút, tựa hồ muốn tìm ô dù, nhưng không tìm, hắn chỉ có thể xông về trong màn mưa ô chố, đem cầu cầu bế lên.

Mưa càng lớn.

An giáo thụ dùng thân thể thay cầu cầu che đỡ màn mưa, ôm nó tiến vào chính mình thư phòng, lại từ chỗ trong thùng nhảy ra một cái mền, đem cầu cầu bọc lại trong đó:

"Có thể sẽ có chút lạnh."

Hắn nhìn cầu cầu cười nói, chính mình nhưng là hắt hơi một cái.

Cầu cầu liếm một chút tay hắn lưng, ô ô lớn tiếng kêu đến, giống như là vụng về an ủi.

Màn ảnh trước.

Người xem nhìn này có ái một màn, trong đôi mắt là một mảnh phiến Tinh Tinh.

"An giáo thụ tốt hiền lành."

"Nhìn đến ta rất khỏe thương tiếc."

"Quả nhiên cầu cầu mới là thật yêu."

"An giáo thụ khác bị cảm nha."

"Hắn đem chính mình thư phòng biến thành ô chố rồi, hắn đổi thê tử bao dung nhưng thật ra là một loại tôn trọng, nam nhân như vậy thật sự quá tốt rồi."

" . "

Tâm tư tương đối nhẵn nhụi nữ người xem giờ phút này tựa hồ phá lệ có cảm xúc, mà an giáo thụ nhân cách mỉa mai nhưng là theo lời kịch cùng với khí chất, phối hợp đoạn này nội dung cốt truyện tạo, dần dần đột nhiên đi ra. Đây là một cái tao nhã lịch sự lại thành thực hiện lành nam nhân.

Cầu cầu ở thư phòng vượt qua âm áp một đêm.

Sớm hơn bảy giờ chung, an phu nhân thức dậy, phát hiện an giáo thụ chính mang mắt kính, trên ghế sa lon ở phòng khách đọc sách.

"Hôm nay người dậy sớm như vậy?"

"Đúng nha."

"Ngày hôm qua tốt như trời mưa rồi."

"Hắt xì ."

"Người bị cảm?"

An phu nhân có chút hồ nghi đi về phía cửa, lại thấy cầu cầu chính an an yên lặng đợi ở ổ chó bên trong hướng chính mình ngoắc đuôi ba.

Nguyên lai, an giáo thụ cố ý dậy sớm, chính là vì sáng sớm đem cầu cầu đưa về ổ chó, như vậy thê tử cũng sẽ không phát hiện.

Hắn biểu tình bình tĩnh, diễn kỹ tinh xảo, thê tử không nhìn ra chút nào sơ hở.

Nhìn chằm chằm mưa lớn quá hậu viện lạc, lại nhìn một chút cầu cầu, an phu nhân cắn môi một cái, quay đầu lại nói:

"Ăn chút thuốc cảm mạo."

"Đã ăn."

"Hôm nay sẽ đưa đi sao?"

"Biết."

"Tốt nhất là."

Thê tử vẫn không hi vọng cầu cầu lưu lại, an giáo thụ chỉ có thể đi bên ngoài tìm cầu cầu chủ nhân.

Hắn buổi sáng ở đầu đường cuối ngõ dán phát truyền đơn, buổi chiều đi sủng vật trạm thu nhận hỏi dò tin tức, thậm chí còn liên lạc chính mình một cái trong nhà nuôi sủng vật bằng hữu, hỏi đối phương là có phải có nuôi chó ý đồ .

Kết quả mấy ngày kế tiếp, không thu hoạch được gì.

An giáo thụ chỉ có thể tiếp tục như vậy thời gian, mỗi ngày thừa dịp thê tử ngủ, mang cầu cầu đi thư phòng, lại ở sáng ngày thứ hai đem cầu cầu đưa về ổ chó.

Ngược lại thì an giáo thụ con gái tới trong nhà thăm cha mẹ lúc, liếc mắt liền bị cầu cầu dễ thương hấp dẫn, vui vẻ nói:

"Ta thích nó! Nó tên gọi là gì?"

An phu nhân liếc nhìn an giáo thụ: "Nó kêu 'Ngày mai sẽ đưa đi' ."

An giáo thụ ôn hòa cười một tiếng.

Con gái không để ý mẫu thân đối cha chằm chọc, suy nghĩ một chút, nói: "Gọi nó Tiểu Bát như thế nào đây?"

An giáo thụ nụ cười hơi chậm lại.

An phu nhân đang ở hướng cà phê tay, cũng là bỗng nhiên dừng lại, chợt xuyên thấu qua ngoài cửa sổ, nhìn về phía cái kia đã sửa chữa quá ổ chó. "Tám năm rồi."

Con gái bỗng nhiên nhỏ giọng nói: "Khoảng cách tiểu Hắc từ trần, vừa vặn tám năm, có lẽ nó chính là tiểu Hắc chuyển thế, tới tìm chúng ta, chúng ta hẳn chiếu cố nó lớn lên."

An phu nhân biểu tình trầm tĩnh.

An giáo thụ nhưng là bỗng nhiên cười: "Vậy thì gọi nó Tiểu Bát đi, lão bà người cảm thấy thế nào?"

"Tùy các người, ngược lại nó đợi không lâu."

An phu nhân lưu lại bốc hơi nóng cà phê, gần như chặt vật xoay người trở về trong phòng, đem đầu gắt gao chôn ở đệm giường giữa.

Một lát sau, an phu nhân đứng dậy mở ra ngăn kéo, tay lấy ra hình.

Trong hình là một nhà ba người chụp chung, ba người bên chân, rõ ràng là một con chó.

Nguyên lai an giáo thụ gia tám năm trước cũng nuôi một con chó, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân, con chó kia qua đời.

An phu nhân không muốn lại nuôi chó, là bởi vì nàng sợ hãi chịu đựng lại một lần nữa đả kích, có lẽ cũng bởi vì, con chó này xuất hiện, sẽ luôn để cho nàng nhớ tới đã từng yêu thích sủng vật.

"Nguyên lai là như vậy."

"Đây mới là an phu nhân không muốn nuôi chó nguyên nhân."

"Ta thật giống như có thể lý giải rồi, ta nuôi qua một con mèo, sau đó miêu chạy mất, cũng tìm không được nữa, vì thế ta khóc thật lâu, từ đó về sau ta cũng không dám dưỡng mèo."

"An phu nhân cũng không chán ghét như vậy chứ sao."

"Bởi vì đối diện đi con chó kia bỏ ra quá cảm tình, cho nên mới đối tâm cầu cầu như thế kháng cự đi, loại tâm tình này người ngoài là rất khó hiểu."

"An giáo thụ đem câu mang về nhà, có phải hay không là cũng có an ủi thể tử mục đích?"

"Hắn ôn nhu như vậy nam nhân, dĩ nhiên sẽ có như vậy cẩn thận."

" "

Các khán giả đối an phu nhân tựa hồ có thêm vài phần đồng tình, phần này đồng tình dần dần bao phủ an phu nhân đối câu câu lạnh lùng.

"Tiểu Bát!"

Con gái đặt tên, để cho an giáo thụ bắt đầu quản con chó này gọi là Tiểu Bát.

Hắn thử chủ động đi tìm hiểu Tiểu Bát tập quán, cũng cùng với cùng nhau đùa giỡn, mà ban ngày ở an giáo thụ khây Đàn dương cầm thời điểm, Tiểu Bát cũng sẽ yên lặng lắng nghe, hoặc là liếm láp đến Đàn dương cầm bên trên nhạc phổ .

Bộ phim này phong cách rất nhạt.

Giảng thuật cổ sự, cũng không có quá sóng lớn.

Nhưng người xem cũng không cảm thấy những trầm không thú vị, ngược lại nhìn nồng nhiệt, toàn bộ ảnh bên trong phòng khách tràn đầy âm áp cùng sung sướng.

Mọi người nguyện ý tin tưởng, đây là một cái mất đi yêu cầu tám năm sau, do Tiểu Bát xuất hiện mà an ủi một cái gia đình âm áp cổ sự.

Điện ảnh lấy tiêu bằng hữu kể chuyện xưa phương thức, tới cho thấy một loại nghịch thuật thủ pháp.

Thỉnh thoảng pha quay chậm, hoặc là gia tăng Tả Thực cảm trường ống kính, cùng với ôn tình phiến đổi độ nét ống kính tự nhiên theo đuổi, đều tại trước 2 mươi phút bên trong bằng ôn hòa phương thức đưa cái này một người một chó cổ sự nói liên tục.

Phối nhạc bắt đầu lấy chậm tiết tấu Đàn dương cầm làm chủ.

Trong phim ảnh sẽ thỉnh thoảng xuất hiện cầu cầu thị giác, hắc bạch màu xám tam sắc, cũng để cho người xem trình độ lớn nhất bên trên cảm nhận được Tiểu Bát cảm thụ.

Nhưng mà, an phu nhân tự tưởng không có dễ dàng như vậy bị giải khai.

Nàng bắt đầu thử đem Tiểu Bát đuổi ra trong nhà.

Làm một lý tính nữ nhân, nàng không hi vọng mình bị mềm lòng chi phối.

Tiểu Bát đứng ở cửa, đối mặt đóng chặt đại môn, từ kêu to, đến nghẹn ngào, cuối cùng thuận thế nằm xuống, lại không có mấy may rời đi ý tứ.

Lúc này ông kính chuyển nhập môn bên trong.

Người xem lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, an phu nhân sau khi đóng cửa lại, thực ra cũng không có trực tiếp trở về phòng, mà là đứng ngăn người tại chỗ.

Hoàng hôn tới.

An phu nhân rút cuộc di chuyển, nàng cẩn thận xuyên thấu qua khe cửa, nhìn ra phía ngoài, kết quả lại trong khoảnh khắc đó chống lại Tiểu Bát nhìn chăm chú con mắt của mình.

"Sủa, gâu!"

Tiểu Bát kêu lên, rất vui sướng .

An phu nhân nước mắt chỉ một cái tử chảy xuống, nàng xoay người, kiên định trở về phòng, bước chân kiên định nặng nề.

Cứ như vậy bị ném bỏ rồi hả?

Có người xem cảm thấy mãnh liệt không đành lòng.

Sau đó tới trong nháy mắt, người xem đáy lòng, lại đột nhiên vạch qua một vệt ánh sáng, cho tới hốc mắt có chút chua xót!

Rắc rắc.

Tiểu Bát lại dùng đầu đẩy ra rồi đại môn, trở lại trong sân, tiếng kêu bộc phát vui sướng, ở đột nhiên tăng nhanh Đàn dương cầm tiết tấu trung, nó tiếng kêu là vui sướng như vậy!

Nguyên lai .

An phu nhân cuối cùng, hay lại là mở cửa khóa, chỉ là tương môn khép hờ, lừa mình dối người như vậy làm bộ môn còn khóa thôi.

Chương 391: Cảm thụ thống khổ đi

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Người xem cho là lần này thất bại xua đuổi, sẽ trở thành An phu nhân tiếp nhận Tiểu Bát cơ hội, trái tim của nàng kết ở một chút xiu mở ra, lại không nghĩ rằng An phu nhân chỉ là mình không đành lòng tự mình đem Tiểu Bát đuổi ra ngoài, lại vẫn cho An giáo thụ làm áp lực, ở Tiểu Bát không cần thận đánh nát trong phòng bếp chén sau đó, An phu nhân cùng An giáo thụ xảy ra cãi vả kịch liệt ——

"Ta chịu đủ rồi! Người ngày mai sẽ đem hấn đưa đi!"

"Ngày mai?"

"Những lời này người đã nói rồi hơn nửa tháng!"

"Thật xin lỗi."

An giáo thụ sau khi trầm mặc, nhẹ giọng nói.

Hấn tâm lý tựa hồ có một cái quyết định.

Lúc này ông kính rất tự nhiên hoá đổi thành Tiểu Bát thị giác.

Tiểu Bát phảng phất ý thức được cái gì, nó xuyên thấu qua tấm ván khe hở, ở hắc bạch màu xám trong thế giới, nhìn An giáo thụ nói xin lỗi bóng người, chậm rãi dừng lại lay động cái đuôi.

"Không muốn a!"

"Không muốn đuổi đi nó."

"Nó là các người cầu."

"Nó đã nhận định chính mình chủ nhân."

Có người xem lầm bầm nói, thanh âm lại có một vẻ cầu khẩn.

Đã có tương đối cảm tính nữ người xem chứa đựng lệ, tràn đầy đồng tình nhìn chăm chú trong màn ảnh Tiểu Bát.

" . "

Trước tự xưng là lệ điểm rất cao Dương An căn môi, mũi bắt đầu chua xót.

Hấn lặng lẽ liếc nhìn bên người Diệp Hồng Ngư.

Diệp Hồng Ngư duy trì cùng điện ảnh mở màn như thế trạng thái, trên mặt nàng không có dư thừa biểu tình, giống như nàng xem mỗi bộ phim lúc như thế ——

Cực hạn tình táo cùng lý trí.

Dương An phảng phất được nhắc nhở, hít mũi một cái, đè nén xuống chính mình một ít rục rịch tâm tình.

Đại trong màn ảnh.

Thiên, lại đen.

Cùng đi qua những ngày qua như thế, An giáo thụ lại đang thê tử sau khi ngủ lạng lẽ thức dậy, cũng đem Tiểu Bát dẫn tới thư phòng.

Hắn lấy ra tự mua tới cầu đồ hộp, cầu quà vật, cho Tiểu Bát ăn.

Trước hắn sẽ không để cho Tiểu Bát ăn quá nhiều quà vật, bởi vì hắn cảm thấy kén ăn là không phải một cái thói quen tốt, nhưng hôm nay, hắn đem toàn bộ đồ hộp quà vật một tia ý thức toàn bộ lấy ra.

"Hôm nay người thích làm sao ăn liền thế nào ăn."

An giáo thụ cười nhìn về phía Tiểu Bát, chỉ là cười có chút cứng ngắt.

Thường ngày đối diện với mấy cái này quà vật, hưng phấn dị thường Tiểu Bát, hôm nay lại vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm An giáo thụ, lộ ra nào đó cố chấp cùng quật cường.

Đồ hộp quà vật, nó một cái cũng bất động.

Phảng phất những thứ này, cũng không tồn tại.

An giáo thụ hộc mắt có chút uơ ước, hắn ôm lấy Tiểu Bát, vỗ nhẹ nhẹ đến nó phần lưng, thấp giọng nói: "Đứa bé ngoan, đứa bé ngoan."

Tiểu Bát không phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Quá đi những..kia ban đêm, An giáo thụ len lén đem nó ôm vào thư phòng lúc, dù sao phải dụ dỗ nó đừng lên tiếng, phòng ngừa hưng phấn Tiểu Bát đánh thức An phu nhân.

Nhưng tối nay Tiểu Bát phá lệ hiểu chuyện, nó liền ủy khuất nghẹn ngào cũng không có phát ra, vô thanh vô tức nằm ở An giáo thụ trong ngực.

Lúc này.

Ông kính có chút đổi lại.

Thư phòng bên ngoài, An phu nhân mặc đồ ngủ, nhìn chăm chăm trượng phu, không biết đứng tại chỗ bao lâu, mới lạng lẽ xoay người hồi phòng ngủ.

Có lẽ đêm này, có rất nhiều người cũng phá lệ một mồi.

Ngày thứ 2, An giáo thụ tỉnh lại thời điểm, thái dương đã dâng lên cao.

Bên người thê tử, đã sớm không có ở đây.

An giáo thụ đột nhiên tựa hồ nhớ tới cầu cầu vẫn còn ở thư phòng, hắn ảo não vỗ đầu một cái, mặc đồ ngủ, đỡ lấy lộn xộn tóc, liền vội vàng chạy về phía thư phòng phương hướng.

Nhưng mà, làm An giáo thụ đến thư phòng lúc, lại bị một màn trước mắt sợ ngây người.

An phu nhân chính vuốt ve Tiểu Bát đầu, ôn nhu nhìn chăm chú Tiểu Bát ăn tối hôm qua thế nào cũng không nguyện ý ăn quà vật.

Chưa kịp cách nói, trong nhà điện thoại liền vang lên.

An phu nhân đứng dậy, tiếp thông điện thoại, bên kia là một đạo hiền hòa thanh âm: "Ngài khỏe chứ, ta nghe nói nhà các người bên trong có một con chó đang tìm chủ nhân, ta nguyện ý thu dưỡng, ta rất thích cầu."

"Thật xin lỗi."

Ánh mặt trời thur trì trong trần nhỏ, cổ xưa yên lặng hạnh phúc chậm rãi chảy xuôi.

An phu nhân nhìn chăm chú thấp thỏm An giáo thụ , cười đôi trong điện thoại người ta nói: "Tiểu Bát đã có chủ nhân."

Lộ bộ.

Tiểu Bát phảng phất nghe hiểu, nó đột nhiên dừng lại ăn quà vặt động tác, lại ngậm với đường thứ quà vặt, đưa đến An phu nhân bên chân.

"Tiểu Bát, nàng không ăn cái này."

An giáo thụ bật cười, thân thể tựa hồ trong nháy mắt thanh tĩnh lại, một khắc kia thur thái, cùng ngoài nhà ánh mặt trời một loại xán lạn.

"Ừm."

Tiểu Bát hưng phấn nhảy dựng lên, đổ một cái ghế, An phu nhân biểu tình trong nháy mắt tràn đầy lửa giận: "Tiểu Bát ngươi đi ra ngoài cho ta!"

"Gâu!"

Tiểu Bát hướng nàng kêu, ngậm quà vặt chạy.

An phu nhân cùng An giáo thụ mắt đối mắt, bỗng nhiên cười lên ha hả.

"Sau này không muốn lại nửa đêm rời giường." Cười một trận, An phu nhân cảnh cáo nói: "Ngược lại đó là ngươi chính mình thur phòng, nguyện ý cho ai ở là ngươi tự do."

"Ngươi biết?"

"Ta sớm biết."

Nữ nhân này giải khai tư tưởng, chỉ là người xem không đoán ra, nàng là từ đối với trượng phu yêu, hay lại là từ nội tâm đối Tiểu Bát giống vậy không thôi.

Có lẽ, đều có.

Phía trước có người xem bắt đầu lau nước mắt, muốn tìm giấy, lại phát hiện chỗ ngồi bên cạnh để đầu rồi, không khỏi cười một tiếng.

Có người rớt cuộc minh bạch, tại sao nơi này thả giấy.

Chỉ là, mỗi một chỗ ngồi cũng thả giấy, loại này trận thế không khỏi quá khoa trương nhiều chút.

"Thật tốt."

Dương An nhìn đồng hồ đeo tay một cái tình phảng phất tuyên cổ bất biến Diệp Hồng Ngu, tại nội tâm nói.

Hắn không nhìn thấy, Diệp Hồng Ngu nhẹ nhàng gạt gạt hạ lông mi.

Phía sau ông kính, hoàn toàn thuộc về Tiểu Bát .

Tiểu Bát một chút xíu trưởng thành.

Sau khi lớn lên Tiểu Bát, trước sau như một dễ thương, thậm chí càng linh tính mười phần.

Ở nơi này nhiều chút nhẫn nại mà ám áp trong màn ảnh, người cùng động vật lúc này tối chất phác cũng tối chân thực tình cảm không giữ lại chút nào

bị biểu diễn ra.

Theo Tiểu Bát lớn lên, điện ảnh thậm chí không cần dựa vào ngôn ngữ loài người câu thông truyền mà dựa vào thủ thế cùng động tác tới biểu tình diễn ý, là có thể để cho người xem cảm nhận được người cùng cầu giữa đưa tình ôn tình.

Ông kính càng phát ra thường xuyên sử dụng thấp máy vị quay chụp.

Hắc bạch màu xám.

Điện ảnh mang theo mọi người lấy con mắt của Tiểu Bát để đối đãi quanh mình thế giới.

Cũng theo Tiểu Bát cùng An giáo thụ thường ngày sống chung, người xem đáy lòng đã dừng động vô số âm áp tình cảm.

Trở thành An giáo thụ trong nhà yêu khuyến, quen thuộc cùng ăn ý ở một chút xíu tăng trưởng.

Mỗi làm giáo thụ muốn ngồi xe lửa đi tới trường lên lớp lúc, Tiểu Bát luôn là theo đuôi ở phía sau, nhìn An giáo thụ lên xe, tự mình ở trạm xe lửa đối diện hoa trong ao một ngôi xóm chính là một ngày.

Mới đầu, An giáo thụ còn thường thường xua đuôi nó, khiến nó về nhà.

Sau đó giáo thụ phát hiện Tiểu Bát giống như là gặp Ma như thế, nhất định phải nhìn mình từ trạm xe lửa lần nữa đi ra mới chịu bỏ qua, vì vậy giáo thụ cũng đành phải thôi, theo nó đi các loại.

Thời gian dài, liên đới trong nhà ga bán trứng gà bánh bột đại thúc cùng với Quỳ sách báo đại thẩm đều biết cái này mỗi ngày đều sẽ đưa giáo thụ đi làm, sau đó đợi giáo thụ về nhà cầu cầu ——

Tiểu Bát rất trung thành.

Tất cả mọi người thích nó, thậm chí có nhân sẽ cho Tiểu Bát đưa ăn, mỗi làm cái này thời điểm, Tiểu Bát biết sử dụng nó phương thức biểu đạt cảm tạ.

Dương An cũng phá lệ thích Tiểu Bát.

Đại màn ảnh trước, nhìn Tiểu Bát vì đưa giáo thụ đi làm ở tường rào hạ đào ra chuồng chó, khoé miệng của Dương An nhếch lên; nhìn Tiểu Bát ở giáo thụ sau khi tan việc hưng phấn rung cái đuôi xông lên, ánh mắt của Dương An khẽ nhúc nhích .

Người cùng cầu, có đối với nhau không muốn xa rời.

Lúc này điện ảnh đã qua nửa, mọi người không biết phía sau sẽ phát sinh cái gì, nhưng mọi người sẽ không bởi vì người cùng cầu chuyển động cùng nhau cùng trưởng thành quá mức ôn thôn mà thấy đến phát chán, đây là những đặc đó hiệu mảng lớn không cách nào mang đến cảm thụ.

Giống như chán ăn rồi thịt cá sau đó, bỗng nhiên cảm nhận được thanh đạm chút thức ăn mị lực.

Chỉ là có rất ít người biết, đây là điện ảnh chú tâm tạo ôn tình cảm bấy.

Mà đối với một điểm này, có quyền lên tiếng nhất, chính là ngồi ở thứ chín xếp hàng Dịch Thành Công, cùng với Tinh Mang những thứ kia thăm một lần điện ảnh cao tầng.

"Chuẩn bị cảm thụ thống khổ đi ."

Lão Chu ở thâm nghĩ trong lòng, thuận tiện nhìn về phía hàng trước một cái nữ người xem.

Tên này nữ người xem là một cái cỡ trung điện ảnh đại biểu, nàng chính khẽ ngẩng đầu lên, phảng phất Hạ Thiên ăn vào vui vẻ kem ly, trên mặt lại tràn đầy âm áp hạnh phúc .

Lão Chu ánh mắt lại quét qua những người khác.

Người sở hữu, hồn nhiên quên mình, vậy không bằng là.

Chương 392: Ước định

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Ôn nhu cam bầy, chính là ở mọi người hào không phòng bị dưới tình huống ngã vào trong đó, chính mình vẫn còn bình tĩnh không cảm giác .

An giáo thụ thói quen Tiểu Bát chờ đợi.

Tiểu Bát thói quen An giáo thụ trở về.

Bọn họ như là một đôi ăn ý nhất hợp tác, luôn có thể ngay đầu tiên minh bạch đối phương tâm ý.

Phải nói có cái gì không được hoàn mỹ, đại khái chính là Tiểu Bát từ đầu đến cuối không muốn nhặt cầu.

Khác nhân gia cầu cầu, sẽ đem chủ nhân ném ra ngoài cầu nhặt về.

Đây là chơi đùa cùng chuyển động cùng nhau phương thức.

Nhưng Tiểu Bát đối nhặt cầu vận động cũng không nóng lòng, nó tình nguyện cùng An giáo thụ chơi đùa, cũng sẽ không đối tròn vo hình cầu sinh ra hứng thú gì.

Cứ như vậy.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Chẳng biết lúc nào lên, An giáo thụ trên sống mũi đã đeo lên một bộ con mắt, tóc cũng dính vào trắng xám, không thể giống hơn nữa ban đầu như vậy cùng Tiểu Bát bừa bãi chơi đùa.

Tiểu Bát lại vẫn là tràn đầy sức sống.

Nó vẫn sẽ mỗi ngày đưa An giáo thụ lên xe, cũng vẫn sẽ ở trạm xe một góc chờ đợi chủ nhân trở về, phảng phất với nhau ước định.

Ngày này.

An giáo thụ như thường ngày một loại đi trạm xe chuẩn bị đi làm, lại ngoài ý muốn phát hiện, Tiểu Bát miệng Lý Chính ngậm từ đầu đến cuối không thích chơi cầu, y theo rập khuôn đi theo chính mình.

"Người phải chơi?"

An giáo thụ ngoài ý muốn cực kỳ, hấn thử tính đem cầu vớt xuống cách đó không xa địa phương, quả nhiên thấy Tiểu Bát đem điếu trở lại.

"Làm trông rất đẹp!"

Giáo thụ phảng phất trẻ mấy tuổi, lần nữa cầm lên cầu, ném về phía xa hơn địa phương, mà Tiểu Bát cũng là không chút do dự điếu trở lại.

An giáo thụ phá lệ vui vẻ.

Ngày này.

Từ đầu đến cuối không muốn nhặt cầu Tiểu Bát bỗng nhiên nguyện ý với chính mình chơi đùa nhặt cầu trò chơi, An giáo thụ lần đầu tiên bỏ lỡ thủ chuyên xe, hoàn toàn đắm chìm trong đột nhiên xuất hiện trong vui sướng. Trạm xe nhân thấy một màn như vậy, cũng là lộ ra nụ cười.

An giáo thụ cùng Tiểu Bát chơi thật lâu thật lâu mới lưu luyến trước đi làm. Hắn kết nối với ban trên đường, trong tay cũng siết chặt viên kia màu vàng tiểu quả banh da.

Đến đây, cái này ôn nhu cạm bẫy, rốt cuộc trương khai nó đã sớm chờ đã lâu kinh thiên lược lớn!

Thực ra cũng không phải là không có cảnh giác nhân.

Đang ngồi điện ảnh đại biểu, có người khẽ cau mày, suy tính này một ông kính đoán thị hàm nghĩa, mơ hồ cảm thấy một tia không được tự nhiên.

Mà ở bên cạnh Diệp Hồng Ngự.

Dương An chính là lặng lẽ siết chặt quả đấm, trong lòng không khỏi phiền não, vì sao lại có như vậy chuyên biến, Tiểu Bát nguyện ý chơi bóng là có cái gì nguyên nhân đặc biệt sao?

Lúc này, Dương An đột nhiên thấy Diệp Hồng Ngự một mực gác chéo chân để xuống.

Hắn bất an trong lòng đang nhanh chóng phóng đại!

Điện ảnh vẫn còn tiếp tục.

Chức vụ mình là một cái âm nhạc lão sư An giáo thụ, ở đánh đàn hoàn một khúc Đàn dương cầm sau, bắt đầu đối học sinh giảng thuật đem đối âm nhạc hiểu.

Năm tháng để cho hắn dần dần già nua, lại để cho hắn khí chất bộc phát nội liễm, người đàn ông này phảng phất còn có mị lực rồi, chỉ là cái này có mị lực nam nhân tựa hồ có hơi nghịch ngợm.

Hắn cho học sinh bên trên đến giờ học, trong tay lại nắm đi làm trước cùng Tiểu Bát chơi đùa màu vàng tiểu quả banh da.

Trên tay thỉnh thoảng bóp một cái, quả banh da phát ra dễ thương thanh âm tới.

"Chúng ta."

An giáo thụ liếc nhìn quả banh da, mở miệng cười, biểu tình chợt biến đổi, bụng kín ngực, đỡ Đàn dương cầm.

"Ông."

Tựa hồ ấn vào hắc bạch phím đàn, không được hệ thống Đàn dương cầm âm chợt vang lên, hấp dẫn toàn bộ học sinh chú ý, sau đó ở mọi người nhìn soi mói, An giáo thụ âm âm ngã xuống đất.

Hoa lạp lạp!

Bọn học sinh hét hoảng đứng dậy.

Ở hư tiêu xử lý pha quay chậm trung, màu vàng quả banh da vẫn nắm thật chặt ở giáo thụ trong tay, nhưng lại không hề bởi vì thụ lực mà phát ra tiếng

vang, giống như rót ở trong lớp An giáo thụ lại cũng không có tỉnh lại .
An giáo thụ chết.

Giống như là Biên Kịch vừa ra bày ra chú tâm dự mưu, hoặc như là đột nhiên xuất hiện ngoài ý muốn.

Đại màn ảnh quang mang, đánh vào khán đài từng gương mặt một bên trên.
Vô số đồng tử đang co rúc lại.

Người sở hữu biểu tình, chưa bao giờ có thể tin kinh ngạc, đến ngay sau đó tới kinh hoàng, lại tới rồi cuộc tới khổ sở, cuối cùng do to lớn bi thương hoàn toàn bao trùm.

Đó là sâu trong tâm linh lỗ hồng nhỏ, đang từ từ phóng đại, cũng diễn sinh đến hoàn toàn sạt lở quá trình.

Giờ khắc này, trong đầu mọi người, là trống không!

Giống như không biết suy tính du mịch.

Mà khi mọi người ý thức được kết quả xảy ra chuyện gì thời điểm, đã có người xem bị chột dâng lên tuyệt vọng bao phủ!

Màn ảnh lớn đột nhiên giống như người sở hữu giờ phút này tâm tình, mạnh mẽ hạ, tối xuống.

Trong bóng tối chẳng có cái gì cả, cái gì cũng không nhìn thấy.

Tùng tùng tùng tùng .

Không có cố làm phiền tình phối nhạc, chỉ có trong bóng tối bắt chước Phật Tâm nhảy nhịp trống ở dần dần vang lên, lại càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm, cho đến hoàn toàn biến mất không thấy.

Cót két.

Đó là quả banh da phát ra vô lực âm thanh.

Màn ảnh lớn ở trong chốc lát lần nữa sáng lên, nhưng toàn bộ người xem biểu tình lại cùng hắc ám trước mấy giây tạo thành cực kỳ so sánh rõ ràng.

Đó là từng gương mặt một, ở rơi lệ đầy mặt .

Ông kính tàn nhẫn hoán đổi đến trạm xe, Tiểu Bát vẫn ngồi thủ ở lão xe đứng đối diện hoa trong ao, thị giác từ từ bay lên không, trường trong màn ảnh chỉ để lại Tiểu Bát bất lực bóng lưng.

Cô độc đau thương.

"Tiểu Bát ."

Hàng sau vị trí, Dương An nước mắt giống như là vỡ đê dòng lũ, không thể nào chặn lại.

Hoặc Hứa Diệp cá hồng là duy nhất cố thủ người, tựa hồ bất động thanh sắc là nàng tín ngưỡng, nhưng Diệp Hồng Ngư môi bởi vì quá đáng dùng sức cắn hợp mà dâng lên một tia màu trắng cũng vẫn không có lỏng ra.

Một điểm này, Dương An không thấy được.

Hắn bên tai, là cả rạp chiếu phim ở nghẹn ngào, làm ôn nhu chạm bầy bắt đầu thu lưới, người may mắn còn sống sót lác đác không có mấy.

Ở dạng này một gian ảnh trong phòng, nước mắt là liêm giới nhất thả ra phương thức!

Trạm xe lửa mở quầy hàng thúc thúc các đại thẩm lần lượt tan việc.

An ninh phòng nam nhân cúi đầu nhìn đồng hồ tay một chút, lại nhìn một chút đứng ở hoa trong ao Tiểu Bát, thử tính kêu một tiếng, Tiểu Bát không có trả lời.

Lúc này.

Thiên đã hoàn toàn đen xuống, đi cùng Tiểu Bát, chỉ còn mùa đông này chưa có hoàn toàn tan ra Băng Tuyết.

Ông kính nhanh chóng gần hơn, Tiểu Bát cảm sát mặt đất, ngữ âm thanh ở một chút xiu trở nên thô trọng,

Cuối cùng, An giáo thụ con gái đem Tiểu Bát mang về nhà.

Chiều nay trong nhà ánh đèn không có tắt.

Tiểu Bát thế nào cũng không nguyện ý tiến vào thư phòng.

Nó tựa hồ trở lại mới vừa gia nhập cái gia đình này ngày hôm đó, xuyên thấu qua cũng không lớn khe hở, nhìn cái này trắng đen rõ ràng thế giới, giống như một không nhà để về con trùng đáng thương.

Duy nhất khác nhau là, An phu nhân khóc suốt một đêm.

Ngày thứ 2, mọi người vì An giáo thụ cử hành long trọng tang lễ.

Tiểu Bát chưa từng xuất hiện.

Nó cùng thường ngày, đi tới trạm xe đôi diện hoa trong ao ngồi xuống, cũng cùng thường ngày nhìn sáng sớm xe lửa lái về phía phương xa, càng cùng thường ngày nhìn đã qua đám người .

Nó tìm kiếm cái gì?

Hắn đang chờ đợi đến cái gì?

Cái vấn đề này câu trả lời tựa hồ không có chút ý nghĩa nào, giống như Tiểu Bát chẳng có mục đích chờ đợi, đối rất nhiều người mà nói cũng là không có ý nghĩa.

Chiều nay, tuyết rơi nhiều lại phân tranh hát lên.

Trên người Tiểu Bát, nhào một tầng thật dày tuyết.

Trạm xe lửa trạm an ninh bên trong nam nhân đi về phía Tiểu Bát, nhẹ giọng nói: "Người không cần tiếp tục chờ đợi, hắn cũng vĩnh viễn sẽ không trở về."

Tiểu Bát không nhúc nhích.

Trong đêm tuyết, nó trong đôi mắt khúc xạ, không biết là ánh đèn, hay lại là ánh trăng.

Trạm an ninh nam nhân lắc đầu một cái, nhẹ nhàng phát qua trên người Tiểu Bát tuyết tích, xoay người rời đi.

Rạp chiếu phim khóc thút thít, đã liên tiếp.

Liên vốn là định kiếm chế đám người, cũng sẽ không có nén.

Con mắt của Diệp Hồng Ngự, giống như là bị ánh lửa chiếu sáng, hiện đầy hồng sắc.

Dương An lúc này mới phát hiện, Diệp Hồng Ngự thân thể ở lược hơi run rẩy, giống như bản thân hắn một dạng cổ họng bị đồ vật chặn lại, chỉ có thể lấy gân như chặt vật phương thức tới chậm lại tiêu hóa những thứ kia mảnh liệt nước mắt.

Một năm kia, An phu nhân bán hết trong nhà nhà ở, tựa hồ muốn muốn trốn khỏi tòa thành này.

An giáo thụ con gái đem Tiểu Bát mang về nhà nàng, nhưng Tiểu Bát nhưng ở ngày đó liền trốn chạy đi ra.

An giáo thụ con gái lúc này mới phát hiện, nguyên lai trước mắt Tiểu Bát, đã không còn là ban đầu cái kia chủ nhân vô luận như thế nào cũng đuổi không đi, càng mắng không chạy tiêu ấu tể.

Hắc bạch màu xám thế giới không có màu sắc.

Cực nhanh cảnh vật trung, nó thở hồng hộc chạy.

Nó xuyên việt rồi cành khô lá héo úa rừng cây, cũng xuyên việt rồi mênh mông bát ngát đồng ruộng, nó trở lại có ngày xưa hắn sinh hoạt cái nhà kia, con đường này nó vĩnh viễn sẽ nhớ.

Nhưng mà, cái nhà này, đã có tân chủ nhân.

"Người lạc đường sao?"

Này ngôi nhà tân chủ nhân nhìn về phía Tiểu Bát, giống như Tiểu Bát cùng An giáo thụ sơ ngộ, người nam nhân kia cúi người xuống, mặt đầy ôn nhu hỏi:

Tiểu gia hỏa, người lạc đường sao?

Nó lại trở về lão xe đứng đối diện hoa trong ao, phảng phất kiên thủ một phần chưa từng tồn tại ước định.

Có lúc ngồi xồm một mỗi, nó cũng sẽ nằm xuống nghỉ ngơi, chỉ là kia đôi con mắt tựa hồ biết nói chuyện con mắt, chưa bao giờ rời đi chạy đi ra ngoài mỗi một đoàn tàu lửa, cùng với đến trạm xe mỗi một dóm đám người. Ở có nhiều chỗ, nó khả năng mãi mãi cũng sẽ không lạc đường.

Chỉ là bọn nó người kia, có hay không bởi vì lạc đường mà không tìm được về nhà phương hướng?

An giáo thụ con gái lần nữa dẫn nó về nhà, định đem nó buộc lại, nhưng Tiểu Bát lại không ăn không uống, chằm dứ thực kháng cự.

Mấy ngày sau.

An giáo thụ con gái bỗng nhiên biết cái gì.

Nàng lựa chọn buông ra buộc lại Tiểu Bát xiềng xích, cũng mở ra đóng chặt cửa phòng, rơi lệ mỉm cười: "Có lẽ ta có thể hiểu người."

Tiểu Bát lần đầu tiên không có nổi điên thoát đi.

Nó nhìn về phía An giáo thụ con gái, giống như là nghiêm túc cáo biệt.

Ông kính hoá đổi.

Vẫn là cái kia lão xe đứng đối diện bồn hoa, vẫn là cái kia ngòi thủ tư thế, Tiểu Bát hồi đến nơi này.

Qua lại đoàn xe luôn là có thể trước tiên để cho Tiểu Bát phấn chấn lên tinh thần, nhưng đã qua trong đám người mất đi mùi quen thuộc, cho nên nó nghênh đón luôn là lần lượt thất vọng.

Nó da lông đã dơ bẩn.

Thế giới hắc bạch màu xám, nhưng thật ra là tuyệt vọng cùng giá rét.

Buổi tối, nó đi nằm ngủ ở bỏ hoang xe lửa sương dưới bánh xe.

Mỗi khi sáng sớm đệ nhất ban xe lửa đưa nó đánh thức, nó liền cùng thường ngày chạy đi trạm xe lửa, bung chính ngòi ở cửa đối diện trên bậc thang, chờ hần về nhà.

Vô luận quát phong, hay lại là trời mưa, cũng hoặc là không trung bay lên quen thuộc lông ngỗng tuyết rơi nhiều.

Không có ai lại dẫn nó vào thư phòng,

Không có ai xuất ra mền cho nó sưởi ấm.

Chỉ có thời gian vội vã đi, mọi người vội vã quá.

Chỉ có xe lửa sẽ còn kèn, chỉ có mặt trời lên sẽ còn thay nhau mặt trời lặn, chỉ có nguyệt minh hóa thành Nguyệt Hi.

Quá một năm, quá hai năm, quá ba năm .

Người chung quanh sẽ cung cấp cho Tiểu Bát dựa vào sinh tồn thức ăn.

Tất cả mọi người cảm động với Tiểu Bát đối chủ nhân trung thành, thậm chí ngay cả báo chí cũng đăng Tiểu Bát mấy năm chờ đợi chủ nhân trở về tin tức, thậm chí có xã hội nhân sĩ tự phát quyên tiền .

"Tiểu Bát già rồi."

Không biết một ngày kia, vẫn còn ở trạm xe công việc bảo an, nhẹ nhàng nói một câu.

Nó bắt đầu bước chân lan san, đã sớm bản thiu lông ngày càng thưa, bởi vì lâu dài không người xử lý, không còn ngày xưa hào quang.

Xuân Hạ Thu Đông, bốn mùa luân thế.

Tiểu Bát vẫn đang đợi một cái tựa hồ vĩnh viễn sẽ không trở về nhân ——

Sinh và Tử khoảng cách, đối với một con chó mà nói, nó không cách nào hiểu thấu đáo.

Nó chỉ tin tưởng hần chủ nhân sẽ trở về, thế là nó sinh mệnh, như một chú mực hàng bán ra, từng điềm từng điềm ở trạm xe thanh trên thạch đài, năm lại một năm địa trôi qua tiêu hao.

Làm một con chó, đây là thuộc về nó chờ đợi.

Sinh lão bệnh tử, không rời không bỏ, nó dùng mười năm thời gian thấu triệt thành một loại phong cảnh.

Rất nhiều năm sau, làm ngày xưa Phong Hoa không có ở đây An phu nhân đi tới thành nhỏ trạm xe, nàng liếc mắt liền thấy được Tiểu Bát.

Tiểu Bát a, nó đã già dặn chỉ có thể bò tới vậy, liền động một cái khí lực cũng không muốn lãng phí.

Cái nhìn kia sau đó, An phu nhân nước mắt sẽ khóc tón trang.

Giống như điện ảnh trước màn ảnh cái kia được xưng vĩnh viễn có thể bất động thanh sắc Diệp Hồng Ngư, lần đầu tiên trong đời nhận lấy Dương An đưa tới tờ giấy, khóc đến không thở được.

---

ps: Lần nữa cảm tạ vị này nhan biểu tình minh chủ khen thưởng, vạn phần cảm tạ, cũng với mọi người xin lỗi này Trương mỗ nhiều chút địa phương có chút lười biếng, hôm nay không có cách nào nói quá nhiều lời đùa, một bên nhìn lúc trước viết qua nội dung, một bên lần nữa xem phim, kết quả so với trong sách nhân khóc còn thảm, phía sau sẽ có sửa đổi, đi trước viết đi, có thể sẽ có hơi lâu.

Chương 393: Cười cùng khóc (vì mình chủ 【havck】 tặng thêm)

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Đây là Dương An lần đầu tiên thấy Diệp Hồng Ngự kiên cường cũng sẽ sụp đổ, dày đặc nữa trang điểm da mặt cũng không chống nổi nước mắt không ngừng cọ rửa.

Giống như chặt đứt tuyến tụy như.

Trong rạp chiếu bóng một bọc bao giấy vệ sinh có lớn nhất đất dụng võ, nhưng không người có nhân rồi chiếu cố đến cái này đặc thù an bài có nhiều ý vị sâu xa.

Toàn bộ ảnh thính bị nòng đậm bi thương bọc lại.

Vô số điện ảnh các đại biểu lúc này ít ỏi dám ngẩng đầu tiếp tục xem.

Diệp Hồng Ngự cánh mũi hai bên bởi vì khăn giấy thường xuyên va chạm mà một mảnh đỏ bừng, lại vẫn là cố gắng ngẩng đầu, nhìn về phía đại màn ảnh .

Ánh đèn vẫn u tối.

Tiểu Bát kia trương nằm ở bỏ hoang xe lửa sương hạ ngủ say mặt, đã tuổi già sức yếu rồi, năm tháng ở trên người hằn lầy xuống mỗi một đạo vết tích, cũng là rõ ràng như vậy, chỉ là tất cả mọi người đều biết, hành hạ nó là không phải trạm xe điều kiện, mà là kia một tiếng quen thuộc "Tiểu Bát" cũng sẽ không bao giờ vang lên.

Tuyết rơi nhiều như đao.

Lại vừa là một mùa đông.

Người xem lúc này thậm chí có điểm ghét như vậy mùa đông, xe lửa kèn, không biết mệt mỗi vang lên, Tiểu Bát tinh thần phản xạ như vậy tỉnh lại, lại chỉ có thể lại một lần nữa nhìn chăm chú xe lửa rời đi.

Trong bối cảnh Đàn dương cầm âm, nặng nề mà chậm chạp.

Tiểu Bát đỡ lấy phong tuyết, lôi kéo mệt mỏi nhịp bước, đi ở hỏa Xa Quỹ trên đường.

Mà ở quỹ đạo hai bên, là những người ta đó lục tục tắt đèn.

Nó tựa hồ cảm thấy mệt mỏi.

Trở lại quen thuộc bồn hoa, vô lực nằm xuống, liền nghẹn ngào cũng không có khí lực, Tiểu Bát nhẹ nhàng nhắm lại con mắt.

Bỗng nhiên, xe lửa phảng phát trở lại.

Không biết là mười năm qua lần thứ mấy vang lên kèn.

Hơn nữa lần này, xe lửa ánh đèn cực kỳ chói mắt, ngay cả hai bên đèn đường, tựa hồ cũng lần nữa sáng lên.

Ông kính lấy Montage phương thức quá độ thành ánh mặt trời tươi đẹp.

Trong hoảng hốt, Tiêu Bát nghe có người đang gọi mình:

"Tĩnh lại đi."

"Tiêu Bát."

"Chúng ta đi rồi."

Tiêu Bát mở mắt ra, nghịch quang, An giáo thụ kia trương quen thuộc mặt xuất hiện ở mê Huyền Kính trước, hẳn tựa hồ đang hướng Tiêu Bát vẫy tay. Hình ảnh loé sáng lại.

Ở đó nhiều chút ánh mặt trời ngày xuân buổi chiều, bọn họ ở tận tình chạy băng băng; cái kia xe lửa trở về ban đêm, bọn họ tương ngộ lẫn nhau ôm; những đám người kia bắt đầu lên xe lúc, bọn họ sẽ với nhau cáo biệt; hôm đó mưa lớn bắt đầu mưa như trút nước lúc này, bọn họ sẽ ở thư phòng sưởi ấm .

Trong trí nhớ, hẳn còn trẻ.

Trong trí nhớ, nó còn khỏe mạnh.

Nguyên lai đây chỉ là Tiêu Bát mộng cảnh, cũng chỉ có ở Tiêu Bát trong giấc mộng, thế giới mới là màu sắc rực rỡ.

Âm nhạc càng lúc càng nhanh, càng ngày càng cao.

Tiêu Bát bỗng nhiên tỉnh, hẳn nghe được xe lửa tiếng cửa mở.

Ở nó trước mắt, An giáo thụ lại thật xuất hiện, hướng về phía nó vẫy tay, thân thiết lớn tiếng kêu đến nó tên.

Nó đột nhiên ngồi dậy.

Nó lỏng tựa hồ lần nữa trở nên không chút tạp chất mà chĩnh tề, nó động tác tựa hồ lần nữa trở nên bén nhạy mà khỏe mạnh.

Quét.

Nó thật nhanh nhào tới An giáo thụ trong ngực, giống như đã từng vô số lần nhào vào trong lòng ngực của hắn như thế, tuyết tựa hồ bộc phát lạng liệt như đao ——

Một đêm kia.

Tiêu Bát đi nha.

Người xem khóc tị tề, đã đến gần tan vỡ, dù là mọi người đều biết, đây là Tiêu Bát kết cục tất nhiên!

Mà ở cuối cùng xếp hàng vị trí.

Lão lấy đem ảnh thánh tình hướng thu hết vào mắt, bao gồm Diệp Hồng Ngư phản ứng.

Lão Chu không cảm thấy kỳ quái.

Lần thứ hai nhìn « Hachikō » hẳn còn gánh không được, chỉ có thể vô lực thương thức vừa đau lại mặn nước mắt, lại không nói đến trước mắt những thứ này lần đầu tiên nhìn bộ phim này người xem?

Cái gì thiết nương tử.

Cuối cùng là một phụ nữ.

Nào có nhân thật tâm địa sắt đá.

Tiểu Bát qua đời, điện ảnh vẫn chưa kết thúc, ở người xem tan vỡ khóc tỉ tê trung, tiểu nam hài lời thuyết minh vang lên, ông kính một chút xiu quay đầu cái kia sáng sủa sạch sẽ phòng học: "Ta đôi gia gia không có ấn tượng gì, nhưng nghe hần và Tiểu Bát cô sự sau đó, ta cảm thấy được ta hiểu hần. Không nên quên người thật sự ái nhân, đây chính là vì cái gì, Tiểu Bát là trong nội tâm của ta vĩnh viễn anh hùng."

Giảng đài cạnh, lão sư xoa xoa con mắt.

Dưới đài có mấy cái tiểu bằng hữu, hóc mắt có chút phiếm hồng.

Sau khi tan học, tiểu nam hài đi xuống xe trường, xa xa một con chó cầu bước nhanh chạy vội tới, nó cùng khi còn bé Tiểu Bát, giống nhau như đúc.

Người xem phảng phát thấy một cái cự Đại Luân Hồi.

Vôn tưởng rằng như vậy luân hồi rất tàn khốc, nhưng nhìn tiểu nam hài cùng cầu cầu đi qua hỏa Xa Quỷ nói, đi quá trong suốt bờ sông nhỏ, mọi người ở thống khổ khóc tỉ tê bên trong, nội tâm bỗng nhiên lại cảm nhận được mấy phân an ủi.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều đọc hiểu rồi An phu nhân.

Có lẽ giờ phút này mọi người tâm tình, chính là điện ảnh trước trung kỳ, An phu nhân chạt vật tiếp nhận Tiểu Bát lúc sinh ra quá mâu thuẫn trong lòng đi.

Bởi vì sợ kết thúc, cho nên cự tuyệt bắt đầu.

Vô luận ai rời đi trước, mang cho người sau đau đớn đều là vĩnh hằng.

An giáo thụ gia đã từng nuôi qua một cái tên là Tiểu Hắc Cầu cầu.

Tiểu Hắc sau khi qua đời, An phu nhân có tư tưởng.

Phần này tư tưởng, thể hiện ở nàng lần lượt cự tuyệt Tiểu Bát gia nhập gia đình, thể hiện ở nàng thử đuổi đi Tiểu Bát trong quá trình.

Cầu cầu rời đi, làm cho lòng người vô ích cùng nơi.

Mà Tiểu Bát xuất hiện, lại cuối cùng gặp phải An giáo thụ rời đi.

Nhân rời đi, đối cầu cầu mà nói, lại càng thêm sâu sắc, nó vì thế chờ đợi mười năm, đợi một trận hư vô gặp lại ——

Có người mất đi cầu cầu.

Có cầu cầu mất đi chủ nhân.

Nhưng mọi người trong lòng vẫn có tốt đẹp hơn nguyện cảnh, phần kia nguyện cảnh là, nguyện toàn bộ mất đi trần ái người cuối cùng có thể ở thiên đường gặp lại.

Điện ảnh kết thúc.

Không có ai đứng dậy.

Diệp Hồng Ngư dựa vào tại chỗ ngồi bên trên, xoa xoa nước mắt, trong đầu lại xuất hiện ý tưởng kia: "Chúng ta là bị chuyên nghiệp huấn luyện, vô

luận nhiều bị đánh động cũng sẽ không hữu tình tự gọn sóng, trừ phi không nhìn được."

"Hồng Ngự tử."

Diệp Hồng Ngự Dương An sợ Diệp Hồng Ngự lúng túng, nhẹ giọng nói:

"Tất cả mọi người khóc."

"Ừm."

Diệp Hồng Ngự cười một tiếng: "Còn có một việc ta quên dạy người."

"Cái gì?"

"Nhân là không phải đá, không thể nào vĩnh viễn thờ ơ không động lòng, khi chúng ta quả thực không nhìn được thời điểm, muốn khóc sẽ khóc, muốn cười thì cứ việc cười đi, đó là chúng ta tự do."

Dương An ngăn người, chột gật đầu một cái.

Lúc này trên màn ảnh lớn lại một lần nữa xuất hiện nhân viên làm việc phụ đề.

Cùng vừa mới bắt đầu không người hỏi thăm bất đồng.

Lần này, mọi người xem phụ đề còn rất nghiêm túc.

Vô luận là điện ảnh đạo diễn hay lại là diễn viên thậm chí còn chụp hình vân vân, mỗi một danh sách cơ bản cũng ở trong lòng mọi người quá qua một lần.

Cuối cùng, phụ đề cố định hình ảnh ở ba cái chủ yếu lan.

Diễn viên chính: Trương Tú Minh

Đạo diễn: Dịch Thành Công

Biên kịch: Tiệp Ngự

Đặc biệt xuất diễn: Tiểu Hoàng (còn nhỏ khuyến)

Đặc biệt xuất diễn: Nam Cực (trung niên khuyến)

Đặc biệt xuất diễn: Đại Hoàng (lão niên khuyến)

Nhìn nhiều năm như vậy điện ảnh, điện ảnh các đại biểu lần đầu tiên thấy phụ đề sẽ cho cầu cầu tên đánh lên, hơn nữa kia vị trí thậm chí so với Tiệp Ngự còn nổi bật hơn một ít, đây có lẽ là đối với người xem một cái khác trọng an ủi.

Trong phim ảnh Tiểu Bát đi nha.

Nhưng ở điện ảnh bên ngoài, những thứ này tham dự biểu diễn cầu cầu, còn khoẻ mạnh còn sống.

Giờ khắc này.

Trong phim ảnh, vang lên to lớn tiếng vỗ tay.

---

ps: Cảm tạ 【havck】 đại lão minh chủ khen thưởng, cảm ơn, cảm ơn, mặc dù gần đây một mực ở cảm ơn, nhưng mỗi một câu cảm ơn đều là xuất phát từ nội tâm.

// đạo này trí nhớ kém, định giải thích cái Tiệp ngự, có ng bảo mình nhầm với Kiếm, nhưng 2 cái từ này phiên âm giống nhau thôi, nghĩa khác

Chương 394: Trúng mùa lớn

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

"Khóc chết ta rồi."

"Tới cố ý họa trang đây."

"Bộ phim này ta khả năng không có dũng khí nhìn lần thứ hai."

"Tình Mang đã sớm dự liệu được cái tình huống này, cho nên mỗi một chỗ ngồi cũng thả bao khăn giấy."

"Quá ngược, Tiêu Bát thật tốt lắm a."

"Từ Tiêu Bát bắt đầu nguyện ý nhặt cầu, ta cũng cảm giác không đúng lắm, nhưng ta thật không nghĩ tới giáo thụ sẽ lấy phương thức như vậy đi."

"Ta cho là đây là Tiêu Bát chữa khỏi một cái gia đình cố sự, không nghĩ tới đây là một con chó dùng mười năm đi đợi chờ mình chủ nhân cố sự."

"Diệp Hồng Ngu cũng khóc, nàng ngồi cách ta không xa, khóc thành tiếng mà lại, ta toàn bộ nghe được."

"Nguyên lai Diệp Hồng Ngu cũng sẽ khóc a."

"Nơi nào có thiết nương tử, chẳng qua chỉ là cố gắng ẩn núp tâm tình nữ nhân thông minh thôi."

" "

Điện ảnh các đại biểu lau nước mắt ở trao đổi.

Diệp Hồng Ngu cũng đang cố gắng bình phục tâm tình của mình.

Làm đại địa điện ảnh đại biểu, nàng mỗi ngày là không phải ở xem phim, ngay tại xem phim trên đường, bởi vì này chính là nàng công việc.

Nhiều tràng như vậy điện ảnh nhìn một chút đến, nàng cái gì tình cảnh không bái kiến?

Có sao nói vậy, dù là hôm nay như vậy tình cảnh, Diệp Hồng Ngu cũng có quá tương tự trải qua.

Điện ảnh làm thành bom cay hiệu quả, nếu như nhuộm dẫm đến mức tận cùng, tóm lại có thứ hiệu quả này, đây chính là điện ảnh nghệ thuật mị lực, mà có loại năng lực này người đang Lam Tinh khẳng định không chỉ một cái Tiệp Ngu!

Đây là nhất định.

Nhưng ở Diệp Hồng Ngu thật sự có quan hệ với xem mảnh sẽ trong trí nhớ

Dù là nàng xem nhiều như vậy điện ảnh, nếu như chỉ so với thúc giục lệ hiệu quả, có thể cùng « Hachikō » như nhau cũng là phi thường thiếu.

Thậm chí có thể dùng hiềm thấy để hình dung.

"Bộ phim này lệ hại ở dù là người biết rõ phía sau hẳn muốn bắt đầu phiến tình, vẫn sẽ trong lúc vô tình rơi vào cạm bẫy, người biết rõ đạo diễn những thứ kia pha quay chậm ý đồ chính là muốn người nước mắt, biết rõ phối nhạc ưu thương cảm chính là vì làm nổi bật Tiểu Bát tràng này mười năm chờ đợi đau buồn, biết rõ Biên Kịch mục đích chính là cảm động người xem, vẫn không cách nào chống đỡ loại tâm tình này bị nhiễm, cái này cùng bao nhiêu người đang nhìn bộ phim này không liên quan, nếu như chúng ta không có ở đây cùng một cái rạp chiếu phim mà là âm thầm xem phim, có lẽ sẽ khóc càng quên mình."

Diệp Hồng Ngu tựa hồ đang làm bầm lều bầu, vừa tựa hồ ở chỉ điểm Dương An.

Tiểu người hầu Dương An nghiêm túc một chút đầu.

Luôn có nhiều chút điện ảnh có thể để người ta mất không chế, « Hachikō » chính là như vậy điện ảnh.

Diệp Hồng Ngu ở khám phá Biên Kịch ý đồ sau đó, cũng đã làm đủ chuẩn bị tâm tư, một mực ở nhắc nhở chính mình điện Ảnh Hậu mặt muốn phiến tình, cuối cùng lại vẫn là thảm bại khóc rống.

Mà lúc này.

Lão Chu đã đi lên phía trước bệ, giơ Microphone nói: "Mọi người khả năng yêu cầu một ít thời gian bình phục tâm tình mình, đợi mọi người chuẩn bị xong chúng ta có thể đi cách vách thảo luận hợp tác công việc."

Mọi người rồi rít đứng dậy.

Điện ảnh nửa giờ còn nhiều hơn, không ít người bọng đái không chống nổi. Mà trước vị kia bị Tinh Mang điện ảnh bộ cao tầng nhét điều thuốc thơm điện ảnh đại biểu, nhưng là nhẹ nhàng thọt vị kia Tinh Mang cao tầng:

"Tới căn Hoa Tử."

"Không phải cho người rồi sao?"

"Một cây không đủ."

" . "

Người không phải là không hút thuốc không?

Đây chỉ là một súc ảnh, « Hachikō » là một bộ thúc giục lệ điện ảnh, cũng là một bộ phí yên điện ảnh, lão Chu đám người trong chuyện này cũng rất có quyền lên tiếng.

Đang lúc này.

Diệp Hồng Ngu đi tới lão Chu bên người: "Chu chủ quản, chúng ta trò chuyện một chút?"

Lão Chu liếc nhìn Diệp Hồng Ngu.

Diệp Hồng Ngu đã đợi tại chỗ ngồi bên trên bỏ được rồi trang, khóc tôn trang chuyện này, bị nàng che giấu rất tốt.

Nhưng một điểm này không ngăn được lão Chu trước ở phía sau xếp hàng quan sát qua Diệp Hồng Ngu phản ứng, hẳn biết nữ nhân này chỉ là ở che giấu mà thôi.

"Được, một hồi cách vách thấy."

Lão Chu cười nói, sẽ giả bộ không thấy Diệp Hồng Ngu cặp kia con mắt của Hồng Hồng đi.

"Ừm."

Diệp Hồng Ngu nhìn lão Chu, bỗng nhiên khẽ cười nói: "Nhắc tới, ta cùng Tiên Ngu lão sư hay lại là bản gia đâu rồi, tên bên trong đều có một 'Ngu'. Tất cả mọi người là người một nhà."

Lão Chu: "? ? ?"

Khi dễ ta lớn tuổi trí nhớ không tốt?

Trước ta lấy này tra với người bầu vú quan hệ thời điểm, người cũng không lý tới ta, làm ta còn thật lúng túng tới.

Đương nhiên.

Lão Chu Minh bạch, đây chỉ là Diệp Hồng Ngu ở biểu đạt nàng đôi « Hachikō » coi trọng.

Theo Diệp Hồng Ngu chủ động tiếp lời, đại địa điện ảnh hợp đồng cơ bản xem là khá bắt lại.

Không chỉ có Diệp Hồng Ngu.

Theo còn lại điện ảnh đại biểu tình táo lại ——

Hoặc là giải quyết xong sinh lý nhu cầu, hoặc là kết thúc ở phòng vệ sinh thôn vân thổ vụ.

Đi tới cách vách trao đổi phòng điện ảnh các đại biểu cũng đều bắt đầu cùng Tinh Mang cao tầng môn đàm luận hợp đồng công việc.

Bộ này « Hachikō » là chậm tiết tấu nội dung cốt truyện phiến.

Cái gọi là nội dung cốt truyện phiến, đều là loại này lệch chậm tiết tấu, nhưng thẳng ở tình tiết tương đối rắn chắc, loại này điện ảnh thường thường là tập trung một loại xã hội hiện tượng cùng nhất định đám người sinh hoạt trạng thái vì tả chiếu, dễ dàng sử người xem sinh ra về tình cảm cộng hưởng.

Chơi đùa phiến tình làm chủ.

Này chủng loại hình không giống với động tác phiến xuất sắc đánh nhau, không giống với Mảng khoa học viễn tưởng tình cảnh to lớn, cũng bất đồng với phim tình yêu thiên miên, càng không giống với Mảnh hài kịch khôi hài sung sướng.

Cho nên trên thực tế, giống như « Hachikō » loại này nội dung cốt truyện điện ảnh, tại thị trường bên trên thực ra cũng không tính bán chỗ ngồi.

Bởi vì đem buôn bán Popcorn thuộc tính cũng không cường.

Làm năng lực phán đoán cùng nghiệp vụ tiêu chuẩn hết thấy không kém điện ảnh các đại biểu dĩ nhiên minh bạch đạo lý này.

Nhưng không biết sao « Hachikō » đem nội dung cốt truyện phiên hiệu quả làm được cực hạn rồi!

Trước trung kỳ âm áp chữa.

Hậu kỳ là thúc giục lệ mà đến mức buồn bã.

Mà bất kỳ có thể đem nào đó hiệu quả làm đến mức tận cùng điện ảnh, đều có thể vượt qua thông thường lại không thể bỏ qua.

Là lấy.

Tuyệt đại đa số điện ảnh đại biểu, cũng đối « Hachikō » sinh ra tương đối trình độ hứng thú.

Thay nhau hiệp đàm sau đó.

Lão Chu cùng với Tinh Mang điện ảnh bộ các vị cấp cao, cùng hiện trường 90% điện ảnh ký hợp đồng.

Này có nghĩa là « Hachikō » xếp hàng phiên lấy được tối cơ bản bảo đảm.

Xếp hàng phiên vật này là không thể nào cố định, người xem thích liền nhiều xếp hàng điếm, người xem không thích thì ít xếp hàng điếm, thậm chí dưới sự an bài đương, đây đều là điện ảnh sở trường trò hay.

Chân thực mà tàn khốc.

Nhưng ở một bộ phim chiếu phim chi sơ, người xem sở thích như thế nào thực ra không biết được, điện ảnh cũng chỉ có thể căn cứ điện ảnh đại biểu khẩu vị nghĩ rằng, lúc này xếp hàng phiên liền khá quan trọng rồi.

Có thể nói là binh gia vùng giao tranh.

Bởi vì có lúc, rõ ràng rất tốt điện ảnh, bởi vì sơ kỳ xếp hàng phiên quá kém mà bị thị trường mai một, như vậy ví dụ cũng có không ít, bây giờ Tinh Mang hành động, chính là diệt sạch điện ảnh bởi vì xếp hàng phiên không đủ mà bị chôn không thể nào tính.

"Trúng mùa lớn a!"

Cáo biệt điện ảnh các đại biểu, lão Chu nhìn trên bàn một chồng hợp đồng, lộ ra hài lòng nụ cười.

"Uống hai chén đi?"

"Được, lại nhìn một lần điện ảnh, vẫn có chút gặp không dừng được, uống hai chén cũng tốt."

Tinh Mang điện ảnh bộ cao tầng môn vừa nói vừa cười.

Cơ sở đã đánh phi thường vững chắc, tiếp theo trọng điếm, chính là chính thức chiếu phim trước tuyên truyền!

Chương 395: Phải làm liền làm đến mức tận cùng

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Đối với được mời tham gia « Hachikō » điện ảnh đại biểu mà nói, đây là một lần đáng giá nhớ trải qua.

Như vậy trải qua là tuyệt đại đa số xem mảnh sẽ không cách nào mang đến. Nhưng nếu như thả vào toàn bộ Lam Tinh điện ảnh thị trường đến xem, bộ phim này hiện nay đang tạo thành ảnh hưởng, thực ra chỉ có thể coi là một giọt bọt nước nhỏ .

Bất quá sự do người làm.

Ngày thứ 2 Tinh Mang liền tăng thêm « Hachikō » tuyên truyền vốn, để cho bộ phim này bị càng nhiều hiểu biết.

Thấy rằng Tiệp Ngự trước hai bộ phim cao tiếng tăm, bộ phim này tuyên truyền, cũng đúng là hấp dẫn tới người xem càng quan tâm kỹ càng.

Mà theo tuyên truyền, điện ảnh cũng công bố ra nhiều tin tức hơn.

Tỷ như « Hachikō » đi cảm động lòng người đường đi.

Tỷ như « Hachikō » có chút điện ảnh mùi vị.

Tỷ như « Hachikō » nội dung cốt truyện phi thường ôn tình chữa.

Tỷ như .

Kịch xuyên thấu qua là không có khả năng kịch xuyên thấu qua.

Đại quy mô kịch xuyên thấu qua không khác nào đang đuổi đi người xem.

Cũng không thể trực tiếp nói cho người xem nói, bộ phim này giảng thuật một con chó chờ đợi chính mình chủ nhân mười năm, cuối cùng chết già ở chờ đợi bồn hoa.

Tuyên truyền một loại cũng chỉ có thể thả thả ảnh sân khấu cùng hải báo, dùng "Hàng năm tôi cảm nhân điện ảnh", "Người cùng cầu lẫn nhau cứu rỗi" loại hài hước tới hấp dẫn người xem như vậy.

Mà trước tuyên truyền sẽ buộc vòng quanh đại chúng đối « Hachikō » ấn tượng:

Đây là một bộ đi ôn tình đường đi cùng với mang một ít văn nghệ màu sắc nội dung cốt truyện phiến.

Cảm thấy hứng thú người cũng có, vô cảm người xem cũng không thiếu, ngược lại mượn tuyên truyền rộng rãi mà báo cho mục đích cơ bản đạt tới.

Muốn mọi người đều biết, yêu cầu lớn hơn tuyên truyền cường độ, kia đối với « Hachikō » thành phẩm mà nói không khỏi quá cao, cho nên công ty đối tuyên truyền vốn kiểm soát vẫn tương đối lý trí.

Ngược lại là Tinh Mang quảng cáo Văn An độc đáo một ít:

"Nếu như nói « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » là cực hạn sung sướng cùng khôi hài, như vậy « Andhadhun » chính là cực hạn xoay ngược lại cùng đột nảo, Tiệp Ngự lão sư hoặc là không làm, hoặc là liên làm đến mức tận cùng, mà « Hachikō » cũng có thuộc về nó cực hạn, cụ thể là kia Phương Diện cực hạn, chúng ta thập một tháng thập nhất hào không gặp không về!"

Văn An mục đích cũng đơn giản:

Dùng trước hai bộ phim ấn tượng đánh thức người xem trí nhớ, từ đó đề cho mọi người đối Tiệp Ngự bộ 3 điện ảnh sinh ra hứng thú.

Hiển nhiên.

Tinh Mang điều này quảng cáo Văn An mục đích, đạt thành.

Theo Tinh Mang quan nhỏ phát hành như vậy một đoạn văn, rất nhiều đám bạn trên mạng cũng ở thảo luận « Hachikō » sẽ là kia Phương Diện cực hạn.

"Hẳn là cực hạn ám áp chứ?"

"Nói ta rất ngạc nhiên a."

"Mọi việc làm đến mức tận cùng, cũng là không phải chuyện dễ dàng."

"Trước hai bộ phim quả thật ở một trình độ nào đó đi đến cực hạn rồi, rất ít có điện ảnh xoay ngược lại số lần đi đến « Andhadhun » loại cấp bậc đó."

"Ở ta tâm lý, cũng rất ít có điện ảnh khôi hài trình độ có thể sánh vai « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương »."

" "

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên cũng lấy được rồi « Hachikō » cụ thể xếp hàng phiên báo cáo.

Tinh Mang tổ chức xem mảnh sẽ mời 43 gia điện ảnh đại biểu tới xem phim, trong đó gần 90% điện ảnh cũng đối bộ phim này sinh ra hứng thú, an bài nhất định xếp hàng phiên, chỉ là các đại điện ảnh cho ra xếp hàng phiên suất mỗi người không đồng nhất.

Cụ thể xếp hàng phiên suất không cần lắm lời, chung quy mà nói, các đại điện ảnh an bài sơ kỳ xếp hàng phiên suất cũng không tệ lắm.

Nhất là đối với « Hachikō » loại kịch tình này phiên mà nói.

Đừng tưởng rằng điện ảnh đại biểu thích « Hachikō » bộ phim này liền nhất định sẽ ngoan ngoãn an bài cao xếp hàng phiên suất.

Điện ảnh thị trường không đơn giản như vậy.

Thích thuộc về thích, làm ăn là làm ăn, một con ngựa thì một con ngựa.

Xem chiếu bóng xong, điện ảnh đại biểu cuối cùng là muốn trở về lý trí, dùng buôn bán nhân quang đi thi lượng điện ảnh.

Nơi này có thể cầm trên địa cầu điện ảnh theo lệ:

Vô luận ở quốc nội đâu cả vô hay lại là Âu Mỹ các đại chủ lưu điện ảnh đánh giá bảng danh sách, « The Shawshank Redemption » đều là hoàn toàn xứng đáng số một!

Dù là quốc nội cùng nước ngoài xem phim trình độ bất đồng, nhưng ở bộ phim này cái nhìn bên trên, lại là hoàn toàn nhất trí!

Tất cả mọi người thích « The Shawshank Redemption » .

Bộ phim này tiếng tăm trên địa cầu cũng quả thật coi như là tối trình độ cao nhất rồi.

Nhưng một cái khác kinh người sự thật nhưng là, « The Shawshank Redemption » chiếu phim sau chẳng những phòng bán vé thảm bại, hơn nữa sau đó giải thưởng Phương Diện, cũng cơ hồ là tay trắng ra về, mặc dù giải thưởng Phương Diện cũng với bộ phim này lúc ấy đối thủ giống vậy phi thường cường đại có liên quan .

Thực ra bộ phim này phòng bán vé thảm bại là không phải cô lệ.

Đây chính là rất nhiều mang theo văn nghệ thuộc tính nội dung cốt truyện phiến hiện trạng.

Người xem đi rạp chiếu phim, chính là càng nghiêng về những buôn bán đó mảng lớn!

Như vậy đạo lý điện ảnh các đại biểu sẽ không không hiểu, cho nên ở kết thúc « Hachikō » xem mảnh sẽ sau đó, những thứ kia điện ảnh đại biểu nguyện ý ký hợp đồng cho xếp hàng phiến, nhưng thật ra là rất hiếm có sự tình ——

Phòng chừng đều là đánh dựa vào bộ phim này tiếng tăm, đem đổi lấy người xem phòng bán vé chủ ý.

Nếu như tiếng tăm không cách nào đổi lấy phòng bán vé, « Hachikō » đánh giá cao hơn nữa, xếp hàng phiến cũng chỉ sẽ từ từ hạ xuống cho đến hạ đương.

Đương nhiên.

Cái này cũng cùng « Hachikō » điện ảnh khí tức không như vậy nồng đậm, thậm chí mang có một ít buôn bán khí tức có liên quan.

Không có rất nhiều điện ảnh bên trong cố chuẩn bị Huyền Hư ống kính.

Không với người xem chơi đùa lờ lợt, cố sự mục đích chính là để ý cùng phiến tình, làm đến mức tận cùng để ý cùng phiến tình, từ đó lấy được điện ảnh xem trọng.

Tương đối mà nói, Tiện Ngự một ít bướng bỉnh fan mới là tối vô tư.

Ở điện ảnh mở ra tuyên truyền kiểu sau, Tiện Ngự bộ lạc bình luận khu, tràn đầy phát cỡ hò reo thanh âm:

"Mong đợi Tiện Ngự lão sư tân điện ảnh, thập một tháng thập nhất hào rạp chiếu phim thấy!"

"Nhìn ảnh sân khấu cảm giác hình ảnh thật tốt chữa a, vừa vặn gần đây tâm tình không tốt, hi vọng nhìn xong bộ phim này có thể cảm nhận được âm áp."

"Giống như Tinh Mang cái kia quảng cáo nói, chúng ta Tiện Ngự lão sư thật đúng là mỗi bộ phim cũng sẽ đi không giống nhau đường đi, đệ nhất bộ tác

phẩm là cực hạn khôi hài, bộ thứ hai điện ảnh chính là cực hạn xoay ngược lại, cho nên ta cũng rất tò mò bộ 3 điện ảnh sẽ là chơi đùa cái gì cực hạn?"

"Còn dùng nói, phải là cực hạn chữa cùng ám áp!"

"Không biết tại sao, ta luôn cảm giác sự tình không có đơn giản như vậy."

"Tiện Ngư lão sư điện ảnh, liền cùng cái kia nhiều chút âm nhạc tác phẩm như thế, sẽ không xuất hiện quá nhiều lỗi đồng, mỗi một ca khúc cũng có thể cho mọi người mang đến mới tinh cảm giác, không giống có Người viết ca khúc, viết ca khúc đều cảm giác có với nhau giữa bóng dáng. "

" "

Những người ái mộ mong đợi bộc lộ trong lời nói.

Thực ra cũng không chỉ là Tiện Ngư những người ái mộ, ám áp chữa nội dung cốt truyện mặc dù phiến không có buôn bán điện ảnh như vậy đại chúng, nhưng tốt một khâu này người xem thực ra cũng không ít, cái này làm cho không ít điện ảnh diễn đàn cũng xuất hiện liên quan tới « Hachikō » thảo luận.

Giống vậy.

Đôi điện ảnh cảm thấy hứng thú người xem đều tại hiệu kỳ, thuộc về « Hachikō » cực hạn sẽ là cái gì?

Thật là ám áp chữa sao?

Mà ở mọi người này phân hiệu kỳ trung.

Thời gian, đi tới tháng mười một, khoảng cách « Hachikō » chiếu phim, tiến vào mười ngày đêm ngược!

Chương 396: Phiên bản không kiêm dung

Khoảng cách « Hachikō » đếm ngược còn lại mười ngày, mà ở tháng mười một rạng sáng thứ nhất thời khắc, náo nhiệt nhất sự tình, nhưng là chính thức khai hỏa mùa bóng bảng tranh ——

Tháng mười một bài hát mới bảng tới!

Có người nói tháng mười một bài hát mới bảng, chính là tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến trước thời hạn dự diễn, thậm chí là một trận tiểu hình Chư Thần cuộc chiến.

Những lời này hoàn toàn nói không sai.

Bài hát mới bảng thật đúng là quá náo nhiệt.

Không có Tiên Ngự tham dự, không có khúc phụ hạ xuống, không có Ca Vương Ca Hậu phá rối ——

Nhóm người này một đường ca sĩ môn đánh có tới có lui, chỉ là ngày đầu tiên, hạng nhất khúc mục đích liền từ trên xuống dưới thay phiên rồi chừng mấy ba.

Rõ ràng một giờ trước người số một, sau một tiếng ta liền phản siêu.

Lại một giờ, hạng ba lại mọc lên.

Giăng co rồi tinh rồi mù.

Đây mới là lực lượng tương đương chiến đấu.

Đây cũng là ca đàn thích nhất thấy tình cảnh.

Mỗ đại lão nghiền ép hết thầy khí thế, nhìn rung động, nhưng không có bất ngờ a.

Kia giống bây giờ tháng mười một, tình hình chiến đấu kịch liệt như thế, tràn đầy Thiên Tân Văn, vô số bạn trên mạng, cũng đang chăm chú bản mùa bóng bài hát mới bảng?

Tốt hải yêu.

Như vậy tình cảnh, cũng để cho mọi người càng mong đợi tháng mười hai sẽ là như thế nào một phen long tranh hổ đấu!

Tháng mười một đều như vậy.

Tháng mười hai kia còn có?

Bất quá Lâm Uyên không tham dự tháng mười một bài hát mới bảng, tự nhiên cũng liền chưa nói tới đối với chuyện này có quan tâm kỹ càng rồi. Liền cùng những thứ kia ở trên mạng nhiệt tình thảo luận « Hachikō » kết quả đang đeo đuổi loại nào cực hạn người xem như thế.

Lâm Uyên ở thường ngày tạp vụ trong công việc, cũng yên lặng chờ đợi « Hachikō » chiếu phim.

Trên thực tế.

Ở trên mạng càng ngày càng nhiều trong thảo luận, mọi người đã bắt đầu tin tưởng « Hachikō » giống nhau mặt ngoài như vậy âm áp mà chữa, thậm chí còn có nhân từ trong giải độc ra diễn sinh hàm nghĩa:

"Tiện Ngu lão sư thật rất âm a, điện ảnh cố ý lựa chọn thập một tháng thập nhất hào chiếu phim."

"À?"

"Nói thế nào?"

Cái này giải độc để cho rất nhiều ăn dưa quắn chúng không giải thích được. Cho đến vị này suy luận quý mới nói ra chính mình hiểu: "Cái này còn cần hỏi, đương nhiên là bởi vì thập một tháng thập nhất hào là lễ độc thân a, lễ độc thân là thuộc về độc thân cầu ngày lễ!"

Ngọa tào . Thật đúng là.

Vị này suy luận quý tài tiếp tục phát ra bài post, cho mình cái lâu đồ thêm dầu vào lửa: "Trùng hợp thật sự là quá nhiều, « Hachikō » hiển lại chính là một bộ nói câu điện ảnh, âm áp lại chữa, hơn nữa còn là cực hạn âm áp cùng chữa."

"Người nói rất có đạo lý, ta lại không lời chống đỡ."

"

"Phốc, thì ra như vậy « Hachikō » là Tiện Ngu cho các người độc thân cầu chụp?"

"Phải đúng vậy, đây chính là Tiện Ngu lão sư đối độc thân cầu chiếu cố, phải biết cái gọi là lễ độc thân vốn chính là chúng ta những thứ này độc thân cầu khó vượt qua nhất thời gian, ở dạng này thời gian cho chúng ta an bài một bộ âm áp chữa điện ảnh, chính là muốn cho chúng ta lấy tâm hồn an ủi!"

"Trên lâu, đem 'Môn' loại trừ."

"Trên lâu trên lâu vị kia, đem 'Môn' loại trừ."

"Trên lâu trên lâu trên lâu . Thảo, không cần đi xuống, thiếu chút nữa đã quên rồi Lão Tử chính là độc thân cầu!"

"Ha ha ha ha, các người muốn cười tử ta tốt thừa kế ta con gián hoa chứ?"

"Cho nên thập một tháng thập nhất hào độc thân cầu môn cũng sẽ một thân một mình đi quét « Hachikō » ?"

"Vốn là không có ý định nhìn không giờ đêm tràng điện ảnh, nghe các người vừa nói như thế, ta đây liền mua hai tờ phiếu cùng bạn gái đi xem, hi vọng sẽ không bị độc thân cầu môn vây đánh."

"Huynh đệ, tỉnh lại đi, đầu tiên người muốn có một người bạn gái ."

"Tình nhân đừng đến, cái gọi là « Hachikō » , chính là chúc tại chúng ta độc thân cầu điện ảnh!"

" "

Đám bạn trên mạng quỹ tài giải độc, thật ra khiến rất nhiều người đối « Hachikō » có lưu ý thêm vài phần.

Đương nhiên không người thật cho là bộ phim này là vì độc thân cầu mà chụp, chỉ là rạp chiếu phim có thể ở độc thân cầu tập thể rơi lệ lẽ độc thân chiếu phim một bộ liên quan tới cầu cầu điện ảnh, thật sự là một cái rất có ngành hiểu lầm.

Mà ở dạng này trong khi chờ đợi, thời gian không nhanh không chậm quá. Rắc rắc.

Ngay tại một thời khắc nào đó, phảng phát bánh xe răng cắn ở chính xác tiết điểm, theo một tiếng thanh thúy răng rắc chi âm, thập một tháng thập nhất hào lại tới!

Ngày này, Lâm Uyên như thường ngày một loại thật sớm ngủ.

Nhưng các đại rạp chiếu phim lúc rạng sáng lại như thường ngày như vậy đèn đuốc sáng choang.

Đánh lò sưởi trong phòng khách cũng không hiện lên lạnh tanh.

Theo « Hachikō » nghiệm phiếu bắt đầu, nhóm đầu tiên người xem tràn vào các đại điện ảnh ảnh thính, tìm tới chính mình đối ứng chỗ ngồi.

Thời gian này điểm rất khuya.

Nguyên ý thức đêm chờ đợi điện ảnh chiếu phim, hoặc là không có chuyện làm con cú mèo, hoặc là mê mêt Tiện Ngự bướng bỉnh.

Đương nhiên.

Cũng đúng là bao gồm một ít độc thân cầu.

Bọn họ một mình đón xe tới, một mình mua coca cùng Popcorn, ngồi một mình ở đối ứng vị trí, cũng ở tâm lý cầu nguyện, bên người không muốn ngồi một đôi tình lữ.

Tổng thể người xem số người có hạn.

Dù sao vẫn là đêm khuya, coi như là rạp chiếu phim vẫn còn ở buôn bán, không giờ đêm tràn người xem cũng nhất định sẽ không quá nhiều, huống chi « Hachikō » cũng không phải là cái gì hấp dẫn mảng lớn.

Nếu như hấp dẫn mảng lớn chiếu phim, dù là không giờ đêm tràn, cũng sẽ có vô số người nguyện ý vì chi chờ đợi.

Liên này, rất nhiều người hay lại là xem ở Tiện Ngự mặt mũi, mới đuổi xem phim trận đầu.

Đến lúc này trở nên.

Mọi người còn lớn hơn nhiều đều là ôm nhìn một bộ ôn tình phiến mục đích mà tới.

Hoàn toàn không có dự liệu được bộ phim này kết quả sẽ lấy như thế nào hình thức phơi bày.

Nhưng, nên tới tổng hội tới.

Theo « Hachikō » phát ra, ảnh bên trong phòng khách có một đôi vô hình tay, lặng lẽ mở ra từng viên nặng ký bom cay.

Mới đầu còn không người phát giác.

Khi có người ý thức được không đúng thời điểm, đại trong màn ảnh An giáo thụ đã vô lực rút ở trong lớp, kia vội vàng Đán dương cầm trọng âm phảng phát một cái trọng chùy hạ xuống, trong màn ảnh chỉ còn viên kia màu vàng tiêu quả banh da đặc tả .

Ầm.

An giáo thụ đột nhiên xuất hiện tử vong, như dãy núi âm âm sụp đổ, kèm theo một cái ảnh bên trong phòng khách đột nhiên phát ra to lớn khóc rống tiếng, từng viên bom cay trong nháy mắt nổ mạnh, toàn bộ người xem cũng thất thủ với ôn nhu cam bầy ——

"Khóc! Cũng mẹ nó cho ta khóc! !"

Một cái tiêu khu hạng sang bên trong phòng ngủ, cho đến cái điểm này vẫn chưa có ngủ lão Chu nhìn đồng hồ, bỗng nhiên hưng phấn gào lên, thậm chí thức tỉnh bên cạnh ngủ say mê tử.

"Hơn nửa đêm phát cái gì thần kinh!"

Thê tử tức giận mắng lão Chu một câu.

Lão Chu cũng không giải thích, đỡ lấy cái vành mắt đen, cười giống như một một trăm bảy mươi cân hài tử, ngồi vào trước máy vi tính.

Phảng phát hộp điều khiển từ xa Khai Quan.

Lão Chu tràn đầy ác ý tiếng cười vừa mới vang lên, vô số chính đang quan sát « Hachikō » người xem liền oa một tiếng liền khóc!

Nước mắt đại dương trong nháy mắt vét sạch hết thủy!

Những tình lữ cùng độc thân câu môn đối xử bình đẳng!

Mà ở trung tâm thành phố mỗi trong rạp chiếu bóng, « Hachikō » truyền bá ảnh bên trong phòng khách đã vang lên vô số khóc rờn rờn mắng, những thứ này tiếng chửi rủa ở khóc thút thít trung liên tiếp:

"Tiện Ngư người tên lờng gạt này!"

"Người quản đồ chơi này kêu ám áp chữa! ?"

"Ông chủ có phải hay không là làm sai đĩa rồi! ?"

"Quá gài bầy, này chữa phiên bản, giờ ạ căn bản không kiêm dung a!"

"Hôm nay phim này viện được Popcorn thế nào như vậy mặn a!"

" "

Chiều nay, nhất định chưa chớp mắt.

Tĩnh lặng dưới trời sao, có bao nhiêu người xem nước mắt rơi như mưa, liền lại có bao nhiêu người ở cô lạnh đêm khuya, đối Tiện Ngư "Dùng ngòi bút làm vũ khí"

Hôm nay thật giống như muốn trước thời hạn kết thúc công việc rồi... toàn chức nghệ thuật gia ta trắng nhất

Chương mới viết chút ít thường ngày, lộ ra cố sự tiết tấu không kín tiếp cận, quả thật hẳn trước tiên đem thời gian để lại cho « Hachikō » .

Mặc dù mặc xen vào một cái thường ngày đối cố sự ảnh hưởng không lớn như vậy, nhưng ô bạch muốn đem đoạn này nội dung cốt truyện phơi bày tốt hơn một chút, dù sao tối hôm qua cũng đem mình viết khóc, liền dứt khoát trước điều chỉnh một chút đi.

Điều chỉnh sẽ không ảnh hưởng đến mọi người đọc.

Ngoài ra ngày mai đôi mới một vạn chữ làm nền tảng, một hơi thở viết xong điện Anh Hậu tiếp theo. _

Ngoại công qua đời

Xin lỗi, đây là nhìn ta trưởng đại lão nhân, ta thích nhất lão nhân.

Khả năng yêu cầu chậm xuống.

Mấy ngày nay đôi mới chỉ có thể làm hết sức.

Chương 397: Tiện Ngư lão tặc

Cái gọi là dùng ngòi bút làm vũ khí, người trước là ảnh bên trong phòng khách liên tiếp tức miệng mắng to, người sau nhưng là mọi người cầm điện thoại di động lên, ở trên Internet lấy bình luận điện ảnh phương thức phát tiết tâm tình của mình.

Nhưng .

Làm rất nhiều phần nộ người xem thật cảm lên điện thoại di động, mở ra bình luận điện ảnh Website, chuẩn bị tố cáo Tiện Ngư "Lừa dối" lúc, một con kia chỉ lạc ở trên màn ảnh ngón tay nhưng là có chút dừng lại tới.

Hắn trách cứ Tiện Ngư chụp một bộ như thế ngược tâm điện ảnh sao?

Hiển nhiên không thể.

Đó là bộ phim này nơi nào biểu hiện không tốt sao?

Hiển nhiên là không phải.

Chốc lát sau khi trầm mặc, kèm theo một tiếng bất đắc dĩ thở dài, dù là lại phần nộ người xem, cũng không tìm được chút nào đã kích lập trường —— Đó là đối tốt điện ảnh cô phụ.

Bọn họ đối điện ảnh xuất phát từ nội tâm yêu thích, cùng với đối trận kia mười năm chờ đợi rung động, cuối cùng vượt trên một cái cắt than phiền, chỉ là phần kia bị thương đã đậm đà đến hóa không mở, di lâu cũng không thể tiêu tan.

Nguyên lai đây mới là « Hachikō » cực hạn.

Cực hạn .

Đến mức buồn bã.

"Ôm mỹ mỹ tâm tình nghênh đón Tiện Ngư tác phẩm mới, kỳ vọng trung chuẩn bị tiếp nhận một trận ám áp mà chữa lễ rửa tội, cuối cùng lại nhìn bộ để cho người ta từ đầu khóc đến đuôi điện ảnh, đánh hạ đoạn văn này thời điểm, ta một mực ở phát run, chữ sai xuất hiện nhiều lần, xóa sửa chữa đổi, cứ như vậy đi, có lẽ này là duy nhất để cho ta như thế yêu thích lại khả năng vĩnh viễn sẽ không lấy dũng khí nhìn lại lần thứ hai điện ảnh."

Trừ danh bình luận điện ảnh Website, Tinh Không Vững bên trên.

Điều này nhiệt đánh giá, tựa hồ vì còn lại bình luận điện ảnh quyết định quan điểm chính, đêm khuya « Hachikō » bình luận điện ảnh khu, hội tụ bao nhiêu thương tâm nhân:

"Hoặc Hứa An giáo thụ cũng ở đây thiên đường cửa, đợi Tiểu Bát thập năm dài đi."

"Tiện Ngự lão sư, tha thứ người ở ta tâm lý đã trở thành Tiện Ngự lão tặc, tại sao người phải đem điện ảnh chụp tốt như vậy, chụp để cho ta cái này thích cười nhạo người khác nhìn cái điện ảnh cũng có thể khóc đến ào ào gia hỏa cũng được chính mình đã từng cười nhạo qua đám người kia."

"Người sau khi đi, ta còn lại nhân sinh cũng lưu cho người."

"Ta tình nguyện tin tưởng, Tiểu Bát từ trần buổi tối không có thống khổ chỉ có vui vẻ, bởi vì An giáo thụ ngồi thiên đường đoàn xe, tới đón nó về nhà."

"Trời mới biết ta có nhiều thích Trương Tú Minh, nhưng toàn bộ phiến tốt nhất biểu diễn, ta nhưng phải cho Tiểu Bát."

"Tiểu Hắc sau khi chết, An phu nhân tâm thiếu sót một khối, An giáo thụ sau khi chết, Tiểu Bát lại dâng ra rồi chính mình cuộc đời còn lại."

"Ta ta cảm giác sau này rất nhiều năm nước mắt đều phải ở chiều nay chảy khô."

"Ta nhiều hi vọng bộ phim này đúng như mọi người kỳ vọng như vậy, là ám áp chữa, là người cùng động vật lẫn nhau cứu rỗi, cho nên ta mới có thể ở An giáo thụ lúc đi, cảm giác Tiểu Bát bóng lưng phảng phất phát động đặc thành vĩnh hằng cô độc."

" "

Vẫn không buồn ngủ lão Chu lần lượt quét Tân Tinh không lưới bình luận. Hắn vốn là cười mặt đầy ác thú vị.

Nhưng cười cười, hắn bỗng nhiên yên lặng đốt một điếu thuốc.

Bật lửa rất nhỏ ánh sáng cùng trước máy vi tính chiếu xuống, hắn nụ cười đã phi thường miễn cưỡng.

Đây là cuối cùng một cây, lão Chu trong lòng nghĩ.

Thực ra lão Chu lúc còn trẻ liền giới rồi yên, chỉ là bộ phim này, quá hao tổn khói, không có nicotin quá phôi trong nháy mắt kia, mang đến rất nhỏ thuốc mê cảm, hắn sợ chính mình không chịu nổi.

Mà ở một cái diễn đàn.

Đêm khuya một cái thiệp chọt bộc phát ra rồi kinh người nhiệt độ: "Ai mẹ nó nói bộ phim này là Tiện Ngự lão tặc chụp cho độc thân cầu nhìn, người đi ra ta bảo đảm không đánh chết người!"

Bài post nhiệt độ chủ yếu thể hiện ở phía sau lượng lớn trả lời.

"Ta vừa đi vào liền thấy bên cạnh ngồi đôi tình nhân, trong nháy mắt bị đến mức tàn đả kích, An giáo thụ lúc chết sau khi, đôi tình lữ kia ôm đầu khóc rống, ta lại chỉ có thể ôm đầu gối mình cái khóc!"

"Cho tới bây giờ không có một bộ phim đối độc thân cầu như thế chẳng hữu hảo!"

"Ma đàn, vốn là lễ độc thân liền có chút thương cảm, nhìn xong bộ phim này đã là không phải thương cảm, ta ta cảm giác bắt đầu tự bé rồi."

"Người nghĩ rằng chúng ta tình nhân liền có thể được ấy ư, xem chiều bóng xong, ta cái kia một mực phản đối ta nuôi chó bạn gái lại đêm hôm khuya khoắt để cho ta đi mua một con chó trở lại, còn phải cùng Tiểu Bát một cái phẩm loại, ta đây hơn nửa đêm đi đâu nhi tìm cầu đi?"

"Trên lầu có thể suy nghĩ linh hoạt điếm, hơn nửa đêm không tìm được chó thật, nhưng thương tâm độc thân cầu lại có không ít."

"Về đến nhà ôm nhà ta Cầu Tử khóc rờn rờn, cứ việc hàng này thừa dịp ta không có ở đây, lại cắn hỏng ta mới vừa mua không bao lâu cặp kia giày đá bóng."

" "

Cuối cùng thậm chí ngay cả cái kia tuyên bố bộ phim này là Tiệp Ngự chụp cho độc thân cầu nhìn vị Lâu Chủ cũng hiện thân bình luận khu, hiển nhiên cũng là nhóm đầu tiên người xem một thành viên bên trong: "Ta có tội, lại thật cho là Tiệp Ngự lão tặc là quan tâm chúng ta độc thân cầu, hôm nay bữa ăn khuya là canh chua cá, các huynh đệ làm!"

Tất cả mọi người đều đang cố gắng bình phục tâm tình của mình.

Nhưng rất hiển nhiên, tuyệt đại đa số người cũng rất khó ở trong ngắn hạn tự lạnh.

Vì vậy ở từng cái bình luận điện ảnh truyền bá hạ, đã từng được mọi người yêu thích Tiệp Ngự lão sư, dần dần hoàn thành đem từ lão sư đến lão tặc quá độ.

Dùng một vị bạn trên mạng lời nói chính là:

"Quả nhiên là vật dĩ loại tự, tam bạn gay căn bản không có một người tốt, Sở Cuồng lão tặc viết tử Bích Dao tội lỗi chồng chất lại không nói, bóng dáng cũng là rõ ràng giấu trong lòng đỉnh cấp kỹ năng vẽ nhưng vẫn lừa bịp độc giả, bây giờ ngay cả Tiệp Ngự cũng học xấu, thua thiệt ta trước vẫn còn nói Tiệp Ngự là tam bạn gay trung cuối cùng tiết tháo đâu!"

Tiệp Ngự lão tặc danh xứng với thực!

Thậm chí còn có nhân ra về thông thạo nói:

"Thực ra hết thảy các thứ này đều có dự mưu, khó trách Tiệp Ngự viết thủ kê « mười năm » ca khúc, hẳn đây là đang âm thầm châm chọc a, mười năm sau những thiên đó các nhất phương tình nhân trọng gặp nhau, với nhau đã có mỗi người một nửa kia, thành quen thuộc nhất người xa lạ, nhưng mười năm sau Tiểu Bát vẫn còn ở ngây ngốc chờ đợi nó An giáo thụ, mưa rơi gió thổi không rời không bỏ!"

Cái gọi là tình nhân, không bằng một con chó càng biết giữ vững.

Loại thuyết pháp này sau khi xuất hiện, thật là có một ít thị trường.

Vô luận có phải hay không là trùng hợp, suy nghĩ kỹ một chút cũng quả thật rất có đạo lý.

Thời gian mười năm, trong nhân loại tình nhân giải tán bao nhiêu đúng không ?

Tiểu Bát làm một cái dường như không biết cảm tình là vật gì cầu, nhưng ở trong mưa gió cùng trong bạo tuyết không biết mệt mỏi chờ đợi, cho đến nó hoàn toàn chết già.

So với nhân loại cảm tình chi yếu ớt, quả thực để cho người ta thôn thức. Lúc này, « Hachikō » ở Tinh Không Vững chắm điểm đã đạt đến 9. 5 phân. Đây là rất nhiều phim nhân dốc cả một đời cũng không cách nào đi đến chắm điểm độ cao, có thể thấy người xem đối « Hachikō » yêu thích bao sâu.

Xác thực nói, là đối Tiểu Bát yêu.

Nhưng ngược lại, chính là bộ lạc bên trên rất nhiều đang ăn khách chủ nhân đêm hôm khuya khoắt còn đang là « Hachikō » mà khóc rờn rờn tuyên truyền.

"Thập Tinh đề cử!"

"Liên quan tới cầu cầu tốt nhất được điện ảnh!"

"Có người từ lão sư biến thành lão tặc, có cầu từ Tiểu Bát biến thành bát công!"

"Hơn yêu gọi nó là Tiểu Bát, nhưng nó xứng với 'Bát công' khen."

" "

Tiếng tăm, đang nổi lên, càng nhiều bom cay, súc thể đả phát!

---

ps: Cảm tạ 【duyên ở chia lia】 minh chủ khen thưởng, vạn phần cảm tạ, gần đây càng Tân Hội có chút chiêu đãi không chu toàn, nguyện người sở hữu có thể hạnh phúc an khang.

Chương 398: Hại người người Nhân Hằng hổ chi

Mà ngoại trừ nhóm đầu tiên người xem bên ngoài, thực ra còn có một chút Người bình luận điện ảnh, cũng hướng về phía Tiện Ngư danh tiếng đi xem « Hachikō » .

Kết quả .

Lại trải qua bách chiến Người bình luận điện ảnh, cũng không cách nào may mắn thoát khỏi với tràng này bị thương dòng lũ.

Chỉ là những bóng người này đánh giá dài hơn, yêu cầu sửa sang lại chính mình ánh sáng lúc ghi chép văn tự, cho nên phát hành trễ một chút.

Rạng sáng bốn giờ nửa.

Thiên đã có chút tảng sáng.

Người bình luận điện ảnh Hàn Giai Giai rút cuộc ban bố nàng bình luận điện ảnh.

Bình luận điện ảnh tựa đề kêu 【 chỉ là gọi người học được quý trọng mà thôi 】 .

"Năm năm trước, ta gặp trong cuộc đời thứ một cái thân chết người, ngoại công trước khi qua đời một tháng, bà ngoại Tương gia bên trong nuôi tám năm cháu ra ngoài, ta là người trời sinh sợ chó, cho nên không muốn cùng nó thân. Mặc dù mỗi lần đi nhà ông ngoại, nó đều sẽ hướng ta ngoắc đuôi ba. Sau đó ta hỏi mụ mụ tại sao phải ở câu già như vậy thời điểm tổng đi đây? Mụ mụ nói, từ ngoại công bệnh nặng lên, con chó kia cũng đã không ăn không uống —— ta không biết con chó kia bây giờ đang ở nơi nào, ta cũng không có dũng khí hỏi lại."

Bình luận điện ảnh mở đầu, Hàn Giai Giai giảng thuật chính mình cố sự.

Phía sau nàng mới nhắc tới « Hachikō » nội dung:

"Tiện Ngư điện ảnh, để cho ta nghĩ lên cái kia vì ngoại công tuyệt thực cầu, nhắc lên câu chuyện này cũng là muốn nói cho mọi người, « Hachikō » cố sự có lẽ là không phải Biên Kịch trải qua nghệ thuật gia công sau tô điểm cho đẹp cùng bịa đặt, xin tin tưởng Tiêu Bát có như vậy trung thành với giữ vững, dù là giá là mười năm. Thực ra sau đó ta cũng sinh ra quá dưỡng ý tưởng của câu, mặc dù không có thể thực hiện, nhưng trong quá trình đời câu câu hiểu lại càng ngày càng sâu, tỷ như trưởng thành câu câu chỉ số thông minh đại khái tương đương với bốn tuổi nhân loại hài tử, tỷ như câu câu tuổi thọ bình quân cũng liền mười năm ra mặt, đây là ta cuối cùng không có nuôi chó nguyên nhân. Đối với người mà nói con chó này khả

năng chỉ là bồi bạn người nhân sinh mỗi một đoạn thời gian, nhưng người đối câu câu mà nói, lại có nghĩa là bọn họ cả đời."

Cuối cùng, Hàn Giai Giai đánh giá rồi điện ảnh chất lượng:

"Ta vốn muốn nói, bỏ đi Tiểu Bát phần kia mười năm chờ đợi đánh động lòng người không nói, lấy chuyên nghiệp Người bình luận điện ảnh thị giác đến xem, bộ phim này thiết lập thực ra rất đơn giản, không có Cao Minh ẩn dụ điện ảnh ông kính, không mãnh liệt đến đâu Biên Kịch hoặc là đạo diễn cá nhân phong cách, càng không có thạch phá thiên kinh xoay ngược lại cùng đót nã. Nhưng ta không muốn viết ra như vậy kết luận, bởi vì điện ảnh bản chất là vì kể chuyện xưa, cố sự nói có được hay không, không thể nhất muội dùng chuyên nghiệp từ ngữ cùng huyền Áo Thuật ngữ đi làm đánh giá tiêu chuẩn, mà hẳn nhìn thẳng nội tâm của chúng ta. Liên quan tới điện ảnh có được hay không vấn đề chỉ cần một cái trả lời, người thích bộ phim này sao?"

Hàn Giai Giai không có cho ra câu trả lời.

Nhưng nàng cho điện ảnh đánh 9. 3 phân, đây chính là nàng câu trả lời.

Kết quả bộ này bình luận điện ảnh vừa mới phát ra không bao lâu, liền nhiều hơn không ít bình luận.

Rất khó tưởng tượng rạng sáng bốn giờ nửa sẽ còn có rất nhiều người quét đến cái này tới trễ bình luận điện ảnh ——

"Giai Giai lão sư đề cử điện ảnh khẳng định mau chân đến xem."

"Toàn bộ động vật bên trong, câu đối với nhân loại thật là trung thành nhất, phim này ta phải đi xem một chút."

"Thích trong bình luận điện ảnh một câu nói, câu đối với người mà nói có nghĩa là ngăn ngủ đi cùng, người đối câu câu mà nói nhưng là nó cả đời."

"Cho nên, xem chiếu bóng xong mấy giờ rồi còn chưa ngủ ta kết quả đang suy nghĩ gì?"

"A, thì ra là không chỉ ta một người ở tu tiên."

"Ta không hiểu cái gì chuyên nghiệp điện ảnh kiến thức, ta chỉ biết là « Hachikō » đem ta nhìn khóc, ta là người không cảm tính, đây là duy nhất một bộ đem ta nhìn khóc điện ảnh."

"Giai Giai lão sư khẳng định cũng khóc đi."

" "

Hàn Giai Giai ở Người bình luận điện ảnh bên trong coi như là tương đối dán vào đại chúng thẩm mỹ, cho nên fan không ít.

Cái này hoặc giả cũng là nàng trẻ như vậy phát bình luận điện ảnh còn có người chú ý một cái nguyên nhân khác.

Mà theo mọi người nhiệt nghị, ngay cả rất nhiều cũng không có xem qua « Hachikō » con cú mèo cũng ở đây trên mạng nhiều như vậy liên quan tới điện ảnh khen ngợi trung đôi bộ tác phẩm này sinh ra hứng thú.

"Thật giống như rất nhiều phim diễn đàn đều tại khen « Hachikō » bộ phim này, thật đẹp mắt như vậy sao?"

Lúc này đã có người trả lời: "Đẹp mắt, phi thường chữa!"

Cũng có người thán phục: "Tình Không Vỡng chằm điếm chín phút trở lên, tốt khoa trương!"

Phía sau đã có người nhiệt tình đề cử: "Đó là, nhìn xong bộ phim này, cảm giác thân thể ấm áp, tựa hồ cả thế giới cũng mỹ tốt."

Ừ ?

Thật như vậy tốt?

Cũng vậy, tốt như vậy tiếng tăm, luôn không khả năng là bạn trên mạng tập thể lác lư người đi, bộ phim này đáng giá ta mua một tấm phiếu.

Rất nhiều người tại chỗ liền định ngày thứ 2 vé xem phim.

Đây chính là tiếng tăm lực lượng.

Nhưng khi ngày thứ 2 đám người này xem chiếu bóng xong, nhưng là tức miệng mắng to, không chỉ có đang chửi Tiệp Ngu, cũng ở đây mắng đám kia nói gạt chính mình Sa Điều bạn trên mạng!

Lại sau đó, bọn họ cũng vui vẻ gia nhập vào hai người trong đội ngũ .

Vâng.

Mỗi người đều là lão Chu.

Mỗi người đều có tương tự ác thú vị.

Ở dạng này phong triều dưới ảnh hưởng, « Hachikō » nhiệt độ càng ngày càng nghiêm trọng, hai người bầu không khí cũng là bộc phát tàn phá, mọi người cùng người bên cạnh trò chuyện thiên thời, không hề không đề cập tới bộ phim này mặt mũi thật sự!

Một cái công ty nhóm nhỏ bên trong.

Có người kinh ngạc nói: "Ta vòng tròn bằng hữu nhiều người đều tại trò chuyện « Hachikō » , bộ phim này đẹp mắt không, loại hình gì à?"

"Chữa!"

"Ấm áp!"

"Cảm nhân!"

"Cứu rồi!"

Trong nháy mắt chính là bá bá bá, chừng mấy cái trả lời xuất hiện ở nhóm nhỏ bên trong.

Ngay cả công ty Phó quản lý cũng trả lời hần: "Vừa vặn hôm nay thứ bảy, đề cử người đi rạp chiếu phim nhìn một chút, đây thật là một bộ phi thường ấm áp chữa điện ảnh, nhìn trước đừng xem bình luận điện ảnh, trên mạng đều là kịch xuyên thấu qua, ảnh hưởng nghiêm trọng xem phim thể nghiệm."

Người này nghe một chút nhất thời hăng hái: "Ta đây buổi chiều mang nữ phiếu đi xem."

Không chỉ có người này, còn có công ty mấy cái khác nhân viên cũng rôi rít
nhấn lại biểu thị buổi chiều mau chân đến xem bộ phim này.

" . "
" . "
" . "

Trả lời bên trong nhiều hơn một nhóm im lặng tuyệt đối.

Người anh em này mặc dù không rõ bạch nguyên nhân, nhưng là không thể
nào suy nghĩ nhiều, xế chiều hôm đó liền mang theo bạn gái đi xem tràng «
Hachikō» .

Đương nhiên, còn bao gồm công ty mấy cái khác đôi điện ảnh cảm thấy
hứng thú nhân viên.

Nhưng mà, khi đám người kia xem chiếu bóng xong, tâm tính nhưng là tại
chỗ băng.

Sau đó cai công ty Group thiên cực vì thảm thiết.

"Ngọa tào! Khóc tử lão tử!"

"Các người khỏe ác, quả nhiên đến mức buồn bã!"

"Còn có thể hay không thể vui vẻ chơi đùa!"

"Các người đám này hổ hàng còn có thể hay không thể được rồi!"

"Nhìn xong ta trời nóng bức cả người phát run tay chân lạnh như băng, các
người đám này súc sinh!"

"Con mắt khóc sưng!"

"Lão nương tiêu diệt người môn, nhìn điện Ảnh Hậu nước mắt khóc tón
trang, để cho bạn trai thấy dung nhan rồi, hẳn hiện tại muốn cùng ta chia
tay!"

" . "

Công ty Phó quản lý bình chân như vại trả lời:

"Lúc nào lừa các người rồi, giai đoạn trước không ám áp ấy ư, hậu kỳ
không trị hết sao? Nha, ngưng ngưng, phía trước ta sai chữ, là đến mức
buồn bã."

Đám người này nhất thời im lặng.

Sợ hãi với Phó quản lý uy nghiêm, mọi người chỉ có thể làm rụt đầu Ô Quy,
chỉ là tâm lý đã đem Phó quản lý mắng thảm.

Lại sau đó, vì báo Phục Xã biết, bọn họ cũng bắt đầu lắc lư người bên cạnh.

"Ha, người anh em đề cử người xem một bộ phim."

"Cái gì điện ảnh?"

"Phi thường ám áp chữa điện ảnh, « Hachikō » ."

"Tại sao ta cảm giác không đúng chỗ nào?"

"Chẳng lẽ ta sẽ đề cử lạn phiến cho người? Đây chính là Tiện Ngư lão . Lão
sư điện ảnh! Nhìn trước đừng xem bình luận điện ảnh, sẽ bị kịch xuyên thấu
qua cầu kịch xuyên thấu qua!"

"Nguyên lai là Tiện Ngư lão sư phim mới? Hiểu, này đi mua ngay phiếu."

" "

Hại người người Nhân Hẳng hồ chi!

Bất quá vô luận nguyên nhân gì, « Hachikō » đã phát hỏa.

---

ps: Cám ơn mọi người quan tâm á..., ta sẽ lượm sức mà đi.

Chương 399: Chúng ta rất yêu nhau

Mấy ngày kế tiếp, càng ngày càng nhiều người xem đi vào rạp chiếu phim xem « Hachikō » bộ phim này.

Những thứ này người xem tiến vào rạp chiếu phim nguyên nhân nhiều mặt. Có là bị bình luận điện ảnh tạo ra bấy hồ, có là bị bạn trên mạng mê hoặc, có là bị tiếng tăm hấp dẫn .

Vô luận nhân tại sao loại nguyên nhân đi vào rạp chiếu phim, bộ phim này đặc chất, cũng quyết định toàn bộ người xem đều là thật cao hứng đi vào, khóc sụt mướt đi ra.

"Này chính là các người nói chửa! ?"

"Khóc chết ta rồi, Tiệp Ngự lão tặc bồi nước mắt của ta!"

"Bị bằng hữu hồ vào rạp chiếu phim, nói cái gì ám áp chửa, kết quả nửa bao giấy cũng không đủ dùng!"

"Bộ phim này chửa hết ta chùng mấy ngày cảm mạo."

"Chúng ta Lục Trà mới khó khăn nhất được rồi, hai ngày ta phân biệt với 6 đứa bé trai nhìn sáu lần « Hachikō » , phim này rốt cuộc là làm sao làm được để cho người ta một lần nhìn khóc một lần, rõ ràng ta đã biết kịch tình, thứ bảy đứa bé trai mời ta xem phim bị ta quả quyết cự tuyệt, sau này ta cũng không dám... nữa làm cái gì cái nữ cận bã Lục Trà rồi."

" "

Tiếng tăm cố nhiên tốt, nước mắt nhưng cũng là cùng tiếng tăm tè phi.

Mà lúc này bộ lạc phía trên, ngoại trừ Tiệp Ngự thành bạn trên mạng trong miệng lão tặc, Sở Cuồng cùng bóng dáng lại cũng đi theo gặp tai vạ.

Không ít đám bạn trên mạng nhờ nước bọt:

"Ba người này, thật là một cái so với một cái hồ!"

"Nam Tiệp Ngự, Bắc Sở Cuồng, ngay cả yêu hại người một điểm này cũng là giống nhau như đúc!"

"Nói sớm bộ phim này như thế chửa, ta khả năng căn bản cũng sẽ không đi xem, lớn tuổi liền không nhìn nổi loại này điện ảnh, quá ngược!"

"Các người ba không hồ là tốt bạn gay , cá mè một lứa a thật là!"

"Tiệp Ngự người lần sau còn dám chụp loại này điện ảnh, ta liền . Ta sẽ khóc cho người nhìn."

"Trên lầu uy hiếp thật không có lực sát thương chút nào, xem ta, Tiệp Ngự lão tặc! Nếu như người còn dám chụp loại này điện ảnh, ta liền mắng người! Hôm nay ta trước hết chửi người một hồi . Thằng ngốc!"

" "

Khứu giác từ trước đến giờ bén nhạy truyền thông dĩ nhiên sẽ không không chú ý tới « Hachikō » tiếng tăm thịnh hưởng, đủ loại mới vừa ra lò liên quan trang bìa rồi rít báo cáo bộ phim này chiếu phim tình huống.

"Tiện Ngự tân điện ảnh thúc giục lệ chiếu phim!"

"Chữ hay lại là đến mức buồn bã? « Hachikō » , một bộ cảm động vô số người xem điện ảnh."

"Tiện Ngự phim mới chiếu phim: Từ cực hạn khô hài, đến mức tận cùng thúc giục lệ!"

"Tháng mười một không thể sai qua điện ảnh, « Hachikō » !"

"Tiện Ngự bộ 3 điện ảnh chính thức chiếu phim, Trương Tú Minh lĩnh hàm diễn viên chính."

" "

Mà ở các phe gia trì bên dưới, làm tuần thứ nhất kết thúc thời điểm, « Hachikō » phòng bán vé đã đạt đến 420 triệu!

Tuần đầu phòng bán vé vĩnh viễn là tối đáng để mong chờ.

Bởi vì ở mấy cái Châu thống nhất dưới thị trường, một bộ không phải là tác phẩm vĩ đại hình hàng năm mảng lớn vé xem phim phòng, hoàng kim chu kỳ cơ bản cũng là hai ba.

Đến tuần thứ ba? Phòng bán vé số liệu sẽ rõ ràng tuột xuống.

Bất quá này vẫn không che giấu « Hachikō » một phiếu này phòng thành tích kinh người? Thậm chí so với Tiện Ngự bên trên một bộ phim tiềm lực cao hơn một ít!

Phải biết « Andhadhun » tuần đầu phòng bán vé cũng liền ba trăm triệu ra mặt.

Mà bộ phim này từ chế tác đến tuyên truyền, thành phẩm tính toán đâu ra đấy cũng liền 50 triệu tả hữu? Một phần trong đó thành phẩm? Hay là bởi vì Trương Tú Minh cái này Ảnh Đế cao giá trị con người.

Đương nhiên.

Bởi vì là Bản Công Ty điện ảnh, cho nên Trương Tú Minh thấp xuống tiền đóng phim? Đi là nội bộ hữu tình giá cả, nếu không bộ phim này thành phẩm có thể phải 50 triệu hơn.

Sự thật chứng minh? Trương Tú Minh xuất diễn « Hachikō » là một cái chính xác quyết định.

Bộ phim này là không phải hấn vồ qua phòng bán vé tối nỗ tác phẩm?

Nhưng tuyệt đối là Trương Tú Minh hành nghề lấy tới quay phim quá tiếng tăm cao nhất điện ảnh!

Đối với một cái diễn viên mà nói, phòng bán vé cố nhiên trọng yếu, nhưng tiếng tăm cũng là phải nhất định kiếm!

Bởi vì rất tốt đẹp tiếng tăm, là phòng bán vé bảo đảm cơ sở.

Huông chi « Hachikō » làm một bộ nội dung cốt truyện phiến? Vô luận từ góc độ nào đến xem? Phòng bán vé cũng không tính là kém.

Thậm chí .

Ở nội dung cốt truyện phiến trong lĩnh vực, đã là phi thường ưu tú một nhóm kia rồi.

Từ bộ phim này chiếu phim ngày thứ 3 lên, Trương Tú Minh người đại diện liền rõ hiển cảm nhận được « Hachikō » mang đến kinh khủng sức ảnh hưởng!

Tôi trực quan ảnh hưởng, chính là tác phẩm mới yêu ước lượng đột nhiên chợt tăng!

Trong đó thậm chí bao gồm một ít đỉnh cấp Đại Đạo Diễn phiến ước.

Thực ra những thứ này đỉnh cấp bình thường Đại Đạo Diễn cũng sẽ xem xét Trương Tú Minh loại này Ảnh Đế cấp bậc diễn viên.

Nhưng bình thường yêu ước số lượng tuyệt đối không thể so với lập tức nhiều.

Có thể nói, « Hachikō » đối với Trương Tú Minh mà nói? Coi như là một nhân sự nghiệp trong kiếp sống diễn kỹ lấy được rộng rãi thừa nhận một cái sự kiện quan trọng!

Đương nhiên trên mạng cũng không thiếu được bạn trên mạng trêu chọc, nói « Hachikō » diễn kỹ tốt nhất là Tiểu Bát.

Trương Tú Minh đương nhiên sẽ không ghen tị một con chó cẩu.

Hắn là như vậy thích vô cùng Tiểu Bát? Đối mặt bạn trên mạng trêu chọc, bản thân hắn thậm chí cũng sẽ rất có phong độ trêu ghẹo:

"Nam Cực lão sư biểu diễn để cho ta mặc cảm."

Nam Cực đóng vai là trưởng thành Tiểu Bát.

Điện ảnh chiếu phim sau? Tôi được người xem yêu thích chính là trưởng thành Tiểu Bát.

Rõ ràng chỉ là một con chó, nhưng toàn bộ người xem cũng chung nhau phản ánh? Ở con chó này trên người thấy được nổ tung như vậy diễn kỹ!

"Cảm giác có chút diễn viên thật hẳn với Nam Cực học một ít thế nào biểu diễn."

"À? Con chó này nguyên lai kêu Nam Cực à? Đề nghị sau này toàn bộ câu câu liên quan điện ảnh đều tới tìm Nam Cực diễn!"

"Trong phim ảnh có ba cái cẩu, còn nhỏ khuyến cùng lão niên khuyến biểu diễn rất đa động nhân, nhưng trưởng thành cẩu biểu diễn là tốt nhất, ta thậm chí cảm giác Nam Cực có nhân loại tư tưởng, mặc dù này là chuyện không có khả năng."

"Nam Cực, xuất đạo đi!"

"Con chó này mới ra tràng thời điểm ta ngay tại với bằng hữu nói, thật lợi hại, tại sao có thể có như vậy có ý tứ cẩu, nó có thể thông ánh mắt của quá đem tâm tình truyền đạt cho người xem!"

"Thì ra là không chỉ ta một người chú ý tới con chó này."

"Khó trách phụ đề tổ cho cầu cầu môn nhóm diễn viên biểu, ba cái cầu biểu diễn xong toàn bộ đáng giá, Nam Cực lại có thể tại chỗ xuất đạo trình độ!"

" "

Theo càng ngày càng nhiều người xem đi vào rạp chiếu phim, tất cả mọi người yêu thích rồi Nam Cực, thậm chí không chỉ là người xem.

Lâm Uyên bên này lại còn không giải thích được nhận được không ít Đại sứ hình tượng mời.

Tỷ như thức ăn cho chó loại .

Thương gia chỉ mặt gọi tên muốn cho Nam Cực Đại sứ hình tượng.

Lâm Uyên vốn muốn cự tuyệt, nhưng hấn hỏi Nam Cực sau đó, cảm giác Nam Cực là rất hướng tới, dứt khoát thay Nam Cực tiếp một cái cầu đồ hộp Đại sứ hình tượng.

Lâm Uyên tự mình không nghĩ ra mặt, mang theo Nam Cực đi ra ngoài quay quảng cáo nhân chính là trợ lý Cố Đông.

"Người là nói, bây giờ Nam Cực tùy tiện chụp một cái quảng cáo liền có thể kiếm mấy trăm vạn?"

Buổi tối hôm đó, biết được Nam Cực lại nhận quảng cáo Đại sứ hình tượng tin tức, tỷ tỷ Lâm Uyên hưng phấn không được, ôm Nam Cực chính là một hồi thân.

" Tỷ, người không phải là không thích cầu sao?"

Lâm Dao trợn mắt hốc mồm.

Nàng và Lâm Uyên mang Nam Cực lúc về nhà sau khi, tỷ mặc dù tỷ không có đuổi Nam Cực đi ra ngoài, bình thời điểm là tuyệt đối không động vào Nam Cực một chút, kia từng giống như giờ phút này như vậy thân cận quá.

"Đừng nói nhảm, chúng ta rất yêu nhau được!"

Lâm Uyên nhìn về phía Lâm Uyên cùng Lâm Dao, chú trọng nhấn mạnh một câu: "Ít nhất ta sẽ không buộc Nam Cực ăn rau cải."

Nói xong, Lâm Uyên lại về mặt tươi cười nhìn về phía Nam Cực: "Nếu không người xuất đạo đi, tỷ tỷ có thể cho người làm người đại diện!"

Lâm Uyên: " ."

Lâm Dao: " ."

Người là Nam Cực tỷ tỷ?

Này bồi phận ứng làm như thế nào đoán à?

Chương 400: Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cử

Liên quan tới « Hachikō » hồng hỏa, Giới Điện Ảnh và Truyền Hình thực ra cũng có thật sự nghị luận.

Trong nghề nhân sĩ lại một lần nữa đối mới đối với Tiệp Ngự nhận thức

Con cá này thật rất mạnh!

Từ kịch vui đến huyền nghi, hiện đang thẳng thắn làm nổi lên nội dung cốt truyện phiến, loại hình rõ ràng không dựng, phòng bán vé lại nhất trí cao.

Lại, tiếng tăm cho tới bây giờ không kém quá!

Lần này càng là lịch sử tính vọt vào chín phút trở lên!

Cái này làm cho kinh nghiệm phong phú Giới điện ảnh lão nhân rất khó tưởng tượng, Tiệp Ngự chỉ là vừa vào Giới điện ảnh không bao lâu người mới.

Bao gồm « Hachikō » ở bên trong, Tiệp Ngự toàn bộ điện ảnh thành phẩm cũng sẽ không quá cao, nhưng phòng bán vé lại tổng hội cao dọa người.

Làm cho người ta cảm giác chính là:

Tiệp Ngự giỏi vô cùng lấy nhỏ thắng lớn.

Thậm chí có người cho rằng, Tiệp Ngự phần này Biên Kịch năng lực, đều nhanh vượt qua hẳn Soạn nhạc tài nghệ.

Bất quá loại thuyết pháp này rất nhanh thì bị hiểu Tiệp Ngự nhân phản bác: "Tiệp Ngự Biên Kịch trình độ khẳng định không bằng hẳn đang làm khúc Phương Diện thành tựu, nhân gia đang làm khúc vòng nhưng là tiểu khúc cha, bất quá ở Giới Điện Ảnh và Truyền Hình người mới Biên Kịch trung, Tiệp Ngự năng lực tuyệt đối cũng coi là số một số hai!"

Mà đối với Tiệp Ngự này lần thành công.

Để cho trong nghề chấn động, thực ra cũng là không phải « Hachikō » phòng bán vé số liệu.

Thông qua tuần thứ nhất phòng bán vé số liệu, cũng có thể thấy được một bộ phim cuối cùng tiềm lực.

Dưới tình huống bình thường, bộ phim này cuối cùng phòng bán vé phòng chừng ở một tỉ tả hữu, so với Tiệp Ngự bên trên một bộ phim khá hơn một chút.

Nhưng này là rất nhiều phim cũng có thể bắt được phòng bán vé số liệu.

Các Châu thống nhất sau đó, không ít điện ảnh nhưng là phòng bán vé phá mười tỉ.

Tiên Ngự chân chính lợi hại địa phương ở chỗ, « Hachikō » thành phẩm quá thấp!

Hơn nữa đừng quên.

Bộ này « Hachikō » là chính nhi bát kinh nội dung cốt truyện phiến!

Ở điện ảnh trên thị trường, nội dung cốt truyện phiến cho tới bây giờ cũng không phải là cái gì cao phòng bán vé loại hình, mà có thể đem loại này điện ảnh chụp tiếng tăm cùng phòng bán vé tề phi, bản thân liền phi thường đáng giá khẳng định.

Lâm Uyên tự mình đối « Hachikō » phòng bán vé cũng là hài lòng.

Mặc dù hẳn đối với hiện tại thị trường kiểu không đủ giải, nhưng nội dung cốt truyện phiến có bao nhiêu khó khăn cầm phòng bán vé, Lâm Uyên vẫn là rất rõ ràng.

Ở Lâm Uyên vốn là dự trù bên trong, bộ phim này phòng bán vé chỉ cần hướng « Andhadhun » làm chuẩn, coi như là không tề kết quả.

Kết quả không nghĩ tới, bộ phim này phòng bán vé, thậm chí đại khái suất sẽ vượt qua « Andhadhun » .

Đây cũng tính là niềm vui ngoài ý muốn.

"Tiếp đó, hẳn thu âm tháng mười hai bài hát mới rồi."

Mặc dù đối với « Hachikō » phòng bán vé thế đi vẫn giữ chú ý, nhưng Lâm Uyên cũng chưa quên tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến chuyện.

Hẳn rốt cuộc liên lạc Giang Quỳnh, chuẩn bị ca khúc thu âm công việc.

Giang Quỳnh một nhận được tin tức liền lập tức chạy tới phòng thu âm.

"Tiên Ngự lão sư ."

"Bài hát ở nơi này, người trước làm quen một chút."

Lâm Uyên lấy ra « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » Khúc Phổ.

Vốn là Lâm Uyên quả thật có đem bài hát danh đối thành « Minh Nguyệt lúc nào có » kế hoạch.

Nhưng gần đây Lâm Uyên cẩn thận cân nhắc một chút, vẫn là quyết định dùng ca khúc vốn là tên.

Bởi vì "Minh Nguyệt lúc nào có" mấy chữ này, không có "Đ dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu" biểu đạt tình cảm càng trực quan.

Người sau ngụ ý, cũng quả thật tốt đẹp hơn.

Phải biết « Thủy Điều Ca Đầu » bên trong tối được công nhận thiên cổ danh ngôn chính là "Đ dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu, ngàn dặm cộng thiên quyên" .

"Đ dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu?"

Giang Quỳnh bắt được Khúc Phổ, liếc mắt liền thấy được bài hát danh.

Bất quá chân chính để cho nàng cảm thấy trọn mắt hốc mồm, nhưng là « Đ dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » ca từ!

"Tiên Ngự lão sư, bài hát này từ ."

"Có vấn đề sao?"

"Là không phải, ta là muốn nói."

Giang Quỳnh thực ra vẫn học dày công tu dưỡng cũng không tệ lắm.

Nàng khi nhìn đến ca từ trong nháy mắt, trong đầu đã xuất hiện vô số hoa mỹ hình dung, có thể cuối cùng nàng bật thốt lên, nhưng là tục tằng đến không thể lại tục tằng bốn chữ:

"Quá lưu ép!"

Lâm Uyên: ". "

Lời nói này thật giống như cũng không tệ xấu.

"Thử một chút đi." Lâm Uyên nói: "Hôm nay không cần thu âm? Ta cùng người làm quen một chút."

"Được!"

Giang Quỳnh háng hái nhanh yếu dật xuất lai? Liền đi vào phòng thu âm nhịp bước đều là hồ hồ sinh phong.

Phòng thu âm nhân viên làm việc nhìn Giang Quỳnh liếc mắt, trong ánh mắt lộ ra một vẻ cảm khái? Giống như kỹ thuật viên ghi âm trước nói ——

Cô bé này thật là có phúc.

Như vậy bài hát tốt? Tốt như vậy từ, nếu để cho những Ca Vương đó Ca Hậu biết? Sợ rằng cướp bể đầu cũng phải tranh nhau hát đi.

"Trước hát trước mặt."

Lâm Uyên không để ý đến cạnh nhân tâm tư, trực tiếp mở miệng nói.

Giang Quỳnh gật đầu một cái? Cơ hồ là ôm sùng kính tâm tình? Thử tính tiến hành biểu diễn.

Lâm Uyên không nói gì, lẳng lặng nghe.

Giai đoạn trước chính là để cho Giang Quỳnh quen thuộc bài hát này, yêu cầu cụ thể, phải đợi nàng tương đối thuần thục sau đó.

Mà đối với ưu tú ca sĩ mà nói? Làm được cơ bản thuần thục? Không bao lâu.

Nửa giờ sau, Giang Quỳnh đã nắm giữ nhịp điệu.

Lâm Uyên mở miệng nói: "Trung Giọng trầm khu muốn vừa phải vận dụng lỗ mũi cộng hưởng, ngoài ra cao âm khu không cần quá lớn tiếng, đây đủ vận dụng mặt nạ cộng hưởng hiệu quả, đem thanh âm tập trung lại? Như vậy có thể lộ ra trong suốt mà giàu có lực xuyên thấu."

"Ừm."

Giang Quỳnh lập tức dựa theo Lâm Uyên yêu cầu phương thức biểu diễn.

Mặc dù là không phải chính thức thu âm, nhưng từ lần này thử lên? Lâm Uyên đã bắt đầu thường xuyên cắt đứt Giang Quỳnh biểu diễn:

"Nơi này là đầu giọng cộng hưởng."

"Miệng nuốt bộ không chế không đủ tự nhiên, hát thời điểm đừng chỉ suy nghĩ kỹ xảo? Kỹ xảo là thuận theo tự nhiên."

"Cao âm yếu hát cũng là một loại năng lực, trước khác luyện? Người xem một chút mình có thể hay không dùng tự nhiên âm thanh khu? Nói cách

khác như vậy cường độ cùng âm sắc? Đi biểu diễn C 5 đến G 5 cao âm."
Yếu âm thanh cho tới nay đều là thanh nhạc trung khó khăn nhất nắm giữ kỹ thuật.

Đặng Lê Quân giỏi vô cùng loại này cao âm yếu hát, có chút nghe quen cường âm thanh oanh tạc Fan âm nhạc môn thậm chí vì vậy mà cho là Đặng Lê Quân không có cao âm, nhưng kỳ thật đây là một loại cao cấp vô cùng cao âm phương thức xử lý.

Ở « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » bài hát này trung, có cao âm, nhưng đối với ca sĩ mà nói không cao lắm.

Hắn yêu cầu Giang Quỳnh cho thấy mạnh hơn năng lực.

Đây cũng là hạn trước thời hạn cho Giang Quỳnh luyện tập nguyên nhân.

Giang Quỳnh lần nữa dựa theo Lâm Uyên giảng giải mà biểu diễn, lần này rõ ràng có tiên bộ, nghe Lâm Uyên khẽ gật đầu:

"Người thử lại lần nữa như vậy."

Lâm Uyên cho Giang Quỳnh làm một cái làm mẫu.

Lâm Uyên đang ghi âm bằng lý không phải lần thứ nhất làm làm mẫu rồi, nhân viên làm việc cùng Giang Quỳnh tương đương với Lâm Uyên hợp tác qua ca sĩ cũng biết, Lâm Uyên ngoại trừ sẽ tác từ tác khúc bên ngoài, biểu diễn thực ra cũng rất có thực lực, chỉ là cuống họng tựa hồ không thể tiếp nhận cường độ cao biểu diễn, vì vậy cũng không có quá đáng ngạc nhiên.

"Âm cuối muốn lên kiêu?"

"Đúng, nhưng được từ nhưng một chút."

Đây là Lâm Uyên ưu thế.

Hắn có thể dùng ca sĩ phương thức, cùng ca sĩ môn trao đổi.

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình có chút đạo diễn bởi vì làm qua diễn viên, lại diễn kỹ tương đối khá, cho nên đặc biệt có thể hiểu diễn viên, hơn nữa cũng càng giỏi về điều giáo.

Lâm Uyên loại tình huống này, ngược lại coi như là hiệu quả hay như nhau. Cứ như vậy.

Ở « Hachikō » vẫn còn ở chiếu phim trong cuộc sống, Lâm Uyên một mực ở phòng thu âm, mang theo Giang Quỳnh đồng thời luyện bài hát.

Cái này làm cho Giang Quỳnh đối « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » bài hát này biểu diễn, bộc phát muốn gì được nấy đứng lên.

Không chỉ là biểu diễn hiệu quả càng ngày càng tốt.

Ngay cả Giang Quỳnh đối thánng mười hai Chư Thần cuộc chiến tự tin, cũng đang luyện tập trong quá trình, bộc phát cường đại.

Loại tự tin này được lớn nhất nguồn, chính là « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » bài hát này bản thân chất lượng!

Kéo dài luyện tập, tiến hành chừng mấy ngày.

Lâm Uyên rút cuộc kêu ngừng luyện tập: "Người đã nắm giữ cơ bản ca khúc, tiếp theo mỗi ngày chính mình luyện nữa luyện thành đi, bọn chúng

ta một tuần sau lại chính thức thu âm."

"Được!"

Giang Quỳnh trả lời cực kỳ vang dội.

Lâm Uyên gật đầu một cái, bỗng nhiên nói: "Người con mắt xảy ra chuyện gì?"

Giang Quỳnh mấy ngày trước còn rất tốt, nay con mắt của thiên lại đặc biệt hồng, Lâm Uyên lo lắng nàng có phải hay không là luyện bài hát áp lực quá lớn.

"Con mắt?"

Giang Quỳnh hơi chậm lại, ngay sau đó vẻ mặt có chút u oán nói: "Ngày hôm qua đúng phải Tôn Diệu Hỏa, hẳn bỗng nhiên rất tốt bụng đưa ta một tấm « Hachikō » vé xem phim, còn nói bộ phim này phi thường ám áp cùng chữa, ta suy nghĩ đây là Tiên Ngư lão sư ngài điện ảnh, buổi tối phải đi rạp chiếu phim nhìn."

Lâm Uyên: ". "

Xin nhớ quyền sách Thủ Phát tên miền: . Đường Tam điện thoại của trang web t ru ye nc v bản duyệt độc địa chỉ trang web:

Chương 401: Đệ đệ sửa đổi kế hoạch

Từ « Hachikō » công chiếu bắt đầu, Lâm Uyên thực ra vẫn duy trì đối diện ảnh phản hưởng chú ý, bao gồm rất nhiều bạn trên mạng cố ý hại người sự tình hẳn cũng có nghe thấy, chỉ là Lâm Uyên không nghĩ đến thân mình bên lại cũng có một sóng sờ sờ bị hổ ví dụ.

Hắn chỉ có thể biểu thị đồng tình.

Ngày thứ 2, Lâm Uyên cùng thường ngày, thật sớm thức dậy rửa mặt ăn cơm, sau đó chuẩn bị trước đi công ty.

Đến gần tháng mười hai.

Khí trời bắt đầu chuyển lạnh.

Lâm Uyên loại thể chất này bên trên yếu kê đã bắt đầu nghiêm túc cân nhắc xuyên thu khô có khả năng, nhưng cân nhắc đến đông trời còn chưa có chính thức đến, hẳn bỏ đi cái chủ ý này, bây giờ mặc thu khô, mùa đông làm sao bây giờ?

Cũng không thể bộ hai tầng thu khô chứ ?

Lâm Uyên chỉ có thể cho mình mặc lên một món thêm dày áo khoác, thuận tiện đổi cái thêm nhưng quần jean, hẳn xuyên qua y cũng không chú trọng, mặc dù không có khoa trương đến xanh đỏ loè loẹt liền dám tùy tiện mặc ra ngoài mức độ, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không nghiên cứu cái gì đồng phục phối hợp nghệ thuật.

Cái này cùng hẳn khi còn bé gia đình hoàn cảnh có liên quan.

Sẽ mặc y mà nói, Lâm Uyên khi còn bé thực ra thật thổ khí.

Cùng một nhân phẩm vị không liên quan, với gia đình cơ sở kinh tế có liên quan.

Còn nữa thường thức lại có khí chất nhân, mặc may may vá vá lại quá hạn thật nhiều năm quần áo, lại cũng lấy sau lưng cái rõ ràng là màu xanh quân đội nhưng bởi vì vô số năm truyền thừa mà đã bắt đầu trắng bệch ba lô, đều khó khăn miễn sẽ có nhiều chút thổ Khí Cảm thấy.

Lâm Uyên không có lựa chọn khác, dĩ nhiên cũng không ý là được.

Chỉ là Lâm Uyên gương mặt này có loại thiên nhiên anh tuấn và khí chất, tựa hồ ở một mức độ nào đó áp chế phần kia thổ khí, ngược lại ở nơi này loại què mùa cục mịch để nhũn làm nổi bật hạ, càng đột hiện ra một phần thoát tục cảm.

Lúc này không giống ngày xưa.

Bây giờ Lâm Uyên kiếm rất nhiều rồi tiền, quần áo quần cấp bậc đều tăng lên đi lên, nhưng khi còn bé thói quen đảo không có thay đổi, vẫn là có cái gì liền xuyên thái độ gì, chưa bao giờ cố ý lấy cái gì bên ngoài để chứa đựng mặc vào chính mình.

Vốn là như vậy.

Nhưng mặc quần áo của một thân này chuẩn bị đi công ty thời điểm, bởi vì thức dậy tương đối chậm cho nên vẫn còn ở ăn bữa ăn sáng Lâm Huyền bỗng nhiên gọi lại Lâm Uyên.

"Đứng lại."

"Thế nào?"

Lâm Uyên buồn bực nhìn tỷ tỷ, đã chuẩn bị lấy điện thoại di động ra chuyên tiền.

Người tỷ tỷ này mỗi lần không giải thích được gọi lại Lâm Uyên, cơ bản đều là muốn đưa tay muốn tiền xài vặt.

Nhưng mà Lâm Huyền không có cần tiền ý tứ, chỉ là từ trên xuống dưới quan sát một phen Lâm Uyên, trong miệng phát ra chật chật thanh âm:

"Người nên đổi áo liền quần rồi."

"Ta cảm thấy được như vậy rất tốt."

Lâm Uyên đổi loại chuyện này không có hứng thú.

Cái nhà này bên trong chỉ có Lâm Huyền sẽ đổi với mặc quần áo ăn mặc loại chuyện này ưa chuộng, nàng sẽ nhìn tuyển ngoài cùng Fashion Magazine, không có chuyện gì liền thích nghiên cứu những thứ kia trên người người mẫu quần áo, gặp phải thích liền bỏ tiền mua đi xuống.

Tiền lương không đủ xài?

Bạch phiếu đệ đệ là được.

Lâm Huyền lại cũng là không phải cái kia quần quít với mì gói bên trong có muốn hay không thêm một thịt đùi hun khói nghèo bức tiểu cô nương, nàng khi còn bé hướng hướng hết thấy đều theo đệ đệ công thành danh toại mà dễ như trở bàn tay, hưởng chi chính nàng tiền lương cũng không thấp, thậm chí cao hơn toàn bộ cùng chức vị nhân viên ——

Ngân Lam đối với nàng luôn là phá lệ phóng khoáng.

Bất quá hôm nay Lâm Huyền tựa như có lẽ đã không hề thoả mãn với tự mình thay đổi, nàng ma trảo rốt cuộc đưa về phía đệ đệ: "Đường đường Tiệp Ngự làm sao có thể xuyên tùy ý như vậy đâu rồi, công ty của các người đổi đồng phục không yêu cầu sao?"

"Thật giống như có."

"Vậy người mặc như thế?"

"Thật giống như không ai nói ta."

Lâm Huyền bị Lâm Uyên một câu nói chặn lại, ánh mắt ưu, tựa hồ bị một cái sự thật đả kích, một lát sau mới hừ một tiếng nói: "Ngược lại đệ đệ của

ta phải nhất định chói lóa mắt mới được, hôm nay tở tở nghỉ ngơi, dẫn người đi mua quần áo!"

"Ta có quần áo."

"Người nhân quang quá kém."

Lâm Huyền không cho Lâm Uyên cự tuyệt, trực tiếp lái xe mang theo Lâm Uyên ra ngoài: "Ta sau khi vào sở, người toàn bộ quần áo đều là ta ở trên mạng mua, sau này quần áo người cũng để cho tở tở giúp người mua."

"Ồ."

Lâm Uyên nghịch lại thuận thụ.

Đừng xem bây giờ Lâm Huyền quần áo so với trên người Lâm Uyên cao cấp vô số lần, ở Lâm Huyền mới vừa bắt đầu lúc làm việc, nàng cho Lâm Uyên mua quần áo cơ bản đều là mấy trăm khối một món.

Giống vậy giá cả, Lâm Huyền lúc ấy có thể mua cho mình tốt mấy bộ quần áo, thậm chí không chỉ!

Đừng hỏi cái gì quần áo tiện nghi như vậy.

Lâm Huyền thậm chí ở trên mạng mua qua không ít giá trị thập mấy đồng tiền một cái tiểu váy, hơn nữa bắt một cái tiểu váy, chính là ăn mặc nửa Hạ Thiên.

Không cẩn thận lôi kéo hư rồi cũng đau lòng hơn chừng mấy ngày.

Luận mộc mạc, khi đó Lâm Huyền mới là thật mộc mạc, không một chút nào giống như chính nàng công việc trước với đệ đệ muội muội nói:

"Chờ ta công tác, kiếm tiền, liền mua cho mình xinh đẹp nhất váy, đẹp mắt nhất giày, tình cảm nhất đen."

Nàng công việc sau quả thật mua nhiều chút không tệ quần áo quần, bắt quá vậy cũng là cho đệ đệ muội muội mua.

Nhận biết Lâm Huyền nhân, không nghi ngờ chút nào một chút:

Đó chính là Lâm Huyền lập gia đình sau, nhất định là một đỡ đệ Ma, đỡ muội Ma.

Trên thực tế, Lâm Huyền cũng một mực không che giấu tự mình nghĩ gả người có tiền nhân mơ mộng.

Chỉ là giấc mộng này theo Lâm Uyên lấy Tiệp Ngu tên đột nhiên xuất hiện, liền hoàn toàn chết yểu.

Bây giờ nàng, mình chính là "Người có tiền".

Mang theo Lâm Uyên đi tới ra sân, Lâm Huyền phô bày cái gì gọi là người có tiền mua quần áo phương thức, đó chính là quét quét quét ——

Quẹt thẻ.

Lâm Uyên tựa hồ là trời sinh móc áo.

Bất kỳ quần áo đến trên người Lâm Uyên hiệu quả, luôn có thể xuyên ra nhà thiết kế thiết kế nên đồng phục dự tính ban đầu.

Làm thứ năm thân quần áo bị đánh bao thời điểm tốt, Lâm Uyên rút cuộc không chống nổi: "Quá nhiều."

"Vậy thì chuyển sang nơi khác đi."

Lâm Huyền lưu luyến liếc nhìn thương trường, còn có tốt mấy bộ quần áo không có mua đây.

Những y phục này phần lớn đều là bình thường Lâm Huyền xem tạp chí thời điểm, thấy những người mẫu nam đó xuyên qua, bắt đầu từ lúc đó, nàng ngay tại ảo tưởng Lâm Uyên mặc vào những y phục này hiệu quả sẽ như thế nào, hôm nay chỉ là dự mưu đã lâu một lần "Đệ đệ đại sửa đổi" mà thôi.

Kết quả chứng minh, những người mẫu nam đó điều kiện căn bản hạn chế Lâm Huyền trí tưởng tượng.

Nếu như Lâm Uyên ban đầu không đi làm âm nhạc, mà là làm người mẫu lời nói, trong nhà đại khái cũng phát tài.

"Chuyển sang nơi khác, đi đâu?" Lâm Uyên cảm giác tý tý còn có ý tưởng.

"Tiệm làm tóc, ta hẹn Tony lão sư."

Lâm Huyền đặc ý cười, vẫn không cho Lâm Uyên muốn cự tuyệt cơ hội, một cước chân ga, liền đã dẫm vào người bình thường liếc mắt nhìn liền không muốn đi vào cái loại này tiệm làm tóc.

"Tiệm này chính kinh sao?" Lâm Uyên hoài nghi.

"Tỷ là này Chí Tôn hội viên."

Lâm Huyền nện bước phách lối nhিপ bước đi vào, Lâm Uyên bắt đặc dĩ đuổi theo, bị các phục vụ viên nhiệt tình tiếp đãi.

Không biết tại sao, Lâm Uyên lại có thể từ phục vụ viên đối thái độ của Lâm Huyền trung, thấy Diêu Hỏa học trưởng bóng dáng.

Đương nhiên, Lâm Uyên cũng nhận được rồi nhiệt tình tiếp đãi.

Gọi đầu thời điểm, mấy cái cô bán hàng thiếu chút nữa vì ai cho Lâm Uyên gọi đầu chuyện này đánh.

Lâm Huyền ở bên cạnh nói dông dài: "Người tóc quá dài, cũng không thích đánh lý, cái này không thể được."

Lâm Uyên nhỏ giọng nói: "Người tại sao không đi tai họa đại Dao Dao?"

Lâm Huyền ra vẻ thông thạo nói: "Nàng hay lại là học sinh, quá trang điểm xinh đẹp không được, tốt nghiệp lại nói."

Lâm Uyên: ". "

Này vẫn là hấn khi còn bé thói quen, tóc không tới nhất định chiều dài sẽ không đi kéo.

Tiết kiệm tiền.

Sau đó vì càng tiết kiệm tiền, mụ mụ mua cho tỷ tỷ rồi đem hớt tóc dùng cây kéo, bắt đầu từ lúc đó, Lâm Uyên tóc cơ bản đều là tỷ tỷ kéo.

Từ vừa mới bắt đầu kéo xong, bởi vì hình tượng quý dị yêu cầu đội nón, càng về sau có thể miễn cưỡng biết người mức độ.

Sự thật chứng minh tỷ tỷ hớt tóc kỹ thuật còn chờ đề cao.

Làm Lâm Uyên đi ra tiệm làm tóc thời điểm, đã bị giày vò đến mơ mơ màng màng, hấn căn bản không biết xảy ra chuyện gì, ngược lại đây đường quay đầu suất, khoảng cách gần đây tý tý thậm chí liêm môi một cái —— Bình thường Lâm Uyên cũng có không sai quay đầu suất, Lâm Uyên thực ra sớm đã thành thói quen.

Chỉ là hôm nay loại này quay đầu suất phá lệ cao, cao đến Lâm Uyên cái này từ nhỏ đến lớn cũng sống ở người khác nhìn lên trung hài tử, đều có chút bản năng không được tự nhiên.

Đương nhiên.

Không thiếu được có đang ở hớt tóc nam khách nhân kích động chỉ Lâm Uyên nói: "Ta cũng muốn cái kia kiểu tóc."

Sau đó, ở thợ hớt tóc mang theo co quắp gò má trung, bị uyển chuyển nhắc nhở một câu: "Tiên sinh, thực ra ngài khuôn mặt thích hợp hơn bây giờ kiểu tóc."

Khách nhân bất mãn: "Người đang dạy ta làm việc?"

Thợ hớt tóc nhanh khóc: "Xin lỗi, năng lực ta có hạn."

Người này bản vốn cũng không kiên dung A Ca!

Nói vài lời đi.

Ở nhà xác đưa lão nhân gia đoạn đường cuối cùng.

Vì hấn lão nhân gia viết ít đồ, dù sao hấn một mực rất quan tâm ta thư.

Ngoại công làm qua một chuyện, để cho ta một luôn nhớ mãi không quên.

Không nhớ năm ấy ta bao lớn, chỉ nhớ rõ có một ngày ba ném 300 đồng tiền, hấn ở nhà tìm khắp nơi, vội vàng lại ảo não.

Ngoại công sau khi biết, len lén từ chính mình đáy giường trong sách, rút ra tam tờ một trăm khối, sau đó để cho ta đem ba gọi qua.

Hấn nói cho ba ba ta biết: Không có tiền ném, hấn nhặt được.

Ba tin là thật, năm tiền rời đi.

Nhưng ta biết, tiền này là ngoại công chính mình.

Chuyện này đối với ta xúc động đặc biệt lớn, cho tới hôm nay vẫn còn ở ảnh hưởng ta.

Còn nhớ mù mù nói qua một chuyện.

Nghe nói Nhị cữu năm đó cưới Nhị cữu mù thời điểm, cả nhà không đồng ý, bởi vì Nhị cữu là sinh viên đại học danh tiếng, tiền đồ thật xa, mà ta Nhị cữu mù lại không có gì trình độ học vấn, một mực sinh hoạt tại nông thôn, kết quả là ngoại công bức lui người sở hữu, để cho bọn họ kết hôn rồi.

Ngoại công là cái sáng suốt nhân, hấn tâm lý, chỉ cần là hài tử thích, đại nhân sẽ không nên can thiệp.

Sau đó ngoại công bệnh nặng, bị nhận được Tô Châu, ở tại Nhị cữu gia.

Nhị cữu mù hết lòng chiếu cô ngoại công, giống như đối cha mình, tất cả mọi người khen Nhị cữu mù là một cái hảo nhi tức.

Ta vẫn đang suy nghĩ, Nhị cữu mục có lẽ cho tới bây giờ chưa quên năm đó phân chia duy nhất ủng hộ đi.

Nói những thứ này là không phải muốn thương tổn xuân thu buồn cảm khái cái gì, chỉ là muốn nói cho mọi người, ông ngoại ta là một cái thật tốt nhân. Sinh hoạt còn phải tiếp tục, cảm ơn mọi người khoảng thời gian này quan tâm.

Mấy ngày nay không có một chút điểm gõ chữ trạng thái, tinh thần hoảng hốt, « Hachikō » kết thúc bộ phận cũng lộ ra vô cùng trình tự hóa, quay đầu sẽ từ từ sửa đổi, vì không để cho trạng thái trở nên ác liệt, nay Thiên Tiên dùng thường ngày chống đỡ một hồi, mặc dù một chương này có rất nhiều độc giả cũng nhìn rồi, bất quá đặt mà nói mọi người không có thua thiệt, bởi vì lúc trước là bao phủ tâm nội dung.

Ngoại công từ trần đơn chương hồi đầu sẽ xóa bỏ, có một số việc chính mình chịu đựng liền có thể, mặc dù mọi người đã đi theo chịu đựng càng Tân Hòa chất lượng hạ xuống giá.

Bao gồm cái này đơn chương cũng sẽ không treo quá lâu, luôn cảm giác đơn chương quá nhiều sẽ ảnh hưởng mọi người xem thư.

Giảng co mấy ngày, tang sự đến đây chấm dứt cơ bản kết thúc.

Này mấy Thiên Cơ bản không thể nào ngủ, tiếp đó sẽ thật tốt điều chỉnh trạng thái, cố gắng hoàn thành người kế tiếp nội dung cốt truyện.

Tưởng tượng bên trong, tới nội dung cốt truyện là một cái đại cao triều, nhưng không xác định chính mình trạng thái có thể hay không hoàn mỹ phơi bày, cho nên đổi mới đại khái vẫn sẽ chậm thêm mấy ngày.

Ta biết quyển sách này thành tích chính là tốt cùng nhất thời điểm.

Nhiệt tiêu trước 10 treo chừng mấy ngày.

24 cao nhất Truy định đến gần mười ngàn.

Ở toàn bộ khởi điểm, cũng đều là rất lợi hại thành tích, phá vỡ ta trước toàn bộ ghi chép.

Bây giờ làm này vừa ra, rất tìm đường chết, nhưng nhân sinh có chút bất đắc dĩ, là không cách nào tránh khỏi, chỉ có thể cố gắng đi tiếp thu.

Nhớ tới ngoại công khi còn sống thích nhất hỏi ta có bao nhiêu tiền nhuận bút, kiếm bao nhiêu tiền .

Ta mua nhà thiếu bao nhiêu tiền, hẳn cũng nhớ rõ rõ ràng ràng.

Rõ ràng chính mình liền ăn uống ngủ nghỉ cũng không nhớ rõ, lại có thể đối với ta tình huống thuộc như lòng bàn tay.

Hẳn cả đời cũng đang mong đợi con cháu tốt.

Không nói.

Khổ cực mọi người, ngắm tha thứ.

Ta sẽ dùng cố gắng lớn nhất, đem hết thầy đều kéo về quỹ đạo.

Chương 402: Đỉnh cấp Tác Từ Nhân Nghệ Hồng Vũ

Đem Lâm Uyên toàn thân cao thấp hoàn toàn cải tạo một lần, Lâm Uyên rốt cuộc chịu bỏ qua cho Lâm Uyên rồi, còn cố ý đem hãnh đưa đến Tinh Mang giải trí cửa:

"Lúc này mới không phụ lòng người gương mặt này mà, được rồi, người đi công ty đi."

Lâm Uyên xuống xe đang lúc, Lâm Uyên nhìn từ trên xuống dưới Lâm Uyên toàn thân, sau đó hài lòng gật đầu một cái, đệ đệ sửa đổi kế hoạch tương đối thành công.

" "

Lâm Uyên chạy trời chết, chạy chậm vào công ty.

Công ty trước đài mấy cái tiểu cô nương thấy Lâm Uyên đi vào, đột nhiên che miệng, trong đôi mắt tràn đầy tiểu tình tình.

Cho đến Lâm Uyên cầm giấy hành nghề quẹt thẻ lên lầu, mấy cái tiểu cô nương mới hậu tri hậu giác:

"Vừa mới cái kia suất ca là Lâm Đại Biểu?"

"Hình như là ."

"Tại sao ta cảm giác Lâm Đại Biểu càng đẹp trai hơn?"

"Ta cũng cảm thấy như vậy, hãnh thật giống như một vệt ánh sáng ."

"Cảm giác là thay quần áo khác, thuận tiện còn cắt đầu phát?"

"Trời ạ, tại sao có thể như vậy ngon miệng!"

"A ta chết!"

"Không được rồi, nhanh đi trong bày nói một tiếng!"

" "

Trong đó có một tiểu cô nương lên lút lấy điện thoại di động ra, mở ra một cái bày, bày tên là "Tinh Mang Tiễn Ngự hậu viên sẽ" .

Đây là Tinh Mang nhóm nội bộ, toàn bộ thành viên tất cả là nữ tính.

Bầy viên thân phận, từ cô bé ở quầy thu ngân đến công ty tiểu Cao tầng, gần hai trăm danh thành viên.

Trước đài tiểu cô nương ở bày bên trong phát tin tức.

Trước đài Triệu Nghiên: "Lâm Đại Biểu đến công ty, hôm nay hãnh ăn mặc thật là đẹp trai thật là đẹp trai thật là đẹp trai thật là đẹp trai!"

Cái này bày phảng phát bị bỗng nhiên đánh thức.

Bộ nhân sự Tiểu Lưu: "Chúng ta Lâm Đại Biểu còn cần ăn mặc?"

Tư nguyên bộ Trương Hân: "Ngọa tào, vừa mới trong thang máy vô tình gặp được Tiệp Ngư lão sư, hần chung diện thật tốt soái a, đây là muốn mệnh của ta ấy ư, đem đi đi đem đi đi mệnh cho hần rồi!"

Điện ảnh bộ Tiểu Cẩm: "Ngươi thật là vô tình gặp được Lâm Đại Biểu? Buổi sáng đến bây giờ, ta của thang máy gặp lại ngươi chừng mấy hồi rồi."

Tuyên truyền bộ Vương Tiểu Ái: "Không, ta căn bản là không có cách tưởng tượng lão công còn có thể đẹp trai hơn."

Trước đài Lý Quyên: "Đáng tiếc ta hiện tại không trực, tiện nghi Triệu Nghiên các nàng, không thể thấy Lâm Đại Biểu, cảm giác bữa ăn sáng đều không cái gì mùi vị."

Bá bá bá.

Trong bầu tin tức nhanh chóng khiêu động lên.

Lầu chín Soạn nhạc bộ mã Linh Linh bỗng nhiên ở bên trong phát tin tức:

"Đại biểu tới, ta thiên, soái nỏ, toàn bộ Soạn nhạc bộ đều trọn tròn mắt, có người thiếu chút nữa không nhận ra được đây là Lâm Đại Biểu, không ăn mặc thời điểm Lâm Đại Biểu là nhân gian lý tưởng, chung diện Lâm Đại Biểu là Thiên Thần hạ phạm!"

Trong bầu nhất thời một trận hâm mộ.

Mã Linh Linh ở lầu chín Soạn nhạc bộ công việc, bình thường thấy Lâm Đại Biểu cơ hội nhiều nhất.

Lúc này.

Tổng hợp quản lý nơi, cũng chính là bộ hành chính một cái nữ nhân viên ở bên trong phát tin tức: "Công ty phải cho Soạn nhạc bộ mấy vị đại biểu phòng làm việc dụng cụ đổi mới xuống."

"Lão quy củ, trước cho lầu chín an bài!"

"Cho ngư an bài tốt nhất dụng cụ!"

"Có ngành tương quan xử lý một chút."

"Các tỷ muội yên tâm, chuyện này chúng ta ngành cũng phụ trách, ta sẽ nhìn làm."

" "

Bây Neige thường chính là trò chuyện Lâm Uyên.

Lâm Uyên lại cũng không biết công ty có một cái như vậy tổ chức tồn tại.

Hần tiến vào phòng làm việc sau, Cố Đông cho hần rót ly trà, sau đó đứng ở một bên.

Lâm Uyên ngẩng đầu hỏi: "Có chuyện gì sao?"

Cố Đông ho khan một tiếng: "Này không phải sợ ngài tùy thời cần ta chứ sao."

"Cần ta sẽ để cho ngươi."

Lâm Uyên cúi đầu nhìn lên văn kiện.

Cô Đông bất đắc dĩ, chỉ có thể đi ra ngoài, lúc sắp đi, lại nhìn chằm chằm Lâm Uyên mãi nhìn mấy lần, thật giống như không xem thêm mấy lần liền bị thua thiệt tựa như.

Đến từ chung quanh chú ý tựa hồ so với lúc trước khoa trương hơn rồi, bất quá Lâm Uyên thích ứng coi như nhanh, dù sao từ nhỏ đến lớn liền sinh hoạt tại như vậy trong không khí, bây giờ chỉ là không khí hơi ấm lên mà thôi.

Cũng không lâu lắm.

Ngô Dũng chạy đến.

Hắn vào cửa thấy Lâm Uyên, nhỏ Vi Lăng một cái hạ, mới cười nói: "Lâm Đại Biểu người như vậy đi trên đường thật sẽ không có tuyển trạch viên bắt chuyện sao?"

Lâm Uyên nói: "Hôm nay ngồi xe tới."

Ngô Dũng: ". "

Nếu như không ngồi xe tới sẽ như thế nào?

Hắn không có hỏi, cũng không cần hỏi.

"Chuyện gì?"

Lâm Uyên biết Ngô Dũng tìm chính mình cơ bản đều có tình huống.

Ngô Dũng vội vàng giải thích: "Cũng là không phải đại sự gì, chính là hỏi một chút người, có muốn hay không bây giờ thả ra phong thanh nói người muốn tham gia tháng mười hai Chư Thân cuộc chiến tin tức, bây giờ đã có vài vị Ca Vương Ca Hậu cùng với khúc phụ tuyên bố tham gia ."

Lâm Uyên nói: "Vậy thì tuyên bố đi."

Có cơ hội trước thời hạn tuyên truyền cũng là chuyện tốt.

Ngô Dũng gật đầu một cái, lại nói: "Phí Dương bên kia cũng tuyên bố tham gia tháng mười hai bài hát mới bảng, chắc có hướng về phía người tới ý tứ, dù sao hắn mùa bóng bảng liên tục thua người hai lần, cộng thêm trên mạng một ít thanh âm, đại khái là có chút không cam lòng, chớ nói chi là lần này giúp hắn viết ca khúc Người viết ca khúc hay lại là Duẫn Đông lão sư ."

"Ừm."

Lâm Uyên biết trên mạng là thanh âm gì.

Vạn niên lão nhị ngạnh hắn là như vậy nghe nói qua.

Bạn trên mạng tạo ngạnh năng lực quá mạnh mẽ, chính mình ba cái bí danh cũng không có một nhóm ngạnh?

Liên ngay cả mình tiếng tăm tốt nhất Tiện Ngư bí danh, gần đây cũng bởi vì « Hachikō » bộ phim này quá ngược tâm quan hệ, thành rất nhiều rồi bạn trên mạng trong miệng lão tặc.

Về phần Duẫn Đông .

Năm ngoái tháng mười hai, Duẫn Đông chính là hợp tác với Phí Dương, thua bởi chính mình, cho nên không chỉ có Phí Dương không cam lòng, đại

khái Duẫn Đông cũng muốn cùng Tiệp Ngự lại tử đầu một lần.

"Đúng rồi."

Ngô Dũng do dự một chút, có chút lo lắng nói: "Không chỉ là khúc phụ Duẫn Đông đối Phí Dương gia tri, bọn họ lần này còn mời trứ danh viết lời Nghệ Hồng Vũ lão sư, chính là lần trước ở « văn nghệ báo » đã nói ngài Soạn nhạc năng lực so sánh từ năng lực mạnh hơn vị kia."

Nghệ Hồng Vũ?

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Vị này Nghệ Hồng Vũ lão sư đang làm từ giới đại danh, Lâm Uyên cũng là nghe nói qua.

Dĩ nhiên không phải là bởi vì đối phương từng đánh giá quá chính mình viết lời năng lực, Lâm Uyên từ trước đến giờ không quan tâm loại sự tình này.

Hắn biết Nghệ Hồng Vũ là bởi vì đối phương thật rất lợi hại.

Nghệ Hồng Vũ là Sở nhân, nhưng ở Sở Châu gia nhập thống nhất trước, rất nhiều Lão Tần châu đỉnh cấp Người viết ca khúc cũng sẽ tìm Nghệ Hồng Vũ cho mình tác phẩm phổ từ, có thể thấy Nghệ Hồng Vũ đang làm từ giới địa vị cao bao nhiêu.

Phải biết, Tần nhưng là âm nhạc chi hương.

Lão Tần Châu cũng không thiếu hụt lợi hại Người viết ca khúc.

Mà Nghệ Hồng Vũ thân là Sở nhân lại có thể ở thống nhất trước liền lấy được nhiều như vậy đến từ âm nhạc chi hương công nhận, bản thân đã rất nói rõ vấn đề.

"Rất hiển nhiên, Phí Dương bọn họ lai giả bất thiện."

Ngô Dũng lo lắng liếc nhìn Lâm Uyên: "Vô luận viết lời, hay lại là Soạn nhạc, cũng hoặc là biểu diễn, bọn họ cũng lấy ra mạnh nhất đội hình."

"Quả thật rất lợi hại."

Lâm Uyên công nhận gật đầu một cái.

Ngô Dũng bất đắc dĩ, Lâm Đại Biểu quả nhiên không nghe ra chính mình nói bóng gió:

"Lâm Đại Biểu lần này vẫn là chính mình viết lời viết lời, này Phương Diện ta cũng không lo lắng, nhưng ta nghe nói ngài lựa chọn biểu diễn ca sĩ là Giang Quỳ, có phải hay không là quá mạo hiểm?"

"Nàng hát không tốt sao?"

"Là không phải, chủ yếu là, đối thủ hoặc là Ca Vương, hoặc là Ca Hậu, tác phẩm phía sau đều là cường lực tổ hợp, ta sợ Giang Quỳ khả năng theo không kịp Lâm Đại Biểu ngài bước chân."

Lâm Uyên giải thích: "Giang Quỳ rất lợi hại."

Ngô Dũng do dự một chút, rốt cuộc vẫn gật đầu một cái, hắn sợ chính mình khuyên tiếp nữa, Lâm Đại Biểu sẽ trời xui đất khiến toát ra một câu:

"Ta đây hợp tác với Tôn Diệu Hỏa đi."

Mặc dù Tôn Diệu Hỏa đã bị Lâm Đại Biểu đẩy lên một đường, nhưng Ngô Dũng cho là so với thực lực hay là Giang Quỷ lợi hại hơn một ít.

Cứ việc Ngô Dũng thật rất khó tưởng tượng Giang Quỷ phải như thế nào với những Ca Vương đó Ca Hậu đối kháng.

Buổi tối hôm đó tám giờ.

Tinh Mang quan nhỏ chính thức tuyên bố Tiệp Ngự muốn tham gia tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến tin tức.

Lúc này tháng mười một còn chưa kết thúc.

Nhưng rất nhiều người khi nhìn đến Tiệp Ngự tuyên bố chính mình gia nhập Chư Thần cuộc chiến giờ khắc này, nhưng là bỗng nhiên người thấy một cỗ đến từ tháng mười hai mùi khói thuốc súng.

Chương 403: Chúng chú mục

Đối với nhạc đàn mà nói, Tiện Ngư tham dự tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến là trong dự liệu sự tình.

Năm nay các đại mùa bóng, Tiện Ngư có một đoạn thời gian rất dài là vắng mặt trạng thái.

Cho nên khi đầu tháng chín tới, Tiện Ngư dùng một bài « mười năm » cường thế lên đỉnh, lấy một Phó Vương người tư thái chính thức trở về bắt đầu, cũng đã mơ hồ dự kỳ giờ khắc này tới.

Nhưng thật coi giờ khắc này tới, rất nhiều người vẫn cảm nhận được một phần đã lâu kích động.

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng hưng phấn không được, thậm chí ngay cả tháng mười một đại loạn đầu đều lười được chú ý, người sở hữu tâm gần như cùng lúc đó bay đến còn chưa tới tới tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến

"Hắn tới hắn tới, hắn mang theo vệ miện Cúp vô địch đi tới!"

"Phía dưới mời mọi người dùng nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay hoan nghênh năm ngoái Vương, Tiện Ngư đăng tràng!"

"Ha ha ha, liền thích Tiện Ngư không quy luật, hơn nửa năm mai danh ả tích, nửa năm sau trọng quyền đánh ra, chính là không biết lần này Tiện Ngư còn có thể cầm hạng nhất khúc mục đích sao?"

"Phốc, lấy thêm một lần hạng nhất? Người biết đây là khái niệm gì sao?"

"Ta tới giải thích một chút đi, Chư Thần cuộc chiến trung, vệ miện Hoàng Quan thiên liên tỷ lệ rất thấp, ta đem tới gần mười năm số liệu thống kê một chút, Đại Tần bao năm qua tới bảo vệ ngôi quán quân thiên liên tỷ lệ chỉ có phần trăm chỉ 33, đây là lúc trước số liệu, bây giờ có ba cái Châu thống nhất, còn lại Châu cũng có Ca Vương cùng khúc phụ trấn giữ, cho nên cuối năm Chư Thần cuộc chiến độ khó đã là địa ngục kiêu, Tiện Ngư thiên liên tỷ lệ phỏng chừng muốn thấp hơn."

"Bất kể nói thế nào, có ngư ở, ta đã cảm thấy xuất sắc!"

"Quả thật xuất sắc, năm nay là Tần Tê Sở tam địa đỉnh cấp âm nhạc nhân chiến đấu!"

" . "

Mọi người sẽ kích động, dĩ nhiên không phải là bởi vì mọi người cho là Tiện Ngư so với Chư Thần cuộc chiến trung những người khác mạnh hơn Chư Thần cuộc chiến là thần tiên đánh nhau cục diện.

Rất khó có người có thể làm được nhất chi độc tú.
Cuối cùng, đơn giản xem ai mùa bóng mặt phát huy tốt hơn mà thôi.
Hoàng Đế còn phải thay phiên ngồi đầu rồi, còn chưa từng nghe nói ai có thể ở Chư Thần cuộc chiến trung lũ chiến lũ thắng.
Thậm chí ngay cả thiên liên một lần hạng nhất, cũng khó như lên trời.
Cho nên Tiện Ngư tham gia có thể để cho vô số người trở nên kích động, nguyên nhân trọng yếu nhất, thật ra thì vẫn là Tiện Ngư bảo vệ ngôi quán quân thân phận.
Đừng quên năm ngoái tháng mười hai, Tiện Ngư nhưng là lấy một bài « mặt trời đỏ » ở Chư Thần cuộc chiến trung lên đỉnh.
Bây giờ Chư Thần cuộc chiến kéo nhau trở lại.
Nếu như Tiện Ngư cái này năm ngoái bảo vệ ngôi quán quân cũng không tham gia, mọi người luôn cảm giác kém một chút ý tứ.
Cho nên mọi người đối Tiện Ngư tham gia mới sẽ như thế thích nghe ngóng.
Không chỉ có đám bạn trên mạng.
Những thứ kia đã tuyên bố muốn tham gia tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến Ca Vương Ca Hậu cùng với khúc phụ môn, đối với cái này một màn cũng là thích nghe ngóng!
Cái gì?
Ca đàn đàn ngư biến sắc?
Giới âm nhạc nhân đều chỉ ngư chúng?
Ngượng ngùng, vậy là các người người bình thường, chúng ta Ca Vương Ca Hậu cũng không sợ Tiện Ngư.
Khúc phụ môn càng không sợ!
Thậm chí có những người này sẽ tham dự tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, mục đích chính là muốn hầm một chén tươi đẹp đầu cá canh!
Bây giờ ngư đã sắp xếp xong rồi, chờ mở làm thịt.
Đối với Ca Vương Ca Hậu thậm chí còn khúc phụ môn mà nói, không có so với đánh bại năm ngoái bảo vệ ngôi quán quân càng có cảm giác thành công chuyện, nếu như Tiện Ngư không có tham gia tháng mười hai mùa bóng bảng, có vài người ngược lại sẽ thất vọng.
Tỷ như Phí Dương.
Trời mới biết gần đây Phí Dương có quan tâm kỹ càng Tinh Mang động tĩnh, hẳn gần đây mỗi ngày sau khi rời giường, hỏi trợ lý vấn đề thứ nhất chính là:
"Chư Thần cuộc chiến sự tình, Tiện Ngư bên kia quan tuyên rồi không?"
Hôm nay Phí Dương rốt cuộc đến hải lòng câu trả lời!
Chính mình không có ủng hộ các loại, cũng không có ủng hộ công làm kia chút chuẩn bị, con cá kia đúng là vẫn còn xuất hiện.

Hắn mang theo bảo vệ ngôi quán quân hào quang, vừa ra sân liền trở thành trong mắt tất cả mọi người bánh ngọt!

Giờ khắc này.

Phí Dương đã vì Chư Thần cuộc chiến an bài một cái hoàn mỹ kịch bản, cái này kịch bản là là:

Chính mình Hoa Lệ lên đỉnh, lấy được hạng nhất khúc mục đích!

Mà Tiện Ngự làm năm ngoài bảo vệ ngôi quán quân, vừa vặn xếp hạng thứ 2!

Cái gì?

Tiện Ngự thứ ba, thứ tư, thậm chí bài danh thấp hơn?

Không được!

Tuyệt đối không được!

Nếu như Tiện Ngự bài danh không cao, kia khởi là không phải đang biến tướng nói cho mọi người, Tiện Ngự năm nay đối Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị còn chưa đủ đầy đủ?

Ta Phí Dương đánh bại, là trạng thái toàn thịnh Tiện Ngự!

Chỉ có Tiện Ngự cầm thứ hai, mới có thể làm cho mọi người cảm nhận được Tiện Ngự vẫn mạnh mẽ.

Chẳng qua là ta mạnh hơn mà thôi.

Huống chi, giờ phút này Phí Dương lớn nhất chấp niệm chính là đánh bại Tiện Ngự, đề cho Tiện Ngự cũng thể nghiệm một lần làm lão Nhị mùi vị. Phải biết, Phí Dương đã suy tính nửa năm, mình rút cuộc phải như thế nào lấy xuống vạn niên lão nhị nhãn hiệu.

Hắn thậm chí tham khảo một Đại Mục Trần Chí Vũ.

Vạn niên lão nhị Trần Chí Vũ lựa chọn, là không đánh lại liền gia nhập.

Hắn gia nhập Tinh Mang, lại bằng vào ôm Tiện Ngự bấp đui lên đỉnh phương thức, lấy xuống chính mình vạn niên lão nhị nhãn hiệu.

Nhưng Phí Dương sẽ không!

Phí Dương có thể là không phải hèn nhát người, hắn coi như là chết đói, từ tại chỗ nhảy xuống, cũng sẽ không gia nhập Tiện Ngự!

Hắn muốn vĩnh viễn đứng ở Tiện Ngự đối diện, thời thời khắc khắc để cho Tiện Ngự lo lắng cho mình uy hiếp.

Cho nên Phí Dương nghĩ đến phương thức là đánh bại Tiện Ngự.

Chỉ có để cho Tiện Ngự trở thành lão Nhị, Phí Dương mới có thể lấy xuống trên đầu mình cái kia vạn niên lão nhị Đệ nhị mục tiêu ký.

Đây mới là lấy xuống vạn niên lão nhị nhãn hiệu tư thế chính xác!

Phí Dương tin tưởng!

Giờ phút này Tiện Ngự, hắn đã đem mình coi là Chư Thần cuộc chiến đại địch số một rồi.

Vâng.

Có thể đi tới Ca Vương Ca Hậu mức độ, có thể trở thành khúc phụ cấp
Người viết ca khúc, đều là từ tin lại tự phụ, lại lòng háo thắng cực mạnh.
Phí Dương như thế.

Tháng mười hai còn lại Ca Vương Ca Hậu cùng với khúc phụ môn, giống
như vậy.

Bọn họ sẽ không bị đánh sụp.

Bọn họ chỉ có thể hóa bi phần vì động lực, sau đó khỏi bệnh tỏa khỏi bệnh
dũng.

Đây là bọn hắn có thể thành công duy nhất bí quyết, không có nửa điếm
đường tất có thể nói!

Cái gì chỉ ngư chúng.

Cái gì đàm ngư biến sắc.

Không phải là phạm nhân sợ hãi trong lòng đang làm ma.

Mỗi một Ca Vương Ca Hậu, mỗi một khúc phụ, cũng từng để cho ca đàn
như thế nôm nớp lo sợ như đi trên miếng băng mỏng, cũng từng để cho
phạm nhân sợ hãi như vậy.

Tiền Ngư chỉ là đi một cái rất nhiều tiền bói cũng đi qua đường, cũng thấy
được tương tự phong cảnh mà thôi.

Cho nên, tình huống có chút vi diệu.

Rất nhiều người là một bên hi vọng Tiền Ngư năm nay có thể biểu hiện tốt
vô cùng, một bên lại hi vọng Tiền Ngư không muốn biểu hiện so với chính
mình cũng còn khá.

Chỉ là cái tình huống này xuất hiện trước đưa điều kiện, liền hà khắc rồi
tình rồi mù.

Đối với lần này, trong nghề nhân cảm khái vạn phần:

"Chúng chú mục a!"

"Đám này đại lão cũng muốn làm thịt con cá kia."

"Không nghĩ tới năm nay thần tiên đánh nhau, lại là bởi vì các đại lão cũng
muốn ăn cá."

"Nếu như Tiền Ngư năm nay không tham gia Chư Thần cuộc chiến, sợ rằng
đám người này có thể buồn rầu ngủ không yên giấc."

"Nếu như ta Tiền Ngư, ta khả năng thật sự rút lui, ngược lại thiên liên hạng
nhất độ khó đặt ở vậy, tại sao còn muốn cho người khác làm bói cảnh bản?"

"Không thể nói như vậy, vạn nhất Tiền Ngư thắng cơ chứ?"

" "

Rất nhiều người sững sờ, sau đó cẩn thận suy nghĩ một chút, dường như
Tiền Ngư thật là có thắng khả năng.

Hắn liền « mười năm » loại này cấp bậc ca khúc cũng dám ở Cửu Nguyệt
phát hành!

Nói rõ cái gì?

Nói rõ hẳn cảm giác mình vì tháng mười hai chuẩn bị ca khúc, so với « mười năm » ưu tú hơn!

Nếu hẳn không là không có lý do không đem « mười năm » giữ lại đặt ở tháng mười hai phát hành!

Nghĩ như vậy, rất nhiều người bắt đầu rơi vào trầm tư.

Nhưng .

Ngay tại nhạc đàn bắt đầu suy nghĩ Tiệp Ngự tử số thắng lúc, Tinh Mang ngày thứ 2 bỗng nhiên lại quan tuyên một cái cái tin:

"Tiệp Ngự cặp tay ca sĩ Giang Quỳnh cảm mến chế tạo bài hát mới « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » , kính xin đợi!"

Nhạc đàn tập thể sừng sờ!

Chẳng ai nghĩ tới, Tiệp Ngự năm nay tháng mười hai lựa chọn hợp tác ca sĩ, lại là không phải Tinh Mang một vị Ca Vương cũng hoặc là một vị Ca Hậu, mà là một cái một đường ca sĩ cũng chưa nói tới tiêu ca sĩ .

Giang Quỳnh?

ps: Trạng thái so với hôm qua đã khá nhiều, ta thử lại đi viết chương một.

Chương 404: Tác Từ Nhân lúc nào mới có thể đứng đứng lên

"Toàn chức nghệ thuật gia tân " tra tìm!

Nói Giang Quỳnh là một cái tiêu ca sĩ thực ra có chút quá phận.

Liên bây giờ đoán còn là không phải một đường, Giang Quỳnh cũng tốt xấu cũng coi là cái chuẩn một đường ca sĩ, công ty tùy tiện đẩy đẩy là có thể lên vị cái loại này, liên ca đàn địa vị mà nói đã coi như là cao vô cùng rồi —— Nếu như mọi người không hiểu, nơi này có thể dùng Trần Chí Vũ làm đơn vị đo lường đối.

Bây giờ Giang Quỳnh, gần như đuổi kịp trở thành vạn niên lão nhị trước 4 phân 5 Trần Chí Vũ rồi.

Danh tiếng là có.

Thực lực cũng có.

Nhưng từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, mọi người nói Giang Quỳnh là một cái tiêu ca sĩ lại không tạt xấu gì.

Bởi vì lúc này Giang Quỳnh đối mặt so sánh đơn vị là không phải Trần Chí Vũ, mà là lấy Phí Dương làm đại biểu Ca Vương Ca Hậu môn!

Tiên Ngự cùng khúc phụ, có tư cách so sánh, năm ngoái tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, chính là tốt nhất chứng minh.

Nhưng Giang Quỳnh đây?

Nàng thế nào với Ca Vương Ca Hậu môn so với?

Cho nên trong nghề thấy Tinh Mang quan tuyên, mới có thể tập thể sừng sò, mắt kính hoa lạp lạp bễ đầy đất.

Nhất định là nơi nào lắm.

Đường đường Chư Thần cuộc chiến làm sao sẽ bên trên Giang Quỳnh?

Ca Vương Ca Hậu đều xuất hiện dưới tình huống, Giang Quỳnh về điểm kia tiểu thân bản có thể gánh nổi ai?

Trong lúc nhất thời, trong nghề rồi rít nghị luận:

"Giang Quỳnh cái quý gì, cao cấp nhất âm nhạc công ty không cầm ra một cái Ca Vương Ca Hậu?"

"Giang Quỳnh cái gì bối cảnh a trâu như vậy?"

"Tinh Mang có phải hay không là có cái gì màn đen à?"

"Tiên Ngự nếu như người bị Tinh Mang bắt cóc liền nháy mắt mấy cái."

"Khác đoán, Tinh Mang sẽ không có người dám buộc Tiên Ngự làm việc, trừ phi bọn họ suy nghĩ tập thể nước vào, lấy Tiên Ngự địa vị hoàn toàn có

thể ở Tinh Mang Ca Vương Ca Hậu bên trong lần lượt chọn, coi như Tinh Mang bên ngoài âm nhạc công ty cũng có Ca Vương Ca Hậu nguyện ý bị Tiệp Ngự lựa chọn, lựa chọn Giang Quỳnh duy có một loại khả năng tính chính là Tiệp Ngự tự mình nghĩ chơi như vậy!"

"Hắn điên rồi?"

"Lại an bài Giang Quỳnh tham gia Chư Thần cuộc chiến, đây quả thực với an bài Tôn Diệu Hòa bên trên Chư Thần cuộc chiến như thế không đáng tin cậy, mặc dù ta thừa nhận Giang Quỳnh nghệ thuật ca hát quả thật rất mạnh."

"Chư Thần cuộc chiến đám kia đại lão chỉ sợ cũng đều trọn tròn mắt đi."

" "

Lời nói tháo lý không tháo.

Trừ phi Tinh Mang cao tầng môn suy nghĩ tập thể nước vào, nếu không không người sẽ buộc Tiệp Ngự làm việc.

Nếu như bọn họ dám chơi như vậy, đại khái không tới một giờ, sẽ có vô số nhà âm nhạc công ty giám đốc thậm chí chủ tịch HĐQT cấp bậc nhân vật tự mình đi đem Tiệp Ngự mời tới công ty mình!

Phải nhiều lễ hiền hạ sĩ liền nhiều lễ hiền hạ sĩ.

Điểm này là không thể nghi ngờ.

Cho nên nhất định là Tiệp Ngự chính mình muốn chơi như vậy.

Tinh Mang thậm chí là người bị hại.

Chính vì bọn họ không dám đối Tiệp Ngự quơ tay múa chân, cho nên mới để cho Giang Quỳnh cái này không đúng lúc ca sĩ xuất hiện ở Chư Thần cuộc chiến trong danh sách, nếu không kia công ty sẽ an bài loại này không đáng tin cậy đội hình.

Mà khi Tinh Mang tuyên bố tin tức này, đám bạn trên mạng cũng đang nghị luận:

"Tiệp Ngự đây là ý gì?"

"Chư Thần cuộc chiến lại không tìm Ca Vương Ca Hậu hợp tác?"

"Ta hôm nay mới chân chính cảm nhận được tại sao trong nghề đều nói Tiệp Ngự thích bưng người mới, này giờ ả liền Chư Thần cuộc chiến hẳn đều phải dùng tới bưng nhân!"

"Vì bưng người mới, quá liều mạng."

"Có khả năng hay không là Tiệp Ngự đang biến tướng tìm cho mình đường lui, an bài Giang Quỳnh bên trên Chư Thần cuộc chiến, thắng lộ ra Tiệp Ngự có bản lĩnh, thua Tiệp Ngự cũng hoàn toàn có thể đem trách nhiệm giao cho Giang Quỳnh, lý do chính là hắn không với Ca Vương Ca Hậu hợp tác, cho nên Tiên Thiên tính hoàn cảnh xấu."

Có người ác ý suy đoán.

Trên thực tế từ Tinh Mang tuyên bố tháng mười hai do Giang Quỳnh hợp tác với Tiệp Ngự bắt đầu, loại này ác ý suy đoán liền tất nhiên sẽ xuất hiện.

Bất quá loại này suy đoán nhất định là không có thị trường.

Lúc này đã có người phản bác:

"Mặc dù Tiệp Ngự lão tặc chụp « Hachikō » quả thật làm cho nhân vừa yêu vừa hận, nhưng Chư Thần cuộc chiến lại là không phải nhất định phải cảm hận nhất, khúc phụ đều không lớn như vậy bọc quần áo, hưởng chi Tiệp Ngự đây."

"Tiệp Ngự không nhầm chán như vậy."

"Người thế nào không hiểu thành Tiệp Ngự này ba là từ tự tin tuyệt đối đâu rồi, bởi vì hẳn đối với chính mình bài hát mới quá có lòng tin, cho nên cảm giác mình dù là không với Ca Vương Ca Hậu hợp tác cũng có thể bắt được không tệ thành tích."

"Thật đúng là Chư Thần cuộc chiến a."

"Chư Thần cuộc chiến thì thế nào, Tiệp Ngự cảm qua một lần hận nhất khúc mục đích rồi, hơn nữa năm ngoái là hào không tranh cãi đoạt cúp, năm nay hẳn cho mình gia tăng điểm độ khó cũng là có thể thông cảm được."

" "

Giang Quỷ xuất hiện thật là quý dị.

Trong lúc nhất thời cái dạng gì giải độc đều có.

Mà sự thật tựa hồ đúng như một ít trong nghề nhân sĩ tưởng tượng như vậy, muốn tham gia tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến các đại lão, đối mặt Tinh Mang tin tức này cũng đều tập thể tròn mắt.

Cáp?

Theo lý thuyết, có thể tham gia Chư Thần cuộc chiến đại lão đều là đã trải qua sa trường Chiến Thần, ăn rồi muối so với bình thường nhân ăn cơm còn nhiều hơn, mùa bóng băng mưa gió nhiều năm như vậy, bọn họ cái dạng gì tình cảnh không bá kiến?

Nhưng trước mắt tràng diện này, bọn họ thật không bá kiến.

Loại cảm giác này giống như, tất cả mọi người đều lăm le sát khí chuẩn bị uồng một hợp tươi đẹp to lớn đầu cá canh, kết quả bếp sau cho mọi người đưa tới một cái Tiểu Ngự mâm.

Nói tốt đầu cá canh đây?

Người điểm này Ngự Miêu, miêu cũng chê bé được không?

Chúng ta liền một trận kịch liệt run rẩy cũng không cần, cũng đã trước thời hạn cảm nhận được một tia tử nhật vô vị!

Phốc!

Sáng lạng Entertainment.

Phí Dương thấy Tinh Mang quan tuyên bộ lạc động tĩnh, vốn định dùng quả đấm hung hăng đập bàn, kết quả phía sau nhất hướng miễn cưỡng chuyển một cái, đập trúng trên ghế chất da mềm mại nơi:

"Tiệp Ngự đây là ý gì!"

Cứ việc sao Hải Miên tiếng vang còn lâu mới có được đập bàn ngang ngược, nhưng Phí Dương phần nộ là rõ ràng: "Xem thường ta sao, lại tìm

Giang Quỳ đi ra đánh lời dài?"

"Ai biết những thứ này Người viết ca khúc tâm tư."

Hôm nay cũng ở đây sáng lạng giải trí Nghệ Hồng Vũ nhàn nhạt nói.

Ánh mắt của nàng mắt liếc Duẫn Đông, tựa hồ có chút một lời hai nghĩa ý tứ.

Nghệ Hồng Vũ coi như là trong nghề đỉnh cấp Tác Từ Nhân, nhưng lần này hợp tác với Duẫn Đông nhưng là khó khăn, tự viết rồi nhiều như vậy từ Duẫn Đông đều bất mãn ý, thức đêm đôi vô số phiên bản, để cho nàng mép tóc lại mờ hồ lui về sau một bước.

Đây cũng tính là biến hình biểu đạt bất mãn.

Khúc phụ xuất sắc?

Lão nương hay lại là từ cha đây!

Tác Từ Nhân lúc nào mới có thể đứng đứng lên!

Để cho đám này khúc phụ cũng xin chúng ta Tác Từ Nhân xuất thủ!

Duẫn Đông phảng phất không nghe ra Nghệ Hồng Vũ bất mãn, tùy ý nói:

"Người đối Tiệp Ngự chấp niệm quá sâu, ta đương nhiên cũng muốn đánh bại Tiệp Ngự, nhưng ta cuối cùng mục tiêu cùng với nói là Tiệp Ngự, chẳng nói là tháng mười hai hạng nhất."

Phí Dương sững sờ, chột hung hăng gật đầu:

"Bất kể Tiệp Ngự là thế nào nghĩ, chỉ cần ta lấy đến tháng mười hai hạng nhất là được, Tiệp Ngự sẽ vì hấn qua loa cùng tự đại trả giá thật lớn!"

"Ừm."

Duẫn Đông trước sau như một mặt tê liệt.

Bên cạnh Nghệ Hồng Vũ nhún vai một cái: "Soạn nhạc cùng biểu diễn là các người chuyện, đây là ta không cách nào quyết định, ta chỉ có thể với các người hai bảo đảm một chuyện, vậy chính là ta sáng tác bài hát tất nhiên sẽ không cản trở, tương này là tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến trung ưu tú nhất ca từ!"

"Nghệ Hồng Vũ lão sư viết lời ta đương nhiên có lòng tin."

Phí Dương triển lộ ra nụ cười: "Dĩ nhiên ta đối Duẫn Đông lão sư Soạn nhạc cùng với đối với chính mình biểu diễn, cũng là tin tưởng vô cùng."

Trong lòng Phí Dương kịch bản hơi làm một chút điều chỉnh.

Chính mình vẫn sẽ lấy đệ nhất, nhưng Tiệp Ngự khả năng thật không cảm được đệ nhị.

Cái này làm cho Phí Dương cảm thấy rất tiếc nuối.

Hấn thậm chí cảm thấy một tia tịch mịch.

Súc lực rồi gần một năm quả đấm, cuối cùng lại đánh vào một đoàn trên bông vải, Phí Dương dĩ nhiên sẽ tịch mịch cùng tiếc nuối, trên thực tế tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến rất nhiều đại lão đều có tương tự cảm thụ

Thắng không anh hùng a!

---

ps: Cảm tạ 【 lại mỉm cười 】 đại lão cái thứ 2 minh chủ, gần đây khả năng không cách nào tăng thêm, nhưng nơi này sẽ thiếu trước, trạng thái hoàn toàn sau khi khôi phục lập tức tăng thêm, nay Thiên Tiên kết thúc công việc á.

Chương 405: Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cử chính thức phát hành

Những Ca Vương đó Ca Hậu cùng với phía sau khúc phụ môn vì bảo đảm Chư Thần đại chiến không sơ hở tý nào, rồi rít lựa chọn với nhau hợp tác. Rất hiển nhiên Ca Vương Ca Hậu thêm khúc phụ đội hình mới là Tối Cường Tổ Hợp!

Mà Giang Quỷ tồn tại không thể nghi ngờ sẽ kéo Tiện Ngư chân sau, đây là người sáng suốt đều có thể cho ra nghĩ rằng.

Cho nên tất cả mọi người cảm thấy:

Coi như Chư Thần cuộc chiến thắng Tiện Ngư, cũng có chút thắng chi không Vũ Ý nghĩ.

Nhưng việc đã đến nước này, không cách nào thay đổi.

Bất quá liên thắng sau Chư Thần cuộc chiến mà nói, Tiện Ngư ở mọi người trong tâm khảm tâm quan trọng, đã hạ xuống đến trọng ở tham dự trình độ. Hẳn không còn là mọi người tâm tâm niệm niệm địch giả tưởng.

Không có biện pháp.

Trong nghề cũng chỉ có thể dần dần đón nhận Tiện Ngư nửa buông tha Chư Thần cuộc chiến sự thật, ngược lại đưa ánh mắt đầu chuyển tới một đôi...khác tổ hợp trên người:

"Phí Dương năm nay rất mạnh a."

"Khúc phụ Duẫn Đông Soạn nhạc, đỉnh cấp Tác Từ Nhân Nghệ Hồng Vũ phổ từ, bao gồm âm nhạc người chế tác cùng soạn nhạc vân vân tất cả đều là trong nghề đỉnh phong trình độ, bảng bên trên thực lực đúng là mạnh nhất."

"Long điệp cùng Doãn Lệ tổ hợp cũng không thể khinh thường, ta tương đối coi trọng này một đôi!"

"Phí Dương chuẩn bị như vậy đầy đủ tỏ rõ là hướng về phía Tiện Ngư đi, ai biết Tiện Ngư cũng không tính toàn lực ứng phó."

"Phí Dương nhất định rất buồn rầu đi, coi trọng nhất đôi thủ lại thiếu đối Chư Thần cuộc chiến coi trọng."

"Không ra ngoài dự liệu lời nói, tháng sau có thể đánh bại Phí Dương nhân, là có thể cầm lần này hạng nhất khúc mục đích rồi."

"Nhắc tới, Tiện Ngư là bảo vệ ngôi quán quân, nhưng Phí Dương dầu gì cũng là năm ngoái hạng nhì, nếu bảo vệ ngôi quán quân lựa chọn vậy nước,

kia đánh bại hạng nhì đối với rất nhiều đại lão mà nói, cũng coi là một loại thú vui cùng động lực chỗ đi."

" "

Kể Tiệp Ngự sau đó, ngược lại thì Phí Dương bên này tổ hợp, thành rất nhiều rồi trong lòng người lớn nhất Lan Lộ Hồ.

Mà lúc này Tinh Mang giải trí.

Phòng thu âm bên trong Giang Quỳnh nhìn trên mạng đối với nàng đánh giá, nội tâm tiểu vũ trụ, nhưng là mơ hồ có bùng nổ khuynh hướng ——

Nàng trong đôi mắt có hỏa.

Thế nào ai cũng dám xem thường ta?

Thế nào tất cả mọi người đều cho là ta sẽ kéo Tiệp Ngự lão sư chân sau?

Trước lâu chín lựa chọn bồi dưỡng ta cùng Tôn Diệu Hỏa thời điểm, công ty người là như vậy;

Lần này Chư Thần cuộc chiến Tiệp Ngự lựa chọn hợp tác với ta bài hát mới, trong nghề nhân cũng là như vậy.

Thậm chí ngay cả bạn trên mạng cũng đủ loại không hiểu.

Ta liền kém cỏi như thế?

Thật coi ta là trái hồng mềm?

Giang Quỳnh cắn môi, ông tay áo hạ quả đấm nắm chặt, móng tay thật sâu đâm vào trong thịt.

Nàng hận không được đôi người sở hữu hô to một câu: "30 năm Hà Tây 30 năm Hà Đông, đừng nên xem thường người nghèo yếu!"

"Chuẩn bị viết bài hát."

Lâm Uyên bỗng nhiên đi vào phòng thu âm.

Đây là hẳn chọn thu âm thời gian.

Giang Quỳnh phân kia khổ tình vai diễn đại nữ chủ mãnh liệt đại nhập cảm trong nháy mắt phá công, đứng ở trước ông nói, không hề khổ đại cừ thâm nàng cẩn thận từng li từng tí liếc nhìn Lâm Uyên, yếu ớt nói:

"Tốt đây."

Lâm Uyên gật đầu một cái, cùng phòng thu âm các nhân viên làm việc lên tiếng chào, hiển nhiên là dự định hôm nay liền đem nhiệm vụ này cho chính thức hoàn thành.

Ước chừng là mười phút sau.

Chính thức thu âm bắt đầu.

Bởi vì trước đây đã mài lều rồi một đoạn thời gian, cộng thêm Lâm Uyên kéo dài mấy ngày điều giáo, Giang Quỳnh đối bài hát này nắm giữ đã rất hoàn mỹ rồi.

Lại tựa hồ là ngoại giới những thanh âm kia quả thật kích thích Giang Quỳnh?

Nàng hôm nay thu âm trạng thái lạ thường được, chính bài hát thu âm đứng lên phi thường thuận lợi, vô luận cảm tình hay lại là lên tiếng kỹ xảo vân vân, cũng đạt tới Lâm Uyên muốn tiêu chuẩn.

"Có thể."

Sau hai giờ.

Lâm Uyên tháo xuống tai nghe, tuyên bố: "Thu âm hoàn thành."

Liên biểu diễn hiệu quả mà nói, Giang Quỳ hôm nay thu âm, là những ngày qua biểu diễn tốt nhất phiên bản.

Lâm Uyên rất hài lòng.

Không uổng phí hẳn phụng bồi Giang Quỳ vì chính thức thu âm chuẩn bị lâu như vậy.

Mặc dù Tiệp Ngư không còn là Chư Thần cuộc chiến nhiệt điểm nhân vật, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng mùa bóng mát ở vô số bạn trên mạng trong tâm khảm âm nhạc địa vị.

Mấy ngày kế tiếp, trên Internet tùy ý có thể thấy Chư Thần đại chiến liên quan tin tức:

"Chư Thần cuộc chiến tới gần!"

"Phí Dương sưu tầm: Ta hiện năm tham gia Chư Thần cuộc chiến là không phải vì chứng minh mình rất ghê gớm, mà là muốn để cho tất cả mọi người biết, ta mất đi đồ vật nhất định phải tự tay cầm về!"

"Ca Vương Ca Hậu chuẩn bị ổn thỏa!"

"Phong Hỏa tháng mười hai, lục đại khúc phụ tới đông đủ!"

"Duẩn Đông lĩnh hàm Chư Thần cuộc chiến khúc phụ đội hình, ai sẽ vì Tân Vương gia miện!"

"Khúc phụ Long điệp sưu tầm: Đối thủ của ta cho tới bây giờ chỉ có chính mình."

" "

Loại trình độ này tin tức oanh tạc so với tháng mười một còn phải khoa trương!

Mà khi thời gian đến cuối tháng mười hai, bạn trên mạng đối Chư Thần cuộc chiến mong đợi giá trị đã kéo đến rồi tới đỉnh phong, gần như mãn dật mà ra!

Ngày 30 tháng 12 ngày này.

Âm nhạc hiệp hội quan vãng bên trên thậm chí làm một phần liên quan tới cuối năm Chư Thần cuộc chiến đếm ngược, có thể thấy ngay cả quan phương cũng đúng Chư Thần cuộc chiến duy trì tương đối trình độ coi trọng:

"Khoảng cách Chư Thần cuộc chiến chính thức mở ra còn lại mười giờ!"

"Khoảng cách Chư Thần cuộc chiến chính thức mở ra còn lại chín giờ!"

"Khoảng cách Chư Thần cuộc chiến chính thức mở ra còn lại tám giờ!"

Văn nghệ hiệp hội quan vãng đếm ngược không ngừng thực thi đổi mới, các đại âm nhạc máy truyền tin rồi rít theo vào, đem bạn trên mạng cùng Fan ca nhạc thần kinh cũng bị khiêu khích đến cực kỳ nhạy cảm trình độ.

"Sắp bắt đầu!"

"Ta sao liền kích động như vậy đây?"

"Dù sao cũng là mỗi năm một lần thần tiên đánh nhau a!"

"Trước hết nghe kia bài hát là cái vấn đề a, ta đối tốt vài bài hát cũng phi thường mong đợi!"

"Cùng rạng sáng đại chiến so sánh, tháng mười hai một đường ca sĩ tranh nhất định chính là đệ đệ."

"Hắc Ngưu đã chuẩn bị xong, các huynh đệ tối nay vọt!"

"Quá mẹ nó mong đợi, ta một cái chưa bao giờ thức đêm nhân cũng không nhận được dự định tối nay chịu đựng đến mười hai giờ."

"Văn nghệ hiệp hội còn chính cái đêm ngược, liền hết năm đón giao thừa tựa như, ha ha ha ha ha."

"Nghe nói nay dạ hội trực tiếp yết bảng đơn, không cần chờ đến ngày mai, Chư Thần ở tuyến đánh hội đồng, hạng nhất khúc mục đích sẽ là vị nào đại lão lên đỉnh?"

" "

Vô số người ánh mắt, đều tại tử nhìn chòng chọc nhảy lên đêm ngược.

Sắc trời đang đợi trung một chút xíu tối xuống, trăng sáng chậm rãi trèo lên thiên không.

Theo các đại máy truyền tin cùng với âm hiệp quan võng phát hành ra

"Khoảng cách Chư Thần cuộc chiến chính thức mở ra còn lại một giờ" nhắc nhở, chờ đợi đám bạn trên mạng tinh thần đột nhiên phấn khởi!

Mà ở mỗi nhà sang trọng trong phòng ngủ.

Phí Dương cũng là thật sớm ngồi ở trước máy vi tính, chờ đợi rạng sáng 12h chính thức đến.

Ngoài cửa sổ có gió thổi phát phơ.

Ánh trăng nhàn nhạt phiêu chiếu vào.

Hung phân cùng thấp thỏm ở Phí Dương trong lòng xuôi ngược, để cho Phí Dương hai chân không an phận uồn ẻo.

Không biết qua bao lâu.

Điện thoại của Phí Dương bỗng nhiên chấn động một cái.

Phí Dương mở điện thoại di động lên nhìn một cái, là Nghệ Hồng Vũ ở trong bày phát ra tin tức: "Ca từ bộ phận ta có thể sát xuyên Chư Thần, hi vọng người khác không muốn cản trở, này cũng không lấy được hạng nhất khẳng định là không phải ta vấn đề."

Đây là một cái ba người nhóm nhỏ.

Trong bày chỉ có Phí Dương cùng Duẫn Đông cùng với Nghệ Hồng Vũ.

Đây là Phí Dương căn cứ vào lần này Chư Thần cuộc chiến hợp tác, đặc biệt khai sáng nhóm nhỏ.

Thấy Nghệ Hồng Vũ những lời này, Phí Dương cười một tiếng, cảm giác khẩn trương nhưng là bỗng nhiên tiêu tán không ít.

Hắn dĩ nhiên biết Nghệ Hồng Vũ những lời này là ở đăm Duẫn Đông đây. Hai người này ở ca khúc hợp tác qua trình trung sinh ra không ít va chạm, Nghệ Hồng Vũ phi thường bất mãn.

"Yên tâm."

Lúc này Duẫn Đông xuất hiện, tựa hồ đang đáp lại Nghệ Hồng Vũ: "Ta soạn nhạc cũng không có vấn đề."

"Ta biểu diễn lại càng không có vấn đề."

Phí Dương cũng là tự tin trả lời, ngón tay phi thường có lực đánh chữ, hắn còn muốn tiếp tục trò chuyện chút gì, điện thoại di động trước thời hạn thiết trí tốt chuông báo thức chọt vang lên.

Phí Dương liếc nhìn thời gian.

Bây giờ vừa vặn 12h chính!

Phí Dương liền vội vàng để điện thoại di động xuống đeo tai nghe lên, cũng trước tiên mở ra máy truyền tin, biểu tình nghiêm túc giống như nhưng trang chờ phân phó Chiến Sĩ, sắp lao tới thuộc về hắn chiến trường.

"Đến giờ rồi!"

"Chư Thần cuộc chiến!"

Phí Dương mở ra máy truyền tin âm nhạc chuyên đề, ra vì loại nào đó chấp niệm, ánh mắt của hắn đúng là trước tiên tìm kiếm lên bài hát của Tiệp Ngư.

Cùng lúc đó!

Thống nhất tam Châu bên trong, vô số cái tay cũng ở đây cùng thời khắc đó di động lên con chuột, cùng sử dụng lực nhấn xác nhận bên trái kiện .

Chương 406: ?

Phí Dương tất nhiên một người một ngựa mở ra máy truyền tin bên trên liên quan tới Chư Thần cuộc chiến chuyên đề, thật là làm chuyên đề bên trong những thứ kia do Ca Vương Ca Hậu môn biểu diễn thậm chí còn khúc phụ môn tự mình thao đao tác phẩm mới bày la liệt như vậy phơi bày ở trước mắt, Phí Dương chợt sinh ra một cỗ mờ mịt ngừng ngắt cảm ——

Trong list quả thật tất cả đều là đại lão.

Tần địa mỗi khúc phụ tác phẩm, dù địa mỗi Ca Hậu tác phẩm, Sở địa mỗi khúc phụ tác phẩm vân vân và vân vân, cũng gọi là Phí Dương tràng này Chư Thần cuộc chiến trung kình địch.

Chỉ là này tác phẩm nhiều, ta nên trước hết nghe ai bài hát?

Đoạn thời gian trước về này bởi vì Tiện Ngự tác phẩm lựa chọn do Giang Quỷ biểu diễn mà mọc um tùm tịch tịch cảm chợt lần nữa tập lưu tâm đầu. Phí Dương lúc này mới có chút ngạc nhiên phát hiện, nguyên lai mình trong mắt ngoại trừ Tiện Ngự bên ngoài, chưa bao giờ đem những người khác coi là đối thủ.

Dù là đây là Chư Thần cuộc chiến.

Dù là những người khác cũng rất biến thái.

Dù là có người khả năng mạnh hơn Tiện Ngự.

Đối với Phí Dương mà nói, tựa hồ đánh bại Tiện Ngự, xa xa so với bắt xuống một người Chư Thần chi Chiến Quan quân khúc mục đích quan trọng hơn!

"Quả nhiên vẫn là chạy thẳng tới người tới a."

Con chuột bánh xe lăn ở có chút chuyên động, Phí Dương mở miệng lầm bầm, ánh mắt nhanh chóng xẹt qua hàng trước một bài thủ ca khúc, cuối cùng vẫn là không nhìn được phong tỏa Tiện Ngự, tựa hồ đây là hấn tham gia Chư Thần cuộc chiến duy nhất ý nghĩa chỗ.

"Đã Nguyễn Nhân Trường Cửu."

Phí Dương đọc lên bài hát danh.

Không có quá nhiều do dự, hấn chỉ là đang thờ dài cùng tiếc nuối điếm giữa đánh phát ra.

Bởi vì một ít nguyên nhân khách quan, mặc dù Tiện Ngự lần này nhất định không phải mình đối thủ, nhưng quả đấm đánh hụt chênh lệch cảm quá mạnh mẽ rồi, cho tới Phí Dương dù là biết rõ đối phương lần này tác phẩm

đôi với chính mình không có uy hiếp, cũng vẫn lựa chọn trước mở ra bài hát của Tiệp Ngự.

"Viết lời: Tiệp Ngự "

"Soạn nhạc: Tiệp Ngự "

"Biểu diễn: Giang Quỳnh "

Tựa hồ phù hợp giờ phút này Phí Dương tâm cảnh.

Theo ca từ bản giai đoạn trước phụ đề trôi qua, « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » khúc nhạc dạo do Đàn vi-ô-lông-xen tấu vang, rồi sau đó lấy Đàn dương cầm vui không có khe hàm tiếp.

Du dương âm nhạc trung, lộ ra một vẻ nhàn nhạt buồn, cùng với một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được tịch mịch.

"Ồ?"

Phí Dương một bên đem tai nghe điều chỉnh đến thoải mái hơn vị trí, một bên không nhìn được ai oán nghĩ linh tinh:

"Lần này là đi trữ tình đường đi sao? Quả nhiên là buông tha đánh bằng a. Năm ngoái bài hát kia « mặt trời đỏ » mới là thích hợp nhất đánh bằng ca khúc, mạnh mẽ cảm giác tiết tấu, ngẩng cao giọng hát, khúc nhạc dạo liền có thể đem những người nghe kéo đến cái kia nhịp điệu bên trong, để cho toàn thân người tề bào cũng không nhìn được đi theo hải đứng lên, cảm hạng nhất cũng coi là thật tới danh quy, nếu so sánh lại loại này trữ tình, thế nào theo ta ."

Đột nhiên!

Phí Dương thanh âm dừng lại.

Hắn điều chỉnh tai nghe thủ thế, cũng cứng ngắc trên không trung.

Cái này làm cho hắn tư thế lộ ra cực kỳ mất tự nhiên.

Xuyên thấu qua tai nghe thư thích độ cực cao Hải Miên che, bên trong truyền tới giọng nữ tựa như vân quyền Vân Thư như vậy lưu luyến, cũng như nhìn trăng uống rượu như vậy lười biếng, đem thật sự có mạc danh tâm tình một chút xíu phóng đại:

"Minh Nguyệt lúc nào có ."

"Nâng cốc hỏi Thanh Thiên ."

"Không biết trên trời cung khuyết ."

"Đêm nay là năm nào ."

Phí Dương tay, đột nhiên rũ xuống.

Trong mơ hồ có một đạo xé vải chi âm thanh thúy vang lên.

Trong lòng hắn quán quanh toàn bộ tịch mịch cùng buồn trong nháy mắt âm âm hư hại.

Phảng phất đến từ chân trời lồi đình bỏ ra sương mù màu đen ai, cũng như chói mắt điện quang bắn thủng thiên tâm!

Không đầu không đuôi đập tới tới!

Phí Dương đột nhiên giật mình một cái!

Hắn cảm giác chung quanh hết thảy đều thay đổi.

Máy tính cùng dây tai nghe ở một chút xíu vụn vẹo, chính mình tựa hồ đang đứng ở một vùng tăm tối trông trải bên trong, đỉnh đầu là vụn dậm trời cao cùng vầng trăng cô độc treo cao, mà trên trời cung khuyết một góc với trong sương mù như ẩn như hiện, trong hoảng hốt có tiên âm truyền tới. Linh hoạt kỳ ảo như vậy, không mang theo một chút yên hỏa khí hơi thở. Phí Dương quên mất hết thảy, hắn cảm giác mình trước đó chưa từng có nhỏ bé.

Trong vũ trụ mịt mờ, hắn chỉ là một viên nhỏ nhặt không đáng kể bụi trần, ở nước chảy bèo trôi.

Đàn dương cầm vẫn còn ở đềm lên.

Đàn vi-ô-lông-xen vẫn còn ở trải.

Bên cạnh bàn nguội cà phê một cái đèn không uổng.

Cũng không Hoa Lệ soạn nhạc trung, chỉ có mỗi một câu trong tiếng ca hơi nhếch lên âm cuối vẫn đang nhắc nhở Phí Dương:

Chính mình đang ở nghe Tiệp Ngư bài hát mới, mà là không phải cảm ngộ người nào lúc này đại đạo.

Hắn lần nữa giật mình một cái.

Hắc ám cùng trông trải biến mất.

Trước mắt hay lại là kia đài máy tính cùng trường Trường Nhĩ máy tuyến.

Tựa hồ là trong nháy mắt thanh tịnh để cho lần này ở bên tai vang lên thanh âm trở nên rõ ràng, tiếng hát từng trận từng trận, như yên hỏa như Thanh Phong.

"Ta muốn theo gió quay về."

"Lại chỉ Quỳnh Lâu Ngọc Vũ."

"Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng."

"Khởi vũ chuẩn bị Thanh Ảnh."

"Tại sao tựa như ở nhân gian."

Không còn là tựa như trên trời cung khuyết ẩn Ẩn Tiên âm, mà là một cước đạp thực tế khói lửa nhân gian, nhưng lại vẫn không tránh được thoát tục ý.

Giờ khắc này.

Phí Dương đồng tử ở cực hạn co rúc lại, gần như liền trái tim đều tại run rẩy.

Nếu như lúc này tắt màn ảnh máy vi tính, màn hình bên trong nhất định sẽ ảnh ngược ra một tấm biểu tình cực độ khoa trương mặt.

Làm tiếng hát hát đến "Chuyện Chu các, thấp khinh nhà, chiếu chưa chớp mắt, không nên có hận, chuyện gì trường hướng khác lúc viên", Phí Dương đã cả người cũng không được bình thường.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta xong rồi à?

Rõ ràng biểu diễn vẫn còn tiếp tục, nhưng Phí Dương đại não lại một chút xiu trở nên không Bạch Khởi đến, gần như không cách nào suy nghĩ, lại tựa hồ là tiến vào một loại kỳ diệu Triết học trạng thái.

Tiếp theo, là sắc mặt không Đoạn Thương bạch.

Trong tai nghe thanh âm dần dần trở nên quanh co lên xuống, Thiên Hồi Bách Chuyên, giống như là tới từ trăm ngàn năm trước, thậm chí người khác thời không khẽ than thở một tiếng.

"Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, voi), thử sự cố nan toàn."

Âm nhạc phô thành đến quá độ không nhanh không chậm, giống như là tiếc nuối, càng giống như là một loại quên được.

Khi nghe bài hát Phí Dương lại lần nữa thanh tỉnh, đã lông tơ dựng thẳng, cảm thụ đến từ da đầu từng trận tê dại cảm giác.

Đại não lại vẫn không nghe sai khiến.

Mà đến từ Giang Quỷ tiếng hát cũng không khàn cả giọng, thậm chí có nhiều chút khí tức bên trên đề thấp, lại phảng phất có loại dao động khiến người sợ hãi lực lượng:

"Đãn Nguyệt Nhân Trường Cứu, ngàn dặm cộng thiên quyền."

Két!

Phí Dương bỗng nhiên ngưng phát ra.

Hắn đầu tiên là vói dưới ánh đèn yên tĩnh chốc lát, sau đó bắt đầu miệng to thở hổn hển, cuối cùng dứt khoát bung lên đã nguội cà phê, ùng ục ùng ục một cái toàn bộ làm.

"A!"

Lạnh cà phê vào phổi, băng băng lạnh lạnh Điem Điem chát chát khổ cay cay, không nghĩ tới này lười biếng trùng phao cà phê tan nhu thể quát ra các loại mùi vị.

Hắn lúc này mới cảm giác vây quanh bốn phía kiềm chế không khí hơi có vẻ lưu thông đi một tí, không nhận được hung hăng kêu một tiếng.

Suy nghĩ một chút xiu trở về.

Hắn rốt cuộc có thể nói chuyện bình thường rồi.

"Này cái gì nha!"

Hắn há mồm hú lên quái dị, tựa hồ có càng nhiều đối không tức biểu đạt dục vọng, nhưng miệng khép mở rồi nửa ngày, nhưng lại dĩ nhiên vừa nói ra hơn nửa hơn chữ.

Đụng.

Đang khi nói chuyện, Phí Dương để ly xuống.

Tay hắn, tựa hồ đang khẽ run.

Run rẩy biên độ càng ngày càng lớn, cho đến khó không chế.

Hắn không cẩn thận đánh rơi điện thoại di động.

Điện thoại di động rút xuống mặt đất bên trên, màn ảnh sáng lên, trên đó có vài vết rách, hiển nhiên là vừa mới quăng.

Bất quá Phí Dương chú ý điểm không có ở đây điện thoại di động yêu cầu đối bình loại chuyện như vậy ——

Đây là một cái Group giao diện.

Nói chuyện phiếm ghi chép vừa vặn ngừng ở Nghệ Hồng Vũ một câu kia "Ca từ bộ phận ta có thể sát xuyên Chu Thân" .

Đình đông.

Bây Lý Chính tốt có tin tức nhắc nhở, là Duẫn Đông phát tới, thì cũng chẳng có gì nội dung cụ thể, liền một cái đơn giản dấu chấm câu phù hiệu: "?"

Phí Dương tức lại có chút không thở nổi rồi, hấn cố gắng không chế run rẩy tay, liền mạng đề xuống đã không quá nhạy bén màn ảnh, nội dung cơ bản cùng Duẫn Đông giống nhau như đúc, chỉ là biên độ lộ ra lâu hơn một chút: " ?"

---

ps: Rất muốn giống trước như vậy một hơi thở bạo nổ xong, nhưng đúng là trạng thái có hạn, đại đa số thời gian đều tại ngòi tro, hôm nay hai chương này cộng lại viết bảy, tám tiếng?

Chương 407: Hạch bạo nổ

"Toàn chức nghệ thuật gia tân " tra tìm!

"Long Điệp bài này bài hát mới còn thực là không tồi a, vô luận nhịp điệu hay lại là biểu diễn đều có loại đánh động lòng người mị lực, duy nhất khuyết điểm chính là ca từ viết có chút thủy, những thứ này khúc phụ ca từ thâm mỹ thật để cho người nhúc đầu ."

Không sai biệt lắm thời gian, Sở địa.

Nghê Hồng Vũ ở chính mình bên trong phòng làm việc mang theo tai nghe, nghe Chư Thần cuộc chiến trung do khúc phụ Long Điệp sáng tác bài hát mới, một bên nghe một bên vì ca từ bộ phận không hoàn mỹ mà cảm thấy trận trận tiếc cho.

Nghe xong Long Điệp bài hát, Nghê Hồng Vũ nhìn về phía điện thoại di động, kết quả liếc mắt liền nhìn thấy rồi ba người nhóm nhỏ bên trong Dẫn Đông phát ra dấu hỏi cùng với Phí Dương phát ra mười ba cái dấu hỏi. Nhiều như vậy dấu hỏi đập Nghê Hồng Vũ cũng không khỏi dấu hỏi đầy đầu.

Hai người có ý gì?

Nghê Hồng Vũ có chút buồn bực, hết lần này tới lần khác trùng hợp là ngay tại Nghê Hồng Vũ nhìn thấy đoạn này Group đồng thời, trong tai nghe bỗng nhiên truyền tới một trận tiếng hát:

"Minh Nguyệt lúc nào có, nâng cốc hỏi Thanh Thiên, không biết trên trời cung khuyết, đêm nay là năm nào ."

Đây là ngẫu nhiên phát ra đưa tới trùng hợp.

Nguyên lai Nghê Hồng Vũ cũng giống như Phí Dương, không biết nên trước hết nghe ai bài hát, cho nên lựa chọn Chư Thần cuộc chiến bài hát của hệ liệt ngẫu nhiên phát ra hình thức, kết quả dưới mắt vừa vặn ngẫu nhiên đến Tiệp Ngữ bài hát mới « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » .

Ca từ mới hát mấy câu mà thôi.

Ánh mắt của Nghê Hồng Vũ lại đột nhiên đông lại một cái, nhìn về phía trên bàn sách máy tính.

Màn hình còn dừng lại ở máy truyền tin ca từ giao diện, « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » một câu kia câu ngưng luyện thiên cổ thu tứ ca từ rộng rãi xuất hiện ở Nghê Hồng Vũ trước mắt, vì vậy cái nhìn này trở thành Nghê Hồng Vũ cuộc đời này khó quên trong nháy mắt.

Tí tách!

Rõ ràng ngoài cửa sổ ánh trăng vẫn còn ở tĩnh lặng lúc này chậm rãi chảy xuôi, trong thiên địa không có gió cũng không có mưa, Nghệ Hồng Vũ lại cảm giác mình đỉnh đầu phảng phất xuất hiện một đạo sét đánh ngang tai, trong nháy mắt đem nàng đại não nổ thành hỗn độn.

"Bạch!"

Nghệ Hồng Vũ cơ hồ là lấy bình sinh tốc độ nhanh nhất tìm tới chính mình cái kia lấy "Ca từ bộ phận ta có thể sát xuyên Chư Thần" vì lời mở đầu Group cũng định đem rút về, nhưng rất đáng tiếc thời gian đã qua đến gần năm phút ——

Rút về thất bại.

Lại nhìn về phía phía sau vậy tới tự Phí Dương cùng Duẫn Đông dấu hỏi, Nghệ Hồng Vũ bỗng nhiên có loại xã hội tính tử vong giác ngộ.

Rõ ràng mọi người cách Internet không thấy được với nhau sắc mặt, Nghệ Hồng Vũ cũng đã cảm nhận được mãnh liệt không được tự nhiên, bắt chước Phật Thân sau có thiên phu sở chỉ.

Như mũi nhọn lưng.

Như ghen ở cổ họng.

Như đứng đông lửa.

Nghệ Hồng Vũ suy nghĩ ở trong hỗn độn thanh tĩnh.

Nàng thứ nhất rõ ràng ý tưởng lại là, nếu như mình trước hết nghe « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu », cái tin tức này có phải hay không là đã an toàn rút về rồi hả?

Mình cũng có thể giả giả trang ra một bộ năm tháng qua tốt bộ dáng, phảng phất chính mình chưa bao giờ nói qua những lời này?

Đáng tiếc đã muộn.

Huống chi coi như cái tin tức này thật rút về, chính mình trước đang tiếp thụ « văn nghệ báo » phỏng vấn lúc đối Tiệp Ngư viết lời năng lực đánh giá, cũng là có hiệu quả như nhau trình bày cùng biểu đạt.

Nghệ Hồng Vũ hoàn toàn buông tha giây giụa.

Nàng dứt khoát đem ca khúc lặp đi lặp lại nghe mấy lần.

Này mấy lần phản phản phục phục nghe đến, tựa hồ mỗi lần đều có tân cảm ngộ.

Mỗi khi trong ca khúc hát đến "Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, vơi)" thời điểm, nàng đều có thể cảm giác được rõ ràng tim mình gia tốc nhảy lên.

Mà khi ca khúc hát đến "Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu, ngàn dặm cộng thiên quyên" thời điểm, nàng lại chung quy có thể cảm nhận được đến từ sâu trong tâm linh cộng hưởng.

Không biết thứ mấy khắp lảng tai, Nghệ Hồng Vũ rốt cuộc tháo xuống tai nghe.

Nàng cuối cùng lấy ánh mắt cô định hình ảnh ca từ, lại là không phải vừa mới nhắc tới những thứ kia câu, mà là kia xen kẽ trong đó năm chữ:

"Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng!"

Này năm chữ, thống nhất Nghệ Hồng Vũ toàn bộ cảm thụ, bao gồm nàng đối với này thủ ca khúc hết thấy rung động!

Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng a .

Thật sâu thở ra một hơi, Nghệ Hồng Vũ nhìn về phía viết lời một cột, trong dự liệu thấy được "Tiện Ngư" tên.

Tiện Ngư .

Nàng không khỏi cười khỏ.

Trên thế giới khoảng cách xa nhất là cái gì?

Là ta còn đứng ở tầng mười tám dương dương đắc ý, mà người lại ở tầng khí quyển mắt nhìn xuống Chúng Sinh?

Là không phải tài nghệ không bằng người.

Bởi vì vốn là không so được.

Mọi người thậm chí không có ở đây cùng một cái thời không!

Mà bỏ đi tương tự bị đánh mặt sau những thứ kia lúng túng cùng xấu hổ không nói, bây giờ Nghệ Hồng Vũ chắc chắn nhất sự tình, lại là cả đời mình cũng không viết ra được như vậy từ ngữ tới ——

Cho nên phục!

Vui lòng phục tùng!

Không, này quá mức tới đã là không phải ca từ rồi, mà là thuộc về cổ từ phạm vi!

Nghệ Hồng Vũ vẫn từ căn cơ thâm hậu đang làm từ giới coi như là công nhận, từ nhỏ đã đọc đủ thứ thi thư nàng cũng sẽ không đem « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » trở thành cái loại này không ốm mà rên chất lượng kém Cổ Phong bài hát ——

Đó là đối bài ca này khinh nhờn!

Lam Tinh có rất nhiều tiểu Chúng Cổ phong âm vui, Nghệ Hồng Vũ thừa nhận trong đó cố nhiên có một bộ phận bài hát của Cổ Phong là cực kỳ ưu tú, nhưng tuyệt đại đa số Cổ Phong bài hát theo Nghệ Hồng Vũ cũng là vì cưỡng ép gieo vần mà chấp vá lung tung thậm chí từ không diễn ý rác rưởi. Nhân gia, mi mục như họa?

Phong Hoa, Phương Hoa, Thiệu Hoa?

Chu Sa, khản khản, chém giết?

Nước mắt rơi như mưa, lại bạc phơ tóc trắng?

Dùng mấy cái tự cho là hữu tình điều từ ngữ, lại thuận thế ép cái Vận, liền có thể xưng là bài hát của Cổ Phong rồi hả?

Nếu như không cân nhắc nội hàm cùng nghệ thuật, thì tùy cầm "a" làm kết vĩ đơn giản vần chân, Nghệ Hồng Vũ đi tiêu công phu cũng có thể nghĩ ra

mấy chục loại này mang một ít cái gọi là Cổ Phong mùi vị từ ngữ chấp vá thành gieo vần câu.

Có ý nghĩa gì đây?

Nàng đôi loại này ca từ là chẳng thềm ngó tới.

Cổ Phong hẳn là khó khăn nhất âm nhạc hình thức một trong, nhưng đến một ít cái gọi là Cổ Phong âm nhạc nhân viên trung lại gần như cỏ dại lan tràn, nghe tới nghe tựa hồ cũng một cái đồ án moi ra đến, liền nhạc đệm nhạc khí cũng đã hình thành thì không thay đổi.

Những thứ kia ca từ cho « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » rách giầy cũng không xứng.

Nghĩ tới đây, con mắt của Nghệ Hồng Vũ lại lần nữa chăm chú nhìn bài hát này ca từ:

"Hẳn là y theo nào đó tên điệu mà sáng tác cách thức, hơn nữa còn là một bài Trung Thu Vịnh Nguyệt từ, cụ thể cần phải quay đầu nghiên cứu, về phần ca từ đoạn thứ nhất nhưng thật ra là từ bên trên khuyết, bất quá lợi hại nhất hay lại là hạ khuyết kia mấy câu, hoàn toàn là thiên cổ danh ngôn trình độ."

Nghệ Hồng Vũ càng thưởng thức càng kinh hãi!

Càng suy nghĩ sâu xa, càng cảm thấy rung động cùng than thở!

Cùng Tiệp Ngư so với, chính mình chỉ là một chưa dứt sữa học sinh tiểu học.

Chỉ có như vậy từ, mới là thật giết lung tung!

Lúc này.

Ba người nhóm nhỏ bên trong lại có người phát tin tức, phát tin tức người là Duẫn Đông, tiếp Phí Dương mười ba cái dấu hỏi:

"Bài hát sần sần với nhau."

Phí Dương đi theo hỏi: "Biểu diễn sần sần với nhau."

Nghệ Hồng Vũ mặt đột nhiên tối!

Hai người có ý tứ sao?

Đây là lão nương nòi sao?

Đừng nói chuyện không đau eo đúng không?

Đừng nói ta, ngay bây giờ viết lời giới, thậm chí toàn bộ Lam Tinh, người tùy tiện tìm người đi cùng « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » so với ca từ!

Hắn dám không quỳ, ta với người họ!

Nghệ Hồng Vũ vốn định như vậy trả lời, là không phải ta không được, là tên đối thủ này không khoa học, nhưng nàng bỗng nhiên lại cảm thấy nói những thứ này không có ý nghĩa, Người viết ca khúc cùng ca sĩ biết cái gì từ a, nàng chỉ có thể chậm rãi đánh ra một cái dấu hỏi:

"?"

Mà theo này cái dấu hỏi xuất hiện, trên Internet đã bởi vì lục tục có người nghe xong « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » mà hoàn toàn sôi sùng sục

---

Lần này là hạch bạo nỏ!

---

ps: Cảm tạ 【 vui Tam Gia 】 trở thành quyền sách thứ 27 vị minh chủ, quá quen thuộc, vui chơi giải trí vạn tuế thời kỳ lão độc giả rồi .

Cảm tạ 【 mộng là lam sắc sao 】 trở thành quyền sách thứ 28 vị minh chủ, nhớ không lầm lời nói hãnh là vui chơi giải trí Giáo Phụ thời kỳ lão độc giả .

Cảm tạ 【 Tiểu Địch Âu thích xem thư 】 tiểu tử tử minh chủ, đây là Tiểu Địch Âu bên trên cái thứ 3 minh rồi, ở trong bầy cũng phi thường sống động .

Lão độc giả xuất hiện thật cảm giác thân thiết, tân độc giả ủng hộ cũng là cảm kích rơi nước mắt, tăng thêm nhiệm vụ đã tại notebook ghi lại á!

Chương 408: Viết lời giới 1 tòa núi cao

"Toàn chức nghệ thuật gia tân " tra tìm!

"Trung Thu từ, tự Thủy Điều Ca Đầu vừa ra, hơn từ tất cả phé!"

Đây là hậu thế đời Tô Đông Pha bài này « Thủy Điều Ca Đầu » đánh giá, mà tô tiên là rất nhiều nhân đời Tô Đông Pha khác một cái xung hô.

Nơi này « Thủy Điều Ca Đầu » chỉ là tên điệu danh.

Thực ra Trung Quốc cổ đại còn rất nhiều Đại Nguru cũng viết qua « Thủy Điều Ca Đầu » hệ liệt, nhưng mà Tô Đông Pha bài này là trong đó nổi danh nhất, cùng thời điểm là quần chúng cơ sở cùng với văn nhân đánh giá cao nhất, sự huy hoàng gần như lán át còn lại hết thảy cùng tên điệu danh tác phẩm!

Hết lần này tới lần khác Lam Tinh không có bài này tác phẩm.

Cho nên khi Lam Tinh nhân nghe được « Dẫn Nguyệt Nhân Trường Cửu » bài hát này, thấy này giống như họa quyền như vậy từ từ mở ra thiên cổ danh từ, nội tâm thứ vừa cảm thụ tất nhiên là rung động, cho dù là bọn họ không có Nghệ Hồng Vũ văn học dày công tu dưỡng, cũng có thể trực quan lãnh hội được bài ca này cao ngất!

"Ngọa tào, giá từ cũng quá nổ đi!"

"Đây rốt cuộc là cái gì thần tiên ca từ a!"

"Mụ mụ hỏi ta tại sao quỳ nghe ca nhạc hệ liệt!"

"Nghe câu thứ nhất, Minh Nguyệt lúc nào có, ân, tốt thẳng thừng, nghe câu thứ hai, nâng cốc hỏi Thanh Thiên, ồ, có chút ý tứ, tiếp tục nghe, không biết trên trời cung khuyết, đêm nay là năm nào, miệng của ta đã không khép được ."

"Nghe được cái này liền miệng không khép được? Vậy người nghe phía sau chẳng phải là muốn cầm trật khớp?"

"Ta biết Tiệp Ngư viết chữ rất lợi hại, nhưng ta không nghĩ tới hần viết chữ đã lợi hại tới mức này rồi!"

"Ta đã không dững khí kêu hần là Tiệp Ngư lão tặc . Ở nơi này là lão tặc, đây rõ ràng là lão tổ tông a!"

"Mã, người lão tổ tông cũng là người lão tổ tông!"

"Gia gia của ta vừa mới đột nhiên vào cửa, hỏi ta nghe cái gì bài hát, còn đề cho ta đem ca từ sao cho hần ."

"Tại sao ta cảm giác, bài ca này so với một ít trong lịch sử lưu truyền tới nay thi từ, cũng không kém chút nào?"

"Trên lầu, người là không phải một người!"

"Chúng ta ngữ văn lão sư vừa mới ở trong bầu @ người sở hữu, để cho chúng ta đem « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » ca từ toàn bộ! Văn! Lung! Tụng!"

"Tiện Ngư có phải hay không là khúc phụ ta không biết, ngược lại hẳn tuyệt đối là từ cha!"

" "

Các đại máy truyền tin ca khúc bình luận khu dẫn đầu nổ mạnh!

Ngay sau đó, lấy # Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu # vì tiền tố phát động đề tài, chỉ dùng một giờ không tới, liền như ngồi chung rồi tên lửa một dạng trực tiếp thoan thẳng bộ lạc đề tài nhiệt độ bảng vị thứ nhất!

Sau đó.

Lấy # Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu # vì tiền tố phát động đề tài, thì tại không kém nhiều trong thời gian, lên đỉnh Blog đề tài bảng vị thứ nhất!

Bộ lạc cùng Blog đề tài bảng, bị bài hát này song song nổ!

Đồng thời, « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » lấy ca từ mang đến rung động vét sạch vô số văn nghệ thanh niên vòng tròn bằng hữu ——

"Giới âm nhạc từ trước tới nay trâu nhất ca từ ra đời!"

"Nếu như Lam Tinh có từ cha tồn tại, đó phải là Tiện Ngư rồi."

"Ngư phụ, ngài hơn nửa đêm thành tâm không để cho những Tác Từ Nhân đó ngủ a."

"Tiện Ngư, vĩnh viễn thân!"

"Cái gì Chư Thần cuộc chiến, nhìn Tiện Ngư một từ định giang sơn!"

" "

Pro đại chúng còn như vậy, viết lời giao diện đối « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » lúc sinh ra rung động liền càng không cần phải nói, bọn họ phản ứng thậm chí so với Nghệ Hồng Vũ còn phải tới khoa trương!

"Này căn bản là không phải ca từ, đây là nghệ thuật!"

Đối Tiện Ngư viết lời có nhiều luận thuật trừ danh viết Từ Nhân Thỏ Nhị trước tiên phát biểu quan điểm mình.

Hắn rung động tình bộc lộ trong lời nói:

"Nghe xong « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu », ta phản ứng đầu tiên là, như vậy một ca khúc từ, thật yêu cầu nhịp điệu sao? Cho đến ta nghe rồi lần thứ hai mới hoàn toàn xác nhận, bài ca này thậm chí không cần âm nhạc nhịp điệu để diễn tả, nó dù là đơn độc xách đi ra cũng là nghệ thuật cấp, đây là ta lần đầu tiên đem ca từ đánh giá giương cao đến nghệ thuật tầng thứ, đại khái cũng là duy nhất một lần."

Không chỉ có Thỏ Nhị.

Trong nghề không ít đồng cấp bậc Tác Từ Nhân, thậm chí một ít cùng Nghệ Hồng Vũ không sai biệt lắm cấp bậc Tác Từ Nhân cũng rít rít bị tạc rồi đi ra, không có ai có thể ở dạng này ca từ trước mặt giữ ổn định.

Tác Từ Nhân 【 Đạo Hành Tăng 】 như vậy đánh giá:

"So với khác ta không dám nói, tất lại là không phải ta chuyên nghiệp lĩnh vực, nhưng nếu như so sánh từ, « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » đảm phát chết luôn hết thảy, bao gồm Nghệ Hồng Vũ lần này ca từ, cùng với tự mình trước mắt đã phát hành cùng sắp phát hành toàn bộ tác phẩm, ta hi vọng mọi người không muốn lại nhất muội nói Tiện Ngự là Người viết ca khúc, hẳn cùng thời điểm là một gã đỉnh phong Tác Từ Nhân."

Tác Từ Nhân 【 hiền lành 】 đi theo phát hành động tĩnh: "Nghệ Hồng Vũ lần này viết lời đạt tới năng lực cá nhân đỉnh phong, ta vốn là rất coi trọng, nhưng thấy « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » ca từ, ta mới biết rõ mình ý tưởng có nhiều buồn cười, nếu như ta sinh thời có thể viết ra làm như vậy phẩm, này sống đã không còn gì tiếc nuối."

Tác Từ Nhân 【 các nước 】 chính là dứt khoát biểu thị: "Để cho hiền lành viết ra loại này tác phẩm, hiền lành cuộc đời này không tiếc, nếu như là để cho ta viết ra loại này tác phẩm, ta lập tức đi chết cũng được, Tiện Ngự từ hôm nay trở đi, đã trở thành viết lời giới một tòa núi cao."

Tác Từ Nhân 【 Huyền Dục 】 : "Lưu hành giới âm nhạc xưa nay ca khúc không ở riêng, nhưng công nhận kiểu là Soạn nhạc mang theo viết lời đi, mà Tiện Ngự lần này tác phẩm là sẽ trở thành thiếu có thể lấy ca từ kéo theo ca khúc truyền bá tác phẩm, dù là mọi người quên bài hát, cũng sẽ không quên bài ca này, không đồng ý ta những lời này có thể mười năm sau lại tiếp tục nhìn."

" "

Hoa lạp lạp!

Có một cái tính một cái.

Phàm là có chút lý lịch Tác Từ Nhân đều bị nổ đi ra!

Phải biết như Đạo Hành Tăng cùng với hiền lành đợi Tác Từ Nhân địa vị, ước chừng phải còn cao hơn Nghệ Hồng Vũ ra một nước.

Liên bọn họ đều như vậy đánh giá, thậm chí không tiếc mượn chê bai chính mình đi nâng cao Tiện Ngự phương thức để diễn tả mình khen ngợi, còn không đủ để chứng minh bài hát này ca từ chi ngu sao?

Đây đối với đám bạn trên mạng rung động là nâng cao một bước!

"Ta đi, ta đã cho ta đã quá đánh giá cao bài ca này rồi, không nghĩ tới viết lời giới các đại lão so với ta còn có thể thổi, Tiện Ngự đã là viết lời giới một tòa núi lớn rồi hả?"

"Ta sao cảm giác mọi người đối lần này Tiện Ngự ca từ đánh giá, so sánh hẳn Soạn nhạc đánh giá còn cao?"

"Nếu như là « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » ca từ, ta cảm giác những thứ này Tác Từ Nhân đánh giá không tệ xấu."

"Chỉ có thể nói, Tiện Ngự xin nhận lấy ta đầu gối."

"Tiện Ngụ trong nhà cho dù có biệt thự cũng không chứa nổi nhiều như vậy đâu gói."

" "

Mà ở một cái cao cấp văn học trao đổi bày bên trong.

Có người đem « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » ca từ phát ra.

Xin chú ý, cái này bày là không phải cái loại này học đòi văn vẻ nhàn tản nhóm nhỏ.

Cái này bày là thực sự học trao đổi bày, bày bên trong mỗi một thành viên cơ bản đều là văn học giới đủ loại đại lão, thậm chí không thiếu có thể coi thay thế kệ sách thuyết văn hóa giới tầng chót nhân sĩ, người bình thường căn bản không vào được.

Kết quả chính là như vậy bày, giờ phút này cũng bị « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » ca từ kinh động.

"Dám hỏi một câu . Đây là đâu vị mọi người cao làm?"

Mỗ đại học ngành văn khoa nổi danh giáo thụ không nhận được ở trong bày nổi bọt.

Ngay sau đó, còn lại đầu hàm một đồng lớn văn học giới Đại Ngụ môn, cũng là ở bày bên trong rồi rít xuất hiện .

Chương 409: Chư Thần Hoàng Hôn

"Toàn chức nghệ thuật gia tân " tra tìm!

Hành gia vừa ra tay, liền biết có hay không.

Cái này văn học trao đổi trong bày tùy tiện xách ra một cái, đều là văn hóa vòng tiếng tăm lòng lẫy nhân vật.

Lại mua danh chuộc tiếng người có thể lẫn lộn đến cái này trong bày cũng tất nhiên là có nhất định văn học dày công tu dưỡng, cho nên một con mắt, bọn họ là có thể nhìn ra bài ca này chỗ tinh diệu!

Thậm chí đã có người cầm điện thoại di động lên, đối chiếu nội dung tụng đọc.

Tụng đọc phương thức nghiêm khắc dựa theo vận luật, dán vào dụng tâm cảnh, có thể nói là làm liền một mạch.

Thực ra chỉ từ bên trên khuyết nhìn, bài ca này đã là triển hiện đại cách cục! Linh hoạt kỳ ảo cùng đại khí kiêm bị, kèm theo một cổ xa xa buồn tẻ, cơ hồ là nét chữ cứng cáp!

"Minh Nguyệt lúc nào có ."

Lúc ban đầu đặt câu hỏi là thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng hình thức, nhìn rất đơn giản.

Phải biết, văn đàn thật sự theo đuổi là một loại kín đáo mỹ, các Chủng Thi từ không khỏi theo đuổi phức tạp cùng vô cùng biến hóa.

Có chút huyền kỹ ý tứ, nhưng càng nghệ thuật.

Ở một ít người trong mắt, nếu là Vịnh Nguyệt thi từ mà, tốt nhất liền một cái Nguyệt Tự cũng không xuất hiện mới hoàn mỹ.

Nhưng mà cái này lại phương pháp trái ngược.

Giá từ câu ngay từ đầu đó là "Minh Nguyệt lúc nào có" như vậy đặt câu hỏi, có loại "Người không muốn ta làm gì ta mạn phép muốn làm" tự do phóng khoáng.

Nhưng .

Phối hợp sau văn đọc, loại này tự do phóng khoáng lại tựa hồ như càng giống như là một loại Phản Phác Quy Chân thể hiện!

Còn không phục?

Vậy cứ tiếp tục nhìn!

Từ "Không biết trên trời cung khuyết" lên, Từ Nhân ý cảnh, đã từ róc rách dòng suối biến thành Cao Sơn Lưu Thủy, cho tới mọi người thấy "Ta muốn

theo gió quay về" phía sau mấy câu lúc, thậm chí cảm nhận được Trường Hà vào biển khí thể đập vào mặt!

Hết lần này tới lần khác, vẫn tự còn kỳ ảo như vậy.

Chỉ là lác đác mấy câu, liền buộc vòng quanh một bức làm người ta tâm thần sáng khoái Tiên Cung khí tượng.

Đến nơi này lúc, không phục đã không được!

Cho nên cho dù là cao như vậy bung văn học bày, cũng sẽ bị kinh động, này gần như trở thành một loại tất nhiên, « Thủy Điều Ca Đầu » loại này tác phẩm nếu như không cách nào ở văn học giới gây ra chỉ vào tĩnh, tuyệt đối là một lần kia văn học giới vô năng biểu hiện ——

Bất quá, làm vị kia giáo thụ hỏi lúc, phát người cũng không có thể trước tiên trả lời.

Ngược lại là nhằm vào bộ tác phẩm này thảo luận, đã oanh oanh liệt liệt mở ra.

"Hảo từ, cơ hồ là ta xem qua Vịnh Nguyệt từ trung tốt nhất mẫu!"

"Thi từ phát triển nhiều năm như vậy, ý cảnh sâu xa đại khí tác phẩm đếm không hết, nhưng tới chúng ta hiện đại, rất nhiều thi từ tác phẩm thường thường là đi tới cuối cùng từ công phu phức tạp thay đổi Hóa Đạo trên đường, có thể Phán Phác Quy Chân mọi người dĩ nhiên cũng có, nhưng liền Vịnh Nguyệt từ mà nói, ý cảnh có thể tới trước mắt trình độ này nhưng là lác đác không có mấy, cái này không đơn giản."

"Xác thực."

"Thơ này từ một đường biến hóa, ý cảnh cũng một đường biến hóa, thậm chí có thật sự phát triển, hết lần này tới lần khác còn có thể cử trọng nhược khinh ."

"Giỏi một cái 'Đãn Nguyệt Nhân Trường Cửu, ngàn dặm cộng thiên quyền' . Câu này hay lắm."

"Ta ngược lại thật ra càng thích câu này 'Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, vơi) ' . Nguyệt nhân cách hoá, nhân dụ nguyệt, hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh."

" "

Vị kia trước nhất đặt câu hỏi giáo thụ lại @ qua một lần phát bài ca này bày viên: "Tiểu Trương, đây rốt cuộc là ai tác phẩm, đừng nói là người viết, người bao nhiêu cân lượng ta còn là rõ ràng."

"Vương giáo thụ, ngài lời nói này, ta lại không thể viết . Được rồi, loại này ca từ ta còn thực sự không viết ra được tới."

Cái kia id liền kêu "Tiểu Vương" phát người lúng túng trả lời.

Nhưng trong bày các đại lão nhưng là bén nhạy bắt được Tiểu Vương trong lời này mấu chốt từ:

"Ca từ?"

"Người có phải hay không là sai chữ?"

"Đây rõ ràng là cổ từ vận luật, ta nhớ không lầm lời nói hản là « Thủy Điều Ca Đầu », bất quá hản hơi chút biến dạng một cái hạ, đây cũng là tự nhiên, Thủy Điều Ca Đầu truyền nhiều năm như vậy, cách thức bên trên sớm biến dạng bao nhiêu lần."

"Chính là a, những thứ kia lưu hành bài hát Tác Từ Nhân có thể viết ra loại này mãnh liệt?"

"Tiểu Vương, nói chuyện vẫn là phải nghiêm cẩn một ít."

" . "

Trong bầy mặc dù là đại lão, nhưng địa vị cũng cao có thấp có.

Cái này "Tiểu Vương" ở bên ngoài nhưng là cực kỳ nổi danh văn học giới đại nhân vật, nhưng ở đám này đại lão trước mặt cũng là một tiểu bối, thuộc về bầy địa vị cực thấp cái loại này, ai cũng có thể rầy mấy câu:

"Thật là ca từ!"

Tiểu Vương liền vội vàng đem « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » bài hát này chia sẻ đến trong bầy, tâm lý lén lút tự nhủ.

Đám này có rất nhiều lão gia hỏa.

Cái gì Chư Thần cuộc chiến, đó là người trẻ tuổi ngoạn ý nhi, các lão gia cũng sẽ không để ý.

Bọn họ chỉ có thể ôm quyển sách, nhìn một cái chính là cho tới trưa, buổi chiều ngay tại trong bầy thảo luận, thỉnh thoảng học thuật giới có động tĩnh gì, những thứ này lão gia hỏa cũng sẽ xem xét có hay không lên tiếng .

Chỉ là bọn hản một phát âm thanh, văn học giới sẽ run tam run là được.

Group tạm thời an tĩnh lại.

Hiển nhiên, tất cả mọi người nghe ca.

Mấy phút đủ người sở hữu nghe xong bài hát, trong bầy mới một lần nữa náo nhiệt lên.

"Tốt như vậy từ, lại dùng để làm ca từ? Thật là nghịch ngợm!"

Có đại lão tựa hồ rất bất mãn.

Nhưng ngay sau đó đã có người cầm bất đồng ý kiến ra trận:

"Ngược lại ta cảm thấy như vậy rất tốt, người trẻ tuổi bây giờ thích nghe ca nhạc, thi từ văn hóa lưu hành trình độ cùng ca khúc không cách nào so sánh được, hai người kết hợp ngược lại là có thể để cho nhiều người hơn đối thi từ cổ văn hóa sinh ra hứng thú."

"Lãng phí a!"

Lại có đại lão xuất hiện.

Không gặp nhau ý kiến là theo sát phía sau: "Lưu lão đầu lời này của người nói, làm sao lại lãng phí, cho loại này cổ vận dày đặc từ phổ khúc, cũng sẽ không che giấu bài ca này bản thân ưu tú, còn có lợi cho truyền bá đây."

" . "

Cầm hai loại ý kiến lão gia hỏa càng ngày càng nhiều, thậm chí có cãi vả khuyh hướng.

Tiểu Vương cẩn thận từng li từng tí lên tiếng: "Ta cảm thấy được đi . Các vị lão sư, ta có thể nói chuyện sao?"

"Nói!"

Trước nhất hỏi giáo thụ mở miệng.

Tiểu Vương run rẩy đánh chữ: "Cô từ ở lúc trước chính là dùng để hát, chỉ là những cô đó điều căn bản không có lưu truyền tới nay, nhân gia cho từ phổ khúc vốn là người cổ đại cũng sẽ làm việc, huống chi bài hát này cùng ca từ bản thân đều là Tiệp Ngự cùng một người làm, hẳn đương nhiên là có cái quyền lợi này."

Này vừa nói, ngược lại là dẫn phát bày bên trong suy nghĩ.

Có chút mặc dù lão nhân cứng ngắc, nhưng cũng không phải là không thể tiếp nhận chính xác ý kiến.

"Nói có vài phần đạo lý."

"Từ cùng âm nhạc kết hợp, đúng là xưa nay thì có."

"Vốn chính là mà, các ngươi những lão già này quá lạc ngũ, bình thường ta cũng nghe lưu hành bài hát, bài hát này hát phi thường tuyệt vời, ngoài ra có một bài lưu hành bài hát gọi là « mười năm » ta cũng thích vô cùng, các ngươi khẳng định chưa từng nghe qua."

"Hát quả thật không tệ, này ca hát tiêu cô nương có chút cảm nhận được từ ý cảnh."

"Chính là thấp khinh nhà khinh, nàng hát không biết, là qì là không phải âm."

" "

Tiểu Vương nhìn Group, dĩ nhiên không dám nói « mười năm » cũng là Tiệp Ngự tác phẩm.

Lúc này.

Trong bầy lại có người nói: "Là Tiệp Ngự, các ngươi có ai nhận biết sao?"

"Tiệp Ngự a, ta biết."

Một cái ở văn nghệ hiệp hội nhiệm chức nhân vật thực quyền lại cũng xuất hiện, phát đoạn thường thường lời nói:

"Các ngươi năm ngoái là không phải thảo luận qua vài bài thơ ấy ư, câu kia 'Thiên Sơn chim bay tuyệt, vạn dặm bán kính người chết' chính là xuất từ Tiệp Ngự miệng, ngoài ra 'Thế nhân cười ta quá điên' cái kia hoa đào thơ cũng là Tiệp Ngự viết, xuất từ hẳn một bộ tên là « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » điện ảnh, còn có chút tác phẩm ta trong lúc nhất thời không nhớ rõ, ta còn để cho người ta điều tra qua, cái này Tiệp Ngự là một cái không tốt nghiệp sinh viên, tuổi còn trẻ tài hoa đẹp đẽ, ta là có khảo sát hẳn, cần nhắc để cho hẳn vào văn liên, nhưng hẳn quá trẻ tuổi, bây giờ còn chưa được."

Tiểu Vương thấy tin tức này, sợ hết hồn.

Lam Tinh văn nghệ hiệp hội, lại cũng đang chăm chú Tiệp Ngư?

Đây chính là văn nghệ giới tiếng nói, quan phương thiết lập quản lý nghệ thuật gia ngành!

Bao gồm mùa bóng bảng, bao gồm tiểu thuyết giới các loại giải thưởng văn vân, đều là văn nghệ hiệp hội làm chủ!

Bao nhiêu người vót đến nhọn cả đầu muốn đi vào ngành, lại đang nghiêm túc cân nhắc thu nạp Tiệp Ngư có khả năng?

Kết quả không có trực tiếp thu nạp, hay là bởi vì Tiệp Ngư tuổi tác quá nhỏ?

Tiếp tục phát triển tiếp, con cá này sau này còn có?

Tiểu Vương run lập cập, bắt đầu suy nghĩ sau này có cơ hội, xem có thể hay không với cái này thần bí Tiệp Ngư tiếp xúc một chút.

"Hắn lại là Tiệp Ngư?"

"Sinh viên?"

"Người nói như vậy ta liền hiểu, hài tử mà, thích âm nhạc, thích thi từ văn hóa, thích kết hợp một chút, không có vấn đề gì."

"Là mầm mống tốt."

"Tuổi còn trẻ có thể viết ra bực này thi từ, thiên tài."

"Ta thích vô cùng cái kia câu 'Khuyên quân càng tấn một ly rượu, rời khỏi phía tây dương quan vô cố nhân'. Chính là không biết dương quan ở đâu? Là Sở địa cái kia hay lại là Ngụy địa cái kia?"

"Qua mấy năm có thể đem hắn cũng phóng trong bầy, hạt giống tốt phải bảo vệ, biết không?"

Một cái id chính là loạn mã bầy viên nói.

Vị kia văn nghệ hiệp hội nhân vật đại biểu một trong liền vội vàng trả lời, hiển nhưng cái này id là loạn mã bầy viên thân phận không đơn giản:

"Đây là nhất định, tốt như vậy mầm non, sẽ không để cho hắn trưởng lệch ra, văn nghệ hiệp hội sau này còn cần nhân tài như hắn vậy ở."

"Ngoài ra, giờ học bản là không phải muốn trọng biên sao."

"Còn có chút chuyện, chúng ta trò chuyện riêng đi."

Cái này trong bầy, nhìn như tán gẫu, nhưng đối với ngoại giới ảnh hưởng, nhưng là to lớn!

Ngay tại trong bầy vây quanh "Tiệp Ngư" trò chuyện ước chừng hai giờ sau đó.

Văn nghệ hiệp hội quan phương bộ lạc bên trên, đột nhiên phát rồi « Đản Nguyên Nhân Trường Cửu » bài hát này.

Hợp với văn tự là:

"Ca từ nghiêm khắc dựa theo cổ từ cách luật sáng tác, tên điệu danh « Thủy Điều Ca Đầu », Minh Nguyệt lúc nào có, Vịnh Nguyệt lúc này lấy này làm đỉnh!"

Ngay sau đó.

Lấy Lam Tinh vì hình cái đầu gia viên tài khoản phát: "Thiện!"

Quan phương con dấu, lập tức xác định!

Thật sự có quan hệ với « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » ca từ có nhiều ưu tú thảo luận, cũng theo văn nghệ hiệp hội cái này quan phương Cái Quan Định Luận mà yên lặng như tờ.

Vịnh Nguyệt đình!

Quan phương định luận, thắng được toàn bộ Tác Từ Nhân khen ngợi, cũng thắng được toàn bộ bạn trên mạng bàn luận viễn vông!

Cùng lúc đó.

Mùa bóng trên bảng xếp hạng.

Từ phát hành lên cũng đã bắt đầu dẫn trước toàn bộ ca khúc « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu », lượng lại lần nữa tăng vọt, trực tiếp đem hạng nhì quăng gần như không thấy được vị trí!

Trong nghề.

Rất nhiều người còn chưa kịp có càng nhiều phản ứng, liền trong nháy mắt có loại bị chặn lại cổ họng cảm giác, hay lại là một vị khúc phụ ở chốc lát trong hoảng hốt, nói ra người sở hữu tiếng lòng:

"Chư Thần Hoàng Hôn a ."

Đây là sử thượng lần đầu tiên có ca khúc bằng vào ca từ, nghiền ép hết thảy, cường thế lên đỉnh Chư Thần cuộc chiến cuối cùng ngai vàng.

Chương 410: 2 liên quan

"Toàn chức nghệ thuật gia tân " tra tìm!

Cái gì long tranh hồ đấu?

Cái gì thần tiên đánh nhau?

Trong nghề thật sự mong đợi trận kia chiến đấu khốc liệt, thật sự mong đợi những thứ kia giới âm nhạc đỉnh cấp các đại lão giết tới khó phân thắng bại tình cảnh, cũng không có phát sinh ở tháng mười hai mùa bóng trên bảng phát sinh.

Đây mới là Chư Thần đại chiến ngày đầu tiên .

Toàn bộ huyền niệm đã bị Tiệp Ngự ca từ trước thời hạn chung kết!

Trong nghề lấy lại tinh thần sau đó, rốt cuộc phát ra liên tiếp tiếng kinh hô, rất nhiều người cũng sinh ra một loại cực không chân thực cảm giác:

"Cái gì nha này?"

"Ta có phải hay không là xuyên việt rồi, hay là ta mở ra phương thức không đúng, trước mắt cái kết quả này với mẹ nó đầu tháng chín « mười năm » cường thế lên đỉnh khác nhau ở chỗ nào sao?"

"Nếu như luận tích bất luận tâm, kết quả quả thật không khác nhau, đều là Tiệp Ngự giết lung tung."

"Người vừa nói như thế, ta thật cảm giác mình tỉnh mộng chín tháng."

"Nhưng vấn đề là, đầu tháng chín với Tiệp Ngự cạnh tranh, đều là chút thức ăn kê, nhưng tháng mười hai cùng Tiệp Ngự cạnh tranh, cũng đều là Ca Vương Ca Hậu cùng với phía sau khúc phụ môn a!"

"Tháng mười hai trăng này bài cực, các đại lão xuất ra đều là Vương nổ, chỉ có Tiệp Ngự trực tiếp đem bàn xóc!"

"Đây là căn bản không theo lẽ thường xuất bài a!"

"Còn có thể chơi như vậy? So sánh khúc bảng danh sách, cuối cùng có người dựa vào ca từ thắng Chư Thần cuộc chiến?"

"Người phải nói không phục đi, nhân gia ca từ viết thành như vậy, thắng cũng bình thường; người muốn thuyết phục tức đi, bài hát này cùng biểu diễn mặc dù ưu tú, nhưng cũng không có một cái giết lung tung mức độ a, này để cho còn lại đại lão làm sao chịu nổi?"

Đối với lần này có người không nhìn được cảm khái:

"Mặc dù Tiệp Ngự lần này Chư Thần cuộc chiến thắng có chút mưu lợi, nhưng các đại lão thua cũng không đoán oan uổng, « Đản Nguyệt Nhân Trường Cửu » bài hát này từ đơn giản là thiên cổ tuyệt cú cấp bậc, quan

phương cho ra đánh giá là Vịnh Nguyệt đình, phải biết thi từ phát triển mấy trăm năm, Vịnh Nguyệt cổ từ không đếm xuể, còn chưa bao giờ cái nào từ là công nhận Vịnh Nguyệt đình."

" "

Thực ra trong nghề những thứ này cảm khái, cũng nói thẳng ra cùng thời kỳ những Ca Vương đó Ca Hậu môn cùng với khúc phụ môn buồn rầu.

So với biểu diễn?

Mọi người khăng định cũng thừa nhận Giang Quỳ hát rất tốt, so với người sở hữu tưởng tượng đều tốt!

Tốt đến không có ai sẽ hoài nghi, Giang Quỳ sẽ bằng vào bài hát này mà chính thức bước vào một đường!

Nhưng .

Giang Quỳ dù là hát được khá hơn nữa, cũng chính là cùng Ca Vương Ca Hậu môn ngang sức ngang tài mà thôi!

So sánh khúc?

Mọi người cũng thừa nhận Tiệp Ngự Soạn nhạc trước sau như một tiêu chuẩn cao, phù hợp hẳn nhất quán sản xuất trình độ.

Nhưng, lần này khúc phụ môn xuất ra tác phẩm, Soạn nhạc đồng dạng là phi thường ưu tú!

Không nói so với Tiệp Ngự tốt bao nhiêu.

Nhưng cũng tuyệt đối sẽ không so với Tiệp Ngự kém!

Thậm chí, Tiệp Ngự Soạn nhạc còn muốn ăn thua thiệt một ít.

Bởi vì Tiệp Ngự đi là trừ tình phong cách Soạn nhạc, mà ca khúc đánh bản, vẫn là phải sáng tác nhiều chút nhịp điệu cùng tiết tấu càng mạnh mẽ hơn âm nhạc loại hình, giống như Tiệp Ngự năm ngoái lên đỉnh « mặt trời đỏ » , chính là tốt nhất mẫu.

Nói cách khác .

Nếu như mọi người so với chỉ là biểu diễn cùng Soạn nhạc, « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » tuyệt đối không thể nào không hội họp chút nào đoạt cúp, thậm chí ngay cả hạng nhất khúc mục đích vị trí Tiệp Ngự cũng không nhất định ngồi an ổn.

Điểm này ai cũng thừa nhận.

Có thể vấn đề nằm ở chỗ ca từ bên trên.

Tiệp Ngự lần này ca từ thật lợi hại, lợi hại đến bức cách nổ mạnh, lợi hại đến văn tài tung bay, lợi hại hơn đến những người nghe nhân « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » ca từ mà không cân nhắc quá nhiều, trực tiếp đem trọn thủ ca khúc đi xuống!

Đây là một loại cường thế giới hạn!

Thích bài này Từ Nhân, dù là đối ca khúc hứng thú không lớn như vậy, cũng sẽ bởi vì đối ca từ mà kéo dài đến Soạn nhạc tăng diện yêu ai yêu tất cả!

Đôi với lần này, một vị Ca Hậu bất đắc dĩ cười khò:

"Tiện Ngự cũng coi là vì mùa bóng bằng tranh đoạt cung cấp một loại tân ý nghĩ, chỉ là loại này tân ý nghĩ không có có thể sao chép tính, trừ phi còn có còn lại Tác Từ Nhân cũng có thể giống như Tiện Ngự, có thể viết ra một bài trình độ tương đương với thiên cổ danh thiên « Thủy Điều Ca Đầu » như vậy ca từ."

Vâng.

So sánh khúc so với biểu diễn, tất cả mọi người tâm không hề phục, nhưng mọi người cùng thời điểm có thể hiểu được những người nghe lựa chọn, « Thủy Điều Ca Đầu » như vậy ca từ nhất định chính là nghệ thuật, mọi người nguyện ý vì phần này tính nghệ thuật trả tiền chinh thủ ca khúc!

Phải thế nào kêu oan uổng?

Chẳng lẽ nói Tiện Ngự ăn gian?

Tiện Ngự không có ăn gian a, viết lời vốn là ca khúc một vòng, bài hát tốt từ, vốn là đối ca khúc có bổ trợ tác dụng.

Xa không nói, liền lấy Trung Quốc mấy năm trước một ca khúc theo lệ. Mao mao « tiêu buồn » tại sao một khi phát hành liền nổ vòng tròn bằng hữu?

Dựa vào không phải là dễ nghe nhịp điệu, cùng với siêu cấp ưu tú ca từ sao?

Không phục lời nói, người cũng viết một phần « Thủy Điều Ca Đầu » loại này cấp bậc ca từ?

Không viết ra được tới?

Vậy không phải.

Đây là Tiện Ngự độc nhất ưu thế.

Ca đàn cũng không thể nhân vì người khác không có loại ưu thế này, liền xóa bỏ Tiện Ngự loại ưu thế này phát huy đến cực hạn mang đến kinh khủng thêm được.

Người da đen trời sinh giỏi chạy bộ, chẳng lẽ muốn cấm chỉ người da đen thi chạy?

Trung Quốc chính là bóng bàn vô địch, chẳng lẽ Olympic muốn thủ tiêu cái này hạng mục?

Không đạo lý này.

Bởi vì đem thiên phú và cố gắng làm đến mức tận cùng, thực ra người cũng có thể.

Đây chính là Lưu Tường từng một lần thống trị mỗi hạng tái sự, thậm chí áp chế vô số người da đen nguyên nhân.

Một vị Ca Vương đối Chư Thần cuộc chiến tổng kết liền tương đối khách quan rồi: "Chỉ có thể nói vì thiên liên năm nay Chư Thần chi Chiến Quan quân khúc mục đích, Tiện Ngự lấy ra hẳn một mục chưa từng sử dụng ra đòn sát thủ, cũng thành công đạt tới nhất kích tất sát hiệu quả."

Không chỉ là nhất kích tất sát, thậm chí là tuyệt sát.

Mà khi vô số đám bạn trên mạng chính mắt thấy này liên tiếp các giới phản hưởng, lại thấy quan phương đối với « Thủy Điều Ca Đầu » đánh giá, vốn là rung động trong lòng, tăng thêm một cái phân đối Tiệp Ngự sùng bái:

"Chư Thần cuộc chiến Lương Liên Quan!"

"Tiệp Ngự thật thiên liên nữa à, trước không phải có người liên hưởng năm Chư Thần cuộc chiến số liệu, phân tích qua Tiệp Ngự thiên liên tỷ lệ ấy ư, ai có thể nghĩ tới thấp như vậy thiên liên tỷ lệ cũng để cho Tiệp Ngự lấy được rồi."

"Lương Liên Quan có, Tam Quan Vương còn xa sao?"

"Ta vốn là muốn nói người đang ở đây muốn thí ă, nhưng căn cứ vào Tiệp Ngự thông thường là lời đến khóe miệng lưu một nửa, vẫn duy trì khả năng này đi, mặc dù loại chuyện này tỷ lệ so với Lương Liên Quan còn thấp hơn vô số lần."

"Ta chính là não tàn fan, ta chính là muốn thổi một câu, Ngự Vương Triều thống trị nhạc đàn một ngày cuối cùng rồi sẽ tới!"

"Trước khác kéo những thứ này, các người chẳng lẽ còn không có phát hiện sao?"

"Phát hiện cái gì?"

"Ta đã cảm nhận được, trong chỗ u minh cái kia 2 ý chí."

"chờ một chút!"

"Không phải đâu?"

"Phí Ca Vương ."

"Hấn lại ."

". Thứ "

"2 "

Giờ khắc này gần như người sở hữu đều không hẹn mà cùng mở ra tháng mười hai mùa bóng băng, tìm bò lổm ngổm ở Tiệp Ngự phía dưới thứ một đạo thân ảnh.

Sau đó, toàn bộ bạn trên mạng cũng phun!

Lúc này xếp hạng Chư Thần cuộc chiến hạng nhì, rõ ràng là một bài tên là « bay vọt » bài hát mới, mà mở ra này thủ ca khúc tin tức mọi người liền sẽ phát hiện .

Viết lời: Nghệ Hồng Vũ

Soạn nhạc: Duẫn Đông

Biểu diễn: Phí Dương

Vĩnh viễn phí Ca Vương!

2 ý chí đã lạng lẽ hạ xuống!

Chương 411: chỗ cao lạnh lẽo vô cùng

"Nhị nhị nhị nhị nhị nhị nhị nhị!"

Làm nhận ra được trong chỗ u minh vẽ này ý chí đã hạ xuống, đám bạn trên mạng trong nháy mắt phát khởi cường lực nhất công kích, Phí Dương bộ lạc bình luận khu cơ hồ là trong nháy mắt thất thủ, kia mãn bình "2" có thể nói là úy vi nguy nga.

"Ta cười đau bụng a!"

"Thương tiếc phí Ca Vương, các ngươi tha hấn đi!"

"Mặc dù ta là Phí lão đại mười năm fan ca nhạc, nhưng vẫn là không có phúc hậu cười, này giờ ả cũng Thái Huyền học, nên tới tổng hội đến, lão đại ngươi thật sự chạy không khỏi gặp Tiện Ngư nhất định cầm thứ 2 số mệnh chứ sao."

"Đã nhiệt lực soát đệ nhất!"

"Phí Dương: Bài hát của ta khả năng chỉ có thể thứ hai, nhưng ta nóng lực soát vĩnh viễn là số một, các huynh đệ, này ba ta ở tầng thứ mấy?"

"Nếu như 2, mời thâm 2."

"Tiện Ngư: Huynh đệ, đừng khách khí, tùy tiện ngồi, Cửu Nguyệt có người muốn cướp ngươi thứ hai, ta lúc ấy không để cho, trực tiếp dùng một khúc hai từ đem thứ 2 cũng giúp ngươi chiếm rồi, này cái vị trí chỉ có thể ngươi tới ngồi!"

"Ta lúc trước không tin tà, bây giờ ta tin tưởng thật có 2 ý chí tồn tại!"

"Này ba Tiện Ngư cũng bị 2 ý chí chiếu cố rồi, nhị liên quan 2, cùng vạn niên lão nhị 2, thực ra hệ ra đồng nguyên!"

" "

Không chỉ có bình luận khu.

Ở một ít nguyên sang video trên website, còn xuất hiện số lớn liên quan tới Phí Dương Quỷ Súc biên tập, bạn trên mạng căn cứ « Dẫn Nguyệt Nhân Trường Cửu » nhịp điệu lần nữa phổ từ sáng tác.

Tỷ như bài này:

"Đệ nhất lúc nào có, nâng cốc hỏi Thanh Thiên, không biết ngày này sang năm, ai thừa kế ý chí. Ta muốn theo gió quay về, lại chỉ nhiệt lực soát mất đi, chỗ thấp không khỏi hàn, nhìn xa Trần Chí Vũ, thứ 2 ở nhân gian."

Trong video, đem Phí Dương lúc trước ca hát đoạn phim biên tập chung một chỗ, không có chút nào vi hòa cảm.

Sa Điều đám bạn trên mạng vui vẻ chung quy là đơn giản như vậy.

Mà nhiều chút vui vẻ, toàn bộ là xây dựng ở Phí Dương trên sự thông khổ. Lúc này.

Phí Dương chính nhìn mình chăm chăm bộ lạc bình luận khu, khoe miệng có chút co quắp.

Bên cạnh Tiểu Trợ lý nhẹ ho nhẹ một tiếng:

"Hương chỗ tốt nghĩ, Phí ca người lại lên nhiệt lục soát số một, mọi người đối với người chú ý cực cao, vừa mới còn có mấy cái hoạt động liên lạc ta, nói là muốn cùng ngài hợp tác, mấy cái này hoạt động đều là Đại Phẩm Bài phương tài trợ, vốn là chúng ta tranh thủ bắt quá đối với tay, bây giờ mấy cái này nhãn hiệu phương lại nhất trí chỉ đích danh nói hi vọng ngài có thể có mặt!"

Phí Dương không nói lời nào.

Từ lần trước cầm thứ 2 bắt đầu, hẳn sự nghiệp liền thuận buồm xuôi gió, tới chỗ nào cũng cực được hoan nghênh, chỉ là Phí Dương vô cùng rõ ràng, chính mình sẽ như thế được hoan nghênh nguyên nhân là cái gì.

Hắn thắng sự nghiệp, lại thua nhân sinh!

Tiểu Trợ lý thấy Phí Dương hay lại là buồn buồn không vui, tiếp tục an ủi:

"Ban đầu Trần Chí Vũ liên tục cầm ba lần thứ hai, sau đó mới đến phiên Phí ca, bây giờ Phí ca ngài cũng liền tiếp theo cầm ba lần thứ hai, giờ đến phiên Đệ tam mục đích đăng tràng."

Phí Dương bỗng nhiên từ nhìn chòng chọc Tiểu Trợ lý.

Tiểu Trợ lý sợ hết hồn, lúc này mới ý thức được mình nói sai, lại ngay trước Trần Chí Vũ mặt nhè cầm 2 ý chí nói chuyện.

Hắn cho là Phí Dương muốn đại phát lời đình, ai biết Phí Dương lại lông mày nhướn lên, phảng phất thấy được ánh rạng đông như vậy bật thốt lên:

"Thật?"

Tiểu Trợ lý: " . "

Hắn ở nghiêm túc cân nhắc, có muốn hay không với đối phương nói một chút, hôm nay lại có một ít ngư sản phẩm công ty liên hệ chính mình, muốn bỏ giá trên trời mời phí Ca Vương Đại sứ hình tượng chuyên?

Đương nhiên cũng là không phải toàn bộ bạn trên mạng đều tại chơi đùa "2 ý chí" loại này lão ngành.

Theo « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » hồng hỏa, trên mạng còn xuất hiện rất nhiều liên quan tới bài ca này thâm tàng thứ giải độc.

Có người nói:

"Ta hiểu kỳ là, « Thủy Điều Ca Đầu » rõ ràng là Vịnh Nguyệt từ, tại sao Tiệp Ngư Trung Thu thời điểm không phát hành, phải chờ tới tháng mười hai?"

"Này đơn giản."

Lúc này đã có người giải đáp: "Khả năng bài ca này là Tiệp Ngự Cửu Nguyệt sáng tác đi ra, nhưng lúc đó hẳn còn không phổ nhạc, cho nên « mười năm » bài hát này trước ban bố."

Lại có người nghi ngờ:

"Rõ ràng có thể cảm nhận được « Thủy Điều Ca Đầu » là biểu đạt đối người khác nhớ nhung, Tiệp Ngự rốt cuộc ở nhớ nhung ai?"

Cái vấn đề này không người có thể giải đáp.

Tôi dẫn lên mọi người hứng thú, hay lại là từ trong kia câu "Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng" .

Có người cho rằng câu này là mặt chữ thượng ý nghĩa, nhưng nhiều người hơn lại đem hiểu thành đây là Tiệp Ngự tự mình cảm khái:

"Các người muốn a, Tiệp Ngự xuất đạo tới nay, cầm bao nhiêu số một?"

"Không có so với cạnh thứ nhất cao vị trí, nhưng chính là bởi vì Tiệp Ngự một mực lấy đệ nhất, cho nên hẳn mới có thể phát ra chỗ cao lạnh lẽo vô cùng cảm khái đi."

"Nêu như là thật, kia Tiệp Ngự thật quá ngạo khí."

"Tiệp Ngự vốn chính là người trẻ tuổi, người trẻ tuổi liền không tránh được cậy tài khinh người, huống chi Tiệp Ngự có cái này kiêu ngạo tư bản."

"Ta cảm thấy được Tiệp Ngự có thể là đối bạn cùng lứa tuổi cảm khái đi, hẳn ở nhạc đàn không coi là đứng ở chỗ cao nhất, nhưng liền cùng tuổi người mà nói hẳn đứng là đứng ở chỗ cao nhất, người như vậy khả năng không bằng hữu, bởi vì hẳn thật lợi hại, lợi hại đến người khác cũng không theo kịp mức độ."

"Tiệp Ngự khẳng định không đến nỗi không bằng hữu, nhưng bạn hẳn hẳn không nhiều, xem hẳn bộ lạc chú ý nhân sẽ biết."

"Những lời này ngược lại là rất có đạo lý, Tiệp Ngự bộ lạc bên trên chỉ chú ý Sở Cuồng cùng bóng dáng, mà này hai người vừa vặn cũng là ở mỗi người trong lãnh vực phi thường nhân vật ưu tú."

" "

Giải độc càng ngày càng nghiêm trọng.

Phía sau thậm chí có người ta nói, "Đã Nguyện Nhân Trường Cửu ngàn dặm cộng thiên quyên" câu này là Tiệp Ngự ở biểu đạt đối Lam Tinh toàn thể thống nhất cái này tương lai mong đợi.

Đã là mọi người ngăn cách ngàn dặm, cũng có thể cùng chung một luân Minh Nguyệt.

"Nên biết Đạo Minh nguyệt là không có khả năng người sở hữu cùng chung, bởi vì sự chênh lệch thời gian quan hệ, chúng ta Tần địa ban ngày vừa lúc là Yên Nhân ban đêm, Tiệp Ngự làm người hiện đại không thể nào không hiểu đạo lý này, nhưng hẳn vẫn như vậy viết, nói rõ hẳn lại là ở biểu đạt một cái quan điểm: Các Châu địa lý khoảng cách cùng Văn Hóa khác biệt không là vấn đề, mọi người cuối cùng là cùng chung một cái Lam Tinh,

cho nên nơi này thiên quyên khả năng không chỉ có đại chỉ trắng sáng, cũng đại chỉ toàn bộ Lam Tinh."

Cái quan điểm này, lấy được rất nhiều người đồng ý.

Kết quả càng phân tích, đám bạn trên mạng càng thấy được « Thủy Điều Ca Đầu » từ, so với mọi người tưởng tượng còn phải nội hàm sâu sắc, ngược lại là gián tiếp chạm vào ca khúc tiến một bước lửa nóng.

Mà ở lúc đó trong nhà.

Ngay cả tử tử và muội muội cũng là vẻ mặt bát quái nhìn chăm chăm Lâm Uyên: "Tại sao viết « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » bài ca này, người đang ở đây nhớ nhưng ai? Người có phải hay không là có bạn thân rồi hả?"

Lâm Uyên: ". "

Rõ ràng trong ca khúc cổ sự, phần lớn đều là Tác Từ Nhân biên, không có cụ thể nguồn.

Nhưng thật giống như tất cả mọi người đều cho là, « Thủy Điều Ca Đầu » bài ca này là không phải vô căn cứ mà ra, tất nhiên là Lâm Uyên nào đó tự mình biểu đạt, mọi người còn đặc thích từng câu từng chữ phân tích.

Lâm Uyên cũng bị làm ứng phó không kịp.

Hắn chỉ có thể thử tính cho ra trả lời: "Tử do?"

"Cái gì?"

Tử tử muội muội con mắt tròn to, biểu tình có chút quỷ dị, tử do, nghe không giống cô gái tên đây.

". "

Lâm Uyên bộc phát bất đắc dĩ: "Ô Triệt."

Tử tử kinh ngạc: "Hai người?"

Muội muội hô to: "Mẹ, Lâm Uyên là cận bã nam!"

Chương 412: là bọn hấn động thủ trước

Đối với « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » lên đỉnh, Lâm Uyên cũng không cảm thấy bất ngờ, bài hát này đáng giá như vậy thành tích. Càng xác thực nói, là « Thủy Điều Ca Đầu » đáng giá như vậy thành tích. Trung Quốc có chút những người nghe đối « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » cảm xúc một dạng đó là bởi vì mọi người đối ca từ đã hết sức quen thuộc rồi, quen thuộc đến có thể há mồm liền ra mức độ, cho nên bản thân sẽ ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo căn cứ từ ý khúc phóng túng tử sẽ là cái gì cấu trúc .

Nhận thức sai lệch là tất nhiên.

Có chút tương tự với tri kiến chướng, rất nhiều người cũng bỏ quên Lam Tinh nhân là lần đầu tiên thấy « Thủy Điều Ca Đầu » cái này trọng điểm, như vậy một bài thiên cổ danh từ sắp xếp ở trước mắt, năng lực giám thưởng không tệ nhân cũng có thể trực quan cảm nhận được bài ca này ngu bức chỗ.

Bất quá Lâm Uyên cũng biết, đã biết lần có thể cảm hạm nhất khúc mục đích, đúng là dùng ca từ thủ xảo.

Chỉ là cái này đúng dịp, người khác không có cách nào lấy, đoán là mình độc nhất ưu thế.

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng nghe Phí Dương đợi mấy vị khác Ca Vương Ca Hậu tác phẩm.

Đối Lâm Uyên mà nói, nghe ca nhạc là một cái rất hưởng thụ qua trình, nhất là nghe một ít bài hát tốt.

Không thể không nói, khúc phụ môn xuất thủ, cũng là phi thường kinh khủng.

Những người này mỗi một thủ khúc cũng phi thường ưu tú, thậm chí có nhiều chút kinh điển, không hổ là Chư Thân cuộc chiến tiêu chuẩn.

Nếu như chỉ một so với biểu diễn cùng Soạn nhạc, Lâm Uyên cảm giác mình khả năng còn không lấy được đệ nhất.

"Chiêu này không thể thường xuyên sử dụng."

Lâm Uyên thâm nghĩ như thế.

Bởi vì Lam Tinh những người nghe lần đầu tiên thấy như vậy mới mẻ rung động ca từ, sở dĩ phải chuyện đương nhiên cảm thấy tươi đẹp.

Mà nếu như nhiều hơn nữa tới một lần, loại này tươi đẹp cảm là sẽ bị tương đối suy yếu.

Ít nhất ca từ đôi ca khúc lượng thêm được phương diện, sẽ rõ hẳn đánh một cái giảm đi.

Mọi việc cũng là lần đầu tiên kinh điển nhất.

Một lần nữa thậm chí mấy lần, mọi người vẫn sẽ thích từ, nhưng chưa chắc sẽ yêu ai yêu tất cả thích bài hát, trừ phi bài hát bản thân cũng mị lực phi phàm.

Cái này mị lực, ít nhất phải lấy « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » làm làm tiêu chuẩn.

Mà nếu như bài hát này làm cân nhắc tiêu chuẩn, thực ra coi như hệ thống bên kia, cũng không cảm ra quá nhiều hàng tích trữ.

Cho nên vẫn là quý trọng đến từ từ đi đi.

Về phần bài hát này đại hỏa sau đó diễn sinh phúc lợi, Lâm Uyên cố nhiên là chịu không ít, làm ca khúc biểu diễn người Giang Quỷ, tự nhiên cũng không thiếu đi theo thom lây ——

Nàng rất cuộc trước nhất tuyên!

Sự nghiệp phát triển đến đây nâng cao một bước!

Mấy ngày kế tiếp.

Ngoại giới ngoại trừ liên quan tới ca khúc bản thân thảo luận, đối Giang Quỷ tự mình nghệ thuật ca hát cũng là khen có thừa.

Nghiệp giới nói nàng "Cùng Ca Vương Ca Hậu cùng sân khấu thi đấu mà không rơi xuống hạ phong" .

Rất nhiều chủ lưu truyền thông cũng là cho ra "Có Ca Hậu tiềm lực Đại Tân Sinh ca sĩ" đánh giá như thế.

Thậm chí có tạp chí nói Giang Quỷ là "Tiện Ngư một tay moi ra trần châu"

Phỏng vấn, thông báo, Giang Quỷ nhận được nương tay, cùng trước Tôn Diệu Hỏa bước vào một đường sau đái ngộ như thế, thậm chí cách thức cao hơn!

"Ta nghĩ đến người lại muốn tới hai bài hát mới có thể trước nhất tuyên, không nghĩ tới một ca khúc là đủ rồi!"

Giang Quỷ người đại diện vô cùng vui vẻ.

Nhưng đề cho người đại diện ngoài ý muốn là, Giang Quỷ tựa hồ không như trong tưởng tượng vui vẻ như vậy.

"Thế nào?"

Người đại diện ngẩn người.

Giang Quỷ cười khổ nói: "« Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » như vậy ca khúc, ta không biết ta sau này còn có thể hay không thể gặp phải ."

Người đại diện ngớ ngẩn, thở dài nói:

"Làm như vậy phàm, bao nhiêu ca sĩ cả đời cũng không gặp được một lần, người còn muốn một lần nữa?"

Người đại diện thực ra còn có câu muốn nói không nói:

Coi như Tiện Ngự tự mình khả năng cũng rất khó lại sao chép « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » huy hoàng rồi.

Đây cũng là rất nhiều người nấp trong tâm, lại ăn ý không có tuyên với miệng ý tưởng.

Yêu cầu Tiện Ngự lấy thêm ra một bài loại này cấp bậc tác phẩm, khó tránh khỏi có chút quá hà khắc, « Thủy Điều Ca Đầu » thi từ nghệ thuật, đã đạt đến trình độ nào đó đỉnh phong.

Ai có thể vẫn đứng ở đỉnh phong?

Chư Thần cuộc chiến là cuối năm một cái cơ hội cuối cùng.

Lâm Uyên lấy « Đăn Nguyễn Nhân Trường Cửu » làm năm nay kết thúc, chính thức hoàn thành công ty đầu năm giao phó nhiệm vụ, nhiệm vụ hoàn thành suất ở mấy cái tầng lầu giữa là cao nhất!

"Người gia gia cũng là người gia gia a."

"Cửu Nguyệt bắt đầu xuất thủ cũng có thể đuổi kịp, liên tiếp bung ra hai cái một đường, công ty chúng ta bao nhiêu năm không thấy loại này đại thủ bút!"

"Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỷ đi lên nữa một bước, nhưng chính là Ca Vương Ca Hậu rồi, nếu như Tiện Ngự tiếp tục phủng thành công, khởi là không phải trực tiếp trở thành âm nhạc thịnh điển công bố một chút một lần khúc phụ?"

"Quả nhiên, Tiện Ngự vừa ra tay liền quay chuyển càn khôn!"

"Thực ra ta cảm giác Tiện Ngự đã có thể cầm khúc phụ rồi, mặc dù hẳn chưa hoàn thành âm nhạc thịnh điển cứng nhắc tiêu chuẩn, nhưng từ hẳn sáng tác tinh lực cùng tác phẩm chất lượng đến xem, hoàn toàn chính là khúc phụ tiêu chuẩn!"

Tinh Mang các tầng lầu lúc này nghị luận ầm ỉ.

Mà tầng lầu lúc này thảo luận, nhưng thật ra là nói rõ một sự thật.

Đó chính là Tiện Ngự tuy không có âm nhạc thịnh điển thừa nhận khúc phụ tên, nhưng thực lực và địa vị, đã mơ hồ có khúc phụ chi thực!

Sự thật như vậy, Tinh Mang không thể nào làm như không thấy!

Mấy ngày sau.

Công ty có tin đồn đang lưu truyền:

Công ty chuẩn bị đem Tiện Ngự hợp đồng tiêu chuẩn chính thức đề cao đến khúc phụ cấp bậc, sau này Tiện Ngự toàn bộ ca khúc phân chia đem sẽ độc hưởng .

Tin tức này là chân thực.

Lâm Uyên hợp đồng đẳng cấp, xác thực tặng lên tới khúc phụ tiêu chuẩn.

Mặc dù chỉ là khúc phụ tiêu chuẩn thấp nhất, nhưng xác thực thật thật là khúc phụ tiêu chuẩn.

"Công ty không có bởi vì người còn không có chính thức bắt được âm nhạc thịnh điển khúc phụ cúp, sẽ giả bộ người còn không có khúc phụ thực lực." Những lời này là lão Chu mang đến.

Bao gồm hợp đồng tăng lên cũng là lão Chu một mình ôm lấy mọi việc. Làm lão Chu đem hợp đồng mới đưa cho Lâm Uyên chữ ký thời điểm, hấn nét mặt già nua đã cười thành một đóa hoa cúc:

"Tiếp theo hai năm, người thật nên cân nhắc đem âm nhạc thịnh điển khúc phụ cúp bắt vào tay rồi."

Giờ khắc này.

Lão Chu không khỏi hồi tưởng lại chính mình mới vừa đem Tiệp Ngư mang tới Soạn nhạc bộ ngày ấy.

Lúc đó thiếu niên còn u mê, nắm mấy quyển Soạn nhạc nhập môn sách vở, lấy bình tĩnh nhất tư thái, lần lượt cho Soạn nhạc bộ mang đến kinh hỉ!

Nhưng coi như khi đó, lão Chu cũng chưa từng hy vọng xa vời quá cái kia từng ở phòng họp dùng máy tính nhân ra chế tác riêng âm nhạc tiền thuê hải tử sẽ ở ngắn ngủi trong vòng mấy năm cho thấy cùng khúc phụ xứng đôi thực lực!

"Ừm."

Lâm Uyên phương thức nói chuyện, cùng khi đó như thế lời ít ý nhiều.

Nhưng lão Chu biết, Lâm Uyên trả lời mặc dù ngắn gọn, nhưng có lẽ đã lặng lẽ triển lộ ra nhìn xa khúc phụ vòng nguyệt quế tư thái.

"Ngoài ra ."

Lão Chu mắt thấy Lâm Uyên ký hợp đồng mới, báo cho biết nói: "« Cuộc đời của Pi » chuẩn bị có chút mất thời gian phí sức, khả năng người tạm thời vẫn là không có cách nào quay chụp."

"Năm nay không chụp được?"

"Ít nhất nửa trước năm không chụp được."

Lâm Uyên gật đầu một cái, nhìn tới vẫn là muốn tới một bộ phim quá độ.

"Đúng rồi."

Lão Chu chuẩn bị lúc rời đi, bỗng nhiên nghĩ chân, không nhịn được hỏi cái vấn đề: "Người thật giống như không thích Sở nhân?"

Lâm Uyên ngoài ý muốn: "Tại sao nói như vậy?"

Lão Chu cười to nói: "Bởi vì người đem Sở nhân khi dễ quá thảm rồi, Soạn nhạc nghiền ép một lớp vẫn không tính là, ngay cả Nghệ Hồng Vũ cái này Sở địa đỉnh cấp Tác Từ Nhân ca từ, người đều muốn nghiền ép một lớp."

Lâm Uyên ngạc nhiên.

Vừa nói như thế, thật giống như bóng dáng cũng như vậy đã làm?

Nói ra lão có thể không tin .

Là bọn hấn động thủ trước.

Chương 413: Bi thảm Sở nhân

Thật là đối phương động thủ trước!

Lúc trước Sở nhân Manga gia một mục cầm bóng dáng là một cái tiêu trong suốt ngành nói chuyện, ở trên mạng gây ra không ít động tĩnh.

Mà mặc dù Lâm Uyên không có dùng bóng dáng bí danh tận lực phản kích, nhưng « Death Note » phát hành, xác xác thật thật là thay Tần Nhân đánh một trận liên quan tới địa vực tranh thắng trận lớn.

Đúng dịp cũng khéo ở, Lâm Uyên lúc ấy vừa vắn lấy được rồi Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật .

Sau đó mọi người cũng biết.

Tình cảnh cực kỳ tàn nhẫn.

Mà lão Chu nói, cũng chính là có một chút rồi Sở nhân chỗ đau.

Sở nhân giới âm nhạc thật lòng cảm thấy Tiệp Ngự chính là có ý cùng bọn họ gây khó dễ.

Người này đầu năm dùng Đàn dương cầm khúc đứng ở cao vĩ độ đối Sở nhân âm Nhạc Tiến đi hàng duy đả kích còn chưa đủ, cuối năm lần này lại mượn Chư Thần cuộc chiến, dùng một bài thiên cổ danh từ cấp bậc tác phẩm, thống kích Sở nhân trung am hiểu nhất viết chữ Tác Từ Nhân một trong Nghệ Hồng Vũ, trực tiếp hoàn thành song sát!

"Này muốn không điem thù cũng không nói được."

"Ta hoài nghi là chúng ta Sở địa truyền thông đắc tội Tiệp Ngự, lúc ấy rất đa phương tiện cũng mượn phóng giẫm đạp Tiệp Ngự thao tác, tới giương cao chúng ta Sở địa âm nhạc hình người giống, cho nên Tiệp Ngự ghi hận trong lòng, đánh mặt một lần không đủ còn đánh hai lần, cũng lạ Nghệ Hồng Vũ chính mình vẫn còn ở « văn nghệ báo » bên trên đánh giá quá nhân gia viết lời năng lực, đó là nàng có thể đánh giá sao?"

"Những thứ kia truyền thông đến lượt nói xin lỗi, chọn ai làm bia không được, nhất định phải chọn Tiệp Ngự!"

"Lời này lúc ấy chúng ta liền phun cái máng quá, nhưng việc đã đến nước này, bây giờ Tiệp Ngự đã nhằm vào bên trên chúng ta!"

"Ma đản, sau này ta ắn núp hẩn đi còn không được chứ sao."

"Các người nói người này sao như vậy yêu nghiệt, Soạn nhạc lợi hại thì coi như xong đi, viết lời còn biến thái như vậy, có đề cho người sống hay không!"

"Hẩn sao liền không phải chúng ta Sở người đâu."

"Các người chính là quá thiên lệch, nhất định phải để ý cái gì khu vực tranh, Lam Tinh vẫn còn ở đại hợp tịnh tiến trình trung, chúng ta và Tiệp Ngự là người một nhà, ngàn dặm cộng thiên quyền cái loại này!"

"Nói dễ nghe, trước liền số người nhảy vui mừng nhất, bây giờ nhớ lại chúng ta là người một nhà?"

"Tần Tề Sở Yến Hàn Triệu Ngự thân như một nhà, cảm ơn!"

" "

Quan chuyện nơi này, trên mạng thực ra cũng có một phen nói chuyện. Không ít người đều ủng hộ Tiệp Ngự nhằm vào Sở nhân luận điệu, bắt quả cho ra lý do, lại cùng Sở nhân giới âm nhạc kết luận bất đồng.

"Kẻ cầm đầu là không phải Sở địa truyền thông, căn nguyên ở Manga vòng!"

"Không sai, Tiệp Ngự nhằm vào Sở nhân chỉ có một giải thích, đó chính là Sở nhân khi dễ qua bóng dáng!"

"Tiệp Ngự Sở Cuồng bóng dáng là tam bạn gay, đồng tâm đồng đức, bóng này bị khi dễ rồi, Tiệp Ngự hỗ trợ báo thù, là không phải không thể bình thường hơn được sao?"

"Ây, xem ra ta lúc trước hiểu lầm, ta cho là tam bạn gay trung, Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự quan hệ tốt nhất, không nghĩ tới Tiệp Ngự đối bóng dáng cảm tình cũng sâu như thế."

"Vấn đề là, bóng dáng không phải mình báo thù sao?"

"Bóng dáng quả thật chính mình báo thù, nhưng Tiệp Ngự hay lại là tức không nhin nôi, này có gì không đúng sao?"

"Có đạo lý."

Lần này luận điệu trực tiếp đem Sở địa giới âm nhạc nhân nhìn choáng váng.

Cấp?

Vấn đề xuất hiện ở Manga vòng?

Ngược lại là Manga vòng nhân không vui, lúc ấy thì có Manga gia đứng ra phản bác: "Chúng ta không trêu chọc qua Tiệp Ngự, trước nhất trêu chọc Tiệp Ngự rõ ràng là các người giới âm nhạc."

"Phóng rắm!"

Giới âm nhạc bất mãn: "Là truyền thông!"

Sở địa truyền thông cũng bắt đầu mất hứng.

Có truyền thông nhân bí mật nhỏ nước bọt nói: "Chó cắn chó một miệng lông, cũng biết vậy nôi, nhân gia là thù mới hận cũ cùng tính một lượt thôi."

Sở nhân thoáng cái an tĩnh.

Thù mới hận cũ, trung bình phân nôi, trọng yếu là sau này, phải học cùng Tần Nhân sửa xong, phải hiểu được cùng tam bạn gay Vi Thiện.

Lão Chu sau khi rời đi, Lâm Uyên lại đem Tinh Mang cung cấp hợp đồng mới toàn bộ nhìn qua một lần, có loại thỉnh kinh đường rút cuộc đi hết hơn nửa trình vui vẻ yên tâm.

Dựa theo hợp đồng mới quy định:

Sau này Lâm Uyên cùng toàn bộ Ca Vương Ca Hậu bên dưới ca sĩ hợp tác, đều có thể một người độc hưởng phân chia, công ty cùng ca sĩ cũng không tham dự này một bộ phận phân trưởng rồi.

Bao gồm một đường ca sĩ ở bên trong.

Mà Ca Vương Ca Hậu bị loại bỏ bên ngoài, chủ nếu là bởi vì Ca Vương Ca Hậu môn nghiệp giới địa vị quá cao, cho nên nếu như Lâm Uyên là lựa chọn cùng Lam Nhan đợi Ca Vương Ca Hậu hợp tác, hai bên ở phân chia phương diện vẫn là phải thương lượng, một loại Lâm Uyên chiếm đại đầu, sau đó tóm lại muốn cho nhân gia chừa chút.

"Sau này hợp tác ca sĩ tận lực lấy một đường làm chủ."

Lâm Uyên quyết định hợp tác chiến lược, một đường đã không cùng mình chia tiền rồi!

Hắn đối Ca Vương Ca Hậu không có gì chấp niệm, bởi vì rất nhiều một đường ca sĩ thực lực, thực ra cũng không so với Ca Vương Ca Hậu kém, có vài người chỉ là thiếu tác phẩm thêm được mà thôi, tỷ như Giang Quỷ như vậy ca sĩ.

Bất quá lão Chu nhắc nhở không sai.

Chính mình được bắt được khúc phụ vòng nguyệt quế.

Trên thực tế ngay từ lúc lão Chu trước, Trịnh Tinh liền nhắc nhở qua Lâm Uyên, có thể cần nhắc chạy nước rút âm nhạc thịnh điển khúc phụ vòng nguyệt quế rồi, cao cấp nhất âm nhạc giải thưởng công nhận, dù là Lâm Uyên loại này không yêu hư danh nhân cũng có hứng thú.

Đương nhiên.

Cái này cũng cùng bắt được chính thức khúc phụ công nhận, có thể kiếm càng nhiều tiền có liên quan.

Muốn kiếm tiền vẫn là Lâm Uyên bản năng, cái này cùng bản thân hắn đã có bao nhiêu tiền không liên quan, là khắc ở trong xương đồ vật.

Về phần như thế nào chạy nước rút khúc phụ?

Cái này thì muốn xem cái nào quy tắc dễ dàng nhất thực hiện.

Cố Đông nói với Lâm Uyên quá, muốn trở thành khúc phụ, có tam loại phương thức.

Loại thứ nhất: Bưng ra hai cái Ca Vương Ca Hậu cấp bậc ca sĩ, tân Ca Vương Ca Hậu rút cuộc có phải hay không là do nên Người viết ca khúc bưng ra đến, cụ thể phán định tiêu chuẩn nằm ở âm nhạc thịnh điển trong tay.

Loại thứ hai: Bắt lại âm nhạc thịnh điển vì Người viết ca khúc đặc biệt thiết lập Nhạc Thánh thưởng, vẫn là âm nhạc thịnh điển tới quyết định.

Loại thứ ba: Một năm mười hai tháng, mỗi tháng cũng cầm hạng nhất, cho đến cả năm mùa bóng bằng Đại Mãn Quán, đây là duy nhất một không cần âm nhạc thịnh điển phán xét liền có thể thành công tiêu chuẩn, có chút Dĩ Lực Chứng Đạo ý tứ.

Liên độ khó mà nói, loại thứ nhất thấp nhất.

Lâm Uyên chỉ cần đem Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quý phụng thành Ca Vương, nhiệm vụ này coi như là hoàn thành.

Loại thứ hai tương đối khó khăn.

Ai biết Nhạc Thánh thưởng tiêu chuẩn gì, âm nhạc thịnh điển tua trống rồi đến mấy năm Nhạc Thánh thưởng, há là một người như vậy giải quyết được?

Loại thứ ba chính là địa ngục độ khó.

Lúc trước có người làm được, là bởi vì các Châu không thống nhất.

Hiện tại nhiều như vậy Châu thống nhất, khúc phụ cùng Ca Vương Ca Hậu số lượng phải nhiều gấp hai gấp ba, mỗi tháng cũng cầm hạng nhất nói dễ vậy sao?

Lâm Uyên không có trực tiếp lựa chọn loại nào phương thức.

Nói không chừng hẳn ngày nào trực tiếp được cái Nhạc Thánh thưởng đây?

Này là không phải đơn giản nhất phương thức, cũng không nghi ngờ là tinh lực nhất phương thức.

Ngoài ra.

Lão Chu còn nói, « Cuộc đời của Pi » vẫn yêu cầu chuẩn bị một đoạn thời gian.

Đã như vậy, Lâm Uyên dự định vẫ nữa một bộ phim.

Nhưng nên lựa chọn một bộ nào?

Lâm Uyên quyết định từ từ suy tính một chút.

Ngược lại muốn bước sang năm mới rồi, đến thời điểm sẽ có một Nghỉ cuối năm, coi như bây giờ hẳn xuất ra kịch bản, công ty cũng không kịp thế nào chuẩn bị.

Nghĩ như vậy, Lâm Uyên thu dọn đồ đạc chuẩn bị tan việc.

Đừng hỏi tại sao còn chưa tới lúc tan việc người khác liền về sớm, hỏi chính là tìm linh cảm.

Chương 414: truyện cổ tích

Lúc này là ngày 8 tháng 12.

Trên Internet liên quan tới « Dân Nguyễn Nhân Trường Cửu » thảo luận còn chưa kết thúc.

Bất quá theo mọi người đối ca từ chú trọng, bài hát nhiệt độ đang bị dần dần bác ly đi ra ngoài.

Thảo luận đã lục tục tập trung đến ca từ bản thân ——

Cũng chính là « Thủy Điều Ca Đầu » bài ca này.

Bây giờ bài ca này đã phát triển đến rất nhiều người cũng sẽ lưng trình độ.

Cùng thời khắc đó.

Điện ảnh « Hachikō » đã chiếu phim bốn phía tả hữu thời gian.

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người là, bộ phim này phòng bán vé thể đi phi thường vững vàng, thậm chí vững vàng ước chừng bốn phía thời gian!

Một điềm này quá khó được.

Bình thường điện ảnh, căn bản là chiếu phim trước hai tuần lễ Nhất Trụ Kinh Thiên, chiếu phim tuần thứ ba một tiết như chú.

Thình thoảng có chút tương đối cường thế mảng lớn, cũng bất quá là kéo dài cứng đến ba cái tuần lễ.

Cái thứ 4 tuần lễ hay lại là không tránh được uể oải kết cục.

Cho nên phòng bán vé có thể cứng bốn phía điện ảnh, thật sự là quá ít!

Đương nhiên phải nói « Hachikō » hoàn chỉnh cứng hoàn bốn phía vẫn còn có chút miễn cưỡng.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, « Hachikō » cứng rồi bốn phía nửa.

Bởi vì tuần thứ tư hơn nửa thời điềm, bộ phim này phòng bán vé rất cục vẫn phải không thể tránh khỏi đi về phía nhanh chóng tuột xuống kết cục.

Đến đây.

Bộ này thành phẩm 50 triệu tả hữu điện ảnh, đã đem tiếng tăm lực lượng phát huy đến cực hạn rồi.

Mà khi thời gian đến tuần thứ năm, « Hachikō » vẫn là cùng toàn bộ điện ảnh như thế, đối mặt phòng bán vé lợi nhuận hạ xuống quá nhiều mà không thể không ở các điện ảnh lục tục hạ đương vận mệnh.

Bất quá, lúc này « Hachikō » phòng bán vé đã lão đảo vọt vào 2 một tỷ đại quan!

Cái kết quả này không chỉ có ra trong vòng dự liệu, cũng hoàn toàn ra khỏi rồi Lâm Uyên dự liệu.

Nhìn không trước hai tuần lễ thế đi, bộ phim này phòng bán vé, đại khái là một tỷ ra mặt đáng vẽ.

Có thể ai có thể nghĩ tới kết quả lại là 2 một tỷ?

Đây chính là điện ảnh thị trường chỗ kỳ diệu rồi.

Thị trường quy luật bao trùm suýt, là 80% tả hữu điện ảnh, luôn có như vậy một phần nhỏ điện ảnh, có thể đánh vỡ một ít quy luật.

Tỷ như trước mắt bộ này « Hachikō » liên Tiểu Tiểu phá vỡ một chút thị trường quy luật.

Đối với lần này, Giới Điện Ảnh và Truyền Hình không thể không lần nữa cảm khái Tinh Mang thật là có phúc, có thể có Tiệp Ngự như vậy yêu nghiệt trấn giữ.

Về phần Tinh Mang, nhất định là vui không được, nguyện ý không tuân theo công ty thông lệ, cố ý đem Tiệp Ngự âm nhạc hợp đồng tăng lên tới khúc phụ cấp, ai lại dám nói không có Tiệp Ngự ở điện ảnh phương diện ảnh hưởng đây?

"Vừa lúc là « Andhadhun » gặp đôi."

Lâm Uyên trong nhà mình làm tổng kết thời điểm, đã là vô cùng hài lòng rồi.

Không hổ là đỉnh cấp tiếng tăm điện ảnh.

Phòng bán vé co dãn lớn vô cùng, khả năng rất thấp, nhưng cũng có thể rất cao.

Chung quy mà nói, đóng phim, hấp kim năng lực không thể chê!

Bất quá điện ảnh khuyết điểm là trước sau chu kỳ quá dài, lại phong hiểm tính cao hơn, hao phí tinh lực cũng xa lớn xa hơn phát bài hát.

Nhìn từ góc độ này, phát bài hát mới kiếm tiền độ khó thực ra so với đóng phim thấp hơn nhiều.

"Không thể bành trướng."

Nhìn nhiều như vậy điện ảnh loại sách vở, Lâm Uyên biết rõ điện ảnh thị trường là không...nhất khả khổng.

Chính mình liên tục mấy lần lấy nhỏ thắng lớn mặc dù rất thành công, nhưng này không có nghĩa là mình có thể một mực thành công.

Đây cũng là Lâm Uyên chuẩn bị chụp « Hachikō » thời điểm, giữ vững muốn cho Trương Tú Minh làm vai nam chính nguyên nhân.

Dựa theo Lâm Uyên bản thân tính cách, có tiệp nghi diễn viên không cần, làm gì nhất định phải dùng đại bài?

Đại bài tiền đóng phim rất cao a.

Nhưng một số thời khắc chính là chỗ này sao bất đắc dĩ.

Chung quy có một ít điện ảnh là phải nhất định có đại bài chống lên một mảnh trời.

Sự thật cũng chứng minh, Trương Tú Minh giá cả mặc dù đắt, nhưng Trương Tú Minh diễn kỹ cùng nhân khí là phòng bán vé trọng yếu bảo

đảm!

Nếu như Lâm Uyên chụp cái nội dung cốt truyện phiên còn không bắt đầu sử dụng đại bài diễn viên, vậy thì thật có điểm với thị trường không qua được.

"Nếu như vai nam chính là không phải Trương Tú Minh, mà là một cái diễn kỹ rất tốt, nhưng không có danh tiếng gì diễn viên, phòng bán vé khả năng co lại một nửa."

Lâm Uyên có như vậy giác ngộ, lại tuyệt không ôm ấp bất kỳ may mắn trong lòng.

Lúc này.

Cửa truyền tới muội muội tiếng gõ cửa: "Ăn cơm."

"Ồ."

Lâm Uyên dừng lại suy nghĩ, đi ra khỏi phòng.

Đi xuống lầu phòng ăn, Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, hôm nay tỷ tỷ cùng lão mục đồng thời xuống bếp, làm một bàn thức ăn ngon.

"Bước sang năm mới rồi?"

Không đúng, Nghỉ cuối năm còn chưa bắt đầu đây.

Khoảng cách hết năm rõ ràng còn có thập mấy ngày.

Lâm Dao nói: "Tỷ tỷ hôm nay lên chức, cho nên ăn mừng xuống."

Đang khi nói chuyện, Lâm Dao len lén điều chỉnh thức ăn vị trí, đem thịt bày ở trước mặt mình, bó cải xanh đặt ở trước mặt Lâm Uyên.

"Nam Cục còn ở bên ngoài."

Lâm Uyên thuận miệng nhắc nhở một câu.

Lâm Dao gạt đầu một cái, kết quả đi tới cửa mới phát hiện, Nam Cục đã sớm vào nhà đợi ở bữa ăn dưới đáy bàn le đầu lười rồi, chính đồng tình nhìn mình.

Tầm mắt đi lên nhìn, Lâm Uyên hách nhưng đã ngồi vào chính mình cái kia bày đầy món ăn mặn vị trí trước.

Lâm Dao cả giận nói: "Đây là ta vị trí."

Lâm Uyên nói: "Trên ghé lại không viết tên ngươi."

Tháo xuống khăn choàng làm bếp, rửa tay ngồi xuống Lâm Uyên bắt đắ dĩ nói: "Ngôi nơi đó đều vô dụng, hai ngươi đều phải dùng bữa, dinh dưỡng muốn cân bằng."

"Đúng vậy, không thể kén ăn."

Lão mục cũng ngồi ở bên cạnh bàn, mở miệng nói.

Lâm Dao hầm hừ ngồi vào bình thường Lâm Uyên vị trí.

"chờ một chút."

Lâm Dao lấy điện thoại di động ra, đem trên bàn thức ăn chụp tấm hình, thuận thế phát cái vòng tròn bằng hữu, sau đó mới cười híp mắt nói:

"Hôm nay chúc mừng ta thăng chức, ăn!"

Lâm Uyên hiếu kỳ nói: "Tỷ tỷ lên tới chức vị gì rồi hả?"

Ngân Lam Thư Khố thật đúng là thích đùa dặt người trẻ tuổi, Tinh Mang trong công ty giống như Lâm Huyền còn trẻ như vậy, cơ bản đều là phổ thông nhân viên.

"Phó Chủ Biên!"

Lâm Dao vui sướng hơn hờ nói, nàng tuổi này có thể làm Phó Chủ Biên, cũng coi là sự nghiệp có xong rồi.

Lâm Dao đi theo hỏi: "Cái nào ngành?"

Lâm Huyền nụ cười hơi chậm lại, ngượng ngùng nói: "Cổ tích ngành."

"Cổ tích?"

Lâm Dao trừng con mắt lớn, một bộ hứng thú dồi dào dáng vẻ: "Là « ba cái con heo nhỏ » cái loại này sao?"

Cái gọi là « ba cái con heo nhỏ » là Lam Tinh truyền cổ tích, giảng thuật một cái mô cô cha heo mù mù mang theo ba cái heo Bảo Bảo sinh hoạt thú vị cố sự, đã soạn lại thành Phim Hoạt Hình, là Lâm Dao thế hệ này hài tử tuổi thơ.

"Là ."

Lâm Huyền tựa hồ không nghĩ trò chuyện nhiều.

Lão mù nhìn thấu Lâm Huyền thất lạc: "Cái ngành này không tốt sao?"

Lâm Huyền lắc đầu một cái: "Cũng không phải là không tốt, này là công ty mới xây ngành, hết thấy tất cả có thể, chủ yếu là trong công ty có chút về chúng ta ngành không tốt lời đồn đãi, nói chúng ta cái ngành này là chuyên môn dùng để nằm vùng cá nhân liên quan."

Lão mù sừng sốt: "Người là cá nhân liên quan?"

Lâm Huyền bĩ môi nói: "Ta tại sao có thể là cá nhân liên quan, ngược lại là trong bộ môn ngoài ra thân cư yếu chức mấy tên đúng là cá nhân liên quan, cha mẹ cơ bản đều là Ngân Lam Thư Khố cao tầng, bởi vì loại quan hệ này nhà quá nhiều, chúng ta ngành chỉ là Phó Chủ Biên liên ước chừng ba vị."

Lâm Uyên ăn thịt, thuận miệng hỏi: "Kia tổng biên tập đây?"

Lâm Dao bất đắc dĩ nói: "Ngành thảo xây, còn không có tổng biên tập, sự tình căn bản là ba người chúng ta Phó Chủ Biên thương lượng đi, phỏng chừng công ty là muốn căn cứ ba người chúng ta biểu hiện đề cân nhắc đề cho ai làm tổng biên tập đi."

"Tỷ tỷ cố gắng lên!"

Lâm Dao đang khi nói chuyện, len lén bó cải xanh cho Nam Cực ăn, kết quả bị lão mù phát hiện, tay bị mù mù đũa gõ một cái.

"Tỷ tỷ này dầu là thêm không nổi rồi."

Lâm Huyền gặm nổi lên móng gà, giống như là phát tiết buồn rầu, trong miệng hàm hồ nói: "Cũng không biết công ty nghĩ như thế nào, lại đem ta theo một đám cá nhân liên quan an bài chung một chỗ, hết lần này tới lần khác những quan hệ này nhà đều có hậu trường, ỷ vào trong nhà quan hệ, đã liên lạc với trong nghề rất lợi hại cổ tích tác gia rồi, nhất là ta cách vách

phòng làm việc cái kia, lại với Viện Viện lão Sư Ước đến bản thảo, chính là « ba cái con heo nhỏ » ."

Lâm Dao vuốt tay nhỏ: "Tỷ tỷ cũng liên lạc a. "

Lâm Huyền thật buồn bực rồi: "Ta lại không nhận biết lợi hại gì cô tích tác gia, ngược lại là ký thác công ty quan hệ liên lạc mấy cái, kết quả nhân gia căn bản liên không để ý ta, ai bảo ta là trong bộ môn duy nhất là không phải cá nhân liên quan Phó Chủ Biên đây?"

"Trường thiên hay lại là đoản thiên?"

Lâm Uyên cũng bó cái xanh kẹp cho Nam Cực, kết quả Lâm Dao mặt báo: "Mẹ ngươi xem hấn!"

Lâm Uyên mặt không đổi sắc bó cái xanh nhét vào trong miệng.

Lão mục bắt đặc dĩ.

Lâm Huyền lại không chú ý cái này, thuận miệng đáp: "Đương nhiên là trường thiên, bộ môn mới tạm thời không đi tạp chí đường đi."

"Ồ."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Chương 415: Lâm Huyền hậu trường

Hôm sau.

Lâm Huyền lái xe đi tới công ty, nắm Phó Chủ Biên giấy hành nghề quét qua một chút thang máy, tiến vào Ngân Lam Thư Khô tân xây dựng cổ tích ngành.

Trong bộ môn.

Không ít nhân viên chính vây quanh một tên tóc dài mỹ nữ thổi phồng:

"Thủy tổng biên tập, ngài là thế nào với Viện Viện lão Sư Ước đến bản thảo nhỉ?"

"Viện Viện lão sư bản thảo, là cổ tích tác gia trung khó khăn nhất ước."

"Nghe nói lần trước Đinh Thịnh Nhà Xuất Bản vì với Viện Viện lão sư càng bản thảo, Tổng giám đốc cũng tự thân xuất mã."

"Cũng bình thường, Viện Viện lão sư « ba cái con heo nhỏ » là bao nhiêu nhân tuổi thơ a."

"Dù là đến hôm nay, « ba cái con heo nhỏ » cũng vẫn là rất được tiểu bằng hữu hoan nghênh, cái này cũng đặt Viện Viện lão sư ở cổ tích giới từ đầu đến cuối có thể bài danh hàng đầu địa vị."

"Thủy tổng biên tập dáng dấp xinh đẹp như vậy, ước bản thảo loại sự tình này nhất định là bắt vào tay a."

"Có Viện Viện lão Sư Trưởng thiên cổ tích, thủy Phó Chủ Biên sau này chắc là tổng biên tập duy nhất thí sinh."

" "

Bị mọi người vờn quanh tóc dài mỹ nữ nhân chính vẻ mặt tươi cười, chợt thấy Lâm Huyền, thuận thế chào hỏi:

"Lâm Phó Chủ Biên sớm."

Trong bộ môn nhân viên quay đầu thấy Lâm Huyền, biểu tình hơi sửng sò, chợt cũng là rối rít chắt lên nụ cười chào hỏi.

"Thủy Phó Chủ Biên sớm."

Lâm Huyền cười một tiếng: "Mọi người cũng sớm, không sai biệt lắm giải tán, công tác chuẩn bị."

Mọi người mỗi người hỏi chỗ ngồi.

Ngược lại là được gọi là thủy Phó Chủ Biên tóc dài mỹ nữ nhân đi tới Lâm

Huyền bên người, cười nói: "Lâm Phó Chủ Biên ước hẹn đến thích hợp bài viết sao?"

"Còn kém một phần."

Lâm Huyền có chút buồn buồn nói.

Tóc dài nữ nhân trêu lại tóc: "Tạp chí năm trước muốn phát hành, thời gian không nhiều lắm, nếu như không có thích hợp bài viết, lâm Phó Chủ Biên cuối cùng cái kia trang bìa giao cho ta đi, ta sẽ nhiều ước một phần bài viết, cái này cũng là vì chúng ta tạp chí tốt."

"Không thành vấn đề."

Lâm Huyền gật gật đầu nói.

Tóc dài nữ nhân nhún vai một cái, xoay người rời đi.

"Tổng biên tập."

Bên cạnh có một đầu trợ cần thận từng li từng tí lại gân: "Vừa mới Kỳ Kỳ lão sư bên kia cự tuyệt chúng ta ước bản thảo rồi, nghe nói là bởi vì Trương Dương đã cùng với nàng hẹn xong bản thảo."

Tên đầu trợ này kêu Chương Trình, là Lâm Huyền lúc trước cái kia tạp chí xã tổng biên tập, bây giờ là cho Lâm Huyền làm phụ tá.

"Lại cự tuyệt?"

Lâm Huyền nhúc đầu: "Trương Dương thế nào với Thủy Châu Nhu như thế, nhận biết nhiều như vậy cô tích tác gia?"

Thủy Châu Nhu là mới vừa cái kia tóc dài nữ nhân.

Nàng và Lâm Huyền cùng với Trương Dương ba người, là cổ tích ngành ba vị Phó Chủ Biên.

Ba người giữa, là thỏa thỏa cạnh tranh quan hệ.

Chương Trình cười khò: "Thủy Châu Nhu cùng Chương Trình Phó Chủ Biên trong nhà đều là tạp chí xã lãnh đạo, có phương diện này quan hệ quá bình thường bất quá, ngài có thể nghĩ đến cô tích tác gia, bọn họ dĩ nhiên cũng có thể nghĩ đến, trước thời hạn cùng người ước bản thảo, vốn chính là vì giành trước chúng ta một bước."

"Không có biện pháp."

Lâm Huyền lên tinh thần nói: "Trong hòm thư là không phải có gửi bản thảo ấy ư, chúng ta đi đãi vàng đi, dành thời gian mới được, nếu không ta người cuối cùng trang bìa thật sự phải giao cho Thủy Châu Nhu hoặc là trương dương."

"Đãi vàng."

Chương Trình bất đắc dĩ, nhưng cũng biết đây là không có cách nào biện pháp.

Cổ tích ngành mới thành lập, chuẩn bị trước làm một cái cổ tích tạp chí, trong tạp chí yêu cầu đăng báo một ít truyện cổ tích, trong đó mỗi một Phó Chủ Biên đều phải có trách nhiệm hai đến ba cái cổ sự.

Quan hệ đến công trạng, còn lại hai vị Phó Chủ Biên cũng hẹn cổ tích tiêu thuyết giới danh gia bài viết.

Chỉ có Lâm Huyền bên này, trước mắt chỉ hẹn đến một cái thiên truyện cổ tích.

Hơn nữa đôi phương còn không tính là đại bài cổ tích tác gia, chỉ có thể nói danh tiếng còn bình thường.

Liên này, thiên thứ hai vẫn không có lạc.

Lâm Huyền chỉ có thể từ tân nhân tác gia gửi bản thảo bên trong tìm xem một chút, có hay không thích hợp câu chuyện.

Lâm Huyền tự có Email, hơn nữa còn là đối ngoại công khai cái loại này.

Theo gần đây cổ tích yêu cầu bản thảo, nàng nhận được không ít bài viết.

Bất quá đồng tranh phác thảo thu thập, Người gửi bản thảo cơ bản cũng là người mới làm chủ, Lâm Huyền ở trong hòm thư lật nửa ngày, cũng không tìm được phù hợp ý cố sự.

"Lão chương."

Nàng hơi lộ ra phiền não xoa xoa tóc, gọi tới Chương Trình: "Phía dưới có hay không biên tập đề cử cái gì bản thảo?"

"Có là có."

Chương Trình vì chẳng lẽ: "Nhưng ta cơ bản qua một chút, chất lượng cũng tương đối phổ thông, ngoài ra công ty trong hòm thư công trì bản thảo, công trạng cũng không đoán ở trên đầu chúng ta."

"Cũng không thể toàn bộ cân nhắc cá nhân công trạng."

Lâm Huyền khoát tay một cái nói: "Được rồi, ta tìm một chút xem một chút đi, nơi này còn có chút bản thảo chưa xem xong."

"Được."

Chương Trình rời đi, Lâm Huyền tiếp tục xem bản thảo.

Nửa giờ sau.

Lâm Huyền thở dài.

Bản thảo toàn bộ thẩm xong rồi.

Nàng cuối cùng không có gặp phải tốt truyện cổ tích.

Xem ra phải đem trang bìa nhường cho hai vị khác Phó Chủ Biên rồi.

Mà ở Lâm Huyền vạn phần phiền não đồng thời.

Cách vách bên trong phòng làm việc.

Thủy Châu Nhu trợ lý chính tươi cười nói: "Vừa mới nhận được tin tức, Trương Dương hẹn đến rồi Kỳ Kỳ lão sư bản thảo, vốn là Lâm Huyền cũng muốn với Kỳ Kỳ lão Sư Ước bản thảo, kết quả bị giành trước một bước."

"Trong dự liệu."

Thủy Châu Nhu nhận nhặt nói: "Kỳ Kỳ lão sư cùng Trương Dương mẫu thân là bạn tốt, ta đều ước không tới Kỳ Kỳ lão sư bản thảo, chớ nói chi là Lâm Huyền rồi."

"Nhưng ngài hẹn đến rồi Viện Viện lão sư bản thảo a, Viện Viện lão sư có thể so với Kỳ Kỳ lão sư lợi hại hơn."

Trợ lý nói nịnh.

Thủy Châu Nhu lắc đầu một cái: "Kỳ Kỳ lão sư bản thảo là trường thiên, bây giờ còn không thể phát, đại chiêu muốn lưu đến phía sau, chúng ta lần

này dùng trước Kim Sơn lão sư bản thảo, đem tạp chí yêu cầu đoán thiên an bài hay, hay ở Kim Sơn lão sư trình độ cũng không kém, so với Kỳ Kỳ lão sư còn cao hơn một chút một nước."

"Đây cũng là."

Trợ lý lắc đầu nói: "Phòng chừng vào lúc này Lâm Huyền muốn luống cuống, thời gian sắp hết hạn rồi, nàng hẹn lại không tới bản thảo, trang bìa chỉ có thể nhường ra đến cho ngài hoặc là Trương Dương bên kia trên đỉnh."

"Nhất định sẽ đem trang bìa cho ta."

Thủy Châu Nhu tự tin nói: "Ít nhất ta không cho nàng hạ chiêu, Trương Dương bên kia đảo chặt đứt nàng đường lui, một điểm này nàng sẽ không không nghĩ ra."

"Cao!"

Trợ lý giơ ngón tay cái lên: "Nhưng ta nhớ không lầm lời nói, là ngài tiết lộ cho Trương Dương, Lâm Huyền dự định với Kỳ Kỳ lão Sư Ước bản thảo, vốn là Trương Dương không có ý định trước ước Kỳ Kỳ lão sư bên kia."

Thủy Châu Nhu tùy ý nói: "Bình bất yếm trá."

Nói xong, Thủy Châu Nhu biểu tình bỗng nhiên nghiêm túc:

"Chuyện này người đừng đi ra nói càn, ta không biết Lâm Huyền có bối cảnh gì, nhưng nàng vừa vào công ty chúng ta liền trên xuống ngành trọng yếu, người phía sau cũng không đơn giản, chỉ là nàng người phía sau lần này tựa hồ không có ra tay giúp nàng, hoặc là cũng có thể là không giúp được gì."

"Đó là tự nhiên."

Trợ lý vội vàng gạt đầu, Lâm Huyền nhất định là có lai lịch gì, nhưng công ty không có mấy người biết chân tướng.

Đảo là có người đi dò xét quá, bất quá cái này miệng của Lâm Huyền rất kín, nhất khâu giáo định chính mình không bối cảnh gì.

Ai tin à?

Người không bối cảnh, Tổng Biên đối với người như vậy chiếu cố?

Người không bối cảnh, vừa tới công ty liền vào ngành trọng yếu mạ vàng, quay đầu còn làm cổ tích ngành Phó Chủ Biên?

Phải biết.

Cổ tích ngành có thể là công ty đặc biệt thành lập cá nhân liên quan trại tập trung!

Vô luận Trương Dương hay lại là Thủy Châu Nhu, phía sau có thể đều là đại nhân vật.

So với như Thủy Châu Nhu cha, chính là Ngân Lam Thư Khố đồng sự cấp bậc.

Mà Trương Dương mù mù, chính là ở đồ Thư Giới phi thường có sức ảnh hưởng nhân vật.

"Ta cũng tò mò nàng bồi cảnh ."

Con mắt của Thủy Châu Nhu nhỏ khẽ híp xuống.

Nàng có hỏi qua chính mình đồng sự cha, kết quả cha không có tiết lộ, chỉ là nhắc nhở mình tuyệt đối không nên đem nhân đắc tội quá ác.

Bình thường cạnh tranh là được.

Đang lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền tới một trận động tĩnh.

Trợ lý thò đầu ra nhìn một chút, vội vàng nói: "Tổng biên tập, được đi ra đón tiếp một chút, Tào Đắc Chí tổng biên tập tới."

"Tào Đắc Chí?"

Thủy Châu Nhu ngẩn người: "Hắn tới làm gì?"

Tào Đắc Chí là trình thám bộ tổng biên tập, lúc trước thì cũng chẳng có gì, Thủy Châu Nhu không đi ra đón tiếp cũng không có vấn đề.

Nhưng năm nay không được.

Năm nay Tào Đắc Chí tuyệt đối cũng coi là công ty người tâm phúc!

Nguyên nhân cũng đơn giản.

Không phải là Tào Đắc Chí ôm lên Sở Cuồng bấp đùi.

Theo Sở Cuồng một hệ liệt trình thám tiêu thuyết phát hành, trực tiếp đem nguyên lai nhanh không sống được nữa trình thám ngành cho làm sống lại, bây giờ Sở Cuồng trình thám vẫn còn, trình thám ngành công trạng có thể nói là phát triển không ngừng!

Thậm chí có người ta nói, Tào Đắc Chí có thể sẽ vì vậy mà tiến hơn một bước.

Coi như Thủy Châu Nhu loại này công ty Đệ nhị, đối nhân gia cũng phải giữ nhất định tôn trọng.

Nghĩ đến đây, Thủy Châu Nhu đẩy cửa đi ra.

Cùng lúc đó.

Chải đầu bóng, mang theo một bộ kính mắt gọng vàng Trương Dương cũng đi ra.

"Tào tổng biên tập."

Thủy Châu Nhu cười lên tiếng chào.

Trương Dương là hiếu kỳ: "Ngọn gió nào đem ngài thổi tới?"

"Chịu người nhờ vả."

Tào Đắc Chí cười hàn huyên.

Lúc này, Lâm Huyền cũng đi ra phòng làm việc, hiển nhiên cũng biết Tào Đắc Chí tới tin tức.

"Lâm tổng biên tập!"

Ánh mắt của Tào Đắc Chí sáng lên, bước nhanh về phía trước nói: "Chào người chào người, có người ký thác ta đưa cho ngài món đồ!"

"Cái gì?"

Lâm Huyền có chút ngẩn ra.

Bên cạnh Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương liếc nhau một cái, biểu tình mỗi người ngạc nhiên.

Này Tào Đắc Chí đối Lâm Huyền nhiệt tình, dường như so sánh hai người bọn họ phải nhiều quá nhiều chứ ?

"Bản thảo!"

Tào Đắc Chí cười nói: "Cổ tích bản thảo!"

Lâm Huyền càng cảm thấy không giải thích được, cứ việc nằng từ tiến vào công ty bắt đầu, liền lão gặp phải loại này không giải thích được chuyện:

"Ai?"

"Sở Cuồng!"

Tào Đắc Chí nói cực kỳ lớn âm thanh, tựa hồ danh tự này có thể để cho hấn trên mặt có vẻ vang tựa như, dĩ nhiên danh tự này cũng quả thật làm cho hấn trên mặt có vẻ vang rồi.

"Cái gì!"

Sở Cuồng đưa tới bản thảo?

Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Lâm Huyền càng là sững sờ tại chỗ: "Sở Cuồng bản thảo?"

Tào Đắc Chí liền vội vàng giải thích: "Ngài cũng biết Sở Cuồng lão sư hấn loại hình gì cố sự đều có sáng tác hứng thú, cái này không, hấn gần đây vừa vắn viết một cổ tích bản thảo, còn đặc biệt dặn dò ta nói bản thảo phải đóng đến ngài trong tay."

" . "

Lâm Huyền có chút không phản ứng kịp.

Ngược lại là phía sau Trương Dương không nhịn được lên giọng: "Sở Cuồng lão sư sẽ viết cổ tích?"

Thủy Châu Nhu cũng là lẩm bẩm nói: "Sở Cuồng . Cổ tích?"

"Bản thảo bây giờ ta phát đến ngài Email."

Tào Đắc Chí cười híp mắt nói, vừa lấy ra điện thoại di động, thao tác.

Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu nhất thời vẻ mặt mông bốc.

Người sẽ phát Email, còn cố ý chạy tới một chuyến làm gì?

Tào Đắc Chí hiển nhiên cũng cảm thấy có chút lúng túng, tăng hắng một cái: "Ngay mặt phát ta yên tâm một chút, phòng ngừa ngài quên nhìn."

"Ồ . "

Lâm Huyền mơ mơ màng màng đáp đáp một tiếng, chợt nhớ tới một chuyện:

Dường như đệ đệ cùng Sở Cuồng là bạn tốt?

Sở Cuồng như vậy giúp mình, chẳng lẽ là đệ đệ đang giúp đỡ?

Chờ chút!

Trời ạ LÚ...!

Nguyên lai lão nương hậu trường là .

Sở Cuồng! ! ! ? ?

---

ps: Chương này viết có chút chậm, trải qua 12h, cũng may viết ra, cảm tạ mọi người phiếu hàng tháng, chúng ta thứ chín rồi, bắt quá cuối tháng có gấp đôi, có chút nhớ nhưng muốn cuối tháng đầu cũng được, khi đó càng có lợi một chút o(∇)o, ngoài ra trước chương một hạn chế trường thiên sửa lại, chúng ta trước viết đoạn thiên đi.

Chương 416: Không chiến đấu công bình

Lâm Huyền mặt đầy khiếp sợ!

Lần này hết thầy đều nói xuôi được!

Tại sao mình ban đầu không có bị Ngân Lam sa thải; tại sao chính mình mới tới công ty mới liền có thể trên xuống đến ngành trọng yếu; tại sao chính mình toàn chút vốn trải qua sau đó trực tiếp được an bài đến cá nhân liên quan trại tập trung cốt tích ngành; tại sao Tổng Biên đối với chính mình có nhiều chiếu cố; tại sao ban đầu đoán thiên tiêu thuyết ngành cùng ảo tưởng ngành muốn cướp thu nạp chính mình .

Bởi vì chính mình bối cảnh là Sở Cuồng a!

Những người này sẽ chiếu cố mình, cũng là vì hưởng Sở Cuồng lấy lòng!

Mà cuối cùng nguyên nhân, hay là ở với chính hắn một đệ đệ!

Sở Cuồng Tiệp Ngư bóng dáng là công nhận lại công khai tam bạn gay, Sở Cuồng sẽ chiếu cố mình như vậy, chỉ có thể là vì đệ đệ nhờ cậy, nếu không Sở Cuồng không có lý do chiếu cố mình như vậy.

Mọi người lại không nhận biết!

Mà từ Sở Cuồng đặc biệt để cho người ta đưa tới một phần cốt tích bản thảo đến xem, sợ rằng đệ đệ cùng Sở Cuồng quan hệ, muốn so với chính mình tưởng tượng còn tốt hơn!

Bởi vì cho dù là đệ đệ, cũng bất quá tối hôm qua ăn cơm xong mới biết rõ mình bên này thiếu một phần đồng tranh phác thảo, hắn coi như lập tức liên lạc Sở Cuồng lão sư bên kia hỗ trợ, Sở Cuồng cũng phải phải đi suốt đêm công phu, mới có thể hoàn thành đệ đệ nhờ cậy!

"Cả đêm hoàn thành bản thảo?"

Lâm Huyền ngạc nhiên.

Giờ khắc này nàng phảng phất Hercule Poirot phụ thể!

Cần thận thăm dò sau đó, nàng rốt cuộc đang khiếp sợ trung bùng tỉnh đại ngộ!

Nguyên lai mình thật đúng là một cá nhân liên quan, hơn nữa còn không phải bình thường cá nhân liên quan!

Trong nháy mắt, Lâm Huyền trong đầu trong lúc nhất thời thoáng qua ngàn vạn cái ý tưởng, nàng chỉ có thể miễn cưỡng giữ mặt ngoài trấn định:

"Cám ơn Tào tổng biên tập ."

"Không cần khách khí!"

Tào Đắc Chí nụ cười như mộc xuân phong, ngực chụp bịch bịch vang dội:
"Sau này lâm tổng biên tập có cần gì hỗ trợ cứ việc tìm ta Lão Tào, chúng ta trinh thám bộ mãi mãi cũng là lâm tổng biên tập hậu thuẫn!"

Mà sau lưng Tào Đắc Chí.

Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu biểu tình đã theo lúc ban đầu khiếp sợ mà hoàn toàn cứng lên.

Lại là Sở Cuồng!

Công ty rất nhiều người cũng ở sau lưng nghị luận Lâm Huyền rốt cuộc là lai lịch gì, nói cái gì cũng có, nhưng hai người nằm mơ cũng không nghĩ tới, Lâm Huyền bồi cảnh lại là Sở Cuồng!

Giời ạ!

Có tôn đại thần này đứng ở phía sau, khó trách Lâm Huyền có thể ở công ty được ưu đãi!

"Bản thảo đưa đến."

Tào Đắc Chí biểu hoàn thái độ, nụ cười không bớt trừ nói: "Ta liền cáo từ trước, hoan nghênh lâm tổng biên tập sau này tùy thời tới chúng ta này làm khách!"

"Được."

Lâm Huyền muốn đưa một bước, Tào Đắc Chí khoát khoát tay: "Lâm tổng biên tập đi làm việc trước đi, không cần đưa."

Vừa nói, Tào Đắc Chí tiêu sái xoay người.

Đi ngang qua Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu thời điểm, Tào Đắc Chí nụ cười trong nháy mắt trở nên công thức hóa, lễ phép mà không mất khách khí, duy chỉ có không có đối mặt Lâm Huyền lúc kia lau nhiệt tình:

"Quấy rầy quý bộ môn rồi."

Lâm Huyền cũng hướng hai người lễ phép cười một tiếng, sau đó liền vội vàng xoay người hồi phòng làm việc.

Cùng bộ phận nhân viên chung nhau mắt thấy một màn này Phương Trình giờ khắc này vui mừng vô cùng.

Đều nói một nhân đắc đạo gà chó lên trời!

Mình ban đầu chủ động cho Lâm Huyền làm phụ tá quá cơ trí!

Lâm Huyền phía sau quả nhiên có người!

Hơn nữa người này lai lịch cực lớn!

Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương chính là tương cố không nói, cuối cùng mỗi người xoay người hồi phòng làm việc.

Sắp lúc vào cửa sau khi, Trương Dương bỗng nhiên quay đầu lại, tức giận nhìn về phía một ít còn đang ngăn người biên tập:

"Nhìn cái gì vậy, cho ta công việc!"

Mọi người liền vội vàng ứng tiếng, chỉ là trên mặt vẫn lưu lại đến từ một cái tên mang đến kinh ngạc cùng rung động.

Lâm Huyền trở lại phòng làm việc sau, trước tiên cho Lâm Uyên gọi điện thoại.

Điện thoại mới vừa kết nối, Lâm Uyên liền không kịp chờ đợi nói:

"Là người để cho Sở Cuồng giúp ta?"

"Coi là vậy đi."

Trong điện thoại Lâm Uyên bình tĩnh trả lời, tựa hồ đã sớm dự liệu đến tỷ tỷ sẽ điện thoại tới.

"Các người quan hệ tốt bao nhiêu?"

Dù là đã đoán được chân tướng, Lâm Uyên cũng vẫn không tránh được mấy phần tung tăng.

Lâm Uyên không có trực tiếp trả lời, chỉ là cười nói: "Tỷ tỷ ở công ty cần trợ giúp gì trực tiếp nói với ta là được."

"Được, biết, thay tỷ tỷ cảm ơn Sở Cuồng."

"Tự gia nhân, không cần cảm ơn."

"Ai cảm ơn người a, tỷ tỷ là cho người cảm ơn Sở Cuồng!"

"Ừm."

"Như vậy có phải hay không là không tốt lắm, có muốn hay không ngay mặt cảm ơn?"

"Không cần phải."

" "

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Huyền bình phục một tình cảm xuống, sau đó không kịp chờ đợi đổi mới Email.

Tào Đắc Chí phát điện thư tới, chính yên lặng nằm ở trong hòm thư, mà email tên, bất ngờ gọi là:

Công chúa Bạch Tuyết!

Đây chính là Sở Cuồng cả đêm viết ra cô tích bản thảo?

Không do dự, Lâm Huyền trực tiếp đem mở ra, nhưng trong lòng có chút thấp thỏm.

Mặc dù Sở Cuồng phi thường lợi hại, nhưng cô tích dù sao cũng là Sở Cuồng chưa từng giao thiệp với lĩnh vực, hơn nữa bản thảo hay lại là Sở Cuồng đi suốt đêm đi ra, chất lượng thật có thể cùng những cô tích đó giới danh gia so sánh sao?

Cùng lúc đó.

Thủy Châu Nhu bên trong phòng làm việc.

Trở lại phòng làm việc Thủy Châu Nhu cùng trợ lý ai cũng không nói gì.

Thật lâu, trợ lý mới cảm khái nói: "Không nghĩ tới sau lưng nàng là Sở Cuồng."

Thủy Châu Nhu chậm rãi từ trước khiếp sợ trung chậm lại.

Nàng không tự hiềm chút nào nói: "Nơi này vốn chính là cá nhân liên quan trại tập trung, ba người chúng ta Phó Chủ Biên đều dựa vào quan hệ lên chức."

"Không thể nói như vậy, ngài năng lực sắp xếp ở đằng kia."

Trợ lý chụp cái nịnh bợ, sau đó cười nói: "Thực ra cái này cũng không hoàn toàn là chuyện xấu, ở ba vị Phó Chủ Biên bối cảnh cũng không kém dưới tình huống, ai làm tổng biên tập cuối cùng vẫn muốn xem năng lực, dù là Sở Cuồng cũng phải nhất định tuân thủ cái trò chơi này quy tắc, cho nên hẳn chỉ có thể ở sáng tác phương diện ủng hộ Lâm Huyền, nhưng chúng ta đều biết Sở Cuồng căn bản không phải là cái gì cổ tích tác gia!"

"Đây cũng là."

Thủy Châu Nhu dần dần buông lỏng.

Coi như Lâm Huyền cái này bối cảnh rất lợi hại thì như thế nào?

Ba cái Phó Chủ Biên bối cảnh cũng không yếu, cho nên mọi người so với đúng là vẫn còn công trạng.

Nơi này là cổ tích ngành!

Cuối cùng vẫn phải dùng truyện cổ tích chất lượng nói chuyện!

Mà ở cách vách Trương Dương bên trong phòng làm việc.

Trương Dương cũng cho ra tương tự kết luận: "Nếu như nơi này là trình thám ngành, ta trực tiếp nhận thua là được, có Sở Cuồng hỗ trợ, tổng biên tập vị sau này nhất định là Lâm Huyền, nhưng nơi này là cổ tích ngành, chẳng lẽ Sở Cuồng sẽ còn viết cổ tích hay sao?"

Trợ lý cười nói: "Bất kể có thể hay không, ngược lại hẳn viết, hơn nữa còn đem bản thảo giao cho Lâm Huyền."

"Dù sao cũng là Sở Cuồng, có phần tự tin này quá bình thường."

Trương Dương khẽ mỉm cười: "Nhưng ta từ nhỏ đã là ngâm mình ở thư viện trong vòng lớn lên, ta biết rõ trên cái thế giới này không có người nào là chân chính toàn năng hình tác gia, coi như thiên tài như Sở Cuồng, lần đầu tiên thử giao thiệp với cổ tích loại này hoàn toàn xa lạ lĩnh vực, cũng rất khó tốt bao nhiêu biểu hiện, dù sao hẳn tiến vào cổ tích vòng, lần đầu tiên mặt đối với đối thủ, chính là như Kỳ Kỳ thậm chí còn Kim Sơn lão sư như vậy đồng họa danh gia."

"Đây cũng là."

Trợ lý cũng cười theo: "Nhưng không khỏi không thừa nhận, vừa mới biết được Sở Cuồng là Lâm Huyền hậu trường lúc, ta quả thật luống cuống xuống."

"Ai không hoảng?"

Trương Dương hừ một tiếng nói: "Ta cũng hoảng, đừng nói ta, người không thấy thủy nấu thịt lúc ấy mặt cũng xanh biếc được rồi, Sở Cuồng tôn đại thần này, có thể không phải bình thường bối cảnh."

"."

Trợ lý cũng không dám kêu Thủy Châu Nhu là "Thủy nấu thịt" .

Hắn ho khan một tiếng, cười giỡn nói: "Vậy chúng ta lần này là muốn Đồ Thần?"

Trương Dương bĩu môi: "Làm người xuân thu đại mộng, chỉ là khi dễ Sở Cuồng không có viết cổ tích kinh nghiệm mà thôi, thật muốn Đồ Thần, người ngược lại là tìm người với Sở Cuồng so với hẳn giỏi những thứ kia đề tài?"

Trợ lý cười mĩa.

Trương Dương xoa xoa tay: "Nhắc tới ta còn là Sở Cuồng lão sư fan đâu rồi, không nghĩ tới tự có một ngày sẽ cùng Sở Cuồng đánh lô đài, cứ việc cái lô đài này đối thần tượng của ta quá không công bình."

Minh bạch một điểm này, Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu cũng sẽ không tiếp tục khẩn trương.

Để cho còn lại lĩnh vực tác gia một con đụng tới, cùng cổ tích lĩnh vực danh gia so với ai khác cổ tích viết tốt hơn?

Bản thân này liền không công bình.

Trợ lý nhẹ giọng nói: "Chỉ là loại này không công bình, là Sở Cuồng tự lựa chọn."

Chương 417: Công chúa Bạch Tuyết tới

Sở Cuồng muốn viết cổ tích tin tức rất nhanh liền ở trong công ty truyền ra. Bất quá chuyện này cũng không có ở trong công ty đưa tới quá lớn phản hưởng.

Có lẽ đối với cổ tích ngành mà nói, chuyện này khả năng quan hệ đến ba vị Phó Chủ Biên chức tràng cạnh tranh.

Nhưng đối với toàn bộ Ngân Lam Thư Khố mà nói, Sở Cuồng viết một cái đoản thiên cổ tích, cũng không phải là cái gì đáng giá kinh hãi tiểu chuyện lạ tình.

Suy nghĩ một chút cũng phải.

Chỉ là một kỳ cổ tích trong tạp chí phát hành một thiên tiểu cổ sự mà thôi, còn có thể trời cao hay sao?

Mọi người nhiều nhất cảm khái một câu:

Sở Cuồng thật đúng là tinh lực thịnh vượng, loại hình gì cổ sự đề tài cũng muốn sắm một cước.

Nếu so sánh lại, ngược lại là khác một tin tức càng có thể đưa tới mọi người hứng thú:

Sở Cuồng lại là Lâm Huyền bối cảnh!

Lâm Huyền ở công ty cũng không phải là cái gì danh nhân, nhận biết nàng cũng không có nhiều người.

Nhưng nếu như Lâm Huyền cùng Sở Cuồng dính líu quan hệ, nàng kia thì đồng nghĩa với thoảng cái bị toàn bộ công ty nhận thức!

Không ít người bắt đầu thảo luận nữ nhân này với Sở Cuồng là quan hệ như thế nào.

Mà khi Lâm Huyền buổi trưa ở công ty phòng ăn ăn cơm xong, cũng rõ ràng có thể cảm nhận được không ít những ngành khác đồng nghiệp dường như đều tại nhìn lên mình.

"Ta có phải hay không là nổi danh?"

Lâm Huyền cười nói, nàng cũng không có cảm thấy không được tự nhiên, thậm chí cảm thấy được có chút thói quen.

Lúc trước với đệ đệ đi trên đường thời điểm, rất nhiều người cũng sẽ nhìn lên mình đệ đệ, chính mình thuận tiện cũng nhận được không ít chú ý —— Lâm Huyền chính là kể từ lúc đó thói quen bị người khác chú ý.

"Kia có thể là không phải, từ ngành truyền ra ngài và Sở Cuồng lão sư quan hệ sau, không ít người cũng ở trong đáy lòng đàm luận ngài đâu rồi, bởi vì

Sở Cuồng lão sư là cái rất thần bí nhân, hẳn từ chưa có tới công ty, còn lại đại bài tác gia thỉnh thoảng vẫn sẽ tới công ty bên này một chuyến."

Cạnh Biên Chương trình nói.

Lâm Huyền bĩu môi một cái, nàng đảo cũng muốn biết Sở Cuồng là thần thánh phương nào đâu rồi, đáng tiếc đê đê không có giới thiệu chính mình nhận biết ý tứ.

Bất quá nàng chắc chắn sẽ không chủ động giải thích cái gì.

Kẻ ngu mới sẽ đi giải thích, để cho người ta hiểu làm mới thuận lợi chính mình dựa thế.

Này điểm đầu nào Lâm Huyền vẫn có.

Lão mục chung quy nói mình dựa, thực ra đại đa số thời điểm, chính mình cũng cơ trí một nhóm.

"Đúng rồi."

Lâm Huyền ăn mấy thứ linh tinh, nói: "Bản thảo đưa đến xuất bản bộ chứ?"

"Đưa cho."

Nói đến cái này, Chương Trình lộ ra nụ cười: "Không hổ là Sở Cuồng lão sư, dù là lần đầu tiên viết cổ tích, cũng có thể như vậy thành thạo, cảm giác hoàn toàn không thể so với một ít danh gia trình độ kém, bất quá càng nhiều đồ ta cũng không nhìn ra, cổ tích yêu cầu thị trường kiểm nghiệm."

Lâm Huyền gật đầu một cái: "Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương nhìn thấy không?"

Chương Trình nói: "Bởi vì là đề điểm đưa qua, bọn họ chưa kịp nhìn, về phần sắp chữ cái gì, cũng là không phải chúng ta phụ trách, bên kia thời gian hơi có chút đuối, còn phải thêm nhân vật cùng với cảnh tượng tranh minh họa cái gì, dù sao cũng là muốn ở năm trước liền phát hành, hết năm thời điểm, cổ tích tạp chí vẫn là rất bán chạy."

"Tuyên truyền đây?"

"Công ty an bài, bất quá kích thước không lớn, không phải là quan nhỏ bên trên in lại một chút « Đông Thoại Đại Vương » bán tin tức thuận tiện ở tạp chí mở bán thời điểm để cho Thư Điểm vây quanh cổ tích danh gia an bài mấy cái biểu ngữ đề cử, bất quá Sở Cuồng lão sư danh tiếng ở viết cổ tích bên trên không có gì thêm được, hẳn tất lại không phải là cái gì cổ tích tác gia, những gia trưởng kia không nhận, mà Sở Cuồng lão sư fan lại lấy những người trưởng thành kia làm chủ, người trưởng thành là không có khả năng nhìn cái gì cổ tích."

Cái gọi là « Đông Thoại Đại Vương » chính là ngành chế tạo tạp chí.

"Được."

Lâm Huyền gật đầu một cái.

Như đã đoán trước sự tình, nàng cũng không hi vọng nào công ty thể nào tuyên truyền, ngành dù sao mới vừa thành lập, được coi trọng trình độ

không cao.

Hướng chỉ đoàn thiên cổ tích tại thị trường bên trên là tiểu phân loại.

Cái này phân loại ở không thể thiếu đồng thời, lại rất khó khăn ở lượng tiêu thụ phương diện cùng còn lại phẩm loại sách vở cạnh tranh.

So sánh với đoàn thiên, ngược lại có chút trường thiên cổ tích, hơi có chút thị trường, bị rất nhiều tiêu bằng hữu hoan nghênh.

Đúng như Chương Trình từng nói, buổi tối hôm đó, Ngân Lam Thư Khố liền bắt đầu rồi « Đồng Thoại Đại Vương » tuyên truyền.

Tuyên truyền trọng điểm đại khái vây quanh ở đệ nhất kỳ trong tạp chí hai vị cổ tích danh gia trên người, theo thứ tự là Kim Sơn cùng Kỳ Kỳ.

Ngoài ra, Sở Cuồng dĩ nhiên cũng bị nói tới.

Ngân Lam Thư Khố lời tuyên truyền là: "Sở Cuồng lần đầu giao thiệp với cổ tích lĩnh vực, sáng tác cổ tích đoàn thiên « công chúa Bạch Tuyết »."

Tin tức này cũng không có đưa tới cửa ải quá lớn chú.

Chỉ có một chút quen thuộc Sở Cuồng fan phát ra mấy tiếng cùng Ngân Lam nội bộ công chức trưng tự cảm khái:

"Sở Cuồng lão tặc lại viết lên truyện cổ tích?"

Không có càng nhiều, Sở Cuồng viết một Tiểu Đồng lời nói, không coi là cái gì tin tức lớn.

Ngược lại là một số ít có con nít fan biểu thị, xem ở Sở Cuồng mặt mũi, sẽ mua một quyển cho hài tử đọc loại.

Rất nhiều người cũng đem Sở Cuồng viết cổ tích coi thành một món nhỏ nhất không đáng kể chuyện nhỏ.

Mà bên kia.

Lâm Huyền mới vừa về đến nhà, liền đem Lâm Uyên hô đến rồi gian phòng của mình:

"Trong điện thoại không có phương tiện nói tỉ mỉ, ngươi cũng chưa có muốn cùng tỷ tỷ giải thích?"

Thật sao.

Tỷ tỷ rốt cuộc vẫn là không nhìn được hiếu kỳ, bắt đầu với Lâm Uyên hỏi thăm Sở Cuồng chuyện.

Không sai.

Từ tối hôm qua lúc ăn cơm biết được tỷ tỷ yêu cầu truyện cổ tích bắt đầu, Lâm Uyên cũng đã quyết định hỗ trợ.

Dù sao thì là một cái nhắc tay sự tình.

Cho nên hẳn thuận thế với hệ thống định chế « công chúa Bạch Tuyết ».

Lấy Lâm Uyên bây giờ nhiều tiền lắm của, hoàn toàn gồng gánh nổi như vậy một bộ đoàn thiên cổ tích chế tác riêng.

Cái này không gần đối độc giả mà nói là chuyện nhỏ nhi, đối Lâm Uyên mà nói cũng là chuyện nhỏ.

Bao gồm tử tử trong dự liệu hỏi, cũng ở đây Lâm Uyên không ché bên dưới. Hấn vào tử phòng ngủ của tử thời điêm, cố ý không quan môn. Mà trước đó lấy được Lâm Uyên giải thích Nam Cực, liền nghênh ngang vào cửa, còn có lên giường ý đồ.

"Nam Cực!"

Tử tử không để ý tới Lâm Uyên rồi.

Nàng chắc chắn sẽ không để cho Nam Cực leo lên, vượt chó ngày ngày chạy ở bên ngoài, thường thường làm bản thủ.

Nam Cực chỉ có thể buông tha.

Tử tử quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, dự định hỏi tiếp, bỗng nhiên mí mắt giựt một cái.

Nam Cực lại đang nơi góc tường nâng lên một cái chân, chuẩn bị đi tiêu.

"A!"

Lâm Uyên tức giận.

Lâm Uyên hiểu ý, cho Nam Cực một cái khích lệ ánh mắt: "Ta đây liền dẫn nó đi ra ngoài."

Lâm Uyên vô lực vẫy tay.

Lâm Uyên mang theo Nam Cực nghênh ngang mà đi.

Mấy ngày kế tiếp, tử tử cũng lười hỏi lại Lâm Uyên rồi.

Phải qua năm, sự tình vẫn thật nhiều.

Tử tử như trong nhà yêu cầu đặt mua đồ tết cái gì, đều là tử tử bận bịu.

Ngược lại là Ngân Lam Thư Khố bên này hiệu suất không tệ.

Mấy ngày công phu, « Đông Thoại Đại Vương » liền hoàn thành rồi xuất bản, thuận lợi tiên vào cửa hàng hàng kỳ.

Thập tháng hai 25 hào.

Cái này Ngân Lam Thư Khố tân đẩy ra cỗ tích tạp chí, tiến vào các đại Thư Điểm giá hàng, bị đặt ở rất là rõ ràng vị trí.

Nhắc tới, « Đông Thoại Đại Vương » mặc dù mới vừa phát hành, nhưng đệ nhất kỳ tạp chí đội hình vẫn đủ cường đại.

Vô luận Kim Sơn hay lại là Kỳ Kỳ, đều là cỗ tích vòng danh gia, rất nhiều phụ huynh cũng quen thuộc, cho nên nguyện ý cho hài tử mua một quyển.

Đương nhiên.

Trong này cũng bao gồm Sở Cuồng những thứ kia có con nít fan, sẽ ôm thuận thế làm tâm tính mua một quyển « Đông Thoại Đại Vương » về nhà cho hài tử nhìn một chút ——

Công chúa Bạch Tuyết tới.

Chương 418: Tiểu Đồng Thoại đại phong bạo

Đối với « Đồng Thoại Đại Vương » phát hành cùng tiêu thụ, thư viện thị trường cũng sẽ không có quá nhiều người quan tâm, đại khái là Ngân Lam Thư Khố cô tích ngành sẽ thời khắc chú ý tạp chí đệ nhất kỳ phản hưởng. Bất quá liền ban ngày tình huống mà nói, trên mạng cũng không có quá nhiều có giá trị tặng lại.

Thời gian đến buổi tối.

Một cái tiểu khu bên trong phòng khách.

Một cái mù mù ở dưới ngọn đèn chưa thỏa mãn để tay xuống trung thư:

"Này đồng thời Hercule Poirot hệ liệt không tệ, quý kế thiết trí không ngờ, cảm giác so sánh với đồng thời đặc sắc hơn."

Đang lúc này, trong phòng khách có hai đứa bé chính đang làm âm i.

Mụ mù nhìn đồng hồ, bất đắc dĩ nói: "Hồng Hồng, rõ ràng, nên ngủ."

"Ta còn muốn chơi nữa một hồi."

Bảy tuổi tiểu nhi Tử Minh minh nắm món đồ chơi đua xe chơi đùa phi thường cao hứng.

Mụ mù nhìn về phía chín tuổi con gái: "Hồng Hồng, ngươi là tử tử, cho đệ đệ làm một tấm gương, đi ngủ."

"Được."

Hồng Hồng rất nghe lời tiến vào phòng ngủ.

Hoa hoa nhìn tử tử vào phòng ngủ, chỉ có thể ma ma tức tức đi theo vào, một bên hô: "Kia mù mù cho ta kể chuyện xưa!"

"Hảo hảo hảo."

Mụ mù vẻ mặt cung chiu, thuận thế cầm lên ban ngày cùng Hercule Poirot hệ liệt mua một lần trở lại « Đồng Thoại Đại Vương ».

Nàng là Sở Cuồng fan, nhất là thích Hercule Poirot hệ liệt, mỗi kỳ cũng mua.

Mà « Đồng Thoại Đại Vương » bên trong nghe nói có một phần là Sở Cuồng tác phẩm, nàng căn cứ ủng hộ thần tượng tâm tính, thuận tiện mua một quyển.

Mặc dù mình đối cô tích không có hứng thú, nhưng buổi tối có thể cho con trai nói.

Mười phút sau.

Hồng Hồng cùng rõ ràng nằm ở trên giường.

Mụ mụ nắm hủi đi phong « Đồng Thoại Đại Vương », tìm tới cố sự đầu tiên: "Hôm nay mụ mụ kê cho người một cái ."

"Mụ mụ!"

Thấy mụ mụ cầm trong tay một quyển xa lạ cố sự thư, hoa hoa không thuận theo nói:

"Ta muốn nghe Tiểu Ô Quy cố sự, ta không nên nghe khác cố sự!"

Nghe vậy mụ mụ không khỏi bất đắc dĩ nói: "Hoa hoa, người xem a, chúng ta đã liên tục nghe thật nhiều lần Tiểu Ô Quy cố sự, tại sao không đổi một cái chuyện xưa mới đây ."

"Không, liền nghe Tiểu Ô Quy!" Hoa hoa lớn tiếng nói.

Đã đổi nghe cố sự miễn dịch tý tý Hồng Hồng cười nhạo nói: "Ngây thơ quý, ngày ngày cũng biết nghe Tiểu Ô Quy, lỗi tai ta đều nghe ra cây kéo rồi!"

Mụ mụ: "Là kén là không phải cây kéo ."

Hồng Hồng: "Cây kéo cùng cây kéo không giống nhau sao?"

Mụ mụ: " ."

Hoa hoa thở phì phò nói: "Ta phải nghe theo Tiểu Ô Quy."

Mụ mụ bật cười, cái gọi là « Tiểu Ô Quy » là một cái rất kinh điển truyện cổ tích, nhưng nàng đã với con trai nói mấy chục lần.

Thật sự là nói chán ngán.

Nàng thương lượng: "Chúng ta trước hết nghe một cái chuyện xưa mới, nếu như không thích, mụ mụ sẽ cho người đọc Tiểu Ô Quy ."

"Được rồi."

Hoa hoa không tình nguyện nói.

Giờng trên Hồng Hồng nói: "Mụ mụ nhanh lên một chút nói cho hẳn xong, chỉ có đệ đệ loại này ngây thơ quý tài thích nghe cái gì truyện cổ tích đâu rồi, thành thực ta đã phi thường buồn ngủ, buồn ngủ thầy rồi."

"Biết rồi."

Mụ mụ tùy ý lật tới Sở Cuồng ngày đó cổ tích:

"Hôm nay mụ mụ phải nói là công chúa Bạch Tuyết cố sự, ở một cái xa xôi địa phương, ở một cái quốc vương cùng Vương Hậu, bọn họ rất khát vọng có một đứa bé, vì vậy rất thành ý hướng trời cao cầu nguyện, 'Mời ban cho cho chúng ta một đứa bé đi '. Không lâu sau này a, Vương Hậu quả nhiên sinh ra một cái dễ thương Tiểu công chúa, cô gái này da thịt được không như tuyết, hai gò má đỏ giống như trái táo, quốc vương cùng Vương Hậu liền đem nàng đặt tên là công chúa Bạch Tuyết ."

Mụ mụ kể chuyện xưa kinh nghiệm vô cùng phong phú.

Ở nàng giảng thuật bên dưới, công chúa Bạch Tuyết cố sự nói liên tục.

Hoa hoa vốn là một chút hứng thú cũng không có, nhưng nghe đến, hẳn lại có nhiều chút mê mẩn rồi.

Làm mụ mụ nói đến Tân Vương sau muốn giết chết công chúa Bạch Tuyết lúc, không nhìn được tức giận nói:

"Vương Hậu thật xấu!"

Mụ mụ cười một tiếng, hướng dẫn từng bước nói: "Vì vậy đàn bà là mẹ ghẻ nha, mẹ ghẻ đôi hài tử rất xấu, cho nên các ngươi nhất định không thể để cho ba tìm mẹ ghẻ."

"Ta không muốn mẹ ghẻ!"

Hoa hoa đại nhập cảm cực mạnh.

Mụ mụ sờ một cái con trai đầu, tiếp tục nói: "Vương Hậu thị vệ mềm lòng, thả rồi công chúa Bạch Tuyết, công chúa Bạch Tuyết chạy trốn, nàng ở trong hoảng loạn đi tới một cái phòng nhỏ, cái phòng nhỏ này bên trong có bảy cái giường."

"Mụ mụ, trên thế giới thật có Tiểu Ái người sao?"

Giường trên có cái âm thanh vang lên, lại là Hồng Hồng đang nói chuyện.

Mụ mụ có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới con gái cũng đúng câu chuyện này cảm thấy hứng thú, phải biết Hồng Hồng đã qua thích nghe cô tích tuổi tác.

Đúng là vẫn còn hài tử nha.

Nàng nhẹ giọng nói: "Trên thế giới có rất nhiều Tiểu Ái nhân, nhưng người thấy được ngàn vạn lần không nên cười nhạo, sẽ đối Tiểu Ái mọi người rất hữu hảo, người xem Tiểu Ái nhân đối công chúa Bạch Tuyết thật tốt nha."

Hồng Hồng lớn tiếng nói: "Được, ta thích Tiểu Ái nhân!"

Hoa hoa nỗ bĩ môi: "Tỷ tỷ người là không phải không thích nghe cô tích sao?"

Hồng Hồng cầm chân đạp giường: "Không ngủ được, tùy tiện nghe một chút."

Khoé miệng của mụ mụ ngoắc ngoắc: "Vương Hậu từ Ma Kính nơi đó biết công chúa Bạch Tuyết không có chết, nàng bị chọc tức, ăn mặc một cái lão thái thái, len lén cho công chúa Bạch Tuyết đưa một cái có độc táo đỏ."

"Không thể ăn a!"

"Trái táo có độc!"

Hai hài tử nhất thời kích động.

Mụ mụ giáo dục nói: "Bây giờ các ngươi mình bạch tại sao mụ mụ không cho các ngươi tùy tiện ăn người xa lạ cho đồ đi, nói không chừng đối phương là Vương Hậu giả trang đây."

Hoa hoa: "Ta không bao giờ nữa ăn!"

Hồng Hồng: "Nhất là không thể ăn quái thức thức đường!"

Nghe hài tử phản hồi, mụ mụ cảm thấy câu chuyện này còn rất có giáo dục ý nghĩa, gật đầu một cái: "Công chúa Bạch Tuyết hôn mê, lúc này một cái vương tử đi ngang qua."

"Quá tốt!"

"Công chúa Bạch Tuyết lại thích!"

Hai hài tử tâm tình tới cũng nhanh đi vậy nhanh, nghe nói công chúa Bạch Tuyết sống, rồi rít vui vẻ.

"Cuối cùng vương tử mang theo công chúa trở về nước tổ giặc rồi Vương Hậu làm ác, để cho Vương Hậu bị trừng phạt, mà Vương Tử Tắc cùng công chúa kết hôn rồi, bọn họ từ nay hạnh phúc sinh hoạt tại một cái lên."

Mụ mụ kể xong, tâm lý lại cảm giác Điem Điem.

Sở Cuồng không hổ là chính mình thần tượng, này cổ tích viết có thể thật không tệ, không một chút nào giống như là lần đầu tiên viết cổ tích nhân, liền liền chính hấn một đại nhân cũng cảm thấy rất là ưa thích.

Họa hoa hô: "Nói tiếp một lần đi!"

Hồng Hồng cũng nói theo: "Ta thích công chúa Bạch Tuyết!"

Mụ mụ nói: "Không nói Tiểu Ô Quy?"

"Không được!"

Hai hài tử trảm miệng một lời nói.

Mụ mụ: ". "

Cái này công chúa Bạch Tuyết lại đánh bại Tiểu Ô Quy rồi.

Khi còn bé nàng mụ mụ liền cho nàng nói một cái tuổi thơ Tiểu Ô Quy, làm bây giờ nàng uống con ba ba canh thời điểm đều có tội ác cảm.

Mụ mụ không tốt suy nghĩ, lại cho hài tử nói một lần.

Lần thứ hai, bọn nhỏ vẫn nghe rất hưng phấn, thỉnh thoảng thảo luận đôi câu.

Cho đến giảng thuật lần thứ ba thời điểm, hai đứa bé mới chậm rãi ngủ, nàng rón rén rời đi, thuận tiện cho hai hài tử đắp kín mền.

"Ta là công chúa Bạch Tuyết."

Cho Hồng Hồng đắp chăn thời điểm, Hồng Hồng lại đang nói mơ.

Mụ mụ cười một tiếng.

Trở lại phòng khách, mụ mụ mở ra máy tính, tiến vào một cái nhóm: "Các tỷ muội nghe qua « công chúa Bạch Tuyết » có sự sao?"

Trong bày còn lại mụ mụ vẻ mặt mờ mịt.

Mà khi thời gian đến ngày thứ 2, toàn bộ mụ mụ đều biết ai là công chúa Bạch Tuyết rồi, Tiểu Tiểu cổ tích ở Tiểu Tiểu hài tử giữa dựng dựng ra một cái tràng đại phong bạo .

Chương 419: Có Sở Cuồng chính là không nổi

"Ma ma ta muốn nhìn công chúa Bạch Tuyết!"

"Ba người đi nhanh mua cho ta « công chúa Bạch Tuyết », hoa hoa hôm nay tan lớp cho mọi người nói công chúa Bạch Tuyết cố sự, lệ lệ còn đem Spicy Bar phân cho hoa hoa ăn, ta cũng chưa từng ăn lệ lệ Spicy Bar!"

"Ma ma chúng ta tới chơi đùa đùa nghịch."

"Người diễn Vương Hậu ta là công chúa Bạch Tuyết, người mau đưa trang điểm kính lấy ra, hỏi hỏi mình gương: Ma Kính a Ma Kính, ai là trên cái thế giới này tối nữ nhân xinh đẹp!"

"Mụ mụ liền công chúa Bạch Tuyết cũng không nhận ra?"

"Hôm nay Hồng Hồng để cho chúng ta chơi đùa đùa nghịch, nàng diễn công chúa Bạch Tuyết, ta diễn Vương Hậu, Vương Hậu là người xấu, nàng còn đem ta mang tới trường học trái táo ăn, ăn xong còn nói ta trái táo có độc, ô ô ô ô ô ô ô ô ô." " "

Những người lớn thấy cảm thấy hứng thú điện ảnh cùng tiểu thuyết sau đó sẽ với nhau thảo luận cùng chia sẻ, từ đó vây quanh nên tác phẩm tạo thành nhất định tiếng tăm hiệu ứng.

Giống vậy lý luận, ở hài tử giữa cũng là thành lập.

Thế giới tiểu bằng hữu mặc dù rất đơn giản, nhưng bọn hắn cũng sẽ với nhau chia sẻ mình thích cố sự, từ đó thông qua đủ loại hình thức để cho tất cả mọi người thích truyện cổ tích được truyền bá.

Mà cuối cùng vì bọn nhỏ hứng thú trả tiền, đều là các gia phụ mẫu.

Cho nên khi ngày thứ 2 tới, một ít các gia trưởng muốn không biết « công chúa Bạch Tuyết » cũng khó khăn, bởi vì buổi trưa sau khi tan học, rất nhiều hài tử đều tại với cha mẹ mình làm âm ỉ.

Hài tử là mỗi gia đình trong lòng bảo.

Các gia trưởng chỉ có thể với còn lại mụ mụ hỏi thăm, hoặc là lên mạng « công chúa Bạch Tuyết » cố sự, từ đó biết được đây là đang một cái cổ tích loại trong tạp chí liên tái một phần truyện cổ tích .

Lúc này Xuân Tiết chỉ còn thời gian vài ngày rồi, rất nhiều trường học cũng lần lượt thả nghỉ đông.

Loại thời điểm này, bọn nhỏ nói lên muốn nhìn cổ tích thư yêu cầu, các gia trưởng cơ bản sẽ không cự tuyệt.

Mà ở trên Internet.

Có một nhân khí chủ nhân cũng nói tới bộ này cổ tích:

"Ta là làm cứu cứu người, Xuân Tiết chuẩn bị về nhà trước với thường ngày gọi điện thoại cho cháu ngoại hỏi hẳn muốn lễ vật gì, vốn là cũng làm xong mua món đồ chơi chuẩn bị tâm tư, kết quả cháu ngoại nhất định phải ta cho hẳn mua cái gì « công chúa Bạch Tuyết », này hùng hải tử năm trước đều là theo ta muốn phi cơ lớn hơn pháo (đương nhiên là món đồ chơi), không nghĩ tới năm nay một cái truyện cổ tích đem hẳn quyết định được."

Cái này chủ nhân phơi ra một quyển « Đồng Thoại Đại Vương » .

Bình luận khu không ít người trả lời:

"Ha ha, ta bên trên tiểu học muội muội cũng cho ta mua cho nàng cái này."

"A, ta nói nữ nhi của ta buổi trưa trong miệng một mực nhắc tới cái gì công chúa Bạch Tuyết đâu rồi, nguyên lai là một cái tân phát hành truyện cổ tích a."

"Lúc trước chưa từng nghe qua cái này « Đồng Thoại Đại Vương » a, ta khi còn bé nghe đều là Tiểu Ô Quy cố sự, hoặc là ba cái con heo nhỏ loại."

"Cái này « công chúa Bạch Tuyết » phát hỏa, ta hiện tại đi mua tạp chí lại thiếu hàng!"

"Thì ra là không chỉ chúng ta nơi này Thư Điểm thiếu hàng a."

"chờ một chút, cái này « công chúa Bạch Tuyết » là Sở Cuồng?"

"Là chúng ta quen thuộc cái kia Sở Cuồng lão tặc sao?"

"Nhìn một chút Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền, còn giống như thật là, Sở Cuồng lại viết thiên cổ tích!"

"Mấy ngày trước liền thấy tin tức, bất quá không thể nào chú ý, không nghĩ tới Sở Cuồng bản này cổ tích lại còn thật hỏa?"

"Sở Cuồng là không phải trinh thám tác gia sao?"

"Sở Cuồng là không phải ảo tưởng Tiểu Thuyết Gia sao?"

"Sở Cuồng là không phải đoán thiên tiểu thuyết tác gia sao?"

"Bây giờ Sở Cuồng đại khái cũng coi là một cổ tích tác gia?"

" "

Mới tới chỉ là một trận gió.

Nhưng theo càng ngày càng nhiều Thư Điểm đôi mắt « Đồng Thoại Đại Vương » bán khánh;

Theo trên Internet càng ngày càng nhiều liên quan tới Sở Cuồng thảo luận cùng trao đổi;

Trận này phong rớt cuộc bắt đầu gào thét!

Bản này Tiểu Tiểu « công chúa Bạch Tuyết » phát hỏa!

Thật giống như không nên nói « công chúa Bạch Tuyết » là một cái Tiểu Tiểu cổ tích.

Đây chính là « Green cổ tích » trung lớn nhất đại biểu tính ý nghĩa cố sự một trong.

Mà « Green cổ tích » nhưng là bị đánh giá vì thế giới văn hóa di sản cổ tích trữ tác, Liên Hợp Quốc giáo khoa văn tổ chức càng là khen Kỳ Vi "Châu Âu cùng Đông Phương cổ tích truyền thống vượt thời đại biên soạn tác phẩm" .

Thậm chí có một ít xuất bản phương tuyên bố, ở Tây Phương Cơ Đốc Giáo quốc trong nhà, nó lượng tiêu thụ đứng sau « Thánh Kinh » .

Thuyết pháp này thật giả không cách nào kiểm chứng, dù sao bất kỳ với lượng tiêu thụ kỷ lục có liên quan tác phẩm, đều thích liên hệ « Thánh Kinh » đối kháng so với.

Thật tốt « Thánh Kinh » thành Nhà Xuất Bản đơn vị đo lường.

Bất quá có vài thứ là có thể xác định, tỷ như bản này cổ tích rộng rãi lưu hành gần trăm năm, có thể nói là nhà nhà đều biết.

Lại tỷ như « công chúa Bạch Tuyết » là trên địa cầu đệ nhất bộ màu sắc rực rỡ Phim Hoạt Hình thật sự áp dụng cố sự!

Ý nào đó mà nói, cổ tích đan địa câu vô số hài tử tuổi thơ mơ mộng, mà « công chúa Bạch Tuyết » là trong đó không thể không nhắc một phần.

Làm đám bạn trên mạng phát hiện bản này Tiểu Đồng Thoại đưa tới đại phong bạo, rất nhiều người rất bất đồng trong trình độ tron mắt học mồm:

"Ta thiên, Sở Cuồng thật sẽ viết cổ tích?"

"Mới vừa nghe được Sở Cuồng viết thiên truyện cổ tích, ta không có để ở trong lòng, chỉ coi Sở Cuồng là viết chơi đùa, kết quả không nghĩ tới bản này cổ tích lại vội vàng không kịp chuẩn bị phát hỏa!"

"Viết thiên cổ tích cũng có lớn như vậy sức ảnh hưởng?"

"Ta vừa mới cũng nhìn « công chúa Bạch Tuyết » , quả thật viết rất có ý tứ, bất quá ta là không phải hài tử, không hiểu được hài tử đối câu chuyện này rốt cuộc có bao nhiêu thích."

"Nhà ta chất nhi có thể rất ưa thích câu chuyện này rồi."

"Sở Cuồng giỏi loại tiểu thuyết hình cũng quá nhiều đi!"

"Sở Cuồng lão tặc ở văn tự phương diện thiên phú cũng quá kinh khủng!"

"Ta vừa mới ở nhà trường quần thầy lão sư nói, con gái trường học muốn xếp hạng « công chúa Bạch Tuyết » sân khấu kịch, đồng phục đã bắt đầu định chế, nữ nhi của ta năm mộng cũng nhớ diễn công chúa Bạch Tuyết."

" . "

Mọi người cũng không phải là khiếp sợ với « công chúa Bạch Tuyết » có nhiều xuất sắc, người trưởng thành đi không trở về hài tử thế giới.

Mọi người chỉ là khiếp sợ với bọn nhỏ đối « công chúa Bạch Tuyết » to lớn nhiệt tình cùng với Sở Cuồng đôi nhi đồng sở thích kiểm soát!

Đương nhiên rồi.

Động tĩnh lớn như vậy, Ngân Lam Thư Khố không có thể không biết.

Chỉ là các đại Thư Điểm đối « Đồng Thoại Đại Vương » thúc giục tiếng rao hàng âm, cũng đã đầy đủ làm cho cả Ngân Lam Thư Khố cổ tích ngành,

đắm chìm trong một loại mừng rỡ không khí quỷ quái trong.

Mừng rỡ là tự nhiên.

Nhưng quỷ dị cũng ắt không thể thiếu.

Bởi vì chẳng ai nghĩ tới, « Đồng Thoại Đại Vương » đệ nhất kỳ, được hoan nghênh nhất tác gia là không phải Kim Sơn, càng là không phải Kỳ Kỳ .

Mà là Sở Cuồng!

Lần đầu tiên viết cổ tích Sở Cuồng!

Thủy Châu Nhu bên trong phòng làm việc.

Thủy Châu Nhu cùng trợ lý đều ngây dại, hai người im lặng nhìn nhau, phảng phất có thể thấy trong mắt đối phương kia vẻ bất đắc dĩ cùng bồng.

"Tại sao?"

Thủy Châu Nhu đánh vỡ yên lặng.

Trợ lý suy nghĩ một chút, thanh âm có chút khô khốc nói: "Bởi vì hắn là Sở Cuồng đi."

Cách vách.

Trương Dương bên trong phòng làm việc.

Trương Dương cùng trợ lý cũng tròn tròn mắt.

Thật lâu, Trương Dương mới vẻ mặt đưa đám nói: "Thế nào có thứ người như vậy a, hắn không phải lần thứ nhất viết cổ tích ấy ư, thế nào làm thật giống như Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ mới giống như là lần đầu tiên viết cổ tích tựa như!"

"Ta cũng không thể tin được ."

Trợ lý biểu tình cực kỳ phức tạp: "Nhưng ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện."

"Chuyện gì?"

"Ngài rất thích ngày đó « Roger nghi án » , thực ra cũng là Sở Cuồng đệ nhất bộ trình thám tác phẩm, ở trước đó rất nhiều người cũng không tin Sở Cuồng có thể viết xong trình thám ."

"Điều này có thể như thế sao!"

"Cái này có gì không giống nhau sao?"

" "

Trương Dương yên lặng.

Ngay vào lúc này.

Trương Dương phòng làm việc cùng với Thủy Châu Nhu bên trong phòng làm việc, đồng thời vang lên Lâm Huyền phòng làm việc truyền ra tiếng hoan hô.

"Kêu la cái gì! Có Sở Cuồng xuất sắc a!"

Trương Dương đặt mông ngồi vào trên ghế, hung hăng uống một hớp, bởi vì uống quá mau, ho khan thâu nửa ngày.

"Có Sở Cuồng chính là không nổi ."

Thủy Châu Nhu bên trong phòng làm việc, cái này tóc dài nữ nhân xinh đẹp nhàn nhạt nói.

Nàng không có thờ hỏn hể, chỉ là ánh mắt mơ hồ xuất hiện một màn không cam lòng:

"Nhưng chúng ta còn có càng xuất sắc Viện Viện lão sư!"

Chương 420: Cổ tích hệ liệt tùng thư

Đoản thiên chỉ là tiên kỳ tử đấu mà thôi, « công chúa Bạch Tuyết » cố sự lại ưu tú cũng chỉ là cho Lâm Huyền cạnh tranh tổng biên tập vị trí mà tăng thêm một khối tỉ trọng không tệ trọng lượng mà thôi, mà một khối trọng lượng thì không cách nào tả hữu cuối cùng chiến cuộc ——

Bởi vì tử đấu vẫn còn tiếp tục.

Bây giờ xa xa không tới quyết định tổng biên tập là ai thời điểm.

Vô luận Thủy Châu Nhu hay lại là Trương Dương, trong tay đều có chưa từng xuất ra trọng lượng, ở tổng biên tập nhân tuyên chính thức chắc chắn trước, bọn họ sẽ ở đến tiếp sau này trong tử đấu không ngừng xuất ra.

Trong đó.

Thủy Châu Nhu trên tay trọng yếu nhất trọng lượng, chính là Viện Viện lão sư, đây chính là Lam Tinh bài danh hàng đầu đỉnh cấp cổ tích tác gia, Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ cộng lại cũng so ra kém vị này!

Nhưng Thủy Châu Nhu không nghĩ tới là .

Vài ngày sau.

Trong mắt của nàng vị kia không nổi Viện Viện lão sư lại cũng nhìn Sở Cuồng viết « công chúa Bạch Tuyết », hơn nữa ở Tinh Không Vong tác phẩm bình luận khu cho ra đánh giá rất cao:

"Hôm nay rất nhiều bằng hữu cũng theo ta đề cử một bộ cổ tích, bộ này cổ tích kêu « công chúa Bạch Tuyết », nghe nói còn là Sở Cuồng, ta trong nháy mắt liên tưởng đến rất thích một bộ tiểu thuyết, cũng chính là Sở Cuồng ban đầu kia bộ hơi có chút kinh khủng kinh sợ Quỷ Xuy Đãng hệ liệt, có lẽ là cá nhân thành kiến, cái này làm cho ta rất khó đem Sở Cuồng họa phong cùng cổ tích tác gia bốn chữ liên hệ với nhau, tin tưởng rất nhiều người cũng với ta cũng như thế ."

Rất nhiều bạn trên mạng nhìn đến đây, cơ hồ là không hẹn mà cùng nhấc tay.

Có thể là không phải chứ sao.

Nếu như là không phải từ loại này suy nghĩ quán tính, Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương cũng không phải tài lớn như vậy một ngã nào.

Ai mẹ nó có thể nghĩ đến phong cách rất là nghiêm túc Sở Cuồng lại có thể viết cổ tích?

Cổ tích tác gia phải có đồng tâm, phải có cái gọi là "Ngây thơ" một mặt, mới có thể đi vào nội tâm của nhi đồng thế giới.

Là không phải mọi người đời Sở Cuồng vượt lĩnh vực năng lực không bức số.

Đều biết Sở Cuồng sẽ vượt lĩnh vực, trinh thám ảo tưởng đoán thiên tình thông mọi thứ, có thể thật sự là lần này vượt qua quá nhảy thoát nhiều chút. Nhìn một chút Sở Cuồng lúc trước viết đều là cái gì loại tiểu thuyết hình? Đoản thiên tiểu thuyết như « giây chuyễn » như vậy ngắn gọn có lực, đủ loại cực hạn xoay ngược lại, luôn là ý vị thâm trường;

Ảo tưởng tiểu thuyết như « Quỷ Xuy Đãng » như vậy kinh sợ kinh khủng, đủ loại dân gian Truyền Thuyết, lộ ra thần bí quỷ dị;

Trinh thám tiểu thuyết như « Hercule Poirot hệ liệt » như vậy toàn bộ hành trình năng lượng cao, đủ loại đầu não gió bão, khảo nghiệm tư duy lô-gích. Người như vậy có thể viết cổ tích?

Viện Viện cảm khái phù hợp mọi người tiếng lòng:

"Không nghĩ tới như vậy tác gia thật có thể viết cổ tích, hơn nữa viết ra cổ tích, cho dù là ta cái nghề này thâm nhuần nhiều năm tỷ tỷ tỷ đều không thể không khen ngợi một tiếng đẹp đẽ, vô luận nội dung cốt truyện kết cấu hay lại là giáo dục ý nghĩa cũng hoặc là cố sự tuyển cũng tương đối ưu tú, cho dù là người trưởng thành, thực ra ta cũng cảm thấy vậy có thể đọc vừa đọc, câu chuyện này không thiếu hụt thú vị tính."

Cuối cùng, Viện Viện tổng kết nói:

"Ta không giỏi viết đoản thiên, am hiểu hơn viết một ít trường thiên cố sự, nhưng kỳ thật đoản thiên cổ tích rất khảo nghiệm năng lực, Sở Cuồng nếu giỏi đoản thiên tiểu thuyết, vậy hẳn giỏi cổ tích loại đoản thiên, có lẽ cũng tất nhiên không thể để cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị, mong đợi Sở Cuồng càng nhiều cổ tích, cùng rất nhiều ưu tú cổ tích tác gia đồng thời bện thuộc về hải tử mộng."

Viện Viện danh tiếng là không thể nghi ngờ!

Nàng không chỉ là bọn nhỏ thích tác gia, cùng thời điểm là rất nhiều người trưởng thành nghe nhiều nên quen nhân vật!

Bởi vì rất nhiều người trưởng thành chính là nhìn « ba cái con heo nhỏ » lớn lên.

Làm Viện Viện lão sư cũng đời « công chúa Bạch Tuyết » giao khẩu khen, mọi người bộc phát công nhận Sở Cuồng viết cổ tích năng lực, thậm chí có nhiều chút đã trưởng thành bạn trên mạng còn giấu trong lòng thêm vài phần hứng thú, đem Sở Cuồng cổ tích tìm đến đọc qua một lần.

Viện Viện lần này liên quan tới « công chúa Bạch Tuyết » lên tiếng đại khái tượng trưng cho cổ tích vòng một cái súc ảnh, theo bản này cổ tích đại họa, cổ tích vòng nhóm tác giả bí mật cũng không ít thảo luận bộ tác phẩm này.

"Cổ tích sáng tác thủ pháp phi thường thành thực, 【 Ma Kính Ma Kính, ai là trên thế giới đẹp nhất nữ nhân 】, những lời này có chút tấy não, ta soi

gương thời điểm cũng không nhịn được muốn hỏi một chút rồi."

"Trọng điểm là hẳn phần đầu tiên cô tích liền đi lên Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ trong tác phẩm vị."

"Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ đều là lão bài cô tích danh gia, « Đồng Thoại Đại Vương » tuyên truyền át chủ bài, kết quả đều bị Sở Cuồng đoạt danh tiếng."

"Nhưng không khỏi không thừa nhận, « công chúa Bạch Tuyết » so với Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ hai người tác phẩm ưu tú hơn."

"Hài tử sở thích đã nói rõ hết thấy, mặc dù chỉ có một bộ tác phẩm, nhưng Sở Cuồng hẳn đã có cô tích giới danh gia trình độ."

"Không phải nói văn nghệ hiệp hội sang năm muốn quan phương biên chế cô tích loại quan phương sách vở ấy ư, « công chúa Bạch Tuyết » có thể hay không bị thu nhận sử dụng trong đó?"

"Thật giống như thật có khả năng, nếu như bị thu nhận, kia Sở Cuồng thật là một bước lên trời trở thành đồng họa danh gia rồi!"

"Ta cũng nghe nói văn nghệ hiệp hội muốn quan phương biên chế cô tích sách vở sự tình, tin tức đã xác nhận?"

"Ta ở văn nghệ hiệp hội có nội bộ bằng hữu, tin tức nguyên chân thực đáng tin, hơn nữa đại khái sẽ cùng Yên Châu gia nhập thống nhất tin tức đồng thời tuyên bố, đến thời điểm chỉ sợ toàn bộ cô tích tác gia cũng điên cuồng hơn rồi."

"Ngọa tào, đợi tin tức này quan tuyên cô tích vòng tuyệt đối muốn lật trời!"

" . "

Nghiệp giới thảo luận đồng thời

Lâm Uyên đang ở nhà trung cười híp mắt nhìn mình chăm chăm bảo bối đệ đệ:

"Còn nữa không?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Cái gì?"

Lâm Uyên nụ cười như cũ: "Đương nhiên là cô tích."

Lâm Uyên nói: "Có ."

Lâm Uyên biểu tình có chút ngoài ý muốn: "Thật có?"

"Có."

Lâm Uyên khẳng định trả lời.

Nếu như tỷ tỷ còn cần lời nói, hẳn có thể với hệ thống tiếp tục chế tác riêng.

Lâm Uyên sắc mặt dần dần nghiêm túc: "Nếu là như vậy, kia có một việc ta phải muốn nói với người xuống."

"Chuyện gì?"

"Mặc dù chuyện này còn không có chắc chắn, nhưng sang năm nhất định sẽ áp dụng, văn nghệ hiệp hội dự định làm một bộ cô tích hệ liệt từng thư, thu nhận sử dụng một ít ưu tú đoản thiên truyện cô tích, Sở Cuồng nếu như còn có thể có thể viết cô tích, không bằng viết thêm một chút, nói không chừng có cơ hội bị thu nhận trong đó."

Lâm Uyên ngoài ý muốn.

Lâm Uyên sắc mặt biến thành nhỏ hòa hoãn một chút: "Người cũng không cần cho Sở Cường áp lực quá lớn, ít nhất « công chúa Bạch Tuyết » bị thu nhận đến bộ này từng thư hi vọng vẫn là rất đại, trên thị trường thật lâu không có nổi danh như vậy tân truyện cổ tích rồi, thật muốn bị thu nhận lời nói, đợi bộ này từng thư đi ra, Sở Cường tác phẩm cũng có cơ hội ảnh hưởng một đời người."

Lâm Uyên: " . "

Hắn rất nhanh liền nghĩ tới trong đó mấu chốt.

Văn nghệ hiệp hội uy lực thì không thể nghi ngờ, quan phương biên chế cổ tích hệ liệt từng thư, nhất định sẽ lấy nhiệm vụ hình thức phát hạ đi, đến thời điểm vô số học giáo cũng sẽ tiên hành phổ biến rộng rãi, đề nghị các gia trưởng cho hài tử mua một bộ làm ngoài giờ học sách vở .

Các gia trưởng sẽ cự tuyệt sao?

Này là chuyện không có khả năng!

Các gia trưởng tin tưởng nhất chính là trường học cùng với văn nghệ hiệp hội, đối với loại chuyện này chỉ có thể ủng hộ, tuyệt đối sẽ không cự tuyệt, bọn họ khẳng định nguyện ý trả tiền!

Cứ như vậy ảnh hưởng liền quá kinh khủng!

Gần như coi như là tương lai vô số hài tử trong nhà cũng sẽ xuất hiện như vậy một bộ do văn nghệ hiệp hội phổ biến rộng rãi cổ tích hệ liệt từng thư!

Nói cách khác:

Sau này tuyệt đại đa số hài tử cũng sẽ ở lúc rất nhỏ liền bắt đầu đọc quan phương phổ biến rộng rãi những thứ này truyện cổ tích rồi, mà thu nhận sử dụng vào trong đó truyện cổ tích ắt sẽ ảnh hưởng vô số hài tử tuổi thơ ——

Lâm Uyên nghĩ thấy danh vọng mùi vị.

---

ps: Còn có một chương, nhưng mọi người không cần chờ, đoán chừng viết lên hai điểm mới phát hành

Chương 421: Yển Nhân tới

Có thể sẽ ảnh hưởng một đời nhân cổ tích từng thư!

Lâm Uyên chỉ là suy nghĩ một chút phảng phất đều có thể thấy cổ tích hệ liệt từng thư trong khe hở tràn ra, tản ra kim sắc quang mang, để cho người ta tham chấy nước miếng tràn đầy danh vọng giá trị.

Chính mình có thể tinh thần sức lực phát hành tác phẩm thì như thế nào?

Có thể so sánh quan phương đề cử sách vở dễ dàng hơn quét danh vọng?

Lâm Uyên có thể không có quên khi còn bé bị bắt đọc ngoài giờ học thư chi phối sợ hãi:

Phải biết chung quy có một ít ngoài giờ học thư là sẽ bị lão sư môn yêu cầu phải nhất định nhìn.

Dù là những khóa này ngoại thư với bài thi không có chút quan hệ nào.

Lâm Uyên kia liên quan tới kiếp trước thật sự không nhiều trong trí nhớ còn mơ hồ ký được bản thân mới vừa lên THCS thời điem, từng tối nghĩa gặm hoàn toàn không có hứng thú « sắt thép là như thế nào luyện thành » cảnh tượng, thậm chí còn đọc thuộc lòng trong đó danh ngôn.

Sau đó hẳn THCS bài thi bên trên càng là xuất hiện qua liên quan đề thi, tỷ như kia thật dài ngoại quốc tên.

Nhiều như vậy trí nhớ đều quên, đoạn này trí nhớ lại rất là rõ ràng, có thể thấy Lâm Uyên lúc ấy có bao nhiêu gian nan.

Mà đây chính là ngoài giờ học bắt đọc thư uy lực!

Bây giờ văn nghệ hiệp hội dự định biên chế như vậy một cái cổ tích tập hệ liệt, dường như cũng phải liệt vào học sinh tiểu học bắt đọc ngoài giờ học thư mục.

Lâm Uyên không nghi ngờ chút nào văn nghệ hiệp hội có loại ảnh hưởng này lực.

Phải là bắt đọc ngoài giờ học thư!

Bọn học sinh không nhìn còn không được cái loại này!

Vừa nghĩ tới đó, Lâm Uyên liền tràn đầy ý thức trách nhiệm:

Làm sao có thể để cho bọn nhỏ cưỡng ép đọc cũng không có hứng thú cố sự đây?

Phải nhất định mau cứu bọn nhỏ!

Ngoài giờ học đọc, đó là cầm học sinh thời gian nghỉ ngơi mở lớp ngoại học tập, làm sao có thể làm quá khô khan?

Hài tử nhiều lắm thống khổ a.

Thì phải đủ thú vị, đủ xuất sắc mới được!

Đó là một loại hưởng thụ, không phải là hài tử hành hạ!

Lâm Uyên càng nghĩ càng thấy được có đạo lý, thậm chí sinh ra một loại mãnh liệt sứ mệnh cảm.

Phải nhất định viết!

Chẳng những muốn viết, còn nhiều hơn viết, vì danh vọng .

Là không phải, khụ, vì bồi dưỡng bọn nhỏ ngoài giờ học đọc hứng thú!

"Nghĩ gì vậy?"

Lâm Uyên buồn bực nhìn Lâm Uyên.

Chỉ thấy Lâm Uyên ngây ngô đứng ở đó, một hồi cắn răng nghiền lợi, một hồi vẻ mặt nghiêm túc, một hồi cố định, một hồi ánh mắt tham lam .

"Không có gì."

Lâm Uyên cười một tiếng, vừa quay đầu chạy về phòng ngủ.

Đóng cửa lại, hấn lập tức kêu đứng lên: "Hệ thống a hệ thống, trên thế giới tôi nữ nhân xinh đẹp ."

Lâm, trở lại.

Lâm Uyên trịnh trọng nói: "Hệ thống a hệ thống, trên địa cầu lợi hại nhất cỗ tích có cái nào?"

Hệ thống rất có bụng thủy nghệ thuật gia tiềm chất: "Không có lợi hại nhất, chỉ có một chút giống vậy tác phẩm ưu tú."

"Ta yêu cầu chế tác riêng một ít cỗ tích, tiến cử lên."

"Hệ thống trọng điểm đề cử « Anderson cỗ tích » , « Green cỗ tích » cùng với « 1001 đêm » , kí chủ có thể miễn phí đọc, cũng ở trong đó lựa chọn cảm thấy hứng thú tác phẩm chế tác riêng, chế tác riêng xong sau không phải là định chế tác phẩm trí nhớ đem sẽ biến mất."

"Biết."

Lâm Uyên nói: "Mở ra đọc, trước từ « Green cỗ tích » bắt đầu."

Hấn có trí nhớ bao con nhộng, có thể đọc nhanh như gió, bất quá dùng ở chỗ này không có ý nghĩa, không bằng tìm chút thời giờ từng quyển nhìn sang, mặc dù như vậy sẽ trễ nãi chút thời gian, nhưng có thể giảm bớt không ít tiền.

Mà tiết kiệm tiền giá chính là Lâm Uyên mấy ngày kế tiếp một mực ở nhìn cỗ tích thư.

Cho đến . Xuân Tiết!

Xuân Tiết náo nhiệt nhất sự tình là cái gì?

Kia phải là toàn gia đoàn viên lúc đồng thời thưởng thức Xuân Vãn rồi.

Xuân Tiết Dạ Hội coi như là bao năm qua tỉ lệ người xem cao nhất tiết mục, nhất là Lam Tinh mở ra thống nhất kiểu sau đó, nhiệt độ liên khoa trương hơn rồi.

Không có bất kỳ tiết mục có thể ở tỉ lệ người xem bên trên cùng Xuân Vãn tỷ đâu!

Đi năm Lâm Uyên sáng tác « mặt trời đỏ » ở Xuân Vãn hát vang, công ty tinh thần có thể nói là bị cực lớn khích lệ.

Năm nay Xuân Vãn, Lâm Uyên cũng coi là biến hình tham dự.

Có một lão nhân đứng ở Xuân Vãn trên võ đài, tình cảm dạt dào Lãng Tụng rồi « Thủy Điều Ca Đầu. Minh Nguyệt lúc nào có » .

Xuân Vãn có người Lãng Tụng « Thủy Điều Ca Đầu » chuyện này Kim Mộc trước cùng Lâm Uyên nói qua, bất quá Lâm Uyên không thể nào để ý, phản Chính Lam tinh TV Đài Bản quyền phí cho không nhiều.

Cho đến Lãng Tụng bắt đầu, Lâm Uyên mới nhớ này tra.

Lâm Huyền rất kích động: "Là người từ!"

Lâm Dao cũng vỗ tay: "Lãng Tụng quá êm tai rồi!"

Lão mục cười híp mắt nói: "Lân này Yên Nhân cũng nhận biết người!"

Lão mục lời này đảo là không phải vô thôi tha.

Theo Xuân Tiết đến, mặc dù còn là không phải chính thức một tháng nhất hào, nhưng Yên Châu văn hóa tường đã bị rút lui hết.

Cái này cũng có nghĩa là Yên Châu chính thức gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng!

Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy, thất Đại Châu thống nhất tiến trình đến đây hơn nửa!

Cho nên chiều nay, không chỉ có Tần Tề Sở tam địa nhân có thể chung nhau tham dự tràng này liên hoan mừng năm mới, Yên Nhân cũng có thể!

Trên Internet.

Mới gia nhập thống nhất Yên Nhân môn vừa nhìn Xuân Vãn, vừa bắt đầu ở trên Internet cùng Tần Tề Sở bạn trên mạng chuyển động cùng nhau:

"Bài ca này thật là giỏi, Tần Tề Sở quả nhiên nhân tài liên tục xuất hiện!"

Có Yên Nhân khen ngợi.

"Đây là chúng ta Tần Nhân viết chữ, kêu Tiện Ngự, liên quan tới bài ca này còn có thủ ca khúc đâu rồi, kêu « Đãn Nguyệt Nhân Trường Cửu » , tình Yên đám bạn trên mạng có thể nghe một chút nhìn!"

Có Tần Nhân nhiệt tình giới thiệu.

"Yên Châu bị kêu thành tỉnh Yên thật là có nhiều chút không có thói quen đâu rồi, ha ha, ta đây phải đi nghe một chút nhìn."

Kia Yên Nhân trả lời.

Còn có Yên Nhân đang làm quái: "Các người Tần Nhân cũng đi ị sao?"

Tần Nhân bên trong Sa Điều bạn trên mạng trả lời: "Tần Nhân không sót, Tần Nhân đều là ăn Lộ Châu, uống nước mưa lớn lên."

Một cái Sở nhân vui vẻ: "Hư hư dù sao phải chứ?"

Tề nhân cũng gia nhập vào: "Nghe nói các người Yên Nhân một lời không hợp liền quyết đấu, là không phải đang đánh nhau, chính là đang đánh nhau

trên đường?"

"Đây cũng là."

Yến Nhân kiêu ngạo trả lời: "Lam Tinh các hạng thể dục tái sự đều là Yến Nhân chế phách, ngoài ra Yến Nhân nghệ thuật không khí cũng là lấy chiến đấu tính chất làm chủ, tỷ như các người nói cái này Tiệp Ngự, hẳn viết chữ không tẻ, nhưng phỏng chừng ngày mai hẳn đã có người muốn khiêu chiến hẳn, chúng ta Yến Nhân vẫn có thể cử bút an thiên hạ vũ có thể lên ngựa Định Càn Khôn, được xưng văn võ song toàn!"

"Cái này điều cái này điều!"

Mỗ Tần Nhân liền nói ngay: "Đề nghị các người giới âm nhạc vội vàng khiêu chiến Tiệp Ngự, người này danh tiếng cực lớn, nhưng thực lực một dạng đều là giả bả thức."

Mỗ tề nhân nói theo: "Đề nghị các người giới tiểu thuật khiêu chiến Sở Cuồng, người này là Tiểu Thuyết Gia, thực lực tạm được, nhưng làm người quá kiêu ngạo, rất nhiều người cũng không nhìn nổi, người giang hồ xưng Sở Cuồng lão tặc."

Mỗ Sở nhân hưng phấn: "Các người Manga lợi hại ấy ư, đi nhanh khiêu chiến bóng dáng, lý do còn không có biên được, ngược lại khiêu chiến liền hoàn chuyện, chỉ cần các người dám khiêu chiến, ta liền thừa nhận các người Yến Nhân ngu phê!"

" "

Từ thống nhất tiến nhiều trình mở ra, loại này thống nhất Châu với nhau trao đổi chính là cùng Xuân Vãn đồng bộ tiến hành cất giữ hạng mục.

Mà ở đám bạn trên mạng mỗi người Sa Điều sau đó.

Văn nghệ hiệp hội bỗng nhiên ban bố một cái chấn hám tính tin tức.

"Bản hiệp hội đem mời văn hóa giới đại biểu các nơi chính thức biên soạn « Lam Tinh cổ tích tập » , nên cổ tích tập xuất bản lần đầu bản tương sẽ thu nhận sử dụng 30 thiên kinh điển đoản thiên truyện cổ tích ."

Tin tức vừa ra!

Cổ tích vòng nổ!

Yến Nhân môn càng là hưng phấn không được, nhất là Yến Nhân bên trong những cổ tích đó nhóm tác giả: "Này nghi thức hoan nghênh chúng ta thích, liền từ cổ tích bắt đầu đi, mời hương thụ Yến Nhân mang để chiến đấu gió bão!"

Mà ở Tiệp Ngự một cái đám người ái mộ bên trong.

Một cái bày viên bỗng nhiên ban bố một bộ xuất sắc tiểu Manga.

Đệ nhất cách Manga, một tên mặc áo che gió màu đen, biểu tình giấu ở trong bóng tối lạnh lùng thanh niên bỗng nhiên mở miệng nói: "Tiệp Ngự, có khách nhân tới."

"Hoan nghênh vô cùng."

Thứ 2 cách Manga bên trong, phong độ nhẹ nhàng giống như vương tử một loại thanh niên mỉm cười lộ ra hí híp mắt: "Bóng dáng người nói sao?"

Thứ ba cách Manga.

Mặt không chút thay đổi nhưng ngũ quan góc cạnh rõ ràng thanh niên anh tuấn cả người viết đầy lười biếng, co rúc ở trên ghế: "Ai cũng chớ phiền ta."

Thứ tư cách Manga.

Ba người cùng khung, ác liệt đường cong, sau đó là hoành Đại Vũ Trụ, có lời đỉnh thêm điện làm bố cảnh, mà sau lưng bọn họ có từng viên màu sắc không đồng nhất tinh cầu, trên tinh cầu mỗi người viết chữ nhỏ, rõ ràng là ba người xuất đạo tới nay phát hành toàn bộ tác phẩm.

Có chút tinh cầu, chính đang dần dần tỏa sáng.

Đây là một cái đồng thời thích Tiện Ngự Sở Cuồng cùng bóng dáng fan chế tác, đưa tới trong bấy rất nhiều thành viên hiểu ý cười một tiếng .

---

ps: Muốn cho họa phong đột một chút tới, hi vọng mỗi một Châu xuất hiện cũng có thể mang đến một ít tân bầu không khí, mọi người cũng không cần quá đại nhập một ít dân tộc á..., đều là hư cấu, một ít ám chỉ chỉ là vì cho mọi người ném một cái ném tưởng tượng cơ sở, hôm nay kết thúc công việc.

Chương 422: Cổ tích gió bão

Tần là âm nhạc chi hương, đủ là điện ảnh cung điện, Sở là hoạt hình là vương .

Mà Yên Châu, chính là chiến đấu chi Châu!

Ở Yên Châu văn hóa thổ dưỡng bồi dưỡng hạ, cạnh tranh là tới từ bọn họ trong xương bản năng, đã sáp nhập vào dòng máu của bọn họ cùng gien!

Tần Tề Sở Yên cổ tích vòng phải tập thể tranh đoạt văn nghệ hiệp hội cổ tích tập cổ tích tuyên chọn vị trí?

Xin lỗi.

Đây là Yên Nhân quen thuộc nhất lĩnh vực!

Bất quá lần này chiến đấu, là không phải chuyên biệt với Yên Nhân điên cuồng, mà là Tần Tề Sở Yên cổ tích vòng tập thể sôi sùng sục!

Toàn bộ cổ tích tác gia cũng điên cuồng hơn!

Văn nhân phổ biến theo đuôi là mình danh tiếng có thể lưu truyền rộng rãi!

Ai không biết mình tác phẩm nếu như bị chọn vào « Lam Tinh cổ tích tập » đem ý vị như thế nào?

Thiên đại cơ hội!

Lấy văn nghệ hiệp hội loại này quan phương sách vở phổ biến rộng rãi cường độ đến xem, khả năng này là cổ tích nhóm tác giả ảnh hưởng hài tử tuổi thơ thậm chí còn cả đời cơ hội!

Cơ hội như vậy có lẽ cả đời cung không thể có mấy lần!

Ai không nóng mắt?

Ai không khát vọng?

Nếu như « Lam Tinh cổ tích tập » làm lời khen, này gần như có thể để cho một ít cổ tích tác gia tên, từ nay tái nhập vào Lam Tinh cổ tích tiểu thuyết lịch sử phát triển, trở thành một nhiều chút sách giáo khoa đều không thể không nói tới tồn tại!

Lúc này đừng nói cổ tích vòng.

Toàn bộ văn hóa vòng đều bị chấn động.

Chuyện này trong nháy mắt hấp dẫn người sở hữu ánh mắt.

Thậm chí có nhân đem này coi là văn nghệ hiệp hội một lần thử.

Ở những người này phân tích cùng suy đoán trung, cổ tích có lẽ chỉ là người thứ nhất bước đầu thí điểm, giống vậy chính sách có thể sẽ trong tương lai ảnh hưởng đến còn lại phân loại tiểu thuyết cũng dần dần cuốn toàn bộ văn hóa vòng ——

"Lần này thật nổ!"

"Tần Tề Sở Yên cổ tích vòng, toàn bộ danh gia đều đưa nghe tin lập tức hành động, đây là một trận thuộc về bốn Châu cổ tích vòng đánh cờ cùng biến cách, phàm là có chút dã tâm cổ tích tác gia cũng sẽ dùng tất cả vốn liếng hết sức đánh một trận, làm hết sức bảo đảm chính mình tác phẩm trúng tuyển « Lam Tinh cổ tích tập »!"

"Cũng muốn thiên cổ lưu danh a."

"Chuyện này đối với cổ tích vòng ý nghĩa nhất định là sự kiện quan trọng thức, sau chuyện này, ta không nghĩ ra còn có cái gì hoạt động có thể trong nháy mắt điều động toàn bộ cổ tích vòng toàn bộ tác gia sáng tác nhiệt tình!"

"Đây vẫn chỉ là đoán thiên."

"Phòng chừng sau này trường thiên cổ tích cũng sẽ đối mặt với văn nghệ hiệp hội biên soạn cùng phổ biến rộng rãi, cộng thêm bây giờ Yên Nhân cũng tới, đám người kia cũng đều là trời sinh chiến đấu người yêu thích, vì bảo đảm chính mình tác phẩm trúng tuyển, bọn họ chuyện gì cũng làm được."

" "

Đón giao thừa đêm chú thích chưa chọn mắt!

Làm đêm hôm khuya khoắt văn hóa giới nổi lên một trận tự cổ tích vòng bắt đầu cuốn Cự Phong, ảnh hưởng lực đã không chỉ có giới hạn với văn hóa vòng, bao gồm phổ thông bạn trên mạng cũng bị rối rít chấn động:

"Lam Tinh cổ tích tập?"

"Tiểu Ô Quy phải tiên lên!"

"Đáng tiếc « ba cái con heo nhỏ » là trường thiên cổ tích, nếu không này ba Viện Viện lão sư khẳng định cũng có thể trúng cử, bất quá bây giờ chỉ là bắt đầu, phòng chừng phía sau thật sẽ có quan hệ với trường thiên cổ tích kế hoạch, dù sao trường thiên cổ tích sức ảnh hưởng cũng là không thể nghi ngờ."

"Xem ra đây là tràng cổ tích gió bão a!"

"Chợt nhớ tới Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ, hai người bọn họ tân tác ở « Đồng Thoại Đại Vương » bên trên bị Sở Cuồng đánh bại, bất quá Kim Mộc cùng Kỳ Kỳ lúc trước có mấy bộ phi thường kinh điển đoán thiên cổ tích tác phẩm tiêu biểu, này mấy bộ tác phẩm tiêu biểu có rất lớn hi vọng bị văn nghệ hiệp hội chọn trúng đây."

"Ta đề cử « công chúa Bạch Tuyết »!"

"Sở Cuồng « công chúa Bạch Tuyết » quả thật có hi vọng trúng tuyển, gần đây bộ này cổ tích thật rất được bọn nhỏ hoan nghênh, bất quá Sở Cuồng đoán thiên cổ tích tác phẩm quá ít, tác phẩm chỉ có một bộ hẳn khẳng định là không phải văn nghệ hiệp hội khảo sát trọng điểm, quan phương cổ tích

tập mẫu chốt tác phẩm tuyển chọn, hay là ở với cổ tích tác gia trong vòng những lão bài đó danh gia môn."

" "

Rất nhiều nhân gia cũng có con nít.

Phàm là trong nhà có hài tử, cũng sẽ đối với chuyện này để ý.

Coi như không có hài tử, sau này cũng sẽ có, cho nên cũng sẽ cùng theo để ý.

Bởi vì Lam Tinh tương lai thuộc về hài tử, mà hài tử lúc còn tám bé tư tưởng giáo dục tuyệt đối là vô số người trong lòng đại sự hạng nhất!

Trên thực tế.

Văn nghệ hiệp hội muốn đẩy rộng rãi « Lam Tinh cổ tích tập » bản chất mục đích, chính là muốn đặt chân ở hài đồng giáo dục cơ sở trên.

Ngoại trừ trường học gia đình đích thân dạy dỗ, truyện cổ tích vốn là được trao cho đến đối hài tử tiến hành còn nhỏ tư tưởng giáo dục ý nghĩa trọng yếu.

Làm giờ khắc này tới, Tàn Tề Sở Đô là Yên Nhân!

Cổ tích tác gia tập thể Cuồng Hóa!

Lâm gia biệt thự.

Vì cùng người nhà đồng thời vượt năm, Lâm Uyên hiềm thấy nhin cái dạ, đương nhiên là khắc rồi tinh lực được tề.

Vượt năm trong lúc, ngoại trừ nhìn Xuân Vãn, Lâm Uyên cũng không bớt ở trên mạng Xung Lăng.

Sau đó Lâm Uyên liền thấy văn nghệ hiệp hội phát hành tin tức .

Lam Tinh cổ tích tập?

Giờ khắc này quả nhiên tới!

Lâm Uyên hiển nhiên cũng ở đây trên mạng thấy được văn nghệ hiệp hội trước nhất phát hành tin tức, nằng lúc này nhìn về phía Lâm Uyên, biểu tình có chút không ức chế được kích động:

"Văn nghệ hiệp hội đã quyết định chính thức biên soạn quan phương cổ tích tập, Sở Cuồng cổ tích ."

Lâm Uyên nói: "Có thể phải viết lâu một chút."

Quan phương trợ lực hiệu quả không thể nghi ngờ, này ba hiển nhiên là danh vọng giá trị cất lấy tiết tấu, Lâm Uyên chuẩn bị chơi một đại, chỉ phát hành một lượng thiên cổ tích căn bản không thỏa mãn được Lâm Uyên khẩu vị!

Hắn dự định nhiều toàn một ít cổ tích, duy nhất phát hành, từ đó thực hiện sức ảnh hưởng tới đại hóa!

Lâm Uyên ngẩn người, chợt gật đầu.

Nàng tuyệt đối không nghĩ tới Sở Cuồng chân chính đã tâm.

Dưới cái nhìn của nàng, đây là sự tình rất bình thường, sáng tác là cần thời gian, đến gấp cũng không có tác dụng gì.

Sở Cuồng muốn đánh vào văn nghệ hiệp hội cổ tích tuyển chọn vị trí, xuất ra cổ tích thì nhất định phải ở về chất lượng có sức thuyết phục, tiêu chuẩn nhất định phải hướng « công chúa Bạch Tuyết » làm chuẩn.

Nhưng .

Sở Cuồng dù sao cũng là cổ tích giới người mới, để cho hắn nhanh chóng viết nữa ra một phần « công chúa Bạch Tuyết » loại này ưu chất cổ tích nói dễ vậy sao?

Không thể làm người khác khó chịu.

Nàng không có lựa chọn thúc giục, chỉ là cười gật gật đầu nói:

"Viết xong nhớ cho ta biết."

Nói xong, Lâm Huyền ôm điện thoại di động, bắt đầu đi theo liên lạc với bên ngoài rồi.

Văn nghệ hiệp hội mang đến tin tức là chán hám tính, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ cổ tích vòng, Lâm Huyền thậm chí không để ý tới Sở Cuồng rồi.

Làm Ngân Lam Thư Khố cổ tích ngành Phó Chủ Biên, nàng tiếp theo đem sẽ phi thường bận rộn.

Bởi vì sẽ có rất nhiều đồng họa danh gia rời núi!

Tần Tề Sở Yên toàn bộ Nhà Xuất Bản cổ tích ngành, cũng sẽ trở thành các công ty bận rộn nhất ngành!

Mà khi ngày thứ 2 đến.

Sự tình quả nhiên hướng người sở hữu tượng tượng phương hướng phát triển.

"Tề Địa đình cấp cổ tích danh gia Húc Quang lão sư vào khoảng cuối tuần phát hành cổ tích tân tác!"

"Kỳ Kỳ, Kim Mộc, Thập Quang, Đại Đông đợi đồng họa danh gia đồng loạt tuyên bố: Tân tác sắp phát hành!"

"Đồng họa danh gia Dục Quang Vũ cổ tích tân tác sắp xuất hiện!"

"Tuổi thơ nhớ lại « ba cái con heo nhỏ » Viện Viện lão sư sắp phát hành ba chữ con heo nhỏ hệ liệt đoản thiên hệ liệt cổ sự!"

"Còn nhớ Lam Tinh kinh điển cổ tích « Tiểu Ô Quy » ấy ư, Ô Quy đại sư cổ tích tân tác muốn tới á!"

"Tinh Yên đình cấp đồng họa danh gia A Mộc Mộc hướng Ô Quy đại sư phát động Văn Đấu: Tới một trận thuộc về cổ tích quyết đấu đỉnh cao!"

" "

Đây là như đã đoán trước điên cuồng!

Liên tới lão bài đồng họa danh gia môn cũng ngồi không yên!

Thậm chí bao gồm Viện Viện lão sư loại này lấy trường thiên cổ tích sở trường đồng họa danh gia, cũng không nhịn được muốn chia một chén

canh.

Ở Lam Tinh cổ tích lịch sử phát triển bên trên, này là lần đầu tiên có nhiều như vậy cổ tích danh gia đồng thời phát hành tân tác!

Kích thước chi long trọng, chưa từng có trong lịch sử!

Cổ tích gió bão chính thức tới!

Chương 423: 9 đại danh gia chiến Sở Cuồng

Mà ở trận gió lốc này trung, khiến người chú mục nhất không thể nghi ngờ là những Yên Địa đó cổ tích tác gia rồi, trăng này oanh oanh liệt liệt cổ tích triều bên trong, gần như tùy ý có thể thấy bọn họ tràn đầy khiêu khích bóng người .

Văn Đẩu!

Rất nhiều Yên Địa cổ tích tác gia, cũng hướng bọn họ tự nhận là cùng đẳng cấp đối thủ phát khởi Văn Đẩu khiêu chiến, hơn nữa phần lớn cũng nhập gia tùy tục lựa chọn bộ lạc cùng với Blog vân vân Internet sân thượng làm khiêu chiến phát động đường tắt.

Không chơi đùa lòn loẹt!

Trực tiếp làm @!

Đây là Yên Nhân truyền thống!

Lúc trước có văn hóa tường cách trở, Yên Nhân đôi Tần Tề Sở cổ tích danh gia hiểu có hạn, cho nên từ đêm qua bắt đầu, rất nhiều cổ tích vọng Yên Nhân cũng làm khẩn cấp môn học, điều phán đoán này chưa chắc là chính xác, nhưng đại khái không có vấn đề gì.

Đối mặt Văn Đẩu xử lý như thế nào?

Tần Tề Sở gần như toàn bộ cổ tích danh gia, đều không hện mà cùng lựa chọn nghênh chiến, không chỉ là bảo vệ chính mình uy tín, cùng thời điểm là mượn cơ hội này cho tân tác tuyên truyền, dù sao Văn Đẩu thuộc tính thiên nhiên liền khả năng hấp dẫn đến rất nhiều ăn dưa quân chúng.

Nhưng tình huống lần này quá đặc thù rồi.

Bởi vì phát động Văn Đẩu Yên Nhân quá nhiều, đưa đến khắp nơi đều có lôi đài muốn đánh, ăn dưa quân chúng thậm chí không biết nên nhìn kia một cuộc, này ngược lại để cho những thứ này Văn Đẩu mất đi vốn nên có rộng rãi chú ý.

"Đều tại Văn Đẩu!"

"Nhìn không tới a!"

"Rõ ràng là cổ tích tác gia đại loạn đầu, nhưng ta cảm thấy một cỗ không khỏi khỏi hài, thật giống như đám con nít ở ước giá nhất dạng, cổ tích nhóm tác giả quả nhiên không thích hợp quá mức nhiệt huyết họa phong a."

"Yên Nhân kinh khủng như vậy."

"Mục đích của ta trước cảm thấy hứng thú nhất là A Mộc Mộc hương Viện Viện lão sư phát động Văn Đẩu, A Mộc Mộc là tinh Yên lợi hại nhất cổ tích

tác gia một trong, Viên Viên mặc dù lão sư lấy trường thiên cổ tích sáng tác làm chủ, nhưng lần này viết là « ba cái con heo nhỏ » đoán thiên lần vị, tuổi thơ tình cảm thêm được quá lớn."

"Ô Quy đại sư bên này cũng xuất sắc!"

"Ô Quy đại sư bên này cười chết ta rồi, « Tiểu Ô Quy » cái này cổ tích thật ảnh hưởng một đời nhân, dù là bỏ đi xuống một ít phân lượng không đủ cổ tích danh gia, Yên Châu hướng Ô Quy đại sư phát động Văn Đẩu khiêu chiến đại bài cổ tích tác gia cũng cao đến ước chừng sáu vị, Ô Quy đại sư chính mình cũng không nhìn được nhờ nước bọt hãnh nên tiếp nhận ai khiêu chiến, đây cũng là bị khiêu chiến số lần nhiều nhất cổ tích tác gia đi?"

" "

Văn Đẩu lôi đài khắp nơi nở hoa, trong đó « Tiểu Ô Quy » Ô Quy đại sư càng là thành chúng chú mục, đưa tới đám bạn trên mạng trận tràng cười, nhưng mà ngay tại tất cả mọi người đều cho là Ô Quy đại sư là lần này cổ tích trong bão tố bị Yên Nhân khiêu chiến số lần tác gia lúc, một cái tất cả mọi người không có dự liệu được nam nhân bỗng nhiên hấp dẫn toàn bộ Gateway chú thích:

"Yên Nhân Lam Mộng khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Bảo Thiệu khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Âu Thiên Minh khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Thiên Tế Bạch khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Ác Bá Miêu khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Dục Giả Tự Ngu khiêu chiến Sở Cuồng!"

"Yên Nhân Vô Cô Tiểu Bàn khiêu chiến Sở Cuồng!"

Tỉnh Yên lại có ước chừng bảy vị cổ tích danh gia không hẹn mà cùng hướng Sở Cuồng phát động khiêu chiến, cái kỷ lục này thậm chí đổi mới Ô Quy đại sư đồng thời bị sáu vị cổ tích danh gia khiêu chiến ghi chép, Tàn Tế Sở vô số bạn trên mạng trợn mắt hộc môm, chột trực tiếp cười phun:

"Cái quý gì?"

"Tìm khắp Sở Cuồng?"

"Đám này Yên Nhân nhất định là môn học không làm tốt, cho là Sở Cuồng cũng là phi thường lợi hại cổ tích danh gia, dù sao gần đây nhắc tới cổ tích truyền thông cũng sẽ nói đến Sở Cuồng « công chúa Bạch Tuyết », chỉ là đám này Yên Nhân tuyệt đối không nghĩ tới, Sở Cuồng căn bản không phải là cái gì cổ tích tác gia, hãnh cổ tích tác phẩm tính toán đâu ra đấy cũng cứ như vậy một bộ, chỉ là như vậy một bộ tác phẩm tạo thành ảnh hưởng tương đối kinh khủng mà thôi."

"Ha ha ha ha!"

"Ta không nghĩ tới chính mình sinh thời lại có thể thấy nhiều người như vậy đồng thời khiêu chiến Sở Cuồng, mặc dù bọn họ là không phải khiêu chiến

Sở Cuồng trình thám hoặc là ảo tưởng cùng với đoàn thiên, nhưng cái tràng diện này vẫn còn có chút không khỏi buồn cười."

"Sở Cuồng: ? ? ?"

"Cười chết ta rồi, nhất định là trước rất nhiều bạn trên mạng ác cáo, nói cái gì Sở Cuồng lão tặc là văn hóa vòng kiêu ngạo nhất tác gia, này trực tiếp đem tỉnh Yên cổ tích tác gia cừu hận giá trị toàn bộ hấp dẫn tới, Sở Cuồng này ba thật thảm!"

"Sở Cuồng lần này làm sao làm?"

"Sở Cuồng: Nói ra các người khả năng không tin, bởi vì ta mấy ngày trước mới xuất đạo, trước mắt chỉ phát hành quá một phần « công chúa Bạch Tuyết », cho nên thực ra ta không trả xong toàn bộ đoán là cái gì cổ tích danh gia."

" "

Phải biết những thứ kia sức ảnh hưởng không đủ tỉnh Yên người khiêu chiến, đám bạn trên mạng là trực tiếp bỏ đi, cho nên này bảy vị khiêu chiến Sở Cuồng Nhân toàn bộ đều là tỉnh Yên rất nổi danh cổ tích danh gia, tùy tiện xách ra tới một cũng phi thường trâu bò nhóm!

Đám bạn trên mạng coi như là cười thảm.

Tần Tề Sở cổ tích vòng lại bối rối.

Đám này Yên Nhân giờ trò quỷ gì, mặc dù Sở Cuồng viết « công chúa Bạch Tuyết » quả thật rất lợi hại, nhưng Tần Tề Sở cổ tích danh gia nhiều như vậy, trước mắt chỉ có một bộ cổ tích tác phẩm Sở Cuồng thật đáng giá được các người như vậy vây công?

"Những thứ này Yên Nhân không ngốc!"

Có người mơ hồ nhìn thấu những người khiêu chiến này tâm tư: "Bọn họ chưa chắc không biết Sở Cuồng tình huống, nhưng bọn họ hay lại là lựa chọn Sở Cuồng, bởi vì khiêu chiến Sở Cuồng có đầy đủ chủ đề tính, đây không chỉ là bởi vì Sở Cuồng kia bộ « công chúa Bạch Tuyết » mang đến sức ảnh hưởng, vẫn cùng Sở Cuồng ở còn lại lĩnh vực lấy được thành tích có liên quan, khiêu chiến Sở Cuồng có thể để cho chính mình tác phẩm sẽ được cửa ải cực kỳ lớn chú!"

"Thì ra là như vậy?"

"Cho nên lựa chọn Sở Cuồng mới là thông minh nhất cách làm, thứ nhất Sở Cuồng chỉ có một bộ cổ tích tác phẩm, thực lực cũng sẽ không quá mạnh, thứ hai mọi người lại không tốt nói bọn họ khi dễ người, bởi vì Sở Cuồng « công chúa Bạch Tuyết » lại xác xác thật thật rất hỏa, này vừa bảo đảm bọn họ tỷ số thắng lại có thể bảo đảm tràng này Văn Đẩu có thể ở đủ loại kiểu đáng lôi đài chú ý trung bộc lộ tài năng!"

" "

Làm phát hiện Sở nhân tâm tư, Tần Tề Sở nhóm tác giả cũng đau trứng, làm nhiều như vậy lôi đài, kết quả hấp dẫn nhất đại chúng chiến đấu lại là Sở

Cuồng bên này, để cho chúng ta đám này muốn mượn lôi đài bác chú ý cô tích danh gia môn làm sao chịu nổi?

Vâng.

Tần Tề Sở cô tích danh gia sở dĩ nhiệt tình đón nhận Yên Nhân khiêu chiến, cũng tồn thêm vài phần mượn Văn Đẩu hấp dẫn chú ý tâm tư, loại này nhiệt độ không cần thì phí, nhưng bây giờ tựa hồ thật sự quan tâm đều bị Sở Cuồng bao lăm.

Ngay vào lúc này.

Lại xảy ra một món đề cho Tần Tề Sở vô số cô tích nhóm tác giả trợn mắt hộc mồm sự tình, Tần địa Kỳ Kỳ lão sư cùng với Tề Địa Kim Sơn lão sư lại cũng lần lượt đối Sở Cuồng phát khởi Văn Đẩu mời!

Giời ạ!

Làm gì vậy!

Bảy cái Yên Nhân khiêu chiến Sở Cuồng còn chưa đủ, hai người các người một cái Tần Nhân một cái Tề Nhân lại cũng đi theo khiêu chiến Sở Cuồng, không phải là « Đông Thoại Đại Vương » này ba bại bởi Sở Cuồng ấy ư, về phần như vậy chạy lên khiêu chiến nhân gia?

" "

Tần Tề Sở cô tích danh gia môn cũng chỉ có thể lúc không có ai nhỏ nước bọt rồi, ai bảo Kim Sơn cùng Kỳ Kỳ có khiêu chiến Sở Cuồng tuyệt đối lập trường đâu rồi, hai người này lúc trước bại bởi Sở Cuồng một lần, bây giờ hoàn toàn có thể mượn Yên Nhân Văn Đẩu truyền thống, lấy báo thù danh nghĩa phát động đối Sở Cuồng khiêu chiến!

Cứ như vậy!

Khiêu chiến Sở Cuồng cô tích danh gia, trong nháy mắt từ bảy người biến thành kinh khủng chín người, trực tiếp để cho Sở Cuồng một lớp hấp dẫn Tần Tề Sở người sở hữu chú ý ánh mắt, tất cả mọi người đều đang suy đoán, Sở Cuồng cuối cùng sẽ tiếp nhận ai khiêu chiến?

"Phía trước Sở Cuồng!"

"Có dám đánh một trận!"

Giờ khắc này đám bạn trên mạng quá mức thậm chí đã nhớ lại đến 9 đại danh gia hướng Sở Cuồng thách thức tràng diện, đó là chín đạo chói mắt cao lớn bóng người, đem Sở Cuồng làm thành một vòng, người sở hữu ánh mắt đều lóe lên điên cuồng chiến ý cùng với mãnh liệt khiêu khích ——
Dường như muốn quần đấu Sở Cuồng.

Chương 424: 1 chọn 9

Thế nào đều tới tìm ta?

Lâm Uyên đầu năm mừng một đã sớm chạy tới phòng làm việc, kết quả mới vừa vừa mới mở ra bộ lạc, đăng nhập bên trên Sở Công tài khoản, liền thấy ước chừng chín vị cổ tích danh gia Văn Đẩu khiêu chiến, trong lúc nhất thời có chút ngoài ý muốn, thậm chí có nhiều chút không sờ được đầu não, hẳn vẫn cảm thấy mình là một rất khiêm tốn nhân.

"Ông chủ!"

Kim Mộc cũng chạy đến.

Nhanh chóng nói câu 'Năm mới vui vẻ' sau đó, Kim Mộc vội vã nói: "Hôm nay 9 đại danh gia đồng thời hướng người phát động Văn Đẩu sự tình người nên đều biết đi, nghĩ xong chọn vị nào danh gia làm làm đối thủ rồi không?"

Kim Mộc tựa hồ có hơi khẩn trương.

Có thể không cảm thấy khẩn trương mà, đây chính là cổ tích giới chín vị danh gia, coi như dựa theo tinh Yên Văn Đẩu quy tắc, một bộ tác phẩm một lần chỉ có thể đồng thời tiếp nhận một người khiêu chiến, đồng thời bị 9 cao thủ để mắt tới, phía sau đều khó khăn miễn phải ra một lớp mồ hôi lạnh!

"Nghĩ xong."

Lâm Uyên đại khái suy tư hạ.

Nội tâm đã có phương án ứng đối.

Lâm Uyên nhưng thật ra là có kinh nghiệm, bởi vì hẳn không phải lần thứ nhất bị người lấy "Văn Đẩu" danh nghĩa khiêu chiến, nhớ lần trước là Lãnh Quang nhất định phải với chính mình so với trình thám, chỉ là lần này kích thước có chút khoa trương thôi, trong nháy mắt từ một người biến thành chín người.

"Chọn ai?"

Kim Mộc ngữ tốc rất nhanh: "Thực ra cá nhân ta đề nghị lựa chọn Kỳ Kỳ lão sư hoặc là Kim Sơn lão sư, hai người này chúng ta đã thắng qua một lần, nếu như lấy Văn Đẩu hình thức so với đợt thứ hai, coi như là thua cũng chỉ có thể đoán song phương 1-1 đánh ngang tay, sẽ không tổn thất chúng ta mặt mũi, về phần Yên Nhân bên kia, bọn họ phát động Văn Đẩu thường thường bị cự tuyệt, thì cũng chẳng có gì không có phương tiện."

"Trước chọn Kỳ Kỳ lão sư."

Lâm Uyên tựa hồ trải qua nghĩ cạn kẽ.

Kim Mộc thở phào nhẹ nhõm, lộ ra một nụ cười, này là sự chọn lựa tốt nhất phương án, Kỳ Kỳ lão sư viết cô tích trình độ, so với Kim Sơn lão sư muốn hơi kém ném một cái ném, cho nên lựa chọn Kỳ Kỳ lão sư lời nói phần thắng vẫn tương đối đại.

Cùng ngoại giới bất đồng.

Kim Mộc đối Sở Cuồng lòng tin so với bình thường nhân mạnh hơn rất nhiều, sẽ không bởi vì Sở Cuồng chỉ viết quá một phần cô tích liền hoài nghi Sở Cuồng thực lực, lần này chỉ là đối thủ trận thế sắp xếp quá lớn, làm Kim Mộc có chút theo bản năng hốt hoảng.

"Sau đó sẽ chọn Kim thúc bản gia."

Lâm Uyên nhìn về phía Kim Sơn bộ lạc tài khoản.

Kim Mộc nụ cười nhất thời hơi chậm lại, cơ hồ là trong nháy mắt biết Lâm Uyên ý tứ: "Ông chủ là nghĩ khêu một cái 2 ấy ư, Văn Đẩu quy tắc là một bộ tác phẩm chỉ có thể cùng một cái đối thủ so với, không có một bộ tác phẩm đồng thời cùng hai cái đối thủ Văn Đẩu cách nói."

"Ai nói liền một bộ tác phẩm rồi hả?"

"Ông chủ chuẩn bị hai bộ tác phẩm?"

Kim Mộc lại bắt đầu cảm thấy khẩn trương, khêu một cái nhị đẳng vì vậy đối tuyến tác chiến, độ khó cùng một chọi một hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Nhưng Lâm Uyên không có trực tiếp trả lời người đại diện vấn đề.

Hắn ngay trước Kim Mộc mặt, trực tiếp @ rồi Kỳ Kỳ lão sư, cũng bổ xung rồi mấy chữ:

"Tân tác « Cô Bé Lọ Lem » , xin chỉ giáo!"

Lúc này trên Internet.

Đám bạn trên mạng vẫn còn ở oanh oanh liệt liệt thảo luận Sở Cuồng đồng thời bị 9 đại cô tích danh gia khiêu chiến sự tình, rất nhiều người đều đang suy đoán Sở Cuồng cuối cùng sẽ tiếp nhận vị kia danh gia khiêu chiến, cuối cùng cùng Sở Cuồng khiêu chiến vị kia danh gia khẳng định có thể đạt được tối quan tâm kỹ càng!

"Ta cảm thấy phải là Kỳ Kỳ."

"Kỳ Kỳ lão sư trình độ ở nơi này nhiều chút trong danh gia là tương đối dựa vào sau, ngoài ra Kỳ Kỳ lão sư trước ở « Đồng Thoại Đại Vương » trung phát biểu có sự còn bị Sở Cuồng lão tặc nghiền ép, Sở Cuồng lão tặc đối chiến Kỳ Kỳ có thiên nhiên trong lòng ưu thế."

"Nói như vậy Kim Sơn cũng được?"

"Sở Cuồng lão tặc vẫn là một không thích dựa theo lẽ thường xuất bài nhân, ta cảm thấy được Kim Sơn cùng Kỳ Kỳ hẳn khả năng cũng sẽ không chọn, mà là sẽ ở tình Yên tác gia trung ngẫu nhiên lựa chọn một cái, bằng không đám này Yên Nhân cũng quá đặc ý đi, nói không chừng quay đầu liền bắt

đầu tuyên dương, nói Sở Cuồng không dám nhận được bọn họ Yên Nhân khiêu chiến chuyện."

" . "

Ngay tại mọi người nóng nảy trào dâng thảo luận đang lúc, bỗng nhiên có người nói: "Sở Cuồng rút cuộc đáp lại, hẳn thật giống như đón nhận Kỳ Kỳ lão sư khiêu chiến, bất quá ta nhìn không hiểu ý tứ, 'Cô Bé Lọ Lem' là ngành gì thuật ngữ sao?"

"Cái gì?"

"Chọn Kỳ Kỳ?"

"Tốt không có ý nghĩa."

"Sở Cuồng này ba hẳn lựa chọn Yên Nhân nha, bảy cái Yên Nhân khiêu chiến hẳn, kết quả hẳn một cái cũng không chọn, hết lần này tới lần khác chọn một Tần Nhân, làm giống chúng ta Tần Nhân ở nội đấu như thế, Yên Nhân nói không chừng muốn chế giễu."

"Có chút thất vọng."

"Ta cũng có chút thất vọng, Kỳ Kỳ là chín vị trong danh gia trình độ kém cõi nhất một vị, xem ra Sở Cuồng lần này đối với chính mình tác phẩm lòng tin không lớn, cho nên lựa chọn một cái chắc chắn nhất đối thủ, hiểu là hiểu, chính là tâm lý có chút bực bội."

"Ta thanh xuân kết thúc."

"Mặc dù cổ tích khả năng quả thật là không phải Sở Cuồng am hiểu nhất loại hình, nhưng thấy Sở Cuồng lại cũng bắt đầu chơi đùa bảo thủ thao tác vẫn là rất khó chịu a, là ta già rồi hay lại là Sở Cuồng già rồi?"

" . "

Đám bạn trên mạng cũng rất thất vọng.

Nhưng mà còn không chờ loại thất vọng này kéo dài quá lâu, mọi người liền ngạc nhiên phát hiện, Sở Cuồng rút cuộc lại @ rồi Kim Sơn lão sư!

"Tân tác « cô bé quàng khăn đỏ », xin chỉ giáo!"

Rất nhiều bạn trên mạng đều tròn tròn mắt, Sở Cuồng đây là ý gì?

Rõ ràng đón nhận Kỳ Kỳ khiêu chiến, tại sao lại @ rồi Kim Sơn?

"Ngọa tào!"

Rốt cuộc có người tinh thần phục hồi lại, thực ra Sở Cuồng cái này đáp lại thực ra hết sức rõ ràng, đây là muốn khêu một cái 2 a, Hoa Lệ đôi tuyên tác chiến, đồng thời cùng Kỳ Kỳ cùng Kim Sơn tiến hành cổ tích Văn Đấu!

"Gia thanh hồi!"

"Sở Cuồng ngu phê!"

"Không hô là Sở Cuồng!"

"Sở Cuồng thật là phách lối a!"

"Bất quá ta thích hắc hắc!"

"Ta mẹ nó cho là Sở Cuồng là bảo thủ sách lược, kết quả lại là cực hạn phách lối, lão tặc rõ ràng là ác thú vị phát tác, muốn lại theo Kim Sơn cùng

Kỳ Kỳ tới một trận, lời ngậm chính là, hai người các người không phải là không phục ấy ư, cho các người một lần nữa cơ hội!"

"Cái này rất Sở Cuồng!"

"Mặc dù không có lý tới Yên Nhân khiêu chiến, nhưng quang đội tuyển tác chiến điểm này cũng đã phi thường dũng mãnh rồi, coi như là Yên Nhân bên kia cũng không nói ra cái gì nói gở đến, bọn họ dám với hai vị đồng họa danh gia đội tuyển tác chiến?"

"Sở Cuồng liền dám!"

Trên internet bầu không khí lập tức liền hải mà bắt đầu, kết quả hải đến một nửa, loại không khí này lại một lần nữa bị miễn cưỡng cắt đứt!

Bởi vì Sở Cuồng lại lần nữa có động tác!

Hắn trực tiếp @ rồi tỉnh Yên cổ tích danh gia Lam Mộng, cùng đáp lại hai vị trí đầu lúc dùng tương tự cách thức:

"Tân tác « Hoàng Đế trang bị mới » , xin chỉ giáo!"

Đám bạn trên mạng lần nữa trọn tròn mắt.

Đây là .

Tam tuyển làm .

Tam tuyển cái rắm a!

Ở người sở hữu trọn mắt hóc mồm nhìn soi mói, Sở Cuồng thao tác càng lúc càng nhanh, trực tiếp đem tỉnh Yên còn lại cổ tích danh gia cũng vòng toàn bộ:

"Tân tác « Con vịt xấu xí » , xin chỉ giáo!"

"Tân tác « công chúa ngủ » , xin chỉ giáo!"

"Tân tác « hoàng tử ếch » , xin chỉ giáo!"

"Tân tác « nàng tiên cá » , xin chỉ giáo!"

"Tân tác « cô bé bán diêm » , xin chỉ giáo!"

"Tân tác « ông lão đánh cá và con cá vàng » , xin chỉ giáo!"

" "

Đội tuyển tác chiến?

Tam tuyển tác chiến?

Ngượng ngùng.

9 tuyển tác chiến!

Này là không phải gió bão! !

Đây rõ ràng là Lôi Bạo! ! !

Rất nhiều năm sau, khi mọi người nhớ lại hôm nay một màn này thời điểm, vẫn có loại toàn thân thẳng nổi da gà, lại da đầu trận trận tê dại cảm giác

---

Sở Cuồng! !

Lấy khều một cái 9! ! !

---

ps: Mọi người chờ lâu á..., hôm nay kết thúc công việc, viết cái cô tích không khỏi viết đót dậy rồi .

Chương 425: còn có ai

Bối rồi!

Cũng bối rồi!

Nếu như là không phải Sở Cuồng mỗi một lần @ những thứ này cô tích danh gia cũng đôi ứng đánh dấu bất đồng tác phẩm danh, mọi người thậm chí sẽ hoài nghi Sở Cuồng có phải hay không là không có làm rõ ràng Văn Đẩu quy tắc, cho là một bộ tác phẩm có thể đồng thời tiếp nhận chín người khiêu chiến, nhưng nhìn kia Cửu Bộ hoàn toàn bất đồng tâm tác danh xưng, như vậy hoài nghi là căn bản lập không đứng chân, đây là vô luận xác nhận mấy lần cũng sẽ không có bất kỳ kỳ nghĩa sự thật, hấn lại là muốn khêu một cái 9!

"Ngọa tào!"

"Quá đốt!"

"Cho lão tặc quỳ!"

"Lại là khêu một cái 9!"

"Ta trước còn với một cái mới quen tỉnh Yên tiêu tử tử đùa nói Sở Cuồng lão tặc là chúng ta Đại Tần khiêu ngạo nhất tác gia, hấn để cho Yên Nhân nhiều hơn khiêu chiến Sở Cuồng, bây giờ nhìn lại ta lúc ấy ít nhất những lời này không có nói láo, Sở Cuồng thật là chúng ta Đại Tần từ trước tới nay khiêu ngạo nhất tác gia, này ba đơn giản là coi anh hùng thiên hạ vì không có gì, 9 đại danh gia đến cửa khiêu chiến hấn lại một mình toàn thu, lại không nói kết quả cuối cùng như thế nào, chỉ một loại này dám can đảm độc chiến 9 đại danh gia dũng khí cũng đã quá ngu bức!"

"Cái này rất Sở Cuồng!"

"Cửu Tinh Liên Châu!"

"Xuất đạo tới nay Sở Cuồng lần đó là không phải đang khiêu chiến tự mình, vừa mới bắt đầu viết ảo tưởng tiêu thuyết thời điểm, rõ ràng trên thị trường có nhiều như vậy hấp dẫn đề tài hấn không muốn viết, hết lần này tới lần khác muốn viết một ít lãnh môn đề tài, muốn đi thì đi một cái không người đi qua đường, hơn nữa liên tục mấy cuốn sách đều là khai tông lập phái!"

" "

Đám bạn trên mạng trước đã nhớ lại đến 9 đại danh gia hướng Sở Cuồng thách thức tràng diện, đó là chín đạo chói mắt cao lớn bóng người, đem Sở Cuồng làm thành một vòng, người sở hữu ánh mắt đều lóe lên điên cuồng

chiến ý cùng với mãnh liệt khiêu khích, dường như muốn quần đầu Sở Cuồng.

Mà giờ khắc này.

Đám bạn trên mạng nhớ lại đã có nhất đoạn xuất sắc đến tiếp sau này, đó chính là Sở Cuồng đang đối mặt 9 đại danh gia bao vây lúc, bỗng nhiên đối đám người này ngoắc ngoắc đầu ngón tay, bình tĩnh nói một câu nói:

"Các ngươi cùng lên đi."

Cũng không ai biết Sở Cuồng này một lớp 9 làm tè phát có thể dùng cái dạng gì phương thức làm kết thúc, nhưng chỉ là Sở Cuồng biểu đạt ra phần này bút chọn thiên hạ hào hùng cùng dũng khí, phối hợp thừa trước khai sau nào bỏ, cũng đã để cho vô số bạn trên mạng rung động tột đỉnh!

Cùng lúc đó!

Yến Nhân cũng bối rối!

Nhất là bị Sở Cuồng từng cái @ đám kia Yến Địa cổ tích danh gia càng là có loại tập thể tính kinh ngạc cảm giác, toàn gần đó là một trận đột nhiên xuất hiện phần nô cùng xấu hổ xông lên đầu, huyết thoáng cái vọt tới ót!

Quá kiêu ngạo!

Quá cuồng vọng!

Ngươi dựa vào cái gì a!

Vừa mới bắt đầu Sở Cuồng @ Kỳ Kỳ thời điểm, những thứ này khiêu chiến Sở Cuồng danh gia môn nhưng thật ra là có chút thất vọng tới, xem ra cái này Sở Cuồng cũng không có Tần Tề Sở đám kia bạn trên mạng thổi lợi hại như vậy mà, thậm chí ngay cả ngênh chiến Yến Nhân dũng khí cũng không có, kết quả rất nhanh bọn họ liền liên tiếp bị Sở Cuồng @ rồi.

Nguyên lai Kỳ Kỳ chỉ là một bắt đầu!

Lam Tinh đều nói chúng ta Yến Địa người trời sinh tự phụ cuồng ngạo không kèm chế được, kết quả cái này Sở Cuồng lại so với chúng ta Yến Nhân còn phải Yến Nhân, 9 tuyên tác chiến thật là cuồng không Biên nhi rồi, ngươi là quá coi trọng chính ngươi hay lại là quá xem thường chúng ta Yến Địa cổ tích danh gia?

"Muốn đánh! !"

"Hung hăng đánh! !"

"Ta ở Yến Châu cổ tích vòng lẩn lộn nhiều năm như vậy liền không bá kiến kiêu ngạo như vậy gia hỏa, lại để cho chúng ta cùng tiến lên, hần biết khêu một cái 9 là khái niệm gì ấy ư, này bằng với là muốn hần duy nhất viết ra 9 thiên trình độ không thua gì danh gia tiêu chuẩn cổ tích mãnh liệt!"

"Này cái Phong Tử!"

"Yến Địa các huynh đệ, này đã là không phải Văn Đẩu rồi, đây là do Sở Cuồng phát động chiến tranh, hần muốn cho chúng ta mượn Yến Nhân lập uy, chỉ cần hần có thể thắng được hai ba tràng Văn Đẩu, liền có thể được cả

đanh và lợi, này ba tính toán ví dụ chúng ta còn tinh, đáng tiếc hẳn chọn sai lầm rồi lập uy đối tượng!"

" "

Yến Nhân đã hoàn toàn nổi giận, Văn Đẩu là bọn hắn truyền thừa vô số năm truyền thống, mà bây giờ lại có nhân ngược lại dùng cái này truyền thống khiêu khích Yến Nhân, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám như vậy xem thường bọn họ!

Mà ở Tần Tề Sở bên này.

Giới thiệu thuật có một cái tính một cái, đồng dạng là toàn bộ trọn tròn mắt, nhất là Tần Tề Sở cổ tích danh gia môn, càng là sinh ra một loại cực kỳ không chân thực cảm giác, thậm chí có nhân không nhìn được đang suy nghĩ:

Ta là đang nằm mơ sao?

Sở Cuồng có phải hay không là điên rồi?

Mặc dù hẳn nhất đả 9 cái này hành vi quả thật rất tuần tú, nhưng hẳn chẳng lẽ không có cân nhắc đến tình huống hiện thật ấy ư, đối thủ nhưng là chín toàn lực ứng phó cổ tích danh gia, này bằng với là hẳn đồng thời muốn viết Cửu Bộ tác phẩm, hơn nữa phải bảo đảm mỗi bộ tác phẩm đều có không thua gì « công chúa Bạch Tuyết » chất lượng!

Bên kia.

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc cơ hồ là trơ mắt nhìn Lâm Uyên liên tục @ chín vị đáp lời phát động Văn Đẩu cổ tích danh gia, kia thuần thực thao tác từ đầu tới cuối không mang theo chút nào dừng lại cùng do dự, cho tới Kim Mộc trong đầu thoáng qua ý nghĩ đầu tiên cũng là:

Ông chủ hẳn có phải hay không là điên rồi?

Mà Lâm Uyên làm xong này một hệ liệt thao tác sau đó, nhưng là cùng người không có sao một loại đối Kim Mộc nói: "Lần này không dùng tại trong tạp chí liên tái, tạp chí về điểm kia số trang cũng không đủ dùng, chúng ta trực tiếp phát biểu một cái cổ tích tập được rồi, tên sách liền dứt khoát kêu « Sở Cuồng cổ tích » như thế nào đây?"

"Sở Cuồng cổ tích?"

Kim Mộc ngây ngốc thuật lại.

Lâm Uyên gật đầu một cái, hẳn mấy ngày nay một mực ở hệ thống kho sách bên trong nhìn cổ tích, vô số cổ tích nhìn một chút tới suyết chút nữa thì nhìn ói, mà thu hoạch chính là hẳn đã chế tác riêng lại hoàn thành bộ phận tác phẩm: "Cộng thêm đã phát hành « công chúa Bạch Tuyết » , nơi này tổng cộng có thập thiên truyện cổ tích."

Lâm Uyên vốn định phát hành càng nhiều.

Hắn với hệ thống định chế không ít đây.

Nhưng hẳn nghĩ lại lại cảm thấy, tạm thời trước hết phát này thập thiên cô sự đi, đã đầy đủ đi đến mình muốn hiệu quả, nhiều hơn nữa lời nói cũng có chút phiếm lạm, hơn nữa quá lãng phí tiền cũng không cần phải, quan phương chế tác riêng « Lam Tinh cô tích tập » tổng cộng mới cho phép bị thu nhận sử dụng 30 thiên cô tích tới, đã biết thập thiên cô tích trung đại đa số tác phẩm hẳn cũng có bị văn nghệ hiệp hội thu nhận sử dụng tư cách, mình cũng không thể một người đem đại đa số vị trí, thậm chí quan phương biên soạn toàn bộ thu nhận sử dụng vị trí toàn bộ chiếm chứ ?

Ở hệ thống dưới sự ủng hộ.

Lâm Uyên có lẽ có thể làm được.

Nhưng Lâm Uyên cũng đang lớn lên, rất nhiều chuyện nhìn so với lúc trước càng thông suốt, phải biết « Lam Tinh cô tích tập » là Tần Tề Sở bao nhiêu cô tích tác gia cũng đang ngó chừng cơ hội a, muốn là bản thân một người đem vị trí chiếm hơn phân nửa thậm chí toàn bộ chiếm, chẳng khác gì là chính mình ăn thịt canh cũng không lưu lại cho người khác uông mấy hớp, vậy sau này chính mình khẳng định chính là cô tích giới đại địch số một, là không phải tất cả mọi người đều có thể đại độ bao dung!

Quá đắc tội với người.

Đương nhiên này là không phải trọng điểm, trọng điểm là văn nghệ hiệp hội đại khái sẽ không để cho loại tình huống này phát sinh, bọn họ muốn biên soạn là Lam Tinh cô tích tập mà là không phải Sở Cuồng cô tích tập, không thể nào chỉ nhìn chăm chăm Sở Cuồng một tác phẩm riêng thu nhận sử dụng, ngoài ra Lâm Uyên lần này phát biểu cô tích số trang không đồng nhất, có trong chuyện xưa cho vẫn thật nhiều, một phần lượng bù đắp được người khác hai thiên, vô luận từ góc độ nào đến xem thập thiên cô tích cũng không tính là thiếu.

Cái gì 9 đại danh gia khiêu chiến?

Lâm Uyên chỉ cần từ ngưỡng mộ trong lòng cô tích trung chế tác riêng 9 thiên với đối phương tiên hành Văn Đâu là được rồi, đừng nói một lần tới chín người, coi như nhiều hơn nữa ra mười danh gia khiêu chiến Sở Cuồng Lâm Uyên cũng căn bản không mang theo hư, vừa vặn còn có thể cạo một chút Văn Đâu nhiệt độ, hơn nữa duy nhất cạo xát chín thật là mỹ tư tư, đây cũng là hẳn quyết định Văn Đâu khêu một cái 9 nguyên nhân trọng yếu.

"Phát người hộp thơ."

Trong đầu thoáng qua những ý nghĩ này, Lâm Uyên trực tiếp đem những ngày qua chế tác riêng mà còn thành bản thảo bỏ túi phát cho Kim Mộc:

"Những thứ này bản thảo phải đóng đến tý tý của ta trong tay, không phải giao cho những người khác, tận lực để cho Ngân Lam Thư Khố bên kia ở cuối tháng trước phát biểu đi ra ngoài đi."

"Ồ ."

Kim Mộc cơ giới thức gật đầu.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, không nhìn được có chút lo lắng phía sau còn có danh gia với chính mình khiêu chiến làm sao bây giờ, kia 9 thiên chuyện xưa mới thật có thể không đủ dùng rồi, không bằng trước tiên ở trên mạng gào thét một cuống họng, nếu như tiếp tục có người khiêu chiến, cũng tốt tạm thời tăng thêm mấy thiên cố sự, vì vậy hắn lần nữa thao tác lên Sở Cuồng tài khoản, rất tốt bụng ban bố một cái động tĩnh, nội dung ngược lại là đơn giản dứt khoát:

"Còn có ai?"

Chương 426: Cấp độ sử thi liên động

Từ Sở Cuồng liên tiếp @ danh gia khều một cái 9 bắt đầu, đám bạn trên mạng đối với hẳn bộ lạc động tĩnh liên quá mức chú ý, kết quả làm mọi người thấy Sở Cuồng lại đối mới một cái động tĩnh, nhất thời toàn bộ lưới đều sôi trào!

"Ngọa tào!"

"Còn có ai?"

"Quá kiêu ngạo!"

"Chín còn chưa đủ?"

"Đây là không làm người!"

Chẳng ai nghĩ tới, cũng khều một cái chín Sở Cuồng còn mẹ nó không hài lòng, lại dám ngay trước vô số người chú ý đến kêu lên khiêu khích như vậy lời nói, đơn giản là căn bản không đem 9 đại cổ tích danh gia coi ra gì!

"Không nhìn được!"

"Ta muốn giết chết hẳn!"

"Người muốn chiến vậy liền chiến!"

Yến Nhân còn ở thảo luận Sở Cuồng khều một cái 9 chuyện đâu rồi, vốn là tức sôi ruột, thấy Sở Cuồng lại còn dám đổ dầu vào lửa, từng cái tức gân xanh nổi lên, chúng ta Yến Nhân lớn như vậy, liền không bái kiến kiêu ngạo như vậy!

Cấp trên!

Toàn bộ cấp trên!

Đơn giản ba chữ, để cho Yến Địa cổ tích nhóm tác giả gần như tập thể bạo tẩu, cho tới bây giờ chỉ có chúng ta Yến Nhân khiêu khích người khác phân nhi, lúc nào có người dám khiêu chiến như vậy chúng ta Yến Nhân?

Người là Sở Cuồng?

Người là Yến cuồng chứ ?

Người là muốn đánh mưòi?

Yến Địa còn lại không có khiêu chiến Sở Cuồng, mà là lựa chọn còn lại đối thủ cổ tích danh gia môn cũng không khỏi bị kích phát lửa giận, thậm chí dự định hủy bỏ cùng còn lại cổ tích danh gia Văn Đẩu xung động, trước tiên đem Sở Cuồng cho làm chết!

Đôi mắt Sở Cuồng khiêu khích!

Lúc này Yến Nhân đoàn kết nhất trí!

Bất quá cuối cùng sự tình như thế không có phát sinh, có Yên Nhân khinh thường nói: "Nếu như nhiều người hơn khiêu chiến Sở Cuồng, đó mới là gặp Sở Cuồng nói, bây giờ hẳn chính là ở bác chú ý, lấy bản thân hẳn năng lực, nếu như là không phải một ít nguyên nhân đặc biệt, căn bản sẽ không có nhiều như vậy danh gia khiêu chiến."

Vâng.

Bác chú ý.

Này là rất nhiều Yên Nhân căn cứ Sở Cuồng hành vi, nhất trí ra kết luận, giống như chín vị danh gia hướng Sở Cuồng phát động Văn Đấu mục đích như thế, bọn họ trên bản chất là vì để cho người khác chú ý chính mình tác phẩm, mà là không phải bởi vì bọn họ có nhiều công nhận Sở Cuồng năng lực: "Sở Cuồng biết rõ mình không thắng được, cho nên bây giờ là không đếm xỉa đến, càng nhiều nhân khiêu chiến hẳn hẹn xong, như vậy mới hiện lên rõ hẳn rất trọng yếu."

Cái này Tần Nhân thật gian trá!

Bất quá ở thực lực tuyệt đối trước mặt, gian trá là không có có không gian sinh tồn, 9 tuyến tác chiến khả năng nhất đưa đến hậu quả chính là chín trận chiến 9 bại, đến thời điểm Sở Cuồng sẽ vì hẳn phách lối cùng tự phụ giấy tính tiền!

Cho nên Yên Nhân nhin!

Mặc dù không thoải mái nhưng vẫn là nhin, cái này làm cho Yên Nhân môn bộc phát bức bội, lúc nào bọn họ như vậy bức bội quá a, những thứ này Yên Nhân hận không được Văn Đấu ngay lập tức sẽ bắt đầu, niềm vui tràn trề phát tiết ra ngực buồn rầu!

Tần Tề Sở bên này.

Rất nhiều người cũng dần dần lấy lại tinh thần, sau đó bọn họ và Yên Nhân sinh ra tương tự ý tưởng, sợ rằng Sở Cuồng căn bản liền là không phải chạy thẳng đi, các người Yên Nhân muốn nhiệt độ, Sở Cuồng liền dứt khoát chính mình đem phần này nhiệt độ kéo qua đến, trước không cân nhắc thẳng thua chuyện, ta có khều một cái 9 dũng khí là đủ rồi!

"Yên Nhân muốn bị chọc tức."

"Sở Cuồng này ba Thiên Tú."

"Mặc dù chúng ta đều biết Sở Cuồng không thể nào khều một cái 9, thậm chí khều một cái 2 đều khó khăn, nhưng Tần Tề Sở dám bặt trên mạng thấy hẳn đem toàn bộ Văn Đấu khiêu chiến một mình toàn thu vẫn cảm thấy rất thoải mái a, các người là không phải muốn đi lên ta Sở Cuồng lên chức mà, vậy ta dứt khoát mượn các người làm cho mình trở thành lớn nhất nhiệt độ."

"Rất lợi hại thủ đoạn!"

"Trừ phi Sở Cuồng một trận cũng không thắng, phàm là hẳn có thể thắng một người trong đó, này ba không coi là quá mất mặt, ngược lại là đám này Yên Nhân, coi như thắng Sở Cuồng cũng không đáng giá gì khiêu ngạo,

nhân gia là quân chia thành chín đường với các người đánh đầu rồi, các người thắng là không phải hẳn?"

Vâng.

Đây là Sở Cuồng dám lớn lối như vậy duy nhất giải thích, Tần Tề Sở Yên trong vòng ngoài vòng, không có một người cho là Sở Cuồng thật có thể khêu một cái 9, mọi người trước mắt rung động chỉ là tới từ ở Sở Cuồng cái này thạch phá thiên kinh khêu một cái 9 hành vi!

Mà khi Sở Cuồng khêu một cái 9 hành vi lôi cuốn rồi ngoại giới thật sự quan tâm đang lúc, Ngân Lam Thư Khố thừa dịp quan tuyên rồi một tin tức: "Sở Cuồng lão sư tân tác vào khoảng một tháng ba mươi một ngày lấy cổ tích tập hình thức phát biểu, đến Thư Điểm mua mời nhận đúng tên sách « Sở Cuồng Đồng Thoại », ngoài ra Sở Cuồng lão sư cùng chín vị cổ tích danh gia tiến hành Văn Đẩu tác phẩm toàn bộ thu nhận sử dụng ở bên trong!"

Điều này quan tuyên rất thú vị.

Ngân Lam Thư Khố lại dùng quan phương tài khoản đem chín vị tham dự Văn Đẩu cổ tích danh gia vòng toàn bộ, hơn nữa còn ở phía dưới kèm chín cái thái độ.

Hí!

Làm người sở hữu thấy này chín cái thái độ, cơ hồ là theo bản năng nín thở, con mắt trong nháy mắt liền không dời ra!

Thì giác thịnh yên!

Tờ thứ nhất đồ là một cái đầy bụi đất đang làm việc nhà, nhưng vẫn nhưng không pháp che giấu kỳ mỹ mạo cô nương xinh đẹp;

Tám thứ hai đồ là một cái mang hồng sắc cái mũ, hoạt bát dễ thương tiểu loli;

Tám thứ ba đồ là một cái đầu đeo quan miện, chỉ mặc quần lót, những bộ vị khác không được phiến sợi quốc vương;

Tờ thứ tư đồ là một con vịt ở Thiên Nga Trắng trong bày cô độc bơi lội;

Tờ thứ năm đồ là một cái ngư say ở trong thủy tinh quan mỹ nhân, xinh đẹp động lòng người;

Tờ thứ sáu đồ là một cái trên đầu mang Vương Miện xấu xí Thanh Oa, đang đứng ở một cái quần dài nữ hài mu bàn tay;

Tám thứ bảy đồ là trên mặt biển một cái mỹ lệ đến để cho người ta liếc mắt nhìn liền không nhìn được sinh lòng thương thích nữ nhân, nhưng nữ nhân này lại không có chân, chỉ có hiện lên lân quang nhỏ dài thân cá;

Tám thứ tám đồ là trong đêm tối cô bé đốt một cây diêm quẹt;

Tám thứ chín đồ một đôi Ngư Dân vợ chồng ở trong biển mò vớt ra một cái đẹp đẽ Kim Ngư!

Suốt chín cái đồ, phân biệt đối ứng 9 thiên tham dự Văn Đẩu truyện cổ tích!

Đẹp đến mức tận cùng!

Họa phong nô tung!

Này chín cái đồ, mỗi một trương đơn độc lấy ra, cũng có thể làm điện thoại di động hoặc là máy tính wallpaper, thật là tinh mỹ đến giống như tác phẩm nghệ thuật, toàn bộ thấy này chín cái đồ nhân đều là bản năng click hình ảnh, không bớt trừ thị giác thịnh yến!

"Thật là đẹp họa!"

"Đây là « Sở Cuồng Đồng Thoại » bên trong hình vẽ ấy ư, ta thiên, lấy ở đâu thần tiên tranh minh họa sư, liền hướng về phía này chín cái tranh minh họa ta cũng cần mua thư a, cái kia trong thủy tinh quan nữ nhân quá đẹp!"

"Cái này tranh minh họa, mua mua mua mua!"

"Trên mặt biển cái kia là Mỹ Nhân Ngư? Ta có thể! Đẹp mắt đến hít thở không thông!"

"Mang theo mũ đỏ tiểu cô nương vô cùng đáng yêu, a a a a a, tiểu loli cuộc so tài cao!"

"Tốt Hoa Lệ, lại thật là tinh xảo họa phong, ta xem nhiều như vậy tiểu thuyết, từ chưa nhìn thấy qua xinh đẹp như vậy tranh minh họa, nhất là trong thủy tinh quan cái kia muội tử, thật đẹp đến khiến người ta say mê!"

"Những thứ này tranh minh họa là cái nào thần tiên số lượng?"

"Ngọa tào, các ngươi nhìn kỹ a, đồ dưới góc phải có vệt nước, quả nhiên là hấn, cũng chỉ có hấn có năng lực này!"

Vâng.

Đồ dưới góc phải có một đạo tiểu Thủy ấn, rất nhiều đồ đều có tương tự vệt nước, đây là bản quyền trứ danh, mà cái vệt nước bất ngờ đến từ .

Bóng dáng!

Đây là kế « Vong Vương » sau đó, Sở Cuồng cùng bóng dáng lại một lần nữa liên động!

Không sai.

Họa là Lâm Uyên lấy "Bóng dáng" danh nghĩa họa.

Hấn muốn « Sở Cuồng Đồng Thoại » bán tốt hơn, dĩ nhiên muốn không rõ chi tiết, bao gồm tranh minh họa cũng chính mình một mình ôm lấy mọi việc, ai bảo bây giờ hấn có Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật đây.

Chờ cổ tích tập phát hành, mọi người liền sẽ phát hiện .

Lần này liên động, là cấp độ sử thi!

---

ps: Còn có một chương, nhưng cũng có thể hơi trễ, mọi người không cần chờ.

Chương 427: Sở Cuồng Đồng Thoại phát hành

Đương nhiên cũng không cần sau chuyện này, coi như ở lập tức thấy bóng dáng cùng Sở Cuồng lại một lần nữa liên động, đã đầy đủ vô số người mừng như điên, này chín bức họa đủ chinh phục mỗi một đôi thẩm mỹ kén chọn con mắt ——

"Là bóng dáng a!"

"Hoàn mỹ liên động!"

"Sống lâu thấy hệ liệt, « Vồng Vương » sau đó Sở Cuồng cùng bóng dáng rút cuộc lần nữa có tác phẩm liên di chuyển, cảm Tạ Ảnh tử lão sư lần này không lười biếng, rút cuộc lấy ra chính mình chân chính hội họa thực lực, nghiêm túc bóng dáng là vô địch!"

"Nồng nặc bạn gay tình a!"

"Thấy Sở Cuồng bị 9 đại danh gia khiêu chiến, bóng dáng rút cuộc xuất thủ, nhớ tới trước Sở Cuồng cùng Tiện Ngư lẫn nhau thủ hộ, còn có Tiện Ngư dùng âm nhạc treo lên đánh Sở bởi vì bóng dáng hả giận chuyện, này tam bạn gay quả nhiên là phi thường có ái!"

"Tiện Ngư nên ra Cửu Thủ bài hát!"

"Bóng dáng họa sĩ là thiên hạ nhất tuyệt, Tiện Ngư cũng quả thật nên ra điem ca khúc liên động một cái, tam bạn gay có thể không phải là được thật chính tề mà, phỏng chừng bây giờ Yên Nhân còn không nhận biết tam bạn gay, sớm muộn có một ngày bọn họ sẽ biết cái này tổ hợp khủng bố đến mức nào!"

" "

Đám bạn trên mạng hưng phấn hư rồi.

Hình ảnh còn chưa đủ, từng cái không kịp chờ đợi bắt đầu in lại tin tức, dĩ nhiên chủ yếu vẫn là phát này chín cái đồ, mà cũng thuận tiện để cho Sở Cuồng phải ra tâm cô tích tin tức nhiệt độ tăng vọt, liên động mang đến sức ảnh hưởng nhanh chóng lên men!

Lúc này.

Trên mạng bỗng nhiên lại lưu truyền ra một cái tổ bốn cách Manga, họa Manga nhân hiền nhiên là Tiện Ngư Sở Cuồng cùng với bóng dáng fan, bởi vì này bốn cách Manga bất ngờ chính là lấy tam bạn gay làm nguyên hình sáng tác.

Đệ nhất cách Manga.

Chỉ thấy một tên vóc người thon dài, mặc áo che gió màu đen, giữ lại tóc ngắn, mày kiếm mắt sáng, biểu tình lạnh lùng thanh niên ẩn thân với trong bóng tối, làm cho người ta một loại cường đại cảm giác thần bí thấy, trên đầu của hắn đỡ lấy lời kịch khung:

"Thật giống như có khách nhân tới."

"Hình như là tìm người nha."

Thứ 2 cách Manga bên trong, phong độ nhẹ nhàng giống như vương tử một loại thanh niên tóc dài mỉm cười lộ ra một đôi híp híp mắt, khí chất âm áp mà âm áp đồng thời làm cho người ta mang đến một loại người hiền lành cảm giác: "Bóng dáng chó ngủ."

Thứ ba cách Manga.

Trên mặt không biểu tình gì nhưng ngũ quan góc cạnh rõ ràng thanh niên cả người viết đầy lười biếng, thân thể của hắn co rúc ở trên ghế, trên mặt tựa hồ còn lưu lại mấy phần buồn ngủ cùng bất mãn:

"Được rồi."

Thứ tư cách Manga.

Ba người cùng khung rồi, ác liệt đường cong, sau đó là hoành Đại Vũ Trụ, có lời đính thêm điện làm bố cảnh, mà sau lưng bọn họ có từng viên màu sắc không đồng nhất tinh cầu, trên tinh cầu mỗi người viết chữ nhỏ, rõ ràng là ba người xuất đạo tới nay phát hành toàn bộ tác phẩm.

Có chút tinh cầu lơ lửng.

Chính đang dần dần tỏa sáng.

Này tám bên cách Manga lấy suy nghĩ chủ quan hình thức sáng lập Sở Cuồng Tiễn Ngư cùng bóng dáng hình tượng, bất quá tựa hồ rất phù hợp đám bạn trên mạng cảm thụ, vì vậy ở trên mạng nhanh chóng truyền lưu đứng lên, cùng bóng dáng kia chín bức « Sở Cuồng Đồng Thoại » dự đoán tranh minh họa đồng thời bị rất nhiều người đồng bộ in lại.

Nhiệt độ cực cao!

Vốn là Sở Cuồng khêu một cái 9 cũng đã có rất nhiều độ chú ý rồi, bây giờ cộng thêm Manga truyền lưu, cùng với bóng dáng trợ lực, « Sở Cuồng Đồng Thoại » còn không có phát hành tựa hồ cũng đã tạo thành một cỗ cường đại phong triều!

Thấy Ngân Lam Thư Khô quan tuyên cùng với đám bạn trên mạng thao tác, Yên Nhân cùng với Tần Tề Sở cổ tích tác gia có chút sừng sờ, không khỏi có loại Văn Đâu còn chưa bắt đầu cũng đã bị Sở Cuồng đè ép một con cảm giác.

Này cũng cái quý gì?

Các người lấy ở đâu khí thế, mọi người tiến hành Văn Đâu cố sự còn không có phát đầu rồi, có thể hay không nghiêm túc một chút a, chúng ta đây là

chính nhi bát kinh 9 đại cổ tích danh gia ở Văn Đẩu, không phải là cái gì hội họa đại bỉ bính!

Chính là mấy tấm tranh minh họa mà thôi!

Các người liên tập thể cao triều sao?

Trong không khí tràn ngập một cỗ vị chua nhi .

Dù là Yên Nhân không thừa nhận cũng không được Sở Cuồng tìm cái này hậu viên quả thật ngu.

Những thứ này tranh minh họa đồ đúng là phi thường Hoa Lê, Hoa Lê đến để cho người ta quang là hướng về phía đồ thì có loại muốn tiêu phí dục vọng.

Đáng tiếc Văn Đẩu không nhìn cái này.

Văn Đẩu là đơn thuần so với cổ sự.

Cho nên coi như Yên Nhân có chút chua, buồn rầu cạnh mình tại sao không có bóng dáng loại này cấp bậc ưu tú tranh minh họa sư, cũng không có vì vậy liền bị đả kích tinh thần, ngược lại còn có loại đánh ngã Sở Cuồng trùng động, lại loại này xung động sẽ theo thời gian đưa đẩy mà trở nên càng ngày càng mãnh liệt!

Số 12.

Sở Cuồng Văn Đẩu đối thủ một trong, lúc trước bại bởi quá Sở Cuồng một lần Kim Sơn, dẫn đầu ban bố chính mình đoàn thiên cổ tích tác phẩm, bộ này cổ tích tên là « nhật nguyệt chi yêu » .

Cổ sự đi cảm nhân đường đi.

Cổ tích giảng thuật thái dương cùng trăng sáng mền nhau cổ sự, làm thái dương cùng trăng sáng mền nhau, với nhân thể nhưng là một trảng tai nạn, mọi người bắt đầu ngày đêm chẳng phân biệt được, mùa cũng bắt đầu hỗn loạn.

Cổ sự cuối cùng.

Thái dương cùng trăng sáng tách ra, bọn họ lựa chọn hy sinh chính mình ái tình, tới tác thành trong cuộc sống tốt đẹp, nhật nguyệt bắt đầu lại thay nhau, bốn mùa lại lần nữa bắt đầu chia minh, Vạn Vật Sinh Trường năm tháng qua tốt.

"Tiêu chuẩn làm!"

Rất nhiều cổ tích danh gia cũng cấp cho rồi khẳng định, trên Internet liên quan tới « nhật nguyệt chi yêu » đánh giá cũng là cao vô cùng, ngày này Kim Sơn @ Sở Cuồng:

"Xin chỉ giáo!"

Văn Đẩu hoàn toàn mở màn!

Hai ngày sau Yên Địa cổ tích danh gia Vô Cô Tiểu Bàn tử ban bố tân tác; lại qua một ngày, giống vậy ở « Đồng Thoại Đại Vương » bên trên bại bởi quá Sở Cuồng một lần Kỳ Kỳ ban bố tân tác .

Số 30.

Cùng Sở Cuồng tiến hành Văn Đấu 9 đại danh gia, có tám vị liên tiếp ban bố tác phẩm, từng cái danh gia tác phẩm đều được bất đồng trình độ biểu dương, bọn nhỏ phản hưởng cũng là tốt vô cùng.

Cổ tích danh gia toàn lực ứng phó!

Không có bất cứ người nào thất thủ!

Sở Cuồng tác phẩm vẫn không có phát hành, nhưng trên mạng liên quan tới « Sở Cuồng Đồng Thoại » nghị luận nhưng là càng ngày càng nhiều, bộ tác phẩm này xuất bản trước tựa hồ mơ hồ đắp lên một tầng nghi vấn, nhất là ở chúng danh gia môn tác phẩm cũng biểu hiện ưu dị sau đó:

"Thật giống như không tốt lắm a."

"Không hồ là cổ tích danh gia, Kỳ Kỳ cổ tích, ta một người trưởng thành nhìn đều cảm thấy rất xuất sắc, hài tử nhà ta càng là ưa thích không được."

"Lam Mộng cổ tích cũng phi thường mắt sáng."

"Sở Cuồng này chín đối thủ không một là đèn cạn dầu."

"Theo như bây giờ chiếu tình huống đến xem, Sở Cuồng rất khó thắng a."

"Ít nhất phải thắng một trận đi, một trận cũng không thắng lời nói, kêu một cái 9 khởi là không phải thành trò cười?"

"Có thể là tư tâm quấy phá, ta rất thích Sở Cuồng, không hi vọng Sở Cuồng thất bại thảm hại, bất kể như thế nào, chỉ cần thắng một trận là tốt."

"Ta cũng hi vọng Sở Cuồng thắng, liền hướng về phía « Sở Cuồng Đồng Thoại » hình vẽ, cũng phải cống hiến một phần lượng tiêu thụ."

" "

Mà khi thời gian đã tới ngày 30 tháng 1 buổi tối.

Sở Cuồng vị cuối cùng Văn Đấu đối thủ Thiên Tế Bạch bỗng nhiên @ rồi Sở Cuồng: "Tự mình tân tác sẽ vào ngày mai « Đồng Thoại Đại Vương » bên trên phát hành, xin chỉ giáo!"

Lại là « Đồng Thoại Đại Vương » !

Đây là Sở Cuồng phát hành « công chúa Bạch Tuyết » tạp chí, cũng là Sở Cuồng bắt đầu viết cổ tích lên đường nơi, Thiên Tế Bạch nhắc nhở tựa hồ để cho tràng này Văn Đấu kết vĩ, tặng thêm một phần thần thánh nghi thức cảm.

Sở Cuồng không có trả lời.

Nhưng ở cuối tháng ngày này, « Sở Cuồng Đồng Thoại » đúng hẹn ban bố. Tổng cộng thập thiên truyện cổ tích.

Phân biệt đến từ « Green cổ tích » , « Anderson cổ tích » cùng với « 1001 đêm » , lại đều là những thứ này mãnh liệt trung nhất ai cũng khoái kinh điển danh thiên!

---

ps: Nhật nguyệt chi yêu cố sự là tạm thời biên, không loại bỏ lúc trước xem qua tương tự cố sự, cho nên tiềm thức như vậy viết có khả năng, chương

này càng quá muộn đại nã chuyển bất động, ngày mai nhìn xem có thể hay không sửa đổi xuống.

Chương 428: Đau buồn

Đương nhiên cũng không cần sau chuyện này, coi như ở lập tức thấy bóng dáng cùng Sở Cuồng lại một lần nữa liên động, đã đầy đủ vô số người mừng như điên, này chín bức họa đủ chinh phục mỗi một đôi thẩm mỹ kén chọn con mắt ——

"Là bóng dáng a!"

"Hoàn mỹ liên động!"

"Sống lâu thấy hệ liệt, sau đó Sở Cuồng cùng bóng dáng rút cuộc lần nữa có tác phẩm liên di chuyển, cảm Tạ Ảnh tử lão sư lần này không lười biếng, rút cuộc lấy ra chính mình chân chính hội họa thực lực, nghiêm túc bóng dáng là vô địch!"

"Nông nặc bạn gay tình a!"

"Thấy Sở Cuồng bị 9 đại danh gia khiêu chiến, bóng dáng rút cuộc xuất thủ, nhớ tới trước Sở Cuồng cùng Tiện Ngư lẫn nhau thủ hộ, còn có Tiện Ngư dùng âm nhạc treo lên đánh Sở bởi vì bóng dáng hả giận chuyện, này tam bạn gay quả nhiên là phi thường có ái!"

"Tiện Ngư nên ra Cửu Thủ bài hát!"

"Bóng dáng họa sĩ là thiên hạ nhất tuyệt, Tiện Ngư cũng quả thật nên ra điem ca khúc liên động một cái, tam bạn gay có thể không phải là được thật chính tề mà, phỏng chừng bây giờ Yên Nhân còn không nhận biết tam bạn gay, sớm muộn có một ngày bọn họ sẽ biết cái này tổ hợp khủng bố đến mức nào!"

" "

Đám bạn trên mạng hưng phấn hư rồi.

Hình ảnh còn chưa đủ, từng cái không kịp chờ đợi bắt đầu in lại tin tức, dĩ nhiên chủ yếu vẫn là phát này chín cái đồ, mà cũng thuận tiện để cho Sở Cuồng phải ra tâm cô tích tin tức nhiệt độ tăng vọt, liên động mang đến sức ảnh hưởng nhanh chóng lên men!

Lúc này.

Trên mạng bỗng nhiên lại lưu truyền ra một cái tổ bốn cách Manga, họa Manga nhân hiền nhiên là Tiện Ngư Sở Cuồng cùng với bóng dáng fan, bởi vì này bốn cách Manga bất ngờ chính là lấy tam bạn gay làm nguyên hình sáng tác.

Đệ nhất cách Manga.

Chỉ thấy một tên vóc người thon dài, mặc áo che gió màu đen, giữ lại tóc ngắn, mày kiếm mắt sáng, biểu tình lạnh lùng thanh niên ẩn thân với trong bóng tối, làm cho người ta một loại cường đại cảm giác thần bí thấy, trên đầu của hắn đỡ lấy lời kịch khung:

"Thật giống như có khách nhân tới."

"Hình như là tìm người nha."

Thứ 2 cách Manga bên trong, phong độ nhẹ nhàng giống như vương tử một loại thanh niên tóc dài mỉm cười lộ ra một đôi híp híp mắt, khí chất ấm áp mà ấm áp đồng thời làm cho người ta mang đến một loại người hiền lành cảm giác: "Bóng dáng chó ngủ."

Thứ ba cách Manga.

Trên mặt không biểu tình gì nhưng ngũ quan góc cạnh rõ ràng thanh niên cả người viết đầy lười biếng, thân thể của hắn co rúc ở trên ghế, trên mặt tựa hồ còn lưu lại mấy phần buồn ngủ cùng bất mãn:

"Được rồi."

Thứ tư cách Manga.

Ba người cùng khung rồi, ác liệt đường cong, sau đó là hoành Đại Vũ Trụ, có lời đỉnh thiên điện làm bố cảnh, mà sau lưng bọn họ có từng viên màu sắc không đồng nhất tinh cầu, trên tinh cầu mỗi người viết chữ nhỏ, rõ ràng là ba người xuất đạo tới nay phát hành toàn bộ tác phẩm.

Có chút tinh cầu lơ lửng.

Chính đang dần dần tỏa sáng.

Này tám bên cách Manga lấy suy nghĩ chủ quan hình thức sáng lập Sở Cuồng Tiễn Ngư cùng bóng dáng hình tượng, bất quá tựa hồ rất phù hợp đám bạn trên mạng cảm thụ, vì vậy ở trên mạng nhanh chóng truyền lưu đứng lên, cùng bóng dáng kia chín bức dự đoán tranh minh họa đồng thời bị rất nhiều người đồng bộ in lại.

Nhiệt độ cực cao!

Vốn là Sở Cuồng khêu một cái 9 cũng đã có rất nhiều độ chú ý rồi, bây giờ cộng thêm Manga truyền lưu, cùng với bóng dáng trợ lực, còn không có phát hành tựa hồ cũng đã tạo thành một cỗ cường đại phong triều!

Thấy Ngân Lam Thư Khô quan tuyên cùng với đám bạn trên mạng thao tác, Yên Nhân cùng với Tần Tề Sở cổ tích tác gia có chút sững sờ, không khỏi có loại Văn Đẩu còn chưa bắt đầu cũng đã bị Sở Cuồng đè ép một con cảm giác.

Này cũng cái quý gì?

Các người lấy ở đâu khí thế, mọi người tiến hành Văn Đẩu cố sự còn không có phát đầu rồi, có thể hay không nghiêm túc một chút a, chúng ta đây là chính nhi bát kinh 9 đại cổ tích danh gia ở Văn Đẩu, không phải là cái gì hội họa đại bị bính!

Chính là mấy tấm tranh minh họa mà thôi!

Các người liền tập thể cao triều sao?

Trong không khí tràn ngập một cỗ vị chua nhi .

Dù là Yên Nhân không thừa nhận cũng không được Sở Cuồng tìm cái này hậu viên quả thật ngu.

Những thứ này tranh minh họa đồ đúng là phi thường Hoa Lệ, Hoa Lệ đến để cho người ta quang là hướng về phía đồ thì có loại muốn tiêu phí dục vọng.

Đáng tiếc Văn Đẩu không nhìn cái này.

Văn Đẩu là đơn thuần so với cố sự.

Cho nên coi như Yên Nhân có chút chua, buồn rầu cạnh mình tại sao không có bóng dáng loại này cấp bậc ưu tú tranh minh họa sư, cũng không có vì vậy liền bị đả kích tinh thần, ngược lại còn có loại đánh ngã Sở Cuồng trùng động, lại loại này xung động sẽ theo thời gian đưa đây mà trở nên càng ngày càng mãnh liệt!

Số 12.

Sở Cuồng Văn Đẩu đối thủ một trong, lúc trước bại bởi quá Sở Cuồng một lần Kim Sơn, dẫn đầu ban bố chính mình đoán thiên cỗ tích tác phẩm, bộ này cỗ tích tên là.

Cố sự đi cảm nhân đường đi.

Cỗ tích giảng thuật thái dương cùng trăng sáng mền nhau cố sự, làm thái dương cùng trăng sáng mền nhau, với nhân thể nhưng là một tràng tai nạn, mọi người bắt đầu ngày đêm chẳng phân biệt được, mùa cũng bắt đầu hỗn loạn.

Cố sự cuối cùng.

Thái dương cùng trăng sáng tách ra, bọn họ lựa chọn hy sinh chính mình ái tình, tới tác thành trong cuộc sống tốt đẹp, nhật nguyệt bắt đầu lại thay nhau, bốn mùa lại lần nữa bắt đầu chia minh, Vạn Vật Sinh Trường năm tháng qua tốt.

"Tiêu chuẩn làm!"

Rất nhiều cỗ tích danh gia cũng cấp cho rồi khẳng định, trên Internet liên quan tới đánh giá cũng là cao vô cùng, ngày này Kim Sơn @ Sở Cuồng:

"Xin chỉ giáo!"

Văn Đẩu hoàn toàn mở màn!

Hai ngày sau Yên Địa cỗ tích danh gia Vô Cô Tiểu Bàn tử ban bố tân tác; lại qua một ngày, giống vậy ở trên cao bại bởi quá Sở Cuồng một lần Kỳ Kỳ ban bố tân tác .

Số 30.

Cùng Sở Cuồng tiến hành Văn Đẩu 9 đại danh gia, có tám vị liên tiếp ban bố tác phẩm, từng cái danh gia tác phẩm đều được bắt đồng trình độ biểu dương, bọn nhỏ phản hưởng cũng là tốt vô cùng.

Cổ tích danh gia toàn lực ứng phó!

Không có bất cứ người nào thất thủ!

Sở Cuồng tác phẩm vẫn không có phát hành, nhưng trên mạng liên quan tới nghị luận nhưng là càng ngày càng nhiều, bộ tác phẩm này xuất bản trước tựa hồ mơ hồ đập lên một tầng nghi vấn, nhất là ở chúng danh gia môn tác phẩm cũng biểu hiện ưu dị sau đó:

"Thật giống như không tốt lắm a."

"Không hổ là cổ tích danh gia, Kỳ Kỳ cổ tích, ta một người trưởng thành nhìn đều cảm thấy rất xuất sắc, hài tử nhà ta càng là ưa thích không được."

"Lam Mộng cổ tích cũng phi thường mắt sáng."

"Sở Cuồng này chín đối thủ không một là đèn cạn dầu."

"Theo như bây giờ chiếu tình huống đến xem, Sở Cuồng rất khó thắng a."

"Ít nhất phải thắng một trận đi, một trận cũng không thắng lời nói, khêu một cái 9 khởi là không phải thành trò cười?"

"Có thể là tư tâm quấy phá, ta rất thích Sở Cuồng, không hi vọng Sở Cuồng thất bại thảm hại, bất kể như thế nào, chỉ cần thắng một trận là tốt."

"Ta cũng hi vọng Sở Cuồng thắng, liền hướng về phía hình vẽ, cũng phải cống hiến một phần lượng tiêu thụ."

" "

Mà khi thời gian đã tới ngày 30 tháng 1 buổi tối.

Sở Cuồng vị cuối cùng Văn Đẩu đối thủ Thiên Tế Bạch bỗng nhiên @ rồi Sở Cuồng: "Tự mình tân tác sẽ vào ngày mai bên trên phát hành, xin chỉ giáo!"

Lại là!

Đây là Sở Cuồng phát hành tạp chí, cũng là Sở Cuồng bắt đầu viết cổ tích lên đường nơi, Thiên Tế Bạch nhắc nhở tựa hồ để cho tràng này Văn Đẩu kết vĩ, tăng thêm một phần thần thánh nghi thức cảm.

Sở Cuồng không có trả lời.

Nhưng ở cuối tháng ngày này, đúng hẹn ban bố.

Tổng cộng thập thiên truyện cổ tích.

Phân biệt đến từ, cùng với, lại đều là những thứ này mãnh liệt trung nhất ai cũng khoái kinh điển danh thiên!

Chương 429: Cổ tích trần

"Ngài khỏe chứ, ngài chuyển phát nhanh mời ký nhận."

Tỉnh Yên bốn mùa tiêu khu bên trong, mỗi nhà nhân gia chuông cửa vang lên.

Một người nam nhân đỡ lấy đại đại vành mắt đen, ngáp dài kéo ra nhà mình cửa phòng.

Ký nhận rồi chuyển phát nhanh sau đó, trẻ tuổi chuyển phát nhanh viên không có lập tức rời đi, mà là tò mò nhìn chằm chằm nam nhân.

"Có chuyện gì sao?"

"Mạo muội hỏi một chút, xin hỏi ngài là cổ tích danh gia Thiên Tế Bạch lão sư ấy ư, ta ở trên mạng xem qua ngài hình."

"Là ta."

Nam nhân cười nói.

Hắn lại là lần này hướng Sở Cuồng phát động Văn Đẩu Yên Nhân tác gia một trong Thiên Tế Bạch.

Tối hôm qua với Sở Cuồng thách thức sau đó, Thiên Tế Bạch kích động một đêm không ngủ, đầy đầu cũng là hôm nay muốn huyết ngược Sở Cuồng cảnh tượng, cho tới liền vành mắt đen tất cả đi ra.

"Không nghĩ tới thật là ngài! Lão sư có thể giúp ta ký cái tên sao? Liền ký ở ta bao tiền lên!" Chuyển phát nhanh viên mong đợi mở miệng nói.

Thiên Tế Bạch mỉm cười thỏa mãn đối phương.

Chuẩn bị lúc rời đi sau khi, chuyển phát nhanh viên bỗng nhiên nắm quả đấm một cái nói: "Thiên Tế Bạch lão sư Văn Đẩu cố gắng lên, nhất định phải đánh ngã Sở Cuồng, chúng ta Yên Nhân cũng sẽ ủng hộ người môn!"

Thiên Tế Bạch cười khanh khách.

Xem ra Sở Cuồng cùng 9 đại danh gia Văn Đẩu sự tình tựa như có lẽ đã đến mọi người đều biết trình độ.

"Ta bảo đảm!"

Hắn tự tin gật đầu một cái: "Ít nhất chống lại chúng ta tỉnh Yên danh gia lúc, Sở Cuồng không có chút nào phần thắng!"

"Phải nhất định!"

Chuyển phát nhanh viên một bên cố gắng lên bom hơi một bên rời đi.

Khoé miệng của Thiên Tế Bạch có chút nhếch lên đến, mở ra chuyển phát nhanh.

Hôm nay là mình và Sở Cuồng sách mới ngày phát hành tử, chuyển phát nhanh bên trong là hấn với Thư Điểm đặt trước Sở Cuồng sách mới, cùng với Ngân Lam Thư Khố cố ý trước thời hạn phát hành đợt thứ hai « Đồng Thoại Đại Vương » .

Chính mình tác phẩm hôm nay chính mình rõ ràng nhất, bây giờ hấn nhìn một chút Sở Cuồng viết câu chuyện.

Thiên Tế Bạch từ trong một quyển màu đen phong bì thư, đầu mực thoang thoang trung, bìa viết rỗng bay phượng múa ba chữ to:

Cổ tích trần.

Mà ở ba chữ kia phía bên phải phía dưới, là tăng thêm một nhóm tiêu chú thích: Quyển sách lại danh « Sở Cuồng Đồng Thoại » .

Nguyên lai chân chính tên sách kêu « cổ tích trần » a.

Thiên Tế Bạch bĩu môi, đây cũng là tranh minh họa lại vừa là tên sách điều chỉnh, Sở Cuồng tấn chơi đùa một ít lờ loẹt chiêu số, lại quên viết sách trọng yếu nhất hay lại là nội dung.

"Đại khái đây chính là lạn phiến xuất thần khúc nguyên nhân?"

Nếu như nói lạn phiến xuất thần khúc lý luận thành lập, kia Sở Cuồng Đồng Thoại đại khái chính là Nhị Lưu nội dung xứng Nhất Lưu tranh minh họa?

Nếu như ta có thể cùng cái kia tranh minh họa sự hợp tác là tốt.

Trong đầu dâng lên cái ý niệm này, Thiên Tế Bạch mở ra quyển này thực tế tên là « cổ tích trần » Sở Cuồng sách mới.

Phần đầu tiên cổ sự chính là Sở Cuồng đã phát hành quá « công chúa Bạch Tuyết » .

"Không thể không nói « công chúa Bạch Tuyết » vẫn là tương đối không tệ."

Thiên Tế Bạch lăm bằm làu bàu: "Nhưng trong quyển sách này thu nhận sử dụng đoạn thiên cổ tích chắc chỉ có « công chúa Bạch Tuyết » đem ra được đi."

Nếu như Sở Cuồng lần này là cùng mình một chọi một tiến hành Văn Đấu, lấy thêm ra một bộ « công chúa Bạch Tuyết » loại này cấp bậc tác phẩm, tự mình nghĩ thẳng còn thật không dễ dàng, nhưng lại lịch Sở Cuồng lần này đồng thời hướng chín người khai hỏa ——

Chẳng lẽ hấn còn có thể viết ra 9 thiên « công chúa Bạch Tuyết » loại này cấp bậc tác phẩm?

Này là chuyện không có khả năng, chiếu cố Cửu Bộ tác phẩm sáng tác, chỉ có thể đem Sở Cuồng tinh lực hoàn toàn kéo suy sụp.

Nghĩ như vậy.

Thiên Tế Bạch nhìn về phía thiên thứ hai cổ tích.

Cái này cổ tích tên gọi « Cô Bé Lọ Lem » .

Thấy tựa đề, Thiên Tế Bạch không nhìn được nhỏ nước bọt đứng lên:

"Phía trước là công chúa Bạch Tuyết, lần này biến thành Cô Bé Lọ Lem, Sở Cuồng là mình cọ chính mình nhiệt độ sao, người sao không dứt khoát kêu Hắc Cô nương?"

Là không phải Thiên Tế Bạch lệ khí trọng.

Bình thường mà nói Thiên Tế Bạch sẽ không đòi một cái tác gia có như vậy Cao Cừ hận giá trị, hẳn lại không phải là cái gì lòng dạ hẹp hòi hạng người.

Yến Nhân nguyên tắc là:

Dù là đối phương là đối thủ mình, mọi người cũng phải ở hữu hảo luận bàn không khí hạ tiến hành Văn Đấu, cái này gọi là lấy văn kết bạn.

Nhưng cái này Sở Cuồng quá kiêu ngạo!

Hẳn lại mưu toan Văn Đấu khêu một cái 9!

Đối với chín vị cô tích trong danh gia bất kỳ một vị mà nói, đây đều là không thể nào tiếp thu được, dùng một câu lưu hành ngữ mà nói chính là: Cảm giác có bị mạo phạm đến.

Giống như có chút bạn trên mạng trêu chọc như vậy, Sở Cuồng đây không phải là đồng thời đòi chín vị danh gia nói một câu "Các người cùng tiến lên" sao?

Cái này ai chịu nổi?

Càng làm cho những thứ này danh gia môn lên cơn giận dữ là, cũng khêu một cái chín Sở Cuồng còn chưa hài lòng, lại còn ở bộ lạc bên trên đường hoàng khiêu khích:

"Còn có ai?"

Hóa ra chúng ta chín còn chưa đủ người đánh?

Những lời này thành hoàn toàn đốt Yến Nhân phần nộ cuối cùng một cọng cỏ, tin tưởng không chỉ là Yến Nhân, trước bại bởi quá Sở Cuồng Kim Sơn cùng Kỳ Kỳ chắc có thể hiểu được lúc này Thiên Tế Bạch tâm tình.

Nếu như là không phải những nguyên nhân này, Thiên Tế Bạch lại làm sao sẽ kích động một đêm không ngủ.

"Nên người vì chính mình cuồng ngạo trả giá thật lớn lúc."

Đè xuống đòi Sở Cuồng cá nhân tình cảm, Thiên Tế Bạch bắt đầu đọc cái tên này vì « Cô Bé Lọ Lem » cô sự, chỉ là trên mặt còn lưu lại mấy phần khinh miệt.

Sau năm phút.

Làm Thiên Tế Bạch học xong « Cô Bé Lọ Lem » thời điểm, trên mặt hẳn khinh miệt đã biến mất sạch sẽ.

Cướp lấy, là một mảnh nghiêm túc cùng suy tư.

"Ân ."

Không có trực tiếp ra kết luận, Thiên Tế Bạch nhìn lên cái thứ 2 cô sự, lần này truyện cô tích gọi là « cô bé quàng khăn đỏ » .

"Đây là ."

Làm cô bé quàng khăn đỏ cùng Đại Hôi Lang cố sự cũng nhìn xong, Thiên Tế Bạch nghiêm túc trên mặt, kia đôi con mắt đã mơ hồ lộ ra một cô ngưng trọng.

Mím môi một cái.

Thiên Tế Bạch mở ra cái thứ 3 cố sự, câu chuyện này gọi là « Hoàng Đế trang bị mới », tại hần ngưng ánh mắt của trọng trung, câu chuyện này chậm rãi mở ra.

"Tê ."

Nhìn xong cái thứ 3 cố sự, Thiên Tế Bạch bỗng nhiên hít một hơi thật sâu, chỉ là vẫn lấy yên lặng phương thức, mở ra người kế tiếp cố sự.

"Con vịt xấu xí ."

Cái thứ 4 cố sự cũng kết thúc, nhưng khi hần thấy Con vịt xấu xí cuối cùng biến thành mỹ lệ Thiên Nga Trắng, chợt ới thở một hơi.

Phảng phất thờ dài.

Hần đã tâm loạn như ma, lại loại này bay lên tâm tình, chính theo hần mở ra thứ năm cố sự mà nhanh chóng mở rộng.

"Công chúa ngủ ."

Đọc được cố sự kết vĩ lúc, Thiên Tế Bạch lật giấy tay trái giống như là trong phim ảnh động tác chậm phát ra một dạng sau lưng của hần đã xuất hiện một lớp mồ hôi lạnh.

Công chúa ngủ tỉnh.

Nhưng nội tâm của Thiên Tế Bạch lại hiện ra mãnh liệt không cam lòng, chính là ở phần không cam lòng này khuynh hướng hạ, hần mở ra thứ sáu cố sự.

Nó kêu « hoàng tử ếch » .

Tục sáo tên, nhưng mà Thiên Tế Bạch cũng không dám nhằm vào tựa đề nhỏ nước bọt một câu, nhất là đọc xong câu chuyện này thời điểm, lòng bàn tay hần cũng bắt đầu toát mồ hôi, cho tới lật tới tới cố sự thời điểm bởi vì vô cùng dùng sức mà ở bên trang dưới góc phải lưu hạ một đạo thật sâu vết tích.

Cái thứ 7 cố sự.

Lần này cố sự kêu « nàng tiên cá », vai nam chính lại vừa là thầy thường xuyên vương tử, song khi Thiên Tế Bạch thấy kết vĩ lúc, chợt có chút không khỏi tan vỡ cảm, không biết hần là trong lòng đau Mỹ Nhân Ngư hy sinh, hay là bởi vì những nguyên nhân khác.

Xoẹt!

Lật giấy khí lực rốt cục vẫn phải vượt qua giấy Trương Thừa được cực hạn, một đạo thanh thúy thanh âm, dưới góc trái trang giấy bị lật hư rồi ném một cái ném.

Hốc mắt có chút phiếm hồng.

Thiên Tế Bạch cơ hồ là cưỡng bức chính mình đọc thứ tám cái cố sự, mà khi cố sự mở ra, hấn cảm giác mình phảng phất đưa thân vào đêm rét, toàn thân nổi lên thấu xương lạnh lẽo, hấn phía trước là cô bé bán diêm, chính chậm rãi đốt diêm quẹt.

"Cô bé bán diêm ."

Văn bản bỗng nhiên có chút ướt, làm Thiên Tế Bạch cảnh giác thời điểm, văn bản đã bị hấn nước mắt làm ướt một khối nhỏ nhi, bên tai phảng phất lại vang lên một đạo non nớt đồng âm: "Tiên sinh muốn mua diêm quẹt sao?"

"Có thể nha."

Thiên Tế Bạch tự nhủ, liền chính hấn cũng không có nhận ra được, giờ phút này hấn giọng có bao nhiêu ôn nhu, tựa như cùng hấn chính nhẹ nhàng vuốt lên trên trang sách nếp nhăn một dạng động tác là cẩn thận như vậy cẩn thận.

Rốt cuộc .

Cuối cùng một phần cố sự cũng xem xong, Thiên Tế Bạch bỗng nhiên khép sách lại, con mắt tử nhìn chòng chọc bìa ba người kia rỗng bay phượng múa chữ to:

"Cổ tích trần!"

Cuối cùng ánh mắt của hấn phong tỏa cái kia "Trần" tự, trong đầu bỗng nhiên toát ra một cái không giải thích được ý tưởng, cái gọi là cổ tích trần "Trần", là trần nhỏ "Trần", hay lại là .

Trần áp "Trần" ?

Chương 430: Sở Cuồng sát diên rôi

Đình đình đình.

Điện thoại của Thiên Tế Bạch bỗng nhiên vang lên.

Thiên Tế Bạch chỉnh sửa một chút tâm tình, nhận nghe điện thoại.

Bên đầu điện thoại kia thanh âm tựa hồ có hơi hưng phấn: "Ta vừa mới mua bản « Đồng Thoại Đại Vương », người lần này tận cổ tích tốt xuất sắc a, cảm giác ở người toàn bộ trong tác phẩm là có thể xếp vào ba vị trí đầu, chúc mừng người lại thêm một bộ tác phẩm tiêu biểu!"

"Cám ơn."

Thiên Tế Bạch cười khỏ nói tạ, trong giọng nói lại không có chút nào bị tán dương sau đó vui sướng, thậm chí cảm giác mặt có một chút nóng lên.

Hắn tin tưởng.

Bất kỳ một cái nào vừa mới nhìn xong « cổ tích trần » cổ tích danh gia, cũng sẽ không muốn nghe được cái này dạng tán dương, như vậy tán dương chỉ sẽ để cho hắn cái này cái gọi là cổ tích danh gia không đất dung thân.

"Người thế nào mất hứng, là gần đây cùng Sở Cuồng Văn Đấu sự tình ấy ư, ha ha ha ha ha ha ha ."

Có người nụ cười mang theo mấy phần hài hước: "Sở Cuồng khêu một cái 9, nhưng kết quả đừng nói thắng người, coi như là còn lại tám vị danh gia bên kia, hắn cũng tuyệt đối một cái cũng không thắng được, khêu một cái 9 hậu quả chỉ có thể là Cửu Liên quỳ!"

"Ừm."

Thiên Tế Bạch suy nghĩ một chút, nói: "Đúng là Cửu Liên quỳ, nhưng quỳ là ai liền không nói được rồi, ngược lại ta trước quỳ vì kính."

"À?"

Có người có chút nghe không hiểu Thiên Tế Bạch ý tứ.

Thiên Tế Bạch nói: "Người đi mua bản « cổ tích trần » xem một chút đi, nhà người tiêu hài là không phải rất thích xem cổ tích sao?"

"chờ một chút, người chẳng lẽ ."

"Thua, bị nhân gia một xuyên 9."

Nói xong câu đó, Thiên Tế Bạch không đợi có người nói tiếp, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Vâng.

Nhìn xong « cổ tích trần », Thiên Tế Bạch liền biết rõ mình thua, hơn nữa không chỉ có chính mình thua, còn lại tám vị danh gia cũng thua.

Sở Cuồng một xuyên 9!

Thiên Tế Bạch bỗng nhiên có chút quỷ dị ác thú vị: "Ta lại có chút mong đợi những người khác phản ứng?"

Bởi vì Thư Điểm trước thời hạn giao hàng, Thiên Tế Bạch là người thứ nhất bắt được thư nhân, cũng là người thứ nhất nhìn xong thư nhân.

Mà ở Thiên Tế Bạch nhìn xong « cổ tích trần » đồng thời.

Mấy vị khác tham dự Văn Đẩu tác gia cũng thông qua đủ loại con đường lấy được rồi Sở Cuồng tân tác.

Tần Tĩnh.

Lúc trước bại bởi quá Sở Cuồng một lần Kỳ Kỳ mở ra « cổ tích trần », không nhìn được lộ ra một nụ cười: "Nghe nói trong cổ tích những thứ kia báo thù cổ sự luôn là sẽ thành công."

Tề Tĩnh.

Giống vậy thua quá Sở Cuồng một lần cổ tích danh gia Kim Sơn chậm rãi đi ra Thư Điểm, trong tay cầm một quyển mới tinh « cổ tích trần » : "Hi vọng người đừng để cho ta thất vọng."

Sở Tĩnh.

Giống vậy có một ít cổ tích danh gia mua « cổ tích trần », mặc dù Sở Tĩnh cổ tích danh gia môn không có ai cùng Sở Cuồng nói lên Văn Đẩu, nhưng này không có nghĩa là Sở Tĩnh cổ tích danh gia môn không chú ý tràng này Văn Đẩu.

Tần Tề Sở Yên tứ đại tĩnh .

Rất nhiều danh gia cũng mua Sở Cuồng bộ này tên là « cổ tích trần » tân tác.

Đương nhiên cũng bao gồm rất nhiều bạn trên mạng.

Giống như Thiên Tế Bạch cảm khái như vậy, Sở Cuồng khêu một cái 9 sự tình độ chú ý quá cao, gần như đến mọi người đều biết mức độ.

Cũng giống như Thiên Tế Bạch.

Đám người này bắt được « cổ tích trần » sau đó, trước tiên bắt đầu đọc, sau đó liền một đầu đâm vào rồi Sở Cuồng biên chế thế giới nhi đồng.

Lại sau đó?

Rất nhiều người đã không có sau đó, chỉ có một đôi đôi xích hồng con mắt tử nhìn chòng chọc « cổ tích trần », sau đó nghiêm túc suy nghĩ cái này "Trần" rốt cuộc là ý gì?

Ngày này vừa lúc là cuối tuần, Chương 413: Cái kia trước khi ngủ cho hoa hoa cùng Hồng Hồng đọc « công chúa Bạch Tuyết » mù mù cũng thừa dịp nghỉ ngơi công phu đi Thư Điểm mua hai quyển Sở Cuồng sách mới.

"Một người một quyển."

Về đến nhà, mù mù đem hai quyển « cổ tích trần » phân biệt đưa cho hoa hoa cùng Hồng Hồng: "Các người là không phải thích công chúa Bạch

Tuyệt cô sự mà, quyển này cô sự thư cũng là công chúa Bạch Tuyết viết."

"Muốn mù mù cho ta đọc!" Hoa hoa lớn tiếng nói.

"Mù mù không nghĩ đọc, các người lại không phải là không biết chữ, cách vách rõ ràng đều là mình nhìn cổ tích thư."

Mù mù hôm nay có chút không vui.

Tân nhất kỳ Hercule Poirot hệ liệt còn không có phát hành, mù mù nghĩ như thế nào đều cảm thấy Sở Cuồng là bởi vì viết cổ tích mà làm trễ nãi trình thám tiểu thuyết đôi mới.

"Được rồi ."

Hoa hoa ủy khuất nói.

Tỷ tỷ Hồng Hồng nhưng là không nói nhảm, trực tiếp mở ra « cổ tích trần »

Nàng đôi cổ tích thực ra hứng thú một dạng nhưng bởi vì rất ưa thích công chúa Bạch Tuyết rồi, cho nên mới nguyện ý đọc vừa đọc cái này tân cổ tích.

"Ta cũng coi là làm thần tượng làm công hiến."

Nhìn con trai cùng con gái an an yên lặng đọc « cổ tích trần » , mù mù nghĩ như vậy.

Làm Sở Cuồng fan, mù mù dĩ nhiên biết Sở Cuồng cùng 9 đại cổ tích danh gia Văn Đẩu chuyện, đi Thư Điểm mua hai quyển « cổ tích trần » chính là nàng ủng hộ thần tượng phương thức.

Lấy điện thoại di động ra, mù mù tiến vào một cái nói chuyện phiếm bày.

Cái này bày là Sở Cuồng đám người ái mộ, trong bày 800 46 cá nhân toàn bộ đều là Sở Cuồng fan, lúc này bày Lý Chính đang nói chuyện trời đất:

"Ta cho con trai mua bản « cổ tích trần » ."

"Nhà ta không có tiểu hài, bất quá ta cũng mua bản, quay đầu tự nhìn, đầu gì cũng là Sở Cuồng sách mới."

"Cảm giác Sở Cuồng lão tặc lần này thật nghiêm túc, vì viết cái này « cổ tích trần » , liền đây lý tiểu thuyết liên tãi đều bị làm trễ nãi."

"Hắn hẳn áp lực rất lớn đi, chín cổ tích danh gia tác phẩm rất ưu tú, bây giờ tất cả mọi người nói lão tặc nhất định phải thua."

"Thua lại thế nào, có loại đi cùng Sở Cuồng so với trình thám a."

"So với ảo tưởng tiểu thuyết cũng được, Sở Cuồng một tay ngược!"

" "

Thật là một đám não tàn fan a, nói chuyện cũng ngây thơ như vậy, cảm giác đều là nhiều chút tiểu hài tử đang làm âm ỉ, mù mù bắt đầu dĩ suy nghĩ, sau đó đánh một hàng chữ phát ra ngoài:

"Cửu Liên quý như thế nào, Sở Cuồng ở trong lòng ta vĩnh viễn là vô địch!"

Theo những lời này, trong bày nhất thời náo nhiệt hơn.

Mù mù cũng được công sáp nhập vào mọi người, càng nói càng là kích động.

Bên cạnh hoa hoa phốc xuy nở nụ cười.

Mụ mụ quay đầu nhìn chăm chăm hoa hoa: "Người cười cái gì?"

Hoa Hoa Nhạc nói: "Thanh Oa chơi thật vui, hẳn lại nói mình là vương tử, nói dối nhân muốn nuốt một ngàn cây châm, Thanh Oa không cần!"

Mụ mụ: " . "

Này hùng hài tử kia học được lời nói?

Bên cạnh Hồng Hồng lại cũng vui vẻ: "Mụ mụ, Hoàng Đế thật là khờ tử, lại không mặc quân áo, kia khởi là không phải chính Thiên Quang cái mông?"

Mụ mụ: " . "

Này cũng cái gì với cái gì nhỉ?

Nàng không có lại lý tới hài tử, tiếp tục thủy bầy.

Thủy đến thủy đến.

Bỗng nhiên, hoa hoa oa một tiếng khóc lên!

Mụ mụ sợ hết hồn, suy nghĩ một chút, trước tiên ở trong bầy phát một câu:

"Sở Cuồng, vĩnh viễn thân, trấn áp đương thời, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!"

Xác nhận gửi đi, mụ mụ mới nhìn hướng hoa hoa: "Thế nào, con trai?"

"Tiểu Nhân Ngư chết!"

Hoa hoa khóc thiên lau địa, dùng ống tay áo hung hăng lau sạch nước mũi, nước mắt làm thế nào cũng không ngừng được.

Tiểu Nhân Ngư?

Mụ mụ ngăn người.

Đang lúc này, Hồng Hồng cũng oa một tiếng khóc lên.

Mụ mụ bất đắc dĩ: "Người thì thế nào?"

Hồng Hồng xuất ra giấy vệ sinh lau đem nước mũi, khóc nói: "Cô bé chết, nàng và bà ngoại cùng đi thiên đường, mụ mụ không phải nói chúng ta ngoại công cũng ở đây thiên đường ấy ư, ta muốn hẳn!"

Mụ mụ ngân ra, chột nhẹ giọng nói: "Ta cũng muốn hẳn."

Nàng ôm hoa hoa cùng Hồng Hồng: "Chết nhân sẽ ở thiên đường xem chúng ta, thật sự bằng vào chúng ta phải cố gắng sinh hoạt, không nên để cho bọn họ thất vọng."

" Được !"

Hoa hoa cùng Hồng Hồng dùng sức gật đầu một cái.

Lúc này mụ mụ thấy trong bầy có người nói: "Vừa mới buồn chán nhìn một hồi « cô tích trần » , không biết có phải hay không là fan lọc kính, ta cảm giác trong này cố sự so với 9 đại danh gia viết tốt hơn nhiều ."

Nhớ tới bọn nhỏ vừa mới nhìn « cô tích trần » thời điểm vừa khóc vừa cười, mụ mụ lâm vào trầm tư.

Mà ở trên Internet.

Sở Cuồng cái kia cỡ lớn nhất nào tàn fan Thân Gia Thụy bỗng nhiên phát cái động tĩnh:

"Rất nhiều người hỏi ta cái này số một nào tàn fan tại sao không có đứng ra ủng hộ Sở Cuồng, có phải hay không là cũng đúng Sở Cuồng khêu một cái 9 không tin rằng, thực ra thật không phải như vậy, toàn thế giới cũng không tin rằng ta cũng có lòng tin, chủ yếu là Sở Cuồng lão sư đoạn thời gian trước đem ta câu kia 【 còn có ai 】 lời kịch đoạt, làm ta một mực chưa nghĩ ra nên nói cái gì, bây giờ ta muốn đến tận thái tử, cái này tận lời kịch coi như là một nhân một cái sáng tạo ."

Phía dưới có người hỏi: "Cái gì lời kịch?"

Thân Gia Thụy dùng tận động tĩnh trả lời: "Quý xuống!"

Phốc!

Quý xuống?

Đám bạn trên mạng rồi rít chế nhạo: "Lúc này còn dám đứng Sở Cuồng, ta công nhận người cái này số một nào tàn fan địa vị, dù sao một fan cuộc so tài thập đen."

Đùa gì thế?

Sở Cuồng khêu một cái 9 có thể thắng?

Thật coi cổ tích danh gia là cái trắng?

Nhưng mà ngay tại đám bạn trên mạng mỗi người chế nhạo thời điểm, cùng Sở Cuồng tiến hành Văn Đấu 9 đại danh gia một trong, Thiên Tế Bạch phát cái bộ lạc động tĩnh.

Không có văn tự, chỉ có một tấm biểu tình bao, một cái rơi lệ quý xuống tức cười biểu tình bao.

Cái biểu tình này bao bình thường mọi người thủy bấy thời điểm đều biết dùng đến, không chuyện gì ngạc nhiên.

Nhưng ở dạng này thời khắc, Thiên Tế Bạch phát như vậy một tấm biểu tình bao, phối hợp Thân Gia Thụy câu kia "Quý xuống", thật sự là để cho người ta mơ tưởng viễn vông.

Rốt cuộc tình huống gì?

Bạn trên mạng vẫn chưa hoàn toàn phản ứng kịp, liền thấy Kỳ Kỳ lão sư, Kim Sơn lão sư, Lam Mộng lão sư đợi mấy vị khác cùng Sở Cuồng tiến hành Văn Đấu cổ tích danh gia rồi rít phát rồi Thiên Tế Bạch quý xuống biểu tình bao.

Ken két két.

Bạn trên mạng có chút tròn tròn mắt.

Nếu như nói như thế vẫn chưa đủ lời rõ ràng, như vậy chuyện phát sinh tiếp theo, liền đủ làm cho tất cả mọi người ý thức được hôm nay rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

"Tận thua thiệt ta không với Sở Cuồng Văn Đấu."

Ô Quý đại sư phát cái cảm khái bộ lạc động tĩnh.

Sau đó .

Viện Viện lão sư điếm đáng khen .

Thập Quang lão sư điếm đáng khen .

Đại Đông lão sư điếm đáng khen .

Hoa tháng trước lão sư điếm đáng khen .

Ước chừng mười mấy đỉnh cấp cô tích danh gia lần lượt cho Ô Quy đại sư điếm đáng khen!

Trong đó Viện Viện lão sư vẫn còn ở bình luận khu nói một câu:

"Ta hiện tại có chuyện tới chuyển văn nghệ hiệp hội, sau đó biết được bên này Lam Tinh cô tích tập biên soạn tổ ủy đang ở vây quanh « cô tích trấn » cho đòi mở khẩn cấp hội nghị, bởi vì văn nghệ nơi này hiệp hội vốn là quyết định cô tích tập tác phẩm thu nhận sử dụng số lượng thật sự là có hạn, cho nên Sở Cuồng quyền này cô tích tập có thể phải đơn độc liệt vào quan phương chỉ định học sinh tiểu học ngoài giờ học thư một trong, đoán thiên thể giới nhi đồng quá nguy hiểm, ta hay là trở về viết chính mình trường thiên cô tích đi."

Âm!

Nô!

Ngay cả kẻ ngu đều hiểu này ý vị như thế nào, cũng không thể là tất cả cô tích danh gia liên thủ lại lặc lư bạn trên mạng đi, nhìn như vậy tới Sở Cuồng khều một cái 9 kết quả tựa hồ là .

Thắng?

Thân Gia Thụy bên kia lập tức đem những này tiết đồ chỉnh hợp lại cùng nhau, ban bố hấn hôm nay điều thứ ba động tĩnh, hợp với văn tự đã đem nào tàn fan thuộc tính bại lộ đến cực hạn rồi: "Giống như trên trời hàng Ma Chủ, thật là nhân gian Thái Tuế thân!"

Sở Cuồng!

Sát diên rồi!

Chương 431: Cấp độ sử thi liên động

Sở Cuồng đúng là sát điên rồi!

Phảng phất bầu trời giáng xuống thuộc về cô tích bông tuyết, Lạc Anh cũng bắt đầu rục rờ đứng lên, từng mảnh lũ lũ lúc này viết đầy Sở Cuồng cùng hấn cố sự!

Văn nghệ hiệp hội đưa tới tràng này cô tích nhiệt lấy tất cả mọi người đều không tưởng được phương thức nghênh đón cao triều nhất!

Theo sát tới chính là càng nhiều bạn trên mạng chứng minh, như cánh hoa ném vẩy vào vô số người trước mắt:

"Hoàn mỹ đến cố sự bi thương, có lẽ mỗi cái trong lòng cô bé cũng có một cái nàng tiên cá đi, đây là Sở Cuồng đưa cho toàn thế giới nữ hài hậu lễ, một phân tâm hồn hậu lễ!"

"Cái thế giới này xấu xí cùng giá rét, ở nơi này Sở Cuồng lấy được xinh đẹp ấm áp được giải thích."

"Đây là ta xem qua tốt nhất cô tích tập, không ai sánh bằng!"

"Đã thành thói quen cho hài tử nhìn ngoài giờ học thư trước chính mình trước đọc một lần, phòng ngừa có một ít không tốt nội dung phát ra, kết quả hài tử còn chưa bắt đầu đọc, ta mình ngược lại là trước tiên đem « cô tích trần » ôm vào trong ngực coi như trân bảo rồi."

"Coi như văn nghệ hiệp hội không chỉ định, ta cũng sẽ để cho hài tử đọc « cô tích trần » ."

"Con trai vốn là dự định com nước xong đi ra ngoài chơi, kết quả nhìn « cô tích trần » đến bây giờ còn không ra ngoài, tiểu bằng hữu tới nhà tìm hấn đều vô dụng, ta lần đầu tiên nhìn hấn đối khoá ngoại thư như thế mê muội."

"Hai mươi tuổi ta lại một hơi thờ xem xong còn chưa đã ngứa, là ta còn không có lớn lên, hay lại là cái thế giới này để cho ta trốn tránh?"

"Làm Sở Cuồng fan, mặc dù trong nhà không có tiểu hài, nhưng vẫn là căn cứ ủng hộ thần tượng thái độ mua bản « cô tích trần » , kết quả thấy cô bé bán diêm quẹt cố sự lúc, ta lại không nhịn được khóc, đây là ta lần đầu tiên ở trong cô tích cảm nhận được ưu thương."

"Thật nhiều năm không thấy cô tích rồi, cảm ơn Sở Cuồng để cho ta ôn lại lúc đó vui vẻ."

"Rất nhiều người đều nói « cô tích trần » tranh minh hoạ đẹp vô cùng, nhưng chỉ có chân chính nhìn xong những thứ này cô tích nhân mới biết, những thứ này tranh minh hoạ rất cuộc mỹ ở nơi nào."

"Mua một quyển « cổ tích trần » ,
Nhà ta ba cái tiểu hài, bây giờ chính đang vì ai xem trước mà giận dỗi, ta chỉ có thể để cho bọn họ thay phiên nhìn, chính mình đi ra ngoài mua nữa hai quyển trở lại, vốn là suy nghĩ ta không ở nhà tiểu hài tử sẽ không biết đánh nhau, trở lại mới phát hiện bọn họ lại đang thảo luận vừa mới nhìn xong cổ tích."

"Tranh minh họa cùng « cổ tích trần » nội dung là tốt nhất phối hợp, bóng dáng bỏ sung vào ngoài tưởng tượng một bộ phận trống không."

" . "

Độc giả sở thích phải không cùng.

Rất ít có cổ tích tác gia có thể thỏa mãn người sở hữu.

Nhưng « cổ tích trần » bên trong cổ tích gần như có thể thỏa mãn người sở hữu sở thích!

Kịch vui cùng kỳ tích!

Thi ý cùng ảo tưởng!

Thậm chí ngay cả rất nhiều đại nhân cũng nhìn như si mê như say sưa!

Đương nhiên tuyệt đại đa số đại nhân thích, đều là « nàng tiên cá » loại này, viết ái tình chi vĩ đại cùng tinh thần hy sinh.

Cũng hoặc là « cô bé bán diêm » loại xúc động lòng người cổ sự.

Mấy cái này cổ sự đều là Lâm Uyên đặc biệt ở « Anderson cổ tích » trung Ngân chọn Vạn chọn đi ra.

Anderson được khen là "Thế giới Văn Học Thiếu Nhi thái dương" .

Mà « Anderson cổ tích » càng bị xưng là đại nhân cũng có thể nhìn cổ tích.

Người trưởng thành thích mấy cái này cổ sự lại không quá bình thường.

Chỉ là .

Lâm Uyên trong mắt bình thường, rơi vào bạn trên mạng trong mắt nhưng là thạch phá thiên kinh rung động như vậy, nhất là thấy nhìn xong « cổ tích trần » độc giả cho ra gần như đầy trời khen ngợi sau đó!

9 đại danh gia đồng loạt phát lực mỗi người huy hoàng!

Tất cả mọi người đều cho là Sở Cuồng này ba tất nhiên là Cửu Liên quý tiết tấu, ngay cả đối Sở Cuồng tôi có lòng tin những người ái mộ cũng cho là này ba phải thua, bởi vì Sở Cuồng này ba là nhất đả 9, hơn nữa chín đối thủ toàn bộ là cổ tích giới tiếng tăm lừng lẫy đoàn thiên danh gia, có thể kết quả lại là lấy làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm phương thức diễn ra một trận không tưởng tượng nổi xoay ngược lại!

"Giết lung tung!"

"Không thích đáng nhân!"

"Ta cho là Sở Cuồng bị 9 đại danh gia bao vây, kết quả người mẹ nó nói cho ta biết, nhưng thật ra là 9 đại danh gia bị Sở Cuồng bao vây?"

"Thằng Tiếp Thiên thần hạ phạm nhất đả chín!"

"Đây là một cái nhân đuổi theo chín người sát a, liền vượt quá bình thường!"

"Văn nghệ hiệp hội nếu như phải đem « cổ tích trần » đơn độc liệt vào học sinh tiểu học tất đọc ngoài giờ học thư, Sở Cuồng là trực tiếp cổ tích vòng Phong Thần tiết tấu!"

"Ta bỗng nhiên có chút hoài nghi, Sở Cuồng có thể hay không căn bản liền không nhớ là kia chín cổ tích danh gia khiêu chiến hẳn?"

"Bằng không các người cho là tên sách tại sao kêu « cổ tích trần », cổ tích trần trần, chính là trần áp ý tứ!"

"Ây, này đi mua ngay một quyển « cổ tích trần », coi như là trở về chỗ tuổi thơ rồi."

"Trên lầu người anh em, người sẽ không hối hận."

" "

Cùng lúc đó.

Sa Điều đám bạn trên mạng rốt cuộc cũng là lục tục mở ra kỹ năng thiên phú, đủ loại làm quái bình luận cũng xuất hiện.

"Quần đấu?"

"Là quần đấu không sai, nhưng là không phải một đám người vây đánh Sở Cuồng, mà là Sở Cuồng một đám người ầu chín danh gia ."

"Cửu Liên quý?"

"Cũng là Cửu Liên quý không sai a, nhưng là không phải Sở Cuồng gặp gỡ Cửu Liên quý, mà là chín danh gia liên tiếp ở « cổ tích trần » trước mặt quý xuống ."

"Sở Cuồng: Các người chín người đã bị ta bao vây!"

"9 đại danh gia: Huynh đệ đáng yêu chạy mau đi, bên ngoài tất cả đều là Sở Cuồng!"

"Sở Cuồng: Còn có ai? Ta muốn đánh mười!"

"Làm 9 đại danh gia lục tục hiện ra hoàn thân mình chân công phu, Sở Cuồng chậm rãi móc ra hắc súng máy, sau đó chỉ thấy lần này so với Vũ Đại sẽ các trọng tài tâm bình khí hòa nằm trên đất."

"Sở Cuồng: Thực ra ta cũng sẽ viết trăm triệu điểm một cái cổ tích á."

Thậm chí có bạn trên mạng cầm « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bên trong một câu lời kịch trêu chọc: "Chín người cùng tiến lên treo, biết bao đồ sộ?"

" "

Bạn trên mạng chơi đùa ngành cũng chơi đùa hưng phấn rồi, ai bảo 9 đại danh gia chính mình cũng phát rồi Thiên Tế Bạch biểu tình túi xách đầu. Mà lúc này văn hóa vòng, đồng dạng cũng là một mảnh trọn mắt hóc mồm. Thật nhất đả 9?

Quả nhiên là yêu nghiệt a!

Trình thám giới một ít tác gia chợt nhớ tới Lãnh Quang ban đầu với Sở Cuồng Văn Đẩu chuyện, lại cảm giác Lãnh Quang cái kia đại bình xịt cũng không đoán thăm.

Ít nhất hẳn là chết ở một chọi một Văn Đẩu trung.

Chân chính oan uổng, hẳn là 9 đại danh gia loại này.

Liên bọn họ tên, tất cả mọi người lười từng cái nhắc rồi.

Nhắc rồi ngại thủy tự số.

Trực tiếp dùng "9 đại cổ tích danh gia" cách gọi khác, trở thành Sở Cuồng một xuyên 9 bối cảnh bản!

Mà đúng lúc này.

Tiên Ngự lại cũng ban bố một cái bộ lạc động tĩnh: "Liên quan tới « cổ tích trần » đồng danh ca khúc đã phát hành, hi vọng mọi người thích."

"Ngoạ tào!"

"Cái gì?"

"Tiên Ngự bài hát mới?"

"Cổ tích trần đồng danh ca khúc?"

"Hắc Âm Thế Lực lần đầu tiên tập thể liên động?!"

Dạ !

Kể bóng dáng sau đó, Tiên Ngự rút cuộc xuất thủ!

Đám bạn trên mạng lúc này mới ý thức được, không chỉ là Sở Cuồng cùng bóng dáng liên động, Tiên Ngự cũng tham dự!

Ngoại giới trong miệng "Tam bạn gay", một ít người trong mắt "Hắc Âm Thế Lực", lần đầu tiên toàn thể điều động!

Đây là một lần .

Cấp độ sử thi liên động!

Bất quá khi đám bạn trên mạng mở ra « cổ tích trần » bài này đồng danh ca khúc, mọi người mới biết, càng chấn động mạnh hám, vừa mới bắt đầu .

Chương 432: Kinh thiên hố to

Trước liền có không ít bạn trên mạng trò chuyện, nói là Sở Cuồng cùng bóng dáng đều bắt đầu liên di chuyển, Tiện Ngự làm tam bạn gay một trong cũng không nên vắng mặt ——

Tam bạn gay đến lượt thật chính tề.

Lúc đó nói những lời này bạn trên mạng, không khỏi đùa ý tứ, nhưng mọi người không nghĩ tới là, trước đùa giỡn lại biến thành thực tế!

Tiện Ngự thật gia nhập liên động!

Hơn nữa còn phát « cổ tích trần » đồng danh ca khúc!

Vậy còn do dự cái gì?

Bá bá bá!

Đã hưng phấn đến không được đảm bạn trên mạng thấy tin tức trong nháy mắt, liền rớt rít theo liên tiếp, điếm vào này thủ ca khúc.

Sau đó mọi người liền thấy này thủ ca khúc tin tức .

Bài hát danh: « cổ tích trần »

Quả nhiên là đồng danh ca khúc a, cùng Sở Cuồng tân tác « cổ tích trần » dùng giống nhau như đúc tên.

Lại nhìn về phía viết lời một cột.

Ừ ?

Tinh mắt nhân lập tức phát hiện, bài hát này viết lời một cột, không chỉ có Tiện Ngự tên, còn có Sở Cuồng cũng ở đây!

"Lại là Sở Cuồng cùng Tiện Ngự đồng thời viết lời?"

"Có thể!"

"Hai cái đại tài tử lại hợp tác sáng tác bài hát rồi!"

"Hứng thú rồi!"

"Thần Tiên Liên động, ngốc nghếch trước!"

"Ca từ hẳn là cùng « cổ tích trần » bên trong cố sự có liên quan chứ ?"

" "

Đám bạn trên mạng thậm chí đều không thấy thế nào biểu diễn người là ai, liền không kịp chờ đợi click rồi phát ra.

Khúc nhạc dạo trung, một trận du dương mà trống trải ổng sáo tiếng vang lên.

Đàn dương cầm tiếp vào âm quỹ, để cho màu lót không hề đơn bạc, nhịp điệu nhẹ nhàng mà dễ nghe.

Hạ Phồn kia thân thiết trung mang theo nặng nề giọng nữ vang lên: "Nghe nói công chúa Bạch Tuyết chạy trốn, cô bé quàng khăn đỏ đang lo lắng Đại Hôi Lang, nghe nói Hatter thích Elise, Con vịt xấu xí sẽ biến thành Thiên Nga Trắng ."

Êm tai!

Này là rất nhiều nhân nghe ca nhạc lúc thứ vừa cảm thụ, bắt quá này tựa hồ không phải là cái gì đáng giá ngoài ý muốn sự tình, Soạn nhạc lan "Tiện Ngư" hai chữ vốn là Soạn nhạc chất lượng bảo đảm.

Chân chính để cho mọi người để ý là .

Ca từ!

Câu thứ nhất hát là công chúa Bạch Tuyết.

Câu thứ hai hát là cô bé quàng khăn đỏ.

Thứ tư câu hát là Con vịt xấu xí.

Cũng không có vấn đề.

Tất cả đều là Sở Cuồng sách mới « cổ tích trần » bên trong xuất hiện qua cố sự.

Nhưng ca từ trung câu thứ ba, "Nghe nói Hatter thích Elise" là ý gì?

Sở Cuồng « cổ tích trần » bên trong dường như không có để cho hai cái danh tự này nhân vật chứ ?

Chẳng lẽ là ta nơi nào nhìn lọt?

Hoặc là xuất từ Sở Cuồng còn lại ta chưa có xem qua tiểu thuyết?

Không có cho mọi người quá suy tính nhiều thời gian.

Chủ bài hát đoạn thứ hai theo sát tới: "Nghe nói Peter Pan Tổng Trưởng không lớn, Harry Potter học được ma pháp, nghe nói quốc vương không yêu mặc quần áo, Cô Bé Lọ Lem ném yêu quý thủy tinh giày."

Rất nhiều đang ở nghe ca nhạc bạn trên mạng càng tò mò hơn.

Quốc vương không yêu mặc quần áo, khẳng định chỉ là « Hoàng Đế bộ đồ mới » .

Cô Bé Lọ Lem ném yêu quý thủy tinh giày, cũng rất hiển nhiên là xuất từ « Cô Bé Lọ Lem » ca từ.

Nhưng vẫn là có nghe không hiểu nội dung.

Tỷ như Peter Pan là ai, Harry Potter lại là ai?

Này thật giống như cùng « cổ tích trần » bên trong cố sự không giống nhau chứ ?

Tiếng hát vẫn đang tiếp tục: "Chỉ có cơ trí nước sông biết, tuyết trắng là bởi vì ham chơi chạy ra lâu đài, cô bé quàng khăn đỏ có cái ức chế chính mình biến thành Lang Đại Hồng Bào."

Phốc!

Thấy câu này từ, không ít bạn trên mạng cũng không nhịn cười được.

Công chúa Bạch Tuyết chạy ra khỏi lâu đài lại là bởi vì ham chơi, mà cô bé quàng khăn đỏ thực ra mình chính là Đại Hôi Lang?

Tê.

Suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ a!

Không thể không nói, này mấy câu ca từ đối cổ tích giải độc, rất có góc độ thanh kỳ mùi vị.

Mà đang ở đủ loại kiểu dáng ngạc nhiên cùng không hiểu trung, « cổ tích trần » tiên vào điệp khúc bộ phận, kia dễ nghe nhịp điệu để cho mọi người thậm chí ngẩn ngủ buông xuống nội tâm nghi vấn, chỉ cảm thấy tâm linh cũng bị gột rửa một loại:

"Luôn có một cái quanh co ở cổ tích trong trần thất thái hà, dính ma pháp ngang bướng khí tức nhưng lại ở yêu bên trong khúc chiết, qua lại không dứt nâng lên nước lại cuốn vào một liên thời gian nước vào, để cho toàn bộ rất lâu, trước đây thật lâu cũng đi tới hạnh phúc kết cục thời khắc ."

Rất thoải mái thanh âm cùng tiết tấu.

Tất cả mọi người đều không nhận được rong chơi ở ưu mỹ này nhịp điệu trung.

Nhưng bài hát này mang cho mọi người nghi ngờ, cũng không biết vì vậy mà dừng lại.

Đoạn thứ hai chủ bài hát thuận thế vang lên:

"Nghe nói công chúa ngủ bị chôn giấu, Thanh Oa sau này sẽ biến thành quốc vương, nghe nói nữ hài đốt diêm quẹt, Nhân Ngư chưa từng gặp chân ái, nghe nói Pinocchio luôn nói đến nói dối, ngư dân có Bảo Thạch tràn đầy rương ."

Lại tới!

Công chúa ngủ, hoàng tử ếch, nàng tiên cá, còn có cô bé bán diêm cũng ở đây, bao gồm ông lão đánh cá và con cá vàng, những thứ này tất cả mọi người có thể nghe hiểu được!

Nhưng Pinocchio là ai ?

Hắn tại sao phải nói dối?

Lúc này đã có bạn trên mạng mơ hồ phát giác cái gì, đáy lòng phần kia ngạc nhiên đang từ từ hóa thành to lớn mong đợi, cũng theo tiếp theo ca từ một chút xíu lắng đọng lên men ——

"Nghe nói Tiểu Vương Tử yêu Mân Côi, Shuke Beata là biết nói chuyện con chuột ."

Quả nhiên!

Còn có người mới vật!

Tiểu Vương Tử yêu Mân Côi!

Shuke cùng Beata hình như là con chuột!

Sau đó lại vừa là một góc độ thanh kỳ giải độc: "Chỉ có cơ trí nước sông biết, công chúa ngủ trốn tránh sinh hoạt cảm giác đau khổ, tiểu Nhân Ngư đem ánh mặt trời lau thành nhãn ảnh, ném vào bọt ôm trong ngực."

Ca từ hát đều là cổ tích.

Nhưng mỗi một lần giải độc, vừa tựa hồ đầu xạ ra tương đối thực tế thi giác, dẫn phát rất nhiều người như có điều suy nghĩ.

Cao triều lại nổi lên.

Rồi sau đó hồi cuối dần dần lạc.

Lần này là không phải sáo trúc, càng giống như là tiếng huýt gió âm, làm cho người ta một loại bất chước phật đồng dao cảm giác, có loại thấm vào ruột gan lực lượng.

Nhưng .

Mọi người đã không để ý tới âm nhạc bản thân.

Ngoại trừ chưa quên đem ca khúc bên ngoài, bình luận khu thanh âm đều đang là không phải ở bài hát của thảo luận nhịp điệu bản thân, mà là ca từ thật sự tiết lộ lượng tin tức!

Con bà nó cảm giác bài hát này ca từ ẩn tàng rất nhiều kinh thiên hủ to!"

Đây là điểm đáng khen cao nhất bình luận!

Toàn bộ nghe xong bài hát nhân, cũng mơ hồ ở ca từ trung, thấy được lần lượt hủ!

"Vị kia đại lão giải thích một chút, tại sao có mấy câu ca từ ta nghe không hiểu?"

Hatter! Elise! Peter Pan! Harry Potter!

Tiểu Vương Tử cùng Mân Côi! Harry Potter! Shuke cùng Beata!

Những nhân vật này, ca từ bên trong toàn bộ hát đến, nhưng không biết đến sau lưng hàm nghĩa là cái gì!

Cái này làm cho rất nhiều bạn trên mạng tâm tình, giống như miêu bắt tựa như ngựa ngáy.

"Phi thường dễ nghe ca khúc, cùng « cổ tích trấn » hoàn mỹ liên động, nhưng thật giống như lại phát triển rồi một ít gì đó, a a a a a, thật sự là quá làm cho người để ý, Tiệp Ngư Sở Cuồng mau ra đây nói rõ ràng!"

Còn có người kêu lên:

"Cô bé quàng khăn đỏ có cái ức chế chính mình biến thành Lang Đại Hồng Bào, nghe được câu này cả người nổi da gà!"

"Công chúa ngủ trốn tránh sinh hoạt cảm giác đau khổ, đây là cổ tích đến tiếp sau này?"

"Công chúa Bạch Tuyết chạy ra khỏi lâu đài là bởi vì ham chơi, kia Vương Hậu lại là chuyện gì xảy ra?"

"Mẹ nha!"

"Thật là khủng khiếp!"

"Trở về thực tế?"

"Thế nào cảm giác không khỏi hơi đen Ám?"

"Hắc ám đảo cũng không phải, vốn là thú vị tính giải độc mà, ta chân chính để ý là, bên trong những thứ kia không có cụ thể tác phẩm chỉ hướng ca từ rốt cuộc là ý gì?"

Dạ !

Mọi người không nói nhịp điệu, thậm chí ngay cả cổ tích loại khác giải độc cũng tạm thời bỏ qua một bên, đầy đầu đều là:

Đám này ca từ bên trong nhắc tới, nhưng « cổ tích trần » trung cũng không xuất hiện nhân vật, rốt cuộc là ai!

"Cao nhất đáng khen nói không sai, trong này khả năng ẩn tàng Sở Cuồng kinh thiên hủ to!"

Chương 433: 1 cái tên 1 cái hổ

Theo đồng danh ca khúc « cổ tích trần » phát hành, tất cả mọi người đều bị gọi lên đáy lòng chỗ sâu nhất hiếu kỳ, những thứ này lôi cuốn đến hiếu kỳ lực lượng đủ giết chết vô số con mèo, vô số nghe ca nhạc nhân lại từ đáy lòng sinh ra một phần gần như khó nhin ngứa, đó là một loại bởi vì khẩn cấp muốn có được vấn đề câu trả lời mà sinh ra vội vàng cùng mong đợi

Peter Pan là ai ?

Harry Potter là ai ?

Shuke cùng Beata ý gì?

Hatter cùng Elise cái quỷ gì?

Tiểu Vương Tử yêu một đóa hoa hồng?

Đám bạn trên mạng đỡ lấy đầu đầy dầu hỏi xuất hiện, Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu trực tiếp thất thủ, Tiện Ngự bình luận khu cũng đi theo thất thủ, ngay cả bóng dáng bình luận khu đều có vô số người đang truy hỏi « cổ tích trần » bài hát này có ý gì.

"Không phải là thông báo sách mới chứ ?"

Có người đưa ra như vậy một loại giả thiết, nhưng vì vậy cách nói vô cùng lớn mật, cho tới nói lên thuyết pháp này nhân chính mình cũng cảm thấy có chút khó tin: "Sở Cuồng liên tục viết 9 thiên cổ tích còn chưa đủ, ngay cả tương lai muốn phát hành cái nào cổ tích tác phẩm cũng quyết định?"

"Không thể nào không thể nào?"

"Đầu hẳn là cái gì làm?"

"Cho nên một cái tên một cái hổ?"

"Nếu như đây là thật, kia Sở Cuồng lão tặc thật quá kinh khủng, « cổ tích trần » bên trong thu nhận sử dụng thập thiên truyện cổ tích, toàn bộ đều là kinh điển trung kinh điển, như vậy đều không có thể đem Sở Cuồng đại nãi đời hết, hẳn còn có càng nhiều cổ tích không có lấy đi ra?"

"Ta thiên!"

"Quá điên cuồng!"

"Ta thậm chí hoài nghi Sở Cuồng có phải hay không là có lưu bản thảo, tỷ như Harry Potter Peter Pan cái gì, mà Tiện Ngự trước thời hạn xem qua những thứ này tồn cáo, cho nên hai người bọn họ hợp tác bài hát này, dùng ca từ hình thức làm loại này dự đoán, mục đích chính là treo chúng ta khẩu

vị, mấu chốt là ta mẹ nó nghe xong Ca Hậu xác xác thật thật là bị này hai lão tặc treo chân khấu vị!"

"Tồn cáo không đến nổi."

"Ta càng nghiêng về Sở Cuồng là có một ít dàn ý, những thứ này chúng ta không biết hàm nghĩa cô tích khả năng hấn còn không có sáng tác đi ra, nhưng đã có đại khái phương hướng, có thể tuy vậy cũng quá biến thái rồi, này nhân trong đầu chẳng lẽ ân tàng một cái cô tích vũ trụ đi!"

" "

Mặc dù giả thiết rất to gan, nhưng ủng hộ loại thuyết pháp này bạn trên mạng tựa hồ rất nhiều, bởi vì loại bỏ toàn bộ không thể nào, còn lại câu trả lời kia vô luận nhiều không tưởng tượng nổi cũng nhất định là chân tướng. Huống chi.

Đám bạn trên mạng cũng không bởi vì « cô tích trần » trung này mấy câu để cho người ta không nhìn thấu ca từ chỉ là Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự không có chuyện gì viết chơi đùa, mọi người duy nhất có thể nghĩ đến có khả năng chính là, những người xa lạ này vật tất nhiên cùng Sở Cuồng tương lai khả năng phát hành cô tích tác phẩm có liên quan!

Cùng lúc đó.

Cô tích giới cũng không thiếu người mang theo mấy phần hiếu kỳ, nghe « cô tích trần » ca khúc, kết quả nghe xong mồ hôi lạnh rơi xuống, hiển nhiên cũng là muốn đến một cái bất khả tư nghị nhất có khả năng.

Ngay vào lúc này.

Sở Cuồng bộ lạc rốt cuộc có động tĩnh, hấn phát cái bài hát của Tiệp Ngự tuyên truyền, bổ sung thêm nhất đoạn văn tự: "« cô tích trần » đồng danh ca khúc trung nhắc tới người xa lạ vật sẽ ở ta tương lai còn lại cô tích trong tác phẩm lục tục đăng trang."

Quả là như thế!

Theo Sở Cuồng giải thích, trên Internet đã có sôi sùng sục thế, cái kia không tưởng tượng nổi suy đoán là thực sự, Sở Cuồng thật còn có một chút truyện cô tích tác phẩm ý nghĩ không lấy ra, « cô tích trần » thu nhận sử dụng thập thiên kinh điển căn bản là không phải hấn cực hạn!

Đám bạn trên mạng sợ ngây người!

Trong nghề cũng sợ ngây người!

Giống như một vị bạn trên mạng cảm khái như vậy, rất nhiều cô tích danh bây giờ gia cũng bắt đầu hoài nghi Sở Cuồng trong đầu có phải hay không là ân tàng một cái khổng lồ cô tích vũ trụ, viết liền nhau rồi thập thiên kinh điển sau đó vẫn còn có dư lực ý tưởng tiếp theo tác phẩm?

"Hấn không khoa trương như vậy."

Có người suy nghĩ một chút, mang theo mấy phần không xác định nói: "Có tương lai cố sự ý tưởng, chỉ có thể chứng minh Sở Cuồng sáng tác tinh lực thịnh vượng, lại không có nghĩa là Sở Cuồng tương lai này mấy bộ cô tích

cũng có thể đi đến giống vậy độ cao, « cổ tích trần » toàn thể trình độ đã coi như là đoán thiên cô tích tột cùng!"

Cái suy đoán này rất hợp lý.

Nhưng từ Sở Cuồng khêu một cái 9 bắt đầu, trên người người này liền viết đầy đủ loại không hợp lý, cho nên mọi người cũng không dám kết luận, chỉ có thể chờ đợi Sở Cuồng tương lai tân cô tích phát hành, mọi người mới hiểu những thứ này tương lai phát hành tác phẩm mới có được hay không đi đến trước mắt hẳn thập thiên cô tích độ cao.

Bên kia.

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Phát hành hoàn « cổ tích trần » ca khúc sau đó, hẳn vừa bước bên trên Sở Cuồng bộ lạc tài khoản liền thấy tin nhắn gần như nổ mạnh, bình luận khu càng là tùy ý có thể thấy đám bạn trên mạng nghi vấn, mặc dù rất muốn ác thú vị tiếp tục treo đám bạn trên mạng khẩu vị, nhưng Lâm Uyên lại sợ mình bị fan nước bọt chết chìm, cho nên vẫn là thượng tuyến cùng mọi người giải thích một lớp đi.

Bên cạnh Kim Mộc vẽ mặt ngây ngô tương.

Từ Lâm Uyên khêu một cái 9 bắt đầu, Kim Mộc vẫn bị chính hẳn một ông chủ không ngừng khiếp sợ, bây giờ sở dĩ vẽ mặt ngây ngô tương, thật sự là bởi vì bị khiếp sợ quá nhiều mà đưa đến thần kinh hơi choáng rồi, cái này cũng đưa đến Kim Mộc đối Lâm Uyên nhận thức lại tăng lên tới một cái độ cao.

Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng cái loại này.

Thanh âm của hẳn có chút khô khốc nói: "« cổ tích trần » bài hát này bên trong có mấy câu ca từ có phải hay không là quá hắc ám rồi, công chúa Bạch Tuyết rời đi lâu dài là bởi vì ham chơi, cô bé quàng khăn đỏ nhưng thật ra là Đại Hôi Lang, công chúa ngủ cũng ném đủ rồi sinh hoạt cảm giác đau khổ?"

"Ai biết được."

Lâm Uyên mở miệng cười nói.

Hẳn ở hệ thống kia chế tác riêng những thứ này cổ tích, thực ra đều có đen sẫm phiên bản, hệ thống cũng bổ sung thêm cho Lâm Uyên cung cấp, bất quá những thứ này đen sẫm bản cổ tích Lâm Uyên cũng không tính phát ra ngoài, bởi vì văn nghệ hiệp hội rất có thể sẽ đem « cổ tích trần » bên trong cô sự liệt vào tiểu băng hữu tất đọc ngoài giờ học thư, nội dung phải nhất định có tích cực khỏe mạnh hướng lên dẫn dắt.

Cổ tích bản chất là không phải hắc ám.

Lâm Uyên cho là cổ tích nhiệm vụ bên hài tử mộng, hẳn không muốn dùng tìm kiếm cái lạ đen sẫm cổ tích hủy diệt hài tử tuổi thơ.

Ca khúc bản « cổ tích trần » bên trong mấy câu ca từ cho ra một chút xíu thực tế hướng dẫn dắt cũng đã đủ rồi.

Trên thực tế.

Ai cũng không dám bảo đảm những thứ kia đen sẫm bản cổ tích có phải là đem vốn là đáng vẻ, cũng có thể là hậu nhân bịa đặt?

Giống như cũng không ai biết là ai thứ nhất đem nhạc thiếu nhi đổi thành rồi "Tiểu Điều nói thật sớm sớm tại sao người trên lưng túi thuốc nổ" như thế.

Mà vào lúc này.

Theo « cổ tích trần » đồng danh ca khúc phát hành, không chỉ có nhắc lên cổ tích giới kinh đào hải lãng, Tần Tề Sở Yến ca đàn, cũng lục tục có người đầu xạ tới chú ý ánh mắt.

Tốt đột nhiên.

Tiện Ngự lại phát bài hát mới rồi hả?

"Mẹ ư."

"Dọa ta một hồi."

"Liền vội vàng nhìn đồng hồ."

"Cũng còn khá hôm nay 31 hào."

"Cuối tháng ngày cuối cùng phát bài hát, nói rõ Tiện Ngự căn bản không có ý định hướng bản, hẳn có phải là vì phối hợp cái kia cái gì cổ tích liên động mới vào lúc này phát bài hát."

"Hư kinh một trận."

"Hẳn muốn hướng cũng hướng bất động, khoảng cách một tháng kết thúc cũng sẽ không đến mười giờ công phu."

" . "

Đang ở một tháng mùa bóng bảng đánh nhau kịch liệt âm nhạc mọi người đê một cái lặng lẽ gia tốc nhịp tim, mỗi người buông lỏng.

Đây đã là mùa bóng bảng ngày cuối cùng.

Cho dù là khúc phụ cùng Ca Vương xuất thủ, cũng không khả năng ở mùa bóng bảng ngày cuối cùng trên xuống đứng đầu bảng.

Trên thời gian căn bản không kịp.

Còn lại bài hát cũng toàn một cái nguyệt số liệu, còn có thể bị người một ngày vượt qua?

Cho nên một tháng mùa bóng trên bảng âm nhạc mọi người đều có chút vui mừng.

Nếu như Tiện Ngự sớm ít ngày phát bài hát, mùa bóng bảng khả năng lại vừa là một phen người ngã ngựa đổ.

Nhưng mà.

Khi đám người kia nhìn về phía mùa bóng bảng bài danh lúc, kia nguyên bản đã gần như an tĩnh tim, nhưng là một lần nữa chợt cuồn cuộn nhảy dựng lên

Chờ chút.

Thế nào cảm giác không đúng chỗ nào?

---

ps: Cảm tạ 【 tốt nhất độc giả a 】 trở thành quyền sách người thứ ba mươi
minh chủ, nay Thiên Tiên kết thúc công việc, mọi người cũng đã nhìn ra ô
bạch gần đây làm việc và nghỉ ngơi có chút vấn đề, đợi điều chỉnh trở lại
cho mình chủ đại đại môn tăng thêm ~!

Chương 434: 3 nhân liên động

Sở Cuồng đúng là sát điên rồi!

Phảng phất bầu trời giáng xuống thuộc về cô tích bông tuyết, Lạc Anh cũng bắt đầu rục rở đứng lên, từng mảnh lũ lũ lúc này viết đầy Sở Cuồng cùng hấn cố sự!

Văn nghệ hiệp hội đưa tới tràng này cô tích nhiệt lấy tất cả mọi người đều không tưởng được phương thức nghênh đón cao triều nhất!

Theo sát tới chính là càng nhiều bạn trên mạng chứng minh, như cánh hoa ném vẩy vào vô số người trước mắt:

"Hoàn mỹ đến cố sự bi thương, có lẽ mỗi cái trong lòng cô bé cũng có một cái nàng tiên cá đi, đây là Sở Cuồng đưa cho toàn thế giới nữ hài hậu lễ, một phân tâm hồn hậu lễ!"

"Cái thế giới này xấu xí cùng giá rét, ở nơi này Sở Cuồng lấy được xinh đẹp ấm áp được giải thích."

"Đây là ta xem qua tốt nhất cô tích tập, không ai sánh bằng!"

"Đã thành thói quen cho hài tử nhìn ngoài giờ học thư trước chính mình trước đọc một lần, phòng ngừa có một ít không tốt nội dung phát ra, kết quả hài tử còn chưa bắt đầu đọc, ta mình ngược lại là trước tiên đem « cô tích trần » ôm vào trong ngực coi như trân bảo rồi."

"Coi như văn nghệ hiệp hội không chỉ định, ta cũng sẽ để cho hài tử đọc « cô tích trần » ."

"Con trai vốn là dự định com nước xong đi ra ngoài chơi, kết quả nhìn « cô tích trần » đến bây giờ còn không ra ngoài, tiểu bằng hữu tới nhà tìm hấn đều vô dụng, ta lần đầu tiên nhìn hấn đối khoá ngoại thư như thế mê muội."

"Hai mươi tuổi ta lại một hơi thờ xem xong còn chưa đã ngứa, là ta còn không có lớn lên, hay lại là cái thế giới này để cho ta trốn tránh?"

"Làm Sở Cuồng fan, mặc dù trong nhà không có tiểu hài, nhưng vẫn là căn cứ ủng hộ thần tượng thái độ mua bản « cô tích trần » , kết quả thấy cô bé bán diêm quẹt cố sự lúc, ta lại không nhịn được khóc, đây là ta lần đầu tiên ở trong cô tích cảm nhận được ưu thương."

"Thật nhiều năm không thấy cô tích rồi, cảm ơn Sở Cuồng để cho ta ôn lại lúc đó vui vẻ."

"Rất nhiều người đều nói « cô tích trần » tranh minh hoạ đẹp vô cùng, nhưng chỉ có chân chính nhìn xong những thứ này cô tích nhân mới biết, những thứ này tranh minh hoạ rất cuộc mỹ ở nơi nào."

"Mua một quyển « cổ tích trần », nhà ta ba cái tiêu hài, bây giờ chính đang vì ai xem trước mà giận dỗi, ta chỉ có thể để cho bọn họ thay phiên nhìn, chính mình đi ra ngoài mua nữa hai quyển trở lại, vốn là suy nghĩ ta không ở nhà tiêu hài tử sẽ không biết đánh nhau, trở lại mới phát hiện bọn họ lại đang thảo luận vừa mới nhìn xong cổ tích."

"Tranh minh họa cùng « cổ tích trần » nội dung là tốt nhất phối hợp, bóng dáng bỏ sung vào ngoài tưởng tượng một bộ phận trống không."

" "

Độc giả sở thích phải không cùng.

Rất ít có cổ tích tác gia có thể thỏa mãn người sở hữu.

Nhưng « cổ tích trần » bên trong cổ tích gần như có thể thỏa mãn người sở hữu sở thích!

Kịch vui cùng kỳ tích!

Thi ý cùng ảo tưởng!

Thậm chí ngay cả rất nhiều đại nhân cũng nhìn như si mê như say sưa!

Đương nhiên tuyệt đại đa số đại nhân thích, đều là « nàng tiên cá » loại này, viết ái tình chi vĩ đại cùng tinh thần hy sinh.

Cũng hoặc là « cô bé bán diêm » loại xúc động lòng người cổ sự.

Mấy cái này cổ sự đều là Lâm Uyên đặc biệt ở « Anderson cổ tích » trung Ngàn chọn Vạn chọn đi ra.

Anderson được khen là "Thế giới Văn Học Thiếu Nhi thái dương" .

Mà « Anderson cổ tích » càng bị xưng là đại nhân cũng có thể nhìn cổ tích.

Người trưởng thành thích mấy cái này cổ sự lại không quá bình thường.

Chỉ là .

Lâm Uyên trong mắt bình thường, rơi vào bạn trên mạng trong mắt nhưng là thạch phá thiên kinh rung động như vậy, nhất là thấy nhìn xong « cổ tích trần » độc giả cho ra gần như đầy trời khen ngợi sau đó!

9 đại danh gia đồng loạt phát lực mỗi người huy hoàng!

Tất cả mọi người đều cho là Sở Cuồng này ba tất nhiên là Cửu Liên quý tiết tấu, ngay cả đối Sở Cuồng tối có lòng tin những người ái mộ cũng cho là này ba phải thua, bởi vì Sở Cuồng này ba là nhất đả 9, hơn nữa chín đối thủ toàn bộ là cổ tích giới tiếng tăm lừng lẫy đoàn thiên danh gia, có thể kết quả lại là lấy làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm phương thức diễn ra một trận không tưởng tượng nổi xoay ngược lại!

"Giết lung tung!"

"Không thích đáng nhân!"

"Ta cho là Sở Cuồng bị 9 đại danh gia bao vây, kết quả người mẹ nó nói cho ta biết, nhưng thật ra là 9 đại danh gia bị Sở Cuồng bao vây?"

"Thằng Tiếp Thiên thần hạ phạm nhất đả chín!"

"Đây là một cái nhân đuổi theo chín người sát a, liền vượt quá bình thường!"

"Văn nghệ hiệp hội nếu như phải đem « cổ tích trần » đơn độc liệt vào học sinh tiểu học tất đọc ngoài giờ học thư, Sở Cuồng là trực tiếp cổ tích vòng Phong Thần tiết tấu!"

"Ta bỗng nhiên có chút hoài nghi, Sở Cuồng có thể hay không căn bản liền không nhớ là kia chín cổ tích danh gia khiêu chiến hẳn?"

"Bằng không các ngươi cho là tên sách tại sao kêu « cổ tích trần » , cổ tích trần trần, chính là trần áp ý tứ!"

"Ây, này đi mua ngay một quyển « cổ tích trần » , coi như là trở về chỗ tuổi thơ rồi."

"Trên lầu người anh em, ngươi sẽ không hối hận."

" . "

Cùng lúc đó.

Sa Điều đám bạn trên mạng rốt cuộc cũng là lục tục mở ra kỹ năng thiên phú, đủ loại làm quái bình luận cũng xuất hiện.

"Quần đấu?"

"Là quần đấu không sai, nhưng là không phải một đám người vây đánh Sở Cuồng, mà là Sở Cuồng một đám người ầu chín danh gia ."

"Cửu Liên quý?"

"Cũng là Cửu Liên quý không sai a, nhưng là không phải Sở Cuồng gặp gỡ Cửu Liên quý, mà là chín danh gia liên tiếp ở « cổ tích trần » trước mặt quý xuống ."

"Sở Cuồng: Các ngươi chín người đã bị ta bao vây!"

"9 đại danh gia: Huynh đệ đáng yêu chạy mau đi, bên ngoài tất cả đều là Sở Cuồng!"

"Sở Cuồng: Còn có ai? Ta muốn đánh mười!"

"Làm 9 đại danh gia lục tục hiện ra hoàn chân mình chân công phu, Sở Cuồng chậm rãi móc ra hãn súng máy, sau đó chỉ thấy lần này so với Vũ Đại sẽ các trọng tài tâm bình khí hòa nằm trên đất."

"Sở Cuồng: Thực ra ta cũng sẽ viết trăm triệu điểm một cái cổ tích á."

Thậm chí có bạn trên mạng cầm « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương » bên trong một câu lời kịch trên chọc: "Chín người cùng tiến lên treo, biết bao đồ sộ?"

" . "

Bạn trên mạng chơi đùa ngoạn cũng chơi đùa hưng phấn rồi, ai bảo 9 đại danh gia chính mình cũng phát rồi Thiên Tế Bạch biểu tình túi xách đầu. Mà lúc này văn hóa vòng, đồng dạng cũng là một mảnh trọn mắt hốc mồm. Thật nhất đả 9?

Quả nhiên là yêu nghiệt a!

Trình thám giới một ít tác gia chợt nhớ tới Lãnh Quang ban đầu với Sở Cuồng Văn Đấu chuyện, lại cảm giác Lãnh Quang cái kia đại bình xị cũng không đoán thắm.

Ít nhất hẳn là chết ở một chọi một Văn Đẩu trung.
Chân chính oan uổng, hẳn là 9 đại danh gia loại này.
Liên bọn họ tên, tất cả mọi người lười từng cái nhắc rồi.
Nhắc rồi ngại thủy tự số.
Trực tiếp dùng "9 đại cô tích danh gia" cách gọi khác, trở thành Sở Cuồng
một xuyên 9 bối cảnh bản!
Mà đúng lúc này.
Tiện Ngự mới nhất bộ lạc động tĩnh, hấp dẫn đám bạn trên mạng chú ý:
"Liên quan tới « cô tích trần » đồng danh ca khúc đã phát hành, hi vọng mọi
người thích."
Liên động!
Lại thấy liên động!
Lần này là âm nhạc hướng!
Hơn nữa còn là đồng danh ca khúc!
Đám bạn trên mạng nhất thời vui vẻ, không nghĩ tới lần này Sở Cuồng khêu
một cái 9, không chỉ là lộ ra bóng dáng xuất thủ trợ giúp, Tiện Ngự lại cũng
gia nhập liên động!
Tam huynh đệ!
Cùng tiến thôi!
Không có gì hay do dự, cơ hồ là Sở Cuồng vừa mới bắt đầu tuyên truyền
bài hát mới, mọi người liền không kịp chờ đợi chạy tới nghe.
Phải biết.
Đây chính là Sở Cuồng Tiện Ngự bóng dáng ba người lần đầu tiên toàn diện
liên động, lúc trước bọn họ nhiều nhất hai hai liên động, chưa bao giờ ba
người đồng thời hợp tác qua cái gì tác phẩm.
Tam trù mừng như điên!

Chương 435: Cô bé quàng khăn đỏ là Đại Hôi Lang

Thực ra trước liền có không ít bạn trên mạng đang nói chuyện, nói là Sở Cuồng cùng bóng dáng đều bắt đầu liên di chuyên, Tiện Ngư làm tam bạn gay một trong, cũng không nên vắng mặt ——

Tam bạn gay đến lượt thật chính tề.

Lúc đó nói những lời này đám bạn trên mạng không khỏi đùa ý tứ, nhưng mọi người không nghĩ tới là, trước đùa giỡn giờ phút này lại biến thành thực tế!

Tiện Ngư thật gia nhập!

Mang theo đối tam bạn gay lần đầu tiên liên động nòng nặc mong đợi, đám bạn trên mạng rồi rít điêm vào này thủ ca khúc, sau đó mọi người liền thấy này thủ ca khúc tin tức .

Bài hát danh: « cổ tích trần »

Quả nhiên là đồng danh ca khúc a, cùng Sở Cuồng tân tác « cổ tích trần » dùng giống nhau như đúc tên.

Lại nhìn về phía viết lời.

Tinh mắt nhân lập tức phát hiện, bài hát này viết lời một cột, không chỉ có Tiện Ngư tên, còn có Sở Cuồng cũng ở đây!

Sở Cuồng Tiện Ngư đồng thời viết lời?

Hai cái đại tài tử hợp tác?

Thần Tiên Liên động xác nhận không thể nghi ngờ!

Đám bạn trên mạng thậm chí đều không thấy thế nào biểu diễn người là ai, liền không kịp chờ đợi đeo lên tai nghe, click rồi ca khúc phát ra.

" ~ "

Khúc nhạc dạo trung, một trận du dương mà trông trải ông sáo tiếng vang lên, sau đó có nặng nề Đàn dương cầm tiếp vào âm quỹ, đề cho màu lót không hề đơn bạc.

Nhịp điệu nhẹ nhàng mà dễ nghe.

Ca sĩ âm thanh vang lên: "Nghe nói công chúa Bạch Tuyết chạy trốn, cô bé quàng khăn đỏ đang lo lắng Đại Hôi Lang, nghe nói Hatter thích Elise, Con vịt xấu xí sẽ biến thành Thiên Nga Trắng ."

Êm tai!

Này là rất nhiều nhân nghe ca nhạc lúc thứ vừa cảm thụ, bất quá này tựa hồ không phải là cái gì đáng giá ngoài ý muốn sự tình, Soạn nhạc lan "Tiện

Ngư" hai chữ vốn là Soạn nhạc chất lượng bảo đảm.

Chân chính để cho mọi người để ý là .

Ca từ!

Câu thứ nhất hát là công chúa Bạch Tuyết.

Câu thứ hai hát là cô bé quàng khăn đỏ.

Thứ tư câu hát là Con vịt xấu xí.

Này mấy câu cũng không có vấn đề.

Tất cả đều là Sở Cuồng sách mới « cổ tích trần » bên trong xuất hiện qua cố sự.

Nhưng ca từ trung câu thứ ba "Nghe nói Hatter thích Elise" là ý gì?

Sở Cuồng « cổ tích trần » bên trong dường như không có để cho hai cái danh tự này nhân vật chứ ?

Chẳng lẽ là ta nơi nào nhìn lọt?

Hoặc là xuất từ Sở Cuồng còn lại ta chưa có xem qua tiểu thuyết?

Rất nhiều người đều tại tự mình hoài nghi.

Không có cho mọi người quá suy tính nhiều thời gian.

Âm nhạc nhạc dạo dừng lại một chút, chủ bài hát đoạn thứ hai liền theo sát tới: "Nghe nói Peter Pan Tổng Trưởng không lớn, Harry Potter học được ma pháp, nghe nói quốc vương có khuynh hướng thích mặc quần áo mới, Cô Bé Lộ Lem ném yêu quý thủy tinh giày."

Rất nhiều đang ở nghe ca nhạc bạn trên mạng càng tò mò hơn.

Quốc vương không yêu mặc quần áo, khẳng định chỉ là « Hoàng Đế bộ đồ mới » .

Cô Bé Lộ Lem ném yêu quý thủy tinh giày, cũng rất hiển nhiên là xuất từ « Cô Bé Lộ Lem » ca từ.

Nhưng tân nghi ngờ cũng theo đó xuất hiện.

Peter Pan là ai ?

Harry Potter lại là ai?

Này thật giống như cùng « cổ tích trần » bên trong cố sự không giống nhau chứ ?

Tiếng hát vẫn đang tiếp tục: "Chỉ có cơ trí nước sông biết, tuyết trắng là bởi vì ham chơi chạy ra lâu đài, cô bé quàng khăn đỏ có cái ức chế chính mình biến thành Lang Đại Hồng Bào."

Phốc!

Thấy câu này từ, không ít bạn trên mạng cũng không nhịn cười được.

Công chúa Bạch Tuyết chạy ra khỏi lâu đài lại là bởi vì ham chơi, mà cô bé quàng khăn đỏ thực ra mình chính là Đại Hôi Lang ——

Chờ chút!

Bài hát này từ suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ a!

Có người không nhịn được ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Không thể không nói, này mấy câu ca từ đôi cổ tích giải độc, rất có góc độ thanh kỳ mùi vị.

Mà đang ở đủ loại kiểu dáng ngạc nhiên cùng không hiểu trung, « cổ tích trần » tiên vào điệp khúc bộ phận, kia dễ nghe nhịp điệu để cho mọi người thậm chí ngẩn ngủ buông xuống nội tâm nghi vấn, chỉ cảm thấy tâm linh cũng bị gột rửa một loại:

"Luôn có một cái quanh co ở cổ tích trong trần thất thái hà, dính ma pháp ngang bướng khí tức nhưng lại ở yêu bên trong khúc chiết, qua lại không dứt nâng lên nước lại cuốn vào một liên thời gian nước vào, để cho toàn bộ rất lâu, trước đây thật lâu cũng đi tới hạnh phúc kết cục thời khắc ."

Rất thoải mái thanh âm cùng tiết tấu.

Tất cả mọi người đều không nhìn được rong chơi ở ưu mỹ này nhịp điệu trung.

Nhưng bài hát này mang cho mọi người nghi ngờ, cũng không biết vì vậy mà dừng lại.

Đoạn thứ hai chủ bài hát thuận thể vang lên:

"Nghe nói công chúa ngủ bị chôn giấu, Thanh Oa sau này sẽ biến thành quốc vương, nghe nói nữ hài hoa đốt diêm quẹt, Nhân Ngư công chúa gặp chân ái, nghe nói Pinocchio luôn nói đến nói dối, ngư dân có Bảo Thạch tràn đầy rương ."

Lại tới lại tới!

Công chúa ngủ, hoàng tử ếch, nàng tiên cá, còn có cô bé bán diêm cũng ở đây, bao gồm ông lão đánh cá và con cá vàng, những thứ này tất cả mọi người có thể nghe hiểu được!

Nhưng Pinocchio là ai ?

Hắn tại sao phải nói dối?

Lúc này đã có bạn trên mạng mơ hồ phát giác cái gì, đáy lòng phần kia ngạc nhiên đang từ từ hóa thành to lớn mong đợi, cũng theo tiếp theo ca từ một chút xiu lạng động lên men: "Nghe nói Tiểu Vương Tử yêu Mân Côi, Shuke Beata là biết nói chuyện con chuột ."

Quả là như thế!

Còn có người mới vật!

Tiểu Vương Tử là cái nào!

Shuke Beata lại là ai!

Ca khúc sẽ không giải thích câu trả lời.

Lại một góc độ thanh kỳ giải độc: "Chỉ có cơ trí nước sông biết, công chúa ngủ trốn tránh sinh hoạt cảm giác đau khổ, tiểu Nhân Ngư đem ánh mặt trời lau thành nhãn ảnh, ném vào bọt ôm trong ngực."

Ca từ hát đều là cổ tích.

Nhưng mỗi một lần giải độc, vừa tựa hồ đầu xạ ra tương đối thực tế thị giác, dẫn phát rất nhiều người suy nghĩ.

Cao triều lại nổi lên.

Rồi sau đó hồi cuối dần dần lạt.

Lần này là không phải sáo trúc, mà là huyết sáo thanh âm, làm cho người ta một loại bất chước phật đồng dao cảm giác, có loại thắm vào ruột gan lực lượng, hết lần này tới lần khác lại lộ ra một tia không nói ra cảm giác quý dị.

Nhưng .

Mọi người đã không để ý tới âm nhạc bản thân.

Ngoại trừ chưa quên đem ca khúc bên ngoài, bình luận khu thanh âm đều đang là không phải ở bài hát của thảo luận nhịp điệu bản thân, mà là ca từ thật sự tiết lộ lượng tin tức: Con bà nó cảm giác bài hát này ca từ ẩn tàng rất nhiều kinh thiên hô to!"

Đây là điểm đáng khen cao nhất bình luận.

Toàn bộ nghe xong bài hát nhân, cũng mơ hồ ở ca từ trung, thấy được lần lượt hồ, hay lại là liếc mắt không nhìn thấy đáy cái loại này!

Điều thứ hai nhiệt đánh giá là câu nghi vấn.

Một vị những người nghe nhăn lại: "Vị kia đại lão giải thích một chút, tại sao có mấy câu ca từ ta nghe không hiểu?"

Cũng nghe không hiểu.

Cái gì Hatter Elise, Peter Pan cùng Harry Potter, Tiểu Vương Tử cùng Mân Côi, còn có Shuke cùng Beata .

Những nhân vật này ca từ bên trong toàn bộ hát đến.

Nhưng không biết đến sau lưng hàm nghĩa là cái gì.

Cái này làm cho rất nhiều bạn trên mạng tâm tình, giống như miêu bất tựa như ngựa ngáy: "Phi thường dễ nghe ca khúc, cùng « cô tích trần » hoàn mỹ liên động, nhưng thật giống như lại phát triển rồi một ít gì đó?"

Còn có người kêu lên:

"Cô bé quàng khăn đỏ có cái ức chế chính mình biến thành Lang Đại Hồng Bào, nghe được câu này cả người nổi da gà, còn có công chúa ngủ trốn tránh sinh hoạt cảm giác đau khổ, đây là cớ tích đến tiếp sau này?"

"Mẹ nha!"

"Công chúa Bạch Tuyết chạy ra khỏi lâu đài là bởi vì ham chơi, kia Vương Hậu lại là chuyện gì xảy ra, đều là chế sao?"

"Thật là khủng khiếp!"

"Trở về thực tế?"

"Thế nào cảm giác không khỏi hơi đen Ám?"

"Hắc ám đảo cũng không phải, vốn là thú vị tính giải độc mà, ta chân chính để ý là, bên trong những thứ kia không có cụ thể tác phẩm chỉ hướng ca từ rốt cuộc là ý gì?"

Dạ !

Mọi người không nói nhịp điệu, thậm chí ngay cả cổ tích loại khác giải độc cũng tạm thời bỏ qua một bên, đây đều đều là liên quan tới ca từ không hiểu.

Hồ quá nhiều!

Đám này ca từ bên trong nhắc tới nhưng « cổ tích trần » trung cũng không xuất hiện nhân vật rốt cuộc là ai thành quanh quẩn với mọi người trong lòng vấn đề.

Cái kia cao nhất đáng khen nói không sai!

Trong này khả năng ân tàng Sở Cường kinh thiên hống to!

Chương 436: Sách mới cũng giấu ở ca từ bên trong

Theo đồng danh ca khúc « cô tích trần » phát hành, tất cả mọi người đều bị gọi lên đáy lòng chỗ sâu nhất hiếu kỳ.

Những thứ này lôi cuốn đến hiếu kỳ lực lượng đủ giết chết vô số con mèo. Vô số nghe ca nhạc nhận lại từ đáy lòng sinh ra một phần gần như khó nhìn ngứa, đó là một loại bởi vì khẩn cấp muốn có được vấn đề câu trả lời mà sinh ra vội vàng cùng mong đợi ——

Peter Pan là ai ?

Harry Potter là ai ?

Shuke cùng Beata ý gì?

Hatter cùng Elise cái quỷ gì?

Tiểu Vương Tử yêu một đóa hoa hồng?

Đám bạn trên mạng đỡ lấy đầu đầy dầu hỏi xuất hiện, Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu trực tiếp thất thủ, Tiệp Ngự bình luận khu cũng đi theo thất thủ, ngay cả bóng dáng bình luận khu đều có vô số người đang truy hỏi « cô tích trần » bài hát này có ý gì.

"Không phải là thông báo sách mới chứ ?"

Có người đưa ra như vậy một loại giả thiết, nhưng vì vậy cách nói vô cùng lớn mật, cho tới nói lên thuyết pháp này nhân chính mình cũng cảm thấy có chút khó tin: "Sở Cuồng liên tục viết 9 thiên cô tích còn chưa đủ, ngay cả tương lai muốn phát hành cái nào cô tích tác phẩm cũng quyết định?"

"Không thể nào không thể nào?"

"Đầu hân là cái gì làm?"

"Cho nên một cái tên một cái hồ?"

"Nếu như đây là thật, kia Sở Cuồng lão tặc thật quá kinh khủng, « cô tích trần » bên trong thu nhận sử dụng thập thiên truyện cô tích, toàn bộ đều là kinh điển trung kinh điển, như vậy đều không có thể đem Sở Cuồng đại nãi đòi hết, hân còn có càng nhiều cô tích không có lấy đi ra?"

"Ta thiên!"

"Quá điên cuồng!"

"Ta thậm chí hoài nghi Sở Cuồng có phải hay không là có lưu bản thảo, tỷ như Harry Potter Peter Pan cái gì, mà Tiệp Ngự trước thời hạn xem qua những thứ này tồn cáo, cho nên hai người bọn họ hợp tác bài hát này, dùng ca từ hình thức làm loại này dự đoán, mục đích chính là treo chúng ta khẩu

vị, mầu chột là ta mẹ nó nghe xong Ca Hậu xác xác thật thật là bị này hai
lão tặc treo chân khấu vị!"

"Tồn cáo không đến nổi."

"Ta càng nghiêng về Sở Cuồng là có một ít dàn ý, những thứ này chúng ta
không biết hàm nghĩa cô tích khả năng hấn còn không có sáng tác đi ra,
nhưng đã có đại khái phương hướng, có thể tuy vậy cũng quá biến thái rồi,
này nhân trong đầu chẳng lẽ ẩn tàng một cái cô tích vũ trụ đi!"

" "

Mặc dù giả thiết rất to gan, nhưng ủng hộ loại thuyết pháp này bạn trên
mạng tựa hồ rất nhiều.

Bởi vì loại bỏ toàn bộ không thể nào, còn lại câu trả lời kia vô luận nhiều
không tưởng tượng nổi cũng nhất định là chân tướng.

Huống chi đám bạn trên mạng cũng không bởi vì « cô tích trần » trung này
mấy câu đề cho người ta không nhìn thấu ca từ chỉ là Sở Cuồng cùng Tiệp
Ngư không có chuyện gì viết chơi đùa, mọi người duy nhất có thể nghĩ đến
có khả năng chính là, những người xa lạ này vật tất nhiên cùng Sở Cuồng
tương lai khả năng phát hành cô tích tác phẩm có liên quan!

Cùng lúc đó.

Cô tích giới cũng không thiếu người mang theo mấy phần hiếu kỳ, nghe «
cô tích trần » ca khúc, kết quả nghe xong mồ hôi lạnh rơi xuống, hiển nhiên
cũng là muốn đến một cái bất khả tư nghị nhất có khả năng.

Ngay vào lúc này.

Sở Cuồng bộ lạc rốt cuộc có động tĩnh.

Hấn phát cái bài hát của Tiệp Ngư tuyên truyền, bổ sung thêm nhất đoạn
văn tự: "« cô tích trần » đồng danh ca khúc trung nhắc tới người xa lạ vật sẽ
ở ta tương lai còn lại cô tích trong tác phẩm lục tục đăng trang."

Quả là như thế!

Theo Sở Cuồng giải thích, trên Internet đã có sôi sùng sục thế.

Cái kia không tưởng tượng nổi suy đoán là thực sự, Sở Cuồng thật còn có
một chút truyện cô tích tác phẩm ý nghĩ không lấy ra, « cô tích trần » thu
nhận sử dụng thập thiên kinh điển căn bản là không phải hấn cực hạn!

Đám bạn trên mạng sợ ngây người!

Trong nghề cũng sợ ngây người!

Giống như một vị bạn trên mạng cảm khái như vậy, rất nhiều cô tích danh
bây giờ gia cũng bắt đầu hoài nghi Sở Cuồng trong đầu có phải hay không
là ẩn tàng một cái khổng lồ cô tích vũ trụ, viết liền nhau rồi thập thiên kinh
điển sau đó vẫn còn có dư lực ý tưởng tiếp theo tác phẩm?

"Hấn không khoa trương như vậy."

Có người suy nghĩ một chút, mang theo mấy phần không xác định nói: "Có
tương lai cố sự ý tưởng, chỉ có thể chứng minh Sở Cuồng sáng tác tinh lực
thịnh vượng, lại không có nghĩa là Sở Cuồng tương lai này mấy bộ cô tích

cũng có thể đi đến giống vậy độ cao, « cổ tích trần » toàn thể trình độ đã coi như là đoán thiên cô tích tột cùng!"

Cái suy đoán này rất hợp lý.

Nhưng từ Sở Cuồng khêu một cái 9 bắt đầu, trên người người này liền viết đầy đủ loại không hợp lý, cho nên mọi người cũng không dám kết luận, chỉ có thể chờ đợi Sở Cuồng tương lai tân cô tích phát hành, mọi người mới hiểu những thứ này tương lai phát hành tác phẩm mới có được hay không đi đến trước mắt hẳn thập thiên cô tích độ cao.

Bên kia.

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Phát hành hoàn « cổ tích trần » ca khúc sau đó, hẳn vừa bước bên trên Sở Cuồng bộ lạc tài khoản liền thấy tin nhắn gần như nổ mạnh, bình luận khu càng là tùy ý có thể thấy đám bạn trên mạng nghi vấn, mặc dù rất muốn ác thú vị tiếp tục treo đám bạn trên mạng khẩu vị, nhưng Lâm Uyên lại sợ mình bị fan nước bọt chết chìm, cho nên vẫn là thượng tuyến cùng mọi người giải thích một lớp đi.

Bên cạnh Kim Mộc vẽ mặt ngây ngô tương.

Từ Lâm Uyên khêu một cái 9 bắt đầu, Kim Mộc vẫn bị chính hẳn một ông chủ không ngừng khiếp sợ, bây giờ sở dĩ vẽ mặt ngây ngô tương, thật sự là bởi vì bị khiếp sợ quá nhiều mà đưa đến thần kinh hơi choáng rồi, cái này cũng đưa đến Kim Mộc đối Lâm Uyên nhận thức lại tăng lên tới một cái độ cao.

Chỗ cao lạnh lẽo vô cùng cái loại này.

Thanh âm của hẳn có chút khô khốc nói: "« cổ tích trần » bài hát này bên trong có mấy câu ca từ có phải hay không là quá hắc ám rồi, công chúa Bạch Tuyết rời đi lâu dài là bởi vì ham chơi, cô bé quàng khăn đỏ nhưng thật ra là Đại Hôi Lang, công chúa ngủ cũng ném đủ rồi sinh hoạt cảm giác đau khổ?"

"Ai biết được."

Lâm Uyên mở miệng cười nói.

Hẳn ở hệ thống kia chế tác riêng những thứ này cổ tích, thực ra đều có đen sẫm phiên bản, hệ thống cũng bổ sung thêm cho Lâm Uyên cung cấp, bất quá những thứ này đen sẫm bản cổ tích Lâm Uyên cũng không tính phát ra ngoài, bởi vì văn nghệ hiệp hội rất có thể sẽ đem « cổ tích trần » bên trong cô sự liệt vào tiểu băng hữu tất đọc ngoài giờ học thư, nội dung phải nhất định có tích cực khỏe mạnh hướng lên dẫn dắt.

Cổ tích bản chất là không phải hắc ám.

Lâm Uyên cho là cổ tích nhiệm vụ bên hài tử mộng, hẳn không muốn dùng tìm kiếm cái lạ đen sẫm cổ tích hủy diệt hài tử tuổi thơ.

Ca khúc bản « cổ tích trần » bên trong mấy câu ca từ cho ra một chút xíu thực tế hướng dẫn dắt cũng đã đủ rồi.

Trên thực tế.

Ai cũng không dám bảo đảm những thứ kia đen sẫm bản cổ tích có phải là đem vốn là đáng vẽ, cũng có thể là hậu nhân bịa đặt?

Giống như cũng không ai biết là ai thứ nhất đem nhạc thiếu nhi đổi thành rồi "Tiểu Điều nói thật sớm sớm tại sao người trên lưng túi thuốc nổ" như thế.

"Đáng tiếc ca khúc phát chậm nhiều chút."

Kim Mộc nhìn chăm chăm mùa bóng bóng, « cổ tích trần » mới vừa phát hành không tới hai giờ liền vọt tới mùa bóng bóng người thứ tám.

Tốc độ nhanh đáng sợ!

Nếu như là đầu tháng phát hành lời nói, mượn Sở Cuồng nguyên bản tiểu thuyết nhiệt độ, phối hợp Tiệp Ngư bản thân lực hiệu triệu, một cái hạng nhất khúc mục đích căn bản là có thể bắt lại.

Lịch ngày hôm nay là cuối tháng ngày cuối cùng.

Lam Tinh không có ai có thể ở cuối tháng ngày cuối cùng phát bài hát còn cướp được hạng nhất khúc mục đích vòng nguyệt quế, khúc phụ cùng Ca Vương đều xuất hiện mã cũng không được.

Nhân gia yếu hơn nữa đầu gì cũng là toàn một cái nguyệt số liệu, ở đâu là nói siêu là có thể siêu.

Lâm Uyên ngược lại cũng không thêm đề ý.

Hắn vốn là không có ý định hướng tháng này ca đàn mùa bóng bóng, phát hành « cổ tích trần » cũng hoàn toàn là hướng về phía lần này liên động đi, bằng không Lâm Uyên cũng sẽ không đem trong đó mấy câu ca từ đổi thành rồi Sở Cuồng thông báo sách mới.

"Đình đông."

Đang lúc này, điện thoại của Lâm Uyên vang lên, hắn mở điện thoại di động lên nhìn một cái, nguyên lai là bộ lạc trên có nhân @ chính mình Sở Cuồng tài khoản.

"Lam Mộng @ Sở Cuồng: Ta hiện tại quên ăn cơm."

"Bảo Thiệu @ Sở Cuồng: Ta thật giống như cũng quên ăn cơm."

"Âu Thiên Minh @ Sở Cuồng: Ta đây cũng giống vậy."

"Thiên Tế Bạch @ thô tục: Ta đây cũng giống vậy."

" . "

9 đại danh gia thay phiên @ Sở Cuồng.

Lâm Uyên nhìn về phía Kim Mộc: "Có ý gì?"

Kim Mộc lên mạng nhìn một chút, bỗng nhiên cười lên ha hả: "Yến Nhân lại cũng học được làm bài rồi, bọn họ đây là đang bắt chước ban đầu Lãnh Quang đâu rồi, Lãnh Quang Văn Đẩu bại bởi ông chủ sau, tự xưng là rồi

nhìn « An Mạng Trên Chuyền Tàu Tốc Hành Phương Đông » liền com đều quên ăn ."

"9 đại danh gia nhận thua?"

"Mặc dù phương thức có chút uyên chuyên."

Kim Mộc nhẹ nhàng nhún vai một cái, Lãnh Quang coi như là cho 9 đại danh gia đánh cái dạng, dùng phương thức như vậy nhận thua, vừa biểu đạt 9 đại danh gia đối Sở Cuồng khâm phục, lại cho mỗi người bọn họ giữ lại một phần thể diện, mà theo 9 đại danh gia mỗi người nhận thua, liền đoàn thiên cổ tích lãnh vực này mà nói .

Sở Cuồng đánh một trận Phong Thân!

---

ps: Cảm tạ 【 tốt nhất độc giả a 】 trở thành quyền sách người thứ ba mươi mình chủ, gần đây làm việc và nghỉ ngơi có chút vấn đề, đợi điều chỉnh trở lại cho mình chủ đại đại môn tăng thêm ~!

Chương 437: Đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương

"Cổ tích giới Văn Đẩu tám màn rơi xuống, Sở Cuồng một xuyên 9!"

"Sở Cuồng sách mới « cổ tích trần » thắng liên tiếp 9 đại danh gia!"

"Sở Cuồng tân tác phát hành, « cổ tích trần » rộng rãi được độc giả hoan nghênh."

"Từ trước tới nay tốt nhất đoàn thiên cổ tích tập một trong sinh ra."

"Không thể bỏ qua cổ tích kinh điển, « cổ tích trần » !"

"Đây là Sở Cuồng vì nhi đồng bệnh Huyền Mộng, là thuộc về hài tử tốt nhất tuổi thơ."

" "

Tháng hai phần.

Các phe truyền thông không hẹn mà cùng báo cáo « cổ tích trần » liên quan tin tức.

Bao gồm Sở Cuồng cùng 9 đại danh gia Văn Đẩu kết quả cũng theo truyền thông văn cáo mà rộng rãi làm người biết.

Hai ngày sau.

Văn nghệ hiệp hội cũng công bố hai cái tin tức trọng đại.

Điều thứ nhất tin tức:

"Học thuật chuyên gia tổ biên soạn Lam Tinh cổ tích tập đã chắc chắn thu nhận sử dụng Ô Quy đại sư, Kỳ Kỳ lão sư, Lam Mộng lão sư đợi gần 30 vị danh nhà đại biểu tính đoàn thiên cổ tích tác phẩm, sách vở chính thức bản phát hành sẽ tại ba tháng phần."

Điều thứ hai tin tức:

"Văn nghệ hiệp hội không suy nghĩ thêm ở Lam Tinh cổ tích tập trung thu nhận sử dụng Sở Cuồng tác phẩm, Sở Cuồng Đồng Thoại tập tác phẩm « cổ tích trần » đem đơn độc làm văn nghệ hiệp hội quan phương xác nhận ngoài giờ học sách vở, lấy Văn Học Thiêu Nhi tất đọc hệ liệt hình thức đối ngoại phổ biến rộng rãi."

Này hai cái tin không tính là ngoài ý muốn.

Viện Viện lão sư mấy ngày trước tiết lộ quá.

Văn nghệ hiệp hội quyết định đồng thời phổ biến rộng rãi « cổ tích trần » cùng quan phương biên chế cổ tích tuyển tập.

Như vậy vừa bảo đảm Sở Cuồng tác phẩm phổ biến rộng rãi, lại không ảnh hưởng còn lại cổ tích tác gia tác phẩm thu nhận sử dụng, coi như là lưỡng toàn kỳ mỹ biện pháp.

Chỉ là bọn nhỏ muốn đọc ngoài giờ học thư trở nên nhiều rồi nhiều chút. Nhưng khi tin tức lấy được xác nhận, các giới dù là có dự liệu, cũng vẫn không tránh được mấy phần cảm khái.

Ở nơi này tròng cuốn cô tích vòng gió bão bắt đầu trước, danh gia môn đều là dốc hết sức muốn lấy được một cái « Lam Tinh cô tích tập » vị trí, kết quả cuối cùng Sở Cuồng cá nhân cô tích tập, lại biến hình trở thành lại một bộ quan chọn Lam Tinh cô tích tập!

Thứ này cũng ngang với nói là sau này « cô tích trấn » cùng « Lam Tinh cô tích tập » tầm quan trọng là như thế.

Khác nhau ở chỗ « Lam Tinh cô tích tập » tác phẩm là chọn tự không cùng tên các nhà.

Mà « cô tích trấn » là toàn bộ đều là Sở Cuồng tự viết đoản thiên cô tích. Ngẫm lại xem.

Nếu như quan phương không làm cái quyết định này, kia « Lam Tinh cô tích tập » chẳng phải là muốn đơn độc vì Sở Cuồng chuẩn bị mười vị trí?

Kết quả này .

Thật là so với Sở Cuồng tác phẩm toàn bộ trùng tuyên « Lam Tinh cô tích tập » còn phải tới khoa trương, Sở Cuồng coi như là để cho văn nghệ hiệp hội đòi quy tắc!

Đều nói đây là cô tích danh gia môn ảnh hưởng một đời nhân cơ hội.

Nhưng những người khác liều mạng cũng không lấy được cơ hội, thậm chí cô tích trong danh gia cũng liền gần ba mươi người bắt được cơ hội như vậy, kết quả Sở Cuồng một người liền lấy được rồi mười lần!

Trên địa cầu.

Nam Tống trứ danh văn học gia Tạ Linh Vận tài hoa hơn người, đã từng thả ra hào ngôn xưng: "Thiên hạ Văn Tài cộng một thạch, Tào Tử Kiến độc chiếm bát đầu, Lý Đỗ cộng phân một đầu, ta cũng được một đầu."

Hiển nhiên Tạ Linh Vận ở thời ngu ngu bức, sau đó hẳn cũng bởi vì cá nhân tự phụ bị chơi đùa chết rồi.

Nhưng bây giờ Sở Cuồng là thực sự có chút bên trong vị nhi.

Cộng thêm « cô tích trấn » , văn nghệ hiệp hội phổ biến rộng rãi ngoài giờ học đoản thiên cô tích cộng 40 thiên, một mình hẳn độc chiếm thập thiên.

Đây là không cạnh tranh sự thật!

Mà văn nghệ hiệp ở quan tuyên « cô tích trấn » đem làm ngoài giờ học sách vở tiến hành phổ biến rộng rãi tin tức sau khi, vẫn còn ở dưới cờ trong tạp chí đối Sở Cuồng đoản thiên cô tích làm ra đánh giá, chấp bút người vì tạp chí tổng biên tập cấp nhân vật.

Văn chương tựa đề kêu « đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương » .

【hắn là ảo tưởng Tiểu Thuyết Gia, cũng là trình thám tác gia, hay lại là đoản thiên danh gia, nhưng trước đó tất cả mọi người không nghĩ tới, hắn lại có thể viết ra để cho vô số bọn nhỏ yêu thích ủng hộ « cô tích trấn » .

Công chúa Bạch Tuyết mỹ lệ, Cô Bé Lọ Lem hiền lành, quốc Vương Hu vinh, cũng để cho chúng ta khắc sâu ấn tượng.

Hoàng tử ếch dạy cho hài tử không muốn lấy tướng mạo nhìn người; ông lão đánh cá và con cá vàng để cho chúng ta biết tham lam hậu quả; Con vịt xấu xí nói cho chúng ta biết tự tin tầm quan trọng; Mỹ Nhân Ngư để cho mọi người thấy vì yêu hy sinh vĩ đại; cô bé bán diêm để cho chúng ta học được quý trọng người bên cạnh.

Đây là viết cho hài tử cổ tích, nhưng ta còn là hi vọng những người lớn cũng có thể đọc vừa đọc.

Sở Cuồng giữa những hàng chữ, lộ ra là đôi hài tử nhân văn quan tâm, cùng với cái kia ngu dạy với vui hướng dẫn từng bước.

Đẹp để táo đỏ có thể là độc dược; gõ cửa người xa lạ có lẽ là Đại Hôi Lang; công chúa ngủ nguyên rùa sẽ bị chính nghĩa đánh vỡ; quốc vương quân áo mới cũng không tồn tại.

Thật giống như có chút ngây thơ.

Nhưng loại này ngây thơ là chúng ta mỗi người cũng phải đi qua con đường trưởng thành, là một đời lại một đại hài tử ở tốt đẹp trung âm áp nhất nhớ lại, mà ta cũng vô cùng tin tưởng, sau khi lớn lên bọn nhỏ nhớ lại « cổ tích trần » , nhất định sẽ nhớ cái kia đan mộng cảnh Sở Cuồng.

Hắn sẽ là thế hệ này đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương.

Đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương khả năng không có huy chương, nhưng hắn là hài tử trong tâm khảm vị vua không ngại, hắn mới là thế giới nhi đồng bên trong thật Chính Quốc Vương, Lam Tinh cổ tích sẽ bởi vì hắn mà nhiều hơn một lau lượng sắc, mà chúng ta cũng có đầy đủ lý do mong đợi, hắn tương lai cổ tích tác phẩm, cũng sẽ làm cho mình cái kia đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương Vương Miện bộc phát sáng chói! 】

Đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương!

Không có nói Sở Cuồng khêu một cái 9 trải qua truyền kỳ, một bộ « cổ tích trần » , mười nhìn như đơn giản cổ tích, liền để cho Sở Cuồng thu được loại trình độ này công nhận.

Nhưng mà nghiệp giới không người phản bác.

Nếu như nói Sở Cuồng là Đồng Thoại Đại Vương, trường thiên cổ tích sẽ lập tức nhảy ra bỏ phiếu phản đối, bởi vì liền cổ tích sức ảnh hưởng mà nói, đoán thiên so với trường thiên càng lâu dài!

Dựa vào cái gì văn nghệ hiệp hội chỉ bưng đoán thiên không bưng trường thiên?

Nhưng nếu như nói Sở Cuồng là đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương, trường thiên cổ tích tác gia thì sẽ không phản đối, thậm chí còn có nhiều chút nhao nhao muốn thử:

Làm một đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương rất tốt nha!

Chính là người đoán thiên giống trông khua chiêm che cái Đồng Thoại Đại Vương, chúng ta những thứ này viết trường thiên cổ tích có phải hay không là cũng nên phong cái Vương?

Đây chính là trường thiên cổ tích nhóm tác giả giờ phút này trong lòng hoạt động.

Mà lúc này đoán thiên cổ tích danh gia môn coi như tâm lý có chút không phục, cảm thấy Sở Cuồng cuối cùng là cổ tích tác phẩm quá ít, lại ở cổ tích giới lý lịch quá cạn, ngoài miệng cũng không thể nói gì được.

Nói cái gì?

9 đại danh bây giờ gia còn ở cửa "Quy" lắm.

Cứ như vậy, Sở Cuồng "Đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương" danh tiếng coi như là tọa thất.

Sở Cuồng bộ lạc bình luận trong vùng.

Những người ái mộ rối rít chúc mừng Sở Cuồng vui nhắc "Đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương" vòng nguyệt quế, mặc dù không có gì huy chương, nhưng văn nghệ hiệp hội dưới cờ tạp chí đều nói như vậy, văn hóa vòng cơ bản cũng là công nhận.

"Chính là không biết còn lại tam Châu, thậm chí còn chúng ta Trung Châu có nhận biết hay không có thể."

Có người vẽ mặt chế nhạo nở nụ cười.

Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy cùng với Trung Châu vẫn còn ở thống nhất trong quá trình.

Bây giờ thống nhất đến Tần Tề Sở Yên.

Ít nhất này bốn Châu bên trong, Sở Cuồng cái này đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương danh tiếng, là học nghề giới công nhận.

Có fan trả lời một câu: "Còn lại mấy cái Châu không đồng ý? Vậy cũng chỉ có thể tìm Sở Cuồng Văn Đẩu rồi, ta mãnh liệt đề nghị bọn họ mười người liên thủ."

Những lời này vừa ra, đám bạn trên mạng cũng cười.

Có một xuyên 9 truyền kỳ chiến tích bàng thân, còn lại bốn Châu nơi, thật còn có cái nào cổ tích danh gia dám khiêu chiến Sở Cuồng sao?

---

ps: Muốn viết mùa bóng bảng bị Tiện Ngư đuổi con vịt, nhưng ca khúc sẽ không lên đỉnh, làm cái hư kinh, bất quá nhìn mọi người hiểu lầm Tiện Ngư muốn trực tiếp lên đỉnh, còn chưa như vậy viết, ngược lại cũng là không phải không phải là viết không thể nội dung cốt truyện, nay thiên thời kém điều chỉnh một ít, tiếp tục viết.

Chương 438: Shuke Beata

"Đó là một cái Nguyệt Viên phong cao ban đêm, 9 đại danh gia đều hướng Sở Cuồng hạ chiến thiếp, kết quả Sở Cuồng ngay trước 9 đại danh gia mặt nhẹ nhàng ngoắc ngoắc đầu ngón tay, nói một câu 'Các người cùng lên đi, ta bề bộn nhiều việc, còn muốn đi viết trình thám đây' ". Kết quả 9 đại danh gia giận dữ, vây công Sở Cuồng, nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, chỉ thấy Sở Cuồng từ trong lòng ngực móc ra một cái, nha không đúng, là lấy ra một quyển « cô tích trần », 9 đại danh gia lập tức thảm bại, Sở Cuồng đánh một trận Phong Thần, trở thành uy áp cái thế đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương ."

Buổi tối trên bàn ăn.

Lâm Huyền mặt mày hớn hờ kể chuyện cô tích.

Muội muội Lâm Dao nghe tâm trí thân vãng đở mặt không dứt, vỗ tay khen:

"Sở Cuồng rất lợi hại!"

Lâm Uyên buồn cười nói: "Tỷ tỷ hẳn đi viết võ hiệp tiểu thuyết."

"Hại, bây giờ ai còn nhìn võ hiệp a."

Lâm Huyền khoát khoát tay, sau đó hiếu kỳ nói: "Người thật không cần nhắc đem Sở Cuồng giới thiệu cho tỷ tỷ quen biết một chút?"

"Muội muội đừng bỡn."

Lâm Uyên cho em gái gấp rất nhiều thức ăn.

Muội muội trực tiếp đem cải xanh cái đĩa đầy tới trước mặt Lâm Uyên, Ôn Nhu nói: "Ca ca cũng ăn."

Lâm Uyên: " . "

Thật là hảo cảm nhân huynh muội tình.

Nàng không hề từ bỏ, đuổi theo Lâm Uyên hỏi: "Sở Cuồng kết hôn rồi sao?"

"Còn không có."

"Tuổi rất trẻ?"

"Theo ta không sai biệt lắm."

"Sở Cuồng trẻ tuổi còn độc thân, dáng dấp khẳng định không có người soái, không quá nhân gia có tài hoa, tỷ tỷ ta thực ra cũng là độc thân tới, dáng dấp cũng phù hợp nữ thần tiêu chuẩn, nhất định chính là nữ bản người nha"

" . "

"Không thích hợp."

Lâm Uyên liền vội vàng lắc đầu, tỷ ý tưởng của tỷ rất nguy hiểm.

Ngoài ra, nữ bản ta là không phải Lâm Dao sao?

Trong nhà với Lâm Uyên tôi giống người là Lâm Dao.

Tỷ tỷ Lâm Huyền vô luận tính cách hay là tướng mạo, cũng không thể so với Lâm Dao cùng Lâm Uyên tương tự độ.

Cơm nước xong.

Lâm Huyền bỗng nhiên đối Lâm Uyên nói: "Thay ta cảm ơn Sở Cuồng."

Lâm Uyên nói: "Là không phải đã cảm ơn sao?"

Lâm Huyền lắc đầu một cái: "Người không biết « cổ tích trần » đối với ta ý nghĩa, bởi vì bộ tác phẩm này là ta phụ trách, cho nên phần này biên tập lý lịch cũng coi như đến trên đầu ta, cái này làm cho ta trong tương lai ban biên tập cạnh tranh bên trong chiếm cứ rất đại ưu thế, ta hai cái kia Phó Chủ Biên đối thủ hiện tại cũng rơi vào hạ phong."

"Vây thật tốt."

Lâm Uyên cười nói: "Tỷ tỷ cần ta hỗ trợ tùy thời có thể mở miệng."

"Thật?"

Lâm Huyền toả sáng hai mắt.

Lâm Uyên gạt đầu một cái, tay hấn tốc độ thật nhanh, thường thường một ngày viết chừng mấy vạn chữ.

Đối với gõ chữ cầu mà nói, đây tuyệt đối là tha thiết ước mơ tốc độ tay.

Bất quá Lâm Uyên ưu thế đến từ hệ thống, bởi vì gõ chữ cầu yêu cầu một bên ý tưởng một bên viết, hấn lại không cần cân nhắc cái gì nội dung cốt truyện.

Chính là thuận đánh chữ.

Cũng chính là viết một ít ngoại quốc tác phẩm thời điểm yêu cầu sửa đổi một ít bối cảnh.

Cái này phải tốn điểm công phu.

Nếu như là hoàn toàn sao chép, vậy hấn một ngày có thể hoàn thành con số có thể phải khoa trương hơn một ít, cụ thể không thể kiểm tra, bởi vì Lâm Uyên thích mỗi ngày mang theo viết điểm, thuận tiện làm một chút khác công việc.

"Ta đây có thể liền nói thẳng."

Tỷ tỷ mong đợi nói: "« cổ tích trần » bài hát này bên trong là không phải nhắc tới Sở Cuồng tương lai sẽ phát hành tác phẩm mà, những thứ này tác phẩm đến thời điểm cũng giao cho ta bên này phát hành."

"Cái này đơn giản."

Lâm Uyên bỗng nhiên nổi dậy: "« cổ tích trần » bài hát này tỷ tỷ cũng nghe nha, không bằng tỷ tỷ chính mình điểm một phần, ta để cho Sở Cuồng viết ra."

Tương lai cổ tích kế hoạch vẫn thật nhiều, Lâm Uyên cũng chưa nghĩ ra trước viết vậy một thiên.

"Điểm một phần?"

Tỷ tỷ nhất thời con mắt sáng lên.

Đây là cái gì thần tiên đãi ngộ a, có thể điếm Sở Cuồng tác phẩm, nói ra không biết có thể để cho bao nhiêu Sở Cuồng fan hâm mộ chết.

Lâm Uyên nói: "Tùy ý gọi."

Tỷ tỷ trừ trừ, thậm chí có chút khân trương, bởi vì nàng bây giờ một câu nói có thể quyết định Sở Cuồng hạ bộ tác phẩm muốn viết cái gì.

"Có!"

Tỷ tỷ nhớ lại « cổ tích trần » ca từ bên trong xuất hiện qua người xa lạ vật, do dự nói: "Ta đây chọn Shuke Beata đi."

"Shuke cùng Beata?"

"Ồ, Shuke Beata là hai người sao?"

"Hai cái biết nói chuyện con chuột."

"Đúng nga, ca từ là như vậy hát tới, bọn họ thật là con chuột?"

"Ừ."

Tỷ tỷ liền vội vàng lắc đầu: "Vậy hay là đổi một bộ đi, ta không thích con chuột, trọng yếu như vậy sự tình, người chính là để cho Sở Cuồng tự quyết định."

"Xin lỗi."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Ngài đã chọn món ăn, tổng thể không trả lại hàng, mời kiên nhẫn chờ, rất nhanh sẽ biết vì ngài mang thức ăn lên."

Nếu viết cổ tích, « cổ tích trần » bên trong lại dự đoán đi một tí tác phẩm, Lâm Uyên nhất định là phải làm một ít liên quan kế hoạch.

Lấy tay hẩn nhanh tới nói, cũng hoàn toàn gồng gánh nội như vậy kế hoạch.

Bất quá bài hát bên trong nhắc tới tác phẩm cơ bản đều là trung trường thiên, Lâm Uyên yêu cầu một chút thời gian mới có thể làm ra tới.

Tỷ tỷ nhắc tới « Shuke cùng Beata », này đúng là tốt phương hướng.

Giống như là Peter Pan cố sự, hoặc là Harry Potter thậm chí còn Pinocchio vân vân cũng cần phải tiến hành bối cảnh bên trên thay đổi, tương đối mất công.

Mà « Shuke cùng Beata » cũng không dùng.

Quyển sách này, là Trung Quốc chân chính Đồng Thoại Đại Vương, khu Uyên kiệt lão sư tác phẩm.

Hơn nữa cũng coi là Trịnh lão sư tác phẩm tiêu biểu phẩm một trong.

Rất nhiều người tuổi thơ, cũng không thiếu kia hai chích khả ái chuột nhỏ đi cùng.

Nhân làm bối cảnh chính là Trung Quốc, cho nên Lâm Uyên cơ bản không cần sửa đổi thứ gì, hơn nữa bộ này cổ tích sức ảnh hưởng đã sớm ở một tình cầu khác đã từng chứng minh ——

Nhắc tới, bộ tác phẩm này còn khả năng trợ giúp Sở Cuồng danh vọng giá trị đột phá triệu!

Vâng.

Theo Hercule Poirot hệ liệt liên tái cùng với « cỗ tích trần » đại hỏa, gần đây Sở Cuồng danh vọng giá trị một mực thuộc về căng vọt trạng thái!

Không ngừng tăng vọt.

Nhất là hần thu được "Đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương" danh xưng sau đó, văn hóa danh vọng giá trị trực tiếp đạt tới 95 vạn!

Khoảng cách triệu rất gần rồi.

Cái này làm cho Lâm Uyên ý thức được, "Đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương" loại này mỹ dự, đại khái cùng giải thưởng tác dụng rất tương tự, nó là do vô số công nhận ngưng tụ mà thành, cho nên danh vọng giá trị hồi báo cao vô cùng.

"Hệ thống, biểu diễn cột quest."

"Đỉnh đông, đã vì ngài biểu diễn."

Lâm Uyên trước mắt xuất hiện một hành giả tưởng kiêu chử, mà ánh mắt của hần chính là trước tiên nhìn về phía phát hành thời gian sớm nhất hàng ngũ như nhất nhiệm vụ, cũng là Lâm Uyên trong tâm khảm tối nhiệm vụ trọng yếu.

【 nhiệm vụ danh xưng: Thân thể mới là cách mạng tiền vốn 】

【 nội dung nhiệm vụ: Văn hóa cùng âm nhạc hai đại loại danh vọng mỗi người đột phá triệu 】

【 quest thưởng: Kí chủ có thể Vô Bệnh Vô Tai, thân thể khỏe mạnh sống đến ba mươi tuổi 】

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Hần không cần phải để ý đến hệ thống danh vọng tính toán quy tắc là cái gì. Có lẽ muốn thật là nhiều người công nhận mới có thể ngưng tụ thành một chút danh vọng, bất quá vậy thì thế nào?

Bây giờ văn hóa danh vọng là 95 vạn tả hữu!

Mà hần tiếng nhạc ngắm, khoảng thời gian này cũng tăng tới rồi 9 thập ba chục ngàn tả hữu!

Nếu như nhiệm vụ có đường tiến độ, Lâm Uyên khỏe mạnh nhiệm vụ, khoảng cách chính thức hoàn thành, đại khái đã rất gần rồi.

Khôi phục khỏe mạnh vẫn là Lâm Uyên rất khát vọng sự tình.

Bây giờ nhìn lại, năm nay Lâm Uyên liền có thể không hồi hộp chút nào hoàn thành nhiệm vụ, đạt được một cái khỏe mạnh thân thể.

"Thân thể khỏe mạnh, hần là khắp mọi mặt, cũng bao gồm giọng nói khôi phục đi ."

Chương 439: Spider Man

Không có lập tức động bút viết tiểu thuyết, thân thể không khôi phục trước Lâm Uyên hay lại là tận lực tránh cho thức đêm.

Thấy thời điểm không còn sớm, hắn rửa mặt một cái, liền vui vẻ nằm ở trên giường, thuận thế cầm điện thoại di động lên nhìn một chút chính mình nhóm nhỏ.

Nhóm nhỏ bên trong liền bốn người.

Lâm Uyên Hạ Phồn Giản Dịch cùng với tỷ tỷ.

Tin tức không nhiều, Lâm Uyên tùy tiện lật một cái, kết quả lật tới đỉnh.

Phía trên nhất tin tức là Hạ Phồn phát ra ngoài: "Đáng tiếc cuối cùng là thứ tám, phát hành thời gian hơi chậm điem."

Phía dưới tiết đề là « cổ tích trần » cuối cùng mùa bóng bài danh.

Bởi vì « cổ tích trần » là một tháng ngày cuối cùng phát hành, cho nên căn bản không kịp hướng bảng.

Liền cái này Đệ Bát Danh, đã coi như là khá vô cùng thành tích.

Nên biết đạo nhân gia là vọt ba mươi ngày số liệu, « cổ tích trần » lại chỉ vọt một ngày mà thôi.

Phía sau là Giản Dịch an ủi: "Người đã đỏ, nhìn ta một chút, gần đây vẫn còn ở các đại đoàn kịch thử vai diễn."

Tỷ tỷ @ Giản Dịch: "Người đi Lâm Uyên đoàn kịch."

Giản Dịch: "Ta này là không phải muốn học Hạ Phồn, tự lực cánh sinh mà, bất quá phỏng chừng có chút khó khăn, quay đầu nhờ cậy Lâm Uyên đi."

Hạ Phồn đúng là tự lực cánh sinh chủ, Lâm Uyên lúc đầu chỉ cho quá Hạ Phồn một bài « Tội Sơ Mộng Tương » .

Cộng thêm mới vừa cho « cổ tích trần » , cũng bất quá mới cho hai bài hát mà thôi.

Lâm Uyên có hỏi qua Hạ Phồn có cần giúp một tay hay không, kết quả Hạ Phồn mỗi lần đều là cự tuyệt, Lâm Uyên dứt khoát cũng không có đang nói gì.

Bất quá bây giờ mình ngược lại là có lý do hỗ trợ.

Hắn trực tiếp @ rồi Hạ Phồn: "Lần sau chúng ta lấy đệ nhất."

Ngay sau đó, Lâm Uyên lại @ Giản Dịch.

Động tác dừng một chút, Lâm Uyên rời đi Group, cho Giản Dịch trò chuyện riêng hình cái đầu đâm tới: "Có rảnh rồi đồng thời đóng phim nha."

Giản Dịch rất mau trở lại phục: "Chiều cố như vậy ta mặt mũi?"

Lâm Uyên trở về cái " Ừ" .

Giản Dịch: " ."

Người còn nói ra?

Được rồi, cái này rất Lâm Uyên, bất quá nội tâm của Giản Dịch nhất định là có chút cảm động: "Người muốn chụp cái gì danh thiếp nha, ta có thể không phải là cái gì điện ảnh cũng diễn."

Lâm Uyên không để ý bạn tốt ngạo kiêu, nói thật: "Còn chưa nghĩ ra."

Giản Dịch: "Được, người ít nhất phải cho ta cái nam số 3 . Ấy ấy ấy, nam số 4 cũng được, số 4 khó nghe, nếu không nam số 5 đi."

Lâm Uyên bật cười.

Trong phim ảnh nam số 5, cơ bản cũng là cảm giác tồn tại cực thấp vai phụ, mặc dù hẳn là một cái lý tính nhân, nhưng đối bằng hữu và người nhà lại không chú trọng cái gọi là lý tính.

"Nam nhất hào."

Lâm Uyên quả quyết nói.

Đầu kia nhất thời trầm mặc.

Qua thật lâu, Giản Dịch mới trả lời: "Nam nhất hào cũng được, ca sĩ bài hát mới là không phải phối mv mà, cho ta làm mv nam nhất hào."

"Điện ảnh."

Lâm Uyên kiên trì nói.

Giản Dịch lần này không có ngừng ngừng quá lâu: "Diễn không được."

Lâm Uyên trả lời: "Không việc gì, ta có kinh nghiệm, quay đầu liên lạc người, nhớ tới đoàn kịch bản tin."

Nói xong Lâm Uyên cũng không để ý Giản Dịch bên kia.

Hắn dĩ nhiên biết Giản Dịch tại sao ra sức khước từ.

Không phải là sợ hẳn một người mới, trẻ nãi chính mình điện ảnh.

Nhưng Lâm Uyên có Lâm Uyên biện pháp, hẳn có Hệ Thống nói cụ, coi như Giản Dịch diễn kỹ thật rất kém cỏi, cũng hoàn toàn có thể để cho đối phương tốt.

Huống chi Giản Dịch là học biểu diễn.

Hắn toàn bộ bài chuyên ngành thành tích vẫn luôn đứng đầu trong danh sách, diễn kỹ không thể nào kém đi nơi nào.

Về phần người mới danh tiếng thiếu vấn đề .

Này thực ra không tính là vấn đề, Lâm Uyên ban đầu chụp « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » , vai nam chính Hạ Thắng cũng là vai quần chúng xuất thân.

Lâm Uyên không thể nào dùng « Hachikō » loại này điện ảnh đi bụng Giản Dịch, bởi vì cái loại này điện ảnh phải nhất định có diễn kỹ phái Ảnh Đế chống đỡ vùng.

Nhưng có chút điện ảnh, người mới cũng có thể diễn đứng lên, thậm chí chỉ có thể dùng trẻ tuổi diễn viên.

Nếu quyết định tìm một bộ thích hợp Giải Dịch điện ảnh, Lâm Uyên trực tiếp gọi ra rồi hệ thống: "Lần này điện ảnh không thể ngẫu nhiên chế tác riêng."

Lâm Uyên không xác thực sở hữu hệ thống sẽ ngẫu nhiên ra cái gì tới. Hệ thống đình đông một thanh âm vang lên rồi: "Có thể hướng kí chủ mở ra điện ảnh khó chọn, cắt ra liên tiếp Hậu Ký ức đem sẽ biến mất."

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ trong nháy mắt liên tiếp hệ thống điện ảnh khó, hẳn phảng phất tiến vào một cái huyền ảo thế giới, trong đầu cũng theo đó xuất hiện vô số điện ảnh tin tức.

"Bộ này như thế nào đây?"

Ánh mắt của Lâm Uyên bỗng nhiên phong tỏa một bộ phim.

Bộ phim này mặt bìa là một người nam nhân, ít nhất nhìn vóc người là một người nam nhân, hẳn người mặc phủ đầy màu đen ô lưới hồng sắc đồ bó sát người, đầu bao phủ ở một tầng diện che bên trong, con mắt bộ phận chính là lấy màu trắng làm chủ ——

Spider Man!

Nếu muốn bùng nhân cũng đừng lấy cái gì điện ảnh, mà phải nói lên mảng kinh doanh, có nhiều Thiếu Thương nghiệp phiến có thể so với Marvel hệ liệt thành công hơn?

Chớ nói chi là đại danh đỉnh đỉnh Spider Man rồi.

Đây tuyệt đối là Marvel hệ liệt phiên bản con!

Bất quá Spider Man điện ảnh phiên bản rất nhiều, ánh mắt của Lâm Uyên phong tỏa phiên bản, là Spider Man Đệ nhất mục đích, cũng chính là chủ yếu dựa vào biến dị đánh nhau cái kia Spider Man.

"Thực ra « nọc độc » cũng ."

Lâm Uyên lắc đầu một cái, vẫn là đem Spider Man cho Giải Dịch đi, nọc độc nhân vật nam chính muốn càng chán nản một chút, Giải Dịch loại này mặt trường non, tuổi tác cũng không lớn diễn viên, không thích hợp nọc độc loại nhân vật này.

"Bắt đầu chế tác riêng!"

Lâm Uyên mở miệng, lần này không hỏi giá tiền, trên thực tế hẳn gần đây chế tác riêng đã rất ít hỏi giá tiền, đảo không phải là không quan tâm, chỉ là không muốn trải qua cái loại này đau lòng cảm giác.

Chỉ cần ta không hỏi giá tiền, liền có thể làm bộ ta không có hoa tiền.

Đây là Lâm Uyên cho ra lý luận, bởi vì liền hẳn trên thẻ số còn lại mà nói, hệ thống trừ một bộ phận chi phí, hẳn cũng không phát giác ra khác nhau.

"Vì ngài chế tác riêng trung."

Hệ thống trực tiếp mở ra kịch bản chế tác riêng kiểu.

Ước chừng mấy phút sau, chế tác riêng hoàn thành, Lâm Uyên trong đầu xuất hiện « Spider Man » kịch bản.

Cổ sự tựa hồ là lấy Spider Man Đệ nhất mục đích phiên bản làm chủ, bắt quá hệ thống tiến hành nhỏ nhẹ sửa đổi.

Tỷ như nguyên lai thế giới, có đủ loại quốc gia, mà bây giờ Lam Tinh là không có có quốc gia, chỉ có Châu cùng Châu giữa khác nhau.

Hệ thống vì thuận theo một điểm này, cũng liền hủy bỏ trong phim ảnh quốc gia khái niệm.

Ngoài ra.

Đệ nhất phiên bản Spider Man, là dựa vào tĩnh mạch bạo tơn nhện, cái năng lực này vô cùng cường đại, cho nên kịch bản điều chỉnh một chút .

Ừ ?

Xem đến phần sau Lâm Uyên mới phát hiện, trong kịch bản còn có quan hệ với còn lại Super Hero liên động, đây cũng là vì Lâm Uyên tiếp theo bộ Marvel điện ảnh cung cấp phương hướng.

Giản Dịch không có danh tiếng gì.

Nhưng Giản Dịch năm nay mới 22 tuổi.

Spider Man không thể tìm quá già diễn viên.

Đệ nhất Spider Man cái gì cũng tốt, chính là tuổi tác có chút xuất diễn, Spider Man hệ liệt đánh một cái thật nhiều năm, rất nhiều diễn viên chụp tới Biệt Đội Siêu Anh Hùng, trên mặt đã xuất hiện rõ ràng lão thái, một điểm này Lâm Uyên nhất định là phải tận lực tránh cho.

Bởi vì Lâm Uyên rất rõ .

Marvel hệ liệt lỗ một khi mở, chính mình khả năng sẽ không dừng chụp một bộ rồi, khả năng phía sau còn lại siêu anh điện ảnh cũng sẽ xem xét.

Đương nhiên bây giờ muốn những thứ này còn rất sớm.

Lâm Uyên dự định ngày mai năm kịch bản đi tìm lão Chu trò chuyện một chút, bộ phim này đầu tư ước chừng phải so với lúc trước lớn hơn.

Chương 440: Thiếu người 1 cái thứ 1

Không có lập tức động bút viết tiểu thuyết, thân thể không khôi phục trước Lâm Uyên hay lại là tận lực tránh cho thức đêm.

Thấy thời điểm không còn sớm, hắn rửa mặt một cái, liền vui vẻ nằm ở trên giường, thuận thế cầm điện thoại di động lên nhìn một chút chính mình nhóm nhỏ.

Nhóm nhỏ bên trong liền bốn người.

Lâm Uyên Hạ Phồn Giản Dịch cùng với tỷ tỷ.

Tin tức không nhiều, Lâm Uyên tùy tiện lật một cái, kết quả lật tới đỉnh.

Phía trên nhất tin tức là Hạ Phồn phát ra ngoài: "Đáng tiếc cuối cùng là thứ tám, phát hành thời gian hơi chậm điểm."

Phía dưới tiết đề là cuối cùng mùa bóng bài danh.

Bởi vì là một tháng ngày cuối cùng phát hành, cho nên căn bản không kịp hướng bảng.

Liền cái này Đệ Bát Danh, đã coi như là khá vô cùng thành tích.

Nên biết đạo nhân gia là vọt ba mươi ngày số liệu, lại chỉ vọt một ngày mà thôi.

Phía sau là Giản Dịch an ủi: "Người đã đỏ, nhìn ta một chút, gần đây vẫn còn ở các đại đoàn kịch thử vai diễn."

Tỷ tỷ @ Giản Dịch: "Người đi Lâm Uyên đoàn kịch."

Giản Dịch: "Ta này là không phải muốn học Hạ Phồn, tự lực cánh sinh mà, bất quá phỏng chừng có chút khó khăn, quay đầu nhờ cậy Lâm Uyên đi."

Hạ Phồn đúng là tự lực cánh sinh chủ, Lâm Uyên lúc đầu chỉ cho quá Hạ Phồn một bài.

Cộng thêm mới vừa cho, cũng bất quá mới cho hai bài hát mà thôi.

Lâm Uyên có hỏi qua Hạ Phồn có cần giúp một tay hay không, kết quả Hạ Phồn mỗi lần đều là cự tuyệt, Lâm Uyên dứt khoát cũng không có đang nói gì.

Bất quá bây giờ mình ngược lại là có lý do hỗ trợ.

Hắn trực tiếp @ rồi Hạ Phồn: "Lần sau chúng ta lấy đệ nhất."

Ngay sau đó, Lâm Uyên lại @ Giản Dịch.

Động tác dừng một chút, Lâm Uyên rời đi Group, cho Giản Dịch trò chuyện riêng hình cái đầu đâm tới: "Có rảnh rồi đồng thời đóng phim nha."

Giản Dịch rất mau trở lại phục: "Chiều cố như vậy ta mặt mũi?"

Lâm Uyên trở về cái " Ừ" .

Giản Dịch: " . "

Người còn nói ra?

Được rồi, cái này rất Lâm Uyên, bắt quá nội tâm của Giản Dịch nhất định là có chút cảm động: "Người muốn chụp cái gì danh thiếp nha, ta có thể không phải là cái gì điện ảnh cũng diễn."

Lâm Uyên không để ý bạn tốt ngạo kiêu, nói thật: "Còn chưa nghĩ ra."

Giản Dịch: "Được, người ít nhất phải cho ta cái nam số 3 . Ấy ấy ấy, nam số 4 cũng được, số 4 khó nghe, nếu không nam số 5 đi."

Lâm Uyên bật cười.

Trong phim ảnh nam số 5, cơ bản cũng là cảm giác tồn tại cực thấp vai phụ, mặc dù hẳn là một cái lý tính nhân, nhưng đối bằng hữu và người nhà lại không chú trọng cái gọi là lý tính.

"Nam nhất hào."

Lâm Uyên quả quyết nói.

Đầu kia nhất thời trầm mặc.

Qua thật lâu, Giản Dịch mới trả lời: "Nam nhất hào cũng được, ca sĩ bài hát mới là không phải phối mv mà, cho ta làm mv nam nhất hào."

"Điện ảnh."

Lâm Uyên kiên trì nói.

Giản Dịch lần này không có ngừng ngừng quá lâu: "Diễn không được."

Lâm Uyên trả lời: "Không việc gì, ta có kinh nghiệm, quay đầu liên lạc người, nhớ tới đoàn kịch bản tin."

Nói xong Lâm Uyên cũng không để ý Giản Dịch bên kia.

Hắn dĩ nhiên biết Giản Dịch tại sao ra sức khước từ.

Không phải là sợ hẳn một người mới, trẻ nãi chính mình điện ảnh.

Nhưng Lâm Uyên có Lâm Uyên biện pháp, hẳn có Hệ Thống nói cụ, coi như Giản Dịch diễn kỹ thật rất kém cỏi, cũng hoàn toàn có thể để cho đối phương tốt.

Huống chi Giản Dịch là học biểu diễn.

Hắn toàn bộ bài chuyên ngành thành tích vẫn luôn đứng đầu trong danh sách, diễn kỹ không thể nào kém đi nơi nào.

Về phần người mới danh tiếng thiếu vấn đề .

Này thực ra không tính là vấn đề, Lâm Uyên ban đầu chụp, vai nam chính Hạ Thắng cũng là vai quần chúng xuất thân.

Lâm Uyên không thể nào dùng loại này điện ảnh đi bụng Giản Dịch, bởi vì cái loại này điện ảnh phải nhất định có diễn kỹ phái Ảnh Đế chống đỡ vùng. Nhưng có chút điện ảnh, người mới cũng có thể diễn đứng lên, thậm chí chỉ có thể dùng trẻ tuổi diễn viên.

Nếu quyết định tìm một bộ thích hợp Giản Dịch điện ảnh, Lâm Uyên trực tiếp gọi ra rồi hệ thống: "Lần này điện ảnh không thể ngẫu nhiên chế tác

riêng."

Lâm Uyên không xác thực sở hữu hệ thống sẽ ngẫu nhiên ra cái gì tới. Hệ thống đing đong một thanh âm vang lên rồi: "Có thể hướng kí chủ mở ra điện ảnh khổ chọn, cắt ra liên tiếp Hậu Ký ức đem sẽ biến mất."

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ trong nháy mắt liên tiếp hệ thống điện ảnh khổ, hấn phảng phát tiến vào một cái huyền ảo thế giới, trong đầu cũng theo đó xuất hiện vô số điện ảnh tin tức.

"Bộ này như thế nào đây?"

Ánh mắt của Lâm Uyên bỗng nhiên phong tỏa một bộ phim.

Bộ phim này mặt bìa là một người nam nhân, ít nhất nhìn vóc người là một người nam nhân, hấn người mặc phủ đây màu đen ô lưới hồng sắc đồ bó sát người, đầu bao phủ ở một tầng diện che bên trong, con mắt bộ phận chính là lấy màu trắng làm chủ ——

Spider Man!

Nếu muốn bùng nhân cũng đừng lấy cái gì điện ảnh, mà phải nói lên mảng kinh doanh, có nhiều Thiếu Thương nghiệp phiến có thể so với Marvel hệ liệt thành công hơn?

Chớ nói chi là đại danh đing đing Spider Man rồi.

Đây tuyệt đối là Marvel hệ liệt phiên bản con!

Bất quá Spider Man điện ảnh phiên bản rất nhiều, ánh mắt của Lâm Uyên phong tỏa phiên bản, là Spider Man Đệ nhất mục đích, cũng chính là chủ yếu dựa vào biến dị đánh nhau cái kia Spider Man.

"Thực ra cũng ."

Lâm Uyên lắc đầu một cái, vẫn là đem Spider Man cho Giản Dịch đi, nọc độc nhân vật nam chính muốn càng chán nản một chút, Giản Dịch loại này mặt trưởng non, tuổi tác cũng không lớn diễn viên, không thích hợp nọc độc loại nhân vật này.

"Bắt đầu chế tác riêng!"

Lâm Uyên mở miệng, lần này không hỏi giá tiền, trên thực tế hấn gần đây chế tác riêng đã rất ít hỏi giá tiền, đảo không phải là không quan tâm, chỉ là không muốn trải qua cái loại này đau lòng cảm giác.

Chỉ cần ta không hỏi giá tiền, liền có thể làm bộ ta không có hoa tiền.

Đây là Lâm Uyên cho ra lý luận, bởi vì liền hấn trên thẻ số còn lại mà nói, hệ thống trừ một bộ phận chi phí, hấn cũng không phát giác ra khác nhau.

"Vì ngài chế tác riêng trung."

Hệ thống trực tiếp mở ra kịch bản chế tác riêng kiểu.

Ước chừng mấy phút sau, chế tác riêng hoàn thành, Lâm Uyên trong đầu xuất hiện kịch bản.

Cố sự tựa hồ là lấy Spider Man Đệ nhất mục đích phiên bản làm chủ, bất quá hệ thống tiến hành nhỏ nhẹ sửa đổi.

Tỷ như nguyên lai thế giới, có đủ loại quốc gia, mà bây giờ Lam Tinh là không có quốc gia, chỉ có Châu cùng Châu giữa khác nhau. Hệ thống vì thuận theo một điểm này, cũng liền hủy bỏ trong phim ảnh quốc gia khái niệm.

Ngoài ra.

Đệ nhất phiên bản Spider Man, là dựa vào tĩnh mạch bạo tư nhện, cái năng lực này vô cùng cường đại, cho nên kịch bản điều chỉnh một chút .

Ừ ?

Xem đến phần sau Lâm Uyên mới phát hiện, trong kịch bản còn có quan hệ với còn lại Super Hero liên động, đây cũng là vì Lâm Uyên tiếp theo bộ Marvel điện ảnh cung cấp phương hướng.

Giản Dịch không có danh tiếng gì.

Nhưng Giản Dịch năm nay mới 22 tuổi.

Spider Man không thể tìm quá già diễn viên.

Đệ nhất Spider Man cái gì cũng tốt, chính là tuổi tác có chút xuất diễn, Spider Man hệ liệt đánh một cái thật nhiều năm, rất nhiều diễn viên chụp tới Biệt Đội Siêu Anh Hùng, trên mặt đã xuất hiện rõ ràng lão thái, một điểm này Lâm Uyên nhất định là phải tận lực tránh cho.

Bởi vì Lâm Uyên rất rõ .

Marvel hệ liệt lỗ một khi mở, chính mình khả năng sẽ không dừng chụp một bộ rồi, khả năng phía sau còn lại siêu anh điện ảnh cũng sẽ xem xét.

Đương nhiên bây giờ muốn những thứ này còn rất sớm.

Lâm Uyên dự định ngày mai năm kịch bản đi tìm lão Chu trò chuyện một chút, bộ phim này đầu tư ước chừng phải so với lúc trước lớn hơn.

Chương 441: Trần lan Super Hero môn

"Tân kịch bản?"

Ngày thứ 2 buổi chiều, năm mới vừa vừa hoàn thành « Spider Man » kịch bản, Lâm Uyên tìm được lão Chu, tìm kiếm công ty quay chụp ủng hộ.

"Ta xem một chút!"

Lão Chu trên mặt vui mừng, lúc này nhận lấy « Spider Man » kịch bản, trên mặt thoáng qua vẻ mong đợi, đối Lâm Uyên nói:

"Người tùy tiện ngồi một hồi."

Lâm Uyên gật đầu một cái, nhìn về phía lão Chu bên trong căn phòng Đàn dương cầm, trong lúc nhất thời có chút ngửa tay: "Ta có thể đàn một hồi sao?"

"Dĩ nhiên có thể."

Lão Chu cười gật đầu.

Dẫu gì cũng là Soạn nhạc bộ lão đại, lão Chu vẫn còn có chút âm nhạc căn cơ, tỷ như đàn Đàn dương cầm lão Chu cũng đã biết, chỉ là đánh đàn trình độ rất bình thường chính là, cho nên Đàn dương cầm sắp xếp ở phòng làm việc, càng nhiều lúc chỉ là trang sức.

"Cám ơn."

Lâm Uyên ngồi ở trước dương cầm, diển tấu ngẫu hứng đứng lên. Mà lão Chu chính là ôm « Spider Man » kịch bản nhìn.

"? ? ? ~ "

Nhớ lại « Spider Man » nội dung cốt truyện, Lâm Uyên Đàn dương cầm khi thì nhu hòa, khi thì sức dẫn mười phần, khi thì lại mê huyền đứng lên.

Không biết qua bao lâu, lão Chu rốt cuộc xem xong kịch bản, Lâm Uyên cũng thuận thế dừng lại trình diễn.

"Lần đầu tiên nhìn kịch bản còn có người ở bên cạnh phối nhạc."

Lão Chu nhìn về phía trước dương cầm Lâm Uyên: "Cảm giác còn không ý lại."

Lâm Uyên đi thẳng vào vấn đề: "Kịch bản như thế nào?"

Lão Chu hơi trầm ngâm chốc lát, toát ra ba chữ: "Rất tốt."

Lâm Uyên: " . "

Lão Chu bật cười: "Bằng không người còn có thể để cho ta nói cái gì, tiểu nhân vật hóa thân Super Hero cứu thế giới, này rõ ràng cho thấy một bộ thường gặp loại khoa huyền mắng kinh doanh, mà đánh giá loại này điện ảnh có được hay không không chỉ có muốn xem kịch bản như thế nào, càng

phải nhìn tình cảnh có đủ hay không to lớn hình ảnh có đủ kích thích hay không, không giống người trước nhất cái điện ảnh « Hachikō », văn nghệ loại nội dung cốt truyện phiến luôn là yêu cầu chú trọng hơn nội dung cốt truyện cùng diễn viên biểu diễn."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Này nói ngược lại là nói thật.

Hắn cũng không hi vọng nào người khác thấy « Spider Man » kịch bản là kinh vi thiên nhân, đó là không thực tế, không bằng càng dứt khoát đặt câu hỏi:

"Có thể chụp sao?"

Bây giờ Lâm Uyên tài sản rất nhiều, công ty nguyện ý đầu tư tốt nhất, công ty nêu như không muốn đầu tư, Lâm Uyên liền chính mình bỏ tiền, để cho công ty đoàn kịch cho mình đi làm.

"Dĩ nhiên có thể."

Lão Chu khép lại kịch bản: "Liên kịch bản cố sự đến xem mong đợi cảm cũng không tệ lắm, mặc dù trên thị trường có rất nhiều Super Hero loại điện ảnh, nhưng cái này cũng vừa vặn nói rõ Super Hero là một cái phi thường hấp dẫn điện ảnh đề tài."

Lâm Uyên biểu tình cổ quái.

Đúng như lão Chu nói.

Tiểu nhân vật hóa thân Super Hero cứu thế giới, là Lam Tinh Giới Điện Ảnh và Truyền Hình thường gặp sáo lộ, bởi vì ngay từ lúc rất nhiều năm trước, tề nhân cũng đã mở ra Super Hero loại điện ảnh thời đại đợt sóng! Cụ thể ngược dòng đến 30 năm trước.

Lúc đó Tề Châu quay chụp một bộ tên là « Long Nhân » điện ảnh, bộ phim này nội dung cốt truyện kiểu với Marvel rất tương tự, trong phim ảnh vai nam chính là Sinh Vật Học Gia, có một Thiên Lam Tinh xuất hiện một cái hai cái quái vật kinh khủng, tựa hồ đang tranh đoạt một chai kỳ quái nước thuốc, thân là phóng viên vai nam chính trước tiên quay chụp hai con quái vật đại chiến hình ảnh.

Kết quả .

Hai cái quái vật đồng quy vu tận, bọn họ tranh đoạt nước thuốc cũng đi theo bể nát, còn vừa vặn rắc vào trên người vai nam chính, trên người vai nam chính xảy ra quỷ dị biến hóa, mấy ngày sau hắn lại có biến thân năng lực, có thể theo tâm ý biến thành nửa người Bán Long quái vật.

Về sau nữa.

Lam Tinh lại có tân quái vật xuất hiện, bày quái vật này tựa hồ cũng là tìm loại thuốc kia thủy, kết quả phát hiện nước thuốc bị vai nam chính dùng, cho nên bọn họ quyết định bắt vai nam chính, lần nữa đem nước thuốc lấy ra.

Kết quả chính là chung cục đại chiến.

Ở toàn cầu phát sóng trực tiếp kính dưới đầu, vai nam chính cuối cùng đánh bại quái vật, mà hắn cũng trở thành Lam Tinh điện ảnh sử thượng vị thứ nhất Super Hero, sau đó vây quanh loại hình thức này, xuất hiện rất nhiều theo phong trào hình Super Hero loại điện ảnh, cơ bản đều là vây quanh vai nam chính bởi vì một ít nguyên nhân dị biến, sau đó trở nên cường đại vô cùng, cuối cùng cứu thế giới mở ra.

Nội dung cốt truyện phi thường Giản đáp!

Nhưng bộ này ở ba mươi năm trước xuất hiện điện ảnh một khi chiếu phim liền đại hỏa đặc hỏa,

Trực tiếp ở Tê Châu bán ra trên mười tỉ phòng bán vé, rồi sau đó bị còn lại Châu rồi rút tiền cử, Tổng phòng chiếu lịch sử tính đột phá hai mươi tỉ, đến nay hay lại là Lam Tinh điện ảnh sử thượng Tổng phòng chiếu xếp hạng trước 10 điện ảnh.

Bởi vì nó mới mẻ lại kích thích!

Là bộ phim này mở ra Super Hero loại điện ảnh đợt sóng, cho nên lão Chu thấy « Spider Man » kịch bản không cảm thấy kỳ quái, bởi vì này chính là điển hình Super Hero loại điện ảnh, tiêu nhân vật phát sinh dị biến, cuối cùng cứu thế giới.

Bất quá .

Cũng nhân vì Super Hero loại điện ảnh quá nhiều, cho nên loại này vé xem phim phòng lưỡng cực phân hóa nghiêm trọng, chụp tốt phòng bán vé liền đại bạo nổ, chụp không tốt có thể đem công ty điện ảnh bồi quân lót đều không thừa, lại bởi vì loại này điện ảnh đề tài đại đầu tư thêm không thấp, cho nên mấy năm gần đây, Super Hero loại điện ảnh thiếu rất nhiều, mọi người chung quy phải cân nhắc phong hiểm tính, bây giờ đã là không phải bắt chước « Long Nhân » hình thức liền có thể tùy tiện phòng bán vé đại bạo nổ thời đại.

Đây chính là Tê Châu!

Lam Tinh điện ảnh cung điện!

Dù là cái thế giới này quả thật không có Marvel, nhưng lại có cùng Marvel tương tự Super Hero, tê nhân đã sớm thanh toán ra này chủng loại hình, hơn nữa đem làm thành Lam Tinh sốt dẻo nhất điện ảnh loại hình một trong!

Đôi Lâm Uyên mà nói.

Chuyện này thật xấu nửa nọ nửa kia.

Tốt một mặt là người xem quả thật rất thích Super Hero loại điện ảnh, quần chúng cơ sở khẳng định không có vấn đề, không tốt một mặt là người xem đồng loại điện ảnh nhìn quá nhiều, đối loại này điện ảnh chất lượng đã phi thường thiêu dịch, nếu như « Spider Man » không có chính mình đặc sắc, là rất khó khăn đã động đã thấy nhiều rồi Super Hero loại điện ảnh Lam Tinh người xem.

Ngoài ra .

Bởi vì điện ảnh « Long Nhân » kéo theo, Lam Tinh còn xuất hiện rất nhiều Super Hero loại Manga cùng với tiểu thuyết thậm chí còn truyện tranh vân vân, bất quá siêu anh hùng tiểu thuyết phần lớn không thể nào hỏa, ngược lại là Manga cùng với truyện tranh sức ảnh hưởng cũng không tệ lắm, cái này cũng với Super Hero loại tác phẩm phi thường lệ thuộc vào hình ảnh lực trùng kích có liên quan.

"Như vậy."

Lão Chu đứng lên nói: "Ta mang theo kịch bản đi điện ảnh bộ thương lượng một chút, sẽ xuất ra một cái phương án đến, liên quan tới đầu tư vân vân, nếu như là người khác muốn chụp Super Hero loại điện ảnh ta khẳng định không đồng ý, nhưng nếu như là lời nói của người, bất kể ta còn là công ty hẳn đều sẽ có nhất định lòng tin."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn không thể nào bởi vì Lam Tinh có rất nhiều Super Hero loại điện ảnh liền buông tha « Spider Man », bởi vì hắn cũng nhìn rất nhiều rồi Lam Tinh Super Hero loại điện ảnh, hắn phát hiện hai vấn đề.

Vấn đề thứ nhất.

Lam Tinh Super Hero phần lớn không chú trọng nhân vật tạo nên, nhân vật chính có nhất định vẻ mặt hóa vấn đề, cơ bản đều là một người bình thường lấy được kỳ ngộ, điện ảnh thích nhân mạnh người bình thường sau khi biến thân cường đại một mặt, lại bỏ quên nhân vật chính làm là người bình thường một mặt.

Đương nhiên đây là tương đối.

Cũng có một chút Super Hero loại điện ảnh, đối nhân vật chính tạo nên cũng mất đi tâm tư, bất quá tựa hồ cũng là không phải quá thành công, coi như thành công cũng không có tạo thành rộng rãi ảnh hưởng.

Vấn đề thứ hai.

Lam Tinh Super Hero điện ảnh không có áp dụng trên địa cầu Marvel liên động kiểu, coi như đồng loại Super Hero điện ảnh sẽ chụp bộ thứ hai cũng bất quá là đối một cái quái dị thú đánh mà thôi, rất ít có bất đồng Super Hero cùng khung tình huống.

Đây là Lâm Uyên ưu thế.

Hắn phải thật tốt nắm chặt mới được.

Marvel Super Hero trung liên « Spider Man » bộ phim này mà nói định nghĩa vẫn tương đối tươi sáng, nhân vật chính là một cái siêu cấp lắm lời, đánh quái thú thời điểm la lý ba sách, thích cùng người bình thường hoà mình, rất có bình dân anh hùng thuộc tính, coi như là Marvel trung cực kỳ có nhân cách mị lực Super Hero một trong.

Chương 442: Chuẩn bị

"Buôn bán điện ảnh?"

"Super Hero loại?"

"Tiện Ngu thật đúng là cái gì điện ảnh đều thích dính vào a, ta cho là hẳn phải tiếp tục chụp kịch vui, hẳn quay đầu đi chụp huyền nghi kịch, ta cho là hẳn sẽ tiếp tục chơi đùa cực hạn xoay ngược lại, hết lần này tới lần khác hẳn làm bộ nội dung cốt truyện phiến."

"Đại khái hẳn thích tự khiêu chiến từ ta?"

"Ta cũng không nghĩ tới Tiện Ngu lần này lại dứt khoát muốn chụp mảng kinh doanh rồi, đại khái là muốn muốn theo đuổi cao hơn phòng bán vé đi, hẳn lúc trước quay chụp đề tài mặc dù phòng bán vé không tệ, nhưng muốn tiến hơn một bước thật quá khó khăn."

"."

Lão Chu nắm « Spider Man » kịch bản đến điện ảnh bộ, mọi người lấy hội nghị hình thức nhìn xong kịch bản sau lập tức triển khai thảo luận, chung quy mà nói bầu không khí coi như không tệ, bởi vì Tiện Ngu liên tục mấy lần thành công, điện ảnh bộ đội Tiện Ngu rất có lòng tin.

"Như đã nói qua."

Lão Chu bên tay phải cao tầng cười nói: "Tiện Ngu điện ảnh thực ra cũng có nhất định buôn bán thuộc tính, dù là « Hachikō » cũng không phải là cái gì chính thống điện ảnh, chỉ là hẳn lần này mất tương đối thuần túy mảng kinh doanh đường đi, để cho tất cả mọi người cảm thấy có chút ngoài ý muốn là được."

"Trở lại điện ảnh bản thân."

Lão Chu gõ bàn một cái nói: "Ta cảm thấy được có làm đâu, này bộ Liên Hoan Phim tấu phi thường ưu tú, đến gần kết vĩ trận kia đối với người bình thường cứu cùng giữ vững cũng phi thường đánh động lòng người, ngoài ra nhân vật còn có một cái khởi nguyên thức lớn lên tuyên, này là rất nhiều Super Hero điện ảnh sẽ coi thường địa phương."

"Dù sao cũng là Tiện Ngu."

Hàng sau cao tầng cười một tiếng: "Thực ra ta không đồng ý « Spider Man » là thuần mảng kinh doanh cách nói, dù là Tiện Ngu là chụp mảng kinh doanh cũng sẽ không hoàn toàn buông tha một ít sâu sắc đồ vật, trong phim ảnh câu này lời kịch vẫn là rất đả động ta, 'Năng lực càng lớn trách nhiệm

càng nhiều ". Đây thật ra là còn lại Super Hero loại điện ảnh không có đề cập đồ vật."

"Chính là đầu tư ."

"Sợ rằng được phá trăm triệu ."

"Super Hero loại điện ảnh có mấy bộ đầu tư không phá trăm triệu, muốn đặc hiệu làm tốt lắm có thể không phải là được đột tiên mà, ta cảm thấy được đầu tư hơn trăm triệu là điện ảnh thành công cơ sở, nếu như Super Hero hình ảnh không tinh thái, kia nội dung cốt truyện khá hơn nữa cũng uổng công."

" "

Đầu tư phá trăm triệu ở Lam Tinh điện ảnh thị trường thực ra rất thường gặp, đây chính là lúc trước Tiệp Ngu điện ảnh thành công mọi người sẽ như vậy khiếp sợ nguyên nhân, người này dựa vào cái gì mỗi lần đều chỉ dùng mấy triệu thành phẩm liền khiêu động một tỷ thậm chí 2 một tỷ Phòng chiếu thị trường?

Lấy nhỏ thắng lớn dễ dàng như vậy?

Mà lần này Tiệp Ngu cuối cùng không có chơi nữa cái gì đơn giản lấy nhỏ thắng lớn rồi, đây mới là điện ảnh quay chụp bình thường đả ngộ, nếu như ngay cả Super Hero loại điện ảnh còn chơi đùa mấy triệu đầu tư một bộ kia, mọi người tuyệt đối là nên nghi ngờ tiếp tục nghi ngờ, dù là Tiệp Ngu đã thành công nhiều lần.

"Nhưng vẫn là muốn ổn một tay."

Có người nói: "Thành phẩm cứ dựa theo 100 triệu kích thước làm, nhiều hơn nữa lời nói có nguy hiểm, Super Hero loại điện ảnh đặc điểm quá tươi sáng rồi, giận lên tới phòng bán vé có thể cao đến mấy một tỷ, đánh đứng lên ngay cả một nước cũng bắn không ra."

Mọi người gật đầu.

Mà ở tràng này hội nghị sau đó, rất nhiều thứ cũng đạt thành nhận thức chung, « Spider Man » cũng rất nhanh thì tiến vào lập hạng kiểu, lão Chu chính là mang theo hội nghị kết quả tìm tới Lâm Uyên, đem tình huống Giản muốn nói rõ rồi.

Bây giờ Lâm Uyên đối điện ảnh giải đã rất sâu, khi biết được « Spider Man » đầu tư đại khái ở một cái trăm triệu thời điểm, hẳn cảm thấy vẫn tương đối thích hợp, mặc dù đang Super Hero loại trong phim ảnh cái này đầu tư hay lại là thuộc về tương đối thấp một nhóm kia.

Nhưng là không tính là không có sự bất đồng.

Làm lão Chu biết được Lâm Uyên chuẩn bị bắt đầu sử dụng người mới xuất diễn Spider Man thời điểm, không nhịn được có chút vì chẳng lẽ: "Trong công ty hữu niên khinh lại có danh tiếng tức diễn viên, tại sao người hết lần này tới lần khác phải dùng một cái biểu diễn hệ chuẩn người tốt nghiệp?"

"Giản Dịch là ta anh em tốt."

Lâm Uyên dùng chuyện đương nhiên giọng trả lời.

Lão Chu nghe vậy sững sốt một chút, chợt nở nụ cười khổ, cái này thật đúng là là rất Lâm Uyên trả lời, chỉ có thể thờ dài nói: "Kia vai phụ trận chứa chấp chút công phu, ngoài ra người người bạn này được ký Tinh Mang."

"Ừm."

Lâm Uyên không ý kiến.

Tinh Mang không thể nào uổng công giúp những công ty khác bùng nhân, 100 triệu đầu tư điện ảnh, vai nam chính không cần tự gia nhân cũng không nói được, huống chi Giản Dịch khẳng định cũng sẽ không cự tuyệt gia nhập Tinh Mang chuyện này.

"Hợp đồng tốt hơn điem."

Lâm Uyên đảm bằng hữu tranh thủ phúc lợi.

Lão Chu gật đầu một cái: "Cái này ta sẽ nhìn làm, người đã đều nói là người anh em tốt rồi, nghệ sĩ bộ bên kia khẳng định cũng sẽ phóng khoáng thả lỏng, đạo diễn cùng Giám đốc sản xuất các loại, còn cần người trước bộ kia ê kíp sao?"

"Ừm."

Biên Kịch hạch tâm chế đoàn kịch, Lâm Uyên mới là điện ảnh linh hồn, thậm chí Lâm Uyên so với khác đoàn kịch hạch tâm Biên Kịch càng cực đoan, hẳn liền trong phim ảnh ông kính đều là trước thời hạn thiết kế xong, đây đều là hệ thống cung cấp kịch bản sau bổ sung thêm hạng mục, cộng thêm Lâm Uyên tinh diệu họa sĩ, hẳn có thể trực tiếp trả lại như cũ chính mình bất kỳ yêu cầu hình ảnh, Liên Ngôn ngữ bên trên giải thích cũng tiết kiệm được vô số, Dịch Thành Công cái này đạo diễn khả năng không có gì khai sáng tính suy nghĩ, không cho được Lâm Uyên sáng tác bên trên trợ giúp, nhưng xem mèo vẽ hổ công phu coi như không tệ.

Ý nào đó mà nói.

Lâm Uyên là đạo diễn kiêm Biên Kịch.

Dịch Thành Công hợp tác với Lâm Uyên rồi nhiều lần như vậy, cũng thăm dò Lâm Uyên kiêu, hẳn lại là Lâm Uyên ý đồ người thi hành, trừ phi trong đầu thật xuất hiện đặc biệt gì tinh diệu ý tưởng, nếu không hẳn thì sẽ không cùng Lâm Uyên có bất kỳ sáng tác mâu thuẫn.

Đưa tiễn lão Chu.

Lâm Uyên cho Giản Dịch gọi điện thoại: "Tân điện ảnh xác định được, người là vai nam chính, đây là một bộ Super Hero loại điện ảnh, bây giờ ta liền đem kịch bản phát cho người, chính người trước nghiên cứu một chút, ngoài ra người yêu cầu tới ta chuyến này, với Tinh Mang ký một bản nghệ sĩ hợp đồng."

"À?"

Bên đầu điện thoại kia Giản Dịch rõ ràng ngậy ngấn: "Vào Tinh Mang ta nhất định là không ý kiến, bất quá người tới ngày hôm qua không phải nói còn chưa nghĩ ra tên điện ảnh chụp cái gì không, thế nào hôm nay thì có kịch bản rồi hả?"

"Linh cảm tới."

"Người tốt tao a."

Giản Dịch không có nói gì lời cảm tạ.

Hắn và Lâm Uyên cùng với Hạ Phồn ba người cảm tình, là từ nhỏ liền chặt chẽ liên hệ với nhau, loại thời điểm này lại nói quá nhiều chỉ sẽ có vẻ kiêu cách, chẳng lẽ hắn không nghĩ diễn người nam này nhất hào?

Nằm mộng cũng nhớ!

Chỉ là hắn sẽ không cầm phần cảm tình này đi lôi cuốn Lâm Uyên làm ra loại này quyết định, mà bây giờ là Lâm Uyên đem cơm dứt tới mép, hắn nói thêm gì nữa ngược lại sẽ cô phụ Lâm Uyên, tốt nhất hồi báo chính là mình phải thật tốt quay chụp, quý trọng Lâm Uyên cung cấp cho mình cơ hội.

"Trước như vậy."

Lâm Uyên cúp điện thoại.

Đánh mở máy tính, Lâm Uyên bắt đầu lên mạng tra hỏi một ít tương đối hỏa Super Hero loại điện ảnh, đây là hắn phải nhất định làm bài, chung quy muốn nhìn một chút nhân gia là thế nào chụp, tốt nhất có thể tổng kết ra một ít gì đó.

---

ps: Marvel điện ảnh quá nhiều, mọi người không cần lo lắng nội dung cốt truyện trực tiếp tiến vào Marvel tuyến, chính thông Super Hero thuộc tính quá tương tự, cơ bản đều là một cái đồ án khắc ra, nhân vật chính cũng chụp không tới, sau này muốn chụp liền muốn chụp tới nhân vật đặc biệt, thậm chí có thể là một vị đại phản phái cố sự, tin tưởng các người đã đoán được là ai.

Chương 443: Tom & Jerry

Thật đúng là đổi thang mà không đổi thuốc a .

Lâm Uyên ở trong máy vi tính liên tục nhìn chùng máy bộ Lam Tinh tương đối hấp dẫn siêu cấp điện ảnh, kết quả phát hiện những thứ này Super Hero kiểu cơ bản đều là kéo dài lúc đầu « Long Nhân » , coi như những năm gần đây có không ít biến hóa, tổng kết mà nói cũng là dù thay đổi đến muôn lần thì bản chất vẫn không thay đổi.

Thực ra « Spider Man » cũng giống vậy.

Đồng dạng là thành vì Super Hero sau cố gắng đánh quái thú cô sự, nhưng Spider Man có mấy cái còn lại Super Hero không có đặc điểm, tỷ như trong phim ảnh có rất nhiều hấn đối với người bình thường trợ giúp miêu tả.

"New York người tốt hàng xóm."

Đây chính là Spider Man bình dân anh hùng một mặt rồi, Marvel trung còn lại Super Hero phần lớn cao lai cao khur, Spider Man là tất cả Super Hero trung tối tiếp địa khí một cái, hấn vẫn cái học sinh trung học đệ nhị cấp đây! Hấn tư tưởng có không thói quen phương.

Nhưng hấn có một đạo lớn lên quỹ tích.

Hấn chân chính ý thức được mình là một cái Super Hero chắc có hành động là từ hấn thúc thúc sau khi chết, thúc thúc chết là hấn thuế biến cơ hội, đây cũng là Spider Man hệ liệt chụp chùng mấy bản, cơ bản cũng sẽ không buông khí đối cái này khởi nguyên miêu tả nguyên nhân.

"Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều."

Những lời này trên địa cầu Marvel mê tâm trung đã là đứng đầy đường thai từ, nhưng lần đầu tiên nhìn « Spider Man » nhân vẫn sẽ bị câu này đơn giản lời nói đả động, nào có cái gì Super Hero, Spider Man cũng bắt quá là bởi vì lực lượng cường đại mà gánh lấy xã hội ý thức trách nhiệm người bình thường thôi.

Ngoài ra .

Đệ nhất Spider Man sau đó, đến tiếp sau này trong phiên bản luôn là sẽ xuất hiện một cái tình tiết, chính là Spider Man dùng tơ nhện bức dừng một chiếc thuyền, hoặc là bức dừng một chiếc xe buýt vân vân, thực ra đây đều là đối xuất bản lần đầu trí kính, ở Toby Maguire bộ thứ hai « Spider Man » trong phim ảnh, một chiếc thành phố đoàn xe ở trên quỹ đạo vận hành, cuối cùng Spider Man dùng chính mình tơ nhện bắt hai bên vô số kiến trúc, rốt cuộc lấy thân thể ngăn trở, ngăn cản người cả xe hủy diệt cùng tử vong.

Giá chính là .

Spider Man thân thể đạt tới cực hạn, quần áo băng liệt không còn hình dáng, trầy da sứt thịt hoàn toàn lâm vào trong hôn mê, kết quả hàng người trong xe bắt được thân thể của hắn, một màn này có thể nói « Spider Man » hệ liệt trung tối kinh điển ống kính, rất nhiều người xem sẽ như vậy yêu thích Spider Man, đại khái thì có phương diện này nguyên nhân, vì vậy tình cảnh thật sự là quá rung động!

Hệ thống liên rất hiểu chuyện.

Mặc dù cho Lâm Uyên « Spider Man » kịch bản từ Spider Man khởi nguyên bắt đầu giảng thuật, nhưng bộ thứ hai cái này rung động cảnh tượng cũng bị kịch bản cây ghép đến nơi này cái trong kịch bản mặt, đoán là chân chính đối "Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều" câu này lời kịch tiến hành đầu đuôi hô ứng.

Đương nhiên.

Những thứ này xử lý vẫn không sửa đổi được « Spider Man » làm Popcorn mảng kinh doanh bán chất, bất quá Lâm Uyên mục đích là bung Giản Dịch, hắn cũng không thể để cho Giản Dịch tới quay lão gia cố sự đi.

Quá nặng nề.

Lấy bây giờ Giản Dịch tuổi tác không thể nào không chế được « Batman » loại Super Hero, Tiểu Sứ cái gì thì càng không nói, coi như Lâm Uyên dùng đạo cụ để cho đối phương diễn kỹ đạt tới tiêu chuẩn cũng không được, có vài thứ là không phải diễn kỹ là có thể đền bù.

Vẫn phải là thoải mái đứng lên.

Trước dùng « Hachikō » hung hăng ngược một lớp người xem, bây giờ có thể cho người xem một chút về tinh thần bồi thường, mặc dù điện ảnh là Lâm Uyên tự chọn, nhưng tựa hồ rất phù hợp hệ thống nhất quán đi tiểu tính, phải biết hệ thống cũng rất thích điều khiển người xem cảm tình.

Đường Bá Hồ không mang theo suy nghĩ cười ngây ngô.

Andhadhun phải dẫn theo suy nghĩ suy nghĩ.

Hachikō để cho người xem đau đầu tìm gan.

Spider Man liên muốn để cho người xem thoải mái đến bạo nổ.

Lâm Uyên cũng cảm thấy đây là một không tệ điện ảnh quay chụp ý nghĩ, không muốn một mục để cho người xem lâm vào trạng tự tình cảnh bên trong, đợi mọi người lần này bị Spider Man cho thoải mái đến, có lẽ lần sau có thể trẻ chút nữa nặng nề?

Hoặc là mới mẻ điếm cũng được.

Tránh cho mọi người cảm thấy « Spider Man » bộ sách võ thuật quá tục sáo, mỗi lần đều là Super Hero đánh bại tiểu quái thú cũng thành công ôm mỹ nhân về, cuối cùng tới một cái nữa con nhện treo thức lãng mạn điển hôn.

Thực ra Lâm Uyên còn suy tính tiếng tăm.

Tất lại không phải người người tất cả Nolan, Super Hero tiếng tăm cơ bản rất khó đại bạo nổ, bất quá Lâm Uyên không thể là rồi Tiệp Ngư tiếng tăm cả đời không chụp buôn bán điện ảnh, Pro đại chúng thích nghe ngóng chứ sao.

Sang hèn cùng hưởng mới phải.

Lâm Uyên cảm thấy cái gọi là tiếng tăm hẳn là cùng đồng loại điện ảnh so với, nếu như mảng kinh doanh trung bình tiếng tăm là 7 phần, vậy hẳn liền tranh thủ đem mình mảng kinh doanh tiếng tăm tăng lên tới tám phần, như vậy thì không thành vấn đề.

Trước không nghĩ chuyện này.

Điện ảnh chuẩn bị cần thời gian.

Giám đốc sản xuất Trầm Thanh cùng đạo diễn Dịch Thành Công nhận được tin tức trước tiên thật hưng phấn sống động, liên tục hợp tác với Lâm Uyên rồi mấy lần cũng lấy được thành công to lớn, hai người này cũng nếm được ngon ngọt.

Lâm Uyên cũng không để ý chuẩn bị chuyện.

Hắn thừa dịp thời gian này ưu tai du tai viết lên tiểu thuyết, không chỉ là một mục ở liên tái Hercule Poirot hệ liệt, còn bao gồm hẳn chuẩn bị phát hành tân truyện cổ tích, cũng chính là trước với tỷ tỷ đề cập tới « Shuke cùng Beata » .

Cái này tiểu thuyết viết rất dễ dàng.

Bởi vì cổ tích là viết cho hài tử nhìn, cho nên miêu tả càng đơn giản càng tốt, văn tự ngắn gọn mới có thể làm cho tiểu bằng hữu đọc được mà, tỷ như tiểu thuyết khai thiên dứt khoát giới thiệu Shuke nhân vật này:

Shuke là một con chuột.

Con chuột cấp mọi người phổ biến ấn tượng liền là ưa thích trộm ăn thịt nhân loại thức ăn, một điểm này ở thế giới nhi đồng bên trong cũng không có thay đổi, nhưng Shuke không muốn trở thành thích trộm đồ con chuột, hẳn quyết định tay làm hàm nhai, vì vậy Chương 1: bên trong Shuke liền lái món đồ chơi máy bay ra cửa.

Nó mở đầu cứu một con kiến nhỏ.

Sau đó Shuke bị Nghĩ Vương khoản đãi.

Cổ tích là ngụ dạy với vui thể tài, « Shuke cùng Beata » cũng không ngoại lệ, cổ sự Chương 1: chính là nhắc nhở mọi người không muốn trộm đồ, muốn y theo dựa vào chính mình lao động đem đổi lấy có được thù lao.

Không chỉ là giáo dục ý nghĩa.

Quyển sách này trí tưởng tượng cũng cường.

Tỷ như trong chuyện xưa có một như vậy nội dung cốt truyện, Beata lái chơi cụ xe tăng, lấy đậu phộng làm viết thang đạn đại bác đại chiến miêu tinh nhân meo Lê cảnh tượng liền phi thường có ý tứ, thả Internet văn đàn bên trong nhất định chính là điển hình trang bức đánh mặt.

Thoải mái độ rất có bảo đảm.

Trước cho nhân vật chính Beata đề lên một cái kim thủ chỉ, có thể bắn đạn đại bác xe tăng, sau đó thế yếu chuột nhỏ đánh mặt cường thế mèo con Lê cảnh tượng liền xuất hiện, mèo con Lê không phục, lại gọi tới chính mình tiểu đồng bọn cùng Shuke đối kháng ——

Kết quả tiếp tục bị giẫm đạp.

Có phải hay không là rất khó tưởng tượng, nguyên lai trên địa cầu Đồng Thoại Đại Vương rất nhiều năm trước tác phẩm bên trong cũng đã xuất hiện qua Internet văn đàn bên trong kinh điển trang bức đánh mặt tình tiết, quyển sách này chỉ là đem các mèo tạo thành tương tự Internet văn đàn trung nhân vật phản diện mà thôi.

Như vậy viết viết.

Lâm Uyên chính mình cũng vui vẻ.

Mà ở Lâm Uyên liên tục viết ba ngày « Shuke cùng Beata » lúc, Ngân Lam Thư Khố bỗng nhiên quan tuyên một cái cái tin, cứ việc Lâm Uyên tự mình cũng không có quá chú ý cái tin tức này, chỉ là trầm mê ở Shuke cùng Beata thế giới nhi đồng, nhưng cổ tích vòng nhưng là phổ biến ném chú ý ánh mắt.

"Ba năm mài một kiếm!"

"Còn nhớ liên quan tới ba cái con heo nhỏ hệ liệt tuổi thơ nhớ lại ấy ư, Viện Viện lão Sư Trường thiên cổ tích tân tác « miêu tình nhân » sắp phát hành, lần này là mèo con cổ sự: Tướng này là một đời mới nhi đồng tuổi thơ nhớ lại!"

Trường thiên cổ tích tới!

Viện Viện lão sư muốn phát tân tác!

Chương 444: Muốn ca hát xung động

"Viện Viện lão sư tới!"

"Ba cái con heo nhỏ hệ liệt cố sự đúng là vô số người tuổi thơ, mà liên trường thiên lĩnh vực thực lực mà nói, Viện Viện lão sư ở Lão Tần Châu là xếp hạng thứ ba thậm chí số một số hai, Ngân Lam Thư Khố ngược lại là vận khí tốt, đoàn thiên cổ tích có Sở Cuồng thống trị, trường thiên có Viện Viện trấn giữ."

"Viện Viện có thể là có ý nghĩ."

"Từ Sở Cuồng trở thành đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương sau đó, rất nhiều trường thiên cổ tích tác gia đều có chính mình trở thành trường thiên ý tưởng của Đồng Thoại Đại Vương, chỉ là người bình thường chỉ có thể tưởng tượng, mà Viện Viện lão sư loại này đỉnh cấp trường thiên cổ tích tác gia lại có cạnh tranh trường thiên Đồng Thoại Đại Vương thực lực."

"Ai sẽ là người kế tiếp Sở Cuồng?"

"Nếu Viện Viện lão sư có ý tưởng, kia còn lại trường thiên cổ tích tác gia khẳng định cũng sẽ không nhàn rỗi, phỏng chừng văn nghệ hiệp hội quay đầu cũng sẽ chỉ định ra học sinh tiểu học ngoài giờ học tất đọc trường thiên cổ tích, đến thời điểm chính là trường thiên cổ tích nhóm tác giả Đại Đối Quyết rồi."

" "

Cổ tích vòng thảo luận.

Bởi vì Sở Cuồng « cổ tích trấn » đại hóa, hơn nữa trường thiên cổ tích tác gia Viện Viện lão sư sách mới cũng lại ở chỗ này phát hành, Ngân Lam Thư Khố cổ tích ngành nghiêm nhưng đã thành trong công ty trọng yếu ngành, cái này cũng trực tiếp đưa đến ngành tổng biên tập vị trí càng trọng yếu hơn.

Phó Chủ Biên bên trong phòng làm việc.

Ánh mắt của Thủy Châu Nhu chớp động: "Bây giờ Sở Cuồng là đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương, cùng Lâm Huyền so với đoàn thiên chúng ta căn bản không có phân thắng, nhưng nếu ba vị Phó Chủ Biên nếu so với công trạng trong cạnh tranh cương, kia không chỉ có riêng muốn xem đoàn thiên công trạng, trường thiên cổ tích tầm quan trọng thậm chí sâu hơn một nước, mà ở trường thiên lĩnh vực chúng ta có Viện Viện lão sư, coi như Sở Cuồng cũng ngoài tầm tay với."

"Đó là tự nhiên."

Bên cạnh trợ lý khề gật đầu một cái, nếu như nói Sở Cường là đoàn thiên lĩnh vực đệ nhất nhân, kia Viện Viện lão sư chính là trường thiên cổ tích lĩnh vực mảy đại một trong những cự đầu: "Bất quá Trương Dương bên kia sẽ không ngồi chờ chết."

"Ừm."

Thủy Châu Nhu khu trọng gật đầu một cái: "So với trường thiên lời nói Lâm Huyền không đủ gây sợ, bây giờ ta tương đối lo lắng Trương Dương bên kia, không biết hắn sẽ mời người nào xuất thủ, trường thiên cổ tích giới có thể cùng Viện Viện lão sư giao thủ người không nhiều, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có."

Trợ lý ánh mắt nhìn về phía cách vách.

Đồng dạng là Phó Chủ Biên phòng làm việc, cách vách Trương Dương cũng đang cùng mình trợ thủ trao đổi: "Quả nhiên mời nổi Viện Viện lão sư xuất thủ, xem ra chúng ta bên này phải nhất định đem A Hồ lão sư bắt lại rồi."

"Yên tâm đi."

Trợ thủ cười nói: "Ngài trưởng bối trong nhà là không phải hứa hẹn A Hồ lão sư rất nhiều chỗ tốt ấy ư, ta muốn A Hồ lão sư thì sẽ không cự tuyệt, hắn trước kia liền cùng Viện Viện lão sư từng có tranh phong, mặc dù tích bại một nước, nhưng không có nghĩa là hắn thực lực không bằng Viện Viện lão sư."

"Ừm."

Trương Dương thở phào một cái: "Rốt cuộc đến phiên chúng ta, đoàn thiên cổ tích bên kia căn bản không hi vọng nào, Sở Cường cái này đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương ép tới nhân không thở nổi, làm ta cùng thủy nấu thịt chỉ có thể dòm Lâm Huyền đại sát tứ phương, bây giờ nên Lâm Huyền giương mắt nhìn hai ta đánh nhau."

Chiến cuộc phân lưỡng đoạn.

Đoạn thứ nhất so với đoàn thiên, đoạn thứ hai so với trường thiên, nhưng từ « cổ tích trấn » xuất thế lên, Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu liền đã hoàn toàn không có cơ hội, bọn họ vô luận tìm ai tới cũng không thể viết ra so với Sở Cường lợi hại hơn đoàn thiên cổ tích tác phẩm.

Chỉ có thể liên tục chiến đấu ở các chiến trường trường thiên cổ tích!

Mà ở Lâm Huyền bên trong phòng làm việc, nàng ngược lại là đối tình huống bây giờ rất là hài lòng, còn đối thân Biên Chương trình cười nói:

"Đoàn thiên cổ tích lĩnh vực là chúng ta nhất chi độc tú, trường thiên sẽ để cho Thủy Châu Nhu cùng Trương Dương so với đi, chúng ta ưu thế dù sao cũng một mực ở, nói không chừng ta quay đầu còn có thể tiếp tục cùng Sở Cường lão Sư Ước bản thảo, mở rộng chúng ta đoàn thiên ưu thế."

Lâm Huyền trực tiếp buông tha trường thiên.

Đem đoàn thiên ưu thế cùng cổ tốt là được.

Đệ đệ không phải nói Sở Cuồng sau đó phải viết Shuke cùng Beata truyện cổ tích ấy ư, Lâm Uyên đôi bây giờ Sở Cuồng lòng tin tràn đầy, năng tin tưởng vậy sẽ là phi thường xuất sắc, thậm chí không thua gì « cổ tích trấn » trong kia nhiều chút cố sự đoán thiên.

Vâng.

Lâm Uyên theo bản năng cho là Sở Cuồng tiếp theo thiên cổ tích sẽ là đoán thiên, đây là rất bình thường suy nghĩ liên tưởng, đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương tân tác dĩ nhiên cũng là đoán thiên, cho nên hẳn chưa bao giờ nghĩ tới Sở Cuồng lần này tân tác nhưng thật ra là trường thiên cổ tích. Mà bên kia.

Lâm Uyên tiếp tục ưu tai du tai viết tân cổ tích, điện ảnh « Spider Man » chuẩn bị tự nhiên cũng ở đây đều đầu vào đây đang tiến hành, đây là Lâm Uyên quen thuộc nhất sinh hoạt tiết tấu, dưới tình huống bình thường cuộc sống như vậy tiết tấu thì sẽ không bị đánh loạn.

Cùng thường ngày như vậy đi tới công ty.

Tam Đồ Đệ Lee Ji Hyun xuất hiện.

Làm với Lâm Uyên học tập Soạn nhạc cái thứ 3 đồ đệ, Lee Ji Hyun chương trình học cũng không chặt chẽ, trên căn bản là Lâm Uyên có rảnh rồi liền lên giờ học, không rảnh sẽ để cho chính nàng suy nghĩ, kết quả này dứt quãng cũng làm không ít thời gian, hôm nay vừa vặn Lâm Uyên không vội vàng, có thể cho nàng bên trên hai giờ giờ học.

"Ừ ?"

Còn chưa bắt đầu giờ học, Lâm Uyên bên tai liền bỗng nhiên xuất hiện một đạo âm thanh gợi ý của hệ thống: "Chúc mừng kí chủ, cái thứ 3 đồ đệ Lee Ji Hyun đã đi đến xuất sư tiêu chuẩn, có thể chính thức ra nghề."

Lee Ji Hyun ra nghề?

Lâm Uyên có chút kinh hỉ, theo bản năng kiểm tra một chút Lee Ji Hyun Soạn nhạc năng lực, kết quả rõ ràng là vừa mới đi đến xuất sư đạt tiêu chuẩn tuyên, cái này cũng có nghĩa là Lâm Uyên thu hoạch cái thứ 3 có vương bài Người viết ca khúc tiêu chuẩn đồ đệ.

"Đình đông."

Hệ thống tiếp tục nhắc nhở, lần này là liên quan tới thiết lập tốt khen thưởng: "Sư giả cho nên truyền đạo học nghề giải thích vậy, chúc mừng kí chủ chính thức hoàn thành dạy học trò nhiệm vụ, đạt được Dương Chung Minh nhân vật thẻ vĩnh cửu quyền sử dụng!"

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Lee Ji Hyun thói quen Lâm Uyên nghiêm nghị, còn rất ít thấy chính hẳn một sự phụ cười, cái nụ cười này nhìn nàng có chút thất thần một chút, toàn gần đó là theo bản năng khẩn trương: "Sư phụ, ta có cái gì làm không đúng sao?"

"Không có gì."

Lâm Uyên nghiêm mặt nói: "Ta cảm thấy được hôm nay chương trình học không cần phải lại tiếp tục rồi, sau này không có ta liên lạc cũng không cần tới, bởi vì người cùng hai vị sư huynh như thế đạt tới xuất sư tiêu chuẩn."

"Xuất sư?"

Lee Ji Hyun ngẩn người.

Quyển này nên là một kiện chuyện cao hứng, chính mình rút cuộc đến sư phụ công nhận, nhưng Lee Ji Hyun làm thế nào cũng không cao hứng nổi, bởi vì hai vị sư huynh đều nhắc tới quá, một khi chính mình xuất sư liền đại biểu sư phụ sẽ không tiếp tục cho mình đi học.

"Chúc mừng."

Lâm Uyên cười nói.

Không cần lên giờ học thì ít đi nhiều cái vô tích sự, hắn tiếp tục đối với đến máy tính gõ bàn phím, viết « Shuke cùng Beata » cô sự, kết quả uống nước thời điểm lại phát hiện Lee Ji Hyun còn chưa đi: "Có chuyện gì sao?"

"Không ."

Lee Ji Hyun cắn môi một cái nói: "Vốn là muốn học xong nói với ngài, nếu không lên lớp ta liền nói trước đi, cha ta nói gần đây cái kia tiết mục mới muốn mời ngài đi làm khách quý, hỏi ngài có hứng thú hay không, nếu như vẫn không muốn lộ mặt coi như xong rồi."

Lâm Uyên thuận miệng nói: "Không đi."

Hắn đều không có hỏi tiết mục gì, bởi vì Tiệp Ngư cái thân phận này duyên cớ, hắn nhận được quá vô số mời, « Thịnh Phóng » thậm chí còn mời qua Tiệp Ngư làm giám khảo, đây chính là Lão Tàn Châu nóng bỏng nhất chương trình âm nhạc, Lâm Uyên cũng không có đi, huống chi tiết mục mới gì?

"Được rồi."

Lee Ji Hyun gật đầu một cái.

Thực ra nàng chỉ là một thoại hoa thoại, chính là đồ thừa không muốn đi: "Bởi vì Tàn Tề Sở Yên thống nhất, cái tiết mục này có thể là từ trước tới nay đầu tư cao nhất âm nhạc loại Tống Nghệ, thậm chí so với « Thịnh Phóng » còn muốn cao hơn nhiều cái cách thức, cho nên cha ta mới có thể để cho ta tới hỏi một chút, có còn lại khúc phụ đón nhận làm giám khảo mời, lão sư ngài có thể nói một chút ngài tại sao không muốn lộ mặt sao?"

Tại sao?

Lâm Uyên chính mình cũng không biết, ngược lại hắn rất kháng cự lộ mặt, ông kính sẽ để cho hắn cảm thấy bản năng sợ hãi, có thể rõ ràng khi còn bé Lâm Uyên không có lộ ra như vậy khuyết điểm, đại khái có thể xếp loại vì nào đó vấn đề tâm lý?

"Không biết."

"Thật là đáng tiếc nha."

Lee Ji Hyun không có hỏi tới, chỉ là cảm khái nói: "Nếu như giám khảo cũng có thể giống như ca sĩ đeo mặt nạ lên đài ca hát là tốt, nhưng giám khảo lời nói nhất định là không thể đeo mặt nạ ."

"Ừm."

Lâm Uyên thuận miệng đáp.

Hắn bỗng nhiên ý thức được cái gì, kinh ngạc ngẩng đầu lên, biểu tình có chút cổ quái: "Cái gì ca sĩ có thể đeo mặt nạ ca hát, người nói cái này tiết mục mới có như vậy quy tắc?"

"À?"

Lee Ji Hyun ngoài ý muốn nói: "Su phụ không biết sao, đây là văn nghệ hiệp hội liên danh Tần Châu đình cấp chế tác công ty, cũng chính là « Thịnh Phóng » chế tác công ty tổ chức tiết mục mới, gần đây trên mạng cũng ở thảo luận a, ca sĩ môn có thể đeo mặt nạ ca hát ."

"Tiết mục tên gọi là gì?"

"Thật giống như kêu « che mặt Ca Vương » ."

Lâm Uyên hơi ngẩn ra, luôn cảm thấy cái tiết mục này tên có chút không khỏi quen tai, hắn không khỏi ở trong lòng gọi ra rồi hệ thống: "Cái thế giới này còn có còn lại người "xuyên việt" tồn tại ấy ư, ta mơ hồ nhớ trên địa cầu thật giống như có tương tự tiết mục sáng tạo?"

"Đình đông."

Hệ thống giải thích: "Kí chủ là Lam Tinh duy nhất người "xuyên việt", nhưng trên địa cầu quả thật có một đương tương tự tiết mục, bất đồng thời không khó tránh khỏi có giống vậy Tứ Duy va chạm ra tia lửa, đây chỉ là một trùng hợp."

Lâm Uyên: " ."

Chẳng trách mình cảm thấy quen thuộc.

Lee Ji Hyun thấy Lâm Uyên bỗng nhiên không để ý chính mình, cho là biến hình đuổi chính mình đi, không khỏi quát lên miệng, ủy khuất ba ba đạo:

"Ta đây đi về trước á..., su phụ có cần gì nhớ tìm ta!"

"Ừm."

Lee Ji Hyun rời đi.

Lâm Uyên sinh ra lòng hiếu kỳ.

Hắn không có tiếp tục viết tiểu thuyết, mà là mở ra Internet một chút, lúc này mới biết « che mặt Ca Vương » tình huống, đúng là vẫn còn ở chuẩn bị mở tân hình âm nhạc loại Tổng Nghệ, nghe nói tiết mục sẽ từ Tần Tề Sở Yên ca đàn mời vô số thực lực hát đem lên đài biểu diễn, trong đó thậm chí bao gồm một ít Ca Vương Ca Hậu cũng sẽ tham gia, cho nên trên mạng đối cái tiết mục này thảo luận độ cực cao, coi như là Tần Tề Sở Yên làng giải trí lập tức sốt dẻo nhất đề tài.

"Ca sĩ đeo mặt nạ ca hát."

"Mỗi một kỳ tiết mục đều sẽ có sáu vị ca sĩ lên đài biểu diễn, thua hết ca sĩ muốn vạch trần chính mình mặt nạ, mà thắng lợi ca sĩ là có thể mang theo chính mình mặt nạ tiếp tục biểu diễn."

"Che mặt Ca Vương ."

Nếu như là đeo mặt nạ lời nói, chính mình có phải hay không là có thể cân nhắc tham gia, mặc dù mình nhìn gương đầu có loại không khỏi kháng cự, nhưng nếu như là đeo mặt nạ lời nói hẳn liền không thành vấn đề chứ ?

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên lần nữa gọi ra rồi hệ thống, hỏi ra một cái mang tính then chốt vấn đề: "Khỏe mạnh nhiệm vụ sau khi hoàn thành, thân thể ta sẽ trở nên rất tốt, cái này khỏe mạnh có hay không bao gồm cá nhân ta giọng nói khôi phục?"

" Ừ."

Hệ thống cho ra câu trả lời.

Lâm Uyên nhất thời lâm vào suy nghĩ.

Bởi vì nguyên chủ quan hệ, Lâm Uyên đối với ca hát khát vọng thì không cách nào ức chế, đó là một loại xuất phát từ nội tâm nhiệt tình, nhưng trước Lâm Uyên bị giọng nói vấn đề khôn nhiều, cho nên một mực ở kiềm chế loại này xung động, có thể chờ mình cuống hòng được rồi nên làm cái gì . Hay không còn muốn kiềm chế xung động?

Bên trái là nội tâm đối với ống kính cảm giác sợ hãi, bên phải là đối lên đài ca hát khát vọng, quyền này nên một cái mâu thuẫn nút chết, nhưng mang mặt nạ ca hát tựa hồ có thể giải mở cái này nút chết!

"Lại suy nghĩ một chút."

Lâm Uyên có chút quần quít, cái kia một như vừa sinh hoạt như cũ tiết tấu, tựa hồ có thể sẽ bởi vì thân thể hồi phục mà đánh loạn .

Chương 445: Che mặt không thành vấn đề

Lâm Uyên lòng có chút rối loạn.

Hai ngày kế tiếp hắn liền tiểu thuyết đều không viết như thế nào, không có chuyện gì ngay tại trên mạng nhìn « che mặt Ca Vương » tin tức tương quan, chuyện này đã hoàn toàn làm động tới Lâm Uyên thần kinh, hắn vẫn là lần đầu tiên đôi giải trí tin tức như thế chú ý.

"Tiết mục này ngu phê a!"

"Dù sao cũng là « Thịnh Phóng » chế tác đoàn đội chế tác, về chất lượng tuyệt đối có chút bảo đảm, đầu tư còn mẹ nó là sử thượng cách thức cao nhất, nhất định sẽ có Ca Vương Ca Hậu môn tham gia, chỉ là suy nghĩ một chút ta đã cảm thấy kích động!"

"Cho tiết mục bày ra thêm đùì gà!"

"Tần Tề Sở Yên bốn Đại Châu thống nhất, ngu phê ca sĩ đơn giản là không đếm xuể, ở dạng này sân khấu giữ vững đến cuối cùng, đối ca sĩ mà nói tuyệt đối là vinh dự to lớn, cuối cùng hạng nhất bóc mặt tuyệt đối là Vương gia miện nghi thức!"

"Hạng nhất nhất định là Ca Vương hoặc Ca Hậu."

"Ta cảm thấy được không nhất định, một đường ca sĩ môn cũng có hi vọng, các người quên năm ngoài đây Chư Thần cuộc chiến Giang Quỷ ấy ư, nàng nhưng là đi lên Ca Vương Ca Hậu vào một đường, trong nghề đối với nàng nghệ thuật ca hát đánh giá cũng là Ca Vương Ca Hậu cấp, nàng thiếu chỉ là danh tiếng và số liệu!"

" . "

Dựa theo « che mặt Ca Vương » quy tắc, ca sĩ môn muốn mang mặt nạ ca hát, đeo lên mặt nạ sau đó ai biết người là một đường ca sĩ hay lại là Ca Vương Ca Hậu nha, trừ phi thanh âm cực độ có nhận ra tính ca sĩ ngoại, tuyệt đại đa số ca sĩ đeo lên mặt nạ cũng có thể làm cho người xem về mặt mộng bức!

Hướng chi .

Lam Tinh ca sĩ thực lực tổng hợp cũng mạnh vô cùng, nếu như là không phải thanh âm đặc sắc đến rồi tinh rồi mù, còn lại 80% ca sĩ đều có che giấu giọng nói của mình đặc chất năng lực, bốn Châu dân cư nhiều như vậy, ngu phê ca sĩ không đếm xuể!

Người chuẩn bị hướng nơi đó đoán?

Nghĩ tới đây cũng quá thú vị!

Trên thực tế không chỉ có Lâm Uyên chú ý cái tiết mục này, Tần Tề Sở Yên ca đàn cũng toàn bộ đều đang chăm chú, hơn nữa trong nghề nhân có thể khẳng định, rất nhiều Ca Vương Ca Hậu cũng sẽ đổi cái tiết mục này động tâm!

Rất đơn giản!

Độ chú ý a!

Cái tiết mục này bây giờ là không truyền bá trước hỏa, chỉ thả ra một cái Tổng Nghệ ý nghĩ quy tắc, sẽ để cho vô số bạn trên mạng tập thể cao triều, cuối cùng phát hình tỉ lệ người xem còn có, ai không nghĩ tại bốn Châu người xem trước mặt mở ra hùng phong?

"Hơn nữa ."

"Dựa theo tiết mục tổ cách nói, giám khảo tổ là thay đổi, cơ bản có thể bảo đảm mỗi một kỳ đều có khúc phụ cấp nhân vật trần giữ, ca sĩ môn ngay trước khúc phụ mặt ca hát, còn có thể che mặt dưới tình huống lấy được khúc phụ đôi giọng nói của mình đánh giá."

"Chặt chặt."

"Có cá tính a."

"Trên đài ca hát có thể là Ca Vương Ca Hậu, dưới đài lại có khúc phụ trần giữ, còn lại giám khảo lại dẫn đạo người xem đoán một chút đoán, từ chuyên nghiệp tính đến thú vị tính đô là mãn phần, ta không nghĩ ra cái này Tổng Nghệ không hỏa bạo lý do!"

"Hơn nữa đừng quên!"

"Cái tiết mục này không chỉ là « Thịnh Phóng » chế tác công ty thao đao, còn có văn nghệ hiệp hội dẫn đầu, ở cái tiết mục này bên trong biểu hiện tốt, ở văn nghệ hiệp hội bên kia cũng là có thể lưu hồ sơ."

" "

Không truyền bá trước hỏa tiết mục không phải là không có, nhưng không có phát hình liền gấp đến loại trình độ này, « che mặt Ca Vương » là người thứ nhất, chỉ là truyền ra tin tức tương quan, bốn Châu các khán giả cũng đã là trông mong ngóng trông!

Bởi vì một mục suy nghĩ cái vấn đề này, Lâm Uyên ở trong nhà cũng một bộ tâm sự nặng nề đáng vẻ, làm người nhà cũng không giải thích được, muội muội Lâm Dao thậm chí chủ động đem sắp đến miệng lòng đỏ trứng đưa cho Lâm Uyên.

"Hôm nay không muốn ăn."

Nàng đau lòng nói: "Cho người đi."

Lâm Uyên thật nhanh đem lòng đỏ trứng nhét vào trong miệng mình, sau đó ôn nhu cho em gái thuận vượt lông, cảm động nói: "Vì báo đáp người, ta quyết định đem tối nay cải xanh toàn bộ để lại cho người ăn."

"Năm mơ."

Lâm Dao trợn trắng mắt đi ra.

Lâm Huyền ngồi ở trên ghế sa lon, mở ra TV, kết quả bên trong nhất thời truyền tới tin tức thanh âm: "« che mặt Ca Vương » cái này tân hình âm nhạc loại Tổng Nghệ tự tin tức truyền ra sau liền được rộng rãi chú ý, bao gồm Dương Chung Minh lão sư ở bên trong nhiều vị khúc phụ cũng công khai tuyên bố, chính mình sẽ tại tiết mục trung lấy giám khảo thân phận xuất hiện, bọn họ nguyện ý vì Lam Tinh âm nhạc phát triển làm ra bản thân một phần công hiến."

"Tiết mục này khẳng định đẹp mắt."

Lâm Huyền mỹ tư tư đánh giá: "Xem ra lại có tân Tổng nghệ tiết mục có thể theo đuổi, « Thịnh Phóng » cũng không sánh nổi cái này xuất sắc, chính là không biết ta thích nhất mấy cái ca sĩ có thể hay không tham gia."

Vừa nói.

Lâm Huyền bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên: "Người cái này Tiệp Ngư tiêu khúc cha không có bị mời ấy ư, nếu như người cũng tham gia « che mặt Ca Vương » lời nói tỷ tỷ Truy lên tiết mục tới khẳng định càng vui vẻ hơn, còn không có ở trên ti vi xem qua đê đê mình đây!"

"Đang suy nghĩ."

Lâm Uyên buồn bực trả lời.

Lâm Uyên gật đầu một cái lại hỏi: "Sở Cuồng lão sư sách mới đánh đoán lúc nào phát hành, ta tốt trước thời hạn lưu một cái trang bìa, bất quá ta chính là với người như vậy nói một chút, người không cần thúc giục Sở Cuồng lão sư."

"Vẫn còn ở viết."

Trên thực tế từ biết được « che mặt Ca Vương » cái tiết mục này bắt đầu, Lâm Uyên cũng chưa có cử động nữa bút, hấn đột nhiên hỏi tỷ tỷ: "Ta lúc trước có phải hay không là không sợ ống kính, thậm chí rất thích cùng tỷ tỷ đồng thời chụp hình?"

Lâm Uyên sửng sốt: "Sợ hãi ống kính?"

Lâm Uyên gật đầu: "Bây giờ ta mỗi lần bị ống kính nhắm, cũng sẽ cảm thấy một trận bản năng không được tự nhiên, phảng phất toàn thân cũng sẽ sinh ra một loại cảm giác không thoải mái thấy, theo bản năng liền muốn tránh né."

"Làm sao có thể?"

Lâm Huyền nhất thời mặt đầy lo âu: "Người lúc trước chụp hình thật tự nhiên nha, hơn nữa người khi còn bé mơ mộng chính là làm một cái ca sĩ, hưởng thụ đứng ở đèn pha hạ cảm giác, thế nào bây giờ biến thành như vậy rồi, là bởi vì công hợng nguyên nhân?"

Lâm Uyên im lặng.

Lâm Huyền cũng không đoán hoài tới tin tức, đứng dậy đi tới đi lui: "Khó trách lần trước Dao Dao chụp người nhờ rằng video, người một bộ khó chịu

dáng vẻ, ta nghĩ đến người là lo lắng nhờ quá com rồi, nguyên lai là bởi vì ống kính cho người không được tự nhiên?"

"Lần đó coi là tốt."

Dao Dao tự chụp mình có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Lâm Huyền cắn môi một cái: "Nhất định là trong lòng vấn đề, tử tử giúp người tìm một cái tâm lý thầy thuốc nhìn một chút, người không cần có gánh nặng, dù sao người khi còn bé không có loại này khuyết điểm, hẳn là Hậu Thiên có vật gì kích thích đến người. "

"Bác sĩ tâm lý sao?"

Lâm Uyên nói: "Chính ta tìm đi."

Lâm Huyền hít một hơi, vẫn có đủ loại lo lắng: "Người biết nhân khẳng định lợi hại hơn ta, vậy người nhớ gần đây nhất định phải nhanh lên một chút tìm bác sĩ tâm lý, nếu không ta sợ sau này người xảy ra vấn đề."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu, an ủi một chút tử tử: "Không có những vấn đề khác, chỉ là nhìn gương đầu có chút không được tự nhiên, nếu như không có ống kính chú ý ta cũng sẽ không có loại cảm giác này, người dùng điện thoại di động chụp ta thử một chút."

"Chụp người?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn cầm lên Lâm Dao thả ở trên ghế sa lon cái mũ, lại dùng thật dày khẩu trang che mặt, sau đó để cho tử tử dùng điện thoại di động tự chụp mình, kết quả chỉ có ném một cái ném không được tự nhiên, hoàn toàn có thể vượt qua ——

Che mặt không thành vấn đề!

Chương 446: Học đệ sẽ tỏa sáng

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Che mặt không có vấn đề!

Này cho Lâm Uyên mang đến nào đó lòng tin, nhưng dựa theo quy tắc thua hết trận đấu người hay là được bóc mặt, cho dù là tiết mục hạng nhất cuối cùng đều sẽ có bóc mặt thời khắc, cửa ải này đúng là vẫn còn phải qua!

"Tìm bác sĩ tâm lý."

Lâm Uyên quyết định tiếp nhận đề nghị.

Hắn tìm xin giúp đỡ người là Tôn Diệu Hỏa, Diệu Hỏa học trưởng làm việc là để cho Lâm Uyên yên tâm, bất quá Tôn Diệu Hỏa biết được Lâm Uyên muốn tìm bác sĩ tâm lý thời điểm nhưng là sợ hết hồn: "Học đệ có cái gì không vui sự tình sao?"

"Đoán vâng."

Tôn Diệu Hỏa do dự một chút, vốn định để cho Lâm Uyên với tự mình nói nói, nhưng lại cảm thấy nếu đều phải tìm thầy thuốc tâm lý, khẳng định không phải mình có thể giải quyết vấn đề, hẳn nhất thời coi trọng:

"Không thành vấn đề!"

Trời mới biết Tôn Diệu Hỏa có nhiều nghiêm túc, hẳn liền viết bài hát thời điểm đều không nghiêm túc như vậy quá, mà ở Tôn Diệu Hỏa tìm một chút, hẳn rút cuộc cho Lâm Uyên xem xét đến thích hợp bác sĩ tâm lý: "Cái này bác sĩ tâm lý tiếng tăm rất tốt, là Yên Châu tốt nhất bác sĩ tâm lý, ngoài ra nàng cũng có thể đối học đệ tình huống hoàn toàn bảo mật, bảo đảm ngay cả ta cũng sẽ không nói cho."

"Cám ơn."

"Cám ơn cái gì."

Tôn Diệu Hỏa nghiêm túc nói: "Có thể giúp học đệ giải quyết khốn nhiều mới là trọng yếu nhất, thực ra ta trước kia cũng đi tìm bác sĩ tâm lý, bởi vì một ít âm nhạc bên trên phiền não, ta tin tưởng học đệ phiền não chắc cũng là âm nhạc bên trên, nàng đã bị ta mời được Tân Châu rồi, chi phí vấn đề ta giải quyết, học đệ chỉ cần cùng với nàng gặp một lần là được, là để cho nàng tới cửa hay lại là."

"Ta đi qua."

"Không thành vấn đề."

Tôn Diệu Hỏa ngày thứ 2 liền lái xe tới đón Lâm Uyên, một đường đem Lâm Uyên đưa đến một cái cao cấp lầu trọ hạ: "Bây giờ nàng liền ở trên

lâu, bất quá nàng không biết học thân phận của đệ, học đệ chính mình cùng với nàng trò chuyện, ta ở dưới lâu chờ ngươi."

"Được."

Lâm Uyên xuống xe.

Đi tới ước định cẩn thận số phòng trước, Lâm Uyên có chút không khỏi khẩn trương, hẳn có một ít vô luận như thế nào cũng không cách nào tuyên với miệng bí mật, đây là bác sĩ tâm lý cũng nhất định không thể bày tỏ, loại này có giữ lại dưới tình huống thật có thể giải quyết chính mình vấn đề sao? "Đoàng đoàng đoàng."

Gõ cửa lúc này Lâm Uyên còn đang lo lắng.

Bên trong khai môn là một cái ba mươi tuổi tả hữu nữ nhân, dáng dấp rất là đẹp dễ, nàng nhìn thấy Lâm Uyên lúc ánh mắt cũng không có gì thay đổi, chỉ là ôn hòa cười một tiếng: "Ngài chính là hẹn xong khách nhân đi, mời vào."

Lại không có đề cho ta bệnh nhân.

Lâm Uyên bỗng nhiên buồn cười suy nghĩ.

Tiến vào cửa phòng sau, đối phương mời Lâm Uyên ngồi ở trên ghế sa lon, nàng chính là ngồi tại đối diện: "Trên bàn có đủ loại uống, thích gì ta giúp ngươi phao, rèm cửa sổ đã kéo theo, cho nên căn phòng sẽ có chút Âm, nếu như ngươi để ý lời nói ta có thể mở đèn."

"Không cần."

Lâm Uyên không có làm phiền đối phương, trực tiếp tự mình động thủ rót ly trà, mà đối phương chính là thuận thế làm một tự giới thiệu mình: "Ta tên là Lâm Ly, ngươi có thể gọi ta là vì lâm thầy thuốc, dĩ nhiên gọi ta Lily tỷ cũng không thành vấn đề."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, uống một hớp trà, thực ra cũng là cho mình làm một ít trong lòng xây dựng, sau đó mới mở miệng nói: "Ta tên là Lâm Uyên, là một cái Người viết ca khúc, phát biểu quá một ít ca khúc."

"Thật là đúng dịp."

Lâm Ly cười nói: "Chúng ta là bản gia đầu rồi, thực ra ta cuối cùng là sẽ cùng một ít nghệ thuật gia giao thiệp với, ngươi là không phải ta nghề trong kiếp sống gặp phải thứ nhất Người viết ca khúc, thuận lợi cho ta nghe một ít người âm nhạc tác phẩm không, ngươi cho là tương đối có đại biểu tính."

Lâm Uyên nói: "Ta tên là Tiệp Ngư."

Lâm Ly ước Mạc Đôn rồi mấy giây, sau đó mới chậm rãi nói: "Kia ta nghĩ ta không cần nghe rồi, ngươi tác phẩm ta toàn bộ nghe qua, có thể nói thẳng ngươi khôn nhiều, dĩ nhiên cũng có thể ở trên quyền sổ viết xuống."

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Hắn nhớ Kim Mộc nghe được mình là Tiệp Ngư thời điểm phi thường khiếp sợ, mà Lâm Ly nếu so sánh lại lại là vô cùng bình tĩnh, dĩ nhiên Lâm Uyên

cũng không cảm thấy đây là cái gì đáng giá khiếp sợ sự tình: "Không cần viết xuống, ta chính là có một vấn đề, không biết mình vì sao lại nhìn gương đầu có cảm giác sợ hãi."

"Cảm giác sợ hãi?"

"Sợ hãi ống kính."

"Bao gồm tự quay sao?"

Lâm Uyên gật đầu một cái, hẳn cho tới bây giờ không có tự quay quá, ít nhất đi tới cái thế giới này sau đó, hẳn không có bất kỳ một lần tự quay:

"Người quen sẽ giảm bớt loại bệnh trạng này, đeo lên mặt nạ cũng không có vấn đề."

"Như vậy a ."

Lâm Ly cười nói: "Có một loại bệnh tâm lý gọi là ống kính sợ hãi chứng, ta không biết người nghe nói qua chưa, nhưng có loại vấn đề này, phần lớn cũng đối với chính mình đáng ngoài có nghiêm trọng không tự tin, người hiền nhiên không ở nhóm này, ta không có bất kiến so với người càng đẹp trai khách nhân, coi như ở làng giải trí người cũng là đáng đập tới suất khí kia một năm."

Lâm Uyên yên lặng.

Lâm Ly tiếp tục cười một tiếng: "Chắc hẳn người nên chán nghe rồi loại này khoa trương, nhưng ta muốn nói rõ là, sẽ không có người bởi vì chính mình quá đẹp trai tức mà sinh ra tự mình hoài nghi, trừ phi người từng có phẫu thuật thẩm mỹ trải qua."

"Không có phẫu thuật thẩm mỹ."

"Ta cũng nghĩ vậy."

Lâm Ly ngón tay từng cây một cầm hợp: "Loại bỏ một cái tình huống, người sẽ nhận vì người khác đối với người đáng ngoài người xem mà cảm thấy khốn nhiều ấy ư, so với Như Lai tự bất đồng khác phái thậm chí là cùng phái nhìn chăm chú ."

"Không biết."

"Được rồi."

Lâm Ly chân mày hơi nhíu một chút: "Nếu như nguyên nhân trước đó cũng là không phải, ta trong lúc nhất thời rất khó căn cứ lẽ thường nghĩ rằng, để cho chúng ta làm phi thường lý tính tưởng tượng, người có hay không có một cái chớp mắt như vậy lúc này, cảm thấy người là không phải người?"

Lâm Uyên ngơ ngẩn.

Ta không phải là ta sao?

Mặc dù Lâm Uyên không trả lời, nhưng phản ứng rõ ràng có cái gì không đúng, Lâm Ly trong mắt kính ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó nhanh chóng nói: "Người đừng vội trả lời ta vấn đề thứ nhất, nghe một chút vấn đề thứ hai đi, người có hay không ảo tưởng quá không giống nhau nhân sinh?"

"Có."

Lâm Uyên mở miệng.

Lâm Ly cho Lâm Uyên trong ly trà thêm chút nước nóng: "Chúng ta mỗi người đều biết có như vậy ảo tưởng, nếu như ta không thích đáng bác sĩ tâm lý, bây giờ hiện đang trong phòng học cho các đứa trẻ giờ học."

"Hôm nay chủ nhật."

Lâm Uyên nghiêm túc nhắc nhở.

Lâm Ly thoáng cái bị nghẹn thở, chợt bật cười nói: "Vấn đề của người có chút khó giải quyết, nhưng kỳ thật cũng không tính nghiêm trọng, không bằng nghe ta kết luận, người có lẽ có khác một cái nhân cách tồn tại, cái này nhân cách có lẽ là bị kích thích, có lẽ là những nguyên nhân khác, nó ẩn núp biến mất, nhưng nó lưu lại hậu quả về sau, vẫn tồn tại với nội tâm của người sâu bên trong."

Lâm Uyên: ". "

Kiếp trước đoán một loại nhân cách sao?

Hắn quyết định nói rõ ràng hơn một chút, vì vậy thầy thuốc cho hắn một loại đáng tin cảm giác: "Ta thật giống như từng có bất đồng trải qua, nhưng ta quên mất kia đoạn trải qua, tương tự với chứng mất trí nhớ trạng thái."

"Vậy người Chân Kinh trải qua sao?"

"Khoa học đi lên nói không trải qua."

"Ta là một cái thờ phụng khoa học nhân, tâm lý học mặc dù đối với người khác mà nói rất thân bí, nhưng sẽ không siêu thoát khoa học phạm vi, ta có thể nghĩ đến giải thích hợp lý là, người quên mất trải qua trung, chính mình có lẽ đáng đáp khá là khó coi, bất quá ta càng nghiêng về người ảo tưởng quá chính mình hủy dung."

Lâm Uyên đại não đột nhiên rung một cái.

Tựa hồ có hơi trí nhớ kiếp trước mảnh vụn lóe lên một cái rồi biến mất, hắn biểu tình thoáng qua một tia thống khổ, khẽ gật đầu một cái: "Ta thật giống như có nhất đoạn rơi mất mộng cảnh, ta nằm mơ thấy chính mình từng là một cái rất được hoan nghênh nhân, sau đó tất cả mọi người đều thấy được ta hủy diệt mất, bọn họ nói vĩnh viễn sẽ không rời đi ta, nhưng bọn hắn hay lại là từ từ rời đi, cho đến có một ngày tất cả mọi người đều đi."

"Fan?"

"Có lẽ."

"Mặc dù không biết tại sao người biết làm như vậy mộng, có lẽ là người quá đẹp trai mà sinh ra vật cực tất phản, nhưng ta có thể rất cao hứng nói cho người biết một tin tức, đây là trận kia mộng cảnh mạng cho người tới bóng ma trong lòng, này là không phải uống thuốc có thể giải quyết sự tình, người nên cũng sẽ không có cái gì đột nhiên phát tác đến không cách nào tự khống tình huống."

"Quả thật không có."

"Vậy thì thử đi."

Lâm Ly bỗng nhiên nghiêng đầu một cái kéo ra sau lưng rèm cửa sổ, đâm nhãn quang trong nháy mắt chiếu sáng cả phòng: "Thử đi ra ngoài bóng mờ, thử nghênh đón người người mới sinh, nhân là quá khứ mộng cảnh đã xa không thể chạm, nhưng người vết thương yêu cầu chính mình đi vá lại." "Ta hiểu rồi."

Lâm Uyên đứng lên nói tạ.

Đi ra khỏi phòng một khắc kia, Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống: "Ta vẫn cho là là người che giấu ta nhớ ức, nguyên lai là chính ta chủ động hồi tránh đi, ta vẫn không muốn trở về muốn đi chuyện, nhưng ta hẳn biết thế nào đối mặt ống kính rồi."

Lâm Uyên đi xuống lầu.

Tôn Diệu Hỏa đang đợi, xa xa chợt thấy Lâm Uyên kia thân ảnh thon dài, dưới thái dương thanh niên tựa hồ kinh người chói mắt, cho tới Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên sinh ra một loại không chân thực cảm giác:

Học đệ sẽ tỏa sáng sao?

Mà trên lầu Lâm Ly chính xuyên thấu qua cửa sổ nhìn về phía dưới lầu Lâm Uyên, khóe miệng nhẹ nhàng câu dẫn, nghệ thuật gia đại não vĩnh viễn là thường nhân không thể nào hiểu được, nhưng nguyên nhân cũng là vì có thường nhân không thể nào hiểu được đại não, bọn họ mới có thể lóng lánh với cái thế giới này đi.

---

ps: Chương này thực ra không viết cũng được, trực tiếp đi tham gia trận đấu liền hoàn chuyện, nhưng dù sao cũng là mở đầu chôn hố, hay lại là viết một chút tương đối khá, coi như là phong phú một chút nhân vật, tránh cho mọi người không hiểu tại sao nhân vật chính một mực giấu ở phía sau màn, bất quá kiếp trước liên quan, sau vẫn sẽ không lại xuất hiện rồi, bác sĩ tâm lý là từ khoa học góc độ giải thích, cho nên không tồn tại nhân vật chính tiết lộ bí mật nha.

Chương 447: Lan Lăng Vương

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Lâm Uyên vẫn không cách nào thần nhiên đối mặt ống kính, nhưng hắn đã biết rồi chỗ máu chốt, nếu chỉ là bóng ma trong lòng mà thôi, vậy thì chủ động đi vượt qua được rồi, đợi « che mặt Ca Vương » bóc mặt thời khắc, hắn đem lấy thân phận của Tiệp Ngự nghênh đón ngoại giới toàn bộ ánh mắt quang.

Bóng dáng không được.

Sở Cuồng không được.

Nhưng Tiệp Ngự cái này vốn là thuộc về nửa ra ánh sáng dưới trạng thái thân phận có thể, bởi vì đối với công ty cùng với bên người người quen biết mà nói, Lâm Uyên chính là Tiệp Ngự, Tiệp Ngự chính là Lâm Uyên, đây coi như là bản tôn mà không phải là bí danh.

"Học đệ ngươi có khỏe không?"

"Đã không có vấn đề."

Lâm Uyên ngồi ở vị trí kế bên người lái cười nói.

Tôn Diệu Hỏa thấy Lâm Uyên nụ cười, cũng cười theo, luôn cảm giác học đệ cười lên còn tốt hơn so với trước kia nhìn nha, sau đó hắn khởi động chân ga chở Lâm Uyên đi tới công ty.

Lâu chín Soạn nhạc bộ.

Lâm Uyên gọi tới Cố Đông: "« che mặt Ca Vương » bên kia là không phải mời ta ấy ư, trả lời bên kia thì nói ta đáp ứng, mặt nạ không cần bọn họ giúp ta làm, chính ta tìm người chế tác riêng là được."

"Mặt nạ?"

Cố Đông ngăn người, cười nói: "Lâm Đại Biểu nhất định là nơi nào làm, tiết mục bên trong ca sĩ muốn mang mặt nạ, nhưng giám khảo không cần, công ty cũng cho là ngài đối lộ mặt có kiêng kỵ gì đâu rồi, không nghĩ tới ngài lại nguyện ý ."

"Ta là nói."

Lâm Uyên gằn từng chữ một: "Ta muốn lấy thân phận của ca sĩ, tham gia « che mặt Ca Vương » , mà là không phải làm cái gì giám khảo."

Cố Đông choáng váng.

Nàng lấy vì mình nghe lầm: "Ca sĩ?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Người có thể không biết, ca sĩ nhưng thật ra là ta chức vụ mình công việc, chỉ là sau đó bởi vì một ít nguyên nhân, ta bắt

đầu giúp người khác Soạn nhạc."

"Thật sao?"

Cố Đông nhất thời kinh ngạc.

Triệu Giác bên kia vì bảo vệ Lâm Uyên riêng tư, một mực không tiết lộ

Lâm Uyên là ca sĩ chuyên Nghiệp viết ca khúc tin tức.

Chuyện này đại khái chỉ có công ty cao tầng biết, bất quá bởi vì Tiệp Ngự ở công ty địa vị, không người đối ngoại tiết lộ loại chuyện này.

"Đó là đương nhiên không thành vấn đề!"

Cố Đông cười: "Ta đây hãy cùng công ty."

Lâm Uyên nói: "Trước đừng nói cho công ty đi, người đại biểu cá nhân ta đi cùng tiết mục tổ tiếp xúc là được, chờ ta bóc mặt công ty sẽ biết."

Lâm Uyên vẫn không thích bị đèn quá quan tâm kỹ càng, này là không phải chạm một cái mà thành sự tình.

Vượt qua bóng mờ dĩ nhiên muốn đi làm.

Nhưng hẳn yêu cầu quá độ hòa hoãn thời gian.

"Được!"

Cố Đông gật đầu một cái, nàng chỉ coi Lâm Uyên là nổi lên chơi đùa tâm:

"Nghe nói không chỉ là ngài, rất nhiều chức vụ mình là không phải ca sĩ danh nhân cũng đối cái tiết mục này có hứng thú đâu rồi, vậy ngài phải làm gì mặt nạ?"

"Người nghe nói qua Lan Lăng Vương sao?"

Cố Đông lần nữa sửng sốt: "Ta ít đọc sách."

"Này là không phải vấn đề của người."

Lâm Uyên nói: "Đại khái không người nghe qua Lan Lăng Vương và mặt nạ cố sự."

Lan Lăng Vương vốn tên là kều Cao Trường Cung, là cố đại tứ đại mỹ nam một trong, Lam Tinh thổ dân tiểu cô đồng không nhận biết là bình thường, chớ đừng nói gì Lan Lăng Vương và mặt nạ câu chuyện.

Thậm chí ngay cả địa cầu chính sử bên trên, cũng chưa bao giờ có Lan Lăng Vương mang mặt nạ ghi lại, chỉ nói hẳn mang một cái rất kín mũ bảo hiểm.

Ngược lại là tác gia Tanaka Yoshiki « Lan Lăng Vương » bên trong, đề cập tới câu chuyện này.

Cố Đông mặt đầy hiếu kỳ: "Có thể nói một chút sao?"

Lâm Uyên tự không có gì không thể: "Người coi như cố sự là ta biên đi, Lan Lăng Vương là cố đại một vị đánh giặc phi thường lợi hại tướng quân, nhưng lại lệch hẳn có một tấm cực kỳ đẹp để gương mặt."

"Anh tuân vô cùng tướng quân?"

Cố Đông thiếu nữ tâm thoáng cái nhảy dựng lên.

Lâm Uyên tiếp tục nói: "Đối ở chiến trường bên trên dẫm máu chém giết tướng quân mà nói, tướng mạo quá mức tuân mỹ không phải là chuyện tốt,

thậm chí sẽ còn vì vậy mà gặp gỡ quân địch nhạo báng, nói người tướng quân này có cô phần tiểu bạch kiêu mị thái, vì vậy Lan Lăng Vương liền cho mình chế tạo một cái thập phần dữ tợn kinh khủng mặt nạ, giống như trong địa ngục Ác Quỷ Tu La."

"Oa ."

Cố Đông nói: "Cực giỏi!"

Lâm Uyên không hiểu khóc ở đâu, đây rõ ràng là một loại bất đắc dĩ.

"Ta yêu cầu một tấm như vậy mặt nạ."

Lâm Uyên là không phải ở tự so với Lan Lăng Vương, cũng là không phải nhân mạnh chính mình mặt có nhiều anh tuấn.

Hắn sẽ chọn Ác Quỷ Tu La hình thức mặt nạ, chủ yếu vẫn là từ đối với một thủ khúc yêu thích.

Tựa bài hát kia kêu « Lan Lăng Vương Nhập Trận Khúc » .

Coi như là nào đó liên động đi.

Lan Lăng Vương sẽ là hắn mang theo sau mặt nạ thân phận.

Đây là cửa hàng, vì « Lan Lăng Vương Nhập Trận Khúc » ra đời làm ra trước thời hạn cửa hàng.

"Kia hình dáng ."

"Đại khái là như vậy."

Lâm Uyên lấy ra một trang giấy, lại tiện tay rút ra một cây viết họa, Đại Sư Cấp họa sĩ để cho công việc này đơn giản đến giống như ăn cơm uống nước.

Bá bá bá.

Lâm Uyên vẽ xong rồi.

Hắn đã từng họa quá địa ngục cảnh tượng, bắt quá Lan Lăng Vương mặt nạ mặc dù là Ác Quỷ Tu La một dạng nhưng Lâm Uyên có chính mình thẩm mỹ, hắn sẽ không hoàn toàn dựa theo Ác Quỷ Tu La dáng vẻ họa, nếu không đại khái suất phải không quá thẩm.

Bởi vì « che mặt Ca Vương » loại này tiết mục tỉ lệ người xem khẳng định rất cao, Lâm Uyên cũng không muốn dọa hỏng tiểu băng hữu.

"Ta xem một chút ."

Cố Đông tiếp cận đi tới nhìn một chút, nhất thời trừng lớn con mắt: "Thật là đẹp trai!"

"Rất tuấn tú sao?"

Lâm Uyên nhìn một chút chính mình hình ảnh cụ, lại tiện tay thêm vài nét bút: "Như vậy chứ?"

"Vẫn là rất soái!"

"Cũng chưa có điểm dữ tợn cảm giác?"

"Có!"

"Đúng không?"

"Ừ, tà mị!"

Lâm Uyên: ???

Cái từ này không nên xuất hiện ở đây quyền sách.

"Cũng không phải rồi, chính là cho nhân cảm giác, cho dù là như vậy dữ tợn, vẫn có một loại quá mức mỹ cảm, phảng phất nghệ thuật."

"Vậy cứ như vậy đi, màu sắc muốn Kim Ngân thay đổi dần."

Lâm Uyên mặt nạ là dùng để che mặt, miệng vị trí hay lại là lộ ra một bộ phận, thuận lợi hẳn ca hát, đại khái là ba phân tư phạm vi bị chặn lại.

"ừ!"

Con mắt của Cố Đông tỏa sáng: "Lâm Đại Biểu vẽ một chút thật sự là quá đẹp, này tấm mặt nạ chế tạo ra tới khăng định có thể hóa, nói không chừng trên mạng sẽ còn có rất nhiều người muốn cùng khoản chế tác riêng!"

Lâm Uyên nói: "Bản quyền phí trả một chút là được."

Cố Đông bật cười: "Bất quá cũng không đoán khoa trương, hai ngày này có tin tức truyền tới, nói là có ca sĩ định chế hắc ám đồng phục võ sĩ trang, còn có cái gì thần tiên hình dáng, ly kỳ cổ quái rất có ý tứ, nếu ngài mang cái mặt nạ này, vậy chỉ dùng Lan Lăng Vương làm cách gọi khác đi."

"Ừm."

Gọi không có vấn đề, nhưng cần nhắc đến « Lan Lăng Vương Nhập Trận Khúc », vì đề cao đại nhập cảm, quả thật phải dùng Lan Lăng Vương danh tự này.

"Ngoài ra."

Cố Đông cười nói: "Nếu mặt nạ đều có, quần áo cũng nên có đi, ngài muốn khô giáp?"

"Quá nặng."

Lâm Uyên lại cầm bút lên vẽ họa.

Cố Đông giơ ngón tay cái lên: "Này áo khoác ngoài quá có phạm nhi!"

"Đúng không."

Lâm Uyên nói: "Chế tác riêng người cầm đi làm, quay đầu ta thanh toán."

"Kia vâng."

Cố Đông chật chật nói: "Liên này tấm hình tượng, không có một mấy chục ngàn đồng tiền, thật đúng là không làm được hiệu quả tới."

Lâm Uyên: ". "

Bảo vệ bên ta Lan Lăng Vương!

---

ps: Lần nữa cảm tạ AlexG đại lão minh chủ khen thưởng, tặng thêm dăng lên, còn lại minh chủ cũng sẽ lục tục tặng thêm đất.

// có 2 loại mặt nạ

dữ tợn : <https://cf.shopee.tw/file/e55bc038f139d8ef04fcbdb1bce316d0>

bình thường màu bạc : <https://img.52fuqing.com/upload/editor/2016-10-8/2016108163722570cat9t.jpg>

Chương 448: Giọng nói khôi phục

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Lâm Uyên cuồng hòng còn không có khôi phục, theo lý thuyết không có biện pháp tham gia « che mặt Ca Vương », Lâm Uyên chính mình vốn là cũng cho là như thế, hẳn thậm chí cũng định dùng nhanh chóng ra mấy bộ tác phẩm phương thức tới đánh vào văn hóa cùng âm nhạc triệu danh vọng. Nhưng Lâm Uyên bỏ quên một chuyện:

Lại có một đạo văn hóa tường bị đánh vỡ!

Liên cùng lần trước Sở nhân gia nhập thống nhất mang đến ảnh hưởng như thế, Yên Nhân gia nhập thống nhất tiến trình sau đó, bắt đầu đại quy mô tiếp xúc cùng hấp thu Tần Tề Sở văn hóa, Lâm Uyên mấy cái bí danh đi qua phát hành tác phẩm xuất hiện tương đối một nhóm tân được chúng, bây giờ nhóm này tân được chúng cung cấp danh vọng cũng theo trung tuần tháng giêng đến mà lục tục vào tài khoản rồi .

Tháng này số 15!

Trường thiên cổ tích « Shuke cùng Beata » thậm chí còn chưa hoàn thành, Lâm Uyên văn hóa danh vọng liên chính thức đột phá một triệu, hơn nữa cơ bản đều là Yên Nhân được chúng cung cấp, làm Lâm Uyên có loại bạch kiểm nhất bút danh vọng cảm giác.

Trong quá trình này.

Thông qua Sở Cuồng những tiểu thuyết đó, rất nhiều Yên Nhân đối Sở Cuồng cũng là nhanh chóng quen thuộc, đem tạo thành đồng bộ ảnh hưởng, chính là Sở Cuồng bộ lạc chú ý số cũng là tăng lên một bậc.

Lại qua một ngày.

Lâm Uyên tiếng nhạc ngầm cũng rất cuộc đột phá triệu đại quan, cái tốc độ này cũng không so với văn hóa loại danh vọng phòng chậm, dù sao Yên Nhân tùy tiện lục soát một chút là có thể nghe đến lượng lớn Tiện Ngư tác phẩm, nhất là « Mộng Trung Hôn Lễ » càng bị vô số lần đầu tiên tiếp xúc được bài hát này Yên Nhân việc yêu thích.

Chiếm được toàn bộ không ủng thời gian.

Làm âm Nhạc Hòa văn hóa danh vọng lần lượt đột phá triệu đại quan, Lâm Uyên trên mặt lộ ra một nụ cười, cùng lúc đó hẳn bên tai vang lên lưỡng đạo đến từ hệ thống để nghe nhắc nhở:

【 đình đông! 】

【 chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ "Thân thể mới là cách mạng tiền vốn", tức chủ tướng đạt được một cụ khỏe mạnh thân thể, cũng ở hệ thống dưới sự bảo vệ Vô Bệnh Vô Tai sống đến ba mươi tuổi. 】

【 đình đông! 】

【 mời kí chủ xác nhận hoàn cảnh chung quanh, tiếp theo hệ thống sẽ vì kí chủ tiến hành thân thể sửa đổi, quá trình này kéo dài nửa giờ, tốt nhất ở không người quấy rầy trong hoàn cảnh tiến hành, nếu không sửa đổi đem sẽ tạm thời cắt đứt, bây giờ có mở ra hay không? 】

Nhịp tim của Lâm Uyên tăng nhanh.

Đột nhiên hoàn thành tha thiết ước mơ khỏe mạnh nhiệm vụ, giờ phút này hẳn lại có chút khẩn trương, vào lúc này Lâm Uyên liền đợi ở trong phòng ngủ mình, đứng dậy đem cửa phòng rồi khóa sau đó sẽ không có ai quấy rầy:

"Bắt đầu đi."

Lâm Uyên nằm ở trên giường mở miệng.

Nói xong câu đó hẳn cũng cảm giác mí mắt có chút trầm trầm, sau đó không lâu liền đã ngủ, cũng không có cái gì đặc thù thể nghiệm, chính là cảm giác mình ngủ rất an bình, quên mất hết thảy.

Sau nửa giờ.

Lâm Uyên trợn mở con mắt.

Thế giới tựa hồ trở nên không giống nhau, Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm giác chính mình thị lực thay đổi tốt hơn, thực ra Lâm Uyên lúc trước thị lực cũng không tệ, nhưng cuối cùng là không phải trạng thái hoàn mỹ, nhưng hiện trong mắt hẳn thế giới nhưng là vô cùng rõ ràng.

Đương nhiên đây là nhân loại phạm vi.

Lâm Uyên đứng dậy xuống giường đi đi lại lại, lần này tựa hồ lại có tâm cảm thụ, thật giống như trong thân thể tràn đầy cảm giác mạnh mẽ, không có lấy trước kia loại tình ngủ sau đó sẽ có chút nhỏ cảm giác hôn mê, nhịp bước kiên định có lực

"Dường như còn có điểm bắp thịt?"

Lâm Uyên kiểm tra một lần thân thể của mình.

Mặc dù mặt ngoài khác biệt không rất rõ ràng, nhưng nếu như lấy tay đi cảm thụ lời nói, có thể cảm giác bụng rõ ràng bền chắc, chân vân vân rất nhiều vị trí cũng càng có lực, tim đập tiết tấu không nhanh không chậm.

Trạng thái trước đó chưa từng có được!

Lâm Uyên kêu câu: "Biến thân!"

Trống rỗng trong căn phòng, chỉ có Lâm Uyên âm thanh vang lên lại hạ xuống, hẳn cuối cùng không có phát sinh biến dị, hệ thống nói khỏe mạnh thân thể nguyên lai thật chỉ là một cụ khỏe mạnh thân thể:

"Kia cuồng hợng đây?"

Lâm Uyên thử luyện giọng.

Hắn cuống hòng hư mất sau đó, cũng chưa có lại treo quá cuống hòng rồi, âm quá cao sẽ viêm họng, nói chuyện quá nhiều sẽ còn đưa đến khàn khàn, nhưng hôm nay thử hát một ít cao âm, Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm giác chính mình giọng nói khôi phục.

Lúc trước thanh âm trạng thái trở lại!

Mặc dù không cách nào biến thân để cho Lâm Uyên có chút thất vọng, nhưng giờ phút này loại thân thể trạng thái là Lâm Uyên chưa từng thể nghiệm qua, hắn có thể đủ cảm giác chính mình vô luận là lực lượng hay là sự linh hoạt cũng xa siêu việt hơn xa rồi dĩ vãng, mấu chốt nhất là ——

Hắn có thể ca hát!

Thân thể sửa đổi tổng kết chính là, mặt ngoài căn bản không có biến hóa, chỉ là bây giờ Lâm Uyên cảm giác mình khỏe mạnh mà sức sống, trạng thái tinh thần so với bất cứ lúc nào cũng muốn giỏi hơn, đây là một loại đến từ thân thể và nội tâm cảm thụ mà là không phải lấy quá nhiều bên ngoài hình thức phơi bày.

"Thân thể sửa đổi hoàn thành."

Hệ thống lần nữa phát ra âm thanh: "Kí chủ thân thể bây giờ trước đó chưa từng có khỏe mạnh, đến gần khỏe mạnh thức vận động viên tiêu chuẩn, giọng nói khôi phục được phá hư trước tiêu chuẩn, cũng chưa từng xuất hiện đề cao cùng hạ xuống."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Hắn không nhịn được hát lên rồi bài hát, mình đã phát hành toàn bộ ca khúc, Lâm Uyên cũng lục tục hát qua một lần, điều này cũng làm cho Lâm Uyên đối với chính mình nghệ thuật ca hát có dần dần rõ ràng khái niệm, đang lúc này hệ thống lại vang lên:

【 đình đông! 】

【 chúc mừng kí chủ văn hóa danh vọng giá trị đột phá một triệu, đạt được tưởng thưởng đặc biệt "Thanh âm xoay ngược lại", kí chủ không chỉ có thể phát ra bản âm, còn có thể phát ra nữ tính âm sắc, từ nay thanh âm thư hùng chớ biện. 】

【 đình đông! 】

【 chúc mừng kí chủ tiếng nhạc ngấm giá trị đột phá một triệu, đạt được hoàng Kim Bảo rương một cái, bảo này rương vô Pháp Chủ động mở ra, cần kí chủ kích động mang tính then chốt đầu mối mới sẽ tự động mở ra. 】

Thanh âm xoay ngược lại?

Lâm Uyên ngây ngẩn.

Hắn theo bản năng thử một cái dùng đờ ra giọng nữ biểu diễn ca khúc « cá lớn », kết quả thanh âm ấy vừa ra tới, Lâm Uyên chính mình giật nảy mình, hắn lại có thể phát ra giọng nữ:

"Hình người biến thanh khí?"

Cái năng lực này quá kinh khủng!

Nếu như không xem mặt, Lâm Uyên chỉ một dùng giọng nữ với người khác nói chuyện phiếm lời nói, người khác thậm chí sẽ cho là Lâm Uyên chính là một cô gái, hơn nữa bởi vì Lâm Uyên giọng nữ tự nhiên ưu mỹ, đối phương thậm chí sẽ bản năng liên tưởng đến một cái đại mỹ nhân hình tượng!

Trên thực tế.

Rất nhiều ca sĩ đều có thể thông qua Hậu Thiên huấn luyện, dùng giả âm điệu kỹ xảo hình thức phát ra tương tự với nữ hài thanh âm, mà có chút nam ca sĩ thậm chí không cần giả âm, thiên nhiên là có thể phát ra cùng nữ ca sĩ tương tự thanh âm, nhưng này nhiều chút thiên phú dị bẩm ca sĩ môn cuối cùng không phải chân chính nữ tính, Lâm Uyên lại có thể phát ra chân chính thuần chính giọng nữ.

Phải biết .

Này bằng với là để cho Lâm Uyên thiên nhiên so với người khác nhiều hơn một bộ cuống họng, đây đối với nghệ thuật ca hát gia trì là cao vô cùng, không hổ là đột phá phân trăm danh vọng sau đó khen thưởng, so với Lâm Uyên tương tượng còn phong phú hơn!

Đúng rồi.

Một cái khác danh vọng phá bách vạn khen thưởng là hoàng Kim Bảo rương, Lâm Uyên không khỏi mong đợi cái này hoàng Kim Bảo rương thưởng cho, chỉ là cái này hoàng Kim Bảo rương tạm thời không cách nào mở ra, được kích động nhất định điều kiện mới được.

"Cũng sẽ không kém đi."

"Không nghĩ tới ta không chỉ có có một cụ khỏe mạnh thân thể, khôi phục giọng nói, còn ngoài ra lấy được một bộ nữ tử, mặc dù có chút phái nam ca sĩ cũng có tương tự kỹ năng, nhưng ta nữ tử tuyệt đối là tự nhiên nhất." Chân chính thư hùng chớ biện!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư, truyện hài, có logic, thế giới rộng lớn, bố cục tốt, nv phụ siêu bựa Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 449: Biểu diễn thiên phú

truyện mới làm " Trọng Sinh Làm Đại Văn Hào " đã up gần 400c, mọi ng qua ủng hộ nhé :)

Khôi phục cuống họng sau đó, chuyện thứ nhất hẳn làm gì?

Lâm Uyên lựa chọn là:

Ca hát!

Ca hát!

Còn có ca hát!

Phóng lầy điện thoại ra nhạc đệm, Lâm Uyên cơ hồ là bắt thủ quen thuộc bài hát chính là một hồi bạo nổ hát!

Hắn còn đổi lại phương pháp hát.

Câu này là thật tốt nam trung âm thanh, câu tiếp theo khả năng chính là phảng phất thay đổi người một loại tuyệt mỹ giọng nữ rồi!

Ước chừng hát mấy canh giờ Lâm Uyên mới dừng lại.

Là không phải hẳn hát chán ngán, nín nhiều năm như vậy, mấy giờ biểu diễn sao có thể phát tiết?

Chủ yếu là hát lại lần nữa đi xuống cuống họng thì phải cảm.

Mặc dù bây giờ nắm giữ khỏe mạnh thân thể, nhưng hẳn vẫn người bình thường loại, nhân loại bình thường liền muốn lượng sức mà đi ——

Tỷ như không muốn quá độ dùng tăng.

Đây là ca sĩ cơ bản tự bảo vệ mình ý thức.

Ngược lại sau này muốn tham gia « che mặt Ca Vương », chỉ cần mình không bị thật sớm đào thải, khẳng định có thể hát thống khoái.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên bỗng nhiên gọi ra hệ thống: "Ta đây sau này có phải hay không là sẽ không xảy ra bị bệnh?"

Hệ thống trả lời: "Kí chủ mời không nên quên nhân loại mình thân phận, cái gọi là Vô Bệnh Vô Tai, là không có có bệnh nặng đại tai, nhưng bình thường cảm mạo nóng sốt không có ở đây hệ thống bảo vệ trong phạm vi, nếu như kí chủ không thương tiếc thân thể của mình, kia hệ thống cũng không có cách nào."

Lâm Uyên bĩu môi.

Hệ thống này chỉ biết đánh một ít quảng cáo giả dối, hẳn còn tưởng rằng Vô Bệnh Vô Tai ý là chính mình tùy tiện thể nào giày vò cũng không quan hệ đây.

Đương nhiên.

Ca hát cũng không thuần túy là vì phát tiết chính mình nín nhiều năm như vậy ca xướng dục vọng, Lâm Uyên cũng có kiểm nghiệm giọng nói của mình mục đích.

Hắn ra kết luận là:

Chính mình giọng nói thiên phú quả thật tốt vô cùng.

Âm vực tương đối rộng, có thể hát ca khúc loại hình rất nhiều, tương đối am hiểu hơn Giọng trung bộ phận, cao âm bộ phận cũng biết tròn biết méo. Mà giọng nam trầm bộ phận, Lâm Uyên hát liền rất bình thường rồi, sau này thật muốn đi trận đấu, tốt nhất không nên chọn giọng nam trầm ca khúc.

Nơi này "Một loại" là so sánh giỏi giọng nam trầm ca sĩ, mà là không phải đối so với người bình thường.

Giọng nữ bộ phận cũng giống vậy.

Đẹp nhất âm vực ở giọng nữ trung phạm vi, giọng nữ cao là phổ thông trình độ, giọng nữ trầm chính là vô cùng thâm.

Tỷ như « cá lớn », Lâm Uyên hát cũng chưa có Giang Quỳnh được, mặc dù hắn có giọng nữ, nhưng thanh âm của hắn quả thật không có nhân gia cao, coi như có thể cưỡng ép chóng đi tới cũng cao không nhân gia dễ nghe.

Nhưng nếu như là « Đản Nguyên Nhân Trường Cửu », Lâm Uyên liền hát không thành vấn đề.

Bởi vì này bài hát không cần quá nhiều cao âm, mà Lâm Uyên giọng nữ âm sắc rất tốt, có loại linh hoạt kỳ ảo cảm, điểm này cùng Giang Quỳnh đặc sắc có chút tương tự.

Liên phương diện này mà nói, hệ thống cho ra giọng nữ cơ sở không tệ.

Nhân làm trụ cột thuộc về cơ sở, Lâm Uyên hậu kỳ là có thể thông qua tự mình đúc luyện tới tiến hành tăng lên.

Bao gồm giọng nam cũng vậy.

Đáng tiếc Lâm Uyên công hòng hư mất mấy năm này, biểu diễn trình độ cũng không có gì tăng lên, còn dừng lại ở năm thứ nhất đại học thời kỳ.

Điểm này rất muốn mạng.

Dựa vào trời phú ăn cơm dĩ nhiên có thể, muốn là không phải cái thiên phú này, Triệu Giác ban đầu cũng sẽ không ký Lâm Uyên, nhưng cái thiên phú này hiển nhiên không đủ để chóng đỡ Lâm Uyên đi cùng những thứ kia đỉnh cấp ca sĩ tỷ đấu.

Hình dung như thế nào đây?

Bây giờ Lâm Uyên trình độ, đại khái là rất nhiều hạng hai ca sĩ phổ biến tiêu chuẩn.

Không nên cảm thấy tài nghệ này rất thấp.

Phải biết Lâm Uyên năm thứ nhất đại học thời kỳ tự đình chỉ rồi ca hát huấn luyện, bây giờ hắn thanh âm trình độ là vừa bên trên năm thứ nhất đại

học lúc trình độ!

Năm thứ nhất đại học thì có hạng hai ca sĩ biểu diễn thực lực, đã gọi là thiên phú dĩ bẩm rồi!

Rất thật lợi hại ca sĩ, cũng là không phải mới xuất đạo liền giọng nói vô địch, rất nhiều người là thông qua ngày lại một ngày huấn luyện mới không ngừng tiến bộ.

"Ta cũng rất tốt huấn luyện."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ, hẳn Giọng trầm là thể yếu hạng, cái này cơ bản không được luyện.

Tại sao Giọng trầm không có cách nào luyện?

Bởi vì ca hát trung Giọng trầm, chỉ là phần cứng âm sắc, luyện tập phát triển tính quá nhỏ, Lâm Uyên dây thanh là cố định, không thể nào hát siêu ra bản thân dây thanh hạn chế Giọng trầm.

Nói cách khác.

Cái gọi là Giọng trầm pháo, đều là trời sinh.

Lại cứ một đơn giản ví dụ:

Trần Dịch Tấn cùng Tôn Nam đều có thể đứng vững B4, nhưng là Tôn Nam nhất định không có Trần Dịch Tấn Giọng trầm được!

Đây chính là tiền vốn quyết định, như thể nào đi nữa luyện đều vô dụng, giống như có người đầu lưỡi có thể tùy ý cuộn lại, có người đánh liền tử cũng làm không được.

Nếu so sánh lại, Lâm Uyên giọng nam cùng giọng nữ, ở cao âm bộ phận còn có tiến bộ rất lớn không gian.

Cao âm là có thể dựa vào kỹ thuật sửa chữa đem so sánh tốt rồi hoàn thành, có chút thanh âm bây giờ người hát không đi lên, nhưng trải qua chuyên nghiệp huấn luyện, cao âm là có thể đi lên.

Cho nên những thứ kia âm vực rộng ca sĩ liền rất thoải mái.

Cao, người bình thường cao không quá hẳn; có lúc liền thấp, rất nhiều người cũng thấp bất quá hẳn.

Muốn không hỏi một chút hệ thống?

Bởi vì dây thanh hạn chế, Giọng trầm quả thật rất khó phát triển, nhưng là cho phép hệ thống có biện pháp đây?

Hệ thống này liền giọng nữ đều có thể cung cấp cho mình, tuyệt đối nắm giữ dây thanh sửa đổi cấp bậc phương pháp!

Nghĩ như vậy.

Dưới lầu bỗng nhiên truyền tới mụ mụ kêu ăn cơm thanh âm.

Lâm Uyên đáp ứng một tiếng, cũng không có vội vã hỏi hệ thống, chỉ là bình phục mình một chút bởi vì thân thể khôi phục khỏe mạnh cùng với giọng nói trở về mà hơi tâm tình kích động, sau đó đi đi xuống lầu.

Biệt thự có thang máy, bất quá Lâm Uyên hôm nay muốn đi thang lầu.

Còn lại 6 cách nấc thang thời điểm, Lâm Uyên bỗng nhiên sinh ra một loại xung động, hẳn không nhìn được tung người nhảy một cái, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống đất.

"Người điên rồi?"

Tỷ tỷ cách cửa thang lầu rất gần, chính không tưởng tượng nổi nhìn Lâm Uyên, sau đó lo lắng đi tới: "Không té bị thương chứ?"

"Không việc gì."

Thân thể khỏe mạnh sau đó, thân thể thẳng bằng cùng với sức bật vân vân cũng tăng cao rất nhiều, Lâm Uyên chỉ là mơ hồ cảm giác mình có thể nhảy xuống, liền không nhìn được thật nhảy.

Đại khái Spider Man biến dị sau đó, thí nghiệm năng lực mình lúc, cũng là tương tự tâm tình chứ ?

"Lần sau khác như vậy liệu lĩnh, thân thể của mình lại không phải là không rõ ràng."

Tỷ tỷ oán trách một câu: "Ta vừa vặn giống như nghe được phòng người có động tĩnh, đang ca sao?"

"Ừ."

Tỷ tỷ cau mày: "Người cuồng hợng không thể một mực ca hát ."

Lâm Uyên nói: "Có thể là khỏi bệnh rồi, cảm giác gần đây cuồng hợng có chút khôi phục."

Hệ thống tồn tại không cách nào giải thích, chỉ có thể từ từ để cho người bên cạnh đón nhận.

"Thật sao?"

Tỷ tỷ cười: "Xem ra thân thể của người thật có thật sự khôi phục, vừa mới cao như vậy cũng dám nhảy xuống, kia sau này người có thể không có chuyện gì hơi chút ca hát một chút rồi, dù sao đây là thích nhất sự tình, nhưng chúng ta cũng phải lượng sức mà đi, tỷ như vừa mới hành vi liền rất không thích hợp, biết không?"

"Biết."

"Ừ, người bác sĩ tâm lý tìm sao?" Tỷ tỷ đang hỏi Lâm Uyên sợ hãi ông kính chuyện.

"Đã không thành vấn đề."

"Thật?"

"Không sai biệt lắm."

Vấn đề mặc dù không có lấy được giải quyết, nhưng Lâm Uyên tìm được căn nguyên, tiếp theo chính là trong lòng vượt qua vấn đề, hốt thuốc đúng bệnh mà thôi.

"Kia ăn cơm đi."

Tỷ tỷ tâm tình đã thả lỏng một chút, vỗ một cái Lâm Uyên cánh tay.

Cơm nước xong.

Lâm Uyên chuẩn bị lên lầu trước, bỗng nhiên đôi tử tử nói: "Qua một thời gian ngắn ta đem « Shuke cùng Beata » phát cho ngươi."

Tử tử vui vẻ nói: "Sở Cuồng nhanh viết xong?"

Lâm Uyên gật đầu một cái, hẳn quyết định tiếp theo dành thời gian đem bộ này tiểu thuyết viết xong, sau đó chuẩn bị « che mặt Ca Vương » trận đấu.

"Quá tốt!"

Lâm Uyên vui vẻ ra mặt.

Trường thiên sẽ để cho Thủy Châu Nhu bọn họ giày vò đi, cạnh mình tiếp tục đăng báo Sở Cuồng đoán thiên, cũng là nhất bút không nhỏ công trạng! Gần đây trường thiên cô tích vông, nhưng là tương đối náo nhiệt đây.

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư, truyện hài, có logic, thế giới rộng lớn, bố cục tốt, nv phụ siêu bựa Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 450: Tàn Yên tranh

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Gần đây trường thiên cổ tích vòng quả thật náo nhiệt.

Tràng náo nhiệt này vừa mới bắt đầu là bởi vì ba cái con heo nhỏ hệ liệt người tạo lập, trường thiên cổ tích đại lão Viện Viện lão sư tân tác tin tức đưa tới.

Nhưng chân chính để cho cổ tích vòng lần nữa hát nổi sóng, nhưng là từ một tràng Văn Đấu bắt đầu!

Vâng.

Ngay tại Viện Viện lão sư tuyên bố tân tác sắp phát hành ba ngày sau, Viện Viện lão sư đón nhận một trận do Yên Châu nhân phát động Văn Đấu —— Văn Đấu người phát khởi là tỉnh Yên trú danh trường thiên cổ tích tác gia, A HỔ!

A HỔ là ai ?

Không bằng như vậy giới thiệu:

Nếu như nói Viện Viện lão sư ba cái con heo nhỏ hệ liệt là rất nhiều Lam Tinh nhân tuổi thơ, như vậy A HỔ cổ tích « Tiểu Lý Ngư Lịch Hiểm Ký » liền là rất nhiều người tỉnh Yên tuổi thơ .

Ngay tại mỗi người Châu khu vực cổ tích vòng địa vị mà nói, A HỔ cùng Viện Viện là đồng đẳng cấp!

Có ý tứ là .

A HỔ lão sư tân tác lại cũng ở đây Ngạn Lam Thư Khố phát hành, tên sách tựa kêu là « mèo con trải qua nguy hiểm ký » !

Tại sao có ý tứ?

Bởi vì chuyện này thật trùng hợp!

Viện Viện lão sư tác phẩm vừa vắn kêu « miêu tinh nhân » !

Hai vị này đến từ bất đồng Châu cổ tích danh gia, tân trường thiên cổ tích tác phẩm lại không hện mà cùng lựa chọn "Miêu" làm chủ giác, ngay cả phát hành sân thượng đều lựa chọn cùng một nhà!

Vì vậy mùi thuốc súng thoáng cái liền đi ra!

"Đơn giản là hỏa tinh đụng Lam Tinh."

Có người như thế hình dung tràng này Văn Đấu kích thước.

Còn có người cười xưng:

"Yên Nhân đoản thiên cổ tích trực tiếp bị Sở Cuồng sát mặc, bọn họ dứt khoát không thể so với đoản thiên, mà nếu so với trường thiên rồi ."

Đoản thiên cổ tích không có cách nào chơi.

Sở Cuồng khều một cái 9, trực tiếp đánh một trận Phong Thần, bằng vào « cổ tích trần » được phong "Đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương", trận chiến này ước tương đương với đối Yên Nhân đoản thiên cổ tích lĩnh vực một lần chung kết!

Cho nên .

Gần đây Yên Châu cổ tích vòng, lại cũng không có cái nào đoản thiên cổ tích tác gia với còn lại Châu phát động cái gì Văn Đẩu rồi.

Bởi vì không có ý nghĩa.

Sở Cuồng đại chiến 9 đại danh gia, đem xuất sắc trình độ, đã để cho mọi người thấy no rồi.

Yên Nhân chơi nữa cái gì đoản thiên cổ tích Văn Đẩu, tất cả mọi người sẽ đem ra cùng Sở Cuồng « cổ tích trần » so sánh, sau đó xảy ra ra một cỗ tê nhạt vô vị cảm giác ——

Không có Sở Cuồng tỷ thí, đều là nhiều chút thức ăn kê lẫn nhau mỡ mà thôi.

Thậm chí có người cho rằng, A Hồ lão sư sở dĩ hướng Viện Viện lão sư phát động Văn Đẩu, chính là muốn thay thế biểu Yên Châu cổ tích, hướng Tàn Châu cổ tích vòng phát động một trận báo thù cuộc chiến!

Đoản thiên cổ tích, chúng ta Yên Nhân nhận tủng.

Sở Cuồng đoản thiên cổ tích, quá vô địch.

Nhưng so với trường thiên cổ tích, chúng ta Yên Nhân không sợ!

"Yên Nhân không bao giờ làm nô!"

Vừa vặn Viện Viện lão sư giống như Sở Cuồng đều là Tàn Châu cổ tích tác gia, vậy thì càng để cho những người đồng hành mơ tưởng viễn vông rồi. Bất quá cũng có người cảm thấy, tràng này Văn Đẩu chưa nói tới cái gì Yên Nhân báo thù cuộc chiến.

"Coi như A Hồ thắng Văn Đẩu, tôi đa cũng coi như là Yên Châu cổ tích vòng một lần vãn tôn đi, trừ phi A Hồ có thể noi theo Sở Cuồng, một người huyết ngược nhiều cái đồng cấp bậc trường thiên cổ tích tác gia ."

Này là không có khả năng.

Sáng tác một bộ trường thiên cổ tích cùng sáng tác một bộ đoản thiên cổ tích có thể là không phải một cái khái niệm.

Người trước mấy chục trên trăm vạn chữ không chê nhiều, người sau mấy ngàn tự không chê ít.

Cho nên Sở Cuồng kinh thế hãi tục khều một cái 9, đem mấy vị Yên Châu danh gia đè xuống đất đánh, nhất định là sẽ bị cổ tích vòng vĩnh viễn nhớ!

"Huống chi ai thắng ai thua còn chưa nhất định đây."

Bởi vì Sở Cuồng duyên cớ, Tàn Sở mơ hồ có thêm vài phần địa vực tranh đầu mối.

Dưới tình huống như vậy, Tần Châu cố tích tác gia nhất định là chiến bên Viện Viện lão sư.

Giống như Yên Châu cố tích vòng, cũng đem hi vọng đặt ở A Hồ trên người lão sư như thế.

Hai bên giống như đánh lôi đài.

Tần Nhân phụ trách cho Viện Viện lão sư cố gắng lên, Yên Nhân phụ trách cho A Hồ lão sư cố gắng lên.

Dù sao hai vị này cũng đoán là có tư cách đại biểu bản Châu trường thiên cố tích nhân vật thủ lĩnh một trong.

Hai bên bạn trên mạng cũng mở ra luận chiến kiểu.

"Các người có Sở Cuồng, so với đoàn thiên chúng ta không có cơ hội, nhưng chúng ta Yên Châu trường thiên cố tích đúng vậy ử lại!"

"Các người xem qua « Tiểu Lý Ngự Lịch Hiểm Ký » cũng biết A Hồ lão sư lợi hại!"

"Yên Nhân tất thắng!"

"A Hồ lão sư chắc thắng."

"A Hồ lão sư ở chúng ta Yên Châu xuất đạo tới nay, chiến tích là bát thắng Linh thua, các người biết đây là khái niệm gì sao?"

"Hắn là trời sinh Văn Đẩu cao thủ!"

" "

Yên Nhân bắt đầu âm ỉ.

Tần Nhân tự nhiên không phục:

"Vậy các người sao không đi nhìn một chút Tần Nhân « ba cái con heo nhỏ » ?"

"Sở Cuồng đem các người đoàn thiên đê xuống đầu đánh, trường thiên còn có thể cho người môn phiên thiên?"

"Viện Viện lão sư chính là Tần Châu trường thiên cố tích lĩnh vực người kế tiếp lão tặc . A không, Sở Cuồng!"

"Yên Nhân thích mạnh miệng, nếu còn không phục, vậy thì đánh tiếp!"

"Sở Cuồng lão sư đệ nhất tốt, Viện Viện lão sư đệ nhị bông, hai cây gậy đi xuống, đủ gõ chết các người cố tích vòng người sở hữu!"

"Sở Cuồng: Lam Tinh không cho phép có so với ta còn người diên vật tồn tại!"

"Sở Cuồng: Viện Viện người tùy tiện đánh, này dám người đã bị ta đánh cho bất tỉnh rồi."

" "

Yên Nhân tức giậm chân.

Đám này Tần Nhân cũng biết cầm Sở Cuồng nói chuyện!

Chúng ta so với trường thiên cố tích đây!

Sở Cuồng là viết đoàn thiên cố tích!

Mà chính tề lưỡng địa bạn trên mạng chính là xem náo nhiệt, rất có ăn dưa
quần chúng giác ngộ.

Có chút Sở nhân ngược lại là có thể hiểu Yên Nhân tâm tình.

Bọn họ âm Nhạc Hòa Manga, bị Sở Cuồng kia hai tốt bạn gay cho thay
phiên thu thập quá .

Có người còn tổng kết một chút:

Này tam bạn gay có thể nói bên trong thánh ngoại Vương!

Nội chiến mạnh như cọp!

Ngoại Chiến như Huyền Thần!

Tỷ như Tiện Ngư.

Đánh người địa phương đầu gì còn là bình thường phát phát bài hát, đánh
Sở người trực tiếp liền quăng ra « Mộng Trung Hôn Lễ » !

Lại tỷ như bóng dáng.

Đánh người địa phương liền lười biếng tùy tiện họa vài nét bút, còn mẹ nó
ở Manga bên trong làm màu vàng, kết quả đánh Sở nhân, hẳn trực tiếp liền
quăng ra kỹ năng vẽ có thể nói vô địch « Death Note » !

Gần đây Sở Cuồng không cũng khô giống vậy chuyện?

Đánh người một nhà liền một phần « công chúa Bạch Tuyết » ý tứ ý tứ.

Đánh Yên Nhân, dứt khoát mang đến chín công chúa Bạch Tuyết, « cổ tích
trần » trực tiếp trần áp hết thủy!

Mà lúc này Ngân Lam Thư Khố, cổ tích trong bộ môn.

Trương Dương cùng Thủy Châu Nhu giữa, cũng có gương cung bạt kiếm
thế.

Bởi vì A Hồ lão sư, chính là Trương Dương mời tới!

Cho nên .

Ngoại giới nói cái gì A Hồ tân tác cũng lựa chọn ở Ngân Lam Thư Khố
phát hành, là vì khiêu khích Viện Viện lão sư, nhưng thật ra là oan uổng A
Hồ.

Chuyện này là Trương Dương vì cạnh tranh Ngân Lam Thư Khố cổ tích
ngành Tổng Biên vị chính ra tới.

Trương Dương chỉ có mang ra A Hồ, mới có thể cùng Thủy Châu Nhu tiến
hành công trạng tỷ thí.

Bất quá A Hồ thực ra vừa oan uổng, cũng không oan uổng.

Bởi vì hẳn quả thật có đại biểu Yên Châu cổ tích cuốn về Tần Nhân báo thù
ý tưởng!

Người Sở Cuồng đem ta Yên Châu đoán thiên cổ tích vòng chân cũng đánh
gây, ta A Hồ làm Yên Châu Mạnh Nam, phải nhất định trả cho các người
Tần Châu trường thiên cổ tích vòng một cái vang dội thính con chim!

Chúng ta Yên Nhân, chính là chỗ này sao mới vừa!

Làm Yên Nhân, A Hồ có như vậy ý thức trách nhiệm.

Mà ở đại chiến như vậy trong không khí, cuối cùng Văn Đẩu rốt cuộc bắt đầu.

Đó là ở một tuần sau sáng sớm.

Các đại Thư Điểm bên trên, rồi rít vào VIP A HỒ cùng Viện Viện sách mới.

Kết quả dùng thời gian 3 ngày, thắng bại mới nói ra rồi rõ ràng.

Kia là dựa theo Văn Đẩu quy tắc, căn cứ tác phẩm lượng tiêu thụ cùng với nội dung tiếng tăm đợi khắp mọi mặt tiến hành toàn phương vị tổng hợp khảo lượng .

A HỒ lão sư, thắng!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư, truyện hài, có logic, thế giới rộng lớn, bố cục tốt, nv phụ siêu bựa Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 451: 1 thạch kích thích 0 tầng lãng

Viện Viện lão sư thua .

Mặc dù loại này một chọi một Văn Đấu nhất định là thắng thua nửa này nửa nọ, mà Viện Viện cùng A Hồ vốn là cùng một tầng thứ cố tích tác phẩm, ai thắng ai thua cũng không phải là cái gì chuyện lạ tình, nhưng Tần Nhân bên này vẫn còn có chút bị đả kích.

"Thật là đáng tiếc a."

"Viện Viện cùng A Hồ này hai quyển thư vô luận lượng tiêu thụ hay lại là tiếng tăm, chênh lệch thực ra đều rất tiêu, nhưng thường thường chính là một chút chênh lệch, quyết định Văn Đấu thắng bại, lần này Yên Nhân muốn bắt đầu được nước rồi."

"Đoán là bọn hắn báo thù thành công?"

"Nhiều lắm là coi như là vẫn tôn một lớp."

"Yên Nhân đoán thiên cố tích không được chơi đùa, mới theo chúng ta so với rồi trường thiên, hưởng chi Viện Viện lão sư chỉ là tích bại, mà Yên Châu đoán thiên cố tích danh gia môn nhưng là trực tiếp bị Sở Cuồng « cố tích trấn » đánh tan!"

" . "

Viện Viện lão sư thất bại đúng là vẫn còn đả kích Tần Châu cố tích vòng tinh thần, Sở Cuồng cái này đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương thành mọi người cuối cùng tâm lý an ủi, mà giống vậy tâm tình cũng xuất hiện ở trên người Thủy Châu Nhu.

"Lại thua rồi."

Thủy Châu Nhu nở nụ cười khổ.

Phó Chủ Biên công trạng so đấu vòng thứ nhất, nàng và Trương Dương đều bại bởi Lâm Huyền, vốn tưởng rằng đợt thứ hai có thể sung sướng lật bàn, kết quả đợt thứ hai nàng lại bại bởi Trương Dương, mặc dù chênh lệch cũng không lớn, nhưng giống như rất nhiều người thảo luận như vậy ——

Thua chính là thua.

Cố tích ngành tương lai tổng biên tập nhân tuyển, hơn phân nửa muốn ở Trương Dương cùng Lâm Huyền giữa làm lựa chọn đi, thì nhìn công ty cảm thấy trường thiên quan trọng hơn hay lại là đoán thiên càng trọng yếu hơn, nếu so sánh lại chính mình hi vọng nhất mong manh.

Mà ở cách vách phòng làm việc.

Trương Dương rút cuộc đảo qua đoàn thiên cổ tích công trạng bị Lâm Huyền nghiền ép khói mù, cả người hăm hở đứng lên: "A Hồ lão sư không hổ là bát thắng liên tiếp Văn Đẩu cao thủ, ngay cả Viện Viện lão sư cũng bị hắn đánh bại!"

"Bây giờ là chín thắng liên tiếp!"

Bên cạnh trợ lý cũng là tâm tình kích động: "Yến Châu trải qua bát tràng Văn Đẩu, A Hồ lão sư toàn thắng, cộng thêm Viện Viện lão sư trận này, A Hồ lão sư đã thắng liên tiếp chín lần Văn Đẩu rồi, Sở Cuồng trước không cũng chính là chín thắng liên tiếp mà thôi sao?"

"Chuyện này có sao nói vậy."

Trương Dương nụ cười có chút thu lại: "Sở Cuồng chín thắng liên tiếp là duy nhất đánh chín, tính chất với A Hồ lão sư hoàn toàn bất đồng, hơn nữa đem lúc trước chiến tích cũng coi như bên trên, Sở Cuồng hẳn là Văn Đẩu thập thắng liên tiếp, ở trình thám vòng hẳn chính là thắng nổi Lãnh Quang."

"Kia cũng không tệ á."

Trợ lý bật cười: "Mặc dù Lâm Huyền có Sở Cuồng, nhưng chúng ta có A Hồ lão sư trợ giúp, tình huống không tính là quá xấu, hơn nữa liên tâm quan trọng mà nói trường thiên là cao hơn đoàn thiên, mặc dù chúng ta lượng tiêu thụ không bằng « cổ tích trần », nhưng trường thiên ưu thế sắp xếp ở hàng kia."

"Chỉ hy vọng như thế."

Khoé miệng của Trương Dương không khỏi kéo ra: "Có thể ta đây tâm lý không biết rõ làm sao chuyện, luôn cảm giác có chút mao mao, buổi sáng đến bây giờ mí mắt phải nháy không ngừng, đều nói mắt trái nháy tài sản mắt phải nháy tai, này có phải hay không là có chuyện gì xấu muốn phát sinh?"

Trương Dương không khỏi lo lắng.

Trợ lý nghe vậy ngăn người, sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, cơ hồ là cùng Trương Dương đồng thời đồng thời nhìn về phía bên trái vách tường, bọn họ biết này cách nhau một bức tường địa phương, chính là trong bộ môn vị thứ ba Phó Chủ Biên Lâm Huyền phòng làm việc.

"A Hồ thắng."

Cách âm cũng không tệ lắm Lâm Huyền bên trong phòng làm việc, Chương Trình biểu tình hơi có chút ngưng trọng: "Nhìn như vậy tới chúng ta cạnh tranh tổng biên tập vị đối thủ lớn nhất chính là trương dương, vốn là ta còn tưởng rằng Thủy Châu Nhu mới là chúng ta đối thủ lớn nhất đây."

"Không có đối thủ."

Lâm Huyền cười nói: "Chúng ta liền đem đoàn thiên cổ tích ưu thế cũng cố tốt là được, Sở Cuồng bên kia tân cổ tích phỏng chừng sắp hoàn thành rồi, thời điểm người đến giúp ta để dành tốt trang bìa, mặt bìa cũng phải trông ra cho Sở Cuồng tác phẩm."

"Tích tích tích tích."

Email bỗng nhiên vang lên.

Lâm Huyền nhìn về phía màn ảnh máy vi tính, nụ cười trên mặt sâu hơn:

"Tới sớm không Như Lai được đúng dịp, mới vừa nói Sở Cuồng tân tác, trình thám bộ bên kia đặc chí tổng biên tập liền đem Sở Cuồng lão sư cô tích tân tác phát tới."

"Shuke cùng Beata?"

Chương Trình nghe Lâm Huyền đề cập tới cái này.

Lâm Huyền gạt đầu một cái, người đã thật nhanh ngồi ở trước máy vi tính, không kịp chờ đợi mở ra bộ này tiểu thuyết, song khi thấy bộ này tiểu thuyết chính thức nội dung lúc, Lâm Huyền nhưng là có chút thừ ra đứng lên.

"Thế nào?"

"Chính người nhìn."

Lâm Huyền biểu tình rất xuất sắc.

Chương Trình ngăn người, theo bản năng tiếp cận sang xem liếc mắt, kết quả biểu tình ngừng thời điểm đi theo đặc sắc, Sở Cuồng « Shuke cùng Beata » thật giống như là không phải tưởng tượng đoán thiên, mà là một bộ chính nhi bát kinh .

Quyển sách do công chúng hào sảng sửa sang lại chế tác. Chú ý VX 【 bạn đọc đại bản doanh 】 , đọc sách dẫn hiện Kim Hồng bao!

Trường thiên cổ tích?

Mà lúc này ngoại giới.

A Hồ ở Văn Đẩu trung chiến thắng Viện Viện lão sư, Tần Châu cổ tích giới bầu không khí đê mê, nhưng Yên Châu cổ tích vòng nhưng là rất là phần chán, tựa hồ liền trước bị Sở Cuồng treo lên đánh buồn rầu cũng tiêu tán không ít.

"Thoải mái!"

"Đã ghiền!"

"Báo thù!"

"Đoản thiên mặc dù cổ tích thua, nhưng trường thiên cổ tích là chúng ta Yên Nhân hòa nhau một cái cục, A Hồ lão sư quả nhiên là tốt lắm, bây giờ Tần Nhân cũng chỉ có thể cầm Sở Cuồng tự mình an ủi mình, trường thiên thiên hạ là chúng ta!"

"A Hồ Mạnh Nam!"

"Nếu như đây là hiệp chế, chúng ta bây giờ cùng Tần Nhân coi như là 1-1 đánh ngang tay rồi, cũng liền Sở Cuồng không viết trường thiên, nếu như A Hồ lão sư lân này Văn Đẩu đối thủ là Sở Cuồng liền thoải mái hơn rồi!"

" "

Tần Yên lưỡng địa cổ tích vòng là hoàn toàn bất đồng bầu không khí, mà hai loại hoàn toàn bất đồng bầu không khí cũng tràn ngập đến trên internet,

Yến Châu đấm bạn trên mạng rớt cuộc có thể hãnh diện tuyên bố:

"Chúng ta thắng!"

Còn có Yến Châu bạn trên mạng đặc ý @ Tần Nhân: "Trước liền đã nói với các người, A HỔ lão sư viết trường thiên cổ tích rất lợi hại, kết quả các người còn không tin, bây giờ biết A HỔ lão sư lợi hại đi!"

"A HỔ lão sư uy vũ!"

"Chúng ta miêu mạnh hơn!"

"Cho ta đặc ý một đoạn thời gian, A HỔ lão sư đại biểu Yến Châu thắng Tần Nhân, lúc này các người Sở Cuồng ở nơi nào, nha nha, thiếu chút nữa đã quên rồi các người nói qua Viện Viện lão sư chính là Tần Châu trường thiên cổ tích giới Sở Cuồng."

" "

Tần Yến bạn trên mạng bởi vì Viện Viện cùng A HỔ sự tình gần đây không ít lộ ra khẩu, hai bên ngày ngày đều là lẫn nhau khai hỏa trạng thái, hiện tại đến rồi phân ra thắng bại thời điểm, Yến Nhân không chút do dự lựa chọn cạn tào ráo máng!

"Âm dương quái khí."

"Được nước cái gì nha."

"A HỔ dám đánh chín?"

"Ta Viện Viện lão sư là tích bại."

"Mặc dù A HỔ thắng, cũng không thấy ai nói các người A HỔ lão sư là trường thiên Đồng Thoại Đại Vương a, chúng ta Sở Cuồng nhưng là văn nghệ hiệp hội thừa nhận đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương, điểm này các người tỷ thí thế nào!"

" "

Tần Nhân trả lời lại một cách mỉa mai thời điểm ít nhiều có chút sức lực chưa đủ, trước Sở Cuồng chín thắng liên tiếp là chuyên môn dùng để công kích Yến Nhân chỗ đau vũ khí sắc bén, nhưng bây giờ Sở Cuồng lại thành Tần Châu cổ tích cái khó.

Văn Đấu là được làm vua thua làm giặc.

Nhất định người thắng cười người thua khóc.

Bất kể Văn Đấu kết quả chênh lệch có lớn hay không, không có ai sẽ nhớ hạng nhì, dĩ nhiên Nhạc luân cùng Trần Chí Vũ đấm người ngoại trừ, ít nhất bây giờ Yến Nhân nói bọn họ trường thiên cổ tích mạnh hơn, Tần Nhân là không có gì đứng vững được bước chân lý do phản bác.

Nhưng mà ngay tại đêm đó .

Bởi vì cổ tích vòng thay nhau đại chiến mà trở thành tiêu điểm Ngân Lam Thư Khố, rớt cuộc lại thả ra một cái kinh người thông báo sách mới: "Sở Cuồng thủ bộ trường thiên cổ tích tác phẩm « Shuke cùng Beata » sắp đến gần năm ngày sau phát hành."

Một viên đá làm dậy lên sóng lớn ngập trời!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư, truyện hài, có logic, thế giới rộng lớn, bố cục tốt, nv phụ siêu bựa Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 452: Từ ta bắt đầu liền do ta kết thúc

"Ngọa tào!"

"Trường thiên?"

"Thân là đoàn thiên Đồng Thoại Đại Vương Sở Cuồng lại muốn viết một bộ trường thiên cổ tích, hẳn đây là muốn cho Viện Viện lão sư báo thù tiết tấu ấy ư, giống như A Hồ lão sư thay Yên Châu cổ tích vòng báo thù như thế?"

"Không thể nào?"

"Sở Cuồng lại còn có thể viết trường thiên cổ tích, ta cho là hẳn dự định chỉ viết đoản thiên đầu rồi, báo thù loại thuyết pháp này khẳng định không thực tế, Sở Cuồng lại không thể trước thời hạn dự liệu được Viện Viện lão sư thất bại, đây chỉ là một rất có ý tứ trùng hợp, giống như Viện Viện cùng A Hồ đồng thời lựa chọn miêu làm chủ giác như thế."

"chờ một chút!"

"Các người có phải hay không là quên « cổ tích trần » ca từ, bên trong câu có ca từ chính là 'Shuke Beata là biết nói chuyện con chuột '. Nói cách khác Sở Cuồng rất sớm đã có từ trước bộ tác phẩm này sáng tác kế hoạch!"

"A, con chuột?"

"Viện Viện lão sư cùng A Hồ lão sư nhân vật chính là miêu, mà Sở Cuồng nhân vật chính hết lần này tới lần khác nhưng là con chuột, thật mẹ nó vô xảo bất thành thư rồi, dựa theo Tần Yên cổ tích vòng địa vực tranh, này ba hình như là mèo chuột đại chiến tiết tấu?"

" "

Tần Tề Sở Yên vô luận cổ tích vòng hay lại là trên Internet tất cả đều là tiếng kinh hô âm, vốn là đã có một kết thúc Tần Yên cổ tích tranh trong nháy mắt lại kéo ra tân chiến trường, tất cả mọi người đều không nhìn được kích động ——

Sở Cuồng lại cũng tới!

Mang theo một bộ trường thiên cổ tích!

Hắn cổ tích nhân vật chính là con chuột, cùng Viện Viện cùng với A Hồ mèo nhân vật chính là tuyệt đối khắc tinh, phối hợp Tần Yên địa vực tranh đại bối cảnh lại làm cho người ta một loại từ nơi sâu xa hết thấy đều đã được quyết định từ lâu cảm giác!

Dạ !

Nhất định!

Tại sao là Tần Yên giữ xuất hiện địa vực tranh, mà là không phải mấy cái khác Châu, lúc ban đầu phân dẫn không phải là Sở Cuồng kinh thế hãi tục khều một cái chín chuôi Yên Châu đoán thiên cổ tích danh gia môn toàn bộ chung kết sao?

Nhìn lại bây giờ.

Sở Cuồng thắng địa vực tranh, Viện Viện lão sư lại thua mất, hai bên bây giờ là 1-1 đánh ngang tay trạng thái, nhưng Sở Cuồng xuất hiện lại để cho thắng bằng bị lẩn nữa đánh vỡ, làm cho người ta một loại "Cổ sự từ nơi nào bắt đầu liền muốn từ nơi nào kết thúc" số mệnh cảm!

Sở Cuồng là hết thầy mở đầu!

Đương nhiên cũng phải do Sở Cuồng kết thúc!

Hơi thất thần cùng tập thể sau khi khiếp sợ, Tần Châu cổ tích vòng cùng với đám bạn trên mạng toàn bộ hưng phấn: "Các người Yên Nhân là không phải ý vào A Hồ lão sư thắng được Văn Đẩu phách lối ấy ư, bây giờ Sở Cuồng tới, các người còn dám tiếp tục phách lối?"

"Một xuyên 9 cảnh cáo!"

"Lão tặc cứu thế giới!"

"Thắng Viện Viện lão sư tính là gì, các người trải qua rồi Sở Cuồng lão tặc cửa ải này ấy ư, A Hồ chín thắng liền tiếp thì như thế nào, nơi này chúng ta có một thập thắng liền tiếp cha còn không có xuất thủ đâu rồi, 9 tuyên tác chiến hiệu một chút?"

"Sở Cuồng vĩnh viễn thần!"

"Sở Cuồng: Viện Viện lão sư người lui xuống trước đi đi, tràng này Tần Yên cổ tích giới địa vực tranh chấp nếu do ta Sở Cuồng mở ra, kia nên do ta Sở Cuồng tới tự tay chung kết, A Hồ chân chính đối thủ là ta!"

"Quá hình tượng!"

"Thời khắc nguy nan vĩnh viễn không thiếu hụt anh hùng đứng ra, nếu như nói thầy thuốc là bệnh nhân anh hùng, cảnh sát là bình dân anh hùng, kia Sở Cuồng chính là Tần Châu cổ tích giới anh hùng!"

" "

Yên Nhân quá nhảy!

A Hồ thắng Văn Đẩu sau đó, Yên Nhân đối Tần Nhân đủ loại châm chọc, đã sớm để cho Tần Nhân môn tức sôi ruột, mà Sở Cuồng trường thiên tân cổ tích tin tức tựa như cùng xăng, để cho Tần Nhân đoàn kia hỏa cháy hừng hực đứng lên!

Lúc này mọi người mới phát hiện:

So với Viện Viện lão sư, Tần Nhân tựa hồ đối với Sở Cuồng rất có lòng tin, dù là Sở Cuồng làm tân tân đoán thiên cổ tích, cho tới bây giờ không có viết qua bất kỳ trường thiên cổ tích, loại này lòng tin cũng là không bớt trừ!

Tề nhân Sở nhân Yên Nhân cũng buồn bực.

Sở Cuồng khêu một cái 9 thời điểm tất cả mọi người đều không coi trọng, tại sao bây giờ Ngân Lam Thư Khố truyền ra Sở Cuồng muốn viết trường thiên cổ tích tin tức, những thứ này Tần Nhân hãy cùng hít thuốc lắc như thế, mỗi một người đều đòi Sở Cuồng có lòng tin như vậy?

"Ta hiểu được."

"Viện Viện lão sư bại bởi A Hồ sau đó, Tần Nhân đã không có lựa chọn, mà Sở Cuồng xuất hiện, đối với cái này nhiều chút Tần Nhân mà nói giống như là một cái phao cứu mạng, vô luận Sở Cuồng là có hay không có thể cứu thế giới, Tần Nhân cũng sẽ không chút do dự bắt."

Thuyết pháp này rất được hoan nghênh.

Nhưng một cái Sở Châu bạn trên mạng nhưng là cho ra bất đồng cái nhìn:

"Tần Nhân cũng là không phải coi Sở Cuồng là làm rơm rạ cứu mạng, mà là chân tướng tin Sở Cuồng có cứu thế giới năng lực, nếu hắn không là môn tâm tình không phải như vậy sục sôi, mà phải cùng Sở Cuồng khêu một cái 9 lần đó như thế rất đau buồn."

Có người không hiểu: "Tại sao?"

Có người giải thích: "Bởi vì Sở Cuồng lần trước khêu một cái 9 là vượt lĩnh vực tác chiến, hắn đi qua đề tài với cô tích căn bản không dính dáng, cho nên tất cả mọi người không cho là Sở Cuồng có thể viết cổ tích, nhưng tình huống bây giờ lại không giống nhau, Sở Cuồng đã chứng minh hắn viết cổ tích năng lực!"

"Phải!"

Một cái Tần Nhân xuất hiện: "Lần trước chúng ta là không biết Sở Cuồng còn có thể viết cổ tích, nhưng bây giờ chúng ta đã biết rồi, thật sự bằng vào chúng ta tín nhiệm là Sở Cuồng viết cổ tích năng lực, không muốn bắt hắn không viết qua trường thiên cổ tích nói chuyện, chẳng lẽ trường thiên cổ tích liền là không phải cổ tích rồi không?"

Này mới là đúng!

Nếu Sở Cuồng sẽ viết đoản thiên cổ tích, vậy hắn đồng thời sẽ viết trường thiên cổ tích là không phải sự tình rất bình thường sao, giống như Viện Viện lão sư nòng làm trừ danh trường thiên cổ tích tác gia, viết lên đoản thiên tới cũng không tương đối có thành tựu sao?

Sao?

Đoản thiên cổ tích là cổ tích, trường thiên cổ tích liền là không phải cổ tích rồi không, không phải là giới điểm có chỗ bất đồng, nhưng lần này ta loại hình ít nhất là như thế, mà ở cùng loại hình điều kiện tiên quyết, điểm này chế ước còn có thể hạn chế lại Sở Cuồng lão tặc như vậy yêu nghiệt?

Cho nên Tần Nhân phán chán!

Nhưng mà Yên Nhân nhưng là không sợ chút nào, thậm chí có điểm cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ con mắt ý tứ: "Sở Cuồng đợi ở đoản thiên cổ tích lĩnh vực xung vương xung bá chúng ta cũng đánh không được hắn, dù sao

đoạn thiên cổ tích ngôi trong nhà lại cũng không tìm ra cái thứ 2 có thể khêu một cái 9 người mạnh rồi, nhưng bây giờ hấn chạy đến trường thiên cổ tích lĩnh vực tới gây sự nhi, vậy chúng ta sẽ phải quý trọng cái này cơ hội báo thù rồi!"

Thắng Viện Viện là văn tôn.

Thắng Sở Cuồng mới kêu báo thù.

Mặc dù Ngân Lam Thu Khố quan tuyên Sở Cuồng muốn phát hành trường thiên cổ tích tin tức sau chưa từng xuất hiện hướng hấn phát động Văn Đẩu nhân, dù sao trường thiên cổ tích là không phải trong thời gian ngắn là có thể sáng tác đi ra, cho dù có Yên Châu trường thiên cổ tích tác gia xuất thủ cũng là có lòng không đủ lực, nhưng lôi cuốn đến Tần Yên lương địa địa vực tranh bối cảnh, tràng này cổ tích vòng đại chiến bầu không khí là không phải Văn Đẩu lại hơn hấn Văn Đẩu!

Yên Nhân liền yêu cái này giọng.

Tự xưng là Yên Châu cổ tích vòng trường thiên nhân vật đại biểu A Hồ lão sư dĩ nhiên cũng thích cái này giọng, xác thực nói, Sở Cuồng xuất hiện để cho A Hồ cảm nhận được đã lâu nhiệt huyết, hấn thậm chí có nhiều chút cảm kích Sở Cuồng xuất thủ.

"Vốn là không khớp."

"Ta viết đoạn thiên tất nhiên là không phải Sở Cuồng đối thủ, liền đoạn thiên cổ tích mà nói, toàn bộ Yên Châu cũng không tìm ra Sở Cuồng hợp lại địch, nhưng nếu như là so với trường thiên lời nói, đây chính là cho cơ hội!"

Yên Châu một cái bên trong tửu điếm.

Một tên thân hình cao lớn kẻ cơ bắp không chút do dự đẩy ra bên người muội tử, nhìn chăm chăm bộ lạc bên trên tin tức hai mắt sáng lên, mặc dù để cho Sở Cuồng với chính mình so với trường thiên cổ tích có chút không công bình, thậm chí có nhiều chút thừa dịp người gặp nguy cảm giác, nhưng đánh bại Sở Cuồng cảm dỗ quá lớn!

Ánh mắt của A Hồ chớp động.

Sở Cuồng là Tần Châu anh hùng.

Nếu như A Hồ lần này rạng rỡ lần át trước đây không lâu hoàn thành một xuyên 9 Sở Cuồng, hấn lại là Yên Châu anh hùng, sau này ở Lam Tinh cổ tích giới cùng với vô số trong lòng Yên Nhân địa vị tất nhiên tăng vọt!

"Còn có năm ngày?"

Tại sao Sở Cuồng sách mới muốn năm ngày sau mới phát hành đâu rồi, thật là để cho người không kịp chờ đợi a, A Hồ bây giờ lão sư hận không được trên tay mình có cái thời gian hộp điều khiển ti vi, thoáng cái đem thời gian điều chỉnh đến năm ngày sau đó.

Đương nhiên.

Thời gian hộp điều khiển ti vi loại này không khoa học đồ vật, A Hồ lão sư như vậy Mạnh Nam nhất định là không có, hấn chỉ có thể ở cảm giác đau

khổ cùng đang mong đợi yên lặng chờ, cho đến năm ngày sau chính thức đến.

Rất cuộc!

Năm ngày sau!

Sở Cuồng thủ bộ trưởng thiên cổ tích tác phẩm « Shuke cùng Beata » chính thức phát hành, ở các Châu mọi người đủ loại kiểu dáng tâm tình khuyh hướng hạ, một trận trường thiên cổ tích mua thư nhiệt triều lặng lẽ vén lên .

---

ps: Tiếp tục viết, cổ tích chi nhánh sau khi kết thúc vào che mặt Ca Vương, có chút độc giả quán quít không muốn để cho nhân vật chính tiến lên đài, thực ra phía sau màn loại tiểu thuyết nếu như một mực không đi đến trước đài, rất nhiều nội dung cốt truyện là không có phương tiện mở ra, hơn nữa ô bạch có lòng tin có thể đem che mặt Ca Vương nội dung cốt truyện viết rất xuất sắc, cũng hi vọng mọi người đối ô bạch nhiều một chút lòng tin.

Nam chính cơ trí, điềm đậm, cân não, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 453: Trọng tải đôi chuỗi thực vật nghiền ép

Tần Châu trên thời gian trưa tám giờ.

Ở nông thôn biệt thự trong thư phòng.

Viện Viện lão sư ngồi ở trước bàn trên ghế, từ bên cạnh một người trong tay nhận lấy một quyển mới tinh tiểu thuyết, mà tiểu thuyết bìa bắt ngờ vẽ hai chích khả ái con chuột, bên trái con chuột ngồi đang món đồ chơi trên phi cơ, bên phải con chuột là ngồi đang món đồ chơi xe tăng bên trong.

Thượng thư "Shuke cùng Beata!"

Phía sau là viết "Sở Cuồng. Đến" .

Tiện tay xé ra phong bì đóng gói, cho Viện Viện lão sư mua được tiểu thuyết nữ người cười nói: "Hôm nay hoa tân Thư Điểm còn thật có ý tứ, trên biểu ngữ quảng cáo lại đồng thời tuyên truyền rồi quyển sách này cùng A Hồ lão sư « mèo trải qua nguy hiểm ký » , còn tuyên bố đây là trường thiên cổ tích vòng chung cực đại chiến."

"Trước kia cũng như vậy tuyên truyền ta."

Viện Viện lão sư tùy ý nói: "Bất quá ta thật giống như cho Tần Châu cổ tích vòng kéo chân sau, A Hồ viết cổ tích quả thật càng thú vị, gần đây trong vòng hẳn là thể lương một mảnh, nếu như không có Sở Cuồng phát hành sách mới tin tức —— "

"Người cảm thấy Sở Cuồng có thể thắng?"

"Nhìn một chút chẳng phải sẽ biết sao."

Viện Viện lão sư quơ quơ trong tay đã xé đóng gói tiểu thuyết, thuận thế hít một hơi thật sâu dầu mực thanh mùi thơm: "Ta đặc biệt thích sách mới mùi vị, mùi vị rất dễ chịu, này bản tiểu thuyết hẳn rất tốt."

Bên cạnh nữ nhân bĩu môi.

Dầu mực vị không đều giống nhau sao?

Viện Viện lão sư không để ý bên cạnh người này ý tưởng, chỉ là cười mở ra tiểu thuyết trang tên sách, mà tiểu thuyết mở đầu, cũng là xuất hiện ở Viện Viện lão sư trước mắt: "Shuke sinh ở một cái thanh danh bất hảo trong gia đình ."

Cổ tích không uổng suy nghĩ.

Nhất là đối với Viện Viện lão sư như vậy người trưởng thành mà nói, nhìn cổ tích thực ra chỉ cần đọc nhanh như gió tảo nội dung cốt truyện là được

rồi, kết quả nhìn một chút Viện Viện lão sư bỗng nhiên thối phù một tiếng nở nụ cười.

Thật có thú cố sự!

Shuke không muốn làm một cái danh tiếng xấu con chuột, vì vậy nguy trang thành phi công khắp nơi cứu tử phù thương, cuối cùng thành công lấy được con kiến cùng ong mật cùng với chim sẻ môn hữu tình, kết quả là tại hần chuẩn bị cùng những thứ này tiểu đồng bọn môn ăn chung thời điểm, một con mèo xuất hiện.

Miêu vạch trần thân phận của Shuke.

Tất cả mọi người ghét con chuột, mèo cho là cứ như vậy Shuke liền không nữa bị mọi người việc yêu thích, không nghĩ tới mọi người cũng không có bởi vì Shuke là con chuột mà bài xích Shuke, ngược lại rồi rút yêu cầu mèo con thả Shuke, cuối cùng mèo con chỉ có thể ảo não rời đi ——

Đây chính là Viện Viện cười nguyên nhân.

Cố sự đại phản phái lại là miêu.

Người bình thường thấy như vậy nội dung cốt truyện, cũng sẽ hoài nghi Sở Cuồng là cố ý như vậy viết, mang theo điểm trêu chọc ý tứ, bởi vì A Hồ lão sư cổ tích nhân vật chính giống như cũng là mèo tới.

Ây ây ôi chao?

Viện Viện lão sư chợt nhớ tới mình nhân vật chính cũng là miêu, vì vậy nàng cười càng vui vẻ hơn rồi, nhất là nàng xem đến phần sau phát hiện quyển sách này nhân vật chính lại là hai con chuột, mà một con khác con chuột kêu Beata lại thiện trường mở xe tăng sau đó.

Hai ta có hai cái miêu!

Sở Cuồng có hai con chuột!

Nhưng xác xác thật thật là trùng hợp, bởi vì con chuột cùng miêu là khắc tinh, cho nên này cổ tích lấy miêu làm nhân vật phản diện thật sự là lại không quá bình thường, hơn nữa nhìn trong sách miêu tả, mặc dù miêu là nhân vật phản diện hình tượng, nhưng là không làm gì sao thập ác bất xá chuyện xấu nhi chứ sao.

Viện Viện lão sư nghĩ như thế.

Mà ở Viện Viện lão sư nhìn « Shuke cùng Beata » đồng thời, chúng ta A Hồ lão sư cũng đang ôm cùng khoản sách vở đọc, chỉ là hần rất khó giống như Viện Viện lão sư như thế nhìn một chút liền cười ra tiếng.

Rất nhiều người cũng mua rồi « Shuke cùng Beata », nhưng là không phải mỗi người đều lựa chọn trước tiên đọc, có người trực tiếp chính là cho trong nhà mình hài tử mua, người trưởng thành đôi cổ tích rất khó dẫn lên hứng thú.

So với đôi nội cho để ý.

Mọi người quan tâm hơn Sở Cuồng này bộ trưởng thiên cổ tích có được hay không thay Tần Châu cổ tích vòng thắng hội vinh dự, bởi vì A Hồ cổ tích lượng tiêu thụ cùng với tiếng tăm nhưng là tương đối khá, đối phương thậm chí thắng Viện Viện lão sư.

"Kết quả lúc nào ra?"

"Chênh lệch tiêu muốn chừng mấy ngày đây."

"Chênh lệch khoác lác một ngày đã đủ."

"Chúng ta có thể như vậy tỷ dụ, nếu như nói Sở Cuồng viết đoạn thiên cổ tích thực lực là mười phần, vậy hẳn trường thiên cổ tích chỉ cần đi đến đoạn thiên cổ tích tám phần mười trình độ, cảm giác liền có thể dễ dàng thắng được A Hồ rồi."

"Không sai biệt lắm."

"Cần gì phải tám phần mười, ta cảm giác Sở Cuồng trường thiên chỉ cần có hẳn viết đoạn thiên bảy thành thậm chí lục thành thực lực là có thể thắng, hẳn đoạn thiên nhưng là khêu một cái 9 tiêu chuẩn, văn nghệ hiệp hội quan phương chứng nhận đoạn thiên Đồng Thoại Đại Vương!"

"Năm phần mười là đủ rồi!"

"Các người càng nói càng khoa trương, vấn đề bây giờ là, Sở Cuồng trường thiên rất cuộc so với đoạn thiên kém bao nhiêu, vạn nhất Sở Cuồng trường thiên cùng đoạn thiên tiêu chuẩn là đồng cấp bậc, kia A Hồ thật là một chút hi vọng cũng không có."

" "

Phía trên đám này bạn trên mạng nhìn một cái chính là Tần Châu, đến Yên Châu bên này liền hoàn toàn đổi loại cách nói: "Đoạn thiên cổ tích thuộc về đoạn thiên cổ tích, trường thiên cổ tích thuộc về trường thiên cổ tích, Tần Nhân liền thích hết thấy mà nói."

"Là được."

"Trường thiên cổ tích cần phải có dài hơn dàn ý cùng với đặc sắc hơn cổ sự sợi dây gắn kết tiếp, bằng không cổ tích giới cổ tích danh gia môn cũng sẽ không phân ra đoạn thiên cùng trường thiên khác nhau, mỗi người đều có chính mình am hiểu hơn điếm."

"A Hồ tất thắng!"

"Sở Cuồng là bị khêu một cái 9 thắng lợi hướng bất tỉnh đầu não, ta là có thể lý giải, giống như ta có một lần sau giờ làm việc ca sĩ cuộc so tài cầm hạng nhất liền coi chính mình nghệ thuật ca hát vô địch, kết quả đi Entertainment mới phát hiện mình có bao nhiêu ếch ngồi đáy giếng."

" "

Đều nói là cái mộng quyết định đầu.

Ở Tần Nhân cùng Yên Nhân trong thảo luận, thuyết pháp này lấy được tới công bình chứng minh, mà so với Tần Yên bạn trên mạng càng công bình

đám người hẳn là Tề Châu cùng với Sở Châu bạn trên mạng, bất quá hai Châu bạn trên mạng cho ra cái nhìn là:

"5-5 mở!"

Hai bên là thắng bại khó liệu!

Nhưng thắng bại thật khó vật liệu ấy ư, cái vấn đề này câu trả lời đến buổi tối liền dần dần rõ ràng, bởi vì là không phải tất cả mọi người đều không đọc sách quang ở trên mạng nói chuyện phiếm đả thí, cũng có rất nhiều người mua bản « Shuke cùng Beata » trở về đọc.

Chưa chắc từ hứng thú.

Chỉ là có chút lòng hiếu kỳ.

【 đưa bao tiền lì xì 】 đọc phúc lợi tới rồi! Người có cao nhất 888 hiện Kim Hồng bao đợi rút ra! Chú ý weixin công chúng hào 【 bạn đọc đại bản doanh 】 rút ra bao tiền lì xì!

Kết quả này phần hiếu kỳ cuối cùng chuyển hóa thành nhóm đầu tiên độc giả đôi với « Shuke cùng Beata » đánh giá, cũng một vừa xuất hiện ở Tinh Không Vọng tiểu thuyết chủ bình luận giao diện, đưa tới rất nhiều không đọc sách bạn trên mạng vây xem:

"Sở Cuồng tốt có ý tứ!"

"Ta vốn là mua cho con trai nhìn, chính mình thì tùy bay vùn vụt, kết quả này lộn một cái liền không dừng lại được, Shuke lái phi cơ Beata mở xe tăng đủ loại cùng mèo con đấu trí so dũng khí, nhiều lần cười ra tiếng, làm con trai của được bây giờ phải cùng ta cướp thư nhìn."

"Vô cùng yêu thích Shuke Beata!"

"Có ý tứ nhất chẳng lẽ là không phải miêu mà, Viện Viện lão sư cùng A Hồ lão sư cổ tích nhân vật chính đều là mèo con, kết quả đến Sở Cuồng chủ này giác biến thành hai con chuột, mèo con mở đầu chính là bị treo lên đánh nhân vật phản diện Boss."

"Shuke Beata thật là tốt bạn gay !"

"Hai cái này chi tinh nhân quá tuần tú rồi, ta nhớ được chính mình khi còn bé rất thích mô hình món đồ chơi, có thể để cho ta con chuột khoét kho thóc làm đi vào, sau đó dùng hộp điều khiển ti vi mở động, bao gồm bây giờ ta cũng là cái mô hình người yêu thích, Shuke cùng Beata thành toàn con ta lúc mơ mộng!"

"Thật giống như tiểu bằng hữu phá lệ thích."

"Thư còn chưa xem xong, nhanh tới đây trên mạng quét một chút cảm giác tồn tại, này ba A Hồ lão sư không có, Shuke cùng Beata đại khái chính là ta khi còn bé thích nhất nhìn một loại kia cổ tích, kinh hiểm kích thích đồng thời sẽ không để cho nhân cảm thấy lời lẽ tầm thường, hai con chuột làm nhân vật chính, mở ra máy bay cùng xe tăng đủ loại dày đặc không trung đánh thắng, thật là đam thắng tiểu bằng hữu cái điếm kia!"

" "

Còn giống như không tẻ?

Những thứ này sơ kỳ xuất hiện ở Tinh Không Vững bình luận tạo thành không đọc sách bạn trên mạng đối « Shuke cùng Beata » ấn tượng đầu tiên, hơn nữa ấn tượng này cũng không theo bình luận trở nên nhiều xuất hiện thay đổi dấu hiệu, ngược lại có bộc phát náo nhiệt ý tứ.

Cùng lúc đó.

Rất nhiều có con nít trong gia đình, những người bạn nhỏ chính không chớp mắt nhìn « Shuke cùng Beata » , thỉnh thoảng lật giấy, mặt đầy viết khăn trương và kích động, tựa hồ đang vì Shuke cùng Beata lại một lần nữa mạo hiểm mà lo âu, vừa tựa hồ đang vì Shuke cùng Beata lại một lần nữa thắng lợi mà hưng phấn.

Vẫn là Tần Châu.

Nhìn xong một nửa « Shuke cùng Beata » , Viện Viện lão sư uống một hớp trà, đối bên cạnh nữ người cười nói: "Mèo chuột quả nhiên là khắc tinh, nhưng miêu bình thường là chuỗi thực vật thượng tầng, con chuột chỉ có thể ở miêu đùa bốn trung chạy trốn chết."

"Cho nên?"

"Chợt có ngoại lệ."

Viện Viện lão sư mị lên con mắt.

Bên cạnh nữ nhân vỗ đầu một cái nói: "Nói đến con chuột cùng miêu, ta mấy ngày trước thấy một tấm đặc biệt khô hài động thái đồ, đại khái chính là người nói loại tình huống này, đem hình ảnh phát cho người xem một chút."

Nữ nhân lấy điện thoại di động ra thao tác.

Viện Viện lão sư sững sốt một chút, sau đó cầm điện thoại di động lên mở ra nữ nhân phát tới hình ảnh, kết quả thấy bên trong hình ảnh nhất thời trọn tròn mắt: Chỉ thấy một cái dáng so với miêu còn chuột lớn đang ở ăn miêu lương.

Miêu cẩn thận từng li từng tí đến gần.

Mèo này phạm loại là lam bạch.

Con chuột quay đầu nhìn một cái miêu, quay đầu tiếp tục ăn đến miêu lương, chỉ là cái đuôi quăng một chút, kết quả nhất thời bị dọa sợ đến miêu nghiêng đầu mà chạy, núp ở nơi góc tường run lấy bầy nhìn con chuột ăn chính mình lương thực, làm cho người ta một loại cực độ dễ thương cảm giác.

"Cái quỷ gì ."

Viện Viện lão sư cười tiền ngưỡng hậu hợp, đây là một loại dáng không lồ đặc thù phạm loại, dung mạo so với miêu còn lớn hơn, miêu sẽ cảm thấy sợ hãi thật sự là quá bình thường: "Người đồ không tẻ, nhưng một giây kế tiếp nó chính là ta."

Đang khi nói chuyện, Viên Viên đang nhập bộ lạc.
Nàng cũng không nói khác lời nói, chính là đem tâm này thú vị động thái đồ đảng truyện, kết quả động tĩnh phát hành không mấy phút, liền có thật nhiều fan ở bên dưới nhấn lại bình luận.

"Mèo này thật thê thảm."

Kim Sơn phát rồi động tĩnh.

Kỳ Kỳ cũng phát rồi động tĩnh.

Ô Quy đại sư đi theo phát động tĩnh, thuận tiện ở tuyến nhấn lại bình luận, nói: "Ta vẫn cho là miêu là con chuột khắc tinh, không nghĩ tới nguyên lai trên thế giới còn có có không đánh lại con chuột miêu, đây coi như là trọng tải đối chuỗi thực vật nghiền ép sao."

Mèo chuột đại chiến?

Nói hảo đại chiến đây?

Cuối cùng phong tỏa Yến Châu địa giới, A Hồ lão sư dùng sức khép lại trong tay thư, biểu tình biến đổi mấy giây sau đó, bỗng nhiên đánh cái đại đại nhảy mũi: "Sách mới đầu mục vị thế nào như vậy gay mũi!"

Sau đó chính là yên lặng.

A Hồ có một mơ mộng, hẳn mơ mộng là mình có một cái Cổ Máy Thời Gian, cho dù là duy nhất sử dụng vật tiêu hao cũng được, ngược lại chỉ cần có thể điều chỉnh một chút thời gian tuyến là được rồi, được rồi, đây thật ra là hẳn năm ngày trước vừa mới sinh ra mơ mộng, hẳn năm ngày trước mơ mộng là có thể đi tới năm ngày sau ——

Hắn hiện tại muốn hồi năm ngày trước.

Vấn tôn có thể, báo thù không được.

Oanh oanh liệt liệt khu vực tranh tựa hồ chính lấy một cái gần như khô hải phương thức chậm rãi hạ màn kết thúc, từ Sở Cuồng một xuyên 9 đến cuối cùng tràng này hoàn toàn mới "Mèo chuột đại chiến", thú vị giống như một bộ trường thiên cổ tích.

---

ps: Phi thường cảm tạ 【kẽm Loan】 đại lão khen thưởng, trở thành quyền sách thứ 31 vị minh chủ, tặng thêm sẽ có, bất quá thiếu mọi người đôi mới hơi nhiều, trước tiên cần phải ghi tại notebook bên trên từ từ trả nợ, có chút hối hận ban đầu hứa hẹn canh ba bảo đảm không thấp hơn rồi (>truyện bạn đang đọc được convert bởi kelly thuộc truyệnyy.com Chúc bạn đọc truyện vui vẻ!~

Nam chính cơ trí, điềm đạm, cân não, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 454: Chơi đùa mà thôi

Rất hiển nhiên A Hồ thua, vô luận Tinh Không Vãng bên trên đại chúng đánh giá, hay lại là cổ tích danh gia môn động tĩnh nội hàm, cũng không thể nghi ngờ chỉ hướng cái hiện thực này, coi như vẫn có mạnh miệng Yên Nhân không muốn thừa nhận, làm « Shuke cùng Beata » ngày thứ 2 lượng tiêu thụ đi ra, bọn họ cũng không cách nào cho thêm ra cái gì có lực cãi lại, bởi vì kết quả đã rất rõ ràng.

Là không phải nghiền ép.

Lại hơn hẳn nghiền ép.

Sở Cuồng bộ tác phẩm này đánh giá cùng lượng tiêu thụ cũng không đối A Hồ tác phẩm tạo thành hàng duy đả kích, nhưng địa vực tranh đại dưới bối cảnh, Sở Cuồng ở Tần Yên cổ tích tranh trung đồng thời đóng vai hai loại nhân vật ——

Cố sự từ hấn lên.

Kết cục do hấn mà chấm dứt.

Coi như không có chê bai A Hồ ý tứ, cũng cuối cùng có chút "Người đại gia cũng là người đại gia" bên trong vị, cái này không thể nghi ngờ để cho trên người Sở Cuồng bao phủ một tầng sắc thái truyền kỳ, càng làm cho tất cả mọi người đối Sở Cuồng viết cổ tích năng lực có tiền một bước nhận thức.

"Lão tặc hay lại là cường a!"

"Lão tặc quả thật ngu ru phê, cũng chính là những thứ này Yên Nhân không học ngoan ngoãn, đoạn thiên bị lão tặc hung hăng thu thập qua một lần, cho là chạy tới trường thiên lĩnh vực khiêu khích thách thức, lão tặc liền không có năng lực thu thập các người rồi hả?"

"Phạm Tần người mặc dù xa tất giết!"

"Sở Cuồng viết trường thiên mặc dù không giống như đoạn thiên như vậy nổ tung, nhưng ở Lam Tinh cũng là lợi hại nhất nhóm người kia rồi, A Hồ này ba bị chết không oan, cá nhân ta cho là Sở Cuồng trường thiên có đoạn thiên bảy thành thực lực."

"Cái này cần là tám phần mười chứ?"

"Đáng tiếc này ba không có tạo thành đối A Hồ tuyệt đối nghiền ép, nếu quả thật nghiền ép đối thủ, kia bây giờ Sở Cuồng hẳn là Đồng Thoại Đại Vương mà không phải là cái gì đoạn thiên Đồng Thoại Đại Vương rồi, ta có phải hay không là đối lão tặc yêu cầu quá cao?"

" "

Yến Nhân tập thể học máu.

Lời này có đủ giết người tru tâm, trở thành đoản thiên Đồng Thoại Đại Vương còn chưa đủ, các người còn muốn Sở Cuồng ở trường thiên cổ tích lĩnh vực cũng lẫn lộn cái Đồng Thoại Đại Vương danh tiếng ấy ư, mạnh hơn nữa nhân cũng nên có một hạn độ đi, thật coi Lam Tinh cổ tích giới chỉ có một Sở Cuồng?

Được tiện nghi còn khoe tài!

Yến Nhân ở Hỏa chi cực, hết lần này tới lần khác bọn họ không có cách nào phản kích, trừ phi bây giờ Yến Châu cổ tích vòng toát ra cái mạnh hơn đi thu Sở Cuồng, nhưng vậy cũng phải đợi Yến Nhân chuẩn bị ra tác phẩm, lại phải là mạnh hơn A Hồ trường thiên cổ tích tác gia xuất thủ mới được a. Người như vậy Yến Châu không nhiều.

Xác thực nói chỉ có một.

Cho nên Yến Nhân tuy vẫn không hề cam, nhưng ít ra giờ phút này bọn họ là hoàn toàn yên kỳ tức cổ, trường thiên đoản thiên toàn bộ bị Sở Cuồng áp chế, trong thời gian ngắn cũng sẽ không bao giờ có người dám ở cổ tích vòng đụng Sở Cuồng ——

Cũng không lý tới do a!

Nhân gia Sở Cuồng đã liên tục viết nhiều như vậy cổ tích tác phẩm, người còn muốn đi với nhân gia Văn Đẩu, cùng liên tục xa luân chiến khác nhau ở chỗ nào, liền không để cho nhân gia hơi chút nghỉ ngơi một chút sao?

Yến Nhân nói Võ Đức.

Dù là thua địa vực tranh, cũng không có bao nhiêu nhân khí gấp bồi xấu, ngược lại có chút Yến Nhân vì vậy mà đi mua Sở Cuồng tác phẩm đọc, cũng coi là vì Sở Cuồng cống hiến một lớp lượng tiêu thụ.

"Người một nhà."

Có Yến Nhân cùng hòa khí tức biểu thị: "Lam Tinh các Đại Châu vốn là một nhà mà, không cần phải phân quá nhiều ta người, truyện cổ tích bản chất mục đích là vì hài tử biên chế thuộc về tuổi thơ mơ mộng, đấu tới đấu lui không có ý nghĩa."

Sở nhân: ". "

Đại Yến nhân có thể co dãn?

Lúc trước bị Tiện Ngư cùng bóng dáng thay phiên treo lên đánh rồi âm Nhạc Hòa Manga sau đó, Sở nhân cũng là nói như vậy, cái gì đấu tới đấu lui không có ý nghĩa, nhưng toàn bộ Lam Tinh đều biết liền số các người Yến Nhân hiểu chiến nhất!

Lời nói phân hai đầu.

Lâm Uyên phát hành « Shuke cùng Beata » sau đó cũng chưa có để ý nữa cổ tích vòng chuyện, hẳn thậm chí cũng không Thái Thanh Sở mình đã thành Tần Nhân anh hùng, hay lại là tỷ tỷ nói với hắn này tra, hẳn mới hậu tri hậu giác ý thức được lại một sân khu vực tranh kết thúc.

Cái này làm cho Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Xem ra Lam Tinh đại dung hợp con đường hay lại là gánh nặng mà đường lại xa, coi như là Tần Tề Sở Yên bốn Châu thống nhất, mọi người cũng không phải hoàn toàn một lòng, rất nhiều lúc vẫn là không nhìn được với nhau so với cái trên dưới cao thấp, khó trách phía trên phải làm ra đại dung hợp quyết định, không nhường nữa các Châu dung hợp, chỉ sợ sau này các Châu liền thật muốn làm theo ý mình, thậm chí tạo thành từng cái quốc gia mới rồi.

"Đại cuộc đã định!"

Lâm Huyền hưng phấn nói cho Lâm Uyên, Sở Cuồng đoán thiên cùng trường thiên tả hữu khai cung, hoàn toàn đặt nặng công trạng, đợi công ty quyết định lựa chọn tổng biên tập thời điểm, này cái vị trí đại khái suất là sẽ rơi xuống tỷ tỷ trên đầu.

"Chúc mừng."

Lâm Uyên cười nói.

Tỷ tỷ lắc đầu một cái: "Ta thực ra không hề làm gì cả, Sở Cuồng hay lại là dựa vào người kéo qua đến, nếu như không có Sở Cuồng lời nói, ta không thể nào cạnh tranh được hai cái kia đối thủ, Sở Cuồng không hổ là một người chổng lên một cái ngành đại thần."

"Ừm."

Lâm Uyên thuận thế nhắc nhở: "Sở Cuồng tiếp theo hẳn sẽ tiếp tục viết trình thám tiểu thuyết, sẽ không gặp mặt cổ tích rồi, chờ hẳn sau này lại sinh ra viết cổ tích hứng thú, ta sẽ để hẳn đem tác phẩm đưa tỷ tỷ này phát biểu."

"Dĩ nhiên!"

Lâm Huyền nghiêm túc một chút đầu.

Nàng biết Sở Cuồng sẽ viết cổ tích hoàn toàn là đệ đệ vì giúp mình mới âm thầm nhờ cậy, hiện tại chính mình này tạm thời ổn định lại, Sở Cuồng nhất định phải bận rộn chuyện mình, chỉ là ngoại giới nhất định rất khó tưởng tượng, Sở Cuồng viết cổ tích lý do thật không ngờ qua loa chứ?

Lâm Uyên cũng gật đầu một cái.

Hắn trong thời gian ngắn quả thật không tính viết nữa cổ tích rồi, tương lai lại tiếp tục cái này đề tài đi, Hercule Poirot hệ liệt nhiều như vậy cố sự dù sao phải liên tái xong, hướng chi hẳn tiếp theo còn phải tham gia « che mặt Ca Vương » trận đấu đây!

Vâng.

Theo cổ tích vòng địa vực sóng gió tám màn rơi xuống, « che mặt Ca Vương » rốt cuộc truyền ra sắp thu âm tin tức, cùng lúc đó Lâm Uyên cũng là lấy được rồi chính mình vì trận đấu mà định ra làm bún cụ để nguyên quần áo phục.

"Thử một chút đi!"

Làm tiêu cô đông bắt được những y phục này cũng đưa đến Lâm Uyên phòng làm việc thời điểm, nàng con mắt có chút sáng lên, phải biết từ đồng phục đến mặt nạ chế tác riêng tốn ước chừng một trăm hai chục ngàn, mặc lên người hiệu quả phi thường đáng để mong chờ!

"Được."

Lâm Uyên đồng ý.

Cô Đông tạm thời đi ra ngoài, đợi Lâm Uyên đổi xong chế tác riêng quần áo, lại đeo Thượng Hoa Lệ mặt nạ, nàng mới một lần nữa vào cửa, kết quả thấy Lâm Uyên này tấm hình tượng, miệng của nàng đã trương thành "o" tự hình.

"Như thế nào đây?"

"Quá lạ phong!"

"Muốn không biết điều điểm?"

"Làm ơn nhất định mặc như vậy!"

Cô Đông lại lấy cúi người thỉnh cầu.

Lâm Uyên ngẩn người, không có nói gì, mặc quần áo này có thể so với trên địa cầu những Lan Lăng Vương đó loại trong phim truyền hình hóa trang soái rất nhiều mấy trăm ngàn nguyên đập ra tới hiệu quả quả thật không thể chê, hần tháo mặt nạ xuống hỏi:

"Ghi danh đã hoàn thành?"

Cô Đông gật đầu một cái: "Cái tiết mục này quy tắc rất nghiêm khắc, theo lý thuyết thân phận của ca sĩ hần là giấu nghiêm nghiêm thật thật, nhưng tiết mục tổ đạo diễn là phải biết ca sĩ thân phận chân thật, cho nên đạo diễn bên kia muốn cùng ngài thông cái video điện thoại."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cô Đông gọi đến một cái video điện thoại, video bên kia là một tấm rất phổ thông mặt, bất quá này trương phổ thông mặt biểu tình lại rất giật mình, bởi vì đôi phương cũng thông qua máy thu hình thấy được Lâm Uyên hình tượng.

"Tiện Ngu lão sư?"

"Ta là Tiện Ngu."

Lâm Uyên chịu đựng khó chịu nói.

Đôi phương cảm khái nói: "Tiện Ngu lão sư ngài khỏe chứ, ta là « che mặt Ca Vương » đạo diễn Đồng Thư Văn, ngài quả nhiên cùng trên mạng tin đồn như thế trẻ tuổi lại đẹp trai, chúng ta tiết mục tổ vốn là dự định mời ngài làm mấy đợt giám khảo, không nghĩ tới ngài lại muốn lấy tuyển thủ thân phận dự thi, nhưng ngài là không phải duy nhất một làm như vậy lão sư, dĩ nhiên cụ thể hơn ta khẳng định không thể tiết lộ, kia bây giờ ngài mặc quần áo này là dự định trận đấu thời điểm chuẩn bị mặc không?"

"Ừ."

Lâm Uyên đeo lên mặt nạ, để cho Cô Đông cầm điện thoại di động chụp một vòng chính mình, để cho đối phương quen thuộc chính mình hình tượng, sau đó mới tiếp tục cùng đối phương trò chuyện:

"Thời gian xác định chưa?"

"Chắc chắn đã xác định."

Đối phương cười nói: "Tháng hai phần chính thức bắt đầu thu âm, đến thời điểm chúng ta sẽ thông báo cho ngài, ngài chuẩn bị sẵn sàng, bởi vì ngài sẽ tại tiết mục đệ nhất kỳ ra sân!"

"Được."

Lâm Uyên không có tiếp tục cùng đối phương trò chuyện, đơn giản nói mấy câu liền cúp điện thoại, liền để cho đối phương biết mình là người đó liền được.

Bên kia.

Đồng Thư Văn ở sau khi cúp điện thoại, rốt cuộc không hề kiểm chế tâm tình của mình, thân thể của hắn bởi vì hưng phấn khẽ run lên!

Tiện Ngự!!

Không nghĩ tới Tiện Ngự lại muốn lấy tuyển thủ thân phận dự thi, Đồng Thư Văn gần như có thể tưởng tượng, làm thần bí Tiện Ngự ở « che mặt Ca Vương » trên võ đài bóc mặt, nhất định sẽ đưa tới ngoại giới điên cuồng!

Đây là tin giật gân!

Hắn an bài Tiện Ngự đệ nhất kỳ ra sân chính là cái này ý đồ, bởi vì Tiện Ngự như vậy tuyển thủ càng sớm bóc mặt càng tốt, đây đối với tiết mục mà nói có chỗ tốt to lớn!

Dù sao Tiện Ngự chỉ là Người viết ca khúc.

Mà đối thủ của hắn phần lớn đều là thực lực phái ca sĩ, nói không chừng Tiện Ngự đệ nhất kỳ sẽ lạnh nhạt, vậy thì có nghĩa là tiết mục đệ nhất kỳ tỉ lệ người xem liền có thể trực tiếp nổ mạnh!

Đương nhiên.

Nếu như Tiện Ngự nhân vì thực lực quá cường mà chậm chạp không có bóc mặt, cũng là một chuyện tốt nhi, nổi lên càng lâu, cuối cùng bóc mặt lộ về tới rung động mới càng khoa trương mà!

Nhưng điều này sao có thể?

Tiện Ngự không phải là cái gì chuyên nghiệp ca sĩ, cái này trận đấu che mặt có thể che kín ca sĩ đi qua vinh dự, nhưng lại không giấu được ca sĩ bản thân biểu diễn thực lực!

Trừ phi .

Tiện Ngự thân là Người viết ca khúc cùng thời điểm nắm giữ không thua gì chuyên nghiệp ca sĩ nghệ thuật ca hát, nhưng đối với loại chuyện này, Đồng Thư Văn nhất định là không ôm ấp quá nhiều mong đợi, chỉ bằng mượn Tiện Ngự gương mặt này, nếu như hắn thật có cường đại biểu diễn thực lực, cần gì phải cho người khác viết ca khúc?

Chính mình ra nói hay.

Ở nơi này coi trọng thực lực nhưng là rất khó đi vòng ca sĩ nhan giá trị trong vòng, Tiệp Ngự phạm là có chút nghệ thuật ca hát, phối hợp hẳn kinh khủng kia Soạn nhạc năng lực, tùy tùy tiện tiện là có thể giận lên tới.

Đây là ý tưởng của Đồng Thư Văn.

Gần đây liên lạc Đồng Thư Văn nhận có rất nhiều, giống như Tiệp Ngự làm Soạn nhạc cũng có, còn rất nhiều diễn viên cũng tới tham gia náo nhiệt, thậm chí còn có thể dực minh tinh muốn tham gia cái tiết mục này, Đồng Thư Văn dĩ nhiên minh bạch những người này trong lòng.

Mang mặt nạ chơi đùa mà thôi mà thôi.

Tiệp Ngự cũng với những người này như thế.

Đồng Thư Văn coi như suy nghĩ bị lừa đá cũng không khả năng cự tuyệt Tiệp Ngự, hẳn thậm chí còn Tư nghĩ thâm, đợi Tiệp Ngự bóc mặt sau đó chính mình lại mời Tiệp Ngự làm « che mặt Ca Vương » giám khảo, bằng vào ngoại giới đối Tiệp Ngự lão sư hiếu kỳ, phối hợp Tiệp Ngự tự mình mi lực, này ba tỉ lệ người xem tuyệt đối kiếm bạo nô!

"Lại là vị nào thần tiên dự thi?"

Bên cạnh Phó Đạo Diễn thấy Đồng Thư Văn hưng phấn như vậy dáng vẻ, không nhìn được hiếu kỳ hỏi một câu, mặc dù hẳn không biết đạo cụ thể có cái nào người dự thi, nhưng đạo diễn trước tiết lộ qua một số người tên, rất có nhiều chút quần ma loạn vũ cảm giác.

"Đúng là một thần tiên."

Đồng Thư Văn suy nghĩ một chút, bổ sung nói: "Nhưng tên hẳn ta phải bảo mật, phỏng chừng cũng bảo mật không được bao lâu, hẳn hẳn rất đã sớm sẽ bóc mặt, đệ nhất kỳ thu âm kết thúc người sẽ biết."

Phó Đạo Diễn: ". "

Xem ra lại là một không phải là nghề ca sĩ chạy tới tiết mục chơi đùa mà thôi, bất quá có thể để cho Đồng Thư Văn gặt đầu, nói rõ cái ý nghĩ này phải chơi người xem phải là một đại nhân vật.

---

ps: Cảm tạ 【 sĩ rồi AKM 】 trở thành quyền sách thứ 32 vị minh chủ, vạn phần cảm tạ, lại thêm cái tăng thêm nhiệm vụ, ■? ■● cho minh chủ các đại lão dâng lên đầu gối ~

Nam chính cơ trí, điềm đậm, cân não, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 455: Các người sao nhiều cá như vậy

Đồng Thư Văn đánh một tay tính toán thật hay.

Ý tưởng của hắn cũng đúng là không có vấn đề, người bình thường ai có thể nghĩ tới Tiện Ngự vốn là cái gần sắp xuất đạo ca sĩ, chỉ là cuống hòng hư mất mới hoàn toàn bắt đắ dĩ chạy đi Soạn nhạc, kết quả Soạn nhạc còn như vậy thành công?

Về phần Tiện Ngự thua hết trận đấu có ảnh hưởng hay không hắn làm giám khảo .

Cái này càng không cần lo lắng rồi.

Nơi này có thể đánh không hoàn toàn thích hợp bị phương:

Người viết ca khúc cùng ca sĩ quan hệ, giống như Biên Kích cùng diễn viên.

Người nói một cái Biên Kích cùng diễn viên so đấu diễn kỹ, cuối cùng Biên Kích thua mất, hắn sẽ không tư cách đánh giá diễn viên sao .

Không thuyết pháp này.

Hướng chi Tiện Ngự hợp tác với hắn những ca sĩ đó quan hệ, hắn không chỉ là Biên Kích cùng diễn viên quan hệ, cùng thời điểm là đạo diễn cùng diễn viên quan hệ.

Phải biết.

Bài hát của Tiện Ngự, đều là mình viết lời chính mình Soạn nhạc thậm chí chính mình soạn nhạc, diễn viên chỉ phụ trách hát bộ phận.

Mà diễn viên thế nào hát cơ bản cũng là Tiện Ngự định đoạt.

Lam Tinh tuyệt đại đa số đỉnh cấp Người viết ca khúc, đều là mình kiểm soát ca khúc chất lượng, tự lựa chọn ca sĩ.

Đương nhiên loại chuyện này cũng không tuyệt đối.

Nếu như Người viết ca khúc địa vị không đủ, mà ca sĩ địa vị rất cao, kia ca sĩ cũng là có quyền lên tiếng.

Cái này thì với đoàn kịch đạo lý như thế, lợi hại diễn viên có thể để cho Tiểu Đạo Diễn nghe chính mình.

Nơi này không thảo luận phi thường quy tình huống.

Bởi vì « che mặt Ca Vương » mời tới giám khảo, đều là giới âm nhạc đỉnh cấp nhân sĩ, trong đó cũng bao gồm khúc phụ.

Không có ca sĩ có thể lớn hơn khúc phụ, Ca Vương Ca Hậu cũng không được.

Bởi vì Ca Vương Ca Hậu vốn là khúc phụ môn bồi dưỡng, không có khúc phụ lấy ở đâu Ca Vương.

"Thả nhiều chút tin tức đi ra ngoài đi."

Tiết mục đạo diễn Đồng Thư Văn cười nói: "Bên ngoài cũng nóng lòng chờ."

"Ừm."

Phó Đạo Diễn gật đầu.

Ngày đó.

Che mặt Ca Vương tiết mục tổ công bố một cái tin:

"Bản tiết mục đích vào khoảng tháng hai nhất hào chính thức thu âm, đệ nhất kỳ tiết mục sáu vị thần bí khách quý đã sắp xếp xong, nơi này không có phương tiện công bố tên họ, mọi người có thể căn cứ tiếng hát cùng với tuyên thủ biểu hiện tự đi suy đoán, đây cũng là bản tiết mục đích vui mừng nhất thú, bất quá có thể với mọi người chia sẻ mấy một tin tức tốt chính là: Đệ nhất kỳ tiết mục trung sáu vị khách quý, người người lai lịch bất phàm, không chỉ có trong vòng một đường ca sĩ, thậm chí còn bao gồm Ca Vương Ca Hậu, ngoài ra đệ nhất kỳ giám khảo đội hình do khúc phụ lĩnh hàm, cụ thể là vị nào mọi người nhớ đúng lúc thưởng thức tiết mục liền biết!"

Àm!

Tin tức vừa ra, ngoại giới quả nhiên rung động, không chỉ là bởi vì tiết mục rất cuộc quan tuyên rồi thu âm ngày tháng, cũng cùng tiết mục tiết lộ ca sĩ tin tức có liên quan ——

"Rất cuộc đã tới!"

"Mỗi cái lai lịch bất phàm tạm được, thứ nhất bóc mặt sẽ là ai?"

"Một đường ca sĩ?"

"Ca Vương Ca Hậu! ?"

"Không ồng phí ta mong đợi lâu như vậy, một đường ca sĩ cùng sân khấu thi đấu thì coi như xong đi, vẫn còn có Ca Vương Ca Hậu!"

"Lúc này mới đệ nhất kỳ a!"

"Ha ha ha ha, đệ nhất kỳ chính là địa ngục cấp độ khó, quả nhiên đối với ta khâu vị!"

"Giám khảo cũng ngu bức a, đi lên chính là khúc phụ lĩnh hàm!"

"Ngoạ tào, khúc phụ cũng đều là thần long kiến thủ bất kiến vĩ tồn tại, cũng mẹ nó phía sau màn cụ ngục, một loại âm nhạc loại tiết mục cũng không có khúc phụ loại sinh vật này qua lại!"

"So với « Thịnh Phóng » ngu phê gấp mười ngàn lần!"

"Ta nhớ được « Thịnh Phóng » thật giống như cũng liền chung kết quyết tái sẽ mời khúc phụ trấn giữ, những thứ này khúc phụ đều là nhạc đàn đỉnh cấp đại lão, chỉ cần đánh giá tất nhiên là nói thật, căn bản không sợ đắc tội ca sĩ, không giống những thứ kia phổ thông giám khảo, chỉ có thể làm một cái người hiền lành, đủ loại nhắm mắt thôi loạn."

" "

Ài nói phía sau màn không người chú ý?

Có chút phía sau màn, ngoại giới cũng là cảm thấy rất hứng thú.

Tỷ như Giới Điện Ảnh và Truyền Hình một ít đỉnh cấp Đại Đạo Diễn, hạch tâm chế đỉnh cấp Biên Kịch.

Lại tỷ như giới âm nhạc khúc phụ môn.

Cho nên tiết mục tổ đề xuống một cái ra tin tức, trong vòng ngoại liền đều chần động, tất cả mọi người đều bị tiết mục tổ tạo mong đợi cảm vững vàng hấp dẫn ánh mắt cùng chú ý!

Mỗ bên trong tiểu khu.

Tôn Diệu Hỏa đả thông người đại diện điện thoại, hỏi cái vấn đề: "Người nói ta tại sao một mục bài hát hỏa nhân không hỏa?"

"Xấu xí."

Người đại diện không chút do dự nói.

Tôn Diệu Hỏa mặt nhất thời tối: "Người trọn to người mắt chó nhìn một chút, ta đáng đập không thể so với người soái gấp mười ngàn lần?"

"Đừng đề ý."

Người đại diện cười một tiếng: "Ta là nói, người tướng mạo ở chúng ta làng giải trí, thật sự là quá bình thường, mặc dù mọi người càng chú ý ca sĩ thực lực, nhưng người nào cũng sẽ không chối nhan giá trị đối nghệ sĩ thêm được."

"Thanh âm đây?"

"Cũng không tệ lắm."

"Vậy nếu như ta che mặt ca hát."

"Người muốn tham gia cái kia tiết mục?"

"Ừ."

Người đại diện nói: "Ta cảm thấy được là không tệ chủ ý, cái tiết mục này rất thích hợp người, người xem không thấy được người mặt, sẽ chú ý âm thanh của người, mà âm thanh của người, nhưng thật ra là chột nghe không cảm thấy tươi đẹp, nhưng càng nghe càng có mùi vị."

"Kia ghi danh đi, hình tượng ta đều nghĩ xong, người cảm thấy Ngư Nhân như thế nào đây?"

"Ngư Nhân."

Người đại diện bật cười: "Rất tốt."

Cùng lúc đó.

Mỗ bên trong tửu điểm.

Giang Quỷ nhìn mình chăm chăm người đại diện: "Ta muốn tham gia « che mặt Ca Vương »."

"Người coi như không nói ta cũng dự định đề nghị người tham gia, người nghệ thuật ca hát là không thua gì Ca Vương Ca Hậu, nhưng người lý lịch

là một cái đại đại vấn đề, có thể cái tiết mục này hết lần này tới lần khác phải không nhìn lý lịch, mọi người che mặt sau đó chỉ có thể chấp ghép thuần nghệ thuật ca hát, nếu như từ khúc phụ cấp giám khảo trong miệng nói ra, người có Ca Hậu tiêu chuẩn, cấp độ kia người bóc mặt có thể là cùng rồi."

Người đại diện ánh mắt chớp động.

Giang Quỷ nói: "Ta có nắm chắc đề cho ta thanh âm không bị mọi người nghe được, đến thời điểm tất cả mọi người đều muốn đoán, thực lực này cường đại Mỹ Nhân Ngư rất cuộc là ai."

Người đại diện sững sốt: "Mỹ Nhân Ngư?"

Giang Quỷ cười một tiếng: "Ta định dùng Mỹ Nhân Ngư hình tượng đăng trang, gần đây là không phải có một cô tích ấy ư, « nàng tiên cá »."

Người đại diện ha ha cười to: "Ta muốn không phải là bởi vì cô tích chứ?"

Giang Quỷ bĩu môi: "Trí kính ta nam thần không được sao?"

Người đại diện cười khanh khách.

Bên kia.

Trần Chí Vũ cũng liên lạc chính mình người đại diện: "Ghi tên sao?"

"Đã ghi tên, người đợt thứ hai ra sân."

"Vậy thì tốt."

"Hình tượng định xong sao?"

"Ngư Nhân người cảm thấy thế nào?"

Người đại diện: ". "

Trần Chí Vũ ho khan một tiếng: "Kim Long hình cá giống."

Người đại diện cố nén cười: "Dĩ nhiên không có vấn đề, bắt quá chờ người bóc mặt, trên mạng nhất định sẽ quét người lão ngạnh."

Trần Chí Vũ tức giận nói: "Chuyện cũ đừng nhắc lại."

Người đại diện đồng ý: "Tranh thủ chờ lâu mấy đợt, nếu như có thể quét xuống mấy cái Ca Vương Ca Hậu, chuyện đó đối với người tương lai có chỗ tốt to lớn."

"Cái này ta biết."

Trần Chí Vũ nắm chặt quả đấm.

Che mặt Ca Vương tiết mục tổ này nóng lên độ, hấp dẫn không chỉ có riêng là bạn trên mạng, còn có vô số ca sĩ.

Tất cả mọi người che mặt, Ca Vương thì như thế nào?

Ai sợ ai?

Mà lúc này tiết mục tổ.

Điện thoại của Đồng Thu Văn vang lên không ngừng.

Lại cắt đứt một cú điện thoại, Đồng Thu Văn đã hồi hộp: "Trước tiết mục tổ ghi danh đã đủ dừng được rồi, không nghĩ tới hôm nay so với trước kia còn khoa trương!"

"Đó là tự nhiên."

Phó Đạo Diễn cười nói: "Ồ cái tiết mục này đi vào trong được càng xa, càng có thể chứng minh chính mình biểu diễn thực lực, bây giờ Tần Tề Sở Yên đại thống nhất, ca đàn ca sĩ rất nhiều nhiều nữa..., nhưng rất nhiều ca sĩ danh tiếng cũng giới hạn với bản Châu bên trong, cái tiết mục này là bọn hắn để cho còn lại Châu cũng nhận biết mình cơ hội!"

"Ừm."

Đông Thu Văn lại nhận một điện thoại, cắt đứt sau đó mới nói: "Lần này là một cái Ca Hậu điện thoại, cho dù là Ca Vương Ca Hậu cũng hi vọng còn lại Châu người xem có thể nhận biết mình a, điều kiện tiên quyết là bọn họ có thể chậm một chút bóc mặt, nếu như đường đường một đường thậm chí Ca Vương Ca Hậu, thật sớm liền bóc mặt, như vậy ba bọn họ coi như mặt mặt ném đại phát."

"Không đến nỗi."

Phó Đạo Diễn nói: "Ca Vương Ca Hậu thực lực có thể là không phải thối ra, phổ thông một đường ca sĩ rất khó để cho bọn họ lật xe."

" "

Huyền Lạn Ngân Quang.

Người đại diện nhìn chăm chăm Phí Dương: "Thật không tham gia?"

"Không tham gia!"

Phí Dương hung ác nói: "Vạn nhất Tiệp Ngự ở phía dưới làm giám khảo, sau đó công khai đánh giá ta nghệ thuật ca hát, thậm chí phê bình đôi câu, ta đây khởi là không phải mặt mặt ném đại phát?"

"Người nghệ thuật ca hát còn sợ phê bình?"

Người đại diện bĩu môi nói: "Hắn là sợ mình và Tiệp Ngự xuất hiện ở cùng một cái tiết mục, tất cả mọi người quét người ngành chứ?"

"Ngược lại ta không tham gia!"

Phí Dương tức giận nói: "Ta coi như là chết đói, từ nơi này nhảy xuống, cũng không khả năng tham gia cái gì « che mặt Ca Vương »!"

Người đại diện bất đắc dĩ: "Ta không nghe nói Tiệp Ngự phải làm giám khảo chuyện, người này tựa hồ không quá nguyện ý lộ mặt."

Phí Dương hừ một tiếng: "Phàm là có một chút phong hiểm ta cũng sẽ không mạo hiểm, huống chi thực lực của ta, còn cần dùng một cái tiết mục để chứng minh sao?"

"Nhưng này là để cho còn lại Châu fan ca nhạc nhận biết người cơ hội."

"Người cảm thấy còn lại Châu fan ca nhạc, đối với ta sẽ cảm thấy xa lạ sao?"

Người đại diện nâng trán.

Cũng đúng, vạn niên lão nhị, ai không nhận biết?

Phí Dương sớm chỉ dựa vào "Vạn niên lão nhị" ngành, hỏa xuyên thấu qua nửa bầu trời rồi!

Cho dù là mới gia nhập thống nhất đám kia Yên Châu nhân, cũng thông qua Tần Tề Sở bạn trên mạng nhiệt tình phổ cập khoa học, biết được phí Ca Vương huy hoàng sự tích.

"Được rồi."

Người đại diện thất vọng nói: "Vôn là chuyện này rất tốt, theo ta được biết, tham gia tiết mục Ca Vương Ca Hậu có không ít."

Phí Dương khoát khoát tay.

Người đại diện không nói thêm nữa.

Đề cho chúng ta tâm mắt trở lại tiết mục tổ.

Đồng Thư Văn lại cúp một cú điện thoại.

Hắn đã đếm không hết đây là hắn hôm nay nhận được thứ mấy điện thoại rồi.

Chỉ là giờ phút này, Đồng Thư Văn sắc mặt có chút cổ quái.

"Sao à nha?"

Phó Đạo Diễn cho là xảy ra chuyện gì để cho Đồng Thư Văn vì chuyện khó.

"Không có gì."

Đồng Thư Văn buồn bực nói: "Chỉ là không biết tại sao, rất nhiều ca sĩ đều thích dùng ngư làm vì chính mình lên đài hình tượng."

Phó Đạo Diễn ngăn người: "Ngư?"

Đồng Thư Văn gật đầu một cái: "Có Mỹ Nhân Ngư, có Kim Long ngư, còn có một không tiêu chuẩn, dù sao cũng ngư là được."

"Ba cái?"

"Trước mắt ba cái, chẳng lẽ ngư có cái gì đặc thù dụng ý?"

Đồng Thư Văn suy nghĩ một chút, trong lòng hơi động, cười nói: "Ta thật giống như biết."

"Minh bạch cái gì?"

"Không có gì."

Đồng Thư Văn vòng vo.

Hắn điện thoại di động lại vang lên.

Kết nối sau đó, đối diện nói: "Chúng ta nghĩ xong, muốn Mỹ Nhân Ngư hình tượng, màu sắc là."

"Mỹ Nhân Ngư đã có."

"À? Mỹ Nhân Ngư có. Cũng vậy, dù sao rất đẹp, kia Kim Long ngư đi."

"Kim Long ngư cũng có."

"Các người sao nhiều cá như vậy?"

"Khả năng tất cả mọi người thích ngư đi, nếu không cho các người thiết kế cái Tiểu Lý Ngư hình tượng đi."

"Cũng được, phải đẹp điem."

"Đây là tự nhiên, tuyệt đối cho các người gia ca sĩ lượng thân chế tác riêng. Không không không, sẽ không dựng hình tượng tiem. Bảo đảm mỗi một

con cá đều có chính mình đặc sắc."

" "

Điện thoại cúp.

Đồng Thư Văn đối Phó Đạo Diễn nhún vai một cái: "Bốn cái cá, không biết sẽ có hay không có điều thứ năm, ta cảm thấy, chúng ta tiết mục này hẳn nên tên là « toàn bộ tiệc cá » ."

Phó Đạo Diễn: " ."

---

ps: Bàn phím thật giống như xảy ra chút trở ngại, nay Thiên Tiên kết thúc công việc, ta dùng bạo lực sửa một cái, ngày mai vỡ lòng mặt Ca Vương phó bản.

Nam chính cơ trí, điềm đạ, cân nã, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 456: Hiện trường biểu diễn

"Lâm Đại Biểu, đây là tiết mục tổ gửi tới mời hàm."

Mấy ngày sau, Tiểu Cô Đông nắm một phong tinh mỹ thư mời, tiến vào Lâm Uyên phòng làm việc.

"Đọc."

Lâm Uyên chính ở trước máy vi tính viết Hercule Poirot hệ liệt đợt kế tiếp liên tái, ngón tay một khắc cũng không dừng lại, không rảnh nhìn cái gì thư mời.

"Được."

Tiểu Cô Đông mở ra đóng gói rất tinh mỹ thư mời, hăng giọng một cái:

"Cảm tạ Tiệp Ngưu lão sư tham gia « che mặt Ca Vương » tiết mục, tiết mục tổ hướng ngài dâng lên tối thành khẩn thăm hỏi sức khỏe, ngài là tiết mục đệ nhất kỳ biểu diễn khách quý một trong, mời với ngày mừng 2 tháng 2 đến Tô Thành Âm Nhạc Trung Tâm tham gia chính thức thu âm ."

Phía sau là tiết mục quy tắc giới thiệu.

"Bản tiết mục đích đem áp dụng một tuần đồng thời lục bá hình thức thượng tuyến, mỗi một kỳ dự thi ca sĩ cộng sáu vị, ca sĩ diễn hát xong ca khúc đem sẽ do hiện trường năm trăm danh quan chúng, 50 danh nhạc đàn chuyên nghiệp giám khảo một dạng, cùng với bốn vị giám khảo chung nhau chấm điểm, mỗi vị khán giả nắm giữ một phiếu, mỗi vị chuyên nghiệp giám khảo nắm giữ hai phiếu, mỗi vị giám khảo nắm giữ một trăm phiếu, mỗi phần làm một ngàn phiếu ."

Giám khảo nắm giữ số phiếu cơ hồ là tính quyết định.

Tựa hồ tiết mục tổ cũng cân nhắc đến cái vấn đề này, cho nên làm một bảng, biến hình suy yếu giám khảo quyền lợi:

"Giám khảo một trăm phiếu đem lấy phân phát hình thức ném ra, mỗi kỳ chung quy bỏ phiếu số không phải vượt qua một trăm phiếu, mà người xem cùng giám khảo một dạng là mỗi một luân cũng có quyền bỏ phiếu."

Như vậy cũng tốt hơn nhiều.

Người xem mỗi một luân đều có quyền bỏ phiếu, kia 6 luân biểu diễn đi xuống, chung quy số phiếu nhưng thật ra là 6 phiếu.

Mà giám khảo một dạng mỗi một thành viên chung quy số phiếu, tức là mười hai phiếu.

Chỉ là bọn hắn không cách nào phân phối.

Mà giám khảo là tương đối linh hoạt nắm giữ số phiếu quyền phân phối.

Bọn họ có thể đem trong tay một trăm phiếu toàn bộ bỏ cho một vị tuyển thủ, cũng có thể chia ra cho mỗi mấy vị ca sĩ bỏ phiếu, chỉ cần tổng số chớ vượt quá bách phiếu liền có thể .

Tiểu Cô Đông tiếp tục đọc:

"Mỗi một kỳ đem sẽ có một vị số phiếu thấp nhất ca sĩ đào thải, một vị ca sĩ chờ đợi, còn thừa lại bốn vị ca sĩ toàn bộ lên cấp, đào thải ca sĩ yêu cầu bóc mặt, mà đợi định ca sĩ là không cần bóc mặt, bọn họ đem tham gia tương lai sống lại cuộc so tài."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Thứ nhất đêm ngược đào thải là thông lệ, thứ hai đêm ngược lại có tham gia sống lại cuộc so tài cơ hội, đây là cho một nhiều chút thực lực rất mạnh, nhưng thỉnh thoảng phát huy sai lầm ca sĩ cung cấp một cái xoay ngược lại sân khấu cơ hội.

"Ngoài ra."

"Tiết mục tổ sẽ không can thiệp ca sĩ chọn bài hát, văn nghệ hiệp hội đem cùng các đại công ty liên hệ lấy được ca khúc trận đấu lúc sử dụng biểu diễn bản quyền, đồng thời cho phép ca sĩ ở trong tranh tài biểu diễn bài hát mới ."

Đọc đến đây, Tiểu Cô Đông cười nói:

"Công ty bên này đã nhận được văn nghệ hiệp hội thông báo, chu chủ quản buổi sáng để cho ta hỏi một chút ngài bên này có được hay không trao quyền tiết mục tổ tuyển thủ biểu diễn tác phẩm tiêu biểu phẩm, bản quyền phí là dựa theo loại này tiết mục thông nhất tiêu chuẩn ."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên không ngại người khác ca khúc covert lại chính mình bài hát, trên thực tế toàn bộ Người viết ca khúc cũng sẽ không để ý.

Đây chính là « che mặt Ca Vương » chỗ lợi hại, bọn họ có văn nghệ hiệp hội bối cảnh, ai sẽ cự tuyệt văn nghệ hiệp hội thỉnh cầu?

Sau đó, Tiểu Cô Đông lại đọc đi một tí tiết mục tổ nói rõ.

Chưa từng xuất hiện Lâm Uyên không thể nào tiếp thu được điều khoản. Bóc mặt hẳn đều có thể tiếp nhận, không nói đến những điều kiện khác?

Lâm Uyên bên người, trợ lý Cố Đông là không phải duy nhất biết hẳn muốn tham gia « che mặt Ca Vương » nhân.

Xế chiều hôm đó.

Lâm Uyên đi tới Manga phòng làm việc, đem tin tức này nói cho Kim Mộc. Kim Mộc cũng không biết Lâm Uyên có ống kính sợ hãi chứng chuyện, cho nên không cảm thấy Lâm Uyên đi ca hát là cái gì quá không được sự tình, Tiệp Ngư cái thân phận này vốn là nửa công khai trạng thái.

Hắn chỉ có một lo âu:

"Tham gia « che mặt Ca Vương » không thành vấn đề, nhưng bóc mặt sau đó, khả năng bóng dáng thân phận liền không giấu được."

Lâm Uyên nói: "Chuyện này giao cho người."

Kim Mộc gật đầu một cái: "Trường học bên kia, có những người khác biết ngài là bóng dáng sao?"

"Không có."

Trường học chỉ biết là Lâm Uyên vẽ một chút rất lợi hại, lại không biết đến Lâm Uyên thực ra chính là Manga gia bóng dáng.

Ngược lại là có Chung Dư cùng số ít người biết La Vi là Lâm Uyên Manga trợ thủ.

Nhưng mọi người cũng không biết La Vi cùng Lâm Uyên họa là cái gì Manga, cho dù có giải La Vi người có thể đủ thông qua dấu vết đoán được, chuyện này cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Số ít người bình thường nắm giữ chân tướng, phổ cập độ khó rất lớn, hướng chi Kim Mộc bên này nhất định sẽ có một ít bảo hiểm.

"Biết."

Kim Mộc cười nói: "Cho nên biết ngài chính là bóng dáng nhân, cơ bản giới hạn với La Vi cùng phòng làm việc còn lại các trợ thủ, đợi ngài chính thức bóc mặt thời điểm ta sẽ theo chân bọn họ nói một chút bảo mật nguyên tắc, thuận tiện cho ngài làm một ít giải quyết tốt."

"Được."

Lâm Uyên lần này chỉ cho phép bị hát Tiện Ngư bí danh, bóng dáng cùng Sở Cuồng còn tiếp tục đợi ở phía sau màn tốt.

"Đúng rồi."

Kim Mộc hiếu kỳ: "Ông chủ còn biết ca hát?"

Lâm Uyên nói: "Sẽ một chút nhỏ."

Hắn không có nói cho Kim Mộc mình là bởi vì cuồng họng hư mắt mới chuyển chức Người viết ca khúc.

"Biết một chút điem?"

Kim Mộc biểu tình cổ quái: "Ngài thật đúng là cái gì cũng biết một chút xú đây."

"Cũng có rất nhiều không biết."

"Tỷ như?"

"Ta sẽ không thay đổi thân."

Kim Mộc: ". "

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, bổ sung nói: "Thân thể 'Thân '. Là không phải thanh âm 'Âm thanh' ."

Kim Mộc: ?

Cái này nhân mạnh có ý nghĩa sao?

Người đang ở đây theo ta phổ cập khoa học trước giọng mũi cùng sau giọng mũi khác nhau?

" "

Cùng Kim Mộc trao đổi xong, Lâm Uyên mình mở mới tìm ra cái quyền sở, viết viết hoa vẽ lên tới.

Hắn nên vì trận đấu làm chuẩn bị.

Thủ phải chuẩn bị, đương nhiên là chọn bài hát!

Cùng đại đa số ca sĩ yêu cầu ca khúc covert lại người khác tác phẩm bất đồng.

Lâm Uyên không tính ca khúc covert lại bài hát của người khác, thậm chí hát chính mình lúc trước viết cho người khác bài hát .

Hắn muốn hát bài hát mới!

Mượn « che mặt Ca Vương » tỉ lệ người xem, hát bài hát mới có thể rất tốt cất lấy danh vọng.

Nhưng Lâm Uyên làm như vậy mục đích không chỉ là vì cất lấy danh vọng, cũng bởi vì hắn nghệ thuật ca hát không tốt.

Cái này nghệ thuật ca hát không được, đương nhiên là cùng một đường ca sĩ, thậm chí còn Ca Vương Ca Hậu môn so sánh.

Cho nên Lâm Uyên phải dùng bài hát mới sáng tác, đi đền bù chính mình nghệ thuật ca hát bên trên chưa đủ.

Ngược lại hắn có hệ thống, không thể nào gặp phải sáng tác tốc độ theo không kịp trận đấu độ tiến triển tình huống.

Bất quá hát bài hát mới cũng có một cái khuyết điểm .

Đó chính là bài hát mới phải cần nhắc người xem độ chấp nhận vấn đề.

Nếu như người xem không thể trước tiên get đến Lâm Uyên bài hát mới, kia đặc điểm này chẳng những không cách nào trở thành Lâm Uyên ưu thế, ngược lại sẽ trở thành Lâm Uyên hoàn cảnh xấu!

Cho nên, Lâm Uyên chọn bài hát phải nhất định thận trọng!

Hắn muốn chọn những thứ kia dễ dàng bị người xem get đến ca khúc.

Dù sao « che mặt Ca Vương » là so với hiện trường biểu diễn, cái này cùng mùa bóng bảng cạnh tranh hoàn toàn bất đồng.

Mùa bóng bảng ca khúc, những người nghe có thể lặp đi lặp lại nghe, lặp đi lặp lại phạm, từ đó cảm nhận được ca khúc ý nhị, có rất nhiều ca khúc là chợt nghe cũng còn khá, nhưng càng nghe càng cấp trên.

Cho nên « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » có thể hỏa.

Nhưng hiện trường bài hát, người xem lại chỉ có thể nghe một lần.

Loại này sân khấu nếu như hát « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » loại ca khúc, khẳng định thua thiệt.

Bởi vì nghe xong một lần, rất nhiều người khả năng thậm chí còn không cảm nhận được bài hát này chỗ cao minh, đến lượt bỏ phiếu .

Cho nên hiện trường ca khúc biểu diễn, người xem thứ vừa cảm thụ là trọng yếu nhất!

Thứ vừa cảm thụ không được, ca từ lại có ý cảnh, ca khúc nội hàm sâu hơn, Soạn nhạc thủ pháp lại Cao Minh, cũng nhất định cho không!

"Có cái nào thích hợp sân khấu bài hát?"

"Tôi dễ dàng đầy đủ lợi dụng ưu thế của ta ."

Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống, tiến vào vui khó, bắt đầu tìm thích hợp lựa chọn.

Mà thời gian, ngay tại Lâm Uyên tiếp theo cân nhắc cùng chọn bài hát trung, chậm rãi trôi qua.

Theo toàn bộ lưới đối « che mặt Ca Vương » thảo luận, mọi người nhiệt tình càng ngày càng cao hơn phòng!

Trận đấu thời gian, đến gần .

---

ps: Cảm tạ 【 Lan Lan cười cứu tuyền 】 đại lão trở thành quyền sách thứ 33 vị minh chủ, ■■■? ■■■● cho đại lão dâng lên đầu gối, mặc dù thường thường trả lại tặng thêm, nhưng notebook bên trên thiếu nợ chỉ thấy tặng nhiều không thấy ít đi, Taobao mua tân bàn phím, đến lúc cho minh chủ các đại lão tặng thêm, bây giờ bàn phím có một kiện vị không nhạy rồi, toàn dựa vào kỹ thuật thủ đoạn đền bù, cho nên viết tặc chậm.

Nam chính cơ trí, diêm đạm, cân não, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 457: Tổng Nghệ lỗ đen

Tháng hai nhị.

Âm Nhạc Trung Tâm.

Hầm đậu xe.

Lan Lăng Vương đồng phục và mặt nạ đem Lâm Uyên bọc lại nghiêm nghiêm thật thật, trên chỗ tài xế ngồi Tiểu Cô Đông mở miệng nói: "Ta không thể toàn bộ hành trình theo Lâm Đại Biểu tham gia tiết mục, phòng ngừa có người bởi vì ta mà đoán ra thân phận ngài, đại biểu ngài sau khi đi vào sẽ có tiết mục tổ chuyên môn phái ra tạm thời người đại diện, đối phương sẽ toàn bộ hành trình phụng bồi ngài tập luyện cùng thu âm, cho đến ngài chính thức bóc mặt rời đi."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Che mặt Ca Vương tới!

Tiết mục ngay hôm nay thu âm, Âm Nhạc Trung Tâm chung quanh cùng với hầm đậu xe toàn bộ là phong tỏa trạng thái, hôm nay không có tiết mục tổ thư mời là không vào được, tiết mục tổ đối với thân phận của ca sĩ bảo mật tính làm tốt vô cùng.

Cáo biệt Tiểu Cô Đông.

Lâm Uyên đi về phía thang máy phương hướng, một cái cô gái xinh đẹp chính ở chỗ này chờ, thấy Lâm Uyên hình tượng sau nữ hài toả sáng hai mắt, chủ động mở miệng nói: "Xin hỏi ngài chính là Lan Lăng Vương lão sư chứ?"

"Ừm."

Lâm Uyên kêu.

Thanh âm của hắn là trải qua máy đặc thù xử lý, bởi vì vào bãi đậu xe thời điểm tiết mục tổ nhân viên làm việc cho Lâm Uyên cài đặt một cái có thể đổi giọng máy, này cái máy mang theo sau đó căn bản nghe không ra bản âm, dĩ nhiên coi như không nguy trang cũng không chuyện, người bình thường chưa từng nghe qua Lâm Uyên thanh âm, huống chi hắn người này từ trước đến giờ tích tụ như kim, có lúc muốn nghe hắn nói nhiều điếm lời nói đều khó khăn.

"Ngài tốt."

Nữ hài tự giới thiệu mình: "Ta là ngài người đại diện Đồng Đồng, chào mừng ngài đi tới « che mặt Ca Vương » , bản kỳ tiết mục ta đem sẽ làm cá

nhân ngài trợ lý, bây giờ ta mang ngài đi tiết mục tổ vì các vị lão sư chuẩn bị tập luyện khu vực."

"Cám ơn."

Lâm Uyên hồi lấy lễ phép.

Đồng Đồng nhắc nhở: "Tập luyện thời gian có chút eo hẹp tương, bởi vì chúng ta buổi tối sẽ mở ra chính thức thu âm, ngoài ra ra thang máy thời điểm tiết mục tổ quay chụp liền chính thức bắt đầu, phát hình thời điểm sẽ từ nơi này nhiều chút quay chụp bên trong biên tập một ít thú vị tài liệu thực tế."

Lâm Uyên gật đầu.

Tập luyện quả thật rất trọng yếu, bây giờ là một giờ chiều chung, chính thức trận đấu phải đến tối 6 điểm bắt đầu, tiết mục tổ dựa theo thông lệ cho ca sĩ môn giữ lại mấy giờ tập luyện thời gian, chủ yếu là đem thu âm chương trình quá một lần, thử một chút chạy chỗ cùng tiết mục tổ ánh đèn cùng với hiệu quả âm thanh, dĩ nhiên trọng yếu nhất là giống như nhạc đội lão sư môn quá một chút phối hợp, về phần Lâm Uyên muốn hát ca khúc đã tại mấy ngày trước phát đi qua, toàn bộ sắp xếp đều theo chiếu chính hẳn thiết lập đến, tiết mục tổ sẽ không sửa đổi, bất quá nhạc đội bên kia có đề nghị gì hay, Lâm Uyên cũng sẽ xem xét tiếp nhận.

Chỉ thả nhạc đệm?

Đỉnh cấp chương trình âm nhạc là không phải giá rẻ ca hát phòng, không tồn tại hiện trường nhạc đệm loại thuyết pháp này, bởi vì chỉ thả nhạc đệm biểu diễn đối với đỉnh cấp Tống Nghệ mà nói cấp quá thấp, ca sĩ diễn hát lên cũng sẽ có một cỗ lúng túng vị, so với cỗ trang kịch có ích con chó nhỏ diễn thân thú trả qua phân.

Bức cách trực tiếp rơi vào trong trần ai.

Muốn để cho hiện trường âm nhạc đi đến rung động nhất biểu hiện hiệu quả, tiết mục tổ cung cấp đỉnh cấp nhạc đội ủng hộ là phải, hiện trường khua chiêng gõ trống thanh âm thú vị biết bao ạ, như vậy biểu diễn mới có thể kéo theo người xem tâm tình, cũng có thể tốt hơn phát huy ra bài hát tầng thứ cảm, ý nào đó mà nói hiện trường âm nhạc và điện ảnh kịch rất giống, nhìn như chỉ có diễn viên ở tận tâm tận lực biểu diễn, nhưng thật ra là vô số cường đại phía sau màn phối hợp, giống như cái tiết mục này bên trong công bố ra ngoài âm hưởng dụng cụ loại tùy tiện lấy một thí dụ đều là thường nhân không cách nào tưởng tượng thiên giới như thế, « che mặt Ca Vương » cách thức muốn chính là lập tức kỹ thuật có thể phơi bày tốt nhất biểu diễn hiệu quả!

Về phần quay chụp .

Mặc dù đối với ông kính có sợ hãi trong lòng, nhưng bây giờ hẳn đem mình bọc lại nghiêm nghiêm thật thật, tùy tiện những thứ này máy quay phim thế

nào chụp cũng sẽ không quá ảnh hưởng Lâm Uyên trạng thái, nên như thế nào được cái đó.

Đình đông một tiếng.

Thang máy mở ra.

Đã có ống kính nhắm ngay hắn, đồng thời xuất hiện hai cái mặc âu phục nhân viên làm việc chủ động tiến lên đỡ Lâm Uyên, bởi vì Lâm Uyên mang theo che mặt mặt nạ, cả người cũng bị quần áo bọc lại đến nghiêm nghiêm thật thật, cho nên đi bộ sẽ có không có phương tiện địa phương, Lâm Uyên cũng không có kháng cự.

"Mệt không?"

"Tạm được."

"Ngài mặc quần áo này rất đẹp ấy, cảm giác ngài hẳn là một cái rất tuần tú nhân, nhất là cái mặt nạ này, ngài là đặc biệt tìm người chế tác riêng ấy ư, rất nhiều ca sĩ đều là mình chế tác riêng đồng phục và mặt nạ đây."

"Ừm."

Đông Đông định dẫn dắt đề tài, kết quả để cho Đông Đông tuyệt vọng là, vô luận nàng thế nào dẫn dắt đề tài, Lan Lăng Vương vĩnh viễn tích tụ như kim.

Tập luyện qua trình là cấm tiết mục tổ quay chụp, quá trình so với Lâm Uyên tưởng tượng còn thuận lợi hơn, nhạc đội lão sư trình độ cũng phi thường trâu bò, chỉ là tập luyện sau khi kết thúc, tiết mục âm nhạc tổng giám không nhìn được cùng Lâm Uyên trao đổi một chút: "Này thủ ca khúc, là Lan Lăng Vương lão sư chính mình sáng tác sao?"

Âm nhạc tổng giám kêu đồ á Bằng.

Cái này đồ á Bằng có thể không phải người bình thường, hẳn là Lam Tinh đỉnh cấp âm nhạc người chế tác, nắm giữ Đại Sư Cấp Đàn dương cầm trình độ, đồng thời còn giỏi chơi đàn phím cùng với Đàn ghi-ta đợi nhiều hạng nhạc khí, soạn nhạc kỹ thuật coi như là trong nghề công nhận cuồng Nhân Cấp xa cách rất nhiều Ca Vương Ca Hậu mở ca nhạc hội thời điểm cũng sẽ mời đối phương đảm nhiệm âm nhạc tổng giám, « che mặt Ca Vương » xin hẳn tới là thật tới danh quy.

"Ừm."

Lâm Uyên phải nhất định nghĩ hết biện pháp cho Lan Lăng Vương cái thân phận này tăng thêm, cho nên ở chính thức bóc mặt trước, ngoại trừ nhạc đội bên ngoài, hẳn những thứ này ca khúc sáng tác lan phía sau thật sự hữu danh tự gần như tất cả đều là "Lan Lăng Vương" ba chữ, bao gồm tác từ tác khúc soạn nhạc cùng với cuối cùng biểu diễn, đây cũng là một loại cho mình bỏ phiếu thủ đoạn, ở tiết mục tổ quy tắc trong khoảng.

"Lợi hại."

Bàng Ban cười nói: "Mặc dù không biết mặt nạ phía sau mặt là vị nào lão sư, nhưng Soạn nhạc đồng thời còn có thể đem mình tác phẩm dùng thanh âm diễn dịch đi ra thật rất hiếm có, giống như người vậy sáng tác hình ca sĩ quá ít thấy rồi."

Sáng tác hình ca sĩ!

Đây chính là Lâm Uyên giao phó cho Lan Lăng Vương nhân thiết, mặc dù Lam Tinh tuyệt đại đa số ca sĩ cùng Người viết ca khúc đều là phân công làm việc, nhưng cũng có một chút tài hoa hơn người ca sĩ vừa có thể biểu diễn vừa có thể Soạn nhạc, thả tâm huyền trong tiểu thuyết đại khái chính là cái gọi là "Ma Vũ Song Tu" .

Quả thật hiếm thấy.

Lại không phải là không có.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Đồng Đồng mang theo Lâm Uyên trở lại bên trong phòng nghỉ ngơi, sau đó chỉ chỉ trên mặt tường máy truyền hình: "Lan Lăng Vương lão sư, chúng ta có thể thông qua TV thấy hiện trường biểu diễn tình huống ."

Có người gõ cửa.

Đồng Đồng khai môn.

Nguyên lai là tiết mục tổ muốn ca sĩ môn rút thăm, rút thăm có thể quyết định tối nay biểu diễn thứ tự, Đồng Đồng khẩn trương: "Lan Lăng Vương lão sư muốn chính mình rút thăm, hay là để cho ta tới rút ra?"

"Người."

Lâm Uyên mở miệng.

Đồng Đồng gật đầu một cái, sau đó hít một hơi, rút ra Lâm Uyên ký, sau khi mở ra nàng nụ cười nở rộ ra: "Lan Lăng Vương lão sư hi vọng mình có thể thứ mấy cái ra sân?"

"Tùy tiện."

Lâm Uyên cảm giác đều giống nhau.

Hắn sẽ không bởi vì trước ra sân liền khẩn trương, để cho hắn không được tự nhiên không phải là người nhiều, mà là máy thu hình bắt, đeo mặt nạ lời nói liền điểm này không được tự nhiên đều biến mất không sai biệt lắm, cho nên thứ mấy cái ra sân đều được.

"Cái thứ 3!"

Đồng Đồng vạch trần đáp án,

Thấy Lâm Uyên không phản ứng chút nào, nàng chỉ có thể cố gắng sống động bầu không khí: "Còn có nửa giờ, thứ nhất ca sĩ liền phải ra sân, Lan Lăng Vương lão sư hôm nay đối với chính mình dự trừ thứ hạng là bao nhiêu ."

"Lên cấp."

Lâm Uyên không muốn bị đào thải.

Đông Đông nhất thời tháo chạy, nàng thật quá khó khăn, cái này Lan Lăng Vương nói chuyện với người nào đều là tích tụ như kim đáng vẻ, cho dù là với âm nhạc tổng giam trao đôi cũng không đôi bản sắc.

Bên cạnh.

Quay chụp tổ cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, còn lại ca sĩ nơi đó đều là toàn bộ hành trình bức bức lảm bảm, nơi này Lan Lăng Vương nhưng là tam cây gậy đánh không ra một cái thí đến, phảng phất một cái tiết mục lỗ đen, không có chút nào Tổng Nghệ hiệu quả có thể nói.

Mà ở phía sau đài nơi.

Phó Đạo Diễn chính bất đắc dĩ nhìn Lan Lăng Vương nơi quay chụp: "Ta sao cảm giác cái này Lan Lăng Vương chính là Tổng Nghệ lỗ đen a, mặc dù chúng ta là âm nhạc loại tiết mục, cuối cùng vẫn phải nghe bài hát thế nào, nhưng Lan Lăng Vương này hiệu quả gì cũng chụp không ra cũng không tốt lắm đâu."

Phó Đạo Diễn rất chú ý Lan Lăng Vương.

Bởi vì Đông Đông là đạo diễn Đông Thu Văn thân thích, Đông Thu Văn đem mình cháu gái an bài đến Lan Lăng Vương này, nhất định là vì vậy thân phận của Lan Lăng Vương không đơn giản, kết quả Phó Đạo Diễn chú ý nửa ngày mới phát hiện cái này Lan Lăng Vương căn bản liền không thích nói chuyện, mỗi lần đều là:

"Ừ, nha, tốt."

Có thể một chữ giải quyết, Lan Lăng Vương tuyệt không nói nhiều một cái, lạnh lẽo cô quạnh rồi tinh rồi mù, có thể cứ như vậy Tổng Nghệ hiệu quả liền không ra được, cái này làm cho Phó Đạo Diễn có chút nóng nảy, cho dù là âm nhạc loại tiết mục cũng phải để ý một cái thú vị tính chứ sao.

Lan Lăng Vương?

Thông qua máy thu hình theo dõi toàn trường đạo diễn Đông Thu Văn nhưng là lộ ra một nụ cười, Phó Đạo Diễn hay lại là tuổi quá trẻ, cái gọi là "Tổng Nghệ lỗ đen" nếu như thể hiện đến mức tận cùng, thực ra cũng là một loại cường đại tiết mục hiệu quả a.

Đột nhiên.

Trong tai nghe truyền tới một trận vang động, Đông Thu Văn sắc mặt nhất thời nghiêm túc: "Người xem đã vào vị trí, các bộ môn chuẩn bị, biểu diễn thu âm đếm ngược còn có nửa giờ, nhị mươi phút sau mời vị thứ nhất ca sĩ chuẩn bị đăng tràng, người chủ trì lại thử một chút Mạch."

"Ánh đèn tổ sắp xếp xong."

"Quay phim tổ sắp xếp xong."

"Âm hưởng tổ sắp xếp xong."

Các bộ môn liên tục tiếng báo cáo liên tiếp vang lên, người chủ trì thanh âm cũng truyền tới: "Thanh âm không có vấn đề, đạo diễn tốt nhất lại phái hai người tới kéo màn che, này màn che quá lớn."

"Tổ tiếp liệu đi một chuyến."

Đạo diễn phân phó đồng thời khẩn trương nhìn về phía thời gian, lúc ấy lúc này cố định hình ảnh đèn sáu giờ tối chính, hắt hít sâu một hơi: "Phía dưới bắt đầu đếm ngược, 5, bốn, tam, nhị, một!"

Đếm ngược kết thúc!

Che mặt Ca Vương bắt đầu!

---

ps: Rất nhiều vui chơi giải trí tiểu thuyết cũng không có tập luyện cái gì, trực tiếp nhạc đệm bắt đầu hát, thậm chí một cái Đàn ghi-ta đi thiên hạ, ô bạch cảm giác vẫn là được nói một chút, mặc dù mọi người khả năng cảm thấy thủy, nhưng tiết mục hay lại là tận lực có chút chân thực cảm đi, tiếp tục viết.

Nam chính cơ trí, điềm đậm, cân não, hãy đến với Huyền Lục để cảm nhận lại chất tu tiên cổ điển.

Chương 458: Không lên tiếng thì thôi 1 minh kinh người

"Vứt bỏ người đối nhân khí cố chấp, buông xuống người đối gương mặt thành kiến, vứt bỏ người đối nghề nhận thức, để cho chúng ta mở ra cái thời đại này thuần túy nhất biểu diễn tỷ thí, dùng mặt nạ ẩn núp chân thân thần bí các khách quý, ai sẽ là chúng ta đời thứ nhất che mặt Ca Vương!"

Đại mạc chậm rãi kéo ra.

Có Tần Châu đệ nhất âm nhạc người chủ trì tên An Hoàn xuất hiện ở trên vũ đài, Hoa Lệ ánh đèn từ lóe lên đến tập trung, to lớn bối cảnh âm nhạc dẫn đạo toàn bộ người xem tâm tình: "Mọi người khỏe, ta là người chủ trì An Hoàn, nơi này là văn nghệ hiệp hội vì ngài mang đến « che mặt Ca Vương », ở nơi này xem mặt thời đại, để cho chúng ta chơi đùa một cái không biết xấu hổ trò chơi!"

Nơi này là che mặt Ca Vương!

Một cái không biết xấu hổ trò chơi!

Không cần tìm ký thác, toàn trường trực tiếp hiện ra tối Nguyên Thủy sôi sùng sục, hoa lạp lạp đèn bài cùng ngân quang tốt trung, vô số người xem đều tại thét chói tai, ngoại giới đôi cái tiết mục này đã sớm mỗi mắt chờ mong, hôm nay là mọi người tận tình thả ra thời điểm!

Hậu trường nơi.

Mỗi cái tuyên thủ chờ khu, cũng là không nhìn được ngẩng đầu nhìn về phía vách tường máy truyền hình, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng không ngoại lệ, bởi vì hậu trường khoảng cách sân khấu khoảng cách cũng không tính xa, hần có thể đủ cảm giác máy truyền hình cùng ngoại giới đồng thời cuốn tới âm thanh ——

Hần lại có nhiều chút hưng phấn.

An Hoàn nụ cười vừa có thân hòa lực: "Ta không biết đây có phải hay không đoán nhạc đàn mở ra thời đại mới ký hiệu, nhưng ta tin tưởng này nhất định là một đương có thể tái nhập âm nhạc lịch sử phát triển sự kiện quan trọng thức chương trình âm nhạc, tiếp theo để cho chúng ta long trọng giới thiệu bốn vị giám khảo, vị thứ nhất giám khảo là Tần Châu một vị duy nhất bắt được quá ba lần Ca Vương vòng nguyệt quế, được khen là Ca Vương trung Ca Vương, hần là phong cách nhiều thay đổi vương trung Vương, cùng thời điểm là văn nghệ hiệp hội thừa nhận Lam Tinh tam đại giọng nam cao một trong Mao Tuyết Vọng lão sư!"

Ứng ực.

Mao Huyết Vượng a .

Lâm Uyên nuốt ngậm nước miếng, cảm giác vị lồi phảng phất trong nháy mắt bị người mở ra,

Còn bên cạnh Đồng Đồng nhưng là tinh thần phấn chấn: "Nguyên lai tiết mục tổ tìn đồn là thực sự, Mao Tuyết Vọng lão sư lại là đệ nhất kỳ giám khảo, hẳn chính là nam ca sĩ trung truyền kỳ, Lam Tinh tam đại giọng nam cao một trong!"

Trên võ đài.

Năm nay mới bốn mươi tuổi ra mắt Mao Tuyết Vọng hướng người xem phất phất tay, dưới đài càng sôi sùng sục!

Không hổ là mạnh nhất trong lịch sử chương trình âm nhạc, thứ nhất giám khảo cứ như vậy treo!

Lại là liên tục cầm lấy ba lần Ca Vương nhạc đàn đỉnh phong đại lão Mao Tuyết Vọng!

"Vị thứ hai ."

An Hoành tiếp tục giới thiệu.

Vị thứ hai giám khảo là một cái tên là Liễu Như nữ nhân!

Nàng so với Mao Tuyết Vọng còn ác, lại cầm lấy bốn lần Ca Hậu vinh dự, còn được khen là Tề Châu từ trước tới nay mạnh nhất lưu hành Ca Hậu, là Tề Châu đơn thủ ca khúc lượng cao nhất người giữ kỷ lục, năm nay đã 50 tuổi.

Vị thứ ba giám khảo kêu Vũ Long.

Vũ Long được gọi là phối nhạc thần!

Sở Châu cao cấp nhất hoạt hình điện ảnh đợi nhạc đệm phối nhạc cơ bản tất cả đều là Vũ Long lão sư số lượng!

Bất quá Vũ Long âm nhạc bởi vì thiên hướng về thương nghiệp hóa, cho nên vẫn không có trở thành khúc phụ, ngược lại là ở rất nhiều người bình thường trong lòng, Vũ Long đã là khúc phụ cấp nhân vật.

Vị thứ tư giám khảo .

Lần này là chân chính khúc phụ!

Bất quá Lâm Uyên nghe được người này tên của sau khi, dưới mặt nạ mặt nhưng là hiện ra một vết cổ quái.

Vì vậy nhân Lâm Uyên không nhưng nghe qua, đối phương vẫn tính là Lâm Uyên theo một ý nghĩa nào đó lão sư:

Khúc phụ Dương Chung Minh!

Đồng Đồng sắc mặt đỏ lên, gần như hưng phấn đến hơi tay múa chân:

"Dương Chung Minh lão sư là trong lòng ta tối vô địch khúc phụ một trong, hẳn là tất cả Tân Châu nhân kiêu ngạo, không nghĩ tới hẳn đệ nhất kỳ đã tới rồi!"

Hiện trường.

Khán đài cũng là điên cuồng cuồng hô Dương Chung Minh tên!
Thật rất khó tưởng tượng một cái phía sau màn Người viết ca khúc lại nắm giữ so với phía trước bề minh tinh còn phải khổng lồ uy vọng, cũng chỉ có Lam Tinh có thể cho Người viết ca khúc như thế cách thức đả ngộ chứ?

Lâm Uyên nghĩ như vậy.

Mà đang điên cuồng dần dần nghỉ sau đó, An Hoàn lại giới thiệu một chút tiết mục quy tắc.

Chờ người xem hiểu rõ ý tứ, hắn mới chính thức tuyên bố vị thứ nhất tuyên thủ đăng tràng, bất quá khi mọi người thấy thứ một tên tuyên thủ đáng vẻ lúc nhưng là không nhận được vui vẻ.

Lại là người máy hình dáng!

Tên này ca sĩ tựa hồ rất giỏi làm quái, lên đài nhíp bước đều là cơ giới hình thức, nhìn một cái thì có cường đại vũ đạo căn cơ.

Bất quá càng làm cho mọi người kinh ngạc, nhưng là đem biểu diễn thực lực, cơ hồ là mở cuống họng một cái liền chinh phục toàn trường!

"Rất lợi hại!"

"Hắn là ai?"

Mỗi cái phòng nghỉ ngơi, ca sĩ môn cũng đang cùng mình tiết mục tổ hợp tác thảo luận, chỉ có Lan Lăng Vương thật sự đang nghỉ ngơi phòng yên lặng như tờ, hay lại là Đồng Đồng không nhận được đánh vỡ yên lặng: "Vị này ca sĩ hẳn là một đường ca sĩ."

"Là không phải."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Đồng Đồng ngắt người: "Ngài cho là người máy là hạng hai ca sĩ ấy ư, thực lực này hẳn miễn cưỡng có một đường rồi, cảm giác hát phi thường tuyệt vời, hạng hai ca sĩ phần lớn là không có loại này nghệ thuật ca hát."

Lâm Uyên không nói lời nào.

Cái gì hạng hai ca sĩ, đây rõ ràng là cái trêu chọc các người vui vẻ Ca Vương.

Đồng Đồng không biết ý tưởng của Lâm Uyên, ho khan một tiếng cưỡng ép giới trò chuyện: "Nghe thanh âm dù sao cũng nam ca sĩ, bất quá có vũ đạo căn cơ ca sĩ còn rất nhiều, Lan Lăng Vương lão sư có thể đoán được đối phương là người nào không?"

"Không thể."

Lâm Uyên căn bản không nhận tra.

Đồng Đồng không nói gì nhìn về phía nhiếp giống như lão sư môn, nhiếp giống như lão sư môn hồi lấy một cái đồng tình ánh mắt.

Khác phòng nghỉ ngơi cũng đang nhiệt tình chơi đùa cái gì Mask Singer đoán một chút đoán, Lan Lăng Vương phòng nghỉ ngơi nhưng là chỉ có Hàn Phong thổi qua.

Người máy hát xong.

Giám khảo môn bắt đầu đánh giá.

Nhưng làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt là, giám khảo môn tựa hồ cũng không hài lòng, Mao Tuyết Vọng nói thẳng: "Nếu như là không phải nhạc đội phối hợp tốt, người trước mặt mấy câu trực tiếp liền sụp đổ." "Lần nữa soạn nhạc rồi."

Bên cạnh Liễu Như cười nói: "Rất có ý tưởng, bất quá không che giấu được đoạn thứ nhất chỗ thiếu hụt, ngoài ra kết vĩ giọng run rẩy cũng có chút tận lực, hẳn là một đường ca sĩ đi, các người một đường nam ca sĩ không bằng Ca Vương địa phương, chính là vẻ này tự nhiên."

" "

Vị thứ ba giám khảo là sau khi hơi trầm mặc mới mở miệng: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, người nên là Yến Châu ca sĩ, bất quá cũng không loại bỏ người cố ý học tập loại này kiểu hát có khả năng, cho nên ta không xác định người thực lực chân chính."

"Có chút ý tứ."

Dương Chung Minh cơ thể hơi ngửa về sau, nhìn chằm chằm người máy nói: "Người chơi đùa ngược lại là thật vui vẻ, chỉ có Ca Vương mới có thể dùng chính mình chưa quen thuộc thanh tuyến biểu diễn ra một đường ca sĩ thanh âm tiêu chuẩn, còn cố ý bắt chước Yến Nhân giọng hát, chính là bắt chước không quá đúng chỗ, nhưng ta thường thức người tự khiêu chiến từ ta."

Giám khảo tốt nghiêm khắc a!

Người xem đều có điểm sừng sờ, các phòng nghỉ ngơi tuyển thủ cũng có chút mộng so với.

Bốn vị đại lão phê bình thật là đơn giản trực tiếp, nhắc tới một đường ca sĩ, giọng đều là dễ dàng tâm thường, thậm chí nhắc tới Ca Vương, cũng là một bộ bình bình đậm đậm giọng.

Chính là kết luận tựa hồ không cùng một dạng.

Ngoại trừ Dương Chung Minh bên ngoài, còn lại ba vị ca sĩ đều cho rằng người máy là một đường, rốt cuộc ai mới là đối .

Ngay sau đó.

Giám khảo một dạng bên kia cũng có mấy cái minh tinh lấy được lên tiếng cơ hội, tựa hồ giám khảo một dạng tác dụng không chỉ là làm chuyên nghiệp người xem bỏ phiếu, cùng thời điểm có dẫn dắt mọi người đoán ca sĩ dụng ý.

Tiết tấu phi thường thoải mái!

Bốn vị giám khảo chuyên nghiệp tính vô địch, đơn giản bóp muốn nói rõ ca sĩ biểu diễn vấn đề.

Mà giám khảo một dạng bên này một ít minh tinh là phụ trách đoán thân phận của ca sĩ tới làm bầu không khí, đồng thời còn cùng người máy chuyên động cùng nhau hỏi vấn đề.

Hai bên đầu trí so dũng khí, vừa muốn phải đào đào mầu chột tin tức, một bên muốn che giấu thân phận, mấy lần đưa đến người xem ha ha cười to.

Vị thứ hai ca sĩ là một cái nữ ca sĩ, đẹp vô cùng Thiên Nga Trắng hình tượng.

Nàng biểu diễn ca khúc rõ ràng là « cá lớn » .

Nghe xong bài hát ngay cả bốn vị giám khảo cũng không nhận được lộ ra nụ cười: "Đây chính là Ca Hậu thiên lại chi âm."

Là, Ca Hậu!

Bốn vị giám khảo nhất trí nhận định!

Cái này Thiên Nga Trắng mở cuống họng một cái liền chinh phục toàn trường, liền giám khảo cũng không keo kiệt khen.

Chỉ là đang cùng mình tinh giám khảo một dạng chuyển động cùng nhau thời điểm, cái này Thiên Nga Trắng cực kỳ cao ngạo.

Làm giám khảo một dạng suy đoán Thiên Nga Trắng có thể là một vị gọi là "Nguyên tịch" giọng hát lúc, Thiên Nga Trắng trực tiếp ngang ngược đối một cái câu:

【 dẫn hiện Kim Hồng bao 】 đọc sách liền có thể dẫn tiền mặt! Chú ý Wechat. Công chúng hào 【 bạn đọc đại bản doanh 】 , tiền mặt / điểm tiền chờ người cầm!

"Nàng hát không tới đây thủ."

Này vừa nói toàn trường trực tiếp hải bạo nổ!

Đồng Đồng khoa trương che miệng: "Vị này Ca Hậu thật tốt dám nói a, lại nói thẳng nguyên tịch lão sư hát không tới đây bài hát, che mặt sau đó ca sĩ môn tính cách cũng thể hiện tốt trực quan!"

"Ân ."

Thiên Nga Trắng tựa hồ cũng cảm thấy vừa mới lời kia không tốt lắm, bổ sung một câu: "Nguyên tịch theo ta đặc sắc không giống nhau, có chút nàng có thể hát ca khúc ta chưa chắc có thể hát, cái kia cái gì, ngược lại các người biết."

Tốt qua loa lấy lệ bỏ túc.

Hiện trường người xem cười to, nhưng nhưng cũng không ghét cái này kiêu Ngạo Bạch thiên nga, chỉ cảm thấy nữ nhân này là tính tình thật.

Dương Chung Minh ngón tay gõ bàn một cái nói, nhân nhật nói: "Người quả thật so với nguyên tịch hát tốt hơn, nguyên tịch thanh âm quá đơn bạc, nhưng không nghĩ thay đổi, ân, ta nói không chỉ là này một bài."

Ngoài ra ba vị giám khảo nở nụ cười.

"Quá trực tiếp."

"Bất quá quả thật như thế."

"Ta cùng nguyên tịch bái kiến mấy lần, này nha đầu thiên phú rất tốt, nhưng dễ dàng tự mãn, có chút thành tựu liền dương dương đắc ý, lại không biết

mình ở Ca Hậu trung chỉ là đội số."

Ngọa tào!

Đại lão ngư bực!

Trong nháy mắt toàn trường cuồng hô!

Muốn chính là chỗ này loại trực tiếp!

Đại lão nói chuyện còn cần cố kỵ cảm thụ người khác ấy ư, chỉ là trình bày sự thật mà thôi!

Nhưng mà đại đa số chương trình âm nhạc giám khảo dù là trong lòng nghĩ như vậy, cũng không dám nói thẳng ra, cũng liền đình cấp âm nhạc nhân làm giám khảo mới dám như vậy thẳng thắn, đây chính là « che mặt Ca Vương » có mị lực một trong những địa phương!

Các đại phòng nghỉ ngơi.

Ca sĩ môn phản ứng mỗi người bất đồng.

Có người yên lặng;

Có người không ngừng kêu "Quá dám" ;

Có người là sợ hãi chính mình ra sân sau không chịu nổi giám khảo tấn công, liền không ở tại chỗ nguyên tịch đều bị trực tiếp mở một dạng!

Thảm thiết!

Bất quá giám khảo môn đối nguyên tịch đánh giá, mấy cái phòng nghỉ ngơi ca sĩ cũng không dám biểu đạt quan điểm mình.

Mà ở Lan Lăng Vương bên trong phòng nghỉ ngơi.

Đồng Đồng đang ở run lấy bầy: "Dương Chung Minh lão sư so với tượng tượng của ta còn phải ngang ngược ."

"Ừm."

Đồng Đồng cho là Lan Lăng Vương sẽ trước sau như một yên lặng, nàng chỉ là không muốn để cho gian phòng này quá lạnh.

Nhưng mà để cho Đồng Đồng ngạc nhiên là, vị này Lan Lăng Vương nhưng là nghiêm túc cẩn thận gật đầu, giọng bình tĩnh nói:

"Nguyên tịch ở Ca Hậu trung coi như là trung hạ du trình độ, Thiên Nga Trắng coi như là Thiên Hậu trung mạnh nhất một nhóm kia, hát quả thật không tệ, cái này phiên bản « cá lớn » gần như cùng Giang Quỳnh cân sức ngang tài. "

Yên tĩnh!

Đồng Đồng: " ."

Chụp hình: " ."

Bên trong căn phòng nhân đều tròn tròn mắt.

Cái này Lan Lăng Vương mới vừa vừa mới nói cái gì?

Hắn lại dám nói thẳng nguyên tịch trình độ quả thật không bằng Thiên Nga Trắng?

Còn mẹ nó nói nhân gia Ca Hậu Thiên Nga Trắng biểu diễn « cá lớn » , chỉ là cùng một đường ca sĩ Giang Quỳnh cân sức ngang tài?

Ngọa tào!

Người này miệng có độ đi!

Cái dạng gì phát biểu thiên tài, lại có thể một câu nói đồng thời đả tị hai cái Ca Hậu?

Đây chính là trong truyền thuyết không lên tiếng thì thôi .

Một tiếng hét lên làm kinh người! ?

Mời đọc #Stratholme Thần Hào đồng nhân WoW siêu hài, siêu lầy.

Stratholme Thần Hào

Chương 459: An có thể biện ta là hùng Thư

"Cắt bỏ cắt bỏ!"

Đồng Đồng gần như muốn qua đời ——

Nàng đột nhiên cảm giác được Lan Lăng Vương còn tiếp tục an an yên lặng tích tụ như kim được!

Này vừa nói trực tiếp hù chết Nhân Tiết tấu!

Đoạn này nếu như trực tiếp phát hình lời nói, sợ rằng nguyên tịch fan trực tiếp phải đem Lan Lăng Vương phun ra tường!

Thiên Nga Trắng bóc mặt sau đó, fan của nàng cũng sẽ trực tiếp hướng về phía Lan Lăng Vương hướng tháp!

Vị đại ca kia người thanh tỉnh một chút!

Coi như người che mặt cũng vô dụng thôi, lại là không phải vĩnh viễn không lọt mặt!

Những lời này nếu như phát hình đi, chờ người lộ mặt rồi, hai vị kia Thiên Hậu fan còn không một người một bãi nước miếng trực tiếp đem người chết chìm?

"Thế nào?"

Lâm Uyên cảm thấy cái này Đồng Đồng phản ứng hơi cường điệu quá.

Chính mình chẳng qua chỉ là thuận miệng đánh giá rồi đôi câu ca sĩ, biểu đạt cùng Dương Chung Minh lão sư như thế cái nhìn mà thôi.

Về phần phản ứng lớn như vậy sao?

" "

Người còn hỏi thế nào?

Đồng Đồng nhưc đầu, cái này Lan Lăng Vương tình thương quá thấp chứ ?

Hắn còn không có ý thức được chính mình vấn đề.

Dương Chung Minh thân phận bực nào?

Hắn dĩ nhiên dám ở tiết mục trung nói loại này đặc tội với người lời nói, chỉ bằng hắn là khúc phụ!

Khúc phụ nói một câu mỗ Ca Hậu thực lực một loại trách?

Không cần suy nghĩ.

Coi như tiết mục phát hình sau nguyên tịch biết rõ mình bị Dương Chung Minh lão sư đập một cước, cũng chỉ dám đằng hoàng nói một câu cảm ơn Dương Chung Minh lão sư chỉ giáo, thậm chí ngay cả nguyên tịch fan cũng không dám nhiều tất tất.

Vâng.

Ở Lam Tinh giới âm nhạc, khúc phụ chính là không nổi, khúc phụ chính là có thể muốn làm gì thì làm.

Có thể người Lan Lăng Vương đây?

Chẳng lẽ người cũng là khúc phụ?

Coi như mặt người cụ phía sau mặt là Ca Vương đều vô dụng a!

Nhận gia hai cái Ca Hậu fan, còn sợ một mình người Ca Vương sao?

Huống chi người nói chuyện như vậy đắc tội với người, ca đàn đều là ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, sau này trong vòng còn ai dám đùa với người à?

"Ngài hãy nghe ta nói."

Đông Đông về mặt đưa đám, tiến tới Lâm Uyên bên tai nói:

"Mặc dù ngài nói là sự thật. A Phi phi phi, ta đều bị ngài mang lệch ra.

Mặc dù ngài làm ca sĩ có thể tự do lên tiếng, nhưng lời như vậy rất đắc tội nhân, đối với ngài sau này ở ca đàn phát triển bất lợi."

"Không sao."

Lâm Uyên nghiêm túc mở miệng.

Hắn là không phải hoàn toàn không tình thương, cũng biết đại khái có mấy lời sẽ cho người nghe mất hứng.

Nhưng Lâm Uyên cảm thấy một cái bài hát tốt tay hắn tiếp nhận ngoại giới phê bình.

Nguyên tịch thanh âm mặc dù đơn bạc, nhưng có tiến bộ không gian, chỉ là cái này Ca Hậu tựa hồ không có dũng khí thử đột phá chính mình.

Đương nhiên.

Lâm Uyên cũng minh Bạch Đông cổ tích là từ hảo ý, cho nên hắn cũng không có trách cứ đối phương nhất kinh nhất sợ, chỉ là nên nói cái gì hắn sẽ không tận lực kìm nén.

Chính mình lại không thể không bị chửi quá.

Cái gì Tiện Ngư lão tặc, cái gì Sở Cuồng lão tặc, "Lão tặc" này hai chữ thật khó nghe à?

"Lan Lăng Vương chuẩn bị."

Ngay vào lúc này, có phóng ra ngoài thông báo truyền ra.

Đông Đông cũng không để ý Lan Lăng Vương mới vừa mới vừa nói cái gì, liền vội vàng đứng lên nói:

"Lập tức đến phiên chúng ta ra sân, Lan Lăng Vương lão sư điều chỉnh trạng thái một chút, vừa mới kia đoạn ta để cho người ta cắt bỏ là được."

" "

Lâm Uyên trầm mặc đứng dậy.

Hai người đến cửa ra khu chờ.

Trên võ đài.

Người chủ trì An Hoành cười nói: "Kiến thức người máy lão sư làm quái, trải qua Thiên Nga Trắng lão sư tính tình thật, ta giống như mọi người hiểu

kỳ vị kê tiếp ca sĩ sẽ mang đến cho chúng ta như thế nào kinh hỉ, để cho chúng ta tiếng vỗ tay xin mời hôm nay vị thứ ba ca sĩ Lan Lăng Vương!"
Hoa lập lập!

Tiếng vỗ tay vang lên!

Lâm Uyên nắm Microphone, đi lên sân khấu.

Nhất thời có vô số ánh đèn đánh tới.

Áo khoác ngoài theo động tác mà nhàn nhã lơ lửng một chút, Hoa Lệ áo choàng nhẹ nhàng đong đưa, kia mặt nạ ác quỷ có loại đánh vào tính tàn khốc mỹ cảm!

Toàn bộ người xem cũng không nhìn được bị tập trung ánh mắt!

"Đây là người nào?"

"Cảm giác thật là đẹp trai!"

"Vóc người cũng tốt tốt!"

"Căn cứ ta đôi tâm lý học nghiên cứu, cái mặt nạ này hạ mặt khẳng định bình thường thôi, thường thường càng tao bao bề ngoài Chân Nhân càng phổ thông, ngược lại là những thứ kia cố ý trộn xấu xí ca sĩ khả năng chân thực hình tượng rất đẹp mắt,

Nhưng cái này quần áo là thực sự soái, mặt nạ càng là tốt thấy không bằng hữu, quay đầu nhìn một chút trên mạng có bán hay không loại này mặt nạ."

"Nhìn hình dáng là nam ca sĩ."

"Nhất định là nam ca sĩ a, nào có nữ ca sĩ như vậy bình?"

" . "

Các khán giả ở thảo luận.

Lan Lăng Vương vừa mới đăng tràng, cái này hình dáng sẽ để cho mọi người ở thẩm mỹ bên trên lấy được thống nhất.

Cho dù là mặt nạ ác quỷ cũng có một loại khác thường mỹ cảm.

Chính là không biết thực lực như thế nào đây?

Người xem có chút mong đợi.

Đây là bị người máy cùng Thiên Nga Trắng phóng cao mong đợi.

Trước hai cái tuyển thủ một cái so với một cái ưu tú, vùng đã nóng lên.

Bất quá hậu trường Đồng Đồng nhưng là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì một dạng bị dọa sợ đến mặt đầy trắng bệch!

Lan Lăng Vương lão sư thật có thể tiếp cái này vùng sao?

Tiết mục tuyên truyền thời điểm cũng đã nói, đệ nhất kỳ có Ca Vương Ca Hậu!

Ca Hậu nhất định là vừa mới cái kia Thiên Nga Trắng, Ca Vương rất có thể là người máy!

Bởi vì đây là Dương Chung Minh lão sư nghĩ rằng!

Rất nhiều người vẫn tương đối tin tưởng Dương Chung Minh lão sư.

Nhưng cái này cũng gián tiếp nói rõ, Lan Lăng Vương khả năng chỉ là một đường thậm chí hạng hai ca sĩ!

"Trong tay ta tức quả nhiên vẫn là đen."

Ý thức được một điểm này, Đồng Đồng cắn môi một cái.

Cái thứ 3 ra sân căn bản là không phải tốt nhất ký, thậm chí có thể là hôm nay kém cõi nhất một cái ra trận thứ tự ——

Ca Vương Ca Hậu vùng thế nào tiếp?

Giám khảo khu.

Vũ Long xít lại gần Dương Chung Minh: "Người máy thật là một đường?"

Dương Chung Minh tự tin cười một tiếng, ý tứ không cần nói cũng biết:

Hắn có thể lừa gạt được các người, cũng có thể lừa gạt được người xem, nhưng không lừa được ta.

"Vậy thì có ý tứ."

Liễu Như lộ ra một nụ cười nói.

Mao Tuyết Vọng chính là lắm bả: "Ca Vương giấu giếm thực lực, nhưng Ca Hậu không ẩn núp, chớ nên cái này vùng không dễ dàng tiếp."

Làm không tốt, sẽ sụp xuống.

Biểu diễn trước ca sĩ thì không cần nói nhảm.

Trên võ đài Lâm Uyên điều chỉnh một chút hô hấp trạng thái, hướng về phía nhạc đội lão sư môn gật đầu một cái.

Vô số ống kính nhắm, vẫn có chút không thích ứng a.

Bất quá có quần áo và mặt nạ che kín toàn thân, vấn đề không lớn.

Âm nhạc vang lên.

Người xem an tĩnh lại, giám khảo cũng sẽ không trao đổi.

Cây sáo cùng đàn hạc hợp tấu âm vang lên, ngay sau đó huyền nhạc Đàn violông tiến vào, mang theo điểm hợp thành khí phụ trợ.

Lâm Uyên giơ lên Microphone, bắt đầu biểu diễn:

"Vào đêm dần dần hơi lạnh

Phồn hoa rơi xuống đất thành sương

Người ở phương xa nhìn ra xa

Hao hết toàn bộ mộ quang

Không suy nghĩ tự khó khăn tương vong ."

Các khán giả bỗng nhiên tròng lớn con mắt!

Bốn cái giám khảo cũng là hai mắt nhìn nhau một cái!

Giọng nữ!

Này lại là một vị nữ ca sĩ?

Nhìn ăn mặc, hoàn toàn chính là nam ca sĩ dáng vẻ a!

Bất quá này là không phải trọng điểm.

Nữ ca sĩ ăn mặc lệch kiểu nam hình dáng cũng có thể lý giải, muốn biểu đạt ra Căn Quốc Anh Hùng khí khái mà, ý tưởng rất tốt.

Chính là cái này thanh âm hiển nhiên là linh hoạt kỳ ảo hương, ép căn bản không hề một chút xíu anh khí.

Trọng điểm chân chính là .

Này lại là một bài bài hát mới!

Người xem kiến thức không bằng giám khảo, không cách nào 100% chắc chắn này có phải hay không là bài hát mới, nhưng bốn vị giám khảo cũng rất chắc chắn!

Đây chính là một bài bài hát mới!

Cái này nữ ca sĩ có chút ý tứ a, lại dám ở « che mặt Ca Vương » trận đầu liền hát bài hát mới, hơn nữa nhịp điệu tương đối khá .

Giám khảo môn biểu thị có chút kinh ngạc.

Nhưng nếu như chỉ là như vậy, kia giám khảo cũng chỉ là cảm thấy kinh ngạc mà thôi, sẽ không có càng đa tình tự sinh ra.

Vì vậy ca sĩ nghệ thuật ca hát, là hạng hai tiêu chuẩn.

Chỉ có thể nói, cái này bài hát mới chất lượng, có thể cho cái này ca sĩ tăng thêm, đoán là đã ra kỳ binh.

Nhưng .

Đang lúc này, chủ bài hát đoạn thứ hai vang lên.

"Yêu Yêu hoa đào lạnh

Kiếp trước người sao nhà mình

Này một Hải Tâm mật mờ

Còn cố làm không đến nơi đến chốn không gượng gạo

Đều là giả tưởng ."

Giám khảo môn sắc mặt bỗng nhiên thay đổi!

Cùng lúc đó!

Dưới đài người xem, cũng là trong nháy mắt lộ ra khiếp sợ biểu tình, thậm chí có người trực tiếp kêu lên:

"Mẹ nha!"

Thế nào biến thành giọng nam rồi!

Người này rốt cuộc là nam hay nữ!

Lâm Uyên thanh âm rất ổn, giọng nữ đến giọng nam, không có khe hoán đổi, không nhìn ra chút nào giả giọng vết tích ——

Đây là Lâm Uyên tối độc nhất vô nhị vũ khí!

Hùng thỏ chân phác sóc, Thư thỏ mắt mê ly; đôi thỏ bàng địa đi, an có thể biện ta là hùng Thư! !

Mời đọc #Stratholme Thần Hào đồng nhân WoW siêu hài, siêu lầy.

Stratholme Thần Hào

Chương 460: Lành lạnh

Trên võ đài.

Vô luận là giám khảo sắc mặt biến đổi, hay lại là người xem kêu lên tiếng, cũng không có ảnh hưởng đến Lâm Uyên biểu diễn.

Lâm Uyên cũng không có nhìn cũng không có nghe.

Lỗi tai hấn cảm thính phản, cả người đều đắm chìm ở nhịp điệu bên trong, biểu diễn trạng thái thậm chí so với tập luyện thời điểm tốt hơn, ngay cả bị ống kính phong tỏa mà còn sót lại về điểm kia khó chịu, cũng bị hấn dần dần quên mất.

Ánh đèn nhu hòa đánh hạ.

Múa Đài Đại màn ảnh bối cảnh, là một bộ giống như Tiên Cảnh nhân gian tranh sơn thủy.

Cao Phong mọc như rừng.

Khói mù mịt mù.

Nước sông róc rách.

Dưới đài đủ loại kiểu dáng trong sự phản ứng, Lâm Uyên vững vàng nắm Mạch, festival âm nhạc đêm trúng hoàn mỹ thể chụp.

Theo tự nhiên mà linh hoạt kỳ ảo giọng nữ vang lên lần nữa, người xem lại vừa là một vòng kêu lên, dù là chủ bài hát bộ phận thanh âm chuyên đổi, đã để cho người xem gặp qua cái này Lan Lăng Vương đổi hai loại thanh âm không chế.

Đây là điệp khúc đoạn thứ nhất trung cao âm bộ phận:

"Lành lạnh bóng đêm cho người nhớ nhung thành hà, hóa thành xuân
nhuyễn bột thương yêu đến ta."

Nhưng tới câu tiếp theo, Lâm Uyên liền không tốn sức chút nào hoá đổi trở về điển hình đại hào giọng nam trung, trầm thấp có lực lúc này mang theo từ tính cảm giác:

"Nhàn nhạt năm tháng phát tràn đầy ái nhân tay áo, từng mảnh mùi thơm nước vào lưu."

Không chỉ có chủ bài hát bộ phận!

Cao triều cũng là nam nữ âm thanh song ca!

Dưới đài người xem đã có nhiều chút nghe choáng váng!

Chờ sau khi khu.

Đồng Đồng chính lòng tràn đầy lo âu và tự trách, cảm giác mình rút được thứ tự xuất trận có thể sẽ ảnh hưởng Lan Lăng Vương biểu diễn.

Kết quả sau một khắc!

Làm Lan Lăng Vương thanh âm lần đầu tiên thực hiện nam nữ âm thanh không có khe chuyển đổi lúc, nàng đầu thoáng cái liền bối rối!

Ca Vương?

Ca Hậu?

Nàng đã hoàn toàn không nhớ rõ!

Nàng chỉ có thể nhỏ há hốc mồm, trừng lớn con mắt, ngốc đứng ngẩn tại chỗ, giống như là bị đột nhiên xuất hiện thiểm điện đánh trúng.

Cùng lúc đó.

Ca sĩ phòng nghỉ ngơi.

Ánh mắt của Thiên Nga Trắng chăm chú nhìn tường lên ti vi, nàng thanh âm dù là có cơ khí xử lý, cũng không che giấu được kỳ hạ ngoài ý muốn:

"Tuyệt."

Cách vách cách vách.

Người máy bên trong phòng nghỉ ngơi.

Tính cách tựa hồ tương đối hoạt bát người máy đã đứng lên, gần như có thể tưởng tượng hẳn dưới mặt nạ biểu tình có bao nhiêu khoa trương: "Ta hoàn toàn không phân rõ người này giới tính, hẳn (nàng) một người là có thể hoàn thành nam nữ song ca hai bộ phận!"

Mấy cái khác ca sĩ phòng nghỉ ngơi cũng là như thế.

"Đây là người nào?"

"Thiên phú dị bẩm!"

"Ta ở ca đàn lẫn lộn nhiều năm như vậy, chưa từng nghe qua tự nhiên như vậy nam nữ âm thanh chuyển đổi, hát giọng nam bộ phận liền là tuyệt đối nam giọng, hát giọng nữ bộ phận liền là tuyệt đối nữ giọng!"

Làm sao có thể?

Hậu trường đạo diễn phòng.

Đạo diễn Đồng Thư Văn cũng là trợn mắt hốc mồm!

Người khác không biết Lan Lăng Vương rốt cuộc là ai, hẳn nhưng là người biết rõ tình hình, cho nên cái loại này đánh vào nhất trực quan ——

Đây là Tiện Ngư a!

Hắn là không phải Người viết ca khúc sao?

Tại sao hẳn nghệ thuật ca hát là chuyên nghiệp ca sĩ cấp bậc, hơn nữa còn có thể đồng thời nam nữ hai cái bộ âm! ?

Quá biến thái đi!

Thứ nhất phát hiện chỉ có thể để cho Đồng Thư Văn ngoài ý muốn, chỉ có thể nói Tiện Ngư thật là toàn năng; cái thứ 2 phát hiện nhưng là để cho

Đông Thu Văn khiếp sợ, này đã là không phải tài hoa có thể bao gồm phạm vi!

Đệ nhất kỳ bóc mặt?

Nếu như Lan Lăng Vương đệ nhất kỳ bóc mặt, vậy không cần người khác nghi vấn.

Đông Thu Văn cái này đạo diễn cũng nên hoài nghi « che mặt Ca Vương » có màn đen rồi!

Các Phương Chân sợ trung.

Lâm Uyên biểu diễn đã tới kết thúc rồi, thanh âm của hắn bộc phát ngẩng cao đứng lên, vô luận nam sinh bộ âm hay lại là giọng nữ bộ âm:

"Lạnh lạnh mùi dấm khi nào trả sẽ xuân thịnh, lại thấy dưới tàng cây một vệt thiên ảnh;

Hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, đừng để cho ân oán yêu hận lạnh xuyên thấu qua kia hoa thuần."

Ánh đèn không hề dao động.

Ở Lâm Uyên dưới chân hội tụ.

Màn hình lớn bên trên có hoàng hôn hạ xuống.

Ống kính đặc tả trung, bộ kia lộng lẫy mà tàn khốc mặt nạ ác quỷ bên dưới, giọng nói lại lộ ra uyên chuyên cùng thâm tình:

"Năm bất động hồng trần ."

Như khóc như kể kết thúc trung, người xem lại đang trong thoáng chốc nghe được hai loại thanh âm giao dung.

Mọi người thậm chí không phân rõ một câu cuối cùng ca từ rốt cuộc là giọng nam hát đi ra, hay lại là giọng nữ hát đi ra.

Tình cảnh là yên tĩnh.

Tiết mục tổ bày khắp vô số máy quay phim ống kính, nhưng trong màn ảnh bắt được mỗi gương mặt, cũng viết đầy khiếp sợ ——

Bao gồm bốn vị giám khảo.

Cho đến Lan Lăng Vương ở âm nhạc mấy giây cuối cùng hướng nhạc đội cùng dưới đài cúi người, rất nhiều người mới rốt cục lấy lại tinh thần!

Hoa lạp lạp!

Hiện trường trực tiếp bị nổ!

Này là người máy không có thể làm đến sự tình, thậm chí ngay cả thân phận của Ca Hậu gần như có thể xác định Thiên Nga Trắng, cũng không thể làm được sự tình ——

"Ta thiên!"

"Quá kinh khủng!"

"Cái này Lan Lăng Vương rốt cuộc là nhóm thần tiên nào!"

"Hắn lần đầu tiên chuyển tới giọng nam thời điểm, ta đã cho ta nghe làm, thậm chí hoài nghi lỗi tai của mình xảy ra vấn đề!"

"Bây giờ ta còn ở hoài nghi lộ tại của mình !"

"Trên võ đài ngoại trừ Lan Lăng Vương, có phải hay không là còn ẩn tàng một người?"

"Nếu như là nam ca sĩ, vậy hẳn giọng nữ thế nào hát tốt như vậy; nếu như là nữ ca sĩ, vậy hẳn giọng nam thế nào như vậy có mùi vị?"

"Mẹ nha!"

"Khác ca sĩ đều là đơn ca! Cái này Lan Lăng Vương trực tiếp diễn nam nữ đánh đôi hỗn hợp!"

Giám khảo một dạng.

Mấy cái minh tinh giám khảo thậm chí quên mất làm bầu không khí chức trách, dĩ nhiên bây giờ cũng không cần bọn họ làm bầu không khí.

Từ Lan Lăng Vương lần đầu tiên chuyển đổi giọng nói bắt đầu, tiết mục hiệu quả cũng đã kéo căng rồi!

"Hô ."

Cho dù là người mang người chủ trì chức trách An Hoành, lên đài trước cũng là hít một hơi thật sâu, điều chỉnh mình một chút tâm tình.

"Cảm tạ Lan Lăng Vương lão sư biểu diễn!"

Thanh âm của hắn mang theo không che giấu được hiếu kỳ:

"Ta muốn mọi người khả năng cần thời gian bình phục mình một chút tâm tình, ta trước thay mọi người hỏi một cái khả năng tất cả mọi người đều quan tâm nhất vấn đề, Lan Lăng Vương lão sư giới tính là?"

"Người đoán."

Lâm Uyên dùng giọng nam trả lời, bất quá bởi vì hiệu quả khí cùng vừa mới biểu diễn, không ai dám chắc chắn Lan Lăng Vương chân chính giới tính.

An Hoành bất đắc dĩ cười một tiếng:

"Xem ra chúng ta được tìm bốn vị chuyên nghiệp giám khảo lão sư chỉ điểm một chút bèn mê rồi, Mao Tuyết Vọng lão sư!"

" "

Mao Tuyết Vọng không lên tiếng.

An Hoành không nhịn được lại kêu một tiếng: "Mao Tuyết Vọng lão sư?"

"Xin lỗi ."

Mao Tuyết Vọng này mới tỉnh cơn mơ: "Ta đang suy nghĩ người vừa mới vấn đề, Lan Lăng Vương là nam hay nữ, kết quả là, ta cũng không biết."

"Một cái ca sĩ có thể đồng thời hát nam nữ âm thanh, mặc dù ít cách nhìn, nhưng là không coi là nhiều ly kỳ."

Giám khảo Liễu Như lên tiếng.

Người xem nghe một chút, đều là trừng lớn con mắt.

Người cũng quá giả bộ đi, cái này còn mẹ nó không ly kỳ?

Thật khi chúng ta không có kiến thức?

Nhưng mà Liễu Như câu nói thứ hai, lại để cho người xem ý thức được Liễu Như nhưng thật ra là quân bạn:

"Rất nhiều nam ca sĩ đều có thể dùng kỹ xảo hát ra tương tự với giọng nữ kỹ xảo, thực ra đây chẳng qua là một loại giả giọng, nữ ca sĩ cũng đồng lý, nhưng người nói với ta này hai loại ca sĩ bất đồng, vô luận người hát giọng nam hay lại là nữ sinh cũng quá tự nhiên, tự nhiên đến ta nghe không ra kỹ xảo vết tích, chỉ có thể nói hai người loại thanh âm cũng quá cao minh, Cao Minh đến ta hoàn toàn có thể tiếp nhận người nghệ thuật ca hát không hoàn mỹ, thậm chí còn muốn tiếp tục nghe tiếp."

Vâng.

Nam ca sĩ hát ra giọng nữ, ca đàn rất nhiều người cũng có thể làm được, nhưng loại này nam ca sĩ, đại nhiều hơn mình phái nam bản âm liền thiên hướng về giọng nữ.

Nữ ca sĩ cũng giống vậy.

Nhưng Lan Lăng Vương không giống nhau, hẳn có cực kỳ thuần khiết giọng nam, thuần khiết đến mọi người không cách nào tưởng tượng cái này cuống họng có thể phát ra giọng nữ!

Hắn vừa có thuần khiết giọng nữ!

Cái này giọng nữ thuần khiết đến hẳn vừa mới lúc mở miệng sau khi, tất cả mọi người đều theo bản năng cho là, hẳn tất nhiên là nữ ca sĩ!

Tương phản!

Cực hạn tương phản!

Liễu Như cười quay đầu: "Cho nên ta cũng không cách nào nghĩ rằng Lan Lăng Vương giới tính, cái vấn đề khó khăn này có thể phải ném cho Vũ Long lão sư."

"Đừng hỏi ta."

Vũ Long lắc đầu liên tục: "Ta với người như thế, căn bản không đoán được vừa mới nam nữ âm thanh, người nào là hẳn bản âm, là có dùng bản âm chứ?"

"Ừm."

Lâm Uyên nói.

Có người xem bắt đầu trao đổi.

Thế nào cảm giác cái này Lan Lăng Vương có chút lạnh lẽo cô quạnh a, đôi giám khảo môn một bộ không quá nhiệt tình đáng về?

Không giống hai vị trí đầu.

Dù là cao ngạo như Thiên Nga Trắng đối bốn vị trong nghề phi thường trâu bò phê bình ủy, cũng là một bộ rất thái độ khiêm nhường.

"Hữu dụng đến bản âm, vậy nói rõ vừa mới hai thanh âm có một cái là thực sự, hai thanh âm quá độc ác, khác ca sĩ là đơn ca, người tương đương với hai người tại chỗ, nam nữ đánh đôi hỗn hợp, trực tiếp hai đánh một!"

Người xem cười!

Có thể là không phải mà!

Trực tiếp hai đánh một!

"Trước không trò chuyện cái vấn đề này, trừ phi tự mình chứng thật, ta cô thả căn cứ Lan Lăng Vương hình tượng nghĩ rằng người là nam sinh." Vũ Long nói: "Thực ra để cho ta khiếp sợ, phần mà là không phải người có hai loại thanh âm, mà là một câu cuối cùng giọng hát."

Liễu Như cùng Mao Tuyết Vọng đồng thời gật đầu, tựa hồ cũng biết Vũ Long muốn nói cái gì.

"Một câu cuối cùng hẳn là nam nữ song ca, nhưng người chỉ có một người, hoặc là dùng giọng nam hoặc là dùng giọng nữ, ta một mực ở suy nghĩ nếu như người có song ca thiết kế sẽ xử lý như thế nào, kết quả người cho chúng ta phô bày một người đàn ông nữ trộn âm, thật giống như có hai loại thanh âm giao dung một dạng toàn bộ Lam Tinh đại khái chỉ có người có thể làm được loại trình độ này!" Vũ Long nghiêm túc nói.

Người xem rồi rít ghé mắt.

Này đánh giá giá quá cao!

Lan Lăng Vương vẫn không nói nhiều lời nói.

An Hoàn vui vẻ: "Nhìn ra được chúng ta Lan Lăng Vương lão sư là một cái không thích nói chuyện ca sĩ, Dương Chung Minh lão sư."

An Hoàn nhìn về phía Dương Chung Minh.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Dương Chung Minh.

Đối mặt một cái đặc biệt như vậy ca sĩ, tất cả mọi người muốn biết khúc phụ Dương Chung Minh sẽ đánh giá như thế nào.

Kết quả Dương Chung Minh lại nhìn chăm chăm Lâm Uyên, gần từng chữ một:

"Người có hai cái cuống họng."

Nghe vậy Lâm Uyên, dưới mặt nạ biểu tình hơi đổi.

Bất quá cách mặt nạ, mọi người xem không tới Lâm Uyên biểu tình.

Nói xong Dương Chung Minh chính mình lắc đầu: "Nhưng này là chuyện không có khả năng."

Mọi người cười.

Dương Chung Minh cũng cười theo rồi: "Chơi đùa vui vẻ không?"

Đây là Dương Chung Minh lần đầu tiên lộ ra như thế hiện lành nụ cười.

Trước đó, Dương Chung Minh luôn là làm cho người ta một loại không nói ra uy nghiêm, dù là hẳn cũng sẽ cười, nhưng chính là có loại không nói ra cảm giác.

Giống như trên địa cầu Trần Đạo Minh, trời sinh thì có cỗ khí thế, ép cũng không đè ép được khí thế.

"Vui vẻ."

Lâm Uyên thanh âm, cũng xuất hiện một màn nụ cười.

Hắn biết, Dương Chung Minh có thể có thể đoán được cái gì, nhưng hắn chỉ là suy đoán trạng thái.

Quả nhiên.

Dương Chung Minh câu nói tiếp theo là: "Người rất giống ta biết một người."

Người xem kinh ngạc.

Dương Chung Minh chỉ là ai ?

Giám khảo môn cũng nhìn về phía Dương Chung Minh: "Là ai ?"

Dương Chung Minh lắc đầu: "Không thể nói ra được, vạn nhất bị ta đoán trúng rồi, nói ra liền không dễ chơi."

Mọi người nhất thời bất đắc dĩ, tâm lý giống như miêu trảo tựa như ngựa ngáy.

Dương Chung Minh là khúc phụ, hắn nhận biết ca sĩ quá nhiều, điểm này đầu mỗi để cho mọi người từ đâu bắt đầu đoán?

"Nói một chút ca khúc đi, đây là một bài hát mới, bài hát danh tên gì?"

"« lạnh lạnh » , trà lạnh lạnh."

"Ai viết ca khúc?"

Dương Chung Minh nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Lâm Uyên vốn định dựa theo nguyên kế hoạch, đem ca khúc sáng tác an đến Lan Lăng Vương trên đầu.

Nhưng nhìn trước mắt quen thuộc Dương Chung Minh, ra vì loại nào đó cân nhắc, hắn bỗng nhiên đổi chủ ý:

"Tiện Ngư."

Trong nháy mắt toàn trường chấn động!

Đã an tĩnh lại người xem khu, lần nữa trở nên lửa nóng, bởi vì "Tiện Ngư" danh tự này mọi người quá quen thuộc!

"Ta đi!"

"Tiện Ngư bài hát?"

"Nguyên lai là Tiện Ngư đại lão bài hát mới, khó trách dễ nghe như vậy, không nghĩ tới Tiện Ngư lão sư lại sẽ giúp Lan Lăng Vương!"

"Hắn sẽ không phải là Tôn Diệu Hòa chứ ?"

"Người sao không nói là Giang Quỳ."

"Còn có thể là Trần Chí Vũ."

"Ca Vương Lam Nhan cũng có thể!"

"Vấn đề là Tiện Ngư viết ca khúc, Lan Lăng Vương lại trận đầu liền hát, này có phải hay không là có chút lãng phí?"

" "

Hiện trường có chút xao động.

Mà ở ca sĩ bên trong phòng nghỉ ngơi.

Thiên Nga Trắng cũng ngân người: "Lại là bài hát của Tiện Ngư lão sư . Bất quá cũng có thể hiểu được, chỉ có Lan Lăng Vương có thể hát ra loại này

nam nữ âm thanh tương phản hiệu quả."

"A a a a, chua chua chua!"

Người máy trước sau như một làm quái, rất khoa trương đáng vẻ: "Tiện Ngự lão sư thế nào không giúp một chút ta đâu rồi, Tiện Ngự lão sư người nhìn ta!"

"Hâm mộ!"

"Ghen tị!"

"Ta hận!"

Còn lại ca sĩ đều có điểm chua, mượn đùa giỡn biểu đạt tâm tình.

Giám khảo tịch Dương Chung Minh nhíu mày: "Tiện Ngự đối lưu đi bài hát nhịp điệu nắm chặt vẫn là phi thường tinh chuẩn, bài hát này Soạn nhạc bộ phận quả thật giống như tay hấn bút, chính là hấn lần này viết lời quả thực quá qua loa lấy lệ."

"Ha ha ha ha!"

Vũ Long vui vẻ: "Ta hoài nghi bài hát này là Tiện Ngự không có nhiều thời gian viết ra, cho nên ca từ thì tùy lừa bịp rồi xuống."

Liễu Như cười nói: "Tiện Ngự lão sư cũng có lười biếng thời điểm a."

Mao Tuyết Vọng gật đầu một cái: "Tiện Ngự lão sư viết lời năng lực ở Lam Tinh là cao cấp nhất."

Lâm Uyên: ". "

Các người có phải hay không là đối với ta có hiểu lầm gì đó?

Được rồi, chỉ có thể nói Tiện Ngự viết chữ năng lực đã đi sâu vào lòng người.

Tốt như vậy nơi chính là:

Dù là Tiện Ngự mỗi bài hát ca từ viết rất dở, mọi người cũng chỉ sẽ cảm thấy, đây là Tiện Ngự không nghiêm túc viết, mà sẽ không cảm thấy đây là Tiện Ngự năng lực có hạn.

Mà sự thật nhưng là .

Lâm Uyên cũng biết « lạnh lạnh » ca từ kém một chút ý tứ, chỉ là nhịp điệu rất ưu tú, loại này ưu tú là tương đối lưu hành ca khúc mà nói.

Cho nên hấn ca từ kết vĩ, còn đối mấy chữ mắt cùng với từ tổ.

Mà ở loại này đại chúng bỏ phiếu vì sàn nhảy chính, hát lưu hành bài hát là tương đối có lợi!

Bởi vì đủ trong vòng thời gian ngắn đi đến trao nhĩ mục đích!

Cho nên coi như ca từ kém, hấn cũng vẫn lựa chọn bài hát này.

Trọng yếu nhất là, bài hát này nam nữ song ca phương thức, thuận lợi phát huy hấn giọng nói ưu thế.

Dương Chung Minh gật đầu một cái:

"Bài hát mới mang cho người tới ưu thế rõ ràng, người song thanh nói giọng nói thiên phú cũng là riêng một góc trời, chính là nghệ thuật ca hát

không rất hoàn mỹ, bất quá trước hai cái ưu điểm đủ để bù đắp, nhưng theo trận đấu phát triển, có chút vấn đề cuối cùng vẫn phải đối mặt ."

"Ừm."

Lâm Uyên cảm thấy đánh giá này rất đúng trọng tâm, hẳn nghệ thuật ca hát quả thật còn cần luyện nữa luyện.

Giám khảo lên tiếng kết thúc.

Phía sau chính là giám khảo một dạng chuyên động cùng nhau khâu ròi.

Bất quá hậu trường nơi.

Sắp vị thứ tư lên đài biểu diễn, ăn mặc Ma Pháp Sư hình tượng ca sĩ lại luông cuống.

Vị thứ nhất, người máy, phát huy ưu tú!

Vị thứ hai, Thiên Nga Trắng, Ca Hậu trình độ!

Vị thứ ba, Lan Lăng Vương, tươi đẹp toàn trường!

Một đợt cao hơn một đợt .

Tràng tử này mình tại sao tiếp .

Lành lạnh!

---

ps: Loại này trận đấu tình tiết cơ bản đều phải dùng đại chương xử lý, cho nên tốn thời gian tương đối lâu, nhưng số chữ vẫn là rất nhiều, hi vọng mọi người có thể hài lòng, đoạn chương thật không phải cố ý, viết đến quá nửa đêm quả thực không viết nổi rồi.

// lạnh (tam sinh tam thế ca khúc) mọi ng xem video này, hát 2 giọng đây

https://youtu.be/eeGHBya_gKg

Mời đọc #Stratholme Thần Hào đồng nhân WoW siêu hài, siêu lầy.

Stratholme Thần Hào

Chương 461: Âm chỉ

Hậu trường tình huống mọi người dĩ nhiên sẽ không quan tâm.
Liên hai vị trí đầu ca sĩ biểu hiện đều bị Lan Lăng Vương mang đến rung động hòa tan, ai còn sẽ để ý vị thứ tư ca sĩ tâm tình?

Trên võ đài.

Người chủ trì An Hoàn cười nói: "Có thể thấy chúng ta giám khảo một dạng đã không thể chờ đợi, Đinh Minh lão sư có cái gì muốn hỏi sao?"

Cái này Đinh Minh là một cái Tổng Nghệ cuồng ma, trên căn bản Lam Tinh nổi danh Tổng Nghệ đều có hấn bóng người.

Bởi vì hấn có không tệ Tổng Nghệ cảm, nói chuyện cũng tương đối lớn mật.

Quả nhiên.

Đinh Minh câu nói đầu tiên thì dẫn phát không ít tiếng cười: "Bình thường Lan Lăng Vương lão sư là bên trên nhà vệ sinh nam hay lại là nhà cầu nữ?"

Lâm Uyên nói: "Độc lập phòng vệ sinh."

Vô luận công ty hay lại là trong nhà hấn đều có độc lập phòng vệ sinh.

Đôi phương bất đắc dĩ: "Xem ra chúng ta cũng khỏi muốn biết Lan Lăng Vương lão sư giới tính rồi, không bằng chúng ta hỏi một chút xa cách Lan Lăng Vương lão sư sẽ bài xích tự cầm thứ 2 sao?"

Phốc!

Toàn trường cười như điên!

Thân phận của Lan Lăng Vương cũng không phải là không tìm ra manh mối, bởi vì hấn vừa mới biểu diễn « lạnh lạnh » là Tiện Ngư lão sư bài hát, cho nên tất cả mọi người hoài nghi Lan Lăng Vương là Tiện Ngư lúc trước hợp tác qua một vị ca sĩ.

Mà Tiện Ngư hợp tác ca sĩ trung, duy nhất với "Nhị" có liên quan, chỉ có Trần Chí Vũ!

"Không biết."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Tiếp lấy mấy cái khác giám khảo một dạng minh tinh cũng đã hỏi mấy vấn đề, đem thân phận của Lan Lăng Vương đoán toàn bộ.

Thậm chí có nhân đoán hấn là Tôn Diệu Hỏa hoặc là Giang Quỳ .

Kết quả cái này Lan Lăng Vương cũng không nói chuyện, chỉ là lắc đầu, coi như thỉnh thoảng mở miệng, cũng là một chữ hoặc là hai chữ kết thúc đề tài.

Với vừa mới đổi bốn vị giám khảo thái độ là như thế.

"Lan Lăng Vương lão sư thật giống như rất thích dùng một chữ hoặc là hai chữ trả lời vấn đề."

"Không nhất định."

Lần này là ba cái.

Mọi người dở khóc dở cười.

Đây chính là nói chuyện phiếm lỗ đen.

Lan Lăng Vương quá có cá tính rồi!

Lưu Án lại hỏi: "Tại sao người gọi Lan Lăng Vương, có cái gì đặc thù hàm nghĩa sao?"

"Liên quan tới cái này, ta muốn với mọi người chia sẻ một chút Lan Lăng Vương cố sự."

Lâm Uyên lần này không có tích tụ như kim, hấn ở trên vũ đài đem trước cùng Tiểu Cô Đông nói Lan Lăng Vương cố sự lại nói một lần.

Người xem nghe nồng nhiệt.

Mấy vị giám khảo cũng nghe hăng say.

Nhưng đợi Lan Lăng Vương kể xong, Lưu Án nhưng từ trung phát hiện tin tức hữu dụng, hấn đặc ý nở nụ cười:

"Lan Lăng Vương lão sư người bại lộ!"

"Cái gì?"

"Người nói Lan Lăng Vương là một vị tướng quân, trên chiến trường chém giết tướng quân, đương nhiên là nam, cho nên mặc dù người có thể hát giọng nữ, nhưng người nhất định là nam ca sĩ!"

Lưu Án vì chính mình cơ trí điểm đáng khen, mặc dù loại này cơ trí tất cả mọi người phản ứng tới.

Lâm Uyên hỏi ngược lại: "Tướng quân nhất định là nam nhân sao?"

"Này là không phải thông thường sao?"

"Hoa Mộc Lan là không phải."

"Hoa Mộc Lan là ai."

Lưu Án sững sờ, các khán giả cũng là vẻ mặt mờ mịt.

Mọi người vừa mới nghe nói Lan Lăng Vương cố sự, kết quả cái này thần bí ca sĩ trong miệng lại toát ra một cái "Hoa Mộc Lan" ?

"Hoa Mộc Lan cũng là một vị tướng quân." Lâm Uyên nói: "Một vị phi thường vĩ đại nữ tướng quân."

"Không thể nào!"

Lưu Án cảm thấy Lan Lăng Vương ở bịa chuyện, còn lại người xem cũng tưởng như vậy, có giám khảo một dạng minh tinh cười nói:

"Vậy không bằng Lan Lăng Vương lão sư nói cho chúng ta một chút Hoa Mộc Lan cô sự."

Mọi người chính là đoán chắc rồi Lan Lăng Vương đang nói hư nói vượn, nhận định Lâm Uyên không thể nào tạm thời biên ra một cái Hoa Mộc Lan

cổ sự tới.

Thậm chí ngay cả "Hoa Mộc Lan" danh tự này, mọi người cũng cho là Lâm Uyên là chém gió.

Nhìn người thế nào tiếp tục biên cổ sự!

Nhưng mà Lâm Uyên nhưng là dừng một chút, sau đó thật bắt đầu giảng thuật:

"Hoa Mộc Lan sinh hoạt tại không yên ổn tĩnh thời đại, lúc đó khói lửa chiến tranh bay tán loạn, mỗ chính quyền quy định, nhà nhà phải nhất định ra một người đàn ông ra tiền tuyến đánh giặc, nếu không phía trên liền muốn hưng sự vắn tội. Hoa Mộc Lan cha tuổi tác đã cao, lại thể nhược nhiều bệnh, khẳng định không cách nào ra chiến trường; hết lần này tới lần khác trong nhà đệ đệ tuổi tác còn nhỏ, cho nên Hoa Mộc Lan quyết định thay cha nhập ngũ, từ nay mở ra nạng dài đến mười hai năm quân lữ sinh hoạt. Đi biên quan đánh giặc đối với rất nhiều nam tử mà nói đều là gian khổ sự tĩnh, mà Mộc Lan vừa phải giấu giếm chính mình nữ tĩnh thân phận, lại muốn cùng các chiến hữu đồng thời giết địch, cái này thì so với bình thường nhập ngũ nhân càng thêm gian nan."

Hoa Mộc Lan thay cha nhập ngũ!

Cái này ai cũng khoái cổ sự trên địa cầu lưu truyền vô số năm, mà hôm nay nhưng là ở Lam Tinh « che mặt Ca Vương » trên võ đài xuất hiện!

Giám khảo một dạng có chút sững sờ.

Cái này Lan Lăng Vương, lại thật nói dậy rồi, hơn nữa nói thật giống như.

Rất động lòng người!

Là, rất động lòng người!

Lâm Uyên ngữ tốc rất chậm, hấn ngữ điệu, có đôi Hoa Mộc Lan kính nể.

Khi hấn nói đến Hoa Mộc Lan quyết định thay cha nhập ngũ thời điểm, các khán giả đã có chút trờng lớn con mắt!

Nữ nhân ra chiến trường!

Kia là bực nào tàn khốc!

Bắt đầu từ nơi này, Lâm Uyên phía sau lời muốn nói mỗi một câu nói, đều vững vàng hấp dẫn người xem tâm, giám khảo một dạng cũng không cợt nhả.

Cười là đối Hoa Mộc Lan không tôn trọng!

Không có ai có thể cười nhạo Hoa Mộc Lan!

Dù là cái nhân vật này chỉ là từ Lan Lăng Vương trong miệng xuất hiện, rất có thể là giả tượng!

Mọi người chỉ có thể giống như Lâm Uyên, đối Hoa Mộc Lan ôm lấy đồng tĩnh cùng liên lạc.

Thậm chí kính nể!

Thậm chí sùng bái!

Ngay cả bốn vị giám khảo đều lộ ra trịnh trọng sắc mặt.

Lâm Uyên nói đến Hoa Mộc Lan nhìn bên người chiến hữu từng cái ngã xuống, tự mình ở trong đồng thi thể bò ra thời điểm, có người xem con mắt đã có chút ứng đỏ .

Ngay cả Lâm Uyên đều có chút lộ vẻ xúc động.

Thanh âm của hắn trung hiện lên vẻ khô sở:

"Ta rất muốn nói Hoa Mộc Lan là một vị mỹ lệ nữ tướng quân, nhưng sự thực là, không có nữ nhân có thể trải qua như vậy tàn phá: Chiến trường phong sương để cho nàng da thịt trở nên thô ráp, biên quan chiến đấu để cho thân thể nàng hiện đầy vết thương, đầy trời máu tươi để cho nàng góc cạnh mất đi nhu hòa ."

Trong màn ảnh.

Có người rơi lệ.

Lâm Uyên lắc đầu một cái: "Mấy chục năm sau, Hoa Mộc Lan Khải Toàn về nhà, triều đình bởi vì nàng công lao lớn, ân xá đem tội khi quân, đồng thời bởi vì nàng có năng lực tại triều Đình hiệu lực, muốn cho nàng thăng quan tiến chức, nhưng mà Hoa Mộc Lan nhân gia có cha cần phải chiếu cố cự tuyệt, nàng thỉnh cầu Hoàng Đế có thể làm cho mình phản hương, đi bồi thường cùng hiếu kính cha mẹ, đây chính là Hoa Mộc Lan cố sự, tướng quân . Không nhất định chỉ có thể là nam nhân, đáp đền quốc gia, nữ nhân cũng có thể làm rất tốt, chỉ là hi vọng mọi người cuối cùng đừng quên Hoa Mộc Lan lựa chọn đôi gia đình trở về."

Lâm Uyên cố sự kể xong.

Giám khảo một dạng hoàn toàn trầm mặc.

Càng ngày càng nhiều người đang rơi lệ.

Ngay sau đó hiện trường tiếng vỗ tay như sấm!

Này tiếng vỗ tay là hiến tặng cho Hoa Mộc Lan!

Có người thậm chí là một bên vỗ tay, một bên lau chùi chính mình nước mắt, khóe miệng lại không nhịn được bởi vì cố sự tương đối mỹ mãn mà cười khời, vừa khóc vừa cười đáng vẻ .

Mà ở đạo diễn bên trong phòng.

Đồng Thu Văn cũng là biểu tình phức tạp xoa xoa chua xót hốc mắt.

Hắn vốn nên nhắc nhở người chủ trì kết thúc Lan Lăng Vương bộ phận, bởi vì này sẽ trễ nãi thu âm thời gian, nhưng khi Hoa Mộc Lan cố sự vang lên, hắn lại không đành lòng cắt đứt, cũng không khả năng cắt đứt .

Hắn thậm chí sẽ không cắt bỏ này bộ phận.

Dù là đoạn này với tiết mục chủ đề hoàn toàn không liên quan.

Lâm Uyên cúi người thôi lui.

Hắn trễ nãi thời gian đã quá nhiều.

Bất quá đi ngang qua lối đi thời điểm, Lâm Uyên bỗng nhiên nhìn về phía vị thứ tư ca sĩ nói: "Lần này ngươi có thể thật tốt ca hát."

Vị thứ tư ca sĩ sững sốt một chút.

Lâm Uyên tiến tới đối phương bên tai, nhỏ giọng nói: "Xin lỗi, ta trợ lý lạng lẽ cùng người nghe bài hát của ngươi, ta muốn cái không khí này là ngươi cần."

Nói xong, Lâm Uyên cùng vị thứ tư ca sĩ sượt qua người.

Vị thứ tư ca sĩ ngậy đại.

Hắn hạ một ca khúc, chủ đề là hát thân tình, mang theo điểm bi thương không khí.

Mà Lâm Uyên vừa mới thật sự kể chuyện xưa .

Vì hắn cửa hàng được rồi người xem tâm tình.

---

ps: Cảm tạ Lâm Mộc Linh đại lão minh chủ ủng hộ, quá quen thuộc, vị này là theo đuổi ô bạch tốt mấy cuốn sách lão độc giả, trước thư cũng cho ô bạch trải qua minh chủ, thật phi thường cảm tạ ngài trước sau như một ủng hộ! !

Mời đọc #Stratholme Thần Hào đồng nhân WoW siêu hài, siêu lầy.

Stratholme Thần Hào

Chương 462: Trần đầy kỳ tích tiết mục

Lâm Uyên trở lại phòng nghỉ ngơi.

Sân khấu trận đấu vẫn còn tiếp tục.

Vị thứ tư lên đài ca sĩ gọi là "Ma Pháp Sư", cái này ca sĩ mặc áo bào đen, ngay cả mặt mũi cụ đều là màu đen.

Rất hiển nhiên.

Vị trí thứ ba ca sĩ cường đại, làm nổi bật lên rồi Ma Pháp Sư phổ thông.

Hắn hát xong sau người xem phản hưởng bình thường, giám khảo phê bình ngược lại vẫn nói được.

Thực ra Ma Pháp Sư thực lực cũng không yếu.

Hắn chỉ là có chút không có nhận ở vùng, bị trận đấu thứ tự ảnh hưởng, không phát huy ra 100% thực lực.

Vị thứ năm ca sĩ kêu "Tiểu Trư Kỳ Kỳ" .

Đây là Tần Châu cô tích « ba cái con heo nhỏ » trung một vai.

Ca sĩ làm dễ thương con heo nhỏ ăn mặc, phong cách tương đối tươi sáng giọng nữ, gần như mới vừa mở cuốn họng liền có rất nhiều người xem phát ra ngâm hiểu lẫn nhau tiếng cười.

"Là Lô Vũ Manh thanh âm!"

Bên trong phòng nghỉ ngơi Đồng Đồng cũng là theo bản năng nói, đây là Tần Châu một vị một đường ca sĩ tên.

Luôn có nhiều chút ca sĩ thanh âm là không giấu được, cái này cùng kỹ xảo có hay không đúng chỗ không liên quan.

Có ý tứ là, đến chuyển động cùng nhau khâu, Tiểu Trư Kỳ Kỳ lại nhất khẩu giáo định chính mình là không phải Lô Vũ Manh, còn nghiêm trang giải thích:

"Là có rất nhiều người nói ta thanh âm cùng Lô Vũ Manh lão sư rất giống rồi."

Lời này làm giám khảo một dạng cũng không xác định rồi, bởi vì Tiểu Trư Kỳ Kỳ đối giọng nói của mình làm điếm xử lý, nghe là Lô Vũ Manh, nhưng lại cùng Lô Vũ Manh thanh âm có hơi khác biệt.

Đây cũng là « che mặt Ca Vương » thú vị điếm một trong.

Bất quá có ý tứ là, giám khảo môn đối Tiểu Trư Kỳ Kỳ đánh giá không cao.

Mà người xem lại đối Tiểu Trư Kỳ Kỳ rất là yêu thích!

Lại sau đó, là vị thứ sáu ca sĩ, cùng thời điếm là đệ nhất kỳ vị tuyển thủ cuối cùng.

Cái này ca sĩ kêu sao bắc cực, thiết kê thời trang rất có nghệ thuật cảm, ca hát cũng rất có nghệ thuật cảm .

Kết quả cùng Lô Vũ Mạnh ngược lại.

Giám khảo môn đối sao bắc cực đánh giá cũng không tệ lắm, nhưng các khán giả phản hưởng, tựa hồ lại tương đối dễ dàng tâm thường.

Rất kỳ quái?

Không có chút nào kỳ quái.

Giám khảo nghe ca nhạc là từ góc độ chuyên nghiệp khảo lượng, sẽ liên quan đến rất nhiều phương diện, là tương đối tổng hợp cân nhắc.

Nhưng mà hiện trường người xem lại không hiểu cái gì kiến thức chuyên nghiệp, bọn họ chỉ là căn cứ ca khúc nhịp điệu để phán đoán chính mình có thích hay không.

Nếu so sánh lại, giám khảo một dạng ý kiến liên đủ loại kiểu hàng.

Cầm sao bắc cực theo lệ.

Có người đặc biệt thích sao bắc cực, có người lại cảm thấy rất vô vị.

Này thậm chí đưa đến hiện trường xuất hiện giám khảo một dạng tranh cãi, cầm hai loại ý kiến giám khảo môn tranh cãi không thể tách rời ra.

Các hoa vào các mắt!

Đây là đối « che mặt Ca Vương » tốt nhất hình dung,

Có lẽ là giám khảo kéo theo, giám khảo một dạng các minh tinh đối với ca sĩ đánh giá, cũng tương đối sắc bén lớn mật.

Thắng bại khó liệu!

Cho dù là Lâm Uyên, cũng không dám hứa chắc nói mình có thể bắt được cái gì thành tích, hấn duy nhất có thể xác định là, chính mình sẽ không đếm ngược, người xem cùng giám khảo đối bài hát của tự mình phản ứng cũng coi như không tệ.

"Được rồi!"

Trên võ đài An Hoành lộ ra nụ cười: "Sáu vị thần bí ca sĩ đã hát xong, chúng ta hậu trường đang tiến hành số phiếu thống kê."

Trên võ đài, người chủ trì mang theo người xem chuyển động cùng nhau.

Mà ở ca sĩ môn hậu trường nơi.

Đạo diễn thanh âm từ kèn trung truyền ra: "Mời các vị ca sĩ với các vị tạm thời người đại diện tiến vào tập hợp đại sảnh, chúng ta sẽ tại tập hợp đại sảnh công bố đệ nhất kỳ trận đấu ca sĩ bài danh ."

Các đại phòng nghỉ ngơi.

Ca sĩ môn mỗi người khẩn trương lên thân lên đường.

Lan Lăng Vương phòng nghỉ ngơi.

Đông Đông cũng đứng dậy, mặt trên gấp gấp không được.

Nhưng khi nàng quay đầu lại, nhìn về phía Lan Lăng Vương, nhưng là buồn cười phát hiện, đôi phương một chút phản ứng cũng không có, trước sau như một ổn định.

"Lan Lăng Vương không gấp, cung nữ gấp."
Đồng Đồng hướng về phía ống kính vô tình nhỏ nước bọt đến.

Tập họp đại sảnh.

Ở tạm thời người đại diện dưới sự hướng dẫn, thần bí ca sĩ môn chạm mặt. Mọi người với nhau không thấy được mặt, cho nên cơ bản chỉ là lẫn nhau lên tiếng chào liền ngồi ở từng cái độc lập trên ghế sa lon, tạm thời người đại diện là đứng ở đôi ứng ca sĩ sau lưng, giống như ca sĩ môn chân chó.

"Lan Lăng Vương lão sư, người cuộc kế tiếp sẽ còn một người nam nữ song ca sao?"

Ngồi xuống sau đó, Tiểu Trư Kỳ Kỳ hiếu kỳ nhìn về phía Lâm Uyên.

Người máy làm chủ trách: "Quá gian trá rồi, trước thời hạn hỏi thăm đối thủ tin tức."

Mọi người nở nụ cười, ca sĩ lúc này bầu không khí sống động rất nhiều.

Lâm Uyên nói: "Không nhất định."

Hắn đảo là không phải cố bày nghi trận, mà là thật chưa có xác định cuộc kế tiếp ca khúc.

"Ta thích bài hát của ngươi."

Thiên Nga Trắng nhìn về phía Lâm Uyên nói.

Lâm Uyên nói: "Cám ơn."

Người máy cố làm bất mãn nói: "Thiên Nga Trắng, ý ngươi là, chúng ta hát không tốt?"

Thiên Nga Trắng nở nụ cười: "Ngược lại không ta tốt."

Chúng ca sĩ cũng nở nụ cười khô, cái này Thiên Nga Trắng thật đúng là có đủ phách lối.

Mọi người nói chêm chọc cười trong chốc lát, Đồng Thư Văn xuất hiện.

Đồng Thư Văn cầm trong tay một trương Card: "Các vị biểu diễn phi thường xuất sắc, bất quá có trận đấu sẽ có thắng thua, phía dưới ta muốn công bố hôm nay kết quả, trước từ hạng ba bắt đầu công bố."

Ca sĩ môn nhất thời khẩn trương.

Đồng Thư Văn cười nói: "Đệ nhất kỳ « che mặt Ca Vương » xếp hạng thứ ba ca sĩ là."

Đồng Thư Văn dừng lại.

Đây là Tổng nghệ tiết mục thường gặp vòng vo khâu.

Chờ ca sĩ môn đứng ngồi không yên rồi, Đồng Thư Văn mới mở miệng nói: "Hạng ba ca sĩ, hẳn thu được ba trăm tám mươi trương người xem bỏ phiếu, nhì mươi tám tám chuyên nghiệp giám khảo một dạng bỏ phiếu, cùng với bảy mươi tám giám khảo bỏ phiếu, tổng kết số phiếu năm trăm lẻ sáu phiếu, hẳn chính là chúng ta người máy lão sư!"

Mọi người vỗ tay.

Người máy thở phào một cái: "Còn tưởng rằng hôm nay muốn lật xe rồi."

Người máy lời này, có chút lượng tin tức.

Chỉ sợ hẳn thật là tiết mục tổ tuyên truyền trung vị kia thần bí Ca Vương .

Đông Thu Văn cười một tiếng: "Mà hôm nay bài danh thứ tư ca sĩ, nàng thu được ba trăm chín mươi hai trương người xem bỏ phiếu, ba mươi tám chuyên nghiệp giám khảo một dạng bỏ phiếu, cùng với ba mươi tám giám khảo bỏ phiếu, nàng chính là chúng ta Tiểu Trư Kỳ Kỳ lão sư!"

Mọi người lần nữa vỗ tay.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ sợ nói: "Hoàn hảo là thứ tư ."

Thứ năm là chờ đợi!

Thứ sáu là đào thải!

Nàng thiếu chút nữa thì muốn chờ đợi rồi.

Ma Thuật Sư cùng Lưu Lãng Giả liếc nhau một cái, tựa hồ có thể thấy đối phương dưới mặt nạ cười khô một dạng không hẹn mà cùng thờ dài.

Thần đông bộ.

Mọi người bật cười.

Ma Thuật Sư bắt đắ dĩ: "Ta là thứ năm hay lại là thứ sáu?"

Lưu Lãng Giả giọng thất lạc: "Hẳn ta là thứ sáu đi."

Hai người này rất tự biết mình, biết rõ mình không thể nào điểm số so với Thiên Nga Trắng cùng Lan Lãng Vương số phiếu còn cao, hai người này nay Thiên Vũ đại biểu hiện là tươi đẹp cấp.

"Chúng ta đây tiên công bố thứ năm đi."

Đông Thu Văn giơ tay lên trung Card: "Bài danh thứ năm ca sĩ là Lưu Lãng Giả, người số phiếu là ."

Tuyên đọc hoàn số phiếu, Đông Thu Văn nói: "Thật xin lỗi, Lưu Lãng Giả lão sư yêu cầu chờ đợi, chờ đợi ca sĩ, đợt kế tiếp bài danh, phải nhất định tiến vào Top 5, nếu không đem sẽ đào thải."

"Minh bạch."

Lưu Lãng Giả thở phào nhẹ nhõm: "Ta đã cho ta sẽ là thứ sáu, so với trực tiếp đào thải tốt hơn ."

Ma Thuật Sư khổ sở nói: "Chúc mừng."

Hẳn nhất định là thứ sáu rồi.

Hẳn số phiếu tất nhiên không bằng Lan Lãng Vương cùng Thiên Nga Trắng.

Kết Quả Quả nhưng như thế.

Đông Thu Văn tuyên bố Ma Thuật Sư kết quả: "Ma Thuật Sư bỗng trảng bài danh thứ sáu, đem bị loại bỏ, thật đáng tiếc, ngài phía sau cần phải đi trên võ đài tiến hành bóc mặt nghi thức ."

"Không sao."

Ma Thuật Sư cảm khái nói: "Rút thăm cũng là một môn huyền học ."

Mọi người gật đầu.

Vôn phải là Lưu Lăng Giả đào thải, nhưng Ma Thuật Sư ở Lan Lăng Vương phía sau ra sân, hẳn không có nhận ở vùng, bị ảnh hưởng.

Đây chính là hiện trạng trận đấu đặc điểm, những thứ này biểu diễn bên ngoài nhân tố, cũng sẽ ảnh hưởng đến ca sĩ.

Ánh mắt của mọi người rơi vào Thiên Nga Trắng cùng Lan Lăng Vương giữa.

Hai người này, ai sẽ là số một?

Đông Thư Văn nói: "Khả năng như vậy thời khắc, nếu không chúng ta xen vào truyền bá một cái quảng cáo."

Mọi người lần nữa cười.

Đạo diễn nói xen vào truyền bá quảng cáo, nhưng thu âm thời điểm, là không có có quảng cáo.

Đông Thư Văn nói xong câu đó liền tiếp tục nhắc tới kết quả tranh tài:

"Xuất sắc quảng cáo kết thúc, để cho chúng ta công bố hôm nay hạng nhì đi, vị này thần bí ca sĩ lấy được rồi bốn bách 52 trương người xem bỏ phiếu, 43 trương đại chúng giám khảo bỏ phiếu, cùng với 150 trương giám khảo bỏ phiếu, chung quy số phiếu là 688 phiếu!"

Mọi người kêu lên!

Năm trăm danh quan chúng, 452 tấm vé, cao vô cùng!

50 vị đại chúng giám khảo, cũng có 43 nhân cho vị này ca sĩ bỏ phiếu!

Bốn vị giám khảo cộng lại không chế chung quy số phiếu bốn trăm phiếu, cũng phân ra 150 phiếu tại vị này ca sĩ trên đầu!

Đẹp vô cùng số phiếu!

Người này là ai?

Thiên Nga Trắng hay lại là . Lan Lăng Vương?

Đông Thư Văn cười một tiếng: "Hẳn biểu diễn ca khúc để cho người xem cảm nhận được trước đó chưa từng có mới mẻ, hẳn lại là . Lan Lăng Vương lão sư!"

Tiếng vỗ tay trong nháy mắt vang lên, mọi người rối rít chúc mừng.

Đông Thư Văn kích động hét chói tai: "Chúng ta là số một!"

"Chúc mừng."

Thiên Nga Trắng cũng nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu một cái, nói: "Cám ơn."

"Còn không có kết thúc đây."

Đông Thư Văn buồn cười nhìn mọi người.

Mọi người sững sốt, người này còn không có kết thúc, hạng nhất cũng công bố, kia hạng nhì có thể không phải là Thiên Nga Trắng?

"Phía dưới ta tuyên đọc Thiên Nga Trắng lão sư số phiếu."

Đông Thư Văn sắc mặt hơi cổ quái nói: "Người xem bỏ phiếu bốn bách năm mươi tám người xem bỏ phiếu, 39 trương đại chúng giám khảo bỏ

phiếu, cùng với một trăm sáu mươi tám trương giám khảo bỏ phiếu, chung quy số phiếu là 688 phiếu!"

Mọi người: " . "

Thiên Nga Trắng: " . "

Lan Lăng Vương cùng Thiên Nga Trắng lại bình phiếu!

Đúng để cho chúng ta chúc mừng hoàn Lan Lăng Vương lão sư, cũng đừng quên chúc mừng Thiên Nga Trắng lão sư, đệ nhất kỳ trận đấu, nhị vị cũng liệt vào số một!"

Mọi người liền vỗ tay vàng vỗ tay.

Đồng Thư Văn biểu tình nghiêm túc nghiêm túc nói: "Ta biết mọi người có thể sẽ cảm thấy số phiếu vô cùng trùng hợp, nhưng đây là văn nghệ hiệp hội giám sát hạ hoàn thành bỏ phiếu, mỗi một tấm vé cũng là hoàn Toàn Chân thật, không tồn tại tiết mục tổ điều khiển có khả năng, một cái vô hạn thấp tỷ lệ để cho chúng ta gặp, cái này hoặc giả cũng là « che mặt Ca Vương » chỗ thú vị, này bản chính là một cái nhất định tràn đầy kỳ tích tiết mục!"

Vô hạn thấp tỷ lệ!

Này đúng là kỳ tích!

Không người sẽ nghi ngờ văn nghệ hiệp hội tính công bằng, chỉ có thể nói này đồng thời tiết mục bài danh rất có ý tứ rồi .

"Mời Ma Thuật Sư đi trước đài bóc mặt."

" Ngoài ra, còn lại ca sĩ bài danh, đem không đáng công bố, tiết mục phát hình sau người xem mới có thể biết được, cái này cũng là vì giữ huyền niệm."

Mọi người cười.

Hoàn toàn hiểu.

Mà ở người sở hữu nhìn soi mói, Ma Thuật Sư đã đi về phía sân khấu, khi hấn ở âm nhạc trung bóc mặt, toàn trường người xem đã kinh hô lên .

Ma Thuật Sư là Tê Châu một đường diễn viên, Đàm Khải!

Tập hợp đại sảnh.

Ca sĩ môn trọn tròn mắt.

"Đàm Khải lão sư!"

"Ta xem qua hấn rất nhiều phim truyền hình!"

"Ta xem qua hấn điện ảnh!"

"Hấn nghệ thuật ca hát lại tốt như vậy, không thể so với hạng hai ca sĩ kém!"

" . "

Lâm Uyên cũng là biểu tình cổ quái.

Đàm Khải vừa mới ngồi cách hấn không xa, hấn lại không nhận ra được, đây chính là hấn hợp tác qua nhân!

Lúc trước hấn đi Tê Châu nhất định nhận chế đơn thời điểm, đã từng làm một bộ kê « người và ta khoảng cách » viết thủ Ca khúc chủ đề.

Bài hát kia gọi là « thích người » .
Mà ca khúc biểu diễn người, chính là xuất diễn vai nam chính Đàm Khải,
cái này nhân tuyển hay lại là Lâm Uyên chính mình định.
Hiện trường đã sôi trào!
Mà đang chủ trì nhân cuối cùng tổng kết trung, đệ nhất kỳ « che mặt Ca
Vương » , lúc đó kết thúc .
Mời đọc #Stratholme Thần Hào đồng nhân WoW siêu hài, siêu lầy.
Stratholme Thần Hào

Chương 463: thứ 3 cái thanh âm

Tiết chế kết thúc.

Tạm thời chắc chắn sẽ không phát hình.

Hôm nay là chủ nhật, dựa theo tiết mục tổ thông báo, tiết mục đem tại hạ chủ nhật phát hình.

Hơn nữa còn là thứ 2 đài truyền hình cùng mấy cái đại video Website đồng bộ phát hình, từ đó thực hiện sức ảnh hưởng tối đại hóa!

Lâm Uyên không có lưu lại quá lâu, trực tiếp liền về nhà rồi.

Lan Lăng Vương đồng phục loại, hẳn để cho Tiểu Cô Đông mang đi, đợt kế tiếp trận đấu thu âm thời điểm mặc nữa, bất quá liền lần này trận đấu tình huống Lâm Uyên cần phải thật tốt làm một cái tổng kết .

Được đầu tiên là đáng giá vui vẻ sự tình.

Bất quá đối với loại này một ghi âm được tốt nhiều kỳ tiết mục mà nói, một lần thứ nhất thuyết minh không là cái gì, huống chi Lâm Uyên cái này đệ nhất cũng không phải là thuận khẩu thực lực.

Bỏ phiếu tình huống tối trực quan!

Lâm Uyên cùng Thiên Nga Trắng là bình phiếu, nhưng số phiếu rải rác tình huống rất có ý tứ:

"Thiên Nga Trắng người xem phiếu so với ta kém hai tờ, bình phẩm đoàn phiếu so với ta kém bốn tờ, nhưng bình ủy nơi đó số phiếu lại nhiều hơn ta rồi mười tám, cho nên ta chẳng khác gì là thắng người xem cùng bình phẩm đoàn, lại thua mất bình ủy ."

Người xem cùng đại chúng giám khảo tương đối cảm tính.

Lâm Uyên một người hoàn thành nam nữ song ca quá kỳ lạ, cộng thêm bài hát này nhịp điệu rất trào nhĩ, cho nên tất cả mọi người nguyện ý cho phiếu. Nhưng bình ủy là tương đối lý tính.

Mặc dù bọn họ cũng cho cao phiếu, dù sao Lâm Uyên thanh âm nghe không ra giả giọng vết tích, này là phi thường không tưởng tượng nổi, nhưng bọn hắn cuối cùng là càng công nhận Thiên Nga Trắng.

Tại sao?

Bởi vì Thiên Nga Trắng lựa chọn ca khúc so với bài hát của Lâm Uyên càng khó hơn, ngoài ra Thiên Nga Trắng nghệ thuật ca hát cũng so với Lâm Uyên tốt hơn, cho nên mặc dù Lâm Uyên cùng Thiên Nga Trắng cùng chung rồi hạng nhất, nhưng hẳn hoàn cảnh xấu lại lộ rõ ——

Nghệ thuật ca hát thể hiện!

Phải biết Lâm Uyên cái này đầu tiên là có người xem cảm giác mới mẽ thêm được!

Chính mình đồng thời hát nam nữ âm thanh, dĩ nhiên phi thường tươi đẹp, lần đầu tiên thấy loại này hiện trường người xem tuyệt đối sẽ bị khiếp sợ đến ——

Trợn mắt hốc mồm cái loại này!

Sự thật cũng xác thực dựa theo Lâm Uyên tưởng tượng phương hướng phát triển.

Nhưng .

Nếu như Lâm Uyên cuộc kế tiếp còn dùng giống vậy bộ sách võ thuật, người xem cố nhiên vẫn sẽ cảm thấy tươi đẹp, đáng kinh ngạc kiêu diễm ướm át trình độ tuyệt đối sẽ đánh một cái giảm đi.

Ít nhất số phiếu thêm được sẽ không giống lần đầu tiên cao như vậy.

Giống như tuổi trẻ lần đầu tiên xem mảnh đều khó khăn miễn mặt đỏ tới mang tai, nhưng thấy nhiều rồi liền không có cảm giác gì một cái dạng .

Đương nhiên vẫn là thích xem, chỉ là không biết kích động như vậy.

"Cho nên vẫn là được từ nghệ thuật ca hát là bỏ công sức, nếu như ta nghệ thuật ca hát không có tiến bộ, mặc dù mấy đợt bên trong sẽ không bị đào thải, nhưng theo ta gặp phải đối thủ càng ngày càng mạnh, bóc lột là sớm muộn sự tình."

Lâm Uyên rất có sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy ý thức.

Hai cái cuống họng quả thật rất lợi hại, một chiêu này tươi mới có thể ăn khắp thiên hạ.

Nhưng ở một cái chuyên nghiệp tính cực mạnh chương trình âm nhạc bên trong, loại này bộ sách võ thuật lại cũng không có thể trăm lần hiệu quả cả trăm.

Nhất là cực kỳ chú trọng ca sĩ nghệ thuật ca hát bình ủy bên kia.

Nghệ thuật ca hát phải nhất định tăng lên!

Mặc dù thời gian có chút eo hẹp vội vã, nhưng nên làm cố gắng vẫn là phải làm.

Lâm Uyên quyết định ngày mai sẽ bắt đầu luyện thật giỏi tập chính mình nghệ thuật ca hát.

Đang lúc này.

Hệ thống bỗng nhiên xuất hiện một cái nhắc nhở: "Nhận ra được kí chủ yêu cầu, xin hỏi kí chủ có nguyện ý hay không tiêu tiền thuê hệ thống, tiếp nhận hệ thống cung cấp chuyên nghiệp tính nghệ thuật ca hát huấn luyện?"

" "

Lâm Uyên ngẩn người.

Hắn vốn đang dự định đi công ty tìm thanh nhạc lão sư tới phối hợp chính mình tiến hành nghệ thuật ca hát huấn luyện, không nghĩ tới hệ thống bên này lại làm lên lỗi buôn bán!

Hắn hỏi: "Có cái gì đặc thù chỗ tốt sao?"

Hệ thống: "Hệ thống có thể bảo đảm, vì kí chủ cung cấp nghệ thuật ca hát huấn luyện là Lam Tinh nhất khoa học."

"Bao nhiêu tiền?"

"50 triệu."

50 triệu mua một nhóm nghệ thuật ca hát huấn luyện kiến thức?

Đối với đại đa số người mà nói, cuộc mua bán này không có lợi lắm.

Nhưng đối với Lâm Uyên mà nói, đáng giá!

Hắn liền nói ngay: "Đồng ý."

"

Hệ thống: "Mời kí chủ bảo đảm chính mình trạng thái không người quấy rầy."

Lâm Uyên khóa lại môn, sau đó dùng tư thế thoải mái nằm ở trên giường:

"Bây giờ là được rồi."

"Đếm ngược ba giây, tam, nhị, một."

Theo gợi ý của hệ thống, Lâm Uyên cảm giác cảnh tượng trước mặt bỗng nhiên thay đổi.

Hắn xuất hiện ở một gian giả tưởng thanh nhạc bên trong phòng học.

Chung quanh có không ít thanh nhạc máy móc.

Mà ở hẳn phía trước chính là một đạo giả tưởng bóng người.

Đây là hệ thống không gian ảo!

Lâm Uyên sử dụng Dương Chung Minh nhân vật thẻ cho mình bên trên Soạn nhạc giờ dạy học sau khi, cũng sẽ xuất hiện ở đây cái trong không gian ảo.

Ngẩng đầu lên.

Lâm Uyên tránh lên trước mắt đạo thân ảnh này, cảm giác rất xa lạ.

Hắn thậm chí không thấy rõ đối phương mặt, đại khái người nọ là hệ thống hóa thân loại?

"Ta là người thanh nhạc lão sư."

Đối phương là thành thực giọng nam: "Tiếp theo ta sẽ đối với người tiến hành giọng nói huấn luyện, người tổng cộng có ba loại giọng nói, nếu như người có thể linh hoạt vận dụng này ba loại giọng nói, thanh âm đem sẽ hiện ra nhiều loại bất đồng hiệu quả, đây là ta muốn cho người lên khóa thứ nhất."

"Ba loại thanh âm?"

Lâm Uyên theo bản năng nói: "Ta chỉ có hai loại."

Hắn có vốn là giọng nam, cùng với hệ thống cung cấp giọng nữ.

Cũng không thể giả âm cũng coi như chứ?

Giả âm chỉ là một loại lợi dụng khí tức biểu diễn kỹ xảo mà thôi.

Hư ảnh giọng không tình cảm chút nào ba động: "Người giọng Tử Thụ thương sau, Âm Sai Dương Thác lấy được một chủng loại giống như yên

giọng âm."

Lâm Uyên ngơ ngẩn: "Yên giọng?"

Àm!

Đại não thoáng qua một tia điện, Lâm Uyên bỗng nhiên biết đối phương ý tứ:

"Ý người là, ta giọng Tử Thụ thương sau bởi vì tật bệnh mà tạo thành cái thanh âm kia vẫn còn ở."

Lâm Uyên dây thanh từng chịu qua thương.

Sau khi bị thương Lâm Uyên không cách nào nữa ca hát.

Bởi vì hắn cuống họng không hề từ tính, ngược lại có chút ách.

Bình thường nói chuyện khả năng cảm giác không rõ ràng, nhưng một ca hát, cái loại này khàn khàn cảm giác liền vậy không đi.

Theo lý thuyết, cái này cuống họng cũng không tệ, ngược lại không khó nghe.

Có thể vấn đề nằm ở chỗ.

Cái này giọng nói Lâm Uyên không có cách nào dùng a!

Bằng nguyên chủ song ca bài hát nhiệt tình, Lâm Uyên là không phải không có thử sử dụng cái loại này thanh âm ca hát.

Nhưng hắn mỗi lần cưỡng ép sử dụng cái loại này thanh âm, cũng sẽ chịu đựng cuống họng mang đến đau đớn.

Hắn hát thời gian càng lâu, điều hát càng cao, cái loại này cảm giác đau đớn thì càng mãnh liệt, phảng phất xé rách!

Nói cách khác:

Bộ kia cuống họng quả thật êm tai, nhưng Lâm Uyên không dùng được, dùng một chút liền đau muốn mạng!

Có một lần hắn cố nén cái loại này đau đớn hát hai bài hát, điều cũng không cao lắm, kết quả đêm đó liền phạm vào viêm cổ họng, rất nghiêm trọng cái loại này, trực tiếp cơm cũng không cách nào ăn, tu dưỡng một tuần lễ mới có thể lần nữa nói chuyện.

Đây là Lâm Uyên buông tha làm ca sĩ nguyên nhân trực tiếp.

Nào có ca sĩ liền một bài hoàn chỉnh bài hát cũng rất khó hát xong?

Ngoài ra.

Lâm Uyên làm cho người ta cảm giác, là rất ít nói.

Thực ra Lâm Uyên cuống họng hư mất trước cũng còn khá, thỉnh thoảng cũng có thể cùng người trò chuyện rất hài, tuyệt không giống như như bây giờ vậy tích tụ như kim.

Nhưng thật đáng tiếc, hắn cuống họng hư mất sau đó, không nói được quá nhiều lời nói, bởi vì nói nhiều rồi biết sử dụng giọng quá độ.

"Ừm."

"Ồ."

"Được."

" "

Nghe quả thật rất cao lạnh, Lâm Uyên cũng thường cho nhân một loại rất ít nói, đại đa số thời điểm đều thích giữ yên lặng ẩn tượng.

Nhưng phía sau nguyên nhân lại rất bất đắc dĩ.

Đoạn thời gian trước, hệ thống chữa trị Lâm Uyên giọng nói, thanh âm của hắn lần nữa trở nên tràn đầy từ tính, cho nên Lâm Uyên theo bản năng cho là, sau khi hắn bị thương xuất hiện cái kia tương tự với "Yên giọng" thanh âm đã biến mất rồi.

Thì cũng chẳng có gì đáng tiếc.

Thanh âm ấy cố nhiên không tồi, nhưng không có cách nào dùng a.

Không có cách nào dùng thanh âm, để nghe đi nữa vừa có thể sao?

Nhưng bây giờ, nghe cái này hư ảnh ý tứ, dường như chính mình yên giọng còn không có biến mất?

"Ừ."

Phảng phất đoán được Lâm Uyên tâm tư, hư ảnh nhàn nhạt nói:

"Cái này giọng nói còn giấu ở người dây thanh bên trong, hơn nữa người bây giờ có thể dùng."

Lâm Uyên: " . "

Cho nên chính mình thật có ba loại thanh âm?

Hệ thống chữa trị chính mình cuống họng, đem mình vốn là thanh âm còn cho mình, nhưng cái kia "Yên giọng" cũng không có biến mất?

Ân.

Thanh âm ấy cùng mọi người quen thuộc yên giọng không cùng một dạng, không bằng nói là một loại biến dạng yên giọng, hiệu quả quả thật phi thường tương tự.

"Ta thử một chút."

Lâm Uyên tim bịch bịch nhảy dựng lên.

Nếu như cái này giọng nói có thể vận dụng, kia Lâm Uyên liền thật có ba loại giọng nói rồi!

Một là giọng nam bản âm, một là linh hoạt kỳ ảo giọng nữ, một là bởi vì tật bệnh mà tạo thành biến dạng yên giọng .

Đây đối với một cái ca sĩ mà nói tuyệt đối là không cách nào cự tuyệt cảm dỗ!

Hắn bắt đầu không kịp chờ đợi diễn hát lên, đây là một bài yêu cầu yên giọng biểu diễn loại hình Lam Tinh ca khúc kinh điển.

Không có yên giọng lời nói, là hát không ra bài hát này hiệu quả.

Nhưng hát câu thứ nhất, Lâm Uyên liền lắc đầu một cái.

Còn là mình bản âm.

Hắn bắt đầu hồi tưởng chính mình giọng Tử Thụ thương sau thanh âm, tiếp tục thử, vẫn là thất bại.

Hắn không nhìn được nhìn về phía hư ảnh, cái này hư hư thực thực hệ thống hóa tài sản hỏa thật là không phải đang lừa dối chính mình?
Cái kia bị thương thanh âm thật vẫn còn chứ?

"Không cần nhìn ta."

Hư ảnh nói: "Này nhất định là không phải một chuyện dễ dàng, nhưng người nên có tìm được loại thanh âm này biện pháp, vì vậy thanh âm từng đề cho người thống hận."

Lâm Uyên bắt đầu dĩ.

Hắn quả thật thống hận cái thanh âm kia.

Bởi vì hắn không cách nào dùng cái thanh âm kia ca hát.

Cái thanh âm kia vô thời vô khắc không nhắc lại Lâm Uyên, hắn âm nhạc mơ mộng hoàn toàn sụp đổ, hắn cuống hống vô dụng.

Hắn chỉ có thể tiếp tục thử.

Kết quả chính là, lần lượt thử, lần lượt thất bại .

"Tiếp tục!"

Cái bóng mờ kia thanh âm vẫn không mang theo chút nào cảm tình.

Lâm Uyên dừng lại một chút: "Ta thanh âm sẽ chịu ảnh hưởng sao?"

Quá độ luyện bài hát, sẽ đưa đến cuống hống hư mất, Lâm Uyên đổi giọng Tử Ái hộ là xếp ở vị trí thứ nhất.

Hệ Thống nói: "Nơi này là hệ thống ý niệm không gian, không sẽ phá hư người cuống hống, nhưng người ở nơi này học được đồ vật, đến trên thực tế vẫn phải là luyện tập mới có thể Dung Hội Quán Thông."

Lâm Uyên biết.

Này 50 triệu hoa quá đáng giá.

Nếu ở chỗ này ca hát quá độ, cuống hống cũng sẽ không hư mất, vậy hắn liền có thể hoàn toàn buông ra.

Tiếp tục luyện tập!

Lâm Uyên trong xương về này cố chấp tinh thần sức lực, cũng là bị kích phát ra.

Tiếp tục tìm cảm giác.

Tiếp theo sau đó thất bại .

Có hệ thống sau đó, Lâm Uyên đã quá lâu không có cảm nhận được thất bại mùi vị rồi.

Nhưng hôm nay ở cái hệ thống này bên trong không gian, Lâm Uyên lại đem cuộc đời trung thiếu sót thật sự có thất bại cảm, toàn bộ tìm trở lại.

Hắn mình cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu.

Làm lại một lần nữa luyện tập thất bại thời điểm, Lâm Uyên không có hoài nghi hệ thống, mà là đang hoài nghi mình.

Niềm tin của hắn bắt đầu giao động.

Hắn thậm chí có chút không dám lên tiếng, dù là ở chỗ này luyện tập sẽ không đề cho hắn cuống hống phụ tải quá nặng.

Hắn trầm mặc.

Hư ảnh cũng hiem thấy trầm mặc, không có tiếp tục thúc giục Lâm Uyên.

Trong hoảng hốt.

Lâm Uyên chợt nhớ tới hắn kinh nghiệm đã từng trải một cái hình ảnh.

Đó là ở một cái bên trong bệnh viện.

Lâm Uyên ở trên giường bệnh, mờ mịt trương mở con mắt.

Xa xa mơ hồ có thanh âm đứt quãng vang lên:

"Tân thua thiệt tới kịp lúc, nếu không mệnh khả năng liền không giữ được

."

"Chúng ta sử dụng một ít kích thích tính được vật, thân thể của hắn sẽ sung vù một đoạn thời gian, ngoài ra lần này bệnh tình mặc dù khống chế được, nhưng cũng không phải là không có hậu quả về sau ."

"Nghe nói hắn là thanh nhạc hệ sinh viên ."

"Thật xin lỗi, hắn sau này khả năng không cách nào ca hát, bất quá so sánh với hắn sinh mệnh, cuống họng hủy diệt cũng không chuyện, ít nhất hắn còn có thể nói chuyện ."

Trên giường bệnh Lâm Uyên bỗng nhiên cố nén đau đớn, ngồi dậy, hắn há miệng.

Hắn đang ca.

Song khi thanh âm của hắn xuất hiện, cuống họng lập tức truyền tới đau đớn một hồi.

Nhưng đau đớn hắn cũng không thèm để ý, hắn chỉ là kinh hoàng phát hiện, giờ phút này tự mình thanh âm là xa lạ như vậy.

" "

Nhớ lại kết thúc.

Ánh mắt của Lâm Uyên có chút đau thương.

Hắn theo bản năng mở miệng, hát mấy câu.

Lần này không gian ảo bên trong vang lên thanh âm, mang theo hột cảm cực mạnh khàn khàn cùng vậy không đi thương cảm, cùng hôm đó ở trong bệnh viện vang lên, cùng với sau khi hắn bị thương giữ vững mấy năm thanh âm giống nhau như đúc.

Bất đồng duy nhất là .

Lâm Uyên cuống họng không đau đớn nữa.

Hắn tìm tới chính mình cái thứ 3 thanh âm.

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 464: Cho người đánh dự phòng châm

"Người đã tìm được chính mình cái thứ 3 thanh âm, chúng ta bước kế tiếp kế hoạch huấn luyện là trộn âm học tập, nếu như người có thể lợi dụng ba loại thanh tuyến thực hiện đặc thù trộn âm hiệu quả, chuyện này sẽ sinh ra nhiều loại biến hoá kỳ diệu."

Hư ảnh vẫn là bình thản giọng.

Ánh mắt của Lâm Uyên lại sáng lên.

Cái này hư ảnh với Lâm Uyên muốn cùng nhau đi rồi, thực ra có giọng nữ sau đó, Lâm Uyên liền mơ hồ có luyện tập trộn âm ý tưởng, hẳn nắm giữ hai loại hoàn toàn không đồng thanh tuyến, như vậy được trời ưu đãi điều kiện không đi luyện tập trộn âm quá đáng tiếc, huống chi bây giờ còn có loại thứ ba thanh âm!

Cái gì là trộn âm?

Kỹ thuật đi lên nói, trộn âm liền là thông qua đôi âm lượng hoa thức không chế, sử các âm sắc các bộ âm đi đến làm người ta thoải mái thăng bằng, sử đủ loại thu âm tốt hơn được dung hợp vì một cái chỉnh thể, cùng với chế tác đủ loại đặc hiệu.

Điều này cần khoa học kỹ thuật hỗ trợ.

Giống như sinh hoạt hàng ngày trung xào rau, đủ loại nguyên liệu nấu ăn chuẩn bị cho người được, trộn âm chính là đem nguyên liệu nấu ăn xào thành ngon miệng thức ăn, trộn âm sư không chế hỏa hầu, điều phối mặn lãnh đạm, tinh thoảng cho xào cái trò gian đi ra.

Nhưng .

Có chút ca sĩ không cần máy cũng có thể kèm theo trộn âm, đây là thanh nhạc chắc chắn phải học khoa mục một trong, bởi vì ca xướng lên tiếng có bốn giọng cộng hưởng, phân biệt nói khoang miệng cộng hưởng, lỗ mũi cộng hưởng, lồng ngực cộng hưởng cùng với đầu giọng cộng hưởng.

Những thứ này Lâm Uyên đều hiểu.

Đương nhiên có thể hay không làm là một chuyện, làm tốt lắm không tốt chính là một chuyện khác, Lâm Uyên làm cũng tạm được, liền khó khăn nhất đầu giọng cộng hưởng hẳn đều có thể xử lý sinh động, nhưng đây là người bình thường trộn âm.

Lâm Uyên không giống nhau.

Bây giờ hẳn có ba cái cuống họng, mặc dù không khả năng ba cái cuống họng đồng thời lên tiếng, nhưng Lâm Uyên trong lúc mơ hồ nhưng có thể

đem miễn cưỡng dung hợp, từ đó sinh ra tương tự song ca thanh âm đến, cái này thăng bằng phi thường khó khăn dẫn đo, nhưng hát « lành lạnh » thời điểm, một câu cuối cùng ca từ đã có bên trong mùi, lúc ấy Vũ Long còn cố ý liền điểm này cho ra khen ngợi, có thể thấy con đường này là đi thông.

"Tan lớp."

Hư ảnh mở miệng nói: "Ba đạo thanh tuyến với nhau hỗn hợp luyện tập là không phải chạm một cái mà thành sự tình, người trước bàn tay mình cầm thuốc lá ngon giọng, không có yên giọng trộn âm hiệu quả không thể đi đến hoàn mỹ."

"Ừm."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái.

Hắn trở lại trên thực tế, vẫn là trên giường mình, hắn đứng dậy tìm một thích hợp ca hát tư thế, sau đó tìm vừa mới tự mình ở hệ thống trong không gian mờ đến biến dạng yên giọng, kết quả lại phát hiện loại cảm giác đó lại biến mất.

Rất hiển nhiên.

Đại não sẽ.

Cuống họng còn sẽ không.

Không gian ảo là đại não đang nghiên cứu, chính mình hình tượng cũng là giả tượng, cho nên trên thực tế luyện tập mới là trọng yếu nhất, bất quá nếu đại não đã sẽ, kia phát ra cái loại này thanh âm liền là không phải quá khó khăn.

Hít sâu một hơi.

Lâm Uyên tiếp tục luyện tập.

Nửa giờ sau hắn đã nắm giữ cơ bản yên giọng, dù sao đây chính là hắn cuống họng hư mất thời kỳ giọng nói trạng thái, dùng hệ thống lời nói chính là xác thực tồn tại đến cái gọi là bấp thịch trí nhớ, Lâm Uyên không có chút nào sẽ cảm thấy xa lạ.

"Lần này được rồi."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Nếu như chọn bài hát sai lầm, cuộc kế tiếp trận đấu hắn có lẽ còn có thể cảm một tốt thứ tự: "Nếu như nói nam nữ âm thanh là ta thứ một lá bài tẩy, như vậy yên giọng chính là ta tấm thứ hai lá bài tẩy, khoảng cách trận đấu còn có mấy ngày, đủ ta đem nắm giữ."

Ngoại giới.

Theo « che mặt Ca Vương » đệ nhất kỳ thu âm kết thúc, trên Internet cũng xuất hiện rất nhiều tiếng thảo luận, cá biệt bạn trên mạng đối cái tiết mục này đã chú ý đến một ngày kia thu âm cũng rõ như lòng bàn tay rồi:

"Hôm nay « che mặt Ca Vương » hắn chép xong đệ nhất kỳ rồi."

"Ma đản! Khăng định viết xong, nhưng còn phải chờ khi đến chủ nhật mới có thể thấy được!"

"Ta đại đao đã đói khát khó nhìn!"

"Tiết mục tổ nói đệ nhất kỳ có Ca Vương Ca Hậu, các người nói có thể xuất hiện hay không Ca Vương Ca Hậu đệ nhất kỳ bị loại bỏ tình huống?"

"Suy nghĩ nhiều."

"Ở một cái tuyệt đối công bình tiết mục bên trong, Ca Vương Ca Hậu chỉ cần bình thường phát huy, cơ bản đều là ổn tiền tứ, đây chỉ là bảo thủ cách nói, ta hoài nghi Ca Vương Ca Hậu sẽ nhận làm hết đệ nhất kỳ trước hai gã."

"Hiểu, nhìn đệ nhất và thứ nhì là ai, hai người này đại khái chính là Ca Vương cùng Ca Hậu."

"Ta đợi đến hoa nhi cũng cảm ơn."

Liên quan tới cái tiết mục này, đại chúng mong đợi giá trị quá cao!

Mà ở mấy cái video trên website, cũng là xuất hiện « che mặt Ca Vương » tiết mục hẹn trước.

Đây là vì trước tiên nhắc nhở người xem xem.

Trước mắt chung quy hẹn trước số người đã phá hư âm nhạc loại Tổng Nghệ hẹn trước số người ghi chép!

Ngoài ra.

Có chút nhìn xong thu âm hiện trường người xem cũng ở đây trên mạng xuất hiện.

Nhân vì cơ bản đạo đức cùng với tiết mục bảo mật nguyên tắc quan hệ, bọn họ không cách nào ở trên mạng tiết lộ quá nhiều tin tức, chỉ là linh linh tán tán biểu đạt chính mình kích động ——

"Nhìn đệ nhất kỳ, không phụ sự mong đợi của mọi người!"

"So với tưởng tượng của ta còn phải xuất sắc, không hổ là Lam Tinh cao cấp nhất chương trình âm nhạc!"

"Đệ nhất kỳ bóc mặt kết quả tuyệt đối bùng nổ!"

"Có mấy vị che mặt ca sĩ thật là cường đại đến không bằng hữu!"

"Nhìn xong cái tiết mục này, ta mới biết cái gì gọi là nghệ thuật ca hát, lúc trước lão nghe người ta kéo ca hát, cảm giác thật mơ hồ."

"Nghe hiện trường cảm giác là thực sự thoải mái, một nhĩ phúc âm!"

"Tiết mục này tổ dụng cụ quá trâu, hận không được đem ta bên phải trên tường cái kia âm hưởng ôm về nhà, trực tiếp phát tài!"

" "

Không chỉ là phổ thông người xem.

Bình phẩm đoàn mây cái minh tinh cũng bắt đầu vì tiết mục tạo thế ——

"Lam Tinh từ trước tới nay rung động nhất chương trình âm nhạc ra đời, ta nói rung động là khắp mọi mặt!"

"Kính hi! Cho dù là đệ nhất kỳ đào thải ca sĩ, trình độ cũng tuyệt đối là tiêu chuẩn nhất định!"

"Chỉ nhìn quá trình cùng với cuối cùng bóc mặt, không biết còn lại ca sĩ kết quả, xem qua tiết mục nhân, đối tiết mục phát hình mong đợi cảm khả năng so với chưa có xem qua còn cao!"

"A a a a, bình ủy lão sư thật thiên một dạng đội hình!"

"Đây là từ trước tới nay tôi nỗ lực chương trình âm nhạc, toàn bộ ca đàn cũng nên run lấy bấy, Tiệp Ngự cũng 'Tới' rồi!"

" "

Tạo thế tác dụng là rõ ràng.

Theo bạn trên mạng cùng với bình phẩm đoàn minh tinh lên tiếng, đám bạn trên mạng đối xem « che mặt Ca Vương » dục vọng trực tiếp tăng vọt!

Tiết mục hẹn trước lượng lại lần nữa tăng vọt!

Mọi người quá để ý những thứ này không liên quan đến máu chốt tin tức tiêu bạo vật liệu rồi ——

Cái gì gọi là "Bình ủy thiên một dạng hình dáng" ?

Cái gì gọi là Tiệp Ngự "Tới" ?

Chẳng lẽ thần bí Tiệp Ngự sẽ xuất hiện! ?

Nhưng người thêm đôi dấu ngoặc kép là ý gì! ?

Tại sao toàn bộ ca đàn cũng phải "Run lấy bấy" ?

Đệ nhất kỳ bóc mặt nhân rốt cuộc là ai, để cho mọi người kích động như thế?

Ma đàn!

Quá nhớ nhìn!

Ngủ không yên giấc được muốn!

Mà vào lúc này Tề Châu, một vị bình phẩm đoàn minh tinh bỗng nhiên cho bạn tốt mình gọi điện thoại.

"Nguyên Tịch."

"Chuyện gì?"

Nghe điện thoại nhân, là Tề Châu Ca Hậu một trong, Nguyên Tịch.

"Người không tham gia « che mặt Ca Vương » chứ ?"

"Không có."

"Được rồi, xem ra người kia quả thật là không phải người, ta chính là muốn nhắc nhở người, đừng quên nhìn « che mặt Ca Vương » ."

"Có ý gì?"

"Người xem cũng biết, đương nhiên phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, đừng nóng giận, tức giận cũng vô ích, làm bạn tốt, chính là muốn cho người đánh một cái dự phòng châm ."

Nguyên Tịch: " ."

Người đây là đang lái xe sao?

Gần đây cái này « che mặt Ca Vương » , hình như là cuốn toàn bộ ca đàn tiết tấu a, phảng phất toàn thế giới cũng đang nghị luận cái tiết mục này. Vấn đề là .

Theo ta Nguyên Tịch có quan hệ gì?

Chẳng lẽ có che mặt ca sĩ giả mạo ta?

Nguyên Tịch hiểu kỳ, không bao lâu nữa thì có câu trả lời.

Bởi vì ngay tại bây giờ sau .

Che mặt Ca Vương phát hình rồi! ! !

Toàn bộ vì vậy tiết mục mà ngủ không yên giấc nhân, đều tựa như tìm được phát tiết miệng tựa như, không kịp chờ đợi nhìn lên cái tiết mục này .

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 465: Chỉ bằng hấn là Tiện Ngư

"Tới."

Tề Châu Ca Hậu một trong Nguyên Tịch nhận được đến từ bằng hữu nhắc nhở, đương nhiên được kỳ « che mặt Ca Vương » đệ nhất kỳ xảy ra chuyện gì, vừa vặn ngày này nàng không có chuyện gì, dứt khoát ngồi ở trước máy vi tính nhìn lên tiết mục.

Cùng lúc đó.

Đã tan việc Cố Đông sau khi về đến nhà cũng là trước tiên mở ra máy tính, đăng nhập nàng mở đại hội viên chim cánh cụt video, Lâm Uyên trận đấu thời điểm nàng không có cách nào đi cùng, bây giờ tiết mục phát hình dĩ nhiên không thể nào bỏ qua.

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Quan danh tiết mục quảng cáo theo thông lệ phát hình sau đó, "Che mặt Ca Vương" bốn chữ lớn phối hợp tiếng súng xuất hiện ở trên màn ảnh máy vi tính, ngay sau đó một cái đèn từ không trung máy vi nhất thời cho một cái Hoa Lệ mà bàng Đại vũ đài toàn cảnh!

Sân khấu ánh đèn lóe lên.

Hồng sắc màn che kéo ra.

Vô số đạo ánh sáng toàn bộ đánh vào một cánh cửa bên trên, sau cửa đi ra một tên đeo mặt nạ nam tử, nhịp bước kiên định giẫm đạp ở trên sàn nhà, cuối cùng dừng ở múa đài trung ương, hấn gơ lên Microphone, dùng dòng điện âm nói:

"Nơi này là che mặt Ca Vương!"

Hiện trường người xem ở trong tiếng the thé vỗ tay.

Đây thật ra là tiết mục tổ bỏ lục một cái ống kính, vì trả nguyên từ che mặt biến âm đến cuối cùng bóc mặt tiết mục ý nghĩa chính, bất quá trước máy vi tính người xem dĩ nhiên là không biết, làm người chủ trì vạch trần mặt nạ, người xem đạn mạc đã dày đặc bao trùm ở rồi toàn bộ hình ảnh:

"Cực giỏi!"

"Ngư bức!"

"Mặt bài!"

Trong đó còn có mấy cái đạn mạc là "Nghe nói Tiện Ngư tới", "Tiện Ngư ở đây không", "Tiện Ngư muốn lộ mặt rồi" loại, những thứ này đạn mạc để cho Cố Đông nhìn sừng sốt một chút, chẳng lẽ đại biểu trận đấu liền bị vội vã bóc mặt sao?

Tò mò.

Các tuyển thủ đã đeo mặt nạ, mặc chế tác riêng đồng phục vào sân, mỗi một thần bí ca sĩ cũng an bài ống kính, mà khi ống kính chuyển tới Lan Lăng Vương bên này thời điểm, đạ nạc cơ bản đều là:

"Oa!"

"Thật là đẹp trai!"

"Tao bao a!"

"Tốt nhất hình dáng!"

"Người anh em này là ai!"

"Mặt nạ này yêu yêu!"

Cố Đông lộ ra nụ cười, Lâm Đại Biểu thiết kế hình dáng đúng là mấy cái che mặt ca sĩ trung đẹp nhất hình một vị, ống kính trước rất ít nói, tựa hồ là lạnh lẽo cô quạnh hình nhân cách, cùng bình thường Lâm Đại Biểu làm người xử thế phong cách như thế, mà còn lại che mặt ca sĩ cũng có chính mình đặc sắc.

Thiên Nga Trắng kiêu ngạo;

Người máy yêu làm quái;

Ma Thuật Sư tính cách khoát đạt;

Lưu Lăng Giả thành thực lại chững chạc;

Tiểu Trư Kỳ Kỳ rất có thiếu nữ tâm.

Phát hình tiết tấu rất tốt, sân khấu mở màn sau đó không có trực tiếp phát ra biểu diễn bộ phận, mà là trước lấy ra một ít có ý tứ ống kính, để cho người xem đại khái biết các tuyển thủ đặc sắc, kết quả Lan Lăng Vương họa phong rõ ràng cùng còn lại ca sĩ hoàn toàn xa lạ.

Khác phòng nghỉ ngơi.

Ca sĩ cùng tạm thời người đại diện hợp tác đều là đủ loại khí thế ngất trời trao đổi, đến nơi này Lan Lăng Vương, mãi mãi cũng là trầm mặc ít nói tích tụ như kim dáng vẻ, cho tới ống kính mỗi lần đến nơi này Lan Lăng Vương cũng sẽ hợp với một trận vù vù thổi đến Hàn Phong đặc hiệu, tiết mục tổ còn cố ý phóng đại loại cảm giác này, đem Lan Lăng Vương một chữ trả lời tập trung biên tập rồi đi ra .

"Ừm."

"Ồ."

"Người."

Bất kể Đồng Đồng nói với Lan Lăng Vương cái gì, Lan Lăng Vương cơ bản đều là ở một cái tự trong khoảng giải quyết chiến đấu, tựa hồ nói nhiều một chữ sẽ để cho hắn cuồng hống có gánh nặng tựa như, làm các khán giả hết sức vui mừng.

"Ha ha."

"Chết cười rồi."

"Thật là cao lạnh a."

"Đơn giản là lỗ đen."

"Tổng Nghệ lỗ đen nhân thiết?"

Nhìn tiết mục người xem cũng vui vẻ, cũng có người hoài nghi Lan Lăng Vương giả bộ, Cố Đông lại hiểu ý cười một tiếng, nàng biết này không phải ở lỗ nhân thiết, cũng không phải biên tập nội, bởi vì bí mật Lâm Đại Biểu chính là như vậy họa phong!

Ngay sau đó!

Sân khấu bắt đầu!

Người máy đang tràn!

Không có cô phụ người xem mong đợi, người máy mở màn thuận lợi kéo theo sân khấu bầu không khí, cũng vì tiết mục quyết định một cái tiêu chuẩn cao, hiện trường người xem cũng hải mà bắt đầu, đạn mạc cũng là đồng dạng trạng thái:

"Hát thật tốt!"

"Một đường ca sĩ?"

"Trình độ khá tốt a."

Người xem đối người máy biểu hiện vô cùng hài lòng, hậu trường nơi ca sĩ môn cũng là đối người máy biểu hiện khen có thừa, lúc này ông kính chuyển đến Lan Lăng Vương phòng nghỉ ngơi, tựa hồ bao phủ hắc ám trong căn phòng, Đồng Đông không nhìn được đánh vỡ yên lặng: "Vị này ca sĩ hẳn là một đường ca sĩ."

"Không phải."

Lan Lăng Vương mở miệng.

Lần này là hai nhi tự.

Đồng Đông tự nhiên không phục, người xem cũng không phục, người máy mạnh như vậy thực lực, chẳng lẽ còn không đạt tới một đường ca sĩ tiêu chuẩn ấy ư, thậm chí có đạn mạc bắt đầu cảm thấy Lan Lăng Vương quá giả bộ, kết quả Lan Lăng Vương lại ngữ xuất kinh nhân nói:

"Hắn là Ca Vương."

Nghe vậy Đồng Đông càng không tin, đạn mạc cũng xuất hiện rất nhiều tranh cãi, nhất là theo trên võ đài mấy cái bình ủy cũng nhận định người máy là một đường ca sĩ sau đó, nhưng mà đúng vào lúc này Dương Chung Minh nhưng là với Lan Lăng Vương cho ra như thế kết luận:

Người máy là Ca Vương!

Người xem có chút hồ nghi!

Nghi ngờ Lan Lăng Vương nhân ngừng trong chốc lát, Lan Lăng Vương nghĩ rằng lại cùng khúc phụ Dương Chung Minh là hoàn toàn nhất trí, vậy rốt cuộc là ba vị bình ủy đoán sai rồi hay lại là Dương Chung Minh cùng Lan Lăng Vương nói đúng đây?

Tạm thời không có câu trả lời.

Thiên Nga Trắng cũng đang tràn.

Nếu như nói người máy là nhiệt tràng, kia Thiên Nga Trắng chính là nổ, làm « cá lớn » ở trên vũ đài vang lên, hiện trường người xem cùng với trước màn ảnh đám bạn trên mạng đều nghe choáng váng, cho dù là không hiểu nghệ thuật ca hát nhân trong đầu cũng có một cái rõ ràng ý tưởng!

Hát quá tốt!

Thiên Nga Trắng là Ca Hậu!

Sự thật cũng xác thực như thế, tất cả mọi người đều cho là Thiên Nga Trắng là đệ nhất kỳ tiết mục trung ản núp Ca Hậu, mà ở mọi người hải đứng lên thời điểm, Thiên Nga Trắng cùng bình thẩm đoàn đối thoại bắt đầu: "Nàng hát không tới đây thủ."

Phốc!

Thiên Nga Trắng lại đang loại trường hợp này, công khai biểu thị Nguyên Tịch hát không đến « cá lớn », sau đó Dương Chung Minh đối Nguyên Tịch đánh giá càng là làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, đường đường Tề Châu Ca Hậu một trong Nguyên Tịch, lại bị Ca Hậu cùng khúc phụ cho biến hình đổi một cái ba!

Quá dám!

Đạn mạt nổ!

Nên biết Đạo Nguyên tịch nhưng là Ca Hậu a, fan của nàng biết bao nhiêu, tại chỗ liền có rất nhiều người nô đối Thiên Nga Trắng quá tự phụ, dĩ nhiên Nguyên Tịch fan là không dám nhằm vào Dương Chung Minh, bọn họ tự động lướt qua rồi vị này khúc phụ, mà người đi đường bạn trên mạng nhưng là rất ủng hộ Thiên Nga Trắng, cảm thấy đây là thật tính tình.

Lúc này.

Ông kính chuyên đến hậu trường, ca sĩ môn cam như hén, bầu không khí rất cổ quái đáng vẻ, hiển nhiên là không dám ở nơi này loại nhạy cảm đề tài bên trên nói nhiều, kết quả chẳng ai nghĩ tới là, từ trước đến giờ tiếc tự như Kim Lan Lăng Vương vào lúc này nhưng là bỗng nhiên nói: "Nguyên Tịch ở Ca Hậu trung coi như là trung hạ du trình độ, Thiên Nga Trắng coi như là Ca Hậu trung mạnh nhất một nhóm kia, hát quả thật không tệ, cái này phiên bản « cá lớn » gần như cùng Giang Quỳnh cân sức ngang tài."

" . "

Màn ảnh trước!

Người xem đều ngu!

Lan Lăng Vương điên rồi sao?

Hắn dựa vào cái gì nói như vậy?

Giống vậy ở trước màn hình Cố Đông nhưng là cười lên ha hả, đây chính là thượng đề thị giác chỗ tốt, người khác chỉ thấy một cái ca sĩ hướng về phía đường đường Tề Châu Ca Hậu Nguyên Tịch bình đầu luận túc, nhưng mà Cố Đông thấy không chỉ như vậy!

Dựa vào cái gì nói như vậy?

Chỉ bằng hần là Tiệp Ngư a!

---

ps: Truy binh quá hung mãnh, cầu nguyệt phiêu, tiếp tục viết!
Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 466: Tranh cãi cùng rung động

Trên Internet.

Từ « che mặt Ca Vương » phát hình bắt đầu, bộ lạc bên này cũng đã bị phô thiên cái địa tiếng kinh hô chiếm lĩnh, gần như mỗi phút mỗi giây đều có người một bên nhìn tiết mục một bên thảo luận.

"Nguu bức!"

"Tiết mục này không uổng công chờ đợi!"

"Người máy tốt ngu!"

"Tiêu Trư Kỳ Kỳ vô cùng đáng yêu."

"Lan Lăng Vương bên này thật tốt cười, lạnh lẽo cô quạnh đến không bằng hữu."

"Người anh em này là Tống Nghệ lỗ đen."

" "

Mà khi Thiên Nga Trắng đăng trang, tất cả mọi người đều bị Thiên Nga Trắng thực lực thật sự chinh phục lúc, tiết mục trung từng đoạn đối thoại cao triều đề cho trên mạng nô tung:

"Thiên Nga Trắng tốt dám!"

"Bốn vị bình ủy chân đại lão!"

"chờ một chút ."

"Con bà nó Lan Lăng Vương quá độc ác!"

"Hắn lại dám công khai bình luận hai vị Thiên Hậu!"

"Ngọa tào, đây là thật không sợ chết a!"

"Hắn này là cô ý bác con mắt? Nếu như là như vậy, hắn thành công, bây giờ ta cự ghét hắn."

"Thiên Nga Trắng kiêu ngạo là tự tin, nhưng Lan Lăng Vương cho ta cảm giác, chính là trang, quá giả bộ, một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ!"

"Ta cảm thấy rất được a, nhân gia nói là nói thật, trên lầu vị kia là Nguyên Tịch fan đi."

"Ta thích Thiên Nga Trắng, nhưng ta không thích Lan Lăng Vương, Thiên Nga Trắng hát rõ ràng nghiền ép nguyên hát Giang Quỷ!"

"Rất tốt, Lan Lăng Vương đây là một câu nói đồng thời đắc tội hai cái Ca Hậu tiết tấu."

"Ta sao cảm giác Lan Lăng Vương đem mình vừa làm giám khảo, bắt quá ta thích loại tính cách này, như vậy tiết mục mới có ý tứ!"

"Thiên Nga Trắng nói lời như vậy chính là tính tình thật, Lan Lăng Vương nói như vậy chính là trang? Ủng hộ Lan Lăng Vương, cảm ơn!"

"Cái này Lan Lăng Vương thật là bại bết!"

" "

Tranh cãi!

Tất cả đều là tranh cãi!

Mọi người thói quen Tổng nghệ tiết mục người bên trong nhân đều là người hiền lành.

Âm nhạc loại Tổng Nghệ không đều là như vậy sao, không cần biết tâm lý kiêu nào, ngược lại mặt ngoài đều là Hoa Hoa cổ kiêu nhân nhấc nhân.

Ai muốn lật bàn, ai chính là mọi người địch nhân.

Bây giờ bỗng nhiên xuất hiện như vậy một đương công kích tính mạnh như vậy tiết mục, kích thích tính quá mạnh mẽ!

Nguyên Tịch fan giận dữ, cũng không dám đổi bình ủy, này bốn cái bình ủy một cái so với một cái kinh khủng, hoàn toàn có tư cách đánh giá Nguyên Tịch!

Đổi Thiên Nga Trắng?

Thiên Nga Trắng vừa mới lộ ra thực lực, coi như là Nguyên Tịch, cũng không thể nói mình chắc thắng chứ ?

Hướng chi Thiên Nga Trắng chỉ là khó chịu đoán đánh giá một dạng đem nàng nhận thức thành "Nguyên Tịch" .

Cho nên Lan Lăng Vương thành tranh cãi trung tâm!

Bởi vì ở nơi này nhiều chút liên tục tranh cãi trung, Lan Lăng Vương lại cho nhân cảm giác là tôi không tư cách đánh giá ——

Hắn thành Nguyên Tịch những thứ kia fan cái bia!

Ngày vào lúc này.

Người chủ trì lại giới thiệu chương trình rồi.

Đên phiên Lan Lăng Vương đăng tràng!

Nguyên Tịch đám người ái mộ bên trong, giờ phút này sôi trào khắp chốn!

"Lan Lăng Vương ra sân, ha ha, kiện tới!"

"Ngược lại ta muốn nhìn một chút người Lan Lăng Vương dựa vào cái gì đối với chúng ta Nguyên Tịch bình đầu luận túc."

"Các anh chị em, một hồi màn hình đánh: Liên này?"

"Chuẩn bị dạy hắn làm người!"

"Dám khi dễ chúng ta tịch tịch, ta xem hắn là không biết chữ "chết" viết như thế nào!"

" "

Nguyên Tịch fan cũng nhìn chăm chăm Lan Lăng Vương!

Trước màn ảnh người xem, cũng nhìn chăm chăm Lan Lăng Vương!

Bởi vì Lan Lăng Vương vừa mới lời bàn, hắn đăng tràng, là hấp dẫn nhất ánh mắt!

Chỉ là trong những ánh mắt này, có bao nhiêu là có lòng tốt, có bao nhiêu là ác ý, được bao nhiêu là trung lập thì khó mà nói được rồi .

Sau đó.

Ở người sở hữu chú ý đến, Lan Lăng Vương hát ra câu thứ nhất ca từ: "Vào đêm dần dần hơi lạnh, phồn hoa rơi xuống đất thành sương ."

"Nữ?"

"Thanh âm tốt linh hoạt kỳ ảo!"

"Cảm giác này cuồng hộng cũng có thể hát « cá lớn » a."

"Rất đẹp."

"Nhìn hình tượng còn tưởng rằng là nam đây."

"Thật ngoài ý muốn."

" "

Có trung lập người xem thậm nghĩ đến.

Bất quá, Nguyên Tịch fan cũng mặc kệ cái này Lan Lăng Vương là nam nữ!

"Liên này?"

"Ta còn tưởng rằng ác độc biết bao đây."

"Không gì hơn cái này."

"Nữ ca sĩ a, khó trách như vậy ghen tị chúng ta tịch tịch."

" "

Lan Lăng Vương chỉ hát mấy câu, Nguyên Tịch fan liền trực tiếp bắt đầu công kích!

Nhưng mà.

Công kích đợt sóng còn không có kết thúc, ở ống kính đặc tả bên dưới, Lan Lăng Vương nắm Microphone tay, bỗng nhiên trở nên có sức lực tới!

"Yêu Yêu hoa đào lạnh, kiếp trước người sao nhà mình, này một Hải Tâm mịt mờ ."

Giọng nam!

Không có khe hàm tiếp!

Hơn nữa còn là cùng thứ nhất thanh tuyến hoàn toàn bất đồng giọng nam, nghe không ra bất kỳ tận lực chuyển thanh tuyến, cùng với cái gọi là giả giọng kỹ xảo!

Người xem bối rối.

Nguyên Tịch fan, cũng bối rối.

Nguyên Tịch đám người ái mộ bên trong, một vị bày hữu nói: "Lỡ tai ta có phải hay không là xảy ra vấn đề?"

Xảy ra vấn đề dĩ nhiên không phải lỗi tai.

Có vấn đề là cái này Lan Lăng Vương!

Àm!

Đạn mạc trong dự liệu nổ!

"Mẹ nha!"

"Hack đi!"

"Đạo diễn, ta Lan Lăng Vương bật hack!"

"Ta mẹ nó nút ra!"

"Ma ma mau ra đây nhìn thần tiên!"

"A a a a a a, quá kinh khủng đi, người này thế nào hai cái cuống họng!"

" "

Nguyên Tịch fan giấu cọt Lan Lăng Vương đạn mạc, gần như tại chuyển thuận giữa liền bị vô số kêu lên bao trùm!

Mà khi Lan Lăng Vương biểu diễn đến « lạnh lạnh » bộ phận cao trào, đạn mạc họa phong, thậm chí trực tiếp xoay ngược lại rồi ——

"Nguyên Tịch fan đi ra bị đánh!"

"Cái gì liền này . Cái này còn không ác?"

"Nguyên Tịch fan hàng năm đại hình lật xe hiện trường!"

"Đừng đánh đừng đánh . Nguyên Tịch thật thảm."

"Ta cho phép người nói Lan Lăng Vương không tình thương, nhưng ta không cho phép người nghi ngờ Lan Lăng Vương hát không được!"

"So với Thiên Nga Trắng còn xuất sắc!"

"Thế nào, Nguyên Tịch cũng có hai thanh âm?"

" "

Người đi đường bạn trên mạng số lượng, có thể không phải Nguyên Tịch fan có thể so với, cái tiết mục này người xem thật sự là rất nhiều nhiều nữa...!

Nguyên Tịch fan số lượng, chỉ có thể coi là hạt thóc trong biển.

Nguyên Tịch fan trầm mặc.

Đám người ái mộ bên trong, yên lặng như tờ.

Đạn mạc bên trên, cũng không có Nguyên Tịch fan lại nô phun.

Không phải không tìm được điểm công kích, mà là trực tiếp nghe choáng váng!

Tiết mục ống kính đang di động.

Bình ủy khiếp sợ!

Người xem khiếp sợ!

Ca sĩ khiếp sợ!

Vô số trương khiếp sợ mặt, cùng trước màn ảnh từng tờ một khoa trương mặt, trương phản thành thú.

Bác con mắt?

Trước kia lần lời bàn, quả thật bác con mắt.

Nhưng, tối bác con mắt, là tràng này biểu diễn!

Tràng này hoàn toàn mới biểu diễn!

Tựa như trên chiến trường đột nhiên phát động tập kích bất ngờ, không có ai có thể trước tiên phản ứng kịp tổ chức phản kích, chỉ có thể mặc cho lao nhanh tâm tình bị lưỡng đạo hoàn toàn không đồng thanh âm tùy ý tàn sát .

Trước màn ảnh người xem, bị chinh phục!

Làm Lan Lăng Vương hát xong, toàn trường tiếng vỗ tay như sóng triều.
Trước màn ảnh thậm chí có nhân không nhìn được đứng lên.

Quá ngu bức!

Không hồ là « che mặt Ca Vương » !

Những thứ này ca sĩ, thật là một cái so với một cái nổ tung!

Đồng dạng là mỗi cái màn ảnh trước.

Nguyên Tịch cũng choáng váng.

Trên mặt nàng, còn lưu lại phần nộ với xấu hổ!

Nàng rút cuộc biết, vì bằng hữu gì sẽ làm cho mình nhìn cái tiết mục này rồi

Nàng bỗng nhiên hít một hơi thật sâu, gọi điện thoại.

" Uy . "

"Giúp ta ghi danh « che mặt Ca Vương » . "

Đều nói ta Nguyên Tịch không được!

Ta đây là được cho người nhìn!

Thiên Nga Trắng đúng không?

Lan Lăng Vương đúng không?

Bốn vị bình ủy . Cái này liền như vậy.

Ánh mắt của Nguyên Tịch cuối cùng vẫn phong tỏa trên màn ảnh Lan Lăng Vương:

Nàng muốn phát động một lớp gank!

---

ps: Tiếp tục viết, cũng tiếp tục câu nguyệt phiêu!

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 467: Bá bình

Nếu như đây là đang mổ trong trò chơi, Lan Lăng Vương dưới chân, hẳn điễm đầy đến từ người xem dẫu hỏi .

Nam?

Nữ?

Người xem không đoán ra được!

Đoán đánh giá một dạng nghĩ rằng không ra!

Bình ủy cũng là vô kế khả thi!

Ngay cả vĩn viên một bộ trí tuệ vững vàng bộ dáng khúc phụ Dương

Chung Minh, cũng không cách nào cho ra phán đoán chính xác.

Tiết mục tổ còn xen kẽ nhất đoạn Thiên Nga Trắng phỏng vấn.

Thiên Nga Trắng lắc đầu một cái: "Lan Lăng Vương không phải Ca Vương, cũng không phải Ca Hậu."

Đây là đang chê bai Lan Lăng Vương?

Không.

Thiên Nga Trắng câu nói tiếp theo là: "Nhưng không có quan hệ, hẳn là mang theo treo tới."

Nhất thời đạn mạc rơi rít:

"Thiên Nga Trắng: Rồi!"

"Mổ Ca Hậu công khai: Lan Lăng Vương bật hack Thạch Chuy!"

"Thiên Nga Trắng: Người này có Phân Thân Thuật!"

"Vũ Long lão sư nói hết rồi, này mẹ nó là nam nữ đánh đôi hỗn hợp!"

"Khác ca sĩ là một đại một, Lan Lăng Vương trực tiếp hai đánh một!"

"Phân Thân Thuật tạm được."

" "

Toàn bộ cũng ở thảo luận Lan Lăng Vương!

Từ giới tính đến thực lực!

Mà khi Lan Lăng Vương biểu thị, « lạnh lạnh » bài hát này nhưng thật ra là Tiệp Ngự sáng tác lúc, đạn mạc dẫn phát một vòng mới cao triều ——

"Tiệp Ngự bài hát mới?"

"Ta lại đang tiết mục trung nghe được Tiệp Ngự bài hát mới!"

"Nguyên lai 'Tiệp Ngự tới' là cái ý này, tiêu đề đẳng đáng chết!"

"A a a a, biểu lộ Tiệp Ngự!"

"Nếu như Tiệp Ngự tới làm bình ủy thật tốt!"

"Đẹp ý niệm này đi, Tiện Ngự thì sẽ không tới cái tiết mục này, bắt quá Tiện Ngự lấy loại hình thức này tham dự cũng không tệ."

"Phía sau Tiện Ngự sẽ còn cho Lan Lăng Vương viết ca khúc sao?"

"233 33, Dương phụ nhỏ nước bọt Tiện Ngự ca từ rồi."

"Ca từ ta cảm giác tạm được a, Ngự phụ đã không cần dùng ca từ chứng minh mình."

"So với Tiện Ngự lúc trước từ, lần này viết quả thật qua loa lấy lệ, nhưng không liên quan, nhịp điệu cho đến!"

"Nếu như Ngự phụ tới làm bình ủy, hẳn giống như Dương phụ, làm Thủ Tịch bình ủy."

"Tiểu khúc phụ là đùa chứ sao."

" "

Liên quan tới Lan Lăng Vương giới tính thảo luận, liên quan tới Tiện Ngự bài hát mới thảo luận, liên quan tới Lan Lăng Vương Hắc Nguyên tịch sự tình vân vân các loại.

Như vậy thảo luận chung vào một chỗ kích phát người sở hữu hiếu kỳ cùng nhiệt tình, cho tới đến Ma Thuật Sư hát xong bài cũng không có kết thúc.

Ma Thuật Sư hát cái gì?

Mọi người thậm chí cũng không nhớ rõ.

Cho đến vị thứ năm ca sĩ đăng tràng, người xem tâm tư, mới từ liên quan tới Lan Lăng Vương trong thảo luận trở lại trận đấu bản thân.

Mà lúc này.

Trận đấu đã sắp đến hồi kết thúc.

Lúc này.

Một cái khác người xem quan tâm vấn đề xuất hiện.

Lan Lăng Vương thứ hạng là thứ mấy?

Câu trả lời mặc dù nhiều lần trắc trở ——

Được rồi.

Làm đạo diễn Đồng Thư Văn bắt đầu vòng vo thời điểm, cái này đạo diễn đơn giản là dẫn phát vô số tiếng mắng:

"Thật mẹ nó kéo dài!"

"Hấp tấp nói kết quả a!"

"Lão Tử đại đao đã đói khát khó nhịn!"

"Đùa bỡn người xem có một tay."

"Này đạo diễn có ít đồ."

" "

Này đạo diễn đương nhiên là có ít đồ.

Đừng xem người xem đang chửi, thực ra đều là cười mắng.

Vì vậy đạo diễn tiết mục hiệu quả rất tốt, hẳn mỗi một lần vòng vo, cũng để cho mọi người cảm thấy thú vị, mà không phải là không bình tĩnh.

Cuối cùng, kết quả đi ra.

Lan Lăng Vương cùng Thiên Nga Trắng, cũng liệt vào số một!

"666 666 666! !"

"Đại Tàn Châu phát tới điện mừng, Lan Lăng Vương ngu phê!"

"Đại Tề Châu phát tới điện mừng, Thiên Nga Trắng vô địch!"

"Ha ha ha ha, đôi trù mừng như điên!"

"Đây cũng quá đúng dịp, nếu như không phải văn nghệ hiệp hội tổ chức, ta đều muốn hoài nghi đây cũng là tiết mục hiệu quả!"

"Thoải mái!"

"Ta vừa mới vẫn còn ở quán quít, Thiên Nga Trắng cùng Lan Lăng Vương ai đệ nhất được, dù sao hai vị này ta đều vô cùng yêu thích a!"

"Hoàn mỹ đệ nhất kỳ!"

"Ta muốn lại @ một chút Nguyên Tịch fan, Lan Lăng Vương cùng Thiên Nga Trắng cũng liệt vào đệ nhất nha."

"Tuyệt, hai cái Hắc Nguyên tịch ca sĩ cầm số một, đây là tài sản mật mã?"

"Hiều, đợt kế tiếp mau tìm cái ca sĩ đen, toàn bộ nói xấu có thể lấy đệ nhất!"

" "

Người xem cũng đang làm âm ỉ.

Nhưng loại này làm âm ỉ, không phải đối kết quả bất mãn, mà là đối kết quả hài lòng!

Thật tới danh quy!

Không có ai cảm thấy cái kết quả này có vấn đề!

Đương nhiên.

Mọi người quan tâm bóc mặt khâu, cũng vẫn là phù hợp dự trù kinh hi ——

Một đường diễn viên Đàm Khải!

Người xem cũng không nghĩ tới, Đàm Khải lại còn biết ca hát, hơn nữa hát tốt như vậy!

Thậm chí có người cho rằng, nếu như Đàm Khải không phải ở Lan Lăng Vương phía sau biểu diễn, nói không chừng còn có thể lên cấp!

Bóc mặt âm nhạc trung, Đàm Khải để lại cuối cùng cảm tượng.

Hắn cười khổ nói: "Vôn tưởng rằng còn có thể nhiều hát mấy đợt, kết quả gặp Lan Lăng Vương lão sư, lạnh lạnh."

Đạn mạc đi theo phát:

Lạnh lạnh . Lạnh lạnh . Lạnh lạnh .

Khoan hãy nói, "Lạnh lạnh" này hai chữ rất có hình ảnh cảm, Tiệp Ngụ bài hát này danh lên .

Thực ra đây chính là thứ tự xuất trận bất đắc dĩ.

Quá bị thua thiệt.

Mọi người cũng ở thảo luận Lan Lăng Vương, cho nên Ma Thuật Sư bài hát, cơ bản không thể nào nghe vào.

Chỉ có tương đối tinh táo bình ủy, đôi Ma Thuật Sư biểu diễn tiến hành khẳng định.

Tiết mục đến đây kết thúc.

Nhưng cái tiết mục này mang đến đến tiếp sau này ảnh hưởng, nhưng là nổi tung như vậy kiêu!

Tình Không Vỡ bên trên.

Cái này kêu « che mặt Ca Vương » tiết mục, chấm điểm cao đến 9. 7!

Trên đó điều thứ nhất nhiệt đánh giá chính là:

"Từ trước tới nay ưu tú nhất chương trình âm nhạc, không ai sánh bằng!"

Phía sau là vô số bình luận ngắn.

"Vượt qua dự trừ biểu hiện, Đàm Khải thật rất mạnh!"

"Cường giả như vân, không điểm bản lĩnh thật sự lẫn lộn đều không lẫn lộn, kinh diễm nhất là Lan Lăng Vương!"

"Thiên Nga Trắng thực lực nghiền ép, Lan Lăng Vương Carrey toàn trường!"

"Nam nữ âm thanh là thực sự tươi đẹp, hi vọng cuộc kế tiếp Lan Lăng Vương tiếp tục chơi như vậy!"

"Người máy tuyệt bích giấu giếm thực lực, tự mình là âm nhạc nhân, có thể nghe được người máy có mấy cái cao âm trình độ."

"Tiểu Trư Kỳ Kỳ vẫn còn ở trang, không phải Lô Vũ Manh ngược lại ta lập ăn phân!"

"Lại đang hết ăn lại uống."

"Ngoại trừ Tiểu Trư Kỳ Kỳ, mấy cái khác cũng không cách nào đoán, giống như chúng ta cũng không nghĩ đến Ma Thuật Sư lại là Đàm Khải như thế!"

"Lan Lăng Vương quá mạnh, ta không chỉ có chỉ biểu diễn, còn có Lan Lăng Vương đánh giá, hẳn nói người máy là Ca Vương!"

"Lan Lăng Vương cùng Dương phụ kết luận là đúng người máy đúng là Ca Vương, người máy chính mình cũng ám hiệu!"

"Xác thực, tổng hợp đến xem, người máy là Ca Vương không chạy, Lan Lăng Vương này ba thần dự đoán, trực tiếp cùng Dương phụ sóng vai!"

" "

Không truyền bá trước hỏa là một chuyện.

Nhưng có thể hay không hỏa lại vừa là một chuyện khác.

Nếu như « che mặt Ca Vương » không có đi đến người xem dự trừ, tình cảnh kia làm khen nữa trương cũng vô dụng.

Cuối cùng, vẫn là phải nhìn cụ thể hiệu quả.

Mà bây giờ, hiệu quả liền đi ra.

Thảo luận!

Vô số thảo luận!

Bộ lạc cùng với Blog đơi sân thượng nhiệt lực soát bảng trực tiếp thất thủ!

che mặt Ca Vương phát hình Lan Lăng Vương Thiên Nga Trắng là ai Ma Thuật Sư Đàm Khải rung động bóc mặt Nguyên Tịch bị phê bình Lan Lăng Vương hai đánh một Lan Lăng Vương là nam hay nữ người máy là ẩn núp Ca Vương

Nhiệt lục soát bảng vị trí thứ mười, trực tiếp bị « che mặt Ca Vương » nhận làm hết, trong truyền thuyết toàn phương vị không góc chết bá bình kiêu! Mà thông qua nhiệt lục soát có thể thấy được .

Liên quan tới Lan Lăng Vương thảo luận, là nhiều nhất!

---

ps: Cảm tạ 【Hỏa Vũ nông nhiệt phượng】 đại lão minh chủ khen thưởng trở thành quyền sách thứ 34 vị minh chủ! !

Thường ngày cho đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, ô bạch tiếp tục viết, mọi người phiếu hàng tháng cũng mời tiếp tục, phía sau còn có!

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 468: Tiêu điểm

Người xem sẽ như thế nóng nảy trào dâng thảo luận Lan Lăng Vương, tuyệt đối không chỉ là bởi vì Lan Lăng Vương một người hát nam nữ âm thanh tươi đẹp, cũng bởi vì Lan Lăng Vương bên ngoài sân biểu hiện .

Thứ nhất đặc điểm.

Hắn Tổng Nghệ lỗ đen đặc sắc.

Tranh kia phong quá thú vị, còn lại ca sĩ cùng trợ lý người đại diện khí thế ngất trời thảo luận, đến hẳn phòng nghỉ ngơi, chính là từng trận Hàn Phong vù vù quất, Đồng Đồng với ở bên cạnh hẳn thật là thật thâm một nữ.

Hơn nữa hẳn thật tốt ổn định.

Khác ca sĩ hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ khẩn trương, dù là Thiên Nga Trắng ra sân trước cũng là làm nhiều lần hít thở sâu, Lan Lăng Vương lại không cái gì phản ứng.

Cái thứ 2 đặc điểm.

Hắn lớn mặt sắc bén đánh giá.

Bình ủy cùng Thiên Nga Trắng phê bình Nguyên Tịch thời điểm, còn lại ca sĩ cảm như hèn không dám tất tất, Lan Lăng Vương lại trực tiếp khai hỏa, một câu nói đồng thời đắc tội hai vị Ca Hậu!

Nguyên Tịch fan cũng bạo động.

Bình thường ca sĩ, nào dám như vậy thẳng thắn?

Cũng sợ đắc tội đồng hành a!

Chớ nói chi là Lan Lăng Vương dường như còn không phải Ca Vương, rất có thể chỉ là giọng nói thiên phú dị bẩm một đường thậm chí hạng hai ca sĩ, lại như vậy dám nói.

Cái thứ 3 đặc điểm.

Hắn cùng với Dương Chung Minh đồng bộ dự đoán.

Tất cả mọi người đều cho là người máy là một đường ca sĩ, chỉ có Lan Lăng Vương cùng Dương Chung Minh cho là người máy là Ca Vương!

Kết quả đến chính thức công bố bài danh thời điểm, người máy câu kia "Thieu chút nữa lật xe" trực tiếp ám chỉ, mình quả thật chính là Ca Vương!

Này nói Minh Lan Lăng Vương nói đúng!

Vô số người xem chứng kiến hẳn thần dự đoán!

Mấy cái này đặc sắc, phối hợp một mình hẳn đồng thời không chế nam nữ âm thanh tươi đẹp biểu hiện, trực tiếp sẽ để cho hẳn thành mấy cái thần bí ca sĩ trong... biểu hiện đặc biệt nhất một vị.

Huông chi hẳn vẫn đệ nhất kỳ hạng nhất!

Mọi người muốn không đề cập tới những chuyện này đều khó khăn!

Trên thực tế, Tổng nghệ tiết mục bên trong luôn sẽ có nhân cách đi ra ngoài chọn.

Nếu như tất cả mọi người rất bình thường, kia tiết mục cơ bản liền thật "Lạnh lạnh" .

Lan Lăng Vương tồn tại, nhất định chính là đề tài chế tạo cơ!

Tiết mục vốn là xuất sắc, cộng thêm hẳn như vậy có đặc sắc, như vậy có chính mình cá tính, có thể không bị chú ý à?

"Hô!"

Nhìn xong tiết mục Cố Đông, cũng là thở dài một hơi.

Cho dù là đôi Lâm Uyên biết gốc biết rễ nòng, giờ phút này cũng cảm thấy có chút rung động.

Không nghĩ tới Lâm Đại Biểu như vậy có thể hát, còn có thể hát ra không có chút nào vi hòa cảm giọng nữ .

Bất quá Nguyên Tịch fan thật giống như có chút quá phận, bọn họ biết rõ mình đối mặt là ai chẳng?

Cố Đông rất khó chịu.

Đều nói một fan cuộc so tài thập đen!

Chờ Lâm Đại Biểu bóc mặt, xem các người gia chủ tử tại sao nói xin lỗi!

Đến thời điểm các người sẽ biết, Lâm Đại Biểu có không có tư cách chỉ điểm giang sơn!

Dám nói Tiện Ngự không phải khúc phụ?

Nhờ cậy, này cũng nên đại gì?

Sẽ không thực sự có người cảm thấy Tiện Ngự không phải "Khúc phụ" chứ ?

Khúc phụ, là tới từ giải thưởng công nhận, nhưng càng nhiều lúc, là tới từ ý dân.

Ở Tàn Tề Sở Yến Nhân môn trong tâm khảm, Tiện Ngự chính là khúc phụ, này là không thể cãi lại sự thật.

Huông chi Tiện Ngự treo lên đánh khúc phụ còn thiếu sao?

Chư Thần cuộc chiến Lương Liên Quan, còn chưa đủ có sức thuyết phục?

Không nhìn nhân gia đạn mạc cũng thừa nhận, Tiện Ngự nếu như ngồi ở bình ủy tịch thoại, hẳn là giống như Dương phụ làm Thủ Tịch tồn tại sao?

Chớ nói chi là cái tiết mục này vốn là dự định mời Tiện Ngự lão sư đi làm bình ủy, chỉ là Tiện Ngự lão sư cự tuyệt mà thôi.

Biết rõ mình còn có yên giọng sau đó, Lâm Uyên mấy ngày kế tiếp, một mực ở hung hăng luyện tập chính mình yên giọng.

Bất quá, tiết mục chính thức phát hình thời điểm, hẳn là như vậy chú ý một chút tình huống trên mạng.

Dù sao cũng là chính mình tham gia tiết mục, hẳn vẫn rất để ý, thuận tiện cũng nhìn một chút đám bạn trên mạng đối với chính mình đánh giá. Kết quả Lâm Uyên phát hiện, chửi mình cũng không có nhiều người. Ngược lại là khen người một nhà, rất nhiều. Thậm chí có rất nhiều người, thành chính mình fan ca nhạc. Lâm Uyên có chút vui vẻ: "Xem ra Đồng Đồng lo lắng quả thật rất dư thừa, cái thế giới này hay lại là cho phép chúng ta nói thật." Có sao nói vậy. Lâm Uyên không có công kích Nguyên Tịch ý tứ, chỉ là đem mình ý tưởng chân thật nói ra. Nếu như cái này kêu Nguyên Tịch giọng hát tìm hẳn mời bài hát, Lâm Uyên ngay mặt cũng sẽ nói như vậy. Cần thận hồi tưởng một chút. Lâm Uyên hợp tác qua rất nhiều ca sĩ, ca sĩ môn cũng thật ôn nhu. Đừng nói cái gì Ca Vương Ca Hậu không giống nhau. Lúc trước thân là Ca Vương Lam Nhan thu âm « mặt trời đỏ », quá trình cũng rất thuận lợi. Nhưng Lam Nhan có thiếu điểm địa phương, Lâm Uyên cũng là thẳng thắn chỉ ra, tia không tị hiềm chút nào, hẳn cảm thấy đây là đối ca sĩ tốt. Không thấy Lam Nhan mất hứng a. Có thể thấy Ca Vương Ca Hậu cũng cùng một đường hạng hai ca sĩ như thế, tính cách rất khoát đạt chứ sao. Về phần Lâm Uyên chính mình nghệ thuật ca hát. Lâm Uyên nghệ thuật ca hát, quả thật không bằng Ca Vương Ca Hậu. Nhưng này không có nghĩa là Lâm Uyên không có tư cách đánh giá nghệ thuật ca hát so với chính mình lợi hại ca sĩ. Lâm Uyên đối âm nhạc hiểu, vẫn là rất thấu triệt. Giống như giới thể dục những huấn luyện viên đó. Bọn họ trình độ, khả năng không bằng thủ hạ mình vận động viên. Nhưng vận động viên huấn luyện, vẫn còn cần huấn luyện viên hướng dẫn, không có huấn luyện viên lời nói, trực tiếp chơi đùa không quay rồi liền. Bởi vì huấn luyện viên không phải dựa vào kỹ năng ăn cơm, mà là dựa vào toàn thể cái nhìn đại cục. Nghĩ như vậy, khả năng có chút bành trướng, giống như là Vương bà bán dưa tự khen. Nhưng Lâm Uyên có Dương Chung Minh nhân vật thể, hẳn là có tham khảo đối tượng. Rất nhiều lúc, Lâm Uyên đối âm nhạc nghĩ rằng, cùng Dương Chung Minh nhưng thật ra là độ cao nhất trí. Ngoại trừ nhìn trên mạng đánh giá, Lâm Uyên cũng chú ý một ít phân tích dân.

Trong đó có một cái phân tích, để cho Lâm Uyên rất đồng ý.

Đây là một cái id kêu 【 Hỏa Vũ Sí Phượng 】 bạn trên mạng tổng kết:

"Luận thực lực, cá nhân cảm giác Thiên Nga Trắng mạnh nhất, người máy khó mà nói, giấu giếm thực lực, sau đó là mọi người cũng ở thảo luận Lan Lăng Vương, cái này ca sĩ quả thật rất biến thái."

"Một người không thể nào có hai cái cuống họng, đây là thông thường, Dương phụ cũng là nói như vậy."

"Nếu như có nhân cho người loại cảm giác này, chỉ có thể nói rõ người này đã đem hai loại thanh tuyến chơi đùa lô hỏa thuần thanh, cho nên so với giả giọng, Lan Lăng Vương hẳn là Lam Tinh trước vài tên, thậm chí là đệ nhất nhân!"

"Bất quá Lan Lăng Vương khuyết điểm cũng rất rõ ràng, hẳn nghệ thuật ca hát hẳn không như Ca Vương Ca Hậu."

"Cụ thể hơn không có cách nào nghĩ rằng, bởi vì « lạnh lạnh » bài hát này, không thể hiện được quá nhiều nghệ thuật ca hát."

"Cho nên ta có thể dự đoán một lớp, Lan Lăng Vương nếu như phía sau còn tiếp tục loại mô thức này, mà không cầm ra tân kinh hỉ, vậy hẳn đại khái có thể ở trong tranh tài đi rất nhiều kỳ, nhưng tuyệt đối đi không tới cuối cùng."

" "

Người này khẳng định Lâm Uyên cường hạng, nhưng cũng điếm ra Lâm Uyên nhược điểm.

Đây là đang rất nhiều người cuống xuy Lan Lăng Vương thời điểm, bỗng nhiên bát ra một chậu nước lạnh, để cho rất nhiều người từ rung động giao qua tỉnh táo trạng thái.

Nói phi thường có đạo lý.

Lâm Uyên cho đối phương điếm cái đáng khen.

Bất quá thật đáng tiếc, chính mình vẫn có đồ mới.

Lại không nói ba loại thanh tuyến trộn âm tại hậu kỳ trong tranh tài... có tương lai.

Vèn vèn là Lâm Uyên đang luyện tập, lại đã có thể vận dụng thuần thực yên giọng, liền đủ hẳn tiếp tục tại « che mặt Ca Vương » thăm thiết chém giết.

"Nên cân nhắc một chút một trận chọn ca ."

---

ps: Cảm tạ 【 bạn đọc 20 2009 1916 340 1994 】 trở thành quyền sách thứ 35 vị minh chủ, đây là ô bạch đầu gối ■■■? ■■■●, bắt đầu còn thiếu cang!

Chương này là hiến tặng cho một luồng Phi Vũ tặng thêm, hảo huynh đệ, sao sao đất ~ tiếp tục viết, cầu nguyệt phiêu.

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm. [Tới

Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 469: Đàn dương cầm

Đương nhiên phải cân nhắc cuộc kế tiếp chọn bài hát.

Bởi vì đợt thứ hai thu âm liền muốn bắt đầu.

Tiết mục tổ bên kia đã phát tới thu âm thông báo.

Lâm Uyên ngày mai sẽ được chạy tới Âm Nhạc Trung Tâm bên kia tập luyện, đêm đó thì phải mở lục, cho nên cuộc kế tiếp chọn bài hát vội vàng ở trước mắt.

Hắn tự mình phân tích một chút:

"Ta giọng khàn thuộc về bệnh biến tạo thành, không phải cái loại này đặc biệt khàn khàn loại hình, mặc dù cũng có thể vì đi một tí Rock loại ca khúc hát ra cực kỳ khàn khàn cảm giác, nhưng tạm thời thật giống như không cần phải."

Giọng khàn phân cường độ thấp cùng trọng độ.

Lâm Uyên cảm thấy, giống như rượu vang cùng rượu trắng khác nhau.

Tỷ như một cái tên là Lương Bác ca sĩ.

Đôi phương giọng nói rất mê người, nhưng cũng sẽ không vô cùng nồng nặc, giống như rượu vang, yêu cầu tinh tế phẩm.

Về phần rượu trắng, cũng chính là cái loại này trọng độ giọng khàn, phảng phất trong giọng có cục đàm giọng khàn ——

Chú ý, này không phải nghĩa xấu.

Loại này rượu trắng một loại giọng khàn, có thể hát ra nồng nặc cảm giác tang thương, phát huy đến cực hạn, cũng là rất khủng bố!

Tỷ như .

Ngược lại Lâm Uyên thiên hướng về người trước.

Hắn giọng khàn càng giống như là rượu vang cảm giác.

Hắn muốn cứng rắn hát cái loại này cực độ khàn khàn bài hát, mặc dù cũng được, chính là mọi người quen thuộc Rock cùng gào thét cảm giác chứ sao.

Nhưng không đủ ổn định.

Lâm Uyên nắm chặt chưa đủ.

Chờ sau này hoàn toàn thuần thục, lại làm đi.

Lâm Uyên ba loại cuống họng, cũng có tăng lên rất nhiều không gian.

Cho nên Lâm Uyên quyết định, hát một bài thích hợp bản thân cái này biến dạng giọng khàn bài hát, chủ yếu là cái loại này giọng khàn cảm giác được là được.

Đương nhiên.

Nam nữ âm thanh đặc sắc không thể ném.

Bởi vì Lâm Uyên yêu cầu người xem phiếu, mà người xem bây giờ đối với Lâm Uyên nam nữ âm thanh chuyển đổi tự nhiên, còn là phi thường yêu thích, trước mắt xa xa không tới nhằm chán trình độ.

Thậm chí khả năng vĩnh viễn sẽ không nhằm chán, nhiều nhất chính là giác quan kích thích hạ xuống.

Nghĩ như vậy, Lâm Uyên dần dần có quyết định, hẳn trực tiếp với hệ thống định chế một ca khúc.

Sau đó.

Lâm Uyên trực tiếp trước đi công ty.

Đi tới công ty.

Lâm Uyên mới vừa vào phòng làm việc, lão Chu liền vội vã chạy tới.

"Lâm Uyên, có chuyện này muốn hỏi người."

"Chuyện gì?"

Lão Chu khụ một cái: "Khả năng liên quan đến một ít không có phương tiện tiết lộ nội dung, « che mặt Ca Vương » người xem chứ?"

Lâm Uyên gật đầu.

Lão Chu cười một tiếng: "Người nhất định sẽ nhìn, bởi vì cái kia kêu Lan Lăng Vương ca sĩ, ca hát chính là người viết —— "

Nói xong câu đó, lão Chu tử nhìn chòng chọc Lâm Uyên, tựa hồ muốn ở Lâm Uyên trên mặt nhìn ra cái gì.

"Ừ?"

Lâm Uyên biểu tình hồ nghi phản nhìn chăm chăm lão Chu.

Chẳng lẽ lão Chu đoán xảy ra điều gì?

Lão Chu nhưng có chút luống cuống: "Người đừng hiểu lầm, ta không có ngăn cản ý người, mặc dù dựa theo công ty quy định, công ty chúng ta Người viết ca khúc cho những công ty khác nhân viết ca khúc, muốn với công ty báo bị, nhưng người không cần, công ty bên này nhất định là mở một con mắt nhắm một con mắt."

Lão Chu sợ Lâm Uyên làm sẽ tự mình tới, là thay thế công ty để diễn tả bất mãn.

Nhưng trên thực tế, công ty coi như bất mãn, cũng không dám nói thêm cái gì.

Vị này tiêu khúc phụ, ý nào đó mà nói, chính là Tinh Mang Thái Tử Gia, cao tăng cũng phải ngoan ngoãn cung, mặc cho đem giày vò.

Hơn nữa, khúc phụ môn không tuân theo công ty quy định còn thiếu sao?

Âm nhạc công ty tuyệt đại đa số quy tắc, đối với khúc phụ người mà nói, không đáng giá một đồng.

"Ồ."

Lâm Uyên giải thích: "Cũng không đoán không tuân theo công ty quy định."

Lão Chu ngẩn người, chợt đột nhiên trừng lớn con mắt: "Ý người là, Lan Lăng Vương là công ty chúng ta ca sĩ!?"

Lâm Uyên: "Ừ."

Lão Chu cười lên ha hả: "Kia không có chuyện gì, khó trách ta cảm giác Lan Lăng Vương tính cách với người có điêm giống, ha ha, gần mực thì đen, gần đèn thì sáng a, ta muốn hỏi người thực ra chính là cái này, bởi vì nghệ sĩ bộ bên kia đang nháo, Triệu Giác bên kia nhiều cái người đại diện cũng nhờ vả ta đánh với người nghe Lan Lăng Vương tin tức, bọn họ muốn đem Lan Lăng Vương đào tới!"

Lâm Uyên: " . "

Công ty thật đúng là vô khổng bất nhập.

Lão Chu cảm khái nói: "Ta cũng không biết, công ty chúng ta còn có nhân vật như thế, một người đồng thời hát nam nữ âm thanh, loại điều kiện này trực tiếp viết bài hát khả năng cảm xúc không rõ ràng, nhưng hiện trường hiệu quả tuyệt đối là nổ tung!"

Vâng.

Nếu như trực tiếp phát bài hát, những người nghe chỉ có thể cho là đây là hai người ở song ca, vậy thì mất đi cảm giác chấn động rồi.

"Nếu như vậy, ta đây đi trước nghệ sĩ bộ bên kia thông báo một tiếng, đúng rồi, phía sau người sẽ còn cho Lan Lăng Vương viết ca khúc sao?"

"Biết."

"Biết."

Xem ra cái này Lan Lăng Vương, là Tiệp Ngụ tân sủng a.

Lão Chu cười rời đi, chỉ là lúc ra cửa sau khi bước chân có chút dừng một chút.

Kỳ quái.

Thế nào cảm giác Lâm Uyên thanh âm cùng lúc trước không cùng một dạng rồi hả?

Liên như vậy.

Lão Chu cũng không nghĩ quá nhiều, trực tiếp rời đi.

Lão Chu sau khi rời đi.

Cố Đông rất nhanh cũng xuất hiện.

Nàng có chút hưng phấn nói: "Lâm Đại Biểu nhìn tin tức sao?"

"Tin mới gì?"

"Đều là liên quan tới « che mặt Ca Vương » bản tin."

Cố Đông cầm điện thoại di động cho Lâm Uyên nhìn một chút.

"Che mặt Ca Vương bắt đầu truyền bá, thần bí ca sĩ Lan Lăng Vương rung động toàn trường!"

"Ca Vương Ca Hậu tề tụ, Thiên Nga Trắng Lan Lăng Vương cân sức ngang tài!"

"Nam nữ bất phân Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương nam nữ đánh đôi hỗn hợp, cái này rất « che mặt Ca Vương »!"

" . "

Nguyên lai là truyền thông phương diện một ít liên quan tới Lan Lăng Vương bản tin bị Cố Đông góp nhặt xuống.

"Ta biết rồi."

Lâm Uyên không không quá để ý.

Cố Đông thu điện thoại di động về, hưng phấn nói: "Cuộc kế tiếp bài hát định sao?"

"Định."

"Có thể tiết lộ một chút loại hình gì sao?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Coi như là thất tình bài hát đi."

"Thất tình?"

Cho nên đây là một bài tình ca?

Cố Đông như có điều suy nghĩ.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên chợt nhớ tới cái gì: "Ngươi và tiết mục tổ liên lạc một chút, ta cuộc kế tiếp yêu cầu Đàn dương cầm."

"Đàn dương cầm?"

Cố Đông gật đầu một cái, chợt muốn nói lại thôi.

Lâm Uyên hỏi: "Thế nào?"

Cố Đông lo lắng nói: "Ta sợ Lâm Đại Biểu đem mình chiêu cũng trước thời hạn dùng đến, phía sau trận đấu không tốt chính, còn lại ca sĩ hẳn đều nói đem đại chiêu lưu ở phía sau."

Lâm Uyên: " . "

Hắn chiêu số quá nhiều, Đàn dương cầm chỉ là trong đó một chiêu mà thôi.
"Làm theo đi."

Lâm Uyên không có giải thích.

Cố Đông cũng liền không khuyên nữa: "Đó không thành vấn đề rồi, ta lập tức liên lạc tiết mục tổ, cuối cùng hỏi lại cái vấn đề, ngài cuộc kế tiếp bài hát danh tên gì?"

Tiểu Cố Đông mặt đầy hiếu kỳ.

Lâm Uyên cười một tiếng, không có giấu giếm, nói hai chữ:

"Nam hài."

Cố Đông lẩm bẩm nói: "Nam hài?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn nghĩ tới rồi Lương Bác giọng khàn, cho nên tự nhiên liên tưởng đến bài này tên là « nam hài » ca khúc.

Bài hát này, phối hợp Đàn dương cầm biểu diễn, vẫn không tệ.

Đương nhiên.

Lâm Uyên cũng quả thật tôn thêm vài phần dựa vào Đàn dương cầm thêm ý tưởng của phân, ở nơi này loại hiện trường hình trong sân nhảy, nghệ thuật ca hát không phải hết thảy.

Đàn dương cầm cùng với các loại biểu diễn, cũng có thể làm tăng thêm hạng mục.

Bởi vì chấm điểm chủ thể là người xem.

Người xem sẽ không thuận lấy nghệ thuật ca hát để phán đoán.

Huống chi Lâm Uyên Đàn dương cầm là chuyên nghiệp cấp, hẳn không cho là còn lại ca sĩ cũng có chuyên nghiệp cấp Đàn dương cầm kỹ thuật.

Trận đấu chứ sao.

Ưu thế dĩ nhiên phải thật tốt lợi dụng.

---

ps: Cảm tạ mình chủ Hàn Mai Tịch Nguyệt đại lão ủng hộ, vị này cũng là ô bạch lão độc giả, theo đuổi rất nhiều quyển sách a, ha ha, vạn phần cảm tạ ngài một đường ủng hộ, tăng thêm dân lên, tiếp theo sau đó cầu nguyệt phiêu, ô bạch cũng tiếp tục viết.

// nam hài https://youtu.be/8GmYYyzT_Rs

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiềm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 470: Chức nghiệp cấp

Ngày thứ 2, Lâm Uyên mặc vào Lan Lăng Vương đồng phục, ngồi xe đi Âm Nhạc Trung Tâm.

Tần Châu là âm nhạc chi hương, đối Lâm Uyên chỗ tốt chính là hẳn không cần đi còn lại Châu.

Lợi hại âm nhạc loại tiết mục cơ bản đều tại Tần Châu làm.

Ghế lái.

Cô Đông đeo kính mát: "Hôm nay chúng ta không đi hầm đậu xe, trực tiếp từ cửa chính vào, quay chụp trực tiếp từ dưới lái xe mới."

"Ừm."

Lâm Uyên tự không có gì không thể.

Mà khi xe dừng ở cửa, Lâm Uyên hướng ngoài cửa xe nhìn một cái, phát hiện Âm Nhạc Trung Tâm cửa tuyến phong tỏa vòng ngoài vô số người xem.

Hai gã mặc âu phục tiết mục tổ nhân viên đến gần, chủ động giúp Lâm Uyên mở cửa xe.

Lâm Uyên mới ra cửa xe, chung quanh liền xuất hiện vô số thét chói tai:

"Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương cố gắng lên!"

"Lan Lăng Vương ta vĩnh viễn ủng hộ ngươi!"

" . "

Theo « che mặt Ca Vương » đệ nhất kỳ phát hình, Lan Lăng Vương làm sôt dẻo nhất đề tài nhân vật, đã bị người xem quen thuộc.

Có người hôm nay chính là hướng về phía Lan Lăng Vương tới.

Dù là mọi người cũng không biết Lan Lăng Vương dưới mặt nạ rốt cuộc là ai.

Lâm Uyên hướng đám người phát phát tay, sau đó ở hai cái tiết mục tổ bảo tiêu dưới sự hướng dẫn tiến vào âm nhạc đại sảnh.

Mà ở Lâm Uyên chỉ không lâu sau, Thiên Nga Trắng cũng đến.

Đồng dạng là to lớn tiếng hoan hô, không so với Lâm Uyên nhiệt tình tiêu.

Đồng Đồng sớm ở ngay cửa nghênh đón: "Lan Lăng Vương lão sư, chúng ta đi trước tập luyện đại sảnh đi ."

"Ừm."

Lâm Uyên lúc trước hướng phòng nghỉ ngơi.

Đồng Đồng y theo rập khuôn đi theo: "Người xem rồi mùa thi đấu này âm nhạc bằng xếp hạng ấy ư, « lạnh lạnh » bài hát này đã vọt tới thứ năm rồi, đáng tiếc chúng ta tiết mục là đang ở mùa bóng bằng bắt đầu một tuần sau mới phát hình, không nhưng cái bài danh này còn có thể lại cao một chút, bất quá tháng này còn rất trướng, phỏng chừng cuối cùng vào tiền tam là không có áp lực gì, chính là muôn cảm hạng nhất khúc mục đích có chút độ khó, bởi vì trước mặt hai bài hát là khúc phụ tác phẩm."

Lâm Uyên: "Ừm."

Là, « lạnh lạnh » gia nhập mùa bóng bằng.

Bài hát mới xuất hiện, cơ bản đều là sẽ gia nhập vào âm nhạc mùa bóng bằng tranh đoạt.

Mà ở dưới tình huống bình thường « lạnh lạnh » muốn lấy đệ nhất không phải là không có hi vọng, nhưng không biết sao mùa thi đấu này có khúc phụ xuất thủ.

Khúc phụ vừa ra tay bài hát khác cơ bản rất khó có cơ hội.

Dù là « lạnh lạnh » nhịp điệu cũng không tệ lắm, lại tác giả là Tiệp Ngự, cũng không cách nào che giấu bài hát này ca từ hoàn cảnh xấu.

Huông chi bài hát này nhịp điệu không tệ, cũng chỉ là không tệ mà thôi, chủ yếu nhìn với cái gì bài hát so sánh.

Nếu như với « Hồng Mân Côi » loại bài hát so với, hiển nhiên kém cảnh giới, đây mới thực sự là lưu hành Kim Khúc!

Hiện trường phản ứng đại.

Đó là bởi vì « lạnh lạnh » hiện trường đủ rung động, một người hát hai loại thanh âm, có thể không rung động sao, tê cả da đầu thật sao.

Nhưng .

Mọi người nghe ca nhạc, cũng không có thị giác hiệu quả thêm được, bọn họ không thấy được một người hát hai loại thanh âm tình cảnh.

Dù là nghe ca nhạc trước, biết rõ này hai thanh âm là một người hát, cảm giác chân động cũng phải nhỏ rất nhiều.

Cho nên Lâm Uyên cũng không thêm để ý chính mình có phải hay không là đệ nhất.

Hắn vốn là cũng là chạy trận đấu, mà không phải là mùa bóng bằng tới

---

Nhìn như như thế, thực ra có bất đồng rất lớn.

Khác biệt lớn nhất ở chỗ:

Nếu như không phải là vì trận đấu, mà là đơn thuần vì đánh vào mùa bóng bằng, Lâm Uyên tuyệt đối sẽ không cảm « lạnh lạnh » đi đánh bằng.

Rất nhanh, tập luyện phòng đến.

Âm nhạc tổng giám Hồ Á Bằng thấy Lâm Uyên, bước nhanh tới: "Lan Lăng Vương lão sư ngài tới ."

Ừ ?

Không biết tại sao, Lâm Uyên cảm giác Hồ Á Bằng đôi thái độ mình, thật giống như cùng lần trước không cùng một dạng.

Càng nhiệt tình rồi nhiều chút?

Không thêm đề ý loại chuyện này, Lâm Uyên gật đầu nói: "Ngươi tốt."

"Ngài tốt."

Hồ Á Bằng cười một tiếng, lại đưa tay ra, muốn cùng Lâm Uyên cầm nắm chặt.

Lâm Uyên không cự tuyệt.

Bắt tay sau khi kết thúc, Hồ Á Bằng biểu tình nghiêm túc nói: "Ta là muốn hỏi một chút ngài, chắc chắn hôm nay bài hát này muốn tự đàn tự hát sao?"

"Không phải có nhạc đội phối hợp sao?"

Lâm Uyên chỉ là dự định chính mình đàn Đàn dương cầm, nhưng Đàn ghi-ta Guitar bass cổ loại, vẫn còn cần nhạc đội phối hợp, nếu không quá nhàm chán, hiện trường hiệu quả rất thua thiệt.

"Ta là nói, không cần chúng ta nhạc đội Đàn dương cầm lão sư sao ."

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Ta tự mình tới."

Hồ Á Bằng do dự một chút, châm chước nói: "Vậy chúng ta được luyện một chút phối hợp, chủ yếu là, cái này Đàn dương cầm đi, nếu như ngài trình độ . Xin lỗi ta không phải nghi ngờ ngài Đàn dương cầm trình độ, mấu chốt hay lại là hiệu quả làm được ."

Hồ Á Bằng lời nói này lặp ba lặp bập.

"Minh bạch."

Lâm Uyên biết đối phương ý tứ, cũng đại khái hiểu đối phương do do dự dự nguyên nhân.

Hắn đây là sợ chính mình cảm thấy, chính mình Đàn dương cầm kỹ thuật bị coi thường.

Ca sĩ chính mình đàn Đàn dương cầm?

Đương nhiên có thể!

Nhưng điều kiện tiên quyết là, ca sĩ Đàn dương cầm trình độ, không muốn cho mình biểu diễn phóng hồng!

Nếu như mình chỉ là phổ thông trình độ lời nói, lại cứ lệp muốn huyễn một huyễn chính mình Cầm Kỹ, kia ca sĩ chính mình đàn Đàn dương cầm chẳng những không thêm phân ——

Ngược lại sẽ giảm phân!

Không hiểu chuyên nghiệp người xem khả năng nghe không hiểu ca sĩ đánh đàn trình độ.

Thế nhưng nhiều chút giám khảo lỗ tai độc rất, tuyệt đối nghe được Lâm Uyên Đàn dương cầm trình độ!

Bôn cái bình ủy liên càng không cần phải nói!

Mà bộ phận này đấm người, trong tay nhưng là nắm giữ chung quy số phiếu một nửa!

"Được."

Hồ Á Bằng thấy Lâm Uyên hiểu, ung dung: "Ngài trước đàn một chút, hay lại là chúng ta trực tiếp bắt đầu luyện?"

Lâm Uyên nói: "Ta thử một chút, sau đó trực tiếp bắt đầu."

Bài hát đã phát đến nơi này Hồ Á Bằng rồi, nhạc đội bên này nhất định là trước thời hạn tập luyện qua, độ quen thuộc bên trên sẽ không có vấn đề.

"Được, nhạc đội chuẩn bị."

Hồ Á Bằng vỗ tay phát ra tiếng, sau đó lui về một bên.

Bên cạnh hắn, xuất hiện một cái tóc dài trung niên nam nhân, nhỏ giọng thì thầm: "Chớ làm loạn a."

Hồ Á Bằng cười khở: "Thử nhìn một chút chứ, so với bình thường nhân cường là được, có nhạc đội mang theo đây."

Hắn đã biết rồi Lâm Uyên thân phận chân thật, tiểu khúc phụ biết Đàn dương cầm quá bình thường, có thể cụ thể đàn thế nào liền không nói được rồi.

Ngược lại khẳng định không bằng bên cạnh mình cái này tóc dài nam.

Àn, này cái trung niên tóc dài nam kêu Chu Thiên Kỳ, là một gã nghề Đàn dương cầm gia, cùng thời điểm là nhạc đội Cương Cầm Sư.

Làm nhạc đội Cương Cầm Sư, hợp tác qua ca sĩ đương nhiên là nhiều vô cùng.

Những thứ này trong hợp tác, Chu Thiên Kỳ gặp được quá nhiều ca sĩ muốn chính mình đàn Đàn dương cầm tình huống.

Chỉ có thể nói, tuyệt đại đa số ca sĩ Đàn dương cầm trình độ cũng.

Bọn họ tại chính mình ca nhạc hội tự sướng vui đùa một chút cũng còn khá, ngược lại fan ca nhạc cũng không hiểu.

Coi như fan ca nhạc cảm giác một dạng cũng sẽ không đối với mình gia thần tượng quá hà khắc, nói không chừng sẽ còn khen một câu:

"Nhà chúng ta người đó thật có tài hoa, sẽ còn đàn Đàn dương cầm đây."

Nhưng nếu như gặp phải một đám biết Đàn dương cầm nhân, ca sĩ còn gắng phải tú lờn nói, tình cảnh kia nhưng thật ra là rất lúng túng.

Hết lần này tới lần khác « che mặt Ca Vương » trên võ đài, không thiếu huyệt biết Đàn dương cầm nhân!

Dưới tình huống như vậy, Lan Lăng Vương còn muốn chính mình chơi đùa, hoặc là chính là đối với chính mình trình độ cực kỳ tự tin, hoặc là chính là quá nhớ tú rồi, cho tới khinh thường hiện trường người xem giám định trình độ.

Chu Thiên Kỳ thiên hướng về người sau, cho nên biểu tình có chút ít nhiều phức tạp.

Người là cảm thấy, chỉ cần mình không xấu hổ, lúng túng liền là người khác?

Ân.

Nhạc đội Cương Cầm Sư từ trước đến giờ rất ghét ca sĩ làm như thế, hết lần này tới lần khác rất nhiều ca sĩ liền yêu làm như vậy.

Cái này gọi là không có Kim Cương Toàn, cứng rắn kéo đồ sứ sổng. Trên thực tế, nhạc đội những người khác cũng là rất là bất đắc dĩ, hiển nhiên đối loại tình huống này cũng đã thấy rất nhiều.

"Keng."

Lâm Uyên không biết nhạc đội đám người này ý tưởng ——

Coi như biết cũng sẽ không cảm thấy không đúng, bởi vì nhạc đàn quả thật có loại hiện tượng này.

Ca sĩ Đàn dương cầm trình độ không đủ còn gắng phải tú lời nói, nếu là hẳn nhạc đội Cương Cầm Sư, hẳn cũng không ca hứng.

Người này không phải cản trở, cho chúng ta nhạc đội gia tăng độ khó sao?

Người muốn trình độ quá kém, chúng ta không di chuyển được làm sao bây giờ?

Bất quá Lâm Uyên không giống nhau!

Hệ thống giao phó cho nghề Đàn dương cầm kỹ thuật sắp xếp ở đằng kia!

Tay đề ở Đàn dương cầm bên trên, Lâm Uyên trước thử một Tiểu Đoạn tổ khúc nhạc trình diễn, thậm chí còn Tiểu Tiểu ca hứng một cái hạ ——

Có chức nghiệp cấp Đàn dương cầm trình độ sau, Lâm Uyên cũng có chính mình âm thầm luyện tập, coi như là có chút tiến bộ.

Cảm giác sau khi đến, hẳn trực tiếp bắt đầu ca khúc trình diễn.

Thon dài ngón tay, ở màu trắng đen trên phím đàn khiêu vũ, giống như khúc tuyệt vời Waltz.

Như nước âm phù, từ hẳn giữa ngón tay lưu tả mà ra.

Người bên cạnh, đã bắt đầu tròn tròn mắt.

Đùng.

Lâm Uyên bỗng nhiên dừng lại trình diễn, quay đầu nhìn về phía nhạc đội bên kia: "Đàn ghi-ta? Thế nào chưa đi đến?"

"Xin lỗi!"

Tay Ghi-ta vội vàng nói: "Ta mất thần, Lan Lăng Vương lão sư, chúng ta một lần nữa ."

Thất thần?

Không tồn tại.

Là bị kinh động.

Lâm Uyên vừa mới một ngón kia đánh đàn, căn bản liền không phải người bình thường trình độ!

Nếu như không phải chính mắt thấy, nhạc đội bên này còn tưởng rằng là Chu Thiên Kỳ ngồi chỗ nào tự mình đàn đây.

Có thể vẫn đề ở chỗ .

Chu Thiên Kỳ là nghề Cương Cầm Sư trình độ a!

Lan Lăng Vương .

Lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào! ?

Âm nhạc tổng giám Hồ Á Bằng biểu tình kinh ngạc.

Lấy lại tinh thần sau đó, hắn nhún vai một cái, tận lực che giấu mình tâm tình: "Xem ra chúng ta không cần lo lắng."

Cái này tiểu khúc phụ, quá mạnh mẽ!

Ca hát có chuyên nghiệp ca sĩ tiêu chuẩn thì coi như xong đi; đàn Đàn dương cầm lại cũng có nghề Cương Cầm Sư tiêu chuẩn!

Hôm nay này kỳ có việc vui .

Bên cạnh Chu Thiên Kỳ lẳng lẳng gật đầu một cái .

Tâm tình của hắn là xóc xếch.

Cái gì nhỉ?

Cái này Lan Lăng Vương thật là ca sĩ sao?

Rõ ràng là một cái ca sĩ, lại nắm giữ với chính mình không sai biệt lắm Đàn dương cầm trình độ! ?

Chu Thiên Kỳ rất chắc chắn:

Tại hắn hợp tác qua toàn bộ ca sĩ trung, cái này Lan Lăng Vương Đàn dương cầm, tuyệt đối là trình độ cao nhất ca sĩ một trong!

Chức nghiệp cấp Cương Cầm Sư!

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 471: Hướng gió thay đổi

: Tập luyện tiến hành ước chừng một giờ, cảm giác luyện căn bản không có cái vấn đề sau Lâm Uyên cũng chưa có tiếp tục luyện, bởi vì đối với tôi hôm nay muốn thu âm đợt thứ hai ca sĩ mà nói, bây giờ còn cần phải giữ vững đôi ca khúc cảm giác mới mẽ cùng kích tình, phản Phục Xương cùng một ca khúc cũng không có ý nghĩa, huông chi bài hát này lúc trường vẫn thật lâu, một mực đàn Đàn dương cầm tay cũng sẽ mệt mỏi tới.

Rời đi tập luyện thính.

Đồng Đồng xít lại gần Lan Lăng Vương nhỏ giọng tự trách nói:

"Có chuyện này ta muốn hướng ngài nói xin lỗi, đệ nhất kỳ còn không có phát hình thời điểm ta một mực nhờ cậy tiết mục tổ bên kia cắt bỏ ngài đánh giá Thiên Nga Trắng cùng Nguyên Tịch lão sư bộ phận, nhưng đạo diễn tổ bên kia giữ vững cho là nên đem kia đoạn lưu lại, kết quả đưa đến ngài bị Nguyên Tịch fan mắng."

"Không việc gì." Lâm Uyên tùy ý nói.

Nguyên Tịch fan đúng là hận tới rồi chính mình, nhưng thông qua đệ nhất kỳ tiết mục phát hình tình huông đến xem, thích người một nhà cũng không ít.

Mặc dù trong này không thiếu được tranh cãi bộ phận.

Trở lại phòng nghỉ ngơi.

Khoảng cách trận đấu còn một hồi.

Lâm Uyên dứt khoát lấy điện thoại di động ra, trên mạng Xung Lăng đứng lên.

Bộ lạc cùng trên blog, tùy ý có thể thấy « che mặt Ca Vương » tin tức.

Lúc này.

Trên mạng một cái live stream đề cử, đưa tới Lâm Uyên chú ý, live stream tựa đề kêu « Cứu Tuyên dự đoán che mặt Ca Vương đợt thứ hai bài danh ».

Hắn điem vào live stream lúc này.

Streamer là một gã phái nam, hắn chính đang đối mặt ống kính thẳng thắn nói:

"Ta thứ Tam Kỳ hẳn sẽ gia nhập tiết mục bình phẩm đoàn, đợt thứ hai ta không có thời gian, chỉ có thể cho mọi người mở live stream dự đoán, bài hát kia trước ta không xác định bồ vị ca sĩ trình độ, cho nên loại bỏ bồ vị ca sĩ, chúng ta liền đệ nhất kỳ lưu lại năm cái tuyên thủ biểu hiện mà nói, ta cảm thấy được đợt kế tiếp hạng nhất nhất định sẽ ở Thiên Nga Trắng cùng

người máy giữa sinh ra, nhân vì trận đấu trận đấu người máy hiển nhiên giấu giếm thực lực, hẳn cơ bản có thể xác định là Lam Tinh một vị Ca Vương, trận thứ hai hẳn hẳn muốn chính thức bùng nổ một chút."

"Cửu Tuyên lão sư?"

Đồng Đồng bỗng nhiên lại gần, sau đó theo bản năng nói, tựa hồ cái này streamer rất nổi danh.

Lâm Uyên liếc nhìn streamer tên,

Tựa kêu là 【 Lan Lan Tiểu Cửu Tuyên 】 .

Đồng Đồng thấy Lâm Uyên không phản ứng, mở miệng giải thích:

"Cửu Tuyên lão sư là rất nổi danh Người bình phẩm âm nhạc, đã từng liên tục ba lần tinh chuẩn dự đoán ra « Thịnh Phóng » hạng nhất, bị đám bạn trên mạng xưng là âm nhạc giới Đại Dự Ngôn gia."

Tiên tri?

Có chút ý tứ.

Lâm Uyên không khỏi sinh ra mấy phần hứng thú, đệ nhất kỳ tiết mục phát hình sau, hẳn cũng được gọi là tiên tri tới.

Cửu Tuyên live stream vẫn còn tiếp tục: "Hạng nhất hạng nhì Thiên Nga Trắng cùng người máy nhận thầu, cụ thể ai đệ nhất nhìn phát huy, tiếp theo chúng ta dự đoán thứ ba cùng thứ tư, ta cho là hạng ba hẳn là Tiểu Trư Kỳ Kỳ hoặc là Lan Lăng Vương ."

"Lan Lăng Vương là đệ nhất kỳ hạng nhất!"

Trong màn đạn bỗng nhiên có người nhắc lên chuyện này.

Cửu Tuyên nhìn trong đó một cái đạn mặc cười một tiếng: "Gần đây trên mạng thật là nhiều người ở thảo luận Lan Lăng Vương, ta đây sau đó phải nói chuyện khả năng có chút đặc tội với người, nhưng nhân nếu dám với nói thật đúng không, ta muốn nói là, Lan Lăng Vương thật không có các người tưởng tượng mạnh như vậy!"

Đồng Đồng sợ hết hồn, liền vội vàng nhìn lên Lan Lăng Vương.

Lan Lăng Vương không phản ứng gì.

Trong căn phòng, Cửu Tuyên thanh âm rất vang dội:

"Có người nói Lan Lăng Vương đầu gì là đệ nhất kỳ hạng nhất a, không sai, Lan Lăng Vương đúng là đệ nhất kỳ hạng nhất, nhưng các người phải biết, Thiên Nga Trắng cùng người máy đệ nhất kỳ biểu diễn chỉ là thử nghiệm mới, bọn họ không có lấy ra tài nghệ cao nhất, Ca Vương Ca Hậu lá bài tẩy có thể sẽ không dễ dàng bày ra, nhưng Lan Lăng Vương lá bài tẩy trận đầu sẽ dùng, đó chính là hai loại thanh tuyến, hẳn hai loại thanh tuyến lần đầu tiên nghe rất tươi đẹp, nhưng nếu như đợt thứ hai hay lại là đi loại mô thức này, bình ủy cùng bình thẩm đoàn bên này chắc chắn sẽ không cho đệ nhất kỳ cao như vậy phân, có lẽ người xem còn rất ưa thích loại mô thức này, cho nên Lan Lăng Vương có hi vọng ở người xem dưới sự ủng hộ cầm thứ ba, điều kiện tiên quyết là Tiểu Trư Kỳ Kỳ đợt thứ hai không có bùng nổ,

phàm là Tiêu Trư Kỳ Kỳ có chút bùng nổ, Lan Lăng Vương khả năng sẽ bị vội vã vào thứ tư, nếu như bỏ vị ca sĩ cũng phi thường lợi hại lời nói, Lan Lăng Vương thậm chí có khả năng vào hạng năm trở thành chờ đợi tuyển thủ ."

Bá bá bá!

Đạn mạc nhiều vô cùng!

Tuyệt đại đa số đạn mạc cũng thừa nhận Cửu Tuyên cách nói!

Trên thực tế không chỉ là Cửu Tuyên cho là như thế, hai ngày này trên mạng một mực có gió hướng đổi lại khuynh hướng!

Tiết mục mới vừa phát hình lúc, thậm chí có người cho rằng, Lan Lăng Vương có hạng nhất tướng.

Nhưng dần dần .

Càng ngày càng nhiều chuyên nghiệp âm nhạc nhân bắt đầu phân tích Lan Lăng Vương.

Mà đám bạn trên mạng là thông qua các phe chuyên nghiệp nhân sĩ phân tích, biết được Lan Lăng Vương chỗ thiếu hụt ——

Ngoại trừ hai loại giọng nói đặc một chút ra, không có những ưu thế khác!

Mà hai loại giọng nói ưu thế, cũng sẽ dần dần biến mất, bởi vì hẳn không thể nào vĩnh viễn dựa vào một chiêu này thắng được trận đấu!

Ken két két.

Nhiếp ảnh sư bắt nhịp rồi một màn này hình ảnh.

Ổng kính đang nhanh chóng bắt Lan Lăng Vương phản ứng.

Nhưng mà Lan Lăng Vương nghe nói như vậy vẫn không phản ứng gì.

Ngược lại là Đồng Đồng sắc mặt nhưng có chút không được tự nhiên:

"Muốn không phải là đừng xem, đừng quay đầu ảnh hưởng người trận đấu tâm tình, Cửu Tuyên bên này chỉ là dự đoán mà thôi, cũng thường thường có không đúng giờ sau khi ."

"Nói rất tốt."

Lan Lăng Vương gật đầu một cái.

Đối phương dưới mặt nạ mặt không nhìn ra biểu tình, nhưng Đồng Đồng cảm giác Lan Lăng Vương hẳn là tức giận, nhất thời cẩn thận, căn phòng bầu không khí trong lúc nhất thời càng cứng lên, phảng phất Hàn Phong có mở rộng khuynh hướng.

Thực ra Đồng Đồng hiểu lầm.

Lâm Uyên còn thật không hề tức giận.

Cửu Tuyên nghĩ rằng nhưng thật ra là có lý có chứng cứ, từ đạn mạc phần lớn cũng đang ủng hộ hẳn liền có thể thấy được lóm đóm, chỉ là Cửu Tuyên cùng bạn trên mạng đã biết lượng tin tức quá ít, đoán sai tình huống mình.

Lúc này.

Tiết mục tổ nhân viên làm việc liền bung cái rút thăm hộp gỗ cửa mà tới.

Đồng Đồng phảng phất chớp được rom rã cứu mạng, ho khan một tiếng, đánh Phá Khí phân, quay đầu nhìn về phía yên lặng Lan Lăng Vương: "Trong tay ta tức tương đối đen, bên trên kỳ trực tiếp bày Thiên Nga Trắng lão sư phía sau, nếu không Lan Lăng Vương lão sư tự mình rút thăm chứ?" "Được."

Lâm Uyên tắt đi live stream, sau đó đứng dậy rút thăm.

Hắn đối với ra sân thứ tự không đặc biệt gì nhu cầu, cho nên rút thăm động tác lôi lệ phong hành, thật sự là trực tiếp đứng dậy sau đó đưa tay từ bên trong xuất ra một viên dây số cầu, lại máy móc thức hướng về phía ống kính sáng lên một cái, nhanh để cho nhiếp ảnh sư thiếu chút nữa không phản ứng kịp ——

Số sáu cầu.

Hôm nay vị cuối cùng đăng tràng!

Rút thăm nhân viên làm việc đều sững sốt lảng, luôn cảm giác nơi nào không đúng lắm.

Còn lại phòng nghỉ ngơi ca sĩ bốc thăm xong đều là đủ loại khăn trương loại, lẽ mà nửa ngày mới sẽ bại lộ chính mình rút được dây số, đến nơi này Lan Lăng Vương hoàn toàn là họa phong đột biến.

Trong nháy mắt quyết định được?

Đồng Đồng dở khóc dở cười.

Từ đệ nhất kỳ bắt đầu, cái này Lan Lăng Vương tựa hồ liền lộ ra không yêu theo lẽ thường xuất bài đặc điểm.

Cái này còn không như chính mình rút ra đâu rồi, ít nhất có thể phối hợp tiết mục tổ làm một chút huyền niệm, cũng tốt để cho Lan Lăng Vương bên này nhiều tới mấy cái ống kính a.

Không đúng.

Chính mình rút ra khả năng liền rút ra không tới số sáu cầu, người cuối cùng ra sân vẫn không tệ, chỉ cần Thiên Nga Trắng khác vừa vặn số 5 là được.

Cũng may live stream rốt cuộc đóng.

Đồng Đồng không cần tiếp tục như đứng đồng lửa rồi.

Cùng lúc đó.

Sân trước sân khấu.

Màn che còn không có kéo ra.

Phía trước bệ người xem đã không còn chỗ ngồi.

Hung phấn cùng mong đợi tâm tình tràn ngập ở trong đại sảnh không, kèm theo thất chủ bất thiết huyền não thảo luận ——

"Thật may mắn, đã lấy được hiện trường phiếu, ta quá nhớ nghe Thiên Nga Trắng hát hiện trường!"

"Ta ưa Tiểu Trư Kỳ Kỳ."

"Lan Lăng Vương cũng rất trâu!"

"VẬY NGƯỜI CŨNG KHÔNG BIẾT ĐI, KHÔNG CÓ NGHE TRÊN MẠNG CHUYÊN NGHIỆP NHÂN SĨ PHÂN TÍCH MÀ, LAN LĂNG VƯƠNG CHỈ LÀ ĐỆ NHẤT KỲ LIÊN QUẢNG RA CHÍNH MÌNH VƯƠNG TẠC, CHO NÊN MỚI CÙNG THIÊN NGÀ TRẮNG CŨNG LIỆT VÀO SỐ MỘT, ĐỢT THỨ HAI HẮN KHÔNG CÓ VƯƠNG TẠC RỒI, NHƯNG THIÊN NGÀ TRẮNG CÙNG NGƯỜI MÁY BỌN HỌ CÒN CÓ MỘT TAY BÀI TỐT KHÔNG RA ĐÂY!"

"LÀ THẾ NÀY PHẢI KHÔNG?"

"CÒN GIỐNG NHƯ THẬT LÀ, NGOẠI TRỪ HAI LOẠI THANH ÂM RẤT ĐẶC BIỆT NGOẠI, LAN LĂNG VƯƠNG TỰA HỒ KHÔNG CÓ LỘ RA CÀNG NHIỀU ĐỒ."

"TA BẮT KỂ, NGƯỢC LẠI TA CHÍNH LÀ THÍCH LAN LĂNG VƯƠNG HÁT HAI LOẠI THANH ÂM!"

"TRẬN ĐẤU LÀ CẦN PHẢI KHÔNG NGỪNG XUẤT RA ĐỒ MỚI KÍCH THÍCH NGƯỜI XEM, LAN LĂNG VƯƠNG BỘ SÁCH VÕ THUẬT KHẢ NĂNG QUA MẤY KỲ LIÊN MẬT ĐI CẢM GIÁC MỚI MỄ RỒI, THẬM CHÍ TỪ NƠI NÀY KỲ BẮT ĐẦU, CẢM GIÁC MỚI MỄ CŨNG ĐÃ MUỐN BẮT ĐẦU THẤP XUỐNG."

" "

Người xem cũng nghiên internet.

Trên mạng liên quan tới « che mặt Ca Vương » thảo luận quá nhiều!

Trong đó liên quan tới Lan Lăng Vương thực lực phân tích, còn leo lên quá không ít truyền thông tiêu đề.

Cho nên mọi người hoặc nhiều hoặc ít, cũng bị ảnh hưởng dư luận, cảm thấy Lan Lăng Vương là dựa vào nam nữ âm thanh thiên phú ăn cơm.

Nhưng những phương diện khác, cũng không có chỗ đặc biệt.

Mà đang ở người xem thảo luận lúc, múa Đài Đại hồng sắc màn che đột nhiên kéo ra!

Rào!

Ở tiết mục bối cảnh âm nhạc trung, người chủ trì An Hoành đang trảng!

"Bắt đầu!"

Người xem đang lúc hưng phấn, không hề xì xào bàn tán!

---

ps: Cảm tạ huyền vũ đại lão cái thứ 2 Bạch Ngân Minh! ! Cho đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, không nói nhiều, mười tặng thêm ghi tại notebook bên trên, ô bạch tiếp tục viết, câu nguyệt phiêu!

Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 472: Thành Đoàn dương cầm buổi biểu diễn dành riêng

: "Chúc mọi người buổi tối tốt lành!"

Kinh nghiệm phong phú đọc xong nhất đoạn lời mở đầu sau đó, người chủ trì An Hoàn cười nói: "Đệ nhất kỳ tiết mục phát hình sau đó chúng ta tiết mục thu được chưa từng có phản hưởng, này cũng cho chúng ta đợt thứ hai thu được cao hơn độ chú ý, tin tưởng đây đối với ca sĩ môn mà nói là áp lực cũng là động lực, chúng ta mong đợi ca sĩ môn hôm nay vì mọi người cho thấy đặc sắc hơn phát huy, phía dưới mời chúng ta vị thứ nhất ra sân ca sĩ, cùng thời điểm là chúng ta tiết mục vị thứ nhất bổ vị ca sĩ, ca sĩ tên là Phao Phao Ngư."

Phao Phao Ngư?

Bổ vị ca sĩ?

Người xem không khỏi tò mò.

Sân khấu ánh đèn chiếu sáng trung, bổ vị ca sĩ Phao Phao Ngư đăng tràng. Tinh tế eo, thiết kế thành lễ phục trạng thái áo khoác, mặt nạ hình dáng mang theo một tia hoạt bát, đại khái suất là một gã nữ ca sĩ.

Mà khi Phao Phao Ngư mở cuốn họng biểu diễn, người xem nhất thời hưng phấn rồi!

Hỏa lực thật là mạnh!

Đi lên chính là cao âm!

Rất có lực bộc phát giọng nữ!

Hậu trường nơi ca sĩ môn cũng là mỗi người ngẩng đầu, thông qua trên mặt tường cao thanh TV truyền tin, đánh giá vị này bổ vị ca sĩ thực lực.

"Không sai."

Thiên Nga Trắng nhẹ giọng tự nói.

Người máy gạt đầu một cái: "Này nghệ thuật ca hát, một đường khởi bước."

Tiêu Trư Kỳ Kỳ là là có chút khấn trương đứng lên: "Đây là tới rồi cao thủ a, nằng theo ta biểu diễn phong cách có điểm giống, cũng còn là ta biết một vị ca sĩ."

Lưu Lãng Giả than thở: "Xem ra ta hiện tại cũng phải lành lạnh rồi."

Cái này bổ vị ca sĩ rất mạnh!

Chỉ có Lan Lăng Vương nghỉ ngơi lúc này, qua nửa ngày, cái gì động tĩnh cũng không có, Hàn Phong vù vù quát.

Vẫn là cái kia cố gắng sống động bầu không khí Đồng Đồng đang giã giũa: "Tân ca sĩ rất lợi hại cấp, nghe thanh âm có điểm giống Triệu Doanh Các."

"Ừm."

Lan Lăng Vương gật đầu đồng ý: "Khuyết điểm phương diện quả thật rất tương tự,

Triệu Doanh Các rất ưa thích huyền kỹ, cao âm cùng bùng nổ là năng ưu thế, nhưng năng gần hai năm vô cùng lệ thuộc vào chính mình cao âm cùng bộc phát, bất quá ở trên cái vũ đài này, năng như vậy tuyên thủ rất không tồi, trận đấu thời điểm nên biết toàn diện vận dụng ưu thế của mình."

Lâm Uyên hoài nghi cái này Phao Phao Ngư chính là Triệu Doanh Các.

Triệu Doanh Các là Tinh Mang ca sĩ, còn hợp tác với Lâm Uyên quá, cho nên Lâm Uyên rất quen.

Nhưng cái này Phao Phao Ngư thanh âm, cùng Triệu Doanh Các tựa hồ lại có chút không giống địa phương, cho nên Lâm Uyên không cách nào chắc chắn.

Ừ?

Nói xong, Lâm Uyên bỗng nhiên ý thức được, phòng nghỉ ngơi tựa hồ quá đáng yên tĩnh.

Ngẩng đầu lên hắn mới phát hiện, nhiếp ảnh sư chính ngơ ngác nhìn mình. Đồng Đồng nhìn mình ánh mắt, càng là tràn đầy tuyệt vọng.

Có thể không tuyệt vọng mà!

Đồng Đồng không nghĩ tới, Lan Lăng Vương lại bắt đầu!

Kể trước nhất kỳ phê bình hoàn Nguyên Tịch sau đó, Lan Lăng Vương rốt cuộc lại hướng một đường nữ ca sĩ Triệu Doanh Các nổ súng!

Đại ca!

Ngài có thể ngừng điểm sao?

Triệu Doanh Các là « Thịnh Phóng » hạng nhất, bây giờ thân là một đường, nhân khí đúng vậy thấp a!

Lan Lăng Vương đây là muốn đem ca đàn lợi hại ca sĩ đều đắc tội một lần tiết tấu?

Nàng giờ phút này hận không được che miệng của Lan Lăng Vương!

Không đúng.

Đồng Đồng bỗng nhiên nghe hiểu Lan Lăng Vương ý tại ngôn ngoại.

Có ưu thế thì phải hiểu lợi dụng!

Lan Lăng Vương ưu thế, là một người có thể hát hai loại thanh âm.

Cửu Tuyên vừa mới live stream dự đoán, cùng với trên mạng một ít thanh âm, đều nhắc tới rồi Lan Lăng Vương khuyết điểm.

Mọi người nói hắn ưu thế duy nhất, chính là nắm giữ hai loại thanh âm.

Vậy vừa nãy Lan Lăng Vương những lời này, có hay không ở biểu đạt chính mình đối những thanh âm này đáp lại?

Xem ra, Lan Lăng Vương đúng là có chút tức giận a.
Đồng Đồng nghĩ như vậy.

Đồng Đồng suy đoán cùng hiện trường phản ứng cơ bản nhất trí, Phao Phao Ngự hát xong sau, lấy được bình ủy đồng ý.
Mà bình thẩm đoàn cơ bản đều đang suy đoán, cái này ca sĩ là Triệu Doanh Các!

Phao Phao Ngự cười nói: "Không sai, ta chính là Triệu Doanh Các!"

Ngọa tào!

Trực tiếp thừa nhận?

Mọi người nhất thời lại có chút cảm không chuẩn, cái này còn là lần đầu tiên có ca sĩ trực tiếp thừa nhận mình là nào đó một cái mỗ, mọi người ngược lại không thể tin được.

Không có trễ nãi nhiều thời gian hơn.

Vị thứ hai biểu diễn ca sĩ là Lưu Lăng Giả.

Lưu Lăng Giả phát huy cùng trước nhất tràng có chút tương tự, rất trung quy trung củ.

Bình ủy cùng người xem phản ứng, cũng bình bình đạm đạm.

Vị thứ ba ca sĩ, lần nữa tỉnh lại người xem kích tình.

Thiên Nga Trắng dâng tràng!

Bất quá để cho rất nhiều người ngoài ý muốn là, Thiên Nga Trắng trận này lại là tự đàn tự hát!

Nàng chuẩn bị Đàn dương cầm!

Thanh âm cùng Đàn dương cầm kết hợp hoàn mỹ, rõ ràng một chút cao âm đều vô dụng, dĩ nhiên đem người xem nghe như si mê như say sưa.

Ca Hậu thực lực có thể thấy được lốm đốm!

Bốn vị bình ủy cười trêu ghẹo nói: "Bắt đầu bước phát triển mới chiêu, Đàn dương cầm trình độ cũng không tệ lắm, ít nhất so với bình thường ca sĩ cường rất nhiều."

Thiên Nga Trắng trả lời rất ngang ngược: "Tiểu Thí Ngưu Dao mà thôi, bản lĩnh xuất chúng còn ở phía sau."

Nàng còn rất nhiều lá bài tẩy không ra đây.

Người chủ trì không tràng, lần này bình thẩm đoàn chuyển động cùng nhau thời gian tương đối lâu, bởi vì người xem đối tiết mục bên trong nhân khí ca sĩ cảm thấy hứng thú hơn, ca sĩ dĩ nhiên cũng có càng nhiều ống kính cơ hội.

Lại vị kế tiếp là người máy!

Nếu như người khác, khả năng còn sẽ xuất hiện không tiếp nối Thiên Nga Trắng tình huống, nhưng người máy sẽ không!

Hắn là Ca Vương!

Bất quá khi người máy bắt đầu biểu diễn thời điểm, người xem lại vui vẻ .
Đàn dương cầm!

Lại vừa là Đàn dương cầm!

Ca Vương cùng Ca Hậu, còn muốn đến cùng nơi đi, cũng vào hôm nay trong tranh tài, chuẩn bị tự đàn tự hát khâu!

Hơn nữa .

Giống như trước khi so tài rất nhiều người suy đoán như vậy.

Người máy bộc phát!

Hắn piano đàn tặc nhanh, màn ảnh lớn trực tiếp cho hắn đàn Đàn dương cầm đặc tả, làm cho người ta một loại cực kỳ tiêu sái cảm giác!

Ca khúc tiết tấu rất nhanh, nhịp điệu cũng là phi thường trào nhĩ, một khúc hát xong, toàn trường bạo phát ra nhiệt liệt nhất tiếng vỗ tay!

"Lần này không cần đoán!"

"Hắn không phải Ca Vương ta ăn phân!"

"Ta thiên, piano đàn quá tốt!"

"Thiên Nga Trắng Đàn dương cầm, đàn không bằng hắn, này đồng thời xem ra là người máy sân nhà."

"Thiên Nga Trắng nếu sớm biết đối thủ Đàn dương cầm mạnh như vậy, sợ rằng trận này cũng sẽ không lựa chọn đàn Đàn dương cầm rồi."

"Thanh âm cùng Cầm Âm kết hợp hoàn mỹ!"

" . "

Bao gồm bình ủy ở bên trong, toàn bộ giờ ngón tay cái lên!

Vũ Long càng là khoa trương sờ tim mình: "Người này là hướng ta môn bình ủy phản kích a, trước nhất tràng chúng ta nói người là một đường, trận này người sẽ dùng thực lực nói cho chúng ta biết, trước nhất tràng người chỉ là cố ý ẩn giấu thực lực!"

Người máy đặc ý nở nụ cười, dùng cổ quái Phương Ngôn nói: "Vũ Long lão sư làm sao biết ta trận này không có ẩn giấu thực lực đây?"

Người xem nghe hưng phấn!

Người máy hay lại là như vậy làm quái, thế nhưng cổ tử Ca Vương ngang ngược đã hiện ra!

Trận này, hắn cũng không có xuất ra toàn bộ thực lực!

Mao Tuyết Vọng nháy nháy mắt: "Ta hiểu, đại chiêu dù sao phải thả phía sau mà, bất quá người này kỳ bại lộ Đàn dương cầm trình độ, thật giống như có chút để cho ta đoán được thân phận."

Người máy lắc đầu: "Ngài khác lừa ta, không có mấy người biết ta sẽ đàn Đàn dương cầm."

Người xem ha ha cười to.

Bên cạnh Liễu Như phê bình nói: "Thiên Nga Trắng Đàn dương cầm trình độ ở ca sĩ trung là tiêu chuẩn hàng đầu, mà người Đàn dương cầm ở ca sĩ trung là phi thường ưu Tú Thủy chuẩn, đã đến gần chức nghiệp cấp rồi." Đánh giá này quá cao!

Đến gần chức nghiệp cấp tiêu chuẩn!

Phần trăm chỉ 95 trở lên ca sĩ, cũng không có tài nghệ này!

Trận này, tiết mục hiệu quả trực tiếp kéo căng!

Đội lên sân khấu khu vực.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ che mang mặt nạ mặt: "Ta cho là rút được thứ năm ra sân ký cũng không tệ lắm, nhưng tại sao hết lần này tới lần khác tiếp ở người máy lão sư phía sau!"

Tiểu Trư Kỳ Kỳ gặp phải trước nhất kỳ Ma Thuật Sư tình huống!

Nàng có chút không tiếp nổi Ca Vương vùng!

Nhưng không có cách nào, nước đã đến chân chỉ có thể nhắm mắt lại.

Kết quả, ca khúc hát xong, bình ủy toàn bộ ở lác đầu.

"Người khẩn trương."

"Tim không đủ cường đại."

"Rõ ràng bị người máy ảnh hưởng."

"Phát huy có chút thất thường."

Tiểu Trư Kỳ Kỳ, trực tiếp khóc, cách mặt nạ không thấy được nước mắt, nhưng mang theo tiếng khóc nức nở thanh âm đã không cách nào che giấu.

Thật tốt bình phẩm đoàn khâu, ngược lại thành đại hình an ủi hiện trường.

Bất quá đây cũng là Tổng Nghệ bên trong tương đối thường gặp một màn là được.

Hậu trường nơi.

Đồng Đồng cảm khái nói: "Ma Thuật Sư câu nói kia nói quá đúng, rút thăm cũng là một môn huyền học, nếu như là tiếp Lưu Lãng Giả."

Đồng Đồng đột nhiên im miệng!

Má ơi, thiêu chút nữa Lan Lãng Vương hóa!

Ta đây lời nói phát hình đi, nhiều lắm đắc tội với người a!

Lâm Uyên lại tự nhiên làm theo tiếp lời nói: "Nếu như là tiếp Lưu Lãng Giả, Tiểu Trư Kỳ Kỳ hẳn sẽ có biểu hiện tốt hơn, bất quá này cũng không phải là cái gì thật là đáng tiếc sự tình, gặp phải loại tình huống này duy nhất biện pháp giải quyết chính là, tiếp lấy hẳn được rồi."

Đồng Đồng: ". "

Hay lại là như vậy dám, không hổ là người!

Bất quá lời này của người nói có phải hay không là quá bành trướng, tiếp lấy chính là, Ca Vương Ca Hậu là tốt như vậy tiếp .

Được rồi.

Lan Lăng Vương trước nhất kỳ đã cho toàn bộ người xem biểu diễn qua một lần như thế nào tiếp Ca Hậu tràng tử.

Cho nên lời nói tháo lý không tháo.

Không rút được tốt ký, trước một vị đối thủ quá mạnh, kia tiếp lấy hẳn là được.

"Mời Lan Lăng Vương chuẩn bị."

Loa lớn bên trong truyền ra tiết mục tổ nhắc nhở.

Lâm Uyên cùng Đồng Đồng đồng thời đứng dậy, đi đợi lên sân khấu khu.

Mà theo người chủ trì giới thiệu chương trình, Lâm Uyên rút cuộc đi lên sân khấu.

"Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương!"

Mặc dù trên mạng có đủ loại thanh âm, nhưng hiện trường ủng hộ Lan Lăng Vương người xem, vẫn có tương đương một bộ phận.

Không phải tất cả mọi người đều bảo sao hay vậy.

Có chút người xem liền là ưa thích Lan Lăng Vương thần kỳ giả giọng!

Bất quá .

Người xem cũng không nghĩ tới là .

Lan Lăng Vương biểu diễn còn chưa bắt đầu, một máy Đàn dương cầm, lại là thông qua thang máy, lần nữa chậm rãi nổi lên mặt bàn.

Bốn cái bình ủy bật cười.

Bình thẩm đoàn trở mắt nhìn nhau.

Các khán giả lại có điểm sừng sờ.

Đàn dương cầm?

Lại vừa là Đàn dương cầm?

Thiên Nga Trắng đàn Đàn dương cầm, người máy đàn Đàn dương cầm, Lan Lăng Vương lại cũng phải đàn Đàn dương cầm?

Bọn họ hôm nay là hẹn xong làm Đàn dương cầm buổi biểu diễn dành riêng sao?

Vấn đề là .

Đồng dạng là đàn Đàn dương cầm, người máy đã đàn ưu tú như vậy nữa à!

Thậm chí ngay cả Thiên Nga Trắng đều bị người máy áp chế xuống!

Bình ủy càng là công khai đánh giá, người máy có đến gần chức nghiệp cấp Đàn dương cầm tiêu chuẩn .

Dưới tình huống như vậy, người Lan Lăng Vương còn dám đàn?

Hậu trường.

Thiên Nga Trắng lắc đầu một cái: "Hẳn là như vậy không có cách nào, bởi vì trước khi tranh tài mọi người cũng không biết còn lại ca sĩ sẽ thế nào biểu diễn, Đàn dương cầm là trước đó tập luyện xong, lâm trận đang lúc rất khó sửa đổi kế hoạch."

Thiên Nga Trắng người đại diện an ủi: "Ngài piano đàn được cũng rất tốt!"
Thiên Nga Trắng nhún vai một cái: "Ta không như vậy không chịu thua, so với bất cứ ai là không sánh bằng, không có gì không dám thừa nhận, nếu như sớm biết người máy piano đàn được tốt như vậy, ta hiện tại cũng sẽ không múa búa trước cửa Lỗ Ban rồi."

Người đại diện phụ tá nói: "Kia Lan Lăng Vương lão sư trận này không tốt lắm a."

Thiên Nga Trắng cười nói: "Coi như Đàn dương cầm nói không tốt cũng không chuyện, Lan Lăng Vương giả âm trình độ đặt ở vậy, lên cấp là dễ như trở bàn tay sự tình, ít nhất trước mặt mấy đợt không có ai có thể tùy tiện đảo thải hẳn!"

Lan Lăng Vương đệ nhất kỳ liền tuôn ra lá bài tẩy?

Vậy thì thế nào đâu rồi, có vài người lá bài tẩy, chính là người rõ ràng trước thời hạn biết, lại vẫn không nghĩ ra ứng đối biện pháp.

---

ps: Cảm tạ cảm tạ 【 dưới ánh trăng lưu ly múa sinh ca 】 trở thành quyển sách thứ 36 vị minh chủ! ! Cái này là Phi Vũ tiểu hào, ■■■? ■■■● thường ngày dâng lên đầu gối, lại phối hợp một cái sao sao đất ~ tiếp tục viết Main bá; hậu cung hữu dụng; NVP có não; tình tiết không máu chó; không buff quá đà; cốt truyện đặc sắc tại #Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm. [Tới Dị Giới Làm Tiểu Bạch Kiểm](<https://truyenyy.com/truyen/tieu-bach-kiem-nhan-gia-he-thong>)

Chương 473: Mưa gió tuyết

: "Vớ hện xong tựa như."

Trở lại bên trong phòng nghỉ ngơi, người máy nhìn về phía trong máy truyền hình vị kia ngồi ở trước dương cầm Lan Lăng Vương, bật cười: Cũng chạy tới đàn Đàn dương cầm rồi!

Căn phòng cách vách.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ tâm tình đã ổn định lại.

Nàng khổ sở nói: "Thực ra đây cũng là bình thường, trong tranh tài luôn có tự đàn tự hát thời điểm, Đàn dương cầm cùng Đàn ghi-ta có trùng hợp là ra sản xuất cao nhất nhạc khí, bất quá này đồng thời sau cuộc tranh tài, đại khái không người sẽ tùy tiện đàn Đàn dương cầm rồi."

Người máy Đàn dương cầm quá mạnh mẽ!

Còn lại ca sĩ đàn Đàn dương cầm, rất khó lại đi đến người máy trình độ, sẽ còn bị người xem theo bản năng lấy ra cùng người máy so sánh, ngược lại có chút tự bộc kỳ đoán ý tứ.

Người sở hữu phản ứng không đồng nhất.

Nhưng tuyệt đại đa số người đều cảm thấy, Lan Lăng Vương tốt nhất kết cục, hẳn giống như Thiên Nga Trắng.

Đó chính là quả thật có không tệ Đàn dương cầm trình độ.

Nhưng cùng người máy vừa so sánh với, lại khó tránh khỏi thua chị kém em.

Trên võ đài.

Lâm Uyên không có nhìn dưới đài tối om om đám người.

Ngồi ở trước dương cầm hẳn trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác.

Năm ngón tay mở rộng giữa, Lâm Uyên đột nhiên lấy ngón tay đan chéo phương thức dùng sức nhấn phím đàn!

Luân tâu!

Ngón tay cùng cổ tay lực lượng, đồng bộ chu đáo đến trên phím đàn, rõ ràng là trọng âm, lại tốc độ cực nhanh, phảng phất đến tiếp sau này thanh âm không ngừng đuổi theo trước một giọng nói vang vọng.

Nặng nề!

Có lực!

Toàn bộ người xem, dưới trái tim ý thức gia tộc nhảy lên, chỉ cảm thấy này
Cầm Âm, tựa hồ có không khí hấp dẫn.

Này Đàn dương cầm .

Ánh mắt của bình thẩm đoàn,

Đồng thời ở trên người Lan Lăng Vương giao hội, phả ra chỗ tinh diệu
trong đó.

Bình ủy tịch.

Bốn cái bình ủy biểu tình dần dần nghiêm túc.

Lâm Uyên nhắm lại con mắt, hai tay bắt đầu tốc độ cao bay lượn, vẫn là hai
tay khoan luân tấu!

Song bát độ!

Đây là huyền kỹ!

Trần trường huyền kỹ!

Tuy nhưng quá trình này phi thường ngắn ngủi, nhưng không khỏi không
thừa nhận, đây là một loại sức sát thương cực mạnh huyền kỹ, ngắn ngủi
mười mấy giây đồng hồ, Lan Lăng Vương liền hấp dẫn người sở hữu sự
chú ý!

"Hô ."

Lâm Uyên thở phào, thông qua Microphone rõ ràng truyền ra.

Vừa mới chỉ là nóng người, thuận tiện đem người xem sự chú ý thu hẹp tới.
Ở Đàn dương cầm gia buổi biểu diễn dành riêng, là một loại thường gặp mở
màn kỹ xảo, chỉ là không phải là nghề Đàn dương cầm gia rất khó đánh đàn
ra thứ hiệu quả này.

Nóng người sau khi kết thúc, Đàn dương cầm âm yếu đi, phảng phất Cục
Động sau đó Cục Tĩnh.

Tựa hồ vừa mới kia nổ tung Cầm Âm, chưa có phát sinh qua tựa như.

Nhạc đội tiếp vào.

Một đạo giọng nữ vang lên, phảng phất qua tâm linh gió nhẹ:

"Đã từng, ngoài ý muốn, hân và nàng yêu nhau, có ở đây không sẽ do dự
thời đại; cho là minh bạch, cho nên yêu thống khoái, một đôi tay thật chặt
không buông ra, trong lòng cố chấp cùng tương lai ."

Sau đó một đạo trần đây từ tính nam tiếng vang lên, nhỏ xuống như mưa
hạ:

"Không quên được, ngươi yêu, nhưng kết cục khó khăn sửa đổi, ta không
có thể giữ ngươi lại đến, lại càng không giống như hân, có thể cho một
mình ngươi mong đợi tương lai, ngây thơ nam hài ."

Người xem ánh mắt sáng!

Cho dù là bọn họ trận đầu đã nghe qua Lan Lăng Vương loại này biểu diễn
hình thức, nhưng đôi một ca khúc một lần nữa, vẫn cảm thấy tươi đẹp!

Trong này thậm chí bao gồm một ít vừa mới lời thề son sắt nói Lan Lăng
Vương thực lực thực ra một loại người xem.

Lâm Uyên ở tú!

"Muốn hỏi bây giờ người, có hay không ưu thương không hề, giống như nằm dưới ánh mặt trời biển, giống như dụng tâm xúc màu sắc."

Giọng nữ . Giọng nam . Giọng nữ . Giọng nam!

Tần số cao hàm tiếp!

Hình như là bài hát mới?

Bình ủy tịch, bốn cái bình ủy nghĩ như vậy, sau đó bỗng nhiên đồng loạt cau mày.

Không phải bài hát mới có vấn đề.

Cũng không phải Lan Lăng Vương hát có vấn đề.

Caο như vậy tần hàm tiếp rất thoải mái.

Nhưng phía sau người làm sao làm, dù sao chỉ có hai loại âm thanh, không có cái thứ 3 âm thanh ——

Lâm Uyên bỗng nhiên thân thể nghiêng về trước, Cầm Âm tăng thêm, cùng lúc đó một đạo mang theo thanh âm khàn khàn đột nhiên vang lên:

"Cho người mỉm cười đừng cảm!"

Giọng khàn xuất thế!

Loại thứ ba thanh âm!

Hoàn toàn điều hòa trước hai loại thanh âm!

Cơ hồ là "Tam Trọng Xướng" hiệu quả!

Mao Tuyết Vọng đột nhiên bưng kín đầu!

Miệng của Liễu Như trương cực lớn!

Vũ Long sau lưng cái ghế thiếu chút nữa lật!

Ngay cả Dương Chung Minh, cũng là đột nhiên cả người nổi da gà lên!

Hậu trường nơi.

Thiên Nga Trắng đột nhiên đứng dậy!

Người máy động tác cứng đờ cứng rắn!

Toàn bộ ca sĩ đều có bản năng thân thể phản ứng!

Cái thanh âm này là lấy ở đâu!

Tại sao hẳn còn có loại thứ ba thanh âm!

Khán đài có xao động!

Bình thẩm đoàn người sở hữu biểu tình đều chỉ còn dư lại khiếp sợ!

Ba loại thanh âm!

Lan Lăng Vương lại hát ra ba loại thanh âm!

Mặc dù đồng dạng là giọng nam, nhưng cùng trước mặt cái kia tràn đầy từ tính giọng nam trung hoàn toàn bất đồng, lần này là đẹp vô cùng giọng khàn!

Một chút xiu u buồn.

Một chút xiu tang thương.

Lại làm cho người ta một loại, rất có cố sự cảm giác!

Lâm Uyên giọng khàn hoàn toàn bày ra rồi, phảng phất trong bóng tối đột nhiên ra khỏi vỏ lưỡi dao sắc bén:

"Nhớ người ngay bây giờ, nhớ người mỗi khi ta lại quanh quẩn, toàn bộ tiếc nuối cũng không phải tương lai, toàn bộ yêu cuối cùng đều khó khăn miễn chạy không khỏi tổn thương ."

Giọng nữ là phong, giọng nam như mưa, giọng khàn giống như tuyết.

Từ gió xuân nhu miên, đến giọt mưa xộp giòn, cuối cùng hóa thành giọng khàn vắng lặng cùng tang thương!

Âm phù tựa hồ đang vây quanh hấn nhảy.

Lâm Uyên biểu diễn tạm nghỉ, chỉ còn tựa như độc thoại Đàn dương cầm ở tấu minh.

88 cái trên phím đàn, mười ngón tay là mười nhảy Tinh Linh, nhịp bước khác nhau.

Ước chừng một phút.

Nhưng không người cảm thấy dài dòng.

Phảng phất này Cầm Âm, nghe không ngán tựa như.

Sau máy nhân lẩm bẩm nói: "Chức nghiệp cấp ."

Hấn không bằng.

Căn phòng cách vách.

Thiên Nga Trắng lẩm bẩm lâu lâu: "Ta tại sao nghĩ như vậy không mở muốn đàn Đàn dương cầm ."

Mấy cái khác ca sĩ lắc đầu.

Người máy sau đó, còn nữa ca sĩ muốn đàn Đàn dương cầm, nhất định sẽ cân nhắc nhiều lần.

Nhưng là!

Lan Lăng Vương sau đó, cũng sẽ không bao giờ có ca sĩ dám ở che mặt Ca Vương trên võ đài đàn Đàn dương cầm, trừ phi đối phương giống như Lan Lăng Vương có chức nghiệp cấp Cường Cầm Sư trình độ!

Mỗi nói Cầm Âm nhạc dạo, Lâm Uyên thanh âm mới một lần nữa vang lên, lần này vẫn là giọng khàn, đọc rõ chữ so với trước kia đều nặng:

"Bây giờ ta chỉ hi vọng, đau đớn tới càng thống khoái hơn, ngược lại không thể làm lại ."

Cầm Âm trở nên rất nhẹ.

Lâm Uyên nhắm đến con mắt, nhẹ nhàng hừ.

Giống như chuông gió giọng nữ, lại lần nữa bắt đầu quất vào mặt.

Giống như giọt mưa giọng nam, bắt đầu lại vang lên.

Giống như Lạc Tuyết Yên giọng, làm một cắt rơi màn.

Bài hát này, kết thúc.

Hiện trường, cực kỳ an tĩnh.

Bộ phận người xem lộ ra vẻ mặt trầm tư.

Nhưng ngược lại, là bình thản đoàn gần như nhất trí khiếp sợ.

Còn có bình ủy tịch bên này, bốn tờ phản ứng không đồng nhất mặt.

Tiếng vỗ tay vang lên.

Nếu như cẩn thận nghe, có thể rõ ràng cảm nhận được, bình thản đoàn năm mươi người tiếng vỗ tay, là tối vang vọng, thậm chí lấn át khán đài.

Làm tiếng vỗ tay bình tức.

Người chủ trì đi lên sân khấu: "Đây là bài hát mới sao? Tiệp Ngự ."

" Ừ, « nam hài » ."

Lâm Uyên từ trước dương cầm đứng dậy, hướng về phía nhạc đội cùng dưới đài cúi người.

"Vũ ."

Người chủ trì chuẩn bị kêu bình ủy.

Kết quả người chủ trì thanh âm còn không rơi xuống, Vũ Long cũng đã chăm chú nhìn Lan Lăng Vương, dẫn đầu lên tiếng:

"Trước nhất tràng, người cầm số một, nhưng ta phiếu đưa hết cho Thiên Nga Trắng cùng người máy; trận này, người cơ bản không cầm được số một, nhưng ta đây 100 tấm phiếu tất cả đều là người."

---

ps: Cảm tạ 【 Đạo Hành Tăng 】 đại lão ba cái minh chủ! Cảm tạ 【 trường đình thâm say liễu tình thôi 】 cùng 【 Akhil_Leung 】 minh chủ, ■? ■• thật tốt thật tốt nhiều minh chủ đại lão, đầu gối không đủ phân, tiếp tục viết, trả nợ con đường dài dằng dặc .

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lung Xây Gia Viên , Mạt Thế, Xây Dựng Thành Trì Trên Lung Huyền Vũ, Tiến Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên, Tiến Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 474: Bài danh công bố

Mỗi một bình ủy trong tay có một trăm phiếu tự do phân phối.
Dưới tình huống bình thường, Bình Ủy Hội đem phiếu dựa theo ca sĩ biểu diễn thật xấu, thông qua tỷ lệ nhất định phân phối đến mỗi một ca sĩ trong tay.

Nhưng là .

Nếu như một vị bình ủy đặc biệt thích một cái biểu diễn, vậy hẳn cũng có thể đem trong tay mình toàn bộ phiếu, toàn bộ bỏ cho cái này ca sĩ!

Đây là bình ủy tự do.

Nếu như bốn vị bình ủy toàn bộ đem phiếu đầu đến cùng một cái trên người ca sĩ, như vậy danh ca sĩ đem trong nháy mắt nắm giữ bốn trăm phiếu!

Bất quá này là không có khả năng.

Cho dù là ra cho bọn hắn cái nhìn đại cục.

Bên cạnh Mao Tuyết Vọng liền không nhịn được khoa trương cười nói: "Ta không có cái này quyết đoán, không thể nào hoàn toàn đem phiếu giao cho người, nhưng hôm nay người cuộc biểu diễn này đúng là kinh động đến ta, người đây thật là nhân loại cuồng hống sao?"

Lâm Uyên yên lặng.

Nên tính là chứ ?

Mao Tuyết Vọng không thể nào thông qua đối phương yên lặng đoán ra cái gì không tưởng tượng nổi sự thật, hắn chỉ là cảm khái nói: "Ta nghĩ đến người đem giả giọng luyện đến cực hạn chính là nắm giữ hai loại không đồng thanh âm, nhưng người cái này giọng khàn xuất hiện quá kinh người!"
"Ta đang suy nghĩ."

Bên cạnh Liễu Như tiếp lời nói: "Nếu như một người nắm giữ ba loại giọng nói, kia tại sao ném không phải nghệ thuật ca hát một loại đầu rồi, người truyền thống trên ý nghĩa nghệ thuật ca hát quả thật còn chưa đủ, nhưng người này ba loại thanh âm tồn tại hoàn toàn đền bù phương diện này chưa đủ, hơn nữa người Đàn dương cầm ."

"Đàn dương cầm thật lợi hại!"

Vũ Long không nhịn được chen miệng: "Chức nghiệp cấp Cương Cầm Sư trình độ không được chạy, so với người máy Đàn dương cầm trình độ cao hơn một cảnh giới, rất nhiều người xem khả năng không cảm giác được, nhưng ta thật muốn cùng người xem nói một tiếng, Lan Lăng Vương Đàn dương cầm trình độ là có thể tăng thêm!"

"Bài hát cũng không tệ!"

"Bài hát rất tốt rồi, nhưng lựa chọn bài hát này là thua thiệt, có chút người xem đối loại này loại nhạc khúc cảm xúc thực ra rất cạn, đây thật ra là giới âm nhạc rất thường gặp vấn đề, đó chính là ca khúc chất lượng đánh giá rất cuộc muốn không muốn lấy đại chúng yêu thích độ tới đánh giá."

"Chủ yếu là."

"Để cho ta nói trước."

"Hắn ta trước đi."

Người xem tròn tròn mắt.

Mấy cái đại lão cấp bình ủy lại phá thiên hoang rùm beng, thật chủ bất thiệt, từng cái cướp lời lời nói.

Cuối cùng vẫn là Dương Chung Minh cắt đứt ba vị bình ủy thảo luận:

"Ta cũng tới nói vài lời đi."

Khúc phụ lên tiếng vẫn hữu dụng, ba người khác an tĩnh lại.

Dương Chung Minh nói: "So với Đàn dương cầm, Lan Lăng Vương quả thật so với người máy cùng Thiên Nga Trắng cường; nhưng so với nghệ thuật ca hát, người máy cùng Thiên Nga Trắng lại mạnh hơn Lan Lăng Vương rất nhiều, đây là định luận, còn lại giao cho người xem cùng bình phẩm đoàn, chúng ta không cần phải mang theo người xem bỏ phiếu."

Người xem: ". "

Thực ra mọi người đều nghe hiểu.

Liễu Như, Mao Tuyết Vọng cùng với Vũ Long đều có cho Tiệp Ngự bỏ phiếu ý tứ.

Mà Dương Chung Minh là nhắc nhở ba vị bình ủy, nói ra nhận xét liền có thể, không muốn quá đáng mang tiết tấu.

Vũ Long buông tay: "Được, ta không nói, trận này, Lan Lăng Vương là trong lòng ta tốt nhất."

Liễu Như cười một tiếng: "Ở ta nơi này, Lan Lăng Vương cùng người máy cân sức ngang tài."

Mao Tuyết Vọng do dự một chút, nói: "Tràng này ta do dự một chút, không biết nên dựa theo cái gì tiêu chuẩn tới đánh giá."

Vâng.

Tiêu chuẩn khó tìm.

Tiệp Ngự ba loại giọng nói cộng thêm Đàn dương cầm đều là tăng thêm hạng, vấn đề bây giờ là, nên cho hắn tăng thêm thiếu phân?

Rất quần quít.

Giống vậy quần quít cũng xuất hiện ở bình phẩm đoàn.

Bất quá, cái này đã không liên quan đến Lâm Uyên chuyện.

Hắn cúi người thôi lui.

Người chủ trì An Hoành ở bắt đầu nhắc nhở mọi người bắt đầu bỏ phiếu.

Sau mười lăm phút.

Sau Đài Đại thính bên trong.

Ca sĩ môn hội tụ vào một chỗ.

Thiên Nga Trắng chủ động với Lâm Uyên nói chuyện: "Người là trong nội tâm của ta đệ nhất."

"Cám ơn."

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Hắn tràng này không phải chạy thứ thứ nhất, nếu hắn không là không sẽ chọn « nam hài » .

Loại này so với hiện tràng trận đấu, vẫn là phải chọn thi đấu tính ca khúc.

Trên thực tế, trên địa cầu Lương Bác tham gia ca sĩ, cũng là một vòng du.

Nhưng rất có ý tứ là, Lương Bác là ca sĩ lẫn nhau đầu hạng nhất.

"Hát quả thật không tệ."

Người máy đối Lâm Uyên giơ ngón tay cái lên, sau đó không nhìn được hiệu kỳ: "Người là thế nào luyện được ba loại không đồng thanh âm?"

Lâm Uyên bất đắc dĩ: "Không biết."

Không có hệ thống, cũng có thể có người phát ra ba loại thanh âm.

Những thứ kia bắt chước đạt nhân thậm chí có thể bắt chước mấy chục minh tinh thanh âm.

Nhưng .

Bắt chước cuối cùng là bắt chước.

Lâm Uyên đặc điểm ở chỗ, thanh âm của hắn không phải dựa vào bắt chước phát ra ngoài, cho nên không có chút nào tận lực cảm giác.

Một điểm này, người xem không biết, chuyên nghiệp âm nhạc nhân lại có thể nghe được.

Quá tự nhiên.

Lúc này.

Đạo diễn Đồng Thư Văn biểu tình cổ quái đi vào: "Các vị, một tua này kết quả đi ra, hôm nay kết quả, cùng đệ nhất kỳ kém nhau quá nhiều, lớn đến ta hoài nghi con mắt của mình ."

Mọi người ngạc nhiên.

Cùng đệ nhất kỳ kém nhau quá nhiều?

Kia khởi không phải có nghĩa là, bài danh sẽ xuất hiện biến hóa lớn?

"Như các người suy nghĩ, này đồng thời, từng cái ca sĩ bài danh cũng xuất hiện biến hóa, ta trước tuyên bố đào thải người đi, đối với sắp đào thải người mà nói, chờ đợi có nghĩa là cảm giác đau khổ."

Lưu Lãng Giả lập tức lộ ra cảm kích ánh mắt.

Mọi người đều biết Lưu Lãng Giả này kỳ tất nhiên đào thải, vô luận bình ủy phản ứng, hay lại là bình phẩm đoàn cùng với người xem phản hưởng, cũng nói rõ điểm này.

"Bản kỳ trận đấu tên thứ sáu bắt được số phiếu là ."

Đông Thu Văn không có vòng vo, nhanh chóng tuyên đọc: "Thật đáng tiếc, Tiểu Trư Kỳ Kỳ, đào thải."

Lưu Lãng Giả vốn là cũng chuẩn bị đứng dậy, kết quả nghe vậy dừng một chút.

Không nghĩ tới Tiểu Trư Kỳ Kỳ là thứ nhất đếm ngược.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ cười nói: "Các vị, ta chờ lát nữa phải đi bóc mặt á..., lần này đừng khóc, nhân gia dầu gì cũng là một đường ca sĩ tới, các người nhất định thật tò mò ta là ai chứ?"

Mọi người mỉm cười, ngược lại không cảm thấy bị thương rồi.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ bị loại bỏ, là ngoài ý liệu, cũng là trong tình lý.

Nàng phát huy quả thật xuất hiện vấn đề.

Người máy có chút tự trách, ôm một cái Tiểu Trư Kỳ Kỳ: "Cố gắng lên."

Tiểu Trư Kỳ Kỳ cười một tiếng: "Không sao, các người là chủ lực, phía sau ký phải giúp ta môn đánh thắng tranh bá chiến!"

"Chủ lực? Tranh bá?"

Người máy chớp chớp con mắt.

Đông Thu Văn ho khan một tiếng: "Tin tức này còn không có công bố đâu rồi, Tiểu Trư Kỳ Kỳ lão sư là làm sao biết?"

Tiểu Trư Kỳ Kỳ cười nói: "Dự thi ca sĩ quá nhiều, quang ta quen thuộc liền nhiều cái một đường cũng chuẩn bị ghi danh, các người không thể nào như vậy từng cuộc một làm hạ thấp đi, người xem cũng sẽ mệt mỏi, hơn nữa dễ dàng móc sạch ca sĩ, cho phía sau ca sĩ cơ hội."

Mọi người như có điều suy nghĩ.

Thật đúng là, tiết mục này thật muốn đả người này đồng thời đồng thời làm hạ thấp đi, thật đúng là rất khó để cho toàn bộ ca sĩ đều có phát huy cơ hội.

Cho nên cuộc so tài chế bên trên nhất định là có tân ngoạn pháp.

Đông Thu Văn ho khan một tiếng: "Chúng ta đây lại tuyên bố người kế tiếp bài danh đi, Lưu Lãng Giả lão sư, người bản kỳ bài danh hạng năm, bởi vì người là chờ đợi tuyển thủ, cho nên này đồng thời cũng phải đào thải, người số phiếu là."

"Rốt cuộc có thể thở phào."

Đông Thu Văn đọc xong, Lưu Lãng Giả cười đứng dậy: "Ta lấy rồi hai kỳ thứ năm, nghe cũng không đoán quá kém đúng không?"

Mọi người gật đầu, lại có chút thương cảm.

Đông Thu Văn cười nói: "Các người tiếng hát sẽ còn lưu lại nơi này cái sân khấu, các người vĩnh viễn là « che mặt Ca Vương » một đội kiêu ngạo."

"Một đội?"

Mọi người rồi rít ngẩng đầu.

Đông Thu Văn nhún vai một cái: "Nếu Tiểu Trư Kỳ Kỳ đều nhắc tới rồi, ta đây không ngại tiết lộ điểm, bởi vì ghi danh ca sĩ quá nhiều, thật sự bằng

vào chúng ta là phân nhiều cái đội so đấu, đây là một cái lâu dài tính trận đấu, bây giờ các người là đối thủ, nhưng tương lai, có lẽ các người là sống vai chiến hữu, đoạn này sẽ không phát hình, mọi người biết liền có thể, khác đề lộ ra ngoài."

"Không thành vấn đề."

Mọi người gật đầu một cái.

Đồng Thư Văn ho khan một tiếng: "Phía dưới tiếp tục công bố bài danh, bản kỳ trận đấu tên thứ tư là . Thiên Nga Trắng lão sư!"

Mọi người ngậy ngấn.

Thiên Nga Trắng cũng ngậy ngấn.

Cái bài danh này, quá thấp!

Bầu không khí trong lúc nhất thời có chút trở nên tế nhị.

Thiên Nga Trắng bỗng nhiên nói: "Mặc dù vượt ra khỏi dự liệu, nhưng trận đấu chính là nhân này mới có thú, ta số phiếu bao nhiêu?"

Đồng Thư Văn nói:

"Thiên Nga Trắng lão sư lấy được rồi ba trăm tám mươi trương người xem phiếu cùng bốn mươi tấm đại chúng giám khảo phiếu, cùng với năm mươi tấm bình ủy phiếu, cuối cùng toàn trường thảo luận chung quy số phiếu vừa lúc là 510 phiếu ."

Người xem phiếu không nhiều, bình ủy phiếu cũng ít, bình phẩm đoàn bên này tạm được.

Thiên Nga Trắng nhún vai một cái: "Tiếp nhận cái kết quả này, bất quá cuộc kế tiếp ta muốn lấy đệ nhất."

Tiểu Trư Kỳ Kỳ lập tức nói: "Tỷ, liền phục người!"

Người máy cười hắc hắc: "Mặc dù chúng ta tương lai có thể là chiến hữu, nhưng bây giờ chúng ta còn là địch nhân, cuộc kế tiếp ta cũng muốn lấy đệ nhất."

"Chờ coi." Thiên Nga Trắng nói.

"Sau đó phải tuyên bố hạng ba rồi, người này số phiếu rất kỳ quái, hẳn trước nhất tràng là tối được người xem yêu thích ca sĩ, nhưng trận này người xem bỏ phiếu lại hơi thấp ."

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Đồng Thư Văn cũng nhìn về phía Lan Lăng Vương: "Vị này ca sĩ chính là, người máy ."

Người máy trợn mắt: "Thứ ba?"

Đồng Thư Văn cười nói: "Chỉ đùa một chút."

Mọi người: " . "

Đồng Thư Văn nhìn về phía Lan Lăng Vương: "Bỏn tràng hạng ba ca sĩ là Lan Lăng Vương, người xem bỏ phiếu ba trăm lẻ tám phiếu phiếu, đại chúng giám khảo bỏ phiếu là 33 phiếu, bình ủy số phiếu hai trăm phiếu, chung quy số phiếu vì 574 phiếu!"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Người xem phiếu rất thấp, bình phẩm đoàn phiếu còn có thể, mà bình ủy phiếu, trực tiếp cầm bình ủy chung quy số phiếu một nửa.

Nói cách khác, bình ủy công nhận độ là bản kỳ số một, trong này chắc có Đàn dương cầm cùng giọng khàn khắp mọi mặt thêm được.

Chỉ là người xem bên này có chút get không tới.

Đàn dương cầm?

Phổ thông người xem nghe đều không khác mấy.

Bài hát mà, mới tinh, nhịp điệu không đủ trào nhĩ.

Cho nên này thủ ca khúc không thích hợp thi đấu sân khấu, chớ nói chi là ca khúc bản thân là mới tinh, không có cơ sở.

Thật đúng là để cho cái kia tiên tri nói trúng.

Lúc này, Thiên Nga Trắng bỗng nhiên nói: "Người ở trong lòng ta là đệ nhất."

"Cám ơn."

Lâm Uyên cũng cảm giác mình tràng này so sánh với tràng được, vô luận từ về độ khó hay lại là biểu diễn bên trên.

Như đã nói qua.

Có chút đạo lý, Lâm Uyên cũng biết, nhưng hẳn cũng sẽ không nhận được mạo hiểm, muốn hát một ít khả năng hiện trường không khí không náo nhiệt như vậy bài hát.

Nếu như không phải giọng khàn, khả năng mình chính là thứ tư.

Rất nguy hiểm, kết quả không thể mạo hiểm nữa, thật tốt cạnh tranh một lần đệ nhất đi.

Dù sao cũng là hiện trường thi đấu tiết mục, vẫn là phải đem không khí chinh đứng lên.

"Tiếp đó, ta tuyên bố bản kỳ hạng nhất."

Ánh mắt mọi người, rơi vào người máy trên người.

Mặc dù Phao Phao Ngư biểu hiện cũng không tệ, lần đầu tiên đăng tràng liền phi thường ưu tú, nhưng người máy biểu hiện là người xem phản hưởng nhiệt liệt nhất.

Quả nhiên.

Đồng Thư Văn đọc lên người máy tên:

"Người máy lão sư bốn tràng người xem bỏ phiếu là bốn bách 55 trương, 45 trương đại chúng giám khảo, cùng với một trăm ba mươi trương bình ủy phiếu, chung quy số phiếu vì 665 phiếu."

Người máy đứng dậy, làm một làm quai xoay tròn, thiếu chút nữa ngã xuống.

Mọi người cười, cái người máy này luôn là như vậy đòi vui, dù là cầm đệ nhất sau khoe khoang, cũng sẽ không khiến nhân không ưa.

Mà Phao Phao Ngư, thì tại trận đấu đệ nhất kỳ, liền lấy được rồi 594 phiếu, trở thành bản kỳ hạng nhì.

"Mới tới liền lấy thứ hai, chúc mừng."

Đồng Thư Văn nhìn về phía Phao Phao Ngư, ánh mắt lại không để lại dấu vết liếc nhìn Lan Lăng Vương.

"Cám ơn."

Phao Phao Ngư cười nói, nàng cũng đứng cái tiết mục này rất hài lòng.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ cười nói: "Phao Phao Ngư lão sư là điển hình hiện trường hình ca sĩ, trận đấu kinh nghiệm hẳn là vô cùng phong phú rồi."

Tiểu Trư Kỳ Kỳ suy đoán Phao Phao Ngư là Triệu Doanh Các, Triệu Doanh Các là « Thịnh Phóng » đi ra hạng nhất!

Loại này trong trận đấu giết ra tới hạng nhất tuyên thủ, quá biết người xem thích nghe cái gì rồi!

"Hiểu!"

Còn lại ca sĩ ngâm hiểu lẫn nhau.

Phao Phao Ngư gật đầu một cái: "Vừa mới ở trên đài nói, ta chính là Triệu Doanh Các."

Mọi người: " . "

Lại là chiêu này, chắc chắn không phải phương pháp trái ngược sao?

Nói tóm lại.

Này đồng thời « che mặt Ca Vương » bài danh đi ra.

Người máy đại hoạch toàn thắng.

Bộ vị ca sĩ Phao Phao Ngư một tiếng hét lên làm kinh người.

Đệ nhất kỳ hạng nhất Lan Lăng Vương, luân lạc tới thứ ba.

Đệ nhất kỳ cũng liệt vào đệ nhất Thiên Nga Trắng, lại luân lạc tới thứ tư.

Hai cái thủ kỳ bá chủ, đoán là đồng bệnh tương liên.

Bất quá tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được, đợt kế tiếp trận đấu, tất nhiên là phong khởi vân dũng!

Cùng lúc đó.

Lưu Lăng Giả cùng Tiểu Trư Kỳ Kỳ, đi sân khấu bóc mặt.

Tiểu Trư Kỳ Kỳ, quả nhiên là một đường nữ ca sĩ Lô Vũ Mạnh!

Ngược lại là thân phận của Lưu Lăng Giả, để cho rất nhiều người ngoài ý muốn, này là một vị đã thôi lui ra ca đàn rất nhiều năm một đường nam ca sĩ, năm nay đã 48 tuổi, gọi là Đinh Càn.

Có thể đoán được.

Này đồng thời phát hình, lại vừa là chăm chỉ đề tài tề phi tiết tấu!

---

ps: Nhân vật chính chọn bài hát mạo hiểm, thực ra cũng là ô bạch tự mình ở mạo hiểm, bởi vì vui chơi giải trí tiểu thuyết mà, tất cả mọi người ghét bỏ nhân vật chính sao một mục lấy đệ nhất, cảm giác không chân thực, nhưng thật muốn viết nhân vật chính không bắt được số một, mọi người lại có cảm

giác không như vậy thoải mái, đoạn này khả năng chính là không như vậy thoải mái hạng ba, cho nên phía sau hay là cho mọi người xem thoải mái đứng lên đi ~ nay Thiên Tiên kết thúc công việc rồi.

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lưng Xây Gia Viên , Mặt Thế, Xây Dựng Thành Trì Trên Lưng Huyền Vũ, Tiến Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên, Tiến Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 475: Kích động hoàng Kim Bảo rương

"Các vị."

Trước đài bóc mặt sau đó.

Đạo diễn Đồng Thư Văn tỏ ý quay chụp dừng lại, sau đó mới mở miệng nói: "Tiếp tục chúng ta vừa mới cái đề tài kia, thực ra Lô Vũ Mạnh coi như không đề cập tới, ta cũng dự định trận này với các vị câu thông một chút phía sau cuộc so tài chế."

Tiểu Trư Kỳ Kỳ đã bóc mặt.

Đồng Thư Văn cũng ngửa bài không giả bộ: "Lô Vũ Mạnh không có đoán sai, « che mặt Ca Vương » phía sau sẽ có chiến đội cuộc so tài, tiếp theo hai kỳ trận đấu, các người nhóm này ca sĩ nếu như còn không có bị loại bỏ, đem tự động tạo thành bản tiết mục đích chi thứ nhất chiến đội!"

"Hai kỳ?"

Thiên Nga Trắng bắt trọng điểm.

Đồng Thư Văn gật đầu một cái: "Mỗi nhánh chiến đội tuyển chọn, phải trải qua bốn thi cuối kỳ nghiệm, các người đã liên tục đón nhận hai thi cuối kỳ nghiệm, còn nữa hai kỳ liên trận đây một tháng, đến thời điểm liền giờ đến phiên thứ 2 nhánh chiến đội tuyển chọn rồi, chúng ta tuyển chọn nguyên tắc là mỗi nhánh chiến đội cộng năm tên thành viên, lại bảo đảm sẽ có một vị Ca Vương cùng với một vị Ca Hậu, dĩ nhiên nếu như Ca Vương Ca Hậu bị trước thời hạn đào thải coi như xong rồi, chúng ta sẽ không bởi vì Ca Vương thân phận của Ca Hậu liền không nhìn quy tắc."

"Thú vị."

Người máy cười nói.

Đồng Thư Văn cảm khái nói: "Ghi danh tiết mục ca sĩ quá nhiều, chúng ta còn chưa hết hạn ghi danh lối đi, cho nên cuối cùng sẽ có bao nhiêu nhánh chiến đội sinh ra chúng ta cũng không xác định, có thể xác định là, đợt kế tiếp sắp có hai vị bổ vị ca sĩ xuất hiện, vẫn là sáu người bài vị chiến kiêu, thứ nhất đếm ngược danh đào thải, còn lại năm vị an toàn."

"Không có chờ đợi?"

"Ừ, thứ Tam Kỳ cùng thứ tư kỳ không có chờ đợi, nhưng thứ tư kỳ sẽ cho ca sĩ đấu trường số hơi thấp ca sĩ thêm cuộc so tài, không thể nào để cho bổ vị ca sĩ bởi vì một vòng phát huy ưu tú liền trực tiếp vượt qua kiểm tra, đối phương còn phải bỏ một ca khúc tiến hành số phiếu phán định."

Cái này cũng là vì bảo đảm công bình.

Bỏ vị ca sĩ là nửa đường đi vào, Lan Lăng Vương đám người này cũng so với chùng mấy luân phiên, bỏ vị ca sĩ nếu như chỉ thắng một vòng liền trực tiếp lên cấp khẳng định không công bình, tiết mục tổ vẫn là rất theo đuổi cuộc so tài chế công bình.

" "

Đồng Thư Văn giới thiệu xong tình huống, mọi người nhàn hàn huyền một hồi liền mỗi người rời đi, đệ nhất kỳ là không có có tán gẫu khâu, thuần túy là mọi người biết phía sau có chiến đội sau trận đấu, với nhau muốn càng hiểu một chút, nhân vì mọi người sau này khả năng chính là đồng đội, điều kiện tiên quyết là không nên bị ba bốn kỳ bỏ vị ca sĩ môn thay thế.

Không có đi công ty.

Lâm Uyên trực tiếp về nhà.

Hắn cần muốn dành thời gian luyện tập chính mình nghệ thuật ca hát, mặc dù có tạm thời nước tới chân mới nhảy hiềm nghi, nhưng đến lượt luyện tập nghệ thuật ca hát hay lại là phải chuyên cần luyện tập, có thể tiến bộ một điêm là một chút .

"Thiên Nga Trắng rất mạnh."

"Người máy cũng rất mạnh."

"Cho dù là hôm nay mới xuất hiện bỏ vị ca sĩ Phao Phao Ngư, chỉ một so với nghệ thuật ca hát lời nói ta cũng không phải là đối thủ, hơn nữa đối phương hiển nhiên là giỏi vô cùng trận đấu một đường ca sĩ, loại này đối thủ cho dù là Ca Vương Ca Hậu cũng phải kiêng kỵ, hơn nữa phía sau thực lực không biết bỏ vị ca sĩ môn, độ khó thật là một chút xiu đang gia tăng a."

Lâm Uyên tâm lý rõ ràng.

Chính mình nghệ thuật ca hát quả thật chưa khỏi hẳn, liền bây giờ đoán còn có lấy đệ nhất nắm chặt, nhưng theo trận đấu cường độ gia tăng, hắn bị loại bỏ cũng là sớm muộn sự tình, bởi vì Ca Vương Ca Hậu cũng không có phát huy ra hoàn toàn thực lực.

Lá bài tẩy tự có!

Nhưng người khác cũng sẽ có!

Lâm Uyên đáng tiếc duy nhất địa phương chính là, rõ ràng hệ thống khúc trong kho có vô số có thể nỗ trảng ca khúc, thậm chí có đầu đạn hạt nhân cấp bậc tác phẩm, thật muốn quăng ra tới tuyệt đối có thể dễ dàng rung động toàn trường, nhưng bởi vì hắn bản thân nghệ thuật ca hát hạn chế, rất bài hát của nhiều Lâm Uyên căn bản không cưỡi được, cho nên chỉ có thể chọn một nhiều chút biểu diễn độ khó chẳng phải cao tác phẩm, lựa chọn biểu diễn « nam hài » bài hát này lại làm sao không có phương diện này bất đắc dĩ đây?

Xảo phụ làm khó vô thước xuy!

Máy bay đại pháo đều có thể có, cần phải lời nói cho dù là bom nguyên tử vị này tiêu khúc phụ cũng có thể tạo ra được, nhưng là những thứ này Lâm

Uyên tạo ra, lại chính mình không dùng được!

Tìm ai nói rõ lí lẽ đi?

Có lòng không đủ lực!

Lâm Uyên có lúc cũng sẽ như vậy cảm khái: "Nếu như ta cuống hợng không có bị phá hư, mấy năm này giáo huấn luyện tập, bãng vào nguyên chủ thiên phú, bây giờ ta coi như không phải Ca Vương, cũng ít nhất có một đường ca sĩ tiêu chuẩn, mà một đường ca sĩ cũng đã có thể không chế tuyệt đại đa số độ khó ca khúc rồi."

Nghệ thuật ca hát là một loại tu luyện.

Khác ca sĩ một mực ở tu luyện, cho nên nghệ thuật ca hát cơ bản cũng là ở vào tiến bộ trạng thái, Lâm Uyên thiên phú rất khủng bố, đại học thời kỳ liền nắm giữ hạng hai ca sĩ cấp bậc nghệ thuật ca hát, bình thường tu luyện lời nói, bây giờ không phải Ca Vương cũng ít nhất là một đường.

Nhưng hấn cuống hợng hư rồi.

Cuống hợng hư mất mấy năm này, Lâm Uyên nghệ thuật ca hát đậm chân tại chỗ, còn là ở vào hạng hai ca sĩ cấp bậc, mặc dù hệ thống bồi thường Lâm Uyên một cái giọng nữ cùng một cái giọng khàn, nhưng đối với tiếp theo những thứ này trận đấu trợ giúp còn chưa như nghệ thuật ca hát tới quá thực.

Bất quá này ba không thua thiệt.

Giọng nữ cùng giọng khàn bồi thường, có lẽ đối với trận đấu trợ giúp không bằng nghệ thuật ca hát đại, nhưng nghệ thuật ca hát là có thể tiến bộ, mà ngày như vậy nhưng giọng nữ cùng giọng khàn là không có khả năng dựa vào kỹ thuật huấn luyện ra, nhân ánh mắt muốn thả lâu dài.

Lâm Uyên tự an ủi mình.

Thừa dịp trận đấu còn không có tiến vào ác liệt, hấn suy nghĩ nhiều cảm mấy cái tốt thành tích, này kỳ thứ ba Lâm Uyên không hài lòng, bất quá nòi ở Lâm Uyên trên người mình, lựa chọn bài hát không thích hợp thi đấu sân khấu.

Này là bình thường.

Thiên Nga Trắng thân là Ca Hậu, này kỳ lại cảm thứ tư, vấn đề căn nguyên cùng Lâm Uyên là không sai biệt lắm, bất quá Thiên Nga Trắng bình ủy phiêu cũng rất thấp, cái vấn đề này chính là xuất hiện ở Đàn dương cảm phía trên ——

Lâm Uyên Đàn dương cảm quá tốt!

Người máy Đàn dương cảm cũng không tệ!

Ba người dưới so sánh, Thiên Nga Trắng vốn đang có thể Đàn dương cảm kỹ thuật viên, thoáng cái lộ ra gãi chân đứng lên, bình ủy môn nhất định là vì vậy nguyên nhân, cho nên không có cho Thiên Nga Trắng quá nhiều phiêu.

Có thể đoán được.

Cuộc kế tiếp trận đấu, Thiên Nga Trắng khẳng định giống như Lâm Uyên, sẽ không lại chọn một ít thi đấu tính không mạnh ca khúc rồi, nếu như chiến đội tuyên chọn kết thúc tiền đường đường Ca Hậu bị loại bỏ rồi, đó thật đúng là thật mất thể diện.

Tổng kết xong.

Lâm Uyên chuẩn bị tiến vào hệ thống không gian ảo tiến hành nghệ thuật ca hát huấn luyện, kết quả bên tai bỗng nhiên vang lên một đạo dòng điện âm, hệ thống kia tràn đầy tiếng máy vang lên: "Chúc mừng kí chủ đạt thành hoàng Kim Bảo rương mở rương trước đưa điều kiện."

Lâm Uyên ngây ngẩn.

Hắn dĩ nhiên chưa quên mình còn có một cái hoàng Kim Bảo rương, nhưng cái này hoàng Kim Bảo rương chính mình vô Pháp Chủ động mở ra, yêu cầu kích động một ít điều kiện mới có thể, hết lần này tới lần khác hệ thống một mực không có nói cho Lâm Uyên, mở cái rương này cần phải có cái gì trước đưa điều kiện.

"Thi đấu chi tâm!"

Hệ thống tựa hồ đoán được ý tưởng của Lâm Uyên, giải thích: "Đây là vì kí chủ đối với thắng lợi khát vọng, âm nhạc có lẽ không có chia cao thấp, nhưng trận đấu nhất định sẽ có thắng thua, kí chủ đối âm nhạc nhiệt tình và theo đuổi, chính là cái thứ 2 hoàng Kim Bảo rương có thể bị mở ra điều kiện tiên quyết, xin hỏi kí chủ có hay không bây giờ mở rương?"

"Mở rương!"

Lâm Uyên không chút do dự!

Lần này thật đúng là mưa đúng lúc, trước đưa điều kiện và âm nhạc có liên quan, kia hoàng Kim Bảo trong rương khen thưởng cũng tất nhiên cùng âm nhạc có liên quan, bây giờ Lâm Uyên yêu cầu càng nhiều lá bài tẩy!

Dạ !

Dù là sớm biết « nam hài » bài hát này đại khái suất là không cầm được số một, nhưng cuối cùng hạng ba hay là để cho Lâm Uyên có chút bực bội, hắn bỗng nhiên hiểu Phí Dương cùng với Trần Chí Vũ ban đầu tâm tình.

"Bạch!"

Lâm Uyên trước mắt tựa hồ lóe ra chói mắt kim quang, sau đó người khác hô hấp đột nhiên trở nên dồn dập, cái thứ 2 hoàng Kim Bảo trong rương khen thưởng xuất hiện .

---

ps: Ép lâu như vậy, rốt cuộc viết lên nghệ thuật ca hát treo, cầu nguyệt phiêu!

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lung Xây Gia Viên , Mặt Thế, Xây Dựng Thành Trì Trên Lung Huyền Vũ, Tiến Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên, Tiến Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 476: Nghệ thuật ca hát sách kỹ năng

【 đình đông! 】

【 hoàng Kim Bảo rưng đã vì ngài mở ra, chúc mừng kí chủ đạt được thần bí nghệ thuật ca hát loại sách kỹ năng, nên sách kỹ năng có thể để cho kí chủ cao âm đi đến gần Đại Sư Cấp tiêu chuẩn, đồng thời bổ sung thêm nghệ thuật ca hát toàn diện gia trì hiệu quả, cụ thể thêm được kí chủ tự đi mây mò. 】

【 đình đông! 】

【 sách kỹ năng đã đặt vào với kí chủ ba lô bên trong, tùy thời có thể sử dụng, thời gian đoạn kiến hiệu nhanh, xin hỏi kí chủ có hay không hiện đang sử dụng sách kỹ năng? 】

" "

Lâm Uyên tiểu trái tim có chút run lên, thật là hận không được ôm cái này hoàng Kim Bảo rưng hung hăng hôn một cái, đi đến hoàng kim cấp bậc bảo rưng chung quy là có thể mở ra kim sắc Truyền Thuyết!

Nghệ thuật ca hát treo!

Còn có cao âm!

Lâm Uyên không chút do dự dùng hết sách kỹ năng, sau đó hấn cảm giác trong giọng xuất hiện một loại thanh thanh lương lương cảm giác, làm loại cảm giác này sau khi biến mất, Lâm Uyên thử tính kêu một câu:

"A!"

Âm cao vô cùng.

Nhưng thành thạo.

Lâm Uyên hưng phấn, thanh âm này bình thường hấn có thể cao không đi lên, chính mình lượng hô hấp đột nhiên cũng cao đến biến thái, Lâm Uyên không khỏi muốn phải thử một chút cao hơn âm, vì vậy một chút xiu lên cao chính mình điều:

"A!"

"A!"

"A!"

"A!"

"A!"

Người cuối cùng âm phảng phất cá heo kêu to, chính là rất nhiều nhân tân tân nhạc đạo cá heo âm, không nơi này quá phải nhất định giới thiệu một

chút cá heo âm đặc điểm, thực ra rất nhiều ca sĩ đều có thể phát ra cá heo âm, với cường độ phương diện thiên phú có liên quan.

Nhưng cá heo âm phân cao thấp.

Dù sao đây là một loại từ dây thanh cùng cổ họng giữa cực khe nhỏ thổi ra cường đại khí tức mà phát ra cực cao đặc thù lên tiếng phương thức, không chỉ là một loại màu thú vị cao âm kiểu hát, cùng thời điểm là đến tận bây giờ nhân loại lên tiếng tần số hạn mức tối đa, cho nên có người một chút cũng hát không ra, có người chỉ có thể phát ra cá heo âm lại không cách nào không chế, có người lại có thể không chế tự nhiên, Lâm Uyên cá heo âm khí lưu phi thường cường đại, chẳng những không chế tự nhiên, ngay cả toàn thể âm sắc cũng đẹp vô cùng, cho dù là cá heo âm thực lực rất được Lâm Uyên công nhận Giang Quỷ, đôi mắt bây giờ Lâm Uyên đại khái cũng nhất định chỉ là đệ đệ .

Kinh khủng như vậy!

Ngay sau đó Lâm Uyên lại bắt đầu thử càng nhiều vận dụng, bao gồm mỹ âm thanh kiểu hát trung độ khó cao hát biến điệu vân vân, những thứ này Lâm Uyên thời cấp ba liền bắt đầu tiếp xúc, dù sao chuyên nghiệp chính là học ca hát, nhưng biết lên tiếng kỹ xảo lại chính mình hát không đến, bởi vì hẳn là giọng nam trung, bao gồm hệ thống cho ra giọng nữ cũng là giọng nữ trung, đây là hẳn tối không chế tự nhiên âm vực, nhưng bây giờ cái này âm vực đã bị phát triển đến gần năm cái bát độ ——

Cái gì cao âm cũng có thể hát!

Hơn nữa còn là thuận chân âm!

Rất nhiều người cũng có thể hát cao âm, nhưng có cao âm nhưng thật ra là giả âm chống đi tới, đây là ca hát thường gặp kỹ xảo, chỉ cần đang hát cao âm thời điểm dùng sức hướng lên hát đè ép cổ họng, đi ra chói tai đâm, hoặc là âm sắc bỗng nhiên thay đổi giống như thái giám là được, nơi này không có nghĩa xấu ý tứ, chỉ là trực quan hình dung.

Lâm Uyên lúc trước cũng có thể.

Chân chính trâu bò hay là dùng thật âm chống đi tới, bởi vì thật âm là dây thanh đi ngang qua có điểm tựa, có ngực điểm tựa không chế lại dây thanh khép lại mới vừa The Voice, chân thực có cảm tình hữu chất cảm hơn nữa rất no tràn đầy.

Hai người không phải một cái khái niệm.

Đối với lần này Lâm Uyên hưng phấn đại khái chỉ có bây giờ có được một cái Transformer có thể so sánh với rồi, hẳn bắt đầu ở trong phòng không ngừng thăm dò chính mình cao âm, giọng nam cao giọng nữ cao liên tiếp, chơi đùa phi thường cao hứng.

"Hô ."

Chơi gần một giờ.

Lâm Uyên rớt cục cũng ngừng lại, bởi vì cuống họng đã có bắn tia chặt, đây là đại não đang nhắc nhở hần có chừng mực, cho dù có cao âm cũng không thể hành hạ như vậy a, mặc dù Lâm Uyên có chút không nghĩ dừng.

Giờ phút này.

Hần giống như là lấy được một cái ngưỡng mộ trong lòng món đồ chơi, hận không được một mực chơi tiếp, cho đến hần hoàn toàn chơi chán, thậm chí hần khả năng cũng sẽ không chơi chán, dù sao hần khi còn bé liền rất hâm mộ những thứ kia giọng nam cao, kết quả hần bây giờ mình là có thể hát giọng nam cao!

Còn có thể giọng nữ cao!

Cao âm không khác nào nghệ thuật ca hát, nhưng quyền này sách kỹ năng không chỉ là cho cao âm mang đến thêm được, Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm giác, chính mình những phương diện khác nghệ thuật ca hát cũng nhận được tăng cường, đây là hệ thống đối với chính mình nghệ thuật ca hát toàn diện tăng lên, có lẽ cũng cùng lượng hô hấp đề cao sau bổ sung thêm biến hóa có liên quan.

Một khắc này trở đi!

Nghệ thuật ca hát cũng không còn cách nào chế ước Lâm Uyên, cao âm mang đến lượng hô hấp tăng lên còn tăng cường hần đối thanh âm toàn thể kiểm soát, đây là một cái nghệ thuật ca hát đề cao lương tính tuần hoàn.

Cái gì là nghệ thuật ca hát?

Cái gọi là nghệ thuật ca hát ở thông thường trên ý nghĩa mà nói hần là do chuân âm, âm vực, âm lượng, âm sắc, âm thanh, cộng hưởng, khí tức cùng với lên tiếng cùng đọc rõ chữ là Chí Nhạc cảm này mười kiến thức cơ bản tạo thành, phần lớn hạng hai ca sĩ đối kiến thức cơ bản đều ăn thật xuyên thấu qua, mà âm sắc cùng âm thanh loại nhân tố, nhưng thật ra là thiên phú lớn hơn cố gắng, Lâm Uyên không có phương diện này lo lắng.

Thiên phú khối này không kinh sợ!

Bây giờ Lâm Uyên nghệ thuật ca hát là cái gì trình độ, coi như Lâm Uyên mình cũng không nói rõ ràng, hần duy nhất có thể xác định là mình lại đối mặt Ca Vương cùng Ca Hậu thời điểm là có thể từ chính diện Ngạnh Cương, nghệ thuật ca hát lại cũng không phải Lâm Uyên trận đấu liên lụy. Lâm Uyên thậm chí cảm giác có dũng khí:

Mình có thể ở tiết mục trung đoạt cúp!

Mỗ người đã ở đáy lòng lặng lẽ sửa đổi chính mình đối với trận đấu mục tiêu, hần nhìn ngoài cửa sổ ánh mắt ở tỏa sáng, cuộc kế tiếp có thể lựa chọn ca khúc cũng quá nhiều.

Phải biết .

Bây giờ Lâm Uyên đã có không chế tuyệt đại đa số ca khúc năng lực, rất nhiều trước hần căn bản không có ý định lựa chọn bây giờ ca khúc cũng có thể lấy ra, máy bay đại pháo bom nguyên tử cái gì cũng không thiếu.

Hơn nữa hẳn đều có thể sử dụng!

Nếu như sẽ đối so với lời nói, Lâm Uyên cảm giác bây giờ mình âm vực không kém gì trên đĩa cầu Trương Vũ Sinh lão sư, dĩ nhiên hai người âm sắc là hoàn toàn bất đồng, nơi này chỉ thảo luận ca hát âm vực.

"Ừ?"

Có lẽ là bởi vì cuống họng có chút căng lên duyên cớ, Lâm Uyên lại thử tùy tiện hừ mấy câu, kết quả phát hiện mình thanh âm đã bắt đầu có chút hoạt động cảm giác, thật giả âm qua lại chuyển đổi nghe giống như là bệnh thần kinh tựa như, làm Lâm Uyên cũng không tự chủ được nở nụ cười, có một tốt cuống họng vui vẻ quả nhiên là người bình thường không tưởng tượng nổi.

Có thể tự do tự tại chơi đùa!

Này cho Lâm Uyên cung cấp linh cảm.

Không có tiếp tục chơi tiếp, đảo không phải Lâm Uyên không nghĩ chơi, mà là hẳn nhận được một cái đèn từ đoàn kịch điện thoại: "Lâm Đại Biểu quá rầy một chút, chúng ta điện ảnh chuẩn bị đã hoàn thành, chuẩn bị mở chup « Spider Man » đi."

"Tiên đặt cuộc chuẩn bị xong?"

Tốc độ so với Lâm Uyên tưởng tượng nhanh hơn.

Cần nhắc đến bộ phim này mặc dù thành phẩm phá trăm triệu, nhưng cũng không có phá quá nhiều, Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ngày mai ta sẽ đi đoàn kịch đi một chuyến, bất quá thời gian khả năng đợi không lâu."

Thời gian có chút eo hẹp tương.

Lâm Uyên còn phải luyện bài hát đây.

Hệ thống cho Lâm Uyên tốt nghệ thuật ca hát, nhưng Lâm Uyên vẫn phải là mình luyện luyện không chế, càng thâm nhập quen thuộc tình huống mình, thực ra vẫn là câu nói kia, hệ thống cho cái gì cũng có tiến bộ không gian, đây là Lâm Uyên chính mình nắm chặt bộ phận ——

Hẳn còn có thể mạnh hơn!

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lung Xây Gia Viên , Mạt Thế, Xây Dựng Thành Trì Trên Lung Huyền Vũ, Tiên Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên, Tiên Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 477: Hạ 1 bài hát giải quyết

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi « Spider Man » đoàn kịch.

Đến đoàn kịch sau, một cái người quen biết ảnh chạy tới:

"Lâm Uyên."

"Đã lâu không gặp."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Trước mắt cái này người quen biết ảnh, chính là Lâm Uyên khâm định « Spider Man » vai nam chính ——

Giản Dịch.

Lúc này Giản Dịch mặc quần áo phi thường tức cười, trên người không nhiều cái lấm tẩm trạng thái đồ vật.

Đây là lục màn quay chụp nhất định muốn trang bị, dùng để bắt Giản Dịch động tác.

Giản Dịch trêu ghẹo nói: "Không muốn cho ta làm cái này vai nam chính, có phải hay không là muốn quy tắc ngầm ta?"

"Không phải."

Lâm Uyên nghiêm túc trả lời.

Giản Dịch: ". "

Người trả lời nghiêm túc như vậy, làm ta rất lúng túng a.

Hắn nhìn về phía bên cạnh thể thân, hâm mộ nói: "Bộ quần áo kia là người thiết kế sao?"

"Ừm."

Lâm Uyên cũng nhìn về phía bên cạnh thể thân diễn viên.

Cái kia thể thân diễn viên chính mặc Spider Man đồ bó sát người.

Nên chiến y dùng hồng sắc cùng với lam sắc là màu chính điều, cộng thêm con nhện đường cong cùng với ngực con nhện ký hiệu ——

Lâm Uyên cảm thấy đây là Spider Man lớn nhất đại biểu tính một bộ chiến y.

"Quá khốc rồi, đáng tiếc ta mặc vào lần số không nhiều."

Đại đa số thời điểm đều là đặc kỹ diễn viên mặc, bởi vì đặc kỹ diễn viên động tác đẹp hơn, này không phải Giản Dịch chính mình cố gắng là có thể đi đến trình độ.

Trên thực tế, Marvel những thứ kia không lọt mặt Chiến Giáp trang, cũng thường thường là do đặc kỹ diễn viên mặc chụp.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Quả thật phi thường khốc.

Super Hero điện ảnh, đầu tiên muốn cho người xem thích chính là hình tượng.

Hulk tại sao không hỏa?

Bởi vì Hulk không đủ soái, chỉ có một thân xám ngắt bắp thịt.

Nhìn nhìn nhân gia Spider Man, nhìn thêm chút nữa nhân gia Iron Man, còn có Captain America .

Captain America coi như xong rồi.

Cái nhân vật này tương đối đặc thù, ngày ngày giờ có "5-5 mở" nguyên rửa tẩm thuốc.

Có cái này tẩm thuốc, Diệt Bá tổn thương cũng có thể kháng một hồi.

Chiến y soái sau khi thức dậy, lại làm nhân vật mị lực, mới có thể hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh.

"Đúng rồi."

Giản Dịch bỗng nhiên nói: "Người xem « che mặt Ca Vương » chứ ?"

"Ừ ?"

Lâm Uyên còn tưởng rằng Giản Dịch nhận ra mình rồi, này không phải hoàn toàn không thể nào sự tình.

"Ta là muốn hỏi người, cái này Lan Lăng Vương là ai, với người rất giống a, bất quá hẳn không phải người, mà là một cái thích bắt chước người gia hỏa."

"Tại sao?"

"Bởi vì người sẽ không giọng nữ."

Lâm Uyên: " ."

Cái thanh âm này mê muội tính quá lớn.

Giản Dịch rất bất quái: "Nàng chẳng lẽ thật là nữ hài chứ ?"

Lâm Uyên nói: "Bảo mật."

Lan Lăng Vương giới tính, vẫn là trên mạng hấp dẫn đề tài.

Giọng nam giọng nữ cũng quá tự nhiên, mọi người không phân rõ kia cái thanh âm là giả âm.

Giản Dịch bĩu môi.

Lúc này, đoàn kịch kêu Giản Dịch đi qua.

Giản Dịch đáp ứng một tiếng, liền vội vàng chạy tới.

Mà đạo diễn Dịch Thành Công chính là đi tới Lâm Uyên bên người, cười nói:

"Hắn thật thích hợp diễn Spider Man, trẻ tuổi có sức sống, hơn nữa phong thú sáng sủa."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn ở điện ảnh trong kho tìm nửa ngày mới xác định bộ phim này, chính là cảm thấy Giản Dịch diễn cái này sẽ không có vi hòa cảm.

Ở đoàn kịch đợi đến xế chiều, Lâm Uyên mới trước đi công ty.

Tiến vào phòng làm việc.

Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc một chút một trận chọn bài hát.

Bây giờ nghệ thuật ca hát tăng lên, lại có cao âm làm vũ khí bí mật, Lâm Uyên có thể lựa chọn ca khúc quá nhiều.

Nhưng là .

Này không có nghĩa là Lâm Uyên có thể tùy tiện chọn bài hát.

Giống như Lâm Uyên lúc đầu phát bài hát rất cẩn thận như thế.

Vì để tránh cho bị người thiết phiến nghiên cứu, hẳn luôn là sẽ tận lực không chế tần số.

Cho đến hẳn thành vì mọi người công nhận tiểu khúc phụ sau, mới có thể tương đối tùy ý ra tác phẩm.

Biểu diễn cũng là một cái đạo lý.

Lâm Uyên không thể nào cuộc kế tiếp liên trực tiếp cho thấy chính mình mạnh nhất nghệ thuật ca hát, nếu không thì không phải tươi đẹp mà là làm kinh sợ.

Để dàng không giải thích rõ ràng.

Chính mình muốn có một cái tiên bộ quỹ tích, tranh thủ làm cho người ta một loại "Lan Lăng Vương ở ẩn giấu thực lực", hơn nữa còn một mực ở tiên bộ cảm giác.

Cái này thì ở một mức độ nào đó rút nhỏ Lâm Uyên chọn bài hát phạm vi.

Bất quá .

Như thế nào đi nữa co rút phạm vi nhỏ, bây giờ được tuyển chọn ca khúc số lượng cũng phải so với trước hai kỳ cao hơn quá nhiều.

"Như vậy là dùng loại thanh âm nào đây ."

Lâm Uyên trên giấy viết ra ba cái từ.

"Giọng nam", "Giọng nữ", "Giọng khàn" .

Cuối cùng, Lâm Uyên vòng lên rồi "Giọng khàn" .

Giọng nam cùng giọng nữ, mọi người nghe nhiều khó tránh khỏi thiếu cảm giác mới mẻ.

Giọng khàn mặc dù đang « nam hài » bài hát này ở bên trong lấy được rồi hiện ra, nhưng người xem chưa có hoàn toàn cảm ứng được.

Biểu diễn kết thúc thời điểm, Lâm Uyên có quan sát người xem phản ứng .

Hắn phát hiện, cùng bình ủy khiếp sợ bất đồng, rất nhiều người xem đều là mờ mịt.

Mọi người tựa hồ không có thể rõ ràng nghe ra "Giọng nam" cùng "Giọng khàn" khác nhau.

Bởi vì đều là phái nam thanh âm?

Có lẽ đây cũng là Lâm Uyên bài danh không cao một cái nguyên nhân khác.

Lâm Uyên phải nhất định gia tăng "Giọng khàn" bộ phận phát ra, để cho người xem càng trực quan cảm nhận được chính mình loại thứ ba thanh âm! Vì vượt trội loại cảm giác này, Lâm Uyên thậm chí dự định, cuộc kế tiếp chỉ dùng giọng khàn, không dùng tới ngoài ra hai thanh âm.

"Ngoài ra ."

"Cuộc kế tiếp ca khúc, được thi đấu tính đủ mạnh, người xem thích mới là đạo lý cứng rắn, nhân dân quần chúng thích nghe ngóng!"

"Hệ thống mở ra khúc khó."

Lâm Uyên tâm niệm vừa động, tiến vào hệ thống khúc khó, bắt đầu tìm bài hát.

Giọng nữ bài hát, hẳn trực tiếp coi thường.

Cuối cùng, Lâm Uyên chọn trúng một bài trên địa cầu bài hát cũ, ánh mắt của hắn lộ ra một tia ngực xa, sau đó lại lắc đầu:

Kém một chút ý tứ.

Mặc dù biểu diễn biểu diễn hiệu quả không tệ, nhưng cái này phiên bản quá già rồi, người xem nghe không hải.

Tiếp tục tìm rồi tìm.

Lâm Uyên bỗng nhiên toả sáng hai mắt: "Nơi này có một soạn lại mới tinh phiên bản, hiệu quả còn là khá vô cùng, thậm chí có thể tính là tốt nhất ca khúc covert lại tác phẩm một trong, chính là cái này Rap bộ phận có hay không cất giữ đây ."

Suy tư mấy giây.

Lâm Uyên quyết định cất giữ.

Hắn lớp mười hai năm ấy đặc mê luyện Rap ca khúc, tuyệt đối không phải "Lòng đỏ trứng quần dài, rồi bù tóc" cấp bậc, có như vậy vài bài Lam Tinh kinh điển Rap bây giờ Lâm Uyên sẽ còn đây.

Cho nên!

Hạ một ca khúc, là địa cầu bài hát cũ tân biên!

Mà trùng hợp là, bài hát này đã từng xuất hiện ở thi đấu loại sân khấu!

Trọng yêu nhất dạ !

Lâm Uyên rất thích bài hát này ca từ!

"Liên nỗ tràng mà nói bài hát này là hoàn toàn vậy là đủ rồi, dù là lần đầu tiên nghe người xem cũng tuyệt đối sẽ thích, hơn nữa song ca công yêu cầu không sẽ đặc biệt cao, chỉ sẽ để cho mọi người cảm thấy ta nghệ thuật ca hát tựa hồ tiến bộ, thuận tiện còn có thể hiện ra điểm Rap kỹ xảo."

Quyết định chủ ý.

Lâm Uyên bắt đầu làm bài hát.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên cơ bản duy trì buổi sáng đi đoàn kịch đánh thẻ, buổi chiều ở công ty làm bài hát, khuya về nhà ăn cơm tần số.

Đảo mắt.

Chủ nhật rồi.

Ngày này bài hát của Lâm Uyên đã làm tốt, cho tiết mục tổ phát tới, mình thì là tan việc về nhà.

Buổi tối lúc ăn cơm.

Tỷ tỷ Lâm Uyên mở ra máy truyền hình, có chút không kịp chờ đợi nói: "Đợt thứ hai « che mặt Ca Vương » rốt cuộc phát hình rồi!"

"Có thể nghe ca nhạc rồi!"

Mụ mụ cùng muội muội cũng là toả sáng hai mắt, người nhà đều là « che mặt Ca Vương » trung thực người xem, thích cái tiết mục này quá nhiều người, thậm chí bao gồm không cùng tuổi.

---

ps: Chủ yếu là thi thi bài hát của mọi người dự trữ, tin tức cho rất nhiều, hẳn đoán được là kia thủ ~

Nguyên Đán vui vẻ, cầu nguyệt phiêu!

Tiết nguyên đán như vậy ngày vui tử .

Không chiếm được hai tấm vé tháng giúp trợ hứng?

Thừa dịp bồi hoàn gấp đôi ở!

Tháng trước, chúng ta cố định hình ảnh ở tên thứ sáu!

Nói thật, rất kiêu ngạo, mọi người hỏa lực phi thường mãnh!

Tháng này, chúng ta có muốn hay không lớn mật một chút .

Quyết xông qua Top 5?

Thật giống như có chút bành trướng, nhưng cảm giác, có triển vọng?

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lung Xây Gia Viên , Mạt Thế, Xây Dựng Thành Trì

Trên Lung Huyền Vũ, Tiên Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên,

Tiên Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 478: Thứ 2 kỳ phát hình

Tiết mục bắt đầu mở đầu đoạn thứ nhất, chính là Lan Lăng Vương đang xem live stream hình ảnh, đoạn này live stream hình ảnh còn bị phóng đại cho người xem nhìn.

"Lan Lăng Vương thật không có các người muốn mạnh như vậy ."

Lãnh Tuyên nghiêm trang phân tích Lan Lăng Vương tình huống.

Mãn bình đạm mạc, đều là đồng ý thanh âm.

Lâm Huyền nói: "Lan Lăng Vương xấu hổ, vừa vặn thấy loại này live stream, còn bị tiết mục thả ra."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Phòng chùng đợi nhìn xong trận đấu, tất cả mọi người đều sẽ cho Lãnh Tuyên điểm cái đáng khen.

Đại Dự Ngôn gia, Ồ!

Lại thả mấy cái khác ca sĩ ông kính sau, chính thức biểu diễn rốt cuộc bắt đầu.

"Cái này bỏ vị ca sĩ hát tốt kê nhi ngư phê!"

Trên ti vi thứ một cái ra trận ca sĩ liên được tử tử Lâm Huyền yêu thích!

Mụ mụ trợn mắt: "Nói gì thế!"

Lâm Huyền liền vội vàng đổi lời nói: "Cái này bỏ vị ca sĩ, thanh âm đầy đặn sục sôi dương, trong tiếng ca tràn đầy đối sinh mệnh nhiệt tình cùng với đối hắc ám phản kháng, bắt chước Phật Sơn trong cốc vang vọng Hạc Minh, vừa tựa như điều hâu kia thê lương kêu khóc ."

Lâm Uyên nghe sững sốt một chút.

Tử tử có phải hay không là hẳn đi bình phẩm đoàn ngồi một chút?

Đại Dao Dao thừa dịp Lâm Uyên không chú ý, cho Lâm Uyên gấp điểm cái xanh.

Lúc này.

Ông kính cho đến hậu trường.

Lan Lăng Vương bình luận: "Triệu Doanh Các quá huyền huyền kỹ, cao âm cùng bùng nổ là năng ưu thế, nhưng năng gần hai năm ."

Đợt thứ hai còn tới?

Lâm Huyền kinh ngạc: "Cái này Lan Lăng Vương thật đúng là dám nói a!"

Lão mụ ở bên cạnh nói: "Ta coi đứ nhỏ này hẳn thật đáng hoàng, nhìn thân thiết."

"Biết điều?"

Lâm Huyền ha ha cười to: "Lão mù người quên trước nhất kỳ Lan Lăng Vương nói Nguyên Tịch ca hát không được sao, hơn nữa còn đem Thiên Nga Trắng cũng đắc tội, dựa theo Thiên Nga Trắng kia kiêu ngạo tính khí, phỏng chừng một hồi thấy Lan Lăng Vương không chừng thế nào đổi đây! Hơn nữa nhân gia mang mặt nạ, người là sao nhìn ra thân thiết?"

Thảo luận lúc này, Lưu Lăng Giả đang trảng.

Bất quá Lưu Lăng Giả lúc ca hát sau khi, người nhà cũng đang vui đầu ăn cơm.

Lâm Uyên là nhìn trong chén nhiều hơn một cây cải xanh lâm vào trầm tư . Vừa mới là hai cây tới?

Tại sao dường như nhiều hơn tới một cây?

Hắn bắt động thanh sắc bó cải xanh vút xuống dưới chân.

Nam Cục một cái tiếp lấy, động tác thuận thực làm cho đau lòng người.

Vị thứ ba ca sĩ là Thiên Nga Trắng.

Đại Dao Dao bỗng nhiên nói: "Thiên Nga Trắng hát hay lại là tốt như vậy."

Lâm Dao đối Thiên Nga Trắng rất thích.

Lâm Huyền lắc đầu: "Bài hát là không tệ, nhưng cảm giác cùng trước nhất kỳ « cá lớn » so với, không có thay đổi gì."

Lâm Uyên nói: "So sánh với kỳ được, năng trung gian mấy cái chuyển âm độ khó cực cao."

Lâm Huyền bĩu môi: "Chúng ta đây lại nghe không hiểu."

Lâm Uyên cảm thấy có đạo lý.

Người xem thích mới là đạo lý cứng rắn.

Quả nhiên.

Chờ người máy ra sân, một tay Đàn dương cầm, một tay nhanh tiết tấu nhịp điệu, thuộc lâu lâu giọng hát, phối hợp tiếng trống vân vân có thể kéo theo tình cảm ý nghĩ mãnh liệt soạn nhạc, thoáng cái liền đem Lâm Huyền nghe hưng phấn rồi!

"Như vậy bài hát sáng khoái hơn a, Đàn dương cầm cũng đái kính!"

Ngay cả lão mù cũng nghiêm túc một chút đầu: "Hát quả thật không tệ."

Đây là một bài Lam Tinh ca khúc kinh điển, bị người máy soạn lại rồi, so với nguyên bản càng hải.

Tới Tiểu Trư Kỳ Kỳ .

"Không ra nha!" Liên Lâm Huyền cũng nghe được, Tiểu Trư Kỳ Kỳ phát huy có vấn đề.

Lâm Dao nói: "Lô Vũ Manh đáng tiếc."

Lâm Dao ngoài ý muốn: "Người biết nàng là Lô Vũ Manh?"

Lâm Dao nói: "Trước nhất kỳ có người đoán Lô Vũ Manh thời điểm, Tiểu Trư Kỳ Kỳ tay cầm một chút, kính mặc dù đầu rất xa nhưng ta chú ý tới, đây là khán trưng sau theo bản năng phản ứng, nói đến Lô Vũ Manh danh tự này thời điểm, nàng ngữ điệu cũng kỳ quái, mặc dù là đổi giọng xử lý,

nhưng vẫn là có thể nghe được một chút, chúng ta người bình thường ở đọc tên mình thời điểm, cùng đọc những người khác tên nhưng thật ra là không cùng một dạng."

Lâm Uyên nhất thời đối muội muội nhìn với cặp mắt khác xưa.

Với độc giả giới thiệu một chút, vị này là Lâm Dao. Hercule Poirot nữ sĩ!

Rốt cuộc.

Lan Lăng Vương đăng tràng.

Lâm Uyên cười nói: "Lãnh Tuyên nói Lan Lăng Vương thứ ba hoặc là thứ tư, lập tức có thể thấy kết quả."

Lan Lăng Vương biểu diễn đến « nam hài » .

Lâm Uyên ở trước ti vi thấy chính mình, cảm thấy còn rất vị diệu.

Lần trước hẳn là thông qua máy tính nhìn, hơn nữa dùng lần tốc độ kiêu, thậm chí trực tiếp lướt qua rồi chính mình bộ phận, chủ yếu là nhìn tiết mục phản hưởng.

"Lan Lăng Vương cũng đàn Đàn dương cầm a, đàn thật không tệ."

Lâm Uyên làm không hiểu âm nhạc người xem, lại có thể nghe ra Lan Lăng Vương Đàn dương cầm không tệ:

"Chính là bài hát một dạng hát cũng bình thường."

Bên cạnh Dao Dao nói: "Nghe có khỏe không."

Lão mù đồng ý: "Người tuổi trẻ bây giờ, không hiểu lắm Rock, Rock bài hát chính là chỗ này sao hát, hơn nữa bài hát này vẫn không tính là đặc biệt Rock, Lan Lăng Vương xử lý rất tốt."

Lâm Uyên cảm khái, hay lại là lão mù quan tâm.

Lâm Uyên kinh ngạc: "Người còn hiểu Rock đây?"

Lão mù tức giận nói: "Người lão nương ta đã từng là âm nhạc lão sư, người ta gọi là Vĩnh Ninh thôn hi vọng tiểu học Rock nhất tỷ!"

Lâm Uyên cảm thấy kính nể!

Cao thủ lại ở bên cạnh ta!

Thiếu chút nữa đã quên rồi bên người vị này mù mù nhưng là đào tạo được Lam Tinh thiên tài tiểu khúc phụ Tiệp Ngư tồn tại!

Trên ti vi.

Người chủ trì hỏi bài hát của Lan Lăng Vương ai.

Lan Lăng Vương trả lời: "Tiệp Ngư bài hát mới, « nam hài » ."

Lâm Uyên: " ."

Lâm Dao: " ."

Lâm Uyên chép miệng một cái: "Khoan hãy nói, bài hát này bây giờ trở về vị đứng lên, rất có mùi vị, Đại Dao Dao người làm sao có thể nói bài hát này phổ thông đâu rồi, không thẩm mỹ."

Lâm Dao trợn mắt hốc mồm.

Lời này không phải người nói sao?

Lâm Huyền vỗ một cái Lâm Dao bả vai: "Bài hát còn là khá vô cùng, này ba không phải vấn đề của người, nhất định là Lan Lăng Vương chính mình không hát tốt bài hát này, tỷ tỷ đi rửa chén rồi."

Nói xong, nàng chạy trôi chết.

Ngay trước ca khúc mặt ngoài vết thương nhỏ nước bọt, coi như là đệ đệ cũng gặp không dùng được a, đây chính là chính mình tình cảm chân thành tay chân máu mủ tình thâm ——

Vạn nhất đệ đệ không cho tiền xài vật ai làm?

Lâm Uyên không để ý tỷ tỷ hốt hoảng, có thể nghe được phổ thông người xem đánh giá, rất tốt.

Cuối cùng,

Tiết mục tổ công bố bài danh.

Lâm Huyền một bên rửa chén một bên kêu: "Lan Lăng Vương tên thứ mấy?"

Muội muội trả lời: "Thứ ba!"

Lâm Huyền cười to: "Tiết mục tổ thả ra Lãnh Tuyên mở đầu dự ngôn, ta còn tưởng rằng có xoay ngược lại đâu rồi, kết quả Lan Lăng Vương bài danh thật bị Lãnh Tuyên đoán trúng?"

Muội muội: "Nhưng hử đoán sai rồi Thiên Nga Trắng."

Lâm Huyền: "Không trọng yếu, phạm là dự ngôn luôn là nửa thật nửa giả, nếu không ta cũng tới dự ngôn một chút đi, đợt kế tiếp Lan Lăng Vương thứ năm —— trừ phi hử hát đệ đệ của ta bài hát, vậy hử ngốc nghếch số một!"

"Nghiêm túc."

Lâm Dao như có điều suy nghĩ: "Ta cảm giác cũng còn là thứ tư, ca ca bài hát rất tốt lời nói, tiếp tục thứ ba? Cuộc kế tiếp Thiên Nga Trắng nhất định sẽ có sự biến hóa, người máy lại mạnh như vậy, Ca Vương Ca Hậu nhận làm hết trước hai gã vấn đề không lớn, Phao Phao Ngư mới hát đồng thời, biến số hử tương đối lớn."

Lão mù lắc đầu: "Bài hát lời khen, phối hợp cái kia thần kỳ cuống hòng, có thể tiền tam ."

Lão mù tựa hồ thật thích Lan Lăng Vương.

"Đệ nhất."

Lâm Uyên nghiêm túc nói.

Người nhà đồng thời nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên cũng không giải thích, đứng dậy đi lên lầu.

Mà lúc này.

Theo tiết mục phát hình.

Trên Internet do « che mặt Ca Vương » đợt thứ hai ca sĩ biểu hiện mà sinh ra đủ loại đề tài, lại một lần nữa chiếm đoạt nhiệt lực soát bảng!

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lưng Xây Gia Viên , Mạt Thê, Xây Dựng Thành Trì
Trên Lưng Huyền Vũ, Tiến Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên,
Tiến Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 479: Lãnh Tuyên lần nữa dự ngôn

"Thiên Nga Trắng Đàn dương cầm bị thua thiệt."

"Nghiêm túc người máy quả nhiên kinh khủng, đây chính là Ca Vương thực lực ấy ư, ư rồi ư rồi."

"Tiểu Trư Kỳ Kỳ quả nhiên là Lô Vũ Mạnh, đáng tiếc nàng phát huy không ra, bằng không tuyệt đối sẽ không đào thải, bất quá bây giờ ca sĩ bóc mặt sau đó, tựa hồ cũng thích nói một câu 'Lạnh lạnh'. Ha ha ha tốt có ý tứ."

"Lưu Lãng Giả Đinh Cần. Tôi nay kinh hãi nhất bóc mặt, tốt lâu không nghe được vị này lão bài một đường ca sĩ tin tức, đây là muốn phục xuất tiết tấu sao?"

"Có sao nói vậy, Thiên Nga Trắng bài danh thấp."

"Chủ yếu là không nghĩ tới, bỏ vị ca sĩ Phao Phao Ngư lại mạnh như vậy, nhất định chính là tới Đả Quán!"

"Kia thông suốt giọng nữ cao, nghe rất thoải mái!"

"."

Đám bạn trên mạng cũng ở thảo luận.

Mà mọi người nói tới nhiều người nhất, rõ ràng là Lan Lãng Vương!
Cái này cùng đệ nhất kỳ phát hình sau tình huống có chút tương tự, Lan Lãng Vương cái này thần bí ca sĩ tựa hồ rất dễ dàng sinh ra đề tài.

Nhưng lần trước Lan Lãng Vương cầm số một!

Này đồng thời bài danh, nhưng là thứ ba!

"Lan Lãng Vương này kỳ ca xướng rất bình thường a."

"Trên mạng các đại thần phân tích quả nhiên không có sai, Lan Lãng Vương sẽ nam nữ âm thanh hai loại giả âm chuyên đổi, ngoại trừ giả âm bên ngoài hẳn cũng không có mọi người đệ nhất kỳ khen lợi hại như vậy, phỏng chừng còn nữa mấy đợt Lan Lãng Vương cũng sẽ bị đào thải."

"Bình ủy nói Lan Lãng Vương còn hát loại thứ ba thanh âm, hình như là giọng khàn, nhưng cảm giác không có nam nữ âm thanh tươi đẹp."

"Thực ra Lan Lãng Vương piano đàn cũng rất trâu, ta là học Đàn dương cầm, đây tuyệt đối là đại thần cấp bậc, mặc dù hát quả thật một dạng bên cạnh ta mấy người bằng hữu, chỉ có một người thích hẳn bài hát này."

"Piano đàn thật tốt thì thế nào, đây là « che mặt Ca Vương », không phải Đàn dương cầm trận đấu, huống chi nếu như không phải Đàn dương cầm cùng loại thứ ba thanh âm xuất hiện, thứ ba thì hẳn là Thiên Nga Trắng rồi."

"Thiên Nga Trắng còn rất khoát đạt, không có đối Lan Lăng Vương, Lan Lăng Vương này kỳ là thuần khảo bình ủy phiếu cảm phân, chỉ có thể nói chúng ta người bình thường không thưởng thức nổi đi."

"Mặc dù là Tiệp Ngự lão sư bài hát, nhưng đây là Tiệp Ngự lão sư bài hát bên trong, số ít ta cảm giác."

"Tiệp Ngự lão sư đối Lan Lăng Vương rất chiều cố a, liên tục hai kỳ cũng cho Lan Lăng Vương viết bài hát mới, hi vọng đợi Lan Lăng Vương đào thải, Tiệp Ngự lão sư cũng có thể cho còn lại ca sĩ viết viết ca khúc!"

" "

Đại đa số bạn trên mạng, cũng đối Tiệp Ngự lần này ca khúc không ưa, cảm thấy kém xa tí tấp trước vài bài hát xuất sắc, thậm chí có rất nhiều người cảm thấy này kỳ Lan Lăng Vương hẳn thứ tư, Thiên Nga Trắng mới hẳn cảm thứ ba.

Ngoài ra.

Tiệp Ngự ở tiết mục trung đối Triệu Doanh Các đánh giá, chính là lại lần nữa dẫn phát tranh cãi, nhất là Triệu Doanh Các những người ái mộ càng là nhắc lên Lan Lăng Vương liền hận nghiêng răng nghiêng lợi:

"Nhìn xong tiết mục tức chết, Lan Lăng Vương này trương phá miệng thật đúng là cái gì cũng dám nói!"

"Trước nhất kỳ mới vừa nhỏ nước bọt quá Ca Hậu Nguyên Tịch, lần này lại nói Triệu Doanh Các ca hát toàn dựa vào cao âm, thật rất quá đáng, nếu như tám ngậm bòn là Triệu Doanh Các lời nói, nhìn xong này kỳ tiết mục sau đó khẳng định đối Lan Lăng Vương rất khó chịu!"

"Đệ nhất kỳ ta nói, Lan Lăng Vương rất trang, nhìn như trầm mặc ít nói, nhưng thật ra là cố làm lạnh lẽo cô quạnh, liên này còn có người khen Lan Lăng Vương chân thực."

"Tiết mục tổ cho Lan Lăng Vương an bài không ít ống kính, chắc có điểm hậu trường đi."

"Hắn hậu trường lợi hại hơn nữa, ca đàn nhân cũng không đủ hẳn đắc tội!"

"Biết rõ mình đi không xa, cho nên thừa dịp còn không có bị loại bỏ, nhiều đồn thổi lên một chút, cho mình phóng chú ý đi."

"Chúng ta Doanh Các chiêu hắn chọc giận hắn rồi, tìm mắng phải không?"

"Phao Phao Ngự bài danh cao hơn hẳn, hẳn không cảm thấy xấu hổ ấy ư, còn ghét bỏ ca sĩ lệ thuộc vào cao âm cùng bùng nổ, hẳn không phục lời nói chính mình bảo một bài cao âm a, hẳn cao đi lên sao?"

"Chờ hẳn bóc mặt, nhìn hẳn thế nào đối mặt Triệu Doanh Các cùng Nguyên Tịch fan!"

" "

Không chỉ có Triệu Doanh Các fan.

Nguyên Tịch fan, cũng ở đây trên mạng điên cuồng mang Lan Lăng Vương tiết tấu.

Trước nhất kỳ, Lan Lăng Vương số một, Nguyên Tịch fan ăn cái quất, không tìm được quá nhiều có thể công kích sơ hở.

Này kỳ bất đồng!

Lan Lăng Vương cầm thứ ba!

Hơn nữa Lan Lăng Vương thực lực lai lịch, đã bị mọi người phân tích không sai biệt lắm.

Không giống Thiên Nga Trắng, dù là cầm thứ tư, mọi người cũng biết Thiên Nga Trắng chỉ là không có xuất ra thực lực chân chính!

Cho nên Lan Lăng Vương không phải Ca Vương, càng không phải Ca Hậu.

Hắn chỉ là dựa vào nam nữ âm thanh thiên phú, mới có thể đặt chân ở tiết mục mà thôi!

Dưới tình huống như vậy, Nguyên Tịch fan làm sao có thể không nắm lấy cơ hội, đem bên trên kỳ gặp gỡ khó chịu hung hăng đối trở lại?

Mở âm nhạc trên diễn đàn.

Rất nhiều Nguyên Tịch fan ở mở topic, giọng không khỏi đặc ý:

"Lan Lăng Vương này kỳ coi như là lá bài tẩy xuất ra ba, tú rồi Đàn dương cầm, còn tú rồi loại thứ ba thanh âm, kết quả hay lại là chỉ lấy cái thứ ba, hay lại là dựa vào bình ủy bỏ phiếu, người xem đã đối với hắn bộ sách võ thuật quen thuộc."

"Cái gọi là loại thứ ba thanh âm là đủ số đi, so với trước hai loại thanh âm kém xa."

"Ta thừa nhận hắn Đàn dương cầm cũng không tệ lắm, nhưng cái tiết mục này giấy thông hành hay lại là nhìn nghệ thuật ca hát!"

"Liên này? Lan Lăng Vương mau rút đi, Tiệp Ngự cũng không di chuyển được người!"

"Ha ha ha, Tiệp Ngự cũng không di chuyển được tạm được, cũng không biết cái này Lan Lăng Vương sử cái gì mê hồn ký, có thể để cho Tiệp Ngự loại này đại lão giúp hắn hai lần."

" "

Công kích Lan Lăng Vương, Nguyên Tịch fan dám, Triệu Doanh Các fan cũng dám.

Nhưng nhắc tới Tiệp Ngự, hai bên đều rất khắc chế.

Nhất là Triệu Doanh Các bên này fan, là tuyệt đối không dám nhổ nước bọt Tiệp Ngự.

Người nào không biết Triệu Doanh Các thành danh khúc « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » chính là Tiệp Ngự số lượng?

Đối với Tiệp Ngự, Triệu Doanh Các fan chỉ dám nói: "Ngự phụ khác trông coi Lan Lăng Vương rồi, cùng nhà chúng ta Doanh Các hợp tác đi, nhà chúng ta Doanh Các tuyệt đối sẽ không để cho ngài thất vọng, « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » bài hát này ta Doanh Các không phải hát rất tốt mà!"

Triệu Doanh Các này fan nhấn lại, còn đặc biệt phát đến Tiệp Ngư bộ lạc bình luận khu.

Ngày sau đó.

Nguyên Tịch fan, cũng là cũng bắt chước ở Tiệp Ngư bình luận khu nhấn lại:

"Đại lão cũng có thể với Nguyên Tịch hợp tác nha, Nguyên Tịch nhưng là Ca Hậu!"

Triệu Doanh Các fan mắt húng.

Sao còn đạt mỗi làm ăn?

Ngư phụ cùng nhà các người Ca Hậu hợp tác qua?

Ngư phụ nhưng là cho chúng ta tiểu thư Triệu Doanh Các tỷ viết qua bài hát!

Không phải người cùng một đường.

Tóm lại Triệu Doanh Các fan mặc dù tia cùng Nguyên Tịch fan như thế, đều không thích Lan Lăng Vương đối với mình gia thần tượng phê bình, nhưng hai bên cũng không có liên thủ ý tứ, ngược lại lẫn nhau thấy ngứa mắt.

Ngoài ra.

Lãnh Tuyên ở tiết mục mở đầu, đối ca sĩ môn bài danh dự đoán, cũng là dẫn phát không ít thảo luận.

Rất nhiều người cũng trêu chọc, Lãnh Tuyên quả nhiên là Đại Dự Ngôn gia!

Lan Lăng Vương bài danh, thật bị hấn nói trúng!

Nhờ vào tiết mục tổ đối Lãnh Tuyên live stream lấy ra, một cái kêu # nhân loại Đại Dự Ngôn gia Lãnh Tuyên # đề tài, thậm chí xông lên nhiệt lực soát bảng!

Trong lúc nhất thời, Lãnh Tuyên độ chú ý cũng đi theo thoan thăng!

Lúc này.

Lãnh Tuyên lại thừa dịp nhiệt độ, lại một lần nữa mở ra live stream!

Trận này, Lãnh Tuyên live stream chú ý số người, so sánh với đồng thời cao hơn vô số lần!

Live stream hình ảnh mới vừa tái nhập, đạn mạc liền nổ!

Mãn bình đều tại quét "Tiên tri" ngoạn!

Lãnh Tuyên lắc đầu:

"Mọi người khác bản thủ ta, tiên tri không dám nhận, chỉ là hợp lý phân tích, hơn nữa phân tích chỉ đúng phân nửa, Thiên Nga Trắng lão sư tràng này cảm thứ tư là ta không nghĩ tới, ta dự ngôn là Thiên Nga Trắng đệ nhất hoặc là thứ hai."

"Bất quá ."

Lãnh Tuyên hướng về phía live stream ống kính, bỗng nhiên nở nụ cười:

"Liên quan tới Lan Lăng Vương, ta kết luận vẫn không thay đổi, hẳn hoàn cảnh xấu quá rõ ràng rồi, tin tưởng rất nhiều người nhìn xong đợt thứ hai liền hiểu."

"Nam nữ âm thanh không tẻ, loại thứ ba thanh âm, bình tĩnh mà xem xét, cũng rất dễ cho người ta kinh ngạc."

"Nhưng là . Những thứ này cuối cùng là bàng môn tả đạo."

"Ca sĩ cần phải đem tâm tư dồn ở nghệ thuật ca hát bên trên, hẳn cả ngày suy nghĩ tự có mấy loại thanh âm, đường đi lệch rồi, nếu như hẳn đem tinh lực dùng ở nghệ thuật ca hát bên trên, có lẽ cũng sẽ không so với cái này sao khó khăn, lại vừa là đàn Đàn dương cầm lại vừa là phô trương loại thứ ba thanh âm!"

"Ồ?"

"Đạn mạc có người hoài nghi Lan Lăng Vương không phải ca sĩ, cái ý nghĩ này rất nhiều Lan Lăng Vương nhất định là ca sĩ, chỉ có chuyên nghiệp ca sĩ mới có thể có chuyên nghiệp như vậy giả âm . Ân, là, ta cho tới bây giờ không có hủy bỏ Lan Lăng Vương giả âm rất trâu sự thật, giống như ta cũng thừa nhận hẳn piano đàn rất khá như thế, nhưng ta cũng một mực nhấn mạnh, giả âm chỉ có thể để cho hẳn giai đoạn trước trận đấu chiếm tiện nghi, Đàn dương cầm loại này tăng thêm hạng cũng là như vậy, đợi mọi người hoàn toàn thói quen hẳn bộ sách võ thuật, hẳn vũ khí liền không lực sát thương gì rồi."

"Ở chỗ này, ta đoán một chút thứ Tam Kỳ bài danh đi!"

"Đệ nhất đệ nhị hẳn sẽ bị Ca Vương Ca Hậu nhận làm hết, Phao Phao Ngưu đợt kế tiếp không lấy được trước hai gã, trừ phi nàng cao âm còn có thể càng ngưu, làm cao âm khổng, ta cảm thấy cho nàng còn ẩn tàng càng cao giọng âm, nhưng nàng tạm thời cũng sẽ không lấy ra, cho nên nơi này có thể định một cái thứ ba."

"Lan Lăng Vương, thứ tư."

"Nơi này ta là nói, Lan Lăng Vương có thể bắt được cao nhất bài danh, bởi vì chúng ta dù ai cũng không cách nào dự liệu được bổ vị ca sĩ thực lực, cho nên loại chuyện này khó mà nói, nếu như hai vị bổ vị ca sĩ cũng có Phao Phao Ngưu thực lực, kia Lan Lăng Vương thứ Tam Kỳ chính là lạnh lạnh tiết tấu."

Lãnh Tuyền lắc đầu một cái, tựa hồ có hơi đáng tiếc.

"Thực ra tiết mục hẳn đổi một chút cuộc so tài chế, những thứ kia tương đối hải ca khúc, ở tiết mục bên trong quá chiếm tiện nghi, không đồng loại hình ca khúc làm so sánh, đối có chút không cao âm ca sĩ mà nói không Thái Công bình, dĩ nhiên tiết mục tổ khẳng định so với ta muốn chu đáo, mọi người đều biết ta thứ Tam Kỳ sẽ đi hiện trường sự tình, đồng thời ta cũng nhận được tin tức, phía sau có lẽ chỉ có ca sĩ đôi âm chiến, đó mới là đặc sắc nhất thời khắc, bởi vì đối âm chiến hội quy định loại nhạc khúc, tỷ như

đem âm vực đến gần ca sĩ đặt chung một chỗ so với loại, tử như có chút ca sĩ giỏi ca dao, vậy hãy để cho giống vậy giỏi loại này ca khúc ca sĩ . Khụ, ta có thể không tiết lộ quá nhiều, nói thêm nữa liền muốn khai môn lấy chuyện phát nhanh rồi."

"Còn có đạo mặc hỏi, ta đợc kế tiếp có thể hay không cùng Lan Lăng Vương chuyển đợc cùng nhau?"

"Nếu như tiết mục tổ cho ta cơ hội lời nói . Thấy có người nói ta đợc Lan Lăng Vương nói quá không chịu nổi, hi vọng mọi người đừng hiểu lầm, ta đợc Lan Lăng Vương không có ác ý, chúng ta luận sự mà thôi, nếu như Lan Lăng Vương có thể đánh mặt của ta, đợc kế tiếp ta coi như cả nước người xem mặt đợc ghé ngòì cho ăn . Ân, tại chỗ cho Lan Lăng Vương cúi người chào nói xin lỗi!"

"Nhưng điều này hiển nhiên là không có khả năng."

Lãnh Tuyên nhún vai một cái: "Chỉ hi vọng kia không phải chúng ta duy nhất một lần chạm mặt, ngoài ra ta phải nhân mạnh một chuyện, đó chính là Lan Lăng Vương đợc với Triệu Doanh Các đánh giá ta không đợc ý, có cao âm cùng bùng nổ, tại sao không ý lại, hi vọng Lan Lăng Vương có thể giống như bình thường hẳn như vậy không nói lời nào, khác một bình luận lên còn lại ca sĩ liền ngữ xuất kinh nhân, như vậy thật rất có bác chú ý hiềm nghi, hãy cùng bây giờ ta lên nhiệt lực soát liền lập tức mở live stream như thế, bất quá ta thừa nhận, ta vào lúc này mở live stream đúng là hi vọng đợc đến mọi người chú ý."

Tràng này live stream tiến hành một giờ.

Lãnh Tuyên trò chuyện đều là « che mặt Ca Vương » đề tài, hơn nữa tuyệt đại đa số đề tài đều là vây quanh Lan Lăng Vương mở ra, bởi vì đạo mặc trước mắt cảm thấy hứng thú nhất chính là Lan Lăng Vương.

Live stream sau khi kết thúc.

Tràng này video lục bá, bắt đầu ở trên mạng lưu truyền rộng rãi, dẫn phát nhất ba hụ nhất ba đề tài .

Từ đợc nhất kỳ lần đầu đợc tràng kinh vi thiên nhân, cho tới bây giờ càng ngày càng nhiều hát suy tiếng.

Liên quan tới Lan Lăng Vương hương gió, biến chuyển càng triệt để hơn rồi!

Thậm chí có nhân bắt đầu nghiêm túc thảo luận đợc thời Lan Lăng Vương bị loại bỏ có khả năng .

Đương nhiên.

Trong này cũng có vẫn đợc ủng hộ Lan Lăng Vương thanh âm, chỉ là loại thanh âm này rất nhanh thì bị càng nhiều hát suy tiếng che mất .

---

ps: Cảm tạ 【mộng dân gió trắng】 đợc học trở thành quyền sách thứ bốn mươi vị minh chủ, phải bị các đạo lão khen thưởng đánh ngắt, chỉ hận ta

không phải Tôn Diệu Hỏa, chỉ có thể dùng tăng thêm tới liêm minh chủ các
đại lão rồi, tiếp tục viết ~

Ta Ở Huyền Vũ Trên Lung Xây Gia Viên , Mạt Thế, Xây Dựng Thành Trì
Trên Lung Huyền Vũ, Tiến Hóa Thế Giới Thụ Tịnh Hóa Thương Thiên,
Tiến Hóa Hành Quân Kiến Càn Quét Bát Hoang

Chương 480: Oanh

Dự ngôn cũng tốt, hát suy cũng được, cuối cùng đúng là vẫn còn muốn chu đáo đến trận đấu bản thân.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên ngồi Tiểu Cô Đông xe, đi Âm Nhạc Trung Tâm chuẩn bị tiến hành « che mặt Ca Vương » thứ Tam Kỳ thu âm.

Lái xe lúc.

Tiểu Cô Đông rất có nhiều chút tức giận bất bình: "Những người đó thật là quá đáng, Lâm Đại Biểu tội gì vì những người này tức giận."

Lâm Uyên: " . "

Tức giận rõ ràng là Tiểu Cô Đông.

Lâm Uyên chính mình thật đúng là không có cảm giác gì.

Trên mạng bình luận Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ nhìn, còn dùng du khách kiêu cho không ít người điếm đáng khen.

Có chút đánh giá rất khách quan.

Chính mình nghệ thuật ca hát nếu như không tăng lên lời nói, trận đấu quả thật đi không dài.

Hắn lá bài tẩy nhiều hơn nữa, cũng không che giấu được nghệ thuật ca hát hoàn cảnh xấu.

Nhưng nói mình thứ Tam Kỳ gặp nguy hiểm thì không đúng.

Coi như không có hoàng Kim Bảo trong rương quyền kia sách kỹ năng song ca công tăng lên, Lâm Uyên cũng có nắm chắc thứ Tam Kỳ không bị loại bỏ.

Dù sao lại không phải toàn bộ lợi hại ca khúc đều cần cực cao nghệ thuật ca hát, hạng hai nghệ thuật ca hát đủ phát huy.

Tỷ như .

Huống chi ca hát, có lúc, cảm tình thực ra so với nghệ thuật ca hát còn trọng yếu hơn, chỉ có nghệ thuật ca hát lời nói, đó cùng ca hát máy khác nhau ở chỗ nào?

Tóm lại Lâm Uyên đã quyết định!

Hôm nay này đồng thời, muốn hoàn toàn thay đổi một số người đối với chính mình trước hai kỳ ấn tượng!

Nghĩ như vậy.

Xe đã tới tiết mục tổ.

Lâm Uyên mang dưới mắt nạ xe thời điểm, chung quanh chọt bộc phát ra rồi cực tiếng hô to, đê-xi-ben vượt xa trước nhất kỳ, ngay cả bên cạnh bảo an đều bị sợ hết hồn!

"Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương cố gắng lên!"

"Lan Lăng Vương ta vĩnh viễn ủng hộ ngươi, hôm nay mệt sức chỉ ủng hộ ngươi!"

"Lan Lăng Vương ngươi rất tốt!"

"Ta yêu ngươi, Lan Lăng Vương!"

"Đừng nghe trên mạng, ngươi hát hảo chính mình bài hát là được, « nam hài » rất tốt, ta ủng hộ!"

"Lan Lăng Vương, ta cho ngươi cùng người đối tuyến một đêm!"

"Ta là từ Dương Thành tới ủng hộ ngươi!"

" . "

Lâm Uyên bước chân có chút dừng một chút.

Hắn nhìn hướng ra bên ngoài từng gương mặt một, bỗng nhiên cảm giác có chút kỳ quái.

Nếu như không phải xem qua trên mạng bình luận, Lâm Uyên gần như hoài nghi mình trước nhất tràng thiên liên rồi số một, mới có thể đạt được nhiều như vậy ủng hộ.

'Ta thật giống như bỏ quên cái gì.'

Lâm Uyên trong đầu, chọt nhảy ra như vậy một cái ý nghĩ.

Tối ngày hôm qua.

Nhìn trên mạng bình luận lúc, chính mình rõ ràng không có tức giận, thậm chí còn có nhàn hạ thoải mái làm cho người ta điem đáng khen .

Rất ôn hòa!

Rất lý tính!

Rất tinh táo!

Nhưng vào giờ phút này, nghe những thứ này cố gắng lên âm thanh, hắn bỗng nhiên cảm giác, bộ ngực mình, có chút nhỏ vụn tâm tình ở một chút xíu hội tụ cùng bay lên.

Không nói được, không nói rõ.

Rất nhiều lời nói, ngạnh ở ngực.

Nhìn vòng ngoài hoặc lạnh lùng, hoặc nóng bỏng, hoặc bình thản, hoặc mỉm cười mặt, hắn rốt cuộc biết chính mình bỏ quên cái gì.

Hắn chọt nhớ tới .

Tối ngày hôm qua, ở rất nhiều người hát suy chính mình thời điểm, thực ra còn có một chút phi thường mong manh thanh âm, ở dựa vào lí lẽ biện luận.

Hắn chọt nhớ tới .

Tối ngày hôm qua, ở Lãnh Tuyên kết thúc live stream sau, có người ở « nam hài » bình luận khu cho ra quá một câu như vậy nhấn lại:

"Người tiếp tục hát, ta tiếp tục nghe —— bất kể người đang ở đâu hát."

Hắn chợt nhớ tới .

Tối ngày hôm qua ở âm nhạc trong diễn đàn, có người từng lần một phát chia sẻ « nam hài » , tựa hồ đang cố gắng nói cho nhiều người hơn bài hát này đáng giá nghe nhiều mấy lần

Cứ việc như vậy cố gắng có chút phí công, thậm chí có nhiều chút buồn cười.

Cứ việc phía dưới trả lời, không quá nghe được.

Mở topic nhân vẫn quật cường dựa vào lí lẽ biện luận đến.

Lúc đó Lâm Uyên chẳng qua là cảm thấy, rất thoải mái, hay là có người, có thể cảm nhận được chính mình thành ý, cái này là đủ rồi.

Nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi.

Nhưng câu này câu nhìn như vô lực ủng hộ, giờ phút này lại nhớ tới đến, cảm xúc thật giống như lại trở nên hoàn toàn bất đồng.

Nguyên lai có chút chính ta hoàn toàn không thèm để ý sự tình, có người là để ý như vậy .

Nguyên lai ta không phải là không có tức giận, chỉ là người khác ở thay ta tức giận .

Nguyên lai ta ở có vài người trong lòng là trọng yếu như vậy .

"Lan Lăng Vương lão sư."

Đồng Đồng tiến lên đón, nghi ngờ nói: "Thế nào không vào đi?"

Lâm Uyên không lên tiếng, chỉ là xoay người, đối ngoại vây đám người bái một cái.

Ca hát là cái gì?

Là bởi vì ta muốn hát, cho nên hát?

Song khi phần này nhiệt tình, có thể bị người nào đó thậm chí một ít người cảm nhận được, ta còn là chiến đấu một mình sao?

Thái dương giờ khắc này tựa hồ đột nhiên Xán liệt.

Bóng lưng của hắn, biến mất ở vòng ngoài đám người trước mắt.

Lâm Uyên không nói một lời đi ở phía trước.

Đồng Đồng nhìn Lan Lăng Vương, ánh mắt có chút lo âu.

Nàng cảm giác hôm nay đối phương tựa hồ so với trước hai kỳ còn lãnh đạm hơn, lại mơ hồ cảm giác hôm nay đối phương tựa hồ là một đoàn đang ở dần dần thiêu đốt hỏa.

Rất mâu thuẫn.

Nàng cắn môi một cái.

Không biết rõ làm sao an ủi.

Xem ra Lan Lăng Vương là bị trên mạng một ít thanh âm ảnh hưởng.

Tập luyện .

Chờ đợi .

Lan Lăng Vương từ đầu tới cuối, không nói câu nào.

Lại sau đó, là rút thăm.

Lan Lăng Vương vẫn không lên tiếng, chỉ là lắc đầu một cái.

Đồng Đồng biết đối phương ý tứ, tay vươn vào rôi trong rương, lấy ra một cái cầu.

"Lan Lăng Vương lão sư."

Đồng Đồng cười khở lấy ra trong tay thứ tự xuất trận.

Bi số 1!

Hôm nay, Lan Lăng Vương mở màn!

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, dựa ghế sa lon, kia tâm tình, vẫn còn ở tích lũy, cũng dần dần mãnh liệt đứng lên.

Con mắt của Đồng Đồng bên trong, lo âu càng ngày càng đậm.

Mở màn!

Lại rút được mở màn ký!

Rõ ràng lưng đeo áp lực rất lớn, vẫn còn muốn thứ một cái ra trận, nghênh đón người xem đủ loại kiểu dáng tâm tình, mà thấy hấn người xem hấn sẽ trước tiên nghĩ đến trên mạng những thứ kia bình luận, thậm chí còn khả năng ở xì xào bàn tán nghe được bài hát.

Cái này ký, rất dở.

Thực ra Lan Lăng Vương thắng thua với Đồng Đồng không có quan hệ.

Lan Lăng Vương đào thải sau đó, sẽ có tân ca sĩ xuất hiện.

Đồng Đồng vẫn sẽ lấy người đại diện trợ lý thân phận lưu ở trên vũ đài, phụng bồi tân ca sĩ.

Nhưng nói thật ——

Đồng Đồng thích với Lan Lăng Vương đợi đồng thời.

Mặc dù Lan Lăng Vương nói chuyện có chút tùy ý, nhưng nội tâm của

Đồng Đồng nhưng thật ra là cảm thấy, đối phương nói rất có đạo lý.

Trên mạng, có người nói Lan Lăng Vương lời nói ác độc là vì bác chú ý.

Nhưng mà Đồng Đồng lại không cảm giác được Lan Lăng Vương có mấy may ác ý.

Lan Lăng Vương ở nhắc tới Nguyên Tịch thời điểm, giấu ở dưới nguy trang biểu đạt, hấn là một loại tiếc cho.

Lan Lăng Vương ở đánh giá Triệu Doanh Các thời điểm, giấu ở dưới nguy trang biểu đạt, hấn là một loại bất đắc dĩ.

Hôm nay Lan Lăng Vương sẽ đào thải sao?

Đồng Đồng không biết, nhưng nàng có mơ hồ nghe được một ít động tĩnh.

Bỏ vị ca sĩ tập luyện biểu hiện, tốt vô cùng.

Trên TV.

Sân khấu đã mở ra tấm màn lớn.

Người chủ trì ở không tràng.

Cùng lúc đó.

Loa lớn bên trong truyền ra nhắc nhở: "Mời vị thứ nhất ra sân ca sĩ Lan Lăng Vương lão sư chuẩn bị."

Mở màn a .

Lâm Uyên dưới mặt nạ mặt không thấy được tâm tình, hắn có lực đứng dậy, cùng Đồng Đồng sóng vai đi về phía sân khấu phương hướng.

"Lan Lăng Vương lão sư ."

Đồng Đồng nhìn về phía Lâm Uyên, trong ánh mắt lo âu đã nồng hóa không mở.

"Đừng lo lắng."

Lâm Uyên mở miệng, thanh âm tựa hồ có một nụ cười châm biếm.

Đồng Đồng ngơ ngẩn, tựa hồ lần đầu tiên trực quan cảm nhận được tâm tình đối phương biểu đạt.

Mà lúc này.

Lâm Uyên đã đi ở múa đài trung ương.

Dưới đài.

Người xem ánh mắt, cùng vô số ánh đèn đồng thời, hội tụ ở trên người hắn, trong đó kèm theo đủ loại thanh âm.

"Thứ nhất chính là Lan Lăng Vương?"

"Lại vừa là nam nữ âm thanh chứ?"

"Thật là dễ nghe."

"Chính là nghe nhiều cảm giác không ý gì."

"Đều là nhất cá sáo lộ."

"Người này bác chú ý có một tay."

"Các người đừng nói như vậy, ta rất thích hắn."

"Ta cũng thích, hắn nói chuyện ta cảm thấy rất có đạo lý, chỉ là thân phận đặc thù, cho nên có người không thích nghe."

"Hắn bị loại bỏ rồi ta cũng ủng hộ."

"Các người thích hắn, chỉ là bởi vì hắn đệ nhất kỳ biểu hiện không tệ mà thôi."

" "

Bình thẩm đoàn hàng trước, ống kính cho đến Lãnh Tuyên mặt, hắn quả nhiên là thứ Tam Kỳ bình thẩm đoàn một thành viên.

Lãnh Tuyên thậm chí còn hướng về phía ống kính cười một cái.

Mà bình ủy tịch bốn vị bình ủy biểu tình nhưng có chút nghiêm túc, trong ánh mắt tựa hồ có một ít lo lắng âm thầm.

Năm trăm vị khán giả tịch, tựa như có nhân gian bách thái.

Bỗng nhiên.

Nồng đậm cổ tiếng vang lên, sân khấu ánh đèn đánh thành huyễn lam sắc, cái này sân khấu Phù Quang Lược Ảnh, tựa hồ ần có sát khí!

Thùng thùng!

Thùng thùng!

Thùng thùng!

Trống lớn trước, tay trống dùng sức vung dùi trống, tiết tấu nặng nề mà có lực.

Rồi sau đó tiếng trống hơi dừng lại.

Tiếng tỳ bà âm chọc vào!

Múa đài trung ương.

Lâm Uyên cầm bấc lên Microphone tay đột nhiên dùng sức, ống kính cho ra đặc tả trung, liền khớp xương cũng mơ hồ trắng bệch!

Cùng lúc đó.

Thanh âm của hần tựa như ra nòng đạn đại bác, âm âm nổ vang!

"Thương Hải cười!"

"Cuồn cuộn hai bờ sông triều!"

"Chìm nổi theo sóng ký sáng nay!"

Phảng phất có loại bị nắm được gáy da cảm giác cấp bách, người sở hữu da đầu cũng trong nháy mắt tê dại!

Giống như pha lướt nhanh.

Cửa nghe cùng tối hôm qua thấy xuất hiện ở Lâm Uyên trong đầu nhanh chóng xẹt qua.

Giọng khàn trung phóng khoáng bị đột nhiên phóng đại, hần kia chẳng biết lúc nào lên đã sôi sùng sục tâm tình hoàn toàn nổ đi ra ——

"Ông trời cười!"

"Rối rít trên đời triều!"

"Ai thua ai thắng ra thiên biết được!"

Tiếng trống gõ người sở hữu tim, Tỳ Bà bóp đến người sở hữu thần kinh, tiếng hát đánh thẳng vào người sở hữu màng nhĩ.

Rồng ngâm hồ gầm nhất thời phát ——

Với không tiếng động nơi nghe kinh lôi! ! !

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 481: Nổ

Không có ai có thể mặt không đổi sắc, cho dù là trước ngoài miệng nói ra đối Lan Lăng Vương tối chê bai lời nói ngữ người xem, giờ phút này cũng chỉ có thể đi theo tim chột nhảy lên mà cố gắng đóng chặt muôn lần nữa há mồm ra!

Phóng khoáng!

Bừa bãi!

Liều lĩnh!

Hai tay Lâm Uyên nắm Microphone, phần sau sân khấu màn ảnh cũng sáng lên, cuồng phong thổi đến đến thê lương đại địa, nhất bút nồng đậm màu mực nhuộm đầm, nước hồ từ QQ rạo rục, đến mức tận cùng dâng trào ——

"Thương Hải Nhất Thanh Tiểu!"

"Cuồn cuộn hai bờ sông triều!"

"Chìm nổi theo sóng ký sáng nay!"

Lãng thủy đánh phía trước bên bờ, nói ra kinh đào phách ngoạn ý cảnh, ngắn gọn ca từ tràn đầy lực lượng, Lâm Uyên ngực ở rung động trung phát ra cùng tiếng trống cùng Tỳ Bà cộng hưởng, thanh âm của hân phảng phất có chủng ma lực, quanh quẩn vang vọng trung động lòng người tràn!

Khán đài!

Trợn mắt hốc mồm!

Này giờ ạ là cái gì bài hát, thế nào như vậy nổ tung, minh Minh Phi thường đơn giản ca từ, ngay cả phối nhạc cũng làm đến không được, hết lần này tới lần khác để cho người ta có loại muôn kêu gào cảm giác!

Nơi này bình thâm đoàn!

Đã có người đứng dậy!

Đây là cái kia vĩnh viễn chỉ có thể nói mấy chữ Lan Lăng Vương ấy ư, đây là cái kia ca hát thích trữ tình, thích dùng mấy cái thanh âm qua lại hoán đổi Lan Lăng Vương sao?

Thương Hải Nhất Thanh Tiểu!

Làm truyền thống Tỳ Bà cùng trống lớn tiến vào, phối hợp Lan Lăng Vương âm thanh vang lên, rõ ràng không có ở gào thét, toàn trường vẫn nổi da gà nổi lên, người xem chỉ cảm thấy đại não vang ong ong, phảng phất bên tai thật xuất hiện Thương Hải Nhất Thanh Tiểu!

Choáng váng!

Toàn bộ choáng váng!

Có người kêu gào!

Có người ở thét chói tai!

Tất cả ân tình tự, tựa như trên biển khơi thuyền cô độc bị nước chảy xiết vọt tới đỉnh sóng, có vài người thậm chí không biết mình giờ phút này đang làm gì, chỉ là vô ý thức kêu gào, vì cái này tươi đẹp vô cùng nở tràng .

Là giang hồ!

Như sóng trắng như thế, từng đợt tiếp theo từng đợt, Vĩnh Vô Chỉ Cảnh, nơi này không có đạo quang kiếm ảnh, không có sinh tử ân oán, chỉ có trên thế gian phân nhiều sau đó, kia một tiếng động lòng người đột nhiên cười một tiếng!

Nhưng mà.

Ở dạng này một ca khúc bên trong, dưới đài bất kỳ thanh âm gì cũng không lẫn át được tiếng trống, không lẫn át được tiếng hát, cũng không lẫn át được ca khúc kia phát huy đến mức tận cùng giang hồ ý cảnh!

Bình ủy tịch.

Mao Tuyết Vọng đã tròng con mắt lớn; Liễu Như cũng thất thố như vậy há to mồm; hai tay Vũ Long lại một lần nữa che sau não; âm nhạc và tiếng hát hỗn hợp trung, Dương Trung Minh biểu tình sẽ nghiêm trị tức hóa thành khiếp sợ.

Giây xích tâm tình.

Ông kính bắt hạ từng gương mặt một viết đầy lộ vẻ xúc động cùng kích động, mà vào lúc này phòng nghỉ ngơi, ca sĩ môn phản ứng càng là cực kỳ nhất trí!

"Nô! Nguru bức! Lan Lăng Vương nguru bức được rồi!"

Người máy kích động hô to, dùng sức vỗ bấp đùi mình.

Tường bên trên trong máy truyền hình, tiếng hát từng trận, Lan Lăng Vương phảng phất trực Quang giả, lại bắt chước Phật quang mang ở ngược dòng đến hẳn!

"Thật là khủng khiếp!"

Thiên Nga Trắng hô hấp lần đầu tiên trở nên dồn dập.

Dù là trước nhất tràng máy phát huy tốt như vậy, nàng cũng coi như ổn định.

Nhưng trận này, nàng không kèm được rồi.

Không chỉ là bài hát được, hát, cũng tốt vô cùng!

Tốt đến tươi đẹp!

Tốt đến nở mạnh!

Tốt đến nàng gần như hoài nghi Lan Lăng Vương dưới mặt nạ có phải hay không là đôi một cái nhân!

Phao Phao Ngư đã không nói ra lời.

Nàng chỉ là chăm chú nhìn trong màn ảnh đạo thân ảnh kia, nội tâm bỗng nhiên vui mừng:

Cũng còn khá ta không phải cái thứ 2 ra sân!

Hôm nay nhị hào ký .

Đơn giản là nói thẳng cánh cửa tử vong chìa khóa!

Mà đang nghỉ ngơi phòng bên trái nhất căn phòng.

Một cái vừa vặn rút được nhị hào ký bổ vị ca sĩ đã tâm tính băng hi bễ.

Hắn tựa hồ là một người đàn ông ca sĩ, trên đầu mang sư tử mặt nạ, chỉ là cái này sư tử mặt nạ giờ phút này nhìn qua, không có một chút ngang ngược có thể nói.

Ánh mắt của hắn gần như tuyệt vọng nhìn màn ảnh:

"Này mẹ nó vẫn còn so sánh cái rắm nha!"

Trong truyền thuyết « che mặt Ca Vương » biến thái như vậy sao?

Không chơi!

Yêu ai ai so với!

Mệt sức không chơi có được hay không!

Các người tiết mục tổ không muốn để cho ta thắng cứ việc nói thẳng, về phần cầm kinh khủng như vậy ngoạn ý nhi chiêu đãi ta?

Có thể tưởng tượng.

Câu này phát hình thời điểm coi như không bị cắt bỏ, một cái chữ cũng rất có thể sẽ bị cách âm.

Tràng tử này, không có cách nào tiếp, ai đón người nào chết!

Ca Vương Ca Hậu?

Bây giờ bọn họ dám đứng ra nói tiếp chiêu sao! ?

Cách vách.

Còn có một bổ vị ca sĩ.

Cái này bổ vị ca sĩ mang nguyệt quý hoa đầu bộ, mặc dù không có nói chuyện, tâm lý lại phiến giang đảo hải ——

Này giờ ạ là đang ở mở màn?

Này mẹ nó là tới đập tràng đi!

Phía sau có Ca Vương Ca Hậu đã quá biến thái!

Kết quả người nói cho ta biết, cái kia bị trên mạng hát suy, nói bản kỳ có thể sẽ bị bổ vị ca sĩ đào thải Lan Lăng Vương, nhưng thật ra là cái ẩn núp Boss?

Thôi cái gì ngư bức!

Người ngược lại là đào thải một cái cho ta nhìn xem một chút! ?

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, Lan Lăng Vương mở màn, từ câu thứ nhất ca từ bắt đầu, liền trực tiếp mở ra oanh tạc kiêu!

Phía sau càng là cuồng oanh loạn tạc!

Lâm Uyên bỗng nhiên tháo xuống Microphone, quay lưng lại, hất tay phải cao qua đỉnh đầu, chỉ hướng tái nhợt treo đỉnh, cho thấy trước đó chưa từng có thái độ, cùng lúc đó thanh âm cũng cao hơn mấy phần:

"Giang sơn cười!"

"Yên Vũ xa!"

"Làn sóng lớn đào tấn hồng trần thế tục biết bao nhiêu!"

Dưới đài bất kỳ phản ứng nào, cũng tuyệt đối không ảnh hưởng tới Lâm Uyên biểu diễn, hất bài hát này, tựa hồ là hát cho mình nghe, lại tựa hồ là hát cho người xem nghe, nhưng càng nhiều là hát cho đám kia ngây ngốc thủ hộ người khác:

"Thanh Phong cười!"

"Lại chọc buồn tẻ!"

"Hào hùng còn lại vạt áo Văn Chiếu!"

Ta không có bao nhiêu xuất sắc, nhưng ta nghĩ muốn xứng với người môn thích, xứng với người môn dựa vào lí lẽ biện luận .

Bài hát này, các người nghe chưa?

Các người sẽ nghe được!

Một câu cuối cùng ca từ, Lâm Uyên thanh âm kéo rất dài, không có tận lực giọng run rẩy, hết thấy lộ ra cực kỳ tự nhiên, giống như là đột nhiên nhìn thấu hết thấy:

"Hào hùng còn lại vạt áo Văn Chiếu ."

Lâm Uyên hát xong rồi.

Âm nhạc vẫn chưa kết thúc.

Tiếng trống, Tỳ Bà, Cổ Tranh, thay nhau diễn ra.

Thực ra trận này vốn là thiết kế còn có Rap đoạn.

Nhưng tập luyện thời điểm, thử mấy lần, cuối cùng vẫn hay không.

Bởi vì này bài hát Rap yêu cầu phần nô, Lâm Uyên cũng không phần nô, hất chỉ là có vô số lung tung tâm tình rất phức tạp đang sôi trào.

Hất yêu cầu đang sôi trào trung làm cho phẳng tĩnh.

Bởi vì ca khúc cuối cùng, là tự nhiên.

Lâm Uyên tìm được thuộc về mình bình tĩnh.

Phần này bình tĩnh gọi là "Thủ hộ" .

Tôi hôm qua thứ Tam Kỳ phát hình, có nhân bảo vệ hất.

Rất ngu, rất dũng cảm.

Trận này, đến phiên hất thủ hộ người khác.

Là áy náy, cũng là chậm trễ báo đáp.

Cùng người lý luận?

Bài hát này cất đi.

Cùng người đời tuyên?

Bài hát này cầm đi.

Dự đoán bài danh?

Bài hát này cầm đi.

Nếu như nói, là ta lựa chọn bài hát này, vậy cuối cùng diễn dịch, là do các người thành tựu, không có trả lời hoan hô là nhất định cô độc, cho nên hôm nay ta lựa chọn phụng bồi!

Âm nhạc dần dần nghỉ đi.

Lâm Uyên hướng dưới đài cúi người, nhưng thỉnh thoảng nhắc ánh mắt của đầu, lại phảng phất xuyên qua âm nhạc đại sảnh, thấy từng đạo còn đang ra sức cố thủ bóng người.

Ai thắng ai thua thiên biết được?

Kia trận này, ta chính là thiên!

---

ps: Cảm tạ Thỏ Nhị lsp mình chủ ủng hộ, ha ha ha ha ha cáp, rất thú vị rất sống động một vị đại lão bạn đọc.

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất

Pháp Sư

Chương 482: Thương Hải 1 Thanh Tiểu

Ca khúc kết thúc.

Âm nhạc kết thúc.

Hiện trường yên tĩnh đáng sợ!

Toàn bộ người xem ánh mắt cũng tập trung vào trên võ đài đạo thân ảnh kia, chỉ là đậy mắt tâm tình, phần lớn cùng Lan Lăng Vương mở màn trước hoàn toàn bất đồng.

Rốt cuộc .

Hoa lạp lạp lạp á!

Tiếng vỗ tay vang lên!

Bộ phận nghe được một nửa cũng đã không kìm lòng được đứng lên người xem, càng là lấy hai tay giơ qua đỉnh đầu phương thức vỗ tay!

Không biết qua bao lâu.

Tiếng vỗ tay rốt cục cũng ngừng lại.

Người chủ trì An Hoành vỗ ngực một cái, cười nói: "Các người muốn như vậy một mực cố đi xuống, ta cũng không dám lên đài, dù sao toàn bộ hoan hô cùng tiếng vỗ tay, đều thuộc về chúng ta Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương ngu phê!"

Dưới đài bỗng nhiên có người xem gần như phá âm thét chói tai.

An Hoành bật cười.

Dưới đài càng là cười thành một mảnh.

Cùng lúc đó, người xem rốt cuộc có thể hơi chút thông thả một chút kích động tâm tình, thừa dịp người chủ trì đủ loại không tràng không đương với nhau nhanh chóng trao đổi ——

"Quá mạnh!"

"Hỏa lực mở hết!"

"Ta phải cùng vừa mới anh trai kia nói xin lỗi, ta không nên nói Lan Lăng Vương sẽ nam nữ âm thanh hoá đổi một bộ kia, tràng này hát quá mẹ nó nổ, ta cho các người biểu diễn một chút tại chỗ đen chuyển fan!"

"Quả thật nổ!"

"Câu thứ nhất ca từ đi ra, ta nổi da gà đã thức dậy, tạ lần đầu tiên cảm giác có tiếng người lực lượng có thể cùng tiếng trống phối hợp như vậy ăn ý, cộng thêm thỉnh thoảng Tỳ Bà quá đậm ta!"

"Đó là Cổ Tranh."

"Quản hẳn là cái gì, ngược lại bài hát này ta rất ưa thích rồi, ta lúc trước đặc biệt thích xem Phim võ hiệp, bài hát này chân chính để cho ta thấy được một cái Hiệp Giả khí phách, ngang ngược phóng khoáng, vừa có tranh minh cảm giác, lại có thu liễm tâm tình."

" "

Mọi người thanh âm liên tiếp, bất quá khi người chủ trì hô đến bình ủy thời điểm, người xem lập tức dừng lại thảo luận, bọn họ muốn nghe một chút chuyên nghiệp các đại lão sẽ đánh giá như thế nào Lan Lăng Vương trận này biểu diễn.

"Khí Thôn Sơn Hà!"

Thứ nhất mở miệng bình ủy là Mao Tuyết Vọng, hẳn dùng một cái thành ngữ để hình dung: "Bài hát này ta nghe được nồng nặc giang hồ mùi vị, thậm chí có thể nói bài hát này hát hết giang hồ, lựa chọn của người rồi tương đối thu liễm giọng khàn, bài hát này mùi vị trực tiếp liên đới mặt ta cùng với người sở hữu sóng điện não, ta không biết là trước người thu hay lại là gần đây mới có biến hóa, người trận này nghệ thuật ca hát biểu hiện phi thường vững chắc, gần như không khơi ra tật xấu gì!"

"Ta cũng giống vậy."

Bên cạnh Liễu Như mở miệng nói.

Hiện trường nhất thời nở nụ cười, còn có người với cái gì "Ta đây cũng giống vậy", bất quá Liễu Như dĩ nhiên sẽ không bắt cá:

"Người giọng khàn quá êm tai rồi."

Nàng nghiêm túc nói: "Rất đàn ông một ca khúc, bây giờ ta tương đối nghiêng về người là nam ca sĩ, dù là người giọng nữ đã vận dụng Xuất Thân Nhập Hóa, nhưng ta không cho là cô gái có thể phát ra loại này mê người phái nam giọng khàn, bài hát này với người trước hai tròng phong cách đơn giản là khác biệt trời vực, hoặc là người trước giấu giếm thực lực, hoặc là người lấy được bay vọt tính tiên bộ, ngắn ngủi thời gian một tuần làm được loại trình độ này thật rất không tưởng tượng nổi!"

"Hát được!"

Bên cạnh Vũ Long đã sớm không thể chờ đợi: "Bây giờ ta rất là hạ một cái ra trận ca sĩ đồ mô hôi hột, người giọng khàn là bị mọi người coi thường nhiều nhất, nhưng hôm nay tròng này tới thăm người giọng khàn mới là người vũ khí mạnh nhất!"

Lâm Uyên: " "

Vậy cũng thật không nhất định nha.

Dương Trung Minh cười một tiếng: "Ta rất thích bốn chữ gọi là 'Mừng rỡ nhất định dịch' ". Hoặc có lẽ là Đại Đạo Chí Giản, ném đi Hoa Lệ Soạn nhạc kỹ xảo, vứt bỏ phức tạp soạn nhạc trình tự, chỉ dùng tối Nguyên Thủy phóng khoáng tới bày tỏ tâm tình, đây là một loại rất Cao Minh sáng tác thủ pháp, Tiệp Ngự lần này viết chữ không có lười biếng, Soạn nhạc phương

diện nhìn như lười biếng, nhưng thật ra là đại sư cảnh giới, ta biết người này tròng trợn đầu lưng bị một ít áp lực, ngoại giới có bát nháo thanh âm ở tùy ý đánh giá người, nhưng hôm nay ta muốn đối người sở hữu nói một câu, các người phạm một cái không nên phạm."

"Cái gì?"

Người chủ trì rất hiểu vai diễn phụ.

Dương Trung Minh cười: "Các người nghiêm trọng đánh giá thấp Tiệp Ngư kinh khủng. Khụ, các người cũng nghiêm trọng đánh giá thấp Lan Lăng Vương thực lực, ta là nói từ đệ nhất kỳ bắt đầu, thấp như vậy đánh giá cũng đã xuất hiện."

Lâm Uyên ngăn người.

Hắn cảm giác có cái gì không đúng.

Nếu như không có cái kia nhìn như tự nhiên, thực ra ở người khác nghe phi thường chói tai tiếng ho khan, Lâm Uyên thì sẽ không phát hiện có cái gì không đúng, nhưng bây giờ Lâm Uyên cảm giác Dương Trung Minh ở che giấu cùng bỏ cứu mình mỗi câu theo bản năng ra kết luận.

Nhưng mà .

Những người khác không có ý thức đến Dương Trung Minh ho khan không có nhiều tự nhiên, bọn họ cho là Dương Trung Minh chỉ là đơn thuần cuồng hống có chút không quá thoải mái đây, càng làm cho mọi người để ý là Dương Trung Minh những lời này.

Đánh giá thấp Lan Lăng Vương?

Nếu như nói đợt thứ hai sau đó mọi người đối Lan Lăng Vương nhưng là có chút đánh giá thấp lời nói, kia đệ nhất kỳ không có lý do a, đệ nhất kỳ rõ ràng mọi người đối Lan Lăng Vương đánh giá vẫn còn rất cao!

Đó cũng coi là đánh giá thấp?

Ngược lại là hậu trường nơi Thiên Nga Trắng như có điều suy nghĩ nói:

"Thực ra « nam hài » bài hát kia ta cũng cảm giác được, Lan Lăng Vương hẳn là ở tiền bộ, chỉ là hẳn thứ 2 bài hát yêu cầu lắng đọng, hiện trường lần đầu tiên nghe rất khó để cho người xem mở ra."

"Dương phụ nói đúng!"

Người máy hanh hanh tức tức nói: "Trận này quá mạnh, so với hẳn trước hai tràng cộng lại còn phải mạnh, ta hiện tại là số 3 ký chứ?"

Hắn nhìn về phía trợ lý người đại diện.

Trợ lý người đại diện gật đầu một cái.

Người máy cười lên ha hả, dù là mình biết mình là số 3, hẳn cũng không nhận được xác nhận bảo hiểm một chút, không phải hẳn không tiếp nối Lan Lăng Vương vùng, mà là hẳn sẽ chịu ảnh hưởng, loại ảnh hưởng này sẽ đưa đến hẳn bài danh hạ xuống.

Trên võ đài.

Bình ủy nói xong.

Người chủ trì ánh mắt chuyển đến bình thẩm đoàn, kết quả xa xa đã nhìn thấy một người ở nhấc tay, thực lực không tệ hẳn đã nhận ra đối phương chính là Lãnh Tuyên, nhất thời lộ ra nụ cười cổ quái:

"Lãnh Tuyên lão sư."

Mọi người rôi rít ngẩng đầu lên.

Ngay cả bình ủy môn đều là không nhìn được nhìn về phía Lãnh Tuyên, mọi người đều biết vị này "Nhân loại Đại Dự Ngôn gia" gần đây hai tràng live stream trung đối với Lan Lăng Vương đánh giá, nhưng hôm nay hẳn xuất hiện ở nơi này, phỏng phát chính là đến cho Lan Lăng Vương đặc biệt đưa mặt.

Đánh mặt ngay tại chỗ a!

Người không tới sớm không tới trễ hết lần này tới lần khác trận thứ ba tới, hết lần này tới lần khác ở Tiệp Ngư hát một bài như vậy nỗ ca khúc sau xuất hiện, làm thật giống như tiết mục tổ cố ý an bài như thế, quá mẹ nó có triển vọng kịch tính rồi .

"Có chút lúng túng."

Lãnh Tuyên đối mặt nhiều như vậy ánh mắt, cười khổ một tiếng nói: "Ta nói tóm tắt đi, thực ra liền tám chữ, Lan Lăng Vương lão sư thật xin lỗi, Tiểu Sưu đúng là chính ta."

Nói xong, Lãnh Tuyên cúi người.

Rất lâu sau đó, mới một lần nữa ngồi dậy.

Hắn trước khi so tài trong trực tiếp nói qua, nếu như Lan Lăng Vương có thể đánh hắn mặt, hẳn tại chỗ ăn cái ghế . Cuối cùng đổi lời nói, bảo là muốn tại chỗ cúi người chào nói xin lỗi.

Lúc này Lãnh Tuyên cũng rất vui mừng, may chính mình không đem lại nói chết.

Làm người lưu lại một đường, cổ nhân không lán được ta à!

Chủ yếu là nơi này cái ghế là kim loại chất liệu, ngồi lên đặc biệt lạnh lạnh, Thực Thiết Thú cũng không chịu nổi.

Không phải rửa dạ dày vấn đề, là mình răng lợi không quá đủ vấn đề.

"Nhiều nói vài lời chứ sao."

Dưới đài người xem bắt đầu ồn ào lên.

Lãnh Tuyên bắt đắ dĩ buông tay: "Ta còn có thể lại dự ngôn một lần mà, ta dự ngôn Lan Lăng Vương sẽ là hôm nay đệ nhất."

Mọi người: " . "

Này còn cần người tới dự ngôn?

Lãnh Tuyên bộc phát bất đắc dĩ: "Ta đây mặt bị đánh ùng ùng vang, người chủ trì cũng không biết giúp ta giải giải vây, ta còn là van cầu Lan Lăng Vương lão sư đi ."

Lâm Uyên nói: "Trở về nghe một chút bài hát."

Lãnh Tuyên sừng sốt một chút, chột cười, hẳn biết Lan Lăng Vương ý những lời này rồi, giống như hẳn hôm nay hát như vậy ——

Thương Hải Nhất Thanh Tiểu.

Khác chỉnh thành ân oán cục.

// nhạc phim tiểu ngạo giang hồ, có nhiều phiên bản. bản giọng khàn + rap thì đây : https://youtu.be/0UAVPiGam_k

Lại cầu 1 phiếu cuối tháng!

Mỗi ngày một Cầu Cầu, Cầu Cầu khỏe mạnh hơn ~

Phiếu hàng tháng bây giờ là thứ năm, trước mặt khẳng định đuổi không kịp, mọi người hỗ trợ ổn một tay, tận lực không rớt xuống đi đi, bởi vì phiếu hàng tháng đối thư mà nói có nghĩa là ra ánh sáng suât, không có đề cử dưới tình huống toàn dựa vào đồ chơi này hấp dẫn tâm độc giả.

Thuận tiện tổng kết:

Hôm nay bài hát này viết tạm được.

Đợt thứ hai nội dung cốt truyện không viết xong.

Che mặt Ca Vương bộ phận ở thứ tư kỳ sau khi kết thúc hẳn sẽ chậm một chút, bởi vì phía sau muốn viết chiến đội pk rồi, liên quan tới chọn bài hát nhất định sẽ có chút tranh cãi, mọi người gặp phải thích đánh call, gặp phải không thích đem sẽ nhìn một chút đi.

Truy định xong giống như vượt mười ngàn rồi.

Mặc dù không sao sau khi nhìn đài, nhưng cái tin tức tốt này hay lại là với mọi người chia sẻ một chút, ô bạch lúc trước cao nhất Truy định ghi chép thật giống như mới sáu, bảy ngàn dáng vẻ, hơn nữa chỉ ổn không bao lâu liền lạnh lạnh rồi.

Hôm nay không viết.

Điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi trung.

Chờ làm việc và nghỉ ngơi hoàn toàn điều chỉnh xong, liền có thể không cùng Tu Tiên Giả môn thường xuyên gặp mặt, mọi người cũng có thể sớm đi thấy đôi mới.

Liên tương.

Cầu nguyệt phiếu ~

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 483: Trở lại thứ 1

Trận đấu chung quy còn phải tiếp tục, Lãnh Tuyền đối với « che mặt Ca Vương » cái tiết mục này mà nói chỉ là một tiểu nhạc đệm, theo Lan Lăng Vương cúi người thôi lui, cuộc nháo kịch này cũng liền tạm thời tính đi qua.

"Lan Lăng Vương lão sư!"

Đông Đông trên mặt viết đầy kích động, cô nương này bây giờ nhìn hướng Lâm Uyên ánh mắt đã nhiều hơn sùng bái màu sắc, nàng không nghĩ tới ở bên ngoài dư luận bọc lại cùng với mở màn áp lực nặng nề bên dưới, Lan Lăng Vương lại hoàn toàn bộc phát!

"Trở về đi."

Lâm Uyên dưới mặt nạ khóe miệng ngoắc ngoắc, hẳn cảm giác mình thật giống như trở nên cảm tính một ít, không biết là thu âm trước bị cố ý chạy tới cửa ủng hộ fan bị nhiễm hay lại là cảm ứng được đến từ thân biên quan tâm, lúc trước hẳn coi như lúc ca hát sau khi sẽ xuất hiện một ít tâm tình lên xuống thời điểm, nhưng hát xong bài sau đó hơn phân nửa là mặt không gợn sóng.

Trở lại phòng nghỉ ngơi.

Vị thứ hai ra sân ca sĩ tự xưng Hùng Sư, lựa chọn ca khúc cũng là một bài rất có sức mạnh cao âm, ngược lại so với Lan Lăng Vương âm cao hơn nhiều cái điều, kết quả một khúc hát xong hiện trường phản hưởng còn có thể, chỉ là cùng Lan Lăng Vương vừa mới biểu diễn so sánh, tựa hồ luôn cảm giác kém một chút ý tứ?

Cái này sư tử.

Không đủ mãnh a.

Bình ủy Dương Chung Minh bình luận: "Người rất hiếm có một điểm là xếp hàng trừ đi trước nhất tràng Lan Lăng Vương mang đến quá nhiều, đem mình lực lượng phát tỏa ra ngoài, nhưng thua thiệt địa phương ở chỗ người xem còn không có hoàn toàn quên trước nhất tràng biểu diễn."

Hùng Sư bất đắc dĩ.

Làm bổ vị ca sĩ cái thứ 2 ra sân quá khốc liệt rồi, trực tiếp liền cảm nhận được đến từ Lan Lăng Vương kinh khủng áp lực, nếu như hẳn cũng có thể tới một bài đồng cấp bậc biểu diễn coi như xong rồi, nhưng loại chuyện này nói dễ vậy sao?

Tiếp tục tranh tài.

Vị thứ ba là người máy, có Hùng Sư quá độ, người máy ngược lại là không có bị Lan Lăng Vương quá nhiều ảnh hưởng, rất dễ dàng dùng cao âm kéo theo toàn trường, cùng bên trên kỳ như thế, phát huy ra thuộc về Ca Vương tiêu chuẩn.

Vị thứ tư.

Bổ vị ca sĩ Nguyệt Quý Hoa đăng tràng, kết quả Nguyệt Quý Hoa mở một cái hát, mọi người liền kinh ngạc phát hiện, cái này tuyển thủ lại cũng là lựa chọn cao âm ca khúc, nếu như nói trước nhất kỳ là Đản dương cầm buổi biểu diễn dành riêng lời nói, hôm nay này đồng thời đảo là có chút cao âm buổi biểu diễn dành riêng ý tứ.

Vị thứ năm.

Thiên Nga Trắng.

Lại vừa là cao âm!

Người xem nghe nhiều như vậy cao âm, cảm giác tâm tình thật giống như một mực bị treo như thế, làm vị thứ sáu tuyển thủ Phao Phao Ngư đăng tràng mọi người trong đầu sinh ra ý niệm đầu tiên chính là .

Cao âm lại tới!

Nhưng mà đúng như người sở hữu dữ liệu là, trận đấu trận đấu lấy cao âm tháo xuống hạng nhì Triệu Doanh Các, bản kỳ trận đấu lại không có tiếp tục hát cao âm, mà là cho người xem mang đến một bài « cá lớn » !

Thiên Nga Trắng đệ nhất kỳ bài hát!

Mặc dù « cá lớn » âm cũng không thấp, nhưng cùng những Truy đó yêu cầu bảo cao âm ca khúc còn chưa như thế, người xem cảm giác bài hát này nghe rất thoải mái, vừa vặn cho mọi người bị cao âm kích thích mà căng thẳng thần kinh, hơi chút buông lỏng một chút dây.

"Lợi hại."

Thiên Nga Trắng khen ngợi.

Bên cạnh trợ lý người đại diện cho là Thiên Nga Trắng đang khen Phao Phao Ngư hát thật tốt, ai biết Thiên Nga Trắng nói lại là: "Phao Phao Ngư trận đấu kinh nghiệm quả nhiên vô cùng phong phú, người xem nghe nhiều như vậy cao âm sau đó, bây giờ cần nhất chính là một bài không như vậy khô bài hát, giống như mọi người ăn nhiều thịt cá sau đó, sẽ phá lệ thích tiêu thông phan đậu hủ như thế, hiện tràng trận đấu chọn bài hát cũng là một môn học vấn, rất chú trọng ca sĩ sách lược."

Cách vách.

Người máy cũng là lộ ra nụ cười: "Cái này Phao Phao Ngư quá thông minh, này đồng thời tại sao đều tại hát cao âm, còn không phải là bởi vì nàng trước nhất kỳ cao âm cầm thứ 2 mà, kết quả thứ Tam Kỳ tất cả mọi người học nàng hát cao âm, nàng lại cứ lệch nghĩ đến dùng một bài tương đối an tĩnh bài hát tới biểu diễn, ngược lại để cho người xem cảm thấy khó khăn được ."

Lại cách vách.

Ngay cả Lâm Uyên cũng là khế gât đầu một cái: "Phao Phao Ngu cái này phiên bản « cá lớn », mặc dù không có Giang Quý cùng Thiên Nga Trắng hát thật tốt, nhưng đối với lần đầu tiên nghe người xem mà nói cũng là có một phen đặc biệt mùi vị, cộng thêm này đồng thời cao âm quá nhiều, nàng không hát cao âm ngược lại là thông minh nhất cách làm."

Đồng Đồng không nói gì.

Không hổ là người.

Nói thẳng Phao Phao Ngu hát không bằng Thiên Nga Trắng cùng Giang Quý, cũng là quá chân thật, bất quá bây giờ Đồng Đồng đã lười ngăn cản Lan Lăng Vương thình thoảng ngữ không sợ hãi người chết không nghĩ.

Mệt mỏi.

Hủy diệt đi.

Ngược lại Lan Lăng Vương này đồng thời biểu hiện đã đầy đủ chặn lại rất nhiều người miệng, về phần tranh cãi, có tranh cãi không nhất định là chuyện xấu nhi, có tranh cãi mới đại biểu hồng mà, ngược lại chỉ cần khác toàn bộ đều tâm tình tiêu cực liền có thể.

Tranh tài kết thúc.

Bao gồm bản kỳ hai vị bổ vị ca sĩ, toàn bộ xuất hiện ở hậu trường mổ căn phòng hội tụ, ánh mắt của mọi người tựa hồ đều không hện mà cùng chuyên đến trên người Lan Lăng Vương.

Sáu cái tuyển thủ.

Bốn cái cao âm.

Chỉ có Phao Phao Ngu cùng Lan Lăng Vương vô dụng cao âm, bài hát của Lan Lăng Vương chỉ là đàn điền vận dụng được, cho nên biểu diễn âm lượng cũng khá lớn mà thôi, cái này cùng cao âm hoàn toàn là hai khái niệm, không phải nói kêu càng vang dội thanh âm lại càng cao.

"Thất sách."

Người máy vừa vào cửa liền kêu la, rất có lăm lờ khuynh hướng: "Chúng ta đều đang chọn cao âm bài hát, người xem nghe nhiều cao âm sẽ chết lặng, cho nên tràng này ngược lại là « cá lớn » như vậy ca khúc có ưu thế."

"Đúng a!"

"Thất sách!"

Hai cái bổ vị ca sĩ cũng đi theo mở miệng, trong lời nói hơi có mấy phần bất đắc dĩ, cũng nghĩ dùng cao âm một tiếng hót lên làm kinh người, kết quả mọi người âm một cái so với một cái cao, nhưng cao hơn nữa âm ở « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » trước mặt tựa hồ cũng không có ý nghĩa gì.

Nhân gia là Trọng Kiếm Vô Phong!

Vượt trội một cái Đại Xảo Bất Công!

Phao Phao Ngu nhẹ nhàng cười một tiếng, nàng liền đoán được này đồng thời sẽ có không ít cao âm ca khúc xuất hiện, bởi vì người máy cùng Thiên

Nga Trắng hiển nhiên đều là rất là giỏi cao âm ca sĩ, cho nên hẳn đi ngược lại con đường cũ lựa chọn rất trù tình « cá lớn », dĩ nhiên chọn bài hát này còn có một chút người khác không biết nguyên nhân ——

Nàng muốn chứng minh cái gì!

Lúc này nàng cũng nhìn về phía Lan Lăng Vương, ánh mắt lược mang theo mây phen buồn bực và bất mãn, tựa hồ có mở miệng ý tưởng, nhưng cuối cùng vẫn nói cái gì cũng không có nói, chỉ là đột nhiên buồn buồn ngồi về trên ghé sa lon.

Lúc này đạo diễn tiến vào.

Đồng Thư Văn đương nhiên là tới tuyên đọc bài danh, hẳn cười híp mắt nói: "Này đồng thời trận đấu đối với chúng ta đến tiếp sau này cuộc so tài chế an bài có rất lớn giá trị tham khảo, cảm tạ các vị lão sư xuất sắc biểu hiện."

Đến tiếp sau này cuộc so tài chế?

Giá trị tham khảo?

Mọi người như có điều suy nghĩ.

Đồng Thư Văn không có tiết lộ quá nhiều, mà là trước tuyên đọc danh sách, dĩ nhiên không thiếu được đủ loại vòng vo khâu, trước hai kỳ trận đấu Đồng Thư Văn chính là chỗ này sao chơi đùa, thu được không nhỏ phản hưởng, mọi người đối Đồng Thư Văn cái này đạo diễn là vừa yêu vừa hận.

Vòng vo rất dễ thương.

Một mực bán lại rất đáng hận.

Hôm nay là từ hạng nhì bắt đầu tuyên bố, hôm nay hạng nhì thuộc về Thiên Nga Trắng, có thể thấy bản kỳ cao âm mặc dù rất nhiều nhưng người xem vẫn ưa thích, mà hạng ba chính là chọn bài hát rất có sách lược Phao Phao Ngư.

" "

Mọi người vỗ tay.

Trong đó người máy là một bên vỗ tay, một bên miệng lẩm bẩm: "Ta bỗng nhiên có một loại rất dục cảm bất tường, ta sẽ không trực tiếp bị loại bỏ đi, đó thật đúng là mắt mặt vút xuống nhà bà nội rồi, ta còn có mấy cái đại chiêu không sử dụng đây."

Người máy dĩ nhiên không đào thải.

Hắn xếp hạng sau cùng là thứ tư, cùng trước nhất kỳ Thiên Nga Trắng giống nhau như đúc, mà đến nơi này, thực ra hạng nhất là ai đã vô cùng rõ ràng rồi, ánh mắt của mọi người lại lần nữa trở lại trên người Lan Lăng Vương.

"Chúc mừng!"

Đồng Thư Văn lộ ra nụ cười: "Lan Lăng Vương lão sư trở lại chúng ta hạng nhất bảo tọa, lần này không có cũng liệt vào, hơn nữa lần này Lan Lăng Vương lão sư chung quy số phiếu là chúng ta bắt đầu tranh tài tới nay cao

nhất một lần, trong đó người xem phiếu vì bốn trăm bảy mươi trương, đại chúng giám khảo phiếu vì 45 trương, giám khảo phiếu tức là 150 trương, chung quy số phiếu 7 10 tấm!"

Lâm Uyên đứng dậy xuống.

Cái này số phiếu quả thật cao vô cùng, trước hai kỳ trận đấu tối Cao Tông số phiếu cũng không vượt qua 700 tấm, có thể thấy mình tràng này lựa chọn ca khúc xác xác thật thật là bị đại chúng công nhận.

Mọi người trong tiếng vỗ tay.

Đồng Thư Văn nhìn về phía hai vị bồ vị ca sĩ, hai vị bồ vị ca sĩ tội nghiệp ngồi ở trên ghế sa lon không lên tiếng, vốn là dự định tới đây một tiếng hét lên làm kinh người, kết quả không nghĩ tới đây ca sĩ một cái so với một tên biến thái, hai người trực tiếp bị buộc đến tuyệt cảnh.

Đồng Thư Văn cũng không đành lòng rồi.

Bất quá lại không đành lòng cũng vô dụng, quy tắc tranh tài vẫn là phải tuân thủ, cuối cùng Hùng Sư bị loại bỏ rồi, rõ ràng Hùng Sư số phiếu chỉ so với một vị khác bồ vị ca sĩ Nguyệt Quý Hoa chỉ kém một chút ít .

Nói cách khác.

Nếu như này kỳ cái thứ 2 ra sân tuyên thủ là Nguyệt Quý Hoa, kia trận này trận đấu bị loại bỏ, thì hẳn là Nguyệt Quý Hoa mà không phải là Hùng Sư rồi, hôm nay vô luận ai ở Lan Lăng Vương phía sau hát cũng nhất định thua thiệt.

"Đi nha."

Hùng Sư đứng lên nói.

Che mặt Ca Vương một vòng du, đối với ca sĩ mà nói là rất lúng túng, nhưng tài nghệ không bằng người thì phải ngoan ngoãn bóc mặt, mọi người cũng tò mò Hùng Sư là ai, kết quả bóc mặt mọi người mới phát hiện, lại là một vị khá có danh tiếng một đường ca sĩ, tên gọi gỗ đá.

Thạch, Sư, hài âm.

Làm người chủ trì hỏi gỗ đá cuối cùng còn có cái gì muốn nói thời điểm, gỗ đá kéo dài tiết mục bên trong bóc mặt truyền thống, trực tiếp mở miệng hát lên: "Lành lạnh ánh trăng cho người nhớ nhung thành hà ."

Toàn trường cười to.

Lại lạnh một cái.

Mọi người không khỏi cảm khái, không nghĩ tới đối phương là gỗ đá, Nguyệt Quý Hoa còn không nhận được khen gỗ đá hát được, kết quả ngay vào lúc này, Lan Lăng Vương bỗng nhiên lắc đầu một cái.

"Lan Lăng Vương lão sư!"

Đồng Đồng vẫn là không nhận được.

Nàng cảm giác nàng nếu không ngăn cản, Lan Lăng Vương sợ rằng lại muốn nói ra cái gì đắc tội với người lời nói, nhưng mà Đồng Thư Văn lại là

một bộ gậy sự đáng vẻ: "Lan Lăng Vương lão sư là có lời gì muốn nói sao?"

" "

Lâm Uyên nhìn một chút Đồng Đồng, lại nhìn một chút Đồng Thu Văn, vẫn là không có nhìn được mở miệng: "Vây trước tiên chỉ nói một chút đi, một Thạch lão sư cao âm rất có sức mạnh, nhưng lấy hơi có chút quá thường xuyên, bài hát này không thích hợp hẳn."

Người máy chất lưỡi.

Thiên Nga Trắng cười khẽ.

Phao Phao Ngư yên lặng.

Nguyệt Quý Hoa lúng túng.

Cái này Lan Lăng Vương quả nhiên vẫn là cái kia có lời nói thẳng Lan Lăng Vương, chưa bao giờ cân nhắc tội nhân vấn đề, dù là hẳn cái miệng này đã vì hẳn chọc phải không ít phiền toái, trước là Nguyên Tịch fan, sau đó là Triệu Doanh Các fan, bây giờ lại thêm cái gỗ đá fan .

Trái nhiều không sợ buồn?

Con rận quá nhiều rồi không ngứa?

Đồng Thu Văn cười lên ha hả, gian phòng này chỉ có hẳn biết Lan Lăng Vương thân phận chân thật, cho nên hẳn biết vô luận bây giờ Lan Lăng Vương đắc tội bao nhiêu người, chờ hẳn bóc mặt một khắc kia, những vấn đề này đều không gọi chuyện!

Che mặt Ca Vương!

Là thực sự có "Vương" ở che mặt a .

---

ps: Cảm tạ 【 Senbonzakura LoSeR 】 đại lão trở thành quyền sách thứ 41 vị minh chủ, ■■■? ? ■● đại lão ngư phê, cho người đánh call!

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 484: Bại lộ

"Đúng rồi ."

Không có phúc hậu cười trong chốc lát, Đồng Thu Văn bỗng nhiên nói:
"Chúng ta chép xong thứ tư kỳ liền có thể nghỉ ngơi, phía sau cũng không thiếu tô muốn thu âm, hi vọng các vị có thể chuẩn bị tâm lý thật tốt, đến tiếp sau này trận đấu an bài tiết mục tổ sẽ kịp thời thông báo."

Mọi người gật đầu.

Chỉ cần đợt kế tiếp bảo đảm chính mình không bị loại bỏ liền có thể tham gia chiến đội cuộc so tài, liên tục bốn kỳ cao áp trận đấu, mọi người cũng cần thừa dịp hiếm thấy nghỉ dưỡng sức, chuẩn bị thêm một ít ca khúc dự bị

Lại hàn huyên một hồi.

Mọi người mỗi người rời đi.

Phao Phao Ngư tiến vào bãi đậu xe phòng xa bên trong, kéo lên xe rèm cửa sổ tử, sau đó chuẩn bị tháo xuống chính mình mặt nạ, phụ trách lái xe người đại diện sợ hết hồn: "Ngươi cẩn thận một chút chớ bị thấy được."

"Mang mặt nạ không thoải mái."

"Vậy ngươi đem kính râm đeo lên."

Phao Phao Ngư gật đầu một cái, tháo xuống mặt nạ, lộ ra một tấm tinh xảo mặt, nếu như có người bên cạnh tại chỗ, nhất định có thể nhận ra cái này thân phận của ca sĩ, rõ ràng là ——

Triệu Doanh Các!

Đem trợ lý đưa tới đại hào kính râm đeo lên, Triệu Doanh Các lại cho mình bộ tăng khẩu trang.

"Trận đấu như thế nào đây?"

"Tạm được."

"Vậy thì tốt."

Người đại diện cũng sẽ không hỏi quá nhiều, không đào thải liền có thể, ngay sau đó nàng lại có chút bận tâm:

"Không cùng Lan Lăng Vương nổi lên va chạm chứ?"

"Không có."

Triệu Doanh Các bĩu môi:

"Mặc dù rất khó chịu người này, nhưng ta vẫn biết lấy đại cục làm trọng, không giống cái tên kia, nhiều như vậy ông kính nhìn chăm chăm hay lại là nghĩ thế nào nói liền nói thế nào, lại còn phê bình ta chỉ biết lệ thuộc vào

cao âm cùng nghệ thuật ca hát, ta không tin hẳn sẽ không đoán được chính mình phê bình nhân khả năng đang theo chính mình đồng thời trận đấu sao "

"Ta làm sao nghe được có chút chua?"

Người đại diện cười: "Ngươi chắc chắn là bởi vì hẳn trước nhất kỳ nói những lời đó tức giận? Hay là bởi vì Tiệp Ngự lão sư một mực ở cho hẳn viết ca khúc, nhưng vẫn không có tìm ngươi hợp tác."

"Đừng nói nữa!"

Triệu Doanh Các buồn rầu không được: "Ngươi cũng không biết, hôm nay Tiệp Ngự lão sư lại cho hẳn viết bài hát! Hẳn với Tiệp Ngự lão sư là quan hệ như thế nào nha, dựa vào cái gì bị Tiệp Ngự lão sư như vậy có khuynh hướng thích!"

Người đại diện trêu chọc: "Ghen u."

Triệu Doanh Các hừ nói: "Ta cũng không biết Lan Lăng Vương là nam hay nữ ."

"Giới tính không trọng yếu, ngươi và Tôn Diệu Hỏa Giang Quỷ bọn họ giống như là Tiệp Ngự hậu cung, Tiệp Ngự gần đây lâm hạnh —— Tiệp Ngự gần đây cho ai viết ca khúc, các ngươi mấy cái khác cũng sẽ chua, dù sao mấy người các ngươi đổ lên đều cùng vị này tiểu khúc phụ có quan hệ, bằng không ngươi làm gì vậy cho mình thiết kế thành hình cá giống?"

"Ta chỉ là muốn chứng minh cho Tiệp Ngự lão sư nhìn!"

Ánh mắt của Triệu Doanh Các kiên định nói: "Hẳn cho người khác viết những thứ kia bài hát, ta cũng có thể hát!"

Người đại diện cảm khái:

"Áy, ngươi lại không phản bác ta, thật đúng là coi mình là hậu cung a, mỗi một người đều muốn làm Chính Cung nương nương, bây giờ nhìn lại quả nhiên vẫn là Lan Lăng Vương được sủng ái nhất ."

"Vậy ngươi cũng không biết đi."

Triệu Doanh Các nghiêm túc nói: "Những ngôn tình đó trong tiểu thuyết nữ chủ vừa mới bắt đầu cũng là không được coi trọng, thậm chí sẽ còn bị vai nam chính đủ loại khi dễ, cuối cùng chỉ có thể ngược thê nhất thời thoả mái, truy thê hỏa táng tràng ."

"Ngươi có thể kéo xuống đi."

Lần này đến phiên người đại diện bĩu môi rồi: "Bất kể Tiệp Ngự thế nào ngược ngươi, phạm là Tiệp Ngự nguyện ý móc ngoéo, ngươi giống như nhánh tiêu mẫu cầu tựa như bỏ qua rồi."

"Phi! Cái gì Hồ Lang chi từ!"

Triệu Doanh Các đỏ mặt không được.

Người đại diện nghiêm mặt nói: "Không nói giỡn, vừa mới ta ở bãi đậu xe thật giống như thầy được đợt kế tiếp bổ vị ca sĩ."

"Đợt kế tiếp bổ vị ca sĩ? Nhắc tới hàng trước luyện?"

"Hắn là."

"Thấy mặt?"

"Làm sao có thể."

"Vậy người nói cái búa."

"Ta là cảm thấy thú vị, bởi vì vị kế tiếp bỏ vị ca sĩ hình tượng với người có chút đụng, lại là Mỹ Nhân Ngư, nhìn vóc người còn tương đối khá đâu rồi, phải là một nữ ca sĩ!"

"Nữ ca sĩ, Mỹ Nhân Ngư?"

Triệu Doanh Các có chút tức giận: "Ta đợt kế tiếp giết nàng, « che mặt Ca Vương » chỉ có thể có một con cá!"

"Người quá bá đạo ."

Người đại diện cười nói, lúc này bên cạnh có một chiếc xe lái qua.

Người đại diện trong lúc vô tình nhìn lướt qua đối phương, tiếng cười hơi ngừng, cả người như bị sét đánh!

"Thế nào?"

Triệu Doanh Các hiểu kỳ nói.

Người đại diện lẩm bẩm nói: "Có cái gì không đúng a ."

"Thế nào?"

"Vừa mới chiếc xe kia, tài xế ta biết, Tiểu Cô Đông người biết không?"

"Dĩ nhiên biết, toàn bộ công ty nữ hài đều biết nàng, Tiệp Ngư giúp ."

Triệu Doanh Các lời nói cũng dừng lại, chỉ chốc lát sau nàng mới thanh âm có chút nhọn đến:

"Cô Đông làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này!"

Người đại diện sắc mặt cổ quái: "Ta có thể duy vừa nghĩ tới liên hệ chính là Lan Lăng Vương . Còn có một cái khả năng, Tiệp Ngư có thể sẽ trở thành tiết mục tổ bình ủy, thế nhưng cũng không phải hôm nay tới a."

Triệu Doanh Các vội la lên: "Cô Đông người trong xe là Lan Lăng Vương?"

"Tám chín phần mười ."

"Tiệp Ngư đối Lan Lăng Vương đã chiếu cố tới mức này rồi không, để cho trợ lý của mình tới đón đưa Lan Lăng Vương! ?"

Ghen tị, hâm mộ, thất lạc.

Đủ loại tâm tình đồng thời xông lên Triệu Doanh Các trong lòng.

"Ta không cho là như vậy ."

Người đại diện thanh âm có chút run rẩy nói: "Người có nghĩ tới hay không một cái khả năng, tuy nhưng khả năng này nghe có thể có thể có chút khó tin ."

"Người là nói!"

Người đại diện hít sâu một hơi: "Lan Lăng Vương, liền! Dạ ! Tiệp! Ngư!"

Triệu Doanh Các bối rối.

Lan Lăng Vương, chính là Tiệp Ngư?

Quét quét quét!

Này Tam Kỳ tiết mục toàn bộ đã qua hình ảnh, lấy mau vào phương thức ở Triệu Doanh Các trong đầu từng cái thoáng qua.

Lan Lăng Vương tính cách .

Lan Lăng Vương phương thức nói chuyện .

Nàng đột nhiên hét rầm lên: "A!"

"Nhỏ giọng một chút . Người suy nghĩ một chút . Lan Lăng Vương chỉ là một ca sĩ a! Dù là là người máy như vậy Ca Vương, hấn dám tùy ý phê bình người khác sao? Tình thương thấp hơn nhân cũng biết thân phận gì nói chuyện gì đi . Bác chú ý cũng không phải như vậy cái bác pháp a! Trừ phi hấn không quan tâm, không một chút nào quan tâm! Mà có thể hoàn toàn không thèm để ý còn lại ý tưởng của ca sĩ, muốn đánh giá thế nào liền đánh giá thế nào, toàn bộ trên võ đài, cũng liền bình ủy chỗ ngồi vị kia . Cùng với Lan Lăng Vương!"

Người bình thường cũng sẽ không hướng cái phương hướng này nghĩ.

Nhưng .

Triệu Doanh Các người đại diện là Tinh Mang nhân!

Nàng nhận biết Tiểu Cô Đông!

Thông qua Tiểu Cô Đông, nàng sinh ra như vậy liên tưởng, cũng quá bình thường!

Người đại diện cũng Hercule Poirot bám vào người, thậm chí theo bản năng đây một cái mắt kính: "Huống chi người cũng nghe được, Lan Lăng Vương khẳng định không phải Tôn Diệu Hỏa đám người, kia Tiệp Ngư dựa vào cái gì một mực giúp Lan Lăng Vương?"

Triệu Doanh Các không phải người ngu, nàng âm thanh run rẩy nói:

"Bởi vì . Lan Lăng Vương, quả thật chính là Tiệp Ngư! Chỉ là chúng ta cũng không biết, Tiệp Ngư ca hát lại tốt như vậy! Mọi người chúng ta cũng theo bản năng cho là, Lan Lăng Vương là một cái ca sĩ! Ta hiểu rồi!"

Triệu Doanh Các bỗng nhiên hưng phấn nắm chặt quả đấm, nhan nghệ tương đối khoa trương.

"Người muốn làm gì?"

Người đại diện bị sợ hết hồn.

Triệu Doanh Các nắm Phao Phao Ngư mặt nạ: "Không cần hấn câu đầu ngón tay, chính ta chủ động bỏ qua!"

Công ty người nào không biết, Tôn Diệu Hỏa chính là dựa vào liêm Tiệp Ngư lên chức?

Không phải là liêm sao?

Ai không biết tựa như!

Đột nhiên.

Triệu Doanh Các sắc mặt hoàn toàn thay đổi: "Fan của ta có phải hay không là ở trên mạng mắng Lan Lăng Vương?"

Người đại diện ngẩn ngơ, sau đó đồng tình liếc nhìn Triệu Doanh Các.

Vị này si. Nữ tử tử .

Ngài chắc chắn bây giờ ngài bỏ qua, sẽ không bị nhân gia một cước đạp bay sao?

---

ps: Cảm tạ duyên ở chia lìa đại lão minh chủ, tăng thêm dăng lên, vị này đại lão chẳng những cho ô bạch lên minh chủ, bạch ngân cũng ra hai cái minh, cho nên ô bạch sẽ vì đại lão tăng thêm ba chương, đây là vì đại lão tăng thêm Chương 2:, thiếu quá nhiều chỉ có thể từng cái đến, còn lại không tăng thêm minh chủ cũng sẽ toàn bộ an bài bên trên ~

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 485: Lam gầy

Triệu Doanh Các tâm tính băng .

Người đại diện lái xe, nàng ngồi ở hàng sau, vẻ mặt sinh không thể yêu.

"Người thanh tỉnh một chút."

Người đại diện ở một cái đèn đỏ trước dừng lại, không nhin được mở miệng.

Triệu Doanh Các giống như là bị hút khô tựa như, thanh âm khô đét mà vô lực:

"Tiện Ngư lão sư nói ta chỉ biết cao âm cùng bùng nổ ."

"Fan của ta còn mắng hấn ."

"Vôn là hấn liền không cảm thấy ta có nhiều ưu tú ."

"Bây giờ fan của ta còn có thể tinh thần sức lực đối hấn ."

" . "

Người đại diện nhức đầu.

Liền mấy lời như vậy, Triệu Doanh Các cũng phản phản phục phục thì thắm một đường.

Nàng bắt đắ dĩ nói: "Chúng ta cũng chỉ là suy đoán, Lan Lăng Vương có phải hay không là Tiện Ngư còn chưa nhất định đâu rồi, Tiểu Cô Đông tới nơi này liền nhất định đại biểu Lan Lăng Vương là Tiện Ngư sao?"

"Có khả năng rất lớn nha ."

"Được, coi như hấn là Tiện Ngư được rồi, vậy người không cảm thấy, đây là người cơ hội sao?"

"Vôn là."

"Bây giờ cũng phải ! Chính người không cũng nói, vai nam chính cùng vai nữ chính vừa mới bắt đầu sẽ bởi vì một ít hiểu lầm, đưa đến vai nam chính không thích vai nữ chính, nhưng phía sau ."

"Ta không nhắc hiểu lầm này một tra."

"Ai còn chưa có xem qua ngôn tình tiểu thuyết a . Ngược lại người suy nghĩ một chút, chính mình có phải hay không là có chút nữ chủ bên trong vị nhi?"

"Thật giống như?"

Triệu Doanh Các hăng hái, mơ hồ hồi phục nhiều chút.

Người đại diện tranh thủ cho kịp thời cơ: "Bây giờ cơ hội ngay tại trước mặt người, mọi người cũng không biết, chỉ có người biết, nên làm như thế nào không cần ta nhắc nhở chứ ?"

"Dùng!"

Triệu Doanh Các chỉ chỉ chính mình suy nghĩ: "Đồ chơi này bây giờ không nghe chỉ huy."

" "

Người đại diện thở dài, ở đèn xanh đèn đang lúc khởi động rồi chân ga: "Đầu tiên người phải làm bộ không biết dáng vẻ, ít nhất ở Tiệp Ngự bóc mặt trước người không thể biểu lộ ra, sau đó không để lại dấu vết đối tốt với hắn, không để lại dấu vết người hiểu không?"

"Không sai biệt lắm."

"Sau đó người muốn cho fan lý trí điem, không muốn một mực néo Lan Lăng Vương không thả, fan công hội bên kia ta an bài."

"Cái này ta biết!"

"Cuối cùng cũng là mấu chốt nhất một chút, Tiệp Ngự chú trọng ca sĩ thực lực, người hảo hảo hát biểu hiện tốt một chút là được, bất kể hắn có phải hay không là Tiệp Ngự, ít nhất ta không thể mạo hiểm đi đắc tội nhân gia."

"Cứ như vậy?"

"Còn có thể thế nào?"

"Đó cũng không biết khác nhau ở chỗ nào?"

"Khác nhau chính là . Người sẽ không giống Nguyên Tịch những người đó như thế, nhìn Lan Lăng Vương không vừa mắt, thậm chí tiến lên khiêu khích."

"Ồ!"

Triệu Doanh Các bưng tỉnh đại ngộ.

Nếu như không biết Lan Lăng Vương thân phận chân thật, nói không chừng nàng thật đúng là sẽ đắc tội đối phương, dù sao nàng tính khí cũng không coi là quá tốt.

Thật muốn Âm Sai Dương Thác đắc tội đối phương, kết quả suy đoán còn trúng, vậy thì thật là nhân gian thảm kịch rồi.

Người đại diện cười nói: "Liên Lan Lăng Vương cái miệng này, bóc trước mặt không chừng còn sẽ đắc tội bao nhiêu người, người an phận thủ thường liền vượt trội chính mình đáng quý chỗ, đợi bóc mặt thời điem, chính là người xoay mình lúc."

Xoay mình?

Triệu Doanh Các mặt bỗng nhiên đỏ.

Người đại diện sau khi thông qua coi kính thấy một màn như vậy, gân xanh giật một cái.

Người mẹ nó không có chuyện gì đỏ mặt làm gì, muốn đi nơi nào:

"Ta không có lái xe ý tứ!"

"Người không phải đang lái xe sao ."

"Lại tất tất đã đi xuống xe!"

"Được rồi!"

Đôi thoại không có thể tiếp tục tiếp, cũng may hai người đạt thành nhận thức chung, đó chính là cái này có khả năng tuyệt đối không thể nói ra đi.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết mình đã bị người hoài nghi.

Thu âm hoàn đợt thứ hai tiết mục, hẳn liền trực tiếp để cho Tiểu Cô Đông đưa chính mình đi đoàn kịch rồi.

Bên này còn đang đóng phim đây.

Đến Studios, cùng mọi người lên tiếng chào, Lâm Uyên liền chính mình ngồi bên cạnh nhìn.

Lúc này Giản Dịch đang ở lục màn trước treo Via.

Cao như vậy địa phương, nhìn Lâm Uyên cũng có chút khản trương.

"Hô."

Treo Via kết thúc, Giản Dịch làm được Lâm Uyên bên người, ùng ục ùng ục uống nửa chai thủy:

"Làm ta sợ muốn chết."

"Người lúc trước không phải sợ cao sao?"

"Bây giờ cũng sợ cao, bất quá ở Via bên trên bay nhiều sẽ trả tốt." Giản Dịch cười nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Điện ảnh diễn viên vì làm phim, dù sao phải cho mình thêm lớn một chút độ khó.

"Tay người bị thương?"

Lúc này Lâm Uyên thấy Giản Dịch trên tay có không ít thương.

"Cũng còn khá."

Giản Dịch không thêm đề ý.

Lâm Uyên muốn nói cái gì, cuối cùng muốn nói lại thôi.

Giản Dịch chính là cười một tiếng.

Diễn viên chính là như vậy, chụp diễn bị thương là khó tránh khỏi sự tình, huống chi bây giờ Giản Dịch hẳn đỡ lấy áp lực rất lớn.

Hẳn một người mới, trên xuống đoàn kịch nam nhất hào, nam nhị hào nữ nhất hào loại tất cả đều là đại bài.

Dưới tình huống như vậy, Giản Dịch công việc không liều mạng một chút, là sẽ bị người nói xấu.

Cái này cùng Giản Dịch có hay không Tiện Ngư che là hai chuyện khác nhau.

Mọi người mặt ngoài không dám nói Giản Dịch, sau lưng không chừng thế nào thảo luận đâu rồi, cho nên Giản Dịch phải nhất định bất cứ giá nào, dám đánh dám liều, không thể bởi vì chính mình ảnh hưởng đến bạn tốt.

"Đúng rồi, hôm nay người nhìn bây tin tức sao?"

Giản Dịch cũng sợ Lâm Uyên trò chuyện chính mình chụp diễn chuyện, hẳn có thể không tính với bạn tốt tổ khổ.

Nếu như cho khác người mới diễn nam nhất hào cơ hội, bao nhiêu khổ, đều có người nguyện ý ăn.

Lâm Uyên lắc đầu: "Còn không có."

"Kia ta cho người biết đi, Hạ Phồn chuẩn bị tham gia che mặt Ca Vương rồi, bất quá năng khả năng qua một thời gian ngắn mới thu âm."

"Cái gì hình tượng?"

"Hỏi nàng không nói a, nếu không người hỏi một chút?"

"Không hỏi."

Không nói liền thì không muốn nói, liền giống như chính mình, đợi bóc mặt thời điểm trò chuyện tiếp những thứ này.

Bất quá .

Này ít nhất loại bỏ Hạ Phồn là thứ tư kỳ bỏ vị ca sĩ có khả năng.

Xem ra hẳn là những chiến đội khác.

Làm không tốt, phía sau trận đấu, chính mình còn có thể cùng Hạ Phồn gặp phải?

Lâm Uyên nghĩ như thế.

Hắn cũng sẽ không bởi vì đối thủ là Hạ Phồn liền hạ thủ lưu tình.

Từ nhỏ đến lớn, hẳn với Hạ Phồn cùng với Giả Dịch không ít chơi game.

Chỉ cần có thể thắng, ba người là không tồn tại để cho cách nói.

Không có tình huống đặc biệt hạ, cơ bản đều là trận đấu số một, hữu nghị thứ hai.

Một lát sau.

Giả Dịch lại đi chụp diễn rồi.

Bởi vì chụp là mảng kinh doanh, kiểu thật đơn giản, cho nên Lâm Uyên không cần quản chuyện gì, dứt khoát lấy điện thoại di động ra chơi đùa.

Ừ ?

Lâm Uyên quét đến một cái minh tinh động tĩnh.

Triệu Doanh Các: "Nhìn « che mặt Ca Vương » , Lan Lăng Vương lão sư nói đúng ta đánh giá cũng nghe được, ca sĩ hẳn dừng cảm tiếp nhận ngoại giới đánh giá, tiếp tục cố gắng (nắm quyền)(cố gắng lên)!"

Lâm Uyên cười.

Hắn ở tiết mục bên trong thẳng thắn, liền là hi vọng ca sĩ môn có thể biết rõ mình khuyết điểm từ đó lấy được tiến bộ.

Bây giờ nhìn lại hẳn nói chuyện đều là đáng giá.

Cuối cùng sẽ có người nghe vào.

Triệu Doanh Các loại này âm nhạc thái độ rất không tồi.

Lúc này.

Rất nhiều bình luận cũng xuất hiện ở Lâm Uyên trước mắt ——

"Lan Lăng Vương người có thể dài một chút tâm đi, nhìn chúng ta một chút gia Doanh Các bao lớn phương!"

"Doanh Các không có để ý người đánh giá là nàng đại khí, xin người cũng học được đôi với người khác tha thứ một chút."

"Lan Lăng Vương thực lực so với chúng ta gia Doanh Các kém xa."

"Chúng ta Doanh Các quả thật rất đại khí, Lan Lăng Vương cách cục không đủ, hắc hắc, Doanh Các chắc chắn không phải Phao Phao Ngư sao?"

"Lan Lăng Vương có loại đừng bóc mặt, bóc mặt sau đó nhìn mấy nhà fan sao xé người."

" "

Lâm Uyên gãi đầu một cái.

Mà Triệu Doanh Các ngồi ở trước máy vi tính, thấy những thứ này bình luận, chính là hung hăng xoa xoa chính mình coi như phong phú phát lượng

"Các người đây là muốn bầy chết ta nha các người!"

Nàng lúc này phủ thêm tiểu mã giáp, dùng yêu cùng chính nghĩa, cùng mình fan đối tuyến, trước đó nàng từ chưa từng nghĩ chính mình sẽ lấy như vậy lập trường và chính mình fan trao đổi.

"Đừng nói như vậy Lan Lăng Vương."

"Lan Lăng Vương chỉ nói là ra quan điểm mình mà thôi. "

"Lan Lăng Vương rất lợi hại!"

"Nói không chừng Lan Lăng Vương nhận biết Triệu Doanh Các đây."

"Lan Lăng Vương nói những lời này cũng là vì Triệu Doanh Các tốt."

"Triệu Doanh Các chính mình cũng nói tiếp nhận phê bình á..., có thể thấy Triệu Doanh Các là rất cảm tạ Lan Lăng Vương nói như vậy."

" "

Có một Triệu Doanh Các đám fan nhỏ không nhận được, đổi Triệu Doanh Các nói:

"Nhìn người phát cái gì nhiều, cũng biết người là Lan Lăng Vương fan, người biết cái gì Triệu Doanh Các, người có chúng ta hiểu Doanh Các ấy ư, nàng chỉ là người đẹp tâm thiện, không đành lòng để cho cái này Lan Lăng Vương khó chịu mà thôi!"

Ta không hiểu Triệu Doanh Các?

Triệu Doanh Các khó chịu một chút.

Đây là nàng từ lúc sinh ra tới nay đã nghe qua, để cho nàng cảm thấy cảm giác đau khổ một câu khen ngợi.

---

ps: Cảm tạ 【 Đạo Hành Tăng 】 minh chủ, vị này đại lão đã lên ba cái minh, cho nên coi là chương này còn thiếu đại lão hai chương, sau đó cảm tạ 【 con một sách tự mình tu dưỡng 】 khen thưởng minh chủ, ■■■?? ■●, vì nhị vị đại lão dâng lên đầu gối, minh chủ tặng thêm tiếp tục món nợ, tranh thủ mỗi ngày còn một hai vị đại lão thiếu càng .

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tầm quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất
Pháp Sư

Chương 486: Lại thấy tuổi thọ nhiệm vụ

Triệu Doanh Các bắt đắ dĩ cho người đại diện gọi điện thoại.

"Lý tử, mau cứu hài tử."

Người đại diện Lý tử nghe xong Triệu Doanh Các tổ khổ, cười nói:

"Thực ra không chuyện gì lớn nhi, người điếm này hỏa lực rất nhanh thì biến mất, Nguyên Tịch bên kia làm âm ỉ mới kêu lợi hại đầu rồi, hơn nữa Nguyên Tịch một mực không phát sinh, thả Nhâm Phấn tia hướng thấp, luận đối Lan Lăng Vương cừu hận giá trị chúng ta bên này không đáng nhắc tới ."

"Kia Hậu Viên Hội bên này không có sao chứ?"

Lý tử cười không ngớt: "Fan Hậu Viên Hội bên này ta tới xử lý, trấn an một chút mọi người tâm tình là được, vấn đề không ."

Cười cười, Lý tử bỗng nhiên không cười.

Triệu Doanh Các luống cuống: "Người sao không cười? Người tiếp tục cười a!"

"Còn cười cái búa!"

Lý tử mí mắt giựt một cái, nhìn fan hậu viên trong bày mỗ đề tài:

"Nguyên Tịch kỹ nữ mới vừa mới vừa vào chúng ta đám người ái mộ bên trong, nói là chuẩn bị đợi Lan Lăng Vương bóc mặt thời điếm, mọi người liên thủ tạo thành thiên quân vạn mã đồng thời công kích ."

Triệu Doanh Các thét chói tai: "Nhanh đá nhanh đá!"

Rất đáng hận rồi!

Nguyên Tịch bên kia muốn chết ta không ngăn!

Khác kéo ta xuống biển a!

Lúc này thứ Tam Kỳ tiết mục chưa phát hình.

Trên Internet hát suy Lan Lăng Vương thanh âm vẫn bên tai không dứt.

Có Triệu Doanh Các ở bộ lạc bên trên lần này đáp lại, fan của nàng nói lời nói đã coi như là khắc chế.

Nếu so sánh lại, Nguyên Tịch fan nói chuyện mới kêu lên phân.

"Cái này thì đá!"

Lý tử cũng có chút cấp trên, lúc này @ đối phương: "Vớ Nguyên Tịch bên kia fan nói một tiếng, chúng ta không hện."

Nói xong cũng quả quyết đá đối phương.

Trong bày không ít fan vẫn còn ở đồng ý: "Liên thủ không phải thật tốt sao?"

Lý tử liền vội vàng đánh chữ: "Chuyện này lật thiên rồi, Doanh Các muốn muốn thoải mái tiếp nhận phê bình, chúng ta phải ủng hộ nàng!"

"Được rồi."

Trong bầy nhìn Triệu Doanh Các người đại diện cũng nói như vậy, rất cuộc tiêu ngừng lại.

Lý tử thở phào nhẹ nhõm.

Kém đốt lên Nguyên Tịch tặc thuyền.

Kia Nguyên Tịch cũng thật là, về phần thù hận lớn như vậy đáng giá sao?

Lý tử có thể không tin Nguyên Tịch không biết fan nội bộ chuyện phát sinh.

Minh tinh đều có Hậu Viên Hội, rất nhiều tiết tấu thực ra đều là từ minh tinh Hậu Viên Hội phát động.

Mà cốt lõi nhất fan, chính là do công ty quản lý.

Cái này ở trong vòng là trạng thái bình thường.

Lý tử có chút sợ nói: "Nguyên Tịch đây là muốn làm tự sát thức tập kích a."

Triệu Doanh Các nhỏ giọng nói: "Ta đã cho ta điều này động tĩnh đã có điểm lòng tốt nhắc nhở ý."

Lý tử nói: "Nhân gia sợ rằng còn cảm thấy ngơoi túng."

Triệu Doanh Các nói: "Tìm đường chết a."

Thực ra Lý tử đoán không sai.

Nguyên Tịch bên kia kỹ nữ bị đá rồi sau đó, trực tiếp ở Nguyên Tịch đám người ái mộ than phiền:

"Triệu Doanh Các bên kia cự tuyệt ta."

"Thật kinh sợ."

"Lan Lăng Vương lớn lối như vậy, nàng còn phát động thái nói tiếp nhận phê bình."

"Chúng ta không quen đến."

"Không phục chính là móa!"

"Nhìn một chút Lan Lăng Vương phía sau có mở hay không hỏa, tiếp tục lái hỏa lời nói chúng ta phải đi liên lạc còn lại đám người ái mộ thể."

"Phải."

"Chờ hấn bóc mặt!"

"Hấn bóc mặt thời khắc, chính là chúng ta phát động công kích thời khắc!"

"Phải nhất định để cho Lan Lăng Vương minh bạch cái gì gọi là tàn nhẫn!"

"Ca Hậu cũng là hấn có thể xen vào!"

"Cái kia Dương Chung Minh cũng."

"Im miệng, chớ chọc Dương phụ!"

"Thiên Nga Trắng đây?"

"Để trước đến đi, Lan Lăng Vương mới là tập hỏa mục tiêu!"

" "

Nguyên Tịch fan rục rịch.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết fan vòng phát sinh kia chút chuyện.

Hắn về đến nhà, liền đang suy nghĩ hạ một ca khúc hẳn hát cái gì.

Kết quả đang lúc này.

Hệ thống bỗng nhiên ở đình đông trung cho ra nhắc nhở:

"Kí chủ tuổi thọ đã bị kéo dài đến rồi ba mươi tuổi, nhưng thời gian này vẫn là ngắn ngủi, kí chủ tuổi thọ nhiệm vụ còn nghĩ tiếp tục, phía dưới đem sẽ vì ngài biểu diễn một vòng mới nội dung nhiệm vụ."

Lâm Uyên tinh thần chấn động.

Tuổi thọ nhiệm vụ rốt cuộc đã tới!

Phải biết mặc dù Lâm Uyên khôi phục giọng nói, tuổi thọ cũng nhận được kéo dài, nhưng cái này kéo dài vẫn là có thời hạn ——

Ba mươi tuổi!

Lâm Uyên đại hạn!

Nếu như hệ thống không phát hành nhiệm vụ mới, kia Lâm Uyên sẽ tại ba mươi tuổi năm ấy một ngày nào đó tại chỗ từ trần.

Hệ thống chắc chắn sẽ không quên trọng yếu như vậy sự tình, cho nên đến tiếp sau này tất nhiên còn sẽ có tân tuổi thọ nhiệm vụ.

Này không liền đến rồi sao?

Theo Lâm Uyên tâm niệm vừa động, hẳn xuất hiện trước mặt một hành hành màu xanh nhạt kiểu chữ, cùng nhiệm vụ lần này có liên quan:

【 nhiệm vụ danh xưng: Sống tiếp 】

【 nội dung nhiệm vụ: Kí chủ yêu cầu ở ba mươi tuổi trước làm cho mình chung quy danh vọng giá trị đột phá mười triệu, đây là một trận nhất định chật vật trường kỳ kháng chiến, mời kí chủ tiếp tục phát hành tác phẩm cất lấy danh vọng đi! 】

【 quest thưởng: Hoàng Kim Bảo rương 】

Nhiệm vụ danh ngược lại là đơn giản trực tiếp, nội dung nhiệm vụ cũng không có gì hay giải thích, chung quy danh vọng giá trị tăng trưởng là được, cái này chung quy danh vọng giá trị bao gồm hội họa âm nhạc cùng với văn học vân vân mấy cái đại.

Độ khó không cao lắm.

Bởi vì nhiệm vụ thời hạn có đến mấy năm, dựa theo Lâm Uyên danh vọng đột phá triệu tốc độ đến xem, không cần phải ba mươi tuổi hẳn liền có thể hoàn thành nhiệm vụ này.

Bất quá sự quan trọng đại, Lâm Uyên cảm thấy hay lại là càng sớm hoàn thành nhiệm vụ càng tốt.

Như vậy không chỉ có thể trước thời hạn yên tâm, cũng có thể trước thời hạn bắt được hệ thống hoàng Kim Bảo rương a!

Vâng.

Liên tục mấy cái hoàng Kim Bảo rương, để cho Lâm Uyên nếm được ngon ngọt.

Tùy tiện một cái hoàng Kim Bảo rương, lái ra cái gì cũng đủ để cho Lâm Uyên hưởng thụ vô cùng, bây giờ lại có đạt được hoàng Kim Bảo rương cơ hội, hẳn dĩ nhiên rất để ý.

"Tiếp nhận!"

Lâm Uyên mở miệng nói.

Nhận nhiệm vụ sau đó, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, quyết định mấy ngày kế tiếp thật tốt gõ chữ, tiểu thuyết danh vọng vẫn là rất khách quan.

Huống chi gần đây sự tình mặc dù nhiều, nhưng không cần hẳn tiêu phí quá nhiều tinh lực.

Tỷ như đoàn kịch bên kia không có chuyện gì đi vòng vòng là được; trận đấu thu âm tất cả đều là trong vòng một ngày giải quyết.

Thừa cơ hội này, hẳn có thể viết nhiều điem « Hercule Poirot dò án kiện tập » .

Bộ này tiểu thuyết liên tái dưới tình huống bình thường muốn kéo dài hai ba năm liên tái!

Coi như theo như bây giờ chiếu tốc độ đổi mới viết xong cũng ít nhất phải muốn một một hai năm!

Nhưng bây giờ không thể không lý tưởng rồi, không bằng gia tốc đổi mới, sớm một chút kết thúc xuống cái này « Hercule Poirot dò án kiện tập » , miễn cho bị bộ này tiểu thuyết kéo quá nhiều tinh lực.

Hắn muốn phát hành càng nhiều tiểu thuyết!

Như vậy mới có thể thu hoạch càng nhiều danh vọng!

Quả nhiên loại này tuổi thọ loại nhiệm vụ mới là Lâm Uyên tiến tới động lực to lớn nhất.

Về phần tiếng nhạc ngấm .

Lâm Uyên gân đây một mục ở gom.

Hắn ở trong tranh tài phát hành đều là bài hát mới, toàn bộ đều có thể toàn danh vọng.

Vậy đại khái có thể tạo thành Lâm Uyên một cái khác không muốn bị thật sớm đào thải lý do, « che mặt Ca Vương » sân khấu quá thích hợp dùng để phát hành bài hát mới rồi, vì vậy tiết mục nhiệt độ, phát hành bài hát mới có thể thiên nhiên đạt được ca chú ý.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên mở ra chính mình máy tính.

Hercule Poirot trinh thám bây giờ đã là trinh thám tiểu thuyết giới nổi danh nhất một trong những nhân vật rồi.

Liên điem này mà nói, Lâm Uyên ban đầu lựa chọn liên tái Hercule Poirot hệ liệt một cái dự tính ban đầu đã đạt thành.

Mà bộ này tiểu thuyết nếu như có thể trước thời hạn hoàn thành, đại khái cũng đại biểu trinh thám giới một vị khác tiếng tăm lừng lẫy nhân vật ——

Cái kia mang theo óc tròn lể mạo, trong miệng ngâm điều thuốc đầu thân
sĩ, sẽ tại tương lai một ngày nào đó lóe sáng đặng trăng!

---

ps: Hôm nay canh thứ nhất, ô bạch đi ngủ, thuận tiện cầu nguyệt phiêu!
Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng
khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất
Pháp Sư

Chương 487: Thứ 3 kỳ phát hình

Ngày thứ 2 .

Ngày thứ 3 .

Ngày thứ tư .

Hệ thống ban bố tuổi thọ nhiệm vụ sau đó, Lâm Uyên liền bắt đầu an tâm gõ chữ đứng lên, gõ chữ địa điểm đương nhiên là tại hắc Manga bên trong phòng làm việc, như vậy hắc liền có thể rút ra không liên tãi mình một chút Manga rồi, Manga liên tãi tình huống cũng không phức tạp, bởi vì La Vi ở Lâm Uyên Sư giả hào quang dưới sự chỉ đạo đã có thể miễn cưỡng lần nữa cho hắc lần nữa viết thay rồi, cộng thêm mấy cái Manga trợ thủ hỗ trợ, không hao phí quá nhiều công phu, hướng chi Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật không chỉ có tăng cao chất, lượng bộ phận cũng bị đề cao thật lớn, cùng lúc trước giống vậy thời gian, Lâm Uyên hội họa tốc độ nhanh hơn bên trên đến gần gấp ba.

Quét quét quét.

Lộc cọc đất.

Manga tiểu thuyết hai không làm, hai tay đều phải bắt hai tay đều phải cứng rắn, như vậy thời gian coi như phong phú, vẫn bận đến tuần này ngày thứ năm Lâm Uyên mới tạm thời tính ngừng lại, hắc phải cân nhắc thứ tư kỳ trận đấu biểu diễn ca khúc rồi, kết quả đang lúc này Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại, gọi điện thoại tới người là tiết mục tổ đạo diễn Đồng Thu Văn.

"Chuyện gì?"

"Có một đề nghị."

Đồng Thu Văn kia vừa cười nói: "Văn nghệ hiệp hội bên kia muốn đem thứ tư kỳ hoàn thành một cái bình ủy buổi biểu diễn dành riêng, dĩ nhiên chúng ta là căn cứ ca sĩ nguyên tắc tự nguyện, nhìn một chút ca sĩ môn có nguyện ý hay không ở bốn vị bình ủy lão sư trong tác phẩm lựa chọn ca khúc biểu diễn, ngài là ta liên lạc vị thứ nhất ca sĩ, nhân vì còn lại ca sĩ đều có đưa ra quá được tuyển chọn bài hát đơn, chỉ có ngài tình huống bên này tương đối đặc thù, vẫn luôn là tự viết bài hát chính mình hát, không biết ngài có nguyện ý hay không?"

Lâm Uyên ngăn người.

Hắc vốn đang dự định thứ tư kỳ tiếp tục ra một bài bài hát mới tới, không nghĩ tới tiết mục tổ lại có như vậy dự định, nếu là lúc trước hắc thật đúng là

sẽ do dự, nhưng bây giờ có nghệ thuật ca hát gia tri hẳn cũng không có phương diện này lo lắng:

"Không thành vấn đề."

Bốn cái bình ủy tác phẩm Lâm Uyên đều nghe qua, trong đó có một ít ca khúc Lâm Uyên hay lại là rất ưa thích, liên tiếp hai vị ca sĩ ở trên cái vũ đài này biểu diễn chính mình « cá lớn », mình đương nhiên cũng có thể biểu diễn còn lại ca sĩ hoặc Người viết ca khúc tác phẩm, hẳn thậm chí còn cảm thấy tiết mục tổ sự an bài này rất đúng khẩu vị.

"Được!"

Đồng Thư Văn cười nói: "Vậy ta đây liên liên lạc còn lại ca sĩ rồi, chủ yếu là thi đấu thời điểm, bình ủy đội hình sẽ phát sinh nhất định biến hóa, cho nên chúng ta cũng coi là cho người xem một cái kinh hi."

"Ừm."

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên nhẹ nhẹ cười cười, lần này không cần quần quít thứ tư kỳ dùng cầu cái gì ca, coi như chính mình thỉnh thoảng trộm cái lười đi, bốn vị bình ủy có không ít kinh điển tác phẩm có thể để cho lựa chọn, ca sĩ môn lựa chọn không gian là lớn vô cùng, nhất là Lâm Uyên loại này có ba loại thanh tuyến ca sĩ, có thể tuyển chọn phạm vi càng lớn hơn, quả thực không được còn có thể đem bình ủy tác phẩm soạn lại một chút, về phần rốt cuộc lựa chọn vị kia bình ủy bài hát, Lâm Uyên hầu như không cần suy nghĩ, trong lòng liền đã có câu trả lời, đây cũng là Lâm Uyên cảm thấy sự an bài này còn rất thú vị nguyên nhân ——

Khúc phụ Dương Chung Minh!

Lựa chọn Dương Chung Minh lý do có rất nhiều, nhưng trọng yếu nhất một cái lý do thực ra với Lâm Uyên tư tâm có liên quan, bởi vì đối với Lâm Uyên mà nói, Dương Chung Minh coi như là hẳn nửa làm Khúc Lão sư, hẳn ở hệ thống trong không gian ảo lợi dụng hệ thống cung cấp Dương Chung Minh nhân vật thể, với Dương Chung Minh học không ít Soạn nhạc kiến thức, coi như là ở Dương Chung Minh không biết chuyện dưới tình huống, Lâm Uyên đối với đối phương cũng là rất tôn kính, thậm chí đem đối phương trở thành chính mình nửa lão sư, ở trên vũ đài xướng đối phương bài hát cũng coi là một loại chào mừng.

"Ân."

Nếu quyết định hát Dương Chung Minh tác phẩm, vậy hẳn là lựa chọn vậy một thủ đầu rồi, làm Lam Tinh cao cấp nhất khúc phụ một trong, Dương Chung Minh kinh điển tác phẩm cũng không ít, hơn nữa nguyên hát cơ bản đều là Ca Vương Ca Hậu.

"Có!"

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ tới một ca khúc, bài hát kia bài hát tên gọi « rời đi », là Dương Chung Minh lúc đầu tác phẩm, coi như là hẳn lúc đầu Soạn nhạc tác phẩm tiêu biểu một trong, đồng thời bài hát này cũng rất thích hợp

sân khấu, bây giờ Lâm Uyên đôi trận đấu tình thế nắm chặt vẫn là rất tinh chuẩn, lựa chọn bài hát này hẳn cảm giác vào tiền tam không có vấn đề, đáng nhắc tới là, bài hát này nguyên hát là Phí Dương, khi đó Tinh Mang cùng sáng lạng có hợp tác, cho nên Dương Chung Minh sáng tác bài hát này giao cho lúc ấy hay lại là một đường Phí Dương biểu diễn.

"Liên bài này đi."

Định ca khúc sau đó, Lâm Uyên cũng chưa có lại quán quít chuyện này, hẳn đối với cuộc kế tiếp trận đấu, không có gì bài danh bên trên đã tâm, cũng không phải nhất định phải lấy đệ nhất, chỉ cần không bị loại bỏ là được, ngược lại hạ kỳ trận đấu liền đào thải một người, không thể nào nguy hiểm đến nghệ thuật ca hát vượt qua thức tăng lên Lâm Uyên.

Mà ở trên Internet.

Những thứ kia đủ loại hát suy Lan Lăng Vương thanh âm dĩ nhiên còn không có kết thúc, theo thứ Tam Kỳ tới gần phát hình, thậm chí có càng ngày càng nghiêm trọng khuynh hướng, nhất là Nguyên Tịch fan càng là đủ loại mang tiết tấu.

Duy nhất khiến người ngoài ý là:

Lãnh Tuyên tốt lắm giống như không có động tĩnh?

Tại sao trước đủ loại cộ nhiệt độ hát suy Lan Lăng Vương Lãnh Tuyên trầm mặc, hẳn không phải tham dự thứ Tam Kỳ thu âm ấy ư, bây giờ trầm mặc là từ đối với tiết mục tổ thu âm tình huống bảo mật?

Nhất định là như vậy rồi.

Mọi người cũng không nghĩ nhiều, mà ở bên ngoài phân phân nhiều nhiều trong thanh âm, thời gian rốt cuộc đã tới chủ nhật, vạn chúng mong đợi thứ Tam Kỳ « che mặt Ca Vương » rốt cuộc nghênh đón chính thức phát hình!

Quét quét quét!

Vô số người xem bắt đầu xem, mà phơi bày ở trước mặt mọi người thứ một bức tranh, chính là Lan Lăng Vương sau khi xuống xe lấy được các nơi chạy tới fan bên ngoài sân trợ uy, cùng với Lan Lăng Vương sau khi vào cửa cực hạn yên lặng .

Đạn mặc.

Internet.

Rất nhiều người một bên nhìn tiết mục một bên thảo luận: "Cảm giác Lan Lăng Vương này đồng thời trạng thái có cái gì không đúng a, trước hai kỳ mặc dù hẳn cũng rất ít nói chuyện, nhưng ít ra sẽ không giống hôm nay như vậy yên lặng."

"Thật thâm." "

"Tự bế rồi."

"Không nói tiếng nào."

"Hẳn là bị trên mạng bình xị ảnh hưởng đi, mặc dù ta cũng không coi trọng Lan Lăng Vương, nhưng đối với Lan Lăng Vương người này cũng không

ghét, hẳn nói chuyện cùng bình ủy cơ bản không có gì khác biệt, khác nhau chỉ là hẳn không phải bình ủy mà thôi."

"Đáng đời!"

"Hẳn ở tiết mục bên trong phê bình nhà chúng ta Nguyên Tịch, còn không để cho chúng ta ở trên mạng xẹt hẳn ấy ư, cái này Lan Lăng Vương chính là trong trò chơi là thuộc về loại thực lực đó thức ăn còn thích bình phun loại hình."

"Lành lạnh lạc~!"

"Lành lạnh ánh trăng cho người nhớ nhung thành hà, Lan Lăng Vương ca khúc thứ nhất cũng đã dự đoán rồi chính mình kết cục, Lãnh Tuyên dự ngôn nhằm nhò gì, đây mới thực sự là Đại Dự Ngôn gia!"

" "

Có người ở tiếc cho.

Có người ở cười nhạo.

Có người ở lo lắng.

Có người ở ăn dưa.

Tiết mục tổ chức chụp Lan Lăng Vương căn phòng cho là Hàn Phong đặc hiệu, nhưng hôm nay cộng thêm nhưng là sương giá đặc hiệu, còn lại ca sĩ phòng nghỉ ngơi trước sau như một sống động vui sướng, hoặc là âm áp hoặc là náo nhiệt, chỉ có Lan Lăng Vương phòng nghỉ ngơi phảng phất đông đặc thành âm băng, dù là cách màn ảnh cũng làm cho người ta một loại giá rét cực kỳ cảm giác!

"Tê."

Ngay cả một ít Nguyên Tịch fan, cũng không nhịn được không khỏi run run một cái, nhưng sau một khắc bọn họ liền cười lên ha hả, bởi vì Lan Lăng Vương bên này rút được nhất hào ký, người này là thứ Tam Kỳ mở màn ca sĩ!

"Thư thái!"

"Thư thái!"

Nguyên Tịch fan rồi rít quạt nổi lên đạn mạc, có chút Triệu Doanh Các fan cũng đi theo quạt, kết quả là ở hai nhà fan mỹ tư tư quạt đến đạn mạc lúc, Lan Lăng Vương thanh âm giống như đại pháo ra nòng một loại đột nhiên nổ vang!

Ầm!

Phối hợp mở đầu Lan Lăng Vương cho thấy cực hạn kiềm chế, trước màn ảnh vô số người xem trong nháy mắt nổi da gà nổi lên toàn thân, mà Nguyên Tịch cùng Triệu Doanh Các fan chính là hoàn toàn trọn tròn mắt. Múa đài trung ương!

Lan Lăng Vương kia trương quý mị đến gần như lông lấy mặt nạ đôi diện trung tâm ống kính, mang theo khăn khăn giọng khăn, vang dội ở che mặt Ca Vương sân khấu!

Trong nháy mắt nỗ mạnh!

---

ps: Hôm nay Canh [2], tiếp tục viết.

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tầm quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 488: Hỏa lực mở hết

"Mẹ ta nha!"

"Lan Lăng Vương thật là mạnh!"

"Tràng này hỏa lực mở hết!"

"Nguyên Tịch fan mau chạy ra đây bị đánh! Đây chính là các người nói không được? Đây chính là các người nói như vậy thức ăn lại yêu bình phun?"

"Ngưu bức!"

"Quy!"

"Cùng hấn đệ nhất kỳ trình độ tương đối, thậm chí so với đệ nhất kỳ còn nhiều hơn mấy phần kích thích, nổ nổ nổ!"

"Bài hát này vô địch!"

"Mở đầu tiếng trống cũng biết không đơn giản, Tỳ Bà tiếp tuyệt, mở cuống họng trong nháy mắt Tâm Đầu Huyết thẳng trùng thiên linh cái, bài hát này tuyệt đối là Tam Kỳ tới nay tôi nổ một bài!"

" "

Đạn mạc rồi rít!

Cũng đang nghị luận!

Nguyên Tịch fan toàn bộ mộng ép, Triệu Doanh Các fan cũng mộng ép, Lan Lăng Vương tối không được coi trọng đồng thời lại trực tiếp nổ lật toàn trường!

Phòng nghị nghị.

Toàn bộ ca sĩ phản ứng toàn bộ cho đến ống kính, sau đó là bốn vị bình úy cùng với người xem cùng giám khảo tịch, loại tâm tình này sức dẫn là cực kỳ trực quan ——

Nghị ngờ?

Khinh thường?

Ít nhất ở dạng này một ca khúc trước mặt, hát suy là không có có ý nghĩa quá lớn, đồng thời người xem cũng chân chính cảm nhận được Lan Lăng Vương loại thứ ba thanh âm!

Giọng khàn!

Trận thứ hai « nam hài » liền xuất hiện qua giọng khàn, nhưng thảo luận cũng không có nhiều người, thứ nhất bài hát kia phản hưởng một dạng thứ hai bài hát kia giọng khàn liền hát mấy câu, mà bài hát này chính là toàn bộ hành trình giọng khàn!

Rất hải!

Rất phóng khoáng!

Triệu Doanh Các fan tại chỗ mắt tích, thậm chí cảm thấy được không cần phải lại theo Lan Lăng Vương dây dưa tiếp rồi, ngược lại Hậu Viên Hội bên kia cũng đang hô hào, Doanh Các nói hết rồi, hòa khí là đất chứ sao.

Đồng thời.

Nguyên Tịch fan dĩ nhiên cũng sẽ lùi bước, trận này Lan Lăng Vương căn bản không đánh nổi, bất quá bên này là chiến lược tính rút lui lấy tránh mũi nhọn, mà đợi phía sau trận đấu kéo nhau trở lại, Nguyên Tịch fan có thể sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Còn lại người xem tiếp tục xem.

Phía sau ca sĩ biểu hiện cũng không tệ, giữ vững « che mặt Ca Vương » nhất quán tiêu chuẩn, nhưng Lan Lăng Vương bài hát này cho mọi người lưu lại ấn tượng là khắc sâu nhất, cho tới tiết mục cuối cùng đạo diễn trực tiếp tuyên bố Lan Lăng Vương làm gốc kỳ đệ nhất thời điểm, rất nhiều đạn mạt đều tại quét bốn chữ:

"Thật tới danh quy!"

Mà trong quá trình này, Lãnh Tuyên xuất hiện tiểu nhạc đệm, rốt cuộc cũng là thành công chọc cười mọi người, cho người xem mang đến bên ngoài sân vui mừng nhất thú, nhất là Lãnh Tuyên chật vật che giấu mình lúc, trước màn ảnh càng là vang lên vô số tiếng cười, mọi người rốt cuộc biết Lãnh Tuyên tại sao im lặng .

Vì tiết mục bảo mật?

Hàng này là sợ mất mặt!

Nhưng này không phải sợ mất mặt liền có thể tránh thoát được, cơ hồ là tiết mục chân trước kết thúc, Lãnh Tuyên bộ lạc bình luận khu ngay tại chân sau thất thủ, Lan Lăng Vương fan càng là giống như hít thuốc lác một loại vọt tới .

"Chớ núp."

"Gặp lại ngươi rồi."

"Ngươi có gan dạn ngôn, chớ núp ở bên trong không nói lời nào, ta biết ngươi đang xem, tràng này kết quả ngươi hải lòng chưa?"

"Tiểu Sứ đúng là chính ta!"

"Ai thua ai thắng ra thiên biết được!"

"Lãnh Tuyên lão sư đem « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » nghe mấy lần, Lan Lăng Vương lão sư cho ngươi trở về nghe nhiều nghe bài hát này đây."

" "

Lãnh Tuyên vẫn là không có đáp lại.

Cũng không khả năng bồi thường ứng.

Nếu như có nhân tử quan sát kỹ liền sẽ phát hiện, Lan Lăng Vương fan đám người, tựa hồ so với trước kia phải lớn mạnh rồi chút?

Tiết mục kết thúc!

Dư luận nghịch chuyển!

Không có ai lại quét cái gì Lan Lăng Vương không được đề tài, mọi người thảo luận đã từ Lan Lăng Vương có được hay không, chuyển tới Lan Lăng Vương giọng khàn, cùng với Lan Lăng Vương nghệ thuật ca hát, thậm chí còn Lan Lăng Vương tình thương.

"Tình thương thật cao!"

Có người bình luận: "Trở về nghe nhiều nghe bài hát này, những lời này nói không đủ thẳng bạch, nhưng mọi người hiên nhưng đã từ ở bên trong lấy được vô số cái câu trả lời, có người cảm thấy những lời này là đang giấu cọt, có người cảm thấy những lời này rất khoát đạt, cũng có người cảm thấy những lời này có trí khôn, có lẽ đây chính là Lan Lăng Vương tình thương cao thể hiện."

"Tình thương cao?"

Rất nhiều bạn trên mạng buồn cười nói: "Lan Lăng Vương tình thương phàm là có người nói thể nào sao cao, cuối cùng cũng sẽ không một vôn một lời trảng bị loại bỏ bỏ vị ca sĩ Hùng Sư, cũng chính là một đường ca sĩ Mộc Thạch như vậy đánh giá, nhân gia cũng bị loại bỏ rồi hẳn còn nhiều hơn thọt một đao, nói nhân gia lấy hơi có vấn đề, này không phải ở trên vết thương xát muối sao?"

"Có khỏe không."

"Ta cũng cảm thấy Mộc Thạch lấy hơi có chút vấn đề a, quá thường xuyên không có cảm giác tiết tấu, không biết Mộc Thạch là khản trương hay là chớ nguyên nhân, ngược lại Lan Lăng Vương nói là sự thật, này mấy trận Lan Lăng Vương phê bình cũng không tạt râu."

" "

Tân tranh cãi diễn ra hiện!

Lan Lăng Vương này đồng thời biểu hiện xác thực chinh phục rất nhiều người, nhưng cái khuôn mặt kia miệng lại thuận tiện đắc tội rất nhiều người, nhất là một đường ca sĩ Mộc Thạch những người ái mộ!

"Thật là quá đáng!"

"Lan Lăng Vương quá ác độc!"

"Được đề nhất liền được nước!"

"Mộc Mộc khinh địch mà thôi, không nghĩ tới Lan Lăng Vương ở trận đầu phát huy tốt như vậy, nếu như Mộc Mộc chuẩn bị càng đầy đủ một ít chắc chắn sẽ không bị loại bỏ, Lan Lăng Vương hẳn hướng Mộc Mộc nói xin lỗi!"

"Người này có vấn đề!"

"Người lấy hơi liền không thành vấn đề?"

"Người có gan vĩnh viễn cũng đừng bóc mặt, người phàm là bóc mặt, chúng ta Mộc Mộc fan tuyệt bích phun chét người, để cho người biết đồ vật có thể

ăn lung tung nhưng lời nói tuyệt đối không thể nói loạn!"

" "

Mộc Thạch fan giận dữ!

Rất nhiều trung lập bạn trên mạng cũng nhìn vui vẻ, tiết mục phát hình tới nay cái này Lan Lăng Vương thật là vĩnh viễn đề tài không ngừng a, hơn nữa người này phê bình còn lại ca sĩ dục vọng vĩnh viễn không dừng được, chính là làm đồng thời mà đặc tội một cái ca sĩ!

Đệ nhất kỳ đối Nguyên Tịch!

Đợt thứ hai đối Triệu Doanh Các!

Thứ Tam Kỳ còn đối rồi Mộc Thạch!

Trận đấu mới truyền bá rồi Tam Kỳ, Ca Hậu thêm hai cái một đường dĩ nhiên bị hấn đặc tội sạch sẽ, hóa ra ngài chính là che mặt Ca Vương tiết mục trung ân núp vị thứ năm bình ủy lão sư chứ ?

Tranh cãi!

Tranh cãi!

Ngay cả rất nhiều người đi đường cũng mơ hồ chia làm hai phái, có người cảm thấy Lan Lăng Vương chắc có thu liễm; có người là cảm thấy Lan Lăng Vương nên như vậy chân thực đi xuống, không có Lan Lăng Vương cái tiết mục này thú vui ít hơn 1 phần 3.

Cũng may .

Mặc dù liên quan tới Lan Lăng Vương người này có tranh cãi, nhưng Lan Lăng Vương thực lực đã trải qua sơ bộ thu được mọi người công nhận, lần này đảo không ai nói Lan Lăng Vương hạ kỳ sẽ đảo thải loại lời bàn, nhìn trước mắt tới Lan Lăng Vương không phải là một sẽ bị tùy tiện đảo thải chủ nhân.

"Ha ha!"

Lâm Uyên trong nhà, tỷ tỷ ôm bụng cười nói: "Cái này Lan Lăng Vương cầm số một, vốn nên là Internet dư luận hoàn toàn xoay ngược lại thời điểm, kết quả hấn cái miệng này rút cuộc lại đem Mộc Thạch fan đặc tội, phải biết cái này Mộc Thạch bản thì đồng nghĩa với là bị Lan Lăng Vương đảo thải, bây giờ Mộc Thạch fan còn không hận chết cái này Lan Lăng Vương?"

"Đệ nhất đây."

Muội muội nhìn về phía Lâm Uyên: "Trận này chỉ có ca ca dự ngôn thành công, bất quá « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » bài hát này quả thật đáng giá hạng nhất, ta cảm thấy được đây là ca ca gần đây viết tốt nhất một ca khúc."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Hắn đang trầm tư.

Thực ra hấn phương thức nói chuyện một mực trực tiếp như vậy, tại sao lúc trước mọi người có thể tiếp nhận, bây giờ đeo lên mặt nạ sau đó nhiều như

vậy nhân không thích nghe?

---

ps: Canh [3] rồi, tiếp tục viết.

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tầm quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 489: Lại tới

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi tới tiết mục tốp, tiến hành thứ tư kỳ thu âm.

Lúc vào cửa sau khi, hắn theo thói quen ngừng một chút, hướng về phía vòng ngoài cố gắng lên đám người phát phát tay, sau đó mới tiến vào âm nhạc đại sảnh.

"Lan Lăng Vương lão sư fan trở nên nhiều nữa nha."

Đồng Đồng cười nói, nàng có thể nghe ra phía ngoài đối Lan Lăng Vương hoan hô cao bao nhiêu.

Hôm nay cho Lan Lăng Vương cố gắng lên nhân, so với thứ Tam Kỳ rất nhiều nhiều.

"Ừm."

Lâm Uyên hôm nay trạng thái tạm được: "Tập luyện đi."

Đồng Đồng gật đầu: "Chúng ta đây đi qua."

Tập luyện tiến hành nửa giờ tả hữu liền kết thúc, bài hát này Lâm Uyên không chế coi như dễ dàng.

Bài này « rời đi » chủ yếu là nhịp điệu êm tai, biểu diễn độ khó trung đẳng, thuộc về điển hình giọng nam trung ca khúc.

Lâm Uyên cuống hống hư mất trước chính là giọng nam trung, đây là hắn rất thoải mái âm vực.

Bất quá rút thăm thời điểm, xảy ra một món rất thú vị sự tình:

Đồng Đồng giúp Lâm Uyên rút thăm, rút cuộc lại rút được nhất hào ký!

"Phộc xuy!"

Nhiếp ảnh sư cũng không nhìn được vui vẻ.

Cái này Đồng Đồng quá không phải là rồi!

Trận đầu, Đồng Đồng rút được số 3 ký, vừa vặn tiếp Thiên Nga Trắng!

Trận thứ ba, Đồng Đồng rút được nhất hào ký, mở màn!

Trận thứ 4, Đồng Đồng lại rút được nhất hào ký, tiếp tục lái tràng!

Chỉ có trận thứ hai ký không tệ, Lan Lăng Vương được lấy vị cuối cùng đăng tràng .

Nhưng vấn đề là!

Trận thứ hai ký, là Lan Lăng Vương chính mình rút ra, với Đồng Đồng không quan hệ gì!

"A a a!"

Đông Đông tan vỡ: "Trong tay ta tức thế nào kém như vậy, lần sau Lan Lăng Vương lão sư chính mình hút đi!"

Lâm Uyên: " . "

Ý nào đó mà nói, Đông Đông quả thật rất không phải là, hẳn liền không bài kiến như vậy không phải là, bất quá hẳn cũng không để bụng thứ mấy cái ra sân là được.

Rất nhanh.

Thu âm bắt đầu.

Lâm Uyên cùng Đông Đông đi lên sân khấu.

Người xem ánh mắt phong tỏa Lan Lăng Vương, đều tò mò Lan Lăng Vương tràng này muốn hát cái gì bài hát.

Kết quả làm Lan Lăng Vương mở cuống họng, tất cả mọi người ngoài ý muốn một chút .

Lại là bài hát của Dương Chung Minh?

Bình ủy tịch.

Mao Tuyết Vọng mấy người cười nhìn về phía Dương Chung Minh: "Bài hát của ngươi."

Dương Chung Minh gật đầu một cái, nghe rất nghiêm túc.

"Ngươi muốn ta ở, chính mình lại rời đi trước ."

"Xoay người câu kia không yêu, biến mất ở kia phiến biển ."

"Xin ngươi rời đi, mang theo cái gọi là yêu; lẫn nhau đi đoán, gió đêm thổi tan bụi trần; đối với tương lai, ngươi cũng không có mong đợi; chiều tà chờ đợi, nhớ lại học quên được . Nguyên lai rời đi, là ngươi an bài ngoài ý muốn ."

Bài này « rời đi » coi như là mọi người nghe nhiều nên quen ca khúc.

Lâm Uyên tiến hành một ít tiểu soạn lại, thích hợp hơn sân khấu không khí, bất quá toàn thể nhịp điệu là không có thay đổi, Lâm Uyên còn vận dụng nam nữ âm thanh hoán đổi phương thức.

Chiêu này đối người xem là rất linh.

Hiện trường lúc này liền xuất hiện không nhỏ tiếng hô.

Biểu diễn xong.

Tiếng vỗ tay vang lên.

Tràng này không có « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » như vậy nổ, nhưng người xem cũng sẽ không yêu cầu Lan Lăng Vương mỗi một kỳ cũng nổ. Nghe rất thoải mái.

Nam nữ âm thanh song ca quá có cảm giác.

Người chủ trì nhìn về phía bình ủy: "Tràng này hẳn trước hết để cho Dương Chung Minh lão sư phê bình."

Dương Chung Minh gật đầu một cái, khóe miệng lại hiện ra một nụ cười:

"Ta cảm giác không sai, này mấy đợt đi xuống, ngươi nghệ thuật ca hát đi

lên bước là rõ ràng, nhất là bài hát này, người giải thích phiên bản, ta cảm thấy được so với Phí Dương cái này nguyên hát tốt hơn."

Hiện trường nhất thời náo nhiệt lên!

Dưới tình huống bình thường, dù là bình ủy cảm thấy Lan Lăng Vương hát thật tốt, cũng chỉ sẽ uyển chuyển đánh giá một câu "Có thể so với nguyên hát".

Hoặc là "Mỗi người mỗi vẻ" loại.

Dù sao Phí Dương làm Ca Vương, ở những tiết mục khác bên trong đều là do bình ủy nhân vật, nói có người so với hẳn cái này nguyên hát hát thật tốt coi như đem Phí Dương đặc tội chết.

Nhưng cái tiết mục này không giống nhau!

Khúc phụ Dương Chung Minh nghĩ thế nào nói liền nói thế nào, căn bản không để ý ai là Ca Vương ai là Ca Hậu, Phí Dương cũng phải nghe!

Đương nhiên.

Hiện trường cũng có chút Phí Dương fan fan ca nhạc làm hậm hực hình, trong miệng nhỏ giọng đánh giá thấp đôi câu liền ngậm miệng lại.

Không phục?

Kim nén.

Liền bài hát đều là Dương Chung Minh viết!

Ngoài ra ba vị bình ủy cũng là vui vẻ.

Vũ Long còn không nhịn được tăng thêm một câu: "Ta nghe quá Phí Dương hát bài hát này, hơn nữa còn là hiện trường nghe, quả thật không có cái này phiên bản được, chủ yếu vượt trội ở thanh âm biểu hiện bên trên, Lan Lăng Vương ba loại thanh âm quá có ưu thế, hẳn lần này vận dụng hai loại thích hợp nhất tối phối hợp thanh âm."

Rất hiển nhiên.

Vũ Long cũng không sợ, hẳn không bằng Dương Chung Minh nghiệp nội địa vị, nhưng cũng chênh lệch không xa.

"Ừm."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Ta cảm thấy được Phí Dương bài hát này hát rất hoàn mỹ, bài hát này rất dựng hẳn thanh tuyến."

Bình ủy ngoài ý muốn.

Người chủ trì ngoài ý muốn.

Tất cả mọi người đều ngoài ý muốn.

Lan Lăng Vương cái miệng này lại cũng sẽ khen người, còn biết khiêm nhường?

Chẳng lẽ là ý thức được đã biết sao đi xuống sẽ đặc tội rất nhiều người, cho nên đã có kinh nghiệm?

Mọi người trong lúc nhất thời vẫn còn có nhiều chút không có thói quen.

Đang lúc này.

Lan Lăng Vương lại toát ra một câu nói: "Hắn hát bộ bài hát của phân, có lẽ có chút tỳ vết nào, nhưng ít ra bài này, ta cảm thấy phải là không có vấn đề."

Cáp?

Đại ca!

Người đây là khen hắn vẫn chửi hắn?

Hiện trường nhất thời náo nhiệt lên, người xem cười thành một mảnh.

Vừa mới còn tưởng rằng cái này Lan Lăng Vương đã có kinh nghiệm, không nghĩ tới vào lúc này một câu nói lại đem Phí Dương đắc tội, Lan Lăng Vương quả nhiên vẫn là cái kia ngữ không sợ hãi người chết không nghĩ Lan Lăng Vương!

Phí Dương a!

Đây chính là Ca Vương a!

Hậu trường.

Người máy thanh âm từng bước đề cao: "Hắn tới hắn tới, hắn mang theo hắn phê bình đi tới!"

Thiên Nga Trắng lắc đầu: "Lan Lăng Vương phê bình có lẽ sẽ tới trễ, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt, ta đã cho ta lá gan rất lớn, vị này mới là thật to gan lớn mật a."

Trước nhất kỳ lưu lại bỏ vị ca sĩ Nguyệt Quý Hoa cười khỏ nói: "Lại bắt đầu!"

"Nói thật . Khụ ."

Phao Phao Ngư tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại cứng rắn sinh nén trở về. Ngay cả biểu tình quản lý từ trước đến giờ rất lợi hại người chủ trì lúc này An Hoàn cũng là sắc mặt cổ quái, tựa hồ đang cố gắng nín cười, biểu tình cực kỳ tức cười .

"Được rồi!"

Dương Chung Minh ha ha cười to: "Người nói như vậy cũng đúng, hắn bài này hát quả thật không tệ, tất lại không phải tất cả mọi người đều với người như thế có mấy cái thanh âm, nhưng ta nghe hắn mấy tháng trước phát hành bài hát mới « đơn giản » , liền hát quá phức tạp, kỹ thuật xử lý quá nhiều ngược lại mất đi ca khúc bản thân mị lực."

" Ừ."

Lan Lăng Vương biểu thị đồng ý.

Người mẹ nó còn tại đằng kia đồng ý!

Hiện trường người xem cũng sắp điên rồi, dưới đài có người cười to, có người lắc đầu, có người đập thẳng bốp đùi.

Có Phí Dương fan đã mặt đen.

Cái này Lan Lăng Vương, ăn táo viên thuốc!

" . Hi hục."

Lần này liền Liễu Như cùng Mao Tuyết Vọng đều không dám tiếp lời, nén cười nằng lặc lại không bằng An Hoàn, cuối cùng phát ra "Heo kêu" .

Có thể mẹ nó không cười sao?

Cái này Lan Lăng Vương nhất định chính là cái di động pháo đài!

Mỗi một kỳ cũng phải oanh một pháo!

Thật sao!

Bây giờ trực tiếp Ca Vương Ca Hậu cùng nam nữ một đường ca sĩ gộp đủ!

Người tập bư đây?

Dương Chung Minh cười nói: "Được rồi, không nói, cảm tạ người hát ta bài hát, rất thích."

Thiếu chút nữa đã quên rồi đây là sân khấu .

Quang với tiêu tử này trao đổi âm nhạc rồi .

Người mang mặt nạ ta lại không mang mặt nạ .

Vũ Long vui vẻ nói: "Bây giờ người này Trương Lan Lăng Vương mặt nạ đeo đi ra ngoài, kèm theo giễu cợt, ta hoài nghi ở trên đường sẽ bị người đánh."

Lâm Uyên: " "

Lại vừa là nhất đoạn chuyển động cùng nhau cùng phê bình sau đó, Lan Lăng Vương thối lui.

Nhưng không nghi ngờ chút nào.

Chờ tiết mục phát hình, hẳn đem một lần nữa nhận thầu bản kỳ chú ý!

---

ps: Cảm tạ Tiểu Địch Âu Ott . Mọi tử tâm minh chủ ? ? •, ngoài ra hoạt động trang thật giống như có một Lâm Uyên sinh nhật hoạt động, mọi người có thể mở ra ô bạch trang chính theo liên tiếp tìm đi qua, đưa mấy câu chúc phúc, dường như còn có một Lâm Uyên độc thân điều tra có thể viết, tiếp tục viết.

Khi người không hiểu rõ một sự vật, có lẽ chỉ có cảm giác thần bí, nhưng khi thực sự hiểu rõ nó, tam quan của người... sẽ đổ Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 490: Suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ Lan Lăng Vương

"Lan Lăng Vương lão sư."

Đồng Đồng nhìn Lâm Uyên.

"Ừ?"

Lâm Uyên cũng nhìn nàng.

Đồng Đồng trầm mặc mười giây đồng hồ tả hữu, thở dài: "Không sao."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Biểu diễn phía sau cũng không tệ, tất cả mọi người hát bình ủy bài hát, đem bình ủy môn làm còn có chút cảm động, Liễu Như cùng Mao Tuyết Vọng thậm chí còn xoa xoa hốc mắt, không khí hiện trường phi thường ấm áp. Đây đại khái là thi đấu tính thấp nhất đồng thời.

Hôm nay không có khán giả giọng biểu diễn, đều là để ý treo.

Nhưng.

Không có người xem thấy đến phát chán.

Liên tục tiêu Tam Kỳ bài hát, thứ tư kỳ ôn tình, càng giống như là một trận liệu khỏi bệnh, để cho mọi người hồi tưởng kinh điển, hiểu tường tận bình ủy môn đã từng Phong Vân năm tháng.

Đương nhiên, bọn họ như cũ Phong Vân.

Chỉ là bây giờ, bọn họ tuổi tác quả thật cũng lên rồi.

Mà ca sĩ môn hát, cũng là bọn họ lúc còn trẻ tác phẩm.

Trong đó.

Vị thứ sáu đang tràn bỏ vị ca sĩ, đưa tới Lâm Uyên chú ý.

Người này, tự xưng Mỹ Nhân Ngư, nhưng thanh âm đối phương bên trong, Lâm Uyên lại nghe được quen thuộc mùi vị ——

Giang Quỳ?

Lâm Uyên có chút không xác định.

Cái này trận đấu, gặp phải người quen xác suất tựa hồ không thấp.

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Biểu diễn chương trình sau khi kết thúc, đến phiên bài danh công bố khâu.

Mọi người đi vào hậu trường tập họp đại sảnh.

"Hát được không tệ."

Phao Phao Ngư nhìn Mỹ Nhân Ngư.

Mỹ Nhân Ngư gật đầu một cái: "Người cũng không tệ."

Ừ?

Bầu không khí thật giống như không đúng lắm?
Còn lại ca sĩ môn cũng phát giác một tia nhàn nhạt mùi thuốc súng.
"Chúng ta hẳn nhận biết?"

"Có khả năng quả thật rất lớn."

Mỹ Nhân Ngư cùng Phao Phao Ngư vẫn còn ở trao đổi.
Nhưng mọi người ngồi xuống thời điểm, hai người lại cố ý tránh ra với nhau, lựa chọn ghế sa lon cách đến rất xa.

" "

Đây là đụng hình tượng, cho nên với nhau thấy ngứa mắt?

Không đến nỗi a.

Ca sĩ môn âm thầm nghĩ.

Lúc này Đồng Thư Văn đi vào, dùng cái kia thuận thực, khó khăn hình thức, tuyên bố hôm nay kết quả tranh tài:

Thiên Nga Trắng đệ nhất.

Lan Lăng Vương thứ hai.

Người máy thứ ba.

Mỹ Nhân Ngư thứ tư.

Phao Phao Ngư thứ năm.

Nguyệt Quý Hoa đào thải.

Có lẽ là bản kỳ thi đấu tính vốn cũng không cường duyên cố, Nguyệt Quý Hoa cũng không có quá nhiều thương cảm, chỉ là cười nói với Lan Lăng Vương một cái câu:

"Miệng hạ lưu tình."

Mọi người nhất thời nở nụ cười.

Lâm Uyên gật đầu một cái, hẳn vốn là cũng không có ý định nói cái gì, Nguyệt Quý Hoa hát rất tốt, chỉ là không có gì đặc sắc mà thôi.

Cái này không quái ca sĩ.

Bất quá Lâm Uyên vẫn là cho cái đề nghị: "Người thích hợp hát một ít điện ảnh nhạc đệm."

Lấy ost làm chủ.

Nguyệt Quý Hoa ngẩn người, chột như có điều suy nghĩ, cuối cùng gật đầu một cái:

"Cám ơn."

Nguyệt Quý Hoa đi bóc mặt.

Lần này là một vị tên là Dương Ngưỡng hạng hai nữ ca sĩ.

Bất quá có ý tứ là, vị này hạng hai nữ ca sĩ, chính là lấy giỏi hát điện ảnh nhạc đệm mà xưng!

Mọi người không khỏi nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Ý nào đó mà nói, Lan Lăng Vương vừa mới đề nghị, phi thường chính xác!

"Ta cũng lành lạnh rồi."

Dương Ngưỡng mở miệng cười nói, tựa hồ nhắc một câu "Lành lạnh" đã thành ca sĩ môn bóc mặt sau cất giữ truyền thống.

"Chúc mừng các vị!"

Đồng Thu Văn nhìn về phía còn lại năm vị ca sĩ:

"Trải qua bốn kỳ kịch liệt đấu võ, các người cuối cùng hợp thành « che mặt Ca Vương » chỉ thứ nhất chiến đội, tiếp theo các vị có thể nghỉ ngơi một ngày cho khỏe đoạn thời gian."

Người máy hỏi: "Còn có mấy nhánh chiến đội?"

Đồng Thu Văn cười nói: "Đây cũng là phải báo cho đến mọi người, còn có tam nhánh chiến đội, nói cách khác chúng ta tiết mục sẽ ở bốn tháng sau tuyển chọn ra bốn cái chiến đội nhân tuyển, tổng cộng 20 vị ca sĩ, đến thời điểm sẽ chọn lựa chiến đội hai hai tỷ thí hình thức, càng nội dung cụ thể xin chờ tiết mục tổ thông báo."

"Biết."

Đến tỷ thí giai đoạn, ca sĩ đào thải tốc độ thì trở nên sắp rồi.

Mà bây giờ còn là đề bày tỏ diễn làm chủ, không ra ngoài dự liệu lời nói mỗi kỳ cơ bản chỉ đào thải một vị ca sĩ mà thôi.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc.

Lâm Uyên ngồi xe trở về công ty, tiếp theo ít nhất có thời gian mấy tháng là rất nhàn nhã.

Trận đấu tạm thời với hắn không có quan hệ gì rồi.

Lần này ngược lại không có gì tốt tổng kết, trận đấu có một kết thúc sau đó, Lâm Uyên liền tiếp tục viết lên chính mình tiểu thuyết.

Thời gian ngược lại cũng bình thường yên lặng.

Bất quá loại an tĩnh này cũng không có kéo dài mấy ngày.

Chủ nhật.

Làm thứ tư kỳ tiết mục phát hình, trên mạng lại nổ tung!

"Ngọa tào!"

"Lan Lăng Vương lại mở đoàn!"

"Lần này trực tiếp lái đến Phí Dương!"

"Ha ha ha ha ha cấp, ta vô cùng yêu thích Lan Lăng Vương cái miệng này!"

"Tê hoạt rồi!"

"Ca Vương Phí Dương, Ca Hậu Nguyên Tịch, một đường nam ca sĩ Mộc Thạch, một đường nữ ca sĩ Triệu Doanh Các, Lan Lăng Vương lục rồi bốn kỳ tiết mục đặc tội bốn cái đại bài ca sĩ!"

"Đợt kế tiếp cũng chưa có Lan Lăng Vương rồi nha . Nghĩ như vậy, còn có chút không nở bỏ."

"Hi vọng tiếp theo nhóm ca sĩ có thể ra sức điem!"

"Tiếp theo nhóm ca sĩ có cho hay không lục ta không biết, ta chỉ biết là Lan Lăng Vương không có ở đây, không có bùng nổ đề tài."

" "

Cùng lúc đó!

Phí Dương fan nổi giận!

Kế Nguyên Tịch, Triệu Doanh Các, Mộc Thạch đám fans hâm mộ bạo động sau đó, Phí Dương fan cũng bắt đầu bạo động!

"Chờ người bóc mặt!"

"Không có mặt nạ người còn dám tát tát?"

"Ca Vương người cũng dám chọc!"

"Các huynh đệ hướng hấn!"

"Vì Phí Ca Vương!"

"Không có ai có thể khi dễ Phí Ca Vương . Tiện Ngư ngoại trừ!"

"Lên lên lên, hướng tháp cường sát hấn!"

" "

Được rồi, không địa phương hướng.

Bởi vì phía sau không có Lan Lăng Vương trận đấu.

Lan Lăng Vương cũng không có bại lộ thân phận, Phí Dương fan coi như muốn đánh người cũng không tìm được địa phương, chỉ có thể ở một ít trong diễn đàn liệu mạng quét đến Lan Lăng Vương đề tài, cùng còn lại bị đối ca sĩ những người ái mộ đồng thời đối Lan Lăng Vương đủ loại đen.

Mơ hồ có liên thủ khuynh hướng?

Nhưng đám bạn trên mạng tựa như nói đã thành thói quen những thứ này ca sĩ những người ái mộ kích động, lý tới cũng không nhiều, ngược lại có chút người đi đường tổng kết nổi lên Lan Lăng Vương bốn kỳ biểu hiện:

"Lan Lăng Vương thực lực có chút mê nha cảm giác, bây giờ tất cả mọi người không xuất ra đồ thật!"

"Bình ủy nói Lan Lăng Vương nghệ thuật ca hát mỗi tràng đều tại tiến bộ, có phải hay không là cũng có thể lý giải thành, hấn ở một chút xíu biểu diễn chính mình thực lực chân thật đây?"

"Không đề cập tới nghệ thuật ca hát, liền nói Lan Lăng Vương yêu nỏ súng điểm này ta cảm thấy được cũng thay đổi tướng nói rõ hấn lợi hại."

"Đúng, nhìn thứ tư kỳ kết vĩ, thực ra Lan Lăng Vương khuyên Dương Ngưỡng sau này nhiều hát điện ảnh kịch nhạc đệm đoạn này rất có ý tứ, bởi vì theo Dương Ngưỡng bóc mặt, chúng ta đều biết đề nghị này là đúng trọng tâm, Dương Ngưỡng quả thật rất thích hợp hát điện ảnh nhạc đệm, nhưng chúng ta cho ra cái kết luận này là Dương Ngưỡng bóc mặt sau đó, mà Lan Lăng Vương nhưng là ở đối phương bóc trước mặt liền nhìn thấu đối phương ưu điểm và khuyết điểm."

"Suy nghĩ tỉ mỉ cực chi!"

"Ta còn là muốn hãy nói một chút đệ nhất kỳ sự tình, trận đấu hiện trường tất cả mọi người đều nói người máy là một đường, bao gồm chúng ta trước máy truyền hình người xem, kết quả chỉ có Lan Lăng Vương cùng Dương

phụ ở chỉ nghe người máy một trận biểu diễn dưới tình huống kết luận đối phương là Ca Vương, cái này đã nói Minh Lan Lăng Vương Nhân chỉ có nhiều độc, cùng khúc phụ như thế tinh chuẩn!"

"Hơn nữa Triệu Doanh Các còn biểu thị chính mình nguyện ý tiếp nhận phê bình ."

"Quay lại nhìn Dương phụ nói toàn bộ lời nói cũng với Lan Lăng Vương đều rất tương tự, nhưng Lan Lăng Vương cũng không phải học khúc phụ, rất nhiều lời nói hẳn thậm chí so với Dương Chung Minh nói ra trước đã."

"Ừ, Lan Lăng Vương chỉ nói là trực điểm, nhưng hẳn nói, ta cho là đều là sự thật!"

"Phí Dương có chút ca khúc hát có vấn đề cũng không dùng Lan Lăng Vương một người nói, trước thì có trong nghề đại lão ám chỉ qua, Lan Lăng Vương trận đấu hiện trường chỉ ra thời điểm, Dương phụ cũng đồng ý, Vũ Long lão sư bên kia cũng ở đây gật đầu."

"Vừa nói như thế, tại sao ta cảm giác Lan Lăng Vương có chút lợi hại?"

"Ít nhất ở phê bình bên trên, quả thật phi thường chuyên nghiệp!"

"Ây, đáng tiếc đợt kế tiếp cũng chưa có Lan Lăng Vương rồi ."

" "

Thật đúng là đừng nói.

Vô luận là thích Lan Lăng Vương, còn chưa thích Lan Lăng Vương, cũng hoặc là trung lập người xem, thấy tiết mục đến tiếp sau này trận đấu kế hoạch sau, đều đang có loại không thích ứng cảm giác.

Một tháng qua này, mỗi ngày quét đến Lan Lăng Vương đề tài, làm ồn phi thường cao hứng, rất nhiều người cũng đã quen rồi.

Nghĩ đến tiếp theo một đoạn thời gian rất dài không thấy được Lan Lăng Vương, rất nhiều bạn trên mạng lại cảm thấy không khỏi có chút tiếc nuối đứng lên.

Không có Lan Lăng Vương ngày đầu tiên.

Nhớ hẳn .

Mà ở một cái trong công ty.

Phí Dương chính chậm rãi lấy điện thoại di động ra, nóng nảy nói:

"Ta bất kê, ta muốn tham gia « che mặt Ca Vương » , quản hẳn bao nhiêu người, ta liền muốn tham gia Quý đầu tiên, Quý thứ hai không có Lan Lăng Vương, cho nên không có ý nghĩa!"

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 491: Màn che

Thực ra Phí Dương tính khí tạm được, ở các Châu Ca Vương trung, hẳn thuộc về kia Chung Suất tức tiêu sái treo ——

Cộng thêm có chút sĩ diện hảo nam nhân.

Mặc dù mấy năm này thỉnh thoảng bị phê bình, nói là ca hát trở nên có chút dầu mỡ, nhưng là không tổn hao gì Phí Dương Ca Vương oai.

Cho tới sau này.

Phí Dương gặp phải Tiệng Ngự.

Vạn niên lão nhị danh tiếng, trực tiếp cùng Phí Dương giới hạn.

Âm nhạc giới bắt đầu lưu truyền một câu nói:

"Mọi người chỉ có thể nhớ hạng nhất, không có ai sẽ nhớ hạng nhì, Phí Dương ngoại trừ."

Bởi vì này câu .

Phí Dương không phí nhiều sức, liền hồng biên rồi Tần Tề Sở Yến.

Khác Ca Vương, yêu cầu nhiều hơn đi làm, cố gắng ca hát, cố gắng phát biểu một ít ưu tú tác phẩm mới, mới có thể làm cho còn lại ba cái Châu người xem từ từ nhận biết mình.

Chỉ có hẳn Phí Dương, không bước chân ra khỏi nhà, liền danh chấn bốn Châu!

Không biết bao nhiêu không sai biệt lắm cấp bậc đồng hành, cũng đang hâm mộ Phí Dương.

Nhưng Phí Dương khó chịu a .

Vạn niên lão nhị loại này danh, không nên đâu, quá đáng tiếc.

Cũng không coi vào đâu tiếng xấu, không có cái gì làm nhục tính, mọi người chính là nhạo báng chơi mà, ngược lại đối với chính mình ca xướng sự nghiệp có to lớn thêm được, người đại diện len lén vui đến cái gì bức dạng, Phí Dương lại không phải là không biết!

Nhưng người muốn hẳn bóp mũi nhận đi .

Phí Dương tốt như vậy mặt mũi nam nhân, ngày ngày bị nhân gia trêu chọc vạn niên lão nhị, luôn cảm giác tâm lý cảm giác khó chịu con a!

Cho nên hẳn phản kháng, cũng vùng vẫy.

Nhưng cho tới hôm nay mới thôi, cũng không thể giãy giụa thành công, ngược lại sâu hơn mọi người đối với hẳn "Vạn niên lão nhị" ấn tượng.

Được!

Không chọc nổi, ta cuối cùng lần tránh lên đi!

Phí Dương quyết định, sau này đến đâu thì cũng phải tránh Tiệp Ngự, hẳn thật là muôn nhận.

Chuyện này vốn là Phí Dương làm cũng thật thành công.

Hắn thậm chí đều không tham gia « che mặt Ca Vương », chính là sợ chính mình lên đài thời điểm bỗng nhiên ở bình ủy tịch thấy Tiệp Ngự!

Nhưng ai biết .

Tiệp Ngự căn bản không có tới cái tiết mục này!

Ngược lại là một cái tên là làm Lan Lăng Vương thần bí ca sĩ, lại phê bình tự có rất nhiều ca xướng không được!

X!

Phí Dương tính khí đi lên.

Dương phụ phê bình ta thì coi như xong đi.

Hắn là khúc phụ, so với Tiệp Ngự còn đáng sợ hơn.

Nhưng người Lan Lăng Vương dựa vào cái gì?

Người cho rằng là người là ai à?

Người thật cho là làm "Vạn niên lão nhị" liền đại biểu ta thức ăn sao?

Đó là bởi vì ta Phí Ca Vương đối thủ là Tiệp Ngự!

Đòi cho ta một cái đối thủ thử một chút?

Phân cũng cho hắn đánh ra có tin hay không!

Không sai, nói chính là người Lan Lăng Vương!

Chính là một cái phạm nhân, ta tùy tùy tiện tiện là có thể bóp chết người!

Càng làm cho Phí Dương phần nộ là:

Lan Lăng Vương phê bình đã biết đoạn, bị làm thành động thái đồ!

Bởi vì An Hoàn ở phía sau kia trương nén cười mặt, thật sự là Đại Quỷ súc ròi, toàn bộ lưới đều tại phát!

Nói cách khác .

Bây giờ Tần Tề Sở Yên Nhân đều biết, đường đường Phí Ca Vương, bị Lan Lăng Vương cho phê bình!

Này còn không phải để cho Phí Dương phần nộ.

Cực kỳ để cho Phí Dương phần nộ điem, nhưng thật ra là Lan Lăng Vương phía sau người kia.

Tiệp Ngự! !

Lan Lăng Vương tham gia bốn kỳ trận đấu ——

Ngoại trừ thứ tư kỳ có chút đặc thù, trước Tam Kỳ tất cả đều là Tiệp Ngự giúp Lan Lăng Vương viết ca khúc!

Tiệp Ngự!

Lan Lăng Vương!

Hai người này tụ tập với nhau!

Thù mới hận cũ cùng đi, Phí Dương bộc phát!

Mặc dù hắn đối Tiệp Ngự có bóng mờ, nhưng hắn không sợ Lan Lăng Vương a.

Đây là một cái so với nghệ thuật ca hát sân khấu!
Bài hát của người khá hơn nữa, không nghệ thuật ca hát cũng ủng hộ công!
Hiện trường biểu hiện, cùng mùa bóng cạnh tranh bóng, có thể không phải một cái khái niệm!

Giết chết Lan Lăng Vương, cũng coi là chính mình đối Tiễn Ngự một lần hồi kính, cho nên Phí Dương đối chủ ý rồi, hẳn nói cái gì cũng muốn đi tham gia cái này trận đấu! , khả năng này là hẳn duy nhất có thể đả kích Tiễn Ngự cơ hội.

Huống chi cái kia Lan Lăng Vương quả thực đáng ghét!
Dù là cuối cùng không lấy được hạng nhất, Phí Dương cũng sẽ cảm ra bản thân tối thực lực kinh khủng, cho đối phương điểm màu sắc nhìn một chút!
Đang lúc này.

Phí Dương lại đang trên mạng thấy nhất đoạn hấp dẫn bình luận:

"Mọi người phát hiện một cái rất huyền học tình huống sao?"

"Tình huống gì?"

"Lan Lăng Vương hát Phí Dương bài hát, sau đó cảm thứ hai."

"Ngọa tào! Hai ý chí kiêu như trâu bò!"

"So với Trần Chí Vũ, Phí Ca Vương là trò giỏi hơn thầy, Lan Lăng Vương chỉ là hát hẳn bài hát mà thôi, cũng sẽ bị hai ý chí phong tỏa!"

" "

Phí Dương: "Cam!"

Thần mẹ nó hát ta bài hát cho nên cảm thứ hai.

Đây tuyệt đối là trùng hợp!

Các người không phải là người, các người là chó thật, ta đây tự đi cảm hạ che mặt Ca Vương Quý đầu tiên hạng nhất cho các người nhìn!

Bên kia.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết Phí Ca Vương có nhiều cảm tức, thậm chí dự định đánh lên chính mình .

Trận đấu tạm thời có một kết thúc.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên bắt đầu chuyên tâm viết tiểu thuyết.

Sáng tác địa điểm có thể là trong nhà, cũng có thể là phòng làm việc, còn có thể là Spider Man điện ảnh Studios.

Điện ảnh quay chụp độ tiến triển ngược lại là rất nhanh.

Đây cũng là Super Hero loại điện ảnh đặc điểm.

Quay chụp cũng không phức tạp, tuyệt đại đa số điện ảnh nội dung cốt truyện, thực ra đều là lục màn trước quay chụp hoàn thành.

Chân chính trễ nãi thời gian, nhưng thật ra là điện Ảnh Hậu kỳ chế tác.

Bất quá kia là địa cầu tình huống.

Lam Tinh điện ảnh đặc hiệu kỹ thuật phát triển so với địa cầu lợi hại hơn, cho nên hậu kỳ đặc hiệu chế tác loại thời gian cũng có thể rút ngắn thật nhiều .

Đương nhiên.

Bởi vì Lâm Uyên đang toàn lực viết tiểu thuyết, cho nên tiểu thuyết gõ chữ độ tiến triển cũng là thật nhanh, đây là lần đầu tiên thử mọi thời tiết không ngừng gõ chữ ——

Quét quét quét!

Quan Vu Ba Lạc hệ liệt một phần lại một thiên cổ sự, ở Lâm Uyên bút hạ sinh ra.

Cái này cũng cùng Lâm Uyên thân thể bình phục có liên quan.

Bây giờ Lâm Uyên, thân thể tuyệt đối là phi thường khỏe mạnh.

Lúc trước hẳn một ngày nhiều nhất viết lên 5 vạn chữ, sẽ có loại phi thường cảm giác mệt mỏi thấy.

Nhưng bây giờ, hẳn một ngày có thể viết lên thập vạn chữ, viết xong không nói tinh thần sáng láng, ít nhất cũng sẽ không uể oải không dao động.

Ngoài ra .

Thân thể khỏe mạnh cho Lâm Uyên mang đến một cái khác chỗ tốt chính là, hẳn không dùng tại đúng lúc đúng giờ ngủ.

Nói cách khác:

Lâm Uyên cảm nhận được thức đêm tu tiên thú vui.

Bất quá Lâm Uyên lực tự khống chế vẫn không tệ, trên căn bản chịu đựng đến 12h, hẳn sẽ ngoan ngoãn đi ngủ.

Dùng hệ thống lời nói chính là .

Dù là thân thể khỏe mạnh rồi, nhưng mình cũng phải yêu quý, nếu như mình làm lời nói, thân thể vẫn sẽ xảy ra vấn đề.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên khẳng định không dám làm.

So với hẳn bất luận kẻ nào cũng phải rõ ràng khỏe mạnh đối với nhân loại mà nói có Đa Bảo đất.

Cứ như vậy.

Thời gian tiến vào ba tháng phần.

Ngày này, 21h 40 phần.

Lâm Uyên rút cuộc sắp viết xong « Hercule Poirot dò án kiện tập » .

Sau đó hẳn muốn viết « Hercule Poirot dò án kiện tập » người cuối cùng cổ sự.

Đây là chúc Vu Ba Lạc người cuối cùng vụ án.

Vụ án tên là « màn che » .

Vâng.

Hercule Poirot sắp nghênh đón hẳn nghề trong kiếp sống người cuối cùng vụ án.

Nhưng mà .

Lâm Uyên chuẩn bị một chút bút thời điểm, lại do dự.

Đây là Lâm Uyên lần đầu tiên do dự.

Hẳn thậm chí có nhiều chút khó chịu.

Trong mấy ngày nay, ở viết trước mặt những thứ kia vụ án lúc, tay hấn tốc độ cực nhanh, trên bàn gỗ năm ngón tay giống như ảo ảnh.

Nhưng giờ khắc này.

Lâm Uyên tay lại đình trệ ở trên bàn gỗ không, giống như là bị người nhân dừng lại kiện.

Không phải hấn không nỡ bỏ kết thúc « Hercule Poirot dò án kiện tập » .

Lâm Uyên lấy "Sở Cuồng" tên kết thúc quá quá nhiều kinh điển cố sự, hấn cho tới bây giờ cũng sẽ không do dự, càng không biết ở viết đại kết cục thời điểm cảm thấy khó chịu.

Nhưng .

Bộ này tiểu thuyết, sẽ là Sở Cuồng lần đầu tiên tàn nhẫn viết tử chính mình bút hạ vai nam chính .

Vâng.

Hercule Poirot, sẽ chết!

---

ps: Cảm tạ đôi bạch ngân đại lão huyền vũ minh chủ cự phần thưởng, ■■■? ? ■● đây chính là bị đại lão bao nuôi cảm giác sao?

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngàn dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 492: Phát đao phiến rồi

Có chút không khỏi châm chọc.

Năm nay Lâm Uyên, ở hệ thống dưới sự giúp đỡ, thân thể trở nên khỏe mạnh vô cùng;

Nhưng mà hãn bút hạ Hercule Poirot, cái kia có hai phiến kiêu ngạo tiểu ria mép cùng với màu xám tế bào não dễ thương trình thám, giờ phút này lại dần dần già rồi.

Làm Hercule Poirot bắt đầu ở trình thám giới Hồ Phong Hoán Vũ .

Làm Hercule Poirot dần dần trở thành trình thám trong lòng độc giả Thần Thoại .

Làm Hercule Poirot dùng hãn trí tuệ lần lượt trừng phạt tà ác tội phạm .

Ai có thể tưởng tượng!

Một cái như vậy như thế kiêu ngạo nam nhân, hãn lão hủ lúc bộ dáng?

Ai có thể tưởng tượng!

Hercule Poirot sẽ tại người khác sinh trung người cuối cùng trong vụ án, ôm một trận thuộc về hãn .

Tử vong?

Cho nên Lâm Uyên do dự.

Hãn thậm chí muốn tự do phóng khoáng thay đổi kết cục, để cho Hercule Poirot chính thức về hưu, cho hãn một cái hạnh phúc tuổi già!

Không biết là khôi phục cuống họng còn là cái gì những ảnh hưởng khác.

Lâm Uyên cảm giác mình càng ngày càng cảm tính.

Hãn bỗng nhiên khe khẽ thở dài, thật giống như than thở sẽ để cho hãn thoải mái tựa như.

Ánh mắt lóe lóe.

Lâm Uyên cuối cùng vẫn bỏ đi cái này tự do phóng khoáng ý tưởng.

Không biết Agatha viết xuống « màn che » thời điểm, nội tâm từng có như thế nào một phen giãy giụa.

Nhưng nói theo một ý nghĩa nào đó, cùng với để cho độc giả ảo tưởng Hercule Poirot dần dần già rồi bộ dáng, có lẽ tử vong mới là giải thoát.

Mọi người luôn là sẽ tận lực tránh một ít chuyện thật .

Tỷ như, nhân sẽ chết.

Thực ra, là nhân sẽ chết.

Dù là Hercule Poirot là một ít trình thám mê trong tâm khảm "Thần", cũng giống vậy.

Mặc dù Hercule Poirot tử, không phải bình thường sinh lão bệnh tử.
"Hô."

Thở ra một hơi thật dài.

Lâm Uyên không do dự nữa, bắt đầu dùng tốc độ cực kỳ nhanh gõ lên bàn phím tới: 【 bất luận kẻ nào ở trọng thể nghiệm mới đến với ngày xưa giống nhau cảm thụ, hoặc nặng nhiệt độ với ngày xưa giống vậy tâm tình lúc, không cũng biết này như vậy bưng tình như mộng sao? 】

Hercule Poirot mời Hastings trở lại bọn họ lần đầu tiên liên thủ dò án kiện trang viên kia.

Trang viên kia đã bị đổi là cao cấp quán trọ.

Lệnh Hastings giật mình là, Hercule Poirot đã kinh biến đến mức Thương Lão mà suy yếu.

Hắn chỉ có thể ngồi trên xe lăn, hơn nữa hắn sa thải nhiều năm người làm nam George .

Đùng đùng.

Bàn phím tiếng đánh, ở mười một giờ 32 phút dừng lại.

Lâm Uyên nhìn chăm chăm văn bản nhìn một chút, rốt cuộc gõ xuống "Hết trọn bộ" ba chữ.

Chuẩn bị khép lại bút ký bản lúc, Lâm Uyên động tác bỗng nhiên lại là một hồi.

Hercule Poirot sau đó, hắn là viết Sherlock Holmes cố sự .

Này hai nhân vật, ở trong bối cảnh hắn không cái gì liên lạc, bởi vì căn bản liền không phải cùng một người.

Nhưng ở Lam Tinh, này hai bộ tác phẩm cũng đều là xuất từ Sở Cuồng tay.

Đã như vậy, tại sao không để cho hai vị trình thám sử thượng lộng lầy nhất nhân vật, sinh ra nào đó liên động đây?

Loại này liên động có thể rất cạn.

Nhưng hai người hắn ở một cái trong nháy mắt, sinh ra Đinh Diễm đồng thời xuất hiện.

Đây cũng tính là biến hình thông báo sách mới.

Độc giả sẽ hiểu.

Hercule Poirot sau đó, còn có một người nam nhân, sẽ ở giống vậy trong lĩnh vực, đạt thành giống vậy xuất sắc thành tựu.

"Vậy cứ như vậy đi ."

Lâm Uyên gõ bàn phím, lại tặng thêm vài nét bút.

Đó là ở Hercule Poirot tang lễ bên trên.

Hastings tặng hoa sau khi cúi người chào, chuẩn bị lúc rời đi, phát hiện một cái mang nóc tròn lễ mạo nam nhân thần bí đang ở đối Hercule Poirot mộ bia gập đầu hỏi thăm.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên trực tiếp đem hoàn thành « Hercule Poirot dò án kiện tập » phát cho Kim Mộc.

"Viết xong?"

Kim Mộc biết Lâm Uyên gần đây dự định kết thúc « Hercule Poirot dò án kiện tập » sự tình.

Nhưng khi hắn nhận được nhiều như vậy bản thảo lúc, vẻ mặt vẫn có chút khiếp sợ: "Người những ngày qua viết bao nhiêu chữ?"

"Không biết."

"Ngài tay này tốc độ thật là ."

Kim Mộc cảm khái mấy câu, sau đó nói: "Ta đem tiểu thuyết trước phát tới để cho Ngân Lam Thư Khố xuất bản, bây giờ hết trọn bộ, hắn làm một cái Hercule Poirot đại hợp tập."

Lâm Uyên không có ý kiến.

Buổi tối hôm đó.

Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại.

Điện thoại đến từ Ngân Lam Thư Khố trình thám bộ tổng biên tập Tào Đắc Chí.

Dưới tình huống bình thường, Tào Đắc Chí cũng sẽ liên lạc Kim Mộc, lần này có lẽ là có chút gấp, hắn lại trực tiếp liên lạc Sở Cuồng.

Trên thực tế, quả thật rất nóng lòng.

Đôi phương ở trong điện thoại thanh âm có chút không ức chế được kích động: "Sở Cuồng lão sư, ngài không thể làm như vậy!"

Lâm Uyên hiềm thấy an ủi: "Tĩnh táo."

Tào Đắc Chí tựa hồ cũng ý thức được chính mình quá đáng kích động.

Hắn nuốt nước miếng một cái, hơi chút thấp giọng: "Ngài muốn kết thúc « Hercule Poirot dò án kiện tập » ta không ý kiến, dù là ngài sau này không viết trình thám tiểu thuyết ta đều không ý kiến, nhưng ngài tại sao phải viết tử Hercule Poirot, hơn nữa còn là lấy như vậy hình thức ."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Đây là Hercule Poirot nhân sinh."

Tào Đắc Chí há miệng, cuối cùng cũng không nói gì đi ra.

Hắn trầm mặc thật lâu mới nói: "Ta biết rồi, vậy ngài kết vĩ xuất hiện nhân vật thần bí ."

"Quyển sách kế tiếp nhân vật chính."

"Ngài còn dự định tiếp tục viết trình thám?"

"Tại sao không viết đây?"

"Ta hiểu được."

Tào Đắc Chí cuối cùng vẫn không có khuyên thành công.

Trên thực tế Tào Đắc Chí cũng biết rõ mình không quá có thể khuyên được động Sở Cuồng.

Vị này ý tưởng lúc nào bị biên tập tả hữu quá?

Hắn hôm nay này thông điện thoại, cùng với nói là lấy thân phận của biên tập đánh tới, càng giống như là lấy thân phận của độc giả đánh.

Bởi vì hắn đã là phụ trách « Hercule Poirot dò án kiện tập » hệ liệt tổng biên tập, đồng thời tự mình cũng là Hercule Poirot bướng bỉnh fan!

Làm Hercule Poirot bướng bỉnh fan, hắn thật rất khó tiếp nhận Hercule Poirot lấy phương thức như vậy tử vong.

Mặc dù hắn cũng minh bạch, « Hercule Poirot dò án kiện tập » số trang đã quá dài.

Hercule Poirot tử vong, không tồn tại kết quả xấu cách nói, ngược lại để cho Hercule Poirot nhân vật hình tượng, càng tươi sáng, càng dễ dàng bị các độc giả nhớ.

"Quả nhiên là lão tặc a, kết thúc trả lại cho độc giả phát dao phiến ."

Tào Đắc Chí tâm lý tất tất một cái câu, ngoài miệng lại không dám nói ra, cứ việc Sở Cuồng fan thường thường gọi như vậy.

Buổi tối hôm đó.

Ngân Lam Thư Khô quan tuyên rồi điều này có tính chấn động tin tức:

"Sở Cuồng lão sư kinh điển trinh thám mãnh liệt « Hercule Poirot dò án kiện tập » hệ liệt sẽ tại ba ngày sau chính thức kết thúc!"

Ầm!

Tin tức vừa ra, trinh thám vòng âm âm chấn động!

Thậm chí ngay cả toàn bộ tiểu thuyết giới, đều bị chấn động!

Đây là « Hercule Poirot dò án kiện tập » hệ liệt phải có đãi ngộ!

Thích cái này hệ liệt quá nhiều người!

Ở toàn bộ trinh thám giới, bộ này tiểu thuyết, cũng là hoàn toàn xứng đáng kinh điển mãnh liệt!

Mà bây giờ, như vậy kinh điển mãnh liệt, lại sắp nghênh đón kết thúc.

Trong lúc nhất thời, các phe cũng ở thảo luận!

Mà đối với tin tức này, phản ứng lớn nhất, nhưng là Hercule Poirot hệ liệt các độc giả .

Quét quét quét!

Quan tuyên cái tin tức này bình luận khu, trực tiếp bị vô số độc giả bình luận bao phủ, mà tuyệt đại đa số độc giả bình luận biểu đạt ý tứ thực ra đều rất nhất trí:

Không nở bỏ!

Rất nhiều người đã thành thói quen Truy càng Hercule Poirot hệ liệt, này là rất nhiều trinh thám người yêu thích lâu dài tinh thần lương thực.

Nhưng bây giờ, Sở Cuồng chuẩn bị cho mọi người đoạn lương,

Bất quá mặc dù độc giả tiếc nuối, nhưng là đón nhận bộ này tiểu thuyết sắp nghênh đón kết thúc sự thật.

Sở Cuồng lão tặc lại không phải lần thứ nhất làm như vậy!

Lại bán chạy tiểu thuyết, lão tặc nên kết thúc thời điểm, cũng tuyệt đối sẽ không nương tay.

Truy lão tặc tiểu thuyết, phải có như vậy giác ngộ!

Chỉ cần cho mọi người một cái mỹ mãn kết cục, mọi người cho dù có tiếc nuối, cũng chỉ có thể nhận.

Mang theo như vậy tiếc nuối, mọi người bắt đầu mong đợi tiểu thuyết ba ngày sau chính thức phát hành.

Cứ như vậy.

Tam ngày trôi qua .

Hercule Poirot hệ liệt kết thúc thiên, chính thức phát hành!

---

ps: Cảm tạ 【đông gấu tương】 trở thành quyển sách thứ 43 vị đáng yêu chủ, tiêu tỷ tỷ nhan giá trị tặc cao, sau đó quyển sách này rất nhiều việc động đều là này vị tiêu tỷ tỷ đang giúp đỡ phụ trách, thật phi thường cảm tạ tiêu tỷ tỷ, ô bạch tiếp tục viết, phía dưới tiên vào mọi người thích nhất mình chủ tặng thêm khâu.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 493: Võ đê

Ngày mùng 3 tháng 3.

Các đại Thư Điểm rút cuộc bắt đầu chung bày bán « Hercule Poirot dò án kiện tập » .

Mà khi bộ này tiểu thuyết chính thức phát hành lúc, làm Lâm Uyên người đại diện, Kim Mộc đã thấy trước thời hạn xem xong Sở Cuồng lần này liên tái phân lớn nội dung: "Cho ông chủ làm người đại diện chỗ tốt chính là có thể so với phổ thông các độc giả sớm hơn đọc được đôi mới ."

Lúc này, hăn lật ra Hercule Poirot hệ liệt cuối cùng một phần cố sự.

Đây là ngày tên là « màn che » .

Bên cạnh còn có một dấu móc, "Cuối cùng một án kiện" .

Kim Mộc tâm tình bỗng nhiên có chút phức tạp.

Mà khi hăn thấy « màn che » khai thiên nội dung lúc, tâm tình liền phức tạp hơn rồi.

Hercule Poirot mời Hastings trở lại này Tels trang viên ——

Đây là Hercule Poirot cùng Hastings lần đầu tiên gặp nhau địa phương.

Cùng mới ra kém lúc hăm hờ bất đồng, lúc này Hercule Poirot đã dần dần già rồi, thậm chí ngồi lên xe lăn.

Dựa theo cố sự thời gian tuyến phát triển, đây là sự tình rất bình thường, nhân cũng sẽ lão.

Nhưng thân là độc giả, Kim Mộc lại khó tránh khỏi có chút thương cảm .

Mang theo loại vết thương này cảm.

Kim Mộc tiếp tục nhìn xuống.

Vật đối sao đời.

Bây giờ cái này Hercule Poirot cùng trợ thủ lần đầu tiên gặp nhau trang viên bây giờ đã bị đổi thành rồi cao cấp nhà khách.

Trong tâm quán ở hình hình sắc sắc nhân vật.

Đây coi như là Hercule Poirot hệ liệt tối kinh điển vụ án khai thiên ——

Đem một đám người an bài ở một cái cố định không gian bên trong, mà Hercule Poirot yêu cầu từ trong tìm ra hung thủ, Hercule Poirot không thể thất thủ!

Quả nhiên.

Thấy trợ thủ Hastings, Hercule Poirot xuất ra nhất điệp cắt từ báo, phía trên báo cáo năm cái mưu sát án.

Hercule Poirot nói:

"Trong quán trọ ở những người này giữa, cùng với bọn họ cùng mấy lần trước mưu sát án cái người trong cuộc giữa, cũng tồn tại liên hệ nào đó." Kinh điển mở đầu!

Quen thuộc đến thân thiết, phía sau bộ phận, chắc cũng là rất kinh điển Hercule Poirot thức phá án thủ pháp đi.

Cái này rất Hercule Poirot!

Kim Mộc nghĩ như vậy, mong đợi nụ cười leo lên khóe miệng.

Nhưng tiếp theo cố sự phát triển, chợt để cho Kim Mộc ngây dại.

Một cái nguyên nhân cái chết rất khả nghi người bị hại xuất hiện.

Người sáng suốt nhìn một cái cũng biết người bị hại này là hấn sát, nhưng Hercule Poirot lại giữ vững nhận thức vì người bị hại này là tự sát!

Vì thế Hercule Poirot thậm chí cùng Hastings sinh ra tranh luận.

"Tại sao?"

Thân thiết không còn sót lại chút gì.

Kim Mộc bỗng nhiên có chút kì nén đến hoảng.

Hercule Poirot có chút khác thường, khác thường đến không giống hấn.

Chẳng lẽ là bởi vì Hercule Poirot già rồi, cho nên suy nghĩ theo không kịp?

Kim Mộc cắn răng.

Đây là ngày cố sự có chút nặng nề.

Nhưng vào lúc này, tiếp theo miêu tả, để cho Kim Mộc đột nhiên lạnh cả người, bắt chước Phật Kinh chịu rồi vội vàng không kịp chuẩn bị bạo kích!

Hercule Poirot chết!

Ở mấy cái vụ án nghi vấn còn chưa cởi ra thời điểm, Hercule Poirot bỗng nhiên ——

Chết! !

Bệnh tim phát tác! ! !

Trong chớp nhoáng này, Kim Mộc nắm sách vở tay bỗng nhiên run rẩy, sau đó theo bản năng cả kinh kêu lên:

"Không thể nào!"

Cuối cùng một án kiện mới vừa mới bắt đầu không bao lâu, vụ án cũng không có cho ra câu trả lời, Hercule Poirot lại chết?

Đây là cái gì kỳ phát triển! ?

Ông chủ lại viết chết vai nam chính! !

Thân kinh chết lặng mà cứng ngắc, Kim Mộc hô hấp bắt đầu dồn dập đi xuống, hấn không nhìn được đứng dậy đi tới đi lui thật lâu, mới miễn cưỡng bình phục nội tâm tâm tình ——

Xong rồi!

Kim Mộc rất rõ biết ông chủ viết tử Hercule Poirot cái này siêu nhân khí vai nam chính, đối độc giả mà nói ý vị như thế nào!

Đánh vào!

Thích Hercule Poirot độc giả có bao nhiêu, loại này đánh vào liền khủng bố đến mức nào, sẽ không có người đối mặt Hercule Poirot tử mà thờ ơ không động lòng!

Cho dù là giờ phút này hấn cũng có chút không thể nào tiếp thu được Hercule Poirot tử vong!

Nhưng Hercule Poirot đúng là chết ——

Không có chơi đùa cái gì tự quý, cố sự đơn giản sáng tỏ nói cho toàn bộ độc giả, Hercule Poirot qua đời.

Hấn thi thể lạnh như băng!

Liên tang lễ cũng cử hành!

Cự đại nạn quá trong nháy mắt vết sạch nội tâm của Kim Mộc, hấn không chỉ là ông chủ người đại diện, hấn là như vậy Hercule Poirot fan a.

Hấn chỉ có thể buộc chính mình tiếp tục xem tiếp.

Hấn muốn biết cố sự sẽ hay không có tân biến hóa ——

Quả nhiên có tân biến hóa.

Hercule Poirot tử, có thể là bị giết.

Bởi vì Hastings phát hiện, Hercule Poirot chữa trị bệnh tim chai thuốc mất tích.

Thương tâm vạn phần Hastings quyết định tra ra chân tướng.

Không khí vô hạn kiềm chế.

Lúc trước đều là Hercule Poirot đi tìm chân tướng.

Nhưng lần này, Hercule Poirot lại thành bị người hại.

Mà Hastings làm Hercule Poirot trợ thủ, thì cần muốn chính mình đi tìm chân tướng.

Cuối cùng.

Hastings chưa thành công.

Phá án nhân vẫn là Hercule Poirot tự mình!

Hercule Poirot quả thật chết, một điểm này không cách nào thay đổi, nhưng hấn cho Hastings để lại một phong di thư.

Này phong di thư nói rõ rồi toàn bộ chân tướng:

Nguyên lai Hercule Poirot đã sớm tìm ra chân chính hung thủ.

Nhưng tên hung thủ này rất kỳ lạ, hấn cho tới bây giờ sẽ không đích thân giết người, mà là lợi dụng người khác trong lòng nhược điểm, khéo léo cô động người khác giết người.

Những thứ này tội là do hấn bày ra, do hấn tiến hành.

Mà hấn nhưng thủy chung đứng ở ngoài vòng, không có bị hoài nghi ——

Hoặc có lẽ là, hấn có thể sử chính mình đứng ở ngoài vòng, không chịu hoài nghi.

Quán trọ chủ nhân chính là bởi vì người này nói một cái nổ súng tàu hỏa cố sự, mà cố ý làm bộ như súng sẵn tàu hỏa, bị thương một mực áp chế vợ của

hắn, chỉ vì nước đã đến chân mềm lòng, không có đánh trúng đối phương yếu hại thôi.

Lại là người này, cố động rồi Franklin phu nhân mưu sát trượng phu, địa phương tốt liền chính mình tái giá.

Nhưng mà bởi vì bàn bị chuyển động, Franklin phu nhân chính mình uống ly kia độc cà phê, Hercule Poirot vì để tránh cho vô tội Franklin cùng với Hastings con gái Judy cái mền hoài nghi, mới lập chủ nữ nhân này là tạt sát . Vâng.

Hercule Poirot sở dĩ với Hastings tranh luận, chỉ là bởi vì hắn muốn bảo vệ mình bạn tốt con gái.

Tiếp lấy .

Người này để cho Hastings hiểu lầm con gái bị ác ôn thật sự câu dẫn, cho nên Hastings muốn giết chết ác ôn!

Thật may Hercule Poirot kịp thời phát hiện, bỏ thuốc để cho Hastings thật sớm thiếp đi, mới không có thể thành công động thủ.

Hercule Poirot tức giận.

Chính trực hiền lành bạn tốt bị hung thủ trong lòng thủ đoạn lợi dụng, lại thiếu chút nữa trở thành người phạm tội giết người!

Hercule Poirot cảm thấy không thể nhịn được nữa!

Ở không cách nào lợi dụng pháp luật thủ đoạn chế tài hung thủ dưới tình huống, Hercule Poirot làm một cái kinh khủng quyết định!

Hắn muốn tự mình động thủ giết chết hết thầy tội ác hung thủ sau màn —— Norton!

Mà ở giết chết hung thủ sau đó, Hercule Poirot giấu lên tim mình bệnh được, mặc cho bệnh mình phát chết đi.

Hắn chuẩn bị tiếp nhận bên trên Thiên Tài quyết.

Là, Hercule Poirot đang giết chết rồi hung thủ sau đó, lựa chọn tạt sát, ý nào đó mà nói, Hercule Poirot cũng hung thủ một trong.

Kim Mộc cảm giác tâm lý đồ đạc hoảng.

Mà khi hắn thấy Hercule Poirot cho tạt thủ cuối cùng nhấn lại lúc, ngực ngăn lợi hại hơn:

"Hastings, ta không biết ta làm chuyện là chính xác hay là không chính xác, ta rất mê mang, ta cũng không cho là một người phải làm đem luật pháp cầm ở trong tay mình . Nhưng là từ mặt khác nói, ta chính là luật pháp! Nhớ rất nhiều năm trước, vẫn còn ở làm cảnh sát ta đã từng đã đánh gục một cái ngòi ở trên nóc nhà xuống phía dưới nhân nổ súng thứ liều mạng, ở tình trạng khẩn cấp hạ là muốn tuyên bố quân sự quản chế pháp. Thông qua tước đoạt Norton sinh mệnh, ta cứu vớt còn lại sinh mệnh —— vô tội sinh mệnh.

Nhưng là, ta vẫn không biết .

Có lẽ ta không biết đảo khá hơn một chút, ta cuối cùng là như vậy có nắm chắc —— vô cùng có nắm chắc . Nhưng là dưới mắt, ta phi thường tự, ta chỉ có thể giống như một tiểu hài tử như thế nói với người, 'Ta không biết .' gặp lại sau, thân ái bằng hữu. Ta đã đem á a-xít ni-tric Mậu giám an bình từ giường của ta bên lấy ra. Ta tình nguyện đem chính mình giao cho trời cao trong tay. Hẳn có lẽ sẽ trừng phạt, có lẽ sẽ khoan thứ, nguyện nó nhanh một chút đến đây đi! Chúng ta sẽ không lại chung một chỗ trừng trị tội phạm. Chúng ta lần đầu tiên trình sát tội phạm là ở chỗ này, một lần cuối cùng cũng là ở chỗ này . Vậy cũng là nhiều chút Mỹ Hảo Thì Quang. Là, kia vẫn luôn là ta tội Mỹ Hảo Thì Quang ."

Ba tháp.

Có lệ thấp.

Chẳng biết lúc nào lên, Kim Mộc hóc mắt đã vỡ đê.

---

ps: Cảm tạ Kiếm Vũ trăm thiên đại lão minh chủ, mới mẻ tăng thêm dâng lên, quan Vu Ba Lạc tử, thực ra ô bạch nhìn lên sau khi cũng đặc biệt khó chịu, cho nên một chương này nội dung cốt truyện miêu tả hơi chút cặn kẽ nhiều chút, bởi vì quả thật thật ngược.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 494: Bạo động

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!
Kim Mộc không phải duy nhất một bởi vì Hercule Poirot bị kịch tử vong
mà rơi lệ độc giả.
Càng ngày càng nhiều độc giả, lục tục thấy được kết cục.
Mà khi nhóm đầu tiên độc giả ở phần kết phân, đối mặt Hercule Poirot kia
vội vàng không kịp chuẩn bị tử vong lúc, cũng sinh ra tương tự phản ứng

---

Bọn họ thông khổ chỉ là so với Kim Mộc tới hơi trễ một chút.
Nhưng trình độ lại chỉ có hơn chứ không kém.
Giống như tim bị tay vô hình đột nhiên siết chặt.
Thông khổ cùng đau thương, theo Hercule Poirot cái chết, cùng nổi lên
trong lòng.

Phảng phất vạn mã ở ngực lao nhanh!
Vô số người tâm tính trong khoảnh khắc đó băng hi bễ ——
Sở Cuồng lão tặc lại bắt đầu!
Cụ thể từ đâu cái phút cắt ra mới đã không thể nào tìm lên.
Hercule Poirot cái chết mang đến đau thương cùng tâm tình phát tiết bùng
nhiên liền vết sạch Internet ——

Diễn đàn!

Bộ lạc!

Blog!

Theo « Hercule Poirot dò án kiện tập » đại kết cục phát hành, trong dữ liệu
đưa tới vô số độc giả bạo động!

"Sở Cuồng lão tặc chịu chết đi!"

"Tại sao phải viết! Chết! Ba! Lạc!"

"Kết cục này ta không chấp nhận! ! !"

"Mệt sức ở trong lớp trước thời hạn nhìn lên đại kết cục, trực tiếp khóc
thành chó, lão sư cũng chạy để an ủi ta!"

"Vạn người Huyết Thư, người đời không thay đổi kết cục!"

"Hercule Poirot không có chết!"

"Người Sở Cuồng chỉ là một viết tiểu thuyết, người biết cái gì Hercule
Poirot!"

"Sở Cuồng lão tặc thật ác bất xá, buổi tối ta phải đi đập nhà người thủy
tinh!"

"Tặc tính không thay đổi! ! !"

"Ta mong đợi một vạn năm đại kết cục, người cho ta chuyển đao phiến?"

"Độc giả càng thích ai người càng phải viết tử ai là không!"

"Sở Cuồng ta liều mạng với người!"

"Cái này lão tặc quá ghê tởm, ban đầu viết tử Bích Dao, ta thật vất vả tâm tình bình phục, hãn hiện tại lại viết chết ta thích nhất Hercule Poirot, khi chúng ta tâm là làm bằng sắt sao?"

" "

Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu cơ hồ là ở cực trong thời gian ngắn thất thủ, đủ loại độc giả hội tụ ở chỗ này.

Mắng.

Khóc.

Nộ.

Thương.

Mọi thứ tâm tình hội tụ thành đại dương, đem bình luận khu đánh vào không có một tí thời gian rảnh rỗi, tất cả đều ở tận tình khơi thông.

Độc giả cũng điên rồi!

Buổi chiều ba giờ, # Hercule Poirot cái chết # xông lên nhiệt lục soát.

Chạng vạng tối năm giờ, # Polo cái chết # đã là bộ lạc nhiệt lục soát đệ nhất đề tài.

Ngoài ra.

Bộ lạc nhiệt lục soát trước 10 trung còn có bốn đề tài cũng cùng Hercule Poirot có liên quan.

Đồng thời.

Blog bên kia nhiệt lục soát đề tài đệ nhất rõ ràng là "Sở Cuồng lão tặc nhận lấy cái chết" !

Độc giả oán niệm đang sôi trào!

Mà rất nhiều còn không nhìn thấy đại kết cục độc giả, gặp gỡ bất thành linh kịch xuyên thấu qua, cũng là trực tiếp liên bối rồi ——

"Đùa gì thế, Hercule Poirot chết?"

"Hercule Poirot làm sao có thể chết!"

"Hercule Poirot là không có khả năng chết!"

"Ta không dám tiếp tục xem rồi, Sở Cuồng lão tặc thật ghê tởm!"

"Ta đao phiến đã không không chế được muốn bay ra ngoài!"

"Ta có thể tiếp nhận kịch xuyên thấu qua, nhưng ta không chấp nhận Hercule Poirot tử vong!"

" "

Ngân Lam Thư Khó.

Trình thám ngành.

Tào Đắc Chí cười khỏ ngồi ở trước máy vi tính.

Cửa thỉnh thoảng truyền tới cuồng cuồng bận rộn hoảng tiếng hô ——

"Tổng biên tập, ngành điện thoại tuyến phải bị độc giả đánh bẽ!"

"Tổng biên tập, vừa mới có một độc giả gọi điện thoại mắng ta mười phút, chuyện liên quan gì tới ta con a!"

"Tổng biên tập, điện thoại ta tiếp không tới, đều tại để cho Sở Cuồng đòi kết cục."

"Tổng biên tập, nếu không tìm Sở Cuồng lão sư."

"Tổng biên tập, độc giả uy hiếp muốn thôi thư, sao đánh tới công ty chúng ta rồi, đi theo Thư Điểm làm ồn đi a."

"Tổng biên tập."

Tào Đắc Chí phanh một tiếng đóng cửa lại.

Đừng gọi ta!

Kêu ta hữu dụng sao?

Này mẹ nó kêu chuyện gì à?

Đang lúc này.

Tào Đắc Chí điện thoại cũng vang lên.

Tào Đắc Chí kết nối sau đó, đối diện truyền tới ảo tượng ngành lão Hùng thanh âm: "Người bên kia muốn lật trời đi."

"Người cũng tới xem ta náo nhiệt!"

Tào Đắc Chí tâm tình rất không ổn định.

Lão Hùng thở dài: "Không phải nhìn người náo nhiệt a, chỉ là muốn nói cho người biết, chuyện này ta ngành cũng trải qua."

Tào Đắc Chí sừng sốt một chút.

Lão Hùng bắt đầu nói: "Sở Cuồng không phải lần thứ nhất ngược độc giả rồi, ban đầu « Tru Tiên » nhiều hỏa a, kết quả hẳn dĩ nhiên viết chết Bích Dao, còn ảnh hưởng hơn mấy tháng lượng tiêu thụ, người này coi như tốt, ít nhất hẳn là đại kết cục thời điểm phát đao phiến."

"Kia cuối cùng sao xử lý?"

Lúc đó sự tình, Tào Đắc Chí cũng có nghe thấy.

Lão Hùng bĩu môi: "Có thể sao xử lý, để bắt kê chứ, độc giả làm ồn ào thì coi như xong đi, cuối cùng vẫn là được tiếp nhận, Sở Cuồng khi nào sẽ nghe chúng ta, hơn nữa ta cảm thấy được kết cục này thực ra không nếm không phải một cái tốt kết cục."

Tào Đắc Chí: ". "

Độc giả cũng giống như người vậy nghĩ có thể rồi.

Thực ra Tào Đắc Chí cũng cảm thấy kết cục này không thành vấn đề.

Chỉ là .

Về tình cảm không thể nào tiếp thu được.

Thậm chí có độc giả ở rêu rao, Sở Cuồng là giết chết Hercule Poirot hung thủ!

Được rồi.

Này trình thám không tạt xấu.

Ngoài ra.

Liên quan tới đại kết cục trung, Hercule Poirot chính mình hóa thân hung thủ, lấy bạo chế bạo hành vi, cũng có vô số tranh cãi:

"Hercule Poirot làm sao sẽ cực đoan như vậy!"

"Sở Cuồng sự an bài này thật là quá đáng!"

"Ta tình nguyện Hercule Poirot là bình thường tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi, cũng không nguyện ý thấy hấn lầy như vậy đau buồn phương thức chết đi, hấn vi phản chính mình dùng một đời cũng ở thủ hộ luật pháp."

"Làm sao có thể như vậy ."

"Tại sao phải như vậy ."

"Ta không tin Hercule Poirot sẽ cầm hung thủ không có cách nào, ma đàn giấy vệ sinh cũng không đủ dùng, ta lần đầu tiên là một cái giả tưởng nhân vật khóc thành như vậy."

" "

Mà đang ở các độc giả đều tại bạo động thời điểm.

Lúc trước hướng Sở Cuồng phát động quá Văn Đẩu, kết quả bị Sở Cuồng dùng « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » sắc bén phản kích cho tới thảm bại Lãnh Quang bỗng nhiên đứt quãng ban bố ba cái động tĩnh.

Điều thứ nhất: "Sở Cuồng vi phản trình thám không thể trở thành hung thủ quy tắc!"

Hai mươi phút sau.

Điều thứ hai: "Đem kết cục lại nhìn một lần, thực ra cũng không phải là không thể hiểu."

Sau một tiếng.

Điều thứ ba: "Đây là Hercule Poirot tốt nhất kết cục."

Tựa hồ Lãnh Quang cũng trải qua phức tạp trong lòng đấu tranh, nhưng mà cuối cùng, Lãnh Quang hay lại là công nhận « Hercule Poirot dò án kiện tập » đại kết cục.

Ngoạ tào!

Đám bạn trên mạng đều tròn tròn mắt.

Cái gì à?

Sở Cuồng viết chết Hercule Poirot, còn để cho Hercule Poirot trở thành hung thủ, vi phản chính người quyết định quy tắc .

Kết quả người còn nói kết cục này tốt?

Lãnh Quang người không phải đại bình xịt sao!

Người không phải không ưa nhất người khác như vậy viết sao?

Không nghĩ tới người này mắt to mày rậm cũng phản bội?

Quét quét quét!

Có phần nộ bạn trên mạng bắt đầu hướng Lãnh Quang, trong đó điềm đáng khen nhiệt độ cao nhất đánh giá là:

"Người là bị Sở Cuồng PR đi!"

Không nghĩ tới Lãnh Quang dĩ nhiên cũng làm điều này nhiệt đánh giá tiên hành trả lời:

"Lấy Hercule Poirot năng lực, hẳn hoàn toàn có thể đem Norton tử làm thành một lần hoàn mỹ phạm tội, nhưng hẳn không có, Hercule Poirot làm ra một cái lựa chọn khó khăn, hoặc là buông tha chính mình quý nhất coi bạn tốt cùng với tương lai càng nhiều vô tội sinh mệnh, hoặc là thì phải để cho này cái ác nhân tiếp tục làm xằng làm bậy nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, về phần nói Hercule Poirot không làm được loại chuyện này nhân, đề nghị các người quay đầu nhìn một chút « An Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » , nhìn một chút Hercule Poirot lúc ấy lựa chọn là cái gì!"

Có bạn trên mạng sững sốt.

Ngay sau đó, bùng tỉnh thức tỉnh!

---

ps: Cảm tạ Hỏa Vũ Sí Phượng đại lão cái thứ 2 mình chủ khen thưởng, tặng thêm dăng lên, ô bạch tiếp tục viết rõ thiên canh thứ nhất.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 495: Nguyên lai đã sớm đào hố

Đúng vậy.

Hercule Poirot phá được trong vụ án, có thể nói tối đại danh đỉnh đỉnh, nhất độc giả tân tân nhạc đạo một phần ——

Chính là « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » !

Mà ở « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trung, Hercule Poirot lựa chọn bỏ qua hung thủ.

Bởi vì luật pháp không cách nào chế tài nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật hung thủ, cho nên một đám người cầm lên Đồ Dao, lấy thạch phá thiên kinh hợp bọn gây án thủ pháp giết chết hung thủ.

Lấy bạo chế bạo!

Hercule Poirot tìm ra chân tướng sau đó, do dự rất lâu, cuối cùng vẫn là không có đem đám người này tố cáo.

Lúc đó Hercule Poirot phương thức xử lý liền đưa tới quá tranh cãi.

Có thể ở « màn che » bên trong, lại xuất hiện một cái luật pháp không cách nào chế tài hung thủ.

Tên hung thủ này dùng người khác trong lòng nhược điểm, cố động người khác giết người, mình thì đứng ở xa xa phương bên cạnh xem.

Có thể nói ngoài vòng pháp luật cuồng đồ!

Hắn thậm chí khích bác Hercule Poirot bạn tốt Hastings đi giết người!

Nếu như không phải Hercule Poirot phát hiện, Hastings đã trở thành hung thủ giết người.

Nếu như Hercule Poirot không cách nào chế tài đối phương, đối phương chỉ sẽ tiếp tục điên cuồng đi xuống.

Dưới tình huống như vậy, Hercule Poirot làm ra cùng « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trung đám kia hung thủ như thế lựa chọn ——

Lấy bạo chế bạo!

Vô luận tốt hay xấu.

Cái này hành vi ít nhất không có không tuân theo Hercule Poirot nhân thiết, ngược lại để cho Hercule Poirot nhân thiết kiên cố hơn đỉnh!

Vâng.

Hắn có thể tha thứ đám người kia, chỉ vì ở giống vậy tới Âm thời khắc, hắn cũng sẽ làm ra giống vậy cực đoan lựa chọn!

Mà khác nhau ở chỗ .

Hercule Poirot có thể tha thứ người khác dùng lấy bạo chế bạo phương pháp trừng trị hung thủ, nhưng hẳn không cách nào tha thứ chính mình áp dụng loại này thủ đoạn.

Cho nên hẳn giết chết hung thủ sau đó, liền không chút do dự tự sát.

Hắn đang dùng phương thức của mình, cùng hung thủ đồng quy vu tận!

Mà, cũng vừa vặn là Hercule Poirot vĩ đại chỗ!

Ý thức được một điểm này.

Rất nhiều người đều trầm mặc.

Nhằm vào Sở Cuồng tiếng mắng, cũng là đột nhiên trở nên yên tĩnh lại.

Có ngày đó cố sự làm nền tảng, rất nhiều người bình phun điểm căn bản không thành lập.

Chỉ là mọi người không nghĩ tới.

Nguyên lai Sở Cuồng ngay từ lúc « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » trung cũng đã hướng mọi người biểu minh một điểm này, hẳn đã sớm đang đào hầm rồi.

Khác nhau ở chỗ, đám người kia lấy bạo chế bạo sau, vẫn muốn tiếp tục sống.

Mà Hercule Poirot, là lựa chọn dùng tử vong làm vì chính mình cứu rỗi.

Hắn đối với chính mình cảm thấy áy náy.

Hắn vi phạm chính mình cả đời quy tắc.

Hắn làm ra cái quyết định này thời điểm, hủy bỏ hẳn trinh thám trong kiếp sống tối tuân thủ nghiêm ngặt đồ vật.

Nhưng này liền Hercule Poirot!

Cái này bỏ trí ý nghĩa sâu khắc, gần như có thể dao động khiến người sợ hãi!

Nhìn như không có liên lạc cố sự lại bởi vì hai cái hiệu quả như nhau lựa chọn mà tạo thành hoàn chỉnh suy nghĩ liên điều ——

Trước sau hô ứng!

Hơn nữa khi làm ra này hai cái lựa chọn thời điểm, Hercule Poirot đều tại lặp đi lặp lại nói bốn chữ.

"Ta không biết."

Hắn không biết rõ làm sao xử trí người khác, cũng không biết mình lựa chọn có chính xác hay không.

Trên thế giới không có vụ án có thể đem Hercule Poirot làm khó.

Làm khó hẳn, chỉ là liên quan tới nhân tính mâu thuẫn điểm.

Bây giờ có thể tiếp nhận kết cục này rồi không?

Độc giả cũng không biết.

Nhưng tiếng mắng quả thật trở nên càng ngày càng nhỏ.

Độc giả bạo động, bởi vì Lãnh Quang nói tới « Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông » mà dân dân thở bình thường lại.

Lúc này.

Bỗng nhiên có người nói: "Ta không ủng hộ Hercule Poirot cách làm, nhưng này không trở ngại ta tiếp tục thương hấn, hấn vĩnh viễn là trong lòng ta trình thám chi vương."

Phản phát phản ứng giây chuyền.

Càng ngày càng nhiều độc giả bày tỏ đồng ý:

"Dùng trong sách Hercule Poirot mình nói mà nói, khả năng đây là thuộc về hấn báo ứng, thật sự lấy cuối cùng Hercule Poirot cũng lâm vào xa xôi luân hồi, làm pháp tân mất đi ý nghĩa, Hercule Poirot giờ lên kế hoạch đã lâu thương, sau đó đại biểu hấn thật sự cho là chính nghĩa nỗ sủng."

"Ta càng yêu hấn rồi."

"Nhưng kết cục này đối Hercule Poirot mà nói quả thật quá tàn nhẫn, hấn cả đời cũng đang đeo đuổi chân tướng, nhưng cuối cùng hay là ở theo đuổi pháp tân công chính, kết quả chính mình lại lấy bi kịch nhất phương thức tạ mạc."

"Hấn đã dần dần già rồi, hấn vẫn là như vậy cơ trí, nhưng thân thể của hấn không cách nào chống đỡ."

"Chính là Hercule Poirot người như vậy, mới để cho chúng ta thời thời khắc khắc đứng dưới ánh mặt trời."

"Thật vô cùng yêu thích Hercule Poirot a!"

" "

Khả năng vẫn có tranh cãi.

Nhưng so sánh với độc giả điên cuồng bạo động, tỉnh táo lại mọi người đã có thể tiếp nhận Hercule Poirot lựa chọn.

Cùng thời điểm đón nhận kết cục này.

Đáng nhắc tới là, Agatha bản này « màn che » phát hành thời điểm, bản thân nàng đã không ở nhân thế, cho nên cũng không có phát sinh độc giả giậm chân sự kiện.

Bất quá .

Dùng độc giả trêu chọc mà nói chính là, "Tội chết được miễn tội sống khó thoát"

Sở Cuồng kết cục này xử lý như thế nào đi nữa không thành vấn đề, cũng không sửa đổi được hấn đại kết cục cho độc giả phát đao sự thật.

"Cái này lão tặc quá ác liệt!"

"Hoàn toàn đem chúng ta đùa bỡn ở ở trong lòng bàn tay."

"Phỏng chừng hấn đang ở dương dương đắc ý đầu rồi, các người nhìn a, « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tộc Hành Phương Đông » cũng đã ám hiệu Hercule Poirot kết cục này, Hercule Poirot sớm muộn sẽ nghênh đón thuộc về hấn chính mình cứu rồi."

"Ta hận chết lão tặc!"

"Lần sau lão tặc phát đao, nhanh dè lại hấn!"

"Ma đản, này đều được ngành rồi, mỗi lần nhìn điện ảnh kịch loại, cảm giác chế muốn phát đao, sẽ có bình luận nói nhanh đề lại Sở Cuồng lão tặc tay."
" "

Này cũng là sự thật.

Bây giờ Sở Cuồng, ở trong lòng độc giả hình tượng có điểm giống địa cầu Lão Hư.

Lão Hư chỉ là Nghệ Hồng kịch tác gia, Tiểu Thuyết Gia Hư Uyên Huyền. Vì vậy nhân viết cố sự cũng tương đối nghiêm túc, có rất cường tư duy lô-gích biên tập năng lực, để cho người nhìn chứ sẽ lâm vào trầm tư làm cho người ta một loại tâm hồn lễ rửa tội, cho nên độc giả đánh giá rất cao.

Bất quá, thành cũng Lão Hư bại cũng Lão Hư.

Lão Hư tác phẩm mặc dù xuất sắc, nhưng cơ bản đều là vâng chịu hắc ám sáng tác phong cách, không phát tiện lợi liền cả người khó chịu, cho tới mọi người xem Lão Hư tác phẩm, vẫn luôn phải giữ vững một viên lo lắng đề phòng tâm, bởi vì độc giả vĩnh viễn không biết mình thích nhân vật lúc nào sẽ dẫn tiện lợi.

Sở Cuồng cũng không là thế này phải không.

Độc giả vụn vụn không nghĩ tới, « Hercule Poirot dò án kiện tập » kết vĩ, Hercule Poirot lại sẽ chết!

Hắn làm sao có thể!

Hắn làm sao dám!

Hercule Poirot nhân khí, ở trình thám mê trung thuộc về cực cao một loại kia, bình thường cũng không dám chơi như vậy.

Liền hắn Sở Cuồng dám!

Đối với lần này không chỉ là các độc giả cảm thấy thể xác và tinh thần đều mỗi một, trong nghề rất nhiều tác gia cùng với biên tập đều cảm giác thập phần không nói gì ——

"Quá kinh khủng."

"Này lão tặc kêu không oan."

"Còn tưởng rằng viết tử Bích Dao là hắn cực hạn, không nghĩ tới hắn lại còn dám viết tử Hercule Poirot."

"Bích Dao tắt lại không phải nhân vật chính, hắn viết chết cũng liền viết chết, không nghĩ tới nhân vật chính hắn đều dám hạ thủ!"

"Máu chốt là Bích Dao Tử chi tiền nhân tức vẫn không tính là cao, Hercule Poirot Tử chi tiền nhân tức nhưng là trạng thái tội cùng!"

"Sở Cuồng là thực sự cuồng, cũng là thật phách lối, thật không hổ là cổ tích khêu một cái 9 nam nhân!"

"Quá mạnh!"

"Đầu năm nay còn lại đều là cẩn thận từng li từng tí lấy lòng độc giả, liền hắn Sở Cuồng ngày ngày bát lộng độc giả thần kinh."

Tiểu thuyết giới có hai lần độc giả bạo động .

Lần đầu tiên là bởi vì Sở Cường, lần thứ hai hay là bởi vì Sở Cường.

---

ps: Cầu nguyệt phiêu á.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã
ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế
Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 496: Cũ không đi tân không đến

"Rốt cuộc dừng lại."

Làm ngành điện thoại không hề cuồng vang, làm thủ hạ biên tập không hề "Tổng biên tập tổng biên tập" réo lên không ngừng, Tào Đắc Chí rốt cuộc hung hăng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn suy nghĩ một chút, lật ra trong tay « Hercule Poirot dò án kiện tập » , cũng nhìn về phía người cuối cùng đoạn.

【 Hastings chợt thấy một người.

Người kia nên có 1m8 trở lên, tay phải bên trên nắm phó nóc tròn lể mạo, đối diện Hercule Poirot mộ bia khom mình hành lễ.

Hastings từ không bái kiến người này, không khỏi tiến lên.

"Xin hỏi người là ."

Nam nhân chải đại bôi đầu, góc cạnh rõ ràng mặt giống như mài quá kim cương, kia nhỏ dài mũi ưng khiến cho hắn tương mạo lộ ra phá lệ lạnh lợi, quả quyết, không biết tại sao, Hastings ở trên người đối phương cảm thấy một tia quen thuộc mùi vị.

"Sherlock. Sherlock Holmes."

Nam nhân tháo xuống nóc tròn lể mạo, tự giới thiệu mình một câu.

"Ngài là Hercule Poirot tiên sinh bằng hữu?"

"Chỉ là nghe nói qua hắn quá nhiều cô sự ấy ư, từ phương xa mộ danh mà để tế điện người thôi."

Kêu Sherlock Holmes nam nhân nói.

Theo nam nhân xoay người rời đi, Hastings nhìn đối phương bóng lưng, rốt cuộc biết về này cảm giác quen thuộc đến từ đâu ——

Ánh mắt của hắn, giống như Hercule Poirot.】

Đây chính là Sở Cuồng viết « Hercule Poirot dò án kiện tập » người cuối cùng cảnh tượng.

Tào Đắc Chí với Sở Cuồng xác nhận quá.

Đây là Sở Cuồng hạ bộ trình thám tiểu thuyết vai nam chính.

Tào Đắc Chí như có điều suy nghĩ: "Chính là tin tức quá ít điếm, chỉ có đáng ngoài miêu tả cùng với cái này nhân vật chính tên."

Trên thực tế.

Không chỉ Tào Đắc Chí chú ý tới cái này đoạn.

Trên Internet.

Theo mọi người bắt đầu tiếp nhận Hercule Poirot tử vong, rất nhiều người sự chú ý cũng dần dần chuyển tới cái này kết vĩ xuất hiện nhân vật trên người, cũng dần phát không ít suy đoán ——

Rất hiển nhiên.

Hercule Poirot tử đánh sâu vào mọi người tâm thần, cho tới mọi người lúc mới bắt đầu sau khi, đều tại trò chuyện Hercule Poirot sự tình.

Không người nhắc tới người mới này vật.

Huống chi người này mặc dù đang « Hercule Poirot dò án kiện tập » kết vĩ xuất hiện, nhưng chỉ có vền vện vài nét bút tự thuật.

Chỉ có làm tất cả mọi người bình tĩnh lại, mới phát hiện trong đó không chỗ tầm thường.

"Tại sao kết vĩ lại đột nhiên xuất hiện nhân vật như vậy?"

"Người này cùng Hercule Poirot thật không có quan hệ sao?"

"Kia Hastings cảm thụ lại là chuyện gì xảy ra, phải biết đoạn này vẫn tự là đột nhiên từ Hastings đệ nhất thị giác chuyển thành thứ ba thị giác tiến hành tự thuật, dùng nguyên văn lời nói chính là, cái này ánh mắt của Sherlock giống như Hercule Poirot."

"Chẳng lẽ Sở Cuồng đang ám chỉ, Hercule Poirot không có chết?"

"Nếu như là lời như vậy, mặc dù chỉ là ám chỉ, ta đây cũng phải khen một câu, lão tặc cũng có lương tâm phát hiện thời điểm."

"chờ một chút."

"Ta nghĩ tới rồi một cái càng đại khả năng tính, người này sẽ không phải là Sở Cuồng hạ bộ tiểu thuyết nhân vật chính chứ?"

"Không thể nào?"

"Tương tự với « Hercule Poirot dò án kiện tập » bộ thứ hai, Sở Cuồng đây là muốn dùng một cái tân chủ giác tới lấy đại Hercule Poirot?"

"Không thể nào."

"Ta chỉ nhận Hercule Poirot, không chấp nhận những người khác, Hercule Poirot là không thể thay thế!"

"Thêm một."

"Lòng ta đã theo Hercule Poirot chết, Sở Cuồng đừng mơ tưởng dùng người mới vật thay thế Hercule Poirot."

" "

Vây quanh một điểm này, Internet có tiểu quy mô thảo luận.

Bởi vì dấu hiệu còn không rõ hiển, cho nên rất nhiều người đều không cách nào đoán nghĩ tới cái này kêu Sherlock Holmes nam nhân xuất hiện rốt cuộc ý vị như thế nào, mọi người chỉ là mơ hồ cảm giác cái này hồ còn có đến tiếp sau này.

Bởi vì liên nhân vật ra sân mà nói, không có ý nghĩa.

Trừ phi bởi vì một ít nguyên nhân, để cho cái này ra sân trở nên có ý nghĩa đứng lên, vậy rốt cuộc sẽ là nguyên nhân gì đây?

Giống vậy vấn đề, cũng tự Kim Mộc trong miệng hỏi ra: "Cái này Sherlock là người nào?"

"Quyển sách kể tiếp nhân vật chính."

Lâm Uyên không có giấu giếm, trước hân cũng nói với Tào Đặc Chí.

Kim Mộc ngẩn người, chột cau mày nói: "Ngài là dự định viết nữa một cái giống như Hercule Poirot trinh thám nhân vật chính?"

"Người chỉ nói đúng phân nửa."

Lâm Uyên nói: "Sherlock cùng Hercule Poirot đồng dạng là trinh thám, nhưng bọn hân cá tính cùng phá án thủ pháp vân vân, rất nhiều nơi đều có khác biệt trời vực, bọn họ duy nhất giống nhau địa phương, chính là đối chân tướng không ngừng theo đuổi."

"Quả nhiên."

Kim Mộc cười khỏ nói: "Cho nên ngài thật không phải viết chán ngán Hercule Poirot cố sự, mới lại đột nhiên đem kết thúc sao?"

"Không phải."

Cố sự quả thật viết xong.

Hơn nữa Lâm Uyên cũng biết Hercule Poirot tử vong sẽ ở nhóm độc giả thể lúc này đưa tới sóng to gió lớn.

Nhưng rất hiển nhiên, Lâm Uyên hay lại là khinh thường tràng này bạo động kích thước, cũng đánh giá thấp mọi người đối Hercule Poirot tình cảm.

Tốt liền có thể ở mọi người còn có lý trí.

Ở so sánh tiền văn sau đó, mọi người đón nhận Hercule Poirot tử vong.

Bởi vì Hercule Poirot đã dần dần già rồi.

Đối với cái này dạng anh hùng thức nhân vật mà nói, tương tượng hân suy thù bộ dáng là rất khó khăn, dùng phương thức như vậy để cho hân vĩnh viễn sống ở trong lòng độc giả cũng không tính được quá xấu.

"Không phải liền có thể."

Kim Mộc sợ nói: "Ngài sau này được kiểm chế một chút, khác vôi vàng không kịp chuẩn bị phát đao phiến, nhìn xong tiểu thuyết thời điểm, ngay cả ta cũng muốn đi nhà người đập thủy tinh."

"Nam Cự sẽ trông nhà."

Lâm Uyên tựa hồ thận trọng suy tư một chút, sau đó cho ra một cái rất thành khẩn câu trả lời.

Kim Mộc: ". "

Hân dĩ nhiên biết Lâm Uyên nuôi trong nhà rồi một con chó, cái kia Nam Cự còn diễn qua điện ảnh « Hachikō » .

Có thể nói câu giới đại minh tinh.

Hân không có với Lâm Uyên dây dưa cái đề tài này, mà là tiếng nói chuyên một cái nói:

"Hạ bản trình thám nhân vật chính sẽ không cũng dẫn hộp com chứ ?"

Lâm Uyên dừng mấy giây, mới nói: "Không biết."

Mặc dù trong chuyện, Sherlock Holmes quả thật một lần bị viết tử, nhưng cuối cùng vẫn bị sống lại.

Kim Mộc không nhìn được lui về sau một bước: "Lão bản người vừa mới do dự là nghiêm túc sao?"

"Vậy người lui về phía sau nửa bước động tác là nghiêm túc sao?"

"Người không thể làm như vậy, ta tuyệt đối là nghiêm túc lại nghiêm túc lại xuất phát từ nội tâm khuyên người hiền lành!"

" "

Sống lại không coi là tử vong.

Kim Mộc thở dài: "Ngược lại chính người ước lượng đến làm, bắt quá độc giả bên kia, tất cả mọi người yêu cầu âm áp cùng an ủi, nếu không người nói chút gì?"

"Được."

Lâm Uyên cũng cảm thấy độc giả bên kia yêu cầu trấn an một chút.

Hắn đăng nhập bên trên Sở Công bộ lục tài khoản, xác nhận không đăng sai hào sau đó, phát một cái động tĩnh:

"Thông báo sách mới, vẫn là trình thám tiểu thuyết, « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » ."

Có thể để cho độc giả cảm thấy vui vẻ sự tình, đại khái chính là mình lại phải phát hành sách mới rồi ——

Lâm Uyên có thể cảm giác được rõ ràng, chính mình mỗi lần phát hành sách mới lúc, độc giả tâm tình cũng sẽ thay đổi xong.

Đây là hắn có thể nghĩ đến tốt nhất an ủi.

Cũng không thể học Lão Hư, nói ta Sở Cuồng nhưng thật ra là "Yêu Chiến Sĩ" ; nói "Ta sáng tác tôn chỉ là cho mọi người mang đến âm áp chữa cố sự" chứ ?

Nhưng mà.

Lâm Uyên phát xong điều này động tĩnh, Kim Mộc lại bùng tỉnh biến sắc:

"Lão bản người tại sao có thể như vậy chứ, người biết bây giờ người hành vi như cái gì sao?"

"Như cái gì?"

"Giống như là khiêu khích."

Lan Lăng Vương như vậy bị người hận không thể không nguyên nhân!

Người viết chết Hercule Poirot, quay đầu liền muốn dùng một cái nhân vật mới tới lấy đại Hercule Poirot ở trong lòng mọi người địa vị?

Người là muốn nói, cũ không đi, tân không đến?

Độc giả sẽ tiếp nhận sao! ?

---

ps: Cảm tạ tiểu khủng long thích ăn ngr cái thứ 2 minh chủ, ■■■? ? ■■■●, tiếp tục viết!

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 497: Ta không chấp nhận

Lâm Uyên điều này bộ lạc động tĩnh trực tiếp hoặc gián tiếp giải đáp hai cái nghi vấn.

Thứ một cái nghi vấn.

Tại sao Sherlock Holmes sẽ ở « Hercule Poirot dò án kiện tập » kết vĩ bồng nhiên xuất hiện?

Bởi vì người mới vật ra sân, là từ liên động mục đích, cái kia tên là Sherlock. Sherlock Holmes nam nhân, là Sở Cuồng sách mới vai nam chính

---

Đối với lần này có chút bạn trên mạng đã đoán được.

Mà đối với một ít gửi hy vọng vào "Sherlock Holmes xuất hiện là Sở Cuồng đang ám chỉ Hercule Poirot không có chết" độc giả mà nói tin tức này không thể nghi ngờ là để cho người ta có chút tâm nhét.

Cái thứ 2 nghi vấn.

Độc giả sẽ tiếp nhận sao?

Câu trả lời thực ra cũng vô cùng đơn giản, đơn giản đến các độc giả thấy điều này động tĩnh lúc thiếu chút nữa thì phát khởi lần thứ ba bạo động.

Hoa lạp lạp!

Trên mạng tạc oa!

Đối mặt Sở Cuồng sách mới phải tiếp tục viết trinh thám, lại tạo nên một cái tương tự Vu Ba Lạc trinh thám hình nhân vật chính, gần như tất cả mọi người đều cho ra nhất trí trả lời:

"Ta không chấp nhận!"

Loại thanh âm này, gần như trong nháy mắt thì đến được rồi ồn ào thế, cũng bằng nhanh nhất là tốc độ chat đây Sở Cuồng bình luận khu:

"Lão tặc người đang nằm mơ!"

"Ta Vương Thượng hôm nay thực danh ngăn chặn: Cho dù chết, từ trên giường đất nhảy xuống cũng tuyệt không chấp nhận cái gì Sherlock Holmes, ở trong lòng ta, Đại Trinh Thám chỉ có một, hấn lại là Hercule Poirot, hấn vĩnh viễn vĩ đại lại lại không cách nào bị người khác thay thế!"

"Ta Lưu Cảnh thực danh phản đối!"

"Ta Chu Trạch hôm nay cũng đem lời thả nơi này, tuyệt đối sẽ không nhìn người sách mới, người viết khác ta đều nguyện ý nhìn, dù là người chính là sẽ phát đao phiến, nhưng ta sẽ không nhìn người trinh thám sách mới, Hercule Poirot là thiên!"

"Sherlock Holmes xứng sao kêu Đại Trinh Thám?"

"Ta còn không từ Hercule Poirot cái chết trung tình lại, người cũng đã không kịp chờ đợi muốn viết cái gì sách mới rồi, còn kéo cái gì Đại Trinh Thám cái mũ, người nói Sherlock Holmes là Đại Trinh Thám, hỏi qua ta Hercule Poirot rồi không?"

"Hercule Poirot vĩnh viễn thần!"

"Xin lỗi, xứng với Đại Trinh Thám loại này danh xưng chỉ có thể là Hercule Poirot, Hercule Poirot sau đó mới vô Đại Trinh Thám, ta cũng không tin có vị nào trinh thám có thể vượt qua Hercule Poirot rồi!"

"Lão tặc muốn sao chép Hercule Poirot?"

"Ta còn có thể nói cái gì, cái gọi là Đại Trinh Thám Sherlock Holmes còn không phải là cho Hercule Poirot đổi một tên, vậy người không bằng viết Hercule Poirot chuyển thể trọng sinh biến thành Sherlock Holmes, như vậy ngược lại ta là có thể cân nhắc mua một quyển trở lại thăm một chút."

" "

Đùa gì thế?

Người Sở Cuồng mới vừa viết tử Đại Trinh Thám Hercule Poirot, liền muốn viết nữa một cái tên Đại Trinh Thám?

Khó trách kết vĩ viết đột nhiên cái gì Sherlock Holmes .

Nguyên lai là muốn cọ nhà chúng ta Hercule Poirot nhiệt độ à?

Ôm đi Hercule Poirot.

Chúng ta không hẹn!

Đừng nói người cái này tên Đại Trinh Thám có thể hay không đi đến Hercule Poirot độ cao, coi như thật có thể, chúng ta đây độc giả cũng không thừa nhận đó là cái gì Sherlock Holmes!

Hắn vẫn là Hercule Poirot!

Độc giả sẽ không đáp ứng, đây chỉ là người Sở Cuồng tự tiện chủ trương cho Hercule Poirot đổi một tên, chỉ như vậy mà thôi!

Người!

Sở Cuồng lão tặc!

Có mới nói cũ cặn bã nam!

Mà chúng ta độc giả vĩnh viễn là tối chuyên nhất!

Chết đi Hercule Poirot có lẽ cũng không còn cách nào trở lại, nhưng chúng ta sẽ không giống người Sở Cuồng như thế, Hercule Poirot chết liền viết ra một chữ tên Đại Trinh Thám nhân vật chính!

Chúng ta lòng đang Hercule Poirot này!

Chúng ta tâm đã đi theo Hercule Poirot chết!

Hercule Poirot sau đó chúng ta cũng sẽ không bao giờ yêu cái gì khác Đại Trinh Thám!

Rất chắc chắn.

Rất kiên định.

Đây chính là vô số độc giả đối với Sở Cuồng này một hành vi biểu đạt. Kế "Lão tặc" sau đó, Sở Cuồng lại thêm cái "Cặn bã nam" biệt hiệu. Thậm chí còn có độc giả liên danh phát biểu ý kiến, biểu thị có thể tiếp nhận Sở Cuồng tiếp tục viết Đại Trinh Thám thức nhân vật chính, nhưng yêu cầu chính là đem nhân vật chính danh đổi về Hercule Poirot ——
Nói cách khác!

Nếu như người còn muốn tiếp tục vừa Đại Trinh Thám hệ liệt chén com này, người liền cho chúng ta ngoan ngoãn đem Hercule Poirot đại gia sống lại, quả thực không nghĩ sống lại người viết truyện trước đều được!

Quét qua Spams, Lâm Uyên nhân choáng váng.
Hắn không nghĩ tới độc giả phản ứng kịch liệt như vậy.
Hắn lấy vì mọi người thấy tin tức sau đó sẽ khai tâm đây.
Lúc trước hắn biểu thị muốn phát sách mới thời điểm, độc giả cũng rất cao hứng, bình luận khu một loại cũng chỉ sẽ có hai loại thanh âm.
Một loại gọi là "Mong đợi" .
Một loại gọi là "Ứng hộ" .
Nhưng giờ phút này hắn sách mới còn không có phát, chỉ là đã ra cái tên sách dự đoán mà thôi, độc giả cũng đã bày tỏ "Ngăn chặn" .
Đối Sở Cuồng mà nói, điều này thật sự là phá thiên hoang đầu một lần.
Không nghĩ tới lấy Sở Cuồng sức ảnh hưởng, lại cũng có tác phẩm bị độc giả ngăn chặn một ngày.

" "

Bên cạnh Kim Mộc nhìn Lâm Uyên này vẻ mặt khó hiểu bộ dáng, cảm thấy buồn cười lắc đầu nói:

"Xem ra sách mới được chậm rãi lại ban bố."

Nghiêm chỉnh mà nói lần này không coi là đại sự, so với Hercule Poirot cái chết, độc giả sở thụ đến đánh vào tính đã tính là rất nhỏ, loại trình độ này ngăn chặn vẫn còn ở khả không trong phạm vi.

Có lẽ cái này cũng cùng độc giả bị Sở Cuồng ngược quá nhiều cho tới sức chịu đựng thay đổi chiều cao quan?

Nhìn một chút cái này Sở Cuồng cũng đối độc giả đã làm chút gì a.

Cực kỳ tàn ác phát điên.

Lâm Uyên: " "

Đương nhiên được chậm rãi mới phát hành.

Bây giờ muốn phát hành sách mới cũng phát hành không được a, Sherlock Holmes hệ liệt còn không viết đâu rồi, chỉ là thông báo sách mới mà thôi.

Bất quá hẳn cho thông báo sách mới là thực sự muốn an ủi mọi người.

Không nghĩ tới hoàn toàn ngược lại.

Phỏng chừng đợi sách mới phát hành, mọi người liền quên này tra đi, Lâm Uyên vui Quán Tượng đến.

Trên thực tế.

Nếu như Hercule Poirot cùng Sherlock Holmes chân tướng tựa như độ rất cao, kia Lâm Uyên khả năng thật sự chỉ viết một cái Đại Trinh Thám rồi.

Nhưng vấn đề là hai người này phong cách hoàn toàn bất đồng.

Từ xử án thủ pháp đến nhân vật tính cách vân vân, căn bản không phải một cái khái niệm, không thể bởi vì hai người đều là Đại Trinh Thám liền đem này hai người tức giận vô cùng cao nhân vật ảo nói nhập làm một.

Cùng lúc đó.

Trong nghề cũng bị Sở Cuồng ngón này thao tác làm rất mờ mịt.

Đạo không phải độc giả ngăn chặn sự tình, độc giả ngăn chặn hoàn toàn là có thể đoán trước đến sự tình.

Mọi người chỉ là không hiểu nổi Sở Cuồng tại sao phải viết nữa một cái Đại Trinh Thám ——

"Nếu Sở Cuồng hay lại là muốn viết Đại Trinh Thám kiểu, vậy tại sao phải đem « Hercule Poirot dò án kiện tập » kết thúc?"

"Đồng dạng là Đại Trinh Thám, tiếp tục dùng Hercule Poirot tên không tốt sao?"

"Ngược lại chỉ là một tên mà thôi, còn có thể lấy lòng độc giả."

"Đúng vậy, nhìn « Hercule Poirot dò án kiện tập » lượng tiêu thụ sẽ biết, vô luận cố sự chất lượng như thế nào lên xuống, chỉ cần nhân vật chính là Hercule Poirot độc giả liền chấp nhận nợ nần, Hercule Poirot đã tạo thành bảng hiệu, fan hiệu ứng cực kì khủng bố."

"Hoàn toàn không hiểu được người này nào đường về, đủ loại trên ý nghĩa."

"Ta vốn là cho là Sở Cuồng bị Hercule Poirot móc rỗng, hơn nữa cũng chán ghét loại này Đại Trinh Thám trinh thám sáng tác kiểu, cho nên mới lựa chọn đem cố sự kết thúc, vạn vạn không nghĩ tới, hắn chỉ là muốn cho mọi người đổi một nhân vật chính làm Đại Trinh Thám, hắn cho là như vậy có thể cho độc giả mang đến cảm giác mới mẽ?"

"Nếu như độc giả Hercule Poirot, có thể không phải là cái gì cảm giác mới mẽ."

"Làm cái gọi là Sherlock Holmes cũng không còn cách nào đi đến Hercule Poirot độ cao, không biết Sở Cuồng có hối hận hay không mình làm quá tuyệt, không nên đem Hercule Poirot viết tử?"

" "

Làm tất cả mọi người đều thích dùng "Hercule Poirot phụ thể" để hình dung một người cơ trí lúc, thực ra đã có nghĩa là Hercule Poirot hệ liệt lấy được chưa từng có thành công.

Dưới tình huống như vậy, Sở Cuồng quyết định là làm người ta khó hiểu. Bất quá Lâm Uyên đã không có để ý nữa chuyện này rồi, hắn thậm chí đều không bận bịu động bút viết Sherlock Holmes hệ liệt.

Bởi vì ngày tại ngày mùng 7 tháng 3 ngày này.

Kỳ mới nhất « che mặt Ca Vương » phát hình rồi.
Toàn bộ khuôn mặt mới, như thế xuất sắc, tiết mục đề tài độ lần nữa xông
lên nhiệt lực soát!
Bất quá .
Một người trong đó nhiệt lực soát rất có ý tứ.
Điều này nhiệt lực soát gọi là:
thế nào đều là ngư

---

ps: Cầu nguyệt phiêu, ô bạch tiếp tục viết, phía dưới là mọi người thích nhất
minh chủ tặng thêm khâu ~

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã
ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế
Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 498: Thế nào đều là ngư

Không thấy « che mặt Ca Vương » bạn trên mạng thấy điều này nhiệt lục soát, trên đầu thật là người da đen dầu hỏi.

Vì sao kêu thế nào đều là ngư?

Gần đây tất cả mọi người thích ăn ngư?

Nhưng nhìn « che mặt Ca Vương » bạn trên mạng ở tiết mục phát hình sau thấy điều này nhiệt lục soát, nhưng là hiểu ý cười một tiếng.

Không sai!

Rất nhiều ngư!

Tân nhất kỳ « che mặt Ca Vương » lấy ra mới tinh che mặt đội hình, Thủ Phát ca sĩ tổng cộng sáu người.

Kéo dài Đệ Nhất Chiến Đội kích thước.

Nhưng mà thú vị địa phương ở chỗ, này đồng thời tiết mục trung có một nửa ca sĩ đều lựa chọn ngư làm hư Nghĩ Hình giống:

Cá mè hoa.

Kim Long Ngư.

Còn có một cá lớn.

Thực ra căn bản không có cá lớn cái này phẩm loại, ngược lại là có bài hát gọi là « cá lớn » , cho nên đây chỉ là một quảng nghĩa bên trên Ngư Nhân hình tượng, bất quá cũng có thể xếp loại đến "Ngư" loại, nhiệt lục soát nói liền là chuyện này ——

"Ha ha, rất nhiều ngư!"

"Hình tượng này đúng đủ có thể!"

"Ta đều sợ ngây người, đám này ca sĩ là không nghĩ ra hình tượng mới rồi không, sao này đồng thời lại thêm ra rồi ba cái ngư, rõ ràng trước nhất kỳ đã có hai cái ngư!"

"Cộng thêm Phao Phao Ngư cùng Mỹ Nhân Ngư, này mẹ nó cũng năm cái cá!"

"Ta thiếu chút nữa đã cho ta đang nhìn « đáy biển thế giới » mà không phải là cái gì âm nhạc Tổng Nghệ."

"Này kỳ chắc chắn không phải Thủy Tộc quán đang họp sao?"

"Không không không, đây rõ ràng là một bàn toàn bộ tiệc cá, năm người cũng đủ tiếp cận chiến đội!"

"Trở lại một con cá, đừng nói chiến đội, liền mẹ nó đồng thời tiết mục Thủ Phát đội hình cũng gộp đủ!"

" "

Thấy này kỳ tiết mục lại có nhiều như vậy ngư, tất cả mọi người vui vẻ. Càng có ý tứ là, này kỳ tiết mục cuối cùng, ba cái ngư toàn bộ lên cấp! Có người dám cảm khái:

"Chơi thì chơi nháo thì nháo, chúng ta không khỏi không thừa nhận này kỳ xuất hiện ba cái ngư còn có bên trên kỳ kia hai cái, thực lực cũng là vô cùng mạnh mẽ, trước mắt không có một con cá bị loại bỏ!"

"Hiểu."

"Lên cấp mật mã là ngư."

"Bất quá có chuyện này không biết các người có phát hiện không, những cá này quan hệ tốt giống như không tốt lắm a, với nhau cũng lẫn nhau không để ý, coi như là thỉnh thoảng lý tới một chút cũng là miệng lưỡi sắc bén minh tranh ám đấu, cảm giác rất có mùi thuốc súng đáng vẻ."

"Phốc, người vừa nói như vậy thật đúng là!"

"Nhìn Đệ Nhất Chiến Đội tình huống ta liên phát hiện, Mỹ Nhân Ngư cùng Phao Phao Ngư rõ ràng có mâu thuẫn, nguyên lai đây chính là cái gọi là đồng tính đẩy nhau sao?"

"Cái này hẳn kêu đồng loại tương xích đi."

"Đệ nhất kỳ Phao Phao Ngư cùng Mỹ Nhân Ngư đối thoại thời điểm, ta còn tưởng rằng ta nghĩ nhiều rồi đầu rồi, bây giờ nghĩ lại rõ ràng cho thấy lẫn nhau thấy ngứa mắt tiết tấu a."

" "

Đám bạn trên mạng phát hiện nhưng thật ra là sự thật.

Tuyên đọc bài danh thời điểm ca sĩ môn tụ tập hợp, nhưng thông qua trong màn ảnh hình ảnh đến xem, những cá này loại tuyên thủ tựa hồ cũng có chút với nhau thấy ngứa mắt ý tứ, sau đó Đệ Nhất Chiến Đội Phao Phao Ngư cùng Mỹ Nhân Ngư, cũng mơ hồ lộ ra loại này đầu mối.

Bạn trên mạng bắt đầu suy đoán:

Này mấy con cá có phải hay không là biết nhau?

Này mấy con cá đồng thời lựa chọn loại cá hình tượng có hay không có đặc thù hàm nghĩa?

Tiết mục đoán ca sĩ thú vị tính bị hoàn toàn kích phát, đám bạn trên mạng đối loại cá tuyên thủ thân phận đào, biểu hiện ra cực kỳ nồng nặc hứng thú

"Xem ta Hercule Poirot phụ thể!"

Một cái kêu 【tiểu khùng long thích ăn ngư】 bạn trên mạng xuất hiện, cái này Nick name cũng là thập phần hợp với tình thế rồi, hẳn phát một cái thật dài phân tích topic: "Ta nhường mày một cái, phát hiện sự tình cũng không đơn giản, các người cảm thấy ca đàn ai với ngư liên hệ sâu nhất?"

Đám bạn trên mạng ngẩn người, sau đó có câu trả lời.

Ca đàn lớn nhất ngư, kia phải là tiểu khúc phụ Tiệp Ngư!

Tiểu khùng long thích ăn ngư tiếp tục mở topic: "Không sai chính là Tiệp Ngư, cho nên ta có lý do hoài nghi, những cá này loại ca sĩ rất có thể cùng Tiệp Ngư có liên quan, mà ta suy đoán căn cứ chính là Phao Phao Ngư thanh âm rất giống Triệu Doanh Các rồi, nhất là Triệu Doanh Các hát thủ Tiệp Ngư sáng tác « cá lớn » sau đó, càng khẳng định ta đoán, ngoài ra Mỹ Nhân Ngư thanh âm mặc dù ần núp rất tốt, nhưng ta vẫn mơ hồ nghe được Giang Quỳnh cảm giác, hết lần này tới lần khác hai người này cũng hợp tác với Tiệp Ngư quá, hơn nữa đối hai người mà nói trọng yếu nhất xuất đạo tác phẩm cũng toàn bộ đều là Ngư phụ hỗ trợ sáng tác!"

Đám bạn trên mạng sợ hết hồn!

Tỉ mỉ nghĩ lại, càng ngày càng cảm thấy có đạo lý!

Phao Phao Ngư là Triệu Doanh Các, Mỹ Nhân Ngư là Giang Quỳnh lời nói, kia hai người này tranh phong tương đối liền có thể lý giải rồi, đồng dạng là một đường nữ ca sĩ, đồng dạng là Tiệp Ngư nâng lên đèn, hai nhân tâm lý có thể không điểu ý tưởng sao .

"Cho nên này mẹ nó là tranh sủng tiết tấu?"

"Ngư phụ ngư Tử Ngư tôn cũng tới tham gia tiết mục?"

"Oa, xuất sắc xuất sắc, ta cảm giác người đoán tám chín phần mười!"

"Kia thứ 2 chiến đội ba cái ngư ."

Đám bạn trên mạng rồi rít truy hỏi tiểu khùng long thích ăn ngư.

Tiểu khùng long thích ăn ngư nói: "Thứ 2 chiến đội ngư cũng ần núp không tệ, nhưng ngư cái này máu chốt tin tức hay là để cho bọn họ bại lộ ra, các người không cảm thấy Kim Long Ngư rất giống Trần Chí Vũ ấy ư, ngoài ra chú ý Trần Chí Vũ nhân hãn đều biết, Trần Chí Vũ là nuôi cá người yêu thích, trong nhà nuôi một nhánh Kim Long Ngư, lại cái này ca sĩ hình tượng chính là Kim Long Ngư!"

Bạn trên mạng: " ."

Này cơ hồ là Thạch Chuy đi?

Cái này Trần Chí Vũ cũng không biết nhiều che giấu một chút?

Tiểu khùng long thích ăn ngư rất đặc ý: "Cá mè hoa ta tạm thời không đoán được là ai, nhưng đại khái suất cũng cùng Tiệp Ngư có liên quan, ngược lại là Ngư Nhân ta có chút tin tức, người này có thể là Tôn Diệu Hỏa, người nào không biết Tôn Diệu Hỏa tối được Ngư phụ có khuynh hướng thích?"

"Mẹ nha!"

"Nguyên lai là như vậy!"

"Mặc dù người đều là suy đoán, nhưng ta đã bắt đầu tin!"

"Thật đúng là ngư Tử Ngư tôn lục đục!"

"Ở nơi này là cái gì lục đục a, liền hướng mặt trước một cái người anh em nói, đây là ngư Tử Ngư tôn ở hậu cung tranh sủng a!"

"Đám này ngư nhất định là Tiệp Ngư hậu cung!"

"Ha ha, Ngư phụ hậu cung đã cháy rồi!"

"Soạn nhạc vòng có Ngự Vương Triều cách nói, không nghĩ tới ca sĩ vòng cũng ra một Ngự Vương Triều!"

"Nếu như Ngự phụ chính mình trở lại làm tiết mục bình ủy thì càng có ý tứ, đám này ngự có thể hay không liền bài hát cũng không hát, trực tiếp ở trên đài đánh?"

" "

Tất cả mọi người công nhận tiểu khủng long thích ăn ngự trình thám!

Bởi vì tiểu khủng long thích ăn ngự suy đoán toàn bộ đều là hợp lý!

Mấu chốt nhất là .

Thanh âm!

Mọi người nghe được tiếng hát che giấu sau thanh âm, quả thật không đoán ra được, chỉ khi nào có phương hướng, đó cũng không giống nhau!

Giống như Phao Phao Ngự.

Người cẩn thận nghiên cứu một chút, liền toàn bộ hành trình nhìn chằm chằm nòng nghe, có thể hay không càng nghe càng thấy được thanh âm đối phương cùng Triệu Doanh Các rất giống?

"Hercule Poirot phụ thể!"

Đám bạn trên mạng rồi rít cho tiểu khủng long thích ăn ngự giờ ngón tay cái lên.

Người anh em này quá không phụ lòng chính mình Nick name rồi!

Ai biết đánh giá này vừa ra, tiểu khủng long thích ăn ngự bỗng nhiên có chút tức giận: "Đáng ghét lão tặc đem Hercule Poirot viết chết!"

Rất nhiều người mờ mịt.

Không phải mỗi người cũng nhìn tiểu thuyết.

Mà xem qua « Hercule Poirot dò án kiện tập » nhân lại là theo chân thương cảm, bọn họ phi thường hiểu tiểu khủng long thích ăn ngự giờ phút này tâm tình: "Sở Cuồng lão tặc quá ghê tởm! Ta sẽ không nhìn Sherlock Holmes!"

Lúc đó.

Lâm Uyên tại trên mạng, sau đó hẳn cũng nhìn thấy đoạn này bài post.

Vốn là hẳn còn nhìn nồng nhiệt, cảm khái cái này bạn trên mạng thật là lợi hại, đoán so với chính mình còn tinh chuẩn, nhưng xem đến phần sau hẳn lại cảm giác không đúng lắm ——

Không phải đâu?

Cái này cũng có thể mở ra ta?

---

ps: Vì mình chủ tiểu khủng long thích ăn ngự tăng thêm, danh tự này quả thật có chút hợp với tình thế rồi, cảm tạ đại lão hai cái mình chủ ủng hộ, còn thiếu người một canh, ô bạch tiếp tục viết.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngán dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma->

phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai)

Chương 499: Xé

Vâng.

Lâm Uyên cũng nhìn tiết mục, mà căn cứ Lâm Uyên đôi hợp tác qua ca sĩ hiểu, hẳn cơ hồ là nghe Ngư Nhân biểu diễn trong nháy mắt liền biết rồi thân phận đối phương:

Tôn Diệu Hỏa!

Diệu Hỏa học trường quả thật thay đổi chính mình thanh tuyến, loại sửa đổi này đủ để che giấu hẳn thân phận chân thật, nhưng Lâm Uyên với Tôn Diệu Hỏa hợp tác bài hát quá nhiều, có thể đoán được cũng là bình thường.

Về phần Trần Chí Vũ đám người .

Lâm Uyên thực ra chỉ có thể đoán đại khái, không thể hoàn toàn chắc chắn, cho nên hẳn thấy tên là tiểu khủng long thích ăn lưới cá hữu bình luận thời điểm là ôm nửa tin nửa ngờ thái độ.

Đảo là đối phương điểm ra Mỹ Nhân Ngư có thể là Giang Quỷ thời điểm, Lâm Uyên thật đồng ý.

Trước hẳn thì có hoài nghi.

Cho nên khả năng thật sự là đúng dịp, rất nhiều hơn mình nhận biết ca sĩ, lại cũng tới tham gia rồi « che mặt Ca Vương » !

Bất quá .

Đám bạn trên mạng kéo cái gì hậu cung tranh sủng, Lâm Uyên liền không có cảm giác gì rồi, đám bạn trên mạng rất thích chơi đùa ghen.

Cái này Lâm Uyên cũng biết.

Hắn phát hành Sherlock Holmes hệ liệt thông báo sách mới lúc, còn bị Fan sách truyện mắng thành "Cận bã nam" đây.

Lâm Uyên là cận bã nam sao?

Lâm Uyên dĩ nhiên không phải, Nam Cực mới được.

Lâm Uyên gần đây có chú ý tới, Nam Cực thường thường sẽ ở trong tiểu khu đi bộ, với bất đồng cầu cầu chơi đùa.

Hắn thậm chí hoài nghi Nam Cực đoạt người khác bạn gái cầu .

Bởi vì có một ngày, hẳn rõ ràng thấy Nam Cực nằm ở một con chó trên người.

Bên cạnh Tiểu Hoàng ——

Cũng liền trong tiểu khu một cái chó lưu lạc ——

Danh tự này là Đại Dao Dao lên.

Lúc đó Tiểu Hoàng ngâm xương hào hứng chạy tới, kết quả thấy Nam Cực nằm ở đó nhánh trên người cầu, trực tiếp ngã dãi.

Cuối cùng xương cũng không cần, Tiểu Hoàng xoay người chạy, rất khó chịu cảm giác.

Bất quá đây là Nam Cực chuyện riêng, Lâm Uyên cũng không tiện quản. Lắc đầu một cái, Lâm Uyên không còn quan tâm trên mạng cùng với tiết mục sự tình, mà là thừa dịp ánh mặt trời vừa vặn, mở ra bút ký bản.

Hắn muốn viết Sherlock Holmes hệ liệt rồi!

Liên quan tới Sherlock Holmes sáng tác thứ tự, Lâm Uyên tới hôm qua liền chiêm chước rất lâu.

Cuối cùng, Lâm Uyên quyết định dùng « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » làm mở đầu.

Bộ này tiểu thuyết trọng điểm nói tới Sherlock Holmes "Cơ bản cách suy diễn" !

Cái gọi là cơ bản cách suy diễn, là Sherlock Holmes xử án căn bản căn cứ. Làm cho người ta một loại rất thần cảm giác.

Bất quá đồ chơi này trải qua Sherlock Holmes chính mình giải thích, lại sẽ trở nên hợp tình hợp lý.

Có bộ phận này nội dung, Sherlock Holmes Đại Trình Thám hình tượng, mới có thể bước đầu đứng lên.

Đáng nhắc tới là .

Thực ra Sherlock Holmes cũng không cho là mình là một cái trinh thám, hắn thích giới thiệu chính mình vì "Trinh thám cố vấn" .

Nói cách khác:

Làm trinh thám môn gặp phải không cách nào giải quyết vấn đề lúc, bọn họ sẽ đến cửa thỉnh giáo Sherlock Holmes.

Tựa hồ đây càng nói rõ Sherlock Holmes cường đại, còn lại trinh thám không giải quyết được mới có thể tìm Sherlock Holmes, khởi không phải nói rõ trinh thám môn đều cảm thấy Sherlock Holmes so với bọn hắn lợi hại hơn?

Cái này phương diện thiết kế mà nói vẫn là rất sáng văn.

Bất quá mặc dù Sherlock Holmes tự mình tiêu bản vì trinh thám cố vấn, nhưng trong tiểu thuyết mô tả vụ án, phần lớn đều là Sherlock Holmes lấy trinh thám thân phận đích thân ra tay mới có thể giải quyết.

Ngoài ra.

Sherlock Holmes trợ thủ, cũng chính là Watson thầy thuốc, chính là ở « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » trung cùng Sherlock Holmes quen biết lại bắt đầu trở thành hợp tác.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên gõ nổi lên bàn phím.

Mà ở Lâm Uyên bắt đầu dốc lòng viết Sherlock Holmes hệ liệt đồng thời.
Trên Internet.

Tiểu khùng long thích ăn ngư đối « che mặt Ca Vương » trong tiết mục loại cá thân phận của ca sĩ đại vạch trần ảnh hưởng nhưng là càng ngày càng lớn.

Càng ngày càng nhiều nhân, công nhận tiểu khùng long thích ăn ngư suy đoán!

Đồng thời mọi người đối "Tiện Ngư hậu cung tranh súng" chuyện này biểu hiện ra cực lớn nhiệt tình, cảm thấy đây là che mặt Ca Vương trên võ đài cực kỳ xuất sắc danh tình cảnh!

Thậm chí còn có vô số bạn trên mạng hô hào:

Tiện Ngư mau tới làm « che mặt Ca Vương » bình ủy đi!

Nơi này đều là ngư ngư!

Ngư không tới nữa, ngư ngư môn muốn đánh nhau!

Lúc này.

Bỗng nhiên có bạn trên mạng nói:

"Bọn cá đánh nhau là nhất định, dù sao cũng là hậu cung tranh súng, ai cũng muốn độc chiếm Tiện Ngư ân súng, nhưng bọn hấn chắc có một cái địch nhân chung, đó chính là Lan Lăng Vương!"

Dạ !

Mọi người có thể chưa quên, Lan Lăng Vương lên đài bốn kỳ trong tranh tài, có Tam Kỳ biểu diễn ca khúc đều là Tiện Ngư viết!

Trong đó.

Còn bao gồm một cái thủ « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » !

Trước mặt hai thủ ca khúc phản hưởng chỉ có thể coi là không tệ, nhưng « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » bài hát này sau khi đi ra còn là phi thường hỏa!

Ca khúc lượng cực cao!

Bình ủy môn cũng đúng bài hát này đánh giá cực cao!

Dương Chung Minh càng là xưng bài hát này là "Mừng rõ nhất định địch" .

Trong đó "Mừng rõ" hai chữ, đoán là nặng vô cùng pound khẳng định.

Tiện Ngư đem như vậy bài hát tốt khúc giao cho Lan Lăng Vương, loại này có khuynh hướng thích sắp đuổi kịp Tôn Diệu Hòa rồi!

Ngư môn có thể không coi Lan Lăng Vương là thành đại địch số một?

Dùng lưới bên trên trêu chọc mà nói chính là:

"Nếu như những người này thật là hậu cung, kia Tiện Ngư vị này Hoàng Đế, kia Lan Lăng Vương chắc là được súng ái nhất Phi Tử, bởi vì Tiện Ngư gần đây một mực ở lật Lan Lăng Vương bảng hiệu."

Thậm chí có người đang bản kỳ tiết mục trung Ngư Nhi lúc ca hát sau khi quét thống nhất đạn mạt.

"Bãi giá Lan Lăng Vương cung!"

"Bãi giá Lan Lăng Vương cung!"

"Bãi giá Lan Lăng Vương cung!"

Như vậy tiết tấu một khi bắt đầu, tựa hồ liền không dừng lại được.

Sau đó hai tuần lễ, tiết mục tiếp tục phát hành, mỗi kỳ đều sẽ có tân bổ vị ca sĩ.

Nhưng rất có ý tứ là .

Bất kể quá trình có bao nhiêu gian nan, bất kể bổ vị ca sĩ thật lợi hại, ba cái ngư lại còn ở đó cứng đờ, không có một con cá bị loại bỏ xuống!

Hơn nữa .

Bị mọi người đại khái đoán ra thân phận bọn cá tựa hồ cũng nhận được rồi ảnh hưởng dư luận, với nhau giỡn, bộc phát có mùi thuốc súng nhi cảm giác.

Nhất là thứ 2 chiến đội thứ Tam Kỳ trận đấu!

Kim Long Ngư lại ngay trước còn lại ca sĩ cùng vô số người xem mặt, thẳng thắn biểu thị:

"Hi vọng có cơ hội có thể cùng cá lớn so với một trận."

Cá lớn chính là không chút do dự hài hước phản kích: "Ngươi chỉ là ngư, còn không có tiến hóa, mà ta nhưng là nhân, Ngư Nhân."

Đám bạn trên mạng không ngừng kêu kích thích!

Bọn cá tranh sủng đã không phải âm thầm tiến hành, thậm chí có điềm đặt tới trên mặt bàn tới ý!

Xé đứng lên!

Chộp tóc!

Trong lúc nhất thời.

Tiền Ngư hậu cung tranh sủng, thành tiết mục kế Lan Lăng Vương đủ loại lời nói ác độc sau đó lại một cái lưu lượng bạo nổ điềm!

Rất nhiều người càng là kêu lên:

Nguyên lai Tiền Ngư mới là tiết mục tổ tỉ lệ người xem tới đại công thần!

Nguyên nhân rất đơn giản!

Lan Lăng Vương với Tiền Ngư có liên quan!

Bọn cá cũng với Tiền Ngư có liên quan!

Tiền Ngư tự mình mặc dù không có tới tham gia tiết mục, nhưng cái tiết mục này bên trong lại khắp nơi đều là Tiền Ngư lưu lại vết tích!

"chờ một chút."

Ở bạn trên mạng cuồng hoan trung, bỗng nhiên có người nghiêm túc nói:

"Suy nghĩ một chút có phải hay không là có chút kinh khủng, Tiền Ngư nhìn trúng đám này ca sĩ thật tốt cường a!"

Ồi chao?

Thật đúng là!

Này năm cái ngư trước mắt mới chỉ cũng không có bị loại bỏ, liền đã nói rõ những cá này thực lực mạnh bao nhiêu, nhưng cái này cũng gián tiếp nói rõ

Tiền Ngu ban đầu lựa chọn hợp tác ca sĩ nhãn quang rớt cuộc có bao nhiêu chuẩn ——

Lại vừa là một cái suy nghĩ tỉ mỉ cực chi!

---

ps: Vì mình chủ tiêu khủng long thích ăn ngư tăng thêm, đại lão, lần này trả hết nợ á..., nhìn một chút trạng thái, ô bạch cũng không xác định có còn hay không.

Nhân vật chính lẫn nhân vật phụ cơ trí, bố cục thế giới đa dạng rộng lớn. Đã ngăn dùng vũ lực chém giết tranh bá thì ghé vào đây [Ta Ở Ma Pháp Thế Giới Khai Sáng Internet Thời Đại](<https://truyenyy.com/truyen/ta-o-ma-phap-the-gioi-khai-sang-internet-thoi-dai>)

Chương 500: Sở Cuồng đối thủ là chính bản thân hắn

Lâm Uyên không có như thế nào đi nữa chú ý tiết mục.

Thứ 2 chiến đội tiết mục phát hình hơn nửa tháng bên trong, hắn hoặc là ở viết tiểu thuyết, hoặc là ở Studios xem cuộc vui.

Trung gian có một tuồng kịch, hắn còn len lén cho Giản Dịch dùng diễn kỹ nước thuốc.

Bởi vì trận kia vai diễn là Spider Man thúc thúc chết, Spider Man hồi hận chính mình không có ngăn lại cơn đờ, nội tâm cực độ hối tiếc cùng thống khổ tiết mục, không chỉ có phải đi diễn viên than thở khóc lóc, hơn nữa tâm tình phải nhất định cho đến chính xác.

Rất khó diễn.

Giản Dịch đã diễn biết tròn biết méo rồi, nhưng Lâm Uyên cảm thấy trận kia vai diễn hắn còn càng đa động nhân một chút, cho nên mới len lén cho đối phương mở ra một diễn kỹ treo.

Diễn xong sau.

Giản Dịch ở Lâm Uyên bên cạnh nhỏ giọng kêu lên: "Ta thật giống như đột phá, vừa mới trận kia vai diễn, là ta học tập biểu diễn tới nay tôi nô một trận!"

Lâm Uyên: ". "

Nói đột phá tựa hồ cũng không có vấn đề gì, hệ thống này diễn kỹ nước thuốc tồn tại, đúng là đôi hiện hữu khoa học kỹ thuật trọng Đại Đột Phá.

Nhưng thần kỳ là .

Sau đó Giản Dịch biểu diễn, tựa hồ thật có thật sự tiến bộ, dù là Lâm Uyên không có cho đối phương dùng diễn kỹ nước thuốc, đối phương cũng có thể rất tốt giải thích tốt nhân vật.

Này liên có chút ý tứ.

Lúc trước Hạ Thăng thư cũng xuất hiện qua loại tình huống, Lâm Uyên cũng không nhịn được hỏi hệ thống: "Diễn kỹ nước thuốc xác định là duy nhất mà không phải đồng hồ đôi diễn có vĩnh cửu thêm được?"

"Chắc chắn."

Hệ thống trả lời: "Nhưng so sánh với khoa học kỹ thuật mà nói, nhân loại lòng tự tin có thể cung cấp lực lượng mới là mạnh nhất."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Giản Dịch đây là diễn xuất tự tin.

Đại khái cùng Giản Dịch vào tổ tình huống đặc biệt có liên quan.
Giản Dịch lão cảm giác mình là dựa vào đèn Lâm Uyên đi cửa sau vào tổ, hơn nữa một cái Tiêu Tân người trực tiếp trên xuống nhân vật chính, cho nên nội tâm là có chút cẩn thận dè dặt, loại này khẩn trương và tự ti với hắn mà nói là áp lực rất lớn.

Áp lực cố nhiên có thể chuyển hóa thành động lực.

Nhưng áp lực vượt qua nhất định hạn độ lại không phải là chuyện tốt.

Bây giờ hắn yêu cầu tự tin, mà Lâm Uyên len lén sử dụng diễn kỹ nước thuốc, vừa vắn cho Giản Dịch cung cấp loại tự tin này, nhân một khi tự tin đứng lên, tinh thần diện mạo cũng là hoàn toàn bất đồng.

Ngoài ra.

Đôi Lâm Uyên mà nói còn có một cái tin tốt, đó chính là « Spider Man » nhanh chụp xong, lục màn bộ phận sau đó phần lớn là một ít ngoại cảnh vai diễn, bộ phận này nội dung cũng không tính nhiều.

Độ tiến triển còn là khá vô cùng.

Biên kịch hạch tâm chế cộng thêm trước thời hạn thiết lập tốt ống kính làm cho cả đoàn kịch quay chụp thật giống như một cái dây chuyền sản xuất, mỗi người chỉ muốn làm tốt chính mình phân công là có thể để cho công việc tiến hành thuận lợi.

Bất quá cũng chính là mảng kinh doanh có thể làm như vậy.

Những văn nghệ đó phiền quay chụp, so với đồ chơi này khó khăn hơn nhiều.

Bên kia.

Mặc dù Lâm Uyên không thể nào nhìn thứ 2 chiến đội trận đấu tình huống, nhưng người nhà nhưng là cái tiết mục này tử trung fan.

Lâm Uyên hỏi một tí liền cùng Đại Dao Dao thảo luận:

"Người ca ca này hậu cung rất có ý tứ rồi!"

"Ta luôn cảm giác mấy con cá ở phía sau đài sẽ đánh."

"Chộp tóc cái loại này?"

"Nam không chộp tóc, bọn họ biết võ công."

"Thiểm điện ngũ liên roi sao?"

" "

Có thể thấy Tiệp Ngự hậu cung tranh sủng, quả thật cho người xem mang đến vô cùng thú vui.

Không có Lan Lăng Vương, tiết mục cũng có thể xuất sắc như cũ!

Lâm Uyên thậm chí khuyên khích Lâm Uyên: "Nếu không người thật đi làm tiết mục được, cũng muốn nghe người phê bình đây."

Lâm Uyên: " "

Nói ra người khả năng không tin.

Ta quả thật lên tiết mục, hơn nữa ta đúng là mỗi kỳ đều tại phê bình, nhưng ta mỗi kỳ phê bình hoàn đều bị bình phun.

Ba tháng đấy.

Thứ 2 chiến đội thu âm cuối cùng kết thúc.

Đề cho mọi người vui vẻ một tháng "Tiện Ngự hậu cung tranh sủng" hình ảnh, cũng coi như là có một kết thúc.

Cuối cùng thành hình chiến đội bên trong, ba cái ngự toàn bộ lên cấp!

Trùng hợp là .

Ở nơi này một ngày, Lâm Uyên cũng vừa tốt hoàn thành « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » sáng tác.

Không thể nói hoàn toàn sao, lần này vẫn có tự mình sáng tác bộ phận, bởi vì « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » thời đại bối cảnh là địa cầu chiến loạn thời kỳ Tây Phương.

Loại này thời đại bối cảnh ở Sherlock Holmes hệ liệt trong chuyện chiếm cứ rất lớn tỉ trọng.

Những thứ kia vây quanh chiến loạn mở ra trình thám nội dung cốt truyện, Lâm Uyên xử lý rất phiền toái, hẳn không thể không sắp xếp phù hợp Lam Tinh thời đại bối cảnh, liền cùng trước viết Hercule Poirot dò án kiện tập như thế.

Được trau chuốt, được gia công.

Cũng may Lam Tinh ở Tần Vương Triều tiêu diệt, chuyên thành lập tức loại này chính quyền thời điểm, cũng có quá một ít chiến loạn.

Những chiến đó loạn bây giờ thành Lâm Uyên nhất lệ thuộc vào bối cảnh mượn dùng.

Hắn mỗi lần viết lên Tây Phương tác phẩm thời điểm, tổng hội liên quan đến loại này yêu cầu soạn lại bộ phận, Lam Tinh cái kia chính quyền thay đổi thời đại tự là hẳn lớn nhất linh cảm khó.

Đương nhiên.

Ở Sherlock Holmes trong chuyện xưa, Lâm Uyên thỉnh thoảng cũng sẽ nói tới Hercule Poirot, coi như là tưởng nhớ cái kia đã chết Đại Trình Thám.

Lâm Uyên không phải tử đầu óc.

Hắn rất chắc chắn độc giả sẽ thích loại này tình cảm.

Bây giờ Lâm Uyên không quá chắc chắn bộ phận là, Sherlock Holmes được hoan nghênh trình độ, cùng Hercule Poirot so với sẽ như thế nào?

Trên địa cầu là Sherlock Holmes trước ra.

Nhưng Lam Tinh nhưng là Hercule Poirot đi trước một bước.

Ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo là một loại rất đáng sợ đồ vật, nếu như mọi người đã hoàn toàn yêu Hercule Poirot, có ảnh hưởng hay không Sherlock Holmes ở trình thám giới địa vị?

Lâm Uyên không biết.

Cho nên Lâm Uyên thậm chí không dám hứa chắc Sherlock Holmes hệ liệt thành tích có thể so với Hercule Poirot hệ liệt cũng còn khá.

Giao cho độc giả phán xét đi.

Hoàn toàn hoàn thành tra chuốt, lại kiểm tra một lần trong tiểu thuyết cho sau, Lâm Uyên chuẩn bị đem « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » phát ra ngoài.

Lúc đó.

Ngân Lam Thư Khô.

Trình thám ban biên tập bên trong.

Tổng biên tập Tào Đắc Chí đang cùng thủ hạ các biên tập thảo luận Sở Cuồng sách mới khả năng xuất hiện tình huống.

Phòng họp.

Một cái biên tập nói: "Vượt qua Hercule Poirot là không thể nào, bây giờ Hercule Poirot là công nhận trình thám giới đệ nhất Đại Trình Thám, thậm chí có độc giả nói nên cho Hercule Poirot xây một cái bia loại tới tưởng nhớ vị này Đại Trình Thám, loại ảnh hưởng này lực quá kinh khủng, rất khó để cho người ta tin tưởng Hercule Poirot cũng chỉ là một nhân vật ảo."

"Không sai."

Bên cạnh biên tập cảm khái một tiếng: "Sherlock Holmes chắc cũng là đi Đại Trình Thám đường đi, ta cảm thấy được có Hercule Poirot tám phần mười sức ảnh hưởng cũng là không tệ rồi."

"Tám phần mười?"

"Vậy người quá khinh thường Hercule Poirot rồi."

"Người phải hiểu được Sở Cuồng viết Hercule Poirot hệ liệt thời điểm, chất lượng cũng là lên xuống không chừng, Án Mạng Trên Chuyến Tàu Tốc Hành Phương Đông là Hercule Poirot tốt cùng nhất vụ án, sau đó Sông Nin thẩm án cũng tương đối khá tốt, nhưng nhìn lại Hercule Poirot còn lại vụ án rất khó đi đến giống vậy độ cao, nói rõ Sở Cuồng năng lực cũng có cực hạn."

"Huống chi ."

"Tác gia sáng tác thủ pháp chung quy là trăm sông đổ về một bể, Sở Cuồng cái này Sherlock Holmes, đại khái rất khó nhờ cậy Hercule Poirot bóng dáng đi, bây giờ ta chỉ sợ hai nhân vật Lôi Đồng độ quá cao."

" "

Tào Đắc Chí không lên tiếng.

Thực ra hẳn cũng có loại này bản khoản.

Đồng dạng là Đại Trình Thám, đợi Sở Cuồng trình thám sách mới phát hành, độc giả sẽ không ngừng cầm Sở Cuồng bút hạ cái này tân trình thám, cùng Hercule Poirot tiên hành so sánh.

Nhưng đây đối với Sherlock Holmes mà nói quá không công bình.

Hercule Poirot sức ảnh hưởng đặt ở vậy, Sherlock Holmes nhiều lắm ưu tú, mới có thể cùng chi như nhau?

Huống chi .

Liên tục viết nhiều như vậy trình thám cổ sự, giống vậy xuất từ Sở Cuồng tay cái này Đại Trình Thám Sherlock Holmes, làm sao có thể hoàn toàn thoát khỏi Hercule Poirot kiểu?

Giống như « Quý Xuy Đăng » đã rất thành công.

Kia Sở Cuồng muốn viết ra một bộ như thế nào trộm mộ tiểu thuyết, mới có thể cùng « Quý Xuy Đăng » như nhau?

Quá khó khăn!

Nghĩ như vậy.

Điện thoại của Tào Đắc Chí bỗng nhiên chấn động một cái.

Tào Đắc Chí liếc nhìn điện thoại di động, mặt mũi nghiêm một chút, nhẹ giọng nói: "Sở Cuồng sách mới phát tới."

Mọi người rồi rít nhìn về phía Tào Đắc Chí: "Cái kia Sherlock Holmes?"

Tào Đắc Chí gật đầu một cái.

Sherlock Holmes đối thủ, là Hercule Poirot.

Sở Cuồng đối thủ .

Là chính bản thân hắn.

Main thông minh, bá đạo, sát phạt, hậu cung, map rộng, truyện sắp kết thúc
Bất Diệt Long Đế

Chương 501: Cơ bản cách suy diễn (bên trên)

"Các người một người một phần."

Sở Cuồng tâm tác rất cuộc phát tới.

Tào Đắc Chí vốn định một thân một mình hồi phòng làm việc nhìn ——

Nhưng mặt đối thủ hạ các biên tập nhìn chăm chú, chỉ có thể để cho trợ thủ cho tất cả mọi người in một phần đi ra.

Mọi người cùng nhau nhìn.

Chính hẳn chính là hồi phòng làm việc.

Đồng dạng là in thành bằng giấy bản thảo.

Tào Đắc Chí vừa uống trợ lý mới vừa pha trà, một bên nhìn về phía Sở Cuồng bộ này sách mới.

Mặc dù nội tâm có đủ loại kiểu dáng lo âu, nhưng càng tình huống cụ thể vẫn là phải nhìn.

Sherlock Holmes sẽ là đổi một tên Hercule Poirot sao?

Có lẽ thứ nhất vụ án cũng có thể thấy được đầu mối.

"78 năm chính quyền cuộc chiến mở ra, ta ở Hàn Châu đại học đạt được y học bác sĩ học vị sau này lại học bổ túc rồi quân y lớp phải học, sau khi tốt nghiệp bị phái đi Sở châu chiến trường đảm nhiệm trợ lý quân y ."

Cố sự do ngôi thứ nhất mở ra.

Sở Cuồng trước Hercule Poirot hệ liệt trung cũng có số lớn ngôi thứ nhất thị giác mở ra vụ án.

Tỷ như đại danh đỉnh đỉnh « Roger nghi án » chính là ngôi thứ nhất mở ra, lại hung thủ còn khai sáng tự quý tiên hà.

Hercule Poirot hệ liệt trung tuyệt đại đa số ngôi thứ nhất thị giác cũng từ Hercule Poirot trợ thủ Hastings độc thoại mở ra, bao gồm đại kết cục Hercule Poirot cái chết.

Sở Cuồng sớm hơn ngôi thứ nhất sáng tác thủ pháp còn phải ngược dòng đến năm đó « Quỷ Xuy Đãng » .

Đối với ngôi thứ nhất mở ra cố sự sáng tác phương thức, Sở Cuồng tựa hồ rất là ưa chuộng, đồng thời thành tựu rất sâu, mà ở trình thám trong tiểu thuyết đây là rất thường gặp sáng tác thủ pháp.

Trước mắt trong chuyện xưa.

Ngôi thứ nhất mở ra nhân vật gọi là "Watson" .

Người này khẳng định không phải nhân vật chính, bởi vì Sở Cuồng tên sách cùng với bản thân đều tự mình giải thích qua.

Nhân vật chính kêu "Sherlock Holmes" .

Nói trước Watson.

Watson lịch duyệt rất phong phú.

Hắn trải qua Lam Tinh chính quyền thay đổi cuộc chiến, vẫn còn ở Tề Châu Hồng không trong chiến trường bị thương, bởi vì thân thể không cách nào chống đỡ chiến trường yêu cầu, hắn về hưu đi tới Luân Đôn ——

Tào Đắc Chí biết Luân Đôn.

Luân Đôn là Hàn Châu tối đại thành thị một trong.

Sở Cuồng tiêu thuyết bối cảnh, chưa bao giờ sẽ giới hạn ở một cái Châu, hắn hiểu biết địa lý không tịt, đối với mỗi một Châu tình huống tựa hồ cũng có hiểu biết.

Mà nhân vật bối cảnh thiết trí cũng rất chân thực, phảng phất thời đại kia thật có những người đó như thế.

Điểm này cùng Hercule Poirot hệ liệt ngược lại là nhất mạch tương thừa.

Tiếp tục xem.

Watson sau khi về hưu chuẩn bị ở Luân Đôn tìm việc làm, điều kiện tiên quyết là hắn được có một chỗ ở, tối dễ dàng có người mượn chung, kết quả hắn ở trên đường chính gặp một cái đồng dạng là thầy thuốc ngày xưa bạn tốt.

Đối phương nói cho Watson, có một kêu Sherlock Holmes nhân gần đây cũng đang tìm người mượn chung.

Vì vậy, Watson cùng vị thầy thuốc này bạn cũ đồng thời đi Luân Đôn một cái y học hóa nghiệm phòng ——

Sherlock Holmes gần đây công việc địa phương.

Điều này không khỏi làm Tào Đắc Chí nhớ lại Hastings cùng Hercule Poirot lần đầu tiên gặp nhau.

Có lẽ Watson với Sherlock Holmes là tương tự với Hastings ở Hercule Poirot bên người như thế phần diễn trợ thủ nhân vật?

Quả nhiên có chút Lôi Đồng a.

Trong lòng Tào Đắc Chí xuất hiện một vệt lo lắng âm thầm, hắn tin tưởng độc giả cũng là có thể thấy được một điểm này, mà một điểm này tựa hồ cũng gián tiếp chứng minh Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot là có chỗ tương tự.

Song khi Watson chạy tới phòng thí nghiệm, lần đầu tiên gặp phải Sherlock Holmes thời điểm, Tào Đắc Chí bỗng nhiên trực quan cảm nhận được Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot khác nhau.

Sherlock Holmes quả thật không phải Hercule Poirot!

"Ba ba ba!"

Ở Watson trọn mắt hộc mồm nhìn chăm chú trung, Sherlock Holmes đang dùng roi mảnh liệt quất một cỗ thi thể, cho dù ai thấy một màn như vậy đều

sẽ cảm giác được cái này Sherlock Holmes suy nghĩ không bình thường

Giống như tên biến thái!

Hercule Poirot tuyệt đối sẽ không có như thế thô lỗ thời điểm, cái kia có bệnh thích sạch sẽ tiêu lão đầu vĩnh viễn không quên giữ ưu nhã.

Tình huống gì?

Tào Đắc Chí cảm giác Sở Cuồng vì thể hiện ra Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot khác nhau, có chút dùng sức quá mạnh rồi.

"Hắn thường thường như vậy?" Watson hỏi.

Bạn tốt lúng túng nói: "Có lẽ hắn hôm nay tâm tình không tốt."

Đang lúc này, Sherlock Holmes nhìn về phía chạy tới thầy thuốc: "Người tới vừa vặn, ta cần phải biết hắn hai mươi phút sau ừ thương thế huống, cái này quan hệ đến một người chứng cứ vắng mặt."

Tào Đắc Chí thở phào.

Nguyên lai là vì phá án a, tuy nhưng cái này thủ pháp rất dễ dàng để cho người ta hiểu lầm, nhưng ở thời đại kia, đúng là rất khoa học thí nghiệm phương thức.

Lúc này Sherlock Holmes cần dùng tới điện thoại di động.

Watson do dự một chút, chủ động đem điện thoại di động cấp cho Sherlock Holmes sử dụng.

"Cảm ơn."

Sherlock Holmes nói xong, một bên sử dụng Watson điện thoại di động một bên tùy ý nói:

"Nghê Hồng?"

"Xin lỗi, xin hỏi người là làm sao biết?" Watson có chút mờ mịt.

Hắn là thầy thuốc trước thời hạn thông báo?

Tào Đắc Chí cơ hồ là theo bản năng nghĩ như vậy.

Lúc này, Sherlock Holmes tiếp tục nói: "Người đối Đan viôlông có ý kiến gì?"

Watson: "A ."

Sherlock Holmes cũng không ngẩng đầu lên: "Ta đang suy nghĩ chuyện gì thời điểm sẽ phóng Đan viôlông, có lúc liên tiếp mấy ngày cũng không nói, người để ý sao? Làm bạn cùng phòng tốt nhất để cho đôi phương trước thời hạn biết rõ mình khuyết điểm."

"Người đem chuyện của ta nói với hắn?"

Watson nhìn về phía thầy thuốc, thầy thuốc liền vội vàng lắc đầu: "Một chữ đều không nhắc."

Cáp?

Tào Đắc Chí sững sốt.

Không phải thầy thuốc nói?

Kia Sherlock Holmes làm sao biết?

Watson hỏi ra Tào Đắc Chí nghi ngờ: "Những thứ này là ai nói cho người biết?"

"Chính ta."

Sherlock Holmes trả điện thoại di động lại cho Tào Đắc Chí: "Ta thứ người như vậy muốn tìm một bạn cùng phòng quá khó khăn, ta sáng sớm hôm nay với Maike nhắc lên chuyện này, hẳn buổi chiều liền mang theo người đi tới nơi này thì rồi, mang tới một bạn cũ, hiển nhiên mới vừa ở Nghệ Hồng chiến trường mổ nhánh quân đội phục quá dịch, cái này cũng không khó khăn đoán."

Tào Đắc Chí trợn tròn mắt.

Đại ca, cái này còn không khó khăn đoán?

Watson thay Tào Đắc Chí cái này đọc giả hỏi vấn đề thứ hai: "Làm sao người biết Nghệ Hồng chiến trường sự tình?"

Sherlock Holmes không trả lời, mà là đứng lên nói: "Baker đường phố số 221, đó đúng là chúng ta chỗ ở."

"Cứ như vậy?"

Watson một bụng nghi vấn: "Chúng ta mới quen liền muốn đồng thời tìm nhà ở? Chúng ta với nhau không biết gì cả, ta thậm chí không biết người tên gì."

Sherlock Holmes bước chân dừng lại.

Hắn quay đầu lại nói: "Ta biết người là quân y, mới từ Nghệ Hồng chiến trường sai trả lại, ta còn biết người khả năng mắc có nguyên nhân tính tứ chi bị thương tàn phế, có lẽ có thể đi xuống khả năng hai chữ, làm bạn cùng phòng lời nói những thứ này đủ chưa?"

Sherlock Holmes đứng dậy rời đi.

Watson nhìn về phía bên cạnh bạn tốt.

Bạn tốt bất đắc dĩ: Đúng hẳn một mực như vậy."

Trong tiểu thuyết, Watson bồi rồi!

Tiểu thuyết ngoại, Tào Đắc Chí cũng bồi rồi!

Tào Đắc Chí là thông qua Watson ngôi thứ nhất thị giác nhìn tiểu thuyết, dĩ nhiên biết Watson ở Nghệ Hồng chiến trường đánh giặc, cũng biết Watson bị thương tình huống, còn biết Watson là giải ngũ quân y, nhưng Sherlock Holmes là làm sao biết?

Người là trinh thám?

Người là coi bói tiên sinh đi!

Rõ ràng lần đầu tiên gặp mặt liền mang người của cái mảnh nhỏ sờ được rõ rõ ràng ràng, cái này Sherlock Holmes rốt cuộc là làm sao bây giờ đến! ?

Tào Đắc Chí có mười ngàn cái nghi vấn!

---

ps: Cảm tạ Tiểu Địch EU át chủ bài phần thưởng, thiếu nữ, người là điện cùng quang ~

Main thông minh, bá đạo, sát phạt, hậu cung, map rộng, truyện sắp kết thúc
Bất Diệt Long Đế

Chương 502: Cơ bản cách suy diễn (Hạ)

Nếu như là đến từ địa cầu độc giả, thấy như vậy một cái « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » khai thiên nhất định sẽ nhận ra được:

Một màn này có điểm giống anh kịch « Thần Thám Sherlock » .

Không sai.

Lâm Uyên tham khảo một ít Sherlock Holmes hệ liệt phim truyền hình. Nguyên đến cũng không phải là hoàn mỹ, Lâm Uyên chắc chắn sẽ không hoàn toàn áp dụng, tỷ như Sherlock Holmes đặng phải lăm tằm đai án kiện, liền làm ra trinh thám.

Loại này trinh thám là căn cứ vào xà có thính giác lại uống sữa tươi tới phán định.

Bất quá cái này không quái.

Thời đại kia nhân quả thật không hiểu.

Tình huống tương tự ở « Hercule Poirot dò án kiện tập » trung cũng xuất hiện qua.

Lâm Uyên làm vì một người hiện đại dĩ nhiên sẽ không áp dụng nguyên đến trong tiểu thuyết bởi vì bị giới hạn thời đại chế ước mà làm ra không khoa học căn cứ.

Mà lúc này.

Tào Đắc Chí đã không kịp chờ đợi tiếp tục xem ——

Hắn quá hiếu kỳ Sherlock Holmes là làm sao biết những tin tức này!

Coi bói dĩ nhiên không thể nào.

Nếu là như vậy lời nói, kia bộ này tiểu thuyết hẳn là Sở Cuồng phát sai phân loại rồi.

Ra ngoài cách vách queo trái, nơi đó có một ảo tượng tiểu thuyết ngành.

Nếu là trinh thám tiểu thuyết, kia Sherlock Holmes tất nhiên là thông qua trinh thám lấy được câu trả lời!

Trinh thám căn cứ là cái gì?

Ôm tốt như vậy kỳ, Tào Đắc Chí nhìn cực kỳ cẩn thận.

Lúc này hắn đã sẽ không dưới ý thức cầm Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot tiến hành so sánh.

Liền giai đoạn trước biểu hiện đến xem, Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot hai cái này bị Sở Cuồng xưng là Đại Trinh Thám nhân, vô luận là tính cách hay là cách nói phương thức vân vân cũng hoàn toàn bất đồng

——

Sherlock Holmes quá tự phụ rồi!

Thực ra Hercule Poirot cũng rất tự phụ, nhưng hình dung như thế nào Sherlock Holmes loại này tự phụ đây?

Người đàn ông này lại lời thề son sắt biểu thị:

Mặc dù người khác chính mắt thấy đủ loại chi tiết, nhưng vẫn nhưng không pháp giải quyết một vài vấn đề, mà hã Sherlock Holmes dù là không bước chân ra khỏi nhà cũng có thể giải thích một ít nghi nan vấn đề ——

Người nghe một chút!

Đây là tiếng người sao!

Hercule Poirot cũng không mang theo người giả bộ như vậy!

Càng trang là, Sherlock Holmes lại đem Luân Đôn còn lại trình thám nói không đáng giá một đồng, hã thậm chí khinh thường lấy trình thám thân phận tự mình tiêu bản, mà là xưng mình là "Hỏi ý kiến trình thám" !

Ấn.

Trình thám tư tuân sự, đây là Sherlock Holmes chính mình phát minh tân nghề, hã cảm giác mình là Lam Tinh duy nhất làm công việc này nhân: 【cảnh sát mỗi khi có không giải quyết được vấn đề, cũng sẽ tìm được ta, dĩ nhiên Luân Đôn trình thám môn cũng giống vậy.】

Người là muốn nói, người khác là trình thám, mà người là Thần Thám?

Mà toàn bộ Lam Tinh duy nhất có thể để cho Sherlock Holmes biết cái gì là "Khiêm tốn" nam nhân lại là đã chết Hercule Poirot.

Ấn.

Sherlock Holmes chỉ thừa nhận Hercule Poirot năng lực.

Tào Đắc Chí thấy đoạn này thời điểm tâm tính là lược băng.

Sở Cuồng đại lão, ta có thể khác chơi như vậy sao?

Người nói người viết Sherlock Holmes liền viết Sherlock Holmes, người làm gì vậy còn Đề Ba Lạc, người là rất sợ độc giả bất giác chính người phải viết chết Hercule Poirot?

Người nhắc tới Hercule Poirot thì coi như xong đi.

Người còn để cho Sherlock Holmes tự so với Hercule Poirot?

Nhìn Sherlock Holmes tự thế kia, phảng phất trên cái thế giới này chỉ có Hercule Poirot mới có thể cùng hã Sherlock Holmes như nhau.

Quá ngông cuồng!

Mặc dù văn chương tự thuật bên trong, Sherlock Holmes không có chút nào dương dương đắc ý, mà là lấy một loại bình tĩnh, mang theo tưởng nhớ giọng nói ra lời như vậy, phảng phất ở trình bày một sự thật, nhưng đối với Vu Ba Lạc mê mà nói tuyệt đối là không thể bỏ qua!

Ở Hercule Poirot mê tâm lý, không có ai có thể cùng với như nhau!

Người mở đầu liền đem Sherlock Holmes viết như vậy treo, người sẽ không sợ không cách nào thu tràng?

Cái này Sherlock Holmes đơn giản là cái bức Vương!

Giống vậy.

Trong sách Watson cũng cảm thấy Sherlock Holmes quá giả bộ.

Cái này làm cho Watson cùng thân là độc giả Tào Đắc Chí đứng ở cùng một cái trận tuyến.

Bất quá Watson rất nhanh thì bị Sherlock Holmes nhất đoạn trinh thám đánh bại:

【 "Ngày hôm qua chúng ta lần đầu tiên gặp mặt lúc, ta nhắc tới nhiệt Lô chiến trường, người nhìn rất kinh ngạc."

"Làm sao người biết?"

Watson lên giọng: "Nhất định có người nói cho người biết!"

"Ta không phải biết, ta là quan sát được."

Sherlock Holmes giọng trước sau như một: "Người mặt phôi tương đối đen, nhưng cổ tay lại không có rám đen, cho nên người từng đi qua nhiệt đới địa khu, lại không phải làm gì tắm nắng, người kiêu tóc cùng cử chỉ là quân nhân phong cách, vô luận động tác hay lại là tư thế đều tràn đầy Chiến Sĩ lão luyện, mà người lúc vào cửa cùng Maikê đối lại nói rõ người đã từng giống như hấn là đang ở Hàn Châu Y Học Viện học qua, cho nên rất rõ ràng là quân y, người đi bộ lúc khập khiễng lợi hại, lại tình nguyện đứng cũng không muốn ngồi xuống, hoàn quên hết rồi bị thương tàn phế, cho nên ít nhất có bộ phận chứng ngại là tâm nhân tính, hơn nữa người bị thương địa phương là dã Ngoại Chiến tràng thượng, cho nên bây giờ nơi nào có chiến trường có thể để cho quân y bọc phôi cùng bị thương? Nha, là nhiệt Lô chiến trường." 】【

Watson bị lần này trinh thám sợ ngây người!

Mà lập tức tự nhận là cùng Watson thuộc về thống nhất trận tuyến Tào Đắc Chí cũng bị sợ ngây người, hấn vạn vạn không nghĩ tới Sherlock Holmes dĩ nhiên cũng làm căn cứ cùng Watson lần đầu tiên gặp mặt cũng đã nhìn thấu hết thấy!

Ngọa tào!

Thật kinh người sức quan sát!

Hercule Poirot cũng có quá tương tự đại não gió bão thời khắc, quá trình giống vậy xuất sắc vạn phần, nhưng Hercule Poirot trinh thám phương thức tuyệt đối cùng Sherlock Holmes bất đồng.

Hercule Poirot tựa hồ càng thích tính toán nhân tính.

Mà Sherlock Holmes là là thông qua đối vô số chi tiết quan sát cùng tin tức sưu tầm từ đó ra kết luận!

Người trước cảm tính chiếm đa số, Sherlock Holmes lý tính là hơn!

Đây là Tào Đắc Chí lần đầu tiên cảm thấy, mặc dù Sherlock Holmes có trở thành bức Vương tiềm chất, nhưng hấn đại não tốc độ vận chuyển quả thật có chút kinh người, hết lần này tới lần khác hấn còn không tìm được một cái có thể phản bác đoạn này trinh thám điểm đặt chân .

Đây là trùng hợp sao?

Vừa vặn Sherlock Holmes phát hiện đầu mối?

Dĩ nhiên không phải!

Theo Tào Đắc Chí dùng mang theo rung động ánh mắt tiếp tục lật xem quyển sách này, Sherlock Holmes chính thức bắt đầu hấn lần đầu tiên ra sân trình thám tử!

Tóc .

Ví da .

Móng tay .

Ở án mạng hiện trường, hấn có thể từ vị thứ nhất người chết ông tay áo cùng với giày thậm chí còn quần và đầu gối bộ phận còn có ngón tay cái cùng ngón trỏ giữa kén, trước khi chết biêu tình, bao gồm áo sơ mi ông tay áo vân vân suy đoán ra vô số tin tức!

Kín đáo!

Lý tính!

Biết bao phức tạp tin tức, đều có thể ở trong đầu hấn sưu tầm từ đó để cho hấn nắm giữ từng cái mâu chốt đầu mối, hấn thậm chí ngay cả án mạng phụ cận xe ngựa vết tích, thậm chí còn xe ngựa ép vết sâu cạn cho ra trên xe ngựa lại có bao nhiêu người kết luận!

Suy luận thôi đạo?

Không phải như vậy!

Suy luận thôi đạo là dùng kết quả đoán qua trình, đó là Hercule Poirot am hiểu lĩnh vực, nhưng Sherlock Holmes tựa hồ am hiểu hơn dùng qua trình tới thôi toán kết quả, mà những quá trình này liền là thông qua trở lên nhắc tới đủ loại chi tiết sở được đến câu trả lời!

Có thể tưởng tượng.

Làm đoạn này đoạn trình thám tử xuất hiện ở Tào Đắc Chí trước mắt, Tào Đắc Chí cơ hồ bị tú tề cả da đầu, trước mắt hấn phảng phất xuất hiện một cái mạng nóc tròn lễ mạo, tay cầm ông điều mũi ưng nam nhân hình tượng, ánh mắt của hấn hấn là trong lý tính lộ ra quan sát trí tuệ, mà hết thầy này trình thám cũng căn cứ vào Sherlock Holmes một cái lý luận:

Cơ bản cách suy diễn!

Vụ án đại khái có thể chia làm trên dưới hai bộ phận, phần trên phân là Sherlock Holmes vận dụng trong miệng hấn cách suy diễn đi tìm một chút ra liên hoàn vụ án giết người hung thủ; mà bộ phận thứ hai chính là người phạm tội giết người động cơ gây án cùng với hấn tự thân thật sự bị qua bi thảm trải qua, đây là một cái đáng giá đồng tình hung thủ đang dùng bọn hấn thức báo thù.

Cố sự là xem xong.

Tào Đắc Chí lại ngây dại.

Đây là Tào Đắc Chí làm Lam Tinh nhân lần đầu tiên đối mặt đến từ Sherlock Holmes cùng cơ bản cách suy diễn mang đến rung động, mà giống vậy cảm giác chấn động được cũng tự cách vách phòng họp những biên tập đó đáy lòng bay lên ——

Kính khủng Sherlock Holmes!

---

ps: Không dám viết quá cặn kẽ, phòng ngừa bị bình phun quá thủy, tiếp tục đăng chương mới, phía dưới là minh chủ tặng thêm khâu.

Main thông minh, bá đạo, sát phạt, hậu cung, map rộng, truyện sắp kết thúc
Bất Diệt Long Đê

Chương 503: Bức Vương

Đây chính là cơ bản cách suy diễn!

Không phải tín khẩu hồ sơ trình thám thủ pháp, mà là một loại có Sherlock Holmes ở sau lưng làm hành động chứng thật tuyệt hoạt, dùng Sherlock Holmes tự mình phát hành ở trên báo chí văn chương chính là: 【 một cái lô-gích học gia không cần chính mắt thấy được hoặc là nghe nói qua Đại Tây Dương, nhưng hẳn có thể từ một tích thủy bên trên suy đoán ra nó có thể tồn tại, bởi vì toàn bộ sinh hoạt chính là một cái to lớn liên điều, chỉ cần thấy được trong đó một vòng kia toàn bộ liên điều tình huống liền có thể đẩy nghĩ ra được rồi, mà mới học người đang bắt tay nghiên cứu cực kỳ khó khăn có liên quan sự vật tinh thần cùng trong lòng phương diện vấn đề lúc trước, không ngại trước từ nắm giữ kém cỏi hiển vấn đề tới tay, tỷ như gặp một người có thể thử đi nhận ra người này lịch sử cùng nghề, như vậy đúc luyện nhìn giống như ngây thơ buồn chán, nhưng là nó lại có thể sử một người năng lực quan sát trở nên bện nhảy đứng lên, hơn nữa dạy dỗ mọi người: Hẳn từ nơi nào quan sát, hẳn quan sát cái gì đó, tỷ như một người móng tay, ống tay áo, giày cùng quần đầu gối bộ phận, ngón tay cái cùng ngón trở giữa kén, biểu tình, áo sơ mi ống tay áo vân vân các loại, bất luận từ trở lên lời muốn nói điểm nào, cũng có thể minh bạch địa hiển lộ ra hẳn nghề đến, cho nên nếu như người học được đem những tình hình này liên hệ tới, lại vẫn không thể sử vụ án người điều tra bưng tỉnh lĩnh ngộ, kia cơ hồ là khó có thể tưởng tượng chuyện. 】

Khó có thể tưởng tượng?

Câu nói sau cùng rất phách lối, nhưng đây tựa hồ là Sherlock Holmes đặc sắc, hẳn rất thích tự cấp ra nhất đoạn phức tạp lại kín đáo thậm chí còn Thiên Tú chi tiết trình thám sau đó mới dùng một loại không thể nào hiểu được biểu tình nhìn người khác.

Phảng phất đang nói:

Cái này rất khó sao?

Giống như hẳn ở liếc mắt nhìn ra Watson tin tức sau đó chuyện đương nhiên nói một câu "Cái này cũng không khó khăn đoán", đây là Hercule Poirot tuyệt đối sẽ không nói ra lời, bởi vì Hercule Poirot sẽ cảm thấy người bình thường không nghĩ tới rất bình thường, mà hẳn Hercule Poirot là phương diện này thiên tài.

Trong dự liệu.

Phòng họp nổ, toàn bộ biên tập thất chủy bát thiết phát biểu đến quan điểm mình, những thứ kia liên quan tới Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot sẽ hay không quá mức tương tự lo âu đã không còn sót lại chút gì!

"Quá nổ!"

"Đây là ta lần đầu tiên nhìn trình thám lại không có đoán hung thủ là ai, bởi vì bộ này tiểu thuyết khai thiên tựa hồ cũng không có ý định cho người cung cấp quá nhiều tìm ra lời giải thú vui, hẳn chỉ là muốn chúng ta trở thành Watson đi chứng kiến Sherlock Holmes lần đầu tiên Hoa Lệ đăng tràng!"

"Đủ hoa lệ!"

"Chi tiết quan sát vô địch!"

"Cơ bản cách suy diễn quá mạnh mẽ!"

Không phải trình thám mê là không cảm giác được cơ bản cách suy diễn cùng một loại suy luận trình thám khác nhau, dùng người bình thường giới thiệu và giải thích đại khái chính là Sherlock Holmes có thể từ nói chung tiền đề lên đường, thông qua suy luận cho ra cụ thể Trần Thuật, hoặc là bộ phận vụ án kết luận quá trình, riêng này điểm liền rõ hiển khác biệt với trên thị trường còn lại trình thám tiểu thuyết.

"Tuyệt!"

"Nhân vật mị lực một điểm này thật là điểm đây, ta trước đang suy nghĩ tại sao Sở Cuồng phải đem Hercule Poirot thiết kế thành một cái vóc dáng lùn tiểu lão đầu tạm giữ lại hai phiết tinh xảo quái dị chòm râu hình tượng, bộ kia hình tượng đối với độc giả mà nói, tiếp thụ yêu cầu một cái quá trình, nhưng lần này Sở Cuồng rốt cuộc thay đổi lối viết, mặc dù Sherlock Holmes tính cách vẫn cùng người bình thường bất đồng, thậm chí giống như Hercule Poirot cổ quái, nhưng ít ra bề ngoài của hắn là phù hợp thâm mỹ lại rất dễ dàng đòi mọi người thích!"

Trang?

Rất trang.

Nhưng trình thám tiểu thuyết trình thám, chính là muốn có loại này trang cảm giác mới có ý tứ, nếu là có trình thám đâu ra đây tiến hành chính mình trình thám mà không có đặc biệt hiện ra phương thức, kia mọi người dứt khoát đem án kiện tông cùng với quá trình lấy xem một lần là được.

Bức Vương?

Sherlock Holmes quả thật rất có bức Vương tiềm chất, một câu "Kia cũng không khó đoán" đủ để đối toàn bộ độc giả trí năng Thương Chiến tràng Hoa Lệ bạo kích, nhưng nếu như phối hợp nội dung cốt truyện cùng với hắn trình thám đến xem, những lời này chẳng những sẽ không để cho độc giả cảm thấy chỉ số thông minh phương diện có bị mạo phạm đến, ngược lại sẽ cảm thấy phi thường thoải mái!

Vâng.

Liên tiếp thuyết cho độc giả mang đến thể nghiệm mà nói, Sherlock Holmes là có một loại không thoái mái, bằng không Conan cần gì phải đang nói ra chân tướng thời điểm phát sáng một chút thủy tinh con mắt, sau đó thả nhất đoạn hành khúc tựa như bối cảnh âm nhạc đây?

Mọi người liền yêu cái này.

Cho nên mâu chốt hay là thế nào trang, nếu như là tất cả mọi người đều mặt đầy mờ mịt hỏi một cộng một tương đương với mấy, sau đó nhân vật chính ngư bức mang thêm điện nhân nhạt nói một câu: "Một thêm một bằng với hai, cái này rất khó khăn sao?"

Các huynh đệ!

Đánh chết hẳn!

Đó là cấp thấp nhất bức Vương, cao cấp bức Vương thì phải là Sherlock Holmes loại này, dùng một loại để cho độc giả bội phục đến đầu rạp xuống đất phương thức tới tú ra bản thân chỉ số thông minh, lúc này bất kể hẳn nhiều trang, mọi người cũng chỉ sẽ cảm thấy rung động lại ngư bức.

Lúc này.

Có người lầm bầm: "Sherlock Holmes nói Lam Tinh ở phương diện này chỉ có Hercule Poirot có thể cùng hẳn như nhau thời điểm ta còn cảm thấy không quá thoải mái, nhưng sau khi xem xong ta đột nhiên cảm giác được không tệ xấu, hai người này quả thật đều là Đại Trinh Thám cấp bậc!"

Cái gì trinh thám cô vấn.

Mặc dù Sherlock Holmes an bài cho mình rồi cái danh này, lại cũng quá thật sẽ tiếp nhận khắp mọi mặt hỏi ý kiến, nhưng thật chính trực được viết ra vụ án vẫn là phải để cho Sherlock Holmes lấy trinh thám thân phận ra tay giải quyết, cho nên tên sách kêu « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » .

Đáng nhắc tới là .

Bởi vì Sherlock Holmes hình tượng trải qua địa cầu vô số điện ảnh kịch gia công, cho nên cá tính đã bộc phát tươi sáng, quá mức thậm chí đã không hoàn toàn đúng trong tiểu thuyết mô tả cái kia Sherlock Holmes hình tượng, mà tuyệt đại đa số người địa cầu đối Sherlock Holmes hiểu thực ra cũng là thông qua điện ảnh kịch mà không phải là tiểu thuyết nguyên đến, cho nên Lâm Uyên thật sự tạo nên Sherlock Holmes hình tượng là thiên hướng về điện ảnh kịch.

Bao nhiêu người diễn quá Sherlock Holmes?

Rất nhiều nhiều nữa..., tỷ như Benedict tỷ như Robert Jr Donny vân vân, mỗi bộ tác phẩm đối Sherlock Holmes diễn dịch đều có một tính thượng sai dị, thế nhưng loại trong lúc lơ đãng trang lại vĩnh viễn là Sherlock Holmes tối chọc người địa phương, bức Vương đại khái có thể phân hai loại, một loại là chủ động trang, một loại là bị động trang, Sherlock Holmes là bị động trang, mà bức Vương Tất phải là bị động trang.

Đụng.

Cửa phòng họp bị đẩy ra, Tào Đắc Chí đi vào trong đó, chúng biên tập lập tức thất chủ bất thiết, nhưng bị Tào Đắc Chí dùng thủ thế ép xuống, hắn nhìn chăm chăm bên tay trái Phó Chủ Biên nói: "Lão Vương người trên tay áo có một chút cà phê vết bẩn, lại quần áo người là hôm nay mới vừa đổi, cho nên người buổi trưa ứng nên đi ra uống cà phê, công ty gần đây tiệm cà phê liền ở dưới lầu, cho nên người ước hẹn đối tượng hẳn khoảng cách công ty không xa thậm chí khả năng ngay tại trong công ty chúng ta, ngoài ra người trên người một cỗ mùi nước hoa nhè, nước hoa này vị ta nhớ không lầm lời nói hẳn là đến từ tiểu Lý, mà nếu như dính vào mùi nước hoa đại biểu các người ngồi rất gần, các người ở nói yêu thương?"

Kêu tiểu Lý nữ hài nhả nhỏ.

Lão Vương chính là ngốc nhìn Tào Đắc Chí, người mẹ nó thật đúng là hoạt học hoạt dụng, cơ bản cách suy diễn cũng sẽ chơi, còn lại biên tập cũng là rung động nhìn Tào Đắc Chí, không khỏi có chút ngưỡng mộ núi cao —— "Cái này rất khó khăn sao?"

Tào Đắc Chí nhú mày, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực đến xoay người rời đi, chỉ câu có cao vút thanh âm xa xa truyền tới: "Lập tức thông báo xuất bản ngành chuẩn bị « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » xuất bản!"

Mọi người ứng tiếng.

Lúc này có một ngành tiểu biên tập buồn bực nói: "Cơm trưa thời điểm không phải có người chụp tới lão Chu cùng tiểu Lý ở bên ngoài uống cà phê video rồi sao ."

Xa xa.

Tào Đắc Chí lão đảo một cái, sau đó bước nhanh hơn tấn nhanh rời đi, cho mọi người lưu lại một cái từ Sherlock Holmes dần dần biến thành Watson bóng lưng.

---

ps: Cảm tạ 【 Vô Cô Tiểu Bàn tử 】 minh chủ khen thưởng, cho đại lão bung trà dâng nước, tặng thêm dâng lên á..., ô bạch tiếp tục viết.

Main thông minh, bá đạo, sát phạt, hậu cung, map rộng, truyện sắp kết thúc
Bất Diệt Long Đế

Chương 504: Mua cùng không mua

Theo Tào Đắc Chí tuyên bố, « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » đem ở sau năm ngày phát hành sự tình lấy được Ngân Lam Thư Khố chứng thật cùng quan tuyên, Sở Cuồng sách mới trong nháy mắt mở ra tuyên truyền kiêu.

Lúc này.

Độc giả vẫn chưa có hoàn toàn từ Hercule Poirot cái chết đã kích trung tinh thần phục hồi lại, quan chuyện nơi này thảo luận vẫn từng đợt tiếp theo từng đợt, kết quả mọi người chợt thấy « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » sắp xuất bản tin tức, nhất thời một cái lão huyết tuôn trong lòng ——

Sách mới?

Đại Trinh Thám?

Sherlock Holmes?

Chúng ta còn đặt này lễ truy điệu Hercule Poirot, người bên này cũng đã không kịp chờ đợi đem sách mới sáng tác được rồi, có suy nghĩ hay không đến chúng ta những thứ này độc giả tâm tình có nhiều cực kỳ bi thương?

Nổi giận!

Cũng nổi giận!

Mặc dù Sở Cuồng trước liền tiến hành qua thông báo sách mới, nhưng Hercule Poirot hệ liệt những người ái mộ vẫn là không nhìn được cấp trên, sự thật chứng minh thời gian không cách nào vượt lên mọi người phản nộ, coi như mọi người hiểu Sở Cuồng cuối cùng viết chết Hercule Poirot, rất nhiều người cũng vẫn không muốn tiếp nhận Sherlock Holmes trở thành Hercule Poirot đồ thay thế, rất nhiều người thậm chí tại chỗ chạy đến Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu kháng nghị, liền cùng Sở Cuồng phát hành hoàn thông báo sách mới sau phản ứng giống nhau như đúc:

"Kiên quyết ngăn chặn!"

"Quả nhiên ta còn đánh giá thấp lão tặc liêm sỉ, còn tưởng rằng hắn sẽ vì Hercule Poirot thương vong tâm, kết quả cái này lão tặc như thế này mà nhanh liền đẩy ra tân Đại Trinh Thám, cái này giết chết Hercule Poirot hung thủ!"

"Sẽ không mua quyển sách này!"

"Hercule Poirot lúc chết sau khi ta cũng đã nói, vô luận phát sinh cái gì cũng tuyệt đối sẽ không nhìn « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , trong

lòng ta Đại Trinh Thám chỉ có một, cùng Sở Cuồng cái này đứng núi này trông núi nọ cận bã nam không giống nhau!"

"Sherlock Holmes đi ra!"

"Cùng Sở Cuồng lão tặc thế bất lưỡng lập, chúng ta mới không cần cái gì Sherlock Holmes, chúng ta chỉ cần Hercule Poirot, không phải ai cũng có thể trở thành Đại Trinh Thám!"

" "

Độc giả đối Hercule Poirot cảm tình là không thể đánh giá thấp, cái nhân vật này ảnh hưởng đã vượt qua nhân vật ảo rồi, ngày mùng 3 tháng 3 Hercule Poirot cái chết nội dung cốt truyện phát hành, thậm chí có trọng lượng cấp truyền thông ban bố Hercule Poirot cáo phó, thử hỏi cái nào nhân vật ảo có này đả ngộ?

Giống như Kim Mộc lo lắng.

Theo « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » phát hành sắp tới, ngăn chặn Sherlock Holmes đột sổng lại lần nữa xuất hiện, làm trong nghề nhân sĩ đều có chút dở khóc dở cười, thẳng thán Sở Cuồng lần này là thật chơi đùa đập.

"Sở Cuồng lần này trách chính?"

"Độc giả phản Sherlock Holmes đột sổng quá khoa trương, Sở Cuồng quyền này sách mới sẽ không bán không được đi, thật rất khó tưởng tượng hẳn loại này cấp bậc bán chạy tác gia lại cũng có tiêu thuyết buồn bán một ngày a."

"Thư Điểm lựa chọn thế nào?"

"Thư Điểm bên kia tiến hóa khẳng định vẫn là tiến hóa, đừng xem ngăn chặn Sherlock Holmes độc giả thanh âm lớn như vậy, thực ra chỉ là người may mắn còn sống sót sai lệch mà thôi, rất nhiều không lên tiếng độc giả còn thì nguyện ý ủng hộ Sở Cuồng sách mới, bất quá bộ phận này độc giả có thể chiếm nhiều thiểu tỷ lệ liền không nói được rồi, có lẽ đây quả thật là sẽ đại trình độ ảnh hưởng đến Sở Cuồng quyền này sách mới lượng tiêu thụ."

" "

Cùng lúc đó.

Các đại tiệm sách cũng có chút sững sờ, theo lý mà nói Sở Cuồng sách mới nhất định là phải nhiều nhiều tiến hóa, Sở Cuồng sách mới lúc nào xuất hiện qua bán không động tình huống a, hướng chỉ « Tru Tiên » năm đó bởi vì tiến hóa thiếu mà đưa đến công trạng gánh nước, cho rất nhiều Nhà Xuất Bản lưu lại ám ảnh đến bây giờ còn không biến mất đây.

Nhưng .

Lần này vấn đề tựa hồ xuất hiện ở Sở Cuồng độc giả nội bộ, lúc trước đều là ngoại giới không coi trọng Sở Cuồng sách mới, hiện đang thẳng thắn biến thành Sở Cuồng độc giả ở ngăn chặn Sở Cuồng sách mới rồi, này nhưng đều là Sở Cuồng tác phẩm tiêu phí chủ lực a!

Do dự!

Quần quít!

Mọi người một bên không cách nào xem nhẹ độc giả ngăn chặn, một bên lại không cách nào kháng cự Sở Cuồng mị lực, chỉ cảm thấy nội tâm thiên bình ở đúng đũa trái phải, loại tình huống này đối với tiệm sách mà nói thật là đầu một lần.

Vì thế.

Còn có tiệm sách lén lút ở Sở Cuồng nhóm độc giả thể giữa làm lấy mẫu điều tra, nhưng lấy mẫu kết quả điều tra nhưng là để cho những sách này thương càng quần quít, bởi vì bọn họ cho ra ba cái tuyển hạng.

Một, ủng hộ.

Hai, ngăn chặn.

Tam, không biết.

Phần trăm chỉ 24 độc giả không chút do dự lựa chọn ủng hộ Sở Cuồng, phần trăm chỉ 26 độc giả lựa chọn ngăn chặn, còn có 50% độc giả dứt khoát lựa chọn "Không biết".

Vì sao kêu không biết?

Các người như vậy để cho chúng ta Thư Điểm rất khó làm a, chúng ta rất có thể sẽ vì các người câu này "Không biết" trả tiền, chớ nói rõ chỉ là trên mặt kết quả điều tra đến xem, ngăn chặn nhân dươg như so với người ủng hộ còn lược nhiều hơn một chút.

Lựa chọn thời khác.

Có Thư Điểm khế căn rằng, còn là dựa theo Sở Cuồng đãi ngộ cùng cách thức tiến hóa; có Thư Điểm chính là căn cứ kết quả điều tra giảm bớt tồn kho đặt trước, thị trường đối « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » thái độ tựa hồ có chút lưỡng cực phân Hóa Ý nghĩ.

Lúc này.

Lâm Uyên thật sự ở bên trong phòng làm việc, Kim Mộc vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Ông chủ nhưng là cho các đại tiệm sách ra một vấn đề khó khăn, bây giờ dù ai cũng không cách nào dự liệu được « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » lượng tiêu thụ."

Lâm Uyên hỏi: "Người thấy thế nào?"

Kim Mộc do dự một chút, bĩu môi nói: "Cái vấn đề này hỏi ta là không có ý nghĩa, bởi vì ta xem qua Sherlock Holmes khai thiên, cho nên ta rất rõ bộ này tiêu thuyết chất lượng."

Lâm Uyên gật đầu: "Chính là như vậy."

Kim Mộc ngăn người, chợt biết Lâm Uyên ý tứ, vô luận ngăn chặn hay lại là ủng hộ, tiêu thuyết lượng tiêu thụ cuối cùng vẫn là phải coi như phẩm chất lượng, dù sao Sở Cuồng lại không phạm lỗi gì.

Sherlock Holmes rất đẹp mắt.

Liền Sherlock Holmes khai thiên thật sự cho thấy nhân cách mị lực, cùng với vậy rất tốt rất cường đại cơ bản cách suy diễn mà nói, độc giả là không có lý do gì không thích người mới này vật, bây giờ mọi người chỉ là ở xử trí theo cảm tính.

Cuối cùng sẽ tinh táo.

Kim Mộc lộ ra nụ cười, người lão bản này chỉ số thông minh luôn là chột cao chột thấp, có lúc rõ ràng thông minh không được, có lúc lại sẽ làm ra một ít làm cho người im lặng cử động.

Bên kia.

Tào Đắc Chí cũng lo lắng độc giả đối Sherlock Holmes ngăn chặn sẽ đưa đến Sở Cuồng sách mới lượng tiêu thụ được ảnh hưởng, hẳn còn đặc biệt tìm được Tổng Biên, hi vọng Tổng Biên bên này có thể nghĩ một chút biện pháp, kết quả Tổng Biên nhưng là cười lắc đầu nói:

"Cái gì cũng không cần làm."

"Có thể tình huống không ổn a."

"Ta khi còn bé mơ mộng là trở thành một tên bóng rổ vận động viên, mẹ mua cho ta một cái bóng rổ, cái kia bóng rổ ta thích vô cùng, sau đó nhưng không cần thận hư rồi, ta khóc không còn hình dáng, sau đó mẹ mua bóng ta nói muốn mua một cái tân, ta nói cái gì cũng không cần, nhưng khi ta có một ngày tỉnh lại nhìn về phía mép giường ."

"Ta hiểu được!"

Tào Đắc Chí bưng tỉnh đại ngộ: "Tổng Biên ngài là muốn nói, chỉ cần tân bóng đá cùng cũ bóng đá ngon giống vậy chơi đùa, kia mọi người cuối cùng vẫn sẽ chọn tiếp nhận!"

"Ừ ?"

Tổng Biên lắc đầu một cái: "Ta là muốn nói, mẹ ta làm, nàng không phân rõ bóng rổ cùng bóng đá, cho nên hẳn mua cho ta là bóng đá ."

"Hiêu!"

Tào Đắc Chí ngẩn người, càng kích động rồi: "Ngài là muốn nói, người cho rằng là người chỉ thích bóng rổ, sau đó ngài mới biết nguyên lai bóng đá cũng chơi rất khá!"

"Không."

Tổng Biên nhìn chằm chằm Tào Đắc Chí nói: "Ý tứ của ta là, không phải toàn bộ cầu ta đều biết chơi, cũng không phải tất cả vấn đề, ta đều mẹ nó có câu trả lời!"

Tào Đắc Chí: " . "

Thực ra vô luận độc giả sẽ là phản ứng gì, đều không cách nào thay đổi « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » mấy ngày sau ở các đại Thư Điểm chính thức trưng bày tiêu thụ thật, vô luận Thư Điểm hay lại là Nhà Xuất Bản cũng không có bởi vì bộ phận độc giả đang kháng nghị mà làm ra đặc biệt gì điều chỉnh kế hoạch.

Cùng lúc đó.

Bộ phận yên lặng ủng hộ Sở Cuồng độc giả đã mua quyền này sách mới; bộ phận do dự độc giả cũng mua quyền này sách mới; còn có bộ phận tuyên bố muốn ngăn chặn Sở Cuồng độc giả cũng .

"Ngăn chặn là thực sự!"

Một cái một mực ở hô to ngăn chặn Sở Cuồng sách mới người anh em đối mặt bên người bạn tốt nghi ngờ, không nhìn được dùng sức đánh phía trước trên tay quyền kia mới tinh mới vừa mua về « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » : "Nhìn mới có quyền lên tiếng, không nhìn liền bình phun khởi không phải thật thành bình xịt, muốn bình phun thì phải có lý có chứng có bình phun, muốn bình phun thì phải nhìn xong lại bình phun!"

"Có thể người chính là mua."

Người anh em này ánh mắt nhất thời thâm thúy đứng lên, giống như là một cái Triết Học Gia: "Ta mua, là vì để cho nhiều người hơn không mua ."

---

ps: Cảm tạ 【 Tiểu Địch Âu thích xem thư 】 bạch ngân, thiếu rất nhiều, phía sau sẽ có tặng thêm.

Cầu nguyệt phiêu á! !

Gấp đôi ngày cuối cùng.

Yêu cầu một phiêu cuối tháng.

Hiếm thấy gấp đôi.

Không có gấp đôi phía sau liền là bình thường một phiêu một tấm rồi ~

Main thông minh, bá đạo, sát phạt, hậu cung, map rộng, truyện sắp kết thúc

Bất Diệt Long Đê

Chương 505: Đại nhân, thời đại thay đổi

Ngày này.

Vô luận lúc ban đầu là ôm như thế nào tâm tình, rất nhiều người đúng là mua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , mặc dù đối với rất nhiều người mà nói, tên sách bên trong "Đại Trinh Thám" ba chữ ít nhiều có chút nhưc mắt.

Tám giờ.

Trên Internet.

Vẫn có tương đương một nhóm người bây vẫn còn ở phát biểu đến ngăn chặn Sherlock Holmes lời bàn, cứ việc trong này có rất nhiều người mình cũng mua bản mới nhất xuất bản « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , thậm chí còn có nhân một bên nhìn một bên ở trên mạng nhỏ nước bọt —— "Lão tặc sách này không được a."

"Cái này Sherlock Holmes tốt biến thái, vừa lên tới liền quát thi thể, mặc dù là vì phá án, nhưng vẫn là cảm giác tính cách không quá đòi vui đáng vẻ, chúng ta Hercule Poirot mới sẽ không như thế thô lỗ đây."

"Dùng sức quá mạnh đi."

"Càng xem càng cảm thấy khó chịu, cái này Sherlock Holmes quá kiêu ngạo, nhất định chính là lão tặc bản sao, Sherlock Holmes lại nói Lam Tinh chỉ có Hercule Poirot có thể ở trinh thám lĩnh vực có thể cùng hắn như nhau!"

"Cái gì?"

Bộ phận căn bản sẽ không mua sách người xem nghe lời này, nhất thời giận không chỗ phát tiết: "Hắn còn dám Đề Ba Lạc, vì bung Sherlock Holmes lên chức thật là không chọn thủ đoạn, này càng thêm kiên định ta ngăn chặn Sherlock Holmes quyết tâm!"

"Sherlock Holmes dựa vào cái gì?"

"Cũng phối hợp Hercule Poirot như nhau?"

"Vấn đề là các ngươi rõ ràng cũng ở đây ngăn chặn Sherlock Holmes, tại sao còn muốn mua quyển sách này, hơn nữa bây giờ còn đang nhìn, này không phải để cho lão tặc kế hoạch được như ý, lại cho hắn sách mới công hiến nhất bút lượng tiêu thụ!"

" "

Không có mua đám người rất bất mãn.

Nói tốt đồng thời ngăn chặn Sở Cường.

Các người lại lặng lẽ mua sách mới.

Có còn hay không cái nhìn đại cục rồi, Sở Cuồng bây giờ lão tặc là chúng ta nhất trí địch nhân, ngăn chặn Sherlock Holmes người người có trách, các người đây là tư địch hành vi biết không?

"Nhìn mới có thể bình phun!"

Những thứ kia mua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » nhân lúc này còn ở một bên nhìn, một bên thỉnh thoảng cùng những thứ này không đọc sách đám bạn trên mạng chuyển động cùng nhau: "Nếu như chúng ta không có mua sách, các người có thể biết lão tặc có nhiều quá phân, lại còn dám tiêu phí chúng ta Hercule Poirot?"

"Đúng vậy!"

"Ta còn phát hiện một cái vấn đề, lão tặc quả nhiên là muốn cho Sherlock Holmes trở thành tân Hercule Poirot, hẳn cho Sherlock Holmes an bài một cái trợ thủ kêu Watson, cái này Watson nhất định chính là Hastings bản sao!"

"Ừ."

"Hơn nữa Sherlock Holmes cố sự, cũng là thông qua trợ thủ Watson để nhất thị giác giảng thuật, giống như Hercule Poirot hệ liệt đều dùng trợ thủ để nhất thị giác giảng thuật như thế, kiểu cũng mẹ nó không mang theo thay đổi!"

"Ta đã nói rồi."

"Sở Cuồng lão tặc chỉ là muốn cho Hercule Poirot đổi một cái tên mà thôi, nếu hay lại là như thế Đại Trinh Thám kiểu, đều là trinh thám hợp tác với trợ thủ, kia liên quan đến hẳn mà muốn kết thúc Hercule Poirot hệ liệt!"

Mọi người cùng chung mối thù.

Nhưng có chút kỳ quái là:

Đám kia một bên nhìn vừa cùng mọi người chung nhau phê phán « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » gia hỏa vừa mới bắt đầu còn thật sống động, vừa nhìn thấy cái máng điem liền lập tức cùng đám bạn trên mạng chung nhau phê phán, nhưng theo thời gian chậm chạp chuyển dời, bọn họ ở trên mạng lên tiếng tần số tựa hồ càng ngày càng thấp, phía sau thậm chí ngay cả nô nước bọt đều rất ít rồi.

Nói mau lời nói a!

Sao im lặng?

Không có mua thư võng hữu chú ý tới một điểm này sau ít nhiều có chút buồn bực, các người không phải nói nhìn mới có quyền lên tiếng ấy ư, các người lên tiếng đâu rồi, nói tốt đồng thời phê phán đây?

Rất kỳ quái.

Nhân thiếu đi.

Mà đương thời lúc này qua 9 điểm, cụ thể cũng không biết là từ đâu một khắc kia, đám kia một bên nhìn « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » vừa

cùng đám bạn trên mạng chung nhau phê phán gia hỏa dút khoát hoàn toàn biến mất rồi!

Phản phát tập thể mất tích.

Còn lại không có mua thư đám bạn trên mạng đầy bụng quần quít, có người vẫn còn ở dùng sức @ đám kia đang xem thư gia hỏa, kết quả vẫn thật là để cho bọn họ @ ra vài người, chỉ là mấy tên này tình huống có cái gì không đúng:

"Đọc sách đây."

"Khác @."

"Không có ở không."

Sao thì nhìn lên sách?

Vừa mới các người không phải nói giờ cao tinh thần sức lực ấy ư, không đọc sách đám bạn trên mạng rồi rít bất mãn, lúc này lại có một cái đang xem thư gia hỏa xuất hiện: "Tự các người đi mua quyển sách nhìn thôi, làm gì lảo hời chúng ta."

Có cái gì không đúng!

Có cái gì rất không đúng!

Không có mua thư cũng không thư có thể nhìn đám bạn trên mạng rồi rít cau mày, nhưng lại không biết vấn đề ở chỗ nào, chỉ là tâm lý có loại không khỏi rục rịch, nếu không chúng ta cũng đi mua quyển sách nhìn một chút? Bên kia.

Lâm Uyên không có đi chú ý trên mạng động tĩnh, mà là ở « Spider Man » Studios nhìn quay chụp, lúc này theo nhất đoạn chat vật quay chụp kết thúc, đạo diễn Dịch Thành Công bỗng nhiên lộ ra nụ cười:

"Được rồi."

Nói xong câu đó thời điểm, Dịch Thành Công nhìn về phía Lâm Uyên, đoàn kịch những người khác cũng rói rít nhìn về phía Lâm Uyên, Lâm Uyên biết Dịch Thành Công cùng mọi người ý tứ, hần tiên lên nhìn một chút vừa mới quay chụp ống kính, sau đó khẽ gật đầu:

"Quay xong!"

Đoàn kịch nhất thời lâm vào hoan hô đại dương, « Spider Man » rốt cuộc quay xong, bên cạnh Giám Dịch cỡi ra chính mình Spider Man đồ bó sát người, cầm ở trên tay hưng phấn quăng một vòng, hần rốt cuộc chụp xong trong đời bộ phim đầu tiên!

"Tiếp theo liền là hậu kỳ."

Dịch Thành Công cười nhìn về phía Lâm Uyên: "Không ra ngoài dự liệu lời nói, không tới hai tháng chúng ta là có thể hoàn thành bộ phim này, đến thời điểm liền có thể an bài chiếu phim rồi, có lẽ bây giờ Lâm Đại Biểu liền có thể cân nhắc đang trong kỳ hạn chuyện."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn cũng rất cao hứng, đây là hắn trong đời bộ thứ tư điện ảnh, một bộ rất có ý tứ mảng kinh doanh, Lâm Uyên không xác định tương lai mình còn có thể hay không quay chụp tương tự đề tài, nhưng thử như vậy để cho Lâm Uyên cảm thấy rất thú vị.

Theo đoàn kịch ăn mừng một hồi.

Lâm Uyên mở ra điện thoại di động, chuẩn bị nhìn một chút trên mạng đối « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » đánh giá, hắn tính qua thời gian, lúc này đã là bốn giờ chiều tam thập phần, nhóm đầu tiên độc giả hắn đã xem xong.

Đăng nhập bộ lạc.

Lâm Uyên mới vừa nghĩ một hồi Sherlock Holmes liên quan đề tài, kết quả là thấy một cái bộ lạc đề cử động tĩnh biểu diễn với trước mắt mình, đây là Lam Tinh trình thám tác gia Lãnh Quang phát ra động tĩnh, vị này đã từng cùng Sở Cường tiến hành qua Văn Đấu kết quả lấy thảm bại thu tràng cái gọi là đại bình xịt lại dùng một loại cực kỳ sùng bái giọng nói: "Ta cho là Sherlock Holmes sẽ là Sở Cường chế tạo sau Hercule Poirot thời đại cuối cùng một vết ánh chiều tà, nhưng không nghĩ tới đây là Đại Trinh Thám hệ liệt thời đại mới một lần mở ra."

Ngay sau đó.

Một cái danh tiếng so với Lãnh Quang còn lớn hơn, đã từng trả lại cho « Án Mạng Trên Chuyên Tàu Tốc Hành Phương Đông » viết qua tự trình thám tác gia Katel lại phát rồi Lãnh Quang động tĩnh, cũng phụ lời nói: "Hoan nghênh đi tới Sherlock Holmes thời đại!"

Cùng lúc đó.

Người khác ở tiểu đồng bọn kinh ngạc nhìn chăm chú trung, chậm rãi khép lại « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , sau đó 45 độ ngửa mặt nhìn lên bầu trời: "Cái thời đại này sẽ không ngăn cản Hercule Poirot lóng lánh, nhưng cũng sẽ không vì vậy mà bao trùm người khác quang mang!"

"Đạo lý ta đều biết."

Tiểu đồng bọn kinh ngạc nói: "Nhưng trước ngươi không phải nói, ngươi mua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , là vì để cho nhiều người hơn không mua quyển sách này sao?"

"Có không?"

"Không có sao?"

"Đã từng có người nói câu nào, hắn chỉ là ở sinh mệnh mỗi cái giai đoạn nói hết rồi chính hắn tin tưởng đồ vật, vậy ngươi muốn hắn như thế nào đây, hắn không hề làm gì cả sai."

" "

Nguyên lai buổi sáng cùng buổi chiều đã có thể chia nhỏ vì sinh mệnh hai cái giai đoạn rồi, ngươi sao không dứt khoát nói một câu:

Đại nhân!

Thời đại thay đổi!

---

ps: Cảm tạ Vô Cô Tiểu Bàn tử cái thứ 2 mình, bắt sống Tôn Diệu Hỏa fan một quả, trước viết bảo đảm không thấp hơn, hôm nay hơi có chút không có ở đây trạng thái, cho nên đôi mới chậm chút, tiếp tục viết, mọi người có phiếu hàng tháng cũng đầu một chút, gấp đôi hoạt động liền còn dư lại như vậy mấy giờ rồi.

// đề cử 1 quyển mình đang làm Sinh Tồn Hoang Dã Lại Thành Đại Minh Tinh (xây dựng tòa thành thị trong sa mạc !) mọi ng qua đọc ủng hộ nha hihi

Chương 506: Thật là thơm

Sinh mệnh giai đoạn dĩ nhiên sẽ không lấy một buổi sáng cùng một buổi chiều làm điểm phân cách.

Thời đại cũng hay lại là cái thời đại này.

Nhưng theo nhóm đầu tiên độc giả nhìn xong Sở Cuồng sách mới, hương gió đúng là đôi ——

Không chỉ có Lãnh Quang.

Không chỉ có Katel.

Càng không chỉ có bao gồm vị kia thích cùng tiểu đồng bọn chơi đùa Triết học tranh luận người anh em.

Hương gió đôi lại thường thường là lấy một cái tập thể làm làm trụ cột, sau đó giống như Phong Quyên Tàn Vân như vậy tốc độ bắt đầu cuốn.

Quét quét quét!

Ở rất nhiều vẫn còn ở ngăn chặn Sherlock Holmes bạn trên mạng không có thể hoàn toàn lấy lại tinh thần lúc, đám kia vừa mới bắt đầu còn đi theo mọi người cùng nhau phê phán nhổ nước bọt, phía sau lại ly kỳ mất tích các độc giả bỗng nhiên một lần nữa xuất hiện rồi.

Mang theo một câu vôi vàng không kịp chuẩn bị "Rất lợi hại Sherlock Holmes, rất lợi hại cơ bản cách suy diễn" !

Cái quỷ gì?

Bị đoạt xá?

Vì ngăn chặn Sherlock Holmes mà giữ vững không có mua thư đám bạn trên mạng cơ hồ là tập thể sừng sò, sau đó bọn họ liền bị một lớp lại một lớp Namikaze lẳng lơ cuốn đứng lên, kèm theo một câu lại một câu Ma Âm lọt vào tai:

"Sở Cuồng ngu phê!"

"Ta mẹ nó phục rồi!"

"Vôn cho là Hercule Poirot đã là Lam Tinh tối vĩ Đại Trinh Thám rồi, không nghĩ tới còn có một cái cùng Hercule Poirot không phân cao thấp Sherlock Holmes tiên sinh, ta Vương Thượng nguyện xung Sherlock Holmes vì tân Đại Trinh Thám!"

"Ta Lưu Cảnh thực danh đồng ý!"

"Mọi người khỏe, ta tên là Chu Trạch, ở chỗ này hướng mọi người giới thiệu một chút ta tân thần tượng, hần tên là Sherlock Sherlock Holmes."

" . "

Còn không đọc sách đấm bạn trên mạng rớt cuộc lấy lại tinh thần, bọn họ không muốn bị tẩy não, bọn họ vẫn ở phản kháng:

Chúng ta là không gì phá nổi quân đồng minh!

Ta ngăn chặn Sherlock Holmes .

Ta ngăn chặn phúc người .

Ta ngăn chặn .

Ta .

Bọn họ thanh âm bị chìm ngập rồi.

Bọn họ ý chí bắt đầu dao động.

Tinh thần bọn họ dần dần bị phá vỡ rồi.

Bọn họ đưa ra tội ác tay trái; bọn họ bước ra tội ác hai chân; bọn họ bắt đầu ở trên mạng định thư; bọn họ bắt đầu xông về Thư Điểm .

Trước đài nhân viên mỉm cười nhìn của bọn hắn: "Bán xong, thật một giọt cũng không còn."

Bọn họ ủ rũ cúi đầu đi ra Thư Điểm.

Phục vụ viên sau lưng ông chủ ở sờ ngực, thư đúng là một giọt cũng không còn, nhưng Tâm Đầu Huyết vẫn còn ở một giọt một giọt hương hạ lưu.

Các người không phải ngăn chặn sao?

Các người không phải "Không biết" sao?

Ta xem các người rất biết a!

Chỉ có chúng ta những sách này thương không biết!

Sở Cuồng làm hại ta a!

Sở Cuồng độc giả làm hại ta a!

Nhân dĩ chủng loại mà tụ Vật dĩ quần mà phân, các người những thứ này

Sở Cuồng fan đều là khẩu thị tâm phi động vật, trên bản chất cùng Sở

Cuồng lão tặc cũng không có gì khác biệt!

Đều là cặn bã nam!

Lấn gạt chúng ta tiệm sách cảm tình!

Được rồi.

Có chút Thư Điểm là cứ theo lẽ thường tiến hóa.

Rất nhiều tiệm sách còn không có quên mất bị « Tru Tiên » chi phối sợ hãi, cho nên hơi chút ổn một tay.

Mà phần này sợ hãi từng đề cho bọn họ tổn thất nặng nề, lại đang ngày này lấy tương tự phương thức cấp cho rồi trình độ nhất định bồi thường.

Bọn họ không cần lại trải qua một lần khẩn cấp tiến hóa xấu hổ.

Một cái vào không ít « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » Thư Điểm ông chủ lộ ra hiểu ý nụ cười, sau đó đối bên cạnh bận rộn các nhân viên nói:

"Cơm nấu xong chi tiền nhân môn thường thường sẽ không nhận ra được chính mình đói bụng, chỉ có làm cơm bung lên, bọn họ mới có thể hậu tri hậu giác nói một câu ."

"Thật là đói?"

"Ta cảm thấy được không phải, không thành thật nghiêm xuống."
Ông chủ nhìn về phía cửa, đó là hẳn nửa giờ trước vì các nhân viên điếm bữa trưa thức ăn ngoài, tặng thêm đùi gà cái loại này.

"Thật là thơm!"

Các nhân viên ăn thức ăn ngoài, nguyên lai chúng ta sẽ không nói "Thật là đói" nha, trong tiệm sách nhất thời tràn đầy vui thích bầu không khí.

Thức ăn mùi vị rất thơm.

Mà ở dễ thấy nhất trước.

Lại một vị mới tới khách hàng cầm lên một quyển mới tinh « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes », biểu tình có chút phức tạp.

Lúc này.

Trên Internet.

Thảo luận Sherlock Holmes nhân càng ngày càng nhiều, ngăn chặn Sherlock Holmes người đã càng ngày càng ít, một bộ kế cận diệt tuyệt đáng vẻ.

"Đẹp mắt!"

"Là đẹp mắt!"

"Sở Cuồng cái này trí năng . Dũng song toàn tài hoa hơn người tác gia thật là làm cho người ta thích!"

"Ta lại tìm về ban đầu nhìn Hercule Poirot hệ liệt lúc kích động, nhưng Hercule Poirot là Hercule Poirot, Sherlock Holmes là Sherlock Holmes, bọn họ đều là ta thích nhất Đại Trinh Thám!"

"Tình cảm tràn đầy!"

"Thấy Sherlock Holmes nói Hercule Poirot là hẳn duy nhất kính nể trinh thám lúc, ta thật cảm giác thật âm áp, Sở Cuồng lão sư nhất định cũng rất tưởng niệm Hercule Poirot đi!"

"Sở Cuồng lão . Sư hay lại là như vậy tốt!"

"Sherlock Holmes tính cách là cô tịch, có chút IQ cao phản xã hội nhân cách, tinh thông nhiều loại môn học, thích chú ý chi tiết diễn dịch trinh thám, mà Hercule Poirot đối với sinh hoạt cùng thực tế cụ có nhân Đạo Chủ nghĩa phong cách, lại là tâm lý học, chú trọng hơn lý luận, hai nhân vật cũng phi thường tươi sáng."

" "

Trong nghề trọn tròn mắt.

Nếu như không phải thấy được mấy cái nhìn quen mắt id, bọn họ gần như hoài nghi mình có phải hay không là xuyên việt rồi.

Tỷ như cái kia kêu Chu Trạch!

Nhìn cái gì vậy, nói chính là người!

Trước người không phải nói "Cho dù chết, từ nơi này nhảy xuống, cũng tuyệt đối sẽ không nhìn Sở Cuồng sách mới" sao?

Người sao trở mặt còn nhanh hơn lật sách?

Tuổi còn trẻ, còn có 2 bức khuôn mặt?

Mộng bức.

Liên phản ứng mà nói, trong nghề nhân sĩ tuyệt đối là tối mộng bức.

Nào có chơi như vậy?

Buổi sáng còn luôn miệng nói ngăn chặn Sở Cuồng sách mới, một bộ muốn bạo động vọt vào Sở Cuồng trong nhà vui vẻ Linh nguyên mua dáng vẻ.

Buổi chiều liền toàn bộ mẹ nó phản bội?

Vâng.

Phản bội.

Làm phản rất hoàn toàn.

Mà khi trong nghề nhân sĩ nhìn về phía Sở Cuồng Hercule Poirot bình luận khu, bọn họ chú ý đến điều thứ nhất nhiệt đánh giá rõ ràng là:

"Độc giả cũng không thể chung quy sống trong quá khứ, tin tưởng Hercule Poirot tiên sinh trên trời có linh thiêng cũng sẽ rất vui vẻ yên tâm, hẳn trình thám tinh thần có người thay hẳn kéo dài tiếp!"

Trong nghề nhân sĩ nâng trán.

Điều này nhiệt bình luận đáng khen cực cao, phía sau cũng tất cả đều là tương tự lên tiếng:

"Lão tặc ở tâm tác trung tưởng nhớ Hercule Poirot, vui vẻ yên tâm."

Vậy kêu là tưởng nhớ sao?

"Cô thả thừa nhận Sherlock Holmes cũng là một cái Đại Trinh Thám đi."

Người còn ngạo kiêu lên?

"Ta cũng biết, Sở Cuồng từ không sẽ khiến người ta thất vọng, Sherlock Holmes đem sẽ dẫn dắt một cái thời đại mới."

Mã hậu pháo thật là xinh đẹp.

"Không có ai có thể lấy đại Hercule Poirot, nhưng có người có thể cùng Hercule Poirot cùng xung hậu thế."

Trong nghề đã vô lực nhô nước bọt.

Lúc này mọi người chú ý đến, còn có một nhân phát cái khôi hài bốn cách Manga, Manga lấy độc giả thị giác mở ra.

Đệ nhất cách: "Đánh chết lão tặc! Lại viết tử Hercule Poirot!"

Thứ 2 cách: "Sherlock Holmes là ai ? Không người có thể lấy đại Hercule Poirot!"

Thứ ba cách: Độc giả bắt đầu xem sách, tên sách kêu « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » .

Thứ tư cách: Sherlock Holmes ngu phê (phá âm)!

" "

Trong nghề rốt cuộc có giác ngộ.

Nguyên lai độc giả cũng sẽ vẫn tôn a, nguyên lai độc giả còn biết bọn họ đang làm gì a, nhìn một chút cái này Sở Cuồng cũng đem mình độc giả bức thành cái dạng gì a.

Thật là phát điên!

Hắn không chỉ có biết đánh các biên tập cùng các đại tiệp sách mặt, hắn tàn nhẫn nổi lên ngay cả mình độc giả mặt cũng dám đánh ——

Sherlock Holmes phát hỏa.

Chương 507: Tiết mục tổ thỉnh cầu

Vâng.

Sherlock Holmes phát hỏa!

Không ít sách thương đều bắt đầu với Ngân Lam Thư Khố khăn cấp đặt hàng!

Mà khi Sở Cuồng sách mới đơn đặt hàng số lượng đột nhiên tăng vọt, Ngân Lam Thư Khố cao tầng lúc đó chuyện mở ra một hội nghị ——

Tào Đắc Chí đợi tổng biên tập cấp bậc tiểu lãnh đạo ngồi ở phía dưới.

Tổng Biên cùng với công ty còn lại cao tầng môn ngồi ở phía trên.

Cao tầng môn giờ phút này hưng phấn vô cùng, từng cái bụng phệ mặt đầy hồng quang.

"Sở Cuồng lão sự không hồ là chúng ta Ngân Lam bảng hiệu, người vĩnh viễn không sẽ thấy hấn thất thủ!"

"Ta đề nghị cho Sở Cuồng hợp đồng đăng cấp lại nói một chút."

"Quả thật có thể cân nhắc."

"Vấn đề là Sở Cuồng hợp đồng đăng cấp đã cao vô cùng rồi."

"Bây giờ không thể cân nhắc cái này, bên ngoài Nhà Xuất Bản giống như lang nhìn ta chăm chăm môn, cũng muốn đào Sở Cuồng, đây nếu là cho bọn hấn đào đi, vậy chúng ta thì phải thành trong nghề chê cười, đến thời điểm liền không phải thương tiếc hợp đồng vấn đề."

"Ừ, Sở Cuồng phải cung!"

"Nhưng các người khoan hãy nói, lần này ta là thật tâm giả dối, thiếu chút nữa cho là Sở Cuồng sách mới muốn bán bất động."

" "

Tổng Biên Lữ Bắc khẽ mỉm cười: "Các người đòi Sở Cuồng quá không có lòng tin."

Mọi người sững sờ, rồi rít nhìn về phía Lữ Bắc.

Lữ Bắc nhàn nhạt nói: "Lúc ấy đắc chí tìm ta, hỏi Sở Cuồng sách mới bán không được làm sao bây giờ, ta theo hấn nói, khi còn bé mẹ mua cho ta cái bóng đá, sau đó bóng đá hư rồi, mẹ mua cho ta cái ."

"Ta hiểu rồi!"

Bên cạnh một cái cao tầng bưng tỉnh đại ngộ nói: "Người là muốn nói, chỉ cần tân bóng đá cùng cũ bóng đá ngon giống vậy chơi đùa, đó cũng là hoàn toàn không có vấn đề!"

Lữ Bắc cao giọng nói: "Đúng là như vậy."

Ngồi ở phía dưới Tào Đắc Chí đột nhiên trừng lớn con mắt, bắt quá cùng ánh mắt của Lữ Bắc tiếp xúc sau, hấn bỗng nhiên dựng đứng lên chính mình ngón tay cái:

"Tổng Biên Cao Minh!"

Mọi người gật đầu: "Thật sự là cao!"

Lữ Bắc ho khan một tiếng: "Chỉ là kinh nghiệm nói thôi, ta có một đề nghị, cỗ tích ngành tổng biên tập không phải còn không có định sao, ta cảm thấy được hấn quyết định, ta đề nghị đề cho Lâm Huyền làm tổng biên tập."

Lữ Bắc nhìn về phía mọi người: "Ai tán thành ai phản đối?"

"Được a."

"Đồng ý."

"Không ý kiến."

"Ta cũng đồng ý."

Mọi người không khỏi cảm thấy, giờ phút này Lữ Bắc khí thế kinh người.

Lữ Bắc hài lòng gật đầu một cái: "Chuyện kia cứ quyết định như vậy, đặc chí vẫn không tệ, lấy sau kẻ tục cố gắng lên."

Dưới đài.

Tào Đắc Chí ưỡn ngực.

Ngồi ở Tào Đắc Chí bên cạnh lão Chu ánh mắt có chút u oán.

Rõ ràng là ta tới trước.

Ây.

Lão Chu ít nhiều có chút thương tâm.

Ảo tưởng ngành vẫn là công ty tối hỏa nhiệt ngành.

Nhưng không có Sở Cường, công trạng đúng là vẫn còn giảm xuống nhiều chút.

Hấn ban đầu thế nào cũng không nghĩ tới, đem Sở Cường đưa đi trình thám ngành sau đó, Sở Cường lại lại cũng không trở lại.

Hercule Poirot.

Sherlock Holmes.

Liên tục hai cái hệ liệt sinh ra, để cho vốn là thuộc về công ty tầng dưới chót trình thám ngành trực tiếp tỏa sáng Tân Quang thái.

Ngay cả công ty hội nghị chỗ ngồi, Tào Đắc Chí đều bắt đầu theo sát mình.

Hội nghị sau khi kết thúc.

Không bao lâu, Lâm Huyền liền biết mình tấn thăng làm ngành tổng biên tập tin tức.

"Không phải đã nói mấy tháng mới định sao?"

"Có thể là bởi vì ngài công trạng tốt nhất."

"Có đạo lý."

Lâm Huyền lộ ra công chính năng lượng nụ cười: "Chỉ phải cố gắng làm việc chăm chỉ làm việc, phía trên những người lãnh đạo vẫn sẽ thấy chúng ta cố gắng cùng bỏ ra!"

Buổi tối.

Trong nhà.

Trên bàn tất cả đều là phong phú thức ăn, tỷ tỷ Lâm Uyên hưng phấn tuyên bố chính mình trở thành cô tích ngành tổng biên tập tin tức.

"Chúc mừng!"

"Chúc mừng thăng chức!"

Muội muội cùng mũ mũ rất cao hứng.

Nam Cực cũng ở đây cao hứng ngoắc đuôi ba.

Lâm Uyên lộ ra nụ cười, xem ra tỷ tỷ công việc tương đối khá, như thế này mà nhanh liền lên chức!

Đối Lâm Uyên mà nói, đây coi như là song hỷ lâm môn.

Bởi vì đối với Sherlock Holmes tiền cảnh, Lâm Uyên mình cũng từng có lo lắng.

Nhưng tình huống bây giờ tỏ rõ, Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot đều có thể hòa!

Cơm nước xong.

Lâm Uyên trở về phòng, lên một hồi lưới.

Bây giờ trên mạng, có số lớn liên quan tới Sherlock Holmes đề tài, Lâm Uyên đối những đề tài này vẫn đủ chú ý.

Đương nhiên.

Ngoại trừ Sherlock Holmes liên quan đề tài, còn có quan hệ với tin tức.

Bây giờ là bốn tháng.

Che mặt Ca Vương cuộc chiến thứ ba đội thu âm nội dung đã phát hình rồi đệ nhất kỳ.

Lại xuất hiện một ít Tân Thần bí ca sĩ.

Đương nhiên.

Lần này không có cá.

Bất quá để cho Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn là .

Không ít bạn trên mạng ở nhắc tới cuộc chiến thứ ba đội lúc, tựa hồ cũng có chút không hài lòng lắm.

Dùng một ít bạn trên mạng lời nói chính là, "Bất đắc kính" .

Tại sao bất đắc kính?

Có bạn trên mạng nói ra chính mình cảm thụ:

"Thực ra cuộc chiến thứ ba đội thực lực, so với trước hai cái coi như là chắc chắn mạnh hơn, nhưng cảm giác tiết mục thú vị tính so với trước hai nhánh chiến đội kém một chút ý tứ, đệ nhất kỳ tiết mục thú vị điểm đều tại trên người Lan Lăng Vương, đừng để ý kia có phải hay không là tranh cãi, ít nhất mọi người hứng thú là có, thậm chí có nhân nhìn cái tiết mục này tối đại khoái lạc, chính là nhìn Lan Lăng Vương phê bình còn lại ca sĩ."

"Đợt thứ hai không có Lan Lăng Vương."

"Nhưng đợt thứ hai tốt liền có thể ở, Tiệp Ngự hậu cung tranh sủng cũng rất có ý tứ, bọn cá tranh phong tương đối, giống vậy có thể để cho mọi người xem phi thường cao hứng."

"Cái này thì nổi lên ra thứ Tam Kỳ bình thường."

"Không có Lan Lăng Vương, cũng không có Tiệp Ngự hậu cung tranh sủng hình ảnh, thuần túy ca khúc so đấu cũng rất xuất sắc, nhưng theo đuổi nhiều như vậy kỳ người xem nhất định sẽ có gan, thiếu đi một chút gì cảm giác, ta thật giống như lại bắt đầu tưởng niệm Lan Lăng Vương rồi."

" "

Phía sau với thiếp bên trong, cũng không thiếu người đang nói gì "Tưởng niệm Lan Lăng Vương" .

Lâm Uyên nhìn còn ngờ cảm động.

Nhiều như vậy kỳ tiết mục hạ phóng, hẳn không phải trong đó thực lực biểu hiện tốt nhất ca sĩ.

Nhưng ở người xem trong lòng, hẳn tựa hồ còn chiếm một tương đối đặc biệt địa vị.

Đang lúc này.

Điện thoại của Lâm Uyên bỗng nhiên vang lên.

Đánh tới cú điện thoại này nhân, rõ ràng là tiết mục tổ đạo diễn Đồng Thu Văn.

Lâm Uyên nhận nghe điện thoại:

" Uy ."

"Ngượng ngùng quấy rầy một chút Tiệp Ngự lão sư, gọi số điện thoại này trước ta cũng quán quít rất lâu ."

"Chuyện gì."

"Tiết mục tổ muốn mời ngài làm bình ủy ."

"Ta ở tiết mục bên trong thân phận là ca sĩ. " Lâm Uyên cự tuyệt.

Đồng Thu Văn cười khô nói: "Không có ngài, tiết mục tỉ lệ người xem có chút xuống, mặc dù thành tích cũng rất tốt, nhưng cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ môn cũng quá ôn hòa, ngoài ra ngài đừng hiểu lầm, chúng ta không phải để cho ngài lấy thân phận của Tiệp Ngự làm bình ủy, mà là lấy thân phận của Lan Lăng Vương đảm nhiệm bình ủy, xác thực nói là hi vọng ngài khi chúng ta đặc biệt phê bình viên."

Lâm Uyên ngăn người.

Tiết mục đặc biệt phê bình viên?

Đồng Thu Văn ho khan một tiếng nói: "Người xem cũng muốn nghe ngài phê bình, ta cảm thấy được ngài là có thể cân nhắc tới tiết mục bên trong phê bình một chút còn lại ca sĩ, vì bảo đảm tiết mục tính công bình, tiết mục tổ sẽ không cho ngài quyền bỏ phiếu, dĩ nhiên nếu như ngài muốn bỏ phiếu

" "

"Không cần."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Ta có thể tham dự phê bình."

Đông Thu Văn vui mừng quá đỗi: "Ngài có thể đáp ứng liền quá tốt!"

Nếu như Lan Lăng Vương thật chỉ là phổ thông ca sĩ, Đông Thu Văn còn thật không dám tìm, quá đắc tội với người.

Nhưng Lan Lăng Vương không sợ.

Chỉ cần Lan Lăng Vương bóc mặt, vấn đề gì cũng sẽ không tiếp tục là vấn đề!

"Nhưng là ."

Lâm Uyên chuyển đề tài: "Ta không tham dự hiện trường phê bình, người chỉ cần tiết mục phát hình thời điểm phóng nhất hạ là được."

"Được!"

Đông Thu Văn muốn chính là phát hình hiệu quả!

Chương 508: Gây sự

Đáp ứng Đồng Thư Văn làm mời riêng phê bình viên đối Lâm Uyên mà nói cũng không phải là cái gì rất khó khăn sự tình, hắn vẫn rất ưa thích cho ca sĩ môn cung cấp lương tâm đề nghị, vừa vặn hắn tiếp theo cũng không có chuyện gì ——

Điện ảnh chụp xong.

Tiểu thuyết ban bố.

Phía sau duy nhất yêu cầu Lâm Uyên để ý sự tình đại khái chính là không có chuyện gì được mang theo viết điểm Sherlock Holmes hệ liệt, cái này hệ liệt số chữ không thấy được ít, Lâm Uyên dự định cùng Hercule Poirot hệ liệt phương thức xử lý như thế, đợi liên tái đến thời gian nhất định liền gia tốc đổi mới.

Ừ ?

Lâm Uyên lúc này chợt thấy lớp học trong bầy có một cái @ toàn thể tin tức, là phụ đạo viên Hoa Lệ phát: "Các vị các bạn học hắn chuẩn bị một chút luận văn tốt nghiệp rồi, năm thứ năm đại học chương trình học cũng nhanh muốn kết thúc, luận văn bây giờ không bắt đầu chuẩn bị lời nói có thể sẽ ảnh hưởng đến bằng tốt nghiệp phát ra."

Lâm Uyên ngẩn ra.

Thiếu chút nữa đã quên rồi mình đã năm thứ năm đại học sự tình, luận văn tốt nghiệp đảo không phải cái việc gì khó khăn, Lâm Uyên chỉ là đột nhiên nghĩ đến tháng sáu kia sẽ tự mình hắn đã bóc mặt, đến thời điểm toàn trường đồng học hắn đều biết mình chính là Tiệp Ngư rồi, bất quá nếu quyết định tham gia tiết mục, hắn liền đã làm xong tương ứng chuẩn bị tư tưởng. Đương nhiên.

Mặc dù thân phận của Tiệp Ngư sớm muộn bại lộ, mình cũng nhiều hơn một cái thân phận của ca sĩ, nhưng Lâm Uyên cũng không tính lấy thân phận của ca sĩ tham gia cái gì hoạt động, thương diễn loại Lâm Uyên càng không thể nào tham gia, ngược lại hắn không cần dựa vào cái này ăn cơm. "Nhận được."

Lâm Uyên ở trong bầy trả lời một câu, bởi vì lớp học bầy những người khác cũng ở đây rồi rít trả lời phụ đạo viên tin tức.

Hắn chỉ là nhân + 1.

Lúc này trong lớp một cái tên là Diệp Hàm nữ sinh @ rồi Lâm Uyên:

"Ngày đó ta thật giống như ở công ty gặp lại người rồi, người cũng ở đây

Tinh Mang tìm việc làm sao?"

"Có thể a!"

"Tinh Mang giải trí?"

"Nữ thân Diệp Hàm ôn!"

"Ta thật vất vả tìm một Tiểu Âm vui công ty thực tập, không nghĩ tới Diệp Hàm cũng vào Tinh Mang rồi, bây giờ Tinh Mang nhưng là chúng ta Lam Tinh cao cấp nhất âm nhạc một trong công ty!"

"Bấp dù!"

"Diệp Hàm đại lão sao sao đất, xem ở bình thường ta thường thường giúp người quét dọn vệ sinh phân thượng, sau này nếu như ở Tinh Mang sống đến mức được rồi nhất định phải mang dẫn ta a!"

" "

Có người hâm mộ.

Có người ghen tỵ.

Lớp học trong bấy thật lâu không náo nhiệt như vậy, nhất là từ năm thứ năm đại học sau khi bắt đầu, tất cả mọi người bắt đầu ở bên ngoài tìm công ty tiến vào thực tập, căn bản không có quá nhiều thời gian thủng bấy.

Trên thực tế.

Giữa bạn học chung lớp cảm tình là thuận túy nhất, nhưng đến năm thứ năm đại học cái giai đoạn này rất nhiều người bắt đầu thực tập, cùng thời điểm bắt đầu tiếp xúc được xã hội, tâm tư cũng đã mơ hồ hướng xã hội nhân quá độ, không ít người thậm chí trực tiếp trò chuyện riêng Diệp Hàm muốn bầu víu quan hệ, đây cũng là trong xã hội học được đồ vật, cùng thời điểm có rất nhiều đồng học @ Lâm Uyên hỏi hấn là tình huống gì, Diệp Hàm ở Tinh Mang nhìn thấy Lâm Uyên nói rõ Lâm Uyên đại khái suất cũng ở đây Tinh Mang tìm được công việc.

"Ừm."

Lâm Uyên đáp lại một câu.

Diệp Hàm không để ý những bạn học khác, trực tiếp @ rồi Lâm Uyên: "Có rảnh rồi có thể hẹn phòng ăn, dì ta ở Tinh Mang giải trí làm người đại diện, nàng thỉnh thoảng có thể bắt được cao tầng phòng ăn thẻ, đến thời điểm xin người đi ăn!"

"Không cần."

Có người tình nguyện mời khách Lâm Uyên vẫn là rất vui vẻ, bất quá Lâm Uyên cùng Diệp Hàm cũng không quen thuộc tất, hấn vẫn ưa thích với tương đối người quen biết cùng nhau ăn cơm, trọng yếu nhất là, bây giờ Lâm Uyên ở cao tầng phòng ăn ăn cơm phải không tiêu tiền.

Cho nên hấn cự tuyệt.

Không cần ai mời khách.

Đây là Lâm Uyên phúc lợi.

Diệp Hàm loại tình huống này cũng rất bình thường, Lâm Uyên không cảm thấy bất ngờ, phỏng chừng sau này công ty còn sẽ có không ít Tần Nghệ đồng học vào làm việc, nói không chừng còn có không chỉ một Diệp Hàm như vậy cùng lớp.

"Quá đã!"

"Tinh Mang a!"

"Nguu bức!"

"Quan hệ cứng rắn!"

Các bạn học còn đang hâm mộ đến, đối với Lâm Uyên biến hình cự tuyệt Diệp Hàm ngược lại không cảm thấy kỳ quái, trong lớp định theo đuổi Lâm Uyên tiểu nữ sinh nhiều hơn nhều, không kém Diệp Hàm này một cái, ngoài ra mọi người đều biết Lâm Uyên Đản dương cầm kỹ thuật rất trâu, người như vậy ở Tinh Mang công việc cũng không phải một món không tưởng tượng nổi sự tình.

Lâm Uyên không nhìn lại Group.

Hắn đem cuộc chiến thứ ba đội bên trên kỳ tiết mục nhìn một chút, sau đó lấy ra notebook ghi chép mỗi người ưu khuyết điểm, làm mời riêng bình luận viên nhất định là muốn trước thời hạn làm làm công tác.

Cũng không thể chương miệng sẽ tới.

Nhìn xong tiết mục Lâm Uyên phát hiện trong bày vẫn còn ở trò chuyện, phần lớn đều là vây quanh Diệp Hàm, Diệp Hàm tự mình cũng với mọi người trò chuyện phi thường cao hứng, thậm chí còn có nhân nhắc tới:

"Tiện Ngu cũng ở đây Tinh Mang, hơn nữa Tiện Ngu chính là chúng ta trường học đại lão, Diệp Hàm có thể nhìn xem rốt cục là thần thánh phương nào!"

"Không được."

Diệp Hàm ở trong bày nói: "Ta mới vừa vào công ty tiểu di liền nhắc nhở qua ta, không có chuyện gì đừng đi quấy rầy Ngu phụ, ngoài ra Ngu phụ là cấm chụp hình, ta cũng không dám làm vậy."

" "

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, chính mình dường như không có nói qua cấm chỉ chụp hình, bất quá ngược lại là cự tuyệt quá người khác chụp hình.

Đây cũng là công ty có này lời đồn đãi nguyên nhân.

Thân phận của Tiện Ngu đến nay không bại lộ đại khái cũng là bởi vì những thứ này?

Không nghĩ quá nhiều.

Lâm Uyên tắt đèn ngủ.

Mấy ngày sau.

Lâm Uyên lần nữa đeo lên Lan Lăng Vương mặt nạ, đi « che mặt Ca Vương » tiết mục tổ.

Dĩ nhiên không phải tham gia trận đấu, hẳn là dựa theo ước định, đến cho tiết mục tổ làm mời riêng phê bình viên.

"Lan Lăng Vương lão sư!"

Đạo diễn Đồng Thư Văn rất nhanh tìm tới phòng nghỉ ngơi Lâm Uyên:

"Chúng ta hôm nay tiết mục an bài là như vậy, ca sĩ bên kia ở trên vũ đài hát, ngài ngồi ở."

Đồng Thư Văn với Lâm Uyên giới thiệu một chút tình huống.

"Được."

Lâm Uyên đồng ý.

Đồng Thư Văn cười nói: "Ta đây đi chuẩn bị một chút, ngài cũng chuẩn bị đăng tràng đi."

"Được."

Đồng Thư Văn rời đi.

Không bao lâu, thu âm chính thức bắt đầu.

Múa đài trung ương.

Người chủ trì An Hoành lên đài.

An Hoành gần đây rất hỏa, chủ yếu vẫn là bởi vì lúc trước có đồng thời tiết mục, Lan Lăng Vương hiện trường đánh giá Phí Dương, hẳn làm người chủ trì lúc ấy đứng ở bên cạnh nén cười biểu tình thật sự là quá tốt chơi.

Cũng hỏa ra vòng.

Cho nên hẳn vừa ra sân, dưới đài nhất thời phá lệ náo nhiệt, hiện trường vô số người xem đều tại ca giọng hoan hô!

Thuận thực kể xong lời mở đầu.

An Hoành cười nói: "Mọi người bình tĩnh chớ nóng, hôm nay trước khi bắt đầu tranh tài, sẽ có một vị đặc thù khách quý đăng tràng, phía dưới thỉnh cho phép ta long trọng mời ra vị này tiết mục tổ mời riêng bình luận viên Lan Lăng Vương lão sư!"

"Ngọa tào!"

Dưới đài còn đang hoan hô người xem nhất thời trọn tròn mắt, thậm chí hoài nghi mình vừa mới có phải hay không là nghe lầm.

Bình phẩm đoàn cũng trọn tròn mắt.

Ngay cả bình ủy tịch bên này bốn cái bình ủy, cũng là không nhin được trở mắt nhìn nhau, chột rối rít lộ ra biểu tình cổ quái tới.

Sân khấu cửa vào.

Người sở hữu chỉ thấy một đạo thân ảnh quen thuộc không nhanh không chậm đi về phía sân khấu bên cạnh cái kia rất là nổi bật trên ghế, bất ngờ chính là cái kia lấy lời nói ác độc đến xung Đệ Nhất Chiến Đội đề tài ca sĩ

Lan Lăng Vương!

Mà ở phía sau đài nơi.

Ca sĩ môn cũng mọng ép!

Có người đang dùng ống hút uống nước, kết quả thấy Lan Lăng Vương, trực tiếp bị hung hăng sặc một cái, nếu như không có mang mặt nạ, ca sĩ môn biểu tình nhất định thập phần thú vị:

"Cái gì nhỉ?"

"Lan Lăng Vương?"

"Không có làm chứ?"

"Mời riêng bình luận viên?"

Theo Lan Lăng Vương an an ổn ổn ngồi tại chính mình mời riêng bình luận viên trên ghế, người sở hữu phản ứng đều là cực kỳ xuất sắc!

Mời Lan Lăng Vương phê bình?

Tiết mục tổ muốn gây sự a!

Chương 509: Toàn bộ đặc tội

Mặc dù không thấy được hậu trường ca sĩ phản ứng, nhưng khán đài bên này tương đối náo nhiệt.

Mấy giây an tĩnh sau đó, hiện trường bỗng nhiên vang lên một trận tiếng vỗ tay, còn kèm theo một số người ồn ào lên:

"Ta đi!"

"Lại đem Lan Lăng Vương phóng tới!"

"Cái khuôn mặt kia miệng có thể không phải đùa."

"Tiết mục tổ biết chơi!"

"Đạo diễn vẫn là rất biết mọi người thích xem cái gì đó!"

"Lần này Lan Lăng Vương có thể tận tình lời nói ác độc rồi!"

"Kích thích một chút!"

"Trận này người anh em tới đáng giá!"

" "

Bình ủy tịch bên này, bốn cái bình ủy cũng vui vẻ.

Mỗi nhánh chiến đội bình ủy tịch cũng sẽ thay đổi người, này kỳ cũng không ngoại lệ.

Bản kỳ bình ủy tịch đồng dạng là khúc phụ thêm ba vị nhạc đàn đại lão tổ hợp.

Dẫn đầu khúc phụ là Duẫn Đông ——

Giúp mọi người hơi chút nhớ lại một chút, Duẫn Đông chính là với Phí Dương hợp tác hai lần, kết quả hai lần cũng cầm thứ 2 vị kia có chút mặt tê liệt khúc phụ.

"Người xem qua trước mặt tiết mục đi."

"Cái này Lan Lăng Vương phê bình phi thường cay độc."

"Ta có lúc cảm giác, hắn nói chuyện so với chúng ta Duẫn Đông lão sư còn ác, bất quá ta đối với hắn tuyệt đại đa số đánh giá đều là tương đối đồng ý."

" "

Bình ủy môn ở thảo luận.

Trên võ đài người chủ trì cười nói: "Lan Lăng Vương lão sư chỉ tham dự phê bình không tham dự bỏ phiếu, lại là đang ở mọi người chọn ca sĩ bỏ phiếu sau đó mới phê bình, cho nên mọi người không cần lo lắng Lan Lăng Vương lão sư ảnh hưởng trận đấu, phía dưới để cho chúng ta hoan nghênh ra vị thứ nhất ca sĩ đăng tràng biểu diễn!"

Người xem tiếng vỗ tay lớn hơn!

Cũng không biết mọi người này tiếng vỗ tay là cho ca sĩ hay là cho Lan Lăng Vương, cũng hoặc là chỉ là muốn xem náo nhiệt?

Lâm Uyên ngồi ở trên ghế.

Yên lặng nhìn sân khấu.

Vị thứ nhất ca sĩ mang thỏ mặt nạ, là một cái nữ ca sĩ, Lâm Uyên trước nhất kỳ thì nhìn quá đối phương biểu diễn, đối phương hẳn là một cái một đường ca sĩ.

Ca khúc hát xong.

Bốn vị bình ủy phê bình.

Tổng thể đánh giá coi như có thể.

Chờ hết thấy chương trình đi không sai biệt lắm, An Hoành bỗng nhiên cười nhìn Hương Hữu bên: "Không biết Lan Lăng Vương lão sư thấy thế nào?"

Tới!

Lan Lăng Vương khâu!

Người xem nhất thời tinh thần chấn động!

Mà múa đài trung ương thỏ nữ sĩ, chính là theo bản năng run run một cái, cái này miệng của Lan Lăng Vương lực sát thương có thể không phải người bình thường có thể chịu nổi!

Lâm Uyên yên lặng.

Người sở hữu nhìn về phía hắn.

Rốt cuộc, Lâm Uyên nói chuyện: "Thỏ ca hát kỹ xảo dùng rất nhiều ta không phản đối ở trên vũ đài huyền kỹ, nhưng không phải toàn bộ ca khúc đều có thể huyền kỹ, bài hát này tình cảm biểu đạt bộ phận hẳn đại đại với kỹ xảo, nếu như người thích chơi đùa kỹ xảo, đề nghị người liên trực tiếp lựa chọn một ít biểu diễn phương thức tương đối phức tạp ca khúc."

Thỏ: ". "

Nên tới tổng hội tới!

Dưới đài nhất thời sôi trào, mọi người mong đợi nhất Lan Lăng Vương phê bình khâu tái hiện giang hồ, hay lại là như vậy dám nói!

"Có thể!"

"Hay lại là cái kia Lan Lăng Vương!"

"Hàng này nói chuyện chưa bao giờ biết uyển chuyển!"

"Đây là thật không sợ đắc tội người a!"

"Người này thế nào như vậy mới vừa!"

"Tình thương thấp, cho nên nói chuyện thẳng!"

"Phốc, An Hoành lại mẹ nó nén cười rồi!"

". "

Hiện trường nhìn về phía An Hoành biểu tình, đều là không khỏi tức cười.

An Hoành áp chế nụ cười: "Được, phía dưới để cho chúng ta mời ra hôm nay vị thứ hai ca sĩ."

Vị thứ hai ca sĩ rất có thể là Ca Vương!

Đây là người nguy trang thành võ sĩ nam ca sĩ.

Đổi mặt Ca Vương, Lan Lăng Vương sẽ còn tiếp tục giữ sắc bén sao?

Người xem hiếu kỳ.

Câu trả lời rất nhanh thì rõ ràng ——

"Trên cái vũ đài này chưa bao giờ thiếu cao âm ca khúc, mà vấn đề của người cùng trước Mộc Thạch có chút giống, chính là khí tức điều chỉnh không xử lý tốt, lấy hơi có chút vấn đề." Lan Lăng Vương liền võ sĩ biểu diễn phát ra phê bình.

Lại tới lại tới!

Quản người có phải hay không là Ca Vương!

Lan Lăng Vương vẫn là cái kia Lan Lăng Vương, dám cách không phê bình Ca Vương Phí Dương Lan Lăng Vương!

Dưới đài bộc phát sôi sùng sục!

Giám khảo tịch cũng phi thường náo nhiệt!

"Lan Lăng Vương quá độc ác, phê bình võ sĩ sau đó, nhân tiện lại đem Mộc Thạch kéo ra ngoài lấy roi đánh thi thể một trận!"

"Tốt lắm a!"

"Bây giờ ta đặc muốn nhìn một chút võ sĩ dưới mặt nạ ca sĩ biểu tình, bình ủy trước cũng đều suy đoán võ sĩ là Ca Vương a!"

"An Hoàn cũng không nén cười rồi."

"Quả nhiên thời gian lâu dài sẽ thói quen."

"Tiết mục phát hình Lan Lăng Vương chắc là phải bị rất nhiều người mắng!"

"Vẫn là câu nói kia, ta cảm thấy rất có đạo lý."

"Có đạo lý có ích lợi gì, Lan Lăng Vương chính mình biểu diễn cũng chưa có tỳ vết nào ấy ư, trứng gà bên trong chọn xương ai cũng biết, bất quá ta thừa nhận ta thích nhìn hấn gây sự tình, quả thật rất xuất sắc!"

" "

Múa đài trung ương.

An Hoàn cười nói: "Cảm tạ Lan Lăng Vương lão sư đánh giá, không biết võ sĩ lão sư có cái gì muốn nói?"

"Ta?"

Võ sĩ bỗng nhiên nhìn về phía Lan Lăng Vương phương hướng, sau đó gằn từng chữ một: "Ta không đồng ý Lan Lăng Vương quan điểm!"

Người xem sững sốt một chút!

Chợt bộc phát hung phấn!

Có thể!

Có mùi thuốc súng rồi!

Có thể hay không hiện trường đánh?

Lan Lăng Vương không lên tiếng.

Võ sĩ nhìn về phía Lan Lăng Vương tiếp tục nói: "Bỗng nhiên rất hi vọng ở phía sau trong tranh tài gặp phải Lan Lăng Vương lão sư, đến thời điểm hi vọng Lan Lăng Vương lão sư có thể tiếp tục chỉ giáo một, hai!"

Cái này võ sĩ có thể là Ca Vương!

Hơn nữa còn là một cái so sánh Cuồng Ca Vương!

Hắn trước nhất kỳ tiết mục liền biểu diễn quá rất mạnh công kích tính, thậm chí với bình ủy so với quá kính, mặc dù điểm đến mức tận cùng, nhưng người xem đều biết hắn là ngoan nhân.

Thỏ đối mặt Lan Lăng Vương phê bình lựa chọn yên lặng.

Mà võ sĩ đối mặt Lan Lăng Vương phê bình, nhưng là lựa chọn .

Trực tiếp tuyên chiến!

Bốn cái bình ủy cười trao đổi:

"Cây kim so với cọng râu a!"

"Cũng biết sẽ có ca sĩ không nhận được đổi trở về."

"Lúc trước Lan Lăng Vương đều là ở phía sau đài đánh giá, không có làm đến ca sĩ môn mặt nói, lần này là ngay mặt phê bình, tính khí thiếu chút nữa ca sĩ dĩ nhiên không nhận được."

"Có chút ý tứ."

Duẩn Đông nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, tựa hồ muốn xuyên thấu qua mặt nạ, nhìn phía sau một chút mặt rốt cuộc là ai, luôn cảm giác tiết mục tổ sự an bài này có điểm tâm cơ?

Lan Lăng Vương sẽ thế nào đáp lại?

Người sở hữu ánh mắt phong tỏa hắn.

Lâm Uyên không nghĩ quá nhiều, thậm chí không cho là đối phương đang gây hấn với chính mình, hắn chỉ là cầm lên Microphone nói:

"Được."

Hắn đã đáp ứng!

Lời ít ý nhiều!

Rất Lan Lăng Vương!

An Hoàn cười nói: "Võ sĩ lão sư tựa hồ đối với Lan Lăng Vương lão sư bình luận không quá chịu phục, xem ra chúng ta đã có thể trước thời hạn mong đợi phía sau chiến đội so tài!"

" "

Võ sĩ sai bước phật rời đi sân khấu.

Phía sau bốn vị ca sĩ lục tục đăng tràng, thậm chí bao gồm vị thứ sáu, rất có thể là Ca Hậu thần bí ca sĩ.

Nhưng mà.

Vô luận đối mặt Ca Vương Ca Hậu, hay lại là một đường ca sĩ, Lan Lăng Vương cũng đối xử bình đẳng, hắn ở ống kính cùng người xem nhìn soi mói thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, hoàn toàn kéo dài trước hắn lục tiết mục phong cách, từng cái ca sĩ cũng dứt khoát đánh giá đến:

"Cao âm không đủ xuyên thấu qua, bài hát này hẳn yêu cầu còn có lực xuyên thấu cao âm biểu đạt."

"Đẹp vô cùng giọng nam trung, nhưng đoạn thứ hai vào âm nhạc thời điểm có chút cướp chụp, sai lầm rất rõ ràng, người nên cảm tạ nhạc đội lão sư phối hợp tốt."

"Mười nam ca sĩ có chín sẽ giống như người vậy hát, không tốt không xấu, nhưng thiếu đặc sắc."

" "

Sắc bén!

Lời nói ác độc!

Không chút lưu tình!

Coi như Lan Lăng Vương sẽ thỉnh thoảng cho ra một câu khen ngợi, phía sau cũng tất nhiên sẽ có một cái "Nhưng là" làm chuyển biến!

Liên tục 6 luân đi xuống.

Hiện trường đã hoàn toàn sôi trào!

Cái này Lan Lăng Vương thật là không thích đáng nhân, lúc trước chính hẳn trận đấu thời điểm, chỉ là đồng thời đặc tội một cái ca sĩ.

Tối hẳn làm mời riêng bình luận viên thời điểm, trực tiếp tựu là Gatling!

Đổi toàn bộ ca sĩ tiến hành tập thể bắn càn quét cái loại này!

Cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ có một cái tính một cái, Lan Lăng Vương toàn bộ mẹ nó đặc tội!

Nhất là vị cuối cùng ca sĩ.

Đổi phương gần như có thể xác định là một vị Ca Hậu cấp ca sĩ.

Nhưng mà Lan Lăng Vương đánh giá lại là: "Tràng này hát không tệ, ở Ca Hậu trung đoán là trung đẳng trình độ."

Không tệ?

Ca Hậu trung tiêu chuẩn hạng trung?

Người đây là khen ngợi ấy ư, có thể ta làm sao nghe được cũng cảm giác không đúng chỗ nào vị đây?

Còn không bằng không khen đây!

Bất quá vị này mang mặt nạ Ca Hậu lại cũng không có tức giận, chỉ là mang theo nghịch ngợm nói: "Ta tiếp nhận thuyết pháp này, nhưng ta hi vọng Lan Lăng Vương có thể ở phía sau tranh tài chính thức đánh bại ta đây cái trung du thủy bình Ca Hậu, nói như vậy người đánh giá hô càng có sức thuyết phục."

Thật sao.

Nhìn như tính khí tốt ca sĩ, cũng hướng Lan Lăng Vương phát ra tuyên chiến, người Lan Lăng Vương không phải thích dụng độc lưỡi phương thức đi phê bình còn lại ca sĩ ấy ư, vậy người có bản lĩnh thắng ta!

"Được."

Lan Lăng Vương vẫn lời ít ý nhiều.

Hiện trường đã sôi trào, mỗi một tràng biểu diễn sau đó phê bình, cũng có thể nói tiết mục bộ phận cao trào, đối với Lan Lăng Vương cái miệng này

---

Có người phần nộ!

Có người hưng phấn!

Có người mắng to!

Có người ủng hộ!

Do Lan Lăng Vương mang đến tranh cãi, lại lần nữa trở thành người xem tối hải đề tài, liền tiết mục hiệu quả mà nói trực tiếp kéo căng!

Đạo diễn bên trong phòng.

Đạo diễn Đồng Thư Văn cười không ngậm miệng được, có Lan Lăng Vương ở, đợt kế tiếp tỉ lệ người xem không cần lo!

Mong đợi nhất ai bóc mặt?

Đồng Thư Văn rất chắc chắn, nếu để cho người xem chỉ có thể lựa chọn một cái ca sĩ bóc mặt lời nói, tất cả mọi người đều sẽ chọn Lan Lăng Vương!

Chương 510: Bá Vương cùng báo thù nữ thần

Chép xong tiết mục Lâm Uyên liền trực tiếp ngồi xe về nhà, bài danh tuyên bố loại sự tình cũng với hắn không có quan hệ gì, về phần có cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ khiêu chiến chính mình, Lâm Uyên cũng là ai đến cũng không có cự tuyệt, nhân vì mọi người gặp phải là sớm muộn sự tình.

Cứ như vậy.

Vài ngày sau.

Cuộc chiến thứ ba đội tràng này có Lan Lăng Vương gia nhập mời riêng phê bình tiết mục phát hình rồi, mà phát hình kết quả là giống như đạo diễn Đồng Thu Văn dự liệu như vậy, tỉ lệ người xem cùng đề tài độ song song nổ!

"Chết cười rồi!"

"Lan Lăng Vương tới!"

"Ha ha ha ha ha cấp, tiết mục tổ thật có một tay, cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ môn trực tiếp tâm tính nổ mạnh, lại mời Lan Lăng Vương tới phê bình, chắc chắn không phải quan phương chủ động gây sự tình?"

"Quá độc ác!"

"Lan Lăng Vương hướng kia ngồi xuống ta cũng biết sự tình cũng không đơn giản, hắn quả nhiên cũng không có để cho ta thất vọng, miệng với Gatling tựa như bắn càn quét toàn trường, Ca Vương Ca Hậu cũng đừng nghĩ toàn thân trở ra!"

"Can đảm này ta phục!"

"Cái gì Nguyên Tịch cái gì Mộc Thạch cái gì Triệu Doanh Các cái gì Phí Dương, Lan Lăng Vương mục tiêu là đả tội toàn bộ ca sĩ, tiết mục tổ tiếp tục giữ, ta thích nhất chính là Lan Lăng Vương phê bình khâu!"

" "

Rất nhiều người xem cũng hưng phấn rồi!

Đương nhiên cũng có rất nhiều người xem đang chửi, cuộc chiến thứ ba đội có không ít tuyển thủ nhân khí rất cao, thấy Lan Lăng Vương công kích mình thích ca sĩ, có chút người xem dĩ nhiên tức giận, bộ phận này đám người giống vậy không phải số ít:

"Lan Lăng Vương tại tìm chết!"

"Chờ phía sau tử thí!"

"Ca Vương Ca Hậu cũng hướng hắn tuyên chiến, ta không tin phía sau hắn trận đấu còn chịu nổi, những thứ này Ca Vương Ca Hậu còn cũng không có

xuất ra tôi bản lĩnh xuất chúng, đến thời điểm Lan Lăng Vương tuyệt đối phải lay!"

"Chờ hấn bóc mặt!"

"Đừng nói Ca Vương Ca Hậu rồi, coi như là một đường ca sĩ Lan Lăng Vương cũng không nhất định chịu nổi, phía sau chiến đội cuộc so tài tuyệt đối là phi thường kịch liệt, ta rất hoài nghi hẳn có thể chống đỡ mấy trận."
" "

Vô số tranh cãi!

Đương nhiên trong này cũng không thiếu được Phí Dương Nguyên Tịch đội Lan Lăng Vương trước đặc tội ca sĩ những người ái mộ thêm dầu vào lửa, đám người này mãi mãi cũng là vây công Lan Lăng Vương chủ lực, liên tục nhiều như vậy kỳ không thấy Lan Lăng Vương, bọn họ đang rầu phần nộ không nơi phát tiết, bây giờ Lan Lăng Vương lại cho mọi người dựng lên một cái nổi bật cái bia!

Quét quét quét!

Một bên là vô số người ăn no thỏa mãn, một bên là vô số người dùng ngòi bút làm vũ khí, trên Internet toàn bộ đều là liên quan tới Lan Lăng Vương thảo luận, liền người xem đối Lan Lăng Vương chú ý mà nói thậm chí vượt qua thứ 2 chiến đội bày cá!

Này gần như thành trạng thái bình thường.

Bởi vì từ Lan Lăng Vương trận đầu bắt đầu tranh tài đủ loại kiểu dáng tranh cãi liền từ đầu đến cuối kèm theo hẳn, nhưng mà vô luận bao nhiêu tranh cãi tựa hồ cũng không ngăn cản được Lan Lăng Vương phê bình quyết tâm, này đồng thời trận đấu chỉ là một bắt đầu .

Sau đó trận đấu!

Lan Lăng Vương vẫn vẫn còn ở!

Dùng lưới hữu lời nói chính là, cái này Lan Lăng Vương không phải ở phê bình ca sĩ, chính là ở phê bình ca sĩ trên đường, làm cuộc chiến thứ ba đội tranh tài kết thúc lúc, cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ môn chỉ là thấy Lan Lăng Vương, kia con mắt đều tại mạo hiểm ưu lược quang!

"Có sát khí!"

"Ta cảm giác võ sĩ ánh mắt kia hận không được đem Lan Lăng Vương ăn tươi nuốt sống, liền khúc phụ Duẫn Đông nói chuyện đều không giống như Lan Lăng Vương đơn giản như vậy trực tiếp, thỉnh thoảng còn biết uyển chuyển xuống."

"Thỏ cũng vậy."

"Trọng điểm chẳng lẽ không phải cuộc chiến thứ ba đội Ca Hậu Tinh Linh ấy ư, đừng xem Tinh Linh tiết mục trung một mục cười hì hì đáng vẻ, tâm lý không chừng thế nào oán thâm cái này Lan Lăng Vương đây."

Mọi người càng xem càng hải!

Cuộc chiến thứ ba đội đệ nhất kỳ tương đối mê mê tài lượng, theo Lan Lăng Vương ở đợt thứ hai xuất hiện hoàn toàn nghịch chuyển, người xem nhiệt tình bị lần nữa đánh thức!

Đại khái là bởi vì Lan Lăng Vương phê bình tiết mục hiệu quả thật sự là quá tốt rồi, Đồng Thư Văn rất hi vọng Lâm Uyên có thể tiếp tục lên đài phê bình thứ tư chiến đội, bất quá lần này Lâm Uyên cự tuyệt: "Ta phải chuẩn bị một chút phía sau trận đấu."

"Được rồi."

Đồng Thư Văn đáp ứng.

Thứ tư chiến đội biểu diễn xong chính là chiến đội cuộc so tài khâu, khi đó trận đấu tất nhiên càng kịch liệt, Tiệp Ngự muốn trước thời hạn làm chuẩn bị cũng là sự tình rất bình thường: "Chiến đội cuộc so tài chuẩn bị áp dụng live stream hình thức, cho nên người bên này đại khái muốn chuẩn bị thêm một ít ca khúc."

"Ừm."

Lâm Uyên cũng là cái ý này.

Hắn không xác định chính mình tiếp theo trận đấu sẽ là tình huống gì, mặt đối với đối thủ lại là ai, cho nên nhất định phải chuẩn bị thêm một ít ca khúc mới có thể lo trước khỏi hoạ, như vậy hẳn trận đấu thời điểm lựa chọn không gian cũng lớn nhiều chút.

Cúp điện thoại.

Lâm Uyên gọi ra hệ thống.

Hắn muốn vào khúc khó tìm bài hát.

Tìm bài hát quá trình đương nhiên là phải hao phí một ít thời gian: "Cao âm ca khúc phải nhất định kịp chuẩn bị, thậm chí còn được chuẩn bị thêm vài bài, vì vậy trong tranh tài cao âm ca khúc xuất hiện tần số cao nhất, nhưng các loài khác hình cùng phong cách ca khúc cũng có."

"Bài này tương đối mỹ."

"Bài này khảo nghiệm lấy hơi."

"Bài hát của Tề Ngữ ở trên cái vũ đài này tựa hồ cũng xuất hiện qua mấy lần, người xem phản hưởng rất tốt, không bằng cũng chuẩn bị hai thủ, mặc dù ta cũng không xác định có cần hay không được cho."

" "

Đại khái vòng ra đi một tí ca khúc sau đó, Lâm Uyên suy nghĩ một chút, quyết định với hệ thống hỏi đòi một ít phát biểu bánh bích quy, đây là một loại có thể để cho Lâm Uyên nhanh chóng nắm giữ còn lại phát biểu bánh bích quy, không có loại này đạo cụ lời nói Lâm Uyên hát không đến tiếng phổ thông bên ngoài tác phẩm.

Cầm Tề Ngữ theo lệ.

Mặc dù Lâm Uyên ở Tề Châu đơi quá, cũng sẽ nói đơn giản một chút Tề Ngũ, nhưng hẳn hát Tề Ngũ bài hát lời nói, người khác nghe một chút là có thể nghe ra hẳn phát âm có vấn đề, lời như vậy rất ảnh hưởng trận đấu phát huy, cho nên Hệ Thống nói cụ có thể giúp hẳn giải quyết những vấn đề này. Sau đó thời gian.

Lâm Uyên cũng không làm chuyện tình khác, chính là chọn chọn bài hát hoặc là viết viết tiểu thuyết, thỉnh thoảng đi phòng làm việc chuyển dời một chút, họa Manga tới đảo đã mình một chút tình cảm sâu đậm, người khác đem đồ chơi này trở thành công việc, Lâm Uyên lại đem loại chuyện này coi là hưu nhân, Đại Sư Cấp họa sĩ có thể để cho Lâm Uyên đem hội họa coi thành hưởng thụ cùng giải trí.

Có ý tứ là .

Lâm Uyên không có tiếp tục đi tiết mục chơi đùa phê bình, phòng làm việc bên này La Vi cùng còn lại Manga các trợ thủ lại đem phòng làm việc hưu nhân thời gian đều tồn ở nhìn che mặt Ca Vương trận đấu bên trên, không có chuyện gì còn một bên nhìn một bên thảo luận.

"Bá Vương thật là mạnh a!"

"Bá Vương biểu hiện đơn giản là nghiền ép cấp, hôm nay là thứ tư chiến đội thứ tư kỳ, Bá Vương rốt cuộc lại cầm số một, hẳn là bốn nhánh chiến đội bên trong duy nhất lấy được rồi Tứ Liên Quan tuyển thủ, liền khúc phụ cấp bình ủy lão gia đều nói hẳn có hạng nhất tướng!"

"Thứ 2 cũng rất mạnh!"

"Hạng nhì báo thù nữ thần quả thật thực lực cũng rất khủng bố, nhưng mỗi một kỳ đều bị Bá Vương áp chế, liên tục bốn kỳ toàn bộ cầm hạng nhì, trên mạng hiện tại cũng đang nhạo báng nói báo thù nữ thần rất có đệ tam đại vạn niên lão nhị phong độ."

"Chết cười rồi."

"Vạn niên lão nhị trung rốt cuộc phải xuất hiện một cái nữ ca sĩ rồi đúng không, đám này Sa Điều bạn trên mạng quá sành chơi rồi, bắt quá ta hoài nghi cái này báo thù nữ thần là Nguyên Tịch, nàng thanh âm thiên phú quá tốt, rất có Nguyên Tịch cảm giác."

"Thật là có điếm!"

"Nàng nếu quả thật là Nguyên Tịch liền có ý tứ, bởi vì nàng tự xưng là báo thù nữ thần, toàn thân cũng bao phủ một tầng thân bí màu đen cái khăn che mặt, nàng muốn báo thù khẳng định không phải tìm bình ủy, mà hẳn tìm Thiên Nga Trắng cùng với ."

"Lan Lăng Vương! !"

Lúc này đã là cuối tháng tư.

Thứ tư nhánh chiến đội trận đấu tiến vào hồi cuối, chiến đội cuộc so tài khâu lại sắp tới, nhưng thứ tư chiến đội đại chúng độ chú ý nhưng là một

mực cu cao không dưới, dù là không có Lan Lăng Vương phê bình, vì vậy trong trận đấu xuất hiện người xem công nhận đại lão cấp ca sĩ:

Bá Vương!

Báo thù nữ thần!

Nhất là cái này Bá Vương, bốn kỳ cầm bốn lần số một, là bốn nhánh chiến đội trung một vị duy nhất chiến tích toàn thắng ca sĩ, liên điểm này mà nói Bá Vương quả thật rất có « che mặt Ca Vương » hạng nhất tướng!

Hơn nữa .

Theo thứ tư kỳ tiết mực phát hình, liên quan tới Bá Vương cùng báo thù nữ thần bản tin cũng là nhiều vô cùng, vô số người đều đang suy đoán hai người này thân phận, trong đó Bá Vương ẩn núp tương đối khá, mỗi tràng phong cách đều có chỗ biến hóa.

Nếu so sánh lại.

Báo thù nữ thần nhưng là bị rất nhiều người suy đoán là trước kia bị Lan Lăng Vương cùng với Thiên Nga Trắng công kích quá Ca Hậu Nguyên Tịch, còn có truyền thông lấy bác con mắt phương thức chỉ ra, Nguyên Tịch đây là muốn lấy báo thù nữ thần tư thái đến tìm Lan Lăng Vương cùng Thiên Nga Trắng tỷ thí!

Nhất là Lan Lăng Vương!

Trong lúc nhất thời ngay cả Kim Mộc cũng có chút lo lắng, cố ý tìm Lâm Uyên trò chuyện trò chuyện: "Bá Vương tạm thời không nói, cái này báo thù nữ thần thật giống như thật là Nguyên Tịch, nàng hẳn là hướng về phía ngươi và Thiên Nga Trắng đến, nếu như ngươi thua cho Nguyên Tịch, phỏng chừng phía sau thì có việc vui."

"Không việc gì."

Lâm Uyên tùy ý nói.

Nghe vậy Kim Mộc bỗng nhiên thư thái: "Cũng đúng, ngươi khẳng định không sợ thua, bởi vì ngươi căn bản sẽ không sợ bóc mặt, huống chi ngươi cừu hận giá trị quá cao cũng không kém Nguyên Tịch này một cái, cuộc chiến thứ ba đội võ sĩ cùng Tinh Linh đối với ngươi cừu hận giá trị không thể so với Nguyên Tịch ít hơn."

Lâm Uyên: " . "

Hắn cừu hận giá trị quả thật cao.

Lúc này Kim Mộc lại nói: "Phía sau cuộc so tài chế ngươi hẳn biết đi, mỗi tràng đều là cá nhân cuộc so tài, ngoài ra từ dưới tràng bắt đầu tiết mực đem áp dụng live stream hình thức, đối ca sĩ môn mà nói hẳn là khẩn trương hơn."

Lâm Uyên gật đầu.

Đạo diễn Đông Thư Văn bên kia cũng thông báo đến Lâm Uyên rồi, phía sau là chiến đội cuộc so tài, Đệ Nhất Chiến Đội đối thủ đúng là cuộc chiến

thứ ba đội, tiết mục đến thời điểm đem sẽ lấy live stream hình thức phát hình.

"Chuẩn bị xong chưa?"

"Hẳn coi như đầy đủ."

Ánh mắt của Lâm Uyên có chút tránh giạt mình, điểm sáng đánh giá người khác cũng không có ý gì, hẳn có chút nhớ ca hát .

---

ps: Tiếp tục viết.

Chương 511: Live stream

Dạ !

Chiến đội cuộc so tài yêu cầu tới!

Gần bốn tháng, các khán giả đã liên tục nhìn bốn nhánh chiến đội so tài xếp hạng, đối với trong truyền thuyết chiến đội cuộc so tài đã sớm không thể chờ đợi!

Là lấy.

Làm thứ tư chiến đội tranh tài kết thúc, toàn bộ lưới thảo luận đề tài đều là liên quan tới đợt kế tiếp chiến đội cuộc so tài tình huống ——

"Cường cường tỷ thí a!"

"So tài xếp hạng chỉ đào thải một người, cho nên rất nhiều ca sĩ môn lá bài tẩy đều không lấy ra, chiến đội cuộc so tài bất đồng, đều là các đại chiến đội sàng lọc tinh anh, nếu ai khinh địch khả năng thì phải trước thời hạn lãnh lạnh."

"Có ý tứ!"

"Đệ Nhất Chiến Đội đối thủ lại là cuộc chiến thứ ba đội, mà Lan Lăng Vương vừa lúc là Đệ Nhất Chiến Đội, nói cách khác Lan Lăng Vương sau đó phải trực diện Đệ Nhất Chiến Đội Nộ Hỏa !"

"Ha ha ha ha ha!"

"Đều nói cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ con mắt, cuộc chiến thứ ba đội bất cứ người nào đụng phải Lan Lăng Vương, phỏng chừng cũng phải sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực chơi hấn, hận không được liền đản cũng nhét ."

"Mở ra cái khác xe."

"Bất quá lời này ngược lại là nói đến điểm chủ yếu rồi, Lan Lăng Vương phê bình cuộc chiến thứ ba đội kia mấy đợt, đúng là đem cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ đặc tội thảm, hạ kỳ mọi người gặp, nhất định là hỏa tinh đụng Lam Tinh tiết tấu!"

" "

Người xem đối chiến đội cuộc so tài mong đợi cảm, là xa xa cao hơn so tài xếp hạng, bởi vì một ít mọi người đều biết nguyên nhân, so tài xếp hạng mang có nhất định biểu diễn tính chất, thi đấu tính còn chưa đủ cường.

Tựa hồ là vì lớn hơn kích thích mọi người nhiệt tình.

Tiết mục tổ còn đặc biệt làm đồng thời ủng hộ suất điều tra.

Bốn nhánh chiến đội chung vào một chỗ cộng 20 vị ca sĩ, toàn bộ xuất hiện ở ủng hộ suất điều tra danh sách bên trong, kết quả trước mắt ủng hộ suất

xếp hạng thứ nhất ca sĩ rõ ràng là ——

Bá Vương!

Đây tựa hồ là không có quá lớn huyền niệm sự tình, bởi vì Bá Vương là duy nhất một cầm bốn kỳ đệ nhất ca sĩ, trong tiết mục biểu hiện là có đủ nhất nghiên ép tính.

Tên thứ hai là Thiên Nga Trắng!

Mặc dù Thiên Nga Trắng ở tiết mục bên trong biểu hiện không có nghiên ép tính, nhưng vô luận bình ủy hay lại là người xem tựa hồ cũng nhất trí cho rằng Thiên Nga Trắng còn không có xuất ra thực lực chân chính.

Hạng ba Cô Lang.

Cô Lang là thứ 2 chiến đội ca sĩ, liên tục cầm Tam Kỳ đệ nhất lão, mặc dù thứ 2 chiến đội trận đấu phát hình lúc mọi người chú ý đều đặt ở bầy cá tranh sủng phía trên, nhưng Cô Lang thực lực cũng nhận được người xem công nhận.

Tên thứ tư là Tinh Linh.

Tinh Linh chính là cuộc chiến thứ ba trong đội cái kia bị Lan Lăng Vương đánh giá vì trung Lưu Ca sau thân bí ca sĩ, bởi vì tính cách có chút Tinh Linh cổ quái lấy được rất nhiều người xem yêu thích, cho tới Lan Lăng Vương phê bình Tinh Linh kia đoạn phát hình sau gặp rất nhiều rồi xem thường cùng tiếng mắng.

Hạng năm là võ sĩ.

Vẫn là cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ, cơ bản được nhận định là một gã thần bí Ca Vương, cá tính cùng Lan Lăng Vương có chút tương tự, là một cái một chút liên tính cách, nói chuyện làm việc cũng đại khai đại hợp, bị bạn trên mạng đánh giá vì "Che mặt Ca Vương đệ nhất thẳng nam" .

Tên thứ sáu là báo thù nữ thần.

Liên quan tới báo thù nữ thần chính là Nguyên Tịch suy đoán thanh âm nhiều vô cùng, bất quá cũng không có khả năng chứng thật một điểm này, nhưng có thể xác định là báo thù nữ thần có Ca Hậu thực lực.

Đệ Thất Danh là người máy .

Mà thuộc về tiết mục đề tài trung tâm Lan Lăng Vương chính là xếp hạng tên thứ mười, mặc dù Lan Lăng Vương cũng cầm hai kỳ số một, nhưng hẳn tôi có sức thuyết phục trận đấu tựa hồ chỉ có « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » trận kia, hơn nữa ngoại giới đối Lan Lăng Vương thực lực phán định là xu hướng với một đường ca sĩ, cho nên cái bài danh này coi như đúng trọng tâm.

Đương nhiên.

Thứ hạng này chỉ là bạn trên mạng chính mình bỏ phiếu đi ra, có rất nhiều cá nhân sở thích thành phần ở bên trong, cho nên chân chính bài danh vẫn là phải sau khi nhìn mặt trận đấu.

Vô luận bạn trên mạng như thế nào bài danh, trận đấu vẫn là phải đấu một hồi phân thắng thua, mấy ngày kế tiếp, ca sĩ môn lục tục đi âm nhạc đại sảnh tiến hành trước khi tranh tài tập luyện, Lâm Uyên cũng không ngoại lệ, sở dĩ sớm đi hiện trường, chủ nếu là bởi vì mỗi người đều không ngừng tập luyện rồi một ca khúc.

Rốt cuộc!

Thời gian đã tới ngày mừng 7 tháng 4, ngày này là « che mặt Ca Vương » chiến đội cuộc so tài mở ra thời gian, vì phòng ngừa ca sĩ môn bị quấy rầy, tất cả mọi người từ phong bế hầm đậu xe tiến vào âm nhạc đại sảnh, lúc này live stream còn chưa bắt đầu, bất quá nhiếp hướng bên này đã tại tiến hành, live stream mở ra thời điểm những thứ này ống kính sẽ làm tài liệu thực tế xuyên cắm vào.

"Lan Lăng Vương lão sư."

Lần nữa thấy Lan Lăng Vương, ánh mắt của Đồng Đồng có chút phức tạp: "Hôm nay là live stream, ngài được kiểm chế một chút, biên tập bên kia là có chút khẩn trương, vạn nhất xảy ra sơ suất chúng ta khả năng không kịp kéo."

Lâm Uyên: "Ừm."

Đi ngang qua đường đi thời điểm, Lâm Uyên đụng phải mấy cái cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ, liên tục tốt ánh mắt của mấy đạo trong nháy mắt tập trung ở trên người Lâm Uyên, tựa hồ cũng có chút nhao nhao muốn thử ý tứ, ngay cả tính cách tương đối nhu hòa cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ thờ, cũng liên tục nhìn Lan Lăng Vương chừng mấy mắt, rất có vài phần ý vị sâu xa.

Đồng Đồng bắt đặc dĩ.

Nàng xem cuộc chiến thứ ba đội tiết mục, biết Lan Lăng Vương đối cuộc chiến thứ ba đội phê bình đem nhân gia toàn bộ đội đều đặc tội rồi, những thứ này chú mục lễ thực ra đều là ở hướng Lan Lăng Vương tuyên chiến đây.

Tiến vào phòng nghỉ ngơi.

Cái này phòng nghỉ ngơi là tập thể tính chất, tổng cộng có năm cái chỗ ngồi, toàn bộ là vì Đệ Nhất Chiến Đội ca sĩ chuẩn bị, Lâm Uyên đến thời điểm, đã thấy trong căn phòng Thiên Nga Trắng cùng với người máy đợi bốn vị ca sĩ.

"Lan Lăng Vương!"

Người máy vừa lên tới liền bắt đầu trêu ghẹo: "Người chạy thế nào đi cho cuộc chiến thứ ba đội làm cái gì mời riêng bình luận viên rồi, bây giờ cuộc chiến thứ ba đội bên kia phỏng chừng đã coi ngươi vì trong mắt đinh đâm trong thịt."

Mọi người bật cười.

Thiên Nga Trắng cho Lâm Uyên giơ ngón tay cái lên, còn bên cạnh không nói lời nào Phao Phao Ngr chính là hơi do dự một chút, bỗng nhiên yếu ớt

nhìn Lâm Uyên nói:

"Cố gắng lên."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lúc này đạo diễn Đồng Thu Văn chạy tới, vội vã nói: "Nay thiên quy là ngài hẳn đều biết đi, Đệ Nhất Chiến Đội cùng cuộc chiến thứ ba đội tiến hành rút thăm tỷ thí, cho nên các người không sẽ đụng phải chính mình chiến đội đối thủ."

Mọi người gật đầu.

Đồng Thu Văn tiếp tục nói: "Mỗi một trận tỷ thí, người thắng trực tiếp lên cấp, mà thua hết năm tên ca sĩ, là muốn ở off tiến hành sống lại chiến, chỉ có một tên ca sĩ có thể đi theo lên cấp."

"Ừm."

Mọi người rất nghiêm túc.

Chiến đội cuộc so tài tỷ số đảo thải quá cao, mười người chỉ có sáu người có thể lên cấp, nếu như Lâm Uyên trận đầu thua, thì phải cùng còn lại thua hết một chọi một ca sĩ cướp đoạt duy nhất sống lại vị trí.

Rất phiền toái.

Cho nên tất cả mọi người dự định đệ nhất thủ liền lấy ra một bài đủ có sức thuyết phục đối thủ, phòng ngừa chính mình lâm vào phía sau cướp đoạt sống lại vị trí khổ chiến.

Đồng Thu Văn rời đi.

Rút thăm tổ đến.

Mọi người với nhau nhìn một cái, hoặc là tự mình động thủ, hoặc là để cho tiết mục tổ an bài trợ lý rút thăm, mà Đồng Đồng chính là quay đầu nhìn một chút Lâm Uyên: "Ta mỗi lần cũng tay đen, vạn nhất cho ngài rút được Ca Vương Ca Hậu liền tội quá lớn rồi, hay lại là chính ngài rút ra."

"Ta tin tưởng người."

Lâm Uyên khích lệ Đồng Đồng.

Chủ yếu là hấn lười động.

Đồng Đồng dùng sức lắc đầu, nàng là không dám rút thăm, bất quá thật giống như cũng không cần nàng động thủ, nhân vì bốn vị khác ca sĩ đã lục tục bóc thăm xong, lại lấy ra đối thủ mình.

Thiên Nga Trắng vs Lão Hồ

Người máy vs Tinh Linh

Mỹ Nhân Ngư vs thỏ

Phao Phao Ngư vs Hồ Điệp

Cứ như vậy Lan Lăng Vương đối thủ cũng rõ ràng rồi, chỉ có thể là cuộc chiến thứ ba đội còn sót lại còn không có bị quất đến ký ——

Võ sĩ!

Làm Đồng Đồng thấy cái này ký, nhất thời phát ra một tiếng chuột chũi đất thét chói tai, sớm biết rõ mình sớm một chút rút thăm cũng tốt a, lại cho

Lan Lăng Vương còn dư lại người kế tiếp Ca Vương cấp bậc võ sĩ!

Hạ hạ ký!

Theo kết quả rút thăm xuất hiện, ca sĩ môn tâm tình mỗi người trở nên tế nhị, phần lớn đều là tương đối bông lỏng, chỉ có người máy cùng Lan Lăng Vương đối thủ có chút khó khăn làm, người máy bên này tương đối tốt một chút, ít nhất là Ca Vương đối Ca Hậu.

Lan Lăng Vương bên này .

Bất quá ai cũng không nói lời nói.

Không có biện pháp nói chuyện, dù sao mọi người không giống Lan Lăng Vương như vậy không có tình thương, nếu như an ủi Lan Lăng Vương, khởi không phải gián tiếp thừa nhận Lan Lăng Vương thực lực không bằng võ sĩ sao?

So sánh với Đệ Nhất Chiến Đội yên lặng, cuộc chiến thứ ba đội bên này nhưng là trò chuyện khí thế ngất trời, Lão Hồ kích động nói: "Bên kia đã bắt đầu rút thăm, bây giờ ta liên hy vọng có thể rút được Lan Lăng Vương!" "Ta cũng vậy!"

"Ta cũng giống vậy!"

Thở yên lặng đi theo câu, nhưng lại không phải ra Vu Cừ hận giá trị, mà là sợ gặp phải người máy hoặc là Thiên Nga Trắng, hai người này là Đệ Nhất Chiến Đội trung Boss.

"Còn có ta!"

Ngay cả Tinh Linh tựa hồ cũng rất muốn cùng Lan Lăng Vương chống lại, mà đúng lúc này, võ sĩ bỗng nhiên yên lặng nói một câu: "Lan Lăng Vương là ta."

Người tốt!

Cừ hận giá trị quả nhiên kéo căng, cuộc chiến thứ ba đội bên này người người cũng muốn gặp phải Lan Lăng Vương, làm với chụp nhiếp ảnh sư cũng không nhìn được vui vẻ mấy tiếng, đang lúc này Đồng Thư Văn chạy tới tuyên đọc kết quả: "Trận đầu là Mỹ Nhân Ngư đối thái dương, trận thứ hai là Lan Lăng Vương đối ."

Mọi người đồng thời ngẩng đầu.

Đồng Thư Văn: "Võ sĩ!"

Võ sĩ ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén, thậm chí không nhìn được đứng lên giá giá quả đấm, mọi người chính là ở Đồng Thư Văn tiếp theo tuyên đọc trung phát ra ý nghĩa không biết tiếng hô.

"Ta lạnh."

Đồng Thư Văn nhanh nhanh rời đi sau, lấy Lão Hồ trang trí kỳ nhân ca sĩ về mặt đau khổ nói: "Người máy lão sư thái mạnh, rút được hãn cơ bản không hi vọng thắng, nhưng ta thua không sao, võ sĩ lão sư nhất định phải thắng a!"

"Ta cũng không nhẹ nhõm."

Tinh Linh nhún vai một cái nói: "Đối thủ là người máy lời nói, được toàn lực ứng phó mới được, mọi người cùng nhau cố gắng lên đi!"

"Cố gắng lên!"

Cuộc chiến thứ ba đội lẫn nhau bom hơi.

Bất quá cuối cùng mọi người hay lại là nhìn về phía võ sĩ, mọi người quá khó chịu Lan Lăng Vương rồi, cuộc chiến thứ ba đội tất cả mọi người đều hi vọng võ sĩ có thể lấy tru diệt tư thái đánh ngã Lan Lăng Vương!

Ngay vào lúc này.

Trên mặt tường máy truyền hình, bắt đầu truyền tin đến từ sân khấu hình ảnh, người chủ trì An Hoàn đã đi về phía sân khấu.

Live stream bắt đầu!

Cùng lúc đó vô số canh giữ ở máy tính hoặc là trước máy truyền hình người xem, cũng là hưng phấn không được, ríu rít quét đến đạn mạc ——

"Bắt đầu!"

"Có chút kích động!"

"Ai là ai so với à?"

"Hay lại là live stream kích thích!"

"Muốn nhìn Lan Lăng Vương trận đấu!"

"Lan Lăng Vương có thể hay không bóc mặt?"

"Không biết hai bên Ca Vương Ca Hậu có thể hay không gặp, nếu như hai bên Ca Vương Ca Hậu gặp liền chơi thật khá, làm không tốt trận này sẽ có đại lão bị loại bỏ!"

" . "

Lâm Uyên trong nhà, Lâm Huyền cùng muội muội Lâm Dao cùng với lão mục cũng ở đây chăm chú nhìn đang ở live stream máy truyền hình!

---

ps: Cảm tạ huyền I cánh đại lão minh chủ khen thưởng, tăng thêm dăng lên, tiếp tục viết.

Chương 512: Lấy hơi

Live stream bắt đầu!

An Hoàn đi về phía sân khấu, theo nhất đoạn kịch tình đầy đặn lời mở đầu, An Hoàn hướng người xem giới thiệu mới tinh binh ủy đội hình:

"Duẫn Đông lão sư!"

"Trịnh Tinh lão sư!"

"Diệp Tri Thu lão sư!"

"Dương Chung Minh lão sư!"

Theo bốn cái binh ủy hướng về phía ông kính chào hỏi, hiện trường cùng với chính đang quan sát live stream người xem nhất thời bị đốt tâm tình

"Mẹ nhà nó!"

"Bốn cái khúc phụ!"

"Liên hỏi còn có ai!"

"Này binh ủy đội hình chưa từng có trong lịch sử đi, cho tới bây giờ không có một cái tiết mục có thể mời ra bốn cái khúc phụ làm binh ủy, đây là đem bốn nhánh chiến đội binh ủy chỗ ngồi mấy cái khúc phụ toàn bộ gọi qua nữa à!"

" "

Dương Chung Minh là Đệ Nhất Chiến Đội Thủ Tịch binh ủy.

Trịnh Tinh là thứ 2 chiến đội Thủ Tịch binh ủy.

Duẫn Đông là cuộc chiến thứ ba đội.

Diệp Tri Thu là thứ tư chiến đội.

Bốn người tùy tiện xuất ra một cái, đều có thể chống lên một cái tiết mục binh ủy trần nhà, mà tiết mục live stream nhưng là trực tiếp đem bốn cái khúc phụ tập hợp đến cùng một chỗ!

Cùng lúc đó.

Người xem còn phát hiện, trước tiết mục còn lại binh ủy môn, tỷ như Vũ Long bọn họ, giờ phút này đang ngồi ở bình thẩm đoàn bên kia.

Đội hình chưa từng có không lộ!

Lúc này ông kính chuyển một cái.

Hậu trường hình ảnh cũng xuất hiện ở người xem trước mặt.

Khi thấy cuộc chiến thứ ba đoàn người nhân muốn cướp cùng Lan Lăng Vương pk, mọi người vui hư rồi.

Cừu hận này giá trị không người nào.

Bất quá chân chính để cho người xem gần như nhảy dựng lên một màn, nhưng là Lan Lăng Vương rút được võ sĩ thời điểm ——

"Mẹ nha!"

"Lan Lăng Vương muốn lạnh!"

"Thế nào vừa lên tới liền đụng phải võ sĩ?"

"Người máy bên kia cũng ác, lại gặp phải Tinh Linh rồi, đây là Ca Vương Ca Hậu đại chiến a!"

"Dễ chịu rồi!"

"Phốc, cuộc chiến thứ ba đội bên này cũng để cho võ sĩ giết chết Lan Lăng Vương đây."

"Lan Lăng Vương hôm nay lại muốn hát một lần « lạnh lạnh » rồi."

"Chết cười rồi, Đông Đông vĩnh viễn tay đen!"

"Không hiểu liền hỏi, Lan Lăng Vương cầm hai kỳ số một, võ sĩ cũng cầm hai kỳ số một, tại sao các người nói tốt giống như Lan Lăng Vương phải thua như thế?"

"Lá bài tây a, võ sĩ loại này Ca Vương còn không có bùng nổ đây!"

"Lan Lăng Vương lại không phải Ca Vương, trước hẳn trận đấu hẳn đã ra toàn lực, bây giờ không có dư lực rồi."

"Nguyên lai là như vậy."

"Trước trận đấu, Ca Vương Ca Hậu môn chỉ phải bảo đảm chính mình không bị loại bỏ là được, tiếp theo mới là bọn hắn đưa ra răng nanh thời điểm, không tin các người tiếp tục xem."

" "

Đạn mạc rồi rít trung.

Người xem hoan hô trung.

An Hoành rút cuộc mời ra tổ thứ nhất đối chiến tuyển thủ.

Đệ Nhất Chiến Đội Phao Phao Ngư vs cuộc chiến thứ ba đội thỏ.

Thỏ trước hát.

Vừa mở miệng, người xem liền ngạc nhiên phát hiện:

Cường!

Đặc biệt mạnh!

Thỏ so tài xếp hạng thời kỳ cảm giác tồn tại một dạng nhưng hôm nay thỏ biểu hiện, vượt qua xa so tài xếp hạng thời kỳ!

"Ngọa tào!"

"Nguyên lai cũng ở ẩn giấu thực lực?"

"Vào lúc này đấu Dao găm, cho nên cũng bộc phát?"

"Phao Phao Ngư bên đó đây?"

Người xem rút cuộc cảm nhận được chiến đội cuộc so tài tàn khốc!

Trước cảm giác tồn tại không mạnh thỏ đều đang bạo nổ mầm móng, nếu như nàng trước hát bài này phỏng chừng lấy đệ nhất đều có nắm!

Rất nhanh.

Phao Phao Ngư dâng tràng.

Kết quả Phao Phao Ngư bắt đầu hát, người xem càng hưng phấn rồi!

Quả nhiên!

Phao Phao Ngư cũng ở ẩn giấu thực lực!

Nàng trước lại cũng không có toàn lực phát huy!

Trận này Phao Phao Ngư, lại hát một bài Tiễn Ngư « Bạch Mân Côi » , kia thuần thực Tề Ngữ để cho người xem đều bắt đầu hoài nghi Phao Phao Ngư khả năng thật không phải Triệu Doanh Các, mà là Tề Châu một vị một đường ca sĩ .

Quá êm tai rồi!

Hoàn mỹ phát huy!

Ở người xem sôi sùng sục trung.

Phao Phao Ngư lấy được rồi 590 phiếu, thỏ chính là 410 phiếu.

Bởi vì là live stream, cho nên đối với vị ca sĩ hát xong sau, kết quả là trực tiếp tuyên bố.

Hôm nay có bảy trăm vị khán giả.

5 mươi tên đại chúng giám khảo.

Cùng với bốn cái bình ury.

Người xem mỗi người một phiếu, đại chúng giám khảo mỗi người hai phiếu, bình ury mỗi người 5 thập phiếu, mỗi tràng chung quy số phiếu là một ngàn phiếu.

Vị kia ca sĩ vượt qua năm trăm phiếu liền có thể chắc thắng đối thủ.

"Ha ha ha, Tiên Thủ phải thua!"

"Quả nhiên, Tiên Thủ phải thua!"

"Hậu thủ mới là vương đạo!"

"Hay lại là chiến đội cuộc so tài thoả mái a!"

"Không với người chít chít méo mó, một cái định thắng thua!"

" "

Đạn mạc rồi rít trêu chọc.

Thỏ trước hát, kết quả thỏ thua, có thể không phải là ứng cái kia "Tiên Thủ phải thua" chân lý sao?

"Các vị."

Người chủ trì An Hoàn bỗng nhiên nở nụ cười: "Sau đó phải tỷ thí hai vị ca sĩ theo thứ tự là cuộc chiến thứ ba đội võ sĩ lão sư cùng với Đệ Nhất Chiến Đội Lan Lăng Vương lão sư ."

"Ngọa tào!"

"Tối!"

"Lan Lăng Vương!"

" Chờ chính là Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương tràng này là ta mong đợi nhất!"

"A a a a, Lan Lăng Vương có phải hay không là muốn bóc mặt?"

"Lành lạnh ánh trăng cho người nhớ nhung thành hà ."

"Rút được võ sĩ, liền là tử vong ký!"

"Lan Lăng Vương nuốt một cái mặt, chúng ta Nguyên Tịch fan đại quân liền chuẩn bị bạo phá đi!"

"Phí Dương đại quân ở tụ họp!"

"Mộc Thạch đại quân chờ xuất phát!"

"Rõ ràng kết quả không hề hạp chút nào, nhưng ta lại tặc mong đợi!"

" "

Vai diễn thật tốt cuộc đã tới!

Vô luận hiện trường người xem hay lại là trước màn ảnh đám bạn trên mạng cũng bị đốt tâm tình, mọi người quá nhớ nhìn trận này rồi!

Liền mong đợi giá trị mà nói, mọi người đối tròng này khát vọng thậm chí vượt qua Ca Vương Ca Hậu đại chiến!

Bởi vì này tròng là ân oán cục!

Võ sĩ trước nhưng là đối Lan Lăng Vương tuyên chiến quá!

Màn ảnh lớn bắt đầu xoay chuyển ra sân thứ tự.

Cuối cùng phong tỏa ra sân, võ sĩ thứ nhất hát.

Bỗng nhiên có đạn mạc cười giỡn nói:

"Tiên Thủ phải thua?"

Phía sau có người nói: "Ồ thực lực tuyệt đối trước mặt, đủ loại định luật đều là không có hiệu dụng!"

"Tròng này khẳng định hậu thủ thua."

"Lan Lăng Vương trước đánh giá võ sĩ lấy hơi không được, còn thuận tiện đập một cước Mộc Thạch, hôm nay báo ứng yêu cầu tới."

"Võ sĩ: Nghe nói ta lấy hơi không được? Vậy người sao thua?"

"Võ sĩ: Người lấy hơi cũng chẳng có gì đặc biệt."

"Võ sĩ: Người Thắng Làm Vua, phía dưới nên ta đánh giá người biểu diễn đi?"

" "

Đạn mạc đều tại làm quái.

Mà võ sĩ đã đi lên múa đài trung ương.

Hắn cầm lên Microphone, cười cười nói: "Ta rút được ta rất muốn rút được đối thủ, biểu diễn trước, ta muốn đối đối thủ của ta nói một câu ."

An Hoành vui vẻ: "Há, còn có tuyên ngôn chiến đấu?"

Võ sĩ đem Microphone xít lại gần mép: "Lan Lăng Vương lão sư không chỉ một lần nói qua ta lấy hơi có vấn đề, không bằng nghe một chút tiếp theo này thủ ca khúc, nhìn ta một chút lấy hơi thế nào."

Ầm!

Hiện trường oanh động!

Mùi thuốc súng đủ nồng!

Tất cả mọi người đều sôi trào!

Đây là đang khiêu khích Lan Lăng Vương a!

Lúc này võ sĩ đè ép một chút tay, hiện trường dần dần yên tĩnh lại, võ sĩ trên người lại có cỗ khí thế ở bay lên, đó là thân là Ca Vương khí tràng .

Lúc này.

Ông kính chuyển tới hậu trường.

Đệ Nhất Chiến Đội ca sĩ môn nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Ngay sau đó.

Ông kính lại chuyển hướng một cái có rất ít người chú ý phương hướng.

Mọi người bất ngờ phát hiện, nơi này lại là một đám trước bóc mặt quá ca sĩ, trước bị Lan Lăng Vương nhỏ nước bọt quá có lấy hơi vấn đề bóc mặt ca sĩ Mộc Thạch lại cũng ở đây!

"Ha ha ha ha!"

"Tiết mục tổ quá sành chơi rồi!"

"Võ sĩ mới vừa nói xong lấy hơi chuyện, ông kính liền cho đến Mộc Thạch rồi!"

"Gây sự gây sự!"

"Võ sĩ đây là muốn ngay mặt đánh mặt a!"

"Mộc Thạch: Huynh đệ, nhanh dạy một chút Lan Lăng Vương sao lấy hơi!"

"Mộc Thạch: Giúp huynh đệ báo thù!"

" . "

Sa Điều đám bạn trên mạng đã vui vẻ rồi.

Sẽ không đụng phải như vậy yêu chính việc tiết mục tổ, đủ loại tiết mục hiệu quả trực tiếp kéo căng!

Bá.

Lúc này ánh đèn nhân xuống tới.

Võ sĩ biểu diễn, bắt đầu!

Hắn mở cuống họng một cái, thì có người xem kinh hô lên ——

Là « rời đi » !

Dương Chung Minh « rời đi » !

Nếu như mọi người trí nhớ không có vấn đề lời nói, vừa vắn bài hát này, Lan Lăng Vương trước kia cũng hát qua một lần, chính là chỗ này bài hát để cho Lan Lăng Vương chọc phải Phí Dương!

Ngọa tào!

Này võ sĩ!

Là phải đem đánh mặt tiến hành được cực hạn a!

Hắn phải dùng Lan Lăng Vương hát quá bài hát, đánh bại Lan Lăng Vương?

Càng làm cho mọi người kinh ngạc dạ !

Bài hát này bị võ sĩ hoàn toàn soạn lại rồi!

Soạn lại bản « rời đi » tiết tấu thật nhanh, điều cũng bị thặng cao hơn một chút, trung gian thậm chí xen kẽ nhất đoạn Rap, rất nhanh thì có người phát

hiện kinh khủng nhất địa phương ——

"Các người nghe, hấn thật giống như không thể nào lấy hơi!"

"Nghe được là đôi điếm, nhưng hấn lấy hơi số lần ít vô cùng!"

"Mẹ nha!"

"Không cần thay đổi tức sao!"

"Đây chính là Ca Vương phần nộ sao?"

"Lấy hơi số lần quả thật quá ít, nhất là đối với cái này thủ soạn lại mà nói, đây là cái gì lượng hô hấp!"

"Khí tức ổn định rồi tinh rồi mù!"

"Lan Lăng Vương cái thanh này thật tài!"

"Lại vừa là « rời đi » lại vừa là lấy hơi, đây là không đem Lan Lăng Vương mặt đánh sung không bỏ qua tiết tấu a ."

"Ha ha ha, Lan Lăng Vương cũng có hôm nay!"

"Chọc tới kẻ khó chơi đi!"

" "

Có rung động!

Có kêu lên!

Có cười trên nỗi đau của người khác!

Võ sĩ bài hát này lấy hơi ít vô cùng!

Người bình thường ca hát cũng sẽ lấy hơi, nhất là hát một ít yêu cầu đủ khí tức chống đỡ ca khúc lúc, nhưng võ sĩ bài hát này gần như rất ít lấy hơi, kinh khủng lượng hô hấp thật là hù chết nhân!

Hậu trường.

Người máy ngăn người nói: "Hấn lượng hô hấp quá xong chưa."

Thiên Nga Trắng gật đầu: "Loại này lấy hơi số lần, không có cực mạnh kiến thức cơ bản là không làm được, coi như là Ca Vương Ca Hậu cũng chỉ có một số ít nhân có thể làm được."

Người máy cười nói: "Người có thể không?"

Thiên Nga Trắng nhận nhặt nói: "Nếu như tràng này là ta bên trên, không thể so với xa cách liền so với lấy hơi, hấn phải thua không thể nghi ngờ."

Ý nói, không cần nói cũng biết.

Nàng cũng có thể!

Nhưng .

Lan Lăng Vương đây?

Người máy lắc đầu một cái.

Bình ủy tịch.

Duẩn Đông bật cười: "Võ sĩ với lấy hơi không qua được này vâng."

Diệp Tri Thu có chút bất đắc dĩ: "Hành động theo cảm tình, vì biểu diễn chính mình lấy hơi năng lực, hấn hy sinh khác biểu diễn."

Trịnh Tinh chính là khê mỉm cười: "Ngược lại ta cảm thấy rất được, ca sĩ nên dùng ca khúc đáp lại nghi ngờ, rất có ý tứ."

Dương Chung Minh mỉm lên con mắt, nhẹ giọng nói: "Mặc dù đem ta bài hát đổi hoàn toàn thay đổi, nhưng lượng hô hấp biểu diễn cùng lấy hơi bộ phận quả thật biết tròn biết méo, hân tràng này chứng minh chính mình."

Mấy phút sau.

Võ sĩ hát xong rồi.

Hắn từng ngum từng ngum thở hân hân, hiển nhiên vừa mới vì không để thở, thừa nhận rồi giá rất lớn, nhưng hiện trường người xem tiếng hô để cho hắn hiểu được:

Đáng giá!

Chính mình lấy hơi!

Tất cả mọi người đã hiểu!

Hiện trường đột sảng một lớp cao hơn một lớp, vô số người đều tại kêu:

"Võ sĩ!"

"Võ sĩ!"

"Võ sĩ!"

Võ sĩ ánh mắt thoáng qua một vết mảnh liệt tự tin, Lan Lăng Vương, bây giờ ngươi còn dám nói ta lấy hơi có vấn đề sao?

Không có ai chú ý tới.

Đột lên sân khấu khu Lan Lăng Vương đột nhiên nhìn về phía bên cạnh Đồng Đồng: "Đầu dưới bài hát quyết định ."

"?"

Đồng Đồng sửng sò: "Bây giờ ngài mới quyết định?"

Lan Lăng Vương nói: "Thả ta chuẩn bị thứ tám bài hát."

Đồng Đồng ngạc nhiên: "Thứ tám thứ . Ngươi tổng cộng chuẩn bị bao nhiêu thứ?"

"Đi đi."

Lan Lăng Vương không trả lời.

Hắn ánh mắt nhìn về phía trên võ đài võ sĩ.

Tràng này đối phương lấy hơi quả thật không có vấn đề.

Nhưng đem lấy hơi làm làm vũ khí lời nói .

Ta cũng có.

Hơn nữa chính mình hạ một ca khúc bài hát danh .

Được rồi.

Thật không phải cố ý.

---

ps: Cảm tạ Đạo Hành Tăng đại lão minh chủ, tặng thêm lại còn chương một, cảm giác đoạn ở nơi này sẽ bị mắng, tiếp tục viết.

Chương 513: Không rời đi

"Cảm Tạ Võ sĩ lão sư tinh . Thái diễn xuất, ngưng ngưng, nghe nhiều cũng sẽ không lấy hơi rồi."

An Hoành cười nói.

Toàn trường nhất thời cười thật to.

Thật đúng là, cũng không biết võ sĩ là thế nào ở cực ít lấy hơi dưới tình huống đem ca khúc hát xong.

"Võ sĩ lão sư còn có cái gì muốn nói sao?"

An Hoành nhìn về phía võ sĩ.

Võ sĩ điều chỉnh một chút hô hấp: "Mọi người khả năng thật tò mò ta tại sao lựa chọn « rời đi » bài hát này, thực ra có bốn nguyên nhân, đệ nhất ta muốn trí kính Dương Chung Minh lão sư, thứ 2 ta muốn dùng soạn lại đáp lại lấy hơi chuyện, thứ ba ta cảm thấy được xướng đối tay hát quá ca hội rất thú vị, về phần thứ tư ."

Võ sĩ dùng lại.

An Hoành phối hợp: "Thứ tư là cái gì?"

Võ sĩ cười một tiếng: "Ta cảm thấy được bài hát danh rất tốt a."

An Hoành ngăn người, theo bản năng nói: "Rời đi ."

Phốc!

Người xem cũng kịp phản ứng!

Giới một cái « rời đi », đây là một lời hai nghĩa, muốn cho Lan Lăng Vương rời đi a!

Bị loại bỏ, có thể không phải là có nghĩa là rời đi sao?

Quá độc ác!

Người đây là muốn đem Lan Lăng Vương mặt đánh vào chỗ chết nha!

Một ca khúc lại bao hàm nhiều như vậy ý tứ ở bên trong!

An Hoành sắc mặt cổ quái, hắt lại mẹ nó nén cười rồi .

Trước màn ảnh.

Đạn mạc điên cuồng quét:

"Nhận thù cái này nén cười, An Hoành cực khổ, những thứ này ca sĩ một cái so với một cái hội làm âm ỉ a!"

"Thoải mái, đem Lan Lăng Vương treo ngược lên đánh!"

"Lan Lăng Vương này ba muốn thân bại danh liệt!"

"Ma đản, còn có thể chơi như vậy?"

"Rời đi tạm được."

" "

An Hoành khụ một cái: "Võ sĩ lão sư rất hài hước, bắt quá phía dưới chúng ta nên mời võ sĩ lão sư đối thủ, Lan Lăng Vương lão sư lên đài hiến hát!"

Võ sĩ cúi người xuống đài.

Có tiếng vỗ tay rồi rít vang lên, nhưng các khán giả vỗ tay đồng thời, biểu tình lại là phi thường cổ quái.

Tràng này, Lan Lăng Vương lấy cái gì đi đánh?

Về khí thế liền bị đè ép!

Người nói nhân gia lấy hơi có vấn đề?

Bây giờ người ta liền phô bày kinh khủng lấy hơi kỹ xảo, hơn nữa hát cũng là người trước biểu diễn « rời đi » !

Có phục hay không?

Người xem cũng phục rồi!

Võ sĩ quá ngang ngược!

Mọi người chỉ thích như vậy!

Lan Lăng Vương dù là tràng này phát huy không tệ, cũng rất khó vấn hỏi người xem tâm, nhân vì mọi người đã sẽ không đơn thuần lấy ca khúc diễn dịch tới bỏ phiếu, liền hướng về phía võ sĩ một tua này lấy hơi đáp lại là đủ rồi!

Hậu trường.

Thiên Nga Trắng thanh âm có chút bất mãn: "Võ sĩ tràng này nhằm vào thật lợi hại, dùng lấy hơi để lấy lòng người xem, nhưng bài hát này ngoại trừ lấy hơi bên ngoài, cũng không có ý nghĩa quá lớn."

"Đúng vậy !"

Phao Phao Ngư lại không giúp: "Này không phải buộc Lan Lăng Vương với hẳn so với lấy hơi ấy ư, nếu như Lan Lăng Vương không ngay mặt đáp lại lộ ra thật giống như Lan Lăng Vương ở tận lực tránh đánh như thế."

"Có thể hiểu được ."

Người máy lắc đầu một cái: "Nói bao nhiêu đều là hư, đây là trận đấu một loại sách lược, hẳn đem người xem dẫn dắt đến lấy hơi cái này tranh cãi phía trên, cũng đã thắng một nửa."

Tại sao?

Bởi vì hẳn đã dùng lấy hơi đánh mặt rồi!

Hẳn đã hướng người sở hữu chứng minh hẳn lấy hơi siêu cấp ngư!

"Kết quả còn chưa nhất định đây."

Mỹ Nhân Ngư bỗng nhiên lên tiếng: "Đừng quên Lan Lăng Vương trước bài hát, là, tràng này có lẽ cũng là ."

Ừ ?

Mọi người ngẩn người, nhưng lại lắc đầu, coi như là Tiện Ngư giúp Lan Lăng Vương viết ca khúc thì thế nào, tràng này đã không chỉ là đang so ca

khúc rồi nha.

So sánh với Đệ Nhất Chiến Đội khó chịu, cuộc chiến thứ ba đội giờ phút này đã hải lật!

"Ngang ngược!"

"Không hô là võ sĩ!"

"Tràng này nghe quá đã!"

"Đây chính là võ sĩ phong cách, người không phục ta địa phương nào, ta liền lấy cái gì để chứng minh chính mình!"

"Cường!"

Cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ môn sợ làm cho người xem bất mãn, nhìn gương đầu giải thích: "Thực ra chúng ta cũng không phải nói đối Lan Lăng Vương có ý kiến, ta chỉ là hi vọng hẳn sau này nói chuyện không muốn há mồm liền ra, dù sao chúng ta ."

Không nói được.

Cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ cũng cười đáp không được, có người cười đáp cúi người xuống, có người cười đáp ở trên ghế sa lon vẩy chân, có người dùng sức đánh phía trước bấp đùi mình, cách hình ảnh cũng có thể cảm nhận được bọn họ xuất phát từ nội tâm vui thích.

Ổng kính cho đến Mộc Thạch.

Mộc Thạch tựa hồ gặp cái gì vui vẻ sự tình, cho ống kính dựng lên cái tâm. Người bên cạnh không nhịn được cười chụp sợ Mộc Thạch bả vai.

Hiên nhiên.

Tất cả mọi người đang suy nghĩ "Lấy hơi" ngạnh, võ sĩ phản kích quá tuyệt!

Các phe trong sự phản ứng.

Lan Lăng Vương lên đài rồi.

Nghênh đón hẳn là người xem phức tạp ánh mắt, dĩ nhiên còn bao gồm trước màn ảnh đủ loại kiểu dáng đạn mạc.

Tỷ thí thế nào?

Còn cần hát sao?

An Hoành nhìn về phía Lâm Uyên: "Lan Lăng Vương lão sư có cái gì phải nói sao?"

Lâm Uyên lắc đầu.

Có người xem than thở.

Ngay cả lời đều không muốn nói.

Cũng không lời nói ác độc rồi, điều này thật sự là rất không phù hợp Lan Lăng Vương phong cách, có thể thấy bây giờ Lan Lăng Vương cũng nhất định rất mờ mịt.

Có đạn mạc quét đứng lên:

"Lần này người tại sao không nói nhân gia lấy hơi có vấn đề?"

"Này lấy hơi người biết không?"

"Mộc Thạch: Đại thù được báo!"

"Mộc Thạch: Ta lấy hơi khả năng quả thật có vấn đề, vậy người cảm thấy võ sĩ lấy hơi cũng có vấn đề sao?"

Cũng có đạ nạc phản bác:

"Có chút ca sĩ fan sao một mực đen Lan Lăng Vương."

"Tràng này võ sĩ ngoại trừ lấy hơi, khác cũng không thứ gì a."

"Ca khúc diễn dịch chẳng lẽ chỉ nhìn lấy hơi?"

"Cách cục không đủ a."

" "

Vẫn còn có chút nhân đang ủng hộ Lan Lăng Vương.

Nhưng.

Dù là ủng hộ Lan Lăng Vương nhân, cũng không có biện pháp lại nói võ sĩ lấy hơi có vấn đề.

Vừa mới lấy hơi, kinh động quá nhiều người!

Lâm Uyên thực ra tâm tư rất đơn giản.

Hắn chẳng qua là cảm thấy ca hát trước không cần phải nói nhảm quá nhiều.

Quay đầu.

Lâm Uyên hướng về phía nhạc đội gật đầu một cái.

Ánh đèn trong nháy mắt đánh ở trên người hắn.

Ngay sau đó, một trận nhu hòa Đàn dương cầm âm vang lên.

Lúc này.

Bài hát của Lâm Uyên danh, xuất hiện ở màn hình lớn bên trên.

Cùng lúc đó.

Trước màn ảnh người xem cũng nhìn thấy ca khúc tin tức.

Bài hát danh: Không rời đi

Viết lời: Tiệp Ngư

Soạn nhạc: Tiệp Ngư

Biểu diễn: Lan Lăng Vương

Trong nháy mắt, rất nhiều người cũng trừng lớn con mắt ——

Cái quỷ gì?

Không rời đi?

Vừa mới võ sĩ hát ca khúc kêu « rời đi » .

Kết quả Lan Lăng Vương tràng này ca khúc lại kêu « không rời đi » ?

Còn mẹ nó là Tiệp Ngư viết ca khúc?

Người này là cố ý chứ ?

Quét quét quét!

Rất nhiều người biểu tình cũng phi thường xuất sắc!

Bình ủy tịch.

Dương Chung Minh cũng là ngân người.

Tiên Ngu bài hát này kêu « không rời đi » ?

Không sai.

Chính là lâm chi huyền « không rời đi » !

Lâm Uyên nắm Microphone, nhẹ nhàng nhắm lại con mắt.

Hắn không có lựa chọn những thanh âm khác, mà chỉ dùng của mình am hiểu nhất giọng nam trung hát ra câu thứ nhất: "Ta từng yêu cũng mất đi hương qua yêu ngọt cùng chát thoát khỏi vận mệnh trên cột ta biết ta muốn cái gì ."

Ừ ?

Có người xem chú ý tới.

Lan Lăng Vương biểu diễn thời điểm gần như không nghe được lấy hơi thanh âm:

"Có một phần khó tả cảm động, dùng toàn bộ tâm tình dung hợp cần gì phải lại không vị suy tư, thế giới này có cái gì tốt đáng giá nếu như không có người ."

Trước màn ảnh.

Đám bạn trên mạng sửng sốt.

Rõ ràng có ngừng câu a.

Nhưng lấy hơi âm thanh chạy chỗ nào rồi?

Bất quá dù sao hát chậm, giai điệu cũng có chút thấp, cho nên đối với khí tức yêu cầu cũng không cao.

Vì vậy mọi người đảo cũng không cảm thấy không đúng chỗ nào.

Nhất là so sánh vừa mới võ sĩ biểu diễn.

Nhưng mà!

Đang lúc này Lan Lăng Vương thanh âm đột nhiên hướng lên giọng lên, phảng phất từ sơn cốc hướng đỉnh núi không ngừng xuất phát, bằng sôi sục tư thái hát ra tới trong trẻo thấu triệt chữ:

"Ta nhìn về phương xa đỉnh núi lại bỏ qua queo cua giao lộ

Bỗng nhiên quay đầu mới phát hiện người đang chờ ta không rời đi

Ta tìm biển khơi cuối lại coi thường quanh co con sông

Khi ta đi ngược dòng nước người đang ở đây ta tả hữu đẩy ta đi ."

Giai điệu đi lên!

Nhịp điệu cũng đi ra.

Nhưng .

Lấy hơi đây!

Sao còn chưa có đi ra?

Các khán giả tròn tròn mắt!

Lấy hơi âm thanh đi nơi nào?

Người mẹ nó là hình người máy truyền tin sao?

Tại sao người hát cao như vậy còn không dùng lấy hơi?

Lan Lăng Vương còn đang ca, nhưng hẳn càng giống như là đang trả lời người xem nghi vấn:

"Có lẽ ta quá giàu có bởi vì yêu thỏa mãn thật sự có trong cuộc đời mỗi một chỗ sơ hở người đều dùng thật lòng khâu vá sửa lại, lúc đó khắc liền từ giờ khắc này ta muốn ủng người ở trong ngực cho người gấp bội ân nhu cho người hát một bài dành riêng tình ca."

Lan Lăng Vương rút cuộc dừng lại một chút.

Ngay tại người xem có thể hơi chút thở phào thời điểm, một trận đả kích nhạc khí đột nhiên nghĩ tới!

Theo một đạo thanh thúy thanh âm, kia tiếng đàn dương cầm đột nhiên bị phóng đại, kể cả Lan Lăng Vương lẫn nữa dâng lên giai điệu đột nhiên đánh thẳng vào vô số người màng nhĩ:

"Xin nghe ta nói! ! !"

Ầm ầm nổ vang điệp khúc vang lên lần nữa!

Phảng phất đem toàn bộ chữ xấu vào một chỗ!

Vô số nhịp điệu tổ hợp thành phảng phất không có đường phân cách Hoa Lệ tổ khúc nhạc!

Lan Lăng Vương thanh âm lực xuyên thấu toàn diện bùng nổ, khí tức phảng phất liên miên bất tuyệt một loại: "Ta nhìn về phương xa đỉnh núi, lại bỏ qua quanh co con sông, khi ta đi ngược dòng nước, mới phát hiện người đang chờ ta, không rời đi."

Người sở hữu thần kinh lần nữa căng thẳng!

Ầm!

Nổ tung!

Live stream trước màn ảnh.

Đạn mạc xoát phong:

"Hắn thế nào cũng làm đến không để thở rồi!"

"Tỷ võ sĩ còn kinh khủng hơn!"

"Võ sĩ dầu gì còn nghe được hắn đòi mấy hơi thở, Lan Lăng Vương sao hoàn toàn không để thở đây? !"

"Cái gì không rời đi? Đây mẹ nó là không có lấy hơi quá đi!"

"Thật mẹ nó không đòi tức quá, bài hát này phải không chuẩn lấy hơi đi!"

"Hắn không cần hô hấp sao?"

"Ngọa tào, tỷ võ sĩ còn mẹ nó ngu phê!"

"Cùng Lan Lăng Vương cái này vừa so sánh với, võ sĩ còn chưa đủ nhìn a!"

"Đây mẹ nó là huyết ngược a!"

"Còn có loại này xoay ngược lại thao tác?"

"Trước ại nói Lan Lăng Vương không dám nói lời nào!"

"Hắn chẳng những dám, hắn còn dám không thở hển hển nói cho người!"

"Lan Lăng Vương: Dạy dỗ người thế nào lấy hơi."

Khán đài.

"Ta nổi da gà dậy rồi!"

"Đây là muốn làm võ sĩ lấy hơi sách giáo khoa a!"

"Bài hát này tốt nỏ a, Lan Lăng Vương sao không mang theo lấy hơi, nghe vào tốt đấy!"

"Này giờ a!"

"Ngay mặt đánh mặt!"

"Võ sĩ uống công chơi này một lần!"

"Đây mới là chơi đùa không để thử tổ tông a!"

Bình ủy tịch!

Vương Tinh gọi tới: "Không có khí tức âm thanh!"

Diệp Tri Thu há to mồm: "Thật là hoàn mỹ không chê!"

Duẩn Đông gần như phải có rồi biểu tình, bất quá nhìn có điểm giống tảo bón cảm giác, thanh âm giống như là cô hống va chạm đi ra: "Cao như vậy cũng không mang theo thử gấp?"

Con mắt của Dương Chung Minh trợn to!

Hơi thở này không chế quá mạnh mẽ!

Hậu trường nơi!

Người máy khiếp sợ nhìn về phía Thiên Nga Trắng: "Cái này . Cái này người cũng được sao?"

Thiên Nga Trắng: "Cút!"

Phao Phao Ngư đột nhiên đứng dậy.

Mỹ Nhân Ngư nắm chặt quả đấm.

Mà ở cuộc chiến thứ ba đội bên kia, trước đây không lâu còn cười thành một đoàn ca sĩ môn bỗng nhiên trầm mặc, căn phòng yên tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi.

Giống vậy ca từ!

Hát càng kiêu căng tử!

Chưa từng biến hóa là kia phảng phát biến mất khí khẩu!

Rõ ràng là hiện trường biểu diễn!

Nhưng từ đầu đến cuối năm Microphone Lan Lăng Vương phảng phát không cần hô hấp tựa như!

Truy quang đèn tán lạc giữa chỉ có kia xuyên thấu trung nồng đậm nộ âm:

"Hi nộ ai nhạc giới hạn ta cũng sẽ không tiếp tục tính là gì, để cho thế giới của ta lấy người làm trục, vui vẻ người vui vẻ ưu sầu người ưu sầu, để cho chúng ta đồng thời nâng đầu lên nghênh đón yêu hàng Lạc Dương quang

chứng minh này cũng không phải một giấc mộng, bây giờ nhắm mắt dụng tâm đi cảm thụ, có một cái thanh âm nó nói ái tình ."

Không để thờ biểu diễn?

Nào có cái gì không để thờ.

Là nhân ca hát liền muôn lấy hơi.

Chỉ là đỉnh cấp lấy hơi, là người không nghe được khí khẩu nơi.

Ở khác nhân chưa phát hiện thời điểm, ca sĩ đã liền ca từ biểu diễn trung, đem khí tức một lần lại một khắp điều chỉnh, cho đến hào không dấu vết trạng thái tốt nhất.

Võ sĩ như thế.

Lâm Uyên cũng là như thế.

Chỉ là Lâm Uyên đang diễn hát trung điều chỉnh càng mưa thuận gió hoà nhuần không tiếng động, cho tới làm cho người ta một loại phảng phất hoàn toàn không đổi Khí Cảm thấy thôi.

Ánh đèn lặn nữa hội tụ.

Lâm Uyên thanh âm lần đầu tiên thấp xuống, hấn khẽ ngẩng đầu giống như là ở hoài cảm cái gì, hoặc như là kể lể là cái gì:

"Không rời đi ."

Âm nhạc dần dần trầm xuống, Đàn dương cầm âm kèm theo âm cuối trận trận, lúc này ống kính bỗng nhiên đánh tới dưới đài.

Mộc Thạch choáng váng.

Không phải kinh ngạc, là choáng váng, người cũng như tên, giống như một căn Mộc Đầu xử ở nơi đó, ngây ngốc.

Không đổi tức quá?

Người nọ là làm sao làm được, vì khí tức gì điều chỉnh năng lực mạnh như vậy, còn có bài hát này thật là rời .

Mộc Thạch sau lưng.

Còn lại bị loại bỏ ca sĩ môn có một cái tính một cái, toàn bộ đều với Mộc Thạch cùng khoản phản ứng.

Võ sĩ bên này.

Có mặt nạ ngăn trở.

Không thấy rõ võ sĩ biểu tình.

Nhưng võ sĩ tay, chính theo bản năng đỡ bên người "Tường", giống như là muốn cố gắng tìm một cái điểm chống đỡ .

"Ôi chao nha!"

Ở nơi này là tường.

Đây chỉ là một trương « che mặt Ca Vương » hải báo thối.

Bởi vì không chịu nổi võ sĩ khí lực, hải báo đụng một tiếng rơi xuống đất.

Xoẹt.

Hải báo hư rồi.

Võ sĩ ở trong poster hình ảnh, vừa vặn bị xé ra một cái kẽ hở.

---

ps: Cảm tạ a thất cởn minh chủ khen thưởng, cho đại lão dâng lên đầu gối
■■? ? ■●, tặng thêm ký notebook bên trên á..., phía sau thật không viết nổi
rồi, mọi người ngủ ngon.

// làm sao up được link bài hát ?!!!! mình cũng bắt lực á
không rời đi : Chưa từng rời xa - lâm chí huyền

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lực

Chương 514: Thắng

Tất cả mọi người đều choáng váng!

Tiết mục tổ mấy chục ống kính bắt vô số trương chấn sợ mặt, hình ảnh đem chia nhỏ thành cùng nơi lại một khối, cho trước màn ảnh người xem tạo thành tối trực quan rung động!

Dù là ca khúc đã hát xong .

Loại rung động này cũng vẫn không giảm chút nào, ngược lại theo người sở hữu ở trong chốc lát trở về chỗ mà bộc phát rung động đến tâm can!

Ngay sau đó!

Có người rít gào lên, vô số tiếng vỗ tay tự dưới đài vang lên, từ bảy trăm vị khán giả đến 5 mươi vị bình thâm đoàn toàn bộ làm cho này tràng biểu diễn dâng lên nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay!

"Bài hát này ."

"Vô địch ."

"Trước không phải có người nói Lan Lăng Vương nghệ thuật ca hát không được sao, này giờ ạ kêu nghệ thuật ca hát không được?"

"Không đời nào!"

"Này đã không phải có đời hay không tức vấn đề, là hấn đem đại đoạn đại đoạn cao triều toàn bộ liền cùng một chỗ, với dòng lũ vỡ đê như thế thế không thể đỡ, nghe được cuối cùng ta đại não gần như trống rỗng!"

"Quá biến thái rồi!"

"Lan Lăng Vương từ biểu diễn đến khí tức thậm chí còn cách cục gần như toàn bộ nghiền ép võ sĩ biểu diễn, võ sĩ hội kích từng cái điểm đều bị Lan Lăng Vương hoàn mỹ hóa giải, hơn nữa lấy một loại cang cao siêu biểu hiện!"

" "

Tiếng vỗ tay Lôi Động giữa.

Vô số người đang nghị luận.

Người chủ trì An Hoành đi về phía sân khấu, thanh âm tựa hồ lộ ra một vẻ khác thường: "Cảm tạ Lan Lăng Vương lão sư vì mọi người dâng hiến một trận âm nhạc thịnh yên, ta nhìn thấy tất cả mọi người đều rất kích động, ngoài ra theo chúng ta hậu trường tạm thời thống kê, vừa mới đoạn này live stream bạn trên mạng đạn mạc là hôm nay này kỳ tiết mục live stream bắt đầu đến bây giờ đây đặc nhất một lần ."

Sân khấu cùng ngoại giới!

Phản ứng là nhất trí!

Đã sớm không kịp chờ đợi bình ủy Trịnh Tinh cao giọng nói: "Ta tía không ngạc nhiên chút nào Tiện Ngư có thể viết ra như vậy bài hát, từ Soạn nhạc đến cách cục đều là đại gia phong phạm, ta ngoài ý muốn là Lan Lăng Vương lại có thể không chế bài này độ khó cao ca khúc —— "

"Là độ khó siêu cao!"

Bên cạnh Diệp Tri Thu lại cắt đứt Trịnh Tinh: "Bài hát này đòi với lấy hơi xử lý yêu cầu quá cao, không phải nói Lan Lăng Vương lượng hô hấp cao bao nhiêu, mà là hấn đòi lượng hô hấp vận dụng cùng không chế, chưa từng xuất hiện mấy may lãng phí, đây là sách giáo khoa cấp khí tức vận dụng, nếu như nói riêng về bài hát này biểu hiện, Lan Lăng Vương là Ca Vương cấp hiện trường!"

"Không chỉ có như thế!"

Mặt tê liệt Duẫn Đông mở miệng nói: "Không nghe được lấy hơi âm thanh đồng thời, hấn có thể đem một cái đại hát cao âm hát nửa ngày, ta tin tưởng nghe ca nhạc người xem đều cảm thấy nhanh ngừng thở thì rồi, hấn lại còn có thể mãnh đem thanh âm lại tăng lớn hoặc là tăng cao ."

Người xem điên cuồng gật đầu!

Có thể không chính là như vậy sao!

Đều nói Tái mà suy Tam mà kiệt, mọi người chỉ là nghe đều cảm giác tức có chút theo không kịp, kết quả hấn lại còn có thể tiếp tục đề cao mình âm lượng cùng âm điệu đem ca khúc ý cảnh đẩy tới cao hơn độ dốc ——

Quá đáng sợ!

Lâm Uyên không lên tiếng.

Lấy hơi là ca hát bên trong một môn học vấn, mà Lâm Chi Huyền bởi vì viêm mũi vấn đề tìm được một loại Cocktail thức kiêu hát, loại này kiêu hát để cho hấn toàn bộ ca khúc hiện trường bản gần như cũng không nghe được quá nhiều lấy hơi âm thanh, mà thủ « không rời đi » hiện trường bản tuyệt đối coi như là Lâm Chi Huyền mạnh nhất không để thở hiện trường một trong, Lâm Uyên vì tìm tới loại này kiêu hát bí quyết cũng là chịu không ít đau khổ, thậm chí vận dụng hệ thống trường học không gian lặp đi lặp lại nghiên cứu mới tìm được phương hướng, có thứ hiệu quả này cũng coi là trong dự liệu.

An Hoàn nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương nhìn tốt mấy giây, giống như là đang suy tư vấn đề gì, mà hấn sau đó nói ra lời nói bỗng nhiên để cho toàn trường cười thật to: "Người là dùng lỗ chân lông hô hấp sao?"

Lỗ chân lông hô hấp tạm được.

Dương Chung Minh không có tiếp tục lái đùa giỡn, hấn biểu tình có chút nghiêm túc nói: "Mọi người thực ra không cần một mực thảo luận lấy hơi, bài hát này lấy hơi là sách giáo khoa cấp, nhưng chúng ta ứng nên quay về

ca khúc bản thân, bài hát này là ta nghe Lan Lăng Vương nhiều như vậy kỳ tới nay nghệ thuật ca hát biểu hiện hoàn mỹ nhất một trận, ca khúc trung đại đoạn trường âm đối dây thanh sức chịu đựng là cực mạnh khảo nghiệm, ngoài ra bài hát này Soạn nhạc tốt vô cùng, chỉ tiếc về độ khó mà nói, bài hát này có thể trở thành rất nhiều ca sĩ ác mộng."

Hậu trường nơi.

Người máy nghiêm túc một chút gật đầu: "Bài hát này thật là ác mộng độ khó, không phải cao âm bộ phận khó khăn, giỏi cao âm ca sĩ cũng có thể xướng lên đi, kinh khủng địa phương là đoạn này cao âm quá dài, trường đến mọi người có thể cao hơn đi nhưng tức sẽ không đủ dùng, ngược lại ta thì không được, Thiên Nga Trắng lão sư xem ra cũng không được, các người thì sao?"

Phao Phao Ngự lắc đầu.

Mỹ Nhân Ngự lắc đầu.

Ai đây chịu nổi?

Đệ Nhất Chiến Đội không chịu nổi, cuộc chiến thứ ba đội cũng không chịu nổi, xác thực nói cuộc chiến thứ ba đội vẫn còn đang yên lặng, từ Lan Lăng Vương mở cuồng hống biểu diễn lên, cuộc chiến thứ ba đội người sở hữu tựa hồ cũng thành người câm.

Đã lâu.

Tinh Linh mới nhỏ giọng đánh giá thấp nói: "Cao âm bộ phận thực ra cũng không tính khoa trương, ta có thể hát còn cao hơn hẳn."

Mọi người nhìn về phía Tinh Linh.

Vẫn là không có phơi bày.

Người là có thể hát cao hơn hẳn, nhưng người tức có thể so với hẳn hát còn dài hơn ấy ư, nhân gia động một chút là đùa với người một tay mấy chục giây không để thở.

Trên võ đài.

Người chủ trì nhìn về phía bên cạnh tựa hồ thất hồn lạc phách võ sĩ, tận lực duy trì thanh âm tự nhiên: "Phía dưới mời võ sĩ lão sư đứng ở trên đài, cùng Lan Lăng Vương lão sư chung nhau tiếp nhận người xem bỏ phiếu."

Võ sĩ trầm mặc tiến lên.

Đứng ở bên cạnh Lan Lăng Vương.

Hắn cũng không có dám đi nhìn đôi phương.

Trận này trực tiếp đem hẳn tâm tình đều nhanh hát không có, nhất là phát hiện Lan Lăng Vương khí tức vững vàng sau đó, võ sĩ không khỏi muốn từ bản thân mới vừa hát xong lúc thở hồng hộc đáng về.

Quái vật a!

Đây là người sao?

Ca hát máy chứ?

Nào có đánh như vậy mặt, ta hát rời đi, ngươi sẽ tới một bài không rời đi, hóa ra vẫn phải là ta rời đi?

Võ sĩ hội hận!

Sớm biết lời nói hấn tuyệt đối sẽ không dùng lấy hơi cái điếm này đi đánh Lan Lăng Vương, duy chỉ có một điếm này hấn là thế nào cũng không đánh nổi, nhưng nghĩ lại võ sĩ lại tuyệt vọng phát hiện .

Đôi bài hát cũng không được!

Lan Lăng Vương sự phát hiện này tràng, cho ra không chỉ là khí tức kinh khủng, còn có ca khúc chất lượng toàn thể phát ra, coi như bỏ đi lấy hơi một điếm này không nói, đây cũng là một bài dễ như bốn bài hát!

Gặp thần sát thần!

Gặp Phạt Sát Phạt!

Hấn tâm lý thờ dài.

Hiện trường người xem coi như có chút nhân tình vị nghi, không có ai phát ra cười vang, nhưng mà trước màn ảnh người xem lại hoàn toàn không có phương diện này cô kỳ, rất nhiều người cũng phát ra từng trận không che giấu chút nào tiếng cười ——

"Tại chỗ đánh mặt!"

"Này giờ ạ còn dùng so với ấy ư, người xem dùng chân bỏ phiếu cũng hấn biết bỏ cho ai đi, bình ủy thậm chí cũng không có phê bình võ sĩ biểu diễn, coi như là cho võ sĩ lưu thêm vài phần mặt mũi?"

"Bài đầu phải thua a!"

"Cổ nhân không lần được ta!"

"Khúc phụ đều nói đây là sách giáo khoa cấp khí tức vận dụng, bây giờ còn ai dám nói Lan Lăng Vương không tư cách phê bình còn lại ca sĩ lấy hơi vấn đề, nhân gia không có chút tài năng dám nhắc tới cái này?"

" . "

Nguyên Tịch fan trầm mặc, Phí Dương fan trầm mặc, toàn bộ nhìn Lan Lăng Vương khó chịu ca sĩ những người ái mộ, giờ phút này toàn bộ cũng không nói ra lời, cái này bàn tay đã đầy đủ thanh thúy.

Tiết mục tổ cho bỏ phiếu thiết trí âm nhạc còn rất khẩn trương, nhưng khi kết quả đi ra, võ sĩ quay đầu nhìn mình số phiếu, nhưng là trái tim thật lạnh thật lạnh, hấn hôm nay có thể sẽ sáng tạo bản kỳ tới điếm số lớn kém!

Võ sĩ: 218 phiếu

Lan Lăng Vương: 766 phiếu

Chung quy số phiếu không đi đến một ngàn, này có nghĩa là có người khí phiếu, bất quá đây cũng là trận đấu cho phép, khi có người không biết cho ai bỏ phiếu thời điếm, sẽ xuất hiện khí phiếu tình huống, hiển nhiên cũng hay là có người thích võ sĩ, dĩ nhiên đây cũng là sự tình rất bình thường, âm nhạc vốn chính là đều có các thưởng thức góc độ

"Chúc mừng!"

An Hoành đang ăn mừng âm nhạc trung cao giọng tuyên bố: "Lan Lăng Vương lão sư lấy được bản phen thắng lợi, mà chúng ta võ sĩ lão sư là thật đáng tiếc tiến vào chờ đợi khu vực, cùng mấy vị khác thua hết tỷ thí tuyên thủ tranh đoạt lên cấp duy nhất chỗ ngồi, nhị vị giờ phút này có cái gì muốn nói sao, Lan Lăng Vương lão sư."

"Cám ơn."

Lâm Uyên không có nói nhiều, hấn đối võ sĩ đánh giá lúc trước mời riêng phê bình khâu cũng đã nói, có nghe hay không là võ sĩ chuyện mình, ngược lại đối phương tiến bộ phương hướng hấn là cho đi ra.

"Võ sĩ lão sư."

An Hoành nhìn về phía võ sĩ, dù là cách mặt nạ mọi người cũng có thể cảm nhận được võ sĩ thất lạc, trận này thật là bị đối thủ đè xuống đất ma sát.

"Hô."

Võ sĩ thật sâu thở ra một hơi, sau đó cầm lên Microphone nói: "Không biết hôm nay có thể hay không bóc mặt, nhưng có một số việc bây giờ nói ra tới cũng không sao, ta là Yên Châu nhân, chúng ta Yên Châu người tốt chiến lại thờ phụng một cái Người Thắng Làm Vua, ta thừa nhận ta mới đầu có chút không phục, nhưng suy nghĩ kỹ một chút lại cảm giác mình thua hợp tình hợp lý, ta không có trách cứ bất luận kẻ nào tư cách, ta sẽ nghiêm túc cân nhắc Lan Lăng Vương lão sư đề nghị, với ta mà nói, cái này hoặc giả không phải một tràng trận đấu mà là một lần học tập, trận này, ta thua tâm phục khẩu phục."

Tâm phục khẩu phục!

Dưới đài có tiếng vỗ tay vang lên, Lâm Uyên dưới mặt nạ mặt cũng là lộ ra một nụ cười, đảo không phải là bởi vì thắng trận đấu, mà là bởi vì hấn có thể cảm nhận được võ sĩ đã phát hiện chính mình vấn đề, mà đây cũng là hấn ban đầu phê bình lúc nói thật tâm nguyện chỗ.

Mỗi người thôi lui.

Lâm Uyên trở lại lối đi thời điểm còn có thể nghe được dưới đài người xem đang lớn tiếng kêu lên, mà chờ ở chỗ này Đồng Đồng chính là lau nước mắt tới ôm một cái Lâm Uyên, làm Lâm Uyên không giải thích được.

Làm sao lại khóc?

Hấn nhưng không biết, Đồng Đồng nghe xong võ sĩ biểu diễn sau đó, gằn như cho là Lan Lăng Vương thua không nghi ngờ rồi, cho nên hấn đang tự trách tại sao mình vẫn không có giúp Lan Lăng Vương rút được yếu một chút đối thủ.

"Không việc gì."

Lâm Uyên an ủi một câu.

Đồng Đồng xoa xoa nước mắt nói: "Lan Lăng Vương lão sư thật xấu, lại cũng với còn lại ca sĩ như thế giấu giếm thực lực, cho đến chiến đội cuộc so

tài mới bắt đầu bày ra."

Lâm Uyên: ". "

Mà trước màn ảnh người xem thấy một màn như vậy bị live stream lấy ra đến, rồi rít quét đến đạn mạc, hiển nhiên cũng là đồng ý ĐỒNG ĐỒNG lần này cách nói, cái này Lan Lăng Vương trước tuyệt bức cũng giấu giếm thực lực! "Ca Vương cấp biểu hiện!"

"Bây giờ ta thậm chí hoài nghi trước mọi người có phải hay không là làm, thực ra Đệ Nhất Chiến Đội Ca Vương căn bản không phải người máy mà là Lan Lăng Vương, hẳn chỉ là thực lực ẩn núp sâu hơn mà thôi!"

"Cao âm rất lợi hại!"

"Trước không phải có một ít bạn trên mạng nói Lan Lăng Vương không biết hát cao âm ấy ư, « không rời đi » này thủ ca khúc âm đúng vậy đoán thấp a, ít nhất các người sau này đi ktv tuyệt đối hát bất động!"

"Hàng key đại pháp được!"

"Mọi người đều biết, « không rời đi » biệt danh là không có lấy hơi quá, hát bài hát này, ai lấy hơi người đó chính là con chó nhỏ!"

"Gâu!"

---

ps: Cảm tạ Hỏa Vũ Sí Phượng đại lão ủng hộ, cái thứ 2 mình chủ tặng thêm dâng lên, ■■■? ? ■● tiếp tục viết ~!

// lâm chí huyền mọi ng tìm hiểu 1 chút, được xưng là người không phổi :))
1 số bài phiên dịch sang tiếng việt như " tình đơn côi " các kiểu :))

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 515: Kết thúc

"Người sẽ còn hát cao âm a!"

Lâm Uyên mới vừa trở lại hậu trường, Thiên Nga Trắng liền cười nói một câu, trước đây trong tranh tài Lâm Uyên cũng không có triển lộ quá cao âm.

"Cũng không cao lắm."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút mở miệng nói.

Thiên Nga Trắng: "Còn có thể á."

Phao Phao Ngư: "Đoán ưỡn cao."

Mỹ Nhân Ngư: "Cao âm mặc dù không tính là đặc biệt cao, nhưng có thể hát dài như vậy liền không phải người bình thường có thể làm được rồi, người kiểu hát phi thường đặc biệt, có cơ hội hướng người thỉnh giáo."

"Ừm."

Đệ Nhất Chiến Đội tán gẫu mấy câu, mà một màn này rơi vào live stream ống kính trước người xem trong mắt nhưng là cực kỳ bất đắc dĩ:

"Không cao lắm?"

"Còn có thể?"

"Đám biên thái này!"

"Chuyên nghiệp chính là tha!"

"Biên thành người khác nói « không rời đi » không cao lắm ta tuyệt đối một cái tát dán lên đi, nhưng Đệ Nhất Chiến Đội mấy cái này thật giống như đều là cao âm hảo thủ, liền Phao Phao Ngư cao âm cũng đã rất biên thái."

" "

Versailles một màn.

Trận đấu vẫn còn tiếp tục, người xem đối « che mặt Ca Vương » nhiệt tình cũng sẽ không theo Lan Lăng Vương cùng võ sĩ cuộc chiến kết thúc, tâm tình ngược lại có loại bộc phát dâng cao cảm giác, bởi vì này đồng thời quá kích thích rồi!

Ca sĩ cũng liều mạng!

Lan Lăng Vương cùng võ sĩ tỷ thí cố nhiên xuất sắc, nhưng mọi người đối trận này mong đợi thực ra chủ yếu vẫn là đến từ võ sĩ trước đối Lan Lăng Vương tuyên chiến, bây giờ ân oán cục đã rõ ràng, mọi người dĩ nhiên là đem sự chú ý chuyên tới phía sau trận đấu bên trên .

Phía sau xuất sắc như cũ.

Bởi vì tiếp theo tỷ thí hai người, giống vậy vô cùng kinh khủng, một là Ca Vương người máy một là Ca Hậu Tinh Linh, hai người này ở mỗi người

chiến đội đều là người có vai vế!

Người máy trước hát.

Kết quả người máy mới vừa bắt đầu biểu diễn, chỉ là câu thứ nhất sẽ để cho hiện trường sôi trào, bình ủy môn cũng đều tự lộ ra ngạc nhiên biểu tình, này lại là một bài Sở ngữ ca khúc!

Cùng Tề Ngữ bất đồng .

Tề Ngữ làm Tề Châu Phương Ngôn, dầu gì vẫn cùng tiếng phổ thông đến gần, không phải tề nhân cũng có thể học được, giống như Tần Châu ca sĩ Tôn Diệu Hỏa là có thể hát tốt Tề Ngữ bài hát, trước mặt ra sân Phao Phao Ngư, cũng có thể hát ra không tệ Tề Ngữ.

Nhưng Sở ngữ không giống nhau!

Sở ngữ quá khó khăn học, ngoại trừ Sở Châu nhân nghe hiểu được trở ra, những người khác nghe cảm giác chính là kỷ lý oa lạp không biết ở nói cái gì, nhưng Lam Tinh âm nhạc giám định trình độ còn là cao vô cùng, mọi người sẽ không bởi vì nghe không hiểu sẽ không tràn đầy, bởi vì âm nhạc cùng nhịp điệu là chung nhau, ca khúc ca từ thừa tái chế đổi nào đó tâm tình hoặc là ý cảnh biểu đạt, nếu như loại vật này có thể giải thích đi ra, kia Sở ngữ chẳng những không giảm phân ngược lại sẽ tăng thêm, chớ nói chi là màn ảnh lớn có ca từ cùng phiên dịch!

Huống chi .

Hiện trường người xem, Tần Tề Sở Yên cũng đều có, cho nên người máy thanh âm một khi vang lên, những Sở đó Châu người xem cũng đã hưng phấn đến không được, thậm chí có nhân đứng lên!

Rất mức nghiện!

Mọi người rất ưa thích loại này ngoài dự đoán mọi người cảm giác, người máy này thuần khiết Sở ngữ phát âm rất hiển nhiên tỏ rõ người máy chính là một cái đến từ Sở Châu Ca Vương, hẳn rồi cuộc hát ra chính mình quen thuộc nhất loại ngôn ngữ!

Hậu trường.

Thiên Nga Trắng lẳng lẳng nói: "Hẳn lại là Sở Châu nhân, xem ra ta trước suy đoán phương hướng sai lầm rồi, có chút ý tứ."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Khó trách người máy biểu hiện giống như một khôi hài nghệ sĩ, Sở nhân từ trước đến giờ liền thích loại này hơi khoa trương khôi hài, về phần mọi người cũng ở thảo luận cái gọi là Sở ngữ .

Là tiếng Nhật.

Lam Tinh mỗi một Châu đều có chính mình Phương Ngôn, Tề Châu Phương Ngôn tương tự với địa cầu Việt ngữ, mà Sở Châu Phương Ngôn là tương tự với địa cầu tiếng Nhật, về phần Yên Châu là cùng Tần Châu như thế vẫn là lấy tiếng phổ thông làm chủ, bản thân loại ngôn ngữ cũng không

có quá nhiều truyền thừa cho nên cũng không có phát triển ra lấy Yên Châu Phương Ngôn làm chủ âm nhạc.

Một khúc hát xong!

Toàn trường hoan hô!

Tiếp theo là Tinh Linh biểu diễn, kết quả Tinh Linh biểu diễn cũng là không kém chút nào, nàng không có thái lấy cái gì đặc thù phát biểu mà vẫn là hát tiếng phổ thông, nhưng nàng ngoài dự đoán mọi người đối phương ở chỗ .

Thanh âm!

Tinh Linh lại giống như Lan Lăng Vương, có không đồng thanh tuyền, nàng đầu tiên là dùng một cái dễ thương thanh âm hát trước mặt mấy câu ca từ, đây là mọi người thật sự thanh âm quen thuộc, kết quả đến đoạn thứ hai chủ bài hát, nàng lại đổi một cái giọng nói!

Không có dễ thương!

Chỉ có Ngự Tỷ!

Cái này hình dung có thể có chút kỳ quái, nhưng Tinh Linh xác xác thật thật cho mọi người mang đến to lớn tương phản, trước mặt còn dùng hoạt bát dễ thương thanh âm biểu diễn, phía sau đột nhiên biến thành rất có khí thế giọng nữ, cực kỳ giống Loli cùng Ngự Tỷ tương phản.

"Lại một cái người."

Mỹ Nhân Ngự nhìn về phía Lâm Uyên.

Tinh Linh không có Lan Lăng Vương cái loại này nam nữ âm thanh, nhưng nàng thanh âm từ dễ thương đến gọi cảm hoàn mỹ quá độ, quả thật không phải bình thường ca sĩ có thể làm được, cộng thêm nàng cường đại nghệ thuật ca hát chống đỡ, tương phản hiệu quả bị làm được cực hạn rồi!

Cuối cùng .

Người máy thua.

Ca Vương cùng Ca Hậu đại chiến lời nói, người nào thua cũng không ngoài ý liệu, trên thực tế người máy biểu hiện đã bỏ đi rất nhiều người đối với hẳn không phải Ca Vương hoài nghi, trận này người máy biểu hiện không so với tay kém, bốn cái bình ủy cũng chia làm hai phái, cuối cùng người máy cũng chỉ là thua bốn phiếu mà thôi, có thể nói là chỉ trong gang tấc.

Đệ Nhất Chiến Đội.

Ai cũng không nói lời nói.

Trận đấu chính là tàn khốc.

Sau đó tỷ thí vẫn xuất sắc, đến phiên Thiên Nga Trắng ra sân thời điểm, nàng cơ hồ là không tốn sức chút nào thủ thắng, Ca Hậu thực lực mở ra trọn vẹn, thậm chí ngay cả bình ủy cũng cảm khái, Thiên Nga Trắng còn xa xa không đến cực hạn.

Đồng thời.

Mỹ Nhân Ngự cũng biểu hiện ra cực mạnh thực lực, đánh bại cuộc chiến thứ ba đội đối thủ, cứ như vậy nhóm đầu tiên Doanh gia cũng đã ra đời,

theo thứ tự là Lan Lăng Vương, Thiên Nga Trắng, Mỹ Nhân Ngư, Phao Phao Ngư cùng với Tinh Linh.

Còn lại một chỗ.

Thua hết trận đấu năm vị ca sĩ bắt đầu kịch liệt đấu võ, trong đó đặc sắc nhất là người máy cùng võ sĩ tỷ thí, cuối cùng người máy đánh bại võ sĩ, lấy được rồi sống lại vị trí, chỉ là như vậy thứ nhất là lộ ra rất có ý tứ ——
Đệ Nhất Chiên Đội toàn bộ lên cấp!

Cuộc chiến thứ ba đội còn sót lại Tinh Linh!

Làm người máy trở lại khu nghỉ ngơi, Thiên Nga Trắng lại hiềm thấy đứng đây cùng với ôm một cái, sau đó người máy cười nhìn về phía Lan Lăng Vương, dùng Sở ngữ nói: "Trận này ta hẳn cảm tạ ngươi, võ sĩ thua ngươi sau đó tâm tính bị ảnh hưởng, phát huy ra phát hiện tỳ vết nào, nếu không ta không nhất định có thể bắt được cái này sống lại vị trí."

"Nani?"

Lâm Uyên trả lời một câu.

Mọi người vui vẻ, này Lan Lăng Vương còn muốn giả mạo Sở nhân, người phạm là nói phức tạp điếm Sở ngữ chúng ta liền tin, đơn giản như vậy trình độ mọi người ai không biết, nhất là "Nhã miệt điệp" loại.

Lâm Uyên: ". "

Hắn không biết bạch đại gia cười cái gì.

Mà ở cuộc chiến thứ ba đội hậu trường, cuộc chiến thứ ba đội ca sĩ môn từng cái cùng Tinh Linh cáo biệt, làm võ sĩ chuẩn bị đi sân khấu bóc mặt thời điếm, Tinh Linh bỗng nhiên nói: "Ta sẽ báo thù cho ngươi, chúng ta chiến đội còn có ta ở."

Võ sĩ bước chân dừng lại.

Hắn không có nói gì, cuối cùng vẫn đi trước sân khấu bóc mặt, mà khi cuộc chiến thứ ba đội toàn bộ bóc mặt thời điếm, mọi người rút cuộc biết mấy cái này thân phận của Ca Hậu:

"Một đường!"

"Một đường!"

"Một đường!"

"Ca Vương!"

Trước mặt ba vị bóc mặt toàn bộ đều là một đường ca sĩ, mà vị thứ tư bóc mặt võ sĩ bất ngờ như hắn nói, là một vị đến từ Yên Châu Ca Vương, hơn nữa thuộc về danh tiếng không nhỏ cái loại này!

"Illaoi !"

"Lại là hắn!"

"Ngọa tào, Lan Lăng Vương lại tiêu diệt Illaoi , có gan tú a, Illaoi nhưng là Yên Châu nhân khí Ca Vương, chỉ là hai năm qua rất ít phát bài hát mới rồi mà thôi, hơn nữa thanh âm của hắn cũng có biến hóa, lại không nghe ra tới!"

"Võ sĩ là hấn! ?"

"Phốc, không bóc mặt cũng còn khá, võ sĩ fan không coi là nhiều, nhưng Illaoi cũng không giống nhau nha, Illaoi fan bây giờ tia nhất định hận chết Lan Lăng Vương rồi, Lan Lăng Vương lại chọc phải một nhóm người!"

"Đã không cần quan trọng gì cả."

"Hấn nhanh cả thế gian đều là kẻ địch rồi."

"Cả thế gian đều là kẻ địch tạm được, người huyền huyền tiểu thuyết thấy nhiều rồi đi, ta ngược lại còn thật thích Lan Lăng Vương, huống chi không khỏi không thừa nhận hôm nay tràng này Lan Lăng Vương trực tiếp siêu thân, chỉ có người máy cùng Tinh Linh có thể cùng sánh vai!"

" "

Chiến đội cuộc so tài tấm màn rơi xuống.

Phía sau sẽ là thứ 2 chiến đội cùng thứ tư chiến đội đánh, tạm thời với Lâm Uyên đã không có cơ hội, nhưng này tràng trận đấu tạo thành đến tiếp sau này ảnh hưởng lại ở sau đó trong thời gian, không ngừng lên men .

---

ps: Cảm tạ Liễu Thần khê nói đại lão minh chủ, tăng thêm dăng lên ■■■? ?
■■●, ô bạch tiếp tục viết, trận đấu hấn không còn lại mấy trận rồi.

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 516: Bá Vương

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên mới vừa thức dậy liền nghe được tỷ tỷ ở cách vách muội muội căn phòng làm âm ỉ:

"Mau mau nhanh cho Lan Lăng Vương bỏ phiếu, người không đầu ta không đầu Lan Lăng Vương khi nào có thể ra mặt, người một phiếu ta một phiếu, Lan Lăng Vương sớm muộn có thể xuất đạo!"

"Biết rồi!"

Đại Dao Dao thanh âm bất đắc dĩ, mềm mại nhu mềm mại nhu.

Trong chốc lát.

Lâm Uyên môn cũng bị gõ.

"Vào."

Tỷ tỷ đầu thăm dò tới: "Giới thiệu một chút, nhìn xong ngày hôm qua trận đấu, ta thành Lan Lăng Vương fan, người nhanh lên một chút cho Lan Lăng Vương bỏ phiếu, người không đầu ta không đầu Lan Lăng Vương khi nào."

"Cái gì bỏ phiếu?"

"Che mặt Ca Vương cái kia quan phương hoạt động không phải hiệu triệu bạn trên mạng người xem cho ca sĩ bỏ phiếu mà, chúng ta Lan Lăng Vương fan đều cảm thấy Lan Lăng Vương số phiếu quá ít, hãnh thắng trước bài danh thứ năm võ sĩ Illaoi, hãnh trở thành tân thứ năm!"

Lâm Uyên: ". "

Tiết mục tổ quả thật làm như vậy cái bỏ phiếu hoạt động.

"Biết rồi."

Lâm Uyên học Đại Dao Dao lời nói, giọng nữ tất cả đi ra, cũng mềm mại nhu mềm mại nhu.

Tỷ tỷ ngẩn người, lấy vì mình nghe lầm, hơi lộ ra mò mịt rời đi.

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra nhìn xuống bài danh.

Tựa hồ có rất nhiều tỷ tỷ như vậy fan mới tia cho mình bỏ phiếu.

Tự mình ở « che mặt Ca Vương » trung ủng hộ suất bài danh lại vọt tới Đệ Bát Danh, trước hình như là đệ thập .

Không nghĩ quá nhiều.

Lâm Uyên cho mình quăng một phiếu, dựa theo quy tắc, mỗi người mỗi ngày đều có một lần bỏ phiếu cơ hội.

Trước mặt hạng không có gì biến hóa quá lớn.

Người máy bài danh ngược lại là đi tới một tên, thay thế trước xếp hạng thứ năm võ sĩ.

Võ sĩ bóc mặt, đã hạ bảng.

Mà ở bài danh phía dưới còn có một cái nhả lại khu, phía trên đều là đám bạn trên mạng đôi trận đấu thảo luận ——

"Lan Lăng Vương thực lực thật là mạnh!"

"Trước tất cả mọi người nói Lan Lăng Vương lá bài tẩy dùng hết rồi, còn lại ca sĩ lá bài tẩy còn không có dùng, nhưng hiện tại xem ra Lan Lăng Vương cũng có không dùng hết lá bài tẩy, « không rời đi » bài hát này quá trâu!"

"Bình thường thôi đi."

"Ta cảm giác mọi người đem « không rời đi » bung quá cao, ngày hôm qua tốt nhất biểu diễn rõ ràng là người máy cùng Tinh Linh tràng đại chiến kia, đó mới là thân tiên đánh nhau."

"Illaoi chủ yếu là chọn sai rồi bài hát."

"Nếu như Illaoi không với Lan Lăng Vương so với lấy hơi, Lan Lăng Vương là không có cơ hội."

"Lan Lăng Vương quá tâm cơ, cố ý dẫn Illaoi với hắn so với chính mình am hiểu nhất địa phương, kết quả Illaoi thật lên hắn làm, chỉ có thể nói Lan Lăng Vương rất hiểu lợi dụng trận đấu sách lược."

"Các người những thứ này ca sĩ fan sao liền dù sao không phục?"

"Lan Lăng Vương ngày hôm qua biểu hiện còn chưa đủ cho các người im miệng sao?"

"Chúng ta thừa nhận Lan Lăng Vương lấy hơi ngu a, nhưng có người thổi hắn cao âm là chuyện gì xảy ra, Đệ Nhất Chiến Đội nhân đều nói Lan Lăng Vương cao âm cũng không có rất cao, chỉ là khí tức dài đủ mà thôi."

" Xin nhờ, Lan Lăng Vương mình cũng không nói mình hát cao a, nhân gia rõ ràng rất khiêm tốn."

" Đúng vậy, Lan Lăng Vương cũng nói, không cao lắm, ta cảm thấy được điều này đại biểu hắn còn có thể hát cao hơn!"

"Lan Lăng Vương fan năng lực hiểu thật là tuyệt, hắn nói không cao lắm, là tự biết mình, biết người khác có thể hát cao hơn mà không phải nói hắn mình còn có thể hát cao hơn ý tứ."

"Có cái gì tốt cạnh tranh, gặp phải Bá Vương, đều phải chết!"

"Bá Vương là thật là khủng bố!"

" "

Lâm Uyên lắc đầu.

Liên quan tới trên người mình tranh cãi, tựa hồ một tràng trận đấu còn chưa đủ để để giải quyết, cũng may trận đấu phải tiếp tục.

Một trận không đủ.

Liên nhiều tới mấy trận.

Lâm Uyên cho giúp mình nói chuyện những thứ kia những người ái mộ điếm mấy cái đáng khen.

Đương nhiên là mở ra cái loại này ai cũng không nhận biết con số tiểu hào. Về phân fan nhắc tới Bá Vương, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng có chú ý.

Bá Vương dù sao cũng là trước mắt công nhận cực kỳ có hạng nhất tướng ca sĩ.

Ngay cả khúc phụ cũng đánh giá rằng:

Bá Vương ở Ca Vương bên trong, cũng là hàng đầu một nhóm kia.

Thuyết pháp này Lâm Uyên cũng công nhận.

Cái kia Bá Vương mỗi một kỳ biểu hiện cũng có nghiền ép tính, hơn nữa có thể khống chế ca khúc phong cách rất nhiều, liền thân phận của ca sĩ mà nói đoán là phi thường toàn năng rồi.

Bên kia.

Mỗ công ty bên trong phòng nghỉ ngơi, một danh suất tức cao đại nam nhân chính ở trên ghế sa lon nhìn « che mặt Ca Vương » chiến đội cuộc so tài.

"Tham kiến Bá Vương!"

Người đại diện cười híp mắt đi vào.

Nam nhân tiện tay tắt đi tiết mục: "Trong công ty khác gọi như vậy, bị người khác nghe được liền trước thời hạn bại lộ."

"Bên ngoài không người."

Người đại diện rót cho mình ly nước ngọt, uống một hớp nói: "Qua mấy ngày coi như đến phiên thứ 2 chiến đội cùng thứ tư chiến đội so tài."

"Thắng là được."

Nam nhân giọng nói vô cùng vì tự tin.

Người đại diện cười: "Cũng vậy, người cũng liên tục cầm bốn kỳ số một, chiến đội cuộc so tài lại làm sao có thể lật xe đầu rồi, hay lại là vội vàng giải quyết xong trận này đuổi trận chung kết đi. Vừa mới người đang xem Đệ Nhất Chiến Đội cùng cuộc chiến thứ ba đội trận đấu?"

"Ừm."

"Có cảm tưởng gì?"

"Thức ăn kê lẫn nhau mô."

"Toàn bộ?"

Nam nhân dừng một chút, hay lại là bốt phóng túng đi một chút: "Người máy cùng Tinh Linh biểu hiện còn có thể, Thiên Nga Trắng tạm thời khó mà nói, nhưng ta sẽ giải quyết, hạng nhất tranh đoạt trung hần ngay tại nàng và ta giữa mở ra."

"Lan Lăng Vương đây?"

Người đại diện tựa như cười mà không phải cười.

Nam khí tức người trong nháy mắt trở nên thô trọng rồi chút: "Ta rất vui vẻ hần không có bị loại bỏ!"

"Ha ha ha ha ha, nếu như Lan Lăng Vương biết hẳn lại bị ủng hộ suất thứ một Bá Vương để mắt tới, phỏng chừng cuộc kế tiếp liền muôn vôi vàng đem chính mình cho đào thải đi."

Người đại diện hết sức vui mừng.

Rõ ràng Thiên Nga Trắng mới là Bá Vương tâm phúc đại địch, nhưng Bá Vương dĩ nhiên đem Lan Lăng Vương nhìn so với ai khác đều nặng, nếu để cho ngoại giới biết một điểm này, phỏng chừng tin tức lại được náo nhiệt. Nam nhân ánh mắt sắc bén kiên định.

Người đại diện buông xuống nước ngọt nói: "Nhắc tới hẳn còn cảm tạ Lan Lăng Vương, hẳn muốn không công kích chúng ta phí Thiên Vương, chúng ta phí Thiên Vương cũng sẽ không lấy Bá Vương tên tru diệt sân khấu nha." Bá.

Nam nhân kéo màn cửa sổ ra, quang mang trong nháy mắt soi sáng ra rồi hẳn bộ dáng ——

Phí Dương!

Không sai.

Trước mắt sân khấu ủng hộ suất số một!

Bị ngoại giới công nhận là Quý đầu tiên che mặt Ca Vương quan Quân Hầu chọn người "Bá Vương" !

Chính là Phí Dương!

Người đại diện nói: "Nhắc tới, bị người đè ép bốn kỳ cái kia báo thù nữ thân, chắc là Nguyên Tịch chứ ?"

"Mười có tám chín."

Phí Dương không chút nghĩ ngợi nói.

Người đại diện gật đầu một cái: "Vậy các người này thứ tư chiến đội có ý tứ, người và Nguyên Tịch mục tiêu đều là Lan Lăng Vương, chính là không biết Đạo Nguyên tịch có thể hay không trước thời hạn giải quyết hết Lan Lăng Vương, sau đó tháo xuống chính mình mặt nạ, tới một câu: Không thể so sánh, ngược lại mục đích đã đạt được rồi."

"Lan Lăng Vương là ta!"

Phí Dương không chút do dự nói.

Người đại diện ngăn người, sắc mặt có chút cổ quái.

Chiến đội trong cuộc so tài võ sĩ cũng là nói như vậy.

Sau đó .

Đương nhiên.

Bá Vương không phải võ sĩ.

Bá Vương nhưng là Phí Dương Phí Ca Vương!

Võ sĩ Illaoi vô luận từ phương diện nào đều không cách nào cùng Phí Dương tương đối.

Tôi rõ ràng chính là, võ sĩ tuyệt đối không có Bá Vương loại này nghiên ép tính thực lực, đó là một loại gần như kinh khủng sân khấu thống trị lực

---

Mấy ngày sau.

Thứ 2 chiến đội cùng thứ tư chiến đội đại chiến.

Bá Vương lấy 800 phiếu ưu thế, nghiền ép đối thủ, sáng tạo chiến đội cuộc so tài khâu tôi điểm số lớn kém!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ lưới đều kinh hãi!

Thậm chí có bạn trên mạng biểu thị:

Che mặt Ca Vương, Bá Vương vi tôn; thiên nga không ra, ai dám tranh phong!

---

ps: Cảm tạ Lâm Mộc Linh đại lão minh chủ khen thưởng ■■■?? ■●, thuận thực dâng lên tặng thêm, tiếp tục viết một ngày mới chương hồi, lúc này kém tạm thời không cứu.

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 517: tắm cầu

Làm Bá Vương lấy điểm số lớn chiến thắng đối thủ lúc, Lâm Uyên người một nhà đang ở vừa ăn cơm vừa nhìn này đồng thời chiến đội cuộc so tài

"Bá Vương thật là mạnh!"

Lâm Huyền không nhịn được cảm khái.

Bên cạnh Lâm Dao gật đầu một cái.

So tài xếp hạng bốn kỳ toàn bộ số một, chiến đội cuộc so tài lại trực tiếp bằng cao phân kém nghiền ép đối thủ, cái này Bá Vương người cũng như tên.

Thật là ngang ngược rồi tinh rồi mù.

"Rất lợi hại."

Đã là về hưu âm nhạc lão Sư Lão mục nghiêm túc nói: "Liên trước mắt trận đấu biểu hiện đến xem, chỉ có Thiên Nga Trắng cùng Cô Lang có hi vọng đánh bại Bá Vương, nhưng dù là hai người này cảm giác cũng so với Bá Vương kém một chút, cái này Bá Vương giống như một ca hát máy."

"Nhà chúng ta Lan Lăng Vương cũng rất mạnh!"

Lâm Huyền không nhịn được phản bác.

Bây giờ nàng là thực sự thích Lan Lăng Vương, gần đây tuần hoàn ca khúc đều là « không rời đi ».

Lâm Dao sửa chữa tử tử: "Lan Lăng Vương không phải nhà ngươi."

Lâm Uyên: ". "

Lan Lăng Vương còn thật đúng các ngươi gia.

Nam Cực kêu hai tiếng, tựa hồ muốn nói điều gì.

Lâm Uyên mặt liền biến sắc, vội vàng cấp Nam Cực nhét khối xương sườn. Nhanh im miệng!

Con chó này biết quá nhiều!

Đang lúc này.

Tử tử lại gọi vào: "Mau nhìn mau nhìn, Kim Long Ngư bóc mặt!"

Lâm Uyên theo bản năng nhìn về phía TV.

Kim Long Ngư bóc mặt, mà thân phận của hắn bất ngờ cùng bạn trên mạng đoán như thế:

Trần Chí Vũ!

Lâm Huyền vui vẻ: "Thật đúng là vạn niên lão nhị một Đại Mục!"

Lâm Dao nói: "Còn lại mấy con cá thật giống như đều lên cấp rồi, Trần Chí Vũ lại là điều thứ nhất bóc mặt ngư."

Lão mù nói: "Trần Chí Vũ vận khí không được, gặp Cô Lang, đó là một cái Ca Vương."

" "

Lâm Dao không lên tiếng.

Cơm nước xong, hấn lên lầu quét qua một hồi bộ lạc.

Trên Internet đều là « che mặt Ca Vương » thảo luận, có không ít đề tài Lâm Uyên cũng nhìn nồng nhiệt.

Tỷ như mọi người suy đoán nào đó một cái ca sĩ là ai đề tài .

Đương nhiên.

Cũng không thiếu được đem lên cấp ca sĩ lấy ra so sánh thực lực.

Bây giờ tổng cộng còn lại mười hai vị ca sĩ.

Lâm Uyên đại khái cân nhắc một chút, tự mình ở ngoại giới trong tâm khảm, thực lực hấn ở tên thứ sáu khoảng đó.

Cùng tương tượng không sai biệt lắm.

Người xem nghĩ rằng là căn cứ ca sĩ môn trận đấu tình huống đến xem.

Lâm Uyên lấy được hệ thống nghệ thuật ca hát thêm được sau đó, bởi vì lựa chọn tác phẩm độ khó cũng không tính là đặc biệt cao, cho nên thực lực vẫn chưa có hoàn toàn bộc phát ra.

Liên cái này đại khái ở thứ sáu suy đoán đều là gần đây tăng lên.

Bởi vì Lâm Uyên chiến đội cuộc so tài hát một bài rất khảo nghiệm nghệ thuật ca hát « không đời » .

Hát một bài « không rời đi » , đánh bại vốn là rất được coi trọng võ sĩ Illaoi

.

Ngoài ra.

Liên quan tới Trần Chí Vũ bóc mặt, trên mạng cũng có thảo luận ——

"Rốt cuộc có điều ngư nổi lên mặt nước rồi!"

"Quả nhiên là Trần Chí Vũ!"

"Ha ha ha, vạn niên lão nhị một Đại Mục!"

"Hấn đã về hưu, bây giờ là Phí Ca Vương thời đại!"

"Không có gì huyền niệm được rồi, Trần Chí Vũ lựa chọn Kim Long Ngư hình tượng gần như chính là mình bài đánh!"

"Nói như vậy còn lại mấy con cá rất có thể mọi người cũng không đoán sai?"

"Ha ha ha, vừa nói như thế, hạ kỳ ngoại trừ Trần Chí Vũ bên ngoài, còn lại mấy con cá đều phải chạm mặt!"

"Đại dương thế giới a!"

" "

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút hoài nghi.

Chính mình hạ kỳ có thể sẽ cùng mỗi con cá tỷ thí.

Bởi vì trong trận đấu ngư quá nhiều!
12 cái tuyên thủ!
Năm cái là hình cá giống!
Rút được ngư làm làm đối thủ tỷ lệ, là 12 phân chi 5!

A.

Lâm Uyên vỗ đầu một cái.
Số học lão sư nên giận rồi.
Chính mình không giữ lời, hẳn là mười một phần có 5, đến gần 1 phần 2 tỷ lệ.

Đáy biển vớt a.

Hơn nữa Lâm Uyên cảm giác mình nếu quả thật mò được ngư lời nói, đại khái suýt là một cái người quen cũ, đối với những người này thanh âm Lâm Uyên hay lại là phát giác ra.

Lúc này điện thoại của Lâm Uyên bỗng nhiên vang lên.

Đồng Thư Văn gọi điện thoại tới.

"Lại quấy rầy Tiễn Ngư lão sư rồi, nơi này là muốn cùng ngài liền tiếp theo quy tắc tranh tài thượng tiến hành câu thông."

"Cái gì quy tắc?"

"Đợt kế tiếp khiêu chiến cuộc so tài quy tắc, chúng ta sẽ để cho mười hai vị ca sĩ phân chia hai tổ tỷ thí, cuối cùng thua hết sáu vị ca sĩ có thể hưởng chiến thắng sáu vị ca sĩ phát động khiêu chiến, khiêu chiến thành công là ở lại sân khấu."

"Ừm."

Nếu như là dựa theo quy tắc này đoán, kia vòng thứ nhất thắng căn bản không có ý nghĩa, khẳng định còn có khác quy tắc bổ sung.

Đồng Thư Văn dĩ nhiên cân nhắc đến nơi này một chút:

"Vì để cho mọi người giữ đối vòng thứ nhất trận đấu coi trọng, chúng ta sẽ để cho vòng thứ nhất thắng lợi ca sĩ trước tiên có thể tích một trăm phiếu ưu thế, cho nên cùng khiêu chiến tuyên thủ trận đấu thời điểm, thiên nhiên liền chiếm tiên cơ máy."

"Biết."

Quy tắc này so với Lâm Uyên tưởng tượng muốn hoàn thiện một ít.

Hắn cũng hoàn toàn có thể lý giải tiết mục tổ an bài như vậy dụng ý.

Còn không phải sợ rút thăm thái huyền học, đưa đến Ca Vương Ca Hậu môn trước thời hạn chống lại, từ đó để cho thực lực kém một chút tuyên thủ lên cấp?

Bây giờ là không giống nhau.

Giả thiết Lâm Uyên cùng Thiên Nga Trắng chống lại, vậy cho dù Lâm Uyên sai lầm thua hết trận đấu, cũng có thể ở sáu vị thắng lợi ca sĩ trung tuyên chọn một cái tiến hành khiêu chiến ——

Đây là một cái bảo hiểm.

Đôi phương có một trăm phiếu thêm được thì thế nào?

Nếu như mình thực lực thật là mạnh, kia một trăm phiếu chênh lệch thực ra cũng không lớn, hoàn toàn có thể vượt qua.

Đương nhiên.

Này một trăm phiếu đối với ngang sức ngang tài tuyển thủ mà nói còn là vô cùng trọng yếu.

Nhân vì thực lực tương đương dưới tình huống, một trăm phiếu là trực tiếp có thể phân thắng bại định sinh tử!

Cho nên tiết mục tổ rất ý tứ rõ ràng:

Tận lực để cho thực lực mạnh hơn ca sĩ lên cấp vòng chung kết.

Đồng Thư Văn cười một tiếng: "Người có thể tiếp nhận liền có thể, chuyện này khẳng định phải cùng ca sĩ môn trước thời hạn câu thông mới được."

"Ừm."

Lâm Uyên đem điện thoại cúp.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên cũng không liên quan đùng.

Chính là luyện bài hát.

Hệ thống cho Lâm Uyên cung cấp nghệ thuật ca hát, nhưng không có nghĩa là Lâm Uyên có thể buông thả tự thân cố gắng, muốn phải hoàn toàn không chế chính mình nghệ thuật ca hát thậm chí tiến hơn một bước thì phải bỏ ra cố gắng đi luyện tập.

Cho đến khiêu chiến trước khi so tài một đêm, Lâm Uyên vẫn còn ở luyện.

Luyện đến chín giờ tối, Lâm Uyên mới tự giác dừng lại.

Hắn muốn tắm ngủ.

Ngày mai được chạy tới Âm Nhạc Trung Tâm trận đấu, hôm nay cần nghỉ ngơi tốt mới có trạng thái.

Lâm Uyên vừa đứng lên, Nam Cực liền thuận thực chạy về phía phòng vệ sinh mở cửa ra.

Này bây giờ cầu đều là mình khai môn.

Người nhà không rảnh lưu cầu thời điểm, nó cũng là mình khai môn chạy ra ngoài chơi ——

Chính mình lưu chính mình.

Ngược lại nó ở trong tiểu khu có chút nhỏ đồng bạn.

Bất quá Lâm Uyên phát hiện Nam Cực loại này hành vi sau đó liền bắt đầu khóa cửa rồi, không thể để cho Nam Cực một mình đi ra ngoài.

Mặc dù Nam Cực không giống sẽ cắn người bộ dáng, nhưng tóm lại muốn cho đường người yên tâm.

Tiến vào phòng vệ sinh.

Lâm Uyên bắt đầu tắm.

Hắn chỉ mỗi mình giặt rửa, hắn còn giúp Nam Cực giặt rửa, kết quả giặt rửa đến một nửa, Lâm Uyên bỗng nhiên cảm giác có cái gì không đúng.

Nước ấm thật giống như thay đổi thấp .

Rất nhiều người đại khái cũng gặp được tình huống tương tự, tắm vốn là nước nóng, nhưng nước nóng bỗng nhiên liền biến mất.

Cái này thì rất lúng túng.

Bởi vì bây giờ Lâm Uyên cùng trên người Nam Cực tất cả đều là sữa tắm, trên tóc cũng tất cả đều là nước gội đầu xoa nắn mà sóng thành bọt.

Nam Cực nóng nảy.

"Còn có cơ hội ."

Lâm Uyên thừa dịp thủy không có hoàn toàn nguội, tranh đoạt từng giây từng phút mau mau xông giặt rửa ——

Chính mình.

Hướng hoàn thân thể của mình, thủy đã hoàn toàn nguội rồi.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút:

Dùng nước lạnh cho Nam Cực giặt rửa lời nói Nam Cực khẳng định không chịu nổi, không bằng trước giúp Nam Cực lau khô, ngày mai lần nữa cho Nam Cực giặt rửa một lần.

Nghĩ như thế.

Lâm Uyên vừa giúp Nam Cực lau chùi thân thể, một bên nhỏ giọng ngâm nga bài hát an ủi Nam Cực:

"Tất cả đều là bọt ."

Nam Cực phảng phất mất đi mơ mộng, mặc cho Lâm Uyên giày vò.

Tiểu cầu cầu có thể có cái gì không tốt tâm nhãn đây?

Lão mục ở dưới lầu hô:

"Máy nước nóng thật giống như bị hư, Lâm Huyền, ngày mai gọi điện thoại để cho người ta tới tu, các người hôm nay khác tắm!"

"Cũng còn khá ta chưa giặt." Đại Dao Dao vui mừng thanh âm.

"Quần cũng cởi, người nói cho ta cái này!" Tỷ tỷ tan vỡ kêu to.

Phân phạt phân phạt.

Lâm Uyên xuất ra máy sấy tóc, cho Nam Cực thổi khô, thuận tay thổi ra

Nam Cực lổ tai phía sau bọt, vừa tiếp tục hát:

"Sớm phải biết bọt, vừa chạm vào liền phá, giống như thương thể của người tâm, không tiếng động hành hạ ."

---

ps: Cảm tạ 【 Thất Tịch Hi 】 đại lão minh chủ, thay phiên cho các đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ? ■●, hôm nay canh thứ nhất.

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 518: Nay làm sao còn so với

Ngày thứ 2.

Tiểu Cô Đông lái xe tiếp Lâm Uyên đi Âm Nhạc Trung Tâm.

Lâm Uyên ngồi ở buồng sau xe nhìn điện thoại di động.

Trên mạng có rất nhiều ở thảo luận hôm nay trận đấu thanh âm:

"Trận đấu sắp bắt đầu!"

"Khiêu chiến cuộc so tài khiêu chiến cuộc so tài!"

"Hôm nay tràng này lợi hại, tất cả đều là Ca Vương Ca Hậu cùng với bầy cá!"

"Bầy cá tràng này không chống nổi đi."

"Không nhất định nha, nói không chừng thì có cá khô xuống Ca Vương Ca Hậu nữa nha."

"Nhắc tới, Lan Lăng Vương có tính hay không bầy cá?"

"Từ hình tượng nhìn lên, Lan Lăng Vương không phải ngư, nhưng từ trên bản chất mà nói, Lan Lăng Vương cũng là con cá, bởi vì Lan Lăng Vương trận đấu tới nay toàn bộ bài hát mới đều là Tiệp Ngư cho hắn viết!"

"Phốc."

"Ha ha ha ha, Watson người phát hiện điểm mù!"

" "

Nhìn đến đây.

Lâm Uyên bỗng nhiên hắt hơi một cái.

Đang lái xe Tiểu Cô Đông nói: "Lâm Đại Biểu lạnh không, ta đóng cửa sổ lại."

"Là có chút."

Lâm Uyên theo bản năng trả lời.

Nhưng mà theo Lâm Uyên âm thanh vang lên, hắn và Tiểu Cô Đông đồng thời ngây ngẩn.

Khàn khàn!

Lâm Uyên thanh âm phi thường khàn khàn!

Cô Đông nóng nảy, liền vội vàng đóng lại cửa sổ xe: "Lão bản người cuồng họng thế nào?"

"Khụ."

Lâm Uyên hắng giọng một cái, mới phát hiện mình cuồng họng có loại rất cảm giác không thoải mái thấy, hắn uống một hớp, nuốt xuống thời điểm lại có điểm đau.

"Người sẽ không phải là bị cảm chứ?"

"Hình như là."

Vẫn phi thường khàn khàn.

Lâm Uyên không khỏi nhớ tới tối hôm qua tắt nước sự tình, nhất thời có chút nhức đầu.

Tối hôm qua hẳn mạnh mẽ dùng có chút hiện lên nước lạnh cọ rửa thân thể, làm thời điểm hoàn toàn không có cảm giác không đúng chỗ nào, ai biết hôm nay lại bị cảm!

Cảm mạo thì cũng chẳng có gì.

Lấy bây giờ Lâm Uyên thân thể tổ chất, cảm vặt rất khó ảnh hưởng đến hẳn trạng thái.

Nhưng cuống họng vẫn đề liền hơi lớn ——

Hắn hôm nay còn phải ca hát!

Tiểu Cô Đông bắt đầu luống cuống: "Vậy phải cho ngài đi mua một ít thuốc cảm mạo —— thuốc cảm mạo cũng vô dụng thôi, ngài cuống họng một chút cũng được không, hôm nay trận đấu làm sao bây giờ?"

"Đừng nóng."

Lâm Uyên an ủi một câu, sau đó ở trong lòng kêu hệ thống: "Nói tốt khỏe mạnh thân thể đây?"

Hệ thống đình đông một tiếng xuất hiện:

"Trước nhắc nhở qua kí chủ, cảm mạo loại không có ở đây hệ thống bảo tu trong phạm vi."

Lâm Uyên bất đắc dĩ.

Hệ thống đúng là nhắc nhở qua chính mình.

Lần này là chính mình khinh thường.

Nghệ thuật ca hát khá hơn nữa không ngăn được cuống họng không thoải mái.

Hơn nữa cổ thân thể này quả thật đã tương đối khỏe mạnh rồi, khỏe mạnh đến Lâm Uyên sau khi rời giường cũng không phát hiện chính mình bị cảm. Sớm biết tối hôm qua trước cho Nam Cực hướng sạch sẽ.

Hắn giữ trấn định: "Có biện pháp nào hay không bồ túc?"

Dùng này cuống họng ca hát, hẳn phát huy nhất định sẽ được ảnh hưởng, nếu như bởi vì loại nguyên nhân này bị loại bỏ cũng quá oan.

Hệ thống:

"Hệ thống thương thành có vững chắc cuống họng dục tề, nhưng không cách nào trợ giúp kí chủ khôi phục, chỉ có thể giải quyết kí chủ khó chịu."

"Thuốc tề?"

"Có thể hiểu như vậy, chỉ là có thể giải quyết kí chủ cuống họng không thoải mái vấn đề, nhưng thanh âm ách xuống không cách nào tu bổ."

"Bao nhiêu tiền?"

"1 vạn tệ."

"Tiện nghi như vậy?"

Nội tâm nói xong câu đó, Lâm Uyên bỗng nhiên có loại không khỏi tội ác cảm.

Bất quá hẳn cũng không quản được nhiều như vậy, chỉ có thể với hệ thống hồi đoái cái này được tề, đến giờ rồi lại dùng thử một chút.

"Ta cho ngài mua chút trơn cô được."

Đem xe ngừng ở Âm Nhạc Trung Tâm bãi đậu xe, Tiểu Cô Đông quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên.

"Không cần."

Lâm Uyên lần nữa uống một hớp: "Miễn cưỡng có thể phát huy liền có thể."

"Không phải!"

Tiểu Cô Đông bộc phát hoảng loạn: "Cũng ách thành như vậy, nếu không chúng ta không thể so sánh, ngược lại ngài một cái Người viết ca khúc cũng không dựa vào cái này ăn cơm."

"Rồi sẽ có biện pháp."

Lâm Uyên cố nén cuống họng khó chịu: "Ta đi lên trước."

"Ngài thật không có chuyện?"

"Không việc gì."

Lâm Uyên lên lầu ——

Làm sao có thể không có chuyện gì đây.

Cảm mạo đưa đến cuống họng ách xuống, uống nước đều đau, càng không nói đến ca hát, liền âm sắc cũng bị ảnh hưởng rồi.

Dưới tình huống như vậy rất bài hát của nhiều Lâm Uyên cũng hát không ra hiệu quả.

Tỷ như « không rời đi » .

Cái loại này tiếng hát âm phải nhất định có lực xuyên thấu, nhưng cuống họng khàn khàn dưới tình huống, Lâm Uyên cũng hát không ra lực xuyên thấu.

Không có những biện pháp khác.

Bây giờ chỉ có thể dùng hệ thống được tề hòa hoãn mình một chút cuống họng khó chịu, chỉ là ca khúc lựa chọn, chính mình hôm nay rất tốt châm chước .

Ra cửa thang máy.

Đồng Đồng tiến lên đón, bên cạnh đi theo nhiếp ảnh sư: "Lan Lăng Vương lão sư, quy tắc đã với ngài nói qua, trước khi tranh tài còn cần lại tập luyện sao?"

"Không cần."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Nên tập luyện qua mấy ngày trước cũng tập luyện qua rồi, trực tiếp liền có thể lên đài hát.

Nhưng mà ——

Lâm Uyên vừa mở miệng, Đồng Đồng liền ngậm ngẩn.

Nàng xác nhận tựa như hỏi một câu: "Lan Lăng Vương lão sư cuống hống . Có phải hay không là có chút ách?"

Bởi vì Lâm Uyên chỉ nói hai chữ, cho nên hẳn không xác định chính mình có phải hay không là nghe lầm.

"Tiểu . Cảm mạo . Khụ ."

Lâm Uyên liên tục khụ một cái.

Thân thể quả thật không có gì đáng ngại.

Hắn từ nhỏ đã là ma bệnh, mỗi lần bị bệnh cũng muốn sống muốn chết.

Hiện tại rõ ràng bị cảm, kết quả ngoại trừ cuống hống không thoải mái bên ngoài, tựa hồ cũng không có gì những bệnh trạng khác.

"Ngài quản cái này gọi là cảm vật?"

Đồng Đồng sắc mặt thay đổi, này cuống hống ách thành như vậy làm sao còn ca hát?

"Ta để cho người ta đến cho ngài treo cái thủy!"

"Không cần phải."

Lâm Uyên liếc nhìn máy chụp hình: "Lại nói thời gian cũng không cần nổi."

Quay chụp đang tiến hành.

Live stream cũng sắp bắt đầu.

Đồng Đồng cắn răng: "Ta đi thương lượng với đạo diễn một chút, để cho ngài cuối cùng ra sân."

Lâm Uyên khoát khoát tay: "Tuân thủ quy tắc tranh tài đi."

"Nhưng là ."

"Lan Lăng Vương lão sư."

Bên cạnh Phao Phao Ngư vừa vặn cũng đến, thấy Lan Lăng Vương, liền vội vàng lên tiếng chào, sau đó tựa hồ lại sợ giọng nói của mình quá nhiệt tình, phía sau hơi chút giảm thấp xuống một Hạ Nhẫn không dừng được nhếch lên âm cuối.

Lâm Uyên nói: "Người tốt."

"Ngài cuống hống ." Phao Phao Ngư đôi thanh âm rất nhạy cảm.

Đồng Đồng bất đắc dĩ: "Lan Lăng Vương lão sư bị cảm, ta cũng không biết này kỳ nên làm cái gì, nhất định sẽ ảnh hưởng ca hát."

Phao Phao Ngư nóng nảy: "Chích!"

"Không được!"

Lâm Uyên sợ hết hồn.

Hắn cái gì cũng không sợ, duy chỉ có sợ chích, thấy đầu châm đều có bóng mờ: "Ta trước khi ra cửa đánh châm."

Nói xong.

Lâm Uyên cũng như chạy trốn chui vào chính mình phòng nghỉ ngơi.

Kết quả cũng không lâu lắm, Phao Phao Ngư lại mang theo người máy cùng Thiên Nga Trắng cùng với Mỹ Nhân Ngư cùng nhau tới.

Đều là Đệ Nhất Chiến Đội.

Hiện nhiên bọn họ cũng biết Lan Lăng Vương cảm mạo, cuống họng ách xuống tin tức.

"Còn có thể hát sao?"

Thiên Nga Trắng lo lắng nói.

Lâm Uyên nói: "Có thể."

Người máy cũng không làm quái: "Đừng sinh cường."

Phao Phao Ngư bất đắc dĩ nói: "Ngài thật đánh châm sao?"

"Đánh rồi."

Lâm Uyên mở miệng, thực ra này không phải chích uống thuốc vấn đề, thân thể của mình không có vấn đề.

Có vấn đề là cuống họng.

Không có thuốc gì có thể để cho hấn cuống họng trực tiếp khôi phục.

"Hôm nay trận đấu vốn là không dễ dàng."

Mỹ Nhân Ngư nhẹ giọng mở miệng nói, sau đó nhìn một chút tường lên tivi máy: "Live stream bắt đầu."

Vâng.

Live stream bắt đầu.

Trên võ đài, An Hoành đã bắt đầu chủ trì, hiện trường vẫn là bảy trăm vị khán giả, 5 mươi vị giám khảo, cùng với bên trên kỳ kia bốn vị khúc phụ cấp bình ury.

Hiện trường hoan hô!

Vô số trước màn ảnh, đến từ người xem đạn mạc đã điên cuồng quét mà bắt đầu:

"Tới tới!"

"Này kỳ khẳng định so với chiến đội cuộc so tài còn nô!"

"Cá rán ."

"Bây cá thực lực, ở mười hai vị tuyển thủ trung, quả thật tương đối hoàn cảnh xấu."

"Bốn cái chiến đội Ca Vương Ca Hậu toàn bộ vào mười hai mạnh."

"Bá Vương vô địch!"

"Ứng hộ Cô Lang!"

"Thiên Nga Trắng số một!"

"Lan Lăng Vương cố gắng lên!"

"Này kỳ ngồi chờ Lan Lăng Vương bạo tể!"

" "

An Hoành bắt đầu giới thiệu quy tắc tranh tài.

Đồng thời, ngay trước vô số người xem mặt, màn ảnh lớn bắt đầu rút thăm quyết định hôm nay vòng thứ nhất pk cuộc so tài thứ tự đối chiến:

Cá mè hoa vs Lan Lăng Vương

Người máy vs báo thù nữ thần

Bá Vương vs Phao Phao Ngư

Thiên Nga Trắng vs Cô Lang

Mỹ Nhân Ngư vs hoa cúc non

Tinh Linh vs Ngư Nhân

"Lan Lăng Vương vòng thứ nhất tự ra tràng a!"

"Người máy tay này tức cũng không có gì đặc biệt a, lại gặp phải Ca Hậu cấp đối thủ!"

"Thiên Nga Trắng cùng Cô Lang tràng này có chút hạng nhất đại chiến trước thời hạn diễn ra ý tứ a, Cô Lang lão sư cũng là siêu cường quan Quân Hậu chọn một người trong!"

"Tốt hi vọng Lan Lăng Vương rút được Ca Vương Ca Hậu."

"Muốn nhìn Lan Lăng Vương đào thải cứ việc nói thẳng đi."

"Lan Lăng Vương trước đã cùng Ca Vương gặp được rồi, nhân gia không phải là lưu ở trên vũ đài?"

"Cá mè hoa hẳn không phải Lan Lăng Vương đối thủ."

" . "

Mặc dù có rất nhiều ca sĩ fan cũng khó chịu Lan Lăng Vương, nhưng không khỏi không thừa nhận, Lan Lăng Vương biểu hiện ra thực lực, so với cá mè hoa phải mạnh hơn một chút.

Đang lúc này.

Tiết mục chiếu trước thu âm tài liệu thực tế, bao gồm Lan Lăng Vương cảm mạo bộ phận.

Trong nháy mắt!

Đạn mạt náo nhiệt lên ——

"Không phải đâu?"

"Lan Lăng Vương cuống hòng cảm!"

"Nói như vậy, hẳn tam cái thanh âm cũng bị mất?"

"Vậy hẳn làm sao còn so với?"

"Ha ha ha ha, Lan Lăng Vương này ba không rồi!"

"Đề nghị Lan Lăng Vương lại đi tập luyện một lần « lạnh lạnh », bóc mặt thời điểm có lẽ cần dùng đến."

"Lan Lăng Vương thế nào bị cảm nha, này cuống hòng ta nghe đến đều không đúng tinh thần sức lực."

" . "

Cùng lúc đó.

Trên vũ đài người xem, cũng xuyên thấu qua màn ảnh lớn thấy được hậu trường tình huống, trong lúc nhất thời toàn trường xôn xao.

"Lan Lăng Vương cuồng hợm hư rồi!"

"Bị cảm, cuồng hợm quả thật dễ dàng ách."

"Ta đi, mấu chốt là Lan Lăng Vương vòng thứ nhất liền muốn ra sân!"

"Cái này Lan Lăng Vương luôn là ngoài dự đoán mọi người, ngay cả cảm mạo cũng ngoài dự đoán mọi người!"

"Cái này cũng không pháp hát a!"

" "

Bình thẩm đoàn trở mắt nhìn nhau.

Bình ủy tịch bên này, Duãn Đông cau mày: "Chuyện xấu."

Trịnh Tinh lắc đầu: "Vì vậy nguyên nhân thua hết thật sự là khá là đáng tiếc, ta cảm giác hẳn là có thể cùng Ca Vương Ca Hậu lại tỷ đấu một chút."

Diệp Tri Thu cười khỏ: "Loại tình huống này không phải lần thứ nhất gặp."

Dương Chung Minh không nói gì.

Loại tình huống này đang ca hát loại trong tranh tài, quả thật có qua tiền lệ, cái này rất ảnh hưởng ca sĩ phát huy.

Nhưng thân là bình ủy, phải giữ vững công chính, không thể bởi vì ca sĩ cá nhân nguyên nhân liền cho đồng tình phân.

Tiểu gia hỏa .

Người còn có thể sao?

Dương Chung Minh có chút nheo lại con mắt.

Trong lúc nhất thời.

Mọi người tâm tình khác nhau.

Nhưng vô luận là cười trên nỗi đau của người khác, hay lại là âm thầm đáng tiếc, cũng hoặc là vắn vện chỉ là vây xem náo nhiệt, nhưng người sở hữu đối Lan Lăng Vương cái nhìn là nhất trí ——

Này làm sao còn so với?

---

ps: Cảm tạ 【 thương thương 1111 11 】 trở thành quyền sách thứ 46 vị minh chủ! ! !

Cảm tạ 【 an trưởng thu 】 trở thành quyền sách thứ 47 vị minh chủ! ! !

Vì nhị vị đại lão dâng lên đầu gối ■■■?? ■●, ô bạch tiếp tục viết!

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 519: hấn 1 định rất yêu người

Trên võ đài.

An Hoàn bất đắc dĩ nói: "Mọi người chắc chú ý tới, Lan Lăng Vương lão sư thân thể tựa hồ xảy ra chút tiểu tình trạng, nhưng nơi này dù sao cũng là trận đấu, chúng ta hi vọng mỗi một ca sĩ cũng toàn lực ứng phó mà không cần nhắc những vấn đề khác, phía dưới để cho chúng ta dùng nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay mời ra hôm nay vị thứ nhất ca sĩ cá mè hoa lão sư!"

Hiện trường có tiếng vỗ tay vang lên.

Cá mè hoa đi lên sân khấu, hít một hơi thật sâu, sau đó nắm Microphone nói:

"Đôi Lan Lăng Vương lão sư trạng thái không tốt ta cảm thấy thật đáng tiếc, nhưng ta vẫn sẽ cầm ra bản thân toàn bộ thực lực, này đã là ta đối người xem tôn trọng, cũng là ta đối Lan Lăng Vương lão sư tôn trọng!"

Bình ủy môn gật đầu.

Làm làm đối thủ, toàn lực ứng phó liền có thể, không cần phải cân nhắc khác đồ vật, dù sao trận đấu cho tới bây giờ không phải một người chuyện.

Rất nhanh.

Biểu diễn bắt đầu.

Cá mè hoa biểu diễn là một bài trữ tình ca khúc.

Nàng tựa hồ là vì lưu hành âm nhạc mà sống, là trong tranh tài vì số không nhiều, rõ ràng không giỏi cao âm, lại có thể đi vào mười hai cường tuyến thủ.

Chờ sau khi khu.

Lâm Uyên yên lặng nghe đối thủ biểu diễn, dưới mắt nạ khóe miệng bỗng nhiên nhẹ nhàng câu dẫn.

Là Hạ Phồn a.

Trước mặt mấy trận, Lâm Uyên cũng không nghe ra tới.

Nhưng trận này cá mè hoa muốn phải xuất ra tốt nhất thực lực, thì không khỏi không phát sáng ra giọng nói của mình đặc sắc, lúc này không thể là rồi che giấu thân phận mà được cái này mất cái kia.

Lên cấp!

Mới là trọng yếu nhất!

Lâm Uyên tin tưởng Hạ Phồn coi như biết rõ mình chính là Lâm Uyên, cũng tất nhiên sẽ không nhường, đây là bọn hấn sống chung phương thức.

Trên thực tế.

Hạ Phồn cũng xác thực không nhường.

Nàng này trảng trận đấu phát huy tốt vô cùng!

Lưu hành âm nhạc có thể sẽ bị có người phê bình vì không nội hàm hoặc là quá thương nghiệp hóa, nhưng không khỏi không thừa nhận, lưu hành âm nhạc sở dĩ là lưu hành âm nhạc, cũng là bởi vì nhân dân đại chúng thích nghe ngóng!

Trong cuộc sống.

Tiểu tình Tiểu Ai.

Người bình thường đều như thế.

Vô số người hát đều là tình nhân giữa những chuyện kia, liền đại danh đỉnh đỉnh « Giản Ai » cũng không không phải là như thế, nhưng mà trăm ngàn năm qua toàn bộ với ái tình liên quan tác phẩm, mãi mãi cũng sẽ không thiếu thị trường.

Lâm Uyên đoán được.

Rất nhiều người xem cũng đoán được.

"Thanh âm này thật quen thuộc."

"Là Hạ Phồn!"

"Không sai, là Hạ Phồn thanh âm!"

"Hạ Phồn hát lưu hành vui thật là nhất tuyệt!"

"Nàng giọng nói quá thích hợp loại này âm nhạc hình thức!"

"Cá mè hoa tất nhiên là Hạ Phồn, nàng này trảng trận đấu không giả bộ được!"

"Càng đi về phía sau càng không có cách nào trang."

" "

Làm Hạ Phồn hát xong, toàn trường vang lên nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay.

Bài hát này là thường thấy nhất tiếng phổ thông, cũng là thường thấy nhất lưu hành âm nhạc, nó không có cao âm, cũng không có phức tạp biểu diễn kỹ xảo, ngay cả người bình thường ở ktv cũng có thể hát.

Ngưỡng cửa cũng không cao.

Nó chỉ là hát ra một đôi phổ thông tình nhân câu chuyện tình yêu, nhưng chính là như vậy một bài miêu tả bài hát của ái tình, giờ phút này lại để cho rất nhiều người xem cảm động, mọi người hào không keo kiệt bàn tay mình âm thanh.

Ai nói ca hát nhất định phải huyền kỹ?

Ai nói sân khấu nhất định phải cao âm?

Lưu hành thuộc về đại chúng, cá mè hoa thanh âm cũng thuộc về đại chúng, nàng tiếng hát đại biểu vô số người đối loại này ca khúc tốt đẹp nhất ấn tượng, mà cá mè hoa lợi hại địa phương chính là ở chỗ, nàng đem mọi

người nghe quá nhiều lưu hành bài hát, hát ra người bình thường tuyệt đối không cách nào hát ra mùi vị.

Đông Đông cười khỏ nói: "Rất êm tai ấy."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hạ Phồn ở trên vũ đài hát bài hát này, rất ổn.

Không sai.

Chính là ổn.

Loại này ca khúc đặc điểm là, có lẽ không lấy được đặc biệt điểm số cao, nhưng chỉ cần hoàn mỹ phát huy, cuối cùng điểm số cũng tuyệt đối sẽ không thấp.

Đại chúng lưu hành bài hát a.

Lâm Uyên yên lặng dùng hết hệ thống cung cấp được tề, cái này được tề không có biện pháp để cho hấn cuồng hống lập tức khôi phục, nhưng ít ra có thể để tránh cho hấn lúc ca hát sau khi không nhận được ho khan.

Phê bình sẽ đặt tại phía sau, bởi vì này loại từng đôi từng đôi quyết, là muốn hai vị ca sĩ liên tiếp hát, cho nên cá mè hoa vừa mới hát xong người chủ trì liền nhắc tới "Lan Lăng Vương" tên.

"Ta lên rồi."

Lâm Uyên nói một tiếng, sau đó đi lên sân khấu.

Hiện trường có chút an tĩnh.

Bình ủy tịch.

Dương Chung Minh bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta sẽ không bởi vì người cuồng hống cầm liền cho người đánh đồng tình phân, cái này sân khấu vẫn là phải căn cứ ca sĩ biểu hiện tới chấm điểm."

"Không thành vấn đề."

Đây là Lâm Uyên muốn thấy được.

Trước màn ảnh.

Theo Lan Lăng Vương đăng tràng, đạn mạc bắt đầu xoát bình:

"Thật muốn hát à?"

"Nếu không lui cuộc so tài được."

"Này cuồng hống còn có thể so với sao?"

"Quá khàn khàn."

"Cảm giác so sánh với phía trước bộ còn ách một ít."

" "

Mọi người không cách nào tưởng tượng, ở dưới tình huống như vậy, Lan Lăng Vương muốn hát cái gì bài hát.

Đang lúc này.

Ánh đèn nhân xuống tới.

Trên màn ảnh xuất hiện ca khúc tin tức.

Bài hát danh: « hấn nhất định rất yêu người »

Viết lời: Tiệp Ngư

Soạn nhạc: Tiệp Ngư

Biểu diễn: Lan Lăng Vương

Lâm Uyên nắm Microphone, an an yên lặng mở miệng:

"Ta tránh ở trong xe

Tay cầm Champagne

Muốn cho người

Sinh nhật kính hỉ ."

Lâm Uyên thanh âm vừa ra, hiện trường rất nhiều người xem đều ngẩn ra.

Bốn cái bình ủy, cũng là trở mắt nhìn nhau.

Cái thanh âm này .

Rõ ràng rất ách!

Nhưng .

Loại này ách, hết lần này tới lần khác có loại không nói ra mị lực, phảng phát bài hát này, đến lượt dùng loại này thanh âm khàn khàn hát!

"Người càng đi càng gần

Có hai thanh âm

Ta ứng phó không kịp

Chỉ đành phải ngẩn người tại đó ."

Hay lại là như vậy khàn khàn, nhưng có một loại không nói ra cảm giác, lại mơ hồ ở người xem đáy lòng tăng lên, người xem phảng phát thấy một người nam nhân ngồi ở trong xe, tuyệt vọng nhìn nữ nhân yêu mến, cùng một người đàn ông khác xuất hiện ở trước mắt mình, trong tay hấn còn nắm chuẩn bị đưa cho đối phương sinh nhật kính hỉ .

Kèm theo một đạo đau thương Đàn dương cầm âm.

Lâm Uyên có chút cúi đầu xuống:

"Ta hấn ở đáy xe

Không nên ở trong xe

Xem lại các người có nhiều ngọt ngào

Cứ như vậy

Ta cũng tương đối dễ dàng từ bỏ ý định

Rời đi cho ta dừng khí ."

Đồng loạt!

Người xem sắc mặt đều thay đổi!

Lan Lăng Vương hai chữ cuối cùng, khàn khàn đến gần như sụp đổ, ca khúc thật sự hiện ra tình cảnh bên trong, cái loại này bi thương lại để cho vô số người cảm động lây, giống vậy không có cao âm, nhưng người sở hữu lại rõ ràng cảm nhận được một loại cuồng loạn ——

"Hấn nhất định rất yêu người

Cũng đem ta làm hạ thấp đi

Chia tay cũng chỉ dùng một phút mà thôi
Hắn nhất định rất yêu người
So với ta sẽ lấy lòng người
Sẽ không giống như ta vậy trẻ con tính khí
Khó xử người ."

Hát tới đây, người xem con mắt đã hoàn toàn tròn to, thậm chí có nhân ngay
ngốc há to mồm, nhịp điệu tính cực mạnh âm nhạc vây quanh ở bên tai,
phối hợp loại thanh âm này, mang theo sau khi chia tay bi thương cùng bất
đắc dĩ!

Hắn có thể hát!

Hắn thật có thể hát!

Rõ ràng thanh âm đã hoàn toàn khàn khàn, nhưng chính là loại này khàn
khàn, lại giao cho ca khúc bằng đại tâm tình đánh vào!

"Ta thiên!"

"Đây là thanh âm gì!"

"Cuống họng câm còn hát dễ nghe như vậy?"

"Hắn làm sao làm được!"

"Ta lần đầu tiên cảm thấy cuống họng ách xuống lại có thể cho ca khúc
mang tới mị lực lớn như vậy thêm được, bài hát này thật tuyệt rồi!"

"Thật có từ tính!"

"Rõ ràng không uống rượu, nhưng ta cảm giác đã muốn say rồi, giọng nói
này thật là ta nghe quá êm tai nhất khàn khàn!"

" "

Không sai.

Bài hát này liền là địa cầu ca sĩ A Đỗ tác phẩm tiêu biểu « hắn nhất định rất
yêu người » .

Nhắc lên khàn khàn giọng nói.

A Đỗ là tất cả nhân không thể không đề danh tự.

Mà Lâm Uyên trận này, bởi vì cuống họng câm, cho nên tự nhiên làm theo
nghĩ tới bài hát này!

Xác thực nói .

Lâm Uyên cuống họng dưới trạng thái bình thường, rất khó hoàn thành bài
hát này, nhưng chính là bởi vì cuống họng câm, bài hát này ngược lại có thể
hát ra hiệu quả tốt nhất!

Hậu trường nơi.

Ca sĩ môn cũng kinh ngạc.

Thiên Nga Trắng ngăn ra nói: "Giọng nói này tuyệt!"

Người máy vỗ bắp đùi: "Không câm còn thật không có cách hát!"

Phao Phao Ngư lâm bẩm nói: "Nguyên lai còn có loại này ách giọng ca
khúc!"

Mỹ Nhân Ngư cắn môi một cái: "Bài hát này cùng bây giờ hẳn giọng nói đơn giản là ông trời tác hợp cho."

Ông trời tác hợp cho!

Tất cả mọi người đều cho là, Lan Lăng Vương thanh âm êm, ca khúc biểu hiện lực yếu, ai biết thanh âm của hắn êm sau đó ngược lại cho ra một bài như vậy ca khúc!

Kinh ngạc!

Toàn bộ kinh ngạc!

Vừa mới cá mè hoa hát chính là một bài miêu tả ái tình lưu hành ca khúc, rất có chính mình một phen đặc sắc, kết quả Lan Lăng Vương hát cũng là miêu tả ái tình lưu hành ca khúc, kia đã không phải có đặc sắc, mà là cả nhạc đàn cũng hiếm thấy ——

Có thể nói riêng một góc trời!

---

ps: Cảm tạ 【 thiên cơ 00 】 trở thành quyền sách thứ 48 vị minh chủ! !
Cảm tạ 【 Đạo Hành Tăng 】 100.000 cự phần thưởng! ! Đây là Đạo Hành Tăng đại đại bên trên thứ năm minh chủ rồi! Cảm ơn đã ủng hộ! Ô bạch tiếp tục viết! !

// up link mn cũng ko cop dc, dẫn lên đây tự tìm trên ytb nha

DNC][Vietsub Kara] Anh Ấy Nhất Định Rất Yêu Em 他一定很爱你 - A Đỗ 阿杜 (OST Trai Tài Gái Sắc 2002)

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 520: Khiêu chiến

Đèn Quang Minh diệt giữa.

Lâm Uyên buông xuống Microphone.

Ca khúc rõ ràng đã hát xong rồi, nhưng ở hiện trường nhạc đội lưu loát Đàn dương cầm âm trung, vẻ này bi thương phảng phất còn đang chảy xuôi, chảy vào vô số người xem trái tim, người sở hữu bên tai tựa hồ vẫn đang lượn lờ dạo kia khàn khàn mà có mê hoặc tính giọng nói.

"Ta đi!"

"Hấn cầm!"

"Cũng trở nên mạnh mẽ?"

"Này cũng có thể lật sao?"

"Ta lại nghe khóc, bài hát này ta mẹ nó nhất định phải đi xuống nghe một trăm lần, ta không nên ở trong xe, ta hẳn ở đáy xe, này mẹ nó không phải là ta nhìn thấy lão bà xuất quỷ ngày đó chân thực tả chiêu sao?"

"Huynh đệ chịu đựng!"

"Huynh đệ phải kiên cường!"

"Không có gì thật không ngừng ở, ta làm thời điểm suy nghĩ nếu như tự mình ở đáy xe là tốt, nhưng vạn nhất bọn họ ở trên xe làm chuyện gì xấu, ta mẹ nó ở đáy xe khẳng định so với ở trong xe còn khó chịu hơn."

" "

Đồng dạng là lưu hành bài hát, đồng dạng là miêu tả ái tình, đồng dạng là thất tình cảm thụ, đồng dạng là đặc sắc giọng nói, nhưng khi cá mè hoa cùng Lan Lăng Vương tác phẩm bày ở một chỗ, phía sau sẽ phát sinh bất cứ chuyện gì tựa hồ cũng không tồn tại huyền niệm!

Hoa lạp lạp!

Âm nhạc kết thúc thời điểm, toàn trường bộc phát nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay, đưa cho thanh âm bởi vì cảm mạo mà khàn khàn lại vẫn đang kiên trì ca xướng Lan Lăng Vương, cũng đưa cho hấn lần này dâng hiến ra, có thể là trên cái vũ đài này tối đặc biệt giọng nói!

"Được!"

An Hoàn đi lên sân khấu, còn đặc biệt mang theo chai nước cho Lan Lăng Vương, dĩ nhiên cũng bao gồm ông hút: "Rất cảm tạ Lan Lăng Vương lão sư biểu diễn, ta từ chưa từng nghĩ một cái ca sĩ ở cuống họng ách xuống dưới tình huống còn có thể có như thế cường đại phát huy, bốn vị bình ủy lão sư có cái gì phải nói sao?"

"Ta!"

Diệp Tri Thu thứ nhất hô lên, sau đó bắt chước Lan Lăng Vương vừa mới thanh âm hát mấy câu, kết quả bắt đắc dĩ nói: "Lần trước Lan Lăng Vương ca hát để cho ta cảm giác tức không đủ trường, lần này bài hát để cho ta cảm giác khí tức của hãn cơ hồ là đứt quãng, rất nhiều người cho là hãn tức nên tục thượng, hãn đột nhiên liền hết hơi rồi, nhưng loại này biểu diễn phương thức vừa vặn thành tựu bài hát này!"

"Quá kinh người!"

Bây giờ Trịnh Tinh là một tấm khiếp sợ mặt: "Rõ ràng mọi người chúng ta đều cảm thấy Lan Lăng Vương tràng này sẽ bởi vì cuống hống vấn đề mà ảnh hưởng đến phát huy, nhưng ta nhìn thấy là một cái bất khuất Lan Lăng Vương!"

"Lợi hại!"

Duẩn Đông hay lại là mặt tê liệt.

Dương Chung Minh cười: "Trước ta nói rồi, ta sẽ không bởi vì người cuống hống mà cho người đồng tình phân, cho nên ta một hồi đem phiếu cho người thời điểm, chỉ có thể đại biểu ta đối bài hát này là rất thích, đây là một bài về chất lượng còn thậm chí có thể nói cực độ thành công bài hát của buôn bán, ca khúc cùng với giọng hát đều kết hợp quá tốt!"

Khen ngợi!

Toàn bộ khen ngợi!

Đương nhiên bốn cái bình ủy cũng khen ngợi cá mè hoa biểu diễn, chỉ là cá mè hoa trận này biểu hiện, hiển nhiên là bị Lan Lăng Vương áp chế danh tiếng, cho nên khi tỷ số tuyên bố thời điểm, nàng không nghi ngờ chút nào thua mất.

"Rất tốt!"

Mặc dù thua mất, nhưng cá mè hoa cũng không có đả thương tâm, nàng biểu hiện tương đối tự nhiên, bởi vì trận đấu vào mười hai cường đã là cực hạn của nàng rồi, nàng biết phía sau khiêu chiến mình cũng rất khó tìm lật bàn cơ hội, trừ phi tiếp tục tìm Lan Lăng Vương so với .

Nhưng nàng không muốn.

Nguyên thua cuộc mà thôi.

Trở lại chính mình phòng nghỉ ngơi, Lâm Uyên cũng thở phào một cái, bên cạnh Đồng Đồng vội vàng cho hãn bung trà dâng nước, thậm chí còn giúp hãn nện cho đám lưng: "Lan Lăng Vương lão sư tràng này quá đặc sắc, ngài này khàn khàn giọng nói tuyệt!"

Lâm Uyên không nói gì.

Tân thua thiệt hãn chuẩn bị trước ca khúc quá nhiều, nếu không trận này thật là có điểm quá sức.

Sau đó trận đấu rất tàn khốc:

Người máy bại bởi báo thù nữ thần, Cô Lang bại bởi Thiên Nga Trắng, Mỹ Nhân Ngư là bại bởi hoa cúc non, Tinh Linh đánh bại Ngư Nhân, Bá Vương cũng đánh bại Phao Phao Ngư.

Trong đó.

Mỹ Nhân Ngư biểu hiện kinh người nhất, nàng số phiếu gần như bức bằng nhau hoa cúc non, cái này hoa cúc non là tới từ thứ 2 chiến đội Ca Hậu cấp tuyển thủ, mặc dù là thực lực hơi yếu Ca Hậu, nhưng Mỹ Nhân Ngư có thể đem nàng bức đến tuyệt cảnh cũng không phải chuyện đùa!

Đương nhiên.

Người máy cùng báo thù nữ thần, cùng với Cô Lang cùng Thiên Nga Trắng giữa Ca Vương Ca Hậu chiến cũng phi thường xuất sắc, loại này xuất sắc không chớp mắt trình độ, cũng hoàn toàn phù hợp này trận đấu cách thức.

Dựa theo quy tắc tranh tài, thắng lợi ca sĩ môn là phải tiếp nhận phá của khiêu chiến, cho nên vòng thứ nhất trận đấu mới vừa kết thúc mọi người liền bị hội tụ đến trên võ đài, người thắng người thua mỗi người phân khoảng đó hai tích.

Trong nháy mắt.

Người sở hữu ánh mắt lần nữa tập trung ở trên người Lan Lăng Vương, mặc dù Lan Lăng Vương giành được vòng thứ nhất, nhưng hẳn cuống hòng quá thật xuất hiện vấn đề, hơn nữa nhìn nhìn người thắng đội hình:

Bá Vương!

Tinh Linh!

Hoa cúc non!

Thiên Nga Trắng!

Báo thù nữ thần!

Vô luận từ góc độ nào nhìn, Lan Lăng Vương đều là dễ dàng nhất khiêu chiến ca sĩ, trong lúc nhất thời ca sĩ môn ánh mắt đều có chút phức tạp, bại gia trận cho bên trong có thể là có Cô Lang cùng với người máy hai vị này Ca Vương.

"Xong rồi!"

"Lan Lăng Vương!"

"Đây ba thua hết bốn vị ca sĩ khẳng định cũng muốn chọn Lan Lăng Vương a, vừa mới Lan Lăng Vương bài hát kia phi thường mưu lợi, mưu lợi đến hẳn ít ỏi khả năng lại sao chép vòng thứ nhất kỳ tích!"

" "

Người xem ở thảo luận.

Người chủ trì An Hoành cười nói: "Các vị ca sĩ mời lựa chọn mỗi người đối thủ, ta phải nhấn mạnh một chút, người khiêu chiến không thể lựa chọn cùng vị ca sĩ, xa luận chiến hiển nhiên cũng không công bình, chúng ta có

thể để cho trước nhất tràng điểm số cao hơn bại phương ca sĩ trước chọn, đầu tiên mời ra chúng ta Cô Lang lão sư!"

"Bá Vương."

Cô Lang một lời ra.

Toàn trường đều kinh hô.

Cô Lang lại không có lựa chọn mặt ngoài nhìn thực lực yếu nhất Lan Lăng Vương, mà là lựa chọn bên ngoài thực lực mạnh nhất Bá Vương .

Tốt mới vừa!

An Hoành cũng ngoài ý muốn không được.

Hắn cười nói: "Đây thật là một cái ngoài dự đoán mọi người lựa chọn, Bá Vương lão sư kết quả đối thủ là Cô Lang lão sư, như vậy vị thứ hai lựa chọn ca sĩ là Mỹ Nhân Ngư lão sư!"

"Hoa cúc non."

Mỹ Nhân Ngư mở miệng.

Vừa không có chọn Lan Lăng Vương, mà là lựa chọn trước nhất tràng để cho nàng tích bại hoa cúc non, nữ ca sĩ cũng giống vậy mới vừa, vọt thẳng đến Ca Hậu tới!

Hiện trường hoan hô!

An Hoành nụ cười sâu hơn: "Xem ra chúng ta Mỹ Nhân Ngư lão sư đối bại bởi hoa cúc non lão sư không quá chịu phục đâu rồi, như vậy tiếp theo ba vị ca sĩ muốn như thế nào lựa chọn đây?"

"Báo thù nữ thần."

Người máy liếc nhìn Lan Lăng Vương, cắn răng mở miệng nói, hắn là Đệ Nhất Chiến Đội nhân, không muốn làm khó Lan Lăng Vương.

"Tinh Linh đi."

Phao Phao Ngư cũng liếc nhìn Lan Lăng Vương, sau đó cười cười nói: "Ta biết rõ mình không cái gì hi vọng, nhưng ta hi vọng Lan Lăng Vương lão sư có thể tiếp tục đi tới đích."

" "

Ngư Nhân ngờ ngác nhìn chung quanh một chút.

Không người.

Liên còn dư lại hắn và Lan Lăng Vương rồi.

Đối mặt cái kết quả này, người xem cùng bạn trên mạng cũng đều tròn tròn mắt:

"Ta đi!"

"Không nhân tuyển Lan Lăng Vương?"

"Này ba rõ ràng chọn Lan Lăng Vương tiết tấu a!"

"Ta đột nhiên phát hiện đám này ngư thực ra còn rất đoàn kết."

Đúng cũng không muốn đem Lan Lăng Vương pk đi xuống."

"Người máy này ba cũng vậy, hắn chắc chắn biết chọn Lan Lăng Vương chắc chắn nhất, nhưng kết quả ."

"Ngư Nhân cũng chính là không có cơ hội lựa chọn, nếu không ta hoài nghi
hắn cũng sẽ không lựa chọn Lan Lăng Vương."

" "

Cái kết quả này ra quá nhiều người dự liệu!
Không biết đến đám này ngư đang suy nghĩ gì!
Nguyên nhân thực sự .
Có lẽ muốn chờ bọn hắn bóc mặt thời điểm mới rõ ràng.

---

ps: Trận đấu sắp kết thúc.

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.

Tiêu Dao Lục

Chương 521: Chúng ta là Ngự Vương Triều

Không thể không nói, bại phương trận cho lựa chọn, cơ hồ là một loại tự sát thức tập kích, cơ bản không có gì huyền niệm ——

Cô Lang thua.

Hắn lựa chọn Bá Vương, Bá Vương cũng dùng đánh bại Cô Lang thực lực một lần nữa chứng minh tự mình ở trên cái vũ đài này thống trị lực.

Người máy thua.

Đôi thủ của hắn là báo thù nữ thần, đây là đáng tiếc nhất một trận, bởi vì người máy số phiếu đã thắng, nhưng báo thù nữ thần vòng thứ nhất thắng lợi 100 tấm số phiếu thêm được.

Phao Phao Ngự thua.

Nàng lựa chọn Tinh Linh, Tinh Linh là Ca Hậu, Ca Hậu đôi một đường giáo sát năng lực cơ hồ là không thể nghi ngờ.

Cá mè hoa cũng thua.

Thiên Nga Trắng chỉ là dùng một trận bình thường phát huy trận đấu, ngay tại cùng cá mè hoa trong tranh tài giành được nghiền ép tính số phiếu.

Nhưng kỳ tích dạ !

Mỹ Nhân Ngự thắng!

Nàng lấy một đường ca sĩ thân, đánh bại thân là Ca Hậu hoa cúc non, dù là đối phương có một trăm phiếu thêm được cũng không cách nào tránh khỏi chính mình cuối cùng bại cục!

Giờ khắc này!

Tất cả mọi người đều minh bạch, mặc dù Mỹ Nhân Ngự hay lại là một đường, nhưng nàng tương lai vào Quân Ca sau, gần như đã thể không thể đỡ!

Rốt cuộc.

Đến phiên Ngự Nhân cùng Lan Lăng Vương rồi, hai người này là bị vội vã tỷ thí, nhưng đến Ngự Nhân lên đài thời điểm, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn một cái Lan Lăng Vương phương hướng.

An Hoàn: "Ngự Nhân lão sư."

Ngự Nhân cười nói: "Tràng này ta coi như may mắn thắng cuộc kế tiếp cũng thua không nghi ngờ, cho nên ta muốn nhân cơ hội này, thừa dịp cái cơ hội khó được này, hát một bài đối ta nhân sinh có ý nghĩa trọng đại ca khúc, có lẽ làm bài hát này vang lên, tất cả mọi người có thể đoán được thân phận ta, nhưng, bài hát này, từ ta quyết định tham gia « che mặt Ca

Vương » bắt đầu liền quyết định nhất định phải lớn tiếng hát đi ra, đồng thời ta muốn dùng bài hát này cảm tạ một người!"

Cái gì bài hát?

Cảm tạ ai?

Toàn bộ nghi vấn, cũng theo một bài kinh điển « Hồng Môn Côi » vang lên mà gõ vang vô số tâm hồn người, giờ khắc này thân phận của Ngự Nhân gần như tương đương với công khai ——

Tôn Diệu Hòa!

Hắn hát bài hát này!

Là đang ở trí kính Tiện Ngự.

Hắn phải cảm tạ nhân!

Cũng tất nhiên là là Tiện Ngự!

Người bên cạnh cũng không biết.

Bài hát này ở Tôn Diệu Hòa trong tay, từng thiếu chút nữa bị người đoạt đi. Cũng không người nào biết, ở hắc ám cùng lạnh giá trong tuyệt vọng, là người nam nhân kia nói với hắn một cái câu "Đi viết bài hát" cho hắn loại nào hi vọng.

Hát xong bài.

Hắn yên lặng cúi người thối lui.

Hắn vẫn tuân thủ tiết mục quy tắc, không có bóc mặt, cứ việc giờ khắc này, thân phận của hắn miêu tả sinh động.

Lâm Uyên yên lặng nghe.

Quen thuộc « Hồng Môn Côi » .

Quen thuộc Diệu Hòa học trưởng.

Ta nghe được.

Lâm Uyên chợt nhớ tới mình còn có một trợ giúp Diệu Hòa học trưởng trở thành Ca Vương nhiệm vụ.

Có lẽ nhiệm vụ này, nên đăng lên nhật báo rồi.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên cũng leo lên sân khấu.

An Hoành mỉm cười nhìn Lâm Uyên: "Giờ phút này Lan Lăng Vương lão sư có cái gì muốn nói sao?"

"Ca hát đi."

Lâm Uyên vẫn không yêu nói chuyện.

Người chủ trì chỉ có thể thối lui.

Đạn mạt rồi rít:

"Lan Lăng Vương: Đi xuống đi người."

"Lan Lăng Vương: Đừng cho là ta không biết trước người cười trộm ta nói chuyện."

"Trở lại chuyện chính, các người cảm thấy Lan Lăng Vương tràng này có cơ hội không?"

"Phải xem bài hát."

"Chẳng lẽ hẳn còn có thể xuất ra một bài « hẳn nhất định rất yêu người » loại này khàn khàn kiểu hát bài hát?"

"Rất khó."

" "

Âm nhạc vang lên.

Lâm Uyên nhìn về phía dưới đài người xem, nhẹ giọng hát nói:

"Không có vấn đề

Ai sẽ yêu ai

Không có vấn đề

Ai bảo ai tiều tụy

Từng có hạnh phúc

Là ngán ngủi mỹ

Hạnh phúc đi qua

Mới có thể tới chịu tội ."

Vẫn là một bài tình ca, vẫn là cái loại này khàn khàn giọng nói, hơn nữa lần này tựa hồ khàn khàn lợi hại hơn, nhiều cái âm cũng xuất hiện trực tiếp sụp đổ, người xem trừng lớn con mắt:

"Ngọa tào!"

"Thật là có!"

"Lại là này loại ách đến không được, nhưng lại vốn lại không cảm không được bài hát!"

"Nhưng, êm tai!"

"Suy nghĩ kỹ một chút, bài hát này không cảm thật giống như đều không mùi vị, so sánh với một bài còn phải ách!"

"Tuyệt!"

"Mẹ ta!"

"chờ một chút, bài hát này . Có giống hay không Lan Lăng Vương đối với lần này khắc tình cảnh bày tỏ?"

"Nghĩ như vậy thật đúng là!"

"Không có vấn đề?"

"Là không có vấn đề tiếng mắng, hay lại là?"

" "

Cũng không ai biết Lan Lăng Vương có phải hay không là đối với tự thân tình cảnh bày tỏ, hẳn tựa hồ chỉ là đang ở hát một bài tình ca, vừa tựa hồ không chỉ có ở hát một bài tình ca:

"Đúng hay sai

Nếu không nói như vậy tuyệt đối

Là cùng không phải là

Nếu không nói ta không hỏi hận

Bể tan tàn liền bể tan tàn

Muôn hoàn mỹ gì

Buông tha mình

Ta mới có thể bay cao ."

Bình ủy môn trở mắt nhìn nhau, sau đó lại đồng thời chăm chú nhìn bài hát này ca từ, lộ ra suy nghĩ biểu tình ——

Cùng lúc đó.

Toàn bộ người xem, cũng chết nhìn chòng chọc màn hình lớn bên trên ca từ.

Đây thật là một bài tình ca sao?

Tại sao cực kỳ giống Lan Lăng Vương trận đấu tới nay toàn bộ tả chiếu?

Giống như ca từ bên trong viết:

Bởi vì cố chấp với đúng hay sai, gặp vô số tiếng mắng; bởi vì quá theo đuổi hoàn mỹ, gặp vô số tranh cãi .

Bây giờ thế nào?

Hắn quyết định không hề quán quít những thứ này?

Lâm Uyên vẫn còn ở hát:

"Không có vấn đề

Không có vấn đề

Tha thứ thế giới này toàn bộ không đúng

Không có vấn đề

Ta không có vấn đề

Cần gì phải làm cho mình thống khổ luân hồi ."

Thanh âm của hắn vẫn sẽ bởi vì khàn khàn xuất hiện chốc lát sụp đổ, nhưng hắn tiếng hát lại không có bởi vì khàn khàn mà mất đi ý cảnh biểu đạt, liền cùng trước nhất thủ như thế, thanh âm không cảm ngược lại hát không ra loại cảm giác này, hát đến lần thứ ba, Lâm Uyên thanh âm đã cũng thật cũng giả, đó là cực cao giả âm kỹ xảo, Lâm Uyên cuống hống cảm không cách nào chống đỡ chính thủ, nhưng bài hát này chỉ cần như vậy một lần giả âm.

"Ta không có vấn đề."

Hắn bài hát, hát xong rồi.

Nhưng .

Bài hát này để lại cho người xem suy nghĩ cũng không biết kết thúc.

Không có vấn đề?

Là thực sự không có vấn đề sao?

Còn là trong tình yêu lừa mình dối người?

Cũng hoặc là .

Đây là Lan Lăng Vương ở nói cho người sở hữu, cuống hống cảm cũng không có vấn đề?

Hắn còn có thể hát?

Lại hoặc là .

Bài hát này, là chống lại một bài đáp lại?

Hắn nhất định rất yêu người.

Những lời này là tự mình an ủi.

Không có vấn đề, là nhìn như dễ dàng tự mình quên được, thực ra chỉ là lừa mình dối người thôi.

Lại càng giống như là một loại, đối với ngoại giới tranh cãi một lần đáp lại.

"Ta không có vấn đề a."

Nói qua những lời này nhân.

Lại có bao nhiêu người là xuất phát từ nội tâm?

Lan Lăng Vương « không có vấn đề », rốt cuộc bao hàm bao nhiêu loại hàm nghĩa?

Không có ai biết.

Nhưng bài hát này kết thúc thời điểm, hiện trường tiếng vỗ tay cực kỳ nóng nảy trào dâng.

Đạn mạc cũng ở đây quét:

"Tràng này hẳn thắng."

"Cuống hòng cầm dưới trạng thái, liên tục xuất ra hai thủ ách giọng mới có thể không chế bài hát mới, hơn nữa chất lượng cũng cao như vậy, không có lý do gì không lên cấp."

"Tốt một bài « không có vấn đề » !"

"Có phải hay không là thật không có vấn đề không biết, nếu như không có ngôn ngữ sự tình, ta sẽ cho là đây là một bài tự mình giải quyết tình ca, nhưng cộng thêm những chuyện kia, ai biết hẳn không có vấn đề là cái gì chứ?"

" . "

Người xem thảo luận không có câu trả lời, Lan Lăng Vương tựa hồ cũng không có giải thích bài hát của tự mình ở biểu đạt cái gì thói quen.

Nhưng!

Làm đến bỏ phiếu khâu thời điểm, hẳn thắng.

Ở cuống hòng khàn khàn dưới tình huống, dùng hai thủ phi thường đặc biệt ca khúc, giành được này đồng thời trận đấu, lấy được rồi đi thông đến tiếp sau này trận đấu vào sân khoán.

Phía sau.

Thua hết sáu vị ca sĩ, bắt đầu bóc mặt.

Cô Lang thứ nhất bóc mặt.

Hắn là một vị đến từ Tề Châu Ca Vương.

Sau đó hoa cúc non bóc mặt.

Nàng là một vị đến từ Tề Châu Ca Hậu.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, tựa hồ cũng nhận ra đối phương.

Người máy bóc mặt.

Đến từ Sở Châu một vị Ca Vương.

Ngay sau đó.

Cá mè hoa bóc mặt.

Không có nghi ngờ, chính là Hạ Phồn.

Ngư Nhân bóc mặt, giống vậy không có nghi ngờ, là Tôn Diệu Hỏa.

Mà khi Phao Phao Ngư bóc mặt ——

Trên mạng rất nhiều người cũng đoán đúng, cũng phù hợp nàng hát ca khúc thứ nhất lúc bình thắm đoán suy đoán.

Triệu Doanh Các.

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Rốt cuộc có thể không cần mang mặt nạ, thực ra ta vừa mới liền muốn nói, tại sao phải đem Lan Lăng Vương lão sư để lại cho ta, ta là muốn chọn báo thù nữ thần."

Mọi người cười.

An Hoàn không nhịn được hiếu kỳ: "Tại sao các ngươi cũng không muốn chọn Lan Lăng Vương? Là cảm thấy Lan Lăng Vương lão sư cuồng hống không phát huy ra toàn bộ thực lực, cho nên thắng không anh hùng?"

"Không có."

Hạ Phồn cười nói: "Ta là đang suy nghĩ, đám bạn trên mạng đều nói chúng ta là Tiện Ngư hậu cung, nếu là hậu cung, cũng không thể lúc này tập thể đoàn diệt đi, cho nên lực đực là không có khả năng lực đực, loại thời điểm này, ta đặc biệt hi vọng Lan Lăng Vương lão sư có thể mang theo Tiện Ngư lão sư ủng hộ tiếp tục đi tới đích."

Tôn Diệu Hỏa liền nói ngay: "Ta cũng nghĩ như vậy!"

"Ta đại khái cũng là cái ý nghĩ này đi."

Triệu Doanh Các do dự một chút: "Lan Lăng Vương lão sư, là chúng ta trong đám người này mạnh nhất một vị, dĩ nhiên Mỹ Nhân Ngư cũng phi thường kinh khủng, Tiện Ngư lão sư hậu cung không có đoàn diệt."

Triệu Doanh Các rất rõ:

Mỹ Nhân Ngư nếu như thua, kia đại khái liền thật là đoàn diệt .

Lan Lăng Vương, rất có thể là Tiện Ngư lão sư chính mình a.

An Hoàn hài hước nói: "Các ngươi lại cũng có như vậy đoàn kết thời điểm?"

Hiện trường cười như điên.

Tiện Ngư hậu cung một Đường Thừa bọc trận đấu đề tài.

Này mấy con cá ở trong trận đấu, cũng không ít tranh phong tương đối!

Nhưng .

Cũng đúng như mấy người kia lời muốn nói.

Tránh Lan Lăng Vương, là hi vọng Lan Lăng Vương tiếp tục trận đấu, bởi vì này bày ngư đều biết, Lan Lăng Vương thực lực là so với bọn hắn muốn mạnh hơn!

Tiếp tục so với.

Còn có hi vọng bắt được càng tốt thành tích!

Dưới tình huống như vậy, bảy cá môn đều đã nghĩ đến tự mình hy sinh.

"Cho nên Tôn Diệu Hòa lão sư phải cảm tạ nhân, quả thật như chúng ta suy nghĩ, là Lan Lăng Vương lão sư."

"Ừ."

Tôn Diệu Hòa nhìn về phía ông kính, nghiêm túc nói: "Hát « Hồng Môn Côi » trước ta chỉ là một không có danh tiếng gì tiểu ca sĩ, lúc ấy có một đường ca sĩ coi trọng bộ tác phẩm này, hẳn muốn hát, ta không cạnh tranh được nhân gia, nhưng Tiệp Ngự lão sư lúc ấy làm ra một món đề cho ta cả đời đều không cách nào quên ký sự tình, hẳn cự tuyệt vị kia một đường ca sĩ, hẳn nói, bài hát kia nếu cho ta, cũng sẽ không lại gả cho người khác, các người khả năng không cách nào tưởng tượng, lúc ấy ta một người ở phòng vệ sinh khóc thành cái gì dạng, Tiệp Ngự lão sư rất chiều cô tiểu ca sĩ, ta có thể thẳng thắn chút, ta Giang Quý còn có Triệu Doanh Các thậm chí còn Hạ Phồn cơ bản đều là Tiệp Ngự lão sư diu dắt hạ vào nghề, lúc ấy chúng ta ở ca đàn thí cũng không phải."

Triệu Doanh Các không nhịn được nói: "Ta là « Thịnh Phóng » hạng nhất!"

Tôn Diệu Hòa đổi lời nói: "Vậy chính là ta Giang Quý còn có Hạ Phồn."

Hạ Phồn không nhịn được nói: "Ta là « Thịnh Phóng » hạng nhất!"

Tôn Diệu Hòa: ". "

Ngươi . Môn muội!

Hay lại là Giang Quý cười nói một câu: "Ta nhớ được năm ấy trận đấu, Hạ Phồn lão sư biểu diễn hạng nhất khúc mục đích là Tiệp Ngự lão sư sáng tác « Tội Sớ Mộng Tưởng »."

Hạ Phồn cười.

Triệu Doanh Các cũng cười theo: "Nhưng sự thật này chúng ta thừa nhận, thực ra ta còn rất ưa thích mọi người nói chúng ta là Tiệp Ngự lão sư hậu cung một dạng."

"Ta có thể nói một câu sao?"

Trên đài Mỹ Nhân Ngự không nhịn được!

Các người đều bắt đầu hiến mị rồi, tuổi còn trẻ ta thật sự là không nhìn nổi!
"Dĩ nhiên."

An Hoàn vui vẻ, cảnh tượng như thế này thật sự là thú vị.

Mỹ Nhân Ngự lớn tiếng nói: "Ta cũng thích mọi người gọi ta môn vì Tiệp Ngự lão sư hậu cung một dạng, đồng thời ta càng thừa nhận mình hóa thân Mỹ Nhân Ngự là bởi vì ta yêu Tiệp Ngự lão sư, nhưng ta hi vọng Tiệp Ngự lão sư hậu cung một dạng có thể không chịu thua kém một chút!"

"Thực lực có hạn!"

Tôn Diệu Hòa có lý chẳng sợ.

Mỹ Nhân Ngự nộ đem không cạnh tranh: "Này không phải còn có ta sao, không phải còn có Lan Lăng Vương lão sư ấy ư, chúng ta vẫn là Tiệp Ngự

lão sư ở trên cái vũ đài này phát ra âm thanh, chúng ta sẽ tỏa sáng, bởi vì Tiệp Ngu lão sư chiếu sáng chúng ta! Sẽ có một ngày như vậy, mọi người sẽ không lại gọi chúng ta là cái gì Tiệp Ngu lão sư hậu cung một dạng, mà là gọi chúng ta là —— "

"Ngư Vương Triều!"

Hiện trường có chút sau khi trầm mặc, đột nhiên bộc phát như sấm tiếng vỗ tay!

Bình ủy tịch.

Trịnh Tinh che miệng: "Này Tiệp Ngu Nhi có thể không được, dáng dấp đẹp trai còn . Ày, không thể bại lộ này tiểu gia hỏa tin tức."

Duẩn Đông bật cười: "Có thể để cho hợp tác qua ca sĩ môn như thế cảm mến, có thể không phải khúc phụ liền có thể làm được."

Diệp Tri Thu nói đùa: "Ta tại sao không có Diệp Vương hương đây? Sớm biết cũng bồi dưỡng một chút rồi, Lão Dương có không?"

Dương Chung Minh nhàn nhạt nói: "Ta chính là Vương Triều."

Còn lại ba vị khúc phụ: " . "

Dương Chung Minh ho khan một tiếng: "Nhưng ta không biết hát."

Ừ ?

Ba người nghe không hiểu những lời này.

Chúng ta là khúc phụ, dĩ nhiên không biết hát.

Dưới đài.

Tôn Diệu Hỏa trung nhị sức lực đi ra: "Chúng ta đồng thời kêu một câu khẩu hiệu như thế nào đây? Lan Lăng Vương lão sư cùng đi!"

Mọi người: " . "

Người quả nhiên là liếm cầu!

Nhiều người nhìn như vậy, quá xấu hổ chứ ?

Tôn Diệu Hỏa có thể không cảm giác mình là liếm cầu, hẳn đã có phạm nhị: "Chúng ta là . "

"Ngư Vương Triều! ! ! !"

Mỹ Nhân Ngư thanh âm, Tôn Diệu Hỏa thanh âm, Triệu Doanh Các thanh âm, Hạ Phồn thanh âm, cùng với Lan Lăng Vương có chút miễn cưỡng thanh âm .

Đương nhiên.

Còn có một người trước màn ảnh, cái kia "Vạn niên lão nhị" Đệ nhất mục đích thanh âm.

Được rồi.

Mặc dù cảm thấy xấu hổ, nhưng thật gọi ra, trong lòng mọi người chột có loại khác thường cảm thụ.

Rất kỳ diệu.

"Um."

Trên võ đài.

Bá Vương cái ghé bồng nhiên ngã.

"Bá Vương lão sư."

Chung quanh ca sĩ bị sợ hết hồn.

Bá Vương vỗ hông một cái, ho khan một tiếng: "Không việc gì, các người tiếp tục."

Hậu cung một dạng liền hậu cung một dạng.

Kéo cái gì Ngự Vương Triều.

Sớm muộn cho các người Vương Triều tiêu diệt.

Bị dọa sợ đến ta một thân mồ hôi.

Bá Vương ở dưới mặt nạ, lật cái đại đại vệ sinh mắt.

Mà trên Internet live stream đạn mạc, từ Tiện Ngự hậu cung một dạng rồi rít bóc mặt lên cũng đã nổ tung ——

"Mẹ ư!"

"Ngự phụ uy vũ!"

"Ngọa tào, Ngự Vương Triều ngu phê!"

"Có sao nói vậy, Ngự phụ bồi dưỡng ra nhóm này ca sĩ, quả thật có thành là vương hướng tiềm lực!"

"Mỹ Nhân Ngự đã đứng lên, Ca Hậu cũng chuẩn bị đi xuống!"

"Còn lại ngu cũng rất mạnh, sát tiến mười hai mạnh, tuyệt đối là lợi hại!"

"Cái này Lan Lăng Vương cũng phi thường ác, chính là không biết là ai, hẳn là gần đây bị Ngự phụ nhìn trúng, ngược lại cũng là Ngự Vương Triều một thành viên, vẫn là câu nói kia, Ngự phụ nhãn quang thật ác độc."

"Có chút rơi lệ là chuyện gì xảy ra."

"Ngự phụ ở ca đàn rơi vải gieo chủng tử, bất tri bất giác đã trưởng thành đại thụ che trời!"

"Soạn nhạc giới cũng có Ngự Vương Triều, Ngự phụ mấy cái Soạn nhạc rất lợi hại đồ đệ."

"Lần đầu tiên nghe được Ngự phụ phía sau màn cố sự, nguyên lai Tôn Diệu Hỏa ban đầu là như vậy đứng lên, ta thật giống như minh bạch Ngự phụ tại sao có như vậy cao nhân cách mị lực rồi!"

"Ngọa tào, nhìn xong trận này, ta lại không cảm thấy ca sĩ đa ngu nhóm, đây đầu liền một câu nói ——"

Nói cái gì?

Tiện Ngự ngu phê!

// [Vietsub+Pinyin] Không quan tâm - Dương Khôn 无所谓 - 杨坤

Nhân Sinh Như Mộng.

Nhất Kiếp Tiêu Dao.

Phong Trần Vạn Dặm.

Duy Ngã Vĩnh Sinh.
Tiêu Dao Lục

Chương 522: Do dự

Quá kích thích rồi!

Quá rung động!

Đôi người xem mà nói!

Đây là đáng giá mình ký danh tình cảnh!

Tiền Ngự hậu cung một dạng môn lại dựa vào thực lực của chính mình, một đường sát tiến rồi « che mặt Ca Vương » mười hai cường!

Sau đó!

Bọn họ ngay trước Tần Tề Sở Yến vô số người xem mặt, phát ra một câu đình tai nhưc óc tuyên ngôn:

Chúng ta là Tiền Ngự hậu cung một dạng!

Chúng ta càng muốn trở thành Ngự Vương Triều!

Nếu như chỉ là một đám ca sĩ ở còn lại trường hợp nói ra lời như vậy, người xem chỉ có thể cười bỏ qua;

Nếu như đám này ca sĩ sớm đã sớm bị còn lại ca sĩ đào thải, người xem vẫn chẳng qua là cảm thấy thú vị;

Nhưng bọn họ gần như toàn bộ sát tiến rồi mười hai cường .

Thậm chí lục cường!

Có thể không chút nào khiêm tốn nói một câu!

Toàn bộ có thể ở « che mặt Ca Vương » bên trong sát tiến mười hai cường thậm chí còn lục cường ca sĩ ở Lam Tinh cũng là phi thường kinh khủng

---

Cùng Ca Vương Ca Hậu cấp ca sĩ cùng sân khấu thi đấu!

Thậm chí đánh bại đối thủ!

Còn có so với cái này càng chói mắt Huân công chương sao?

Cho nên giờ khắc này bạn trên mạng là kích động thậm chí còn điên cuồng:

"Ngự phụ mau nhìn nhìn, đây là người đánh hạ giang sơn a!"

"Ngự Vương Triều, quả thật có chút bên trong vị nhi."

"Đám này ngự có Ngự phụ che lời nói, sau này đều là Ca Vương Ca Hậu mầm non a."

"Mỹ Nhân Ngự đã có Ca Hậu thực lực, nàng đại khái suất là Giang Quỷ không chạy, ta không nghĩ tới có còn lại vị kia nữ ca sĩ sẽ đối với Ngự phụ như vậy tôn trọng, năm ngoái đấy, Tiền Ngự lão sư nhưng là một đường mang theo Giang Quỷ ở Chư Thần cuộc chiến giết lung tung!"

"Khó trách Mỹ Nhân Ngự có thể đi vào lục cường!"

"Hóa ra Mỹ Nhân Ngư trước liền theo Ngư phụ từng giết vô số Ca Vương Ca Hậu a!"

"Hậu cung một dạng bóc mặt, trực tiếp đem người máy bọn họ danh tiếng cũng đoạt."

"Làm ta lại bắt đầu hiếu kỳ Lan Lăng Vương là ai!"

"Này người thật giống như là trống rỗng xuất hiện như thế, lúc trước hắn và Ngư phụ có bài hát của quá bên trên hợp tác sao?"

" "

Bạn trên mạng không thể không đoán quá thân phận của Lan Lăng Vương. Nhưng thật rất khó đoán.

Còn lại ít nhiều ca sĩ có chút vết tích.

Duy chỉ có cái này Lan Lăng Vương, với trong đá toác ra tới như thế!

Hắn một xuất hiện ở trên cái vũ đài này liền nhất định đề tài vô hạn, hơn nữa dĩ nhiên xông vào lực cường, thậm chí ngay cả cuồng hống ách xuống này kỳ cũng không có thể làm cho hắn chiết kích trầm sa.

Hoa lạp lạp.

Live stream còn không có kết thúc.

Toàn bộ lưới đã bắt đầu thảo luận.

Bộ lạc cùng Blog nhiệt lực soát, trực tiếp bị « che mặt Ca Vương » giờ phút này diễn ra đề tài chiếm đoạt:

Tiền Ngư hậu cung bóc mặt chúng ta là Ngư Vương Triều Tôn Diệu Hỏa cùng « Hồng Mân Côi » Mỹ Nhân Ngư sát tiền lực cường Ngư phụ Ngoài ra trên võ đài ra bài hát của hiện cũng bị vô số nhân thảo luận.

Trong đó, Lan Lăng Vương ách giọng ca hát, để cho nhân cảm thấy ngạc nhiên.

Không phải toàn trường tốt nhất.

Nhưng tuyệt đối là tối có chủ đề!

Một bài « hắn nhất định rất yêu ngưoi » , đặc biệt giọng hát lấy được nhất trí khen ngợi.

Một bài « không có vấn đề » , vô số người giải độc bài hát này hàm nghĩa, có người đem bài hát này coi là Lan Lăng Vương đối với ngoại giới tranh cãi đáp lại.

Mà giờ khắc này trên võ đài.

Theo Lâm Uyên đi theo kêu lên câu kia "Chúng ta là Ngư Vương Triều", hắn tâm lý bỗng nhiên sinh ra một loại vi diệu cảm giác.

Có lẽ .

Như vậy cũng không tệ.

Đây là các ngưoi tuyên ngôn.

Nhưng ta cũng đi theo nói ra.

Vậy tại sao không thử một chút để cho cái này tuyên ngôn trở thành sự thật đây?

Này tràng trận đấu ở người xem trong tiếng vỗ tay kết thúc.

Hậu trường.

Đông Thu Văn đem còn lại sáu cái ca sĩ hội tụ đến đồng thời, cười nói:
"Chúc mừng các vị lên cấp lục cường, chúng ta đợt kế tiếp chính là trận chung kết rồi, hi vọng các vị chuẩn bị thật tốt đi."

Mọi người gật đầu.

Đông Thu Văn tiếp tục nói: "Sau đó là trận chung kết quy tắc, vẫn là đối âm kiêu, lần này chúng ta có thể trước thời hạn báo cho biết các vị đối thủ, đây cũng là ngẫu nhiên thất phối xuất ra kết quả."

Mọi người nhìn về phía Đông Thu Văn.

Trước thời hạn biết đối thủ là ai, liền có thể châm chích chọn ca, cái này quy tắc mới vẫn rất có ý tứ.

"Ta trực tiếp tuyên bố đi."

Đông Thu Văn lấy ra một tờ card: "Đợt kế tiếp trận đấu là Bá Vương đối trận Mỹ Nhân Ngư."

Bá Vương yên lặng.

Mỹ Nhân Ngư cũng yên lặng.

Đông Thu Văn tiếp tục đọc: "Trận thứ hai là Thiên Nga Trắng đối trận Tinh Linh."

Trận thứ ba không cần đọc.

Lan Lăng Vương đối trận báo thù nữ thần.

Bất quá Đông Thu Văn hay lại là đọc một lần.

Báo thù nữ thần đột nhiên nhìn về phía Lan Lăng Vương, ánh mắt dường như có chút nóng bỏng.

Tinh Linh bất đắc dĩ: "Minh nhân bất thuyết ám thoại, ta muốn chống lại Lan Lăng Vương."

"Lan Lăng Vương là ta."

Báo thù nữ thần cùng Bá Vương cơ hồ là đồng thời mở miệng.

Thiên Nga Trắng mờ mịt.

Mỹ Nhân Ngư mộng bức.

Tinh Linh muốn cùng Lan Lăng Vương đối là bình thường, bởi vì Tinh Linh bị Lan Lăng Vương phê bình quá, còn vẫn muốn cho mình chiến đội báo thù tới.

Nhưng người Bá Vương xem nào nhiệt gì?

Lan Lăng Vương dường như không công kích quá Bá Vương chứ?

Trừ phi.

Mấy cái ca sĩ dưới mặt nạ biểu tình, có chút đặc sắc.

Bá Vương cũng không giải thích.

Lâm Uyên đảo là cái gì cũng không nghĩ.

Đông Thu Văn cười nói: "Ba trận là không đủ, hạ kỳ sáu vị ca sĩ trung, đem sẽ có một vị biểu hiện tốt nhất ca sĩ đạt được bốn vị bình ủy cử đi học, trực tiếp tiến vào trận chung kết."

Sáu cái ca sĩ phản ứng không đồng nhất.

Đông Thu Văn tiếp tục cười nói: "Ba vị thua hết ca sĩ đem trực tiếp đào thải, trận đấu đến loại trình độ này liền không có gì sống lại cơ hội, thắng được trận đấu ba vị ca sĩ, ngoại trừ cuối cùng cử đi học vị kia, còn lại hai vị cần phải tiến hành tỷ thí, sau đó thắng được trận đấu ca sĩ cùng cử đi học người lần nữa tỷ thí, người thắng chính là lần thứ nhất « che mặt Ca Vương » hạng nhất!"

Mọi người gật đầu.

An bài như vậy vẫn là rất hợp lý.

Cái tiết mục này quy tắc một mục rất hợp lý, chưa từng xuất hiện cái gì không công bình hiện tượng.

Trên thực tế cũng không cách nào không công bình.

Nhiều như vậy Ca Vương Ca Hậu tụ tập với nhau, coi như một đường sức ảnh hưởng cũng lớn đến kinh khủng, tiết mục tổ dám màn đen ai?

Chớ nói chi là có văn nghệ hiệp hội bảng hiệu đặt ở kia.

Ca sĩ tan cuộc.

Mọi người ai về nhà nấy.

Lúc này Thiên Nga Trắng bỗng nhiên kéo một chút Lâm Uyên.

"Thế nào?"

"Quay lại thêm cái hảo hữu."

"Được."

"Còn có ."

"Có lời xin nói thẳng."

"Ta thực ra có chút hiếu kỳ ."

Thiên Nga Trắng trành lên trước mắt cái này trận đấu tới nay một mục cảm giác vui Ailann Lăng Vương: "Người hát « không có vấn đề » thật chỉ là đơn thuần một bài tình ca sao?"

Lâm Uyên cười một tiếng không trả lời.

Thiên Nga Trắng nhưng từ Lan Lăng Vương trong sự phản ứng, mơ hồ tìm được câu trả lời, nàng khe khẽ thở dài, thấp giọng nói:

"Đã từng ta cũng như vậy ."

Lâm Uyên không nghe được.

Hắn đã rời đi.

Thực ra hắn cũng không nói được hát « không có vấn đề » lúc là ôm trong ngực như thế nào một loại tâm tình.

Có lẽ .

Hắn thật bị ngoại giới những thứ kia tranh cãi ảnh hưởng cũng khó nói .

Đều nói mang người đeo mặt nạ không nói ra lời thật.

Nhưng Lâm Uyên mang mặt nạ thời điếm, lại cảm giác mình nghe được rất nhiều lời thật.

Đó là hẳn lúc trước không mang mặt nạ thời điếm, lấy thân phận của Tiệp Ngư cùng người bên cạnh tiếp xúc thời điếm, rất khó nghe được một ít lời.

Hắn mới biết:

Nguyên lai có rất nhiều lời, người khác không thích nghe.

Nguyên lai có rất nhiều chuyện, người khác không quan tâm.

Dù là tự mình nói là sự thật.

Vậy thì như thế nào?

Nhân gia không có vấn đề.

Ta đây có muốn hay không cũng .

Không có vấn đề?

---

ps: Tăng thêm thời gian, cảm tạ kềm Loan đại lão minh chủ ủng hộ, u 1 s 1 này hai chữ ô bạch sẽ không đọc, bất quá đối với đại lão lòng kính trọng đã giống như nước sông cuộn cuộn liên miên bất tuyệt.

// mn tìm được trên ytb ko ?

Chương 523: Thay đổi

Buổi tối.

Về đến nhà.

Lâm Uyên xa xa liền nghe được tý tý đang diễn giảng: "Nhà chúng ta Lan Lăng Vương quá trâu, cuống hống cam cũng như vậy có thể hát."

Lâm Dao: "Tý tý ta xem trận đấu."

Lâm Huyền: "Làm bộ người chưa có xem qua, xin nghe ta nói, ta nhìn về phương xa sơn. A không, chạy lệch rồi."

"Vượng vượng!"

Nam Cực hướng về phía Lâm Uyên kêu.

Lâm Huyền quay đầu: "Đệ đệ đã về rồi, có muốn hay không cũng hãy nghe ta nói."

Lâm Uyên lên lầu.

Nam Cực theo đuôi.

Lâm Huyền bĩu môi, tiếp tục kéo muội muội kể chuyện cổ tích.

Trên lầu.

Lâm Uyên trong phòng ngủ, mở ra vòi nước thử xuống nước nhiệt độ không thành vấn đề, máy nước nóng ban ngày đã sửa xong.

"Tắm đi."

Lâm Uyên nhìn về phía Nam Cực.

Nam Cực tối hôm qua một thân sữa tắm đều không hương, tất cả đều là bọt. Gắng gượng bị Lâm Uyên làm khô.

Nam Cực do dự một chút, ngoan ngoãn nằm xuống.

Tắm xong, Lâm Uyên lại cho Nam Cực thổi khô, sau đó mới nằm ở trên giường chơi đùa điện thoại di động.

Chủ yếu là nhìn một chút này kỳ sau cuộc tranh tài trên mạng bình luận.

Cái này đã thành Lâm Uyên hưu nhân hạng mục.

Rất nhanh.

Lâm Uyên liền thấy một đề tài.

Đây là một cái kêu 【 Đông Hùng Tướng 】 phát động đề tài, đề tài tên gọi:

"Lan Lăng Vương không nói, nhưng không phải là bởi vì cuống hống cam, mà là bị một số người giữ lại cổ họng."

Người phát khởi Đông Hùng Tướng chính mình trước đánh giá một cái lần:

"Có chút lòng chua xót Lan Lăng Vương gần đây mấy đợt nói ngày càng ít nói rồi, hơn nữa lại cũng không có đánh giá quá còn lại ca sĩ biểu diễn, ta vốn là chỉ coi hấn là quên, hoặc là tiết mục tổ căn bản liền không cho hấn đánh giá ống kính, cho đến ta nghe đến hấn hôm nay bài hát này mới biết thực ra hấn chỉ là mệt mỏi."

"Nhìn một chút « không có vấn đề » ca từ."

"Ngoài mặt là tình ca, nhưng kỳ thật hát đều là lời trong lòng."

"Đúng hay sai nếu không nói như vậy tuyệt đối; là cùng không phải là nếu không nói ta không hối hận, bẽ tan tàn liền bẽ tan tàn muốn hoàn mỹ gì, buông tha mình ta mới có thể bay cao, tha thứ thế giới này toàn bộ không đúng, cần gì phải làm cho mình thống khổ luân hồi ."

"Đúng vậy."

"Tiếng mắng quá nhiều, mỗi một lần mở miệng nói chuyện, cũng sẽ đưa tới tranh cãi, có ví dụ như Triệu Doanh Các cùng với Illaoi (đây là bị khuất phục) hiểu cũng tiếp nhận phê bình, cũng có ví dụ như Nguyên Tịch (đại khái suất là báo thù nữ thần) đọi ca sĩ cùng với những người ái mộ kêu la như sấm, hoàn toàn chính là cố hết sức không có kết quả tốt việc, cho nên đánh giá hoàn cuộc chiến thứ ba đội sau đó Lan Lăng Vương lại cũng không có tán gẫu qua còn lại ca sĩ đề tài, hấn bị chửi âm thanh giữ lại cổ họng, trên cái thế giới này lại thiếu một dám nói thật dám nói thật nhân."

" "

Sự phân tích này lấy được rất nhiều đồng ý.

"Giống như ca từ bên trong hát như vậy, Lan Lăng Vương theo đuổi hoàn mỹ, cho nên hấn mới có thể đi tìm ra chính hấn thấy chưa đủ, nhưng tiếc là không nhân ái nghe a."

"Có người cố chấp đúng sai, sẽ có nhân cảm thấy hấn quá tích cực."

"Chân thực nhân mọi người thích, nhưng mình không muốn đi làm người như vậy."

"Che mặt Ca Vương cũng là làng giải trí, làng giải trí không thịnh hành bộ này, hấn chơi như vậy không bằng hữu, nhưng ta thật rất thích Lan Lăng Vương người như vậy."

"Cái mônng quyết định đầu mà thôi."

"Chúng ta không có lợi ích liên quan, cảm thấy Lan Lăng Vương rất tốt, những ca sĩ đó những người ái mộ lại không cho phép người khác phê phán nhà bọn họ thần tượng một câu nói, kia sợ nhân gia nói thật có lý thì như thế nào, trên thực tế giậm chân phần lớn là fan, người đi đường coi như không thích Lan Lăng Vương ít nhất cũng không nói lời nói quá ác."

" "

Ngoài ra cũng có rất nhiều không đồng ý:

"Tình ca mà thôi, kia nhiều như vậy hàm nghĩa, hấn im miệng lý do chỉ có một, hấn sợ."

"Dư luận áp lực là rất lớn, hấn mang mặt nạ không có vấn đề, tháo xuống đây?"

"Đột kế tiếp liền muốn bóc mặt, hấn cũng biết cho mình tích đức hành thiện rồi, nếu không thân phận một ra ánh sáng, nghênh đón hấn là như thế nào mưa đông gió giạt còn dùng nói?"

"Bây giờ đã muộn, hấn đắc tội quá nhiều người, coi như muốn kinh sợ cũng không được, đến thời điểm tuyệt đối bị hướng chết."

"Bóc mặt sau đó, thiên quân vạn mã chờ hấn."

" "

Còn có chút tranh chấp.

"Lan Lăng Vương nuốt một cái mặt ta thì làm hấn, ta là Illaoi fan."

"Trang nm Illaoi fan đâu rồi, mở ra người trang chính tất cả đều là Nguyên Tịch đề tài."

"Các người thần tượng không lên tiếng, các người trước nóng nảy."

"Chúng ta đã sớm nóng nảy, Lan Lăng Vương không gấp sao, hấn đều bị dọa sợ đến ngậm miệng."

" "

Loại này tranh chấp chưa bao giờ dừng lại.

Lâm Uyên lắc đầu một cái, để điện thoại di động xuống, bỗng nhiên không có tiếp tục quét Internet thú vui.

Bất quá cái này bài post ngược lại là nhắc nhở Lâm Uyên.

Chính mình gần đây quả thật không có lại đánh giá còn lại ca sĩ, cơ hồ là tiềm thức làm như vậy rồi, nhưng không nghĩ quá chính mình gần đây tại sao làm như vậy.

Là không lời nào để nói sao?

Không phải.

Chỉ là mình cũng theo bản năng cảm thấy, không cần phải nói tiếp quá nhiều đi.

Là sợ bóc mặt bị không thích người một nhà chen nhau lên sao?

Cũng không phải.

Lâm Uyên sợ cho tới bây giờ không phải thiên quân vạn mã.

Lâm Uyên chỉ là đột nhiên nghĩ đến ngày ấy, những thứ kia không xa vạn dặm chạy đến Âm Nhạc Trung Tâm cửa đại sảnh, kết quả chỉ là vì cho mình kêu một tiếng "Cố gắng lên" fan.

Bọn họ vì mình, ở trên mạng cùng nhân khai chiến.

Cho tới bây giờ, vẫn chưa có hoàn toàn dừng lại.

Nếu như mình không nói lời nào.

Mọi người sau này cũng không cần gây gổ.

Trên thực tế cũng xác thực như thế.

Bởi vì chính mình gần đây mấy đợt không có nói gì tranh cãi tính lời bàn, đạ nạc tựa hồ cũng hài hòa rất nhiều rồi.

Mọi người thỉnh thoảng sẽ còn làm ồn.
Nhưng ít nhất động tĩnh tiêu rất nhiều rồi.
Cho đến sau này hoàn toàn biến mất.

Cho nên .

Quả nhiên vẫn là phải học đến đó không quan trọng.
Nguyên lai mình vẫn tính là cái hòa bình người yêu thích, mang theo ý nghĩ như vậy, Lâm Uyên cho là mình đã thích hoài.

Nhưng mấy ngày kế tiếp, hẳn bỗng nhiên cảm giác rất không có tí sức lực nào.

Hắn không nghĩ luyện bài hát cũng không muốn nói chuyện.

Người nhà thậm chí cũng không có phát hiện Lâm Uyên cuống họng hư rồi.
Ngược lại Lâm Uyên vốn là lời nói ít, coi như một ngày không nói lời nào cũng sẽ không có nhân cảm thấy ly kỳ.

Ngược lại là muội muội tựa hồ phát hiện Lâm Uyên tâm tình không tốt, đã có kinh nghiệm không ít, ăn cơm xong, còn yên lặng ăn không ít cải xanh

---

Lão mục mỗi ngày đều biết làm một ít phân lượng không nhiều thức ăn, coi như là an bài cho Lâm Uyên cùng Đại Dao Dao nhiệm vụ thường ngày.

Trong vòng một ngày không ăn hết là tuyệt đối không được.

Nếu như không có Nam Cực âm thầm hỗ trợ, Lâm Uyên cùng Đại Dao Dao thật là có điếm không chịu nổi.

Cứ như vậy.

Mấy ngày trôi qua rồi.

Lâm Uyên cuống họng, rớt cuộc khá hơn nhiều, đã sẽ không ảnh hưởng trận đấu, mà thuộc về trận chung kết không khí, đã bắt đầu lặng lẽ tràn ngập.

Trên Internet.

Liên quan tới « che mặt Ca Vương » thảo luận, càng ngày càng nhiều, gần như đạt tới trận đấu tới nay tốt cùng nhất!

Cùng lúc đó.

Che mặt Ca Vương ca sĩ ủng hộ suất bài danh trung, bây giờ cũng chỉ còn lại sáu vị ca sĩ.

Vị trí thứ bốn là Ca Vương Ca Hậu.

Hạng năm là Mỹ Nhân Ngư.

Mà Lan Lăng Vương, thứ hạng là thấp nhất.

Quyển này tới thì cũng chẳng có gì vừa ý ngoại.

Mọi người càng nhìn bài hát tốt Vương Ca Hậu.

Nhưng kỳ quái là .

Lan Lăng Vương ủng hộ suất, dù là khoảng cách Mỹ Nhân Ngư, cũng là phi thường xa xôi.

Lâm Uyên cho là đây chỉ là hiện tượng bình thường.

Cho đến hẳn chuẩn bị trước khi ra cửa hướng sân so tài thời điểm, nghe được tý tý đang oán trách:

"Những ca sĩ đó fan thật đáng ghét, cố ý cho Top 5 ca sĩ bỏ phiếu, sẽ không cho Lan Lăng Vương bỏ phiếu, Lan Lăng Vương vốn là ủng hộ suất xếp hạng thứ năm, chính là bị bọn họ kéo đến rồi thứ sáu, kéo đến thứ sáu thì coi như xong đi, làm gì còn dùng sức cho Top 5 bỏ phiếu, để cho Lan Lăng Vương số liệu khó nhìn như vậy!"

Một số thời khắc.

Cây muốn lặng mà gió chẳng muốn ngừng.

Lâm Uyên không nói gì, trực tiếp ngồi lên Cỗ Đông trước xe hướng sân so tài.

Mang khẩu trang che mặt Cỗ Đông nói: "Hôm nay từ cửa chính vào, tiết mục tổ từ dưới xe liền bắt đầu làm phim rồi."

Lâm Uyên "ừ" một tiếng, nhắm mắt dưỡng thần.

Hai mươi phút sau.

Xe sắp đến.

Lâm Uyên xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn ra phía ngoài, hoa lạp lạp đám người, đủ loại tiếp ứng bài.

Có Bá Vương.

Có Thiên Nga Trắng.

Có báo thù nữ thần.

Có Mỹ Nhân Ngư.

Có Tinh Linh.

Đương nhiên cũng có Lâm Uyên.

Bất quá như vậy liếc mắt nhìn qua, Lan Lăng Vương tiếp ứng đám người hiển nhiên là tối nhỏ bé, còn lại ca sĩ tiếp ứng đám người đơn giản là Lâm Uyên bên này gấp mấy lần.

Lâm Uyên nói: "Ta đắc tội rồi thật là nhiều người."

Cỗ Đông bĩu môi: "Ngài là nói fan số lượng ấy ư, kia Lâm Đại Biểu liền không hiểu đi, ngài fan số lượng không ít, người xem còn lại ca sĩ fan nhiều, bởi vì này những người này phần lớn đều là ca sĩ hoặc là công ty trước thời hạn an bài, bọn họ tham gia trận đấu công ty cao tầng đều biết, làm những thứ này cho ca sĩ tô điểm đâu rồi, không giống công ty chúng ta căn bản cũng không biết ngài tham gia trận đấu, nên không ít nhất còn có thể giúp ngài không chế một chút trên mạng dư luận loại, muốn an bài tiếp ứng cũng tuyệt đối so với bọn họ nhân còn nhiều hơn."

"Ồ."

Lâm Uyên từ chối cho ý kiến.

Lúc này.

Phương xa một chiếc phiên bản dài Limousine xuất hiện, tốc độ rất nhanh, thiếu chút nữa chơi đùa trôi đi, sau đó báo thù nữ thần trong xe kèm theo

bảo tiêu dưới sự hộ tống đi ra.

"Báo thù nữ thần!"

"Báo thù nữ thần!"

"Báo thù nữ thần!"

Báo thù nữ thần tiếp ứng với điên rồi tựa như kêu.

Nếu như không phải bảo an ngăn tựa hồ cũng có thể vọt vào đại sảnh.

Bất quá liên này thanh thế cũng coi là cực kỳ thật lớn.

Bên cạnh Lan Lăng Vương tiếp ứng bầy, trực tiếp bị vọt tới một bên, trong đó có người té ra ngoài.

Lâm Uyên mặt liền biến sắc.

Thấy đôi phương bị đồng bạn đỡ mới không ngã nhào, Lâm Uyên mới hơi chút yên lòng.

Một người trong đó trên tay giờ tiếp ứng bài tiêu nữ sinh, không cẩn thận bị chen chúc xuống trên tay tiếp ứng bài, kết quả bị còn lại ca sĩ tiếp ứng đại quân giẫm đạp toàn bộ.

Vậy tiêu nữ sinh gấp không nổi.

Chờ đám người đi qua, mấy cái Lan Lăng Vương fan mới dám chạy tới, đem xuống trên đất tiếp ứng bài nhật lên, lại vừa là lau dầu chân lại vừa là thổi tro bụi.

"Tân thua thiệt không việc gì."

Chỗ tài xế ngồi Tiểu Cô Đông hiện nhiên cũng nhìn thấy màn này.

Nàng vừa mới thiếu chút nữa thì lao ra đi cứu người, đây nếu là xảy ra đập sự kiện có thể không được: "Những người này thấy mình tinh với không muốn sống tựa như, Lâm Đại Biểu ngài một hồi, ôi chao."

Tiểu Cô Đông quay đầu lại, mới phát hiện Lâm Uyên đã xuống xe, ở hiện trường bảo an dưới sự hộ tống vào cửa.

Bất quá Lâm Uyên cũng không có lập tức vào cửa.

Hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn mình tiếp ứng bầy.

Cái kia không cẩn thận vứt bỏ tiếp ứng bài cô bé còn đang lau chùi rõ ràng đã bị lau đi rất sạch sẽ tiếp ứng bài.

"Thế nào không vào đi?"

Bên cạnh Thiên Nga Trắng không biết từ đâu toát ra, tựa hồ là sợ bị tiếp ứng vây công chạy vào tới: "Công ty cả ngày liền thích làm những thứ này có hay không, hôm nay người ."

"Có chút vị."

Lâm Uyên bỗng nhiên nói ra như vậy bốn chữ, sau đó hướng xa xa Đồng Đồng đi tới, cho Thiên Nga Trắng lưu lại một cái đi xa bóng lưng.

Thiên Nga Trắng sững sốt thật lâu mới phản ứng được .

Lan Lăng Vương là đang trả lời chính mình tuần trước vấn đề.

Chỉ là cái vấn đề này câu trả lời .

Tựa hồ thay đổi?

---

ps: Cảm tạ 【 chỉ như lúc mới gặp bạn tử 】 minh chủ khen thưởng, tặng thêm dâg lên!

Chương 524: Tận tình phô trương đi

【viết ở bốn chương trước, ca từ là Lâm Đại Tiên Quốc ngữ bản, bởi vì càng hợp với tình thế, nhưng tâm tình hoàn toàn khơi thông cảm giác, hẳn là thầy thuốc ca nhạc hội bản, mọi người có thể dựa theo chính mình khẩu vị nghe.】

Tiến vào phòng nghỉ ngơi không bao lâu.

Đồng Đồng bỗng nhiên thở hắt hắt chạy tới: "Lan Lăng Vương lão sư, thứ tự xuất trận định, ngài và báo thù nữ thần đối chiến là hôm nay mở màn biểu diễn!"

Lại vừa là mở màn?

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nhẹ nhàng gật đầu, hẳn đứng dậy cùng Đồng Đồng đồng thời đi đợi lên sân khấu.

Lúc này.

Live stream đã bắt đầu, hiện trường người xem ở châu đầu ghé tai.

To lớn tiếng ồn ào trung, An Hoàn bỗng nhiên nói:

"Phía dưới xin mời chúng ta đều tôn kính báo thù nữ thần cùng Lan Lăng Vương cùng đi bên trên sân khấu, bọn họ sắp mở ra hôm nay trận đầu tỷ thí!"

Lâm Uyên đi lên sân khấu.

Cùng lúc đó.

Một cái khác cửa vào, báo thù nữ thần cũng đi vào sân khấu.

Hai người sóng vai.

An Hoàn cười nói: "Hôm nay không thiết lập định ai trước hát, hai vị ca sĩ có thể tự làm quyết định, cũng có thể đá cây kéo bố."

Dưới đài cười lớn.

Báo thù nữ thần nhìn về phía Lan Lăng Vương, bỗng nhiên cầm lên Microphone nói: "Đá cây kéo bố cũng không cần, nghe nói cái này sân khấu có một cái thần bí nguyên rủa gọi là bài đầu phải thua, ta muốn thử một chút đánh vỡ cái này nguyên rủa, Lan Lăng Vương lão sư ý như thế nào?"

"Ồ."

Lâm Uyên không ý kiến.

Hắn chủ động nhường ra sân khấu.

Báo thù nữ thần cười một tiếng, không có trực tiếp bắt đầu hát, mà là tiếp tục nói:

"Tiếp theo ta muốn hát bài hát này, là vì chính ta, cũng là vì fan của ta, càng vì toàn bộ một mực ở ủng hộ ta những người đó, ta không quan tâm Ca Vương Ca Hậu vinh dự, bởi vì ta vốn là! Là! Ca! Hậu!"

Hoa lạp lạp!

Tiếng vỗ tay như sấm!

Báo thù nữ thần ngẩng đầu lên: "Có mấy lời ta không nói, là nghĩ thả ở trên vũ đài nói, có một số việc ta không làm, là nghĩ ở trên cái vũ đài này làm, Lan Lăng Vương, người nghe nói qua báo thù sao?"

Lâm Uyên không lên tiếng.

Nhưng theo báo thù nữ thần những lời này, hiện trường người xem lại đột nhiên kích động, ngay cả bốn vị bình ủy mặt đều biến sắc, thậm chí có nhân không nhịn được cao giọng hét rầm lên:

"Nguyên Tịch!"

Mà cùng lúc đó.

Vô số ngòi ở trước màn hình người xem, cũng là bỗng nhiên quét ra vô số đạn mạc, hiển nhiên mọi người đều nghe hiểu báo thù nữ thần ám chỉ:

"Là Nguyên Tịch!"

"Nàng muốn báo thù!"

"Nàng kêu báo thù nữ thần!"

"Quả nhiên là tới báo thù!"

"Lan Lăng Vương trước đôi Nguyên Tịch đánh giá, để cho Nguyên Tịch nổi giận, cho nên hấn hóa thân báo thù nữ thần, chính là vì ở trên vũ đài đánh bại Lan Lăng Vương!"

" "

Hóc-môn bị nổ!

Đây là báo thù tuyên ngôn!

Đây chính là người xem yêu thích nhất cảnh tượng a, báo thù nữ thần rất hài lòng đã biết lại nói tạo thành hiệu quả, khi phát hiện tràng tiếng hô ngừng nghỉ, nàng bỗng nhiên mở cuống họng:

"Vết sẹo này."

"Là ai lưu lại."

"Đại Mạc gió cát."

"Sáng quắc giữa hè."

"Bạo Phong Tuyết rông giận!"

"Người có từng nghe chưa?"

"Lấy máu trả máu ăn miếng trả miếng!"

"Nếu như báo thù là ta chấp niệm, này một ca khúc ta muốn hát đến ngàn ngàn; nếu như hoa nở hoa tàn là sinh mệnh nguyên rủa, tuyệt vọng trở thành ta khô giáp!"

"Báo thù a!"

"Báo thù đi!"

"Ta địch nhân ngươi ở đâu, ta thanh âm ngươi nghe chứ ấy ư, ai đàn hát lên Ghost Prelude, kêu gào Ô Nha, ngươi rút kiếm kia Thiên Tuyết hạ rất lớn, lạnh giá cô tịch vách đá,

Ngươi ở trong gió ngã xuống, chiều tà nhìn ngươi ngã xuống, Ô Nha nhìn ngươi ngã xuống, để cho ta nhìn vào ngươi ngã xuống."

Nộ âm!

Cường đại nộ âm, tựa hồ trút xuống rồi báo thù nữ thần toàn bộ cảm tình, nàng hát đến cuối cùng đã mang theo nước nở!

Hát xong.

Báo thù nữ thần bất lực ngồi xuống.

Mọi người xem không tới sau mặt nạ mặt, nhưng mọi người có thể nghe được từng trận tiếng nước nở, nàng đang cố gắng kiềm chế, chỉ còn nửa người trên mặt không chế lên xuống.

Nàng khóc.

Hiện trường vô số người cảm giác trái tim tan nát rồi, có người rơi lệ đầy mặt, bọn họ ở cùng kêu lên an ủi:

"Đừng khóc!"

"Báo thù nữ thần ngươi là giỏi nhất!"

"Báo thù nữ thần cô gắng lên!"

"Ngươi là vĩnh viễn nữ thần!"

"Không nên thương tâm!"

"Không muốn khổ sở!"

"Chúng ta ủng hộ ngươi!"

" "

Ta đương nhiên biết các ngươi sẽ ủng hộ ta.

Báo thù nữ thần tấm mặt nạ kia hạ mặt quả thật có lệ.

Nhưng người nào cũng không nhìn thấy, cũng tuyệt đối sẽ không thấy, khóe miệng nàng có trong nháy mắt câu khởi.

Lan Lăng Vương.

Cám ơn ngươi cung cấp sân khấu.

Ta biểu diễn không chỉ là « báo thù » .

Ta còn muốn hướng ngươi biểu diễn .

Lòng ngươi ma thuật!

Khi ta tiếng khóc lấy như vậy hình thức truyền đi, không chỉ có fan của ta, toàn thế giới đều là người địch nhân!

Ca hát là biểu diễn!

Thực lực có lúc cũng có thể trở thành tô điểm, ai nói ca hát sau khi, lại không thể biểu diễn?

Vâng.

Bài hát này hát xong.

Gần như toàn trường lộ vẻ xúc động!

Quá hợp với tình thế rồi!

Quá rung động!

Nàng hôm nay lựa chọn ca khúc rõ ràng là « báo thù » !

Đây là Lam Tinh tối kinh điển, lấy báo thù vì chủ đề ca khúc!

Mà bài hát này chế Diệp Tri Thu an vị ở dưới đài!

Ông kính đánh vào Diệp Tri Thu trên mặt.

Diệp Tri Thu tựa hồ bị gọi lên một ít nhớ lại, hơi có chút hoảng hốt.

Báo thù nữ thần bỗng nhiên quay đầu, nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương.

"Phía dưới xin mời Lan Lăng Vương lão sư ."

An Hoành liếc nhìn báo thù nữ thần, giọng có chút phức tạp giới thiệu chương trình nói.

Báo thù nữ thần lui về phía sau.

Lâm Uyên đi lên sân khấu.

An Hoành nói: "Lan Lăng Vương có cái gì phải nói sao?"

Lâm Uyên lắc đầu.

Màn ảnh trước.

Toàn bộ Nguyên Tịch fan đều nghe khóc, cảm động lây tim như bị đao cắt.

"Nghe quá khó chịu."

"Lan Lăng Vương dựa vào cái gì nói nhà chúng ta Nguyên Tịch!"

"Người biết người một câu nói cho Nguyên Tịch mang đến tổn thương bao lớn sao?"

"Nàng khóc!"

"Người hài lòng! ?"

"Nguyên Tịch là vì Lan Lăng Vương mới tham gia cái này trận đấu, cũng là vì Lan Lăng Vương mới hát bài hát này, nhưng ta thật cảm thấy không đáng giá, Nguyên Tịch là thực sự bị thương!"

"Lan Lăng Vương người biết nàng có nhiều cố gắng sao?"

"Nàng rõ ràng vẫn luôn cố gắng như vậy a, Lan Lăng Vương dựa vào cái gì cái miệng liền hủy bỏ người khác!"

"Quá thương tiếc Nguyên Tịch rồi!"

"Lan Lăng Vương, nghênh đón báo thù đi!"

"Người cũng nên biết cái gì gọi là họa là từ ở miệng mà ra rồi!"

"Nữ thần vạn tuế!"

"Quý trọng người cuối cùng một ca khúc, sau đó xé ra mặt người cụ!"

"Mọi người chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!"

"Báo thù nữ thần không phải một người, nàng còn đại biểu toàn bộ bị Lan Lăng Vương công kích quá ca sĩ!"

"Có thể trước thời hạn tuyên bố tiêu diệt, không muốn nghe Lan Lăng Vương ca hát."

"Đột nhiên không thích Lan Lăng Vương rồi."

" . "

Là Nguyên Tịch cùng với còn lại ca sĩ fan đại quân còn có những thứ kia không thích Lan Lăng Vương bạn trên mạng!

Vâng.

Đều tới.

Bởi vì Lan Lăng Vương gần đây mấy đợt biểu hiện không có gì sơ hở, những thứ này fan đại quân một lần mất tung ảnh.

Nhưng .

Bọn họ chưa bao giờ chân chính biến mất!

Bọn họ một mực chờ đợi!

Bọn họ đợi Lan Lăng Vương thua hết trận đấu!

Bọn họ đợi Lan Lăng Vương bóc mặt!

Bọn họ đợi thân phận của Lan Lăng Vương ra ánh sáng!

Làm Lan Lăng Vương mất đi mặt nạ bảo vệ, hấn tương nghênh tới đầy trời chỉ trích!

Hôm nay là trận chung kết, Lan Lăng Vương ắt sẽ bóc mặt, cho nên bọn họ tới!

Mà khi báo thù nữ thần khóc tiếng vang lên.

Ngay cả bên cạnh người đi đường, cũng âu sầu trong lòng.

Lan Lăng Vương.

Thật giống như thật hơi quá đáng.

Chỉ có một số ít ủng hộ Lan Lăng Vương nhân, vẫn còn ở quật cường cố thủ.

Hấn!

Không có sai!

Bình ủy tịch.

Trịnh Tinh thở dài, cũng không nói gì, chỉ là biểu tình rất có vài phần ý vị sâu xa.

Nếu như có học qua nhỏ biểu tình nhân có lẽ có thể thấy nàng đáy mắt lóe lên một cái rồi biến mất khinh thường.

Duẩn Đông cũng đang trầm mặc.

Diệp Tri Thu biểu tình phức tạp.

Dương Chung Minh chính là ngẩng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương, có chút ngòai ngay ngắn người lại.

Trận này.

Người phải thế nào hát?

Người sẽ thế nào hát?

Nguyên Tịch, người, quá giới.

Người thắng rồi toàn thế giới ủng hộ.

Nhưng người đứng ở người không lộ phía đối lập.

Như vậy người không lộ, không chỉ một.

Người không ngăn được.
Toàn thế giới cũng không ngăn được!

Nhạc đội nhìn về phía Lâm Uyên.
Lâm Uyên gật đầu một cái.
Tập trung nhạc khí hòa chung một chỗ thanh âm vang lên.
Cùng lúc đó.

Màn hình lớn bên trên xuất hiện ca khúc tin tức.

Lần này.

Không có dư thừa tin tức.

Liên hai chữ:

Phô trương!

Song khi âm nhạc còn khi tiến vào lúc, Lâm Uyên bỗng nhiên cầm lên
Microphone hỏi một câu: "Tại sao là báo thù?"

Đúng vậy.

Tại sao là báo thù?

Ta là làm cái gì người người oán trách sự tình, cũng bị người lấy "Báo thù"
danh nghĩa phản kích?

"Thù."

Cái chữ này.

Quá lớn.

Không cần phải.

Quá khoa trương.

Chống đỡ bất động.

Cũng không kham nổi.

Nếu như người chỉ là bất mãn, không cần phải khen Trương Thành "Thù" ;

Nếu như người chỉ là có tư nhân oán khí, cũng không cần phải đánh vì
"Fan" mà hát danh nghĩa.

Người ủy khuất .

Cùng fan ủy khuất .

Chân tướng thông sao?

Lan Lăng Vương, thật thật ác bất xá đến yêu cầu người muốn giơ lên cái
gọi là báo thù kiếm sao?

Không người có thể trả lời.

Lâm Uyên bỗng nhiên cười.

Thanh âm của hắn, ở đó có chút phức tạp trong tiếng cười truyền ra:

"Ban đêm tinh không người chỉ nhìn thấy sáng nhất viên kia."

"Trong biển người người sùng bái đề tài nhiều nhất nổi tiếng nhất cái kia."

Đơn giản đôi câu ca từ.

Rõ ràng bình tĩnh tiếng hát.

Lại dường như muốn xé rách hết thủy.

Người sở hữu sắc mặt đều có biến hóa, tất cả mọi người nghe ra Lâm Uyên trong tiếng ca không giấu được cười.

Có người xem nổi giận!

Những người ái mộ cũng nổi giận!

Người ở đó cười gì vậy!

Người có tư cách gì cười a!

Nhân gia cũng khóc người còn cười!

Đối với người mà nói đây là buồn cười chuyện?

Đang lúc này, Dương Chung Minh ngay trước vô số ống kính, bỗng nhiên cũng lộ ra một nụ cười, không che giấu chút nào nụ cười.

Đơn giản trực tiếp nụ cười.

Dương Chung Minh thế nào cũng cười?

Có thấy một màn như vậy nhân sinh sống sót, như vậy bị thương trong không khí, không biết đến Dương Chung Minh tại sao cười, giống như mọi người không hiểu Lan Lăng Vương dựa vào cái gì cười.

Dương Chung Minh nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương.

Người quả nhiên không phải thật "Không có vấn đề" .

Trở về ứng đi!

Đi phát hiện chân tướng!

Dương Chung Minh nụ cười bỗng nhiên thu liễm.

Lâm Uyên tiếng cười cũng ở đây đồng thời thu liễm.

Lần này, thanh âm của hắn đã nhiều hơn một vệt đùa cợt, phảng phất đang gây hấn với cái thế giới này.

Nhưng kỳ thật.

Hắn không có đi giễu cợt bất luận kẻ nào, cũng không có đang gây hấn với bất luận kẻ nào.

Hắn chỉ là tự giễu:

"Ai không mơ ước phải đứng ở mùa đài trung ương."

"Hào quang chỉ vì ta lóe lên."

"Tan cuộc sau tấm màn rơi xuống sau ai quan tâm người suy nghĩ gì?"

"Ai quan tâm người làm gì?"

Đạn mạc vẫn còn ở mắng.

Có người xem cau mày.

Lâm Uyên không nhìn thấy.

Nhưng hắn phảng phất có thể nghe được.

Hắn khẽ lắc đầu một cái, thực ra giờ phút này rất muốn hỏi lại báo thù nữ thần một câu:

Thiên đại ủy khuất sao?

Tại sao người sẽ khóc đây?

Lâm Uyên không hiểu, lại thích giống như, có chút hiểu, cho nên hắn không có hỏi lại, cũng không cần hỏi lại:

"Khoa trương không phải tội quá."

"Có thể thỏa mãn trông rộng nhằm chán sinh hoạt."

"Kia theo dõi mắt kia nghị luận miệng."

"Tiêu khiển rồi mỗi một lần trà dư tửu hậu."

Đột nhiên!

Âm điệu nâng lên!

Lâm Uyên nhìn về phía đài tâm kế tiếp trương nhỏ là mềm lại mặt, tựa hồ đang hỏi:

"Chẳng lẽ nhất định phải phô trương sao?"

"Vô vị thị phi cùng thật giả."

"Chấp ghép bài tràng đóng gói so với giá trị con người!"

"Ai nói thật lòng?"

Quét quét quét!

Khi này đoạn điệp khúc xuất hiện, kia ca từ từng chữ gõ vào màn hình lớn bên trên, Lan Lăng Vương tiếng hát phảng phất ở tàn phá, trước màn ảnh tiếng mảng cũng miễn cưỡng ngừng nghỉ!

Từng gương mặt một!

Đột nhiên ngưng trệ!

Có người ở mờ mịt.

Có người hốt mắt bỗng nhiên bắt đầu phiếm hồng.

Lâm Uyên trước mắt thoáng qua trận đấu tới nay từng ly từng tí, trí nhớ lại cố định hình ảnh ở vào sân lúc trước nhiều chút fan đại quân, cùng với cái kia bị giẫm ra vô số dấu chân tiếp ứng bài.

Nha.

Còn có cái kia mắt đỏ, yên lặng lau chùi tiếp ứng bài nữ hài.

Hắn nghi vấn, bỗng nhiên biến thành khẳng định, lại từ khẳng định biến thành kiên định!

"Ai nói thật lòng!"

"Chỉ cần hình ảnh đủ kinh ngạc!"

"Chỉ cần nội dung đủ nổ mạnh!"

"Cái miệng khai ra bệnh đậu mùa!"

"Cười đùa tức giận mảng!"

"Chỉ có thể ở ban đêm trước gương len lén nói nói thật ."

Không hỏi nữa!

Chỉ là Trần Thuật!

Vô số há mồm thước miệng thành kim!

Sự thật ai quan tâm?

Thực ra mọi người không có vấn đề!

Ta cũng từng học không có vấn đề.

Nhưng ta không học được.

Vậy là cái gì chính xác?

Câu trả lời chính là, không có chính xác!

Lan Lăng Vương kia tiếng hát phảng phất độc thoại, kia từng chữ mắt bắt chước Phật Tử đàn, bắn vào người sở hữu tim!

Bỗng nhiên.

Phần nộ, bất mãn, cau mày, quán quít, ủng hộ, vô số người vô số người đều trầm mặc.

Trong trầm mặc, là dần dần lộ vẻ xúc động.

Bọn họ rút cuộc "Nghe" đến nơi này bài hát.

"Người yêu thích ta?"

"Không thích ta?"

"Là người tự do."

"Ta chỉ là hi vọng ở chỗ chút thời gian bắt người lỗi tai."

"Vì âm nhạc mơ mộng hát ra thứ nhất âm phù."

"Từ nay sẽ không buông tha cho."

Nếu như hủy bỏ chúng ta, mời chớ nóng vội hủy bỏ ta bài hát.

"Chủ quan khách quan bên cạnh xem ngăn lại quá nhiều."

"Thật xấu muốn chính mình chịu đựng."

Những lời đó đã cửa ra, nhưng không phải tổn thương người lợi kiếm, chỉ là thuốc hay khó tránh khỏi van nài, giá là ai chịu đựng.

"Cho nên ta muốn ca tụng, để cho tâm tình thả ra ở trong tiếng ca."

"Lựa chọn mặc dù nhiều."

"Bài hát tốt có vài bài?"

"Có thể đi cảm động nhân cho cái gì đó!"

Hắn có rất nhiều bài hát, nhưng hắn không biết kia một ca khúc là có người nghe vào, kia một ca khúc là phá vỡ tranh cãi.

Không có sao?

Lâm Uyên vẫn còn ở hát, vậy cứ tiếp tục hát.

Nhưng hắn cũng không biết.

Hiện trường đã an tĩnh.

Đạn mạc cũng đi theo an tĩnh.

Toàn thế giới cũng lặng lẽ lắng xuống.

"May mắn không phải ta."

"Bởi vì ta lựa chọn đường rất khó đi."

"Nếu như đủ xuất sắc."

"Lại không thể ra mặt."

"Ít nhất cũng làm đến không cái thứ 2 ta!"

Dưới đài.

Giống vậy ở hiện trường Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên nước mắt rơi như mưa.

Bên cạnh Triệu Doanh Các định an ủi, sau đó lời nói không ra khỏi miệng, chính mình đi theo bung kín mặt.

Nghẹn ngào.

Bàn tay bao trùm bên dưới chỉ còn một mảnh hoa nhuận.

"Chẳng lẽ nhất định phải phô trương sao!"

"Nội tâm đã từng rất giãy giụa!"

"Một người cố gắng thời điểm."

"Có ai nhìn thấy sao?"

"Có ai biết sao?"

"Hát đến suy nghĩ cũng hòa tan!"

"Hát đến thanh âm cũng khàn khàn!"

"Nói là ta gặp Ma cũng tốt!"

"Điên rồi cũng được!"

"Nếu không thể tự nhiên!"

"Tính là gì ca xướng player!"

Nguyên lai này mới là thế giới chân thật, người sai Thiên Nga Trắng có thể nói như vậy bốn cái bình ủy có thể nói như vậy, "Tiện Ngư" cũng có thể nói như vậy, nhưng Lan Lăng Vương không thể nói!

Nguyên lai chỉ là Người Thắng Làm Vua!

Người mạnh là vua!

Giờ phút này.

Hạ Phồn kinh ngạc nhìn sân khấu.

Nàng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

Nàng khóc.

Nàng tốt muốn biết hắn là ai.

Thực ra Lâm Uyên cuống hống vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục.

Thanh âm của hắn, lại bắt đầu xuất hiện từng tia khàn khàn cảm.

Nhưng cùng bên trên kỳ hoàn toàn khàn khàn bất đồng, lần này càng giống như là một loại cuống loạn bùng nổ, hắn ở trên vũ đài lại cũng không phải kiên định đứng tư thế, bước chân thậm chí có chút lảo đảo ——

"Nhìn ta chính đang vì người Phát Quang!"

"Có hợp khẩu vị hay không! !"

"Cũng mời vui vẻ tiếp nhận đi! ! !"

"Sau một khắc nên vì người cọ xát ra tia lửa! ! ! !"

Tia lửa "Hoa" đã phá âm!

Bởi vì Lâm Uyên không có sử dụng bất kỳ cao âm kỹ xảo!

Không có chú trọng cái gọi là nghệ thuật ca hát biểu hiện!

Nhưng .

Cũng không có ai đi quần quít một điểm này.

Làm cái này thanh âm hư mất, thậm chí không khép được nhịp, cái loại này rung động quả thật càng dễ cho người tê cả da đầu!

Thậm chí có nhân đi theo kêu.

Lâm Uyên lần đầu tiên ca hát hát điên rồi!

Tại sao không mang mặt nạ nhân có thể nói, đeo mặt nạ nhân không thể nói!

Tại sao giống vậy một câu nói, ta lại thành chúng chú mục?

Cũng bởi vì bây giờ ta là Lan Lăng Vương mà không phải là Tiệp Ngự?

Cũng bởi vì ta nói các người không thích nghe lời nói!

Cũng bởi vì nàng khóc!

Cho nên ta là tội nhân!

Cho nên ta đến lượt giống như toàn bộ trong chuyện xưa bị báo thù nhân vật phản diện như thế, ở bên dưới vách núi ngã xuống! ?

"A!!!!!"

Cuối cùng không có ca từ, chỉ có thét chói tai!

Bỗng nhiên thét chói tai, đau nhói vô số người màng nhĩ!

Lần này tự nhiên!

Thấu triệt mà tinh tế!

Dường như muốn đâm thủng âm nhạc đại sảnh trần nhà!

Không có găm thét!

Chỉ có điên cuồng!

Giờ khắc này.

Trịnh Tinh bỗng nhiên đứng dậy.

Duẩn Đông đứng lên theo.

Diệp Tri Thu hướng về phía ống kính gương ngón tay cái lên, đứng dậy mà đứng!

Dương Chung Minh liếc nhìn sau lưng, ánh mắt như điện, sau đó đột nhiên đứng lên!

Quét quét quét!

Tất cả mọi người đều đứng lên, bao gồm người xem, bao gồm giám khảo tịch, giờ khắc này tiếng vỗ tay gần như muốn bao phủ hết thảy!

Lâm Uyên biết.

Cơ hồ là đại triệt đại ngộ.

Bởi vì này cho tới bây giờ chính là một cái thế giới Người Thắng Làm Vua.

Đem người làm đủ đủ cường đại, làm thực lực của người đủ chống đỡ

người gần như coi trời bằng vung gạo mạn ——

Thế giới cũng sẽ cùng theo người tam quan đi! !

Cái thế giới này chính là "Người ngu bức người nói đoán" ! !

Vậy thì tận tình phô trương đi!

Ta là Tiệp Ngự! !

Ta là . Lan Lăng Vương! ! !

---

ps: Khả năng viết có chút cấp trên, bình tĩnh một chút trở lại sửa đổi đi, viết đi.

// [Vietsub] Phô trương 浮誇 - Trần Dịch Tấn (Eason Chan 陳奕迅) 2014
MAMA Live from Hong Kong

Chương 525: Tâm ma

Cũng điên rồi!

Lâm Uyên điên rồi!

Người xem cũng điên rồi!

Bạn trên mạng đi theo điên rồi!

Cái này sân khấu bị tạc rồi!

Làm bài hát này hát xong, phảng phất xảy ra một trận hủy diệt cấp hạch bạo nổ một dạng trước hiện trường cùng trước màn ảnh có vô số nhân từng kêu báo thù nữ thân, nhưng giờ phút này phần điên cuồng lại lấy gấp bao nhiêu lần phơi bày tại chỗ có quan hệ với Lan Lăng Vương kêu gào cùng thét chói tai bên trong, hiện trường toàn bộ tiếng mắng toàn bộ ủng hộ toàn bộ đối lập gần như đều tại nội điện bên trong tan thành mây khói!

Kiểm chế .

Mờ mịt .

Tuyệt vọng .

Thông khô .

Thực ra ai cũng hữu tình tự, ai cũng có khi tức giận sau khi, ai cũng có đành phải nhẫn nại chỉ có thể yên lặng kiên cường năm tháng, ai đều có vô số cái đêm không ngủ vẫn lặp đi lặp lại tự mình hoài nghi, nhưng giờ khắc này toàn bộ người xem tâm tình đều tại ca khúc cuối cùng kia một tiếng tan nát tâm can trung thả, ở dạng này trên võ đài, phối hợp Lan Lăng Vương trận đấu tới nay trải qua cùng gặp gỡ, cơ hồ là tập thể tính cộng tình.

Bài hát này nghe khóc quá nhiều người!

Tinh tế!

Triệt để!

Bên dưới sân khấu phương Hạ Phồn thét lên, Tôn Diệu Hòa cũng đang rít gào đến, bên cạnh ánh mắt của Triệu Doanh Các rung động nhìn về phía trên võ đài đạo thân ảnh kia, nàng đã từng lấy vì đối phương sẽ ở bóc mặt trong nháy mắt để cho toàn thế giới im miệng.

Nhưng ——

Cần gì phải bóc mặt?

Nếu như chỉ là dùng bóc mặt phương thức làm cho tất cả mọi người im miệng, đó cùng Nguyên Tịch cùng với vô số la hét muốn báo thù ca sĩ những người ái mộ khác nhau ở chỗ nào?

Chẳng qua chỉ là lại một lần nữa so với ai khác địa vị cao!

Ai lớn tiếng!

Như vậy cảnh tượng cố nhiên rung động, có thể Lan Lăng Vương sẽ hi vọng người xem là bởi vì hắn là Tiệp Ngự mà rối rít đòi đầu súng sao?

Quá tục!

Bóc mặt trước!

Các người đã thua!

Đây mới là Tiệp Ngự đánh mặt!

Chuyện này bản chất khác biệt ở chỗ:

Không phải là bởi vì Lan Lăng Vương là ai cho nên các người phải nghe bài hát này!

Mà là các người trước nghe được cái này bài hát sau đó sẽ suy nghĩ thật kỹ Lan Lăng Vương là ai vấn đề!

Có một số việc phải nhất định phát sinh ở bóc mặt trước, cứ như vậy bóc mặt sau đó Tiệp Ngự mới thật sự là hoàn toàn kín kẽ!

Hắn đã làm được.

Ca khúc cuối cùng âm thực ra cao vô cùng, cao đến tuyệt đại đa số ca sĩ cũng không trọi bằng đi!

Nhưng mọi người đã không hề đi chú ý đạo kia cao âm bản thân ẩn chứa kỹ thuật tầng thứ hàm nghĩa, mà quan tâm hơn đạo kia cao âm bên trong chịu tải vô số tâm tình, đó là hắn đối với chính mình trận đấu cùng nhau đi tới thật sự gặp gỡ tới trực quan tổng kết.

Một tiếng cuồng loạn!

Một tiếng hát đên động tình!

Nếu như nói Lâm Uyên hát « không rời đi » lúc để cho tiết mục phát hình lúc đạn mạc số lượng đạt tới một cái Cao Phong, giờ phút này đó bài hát này thật sự đánh xuyên tình cảm, chính là để cho trước màn ảnh đạn mạc số lượng khoa trương đến bao trùm toàn bộ hình ảnh ——

Người xem tê cả da đầu!

"Này cái gì bài hát!"

"Ta nghe điên rồi cũng!"

"Lan Lăng Vương biên thái a!"

"Cảm giác linh hồn ở xuất khiếu!"

"Bộ phận cao trào trực tiếp nghe khóc, này nào chỉ là viết ca sĩ phía sau màn cố gắng a, bao nhiêu người bình thường cũng không phải là như vậy ngày lại một ngày dạ phục một đêm cố gắng sao, nhưng là ai mẹ nó quan tâm tới đây?"

"Nồi da gà bạo dậy rồi!"

"Cuối cùng kia một tiếng thét chói tai thật đem ta hồn cũng hát đi ra, Lan Lăng Vương yêu cầu học báo thù nữ thần khóc mấy tiếng ấy ư, tiếng khóc là người yếu biểu đạt, cái này sân khấu so với là ca hát không phải giới a, phiến tình, đầu năm nay ca sĩ trước chương trình âm nhạc không khóc mấy

tiếng tốt như chính mình ca khúc sẽ không có ai nghe như thế, không sai ta nói chính là báo thù nữ thần, nào có nhân báo thù là khóc suốt suốt, người ngẩng đầu ưỡn ngực báo thù dù là thua ta cũng sẽ không cười nhạo, nhưng người hát xong ở đó khóc là mấy cái ý tứ,
Đề cho Lan Lăng Vương lưng đeo khi dễ nữ sinh tiếng xấu ấy ư, bất kể Lan Lăng Vương bóc mặt sau đó những thứ kia fan thế nào hướng ta cũng theo chân bọn họ làm!"

"Nghe bài hát này móa!"

"Đây là hoàn mỹ hành khúc!"

"Ta chưa bao giờ thích ở trên mạng phát biểu cái gì lời bàn, nhưng lần này thật không nhìn được, Lan Lăng Vương bài hát này đem ta hoàn toàn nổ đi ra, nhìn một chút live stream mở màn thời điểm những thứ kia tiếp ứng đội với diên rồi tựa như, người nào không biết có chút là tiêu tiền mướn, so với bài tràng chấp ghép giá trị con người, bài hát này toàn bộ cho những thứ này nhân hát rất rõ ràng!"

Bộ lạc!

Weibo!

Vòng tròn bằng hữu!

Internet vô số xó xỉnh cũng xuất hiện liên quan tới « phô trương » này thủ ca khúc thảo luận!

Những thứ kia vẫn không thích Lan Lăng Vương nhân một lần nữa thuận thực súc lên đầu!

Bọn họ chỉ có thể tiếp tục chờ đợi!

Chờ đợi Lan Lăng Vương bóc mặt thời khắc!

Khi đó mới là bọn hắn thôi lên tổng công kèn hiệu thời điểm!

Mà dạng thời khắc, đã đến gần vô hạn!

Cùng lúc đó.

Hậu trường khu nghỉ ngơi.

Từ trước đến giờ kêu ngạo Thiên Nga Trắng vui lòng phục tùng nói:

"Duy chỉ có bài hát này ta không có lòng tin tưởng, duy chỉ có bài hát này ta không có lên đài cùng so với hắn dũng khí, không phải kỹ xảo thật tốt cũng không phải ca từ nhiều tốt, những thứ này đều rất tốt a, nhưng trọng yếu nhất là hắn đem mình tham gia cái này trận đấu toàn bộ quá trình đều dùng cảm tình hát đi ra!"

Thiên Nga Trắng chợt nhớ tới.

Hôm nay trước khi tranh tài mình và Lan Lăng Vương gặp nhau lúc, đối phương một câu kia không đầu không đuôi lời nói.

Nguyên lai sớm ở khi đó cũng đã chôn xuống bài hát này phục bút.

Chính mình may mắn tham dự cùng chứng kiến như vậy hình ảnh.

Nếu như có cơ hội nàng rất muốn cùng ngoại giới chia sẻ cái này "Không có vấn đề" tiểu cổ sự.

"Nghệ thuật ."

Cách vách phòng nghỉ ngơi.

Tinh Linh thấp giọng mở miệng.

Mà khi ông kính dời đến nơi này Bá Vương, Bá Vương cũng không nói gì. Chẳng biết lúc nào lên, hắn đã đứng lên, ánh mắt chăm chú nhìn vách tường trên TV phơi bày sân khấu, quần áo bao trùm bên dưới lông tơ đã từng cây một dựng lên!

Bên kia.

Bên dưới sân khấu phương người xem đứng dậy vỗ tay rồi thật lâu thật lâu, hiện trường mới rốt cục trở bình thường lại.

Trong này còn xảy ra thú vị một màn.

Đó chính là An Hoành sau khi lên đài nhiều lần muốn nói lại thôi, đều bị tiếng vỗ tay cứng rắn cắt đứt.

Nhưng mà.

Chân chính để cho hiện trường tiếng vỗ tay bình tức, lại không phải người chủ trì An Hoành định không tràng, mà là ông kính bỗng nhiên cho đến bên cạnh chẳng biết lúc nào đã ngóc xuống báo thù nữ thần.

Nàng không biết làm sao.

Nàng tay đang run rẩy.

Có một khắc như vậy, nàng là bắt đầu khiếp sợ với Lan Lăng Vương bài hát này.

Nhưng khi Lan Lăng Vương hát xong chính bài hát, nàng lại đã quên đi rồi khiếp sợ, chỉ là ngây ngô đứng tại chỗ ——

Giống như một cái giờ học thất thần học sinh tiểu học.

Báo thù?

Đồng tình?

Tỷ thí thế nào?

Như thế nào báo thù?

Đồng tình lại ở đâu?

Nếu như giờ phút này vẫn chưa quên biểu diễn, nàng hẳn lần nữa ngồi chồm hồm xuống khóc một trận.

Nhưng giờ phút này nàng căn bản không có như vậy biểu diễn ý thức.

Nàng dưới mặt nạ biểu tình, đã giống như Duẫn Đông đến gần tê liệt.

Xong rồi!

Toàn bộ xong rồi!

Nàng ngưng trệ đại não định chuyển động, kết quả toàn thân cao thấp mỗi một tế bào đều nói cho nàng:

Trận này trận đấu nàng thua triệt để!

Tràng này nhìn như Hoa Lệ báo thù, đã có thể trước thời hạn tuyên bố thất bại!

"Hô ."

An Hoành rốt cuộc có thể thở phào một cái.

Hắn liếc mắt nhìn chằm chằm báo thù nữ thần, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở yên lặng trên người Lan Lăng Vương: "Thực ra ta càng hi vọng Lan Lăng Vương lão sư lúc này nói hơn hai câu, ngài luôn là mượn ca khúc để diễn tả, như vậy lần này là hay không có lời gì muốn nói?"

Lâm Uyên lắc đầu.

An Hoành ngăn người, bỗng nhiên nở nụ cười:

"Cái này rất Lan Lăng Vương, vậy hay là mời báo thù nữ thần trước quay về chúng ta sân khấu, sau đó chúng ta mời bốn vị lão sư phê bình hai vị ca sĩ biểu hiện đi, Trịnh Tinh lão sư ."

"Không cần."

Trịnh Tinh nhìn một cái báo thù nữ thần, vừa liếc nhìn Lan Lăng Vương, lại trực tiếp cự tuyệt phê bình, mà là dùng một loại nghiêm nghị giọng nói: "Ta có thể tiếp nhận ca sĩ ở trên vũ đài không kìm chế được nổi nòng, nhưng ta rất ghét loại này dùng tiếng khóc cho đối thủ làm áp lực hành vi, người có thể giải bày nói người không có cái ý này, nhưng ta không muốn người cảm thấy, ta muốn ta cảm thấy được!"

Báo thù nữ thần thân thể run lên.

Rào!

Người xem choáng váng!

Chẳng ai nghĩ tới, tính khí tốt Trịnh Tinh lại sẽ như vậy dứt khoát phê bình báo thù nữ thần!

Này bằng với là chỉ báo thù nữ thần mặt mắng nàng là đang ở đùa bốn tâm cơ!

"Ừm."

Bên cạnh Duãn Đông mở miệng nói: "Ta cũng có ca hát hát khóc thời điểm, nhưng không phải là bài hát này, ta muốn lão Diệp hẳn biết ta ý những lời này."

Duãn Đông cũng một cái ý tứ!

Các khán giả trừng lớn con mắt, đây là bọn hắn lần đầu tiên thấy đường đường Ca Hậu bị bình ury chê bai thành như vậy!

Mọi người nhìn về phía rồi Diệp Tri Thu.

Này vốn là Diệp Tri Thu bài hát.

Diệp Tri Thu thở dài: "Thực ra chủ yếu có hai vấn đề, đầu tiên là báo thù nữ thần bài hát này dùng sai chỗ rồi, bài hát này dùng ở nơi này nơi này thực ra rất không khỏe, thứ nhì là báo thù nữ thần không để ý tới giải bài hát này biểu đạt ý tứ, bài hát này hẳn là lấy sôi sục tư thái hát, hẳn là chưa từng có từ trước đến nay liều lĩnh thậm chí còn tâm vô tạp niệm công kích hăm trận,

đây là người tử ta mất mạng chiến đấu a! Tại sao là ở chỗ này hát đầu rồi, lại làm sao sẽ hát đến bất lực —— hát đến khóc tử tề?"

Diệp Tri Thu không hoàn toàn thiêu mình nói.

Nhưng tất cả mọi người đều biết, Diệp Tri Thu ở kiếm chỉ báo thù nữ thần!

Đây là tâm vô tạp niệm bài hát!

Báo thù nữ thần nghĩ bậy quá nhiều, bài hát này theo đạo lý không nên hát đến khóc.

Cho nên hẳn khóc quá giả.

Đến phiên Dương Chung Minh rồi.

Diệp Tri Thu nhìn về phía Dương Chung Minh.

An Hoàn cũng nhìn về phía Dương Chung Minh.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nhẹ giọng nói: "Lan Lăng Vương bài hát này đại khái không chỉ là toàn trường tốt nhất, cùng thời điểm là trận đấu tới nay ưu tú nhất một trận biểu diễn, nếu như trận này đều có huyền niệm lời nói, ta sẽ hoài nghi cái thế giới này có phải hay không là có vấn đề."

Nói xong.

Dương Chung Minh bỗng nhiên nhìn về phía báo thù nữ thần, giọng có chút lạnh mạc nói:

"Người nên là Nguyên Tịch đi, Lan Lăng Vương trước là đánh giá thế nào người biểu diễn, ta chính là đánh giá thế nào, hơn nữa cho tới hôm nay bài hát này, ta cũng vẫn không có đổi lời nói ý tưởng, đây là tới tự Lam Tĩnh đại đại Tiểu Tiêu trên trăm phần thưởng hạng, bao gồm âm nhạc thịnh điển ba lần hàng năm tốt nhất Người viết ca khúc cùng với văn nghệ hiệp hội Soạn nhạc thưởng cả đời người đoạt giải Dương Chung Minh đánh giá, người, phải hướng ta báo thù sao!"

Nói đùa!

Dương Chung Minh nổi đùa!

Bốn cái khúc phụ toàn bộ nổi đùa!

Báo thù nữ thần đã hù được không dám nói lời nào, cuối cùng oa một tiếng khóc lên, có mặt nạ che giấu, nhưng tiếng khóc là mặt nạ không giấu được.

Hiện trường người xem cau mày.

Có người lộ ra suy nghĩ biểu tình.

Dương Chung Minh thiêu mình chuyện này bản chất.

Rõ ràng không chỉ Lan Lăng Vương phê bình Nguyên Tịch, nhưng Nguyên Tịch lại phảng phất nhận đúng Lan Lăng Vương một dạng chỉ là bởi vì Lan Lăng Vương nâng cảm giác mình chọc nổi chứ ?

"Được rồi, mọi người được bỏ phiếu a ."

An Hoàn đánh cái giảng hòa, coi như là hơi chút hóa giải một chút bầu không khí, mặc dù hẳn cũng biết đoạn này phát hình sau sức ảnh hưởng khả năng trực tiếp đưa đến Nguyên Tịch tương lai sự nghiệp bị ngăn trở.

Nhưng mà.

Làm hai người số phiếu đi ra lúc, bầu không khí tựa hồ càng ngưng trọng, quá mất mặt, nhất định chính là nghiền ép!

Lan Lăng Vương: 888 phiếu.

Báo thù nữ thần: 110 phiếu.

Lựa chọn khí phiếu người xem rất ít.

Này nào chỉ là nghiền ép, đây chính là tru diệt!

Trước số phiếu khác xa khoa trương nhất một trận là Bá Vương đối chiến mổ ca sĩ.

Mà trận này số phiếu lại càng khác xa.

Lan Lăng Vương trực tiếp lấy thế tòi khô lạp hủ nghiền ép đối thủ mình báo thù nữ thần.

Đây là kỷ lục mới!

Báo thù nữ Thần Thủ chỉ lược hơi run rẩy vạch trần chính mình mặt nạ, lộ ra kia trương thuộc về Nguyên Tịch mặt.

Nhưng đây là duy nhất một lần không có kêu lên bóc mặt.

Từ Nguyên Tịch trước mặt nói những lời đó lên mọi người cũng biết báo thù nữ thần là Nguyên Tịch.

Bởi vì Lan Lăng Vương cho tới bây giờ không có phê bình qua báo thù nữ thần, báo thù nữ thần lại giữ vững muốn báo thù ——

Nàng kia chỉ có thể là Nguyên Tịch.

Bóc mặt thời điểm, Nguyên Tịch đã khóc tổn trang, dùng sức lau nước mắt.

Mưa rơi Lê hoa.

Ta thấy mà yêu.

Bộ kia yêu điều bộ dáng cùng Lan Lăng Vương bộ kia lộng lẫy trung hơi lộ ra tàn khốc mặt nạ ác quỷ lộ ra tương phản thành thú.

Lần này.

Nguyên Tịch có thể thề!

Nàng là thật khóc!

Không có bất kỳ biểu diễn vết tích!

Bởi vì này tiếng khóc không có ủy khuất, càng nhiều là một loại sợ hãi, một loại hốt hoảng!

Nhưng mà giờ khắc này.

Người xem biểu tình nhưng có chút phức tạp.

Khóc?

Tại sao lại khóc?

Thực ra mọi người cũng một lần phi thường đồng tình Nguyên Tịch.

Nhưng khi Nguyên Tịch một lần lại một lần ở ống kính trước khóc không thành tiếng thời điểm, mọi người đột nhiên cảm giác được .

Thật là không có ý mới.

Thậm chí có điểm .

Làm bộ?

Ca Hậu yếu ớt như vậy sao?

Thực ra đây chỉ là một "Sói đến đây" cố sự.

Làm Nguyên Tịch giả khóc thời điếm nàng giành được vô số đồng tình.

Nhưng khi Nguyên Tịch thật khóc thời điếm, rất nhiều người xem đã không tin nước mắt của nàng.

Rất nhiều người đều thờ dài.

Nguyên Tịch không biết nàng là như thế nào thất hồn lạc phách thối lui.

Lâm Uyên cũng không có lại đi nhìn đối thủ mình, cúi người thối lui ra sân khấu.

Kế tiếp hai tràng trận đấu cũng chưa từng xuất hiện quá nhiều ngoài ý muốn.

Thực lực công nhận mạnh nhất Bá Vương cùng Thiên Nga Trắng, mỗi người chiến thắng đối thủ.

Trận đấu tới đây, đã đến gần vô hạn hồi cuối.

An Hoành cười nói:

"Tiếp theo thì sẽ đến chúng ta cử đi học khâu rồi, bốn vị bình ủy lựa chọn cử đi học vị nào ca sĩ tiến vào trận chung kết đầu rồi, là Bá Vương hay lại là Thiên Nga Trắng, cũng hoặc là Lan Lăng Vương?"

"Không có bất ngờ."

Dương Chung Minh nói: "Lan Lăng Vương."

"Lan Lăng Vương!"

"Lan Lăng Vương!"

"Ta chọn Lan Lăng Vương."

Còn lại ba vị bình ủy không có bất kỳ trao đổi, nhưng cho ra câu trả lời lại phi thường nhất trí, cơ hồ là nhất định.

Quét!

Bá Vương dưới mặt nạ kia trương thuộc về Phí Dương mặt đột nhiên xanh biếc!

Dựa theo quy tắc tranh tài, cử đi học người lấy được thắng lợi ca khúc, chính là một vị khác ca sĩ cần phải đối mặt trận chung kết khúc mục đích!

Nói cách khác .

Hắn Phí Dương, muốn với « phô trương » pk! ! !

Này mẹ nó tỷ thí thế nào?

Rầm rầm rầm .

Phí Dương tâm tính bằng!

Từ tiến vào thứ tư chiến đội lên, Phí Dương nghiền ép vô số đối thủ, mỗi một tràng hẳn đều là Ma Vương một loại biểu hiện!

Nhưng .

Duy chỉ có bài hát này!

Bá Vương không dám chống cự!

Duy chỉ có bài này « phô trương » , đem Bá Vương hù dọa!

Từ nơi sâu xa.

Phí Dương bỗng nhiên cảm nhận được một cổ quen thuộc ý chí ở hạ xuống.

Hắn nhìn về phía cái này tựa hồ mãi mãi cũng thờ ơ không động lòng Lan

Lãng Vương, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

Vấn đề kết quả xuất hiện ở rồi nơi nào?

Phí Dương không biết.

Nhưng từng để cho hắn trắng đêm khó ngủ tâm ma, đã xuất hiện lần nữa.

Đúng rồi.

Nơi này nhắc một câu, Phí Dương là người thứ nhất phá vỡ "Bài đầu phải thua" chi vũ đài nguyên rủa nam nhân.

Nhưng .

Phí Dương có thể đánh vỡ sân khấu nguyên rủa, cũng rất khó khăn đánh vỡ nhân sinh nguyên rủa.

Cái kia nguyên rủa gọi là:

Vạn niên lão nhị.

Phí Dương nhìn về phía bốn vị bình ủy, rất muốn hỏi một câu:

Bây giờ ta lui cuộc so tài còn kịp sao?

Quán rượu dừng chân đón xe vân vân thật sự có sắp xếp chi phí toàn bộ trả lại cho các người, không hài lòng lời nói ta thêm tiền ——

Gấp đôi như thế nào đây?

Chương 526: Đã từng

Phí Dương sợ hãi!

Trên cái vũ đài này trước mắt xuất hiện qua toàn bộ ca khúc, Phí Dương cũng có nắm chắc thắng ——

Ngoại trừ « phô trương » !

Có thể hết lần này tới lần khác chính là « phô trương » !

Hết lần này tới lần khác hẳn đổi mặt, chính là kinh khủng nhất một ca khúc!

Dưới đài.

Có người xem hô to: "Bá Vương!"

Sau đó ngàn vạn cái thanh âm hòa chung một chỗ:

"Bá Vương!"

"Bá Vương!"

"Bá Vương!"

Thậm chí có nhân kêu: "Người sở hữu chống lại « phô trương » đều không hi vọng, duy độc bá Vương còn có hi vọng lật bàn, ta chi Bá Vương có Đại Đế phong thái!"

Màn ảnh trước đạn mạc cũng bắt đầu quét:

"Ta chi Bá Vương có Đại Đế phong thái!"

"Ta chi Bá Vương có Đại Đế phong thái!"

"Ta chi Bá Vương có Đại Đế phong thái!"

Phí Dương: " . "

Các người đừng nói nhảm!

Ta thật không có a!

Phí Dương tâm tính càng băng!

Nhưng .

Đây chính là quy tắc.

Lấy được bình ủy cử đi học ca khúc, đem trực tiếp làm cử đi học người trận chung kết khúc mục đích, Lan Lăng Vương đã không cần hát lại lần nữa rồi.

Phí Dương trực tiếp hát một bài hát, cùng « phô trương » lại so với một lần.

Này nếu bị thua , chẳng khác gì là Lan Lăng Vương dùng « phô trương » một ca khúc, trực tiếp song sát báo thù nữ thân cùng Bá Vương!

Phí Dương giả dối .

Không thể không hư, « phô trương » quá mạnh!

Lúc này.

Người chủ trì An Hoành bỗng nhiên cười nói: "Thực ra liên quan tới báo đưa quy tắc, chúng ta tiết mục tổ cung cấp một cái linh hoạt thay đổi Phạm Vi, thực ra bây giờ đặt ở trước mặt Lan Lăng Vương lão sư có hai cái lựa chọn, xin hỏi Lan Lăng Vương lão sư là nghĩ trực tiếp đem vừa mới biểu diễn bài này « phô trương » làm tử thí khúc mục đích, hay lại là hát một bài nữa bài hát?"

Ẩn núp quy tắc!

Cử đi học người đặc quyền!

Cũng chính là Lâm Uyên có thể lựa chọn không hề hát, dùng « phô trương » cùng đối thủ tử thí liền có thể, cũng có thể hát một bài nữa bài hát cùng Bá Vương mở ra mới tinh tử thí!

Nhưng .

Còn dùng chọn sao?

Kẻ ngu đều biết « phô trương » bài hát này tốt bao nhiêu, Lan Lăng Vương hoàn toàn không cần ủng hộ công vô ích, một ca khúc đủ để song sát!

Người xem chờ đợi Lan Lăng Vương câu trả lời.

Trước màn ảnh vô số người cũng đang đợi Lan Lăng Vương câu trả lời.

Giờ khắc này.

Người xem tâm tình là mâu thuẫn.

Một mặt, mọi người là hi vọng Lan Lăng Vương có thể trở lại một bài;

Một mặt, mọi người lại cảm thấy trở lại một bài quá mạo hiểm, vạn nhất thua khởi không phải thua thiệt tử?

Dùng « phô trương » rất mạo hiểm, bài hát này làm tử thí khúc mục đích, thực ra đã đại khái suất có thể điện định thắng cuộc rồi!

Nhưng mà.

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là Lan Lăng Vương sẽ chọn « phô trương » thời điểm, Lan Lăng Vương nhưng là cho ra một cái siêu ra tất cả nhân dự liệu câu trả lời:

"Vậy thì hát một bài nữa đi."

Rào!

Hiện trường sôi trào!

"Ta thiên!"

"Lan Lăng Vương ngu phê!"

"Này ba chính là mới vừa a!"

"Rõ ràng lựa chọn « phô trương » làm tử thí khúc mục đích là có thể thắng!"

"Lần này ta thật phục!"

"Này mẹ nó mới là thật nam nhân!"

"Làm sao người biết Lan Lăng Vương là nam nhân?"

"Nói nhảm, Lan Lăng Vương trận đấu tới nay, toàn bộ khúc mục đích đều là giọng nam làm chủ, nói rõ giọng nữ là giả âm thanh, hẳn nhất định là nam ca sĩ a!"

" "

Trước màn ảnh bạn trên mạng cũng hưng phấn rồi!

"Còn phải hát! ?"

"Không cần « phô trương » ?"

"Đây là cho Bá Vương cơ hội a!"

"Ta cảm giác Bá Vương căn bản là không thắng được « phô trương » , Bài hát kia quá nổ, kết quả Lan Lăng Vương lại muốn với Bá Vương lại so với một lần!"

"Lan Lăng Vương là thật không sợ Bá Vương!"

"Này mẹ nó là cái gì tinh thần!"

"Báo thù nữ thần đây là thua trận đấu, cũng thua làm người a!"

" "

Lâm Uyên cảm thấy này không phải là cái gì khó mà lựa chọn sự tình. Mặc dù lựa chọn « phô trương » làm tỷ thí khúc mục đích rất bảo hiểm, nhưng Lâm Uyên muốn không phải bảo hiểm, hẳn vẫn hi vọng mỗi một luân tỷ thí cũng xuất ra một bài bài hát mới.

Huống chi .

Trận đấu đều phải kết thúc.

Có thể nhiều hát một bài bài hát, cứ sao mà không làm?

Ý nào đó mà nói, đây là so với cảm hạng nhất càng chuyện trọng yếu.

Huống chi .

Ai nói không cần « phô trương » Lâm Uyên liền không cảm được hạng nhất?

.

Bá Vương ngây ngẩn!

Hắn không nghĩ tới Lan Lăng Vương lại không cần « phô trương » tỷ thí, hẳn còn muốn với chính mình lại so với một bài!

Dưới mặt nạ.

Phí Dương không có trong dự liệu kinh hi ——

Phí Dương cho là mình sẽ kinh hi, bởi vì đây là đối thủ cho mình lật bàn cơ hội.

Nhưng không biết tại sao, hẳn thế nào cũng không cao hứng nổi.

Hắn giờ khắc này nhớ lại Lan Lăng Vương cùng với Dương Chung Minh đám người cùng với trong nghề những năm gần đây nhất đối với chính mình đánh giá, còn bao gồm một ít fan tin nhắn nhắn lại:

"Không có cảm tình."

"Hắn quá theo đuổi nghệ thuật ca hát rồi."

"Phí Ca Vương càng ngày càng giống một cái ca hát máy."

"Phí Ca Vương cao âm càng ngày càng cao, nhưng ta nghe xong lại luôn cảm thấy vắng vẻ, quay đầu suy nghĩ một chút thậm chí sẽ quên hẳn vừa mới hát cái gì, rõ ràng nghe thời điểm quả thật cảm giác rất hải rất kích thích."

"Phí Ca Vương kỹ thuật nhanh đại thành đi, nhưng cảm giác hẳn mấy năm này kinh điển tác phẩm càng ngày càng ít."

"Phí Dương nghệ thuật ca hát thật tốt tốt!"

" . "

Phí Dương nghệ thuật ca hát thật là giỏi?

Mà không phải Phí Dương hát thật tốt?

Phí Dương tâm lý bỗng nhiên đồ đạc hoảng, ta cố gắng như vậy luyện tập nghệ thuật ca hát, chính là vì không ngừng tăng lên chính mình ——

Ta có lỗi gì?

Lúc này.

Phí Dương bỗng nhiên lại nhớ tới Lan Lăng Vương vừa mới bài hát kia «
phô trương » .

Tên đối thủ này cuống hòng vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục.

Vừa mới hẳn một lần thanh âm hát đến khàn khàn ——

Vừa mới hẳn hát đến cuối cùng mấy câu ca từ thời điểm, thậm chí có hai cái
cái vọt không khép lại ——

Vừa mới hẳn phá âm rồi ——

Nếu như từ góc độ chuyên nghiệp tới phán xét, một đoạn kia là bại bút, bại
bút trung bại bút!

Nhưng tại sao không người cảm thấy có vấn đề?

Thậm chí không người nhắc một điểm này đây?

Là mọi người cũng không phát hiện sao?

Không.

Người xem cũng phát hiện.

Có tai đóa nhân cũng có thể phát hiện.

Nhưng hẳn vẫn giành được toàn trường nhiệt liệt nhất tiếng vỗ tay, giành
được toàn trường người sở hữu tôn trọng, giành được trận đấu tới nay số
phiếu so sánh cao nhất ghi chép!

Thậm chí so với chính mình sáng tạo ghi chép còn cao!

Muốn biết rõ mình chế ghi chép trận kia, đối thủ chỉ là một đường!

Mà đối phương sáng tạo ra tân tỷ số ghi chép lúc, đối thủ lại chỉ là một Ca
Hậu!

Đây cũng là tại sao?

Bởi vì cảm tình a.

Bởi vì hẳn toàn bộ tâm tình, cũng thả ra ở trong tiếng ca.

Lấy thực lực đối phương, hoàn toàn có thể không chế được không phá âm,
lấy bất kỳ chuyên nghiệp ca sĩ bản lĩnh, cũng không đến nỗi cái vọt cũng

không khớp.

Cho nên câu trả lời chỉ có một.

Lan Lăng Vương cái gì cũng không quan tâm.

Nguyên lai tối đánh động lòng người ca khúc, không phải kỹ thuật, không phải ca âm, không phải bất kỳ chuyên nghiệp hướng đông tây ——

Những thứ kia đều trọng yếu.

Nhưng trọng yếu nhất là cảm tình, là biểu đạt, là tại sao mà hát ——

Là ca hát ban đầu tâm.

Cho nên không có người đề ý kia đoạn tỳ vết nào, kia không phải tỳ vết nào, đó là một loại khác hoàn mỹ, chính là kia đoạn tỳ vết nào mới giao cho ca khúc càng chân động mạnh hám.

Mình cũng bị rung động, không phải sao?

Bá Vương cười.

Hắn hướng dưới đài bái một cái: "Hạ một ca khúc, đưa cho mình."

Hắn ở trong lòng nói:

Đưa cho cái kia vì mơ mộng nguyện ý ở đông Thiên Nhai đầu gào thét, đi không người muốn ý nghĩ chân nghe ca nhạc chính mình;

Đưa cho vì mơ mộng nguyện ý phòng ngầm dưới đất ở hai năm, liền ôm đem phá Đàn ghi-ta chẳng ngó ngang gì tới chính mình;

Đưa cho vì một cái tân Đàn ghi-ta ăn mấy tháng mì gói đến khó dưới đây nuốt chính mình;

Đưa cho âm nhạc tự mình ở xe điện ngầm miệng ca hát mà bởi vì người đi đường mấy đồng tiền tiền xu mà khóc rống rơi lệ chính mình;

Bá Vương hát một ca khúc.

Bài hát kia tên tự kêu là « người » .

Bài hát này, không có ca âm, không có kỹ xảo, chỉ có tối chất phác tự mình biểu đạt, thậm chí có mấy câu ca từ, Phí Dương cơ hồ không có dùng hát, mà là đọc lên.

Hát xong bài, Bá Vương thấy có người xem khóc.

Nhưng chính hắn, lại tại sao ném không phải rơi lệ đầy mặt?

Hắn cúi người, thanh âm có chút khàn khàn nói: "Cám ơn Dương Chung Minh lão sư bài hát này, bài hát này đã từng khích lệ ta đi qua trong đời gian nan nhất năm tháng ."

Cũng cám ơn Lan Lăng Vương.

Người nói không có sai.

Bài hát của người, dạy ta rất nhiều.

Đây là Bá Vương thành danh sau đó lần đầu tiên quên đi tất cả, phát ra cùng năm đó làm đầu đường nghệ sĩ lúc, như thế thanh âm.

Hắn không có ấn núp.

Hắn không có sợ hãi.

Hắn không có lo lắng mọi người nói:

Người xem, Phí Dương lại thành vạn niên lão nhị.
Hắn chỉ là hát một ca khúc, cảm động người khác, cũng cảm động chính mình.

Trận này không có được mất chi tâm.

Phí Dương là đang ở trong tiếng vỗ tay nhường ra sân khấu.

---

ps: Cảm tạ 【hiền lành】 đại lão minh chủ khen thưởng, tặng thêm dâng lên, viết.

Chương 527: Con đường bình phàm

Bá Vương thay đổi .

Không còn là đủ loại cao âm bão táp, không còn là đủ loại Hoa Lệ chuyên âm, không còn là vô số biến thái kỹ xảo, chỉ là dùng đơn giản nhất tiếng hát hát vang ở nơi này sân khấu, nhưng lại lệch trận này bài hát, hẳn hát so với bất kỳ lân nào đều tốt.

Tất cả mọi người đều đang vỗ tay.

Lâm Uyên cũng đang vỗ tay, hẳn đại khái nghe được đối phương là ai, tin tưởng bình ủy cùng với một ít quen thuộc đối phương nhân cũng nghe được đối phương là ai, này là đối phương ở trên cái vũ đài này hát quá tồi bài hát tốt.

"Lan Lăng Vương lão sư."

An Hoành nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Lâm Uyên đi lên sân khấu, vẫn không có nói một câu, chỉ là đối nhạc đội khê gập đầu một cái, đây là hẳn lưu lại nơi này cái sân khấu cuối cùng một ca khúc, hẳn không nghĩ chỉ cho mọi người lưu lại một cái cuồng loạn ấn tượng.

Điện Đàn dương cầm âm thanh vang lên.

Lâm Uyên thanh âm phi thường thuần túy:

"Bồi hồi

Ở trên đường

Ngươi phải đi sao

Dễ vỡ cao ngạo tự mãn

Đã từng một thời ta cũng như thế."

Lâm Uyên thanh âm giống vậy thuần túy cùng đơn giản, vứt bỏ toàn bộ kỹ xảo, chỉ dùng bản chất nhất tiếng hát hát đi ra, rất nhiều người tưởng tượng trận chung kết cảnh chưa từng xuất hiện.

Phảng phất to lớn tương phản.

Trên cái vũ đài này từng một lần bị cao âm cùng kỹ xảo huyết tẩy, nhưng cuối cùng một trận trận chung kết, hai vị ca sĩ lựa chọn lại nói theo một cách khác, có không hẹn mà cùng mùi vị.

Nhưng .

Không có ai cảm thấy thất vọng.

Ngược lại có loại nhàn nhạt vui vẻ yên tâm.

"Sôi trào bất an đến
Người muốn đi đâu
Như một câu đố trăm mặt
Người có lắng nghe câu chuyện ta kể ."
Lâm Uyên có chút phóng cao giọng âm, bài hát này, hẳn cũng đưa cho mình.

"Ta đã từng vượt qua sơn cùng biển khơi
Cũng xuyên qua biển người
Ta đã từng có hết thảy
Chớp mắt đã tan thành mây khói
Ta đã từng thất lạc thất vọng lỗ mất toàn bộ phương hướng
Đến khi nhìn thấy bình dị mới là câu trả lời duy nhất ."
Đưa cho kiếp trước.
Đưa cho kiếp này.
Đưa cho từng cái chính mình.

Có người xem có chút nhắm lại con mắt.
Bài hát này không giống « phô trương » chân nhiếp nhân tâm, nhưng lại hết lần này tới lần khác có loại không nói lực lượng, rất nhiều người cũng cho là Lan Lăng Vương cuối cùng một ca khúc rất khó vượt qua hẳn trước nhất tràng, nhưng khi bài hát này vang lên, mọi người đột nhiên cảm giác được: Không cần so với.

Bài hát này.
Giống vậy tốt.

Trên thực tế, trước màn ảnh đạn mạc cũng theo đoạn này cao triều mà lại lần nữa xoát bình, vô số bạn trên mạng giờ phút này đều khó bóp chế tâm tình của mình:

"Có lẽ đây mới là trận chung kết nên có dáng vẻ."

"Đây là ca hát sân khấu, « phô trương » là đánh mặt, là phản bác, là thả ra, nhưng này một bài, nhưng là giải hòa, không phải cùng đối thủ giải hòa, mà là đem mình hướng người xem rộng mở."

"Thích bài hát này."

"Bài này là mở miệng giòn."

"Nhất định gia nhập bài hát đơn hệ liệt."

"Ta đã không cách nào tưởng tượng Quý thứ hai phải thế nào chơi đùa mới có thể vượt qua này một mùa rồi, Lan Lăng Vương thật quá mạnh mẽ, tràng này trận chung kết hẳn không có để cho bất luận kẻ nào thất vọng!"

" "

Lâm Uyên thanh âm khôi phục bình tĩnh, bình tĩnh mới là bài hát này nguồn gốc:

"Đem người làm vẫn vẫn còn ở ảo tưởng
Người ngày mai

Nàng sẽ được không hay lại là càng nát
Đôi với ta mà nói là một cái khác thiên
Ta đã từng phá hủy ta hết thấy
Chỉ muốn vĩnh viễn rời đi
Ta đã từng rơi vào vô biên hắc ám
Muốn giãy giữa không cách nào tự kèm chế
Ta đã từng giống như người giống như hắc giống như cỏ dại kia hoa dại
Tuyệt vọng đến cũng khát vọng
Cũng khóc cũng cười bình thường đến ."
Đã từng cũng mệnh như cỏ rác,
Đã từng cũng kinh tài tuyệt diệu, đã từng cũng phần nộ không cam lòng, đã
từng cũng than phiền vận mệnh, thế nhưng nhiều chút đều được thoảng qua
như mây khói, bây giờ hết thấy đều đang thay đổi được, vì vậy âm nhạc
điều Tử Dương mà bắt đầu, Lâm Uyên giống như là hát một loại:
"Đi về phía trước cứ như vậy đi
Coi như người bị đã cho cái gì
Đi về phía trước cứ như vậy đi
Coi như người bị đoạt đi cái gì
Đi về phía trước cứ như vậy đi
Coi như người sẽ bỏ qua cái gì
Đi về phía trước cứ như vậy đi
Coi như người sẽ
Ta đã từng vượt qua sơn cùng biển khơi ."
Làm lại một lần nữa điệp khúc đứng lên thời điểm, có tựa hồ thấy Bá
Vương theo hát, sau đó Thiên Nga Trắng cũng đi theo hát, cuối cùng rất
nhiều đã đào thải lại ở nơi này sân khấu ca sĩ cũng đồng thời hát lên.
Đơn giản nhịp điệu.
Chuyên nghiệp ca sĩ nghe qua lần thứ nhất, thực ra cũng đã học được, trên
vở đài không chỉ là Lan Lăng Vương ca sĩ, còn có bên dưới sân khấu đến từ
Tôn Diệu Hỏa đến từ Triệu Doanh Các đến từ Giang Quỷ đợi toàn bộ đào
thải sau bóc mặt ca sĩ thanh âm, cuối cùng thậm chí mơ hồ có biến thành
đại hợp xứng khuynh hướng.
Dưới mặt nạ.
Bá Vương nước mắt lại xuống, không biết là bởi vì hắc biết mình kết cục,
hay là bởi vì hắc bị ca từ bên trong một câu cảm động, cho tới sau này tham
gia phỏng vấn, hắc hát ra câu kia "Ta đã từng giống như người giống như
hắc giống như cỏ dại kia hoa dại tuyệt vọng đến cũng khát vọng cũng khóc
cũng cười bình thường đến", mọi người mới hiểu được giờ phút này hắc
tâm cảnh.
"Thời gian không nói
Như thế như vậy

Ngày mai đã ở

Gió thổi qua

Đường vẫn xa

Người cố sự nói đến thì sao?"

Một câu cuối cùng ca từ giống như là nghi vấn, hết lần này tới lần khác lại tràn đầy vô số hi vọng, nhân sinh chính là ở trên đường, nguyện ta người vừa bình thường cũng Bất Phàm.

Bài hát này kêu, « con đường bình phàm » .

Hát xong sau.

Lâm Uyên bái một cái.

Hiện trường đã lần nữa bị tiếng vỗ tay bao phủ, không có kêu lên "Ngọa tào" cùng "Nguu bức", nhưng mọi người biểu tình đã nói rõ hết thảy, không có so với cái này tốt hơn trận chung kết ca khúc rồi.

Trước màn ảnh.

Đạn mạc cùng thác nước một loại thao thao bất tuyệt:

"Nghe say rồi."

"Nguyện người bình thường cũng Bất Phàm!"

"Cái tiết mục này có lẽ không cần hạng nhất."

"Bọn họ chỉ là một đám nhiệt tình ca hát nhân —— báo thù nữ thần ngoại trừ."

"Bá Vương cuối cùng một ca khúc, để cho ta thích hẳn, ta thậm chí cho là Bá Vương sẽ thắng, nhưng bài hát này đi ra, thực ra thắng thua đã không có ý nghĩa."

"Bài hát này, ta nghe được nhân sinh."

"Ba năm trước đây ta còn là một nhà đưa ra thị trường công ty lão tổng, ba năm sau ta ở kinh doanh mấy nhà tiệm nhỏ, nhưng kỳ thật cũng không có cái gì có thể than phiền, đây là ta con đường bình phàm."

"Bá Vương hát khóc ta, Lan Lăng Vương hát đến ta quên khóc tỉ tê."

" "

Người sở hữu ở bài hát này trước mặt phản ứng đều là thống nhất, thậm chí có người cho rằng Lan Lăng Vương ở trong trận chung kết giữ vững muốn hát bài hát này cùng Bá Vương lại so với một trận, là đối cái này sân khấu tác thành.

Hắn và Bá Vương ở kẻ lẻ cùng một cái đạo lý:

Không cao âm, không huyền kỹ, chỉ là dụng tâm hát, nguyện ý nghe người ca hát nhân, cũng có thể trải rộng Ngũ Hồ Tứ Hải.

Trận này.

Lan Lăng Vương thắng.

Lấy một cái điểm số lớn thắng.

Đồng thời khí phiếu người xem có rất nhiều, thậm chí là trận đấu tới nay, người xem khí phiếu nhiều nhất một trận, rất nhiều người cũng không đành

lòng phân ra cái này cuối cùng thắng bại.

Nhưng Bá Vương thân nhiên đón nhận.

Hắn vạch trần chính mình mặt nạ lúc, động tác là dễ dàng.

Phí Dương gương mặt đỏ, xuất hiện ở vô số người xem trước mắt, đạ mặ lại lạ thường không có quết "Hai" .

Đương nhiên còn có người quết.

Nhưng so với tưởng tượng ít hơn nhiều.

Trên thực tế, cuối cùng một ca khúc, đã có nhân đoán được Bá Vương là ai.

"Ta lại đem thứ 2 á!"

Phí Dương cười nhìn về phía người xem, mang theo mấy phần tự giễu, càng nhiều nhưng là thư thái.

Tiếng vỗ tay tạm nghỉ lúc.

An Hoàn cảm khái nói: "Cảm tạ Phí Dương lão sư, cũng cảm tạ toàn bộ người xem, như vậy chúng ta Lan Lăng Vương lão sư, làm bản cuối mùa cuộc so tài Ca Vương, ngài cũng phải nghênh đón ngài bóc mặt thời khắc ."

Lâm Uyên ngẩn ra.

Rốt cuộc, muốn bóc mặt.

Chính mình hẳn chuẩn bị kỹ càng chứ ?

Mà Lâm Uyên không biết là .

Theo An Hoàn những lời này vang lên, Nguyên Tịch cùng với toàn bộ bị Lan Lăng Vương công kích quá ca sĩ những người ái mộ, lúc này đã gần như điên cuồng rồi!

---

ps: Biết mọi người muốn nhìn bóc mặt, tiết tấu đi lên nói cũng quả thật hẳn bóc mặt, nhưng vẫn là không nhìn được viết nhiều một cái tràng, coi như là ô bạch làm kiêu một chút, thật bóc mặt.

// bài này có nhiều bản , mình thích nghe bản này

Con đường bình phàm/ 平凡之路 - Phác Thụ / 朴树 (OST phim "The Continent")

Chương 528: Nổ mạnh

Lan Lăng Vương muốn bóc mặt! ! !

Cái kia trận đấu tới nay cơ hồ là một đường thụ địch, đặc tội vô số ca sĩ, cũng chọc giận đến lượng lớn fan, đồng thời ở người xem giữa dẫn phát vô số tranh cãi Lan Lăng Vương rốt cuộc phải lộ ra hấn bộ mặt thật!

Rào!

Điên cuồng!

Hoàn toàn điên cuồng!

Làm giờ khắc này lại sắp tới, vô số hận cực Lan Lăng Vương gần như đã cắn người khác!

Bọn họ rốt cuộc có thể không cố kỵ chút nào đưa ra lần lượt bày ra lại đang vạn bất đắc dĩ trung thu hồi răng nanh, tựa như một cái kính khủng dã thú, đang đói bụng đến mức tận cùng giữa, ở con mồi trước trưng khai không kịp chờ đợi miệng to như chậu máu!

Có vài thứ không sẽ cải biến!

Ít nhất sẽ không bởi vì hai bài hát thay đổi! !

Lan Lăng Vương trận chung kết biểu hiện xuất sắc đi nữa, cũng không che giấu được trước hấn tùy ý công kích còn lại ca sĩ sự thật, đối với hấn không đầy người đã sớm hội tụ thành thiên quân vạn mã!

Nguyên Tịch vô số đám người ái mộ bên trong.

"Tịch Tịch khóc!"

"Lòng ta đã bể nát!"

"Tịch Tịch là thảm nhất, bởi vì Lan Lăng Vương nàng cơ hồ bị toàn thế giới hiểu lầm, hết thấy các thứ này kẻ cầm đầu thủ đồ là Lan Lăng Vương, báo thù vẫn không có kết thúc!"

"Tịch Tịch báo thù chúng ta thừa kế!"

"Chân chính báo thù, vừa mới bắt đầu!"

"Quản hấn là ai!"

"Hạng nhất thì như thế nào!"

"Chỉ cần hấn lộ ra mặt mũi thật sự, chính là hấn nghênh đón chúng ta xét xử thời điểm!"

"Chúng ta đi bộ lạc hướng hấn!"

"Chúng ta muốn cho hấn ở trong hội này lại không đất đặt chân!"

"Thăng hạng nhất thì như thế nào!"

"Hắn đã thua mất toàn thế giới!"

"Ta đã liên lạc Phí Dương bên kia fan, hắn ở trên cái vũ đài này phá hủy hệ hệ, chúng ta cũng phải phá hủy hắn!"

"Lan Lăng Vương chắc chắn phải chết!"

Chút nào không cần hoài nghi Nguyên Tịch fan đối Lan Lăng Vương hận có bao nhiêu sâu tận xương tủy, cứ việc người bình thường rất khó hiểu tại sao fan có thể đối với thần tượng duy trì được trình độ như vậy.

Phí Dương đấm người ái mộ.

Giống vậy xao động cùng điên cuồng, có người cơ hồ là đấm ngực dậm chân!

"Ngọa tào rồi!"

"Bá Vương lại là Phí Ca Vương!"

"Chúng ta Bá Vương có Đại Đê phong thái, Lan Lăng Vương thắng trận đấu thì như thế nào, trước hắn nói như vậy Phí Dương lão sư, các huynh đệ ai có thể nhẫn?"

"Ta không thể nhẫn nhịn!"

"Nguyên Tịch bên kia fan liên lạc chúng ta, mặc dù không thích Nguyên Tịch, nhưng ta càng không thích Lan Lăng Vương, này ba muốn hủy diệt Lan Lăng Vương!"

"Liên thủ liên thủ!"

"Chúng ta chuẩn bị đi Blog bên kia động thủ, để cho hắn thật tốt cảm thụ một chút vạn người phỉ nhổ mùi vị, duy chỉ có lần này hắn không cách nào xoay mình, bởi vì hắn trốn không thể trốn!"

Mộc Thạch đấm người ái mộ.

"Lan Lăng Vương muốn bóc mặt!"

"Chờ giờ khắc này, ta đều đợi toàn thân phát run!"

"Diễn đàn!"

"Chúng ta đi diễn đàn chơi hắn!"

"Để cho hắn tiếng xấu lan xa!"

"Hắn không phải dám nói ấy ư, tháo mặt nạ xuống hắn còn dám sao!"

"Còn phải cào hắn!"

"Quản hắn là cái nào, đen tối lịch sử nhất định là có!"

"Công kích!"

Những người này chỉ là một góc băng sơn!

Lan Lăng Vương ở cái tiết mục này bên trong đặc tội ca sĩ rất nhiều nhiều nữa..., hơn nữa toàn bộ đều là một đường làm nền tảng!

Bất kỳ một đường lực hiệu triệu đều là kinh khủng!

Dù là một đường ca sĩ bản thân không nói gì, những người ái mộ cũng sẽ cùng chung mối thù!
Đây là thiên quân vạn mã!
Đây là đại quân áp cảnh!
Làm nhiều người như vậy hội họp lại cùng nhau,
Liên thủ lại ngăn chặn Lan Lăng Vương, Lan Lăng Vương sự nghiệp cùng tiền đồ cũng sẽ tao ngộ cự đả kích lớn!

Mà trước lúc này.
Người sở hữu, toàn bộ toàn bộ, toàn bộ trước phải lấy được một cái đáp án, đó chính là thân phận của Lan Lăng Vương ——
Người là ai?
Người rút cuộc là ai!
Lúc này tiết mục đạn mạc đã không phải cuộn cuộn sóng ngầm trình độ, mà là quần tình phần chấn đến hoàn toàn sôi trào, ngay cả rất nhiều còn đang ủng hộ Lan Lăng Vương nhân đều bị kinh khủng này thanh thế sợ hết hồn!
"Chờ chết đi!"
"Người xong đời!"
"Chẳng cần biết người là ai!"
"Bóc mặt lúc chính là người kẻ bên thiên đao thời điểm!"
"Không, là vạn đao!"
"Ta đao đã sắp không thu lại được!"
"Chúng ta là fan liên hiệp đại quân, đại quân xuất chinh không có một ngọn cỏ!"
" "

Má ơi!
Thật là lớn lệ khí!
Lan Lăng Vương rút cuộc đặc tội bao nhiêu người!
Nhiều người như vậy hận hấn!
Nhiều người chờ như vậy đến hấn bóc mặt!
Nhiều người chờ như vậy đến hấn ló mặt liền bắt đầu liều chết xung phong!
Nhiều người như vậy hội tụ vào một chỗ lực lượng quá kinh khủng!
Có người không đành lòng: "Lan Lăng Vương đã làm sai điều gì muốn cho các người như vậy hận, nhân gia người quán quân này là bằng vào thực lực của chính mình bắt được, không có dựa vào bất kỳ oai môn tà đạo!"
Nhưng mà.
Đám người này đã gần như mất đi lý trí: "Hấn mở miệng chính là sai, hấn ở nơi này sân khấu chính là sai, hấn vì bác chú ý không chọn thủ đoạn, chính là lầm to!"
"Các người không thể làm như vậy!"

Lan Lăng Vương fan, dĩ nhiên không có cách nào với vô số ca sĩ fan hội tụ vào một chỗ lực lượng cường đại, nhưng vẫn nhưng có người ở quạt cường để bảo toàn Lan Lăng Vương.

Một màn này tất nhiên phát sinh!

Nhưng có người tình nguyện ngăn ở trước người Lan Lăng Vương!

Nhưng rất nhanh những người này liền bị liên tiếp lần chạt vắn đánh mông:

"Người nói Lan Lăng Vương là bằng thực lực của chính mình, người nói bài hát của Lan Lăng Vương đều là hẩn đối với ngoại giới đáp lại, người có nghĩ tới hay không đây là người nào bài hát!"

"Đây là người nào bài hát?"

"Cũng đừng nói Soạn nhạc rồi!"

"Lan Lăng Vương ca từ cũng không phải hẩn viết!"

"Hẩn ca từ nói năng có khí phách, hẩn nhịp điệu ưu mỹ động lòng người, nhưng vậy cũng là Tiệp Ngự viết!"

"Không có Tiệp Ngự, hẩn đi không tới trận chung kết!"

"Không có Tiệp Ngự, hẩn cũng không lấy được người quán quân này!"

"Một cái dựa vào Tiệp Ngự cầm hạng nhất nhân, có đáng giá gì thôi?"

"Hẩn rất mạnh ấy ư, không có Tiệp Ngự, hẩn tính là gì?"

"Một cái khúc phụ chẳng ngó ngang gì tới giúp hẩn, hẩn dĩ nhiên có thể thắng, nhưng chúng ta không phục!"

" "

Một ít ngăn trở người đối diện với mấy cái này vắn đề, bỗng nhiên chân chờ, cái gọi là đối với ngoại giới đáp lại, từ ca từ đến Soạn nhạc toàn bộ đều là Tiệp Ngự số lượng, kia người quán quân này là thuộc về Tiệp Ngự hay lại là Lan Lăng Vương .

Ở nơi này phân chân chờ giữa.

Toàn bộ đan mạc, đã hoàn toàn thành phản Lan Lăng Vương cuồng hoan thịnh yến!

Đám người này phảng phát biến thành một cái quái thú tiền sử!

Mà chỉ quái thú tiền sử xuất hiện, cuối cùng mục đích chỉ có một, đó chính là muốn đưa cái này cả thế gian đều là kẻ địch Lan Lăng Vương hoàn toàn chiếm đoạt!

Mà ở trên vũ đài.

Người xem đã trông mòn con mắt.

Lan Lăng Vương đây?

Trả thế nào không bóc mặt?

Hiện trường xao động, càng ngày càng lớn.

Hiện trường thanh âm, đã bắt đầu ồn ào.

Thậm chí có người đang muốn .

Lan Lăng Vương nên không phải chạy chứ ?

Áp lực quá lớn.

Cho nên hấn, không dám bóc mặt?

Nếu như là như vậy cũng không phải là không thể hiểu.

Cả thế gian đều là kẻ địch, bốn chữ này mặc dù tốt cười, mặc dù ngây thơ, nhưng dùng ở trên người Lan Lăng Vương, tựa hồ rất thích hợp.

Hấn lại là cả thế gian đều là kẻ địch!

Dù là hấn trở thành hạng nhất!

Người chủ trì An Hoành chỉ có thể cười khò trấn an mọi người: "Lan Lăng Vương lão sư đang thay quần áo, lập tức sẽ ngay trước người sở hữu mặt tiến hành bóc mặt."

Bỗng nhiên!

Phía trước có thang máy dâng lên.

Một đạo thân ảnh thon dài, đi ra thang máy.

Người này mang mọi người quen thuộc Lan Lăng Vương mặt nạ, nhưng trên người đã thay bộ tương đối đơn giản trang phục, từ vóc người nhìn lên tựa hồ.

Tuổi rất trẻ?

Hiện trường, trước màn ảnh!

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm người này!

Có vài người ánh mắt, gần như thiêu đốt ra đằng đằng ngọn lửa!

Rốt cuộc.

Hấn tháo xuống mặt nạ.

Nhẹ nhàng, tháo xuống mặt nạ.

Vô số ống kính, chói mắt ánh đèn, xao động hiện trường!

Hết thầy bầu không khí.

Cũng để cho Lâm Uyên không biết làm thế nào.

Vừa mới tháo mặt nạ xuống thời điểm, hấn thậm chí theo bản năng chặn lại mặt, tim không nhìn được có chút gia tốc nhảy lên.

Vẫn còn có chút không thích ứng.

Nhưng.

Thật giống như không thể không lộ mặt rồi.

Đây không chỉ là quy tắc tranh tài, cùng thời điểm là Lâm Uyên ở đáy lòng cùng mình ưng thuận ước định.

Tay hấn, một chút xiu buông xuống, thử tiếp nhận, hấn đã từng thật sự kháng cự hết thầy.

"Ngọa tào!"

"Ai vậy!"

"Rốt cuộc là ai?"

Người xem trực câu câu nhìn chăm chăm sân khấu.

Trước màn ảnh có vài người đáy mắt, tia lửa đã bắt đầu nổ tung!

Mọi người chỉ hi vọng, cái tay kia có thể vội vàng lấy ra!

Tốt nhất ở không giờ đêm lẻ một giây bên trong!
Sự thực là quá trình này kéo dài bốn năm giây, Lâm Uyên mặt, rớt cuộc bại
lộ ở trước mắt mọi người.

Không có chút nào che giấu, bại lộ ở trước mặt người đời.

Nghiêng lông mi dài cong lông, sáng ngời ánh mắt, đao tước như vẩy góc
cạnh, mân khởi môi .

Trẻ tuổi.

Đẹp trai.

Hơn nữa,

Xa lạ.

Giờ khắc này, rất nhiều người phản ứng đầu tiên không phải kêu lên, càng
không phải thảo luận, mà là một loại gân như tập thể tính .

Mờ mịt!

Đây là che mặt Ca Vương sao?

Đây là lần thứ nhất hạng nhất sao?

Hắn dáng dấp thật xem thật kỹ, phảng phất Manga trung đi ra nhân, tươi
đẹp bắt chước Phật Thân sau có quang, nhưng tại sao chúng ta hoàn toàn
không nhận biết người này?

Không nhận biết!

Suất ca người là ai à?

Đạn mạc cũng đã điên rồi, tiết mục tổ ống kính đôi ở nơi này trưng đẹp
trai đã có nhiều chút phạm quy trên mặt, nhưng từ nhan giá trị mà nói lại có
loại động lòng người lực trùng kích ——

"Lộ ra lộ ra lộ ra!"

"chờ một chút!"

"Hắn là ai?"

"Hắn mẹ nó rớt cuộc là ai!"

"Này căn bản không phải tưởng tượng của ta trung Lan Lăng Vương, nhưng

"

"Thật là đẹp trai a ! ! !"

"Thật mẹ nó thật là đẹp trai a ! ! !"

"Thảo nghĩ môn, không thể bị sắc đẹp làm cho mê hoặc!"

"Hắn là địch nhân!"

"Hắn là Lan Lăng Vương!"

"Miệng hắn so với ai khác cũng ác độc!"

"Hắn lại là bò cạp mỹ nam!"

"Người cho rằng là dung mạo người đẹp mắt là có thể muốn làm gì thì
làm!"

"Hôm nay ai cũng không cứu được hắn!"

Dạ !

Lan Lăng Vương quá đẹp rồi!

Đẹp mắt đến cơ hồ khiến rất nhiều người có chốc lát thất thần!

Nhưng cùng lúc .

Lan Lăng Vương quá xa lạ!

Cái này trận đấu có phải hay không là làm?

Cái này trận đấu dĩ nhiên sẽ không làm, cũng chưa bao giờ sẽ làm.

Bởi vì ngay tại người sở hữu nhìn chăm chú bên dưới, ngay tại đủ loại phức tạp tâm tình bên trong, ngay tại vô số người mộng ép hòa mờ mịt giữa ——

Tôn Diệu Hòa đột nhiên giông như điên gào thét!

Cùng cái này gào thét đồng thời vang lên, là Giang Quỷ kia high-decibel thét chói tai!

Triệu Doanh Các cũng bị cuốn hút, nước mắt tàn phá giữa, đi theo vô ý thức hét rầm lên!

"A! ! !"

Mà ở bình ủy tịch bên này.

Dương Chung Minh cơ hồ là ngửa mặt lên trời cười như điên!

Hắn đợi giờ khắc này, đợi quá lâu, có rất nhiều lần, hắn gần như muốn không nhìn được nói ra ——

Có rất nhiều lần, hắn gần như không nhìn được nghĩ muốn chỉ người xem mũi mắng!

Có mắt không trông!

Nhưng hắn cũng nhìn được, cho nên hắn cười, cười như điên!

Bên cạnh Dương Chung Minh.

Duẩn Đông ngơ ngác nhìn Dương Chung Minh.

Diệp Tri Thu cũng ngơ ngác nhìn Dương Chung Minh.

Tới Trịnh Tinh .

Trịnh Tinh lại đứng lên!

Nàng lại còn .

Nàng lại còn hung hăng nện một cái Dương Chung Minh cánh tay!

Nhưng mà Dương Chung Minh còn cười, không thể không biết đau, chỉ cảm thấy một màn này thật sự là thú vị tới cực điểm!

"Sớm một chút nói cho ta biết sẽ chết! ?"

Trịnh Tinh hung tợn mắng Dương Chung Minh một câu, sau đó trực tiếp chẳng ngó ngang gì tới xông lên sân khấu, ở người sở hữu trợn mắt hốc mồm bên dưới, làm một mời thủ thế, biểu tình kia tựa hồ có hơi ——

Rung động?

Đây là Trịnh Tinh?

Đây là khúc phụ a!

Phải cho Lan Lăng Vương cao như vậy cách thức đả ngộ?

Càng khiến người ta trợn mắt hốc mồm là, Dương Chung Minh cũng đứng lên, hơn nữa chạy thẳng tới An Hoàn nơi.

An Hoàn bị dọa sợ đến lui về phía sau hai bước.

Dương Chung Minh một cái bắt được hẳn Microphone, quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta hỏi người một lần nữa, chơi đùa vui vẻ không?"

"Vui vẻ."

Lâm Uyên phát ra hài tử như vậy nụ cười.

Hắn lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai ông kính cũng không có gì đáng sợ.

"Người là ai?"

Dương Chung Minh nhìn về phía người xem, hoặc như là nhìn màn ảnh trước vô số trương mờ mịt thất thố mặt, cuối cùng nhìn về phía Lan Lăng Vương: "Tên người không nên do ta nói ra, người chính miệng nói cho bọn hắn biết, Người! Là! Ai!"

"Mọi người khỏe."

Lâm Uyên nghĩ tới rất nhiều loại tự giới thiệu mình, nhưng lời đến khoe miệng tựa hồ lại không biết nói gì, chỉ còn một câu đơn giản không thú vị bốn chữ:

"Ta là Tiện Ngư."

Chỉ là để cho Lâm Uyên ngoài ý muốn là, khi hắn giới thiệu xong chính mình, hiện trường bỗng nhiên an tĩnh lại.

Đây là hơn ngàn người hiện trường!

Nhưng .

Ở nơi này hơn ngàn người hiện trường, giờ phút này lại nghe được cả tiếng kim rơi, cực hạn yên tĩnh, phảng phát tất cả mọi người đều mất đi năng lực nói chuyện, chỉ còn từng gương mặt một từ mờ mịt đến đờ đẫn .

"Tiện Ngư!"

"Tiện Ngư!"

Tôn Diệu Hỏa mấy người, đột nhiên phá vỡ trầm tĩnh, cũng đang dùng loại phương thức này nhắc nhở người sở hữu, các người không có nghe lầm

---

Hắn! Là! Tiện! Ngư!

Ừng ừng, giống như đầu đạn hạt nhân lễ rửa tội!

Theo Dương Chung Minh một câu nói, toàn thể người xem đột nhiên đứng dậy, phảng phát trước đó trải qua vô số lần tập luyện, kia từng gương mặt một đã hoàn toàn từ đờ đẫn giao qua khiếp sợ và điên cuồng! !

Mà ở trước màn hình.

Người sở hữu mặt, cũng lâm vào một loại không nói rung động, bọn họ thậm chí hoài nghi, chính mình lỡ tai có phải hay không là xảy ra vấn đề

Hắn là ai?

Hắn là Tiện Ngư?

Hắn là Tiện Ngư .

Hắn là Tiện Ngư! ! ! !

Giờ khắc này, vô số trước màn ảnh, đều tại chốc lát tĩnh mịch sau đó, phát ra kinh khủng tiếng thét chói tai, liền cùng hiện trường này sôi sùng sục đến phảng phất nôi áp suất khí ép bị đè lên một cái điểm giới hạn một loại ——
Sau một khắc!

Âm nhạc đại sảnh!

Cái này truyền thừa mấy trăm năm kiến trúc, thừa nhận rồi từ trước tới nay kinh khủng nhất một lần sóng âm tập kích, toàn thế giới đều phải ở nơi này thống nhất trong tiếng the the nổ!

Chương 529: Phát Quang

Đây là âm nhạc đại sảnh mấy trăm năm qua vang lên quá kinh khủng nhất tiếng thét chói tai, hiện trường thậm chí có một ít thủy tinh chế phẩm bị tiếng thét chói tai âm âm chấn vỡ, có người xem gần như muốn ở thét chói tai thiếu dưỡng trung choáng váng!

Khoa trương!

Rung động!

Kinh hãi!

Vô số người vẫy tay, vô số người nện ngực, vô số người trợn tròn con mắt gào thét, gần như đều được Tôn Diệu Hỏa cùng khoản, giờ khắc này tất cả mọi người đều hiểu bày cá điên cuồng ——

"Tiện Ngự!"

"Hắn là Tiện Ngự!"

"Hắn lại là Tiện Ngự!"

"Thảo hắn sao trước là ai mắng bây giờ Lan Lăng Vương cho Lão Tử đứng ra, mệt sức thích lâu như vậy thân là các ngươi có thể tùy tiện làm nhục ấy ư, tuyên thượng đối bình phun off ước giá tùy các ngươi chọn mệt sức không lại sợ!"

"Hắn là Ngự phụ a!"

"Ta trước mắng Ngự phụ?"

"Ta mẹ nó hận không được đem mình cái miệng này xé rách, lại bị trên mạng dùng bút mang theo tiết tấu, từ mấy năm trước bắt đầu học tập âm nhạc lên Ngự phụ chính là ta duy nhất tín ngưỡng!"

" "

Có người cười to!

Có người lại khóc!

Hiện trường đã mất không chế!

Thân là người chủ trì An Hoành đã hoàn toàn mất đi đối sân khấu không chế, nơi này thành cuồng hoan đại dương, nơi này cũng được gào thét đại dương, đây là An Hoành chủ trì kiếp sống vô số năm lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy, nhưng giờ phút này hắn thật sự trải qua rung động làm sao từng so với hiện trường người xem ít hơn đây?

Lâm Uyên trong nhà.

Làm Lan Lăng Vương tháo mặt nạ xuống một khắc kia, lão mục trong tay gọt đến một nửa trái táo đột nhiên rơi xuống đất, Nam Cực tiếng kêu đột nhiên vang dội ở trong phòng, cái này đã về hưu âm nhạc lão sư đột nhiên khóc không thành tiếng: "Đó là ta con trai a, hài tử ba hấn ngươi thấy không, con trai chúng ta đứng ở đó, hấn sẽ ở đó!"

"Ca!"

Lâm Dao cũng khóc!

Nước mắt không cần tiền tựa như!

Lâm Huyền mặt từ ngưng trệ đến điên cuồng chỉ tốn mấy giây, nàng là một bên cười một bên khóc: "Lan Lăng Vương lại là tên hỗn đản này đê đê, hấn thật là chúng ta gia Lan Lăng Vương, hấn là nhà chúng ta loại a!"

Mơ mộng là cái gì?

Lâm gia tất cả mọi người đều biết, Lâm Uyên mơ mộng là ca hát, vô luận như thế nào ngăn trở cũng không có thể để cho hấn buông tha, hấn đoạn thời gian trước vừa mới nói cho người nhà nói mình cuống họng tốt hơn chút, kết quả vào lúc này hấn tự lấy phương thức như vậy đi thực tiễn đến hấn mộng!

Lâm Huyền nhớ .

Lâm Uyên cuống họng vừa mới hư mất mấy ngày đó, luôn là thừa dịp người khác không có chú ý thời điểm len lén ở trong phòng luyện bài hát, hấn tốn ước chừng thời gian nửa năm mới tiếp nhận chính mình cuống họng hư mất sự thật, hấn lần lượt hát đến khàn khàn hát đến nằm viện hát đến chính mình một câu nói cũng không nói được, là người nhà khổ khổ cầu khẩn, hấn mới rốt cục buông tha giây giụa!

Mà hôm nay!

Hấn dực hỏa trọng sinh!

Lâm Huyền bỗng nhiên nghĩ đến trên mạng những thứ kia liên quan tới Lan Lăng Vương tiếng mắng, nàng một lần cảm thấy phần nộ, nhưng giờ phút này nàng chỉ cảm thấy có vô cùng vô tận ủy khuất, các người dựa vào cái gì lên xuống đê đê của ta, các người chơi nổi sao! ! !

Ca đàn bên trong.

Làm cái này xa lạ mà thiếu niên anh tuấn bình tĩnh giới thiệu xong chính mình, vô số âm nhạc nhân đều sôi trào, trợn mắt hốc mồm trung cơ hồ là vô số tiếng gào đồng thời vang lên:

"Tiện Ngư!"

"Hấn là Tiện Ngư!"

"Hấn là tiểu khúc phụ!"

"Ngọa tào ngọa tào ngọa tào, hấn không phải Soạn nhạc ấy ư, hấn lại còn có thể ca hát, hấn lại còn hát tốt như vậy, khó trách hấn dám tứ vô kỵ đạ phê

bình, nếu như người ta không đeo cái này lên mặt nạ, cái nào ca sĩ không phải nghiêm phạt đứng bị đánh?"

"Nguyên Tịch xong rồi!"

"Người xem một chút Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh đối Tiệp Ngự là thái độ gì, bọn họ vốn là một công ty, bọn họ là coi Lâm Uyên là thành công ty mình kiêu ngạo nhất hài tử, Nguyên Tịch đây là một khẩu tức đem toàn bộ khúc phụ đều đắc tội chết!"

"Quý xuống!"

"Đừng nói Nguyên Tịch rồi, ta bây giờ mẹ nó cũng muốn quý xuống, Lan Lăng Vương thế nào lại là Tiệp Ngự, Lan Lăng Vương làm sao có thể là tiểu khúc phụ Tiệp Ngự a, một mình người thân cùng một bầy phạm nhân so cái gì cuộc so tài!"

Các công ty lớn.

Mỗ lãnh đạo cơ hồ là ở thân phận của Tiệp Ngự ra ánh sáng trong nháy mắt liền quyết định thật nhanh nói: "Bây giờ người mẹ nó lập tức thông báo công ty trên dưới toàn bộ ngành, kết thúc cùng Nguyên Tịch toàn bộ quan hệ hợp tác!"

"Ngoa tào!"

"Công ty chúng ta còn có một Nguyên Tịch Đại sứ hình tượng a, này giờ a còn chơi một thí a, Nguyên Tịch về điểm kia fan cho Tiệp Ngự người ủng hộ nhét không đủ để nhét kẻ rằng, này ba được chết bao nhiêu người a!"

"Ta bắt kẻ!"

"Nguyên Tịch có mười ngàn cái cũng cho một sức rút lui, người phạm là đang còn muốn cái nghề này lẫn lộn cũng đừng với những thứ này khúc phụ so tài, Tiệp Ngự Dương Chung Minh Trịnh Tinh chung vào một chỗ lực lượng, không cần bọn họ mở miệng, vô số người là có thể đem Nguyên Tịch xé nát!"

"Còn lại ca sĩ ."

"Còn lại ca sĩ còn không có đem sự tình làm tuyệt, bọn họ ngoan ngoãn với Tiệp Ngự cúi đầu nhận sai đòi một hồi đánh, sự tình qua đi cũng liền đi qua, điều kiện tiên quyết là Tiệp Ngự nguyện ý tha thứ bọn họ, nhưng Nguyên Tịch bên này Tiệp Ngự muốn tha thứ cũng không được, hãn fan sẽ không đáp ứng!"

"Đuổi ra khỏi Nguyên Tịch!"

"Chúng ta trước thiếu Tiệp Ngự ân huệ, nhân gia để cho chúng ta một tháng, cho chúng ta một đường ca sĩ dành ra cạnh tranh mùa bóng băng không gian, bây giờ nên đến trả nhân tình lúc, bất quá nhân tình này thực ra không cần chúng ta còn cũng giống vậy rồi, Nguyên Tịch này ba là chắc chắn phải chết, thần tiên cũng khó cứu nàng rồi."

Sân khấu hiện trường.

Núp ở phía sau xếp hàng chỗ bóng tối chờ đợi Lan Lăng Vương bóc mặt Nguyên Tịch vốn đang mặt đầy âm lãnh, nhưng khi hấn bại lộ thân phận thòi điếm nàng đã bị chung quanh kinh khủng âm thanh cho hắt gân như té ngã trên đất!

Nàng bối rối!

Nàng lại khóc!

Lần này tiếng khóc không có ủy khuất cũng không có phần nộ với không có không cam lòng, chỉ có tuyệt vọng cùng bất lực, nàng không biết nàng phải đối mặt là cái gì, trên đài đạo thân ảnh kia phảng phất một đạo sơn, đã ép tới nàng không thở nổi!

Lần này là thật xong rồi .

Tại sao hấn là Tiện Ngư .

Hấn là Ngư Vương Triều người tạo lập, hấn là mấy năm gần đây nhạc đàn tôi thanh danh vang dội tiêu khúc phụ, hấn là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh cũng ngang hàng đối đãi thân cấp âm nhạc nhân, hấn đã là cái nghề này trần nhà rồi!

Hạ Phồn xông về sân khấu!

Tôn Diệu Hỏa xông lên sân khấu!

Triệu Doanh Các xông về sân khấu!

Giang Quý cũng xông về sân khấu!

Bọn họ vây quanh Tiện Ngư hung hăng ôm chung một chỗ, tạo thành một cái chặt chẽ hình tròn, Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh tựa như hai vị Thủ Hộ Thần một loại bình tĩnh đứng ở cái này hình tròn hai bên.

Rốt cuộc .

Duẩn Đông đứng dậy.

Diệp Tri Thu đứng dậy.

Bọn họ không cách nào nữa lấy thân phận của bình ủy bình thân chịu đựng gian khổ ngồi ở dưới đài, đó là đối đồng đẳng cấp âm nhạc nhân không tôn trọng, Tiện Ngư vô luận từ góc độ nào đến xem, đều là theo chân bọn họ cùng một cấp số tồn tại!

Đây là tôn trọng!

Đối đồng hành tôn trọng!

Mà ở cái nghề này bên trong có thể để cho bọn họ tôn trọng đồng hành có thể đếm được trên đầu ngón tay, vừa vặn Tiện Ngư chính là một cái trong số đó, lúng túng hơn là hai người bọn họ từng tại Chư Thần cuộc chiến trung bại bởi quá Tiện Ngư.

Nhất là Duẩn Đông!

Hấn thua liền rồi hai lần!

Bao gồm năm ngoái đày lần đó!

Trên cái vũ đài này cho tới bây giờ liên không phải chỉ có bốn cái khúc phụ, mà là năm cái, cái kia tiểu khúc phụ rõ ràng không có lấy thuộc hạ với khúc phụ vòng nguyệt quế, nhưng ý nào đó mà nói so với hẳn ai cũng chói mắt .
Hẳn thật ở Phát Quang!
Đám người không ngăn được quang!

---

ps: Cảm tạ huyền vũ đại lão cái thứ 3 bạch ngân, tiếp tục viết! ! !

Chương 530: Cao nhân

Sau đó vô luận « che mặt Ca Vương » làm được thứ mấy cuối mùa, mọi người cũng vĩnh viễn không cách nào quên tiểu khúc phụ Tiệp Ngự lần đầu tiên lộ mặt cái kia tươi đẹp thời khắc.

Phảng phất toàn thế giới ánh mắt đều bị cái kia tràn đầy thiếu niên cảm bóng người phong tỏa!

Quét quét quét!

Tiết mục tổ ống kính điên cuồng bắt được mỗi một người phản ứng.

Nhưng gần như người sở hữu biểu tình cũng bị chấn động bao trùm, người sở hữu phản ứng đều là như vậy không phải là ít!

Tinh Linh khiếp sợ!

Thiên Nga Trắng khiếp sợ!

Người máy khiếp sợ!

Ca Vương Ca Hậu môn đều kinh hãi!

"Chúng ta lại đang cùng Tiệp Ngự trận đấu ."

"Tiệp Ngự dùng thân phận của ca sĩ đánh bại chúng ta, hẳn không phải hẳn ngồi ở bình ủy chỗ ngồi sao ."

"Hơn nữa hẳn thật trẻ tuổi . Không lớn hơn con ta bao nhiêu ."

"Khó trách Tiệp Ngự một mực cho Lan Lăng Vương viết ca khúc, nguyên lai hẳn lại là Tiệp Ngự bản tôn ."

"Một cái bình ủy cấp người đang theo chúng ta trận đấu?"

" "

Mà ở Ca Vương Ca Hậu giữa.

Phí Dương phảng phất mất đi năng lực suy tính, cứ như vậy ngơ ngác nhìn Tiệp Ngự.

Chính là cái này nhân, đem mình đề chét ở Tiệp Ngự chỗ ngồi.

Chính là cái này nhân, làm cho mình "Gặp ngự phải thua" .

Chính mình trước còn nói không nghĩ ở cái tiết mục này bên trên bị Tiệp Ngự phê bình.

Nhưng kỳ thật Tiệp Ngự đã sớm phê bình quá mình, chỉ là mình lại không biết mà thôi .

Nguyên lai lần này lão Nhị, hay lại là Tiệp Ngự an bài.

Hơn nữa còn là lấy thân phận của ca sĩ, cho mình hoàn toàn tọa thật, bằng tâm phục khẩu phục phương thức!

Hẳn không khỏi cười khổ.

Nếu quả thật có Ngự Vương Triều, giờ phút này đó người xem đại khái đã thành Ngự Vương Triều thân dân.

Nhưng có chút biến hóa nhưng thật ra là do điểm cùng mặt mà mở ra.

Đừng quên tiết mục phía sau cố sự.

Ngay tại Lan Lăng Vương sắp bóc mặt trước, đã có rất nhiều đôi Lan Lăng Vương không đầy người tập kết thành thiên quân vạn mã.

Nhưng mà.

Điều này hiển nhiên không phải một nhánh trật tự ngay ngắn quân đội.

Bởi vì bọn họ công kích còn chưa bắt đầu cũng đã thất linh bát lạc rồi.

Sự tình phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, ngay tại Tiệp Ngự công bố thân phận một khắc kia ——

Vạn mã hý vang lừng!

Kinh khủng đạn mạc lưu đủ đưa tới một ít người dày đặc sợ hãi chứng!

Kia trong nháy mắt mãnh binh "Ngự phụ" có thể đem toàn bộ ca sĩ fan hù dọa đến sắc mặt trắng bệch!

"Rút lui!"

"Mau rút lui!"

Có bị Tiệp Ngự công kích quá ca sĩ fan bỗng nhiên ở trong bày khăn cấp @ toàn thể thành viên.

Lợi hại nhất bàn phím hiệp vào lúc này cũng chỉ có thể cầm trên tay bàn phím quảng thành hai bên, trước mặt chính là núi đao biển lửa.

"Hương giới a!"

"Cũng phải quỳ!"

"Tại sao là hấn!"

"Ta lại đi theo các người đám này ngu xuẩn mắng Ngự phụ, con bà nó dựa một chút dựa một chút dựa vào, Mộc Thạch nhằm nhò gì a, mệt sức là Ngự phụ fan cứng, này phá bày không đợi cũng được!"

Ca sĩ đám người ái mộ.

Đại quy mô lui bày nhiệt.

Mà ở Nguyên Tịch đám người ái mộ bên trong, giờ phút này lại bầu không khí khác thường.

Ngay cả trước nhảy vui mừng nhất, tổ chức mọi người tấn công cái gì bộ lạc Blog thậm chí còn diễn đàn nhân viên quản lý cũng bối rối.

Này ý vị như thế nào .

Bây bên trong mấy cái hạch tâm nhân viên quản lý rất rõ.

Nguyên Tịch fan bạo động, thực ra có Nguyên Tịch tự mình hoặc chỉ rõ hoặc ám chỉ thêm dầu vào lửa, bao gồm Nguyên Tịch người đại diện cũng ở đây bày bên trong kết quả quá không chỉ một lần, nếu không Nguyên Tịch bên này fan sẽ không như thế cấp trên.

Nguyên nhân cũng rất đơn giản.

Nguyên Tịch muôn mượn Lan Lăng Vương đòn thổi lên.

Lan Lăng Vương trong tranh tài trên chóc quá nhiều người, Nguyên Tịch nếu như đánh bại đối phương, đối với nhân khí thêm được là kinh khủng. Cái này rất bình thường.

Rất nhiều minh tinh đều thích chơi đùa loại này đồn thổi lên bộ sách võ thuật, Lan Lăng Vương đưa ra cái thang, Nguyên Tịch thuận gậy leo lên mà thôi.

Nhưng sự tình phát triển đến một bước này, cản trở cũng là kinh khủng nhất!

Liền bởi vì hắn là Tiệp Ngự .

Cho nên Nguyên Tịch đã được quyết định từ lâu thất bại.

Trong bày vẫn còn ở nổ, vỡ tổ rồi đã.

"Lão đại chúng ta còn hướng ấy ư, hướng Tiệp Ngự bộ lạc hay lại là hướng Tiệp Ngự Blog a, Tiệp Ngự thật giống như không có ở đây Blog, bình thường hắn chơi đùa bộ lạc tương đối nhiều, ta đề nghị chúng ta nhất ba lưu."

"Một lớp mọi người!"

"Suy nghĩ có bao đi!"

"Người không nhận biết Tiệp Ngự?"

"Ta lòng tốt đau Ngự phụ a."

"Mặc dù ta cũng rất thích Nguyên Tịch, nhưng thần tượng có rất nhiều, thần lại chỉ có thể có một cái, xin lỗi các người chơi đùa đi, ta đi Ngự phụ kia nói xin lỗi, ngoài ra ta bây giờ là Nguyên Tịch đen!"

" "

Bên này cũng là đại quy mô lui bày.

Nguyên Tịch tử trung fan, bướng bỉnh fan, giờ khắc này cũng thí cũng không dám thả một cái.

Giống như bày sói biến thành một đám Husky, ủy khuất le lưỡi, ánh mắt kia phải nhiều vô tội có nhiều vô tội.

Chúng ta không có quấy rối Ngự phụ ý tứ!

Các người hiểu lầm!

Trên Internet hoàn toàn sôi trào!

Có người ở cười!

Đám này ca sĩ fan sao không tin tức?

Nói tốt thiên quân vạn mã, nói tốt quái thú tiền sử đây?

Mã đều chết hết a! ?

Quái thú răng đều vỡ nát! ?

Các người không phải nói, Lan Lăng Vương người quán quân này không được sao?

Các người không phải nói, Lan Lăng Vương toàn dựa vào bài hát của Tiệp Ngự mới lên đỉnh sao?

Ngượng ngùng.

Lan Lăng Vương chính là Tiện Ngư!

Hắn hát bản chính là mình bài hát!

Vâng.

Nguyên Tịch đợi ca sĩ tụ họp thành phần tia đại quân chuẩn bị đối Tiện Ngư tiên hành công kích.

Nhưng ở Tiện Ngư bộc thân phận của quang một khắc kia lại tập thể quay đầu cảnh tượng để cho quá nhiều người rung động.

Bao nhiêu người tê cả da đầu!

Nhiệt lục soát đã an xếp lên trên!

Người xem đối mới lên lúc nào cũng đề tài hiệu suất chưa bao giờ sẽ khiến người ta thất vọng:

Lan Lăng Vương là Tiện Ngư Tiện Ngư ló mặt Lan Lăng Vương bóc mặt

Tiện Ngư dung mạo ra ánh sáng

Blog bên kia nhiệt lục soát gần như liền dáng vẻ cũng không mang theo đối, phảng phất hai bên lẫn nhau chép ba nhiệt nghị đề tài tựa như.

Cùng lúc đó.

Tần Nghệ học chung trường bày, cũng là nổ ra!

"Nhìn che mặt Ca Vương rồi không, Tiện Ngư thật là chúng ta trường học!"

"Ngọa tào ta biết hắn, Soạn nhạc hệ cái kia hệ thảo, sư ca ta là Tiện Ngư hệ liệt!"

"Nhờ cây đó là giáo thảo được rồi, chỉ là nhân gia khiêm tốn, cho nên rất nhiều người không biết Soạn nhạc hệ có này cái suất ca mà thôi, ta cũng là có một Soạn nhạc hệ bằng hữu mới biết hắn!"

"Mẹ nha, là chúng ta năm thứ năm đại học Soạn nhạc hệ!"

"Ta cũng bái kiến hắn! Sư ca ta yêu người, yêu người chết được!"

"Ta lúc trước sao không chú ý tới trong trường học có này cái suất ca, sớm biết hắn là Tiện Ngư ta mẹ nó ngày ngày cho hắn ngon lành đồ ăn thức uống phục vụ a!"

Phản ứng một dạng, cũng ở đây Lâm Uyên lớp học bày bên trong phát sinh.

Bây bên trong sôi sùng sục ——

"Lâm Uyên chính là Tiện Ngư! !"

"Ta nhìn thấy hắn bóc mặt, còn lấy vì mình nhìn lầm rồi!"

"Mẹ nha!"

"Thế nào ta cũng lớn năm mới biết a!"

"Lâm Uyên quá vô danh đi!"

"Kêu Ngư phụ!"

"Khó trách Diệp Hàm ngày đó ở Tinh Mang thấy Lâm Uyên rồi!"

"Bởi vì Lâm Uyên chính là Tiện Ngư, hắn dĩ nhiên ở Tinh Mang!"

"Vạn vạn không nghĩ tới, ta cùng Tiệp Ngu là mẹ nó bạn học cùng lớp, ta cùng hấn ở một cái nhà trọ ở qua!"

"Ta còn là hấn ngồi cùng bàn đây!"

"Lần sau gặp được hấn muốn ký tên a a a a!"

" "

Trong bày đều tại @ Lâm Uyên.

Cũng có rất nhiều người @ Diệp Hàm.

Diệp Hàm rút cuộc xuất hiện: "Đề cho ta chậm rãi, đánh vào quá lớn, trong lúc nhất thời suy nghĩ có chút mộng ."

Vâng.

Được chậm rãi.

Chính mình đoạn thời gian trước có phải hay không là còn mời Ngu phụ cùng nhau ăn cơm tới?

Mặc dù bị cự tuyệt .

Đây là cái gì à?

Cao nhân lại ở bên cạnh ta?

---

ps: Cảm tạ 【 Phiêu Linh nhân i 】 minh chủ khen thưởng, hấn lúc trước id có một yên, đây là « vui chơi giải trí Giáo Phụ » thời kỳ vẫn quan hệ tốt vô cùng bạn cũ, không có chuyện gì còn thường thường liên lạc, lại mỗi bản thư đều lên không chỉ một minh chủ, cảm tạ một đường đi cùng, tăng thêm dâng lên, phía sau không nhất định có, nhìn trạng thái, mọi người đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon, chớ cùng ô bạch tiết học gian quản lý!

Chương 531: Thu quan

Cao nhân lại ở bên cạnh ta!

Đây không chỉ là Tần Nghệ cùng với Lâm Uyên những thứ kia bạn học cùng lớp ý tưởng!

Bóng dáng bên trong phòng làm việc.

La Vi cùng với phòng làm việc các trợ thủ làm tiết mục trung thực người xem, dĩ nhiên không có bỏ lỡ Lan Lăng Vương bóc mặt.

Sau đó bọn họ liền choáng váng!

"Đây không phải Ảnh Tử Lão Sư sao?"

"Ảnh Tử Lão Sư là Tiện Ngư?"

"Ta thiên!"

"Bóng dáng Sở Cường Tiện Ngư, thực ra không phải ba người, mà là hai người!"

" "

Ảnh Tử Lão Sư không chỉ có biết hội họa!

Hơn nữa sẽ Soạn nhạc!

Đồng thời còn biết ca hát!

Đây là khái niệm gì?

Bối rối!

Thực ra tôi mộng chính là bóng dáng phòng làm việc, nhân vì người khác chỉ thấy Lan Lăng Vương là Tiện Ngư, mà bên này hiểu nhiều hơn sự thật cùng chân tướng:

Lan Lăng Vương không chỉ là tiểu khúc phụ Tiện Ngư!

Đồng thời còn là họa sĩ Đăng Phong Tạo Cục Ảnh Tử Lão Sư a!

Hắn cái thân phận này!

Ngoại giới vẫn cũng không biết!

La Vi theo bản năng nhìn về phía ghế sa lon nơi mặt đầy thần bí mỉm cười

Kim Mộc, thét to:

"Kim thúc ngươi đã sớm biết!"

Đúng ta đã sớm biết."

Kim Mộc biết rõ mình nên ra sân: "Nhưng Ảnh Tử Lão Sư cái thân phận này còn cần bảo mật, ta đã vì các vị tạm thời tăng thêm một phần bảo mật hợp đồng, một hồi nhờ cậy mọi người ký tên, chỗ tốt dĩ nhiên cũng có, sau này mỗi người mỗi tháng tiền lương phồng hai ngàn nguyên, đây chính là ta cho các ngươi tranh thủ được phúc lợi."

"Kim thúc vạn tuế!"

Mọi người nhất thời hưng phấn.

Lan Lăng Vương là Tiệp Ngự, đồng thời còn là bóng dáng, đối với phòng làm việc người mà nói chỉ là một bát quái, cách bọn họ chân thực sinh hoạt thực ra rất xa xôi, nhưng này bảo mật phúc lợi lại là thật sự rõ ràng!

"Không thêm tiền đều được, hợp đồng ta ký!"

Một vị trong đó trợ thủ kích động nói: "Ta là Tiệp Ngự lão sư bưng bình fan, ta bài hát đơn trong Tiệp Ngự lão sư toàn bộ tác phẩm, ta nguyện ý thay Ảnh Tử Lão Sư bảo thủ bí mật, ta nguyện ý một mực đi theo Ảnh Tử Lão Sư liên quan."

Những người khác cảm tức nhìn cái này trợ thủ.

Cái này trợ thủ ngập ngừng nói ngậm miệng.

Kim Mộc cười không ngậm miệng được, xem ra bảo mật cũng không khó. Bên cạnh La Vi hít thở sâu, cố gắng bình phục chính mình rung động tâm tình.

Nàng chợt nhớ tới, Ảnh Tử Lão Sư nói qua, mặc dù tự mình là đối phương đồ đệ, nhưng không phải Đại Sư Tử.

Bây giờ nhìn lại, hẳn là Tiệp Ngự lão sư thân phận của cái kia cũng thu nhiều chút đồ đệ duyên cớ?

Liên hội họa bên này nói, chính mình cũng còn là Đại Sư Tử a!

Nàng bỗng nhiên ngốc cười lên.

Chính hẳn một sư phụ, thật là quá kinh khủng!

Cười một trận, ánh mắt của La Vi chuyển hướng phòng làm việc màn ảnh truyền hình.

Lúc này.

Live stream còn chưa kết thúc.

Theo Tiệp Ngự bóc mặt, hiện trường sôi trào thật lâu thật lâu.

Mà tiết mục tổ cũng không có tận lực không tràng.

Ngay cả tiết mục tổ đạo diễn, thân ở hậu trường Đồng Thư Văn, giờ phút này cũng là cười không ngậm miệng được.

Rốt cuộc bóc mặt a!

Đâu chỉ người khác đang chờ mong giờ khắc này!

Một mực biết Lan Lăng Vương thân phận chân thật Đồng Thư Văn, cũng ở đây vô số lần mong đợi giờ khắc này!

Hắn nín mấy tháng, rốt cuộc không cần lại nín!

Quá khó khăn!

Mà bên cạnh hắn.

Phó Đạo Diễn cùng với những tiết mục khác tổ thành viên, sớm đã trợn mắt hốc mồm.

Những ánh mắt này, để cho Đồng Thư Văn có loại không khỏi thoải mái cảm.

Rất thư thái!

Cho đến tất cả ân tình tự hơi chút an tĩnh lại, người chủ trì An Hoành mới một lần nữa đi lên sân khấu.

Lúc này.

Tôn Diệu Hỏa đám người đã toàn bộ trở lại chính mình vị trí.

Sân khấu chỉ còn An Hoành cùng Lâm Uyên.

Hiện trường an tĩnh lại.

Giờ phút này mọi người vô cùng chờ mong!

Tiên Ngư lão sư sẽ nói gì tiếp!

Người chủ trì An Hoành dĩ nhiên biết người xem phần này mong đợi!

Hắn cười khở nói: "Tiên Ngư lão sư, lại là ngài, ngài làm sao sẽ nghĩ đến lấy thân phận của ca sĩ dự thi, tiết mục tổ trước là xin ngài tới làm đạo diễn "

Lâm Uyên nói: "Ta vốn chính là ca sĩ."

Hắn không có cố làm khiêm tốn, nhưng cũng không có tận lực lạnh lẽo cô quạnh, chỉ là cùng bình thường một cái trạng thái.

Ông kính mang đến không thích ứng cảm, chẳng biết lúc nào lên đã hoàn toàn biến mất.

Hắn có thể giữ dễ dàng làm mình.

"Cái gì, ngài ."

"Ta mới vừa ký hợp đồng Tinh Mang thời điểm, là chuẩn bị lấy thân phận của ca sĩ xuất đạo, nhưng bởi vì thân thể vấn đề ."

Lâm Uyên do dự một chút, không có đem bệnh tình tình huống cụ thể nói ra khỏi miệng, hắn lại không biết mình do dự đã cho người xem đầy đủ tương tượng cùng đào không gian.

Hắn tiếp tục nói:

"Tình huống thân thể trở nên ác liệt đưa đến cuống họng xảy ra vấn đề, thầy thuốc nói ta cũng không còn cách nào ca hát, cho nên ta mới trở thành Người viết ca khúc, cũng ở năm thứ hai đại học thời điểm chuyển đến Soạn nhạc hệ học tập Soạn nhạc."

Phốc!

Tất cả mọi người đều sững sờ!

Tiên Ngư trở thành Người viết ca khúc, cũng chỉ là bởi vì hắn không cách nào ca hát mà thôi, hắn vốn là thậm chí không có ý định học Soạn nhạc

---

Đây là cái gì thần tiên a!

Một mình người thay đổi giữa chừng Người viết ca khúc, lại thành Soạn nhạc giới tiêu khúc phụ! ?

Này là thiên tài?

Này là yêu nghiệt đi!

An Hoành cũng tròn tròn mắt, lẩm bẩm nói: "Cho nên ngài đòi nghề Soạn nhạc, thực ra chỉ là hoàn toàn bất đắc dĩ, kết quả lại lấy được lớn như vậy thành tựu, vậy bây giờ ."

"Thân thể ở hồi phục, cho nên cuống họng được rồi."

Lâm Uyên không có giải thích quá nhiều, tiếp theo đại khái nói mình một chút tham gia trận đấu nguyên nhân là được: "Vừa vặn có một cái như vậy tiết mục liên muốn viên mình một chút làm ca sĩ mộng."

"Cho nên ."

An Hoành cảm khái nói: "Cho tới bây giờ liên không có gì Tiệp Ngự vì Lan Lăng Vương viết ca khúc, ngài ở tiết mục bên trong hát, toàn bộ đều là chính mình bài hát của sáng tác!"

"Không phải."

Lâm Uyên nói: "Còn hát một bài hát của Dương Chung Minh Lão Sư, duy chỉ có kia một bài không phải chính ta sáng tác, nhưng bài hát kia cũng là cá nhân ta muốn trí kính Dương Chung Minh Lão Sư, hẳn coi như là lão sư của ta ."

Ông kính đánh tới Dương Chung Minh trên mặt.

Dương Chung Minh cười nhìn về phía Lâm Uyên, ánh mắt kia trước đó chưa từng có ôn hòa, nhất là nghe được Lâm Uyên nói mình đoán là đối phương lão sư lúc, khóe miệng độ cong đã hoàn toàn không che giấu được rồi.

Đứa nhỏ này thật đúng là.

Rõ ràng chính mình cho tới bây giờ đã không dạy hắn cái gì .

Trước màn ảnh.

Đạn mạc từ đầu tới cuối duy trì đến cao mật trạng thái:

"Đây đối với ta có thể! !"

"Dương phụ nhìn về phía ánh mắt của Tiệp Ngự là cái gì, là cung chịu, là tràn đây yêu a!"

"Ta rốt cuộc minh bạch, tại sao Dương Chung Minh Lão Sư ở tiết mục bên trong một mục có chút che chở Tiệp Ngự ý, hẳn khẳng định đã sớm nhận ra Tiệp Ngự lão sư!"

"Đây chính là trong truyền thuyết cha lẫn nhau?"

"Cái ánh mắt này, ta say rồi!"

"Lộ ra thuần thực di mẫu cười."

" ."

Hiện trường người xem cũng lộ ra di mẫu cười.

Dương Chung Minh nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên quá cung chịu!

An Hoành nhìn về phía Dương Chung Minh Lão Sư: "Tựa hồ Dương Chung Minh Lão Sư đã sớm biết rồi ."

"Không có."

Dương Chung Minh suy nghĩ một chút nói: "Trận đầu, ta cảm giác hẳn có chút không khỏi quen thuộc, nhưng ta không nghĩ tới phương diện kia, cho đến trận thứ hai hẳn bắt đầu đàn Đàn dương cầm, ta mới đại khái có cái ý nghĩ này, bởi vì ta biết Tiệp Ngự Đàn dương cầm trình độ thật lợi hại, tới trận thứ ba kết thúc, ta lập tức trở về công ty để cho người ta điều tra Tiệp Ngự mới vừa vào công ty lúc ký hợp đồng thử hát, thanh âm ấy cùng Lan Lăng Vương một thanh âm trong đó giống nhau như đúc, khi đó ta mới chân chính xác nhận."

Lâm Uyên: ". "

Nguyên lai là điều tra rồi mình ban đầu ở công ty ký hợp đồng thử hát video, nếu như vậy so sánh lời nói, lấy Dương Chung Minh đối thanh âm nhạy cảm trình độ, quả thật có thể xác nhận thân phận của mình.

"Liên lừa gạt đến ta đi người!"

Bên cạnh Trịnh Tinh rất bất mãn, sau đó nàng bắt đắc dĩ cười nói: "Tiệp Ngự đứa nhỏ này là chúng ta Tinh Mang cục cưng quý giá, mặc dù ta tiếp xúc với hắn ít, nhưng đứa nhỏ này chính là có loại để cho người ta liếc mắt sẽ thích ma lực."

An Hoàn cười nói: "Bởi vì dáng dấp đẹp trai."

Trịnh Tinh cười, dưới đài cùng trước màn ảnh người xem cũng cười theo.

"Tiếp theo ban thưởng hẳn là chúng ta người điều khiển chương trình phụ trách, nhưng ta nghĩ, nếu không để cho Dương Chung Minh Lão Sư ban thưởng chứ?"

An Hoàn rất hiểu bầu không khí thế nào làm.

Hiện trường nhất thời sơn hô hải khiếu kêu:

"Dương Chung Minh!"

Dương Chung Minh dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt.

Trong tiếng nhạc, hắn đem lần thứ nhất che mặt Ca Vương cúp giao cho Lâm Uyên trong tay.

Bối cảnh âm nhạc lựa chọn ca khúc là « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu », đây là Lâm Uyên thứ Tam Kỳ trận đấu biểu diễn ca khúc.

Lần đầu tiên nghe bài hát này, mọi người không biết thân phận của Lan Lăng Vương.

Bây giờ nghe nữa bài hát này, thật sự có người trong lòng, cũng sinh ra cảm giác khác thường.

Trên thực tế.

Giờ phút này lại hồi ức lại Lan Lăng Vương ở trên cái vũ đài này toàn bộ ca khúc, kết hợp với Tiệp Ngự đối với chính mình đơn giản một chút giới thiệu, tất cả mọi người sinh ra một loại rất vi diệu cảm giác, rất nhiều người đã quyết định quay đầu liền đem Lan Lăng Vương mỗi một kỳ trận đấu đều nặng tân nhìn một lần.

"Trịnh Tinh."

Dương Chung Minh nhìn về phía Trịnh Tinh, nữ nhân này ánh mắt dường như thật ghen tị, dứt khoát mời:

"Đồng thời hát?"

Bài hát này tất cả mọi người sẽ.

Trịnh Tinh không kịp chờ đợi xông về sân khấu, sau đó bỗng nhiên xoay người, đem Duẫn Đông cùng Diệp Tri Thu cũng đồng thời kéo lên.

Vì vậy.

Tình cảnh biến thành Lâm Uyên, Dương Chung Minh, Trịnh Tinh, Duẫn Đông cùng với Diệp Tri Thu năm vị khúc phụ cấp nhân vật đại hợp xướng.

"Thương Hải Nhất Thanh Tiêu

Cuòn cuộn hai bờ sông triều

Chìm nổi theo sóng ký sáng nay

Ông trời cười rồi rít trên đời triều

Ai thua ai thắng ra thiên biết được ."

Che mặt Ca Vương Quý đầu tiên, ở Lâm Uyên cùng bốn vị khúc phụ song ca « Thương Hải Nhất Thanh Tiêu » trung kết thúc.

Hát đến phía sau.

Tất cả mọi người cười cực kỳ cởi mở, phóng khoáng.

Mà lúc này.

Tình Mang giải trí.

Giống vậy tiếng hát vang lên, bao gồm công ty cao tầng ở bên trong toàn bộ ngành, cũng đều thưởng thức rồi cái tiết mục này, cũng thấy tận mắt Tiệp Ngư bóc mặt .

---

ps: Cảm tạ minh chủ lại mỉm cười đại lão khen thưởng, tặng thêm dâng lên, đồng thời cảm tạ 【kha đóa lý i】 , 【đồng ý không đồng ý】 , 【huyền cảnh 821 28】 , 【nó là ta trong mộng tình miêu a】 , 【Lâm Mộc Linh】 , 【Hỏa Vũ Sí Phượng】 nhiều như vậy vị minh chủ khen thưởng, ■■■? ? ■●, không nghĩ tới đoạn này nội dung cốt truyện thu hoạch nhiều như vậy minh chủ, bái tạ, tiếp tục tặng thêm!

Chương 532: Thoát thân

Tinh Mang giải trí.

Phòng họp rất trầm mặc.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm màn ảnh lớn.

Công ty cao tầng môn trên mặt không ức chế được mặt mũi hồng hào.

Dù là đều là nhân tinh một loại hỉ nộ không lộ nhân vật cũng không cách nào ở Tiện Ngư bóc mặt lúc giữ trấn định.

Ngay cả thân là chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa, giờ phút này biểu tình cũng cực không bình tĩnh!

Lan Lăng Vương, Tiện Ngư!

Không nghĩ tới, không nghĩ tới!

Vị này tiêu khúc phụ, lại lừa gạt đến công ty, làm ra rồi như vậy vừa ra thiên tin tức lớn!

Hắn rút cuộc nguyên ý lộ mặt rồi!

Lấy rung động nhất lòng người phương thức!

Lúc này.

Một vị cao tầng âm thanh run rẩy nói: "Bây giờ Tiện Ngư giá trị đã không thể đo lường, hắn này nuốt một cái mặt công ty cổ phiếu trực tiếp phòng diên rồi, tiếp tục như vậy đơn giản là tăng cao tiết tấu."

Rào.

Yên lặng bị phá vỡ.

Một vị cao tầng ho khan một tiếng nói: "Tiện Ngư phòng làm việc, có phải hay không là nhỏ một chút?"

"Quả thật."

"Nên đem Tiện Ngư đả ngộ nhắc lại cao một chút."

"Sau này Tiện Ngư có yêu cầu gì, dứt khoát cũng đừng thông báo, trực tiếp thỏa mãn là được."

"Hắn thích làm sao giày vò thế nào giày vò."

"Chỉ cần đừng đem công ty giày vò hư rồi, thích thế nào thì thế đó đi, hài tử chứ sao."

"Hài tử thế nào tự do phóng khoáng, ta không cũng phải cung chiều?"

"Bất quá bây giờ còn lại Entertainment hắn con mắt cũng xanh biếc, chúng ta phải làm một chút gì."

"Chúng ta Tinh Mang Thái Tử Gia, đến phiên người ngoài sờ chạm?"

"."

Tinh Mang Thái Tử Gia, một loại cũng là công ti chức công phu môn trên chọc, chưa bao giờ từ cao tầng trong miệng nói ra.

Này là lần đầu tiên.

Nhưng người sở hữu, giờ phút này nhưng là không hẹn mà cùng gặt đầu.

Không sai!

Hắn chính là chúng ta công ty Thái Tử Gia!

Chúng ta!

Tinh Mang!

Ai muốn tới chắm mát, đem ngón tay hắn đầu chặt!

Không người nào dám đánh giá thấp Tinh Mang cao tầng giờ phút này quyết tâm.

Vì Tiệp Ngư, bọn họ có thể cùng bất kỳ công ty khai chiến!

"Ta đang suy nghĩ mời Tiệp Ngư nhập cổ, qua một thời gian ngắn chúng ta thương lượng lại cụ thể phân ngạch."

Lý Tụng Hoa ngón tay gõ mặt bàn, bỗng nhiên nói ra lời, lại để cho phòng họp lần nữa trở nên yên tĩnh lại.

"Ta đồng ý, qua một thời gian ngắn lại họp đi."

Rốt cuộc, một vị thực quyền cao tầng nghiêm túc một chút đầu, ánh mắt cố định hình ảnh ở tiết mục thu quan ăn mừng trong hình.

Cái kia trên võ đài, Tiệp Ngư quang mang chớp diệp.

"Ta không ý kiến."

"Đồng ý."

"Cứ làm như vậy đi."

Còn lại cao tầng ở sau khi hơi trầm mặc cũng là lần lượt gặt đầu, Tiệp Ngư đã có như vậy giá trị!

"Đúng rồi ."

"Nguyên Tịch bên kia ."

Có cao tầng tức giận nói: "Không chỉ có Nguyên Tịch."

Có người không nhịn được nghĩ muốn ra tay.

Không biết Lan Lăng Vương là Tiệp Ngư, các người tùy tiện đen.

Nhưng biết Lan Lăng Vương là Tiệp Ngư sau đó, cân nhắc đến chỗ này trông xen loại, Tinh Mang đã nổi giận!

"Không cần."

Lý Tụng Hoa lên tiếng lần nữa: "Bình thường các người không ít chú ý Tiệp Ngư, hắn biết hắn tính cách, hắn không có ác ý, những ca sĩ đó fan cũng không biết người không tội, bọn họ cũng biết tiếp theo phải làm gì, về phần Nguyên Tịch bên kia ."

Lý Tụng Hoa dừng một chút, giọng phức tạp nói: "Kia còn muốn cần chúng ta xuất thủ a ."

Mọi người ngẩn người, chột bật cười.

Tiên Ngự sức ảnh hưởng theo « che mặt Ca Vương » sân khấu mà cao hơn một nấc thang, dưới tình huống như vậy còn thật không cần Tinh Mang đi trừng trị ai.

Lý Tụng Hoa không nói gì.

Trên thực tế dựa theo Tiên Ngự tính cách, chắc sẽ không cùng Nguyên Tịch thế nào so đo, thậm chí lúc đó quên cũng có thể.

Đây là Lý Tụng Hoa bí mật vô số lần lặng lẽ nghiên cứu Tiên Ngự tính cách thật sự ra kết luận.

Thực ra chuyện này đã không có quan hệ gì với Tiên Ngự rồi.

Có là người trong nghề tự chủ trương đi làm một ít chuyện.

Đây chính là làng giải trí.

Nguyên Tịch phạm vào bao lớn sai?

Không phải là ngậm cho phép thậm chí xúi giục fan đồng thời, len lén làm nhiều chút không ra gì tiểu thủ đoạn, muốn đi lên Lan Lăng Vương lên chức mà thôi.

Làng giải trí thường gặp "Cắm dao" hành vi.

Rất nhiều minh tinh cũng làm quá tương tự sự tình, xen vào cái đao tính là gì?

Đem đối phương đen đến sự nghiệp xong đời thương tích đầy mình thậm chí lại cũng không ngốc đầu lên được làm người đều có.

Tinh Mang không ra tay, là vì bảo vệ Tiên Ngự, không muốn cho trong nghề lưu lại một cái Tiên Ngự quá bá đạo hình tượng.

Nhưng Tinh Mang không phải lấy đức báo oán người hiền lành.

Chuyện này tiền đề, hay là có người sẽ thay Tiên Ngự, thay Tinh Mang ra sau.

Lý Tụng Hoa nhiều năm như vậy có thể vững vàng chủ trì Lam Tinh đình cấp âm nhạc công ty đại cuộc, kia rằng lợi là tôi luyện quá độc.

Tiết mục đã kết thúc.

Người xem lưu luyến không rời rời đi sân khấu.

Lâm Uyên đi tới hậu trường nơi, thấy Đồng Đồng chính xuất thần nhìn mình, nhin không được bật cười:

"Cám ơn nhiều."

Ở cái này trong tranh tài, Đồng Đồng một mực ở bảo trì Lan Lăng Vương, Lâm Uyên đại khái cũng biết một ít.

"Ngài là ."

Đồng Đồng bỗng nhiên lấy ra một quyển sổ nhỏ: "Ngài giúp ta ký cái tên đi!"

"Được."

Lâm Uyên cho đối phương ký cái tên, dùng là chính giai, mi thanh mục tú "Tiên Ngự" hai chữ.

"Cám ơn!"

Đông Đông hài lòng không chịu nổi rồi.

Trời mới biết ở vừa mới biết được thân phận của Lan Lăng Vương lúc,
Đông Đông khiếp sợ đến mức nào!

Biết.

Nàng toàn bộ biết!

Tại sao Lan Lăng Vương dám không cô kỵ chút nào phê bình còn lại ca sĩ,
tại sao Lan Lăng Vương chưa bao giờ quan tâm những ca sĩ đó fan bạo
động .

Bởi vì hắn là Tiệp Ngự a!

Hắn nói chuyện, vốn là miệng vàng lời ngọc, nếu như hắn nguyện ý, hắn
hoàn toàn có thể ngồi ở bình ủy tịch.

Bên cạnh.

Tôn Diệu Hòa cùng với Hạ Phồn đám người không biết từ đâu toát ra, kích
động nói:

"Học đệ!"

"Lâm Uyên!"

"Tiệp Ngự lão sư!"

Kêu cái gì cũng có.

Lâm Uyên nhìn mình quen thuộc nhất ca sĩ môn, cười cười nói: "Hắn không
lại làm ôm một lần đi, trở về nghỉ ngơi cho khỏe nghỉ ngơi, quay đầu sẽ tìm
các người."

"Được!"

Tôn Diệu Hòa mấy người liền vội vàng gật đầu.

Triệu Doanh Các trừng lớn con mắt, có loại bỗng nhiên bị hạnh phúc hưởng
bất tỉnh đầu não cảm giác .

Là "Môn" !

Không phải tìm "Người" !

Là tìm "Các người", cũng bao gồm tự mình ở bên trong!

Được rồi.

Triệu Doanh Các coi như có tự giác.

Nàng biết, luận thân sơ trình độ, mình là kém xa tí tấp Tôn Diệu Hòa đám
người và Tiệp Ngự quan hệ, nhưng này tràng trận đấu để cho nàng chân
chính vào Tiệp Ngự mắt!

Cái gì trận đấu .

Cái gì mười hai cường .

Bất kỳ thu hoạch, cũng không sánh nổi Tiệp Ngự cuối cùng những lời này!

Nàng sau này thật sự là người nhà họ Ngự rồi!

"Khá tốt chứ sao."

Hạ Phồn tiến lên vỗ xuống Lâm Uyên cánh tay.

Làm bạn thân một loại bạn tốt, nàng so với cạnh biết đến càng nhiều, tử như Lâm Uyên cuống họng hư mất sự tình, tử như Lâm Uyên từ nhỏ đã suy yếu thân thể .

Bây giờ Tiệp Ngự cuống họng khôi phục, nàng thật là vui!

"Đúng rồi."

Hạ Phồn bỗng nhiên nói: "Vừa mới Giản Dịch ở trong bày chửi người."

"Mắng ta cái gì?"

"Mắng người là không có cảm tình tên lườm gạt."

Lâm Uyên: " . "

Hắn liếc nhìn điện thoại di động bày, quả nhiên thấy Giản Dịch ở trong bày gương nanh múa vuốt kích động không được.

"Còn có . "

Hạ Phồn sắc mặt cổ quái nói: "Có mấy cái ca sĩ vừa mới ở trên mạng nói xin lỗi với người rồi, còn có mấy cái ngay tại hiện trường, muốn tự thân tới nói cho người . "

Lâm Uyên ngẩn người.

Lúc này mới nhìn thấy cách đó không xa, Tinh Linh cùng với Mộc Thạch đám người giờ phút này chính ngoan ngoãn đứng thành một hàng, chính gương mặt nhìn mình, phảng phất một đám phạm sai lầm học sinh tiểu học. Lâm Uyên chỉ có thể bất đắc dĩ tiến lên trấn an.

Hắn không cảm thấy vấn đề nghiêm trọng đến cần phải nói xin lỗi mức độ.

Bên cạnh Hạ Phồn thấy Lâm Uyên phản ứng này cũng biết:

Chính hắn một bạn tốt vẫn chưa có hoàn toàn làm rõ ràng "Tiệp Ngự" hai chữ này đối với đương kim nhạc đàn mà nói ý vị như thế nào.

Nhất là .

Lần này bóc mặt sau đó.

Một lát sau, người máy Thiên Nga Trắng mấy người cũng chạy đến hậu trường tìm Lâm Uyên, mục đích liền một cái:

Thêm bạn tốt!

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng thỏa mãn rồi đám người này.

Chờ hậu trường chuyện, hắn mới thật không dễ dàng rút người ra rời đi.

"Cuối cùng kết thúc."

Ngồi ở Cố Đông trên xe về nhà, Lâm Uyên mới thở phào nhẹ nhõm như vậy cảm khái nói, đối phó hậu trường bởi vì bóc mặt mà chột thay đổi Huyền Nhân tế quan hệ thật là so với ca hát tử thí còn mệt hơn.

Kết thúc sao?

Vậy cũng chưa chắc

Tiểu Cô Đông trộm cười trộm một tiếng, này tràng trận đấu bài hát vô số người tạo thành thành đôn bạo kích.

Vẫn là câu nói kia ——

Lâm Uyên có chút đánh giá thấp "Tiệp Ngự" sức ảnh hưởng.

---

ps: Cảm tạ Đạo Hành Tăng đại lão minh chủ, lại một cái mới mẻ nóng hôi
tăng thêm dâng lên á..., ngoài ra cảm tạ một luồng Phi Vũ 霏 霏 khen thưởng
minh chủ, hàng này so với ô bạch còn có thể tu tiên, mỗi sáng sớm ô bạch
chuẩn bị thiếp đi, đều có thể nhìn đến hấn sắp phi thăng bóng lưng, ■■■??
■■●.

Chương 533: Bất bình phàm chi lộ

Trên Internet.

Liên quan tới Lan Lăng Vương chính là Tiệp Ngự thảo luận, cũng không có theo tiết mục thu quan mà kết thúc.

Ngược lại có càng ngày càng nghiêm trọng khuynh hướng.

Nhất là .

Theo những thứ kia trước bị Lan Lăng Vương phê bình qua ca sĩ lục tục ở các đại công chúng sân thượng công khai nói xin lỗi sau đó:

"Tiếp nhận Tiệp Ngự lão sư phê bình, @ Tiệp Ngự, được ích lợi không nhỏ!"

"@ Tiệp Ngự lão sư phê bình để cho ta tìm được tiến tới động lực!"

"Cảm tạ Tiệp Ngự lão sư, ngài phê bình để cho ta ý thức được chính mình chỗ thiếu sót @ Tiệp Ngự."

"@ Tiệp Ngự cảm tạ ngài cho ta chỉ dẫn phương hướng!"

"Không nói gì cả, cái này thì đi luyện tập lấy hơi @ Tiệp Ngự, (cố gắng lên)(cố gắng) "

"@ Tiệp Ngự, fan đôi Tiệp Ngự lão sư công kích để cho ta thật cảm thấy hổ thẹn, sau này nhất định nghiêm khắc quy phạm chính mình, cũng sẽ cho những người ái mộ tốt dẫn dắt, đồng thời khiêm tốn tiếp nhận Tiệp Ngự lão sư phê bình (ái tâm) "

" . "

Hoa lạp lạp!

Toàn bộ nói xin lỗi!

Thậm chí bao gồm một ít đã tại tiết mục hậu trường nơi cho Lâm Uyên nói quá khiêm tốn ca sĩ, vào lúc này cũng chưa quên ngay trước công chúng mặt lại tự mình kiểm điểm một lần.

Đám bạn trên mạng nhạc phôi!

Ngọa tào!

Nhiều người như vậy cùng tiến lên .

A không.

Nhiều như vậy một đường ca sĩ, thậm chí Ca Vương Ca Hậu cấp bậc đồng thời nói áy náy?

Biết bao đồ sộ!

Những người này cũng đều là đại bài a!

Tùy tiện xách ra tới một điều là đại minh tinh!

Có lẽ chỉ lần này một lần, mọi người mật thiết chú ý lắng giải trí, tương lai khả năng sẽ không còn được gặp lại giống vậy cảnh tượng!

Bởi vì sẽ không có ca đàn đại bài sẽ ngu đến mức chủ động đắc tội khúc phụ ——

Trừ phi cái kia khúc phụ che mặt cụ!

Nhưng vấn đề là ngoại trừ Tiện Ngư như vậy biến thái, còn có cái nào khúc phụ có thể giống như Tiện Ngư như vậy vừa có thể làm vừa có thể hát?

Mở diễn đàn.

Có Sa Điều bạn trên mạng trêu chọc: "Cho các vị đại bài môn nói xin lỗi lên tiếng thống nhất phiên dịch một chút đi: Tiện Ngư ba ta sai lầm rồi, mời ba tha cho ta đi, đều là fan sai, ta trở về đánh bọn họ!"

Vô số người cười to.

Một màn này thật là kinh thiên xoay ngược lại!

Lan Lăng Vương lời nói ác độc, lúc này lại thành chỉ giáo.

Bất quá có chút trêu chọc mặc dù là mọi người đùa giỡn, nhưng quả thật hòa tan lệ khí.

Tiện Ngư coi như là khúc phụ, cũng không khả năng thật cả thế gian đều là kẻ địch, mọi người không có đối với những thứ này ca sĩ cạn tào ráo máng. Huống chi nhân gia vốn là cũng không nói gì.

Bao gồm Tiện Ngư cũng không có ở trên đài hoặc là off nói tới loại chuyện này.

Nếu so sánh lại.

Mọi người thảo luận nhiều nhất hay lại là Tiện Ngư hát những thứ kia bài hát.

"Vừa mới lại đem « phô trương » nghe qua một lần, bài hát này là thực sự nổ, sự phát hiện kia tràng Ngư phụ mang Lan Lăng Vương mặt nạ ác quỷ hát thật lòng soái nổ!"

"Ta là quay đầu đem « nam hài » lại nghe một lần, lúc ấy không cảm thấy thế nào, bây giờ cảm thấy thật tốt."

"Ha ha ha ha, quá chân thật, bởi vì là Tiện Ngư hát, cho nên người lại cảm thấy người được rồi?"

"Đừng nói nhảm, bài hát này rất tốt, nghe bài này ăn cơm đều cảm giác thật là thơm."

"Bài hát kia « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » tâm cảnh, quả nhiên chỉ có Tiện Ngư mới hát đi ra đi!"

"Thương Hải Nhất Thanh Tiểu a, Tiện Ngư cảnh giới đã không phải phạm nhân có thể tưởng tượng!"

" . "

Ngoài ra.

Tiện Ngư ở tiết mục bên trong kể một ít lời nói cũng bị mọi người lặp đi lặp lại thảo luận:

"Ngư phụ nói hần lúc trước bởi vì thân thể nguyên nhân cuồng hống hư rồi, cho nên mới đổi nghề làm khúc phụ."

"Ta nghe được câu này biểu tình chính là: (☉o☉)! !!"

"Câu này ta cũng có thể thay mọi người phiên dịch một chút: Không có cách nào không làm nổi Ca Vương, chỉ có thể đi làm khúc phụ rồi."

"Tiện Ngư: Ta thật không muốn làm khúc phụ a!"

"Tiện Ngư: Ấy, không có cách nào ca hát, muốn không sẽ theo tiện lợi cái khúc phụ chơi đùa chơi thích hơn."

"Bị buộc trở thành khúc phụ còn đi?"

" "

Đương nhiên rồi.

Tiện Ngư nói thân thể của mình đã từng xảy ra vấn đề cái này, cũng được rất nhiều người chú ý tiêu điểm.

Mọi người cũng có thể cảm giác được Tiện Ngư muốn nói lại thôi.

Cho nên, có người đi đào Tiện Ngư chuyện.

Kết quả .

Một ít liên quan tới Tiện Ngư chuyện cũ thật đúng là bị một cái thần thông quảng đại bạn trên mạng đào lên!

Mỗ đài truyền hình live stream trung.

Có một thầy thuốc đột nhiên đón nhận phỏng vấn:

"Ta là « che mặt Ca Vương » người xem, làm ta nhìn thấy Lan Lăng Vương bóc mặt thời điểm, ta giống như mọi người khiếp sợ, nhưng ta khiếp sợ không chỉ có đến từ hần là Tiện Ngư, cũng bởi vì hần đã từng là ta bệnh nhân, khi đó hần đã mắc phải tuyệt chứng —— "

"Đúng là tuyệt chứng!"

"Ta tuyệt đối không có cùng mọi người đùa, cũng tuyệt đối không có tự mình bại lộ Tiện Ngư riêng tư ý tứ, bởi vì ta liên lạc Tiện Ngư, lấy được người trong cuộc đồng ý, mới dám nói ra chuyện này, mà cho nên ta đối với hần trí nhớ rõ ràng như vậy cũng là bởi vì cảm thấy tiếc cho đi, này đứa bé tính cách tốt vô cùng, tất cả mọi người rất thích hần, hần còn len lén nói cho y tá nói, hần mơ mộng là trở thành ca sĩ, nhưng như vậy hài tử, tuổi còn trẻ lại ."

Thầy thuốc lắc đầu một cái.

Người thầy thuốc này quả thật liên lạc Lâm Uyên.

Xác thực nói, là liên lạc Lâm Uyên lão mục.

Lão mục gọi điện thoại trung cầu Lâm Uyên ý kiến sau đó, xác nhận không có gì tốt giấu giếm, mới nói cho người thầy thuốc này có thể đem những chuyện kia nói ra.

Cho nên, người thầy thuốc này mới dám tiếp nhận phỏng vấn.

"Chúng ta toàn bộ thầy thuốc cũng đối với hần bệnh tình bó tay toàn tập, tất cả mọi người đều cho là hần không sống qua 25 tuổi, sau đó hần bệnh tình

phát tác trung liên cuồng hợng cũng bị hư, ở trước đó hấn là như vậy thích ca hát, hấn luôn là cho bệnh viện trong phòng bệnh bệnh nhân ca hát ."

Thầy thuốc thở dài.

Ngay sau đó, hấn vui vẻ yên tâm nở nụ cười:

"Nhưng y học luôn là sẽ phát sinh kỳ tích, sau đó không biết nguyên nhân gì thân thể của hấn lại thân kỳ bình phục —— hàng năm luôn sẽ có một ít bệnh nhân có thể sáng tạo kỳ tích —— hấn còn sống, hấn cuồng hợng tựa hồ cũng khôi phục, hấn lấy được thành công to lớn, ở chỗ này chúng ta Vân Thành bệnh viện toàn thể nhân viên làm việc chúc phúc hấn vĩnh viễn thân thể khỏe mạnh —— "

Được rồi.

Cuối cùng vẫn không quên làm quảng cáo.

Thầy thuốc sau đó, lại có một ít Lâm Uyên THCS thậm chí còn trung học đệ nhị cấp bạn học chung thời đại học đón nhận phóng viên phỏng vấn.

Kết quả.

Toàn bộ phỏng vấn, cũng trực tiếp hoặc gián tiếp chứng minh chuyện này chân thực tính!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ lưới cũng bối rối!

Chẳng ai nghĩ tới, Tiệp Ngự muốn nói lại thôi, lại ẩn tàng một cái như vậy để cho người ta tuyệt vọng cố sự!

Nguyên lai .

Cái kia chói mắt đến thoáng qua mục đích Tiệp Ngự, cái kia để cho vô số người vì say mê Tiệp Ngự, lại còn đã từng gặp qua người như vậy sinh lạn đần, hấn trải qua phối hợp hấn thành tựu thật là có thể nói truyền kỳ!

Không khoa trương!

Rất truyền kỳ!

Lúc này bỗng nhiên rất nhiều người đều đã nghĩ đến Tiệp Ngự trận chung kết lúc hát « con đường bình phàm » , động lòng người nhịp điệu, tựa hồ lại đang người sở hữu bên tai vang lên:

"

Bồi hồi ở trên đường

Ngươi phải đi sao?

Đề võ cao ngạo tự mãn, đã từng một thời ta cũng như thế.

Đi về phía trước, cứ như vậy đi.

Coi như ngươi bị đoạt đi cái gì.

Ta đã từng phá hủy ta hết thấy, chỉ muốn vĩnh viễn rời đi.

Ta đã từng rơi vào vô biên hắc ám, muốn giãy giụa không cách nào tự kềm chế.

Ta đã từng hỏi khắp cả thế giới, cho tới bây giờ không được câu trả lời.

Ta đã từng giống như người giống như hấn giống như cỏ dại kia hoa dại,
tuyệt vọng đến cũng khát vọng cũng khóc cũng cười bình thường đến .
Gió thổi qua đường vẫn xa.

Người cố sự nói đến thì sao?

"

Có người khóc.

Bài hát kia không có tận lực phiến tình.

Mọi người ban đầu nghe lúc chỉ cảm thấy dễ nghe, lại cảm thấy mang theo
mấy phần khoát đạt, nhưng chỉ là coi nó là làm một ca khúc, không có đến
để cho người ta nghe khóc bước.

Nhưng hôm nay.

Biết Tiệp Ngự đã từng một chút kinh nghiệm, lại đổi chiều bài hát này ca
từ, mọi người tựa hồ đột nhiên chạm tới Tiệp Ngự mỗi đoạn thời gian tâm
cảnh, cho tới chạm đến lệ điểm.

Nguyên lai ca từ viết liền là chính bản thân hấn a.

Trước đây chưa từng có người nào nghĩ tới.

Cái gọi là « con đường bình phàm » , đó là Tiệp Ngự chân thực đi qua
đường.

Con đường này .

Thực ra cũng không tầm thường.

---

ps: Cảm tạ 【 Tiểu Địch Âu thích xem thư 】 cùng 【 mộng dân gió trắng
】 khen thưởng minh chủ, ■■■? ? ■●, dĩ nhiên càng thiếu càng nhiều .

Chương 534: Phương thức mở ra chính xác

Loại này cảm động tâm tình, quanh quẩn ở người sở hữu trong lòng vậy không đi.

Yêu thích Tiệp Ngự fan, ở dạng này lệ điếm trước mặt, không có chút nào sức đề kháng.

Tiếp theo lại có người nghĩ tới « Sinh Như Hạ Hoa » .

Thuận lý thành chương.

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, « Sinh Như Hạ Hoa » chắc cũng là Tiệp Ngự mỗi trong thời gian ngắn tâm tình tả chiếu đi."

"Không sai được."

"Bài hát kia điệp khúc là: Ta là này chói mắt trong nháy mắt, là vạch qua chân trời sát ngọn lửa kia, ta cho người đến xem ta liêu lĩnh, ta sắp tắt không bao giờ có thể trở lại . Lúc ấy có rất ít người sẽ đem tử vong cùng này thủ ca khúc liên hệ tới đi."

Kính Hồng một loại ngắn ngủi!

Hạ Hoa một loại xán lạn!

Bài hát này biểu đạt ý tứ, thực ra cùng « con đường bình phàm » rất tương tự, nhưng lại có chút khác nhau.

Khác nhau ở chỗ « Sinh Như Hạ Hoa » là mất đi hi vọng, chỉ muốn lại lóe lên diệp một lần.

Mà « con đường bình phàm » lại khoát đạt rất nhiều.

Điệp khúc bên trong "Ta đã từng", mới là « Sinh Như Hạ Hoa » .

Nhưng đây chẳng qua là "Đã từng " .

Cuối cùng câu kia "Người cố sự nói đến kia " . Biểu đạt càng nhiều là một loại đối tượng lai kỳ vọng.

Bởi vì hắn còn ở trên con đường này.

Hắn vẫn còn ở cho fan ca nhạc không ngừng mang đến bài hát mới.

Giờ khắc này.

Rất nhiều người yên lòng.

Cũng còn khá, Tiệp Ngự đã hồi phục.

Cũng còn khá, hắn còn có thể tiếp tục sáng tác.

Cũng còn khá, hắn thực hiện ca xướng mơ mộng.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều người trong lòng có sự cảm thông.

Mà nhiều chút phỏng vấn, những thứ này thảo luận, ở trong rất ngắn thời gian vét sạch toàn bộ lưới.

Càng ngày càng nhiều nhân biết được Tiệp Ngự bao phủ ở tiểu khúc phụ hào quang bên dưới, cái kia một lần yếu ớt đèn tuyệt vọng đã qua.

"Không dám tưởng tượng."

"Những thứ này ca từ bên trong, thực ra mơ hồ xuất hiện một cái nghiêng về, Tiệp Ngự cũng một lần từng có tự vận ý nghĩ."

"Tân thua thiệt hẳn không hề từ bỏ."

"Ta tin tưởng lão thiên hay lại là chiếu cố hẳn, tuyệt chứng hồi phục tỷ lệ nhưng thật ra là mong manh."

"Không nói, ta đi đem này hai bài hát đi xuống."

"Nguyên lai đây mới là « Sinh Như Hạ Hoa » mở ra phương thức."

"Nguyên lai . Đây mới là « con đường bình phàm » mở ra phương thức."

"Bây giờ ta mới hoàn toàn hiểu Tiệp Ngự chung kết quyết tái tại sao hát « con đường bình phàm » , bởi vì chỉ có bài hát này, cũng chỉ có thể là bài hát này, mới có thể giải thích hẳn làm xuống tâm tình cùng cảm ngộ."

" "

Nếu như là so với thi đấu tính, phối hợp lúc ấy tình cảnh, « phô trương » hẳn là che mặt Ca Vương trên võ đài thi đấu tính mạnh nhất cũng dễ dàng nhất bị nhiệm người xem một bài!

Cho nên khi Tiệp Ngự quyết định lấy thêm một ca khúc cùng Bá Vương so với thời điểm, rất nhiều người không hiểu.

Dù là nghe được « con đường bình phàm » , cũng vẫn không hiểu.

Bài hát này rất tốt.

Nhưng nó không có « phô trương » nổ a!

Thẳng đến mọi người biết được Tiệp Ngự đã qua, biết được hẳn thật sự trải qua hết thảy, mới thật sự hiểu « con đường bình phàm » này thủ ca khúc thật sự chịu tải ý nghĩa.

"Có lẽ Tiệp Ngự quan tâm không phải trận đấu thắng thua."

"Này tràng trận đấu là một lần giải mộng, cuối cùng Ca Vương, là đối với hẳn tốt nhất khen thưởng, hẳn mơ mộng nở hoa, hẳn là đáng giá nhất cái này Ca Vương tuyên thủ."

"Lần kế làm ơn sẽ làm bình ủy!"

"Không nói lần kế chuyện, có Tiệp Ngự lấy thân phận của Lan Lăng Vương tham dự Quý đầu tiên, đã không cách nào vượt qua, đây đối với tiết mục tổ mà nói cũng không biết là tin tức tốt hay là tin tức xấu."

Vâng.

Quý đầu tiên đã trở thành kinh điển, dù là nó mới vừa kết thúc không lâu.

Rất nhiều người đều khó quên Tiệp Ngự bùng ly một khắc kia, năm vị khúc phụ song ca « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » hình ảnh.

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng nhìn thấy trên mạng bình luận.
Khi hấn nguyện ý tháo mặt nạ xuống đôi mắt ông kính, thực ra đã qua bị ra ánh sáng loại chuyện này cũng đã trở nên không còn gì nữa rồi.

Lần này.

Vẫn có rất nhiều người giải độc hấn bài hát.

Cũng duy chỉ có lần này, 80% giải độc cũng nói đúng.

Ít nhất liên lựa chọn « con đường bình phàm » bài hát này bụng dạ lịch trình, liền cùng mọi người tưởng tượng không sai biệt lắm, Lâm Uyên có phải nhất định ở trận chung kết lúc hát ra bài hát này lý do.

Lúc này.

Cố Đông xe, dừng ở Lâm Uyên cửa nhà.

Đến nhà.

Bóc mặt sau đó, Lâm Uyên chưa có trở về công ty, mà là lựa chọn về nhà.

Bởi vì hấn biết người nhà giờ phút này nhất định đang chờ mình.

Lâm Uyên xuống xe cáo biệt Tiểu Cô Đông.

Quay đầu, hấn liền thấy Nam Cực xa xa chạy tới, lè lưỡi, tựa hồ rất hưng phấn Azi.

Nam Cực phía sau.

Mụ mụ, tỷ tỷ, muội muội cũng đứng ở cửa nhìn mình.

Hấn cười trộm chó đầu, sau đó lên trước nói:

"Đi vào nói đi."

"Ca ca cuống hợng lúc nào tốt?"

Lâm Dao đi theo Lâm Uyên phía sau, có chút hiếu kỳ hỏi.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Người so với ta ăn ít một cái căn cải xanh ngày ấy."

Lâm Dao: ". "

Lão mụ: ". "

Lâm Huyền bưng tỉnh: "Nguyên lai là một tháng số 27 ngày đó a!"

Người thế nào nhớ rõ ràng như thế?

Lâm Huyền nâng trán, sau đó có chút bất đắc dĩ nói: "Đây là muốn cho chúng ta một cái kinh hỉ?"

"Cái ngạc nhiên này quá lớn!"

Lão mụ nhìn xong tiết mục ngay tại rơi lệ, vào lúc này ngược lại là không nước mắt, liền con mắt của là khô khốc:

"Người cuống hợng tốt trước ai cũng không nói?"

Lâm Uyên nói: "Há, ta nói với Nam Cực rồi."

"Nam Cực người thế nào không nói cho ta!" Lâm Dao mắt hửng, chắt hỏi

"Ca ca thân hay là ta thân?"

Nam Cực: ". "

Cái vấn đề này, ta cũng không có cách nào trả lời người.

Dù sao ta chỉ là một con chó ——

Minh tinh cầu.

Tiến vào phòng khách sau đó, lão mục bỗng nhiên nhìn về phía trên mặt đất một cái quả táo hạch: "Này quả táo bị ai gặm?"

Nam Cực phạch một cái liền đường chạy.

Tỷ tỷ cười nói: "Tỷ tỷ ta nhưng là Lan Lăng Vương fan đâu rồi, người nói chuyện này cũng kỳ quái, khó trách ta đầu tiên nhìn thấy Lan Lăng Vương đã cảm thấy thân thiết, nguyên lai là ta thân ái đệ đệ!"

"Tỷ tỷ là từ « không rời đi » bài hát kia thích Lan Lăng Vương."

Đại Dao Dao sửa chữa.

Lão mục cười, nàng mới là cái kia thấy Lan Lăng Vương đã cảm thấy thân thiết nhân.

Mặc dù không có thể trước thời hạn nhận ra mình con trai.

"Đúng rồi!"

Tỷ tỷ hiếu kỳ nhìn về phía Lâm Uyên: "Người và Phí Dương có phải hay không là có thù oán?"

"Không có a."

Lúc trước thật giống như nghe qua tương tự vấn đề.

Tỷ tỷ cười: "Vậy người làm gì lão để cho người ta cảm thứ 2 a, lúc trước đầu gì là cho người Ngự Vương Triều đi, lần này dứt khoát tự mình động thủ rồi!"

Lâm Uyên: ". "

Chuyện này nó liền đúng dịp.

Ai có thể nghĩ tới Phí Dương sẽ lấy "Bá Vương" tên tham gia « che mặt Ca Vương » ?

Kết quả mặc dù tiết mục mới vừa kết thúc thời điểm, đạ mạc thật tôn trọng Phí Dương, không thể nào quét "Hai" .

Nhưng.

Bạn trên mạng vui vẻ thiên tính thì sẽ không sửa đổi.

Trên Internet.

Ngoại trừ liên quan tới Tiện Ngự vô số thảo luận bên ngoài.

Phí Dương bộ lạc bình luận khu lại bị một cái máu chảy đầm đìa "Hai" tự cho xoát bình.

Lời nói phân "Hai" đầu.

Mỗ nhà giống vậy sang trọng trong biệt thự.

Bá Vương mặt nạ cùng phục trang bị ném đến trên ghế sa lon.

Phí Dương tuyệt vọng nhìn bình luận khu: "Vì để cho ta tiếp tục làm lão Nhị, hấn đều tự mình động thủ rồi!"

"Thực ra . "

Bên cạnh người đại diện muốn nói lại thôi.

Phí Dương trợn mắt nói: "Có rắm mau thả!"

Người đại diện thân trọng nói: "Đã từng mấy đại âm nhạc công ty lục tục chuyên hình, đem tinh lực đặt ở điện ảnh bên trên, chỉ có Tinh Mang một bên làm điện ảnh, một mặt không hề từ bỏ đối âm nhạc coi trọng."

"Tiếng người lời nói!"

"Muốn nhớ lúc đầu vạn niên lão nhị một Đại Mục Trần Chí Vũ là giải quyết như thế nào nguyên rửa vấn đề, có lẽ này có thể trở thành một mình người tham khảo."

Phí Dương: ". "

Không đánh lại, liền gia nhập?

---

ps: Đến nơi này mới xem như hoàn chỉnh viết xong « che mặt Ca Vương » đại nội dung cốt truyện, đoạn này ca hát nội dung cốt truyện mặc dù không phải tất cả mọi người đều thích, nhưng chân thực Truy định đạt tới đến gần 15,000 trình độ, không dám tưởng tượng thành tích, ô bạch mình cũng giống như xe cáp treo, nhiều lần mê mang với nội dung cốt truyện tiết tấu nắm chặt, cũng may cuối cùng không có làm hư, phía sau cũng sẽ cố gắng ý tưởng nội dung cốt truyện, mọi người ngủ ngon!

// [Vietsub] Sống Như Hoa Hạ 《生如夏花》 + Get It Hot----MIC男团@SZTV Golden Bell Awards Competition

Chương 535: Tiễn Ngự thứ 4 bộ phim

Ngày thứ 2.

Ở trong tiết mục lộ mặt Lâm Uyên rút cuộc hồi tới công ty, kết quả vừa vào cửa liền nghênh đón người sở hữu chú mục lễ, dĩ nhiên còn bao gồm đi một tí nhỏ bé nhỏ nhẹ thảo luận, bất quá Lâm Uyên tự mình chút nào không có cảm giác có chỗ nào không đúng, bởi vì vô luận là đi qua còn bây giờ là cũng hoặc là tương lai, hấn đi đến bất kỳ địa phương nào cũng không chạy khỏi người bên cạnh chú ý, cái này cùng bản thân hấn có hay không có đây đủ danh tiếng tựa hồ không có gì quan hệ quá lớn, vì vậy cũng có thể nói ở che mặt Ca Vương bên trên bóc mặt cũng không có quá ảnh hưởng Lâm Uyên sinh hoạt.

Không không quá đề ý.

Tiến vào phòng làm việc không bao lâu, Dịch Thành Công đám người liền tìm được Lâm Uyên phòng làm việc bên này, mọi người đầu tiên là chúc mừng hấn cuống hống khôi phục cùng với bắt lại che mặt Ca Vương sự tình, náo nhiệt một trận sau đó mới nói tới bọn họ lần này mục đích: "« Spider Man » đã chế tạo xong, phía dưới đến lượt cân nhắc đang trong kỳ hạn chuyển."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Đây là hấn lấy Biên Kịch hạch tâm chế thân phận tham dự bộ thứ tư điện ảnh, cũng là trước mắt mới chỉ thương thuộc tính nồng nhất điện ảnh, rất thích hợp dùng để đánh vào một chút phòng bán vé, Lâm Uyên đối với lần này cũng có thật sự mong đợi.

Hoành thành chuyện này.

Một lát sau Cố Đông cũng vui sướng hơn hở đi vào, đầu tiên là thuận thực cho Lâm Uyên rót ly trà, sau đó mới nói đến trong công tác sự tình: "Bởi vì bây giờ ngài chính thức lộ mặt rồi, lại không hề Thiếu Thương gia muốn mời ngài Đại sứ hình tượng sản phẩm, hơn nữa cho ra giá cả so với lúc trước còn phải khoa trương, ngài có hứng thú, ta có thể đem thương gia tài liệu cho ngài nhìn một chút, phía trên ý là ngài nguyện ý tiếp liền tiếp, không muốn lời nói cũng không có người yêu cầu ngài nhất định tiếp."

"Rồi hãy nói."

Lâm Uyên đảo không phải kháng cự quảng cáo Đại sứ hình tượng loại sự tình, bây giờ hấn như là đã tiếp nhận lộ mặt, lại không lại kháng cự ông

kính phong tỏa, cũng sẽ không đối với chính mình xuất hiện ở đại chúng trước mặt mà kháng cự, nhưng những chuyện này toàn bộ đều phải thận trọng cân nhắc: "Ngoại trừ Đại sứ hình tượng bên ngoài hẳn còn có chuyện tình khác sao?"

"Dĩ nhiên."

Cố Đông từ tối hôm qua bắt đầu liền bị đến từ các phe nhân liên lạc, tới hôm nay điện thoại di động còn thỉnh thoảng vang ong ong, toàn bộ đều là muốn tìm Tiệp Ngự hợp tác: "Còn có Lam Tinh đủ loại Tổng Nghệ, cùng với mấy chục tương đối có nhiệt độ Chân Nhân Tú tiết mục, cũng hướng ngài phát ra mời, bởi vì ngài đi qua sự tình bộc lộ, rất nhiều báo chí truyền thông còn hướng ngài phát ra chuyên đề phỏng vấn mời."

"Cực tuyệt."

Lâm Uyên hứng thú không lớn.

Hắn thậm chí cũng không hỏi giá cả, bởi vì hắn biết Cố Đông trong miệng toát ra giá cả nhất định sẽ phi thường mê người, mà Lâm Uyên từ trước đến giờ là một cái đối kim tiền không có gì sức đề kháng nhân, cho nên dứt khoát hỏi cũng không hỏi, về phần mình đi qua sự tình, trên mạng đã có rất nhiều người ở thảo luận, Lâm Uyên bộ lạc bình luận khu bây giờ toàn bộ là tới từ bạn trên mạng cùng fan an ủi cùng khích lệ .

"Được."

Cố Đông không ngoài ý.

Lâm Đại Biểu là bởi vì thích ca hát mới tham gia « che mặt Ca Vương », người khác là cầu danh yêu cầu chú ý, nhưng Lâm Đại Biểu không thiếu hai thứ đồ này, có lẽ Lâm Đại Biểu không làm việc vẫn sẽ lấy phía sau màn làm chủ.

"Đúng rồi!"

Cố Đông nói: "Lâm Đại Biểu ở tiết mục bên trong hát toàn bộ ca khúc cũng theo thân phận ngài ra ánh sáng mà lượng tăng vọt, phỏng chừng không được bao lâu ngài liền có thể tiến vào một đường rồi, mặc dù loại này mục tiêu đối với ngài mà nói không có ý nghĩa gì."

Quả thật không ý nghĩa.

Lâm Uyên không cân ở trên số liệu đi đến một đường ca sĩ trình độ, hẳn coi như là Lam Tinh tuyệt vô cận hữu đặc biệt, vô luận hẳn đi tới chỗ nào tất cả mọi người sẽ thừa nhận hẳn có Ca Vương cấp bậc thực lực, giống như Lâm Uyên rõ ràng không có tháo xuống khúc phụ vòng nguyệt quế, nhưng tất cả mọi người đã coi Lâm Uyên là thành khúc phụ nhìn như thê, làm sức ảnh hưởng đi đến mức nhất định, cái gọi là quy tắc nhưng thật ra là có thể đánh vỡ.

Cầm địa cầu theo lệ.

Haruki Murakami ㄟ không .

Liên như vậy.

Không đề cập tới Nobel sự tình.

Hay lại là đổi thành Tiểu Lý Tử đi.

Tiểu Lý Tử coi như ban đầu không có lấy hạ Oscar cũng không tí ti ảnh hưởng Tiểu Lý Tử ở Fan phim ảnh trong lòng địa vị, dĩ nhiên giải thưởng cái gì có thể bắt lại khẳng định tốt hơn, bởi vì chung quy có một ít người là rất chú trọng giải thưởng đợi tính thực chất công nhận, đây cũng là Tiểu Lý Tử bắt lại Oscar sau đó khắp nơi cũng ở thảo luận nguyên nhân.

"Còn có một chuyện."

Cố Đông khẽ cười nói: "Ngài họa cái kia Lan Lăng Vương mặt nạ, có thương gia mua bản quyền cũng đầu nhập luyện chế, bây giờ lượng tiêu thụ cao vô cùng, nghe nói rất nhiều thương gia cùng khoản mặt nạ cũng bán đứt rồi hàng, hơn nữa gần đây rất nhiều đoàn thị tân cũng đặc biệt lưu hành mang ngài Lan Lăng Vương mặt nạ, càng có ý tứ là, hôm nay trong diễn đàn có một rất hỏa bài post, nói là một cái nữ nhân nào đó yêu cầu mình lão công mang Lan Lăng Vương mặt nạ cùng mình cái kia ."

"Cái nào?"

Lâm Uyên vẽ mặt mờ mịt.

Cố Đông lúng túng ho khan một tiếng: "Dù sao thì là giữa phu thê kia chút chuyện, người nữ kia cũng là quá đáng, yêu cầu mình lão công mang Lan Lăng Vương mặt nạ thì coi như xong đi, làm thời điểm còn phải dùng điện thoại di động phát ra ngài ở trong tranh tài ca hát ."

Lâm Uyên: "?"

Những người này có cái gì không đúng.

Cùng Lâm Uyên hàn huyên một hồi chuyện lý thú, Cố Đông rời đi, Lâm Uyên thuận thế uống một hớp trà, kết quả cái thứ nhất uống trà hoàn Lâm Uyên cũng cảm giác mùi này không đúng lắm.

Cúi đầu nhìn một cái, trong ly trà ngoại trừ thúy Lục Trà diệp bên ngoài, bất ngờ còn có bảy tám viên vừa đỏ lại lớn .

Câu kỳ? ?

Đây là tình huống gì?

Tại sao ở ta trong trà thả câu kỳ?

Được rồi.

Cái này câu kỳ là Tôn Diệu Hỏa số lượng.

Cố Đông dĩ nhiên cũng biết những chuyện này.

Nàng bị rất nhiều người giao cho phải cho Lâm Uyên thật tốt bồi bổ thân thể trách nhiệm nặng nề .

Không có quán quít với câu kỳ vấn đề.

Lâm Uyên mở ra bộ lạc, phát mây tờ « Spider Man » hải báo tuyên truyền đồ:

"Tân điện ảnh « Spider Man » chế tạo xong, kính xin đợi."

Đây là một cái đơn giản điện ảnh tuyên truyền.

Kết quả tuyên truyền mới vừa phát ra ngoài không bao lâu, bình luận khu liên nổ, đây chính là Tiệm Ngu ở che mặt Ca Vương bóc mặt sau đó phát hành điều thứ nhất động tĩnh!

Bình luận khu nói cái gì cũng có.

Có đề cho hấn bảo đảm thân thể, có đề cho hấn phát thêm điểm bài hát.

Đủ loại bình luận thậm chí so với thảo luận điện ảnh còn nhiều hơn.

Cũng may cũng có người chú ý tới bộ phim này.

"Ngu phụ tân điện ảnh phải ra rồi hả?"

"Tân điện ảnh là Super Hero loại hình?"

"Ôi chao?"

"Năm nay Super Hero loại điện ảnh thật giống như so với trước năm còn nhiều hơn, ta lại muốn chọn chọn khó khăn chúng, bất quá Ngu phụ điện ảnh ta nhất định sẽ trọng điểm cân nhắc!"

"Ngu phụ cũng bắt đầu chụp mảng kinh doanh rồi không?"

"Super Hero loại điện ảnh đã nhìn chán rồi nha, Ngu phụ không bằng chụp điểm Mạnh hài kịch, « Đường Bá Hồ Điểm Thu Hương » như vậy không tốt sao?"

"Đường Bá Hồ quả thật kinh điển!"

"Bộ phim này sau đó, toàn bộ con gián đều có một cái thống nhất tên là tiểu Cường."

"Đâu chỉ a, bộ phim này sau đó, cả nước cũng nhiều hơn vô số chỉ gọi làm Vương Tài cầu."

" "

Thông qua những thứ này bình luận liền nhìn ra được, Super Hero đối Lam Tinh người xem mà nói không phải là cái gì mới mẻ đề tài.

Hơn nữa .

Tựa hồ tiếp theo một đoạn thời gian không chỉ một bộ Super Hero loại điện ảnh chiếu phim?

---

ps: Quá độ nội dung cốt truyện, có chút tạp văn, không hỏi tới đề không lớn, chính là càng Tân Hội chậm một chút.

Chương 536: Trư Trư Hiệp

Ở bộ lạc lấy dự đoán hình thức tuyên truyền một cái ba sau đó.

Lâm Uyên liên lạc lão Chu, hỏi liên quan tới điện ảnh chiếu phim công việc.

"Hắn tại tháng sau."

Lão Chu nói: "Cụ thể ngày tháng phải đợi công ty tổ chức hoàn xem mảnh sẽ lại định, bất quá có một tình huống muốn nói với người một chút, tháng sau không chỉ chúng ta một bộ Super Hero loại điện ảnh chiếu phim."

"Còn có ai?"

Lâm Uyên nhìn chính mình bộ lạc bình luận khu cũng có người nói như vậy, phải là một tương đối đối thủ lợi hại.

"Long Dương!"

Lão Chu nói ra danh tự này.

Lâm Uyên ngăn người, danh tự này là nghiêm túc sao?

Hình như là nghiêm túc.

Bởi vì lão Chu nhắc tới danh tự này thời điểm, biểu tình tương đối nghiêm túc: "Long Dương với người như thế, đi là hạch tâm Biên Kịch chế đường đi, đây là một nhân vật lợi hại, hắn lần này điện ảnh tên gọi « Long Nhân Truyện », đầu tư đến gần ba cái trăm triệu, lựa chọn vai nam chính là một đường diễn viên Giang Mạnh, người nên phát hiện vấn đề đi —— bọn họ đầu tư cao hơn chúng ta, hơn nữa bọn họ lựa chọn nam nhất hào là một đường diễn viên, chúng ta nam nhất hào lại là người mới."

Lâm Uyên gật đầu.

Thực ra hắn lần này còn thật không phải cố ý tiết kiệm tiền.

Chủ yếu là giảng thuật « Spider Man » khởi nguyên bộ phim này quả thật không cần dùng đến rất lớn đầu tư.

Trước mặt phần lớn đặc hiệu ống kính thực ra đều tập trung ở Spider Man ở thành phố nhà chọc trời giữa qua lại sau đó đánh toi bởi một ít đạo tặc loại.

Spider Man đặc sắc chính là bình dân anh hùng.

Về phần nam nhất hào Giản Dịch là người mới vấn đề .

Bộ phim này Lâm Uyên vốn chính là dùng để bung Giản Dịch.

Bởi vì Lâm Uyên cảm thấy Spider Man đùa bỡn chơi thời điểm phần lớn mang khăn trùm đầu, ai tới diễn thực ra không phải trọng điểm, trên địa cầu đối nhiều như vậy phiên bản Spider Man nam nhất hào cũng không thấy người xem nhiều ngăn chặn.

"Thực ra cái này cũng rất bình thường."

Lão Chu cảm khái nói: "Tần Tề Sở Yên quá lớn, cơ bản mỗi một đang trong kỳ hạn đều sẽ có điện ảnh loại hình trọng điệp, Super Hero loại điện ảnh bởi vì thành phẩm khởi bước cơ bản đều là 100 triệu làm nền tảng, cho nên đặng đề tài tần số đã tính là rất thấp, nhưng thỉnh thoảng cũng có thể như vậy đặng lần trước."

Lâm Uyên lần nữa gật đầu.

Lão Chu bỗng nhiên thoải phong nhất chuyển nói: "Bất quá chúng ta cũng không cần quá lo lắng đối thủ, ít nhất người này cái Biên Kịch fan lực hiệu triệu đặt ở vậy, cộng thêm người đang ở đây Giới điện ảnh tiếng tăm vẫn là Nhất Lưu cấp bậc, tin tưởng vẫn là sẽ có người xem nguyện ý chấp nhận nợ nần, chúng ta cũng không cần suy nghĩ đánh bại đối thủ, mọi người chụp Super Hero loại điện ảnh không cũng là để kiếm tiền chứ sao."

Lão Chu ý tưởng rất đơn giản.

Không cần so với phòng bán vé cao thấp loại.

Chỉ cần điện ảnh có thể kiếm tiền là đặng.

Phối hợp « che mặt Ca Vương » Lan Lăng Vương bóc mặt hóa thân Tiễn Ngư phân này nhiệt độ, khẳng định có thể cho Lâm Uyên bộ này tân điện ảnh chuyển hóa ra không ít người xem.

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn là như vậy cái ý nghĩ này.

Lão Chu như là nhớ ra cái gì đó một dạng bỗng nhiên cười nói: "Người khả năng còn không biết, thực ra người với Long Dương vẫn có qua một lần đồng thời xuất hiện."

"Có không?"

Lâm Uyên thuận miệng nói.

Lão Chu cười nói: "Ban đầu Long Dương viết một kịch bản, muốn tìm Trương Tú Minh làm nam nhất hào, vốn là hai bên đã có hợp tác ý tưởng, kết quả Trương Tú Minh thấy « Hachikō » kịch bản sau đó trực tiếp từ chối Long Dương bên kia."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Loại chuyện này ở Giới điện ảnh lúc đó có phát sinh, rất bình thường.

Buổi tối hôm đó.

Lâm Uyên cùng Dịch Thành Công đợi điện ảnh chủ sáng đem « Spider Man » thành phẩm hoàn chỉnh nhìn qua một lần.

Có lệ điem.

Có thoải mái điem.

Lâm Uyên sau khi xem xong rất hài lòng cái hiệu quả này, Dịch Thành Công cái này đạo diễn kịch bản chấp hành năng lực càng ngày càng mạnh.

Tần Châu, Đô Thành.

Một cái trung tâm giải trí bên trong.

Một cái trợ thủ bộ dáng nhân đôi một danh người đàn ông trung niên nói: "Long Dương lão sư, điện ảnh bên kia đã chắc chắn đem chúng ta điện ảnh an bài ở ngày mùng 7 tháng 7 chiếu phim rồi, bắt quá cùng đang trong kỳ hạn còn có một Tiệp Ngự phim mới, cũng là Super Hero loại điện ảnh."

Này cái trung niên nam nhân chính là Long Dương.

Bắt quá Long Dương nghe được Tiệp Ngự lúc, nhưng là không nhin cười được: "Ta gần đây tựa như luôn nghe được cái tên này đâu rồi, « Hachikō » kia bộ điện ảnh kịch bản viết rất không tồi, khó trách Trương Tú Minh lúc ấy vì bộ này vai diễn cự tuyệt ta."

Long Dương nói đến chuyện này cũng không có gì tức giận.

Vốn là cũng không đáng giá gì tức giận.

Trương Tú Minh lúc ấy lại không đáp ứng chính mình, chỉ nói là cân nhắc mà thôi, cuối cùng lựa chọn Tiệp Ngự là đối phương tự do, cho nên vô luận Long Dương hay lại là Lâm Uyên đều không đem chút chuyện nhỏ này để ở trong lòng.

"Cho nên này không phải vừa vặn rồi sao?"

Trợ thủ cười nói: "Không nghĩ tới các người nhị vị nhanh như vậy liền đổi mặt lần thứ hai cạnh tranh, bắt quá lần này không phải cướp diễn viên mà là cạnh tranh phòng bán vé, vừa vặn nhị vị đều là đi Biên Kịch hạch tâm chế đường đi."

"Ừm."

Long Dương gật đầu một cái: "Bên kia là tình huống gì?"

Trợ thủ thuộc như lòng bàn tay nói: "Tiệp Ngự tân điện ảnh danh « Spider Man », diễn viên chính là một người tuổi còn trẻ người mới, đầu tư thành phẩm ở một cái trăm triệu khoảng đó."

"Giá thành nhỏ a."

Long Dương yên tâm một ít.

Cùng đang trong kỳ hạn điện ảnh vốn là cạnh tranh quan hệ, nếu như hay lại là cùng loại hình lời nói, cạnh tranh liền lợi hại hơn.

Mặc dù thị trường cái mâm rất lớn, nhưng muốn ra bạo nổ khoản thì nhất định phải được nhất chi độc tú!

Cũng may Tiệp Ngự mang đến uy hiếp không lớn.

So với lên cạnh mình, vô luận thành phẩm hay lại là diễn viên đội hình, cũng kém không chỉ một đoạn.

Dưới tình huống như vậy, Long Dương cũng không thể nào lo lắng —— Bởi vì một ít nguyên nhân, Long Dương đối Tiệp Ngự hiểu vẫn tương đối thâm.

Hắn biết đối phương ở giới âm nhạc thành tựu.

Không nơi này quá là Giới điện ảnh.

Ở Giới điện ảnh, cùng lý lịch cực sâu Long Dương so với, Tiệp Ngu còn là một mới vừa lên đường người mới.

Nghĩ tới đây.

Long Dương bỗng nhiên gọi điện thoại.

Điện thoại kết nối sau đó, Long Dương cười mở cười nói: "Con trai, ba qua mấy ngày mang người đi xem phim như thế nào đây?"

"Không nhìn."

Bên đầu điện thoại kia truyền tới một đạo nam hài thanh âm: "« Long Nhân Truyện » người không phải dẫn ta ở công ty nhìn rồi sao?"

Long Dương nói: "Không phải « Long Nhân Truyện »."

Nam hài ngân người: "Đó là cái gì?"

Long Dương cười nói: "Tiệp Ngu tân điện ảnh, thật giống như kêu « Tru Tru Hiệp »."

Trợ lý bất đắc dĩ nhìn Long Dương.

Là Spider Man!

Không phải Tru Tru Hiệp!

"Tiệp Ngu?"

Bên đầu điện thoại kia nam hài tựa hồ hứng thú rồi: "Ta đây đi xem « Tru Tru Hiệp », Tiệp Ngu điện ảnh cũng đẹp!"

"Kia quyết định."

Long Dương cười ha hả cúp điện thoại, sau đó nhìn về phía phụ tá nói:

"Đứa nhỏ này gần đây rất mê Tiệp Ngu."

"Vợ của ta cũng phải!"

Trợ lý bỗng nhiên có chút tức giận, cũng không biết là nơi nào bị kích thích.

Long Dương tức giận bất bình nói: "Để cho ta không chịu nổi là, con của ta lại nói Tiệp Ngu điện ảnh so với ta cái này cha điện ảnh muốn trông tốt."

Trợ lý dờ khóc dờ cười: "Ngài đây là không chịu phục a."

Long Dương bĩu môi: "Để cho hắn nhìn một chút Tiệp Ngu tân điện ảnh, cũng tốt trong lòng có một so sánh, ta đây làm cha, còn có thể để cho người ngoài cho làm hạ thấp đi?"

Trợ lý: ". "

Áu bất ầu trĩ a người.

Bất quá đây cũng là một ý kiến hay, nếu không mình cũng mang lão bà đi xem một chút?

---

ps: Cảm tạ Tiểu Địch Âu tân minh chủ ? •, hôm nay quả thật tạp văn đến cuối đầu, ngày mai viết điện ảnh sẽ không thể rồi, hã.

Chương 537: Cung đấu đại hí

Sau đó thời gian.

Điện ảnh bắt đầu tuyên truyền.

Mà Lâm Uyên chính là ở vài ngày sau nghênh đón chính thức năm thứ năm đại học tốt nghiệp, vì thế hắn còn cố ý đi một chuyến Tần Châu nghệ thuật học viện tham gia trường học cuối cùng an bài luận văn đáp biện ——

Không có sai!

Hắn tốt nghiệp!

Luận văn là Lâm Uyên trận đấu trong lúc thừa dịp nghỉ ngơi công phu hoàn thành, lấy hắn ở Dương Chung Minh nhân vật thể dạy dỗ bên dưới Soạn nhạc trình độ hoàn thành loại này luận văn không hề tổn sức, ngược lại là đáp biện thời điểm để cho Lâm Uyên có chút không sờ được đầu não, bởi vì phụ trách đáp biện lão sư từ đầu tới cuối liền chưa từng hỏi luận văn tương quan vấn đề, tất cả đều là nhiều chút ngôn ngữ bát quái vấn đề, cuối cùng còn với Lâm Uyên muốn ký tên cùng với một lần chụp chung cơ hội, Lâm Uyên toàn bộ đáp ứng.

Lại sau đó.

Chụp tốt nghiệp chiếu.

Các hệ tốt nghiệp chiếu quay chụp thời gian là tách ra, cho nên chung quanh không có những ngành khác học sinh, cực kỳ may là Soạn nhạc hệ nhân khi nhìn đến Lâm Uyên thời điểm là không nhìn được phát ra liên tiếp tiếng thét chói tai.

Không biết là ai trước kêu một câu "Tiện Ngự" .

Ào ào ồn ào!

Toàn trường đều tại kêu "Tiện Ngự" .

Trong đó lại lấy Lâm Uyên ban đầu các bạn cùng phòng cùng với bạn học cùng lớp thậm chí ngồi cùng bàn biểu hiện kích động nhất, cuối cùng Lâm Uyên chính mình cũng không nhớ kết quả chụp bao nhiêu bức chụp ảnh chung, cho ra bao nhiêu cái chính tay viết ký tên, cuối cùng ngay cả lão sư cùng với không thiếu tá lãnh đạo thậm chí hiệu trưởng cũng tự mình chạy tới tham gia náo nhiệt, nhất định phải tham dự Soạn nhạc hệ tốt nghiệp chiếu quay chụp, cho tới thật tốt tốt nghiệp chiếu quay chụp biến thành Lâm Uyên fan lễ ra mắt một dạng từ quá trình đến kết quả cũng phá lệ long trọng.

Vui mừng là:

Trường học không có đem đã biết được Tiệp Ngự hôm nay phải về giáo chụp tốt nghiệp chiếu phóng viên cũng dẫn dụ đến, nếu không những ký giả này chỉ có thể điên cuồng hơn, bởi vì « che mặt Ca Vương » bóc mặt sau đó Tiệp Ngự cũng chưa có ở cái gì trường hợp công khai ra mặt, cộng thêm hẳn không thích bên trên cái gì phỏng vấn, cho nên ngoại giới đối Tiệp Ngự hiếu kỳ từ đầu đến cuối thuộc về một loại không chiếm được thỏa mãn trạng thái.

Cứ như vậy.

Giày vò xong.

Lâm Uyên ngồi Tiểu Cô Đông xe về nhà, Cố Đông bỗng nhiên cười nói: "Lâm Đại Biểu buổi tối muốn đi xem phim ấy ư, nếu như yêu cầu lời nói ta giúp ngài an bài vị trí."

"Không cần."

Lâm Uyên biết Cố Đông chỉ xem phim là « Spider Man », hôm nay không chỉ là hẳn luận văn tốt nghiệp đáp biện cùng chụp tốt nghiệp chiếu nhật tử, cũng là bộ phim này chính thức chiếu phim thời gian, cực kỳ Lâm Uyên đã tại công ty đem điện ảnh nhìn qua một lần, trong thời gian ngắn cũng không trở về cố hứng thú, không bằng về sớm một chút lưu câu.

"Được rồi."

Cố Đông gật đầu một cái.

Lúc này Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra quét qua một hồi vòng tròn bằng hữu, kết quả lại đang vòng tròn bằng hữu thấy được không ít « Spider Man » nội dung tương quan.

Tỷ như Triệu Doanh Các phát điều này vòng tròn bằng hữu:

【 tối nay đi xem « Spider Man » . 】

Phân phối bên trong ảnh là một tấm « Spider Man » vé xem phim.

Ngay sau đó Giang Quỳnh cũng phát nhánh vòng tròn bằng hữu: 【 Tiệp Ngự lão sư tân điện ảnh chiếu phim rồi, mặc dù còn chưa có bạn trai, nhưng vẫn là mua hai tờ phiếu, ủng hộ Tiệp Ngự lão sư phim mới! 】

Phân phối bên trong ảnh là hai tờ « Spider Man » vé xem phim.

Lại sau đó.

Trần Chí Vũ lại cũng phát nhánh vòng tròn bằng hữu:

【 tối nay nhìn « Spider Man » , có đồng thời nhìn có thể tới, ta bao tràng. 】

Phân phối bên trong ảnh là .

Toàn bộ thỉnh vé xem phim mua tiết độ.

Cuối cùng.

Lâm Uyên quét đến Tôn Diệu Hỏa vòng tròn bằng hữu.

【 tối nay toàn bộ nhìn xong « Spider Man » người xem đều có thể bằng vào cuống vé đến chúng ta Điểm Điểm ăn uống dưới cờ toàn bộ mặt tiền cửa hàng hưởng thụ 60% dùng cơm ưu đãi, ngoài ra có thể miễn phí đạt

được Diễm Diễm ăn uống thẻ hội viên một tấm, chỉ cần người xem Tiệp Ngư lão sư tân điện ảnh chúng ta liền là bạn tốt! 】

Phân phối bên trong ảnh là mặt tiền cửa hàng quảng cáo cùng với bộ lạc tuyên truyền.

Lúc này xe đã đến nhà, Lâm Uyên tiện tay cho Tôn Diệu Hỏa điếm cái đáng khen, sau đó xuống xe.

Triệu Doanh Các liếc nhìn vòng tròn bằng hữu, trợn tròn mắt.

Nàng phát điều này vòng tròn bằng hữu, chủ yếu là vì lấy lòng Tiệp Ngư.

Nhưng nàng không nghĩ tới, đã biết nhánh vòng tròn bằng hữu so sánh lên còn lại mấy con cá, lại là như thế chế giễu.

"Nguyên lai tất cả mọi người là chơi như vậy sao?"

Triệu Doanh Các lần đầu tiên biết được Tôn Diệu Hỏa đả người kinh khủng, nàng cũng chính là mới vừa hòa tan vào cái này vây quanh Tiệp Ngư mà tạo thành vòng nhỏ, không hiểu cái vòng này tàn khốc.

Bây giờ, nàng có chút hiểu.

Đồng thời.

Giang Quý cũng là có chút điếm mộng.

Tôn Diệu Hỏa thì coi như xong đi, thế nào bây giờ, Trần Chí Vũ cũng như vậy thực luyện?

Ứng hộ điện ảnh liền ứng hộ điện ảnh .

Người sao còn bao tràng?

Người liếm lấy quá Tôn Diệu Hỏa tên kia sao?

Đương nhiên.

Tôi mộng hay lại là Trần Chí Vũ.

Hắn cho là mình bao tràng đã quá ngu.

Kết quả hắn vụn vụn không nghĩ tới, Tôn Diệu Hỏa còn có loại này chiêu!

Đây là cái gì chiêu?

Chờ chút!

Tôn Diệu Hỏa vòng tròn bằng hữu phía dưới, bất ngờ có một cái nhắc nhở:

"Ngài bạn tốt Tiệp Ngư lão sư cảm thấy rất đáng khen."

Tiệp Ngư cho Tôn Diệu Hỏa điếm khen!

Trần Chí Vũ thở dài.

Bên cạnh người đại diện không nhìn được liếc nhìn, sắc mặt cổ quái nói:

"Ta thế nào cảm giác vừa coi cảm mạnh như vậy?"

Trần Chí Vũ: "Cái gì?"

Người đại diện: "Hậu cung tranh sủng."

Trần Chí Vũ: "Cũng chưa nói tới chứ?"

Người đại diện bĩu môi: "Kia giải thích thế nào các người không có cho lẫn nhau điếm đáng khen sự thật?"

Trần Chí Vũ: " . "

Rõ ràng mấy con cá phát tính chất tương tự vòng tròn bằng hữu, kết quả chính là không có lẫn nhau điểm đáng khen.

Thấy thế nào, đều có điểm không đúng vị.

"Bọn họ mới có vấn đề."

Trần Chí Vũ ra vẻ thông thạo nói: "« che mặt Ca Vương » bên trên với thân huynh đệ tử muội như thế, kết quả tiết mục kết thúc từng cái liền lộ ra mặt mũi thực!"

Người đại diện thẳng lắc đầu.

Hắn cảm giác Trần Chí Vũ lời này có chút chua.

Trần Chí Vũ cũng quả thật có chút chua.

Thật tốt bấy cá gặp nhau, kết quả hắn lại lạc đội!

Phải biết .

Trần Chí Vũ là sớm nhất trở thành một tuyến ca sĩ!

Tiết mục đêm này ngư bên trong, chỉ có Trần Chí Vũ là trở thành một đường ca sĩ sau đó mới hợp tác với Tiệp Ngư một lần, nhưng bây giờ Trần Chí Vũ cảm giác mình đang không ngừng bị những người khác vượt qua.

Không được!

Không thể tiếp tục như vậy!

Trần Chí Vũ cảm giác mình được cố gắng thêm chút nữa!

Đám này ngư bên trong, Giang Quỷ hẳn sẽ sớm nhất trở thành Ca Hậu.

Kia mình nhất định nếu so với Tôn Diệu Hỏa sớm hơn trở thành Ca Vương!

Đám này ngư trung.

Chỉ có Tôn Diệu Hỏa, phát ra Cao Thủ Tịch Mịch tiếng cười, đám người này còn kém xa đây.

Hắn cúi đầu lấy điện thoại di động ra, mở ra chính mình ăn uống Đại

Thương vụ nhóm: "Các tiệm Chủ Tiệm tối nay đem « Spider Man » hải báo dán đứng lên, Diễm Diễm ăn uống tối nay là Spider Man chủ đề, muốn thiết kế mới mẽ độc đáo thú vị!"

"Nhận được!"

"Nhận được!"

"Nhận được!"

Chủ Tiệm môn rồi rít đáp lại.

Lúc này có một mới vừa lên mặc cho Chủ Tiệm nói: "Ông chủ, chúng ta này bớt cường độ có phải hay không là quá lớn, phim này vạn nhất nêu là không hòa lời nói ."

"Nghĩ quá nhiều làm gì!"

"Ngư phụ điện ảnh ngưoi không ủng hộ?"

"Chúng ta ủng hộ vô điều kiện Ngư phụ!"

"Lỡ vốn nhằm nhò gì!"

"Có thể chi trì Ngư phụ còn chưa đủ?"

Còn lại Chủ Tiệm môn nhất thời quần tình phần chân đứng lên.

Tôn Diệu Hòa hài lòng gật đầu một cái, sau đó @ cái kia nghi ngờ Chủ Tiệm nói:

"Làm theo là được."

Cái gì hỏa không hỏa?

Này mới tới Chủ Tiệm không quá được a.

Ta Tôn Diệu Hòa Diễm Diễm ăn uống dưới cờ, toàn bộ tiệm ăn uống chiêu Chủ Tiệm tiêu chuẩn đều phải nếu như Tiệm Ngự bưng bình fan!

Khảo hạch đề mục tất cả đều là với Tiệm Ngự có liên quan.

Người này chẳng lẽ thi ăn gian?

Nói không chừng, căn bản không phải thật fan!

Hỏi đầu lại khảo sát một chút, không được lời nói đem hấn xuống, đổi một cái!

Tôn Diệu Hòa âm thầm nhớ đôi phương.

Mà lúc này.

Sắc trời đã tối.

Rạp chiếu phim, bắt đầu người người nhón nháo đứng lên.

---

ps: Hai ngày này đôi mới sẽ chậm một ngày, cực kỳ trung bình mỗi ngày ba chương vẫn là có thể bảo đảm.

Chương 538: Tối tiếp địa khí Super Hero

Mỗ trong rạp chiếu bóng.

Long Dương mang theo con trai Tiểu Hồ đi ra xem phim.

Ngoại trừ Long Dương cha con ngoại, Long Dương trợ lý cùng với trợ lý lão bà cũng cùng nhau tới.

"Bốn tờ phiếu!"

Trợ lý đem bốn tờ « Spider Man » vé xem phim phân phát được, sau đó cười nói:

"Vừa mới đại khái quan sát một chút, quả nhiên vẫn là chúng ta « Long Nhân Truyện » được hoan nghênh hơn, đại đa số người xem đều là chạy chúng ta điện ảnh đi."

Đây là trong dự liệu sự tình.

Vô luận từ đầu tư thành phẩm hay lại là diễn viên đội hình mà nói đều là « Long Nhân Truyện » còn có mặt bài, người xem biết rõ làm sao lựa chọn.

Những thứ kia lựa chọn « Spider Man », phần lớn là xen lẫn cá nhân sở thích, tỷ như là Tiệp Ngư fan loại.

Long Dương mỉm cười gật đầu một cái, sau đó hơi lộ ra đắc ý nhìn con trai Tiểu Hồ.

Tiểu tử, nghe chưa?

Cha điện ảnh mới là được hoan nghênh nhất!

Kết quả Tiểu Hồ lại nhìn chăm chăm « Spider Man » hải báo hai mắt sáng lên, lâm lâm nói:

"Cực giỏi!"

Này tâm trong poster.

Spider Man mặc kính điện chiến y màu đỏ, hai chân tách ra, làm tư nhện bắn ra động tác, đây coi như là Spider Man đánh nhau lúc tối kính điện hình dáng rồi.

Long Dương nụ cười hơi chậm lại, có chút ăn vị.

Không bao lâu, « Spider Man » bắt đầu xét vé.

Long Dương đoàn người tiến vào ảnh thính, ngồi ở thích hợp xem phim thứ bảy xếp hàng.

Coca, Popcorn.

Mảng kính doanh xem phim phù hợp.

Không có đợi đợi quá lâu, điện ảnh liền mở màn.

Ăn Popcorn uống coca người xem an tĩnh lại, nhìn về phía đại màn ảnh.

Điện ảnh mở đầu chính là đơn giản kể chuyện, trước giới thiệu nhân vật chính cùng với người bên cạnh vật quan hệ.

Nhân vật chính kêu Peter Parker, là một cái bình thường không có gì lạ học sinh.

Hắn từ nhỏ phụ mẫu đều mất, nhưng thiên tính hiền lành, từ nhỏ đã ở thục thục thím phụ huynh đại.

Hắn ở trường học có chính mình thầm mến nữ sinh, còn có một quan hệ rất tốt đồng đảng.

Giới thiệu xong nhân vật bối cảnh, điện ảnh rút cuộc cho nhân vật chính bên trên kim thủ chỉ rồi.

Ở một cái nghiên cứu khoa học thành quả biểu diễn trung, Peter Parker bị một con nhện cắn một cái.

Về nhà xe điện ngầm bên trên, Peter Parker ngủ mê mang.

Xe điện ngầm bên trong xe, một cái xâm lão ca ở bằng hữu cười đùa trung, muốn trêu chọc Peter Parker.

Kết quả đang ngủ mê man Peter Parker bỗng nhiên lông tơ dựng thẳng, đột nhiên trợn mở con mắt, gần như theo bản năng leo đến .

Buồng xe trên vách tường?

Đối mặt người chung quanh mộng ánh mắt của bức, Peter Parker cũng trợn tròn mắt, hắn liền vội vàng đi xuống.

Bên cạnh nữ nhân muốn đẩy hắn, hắn một cái tay chặn đối phương, kết quả lại buông tay lúc, đối phương quần áo trực tiếp bị nhân vật chính xé nát, chỉ còn cuối cùng về điểm kia che giấu, xích độ hơi lớn .

"Phốc!"

Người xem cười hư rồi.

Sau đó đoạn này buồng xe phân tranh chụp rất thú vị.

Peter Parker một bên sử dụng có chút xa lạ siêu năng lực, vừa cùng bọn côn đồ nổi lên va chạm.

Hắn thỉnh thoảng bám vào trên mũ xe, lại thỉnh thoảng treo ở tàu điện ngầm bên trong chống đỡ cái bên trên, linh hoạt giống như một con nhện.

Mà hoạt bát cùng nhanh tiết tấu phối nhạc, là để cho tuồng vui này lộ ra phi thường hoạt bát thú vị.

"Kịch vui thủ pháp?"

Long Dương biểu tình có chút ngạc nhiên.

Hắn lần đầu tiên thấy dùng kịch vui thủ pháp tới quay Super Hero.

Còn lại Super Hero quan điểm chính, phần lớn đều là cứu thế giới khổ đại cừu thâm.

Nhưng nhìn cái này « Spider Man » lại làm cho người ta một loại dễ dàng vui sướng cảm giác!

Tiền Ngự lá gan quá lớn!

Đây đối với còn lại Super Hero hình thức, là một cái không nhỏ đột phá.

Người xem có thể tiếp nhận sao?

Người xem dĩ nhiên có thể tiếp nhận!

Chung quanh người xem tiếng cười, đã nói rõ hết thảy!

Xe điện ngầm hẹp hòi trong không gian, vai nam chính đủ loại đẹp trai mà phản nhân loại động tác, ống kính lúc nhanh lúc chậm biểu hiện lực, nhân vật loạn thành nhất đoàn thú vị tính rất tốt trộn lẫn.

Tiểu Hồ cũng đang cười, nhìn cực kỳ vui vẻ!

Trong lòng Long Dương, đột nhiên sinh ra một vết không tốt lắm cảm giác.

Nội dung cốt truyện tiếp tục.

Peter Parker bắt đầu nghiên cứu năng lực mình, đồng thời làm một loại có thể bắn ra tơ nhện trang bị.

Điện ảnh dùng Montage thủ pháp triển hiện hấn đối năng lực chính mình quen thuộc cùng vận dụng quá trình, mà khi hấn hoàn thiện hảo chính mình hồng sắc con nhện chiến y, dựa vào tơ nhện ở nhà chọc trời giữa qua lại thời điểm, có người xem phát ra tung tăng tiếng hô!

Quá đã!

Tại sao Super Hero trải qua hồi lâu không suy?

Còn không phải là bởi vì Super Hero năng lực làm cho nhân loại hướng tới sao?

Nhìn Spider Man một bên qua lại ở thành phố giữa, vừa giúp giúp cảnh sát trừng phạt người xấu tất cả mọi người cảm thấy phi thường đã ghiền!

Loại này thoải mái cảm là phi thường trực tiếp!

Mà ở thoải mái cảm cường liệt đồng thời, bộ phim này mang đến cười vui cũng là thật!

Vì vậy Spider Man .

Đại năng lải nhải rồi!

Hàng này thích một bên đánh nhau một bên phát huy đầy đủ lắm lời thuộc tính, đủ loại Diệu Ngữ liên châu.

Phối hợp liên quan đến hấn giòn lạnh động tác, làm cho người ta một loại da trung mang soái, soái trung mang lãng, lãng trung mang ôn cảm giác!

Rất sung sướng!

Làm cảnh sát lại một lần nữa khoan thai tới chậm thời điểm, bọn họ phát hiện không tốt người đã bị tơ nhện treo ở cửa ngân hàng.

Không biết đây là địa phương nào, trị an không khỏi cũng quá kém .

"Cứu mạng!"

"Ta muốn báo cảnh sát!"

"Ta muốn cái kia ở trên tường nhảy dây gia hỏa!"

" "

Ăn cướp thấy cảnh sát so với ba mẹ còn thân hơn!

Người xem nhìn đến đây, đã hoàn toàn cười phun, nói Spider Man ở trên bầu trời thành phố nhảy dây cũng thật rất hình tượng.

Nhưng nhờ cây a!

Các người là ăn cướp!

Các người thế nào ủy khuất rồi hả?

Cực kỳ vừa nghĩ tới bọn họ bị Spider Man lên xuống thăm như vậy, còn phải chịu đựng Spider Man nhổ nước bọt cùng lắm lời, mọi người bỗng nhiên lại rất thương tiếc những thứ này giặc cướp .

"Ông chủ."

Trợ lý nhìn về phía Long Dương.

Hắn cũng cảm thấy có cái gì không đúng.

Người xem đối bộ phim này phản ứng, thật sự là quá nhiệt liệt rồi!

Trên thực tế, chính hắn cũng không nhìn được nhìn vui vẻ.

Cái này Spider Man, hoàn toàn cùng hắn trong ấn tượng Super Hero không giống nhau.

Còn lại Super Hero đều là khổ đại cừu thâm thậm chí tự mình hy sinh, nhìn một cái chính là mang một ít đau buồn thuộc tính anh hùng thức nhân vật.

Nhưng Spider Man đây?

Khôi hài!

Ánh mặt trời!

Vui vẻ!

Thậm chí ngây thơ!

Kia cái miệng luôn là lái nhái cái không xong!

Khả năng hắn một ngày trước còn che mặt, lấy thân phận của Spider Man để cho bọn phi đồ nghe tin đã sợ mất mật, ngày thứ 2 liền ở khổ sở suy nghĩ chính mình thi đề mục nên làm như thế nào, cùng với mình thích nữ hài nên như thế nào đi biểu lộ .

Nếu như không có Spider Man che giấu thân phận, hắn chính là một cái học sinh phổ thông.

Cùng mỗi người bình thường như thế.

Thậm chí.

Coi như Spider Man đắp lên mặt, cũng không có hoàn toàn biến thành một người khác, hắn lại đang cùng côn đồ vật lộn xong, thuận tiện giúp trên đường bị khốn trụ tiêu bằng hữu đánh cái nước tương .

Này là lần đầu tiên!

Mọi người đối một cái Super Hero, sinh ra đại nhập cảm!

Không hề cao lớn như thế bên trên.

Không có như vậy khổ đại cừu thâm.

Hắn không phải toàn bộ nhân loại anh hùng, hắn cũng không có cứu thế giới.

Nhưng hắn giống như là sinh hoạt tại mọi người bên người nhiệt tâm hàng xóm, luôn là tràn đầy nhiệt tình trợ giúp người khác!

"Người bình thường Super Hero ."

Long Dương rút cuộc phát giác Tiện Ngư ý đồ.
Đồng dạng là Super Hero, mọi người là càng ngày càng hướng lớn chụp,
bao gồm chính mình « Long Nhân Truyện » cũng giống như vậy.
Long là biết bao ngang ngược uy vũ sinh vật à?
Thần Thánh Uy nghiêm!
Phách khí tuyệt luân!
Phải cứu Lam Tinh a!
Nhưng Tiện Ngư lại phương pháp trái ngược!
Người khác đủ loại đại đặc hiệu cảnh tượng hoành tráng, Tiện Ngư sáng tạo
cái này Spider Man, lại cứ đi - chéch nhỏ đi!
Khác Super Hero ở vì vận mạng loài người mà chiến đấu.
Spider Man chính mình trong thành phố bắt tâm đánh đạo tặc, miệng đầy
tùy tâm sở dục nhỏ nước bọt, thuận tiện còn có thể cho tiểu hài đánh đấm
giả bộ, hấn một mực ở tận sức với cứu mình thấy, gặp phải khó khăn người
bình thường, vô luận khó khăn này là có vẻ tiểu .
Loại này ý nghĩ!
Hoàn toàn là trái ngược!
Nhưng cùng lúc .
Cái này cũng có nghĩa là:
Spider Man rất Tiệp! Địa! Khí!
Này gần như cùng Super Hero truyền thông suy nghĩ lẫn nhau mâu thuẫn,
nhưng lại lệch lại để cho người xem hoàn toàn đại nhập rồi trong đó!
Long Dương về này cảm giác không ổn, bộc phát mãnh liệt!

---

ps: Còn có một chương, không biết sẽ viết lên mấy giờ, tranh thủ viết xong
điện ảnh nội dung cốt truyện, lần này tỉnh lược quá nhiều, hấn không nhân
cảm thấy nước.

Chương 539: Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nặng

Đây coi như là Lam Tinh người xem lần đầu tiên thấy loại này lấy kịch vui hình thức biểu hiện ra Super Hero loại điện ảnh.

Ở cảm giác mới mẽ khuynh hướng bên dưới, ảnh bên trong phòng khách tất cả mọi người đều nhìn nồng nhiệt!

Long Dương rất chắc chắn:

Trước mắt mới chỉ nội dung cốt truyện, mọi người là rất thích.

Spider Man nhanh nhẹn lại lắm lời, hai cái này thuộc tính quả thật rất đòi vui.

Nhưng chỉ dùng loại này nhẹ kịch vui không khí tạo nên nhân vật lời nói, có phải hay không là có chút quá đơn bạc?

Tiền Ngư nếu có thể ý nghĩ hảo huyền xuất ra kịch vui vở ngoài tới đóng gói ra một cái phản sáo đường Super Hero, cũng sẽ không không nghĩ tới một điểm này chứ ?

Rất nhiều kịch vui nội hạch, hẳn là có bị kịch thành phần .

Quả nhiên.

Sau đó nội dung cốt truyện phát triển, liền không còn là thuần túy sung sướng cùng làm quái.

Trong trường học.

Bởi vì có đồng học chủ động khiêu khích, Peter vận dụng năng lực mình, hung hăng dạy dỗ đối phương.

Ngày thứ 2.

Peter thúc thúc, cái này phổ thông lão nhân, cùng Peter tiến hành một phen đi sâu vào nói chuyện với nhau, còn nhắc tới Peter ở trường học cùng nhân đánh nhau sự tình, hẳn ngữ trọng tâm trường nói với Peter: "Một số thời khắc, năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nặng."

Có thể tưởng tượng được.

Nói chuyện với nhau rất không vui, Peter cảm thấy thúc thúc quá lải nhải, là đối phương khiêu khích trước chính mình, thời kỳ trưởng thành thiếu niên chính là nhiệt huyết cấp trên là thời điểm, càng bây giờ còn lại còn có như vậy cường đại năng lực.

Thúc thúc bắt đắ dĩ nói: "Ta không phải phụ thân ngươi ."

Peter giống như là bị kích thích một loại: "Vậy cũng chớ làm bộ như ngươi là cha của ta!"

Thúc thúc biểu tình có chút thất lạc: "Tốt ."

Peter há miệng, hồi hận với chính mình nói lầy, nhưng cuối cùng vẫn không có mở miệng giải thích, thực ra ở hẩn tâm lý, thúc thúc đã sớm cùng cha không có khác nhau.

Buổi tối.

Peter vì phát tiết tâm lý buồn rầu, tham gia một trận Địa Hạ Quyền cuộc so tài.

Trong nhà.

Thúc thúc thấy Peter vẫn chưa về, nghĩ đến ban ngày không vui nói chuyện với nhau, không nhìn được lo lắng, trực tiếp ra ngoài tìm trẻ như vậy không về nhà Peter.

Không nghỉ ngơi chút nào.

Peter ở Địa Hạ Quyền trong cuộc so tài, đánh bại toàn bộ đối thủ, nhưng khi Peter giành được hạng nhất, lại bị phe làm chủ người phụ trách cho bày một đạo ——

Tuyên truyền trung nói Doanh gia có năm chục ngàn nguyên tiền thưởng! Nhưng thêm tiền thưởng người phụ trách lại dùng một nhóm lý do lấy lệ, chỉ cho Spider Man 5000 nguyên.

Peter muốn cùng đối phương tranh cãi.

Đối phương người phụ trách lại chỉ chỉ tuyên truyền quảng cáo câu nói sau cùng: "Hết thấy giải thích quyền thuộc về phe làm chủ toàn bộ."

Những lời này quá nội hàm.

Có người xem lộ ra biểu tình phẫn nộ.

Hiển nhiên.

Trong cuộc sống thực tế rất nhiều người cũng gặp được loại tình huống này. Peter muốn đánh đối phương, nếu như là trước, Peter sẽ không chút do dự làm như thế, nhưng năm quả đấm một cái, Peter tối cuối cùng vẫn là nhìn được.

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nặng."

Thúc thúc lời nói đúng là vẫn còn ảnh hưởng đến hẩn, hẩn không có lạm dụng năng lực mình.

Đang lúc này.

Có ăn cướp xuất hiện, đem người phụ trách tiền toàn bộ đoạt hết.

Người phụ trách thỉnh cầu Peter xuất thủ trợ giúp, Peter do dự một chút, cuối cùng lựa chọn yên lặng ——

Hẩn thấy đối phương trừng phạt đúng tội.

Cuối cùng, vẫn sẽ có nhiều chút yêu cầu phát tiết oán khí.

Rời đi Địa Hạ Quyền tràng, Peter chuẩn bị về nhà, chợt xa xa có tiếng súng vang lên.

Hẩn bản năng chạy tới.

Nhưng khi Peter thấy người bị hại lúc, lại đột nhiên run lên!

Hắn thúc thúc bị người bắn chết!

"Không không không không ."

Peter bối rối, hắn cầm thật chặt thúc thúc tay.

Lãnh Phong rút vào trong miệng hắn, giống như là dao một dạng hắn nước mắt không tiếng động chảy xuống.

"Peter ."

Thúc thúc thấy Peter lúc sau đã thoi thóp.

Cái kia phủ đầy lão nhân tiêu biểu tay, nắm thật chặt Peter tay, cuối cùng lại vô lực rũ xuống.

Rạp chiếu phim.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Ảnh bên trong phòng khách tiếng cười nói lần đầu tiên ngừng nghỉ, đoạn này vai diễn rất ngược, phim lần đầu tiên có nặng nề mùi vị.

"Hung thủ hướng thứ năm đại đạo chạy trốn, thỉnh cầu cảnh lực chặn lại ."

Cảnh sát đã chạy tới, điện thoại vô tuyến xuất hiện nhắc nhở.

Peter cuối cùng liếc nhìn chính mình thúc thúc, sau đó xông về thứ năm đại đạo.

Hắn muốn báo thù!

Đoạn này vai diễn không có phát biểu, Peter hóa thân Spider Man, qua lại ở thành phố giữa, cuối cùng chộp được hung thủ.

Nhưng .

Khi hắn thấy hung thủ mặt, lại có loại thể giới quan hoàn toàn sụp đổ cảm giác!

"Là cái kia ăn cướp!"

Bỗng nhiên có người xem kinh hô thành tiếng.

Giết chết thúc thúc nhân, lại là trước ăn cướp ——

Cái kia cướp bóc thời điểm, Peter không có xuất thủ ngăn lại ăn cướp!

Nói cách khác, thúc thúc tử, cùng Peter có trực tiếp quan hệ, nếu như Peter ngăn cản ăn cướp, một màn này đại khái là sẽ không phát sinh.

Đây đối với Peter mà nói quá tàn nhẫn!

Có người xem không nhịn được dâng lên một tia thương tiếc.

Không có ai cảm thấy Spider Man tự do phóng khoáng, không có ai sẽ được ghét Spider Man, bởi vì đem bất luận kẻ nào đối ở giống vậy tình cảnh bên dưới, đại khái đều biết làm ra tương tự lựa chọn.

Huống chi Peter chỉ là một hài tử.

Ý thức được chân tướng.

Spider Man hồng mắt.

Lúc này cảnh sát đã chạy tới, vô số ánh đèn đánh vào Spider Man trên mặt, vô số đạo ánh mắt phong tỏa hắn, cảnh sát cảnh cáo Spider Man không nên xằng bậy, vô số quần chúng tranh cãi thanh âm nổi thành một mảnh .

"Đi chết đi!"

Spider Man phần nộ đem hung thủ bỏ lại cao ốc.

Hung thủ nếu như rơi xuống đất đem chắc chắn phải chết, có vậy xem người đi đường không nhìn được bung kín con mắt, nhưng cuối cùng Spider Man bắn ra một đạo tơ nhện kéo lại hung thủ, không có trực tiếp giết chết đối phương.

Hắn vẫn lựa chọn cùng đi qua như thế, đem hung thủ giao cho luật pháp chế tài.

Mà bản thân hắn, chính là ở to lớn trong bi thống, lựa chọn tự mình yên lặng.

Hắn ngậm huyết, ngậm lệ, nuốt vào chính mình gieo xuống đau khổ.

Hắn thậm chí không dám cùng thím nói ra chân tướng.

Trước màn ảnh.

Ánh mắt của Long Dương ngưng trọng.

Đoạn này vai diễn thiết kế quá tốt!

Peter chỉ là một đột nhiên đạt được siêu năng lực người bình thường, hắn có thời kỳ trưởng thành phản nghịch.

Mà người như vậy đột nhiên đạt được siêu năng lực, nhưng thật ra là rất không khả khổng.

Nhưng thúc thúc tử, sẽ trở thành Spider Man lớn lên Chết xúc tác.

Rất nhiều đạo lý, chỉ có lấy thâm nhất giá, mới có thể làm cho niên thiếu hắn hiểu được.

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nặng."

Những lời này nếu như khô căn nói ra, chỉ sẽ để cho điện ảnh trở thành giảng đạo, người xem cũng sẽ không chấp nhận nợ nần, thậm chí sẽ cảm thấy đây là một loại đạo đức bắt cóc, bởi vì này câu quá Thánh mẫu.

Nhưng .

Ở đặc định tình cảnh bên trong, liên lạc sự kiện tiền nhân hậu quả, lại để cho những lời này thừa tái vô số hàm nghĩa.

Người xem không nhìn được suy nghĩ.

Nơi này "Năng lực" hai chữ, thực ra không phải quảng nghĩa bên trên năng lực a, nó càng giống như là một câu nói đơn giản bản:

Nghèo là giữ được mình.

Đạt đến là kiên tể thiên hạ.

Spider Man lựa chọn biến mất.

Hắn không có lại tới nơi làm việc tốt, mà là lựa chọn làm hồi học sinh phổ thông, trên mạng xuất hiện vô số liên quan tới Spider Man tin tức, báo chí bên trên xuất hiện vô số Spider Man bản tin.

Mọi người đối cái này Super Hero xuất hiện bao biếm không đồng nhất.

Cảnh sát đang truy nã Spider Man.

Mặc dù Spider Man ở làm việc tốt, nhưng hắn du ly ở luật pháp bên ngoài, hơn nữa hắn một lần muốn giết chết ăn cướp ——

Không biết đến cái kia ăn cướp hại chết Spider Man thúc thúc.
Mọi người thấy rồi Spider Man hành hung ăn cướp video, cái kia trong video Spider Man tràn đầy bạo lực cùng phá hư muốn, đây là có nhân không thích Spider Man trực quan nguyên nhân.
Này đồng dạng là đáng giá suy nghĩ điem.
Nếu như trên thực tế thật thể thực lực cường đại đến không chịu luật pháp trời buộc, vậy người này dù là ở làm việc tốt, mọi người là ưa thích nhiều một chút hay lại là sợ hãi nhiều một chút?
Cùng lúc đó.
Tân bước ngoặt xuất hiện.
Cái thành phố này xuất hiện tân nhân vật phản diện, lần này nhân vật phản diện chưa từng có cường đại, thực lực không kém gì Spider Man.
Trước mặt nội dung cốt truyện từng có cửa hàng.
Cái này nhân vật phản diện là một cái nghiên cứu khoa học công ty chủ tịch HĐQT, bởi vì lâu dài nghiên cứu vũ khí mà đánh mất lý trí, bây giờ đã có kinh người lực tàn phá.
Hắn không ngừng xử lý đến phạm tội hoạt động.
Cảnh sát thực lực không ngăn cản được cái tên xấu xa này.
Vô luận thích hay không, mọi người bỗng nhiên nhớ tới rồi Spider Man, có lẽ chỉ có đã biến mất Spider Man, có đầy đủ thực lực đánh bại tên bại hoại này.
"Tiết tấu rất tốt."
Long Dương gật đầu một cái.
Hắn thừa nhận cái này thiết kế so với chính mình điện ảnh càng tinh diệu, thúc thúc tử đem tâm tình cửa hàng quá tốt, cơ hồ là hoàn mỹ khắc họa rồi Spider Man nhân vật lớn lên!
Hắn phía bên phải.
Con trai Tiểu Hồ nhìn về phía đại màn ảnh ánh mắt, tràn đầy mong đợi.
Long Dương biết con trai đang chờ mong cái gì.
Long Dương biết, không chỉ có con trai đang chờ mong, toàn bộ người xem cũng đang chờ mong ——
Mong đợi Spider Man tỉnh lại!
Mong đợi Spider Man lấy anh hùng trở về tư thái, lần nữa thủ hộ tòa thành thị này!

Chương 540: cứu rỗi

Peter phảng phất quên mất năng lực mình, hẳn thậm chí cùng thích nữ hài tử tình.

Kết quả cũng không tệ lắm.

Hắn và cái kia kêu Gwen nữ hài hẹn xong cùng nhau ăn cơm.

Nhưng .

Sắp lúc ra cửa, Spider Man thấy được trên ti vi tin tức.

Osborn lại xuất hiện.

Hắn tùy ý phá hư thành phố.

Khung hoảng đang không ngừng lan tràn, cảnh sát cũng ở đây Osborn kinh khủng lực tàn phá trước mặt bó tay toàn tập, trong đám người xen lẫn vô số tiếng khóc .

Giờ khắc này.

Spider Man bỗng nhiên nghĩ tới thúc thúc với chính mình một đoạn kia nói chuyện với nhau.

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nặng."

Hắn bỗng nhiên mở ra Trần Phong ngăn kéo, nhìn về phía bộ kia đã quá lâu không có mặc Spider Man chiến y.

Cùng lúc đó.

Một cái tiệm cà phê.

Peter ước hẹn nữ hài không ngừng nhìn đồng hồ đeo tay, cuối cùng không nhìn được cho Peter phát cái tin.

Peter do dự một chút, thả lại chiến y.

Hắn phải đi ước hẹn.

Đoạn này nội dung cốt truyện rất ngắn, nhưng người xem tựa hồ có thể cảm nhận được nội tâm của Peter giãy giụa.

Nhưng mà ngay tại tất cả mọi người đều cho là Peter sẽ cùng thích nhất nữ hài ước hẹn lúc, phòng ngủ của hắn trong cửa sổ đột nhiên bắn nhanh ra một đạo bóng người màu đỏ ——

Là Spider Man!

Hắn tới cuối cùng vẫn bỏ qua ước hẹn!

Giờ khắc này, ảnh bên trong phòng khách đột nhiên bộc phát ra to lớn hoan hô!

Mặc dù trận kia ước hẹn, kế hoạch của hắn đã lâu.

Mặc dù cái thời khắc kia, hắn vô cùng mong đợi.

Mặc dù cô gái kia, hấp thích vô cùng.
Nhưng khi Osborn phá hư thành phố, khi mọi người lâm vào tuyệt vọng,
hắn vẫn lựa chọn chiến đấu.

Tục sao?

Rất tục!

Thoải mái sao?

Rất thoải mái!

Người xem tâm tình lấy được hoàn toàn thả ra!

Lúc này một chiếc bị Osborn phá hư đoàn xe đã hoàn toàn mất không chế.
Liên trong xe nhân cũng lâm vào tuyệt vọng thời điểm, Spider Man từ trên
trời hạ xuống.

"Là hắn!"

"Spider Man!"

"Spider Man trở lại!"

" "

Bóng người màu đỏ xuất hiện!

Mọi người ánh mắt đột nhiên hiện ra to lớn mong đợi, liền cùng đại màn
ảnh trước người xem như thế!

Nhưng .

Làm Spider Man tơ nhện cũng không cách nào ngăn trở mất không chế xe
lửa, chỉ có thể vô lực đứt đoạn, trong mắt mọi người hi vọng lại lần nữa
biến thành tuyệt vọng.

Spider Man thị giác bên trong.

Vô số quỹ đạo, tốc độ phi khoái.

Hắn mặt nạ đã bởi vì chiến đấu mà hư hại.

Sau đó hắn hung hăng tháo xuống mặt nạ, lộ ra chính mình mặt!

Ngay sau đó.

Spider Man bóng người, xuất hiện ở đầu xe.

Ở toàn bộ xe nhân tuyệt vọng nhìn chăm chú trung, hắn dùng tơ nhện bắt
được hai bên cao ốc!

Quét quét quét!

Vô số đạo tơ nhện dày đặc bắn nhanh mà ra, bắt hai bên vô số nhà chọc
trời, đoàn xe chưa từng có từ trước đến nay lực lượng gần như phải đem
Spider Man xé nát ——

Hắn lại muốn dùng thân thể ngăn trở xe lửa tiến tới!

Kinh khủng Trùng lực bên dưới.

Spider Man trong tay nắm vô số tơ nhện, quần áo của hắn bởi vì to lớn sức
lôi kéo bắt đầu từng mảnh vỡ nát, từ ống tay áo lan tràn đến ngực, hắn hai
chân để ở định để ở quỹ đạo, nhưng từng cái đường sắt kèm theo vô số tia
lửa mà gãy vỡ!

Xe lửa không có ngừng!

Toàn bộ ảnh thính phát ra vô số kêu lên!
Một màn này quá rung động!
Người xem đã là tê cả da đầu!
Có người thậm chí không nhìn được gầm nhẹ!
Hắn lại lấy sức một mình ngăn ở xe lửa trước, vô số tơ nhện sức chịu đựng cũng đạt tới cực hạn, Spider Man thân thể cũng đạt tới một cái cực hạn!
Phẳng phát châu châu đá xe.
Hắn không có lựa chọn buông tha.
Bên trong buồng xe mọi người gần như bất nhẫn tâm nhìn lại, này là có thể đem người xé thành hai bên lực lượng .
Đoàn xe nổ ầm!
Spider Man vỡ vụn chiến y!
Dưới chân hắn kia vô số tia lửa bắn tán loạn!
Hắn đã không còn khí lực, ngăn trở tựa hồ là một loại bản năng .
Rốt cuộc.
Đậu xe rồi.
Ở cực hạn nhất mặt biển trước.
Spider Man thân thể, vô lực ngã xuống.
Bên trong buồng xe đưa ra từng con từng con tay, đỡ lấy hắn rơi xuống thân thể.
Âm nhạc trầm mặc lại.
Buồng xe trầm mặc lại.
Mọi người rồi rít đưa tay ra, đem hôn mê Spider Man giơ qua đỉnh đầu, cuối cùng đem hắn bằng phẳng buồng xuống.
Đã có nhân khóc không thành tiếng:
"Hắn đã cứu chúng ta."
"Hắn cứu người sở hữu."
"Hắn vẫn chỉ là đứa bé."
"Giống như cháu trai ta đại."
" " .
Già trẻ phụ nữ và trẻ con, vô con mắt của số nhìn Spider Man, mỗi người trong đôi mắt cũng viết đầy cảm kích cùng thương tiếc.
Peter rốt cuộc tỉnh lại.
Có một cô bé, nắm bẻ tan tành Spider Man mặt nạ, đưa cho hắn.
"Cám ơn."
Hắn đứng dậy, đeo lên mặt nạ, rời đi đoàn xe.

Long Dương chợt nghe bên cạnh có tiếng nước nở.
Hắn quay đầu, mới nhìn thấy con trai của là Tiểu Hồ đang khóc, luống cuống tay chân đưa lên khăn giấy.

Một màn này quả thật quá rung động, liền hẳn vừa mới đều có loại cả người tóc gáy dựng lên tới cảm giác, không có kinh thiên động địa đại đặc hiệu cảnh tượng, chỉ có một thân thể ngấn ở xe lửa trước, lấy thân thể cơ hồ bị quán tính xé nát giá chặn lại xe lửa!

Ông kính rung động .

Đến từ tình cảm mãnh liệt cộng hưởng!

Bên kia.

Trợ lý cũng bắt đầu an ủi khóc tỉ tê lão bà.

Spider Man bị thương.

Hắn về đến nhà dưỡng thương, vẫn còn muốn với thím che giấu, giờ khắc này người xem càng đau lòng rồi.

Bên kia.

Osborn phá hư vẫn còn tiếp tục.

Osborn thậm chí cho một tên phỉ đồ làm một cái Cơ Giáp.

Kết quả tên phỉ đồ kia lái kinh khủng Cơ Giáp, đang khắp nơi làm phá hư.

Cảnh sát khô lực chống đỡ.

Lúc này một đứa bé xông tới.

Này đứa bé mặc tiểu hào Spider Man chiến y, miêu tiểu thân bản, chắn kinh khủng Cơ Giáp phía trước.

Trong cơ giáp đạo tặc đều ngẩn ra.

Tiểu hài mẫu thân ở tuyệt vọng hô to.

Nhưng tiểu hài lại làm ra tư thế chiến đấu, có người xem nhận ra cái này tiểu hài là trước kia bị Spider Man đã cứu.

"Ha ha ha ha ."

Trong cơ giáp đạo tặc cất tiếng cười to, một màn này thật có nhiều chút tức cười.

Nhưng người xem không cười nổi.

Liền một cái tiểu hài tử, đều biết phải bảo vệ người yếu, cứ việc trong nhiều người như vậy mặt, cái này tiểu hài yếu nhất .

Cơ Giáp khép lại.

Đạo tặc muốn giết người rồi.

Lúc này đám người hét lên kinh ngạc.

Lại vừa là đạo kia bóng người màu đỏ.

Spider Man trở lại! ! !

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều lộ ra nụ cười.

Bất tri bất giác, Spider Man đã cho mọi người thành lập đủ cảm giác an toàn.

Trong màn ảnh.

Ngay cả đối Spider Man không quá cảm mạo bọn cảnh sát, lại cũng lộ ra nụ cười .

"Cực khổ, còn lại giao cho ta."

Spider Man cùng tiểu hài quả đấm đùng một cái, sau đó đem đôi phương đưa về đám người, mình thì là xông tới!

Có người xem cũng hồng đến con mắt, lộ ra nụ cười.

Cái này tiểu hài mặc Spider Man đồng phục dửng cảm ngăn ở người xấu trước mặt hình ảnh, cơ hồ là đâm thẳng lệ điếm.

Spider Man sớm đã trong lúc vô tình, ảnh hưởng đến rất nhiều người.

Sau đó toàn bộ đều là chiến đấu hình ảnh.

Làm Spider Man đánh bại đạo tặc Cơ Giáp, Osborn đã chạy tới, hai bên xảy ra kinh thiên đại chiến.

Cuộc chiến đấu này ước chừng tiến hành tám phần loại.

Điện ảnh tuyệt đại đa số đặc hiệu ống kính gần như đều ở đây bộ phận phơi bày.

Ác liệt ống kính thiết kế!

Rực rỡ tươi đẹp phá hư đả kích!

Hai bóng người điên cuồng dây dưa!

Người xem chỉ cảm thấy vô cùng thống khoái!

Bởi vì một ít ngoài ý muốn trắc trở, cuối cùng Osborn chết ở Spider Man trong tay, nhưng Spider Man cũng hoàn toàn thoát lực, ngã xuống đại chiến trong phê tích.

"Bắt được hấn!"

"Đem Spider Man bắt lại!"

Bọn cảnh sát điện thoại vô tuyến bên trong, truyền ra trưởng quan thanh âm hung phấn.

"Xin lỗi, cảnh quan, hấn chạy."

Bọn cảnh sát trở mặt nhìn nhau giữa, lại bắt đầu giả bộ ngu.

Spider Man tỉnh lại, nhìn đối với chính mình làm như không thấy bọn cảnh sát, chật vật rời đi.

Hấn nhất định rất mờ mịt.

Tại sao cảnh sát không bắt chính mình?

Chung quanh bỗng nhiên vang lên to lớn tiếng vỗ tay, đám người đang kêu:

"Spider Man!"

"Spider Man!"

"Spider Man!"

Trưởng quan ở điện thoại vô tuyến bên trong giận dữ: "Hấn liền sau lưng các người!"

Không có cảnh sát lên đường.

Cứ việc lúc này Spider Man, suy yếu đến ai cũng có thể tùy tiện bắt.

Chương 541: bình dân anh hùng

Điện ảnh tới đây đã tiến vào hồi cuối.

Spider Man không có thể vượt qua Gwen ước hẹn.

Hắn như con nhện một loại treo ngược ở đó, mặc trên người chiến y, trong tay bung một đóa hoa, ở một cái động lòng người ban đêm, xuất hiện ở trước mặt Gwen.

"Ta có người bằng hữu, muốn nói với ngươi một tiếng thật xin lỗi ."

Gwen sợ hết hồn, sau đó dò xét tính hỏi:

"Peter?"

"Chính là ta . Bằng hữu Peter."

"Hắn tại sao không đích thân đến được?"

Spider Man rất xấu hổ đáng vẽ: "Có lẽ hắn hẳn ngay mặt nói xin lỗi với ngươi, mặc dù hắn có không thể không bỏ qua trận kia ước hẹn lý do ."

Gwen tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt rung động:

"Là ngươi!"

"Không phải ta ."

"Chính là ngươi!"

Gwen tức giận nói: "Ngươi cứu chiếc kia đoàn xe, ta mù mù ngay tại đoàn xe bên trong, nàg nhận biết ngươi!"

Spider Man trầm mặc.

Gwen bỗng nhiên cười nói: "Lừa ngươi, ta chỉ là nhìn tin tức, nhưng ngươi đã thừa nhận."

Spider Man càng trầm mặc rồi.

Gwen bỗng nhiên tiến lên, muốn tháo xuống Spider Man khăn trùm đầu, nhưng hái đến miệng bên lúc, Spider Man đè xuống Gwen tay.

Gwen dùng sức.

Spider Man cũng dùng sức.

Hắn không muốn tháo xuống Spider Man mặt nạ.

Gwen cuối cùng không có cưỡng ép tháo xuống Spider Man khăn trùm đầu, nàg nhẹ nhẹ hôn lên.

Có nữ người xem cặp mắt bốc lên tiểu tinh tinh.

Spider Man treo tia treo ngược, cô gái xinh đẹp ở dưới ánh trăng dâng lên chính mình hôn!

Trời ạ!

Quá ngọt rồi!

Còn có so với cái này càng lãng mạn cảnh tượng sao?

Có tình nhân nhỏ lặng lẽ nắm chặt đôi phương tay.

Đại màn ảnh trước.

Long Dương vẻ này cảm giác không ổn, hoàn toàn lên men, cuối cùng hóa thành khoe miệng vẻ cười khô.

Cái này Tiệp Ngư quá biết người xem muốn nhìn cái gì rồi!

Toàn bộ tình tiết thiết kế, vừa tục sáo, lại không tầm thường bộ!

Đồng dạng là sau đại chiến, anh hùng cùng mỹ nhân thắng lợi hôn, hẳn lại nghĩ đến dùng Spider Man treo tia treo ngược phương thức cùng Gwen hôn môi!

Cái này ống kính quá lãng mạn rồi!

Đơn giản là một loại trí mạng lãng mạn!

Trước mặt vô luận là thúc thúc cái chết, vẫn là lấy thân thể ngăn trở xe lửa, cũng hoặc là tiểu hài mặc quần áo của Spider Man ngăn ở Cơ Giáp trước mặt, những thứ này ống kính toàn bộ đều là phi thường động lòng người!

Có khóc.

Có cười.

Có gai kích.

Có cảm động.

Có thân tình cứu rỗi.

Còn có ái tình điều hòa.

Này gần như bao gồm mảng kinh doanh cần toàn bộ nguyên tố, hết lần này tới lần khác lại lấy một loại cũng không sung vù, tiết tấu rõ ràng ống kính bày ra, cho người xem mang đến một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng cực kỳ đã ghiền xem phim thể nghiệm.

Sau đó.

Peter lại đem thúc thúc chết đi chân tướng nói cho thím, thím phản ứng rất đáng giá suy nghĩ sâu xa.

Nàng cho Peter một cái tát, sau đó ôm chặt lấy Peter.

Cuối cùng.

Ống kính là một buổi tối bầu trời.

Bát quái hình mạng nhện trung ương, Spider Man mặc chiến y, nằm ở chính giữa.

Hắn chiến y, tựa hồ lại có tân biến hóa.

Càng huyền khóc!

Càng Hoa Lệ!

Đoạt người nhãn cầu!

Cùng hẳn chính mình chế tác bộ thứ nhất đơn giản bản chiến y, đã tạo thành khác biệt lớn.

Lúc này.

Bên tai có một cái không biết từ đâu tìm đến điện thoại vô tuyến truyền tới cảnh sát tiếng kinh hô: "Có người hành hung, chính trốn hướng đê nhất đại đạo miệng ."

Bach!

Dưới ánh trăng, bóng người màu đỏ vừa nhảy ra, bấp đui mở ra, bước chân lại cũng khép, một đạo màu trắng tơ nhện đột nhiên hướng về phía ống kính nổ bắn ra, kia một đoàn tựa như năm ngón tay mạng nhện, chộp vào trên màn hình!

Đây là 3d thể nghiệm.

Người xem cảm giác kia tơ nhện dường như muốn bắn hướng mình, thậm chí có nhân không nhìn được nghĩ muốn né tránh, nhưng ngay sau đó mọi người liền nở nụ cười .

Hoa Lệ đánh vào!

Đạo thân ảnh kia, phảng phất ở dưới ánh trăng, lấy một cái đánh vào tính tu thế, ngưng tụ thành vĩnh hằng tư thái!

Soái đến nổ tung!

Điện ảnh, kết thúc!

Có người đứng dậy vỗ tay, cuối cùng càng ngày càng nhiều nhân đứng dậy vỗ tay.

"Ba, ta muốn làm Spider Man!"

Tiểu Hồ ngẩng đầu nhìn về phía Long Dương, mặt đầy kỳ ký.

Long Dương cảm giác có chút châm tâm, bất đắc dĩ nói: "Được, tốt, tốt ."

Một cái rất bất đắc dĩ sự thật đặt ở trước mặt:

Luận nhân vật mị lực, Spider Man nhân vật này thật rất đòi vui, bình dân anh hùng tạo nên quá thành công, Tiên Ngư đi ngược lại con đường cũ, lấy được phi thường tuyệt vời hiệu quả.

Cùng lúc đó.

Long Dương trợ lý cũng đứng dậy vỗ tay.

Lão bà hần thanh âm bỗng nhiên ưu truyền tới: "Một hồi nhìn một chút có bán hay không Spider Man mặt nạ ."

Ba.

Tiếng vỗ tay bỗng nhiên dừng lại.

Trợ lý đặt mộng ngồi ở trên ghế, bi phần nhìn mình lão bà.

Lan Lăng Vương mặt nạ còn chưa đủ sao!

Tình cảnh như vậy, cũng chẳng có bao nhiêu nhân phát giác.

Tiếng vỗ tay vẫn còn tiếp tục, kèm theo liên tiếp nghị luận.

"Spider Man quá tuần tú rồi!"

"Ta vô cùng yêu thích hần nha!"

"Ngăn cản xe lửa kia đoạn thật rất rung động!"

"Thúc thúc tử kia đoạn nội dung cốt truyện quá ngược."

"Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều a, rõ ràng điện ảnh rất khô hài, nhưng thấy đoạn này thời điểm thật rơi lệ, bộ phim này so với tưởng tượng của ta còn có nội hàm."

"Đây là đẹp mắt nhất Super Hero!"

"Cảm giác Spider Man cùng ta trong ấn tượng Super Hero không cùng một dạng, còn lại Super Hero đôi ngọn là toàn bộ nhân loại, nhưng Spider Man phảng phất ngay tại bên người chúng ta."

"Cuối cùng cái kia tiểu Spider Man mới thật thúc giục lệ."

"Không hô là Tiệp Ngư!"

"Tiệp Ngư cho dù là chụp Super Hero, cũng cùng người khác khác nhau hoàn toàn!"

"Cái này diễn viên chính không tệ a, là một cái người mới?"

"Diễn tốt vô cùng, ta đã bắt đầu thích hắn."

" "

Thảo luận giữa, rất nhiều người xem đi ra ảnh thính.

Có người dám thấy đói bụng, muốn tìm một chỗ ăn cơm.

Lúc này.

Bỗng nhiên có người chỉ ấn núp một cái phòng ăn nói: "Ngọa tào, kia không phải Spider Man sao?"

Xa xa.

Có một nhà kê "Diễm Diễm quán lẩu" địa phương, cửa bất ngờ để một cái Spider Man lập giống như.

Nếu như chưa có xem qua « Spider Man », thấy cái này lập giống như khẳng định vẻ mặt mờ mịt.

Nhưng xem qua « Spider Man » người xem, vừa nhìn thấy cái này chủ đề, nhất thời cảm giác thân thiết đã tới rồi!

"Liên đi kia nhà ăn!"

Mọi người không kịp chờ đợi vọt vào.

Mà cửa tiệm kia, toàn bộ đều là Spider Man chủ đề.

Đủ loại hải báo dán vào trên tường, để cho khách hàng phảng phất ra rạp chiếu phim, lại tiến vào điện ảnh tình cảnh bên trong .

Tình cảnh như vậy, phát sinh ở rất nhiều nơi.

Lúc đó.

Tôn Diệu Hỏa cũng đi ra rạp chiếu phim.

Học đệ điện ảnh thật là đẹp mắt!

Hắn gạt đầu liếc nhìn điện thoại di động, phát hiện trong tiệm Group phá lệ náo nhiệt:

"Hôm nay làm ăn khá được!"

"Lại có không ít khách nhân nội dung chính Spider Man hình dáng nội lâu đáy vật liệu!"

"Người vậy có?"

"Dĩ nhiên, trước thời hạn làm một khuôn mà thôi, rất khó sao?"

"Chớ học Sherlock Holmes nói chuyện!"

"Chúng ta này khách nhân ăn xong cũng với Spider Man hải báo chụp chung rồi!"

"Ông chủ quá trâu!"

"Ông chủ buôn bán suy nghĩ vĩnh viễn như vậy nhìn xa thấy rộng!"

"Đơn giản là buôn bán quý tài!"

"Luận điểm nóng kinh doanh, ông chủ vĩnh viễn là giỏi nhất!"

" "

Tôn Diệu Hỏa vẽ mặt mông bức.

Cái gì kinh doanh?

Cái gì buôn bán quý tài?

Nào có phức tạp như vậy, ta không phải là muốn ủng hộ một chút học đệ điện ảnh sao?

Chương 542: chung quanh

Có người xem chiếu bóng xong ăn lẩu.

Có người xem chiếu bóng xong về nhà, quá mức thậm chí đã viết lên bình luận điện ảnh, mà đối với một bộ không có tiến hành điểm ánh điện ảnh mà nói nhóm đầu tiên mới vừa ra lò bình luận điện ảnh tất nhiên là do nhóm đầu tiên xem chiếu bóng xong người xem cung cấp ——

"Đáng giá nhìn một cái buôn bán điện ảnh!"

"Tiện Ngư vì Super Hero loại điện ảnh cung cấp một cái mới tinh ý nghĩ, vô luận là trong phim ảnh câu kia khiến người tỉnh ngộ 【 năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều 】 hay là hấn lầy thân thể ngăn trở xe lửa phương thức đi đập đi thúc thúc 【 di ngôn 】 , đều tại dùng tối đòi vui phương thức để cho người xem đón nhận điện ảnh định quán thâu cho người xem giá trị quan."

"Có mấy cái phân kính rất hoàn mỹ."

"Xe điện ngầm bên trong buồng xe trận đầu đánh nhau vì điện ảnh cửa hàng xuống kịch vui quan điểm chính, trước đó ta thật rất khó tưởng tượng khổ đại cừu thâm cứu thế giới Super Hero có thể làm như vậy cười, hơn nữa nhện con là như vậy lăm lờ, nếu như đánh giá ra một cái thân nhất dân Super Hero, ta muốn tất nhiên là Spider Man rồi, hấn lầy nhải không ngừng để cho ta thậm chí không nhớ rõ hấn kết quả nói cái gì, chỉ có thể nói vị này kêu Giản Dịch người mới diễn viên cực khổ, nhất định là bị đọc thuộc lời thoại hành hạ quá nam nhân."

"Không sẽ khiến người ta thất vọng điện ảnh!"

"Nhìn như đơn giản chủ nghĩa anh hùng lại không có che giấu « Spider Man » bản thân quang mang, lấy bình thường phổ thông tiêu nhân vật vì điểm vào, thân tình cùng ái tình hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh ký kết sử điện ảnh về tình cảm không chỉ có dư thừa, càng khơi gợi đến người xem cộng hưởng, làm Spider Man ở nhà chọc trời gian tự do qua lại, ta nghĩ thấy một cỗ niên thiếu cùng tự do mùi vị, mấy cái ông kính đặc hiệu cũng không có nhiều tinh diệu, nhưng không thể không nói ông kính thiết kế thật rất khốc, bộ phim này là Tiện Ngư ở nói cho cái này thị trường: Hấn am hiểu điện ảnh đề tài tuyệt không chỉ là điện ảnh, mảng kinh doanh hấn cũng có thể dễ dàng không chế!"

"Kết vĩ rất lãng mạn!"

"Mang một nửa mặt nạ người nhện ở trong mưa treo ngược cùng vai nữ chính hôn, phi thường kính điện lãng mạn cảnh tượng, cái này hoặc giả sẽ trở thành một không thể xóa nhòa màn ảnh hôn hình ảnh, Tiệp Ngự an bài như vậy có lẽ còn có một tầng thâm ý, Spider Man cũng không muốn thừa nhận mình chính là Peter, mặc dù hắn cùng Gwen cũng lòng biết rõ, nhưng Spider Man cũng không hi vọng Gwen cuốn vào thế giới tự mình, bởi vì Spider Man rất rõ hắn đối mặt là như thế nào một loại nguy hiểm tương lai, hắn vẫn ẩn núp thân phận của mình có lẽ cũng là một loại bản năng, đôi ái nhân cùng với thân nhân bảo vệ."

"Kính người tạo nên!"

"Ồ còn lại Super Hero tất cả đều bận rộn cứu thế giới thời điểm, Spider Man là tận sức với bảo vệ bên người bình dân, hắn hoạt động Phạm Vi từ đầu đến cuối quyền định ở một cái trong thành phố, hắn thật là Chính Bình dân anh hùng, giống như tạ người hàng xóm một loại thân thiết, còn mang theo một chút người trẻ tuổi đứ đờ nhỏ tinh nghịch, dù sao hắn âm thầm chỉ là một yêu thích học tập học sinh giỏi."

" "

Tình Không Vỡ đánh giá, coi như là quan vọng giả Phong Hướng Tiêu, mặc dù bình luận không thể tránh khỏi dính đến kịch xuyên thấu qua, nhưng rất nhiều người sẽ thuận thục tránh kịch xuyên thấu qua loại đánh giá, thậm chí có nhân chỉ xem phim chấm điểm.

Lúc này.

Bộ này « Spider Man » chấm điểm là tám giờ tám phần, ở Tiệp Ngự sở phách nhiếp toàn bộ trong phim ảnh, bộ này là đánh giá thấp nhất một bộ, nhưng đó là so với Tiệp Ngự lúc trước điện ảnh, nếu như chỉ một đem bộ phim này xách đi ra cùng đồng hành so sánh, nhất là cùng còn lại Super Hero loại điện ảnh so sánh, cái này chấm điểm tuyệt đối là bị đồng hành làm nổi bật nhất chỉ độc tú!

Phải biết.

Cách vách « Long Nhân » chấm điểm chỉ có bảy giờ chín phút, mà bảy giờ chín phút ở Super Hero loại trong phim ảnh đã coi như là tiêu chuẩn trên trung bình rồi, loại này Popcorn thức mạng kinh doanh từ trước đến giờ rất khó chiếu cố phòng bán vé cùng chấm điểm.

Từ nơi này góc độ nhìn.

Bộ này « Spider Man » ít nhất ở tiếng tăm phương diện đã là cao vô cùng rồi, coi như là vì Super Hero loại điện ảnh chấm điểm cung cấp một cái tân hạn mức tối đa.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên vừa tỉnh lại liền mở ra Tình Không Vỡ quét qua quét bình luận điện ảnh, kết quả vô luận là đối với người xem đánh giá, hay là đối với

với điện ảnh chằm điếm cũng đoán hài lòng, mặc dù nội tâm của Lâm Uyên cũng từng mong đợi quá « Spider Man » chằm điếm đi đến chín phút. Nhưng đó quá khó khăn.

Trên căn bản sẽ không có chính thống mảng kinh doanh bắt được loại này cấp bậc số điếm, dù là Lâm Uyên cái này phiên bản « Spider Man » đã không giống với địa cầu bất kỳ một cái nào phiên bản, có thể nói hoàn mỹ bản thẳng cấp!

Vâng.

Nếu như có địa cầu người xem ở chỗ này nhất định sẽ kêu lên Tiên Ngự là một cái vá lại quái, lại đem « Spider Man » mấy cái trong phiên bản tối kinh điển nội dung cốt truyện hình ảnh nhữu hợp lại cùng nhau, tạo thành một cái thuyên bản mới bản!

Spider Man treo ngược hôn môi.

Đây là Toby bản đệ nhất bộ « Spider Man » kinh điển cảnh tượng, về phần tiêu Spider Man ngăn ở người xấu trước, chính là Garfield bản Người Nhện: Siêu Nhện Tái Xuất trung tối động lòng người hình ảnh.

Ngăn cản xe lửa?

Đồng dạng là Toby bản, nhưng là xuất từ Toby bản « Spider Man » bộ thứ hai, tràng cảnh này có thể nói bộ thứ hai tối tinh Hoa Nhất màn, thậm chí ngay cả Hà Lan đệ phiên bản Spider Man cũng dùng tư nhện kéo qua bị phách mở thuyên lớn, chính là vì trí kính cái này kinh điển cảnh tượng, lại cái kia trí kính coi như là tương đối thành công.

Còn có phim cuối cùng.

Spider Man món đó chiến y.

Món đó chiến y cao vô cùng khoa học kỹ thuật, thiết kế bắt nguồn ở Iron Man vì Hà Lan đệ bản Spider Man lượng thân chế tác riêng chiến y, liền lóa mắt trình độ cùng công dụng tính mà nói món đó chiến y tuyệt đối là tối điều, đây cũng tính là vì điện ảnh « Iron Man » chôn một cái phục bút.

Đều là thuận thế làm.

Lâm Uyên chưa chắc sẽ quay chụp « Iron Man » , nhưng hẳn cũng không dám hứa chắc chính mình liền nhất định không chụp, vạn nhất thật là thom ai làm, cho nên mặc dù hẳn không có cho điện ảnh an bài một cái Biệt Đội Siêu Anh Hùng trứng màu, nhưng cuối cùng ống kính hay lại là lựa chọn cái này chiến y, cũng là vì để cho Đệ tam Spider Man theo một ý nghĩa nào đó tiến hành một lần Hợp Thẻ.

Lúng túng là .

Cái này phiên bản « Spider Man » vừa ra, Lâm Uyên Spider Man điện ảnh tài liệu thực tế khó bị đời không sai biệt lắm, bởi vì kinh điển ống kính toàn bộ hỗn hợp ở cái này thuyên tân trong phiên bản, nếu như còn muốn chụp bộ thứ hai, tuyệt đối muốn mở ra lối riêng mới là, thậm chí muốn từ Manga thậm chí còn Spider Man số mệnh đối thủ nọc độc trên người tìm linh cảm.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên liếc nhìn điện thoại di động, phát điện thoại của hiện nhận được rất nhiều tin tức, cũng là bằng hữu môn phát tới, toàn bộ cũng ở thảo luận Lâm Uyên tân điện ảnh, mọi người tựa hồ cũng rất thích bộ phim này.

Không biết phòng bán vé như thế nào?

Lâm Uyên có chút mong đợi, hẳn cảm giác « Spider Man » phòng bán vé hẳn so với chính mình trước tam bộ phim mạnh, bởi vì trước mặt tam bộ phim đều có chút Tiểu chúng, lần này nhưng là đi đại chúng đường đi.

Quét hoàn Tinh Không Vỡng.

Lâm Uyên trước đi công ty.

Lúc này Cố Đông xe đã đợi sau khi tại cửa nhà, kết quả Lâm Uyên mới vừa lên xe liền nghe được Cố Đông thanh âm hưng phấn: "Có hãng đồ chơi gia muốn mua Spider Man nhân vật bản quyền, ngoài ra lần trước chế tác Lan Lăng Vương mặt nạ nhà máy, cũng có ý chế tạo Spider Man chiến y bán, thậm chí có một ít tay Công Ty cùng với tượng sáp đại sư cũng biểu đạt tạo nên Spider Man hình tượng hứng thú."

Lâm Uyên toả sáng hai mắt!

Spider Man có thể bán chung quanh!

Chương 543: tỳ vết nào

Chung quanh a .

Đối với một ít truyện tranh mà nói, chung quanh tuyệt đối là tối đại đầu thu nhập, những thứ kia hờ một tí mấy trăm triệu đầu tư truyện tranh điện ảnh loại căn bản không dựa vào phòng bán vé kiếm tiền, nhân gia dựa vào là chung quanh, địa cầu Disneyland dựa vào đồ chơi này kiếm bao nhiêu?

Con số nhất định rất khủng bố!

Nhưng Chân Nhân điện ảnh có thể bán chung quanh cũng không nhiều, mà « Spider Man » lại chực vào trong đó một bộ, thứ nhất Spider Man tạo hình tượng thật rất tuần tú, thứ hai Spider Man điện ảnh đánh giá cũng không tệ, chính là không biết phòng bán vé cụ thể là bao nhiêu, mà đến tiếp sau chung quanh bản quyền đại khái cũng sẽ vây quanh bộ phim này sức ảnh hưởng mà định ra giá cả.

Có kiêm lời!

Lâm Uyên có chút nhỏ cao hứng, dù là bây giờ hắn đã có mấy đời chưa dùng hết tiền, nhưng cân nhắc tới địa cầu tác phẩm khó khổng lồ, nếu như không ngừng chuyên chở, vẫn là một cái có thể nói động không đáy lỗ thủng lớn, nếu như bây giờ Lâm Uyên muốn một hội thờ đem địa cầu kinh điển tác phẩm toàn bộ dời chở tới đây, kia bây giờ hắn tiền gửi ngân hàng căn bản liền không đáng chú ý!

Cho nên hắn cần tiền!

Càng nhiều càng nhiều tiền!

Có lẽ một ít người đối kim tiền theo đuổi là khắc ở trong xương, Lâm Uyên cũng không thể ngoại lệ, hắn có thể đủ học được không với hệ thống tính toán chi li đã là một loại tiến bộ lớn, cũng không thể hy vọng xa vời hắn đi đến coi kim tiền như rác rưởi cảnh giới, nếu so sánh lại Lâm Uyên đối danh vọng chi loại theo đuổi cũng không cao, không ngừng phát hành tác phẩm đều chỉ là vì thỏa mãn hệ thống đối danh vọng nhiệm vụ nhu cầu thôi.

"Quay lại trò chuyện."

Lâm Uyên nghiêm túc nói.

Chờ Spider Man sức ảnh hưởng nâng cao một bước thời điểm bàn lại chung quanh thu nhập là ổn thỏa nhất lựa chọn, Lâm Uyên không cho là bộ phim này sẽ phác nhai, một bộ chấm điểm cũng không tệ lắm mảng kinh doanh cũng không lý tới do phác nhai, chớ nói chi là Spider Man cái này Super Hero nhưng là Marvel con ruột cấp bậc, ở Tiểu La đặc Donny cùng « Iron

Man » điện ảnh không ra niên đại, nhện con nhân khí đối đồng liêu gân như nghiền ép, coi như là có Iron Man đại bạo nổ, mọi người đối Spider Man nhiệt tình cũng chưa từng hạ xuống quá.

Bên kia.

Theo Tiệp Ngu tân điện ảnh « Spider Man » ngày đầu chiếu phim, Người bình luận điện ảnh cũng là thông qua các tạp chí lớn lên tiếng, liền bộ phim này cho ra mỗi người không đồng nhất cái nhìn, có thể thấy điện ảnh nhiệt độ đã thức dậy.

Có một truyền thông.

Kêu « Tiên Phong Ngu Nhạc » .

Đây là một nhà làng giải trí khá có danh vọng báo chí, phần lớn bản tin nội dung vẫn tương đối đáng tin: "Rất nhiều người ngạc nhiên với Tiệp Ngu lại cũng bắt đầu làm phim truyền thông mảng kinh doanh rồi, nhưng rất nhiều người cũng bỏ quên kịch vui cũng là mảng kinh doanh, Tiệp Ngu từ Đường Bá Hổ bắt đầu đi lên một cái điện ảnh con đường, khi đó hắn đã lấy ra một cái buôn bán nhãn hiệu, chỉ là theo phía sau hắn hai bộ phim càng ngày càng theo đuổi độ sâu, rất nhiều người mới có thể đối với hắn lưu lại một cái điện ảnh chế ẩn tượng."

"Nói một chút « Spider Man » ."

"Đây là một bộ phi thường công chính buôn bán làm, kịch bản tứ bình bát ổn, Phi Diêm Tâu Bích động tác cùng treo ngược hôn môi ống kính thành vô số người xem nhiệt nghị điểm, Spider Man ngăn cản xe lửa cùng với tiểu Spider Man ngăn cản người xấu vẽ đầy xa xa hô ứng, bọn họ năng lực không tầm thường một cái cấp bậc, nhưng bọn hắn cử động có giống vậy ý nghĩa, trong phim ảnh câu kia 'Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều' là mọi người xem xong điện Ảnh Hậu ẩn tượng khắc sâu nhất lời kịch, Tiệp Ngu vẫn không có quên điện ảnh độ sâu đào."

"Nhưng là có tỳ vết."

"Tiệp Ngu đối thành phẩm không chế là phi thường bảo thủ, người khác đang đeo đuổi cao hơn đặc hiệu, mà Tiệp Ngu đối đặc hiệu cái nhìn tựa hồ là đủ dùng là được, 100 triệu thành phẩm làm ra đặc hiệu dĩ nhiên đủ dùng, nhưng là chỉ là đủ dùng mà thôi."

"Ngoài ra ."

"Ta xem phim thời điểm một mực có một cái tiếc nuối, đó chính là nhân vật phản diện tạo nên có chút bằng phẳng hóa, vì vượt trội Spider Man bộ phận, nhân vật phản diện luân là một cái chỉ là nhân vật phản diện đại danh từ mà không có được trao cho sâu hơn hàm nghĩa, này không thể không nói là một kiện tiếc nuối sự tình."

Lâm Uyên thấy được đánh giá.

Hắn cảm thấy « Tiên Phong Ngụ Nhạc » đôi nhân vật phản diện bộ phận đánh giá còn rất có đạo lý, dù sao cũng là một bộ vá lại quái, không thể nào chân chính hoàn toàn kín kẽ, hắn vá lại rồi mấy bộ phim tinh hoa nội dung cốt truyện sau đó, thế tất yếu hy sinh đôi nhân vật phản diện tạo nên, nếu không điện ảnh còn phải tăng thêm nửa giờ lúc trưởng, mà đối với điện ảnh mà nói, tùy tiện nhiều hơn nửa giờ quá mạo hiểm.

Người xem xem phim là buông lỏng.

Cũng không đủ động lực, mọi người rất khó kiên nhẫn nhìn một bộ lúc trưởng quá mức điện ảnh, Biệt Đội Siêu Anh Hùng dám chơi như vậy là bởi vì Biệt Đội Siêu Anh Hùng cơ sở quá hùng hậu rồi, mà Lam Tinh phiên bản « Spider Man » lại không thấy Biệt Đội Siêu Anh Hùng cơ sở cũng không có Manga lót đường, Lâm Uyên nhất định phải lựa chọn ra một cái điều hoà phương án .

Vâng.

Cái này « Spider Man » kịch bản không chỉ là hệ thống số lượng, Lâm Uyên mình cũng gia nhập rất nhiều ý nghĩ, hắn nhìn nhiều như vậy điện ảnh loại sách vở cũng coi là có đất dụng võ, đúng là vẫn còn muốn chính mình từ từ vào tay, vì thế hắn đem mấy cái khác phiên bản Spider Man cũng cho dính chế đi ra ——

Nhiều tổn không ít tiền.

Hệ thống cung cấp những thứ này kịch bản cũng không phải là 100% hoàn mỹ, chỉ có thể nói là không kém gì nguyên bản, nếu như Lâm Uyên thuần túy chỉ lệ thuộc vào hệ thống lời nói chính hắn cũng sẽ cảm thấy không có tí sức lực nào, cho nên có thể càng nhiều tham dự trong đó dĩ nhiên cũng là một kiện tương đối có ý nghĩa sự tình.

Ngoài ra.

Còn rất nhiều báo chí nhắc tới "Bình dân anh hùng" khái niệm, « Spider Man » đoán là chân chính sáng chế rồi, bởi vì Lam Tinh toàn bộ Super Hero loại trong phim ảnh, chỉ có Peter Parker là chân chính đến từ tầng dưới chót.

Hắn phụ mẫu đều mất.

Hắn không có gia đình giàu có, ở trong trường học cũng không phải là cái gì vượt trội phân tử, thậm chí sẽ còn bị khi dễ, hắn cũng đều vì rồi theo đuổi nữ sinh mà vất hết óc, cũng sẽ bởi vì lớn lên mê mang mà một lần mất đi phương hướng, đây là Spider Man mê người nhất địa phương.

Hắn có trưởng thành tuyến.

Hình tượng càng sinh động.

Nhân vật phản diện mặc dù tạo nên vẻ mặt hóa, nhưng thúc thúc tạo nên cũng rất thành công, mặc dù thúc thúc ống kính cũng không nhiều, nhưng thúc thúc tử không chỉ có đối Spider Man sinh ra đánh vào, cũng đúng người xem sinh ra không nhỏ đánh vào, mọi người sẽ cảm thấy ngược là

bởi vì mọi người đã công nhận nhân vật kia, nếu như thúc thúc không có tạo nên được, kia "Năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều" liền sẽ trở thành nói không.

Thúc thúc là làm gương tốt.

Hắn chỉ là một tay trời gà không chặt lão nhân, không có Spider Man Phi Diêm Tẩu Bích năng lực, nhưng ngay mặt hắn chống cự thương tên cướp, lại không có lựa chọn bên cạnh xem, mà là dũng cảm ngăn lại đối phương, mặc dù giá là tự thân tử vong, này tại sao nếm không phải từ một loại người bình thường cho mình giao phó cho "Trách nhiệm" đây?

Nhắc tới .

Vì hòa tan loại này ngược Lâm Uyên phóng đại Spider Man sung sướng một mặt, này đồng dạng là đến từ Hà Lan đệ bản ý tưởng, Toby bản Spider Man có chút u buồn, điều ty nghịch tập mùi vị nặng hơn, thậm chí có điểm văn nghệ phạm nhị, nhưng cùng với loại Super Hero bao nhiêu cũng mang một ít loại này khổ đại cừu thâm cảm giác, cho nên Lâm Uyên cố gắng tạo nên loại này tương phản cảm.

Sự thật chứng minh.

Hiệu quả cũng không tệ lắm.

Mấy ngày kế tiếp « Spider Man » nghênh đón một lớp xem phim nhiệt, càng ngày càng nhiều nhân đi vào rạp chiếu phim nhìn bộ phim này, cũng có càng ngày càng nhiều nhân thích lời này Lao lại nghịch ngợm Spider Man .

Chương 544: Tiện Ngư lão sư tối hiểu

"Danh bất hư truyền!"

"Nhìn xong « Hachikō » đều có điểm đối Tiện Ngư lão tặc điện ảnh sinh ra bóng mờ, cũng may nhận con cung cấp cho ta đủ rất vui sướng, mặc dù trong phim ảnh cũng có ngược bộ phận, nhưng đều tại ta tiếp nhận Phạm Vi trong khoảng."

"Không giống nhau Super Hero!"

"Ta muốn thử một lần treo ngược hôn!"

"Cùng nhận con vừa so sánh với cách vách « Long Nhân Truyện » lộ ra không có nhiều sắp xếp, mặc dù Long Dương trình độ rất cao, nhưng khổ đại cừu thâm cứu thế giới bộ sách võ thuật thật nhìn chán rồi, không để cho nhân toả sáng hai mắt cảm giác!"

"Ngư phụ rất cuộc chụp mảng kinh doanh rồi!"

"Lúc trước Ngư phụ điện ảnh mặc dù tiếng tăm rất tốt, nhưng ta cảm giác rất bình thường, ngược lại lúc đầu « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » tối đối với ta khâu vị, lần này điện ảnh càng chứng minh một điểm này, hẳn quả nhiên vẫn là thích hợp chụp mảng kinh doanh đi!"

"Spider Man quá mẹ nó khóc huyên rồi!"

"Còn lại Super Hero điện ảnh cũng hẳn với Spider Man học một ít, cái gì gọi là đùa bỡn chơi, cái gì gọi là lớn lên, cứu thế giới chỉ là kết quả, chúng ta muốn xem thú vị quá trình!"

" "

Người xem trở nên nhiều rồi!

Khen ngợi cũng thay đổi nhiều!

Sức ảnh hưởng không ngừng lên men!

Tiện Ngư bộ lạc bình luận khu trực tiếp mở ra khen phóng đại sẽ kiêu.

Mà ở các phe trong thảo luận, Long Dương « Long Nhân Truyện » bị không thể tránh khỏi nói tới.

Làm cùng « Spider Man » cùng thời kỳ chiếu phim điện ảnh, đồng dạng là giảng thuật Super Hero cố sự, nhưng bởi vì người trước thật sự là mới mẽ độc đáo thú vị, cho tới người sau trung dung đều được người xem trong mắt sai lầm.

Đương nhiên không ai nói Long Dương chụp bộ lạn phiến.

Nhưng nếu nội dung cốt truyện không thể đánh phá thông thường đột phá cố hữu kiêu, hết lần này tới lần khác gặp phải Spider Man một cái như vậy

không dựa theo lẽ thường xuất bài Super Hero, Long Dương bộ phim này nhất định phải bị cướp chiếm thị trường.

Loại này so sánh ở tuần thứ nhất phòng bán vé ra lò lúc càng rõ ràng!

Một cái tuần đầu hơn năm tỷ!

Một cái tuần đầu 400 triệu ra mắt!

Tuần đầu 500 triệu đương nhiên là « Spider Man » .

Chỉ từ mặt ngoài số liệu đến xem, Tiện Ngự cùng Long Dương coi như là cân sức ngang tài, hai người chênh lệch cũng không tính rõ ràng.

Nhưng đừng quên:

Long Dương điện ảnh thành bốn là Tiện Ngự gấp ba!

Không thể không nói.

Ba cái trăm triệu thành phẩm đập ra tới đặc hiệu quả thật hiệu quả không tẻ, cộng thêm bên trên Long Dương tiếng tăm cũng xem là tốt, hẳn phòng bán vé cũng không có bởi vì « Spider Man » áp lực mà hoàn toàn tuyệt lộ.

Nhưng mà .

Lúc đó gian giao qua tuần thứ hai, hai bộ phim chênh lệch liền bị dần dần kéo lớn, « Spider Man » phòng bán vé lại không giảm mà lại tăng!

Bảy cái trăm triệu!

Cùng lúc đó.

Long Dương « Long Nhân Truyện » là rơi đến bốn cái trăm triệu!

Cứ kéo dài tình huống như thế, hai bộ giống vậy giảng thuật Super Hero có sự lập tức phân cao thấp!

Đến đây, « Spider Man » hoàn toàn phát hỏa!

Sau đó thời gian, « Spider Man » kéo dài âm lên, ngay cả một ít giải trí thông báo tiết mục cũng bắt đầu thường xuyên nói tới bộ này Super Hero loại điện ảnh .

Cùng lúc đó.

Tinh Mạng bên này cũng rớt cuộc thả ra chung quanh thanh toán bản quyền.

Đáng nhắc tới là .

Lâm Uyên mới là Spider Man bản quyền toàn bộ người.

Công ty chỉ là Lâm Uyên ủy thác đại lý phương.

Bởi vì chung quanh thanh toán là rất nhiều nhân không có dự liệu được tiền thu, cho nên hợp đồng bên trong cũng không có trước đó nói tới, cũng vì vậy Lâm Uyên được hưởng rồi tuyệt đại đa số chung quanh lợi nhuận.

Tinh Mạng cũng sẽ không ngốc đến vì loại chuyện này với Tiện Ngự nổi lên va chạm.

Tiện Ngự giá trị, bù đắp được vô số chung quanh!

Sau đó mấy ngày.

Spider Man chung quanh phát hành, rất nhiều video chủ nhân cũng ban bố chính mình người mặc Spider Man chiến y video .

Hoặc làm quái.

Hoặc đùa bỡn chơi.

Hoặc đơn thuần cos.

Những video này xuất hiện, phần lớn đều thu được không tẻ tiếng vọng, một trận Spider Man bắt chước nhiệt, đột nhiên cuốn!

Điện ảnh giận lên tới là Lâm Uyên trong dự liệu sự tình, nhưng chung quanh cùng với Spider Man bắt chước nhiệt xuất hiện, cũng không tại Lâm Uyên nằm trong dự liệu.

Ý tưởng của hắn hay lại là quá đơn giản.

Mà phía sau chuyện phát sinh, càng để cho Lâm Uyên ý thức được:

Chính mình quả nhiên không có gì buồn bán đầu não!

Rõ ràng đối Spider Man có sâu hơn giải, lại không nghĩ rằng như thế nào đem Spider Man chung quanh hoàn toàn khai phát ra tới.

Sự tình là như vậy .

Spider Man bắt chước nhiệt bắt đầu cuốn thời điểm, Cố Đông đột nhiên hỏi Lâm Uyên: "Chung quanh khai phát thương muốn muốn chế tác một cái nữ tính Spider Man chiến y, điều này cần ngài trao quyền, ngài có thể tiếp nhận sao?"

" . "

Đây chính là Lâm Uyên coi thường sự tình.

Marvel nhưng là có một cái Spider Man vũ trụ!

Mà ở Spider Man trong vũ trụ, có mấy vị bất đồng Spider Man.

Bọn họ không có cùng màu da nam nhân và nữ nhân, thậm chí có động vật Spider Man .

Kết quả Lâm Uyên cái này có tân tiến ánh mắt nhân không nghĩ tới thanh toán nữ tính Spider Man chung quanh, ngược lại là chung quanh công ty bên kia thay hắn nghĩ tới rồi!

Rõ ràng chung quanh công ty căn bản cũng không biết cái gì Spider Man vũ trụ a .

Nếu không tại sao nói thương nhận đầu não chính là linh hoạt đây?

Xem ra chính mình có rảnh rồi hắn với Diệu Hỏa học trưởng học tập cho giỏi một chút buồn bán suy nghĩ!

"Đồng ý!"

Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt.

Có thể kiếm tiền lại không dùng ra bán thể xác bán đứng linh hồn sự tình hắn cũng sẽ không cự tuyệt, hắn thậm chí còn chủ động biểu thị, có thể tự mình tham dự nữ tính Spider Man chiến y thiết kế.

Không chỉ có hồng sắc!

Màu hồng cũng có thể!

Màu đen, dĩ nhiên không thể thiếu!

Vì vậy, chung quanh công ty bắt đầu đao to búa lớn làm.

Chỉ là.

Khi tin tức kia tuyên bố thời điểm, Spider Man những người ái mộ lại không vui!

Đùa gì thế?

Spider Man là nam nhân!

Cô nàng mặc cái gì Spider Man chiến y!

Lôi thôi lếch thếch!

Nữ Spider Man, vậy hay là Spider Man sao?

Tôi căn bản giới tính đều thay đổi!

Phản kháng thanh âm, lấy Fan nam lớn nhất!

Bởi vì điện ảnh quan hệ, Fan nam là đem Spider Man nhận định là phái nam, bọn họ không thể tiếp nhận cái gì nữ tính phiên bản!

Trong phim ảnh căn bản không có!

Peter Parker là thuần gia môn!

Chung quanh công ty bắt đầu dĩ ra để giải thích: "Tiện Ngự lão sư đồng ý."

Fan nam môn nóng nảy.

Tiện Ngự lão sư rơi xuống!

Hắn vì tiền bán đứng Spider Man hình tượng!

Hắn chỉ là một Biên Kịch, hắn biết cái gì Spider Man!

Rất hiển nhiên.

Fan kháng cự thì sẽ không ngăn trở chung quanh công ty thanh toán hạng mục.

Rất nhanh.

Nữ tính Spider Man chiến y thiết kế hoàn thành, thành đơn suất cũng không tệ lắm, có thể thấy nữ tính là có thể tiếp nhận, cũng liền một ít Fan nam đang ép bức ỷ lại ỷ lại.

Lại sau đó.

Một cái không có danh tiếng gì nhân vật đóng vai người yêu thích, phân biệt mặc vào mới vừa mua hồng sắc, màu đen cùng với màu hồng nữ tính Spider Man chiến y, cũng vì chỉ quay chụp một tổ hình, bên trên truyền đến trên mạng.

Lúc này, Fan nam còn đang kháng nghị.

Nhưng rất nhanh, vị này nhân vật đóng vai người yêu thích mặc nữ tính Spider Man chiến y hình, liền hỏa lần toàn bộ lưới!

Hỏa Hỏa Hỏa Hỏa hỏa!

Vô số người tranh nhau in lại!

"Ngọa tào."

Đôi mắt tổ này hình, Fan nam môn choáng váng, cùng khoản Spider Man chiến y, mặc ở phái nam trên người hiện ra hết đẹp trai, mà mặc ở nữ tính trên người.

Đại khái là như vậy (nơi này phải có hình ảnh):

Linh Lung thích thú vóc người, bọc lại ở Spider Man chiến dưới áo.
Kia Doanh Doanh nắm chặt .
Kia phong tình vụn chùng .
Có mang khăn trùm đầu, biệt cụ mị lực.
Cũng có không dẫn đầu bộ, tóc dài xoa vai.
Nữ tính nhu mỹ thân thể, ở Spider Man chiến y bọc lại bên dưới ——
Chọc giận, mê người, ngon miệng!
Rất nhiều Fan nam yên lặng nuốt nước miếng một cái.
Thêm chút suy tư .
Không cần suy tư .
Yên lặng hình.
Một vị Fan nam, dùng bàn phím yên lặng gõ ra một hàng chữ:
"Tiện Ngư lão sư tốt biết Spider Man a."
Lại cũng không có cái gì ngăn chặn thanh âm, nữ tính Spider Man chiến y,
lại bán so với phái nam chiến y còn hỏa!
Nhất là màu đen số tiền kia .
Ngày hôm đó.
Một cái diễn đàn xuất hiện một cái thiệp: "Chồng của ta mặc vào Spider
Man chiến y sau đó, lại bắt đầu buộc ta xuyên nữ tính Spider Man chiến y,
cảm giác thật kỳ quái ."

---

ps: Nay Thiên Tiên kết thúc công việc á.

Chương 545: bài hát của chúng ta

Chung quanh thương gia: " . "

Nữ tính Spider Man chiến y thiết kế thiết kế tuyên bố lúc, rất nhiều phái nam Spider Man fan đều tại ngăn chặn.

Thương gia một lần hoài nghi cái này thiết kế giá trị.

Liên mang ra Tiện Ngư cái này tử đại kỳ cũng không quá sẽ dùng.

Nhưng ai biết .

Nữ tính Spider Man chiến y vừa ra lại bán được bán hết!

Đám kia Fan nam không phải khẩu khẩu thanh thanh kêu ngăn chặn sao?

Ngăn chặn mọi người a!

Các người đám này gia súc!

Miệng ngại thể chính trực, nói chính là các người!

Ngăn chặn hung nhất là các người, mua hung nhất vậy thì các người!

Các người một đám tháo hán tử mua tới làm gì?

LSP!

Khó trách Jobs lại nói:

Khách hàng cũng không biết bọn họ nhu cầu là cái gì.

Ngay từ lúc rất nhiều năm trước địa cầu, kiêu Bang Chủ cũng đã xem thấu hết thấy.

Chung quanh hỏa bạo, trở thành « Spider Man » điện ảnh hỏa bạo một cái khác chứng minh.

Mà chung quanh hỏa bạo, cũng ở một mức độ nào đó kéo theo điện ảnh nhiệt độ, hai người này là hỗ trợ lẫn nhau.

Cùng lúc đó.

Làm Spider Man diễn viên, Giản Dịch phát hỏa!

Cái này mới vừa tốt nghiệp liền đảm nhiệm Tiện Ngư tân điện ảnh nam nhất hào người mới, thành làng giải trí một đêm bạo nổ lại một cái ví dụ thực tế.

Quảng cáo Đại sứ hình tượng .

Nhãn hiệu thông báo .

Danh nhân thăm hỏi .

Giản Dịch nhảy một cái trở thành làng giải trí đại thế người mới!

Đối với lần này, Giản Dịch dĩ nhiên là hưng phấn thượng thohan hạ khiêu, hẳn trực tiếp đem cùng Lâm Uyên Hạ Phồn mấy người chỗ nhóm nhỏ đôi tên là:

"Vĩnh Ninh Thôn đại giải trí bây."

Hạ Phồn lúc ấy liền không nhìn nổi: "Này cái gì phá tên?"

Cái máng điểm quá nhiều cũng không biết từ đâu ói lên.

Đầu tiên, trong bây tổng cộng liền bốn người, cái gọi là "Đại giải trí bây", "Đại" từ đâu tới?

Vả lại nói.

Bây danh "Vĩnh Ninh Thôn" ba chữ là nghiêm túc sao?

Giản Dịch bất mãn: "Bây giờ tất cả mọi người là minh tinh, sau này người với ta nói chuyện khách khí một chút, bây giờ công ty bên trong cùng thời kỳ cũng quản ta tên là Dịch ca, hài âm chính là lão đại a!"

Tỷ tỷ nói bốt: "Người đây là nhẹ nhàng."

Giản Dịch chột dạ: "Tỷ tỷ hiểu lầm ta, chủ yếu là ta trong bây tất cả mọi người đều xử lý nghề giải trí, ngài là làm tiêu thuyết, ta là đóng phim, Hạ Phồn là ca hát, Lâm Uyên cũng không cần nói, có thể không phải là giải trí bây chứ sao."

"Dịch ca?"

Hạ Phồn phát ra đến từ linh hồn nghi vấn: "Vậy người biết Lâm Uyên bị xưng tại sao không?"

Khúc phụ .

Ngư phụ .

Những thứ này đều là Lâm Uyên gọi, không chỉ có fan la như vậy, công ty cũng không thiếu người la như vậy.

Giản Dịch bỗng nhiên liền trầm mặc.

Hạ Phồn không đành lòng, quyết định cho Giản Dịch lưu chút mặt mũi, vẫn tôn một câu: "Sau này hai người các luận các."

Giản Dịch: " . "

Hắn quản ta tên là ca, ta quản hắn kêu cha?

Lúc này.

Hệ thống tin tức nhắc nhở, "Học tập khiến cho ta vui vẻ" bị tỷ tỷ mời xin gia nhập Group.

Giản Dịch hỏi: "Ai đây à?"

Học tập khiến cho ta vui vẻ: "Người tiểu di."

Giản Dịch: " . "

Có cá tính như vậy tên, đại khái cũng chỉ có thể là tiểu di .

Phi!

Cũng chỉ có thể là Lâm Dao rồi.

Giản Dịch Hạ Phồn cùng Lâm Uyên tỷ tỷ muội muội đều rất thực.

Lúc này Lâm Dao vòng một chút Lâm Uyên, tựa hồ rất bất mãn đáng vẻ:

"Tại sao không sớm một chút kéo ta vào bây?"

Lâm Dao thay Lâm Uyên giải thích: "Đám này mới vừa xây thời điểm người còn chưa trưởng thành."

Lâm Dao càng bất mãn rồi: "Cái này cùng thành không thành niên có quan hệ gì?"

Mọi người yên lặng.

Lâm Dao thấy bày trong album ảnh những Giản Dịch đó đăng lên mặc hóa bạo nữ Spider Man hình, phảng phất biết cái gì.

Truyền Thuyết .

Mỗi một bày, cũng có một cái "Hoàng Đồ Ca" .

Cái này bày Hoàng Đồ Ca, hiển lại chính là Giản Dịch.

Nàng yên lặng truyền lên mấy cái g học tập tài liệu, cố gắng tịnh hóa bày bầu không khí.

Sau đó thời gian, « Spider Man » phòng bán vé tựa hồ không có hạ nhiệt khuynh hướng, biểu hiện vẫn mạnh mẽ.

Gần như mỗi ngày đều có Tân Văn Báo Đạo « Spider Man » .

Mà ở những tin tức này trung, còn xen lẫn một cái liên quan tới mỡ ăn uống nhãn hiệu băng vào một hệ liệt Spider Man chủ đề hoạt động điên cuồng hấp kim tin tức, chỉ là chú ý tới loại này tin tức cũng không có nhiều người. Cho đến tháng tám.

Nhện con nhiệt độ mới từ từ hạ xuống.

Kết quả là ở Lâm Uyên suy tính tới bước kế tiếp nên liên quan lúc nào, hần bỗng nhiên nhận được Đồng Thư Văn điện thoại ——

Lâm Uyên có chút buồn bực.

Che mặt Ca Vương đã kết thúc, Đồng Thư Văn tìm mình làm cái gì?

Hần nhận nghe điện thoại.

Đồng Thư Văn cười nói: "Tiện Ngư lão sư, lại quấy rầy ngài, lần này tìm ngài là có một cái tiết mục ."

"Ca hát loại?"

" Ừ."

"Không muốn đi."

Tham gia « che mặt Ca Vương » sau đó, Lâm Uyên cũng không muốn tham gia nữa còn lại chương trình âm nhạc rồi.

Đồng Thư Văn hơi chậm lại, sau đó cười khan nói: "Lần này tiết mục không cần ngài ca hát, chủ yếu là muốn ngài Soạn nhạc ."

"Soạn nhạc?"

Đúng chúng ta tiết mục mới gọi là « bài hát của chúng ta » , là một cái vây quanh Người viết ca khúc chế tạo tiết mục."

Lâm Uyên: " ."

Tại sao lại gặp quen thuộc tiết mục tên?

Hần gần như bản năng muốn còn muốn hỏi hệ thống có phải hay không là là ở chỗ nào.

Cho đến Đồng Thư Văn giải thích « bài hát của chúng ta » tình huống:

"Cái tiết mục này mỗi kỳ cũng sẽ mời bất đồng Soạn nhạc người tham gia, giai đoạn trước là Người viết ca khúc ngẫu nhiên phân phối ca sĩ, mà tiết mục tổ hậu kỳ sẽ cho ra chủ đề, sau đó để cho Người viết ca khúc môn vây quanh chủ đề sáng tác âm nhạc, sau đó tự bản thân lựa chọn biểu diễn ca sĩ"

"Mùa bóng bảng đánh bài hát kiêu?"

Lâm Uyên liên tưởng đến mùa bóng bảng, bởi vì mùa bóng bảng chính là Người viết ca khúc môn viết ca khúc, sau đó tìm thích hợp biểu diễn người, với nhau tiên hành mùa bóng bảng cạnh tranh.

"Không sai!"

Đồng Thu Văn cười nói: "Ngài có thể lý giải vì đem mùa bóng bảng cạnh tranh làm thành Tổng nghệ tiết mục để cho người xem nhìn, này cũng có thể để cho người xem càng hiểu hơn Người viết ca khúc cái quân thể này, ngoài ra ngài có thể lựa chọn ca sĩ cũng rất nhiều, vì vậy tiết mục sẽ mời lần thứ nhất « che mặt Ca Vương » ca sĩ môn."

Lâm Uyên ngăn người.

Nếu như là không nhận biết ca sĩ thì coi như xong đi, nhưng nếu như là đã tham gia « che mặt Ca Vương » ca sĩ, trong này có thể có không ít chính mình người quen, nếu như gặp phải Mộc Thạch đám người, còn có thể cho đối phương an bài điểm hoán đổi tức có yêu cầu ca khúc, giúp bọn hắn một chút tiến bộ.

Nếu như gặp phải Phí Dương, cũng có thể cho đối phương một ít đề ý ca khúc.

Gặp phải Tôn Diệu Hỏa đám người thì tốt hơn.

Tất cả mọi người đang nói "Ngu Vương Triều", làm Lâm Uyên cũng đúng Ngu Vương Triều sinh ra đồng ý cảm, hắn vốn là có cho Ngu Vương Triều ca sĩ môn an bài tác phẩm kế hoạch ——

Này phải có một Tổng nghệ tiết mục gia tăng ra ánh sáng suất, tựa hồ cũng không tệ, đôi ca khúc cũng mới có lợi.

"Nhưng thời gian của ta không nhiều."

"Ngài thời gian dĩ nhiên là quý giá nhất, cho nên tiết mục phần lớn nội dung sẽ do ca sĩ môn chống lên đèn, Người viết ca khúc chỉ cần hơi chút lộ mặt liền có thể, trên thực tế chúng ta còn mời ngoài ra một ít khúc phụ tham gia cái tiết mục này, tỷ như ngài quen thuộc Trịnh Tinh lão sư vân vân, Dương Chung Minh Lão Sư bên kia chúng ta cũng đang liên lạc, chỉ là trước mắt còn không có câu trả lời."

"Ta cân nhắc một chút đi."

Lâm Uyên không có một nói từ chối, hắn đúng là có vài phần hứng thú.

Nếu như cái tiết mục này cũng sẽ không chiếm dùng quá nhiều thời gian lời nói, tình huống cụ thể còn phải lại suy nghĩ suy nghĩ.

"Ngài yên tâm!"

Đông Thư Văn cười nói: "Chúng ta cái tiết mục này khẳng định hòa, có « che mặt Ca Vương » căn cơ, bây giờ lại cơ bản đều là đội ngũ y nguyên, người xem sẽ chấp nhận nợ nần, nhắc tới cái tiết mục này sáng tạo còn đến từ với ngài, bởi vì ngài duyên cớ, người xem bây giờ đối với Người viết ca khúc môn đi về phía trước đài tiếng hô rất cao ."

"Bình ủy đây?"

"Bình ủy là người xem!"

Đông Thư Văn cười khỏ nói: "Khúc phụ cũng tham gia tiết mục, kia người nào làm bình ủy cũng tồn tại tư cách vấn đề, cho nên chỉ có thể giao cho đại chúng phán xét, bất quá chúng ta lần này không chỉ có hiện trường người xem vé phi cơ, còn có vô số bên ngoài sân người xem bỏ phiếu, mỗi người CMND trói chặt dây số đều có một tấm quyền bỏ phiếu ."

Hoàn toàn do quần chúng bỏ phiếu?

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được, cái này sân khấu, tự có thể lấy ra điểm không giống nhau ca khúc.

"Dĩ nhiên."

Đông Thư Văn cười nói: "Đây chỉ là bước đầu kế hoạch, chúng ta tiết mục tổ còn ở thảo luận, đến tiếp sau này nếu như có cái gì tân điều chỉnh cũng nhất định sẽ trước tiên thông báo ngài."

"Ừm."

Tiết mục này thật giống như có chút « che mặt Ca Vương » tục tập ý tứ, chỉ là lần này Lâm Uyên đem đóng vai hoàn toàn bất đồng nhân vật.

Người viết ca khúc .

Thuần túy lấy thân phận như vậy tham gia tiết mục, cùng ca sĩ môn tiến hành chuyển động cùng nhau, thật đúng là rất thú vị, bởi vì Lâm Uyên tham gia tiết mục thời điểm liền chú ý tới không ít có thú tuyên thủ rồi.

Chương 546: lại nổi sóng gió

Bá Vương .

Võ sĩ .

Tinh Linh .

Người máy .

Bầy cá vân vân .

Rất nhiều « che mặt Ca Vương » bên trong ca sĩ, cũng cho Lâm Uyên để lại khá là sâu sắc ấn tượng, trong đó có chút ca sĩ Lâm Uyên là cảm giác rất đáng tiếc, thậm chí bao gồm một ít lúc đầu bởi vì không thích ứng hiện trường thi đấu mà bị loại bỏ tuyển thủ, có thể có một cái hợp tác sân khấu Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ cảm thấy không tệ.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được Dương Chung Minh điện thoại, là kêu hắn đi phòng họp nói chuyện phiếm, Dương Chung Minh lần đầu tiên cùng Lâm Uyên gặp mặt liền giao đổi qua phương thức liên lạc, cực kỳ đây là Dương Chung Minh lần đầu tiên gọi điện thoại cho Lâm Uyên.

Sau năm phút.

Lâm Uyên lên lầu.

Bên trong phòng họp, Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh đều tại, Ba người lần nhau lên tiếng chào sau đó, Trịnh Tinh cười nói: "Công ty chúng ta mấy cái Soạn nhạc bộ đại biểu cái này thì tề tựu rồi, đáng tiếc còn có hai vị đầu năm nay nhảy hăng."

Tinh Mang năm ngoái còn có năm vị khúc phụ!

Đây là Tinh Mang bây giờ có Tần Tề Sở Yên đệ nhất âm nhạc công ty lớn nhất sức lực.

Nhưng đầu năm nay công ty bỗng nhiên có hai vị khúc phụ nhảy hăng đến những công ty khác rồi, cho nên công ty ở âm nhạc giới quyền phát biểu có chút hạ xuống, cực kỳ gần đây Lâm Uyên lấy thân phận của Lan Lăng Vương ở trên vũ đài bóc mặt, ngược lại là vì Tinh Mang tăng thêm mây phần làm âm nhạc giới cự đầu sức lực, dù sao Lâm Uyên trừ có hay không khúc phụ giải thưởng bên ngoài, những phương diện khác đều đã phi thường hoàn mỹ, cho nên chỉ cần Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh vẫn đợi ở Tinh Mang, cộng thêm Trịnh Tinh cái này khúc phụ tồn tại, công ty liền vẫn ở âm nhạc giới cử trọng nhược khinh.

Ba vị khúc phụ.

Rất bàng đ̣oi hình lớn.

Lâm Uyên nghe nói chuyện này.

Dùng Cố Đông lời nói chính là, công ty cao tầng từng bởi vì chuyện này kêu la như sấm, cực kỳ chuyện này cùng Lâm Uyên không có gì quan hệ quá lớn, cho nên Lâm Uyên cũng không thể nào để ý.

"Nói chính sự."

Trịnh Tinh nói: "Tiểu Ngư Nhi hẳn biết chúng ta tìm người nguyên nhân đi, Đồng Thư Văn muốn làm một cái tiết mục mới, mời chúng ta đi cho tiết mục trạm xe, dĩ nhiên được mời khúc phụ kh̄ng định không chỉ chúng ta, còn có Duãn Đông cùng Diệp Tri Thu, ngoài ra Vũ Long đều không có bắt được khúc phụ giải thưởng, nhưng thực lực cũng cực mạnh Người viết ca khúc chắc cũng sẽ xuất hiện ở đây cái tiết mục trung."

Lâm Uyên gật đầu.

Đối với Trịnh Tinh lên "Tiểu Ngư Nhi" tiếng xưng hô này, hẳn ngược lại là không có ý kiến gì.

"Nói nói ý nghĩ đi."

Trịnh Tinh nói: "Ta cảm thấy chúng ta ba người cũng hẳn tham gia, thứ nhất là công ty có ý nghĩ này, hi vọng chúng ta có thể củng cố công ty địa vị, tốt nhất có thể ở tiết mục bên trong gặp phải nhảy h̄ng kia nhị vị cho công ty tráng tăng thanh thế, thứ hai là ta có một ít góp nhặt ca khúc có thể ở cái tiết mục này bên trong phát hành, dù sao cái tiết mục này bên trong Ca Vương Ca Hậu có không ít, trong đó có một ít ta tương đối vừa ý thanh âm, dĩ nhiên trọng yếu nhất là ta cảm thấy tiết mục này còn rất thú vị."

"Người thì sao?"

Dương Chung Minh nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên nói: "Có thể đi."

Dương Chung Minh lộ ra một nụ cười: "Ta đây cũng đi chơi một chút đi, thực ra nhìn trước người mượn trận đấu không ngừng phát hành bài hát mới, ta cũng ngứa tay."

"Mà ý tứ!"

Trịnh Tinh trợn mắt nhìn Dương Chung Minh: "Ta cho người đi người nói muốn cân nhắc một chút, Tiểu Ngư Nhi nói phải đi, người ngay lập tức sẽ đi theo muốn tham gia tiết mục, hóa ra hai người thật đúng là muốn xào một cái cp đi ra?"

Lâm Uyên: " . "

Dương Chung Minh: " . "

Trịnh Tinh bĩu môi nói: "Ta có thể đầu tiên nói trước rồi, không muốn cùng các người tới thật, có chút ca khúc ta là đã sớm viết xong, bao gồm lúc thời niên thiếu tác phẩm, các người kiểm chế một chút."

Dương Chung Minh nói: "Người là ám chỉ ta để cho điem?"

Trịnh Tinh liếc mắt: "Ngươi coi như không để cho ta, thật có nhiều như vậy bài hát tốt?"

Dương Chung Minh im lặng, ngược lại cũng thừa nhận Trịnh Tinh những lời này có đạo lý.

Cái tiết mục này không biết làm mấy đợt, cũng không biết phải xuất ra bao nhiêu bài hát, cho nên hẳn cũng không khả năng bảo đảm chính mình mỗi bài hát cũng phi thường hoàn mỹ.

Ai có thể một hơi thở xuất ra nhiều như vậy hảo tác phẩm?

Đây cũng là phù hợp ý tưởng của Lâm Uyên.

Hắn tham gia trận đấu, vì không bị loại bỏ, phải tận lực xuất ra rất nỗ ca khúc mới đủ đủ bảo hiểm, nhưng kỳ thật có chút mặc dù ca khúc tồn tại nhất định khuyết điểm, nhưng cuối cùng cũng có nhiều chút chỗ thích hợp. Không phát hành đáng tiếc.

Mượn cái tiết mục này thả ra ngoài cũng rất tốt.

Ba người thảo luận gian, bên ngoài truyền tới một trận tiếng ồn ào.

"Phòng họp chúng ta phải dùng!"

"Ta xem công ty không có ngành xin phải dùng phòng họp a."

"Cái nào ngành như vậy đại đại cái giá, không nói câu nào liền trung dụng căn này phòng họp?"

"Nhiều người chờ như vậy đến họp đây."

" . "

Cửa bị kéo ra.

Ngoài cửa một đám lãnh đạo bộ dáng kín người mặt bất mãn nhìn về phía phòng họp:

Trịnh Tinh .

Tiên Ngư .

Dương Chung Minh .

Lớn như vậy phòng họp, liền ba người.

Nhưng liền ba người này, đem một đám trung tầng lãnh đạo bị dọa sợ đến quá sức.

Người cầm đầu thanh âm phát run nói: "Xin lỗi, quý rầy ba vị lão sư, chúng ta đổi khác phòng họp, các ngươi tiếp tục ."

Nói xong, cửa bị lân nữa đóng lại.

Cửa tiếng ồn ào, toàn bộ biến mất.

Đám này rời đi trung tầng những người lãnh đạo bị dọa sợ đến quá sức, từng cái sắc mặt trắng bệch.

"Ba vị khúc phụ sao tụ tập với nhau rồi hả?"

"Đây là muốn làm tin tức lớn?"

"Bị dọa sợ đến ta run run một cái."

"Ta nói là cái nào ngành bá đạo như vậy, kêu cũng không đánh, sẽ dùng lớn như vậy một gian phòng họp, chủ tịch HĐQT hôm nay cũng không công ty a."

"Ba người bọn họ trên đỉnh bao nhiêu ngành ."

" "

Bên trong phòng họp.

Vô luận Lâm Uyên hay lại là Trịnh Tinh cũng hoặc là Dương Chung Minh cũng không có để ý loại này tiểu nhạc đệm.

Ba người tiếp tục trò chuyện tiết mục chuyên.

Đại khái trò chuyện hai mươi phút.

Ba người mỗi người mới hỏi chính mình phòng làm việc.

Lâm Uyên cho Đồng Thư Văn gọi điện thoại, biểu thị chính mình nguyện ý tham gia tiết mục.

Đồng Thư Văn cười nói: "Ngài có thể đáp ứng liền quá tốt, các vị khúc phụ là khó khăn nhất mời, ca sĩ môn bên kia ngược lại là được rồi, mọi người cơ bản đều đồng ý tham gia, dĩ nhiên ngài cảm thấy chướng mắt nhân chắc chắn sẽ không xuất hiện."

Lâm Uyên: "? ?"

Chướng mắt nhân là ai ?

Không có suy nghĩ nhiều, Lâm Uyên cúp điện thoại.

Lúc này.

Lâm Uyên lại lục tục nhận được Tôn Diệu Hỏa đám người điện thoại, thậm chí còn có Thiên Nga Trắng đánh tới.

Những người này hiển nhiên cũng nhận được tiết mục yêu ước.

"Ta tham gia."

Lâm Uyên cho ra khẳng định câu trả lời.

Mà cái câu trả lời, cũng sẽ trở thành còn lại ca sĩ câu trả lời, khúc phụ môn tồn tại là cái tiết mục này bảo đảm lớn nhất!

Vài ngày sau.

Tiết mục tổ bên kia, công bố « bài hát của chúng ta » tiết mục tin tức, bao gồm tham gia tiết mục ca sĩ cùng Người viết ca khúc .

Àm!

Trong nháy mắt nỗ mạnh!

Đề tài xông thẳng nhiệt lực soát!

Lúc này Quý đầu tiên « che mặt Ca Vương » sức ảnh hưởng còn chưa tiêu tan, cái tiết mục này bên trong phát sinh từng màn, đến nay còn bị vô số nhân đem ra lặp đi lặp lại thảo luận.

Tất cả mọi người đang nói .

Quý thứ hai làm sao bây giờ cũng không thể vượt qua Quý đầu tiên rồi, này thậm chí ảnh hưởng một số người đối Quý thứ hai mong đợi cảm!

Kết quả .

Quý thứ hai còn chưa tới.

Ngược lại là Quý đầu tiên « che mặt Ca Vương » tục tập tới!

Hoặc có lẽ là .

Đây là « che mặt Ca Vương » tác phẩm hai tập!

Này có thể so với tiền đề chưa biết Quý thứ hai đái kính nhiều!

Ngày này.

Ca đàn lại nổi sóng gió!

Chương 547: Người viết ca khúc ưu tiên cấp

Cái tiết mục này tổ là thực sự biết chơi!

Tất cả mọi người ở thay tiết mục tổ lo lắng Quý thứ hai làm sao bây giờ vẫn đề.

Kết quả đồng đạo biểu thị:

Che mặt Ca Vương Quý thứ hai cái gì đều là Phù Vân, tiếp tục cộ Quý đầu tiên nhiệt độ hẳn không thom sao?

Đôi với lần này.

Trên Internet tất cả đều là nghị luận.

Có người trêu chọc:

"Trước Lan Lăng Vương chỉ là đánh giá ca sĩ, lần này là trực tiếp liền muốn vào tay điều giáo ca sĩ rồi, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta muốn nhìn Lan Lăng Vương dạy Mộc Thạch cùng Illaoi thế nào lấy hơi (tức cười)."

"Mù đoán Phí Dương thứ 2!"

"Vạn nhất Ngu phụ hợp tác với Phí Dương, vậy các người cảm thấy hai ý chí còn hữu hiệu hơn ấy ư, phải biết hai ý chí vốn là Ngu phụ giao phó cho Phí Dương, nhưng trước tiết mục bên trong ngay cả Ngu phụ chính mình hát Phí Dương bài hát đều không có thể thoát đi ý chí phong tỏa (đầu chó)"

"

" "

Cái này tiết mục mới sáng tạo coi như là đâm chọc rồi bạn trên mạng mỗ mỗ tự điếm.

Mọi người rất muốn nhìn một chút bóc mặt ca sĩ môn sẽ cùng các đại Người viết ca khúc cộ xát ra như thế nào tia lửa.

Mà đã bóc mặt Tiện Ngu, không nghi ngờ chút nào là cái tiết mục này lớn nhất lưu lượng đảm đương!

Cho nên .

Vậy quanh Tiện Ngu đề tài nhiều vô cùng!

Liên quan tới đại chúng đối Người viết ca khúc môn hiếu kỳ, cũng là cái tiết mục này một đại doanh số bán hàng.

Đây là Cấp Số 1 tập trung Người viết ca khúc cùng ca sĩ Tổng nghệ tiết mục!

90% trở lên « che mặt Ca Vương » đội ngũ y nguyên có thể trình độ lớn nhất thừa kế trước nhất cái tiết mục nhiệt độ.

Ngoài ra.

Tiết mục tổ vẫn còn ở mời một ít khuôn mặt mới.

Đây là vì cho một nhiều chút người xem mang đến đủ cảm giác mới mẻ.

Ở tiết mục công bố khách quý trong danh sách, tổng cộng năm mươi vị ca sĩ, trong đó có mười vị Ca Vương Ca Hậu!

Thậm chí bao gồm rồi trước đảm nhiệm « che mặt Ca Vương » bình ủy Mao Tuyết Vọng cùng với Liễu Như .

Còn lại bốn mươi vị, là phân biệt đối ứng Tàn Tề Sở Yên.

Trong đó, mỗi một Châu, có mười vị một đường ca sĩ!

Mà Người viết ca khúc đội hình .

Tiết mục tổ tổng cộng mời 20 vị Người viết ca khúc!

Trong đó, quan phương chứng nhận khúc phụ vì mười người!

Còn thừa lại mười vị Người viết ca khúc, mặc dù không có bắt được khúc phụ vòng nguyệt quế, nhưng thực lực cũng đủ để cùng khúc phụ môn đánh lời dài!

Tỷ như Vũ Long .

Tỷ như Tiệp Ngư .

Giải thưởng không có nghĩa là hết thấy.

Giống như trên địa cầu Tiểu Lý Tử, có bắt hay không Oscar, giá trị con người đều không khác mấy.

Giống như trên địa cầu Haruki Murakami, có bắt hay không Nobel, văn đàn địa vị cũng sẽ không thấp.

Là lấy.

Cái đội hình này, hoàn toàn không thể so với « che mặt Ca Vương » kém, thậm chí càng cao hơn một nước!

Thực ra cũng cùng « che mặt Ca Vương » nhiệt độ quá biến thái có liên quan.

Lên cái tiết mục này ca sĩ, bóc mặt sau đó cơ bản cũng tăng giá trị con người.

Có chút đã không thể nào được chú ý Ca Vương Ca Hậu, cũng thông qua cái tiết mục này tỏa sáng sự nghiệp thứ 2 xuân.

Bây giờ tiết mục tổ ra tục tập tác phẩm hai tập, ném được ngon ngọt trong nghề ca sĩ môn dĩ nhiên đừng được ghi danh.

Không ném được ngon ngọt ca sĩ, đã sớm hâm mộ đến chảy nước miếng, bây giờ đối mặt cơ hội mới dĩ nhiên không đành lòng bỏ qua.

Hướng chỉ .

Ca sĩ môn cũng muốn mượn cái tiết mục này, cùng đỉnh cấp Người viết ca khúc môn phát sinh soát lại cho đúng rồi bàn giao tập.

Bởi vì dưới tình huống bình thường, cùng loại này cấp bậc Người viết ca khúc mời bài hát, độ khó cao vô cùng, coi như là Ca Vương Ca Hậu, với

khúc phụ mời bài hát cũng không nhất định thành công, coi như thành công cũng là phía sau công ty tôn giá rất lớn.

Mà có cái tiết mục này, mọi người nhưng có thể có cùng bất đồng đình cấp Người viết ca khúc cơ hội hợp tác.

Cớ sao mà không làm đây?

Cực kỳ bởi vì ca sĩ môn đến từ bất đồng Châu, cho nên ngoại giới đều đang suy đoán, cái tiết mục này bên trên hẳn sẽ xuất hiện đủ loại loại ngôn ngữ ca khúc.

Tỷ như Tề Ngữ.

Tỷ như Sở ngữ.

Vì thế tiết mục tổ còn ra ánh sáng một đám đình cấp Tác Từ Nhân danh sách, trong đó bao gồm Nghệ Hồng Vũ cùng với Thỏ Nhị đám người.

Đến thời điểm.

Những thứ này Tác Từ Nhân, cũng sẽ tham dự vào bất đồng ca khúc sáng tác bên trong.

Bởi vì « che mặt Ca Vương » mới vừa kết thúc không lâu, tiết mục tổ kéo lên tốc độ rất nhanh, thậm chí ngay cả sân khấu cũng lựa chọn cùng trước như thế Tần Châu Âm Nhạc Trung Tâm.

Cuối tháng bảy.

Thu âm bắt đầu.

Ca sĩ môn sắp xếp xong.

Mà Lâm Uyên ở bên trong 20 vị Người viết ca khúc, cũng đều đi tới tiết mục tổ, cũng thống nhất tụ tập ở Hoa Lệ bên trong đại sảnh.

Cái tiết mục này tổ thật rất kê tặc.

Tiết mục sân khấu đều đang kéo dài « che mặt Ca Vương » sân khấu.

Vẫn là cái kia Âm Nhạc Trung Tâm .

Lâm Uyên lại về tới đây, lại cảm giác có chút thân thiết.

Bởi vì ở trên cái vũ đài này, hẳn là thân phận của Lan Lăng Vương, vượt qua nhất đoạn khá khó xử quên thời gian.

Mà bây giờ.

Hắn đem trở về Người viết ca khúc thân phận của Tiệp Ngư, tiếp tục tại trên cái vũ đài này lưu lại thuộc về mình dấu chân.

Bên trong đại sảnh là một tấm lẵng hình bàn.

Lâm Uyên Trịnh Tinh cùng với Dương Chung Minh ngồi gần đây.

Mà Lâm Uyên bên tay phải, chính là đảm nhiệm qua « che mặt Ca Vương » bình ủy Vũ Long.

Vị trí là mọi người tự do lựa chọn.

Tiết mục tổ không có cho ra đặc biệt tọa thứ, hình thoi mặt bàn thiết kế thật rất tâm cơ ——

Không trách tiết mục tổ tâm cơ.

Chủ yếu cũng là không tốt lắm xếp hàng.

Đều là trong vòng đỉnh cấp tác giả, vạn nhất tọa thứ bên trên đưa tới mâu thuẫn, cũng quá xấu hổ.

Ai ngồi Thủ Tọa à?

Coi như là Người viết ca khúc trung sức ảnh hưởng cao nhất Dương Chung Minh ngồi Thủ Tọa, còn lại Người viết ca khúc cũng chưa chắc sẽ tâm phục khẩu phục, trong căn phòng này khúc phụ cũng không chỉ một vị.

Cho nên, cái bàn này thiết kế rất tốt.

Người viết ca khúc giữa, có chút là lẫn nhau quen biết, với nhau nhỏ giọng trao đổi.

Trong đó.

Còn có mấy vị Người viết ca khúc, chủ động cùng Lâm Uyên lên tiếng chào.

Mọi người tựa hồ đối với cái này mấy năm gần đây phong thanh tước lên "Tiện Ngụ" cảm thấy rất hứng thú, thỉnh thoảng có ánh mắt nhìn về phía Lâm Uyên.

Mà ngay tại mọi người ngồi xuống không bao lâu.

Đạo diễn Đồng Thư Văn xuất hiện.

Hắn cười nói:

"Các người bạn cũ mọi người khỏe, chúng ta lại gặp mặt, dĩ nhiên nơi này cũng hoan nghênh nhiệt liệt chúng ta bạn mới gia nhập, hi vọng mọi người ở tiết mục bên trong chơi đùa vui vẻ!"

Mọi người phối hợp vỗ vỗ tay.

Sau đó Đồng Thư Văn tuyên bố: "Năm mươi vị ca sĩ đã tại đại sảnh chuẩn bị ôn thỏa, 20 vị bây giờ lão sư mời theo ta đi vào đại sảnh tự do lựa chọn ca khúc thứ nhất chuẩn bị hợp tác ca sĩ, nếu như có bất đồng Người viết ca khúc lão sư lựa chọn cùng vị ca sĩ, ca sĩ sẽ được phản chọn quyền lợi, mà không có bị ca sĩ lựa chọn Người viết ca khúc là có thể ở còn thừa lại ca sĩ trung khác làm lựa chọn, đây là chúng ta đệ nhất kỳ quy tắc tranh tài ."

Mọi người gật đầu.

Người sở hữu biểu tình đều là chuyện đương nhiên.

Người viết ca khúc ưu tiên lựa chọn ca sĩ, đây là trong nghề trạng thái bình thường.

Mà ca sĩ nếu như quá quý hiếm, là nắm giữ phản chọn quyền lợi, này đồng dạng là có thể lý giải quy tắc.

Trình độ nào đó mà nói, quy tắc này ngược lại là phản ảnh ra nhạc đàn chân thực tướng mạo.

Đỉnh cấp Người viết ca khúc nắm giữ ưu tiên đóng .

Quyền lựa chọn.

Thực lực quá mạnh ca sĩ, là tương đối quý hiếm.

Cùng lúc đó.

Trong đại sảnh.

Năm mươi vị ca sĩ đứng thành một hàng, giống như là trong hội sở chờ đợi ông chủ chọn "Kỹ thuật viên", đại đa số ca sĩ trên mặt cũng viết đầy mong đợi cùng thấp thỏm.

Đương nhiên mong đợi.

Đương nhiên thấp thỏm.

Ca sĩ đều mong mỗi bị chọn trúng .

Ngược lại là Ca Vương Ca Hậu môn tương đối ổn định nhiều chút.

Thực lực của bọn hắn quá rõ ràng, hẳn dễ dàng hơn đạt được Người viết ca khúc xem trọng.

Bỗng nhiên.

Đại cửa bị đẩy ra.

Các lão bản .

A không.

Là Người viết ca khúc môn cuối cùng đã đi đi vào!

Mỗi người trên người tựa hồ cũng tản ra vạn trượng quang mang!

Trong nháy mắt!

Toàn bộ ca sĩ, cũng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Người viết ca khúc môn!

Nhất là khúc phụ cấp Người viết ca khúc môn, càng bị vô số ánh mắt phong tỏa!

Đương nhiên.

Lâm Uyên cũng thu được không ít ánh mắt của ca sĩ lễ rửa tội.

Tiền Ngư bảng hiệu vẫn là rất phát sáng, hoàn toàn không kém gì hiện trường khúc phụ môn.

Nhất là Tôn Diệu Hỏa, Trần Chí Vũ, Hạ Phồn, Giang Quỳ, Triệu Doanh Các mấy người càng là đầu tiên nhìn liền phong tỏa Lâm Uyên .

Ông kính rất tận tụy với công việc nhanh chóng chụp tới một màn này.

Phát hình thời điểm, một màn này nhất định sẽ đưa tới người xem ngâm hiểu lẫn nhau tiếng cười.

Ở nơi này là chọn ca sĩ à?

Đây rõ ràng là ba môn ở Tuyên Phi a!

Mà Người viết ca khúc nghiệp nội địa vị, thì tại một màn này trong hình, lấy được tinh tế hiện ra!

Chương 548: Tiện Ngự lựa chọn

Người chủ trì An Hoành xuất hiện.

An Hoành tiếp tục làm « bài hát của chúng ta » người chủ trì bây giờ không có ngoài ý muốn.

Bởi vì « che mặt Ca Vương » bên trên An Hoành người chủ trì này làm phi thường thành công.

Nhất là cái kia nén cười .

Bây giờ làm đội ngũ y nguyên khẳng định không thiếu được người chủ trì An Hoành lại thêm vào.

Vừa lên tới.

An Hoành liền cười chủ trì nói: "Các vị Người viết ca khúc cùng với ca sĩ lão sư môn, tiếp đó, là Người viết ca khúc môn tự do lựa chọn khâu, bị chọn trúng ca sĩ phải ra hàng."

Ca sĩ môn: " . "

Một màn này vừa coi cảm thật tốt cường.

Đạo diễn Đông Thư Văn tuyệt bích là một cái tao đồ vật!

An Hoành lớn tiếng nói: "Phía dưới xin mời Người viết ca khúc môn nhập tọa lựa chọn ca sĩ, các vị Người viết ca khúc có thể ở trên quyền sở vòng ra ngưỡng mộ trong lòng ca sĩ tên."

Người viết ca khúc môn lục tục ngồi xuống.

Tiết mục tổ cho Người viết ca khúc môn phân phát quyền sở.

Quyền sở mặt bìa ngược lại là thật Hoa Lệ, trên bàn là để bút, mọi người chỉ cần đem tên viết xuống liền có thể.

Lâm Uyên trên quyền sở, viết có năm mươi ca sĩ tên.

Mỗi một ca sĩ tên phía sau, cũng có kèm đơn giản tin tức giới thiệu.

Tỷ như Tôn Diệu Hỏa, phía trên liền viết:

Tác phẩm tiêu biểu « Hồng Môn Côi » các loại, từng lấy thân phận của Ngự Nhân tham gia che mặt Ca Vương cũng đạt được Quý đầu tiên hàng năm mười hai cường thành tích .

Hơi suy nghĩ sau đó, Lâm Uyên vòng ra rồi một cái tên.

Cùng lúc đó.

Còn lại Người viết ca khúc, cũng là lục tục lựa chọn xong ngưỡng mộ trong lòng ca sĩ.

An Hoành đem quyền sở thu tập, sau đó cười nói: "Phía dưới ta bắt đầu tuyên đọc Người viết ca khúc môn lựa chọn kết quả."

Quyển sổ là đánh loạn.

An Hoành thuận tay cầm lên một cái quyển sổ, sau đó cười nói: "Đây là Vũ Long lão sư lựa chọn, Vũ Long lão sư cuối cùng lựa chọn ca sĩ là Lương Tử Nguyên lão sư!"

Lương Tử Nguyên toả sáng hai mắt, ở còn lại ca sĩ ánh mắt hâm mộ trung bước ra khỏi hàng.

Người viết ca khúc môn lộ ra nụ cười.

Mọi người tựa hồ cũng không nghĩ là Vũ Long lựa chọn.

Lâm Uyên cũng không ngoài ý.

Bởi vì Lương Tử Nguyên, chính là « che mặt Ca Vương » bên trong người máy, một vị đến từ Sở Châu Ca Vương!

Vũ Long cũng đến từ Sở Châu, hẳn lựa chọn Lương Tử Nguyên, coi như là địa phương hợp tác, song phương âm nhạc lý niệm sẽ tương đối đến gần, mỗi một địa khu âm nhạc, vẫn có lệch địa phương đặc sắc.

Sau đó.

An Hoành tiếp tục tuyên đọc.

Làm An Hoành tuyên bố Dương Chung Minh lựa chọn lúc, ca sĩ gian bầu không khí rõ ràng khẩn trương.

Khúc phụ môn không có chính thức bài danh, nhưng khúc phụ môn thực lực ở trong lòng ca sĩ cũng có so đo, ở tiết mục tổ mời nhiều như vậy Người viết ca khúc chính giữa, lợi hại nhất nhân chính là Dương Chung Minh!

Cuối cùng, Dương Chung Minh lựa chọn Thư Du!

Này đồng dạng là Lâm Uyên quen thuộc ca sĩ, bởi vì Thư Du ở « che mặt Ca Vương » bên trong thân phận là:

Thiên Nga Trắng!

Thư Du hưng phấn bái một cái, sau đó vội vàng bước ra khỏi hàng, bị hiện trường công nhận lợi hại nhất Soạn nhạc trong thí sinh, nàng dĩ nhiên cũng là trên mặt có vẻ vang!

Còn có cái gì công nhận so với Dương Chung Minh lựa chọn cao hơn sao? Có Người viết ca khúc hơi biến sắc mặt.

Hiển nhiên, không chỉ một người lựa chọn Thư Du.

Bởi vì Thư Du có thể không chế loại nhạc khúc vô cùng phong phú, lại thực lực quá rõ ràng, cho nên nhìn trúng nàng Người viết ca khúc không chỉ một vị.

Cực kỳ .

Cho dù có còn lại Người viết ca khúc cũng lựa chọn Thư Du, Thư Du cũng không chút do dự lựa chọn Dương Chung Minh.

Nàng thậm chí không có cố làm nhăn nhó.

Nếu như là còn lại nữ ca sĩ nhất định sẽ làm bộ như rất giãy giụa dáng vẻ, cuối cùng mới chật vật cự tuyệt còn lại Người viết ca khúc, đây là tôi không đắc tội nhân cách làm, nhưng nàng không có.

Thiên Nga Trắng, trước sau như một, tính tình thật.
Bị cự tuyệt Người viết ca khúc môn cười tỏ ra là đã hiểu.

Rốt cuộc, An Hoàn lấy ra Lâm Uyên quyển sổ:
"Phía dưới công việc quan trọng bỏ lựa chọn vị này Người viết ca khúc, là
Tiện Ngự lão sư."

Ca sĩ gian lại xuất hiện xao động.

Tiện Ngự ở ca sĩ môn trong tâm khảm ưu tiên cấp hiển nhiên không thấp.

Nhất là Tôn Diệu Hỏa đám người càng là biểu tình khẩn trương.

Bầy cá cùng Tiện Ngự ràng buộc sâu nhất, cho nên tất cả mọi người hi vọng
bị Tiện Ngự chọn trúng.

Còn lại Người viết ca khúc môn chính là như có điều suy nghĩ .

Trong bầy cá, người thực lực mạnh nhất là Giang Quỳ.

Nếu như đem Phạm Vi giới hạn ở trong bầy cá, Giang Quỳ là tối ưu giải,

Tiện Ngự sẽ chọn Giang Quỳ sao?

Hay lại là còn lại ngư?

Cũng hoặc là trực tiếp xẹt qua bầy cá, lựa chọn thực lực mạnh hơn Ca
Vương Ca Hậu môn?

An Hoàn nhìn về phía bị vòng nổi danh tự, biểu tình tựa hồ có hơi ngoài ý
muốn:

"Tiện Ngự lão sư lựa chọn là . Ca sĩ Trần Chí Vũ!"

Dứt tiếng nói.

Tôn Diệu Hỏa ngây ngẩn.

Triệu Doanh Các ngây ngẩn.

Giang Quỳ cùng Hạ Phồn cũng ngây ngẩn.

Đây là một cái ngoài dự liệu của tất cả mọi người lựa chọn.

Đúng là ở trong bầy cá lựa chọn không sai, nhưng nếu như mọi người nhớ
không lầm lời nói .

Tham gia « che mặt Ca Vương » trong bầy cá, Trần Chí Vũ, là người thứ
nhất bị loại bỏ ca sĩ!

Kết quả Tiện Ngự không có lựa chọn có khuynh hướng thích Tôn Diệu
Hỏa, cũng không có lựa chọn ở bên Lan Lăng Vương bên người lâu nhất
Triệu Doanh Các, thậm chí không có lựa chọn quan hệ thân nhất Hạ Phồn,
cùng với bầy cá trung công nhận thực lực mạnh nhất Giang Quỳ.

Hết lần này tới lần khác lựa chọn thứ nhất bị loại bỏ Trần Chí Vũ!

Phải biết, « che mặt Ca Vương » phát hình sau, trên Internet là có đối bầy
cá thực lực tiến hành thảo luận.

Kết quả đám bạn trên mạng kết luận là:

Trần Chí Vũ đã từng là trong bầy cá lợi hại nhất ca sĩ, nhưng bây giờ hẳn
thành trong bầy cá yếu nhất ca sĩ.

Thậm chí còn không bằng Tôn Diệu Hỏa.

Tôn Diệu Hòa nhân gia cũng xông vào tiết mục mười hai mạnh!
Bao gồm Ngự Vương Triều phát ra tuyên ngôn kia đồng thời tiết mục, Trần Chí Vũ cũng bởi vì trước thời hạn bị loại bỏ mà không có tại chỗ ——
Hắn lạc đội!

Cái này làm cho có vài người đối Trần Chí Vũ cái này ca sĩ có hay không thuộc về Ngự Vương Triều, cũng phải đánh lên một cái dấu hỏi.

Để lại cho Trần Chí Vũ thảo luận, tự hồ chỉ còn lại "Vạn niên lão nhị Đế nhất mục đích" trên chọc.

Cho dù là như vậy nhân hiệu, cũng theo Phí Dương xuất hiện mà dần dần nhạt đi.

Là lấy.

Lúc này giống vậy dấu hỏi cũng xuất hiện ở rất nhiều người tâm lý.

Mà rất nhiều Ca Vương Ca Hậu cùng với một đường ca sĩ giữa lộ ra không có chút nào cảm giác tồn tại Trần Chí Vũ có chút ngẩn ra.

Hắn con mắt chợt liền đỏ!

"Cám ơn Tiện Ngự lão sư!"

Bước ra khỏi hàng sau đó, Trần Chí Vũ thanh âm, lại lộ ra một vẻ nước nỏ.

Hắn chết mệnh căn răng, dùng sức cúi người!

Trên mạng nghị luận.

Trần Chí Vũ cũng nhìn.

Toàn bộ ngự toàn bộ chạy thật nhanh mười hai mạnh, chỉ có hắn Trần Chí Vũ lạc đội .

Chẳng lẽ Trần Chí Vũ liền không thềm đề ý sao?

Đương nhiên đề ý!

Quá mất mặt a!

Ở còn lại ngự một Văn Bất Danh thời điểm, Trần Chí Vũ đã là phi thường thành công một đường ca sĩ rồi.

Kết quả làm còn lại ngự lục tục chạy thật nhanh một đường, hắn Trần Chí Vũ lại dậm chân tại chỗ, bị nhân gia từng cái vượt qua, hắn làm sao sẽ một chút cảm giác cũng không có?

Hắn từng có thống khổ.

Hắn cũng có quá mê mang.

Nhưng hắn chỉ có thể cắn chặt hàm răng luyện nghệ thuật ca hát, hèn mọn liêm, cố gắng dung nhập vào cái này kêu Ngự Vương Triều đại gia đình.

Hắn chỉ sợ, một ngày kia tất cả mọi người không thừa nhận hắn là Ngự Vương Triều một thành viên.

Dù sao hắn chỉ hợp tác với Tiện Ngự qua một lần, lại là bởi vì mình với Tinh Mang mở ra gia nhập điều kiện, Tiện Ngự mới cho mình viết bài hát.

Cái này Ngự Vương Triều, hắn là vót đến nhọn cả đầu, cứng rắn chen vào.

Mặc dù như vậy, hắn vẫn có loại chính mình rời rạc ở nơi này tiểu bên ngoài vòng cảm giác.

Nhưng hôm nay!
Tiện Ngự lão sư hướng người sở hữu tuyên bố!
Hán Trần Chí Vũ!
Không có bị buôn tha!
Hán là như vậy Ngự Vương Triều một thành viên!
Dù là hán ở nơi này bày ca sĩ lộ ra được bình thường không có gì lạ, dù là hán ở trong bày cá, thành tích kém cõi nhất!
Không biết đến, ngay một khắc này, Trần Chí Vũ quyết định nhất cá quyết tâm:
Từ nay "Ngự" là hán cả đời tín ngưỡng!
Nếu như nói lúc ban đầu vào Tinh Mang là bởi vì không đánh lại liên gia nhập, mà cố gắng chen vào Ngự Vương Triều là vì Tiện Ngự bài hát, vậy sau này hán Trần Chí Vũ càng cố gắng dung nhập vào Ngự Vương Triều, lại là vì một người .
Trần Chí Vũ sau lưng.
Vừa mới vẫn còn ở sừng sờ Tôn Diệu Hòa bỗng nhiên cười.
Giang Quỷ cùng Hạ Phôn cùng với Triệu Doanh Các, cũng cười theo rồi.
Sự lựa chọn này, rất Tiện Ngự!
Nhưng cũng chính vì vậy, mọi người mới có thể kiên định vây quanh ở người nam nhân kia bên người đi.
Tôi có thể hiểu được Trần Chí Vũ, nhưng thật ra là Tôn Diệu Hòa.
Bởi vì hán ban đầu, đã từng bị học đệ như vậy kiên định lựa chọn quá.

Người viết ca khúc chỗ ngồi.
Một vị khác phụ bỗng nhiên cười nói: "Có chút ý tứ."
Bên cạnh một vị khác khác phụ như có điều suy nghĩ: "Ta thật giống như có chút minh bạch, tại sao Tiện Ngự hợp tác qua những thứ này ca sĩ cũng như vậy trung thành, thậm chí lấy Ngự Vương Triều tự xưng rồi."
Khúc phụ môn cũng hợp tác qua rất nhiều ca sĩ.
Nhưng "Ngự Vương Triều" tựa hồ chỉ có một.
Đây một lần để cho khúc phụ môn cảm thấy khó hiểu, Tiện Ngự kết quả có cái gì dạng ma lực, có thể để cho ca sĩ môn vây quanh hán thành lập được một vòng?
Mọi người cùng ca sĩ không cũng chỉ là quan hệ hợp tác sao?
Chẳng lẽ Tiện Ngự bài hát tốt hơn?
Không có thuyết pháp này, có thể trở thành khúc phụ nhân, nghề trong kiếp sống xuất ra bài hát tốt không nên quá nhiều!
Nhưng thấy Tiện Ngự hôm nay lựa chọn, mọi người biết.
Hiện trường có tiếng vỗ tay.
Đây tiếng vỗ tay tựa hồ là khích lệ Trần Chí Vũ, lại tựa hồ là khen Tiện Ngự lựa chọn.

Dương Chung Minh vỗ tay đồng thời, còn khẽ cười nói với Trịnh Tinh rồi một câu nói: "Đứa nhỏ này quá cẩn thận rồi."
Trịnh Tinh gật đầu: "Nếu như không phải hấn lựa chọn, ta cũng không nghĩ đến Trần Chí Vũ đỡ lấy bao lớn áp lực dự thi."
Không người biết Trần Chí Vũ tâm tình.
Nhưng khi Tiệp Ngự cho ra tự lựa chọn, mọi người căn cứ Trần Chí Vũ phản ứng, chỉ cần hơi suy tư liền hiểu.
Trần Chí Vũ áp lực, thực ra lớn vô cùng.
Chỉ có Lâm Uyên không hiểu .
Tại sao mọi người bỗng nhiên vỗ tay?
Lựa chọn Trần Chí Vũ có chỗ nào không đúng sao?
Ta tiếp theo bài hát này, quả thật rất thích hợp Trần Chí Vũ phong cách a .
Được rồi.
Người khác là đối ca không đúng nhân.
Này thật chỉ là một mỹ lệ hiểu lầm.
Cho nên trong màn ảnh xuất hiện hình ảnh chính là:
Tất cả mọi người đang vỗ tay, chỉ có Lâm Uyên vẻ mặt nghiêm túc.
Mọi người thấy Lâm Uyên kia nghiêm túc biểu tình, bộc phát xác định ý nghĩ trong lòng .
Quá âm áp rồi!
Đây là chạy "Ngự Vương Triều Một Người Cũng Không Thể Thiếu" tiết tấu đi a!
Trần Chí Vũ yếu nhất?
Trần Chí Vũ bị trước thời hạn đào thải?
Trần Chí Vũ chưa tính là căn chính Miêu Hồng Ngự Vương Triều?
Còn có cái gì, so với Tiệp Ngự hành động, càng có thể đáp lại những thuyết pháp này?
Sân so tài bên bờ.
Trần Chí Vũ người đại diện yên lặng xoa xoa nước mắt.
Chí vũ a .
Người Kim Long Ngự không có phí công dưỡng.
Tiệp Ngự lão sư cảm nhận được người thành ý.
Rất nhiều cố sự không tới một khắc cuối cùng, cũng không ai biết kết cục cuối cùng đi về phía, cái kia cho người làm vạn niên lão nhị nhân cuối cùng thành người tối đại ân nhân .

---

ps: Đi ra ngoài ăn một chút gì, trở lại tiếp tục viết, Lâm Uyên lựa chọn mọi người khẳng định không đoán được đi, vậy không biết mọi người có hay không đoán được Tiệp Ngự cho Trần Chí Vũ an bài cái gì bài hát?
// chắc tầm 9 10h mới có chương quá

Chương 549: chỉ tuyển đúng không tuyển quý

Rốt cuộc, lựa chọn xong!

20 vị Người viết ca khúc, lựa chọn xong chuẩn bị họp tác 20 vị ca sĩ.

Mười Ca Vương Ca Hậu môn, toàn bộ đều bị chọn trúng.

Còn thừa lại không có bị Soạn nhạc người chọn 30 danh ca sĩ, toàn bộ là Tần Tề Sở Yến ca đàn một đường.

Ông kính đặc tả trung.

Bọn họ vừa lúng túng lại thất lạc, biểu tình tương đối phức tạp.

Chỉ có « bài hát của chúng ta » trên võ đài sẽ xuất hiện loại này đường đường một đường ca sĩ không người hỏi thăm cục diện.

Đồng thời cái tiết mục này cũng dùng tràng cảnh này một lần nữa hiện ra Người viết ca khúc quyền ưu tiên:

Ở đỉnh cấp Người viết ca khúc trước mặt, cho dù là một đường ca sĩ cũng chỉ có thể bị động chờ đợi lựa chọn.

Chỉ có trở thành Ca Vương Ca Hậu, mới có thể tương đối lấy được Người viết ca khúc coi trọng .

Ngay sau đó là phân tổ tỷ thí giai đoạn.

20 tổ Người viết ca khúc thêm ca sĩ, có nghĩa là có 20 bài hát, không thể nào đồng thời liền chép xong.

Tiết mục tổ dự định phân hai kỳ thu âm.

Mỗi kỳ thả ra mười bài hát.

Mười bài hát, phân năm lần pk.

Lấy hai hai tỷ thí hình thức biểu diễn.

Cực kỳ tiết mục tổ tạm thời không có công bố tỷ thí danh sách, mà là trước hết để cho Người viết ca khúc môn dẫn chính mình thật sự điểm ca sĩ tiến vào chuẩn bị trước tốt căn phòng.

"Mọi người thả lỏng đi."

An Hoành cười nói: "Sắp khả năng mở ra tỷ thí cố nhiên khẩn trương, nhưng tiết mục giai đoạn trước cũng sẽ không có nhân đào thải."

Mọi người đi theo cười.

"Đi thôi."

Người viết ca khúc môn kéo mỗi người điểm ca sĩ, ở còn thừa lại 30 vị không có bị lựa chọn ca sĩ môn ánh mắt hăm mộ trung, tiến vào mỗi người căn phòng.

Trần Chí Vũ y theo rập khuôn đi theo Lâm Uyên.

Lâm Uyên quay đầu nhìn Trần Chí Vũ liếc mắt:

"Người rất khẩn trương?"

Trần Chí Vũ thận trọng nói: "Ta sợ liên lụy Tiệp Ngự lão sư, dù sao ta trình độ cũng không đột xuất."

Mặc dù tiết mục giai đoạn trước cũng sẽ không sinh ra đảo thái, nhưng nếu như bởi vì chính mình thực lực không đủ đưa đến Tiệp Ngự thua hết tỷ thí, Trần Chí Vũ vẫn sẽ hốt hoảng.

"Thả lỏng."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Đây là một bài dễ dàng bài hát."

Trần Chí Vũ gật đầu một cái, nhưng khẩn trương cũng không có biến mất.

Cái này trận đấu, cũng không phải ai Soạn nhạc năng lực cường liên nhất định có thể chiến thắng.

Kết quả tranh tài, cùng Người viết ca khúc môn lựa chọn ca sĩ cũng có quan hệ rất lớn.

Dương Chung Minh lợi hại?

Nhưng nếu như cho Dương Chung Minh an bài toàn trường yếu nhất ca sĩ, kia Dương Chung Minh còn có thể bảo đảm chính mình thắng lợi sao?

Huyền niệm quá lớn.

Trần Chí Vũ cố nhiên không phải toàn trường yếu nhất một đường, nhưng thực lực tổng hợp ở ca sĩ trung chỉ có thể coi là trung du thủy bình, cho nên hẳn sẽ lo lắng cho mình trở thành Tiệp Ngự liên lụy cũng là sự tình rất bình thường.

Lâm Uyên yên lặng.

Cho đến tiến vào phòng, hẳn mới nghiêm túc nhìn về phía Trần Chí Vũ nói:

"Người nghe nói câu nào sao?"

"Cái gì?"

"Không có phé vật anh hùng, chỉ có rác rưởi Triệu Hoán Sư!"

Trần Chí Vũ: ???

Lâm Uyên thấy Trần Chí Vũ nghe không hiểu, đổi một biểu đạt hình thức:

"Trên thế giới chưa hoàn toàn âm nhạc, càng không có mạnh nhất ca sĩ, cái này sân khấu, chính là muốn để cho người thích hợp hát thích hợp bài hát."

Cái tiết mục này Lâm Uyên dự định căn cứ ca khúc phong cách lựa chọn ca sĩ, mà không phải căn cứ ca sĩ thành tích loại.

Nếu Trần Chí Vũ thích hợp hẳn sau này chuẩn bị ca khúc, đó là đương nhiên là để cho Trần Chí Vũ hát.

Cái này cùng Trần Chí Vũ có phải hay không là một đường ca sĩ không liên quan.

Bất quá khi ca khúc không chọn nhận, ai hát cũng có thể hiệu quả không tệ thời điểm, Lâm Uyên cũng biết chiếu cố Tôn Diệu Hòa đám người.

Đáng nhắc tới là.

Lâm Uyên căn phòng là màu hồng.

Lúc vào cửa sau khi, Lâm Uyên có trong nháy mắt bị "Fan" đèn.

Trần Chí Vũ bật cười: "Các lão sư khác căn phòng cũng là màu hồng sao?"
"Không phải, mỗi căn phòng màu sắc đều có khác nhau."

Dẫn đường nhân viên làm việc cười nói: "Bởi vì Tiên Ngự lão sư ở « che mặt Ca Vương » trung quá lạnh, cho nên tiết mục tổ muốn dùng loại này sắc màu ấm điều lai trung hòa xuống."

Lâm Uyên: " . "

Sắc màu ấm điều nhiều như vậy, tại sao hết lần này tới lần khác là màu hồng, cảm giác theo vào Đại Dao Dao căn phòng tựa như, fan rối tinh rối mù.

Chưa cùng màu sắc so tài.

Lâm Uyên sau khi ngồi xuống, lấy ra chính mình chuẩn bị ca khúc: "Bài hát này người luyện tập xuống."

" Được !"

Trần Chí Vũ hô hấp hơi dồn dập xuống.

Tự « thay đổi chính mình » sau đó, đây là Trần Chí Vũ lần thứ hai bắt được Tiên Ngự tác phẩm!

Hắn phi thường mong đợi!

Mà khi Trần Chí Vũ thấy bài hát danh, nhưng là sững sốt một chút: "Cái này bài hát danh ."

Lâm Uyên nói: "Hợp với tình thế."

Bài hát này tên là, « bài hát của chúng ta » , nguyên hát là địa cầu ca sĩ Vương Lập Hoành!

Cùng tiết mục danh, giống nhau như đúc.

Trần Chí Vũ thanh âm, rất thích hợp hát hi cấp cùng với Rock loại, nhưng không phải trọng hình Rock, mà là cái loại này tương đối buông lỏng vui sướng loại hình.

Rất hiển nhiên, Vương Lập Hoành « bài hát của chúng ta » cũng rất thích hợp Trần Chí Vũ.

Trước Lâm Uyên cho Trần Chí Vũ « thay đổi chính mình » , cũng là địa cầu ca sĩ Vương Lập Hoành tác phẩm.

Trần Chí Vũ gật đầu một cái, sau đó nhìn về phía ca từ, kết quả khi hắn thấy trong đó một câu ca từ thời điểm, bỗng nhiên dò xét tính hỏi một câu: "Ta có thể Tiểu Tiểu đổi một chút từ sao?"

"Câu nào?"

"Liên một chút xíu ."

"Người xem đó mà làm thôi."

Sân khấu cùng thu âm bất đồng, ở trên vũ đài ca sĩ cao hứng sửa đổi ca từ, Lâm Uyên là có thể lý giải.

Huông chi « bài hát của chúng ta » ca từ, Lâm Uyên mình cũng đổi một chút.

Chủ yếu là từ đơn tiếng Anh bộ phận.

Ca khúc nguyên hát là Hòa Nhân, trong ca khúc tổng hội văng ra một hai từ đơn tiếng Anh.

Lâm Uyên cảm thấy không cần phải.

Bởi vì ở trên cái vũ đài này không quá thích hợp.

Nguyên hát bên trong Anh Văn ca từ trung, có Vương Lập Hoành bài hát khác tên xuất hiện, chỉ có thể Vương Lập Hoành chính mình hát.

Lúc này.

Căn phòng loa lớn bên trong đột nhiên xuất hiện người chủ trì An Hoành thanh âm:

"Đệ nhất kỳ tỷ thí phân tổ xong, đệ nhất kỳ trận đầu, do Vũ Long lão sư cùng ca sĩ Illaoi , tỷ thí Maike lão sư cùng ca sĩ Giang Quỳ ."

Vũ Long chọn ca sĩ Illaoi !

Mà Maike, chính là một cái không kém gì Vũ Long Người viết ca khúc, hẳn chọn ca sĩ là Giang Quỳ.

Người viết ca khúc sơ tuyển trung.

Ngư Vương Triều bên trong chỉ có Giang Quỳ cùng Trần Chí Vũ bị chọn trúng.

An Hoành thanh âm tiếp tục vang lên:

"Đệ nhất kỳ trận thứ hai, do Duẫn Đông lão sư cùng ca sĩ Tôn Mạnh Mạnh, tỷ thí Tiện Ngư lão sư cùng ca sĩ Trần Chí Vũ ."

Trần Chí Vũ ngoài ý muốn nói: "Đối thủ là thỏ?"

Tôn Mạnh Mạnh, ở « che mặt Ca Vương » trung lấy thỏ hình tượng xuất hiện, vẫn cùng Triệu Doanh Các tiến hành qua tỷ thí.

Mặc dù thua trận đầu, nhưng Tôn Mạnh Mạnh thực lực ở kia trảng trong tranh tài lấy được rất tốt hiện ra.

Ngoài ra.

Lâm Uyên cũng phê bình quá Tôn Mạnh Mạnh, Tôn Mạnh Mạnh không dám phản kháng, fan của nàng cũng thật phật hệ, không thể nào công kích Lan Lăng Vương.

Nhưng.

Cuối cùng ca sĩ môn hướng Tiện Ngư nói xin lỗi thời điểm, Tôn Mạnh Mạnh cũng gia nhập nói xin lỗi đại quân, đây tựa hồ là cái kinh sợ kinh sợ một đường nữ ca sĩ.

Cực kỳ .

Duẫn Đông làm khúc phụ, không có lựa chọn Ca Vương Ca Hậu, mà là lựa chọn thực lực cũng không phải mạnh nhất Tôn Mạnh Mạnh, thực ra để cho rất nhiều người đều cảm thấy khó hiểu.

Mà bên kia.

Duẩn Đông cũng nghe được loa lớn tuyên bố.

Hắn lộ ra một nụ cười: "Lại vừa là Tiệp Ngự, chúng ta đều nhanh thành đối thủ cũ."

Hắn hợp tác với Phí Dương, liên tục tham gia hai lần Chư Thần cuộc chiến, kết quả hai lần đều bại bởi Tiệp Ngự.

Kết quả đến « bài hát của chúng ta », hắn rút cuộc lại đối mặt Tiệp Ngự.

Giờ khắc này.

Duẩn Đông cảm giác, đây là tiết mục tổ đang làm chuyện, cái này tỷ thí cũng không phải là ngẫu nhiên.

Bên cạnh.

Con thỏ nhỏ con cháu Mạnh Mạnh yếu ớt nói: "Duẩn Đông lão sư, xin hỏi ngài tại sao lựa chọn ta."

Tôn Mạnh Mạnh ở nơi này nhóm ca sĩ trung cũng không cường.

Lấy Duẩn Đông loại này khúc phụ thực lực và lý lịch, hoàn toàn có thể lựa chọn Ca Vương Ca Hậu, lại Ca Vương Ca Hậu cơ bản sẽ không cự tuyệt!

Tỷ như Phí Dương chính là Duẩn Đông người quen, hai người tư giao rất tốt, lại Bá Vương Phí Dương thực lực quá rõ ràng, ở trên cái vũ đài này là đỉnh cấp ca sĩ rồi.

Hết lần này tới lần khác Duẩn Đông không có lựa chọn Phí Dương!

Đây đại khái là tiết mục trung kế Tiệp Ngự lựa chọn Trần Chí Vũ sau đó, để cho mọi người cảm thấy ngạc nhiên một màn.

"Đây là Tiệp Ngự dạy ta."

Duẩn Đông trước sau như một mặt tê liệt.

Tôn Mạnh Mạnh sửng sốt: "Cái gì?"

Duẩn Đông mặt không chút thay đổi: "Chỉ tuyển đúng không chọn đất."

---

ps: Không phải ta muốn làm ô bạch Bò câu, ngày hôm qua Bò câu rồi là thật hoàn toàn bất đắc dĩ, nguyên nhân cụ thể liên không giải thích kỹ, tối hôm nay tranh thủ nhiều chỉnh điểm, cái tiết mục này liên mở màn tự thuật nhiều hơn một chút, phía sau sẽ lấy ca khúc làm chủ, đoạn này là nghĩ át chủ bài sung sướng không khí, bởi vì « che mặt Ca Vương » có chút kiềm chế, sách này tận lực không viết nhân vật phản diện loại nhân vật, tiếp tục viết.

// 王力宏 Wang Leehom - 我们的歌 Our Song (HD Audio)

ko có vietsub

Chương 550: Người đi người lên a...

Cùng « che mặt Ca Vương » bắt đầu.

Lần này tiết mục, là phân mấy ngày thu âm.

Bởi vì Người viết ca khúc viết đều là bài hát mới, ca sĩ môn quen thuộc ca khúc cần thời gian.

Cho nên mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên thỉnh thoảng muốn đi một chuyến hiện trường.

Tiết mục tổ còn an bài một cái rất thú vị khâu ——

Không có bị lựa chọn ca sĩ môn, mỗi kỳ đều có thể hưởng bắt đầu Người viết ca khúc thỉnh giáo, cái này cũng tránh khỏi không có bị lựa chọn ca sĩ môn toàn bộ hành trình đánh đấm giả bộ lúng túng.

Điều này sẽ đưa đến trên căn bản mỗi ngày đều sẽ có một ít ca sĩ gõ Lâm Uyên cửa phòng tới tự đề cử mình.

Cũng may tinh lực có thể phân tán, Lâm Uyên chỉ cần động động miệng lưỡi là được.

Chung quy mà nói, quả thật so với « che mặt Ca Vương » dễ dàng.

Mà ở ca sĩ môn tập luyện qua trình trung.

Tiết mục tổ chính là căn cứ trước mặt đã quay chụp nội dung, biên tập ra « bài hát của chúng ta » đệ nhất kỳ dẫn đường phiên!

Ước chừng một giờ lúc trưởng!

Đây là một loại mới tinh ngoạn pháp ——

Mỗi một kỳ dẫn đường phiên, đều là thu âm bản.

Quá trình này rất thú vị.

Bởi vì năm mươi vị đại bài ca sĩ mình tinh tập trung!

Nhạc đàn sinh thái, minh tinh chuyên động cùng nhau, toàn bộ đều là xem chút!

Tỷ như tự đề cử mình khâu.

Ca sĩ môn giữa vì tranh đoạt Người viết ca khúc xem trọng mà lạng lẽ mở ra mình tranh ám đấu cũng thập phần thú vị!

Mà chính thức trận đấu, là đem lấy live stream hình thức tiên hành, cùng người xem thực thì chuyên động cùng nhau.

Người xem có thể đang quan sát tiết mục đồng thời khoảng đó kết quả tranh tài!

Là lấy.

Làm « bài hát của chúng ta » dẫn đường phiên phát hình, trên mạng nghị luận trực tiếp nổ tung!

Toàn bộ lưới cũng ở thảo luận!

Vô số người kêu lên: Tiết mục này đội hình, quá hào hoa!

Thực ra trước « che mặt Ca Vương » đội hình cũng rất sang trọng.

Nhưng bởi vì ca sĩ môn che mặt, cho nên cái loại này kích thích cảm còn chưa đủ mạnh liệt.

Bây giờ ca sĩ môn tháo xuống mặt nạ, người xem mở ra tiết mục cả mắt đều là Đại Bài Minh Tinh, thị giác kích thích thật là kéo căng, phảng phất đang nhìn đang nhìn âm nhạc giới Buổi lễ trao giải!

Đó là ca đàn đại bài như thế đều đủ cảm giác!

Ngoài ra .

Tiết mục bên trong khâu thiết trí, cũng để cho người xem hứng thú đẹp đẽ.

Có điểm giống là Chân Nhân Tú kịch bản thiết kế.

Cao cao tại thượng đại bài ca sĩ môn ở đỉnh cấp Người viết ca khúc trước mặt cùng người bình thường cũng không có gì khác biệt!

Thậm chí có điểm .

Hèn mọn?

Nguyên lai làng giải trí cũng là một cái chức tràng!

Ca sĩ môn giống như nhân viên, mà Người viết ca khúc giống như cấp trên!

Mỗi công nhân cũng cố gắng biểu hiện, muốn đưa tới cấp trên coi trọng!

Loại này to lớn tương phản cảm, thực ra thiên nhiên là có thể đưa tới người xem hứng thú.

Trước « che mặt Ca Vương » đã chứng minh quá cái tiết mục này tổ quả thật rất hiệu người xem hứng thú điểm, rất nhiều người nhìn cái này Tổng Nghệ muốn chính là chỗ này loại Đại Bài Minh Tinh hướng ba môn mời cung chiều cảm giác ——

"Nhìn cái tiết mục này cảm giác, Người viết ca khúc thật là ca sĩ môn ba!"

"Người hiểu lầm, những thứ này ca sĩ đang bình thường Người viết ca khúc trước mặt thực ra cũng là ba nhân vật, chỉ có đỉnh cấp Người viết ca khúc mới có thể làm cho đại bài ca sĩ môn như thế hèn mọn."

"Đại nhập khúc phụ thị giác, có loại không khỏi thoải mái cảm a."

"Chọn người kia đoạn chết cười rồi, ta đi hội sở Tuyển Phi thời điểm, cũng là quy trình này, đạo diễn tuyệt bích lão tài xế!"

"Ha ha ha, Tiện Ngư màu hồng phòng thật náo nhiệt!"

" "

Tiết mục tổ an bài ca sĩ môn viếng thăm Người viết ca khúc khâu, mà Tiện Ngư được thăng chức phóng tăn số còn rất cao, cho nên hẳn cái kia màu hồng căn phòng xuất hiện dưới ống kính suất cũng cao vô cùng.

Vì vậy.

Đám bạn trên mạng đem Lâm Uyên căn phòng, gọi đùa là "Màu hồng phòng".

Còn lại Người viết ca khúc, dĩ nhiên cũng bị rất nhiều không trúng tuyển ca sĩ môn thăm hỏi.

Ca sĩ môn vào phòng, còn cướp biểu diễn tài nghệ, đủ loại ra sức biểu hiện, liền hi vọng những thứ này đỉnh cấp Người viết ca khúc có thể thấy chính mình điềm nhấp nháy.

Ngoài ra.

Lâm Uyên lựa chọn Trần Chí Vũ hành vi, cũng đưa tới rất nhiều người thảo luận:

"Ngư phụ là thực sự ám áp."

"Trần Chí Vũ là Ngư Vương Triều thứ nhất đào thải tuyển thủ, thực lực là trong bầy cá yếu nhất một cái, kết quả Ngư phụ không hề có một chút nào ghét bỏ Trần Chí Vũ, ngược lại đệ nhất kỳ liền lựa chọn với Trần Chí Vũ hợp tác."

"Duẩn Đông lão sư cũng tốt có ý tứ, chỉ tuyển đối bất tuyển quý, đây là muốn trở thành Tiện Ngư hình dáng?"

Cho dù là khúc phụ, tất cả đều là tận lực lựa chọn Ca Vương Ca Hậu hợp tác.

Nhưng Tiện Ngư lão sư hành vi, hay lại là đưa đến nhất định ảnh hưởng, Duẩn Đông cùng Tiện Ngư đối ca sĩ lựa chọn, hơi có mấy phần hiệu quả hay như nhau.

Hơn nữa hai người quan điềm cũng nhất trí.

Tiện Ngư nói: "Để cho người thích hợp hát thích hợp bài hát."

Duẩn Đông nói: "Chỉ tuyển đúng bất tuyển quý."

Hai cái này quan điềm thực ra biểu đạt hạch tâm tư nghĩ là giống nhau như đúc.

Phối hợp Duẩn Đông câu kia "Đây là Tiện Ngư dạy ta", quả thật dẫn phát rất nhiều người xem suy nghĩ.

Còn có người liên tưởng đến năm ngoái đày Chư Thần cuộc chiến.

Lâm Uyên mang theo Giang Quỷ sát xuyên Chư Thần.

Có lẽ một lần kia, Duẩn Đông liên biết, ca khúc hẳn là lựa chọn ca sĩ năng lực cùng phong cách, mà không phải lựa chọn ca sĩ danh tiếng cùng những nhân tố khác.

"Làm bây giờ ta liền rất chờ mong Tiện Ngư cùng Duẩn Đông tỷ thí."

"Ta liền thích Tiện Ngư cùng Duẩn Đông loại này không theo lẽ thường xuất bài phương thức, tất cả mọi người chọn Ca Vương Ca Hậu, thấy nhiều rồi liền không có ý gì."

"Thực ra cũng không phải còn lại Người viết ca khúc không hiểu đạo lý này, chỉ là này dù sao cũng là trận đấu."

"Trận đấu, đương nhiên là lựa chọn mạnh nhất ca sĩ hợp tác, đây cũng là rất nhiều người bình thường suy nghĩ, đôi ta người đi lên đại khái suất cũng sẽ làm ra như thế lựa chọn."

"Hơn nữa người xem bỏ phiếu khâu, Ca Vương Ca Hậu fan nhiều, khẳng định vẫn là chiếm tiện nghi."

"Cho nên tiết mục tổ an bài cuộc tỷ thí này rất công bình."

"Duẩn Đông cùng Tiệp Ngự, cũng không có lựa chọn Ca Vương Ca Hậu, Trần Chí Vũ cùng Tôn Mạnh Mạnh, thực lực sai biệt cũng không đoán khoa trương."

" "

Tiết mục tổ nói là ngẫu nhiên xứng đôi, nhưng mọi người là không tin lắm. Nào có đúng lúc như vậy?

Vừa lúc là Tiệp Ngự cùng Duẩn Đông đây đối với đối thủ cũ?

Hơn nữa hai người chọn ca sĩ, còn vừa vặn cũng không phải Ca Vương Ca Hậu?

Cực kỳ chỉ là mọi người sau khi phát hiện, cũng cảm thấy tiết mục tổ sự an bài này rất tốt là được.

Mọi người thực ra bài xích không phải can dự trận đấu.

Mọi người bài xích là châm chích màn đen, nếu như tiết mục tổ là vì tính công bình cân nhắc mà nhúng tay một ít chuyện, người xem thật ra thì vẫn là rất khoan dung.

Mà ở dẫn đường tiết mục trung.

Còn có một màn, dẫn phát người xem cười thật to.

Đó chính là ở ca sĩ tập luyện thời điểm ——

Còn lại Người viết ca khúc độc thúc ca sĩ tập luyện, đều là lắc đầu hoặc là hướng dẫn, đủ loại âm nhạc lý luận dẫn chứng phong phú.

Chỉ có Tiệp Ngự, là trực tiếp nắm Microphone hát một lần, sau đó nói với Trần Chí Vũ:

"Chính là như vậy hát."

Trần Chí Vũ biểu tình từ mờ mịt đến mòng bức, lại tới cuối cùng hoài nghi nhân sinh, thành công chọc cười người sở hữu, có một ít đạn mạt liền tổng kết rất sâu sắc:

"Trần Chí Vũ: Người viết ca khúc ca hát so với ta còn lợi hại hơn thế nào phá? Ở tuyến các loại, rất cấp bách."

"Trần Chí Vũ: Người đi người lên a...! !"

"Trần Chí Vũ: Nói ra các người khả năng không tin, nhà ta Người viết ca khúc nếu như kết quả ca hát, còn lại ca sĩ cũng phải quỳ."

" "

Đương nhiên rồi.

Liên quan tới còn lại Người viết ca khúc cùng còn lại ca sĩ thảo luận cũng nhiều vô cùng.

Liên « bài hát của chúng ta » dẫn đường phiên phát hình tiếng vọng đến
xem, cái tiết mục này nhiệt độ .
Hoàn toàn không kém gì « che mặt Ca Vương » !
// chương này từ sáng nay, vội đi làm ko kịp up
tối nay chưa thấy chương mới ~

Chương 551: Ta không phải vạn năm Lão Nhị

Tháng tám tới.

Điện ảnh « Spider Man » nhiệt độ rất cuộc đã qua, các đại điện ảnh lục tục hạ đương đồng thời, bộ phim này đã cuồn kéo 45 trăm triệu phòng bán vé, mà làm thành phẩm vền vẹn 100 triệu tác phẩm, nhện con thành công không thể nghi ngờ là rất là huy hoàng.

Chớ nói chi là .

Chung quanh hỏa bạo.

Nữ tính Spider Man chiến y bán quá hỏa bạo, cho tới Sở Châu bên kia truyền ra một ít không khỏe mạnh trong phim ảnh, cũng xuất hiện nữ Spider Man bóng người, không rất nhanh thì quá bị chung quanh thương cùng Tinh Mang cho liên thủ tố cáo.

Đả kích sách lậu người người có trách.

Màn ảnh nhỏ không phải ngoài vòng pháp luật nơi.

Cũng là nóng mắt Spider Man chung quanh hỏa bạo, cách vách « Long Nhân Truyện » định bắt chước loại hình thức này làm một lớp chung quanh, kết quả lấy thăm đậm thu tràng, sự thật chứng minh chung quanh đô chơi này vẫn phải là nhân vật đủ được hoan nghênh .

Đồng dạng là cái này tháng tám.

Dùng dẫn đường phiên thành công hấp dẫn toàn bộ Gateway chú tâm hình âm nhạc Tống Nghệ « bài hát của chúng ta » , rất cuộc mở ra live stream đếm ngược, đã sớm không kịp chờ đợi các khán giả đứng hạn thủ ở trước màn hình.

"Sắp bắt đầu!"

"Dọn xong băng ghế nhỏ!"

"Hàng trước bán ra hạt dưa thức uống!"

"Làm nhanh lên một chút làm nhanh lên một chút, cảm giác thật giống như lại trở về nhìn « che mặt Ca Vương » lúc mấy cái nguyệt, mỗi ngày tan sở sau cũng ngồi ở trước máy vi tính liều mạng xoát tận tiết mục đôi mới."

" "

Tống nghệ tiết mục là rất nhiều tinh thần lương thực, nhưng không phải mỗi người đều thích nhìn Tống Nghệ, trừ phi cái kia Tống Nghệ thật đủ quá hấp dẫn nhân, mà « bài hát của chúng ta » không nghi ngờ chút nào chính là như vậy Tống Nghệ.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên thân ở âm nhạc đại sảnh, tiết mục hiện trường đã ngồi đầy người xem, mặc dù hiện trường người xem cùng bên ngoài sân so với chỉ có thể coi là cửu ngư nhất mao, thế nhưng loại hiện trường không khí lại cần những thứ này người xem làm nổi.

Hậu trường nơi.

Theo đạo diễn phòng Đồng Thư Văn ra lệnh một tiếng, live stream chính thức bắt đầu, người chủ trì An Hoàn đi về phía sân khấu, ở ống kính trước trâm bông đọc lời mở đầu: "Hoan nghênh hiện trường cùng trước máy truyền hình người xem đi tới « bài hát của chúng ta » , ta là người dẫn chương trình An Hoàn ."

Dưới đài.

Người xem hoan hô.

Tiết mục đan mạc cũng là dày đặc đứng lên, phổ thông người xem cùng với ca sĩ cùng Người viết ca khúc môn fan tới đông đủ, để cho cái này tiết mục mới mới vừa mở màn chiếu liền vô cùng náo nhiệt.

Trận đấu.

Vũ Long lựa chọn người máy Lương Tử Nguyên, đối chiến Maike lựa chọn Mỹ Nhân Ngư Giang Quỳnh, trước Xướng giả vì Lương Tử Nguyên, kết quả Lương Tử Nguyên vừa lên đài liền chọc cười toàn trường: "Ta chỉ sợ trước hát, bài đầu phải thua."

Bài đầu phải thua.

Đây là « che mặt Ca Vương » sau khi kết thúc lưu lại một cái ngành, 80% trở lên trong tỷ thí trước hát ca sĩ cũng thua mất trận đấu, thật là huyền học rồi tinh rồi mù, cho nên hiện trường người xem đều lộ ra hiệu ý nụ cười.

Sân khấu hai bên.

Hai tờ ghế lớn.

Này hai tờ rất là Hoa Lệ cái ghế là vì Người viết ca khúc chuẩn bị, bên trái là bài đầu, cho nên Vũ Long ngồi ở đó, bên phải là hậu thủ vị, Người viết ca khúc Maike ngồi ở Vũ Long đối diện, hai người ngẩng đầu lên vừa vặn có thể thấy đối phương.

Rốt cuộc .

Lương Tử Nguyên bắt đầu hát!

Hắn hát bài hát này gọi là « Vị Tăng Thang » , điển hình Sở ngữ bài hát, bởi vì Sở Nhân rất thích uống Vị Tăng Thang, mà còn lại Châu nhân phần lớn uống không quen, ca khúc nội dung chính là biểu đạt Sở Nhân thân ở vùng khác, nhớ nhà tình cảm.

Không có huyền kỹ.

Lương Tử Nguyên lần này đi rất chất phác đường đi, chậm tiết tấu ca khúc, phối hợp hẳn Sở ngữ, tình cảm phi thường đầy đặn, hát xong một ca khúc, hiện trường vang lên nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay, đây là một bài rất đa động nhân bài hát mới, vô luận là Vũ Long Soạn nhạc hay lại là Lương Tử

Nguyên thanh âm, đều rất tốt biểu đạt ra này thủ ca khúc cảm tình, đỉnh cấp Người viết ca khúc tiêu chuẩn ở bài hát này ở bên trong lấy được rồi rất tốt thể hiện, ngay cả Lâm Uyên cũng là nghe không điếm dứt đầu, bài hát này còn là khá vô cùng.

Ngay sau đó.

Giang Quỳnh bước ra khỏi hàng.

Maike vì Giang Quỳnh chuẩn bị mới bài hát gọi là « đỉnh đông », từ bài hát danh nhìn dường như có chút trừu tượng, trên thực tế ca từ nội dung cũng rất trừu tượng, nhưng nhịp điệu rất sống động, mãnh liệt điện tử vui phong cách, cảm giác tiết tấu phi thường tươi sáng, lớn mật tiền vệ.

Người xem nhìn đến rất hải!

Không có cùng « che mặt Ca Vương » như thế đủ loại tú nghệ thuật ca hát cùng cao âm, hai bài hát phong cách hoàn toàn bất đồng.

Người trước tương đối trữ tình cùng truyền thống, người sau là tiền vệ cùng mê huyền.

Nếu như nói che mặt Ca Vương là ca sĩ môn so đấu, cái tiết mục này là rõ ràng càng thiên hướng về để cho mọi người chú ý Soạn nhạc!

Cuối cùng .

Vũ Long cùng người máy thu được 352 1 vạn tám người xem bỏ phiếu!

Mà Maike cùng Giang Quỳnh, là thu được 334 6 vạn tám người xem bỏ phiếu!

Cái gọi là bài đầu nguyên rửa, trận đầu liền phá được.

Ông kính đánh tới Lâm Uyên căn phòng.

Lâm Uyên nghe bài hát, ăn cá nhỏ đồ ăn.

Tiết mục tổ cho các đại phòng nghỉ ngơi cũng chuẩn bị ăn uống, Lâm Uyên trên bàn thì có cá nhỏ đồ ăn loại quà vặt.

Đạn mạc nhất thời náo nhiệt lên:

"Ha ha ha ha, cá nhỏ đồ ăn!"

"Tiết mục tổ tốt da, lại cho Ngư phụ ăn cá nhỏ đồ ăn!"

"Cá lớn ăn Tiểu Ngư, không tạt xấu."

"Đây là ám chỉ Mỹ Nhân Ngư biến thành cá nhỏ đồ ăn nhi?"

" . "

Đạn mạc cũng đang nhạo báng.

Lâm Uyên lại không có quán quít cá nhỏ đồ ăn sự tình, mà là có chút kinh ngạc với cái tiết mục này nhiệt độ.

Nhìn tổ thứ nhất bỏ phiếu tình huống rất khoa trương a.

Chỉ là vòng thứ nhất bỏ phiếu người xem tổng số, liền đến gần bảy chục triệu.

Có thể thấy đồng thời thưởng thức cái tiết mục này người xem số lượng, rất cuộc có bao nhiêu kinh khủng!

Đây là ở nơi này hai bài hát cũng không nổ tràng dưới tình huống.

Rất hiển nhiên.

Người viết ca khúc môn trước mắt cũng tương đối bảo thủ.

Tôi nỗ ca khúc, hẳn còn không có biểu diễn ra.

Dù sao bây giờ trận đấu, còn chưa tới đào thải giai đoạn, hướng chỉ lịch trình còn rất dài, không có đỉnh cấp Người viết ca khúc sẽ ở tiết mục chi sơ liền lấy ra ẩn giấu ca khúc.

Nhưng .

Tha cho là như thế, đỉnh cấp Người viết ca khúc thực lực, cùng đỉnh cấp ca sĩ gian phối hợp, đã đề cho trận đấu so đấu biến thành một trận nghe nhìn thịnh yên!

Lúc này.

An Hoàn lên đài: "Cảm tạ tổ thứ nhất xuất sắc biểu diễn, phía dưới chúng ta xin mời ra Duẫn Đông lão sư cùng ca sĩ Tôn Mạnh Mạnh, tỷ thí Tiệp Ngư lão sư cùng ca sĩ Trần Chí Vũ!"

Quét quét quét!

Hiện trường náo nhiệt lên.

Tiệp Ngư bóc mặt sau đó nhân khí thật quá kinh khủng, cho nên hẳn buổi diễn, đạn mạc số lượng rõ ràng nếu so với trước mặt cao ——

"Đến phiên Ngư phụ cùng Duẫn Đông lão sư!"

"Tràng này nhất định là có ý tứ!"

"Duẫn Đông: Báo thù!"

"Ha ha ha báo thù còn đi, ngươi cho rằng là Duẫn Đông lão sư cũng là cay đàn bà?"

"Cay đàn bà đã lành lạnh rồi, lần này tiết mục căn bản không được thỉnh mời."

"Cực kỳ Duẫn Đông quả thật bại bởi Ngư phụ hai lần rồi."

"Hôm nay tràng này Duẫn Đông lão sư có thể lật bàn sao?"

" "

Náo nhiệt trong màn đạn.

Lâm Uyên cùng Duẫn Đông ngồi ở mỗi người trên ghế, hai người cũng không biểu tình gì.

Người trước là trước sau như một lạnh nhạt, người sau chính là trời sinh mặt tê liệt.

Trên võ đài.

Tôn Mạnh Mạnh bắt đầu biểu diễn.

Bài hát này bài hát danh bất ngờ gọi là « thỏ chi bài hát », mở đầu bối cảnh tiếng người, là một đạo non nốt nữ hài đang thắc mắc:

"Thỏ thỏ khả ái như vậy, tại sao phải ăn thỏ thỏ?"

Âm nhạc lên.

Tôn Mạnh Mạnh biểu diễn.

Ca từ nội dung hoạt bát mà sung sướng, hiện trường trực tiếp liền nghe vui vẻ!

Má ơi!

Này lại là Duẫn Đông viết ca khúc?

Duẫn Đông âm nhạc phong cách, toàn thân là tương đối nghiêm túc, coi như viết ái tình tất cả đều là thương cảm làm chủ, nhưng lần này bài hát này không một chút nào nghiêm túc, từ ca từ đến nhịp điệu lại tới soạn nhạc, đều tràn đầy hoạt bát cảm giác!

Tôn Mạnh Mạnh rất thích hợp bài hát này.

Nàng thanh âm tương đối nhu nhu, làm cho người ta một loại bán manh cảm giác, phối hợp như vậy một ca khúc, có loại thiên nhiên đòi vui.

Hiện trường người sở hữu nghe được cái này bài hát, đều là lộ ra nụ cười!

Ngay cả Lâm Uyên cũng không nhịn được khóe miệng hơi nhếch lên.

Bài hát này không lực sát thương gì, Soạn nhạc phải nói nhiều Cao Minh cũng không phải.

Nhưng loại này dễ thương đến phạm quy cảm giác rất nhiều người đều thích, phối hợp Tôn Mạnh Mạnh có chút kinh sợ lại có chút ngây ngô cảm giác, đơn giản là hợp nhau càng tăng thêm sức mạnh!

Cảm giác Duẫn Đông đang chơi.

Hơn nữa chơi đùa rất sáng tạo.

Trịnh Tinh đang ở Dương Chung Minh kia vọt môn, nghe được cái này bài hát, cười tiền ngưỡng hậu hợp: "Ta đều muốn chọn Tôn Mạnh Mạnh rồi, nàng thanh âm so với tưởng tượng của ta càng có không gian, Đông ca này là lần đầu tiên viết nhẹ nhàng như vậy làm bài hát của quái chứ?"

"Lòe loẹt."

Dương Chung Minh phảng phất đang phê bình, nhưng mình cũng không nhịn cười được.

Loại này ca khúc không khí, thật rất dễ dàng truyền ra vui vẻ tâm tình.

Quả nhiên.

Làm Tôn Mạnh Mạnh hát xong bài, toàn trường cũng vang lên nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay!

"Cười chết ta rồi!"

"Tôn Mạnh Mạnh là thực sự đáng yêu!"

"Đường đường một đường nữ ca sĩ, cũng sắp ba mươi tuổi, lại còn chu mỏ bán manh, mầu chột là còn mẹ nó thiếu nữ cảm mười phần!"

"Ta thích cái này bài hát!"

"Thỉnh thoảng nghe nghe thật chơi rất khá a!"

"Vốn là cảm giác không đáng tin cậy, nhưng một ca khúc nghe xong, bỗng nhiên cảm giác Ngụ phụ bên kia không tốt làm nha."

"Duẫn Đông này là đã ra một tay kỳ binh?"

"Mạnh Mạnh quá đòi vui!"

"Nàng đơn giản là 【đáng yêu mặt Ca Vương】!"

"Đuẩn Đông lão sư nhìn rất hung, kết quả lại viết đáng yêu như thế ca khúc, có chút bị vòng phấn!"

" "

Bài hát này, rất có giải trí tính.

Có lẽ loại này bài hát không làm Pháp Nguyên xa lưu trường.

Nhưng rất nhiều người ở chợ nghe được cái này loại bài hát thời điểm, sẽ không nhịn được nghe nhiều mấy lần.

Từ chiến thuật góc độ mà nói, đây thật là một tay kỳ binh!

An Hoàn cười nói: "Tiếp đó, để cho chúng ta mời ra ca sĩ Trần Chí Vũ."

Tôn Mạnh Mạnh hai nắm tay chính mình mũ thùng, hai cái "Lỗ tai" đột nhiên dựng lên, sau đó hoạt bát xuống đài.

Hiện trường tiếng hoan hô lớn hơn!

Trần Chí Vũ lên đài thời điểm, quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, Lâm Uyên nhẹ nhàng gật đầu.

Loại này sung sướng vùng không tốt lắm tiếp.

Hắn cũng không xác định Trần Chí Vũ có thể không có thể tiếp được.

Nhưng nêu như đơn thuần so với bài hát lời nói, « bài hát của chúng ta » còn chưa yếu hơn đối phương.

Rốt cuộc.

Tiếng cười tạm nghỉ.

Âm nhạc dậy rồi.

Trần Chí Vũ thanh âm, ở âm nhạc trung vang lên:

"Đã nghe một trăm lần

Thế nào nghe cũng sẽ không quyện

Từ ban ngày hát đến đêm tối

Ngươi một mực ở bên người."

Bài hát danh xuất hiện ở màn hình lớn bên trên, rõ ràng là .

Bài hát của chúng ta!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều lộ xảy ra ngoài ý muốn biểu tình.

Lại kêu « bài hát của chúng ta », Tiệp Ngụ bài này bài hát mới, với tiết mục tên giống nhau như đúc!

"Tú a!"

"Bài hát này tuyệt bích là Tiệp Ngụ hiện viết!"

"Khẩu chạt chủ đề còn đi!"

"Giai điệu cũng thật vui sướng."

"Phong cách với « thay đổi chính mình » có điểm giống."

" "

Người xem thảo luận gian.

Trần Chí Vũ vẫn còn tiếp tục hát: "Nếu như thế giới quá nguy hiểm, chỉ có âm nhạc an toàn nhất, mang theo ta vào trong mộng, để cho ca từ cũng thực

hiện ."

Ôi chao?

Cái từ này .

Bỗng nhiên có người nghĩ đến « che mặt Ca Vương » bên trong Lan Lăng Vương gặp gỡ.

Tiền Ngự lần này ca khúc, thật giống như lại vừa là đang mượn đến ca khúc biểu đạt chính mình quan điểm?

Mọi người đã thành thói quen Tiền Ngự phong cách .

Tiền Ngự ở tiết mục trung rất ít nói chuyện, nhưng hẳn ca khúc, tựa hồ cuối cùng biểu đạt một ít gì đó.

Bất luận kẻ nào thấy như vậy ca từ, cũng sẽ theo bản năng sinh ra như vậy liên tưởng.

"Lại vừa là dùng âm nhạc biểu đạt tự mình."

Trịnh Tinh lộ ra nụ cười, bên cạnh Dương Chung Minh nhẹ nhàng gật đầu.

Cái thế giới này quá nguy hiểm, chỉ có âm nhạc mới an toàn, có thể không phải là đang nói Lan Lăng Vương bị toàn bộ lưới đen sự tình sao?

Lúc này.

Trần Chí Vũ ngữ điệu, đột nhiên chuyển thành Rap:

"Vô luận là vui vẻ hay lại là khổ sở ta yêu một mực không thay đổi, vô luận là Tiền Ngự hay lại là âm nhạc ta yêu một mực không thay đổi, toàn bộ tốt đẹp nhớ lại ghi lại ở bên trong ."

Trần Chí Vũ đọc nhấn rõ từng chữ rất rõ ràng.

Ca từ xuất hiện ở màn hình lớn bên trên.

Trong ca khúc lại nhắc tới Tiền Ngự!

Người xem vui vẻ, loại này chuyên động cùng nhau là mọi người thích nghe ngóng!

Trần Chí Vũ Rap, không có rất nhiều Rap ca sĩ cái loại này rất dầu mỡ cảm giác, ngược lại có chút nhỏ thanh tân:

"Thay đổi chính mình, sâu như vậy

Bài hát của chúng ta, như vậy thật

Vô Châu giới, vượt thời đại

Sẽ không đi gọi ta vạn niên lão nhị ."

Phốc!

Cái gì nhỉ?

Họa lặp lặp!

Tất cả mọi người đều vui vẻ!

Hiện trường hoàn toàn cười nghiêng ngửa!

Ca từ bên trong "Thay đổi chính mình" là Tiền Ngự cho Trần Chí Vũ viết ca khúc, lúc ấy bài hát này là lên quan phương tuyên truyền, tất cả mọi người nói bài hát này là đang ở hô hào thế nhân vứt bỏ địa vực quan niệm!

Cho nên "Sâu như vậy" ba chữ không thành vấn đề!

Lam Tinh thông nhất, cũng đúng là vượt qua thời đại mới!
Càng làm cho mọi người phình bụng cười to là, thậm chí ngay cả "Vạn niên
lão nhị" ngạnh, đều bị Trần Chí Vũ dung nhập vào chính mình biểu diễn
bên trong!

Câu kia tự đen thức, mang theo một chút phát tiết "Sẽ không đi gọi ta vạn
niên lão nhị" quá hợp với tình thế rồi!

Bởi vì chính là từ bài hát này bắt đầu, Phí Dương thay thế Trần Chí Vũ,
thành tân vạn niên lão nhị .

Trong nháy mắt!

Giải trí hiệu quả kéo căng!

Lâm Uyên đều nghe choáng váng, Trần Chí Vũ nói muốn điều chỉnh một
chút ca từ, kết quả điều chỉnh chính là chỗ này bộ phận sao?

Còn rất .

Có ý tứ?

Tư tưởng một khi có phương hướng, là có thể nhớ lại ra rất nhiều có hay
không, làm Trần Chí Vũ hát đến điệp khúc, người xem suy nghĩ đã hoàn
toàn đi theo ca khúc lại đi:

"Muốn mỗi một câu có thể động lòng người toàn

Tình nhân chung quy chia chia hợp hợp

Có thể là chúng ta lại càng yêu càng sâu

Nhận biết người để cho ta hạnh phúc như thế dễ nghe

Có thể hay không không muốn cắt bài hát

Tiếp tục hát bài hát của chúng ta

Để cho cảm động cả đời đều nhớ ."

Bài này "Bài hát của chúng ta" chỉ là « thay đổi chính mình » còn bây giờ là
bài này, cũng hoặc là chỉ đại Tiệp Ngụ âm nhạc?

Cũng có thể.

Nhưng một câu cuối cùng ca từ, tất cả mọi người đều có thể nghe ra Trần
Chí Vũ biểu đạt:

"Để cho cảm động, cả đời đều nhớ."

Đúng vậy.

Cái kia « che mặt Ca Vương » trung trước nhất lạc đội Trần Chí Vũ, lại
thành Tiệp Ngụ trận đầu liền lựa chọn hợp tác ca sĩ, có lẽ đời này Trần Chí
Vũ cũng sẽ không quên một khắc kia cảm động .

Đạn mạc thương phiêu quá một câu nói như vậy:

"Người tự giấu lòng ta đau, người tiếng hát rất yêu hấn."

Điều này đạn mạc điểm đáng khen suất cực cao!

Toàn bộ người xem, cũng nghe được Trần Chí Vũ biểu đạt!

Trước mặt bài hát, ca sĩ là đang ở biểu đạt Người viết ca khúc hỉ nộ ai nhạc,
nhưng Trần Chí Vũ không chỉ là hát Tiệp Ngụ bài hát, hấn cũng hát ra
chính mình!

Giờ khắc này!

Người xem tiếng vỗ tay như nước thủy triều!

Luận nhịp điệu cùng giải trí tính, bài hát này không thể so với « tỏ chi bài hát » kém; luận nội dung lời nói, mọi người ở bài hát này bên trong, thật khi thấy rồi thuộc về Người viết ca khúc cùng ca sĩ giữa ấy!

Chương 552: Các người thiếu Phí Dương 1 cái nói xin lỗi

"Cười chết ta rồi!"

"Các huynh đệ đã hiểu ấy ư, bài hát này rõ ràng là đến từ vạn niên lão nhị Đệ nhất mục đích kêu gào a!"

"Tiếng hát biểu lộ Tiệp Ngư còn đi?"

"Liếm dây rồi!"

"Còn lại ca sĩ học một chút, tìm cơ hội len lén đổi một câu từ, liếm bất động thanh sắc!"

"Nghe phía sau còn rất cảm động."

"Ca từ đã là Tiệp Ngư tự mình biểu đạt, lại vừa là Trần Chí Vũ tự mình biểu đạt, hai người rất trải qua nhiều điều bị hấn hát đi ra."

"Bài hát cũng thật là dễ nghe."

"Bỗng nhiên có chút đau lòng Duẫn Đông lão sư, « thay đổi chính mình » bài hát kia lấy được quan phương tuyên truyền sau, trực tiếp giết chết Duẫn Đông lão sư tác phẩm lấy được rồi cái kia mùa bóng hạng nhất, kết quả cuộc tỷ thí này rốt cuộc lại nhắc tới bài hát kia."

"Duẫn Đông: Cái này Tiệp Ngư làm ta tâm tính!"

"Trần Chí Vũ: Chơi đùa chính mình ngạnh, để cho người khác vô ngạnh có thể chơi đùa."

"Phí Dương: Cái này ngạnh, ta cũng có."

" . "

Óng kính đánh vào Phí Dương trên mặt.

Bản kỳ không có trận đấu Phí Dương mặt đầy bất đắc dĩ.

Là thực sự bất đắc dĩ.

Người ca hát liền ca hát, trả thế nào tổn thương người vô tội .

Người dĩ nhiên không phải vạn niên lão nhị rồi.

Bởi vì bây giờ vạn niên lão nhị là mệ sức!

Thảo!

Phí Dương cố gắng kiên cường đến.

Kế tiếp chính là người xem bỏ phiếu khâu rồi.

Người viết ca khúc môn như có điều suy nghĩ.

Liên sân khấu Soạn nhạc tiêu chuẩn mà nói, « bài hát của chúng ta » nhịp điệu viết trình độ cùng trước mặt tam thủ sần sần với nhau, thuộc về đỉnh cấp Người viết ca khúc môn bình thường phát huy.

Nhưng bài hát này lợi hại địa phương ở chỗ, cho người xem quá nhiều không gian tưởng tượng!

Giải trí tính có.

Nhịp điệu tính có.

Liên cố sự tính tất cả đi ra!

Ở tình huống như vậy, kết quả còn sẽ có huyền niệm sao?

Đáp án dĩ nhiên là:

Không có bất ngờ.

Tôn Mạnh Mạnh bốn tràng số phiếu: 401 3 vạn phiếu

Trần Chí Vũ bốn tràng số phiếu: 411 1 vạn phiếu

Tràng này chung quy số phiếu bỏ phiếu, đã đột phá tám chục triệu rồi.

Hai bên chênh lệch cũng không tính đặc biệt khoa trương.

Chẳng qua chỉ là ở ca khúc cùng biểu diễn trình độ đại không kém kém dưới tình huống, « bài hát của chúng ta » ca từ bên trong giàu cố sự tính thành quyết định thiên bình hướng bên đó nghiêng về cuối cùng một khối trọng lượng!

Bốn tràng!

Tiên Ngự cùng Trần Chí Vũ thắng!

Làm An Hoàn tuyên bố ra kết quả, Trần Chí Vũ hung hăng giá giá quả đấm, lớn tiếng nói: "Cảm tạ Tiên Ngự lão sư cho ta hát bài hát này cơ hội, để cho ta lần nữa thể nghiệm đến cảm cảm giác đầu tiên!"

Hiện trường nhất thời cười to!

Vạn niên lão nhị Đệ nhất mục đích!

Hắn hoàn toàn thả bay tự mình rồi!

Tôn Mạnh Mạnh lỗ tai thỏ cũng không thụ, tội nghiệp nhìn Duẫn Đông, Duẫn Đông ngược lại là trước sau như một mặt tê liệt, nhưng trước màn ảnh đạn mạc đã nổ tung!

Vô số người ở quét "222 222 222 2" !

Mãn bình đều là "Hai ý chí lại một lần nữa phủ xuống" .

Cùng lúc đó!

Các đại diễn đàn cũng ở đây hưng phấn thảo luận trận này trận đấu.

Bỗng nhiên.

Có người kích động nói: "Phá án phá án, Phí Dương một mực cầm thứ 2 kẻ cầm đầu là Duẫn Đông!"

Trong nháy mắt.

Đám bạn trên mạng cũng giây biết:

"Ha ha ha ha, người thật là ác độc a!"

"Nguyên lai Phí Dương một mực ở thay Duẫn Đông trả tiền!"

"Chân chính cầm thứ 2 ngọn nguồn, nhưng thật ra là Duẫn Đông!"

"Mọi người chúng ta, đều thiếu nợ Phí Ca Vương một cái nói xin lỗi!"

"Phí Ca Vương: Ta nói thế nào ta lão cầm thứ 2 đâu rồi, Duẫn Đông lão sư, nguyên lai là người!"

"Duẫn Đông: Tệ hại, bại lộ!"

" "

Hai lần Chư Thần cuộc chiến, Phí Dương cũng cầm thứ hai, nhưng rất nhiều người cũng bỏ quên một chút:

Phí Dương này hai lần thứ hai, hợp tác Người viết ca khúc đều là Duẫn Đông!

Mà này tràng trận đấu.

Làm Duẫn Đông hợp tác với Tôn Mạnh Mạnh, lại một lần nữa bại bởi Tiệp Ngư sau đó, Duẫn Đông bị "Hai ý chí" chiếu cố rồi.

Sự thật chứng minh:

Gặp ngư nhất định hai, không nhất định là Phí Ca Vương, có lẽ là Duẫn Đông.

Bằng không giải thích thế nào Duẫn Đông đòi một cái ca sĩ hợp tác, gặp phải Tiệp Ngư hay lại là như vậy thứ 2?

"Cực kỳ che mặt Ca Vương chung kết quyết tái, Phí Dương thứ 2 tóm lại không tệ xấu chứ?"

"Cho nên kết luận là: Ca sĩ vòng, Phí Dương hay lại là vạn niên lão nhị, nhưng Soạn nhạc vòng, cũng ân núp Duẫn Đông lão sư như vậy một cái vạn niên lão nhị."

Mọi người cảm thấy rất có đạo lý.

Duẫn Đông lão sư, đến đây đi lên một con đường không có lối về.

Năm tổ tỷ thí, trước mắt chỉ tiến hành hai tổ.

Còn lại ba tổ tỷ thí, vẫn tràn đầy thú vị.

Trên cái vũ đài này, đủ loại loại nhạc khúc thật là bao la Vạn Tượng!

Duẫn Đông lại viết lên tủy não lại bán manh « thỏ chi bài hát », còn có cái gì không thể phát sinh?

Lưu hành .

Rock .

Trữ tình .

Cổ Phong .

Điện tử .

Người viết ca khúc môn không câu thúc sáng tác phương hướng, do ca sĩ môn diễn dịch, cho người xem dâng hiến từng cuộc một hoàn toàn bất đồng nghe nhìn thịnh yên!

Trong đó.

Tổ 5 tỷ thí.

Khúc phụ, cũng hoặc giả nói là "Khúc phụ" bài hát của Trịnh Tinh, lấy được rồi bản kỳ trận đấu cao nhất số phiếu:

523 3 vạn phiêu!

Đó là một bài rất tùy tính ca khúc, bài hát tên gọi « Hàn Mai » .

Ca từ thị giác, từ "Hàn Mai" mở ra.

Biểu đạt Hàn Mai khi sương Ngạo Tuyết, đôi mắt nghiêm khắc tự nhiên khảo nghiệm, từ đầu đến cuối ngật đứng không ngã quật cường tinh thần, chinh thủ ca khúc tràn đầy một loại ương ngành cùng bất khuất cảm giác.

Cực kỳ .

Trịnh Tinh tự mình ở đôi mắt cái kết quả này thời điểm, nhưng có chút sùng sờ.

Nàng lắc đầu nói: "Ta không nghĩ tới bài hát này mọi người sẽ như vậy thích, ở bài hát của ta bên trong, bài hát này sáng tác thủ pháp là tương đối mạo hiểm, rất nhiều nhịp điệu cũng không theo bộ sách võ thuật đi, bầy queo tám rẽ, có chút thí nghiệm tính chất ."

Âm nhạc vật này có lúc chính là tràn đầy ngoài ý muốn.

Có chút Người viết ca khúc cùng ca sĩ đều cảm thấy tất nhiên có thể hỏa ca khúc, kết quả đại chúng tiếng vọng bình thản.

Có chút Người viết ca khúc cùng ca sĩ cũng không thể nào coi trọng ca khúc, ngược lại sẽ ngoài dự đoán mọi người đại hỏa đặc hỏa.

Cho dù là khúc phụ cấp Người viết ca khúc, cũng không cách nào 100% kiểm soát loại kết quả này.

Mà tràng live stream, cũng theo Trịnh Tinh nghiên ép đôi thủ mà đi về phía hồi cuối.

Hậu trường nơi.

Đạo diễn Đồng Thư Văn đi tới, cười hướng mọi người nói: "Cảm tạ các vị lão sư xuất sắc biểu hiện, ngày mai chủ nhật chúng ta sắp mở ra tân live stream, liền tiết mục hậu trường số liệu đến xem, chúng ta phục chế « che mặt Ca Vương » thành công!"

Mọi người vỗ tay.

Đồng Thư Văn tiếp tục nói: "Đợi ngày mai live stream kết thúc, chúng ta sẽ tuyên bố vòng kế tiếp quy tắc tranh tài, đến thời điểm nghênh đón mọi người, có thể là vô số ngoài ý muốn, mời các vị Người viết ca khúc cùng với ca sĩ môn chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Mọi người ngẩn người.

Đều biết cái tiết mục này tổ rất giỏi gây sự.

Nếu như Đồng Thư Văn chính mình cũng nói tương lai trận đấu tràn đầy ngoài ý muốn, kia đại khái thật sẽ có nhiều chút phát sinh ngoài ý muốn .

Vậy sẽ là cái gì?

Không biết đến.

Này kỳ live stream ở người xem lưu luyện trung kết thúc.

Mà ở trên Internet.

Liên quan tới này kỳ tiết mục thảo luận nhưng là càng ngày càng náo nhiệt.

Về đến nhà.

Duẩn Đông liếc nhìn nhiệt lực soát, sau đó liền thấy đề tài bảng vị thứ hai chằm tâm chữ:

vạn niên lão nhị Duẩn Đông.

Nhiệt lực soát hạng nhất, chính là # chúng ta thiếu Phí Dương một cái nói xin lỗi #

" "

Duẩn Đông bỗng nhiên cảm nhận được tới Sa Điều đám bạn trên mạng thâm thâm ác ý, hẳn rồi cuộc để ý biết Phí Dương cảm thụ, những thứ này Sa Điều bạn trên mạng làm lòng người thái thật có một tay ——

Che giấu lại che giấu không hết, con mẹ nó phiền chết đi được!

Mời đọc #Nghe nói Người Rất Chảnh À, truyện võng du, khi người chơi trở thành NPC. Truyện hay, logic, hài, hân dẫn! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 553: Ngẫu nhiên xứng đôi

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, « bài hát của chúng ta » không đủ nổ. Ít nhất không có « che mặt Ca Vương » nổ.

Nhưng .

Cái tiết mục này rất thú vị vị tính!

Người viết ca khúc môn tự do tự nhiên mình mới hoa, đủ loại loại nhạc khúc không cùng tầng xuất, cho người xem mang đến vô số cảm giác mới mẻ.

Muốn nổ tràng, nghe « Hàn Mai » .

Muốn dễ thương, nghe « thỏ chi bài hát » .

Tốt hơn chơi đùa, nghe « bài hát của chúng ta » .

Đều nói âm nhạc là làm dâu trăm họ nghệ thuật, nhưng ở cái tiết mục này bên trong, người xem thích khẩu vị đều có.

Ngoài ra.

Đại bài ca sĩ giữa mình tranh âm đấu.

Còn có ca sĩ hướng Người viết ca khúc thỉnh giáo (liêm) khâu thiết kế vân vân cũng thiết kế phi thường chân thực!

Đông Thu Văn đem âm nhạc tính cùng thú vị tính hòa hợp kết hợp với nhau, cho nên cái tiết mục này lấy được thành công!

Đương nhiên rồi.

Đông Thu Văn dù sao cũng là nắm một tay bài tốt, có « che mặt Ca Vương » đội ngũ y nguyên kéo đày chơi thể nào cũng có thể ra thành tích, coi như cái này tiết mục mới không có chút nào thú vị có thể nói, chỉ là thấy nhiều như vậy đại bài ca sĩ cùng khung cũng có thể thỏa mãn rất nhiều người chú ý mình tinh cùng làng giải trí bất quá thiên tính.

Ngày thứ 2.

Vẫn là năm tổ trận đấu live stream.

Xuất sắc tính hoàn toàn không kém gì đệ nhất kỳ!

Mà khi ngày thứ 2 live stream năm tổ truyền hình xong, ở toàn trường người xem nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay cùng với trước màn ảnh vô số trong màn đạn, tiết mục lại không có lập tức kết thúc.

Live stream trong hình.

Toàn bộ Người viết ca khúc cùng ca sĩ lần nữa cùng khung, xuất hiện ở một cái bên trong đại sảnh.

Trong đó.

20 vị Người viết ca khúc, ngồi ở hàng thứ nhất.

Năm mươi vị ca sĩ môn, là ngồi ở phía sau.

Người chủ trì An Hoành ở trên đài cười nói: "Đợt thứ hai tiết mục đến đây đã đi về phía hồi cuối, tiếp theo chúng ta sẽ tuyên bố hạ một giai đoạn quy tắc tranh tài, quy tắc này chính là: Ca sĩ cùng Người viết ca khúc giữa tiến hành ngẫu nhiên xứng đôi ."

Ngọa tào!

Ngẫu nhiên xứng đôi!

Người xem tinh thần chấn động, Người viết ca khúc môn lựa chọn ca sĩ khâu vẫn là rất xuất sắc, nhưng tương tự kiểu thấy nhiều rồi mọi người liền sẽ cảm thấy không có ý nghĩa, cái tiết mục này tổ tiên thiên thăm dò người xem sở thích, rất nhuần nhuyễn lợi dụng quy tắc mới để đề thăng người xem đôi tiết mục mong đợi cảm!

Đồng thời.

Người viết ca khúc môn cũng là biểu tình cổ quái, khó trách Đồng Thư Văn nói phía sau trận đấu sẽ có ngoài ý muốn, này quả nhiên là một cái rất bất cần ngoại, ngẫu nhiên xứng đôi lời nói, Người viết ca khúc âm nhạc phong cách nếu như cùng ca sĩ không kiêm dung, kết quả kia sẽ biến thành cái dạng gì dù ai cũng không cách nào dự liệu, cái này rất khảo nghiệm Người viết ca khúc môn Soạn nhạc năng lực!

Đánh so sánh.

Khúc phụ Diệp Tri Thu rất giỏi viết Cổ Phong bài hát, ở Cổ Phong lĩnh vực coi như là cao cấp nhất Người viết ca khúc rồi, cho nên Diệp Tri Thu lựa chọn ca sĩ, cũng là tương đối giỏi hát loại này ca khúc, nhưng nếu như Diệp Tri Thu xứng đôi đến một cái cùng Cổ Phong bài hát phong cách hoàn toàn không dụng Rock ca sĩ, kia Diệp Tri Thu sẽ xử lý như thế nào?

"Ha ha ha!"

"Tiết mục tổ cho những thứ này đỉnh cấp Người viết ca khúc môn ra vấn đề khó khăn, ca sĩ giỏi phong cách mỗi người bất đồng, Người viết ca khúc giỏi loại nhạc khúc cũng mỗi người bất đồng, nếu như hai cái loại nhạc khúc hoàn toàn không kiêm dung Người viết ca khúc hợp tác với ca sĩ, tình cảnh kia khẳng định rất kích thích!"

"Tiết mục tổ rất thân thiết."

"Có chút ca sĩ nhân vì thực lực hoặc là phong cách nguyên nhân, rất khó bị Người viết ca khúc môn chọn trúng, này thậm chí khả năng đạo đưa bọn họ không có cơ hội ca hát, chỉ có thể ở tiết mục bên trong đánh đấm giả bộ, bây giờ tiết mục tổ là cưỡng ép xứng đôi, tất cả mọi người đều có cơ hội cùng đỉnh cấp Người viết ca khúc hợp tác, Người viết ca khúc môn chính mình nhưc đầu đi đi."

"Đợt kế tiếp sẽ là tai nạn hiện trường!"

"Biết rõ đợt kế tiếp có thể sẽ xuất hiện đại hình lúng túng hiện trường, nhưng ta còn là rất chờ mong là chuyện gì xảy ra nhi, khúc phụ môn cao cao tại thượng, bỗng nhiên rất muốn xem bọn hắn ăn quả đắng đắng về a."
"Yên tâm đi."

"Tai nạn hiện trường không đến nỗi, đỉnh cấp Người viết ca khúc đôi mắt khó đi nữa làm ca sĩ cũng có thể viết ra không tệ ca khúc đến, chỉ là không cách nào hoàn mỹ phát huy ra thực lực của chính mình, có lẽ sẽ còn sinh ra cái gì kỳ diệu phản ứng hóa học đây?"

" . "

Ca sĩ môn phản ứng cũng mỗi người không đồng nhất, Nhưng thật ra là lo lắng cùng mong đợi gồm cả, nếu như xứng đôi đến phong cách kiêm dung Người viết ca khúc đây tuyệt đối là đại lợi được, nhưng nếu như phong cách không kiêm dung, cũng rất khảo nghiệm Người viết ca khúc năng lực.

Hàng thứ nhất.

Lâm Uyên đối với cái này cái quy tắc mới, cũng không có gì mâu thuẫn trong lòng, ngẫu nhiên xứng đôi theo máy xứng đôi được rồi, hệ thống bên trong âm nhạc phong cách bao la Vạn Tượng, để cho hắn cho hiện trường năm mươi vị ca sĩ mỗi người cũng lượng thân làm theo yêu cầu một ít ca khúc hắn cũng không có vấn đề gì.

"Phía dưới ta tuyên bố!"

An Hoành dừng một chút, bắt đầu hướng về phía Card, nói ra đợt kế tiếp phối hợp danh sách: "Giai đoạn thứ hai đệ nhất kỳ, Người viết ca khúc Dương Chung Minh Lão Sư xứng đôi ca sĩ là Triệu Doanh Các!"

Triệu Doanh Các nhất thời kinh hỉ vạn phần!

Dương phụ giỏi loại nhạc khúc nhiều vô cùng!

Đối phương tuyệt đối có thích hợp với nàng ca khúc!

Dương Chung Minh chính là nhẹ nhẹ cười cười, vô luận cho hắn xứng đôi cái gì ca sĩ hắn đều không hoảng hốt, bởi vì hắn đối với loại nhạc khúc nghiên cứu là nhiều mặt, trữ tình Rock thậm chí điện tử vui loại, Dương Chung Minh đều có chỗ xem qua.

An Hoành tiếp tục tuyên đọc.

Quả nhiên xuất hiện ca sĩ cùng Người viết ca khúc không kiêm dung tình huống, tỷ như giới điện tử vui Maike, lại xứng đôi đến ca sĩ Hồ Phong, Hồ Phong là một cái hát mỹ âm thanh, điện tử nhạc động cảm lại kích thích, hai bên chơi đùa căn bản không phải một cái trò chơi!

"A!"

Maike bắt đặc dĩ.

Hồ Phong cười khở.

Đây chính là tiết mục tổ quy tắc, bọn họ cũng chỉ có thể nhắm mắt lại, một lát sau An Hoành đọc đến Lâm Uyên: "Tiện Ngu lão sư xứng đôi đến ca sĩ

là Ngụy Hảo Vận!"

Âm!

Hiện trường đột nhiên náo nhiệt lên, vô luận Người viết ca khúc hay lại là ca sĩ đều lộ ra biểu tình cổ quái, Tiện Ngư xúng doi đến cái này ca sĩ phong cách giống vậy không dựng, đạn mạc đột nhiên nổ tung:

"Phốc!"

"Điên rồi!"

"Tiện Ngư đây là cái gì vận khí, lại xúng doi đến Hảo Vận Tỹ, bình thường Hảo Vận Tỹ hát đều là một ít ca tụng quê cha đất tổ phong tình loại ca khúc, trước còn có Internet dư luận nói Hảo Vận Tỹ là một đường ca sĩ bên trong tối thỏ ca sĩ!"

" "

Lại là Ngụy Hảo Vận!

Luận thực lực đây là một cái một đường nữ ca sĩ, người giang hồ xưng Hảo Vận Tỹ, âm nhạc phong cách có chút dân tộc tính, nhưng lại đi thông tục tình ca đường đi, cho nên bị rất nhiều người đánh giá là nhất thỏ nữ ca sĩ, rất nhiều tự nhận là âm nhạc thẩm mỹ tương đối cao những người nghe, cũng phê bình Ngụy Hảo Vận bài hát rất quê mùa hải, chỉ có nông dân mới sẽ thích.

Tiện Ngư đây?

Ca từ rất ưu mỹ.

Bức cách từ trước đến giờ không thấp.

Ở Tiện Ngư đi qua toàn bộ Soạn nhạc trung, chưa bao giờ xuất hiện quá bất kỳ một ca khúc có thỏ hải cảm giác, toàn thể đường đi cũng tương đối cao nhã, thậm chí ngay cả chụp « Spider Man » loại này buôn bán điện ảnh, Tiện Ngư tác phẩm đều rất chú trọng nội hàm, tiết mục tổ an bài cho hẳn Hảo Vận Tỹ hợp tác chắc chắn không phải đang làm chuyện sao?

Ông kính di động.

Ngụy Hảo Vận mặt đầy lúng túng, tựa hồ cũng biết rõ mình phong cách bị rất nhiều người ghét bỏ, chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, nàng phong cách thực ra được chúng rất rộng, nhưng bởi vì thiếu cái gọi là cao cấp cảm, cho nên bị rất nhiều phong nhã hạng người phê bình.

Ông kính lại di động.

Tiện Ngư kia trương vô luận từ góc độ nào nhìn cũng phá lệ đẹp mắt xuất hiện ở trên màn ảnh, bất quá lần này mọi người không có đóng chú Tiện Ngư nhận giá trị, mà là muốn từ Tiện Ngư trên mặt nhìn ra phản ứng gì, kết quả để cho mọi người thất vọng.

Tiện Ngư biểu tình lạnh nhạt.

Hắn tựa hồ đối với xúng doi đến Ngụy Hảo Vận như vậy ca sĩ cũng không có gì cảm giác đặc biệt, bộ kia trấn định như thường bộ dáng đưa tới vô số đạn mạc trên chọc:

"Luông cuông!"

"Hắn khẳng định luông cuông!"

"Không nói lời nào trang cao thủ!"

"Hắn có phải hay không là học qua biểu tình quản lý, vô luận lúc nào cũng bình tĩnh như thế, ta không tin hắn không biết xứng đôi đến Hảo Vận Tỷ ý vị như thế nào, hắn phong cách cùng Hảo Vận Tỷ hoàn toàn là hoàn toàn trái ngược!"

"Ha ha ha!"

"Ngụy Hảo Vận bài hát quê mùa đến bạo nỏ, Ngự phụ viết ca khúc lại có thể cao cấp đến « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » tầng thứ, dù là tối thông tục lưu hành vui cũng tuyệt đối sẽ không có thô hải cảm giác, cái này làm cho Ngự phụ hợp tác thế nào?"

"Là đây công tu dưỡng đi."

"Ngự phụ không có nhân vì Ngụy Hảo Vận phong cách mà lộ ra ghét bỏ biểu tình, đây chính là Ngự phụ dày công tu dưỡng, thực ra ta cảm thấy được Hảo Vận Tỷ bài hát rất tốt, năm trước bài hát kia « Hoàng Thổ tình ca » không phải ở các thị trấn lớn phổ biến một thời ấy ư, chính là hai người phong cách đúng là có chút đánh nhau, không biết Ngự phụ có thể hay không mang theo Hảo Vận Tỷ cao nhã đứng lên."

" "

Người viết ca khúc lớn hơn ca sĩ, cho nên loại này hợp tác kết quả, tất nhiên là lấy Người viết ca khúc xuất ra ca khúc phong cách làm chủ, có người cảm thấy này ba Ngụy Hảo Vận có thể đi theo Tiện Ngự hát một bài cao cấp điểm bài hát, nhưng cùng lúc mọi người lại cảm thấy, Ngụy Hảo Vận kia giọng oang oang vừa ra tới, cái gì cao cấp cảm cũng sẽ trong nháy mắt biến mất hầu như không còn.

"Cũng còn khá không cần đào thải."

"Nghịch ngợm liền nghịch ngợm điểm đi."

"Cảm giác vẫn là rất có thú."

Người xem nhìn có chút náo nhiệt trong lòng, nếu như này kỳ trận đấu có đào thải nguy cơ, kia Tiện Ngự fan tuyệt đối không làm, bởi vì này loại xứng đôi quá không công bình, nhưng nếu như tiết mục lấy giải trí tính làm chủ, không có đào thải nguy cơ, kia cũng không sao, thậm chí có nhân muốn thấy được Tiện Ngự cũng không có năng lực làm dáng vẻ, dù sao Tiện Ngự quá mạnh mẽ, cho hắn gia tăng điểm trò chơi độ khó cũng tốt .

Lâm Uyên là trang sao?

Dĩ nhiên không phải, bài hát của Ngụy Hảo Vận Lâm Uyên cũng nghe qua một ít, hắn đối âm nhạc thực ra không có thành kiến, tuyệt đại đa số âm nhạc phong cách hắn cũng có thể làm được sang hèn cùng hưởng, cho nên Lâm Uyên tuyệt đối không có chút nào ghét bỏ Ngụy Hảo Vận ý tứ.

Điều kiện tiên quyết là .

Người ngàn vạn lần ** đừng cho Tiệp Ngự nghe cái gì "Kinh lời này Thông Thiên tu vi trời long đất lở Tử Kim Chuy" loại, đây là vì số không nhiều liền Tiệp Ngự cũng không chịu nổi "Âm nhạc" phong cách.

Ngụy Hảo Vận lời nói .

Lâm Uyên không có tính toán đem đối phương mang hướng cái gọi là cao cấp, cái gì là cao cấp đâu rồi, chẳng lẽ là nhịp điệu biến hóa đa dạng, Soạn nhạc phương hướng không câu thúc ấy ư, như vậy cố nhiên không tồi, có thể những quan phương đó tuyên truyền ca khúc tất cả đều thuộc lâu lâu nhịp điệu đơn giản, ai lại dám nói những thứ kia bài hát Soạn nhạc cùng biểu diễn cấp thấp đây?

Vẫn là câu nói kia.

Cho người thích hợp hát thích hợp bài hát, Người viết ca khúc địa vị cao hơn ca sĩ, nhưng nếu như là phù hợp hợp tác, phong cách hẳn lấy ca sĩ làm chủ, đây chính là ý tưởng của Lâm Uyên.

Trên thực tế.

Lâm Uyên đã nghĩ tới đối ứng bài hát của Ngụy Hảo Vận, mà bài hát kia từ trước tâu bắt đầu liền một lần chi phối quá Lâm Uyên, bởi vì festival âm nhạc tâu cảm quá mạnh mẽ, phi thường phi thường tầy nào ——

"Đăng

Đăng đăng đăng đăng

Đăng đăng đăng đăng đăng đăng đăng

Đăng đăng đăng đăng đăng

Đăng đăng ."

Như vậy nhắc nhở nhìn như không rõ ràng, thực ra đã hết sức rõ ràng rồi, sẽ không thực sự có người không biết bài hát này tên gì chứ ?

---

ps: Phí Dương hội hợp làm, nội dung cốt truyện đã sắp xếp xong xuôi.

Mời đọc #Nghe nói Người Rất Chảnh À, truyện võng du, khi người chơi trở thành NPC. Truyện hay, logic, hài, hân dẫn! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 554: Lưu lại

Buổi tối.

Trong nhà.

Lâm Huyền cười trên nỗi đau của người khác nhìn Lâm Uyên: "Người lại xứng đôi đến Hảo Vận Tỷ, đợt kế tiếp làm sao còn chơi đùa."

Lâm Uyên người nhà cũng ở đây Truy « bài hát của chúng ta ».

Khi thấy Lâm Uyên xứng đôi ca sĩ là Hảo Vận Tỷ, Lâm Huyền cùng đám bạn trên mạng phản ứng là giống nhau như đúc.

Thậm chí khoa trương hơn.

Cười đau bụng cũng.

Hay lại là Đại Dao Dao hiền lành, lại chủ động ăn thêm mấy miếng cải xanh, cô em gái này chỉ có trong lòng đau ca ca thời điếm mới sẽ chủ động ăn nhiều thức ăn.

Nếu như Đại Dao Dao hoàn nguyện ý cho Lâm Uyên lưu trái trứng hoàng, vậy không cần nghĩ.

Nhất định là Đại Dao Dao cảm thấy ca ca được đại ủy khuất, cho nên chủ động an ủi.

Lão mục bất mãn nói: "Ta cảm thấy được Ngụy Hảo Vận hát rất tốt."

Lâm Huyền cười càng vui vẻ hơn rồi: "Kia trên internet nói không sai, mẹ ta loại này người xem ưa Hảo Vận Tỷ, bài hát của Hảo Vận Tỷ đoàn thể cơ bản đều là đại gia bác gái, loại này bài hát đệ đệ ta có thể chơi đùa không được."

Ai nói?

Lâm Uyên muốn phản bác.

Nam Cục gâu gâu gâu kêu, cướp thay Lâm Uyên phản bác.

Lâm Uyên hài lòng sờ một cái đầu chó, thưởng Nam Cục một miếng thịt.

Cứ như vậy.

Một đêm đi qua.

Ngày thứ 2 Lâm Uyên đi tới tiết mục tổ, phát hiện Ngụy Hảo Vận đang đứng ở màu hồng cửa phòng miệng suy nghĩ xuất thân.

"Thế nào không vào đi?"

Lâm Uyên đẩy ra chính mình phòng nghỉ ngơi.

Ngụy Hảo Vận bái một cái, sau đó cười khô nói: "Tiện Ngự lão sư, thật xin lỗi."

Lâm Uyên không giải thích được: "Thế nào?"

Ngụy Hảo Vận vẻ mặt đờ đám: "Xứng đôi đến ta, nhất định khiến ngài cảm thấy rất làm khó."

Người khác cũng muốn xứng đôi đến Tiệp Ngự.

Nhưng Ngụy Hảo Vận thực ra cũng không nguyện ý.

Xác thực nói, không phải Ngụy Hảo Vận không muốn.

Nàng cũng muốn với Tiệp Ngự hợp tác, nhưng nàng cùng thời điểm không dám với Tiệp Ngự hợp tác.

Bởi vì phong cách của nàng, bị rất nhiều người nhỏ nước bọt rất què mùa, không có bức cách; mà Tiệp Ngự ở bên ngoài trong ấn tượng, bức cách một mực cao vô cùng.

Tiết mục tổ đem mình an bài cho Tiệp Ngự lão sư.

Bây giờ Tiệp Ngự lão sư nhìn mình nhất định cảm thấy rất phiền chứ?

Phải biết, coi như là một ít Người viết ca khúc đôi Ngụy Hảo Vận cũng là phi thường không ưa, cho nên Ngụy Hảo Vận cảm thấy Tiệp Ngự khả năng cũng không nhìn trúng chính mình phong cách âm nhạc.

Nhưng mà, Lâm Uyên nhưng là cười nói: "Đi vào nói."

Ngụy Hảo Vận chỉ có thể vào môn.

Mời đôi phương ngồi xuống, Lâm Uyên nói: "Ca khúc giúp người chuẩn bị xong."

Ngụy Hảo Vận ngăn người, chột lại lần nữa đứng lên nói: "Ta đây nhất định phối hợp Tiệp Ngự lão sư phong cách âm nhạc, đem kiểu hát thật tốt sửa đổi một chút, khô cực Tiệp Ngự lão sư rồi."

Lâm Uyên cau mày: "Người không thích chính mình phong cách?"

Ngụy Hảo Vận có chút sau khi trầm mặc, nghiêm túc nói: "Thích."

Lâm Uyên cười: "Kia tại sao người muốn đôi?"

Ngụy Hảo Vận lần nữa ngăn người.

Lúc này Lâm Uyên đã đem từ phổ đẩy tới trước mặt Ngụy Hảo Vận.

Ngụy Hảo Vận nhìn về phía từ phổ, ở trong lòng thử dưới xoáy luật, sắc mặt đột nhiên thay đổi ——

Bài hát này!

Là phong cách của nàng!

Ngụy Hảo Vận rất chắc chắn!

Này không phải Tiệp Ngự lão sư lúc trước phong cách âm nhạc, Tiệp Ngự lão sư bài hát này, tựa hồ là vì chính mình lượng thân chế tác riêng!

Nàng ngây dại!

Lâm Uyên nói: "Bài hát này một mình người cũng có thể hát, nhưng thêm một hát đệm sẽ tốt hơn, đến thời điểm ta với người phối hợp."

Ngụy Hảo Vận: ". "

Nàng đã hoàn toàn choáng váng.

Rất nhiều người cũng xem thường chính mình phong cách âm nhạc, dù là bài hát của nàng ở một ít đoàn thể gian rất được hoan nghênh, nhưng Ngụy

Hảo Vận không nghĩ tới Tiện Ngự loại này cao cao tại thượng khúc phụ lại có thể vì mình, viết loại này ngoại giới xem ra rất "Thỏ" âm nhạc!

Thậm chí .

Tiện Ngự lão sư hoàn nguyện ý cho mình hát đệm!

Hắn không có ghét bỏ loại này âm nhạc "Thỏ khí" !

Giờ khắc này, Ngụy Hảo Vận chợt đỏ bừng, cảm giác mình tâm, phảng phất có nhiệt lưu đang dững động!

Mấy ngày kế tiếp chính là tập luyện loại.

Lần này không có dẫn đường phiến, tiết mục tổ chỉ là đơn giản chụp nhiều chút hình ảnh thú vị,

Chờ live stream thời điểm, xen kẽ để cho người xem nhìn.

Cứ như vậy.

Một tuần sau.

Giai đoạn thứ hai live stream, rốt cuộc bắt đầu!

"Tới lão đệ!"

"Rốt cuộc bắt đầu!"

"Này phá tiết mục tổ đổi mới quá chậm, thúc giục lại thúc giục bắt động, phiến chết đi được!"

"Thừa dịp không người chú ý, len lén ăn miếng tường hắn không nhân thấy chứ ?"

"Hàng trước bán ra hạt dưa thức uống đậu phộng, trên lầu người anh em khác ghen, nếu không tới điểm uống?"

"Các người đủ rồi, đừng quấy rầy ta nghe Hảo Vận Tử ca hát!"

"Ngự phụ: Hảo Vận Tử bài hát, ta thật không có cách viết, nếu không ta đi thỉnh giáo một chút Dương phụ?"

"Liếc mắt Ngự phụ kỳ này phải quỳ!"

"Ha ha ha ha ha, Hảo Vận Tử có thể là duy nhất một Ngự phụ cũng không giải quyết được nữ nhân!"

" "

Bên trên kỳ ngẫu nhiên xứng đôi, dẫn phát vô số bạn trên mạng thảo luận.

Tiết mục tổ "Làm bừa bãi" dẫn phát các đại diện đàn cuồng hoan, rất nhiều người cũng đang chờ mong mấy cái hoàn toàn không dựng tổ hợp sẽ sinh ra như thế nào hợp tác tia lửa.

Trong đó .

Tiện Ngự cùng Hảo Vận Tử tổ hợp, là để cho mọi người nói chuyện hăng say.

Một là nhân vì Tiện Ngự quá phát hỏa, thứ hai là bởi vì, Hảo Vận Tử cá nhân đặc sắc quá tươi sáng rồi, mọi người không tưởng tượng nổi Hảo Vận Tử hát Tiện Ngự bài hát, sẽ là cái gì họa phong .

Còn có người trêu chọc:

Nêu Hảo Vận Tử hát « cá lớn » .

Kia đại khái ca khúc hản đối tên kêu « Cá Mập Trắng » .

Hảo Vận Tử kia giọng oang oang, có thể không tồn tại cái gì "Linh hoạt kỳ ảo như vậy" cách nói.

Lúc này.

An Hoành lên đài, thuận thực lời mở đầu sau đó, bắt đầu hôm nay giới thiệu chương trình.

Trận đấu, là Duẫn Đông cùng một cái tên là Tát Bác ca sĩ phối hợp.

Cái này Tát Bác, ca hát phong cách, già dặn hùng hồn, mà Duẫn Đông âm nhạc, phần lớn tương đối trữ tình nhu mỹ, cho nên hai người này tổ hợp cũng là tiết mục tổ "Làm bừa bãi" kết quả.

Nhưng mà .

Làm Tát Bác bắt đầu hát, đám bạn trên mạng cũng nhạc phiên!

Bài hát tên là « Ái Sí Bàng » , nghe khúc nhạc dạo có thể cảm giác là một bài rất nhu mỹ ca khúc.

Đây là Duẫn Đông am hiểu nhất phong cách.

Nhưng mà Tát Bác lại miễn cưỡng hát ra một loại tục tăng cảm giác!

Này giờ ạ là « Ái Sí Bàng » ?

Bài hát này rõ ràng là « Cương Thiết Chi Dục » !

Êm tai sao?

Còn giống như được.

Buồn cười sao?

Đó thật đúng là buồn cười quá!

Mãnh liệt cảm giác không khỏe, hết lần này tới lần khác thúc đẩy sinh trưởng ra một loại kỳ diệu phản ứng hóa học, trong lúc nhất thời mãn bình đều là "666" !

"Đông ca thay đổi!"

"Lần trước « thỏ chi bài hát » đã đủ làm loạn, lần này loạn hơn đến, Doãn phụ lên cái tiết mục này, lại làm nổi lên giải trí hiệu quả!"

"Doãn phụ có phải hay không là bị vạn niên lão nhị kích thích?"

"Bài hát này có chút cấp trên."

"Ta lại cảm thấy còn thật là dễ nghe, ta có phải hay không là không được bình thường?"

"Trên lầu người anh em, người không phải một người."

" . "

Trên địa cầu.

Tengger hát thủ « ẩn hình cánh » , đem Trương Thiều Hàm đều nghe mộng ép, về mặt hoài nghi nhân sinh.

Mà lúc này.

Tát Bác hát « Ái Sí Bàng » , nhưng là hiệu quả hay như nhau, các khán giả cũng không biết sao đánh giá rồi, nhưng giải trí hiệu quả nhưng là bị kéo

căng rồi!

Hậu trường phòng nghỉ ngơi.

Trịnh Tinh cười tiên ngưỡng hậu hợp: "Bây giờ Đông ca là giải trí hình
Người viết ca khúc sao?"

Dương Chung Minh: " . "

Lòe loẹt!

Duẩn Đông lúc trước thật nghiêm túc một khúc cha, trời sinh mặt nhăn nhó.
Kết quả bây giờ, ở cái tiết mục này bên trong, tẩn chơi đùa nhiều chút tao.
Sau đó.

Lại có mấy cái không dựng tổ hợp phối hợp.

Kết quả mỗi một tràng không dựng biểu diễn, cuối cùng để lại cho người
xem, đều là vô tận tiếng cười ——

Nói như thế nào đây?

Hiện trường tai nạn xe khẩn định không đến nổi.

Nhưng chính là có một loại cảm giác không khỏe!

Loại này cảm giác không khỏe, để cho tràng này live stream họa phong lộ
ra vô cùng kỳ quái.

Mỗi lần cảm giác không khỏe nhộn nhịp thời điểm, hiện trường cũng sẽ
phát ra rung trời tiếng cười!

Quá chơi thật khá!

Đây là chương trình âm nhạc sao?

Đây rõ ràng là « sung sướng Người viết ca khúc » thật sao?

Cũng may.

Cũng không phải mỗi một đối cũng không khỏe.

Maike cùng Hồ Phong, một cái điện tử vui một cái mỹ âm thanh, cuối cùng
lại phối hợp tốt vô cùng, mặc dù phong cách kỳ quái, nhưng ca khúc không
thể nghi ngờ là êm tai, là lấy trận này kết thúc thời điểm, mọi người cười
mặc dù được chẳng phải cười mở, nhưng tiếng vỗ tay vang dội nhất!

Rốt cuộc .

Đến phiên Lâm Uyên cùng Ngụy Hảo Vận rồi.

Tổ hợp này, là hôm nay đại trực, cuối cùng biểu diễn!

Lúc này.

Đạn mạt đã nổ ——

"Hảo Vận Tỷ tới!"

"Ngu phụ chuẩn bị cho Hảo Vận Tỷ rồi cái gì bài hát?"

"Liếc mắt là « Cá Mập Trắng » !"

"Ha ha ha ha, giống như « Cương Thiết Chi Dực » cái loại này?"

"Kỳ này cười chết ta rồi!"

"Ngồi chờ Ngu phụ cầm thứ nhất đếm ngược!"

"Ngư phụ: Huynh đệ đáng yêu, không phải ta không góp sức, không biết sao tiết mục tổ gây sự tình."

" "

Đạn mạc rôi rít trung.

Các khán giả ngạc nhiên thấy, Lâm Uyên lại cũng nắm cái Microphone, đi lên sân khấu.

"Ngư phụ thế nào lên rồi?"

"Phốc!"

"Hắn cũng phải hát?"

"Đây là chuẩn bị chính mình mang theo Hảo Vận Tỷ hát?"

"Người xem cái tiết mục này tổ cũng đem Ngư phụ bức thành dạng gì!"

"Che mặt Ca Vương hạng nhất kết quả, vậy còn chơi một thí a!"

"Ngư phụ quá liều mạng!"

" "

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới Lâm Uyên lại cũng sẽ kết quả!

Ông kính đánh tới ca sĩ môn trên mặt.

Ca sĩ môn đều là thấy quý biểu tình.

Cái gì nhỉ?

Tiền Ngư sao lên rồi?

Nhưng mà An Hoành không có ngăn cản, ngược lại cười nói: "Mời nhị vị bắt đầu biểu diễn."

Lâm Uyên hướng về phía Ngụy Hảo Vận gật đầu một cái.

Ngụy Hảo Vận cầm lên Microphone.

Âm nhạc đột nhiên dao động mà bắt đầu, mãnh liệt cảm giác tiết tấu, vừa lên tới tựa hồ thì có đem người xem tấy não khuynh hướng.

Ngay sau đó.

Ngụy Hảo Vận thanh âm vang lên:

"Mênh mông thiên nhai là ta yêu!"

"Liên tục Thanh Sơn dưới chân hoa chính mở!"

"Cái dạng gì tiết tấu, là tôi nha tôi đừng đưa!"

"Cái dạng gì tiếng hát mới là tôi cởi mở!"

Trong nháy mắt.

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Cáp?

Này cái gì bài hát?

Này cái gì bài hát a!

Này cỗ thờ vị là nghiêm túc sao?

Đây là Tiền Ngư có thể viết ra bài hát! ?

Động lần đánh lần động lần đánh lần, tấy não nhịp điệu, chân động âm nhạc tần số, hùng hồn giọng nữ không khỏi hải:

"Cong cong nước sông từ trên trời tới

Chảy hương kia muôn tía nghìn hồng một mảnh biển
Nóng bỏng ca dao là chúng ta mong đợi
Một đường vừa đi vừa hát mới là tối nhân nhã
Chúng ta muốn hát liền muốn hát được tối! Đau! Nhanh!"
" "

Hiện trường người xem cũng choáng váng.
Tiện Ngu lại viết ra loại này bài hát?
Tiện Ngu lại viết thủ với Ngụy Hảo Vận phong cách như thế phù hợp ca khúc?
Má ơi!
Con cá này sao cũng da dậy rồi!
Ngụy Hảo Vận hát càng ngày càng có trạng thái, thanh âm đầy đặn sôi sục:
"Người là ta chân trời đẹp nhất đám mây!"
"Đề cho ta dụng tâm giữ người lại tới!"
Lâm Uyên cầm lên Microphone.
Người xem ánh mắt, thoáng qua vẻ mong đợi.
Tuy nhưng cái này bài hát, không phù hợp Tiện Ngu nhất quán phong cách, nhưng tất cả mọi người rất muốn nghe Tiện Ngu ca hát!
Kết quả .

Lâm Uyên ngay trước người sở hữu mặt kêu ba chữ: "Luu! Hạ! Tới!"

Lại sau đó .

Hắn buông xuống Microphone.

Người xem ánh mắt hơi lộ ra mờ mịt.

Cái gì nhỉ?

Không có?

Liền ba tự?

Luu lại?

Còn ai dám đuổi người đi hay sao?

Ngụy Hảo Vận tiếp tục hát, Lâm Uyên bỗng nhiên lại một lần cầm lên Microphone, ở vô số người mong đợi nhìn chăm chú trung hô:

"Luu! Hạ! Tới!"

Hô xong, Lâm Uyên thuận thục thu hồi Microphone.

Người xem mòng ép.

Trong lúc nhất thời.

Người sở hữu lỗ tai, cũng nghênh đón Ngụy Hảo Vận Ma Âm xuyên tai, cùng với Tiện Ngu thỉnh thoảng cầm lên Microphone, hô to ra kia tấy nảo ba chữ:

"Luu! Hạ! Tới!"

Hậu trường điên rồi, toàn bộ ca sĩ không nhịn được cười!

Trên võ đài.

Bỗng nhiên xuất hiện một đám bác gái, các nàng thuần thực khiêu vũ, ở nơi này vui sướng âm nhạc trung tận tình thả ra!

"A!"

"Còn có bạn múa!"

Trịnh Tinh cũng nhạc phiên, lại đang phòng nghỉ ngơi đứng dậy, đi theo nhảy dựng lên!

Bên cạnh.

Dương Chung Minh không nhịn được che mặt, bả vai lay động, tựa hồ cũng là không khỏi tức cười đứng lên.

"Mẹ nha!"

"Này cái gì nha!"

"Bài hát này có độc!"

"Bây giờ ta đây đầu đều là bài hát này, không ra được!"

"Mau cứu ta!"

"Ta muốn khiêu vũ."

"Các bà bác xoay tốt hưng phấn!"

" "

Tất cả mọi người đều bị tẩy não!

Tất cả mọi người đều bị cuốn hút rồi!

Hậu trường nơi càng ngày càng nhiều ca sĩ nhảy loạn khỏi vũ!

Đây là « bài hát của chúng ta » thu âm tới nay điên cuồng nhất một lần!

Ngụy Hảo Vận tiếng hát, lấy đơn giản nhất phương thức hát vang, lặp lại nhịp điệu, lại mang theo mãnh liệt ma tính!

Tiện Ngự rút cuộc đổi từ rồi.

Hắn lấy hát đệm phương thức hát: "U . U . Cắt khắc náo . U . U ."

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là Tiện Ngự rút cuộc phải chính thức mở ra đèn chậm biểu diễn lúc, hắn bỗng nhiên gân giọng kêu một câu:

"Luu! Hạ! Tới!"

Microphone lại lần nữa thuần thực thu về.

Lưu lại?

Lưu mọi người a!

Đùng đùng!

Người xem tâm tính băng!

Người theo ta nói đây là Tiện Ngự?

Người theo ta nói đây là Tiện Ngự viết ca khúc?

Ta không tin! ! !

---

ps: Tiếp tục viết.

Mời đọc #Nghe nói Người Rất Chảnh À, truyện võng du, khi người chơi trở thành NPC. Truyện hay, logic, hài, hân dẫn! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 555: Kinh khủng quảng trường múa thần khúc

Toàn trường cũng cười điên rồi!
Vô số người đồng thời nhảy!
Hiện trường trôi giạt ma tính "Mênh mông thiên nhai là ta yêu", nửa thô không dương tiếng hát thành công đem người sở hữu tẩy não!
Mà khi Tiệp Ngư mỗi lần giơ lên Microphone, hung hăng hát:
"Luu! Hạ! Tới!"
Người sở hữu cười thật to càng không dừng lại được!
Má ơi, đây là cái kia "Cao bức cách" Ngư phụ sao?
Nói người cao nhã, nói người Dương Xuân Bạch Tuyết, người còn mắt hứng đúng không?
Có muốn hay không như vậy trêu chọc a!
Người chỉ hát ba chữ là nghiêm túc sao?
Người này vừa lên đài, nhìn một chút đem còn lại ca sĩ cũng hù dọa thành dạng gì, còn tưởng rằng người muốn thả đại chiêu đây!
Người nào không biết ngài là che mặt Ca Vương a!
Kết quả người đường đường một cái che mặt Ca Vương long trọng leo lên sân khấu, ngay trước Tần Tề Sở Yến vô số người xem mặt, liền mẹ nó hát cái tịch mịch?
Luu lại?
Này ba tự yêu cầu người hát sao!
Người có dám hay không hát điểm khác từ nhi!
Được rồi.
Thật vất vả hát điểm không giống nhau, kết quả người sẽ ở đó kêu mấy câu "Ô ô luu lại" ! ?

Trước màn ảnh.
Lâm Uyên trong nhà.
Lâm Huyền cười đau bụng: "Mẹ ta nha!"
Lâm Dao nói: "Mẹ, tử gọi người."
Lão mù không để ý tới, nằng biều tình nghiêm túc, thân thể theo nhịp điệu đúng đưa, phảng phất nghe được vận mệnh hành khúc!
Thời đại ở triệu hoán!

Cùng lúc đó.

Rất nhiều nhân gia đều tại nhìn « bài hát của chúng ta » .

Mọi người trong nhà không nhịn được cười.

Mà các bà bác chính là biểu tình nghiêm túc.

Còn có bác gái thâm trầm phê bình: "Bài hát này . Êm tai!"

Trên võ đài.

Ngụy Hảo Vận rút cuộc hát xong rồi: "Mãi mãi cũng hát Tối Huyền Dân Tộc Phong, là chính thiên không đẹp nhất tư thái!"

Âm nhạc vẫn còn ở Âm!

Đặng, bạch bạch bạch đặng, đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng!

Âm thanh giống như là loa lớn bên trong truyền tới.

Nhịp điệu kết thúc thời điểm, hiện trường hoàn toàn hóa thành tiếng cười đại dương!

Đạn mạc sớm bị mở bung ra:

"Ngư phụ bài hát này là thần khúc a!"

"Ngọa tào, hoàn toàn tẩy não!"

"Còn muốn nghe nữa một lần là chuyện gì xảy ra?"

"Âm nhạc dừng dừng!"

"Lưu lại!"

"Ô ô u, lưu lại!"

" "

Một ca khúc kết thúc, người xem cũng sẽ hát, nhất là "Lưu lại" ba chữ, vô số người bắt chước!

An Hoành kia trương quen thuộc nén cười mặt, xuất hiện ở trên đài.

Vốn là đã tỉnh lại người xem, lại bị chọc cười!

"Ta không nín ."

An Hoành cười xoa bụng tử, tốt nửa ngày mới bình phục: "Tiện Ngư lão sư hát đệm là phù hợp quy tắc, bởi vì hấn hát thật sự là quá ít."

Hiện trường cười thật to.

Ngụy Hảo Vận cũng cười nói: "Tiện Ngư lão sư nói phải cho ta hát đệm, tập luyện hoàn ta hỏi Tiện Ngư lão sư hấn thế nào không hát, Tiện Ngư lão sư nói hấn hát, ta cẩn thận đem bài hát nghe qua một lần mới phát hiện hấn thật hát ."

Người xem hô to: "Lưu lại!"

Lâm Uyên: " "

Không chỉ là ba chữ kia a.

Rõ ràng còn có "Ô ô cắt khắc nào" .

An Hoành vẫn đang cười: "Tiện Ngự lão sư làm sao sẽ viết như vậy một ca khúc, chúng ta nghe hoàn toàn ngu, đây hoàn toàn không giống như là ngài sẽ viết ra bài hát! Vừa mới hậu trường ca sĩ cùng làm Khúc Lão sư môn cũng đều đang cười, rất nhiều người cũng nhảy cõn lên!"

Lâm Uyên hiềm thấy nhân mạnh: "Bài hát này rất lợi hại."

Bài hát này quả thật lợi hại.

Địa cầu Trung Quốc, phát hành hậu tịch quyền cả nước, trả lại Xuân Văn! Đồng thời, bài hát này là quảng trường mùa trung được hoan nghênh nhất phối nhạc một trong!

Ngay cả không nhìn trúng loại này ca khúc nhân, nghe xong « Tội Huyền Dân Tộc Phong » không thừa nhận cũng không được bài hát này soạn nhạc thần!

Này là rất nhiều chuyên nghiệp nhân sĩ cũng công nhận.

Ca khúc phong cách rất khó xếp loại, bởi vì thật tạp, có vũ khúc mùi vị, lại có dân tộc cảm giác.

Thỏ, dương, kết hợp vừa đúng.

Một loại ca sĩ còn hát không ra loại này vị,

Cũng chính là tiết mục tổ cho Lâm Uyên xứng đôi rồi Ngụy Hảo Vận, hẳn mới thuận thể đem bài hát này cho lấy ra.

"Quả thật rất lợi hại, mọi người đều bị tấy não."

An Hoành cười nói: "Hôm nay cuối cùng một trận biểu diễn cũng kết thúc, mời Ngụy Hảo Vận cùng Tiện Ngự lão sư trở lại chỗ ngồi, phía dưới liền đến chúng ta bài vị khâu rồi, hiện trường cùng với trước màn ảnh các khán giả, xin lấy ra điện thoại của các người, cho các người ủng hộ ca khúc bỏ phiếu đi!"

Bỏ phiếu khâu rồi!

Lâm Uyên ngồi ở chỗ ngồi, ánh mắt lộ ra một vẻ hiếu kỳ, hẳn cũng không biết « Tội Huyền Dân Tộc Phong » sẽ là cái gì bài danh.

Đồng thời.

Dạn mạc cũng ở thảo luận:

"Ta cho « Cương Thiết Chi Dực » bỏ phiếu!"

"Vậy kêu là « Ái Sí Bàng »!"

"Cảm giác Maike trận kia tốt nhất!"

"Ta thích Trịnh Tinh lão sư bài hát!"

"Ta cũng cho Trịnh Tinh . Xong đời, điện thoại di động bị cướp đi rồi."

"Ngọa tào, điện thoại di động ta cũng bị cướp đi rồi!"

"Mẹ của người?"

"Người mắng chửi người làm gì!"

"Ta là nói người mụ cướp đi?"

" . Vâng."

"Ta cũng thế."

Đạn mạt trầm mạt.

Bởi vì ngay tại rất nhiều trước màn ảnh người xem chuẩn bị bỏ phiếu lúc, bọn họ mẫu bên trên đại nhân lấy ra gia đình địa vị!

Bá Quyên!

Không cho cho khác bài hát bỏ phiếu, liền muốn « Tới Huyền Dân Tộc Phong » !

Toàn bộ bác gái, cũng yêu bài hát này!

Lâm gia.

Lão mù gầm nhẹ: "Cho ta nhi bỏ phiếu!"

Lâm Huyền run lấy bầy: "Cái này thì đầu ."

Lâm Dao liếc nhìn chính mình vừa mới viết đề mục, bởi vì « Tới Huyền Dân Tộc Phong » làm bối cảnh âm nhạc, trực tiếp sai lầm chông chát.

Bất đắc dĩ.

Cho ca ca bỏ phiếu.

Lão mù nhìn về phía Nam Cực: "Cho ta nhi bỏ phiếu!"

Nam Cực nhìn ti vi một chút bên trên Lâm Uyên, lại nhìn một chút Bá Quyên lão mù, phát ra ô ô tiếng kêu.

Trên võ đài.

An Hoành cười nói: " Được, bản kỳ kết quả tranh tài đi ra, để cho chúng ta nhìn một chút những thứ này ca khúc bỏ phiếu tình huống."

Màn hình lớn bên trên.

Mười thủ ca khúc, bắt đầu trên số liệu thẳng, lấy điều hình thống kê đồ hình thức phơi bày.

Có bài hát lục tục dừng lại.

Một bài .

Hai thủ .

Tam thủ .

Làm Cửu Thủ ca khúc đều ngưng số liệu tăng trưởng lúc, « Tới Huyền Dân Tộc Phong » lại còn không có ngừng!

Hiện trường có tiếng kinh hô!

Hai chục triệu .

Ba chục triệu .

40 triệu .

50 triệu .

Cuối cùng « Tới Huyền Dân Tộc Phong » lấy được rồi 941 3 vạn phiếu!

Đây là tiết mục phát hình tới nay, người xem bỏ phiếu điên cuồng nhất một ca khúc, bài hát này thu được đến gần 100 triệu phiếu!

"Ta không phải tự nguyện!"

"A a a, mẹ ta muốn ta đầu!"
"Mẫu Hậu quá cường thế!"
"Ta không dám phản kháng!"
" "

Đạn mạt quét cực nhanh!

Mọi người khiếp sợ phát hiện:

Bài hát này đối bác gái lực sát thương là chưa từng có!

Đây là tới tỵ các bà bác lực lượng, toàn bộ bác gái đều tại hiệu triệu thành viên gia đình cho bài hát này bỏ phiếu!

Tục?

Thỏ?

Không trọng yếu!

Trọng yếu là, các bà bác thích!

Các bà bác có thể rất ưa thích bài hát này rồi!

Mỗ nhà gia đình.

Mỗ bác gái lấy ra điện thoại di động, ở quảng trường múa trong bầy rỗng lên một cuống họng: "Các tử muội, tối nay chúng ta đổi bài hát!"

Trong bầy.

Đỡ lấy huấn luyện viên danh hiệu bầy viên nói: "Ta cho mọi người xếp hàng cái tân múa!"

Trong bầy có người mờ mịt: "Đổi cái gì bài hát?"

Vô số bác gái cùng là trả lời: "Tối Huyền Dân Tộc Phong!"

Liên "+ 1" đều không theo như.

Toàn bộ bác gái, trăm miệng một lời!

Chiều nay.

Một bài « Tối Huyền Dân Tộc Phong » , cuốn các đại quảng trường!

Chiều nay!

Tần Tề Sở Yên quảng trường múa các bà bác, cũng tìm được thuộc về mình hành khúc!

// 最炫民族风 vietsub | Tối huyền dân tộc phong - Phụng Hoàng Truyền Kỳ

| Trần Bá Lâm

Mời đọc #Nghe nói Người Rất Chảnh À, truyện võng du, khi người chơi trở thành NPC. Truyện hay, logic, hài, hấn dẫn! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 556: 10 năm Vương Giả không người thưởng thức, 1 hướng ngọc ngêch thiên hạ biết

Hiện trường!

Người xem khiếp sợ!

Ca sĩ khiếp sợ!

Người viết ca khúc khiếp sợ!

Tiên Ngư « Tội Huyền Dân Tộc Phong » số phiếu quá kinh khủng, đến gần 100 triệu phiếu ủng hộ suýt, ở bản kỳ mười trong bài hát đơn giản là giết lung tung như vậy tồn tại, này mẹ nó hay lại là Lam Tinh cao cấp nhất âm nhạc sân khấu sao?

"A!"

Trịnh Tinh cũng che mặt rồi.

Dương Chung Minh cười khổ không thôi.

Ca sĩ môn cuồng tiểu thảo luận, như vậy thổ hải bài hát lại nghiền ép tính cảm số một, thiên lý ở chỗ nào a, Người viết ca khúc môn cũng muốn khóc đi, mặc dù Tiên Ngư bài hát này cũng không có ngoài mặt như vậy thổ hải, vô luận soạn nhạc hay lại là tẩy não tính đều rất biến thái, nhưng người dùng loại này bài hát cảm độ nhất cũng quá mẹ nó quý dị đi!

"Chúc mừng!"

An Hoàn cười nói: "Ta mới vừa vừa lấy được đạo diễn tổ tin tức nhắc nhở, bài hát này được chúng lấy Tần Tề Sở Yến 35 tuổi nữ tính làm chủ, ngoài ra rất nhiều bạn trên mạng cũng biểu thị, bọn họ là phụng mẫu thân đại nhân chi mệnh bỏ phiếu."

Thần mẹ nó phụng mệnh bỏ phiếu!

Chúng nhân tâm lý thật là mười ngàn đầu thảo nê mã lao nhanh qua, mà lúc này Ngụy Hảo Vận đã hưng phấn băng, nàng biết cao như vậy số phiếu ý vị như thế nào, coi như mình hiện trường thôi lui ra trận đấu, quang bài hát này thành công cũng đã là kiếm lớn rồi!

Mau nhìn a!

Đây chính là ta phong cách, đây là Tiên Ngư lão sư cho ta lượng thân chế tác riêng ca khúc, các người không phải nói ta thổ hải ấy ư, kia bài hát này số phiếu có đủ hay không cho các người nhìn thẳng ta âm nhạc!

Ngụy Hảo Vận kích động!

Ngụy Hảo Vận mừng như điên!

Nguy Hảo Vận phong cách âm nhạc quá quê mùa, mặc dù nàng là một đường ca sĩ, nhưng ở khúc phụ trung thực ra cũng không được thích, cơ hồ không có khúc phụ nguyện ý với Nguy Hảo Vận hợp tác, cho nên hẳn bài hát cũng đến từ trình độ một loại Người viết ca khúc.

Mà bây giờ!

Tiền Ngu vị này tiểu khúc phụ xuất thủ, trực tiếp để cho Nguy Hảo Vận ngênh đón nhân sinh cao quang thời khắc, Nguy Hảo Vận lần nữa xác thực tin chính mình phong cách không có vấn đề, nếu như gặp phải Tiền Ngu loại này đỉnh cấp Người viết ca khúc, mình cũng là có thể giết lung tung!

Một đường?

Ca Vương?

Ca Hậu?

Vô luận phía sau nguyên nhân như thế nào, ngược lại trận này trận đấu, nàng hết thầy cũng đánh ngã, « Tối Huyền Dân Tộc Phong » sau này sẽ trở thành nàng Nguy Hảo Vận nổi danh nhất tác phẩm tiêu biểu!

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, cầm bản kỳ đệ nhất Lâm Uyên đêm đó về đến nhà, phát hiện lão mục lại hiếm thấy không ở nhà, tựa hồ là đi ra ngoài, cơm tối tất cả đều là tỷ tỷ làm.

"Mụ mụ đây?"

Hắn đang ăn cơm hỏi một câu.

Lâm Uyên nói: "Quảng trường múa."

Lâm Dao nói: "Võ Lâm Đại Hội."

Lâm Uyên gật đầu một cái không nghĩ quá nhiều, cơm nước xong hẳn cảm thấy có chút chóng đờ, liền mang theo Nam Cực đi ra ngoài đi bộ, kết quả đi không tới một km, Lâm Uyên thấy phía trước có một quảng trường ngũ quang thập sắc, một đám bác gái ở khiêu vũ.

Lâm Uyên thị lực không tệ.

Hắn thấy rõ lão mục ở hàng thứ hai cái thứ 3 vị trí, động tác nhảy chính tề mà tiêu chuẩn, đối cạnh bên lão đại gia thỉnh thoảng chú ý làm như không thấy, thái độ có thể nói là tương đối thành kính, chính là cái này âm nhạc không đúng lắm: "Mênh mông thiên nhai là ta yêu, mị mừ Thanh Sơn dưới chân hoa chính mở."

Lâm Uyên tròn tròn mắt.

Mặc dù hẳn biết Phượng Hoàng Truyện Kỳ bài hát này là địa cầu quảng trường múa đệ nhất thần khúc, địa vị có thể nói võ lâm Chí Tôn Cấp xa cách thậm chí có nhân trên chóc « Little Apple » không ra ai dám tranh phong luận điệu, nhưng hẳn không nghĩ tới bài hát này như thế này mà nhanh liền bị các bà bác như thế yêu thích coi thành quảng trường múa phối nhạc!

Hắn yên lặng rời đi.

Nam Cực rất hưng phấn dáng vẻ, Lâm Uyên phàm là trong tay không lời xích chó, Nam Cực liền muốn cùng nhau xông tới nhảy, coi như là bị Lâm Uyên kéo rời đi, Nam Cực bước chân cũng ở đây âm nhạc trung dần dần vui sướng.

Xoay người đang lúc.

Lâm Uyên rõ ràng vẫn còn ở « Tới Huyền Dân Tộc Phong » kia tẩy não lại ma tính bối cảnh âm nhạc trung, nghe được chính mình hôm nay ở trên vũ đài gân giọng không ngừng kêu lên ba chữ kia hát đậm:

"Lưu! Hạ! Tới!"

Trên thực tế Lâm Uyên sở chứng kiến, chỉ là một góc băng sơn, khi này thủ « Tới Huyền Dân Tộc Phong » ở trên vũ đài hát vang, buổi tối hôm đó bài hát này liền vét sạch Tần Tề Sở Yên, thành vô số quảng trường múa bác gái hành khúc!

Tề Châu.

"Cái dạng gì tiết tấu."

"Là tối nha tối đung đưa!"

"Cái dạng gì tiếng hát mới là tối! Mở! Ngực!"

Sở Châu.

"Một đường vừa đi vừa hát mới là tối! Tự! Ở!"

"Chúng ta muốn hát liền muốn hát được tối! Đau! Nhanh!"

Yên Châu.

"Ngươi là ta chân trời đẹp nhất đám mây!"

"Thịnh mãn rượu ngon giữ ngươi lại đến, lưu lại!"

Cuốn quảng trường!

Bốn Châu thất thủ!

Bài hát này như Virus một điên cuồng như vậy lan tràn!

Vô luận có thấy hay không quá « bài hát của chúng ta », mọi người đi ra tiểu khu, đều có cực cao tỷ lệ nghe được cái này bài hát, cũng có cực cao tỷ lệ thấy nhảy quảng trường múa bác gái!

Không nghi ngờ chút nào.

Lâm Uyên vì Lam Tinh quảng trường múa phát triển làm ra trác tuyệt công hiến.

Bài hát này thành rất nhiều rồi bác gái quảng trường múa vào hồ làm, hấn gần như nhất thống quảng trường múa bác gái giang sơn!

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng dở khóc dở cười.

"Khắp nơi đều là quảng trường múa!"

"Khắp nơi đều là « Tới Huyền Dân Tộc Phong » !"

"Tiện Ngự người xem một chút người xem một chút, người rớt cuộc cũng đã làm chút gì!"

"Người đem « bài hát của chúng ta » người xem tầy nào còn chưa đủ, người đây là muốn đem toàn bộ Lam Tinh cũng tầy nào?"

"Tiện Ngự âm nhạc tài hoa ta là chịu phục, ai mẹ nó còn dám nói Tiện Ngự chỉ có thể viết cao nhã cùng Dương Xuân Bạch Tuyết, ta thứ nhất không đồng ý!"

"Tiện Ngự, ta nguyện xưng người vì quảng trường múa tổ sư gia!"

"Lúc trước chúng ta cái này cũng có quảng trường múa, nhưng mọi người đầu gì còn các nhảy các, đủ loại bè cánh cạnh tranh phi thường cao hứng, kết quả bây giờ đồng loạt đều là « lưu lại » !"

"Vậy kêu là « Tới Huyền Dân Tộc Phong » !"

"Lúc trước ta cho mẹ ta nghe Tiện Ngự bài hát, thế nào Đa cấp đều vô dụng, nàng nói Tiện Ngự viết ca khúc đều là người trẻ tuổi mới thích ngoạn ý nhi, sau đó ta dứt khoát buông tha Đa cấp rồi, kết quả không nghĩ tới một bài « Tới Huyền Dân Tộc Phong » đi ra, Tiện Ngự ở mẹ ta trong lòng địa vị tăng vọt lên, còn nói còn lại khúc phụ so với Tiện Ngự kém xa, ta mẹ nó ."

"Tiện Ngự da dầy rồi!"

"Tiết mục tổ người trả cho ta cái kia lạnh lẽo cô quạnh Ngự phụ!"

"Mười năm Vương Giả không người thương thức, một buổi sáng ngốc nghếch thiên hạ biết!"

"Tiện Ngự vạn vạn không nghĩ tới, hần đường đường tiểu khúc phụ, lại muốn dựa vào « Tới Huyền Dân Tộc Phong » để chứng minh thực lực của chính mình!"

Có người cảm thấy buồn cười.

Đã có người bắt đầu cảm thấy hành hạ: "Đợt kế tiếp nhanh đề cho Ngụy Hảo Vận với khúc phụ phối hợp, nàng cùng với Tiện Ngự thật sự là quá kinh khủng!"

Câu này bình luận bị điên cuồng điếm đáng khen!

Nhanh đề cho Ngụy Hảo Vận rời đi Tiện Ngự đi!

Hai người này chung một chỗ sinh Sinh Hóa học phản ứng quá kinh khủng! Xứng đôi đến Ngụy Hảo Vận sau đó, Tiện Ngự phảng phất thức tỉnh cái gì kỳ quái thuộc tính!

Lâm Uyên cảm giác rất thần kỳ, hần thật giống như mở ra một cánh Tân Thế Giới đại môn, « Tới Huyền Dân Tộc Phong » bài hát này lại có thể thông sát bất đồng thời không!

Kiếp trước bạo nô hỏa!

Kiếp này cũng bạo nô hỏa!

Trước Lâm Uyên phát bài hát ý nghĩa đúng là tương đối thông nhất, chính hẳn cũng chưa từng nghĩ phát hành « Tội Huyền Dân Tộc Phong », thuần túy là tiết mục tổ chức đôi mới để cho hẳn nghĩ tới rồi này một tra.

Nhưng bây giờ.

Nhìn một chút hiệu quả.

Bài hát này tạo phúc rồi Tần Tề Sở Yến vô số bác gái, để cho Lâm Uyên cảm thấy rất có cảm giác thành công, nếu như phía sau còn có thể xứng đôi đến thích hợp ca sĩ, Lâm Uyên cũng không ngại trở lại điểm có ý tứ.

Thô sao?

Chưa nói tới.

Đây là thông tục.

Có bạn trên mạng tổng kết rất đúng chỗ:

Lâm Uyên viết nhiều như vậy ca khúc kinh điển, cũng không thể đem các bà bác chinh phục, một bài tây nã mà ma tính « Tội Huyền Dân Tộc Phong » lại thu được vô số bác gái ủng hộ!

Chính bởi vì:

Mười năm Vương Giả không người thương thức, một buổi sáng ngốc
nghếch thiên hạ biết!

---

ps: Mọi người có thể đi B Trạm nghe một chút « Tội Huyền Dân Tộc Phong » bất đồng phiên bản, tỷ như hòa âm hoặc là Linkin Park cái gì, sẽ phát hiện bài hát này nhịp điệu nhưng thật ra là rất tốt.

// linkin park ko biết nha :))

Mời đọc #Nghe nói Người Rất Chảnh À, truyện võng du, khi người chơi trở thành NPC. Truyện hay, logic, hài, hẳn dẫn! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 557: Người không nên tới nha

Đừng xem bạn trên mạng đại chúng môn môn đối « Tỏi Huyền Dân Tộc Phong » bài hát này nhỏ nước bọt lợi hại, thực ra nội tâm của mọi người đối bài hát này cũng không ghét, ngược lại cảm thấy tốt vô cùng chơi đùa, thậm chí còn đem học được ——

Tiền Ngự là tiêu khúc phụ!

Đủ loại thiên tài hào quang bao phủ bên dưới, hẳn hình tượng cao cao tại thượng, quá mức hoàn mỹ vô khuyết rồi, thậm chí ngay cả nhan giá trị khối này nhi đều là đỉnh cấp, cho tới cho mọi người một loại không nói ra khoảng cách cảm, luôn cảm giác mọi người là hai cái thế giới nhân, nhất là Tiền Ngự bóc mặt sau đó, cá nhân danh vọng nhộn nhịp đồng thời, mọi người chỉ cảm thấy Tiền Ngự bộc phát xa không thể chạm!

Cho nên.

Có vô số fan ngưỡng mộ Tiền Ngự, thế nhưng loại khoảng cách cảm lại chân thực tồn tại, mà « Tỏi Huyền Dân Tộc Phong » xuất hiện nhưng là ở đột nhiên phá vỡ loại này khoảng cách cảm, mọi người khiếp sợ phát hiện, Tiền Ngự lại cũng có thể như vậy tiếp địa khí!

Ma tính!

Tây nào!

Cái này ở trên vũ đài hát "Lưu lại" Tiền Ngự, càng giống như là một cái sống sờ sờ nhân, hẳn không có mọi người tưởng tượng như vậy không thể đến gần không thể khinh nhờn, hẳn cũng sẽ giống như người bình thường như vậy giải trí!

Thứ Nguyên vách tường phá!

Những người ái mộ một bên nhỏ nước bọt một bên lại không khỏi không thừa nhận như vậy Tiền Ngự vô cùng đáng yêu, dễ thương đến mọi người nghe bài hát này sau đó lại càng thích Tiền Ngự rồi, Tiền Ngự đi xuống Thần Đàn, cùng thời điễm đi vào nhiều người hơn trong lòng!

Hơn nữa .

Người khác thường thường là bị kéo xuống Thần Đàn, mà Tiền Ngự là chủ động đi xuống, hẳn hoàn toàn có thể tiếp tục làm cái kia hoàn mỹ vô khuyết cao cao tại thượng tiêu khúc phụ, những người ái mộ cũng vẫn sẽ thích hẳn, nhưng hẳn cho thấy người một nhà một mặt.

Hẳn cũng sẽ gốc ghêch!

Hẳn cũng có khói lửa!

Hắn cũng có thể cùng dân cùng vui!

Cho nên mọi người nghe bài hát này là một bên mộng bức một bên cô làm kháng cự một bên thân thể lại thành thực thích, cái tiết mục này giải trí tính làm quá tốt, không chỉ là Tiệp Ngự, còn lại Người viết ca khúc cũng dần dần vạch trần khăn che mặt bí ẩn, để cho người xem thấy được những thứ này nhạc đàn có mặc sức hoành hành quyền các đại lão giàu có khói lửa một mặt.

Ngoài ra.

Bài hát này thực ra cũng tiến một bước phô bày Tiệp Ngự Soạn nhạc năng lực, người nọ là thật biết chơi, cho dù là còn lại khúc phụ đều cảm thấy nhưc đầu Ngụy Hảo Vận, Tiệp Ngự cũng có thể mang người cất cánh!

Không khủng bố sao?

Phải biết rất nhiều khúc phụ đôi mặt Ngụy Hảo Vận loại này phong cách âm nhạc cũng là bó tay toàn tập, Tiệp Ngự nhưng có thể mang bay, nói rõ Tiệp Ngự Soạn nhạc năng lực cùng với xem qua phong cách âm nhạc so với đại chúng tưởng tượng rộng hơn, « Tới Huyền Dân Tộc Phong » hoàn toàn là Tiệp Ngự thả bay tự mình âm nhạc tú!

Thật mạnh!

Thậm chí theo « Tới Huyền Dân Tộc Phong » đại họa, còn có người liền này thủ ca khúc tiến hành chuyên nghiệp tính kết cấu, một ít video trên website còn xuất hiện ca khúc bất đồng phiên bản, bao gồm một người cao lớn bên trên hòa âm bản!

Mọi người nhờ nước bọt?

Thực ra hệ thống danh vọng số liệu là thành thật nhất, Lâm Uyên có thể rõ ràng thấy « Tới Huyền Dân Tộc Phong » phát hành sau chính mình âm nhạc danh vọng căng vọt sự thật, có thể thấy nhờ nước bọt đều là giả, thích bài hát này nhân có khói người!

Đầu dưới bài hát chọn cái gì?

Lâm Uyên không khỏi rơi vào trầm tư, nhưng rất nhanh hắn lại cảm thấy suy nghĩ là không có ý nghĩa, máu chột vẫn là phải nhìn chính mình phía sau sẽ gặp phải cái dạng gì ca sĩ, hắn thích loại này vì ca sĩ lượng thân chế tác riêng một ít tác phẩm cảm giác.

Ngày thứ 2.

Live stream bắt đầu.

Giống vậy xuất sắc vạn phần, mà một vòng mới trận đấu hồi cuối, Người viết ca khúc cùng ca sĩ môn lần nữa bị tiết mục tổ hội tụ đến rồi trong đại sảnh, An Hoàn cười tuyên bố: "Phía sau trận đấu, vẫn là ca sĩ cùng Người viết ca khúc ngẫu nhiên xứng đôi kiêu."

Ca sĩ: " . "

Người viết ca khúc: " . "

Ngẫu nhiên xứng đôi tiết mục hiệu quả quả thật không tệ, cái này ngốc nghếch tiết mục tổ còn mẹ nó chơi đùa ghìen, vẫn còn ở tư tư bất quyện cho Người viết ca khúc cùng ca sĩ môn ra vấn đề khó khăn.

Trước màn ảnh.

Đám bạn trên mạng mừng rỡ đồng thời, bỗng nhiên có người lên tiếng: "Còn lại Người viết ca khúc thì coi như xong đi, lần này ngàn vạn lần chớ cho Tiện Ngư chinh cái gì kỳ quái ca sĩ rồi, Ngư phụ mau trở lại đến người Thần Đàn đi, thỉnh thoảng hạ phạm một lần là được rồi!"

Nên đạn mạc điếm đáng khen cực cao.

Tiện Ngư viết « Tôi Huyền Dân Tộc Phong » đôi bạn trên mạng mà nói là thần tiên hạ phạm, cái kia Thần Đàn Tiện Ngư có thể chính mình đi xuống, vốn lấy Tiện Ngư thực lực, tất cả mọi người đều tin tưởng hẳn tùy thời có thể trở về!

"Vì công bình!"

An Hoành nói: "Bản kỳ do Người viết ca khúc môn rút thăm quyết định đôi thủ mình, giảm bớt các vị khán giả hoài nghi chúng ta tiết mục là có Yên xếp hàng Người viết ca khúc cùng ca sĩ môn phong cách mâu thuẫn."

Mọi người cười to.

Trước nhất kỳ tiết mục tổ tuyên đọc kết quả, để cho rất nhiều người cũng hoài nghi là tiết mục tổ cố ý an bài, kỳ này tiết mục tổ dứt khoát không trực tiếp tuyên đọc, để cho Người viết ca khúc môn chính mình đi rút thăm đi.

Quét quét quét.

Người viết ca khúc môn rồi rít đứng dậy, từ tiết mục tổ cung cấp trong cái rương lớn rút thăm, kết quả khi thấy tay trung kết quả rút thăm, tuyệt đại đa số Người viết ca khúc đều lộ ra thông khổ cùng bất đắc dĩ, đồng thời còn mang theo mấy phần không khỏi hưng phấn vẻ mặt phức tạp:

"Ta vận khí này!"

"Vận may quá kém!"

"Lại không thích hợp!"

"Ta là không phải là tù!"

Tuyệt đại đa số Người viết ca khúc cũng rút được phong cách không hoàn toàn kiên dung ca sĩ, trong lúc nhất thời rồi rít nhô nước bọt chính mình vận khí, nhưng cũng không phải là ở nhằm vào ca sĩ, chỉ là phong cách mâu thuẫn đề cho Soạn nhạc độ khó đề cao mà thôi, nhưng những người này trên mặt kia không giấu được hưng phấn nhưng lại đề cho rất nhiều người xem hoài nghi nhân sinh, đám này Người viết ca khúc tuyệt bích là mở ra Tân Thế Giới đại môn!

Lúc này.

Lâm Uyên cũng rút được chính mình ca sĩ, sắc mặt hẳn nhất thời có chút cổ quái, sau đó hẳn đem mình rút được tên lấy ra, ống kính còn đặc biệt cho

một cái đặc tả, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều điên rồi, Lâm Uyên ký xuống bất ngờ viết quen thuộc ba chữ ——

Ngụy Hảo Vận!

Tiền Ngưu phảng phất với Ngụy Hảo Vận kết duyên rồi một dạng thứ 2 bài hát lần nữa rút được Ngụy Hảo Vận, đây là duy nhất một lần có Người viết ca khúc ở trên cái vũ đài này, liên tục hai lần gặp phải cùng vị ca sĩ tình huống!

"Ngọa tào!"

"Tâm tính băng!"

"Đám này Người viết ca khúc hôm nay tập thể tay đen, nhưng Tiền Ngưu ngón này tuyệt đối không đen, chân chính đen là chúng ta người xem, chúng ta vận khí đặc quá mẹ nó kém, đơn giản là sợ điều gì sẽ gặp điều đó!"

"Cười rút!"

"Cái quỷ gì a!"

"Lại vừa là Ngụy Hảo Vận!"

"Ác mộng sắp lần nữa hạ xuống!"

"Đáng sợ nhất sự tình xảy ra!"

"Còn lại Người viết ca khúc rút được phong cách không kiêm dung ca sĩ là mình vận khí không được, nhưng Tiền Ngưu rút được Ngụy Hảo Vận, tuyệt đối là chúng ta người xem vận khí có vấn đề, cái này Hảo Vận Tỷ căn bản không có cho người xem mang đến may mắn! ! !"

" "

Người xem tâm tính băng!

Lúc này ông kính cho đến Ngụy Hảo Vận, Ngụy Hảo Vận đã từ chỗ ngồi đứng lên, hưng phấn đỏ bừng cả khuôn mặt, hai cái tay nắm quyền điên cuồng ăn mừng, trong lúc nhất thời bạn trên mạng đều cảm giác được đến từ cái tiết mục này sâu sâu ác ý!

Bỗng nhiên giữa!

Người xem biểu tình dữ tợn!

Nội tâm của bọn họ, cơ hồ là đồng thời vang lên cùng một giọng nói, cũng lấy điên cuồng đạn mạc hình thức, xuất hiện ở tiết mục live stream đạn mạc bên trên, đơn giản là dày đặc nhìn thấy giật mình:

Người không nên tới nha! ! !

Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BỨC, chỉ có 1 bàn tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Diệu Lịch Sử]([https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su)

[phach-loi-cao-dieu-lich-su](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su))

Chương 558: May mắn tới

Tiết mục sau khi kết thúc!

Trên mạng vô số thảo luận!

"Ta nứt ra!"

"Tại sao lại là Hảo Vận Tỷ!"

"Toàn bộ người xem bất hạnh, đổi lấy Hảo Vận Tỷ một người may mắn!"

"Không hổ là Hảo Vận Tỷ, hai lần gặp phải Tiệp Ngự, vận khí này tuyệt!"

"Một nữ nhân Âu, phía sau là vô số nam nhân không phải là!"

"Quảng trường múa phải ra bài hát mới rồi hả?"

"Người không nên tới a (dữ tợn)!"

"Ô ô ô, tâm thương bản thân!"

" "

Người viết ca khúc rút được phong cách không kiêm dung ca sĩ, cũng sẽ miệng ngại thể chính trực tới một câu:

Vận khí quá kém.

Chỉ có Tiệp Ngự rút được Ngụy Hảo Vận, mới có thể để cho các khán giả hung hăng phun trước nhất câu:

Vận khí quá kém!

Người xem cảm giác mình vận khí quá kém!

Tiết mục tổ sự an bài này không khác nào đối với bọn họ rộng to một câu:

Đổi mặt gió tấp đi!

Nhưng cũng không phải là toàn bộ người xem cũng là như thế .

Lâm gia.

Lão mù làm một bàn thức ăn ngon, tựa hồ là đang ăn mừng: "Vận khí thật là tốt, lại vừa là Ngụy Hảo Vận, Ngụy Hảo Vận ca hát phi thường dễ nghe!"

"Đạo lý ta đều biết ."

Lâm Huyền nhìn về phía lão mù điện thoại di động: "Ta ăn cơm xong có thể hay không đem âm nhạc đóng?"

Lão mù ở tả « Tồi Huyền Dân Tộc Phong » .

Gần đây trong nhà một mực bị bài hát này tấy não, Lâm Huyền gánh không được rồi.

Lâm Dao gần đây làm bài cũng không ở phòng khách, mà là hồi phòng ngủ mình, thật chặt đóng cửa lại rồi.

Ngay cả Lâm Uyển đều có điểm gặp không dừng được.

Xem ra không thể cho thêm Ngụy Hảo Vận an bài đồng loại ca khúc rồi.

Ngược lại « Tới Huyền Dân Tộc Phong » đã có đủ đại biểu tính, Lâm Uyên không cần phải lập lại.

Ngụy Hảo Vận thanh âm, không chỉ có riêng có thể hát loại này bài hát. Khác loại hình, Ngụy Hảo Vận cũng có thể hát, cái loại này chất phác giọng nói, không mang theo quá nhiều kỹ xảo sửa chữa, trời sinh liền mang theo một loại rất chân thành cảm giác.

Rất tiếp địa khí.

Thân hòa lực cũng không tệ.

Cho nên coi như là cùng một cái ca sĩ, Lâm Uyên cũng muốn tới điểm không một vật, cũng coi là giúp Ngụy Hảo Vận bài hát đường lại hướng bên trên phát triển một chút.

Về phần trên mạng bình luận, Lâm Uyên cũng nhìn.

Mọi người tựa hồ rất kháng cự trở lại một bài tẩy não thần khúc .

Thực ra Lâm Uyên cũng không biết, có một loại thuộc tính kêu "Ngạo kiều"

Có câu muốn nói, gọi là "Ngoài miệng vừa nói không muốn, thân thể cũng rất thành thực" .

Bất kể người khác có tin hay không bạn trên mạng lời nói.

Ngược lại hẳn tin rồi.

Là lấy.

Ngày thứ 2 đi tới tiết mục tổ thời điểm, hẳn cho Ngụy Hảo Vận lấy ra một bài rất đặc biệt ca khúc.

"Tiện Ngự lão sư ."

Ngụy Hảo Vận thấy bài hát danh trong nháy mắt, thanh âm cũng run rẩy! Bất được « Tới Huyền Dân Tộc Phong » , Ngụy Hảo Vận đem nhịp điệu ở trong đầu quá qua một lần cũng rất chắc chắn, đó là thuộc về mình bài hát của phong cách.

Nhưng lần này Tiện Ngự xuất ra bài hát, Ngụy Hảo Vận thậm chí không cần nhìn nhịp điệu!

Chỉ là một bài hát danh đặt ở trước mặt Ngụy Hảo Vận, Ngụy Hảo Vận liền 100% chắc chắn:

Đây chính là cho mình bài hát!

Tiện Ngự lão sư vì chính mình lượng thân định chế một bài chỉ có thể tự tới hát ca khúc ——

Bởi vì này bài hát kêu:

Hảo! Vận! Tới!

Hoàn mỹ dán vào Ngụy Hảo Vận tên!

Dù là Tiện Ngự nói, bài hát danh chỉ là trùng hợp, Ngụy Hảo Vận đều sẽ không tin đích!

Ngụy Hảo Vận, « may mắn tới » !

Trên đời này nào có trùng hợp như vậy sự tình?

Thậm chí!

Ngụy Hảo Vận phi thường chắc chắn!

Bài hát này, chính là Tiệp Ngự gần đây mới viết!

Bởi vì Tiệp Ngự lão sư hợp tác với chính mình là tình cờ, vô luận chính mình hay lại là Tiệp Ngự cũng hoặc là những người khác, đều không cách nào chuyện dự liệu trước, cho nên duy nhất khả năng chính là Tiệp Ngự mấy ngày nay đặc biệt vì chính mình viết như vậy một ca khúc!

Đường đường tiêu khúc phụ .

Lại đang một cái Tổng Nghệ bên trong, vì chính mình đặc biệt viết như vậy một ca khúc?

Bài hát danh chính là mình tên!

Này là bức nào đãi ngộ! ?

Ánh mắt của Ngụy Hảo Vận chớp động giữa, lại mang theo một tia trong suốt.

Bỗng nhiên.

Nội tâm của nàng, sinh ra một cái trước đó chưa từng có xung động, nàng làm ra một cái quyết định trọng đại.

Nhưng nàng cũng không nói gì, chỉ là đứng dậy, hướng về phía Tiệp Ngự thật sâu bái một cái.

Lâm Uyên cũng không biết bài này « may mắn tới » xuất ra, cho Ngụy Hảo Vận mang đến như thế nào chân động, đồng thời để cho Ngụy Hảo Vận làm xảy ra điều gì dạng quyết định.

Chuyện này còn rất đúng dịp.

Mới vừa bài hát tốt danh cùng Ngụy Hảo Vận rất dán.

Vừa vãn Ngụy Hảo Vận vừa có thể hát loại thanh âm này tương đối chất phác ca khúc.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên muốn không xuất ra bài hát này cũng không được.

Hướng chỉ hán cũng không có ý định ở ma tính tẩy não thần khúc trên con đường một đi không trở lại.

Đây chính là « bài hát của chúng ta » có ý tứ địa phương.

Nếu như là ở « che mặt Ca Vương » bên trên.

Lâm Uyên trước mắt xuất ra ca khúc, cũng rất nguy hiểm.

Đào thải cũng có thể.

Nhưng « bài hát của chúng ta » là mặt ngó đại chúng, bình ủy chính là nhiều chút phổ thông người xem.

Không có khúc phụ.

Không có bình phẩm đoàn.

Càng không phải đối âm nhạc kén chọn âm nhạc say mê công việc hình người xem.

Người bình thường, nam nữ già trẻ thích nhất thông tục âm nhạc, ở trên cái vũ đài này cũng rất dễ dàng được hoan nghênh!

Này mới cho Lâm Uyên một cái xuất ra loại này ca khúc thổ nhưỡng.

Đương nhiên.

Nếu như ở trên cái vũ đài này xuất ra « phô trương » loại nỏ tràng ca khúc, hiệu quả cũng là phi thường trâu bò.

Cực kỳ tạm thời không cần phải.

Ngụy Hảo Vận, cũng không phải nỏ tràng loại ca sĩ, nàng có chính mình đặc sắc.

Mấy ngày kế tiếp chính là tập luyện loại sự tình.

Mà khi thứ năm kỳ thời điểm tranh tài, ra sân thứ tự một tuyên bố, người xem liền hôn mê!

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Hôm nay Hảo Vận Tỷ mở màn!

Nếu như hôm nay Hảo Vận Tỷ trở lại một bài « Tội Huyền Dân Tộc Phong » như vậy ca khúc, phía sau trận đấu còn thấy thế nào ?

Không có cách nào nhìn!

Tất cả mọi người đều sẽ bị tẩy não!

Tất cả mọi người đều sẽ bị nhốt ở thần khúc tiết tấu bên trong không ra được!

Hậu trường nơi.

Ca sĩ môn hôn mê.

"Hảo Vận Tỷ mở màn!"

"Ta mẹ nó tiếp Hảo Vận Tỷ??"

"Hảo Vận Tỷ vùng thế nào tiếp a!"

"Nàng một hát xong, toàn bộ người xem cũng sẽ bị nàng bài hát lưu! Hạ!

Tới!"

"Căn bản không ra được cái loại này!"

"Tiết mục tổ, chán ghét tâm!"

" "

Người viết ca khúc môn cũng đầy mặt mộng bức.

Hảo Vận Tỷ mở màn, chắc chắn sẽ không trực tiếp đem các khán giả mang tới quảng trường múa hiện trường?

Phía sau còn hát cái gì bài hát, so cái gì cuộc so tài!

Mọi người trực tiếp nhảy quảng trường múa rồi!

"Vận khí quá kém!"

Trịnh Tinh cười than phiền, nàng hợp tác ca sĩ, vừa vận tiếp ở Hảo Vận Tỷ phía dưới.

Nhưng nàng lần này bài hát, tương đối trữ tình, yêu cầu người xem tĩnh tâm xuống, mới có thể cảm nhận được.

Nhưng Hảo Vận Tỷ hát xong, chắc chắn người xem còn có thể tĩnh hạ tâm?

Cái này Hảo Vận Tỷ, sở dĩ là Hảo Vận Tỷ, chính là muốn đem tai ách mang cho người sở hữu!

Chỉ có Ngụy Hảo Vận, mỹ tư tư đi lên sân khấu, bộ kia mặt mũi hồng hào đáng vẻ, để cho người xem run run một cái!

Thậm chí có người đang chơi đùa trên mạng ngạnh, hô to:

"Người không nên tới a!"

Ngụy Hảo Vận lại trả lời một câu: "Ta mạn phép muốn đi qua."

Phốc!

Toàn trường cười thật to!

Bài hát này còn chưa bắt đầu hát, thì có bên trong vị nhi!

Nhưng mà.

Làm âm nhạc vang lên, màn hình lớn bên trên xuất hiện « may mắn tới » này ba chữ bài hát danh thời điểm, toàn trường người xem đã không chỉ là cười thật to rồi!

Tùng cái tiền ngưỡng hậu hợp!

Tùng cái ngã trái ngã phải!

Người sở hữu thấy bài hát này danh, cũng trực tiếp cười đau bụng, toàn bộ lưới cũng để cho người không nên tới, kết quả người bài hát này hết lần này tới lần khác kêu « may mắn tới » ! ?

Không để cho người qua đây!

Người còn lếch muốn đi qua!

Người lên đài, là may mắn tới?

Này mẹ nó, rõ ràng là tai ách tới!

---

ps: May mắn tới có thể B Trạm nghe Tiểu Duyên phiên bản, cũng có thể nghe tam vô phiên bản, hoặc là tối kinh điển Lão Bản

// [Vietsub YY] Vận May Đến - Sầm Sầm || 好运来 - 岑岑

Vietsub | MV Vận May Tới SNH48 Feat. 祖海 Tổ Hải | 好运来 Vận May Đến

Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BỨC, chỉ có 1 bàn tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Diệu Lịch Sử](<https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su>)

Chương 559: Âu tức mút vào

Không chỉ có hiện trường.

Trước màn ảnh Sa Điêu các khán giả cũng không được, nhất là nghe được cái này loại vui mừng lại huyền não âm nhạc sau đó, mọi người gần như có thể tưởng tượng đây là một bài cái gì ca!

"Người cũng mở màn, còn nói với chúng ta may mắn tới?"

"Ngụy Hảo Vận vận khí vô địch, hai tràng gặp phải Ngu phụ như vậy ầm áp nhân, nguyện ý cho nàng đánh phối hợp, nhưng chúng ta người xem vận khí là thật bất hảo!"

"Tiện Ngu tuyệt, lại nổi lên như vậy hung mãnh tên bài hát, thật. Lượng thân chế tác riêng!"

"Ngu phụ đã tại góc ghéch trên đường một đi không trở lại rồi."

"Ngu phụ, người là thần, người không muốn thường thường hạ phạm đùa bỡn ta môn những thứ này phạm nhân!"

"Đóng cửa lại, một cái đều không cho đi!"

"Cửa xe hàn chết rồi! Ai cũng đừng nghĩ xuống xe!"

"Đều phải chết!"

" . "

Người qua đây nha!

Ai sợ ai a!

Người xem cũng liều mạng, liền « Tối Huyền Dân Tộc Phong » tất cả mọi người thật tới, còn có cái gì tốt sợ hãi!

Hùng Nhân tộc không sợ hãi!

Hiện trường cùng trước màn ảnh, tất cả mọi người đều lộ ra thấy chết không sồn biểu tình!

Trên võ đài.

Ngụy Hảo Vận cầm lên Microphone, quen thuộc giọng oang oang, trực tiếp lộ ra nhất đoạn dễ nghe nhịp điệu:

"May mắn tới chúc người nhiều may mắn tới

May mắn mang đến vui cùng yêu

May mắn tới chúng ta may mắn tới

Đón may mắn hưng vượng phát đạt thông tứ hải ."

Quét quét quét.

Người xem trọn tròn mắt.

Mọi người không có bị tiếng hát mang tới quảng trường múa hiện trường, ngược lại cảm giác mình đang nhìn một trận hải hòa Xuân Tiết Dạ Hội? Chúng mặt mọng bức.

Bài hát này .

Cùng tưởng tượng thật giống như không cùng một dạng?

Thật đúng là "May mắn tới", vận khí vận!

Vui mừng!

Vui sướng!

Âm áp!

Đột nhiên xuất hiện tốt đẹp, đánh tất cả mọi người đều ứng phó không kịp!

Không có ai cảm thấy bài hát này thô, vừa vận ngược lại là, mọi người cảm thấy bài hát này phá lệ êm tai!

Quá đòi vui!

Ngụy Hảo Vận tiếp tục hát:

"Giấy gấp cái Thiên Chỉ Hạc, lại hệ cái hồng dây băng, nguyện hiền lành mọi người ngày ngày may mắn đến, người cần cù sinh hoạt mỹ, người khỏe mạnh xuân thường tại, người một đời bận rộn vì tươi cười rạng rỡ ."

Êm tai!

Thật là thơm!

Ngụy Hảo Vận kia chất phác lại không mang chút nào kỹ xảo thanh âm, tựa hồ hướng toàn bộ người xem phát ra tốt đẹp nhất chúc mừng!

Ngụy Hảo Vận vẫn còn ở hát:

"Đánh đồng tâm kết, mời gió xuân kéo cái thái, nguyện Lam Tinh nhật nguyệt hàng năm may mắn đến, người Phụng Vũ quá năm thường, người Long Đăng thời đại mới, người hạnh phúc gia viên nghênh đón trăm hoa nở rộ!"

Hậu trường nơi.

Cả sĩ môn trở mắt nhìn nhau.

Người viết ca khúc môn cũng liếc nhìn nhau.

"Thay đổi phong cách!"

"Bài hát này cũng lợi hại!"

"Nhịp điệu rất đơn giản, nhưng nội dung rất chân thành!"

"Bài hát này không một chút nào thô hải, lại càng không tấy nảo, nhưng là để cho người ta nghe liền khắc sâu ấn tượng."

"Tiện Ngư là thực sự biết chơi!"

" "

Quá sành chơi rồi!

Tất cả mọi người đều cho là chính mình có thể bay đến quảng trường múa hiện trường, kết quả nhưng ở "Xuân Vãn" hiện trường hạ xuống!

"Ngọa tào ."

"Ta thật giống như bị Hảo Vận Tử vòng phần?"

"Bây giờ ta đi còn kịp sao?"

"Nghe Hảo Vận Tử nhiều như vậy bài hát, bài này là tôi siêu thân!"

" "

Không biết từ ai bắt đầu.

Trong màn đạn đột nhiên xuất hiện vô số cầu nguyện:

"Hảo Vận Tử phù hộ buổi tối ta đi ra tất trúng!"

"Cầu nguyện ta tháng sau công chức thi thuận lợi!"

"Bài chuyên ngành cao phân thông qua!"

"Hảo Vận Tử phù hộ ta ngày mai khảo hạch thông qua, ta ngày mai sẽ nghe bài hát này đi khảo hạch!"

"Hút hút hút hút hút!"

"Mút vào Hảo Vận Tử Âu tức, ngày mai với nữ thần biểu lộ!"

"Thật là chóng mặt sữa, chúc người tốt vụng sữa!"

"Trên lầu chúc phúc là ta nghe qua chân thật nhất chí chúc phúc!"

" "

Nếu như nói « Tối Huyền Dân Tộc Phong » là các bà bác thích bài hát;
Kia « may mắn tới » chính là càng nhiều nhân dân quần chúng thích nghe
ngóng ca khúc!

Nó Soạn nhạc cũng không phức tạp.

Nó biểu diễn cũng không huyền kỳ.

Nhưng nó biểu đạt tình cảm cùng chúc phúc, lại có thể thông qua đơn giản
ca từ cùng nhịp điệu trong nháy mắt truyền đạt đến mọi người đáy lòng!

Phối hợp Ngụy Hảo Vận hát bài hát này, đơn giản là ông trời tác hợp cho!

Không có ai so với Ngụy Hảo Vận thích hợp hơn bài hát này!

Từ thanh âm mà nói, từ ca sĩ tên mà nói, cũng là như thế!

Hiện trường hưng phấn rồi!

Thậm chí có nhân vỗ tay!

Này tiếng vỗ tay, cùng ca khúc thuộc lâu lâu tiết tấu phối hợp đến đồng
thời, để cho ca khúc bầu không khí nâng cao một bước!

Hậu trường ca sĩ môn sợ ngây người!

"Người xem đều tại đánh phối hợp!"

"Hảo Vận Tử tràng này thật tuyệt rồi!"

"Ngư phụ là thực sự cái gì bài hát cũng sẽ chơi đùa!"

"Ta đều muốn đi hút một chút Hảo Vận Tử vận khí!"

"Ngư phụ đây là thay Hảo Vận Tử mở ra bài hát mới đường a!"

" "

Ca khúc quá đơn giản.

Có ca sĩ không nhịn được đi theo hát lên.

Cuối cùng cao triều, cơ hồ là toàn trường cùng đi:

"May mắn tới chúc người nhiều may mắn đến, may mắn mang đến vui cùng yêu, may mắn tới chúng ta may mắn đến, đón may mắn hưng vượng phát đạt thông tứ hải!"

Hảo Vận Tử kết thúc.

Dứt khoát ba chữ:

"Hảo! Vận! Tới!"

Ngụy Hảo Vận động tác, đơn giản trực tiếp, ánh mắt kiên định, Microphone đột nhiên nghiêng về rồi gò má, phảng phất cố định hình ảnh.

Cùng lúc đó, âm nhạc dừng lại!

So với "Lưu lại"

Bài này "May mắn tới" là không người nhỏ nước bọt!

Hoa lạp lạp lạp!

Hiện trường vang lên vô số tiếng vỗ tay!

Ngụy Hảo Vận thở dài một hơi, quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, nụ cười cởi mở phóng khoáng.

Lâm Uyên giơ ngón tay cái lên.

Bài hát này, Ngụy Hảo Vận quả thật hát rất tốt, phảng phất bài hát này trời sinh đến lượt thuộc về nàng!

Không khí hiện trường!

Người xem chuyển động cùng nhau!

Tràng này tốt nhất!

Người chủ trì An Hoành đi về phía sân khấu, thanh âm mang theo nụ cười:

"May mắn tới chúc người nhiều may mắn đến, Hảo Vận Tử chúc phúc, các người nhận được chưa?"

"Nhận được!"

Các khán giả đều tại kêu.

Có người nước mắt giàn giụa.

Ngư phụ rốt cuộc không chơi!

Ngư phụ rốt cuộc bắt đầu nghiêm túc lên rồi!

Mặc dù bài hát này vẫn cùng Tiệp Ngư lúc trước tác phẩm phong cách không cùng một dạng.

Nhưng tích cực như vậy hướng lên, họa phong hài hòa ca khúc không người không thích!

Mà ở trước màn hình.

Đã có người xem kéo đường tiến độ, lần nữa phát ra « may mắn tới », đồng thời bắt đầu đi ra rồi!

"May mắn tới!"

"May mắn tới!"

Kết, có người xem rút được SSR!

Tên này người xem lúc này ở trên mạng khoe khoang: "Bài hát này quá Âu rồi, sau này ta là Hảo Vận Tử nào tàn fan, đi ra thời điểm nhất định triệu

hoán Hảo Vận Tỷ!"

Ngay sau đó.

Hoặc nghiêm túc.

Hoặc hung mãnh.

Càng ngày càng nhiều nhân gia nhập hàng ngũ đó: "Tới trả nợ, vừa mới nghe « may mắn tới » trực tiếp gửi tin nhắn, với nữ thần ta biểu lộ, nữ thần đồng ý!"

"Hảo Vận Tỷ ngu phê!"

"Các huynh đệ, hút nàg!"

"Không hút, thật là chóng mặt sữa!"

" "

Nói đến tướng mạo cùng vóc người, Hảo Vận Tỷ ở làng giải trí đều thuộc về trên trung bình phong thái, cùng gái đẹp minh tinh đứng đồng thời khả năng hơi kém ý tứ, nhưng đã đạt đến người bình thường đẹp để tiêu chuẩn.

Trọng yếu nhất là:

Hảo Vận Tỷ kích thích rất hùng hậu.

Đôi thỏ dựa địa đi!

Cho nên đưa tới một ít trêu chọc, cũng là như đã đoán trước rồi.

Nhưng những thứ này trêu chọc, thực ra không có quá nhiều ác ý.

Mọi người thích bài hát này!

Cũng bởi vì này bài hát, rất nhiều người thích Hảo Vận Tỷ, thậm chí trực tiếp bị bài hát này cho vòng phần!

Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BÚC, chỉ có 1 bàn tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Diệu Lịch Sử]([https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su)

[phach-loi-cao-dieu-lich-su](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su))

Chương 560: May mắn sẽ không chiếu cố đũa ngốc

Tiết mục sau khi kết thúc.

Bài này « may mắn tới » trực tiếp phát hỏa!

Nhất là một ít đã có tuổi phụ đồng hương thân môn, bọn họ có thể rất ưa thích loại này ca!

Sau trận đấu.

Tiết mục tổ còn ban bố một cái quan phương bỏ phiếu thống kê:

Cho « Tối Huyền Dân Tộc Phong » bỏ phiếu đám người, lấy quảng trường múa bác gái làm chủ.

Mà chủ trương gắng sức thực hiện phải cho « may mắn tới » bỏ phiếu đám người, nhưng là lấy lão đại gia cùng cụ bà làm chủ .

Gia có một lão, như có một bảo.

Nếu như nói, bác gái là trong nhà người nắm quyền;

Kia lão đại gia cụ bà, chính là trong nhà Thái Thượng Hoàng!

Bình thường Thái Thượng Hoàng không lên tiếng, một khi lên tiếng, trong nhà ai dám không nghe?

Huống chi .

Lão đại gia cụ bà môn thích bài hát này, rất nhiều tuổi trẻ người xem thực ra cũng rất thích bài hát này.

Nhất là mọi người nghe xong « Tối Huyền Dân Tộc Phong » sau đó.

So với bài hát kia quảng trường múa thân khúc, lần này ca khúc nhiều chính kinh a, tràn đầy hài hòa công chính năng lượng!

Ngư phụ tốt rồi nha!

Là lấy.

Hoặc chủ động, hoặc bị động .

Người sở hữu đều không hẹn mà cùng đem « may mắn tới » đầu đến bản kỳ số một!

Nhưng mà.

Bài hát này mang đến ảnh hưởng, dĩ nhiên không chỉ có giới hạn với một cái Tổng nghệ tiết mục.

Ngày thứ 2.

Lâm Huyền hiềm thấy kéo Đại Dao Dao đi dạo phố.

Mà ở đi dạo phố thời điểm, các nàng kinh ngạc phát hiện, rất nhiều siêu thị loại nơi đều đang ở phát ra cùng một ca khúc:

"May mắn đến, chúc người nhiều may mắn tới."

Thật vất vả đôi một tiệm, kết quả bên này cũng ở đây thả:

"May mắn đến, mang đến vui cùng yêu."

Mặc dù là bảo bối đệ đệ bài hát, nhưng Lâm Huyền cảm giác nghe chán ngán làm nũng rồi.

Nàng lần nữa đôi một tiệm, bên tai tiếng hát lần nữa vang dội:

"May mắn tới chúng ta may mắn đến, đón may mắn hưng vượng phát đạt thông tứ hải."

Má ơi!

Vẫn chưa xong đúng không!

May mắn này tới, đuổi cũng không đi, tránh cũng tránh không hết!

Đi dạo xong đường phố, Lâm Huyền cùng Lâm Dao cơ hồ là nghe cả ngày « may mắn tới », đến mức bị hoàn toàn tấy não!

Thật vất vả đi dạo xong đường phố, Lâm Huyền lái xe về nhà.

Chờ đèn đỏ thời điểm, Lâm Huyền cảm khái nói: "Rốt cuộc có thể không cần tiếp tục bị « may mắn tới » chi phối."

Đại Dao Dao tràn đầy đồng cảm gật đầu một cái.

Kết quả làm hai người lái xe đi ngang qua một cái quảng trường, bên tai chợt vang lên kinh khủng hơn tiếng hát:

"Mênh mông thiên nhai là ta yêu, liên tục Thanh Sơn dưới chân hoa chính mở!"

Là « Tới Huyền Dân Tộc Phong » !

Lâm Huyền: " . "

Lâm Dao: " . "

Yêu cầu bỏ qua cho!

Chúng ta tiếp tục nghe « may mắn tới » còn không được sao!

Lâm Huyền tâm tính băng.

Lâm Dao quay lên cửa sổ xe trước, nghe được loa lớn bên trong truyền ra ca ca thanh âm:

"Lưu lại!"

Lại vừa là may mắn đến, lại vừa là lưu lại, Lâm Dao tâm tính cũng băng. Ngày này.

Lâm Huyền cùng Lâm Dao gặp gỡ, tuyệt đối không phải là một lệ ——

Ở nơi này một ngày.

Gần như toàn bộ ra ngoài nhân, đều tại phố lớn ngõ nhỏ giữa, bị « may mắn tới » hoàn toàn chi phối!

Coi như là trốn khỏi « may mắn tới » .

Phía sau còn có quảng trường múa thần khúc « Tới Huyền Dân Tộc Phong » đợi của bọn hắn.

Phảng phất toàn thế giới đều là Hảo Vận Tử!

Với là tất cả lòng người cũng quá băng!

Quét quét quét!

Nhỏ nước bọt có lẽ sẽ tới trễ, nhưng chưa bao giờ sẽ vắng mặt ——

"Chúng ta bên này chợ hoàn toàn bị « may mắn tới » chiếm lĩnh!"

"Siêu thị ở thả, quán ăn ở thả, ngay cả tiệm bán quần áo cũng mẹ nó ở thả bài hát này!"

"Để nghe đi nữa bài hát, cho ta nghe cả ngày, ta cũng gặp không dừng được a!"

"Trước ai nói « may mắn tới » không tẩy não, đứng ra cho ta, bây giờ ta đọc không ra này ba tự, thấy liền không kìm lòng được hát lên rồi!"

"Đây cũng là một bài tẩy não bài hát a!"

"Hảo Vận Tử không chỗ nào không có mặt!"

"Chúng ta đã bị Hảo Vận Tử bao vây!"

"Thu tay lại đi, Ngư phụ, bên ngoài tất cả đều là Hảo Vận Tử!"

"Ngư phụ mau nhìn nhìn người rút cuộc làm cái gì!"

"Tạo nghiệt nha!"

" "

Đám bạn trên mạng rút cuộc cảm nhận được bị đường phố bài hát chi phối sợ hãi!

Bài hát này thật là so với « Tối Huyền Dân Tộc Phong » còn phải vô khổng bất nhập!

Đáng sợ nhất là .

Khi có người mở ra một cái live stream Website, dự định nhìn streamer chơi game thời điểm, streamer nhưng là khăn trương xoa xoa tay.

"Các huynh đệ, trò chơi quan phương làm cái rút ra da thịt hoạt động, ta dự định hôm nay live stream rút ra 5000 đồng tiền da thịt!"

Trong chớp nhoáng này.

Rất nhiều live stream gian người xem, cũng sinh ra một loại dự cảm không tốt.

Quả nhiên!

Sau một khắc, streamer liền mở ra máy truyền tin, phát ra nổi lên « may mắn tới » !

Phối hợp tiếng hát.

Live stream thời gian là streamer hưng phấn đến đầy máu:

"Hành khúc đã vang lên, Hảo Vận Tử phù hộ, ta đây ba nhất định rút ra Sử Thi Long Hại!"

Đạn mạc trong nháy mắt hờ ra ——

"Yêu cầu bỏ qua cho!"

"Streamer người làm một nhân đi!"

"Lại thả lầy đóng!"

"Lại thả tự sát!"

"Tại hạ vụng sữa, cáo từ!"

"Ta thiên, ta hiện tại coi như là biết cái gì gọi là nghe một ca khúc nghe được ói!"

" "

Nghe ói cũng vô dụng.

Streamer đã tiến vào trạng thái!

Kinh khủng hơn là, ở bài hát này thêm được hạ, streamer muốn cái gì tới cái gì!

Cuối cùng, streamer đều nhanh quỳ xuống:

"Hảo Vận Tử, vĩnh viễn thần!"

Đạn mạc cũng trợn tròn mắt, thậm chí có nhân sinh ra tội ác ý nghĩ:

Nếu không, ta cũng đi thử một chút?

Lại qua một ngày, theo « may mắn tới » đại bạo nổ, ngay cả một ít cửa hàng cắt băng trong nghi thức, thả đều đang là bài hát này!

Tại sao?

Bài hát này vui mừng!

Bài hát này cát tường!

Cửa hàng khai trương, đồ không chính là một cái làm ăn thịnh vượng, may mắn liên tục tiền thưởng à?

Âm!

Bài hát này hoàn toàn nổ!

Ngắn ngủi mấy ngày, lại có thể để cho Tần Tề Sở Yên vô số nhân dân cũng đổi bài hát này cảm thấy nghe nhiều nên quen!

Nhưng cái này cũng chưa hết.

Ngay tại mọi người cho là qua một thời gian ngắn nữa, là có thể đem bài hát này nhiệt độ vượt đi qua lúc, Lam Tinh đài truyền hình bỗng nhiên tuôn ra một cái nặng ký tin tức ——

Xuân Vãn tiết mục tổ cố ý mời Hảo Vận Tử lên đài biểu diễn « may mắn tới » !

Dạ !

Xuân Vãn cũng mời Hảo Vận Tử rồi!

Giờ khắc này, đám bạn trên mạng hoàn toàn phá vỡ:

"Cho nên bài hát này, ta phải đã nghe qua năm?"

"Còn có mấy cái nguyệt mới hết năm đây!"

"Ta vạn vạn không nghĩ tới, cuối năm nay, sẽ có một nữ nhân không biết một mội ca hát cho ta nghe!"

"Nàng đi chợ thời điểm cho ta ca hát, nàng còn đi trên quảng trường cho ta ca hát, tối ngày hôm qua nàng thậm chí ở nhà ta dưới lầu cho ta ca hát!"

"Hảo Vận Tử, ngươi không nên tới a!"

"Hảo Vận Tử: Môn hàn chết rồi, một cái cũng đừng nghĩ đi, cỡi quần ra!"

"Vạn người Huyết Thu, đợt kế tiếp không nên để cho Hảo Vận Tử đến gần Ngự phụ!"

"Tiết mục tổ còn dám để cho Ngư phụ hợp tác với Hảo Vận Tử, ta phải đi đem âm nhạc đại sảnh nỏ!"

"Ngư phụ, mau cứu hài tử đi!"

" "

Càng ngày càng nhiều người xem không chịu nổi!

Nhưng cũng không biết có phải hay không là tiện .

Đám người này ngoài miệng vừa nói không chịu nổi, chính mình quay đầu chơi game rút số cái gì, cũng sẽ đem bài hát này thả đứng lên.

Miệng lắm bầm, phải nhiều thành kính thì có nhiều thành kính:

"Hảo Vận Tử phù hộ!"

Đáng tiếc không phải mỗi người dùng chiêu này Torino nghiệm.

Đối với lần này, có đám bạn trên mạng trên nói:

"May mắn, sẽ không chiếu cố đưa ngọc."

Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BỨC, chỉ có 1 bàn tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Diệu Lịch Sử]([https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su)

[phach-loi-cao-dieu-lich-su](https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su))

Chương 561: Cá chép

Ngụy Hảo Vận phát hỏa!

Bài này « may mắn tới » phát hỏa sau đó, bây giờ không lưu hành yêu cầu thần bái phật, bây giờ lưu hành bái Hảo Vận Tỷ!

Ngụy Hảo Vận chính mình cũng choáng váng .

Nàng cho là « Tội Huyền Dân Tộc Phong » sẽ trở thành nàng tác phẩm tiêu biểu.

Không nghĩ tới phía sau lại tới thủ « may mắn tới » !

Ngụy Hảo Vận trong lúc nhất thời không biết nên cảm tạ cha mẹ cho mình nổi lên tốt như vậy tên, hay là nên cảm tạ Tiện Ngư cho mình viết thủ trâu như vậy bài hát .

Bài hát này liền Xuân Văn tiết mục tổ cũng coi trọng!

Phải biết!

Ca Vương Ca Hậu muốn lên Xuân Văn, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Kết quả Ngụy Hảo Vận một cái có tranh cãi một đường ca sĩ lại bằng « may mắn tới » vào Xuân Văn pháp nhãn!

Đây chính là Xuân Văn a!

Lên Xuân Văn sau đó, còn ai dám nói bài hát của tự mình thấp kém?

Vậy không kêu thấp kém!

Kia rõ ràng kêu thông tục!

Đến lúc rồi!

Ánh mắt của Ngụy Hảo Vận ở tỏa sáng!

Nàng một lần đối với chính mình bài hát đường cảm thấy mê mang, một lần đối chính mình sự nghiệp cảm thấy thất vọng.

Nhưng bây giờ, nàng tìm được cuộc sống phương hướng!

Nghĩ tới đây.

Ngụy Hảo Vận đổ bộ chính mình bộ lạc.

Nàng bộ lạc bình luận khu, mới nhất động tĩnh bình luận số lượng, lúc trước hơn trăm lần!

Này đều là mình hát Tiện Ngư hai thủ ca khúc sau đó, sinh ra biến hóa.

Mở ra thương thành.

Ngụy Hảo Vận hoa một trăm đồng tiền, mua một tấm đối tên thẻ.

Nàng trước tên liền kêu Ngụy Hảo Vận, nhưng lúc này nàng đã đem tên mình đổi thành:

La! Hán! Ngư!

Từ hôm nay trở đi, nàng Ngụy Hảo Vận, không chỉ là Ngụy Hảo Vận, nàng hay lại là cá chép!

Vâng.

Ngụy Hảo Vận đã quyết định.

Sau này nhất định phải theo sát Tiện Ngư lão sư nhíp bước, nàng muốn gia nhập Ngư Vương Triều!

Bây giờ đổi tên, chỉ là Ngụy Hảo Vận biểu đạt quyết tâm phương thức.

Lúc này Ngụy Hảo Vận độ chú ý cực cao.

Nàng vừa mới thay đổi danh, đám bạn trên mạng liền chú ý tới.

Minh tinh Weibo không nhất định phải dùng tên mình, rất nhiều minh tinh cũng sẽ cho mình lên một ít thú vị tên, cho nên chuyện này vốn cũng không chuyện gì ngạc nhiên.

Nhưng .

Ngụy Hảo Vận đổi danh tự này, thật sự là quá đặc biệt!

Cá chép!

Này mẹ nó rõ ràng là ngư a!

Giờ khắc này coi như mọi người muốn không sinh ra liên tưởng đều khó khăn ——

"Hảo Vận Tử đổi tên cá chép?"

"Đây là muốn gia nhập Ngư Vương Triều tiết tấu?"

"Ngư Vương Triều mấy cái người tham gia « che mặt Ca Vương » thời điểm cũng cho mình thiết trí hình cá giống, bây giờ Hảo Vận Tử cũng cho mình nổi lên cái ngư danh, điều này hiển nhiên là hướng Ngư phụ biểu trưng thành a!"

"Xong rồi, Hảo Vận Tử hoàn toàn bị Ngư phụ chinh phục, này cũng chủ động đầu hàng rồi!"

"Ngư phụ, nhanh thu phục người thần thông, ngàn vạn lần không nên thu Hảo Vận Tử nhập môn!"

"Hảo Vận Tử quá kinh khủng, nàng thật là không chỗ nào không có mặt!"

"Chúc mừng Ngư Vương Triều lại thêm một thành viên hổ tướng!"

" "

Ngư Vương Triều, công nhận thành viên trước mắt liền năm cái:

Tôn Diệu Hỏa, Giang Quỳnh, Triệu Doanh Các, Hạ Phồn, Trần Chí Vũ.

Rất nhiều người cũng cho là, Ngư Vương Triều thành viên sẽ không xuất hiện biến hóa.

Nhưng bây giờ nhìn Hảo Vận Tử điệu bộ này, nói không chừng sau này cũng là gia nhập Ngư Vương Triều tiết tấu?

Ngư Vương Triều muốn khuếch trương nha!

Cùng lúc đó.

Rất nhiều người lại sinh ra một loại vi diệu cảm giác.

Bọn họ thấy tận mắt Tiện Ngư thu phục Hảo Vận Tử quá trình.

Sự tình phát triển đến một bước này, cơ hồ là nước chảy thành sông!
Nhân vì tất cả mọi người đều biết:
Hảo Vận Tử huy hoàng, hoàn toàn là Tiện Ngư thành tựu.
Mọi người là nhìn live stream.
Cho nên, bằng tâm mà nói.
Đem bất luận kẻ nào đối đợc Hảo Vận Tử cái kia vị trí, gặp phải Tiện Ngư nhỏ như vậy khúc phụ, cuối cùng cũng sẽ bị thu phục.
Hơn nữa còn là vui lòng phục tùng cái loại này.
Bởi vì Tiện Ngư cho Hảo Vận Tử, không chỉ là hai bài hát.
Tiện Ngư cho Hảo Vận Tử, là nhân sinh phương hướng, cùng với hấn thân là khúc phụ, đối ca sĩ tôn trọng vân vân.

Ngụy Hảo Vận đổi tên cá chép chuyện, Lâm Uyên cũng không biết.
Còn là buổi tối về đến nhà nghe tử tử nói, Lâm Uyên mới biết này một tra.
Tử tử hiếu kỳ nói: "Ngươi đồng ý không?"
Lâm Uyên ngẩn người: "Đồng ý cái gì?"
Tử tử nói: "Đương nhiên là Ngụy Hảo Vận gia nhập Ngư Vương Triều sự tình."

Lâm Uyên: " . "

Ngư Vương Triều càng nhiều hay lại là do ngoại giới giao phó cho nhãn hiệu.

Đối Lâm Uyên mà nói, đây chính là một đám quan hệ rất bài hát tốt thủ môn tùm lại chơi đùa mà thôi.

Ngụy Hảo Vận muốn cùng chính mình cùng với Tôn Diệu Hỏa đám người kết bạn lời nói, Lâm Uyên dĩ nhiên không ý kiến.

Bất quá .

Cận nhắc đến Ngư Vương Triều thành viên, Lâm Uyên phải giúp một tay viết ca khúc, cho nên Lâm Uyên cảm thấy sau này không thể tùy tiện để cho người ta gia nhập, cái tiêu tổ này đan dệt hấn thiết trí một ít ngưỡng cửa.

Quá nhiều người, gánh nặng sẽ thành trọng.

Liên làm đây là một cái thú vị tổ chức đi.

Lâm Uyên khi còn bé, vẫn cùng Giản Dịch cùng với Hạ Phồn ba người, tự xưng là "Tam Kiếm Khách" tới.

Đối Lâm Uyên mà nói, "Ngư Vương Triều" cũng giống vậy.

Đây chính là khi còn bé cái kia "Tam Kiếm Khách" bản thăng cấp.

Có mười người liền rất tốt rồi .

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Ngư Vương Triều, trừ mình ra, có mười ca sĩ, chính mình liền chiếu cố đợc.

Bây giờ nhân vẫn không tính là nhiều.

Đề cho Ngụy Hảo Vận gia nhập, cũng mới sáu người mà thôi.

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ tới Hải Tặc Vương .
Luffy vừa mới bắt đầu trên thuyền, cũng chỉ có Zoro mà thôi.
Những đồng bạn khác là theo vô số gặp gỡ mà không ngừng gia nhập.
Tỷ như Nami.

Tỷ như .

Nhìn tới bây giờ mình chính phần diễn Luffy nhân vật a, Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được còn rất thú vị.

Bất quá.

Phía sau cũng sẽ không gặp lại Ngụy Hảo Vận rồi.

Cái này trận đấu, hai lần rút thăm, xứng đôi đến cùng một người, tỷ lệ đã phi thường thấp.

Ba lần?

Kia tiết mục tổ như thế nào đi nữa biểu diễn công bình, người xem khẳng định cũng không tin.

Lâm Uyên hạ kỳ cũng không muốn tiếp tục cùng Ngụy Hảo Vận hợp tác, đảo không phải là không thích, mà là phía sau tiếp tục hợp tác với Ngụy Hảo Vận lời nói loại nhạc khúc thì phải lặp lại, người xem vẫn còn cần cảm giác mới mẻ, nếu không danh vọng liền phòng không thích.

Lâm Uyên có thể chưa quên chính mình mục đích.

Danh vọng gom là không thể lười biếng.

Bất quá đợt kế tiếp tiết mục, không có Lâm Uyên trận đấu.

Lâm Uyên phải chờ tới hạ hạ kỳ.

Đây cũng là để cho Lâm Uyên có thời gian rảnh rỗi xử lý một ít chuyện tình khác rồi ——

Điện ảnh sự tình!

Theo « Spider Man » hạ đương, đã qua có đoạn cuộc sống, đoàn kịch cũng nhận được đầy đủ nghỉ ngơi.

Lâm Uyên chuẩn bị mở mở tân điện ảnh quay chụp.

Mà tân điện ảnh tên là, « Cuộc đời của Pi » .

Không sai, chính là bộ phim này.

Từ xuất ra kịch bản đến bây giờ, đã nhảy phiêu hai lần rồi, bây giờ Lâm Uyên rút cuộc không cần kéo dài nữa.

Công ty bên kia chuẩn bị đã hoàn thành.

Cho nên.

Ngay tại vài ngày sau, Lâm Uyên xuất hiện ở Studios, mở ra « Cuộc đời của Pi » chính thức quay chụp!

Bất quá .

Lần này Lâm Uyên không có tiếp tục lựa chọn Dịch Thành Công đạo diễn, bởi vì « Cuộc đời của Pi » đòi đạo diễn yêu cầu rất cao.

Dù là Lâm Uyên trong kịch bản nói làm như thế nào chụp, rất nhiều nơi độ khó vẫn rất lớn.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên chỉ có thể đổi một đạo diễn hợp tác. Cái này đạo diễn là công ty lúc đầu từ Tề Châu đảo tới, đoán là công ty trình độ đệ nhất đạo diễn .

Đỗ Ngạn!

Đỗ Ngạn đi là đạo diễn hạch tâm chế đường đi, theo lý thuyết bản sẽ không hợp tác với Lâm Uyên.

Nhưng cũng không biết Đỗ Ngạn nghĩ như thế nào.

Hắn lại nguyện ý buông xuống dáng vẻ, lấy Lâm Uyên này cái Biên Kịch làm trụ cột, quay chụp bộ này tân điện ảnh.

Kia Lâm Uyên đương nhiên là vui vẻ đồng ý.

Bỏ đi hạch tâm hạn chế đột không nói, Đỗ Ngạn đạo diễn năng lực còn là mạnh vô cùng.

Kết quả.

Làm đoàn kịch lập hạng thời điểm, không có bị lựa chọn vì đạo diễn Dịch Thành Công, thất lạc mà mờ mịt đứng lên.

Lâm Đại Biểu thật giống như không cần mình .

---

ps: Cảm tạ 【 Dục Giả Tự Ngu 】 minh chủ khen thưởng, trở thành quyền sách thứ năm mươi ba vị minh chủ, cho đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, Xuân Tiết nhiều chuyện, qua một thời gian ngắn cho các vị tăng thêm. Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BÚC, chỉ có 1 bản tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Diệu Lịch Sử](<https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su>)

Chương 562: Đi làm là không có khả năng đi làm

Lâm Uyên này mấy bộ phim võ xuống đến, đã kéo ra khỏi một cái thường dùng thành viên nòng cốt, cái này đoàn kịch thành viên nòng cốt nhân viên nòng cốt một mực không thay đổi, nhất là Giám đốc sản xuất Trầm Thanh cái này đại quản gia cùng với đạo diễn Dịch Thành Công cái này công cụ nhân, song khi Lâm Đại Biểu lần này tân điện ảnh lập hạng, rõ ràng điện ảnh quay chụp đoàn kịch thành viên nòng cốt biến hóa không lớn, nhưng đạo diễn lại do Dịch Thành Công đổi thành Đỗ Ngạn, Dịch Thành Công dĩ nhiên sẽ không nhận được thất lạc, mặc dù Dịch Thành Công nội tâm của tự mình cũng minh bạch, luận đạo diễn năng lực chính mình khẳng định không có công ty đặc biệt từ Tề Châu đảo tới Đại Đạo Diễn Đỗ Ngạn lợi hại hơn.

Huống chi .

Nhân gia Đỗ Ngạn vì trở thành « Cuộc đời của Pi » đạo diễn, thậm chí nguyện ý cho Lâm Đại Biểu làm công cụ nhân, phần này hy sinh nhưng thật ra là rất lớn, bởi vì dưới tình huống bình thường Đỗ Ngạn loại này cấp bậc đạo diễn là không cam lòng khuất với dưới người, cho nên phải nói ủy khuất lợi nói, không chỉ có Dịch Thành Công ủy khuất, Đỗ Ngạn cũng thật ủy khuất.

Trầm Thanh không có bị đổi.

Nhưng thấy Lâm Uyên tân điện ảnh lựa chọn Đỗ Ngạn mà không phải Dịch Thành Công, nội tâm của Trầm Thanh cũng có chút không, mọi người dù sao hợp tác lâu như vậy, Trầm Thanh đã cùng Dịch Thành Công thành lập không tệ tư giao, vì vậy hẳn còn phụng bồi Dịch Thành Công uống một chút tiểu tửu, an ủi mình người bạn cũ này: "Lâm Đại Biểu hẳn là cảm thấy bộ phim này phong cách thích hợp hơn do Đỗ Ngạn chương kính, chờ sau này gặp phải thích hợp người điện ảnh, hẳn vẫn sẽ tìm người hợp tác, ta quay đầu cũng sẽ với Lâm Đại Biểu trò chuyện một chút ."

"Không cần."

Dịch Thành Công cười khỏ nói: "Ta không có trách cứ Lâm Đại Biểu ý tứ, hẳn đã giúp ta rất nhiều, lần này không có bị chọn trúng là năng lực ta vấn đề, ta cũng hi vọng Lâm Đại Biểu điện ảnh có thể chụp tới hoàn mỹ nhất hiệu quả, vừa vặn ta cũng có thể thừa dịp khoảng thời gian này đề cao mình một chút năng lực, tranh thủ mình có thể theo kịp Lâm Đại Biểu nhịp bước."

Rất hiển nhiên.

Lâm Đại Biểu sau này điện ảnh, tình cảnh khăng định càng ngày càng lớn, đối đạo diễn năng lực yêu cầu cũng càng ngày sẽ càng cao, nếu như Dịch Thành Công trình độ một mực trì trệ không tiến, vậy hẳn lạc đội cũng là sớm muộn sự tình.

Lúc này.

Điện thoại của Dịch Thành Công bỗng nhiên vo ve vang lên, hắn cầm lên nhìn một cái, vốn là bởi vì uống rượu mà ngà say trạng thái trong nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều, bên cạnh Trầm Thanh cũng là nghiêm sắc mặt:

"Lâm Đại Biểu!"

Dịch Thành Công tiếp thông điện thoại, hắn cho là Lâm Đại Biểu là tới an ủi mình, kết quả nghe được trong điện thoại thanh âm Dịch Thành Công chột ngây ngẩn, cho tới điện thoại cắt đứt thời điểm hắn có chút mộng.

"Như thế nào đây?"

Trầm Thanh cười nói: "Ta liền nói Lâm Đại Biểu không có quên người đi, hắn không phải chủ động an ủi nhân tính cách, nếu như hắn chủ động an ủi đó chỉ có thể nói, hắn đối người chính là thật coi trọng."

"Không phải."

"Đó là cái gì?"

Dịch Thành Công hít một hơi thật sâu, tâm tình phân chấn nói: "Lâm Đại Biểu nói có một tân kịch bản cần ta tới Đạo Diễn, qua một thời gian ngắn liền đem kịch bản phát cho ta, tiếp theo hẳn hai bộ phim sẽ trước sau bắt đầu làm việc!"

"Ngọa tào!"

Trầm Thanh kinh ngạc, chột vui mừng quá đỗi: "Chúc mừng người, Lâm Đại Biểu vì bồi thường người, lại còn đặc biệt vì người viết một cái tân kịch bản, chuyện này đối với người đoán là phi thường coi trọng!"

"Phải!"

Dịch Thành Công không nhìn được lên giọng, say lại lần nữa xông lên đầu: "Tân điện ảnh ta nhất định sẽ chụp tốt, không thể cô phụ Lâm Đại Biểu đối với ta kỳ vọng!"

Thực ra cũng không phải là vì an ủi Dịch Thành Công, chủ yếu là Lâm Uyên dự đoán « Cuộc đời của Pi » có thể phải luyện chế xong một đoạn thời gian, Chân Không kỳ khó tránh khỏi có chút lâu, cho nên hắn muốn trong quá trình này để cho Dịch Thành Công lại Đạo Diễn một bộ phim, dựa theo quay chụp độ khó đến xem, hai bộ phim chiếu phim thời gian là hoàn toàn có thể với nhau dịch ra, bất quá cụ thể quay chụp cái gì điện ảnh, Lâm Uyên còn chưa nghĩ ra, hắn chuẩn bị ở thư viện phim bên trong thật tốt chọn một cái.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên hiềm thấy đọi tại chính mình bên trong phòng làm việc họa Manga, lúc này « Death Note » liên tái đã tiến hành được rồi cố sự nửa chặng sau, phỏng chừng năm nay đây trước liền có thể đem kết thúc.

Vẽ mấy giờ Manga.

Lâm Uyên lại viết một hồi « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes », bộ này tiểu thuyết liên tái một mực ở đều đâu vào đây tiến hành, đổi mới độ tiến triển cùng ban đầu Hercule Poirot hệ liệt giữ nhất trí, cũng là ở ổn định liên tái gia trì bên dưới, Sherlock Holmes sức ảnh hưởng đã dần dần khuếch tán đứng lên, càng ngày càng nhiều nhân đem Sherlock Holmes đặt ở cùng Hercule Poirot đôi đẳng vị trí.

Cái này làm cho Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo quan niệm nhưng thật ra là rất đáng sợ, cái thế giới này độc giả trước công nhận Hercule Poirot, kia muốn để cho mọi người lại công nhận Sherlock Holmes có thể không phải là cái gì chuyện dễ dàng, nhưng sự thật chứng minh Hercule Poirot cũng không có che giấu Sherlock Holmes quang mang, hai cái nhân vật bởi vì thừa trước sau đó quan hệ, ngược lại có điếm kia thành tựu này mùi vị.

Cũng là Lâm Uyên tâm cơ.

Hắn ở « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » động một chút là để cho Sherlock Holmes nói một chút Hercule Poirot, thông qua Sherlock Holmes đối Hercule Poirot sùng bái, tới để cho hai cái này nhân vật càng chặt chẽ liên hệ với nhau.

Viết xong tiểu thuyết.

Trời đã tối rồi.

Kim Mộc cho Lâm Uyên rót ly trà, sau đó ngồi ở Lâm Uyên đối diện trên ghé sa lon nói: "Ông chủ Đại Trinh Thám Sherlock Holmes hệ liệt liên tái độ tiến triển trước mắt hẳn còn chưa tới một nửa chứ?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Kim Mộc sáng tỏ: "Vậy thì đuôi không quá lên, năm nay ảo tưởng tiểu thuyết Chí Cao Thần bình chọn đầu năm nay sẽ công bố, ông chủ thực ra có vào vòng tư cách, nhưng bởi vì ông chủ hai năm qua một mực liên tái trinh thám."

"Chí Cao Thần?"

Lâm Uyên hơi sửng sờ, hắn ký được bản thân cầm lấy ảo tưởng lĩnh vực đại thần thưởng, mà ở đại thần thưởng trên, thực ra còn có một Chí Cao Thần bình chọn, bất quá Lâm Uyên lúc ấy bởi vì lý lịch vấn đề, không có trở thành Chí Cao Thần, bây giờ nghe Kim Mộc ý tứ, chính mình lý lịch tựa như có lẽ đã tích lũy không sai biệt lắm: "Cái này có ý kiến gì sao?"

"Dĩ nhiên."

Kim Mộc cười nói: "Chí Cao Thần ở ảo tưởng lĩnh vực coi như là đỉnh cao nhất một nhóm kia, không nói Tề Sở Yến, chỉ một chúng ta Tần Châu Chí

Cao Thần tổng cộng mới bốn vị, có thể thấy cái này vinh dự độ khó cao bao nhiêu, cho nên cá nhân ta là rất đề nghị ông chủ hạ bộ tiêu thuyết cân nhắc viết ảo tưởng văn học có khả năng, trở thành Chí Cao Thần lời nói ta cũng có thể cùng Ngân Lam Thư Khố bàn điều kiện ."

"Tỷ như?"

"Cổ phần!"

Kim Mộc nghiêm túc nói: "Ông chủ bây giờ cùng Ngân Lam Thư Khố tiêu thuyết phân chia đã cao vô cùng rồi, từ điều kiện và đãi ngộ mà nói ít ỏi khả năng tiên thêm một bước, nhưng nếu như ông chủ có thể bắt được Chí Cao Thần lời nói, ta cảm thấy được chúng ta có thể cùng Ngân Lam Thư Khố tham khảo nhập cổ có khả năng, Ngân Lam Thư Khố mấy năm này phát triển tốt vô cùng, phát triển xu thế cũng coi là Tần Châu đệ nhất xuất bản công ty, có thể bắt được công ty này cổ phần, tốc độ kiếm tiền tuyệt đối nếu so với tiêu thuyết lượng tiêu thụ phân chia nhanh quá nhiều!"

Ánh mắt của Lâm Uyên sáng lên!

Nguyên lai cao nhất phân chia sau đó còn có thể tranh thủ được Ngân Lam Thư Khố cổ phần, cái này làm cho hắn có chút xuẩn xuẩn dục động, hệ thống bên trong tác phẩm quá nhiều, bây giờ Lâm Uyên động một chút là tiêu tiền hồi đoái một ít ca khúc, cho dù là một ít tạm thời không dùng được ca khúc hắn cũng hồi đoái đi ra, mà điều này sẽ đưa đến Lâm Uyên tiên có một bộ phận bị hệ thống cho trừ đi.

Hay lại là thiếu tiền a!

Vậy tại sao không tranh thủ một chút Ngân Lam Thư Khố cổ phần, kiếm càng nhiều càng nhiều tiền đâu, bắt được cổ phần lời nói, chính mình với Ngân Lam Thư Khố hợp tác coi như không chỉ là làm việc.

Ý nào đó mà nói.

Bây giờ Lâm Uyên coi như là đi làm Hoàng Đế, vô luận Tiệp Ngư hay lại là Sở Cuồng cũng coi như là thay công ty đi làm trạng thái, mặc dù này công phu đánh để cho các lão bản cũng làm bảo bồi cung, nhưng nếu so sánh lại quả nhiên vẫn là nhập cổ càng hương đi .

"Ngài động tâm?"

Kim Mộc nhìn thấu Lâm Uyên hứng thú, hắn cười nói: "Quả thật so với đi làm trả lại là mình làm cổ đông thích hợp hơn, nếu như là còn lại tác gia sinh ra loại ý nghĩ này Ngân Lam Thư Khố khẳng định không đồng ý, nhưng ông chủ lời nói thực ra độ khó cũng không tính cao, cảm một cái Chí Cao Thần coi như là chúng ta bàn điều kiện đầu danh trạng, bọn họ không có lý do cự tuyệt, phía sau muốn hợp tác với chúng ta Nhà Xuất Bản xếp hàng cũng xếp hàng Hàn Châu rồi, nhiều nhất chính là bắt được cổ phần bao nhiêu khác nhau mà thôi."

Lâm Uyên dùng sức gật đầu!

Vì thỏa mãn hệ thống khâu vị, đi làm là không có khả năng đi làm, đời này cũng không thể đi làm, mình làm ông chủ kinh doanh công ty cũng sẽ không, chỉ có thể làm cổ đông miễn cưỡng duy trì sinh hoạt như vậy .

---

ps: Quyển sách này nhân vật chính không làm lão bản, nhân thiết cùng tính cách các phương diện cũng không thích hợp, cho nên phía sau sẽ nhập cổ một ít công ty, cũng coi là nửa lão bản.

Đn One Piece hay cùng hài, tôn chỉ main là TRANG BỨC, chỉ có 1 bàn tay vàng: Main là thiên tài, yy vừa phải, có logic [One Piece Nhà Giàu Nhất Phách Lối Cao Điều Lịch Sử](<https://truyenyy.com/truyen/one-piece-nha-giau-nhat-phach-loi-cao-dieu-lich-su>)

Chương 563: làm sao có thể quên Tây Du

Thực ra Lâm Uyên vốn là có tiếp tục viết ảo tưởng tiểu thuyết kế hoạch, chỉ là gần đây một hai năm đều tại viết trường thiên trình thám, số trang đều là rất dài một loại kia, làm trẻ nãi không thiếu thời gian, cho nên mới tạm thời không nhúc nhích bút mà thôi.

Nhưng bây giờ .

Có Chí Cao Thần cùng cỗ phần cảm dỗ sắp xếp ở trước mắt, Lâm Uyên cảm giác mình lại được rồi!

Không phải là ảo tưởng tiểu thuyết sao?

Viết!

Chẳng những muốn viết, còn phải viết một cái có đầy đủ sức thuyết phục tác phẩm, dù sao Chí Cao Thần không phải dễ cầm như vậy.

Huông chi .

Tiểu thuyết viết chưa khỏi hẳn, thế nào với Ngân Lam Thư Khó bàn điều kiện?

Ôm ý nghĩ như vậy, Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc gần đây mở cái gì thư tương đối thích hợp.

Tây Phương?

Hay lại là Đông Phương?

Lâm Uyên do dự một chút, cảm thấy lần này còn tiếp tục viết Đông Phương tương đối khá, bởi vì Sở Cuồng hiện nay đang viết toàn bộ ảo tưởng tiểu thuyết toàn bộ đều là Đông Phương thức.

Huông chi .

Viết lâu như vậy Tây Phương thức trình thám, Lâm Uyên cũng có chút chán ngán.

Liên cá nhân đọc sở thích mà nói, Lâm Uyên khẳng định vẫn là thích Đông Phương thức họa phong.

Nghĩ như thế, Lâm Uyên dần dần có phương hướng.

Bất quá Lâm Uyên hay lại là chinh tập một chút người đại diện Kim Mộc ý kiến:

"Bây giờ ảo tưởng lĩnh vực loại hình gì tiểu thuyết nóng bỏng nhất?"

" . "

Kim Mộc giật mình trong lòng.

Hắn luôn cảm giác cái vấn đề này giống như đã từng quen biết.

Lúc trước Lâm Uyên hỏi qua hần tương tự vấn đề, sau đó hần cho ra đáp án dĩ nhiên là "Trinh thám" .

Lúc đó Kim Mộc, chỉ coi đó là một lần tán gẫu, kết quả vụn vụn không nghĩ tới, hần cho ra câu trả lời kia sau đó, ông chủ liền một đầu đâm vào rồi trinh thám lĩnh vực, đến bây giờ còn không rút lui ra khỏi .

Cho nên cái vấn đề này khả năng so với chính mình tưởng tượng quan trọng hơn!

Dưới tình huống như vậy, Kim Mộc không thể không thận trọng tự hỏi.

Ước chừng tốt mấy phút, hần mới trầm ngâm trả lời: "Áo tưởng lĩnh vực đủ loại đề tài cũng rất tốt, nhưng mấy năm gần đây nóng bỏng nhất loại hình hay lại là do ông chủ khai sáng Tiên Hiệp ."

"Tiên Hiệp?"

" Ừ."

Kim Mộc thuộc như lòng bàn tay nói: "Từ ông chủ lấy « Tru Tiên » khai sáng Tiên Hiệp đề tài sau đó, càng ngày càng nhiều trong vòng ảo tưởng tác gia đều bắt đầu vây quanh cái này đề tài sáng tác, trước mắt ảo tưởng lĩnh vực tiểu thuyết tiêu thụ bằng vị trí thứ sáu, có ba quyền là Tiên Hiệp, còn có ba quyền là Dị Giới mạo hiểm, còn lại bài danh là không cố định, không đồng loại hình đều có lên bảng cơ hội ."

Lâm Uyên đột nhiên hỏi: "Tiên Hiệp khởi nguyên có người viết sao?"

Kim Mộc ngăn người: "Khởi nguyên? Ngài là nói, « Sơn Hải Kinh » bên trong ghi lại những thứ kia khai thiên tích địa Thần Thoại?"

Lâm Uyên gật đầu.

Kim Mộc cười nói: "Tiền nhân không phải đã tổng kết qua ấy ư, từ « Sơn Hải Kinh » bắt đầu, càng về sau hồng hoang hệ liệt cùng với Phong Thần hệ liệt ."

Lâm Uyên hậu tri hậu giác gật đầu một cái.

Nghe Kim Mộc ý tứ, Lâm Uyên tựa hồ có hoàn chỉnh hồng hoang hệ thống. Nêu như không có lời nói, Lâm Uyên là có thể cân nhắc viết hồng hoang đề tài, đây cũng là hần hỏi ra cái vấn đề này nguyên nhân.

Kim Mộc có chút buồn bực.

Hần không nghĩ tới, đã biết vị bác học ông chủ, thậm chí ngay cả loại này thông thường cũng không biết .

Nhất định là tại trên chọc chính mình chơi đùa chứ ?

Kim Mộc cảm thấy hần là như vậy.

Lâm Uyên không có tiếp tục cùng Kim Mộc tán gẫu, hần đánh mở máy vi tính một chút hồng hoang loại tác phẩm.

Nửa giờ sau.

Lâm Uyên khẽ gật đầu một cái.

Xem ra cái thế giới này thật có hồng hoang tiểu thuyết ——

Lâm Uyên dĩ nhiên không phải trên chọc Kim Mộc chơi đùa.

Nếu như không lên mạng tra một chút tài liệu, hẳn thật là không xác định cái thế giới này có hay không hồng hoang.

Hẳn là địa cầu nhân.

Trên địa cầu Trung Quốc Đông Phương Thượng Cổ Thần Thoại quá tán loạn, một mực không có người nào quy nạp sửa sang lại.

Cho tới sau này Mộng Nhập Thần Cơ sáng tác rồi « Phật Bản Thị Đạo », đem vô số Thần Thoại quy nạp tổng kết ở trong tiểu thuyết, hồng hoang loại tiểu thuyết mới bắt đầu hồng hỏa đứng lên ——

Liên thời đại mà nói, hồng hoang coi như là Tiên Hiệp khởi nguyên.

Cho nên Lâm Uyên theo bản năng cho là Lam Tinh cũng không có hồng hoang.

Ai biết Lam Tinh văn hóa truyền thừa tốt như vậy, cũng không cần Mộng Nhập Thần Cơ, trải qua vô số tiền nhân tác phẩm tổng kết, nơi này hồng hoang hệ thống đã rất hoàn chỉnh.

Rất nhiều nhân vật thần thoại đều có nguyên hình.

Toàn bộ mạch lạc đã sửa sang lại rất là rõ ràng.

Xem ra « Phong Thần Diễn Nghĩa » thì không cần viết ——

Vâng.

Vốn là Lâm Uyên là có cân nhắc viết « Phong Thần Diễn Nghĩa », như vậy có thể sửa sang một chút Lam Tinh hồng hoang hệ thống, nhưng đã có nhân sửa sang lại tương tự cố sự, kia cũng không cần phải.

Bất quá .

Ở tin tức trong quá trình, Lâm Uyên phát hiện hồng hoang bối cảnh, không có từng bước phát triển cố sự.

Nói cách khác:

Không có Tây Du!

Tây Du có tính hay không hồng hoang cô thả bất luận, nhưng coi như đơn độc đem Tây Du cố sự xách đi ra, ảnh hưởng lực kia cũng là có thể đâm phát chết luôn hồng hoang!

Ngoài ra.

Tây Du bên trong rất nhiều nhân vật, thực ra đều là từ thời kỳ hồng hoang cũng đã tồn tại, tỷ như Thái Thượng Lão Quân loại .

Nhưng Lam Tinh không có « Tây Du Ký » !

Đây đối với Đông Phương văn Minh Chủ đạo thế giới mà nói là phi thường tiếc nuối, làm người "xuyên việt" cũng không phải để cho loại tiếc nuối này không chiếm được đền bù.

Trong lúc nhất thời.

May là bình tĩnh như Lâm Uyên, tim cũng không nhin được gia tốc nhảy lên.

Đây chính là « Tây Du Ký » !

Đây chính là Trung Quốc Tứ Đại Danh Trứ một trong!

Mà bây giờ, như vậy cố sự lại cần phải xuất từ Lâm Uyên, hoặc có lẽ là Sở Công tay!

Lâm Uyên có thể không kích động sao?

Tôn Ngô Không, nhưng là hấn tuổi thơ thần tượng!

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không, là bao nhiêu nhân hướng tới!

Lâm Uyên hoàn toàn có thể xác định, « Tây Du Ký » vừa ra, toàn bộ Tiên Hiệp tiểu thuyết đều là bị nghiền ép vận mệnh!

Về phần « Tây Du Ký » có tính hay không Tiên Hiệp, cái này cũng không trọng yếu.

Ngược lại cái thế giới này, thần tiên khắp nơi đi, yêu quái nhiều như câu.

Tây Du cố sự, coi như là Thần Thoại.

Liên cùng hồng hoang như thế.

Nhưng .

Tây Du phát sinh thời kỳ rất đặc thù.

Từ cố sự bối cảnh cũng có thể thấy được, bên trong có vô số thần tiên miêu tả, Thiên Đình thế giới Chúa tể, ngay cả thời kỳ hồng hoang Đại Nguu cũng ở Thiên Đình nhậm chức.

Vì vậy.

Có thể đem « Tây Du Ký » hiểu thành phát sinh ở hồng hoang sau đó cố sự.

Đồng thời lại coi như là phát sinh ở Lam Tinh toàn bộ Tiên Hiệp loại tiểu thuyết thời đại bối cảnh trước cố sự.

Thừa trước mở sau.

Dù sao mặc cho ai cũng không dám nói « Tru Tiên » cố sự phát sinh ở Tây Du trước.

Tru Tiên nhân vật chiến lược giá trị, toàn bộ chung vào một chỗ, ở « Tây Du Ký » bên trong hấn cũng chưa được xếp hạng.

Chuyện thần thoại xưa chứ sao.

Thường thường thời kỳ càng sớm, chiến lược giá trị càng cao, coi như đem Phật Tô thả vào thời kỳ hồng hoang, chiến lược giá trị cũng không cao lắm.

Trước không muốn những thứ này.

Ánh mắt của Lâm Uyên chớp động.

Hấn đã quyết định, hạ bộ ảo tưởng tiểu thuyết liền viết « Tây Du Ký » !

Bộ này tiểu thuyết, là Thần Thoại cùng Tiên Hiệp văn minh kết hợp, còn tiếp nối rồi thời kỳ hồng hoang, tuyệt đối coi như là thuần chính nhất Đông Phương ảo tưởng tiểu thuyết.

Đây mới thực là có thể ảnh hưởng một đời nhân, thậm chí mấy đời nhân cố sự!

Cho nên Lâm Uyên phi thường trịnh trọng!

Đương nhiên.

Bởi vì « Tây Du Ký » nguyên đến, là lão Ngô viết.

Ngô Thừa Ân là người cổ đại, sai từ dùng câu đều là cổ văn làm chủ.

Lâm Uyên « Tây Du Ký » nhất định phải đem cải biến thành thông tục dễ hiểu hiện đại hành văn kiêu.

Ở dưới tình huống như vậy, mình còn có thể bảo đảm Tây Du nguyên chất mùi vị sao?

Lâm Uyên có chút bận tâm.

Đang lúc này.

Hệ thống đình đông xuất hiện:

"Thấy rằng kí chủ muốn viết Tây Du, hệ thống đã đem « Tây Du Ký » đổi thành hiện đại hành văn kiêu, bao gồm bối cảnh phần nhỏ soạn lại đã hoàn thành."

Hệ thống rất chú trọng văn hóa truyền bá.

Lâm Uyên muốn viết Tây Du cổ sự, hệ thống thậm chí cũng không lấy tiền, liền chủ động nhảy ra hỗ trợ!

Dù sao .

Làm sao có thể quên Tây Du?

---

ps: Có đổi Tây Du tương đối biết độc giả đại lão có thể cho điểm phổ cập khoa học linh cảm, ô bạch nguyên đến chưa xem xong, ngược lại là phim truyền hình cùng Phim Hoạt Hình loại nhìn không ít, cho nên phần lớn thông qua trên mạng phân tích cùng tổng kết đi tìm hiểu, nhưng cái này tiêu thuyết nhất định phải viết, dù sao con khi là bài diện, phía sau còn có diễn sinh nội dung cốt truyện.

Chương 564: Tiện Ngự cùng Phí Dương

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Lựa chọn Tây Du còn một nguyên nhân khác:

Tây Du ip quá lớn!

Lớn đến rất nhiều phim nhân liên quang nhìn chăm chăm Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không chụp, phản phản phục phục chụp vô số cái phiên bản con khỉ, đem con khỉ kia 84,000 căn lông tơ đều nhanh cho chộp gốc rồi ——

Đừng nói 84,000 căn.

Sợ rằng Quan Âm Bồ Tát cho Tôn Ngô Không kia ba cái cứu mạng lông tơ cộng vào, cũng không đủ đám người kia chộp.

Hết lần này tới lần khác, người xem còn chấp nhận nợ nần.

Cái này cũng từ mặt bên nói rõ con khỉ sức ảnh hưởng.

Mọi người chính là xem không chán a.

Nếu như không phải đồ chơi này quả thật kiếm tiền, mọi người cần gì phải hàng năm cũng với con khỉ so tài đây.

Bây giờ được rồi.

Lam Tinh không có « Tây Du Ký » .

Nhiều như vậy lông khỉ, đủ Lâm Uyên từ từ chộp.

Điều kiện tiên quyết là Lâm Uyên phải đem « Tây Du Ký » sức ảnh hưởng cũng làm.

Này nhất định là một cái bàng đại công trình.

Cũng may Lâm Uyên phía sau có Tinh Mang.

Muôn đem « Tây Du Ký » sức ảnh hưởng làm lớn, Tây Du hệ liệt phim truyền hình cùng Phim Hoạt Hình loại đều phải làm, những thứ này đều cần có Entertainment ủng hộ.

Quyết định chủ ý.

Lâm Uyên tốn một khoản tiền lớn, với hệ thống đặt làm « Tây Du Ký » !

Cụ thể giá cả, Lâm Uyên đã không đành lòng đi nhắc rồi.

Ngược lại đắt đến vượt quá bình thường.

Kết quả làm tiểu thuyết tới tay, Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, hệ thống lại an bài cho mình rồi hai cái phiên bản ——

Một là nguyên đến bản « Tây Du Ký » .

Một là Hiên Đại bản « Tây Du Ký » .

Lâm Uyên cảm thấy tiền này hoa còn rất đáng giá.

Hai cái trong phiên bản, cổ văn bản tương đối có ý nhị, văn hóa nội tình rất mạnh; mà Hiện Đại bản là đọc lên tới càng thông thuận, cổ sự tính mạnh hơn, người bình thường dễ dàng hơn đại nhập trong đó.

Không thể không nói.

Hệ thống (độc giả) sự an bài này vẫn là rất chu đáo.

Nguyên đến « Tây Du Ký » trực tiếp lấy ra lời nói muốn làm cho tất cả mọi người đều thích gần như là chuyện không có khả năng, bởi vì đọc ngưỡng cửa có chút cao, không phải tất cả mọi người đều có đủ cổ văn thành tựu, có thể đều muốn trong đó ý nhị.

Nếu so sánh lại.

Hiện Đại bản văn tự liền tương đối phù hợp mọi người đọc thói quen.

Hơn nữa cái gọi là Hiện Đại bản, văn tự phong cách cũng vẫn hướng cổ điển dựa vào, cho nên đọc lên tới rất thoải mái, có một chút điểm truyền thống Tiên Hiệp tiểu thuyết cảm giác, bên trong đối thoại loại cũng là lệch Cổ Phong, giống như là ở nguyên đến cùng hiện đại tiểu thuyết giữa, tìm được một cái thích hợp điểm thăng bằng.

Trong đó còn mang có nhất định soạn lại.

Tăng thêm một ít hậu nhân đối Tây Du giải độc.

Vì vậy toàn bộ tiểu thuyết cổ sự tính, đều bị tăng cường cùng tăng cao.

Tỷ như mở đầu Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung đoạn này, đọc hiện đại thông tục bản thời điểm, Lâm Uyên thì nhìn phi thường đã ghiền.

"Hai cái phiên bản cũng viết ra đi."

Ngược lại « Tây Du Ký » số trang không lâu lắm, toàn văn cũng liền tám chín mươi vạn chữ.

Hai cái phiên bản đồng thời viết, cũng không đến hai triệu.

Đối Lâm Uyên loại này "Ứng tốc gõ chữ" mà nói, là không có độ khó.

Quyết định chú ý.

Lâm Uyên bắt đầu gõ chữ.

Hắn không có nhìn chằm chằm một quyển viết, mà là hai lời nói đối chiếu viết.

Trước viết cổ điển nguyên đến đệ nhất lời nói, sau đó sẽ viết Hiện Đại bản đệ nhất lời nói.

Như vậy viết, Lâm Uyên rất có một loại cảm giác kỳ diệu, thật giống như cả người đối Tây Du hiểu đều bị sâu hơn.

Mà ở viết « Tây Du Ký » đồng thời, Lâm Uyên cũng nhín thì giờ lấy ra tân kịch bản.

Đây là vì Dịch Thành Công chuẩn bị kịch bản.

Dịch Thành Công kịch bản chấp hành năng lực rất mạnh, ở ông kính độ khó không cao dưới tình huống, hắn có thể rất tốt thực hiện Lâm Uyên kịch bản ý đồ.

Cho nên .

Lâm Uyên cuối cùng vì Dịch Thành Công chuẩn bị kịch bản gọi là: « Sở Môn Thế Giới » !

Đây là một bộ đầu tư không cao lắm, nhưng sáng tạo tuyệt đối nổ điện ảnh

---

Phim nhân vật chính gọi là Sở Môn.

Hắn từ ra đời lên, liền trở thành một đương hập dẫn Tổng Nghệ nhân vật chính.

Vô số người xem, thưởng thức đến hắn "Nhân sinh" .

Bên cạnh hắn phát sinh tất cả mọi chuyện đều là giả tạo.

Thân nhân của hắn và bạn tất cả đều là diễn viên.

Nhưng bản thân hắn đối với lần này không biết gì cả.

Sở Môn nhân sinh, bị Tổng Nghệ đạo diễn kịch bản an bài rất rõ ràng.

Cố sự bước ngoặt, ở chỗ Sở Môn muốn muốn đi ra ngoài xông xáo, mà ắt sẽ tránh thoát tiết mục tố đời người khác sinh không chế.

Người chung quanh cũng đang ngăn trở hắn.

Mà hắn cũng đang lúc mọi người ngăn cản trung phát hiện có cái gì không đúng .

Nói riêng về kịch bản ưu tú trình độ, bộ phim này hoàn toàn không kém gì « Cuộc đời của Pi » !

Lâm Uyên tin tưởng lấy Dịch Thành Công chấp hành lực, không chế bộ phim này cũng không khó.

Mà hai bộ phim tương đối tương tự địa phương ở chỗ, đều là mang theo điện ảnh thuộc tính điện ảnh.

Quả thật chụp mảng kinh doanh càng kiếm tiền.

Đã hạ đương « Spider Man » thu hoạch cũng không nhỏ.

Nhưng cất lầy danh vọng giá trị, hay lại là điện ảnh càng ra sức, cho nên

Lâm Uyên mới có thể một hơi thở chuẩn bị hai bộ điện ảnh.

Chờ này hai bộ phim chiếu phim sau đó, Lâm Uyên sẽ xem xét tiếp tục quay chụp mảng kinh doanh.

Kiểm tiền cùng danh vọng, hai tay đều phải bắt, hai tay đều phải cứng rắn.

Mà đem hoàn thành kịch bản giao cho Dịch Thành Công sau đó, Lâm Uyên không có lại đi quản đến tiếp sau này sự tình.

Hắn đi tới « bài hát của chúng ta » tiết mục tố.

Hôm nay Lâm Uyên không cần trận đấu, cho nên hắn chỉ ở tiết mục sau cùng rút thăm khâu xuất hiện, coi như là đánh nước tương.

Bất quá .

Làm Lâm Uyên xuất hiện ở live stream trong hình, tiết mục tố đạn mạc nhưng là trong nháy mắt náo nhiệt lên:

"Ngu phụ tới!"

"Nhanh đè lại Ngụy Hạo Vận!"

"Cuộc kế tiếp tuyệt đối không thể lại để cho Tiện Ngự cùng Ngự Hảo Vận hợp thành đội rồi!"

"Hai người này chung một chỗ nhất định chính là lỗi tai ác mộng!"

"Không muốn quảng trường múa, cũng không cần « may mắn tới » !"

"Ai hợp tác với Ngự phụ đều được, liền Ngự Hảo Vận không được!"

"Nhanh tới một lòng tốt Người viết ca khúc đem Ngự Hảo Vận mang đi!"

" "

Ổng kính đánh tới Ngự Hảo Vận trên mặt.

Ngự Hảo Vận trên mặt viết đầy nhao nhao muốn thử.

Lâm Uyên biểu tình ngược lại là trước sau như một ổn định.

Sau đó.

Người viết ca khúc môn thay phiên rút thăm.

Làm đến phiên Tiện Ngự thời điểm, trước màn ảnh vô số người xem cũng theo bản năng nín thở ——

Ngàn vạn lần chớ lại vừa là Ngự Hảo Vận a!

Rốt cuộc.

Lâm Uyên rút ra được rồi ký.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ ca sĩ đều nhìn về Lâm Uyên trong tay Card.

Cùng lúc đó.

Các khán giả cũng là tròng lớn con mắt.

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, Lâm Uyên đem trên thẻ tên lấy ra.

"A này ."

Các khán giả ngây ngẩn.

Ca sĩ môn cũng ngây ngẩn.

Ngay cả Người viết ca khúc môn, đều lộ ra biểu tình cổ quái.

Không phải là bởi vì Tiện Ngự rút được Ngự Hảo Vận, trận này hẳn không có tiếp tục rút được Ngự Hảo Vận, hẳn rút được người là ——

Phí Dương!

Phí Ca Vương!

Mấy giây sau, hiện trường cùng live stream gian đồng thời sôi trào, rất nhiều người trực tiếp cười phun:

"Này mẹ nó không phải đúng dịp sao?"

"Đây là cái gì thần tiên hợp tác a!"

"Ngự phụ rút được vạn niên lão nhị ký!"

"Để cho Phí Dương làm vô số lần vạn niên lão nhị nhân muốn hợp tác với Phí Dương rồi!"

"222 222 22! ! !"

"Này phá tiết mục chắc chắn không có kịch bản?"

"Cho dù có kịch bản mệt sức cũng nhận, này an bài, tuyệt!"

"Mỗi lần rút thăm ta đều ở ảo tưởng một màn này, kết quả hôm nay mộng tưởng thành thật rồi!"

" "

Phí Dương cái này vạn niên lão nhị, vốn là bá Tiện Ngư ban tặng.
Bao gồm trước « che mặt Ca Vương », Phí Dương cũng là lấy thân phận
của Bá Vương, bại bởi Lan Lăng Vương Tiện Ngư.

Mà bây giờ.

Vạn niên lão nhị lại muốn hợp tác với Tiện Ngư rồi!

Nhiều mới mẻ!

Thích nghe ngóng!

Vui đại phổ chạy!

Lúc này ông kính đánh tới Phí Dương trên mặt.

Lúc này Phí Dương mặt đầy kinh ngạc, cả người đều là mộng bức trạng
thái, ánh mắt kia mê mang cùng đờ đẫn, cách màn ảnh người xem cũng cảm
nhận được .

Không biết đến giờ phút này Phí Dương đang suy nghĩ gì.

Nhưng Phí Dương này vẻ mặt mộng bức bộ dáng, đã để cho các khán giả
hưng phấn đến không được:

Tổ hợp này quá có xem chút rồi!

Là Tiện Ngư tiếp tục lấy đệ nhất, tự tay hái đến chính mình giao phó cho
Phí Dương vạn niên lão nhị nhãn hiệu, diễn ra một tay cỡi chuông cần
người buộc chuông;

Hay lại là Phí Dương tiếp tục cầm thứ hai, dùng thực lực chứng minh "Hai"
ý chí rất cuộc có bao nhiêu cường đại?

Chương 565: Âm thanh ưu cũng là quái vật

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Tiết mục sau khi kết thúc.

Trên Internet cực kỳ náo nhiệt.

Một người trong đó kêu # Tiện Ngư Phí Dương # đề tài, vọt thẳng lên nhiệt lục soát!

Cũng ở thảo luận Tiện Ngư cùng Phí Dương tổ hợp!

Phải biết.

Ở tiết mục bắt đầu trước, liền có rất nhiều người ở ảo tưởng, Tiện Ngư có thể hay không hợp tác với Phí Dương .

Bây giờ!

Nó tới!

Có bạn trên mạng cảm khái: "Đây thật là lịch sử tính một màn!"

Tất cả mọi người có loại chứng kiến lịch sử cảm giác.

Thậm chí rất nhiều người cũng sinh ra ác thú vị.

Bọn họ vô cùng chờ mong Phí Dương cuộc kế tiếp tiếp tục cầm thứ 2!

Cũng có người tiếc nuối:

Cuộc kế tiếp lại không thể nhìn Ngụy Hảo Vận làm yêu.

Đừng xem đám người này ngoài miệng ghét bỏ lợi hại.

Thực ra Tiện Ngư cùng Ngụy Hảo Vận tổ hợp rất nhiều người vẫn là rất thích, bằng không Ngụy Hảo Vận cũng không khả năng liên tục hai lần bắt được người xem bỏ phiếu hạng nhất.

Cái gì mâu bên trên mệnh lệnh .

Cái gì Thái Thượng Hoàng mệnh lệnh .

Đám người tuổi trẻ này thật nếu không thích lời nói, nên cự tuyệt hay lại là cự tuyệt.

Đơn giản đều là ngạo kiều quấy phá, không muốn thừa nhận mình thực ra rất thích « Tối Huyền Dân Tộc Phong » loại này bài hát thôi.

Lâm Uyên ngược lại là không có vấn đề.

Rút được Phí Dương, cùng rút được Ngụy Hảo Vận, đối Lâm Uyên mà nói, không khác nhau gì cả.

Bất quá Lâm Uyên cũng có thể hiểu được đám bạn trên mạng sung sướng.

Phí Dương một mục cầm thứ hai, đã thành làng giải trí ngành.

Giống như địa cầu ca sĩ sữa nửa bên ngành như thế.

Mỗi hấn chuẩn bị gây ra đại động tĩnh, tất nhiên sẽ bị cướp tiêu đề, cướp nhiệt lực soát!

Kết quả dĩ nhiên làm làng giải trí người người tự nguy .

Bởi vì Lão Uông một khi muốn làm cái gì tin tức lớn, thì có minh tinh muốn Bạo Lôi rồi.

Vì ngăn trở sửa nửa bên lên tiêu đề, có minh tinh đều bắt đầu mang bánh chạy.

Thật là tàn nhẫn.

Phòng chùng sửa nửa bên cũng phiền chết đi được.

Mặc dù hấn cũng có thể bên trên nhiệt lực soát, nhưng hấn nhiệt lực soát mãi mãi cũng là # sửa nửa bên lại bị cướp tiêu đề rồi #.

Phí Dương cũng con mẹ nó phiền chết đi được.

Này cái gì phá ký?

Chính mình hợp tác với Tiệp Ngự?

Cái tiết mục này bên trong, Phí Dương tôi không muốn gặp chính là Tiệp Ngự!

Vô luận là hợp tác, hay là đối với quyết!

Không phải là bởi vì Phí Dương ghét Tiệp Ngự, cùng với nói ghét, chẳng nói có chút sợ hãi.

Rất nhiều tâm tình.

Phí Dương mình cũng không nói rõ ràng.

Ngược lại nội tâm của hấn có chút kháng cự hợp tác với Tiệp Ngự.

Vậy đại khái cùng Phí Dương là một cái sĩ diện hảo nhân có liên quan.

Nhưng để cho Phí Dương chính mình cũng có chút thống hận mình là: Hấn một bên kháng cự hợp tác với Tiệp Ngự, một bên lại tại nội tâm mơ hồ đang mong đợi cái gì .

Chửi thề một tiếng !

Ta đang chờ mong cái gì?

Phí Dương hận không được phiền rồi chính mình.

Bên cạnh người đại diện chế nhạo nói: "Không đánh lại liền gia nhập, Trần Chí Vũ đã chứng minh con đường này đáng tin!"

Phí Dương lớn tiếng phản bác: "Ta là bị buộc gia nhập!"

Đúng là bị buộc gia nhập, nhưng mọi người bắt kể đây.

Ngược lại Phí Dương ngồi lên Tiệp Ngự chiến xa, phải không cạnh tranh sự thật.

Coi như là phát một bộ lạc động tĩnh, Phí Dương cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tuyên bố:

Là, chúng ta là có một cái hợp tác.

Bên kia.

Lâm Uyên đã bắt đầu vì Phí Dương chọn ca.

Phí Dương âm vực rất rộng, nghệ thuật ca hát cũng không được nói.

Ngoại trừ ca hát không cảm tình khuyết điểm này ngoại, Phí Dương cái này Ca Vương vẫn rất có vật liệu.

Cái này cũng thấp xuống Lâm Uyên chọn bài hát độ khó.

Bất quá.

Ngay tại Lâm Uyên sắp quyền định ca khúc thời điểm, hắn bỗng nhiên nhận được Đồng Thư Văn một cú điện thoại.

"Bởi vì một ít nguyên nhân, Phí Dương hạ kỳ có thể sẽ vắng mặt."

Lâm Uyên ngăn người: "Hắn lui so tài?"

Đồng Thư Văn giải thích: "Không phải lui cuộc so tài, chỉ là vắng mặt đợt kế tiếp, cho nên tiết mục tổ quyết định, đợi Phí Dương xử lý xong chuyện mình, lại khiến hai người hợp tác."

"Được."

Lâm Uyên không có bào căn vấn đề.

Tiết mục tổ cũng tha thứ rồi, nói rõ nhân gia quả thật có chuyện, Lâm Uyên cũng sẽ không vì vậy mà suy nghĩ nhiều.

"Ta đây hạ kỳ làm sao bây giờ?"

"Tiện Ngự lão sư có thể chính mình hát, ta muốn đây là người xem thật sự mong đợi."

"Chính ta hát?"

Lâm Uyên nói: "Thích hợp sao?"

Trước cùng Ngụy Hảo Vận song ca « Tội Huyền Dân Tộc Phong » Lâm Uyên đều không dám nhiều hát, chính là sợ người khác cảm thấy không công bình.

"Tình huống đặc biệt đặc thù đối đãi."

"Được."

Lâm Uyên đón nhận Đồng Thư Văn đề nghị.

Vài ngày sau.

Tân nhất kỳ « bài hát của chúng ta » phát hình rồi!

Live stream vừa mới bắt đầu, người xem liền theo bản năng tìm Tiện Ngự cùng Phí Dương bóng người ——

Đây là người xem hôm nay mong đợi nhất tổ hợp!

Nhưng mà.

Mọi người chỉ có thấy được Tiện Ngự, lại không thấy Phí Dương.

Phí Dương đi đâu?

Rất nhiều người cũng đang nghi ngờ.

Lúc này.

An Hoành đi về phía sân khấu, mở miệng nói: "Thật đáng tiếc nói cho mọi người một tin tức, Phí Dương lão sư bởi vì một ít cá nhân nguyên nhân muốn vắng mặt bản kỳ trận đấu, cho nên tiết mục tổ lần nữa vì Tiện Ngự lão sư xứng đôi một cái vị ca sĩ."

Người xem trở mắt nhìn nhau.

Phí Dương vắng mặt?

Không phải đâu?

Phí Dương cứ như vậy không hợp tác với Tiệp Ngự?

Ngay tại có người cau mày đang lúc, An Hoàn cười nói: "Phí Dương hợp tác với Tiệp Ngự lão sư cũng không có hủy bỏ, chỉ là muốn kéo dài một chút mà thôi."

Người xem yên tâm.

Mặc dù này đồng thời không thấy được Tiệp Ngự hợp tác với Phí Dương, nhưng chỉ cần hai người này hợp tác không hủy bỏ, mọi người liền có thể tiếp nhận cái tình huống này, cũng đúng Phí Dương tình huống bày tỏ hiểu. Kia Tiệp Ngự bản kỳ hợp tác ca sĩ đổi thành người nào?

Má ơi!

Bỗng nhiên có người luống cuống: "Sẽ không phải là Ngụy Hảo Vận chứ ?"

Không phải đâu không phải đâu?

Tiết mục này tổ rất yêu gây sự!

Nói không chừng thật đúng là có thể đem Ngụy Hảo Vận mang lên cho Tiệp Ngự thế chỗ!

Mà ở ca sĩ khu vực.

Ca sĩ môn cũng trở mắt nhìn nhau.

Ai thế chỗ Phí Dương?

Ngụy Hảo Vận thấy rất nhiều người đang nhìn chính mình, liền vội vàng lắc đầu: "Không phải ta!"

Mọi người vừa nhìn về phía Trần Chí Vũ.

Trần Chí Vũ cũng lắc đầu.

Đó là Ngự Vương Triều những người khác?

Ở ca sĩ môn nhìn chăm chú trung, Ngự Vương Triều tập thể lắc đầu.

Mọi người buồn bực.

Trong đó.

Một cái tên là An An nữ ca sĩ cười nói: "Các người liền xạo a, ta hiện tại đối kháng định liền giấu ở trong các người gian!"

Mọi người cười.

Cái này An An, là một vị Ca Hậu, mà nàng ở « che mặt Ca Vương » thân phận của trung chính là:

Tinh Linh!

Bản kỳ trận đấu là tỷ thí chế.

An An cùng Người viết ca khúc Trịnh Tinh hợp tác, tỷ thí Tiệp Ngự cùng Phí Dương tổ hợp!

Nhưng bây giờ Phí Dương vắng mặt, cho nên Tinh Linh An An cũng không biết mình đối thủ là ai, nàng chỉ có thể suy đoán Tiệp Ngự hợp tác ca sĩ là cái này bên trong đại sảnh người nào đó.

Lúc này.

An Hoành gọi tới An An tên.

An Hoành quay đầu nhìn một cái chúng ca sĩ, cười nói: "Bất luận là ai, hôm nay ta tất thắng!"

Ca sĩ môn nhất thời vui vẻ.

Bất quá An An thực lực quả thật cường đại, mọi người cũng không có đổi những lời này sinh ra nghi ngờ.

Một lát sau.

An An đứng ở trên võ đài, bắt đầu chính mình biểu diễn.

Vừa mới bắt đầu, mọi người còn rất bình tĩnh.

Nhưng

Nghe đến.

Có sắc mặt người thay đổi.

An An sở trường trò hay.

Hai loại thanh âm!

Một cái Loli âm, một cái Ngự Tỷ âm!

Người viết ca khúc khu vực.

Dương Chung Minh nhìn về phía Trịnh Tinh: "Người đặc biệt vì nàng viết ca khúc? Thật thích hợp nàng, hai loại thanh tuyến phối hợp rất tốt."

"Không có biện pháp."

Trịnh Tinh đắc ý nở nụ cười: "Đổi thủ nhưng là Tiểu Ngự Nhi, bại bởi hậu bối mất mặt cỡ nào a, nhưng người mới vừa vừa có một chút nói sai rồi, bài hát này không phải hai loại thanh âm."

Không phải hai loại?

Dương Chung Minh ngẩn người.

Sau một khắc.

Trên võ đài An An, lại hát ra loại thứ ba thanh âm!

Nàng loại thứ ba thanh âm, có chút hùng hồn, nghe giống như là giọng nam hoặc như là giọng nữ, tự nhiên lại thích nghe!

Trong nháy mắt!

Toàn trường đều kinh hãi!

Ngay cả Dương Chung Minh cũng hơi biến sắc: "Nàng có thể hát ba loại thanh âm?"

"Trả lời chính xác!"

Trịnh Tinh vỗ tay phát ra tiếng: "Nàng lúc trước học qua âm thanh ư, ca sĩ bên trong có thể hát ba loại thanh âm cũng không nhiều, ta trước mắt mới chỉ biết kiến toàn bộ ca sĩ bên trong, chỉ có Tiểu Ngự Nhi có thể giống vậy làm được một điểm này, còn lại ca sĩ coi như miễn cưỡng làm được, thanh âm ấy cũng không có Tiểu Ngự Nhi cùng An An tự nhiên, cho nên trận này coi như Tiểu Ngự Nhi tự mình bên trên, đang không có chuẩn bị chu đáo điều kiện tiên quyết, cũng chưa chắc có thể thắng."

Dương Chung Minh nhú mày.
Cho nên, âm thanh ưu cũng là quái vật?

---

ps: Đầu dưới bài hát các người đoán được ấy ư, tiếp tục viết.

Chương 566: Dálābēngba

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

ps: Nhìn bốn chương trước đề nghị xem trước một lần Chu Thâm biểu diễn « Dálābēngba » hiện trường, bằg vào tưởng tượng có chút khó khăn.

"Cái quỷ gì!"

"Ba loại thanh âm!"

"Ta vẫn cho là An An có thể hát hai loại thanh âm, đây là nàng sở trường trò hay, « che mặt Ca Vương » nàng sẽ dùng hai loại thanh âm đảo thái người máy, không nghĩ tới nàng còn có loại thứ ba thanh âm!"

"Tốt biến thái!"

"Các người có thể không biết, An An trước kia là âm thanh ưu, nàng có thể tự nhiên phát ra ba loại thanh âm, là bởi vì nàng lúc trước khổ luyện quá vô số năm, một loại ca sĩ cũng không có trải nghiệm như thế này, Tiện Ngư lão sư cũng có thể tự nhiên phát ra ba loại thanh âm, cho nên ta một mực ở hiệu kỳ Tiện Ngư lão sư có phải hay không là cũng học qua âm thanh ưu."

"Cường a!"

"Dựa hết vào cảm giác mới mẽ An An trận này liền thắng một nửa, cộng thêm Trịnh Tinh lão sư bài hát cũng tương đối khá, cảm giác Tiện Ngư lão sư bên kia ca sĩ phỏng chừng có chút khó khăn làm."

" . "

Ca sĩ môn đang nghị luận.

Các khán giả cũng đang nghị luận.

Trước hai loại thanh âm xuất hiện, thu được không ít tiếng vỗ tay, nhưng bởi vì An An trước biểu diễn qua một lần, cho nên mọi người cũng không thể nào giật mình, nhưng loại thứ ba thanh âm An An trước cũng không có biểu diễn quá, cho nên rất nhiều người cũng bối rối!

"Âm thanh ưu?"

"Nguyên lai An An lão sư trước kia là âm thanh ưu a, âm thanh ưu quả nhiên cũng là quái vật, làm ca sĩ thậm chí là Ca Hậu âm thanh ưu càng là quái vật trung quái vật, Tiện Ngư lão sư ba loại thanh âm rốt cuộc không phải phân độc nhất, An An là thật ngu phê!"

"Cường!"

"Nếu như không phải trên võ đài chỉ có một người, ta gần như cho là đây là một bài ba người song ca ca khúc, An An này ba loại thanh âm quá tự

nhiên, cảm giác không phải cứng rắn lồm đi ra!"

"Phốc!"

"Ta chợt vì Phí Dương cảm thấy vui mừng, nếu như Phí Dương tràng này bên trên lời nói nói không chừng còn phải làm lão Nhi, ba loại thanh âm phối hợp thật sự là thật lợi hại, ta cũng định vì An An bỏ phiếu!"

"Phí Dương cơ trí!"

"Vì Ngu phụ bản kỳ hợp tác ca sĩ mặc niệm đi, vị này ca sĩ thay Phí Dương ngăn cản một lần thứ hai, Phí Dương lão sư lúc trở về hẳn mang một cái cờ thưởng biếu đạt cảm tạ."

" "

Ca sĩ người xem Người viết ca khúc cũng ở thảo luận, mà lúc này Lâm Uyên nghe được bài hát này lúc, nhưng là đối với cạnh bên nhân viên làm việc nói một câu nói: "Ta cuộc kế tiếp biểu diễn đổi thành bài hát đơn đề thập Lục Thủ."

Nhân viên làm việc: " ."

Ổng kính cùng mục đích giờ phút này quang đều tại trên người An An, không có ai chú ý tới phát sinh trong góc một màn, làm An An hát xong toàn trường đã bạo phát ra nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay, ba loại thanh âm mang đến tươi đẹp là phi thường tươi sáng!

An An cúi người xuống đài.

An Hoàn đi lên sân khấu: "Cảm tạ Trịnh Tinh lão sư sáng tác, cảm Tạ An an xuất sắc biểu diễn, phía dưới để cho chúng ta dùng nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay hoan nghênh Tiện Ngu lão sư ca sĩ ra sân!"

Ba ba ba ba.

Tiếng vỗ tay vang lên.

Tất cả mọi người ở hiệu kỳ nhìn chăm chăm trên đài, không biết Tiện Ngu bên này thay đổi Phí Dương ra sân xui xẻo ca sĩ là ai, mà đang ở ống kính cùng người xem nhìn kỹ giữa, một đạo thân ảnh thon dài mang mặt nạ ác quỷ đang tràng!

Giờ khắc này!

Tình cảnh mắt không chế!

Lan Lăng Vương lại xuất hiện!

Bốn tràng thế chỗ Phí Dương với Tiện Ngu hợp tác ca sĩ, lại chính là Tiện Ngu chính mình, mà hẳn mang Lan Lăng Vương mặt nạ phương thức ra sân chính là trong nháy mắt gọi lên mọi người liên quan tới « che mặt Ca Vương » trí nhớ!

"Là Ngu phụ!"

"Hắn tự mình hát!"

"Ta giọt cái WOW!"

"Này quy tắc hợp lý sao?"

"Ai dám nói này quy tắc không hợp lý a, cái tiết mục này cơ bản tìm đều là « che mặt Ca Vương » ca sĩ, Ngự phụ cũng là tiết mục bên trong ca sĩ a, cũng không thể bởi vì Ngự phụ sẽ Soạn nhạc sẽ không để cho hắn ca hát chứ?"

"Tiết mục tổ quá sẽ!"

"Gia thanh xuân trở lại!"

"Nếu như đổi thành người khác thay thế Phí Ca Vương, ta cảm giác trận này còn thật bất hảo thắng, nhưng nếu như là Ngự phụ tự mình ra sân lời nói kết quả kia có thể liền không nói được rồi nha!"

" "

Mặc dù Lâm Uyên mang mặt nạ, nhưng tất cả mọi người đều trước tiên xác nhận thân phận của Lâm Uyên, bởi vì ngoại trừ Lâm Uyên bên ngoài cũng sẽ không có nhân mang cái mặt nạ này, đảo là có người hoài nghi quy tắc này có hay không hợp lý, nhưng cần nhắc đến Tiệp Ngự vốn là Lan Lăng Vương quy tắc này trong nháy mắt liền không có vấn đề, huống chi Phí Dương vắng mặt vốn là tình huống đặc biệt, chỉ có thể nói Tiệp Ngự ở cái tiết mục này bên trong tồn tại quá đặc thù rồi, mà giờ phút này Tiệp Ngự mang mặt nạ ác quỷ ra sân, không phải là đang nhắc nhở mọi người hắn thân phận của ca sĩ sao?

Lâm Uyên không tháo mặt nạ xuống.

Đây là tiết mục tổ an bài.

Bên cạnh đã hát xong An An có chút trợn tròn mắt, nàng nụ cười tự tin trong nháy mắt thu liễm, bởi vì nàng hoàn toàn không nghĩ tới lại là Tiệp Ngự tự mình ra sân thay thế vắng mặt Phí Dương!

An An luống cuống!

Tiệp Ngự làm « che mặt Ca Vương » hạng nhất, đối với nàng lực uy hiệp còn là lớn vô cùng, lúc trước không biết thân phận đối phương thì coi như xong đi, bây giờ biết thân phận đối phương dưới tình huống, An An có chút như đứng đông lửa đứng lên, thua cô nhiên thật không tốt, nhưng thắng cũng rất có áp lực a, đối phương không chỉ có riêng là một cái ca sĩ .

"Hắn tự mình đến? Ta đây miệng quạ đen!"

Trịnh Tinh nhất thời mặt đầy bất đắc dĩ.

Bên cạnh Dương Chung Minh nở nụ cười.

Có ý tứ.

Lúc này bỗng nhiên có người xem nhớ tới, dường như Tinh Linh ở không biết Lan Lăng Vương thân phận chân thật trước, còn từng trải qua đối tùy ý phê bình chính mình Lan Lăng Vương nói qua khiêu chiến, thậm chí cùng Bá Vương trăm miệng một lời nói qua một câu:

"Lan Lăng Vương là ta!"

Nhưng hai người ở « che mặt Ca Vương » đến tiếp sau này trong tranh tài chưa từng gặp qua, cho nên không thể như nguyện, kết quả hôm nay trận

đầu hai người lại Âm Sai Dương Thác gặp!

Đến chậm tử thí?

Người xem tâm tình hoàn toàn bị câu dẫn.

Mà đang lúc mọi người đủ loại kiêu dáng trong ý nghĩ, Lâm Uyên bài hát này âm nhạc khúc nhạc dạo đã bắt đầu rồi.

Theo một trận dễ nghe ngâm xướng, một đạo tương tự lời bệch bạch ca từ đột nhiên ở trên vũ đài vang lên:

"Cực kỳ lâu lúc trước, Cự Long đột nhiên xuất hiện, mang đến tai nạn mang đi công chúa lại biến mất không thấy gì nữa, Vương Quốc thập phần nguy hiểm, thế gian ai dũng cảm nhất, một vị Dũng Giả chạy tới lớn tiếng kêu

——"

Toàn trường cười to!

Này cái gì bài hát à?

Thế nào cảm giác ly kỳ cổ quái?

Âm nhạc giống như là trò chơi bối cảnh âm, thú vị tính vô cùng mãnh liệt, hơn nữa còn mang theo Nhị Thứ Nguyên phong cách.

Tiên Ngư trận này lại bắt đầu da!

Ngoài ra .

Cái thanh âm này tốt đặc biệt!

Tiên Ngư ba loại thanh âm một trong?

Mọi người có thể không có quên, Tiên Ngư cũng có ba loại thanh âm.

Chưa kịp suy nghĩ nhiều.

Lâm Uyên bỗng nhiên hát ra một giọng nói nam.

Đây là loại thanh âm thứ hai: "Ta phải dẫn theo tốt nhất kiếm, bay qua núi cao nhất, xông vào sâu nhất rừng rậm đem công chúa mang về đến trước mặt!"

Người xem hoan hô lên!

An An hát ra không chỉ một loại thanh âm, mà Tiên Ngư lại cũng hát ra không chỉ một loại thanh âm.

Đây có phải hay không có nghĩa là Tiên Ngư loại thứ ba thanh âm cũng sẽ xuất hiện?

Hai bên cũng ba loại thanh âm?

Mọi người mong đợi sẽ không rơi vào khoảng không, thậm chí sẽ bị người khác siêu ngạch hoàn thành.

Bởi vì này bài hát kêu « Dálābēngba » .

Hơn nữa Lâm Uyên lựa chọn, là chu thân phiên bản.

Chu thân ở « ca sĩ » trên vũ đài hát bài hát này thời điểm, liền đã từng lấy ra quá không chỉ một đạo thanh tuyến.

Bài hát kia hát vang lúc.

Hắn một lần kinh diễm toàn trường, kinh diễm nhiệt lực soát, cũng kinh diễm các đại âm nhạc bảng xếp hạng ——

Lâm Uyên cũng sẽ!

Lần này là quốc vương thị giác.

Lâm Uyên lấy quốc vương cùng Dũng Giả đối thoại giọng hát ra loại thứ ba thanh âm, lại thành thực lại có một loại không nói ra hài hước cảm:

"Có phải hay không là Dálābēngba tiêu biểu được bồi dịch bởi nhiều so với lỗ ông —— "

Hiện trường sôi trào!

"Tới gào!"

"Ba loại thanh âm!"

"Ha ha ha ha, bài hát này muốn cười chết ta rồi, cái gì Dálābēngba so với lỗ ông, nào có nhận lên loại này phá tên, Dương phụ nhanh mắt hấn, Tiện Ngư ca từ lại bắt đầu qua loa lấy lệ!"

"Bài hát này vui mà chết!"

"Tốt vui sướng tiết tấu!"

"Dương phụ: Lòe loẹt!"

"Ta mẹ nó cười đau bụng, công chúa bị Cự Long bắt đi, quốc vương phải đứng sững đi trước cứu, Tiện Ngư bài hát này cố sự thật là ngây thơ không được, nhưng hấn mỗi người nói chuyện cũng sẽ thay đổi một loại thanh âm, chính là hát ra ba loại thanh âm, trận này căn bản không phải một chọi một, mà là sáu cái ca sĩ ở trên đài trận đấu!"

" "

Bài hát này quá sung sướng rồi!

Người xem cũng hải mà bắt đầu!

Nhưng mà, ngay tại người xem cho là này tràng trận đấu sẽ diễn biến thành Tiện Ngư cùng An An lẫn nhau bão ba loại thanh tuyến thời điểm, loại thứ tư thanh âm bất ngờ xuất hiện!

Lần này lại biến thành Cự Long thị giác cùng giọng:

"Ta là côn đồ Khố Tháp thể nhạc Codd Xu-va tây phóng thả lỏng, một lần nữa côn đồ Khố Tháp thể nhạc Codd Xu-va tây phóng thả lỏng!"

Loại thứ tư thanh âm!

Cùng trước mặt ba loại xuất hiện thanh âm khác nhau hoàn toàn.

Lần này thanh âm giọng mũi nặng vô cùng.

Phảng phất thật có một con biết nói chuyện Cự Long ở mở miệng.

Toàn trường hoàn toàn hải lật!

"Thật là khủng khiếp a!"

"Bốn loại thanh âm! !"

"Lại rung động lại khôi hài!"

"Hiện trường thật sự hấn một cái?"

"Ta hoài nghi ta tai nghe bị hư!"

"Ma ma hỏi ta tại sao quỳ nghe ca nhạc!"

"Ai nói âm thanh ưu cũng là quái vật, ở trước mặt Tiệp Ngự cái dạng gì quái vật cũng phải đứng dựa bên, so với An An còn nhiều hơn ra một loại thanh âm, Tiệp Ngự một người đứng ở trên đài kia chính là một cái tổ hợp!"

Mà đang ở đoạn mạc giống như thác nước một loại lúc xuất hiện, Lâm Uyên thanh âm biến đổi, lại lấy còn nhỏ cô bé giọng, hát ra loại thứ năm thanh âm, như thể tự nhiên ngon giống vậy nghe cùng với càng chấn động mạnh hám:

"Xa xôi mỹ lệ thôn trang, mở ra toàn bộ bảo rương."

"Một đường phong sương kèm theo chỉ dẫn con đường phía trước thánh ánh trắng, xông vào một cái sơn động, công chúa và đáng sợ Cự Long, anh hùng rút ra Đại Bảo Kiếm!"

Lần này!

Người xem bối rối!

Ca sĩ bối rối!

Người viết ca khúc bối rối!

Tất cả mọi người đều bị liên quan bối rối!

An An hát ra ba loại thanh âm đã rất khủng bố rồi, kết quả Lâm Uyên lại bạo ra năm loại thanh âm, từ lời bực bạch đến Dũng Giả đến quốc vương đến cô bé lại tới Cự Long, một người phân đồ trang sức ngũ giác thanh âm không có khe hoán đổi .

Đây là người sao?

Ta mẹ nó có chứng cứ!

Tiệp Ngự là AI!

Giờ khắc này tất cả mọi người đều là trợn mắt hốc mồm nghe bài hát này!

Mà Lâm Uyên thì tại ca khúc nhạc dạo thời điểm, hát ra nhất đoạn độ khó cao hát biến điệu chuyển âm, vô luận là âm cao hay lại là chuẩn âm cũng cực kỳ Hoa Lệ!

Huyền kỹ?

Rất huyền kỹ!

Nhưng bài hát này bản thân liền không có ý nghĩa gì, ca từ cũng chỉ là giảng thuật một cái buồn chán truyện cổ tích, ca từ hết lần này tới lần khác lại lượn quanh miệng rồi tinh rồi mù.

Khi thì chậm.

Khi thì nhanh.

Thanh tuyến không ngừng chuyển!

Đây là một trận Tiệp Ngự cá nhân tú, sân khấu rực rỡ tươi đẹp vô cùng,

Lâm Uyên cũng không nhìn được theo âm nhạc hơi múa mấy cái.

Mặc dù hần vũ đạo không thành chương pháp, nhưng lại có một phen đặc biệt mị lực!

Hậu trường.

Toàn bộ ca sĩ tê cả da đầu, nổi da gà cuồn lên;
Người viết ca khúc môn biểu tình khoa trương, phảng phất tập thể táo bón!
Bài này gọi là « Dálābēngba » ca khúc đem cao âm, lấy hơi, hát biến điệu,
thanh tuyến vân vân toàn bộ độ khó cao ca hát kỹ xảo toàn bộ vận dụng lên.
Ở Tiệp Ngự diễn dịch bên dưới, năm loại thanh tuyến phối hợp độ khó siêu
cao biểu diễn, dao động nhân linh hồn xuất khiếu!
Nô!

Chương 567: Hoa Lệ huyền kỳ

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Ca khúc muốn kết thúc!

"Quốc vương nghe nói Dalabembaban De Bedibu Do Biruon hẳn đánh bại
côn đồ Kuta Kati Kot Suvasirasson liền đem công chúa Miyamora
Sunadanny Sherryon gả cho Da La Beng Ba Ban De Bei Di Bo Duo Bi Lu
Weng ."

Lâm Uyên ngữ tốc bão táp!

"Darabunda công chúa Mía hạnh phúc giống như một cô tích bọ họ sinh
đứa bé kế tiếp cũng ở đây ngày ngày dần dần lớn lên vì để tránh cho phiền
toái sau này hài tử gọi là Vương Hạo nhưng hẳn toàn danh thập phần khó
nhớ muốn niệm tình người tới đọc đi ."

Không đời tức quá!

Bởi vì « Dálābēngba » vốn là Nhị Thứ Nguyên giả tưởng ca cơ biểu diễn ca
khúc, cho nên Soạn nhạc thời điểm căn bản không có cho ca sĩ lưu tức giận
cái gì miệng, lấy hơi không xử lý tốt lời nói bài hát này còn là phi thường
khó khăn hát, cho đến mấy chữ cuối cùng, rốt cuộc ở kéo dài cao âm trung
kết thúc.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên chậm rãi tháo xuống mặt nạ, lộ ra cái khuôn mặt kia 360 độ
không góc chết soái bức mặt.

Không khí hiện trường bị đẩy tới tới Cao Phong!

Vô số người hô to "Tiện Ngư" tên ——

"Có lỗi với An An, ta thích Tiện Ngư!"

"Mẹ nha, bài hát này từ xem ta cũng mật chỉ rồi!"

"Các bà bác nếu như đem « Dálābēngba » làm quảng trường múa, sẽ là cái
gì họa phong ."

"Một người phân đồ trang sức ngũ giác, một người tương đương với một
cái năm người tổ hợp!"

"Phòng thu âm trộn âm đều khó khăn đạt thành hiệu quả, kết quả người mẹ
nó nói với ta, này lại là một bài hiện trường ca khúc! ?"

"Vừa mới mẹ ta đang nấu cơm, cho nên không xem TV, kết quả nàng đột
nhiên hỏi ta, tại sao nhiều người như vậy đồng thời hát, người xem lại chỉ
kêu Tiện Ngư tên ."

"Phục rồi!"

"Tiện Ngự một lần nữa dùng thực lực nói cho mọi người, tại sao hần là « che mặt Ca Vương » hạng nhất!"

" . "

Lúc này.

Ông kính đánh tới An An trên mặt.

An An trợn mắt hốc mồm, một cái tay che miệng, trong đôi mắt viết đầy rung động .

Chính mình trước còn nói, hôm nay thắng chắc.

Kết quả không nghĩ tới, đối thủ mình lại là Tiện Ngự, « che mặt Ca Vương » hạng nhất!

Nhưng dù là biết rõ mình đối thủ, An An cũng một lần cho là mình phần thắng rất lớn, bởi vì nàng ca khúc vận dụng ước chừng ba loại thanh âm, Tiện Ngự tối đa cũng liền ba loại thanh âm, hơn nữa còn là mọi người sớm biết .

Kết quả, Tiện Ngự lại hát ra năm loại!

Đã biết là gặp phải chơi đùa thanh âm tổ tông!

Thấy An An phản ứng, đạn mạc nhất thời càng sung sướng rồi:

"An An: Người cũng là âm thanh ưu ra đời?"

"Đến mức tàn đả kích!"

"An An: Ta ba đánh một!"

"Tiện Ngự: Quân đầu sao, có thể, ta 5 đánh một!"

"Tồn thương tính không cao, làm nhục tính cực mạnh!"

"Tiện Ngự đơn giản là hình người lẫn lộn âm thanh khí, hần ca hát là thực sự không để thờ!"

"Đều nói Phí Dương là ca hát máy, Tiện Ngự tràng này đơn giản là sang trọng hình ca hát máy!"

"Tân thua thiệt An An « che mặt Ca Vương » thời điểm không gặp phải Tiện Ngự!"

"Chút tài mọn, cũng dám múa búa trước cửa Lỗ Ban!"

"Không, hần là ngư môn chuẩn bị âm thanh!"

"Đạt uy Thiên Long!"

" . "

Ba loại thanh âm, đối năm loại thanh âm!

Từ biểu diễn độ khó, đến thanh tuyến số lượng, An An thảm bại!

"A!"

Trịnh Tinh phát điên!

Tràng này đã không cần dựng lên!

Bên cạnh Dương Chung Minh nói: "Hoa bên trong ."

Trịnh Tinh nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nói: "Hoa Lệ!"

Trịnh Tinh sâu xa nói: "Bao gồm ca từ?"

Dương Chung Minh dừng một chút: "Cái dạng gì bài hát phối cái dạng gì ca từ, duy thích hợp người."

Trịnh Tinh: " . "

Ông kính chớp được một màn này buông lỏng.

Người xem càng vui vẻ.

"Dương phụ, người lòn loẹt đây?"

"Thần mẹ nó Hoa Lệ!"

"Dương phụ lần này liền ca từ đều không nhỏ nước bọt!"

"Dương Chung Minh, quốc tế nổi danh đôi ngon!"

"Dương phụ người còn có thể càng thiên vị điểm sao! ?"

" . "

Dương Chung Minh cũng là một thích phê bình chủ nhân.

Cái này trong trận đấu, thường thường xuất hiện một ít làm bài hát của quái.

Dương Chung Minh mỗi lần cũng sẽ nhỏ nước bọt một câu: "Lòn loẹt."

Bao gồm Dẫn Đông « tỏ chi bài hát » .

Nhưng Tiện Ngư tràng này, đem lòn loẹt chơi đùa đến cực hạn rồi, Dương Chung Minh lại lấy tên đẹp:

Hoa Lệ?

Hoa Lệ hồ tiếu!

Bất quá có sao nói vậy.

Tràng này quả thật không có bất ngờ.

Chu thân ở « ca sĩ » trung xuất ra này một bài, đồng dạng là không hồi hộp chút nào bắt lại kia đồng thời hạng nhất.

Dù là bài hát này rất huyền kỳ.

Nhưng nếu như đem huyền kỳ hiệu quả, diễn dịch đến như thế sung sướng trình độ, những người xem kia cũng là chấp nhận nợ nần.

Bài này « Dálābēngba » quá sung sướng rồi!

Từ ca từ đến vô trung thanh âm biểu diễn phương thức, phối hợp Lan Lăng Vương hát xong bài bóc mặt, trực tiếp đem hiệu quả sân khấu kéo căng!

Trong màn đạn vẫn còn có một nhóm nhân đuổi theo hỏi:

Vương Hạo nhưng là ai ?

Còn có người xem định lặp lại một lần ca từ.

Tỷ như "Dálābēngba Ban Đức Bedib Dobiruon" loại, kết quả thế nào cũng đọc không đúng .

Quá khó khăn nhớ!

Lại lượn quanh miệng lại nghịch ngợm!

Thực ra trên địa cầu có rất nhiều tương tự bài hát của Nhị Thứ Nguyên, nhưng chỉ giới hạn Nhị Thứ Nguyên người yêu thích thích, chân chính có thể ra vòng ca khúc không nhiều.

Vừa vắn « Dálābēngba » chính là vài bài một người trong đó.

Mà bài hát này được ra vòng, rất lớn một bộ phận nguyên nhân cũng là vì chu thân ở ca sĩ diễn ra dịch.

Ở Lam Tinh, cũng giống vậy.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, bởi vì Tiệp Ngự biểu diễn, bài hát này trực tiếp xoát bình!

Đủ loại nhiệt lực soát!

Vô số người vòng tròn bằng hữu đều bị bài hát này huyết tẩy!

Cùng lúc đó.

Các tạp chí lớn rồi rít bản tin!

« Tiệp Ngự ra lại ma tính thần khúc Dálābēngba hải lật toàn trường! »

« Tiệp Ngự tự mình biểu diễn: Đây chính là che mặt Ca Vương hạng nhất thực lực! »

« Tiệp Ngự bài hát mới cực hạn huyền kỹ, cao âm hát biến điệu không để thở, người muốn hẳn đều có! »

« Phí Dương bởi vì vắng mặt, Tiệp Ngự thay thế, hát xong một ca khúc, tất cả mọi người đều điên rồi! »

« Tần Tê Sở Yên quảng trường múa hiệp hội: Cân nhắc đem Tiệp Ngự bài hát mới dung nhập vào quảng trường múa, nhưng bởi vì độ khó quá lớn, các bà bác thân thể gánh vác không được cao cường như vậy độ động tác »

« từ Tối Huyền Dân Tộc Phong đến may mắn đến, lại tới bồn tràng Dálābēngba, Tiệp Ngự hoàn toàn thả bay tự mình! »

« Tiệp Ngự dùng thực lực chứng minh: Có tài hoa có thể tự do phóng khoáng tới trình độ nào! »

« Tiệp Ngự bài hát mới đưa tới Nhị Thứ Nguyên vòng tập thể chấn động! »

« Nhị Thứ Nguyên vòng: Ngự phụ nhất định là tất đứng Thập Bát Cấp hội viên! »

Cái thế giới này cũng có Nhị Thứ Nguyên!

Mà Nhị Thứ Nguyên hội tụ địa, gọi là tất đứng.

Nhị Thứ Nguyên người yêu thích, phần lớn là một ít học sinh.

Những học sinh này trung, vốn là có rất nhiều người đều thích Tiệp Ngự.

Nhưng Tiệp Ngự tự mình, cùng Nhị Thứ Nguyên là không có gì đồng thời xuất hiện, mặc dù hẳn bài hát ở tất đứng ra hiện tần số rất cao.

Cho đến hẳn hát « Dálābēngba » !

Bài hát này, Nhị Thứ Nguyên thuộc tính quá nồng nặc rồi!

Ngay cả Nhị Thứ Nguyên nóng bỏng nhất ca khúc, ở « Dálābēngba » đánh vào bên dưới, cũng là thua chị kém em!

Một là nhân vì Tiệp Ngự kinh khủng sức ảnh hưởng!

Thứ hai là bởi vì Tiệp Ngự phi nhân loại một loại năm loại thanh tuyến phối hợp!

Đây là máy mới có thể thực hiện hiệu quả, mà Tiệp Ngự lại có thể lấy nhân loại giọng nói làm được .

Trên thực tế.

Không chỉ có Tiệp Ngự có thể làm được một điểm này!

Tiết mục sau khi kết thúc, rất nhiều dân gian ca sĩ, thậm chí ca đàn bên trong một ít ca sĩ, cũng tiến hành bắt chước biểu diễn.

Kết quả cũng có một số ít thiên phú dị bẩm ca sĩ có thể làm được một điểm này.

Nhưng .

Làm mọi người nghe những người này biểu diễn, lại chỉ có thể bắt đác dĩ lặc đầu một cái.

Kém ý tứ.

Không bên trong vị.

Giống vậy đều là chừng mấy loại thanh âm, nhưng Tiệp Ngự rõ ràng tự nhiên hơn, hoán đổi đứng lên thoải mái hơn, cũng càng thành thạo!

Là lấy.

Tiệp Ngự ở tất đứng, trực tiếp danh vọng tăng vọt!

Vô số tất đứng streamer, đều trước sau ban bỏ Tiệp Ngự liên quan video!

Những video này, chỉ phải dẫn theo "Tiệp Ngự" hai chữ, lại chất lượng trên trung bình, liền có thể thu được vô số điểm đánh!

Phát hỏa!

Bài này « Dálābēngba » hoàn toàn phát hỏa!

// chịu

Chương 568: Cho Phí Dương bài hát

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

"Người đây là hoàn toàn thả bay tự mình rồi nha ."

Mỗi « bài hát của chúng ta » có Tiên Ngư bộ phận, người nhà cũng sẽ thưởng thức tiết mục.

Kết quả này mấy trận nhìn một chút đến, Lâm Uyên liền cùng rất nhiều bạn trên mạng như thế, đều có điểm sừng sờ.

Người em trai này bài hát, thế nào càng ngày càng sung sướng rồi hả?

Đầu tiên là « Tới Huyền Dân Tộc Phong » được gọi là "Quảng trường mùa hành khúc" !

Sau đó « may mắn tới » là bị mọi người xưng là "Đi chợ chi bài hát" !

Bây giờ « Dálābēngba » lại thành bạn trên mạng công nhận "Nhị Thứ Nguyên thần khúc" !

Tam bài hát, toàn bộ đều không đi chính thống đường đi.

Tam bài hát, toàn bộ đều tràn đầy ma tính tầy nã.

"Với Phí Dương hợp tác thời điểm, người chẳng lẽ còn viết loại này bài hát chứ ?"

Tỷ tỷ hiếu kỳ nhìn về phía Lâm Uyên.

Người em trai này họa phong gần đây nghiêm trọng đi chệch.

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Hắn gần đây vài bài hát quả thật rất sung sướng, nhưng đây là bởi vì « che mặt Ca Vương » có chút nặng nề.

Cho nên « bài hát của chúng ta » , Lâm Uyên không nghĩ lại trầm trọng như vậy.

Nhưng .

Mọi việc đều có một độ.

Cuộc kể tiếp Lâm Uyên không tính chơi nữa cái gì ma tính tầy nã, mặc dù Lâm Uyên không cảm thấy những thứ này ca khúc có vấn đề gì.

Hắn đều thật thích.

Trên Internet quả thật có rất nhiều người tổng kết nói, Tiên Ngư gặp Ngụy Hảo Vận sau đó liền hoàn toàn thả bay rồi tự mình, nhưng mọi người không có nói Tiên Ngư âm nhạc có vấn đề.

Thuần túy là trên chộc hắn càng ngày càng da.

Thực ra này giống vậy cùng « che mặt Ca Vương » có liên quan.

Cái kia tiết mục để cho Lâm Uyên hiểu được một ít đạo lý, cũng để cho Lâm Uyên ý thức được một vài vấn đề.

Cho nên hẳn có chút thay đổi.

Thay đổi chẳng phải cứng nhắc.

Trở nên có giải trí tinh thần.

Mặc dù đang ngoại giới xem ra, Tiệp Ngự hay lại là rất ít nói, hay lại là vĩnh viễn bộ kia bình bình đạm đạm biểu tình.

Nhưng thông qua âm nhạc.

Trên người Tiệp Ngự phát sinh biến hóa rất nhiều người cũng cảm thụ được.

Ngày thứ 2.

Trận đấu live stream tiếp tục.

Nhưng này đồng thời trận đấu không Lâm Uyên chuyện gì.

Bao gồm rút thăm khâu, Lâm Uyên cũng không ra sân, hẳn và Phí Dương tổ hợp đã quyết định ——

Phí Dương là đang ở ba ngày sau trở lại.

Biết được Phí Dương trở lại, Lâm Uyên đi tiết mục tổ, cùng Phí Dương đồng thời chuẩn bị một chút đồng thời ca khúc.

Thời gian lược khẩn trương.

Bất quá khi Lâm Uyên thấy Phí Dương thời điểm, lại rõ ràng cảm giác Phí Dương tinh thần có chút không đối đầu.

Phí Dương là một cái rất có sức sống nam ca sĩ.

Hắn ở Ca Vương trung thuộc về tuổi tác hơi nhỏ một nhóm kia.

Người này vóc người rất cường tráng to lớn, đầu cũng cao lớn, nhìn qua không vũ có lực, trạng thái tinh thần một mực rất no tràn đầy, vô luận nói chuyện hay lại là ca hát mãi mãi cũng trung khí mười phần.

Dù sao cũng là « che mặt Ca Vương » bên trong Bá Vương.

Nhưng lúc này.

Phí Dương sắc mặt nhưng có chút vàng khè, trong đôi mắt cũng hiện đầy tia máu, làm cho người ta một loại tâm sự nặng nề cảm giác, giống như là gân đây gặp cái gì đã kích.

Thấy Lâm Uyên, Phí Dương miễn cưỡng lên tinh thần, chủ động giải thích: " Xin lỗi, Tiệp Ngự lão sư, bên trên kỳ trận đấu ta không tham gia, bởi vì trong nhà ra rồi một ít chuyện."

Phí Dương cùng Lâm Uyên, ở « che mặt Ca Vương » bên trong liền đụng phải.

Bất quá loại này mặt đối mặt trao đổi, lại là lần đầu tiên.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Không việc gì."

Hắn có thể thấy được Phí Dương trạng thái không tốt.

Phí Dương tựa hồ lo lắng Lâm Uyên hiểu lầm, trầm mặc một chút, lại bổ sung chính mình giải thích: "Cha ta bị bệnh nằm viện, ở trong phòng bệnh

khẩn cấp cấp cứu, cho nên ta chạy tới chiếu cố một tuần ."

Nói đến đây.

Phí Dương miễn cười gượng nói: "Cũng may cấp cứu rất thành công, tình huống của hấn đã ổn định lại, chính là ta gần đây áp lực trong lòng quá lớn cho nên tinh khí thần kém một chút, ta sẽ tận lực ở trước khi tranh tài điều chỉnh xong."

Lâm Uyên hiểu gật đầu một cái.

Nếu như là người nhà của hấn có thân thể vấn đề, hấn cũng sẽ buông xuống trận đấu, đây là nhân chi thường tình.

"Đi theo ta."

Lâm Uyên đi chính mình màu hồng phòng.

Phí Dương liếc nhìn chính mình người đại diện.

Người đại diện vỗ một cái Phí Dương bả vai: "Tiện Ngự lão sư hấn không có tức giận, nhưng ngươi nhất định phải điều chỉnh xong trạng thái, đừng chậm trễ Tiện Ngự lão sư trận đấu."

Phí Dương trầm mặc gật đầu một cái, sau đó cùng bên trên Lâm Uyên bước chân.

Tiến vào Tiện Ngự dành riêng căn phòng.

Lâm Uyên ở trong ngăn kéo chuyển động chính mình từ phổ.

Hấn vì « che mặt Ca Vương » chuẩn bị ca khúc còn chưa dùng hết.

Ngoài ra.

Hấn vì « bài hát của chúng ta » , cũng chuẩn bị không ít ca khúc.

Những thứ này ca khúc số lượng, đủ Lâm Uyên đối phó trên cái vũ đài này toàn bộ ghép thành đôi ca sĩ.

Mà giờ phút này hấn chính đang tìm trong đó một ca khúc.

Hấn cảm thấy bài hát kia hấn rất thích hợp bây giờ Phí Dương.

Phí Dương ngồi ở trên ghế sa lon, có chút câu nệ.

Thực tế rất Ma Huyền.

Hấn không nghĩ tới, tự có một ngày sẽ lấy thân phận như vậy cùng đưa đến tự thành vạn niên lão nhị Tiện Ngự sống chung một phòng.

Giống như hấn không nghĩ tới, từ trước đến giờ thân thể khỏe mạnh cha lại đột nhiên bởi vì cao huyết áp chắc chắn viện cấp cứu.

"Ở chỗ nào ."

Lâm Uyên vẫn còn ở lật chính mình tiểu bài hát khó.

Phí Dương hiếu kỳ nói: "Là chuẩn bị cho ta bài hát sao?"

Lâm Uyên vừa lật một bên nhưng hấn: "Vừa vặn có bài hát thật thích hợp ngươi, xác thực nói trong này có tiếp gần một nửa ca khúc ngươi cũng có thể hát, bởi vì ngươi bài hát đường thật rộng."

Phí Dương cười một tiếng, bỗng nhiên có loại rất vui vẻ cảm giác.

Thực ra tương tự khen ngợi, Phí Dương nghe qua vô số lần, lỗ tai gần như chết lặng.

Nhưng tương tự khen ngợi xuất từ Tiệp Ngự trong miệng, lại để cho hắn có loại không nói ra cảm giác thành tựu, thật giống như đây là một loại bao nhiêu ghê gớm đồng ý tựa như.

Ngay sau đó, Phí Dương nhanh chóng tập trung ý chí, tâm lý Âm chửi một câu:

"Tiệp!"

Tiệp Ngự chỉ là tùy tiện khen chính mình một câu, chính mình liền vui vẻ như vậy?

Chờ chút!

Tiệp Ngự không sẽ chuẩn bị cho chính mình một cái thủ tương tự « Tội Huyền Dân Tộc Phong » ca khúc chứ ?

Ở cái tiết mục này bên trong, Tiệp Ngự cũng không ít xuất ra một loại kia ca khúc!

Bao gồm trước nhất kỳ Tiệp Ngự tự mình biểu diễn « Dálābēngba » Phí Dương cũng nhìn.

Giờ khắc này, Phí Dương bỗng nhiên có chút hoảng.

Loại này ca khúc, Phí Dương dĩ nhiên cũng có thể hát, nhưng Phí Dương luôn cảm giác loại này bài hát cùng mình không dụng, cảm giác không khỏe quá mạnh mẽ rồi.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết ý tưởng của Phí Dương.

Hắn lật nửa ngày, rốt cuộc tìm được mục tiêu: "Liên cái này!"

Xuất ra từ Khúc Phổ tử, Lâm Uyên đưa cho Phí Dương: "Nếu như người không nghĩ hát bài này, ta có thể ngoài ra tìm một chút."

Bài hát này có chút đặc biệt, không phải Lâm Uyên vốn là vì Phí Dương chuẩn bị ca khúc.

Bởi vì Phí Dương một ít lời, hắn vừa nghĩ đến bài hát này.

Nhưng Lâm Uyên không xác định ý tưởng của Phí Dương, hắn vẫn rất tôn trọng ý tưởng của ca sĩ.

"Ồ nha ."

Phí Dương có chút khẩn trương nhận lấy Lâm Uyên đưa tới bài hát.

Còn không có nhìn kỹ, chỉ là tên bài hát xuất hiện ở trước mắt hắn, Phí Dương liền giật mình.

Tốt mấy giây sau đó, hắn mới di động ánh mắt, nhìn xuống phía dưới ca từ.

Ca từ rất đơn giản.

Đơn giản đến thẳng thừng.

Nhưng chính là câu này câu đơn giản đến thẳng thừng ca từ, đột nhiên ngay tại nội tâm của Phí Dương nhắc lên to lớn rung động, cho tới hắn nắm Khúc Phổ tay đột nhiên dùng sức mấy phần!

"Liên bài này!"

Hắn thậm chí không có đi quản nhịp điệu thế nào liền không chút do dự lên tiếng, thanh âm lộ ra một vẻ khẽ run, trong đôi mắt tia máu tựa hồ càng

thêm mấy phần ——
Bài hát này kêu, « cha » .

Chương 569: Cảm tạ 1 trên đường có người

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Phí Dương trở về sau đó, « bài hát của chúng ta » tiết mục tổ buổi tối hôm đó liền công bố tin tức này, cũng nhân mạnh đợt kế tiếp sẽ để cho Phí Dương hợp tác với Tiệp Ngự, trên mạng nhất thời náo nhiệt lên ——

"Phí Ca Vương trở lại!"

"Quá chờ mong Tiệp Ngự cùng Phí Ca Vương võ đài!"

"Ta còn tưởng rằng Phí Ca Vương vì không hợp tác với Tiệp Ngự, dự định trực tiếp lui cuộc sọ tài đây."

"Phí Ca Vương chắc chắn sẽ không làm loại chuyện này."

"Các người không thấy tin tức ấy ư, Phí Dương bên trên kỳ vắng mặt không có quan hệ gì với Tiệp Ngự, chủ nếu là bởi vì phụ thân hắn đột nhiên cao huyết áp bị bệnh nằm viện, có phóng viên cũng chụp tới hắn đi bệnh viện chiếu cô cha hình ảnh!"

"Nguyên lai là như vậy."

"Kia Phí Ca Vương trạng thái có thể hay không chịu ảnh hưởng?"

"Khó mà nói, nhưng có thể lý giải, Phí Ca Vương nghe nói cha thân thể có vấn đề sau đó trước tiên với tiết mục tổ xin nghỉ, ở trước giường bệnh chiếu cố rất lâu, áp lực khẳng định rất lớn."

" "

Tiết mục tổ cùng người trong cuộc mặc dù Phí Dương không có giải thích hẳn trước nhất kỳ vắng mặt nguyên nhân, nhưng hắn chiều hướng vẫn bị phóng viên phát hiện cũng báo cáo đi ra.

Đây cũng là để cho rất nhiều người bỏ đi Phí Dương là bởi vì không muốn cùng Tiệp Ngự hợp tác mới vắng mặt tin nhảm.

Phải biết.

Tiết mục tổ mới vừa tuyên bố Phí Dương vắng mặt đồng thời trận đấu thời điểm, rất nhiều người cũng cho là Phí Dương là đang trốn tránh Tiệp Ngự, còn dẫn phát một ít tranh cãi tới.

"Kia Phí Dương lúc này trở về, tập luyện thời gian có phải hay không là ngắn chút?"

"Từ tình huống trước mắt đến xem, chuẩn bị cùng tập luyện khẳng định không bằng còn lại ca sĩ đầy đủ."

"Không biết Tiệp Ngự lão sư sẽ chuẩn bị cho Phí Dương cái gì bài hát."

"Chẳng lẽ lại vừa là ma tính tầy nào loại hình chứ ?"

"Bây giờ Ngự phụ là thả bay tự mình kiểu a."

"Phốc!"

"Ta hoàn toàn không tưởng tượng nổi Phí Ca Vương hát « Tối Huyền Dân Tộc Phong » loại này ca khúc họa phong!"

" "

Tiền Ngự gần đây trận đấu, xuất ra ca khúc, toàn bộ đều rất tẩy não.

Cùng hẳn lúc trước Soạn nhạc phong cách hoàn toàn bất đồng.

Cho nên rất nhiều người xem cũng hoài nghi, Tiền Ngự có thể hay không kéo dài ma tính tẩy não phong, đem Phí Dương họa phong cũng mang lệch .

Mấy ngày kế tiếp.

Trên Internet vây quanh chuyện này, tiến hành đủ loại thảo luận.

Mà Phí Dương cũng ở đây mấy ngày, dành thời gian tập luyện.

Rất cuộc.

Thời gian tiến vào tháng mười!

Người viết ca khúc cùng ca sĩ môn nghênh đón kỳ mới nhất trận đấu.

Vẫn là live stream!

Tiết mục vừa mới bắt đầu, vô số người xem cũng đã quét nổi lên đạn mạc

---

" Chờ Tiền Ngự cùng Phí Dương sân khấu!"

"Phí Ca Vương trạng thái điều chỉnh như thế nào đây?"

"Phí Dương có chút thua thiệt, thời gian chuẩn bị không bằng còn lại ca sĩ đầy đủ."

"Này không phải trọng điểm, trọng điểm là Phí Dương muốn hát tẩy não thần khúc rồi!"

"Bây giờ Phí Dương trạng thái, không thích hợp chứ ?"

"Phí Dương trận này coi như cầm thứ 2 cũng có thể lý giải ."

"Ngự phụ: Cuối cùng vẫn là thua hai ý chí."

" "

Phí Dương cha mới vừa trải qua giai đoạn nguy hiểm.

Tin tức này, người xem đã cơ bản đều nghe nói.

Dưới tình huống như vậy, Tiền Ngự nếu như an bài Phí Dương hát vui vẻ tẩy não thần khúc, mọi người luôn cảm thấy có chút không ổn làm.

Mà ở trên vũ đài.

An Hoành lộ ra nụ cười:

"Mọi người đều biết, trước nhất kỳ bởi vì Phí Dương lão sư vắng mặt, Tiền Ngự lão sư tự mình lên đài biểu diễn rồi một ca khúc, bản kỳ tiết mục Phí Dương lão sư đã trở về, thật sự bằng vào chúng ta hôm nay trận đấu, chính là trước nhất kỳ không có thể thành công diễn ra hợp tác, mời mọi người dùng nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay hoan nghênh chúng ta Tiền Ngự lão sư cùng ca sĩ Phí Dương!"

Dưới đài.

Tiếng vỗ tay vang lên.

Lâm Uyên ngồi ở Người viết ca khúc chỗ ngồi.

Phí Dương là xuất hiện ở trên võ đài.

Nhưng khi thấy Phí Dương thời điểm, người xem cũng rõ ràng cảm giác,

Phí Dương trạng thái tinh thần tựa hồ có hơi nghèo nàn.

"Phí Dương tinh thần có chút kém a."

"Hắn hẳn là ở lo lắng cho mình cha đi."

"Thực ra ca sĩ cũng là một công việc, bề bộn nhiều việc, luôn là chạy khắp nơi thông báo loại, cho nên bình thường cũng không có thời gian ở bên cha mẹ bên người."

"Trận này, Phí Dương hát thiếu chút nữa, ta cũng sẽ ủng hộ hắn."

"Nếu như trận này, Tiệp Ngự để cho Phí Dương hát tẩy não thần khúc, luôn cảm giác có chút cưỡng ép rồi."

"Đúng vậy."

"Ca sĩ tâm tình cùng trạng thái, là rất ảnh hưởng ca khúc phát huy."

" "

Mặc dù mọi người đối Tiệp Ngự tẩy não thần khúc cũng không ghét, nhưng hôm nay trận này, tất cả mọi người cảm thấy Phí Dương không thích hợp hát này chủng loại hình ca khúc.

Như đã nói qua.

Coi như Phí Dương trạng thái rất tốt, hắn hát ma tính tẩy não bài hát của phong cách, cũng luôn có một loại cảm giác không khỏe.

Đang lúc này.

Phí Dương hướng nhạc đội gật đầu một cái.

Nhạc đội bắt đầu trình diễn.

Thư giãn tiếng đàn dương cầm, yên lặng chảy ra.

Cùng lúc đó.

Bài hát này tin tức xuất hiện ở màn hình lớn bên trên.

Tên bài hát: Cha

Viết lời: Tiệp Ngự

Soạn nhạc: Tiệp Ngự

Biểu diễn: Phí Dương

Người xem đều sững sốt lắng.

Bài hát này, lại là viết "Cha" .

Mà nghe khúc nhạc dạo, bài hát này hiển nhiên không phải Tiệp Ngự trước

Tam Kỳ cái loại này ma tính tẩy não phong cách.

Giờ khắc này, người sở hữu muôn vàn cảm khái.

Đây chính là Tiệp Ngự a.

Mọi người có thể nghĩ đến sự tình.

Tiệp Ngự dĩ nhiên cũng muốn lấy được a.

Mọi người lo lắng sự tình cũng không có phát sinh.

Từ tên bài hát đến xem, Tiệp Ngự trậ này sáng tác, hiển nhiên là vì Phí Dương chuẩn bị.

Nên nghiêm túc thời điểm, Tiệp Ngự tuyệt đối sẽ không cảm người khác thống khổ đũa.

Rất nhiều người đều cảm thấy, bài hát này là Tiệp Ngự đặc biệt vì Phí Dương viết.

Múa đài trung ương.

Phí Dương nhẹ nhàng cầm lên Microphone, hát nói:

"Luôn là hướng người đòi lấy lại chưa từng nói cảm ơn người
Cho đến sau khi lớn lên mới hiểu được người không dễ dàng

"

Dưới đài vốn là còn người xem ở châu đầu ghé tai, thảo luận bài hát này có phải là ... hay không Tiệp Ngự căn cứ Phí Dương gặp gỡ mà viết.

Nhưng khi Phí Dương tiếng hát truyền ra, hiện trường trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Vô số trước màn ảnh.

Người xem trong lòng cũng là rung một cái, bỗng nhiên liền trầm mặc, trong lúc nhất thời bản liên tục màn cũng thiếu rất nhiều.

Đoạn này biểu diễn, không có gì nỗ mạnh cao âm, không có gì Hoa Lệ kỹ xảo.

Đơn giản ca từ, nhưng trong nháy mắt gọi lên vô số người đối cha trí nhớ.

"Mỗi lần rời đi luôn là làm bộ như dễ dàng đáng vẻ

Mỉm cười nói trở về đi thôi xoay người lệ ướt đáy mắt

"

Ca từ tự thuật trong sinh hoạt thường thấy nhất chuyện nhỏ.

Nhưng trong lòng Phí Dương lại dừng động mãnh liệt chưa xót.

Năm ấy tự mình cũng đến Đàn ghi-ta đi xa tha hương.

Cha len lén nhét vào trong túi xách của hắn 2300 đồng tiền mặt nhăn rất lợi hại.

Hắn gần như có thể tưởng tượng cha xuất ra khoản tiền này lúc chật vật

---

Hắn là huy hoàng vạn trượng Ca Vương!

Nhưng hắn là như vậy nông thôn đi ra hài tử.

Không có gia đình giàu có, không có đãi ngộ sinh hoạt.

Kia hơn hai ngàn đồng tiền, là thân là nông dân cha, đưa lưng về Hoàng Thổ mặt hướng thiên, trong đất đào đi ra.

Hắn đã từng một lần kiêu ngạo cho là:

Bây giờ mình thành công, là dựa vào đến chính mình phấn đấu cùng giữ vững đạt được.

Cuộc đời hắn, tràn đầy chuyên tâm, có thể nói rõ cỏ quật khởi Sử!

Hắn hình, xuất hiện ở các đại tạp chí mặt bìa, vạn người vây quanh!
Nhưng đoạn thời gian trước ở bệnh viện chiều cố cha, hắn mới ý thức tới,
cha vì để cho mình có thể theo đuổi mơ mộng, chịu đựng biết bao nhiêu áp
lực.

Nguyên lai tại chính mình thống khổ khó chịu đựng trong năm tháng, một
mức có một người nam nhân, vì chính mình mang nặng đi trước.

Mình có thể thành công, thật là bởi vì mình đủ ưu tú sao?

Không.

Hoa tươi cùng tiếng vỗ tay, không nên thuộc về mình, không có cha ủng hộ,
hắn Phí Dương nhắm nhò gì!

Cho nên Phí Dương tự trách:

Tại sao trẻ như vậy mới phát hiện?

Có lẽ là bởi vì cái kia vì chính mình chống lên không trung nam nhân luôn
là nặng như vậy mặc.

"Suy nghĩ nhiều cùng từ trước như thế

Dắt người âm áp bàn tay

Nhưng là người không ở bên cạnh ta

Ký thác Thanh Phong sao đi an khang

"

Hiện trường bộc phát tĩnh lặng.

Hậu trường nơi.

Ca sĩ môn biểu tình ngưng trọng.

Có người có chút cắn chặt môi.

Người viết ca khúc môn cũng ánh mắt của là trầm tĩnh.

Đều là khúc người bên trong.

Điệp khúc còn chưa bắt đầu, âm áp thân tình, đã kèm theo nhàn nhạt chua
xót, ở người sở hữu đáy lòng hòa hợp.

Bỗng nhiên.

Phí Dương buông ra âm lượng.

Ca khúc giai điệu bay lên, cái loại này hòa hợp tình cảm lần đầu tiên

ngheh đón bùng nổ:

"Thời gian thời gian chậm một chút đi

Không muốn lại để cho người thay đổi già rồi

Ta nguyện dùng ta hết thủy đôi cho người năm tháng trường lưu

Cả đời mạnh hơn ba

Ta có thể làm những thứ gì cho người

Nhỏ nhất không đáng kể quan tâm thu cất đi."

Âm nhạc trện trện.

Nhạc đội quên mình trình diễn.

Phí Dương trước mắt, phảng phất lại thoáng qua cha ở trên giường bệnh
hình ảnh.

Ngày ấy.

Hắn cho cha nạo quả táo.

Làm cha chặt vật cản, hắn mới phát hiện, cha răng lợi, đã có nhiều chút lão hóa.

Trái táo cứng như vậy.

Hắn không ăn nổi.

Hắn lại cho cha lột ra quất tử.

Hắn lần đầu tiên thấy, cha nhét một mảnh quất tử vào trong miệng, cũng có thể ăn vui vẻ như vậy.

Cha nói: "So với trong chúng ta loại ngọt."

Lúc đó, trong lòng Phí Dương lại chỉ cảm thấy chua.

So với không thực quất tử còn chua.

Hắn một khắc kia, liền nhìn chăm chú cha mình.

Hắn thấy được cha tóc mai tóc trắng.

Hắn rút cuộc ý thức được.

Đã từng cái kia cũng giống như mình cao lớn cha .

Già rồi.

Hắn hộc mắt rút cuộc đỏ.

Không chỉ có Phí Dương.

Đã có hậu trường ca sĩ, lạng lẽ lau chùi nổi lên nước mắt.

Mọi người lẫn nhau chuyển giấy.

Có người làm bộ dùng sức lau nước mũi, nhưng thật ra là lau nước mắt.

Coi như là từ trước đến giờ lạnh lẽo cô quạnh nghiêm túc Người viết ca khúc môn, giờ phút này cũng không khỏi lộ vẻ xúc động.

Mổ căn phòng.

Duẩn Đông có chút ngẩng đầu lên, tựa hồ đang nhớ lại cái gì.

Hắn vẫn là một tấm mặt nhăn nhó, nhưng đáy mắt đã xuất hiện một tia đục ngầu.

Cách vách.

Diệp Tri Thu thật sâu thở dài, cũng không nói gì, chỉ là lấy điện thoại di động ra, nhìn về phía một tấm hắn thật lâu đều không dừng khí lần nữa mở ra hình.

Phụ thân hắn, đã rời đi rất nhiều năm.

Tại hắn còn không có lấy được thành công thời điểm.

Nhưng hắn tại sao nhút nhát đến vì hắn viết một ca khúc dừng khí cũng không có?

Này khúc phụ danh tiếng, muốn tới có ích lợi gì?

Lại cách vách.

Dương Chung Minh giống như là đông đặc điệu khắc, chỉ ánh mắt của là phảng phất mất đi tiêu cự.

Có lẽ là nữ tính càng cảm tính.

Cùng Dương Chung Minh thuộc về cùng căn phòng Trịnh Tinh, hai tay thật chặt bụm mắt, nhưng nước mắt nhưng từ đầu ngón tay khe hở chảy ra.

Yêu quá tha thiết, không cách nào tự ức.

Tuyệt đại đa số Người viết ca khúc tuổi tác đều không nhỏ.

Bọn họ cha hoặc là đã từ trần, hoặc là thuộc về gần đất xa trời.

Năm tháng đối với nhân loại cho tới bây giờ công bình, cũng cho tới bây giờ tàn nhẫn.

Bài hát này, làm cho tất cả mọi người, trực diện những tiếc nuối này.

Mà ở bên dưới sân khấu.

Càng ngày càng nhiều nhân bắt đầu ghen ngào.

Trước màn ảnh.

Đạn mạc rút cuộc một lần nữa xuất hiện, lấy gần như nỗ mạnh hình thức!

"Ta nghĩ ta ba."

"Nghe khóc."

"Tâm lý tốt ngăn."

"Ta tình nguyện Tiệp Ngu tiếp tục làm quái đi xuống, cũng không muốn khóc thành một lệ nhân."

"Cha ta bệnh ung thư, ta gần đây buông xuống công việc, mỗi ngày đều ở bệnh viện phụng bồi hấn, nhưng ta vẫn không có khóc, lúc này cũng rút cuộc không chịu nổi."

"Tiệp Ngu thật tốt quá phận, để cho chúng ta cười ba trận, lại chỉ dùng một trận liền làm cho tất cả mọi người lệ chảy thành sông."

"Ta hiện năm nhất định về nhà ăn tết, đi hấn cây số ông chủ!"

"Ba, ta yêu ngươi, những lời này, ta nhất định sẽ ngay mặt nói với ngài."

"Còn ai dám nói Phí Dương ca hát không có cảm tình!"

"Ta là Phí Dương lão fan, hôm nay tràng này đại khái là Phí Dương ca hát tốt nhất một lần, ta không phải nói kỹ xảo, cũng không phải nói thanh âm."

"Bài hát này, chăm chỉ."

" "

Tất cả mọi người đều không chịu nổi.

Mà ở trên vũ đài.

Phí Dương cũng không chịu nổi.

Hấn cùng với đem nói là đang ca, không bằng nói là ở biểu đạt chính mình tình cảm:

"Cám ơn ngươi làm hết thấy

Hai tay chông lên nhà chúng ta

Luôn là đem hết toàn bộ đem tốt nhất cho ta

Ta là ngươi kiêu ngạo sao

Còn đang là ta lo lắng sao

Người ràng buộc hài tử a trưởng thành

"

Đậm đà tình cảm ở khơi thông!

Phí Dương cơ hồ là hô lên!

Thanh âm của hắn đang run rẩy, nồng đậm nức nở cùng giọng mũi trung, nước mắt chói mắt mà ra.

Thân là Ca Vương, lại không thể tự nhiên không chế thanh âm cùng tâm tình, thật không chuyên nghiệp a.

Giống như hắn làm một con trai, chưa bao giờ chuyên nghiệp quá.

Xin cứ ngài tin tưởng.

Đây là ta chân thật nhất Chí Tình cảm.

Cha.

Người nghe chứ sao?

Bài hát này, là Tiệp Ngự viết cho ta.

Bài hát này, cũng là ta hát cho ngài.

Ngài không phải nói, con trai của ngài ca hát giỏi nhất sao?

Người xem vào giờ khắc này tình cảm đánh vào trước mặt, yếu ớt phảng phất giấy.

Kia từng đạo tiếng hát chui vào đáy lòng, câu khởi nhiều người hơn nhớ lại cùng nhiều người hơn thương cảm.

Không ức chế được chua xót cùng bất đắc dĩ, theo tiếng hát ở ngực bừa bãi chảy xuôi.

Trong tiếng ca.

Vô số người nước mắt, đã sớm tàn phá thành đại dương mênh mê!

Tất cả mọi người đều có thể nghe được.

Phí Dương trong tiếng ca run rẩy, là áy náy.

Mang theo mỗi một đứa bé đối cha mình áy náy.

Lâm gia.

Lâm Huyền cùng Lâm Dao nhìn về phía lão mục.

Lão mục cười nói: "Bài hát này êm tai."

Nhưng cười cười, hốc mắt liền đỏ.

Lâm Dao từ nhỏ không có cha thương.

Bởi vì hắn cha rất sớm đã qua đời.

Cho nên Lâm Uyên lão mục, vừa là mẫu thân, cũng là cha.

Bài hát này, mặt ngoài hát là cha, nhưng thật ra là hát cho từng cái người nhà.

Mổ gia bệnh viện.

Trước màn ảnh.

Phí Dương hát bài hát.

Một tên bộ dáng lại Phí Dương giống nhau đến bảy phần lão nhân nhẹ nhàng xoa xoa nước mắt.

Bên cạnh bạn già đưa tới một mảnh quýt tử.

Lão nhân ăn vài miếng, lắc đầu: "Không tiêu dương lần trước mua ngọt."

Bạn già nói: "Đây cũng là người con trai bảo bồi mua."

Lão nhân sùng sốt một chút, lại thương thức mấy hớp: "Đôi phẩm loại rồi hả?"

Bạn già tức giận nói: "Biến thành người khác bóc."

Tiếng hát tràn ngập ở sân khấu.

An Hoàn bỗng nhiên tháo xuống tai nghe.

Nhân viên làm việc nhìn về phía hắn.

An Hoàn nói: "Ta gọi điện thoại."

Nhân viên làm việc yên lặng gật đầu một cái.

Rất nhanh.

Điện thoại gọi thông rồi.

Bên đầu điện thoại kia kinh ngạc: "Người không phải đang làm tiết mục sao?"

"Ngài cũng nhìn?"

"Đang nhìn đâu rồi, con của ta tiết mục, làm cha có thể không nhìn sao ."

"Ba."

"Có lời gì cũng nhanh chút nói, nhìn tiết mục đây." Bên đầu điện thoại kia thanh âm cố làm không nhìn được.

"Không có gì, chính là muốn gọi gọi ngài."

"Nghe được, treo đi, người một hồi không được lên đài chủ cầm sao, cẩn thận đạo diễn trừ người tiền lương!"

"Được."

An Hoàn cười nói.

Lúc này, bên đầu điện thoại kia, sân khấu đầu này, vang lên gần như đồng bộ tiếng hát, kia bài hát của là một câu cuối cùng:

"Cảm tạ dọc theo đường đi có người!"

Chương 570: Cha

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

Phí Dương biểu diễn kết thúc.

Rất nhiều người tựa hồ cũng không có thể trước tiên từ trong tiếng ca tình táo lại.

Không có người nói chuyện.

Phí Dương nước mắt không biết lúc nào len lén lau khô.

Bỗng nhiên.

Có người vỗ tay.

Mấy giây sau, hiện trường vang lên như sấm tiếng vỗ tay!

Lâm Uyên cũng đang vỗ tay.

Nhưng tay mới chụp mấy cái, Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được mặt ẩm ướt.

Hắn theo bản năng lấy tay sờ một chút, băng băng lạnh lạnh.

Lâm Uyên lúc này mới phát hiện, chính mình không biết lúc nào, lại cũng khóc.

Hắn mình cũng không biết, tại sao chính mình sẽ khóc.

Là bị Phí Dương cảm động sao?

Ông kính vừa vặn bắt được một màn này.

Có người xem cũng vừa tốt chú ý tới một màn này.

"Đừng khóc!"

"Cố gắng lên!"

"Tiện Ngư cố gắng lên!"

"Chúng ta vĩnh viễn yêu ngươi!"

"Ngư phụ giỏi nhất á!"

" . "

Càng ngày càng nhiều nhân kêu!

Tiếng vỗ tay tựa hồ càng oanh minh!

Lâm Uyên hướng người xem khoát khoát tay, sau đó nhận lấy An Hoành đưa tới giấy, xoa xoa chính mình nước mắt.

Hắn không có suy nghĩ tiếp tại sao mình khóc.

Mặc dù hắn không biết trong màn đạn, đã viết đầy hai chữ, phủ kín chính cái màn ảnh:

"Thương tiếc!"

Có lẽ một màn này sẽ đưa tới vô số liên tưởng.

Phí Dương: " . "

Ta cũng khóc!

Cho đến An Hoành đi lên trên đài, câu nói đầu tiên thì để cho tiếng vỗ tay cùng thảo luận hơi trầm tĩnh một chút:

"Ồ mọi người an ủi Tiệp Ngự lão sư thời điểm, thực ra mọi người chúng ta đều cần an ủi, thì cá nhân ta mà nói, có lẽ ta sau này sẽ không lại dễ dàng, chủ động nghe bài hát này."

Đúng vậy.

Tiệp Ngự yêu cầu an ủi.

Phí Dương cũng cần an ủi.

Những người xem kia môn hồi nào không cần an ủi?

Mọi người đều là giống nhau khổ sở.

Cứ việc có người cha còn ở, có người, cha cùng mình đã là người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất.

Nhưng đối với phụ thân tình cảm, người nào bất đồng?

Đều là khúc người bên trong thôi.

An Hoành nhìn về phía Phí Dương: "Phí Dương lão sư có cái gì phải nói?"

Phí Dương đã điều chỉnh chính mình trạng thái.

Hắn cầm lên Microphone, nghiêm túc nói: "Duy chỉ có bài hát này, cảm thứ hai, ta cũng cam tâm tình nguyện."

Người xem phát ra tiếng cười.

Bài hát này, đối với lần này lúc Phí Dương mà nói, một nhất định có cực kỳ ý nghĩa đặc biệt.

Nhất là trải qua cha khẩn cấp cấp cứu sau đó.

Cái loại này mất mà được lại, sẽ cho người bộc phát minh bạch một ít gì đó đáng quý.

Phí Dương tiếp tục nói: "Cảm tạ cha của ta nhiều năm như vậy đối với ta ủng hộ, ta một mực nói là fan thành tựu ta, thực ra những lời này đều là bộ sách võ thuật, ta cảm thấy phải là chính ta thành tựu chính mình, là mình giữ vững cố gắng cùng thiên phú, ta biết những lời này nói ra có thể sẽ để cho rất nhiều người không thoải mái, nhưng thật xin lỗi, này vẫn là nội tâm của ta ý tưởng chân thật."

"Ồ?"

Nếu như đổi một cái trường hợp, Phí Dương nói những lời này, khẳng định không ổn.

Nhưng tình cảnh này, An Hoành lại cười: "Người hiểu không có vấn đề, fan ủng hộ người, là bởi vì người trên người như vậy như vậy ưu điểm, chúng ta cảm tạ fan, lại cũng không thể quên rồi cảm tạ mình."

"Nhưng ý tưởng của ta thay đổi."

Phí Dương hít một hơi thật sâu: "Thực ra ta cố gắng cùng giữ vững, cũng không bằng cha của ta ủng hộ trọng yếu, không có hận khích lệ, ta đi không

tới hôm nay, ta lúc đầu làm âm nhạc tiền, phần lớn đều là cha cho, không có cha, ta ngay cả lần đầu tiên đi ra ngoài áo quần diễn xuất dựng tiền cũng không có, cho nên ta ở cảm tạ mình trước, trước phải cảm tạ cha của ta."

Tiếng vỗ tay vang lên lần nữa.

Phí Dương ở trong tiếng vỗ tay quay đầu, nhìn về phía Lâm Uyên: "Đồng thời, cũng cảm tạ Tiện Ngự lão sư, thực ra Tiện Ngự lão sư để cho ta học được rất nhiều thứ, « che mặt Ca Vương » trận chung kết thời điểm, hẳn để cho ta minh bạch, ca khúc cần phải có tình cảm mới có thể đánh động nhân, khi đó ta mới biết rõ mình phương hướng xuất hiện vấn đề."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Mọi người không khỏi cười khỏ.

Người vẫn thật là thừa nhận.

Quả nhiên không hổ là Lan Lăng Vương.

Phí Dương tiếp tục nói: "Tiện Ngự lão sư đem bài hát này đưa cho ta thời điểm, ta lại học được đồ mới, ta mới biết ca khúc cần phải có tình cảm mới có thể đánh động nhân, nhưng điều kiện tiên quyết là người tình cảm là xuất phát từ nội tâm."

Phí Dương ở « che mặt Ca Vương » trung trận chung kết khúc mục đích là hát cho mình.

Nhưng hôm nay, Phí Dương nhưng là hát cho cha, lần này cảm tình, so với bất cứ lúc nào cũng chân thành.

Hắn lần đầu tiên, hát đến khóc.

Cũng lần đầu tiên, hát đến không cách nào tự khống.

Thanh âm của hắn giảm thấp xuống một ít: "Với mọi người chia sẻ một cái lúc đó tiểu cố sự, đó là có một lần dọn nhà, ta không cẩn thận thấy được cha nhật ký, các người biết đối với một đứa bé mà nói, kia bản nhật ký giống như một cái bảo tàng, bắt chước Phật Ma lực hấp dẫn ta không nhìn được mở ra."

Người xem gật đầu một cái.

Ngày đó nhật ký nhất định thừa tái một người cha đối đứa bé Tử Ái.

Nhưng .

Phí Dương lắc đầu một cái: "Ngày đó trong nhật ký không có viết cha của ta có nhiều yêu ta, hẳn quyển nhật ký bên trong chỉ có cho người khác làm việc công kỳ ghi chép."

Người xem cười.

Cười cười, làm mọi người chột lại trầm mặc.

Này tại sao ném không phải một loại yêu, đây là càng nặng nề yêu.

Phí Dương cười: "Biết hát bài hát này sẽ đem bầu không khí làm rất trầm trọng, nhưng Tiện Ngự lão sư để cho mọi người vui vẻ Tam Kỳ, các người cũng nên trả giá một chút rồi."

Mọi người lần nữa nở nụ cười.

Này tràng trận đấu, hoàn toàn là để cho mọi người vừa khóc vừa cười.
An Hoàn mở miệng nói: "Vậy không bằng ta lại theo mọi người chia sẻ một cái cố sự, đây là ta xem qua một bộ tiểu thuyết tình tiết, một đứa con trai mang lão niên si ngốc cha đi ăn sủi cỏ, cha đưa tay nắm lên sủi cỏ liền hướng trong túi nhét, con trai cảm thấy rất mát mặt, liền vội hỏi, ba, người làm gì? Phụ thân hần thấp giọng nói, con của ta . Thích ăn."
Hần quên rồi hết thấy, lại vẫn nhớ người.

Người xem ngỡ ngẩn.

Nước mắt lại bắt đầu phản phạn phục phục rồi.

Đạn mạc thậm chí có nhân mạng:

"Tâm hồn đen tối An Hoàn, lại lừa gạt nước mắt của ta!"

Đương nhiên.

Trận đấu còn phải tiếp tục.

Mặc dù trận đấu đối còn lại ca sĩ mà nói, đã không sai biệt lắm kết thúc .

Bài hát này, quá "Nổ" !

Không phải nói ca khúc bản thân có nhiều nổ, mà là thứ tình cảm đó cùng thúc giục lệ tạo mà ra không khí!

Nhất là, mọi người đều biết Phí Dương hát bài hát này trước, trải qua sự tình.

Cho nên, bài hát này, không có cách nào tiếp

Người kế tiếp ca sĩ không có cách nào tiếp, hạ hạ cái ca sĩ cũng không tiện tiếp, toàn bộ ca sĩ hôm nay cũng sẽ rất khó.

"Còn có cái gì muốn đối mọi người nói sao?"

Cuối cùng, An Hoàn hỏi Phí Dương.

Phí Dương trầm mặc chốc lát, nói: "Có rảnh rồi, liền nhiều cầm cầm tay hần đi, có rảnh rồi lời nói, cho hần bóc cái quýt tử, có rảnh rồi lời nói, cùng hần trò chuyện liền có thể, cho dù là một cái video liên tuyến, cho dù là một thông điện thoại, đều có thể . Không có chuyện gì sắp xếp điểm chơi đùa điện thoại di động chơi đùa thời gian trò chơi liền có thể."

Nói xong, Phí Dương cúi người kết quả.

Còn có một chút lời nói, Phí Dương không có nói.

Bởi vì quá tàn nhẫn.

Chỉ sợ bây giờ hần có rảnh rồi, bây giờ người không rảnh.

Bởi vì công việc, bởi vì trò chơi, bởi vì đủ loại nguyên nhân ——

Chờ người có rảnh rồi thời điểm, hần không có ở đây.

Đây là Phí Dương chân thực trải qua sự tình, cho nên so với hần ai cũng cảm động lây.

Ngàn vạn lần nhớ quên.

Hần không, thực ra không có người nhiều a .

---

ps: Ngoại công rất thích hài tử nắm tay hấn, ta không biết, là hấn sau khi qua đời, bà ngoại nói cho ta biết, ta nắm tay hấn thời điểm không có cảm giác hấn có cái gì đặc biệt cảm thụ, nhưng bà ngoại nói, hấn thực ra tâm lý thật vui vẻ, sau đó gần đây có người bằng hữu mẫu thân tra ra nham, rất cảm khái, cho nên bài hát này liền đem mình viết khóc, giống như trong sách nói, bài hát này viết là cha, nhưng kỳ thật là thân tình, bao gồm toàn bộ người nhà, hi vọng mọi người nhiều bồi người nhà một chút đi, hi vọng người sở hữu thân thể khỏe mạnh, đoạn này không cần nói nhảm tính tiền, kết thúc công việc á.

Chương 571: Bóng dáng lão tặc

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!

【 Tiện Ngự Phí Dương cuối cùng hợp tác, một bài « cha » hát khóc vô số người! 】

【 Tiện Ngự Phí Dương « bài hát của chúng ta » cảm động toàn trường! 】

【 Phí Dương biểu diễn Tiện Ngự bài hát mới « cha » đoạt được kỳ mới nhất hạng nhất, Thư Du Illaoi cũng liệt vào thứ 2! 】

【 dựa vào Tiện Ngự bài hát mới, Phí Dương rút cuộc lấy đệ nhất rồi! 】

【 Phí Dương vạn niên lão nhị nguyên rửa bị phá vỡ? 】

【 cỡi chuông phải do người buộc chuông, Tiện Ngự chúc Phí Dương tháo xuống « bài hát của chúng ta » hạng nhất, người xem ủng hộ suất lần đầu phá trăm triệu! 】

【 để cho người xem cười Tam Kỳ Tiện Ngự, rút cuộc làm cho tất cả mọi người cũng chảy nước mắt. 】

【 An Hoàn: « cha » là một bài để cho người ta không dám tùy tiện nghe lần thứ hai ca khúc. 】

Quét quét quét!

Kết quả tranh tài, ngày đó liền bị các tạp chí lớn tranh nhau bản tin!

Đúng như truyền thông thật sự bản tin như vậy, Phí Dương biểu diễn « cha », bắt lại bản kỳ hạng nhất!

Người xem bỏ phiếu ủng hộ suất, càng là sáng lập một cái kỷ lục mới:

Ước chừng 100 triệu phiếu ra mắt!

Ngoài ra.

Thiên Nga Trắng Thư Du, cùng với võ sĩ Illaoi , là cũng liệt vào hạng nhì.

Cái kết quả này, dẫn phát trên mạng vô số thảo luận cùng trêu chọc ——

"Cỡi chuông phải do người buộc chuông, Phí Dương rút cuộc dựa vào Tiện Ngự thoát khỏi hai ý chí, kết quả hai ý chí cản trở, bản kỳ lại có hai cái ca sĩ đồng thời cầm thứ 2!"

"Bài hát này có chút phí yên."

"Trước mấy câu ca từ đi ra, ta cũng biết Phí Ca Vương ổn."

"Bạn trên mạng cùng truyền thông tổng kết quá mẹ nó đúng chỗ, Tiện Ngự để cho mọi người sung sướng rồi Tam Kỳ, từng cái nghe ma tính tẩy não thần khúc miệng đều nhanh cười lệch ra, kết quả một bài « cha » toàn bộ mẹ nó phá vỡ, toàn bộ người xem tập thể lệ băng!"

"Tiện Ngự: Cười đủ chứ, phía dưới nên khóc rồi."

"Phí Dương: Cũng mẹ nó cho ta khóc!"

"Trần Chí Vũ thoát khỏi nạn niên lão nhị biện pháp là không đánh lại liên gia nhập, Phí Dương hấp thụ kinh nghiệm, hơn nữa làm so với Trần Chí Vũ còn phải tuyệt, hẳn chẳng những gia nhập Tiệp Ngự, hẳn còn nhận giặc làm cha!"

"Phốc, thần mẹ nó nhận giặc làm cha, chính khóc, bỗng nhiên bị người chọc cười."

"Phí Dương: Cha? Tiệp Ngự: Ân."

"Có sao nói vậy, Phí Dương bài hát này hát quả thật được, bài hát này vừa ra, mùa bóng bằng đệ nhất cơ bản phong tỏa."

"Đáng tiếc tiếp theo mấy đợt không có Ngự phụ ra sân."

" "

Cũng đúng như mọi người thảo luận như vậy.

Ngay tại bản kỳ « bài hát của chúng ta » muốn kết thúc thời điểm, tiết mục tổ công bố tân cuộc so tài chế.

Sau đó mấy đợt trận đấu, đem tiến hành ca sĩ phá vòng vây chiến.

Giai đoạn này trận đấu, Người viết ca khúc không cần tham gia, toàn bộ ca sĩ cũng sẽ trong tiến hành bộ so đấu.

Nhưng chọn khúc Phạm Vi bị cố định.

Ca sĩ môn chỉ có thể lựa chọn tiết mục tổ lý những thứ này Người viết ca khúc môn tác phẩm.

Mà quy tắc này xuất hiện, không chỉ là vì cắt giảm ca sĩ số lượng, cũng là vì cho Người viết ca khúc môn nghỉ ngơi.

Dù sao Người viết ca khúc môn sáng tác cần thời gian.

So sánh với ca sĩ, Người viết ca khúc môn nhưng thật ra là mệt mỏi nhất.

Mà mặc dù Lâm Uyên không có phương diện này bản khoản, bài hát của hẳn số lượng đủ, bất quá có thể nghỉ ngơi, hẳn cũng cảm thấy không tệ.

Vừa vặn thừa cơ hội này, đem « Tây Du Ký » viết ra.

Bộ này tiểu thuyết trước cuối năm nhất định là muốn phát hành.

Lâm Uyên đã làm xong chuẩn bị tâm tư.

Ngoài ra.

Bóng dáng Manga « Death Note » cũng phải kết thúc.

Bởi vì.

Ngay tại gần đây nội dung cốt truyện trung, « Death Note » đôi nhân vật chính một người trong đó, lâm lĩnh hộp cơm.

Mọi người đều biết « Death Note » là đôi nhân vật chính.

Một là Yagami Raito, một là L.

Mà L, bị Lâm Uyên đổi thành rồi "Lâm" .

Ở nơi này bộ trí đấu làm chủ đề Manga trung, Yagami Raito cùng lâm đủ loại đấu trí so dũng khí, chỉ số thông minh cũng siêu cấp cao, cho nên nhân

khí cũng là cực kỳ nổ mạnh.
Hai bên đều có vô số ửng độn!
Kết quả, bóng dáng đem "Lâm" họa chết.
Lúc này, thọt đến tô ong vò vẽ!
Làm các độc giả thấy "Lâm" lại chết thời điểm, « Death Note » bình luận
khu trực tiếp nổ tung nôi!
"Lâm lại chết! ?"
"Ta không chấp nhận cái này nội dung cốt truyện!"
"Bóng dáng quá có khuynh hướng thích Yagami Raito đi!"
"Lâm Đại Biểu mới là chính nghĩa!"
"Ma đản, bóng dáng quả nhiên cũng là Lão Khanh hàng!"
"Bóng dáng, người lại viết chết ta thích nhất lâm!"
"Vật dĩ loại tự, tam bạn gay không có một người tốt, thua thiệt ta cho là
bóng dáng không có gì không tốt tâm nhân!"
"Bây giờ nhìn lại, tam bạn gay không tốt nhiều đầu óc lắm!"
"Người dựa vào cái gì viết tử lâm?"
"Không có lâm, « Death Note » liền mất đi linh hồn!"
"Ta nói một câu bóng dáng lão tặc, không người có ý kiến chứ ?"
"Đồng ý!"
"Không ý kiến!"
"Bóng dáng lão tặc!"
" . "

Độc giả dĩ nhiên từ bóng dáng viết tử lâm chuyện này, mắng rồi tam bạn
gay trên đầu!
Đám bạn trên mạng coi như là nhìn thấu!
Này tam bạn gay đều có ngược fan thói xấu!
Tỷ như Sở Cuồng.
Hàng này xung tên vết xấu loang lổ, trước có Bích Dao cái chết, sau có
Hercule Poirot tự sát, cho nên mới được gọi là lão tặc!
Lúc đó mọi người cảm thấy, tam bạn gay bên trong liền cái này Sở Cuồng
tội tệ nhất!
Ít nhất Tiệp Ngư cùng bóng dáng hay lại là tốt.
Kết quả Tiệp Ngư quay đầu liền chụp bộ « Hachikō » , trực tiếp ngược
người xem hoài nghi nhân sinh!
Cũng là bởi vì bộ phim này, Tiệp Ngư cũng được rất nhiều người trong
miệng "Lão tặc" .
Lúc này, rất nhiều người đều cảm thấy:
Tam bạn gay bên trong, chỉ có bóng dáng là duy nhất người đàng hoàng.
Đây coi như là mọi người chỉ có an ủi.
Kết quả bóng dáng liền an bài lâm lĩnh hộp cơm.
Giờ khắc này, tất cả mọi người đều đối tam bạn gay tuyệt vọng.

Ba người này!

Tất cả nhân viên ác nhân!

Không một cái tốt!

Bóng dáng, cũng là một lão tặc!

Chỉ là bóng dáng giấu tương đối sâu, đến bây giờ mới lộ ra sắc bén răng nanh!

Bất quá.

Có lẽ là có Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư làm nền tảng, bóng dáng viết tử lâm, không có đưa tới càng đại Phạm Vi bạo động.

Trong đó còn một nguyên nhân khác.

Đó chính là bóng dáng ban bố một cái Weibo, với độc giả giải thích:

"Phía sau nội dung cốt truyện sẽ không để cho mọi người thất vọng."

Tuy nhưng lời giải thích này có còn hơn không, nhưng bao nhiêu cũng cho một số người mang đến trong lòng an ủi.

Rất nhiều người thậm chí mong đợi, câu chuyện này sẽ có xoay ngược lại.

Ở trí đầu làm chủ đề « Death Note » trung, xoay ngược lại nội dung cốt truyện quá nhiều.

Nhưng mà.

Làm các độc giả ôm còn sót lại mong đợi, rốt cuộc đã tới « Death Note » đại kết cục lúc, người sở hữu tâm tính cũng trong nháy mắt băng hi bễ!

Bởi vì.

Ngay tại Manga đại kết cục trung, vai nam chính Yagami Raito cũng lĩnh hộp cơm!

"Đây chính là không để cho mọi người thất vọng nội dung cốt truyện?"

"Viết tử Yagami Raito! ?"

"Ta mẹ nó phục rồi!"

"Bóng dáng thật đúng là một suy luận quỷ tài!"

"Bóng dáng: Lâm bị Yagami Raito giết chết, các người không hài lòng, ta đây liền viết tử Yagami Raito, giúp lâm báo thù!"

"Mẹ ta nha, đây là cái gì nào đường về mới có thể nghĩ ra thiên tài kết cục?"

"Bóng dáng lão tặc đi chết đi!"

"Khó trách bộ này Manga kêu « Death Note » , nhân vật chính chết sạch!"

"Nhìn xong kết cục tại chỗ từ trần!"

" "

Phần nộ, bất đắc dĩ, đến cuối cùng tiếp nhận, đây là « Death Note » để lại cho fan kết cục cuối cùng.

La Vi có chút ngốc mắt thấy Lâm Uyên: "Đây chính là lão sư biện pháp giải quyết?"

Lâm Uyên gật đầu.

Lâm chết, độc giả bất mãn.

Những thứ này bất mãn độc giả nhất định là lâm fan.

Bọn họ đáng giận là Yagami Raito, bởi vì giết chết lâm người là Yagami Raito.

Vậy hãy để cho Yagami Raito cũng chết xuống, lâm fan khẳng định hài lòng.

Yagami Raito fan bất mãn?

Không thể a, giết người thì thường mạng, Yagami Raito giết nhiều người như vậy, còn hại chết lâm, sống đến kết cục cũng quá không công chính năng lượng rồi.

Cho nên.

Đều phải chết.

Hai bên huề nhau.

Nhiều hoàn mỹ kết cục!

---

ps: ■? ■• vạn phần cảm tạ 【 là nghe máng xối điệp a 】 【 cố chấp 3160 】 【 là Cô Nguyệt nguyệt nha vông ω vông 】 ba vị đại lão minh chủ khen thưởng, vì các đại lão dâng lên đầu gối!

// [Vietsub] Phụ Thân - Father (父亲) - Khoái Tử huynh đệ - Chopsticks Brothers (筷子兄弟)

Chương 572: Ảo tưởng lĩnh vực, Sở Cuồng trở về

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!
Lâm Uyên là thực sự cảm thấy này suy luận không tât xấu.
Bằng không hẳn cũng tội gì với độc giả giải thích.
Trước viết tử Bích Dao hoặc là viết tử Hercule Poirot cái gì, Lâm Uyên là cảm thấy giải thích cũng vô dụng.

Nhưng lần này, Lâm Uyên là rất có lòng tin.

Lâm chết, các người không hài lòng;

Yagami Raito cũng chết, các người dù sao cũng nên hài lòng chưa?

Cho nên Lâm Uyên không hiểu, tại sao độc giả còn làm ầm ĩ.

Này rõ ràng là một cái "Đại đoàn viên" kết cục.

Tóm lại.

Phát hiện cái tình huống này chính mình không có cách nào xử lý sau đó,
Lâm Uyên liền dứt khoát không nhìn tới.

Nói ra người khác khả năng không tin:

Đối với loại tình huống này, Lâm Uyên có phong phú ứng đối kinh nghiệm.

Chỉ cần không quan tâm đến nó, cuối cùng độc giả sẽ tự mình quên được,
thậm chí sẽ còn đem kết cục phân tích rõ ràng mạch lạc.

Quả nhiên.

Độc giả làm ồn một đoạn thời gian, cuối cùng vẫn yên tĩnh.

Trên Internet.

Có độc giả phân tích nói:

"Lâm tử nhưng thật ra là một loại tât nhiên, bởi vì Yagami Raito có Death Note làm kim thủ chỉ, nhưng lâm cũng chỉ có IQ cao, nhìn bộ này Manga mọi người hẳn cũng cảm thụ được, nếu như Yagami Raito nguyện ý che giấu mình, lâm khả năng vĩnh viễn đều không tìm ra thân phận của Yagami Raito, hết lần này tới lần khác bóng dáng lại đem Yagami Raito tạo thành một cái chỉ số thông minh không kém gì lâm nhân vật, kia lâm bắt tử lời nói, trên logic không nói được."

Hai cái chỉ số thông minh kéo căng nhân vật.

Một người trong đó còn có kim thủ chỉ.

Có kim thủ chỉ cái này nếu như không thắng được, vậy thì thật là uổng phí mù rồi cùng đối thủ đồng cấp bậc chỉ số thông minh!

Về phần Yagami Raito .

"Yagami Raito tử đồng dạng là một loại tất nhiên, nếu không bộ này Manga liền quá hắc ám rồi, bóng dáng viết tử Yagami Raito là vì biểu đạt một cái lý niệm: Không có ai có thể áp đảo luật pháp trên, tiến hành tư nhân xét xử, cho dù là từ cái gọi là tranh cãi, tư nhân xét xử là phải trả giá thật lớn, cho nên Hercule Poirot tự sát, bóng dáng tam quan cùng Sở Cuồng nhất trí, cho nên Yagami Raito cuối cùng cũng chết."

Về tình cảm rất khó tiếp nhận.

Nhưng từ trên logic mà nói, kết cục này, mọi người chỉ có thể tiếp nhận.

Bản này phân tích ra được sau, độc giả quả nhiên bắt đầu lý tính đứng lên

---

Tựa như cùng Lâm Uyên lúc trước dự liệu như vậy.

Mặc dù, bóng dáng cũng vì vậy, nhiều hơn một cái "Lão tặc" danh tiếng.

Mà kết thúc « Death Note » Lâm Uyên chính là viết lên tiểu thuyết.

Cùng lúc đó.

Kim Mộc cũng đem tin tức, truyền đến Ngân Lam Thư Khố bên kia.

Ngân Lam Thư Khố.

Ảo tưởng ngành.

Tổng biên tập phòng làm việc.

Lão Hùng nhận được Kim Mộc điện thoại sau đó, cả người đột nhiên từ chỗ ngồi đứng lên!

Hắn mặt đầy kích động!

Sở Cuồng rớt cuộc trở lại!

Sở Cuồng rớt cuộc phải tiếp tục viết ảo tưởng tiểu thuyết!

Trời mới biết, lão Hùng chờ đợi ngày này đợi bao lâu!

Từ Sở Cuồng viết trình thám bắt đầu, hắn đã quá lâu quá lâu không có viết ảo tưởng tiểu thuyết!

Hắn tình nguyện đi viết cổ tích, cũng không muốn tiếp tục viết ảo tưởng tiểu thuyết!

Mà hôm nay, hắn rớt cuộc đến Sở Cuồng muốn trở về ảo tưởng lĩnh vực tin tức, lại làm sao có thể không kích động?

Ngay sau đó.

Lão Hùng tiếp thu được Sở Cuồng trở về ảo tưởng lĩnh vực phía sau truyền lại đạt đến tín hiệu:

Chí Cao Thần!

Lần này trở về, Sở Cuồng nhất định là hướng về phía Chí Cao Thần tới!

Lúc trước, hắn lý lịch còn chưa đủ.

Nhưng bây giờ, hắn lý lịch đã đầy đủ.

Chỉ cần tác phẩm chất lượng đầy đủ, hắn hoàn toàn có tư cách đánh vào cái kia vị trí!

"Năm nay ảo tưởng lĩnh vực phải bắt đầu náo nhiệt."

Lão Hùng cười, cười cực kỳ cởi mở.

Bây giờ là đầu tháng chín.

Khoảng cách Xuân Tiết chỉ còn ba tháng.

Mà văn nghệ hiệp hội đối với ảo tưởng lĩnh vực Chí Cao Thần bình chọn, sẽ ở cuối năm tiên hành.

Cho nên.

Rất nhiều lý lịch cực kỳ cao to thần cấp ảo tưởng tác gia, cũng sẽ chọn ở cuối năm phát hành tân tác tới đánh vào Chí Cao Thần bình chọn.

Có Phong Khởi.

Ảo tưởng trong lĩnh vực.

Rất nhiều vòng nhỏ cũng ở thảo luận năm nay Chí Cao Thần bình chọn.

"Muốn cuối năm, năm nay đại thần cùng Chí Cao Thần đánh vào muốn đi vào đêm ngược rồi."

"Ma Đồng đã tuyên bố sách mới tin tức, hấn năm nay rất có hi vọng đánh vào Chí Cao Thần."

"Năm nay đây không chỉ có Ma Đồng, còn có một người cũng dự định đánh vào Chí Cao Thần."

"Người là nói Dạ Nam Thính Phong?"

"Dạ Nam Thính Phong trước liền đánh vào qua một lần, kết quả kia bộ tác phẩm thành tích hơi kém điếm, năm nay kéo nhau trở lại, đại khái sẽ là Ma Đồng kinh địch."

"Năm nay Chí Cao Thần vị trí là bốn cái."

"Có ba cái vị trí, cơ bản đã định, kia ba vị vốn chính là chuẩn chí cao, cuối cùng vị trí nhất định sẽ từ Ma Đồng cùng Dạ Nam Thính Phong giữa sinh ra."

" "

Dạ Nam Thính Phong cũng là một cái thành tích phi thường lợi hại ảo tưởng tác gia, trình độ không thua gì Ma Đồng.

Liên thành tích mà nói, thậm chí so với Ma Đồng còn cao hơn nữa mấy phần.

Cho nên rất nhiều người đều cho rằng, năm nay Chí Cao Thần cuộc chiến, sẽ tại Dạ Nam Thính Phong cùng Ma Đồng giữa mở ra.

Lúc này.

Có người dám cảm khái:

"Ma Đồng ban đầu đánh vào đại thần, kết quả gặp Sở Cuồng, đưa đến hấn bị kéo một cái năm mới trở thành đại thần, bất quá trở thành đại thần sau đó Ma Đồng tác phẩm trình độ cũng cao vô cùng, hiện tại cũng chuẩn bị đánh vào Chí Cao Thần rồi, ngược lại là Sở Cuồng trở thành đại thần sau đó sẽ thấy cũng không viết qua ảo tưởng tiêu thuyết."

"Ma Đồng thiên phú, quả thật không tệ."

"Ban đầu còn có một Hải Thiệu Gia, cũng ở đây với Ma Đòng cùng Sở Cuồng cạnh tranh đại thần, kết quả kia một lớp Hải Thiệu Gia thảm bại, đến bây giờ còn chưa trở thành đại thần, sáng tác tinh lực cũng có chút theo không kịp, để cho người ta thôn thức a."

"Đáng tiếc bây giờ Sở Cuồng không viết ảo tưởng tiểu thuyết."

"Nếu như Sở Cuồng ban đầu không có đi viết trinh thám mà là tiếp tục sáng tác ảo tưởng tiểu thuyết, bây giờ đại khái đã là Chí Cao Thần rồi."

"Coi như là bây giờ, Sở Cuồng tiếp tục viết ảo tưởng tiểu thuyết, cũng vẫn có thể đánh vào Chí Cao Thần, mặc dù hẳn tác phẩm số lượng hơi chút ít một chút, nhưng số lượng không đủ chất lượng tới tiếp cận, cái kia ba bộ ảo tưởng tiểu thuyết cũng đều là khai tông lập phái."

"Bây giờ ta hoài nghi, Sở Cuồng sẽ còn viết ảo tưởng tiểu thuyết sao?"

"Viết lâu như vậy trinh thám, thậm chí còn viết cổ tích, hẳn viết nữa ảo tưởng tiểu thuyết, có thể hay không không quen tay?"

"Người khác có thể sẽ không quen tay, nhưng ta cảm thấy được Sở Cuồng không biết."

"Thảo luận cái này không ý nghĩa, Sở Cuồng gần đây lại không viết ảo tưởng tiểu thuyết."

" . "

Mọi người như vậy thảo luận.

Bỗng nhiên.

Trong bày có người khiếp sợ nói: "Ngọa tào, nói cái gì tới cái gì, các người mau nhìn Ngân Lam Thư Khố quan tuyên!"

Ngân Lam Thư Khố quan tuyên?

Ảo tưởng lĩnh vực tác gia cùng các biên tập đồng thời nhìn một cái, kết quả khi thấy quan tuyên nội dung lúc, nhất thời trợn mắt hốc mồm ——

【 đại Thần Tác gia Sở Cuồng mới nhất ảo tưởng tiểu thuyết « Tây Du Ký » vào khoảng gần đây phát hành, kính xin chú ý! 】

Àm!

Rất nhiều bày cũng nổ!

"Ngọa tào!"

"Sở Cuồng trở lại!"

"Sở Cuồng lại muốn viết ảo tưởng tiểu thuyết!"

"Hắn đây là dự định đánh vào Chí Cao Thần sao?"

"Mẹ nha, năm nay Chí Cao Thần danh sách khó mà nói!"

"Ba người kia xếp hàng nhanh luân bên trên hào cũng muốn khẩn trương!"

"Thảm nhất hẳn là Ma Đòng cùng Dạ Nam Thính Phong đi!"

"Dạ Nam Thính Phong không phải thảm nhất, thảm nhất là Ma Đòng, Ma Đòng ban đầu đánh vào đại thần liền bị Sở Cuồng đánh lên quá, lần này hẳn dự định đánh vào chí cao, rốt cuộc lại gặp phải Sở Cuồng rồi!"

" . "

Trong lúc nhất thời, nghề chân đống!

Chương 573: Luận Sở Cuồng trở thành Chí Cao Thần độ khó

"Toàn chức nghệ thuật gia tiểu thuyết "truyenyy tra tìm!
Cùng lúc đó.

Độc giả vòng cũng náo nhiệt lên.

"Sở Cuồng lão tặc trở về ảo tưởng lĩnh vực?"

"Rốt cuộc chờ đến người, cũng còn khá ta không buông tha!"

"Viết xong « Quỷ Xuy Đãng » sau đó lão tặc lại cũng không viết qua ảo tưởng tiểu thuyết, ta còn tưởng rằng lão tặc là không tính viết nữa ảo tưởng tiểu thuyết đây."

"Có thể, ta thanh xuân trở lại!"

"Lão tặc trình thám, ta không có hứng thú gì, với lão tặc viết có được hay không không liên quan, chủ yếu là ta đối trình thám này chủng loại hình không quá cảm mạo, ta vẫn ưa thích lão tặc ảo tưởng tiểu thuyết."

"Lão tặc này ba trở về, là muốn đánh vào chí cao chứ?"

"Nếu như lão tặc đánh vào thành công, vậy hẳn sẽ là từ trước tới nay tác phẩm ít nhất Chí Cao Thần!"

" "

Sở Cuồng tác phẩm số lượng thực ra đã rất nhiều.

Nhưng đại thần cùng chí cao bình chọn tiêu chuẩn, là dựa theo ảo tưởng tiểu thuyết tới.

Trình thám tiểu thuyết thành tích không tính là ở bên trong.

Cho nên Sở Cuồng tính toán đâu ra đấy, trước mắt cũng liên ba bộ ảo tưởng tiểu thuyết mà thôi.

Đệ nhất bộ là « Võng Vương » .

Bộ thứ hai là « Tru Tiên » .

Bộ 3 là « Quỷ Xuy Đãng » .

Đây cũng là Kim Mộc tại sao uyển chuyển nói: Lâm Uyên chỉ là miễn cưỡng đi đến Chí Cao Thần bình chọn ngưỡng cửa, muốn đánh vào thành công yêu cầu đến một cái hai bộ tác phẩm.

Hẳn tác phẩm số lượng hay là quá ít.

Cũng may số lượng không đủ, chất lượng tới tiếp cận.

Sở Cuồng này ba bộ ảo tưởng tiểu thuyết vô luận lượng tiêu thụ hay lại là sức ảnh hưởng cũng đặt ở vậy, không có thể coi thường.

Trong lúc nhất thời.

Nghề trong ngoài, cũng ở thảo luận Sở Cuồng trở về ảo tưởng lĩnh vực sự tình.

Rất nhiều người chột nghe được Sở Cuồng trở về ảo tưởng lĩnh vực tin tức, đều bị sợ hết hồn.

Nhưng theo mọi người tỉnh táo lại, rất nhiều người mới phát hiện, Sở Cuồng muốn đánh vào Chí Cao Thần, cũng không có rất nhiều người tưởng tượng đơn giản như vậy.

Có biên tập lý tính phân tích nói:

"Có lẽ là Sở Cuồng xuất đạo tới nay cũng quá thành công, vô số hào quang bao phủ, cho nên tất cả mọi người theo bản năng cho là, Sở Cuồng muốn đánh vào Chí Cao Thần, liền nhất định có thể đánh vào thành công, ngay cả ta ở vừa mới biết được tin tức này thời điểm cũng theo bản năng cho là như thế, phảng phất Chí Cao Thần đã thành Sở Cuồng vật trong túi như thế.

Nhưng mọi người bỏ quên một sự thật!

Sự thật này gân:

Sở Cuồng ảo tưởng tiểu thuyết, số lượng hay là quá ít, mặc dù hẳn có thể số lượng không đủ chất lượng tới tiếp cận, nhưng khoảng cách Chí Cao Thần tiêu chuẩn vẫn tồn tại chênh lệch không nhỏ, hẳn hiện tại chỉ là mới vừa mới vừa vào nhập môn hạm mà thôi.

Rất nhiều người khả năng không hiểu ý tứ của ta.

Sở Cuồng lợi hại như vậy, chẳng lẽ còn không xứng làm Chí Cao Thần sao? Phối a, dĩ nhiên phối, Sở Cuồng ngay cả có Chí Cao Thần thực lực.

Nhưng mọi người cùng thời điểm phải hiểu một chuyện, có thực lực đó, cùng chân chính làm được là hai chuyện khác nhau, nơi này ta có thể cầm Sở Cuồng tốt bạn gay Tiệp Ngự theo lệ.

Mọi người đều biết, Tiệp Ngự người ta gọi là tiểu khúc phụ.

Tất cả mọi người đều không nghi ngờ chút nào Tiệp Ngự nắm giữ khúc phụ thực lực!

Nhưng bởi vì Tiệp Ngự tuổi quá trẻ, tác phẩm số lượng còn chưa đủ nhiều, cho nên Tiệp Ngự vẫn luôn không có lấy đến văn nghệ hiệp hội quan phương nhận định khúc phụ vinh dự, dù sao khúc phụ một ít cứng nhắc tiêu chuẩn, Tiệp Ngự còn không có đạt thành.

Sở Cuồng cũng giống vậy.

Bây giờ Sở Cuồng có đánh vào Chí Cao Thần thực lực, liền giống bây giờ Tiệp Ngự cũng đủ tư cách đánh vào khúc phụ, nhưng bọn hắn gặp phải giống vậy vấn đề:

Cứng nhắc tiêu chuẩn không đạt tiêu chuẩn.

Hai người này ở mỗi người lĩnh vực là đồng dạng ưu tú, nhưng so sánh với Tiệp Ngự, Sở Cuồng khoảng cách Chí Cao Thần cứng nhắc tiêu chuẩn rõ ràng muốn càng gần gũi một ít, dù sao Tiệp Ngự đối mặt cạnh tranh đến từ

toàn bộ nhạc đàn, mà Sở Cuồng đòi mặt cạnh tranh lại không phải toàn bộ tiểu thuyết giới mà là giới hạn với ảo tưởng lĩnh vực.

Nhưng tha cho là như thế, Sở Cuồng kém tác phẩm cũng không chỉ một bộ. Cho nên ta kết luận là, Sở Cuồng muốn lấy được Chí Cao Thần, ít nhất còn cần hai bộ « Quý Xuy Đãng » cấp bậc tác phẩm!

Chỉ có một bộ lời nói, phải không, quá đủ.

Trừ phi Sở Cuồng sách mới, bù đắp được hai bộ « Quý Xuy Đãng » !

Nhưng chúng ta đều biết này là chuyện không có khả năng, liền ảo tưởng tiểu thuyết mà nói, « Quý Xuy Đãng » là một cái đỉnh phong.

Đừng nói Sở Cuồng sách mới bù đắp được hai bộ Quý Xuy Đãng hệ liệt, quang là muốn vượt qua « Quý Xuy Đãng », cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Vì vậy.

Ta cảm thấy được tất cả mọi người suy nghĩ nhiều.

Sở Cuồng bộ này tên là « Tây Du Ký » sách mới, cũng không phải là chuẩn bị đánh vào chí cao, mà là muốn vì hạ hạ bộ tác phẩm đánh vào Chí Cao Thần mà làm chuẩn bị."

Sự phân tích này, để cho rất nhiều người phản ứng lại.

Đúng vậy.

Sở Cuồng đúng là Chí Cao Thần có lực người cạnh tranh.

Nhưng bởi vì hai năm qua, Sở Cuồng không có viết ảo tưởng tiểu thuyết, cho nên hẳn tác phẩm số lượng là một cái ngành thương.

Ba bộ tác phẩm thành đại thần, đã rất khủng bố rồi.

Muốn bộ thứ tư tác phẩm, liền leo lên Chí Cao Thần vị trí?

Quá miễn cưỡng.

Trong nghề không có một Chí Cao Thần, là danh nghĩa chỉ có bốn bộ ảo tưởng tiểu thuyết.

Sợ rằng phải đợi Sở Cuồng hạ hạ bộ ảo tưởng tiểu thuyết phát hành, hẳn có thể đánh vào thành công.

Đối với lần này.

Có người cho ra một cái hình tượng tỷ dụ:

"Nếu như nói, đây là một cái chạy đường dài trận đấu, kia Dạ Nam Thính Phong đã chạy xong rồi phần trăm chi 95 chặng đường, Ma Đồng là chạy đến xong rồi 93% chặng đường, mà Sở Cuồng trước mắt mới chạy xong 80% chặng đường!"

Giống như là "Rùa thỏ thi chạy" .

Cuối cùng, Ô Quy cầm hạng nhất.

Tại sao không phải tốc độ nhanh hơn thỏ?

Bởi vì thỏ nửa đường lim dim rồi.

Sở Cuồng chính là cái kia lim dim thỏ.

Hai năm qua khoảng đó thời gian, Sở Cuồng một mực đắm chìm trong trình thám lĩnh vực, không có viết ảo tưởng tiểu thuyết.

Nhưng Ma Đồng cùng Dạ Nam Thính Phong, nhưng vẫn ở viết, hơn nữa thành tích vẫn luôn khá vô cùng.

Bây giờ Sở Cuồng muốn một hơi thở đem hạ xuống độ tiến triển đuổi kịp, có thể không phải một chuyện dễ dàng, dù là hẳn là tốc độ nhanh hơn Ô Quy bên trên rất nhiều thỏ.

Huông chi Dạ Nam Thính Phong cùng Ma Đồng dầu gì, cũng còn mạnh hơn Ô Quy ——

Cho dù là đôi ngọn Sở Cuồng, này nhị vị cũng tuyệt đối cũng coi là phi thường ưu tú ảo tưởng tác gia rồi.

Nhất thời.

Trong vòng cũng nhận rõ hình thức.

Dạ Nam Thính Phong chỗ Nhà Xuất Bản biên tập không nhịn được sợ nói: "Hù dọa mệt sức giật mình, vừa nghe nói Sở Cuồng trở về liền cho rằng Dạ Nam Thính Phong năm nay muốn lành lạnh."

Ma Đồng chỗ Nhà Xuất Bản, cũng là đồng dạng lòng vẫn còn sợ hãi.

Không có biện pháp.

Sở Cuồng sức ảnh hưởng, ở ảo tưởng lĩnh vực quá hung tàn!

Hung tàn đến rất nhiều người chỉ là nghe được Sở Cuồng tên, liền không nhịn được kinh hồn bạt vía đứng lên.

Vạn hạnh!

Sở Cuồng khoảng cách Chí Cao Thần tiêu chuẩn, còn kém rất xa.

Một bộ tác phẩm chưa đủ!

Ít nhất phải hai bộ tác phẩm!

Trừ phi Sở Cuồng bộ này tên là « Tây Du Ký » sách mới, có thể một bộ đỉnh hai bộ!

Nhưng trong đó độ khó, trong nghề nhân cũng lòng biết rõ.

Bởi vì « Quỷ Xuy Đãng » ban đầu nhiệt độ quá mạnh!

Sở Cuồng liền đem chi vượt qua cũng tốn sức, chớ nói chi là viết ra một bộ nhiệt độ đi đến « Quỷ Xuy Đãng » gấp đôi trở lên tác phẩm!

Trong lúc nhất thời.

Như vậy phân tích luận điệu, càng truyền càng xa, ngay cả một ít văn nghệ giới truyền thông, cũng là ban bố tương tự bản tin.

« Sở Cuồng đánh vào Chí Cao Thần? Không dễ dàng như vậy. »

« cặn kẽ phân tích Sở Cuồng trở thành Chí Cao Thần xác suất: Dạ Nam Thính Phong cùng Ma Đồng hi vọng lớn hơn. »

« Sở Cuồng đánh vào Chí Cao Thần, một bộ tác phẩm là không đủ. »

« luận Sở Cuồng đánh vào Chí Cao Thần độ khó: Ác Mộng Cập! »

« Sở Cuồng trở về ảo tưởng lĩnh vực, hoặc chuẩn bị đánh vào Chí Cao Thần, nhưng trong nghề cũng không coi trọng. »

« mỗ đồ Thư Giới chuyên gia chắc chắn: Sở Cường năm nay đánh vào Chí Cao Thần nhất định thất bại. »

Chương 574: Văn Nghệ Hiệp Hội đọc Tây Du

"Toàn chức nghệ thuật gia

Buổi tối.

Vĩnh Ninh Thôn đại giải trí bày.

Tỷ tỷ đột nhiên phát rồi một bản tin: « từ số liệu tăng diện nói cho người biết, tại sao Sở Cuồng năm nay nhất định cùng Chí Cao Thần bình chọn lỗ mất dịp may » .

Sau đó tỷ tỷ @ Lâm Uyên: "Sở Cuồng năm nay thật dự định đánh vào Chí Cao Thần sao?"

Lâm Uyên ngẩng đầu lên, yên lặng nhìn về phía trên ghế sa lon chơi đùa điện thoại di động tỷ tỷ.

Tại sao phải ở trong bây hỏi?

Bây bên trong.

Giản Dịch nổi bọt, Versailles đứng lên:

"Nhân quá hồng cũng không tiện a, gần đây nghiệp vụ bận rộn đều không rảnh nhìn tiểu thuyết, Sở Cuồng lão tặc đã bắt đầu chuẩn bị đánh vào Chí Cao Thần rồi không, trước mắt hẳn không phải mới viết ba bộ ảo tưởng tiểu thuyết sao?"

Hạ Phồn không lý tới Giản Dịch khoe khoang, nói: "Nhưng Sở Cuồng ba bộ tiểu thuyết liền thành đại thần rồi."

Giản Dịch cùng Hạ Phồn thích xem tiểu thuyết, cho nên hai người này đối Sở Cuồng cũng không xa lạ gì.

Lâm Dao không nhìn tiểu thuyết, mặc dù thông qua tỷ tỷ biết Sở Cuồng nhân vật như thế, nhưng không có cụ thể khái niệm, hiếu kỳ hỏi:

"Ba bộ tác phẩm thành đại thần rất lợi hại phải không?"

Tỷ tỷ phổ cập khoa học: "Trung Châu cùng với Hàn Triệu Ngụy bên kia ta còn không quá rõ, nhưng Tần Tề Sở Yên bốn Châu nơi, ba bộ tác phẩm liền trở thành Chí Cao Thần ảo tưởng tác gia chỉ có bốn người!"

Lâm Dao: "Kia cũng không ít nữa à."

Tỷ tỷ: "Quả thật không ít, nhưng so với hàm kim lượng, Sở Cuồng là số một, bởi vì Sở Cuồng này ba bộ tiểu thuyết số chữ rất ít, ngoài ra ba vị mặc dù tác phẩm chỉ có ba bộ, nhưng tổng số từ quá nhiều, đan bản thư số chữ cơ bản đều tại ba triệu trở lên."

Đây cũng là Sở Cuồng để cho rất nhiều người cảm thấy thần kỳ phương. Khác tác gia ra một quyển hỏa thư, đều là làm hết sức viết trường.

Nhưng Sở Cuồng ảo tưởng tiểu thuyết, số chữ cũng hơn một triệu, dài nhất « Quỷ Xuy Đãng » bất quá mới hai trăm vạn chữ khoảng đó.

Lâm Dao tựa hồ đối với Sở Cuồng rất có hứng thú, lại hỏi một câu:

"Kia bốn bộ trở thành Chí Cao Thần là cái gì trình độ?"

Tỷ tỷ không chút do dự nói: "Tần Tề Sở Yên ảo tưởng đệ nhất nhân trình độ, chưa từng có người nào dựa vào bốn bộ ảo tưởng tiểu thuyết liền có thể Vân Đỉnh chí cao, cho nên ta cũng cho là Sở Cuồng muốn 5 bộ tiểu thuyết mới đủ!"

Đây cũng là trong nghề không coi trọng Sở Cuồng nguyên nhân.

Ba bộ Phong Thần, đã là phi thường trâu bò tài nghệ.

Bộ thứ tư liền Vân Đỉnh chí cao?

Quá khó khăn.

Ít nhất phải 5 bộ chứ ?

Người tốt xấu được hoà hoãn một chút a.

Đây là xây dựng ở mọi người đối Sở Cuồng rất coi trọng dưới tình huống.

Cho nên mới có người nói, Sở Cuồng sách mới nghĩ tại ảo tưởng lĩnh vực Vân Đỉnh chí cao, được một cái đỉnh hai mới được.

Lâm Uyên không có tham dự bày bên trong thảo luận.

Bất quá đối với những thứ này phân tích, Lâm Uyên là công nhận.

Hắn cách Vân Đỉnh Chí Cao Thần, quả thật còn cách một đoạn.

Lẽ thường mà nói, là được còn nữa hai bộ ảo tưởng tiểu thuyết mới có thể Vân Đỉnh thành công.

Nhưng .

Nếu như là « Tây Du Ký » , vậy thì không thể dùng lẽ thường để phán đoán rồi.

Đừng nói một cái đỉnh hai.

Nếu như đối ngọn con khi, coi như mình trước mặt ba bộ ảo tưởng tiểu thuyết chung vào một chỗ cũng không đáng chú ý!

Chớ nói chi là.

So sánh với chính mình tiền tam bộ ảo tưởng tiểu thuyết, « Tây Du Ký » không chỉ là cố sự tính rất xuất sắc, văn học tính đã là không thể nghi ngờ.

Đây chính là thời đại cự trú!

Mà ở ảo tưởng tiểu thuyết phổ biến nhấn mạnh cố sự tính lập tức, bỗng nhiên có một bộ đem cố sự cùng văn học tính kết hợp tốt như vậy tác phẩm xuất hiện, ảnh hưởng lực là có thể đoán được!

Bất quá ở tiểu thuyết viết trước khi ra ngoài, những lời này cũng không có ý nghĩa.

Sau đó thời gian, Lâm Uyên một mực ở viết « Tây Du Ký » .

Cho đến trung tuần tháng mười.

Lâm Uyên rút cuộc hoàn thành bộ này mãnh liệt!

Hắn trực tiếp đem hai cái phiên bản cố sự phát cho Kim Mộc.

Kim Mộc cười cười nói: "Ta một hồi phân biệt phát đến Ngân Lam Thu Khố cùng Văn Nghệ Hiệp Hội bên kia."

Lâm Uyên ngẩn người: "Văn Nghệ Hiệp Hội?"

Kim Mộc gật đầu một cái: "Đánh vào giải thưởng tác phẩm, đều phải ở Văn Nghệ Hiệp Hội báo bị, bởi vì bên kia cần thời gian bình chọn."

"Ừm."

Lâm Uyên không có ý kiến.

Nửa giờ sau, Kim Mộc gửi đi thành công.

Văn Nghệ Hiệp Hội.

Áo tướng tiểu thuyết quản lý bộ, lúc này đang ở tổ chức hội nghị.

Chủ vị một tên mang mắt kính, tuổi tác ở năm mươi tuổi khoảng đó nữ nhân mở miệng nói:

"Năm nay đại thần bình chọn tình huống đã cơ bản quyết định, cuối năm sẽ không có biên số, nhưng Chí Cao Thần còn có một cái vị trí yêu cầu cần nhắc, trước mắt chúng ta có ba cái đề danh."

Mọi người sững sốt một chút.

"Ba cái?"

"Không phải hai cái sao?"

"Ma Đông cùng Dạ Nam Thính Phong."

"Ngoại trừ đã chắc chắn ba người ngoại, hai người này, tư cách sâu nhất, cho nên cái thứ 4 vị trí, hẳn từ giữa hai người này sinh ra."

"Ba người, là đem Sở Cuồng cũng coi như tiến vào?"

"Ta cũng rất coi trọng Sở Cuồng, nhưng Sở Cuồng khoảng cách tiêu chuẩn, thật giống như còn kém một chút."

"Mặc dù Sở Cuồng cuối năm còn có một bộ tiểu thuyết, nhưng lớn như vậy chênh lệch, một bộ tiểu thuyết sợ rằng không quá đủ."

" "

Quản lý bộ những người lãnh đạo mỗi người phát biểu ý kiến của mình.

Đại thần cùng với chí cao danh sách, tất cả mọi người là hạp lặp đi lặp lại thảo luận qua.

Mà Chí Cao Thần danh sách, cũng đã cơ bản chắc chắn.

Còn sót lại cái thứ 4 vị trí, mọi người cũng vẫn là ở Dạ Nam Thính Phong cùng Ma Đông giữa đưng đưa không ngừng.

Dựa theo lẽ thường, cuối cùng vẫn muốn xem hai người này cuối năm tác phẩm như thế nào, mới phải càng tinh xác nghĩ rằng.

Kết quả hôm nay hội nghị, lãnh đạo lại nói có ba cái vào vòng vị trí .

Kia cái thứ 3 đột nhiên xuất hiện vị trí, chỉ có thể là gần đây muốn phát hành sách mới Sở Cuồng rồi.

Mang mắt kính nữ lãnh đạo nói: "Không sai, cái thứ 3 vào vòng người là Sở Cuồng, mọi việc chớ nóng vội định luận, nếu là công bình bình chọn, kia đi

đến ngưỡng cửa Sở Cuồng tự nhiên muốn đoán ở bên trong, năm nào đây tác phẩm nêu như đủ được, chưa chắc không thể đem cái thứ 4 vị trí cho hẳn."

Đủ tốt?

Mọi người bật cười, chột rớt rít lác đầu.

Sở Cuồng tình huống, Văn Nghệ Hiệp Hội đã sớm nghiên cứu qua.

Năm đó « Quý Xuy Đăng » đủ tốt chứ ?

Nhưng coi như Sở Cuồng cuối năm trở lại một bộ « Quý Xuy Đăng » cấp bậc tác phẩm, cũng vẫn không có Dạ Nam Thịnh Phong cùng Ma Đồng phù hợp hơn cái thứ 4 Chí Cao Thần tiêu chuẩn!

Bất quá Văn Nghệ Hiệp Hội đối Sở Cuồng ấn tượng rất tốt.

Nghe nói, phía trên mấy cái đại lão, đối Sở Cuồng cũng rất là chú ý, thậm chí còn từng ở lúc không có ai điếm danh biểu dương.

Vì vậy, tất cả mọi người không có nói gì nhiều.

Đang lúc này.

Một tên trợ lý xuất hiện, ở đeo mắt kiếng nữ nhân bên tai nói thềm mấy câu lời nói.

Nữ nhân toả sáng hai mắt, cười nói: "Vừa mới Sở Cuồng bên kia phát tới sách mới « Tây Du Ký » nội dung, không bằng chúng ta xem trước thấy thế nào, không được lời nói, năm nay liền cân nhắc Ma Đồng cùng Dạ Nam Thịnh Phong đi."

"Phát tới?"

Mọi người nghe vậy, đều là gật đầu đồng ý.

Mấy phút sau, hội nghị trợ lý nắm bài viết vào cửa.

Mọi người thấy trong tay bài viết, ngân người nói: "Thế nào có hai phần?"

"Với các vị lãnh đạo xác nhận một chút, « Tây Du Ký » đúng là hai phần."

Hội nghị trợ lý giải thích: "Sở Cuồng lão sư một cái cố sự viết hai cái phiên bản, một là cổ văn bản, còn có một cái là thông tục bản."

"Ồ?"

Có lãnh đạo vui vẻ: "Đều nói Sở Cuồng muốn trở thành chí cao, được lấy thêm ra hai bộ ảo tưởng tiểu thuyết mới được, kết quả hẳn vẫn thật là viết hai phần?"

Bên cạnh một cái lãnh đạo lắc đầu: "Nhưng nếu như là nói cùng một cái cố sự, kia vô luận bao nhiêu phần, cuối cùng vẫn một phần."

Lại một người nói: "Ta ngược lại thật ra cảm thấy thật có ý tứ, dám dùng cổ văn viết, có thể không phải người bình thường có thể làm được, cái này Sở Cuồng tài hoa quả thật không thể khinh thường."

"Trước xem một chút đi."

Đeo mắt kiếng nữ nhân mở miệng, sau đó dẫn đầu cầm lên cổ văn bản.

Đương nhiên.

Cũng có người trước từ hiện đại thông tục bản nhìn lên.

Dĩ nhiên không phải xem không hiểu cổ văn, chỉ là hỉ hảo khác biệt mà thôi.

Đối với Văn Nghệ Hiệp Hội người mà nói, đừng nói cổ văn, coi như thuần túy Văn Ngôn Văn, cũng không có đọc ngưỡng cửa.

Nếu như xem không hiểu cổ văn bản « Tây Du Ký », vậy kêu là ngồi không ăn bám.

Là muốn hướng toàn bộ Lam Tinh nhân dân tạ tội.

Chương 575: Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không

"Toàn chức nghệ thuật gia

Vị này mang mắt kính, năm quá năm mươi phụ nhân kêu Minh Lan.

Nàng là Văn Nghệ Hiệp Hội Lam Tinh ảo tưởng tiểu thuyết quản lý ngành quan diện thượng người phụ trách.

Ảo tưởng tiểu thuyết lĩnh vực quan phương hoạt động cơ bản đều là nàng chủ trì.

Lúc này, Minh Lan lật ra « Tây Du Ký » đệ nhất lời nói.

Tựa đề để cho nàng có chút thiêu mi: « linh căn dục thai ghen nguyên lưu ra, tâm tính tu trì đại đạo sinh » .

"Che năm bầy sinh ngưỡng Chí Nhân, phát minh vạn vật tất cả thành thiện. Muốn biết tạo hóa Hội Nguyên công, tu nhìn Tây Du thích ách truyền."

Tây Du thích ách truyền?

Đây tựa hồ là cổ văn bản tên.

Mà « Tây Du Ký » , chính là thông tục bản tên.

Tại sao phải phân hai cái phiên bản?

Minh Lan hiểu kỳ tiếp tục xem:

"May nghe Thiên Địa Chi Số, có 12 Vạn 9600 tuổi làm một nguyên. Đem nhất nguyên chia làm 12 Hội, là Tử, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tị, Ngọ, Vị, Thân, Dậu, Tuất, Hợi chi thập nhị chi vậy. Mỗi sẽ nên 10800 tuổi. Lại liền một ngày mà nói: Giờ Tý được dương khí, mà xấu xí là gà gáy; Dần không thông quang, mà lỗ mộng là mặt trời mọc; giờ Thìn thực sau, mà thôi là kê bên xếp hàng; nhật trưa thiên trung, mà không là tây tha; giờ Thân bỏ mà mặt trời lặn Dậu, Tuất hoàng hôn mà nhân định Hợi. Thí với toàn cục, nếu đến Tuất sẽ chi cuối cùng, Tắc Thiên địa bất tỉnh tăng mà vạn vật hay không vậy ."

Quang đoạn thứ nhất, Minh Lan cũng rất chắc chắn:

Cổ văn bản, không thích hợp người bình thường.

Đọc ngưỡng cửa quá cao.

Chỉ là tử, xấu xí, Dần, lỗ mộng loại, rất nhiều người cũng chưa có rõ ràng khái niệm.

Chỉ biết là không đồng thời thần.

Chớ nói chi là "Thí với toàn cục, nếu đến Tuất sẽ chi cuối cùng, Tắc Thiên địa bất tỉnh tăng mà vạn vật hay không vậy" loại câu.

Mà khi Minh Lan tiếp tục đọc, lại càng đọc càng kinh hãi!
Cổ văn, thậm chí là Văn Ngôn Văn sáng tác thủ pháp, toàn bộ vận dụng lên.
Sở Cuồng Cổ Điển Văn Học thành tựu phi thường kinh khủng, kinh khủng
đến 90% trở lên ảo tưởng tác gia cũng vỗ ngực không đến!

Ngoài ra.

Trong sách còn ẩn chứa số lớn thơ.

Tỷ như đối Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động hình dung:

"Quát phong có nơi tránh, trời mưa tốt tồn thân. Sương tuyết hoàn toàn
không có sợ hãi, tiếng sấm không bao giờ nghe thấy."

"Yên hà thường chiếu sáng, tường thụ mỗi chung huân. Tùng Trúc hàng
năm tú, kỳ hoa mỗi ngày tân."

Tương tự thơ còn rất nhiều.

Mà ở này rất nhiều thủ pháp giữa, Tôn Ngô Không sinh ra cố sự, cũng là
phù hiện ở trước mắt.

Đây là một cái trời sinh Thạch Hâu.

Thành Hoa Quả Sơn Mỹ Hâu Vương, lại có một viên Cầu Đạo Chi Tâm.

Hắn tràn đầy, trải qua hiểm trở, gặp Bồ Đề Tổ Sư, tiến vào tác vương Linh
Thai Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

"Hồng Mông ban đầu tích nguyên không họ, đánh vỡ ngoan không tu Ngô
Không."

Mỹ Hâu Vương bị Bồ Đề ban tên cho.

Tôn! Ngô! Không!

Đến đây, đệ nhất hồi kết thúc.

Minh Lan nhìn tốc độ rất chậm, chậm đến cơ hồ là từng câu từng chữ đọc,
đọc được Quyển 1: Kết vĩ, trong mắt nàng đã là nhắc lên trận trận gọn sóng.

Mở đầu cố sự thực ra rất đơn giản.

Nhưng văn học tính quá mạnh mẽ, chỉ một một lời nội dung, sai từ dùng
câu, đó là cực kỳ chú trọng!

Trong đó có mấy câu thi từ, để cho Minh Lan vỗ án kêu tuyệt:

"Trong núi vô giáp, hàn tấn không biết năm!"

"Quan Kỳ kha nát, đôn củi Đinh Đinh, vân bên cốc khẩu từ được. Bán
lượng cô rượu, cười như điên tự Đào tình. Thương kính cuối thu, nhìn trăng
gối thả lỏng căn, một cảm giác Thiên Minh. Nhận thức cũ lâm, đắng nhai
quá đường núi, giữ phủ đoạn khô đắng."

" "

Không chỉ có văn học tính.

Ngắn ngủi một lời nội dung, còn có chút nguyên sang đạo gia Chân Ngôn,
thậm chí còn có một ít không phải là nguyên sang đạo gia Chân Ngôn!

Thiết lập, cực kỳ chặt chẽ cẩn thận!

Thế giới quan, phi thường to lớn!

Trông rất sống động, rộng lớn mạnh mẽ Hoa Lệ Sử Thi, như vậy mở ra

Độc, vẫn còn tiếp tục.

Minh Lan bên người là Văn Nghệ Hiệp Hội một tên phái nam lãnh đạo, người nam này tính lãnh đạo kêu Trì Thụy, là ngành phó chủ quản.

Mà Trì Thụy đoán, chính là thông tục bản « Tây Du Ký » .

Chẳng biết lúc nào lên, cái này quyền cao chức trọng nam nhân lại mặt đỏ tới mang tai, khẽ run lên!

Theo văn tự tự thuật.

Trước mắt hấn, phảng phát xuất hiện một vài bức hào khí vân liên quan hình ảnh .

Tôn Ngộ Không lấy Định Hải Thần Châm!

Xông Địa Phủ sửa lại Sổ Sinh Tử!

Bốn Hải Thiên Sơn tất cả củng phục, Cửu U mười loại tận xoá tên!

Thiên Đình chiêu an, hấn lại náo loạn Bàn Đào Viên, cuối cùng phân ra Thiên Cung, danh viết:

Tề! Thiên! Đại! Thánh!

Thiên binh thiên tướng vây khốn Hoa Quả Sơn, Tôn Ngộ Không liên chiến vô số Thần Tiên.

Từ Cự Linh Thần đến Thác Tháp Thiên Vương lại tới Na Trá Tam Thái Tử thậm chí còn Nhị Lang Thần .

Coi như cuối cùng bị bắt, hấn vẫn tự phá rồi Bát Quái Lô, luyện thành một cái đôi Hỏa Nhãn Kim Tinh!

Thông tục bản, không giống cổ văn bản.

Nếu như nói cổ văn bản chú trọng văn học tính, kia thông tục bản liền chú trọng tình cảnh miêu tả, vô luận là thần tiên bản lĩnh hay lại là Pháp Bảo đều có tường tận miêu tả, những thứ này đại chiến trường mặt, càng là miêu tả lập luận sắc sảo!

Nơi này muốn nói một chút.

Cổ văn nguyên bản « Tây Du Ký » , bởi vì quá nhiều thi từ ca phú, đôi tình cảnh cùng nội dung cốt truyện miêu tả thực ra rất yếu.

Nếu như chỉ một phát hành « Tây Du Ký » nguyên đến, quả thật hỏa không được.

Nhưng thông tục bản lại hoàn toàn đền bù phương diện này chưa đủ.

Dù là không nói văn học tính, chỉ một làm một bộ tiểu thuyết, Tôn Ngộ Không trải qua cũng có thể nói kinh tâm động phách!

Liền giai đoạn trước nội dung cốt truyện mà nói, hoàn toàn chính là con khi vô địch lưu!

Cho dù là Internet văn đàn trung, này mở đầu liên tiếp không ngừng cao triều cũng đủ để thoải mái lật đọc giả!

Cho nên Tôn Ngộ Không ra Ngũ Chỉ Sơn, mới có thể cho vô số người lầy lớn như vậy mong đợi cùng rung động!

Lúc này.

Trì Thụy chính là cái kia bị triệt để thoải mái lật độc giả!

Tôn Ngộ Không hành động, cho hắn tạo thành cực kỳ chấn động mạnh hăm, mà thông tục bản văn tự đối nội dung cốt truyện miêu tả, càng làm cho hắn tâm trí thân vãng tựa như Thân Lâm Kỳ Cảnh một loại ——

Con khi này, quá mẹ nó ngang ngược!

Ngoài ra.

Thông tục bản cũng giữ nguyên rất nhiều nguyên đến đặc sắc.

Tỷ như "Trong núi vô giáp Tử Hàn tấn không biết năm" loại kinh điển danh ngôn cũng không có vì vậy bị thiếu, ngược lại là ở thoải mái lật Thiên Cơ sở bên trên, tăng thêm một lớp nổi bật văn học nhuộm đậm.

Rất hiển nhiên.

Gần trăm vạn chữ tiểu thuyết, không phải mọi người trong thời gian ngắn có thể nhìn xong.

Nhưng cũng không cần mọi người học xong toàn bộ tiểu thuyết, chỉ là trước mấy lần cố sự triển lộ ra, cái loại này rung động cũng đã bao phủ toàn bộ phòng họp!

"Cái này tiểu thuyết ."

Minh Lan thấy Tôn Ngộ Không tam đánh Bạch Cốt Tinh bộ phận, mới rút cục lưu luyến buông xuống bản thảo.

Kết quả này vừa mở miệng, nàng mới phát hiện mình thanh âm hơi có chút khàn khàn, cho tới theo bản năng háng giọng một cái.

"Cung điện cấp tác phẩm!"

Trì Thụy thấp giọng mở miệng, biểu tình trước đó chưa từng có nghiêm túc. Trong lúc nhất thời, mọi người đều là buông xuống tiểu thuyết.

Phòng họp lâm vào yên tĩnh.

Nghe được cả tiếng kim rơi.

Cho đến Minh Lan lại lần nữa háng giọng một cái, mọi người mới liếc nhìn nhau, lục tục mở miệng:

"Sở Cuồng đã quá tư cách ngồi ở đây cùng chúng ta đồng thời thảo luận người nào làm lần này Chí Cao Thần rồi."

"Bộ này tiểu thuyết, gồm cả rồi văn học tính cùng cố sự tính, hai bản đối chiếu nhìn, ngưỡng mộ núi cao."

"Cái này đã không hoàn toàn đúng một bộ ảo tưởng tiểu thuyết."

"Sở Cuồng lấy sức một mình, phá vỡ ảo tưởng tiểu thuyết trần nhà."

"Bộ này tiểu thuyết, có « hồng hoang » đại khí, nhưng vô luận văn tự ngắn gọn trình độ hay lại là cách cục, cũng vượt qua kia bộ truyền lưu nhiều năm như vậy Thần Thoại tác phẩm. "

"Đây mới là Lam Tinh Thần Thoại nên có dáng vẻ!"

"Tưởng tượng mới mẻ, Thượng Thiên Hạ Địa, Xuất Thần Nhập Hóa, có thể nói đạt tới Đẳng Phong Tạo Cực mức độ, nhân vật chủ yếu tính cách cũng cực kỳ tươi sáng, thoát khỏi ảo tưởng trong tiểu thuyết thường gặp cấp thấp thú vị, ta cho là, Văn Nghệ Hiệp Hội hẳn an bài Thôi Nghiễm."

" "

Từng đạo thanh âm, tràn đầy thán phục.

Nói xong, mọi người nhìn về phía Minh Lan.

Minh Lan cười khò nói: "Ta không dám tùy tiện đánh giá bộ này tiểu thuyết, hai cái phiên bản cũng nhìn xong rồi hãy nói, nhưng muốn cụ thể nói mình nhìn bộ này tiểu thuyết cảm thụ, ta cảm giác mình đang nhìn Lam Tinh mỗ bộ Danh Trứ."

Danh Trứ!

Mọi người kinh hãi, nhưng sau khi hơi trầm mặc, toàn bộ phòng họp lại không người phản bác.

Bộ này tiểu thuyết ẩn chứa vô số tông giáo kiến thức, văn tự vừa có rất nhiều ẩn dụ, đang ngồi người sẽ không không nhìn ra, vì vậy bọn họ dễ dàng hơn cảm nhận được bộ này tiểu thuyết sáng rực đại khí .

Cái này Sở Cuồng.

Sợ! Thê! Hãi! Tục!

Chương 576: Sánh vai hồng hoang

"Toàn chức nghệ thuật gia
Mà ở Văn Nghệ Hiệp Hội bung đọc Tây Du đồng thời.
Ngân Lam Thư Khố bên này cũng bắt đầu liên bộ này tiểu thuyết xuất bản
tiền hành cụ thể an bài cùng an bài.
Đương nhiên bao gồm bộ này tiểu thuyết tuyên truyền chính thức chạy.
Vốn là đối với những chuyện này, Lâm Uyên là cũng không quan tâm.
Tuyên truyền là công ty chuyện, Sở Cuồng không có phương tiện lộ mặt.
Nhưng Lâm Uyên không nghĩ tới là quyển này sách mới tuyên truyền, lại
xảy ra vấn đề.

Hơn nữa ra vấn đề rất lớn!

Nói là xảy ra vấn đề, thực ra cùng tiểu thuyết bản thân không liên quan.

Cùng Lâm Uyên tự mình cũng không có quan hệ.

Chủ yếu vẫn là Ngân Lam Thư Khố « Tây Du Ký » mấy cái lời tuyên
truyền.

Này mấy cái lời tuyên truyền đại khái vì:

"Sở Cuồng trở về ảo tưởng lĩnh vực làm, có thể so với hồng hoang hệ liệt
Thần Thoại Sử Thi!"

"Sở Cuồng sách mới « Tây Du Ký » đem sánh vai hồng hoang!"

"Ai nói Lam Tinh Thần Thoại chỉ có hồng hoang hệ liệt, Sở Cuồng sách
mới « Tây Du Ký » hiểu một chút?"

" "

Chính là mấy câu nói này thọt đến tổ ong vò vẽ!

Tiền văn nói qua.

Lam Tinh có « hồng hoang » cơ sở.

Bộ này tiểu thuyết trong lịch sử địa vị, đại khái với trên địa cầu « Phong
Thần Diễn Nghĩa » tương tự.

Rất nhiều người đối Lam Tinh thần thoại giảng hoà quen thuộc, đều là bắt
nguồn ở bộ tác phẩm này.

Vô số năm truyền lưu, để cho « hồng hoang » trở thành vô số người trong
tâm khảm Thần Tác.

Đem diễn sinh phim truyền hình cùng với Phim Hoạt Hình vân vân, bồi bạn
vô số người thanh xuân!

Đám người này, là thâm niên hồng hoang mê!

Số lượng, phi thường kinh khủng!

Kết quả, Ngân Lam Thu Khố tuyên truyền trung, lại đem « Tây Du Ký » cùng hồng hoang hệ liệt đối kháng so với!

Hồng hoang mê có thể nhin?

Đương nhiên không thể!

Vì vậy, Tần Tề Sở Yên rất nhiều hồng hoang người yêu thích thấy loại này tuyên truyền sau đó cũng nổi giận!

"Cái này Sở Cuồng, bành trướng thành như vậy?"

"Bây giờ tiểu thuyết tuyên truyền, từng cái thời thiên hoa loạn trụ, vốn là mọi người cười cười cũng liền đi qua, thực tế xảy ra chuyện gì ai còn không phải lòng biết rõ, không phải là thương gia ngọc ngách thời phòng nhà mình sản phẩm một bộ kia thôi, kết quả Sở Cuồng cái này sách mới tuyên truyền lại trực tiếp người giả bị đụng « hồng hoang » , khi chúng ta hồng hoang mê không tồn tại sao?"

"Sở Cuồng quả thật lợi hại, nhưng người nói hấn sách mới sánh vai cổ đại lưu truyền tới nay Danh Trứ?"

"Ha ha, ta cười."

"Những thứ này tuyên truyền lập tức triệt hạ đi , ngoài ra, Ngân Lam Thu Khố cùng Sở Cuồng hấn hướng toàn bộ hồng hoang mê nói xin lỗi!"

"Còn mẹ nó sánh vai hồng hoang, mà xứng à?"

"Chỉ bằng « Vồng Vương » ?"

"Chỉ bằng « Tru Tiên » ?"

"Chỉ bằng « Quý Xuy Đãng » ?"

"Sở Cuồng mấy bản này thư chung vào một chỗ, cũng không tư cách cùng « hồng hoang » so với!"

"Mặc dù ta rất thích Sở Cuồng lão tác phẩm, nhưng phải nói Sở Cuồng tác phẩm sánh vai « hồng hoang » , kia đúng là có chút nói khoác mà không biết ngượng rồi."

"Thứ cho ta nói thẳng, ở « hồng hoang » trước mặt, Sở Cuồng toàn bộ thư chung vào một chỗ cũng không đủ nhin."

" "

Vô số hồng hoang mê ở trên mạng điên cuồng đả kích Sở Cuồng!

Trong đó thậm chí bao gồm một ít xem qua Sở Cuồng tiểu thuyết độc giả!

Làm mấy trăm năm trước tác phẩm, « hồng hoang » đã sớm biến mất ở lịch sử Trường Hà bên trong.

Nhưng .

Bộ tác phẩm này vô số năm phát triển thật sự bồi dưỡng fan số lượng, cũng không nghi ngờ là kinh khủng!

Đối với những người này mà nói:

Hồng Hoang Thân Thoại, là tuyệt vời!

Trong lúc nhất thời.

Sở Cuồng cùng Ngân Lam Thu Khố, bị vô số nhân dùng ngòi bút làm vũ khí!

Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu, càng là trước tiên bị hồng hoang mê tiếng mắng bao phủ.

Sở Cuồng những người ái mộ cũng không nghĩ tới.

Từ xuất đạo tới nay một mực thuận buồm xuôi gió, dù là bị đá kích cũng là nhà mình độc giả ở bạo động Sở Cuồng, lại bị hồng hoang mê tập thể vây công?

Bỗng nhiên.

Sở Cuồng fan, giận không kèm được đứng lên!

"X, dám bình phun lão tặc?"

"Đám này hồng hoang mê có thể mang một ít suy nghĩ ấy ư, lời tuyên truyền là Ngân Lam Thu Khố bày ra, với lão tặc có nửa xu quan hệ?"

"Đề cho lão tặc nói xin lỗi? Chẳng lẽ không phải là các người hấn hướng lão tặc nói xin lỗi?"

"Thật coi lão tặc không fan đây?"

"Hồng hoang mê nhằm nhò gì,

Thật muốn so với độc giả số lượng, lão tặc độc giả không thể so với các người thiếu!"

"Ta mẹ nó muốn chọc giận nó, lão tặc cũng là các người đám này hồng hoang mê kêu?"

"Các huynh đệ, cướp tài sản gia hỏa rồi!"

"Với hồng hoang mê đối tuyên!"

"Các người đem « hồng hoang » nói trâu như vậy nhóm, thế nào không thấy Văn Nghệ Hiệp Hội đại lực đây rộng rãi hồng hoang?"

"Lại không nói này tuyên truyền là Ngân Lam Thu Khố làm, coi như là lão tặc chính mình ý tứ, vậy thì thế nào?"

"Ta cũng cười, văn học giới đối « hồng hoang » đánh giá còn không có đi đến Danh Trứ cấp bậc đi, nhưng lão tặc cổ tích là Lam Tinh học sinh tất đọc thư mục, mấy trăm năm sau cũng giống vậy sẽ có người đọc!"

" "

Đừng xem Sở Cuồng fan mở miệng một tiếng "Lão tặc" kêu.

Thực ra đám này fan trong tâm khảm, Sở Cuồng địa vị là cao vô cùng!

Bọn họ có thể bình phun Sở Cuồng viết tử Bích Dao viết tử Hercule Poirot, nhưng đó là tự gia nhân sự tình.

Hồng hoang mê, có thể không phải tự gia nhân!

Đám người này bình phun Sở Cuồng, Sở Cuồng fan thì sẽ không nhân!

Trong lúc nhất thời, Internet thành hồng hoang mê cùng Sở Cuồng fan đối tuyến chiến trường!

Diễn đàn, bài viết, vòng tròn bằng hữu đợi vô số xã giao sân thượng toàn bộ đều là hai bên đầu sức .

Cùng lúc đó.

Vây xem quân chúng gian, cũng là tranh cãi nổi lên bốn phía.

Mà theo sự tình càng ngày càng nghiêm trọng, cuối cùng Tiệp Ngu fan cũng không nhịn được.

"Sở Cuồng bên kia thật giống như với hồng hoang mê làm rồi hả?"

"Ta nhìn một chút, hồng hoang mê bề ngoài như có chút nhiều a."

"Hồng hoang hệ liệt phát triển nhiều năm như vậy, chung quanh văn hóa vô số, fan nhiều cũng là bình thường, bởi vì những người kia không phải một cái fan, mà là hồng hoang cái này văn hóa fan rồi."

"Vậy còn chờ gì?"

"Cho quân bạn đánh tiếp viện đi."

"Sở Cuồng cùng Ngu phụ quan hệ này, ta muốn không giúp đỡ một chút cũng không nói được."

"Không cần chờ Ngu phụ lên tiếng, Ngu phụ làm nhân vật công chúng không có phương tiện lên tiếng, chúng ta phải chủ động xuất thủ."

"Ban đầu đôi liên chuyện kia, Sở Cuồng cùng Ngu phụ cũng không ít lần nhau bảo trì."

" "

Sau mấy tiếng, Tiệp Ngu fan, lại cũng đại quy mô gia nhập tràng này mắng chiến!

Tới buổi tối hôm đó.

Bóng dáng fan cũng xuất thủ!

Đừng quên, « Võng Vương » Manga, chính là bóng dáng!

Bóng dáng cùng Sở Cuồng quan hệ mọi người đều biết.

Tam bạn gay liên động tới không chỉ một lần, người nào không biết ba người này quan hệ tốt?

Cho nên dù là bóng dáng không nói gì, bóng dáng fan cũng chủ động giúp Sở Cuồng nói chuyện.

Chớ nói chi là .

Đám này hồng hoang mê đem « Võng Vương » cũng mắng không đáng giá một đồng.

Bóng dáng cái này bản manga, đều bị bản đồ pháo oanh đến.

Giống như là một nhóm khô ráo hỏa dược, chợt gặp ngọn lửa, trực tiếp toàn bộ lưới đều bị lôi cuốn đến nổ!

Trong lúc nhất thời.

Ngân Lam Thư Khố ứng phó không kịp!

Phụ trách « Tây Du Ký » tuyên truyền Văn Án người phụ trách, càng là hù dọa đến sắc mặt trắng bệch .

Sở Cuồng sách mới tuyên truyền, vẫn luôn là phi thường bá đạo họa phong.

Đây là Sở Cuồng sách mới nhất quán thức mở đầu.

Ai biết, lần này lại đem hồng hoang mê cho chọc giận!

Người phụ trách cơ hồ là cả người run rẩy tìm được Tổng Biên Lữ Bắc, run run nói: "Có muốn hay không đem kia mấy cái nhắc tới hồng hoang hệ hệ liệt lời tuyên truyền triệt hạ tới?"

Chuyện này quá nghiêm trọng!

Sở Cuồng xuất đạo tới nay, vẫn là lần đầu tiên bị công kích lợi hại như vậy! Làm không cẩn thận lời nói, chuyện này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến Sở Cuồng hình tượng .

"Trước án binh bất động."

Ánh mắt của Lữ Bắc có chút lạnh.

Chuyện này, không đơn giản.

Hồng hoang mê thầy loại này tuyên truyền, bất mãn là có thể lý giải.

Nhưng chuyện này trong thời gian ngắn ngủi phát triển đến toàn bộ lưới nhiệt nghị mức độ tuyệt đối là có người thêm dầu vào lửa.

Tuyệt đại đa số trong thời gian ngắn vật lộn toàn bộ lưới điểm nóng, đều có kinh doanh hào mang tiết tấu bóng người.

Đây là có nhân không nhìn nổi Sở Cuồng tốt.

Cũng không nhìn nổi Ngân Lam Thư Khố tốt.

Nhưng những thứ này mang tiết tấu nhân tuyệt đối không nghĩ tới!

Ngân Lam Thư Khố sẽ phát ra loại này tuyên truyền, nhưng thật ra là cùng Văn Nghệ Hiệp Hội bên kia truyền lời có liên quan .

Yên lặng suy tư chốc lát, Lữ Bắc phát hình rồi một cú điện thoại.

Sở Cuồng điện thoại.

Bên kia kết nối sau đó, Lữ Bắc nói:

"Sở Cuồng lão sư, thật xin lỗi, chúng ta tuyên truyền Văn Án đem người cũng dính dấp đi vào."

"Không việc gì."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Hắn mấy giờ trước, đã thông qua Kim Mộc liên lạc, biết được trên mạng động tĩnh.

Lữ Bắc thử thăm dò hỏi "Chúng ta đây phải đem tuyên truyền sửa đổi một chút sao?"

Lâm Uyên nói: "Không cần."

Lữ Bắc cười một tiếng: "Ta hiểu được."

Đây chính là Sở Cuồng.

Dám ở cổ tích giới khêu một cái 9 Sở Cuồng!

Chương 577: Trước thời hạn xuất bản

"Toàn chức nghệ thuật gia
Vâng.

Lâm Uyên cũng không cảm thấy Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền có vấn đề gì.

Nếu là lúc trước, có lẽ Lâm Uyên thật đúng là sẽ suy tính một chút sửa đổi lời tuyên truyền có khả năng .

Nhưng trải qua « che mặt Ca Vương » sau đó, Lâm Uyên thay đổi rất nhiều rồi.

Sự kiện lần này, vừa vặn cũng để cho Lâm Uyên nhớ lại mình mang che mặt cụ làm Lan Lăng Vương đoạn thời gian đó trải qua.

Khi đó, Lâm Uyên nói một chút nói thật.

Sau đó, rất nhiều ca sĩ fan, thủy tinh tâm liền bể đầy đất.

Cho nên bóc mặt ngày ấy, Lâm Uyên ngộ ra được một cái đạo lý:

Trên cái thế giới này, chính là nắm tay người nào lớn, người đó định đoạt.

Lần này, Ngân Lam Thư Khố chỉ nói là, « Tây Du Ký » cùng hồng hoang hệ liệt là một cái cấp bậc tiểu thuyết.

Sau đó hồng hoang hệ liệt fan thì không chịu nổi.

Phản phát cầm « Tây Du Ký » cùng hồng hoang hệ liệt so sánh, để cho hồng hoang hệ liệt bị to lớn làm nhục như thế.

Đám người này rõ ràng cũng chưa có xem qua « Tây Du Ký » !

Dẫu gì nhìn « Tây Du Ký » lại nói lời này cũng tốt hơn há mồm liền ra.

Nhưng chỉ bằng mượn bọn họ đối hồng hoang hệ liệt nhiệt tình, liền đem mình cùng với « Tây Du Ký » chê bai không đáng giá một đồng.

Cái này cùng những thứ kia nhân làm thần tượng bị phê bình liền cổ động công kích Lan Lăng Vương đám người kia khác nhau ở chỗ nào?

Sự tình bản chất là như thế.

Bây giờ lại trải qua một lần sự tình như thế, Lâm Uyên cảm giác có chút không thoải mái.

Cho nên, hẳn không nghĩ rút lui lời tuyên truyền, càng không muốn từ bỏ lời tuyên truyền.

Coi như là trên địa cầu.

Cũng tuyệt đối không ai dám nói hồng hoang mạnh hơn Tây Du ——

Đủ loại trên ý nghĩa!

Cho nên Ngân Lam Thư Khố đã rất chiếu cố hồng hoang mê tâm tình.

Cái này lời tuyên truyền, thậm chí có điếm khiêm tốn.

Đương nhiên.

Chỉ có rất ít người cho là như thế.

Chuyện này động tĩnh náo cực lớn, nửa ngày liền huyên náo mọi người đều biết.

Trong lúc nhất thời, trong vòng vô số người đều tại tranh cãi trung thảo luận.

"Sở Cuồng này ba có chút nóng vội."

"Đại khái là muốn một quyển sách liền Vấn Đỉnh chí cao đi, nhưng có chút dùng sức quá mạnh rồi."

"Mấy năm nay toàn bộ sách mới tuyên truyền cũng lưu hành nói mạnh miệng, ngược lại trong vòng vẫn là làm như thế, nhưng Ngân Lam Thư Khố lần này đôi ngọn hồng hoang có chút cản trở."

"Bất quá chuyện này huyên náo lớn như vậy, phải cùng có người thêm dầu vào lửa có liên quan."

"Ngân Lam Thư Khố có Sở Cuồng sau đó, công trạng một đường bão táp, nhất định là có mắt người hồng a."

"Còn một nguyên nhân khác chính là, rất nhiều xuất bản công ty muốn đào Sở Cuồng, kết quả cũng đào bất động."

"Nhưng cuối cùng hay lại là Ngân Lam Thư Khố rơi xuống miệng lưỡi, nếu như bọn họ không cầm « Tây Du Ký » đôi ngọn hồng hoang, đối thủ cạnh tranh môn cũng không tìm được cái này có thể công kích chỗ sơ hở."

"Đôi ngọn hồng hoang, là vì để cho Sở Cuồng trực tiếp Vấn Đỉnh chí cao đi."

"Dù sao dưới tình huống bình thường, Sở Cuồng năm nay rất khó bắt được cái thứ 4 chí cao vị trí."

" . "

Lúc này, trong vòng bỗng nhiên có người nói:

"Ngọa tào, sự tình hoàn toàn mất không chế, các người đi nhanh nhìn, hồng hoang nghiên cứu hiệp hội cũng kết quả!"

Quét quét quét.

Vô số người trước tiên vây xem.

Bộ lạc trên.

Hồng hoang nghiên cứu hiệp hội ban bố Ngân Lam Thư Khố liên quan tới « Tây Du Ký » tuyên truyền tiết độ, cũng phụ lời xưng:

"Bây giờ tiêu thuyết giới tuyên truyền, thật là một cái so với một cái có thể thôi, hờ một tí liền kêu: Đây là một quyển Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần tuyệt thế sách mới, các người mau tới nhìn a —— giống như những chế được đó công ty đem mấy mươi đồng tiền được thôi phảng phất có thể trị liệu bệnh ung thư như thế làm trò cười cho thiên hạ, loại hiện tượng này

không còn chỉnh sửa, chỉ sẽ để cho một ít công ty hoàn toàn mất đi công tín lực."

Hồng hoang nghiên cứu hiệp hội, tự xưng "Hồng học" .

Nghe nói là từ một đám chuyên gia học giả tổ chức mà thành, đặc biệt nghiên cứu « hồng hoang » .

Mặc dù không được Văn Nghệ Hiệp Hội chính thức thừa nhận, nhưng ở dân gian vẫn có sức ảnh hưởng nhất định.

Rất nhiều cổ đại lưu truyền tới nay kinh điển tiểu thuyết, đều có tương tự dân gian hiệp hội.

Quyển sách này cũng coi là nuôi không ít cái gọi là chuyên gia học giả.

Ngay sau đó, hồng hoang nghiên cứu hiệp hội lại @ Ngân Lam Thư Khố cùng Sở Cường:

"Ở các người dùng Sở Cường sách mới đôi ngọn « hồng hoang » thời điểm, Có từng biết quyển sách này không chỉ là một bộ không câu thúc ảo tưởng loại tiểu thuyết, đồng thời còn bao gồm như thế nào văn học nội tình, đó là hiện đại văn tự không thể nào lại đi đến cảnh giới."

Này vừa nói, rất nhiều người sắc mặt đều thay đổi.

Vâng.

Hồng hoang hệ liệt, không chỉ có cổ sự tính quá mạnh, đồng thời do cổ văn viết, thi từ ca phú đầy đủ mọi thứ, văn học tính đã là được đến đại chúng thừa nhận.

Mà hiện đại ảo tưởng tiểu thuyết, vì lượng tiêu thụ, gần như sẽ không cân nhắc văn học tính, chỉ quan tâm cổ sự tính.

Hướng chi, coi như thật cân nhắc văn học tính, hiện đại tác gia cũng hiếm có có thể sử dụng thi từ ca phú cùng với tương tự với Văn Ngôn Văn Cổ Phong văn tự sáng tác.

Không có hẳn.

Trình độ không đủ mà thôi.

Coi như có thể viết ra mấy chương, bọn họ có thể bảo đảm chỉnh quyền sách cũng như vậy viết sao?

Không thể nào.

Thật như vậy viết cũng bán bất động a.

Ảo tưởng tiểu thuyết đi là thông tục hóa đường đi, bây giờ độc giả, mấy cái đọc được cổ văn?

Có vài người cảm thấy đây là đang trộm đổi khái niệm.

Có vài người, chính là bị thuyết pháp này thuyết phục.

Sở Cường sách mới đôi ngọn « hồng hoang » , quả thật không ổn.

Hoa lạp lạp!

Theo hồng hoang nghiên cứu hiệp hội kết quả, hồng hoang mê môn giống như thần trợ!

Dù là đám này hồng hoang mê cũng chỉ là thông qua truyện tranh hoặc là phim truyền hình hiểu hồng hoang .

Bọn họ chất vấn!

"Văn học tính các người có không?"

"Tính nghệ thuật các người có không?"

"Không có những thứ này, cái gọi là « Tây Du Ký » cùng hồng hoang hệ liệt có cái gì khả năng so sánh?"

"Một bên là mỗ sách bán chạy tác gia tân tác, một bên là lưu truyền vô số năm Sử Thi mãnh liệt, hai người này thật có khả năng so sánh sao?"

"Hồng Hoang Thần Thoại, là vô số Lam Tinh nhân công nhận!"

"Đây chính là truyền thừa trăm năm truyền thống cự trữ, không phải là các người tùy tiện mang đến sách bán chạy tác gia là có thể loạn dụng sử!"

"Đây là truyền thống!"

"Truyền thống, chính là quyền uy!"

"Ngân Lam Thư Khố đối ngọn cùng thời tác phẩm, không ai nói cái gì, Sở Cuồng tiểu thuyết lượng tiêu thụ quả thật cao, nhưng bây giờ Sở Cuồng lại bành trướng đến lấy chính mình tác phẩm cùng « hồng hoang » loại này cồ điển cự trữ so sánh, biết bao buồn cười!"

" "

Càng ngày càng nhiều hồng học chuyên gia kết quả!

Bọn họ một bên bình phun « Tây Du Ký » , một bên không ngừng cùng người phổ cập khoa học hồng học chỗ lợi hại, đủ loại giải độc đem người đi đường hù dọa sừng sốt một chút.

Kèm theo giờ khắc này thanh thế, ủng hộ Sở Cuồng thanh âm, rốt cuộc bị đè xuống!

Hồng hoang sức ảnh hưởng, quả thật quá kinh khủng!

Bởi vì đó không phải chỉ là một bộ tiểu thuyết, hay lại là vô số diễn sinh tác phẩm mang đến nhân khí thêm được, bao nhiêu năm truyền bá bên dưới đã sớm để cho vô số người nghe nhiều nên quen!

Trên thực tế, ngay cả Sở Cuồng fan cũng minh bạch .

Chỉ một so với văn học tính lời nói, ảo tưởng tiểu thuyết, quả thật rất khó với « hồng hoang » như nhau.

Mà bây giờ hồng hoang nghiên cứu hiệp hội hiển nhiên là tử căn « hồng hoang » truyền thừa nhiều năm như vậy văn học nội tình, cùng với truyền thống cùng quyền uy lực lượng không thả!

Loại lực lượng này, lượng tiêu thụ cao hơn nữa ảo tưởng tiểu thuyết cũng rất khó đánh vỡ!

"Còn không xin lỗi?"

"Còn không rút lui tuyên truyền?"

Hồng hoang mê trước đó chưa từng có lớn mạnh, trước đó chưa từng có đoàn kết, thậm chí có hồng hoang mê kết bè kết đội, đi Văn Nghệ Hiệp Hội

quan phương « Tây Du Ký » tuyên truyền vắn đề .
Bọn họ tử nhìn chòng chọc Sở Cuồng!
Bọn họ tử nhìn chòng chọc Ngân Lam Thư Khố!
Bọn họ chính là muôn buộc Ngân Lam Thư Khố cùng Sở Cuồng cúi đầu,
rút lui tuyên truyền, lại ngoan ngoãn nói xin lỗi!
Nhưng mà.
Hồng hoang mê nhất định thất vọng.
Ngân Lam Thư Khố sẽ không nói xin lỗi, Sở Cuồng càng không biết nói xin
lỗi!
Thậm chí.
Ngân Lam Thư Khố còn ban bố một cái tân tuyên truyền động tĩnh.
Mà tuyên truyền đồ, rõ ràng là một cái đầu đội Phụng Sứ Tử Kim Quan,
mặc Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, chân đạp tơ trắng Bộ Vân Lý, trong tay
khiêng Kim Cô Bông Mỹ Hầu Vương!
Hắn ngồi ở đỉnh núi!
Đại áo khoác ngoài màu đỏ!
Phẳng phát ở trong gió bay phát phới!
Mà con khi bốn phương tám hướng, chính là vô số thiên binh thiên tướng,
hung thần ác sát!
Hoa Lệ họa phong!
Tinh sảo họa sĩ!
Này lập luận sắc sảo tác phẩm, rõ ràng là xuất từ bóng dáng tay:
"Ngày mai buổi sáng, « Tây Du Ký » trước thời hạn xuất bản, Tề Thiên Đại
Thánh, đạp nát Lăng Tiêu!"
Con khi này, sinh ra bướng bỉnh!

---

ps: Cảm tạ 【 Shanks yêu 】 đại lão minh chủ khen thưởng, thuận thực
dâng lên đầu gối ■■■? ■●.

ps 2: Đề cử hai quyển băng hữu cùng loại hình tác phẩm, dưới lầu Hepburn
« ta thật là siêu cấp minh tinh » cùng với Côn Lôn « con bà nó đánh dấu
thành cự tinh » .

Chương 578: Đại Thánh trở về

"Toàn chức nghệ thuật gia

Tất cả mọi người đều cho là Sở Cuồng sẽ ngoan ngoãn nhận túng nói xin lỗi.

Ngân Lam Thư Khố sẽ ngoan ngoãn rút lui tuyên truyền.

Vô số hồng hoang mê lời cuốn đến lượng lớn bạn trên mạng cùng người đi đường, tạo mà ra dư luận áp lực là to lớn!

Này không phải là một nhân hoặc là một công ty có thể tùy tiện ngăn trở lực lượng!

Nhưng chẳng ai nghĩ tới!

Bọn họ sẽ chọn tử khiêng đến đây!

Sở Cuồng không có lui, Ngân Lam Thư Khố cũng không có lui!

Bọn họ chẳng những không có lui, ngược lại lựa chọn trước thời hạn xuất bản!

Hồng hoang mê bị triệt để chọc giận!

Hồng hoang nghiên cứu hiệp hội hội trưởng, một cái tên là Kim Bồi văn hóa giới đại lão phần nộ tố thái độ:

"Hò đồ ngu xuẩn, ta lấy cá nhân cùng hồng hoang nghiên cứu hiệp hội danh nghĩa tuyên bố ngăn chặn « Tây Du Ký », cổ điển danh tác không cho phép bị như thế khinh thường cùng khinh nhờn!"

Ngay sau đó.

Hồng hoang nghiên cứu trong hiệp hội.

Còn lại văn hóa giới nhân sĩ cũng lấy Kim Bồi cầm đầu, lục tục lên tiếng, hiệu triệu hồng hoang mê ngăn chặn « Tây Du Ký » !

Sự tình náo tới mức này, gần như không cách nào thu tràng.

Trong nghề bị Ngân Lam Thư Khố cùng Sở Cuồng cương quyết kinh hãi, tất cả mọi người đều không hiểu ——

"Có phải hay không là quá xung động ."

"Nói lời xin lỗi trấn an một chút là tốt a."

"Dù sao chỉ là mấy cái lời tuyên truyền mà thôi."

"Hồng hoang mê số lượng quá kinh khủng, đám người này ngăn chặn « Tây Du Ký » lời nói, đối quyền sách này ảnh hưởng quá lớn."

"Đây đối với Sở Cuồng cá nhân ảnh hưởng cũng quá lớn rồi."

"Này tiểu thuyết trước thời hạn phát hành, nhất định sẽ bị đem ra cùng « hồng hoang » làm so sánh, vậy làm sao so với à?"

"Nhân gia là cổ văn viết, liền văn học tính mà nói, chỉ là bên trong lượng lớn thì từ ca phú, liền không phải phổ thông ảo tưởng tiểu thuyết có thể so sánh."

"Hồng hoang mê bá đạo thuộc về bá đạo, nhưng bọn hấn cũng đúng là có tư bản bá đạo."

" "

Sở Cuồng sức ảnh hưởng, quả thật rất khủng bố!

Nhưng lần này, Sở Cuồng đối thủ, không phải một cái!

Sở Cuồng đối thủ, là đã phát triển vô số năm hồng hoang văn hóa!

Ảo tưởng giới tiểu thuyết, có rất nhiều siêu cấp bán chạy tác phẩm.

Nhưng bởi vì thời đại cùng với phát triển thời gian nguyên nhân, cũng còn không có tạo thành một cái văn hóa vòng.

Lại càng không có vô số chuyên gia học giả đi nghiên cứu bọn họ tác phẩm

Quang một năm này, « hồng hoang » liền không phải bán chạy tác gia có thể cứng đối cứng đối thủ!

Thậm chí có nhân hoài nghi, ở văn hóa vòng nhiều như vậy đại lão đồng thời làm áp lực bên dưới, « Tây Du Ký » xuất bản đều có thể vì vậy bị kêu ngừng.

Nhưng mà để cho rất nhiều người đều cảm thấy ngoài ý muốn là.

Văn Nghệ Hiệp Hội bên kia, từ đầu đến cuối không có tỏ thái độ, phảng phất không nhìn thấy tiểu thuyết giới giờ phút này phát sinh tràng này đại động đất .

Cái này thái độ mập mờ, để cho rất nhiều người xem không rõ.

Theo lý thuyết, Văn Nghệ Hiệp Hội sớm nên đứng ra.

Cho đến buổi tối hôm đó.

Văn Nghệ Hiệp Hội rốt cuộc lên tiếng.

Nhưng Văn Nghệ Hiệp Hội phát ra âm thanh, lại để cho rất nhiều người đều ngẩn ra:

"Văn nghệ giới tranh phong, từ trước đến giờ là tác phẩm nói chuyện, trước đó toàn bộ ôn ào cũng không có chút ý nghĩa nào, mời hồng hoang mê môn lập tức dừng lại đối « Tây Du Ký » hành vi, bộ này tiểu thuyết cũng không xúc phạm ngành tương quan bất kỳ quy định, cũng xin ủng hộ Sở Cuồng fan không nên đem thời gian lãng phí ở Internet, ngày mai Sở Cuồng tân tác phát hành, chúng ta gặp mặt sẽ hiểu."

Tác phẩm nói chuyện?

Ngày mai thấy rõ?

Rốt cuộc có nhân phẩm ra mùi vị:

"Ngọa tào!"

"Văn Nghệ Hiệp Hội này mẹ nó là muốn « Tây Du Ký » cùng hồng hoang văn hóa đánh lôi đài! ?"

"Đây là để cho Sở Cuồng cùng hồng hoang Văn Đâu?"

"Này ."

"Có thể so sánh sao?"

"Tỷ thí thế nào à?"

"Đây là hai bên không giúp bên nào, để cho « Tây Du Ký » cùng hồng hoang hệ liệt tỷ thí?"

" "

Xong rồi, Sở Cuồng lật xe rồi!

Mặc dù Văn Nghệ Hiệp Hội hai bên không giúp bên nào, thậm chí mơ hồ phê bình hồng hoang mê không có lý do « Tây Du Ký » hành vi, nhưng để cho Sở Cuồng sách mới cùng đã tạo thành văn hóa hiện tượng hồng hoang hệ liệt đi Văn Đâu?

Làm sao có thể thành công?

Cùng lúc đó.

Hồng hoang mê lại sức lực Đại Tráng!

Đây là mang đá lên đập chân mình!

Ngươi « Tây Du Ký » không phải được xưng có thể sánh vai hồng hoang sao!

Vậy ngày mai sẽ nhìn một chút,

Ngươi này « Tây Du Ký » là thế nào sánh vai hồng hoang!

Giờ khắc này.

Internet an tĩnh lại.

Văn Nghệ Hiệp Hội ra mặt, tựa hồ để cho sóng gió hoàn toàn lắng xuống.

Nhưng .

Tất cả mọi người đều biết!

Sơn Vũ Dục Lai Phong Mãn Lâu!

Đội « Tây Du Ký » chính thức phát hành, càn đại phong bạo nhất định cuốn, hồng hoang mê môn tất nhiên sẽ tận hết sức lực cầm hai bộ tiểu thuyết tiến hành so sánh!

Có thể « Tây Du Ký » thế nào với hồng hoang hệ liệt so với?

Sở Cuồng trước mấy bộ ảo tưởng tiểu thuyết, đều không tư cách này.

Chỉ là văn hóa nội tình cùng nghệ thuật giá trị một khối này liền bị hồng hoang hệ liệt nghiền ép .

Mà ở phần này ba quý vân quyết trong an tĩnh.

Thời gian rất cuộc đã tới ngày thứ 2.

Ngày này buổi sáng, vô số Sở Cuồng fan, cũng trước tiên đi Thư Điểm mua « Tây Du Ký » .

Sở Cuồng fan cơ số còn là phi thường kinh khủng.

Mà bây giờ chính là Sở Cuồng cần nhất ủng hộ thời điểm.

Cho nên rất nhiều người cơ hồ là không chút nghĩ ngợi mua « Tây Du Ký » để bày tỏ chính mình đối Sở Cuồng ủng hộ!

Mỗ Thu Điểm bên trong.

Làm mua được thật thể thư lúc, có người tùy ý lật một chút, rồi sau đó bỗng nhiên trừng lớn con mắt .

Cái này tiêu thuyết, lại chia làm hai cái phiên bản!

Một là Hiện Đại bản!

Một là cổ văn bản!

Nếu như nhớ không lầm lời nói, « hồng hoang » cũng là cổ văn bản?

Cổ đại lưu truyền tới nay tiêu thuyết, đương nhiên là cổ văn bản, văn chương trung tràn ngập số lớn thì từ ca phú.

Niên đại đó tiêu thuyết cũng đang chú ý cố sự tính đồng thời, chấp niệm như vậy đeo đuổi tính nghệ thuật cùng Văn Hóa tính.

Có thể Sở Cuồng một người hiện đại, lại cũng viết một cái cổ văn bản « Tây Du Ký » ?

Cái này cần đối với chính mình trình độ văn hóa có nhiều tự tin à?

"Ngọa tào!"

"Cổ văn bản!"

"Đây là thật đối ngọn « hồng hoang » rồi!"

"Trước ta còn cảm thấy, cầm một cái Hiện Đại bản tiêu thuyết, với một cái cổ đại lưu truyền tới nay tác phẩm so sánh, căn bản là không cách nào so sánh, nhưng có cái này cổ văn bản, nhưng là khác rồi!"

"Mẹ nha!"

"Cái này cổ văn bản, ta sao xem không hiểu? ? ?"

"Ta xem một chút . Thảo, ta mẹ nó cũng xem không hiểu!"

"Cái nào treo đại đọc được, hỗ trợ nhìn một chút này cổ văn bản cái gì trình độ?"

"Chúng ta người bình thường khẳng định phân tích không ra gì, này cổ văn bản rõ ràng cho thấy cho những văn học đó giới đại lão nhìn!"

"Ta trước ngoan ngoan đi xem Hiện Đại bản rồi ."

" Chờ các đại lão đứng ra phân tích cổ văn bản trình độ."

"Thực ra cổ văn bản cũng không phải hoàn toàn xem không hiểu, không nhìn bên trong thì từ ca phú, nhìn không cố sự là không thành vấn đề."

"Cố sự bộ phận, vẫn tương đối bạch thoại."

"Nhưng ta vẫn cảm thấy Hiện Đại bản nhìn thoải mái, này vẫn tự từ sắp chữ đến văn bút cũng rất thoải mái, Sở Cuồng văn bút thật lòng không thể chê."

" "

Dù là mọi người thấy cổ văn bản « Tây Du Ký » , cũng có chút đầu óc mơ hồ.

Coi như có thể đọc được, cũng rất khó trong vòng thời gian ngắn đem cùng « hồng hoang » so sánh, phân ra cái cao thấp tới.

Bất quá, tuyệt đại đa số người, còn là đồng thời mua hai cái phiên bản.
Bên kia.

Văn hóa giới rất quan tâm kỹ càng đến chuyện này đại lão, cũng mua mới nhất xuất bản « Tây Du Ký » .

Mỗ văn học trao đổi bày.

Không sai.

Chính là ban đầu Tiệp Ngự bài hát kia « Đăn Nguyệt Nhân Trường Cửu » phát hành lúc, từng một lần đổi ca từ tiếng Trung hóa, tiến hành qua đi sâu vào phê bình cái kia đại lão bày.

Lại giới thiệu một lần.

Nơi này bày bên trong mỗi một thành viên cơ bản đều là văn học giới đủ loại đại lão, thậm chí không thiếu có thể ở đương thời kệ sách thuyết văn hóa giới tầng chót nhân sĩ.

Đám người này, cũng bị « Tây Du Ký » cùng hồng hoang tranh gây ra động tĩnh kinh động.

Chuẩn bị đọc sách đồng thời, bày bên trong còn kèm theo một ít thảo luận:
"Tiểu Lý Tử nhất định phải ta xem một chút quyển này « Tây Du Ký » , nói là để cho ta đánh giá một chút, quyển sách này cùng hồng hoang hệ liệt so với cái nào tốt."

"Tiểu Lý Tử lần này giọng rất lớn chứ sao."

"Tiểu Lý Tử cũng cho ta gợi một quyển, hẳn làm Văn Nghệ Hiệp Hội người nói chuyện, có thể như thế sùng bái một bộ tiểu thuyết, thật ra khiến ta sinh ra mấy phần húng thú."

"Hồng hoang mặc dù hệ liệt có cặn bã, nhưng chung quy mà nói vẫn là rất ưu tú."

"Ừ, không tính là Danh Trứ, nhưng văn học giá trị không tính là thấp."

"Xem ra Tiểu Lý Tử là cho chúng ta mỗi người cũng gợi bản « Tây Du Ký » a, có ý tứ."

" "

Một trận thảo luận qua sau, trong bày an tĩnh lại.

Hiên nhiên.

Cũng đi xem sách đi.

Không chỉ có cái này bày bên trong.

Trên Internet cũng tĩnh lặng.

Nhưng phần này an tĩnh phía sau, có vài thứ lại ở sau lưng rục rịch .

Lâm Uyên không có đọc sách.

Tiểu thuyết đã phát hành, nhưng « Tây Du Ký » tiểu thuyết bản phát hành, đối Lâm Uyên mà nói chỉ là một bắt đầu.

Đảo không phải đem hồng hoang làm làm đối thủ.

Lâm Uyên chẳng qua là cảm thấy tự có trách nhiệm cũng có nghĩa vụ khai thác ra thuộc về Tây Du văn hóa.

Chỉ có Hồng Hoang Thần Thoại văn hóa thế giới không khỏi quá tịch mịch, cũng không tránh khỏi quá nhàm chán nhiều chút.

Điện ảnh .

Truyện tranh .

Đồng nhân .

Diễn sinh .

Hồng hoang hệ liệt có, « Tây Du Ký » phải có.

Hồng hoang hệ liệt không có, « Tây Du Ký » cũng phải có!

Lúc này.

Lâm Uyên lựa chọn từ ca khúc bắt đầu mở ra tràng này hành trình.

Ca khúc thứ nhất, chính hấn hát.

Mà bài hát này bài hát tên gọi, « Ngộ Không » .

Hấn sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, tới để cho Tây Du văn hóa, làm hết sức phổ cập.

Vì thế, Lâm Uyên không tiếc đồng thời mượn dùng ba cái bí danh liên động sức ảnh hưởng.

Tận tới đêm khuya.

Lâm Uyên mới thu âm hoàn bài này « Ngộ Không » .

Không kịp phát hành, Lâm Uyên chuẩn bị lên trước lưới nhìn một chút động tĩnh.

Cũng nên có động tĩnh .

Nhất là đối với đọc sách tốc độ tương đối nhanh người mà nói.

Bảy tám chục vạn chữ « Tây Du Ký » , trong vòng một ngày đủ để nhìn xong.

Sự thật chứng minh Lâm Uyên thời gian quản lý làm không tệ.

Khi hấn bắt đầu lên mạng, vừa lúc là rất nhiều người nhìn xong « Tây Du Ký » thời điểm.

Mặc dù đối với so với Sở Cuồng fan cùng hồng hoang mê trước trận kia kinh thiên đại chiến náo nhiệt, lúc này Internet, giống như một mảnh yên tĩnh mặt biển, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng như cùng chết thủy.

Yên lặng như tờ.

Nhưng đã có gió bão, từ phương xa cuốn.

Rốt cuộc!

Có người dẫn đầu phá vỡ loại trầm mặc này!

Cái này dẫn đầu đánh vỡ yên lặng nhân, là Lam Tinh Văn Nghệ Hiệp Hội bên trên nhất đảm nhiệm hội trưởng!

Một cái bây giờ tuy đã về hưu, nhưng ở văn hóa giới sức ảnh hưởng vẫn hết sức quan trọng lên được tôn kính lão nhân!

"Bung đọc Tây Du, tay không thích quyển, chạng vạng, mắt mờ, không chịu nổi cường độ cao đọc, đề cho bạn già nhí cho ta đọc xong rồi cuối cùng mấy trong lời nói cho, tâm tình lại thật lâu không thể bình tĩnh. Đại khái có 3 điểm cảm thụ cùng mọi người chia sẻ, đệ nhất: Lam Tinh văn hóa giới chờ đợi mấy trăm năm chính thống Thần Thoại rốt cuộc đến, ta mong đợi nó nở hoa kết trái ngày đó; thứ hai, giới một cái Tề Thiên Đại Thánh, giới một cái đập nát Lăng Tiêu; thứ ba, hồng hoang là đã Đãng Đường Nhập Thất kinh điển mãnh liệt, nhưng « Tây Du Ký » là đương thời Danh Trứ, cũng là Thần Thoại cung điện."

Một ngày này.

Mây gió rung chuyển.

Kim Cô Bồng khuấy động phiên thiên sóng lớn.

Tề Thiên Đại Thánh đập vỡ Lăng Tiêu Bảo Điện.

Ở vô số người kinh hãi muốn chết trung, một hồi chưa từng có gió bão kéo lên màn mở đầu.

---

ps: Cảm tạ mọi người phiếu hàng tháng, tiếp tục viết, có phiếu hàng tháng nhờ cậy bỏ cho ô bạch

Chương 579: Đồi tuyền hồng hoang mê

"Toàn chức nghệ thuật gia

Ảo tưởng tiểu thuyết, mặc dù sức ảnh hưởng đại, nhưng văn học thuộc tính cùng với giá trị quan đường hướng, thực ra một mục bị văn hóa vòng lên án

Có văn hóa giới đại lão khen nào đó một cái trình thám tiểu thuyết viết tốt. Có văn hóa giới đại lão khen nào đó một cái đoạn thiên tiểu thuyết viết tốt. Nhưng, chưa bao giờ văn hóa giới đại lão sẽ khen mỗi bộ ảo tưởng tiểu thuyết viết được, bởi vì so sánh các loài khác hình mà nói, ảo tưởng tiểu thuyết bức cách thật rất thấp.

Khinh bỉ liên đến xem, cũng liên so với địa cầu lưới Văn Cường.

Nhưng giờ phút này, Văn Nghệ Hiệp Hội tiên nhiệm hội trưởng, văn hóa giới đại lão trung đại lão!

Hắn tự mình làm « Tây Du Ký » học thuộc lòng!

Đồi ảo tưởng lĩnh vực mà nói .

Đây là từ trước tới nay lần đầu tiên!

Giống như giọt nước trong lúc vô tình rơi vào dầu sôi bên trong.

Bình tĩnh suốt một ngày Internet, đang sôi trào trung nổ mạnh!

"Ta lấy mở ra cho ta một cái bản xuất sắc kích thích ảo tưởng tiểu thuyết, nhìn xong mới phát hiện mình mở ra là một bộ cung điện cấp bậc đương thời Danh Tác!"

"Ai mẹ nó còn dám nói hồng hoang vì đương thời Thần Thoại số một, đầu ta cho hắn đánh vỡ!"

"Nam nhân đều sẽ thích tiểu thuyết, từ Tôn Ngộ Không bá sư học nghệ trở về bắt đầu, toàn bộ hành trình năng lượng cao kích tình dâng trào, Tê Thiên Đại Thánh đỡ thất thải tường vân người mang 72 Biến, loạn Đông Hải xông Địa Phủ náo Thiên Cung kết giao các lộ Yêu Vương, thân như huyền thiết Hỏa Nhân Kim Tinh, nhìn đến ta cả người nhiệt huyết sôi trào tâm tình kích động!"

"Nữ nhân cũng thích được rồi, Tôn Ngộ Không quá hoàn mỹ rồi, hiện lành lại phản nghịch, thông minh vừa có thể đánh, bây giờ ta liền muốn cái Tôn Ngộ Không như thế bạn trai, sinh một Hoa Quả Sơn khi nhỏ!"

"Ta cho là đây là Sở Cường tốt nhất một bộ tác phẩm, tuyệt đối tác phẩm đỉnh cao, cảm giác cả cuộc sống cũng cô đọng ở nơi này bản Tây Du bên trong, nhân sinh so với Tây Du đơn giản, có thể giống như Bát Giới như

vậy động một chút là chi nhánh Lý Hồi Cao Lão Trang; nhân sinh cũng so với Tây Du chạt vật, không tìm được Quan Thế Âm đưa ra viện thủ."

"Thấy con khi bị trấn áp năm trăm năm thật hảo tâm đau, cho nên hấn đụng tới thời điểm ta cũng đi theo nhảy!"

"Trước mấy lần đung là toàn bộ hành trình năng lượng cao, nhưng không chỉ là thoải mái, còn có khắc sâu hơn biểu đạt, cho dù là Hoa Quả Sơn hóa đá mà sống con khi cũng cùng nhân như thế cảm nhận được sinh lão bệnh tử, hấn náo là Địa Phủ Thiên Cung, nhưng bác lại là mình bảm sinh một loại giới hạn —— gần không tự do. Chúng ta lúc còn trẻ cũng nhiều có loại này liễu lĩnh, vô luận lật bao nhiêu lộn nhào, vòng bao nhiêu cái vòng, như thế nào luyện đến một thân Đồng Cân thiết cốt, cuối cùng vẫn trở lại rất dài thỉnh kinh trên đường."

"Thấy Ngân Lam Thư Khô thả Tôn Ngô Không tuyên truyền đồ, ta chỉ cảm thấy bóng dáng họa sĩ thật là mạnh, nhưng nhìn xong « Tây Du Ký » nhìn lại con khi bị thiên binh thiên tướng bao vây hình ảnh lại cảm giác huyết dịch cũng đong lại, đây là một can đảm anh hùng, cứ việc bởi vì kiêu căng khó thuận mà hấn bị trừng phạt cùng khổ nạn, nhưng hấn vẫn là một đường tích cực lạc quan đi tới, để cho người không nhin được yêu thích."

"Sở Cuồng quyển sách này, đơn giản là kinh khủng như vậy!"

"Hấn tưởng tượng lực phong phú phú, từ ngữ trau chuốt chỉ ngàn vạn biểu đạt, phảng phát trọn đời tinh lực liền vì cuốn này, nhìn xong Tây Du bội phục đầu rạp xuống đất, cùng quyển sách này so với, ta đột nhiên cảm giác được hồng hoang cũng không gì hơn cái này."

"Tôn Ngô Không sinh động diễn dịch cái gì gọi là mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời!"

" "

Nhìn xong thư, 99% độc giả cũng sẽ thích Tôn Ngô Không!

Giống vậy.

Tuyệt đại đa số bình luận, cũng là vây quanh ở trên người Tôn Ngô Không!
Đương nhiên.

Cũng có thảo luận còn lại nhân vật.

Tỷ như Đường Tăng.

Bất quá đối với Đường Tăng, mọi người bình luận tất nhiên không thể hữu hảo rồi:

"Đường Tăng kinh điển tam liên: Nhan giá trị đảm đương, nức nở khóc khóc, mắng hành giả, muốn Ta Là Tôn Ngô Không, đừng chờ hấn đọc cái gì Kim Cô Chú rồi, đã sớm đem hấn một gậy đánh chết."

"Đường Tăng rõ ràng thiên vị Trư Bát Giới, bởi vì Tôn Ngô Không bảm sinh làm phản tinh thần."

"Đường Tăng ngoại trừ đối Phật cố chấp, khác thật là không dám gậy bừa, nhất gan, yêu đây trút trách nhiệm."

"Thầy trò bốn người hình tượng quá tươi sáng rồi, cũng vì vậy mọi người mới có thể không thích Đường Tăng."

"Đối con khi mà nói, Đường Tăng chính là bọc quần áo, mặc dù con khi chính mình không cho là như vậy,

Này vừa vặn cũng là con khi mê người nhất địa phương."

"Sinh mệnh là tràng rất dài gian khổ tu hành, nhưng lập tức tựa như Đường Tăng như vậy mềm yếu, cũng có thể đến điểm cuối."

" "

Bất quá cũng có người phát hiện bạch diện hòa thượng ưu điểm:

"Mặc dù Đường Tăng mỗi lần bị bắt cũng khóc giống như một bọc mủ, bất quá hẳn cỡi Ma Quật liền hướng tây đi, chưa bao giờ than phiền, chưa bao giờ quay đầu."

Ngoài ra, Trư Bát Giới cũng tạo ngộ rất nhiều thảo luận.

Nhân vật này, đảo chưa từng xuất hiện nghiêng về đúng một bên tiếng mắng.

Mặc dù cái này heo hết ăn lại nằm, động một chút là muốn phân hành lý, tự thể nghiệm nói cho mọi người cái gì mới là một gã hợp cách heo đồng đội .

Có người phân tích nguyên nhân:

"Đại khái là bởi vì ta môn cũng hướng tới Tôn Ngộ Không, nhưng trên thực tế rất nhiều người lại thân bất do kỷ sông thành Trư Bát Giới."

Về phần Sa Hòa Thượng?

Sa Hòa Thượng cảm giác tồn tại cùng Bạch Long Mã là như thế.

Thậm chí còn không bằng Bạch Long Mã.

Bạch Long Mã là công cụ giao thông.

Sa Hòa Thượng là công nhân bốc vác cụ.

Một cái công cụ mã, một cái công cụ nhân.

Mặc dù Trư Bát Giới không có chuyện gì cũng chọn đòn gánh.

Vô luận như thế nào thảo luận, mọi người tổng thể biểu đạt nhưng thật ra là như thế:

Toàn bộ « Tây Du Ký » chính là Sở Cuồng làm cho mình tài hoa hơn người chảy đầy địa, để cho trí tưởng tượng cùng tài hoa va chạm ra lộng lẫy nhất chi hoa hỏa ảo tưởng Thần Tác!

Không chỉ có độc giả!

Ngay cả ảo tưởng tiểu thuyết lĩnh vực một ít đại thần thậm chí còn Chí Cao Thần đều bị nổ đi ra!

"Ta cho là « Quỷ Xuy Đẳng » sẽ là Sở Cuồng đỉnh phong, cho đến học xong Tây Du ta mới biết rõ mình sai có nhiều vượt quá bình thường, bộ này tiểu thuyết sau này đại khái sẽ trở thành ảo tưởng tiểu thuyết trần nhà!"

—— ảo tưởng đại thần Lý Chính Huy

"Nguyên chất mùi vị Lam Tinh Thần Thoại, Thần Ma Chí Quái bị viết hết, đây là từ trước tới nay tốt nhất Thần Thoại!"

—— ảo tưởng đại thần Phiêu Đăng Vân

"Tự khiêu chiến từ ta, chạt vật duyệt đọc cổ văn bản « Tây Du Ký », muốn đối toàn bộ hồng hoang mê nói một câu, Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền quả thật không ôn, Tây Du không phải sánh vai hồng hoang, mà là vượt qua hồng hoang!"

—— Chí Cao Thần Nam Cực (cùng tên)

"Văn học tính cùng tính nghệ thuật kết hợp hoàn mỹ, « Tây Du Ký » làm được, quyển sách này đủ để cho Sở Cuồng Vấn Đỉnh chí cao."

—— Chí Cao Thần Thần Tinh

Rất nhiều đại thần Chí Cao Thần cũng đứng ra!

Nhìn xong « Tây Du Ký » trước, Sở Cuồng bị hồng hoang mê vây công, những đại thần này không dám lên tiếng, thậm chí nội tâm cũng cảm thấy Sở Cuồng sách mới không có cách nào cùng hồng hoang so với.

Nhưng nhìn xong « Tây Du Ký » sau đó, những đại thần này thậm chí còn Chí Cao Thần cũng chỉ lẳng dậm rồi!

Bọn họ cũng cho ra giống vậy kết luận:

Tây Du, so với hồng hoang còn mạnh hơn!

Giờ khắc này, hồng hoang mê đều trầm mặc.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng bởi vì đủ loại nguyên nhân, rất nhiều hồng hoang mê thực ra cũng mua « Tây Du Ký » đọc.

Tự thân đọc thể nghiệm, cộng thêm trên mạng những thanh âm này, để cho bọn họ như đứng đống lửa.

Nhưng vẫn có có số ít hồng hoang mê không phục.

Hồng hoang hệ liệt văn học thành tựu phi thường sâu sắc!

Nhưng rất nhanh thì có đọc kỹ rồi cổ văn bản « Tây Du Ký » đại lão từ đủ loại góc độ so sánh hai bộ tiểu thuyết ưu liệt.

Dùng hai bộ tiểu thuyết cổ văn bản tiến hành phân tích.

Cuối cùng kết luận là:

Tây Du vẫn tự căn cơ, bên trong thi từ ca phú, tuyệt đối không kém gì hồng hoang hệ liệt!

Tây Du cố sự tính, chẳng những không thể so với hồng hoang kém, vừa vặn ngược lại là, nó so với hồng hoang đặc sắc hơn!

Có phương diện này năng lực giám thưởng độc giả thực ra cũng không ít.

Hồng hoang mê cuối cùng cũng không khỏi không nắm lỗ mũi thừa nhận, Sở Cuồng viết cổ văn bản « Tây Du Ký » quả thật rất có tính nghệ thuật.

Lúc này.

Lại có hồng hoang mê không nhịn được phản bác:

"Coi như thừa nhận Sở Cuồng văn bút thật lợi hại thì thế nào, không che giấu được đây chính là một ảo tưởng loại thầy trò mạo hiểm cố sự bản chất, loại này đại đoàn viên tính chất buôn bán cố sự, đuổi kịp hồng hoang hệ liệt

đủ loại ẩn dụ ấy ư, các người căn bản không biết hồng hoang có chút cổ sự
rốt cuộc sâu bao nhiêu áo!"

Hồng hoang, không chỉ là hồng hoang.

Cái thế giới này có hồng hoang nghiên cứu hiệp hội, thì ra là vì vậy trong
hệ liệt có rất nhiều ý vị sâu xa chi tiết.

Những chi tiết này mặc dù không có viết rõ, nhưng đưa tới đủ loại giải độc
vô luận là có hay không chính xác, cũng bị vô số người ủng hộ cùng thừa
nhận.

Tây Du có không?

Rất nhiều bị « Tây Du Ký » chinh phục độc giả, trong lúc nhất thời cười
khanh khách, lập tức không có thể tìm được lập tức phản bác lý do.

Tây Du cổ sự dù sao mới vừa phát hành, rất nhiều người chột nhìn sau đó
rất khó liên tưởng đến càng nhiều.

Càng không thể nào liếc mắt liền nhìn ra bộ này tiểu thuyết tối chỗ tinh
diệu.

Nhưng Tàn Tè Sở Yến nhiều như vậy độc giả, chung quy có một ít đại lão
có thể thấy được « Tây Du Ký » trung một ít Bất Phàm.

Lúc này.

Đại lão liền xuất hiện.

Người này Nick name kêu 【 đáng thương oa a 】 .

Hắn là mô diễn đàn Đại Ngưu, không biết đến người này trên thực tế thân
phận gì.

Mỗi một diễn đàn tựa hồ cũng có như vậy mấy cái Đại Ngưu cấp nhân vật,
bọn họ có thể với người từ Thiên Văn địa lý khản đến hiện đại kinh tế kết
cấu cùng phát triển, đang nổi tiếng tiểu thuyết, bọn họ cũng có thể nói ra cái
một, hai ba bốn 5 ——

Bọn họ phảng phất không chỗ nào không biết không gì không hiểu.

Đương nhiên đây là thành lập tại người bình thường không nhiều như vậy
kiến thức dự trữ trên căn bản.

Ngay sau đó.

Vị này 【 đáng thương oa a 】 đứng ra nói một cái có tính chấn động quan
điểm:

"Nhìn ra được một ít hồng hoang mê cũng là học xong « Tây Du Ký » ,
nhưng ta không nghĩ tới các người học xong bộ này tiểu thuyết sau đó lại
còn nói ra đây là một bộ thầy trò bốn người đại mạo hiểm đến kết cục cuối
cùng đại đoàn viên kết luận, Tây Du, là bi thương kịch a, người thế nào chỉ
mắt nhìn thấu kết cục đại đoàn viên?"

Đừng nói hồng hoang mê.

Ngay cả Tây Du độc giả, đều nghe sững sốt một chút.

Tây Du kết cục không phải rất tốt đẹp sao?

Thầy trò bốn người đến Tây Thiên lấy được Chân Kinh, còn bị đóng quan chức, tại sao phản ngược lại thành bi kịch?

Không trách những người này phản ứng chậm.

Tây Du cổ sự, trên địa cầu lưu truyền vô số năm, cho nên diễn sinh vô số giải độc.

Nhưng ở Lam Tinh này vẫn là một bộ vừa mới phát hành tiểu thuyết.

Rất nhiều thứ, đều là bắt đầu lại từ đầu.

Rốt cuộc tại sao?

Ở có người cảm thấy 【đáng thương oa a】 là đang ở lấy lòng mọi người lúc, vị này bạn trên mạng rốt cuộc giải thích: "Thật giả Mỹ Hầu Vương đoạn này, Sở Cuồng cũng đã ám chỉ rất rõ ràng nữa à, các người thật cảm thấy bị đánh chết là giả Ngô Không?"

Người sở hữu sửng sốt một chút.

Sau đó, mồ hôi lạnh bỗng nhiên rơi xuống!

Có người thậm chí trước tiên quay đầu, đem thật giả Mỹ Hầu Vương kia đoạn nội dung cốt truyện lần nữa nhìn qua một lần, càng xem càng cảm thấy kinh khủng.

Nhìn xong Tây Du hồng hoang mê cũng là sợ hết hồn!

Ý nghĩ này, kinh khủng đồng thời, lại vô cùng tươi đẹp!

Vô luận cái quan điểm này có chính xác hay không, nhưng cái quan điểm này xuất hiện bản thân, cũng đã rất đáng giá suy tư!

Nhưng mà bọn họ cũng không biết ——

Chân chính đại kinh khủng, còn ở phía sau!

---

ps: Tiếp tục viết.

[Mỗi Ngày Bị Ép Cùng Đại Lão Yêu Đương]

([https://truyenyy.com/truyen/moi-](https://truyenyy.com/truyen/moi-ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong)

ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong) truyện ngôn tình dị năng, tính cách nữ chính ngốc, nam chính thì bá.

Chương 580: Giải độc

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lúc này, tất cả mọi người đều ở đầu não gió bão:

Thật Tôn Ngộ Không, ở chỗ này đã bị đánh chết?

Kia đi cùng Đường Tăng thỉnh kinh, nhưng thật ra là giả con khi?

Tuy nhưng cái này suy luận có nhớ lại hiềm nghi, nhưng tinh tế suy nghĩ nhưng lại cảm thấy cũng không phải là không đạo lý chút nào, Tôn Ngộ Không đối Tây Thiên tới nói đúng không nghe lời biến số, mà Đường Tăng là phải nhất định đến Tây Thiên.

Hai con khi tìm vô số người phân biệt thật giả, tuy nhiên cũng biện không ra, Đế Thích biết cũng không dám nói .

Kết hợp những đầu mối này, mọi người chỉ cảm thấy càng nghĩ càng dọa người!

Nêu như là sự thật, đó cũng quá bi kịch!

Hóa ra mọi người thích con khi, căn bản không phải con khi?

Cũng may.

Cái này đại lão lại chuyển viên một cái câu:

"Vô liêm sỉ giải độc, mọi người làm cái vui a là được, ta bản tâm hay lại là càng tin tưởng Tôn Ngộ Không không có chết, bởi vì phía sau nội dung cốt truyện cũng chứng minh, cái này Tôn Ngộ Không có tình có nghĩa, không phải cái kia vì bắt lính theo danh sách Lý liên đánh toi bởi Đường Tăng Lục Nhĩ Mi Hâu, ta nói bi kịch cũng không phải chỉ như vậy vừa ra."

Mọi người tâm an tâm một chút.

Nhưng một cái giải độc mằm mông, đã gieo xuống.

Có lẽ sau này sẽ có không ít loại này cái nhìn xuất hiện.

Bởi vì đủ tìm kiếm cái lạ.

Vậy tại sao 【đáng thương oa a】 nhắc tới là bi thương kịch?

Rất nhiều người bắt đầu hiểu kỳ.

Dám nhắc tới ra Tôn Ngộ Không bị giả Ngộ Không đánh chết, đã đã nói rõ người này có chút tú rồi.

Vị này đại lão lần nữa giải thích:

"Đường Tăng là Như Lai cùng Quan Âm bày cuộc, ở « Tây Du Ký » Hồi 99: Ký rõ rõ ràng ràng: Kim Thiên gặp cách chức là đệ nhất khó khăn, ra thai mấy sát thứ 2 khó khăn, Mãn Nguyệt ném Giang thứ ba khó khăn, tìm người thân báo oan thứ tư khó khăn . Cái này sổ ghi chép bên trong ký đều

là Đường Tăng đại nạn, Bồ Tát từ còn không có Đường Tăng thời điểm đã nhìn chăm chăm nhà bọn họ rồi, cả đời của hắn, thực ra cũng được an bài rất rõ ràng, thử nghĩ một hồi, nếu như người nhân sinh là người khác thiết kế xong, người cảm thấy đây coi như là bị kịch sao?"

"Có lẽ có nhân lại nói, nếu như cuộc đời này cũng không tệ lắm, vậy không đoán bị kịch."

"Được, chúng ta đây tiếp tục trò chuyện con khi đi, các người khẳng định đều cảm thấy, Đấu Chiến Thắng Phật địa vị, là Tôn Ngô Không chính mình cố gắng chiếm được, nhưng kỳ thật chẳng qua chỉ là Như Lai Phật Tâm tình được, muốn cho hắn cái chức danh mà thôi, Kim Thiên Tử thế nào đều là Như Lai dòng chính người một nhà, không làm bất cứ chuyện gì cũng hắn cất nhắc trở lại, Ngô Năng cùng Ngô Tịnh làm làm người ta yêu thích lại không uy hiếp nịnh bợ đoàn đội, tự nhiên cũng phải có, duy chỉ có Tôn Ngô Không là bị chiêu an rồi."

"Tôn Ngô Không vừa mới bắt đầu biết bao tiêu dao tự tại?"

"Nhìn một chút Ngưu Ma Vương, mở đầu giống như Tôn Ngô Không vô tổ chức vô giáo phái, Tiêu Dao vui vẻ, cuối cùng cũng chịu khô Phật Đạo hai phái chèn ép thiếu chút nữa bỏ mạng, cuối cùng chỉ có thể quy thuận Phật gia, này thực ra rất thật đáng buồn, bất kể người nhiều bản lãnh lớn, người cũng lật đổ không được cấp bậc thống trị, người khổ luyện bản lĩnh đến cuối cùng vẫn là sẽ gia nhập nó, vì vậy Tôn Ngô Không thành Đấu Chiến Thắng Phật."

"Cho nên, bộ này tiểu thuyết nhưng thật ra là đôi Cổ Đạt phong kiến thống trị tố cáo."

"Cảm thấy ta là ở quá độ giải độc, lại đem tiểu thuyết nhìn một lần, các người sẽ phát hiện một cái định luật: Bị Tôn Ngô Không đánh chết thật sự có yêu quái đều là không có bối cảnh, mà có bối cảnh yêu quái một cái cũng không có tử, hoặc là bị các thần tiên mang về, hoặc là liền quy y ngã phật rồi, như thế vẫn chưa đủ thật đáng buồn sao?"

Tây Du độc giả trọn tròn mắt!

Hồng hoang mê môn càng là trọn mắt hóc mòm!

Bọn họ nhìn tiểu thuyết, chỉ lo nhìn nội dung cốt truyện, sao có thể nghĩ tới đây một tầng?

Có thể khi có người trở về lật sách, lại khiếp sợ phát hiện, cái này 【đáng thương oa a】 nói đều là sự thật!

Không bối cảnh yêu quái, như Bạch Cốt Tinh, ngòm củ tỏi rồi!

Có chút yêu quái thậm chí là ở mỗi người chủ tử ngầm cho phép hạ vì yêu, trên căn bản cũng không có bị cái gì trừng phạt, gần đó là đã từng ăn qua thịt người!

Liền lấy Hoàng Mi Đại Vương mà nói đi.

Hắn chủ tử Di Lạc Phật còn khá một chút, dầu gì để cho Tôn Ngô Không vào trong bụng hắn làm âm ỉ một phen xảy ra chút tức.

Nhưng Di Lạc Phật đối Hoàng Mi Đại Vương mắc phải sai không hề không đề cập tới, chỉ cười ha ha, liền đem tất cả mọi chuyện cũng lật thiên!

Hoàng Mi Đại Vương sau khi trở về cái gì trừng phạt cũng không có, Vẫn làm hắn gõ Khánh đồng tử.

Mà Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn thì càng trêu chọc.

Hắn tọa kỵ Cửu Linh Nguyên Thánh, dung túng đồ đệ ở nhân gian làm xăng làm bậy, mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt, còn ở bên cạnh hỗ trợ, đối phó thỉnh kinh đoàn đội.

Nhưng hắn đang đối mặt Tôn Ngô Không thời điểm chút nào không đề cập tới chuyện này, chỉ nói với Tôn Ngô Không:

"Ta đây Linh Nhi cũng là tu luyện thành thánh, căn bản sẽ không ăn thịt người."

Lời nói này, còn rất kiêu ngạo.

Nghĩ như vậy độc giả mới phát hiện, trên trời những thứ này thần tiên thực ra đều rất là bao che.

Không quản lý mình thuộc hạ phạm cái gì sai, bọn họ cũng có thể mấy câu nói mang quá, lau được không còn một mống!

Thật đáng buồn!

Thật đáng tiếc!

Lúc này 【đáng thương oa a】 tựa hồ cũng rất cảm khái:

"Hồng hoang mê có tư cách gì không nhìn trúng Tây Du, bộ này tiểu thuyết giải độc, ta chỉ lãnh hội một góc băng sơn, cũng đã so hơn được với người môn những cái được gọi là hồng hoang đại lão Thánh Nhân tính toán, chớ nói chi là Sở Cuồng bộ này tiểu thuyết còn chôn một cái kinh thiên hủ to!"

Kinh thiên hủ to?

Trước mặt hồ còn chưa đủ lớn sao?

Tây Du mê môn lúc này đã bị dao động bồi rồi.

Hồng hoang mê chính là hoàn toàn không nói ra lời.

Hồng hoang mê thích nghiên cứu, thảo luận trong tiểu thuyết ẩn núp trứng màu, hồng hoang có rất nhiều loại này đáng đợi đào bí mật, nhưng bọn hắn nghe những thứ này giải độc mới biết, « Tây Du Ký » khả năng có càng nhiều bí mật!

"Cái này hồ, ta cũng là vừa mới lật sách thời điểm nghĩ đến."

Cái này đại lão giải thích: "Các người có nghĩ tới hay không, đem Tây Du cố sự nhìn ngược một lần?"

Người sở hữu đại não cũng chậm chạp xuống.

Nhìn ngược một lần?

Kia thấy thế nào ?

Vị này đại lão rút cuộc ném ra một quả này tạc đạn nặng ký!

"Tây Du đảo lại nhìn, chính là từ Như Lai phái thầy trò bốn người mang theo Bát Bộ Thiên Thư cùng Tiểu Bạch Long đi Đông Phương Truyền Giáo, trên đường gặp đủ loại yêu ma quỷ quái, nhưng thầy trò bốn người đánh tới đánh lui mới phát hiện những thứ này yêu quái đều có hậu trường, vô luận như thế nào làm ác cũng sẽ không bị trừng phạt, Bát Giới cùng Sa Tăng cảm thấy quá hắc ám, bắt đắ dĩ một cái trốn vào Cao Lão Trang một cái chui vào Lưu Sa Hà, chỉ có Ngô Không giữ vững chính nghĩa một đường trăm yêu trừ ma hộ tống sư phó đi về hướng đông Truyền Giáo, kết quả Thiên Đình đối Ngô Không quả thực không thể nhìn được nữa, liền cùng Như Lai đạt thành hiệp nghị —— chúng ta có thể bảo đảm Đường Tam Tạng bình an đến Trường An, bất quá người phải đem Tôn Ngô Không cái này đồ ba gai làm, Như Lai đồng ý, ở lộn một cái âm mưu bên dưới, Bạch Long trọng thương rơi vào khe núi, Ngô Không thua, bị Như Lai đặt ở Ngũ Chỉ Sơn hạ, mà Đường Tam Tạng lại từ bỏ Tôn Ngô Không, một mình đi tới Trường An, ở Trường An truyền hoàn dạy, được phong làm Ngự Đệ, hưởng thụ xong vinh hoa phú quý, tiêu tan mất hết hai tay buồng xuôi. Cứ như vậy qua năm trăm năm, Ngô Không cuối cùng từ Ngũ Chỉ Sơn hạ trốn thoát, hấn không nói tiếng nào đem Thiên Đình quấy rối long trời lở đất, Thiên Đình bị buộc bắt đắ dĩ Hứa Nặc, để cho Trư Bát Giới hóa là thân người, phong làm Thiên Bồng Nguyên Soái, Sa Hòa Thượng phong làm Quyền Liêm Đại Tướng, chỉ cần bọn họ có thể giết chết Tôn Ngô Không. Cuối cùng cuối cùng, nhân vì huynh đệ tương tàn mà mất hết ý chí Ngô Không đi tìm Bồ Đề Tổ Sư giải thích, sau đó hấn phong ẩn tu vi, Như Ý Kim Cô Bồng ném vào Đông Hải hóa thành Định Hải Thần Châm, trở lại Hoa Quả Sơn phụng bồi con khỉ hầu tôn quá hết bình thường cả đời, cuối cùng ở Hoa Quả Sơn đỉnh núi hóa thành một tảng đá ."

Bối rối!

Cái này giải độc xuất hiện, tất cả mọi người đều bối rối!

To lớn xoay ngược lại!

Đây là quá độ giải độc, hay lại là Sở Cuồng viết « Tây Du Ký » thời điểm, liền trước thời hạn chôn hô thật là lớn?

Tại sao té đọc, cũng như vậy thông suốt?

Giờ khắc này!

Rất nhiều người đột nhiên cảm giác được .

Chính mình căn bản sẽ không đọc mình bạch « Tây Du Ký » !

Cái này Sở Cuồng là như thế nào biến thái a!

Thật tốt một bộ ảo tưởng tiểu thuyết, kết quả như thế này mà nhiều hô! ?

Lại vừa là châm chọc lại vừa là ẩn dụ!

Hơn nữa .

Dựa theo người này cách nói, « Tây Du Ký » giải độc đến chỗ này cũng chỉ là một góc băng sơn mà thôi?

Tất cả mọi người đều kính hãi!
Chúng ta nhìn thật là cùng một bộ tiểu thuyết sao?

---

ps: Cảm tạ 【mộng dân gió trắng】 minh chủ đại lão ủng hộ, tăng thêm
dâng lên, sau đó cảm tạ 【có thể tới oa a】 tân minh chủ, vì các đại lão
dâng lên đầu gối ■■■? ■■■●, hôm nay kết thúc công việc á..., đi sửa sang lại
đến tiếp sau này nội dung cốt truyện!

[Mỗi Ngày Bị Ép Cùng Đại Lão Yêu Đương]

([https://truyenyy.com/truyen/moi-
ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong](https://truyenyy.com/truyen/moi-ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong)) truyện ngôn tình dị năng, tính cách nữ
chính ngốc, nam chính thì bá.

Chương 581: Ta thật xem qua quyển sách này sao

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cũng là thầy này vền vền vì một góc băng sơn giải độc sau, rất nhiều độc giả mới đột nhiên ý thức được .

Chính mình thật giống như hoàn toàn không hiểu được Tây Du?

Đại lão thầy là, là trong tiểu thuyết hàm, là nội dung cốt truyện ẩn dụ, là kết cấu Cao Minh.

Kết quả phổ thông độc giả chiếu cố ở đó kêu:

"Tôn Ngộ Không ngu phê!"

"Tề Thiên Đại Thánh ngu phê!"

Cái này là hoàn toàn làm trọng điểm a!

Bộ này tiểu thuyết nội dung cốt truyện cố nhiên xuất sắc.

Nhưng Tây Du chân chính ngu phê là những thứ kia đáng giá suy nghĩ sâu xa, thậm chí đáng giá nghĩ lại đồ vật.

Ẩn dụ cùng nội hàm, không chỗ nào không có mặt!

Chân chính kinh khủng, là trong tiểu thuyết không có minh bạch viết ra, nhưng lại ở giữa những hàng chữ để lộ ra kinh người chân tướng!

Khó trách Văn Nghệ Hiệp Hội tiên nhiệm hội trưởng cũng chủ động cho Tây Du học thuộc lòng!

Không lâu sau.

Đoạn này giải độc, liền ở độc giả giữa truyền bá ra, trong lúc nhất thời, thích Tây Du độc giả cũng phục rồi ——

"Đại lão ngu phê!"

"Nguyên lai « Tây Du Ký » còn có thể té đọc!"

"Ta cho là đây là một cái Ảnh gia đình cố sự, không nghĩ tới chân thực Tây Du như thế này mà hắc ám."

"Đơn thuần lấy là thầy trò bốn người một đường Tây Hành trừng phạt Ác dương cao Thiện, kết quả những thứ kia có bối cảnh yêu quái lại một cái không có chết, ở nơi này là cái gì Thần Thoại tiểu thuyết, cái này so với thực tế còn phải thực tế!"

"Bây giờ ta lại có nhiều chút thương tiếc Tôn Ngộ Không rồi."

"Trở thành Tây Phương Đẩu Chiến Thắng Phật, nói lên đi êm tai, nhưng kỳ thật này rõ ràng là một cái phản kháng thất bại bị Phật Tổ trấn áp cùng chiêu An Cố chuyện."

"Tôn Ngộ Không, cuối cùng vẫn mất đi dã tính."

"Ta theo đến suy tư một chút không khỏi bi thương từ tâm đến, cảm giác mình còn sống còn sống liền sống thành một bộ Tây Du Ký: Có Ngộ Không như vậy áp lực, Bát Giới tựa như dáng, Sa Tăng cùng khoản hói đầu, Đường Tăng như thế lải nhải cùng kiêu cách."

"Thế nào ta càng xem càng cảm giác Tây Du giống như là một trận trò lừa bịp?"

" "

Liên miên bất tuyệt bình luận sách như nấm mọc sau mưa Mãng điên cuồng như vậy nhô ra.

Tùy tiện đánh mở một cái chủ lưu liên quan diễn đàn, cũng có thể dễ dàng quét ra một nhóm mấy chục trang cũng lật không đến cùng bình luận.

Ngoài ra.

Đoạn này giải độc, còn đưa đến thả con tép, bắt con tôm hiệu quả, dẫn phát nhiều người hơn liên quan tới nội dung cốt truyện thâm tàng thứ suy nghĩ.

Càng ngày càng nhiều giải độc!

Càng ngày càng nhiều bất đồng quan điểm!

Đám bạn trên mạng thật là nhìn hoa cả mắt!

Thậm chí có người ta nói, cái gọi là Tây Hành, thực ra chính là Đường Tăng một người tu hành!

Tôn Ngộ Không Trư Bát Giới đám người, căn bản liền không tồn tại!

Là lấy.

Cái này bình luận sách một khi xuất hiện, liền hấp dẫn vô số Tây Du ánh mắt của độc giả!

Không chỉ là vì vậy giải độc đủ xuất sắc, cũng cùng bản này bình luận sách, là trên Internet rất nổi danh bình luận sách đạt nhân thậm chí còn văn hóa giới học giả có liên quan.

Hắn quan điểm tựa đề là: "Có lẽ Tây Du con đường, từ đầu tới cuối chỉ có một Đường Tăng."

Không nhìn nội dung lời nói, rất nhiều người thấy cái này luận điểm, phản ứng đầu tiên là .

Chém gió!

Cố làm kinh người chi ngữ!

Thật là so với chân thực Tôn Ngộ Không bị Lục Nhĩ Mi Hầu thay thế còn phải ý nghĩ hảo huyền!

Cảm giác rất nhiều giải độc, đều là như vậy lấy lòng mọi người!

Thậm chí có nhân tại chỗ liền phun.

Những thứ này viết sách đánh giá, thật thích há mồm liền ra.

Bất quá khi mọi người điểm vào bản này bình luận sách, nhưng có chút trợn mắt hốc mồm đứng lên.

"Chân thực « Tây Du Ký » chỉ là Đường Tăng một người tu hành, tam tên học trò, cũng là chính bản thân hắn."

"Ta biết lời nói này vừa ra, tất cả mọi người đều cảm thấy không giải thích được, đừng vội mắng, không bằng ta cùng mọi người vây quanh tiểu thuyết thảo luận một chút."

"Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Sa Hòa Thượng, thậm chí còn Bạch Long Mã, thực ra đại biểu Đường Tăng tâm ma, hẳn thuận phục các học trò quá trình, chính là ở cấm chính mình dục niệm quá trình!"

"Nếu không, rõ ràng Tây Thiên Thủ Kinh chặng đường là trăm lẻ tám ngàn dặm, mà Tôn Ngộ Không ngã nhào một cái, cũng đúng lúc là trăm lẻ tám ngàn dặm đây? Có phải hay không là thật trùng hợp? Tại sao không để cho Tôn Ngộ Không mang theo hẳn ngã nhào một cái liền đến mà là phải đi rất dài đường,

Trải qua 99 - 81 nạn đây? Nhân vì căn bản không tồn tại nha! Nó chỉ là Đường từng một người trong đó lớn nhất dục niệm, chính là đi đường tất một bước lên trời, ngoài ra Tôn Ngộ Không còn đại biểu xung động cùng dã tính, con khi này thẳng thắn không ôn trọng lại càng không khiêm tốn, trước trung kỳ có thể nói là to gan lớn mật!"

"Trư Bát Giới đồ háo sắc, là đại biểu sắc dục, Nữ Nhi Quốc nội dung cốt truyện tin tưởng mọi người nhất định khắc sâu ấn tượng, ở Nữ Nhi Quốc thực ra không có nguy hiểm quá lớn, nhưng tại sao Sở Cuồng muốn ghi lại việc quan trọng? Chỉ vì, Đường Tăng cũng là người, là nhân sẽ có Thất Tình Lục Dục, mà hướng Phật chi tâm là không nên động phạm tâm, cho nên đoạn này nội dung cốt truyện vô cùng trọng yếu, Đường Tăng phải ở chỗ này khám phá chính mình tình quan!"

"Còn có Sa Hòa Thượng ."

"Cho nên trên đường gặp trắc trở, đều là nội tâm của Đường Tăng trui luyện, định trụ tâm viên là Ngộ Không, trối ý mã thay đổi Hóa Long, giới tham giới sắc cộng Bát Giới, giới Sát Giới sân là Ngộ Tịnh, thể xác và tinh thần tinh khiết hướng Phật Tô, tâm vị trí gần Tây Thiên!"

"Cái gọi là Tây Hành, chính là Đường Tăng tu hành!"

Nói thật giống như .

Còn rất có đạo lý?

Thầy trò mấy người, đều là Đường Tăng chấp niệm cùng tâm ma?

Bình luận khu.

Thậm chí có nhân bừng tỉnh đến đồng ý đứng lên:

"Thật giống như có chút ngữ hành nói đến ý tứ, Tôn Hầu Tử là Đường Tăng tâm viên, tâm viên thuộc hỏa thích động cho nên kêu hành giả, muốn Ngộ Không. Trư Bát Giới là Đường Tăng thận thủy, thuộc thủy, chủ Thất Tình Lục Dục, cho nên kêu Bát Giới, muốn Ngộ Năng làm cùng không thể làm, cho nên pháp danh Ngộ Năng. Nước lửa bất dung, yêu cầu thổ điều hòa, cho nên thì có nhìn như không nhân vật gì cảm Sa Hòa Thượng, bởi vì thổ muốn điều hòa mâu thuẫn mà không cạnh tranh, được Ngộ Tịnh. Đường

Tăng là Nguyên Thân, ở đạo gia cũng gọi Tam Tạng, cũng chính là Huyền Tạng nơi. Nguyên Thân chi động, yêu cầu ngự sử ý mã, cho nên Đường Tăng là đang ngồi Bạch Long Mã thỉnh kinh!"

"Đúng đúng đúng, nhìn tiểu thuyết tựa đề cũng cảm giác không được bình thường."

"Chính quyển sách chương hồi tựa đề liền đứng lên, cảm giác giống như là một bộ hoàn chỉnh phương pháp tu luyện!"

" "

Người tốt!

Còn làm quan điếm bổ sung!

Ngũ hành nói đến tất cả đi ra!

Tu luyện công phu cũng chỉnh ra!

Máu chốt là, thật đúng là để cho những người này cho miễn cưỡng đem một ít gì đó kéo đến cùng một chỗ, làm cho người ta một loại có lý có chứng có cảm giác!

Giờ khắc này.

Độc giả không chỉ là mộng bức.

Rất nhiều người thậm chí đều bắt đầu mờ mịt .

Ý tưởng của bọn họ đã từ "Chúng ta nhìn là cùng một quyển sách sao" biến chuyên thành "Ta thật xem qua quyển sách này sao" ?

Những thứ này giải độc quá trâu!

Vậy rốt cuộc cái nào giải độc mới là chính xác?

Chân thực Tây Du .

Rốt cuộc là dạng gì?

Sở Cuồng viết « Tây Du Ký » , rốt cuộc ẩn giấu bao nhiêu cái cũng không nói rõ ý tứ?

Những thứ này Sở Cuồng không nói rõ, người ngoài vĩnh viễn sẽ không hiểu.

Nhưng không nghi ngờ chút nào.

Vô luận loại nào giải độc, loại nào giả thiết, cũng chỉ có thể nói rõ « Tây Du Ký » không đơn giản!

Trong lúc nhất thời, thậm chí có nhân không nhận được quay đầu lần nữa lật lên xem « Tây Du Ký » tới.

Lần thứ nhất, nuốt cả quả táo, thời gian quá đuối.

Lần thứ hai, rất nhiều người học lại, đã là ôm nghiêm túc nghiên cứu tâm tính, nhiều như vậy giải độc để cho rất nhiều người minh bạch « Tây Du Ký » cô sự là đáng giá nghiên cứu.

Những thứ này là tương đối chui độc giả.

Nếu so sánh lại.

Những thứ kia chẳng phải yêu chui, càng thích nhìn các đại lão tổng kết thảo luận các độc giả, chính là đem ánh mắt nhìn về phía trước vẫn đối với

Tây Du đủ loại nhằm vào hồng hoang mê môn .
[Mỗi Ngày Bị Ép Cùng Đại Lão Yêu Dương]
([https://truyenyy.com/truyen/moi-
ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong](https://truyenyy.com/truyen/moi-ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong)) truyện ngôn tình dị năng, tính cách nữ
chính gốc, nam chính thì bá.

Chương 582: Quan phương phổ biến rộng rãi

"Toàn chức nghệ thuật gia

Nên tính số.

Hồng hoang mê không phải nói hồng hoang hệ liệt trình độ văn hóa cao sao?

Cổ văn bản Tây Du hiểu một chút?

Hồng hoang mê nói hồng hoang hệ liệt ẩn dụ nhiều?

Kia hồng hoang cũng có thể té đọc?

Cũng có thể giống như « Tây Du Ký » như thế được một số người lặp đi lặp lại giải độc?

Hồng hoang mê nói, Tây Du chính là thầy trò bốn người đi Tây Thiên Thủ Kinh mạo hiểm cố sự?

Nông cạn!

Chỉ có thấy được mặt ngoài!

Bộ này Tây Du, rõ ràng là một bộ tập văn hóa nội hàm, châm chọc ẩn dụ thậm chí còn thiên tài như vậy vấn đề kết cấu Thần Tác!

Tây Du bất kỳ điểm, đều đủ để đối ngọn hồng hoang!

Tây Du bất kỳ điểm, cũng đều so với hồng hoang sâu hơn một nước!

Ngược lại nhìn giải độc sau đó, tất cả mọi người thì cho là như vậy.

Cho nên, ủng hộ Sở Cuồng độc giả, rốt cuộc có thể tận tình tuyên tiết!

Thật sự có yêu mến Tây Du độc giả, đều rớt rít đứng dậy!

"Hồng hoang mê còn có cái gì muốn nói?"

"Bây giờ mặt đau không?"

"Cho gia trèo!"

"Ta suy nghĩ Tây Du tuyên truyền thời điểm chỉ là nhắc một cái miệng hồng hoang, cũng không bung giã lên một cái một, hồng hoang mê liền bá đạo như vậy liền người khác nhắc đều không cho nhắc?"

"Hồng hoang mê một mực thôi hồng hoang điểm, Tây Du đều có, hơn nữa làm tốt hơn!"

"Sở Cuồng trước hay lại là khiêm nhường, « Tây Du Ký » rõ ràng so với hồng hoang hệ liệt tốt hơn!"

"Truyền thông chính là quyền uy?"

"Thần Thoại quyền uy, dĩ nhiên muốn xem chuyên nghiệp công nhận độ, Tây Du có ảo tưởng hiệp hội tiên nhiệm hội trưởng thư xác nhận, hồng

hoang lưu truyền nhiều năm như vậy, ảo tưởng hiệp hội đều không thể nào công nhận!"

"Sở Cuồng nói xin lỗi?"

"Chân chính hẳn nói xin lỗi, là các người!"

"Ồ « Tây Du Ký » đều không phát hành thời điểm liền đủ loại hát suy, còn mẹ nó ác ý quyền sách này, lương tâm hư rồi!"

" "

Sở Cuồng fan, trước cũng không ít với hồng hoang mê đối tuyến.

Đối tuyến trong lúc, những thứ này fan đã sớm tức sôi ruột tức.

Bây giờ « Tây Du Ký » đã thế thành, mọi người oán khí rất cuộc lấy phát tiết!

Hồng hoang mê giả dối .

Coi như thế nào đi nữa mạnh miệng, cũng không cách nào không thừa nhận « Tây Du Ký » là một bộ đủ để sánh vai hồng hoang hệ liệt tác phẩm.

Thậm chí .

Có tương đối lý trí hồng hoang mê nội tâm đã minh bạch, « Tây Du Ký » so với hồng hoang hệ liệt còn kinh khủng hơn.

Nhưng .

Ai có thể nghĩ tới đây?

Ai có thể nghĩ tới Sở Cuồng biến thái như vậy!

Ai có thể nghĩ tới Sở Cuồng lại có thể viết ra « Tây Du Ký » làm như vậy phẩm?

Cho nên, hồng hoang mê trầm mặc.

Đây là một cái tập thể, một cái rất khó truy cứu đến cụ thể cá nhân tập thể.

Bất quá bào đặc liễu hòa thượng.

Hồng hoang mê có thể giả chết, hồng hoang nghiên cứu hiệp hội lại không thể!

Trong lúc nhất thời.

Hồng hoang nghiên cứu hiệp hội trực tiếp bị bạo phá rồi!

"Ai thật đáng buồn thật đáng tiếc?"

"Sở Cuồng sách mới đủ để đem các người treo ngược lên đánh!"

"Đầu đều cho các người đánh lệch rồi."

"Ta cuối cùng là biết Văn Nghệ Hiệp Hội tại sao từ đầu đến cuối không chịu cho hồng hoang nghiên cứu hiệp hội quan phương chứng nhận rồi."

"Không tìm chứng cứ liền nói lung tung, nhiều lắm là đoán gà rừng hiệp hội!"

"Ta thích Tây Du, nhưng ta cũng thích hồng hoang, nhưng ta không cho rằng các người cái này phá hiệp hội có thể đại biểu hồng hoang văn hóa."

"Cái gọi là chuyên gia giáo thụ lấy hồng hoang chính thông tự cho mình là, ai cho các người quyền lợi, hồng hoang danh tiếng nếu như hư rồi, trách

nhiệm kia tuyệt đối không bằng với Sở Cuồng, mà ở cho các ngươi cái này gà rừng hiệp hội!"

" "

Không chỉ là Sở Cuồng fan.

Cái này bạo phá trong đại quân, còn bao gồm theo tình thế xoay ngược lại mà gia nhập trong đó "Chính nghĩa" người đi đường.

Về phần những thứ này "Chính nghĩa" người đi đường có hay không đã từng làm qua cùng hồng hoang mê như thế sự tình, đã không người truy cứu.

Ngoài ra cũng không thể bảo hoàn toàn truy cứu không tới cá nhân.

Ít nhất hồng hoang nghiên cứu trong hiệp hội mấy cái dẫn đầu công kích gia hỏa ——

Tỷ như nên nghiên cứu hiệp hội hội trưởng Kim Bồi, liền bị vô số nhân treo ngược lên đấm.

Kết quả.

Cũng bởi vì thanh thế làm tới mức này, thật sự là người đi đường đều biết.

Trong lúc nhất thời, lại lại lần nữa kích thích « Tây Du Ký » lượng tiêu thụ chợt tăng!

Có Thư Điểm thậm chí tao ngộ bán đứt hàng lúng túng.

Rõ ràng bộ này tiểu thuyết, các đại Thư Điểm cũng không có bởi vì Tây Du cùng hồng hoang đối tuyến mà thiếu vào .

Truyện thông cũng rời rít ló đầu!

« Sở Cuồng sách mới bạo nổ, Văn Nghệ Hiệp Hội tiên nhiệm hội trưởng: Đây là cung điện cấp tác phẩm! »

« đại thần Chí Cao đủ khen: Sở Cuồng sách mới vượt qua hồng hoang hệ liệt! »

« Tây Du cùng hồng hoang tranh cãi cuối cùng thấy rõ: Sở Cuồng chính là câu trả lời! »

« hồng hoang nghiên cứu hiệp hội đưa tới nhiều người tức giận! »

« hồng hoang văn hóa, đem sẽ bị Tây Du thay thế? »

Mà khi thời gian đến ngày thứ 2.

Truyện thông đã không hề quá nhiều nói tới hồng hoang, mà là vui vẻ gia nhập Tây Du thảo luận.

« đàm tiêu Tây Du: Thịnh kinh chính là một trận trò lừa bịp! »

« khiếp sợ! Tây Du Ký trung kinh khủng nhất nhân lại là hấn! »

« tại sao năm trăm năm sau đi Tây Thiên Thủ Kinh Tôn Ngộ Không trở nên yếu đi? Chân tướng để cho người ta thần phục! »

« Trư Bát Giới thật rất yếu sao? Nhìn xong bản này bình luận sách, có lẽ ngươi sẽ cảm thấy ngoài ý muốn. »

« Sa Hòa Thượng Tây Hành trước rốt cuộc có bao nhiêu hung tàn? Lưu Sa Hà tất cả đều là Bạch Cốt! »

« toàn bộ Tây Du, chính là Phật cùng nói đánh cờ! »

Truyền thông những thứ này giải độc, hãy cùng trên mạng giải độc đi giống vậy bộ sách võ thuật, phảng phất tìm được mới nhất tài sản mật mã.

Thật đúng là đừng nói.

Những thứ này ngôn ngữ giải độc, vô luận có đạo lý, vẫn là không có đạo lý gì thuần túy ở gò ép, thật sự có không nhỏ thị trường.

Thậm chí .

Những thứ này giải độc bình luận trong vùng, còn có Tây Du độc giả ở khí thế ngất trời cãi vã, vây quanh mỗi người bất đồng quan điểm, lại cũng cho là mình hiểu mới chính xác.

Mà ngay tại mọi người mỗi người phát biểu ý kiến của mình lúc.

Văn Nghệ Hiệp Hội, lại lại lần nữa lên tiếng.

Đây là Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương tài khoản lên tiếng, đồng dạng là nói « Tây Du Ký » , lại không có đề cập đủ loại giải độc, mà chỉ từ tiêu thuyết bản thân giá trị tới phán xét:

"Thần Ma hiểu ân huệ, Tinh Mị thông thế cố, Lam Tinh Thần Thoại Sử nhân Tây Du mà trở nên càng xán lạn ."

Nếu như nói, đoạn này chỉ là chót miệng khen ngợi, kia tính chất cũng còn khá, nhưng Văn Nghệ Hiệp Hội điều này động tĩnh trung lời kế tiếp, nhưng là để cho vô số người cũng hoàn toàn kinh hãi ——

"Kinh văn nghệ hiệp hội họp nghiên cứu quyết định, sang năm lên, đem Sở Cuồng « Tây Du Ký » , chính thức liệt vào học sinh ngoài giờ học tất đọc thư mục một trong!"

Văn Nghệ Hiệp Hội trước hội trưởng thư xác nhận, không thể hoàn toàn đại biểu quan phương.

Mà lần này, quả thật quan phương thật chứng nhận cùng đẩy rộng rãi!

Sở Cuồng này ba, lên trời rồi!

Kế cổ tích sau đó, Sở Cuồng Thần Thoại, cũng bị quan phương phổ biến rộng rãi!

Cùng cổ tích bất đồng là.

Lần này, « Tây Du Ký » đẩy rộng rãi, là hướng mọi lứa tuổi!

Trước đó, « hồng hoang » đã từng không chỉ một lần với Văn Nghệ Hiệp Hội xin, hướng toàn bộ Lam Tinh đẩy rộng.

Nhưng Văn Nghệ Hiệp Hội từ khắp mọi mặt cân nhắc, vẫn không có gật đầu.

Kết quả .

Bộ này « Tây Du Ký » vừa mới phát hành không bao lâu, dĩ nhiên cũng làm trực tiếp lấy được rồi hồng hoang hệ liệt vẫn muốn cảm hạ quan phương đẩy rộng rãi con đường!

Đến đây.

Hồng hoang cùng Tây Du, rốt cuộc phân ra được thắng bại.

Văn Nghệ Hiệp Hội rốt cục vẫn phải ở Tây Du cùng hồng hoang tranh chấp trung, ngã về phía tân sinh « Tây Du Ký » !

Toàn bộ Quốc Học sinh: " . "

Thế nào cảm giác cái này Sở Cuồng một mực ở cho mọi người bố trí bài tập?

[Mỗi Ngày Bị Ép Cùng Đại Lão Yêu Đương]

([https://truyenyy.com/truyen/moi-](https://truyenyy.com/truyen/moi-ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong)

[ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong](https://truyenyy.com/truyen/moi-ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong)) truyện ngôn tình dị năng, tính cách nữ chính ngốc, nam chính thì bá.

Chương 583: Nói xin lỗi

Có sao nói vậy.

Vốn là bọn học sinh vẫn là rất thích « Tây Du Ký » .

Không cần Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương đẩy rộng rãi, mọi người cũng có thể nhìn nồng nhiệt.

Nhưng .

Làm Văn Nghệ Hiệp Hội bắt đầu đẩy rộng rãi, tính chất thì trở nên.

Bởi vì tiếp theo họa phong sẽ biến thành ——

【 mời bản tóm tắt dưới đây vấn đề câu trả lời:

Đường Tăng phân đưng tại những địa phương nào thu đồ đệ .

Mời liệt kê thầy trò bốn người thỉnh kinh trên đường trải qua gặp trắc trở, giờ bốn cái liền có thể . 】

Lão sư sẽ còn bố trí bài tập:

【 mời đọc « Tây Du Ký » toàn văn cũng viết ra 800 tự trở lên cảm tưởng.

】

Có phải hay không là có bên trong mùi?

Đại gia!

Trước « cổ tích trần » còn chưa đủ?

Người trả cho chúng ta thân thiết viết bản « Tây Du Ký » ?

Bọn học sinh tâm tính băng .

Bài tập ở nhà quá nhiều làm không xong, không có một thích « Tây Du Ký » học sinh là vô tội!

Chúng ta và Sở Cuồng lão tặc thế bất lưỡng lập!

Cùng lúc đó.

Trong nghề kinh hãi!

Không ai từng nghĩ tới, Sở Cuồng « Tây Du Ký » , lại áp chế hoàn toàn rồi hồng hoang, còn thu được Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương đẩy rộng rãi .

Đây chính là hồng hoang hệ liệt a!

Mặc dù « hồng hoang » ở Lam Tinh không tính là Danh Tác cấp bậc tác phẩm, nhưng bởi vì hồng hoang diễn sinh mà ra phim truyền hình Phim Hoạt Hình cùng với vô số chung quanh ảnh hưởng, hồng hoang cố sự, đã sớm nhà nhà đều biết!

Lúc này có người nhớ lại trước mặt thảo luận:

"Mọi người không phải đều nói, Sở Cuồng sách mới được bù đắp được hai bộ « Quỷ Xuy Đãng » mới có thể Văn Đỉnh Chí Cao sao ."

"Kia Tây Du, có thể đĩnh mấy bộ « Quỷ Xuy Đãng » ?"

"Ngược lại không chỉ hai bộ!"

"Quỷ Xuy Đãng mặc dù hệ liệt hỏa, nhưng Tây Du nhưng là bắt được quan phương đầy rộng rãi tuyên truyền, hồng hoang tranh thủ lâu như vậy đều không có thể bị quan phương rộng rãi vì tuyên truyền."

"Từ thảo luận độ cùng vô số giải độc đến xem, Tây Du cơ bản vô giải!"

Làm kết cục xoay ngược lại, tất cả mọi người đều minh bạch, « Tây Du Ký » đem sẽ để cho Sở Cường Vấn Đỉnh Chí Cao.

Mà đang khiếp sợ sau khi.

Có người bắt đầu thảo luận, Tây Du Thần Thoại, sẽ hay không thay thế hồng hoang ở nhân dân trong tâm khảm địa vị.

"Có thể, nhưng rất khó!"

"Tây Du so với hồng hoang, đã thắng các giới nhân sĩ tiếng tăm cùng đánh giá, ngay cả quan phương cũng rõ ràng càng đề cử Tây Du làm học sinh độc vật, nhưng các người đừng quên hồng hoang phát triển bao nhiêu năm."

"Từ hồng hoang hệ liệt diễn sinh ra phim truyền hình cùng Phim Hoạt Hình thậm chí còn âm nhạc đợi chung quanh văn hóa, đã sớm ở thường nghe thấy gian ảnh hưởng quá nhiều người, này không phải « Tây Du Ký » trong thời gian ngắn có thể Truy bình."

"Tây Du muốn phát triển đến hồng hoang cái mức kia, ít nhất phải vài chục năm đi."

"Ngoài ra ở rất nhiều không thích đám người trong mắt, hồng hoang vẫn có to lớn sức hấp dẫn, hàng năm đều sẽ có hồng hoang hệ liệt phim truyền hình cùng điện ảnh chiếu phim chính là lớn nhất chứng minh."

"Muốn sức ảnh hưởng tối đại hóa, nhất định là không thể rời bỏ phim truyền hình điện ảnh truyện tranh các loại hình thức đầy rộng."

"Nếu như « Tây Du Ký » cũng ở đây mấy trăm năm trước phát biểu, hồng hoang tuyệt đối không đạt tới ngày hôm nay loại này huy hoàng."

"Nhưng thế giới hiện thật không có nếu như, « Tây Du Ký » phát hành quá muộn, liền tất nhiên chỉ có thể phấn khởi tiến lên."

"Này còn phải xem « Tây Du Ký » phim truyền hình thậm chí còn Phim Hoạt Hình loại có hay không xuất sắc."

"Tỷ như Lão Bản hồng hoang hệ liệt phim truyền hình, cũng là tiếng tốt đồn xa, Tinh Không Vỡng đánh giá cao đến chín phút đây."

"Thừa nhận Tây Du so với hồng hoang ưu tú, nhưng này không có nghĩa là, có Tây Du sau đó, mọi người liền không thích hồng hoang rồi."

" "

Những lời này đều là sự thật.

Mặc dù Tây Du cùng hồng hoang đối tuyến, liên lụy rất nhiều người, nhưng mọi người cuối cùng giảm đạp nhiều nhất, thực ra không phải hồng hoang.

Mọi người đối hồng hoang cảm tình vẫn rất sâu.

Mọi người giẫm đạp là những thứ kia không lý trí hồng hoang mê, cùng với tự nhận là có thể đại biểu hồng hoang văn hóa hồng hoang nghiên cứu hiệp hội.

Giống như Lục Tiểu Linh Đồng vô luận như thế nào nở hoa, mọi người vẫn ưa thích hẳn diễn con khi kia như thế.

Không có biện pháp.

Tình cảm cùng kinh điển lực lượng quá cường đại.

Ý nào đó mà nói, con khi kia đã không phải do diễn viên đóng vai, mà là một cái chân thực tồn tại Đại Thánh!

Hồng hoang ở mọi người trong lòng, cũng có tương tự ý nghĩa.

Hồng hoang không khác nào hồng hoang nghiên cứu hiệp hội, cũng không đợi với không lý trí hồng hoang mê.

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng chú ý tới ngoại giới thảo luận.

Từ Tây Du phát hành lên, hẳn liền mật thiết chú ý chuyện này.

Mà Tây Du lấy được quan phương đầy rộng rãi, cũng không ra ngoài Lâm Uyên dự liệu.

Trung Quốc đối Tây Du tình cảm cùng đồng ý cảm là phần độc nhất, Lam Tinh lại vừa là một cái Đông Phương văn hóa chủ đạo tinh cầu, mọi người dĩ nhiên rất dễ dàng sẽ thích câu chuyện này.

Ngoài ra.

Trên mạng giải độc, Lâm Uyên cũng nhìn.

99% giải độc, trên địa cầu cũng xuất hiện qua.

Nhưng kết quả loại nào giải độc chính xác, không ai nói được thanh, bao gồm Lâm Uyên cùng hệ thống.

Chỉ có Ngô Thừa Ân nói rõ ràng?

Ngay cả một điểm này cũng tồn tại tranh cãi.

Bởi vì còn có một chút người nghiên cứu xung, Ngô Thừa Ân cũng không phải là « Tây Du Ký » nguyên .

Vô số mê đoàn, cũng cho « Tây Du Ký » tăng thêm rồi mấy phần hấp dẫn.

Cho nên rất hiển nhiên.

Lâm Uyên sẽ không lấy thân phận của Sở Cuồng đối với ngoại giới giải độc tiến hành đáp lại.

Cứ việc ở cái thế giới này, « Tây Du Ký » là ai, không thể nào là một cái nghi vấn câu.

Chân chính để cho Lâm Uyên đề ý, là mọi người trong thảo luận, liên quan tới Tây Du cùng hồng hoang sức ảnh hưởng so sánh .

Cái này cùng Lâm Uyên kế hoạch tiếp theo cùng một nhịp thở.

Bởi vì Lâm Uyên từ sinh ra đem « Tây Du Ký » lấy ra ý tưởng bắt đầu, cũng đã vây quanh Tây Du cố sự sinh ra hơi hoàn chỉnh đầy rộng rãi kế hoạch.

Có chút bạn trên mạng nói chuyện, vẫn rất có đạo lý.

Vô luận Hercule Poirot hay lại là Sherlock Holmes, cũng hoặc là Tây Du cô sự, muốn đạt được quốc dân độ, vĩnh viễn thiếu không thiếu được điện ảnh loại đây rộng.

Dù sao, không phải mỗi người cũng.

Mà trên địa cầu « Tây Du Ký » có thể đại hỏa, giống vậy không chỉ là bởi vì nguyên đến vì Tứ Đại Danh Trứ, càng bởi vì bất đồng hình thức nghệ thuật đây rộng rãi, thậm chí còn bao gồm trò chơi loại.

"Kim Bồi nói xin lỗi."

Kim Mộc một câu nói, cắt đứt Lâm Uyên suy nghĩ.

Lâm Uyên theo bản năng hỏi: "Kim Bồi là ai?"

Kim Mộc biểu tình đột nhiên cổ quái, não loạn nửa ngày ngơ ngác liền đối thủ là ai đều không làm rõ ràng a:

"Kim Bồi là Văn Nghệ Hiệp Hội hội viên, cũng là Lam Tinh Thần Thoại nghiên cứu chuyên gia cùng với hồng hoang hiệp hội hội trưởng, trước pháo oanh Tây Du đám kia học giả chính là lấy Kim Bồi cầm đầu, hắn ở hồng hoang mê trong tâm khảm uy vọng rất cao, nhiều năm qua một mực lấy hồng hoang đời sau tự cho mình là, nhưng kỳ thật chỉ là cùng một họ, chuyện này sớm đã có nhân cào quá, bất quá cuối cùng vẫn là bị ép xuống, ngược lại là lần này pháo oanh Tây Du, để cho hắn thừa nhận rồi không nhỏ tổn thất, hắn chủ động xin lỗi cũng là vội vã ở phương diện này áp lực."

"Ồ."

Lâm Uyên phản ứng bình thản.

Kim Mộc bỗng nhiên lắc đầu nói: "Mặc dù là cưỡng bức áp lực nói xin lỗi, bất quá hắn lỗi ăn hay lại là khó coi nhiều chút, lại mượn nói xin lỗi đồn thổi lên hồng hoang phim truyền hình, sợ rằng nói xin lỗi là giả, tuyên truyền bản mới hồng hoang phim truyền hình mới là thật."

Vừa nói, Kim Mộc cho Lâm Uyên nhìn đoạn video.

Trong video, hình như là một trận phóng viên buổi họp báo.

Một người mang kính mắt, tóc không nhiều lại đánh đây dầu chải tóc trung niên nam nhân chính biểu tình nghiêm túc mở miệng:

"Ta ở không nhìn thấy Tây Du cô sự trước liền đối bộ này có nhiều phê bình là ta không đúng, chỉ vì ta quá yêu hồng hoang văn hóa, ta cùng mỗi một hồng hoang mê đều giống nhau, sẽ ở nhiệt tình trong hồng hoang tiến thổi mát theo, đối với lần này ta thật xin lỗi."

Này cái trung niên nam nhân chính là Kim Bồi.

Hiện trường phóng viên rất nhiều.

Trường thương đoàn pháo ken kết kết quay chụp.

Ngắn gọn nói áy náy sau đó, Kim Bồi chuyển đề tài:

"Nói đến đối hồng hoang nhiệt tình, ta tin tưởng mỗi người cũng giống như ta, bởi vì hồng hoang làm Lam Tinh chính thống Thần Thoại địa vị phải

không cho cãi lại, mà hồng hoang diễn sinh ra tới phim truyền hình cũng một mực sâu sắc người xem yêu thích, nhưng theo thời đại tiến bộ cùng với điện ảnh kịch nghệ phát triển, hồng hoang cũng cần sửa cũ thành mới, thật sự bằng vào chúng ta hai năm qua một mực ở tiến hành bản mới « hồng hoang » phim truyền hình quay chụp —— "

"Năm nay nửa năm sau, Tần Tê hợp nhip bản mới « hồng hoang » đã quay, ta làm phim truyền hình Biên Kịch, đem cố gắng sáng tạo một cái đặc sắc hơn hồng hoang!"

"Bản mới cũ bản hai nở hoa!"

"Hoàng Dương hồng hoang chi văn hóa!"

"Hi vọng mọi người có thể chú ý nhiều hơn!"

Video phát ra đang lúc.

Kim Mộc bất mãn nói: "Nói là nói xin lỗi, nhưng kỳ thật chỉ là mở đầu xé mấy câu, phía sau hoàn toàn chính là « hồng hoang » phim truyền hình tuyên truyền buổi họp báo, hơn nữa Kim Bôi vẫn còn nhấn mạnh hồng hoang mới là Lam Tinh chính thống Thần Thoại, lời này nghe quả thực chói tai, không biết còn tưởng rằng hẳn mới là hồng hoang hệ liệt ."

Lâm Uyên không nói gì.

Hắn trở lại trước suy nghĩ.

Hồng hoang đây rộng rãi, phim truyền hình không thể bỏ qua công lao, mà Trung Quốc đối Tây Du đây rộng rãi, cũng phi thường lệ thuộc vào phim truyền hình .

Cho nên Đài truyền hình trung ương Lão Bản « Tây Du Ký » đại hoạch thành công.

Mà kiếp này.

Gặp phải giống vậy Tây Du đây rộng rãi vấn đề, Lâm Uyên chính suy tính từ chỗ nào tới tay, kết quả Kim Bôi ngược lại là nhắc nhở hắn:

Từ sức ảnh hưởng lớn nhất bắt đầu!

Đó là đương nhiên trước phải làm phim truyền hình a!

Lúc này còn không có phát ra hoàn "Kim Bôi nói xin lỗi ký giả hội" trong video, đột nhiên vang lên một ca khúc.

"Thật tốt nói xin lỗi biết, với nói xin lỗi có liên quan nội dung liền một câu nói, cuối cùng tất cả đều là phim truyền hình tuyên truyền, trước khi chết còn thả cái gì bản mới hồng hoang phim truyền hình đây rộng rãi khúc!"

Kim Mộc liếc mắt, trực tiếp tắt video.

Lâm Uyên: " . "

Ý nghĩ này cũng không tệ a.

Có thể trước thời hạn phát bài hát làm tuyên truyền khúc chứ sao.

[Mỗi Ngày Bị Ép Cùng Đại Lão Yêu Dương]

(<https://truyenyy.com/truyen/moi->

ngay-bi-ep-cung-dai-lao-yeu-duong) truyện ngôn tình dị năng, tính cách nữ chính ngốc, nam chính thì bá.

Chương 584: Cho Tinh Mang cho ăn cơm

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lâm Uyên rất cảm tạ Kim Bồi cung cấp ý nghĩ.

Kim Mộc lại đối Kim Bồi cái này bán gia cần rãng nghiên lợi.

Mà ở trên Internet.

Đoạn này Kim Bồi nói xin lỗi video phát hỏa!

"Hương Sở Cường lão tặc nói xin lỗi: × "

"Tuyên truyền hồng hoang phim truyền hình: √ "

"Nói tốt công khai nói xin lỗi, kết quả Kim Bồi 99% thời gian đều tại tuyên truyền « hồng hoang » phim truyền hình, cuối cùng trực tiếp còn thả bản mới phim truyền hình tuyên truyền khúc, đây là thao tác gì vậy?"

"Kim Bồi: Người Tây Du cạo xát hồng hoang nhiệt độ, xem ta như thế nào cạo trở lại!"

"Lối ăn là thực sự khó coi, nói xin lỗi bán đầu giá phiến!"

"Cái video này bên trong, Kim Bồi một mực ở nhân mạnh hồng hoang chính thống Thần Thoại địa vị, mặc dù không có nói Tây Du không phải là chính thống, nhưng lời trong lời ngoài cũng ám chỉ tràn đầy a."

"Hồng hoang nuôi bao nhiêu học giả chuyên gia a."

"Trước không phải có người cào quá hàng này căn bản không phải « hồng hoang » hậu nhân ấy ư, tại sao còn uống hồng hoang huyết?"

" "

Tây Du mê môn rất tức giận.

Ngay cả người đi đường đều không ngừng lắc đầu.

Kim Bồi cái này áy náy, còn không bằng không xin lỗi.

Hắn chỉ là tùy tiện nói một chút « Tây Du Ký », thậm chí đều không chỉ danh nói, mình là hương Sở Cường nói xin lỗi.

Trong thái độ phi thường qua loa lấy lệ.

Rồi sau đó hắn lại mượn chính mình nói xin lỗi nhiệt độ, trực tiếp tuyên truyền bản mới « hồng hoang » phim truyền hình, cái này hành vi liền dẫn phát rất nhiều người khó chịu.

Bất quá .

Không thể không nói, cái này tuyên truyền bản thân vẫn tương đối thành công.

Bản mới « hồng hoang » phim truyền hình, đối với thích hồng hoang người có ăn học mà nói, quả thật có to lớn sức hấp dẫn!

Ngoài ra.

Nói xin lỗi trong buổi họp phát ra bài hát kia bản mới hồng hoang phim truyền hình tuyên truyền khúc cũng nổi giận!

Bài hát này gọi là « Nhị Lang » .

Do Tề Châu Ca Vương Chung Ly biểu diễn!

Cái gọi là Nhị Lang, gân Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Bài hát này, hát chính là Dương Tiễn cố sự.

Mà Dương Tiễn chính là hồng hoang hệ liệt trong chuyện bút mực khắc họa nhiều người nhất vật, cũng coi là vai nam chính.

Trùng hợp là, « Tây Du Ký » bên trong cũng có Dương Tiễn.

Bất quá không người kéo cái gì chép lại, bởi vì Nhị Lang Thần là Lam Tinh trong thần thoại rất nổi danh nhân vật.

Hồng hoang trước dân gian trong thần thoại, Nhị Lang Thần cũng đã rất nổi danh rồi, bây giờ còn có dân gian cung phụng Nhị Lang Miếu.

Cộng thêm hồng hoang vai nam chính tạo nên, Nhị Lang Thần nhân khí, tuyệt đối nhộn nhịp!

Tại người bình thường trong lòng, hẳn coi như là nổi tiếng và hảo cảm độ cũng cực cao nhân vật thần thoại!

Mà ở hồng hoang mê tâm trung, Nhị Lang Thần đối hồng hoang tầm quan trọng, ước tương đương với Tôn Ngộ Không đối Tây Du tầm quan trọng.

Nơi này muốn nhắc một câu, hồng hoang cũng không có nghĩa là địa cầu « Phong Thần Diễn Nghĩa » .

Chỉ là một ít địa phương, cùng với cố sự bối cảnh, rất tương tự mà thôi.

Cho nên .

Bài hát của này vừa ra, nhân vì muốn tốt cho rất miêu tả Nhị Lang Thần, còn có Ca Vương hiến hát, cho nên trực tiếp đả!

"Bài hát này tuyệt!"

"Cảm giác đem Nhị Lang Thần ở hồng hoang trung trải qua, cũng hát đi ra!"

"Nghe bài hát này, ta bỗng nhiên đối bản mới « hồng hoang » phim truyền hình tràn đầy hứng thú."

"Liên nhân vật dành riêng ca khúc mà nói, « Nhị Lang » tuyệt đối là người tốt nhất vật loại ca khúc một trong!"

"Hồng hoang mê nghe xong bài hát quá cảm xúc."

"Mặc dù ta thừa nhận Tây Du rất tốt, nhưng hồng hoang Dương Tiễn, mới là trong nội tâm của ta tín ngưỡng."

"Rất nhiều Thần Thoại, đều có Dương Tiễn tạo nên, nhưng hồng hoang tạo nên Dương Tiễn, tuyệt đối là tốt nhất!"

" "

Làm tuyên truyền khúc, « Nhị Lang » tình lại vô số hồng hoang mê nhiệt tình!

Thực ra.

Hồng hoang mê nhìn xong « Tây Du Ký » sau đó, không có kêu la như sấm hoặc là tức miệng mắng to mà là lựa chọn yên lặng, cũng có phương diện này nguyên nhân.

Sở Cuồng Tây Du trong chuyện xưa, cũng có Nhị Lang Thần Dương Tiễn. Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đại chiến, khó phân thắng bại.

Sở Cuồng cũng không có bởi vì Tôn Ngộ Không là chủ giác, liền an bài Tôn Ngộ Không vô địch thiên hạ sức chiến đấu.

Càng không có an bài Tôn Ngộ Không treo lên đánh Dương Tiễn loại nội dung cốt truyện.

Liền trong tiểu thuyết đối Nhị Lang Thần miêu tả đến xem,

Sở Cuồng là cho cùng Dương Tiễn đầy đủ tôn trọng.

Hai người chiến đấu cũng không có kết quả.

Bởi vì trung gian có ngỗ ngang sự tình, ảnh hưởng hai người chiến đấu, cho nên hai người không có thể phân ra thắng bại.

Sự an bài này, hồng hoang mê đã rất hài lòng.

Hướng chi, hồng hoang mê cũng có chính mình kiêu ngạo.

Hồng hoang phim truyền hình, ảnh hưởng sâu xa!

Hồng hoang âm nhạc, mỗi một thủ đô là kinh điển!

Những thứ này đều là Tây Du không so được.

Đơn giản mà nói:

Hồng hoang là văn hóa, Tây Du trước mắt chỉ là một bộ tiểu thuyết!

Lâm Uyên đi tới công ty.

Hắn muốn chụp « Tây Du Ký » phim truyền hình, chỉ có thể tìm công ty hỗ trợ.

Nghe Lâm Uyên lời mở đầu, lão Chu chột từ trước ghé sa lon đứng lên:

"Người là nói, người từ Sở Cuồng nơi đó, lấy được rồi « Tây Du Ký » phim truyền hình bản quyền!?"

"Người biết « Tây Du Ký »?"

Lâm Uyên cho là lão Chu sẽ hỏi « Tây Du Ký » là cái gì tiểu thuyết đây.

"Đùa gì thế!"

Lão Chu nghiêm túc nói: "Coi như không chú ý tin tức nhân cũng biết « Tây Du Ký » đi, lại không nói đây là Sở Cuồng lão tặc sách mới, chỉ một Văn Nghệ Hiệp Hội đối Tây Du đánh giá, cũng đã đáng giá để cho Giới Điện Ảnh và Truyền Hình chú ý, đây chính là một bộ đánh giá vượt qua hồng hoang hệ liệt siêu cấp đại làm, bao nhiêu người nhìn chăm chăm bộ này tiểu thuyết điện ảnh bản quyền đây!"

Lâm Uyên: ". "

Giới tiểu thuyết, cùng Giới Điện Ảnh và Truyền Hình liên hệ, so với chính mình tưởng tượng sâu hơn.

Nhưng người làm sao có thể gọi ta lão tặc đây ——

Người tuổi tác lớn hơn ta hơn nhiều.

Lão Chu ánh mắt tử nhìn chòng chọc Lâm Uyên: "Thật bắt được bản quyền rồi hả?"

Lâm Uyên gật đầu: "Coi là vậy đi."

Lão Chu bị này lập lòe nước đôi lời nói làm cho sợ hết hồn: "Này có thể không phải đùa, người phải là thực sự bắt được!"

Lâm Uyên lặn nữa gật đầu: "Thật lấy được rồi, hã bản quyền, ta cơ bản đều có thể bắt được."

Lời này giữ lại điềm không gian.

Lâm Uyên bỗng nhiên đang suy nghĩ:

Có nên nói cho biết hay không công ty mình chính là Sở Cuồng?

Không bại lộ thân phận, rất nhiều chuyện xử lý cũng không có phương tiện.

Bất quá loại chuyện này không thể làm bậy, hã được suy nghĩ một chút nữa.

Sở Cuồng bản quyền, Tiệp Ngự cơ bản cũng có thể bắt được! ?

Lão Chu Hưng phấn nhảy dựng lên:

"Nguyên lai người và Sở Cuồng quan hệ thật như vậy được!"

Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự quan hệ tốt, người này nhân đều biết.

Nhưng công ty chưa bao giờ với Lâm Uyên hỏi dò, Lâm Uyên cùng Sở Cuồng quan hệ, rốt cuộc tốt tới trình độ nào.

Bởi vì này liên quan đến Tiệp Ngự riêng tư.

Công ty phía trên là có quy định, quy định này đặc biệt vì Tiệp Ngự thiết lập:

Vô luận công ti chức vị rất cao cũng không cho phép quá nhiều thảo luận Tiệp Ngự riêng tư, bởi vì từ Tiệp Ngự biểu hiện đến xem, hã tựa hồ đối với cá nhân riêng tư rất coi trọng.

Bây giờ nhìn lại, Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ, đơn giản là thiết rồi tình rồi mù!

Đây đối với lão Chu, thậm chí đối với toàn bộ Tinh Mang mà nói, đều là một cái kích lệ lòng người tin tức!

Phải biết!

Sở Cuồng tiểu thuyết bản quyền, cũng phi thường trân quý, toàn bộ xuất từ

Sở Cuồng bút hạ tiểu thuyết, cũng sẽ đưa tới các đại điện ảnh công ty mua!

Tinh Mang trước không mua, có hai nguyên nhân.

Số một, Tinh Mang không có phim truyền hình ngành, công ty là trọng tâm là đóng phim.

Thứ hai, Sở Cuồng tiểu thuyết bản quyền quá khó khăn cầm, nhiều như vậy điện ảnh công ty cạnh tranh, đem Sở Cuồng tiểu thuyết bản quyền, giá cả xào phải chết đất tử đất, không có nhất định tài lực thật đúng là không chơi nổi.

Nhưng nếu như có Tiệp Ngự tầng quan hệ này, sự tình cũng không giống nhau!

Cơm cũng dứt tới mép nữa à!

Tây Du bản quyền cũng mẹ nó đưa tới cửa!

Cái này cùng trên trời xuống bánh nhân thịt bánh bột khác nhau ở chỗ nào?

Lúc này lão Chu không đề cập tới Tinh Mang không có TV ngành rồi .

Vì Tây Du, vì Sở Cường, xây một cái TV ngành lại ngại gì!

Sở Cường đáng giá!

Có Tiệp Ngự cùng Sở Cường tầng quan hệ này, sau này .

Thậm chí coi như sau này không có, chỉ một vì « Tây Du Ký » thành lập một cái TV ngành, lão Chu cũng nguyện ý!

Bởi vì Văn Nghệ Hiệp Hội là muốn làm « Tây Du Ký » toàn cầu đầy rộng rãi!

Toàn bộ học sinh cũng phải nhìn!

Này sau này sức ảnh hưởng, tuyệt đối trời cao!

Bởi vì không có TV ngành liên cự tuyệt cơ hội này?

Trừ phi Tinh Mang cao tầng suy nghĩ tập thể bị lừa đá!

Lại không thể không tiền!

Lão Chu không nghi ngờ chút nào, bây giờ Tiệp Ngự đi ra ngoài, nói mình có « Tây Du Ký » bản quyền, tại chỗ cũng sẽ bị vô số điện ảnh công ty đánh vỡ đầu tranh đoạt!

"Vậy thì chuẩn bị đứng lên đi."

Lâm Uyên nói: "Bộ này vai diễn, ai tới Giám Chế?"

"Ta tới, còn lại đạo diễn loại nhân tuyển ta cũng sẽ đích thân kiểm định!"

Lão Chu không chút do dự!

Ai cũng đừng nghĩ với hấn cướp!

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Bản quyền giá cả sẽ không quá cao, nhưng cùng điện ảnh như thế, công ty muốn cùng ta phân chia."

Đây là Lâm Uyên cùng Kim Mộc trước thời hạn thương lượng qua phương án.

Lão Chu gật đầu: "Dĩ nhiên không thành vấn đề!"

Lâm Uyên đều có điểm bị lão Chu này cổ tử nhiệt tình hù dọa.

Xem ra lão Chu đối « Tây Du Ký » giá trị nhận thức vẫn đủ rõ ràng.

Lâm Uyên gật đầu: "Kia trước như vậy, kịch bản ta quay đầu liền viết, tuyên truyền khúc ngược lại là viết xong, tên bài hát « Ngộ Không » , chính ta hát."

"Tuyên truyền khúc? « Ngộ Không » ?"

Lão Chu sững sốt một chút, chột biểu tình cổ quái.

Này không phải với gần đây bản mới hồng hoang phim truyền hình tuyên truyền khúc một cái lộ số?

Lão Chu vui vẻ.

Hắn bộc phát cảm nhận được Sở Cuồng cùng Tiện Ngự quan hệ tốt đến
trình độ nào rồi ——

Đây rõ ràng là phải cho Sở Cuồng báo thù a!

Hơn nữa còn Tiện Ngự tự mình biểu diễn!

Tiện Ngự xuất thủ, có thể không phải đùa.

Chương 585: Nay 1 tốt gọi người tan tành mây khói

"Toàn chức nghệ thuật gia

Buổi tối hôm đó.

Tinh Mang quan vi công bố cái tin tức này:

"Văn Nghệ Hiệp Hội chúng nhận đầy rộng rãi cung điện cấp Thần Thoại tiểu thuyết « Tây Du Ký » sắp quay chụp phim truyền hình nhiều tập, Tiệp Ngự đem đảm nhiệm Biên Kịch."

Mấy giây sau, Tinh Mang quan vi lần nữa đổi mới động tĩnh:

"Tiệp Ngự khuynh tình hiến hát Tây Du phim truyền hình tuyên truyền ca khúc « Ngộ Không » !"

Phốc!

Thấy hai cái tin tức, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt!

Tây Du, muốn chụp phim truyền hình rồi hả?

Này tiểu thuyết tổng cộng mới phát hành mấy ngày à?

Mọi người không khỏi liên tưởng đến Kim Bôi mượn nói xin lỗi đôn thời lên thuận thế tuyên truyền bản mới « Phong Thần » phim truyền hình sự tình ——

Đây là Tây Du đại chiến hồng hoang đến tiếp sau này?

Chiếu tình thế này đến xem, Tây Du cùng Phong Thần tranh chấp vẫn chưa kết thúc!

Hai bên còn phải tiếp tục móa!

Trước hai bên cạnh tranh là tiểu thuyết.

Bây giờ, hai bên so với là phim truyền hình!

Càng mâu chốt là .

Lần này Tiệp Ngự xuất thủ!

Mọi người đều biết, Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ tốt.

Làm Phong Thần cùng Tây Du làm hơn thời điêm, rất nhiều người cũng ngoài ý muốn:

Tiệp Ngự tại sao không xuất thủ?

Phải biết.

Ngay cả bóng dáng cũng xuất thủ trợ giúp, vẽ « Tây Du Ký » tranh tuyên truyền!

Kết quả tam bại bên trong Tiệp Ngự, nhưng vẫn không động tĩnh gì, thậm chí có nhân hoài nghi Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng giữa có phải hay

không là xuất hiện mâu thuẫn gì.
Dù sao lấy trước, đối mặt vấn đề, ba người này vẫn là rất đoàn kết.
Bây giờ nhìn lại, nào có cái gì mâu thuẫn à?
Tiện Ngu đây rõ ràng là muôn thay Sở Cuồng, tiếp tục cùng Phong Thần làm tiếp a!
Dù sao, Sở Cuồng chỉ là một tác gia, hẳn không hiểu chụp diễn.
Tiện Ngu không giống nhau.
Tiện Ngu là phi thường lợi hại Biên Kịch, quay chụp quá không ít phi thường nổ điện ảnh!
Đề cho Tiện Ngu chụp « Tây Du Ký » phim truyền hình nhất định là không thành vấn đề!
Hơn nữa, Tiện Ngu lại cũng vì « Tây Du Ký » sáng tác rồi tuyên truyền khúc!
Hồng hoang tuyên truyền khúc vừa mới hóa, Tiện Ngu liền theo ra một bài Tây Du tuyên truyền khúc?
Càng đúng dịp là .
Hồng hoang tuyên truyền khúc, kêu « Nhị Lang » , hát là hồng hoang nhân vật chính, Nhị Lang Thần Dương Tiễn!
Tây Du tuyên truyền khúc, kêu « Ngô Không » , hát là Tây Du nhân vật chính, Đại Thánh Tôn Ngô Không!
Người ra cái gì, ta ra cái gì!
Này mẹ nó trực tiếp chính là đối mặt phát ra a!
Cho nên, đám bạn trên mạng cũng hưng phấn rồi!
"Tiện Ngu rút cuộc không nhịn được xuất thủ!"
"Tiện Ngu: Tiểu Ảnh, a cuồng, hai người các người hãy lui ra sau, tiếp theo giao cho ta."
"Tiện Ngu: Là thời điểm thay a cuồng trả thù tuyệt hận rồi."
"Kể « cô tích trần » sau đó, tam bạn gay rút cuộc lần nữa liên động!"
"Sở Cuồng: Bọn họ muốn chụp phim truyền hình rồi."
"Tiện Ngu: Cái này ta lành nghề, đi đánh lén một lớp."
"Thấy Ngu phụ thay Sở Cuồng ra mặt, ta lại có điểm rơi lệ!"
"Ba người bọn họ cảm tình, thật là tốt vô cùng!"
"Hồng hoang cho là bọn họ đối thủ là Sở Cuồng, nhưng không biết đối thủ của bọn họ, thực ra có ba cái!"
"Này ba đối tuyến ta là không nghĩ tới, so với hoàn tiểu thuyết lại so với phim truyền hình, tam bạn gay ngu phê!"
"Ngu phụ một cái đóng phim, lại nguyện ý vì Sở Cuồng chụp phim truyền hình, là chân ái không sai!"
" "

Không chỉ là xem náo nhiệt, rất nhiều người thậm chí cảm thấy được có chút cảm động.

Mọi người đang suy nghĩ:

Tiên Ngự nhất định là bị Kim Bồi hành vi chọc giận!

Kim Bồi nói xin lỗi quá qua loa lấy lệ, thậm chí đều không chỉ danh chính mình hướng ai nói áy náy, rõ ràng trước hần nói như vậy Sở Cuồng, cho Sở Cuồng tôn thương rất lớn, kết quả Tây Du đại Bạo chi sau, hần cũng chỉ là hời hợt nói, kia bộ tiểu thuyết không tệ?

Sau đó quay đầu liền tuyên truyền nổi lên hồng hoang phim truyền hình .

Đừng nói Tiên Ngự rồi.

Ngay cả người đi đường đều cảm thấy Kim Bồi không đảm đương.

Làm vì muốn tốt cho Sở Cuồng huynh đệ, Tiên Ngự có thể nhịn?

Chợ nên Tiên Ngự này vừa ra, khẳng định chính là vì báo thù cho Sở Cuồng!

Không do dự!

Người sở hữu, gần như cùng lúc đó mở ra Tây Du tuyên truyền khúc, « Ngộ Không » !

Đại học nào đó nhà trọ.

Tiểu Siêu kích động nói: "Con trai, thầy không, Tây Du cũng phải ra phim truyền hình rồi, Ngự phụ tự mình thao đao!"

Tiểu Siêu bên cạnh.

Kêu Tiểu Minh nam sinh bữu môi.

Tiểu Minh cùng Tiểu Siêu là một đôi anh em tốt.

Nhưng gần đây, Tiểu Minh cùng Tiểu Siêu náo loạn điểm khác xoay.

Cùng gần đây Tây Du hồng hoang tranh có liên quan.

Tiểu Minh thích hồng hoang, Tiểu Siêu là thích Sở Cuồng.

Trước hồng hoang mê bình phun Sở Cuồng « Tây Du Ký » tuyên truyền phô trương, người giả bị đụng hồng hoang, Tiểu Minh cũng không thiếu nhổ nước bọt Sở Cuồng.

Sau đó Tiểu Siêu liền không vui.

Sở Cuồng bướng bỉnh fan, đối Sở Cuồng bảo trì thì không cần nói.

Sau đó « Tây Du Ký » phát hành, ngàn vạn giải độc, quan phương đề cử, Tiểu Siêu hạnh diện!

Ngay cả Tiểu Minh cũng thừa nhận, Tây Du cố sự, phi thường xuất sắc.

Cho nên Tiểu Minh trầm mặc.

Nhưng gần đây, Tiểu Minh lại run dậy rồi!

Hần ở lưới đi học một câu nói, bắt đầu đả kích Tiểu Siêu: "Hồng hoang là một loại văn hóa, có phim truyền hình cũng có âm nhạc, Tây Du nhưng chỉ là một bộ tiểu thuyết mà thôi."

Hồng hoang mê gần đây không đánh lại Tây Du mê, sẽ toác ra một câu "Hồng hoang là một loại văn hóa", còn rất linh.

Tiểu Siêu có chút không phục: "Tây Du sau này cũng sẽ có!"

Tiểu Minh cười: "Có nhất định sẽ có, nhưng rất khó đi đến hồng hoang loại độ cao này, hồng hoang mở mang nhiều năm như vậy, như thế nào Tây Du trong thời gian ngắn có thể đuổi theo!"

Lần này đôi Tiểu Siêu trầm mặc.

Không người liệu sẽ nhận thức hồng hoang sức ảnh hưởng.

Giống như hồng hoang mê cũng thừa nhận « Tây Du Ký » cố sự rất ưu tú như thế.

Hai bên mặc dù làm âm ỉ lợi hại, nhưng đối với cơ bản sự thật, còn là phi thường tôn trọng.

Kết quả là ở nơi này đương miệng, « Tây Du Ký » muốn chụp phim truyền hình, hơn nữa ra tuyên truyền khúc tin tức bùng nổ!

Tiểu Siêu nhất thời tới tụt tin!

Không phải là phim truyền hình ấy ư, chúng ta cũng có!

Không phải là tuyên truyền khúc ấy ư, chúng ta cũng có!

Tự tin này, không chỉ là Sở Cuồng cho Tiểu Siêu, cũng là Tiệp Ngự cho Tiểu Siêu!

Người nào không biết Tiệp Ngự lợi hại?

Tiểu Minh vẫn có chút không phục: "« Nhị Lang » bài hát này, hát hết hồng hoang tình cảm, Tiệp Ngự chỉ là theo chân hồng hoang cũng bắt chước ."

"Con trai đừng nói nhảm, nghe xong lại lải nhải!"

Tiểu Siêu cười lạnh một tiếng, trực tiếp một chút mở « Ngô Không » bài hát này, dùng âm hưởng ở trong nhà trọ ngoại thả ra.

Đầu tiên là khúc nhạc dạo.

Ngay sau đó.

Tiệp Ngự thanh âm vang lên:

"Nguyệt bản tinh hà đường dài từ từ, sương khói tàn tẫn độc ảnh lan san
Ai kêu ta thân thủ Bất Phàm, ai bảo ta yêu hận lưỡng nan, càng về sau ruột gan đứt từng khúc

Huyền Thế nhô lên cao ân oán đừng có mơ ngực, bỏ ngô cách mê lục trần không thay đổi

Lại nợ lại bi thương lại cuồng tai, là người hay quỷ là yêu quái, chẳng qua chỉ là tâm có Ma khoản nợ ."

Tiếng hát, lộ ra một vẻ thê lương.

Thê lương trung, như có mơ hồ lộ ra hào hùng.

Có lẽ những tâm tình này cũng không đủ hình dung.

Đoạn này không hát xong chủ bài hát, còn ẩn tàng bàng hoàng cùng quần quít, kiên định cùng quật cường .

Chưa có xem qua Tây Du nhân, có lẽ sẽ không có đặc biệt cảm xúc.

Nhưng vô luận là Tiểu Siêu hay lại là Tiểu Minh, cũng xem qua Tây Du.

Kèm theo điệu khúc cùng ca từ, hai người trước mắt, tựa hồ cũng xuất hiện đạo kia thỉnh kinh trên đường rõ ràng có người làm bạn lại hiện ra hết cô

độc bóng lưng.

Giống như rất nhiều người đời Tây Du cảm ngộ .

Tôn Ngộ Không nhân sinh, có ngàn vạn vui buồn lẫn lộn.

"Như thế nào đây?"

Tiểu Siêu nhìn về phía Tiểu Minh.

Tiểu Minh môi giật giật: "Cũng liền cùng « Nhị Lang » không kém bao nhiêu đâu."

Làm hồng hoang mê, thực ra Tiểu Minh rất thích « Nhị Lang » bài hát này.

Nói ra những lời này, đối Tiểu Minh mà nói, đã rất không dễ dàng.

Song khi tiếp theo ca sĩ vang lên, Tiểu Minh bỗng nhiên cảm giác da đầu mơ hồ tê dại một chút:

"Kêu một tiếng Phật Tổ quay đầu vô bờ, quỳ một người vi sư sinh tử không liên quan

Thiên ác phù thế thật giả giới, trần duyên tán tỵ không rõ ràng

Khó gãy! ! !"

Tiền Ngự dụng hợp hí khúc giọng hát, kia "Phật Tổ" hai chữ, phảng phất thẳng đến Tiểu Minh sâu trong tâm linh!

Tới "Khó gãy" hai chữ, bên cạnh Tiểu Siêu, biểu tình đã hoàn toàn biến hóa.

Cao triều đồng thời đến:

"Ta muốn

Này Thiết Bồng để làm gì

Ta có

Biến hóa này thì như thế nào

Còn chưa an hay lại là Đê trừ

Kim Cô ngay đâu muốn nói còn đừng có mơ ."

Tê cả da đầu giữa, Tiểu Minh cùng Tiểu Siêu hai mắt nhìn nhau một cái, nổi da gà toàn bộ dậy rồi!

Không chỉ có bọn họ.

Ngay cả cùng nhà trọ bạn cùng phòng, cũng không nhịn được nhìn về phía Tiểu Minh cùng Tiểu Siêu bên này, theo bản năng dựng lên lỗ tai.

Có chút đột a.

Này cái gì bài hát?

Nhiều người hơn lắng nghe giữa, ca khúc cao triều vẫn chưa kết thúc:

"Ta muốn

Này Thiết Bồng say múa Ma

Ta có

Biến hóa này loạn mê trọc

Đạp nát Linh Tiêu càn rỡ bưng bình

Thê Ác Đạo hiểm cuối cùng khó thoát ."

Bách chuyển thiên hồi nhịp điệu, thả ra bùng nổ một loại tiếng hát, doanh
mãn toàn bộ nhà trọ!

Trong đó có một cái bạn cùng phòng đang đánh trò chơi.

Ở Tiêu Siêu phát ra « Ngộ Không » trung, cái này bạn cùng phòng đột
nhiên tinh thần phấn khởi, ở một trận loạn chiến trung thao tác kéo căng,
tốc độ tay hoàn toàn bùng nổ ——

"Song sát!"

"Tam sát!"

"Bốn sát!"

"5 sát!"

Cái này bạn cùng phòng trong đời lần đầu tiên lấy được rồi 5 sát, hấn kích
động rống to: "5 sát! Các con, một sức 5 giết!"

Vừa đúng lúc này.

Ca khúc cũng đến cuối cùng bộ phận.

"Một gậy này, gọi người tan tành mây khói ."

---

ps: Hôm nay canh ba số chữ còn có thể nha, kết thúc công việc á.

Chương 586: Lâm Uyên điểm tướng

Tiểu Minh nuốt nước miếng một cái .

Tiểu Hoa kích động mà run rẩy .

Khi toàn bộ nhà trọ đều bắt đầu không kịp chờ đợi truy hỏi Tiểu Minh Tiểu Siêu bài hát này tên bài hát lúc, bài này « Ngộ Không » đã tại đồng thời đoạn trên Internet dẫn phát vô số nhiệt nghị:

"Bài hát này tốt kê nhi điều!"

"Cái này không so với « Nhị Lang » đót?"

"So với phim truyền hình lời nói, hồng hoang sức ảnh hưởng quả thật kinh khủng, Tiệp Ngu cũng không dám nói có thể thắng hồng hoang, nhưng người phải nói so với phim truyền hình tuyên truyền khúc, đừng quên Ngu phụ là ai!"

"Ngu môn chuẩn bị bài hát!"

"Bây giờ đang ở tuần hoàn phát ra, trực tiếp nghe khóc, một lần lại một khắp, bài hát này đối Ngộ Không giải độc rất phù hợp ta đôi Tây Du hiểu, Ngộ Không Tây Thiên Thủ Kinh cho tới bây giờ cũng không phải tự nguyện."

"Nói da gà!"

"Nghe xong nội tâm của ca khúc có vô số lời nói muốn nói, cuối cùng nhưng chỉ là siết chặt ngay đầu muốn nói còn đừng có mơ, một câu cuối cùng ca từ hẳn đưa cho hồng hoang, so với tiểu thuyết các người không đánh lại Sở Cuồng, so với tuyên truyền khúc các người không đánh lại Tiệp Ngu, một gậy này gọi người tan tành mây khói!"

"Viết thâu Ngộ Không!"

"Có người nói bài hát này cũng không đót, ngược lại có một loại đau buồn cùng bất đắc dĩ, ta cũng là loại cảm giác này, nhưng vô luận ca khúc có hay không đủ đót, cũng không trở ngại ta thích này thủ ca khúc, cổ vận cùng thâm tình cũng ở, càn rỡ cùng lưu hành cùng tồn tại, ca khúc trung mấy lần xuất hiện hí khúc giọng hát thật tuyệt rồi!"

"Tuyệt!"

"Ta cho là kêu một tiếng Phật Tổ hí khúc giọng hát chính là cao triều, nhưng mà không phải, ta đã cho ta muốn này Thiết Bồng để làm gì chính là vẽ rồng điểm mắt chi bút, cũng không phải, còn có một gậy này gọi người biến thành tro bụi!"

" . "

Dương Tiễn cùng Tôn Ngô Không ai ưu tú hơn khó mà nói, hồng hoang mê cùng Tây Du mê nhất định bên nào cũng cho là mình đúng, nhưng « Nhị Lang » bài hát này so sánh Tiễn Ngư tuyên truyền khúc, nhưng là lập tức phân cao thấp!

Không phải « Nhị Lang » không được!

Mà là « Ngô Không » quá tốt!

Tuyên truyền khúc so với dù sao cũng là âm nhạc!

Trên thực tế làm rất nhiều người thấy Tiễn Ngư vì Tây Du biểu diễn tuyên truyền khúc thời điểm nội tâm cũng đã dự cảm được một màn này, Tiễn Ngư viết lời Tiễn Ngư Soạn nhạc Tiễn Ngư biểu diễn .

Ai đây chịu nổi?

Mà loại nhân vật này hướng ca khúc, từ trước đến giờ là rất dễ dàng hút fan, cho nên khi « Ngô Không » đại hòa, rất nhiều chưa có xem qua Tây Du cũng không có hứng thú nhìn tiểu thuyết nhân, cũng đối Tây Du phim truyền hình sinh ra hứng thú, đây chính là tuyên truyền khúc tác dụng.

Ngoài ra.

Bài này « Ngô Không » còn kéo theo càng nhiều liên quan tới Tây Du cùng với Tôn Ngô Không giải độc, ngoại giới bộc phát cho là Tôn Ngô Không Tây Du chuyển đi là từ bất đắc dĩ, mà cuối cùng con khi trở thành Đẩu Chiến Thắng Phật là một loại bi ai.

Mất tự do.

Có câu nệ.

Cái kia vô khiên vô quả Đại Náo Thiên Cung con khi rớt cục vẫn phải đeo lên gông xiềng, giống như trên đầu của hán Kim Cô Chú, này bản thân liền là một loại cưỡng bách, nếu không lại giải thích thế nào có hậu đãi yêu quái đều không sao, Tôn Ngô Không nhưng chỉ là phạm vào chút ít sai, liền bị Như Lai Phật Tổ đê ở Ngũ Chỉ Sơn hạ suốt năm trăm năm?

Vâng.

Tất cả mọi người thích Tôn Ngô Không, là bởi vì mọi người không cho là Tôn Ngô Không phạm cái gì thập ác bất xá tội quá, nói cái gì con khi không phục dạy dỗ, kia con khi dựa vào cái gì phải bị những người này dạy dỗ, cho nên vô luận Thiên Đình hay lại là thế giới Tây Phương, cũng đối Tôn Ngô Không quá hà khắc, Tây Du thầy trò toàn bộ đều đi ở một cái được an bài cuộc sống tốt phía trên.

Trên thực tế.

Cho dù là đọc kỹ Tây Du nhân cũng sẽ phát hiện con khi cho dù bản lĩnh Thông Thiên cũng cho tới bây giờ không từng ăn thịt người, có người nói Tôn Ngô Không ăn thịt người là căn cứ nguyên văn trung Tôn Hầu Tử nhất đoạn tự thuật: "Lão Tôn ở Thủy Liêm Động bên trong làm Yêu Ma lúc nếu muốn thịt người ăn đó là bực này: Hoặc thay đổi Kim Ngân hoặc thay đổi trang đài hoặc thay đổi say lòng người hoặc thay đổi nữ sắc, có cấp độ kia

si tâm yêu ta, ta liền mê hấn đến trong động tẩn ý tùy tâm, hoặc chùng hoặc nấu hưởng thụ; không ăn nổi còn phải phơi khô phòng thiên âm đấy!"

Liên lạc trước sau vẫn.

Tôn Ngộ Không đang khoác lác.

Bởi vì lúc ấy là Bạch Thử tinh biến ảo mỹ nữ dụ dỗ Đường Tăng,

Tôn Ngộ Không mới như vậy nói với Đường Tăng, chủ yếu là vì nhắc nhở Đường Tăng không nên bị yêu quái mê muội, ngoài ra hấn chưa bao giờ nói mình ăn qua thịt người, thậm chí một mực tự xưng thích dưa và trái cây loại.

Ô Kê Quốc kia đoạn nội dung cốt truyện.

Cũng có đoạn nguyên văn: "Kia Bát Giới tiến lên liền muốn độ tức, Tam Tạng một cái kéo lấy nói: Không được! Còn dạy Ngộ Không tới. Kia sư phụ quá mức có chủ trương: Nguyên lai Trư Bát Giới thuở nhỏ nhi thương tổn sinh mạng làm bậy ăn thịt người, là một miệng trọc khí; duy hành giả từ nhỏ tu trì, cẩn thả lỏng nhai Bách ăn đào quả mà sống, là một cái thanh khí."

Heo là thực sự ăn nhân.

Đương nhiên đây đối với độc giả mà nói cũng không phải là không có thể tiếp nhận bỏ ngữ tình, Tây Du là thần tiên Yêu Ma cùng tồn tại thế giới, nhân ăn heo heo dĩ nhiên cũng có thể ăn thịt người, có yêu quái còn la hét muốn ăn hầu não đây.

Truyền thông cũng náo nhiệt rất, Tây Du cùng hồng hoang đại chiến, đối với truyền thông mà nói không khác nào một trận tin tức cuồng hoan:

"Hồng hoang Tây Du tuyên truyền khúc tranh tâm màn rơi xuống, « Ngộ Không » nổ tung phát hành!"

"Tiện Ngư bài hát mới « Ngộ Không » thịnh hành!"

"Tiện Ngư trợ lực Sở Cuồng, tuyên truyền khúc lực áp hồng hoang!"

"Kê « Nhị Lang » hỏa bạo sau đó, « Ngộ Không » càn quét!"

"Hồng hoang mê lần nửa trăm mặc: « Ngộ Không » lại phổ Tây Du nhiệt huyết!"

"Sở Cuồng Tiện Ngư bóng dáng, ba người cặp tay chiến hồng hoang!"

" "

Hồng hoang mê là thực sự lần nửa trăm mặc.

So với tiểu thuyết, hồng hoang bại bởi Tây Du.

So với tuyên truyền khúc, hồng hoang lần nữa bại bởi Tây Du.

Hai lần đã kích, để cho một ít hồng hoang mê đều bắt đầu dao động.

Sở Cuồng, rất lợi hại!

Tiện Ngư, rất lợi hại!

Tây Du, rất lợi hại .

Nếu như không phải hồng hoang trăm năm sức ảnh hưởng, vền vẹn là đôi mắt tam bạn gay liên thủ, hồng hoang mê cũng nên tim đập rộn lên.

Nhưng cũng may này trăm năm sức ảnh hưởng không phải bàn.

Coi như « Ngô Không » lần nữa cho Tây Du nhiệt độ góp một viên gạch lúc, Kim Bồi đứng ra!

Làm hồng hoang bản mới phim truyền hình Biên Kịch, Kim Bồi cũng sẽ không bị Tiểu Tiểu tuyên truyền khúc hù được!

Hắn lần nữa đón nhận phỏng vấn.

Làm phóng viên nói, "Xin hỏi ngài đôi Tiện Ngự tuyên truyền khúc nhiệt độ vượt qua « Nhị Lang » thấy thế nào" lúc, Kim Bồi cười.

Phóng viên đều rất kinh ngạc.

Đều bị liên quan thành con chim này dạng, người còn cười được?

Kim Bồi nụ cười hơi thu lại một chút, nghiêm túc nói:

"Đầu tiên âm nhạc không có phân chia cao thấp, ngoài ra một bộ phim truyền hình không chỉ có tuyên truyền khúc, chúng ta còn có nhạc đệm đầu phim khúc phiên vĩ khúc thậm chí còn trọng yếu nhất Ca khúc chủ đề vân vân, vì bảo đảm những thứ này âm nhạc chất lượng chúng ta mời khúc phụ cùng với không chỉ một vị Ca Vương Ca Hậu biểu diễn, đợi phim truyền hình tháng giêng phát hình thời điểm mọi người sẽ biết."

Người tốt.

Âm nhạc không có phân chia cao thấp.

Này vừa nói, Tây Du mê có lòng muốn phản bác, đều phải lo lắng có phải hay không là chính mình cảnh giới không đủ.

"Ngoài ra ."

Kim Bồi nhàn nhạt nói: "Một bộ phim truyền hình thật xấu, không nên do tuyên truyền khúc quyết định, bản mới « hồng hoang » phát hình sau nhiệt độ sẽ chứng minh Lam Tinh nhân dân đối hồng hoang nhiệt tình!"

Những lời này ngược lại không có ra rất nhiều người dự liệu.

Hồng hoang ưu thế lớn nhất, là phát triển vô số năm sức ảnh hưởng!

Đối thủ có Tiện Ngự lời nói, so với âm nhạc, thực ra hồng hoang không dám khinh thường.

Mà so với phim truyền hình, hồng hoang là có dũng khí!

Không người hoài nghi « hồng hoang » phim truyền hình sức hấp dẫn!

Nhất thời!

Hồng hoang mê cũng lần nữa tỉnh lại.

"Tuyên truyền khúc tính là gì, hồng hoang phía sau trong kịch ti vi còn có một cặp ưu tú âm nhạc tác phẩm đầu rồi, ngoài ra phim truyền hình trọng yếu nhất là tỉ lệ người xem, « Tây Du Ký » lấy cái gì với hồng hoang so với tỉ lệ người xem?"

Hồng hoang rút cuộc lấy ra răng nanh!

Các người Tây Du cũng đi theo chúng ta hồng hoang ra phim truyền hình?

Các người dám theo chúng ta so với tỉ lệ người xem sao?

Lão Bản « hồng hoang » phim truyền hình, đã từng là sáng tạo quá Thu thị kỳ tích!

Bây giờ.

Đã cách nhiều năm.

Lần nữa phục chế « hồng hoang » .

Hồng hoang mê không nghi ngờ chút nào bộ này phim truyền hình có thể lần nữa sáng tạo một cái tỉ lệ người xem cao điem!

Vô số hồng hoang mê đối phim truyền hình mong đợi là hào không giả bộ.

Mà đúng lúc này.

Tinh Mang cũng rút cuộc tiền đặt cuộc chuẩn bị xong TV ngành, hơn nữa bắt đầu « Tây Du Ký » phim truyền hình diễn viên tuyển vai diễn ——

Lâm Uyên điem tương!

// ca khúc để ở phần bình luận mọi người xem có tìm được không ?

Chương 587: Người nguyện ý thử sức Tôn Ngộ Không sao

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lâm Uyên phụ trách « Tây Du Ký » tuyển vai diễn.

Hệ thống bên trong có thật nhiều phiên bản « Tây Du Ký », Lâm Uyên có thể tham khảo, biết loại hình gì diễn viên thích hợp cái gì nhân vật.

Bất quá .

Chẳng ai nghĩ tới là.

Lâm Uyên thứ nhất xác định được nhân vật, lại không phải Đường Tăng thầy trò bốn người, mà là .

Hao Thiên Khuyến!

Không có biện pháp!

Nam Cực vai diễn nghiên phạm á!

Diễn xong « Hachikō » sau đó, Nam Cực thực ra một mực có thông báo tới.

Nhưng Lâm Uyên chỉ cho Nam Cực an bài một cái quảng cáo, phía sau cũng chưa có lại để cho Nam Cực xuất đầu lộ diện rồi.

Muội muội cũng nhỏ nước bọt, nói là Lâm Uyên không nên đem Nam Cực tốt như vậy diễn viên ướp lạnh.

Tỷ tỷ còn với Lâm Uyên la hét, phải cho Nam Cực làm người đại diện .

Bây giờ muốn chụp « Tây Du Ký », Lâm Uyên liền nghĩ đến này tra, sau đó liền đem Hao Thiên Khuyến diễn viên quyết định.

Nam Cực, rời núi!

Công ty đối với lần này, tự nhiên không ý kiến.

Mà lúc này.

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình bên trong.

Rất nhiều diễn viên, cũng biết « Tây Du Ký » tuyển vai diễn tin tức.

Rất hiển nhiên.

Chỉ cần một Tinh Mang giải trí, là không có khả năng đem « Tây Du Ký » nhiều như vậy nhân vật cho nội bộ tiêu hóa hết.

Cho nên không ít diễn viên cũng rục rịch liên lạc người đại diện, muốn ở trong kịch ti vi tranh thủ được nhân vật.

Trong đó được chú ý nhất, chính là Tôn Ngộ Không diễn viên nhân tuyển.

"Tôn Ngộ Không là vai nam chính, nhân vật này tuyệt đối là nhân khí cao nhất!"

"Mặc dù Tây Du phim truyền hình không bằng Phong Thần có sức hấp dẫn, nhưng Tây Du có quan phương thư xác nhận, phim truyền hình sau này nói không chừng cũng sẽ có được quan phương đầy rộng rãi, nếu như cộng thêm lời này, xuất diễn nhân vật này, đối tượng lai phát triển tuyệt đối mới có lợi!"

"Nhân vật này Tinh Mang chắc chắn sẽ để lại cho nhà mình diễn viên chứ?"

"Vậy nếu không tranh thủ một chút Đường Tăng?"

"Diễn Dương Tiễn cũng được a."

"Dương Tiễn không có ý nghĩa, vai diễn quá ít, lại không giống « hồng hoang » bên trong Dương Tiễn, nhân gia đó là nam nhất hào."

" "

Cái dạng gì diễn viên, đối ứng cái dạng gì nhân vật.

Tỷ như một ít kịch vui diễn viên, cũng rất nghĩ ra diễn Trư Bát Giới.

Đừng xem Trư Bát Giới là con heo, không ngăn được nhân gia là nam số 3 a ——

Tuy nhưng thuyết pháp này rất kỳ quái, nhưng Trư Bát Giới quả thật coi như là « Tây Du Ký » nam số 3.

Đường Tăng coi như là nam nhị hào.

Cứ như vậy, Tinh Mang liền thư thái.

Tần Tề Sở Yên, vô số diễn viên tài liệu, cũng bày ở Lâm Uyên trên bàn làm việc.

Lão Chu vỗ ngực biểu thị: "Những thứ này diễn viên người tùy ý chọn, ta đi phụ trách đem người nói tiếp."

Cái này thì rất thoải mái rồi.

Lâm Uyên cơ hồ là vui vẻ chơi lấy chọn người trò chơi.

"Bạch Cốt Tinh là xà Hạt Mỹ Nhân, có loại diêm dứa mỹ, dĩ nhiên muốn chọn Chu Tuyết."

Chu Tuyết trước với Lâm Uyên hợp tác qua « Andhadhun », kia bộ phim bên trong, Chu Tuyết đóng vai vai nữ chính đơn giản là để cho người xem hận đến nghiền răng nghiền lợi.

"Dương Tiễn sẽ để cho liễu đến đây đi."

Liễu là « Andhadhun » nam nhất hào, đã từng sự nghiệp rớt xuống ngàn trượng, bởi vì Tiện Ngự mới một lần nữa trở về đại chúng tầm mắt.

Đối phương hình tượng tuấn mỹ, cùng trên địa cầu một cái tên là Tiêu Ân Tuấn là tương tự họa phong.

Phù hợp Lâm Uyên đối Dương Tiễn tương tượng.

Nhân vật này vô cùng trọng yếu.

Bởi vì Lâm Uyên tương lai còn có một chút cùng Dương Tiễn có liên quan điện ảnh tác phẩm chuẩn bị quay chụp.

"Ngọc Hoàng Đại Đế chỉ có thể là Trương Tú Minh rồi."

Trương Tú Minh hợp tác với Lâm Uyên quá « Hachikō », đóng vai vai nam chính, từng cảm động vô số người xem.

Đây là Tinh Mang diễn viên trung già vị cao nhất, từng thu được Ảnh Đế, lúc đầu không chỉ một lần xuất diễn quá Hoàng Đế, để cho hẳn diễn Ngọc Hoàng Đại Đế lại không quá thích hợp rồi.

Tuy nhưng nhân vật này vai diễn ít, một loại Ảnh Đế sẽ không nhận, nhưng thứ nhất nhà mình diễn viên dễ nói chuyện, thứ hai Lâm Uyên với đối phương tư giao cũng tạm được, cho nên vấn đề không lớn.

Mà ở Lâm Uyên điểm tướng đang lúc.

Tần Châu một cái kịch viện hậu trường.

Một tên trộn đến mặt khi nam diễn viên đang ở thảo trang sức.

Trang điểm da mặt thảo xuống sau đó,

Nam diễn viên cười nói: "Tiểu muội đem « Tây Du Ký » lấy tới, hôm nay nhìn cổ văn bản."

"Còn nhìn à?"

Bên cạnh nữ người cười nói: "Sách này phát hành sau đó, người đều thấy bao nhiêu lần?"

"Người không hiểu."

Nam diễn viên nghiêm túc nói: "Chúng ta Nhâm gia là Hầu Vương thế gia, này trò khi truyền thừa vô số đời, ta Nhâm Nham từ sáu tuổi lên hãy cùng cha của ta học tập, bao nhiêu năm rồi chưa bao giờ lười biếng, không có ai so với chúng ta đôi con khi cảm tình sâu hơn, mà « Tây Du Ký » bên trong Tôn Ngộ Không Hầu Vương hình tượng, thật sự là thật là khéo, đây tuyệt đối là cực kỳ có linh khí một con khi, cho nên ta nằm mộng cũng nhớ vì Tôn Ngộ Không xếp hàng một võ tướng, đáng tiếc ta không có tiền với Sở Cường mua được liên quan bản quyền."

"Ta là biểu diễn trò khi, khẳng định không bằng điện ảnh diễn viên kiếm tiền, dù là người Nhâm Nham nghiệp giới người ta gọi là tiểu Hầu Vương, ta nghề này nghiệp cũng cuối cùng là Tiểu chúng."

Bên cạnh nữ người cười nói:

"Bất quá nhắc tới « Tây Du Ký » cũng thật là thần, bộ này tiểu thuyết phát hành sau, tới kịch viện nhìn chúng ta biểu diễn trò khi người xem cũng so với lúc trước nhiều gấp hai gấp ba."

"Đây chính là kinh điển tiểu thuyết mị lực!"

Ánh mắt của Nhâm Nham sáng quắc nói: "Ta tin tưởng, mười năm sau, Tôn Ngộ Không sức ảnh hưởng sẽ càng kinh khủng hơn, trước đó ta nhất định phải nghĩ biện pháp bắt được « Tây Du Ký » hí kịch soạn lại bản quyền!"

Nữ nhân cảm khái nói: "Ta xem người là muốn diễn Tôn Ngộ Không."

Dứt lời.

Nữ nhân bỗng nhiên nói: "Gần đây « Tây Du Ký » không phải chuẩn bị chụp phim truyền hình ấy ư, cũng không biết cuối cùng là cái nào đại minh tinh xuất diễn Tôn Ngộ Không rồi —— ta phải nói a, này diễn con khi, toàn bộ Lam Tinh cũng không có người so với người diễn được!"

Nhâm Nham cười khò: "Ta lại không phải minh tinh, phim truyền hình bản Tôn Ngộ Không kia đến phiên ta tới diễn."

Hắn hỏi nào không nghĩ diễn Tôn Ngộ Không?

Nhưng hắn một cái Tiểu Tiểu trò khi diễn viên, ngoại trừ chung quanh thích xem trò khi, ai biết hắn?

"Ta cứ như vậy thuận miệng nói."

Nữ nhân bỗng nhiên có chút vì chẳng lẽ: "Đúng rồi, kịch viện tiền mượn phòng, nên nộp."

Nhâm Nham trầm mặc.

Mấy phút sau, hắn cười nói: "Gần đây người xem nhiều hơn không ít, kiếm lời ít tiền, vấn đề không lớn."

Nữ nhân theo dõi hắn: "Người thật có tiền? Nếu không ta tháng này tiền lương trước ép người này."

Nhâm Nham lắc đầu: "Coi như đem trong nhà con khi bán, cũng không thể muốn người tiền này."

Nữ nhân chế nhạo nói: "Bán hầu, kia không phải đòi mạng người?"

Nhâm Nham cũng cười.

Con khi là hắn thằng nhỏ.

Với hắn mà nói, con khi không chỉ là động vật, cũng là đồng bạn, đồng đội. Đang lúc này.

Cửa bỗng nhiên truyền tới động tĩnh.

Nữ nhân đứng dậy nhìn một cái, khẩn trương nói: "Kịch viện ông chủ tới, phía sau còn với không ít nhân."

Nhâm Nham cả kinh, liền vội vàng đứng lên, nhìn về phía dẫn đầu ông chủ: "Ông chủ, kịch viện cái này quý độ tiền mượn, ta đang nghĩ biện pháp rồi." "Tiền mượn?"

Ông chủ vẻ mặt tươi cười: "Tiểu Hầu Vương lời nói này, ta giao tình này còn nói gì tiền mượn a, này quý độ tiền mượn a, ta trực tiếp cho người miễn, sau này ta đây tiểu kịch viện còn phải mời tiểu Hầu Vương chiếu cố nhiều hơn đây!"

Nhâm Nham bối rối.

Bên cạnh nữ nhân cũng bối rối.

Này Chu lột da ngày hôm qua còn la hét muốn phòng tiền mượn, thế nào hôm nay như vậy xa hoa, trực tiếp muốn miễn một cái quý độ tiền mượn?

"Hướng người giới thiệu một chút!"

Ông chủ cười híp mắt nói: "Mấy vị này là Tô Thành Tinh Mang giải trí tới lão sư, bên cạnh ta vị này chắc hẳn không cần ta giới thiệu chứ?"

Nhâm Nham theo bản năng nhìn về phía ông chủ người bên cạnh.
Đây là một cái vóc người thon dài người trẻ tuổi.
Nếu như không nói trong ti vi đánh lọc kính minh tinh mặt, người trẻ tuổi này nhan giá trị, tuyệt đối là Nhâm Nham bình sinh mới thấy!
Nhưng vì cảm giác gì thật quen thuộc .

"A!"

Nhâm Nham bên cạnh nữ nhân, đột nhiên phát ra một tiếng thét chói tai, đỏ bừng trên mặt viết đầy kích động cùng tung tăng:

"Ngu phụ!"

"Xin chào, ta là Tiện Ngu."

Người trẻ tuổi đối với nữ nhân cười một tiếng, sau đó nhìn về phía Nhâm Nham: "Người xem qua « Tây Du Ký » sao?"

Nhâm Nham ngây dại.

Hắn rốt cuộc biết tại sao đối phương quen thuộc như vậy!

Vì vậy nhân, là Tiện Ngu!

Lam Tinh tiêu khúc phụ, đồng thời, cũng là phim truyền hình « Tây Du Ký » Biên Kịch!

Hắn tới tìm ta .

Nhâm Nham tim, đột nhiên bịch bịch cuồn cuộn nhảy dựng lên, trong lúc nhất thời thậm chí quên mất trả lời đối phương vấn đề.

Lúc này, ánh mắt của Tiện Ngu rơi vào trên bàn quyển kia « Tây Du Ký » bên trên:

"Cái vấn đề này không cần trả lời, chúng ta đổi một cái vấn đề kể ."

"Người nguyện ý, thử sức Tôn Ngộ Không sao?"

---

ps: Cảm tạ 【LeonY 558】 cùng với 【Hương Dương bắc đài】 nhị vị đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■■■●, tiếp tục viết, thuận tiện với mọi người yêu cầu một đầu tháng sau bảo đảm không thấp hơn phiếu hàng tháng!

Chương 588: Toa cáp khúc phụ

Chấm điểm cao nghe nói kiếm được nữ hữu xinh đẹp à nha: [] truyệnyy đòi mới nhanh nhất! Không quảng cáo!

Lâm Uyên phụ trách « Tây Du Ký » tuyển vai diễn, nhưng bộ này phim truyền hình yêu cầu diễn viên quá nhiều.

Lâm Uyên không thể nào từng bước từng bước tự mình chọn, cho nên hẳn chỉ có thể có châm chích lựa chọn tối trọng yếu vai diễn, hoặc là vừa vặn có thích hợp nhân vật.

Tỷ như Nam Cực.

Hắn liền trực tiếp gọi.

Nhưng không nghĩ ngờ chút nào, trọng yếu nhất nhân vật, tất nhiên là Tôn Ngộ Không!

Cái này nhân tuyển liền có ý tứ.

Công ty đề nghị là:

Tim một vị diễn kỹ hảo danh khí đại diễn viên tới đóng vai Tôn Ngộ Không.

Đây không chỉ là công ty đề nghị, cũng là rất nhiều nhân bản năng ý tưởng.

Nhưng Lâm Uyên lại cảm thấy, so sánh với diễn viên bản thân danh tiếng cùng diễn kỹ, hay là tìm một cái đối con khi có đầy đủ hiểu diễn viên lại xuất diễn Tôn Ngộ Không .

Tại sao Đài truyền hình trung ương bản « Tây Du Ký » là tối kinh điển phiên bản?

Vén vén bởi vì tình cảm lọc kính sao?

Không chỉ có như thế.

Vô luận đạo diễn nhân tuyển, hay lại là vừa đúng phối nhạc.

Đương nhiên, còn bao gồm diễn viên biểu diễn vân vân, đều là Đài truyền hình trung ương bản « Tây Du Ký » trở thành kinh điển nguyên nhân.

Trong đó.

Do Lục Tiểu Linh Đồng đóng vai Tôn Ngộ Không, càng là vô cùng trọng yếu một vòng.

Con khi là Tây Du hồn!

Có sao nói vậy.

Vô luận Lục Tiểu Linh Đồng có bao nhiêu điểm đen, hẳn đóng vai Tôn Ngộ Không, đều là công nhận đệ nhất Mỹ Hầu Vương ——

Rất nhiều diễn viên cũng diễn quá Tôn Ngộ Không.

Nhưng chỉ có Lục Tiểu Linh Đồng, diễn xuất rồi "Con khi" cảm giác.

Người khác cũng không có "Hầu" vị.

Mà Lục Tiểu Linh Đồng có thể diễn xuất con khi cảm giác,

Thực ra nguyên nhân trọng yếu nhất chính là:

Lục Tiểu Linh Đồng sinh ra ở Hầu Vương thế gia!

Từ nhỏ đã học tập trò khi, thường nghe thấy, tự nhiên rất rõ một con khi trạng thái.

Không phương diện này cơ sở diễn viên, liền trò khi cũng đùa bỡn không được.

Cho nên Lâm Uyên sức đẹp nghị luận của mọi người, quyết định từ góc độ này vào tay lựa chọn diễn viên .

Trùng hợp là, Lam Tinh cổ đại có một người gọi là làm « Hầu Tử Trích Nguyệt » .

Cái này « Hầu Tử Trích Nguyệt » là chuyện thần thoại xưa, nhân vật chính là một con khi, ở dân gian sức ảnh hưởng rất lớn.

Tới cận đại, cái này chuyện thần thoại xưa ảnh hưởng, đã có thể bỏ qua không tính rồi.

Nhưng .

Vẫn có một ít hí khúc biểu diễn loại, lấy con khi làm chủ giác.

Trải qua phát triển cùng dọc theo, những thứ này biểu diễn đã không chỉ có giới hạn với cái kia « Hầu Tử Trích Nguyệt » thần thoại, mà là sáng tác ra càng nhiều liên quan tới con khi cổ sự.

Đây chính là Lam Tinh trò khi.

Mặc dù Tiểu chúng, nhưng vẫn là có phần nhỏ nhân thích.

Mà Lâm Uyên đi ngang qua hỏi thăm sau đó, biết Tần Châu có một cái họ Nhâm gia tộc, đã truyền thừa không ít đại trò khi.

Còn có người cho hẳn nhìn Nhâm gia đương thời truyền nhân, Nhâm Nham biểu diễn trò khi.

Sau khi xem xong, Lâm Uyên liền động tâm.

Hẳn cảm giác cái này Nhâm Nham có đóng vai Tôn Ngô Không tiềm lực.

Cho nên, hẳn tự mình chạy tới cái này bình thường Nhâm Nham biểu diễn kịch viện.

Thấy Nhâm Nham tự mình mặt sau đó, Lâm Uyên càng phát giác, đây là một lựa chọn tốt.

Tôn Ngô Không diễn viên, được soái.

Không phải mỗi người cũng có thể không chế đào tâm mặt.

Điều kiện tiên quyết là đối phương phải đáp ứng .

Lâm Uyên chính là lo lắng đối phương cự tuyệt mới tự mình chạy chuyến này.

Bất quá rất hiển nhiên.

Lâm Uyên suy nghĩ nhiều.

Nhâm Nham không nghĩ tới, Tiện Ngự lại từ trên trời hạ xuống, ngay mặt
mời hẳn xuất diễn Tôn Ngộ Không!

Giờ khắc này, Nhâm Nham hoài nghi mình có phải hay không là đang nằm
mơ.

"Ta nguyện ý! ! !"

Nhâm Nham không kịp chờ đợi đáp ứng.

Hắn phảng phất rất sợ Tiện Ngự đôi ý tựa như, liền vội vàng bổ sung một
câu: "Ta có thể không muốn tiền lương!"

Lâm Uyên ngăn người, chợt cảm thấy kính nể.

"Tiền đóng phim vẫn là phải cho, điều kiện tiền quyết là người thông qua
thử sức."

"Ta nhất định cố gắng!"

"VẬY NGƯỜI CHUẨN BỊ MỘT CHÚT."

Lâm Uyên gật đầu một cái, sự tình so với hẳn tưởng tượng thuận lợi hơn
nhiều.

Giải quyết chuyện này, Lâm Uyên liền trực tiếp đi trở về phủ.

Nhâm Nham đem Lâm Uyên sau khi đưa lên xe, một mực đứng tại chỗ
sửng sờ.

Cạnh Biên tiểu muội còn đỏ mặt không ngừng nói: "Ngự phụ dung mạo so
với trên ti vi cũng còn khá nhìn!"

"Chúc mừng, tiểu Hầu Vương!"

Kịch viện ông chủ mặt, cười thành một đóa hoa.

Đây là Nhâm Nham lần đầu tiên thấy kịch viện ông chủ lộ ra như thế hòa ái
dễ gần biểu tình.

Hắn lẳng lẳng gật đầu.

Ông chủ sau khi rời đi, cạnh Biên tiểu muội bỗng nhiên đẩy hẳn một chút:

"Còn không có tinh đây?"

"Tiểu muội, người nói Tiện Ngự lão sư tại sao phải lựa chọn ta tới diễn Tôn
Ngộ Không? Ta không phải là cái gì minh tinh, diễn lớn như vậy một bộ
phim truyền hình, thật không thành vấn đề sao, người xem có thể tiếp nhận
sao?"

"Người không nghĩ diễn sao?"

"Năm mộng cũng nhớ!"

"VẬY NGƯỜI LIỀN CẢN THẬN DIỄN MÀ, LIỀN ĐEM NGƯỜI XEM TRỞ THÀNH TA KỊCH
VIỆN NGƯỜI XEM LÀ ĐƯỢC."

Nhâm Nham dùng sức gật đầu một cái, bỗng nhiên hộc mất liền đỏ.

Nhâm gia thời đại truyền thừa trò khi, rốt cuộc có đất dụng võ!

Ba.

Ta còn không hề từ bỏ.

Ta không có cô phụ ngài kỳ vọng.

Tuyển vai diễn, vẫn còn tiếp tục.
Lâm Uyên không có lại không rõ chi tiết hỏi tới.
Bất quá đang xác định diễn viên trước, Cố Đông sẽ đem nhân tuyển cho Lâm Uyên xem qua, Lâm Uyên gật đầu mới xem như thật cho đi.
Lâm Uyên tiêu chuẩn ngược lại cũng không cao.
Một là diễn kỹ không thể quá phóng hồng, hai cái là diễn viên hình tượng không thể quá xuất diễn.
Tỷ như Nữ Yêu Tinh, nhiều cái Nữ Yêu Tinh đưng mặt nghiêm trọng, tựa hồ là cùng một nhà bệnh viện đi ra cùng khoản.
Đẹp là đẹp vậy, kém một cỡ yêu khí.
Loại này diễn viên, Lâm Uyên đều là quả quyết xiên xuống.
Hắn đảo không phải đôi phẫu thuật thẩm mỹ có cái gì thành kiến, chẳng qua là cảm thấy đang biểu diễn nghệ, phẫu thuật thẩm mỹ sẽ ảnh hưởng bộ mặt tình cảm biểu đạt.
Đài truyền hình trung ương bản « Tây Du Ký » bên trong, không thiếu nữ diễn viên đều rất mỹ.
Hơn nữa mỹ mỗi người mỗi vẻ.
Tới Lâm Uyên mới vừa xuyên việt hồi đó, hắn nhìn kịch phiên nào nhất vấn đề chính là, rất dễ dàng mặt mù.
Cảm giác rất nhiều nữ diễn viên đáng đáp càng ngày càng giống rồi.

Ngoại trừ chọn người ngoại, Lâm Uyên còn ngoài ra làm rồi một ít chuyện.
Với phối nhạc có liên quan.
Lâm Uyên không tính thay đổi Đài truyền hình trung ương bản « Tây Du Ký » phối nhạc.
Cũng không cách nào đổi.
Nguyên bản quá kinh điển rồi!
Ca khúc chủ đề « Vân Cung Tấn Âm », đôi Tây Du biểu đạt, chính xác đến từng cái âm phù.
Ngoài ra.
Còn có « dám hỏi đường ở phương nào » loại ca khúc, cũng là ai cũng khoái.
Địa cầu năm 2001, lão Mỹ bình chọn tối được Hòa Nhân yêu thích ca khúc, « dám hỏi đường ở phương nào » danh liệt đứng đầu bảng.
Đương nhiên.
Không thiếu được « nữ nhi tình » sâu triền miên.
Càng không thiếu được « Thông Thiên đại đạo rộng lại rộng rãi » hào khí vân liên quan.
Thậm chí, còn có « Tru Bát Giới công vợ », cái này được thuần âm nhạc bản mới có mùi vị ——

Hứa Kính Thanh lão sư vì « Tây Du Ký » làm phối nhạc cũng phi thường tuyệt.

Đòi một người, đều không cái mùi này.

Cuối cùng.

Lâm Uyên trả lại cho « Tây Du Ký » tặng thêm bài hát.

Bài hát tên gọi « tương tư » .

Trên địa cầu có một bộ phim truyền hình gọi là « Tây Du Ký Hậu Truyện » , bộ này kịch hay lại là biết tròn biết méo.

Mà bộ kịch trung có một ca khúc, cũng phi thường kinh điển, chính là « tương tư » .

Mao A Mẫn biểu diễn.

Lâm Uyên cảm thấy bài hát này cùng « nữ nhi tình » như thế, có thể dùng đến miêu tả Đường Tăng đến Nữ Nhi Quốc đoạn này nội dung cốt truyện.

Lúc này.

Lâm Uyên bỗng nhiên đang suy nghĩ:

Nhiều như vậy bài hát, theo phim truyền hình phát hình, nhất định sẽ đại họa.

Chính mình có phải hay không là có thể mượn cơ hội này, trực tiếp một hơi thở bắt lại khúc phụ vòng nguyệt quế?

Mặc dù là cạ phim truyền hình nhiệt độ, nhưng mình cạ chính mình hẳn không khuyết điểm chứ ?

Lâm Uyên có thể không phải là cái gì không màng danh lợi chủ nhân.

Danh, là danh vọng . Giá trị.

Lợi, là kim tiền.

Hai thứ này, bây giờ Lâm Uyên, đều thích.

Mà trở thành quan phương chứng nhận khúc phụ, chỗ tốt là rõ ràng.

Đã như vậy .

Những thứ này bài hát, toa cấp! !

Mục tiêu là, mười hai liên quan! ! !

---

ps: Gần đây không có cách nào bùng nổ nguyên nhân chủ yếu là nội dung cốt truyện bên trên không có cái loại này đặc biệt nổi liền đại cao triều, bắt quá vẫn là canh ba dâng lên, cầu nguyệt phiêu! ! !

Truyện #Lão Bà Ta Là Học Bá tình tiết nhẹ nhàng hài hước, có chút ám áp :D Lão Bà Ta Là Học Bá

Chương 589: Ca khúc mệnh đề sáng tác

"Toàn chức nghệ thuật gia

Trở thành khúc phụ tổng cộng có tam cái biện pháp.

Đệ nhất: Bung ra Ca Vương hoặc là Ca Hậu hai gã!

Thứ 2: Trực tiếp một khúc Phong Thần, bắt lại Nhạc Thánh thưởng!

Thứ ba: Trực tiếp nhận làm hết mùa giải mười hai liên quan, cả năm bá bảng!

Tam điều kiện, độ khó là theo thứ tự tăng lên.

Mà Lâm Uyên lựa chọn, là trong đó khó khăn nhất một loại, bắt lại mùa giải bảng mười hai liên quan!

Dĩ Lực Chứng Đạo!

Này là khó khăn nhất khúc phụ con đường!

Cũng không phải Lâm Uyên muốn khiêu chiến tự mình.

Thuận túy là bởi vì, khúc phụ hàm kim lượng cũng có cao thấp, Lâm Uyên muốn trở thành Dương Chung Minh như vậy khúc phụ ——

Như vậy kiếm tiền nhiều nhất.

Thuận tiện cũng đúng là muốn cọ « Tây Du Ký » nhiệt độ.

Bộ này kịch bên trong ưu tú ca khúc nhiều như vậy, không cho mượn đến phim truyền hình nhiệt độ đánh vào một chút mùa giải bảng đáng tiếc.

Đương nhiên « Tây Du Ký » khẳng định là không có khả năng phát liên tục một năm.

Nếu như cùng tháng không có phim truyền hình ca khúc tiện nghi nhiệt độ thêm được, Lâm Uyên sẽ ngoài ra viết một ít ca khúc đi đánh bảng.

Này giống vậy ở Lâm Uyên trong kế hoạch.

Thực ra từ « che mặt Ca Vương » đến « bài hát của chúng ta », hai cái tiết mục bên trong, Lâm Uyên cũng viết rất nhiều rồi bài hát.

Trong này có chút bài hát, hoàn toàn là có thể dùng đến đánh bảng.

Tỷ như « phô trương » .

Tỷ như « con đường bình phàm » vân vân.

Những thứ này đều là có hi vọng cầm mùa giải quan Quân Ca khúc.

Nhưng bởi vì không có trắng ban đầu phát hành, đánh bảng thời gian quá ngắn, cho nên cuối cùng đều không có thể ở mùa giải bảng cầm hạng nhất khúc mục đích.

Nghĩ như vậy, còn có chút thiệt thòi.

"Chính thức chạy nước rút, liền từ sang năm tháng giêng bắt đầu đi."

Lâm Uyên làm ra quyết định.
Bây giờ là cuối tháng mười.
Năm nay, đã sắp tới rồi.

Mấy ngày kế tiếp, Tinh Mang một mực ở chuẩn bị phim truyền hình « Tây Du Ký » quay chụp công việc.

Tháng mười một tới.

Phim truyền hình « Tây Du Ký » , rốt cuộc mở máy!

Phim truyền hình đạo diễn, là Tinh Mang mới từ Tê Châu đào tới một vị
đỉnh cấp phim truyền hình đạo diễn.

Vì « Tây Du Ký » đặc biệt đào một cái đỉnh cấp phim truyền hình đạo diễn
tới, Tinh Mang đối bộ này kịch coi trọng có thể thấy được lổm đổm.

Khoảng thời gian này, Tinh Mang bề bộn nhiều việc.

Bởi vì Tinh Mang gần đây không chỉ có ở quay chụp « Tây Du Ký » .

Ngoài ra, còn có hai bộ phim ở quay chụp.

Một bộ là Dịch Thành Công phụ trách « Sở Môn Thế Giới » .

Một bộ là Đỗ Ngạn phụ trách « Cuộc đời của Pi » .

Vâng.

Này hai bộ phim, đã bắt đầu quay chụp.

Mà trùng hợp là, cộng thêm « Tây Du Ký » , này ba bộ điện ảnh tác phẩm,
toàn bộ đều là Tiệp Ngư Biên Kịch.

Ngay cả Đỗ Ngạn cái này đạo diễn hạch tâm chế đạo diễn, cũng cho Tiệp
Ngư làm công cụ người.

Dùng công ty điện ảnh bộ lời nói chính là:

"Toàn bộ Tinh Mang điện ảnh bộ đều tại vì Tiệp Ngư một người phục vụ."

Hết lần này tới lần khác Tiệp Ngư tự mình không phải điện ảnh bộ.

Hắn là một cái Người viết ca khúc.

Rất hơi đen sắc hài hước ý tứ.

Tinh Mang bề bộn nhiều việc.

Lâm Uyên cũng lu bù lên.

Không chỉ là bởi vì hắn làm ba bộ điện ảnh kịch Biên Kịch yêu cầu thay
phiên đến ba cái đoàn kịch ghép nhà.

Cũng bởi vì .

Hắn đang ở tham gia tiết mục, « bài hát của chúng ta » nghênh đón tân nhất
kỳ trận đấu.

Ca sĩ môn, đã so với xong rồi.

Lâm Uyên ánh trăng này cố với hồng hoang đánh nhau, không thể nào chú
ý cuộc so tài chế.

Ngược lại chờ hắn cùng còn lại Người viết ca khúc môn trở lại tiết mục tổ
thời điểm, ca sĩ đã ít đi hai phần năm.

Dưới mắt chỉ còn 30 vị ca sĩ còn ở lại tiết mục trung.
Ngư Vương Triều tất cả nhân viên lưu lại.
Cái này cũng không đáng giá ngoài ý muốn.
Trước « che mặt Ca Vương » trận đấu, Ngư Vương Triều ngoại trừ Trần Chí Vũ, cũng là tất cả nhân viên sát tiền 20 cường.
Bây giờ năm mươi vị ca sĩ, phần lớn hay lại là « che mặt Ca Vương » đám người kia.
Chỉ đào thải 20 vị dưới tình huống, Ngư Vương Triều tất cả nhân viên lên cấp 30 mạnh, chỉ có thể coi là bình thường phát huy.

Âm nhạc bên trong đại sảnh.
20 vị Người viết ca khúc lại lần nữa tề tụ ở phía sau đài thu âm gian.
Người chủ trì An Hoàn xuất hiện ở trên đài, cười nói: "Các vị Người viết ca khúc lão sư môn đã lâu không gặp, kỳ này trận đấu không có mở live stream, chúng ta phải tốn mấy ngày thu âm."
Trịnh Tinh hô: "Người rất lâu không thấy chúng ta, chúng ta có thể ngày ngày nhìn người."
Hiện trường nhất thời cười to.
Không phải mỗi người cũng giống như Lâm Uyên phải làm đến cùng hồng hoang đánh nhau.
Mặc dù tháng mười trận đấu Người viết ca khúc không tham gia, nhưng rất nhiều Người viết ca khúc cũng ở trong nhà nhìn ca sĩ môn trận đấu.
An Hoàn cũng cười: "Chúng ta trận đấu tiến hành được giai đoạn này, đã coi như là đến nửa chặng sau rồi, cho nên tiếp theo cuộc so tài chế cũng sẽ trở nên càng ngày càng thú vị."
Có Người viết ca khúc nói: "Nhìn dáng dấp, lại phải ra quy tắc mới rồi."
Trịnh Tinh nói theo: "Tiết mục này tổ quy tắc, lòe loẹt."
Dương Chung Minh: ". "
Lòe loẹt, bốn chữ này là Dương Chung Minh ở tiết mục bên trong thường nói.
An Hoàn gật đầu một cái: "Tiếp theo quy tắc quả thật có chút lòe loẹt, nhưng ta tin tưởng các vị Người viết ca khúc thực lực tuyệt đối có thể đối phó loại tràng diện này, dù sao ngẫu nhiên phối đối với các người cũng chống đỡ nổi."
Vũ Long cao giọng nói: "Kia có thể không phải, Tiệp Ngư đều bị các người ép viết ra « Tôi Huyền Dân Tộc Phong »."
Mọi người lần nữa cười to.
Nếu như không phải tiết mục tổ đem Hảo Vận Tử xứng đội cho Tiệp Ngư, Tiệp Ngư cũng không phải viết liền nhau chừng mấy thủ tẩy não thần khúc.
"Được rồi."
An Hoàn nghiêm túc nói: "Phía dưới ta đem tuyên đọc quy tắc mới."

Người viết ca khúc môn biểu tình cũng nghiêm túc.

Quy tắc mới sẽ là cái gì?

"Mọi người đều biết, Người viết ca khúc sẽ tiếp một ít đơn đặt hàng, căn cứ điện ảnh kịch hoặc là trò chơi loại sáng tác Ca khúc chủ đề, mà chúng ta phía dưới quy tắc, chính là để cho Người viết ca khúc ngẫu nhiên rút ra thuộc về mình mấu chốt từ, sau đó căn cứ mấu chốt từ bài hát của sáng tác."

An Hoàn nói ra quy tắc.

Người viết ca khúc môn cười.

Liên này?

Rất đơn giản chứ sao.

Đang ngồi đều là khúc phụ, hoặc là đến gần khúc phụ cấp bậc Người viết ca khúc.

Âm nhạc đơn đặt hàng, không làm khó được bọn họ.

Nhưng mà, An Hoàn lời kế tiếp, nhưng là làm cho tất cả mọi người đều ngẩn ra:

"Bởi vì bản tiết mục đích mỗi tuần cũng sẽ phát hình, cho nên các vị sáng tác thời gian phi thường ngắn ngủi, từ các người bắt được thuộc về mình mấu chốt từ bắt đầu, chỉ có không tới thời gian một tuần tiến hành sáng tác, về phần ca sĩ, hoàn thành trước ca khúc sáng tác Người viết ca khúc có thể dẫn đầu chọn người."

Liên mẹ nó một tuần?

Đang ngồi đỉnh cấp Người viết ca khúc, dĩ nhiên không sợ mấu chốt từ thức mệnh đề sáng tác, nhưng điều kiện tiên quyết là muốn có đầy đủ thời gian.

Kết quả tiết mục tổ để lại cho mọi người thời gian quá ngắn!

Cần nhắc đến ca khúc sáng tác hoàn thành sau đó, còn phải chừa lại tập luyện thời gian, tìm ca sĩ biểu diễn, áp lực càng lớn hơn.

Ca khúc viết quá chậm, ngưỡng mộ trong lòng ca sĩ bị còn lại Soạn nhạc nhân tuyển đi làm sao bây giờ?

Hơn nữa .

Ca sĩ bắt được ca khúc sau cũng phải thông qua tập luyện tới quen thuộc ca khúc a, không để lại đủ thời gian, ca sĩ ở trên vũ đài quên từ cũng có thể!

"Chơi đùa lớn quá rồi đó?"

"Mấy ngày viết một ca khúc?"

"Hơn nữa còn là mệnh đề loại âm nhạc?"

"Này độ khó có thể so với ca sĩ ngẫu nhiên ghép thành đôi lớn hơn."

"Thực ra mấy ngày viết một ca khúc cũng không khó khăn, cho dù là mệnh đề cũng không thành vấn đề, nhưng người nào dám cam đoan mình có thể ở thời gian ngắn như vậy bên trong viết ra ca khúc, còn có đầy đủ chất lượng?"

" "

Khó khăn khó khăn khó khăn!

Mệnh đề ca khúc, sáng tác thời gian ngắn, mọi người như thường có thể viết ra ca khúc.

Nhưng âm nhạc chất lượng, thật rất khó bảo đảm.

Mà trước trận đấu, rất bài hát của nhiều thực ra cũng không phải Người viết ca khúc môn hiện viết, mà là mỗi người hàng tích trữ.

Trong lúc nhất thời, Người viết ca khúc môn rồi rít nhưc đầu.

"Người được không?"

Trịnh Tinh nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nói: "Cô thả thử một lần."

Trịnh Tinh vừa nhìn về phía Lâm Uyên: "Vậy người được không?"

"Vấn đề không lớn."

Lâm Uyên nói thật.

Trịnh Tinh vốn định từ này trong miệng hai người nghe được "Thật là khó" cảm khái, sau đó tìm kiếm đến từng tia trong lòng an ủi.

Nhưng .

Làm hai người này mở miệng, Trịnh Tinh chẳng những không tìm kiếm đến an ủi, ngược lại càng được đả kích.

Tinh Mang ba cái khúc phụ, số ta yếu nhất?

Truyện #Lão Bà Ta Là Học Bá tình tiết nhẹ nhàng hài hước, có chút ám áp

:D Lão Bà Ta Là Học Bá

Chương 590: Ngày mai gặp

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh loại này dù sao cũng là số ít.

Còn lại Người viết ca khúc, phần lớn đều là cau mày, áp lực nặng nề.

Tiết mục này, cùng với nói là ca sĩ môn trận đấu, chẳng nói là Người viết ca khúc môn trận đấu.

Mặc dù quy tắc tranh tài có chút nghịch ngợm ——

Viết ca khúc tốc độ không phải cân nhắc khúc phụ trình độ mạnh yếu tiêu chuẩn.

Có Người viết ca khúc có thể phải một thời gian hai năm mới viết ra một bài bài hát tốt.

Kết quả kia một ca khúc chất lượng, người khác cả đời khả năng cũng không viết ra được tới.

Nhưng lời này muốn xem nói thế nào:

Trong thời gian ngắn không viết ra được một bài bài hát tốt Người viết ca khúc, không nhất định là người yếu;

Nhưng trong thời gian ngắn có thể căn cứ một cái chủ đề viết ra một bài bài hát tốt Người viết ca khúc, nhất định là cường giả!

Đang ngồi đều là nghiệp giới Đại Ngưu.

Ai cũng không muốn bại bởi người bên cạnh.

Sau đó, chính là mấu chốt từ rút thăm.

Trước đọc được tên mười Người viết ca khúc dẫn đầu rút thăm, Lâm Uyên cũng không tại trong danh sách.

Nói cách khác:

Kỳ này với Lâm Uyên không quan hệ gì rồi.

Hắn bản kỳ không lấy được chính mình mấu chốt từ, cái này cũng là vì bảo đảm Người viết ca khúc sáng tác thời gian tính công bình, ở bên cạnh làm ăn đưa quân chúng là được.

Duẩn Đông bị đọc được rồi tên.

Giờ khắc này, Duẩn Đông thở phào một cái.

Bên cạnh Diệp Tri Thu vui vẻ: "Duẩn Đông, ngươi này thở phào nhẹ nhõm là ý gì?"

"Ta có sao?"

"Tuyệt đối có!"

"Ta không có."

"Ta nghe được!"

"Bởi vì này kỳ không có Dương Chung Minh."

Mặt tê liệt Duẫn Đông mở miệng nói.

Diệp Tri Thu chế nhạo nói: "Đúng dịp, kỳ này cũng không có Tiệp Ngự."

Mọi người cười lên ha hả.

Chỉ có Lâm Uyên vẻ mặt mờ mịt, không biết mọi người đang cười cái gì.

Thực ra mọi người cười nguyên nhân rất đơn giản:

Trước Duẫn Đông bại bởi Tiệp Ngự, trên mạng đều tại nói, Duẫn Đông là tân vạn niên lão nhị.

Dưới tình huống như vậy, Duẫn Đông nhất định là không muốn gặp Tiệp Ngự.

Hắn vừa mới thở phào nhẹ nhõm, cũng nhất định là bởi vì Tiệp Ngự.

Sự thật cũng xác thực như thế.

Duẫn Đông tình nguyện đối phó với Dương Chung Minh tay, cũng không nguyện ý đụng phải Tiệp Ngự.

Vạn nhất lại đề cho Tiệp Ngự đề ở hạng nhì, vậy hắn cái này vạn niên lão nhị liền muốn Thạch Chuy rồi.

Bất quá hắn ngoài miệng chắc chắn sẽ không nhẹ Dịch Thừa nhận thức.

Tặng hắng một cái, Duẫn Đông từ rút thăm trong rương móc ra một cái cầu, trên đó viết hai chữ:

Hoa đào!

An Hoành lập tức tuyên bố: "Duẫn Đông lão sư rút được máu chốt từ là hoa đào, cho nên bản kỳ tiết mục, Duẫn Đông lão sư phải lấy hoa đào làm chủ đề sáng tác một ca khúc."

Bên cạnh Diệp Tri Thu nhíu mày: "Hoa đào, xem ra người kỳ này muốn viết một bài bài hát của Cổ Phong."

Duẫn Đông gật đầu, đại khái là ý nghĩ này.

Ngay sau đó, Vũ Long rút thăm.

Vũ Long máu chốt từ là "Bình an".

"Đoán tiết mục này tổ còn có chút lương tâm."

Người viết ca khúc môn biểu tình hơi dụ đi một chút, trước mắt đến xem những máu chốt này từ cũng không tính là xảo quyết.

Quả nhiên.

Sau đó còn lại Người viết ca khúc rút được máu chốt từ, cũng cũng không tính là phức tạp.

Tỷ như "Âm nhạc".

Tỷ như "Không thẹn với lương tâm".

Phần lớn đều là từ ngữ, hoặc là thành ngữ.

Trong đó cửa ải khó nhất kiện từ là "Khí cầu".

Tiệp Ngự lúc đầu ngược lại là có thủ đồng danh ca khúc gọi là « khí cầu ».

Nhưng đột nhiên để cho một vị Người viết ca khúc lấy "Khí cầu" làm chủ viết một ca khúc, này ý nghĩ còn thật bất hảo tìm.

Rút thăm sau khi kết thúc, An Hoàn mang theo Người viết ca khúc môn tiến vào gian phòng nhỏ.

Dựa theo tiết mục quy tắc, Người viết ca khúc môn mấy ngày kế tiếp muốn ở Âm Nhạc Trung Tâm đợi, ở địa phương cũng do tiết mục tổ thống nhất tiến hành an bài ——

Quan phòng tối nhỏ!

Nhốt vào bọn họ viết ra ca khúc mới thôi!

Mà ca sĩ môn là tùy thời đợi lệnh, chờ Soạn nhạc người chọn.

Lâm Uyên kỳ này không cần quan phòng tối nhỏ, hạ kỳ mới đến phiên hẳn.

Bất quá coi như hạ kỳ đến phiên Lâm Uyên, Lâm Uyên cơ bản cũng sẽ không bị phòng tối nhỏ quan quá lâu.

Bởi vì hẳn có hệ thống.

Bất được máu chốt từ, ở hệ thống bên trong tìm một bài đối ứng ca khúc là được.

Bất kể Lâm Uyên rút được cái gì máu chốt từ, Lâm Uyên cũng có nắm chắc có thể nhanh chóng tìm tới thích hợp ca khúc.

Kết thúc hôm nay thu âm, Lâm Uyên đi « Tây Du Ký » đoàn kịch, tránh trong chốc lát quay chụp tình huống.

Tôn Ngô Không nhân vật, đã quyết định.

Chính là Nhâm Nham.

Vốn là đoàn kịch rất nhiều người đối Nhâm Nham xuất diễn Tôn Ngô

Không rất có phê bình kín đáo, dù sao Nhâm Nham không có danh tiếng.

Nhưng Nhâm Nham thử sức trung biểu diễn một chút Tôn Ngô Không vai diễn, trực tiếp liền chinh phục người sở hữu.

Thật là khéo!

Nhâm Nham diễn Tôn Ngô Không, vừa có hầu một mặt, lại có người một mặt, xích độ dẫn đo vừa đúng!

Lần này lại cũng không có người cảm thấy Nhâm Nham không thích hợp diễn Tôn Ngô Không rồi.

Lâm Uyên cũng ở đây tiết mục tổ nhìn một hồi Nhâm Nham biểu diễn.

Hắn trong lòng nghĩ là, vạn nhất vẫn là không được, liền len lén dùng một chút diễn kỹ nước thuốc.

Kết quả .

Diễn kỹ nước thuốc không dùng.

Nhâm Nham, rất đi!

Giống như Lục Tiểu Linh Đờng lục lục lục!

Chỉ có thể nói, không hổ là trò khi thế gia đi ra mầm non.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên không có chuyện gì ngay tại mấy cái đoàn kịch mù lác lư.

Mà ở tân nhất kỳ « bài hát của chúng ta » phát hình một ngày trước, tỷ tỷ bỗng nhiên đề nghị, người một nhà đi Tôn Diệu Hỏa quán lẩu ăn một bữa nôi lẩu.

Tỷ tỷ là nôi lẩu cuồng nhiệt người yêu thích.

Nàng trung bình mỗi nửa tháng, cũng sẽ kéo mọi người cùng nhau đi Tôn Diệu Hỏa trong tiệm ăn một bữa nôi lẩu.

Lâm Uyên nói: "Diệu Hỏa học trưởng gần đây ở lục tiết mục."

Tỷ tỷ nói: "Chúng ta đi ăn lẩu, lại không phải đi ăn Tôn Diệu Hỏa."

Đại Dao Dao hưng phấn: "Ta đồng ý."

Cô gái tựa hồ so với nam hài tử càng thích ăn lẩu.

Lão mù lác đầu: "Các người đi đi, ta không đi, tối nay muốn cùng người trận đấu."

Lâm Uyên ngăn người: "Trận đấu?"

Lão mù nghiêm túc một chút gật đầu: "Gần đây có một nhóm người theo chúng ta đoạt địa bàn, các nàng cũng nhảy « Tối Huyền Dân Tộc Phong »."

Lâm Uyên: ". "

Quảng trường múa giữa battle?

Xem ra là bác gái gian giang hồ ân oán.

Hắn cũng không giúp được.

Cứ như vậy.

Mang theo tỷ tỷ muội muội, Lâm Uyên tam người đi tới phụ cận gia Diễm Diễm quán lẩu.

Diễm Diễm quán lẩu trước mắt ở Tô Thành có Tam gia phân điểm.

Một nhà cách Tinh Mang tương đối gần.

Một nhà cách trường học tương đối gần.

Một nhà cách Lâm Uyên gia tương đối gần.

Rất khéo.

Cũng mở ở Lâm Uyên tùy thời đủ tới chỗ.

Hôm nay Lâm Uyên đi rời nhà gần đây Diễm Diễm quán lẩu ăn.

Kết quả, người một nhà chưa ngồi được bao lâu, Lâm Uyên liền nghe được cửa truyền tới một đạo thanh âm quen thuộc:

"Học đệ các người tới ăn cơm thế nào không trước thời hạn cho ta biết, ta tốt cho các người trước thời hạn an bài một ít bình thường không ăn được."

Cửa người rõ ràng là Tôn Diệu Hỏa.

Tỷ tỷ hiếu kỳ: "Người không phải ở thu âm trận đấu sao?"

Tôn Diệu Hỏa biểu tình ngưng trọng, ngượng ngùng nói: "Cũng không bận rộn như vậy ."

Tỷ tỷ nói: "Ta còn tưởng rằng các người lục tiết mục bê bộn nhiều việc đầu rồi, vậy người cũng ngồi xuống ăn chung đi, ngàn vạn lần chớ khách khí, coi như nhà mình như thế."

Tôn Diệu Hỏa: " . "

Đại Dao Dao bỗng nhiên có chút mong đợi nói: "Các người đã không vội vàng, thanh kia Hạ Phồn cùng Giang Quỳnh các nàng cũng gọi tới ăn chung đi!"

Tỷ tỷ chế nhạo nói: "Kêu Hạ Phồn là giả, kêu Giang Quỳnh là thực sự chứ?"

Đại Dao Dao đỏ mặt

Nàng và Hạ Phồn rất quen, nhưng cũng không nhận ra Giang Quỳnh.

Nhìn « che mặt Ca Vương » sau đó, Đại Dao Dao thành Giang Quỳnh fan, một mực la hét để cho Lâm Uyên đem Giang Quỳnh giới thiệu cho nàng nhận biết, bất quá Lâm Uyên lão quên này tra, hôm nay mới nhân cơ hội nói ra chính mình tiểu nguyện vọng.

Tôn Diệu Hỏa lúng túng nói: "Giang Quỳnh cùng Hạ Phồn không rảnh . "

Nghe vậy Đại Dao Dao, không khỏi thất lạc.

Tỷ tỷ buồn bực: "Tại sao hai nàng không rảnh, người có rảnh rồi?"

Tôn Diệu Hỏa bực phát lúng túng: "Hai nàng bị tiết mục bên trong Người viết ca khúc coi trọng, hạ kỳ tiết mục muốn hợp tác."

Tỷ tỷ theo bản năng nói: "Không có Soạn nhạc nhân tuyển người sao?"

Nói xong, tỷ tỷ mới cảm giác lời này khả năng bị tổn thương nhân.

Tôn Diệu Hỏa tiểu giải thích rõ đến: "Phong cách khả năng không quá thích hợp."

Bầu không khí có chút lúng túng.

Tỷ tỷ định đánh vỡ loại này lúng túng, cười nói:

"Kia Trần Chí Vũ cùng Hảo Vận Tỷ luôn có không đi, ta thực ra đặc muốn quen biết một chút các người Ngự Vương Triều ca sĩ môn, vừa vận tới nay ăn lâu, nhiều người tương đối náo nhiệt!"

"Không có phương tiện."

Tôn Diệu Hỏa cũng sắp khóc: "Trần Chí Vũ cùng Hảo Vận Tỷ tới nay cũng không không, bọn họ đều bị Người viết ca khúc nhìn trúng, tới nay muốn xếp hạng luyện ca khúc."

Tỷ tỷ: " . "

Ngự Vương Triều nhiều như vậy người tham gia « bài hát của chúng ta » , liên Trần Chí Vũ cùng Hảo Vận Tỷ đều bị Người viết ca khúc nhìn trúng, người Tôn Diệu Hỏa không Người viết ca khúc nguyện ý muốn?

Bầu không khí, lúng túng hơn rồi.

Đang lúc này.

Lâm Uyên cùng Đại Dao Dao bỗng nhiên lẫn nhau trừng mắt nhìn đối phương:

"Người điếm Năm kim châm làm gì?"

"Không phải ta điếm!"

"Tỷ tỷ?"

Hai người đồng thời nhìn về phía Lâm Huyền, thật là quá đáng, đi ra ăn lẩu, còn phải bị buộc ăn rau cải.

Lâm Huyền lắc đầu: "Ta không điếm."

Tôn Diệu Hỏa há miệng: "Này Nấm kim châm là chúng ta tiếm đưa ."

Lâm Huyền nâng trán.

Đánh vỡ lúng túng còn phải dựa vào hai người này.

Bởi vì này hai người, căn bản cũng không biết bầu không khí hiện tại có nhiều lúng túng.

"Ta ăn, rau xà lách ta còn thật thích ăn."

Tôn Diệu Hỏa lặng lẽ điều chỉnh một tình cảm xuống, thuận thế ngồi xuống, lại khôi phục nhất quán ngoan ngoãn nụ cười.

"Cố gắng lên ~ "

Lâm Huyền lặng lẽ đối Tôn Diệu Hỏa làm một khẩu hình.

Trong lòng Tôn Diệu Hỏa đau xót, thiếu chút nữa phá vỡ.

Mà Lâm Uyên chính là bỗng nhiên đối Tôn Diệu Hỏa nói: "Ngày mai gặp."

Tôn Diệu Hỏa ngẩn ra.

Trong lòng Lâm Uyên than nhỏ, Diệu Hỏa học trưởng lại không hiểu Nấm kim châm ngạnh.

---

ps: Hiến tế vườn trẻ người đứng đầu sách mới « chương môn khiêm tốn một chút » , mặc dù dáng dấp quả thật không bằng ô bạch, nhưng viết sách vẫn là không có khuyết điểm, mọi người có thể đi làm thịt ~

Truyện #Lão Bà Ta Là Học Bá tình tiết nhẹ nhàng hài hước, có chút ám áp

:D Lão Bà Ta Là Học Bá

Chương 591: Hai người có lưu hàng

"Toàn chức nghệ thuật gia

Ngày thứ 2.

Kỳ mới nhất « bài hát của chúng ta » phát hình.

Lâm Huyền ở trong nhà nhìn này đồng thời tiết mục.

Bên cạnh Đại Dao Dao đồng thời nhìn.

Tiết mục trung, mỗi khi Người viết ca khúc viết xong ca khúc, cũng sẽ đi Ca Hậu đại sảnh chọn nhân.

Mỗi lần Tôn Diệu Hỏa cũng chủ động đứng dậy.

Nhưng mỗi một lần, cũng không người chọn Tôn Diệu Hỏa.

Cuối cùng toàn bộ Ngự Vương Triều ngoại trừ Tôn Diệu Hỏa, còn lại ca sĩ đều bị bất đồng Soạn nhạc nhân tuyển đi nha.

Đạn mặc đều là trêu chọc.

"Tôn Diệu Hỏa: Nói tốt năm tháng đây?"

"Tôn Diệu Hỏa: Chọn ta chọn ta, bao người chỉ hồng bài hát, không người tâm phúc!"

"Chết cười rồi, Ngự Vương Triều liền còn dư lại Tôn Diệu Hỏa không có bị chọn đi."

"Quả nhiên, Tôn Diệu Hỏa mới là Ngự Vương Triều bên trong yếu nhất đi, so với Trần Chí Vũ còn yếu."

"Trần Chí Vũ thực ra không yếu, nhân gia dầu gì cũng là Ngự Vương Triều sớm nhất trước nhất tuyển ca sĩ."

"Không chỉ có kỳ này, đệ nhất kỳ Soạn nhạc nhân tuyển nhân khâu, cũng không có một Người viết ca khúc chủ động lựa chọn Tôn Diệu Hỏa."

"Tôn Diệu Hỏa, nói như thế nào đây, làm cho người ta cảm giác quá bình thường."

"Thực ra hẳn ca hát cũng không tệ lắm, nhưng chính là rất dễ dàng để cho người ta xem nhẹ."

"Liền Ngự phụ trước kia cũng là lựa chọn Trần Chí Vũ, mà không phải Tôn Diệu Hỏa."

"Nhìn như vậy Tôn Diệu Hỏa quả nhiên vẫn là không quá được a, trở thành một tuyển phân lớn dựa vào năm."

"Tôn Diệu Hỏa tốt chủ động a, bị không để ý tới nhiều lần như vậy còn đang tìm cơ hội."

"Ai, nhìn còn rất lòng chua xót."

"Lòng chua xót cái gì nha, Người viết ca khúc không chọn hẳn, khẳng định là chính bản thân hẳn nguyên nhân."

" . "

Đại Dao Dao bỗng nhiên có chút bất mãn nói: "Những người này tại sao nói như thế Diêu Hỏa học trưởng?"

Lâm Huyền nói: "Đó là người đối Tôn Diêu Hỏa chú ý thiếu."

Hát « mười năm » trước, Tôn Diêu Hỏa càng bị người xem ghét bỏ.

Mãi mãi cũng là bài hát người tâm phúc không hồng.

Sau đó « mười năm » đại hỏa, Tôn Diêu Hỏa phong bình mới thay đổi xong.

Nhưng so với còn lại ca sĩ, Tôn Diêu Hỏa vẫn sẽ bị người xem xem nhẹ.

Đều là Ngự Vương Triều ca sĩ, giống vậy do Tiệp Ngự thổi cho nổi tiếng,

Giang Quỷ nhiệt độ liền cao hơn Tôn Diêu Hỏa quá nhiều.

"Ta cảm thấy được Diêu Hỏa học trưởng hát rất tốt a." Đại Dao Dao không hiểu.

Lâm Huyền nói: "Có ca sĩ cùng diễn viên không đều như vậy ấy ư, rõ ràng thực lực không tệ, nhưng chính là dễ dàng bị mọi người coi thường."

Lâm Huyền cũng không biết.

Dù là ở Tinh Mang, Tôn Diêu Hỏa cũng một lần bị Người viết ca khúc môn coi thường.

Lâm Uyên đi tới âm nhạc đại sảnh thu âm tiết mục.

Hôm nay đến phiên còn lại mười vị Người viết ca khúc rút ra mẫu chốt từ rồi.

Dương Chung Minh cười liếc nhìn Lâm Uyên: "Người trước rút ra?"

"Được."

Lâm Uyên đưa tay sờ cái ký.

"Là cái gì?"

Giống vậy được an bài đến này đồng thời Trịnh Tinh ba mong chờ hương

Lâm Uyên trong tay ký:

"Trời cao biển rộng?"

Nàng cười nói: "Chủ này đề không tệ, ta cũng rút ra!"

Lâm Uyên ngẩn người.

Trên tay hẳn ký, bất ngờ viết bốn chữ:

Trời cao biển rộng!

Ái này kiện từ, quá đơn giản!

Hắn vừa vặn có đồng danh ca khúc, hơn nữa chất lượng tương đối khá!

"Ta cũng tới."

Trịnh Tinh rút cái ký, mẫu chốt từ là "Bất đắc dĩ" .

Trịnh Tinh bĩu môi: "Liền thật bất đắc dĩ, đem trời cao biển rộng cho ta thật tốt, bất quá bất đắc dĩ cũng được đi."

Dương Chung Minh không nói lời nào, rút hẳn ký.

"Thừa Phong Phá Lãng?"

Người chủ trì An Hoàn vui vẻ: "Ngài và Tiệp Ngu lão sư thành ngữ còn rất dựng, có ý tưởng sao?"

Dương Chung Minh không lên tiếng.

Trịnh Tinh làm một hư thủ thế, chỉ chỉ đầu mình: "Hắn đã bắt đầu viết ca khúc rồi."

An Hoàn choáng váng.

Cái gì nhỉ?

Trong đầu sáng tác?

Hắn không biết thật giả.

Nhưng Dương Chung Minh thấy chính mình mấu chốt từ sau, quả thật không nói gì thêm, phảng phất thật ở sáng tác .

Người phía sau, tiếp tục rút thăm.

Đợi tất cả mọi người bốc thăm xong, An Hoàn cười nói: "Thật xin lỗi, các vị muốn quan phòng tối nhỏ rồi."

Cái gọi là phòng tối nhỏ, thực ra chính là mình căn phòng.

Lâm Uyên phòng tối nhỏ, là hẳn quen thuộc màu hồng phòng.

Nhân viên làm việc chuẩn bị cho hắn rồi thức uống cùng trái cây, còn nhắc nhở một câu: "Có cần gì ngài có thể nói với ta."

Lâm Uyên lắc đầu: "Không cần làm phiền, ta lập tức đi ra ngoài."

Nhân viên làm việc ngăn người, chợt lắc đầu nói: "Thật xin lỗi, Tiệp Ngu lão sư, dựa theo tiết mục tổ quy tắc, ở ngài viết bài hát tốt trước, là không thể đi ra ngoài, ngoại trừ đi phòng vệ sinh, hoặc là buổi tối hồi quán rượu nghỉ ngơi."

Lâm Uyên cũng ngăn người: "Viết ra không là được rồi sao?"

Nhân viên làm việc có chút không biết lời này thế nào tiếp.

Nhưng tiếp theo một màn, nhưng là để cho nhân viên làm việc đều sợ ngây người.

Chỉ thấy Lâm Uyên ngồi ở đó, không ngừng hành hạ Soạn nhạc phần mềm, phảng phất không cần suy nghĩ.

Cái này cùng bên trên kỳ phòng tối nhỏ Người viết ca khúc biểu hiện không giống nhau a .

Bên trên kỳ phòng tối nhỏ bên trong, người chế tác viết ca khúc thời điểm, không ngừng nắm tóc.

Vốn cũng không đầu tư cổ phiếu phát, đều sắp bị chộp góc rồi.

Kết quả đến Tiệp Ngu này, cảm giác viết ca khúc hãy cùng uống nước như thế dễ dàng?

Đến gần sau một tiếng, Lâm Uyên uống một hớp, ngẩng đầu hỏi nhân viên làm việc:

"Soạn nhạc cũng cần hiện trường hoàn thành sao?"

"Không cần ."

Nhân viên làm việc ngo ngo nói.

Lâm Uyên gạt đầu một cái: "Ta đây viết xong, có thể đi ra ngoài chứ ?"

Nhân viên làm việc vội nói: "Ngài chờ một chút, ta có thể hoàn chỉnh nghe một lần sao?"

"Có thể."

Lâm Uyên mặc cho đôi phương đeo tai nghe lên, đem vừa mới chép xong âm nhạc nghe qua một lần.

Phía dưới còn có một đoạn đã hoàn thành ca từ.

Sau khi nghe xong, nhân viên làm việc nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, phảng phất đang nhìn một cái quái vật!

Lâm Uyên lại hỏi một lần: "Ta có thể đi ra ngoài sao?"

Nhân viên làm việc há miệng, gần như nghẹn ngào, tốt nửa ngày mới thanh âm có chút khô khốc:

"Có thể."

Lâm Uyên gạt đầu, đẩy cửa phòng ra.

Đạo diễn Đồng Thư Văn đang ở "Tuần tra" .

Thấy Lâm Uyên đi ra màu hồng phòng, Đồng Thư Văn sợ hết hồn, liền vội vàng ngăn lại: "Tiện Ngự lão sư ngài thế nào đi ra!"

Lâm Uyên nói: "Ta viết hoàn ca."

Đồng Thư Văn lấy vì mình nghe lầm: "À?"

Lâm Uyên nói: "Ta viết xong a."

Nói xong, Lâm Uyên vòng qua Đồng Thư Văn.

Đồng Thư Văn nhìn Lâm Uyên bóng lưng, muốn nói cái gì, cuối cùng vẫn là ngậm miệng.

Hắn bước nhanh hơn, tiến vào Lâm Uyên màu hồng phòng.

Màu hồng phòng tên kia nhân viên làm việc còn mang tai nghe, cả người tựa hồ cũng là mộng bức trạng thái.

"Hắn viết xong ca?"

"Viết xong ."

"Làm sao có thể, lúc này mới không tới một giờ chứ ?"

Đồng Thư Văn cau mày, Tiện Ngự lão sư là đối tiết mục tổ quy tắc bất mãn, cho nên mới cố ý chuyện qua loa lấy lệ?

Cái này không thể được a.

Hắn liền vội vàng ngồi xuống: "Ta nghe nghe."

Nhân viên làm việc nhường ra tai nghe, thất hồn lạc phách đáng vẻ.

Đồng Thư Văn nhíu mày một cái, click phát ra.

Bài hát này không có tiếng người biểu diễn, chỉ có hợp âm đi về phía cùng với toàn thể nhịp điệu.

Bỗng nhiên.

Đông Thu Văn như bị sét đánh, cả người ngây ngô ngò ở đó, ánh mắt kia viết đầy kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Hồi lâu.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng: "Tiện Ngư lão sư có lưu hàng, vừa vặn cùng chủ đề đôi mắt?"

"Nhìn trước mắt, là như vậy."

Nhân viên làm việc khổ mở miệng cười: "Ta là không quá tin tưởng, bài hát này là hắn một giờ sáng tác đi ra, hơn nữa liền ca từ cũng viết xinh đẹp như vậy."

Đông Thu Văn như có điều suy nghĩ.

Máu chốt từ vừa vặn cùng hàng tích trữ chống lại số?

Đây cũng quá đúng dịp chứ ?

Bên kia.

Lâm Uyên chạy tới rồi ca sĩ đại sảnh.

Trong nháy mắt, toàn bộ ca sĩ đều nhìn về Lâm Uyên, nhưng biểu tình, nhưng có chút mờ mịt.

Tiện Ngư lão sư tại sao cũng tới?

Hắn tới chọn ca sĩ?

Không nên a.

Lúc này mới một giờ.

Thời gian ngắn như vậy, ca khúc liền viết xong?

Không phải nói mệnh đề sáng tác sao?

Coi như bỏ mạng đề sáng tác cũng không có nhanh như vậy chứ ?

Lâm Uyên lại không để ý tới ca sĩ môn tâm tư, nói thẳng vào vấn đề:

"Diệu Hỏa học trưởng, chúng ta đi viết bài hát."

Ca sĩ môn tròn tròn mắt.

Thật viết xong?

Đây là .

Có lưu hàng cùng chủ đề đôi mắt?

Tôn Diệu Hỏa chính là mang mang nhiên đứng dậy.

Trong đầu hắn, chợt nhớ tới tối hôm qua Lâm Uyên nói ra ba chữ kia:

"Ngày mai gặp."

Tôn Diệu Hỏa có chút nhớ khóc.

Cùng lúc đó.

Tiết mục tổ loa lớn bên trong, vang lên nhân viên làm việc thanh âm:

"Bài hát của Tiện Ngư lão sư sáng tác xong, lựa chọn ca sĩ Tôn Diệu Hỏa."

Nhất thời.

Các đại phòng tối nhỏ đều sừng sốt.

"Nhanh như vậy?"

"Làm sao có thể?"

"Một giờ viết xong mệnh đề ca khúc?"

"Quá kinh khủng đi?"

"Không đúng."

"Khẳng định không phải một giờ viết xong."

"Đây là chống lại lúc trước hàng tích trữ chứ?"

"Vận khí này cũng quá tốt, vừa vặn chống lại hàng tích trữ."

"Tiện Ngự hàng tích trữ còn giống như rất nhiều nha."

"Ta nghĩ thấy hàng tích trữ mùi thơm."

" "

Tất cả mọi người đều cho là, Tiện Ngự là có hàng tích trữ!

Nếu không, một giờ viết xong bài hát, thật sự là quá nhanh một chút!

Tất cả mọi người có thể một giờ viết xong bài hát, nhưng tất cả mọi người ở năm tấc, bởi vì một giờ viết ra bài hát, không thể nào trải qua rồi chính bọn hấn kia quan.

Chất lượng không đủ a!

Cái này trận đấu hàm kim lượng cực cao, ai dám ứng phó chuyện, chỉ có thể thua phi thường khó coi.

Cho nên .

Tiện Ngự dám một giờ liền viết xong bài hát, tất nhiên là bởi vì, hấn đối bài hát của tự mình rất có lòng tin.

Lòng tin này tới từ nơi nào?

Chỉ có thể là hàng tích trữ.

Nghĩ tới đây, Người viết ca khúc môn bình thường trở lại chút.

Mặc dù, vẫn có chút hâm mộ và ghen ghét, bởi vì viết ca khúc áp lực, đã để cho bọn họ đau đến không muốn sống.

Nhưng mà.

Ngay tại sau nửa giờ.

Loa lớn bỗng nhiên lại vang lên: "Dương Chung Minh Lão Sư đã hoàn thành ca khúc sáng tác, lựa chọn ca sĩ Giang Quỳnh!"

Chúng phòng tôi nhỏ lại lần nữa mộng bức.

Cái gì nha!

Sao cũng nhanh như vậy?

Dương Chung Minh cũng viết xong?

Cũng có hàng tích trữ chủ nhân?

Hai người hàng tích trữ cũng quá nhiều đi!

"Không thể nào!"

Trịnh Tinh trợn mắt nhìn nhân viên làm việc nói: "Ta không tin tưởng bọn họ là một giờ viết xong bài hát, tuyệt bích là có hàng tích trữ!"

Nhân viên làm việc: " . "

Đạo lý ta đều biết, nhưng người trùng ta xong rồi cái gì?

Nhìn Trịnh Tinh trước máy vi tính kia một đồng tóc rối, nhân viên làm việc trời xui đất khiến nói: "Chúng ta này có đen chề vừng ."

Sinh sôi dùng.

Viết ca khúc làm người ta đầu ngốc, trước nhất kỳ thu âm thời điem, đen chề vừng ở quan phòng tối nhỏ Người viết ca khúc giữa có thể bán chạy rồi. "Cho ta tới một chén!"

Trịnh Tinh hung tợn nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, bây giờ nàng liền một cái hợp âm đều không viết ra: "Thêm hai chai nữa Hắc Ngưu thức uống!"

Gan nha!

Tối nay không ngủ!

Vô luận có phải hay không là trước thời hạn có lưu hàng, Tiệp Ngưu cùng Dương Chung Minh suất hoàn thành trước, cũng để cho Người viết ca khúc môn tâm huyền căng thẳng.

Thực ra.

Trên lý thuyết mà nói, Người viết ca khúc linh cảm bùng nổ dưới tình huống, một giờ viết ra một bài hát tốt cũng có khả năng, nhưng bây giờ mọi người là thà tin là không, không thể tin có!

Đường kính muốn thống nhất!

Hai người chính là có hàng tích trữ!

---

ps: Kết thúc công việc, gan đến cái điem này, không xứng một tấm vé tháng sao? ■? ■●, gọi cảm nhà cái ở tuyến chia bài, hèn mọn ô bạch gọi cảm cầu nguyệt phiêu!

// cuối năm quá bận, bann ngày làm 13 tiếng, 10h đêm mới về, mn thông cảm

Truyện #Lão Bà Ta Là Học Bá tình tiết nhẹ nhàng hài hước, có chút ám áp :D Lão Bà Ta Là Học Bá

Chương 592: Trời cao biển rộng

"Toàn chức nghệ thuật gia

Tiết chế một tuần.

Cho đến ngày mừng 7 tháng 11.

Người viết ca khúc môn lục tục hoàn thành sáng tác, cũng cùng ca sĩ môn tiên hành tập luyện.

Kỳ này tiết mục chuẩn bị áp dụng thu âm cùng live stream kết hợp hình thức, cũng chính là để trước thu âm bộ phận, để cho người xem hiểu rõ một chút phía sau màn cố sự, sau đó sẽ mở ra chính thức sân khấu trận đấu tỷ thí

Đây là các khán giả rất muốn tiết mục hình thức.

So với thuần thu âm, mọi người vẫn ưa thích nhìn live stream loại này thực thì chuyển động cùng nhau cảm giác.

Mà khi hậu trường Người viết ca khúc cùng ca sĩ môn làm cuối cùng chuẩn bị lúc.

Mấy ngày nay thu âm tài liệu thực tế, rốt cuộc nghênh đón phát hình.

Cùng lúc đó.

Đám bạn trên mạng chính là không kịp chờ đợi nhìn lên bản kỳ tiết mục.

"Rốt cuộc có Ngự phụ so tài!"

"Hơn một tháng không thấy Ngự phụ, ta nhớ đến chết rồi cũng!"

"Kỳ này có ý tứ, Tinh Mang tam đại Người viết ca khúc cùng sân khấu tỷ thí!"

"Trịnh Mụ thuần đủ số, chủ yếu nhìn Ngự phụ cùng Dương phụ cha con cục!"

"Trịnh Mụ: Ta không sĩ diện mà!"

"Đây là Ngự phụ lần đầu tiên cùng Dương phụ chính diện cạnh tranh chứ?"

"Không biết ai thắng ai thua."

"Hai người này trận đấu tới nay, thật giống như cơ bản đều không thua quá chứ?"

" "

Tiết mục trận đấu tới nay, Tiễn Ngự cùng Dương Chung Minh vẫn không có phân phối đến cùng một kỳ.

Kết quả hai người này ở mỗi người tổ bên trong, cơ bản đều là giết lung tung trạng thái.

Này đồng thời hai người rốt cuộc tụ tập với nhau rồi.

Cho nên đám bạn trên mạng rất muốn nhìn giữa hai người này sẽ va chạm ra như thế nào tia lửa tới.

Kết quả.

Rất nhanh mọi người liền thấy muốn nhìn đồ ——

"Ngư phụ một giờ liền viết bài hát tốt rồi hả?"

"Tốt mẹ nó nhanh!"

"Không hiểu liền hỏi: Người viết ca khúc một giờ viết ra ca khúc là khái niệm gì?"

"Ta là học Soạn nhạc, cho mọi người phổ cập khoa học một chút: Thực ra một giờ viết một ca khúc không tính là khó khăn, linh cảm lúc tới sau khi rất nhiều Người viết ca khúc cũng có thể làm được, chủ yếu vẫn là nhìn ca khúc chất lượng, nếu như một giờ viết ra ca khúc chất lượng nhận nhịp, đó mới là thật là khủng bố, bất quá ta tương đối nghiêng về Người viết ca khúc môn kết luận, Ngư phụ rút được mấu chốt từ, phải cùng hẳn một thủ hàng tích trữ đôi mắt, cái gọi là hàng tích trữ chính là Người viết ca khúc viết xong sau đó một mực không phát hành ca khúc."

"Nguyên lai là như vậy."

"Nhìn Ngư phụ dám trực tiếp giao nộp đáng vẻ, ca khúc chất lượng hẳn không kém, kia đại khái suất là hàng tích trữ."

" "

Mà ở mọi người thảo luận gian, Dương Chung Minh cũng viết xong ca khúc.

"A này ."

"Lại vừa là hàng tích trữ sao?"

"Hẳn là . Chứ ?"

"Bất kể nói thế nào, này cũng quá nhanh đi."

"Ta có chút hoài nghi, hai người này sẽ không có hàng tích trữ, mà là thật trong vòng thời gian ngắn sáng tác bài hát tốt khúc đi?"

"Hoặc có lẽ là, hai người này hàng tích trữ quá nhiều, cho nên rất dễ dàng trụ ra hiện loại này vừa vặn chống lại hàng tích trữ trùng hợp?"

" "

Mọi người hưng phấn thảo luận.

Trước nhất kỳ tiết mục, mọi người cũng nhìn.

Ở trên cao đồng thời tiết mục bên trong, Người viết ca khúc môn bị thời hạn giới hạn đề sáng tác, hành hạ đau đến không muốn sống.

Người xem nhìn hết sức vui mừng.

Tới này đồng thời, Tiệp Ngư cùng Dương Chung Minh họa phong, lại cùng mọi người trong ấn tượng Người viết ca khúc sáng tác hoàn toàn xa lạ.

Cho đến ông kính xuất hiện còn lại Người viết ca khúc nắm tóc ông kính, mọi người mới có thể tâm cười một tiếng.

Quả nhiên.

Đây mới là bình thường họa phong chứ sao.

Tiên Ngự cùng Dương Chung Minh, phảng phất không thuộc về cái này Thứ Nguyên.

Có trình tự viên biểu thị: "Cực kỳ giống ta thức đêm gõ mặt mã đáng về." Đang lúc này.

Tiên Ngự cùng Dương Chung Minh, lựa chọn xong mỗi người ca sĩ. Nhất thời.

Đạn mạc dày đặc:

"Xong rồi, Ngự phụ chọn Tôn Diệu Hỏa!"

"Ngự phụ hay lại là như vậy âm áp, trước nhất kỳ Ngự Vương Triều toàn bộ bị chọn trúng, chỉ có Tôn Diệu Hỏa lạc đàn, kết quả này đồng thời Ngự phụ liền trực tiếp bồi thường Tôn Diệu Hỏa rồi."

"Trước Trần Chí Vũ lạc đàn, Ngự phụ cũng chọn Trần Chí Vũ, hẳn đối Ngự Vương Triều ca sĩ là thực sự cung chiêu."

"

"Vấn đề là, người anh em này thực lực không quá được a."

"Chọn Tôn Diệu Hỏa còn không bằng chọn Trần Chí Vũ đây."

"Fuck, Tôn Diệu Hỏa tràng này muốn kéo Ngự phụ chân sau!"

"Dùng cái mộng nghĩ cũng biết, Tôn Diệu Hỏa tại sao có thể là Giang Quỷ đối thủ?"

"Đúng vậy, Ngự Vương Triều bên trong Tôn Diệu Hỏa đả ngộ so với Giang Quỷ cũng còn khá, nhưng hát so với Giang Quỷ kém xa."

"Nhân gia Giang Quỷ liền Ca Vương Ca Hậu cũng làm quá."

"Ngự phụ hành động theo cảm tình, hẳn lựa chọn Tôn Diệu Hỏa hẳn là muốn giúp Tôn Diệu Hỏa, nhưng đây là trận đấu a, tại sao không chọn lợi hại hơn ca sĩ?"

"Tôn Diệu Hỏa tại sao không cự tuyệt, hẳn chẳng lẽ không điểm bức số sao."

" "

Giang Quỷ là Ngự Vương Triều công nhận thực lực đệ nhất.

Mà đối với Người viết ca khúc mà nói, trận đấu nếu so với không chỉ là ca khúc, còn phải xem ca sĩ đối ca khúc phát huy.

Chỉ so ca sĩ thực lực, Tôn Diệu Hỏa hiển nhiên không phải Giang Quỷ đối thủ.

Cho nên, rất nhiều người xem đều cảm thấy có chút bức bối, rồi rít nhú mày.

Mọi người muốn nhìn Tiên Ngự cùng Dương Chung Minh cường cường tỷ thí!

Kết quả Tiên Ngự lựa chọn Tôn Diệu Hỏa, ca sĩ cũng đã yếu đi 7 phần!

Này làm sao còn so với?

Thu âm bộ phận biên tập nội dung chỉ có nửa giờ.
Nửa giờ sau, live stream hình ảnh không có khe liên tiếp đi vào.
Mà hôm nay.

Tổ thứ nhất biểu diễn, chính là Giang Quỳnh!

Dương Chung Minh căn cứ mẫu chốt từ sáng tác một cái thủ đồng danh ca khúc, tên bài hát liền kêu « Thừa Phong Phá Lãng » .

Bài hát này cơ hồ là khúc nhạc dạo vừa ra, người xem liền rớt rít toả sáng hai mắt!

Chung quy có một ít ca khúc, mọi người chỉ nghe khúc nhạc dạo, liền có thể cảm giác đây là một bài hát tốt .

Giống như « mặt trời đỏ » .

Giống như « phô trương » .

Giống như « con đường bình phàm » vân vân.

Mà Dương Chung Minh bài này « Thừa Phong Phá Lãng » , cũng là loại cảm giác này!

"Xem ta Thừa Phong Phá Lãng!"

"Làm chính mình thái dương!"

"Gió bão là ta phương hướng ."

"Xem ta Thừa Phong Phá Lãng!"

"Đợt sóng xua tan mê võng!"

"Thái Hồng là ta quang mang ."

"Trên biển không cần dẫn đường, đừng nói ta phản nghịch ngang bướng; lớn lên khó tránh khỏi va phải đá ngầm, chẳng qua chỉ là vết thương chông chát sau lại một lần nữa dương phàm khởi hành, dù là không có cánh, ta cũng có thể tự do bay lượn ."

Đây là một bài chuyên tâm ca khúc.

Mở đầu liền trực tiếp là cao triều.

Giang Quỳnh diễn dịch, để cho bài hát này tràn ngập một loại phấn chấn lòng người lực lượng!

Chủ bài hát bộ phận từ ngữ dài hơn, có loại tự thuật cảm giác, nhạc dạo bộ phận càng làm cho ca khúc có thể nghe tính không ngừng tăng cường!

Dương Chung Minh tài hoa, mượn Giang Quỳnh Ca Hậu cấp nghệ thuật ca hát, hoàn mỹ tự nhiên với cái này thâm khấu!

Đạn mạt đã hoàn toàn hưng phấn rồi ——

"Dương phụ ngưu phê!"

"Bài hát này thật mẹ nó êm tai!"

"Có chút Ngưu phụ lúc đầu bài hát kia « Tồi Sơ Mộng Tưởng » mùi vị, nhưng hai người nhịp điệu hoàn toàn bất đồng, đơn giản lại thuộc lâu lâu đồng thời, còn tràn đầy cảm động cùng cảm giác mạnh mẽ thấy!"

"Dương phụ hay lại là như vậy nò!"

"Giọng nữ chuyên tâm ca khúc, ta vẫn cho là « Tới Sơ Mộng Tường » đã là đỉnh phong, nhưng Dương phụ bài hát này vừa ra, hai bài hát ngược lại là hoà lẫn rồi!"

"Sau này các nữ hài tử hát lại lần nữa chuyên tâm ca khúc thời điếm, không cần đồng loạt đều lựa chọn « Tới Sơ Mộng Tường » rồi!"

"Nếu như bài hát này không phải hàng tích trữ, mà là Dương phụ mấy giờ tác phẩm hoàn thành, kia được bao kinh khủng?"

"Bất kể có phải hay không là hàng tích trữ, ngược lại ta phục rồi!"

"Giang Quỳ hát cũng tốt!"

"Giang Quỳ thanh âm quá có xuyên thấu tính, đây thật là ông trời già phần thưởng cơm ăn, hát nhu tình, cũng hát loại này nỏ!"

" "

Sân khấu hiện trường.

Lâm Uyên cũng nghe có chút rung động.

Hắn và không ít khúc phụ đã từng quen biết, thậm chí có quá rất nhiều cạnh tranh, nhưng liền hắn chính diện tiếp chạm qua khúc phụ mà nói, Dương Chung Minh tuyệt đối là mạnh nhất một vị!

Bài này « Thừa Phong Phá Lãng » thật lợi hại!

Lợi hại đến Lâm Uyên chính mình cũng thừa nhận, bài hát này ít ỏi thua kém « Tới Sơ Mộng Tường » !

Hôm nay trận đấu, có chút khó mà nói.

Vốn là Lâm Uyên cho là « trời cao biển rộng » vừa ra, cơ hồ là ổn thoả thắng khoán.

Nhưng bây giờ.

Dưới khán đài các khán giả phản ứng, rất hiển nhiên Dương Chung Minh bài này « Thừa Phong Phá Lãng » cũng cực phù hợp mọi người thâm mỹ!

Vô số người hoan hô!

Vô số người vỗ tay!

Chỉ là một mở màn, Dương Chung Minh cùng Giang Quỳ tổ hợp, liền buông lỏng nỏ bản tràng trận đấu bầu không khí!

Trận đấu vẫn còn tiếp tục.

Nhưng tiếp theo ca khúc, cũng chưa có như vậy nỏ.

Thình thoảng có mắt sáng tác phẩm, cũng không cách nào cùng « Thừa Phong Phá Lãng » như nhau.

Thời gian và mâu chốt từ hạn chế, để cho rất nhiều Người viết ca khúc đều khó phát huy ra toàn bộ thực lực.

Cho nên vô luận hiện trường hay lại là trước màn ảnh người xem, cũng đang không ngừng thảo luận « Thừa Phong Phá Lãng » bài hát kia.

Ngay cả Trịnh Tinh cũng không có cách nào lắc đầu một cái: "« Thừa Phong Phá Lãng » bài hát này hôm nay thắng chắc."

Còn lại Người viết ca khúc gật đầu.

Bài hát này quả thật không thể chê.

Dương Chung Minh không hồ là « bài hát của chúng ta » bên trong hào Đại Ma Vương, máu chót từ cùng thời gian chế ước, hoàn toàn không có thể ảnh hưởng đến hấn sáng tác.

Mà khi từng cái tổ hợp hiến hát sau đó.

An Hoành rút cuộc tuyên bố: "Cảm tạ trước nhất tổ làm Khúc Lão sư cùng ca sĩ hiến hát, tiếp theo để cho chúng ta dùng nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay mời Tiệp Ngự lão sư cùng với ca sĩ Tôn Diệu Hỏa đăng tràng!"

Hậu trường:

Một mực trầm mặc Tôn Diệu Hỏa, hít một hơi thật sâu, sau đó đứng dậy.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên lấy Người viết ca khúc thân phận, ngồi lên sân khấu vì Người viết ca khúc đặc biệt chuẩn bị chỗ ngồi.

Màn hình lớn bên trên, đánh ra tiếp theo này thủ ca khúc tin tức.

Tên bài hát: Trời cao biển rộng

Viết lời: Tiệp Ngự

Soạn nhạc: Tiệp Ngự

Biểu diễn: Tôn Diệu Hỏa

Giống như Dương Chung Minh, bài hát của Tiệp Ngự, cũng là trực tiếp đem rút được máu chót từ, làm ca khúc tên ——

Này không phải cứng nhắc tiêu chuẩn.

Tiết mục tô chỉ là yêu cầu Người viết ca khúc môn vây quanh chính mình rút được máu chót từ sáng tác, mà không phải để cho Người viết ca khúc môn nhất định phải kiểm định kiện từ làm tên bài hát.

Bất quá .

Liên hoàn thành tính mà nói, hiển nhiên trực tiếp đem máu chót từ dung nhập vào tên bài hát càng lợi hại hơn.

Giống như luận văn.

Như vậy mới có thể càng dán vào đề ý.

Mà lúc này đạn mạc, rút cuộc không hề tất cả đều là thảo luận « Thừa Phong Phá Lãng » thanh âm ——

"Đến phiên Ngự phụ rồi."

"Ta đôi Ngự phụ Soạn nhạc năng lực cũng không nghi ngờ, nhưng ta đôi Tôn Diệu Hỏa thực lực rất không có lòng tin."

"Tôn Diệu Hỏa thực lực thực ra cũng không các người nói kém như vậy, nhưng đôi mặt Giang Quỳ quả thật có chút tróc khâm kiến trừu."

"Cảm giác Tôn Diệu Hỏa rất khẩn trương a."

"Nhìn tên bài hát, Ngự phụ viết giống như cũng là chuyên tâm loại ca khúc?"

"Vô luận Thừa Phong Phá Lãng, hay lại là trời cao biển rộng, đều rất phù hợp chuyên tâm chủ đề, cái này sáng tác phương hướng nhất định là không có vấn đề gì."

"Mẫu chốt, còn tại ở hát."

" "

Đạn mạc thảo luận giữa, sân khấu bỗng nhiên đen xuống.

Có tiếng nhạc vang lên.

Đại nhạc Cầm Hòa tiếng đàn dương cầm âm kết hợp, hơi lộ ra cảm giác dày nặng, khúc âm thanh du dương.

Ngay sau đó.

Một đạo kiềm chế tiếng hát vang lên:

"Ta từng hoài nghi ta, đi trong sa mạc

Chưa bao giờ kết quả, vô luận loại cái gì mộng

Mới mở ra cánh, phong lại liền yên lặng

Thói quen đau đớn có thể hay không, đoán thu hoạch

" "

Hiện trường, chợt an tĩnh.

Trong bóng tối có một bó quang, đánh vào trên người Tôn Diệu Hỏa, cái khuôn mặt kia phổ thông trên mặt, giờ phút này viết đầy tự giễu.

Giờ khắc này.

Trong mọi người tâm, không hẹn mà cùng nổi lên một tia chua xót.

Theo âm nhạc và tiếng hát, mọi người biểu tình, có chút biến hóa.

Đạn mạc, cũng theo đó an tĩnh lại.

---

ps: Viết bài hát này là ảo vũ đại lão xây (bức hiếp) nghị (vội vã), mọi người có thể phối hợp âm nhạc ăn, Hàn Hồng cùng Tín Nhạc Đoàn phiên bản đều có thể, hữu tình nhắc nhở, Hàn Hồng bản hơn ba phút, thực ra còn có một tiếng hừ lạnh.

// bài này ytb chắc đầy rồi mn tự tìm nha . cá nhân mình thì thích bản của BEYOND

Truyện #Lão Bà Ta Là Học Bá tình tiết nhẹ nhàng hài hước, có chút ám áp
:D Lão Bà Ta Là Học Bá

Chương 593: Kể lạnh nhạt cảm ơn các người đã từng coi thường ta

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Bài hát này ."

Trịnh Tinh biểu tình, dần dần nghiêm túc.

Dương Chung Minh chính là toả sáng hai mắt, nhìn chăm chăm trên đài Tôn Diệu Hỏa.

Không ít Người viết ca khúc, đều tại trở mắt nhìn nhau giữa, rồi rít đưa ánh mắt rơi vào múa đài trung ương.

Trên võ đài.

Tôn Diệu Hỏa trên mặt tự giễu, dần dần biến mất, cướp lấy, là một loại kiên định:

"Vui mừng là ta, một mực không quay đầu

Rốt cuộc phát hiện, thật là có ốc đảo

Mỗi thanh mồ hôi chảy rồi, sinh mệnh thay đổi nặng nề

Đi ra như đưa đám mới nhìn thấy

Tân vũ trụ

"

Hắn từng vạn phần như đưa đám.

Thậm chí nghĩ tới buông tha.

Nhưng duy nhất một lần kia nghĩ tới buông tha thời điểm, có người đem hắn kéo trở lại.

Ở đó sau đó, hắn một mực ở giữ vững.

Tuyệt không quay đầu lại.

Bài hát người tâm phúc không hồng?

Không có nhận ra tính?

Thành danh toàn dựa vào năm?

Dựa vào vận khí vào một đường?

Ta bằng thực lực của chính mình tiến vào « che mặt Ca Vương » cả nước 20 cường thời điểm, các người quên rồi sao?

Ta đang ghi âm lên hát đến nghẹn ngào thời điểm, các người thấy qua sao?

Không liên quan.

Ta tiếp tục hát.

Hát đến các người thấy ta.

Người đại diện nói, đây có lẽ là mệnh.

Làng giải trí rất huyền a, có người chính là tùy tiện là có thể đại hồng đại tử, có vài người lại cần bỏ ra cố gắng gấp bội cũng chưa chắc có thể để người ta nhìn chăm chú.

Nhưng ta tin phụng, không phải mệnh!

Tôn Diệu Hỏa tháo xuống Microphone, đầu có chút nửa ngưỡng, thanh âm đột nhiên cao vút, giống như là muốn phản khởi phản kháng cái gì ——

"Trời cao biển rộng

Ở dừng cảm sau này

Muốn bắt cố chấp

Dem vận mệnh khóa đánh vỡ! ! !"

Phảng phất, thật có vật gì bề nát!

Vũ Long bỗng nhiên lộ ra Dấu hiệu tính táo bón mặt, thật giống như cái ghế có hơi nóng cái mông tựa như.

Trịnh Tinh chính là năm tóc!

Dương Chung Minh biểu tình nghiêm túc tới cực điểm, nhìn về phía ánh mắt của Tôn Diệu Hỏa tựa hồ xảy ra biến hóa vi diệu.

Khiếp sợ.

Đồng thời xuất hiện ở toàn bộ cùng tổ Người viết ca khúc trên mặt!

Bọn họ nhìn Tôn Diệu Hỏa ——

Tôn Diệu Hỏa ngẩng đầu lên, lần đầu tiên cho thấy vô hạn kiêu ngạo cùng tự tin, trong đó tựa hồ còn kèm theo phần nộ cùng chừ nhiều tâm tình rất phức tạp:

"Kẻ lạnh nhạt

Cám ơn các người đã từng coi thường ta! ! !

Để cho ta không cúi đầu

Tinh ranh hơn thái sống —— "

Câu này ca từ, đoạn này giọng hát, giống như là lên núi đỉnh, nói năng có khí phách nổ tung!

Rồi sau đó.

Kéo dài âm điệu trung.

Có người cắn chặt môi;

Có người hung hăng siết quả đấm;

Càng nhiều người xem chính là đỏ lên mặt!

Phảng phất mô đoạn năm tháng, đột nhiên tới tiền đụng vào não hải, rồi sau đó vô số tâm tình tiếp nối ——

Ai chưa từng có bị khinh thị thời điểm?

Ai chưa từng có không được thừa nhận thời điểm?

Không phải là cắn chặt hàm răng, liều mạng chứng minh chính mình;

Không phải là sử xuất toàn lực, để cho đã từng coi thường người một nhà mình bạch, ta không có người môn tượng tượng yếu như vậy!

Lạnh lùng.

Cười nhạo.

Là bình phạm nhân cũng sẽ tao ngộ lận đận.

Mà bài hát này, hát ra quá nhiều người tiếng lòng!

"Rạng sáng cửa sổ, mất ngủ cả đêm sau này

Nhìn bình minh, từ trong mây ngẩng đầu lên

Mặt trời lặn là trầm lặn, mặt trời mọc là thành thực

Chỉ cần là quang

Nhất định sẽ

Xán lạn

"

Hôm nay, sẽ để cho ta trở thành tia sáng kia đi.

Tôn Diệu Hỏa phảng phát thích hoài chút.

Nhưng thanh âm của hắn, thì tại loại này quên được trung bộc phát cao vút:

"Trời cao biển rộng ở dũng cảm sau này, muốn bắt cố chấp, đem vận mệnh
khóa đánh vỡ —— "

Âm nhạc đến chỗ này, hơi ngừng.

Trên võ đài, lần nữa trở nên hắc ám đứng lên.

Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên đại hít một hơi, tất cả mọi người đều nghe được
cái này hấp khí thanh.

Mấy giây sau.

Tôn Diệu Hỏa thanh âm lại lại tăng một cái điều, kinh khủng cao âm trong
nháy mắt đâm xuyên qua vô số người màng nhĩ:

"Kẻ lạnh nhạt —— cảm ơn các người —— đã từng coi thường ta —— để
cho ta không cúi đầu —— càng dũng cảm sống! ! !"

Bá bá bá!

Hắc ám sân khấu,

Lần nữa trở nên sáng lạng, vô số đạo Truy quang đèn vây quanh Tôn Diệu
Hỏa điên cuồng đuổi theo, cuối cùng hội tụ đến cùng một cái điểm!

Mọi người lần đầu tiên phát hiện .

Nguyên lai Tôn Diệu Hỏa cũng có thể chói mắt như vậy!

Hắn phảng phát, thật thành một đám lửa!

Một đoàn chính ở cháy hừng hực hỏa!

Vô số người tê cả da đầu giữa, phảng phát bị nặng ngàn cân chùy đập vào
ngực.

Có người đứng lên!

Càng ngày càng nhiều nhân đứng dậy!

Kế tiếp bồi cảnh âm, lại là nhất đoạn song ca, bên trong có vô số thanh âm
quen thuộc giao hội.

"Trời cao biển rộng

Mưa đông gió giạt sau này

Quay đầu

Đôi cũ lòng chua xót cười một tiếng mà qua

"

Tiên Ngự thanh âm, Giang Quỷ thanh âm, Trần Chí Vũ thanh âm, Hạ Phồn thanh âm, Ngụy Hảo Vận thanh âm .

Còn có Tôn Diệu Hỏa giọng nói của mình.

Hoa Lệ soạn nhạc bên trong, Ngự Vương Triều tập thể song ca đoạn này, phong phú âm sắc bỏ thêm vào cuối cùng trông không.

Vô số lực lượng phảng phất cũng hội tụ đứng lên.

Mà Tôn Diệu Hỏa quả đấm đã giơ qua đỉnh đầu.

Làm âm nhạc gián đoạn.

Tôn Diệu Hỏa thanh âm, lần nữa trầm thấp, cũng không đề thêm ức.

Phảng phất lấy được hoàn toàn thả ra, một mình hãnh nhệ nhàng nói ra:

"Tôi biết chúng ta

Cám ơn một đường yên lặng phụng bồi ta

Để cho ta nắm giữ tốt cố sự có thể nói

Nhìn tương lai

Từng bước một tới ."

Âm nhạc, hồi cuối trận trận.

Hiện trường, dư âm còn văng vẳng bên tai.

Tôn Diệu Hỏa quả đấm để xuống.

Hắn hộc mắt, đã hoàn toàn đỏ đẫm.

Ca sĩ khu vực.

Ngự Vương Triều ca sĩ môn liễu mạng vỗ tay.

Ngay sau đó, còn lại ca sĩ cũng đi theo vỗ tay.

Rồi sau đó.

Người xem tiếng vỗ tay như sấm!

Ngay cả Người viết ca khúc, cũng là yên lặng đứng dậy, vỗ tay.

Oán khí, phần nộ, kiên cường, quên được, lại tới cuối cùng cảm động, vô số tâm tình, đều tại Tôn Diệu Hỏa trong tiếng ca, lấy được hoàn mỹ giải thích.

Chỉnh bài hát, phảng phất cô đọng thành Tôn Diệu Hỏa phân đầu Sử.

Đạn mạc, rút cuộc nổ mạnh ——

"Đây là ta biết cái kia Tôn Diệu Hỏa sao?"

"Tôn Diệu Hỏa đem ta hát khóc!"

"Kẻ lạnh nhạt, cám ơn các người đã từng coi thường ta, đây là ta tiến tới nguyên động lực!"

"Đường chuyển fan!"

"Ai mẹ nó còn dám nói Tôn Diệu Hỏa là Ngự Vương Triều yếu nhất ca sĩ!"

"Mẹ ta nha, Tôn Diệu Hỏa nổ tràng!"

"Tôn Diệu Hỏa nghệ thuật ca hát rõ ràng rất mạnh a, đoạn thứ hai cao âm trực tiếp một phát vào hồn!"

"Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta trước phát chừng mấy nhánh nhỏ nước bọt Tôn Diệu Hỏa đạn mặc, ta xin lỗi."

"Ta cũng xin lỗi!"

"Diệu Hỏa ca thật xin lỗi!"

"Bài hát này muốn phát hỏa!"

"Ngư phụ hay lại là Ngư phụ, Tôn Diệu Hỏa lại không phải ta quen thuộc cái kia Tôn Diệu Hỏa rồi!"

"Giải thích quá tốt!"

"Bài hát này để cho ta nghĩ tới rất nhiều chuyện cũ, Tôn Diệu Hỏa cố sự ta không hiểu, nhưng Tôn Diệu Hỏa lòng chua xót cùng kêu gào, ta nghe được."

" "

Trên địa cầu.

Tín Nhạc Đoàn bài này « trời cao biển rộng », phản ảnh Tín Nhạc Đoàn thành viên tự đi lên âm nhạc con đường tới nay bụng dạ lịch trình.

Mà ở nơi này sân khấu.

Tôn Diệu Hỏa hát ra hẳn cố sự.

Mỗi người đều biết có chính mình cố sự, mỗi người tại chính mình cái kia tên là "Phân đầu" trong chuyện xưa, cũng từng có như vậy như vậy cảm động lây.

Giờ khắc này.

Không còn có người hoài nghi, Tôn Diệu Hỏa không chống đỡ nổi Tiệp Ngư bài hát;

Sẽ không có nữa nhân lo lắng; Tôn Diệu Hỏa sẽ trở thành Tiệp Ngư liên lụy.

Cũng duy chỉ có bài hát này, có thể cùng hôm nay Dương Chung Minh cùng Giang Quỳnh hợp tác « Thừa Phong Phá Lãng » .

Phân cao thấp!

---

ps: Một cái khác thủ « trời cao biển rộng » cũng sẽ có, nhưng bài này phù hợp hơn lúc này Tôn Diệu Hỏa tình cảnh, mọi người nhắc rất nhiều rồi ca khúc đề nghị, nhưng ô bạch cảm thấy vui chơi giải trí trong tiểu thuyết mỗi bài hát phát hành, nội dung cốt truyện bên trên tốt nhất cũng phải có một cái giao lộ, trừ phi là thuần túy vì đánh bằng mới có thể tương đối tự do chọn bài hát.

// oh sr mọi người, có 1 bản tiếng quảng của beyond, còn bài hát này mình để link ở bình luận nhé ! bài của ban nhạc tín

Vô địch lưu , không nói nhảm , không nhiều lời , nhất chi diệt sát , một tay quét sạch Bắt Đầu Đánh Dấu Như Lai Thần Chương

Chương 594: Ngoài dự đoán mọi người kết quả

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lâm Uyên cũng đang vỗ tay.

Thực ra hẳn có hai thủ « trời cao biển rộng » , nhịp điệu cùng ý cảnh mỗi người bất đồng, chất lượng tuy nhiên cũng phi thường ưu tú, nhưng cuối cùng Lâm Uyên hay lại là lựa chọn Tín Nhạc Đoàn này một bài.

Không có đặc biệt nguyên nhân.

Tóm lại đều phải phát hành.

Hệ thống bên trong còn có quan hệ với bài hát này bối cảnh giới thiệu nói là Tín Nhạc Đoàn thành danh sau đó quay đầu đi qua, đổi một đường gian khổ cùng người khác không giảng hoà giễu cợt đã lạnh nhạt, ngược lại càng rồi kiên định đi trước quyết tâm, đồng thời còn không quên cảm tạ những trợ giúp kia quá bọn họ nhân, thực ra bọn họ thành danh trước chịu không ít khổ.

Nói thí dụ như Tín.

Mười mấy tuổi liền bắt đầu ở quầy rượu trú hát, tối nghèo rớt mùng toi thời điểm cơm cũng không ăn nổi, làm xong chuyên tập lại bị Đĩa Nhạc Công Ty cự tuyệt, rất nhiều ca sĩ đều có như vậy gặp gỡ.

Thậm chí không chỉ ca sĩ .

Không dễ dàng nhân càng biết bài hát này, Lâm Uyên biết Diệu Hỏa học trưởng cũng là một cái không dễ dàng nhân, bởi vì Diệu Hỏa học trưởng đã từng nghĩ tới buông tha, đó là Lâm Uyên xuất ra bài hát kia « mười năm » thời điểm, Tôn Diệu Hỏa lần đầu tiên cự tuyệt Lâm Uyên, lý do là không muốn lãng phí chính mình bài hát, đây cũng là Lâm Uyên lựa chọn Tôn Diệu Hỏa tới biểu diễn bài hát này nguyên nhân.

Lâm Uyên thực ra rất rõ.

Tôn Diệu Hỏa nhiệt tình âm nhạc.

Cái loại này nhiệt tình Lâm Uyên có thể cảm nhận được, bởi vì hẳn cũng có giống vậy tâm tình, một điểm này bọn họ giống nhau, sợ dĩ năm đó mất đi giọng nói sau đó hẳn mới có thể thống khổ như vậy quần quít, để cho người như vậy cự tuyệt « mười năm » loại này bài hát không khác nào ngực cắt thịt, tất nhiên là trải qua thống khổ lựa chọn cùng bất đắc dĩ .

Hôm nay cái này sân khấu.

Tôn Diệu Hỏa hát ra chính mình trải qua, đạt tới Lâm Uyên trong tâm khảm lý tưởng tiêu chuẩn, cho nên Lâm Uyên cũng không có keo kiệt bàn tay

mình âm thanh, giống như diễn viên gặp thích hợp nhân vật là có thể vượt xa bình thường phát huy như thế, ca sĩ gặp thích hợp bản thân ca khúc cũng có hiệu quả giống nhau, cho nên nói riêng về trận này lời nói, Trần Chí Vũ đã hoàn toàn không kém gì Giang Quỳ.

Đương nhiên rồi.

Tôn Diệu Hỏa biểu diễn cùng Tín vẫn có khác nhau, bất quá Lâm Uyên cảm thấy đây là hai loại không đồng thanh âm giải thích, hai cái thể giới ca sĩ coi như là hát cái cân sức ngang tài mỗi người mỗi vẻ.

Trên võ đài.

Người chủ trì An Hoành cười nói: "Cảm tạ Tôn Diệu Hỏa biểu diễn, cảm tạ Tiệp Ngự lão sư sáng tác bài này « trời cao biển rộng » , ta thực ra thật tò mò, soạn nhạc bên trong có nhất đoạn, hẳn là Ngự Vương Triều song ca, đây là người nào ý tưởng ."

"Ý tưởng của Chí Vũ."

Lúc này Tôn Diệu Hỏa đã đi ra ca khúc tâm tình, trên mặt hẳn xuất hiện một vết ám áp: "Ở trên mạng xuất hiện một ít liên quan tới ta nghị luận lúc, Giang Quỳ các nàng không hẹn mà cùng đề an ủi ta, cuối cùng Chí Vũ đề nghị chúng ta dứt khoát đồng thời lục nhất đoạn ôn tồn gia nhập nhạc đệm, cho nên thì có một đoạn kia song ca, cảm tạ mọi người ủng hộ."

Mọi người đều biết.

Trần Chí Vũ cũng lạc đàn quá, cho nên Trần Chí Vũ tự nhiên càng biết Tôn Diệu Hỏa lạc đàn lưng tình.

Thực ra lúc ấy Trần Chí Vũ còn nói cái đặc trưng nhị lời kịch, câu kia lời kịch chính là "Ngự Vương Triều không có người yếu" .

"Cuối cùng ."

Trần Chí Vũ nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta muốn nhất cảm tạ Tiệp Ngự lão sư, Tiệp Ngự lão sư là ta học đệ, bình thường ta ngoài miệng cũng rất thích học đệ học đệ réo lên không ngừng, như vậy lộ ra thân thiết nhiều chút, nhưng kỳ thật ở ta tâm lý, Tiệp Ngự lão sư là ta ."

Trần Chí Vũ dừng một chút, sau đó nói: "Cám ơn, cám ơn ."

Cuối cùng mọi người còn chưa biết Tiệp Ngự lão sư là trong lòng Trần Chí Vũ cái gì.

Hắn chỉ là lặp lại vừa nói "Cám ơn", sau đó cúi người trung tạm thời thối lui ra sân khấu, cho mọi người để lại vô hạn không gian tưởng tượng.

Sau đó, còn có mấy tổ biểu diễn.

Nhưng lại cũng không có ca khúc cho mọi người lưu lại so với « trời cao biển rộng » càng ấn tượng sâu sắc.

Có thể nói như vậy:

Hôm nay tiết mục nửa trước trình, « Thừa Phong Phá Lãng » nhất kỳ tuyệt trần.

Mà ở tiết mục nửa chặng sau, « trời cao biển rộng » không cùng tranh phong.

Này hai bài hát, xưng bá rồi hôm nay sân khấu!

Nhưng, sân khấu xếp hạng sau cùng, nhưng vẫn là ẩn số.

Này hai bài hát lẫn nhau làm đối thủ, Tiệp Ngự cùng Dương Chung Minh lần quyết đấu thứ nhất,

Ai chết vào tay ai biến thành ẩn số.

An Hoàn lớn tiếng nói: "Bây giờ các khán giả có thể cầm lên điện thoại trong tay, cho các người thích ca sĩ cùng Người viết ca khúc tổ hợp bỏ phiếu, các người số phiếu đem sẽ quyết định hôm nay này tràng trận đấu bài danh!"

Nói xong.

Hôm nay toàn bộ Người viết ca khúc cùng ca sĩ tổ hợp, toàn bộ leo lên sân khấu.

Phía sau màn ảnh lớn, lấy điều hình thống kê đồ phương thức xuất hiện, đối ứng bất đồng ca khúc.

"Phía dưới, bắt đầu chúng ta hôm nay số phiếu thống kê, mời xem màn ảnh lớn."

Quét quét quét!

Toàn bộ ca khúc điều hình đều bắt đầu dài ra, đối ứng con số cũng đang điên cuồng tăng trưởng.

50 triệu .

60 triệu .

Lục tục có ca khúc ngưng đập.

Làm bảy chục triệu đại quan tới, chỉ còn hai bài hát số phiếu còn đang tăng trưởng.

Một bài là « Thừa Phong Phá Lãng » .

Một bài là « trời cao biển rộng » .

Tám chục triệu .

90 triệu .

100 triệu .

Người xem trừng lớn con mắt!

Ca sĩ cùng Người viết ca khúc môn cũng trừng lớn con mắt!

Này hai bài hát quá mạnh!

Bỗng nhiên, hai bài hát đồng thời cố định hình ảnh!

Dương Chung Minh « Thừa Phong Phá Lãng » , chung quy số phiếu làm một trăm triệu Linh tám trăm hai mươi ba vạn!

Tiệp Ngự « trời cao biển rộng » , cũng thu được như thế số phiếu!

Huề!

Trận này, lại đánh ngang tay rồi!

Cái kết quả này, làm cho tất cả mọi người đều nở nụ cười.

An Hoành cũng ở trong tiếng cười mở miệng nói: "Thật bất ngờ kết quả, đây là chúng ta trên võ đài lần thứ hai xuất hiện huề, bất quá cái này cũng cùng chúng ta thống kê phương thức có quan hệ."

Xác thực.

Thống kê phương thức, cũng là để cho sân khấu xuất hiện hai lần huề nguyên nhân.

Những tiết mục khác, sẽ đem chính xác đến hàng đơn vị số phiếu chênh lệch cũng coi như bên trên.

Nhưng « bài hát của chúng ta » tính toán phiếu phương thức, nhưng là lấy "Vạn" làm tiêu chuẩn.

Cái này Phạm Vi, liền so với hàng đơn vị muốn lớn hơn nhiều lắm.

Thậm chí không cần đoán vị trí!

Dù là chỉ tính thiên vị số, sợ rằng này hai bài hát giữa cũng có một cái thắng thua.

Nhưng đối với người xem cơ số như thế chi Đại vũ đài mà nói, ở vạn trong khoảng đánh ngang tay, coi như là ngang tay.

"Biết các người muốn hỏi cụ thể hơn số phiếu, nhưng chúng ta tiết mục tổ cũng không tính công bố, bởi vì quán quít kia một chút xíu chênh lệch không có chút ý nghĩa nào, chúng ta quá rõ ràng là, hôm nay hai vị Người viết ca khúc lão sư cùng hai vị ca sĩ cũng công hiến mỗi người phi thường hoàn mỹ biểu hiện!"

An Hoành tổng kết nói.

Dưới đài có tiếng vỗ tay vang lên.

Mọi người thật đúng là không đi quán quít này hai bài hát rốt cuộc thắng thua như thế nào, bởi vì chênh lệch nhỏ như vậy dưới tình huống, quả thật không cần phải đoán quá rõ.

"Giống như Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đánh nhau."

An Hoành tê mi lộng nhãn nói: "Bọn họ đánh một năm cũng không phân được thắng bại."

Này hiển nhiên là một xem qua « Tây Du Ký » người chủ trì.

Trịnh Tinh hỏi: "Không phải chỉ đánh một ngày sao?"

Àn, Trịnh Tinh cũng nhìn « Tây Du Ký ».

"Tiểu thuyết thiết lập là, trên trời một Thiên, Địa trước nhất năm, thiên thượng nhân nhìn một ngày, cho nên bên trên Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đánh một năm." An Hoành phô trương đến chính mình đối Tây Du hiểu.

Xem qua « Tây Du Ký » người xem cười to.

Cái này giải độc, không tạt xấu.

Chưa có xem qua « Tây Du Ký » người xem là cảm giác .

Chính mình lạc ngữ.

Trở về được bồi bổ tiểu thuyết.

Vô địch lưu , không nói nhảm , không nhiều lời , nhất chi diệt sát , một tay quét sạch Bất Đầu Đánh Dấu Như Lai Thần Chưởng

Chương 595: Dương Chung Minh kinh khủng

"Toàn chức nghệ thuật gia

Trận đấu tiến vào hồi cuối.

Live stream vẫn còn tiếp tục.

Người viết ca khúc môn bị tụ tập đến đại sảnh.

Đạo diễn Đồng Thư Văn xuất hiện: "Các vị Người viết ca khúc lão sư mấy ngày gần đây khổ cực, gần ngủ này mấy ngày sáng tác, tất cả mọi người hoàn thành tốt vô cùng, nhưng cần nhắc đến mọi người sáng tác gian khổ, tiếp theo một đoạn thời gian, chúng ta trận đấu đem lần nữa ở ca sĩ giữa mở ra."

Mọi người gật đầu.

Này trận đấu đòi Người viết ca khúc yêu cầu rất cao, nhất là hạn chế thời gian mệnh đề sáng tác, càng làm cho mọi người chết vô số tế bào não.

Nếu như đợt kế tiếp tiếp tục chơi như vậy, có thể có thể có người thật muốn ngóc rồi.

"Dĩ nhiên."

Đồng Thư Văn cười nói: "Để cho mọi người nghỉ ngơi, cũng là vì đem tiếp theo thời gian để lại cho mọi người vì cuối năm Chư Thần cuộc chiến làm chuẩn bị, cùng thời điểm cầu chúc muốn tham gia năm nay đây Chư Thần cuộc chiến Người viết ca khúc môn kỳ khai đắc thắng!"

Mọi người cũng cười.

Vậy đại khái mới là tiết mục tổ cho Người viết ca khúc lần nữa nghỉ nguyên nhân thực sự.

Bây giờ là tháng mười một, tháng sau là tháng mười hai!

Giới âm nhạc mỗi năm một lần Chư Thần cuộc chiến muốn tới rồi!

Đang ngồi có không ít khúc phụ cũng chuẩn bị tham gia tràng này Chư Thần cuộc chiến!

"Tiểu Ngư Nhi tham gia sao?"

Trịnh Tinh nhìn Hương Hữu trong tay Lâm Uyên.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến hẳn khẳng định vẫn là muốn tham gia.

Bởi vì Chư Thần cuộc chiến lên đỉnh danh vọng thêm được cao vô cùng, hẳn mấy ngày nay đang suy nghĩ cuối năm lấy cái gì ca khúc tới đánh bằng.

"Chật chặt."

Trịnh Tinh chế nhạo nói: "Vậy người năm nay ước chừng phải thành cái bia, liên đoạt hai lần Chư Thần chi Chiến Quan quân khúc mục đích, bao nhiêu Người viết ca khúc cũng muốn đem người chém xuống dưới ngựa, ngay cả ta đều có chút ngứa tay."

"Người muốn tham gia?"

Dương Chung Minh hiểu kỳ hỏi.

Trịnh Tinh lắc đầu một cái, cười khở nói: "Mấy năm trước ta thử qua tham gia, nhưng Chư Thần cuộc chiến biến thái quá nhiều, vào tiền tam đều có ăn chút gì đó lợc, chớ nói chi là trở thành hạng nhất rồi."

"Ta tham gia."

Dương Chung Minh mở miệng nói.

Trịnh Tinh bỗng nhiên trừng lớn con mắt!

Cùng lúc đó, chung quanh mấy cái Người viết ca khúc cũng nghe được

Dương Chung Minh lời nói, trong lúc nhất thời tất cả đều biến sắc.

Hiện trường trở nên an tĩnh lại.

Mấy giây sau.

Vũ Long nhìn về phía Dương Chung Minh kia trương kiên nghị mặt, nuốt nước miếng một cái: "Người thật muốn tham gia?"

Dương Chung Minh gật đầu.

Vũ Long vẻ mặt đưa đám nói: "Ta còn muốn năm nay mượn Chư Thần cuộc chiến đánh vào khúc phụ đâu rồi, người cái này không cho đường sống a!"

"Cô gắng lên."

Dương Chung Minh nói.

Vũ Long nâng trán: "Này không phải thêm không thêm dầu vấn đề, người nào không biết người Dương Chung Minh là đánh bằng chi vương, đã tham gia ba lần Chư Thần cuộc chiến, nhiều lần đều là hạng nhất!"

Vâng.

Dương Chung Minh cảm lấy ba lần Chư Thần chi Chiến Quan quân!

Đương nhiên, cũng không phải là giống như Tiện Ngư như vậy liên tục tính đoạt cúp.

Dương Chung Minh có lúc, một năm cũng không phát bài hát.

Nhưng không ai dám vì vậy mà đánh giá thấp Dương Chung Minh.

Bởi vì Dương Chung Minh chỉ phải ra tay, tất nhiên là ôn thao thắng khoán!

Dùng Trịnh Tinh lời nói chính là:

Dương Chung Minh không chịu thua!

Người khác là có bảy thành nắm chặt liền phát bài hát, nhưng Dương

Chung Minh phát bài hát, chỉ có một tiền đề:

Hắn có chín mươi phần trăm chắc chắn!

Cho nên khi Dương Chung Minh nói hắn muốn tham gia cuối năm Chư Thần cuộc chiến, mọi người liền biết, Dương Chung Minh hẳn là chuẩn bị

một bài có chín mươi phần trăm chắc chắn có thể cảm quan Quân Ca khúc!
Trong lúc nhất thời.

Có dự định cuối năm phát bài hát Người viết ca khúc lên rằm thúi, Dương Chung Minh cảm thấy có nắm chắc bài hát, nhất định không đơn giản.

"Khẩn trương sao?"

Trịnh Tinh nhìn một cái Lâm Uyên.

Lâm Uyên lắc đầu.

Hắn không khẩn trương.

Không phải là bởi vì hắn có nắm chắc thắng Dương Chung Minh.

Mà là bởi vì .

Lâm Uyên có thể tiếp nhận thua.

Không có người nào là Thường Thắng tướng quân.

Nhất là ở Lam Tinh loại địa phương này.

Trên thực tế.

Hôm nay trận đấu, đã để cho Lâm Uyên cảm thấy rất rung động.

Rất nhiều người đều nói, Dương Chung Minh cùng mình có lưu hàng, vừa vặn đối ứng mấu chốt từ, cho nên mới sáng tác nhanh như vậy, phát huy tốt như vậy .

Lâm Uyên cũng hiểu được:

Chính mình thật có hàng tích trữ.

Nhưng Dương Chung Minh, hắn là không có hàng tích trữ.

Bài hát kia cùng mình đánh ngang tay « Thừa Phong Phá Lãng » , Lâm Uyên cơ bản có thể kết luận, chính là Dương Chung Minh dùng ngắn ngủi hai giờ khoảng đó sáng tác đi ra.

Có lẽ Dương Chung Minh là vừa tốt xuất hiện liên quan linh cảm .

Nhưng như thế nào đi nữa linh cảm nhận nhịp, hai giờ bài hát của sáng tác có loại này chất lượng, cũng nói rõ Dương Chung Minh kinh khủng!

Về phần Lâm Uyên tại sao như vậy chắc chắn .

Bởi vì hắn nghe được « Thừa Phong Phá Lãng » tỳ vết nào.

Kìa tỳ vết nào không tính lớn, phổ thông những người nghe nghe không hiểu, nhưng Lâm Uyên đã hiểu, chủ bài hát bộ phận một cái tiên dẫn lên nhịp điệu là có thể còn có mùi vị.

Mà Dương Chung Minh âm nhạc, không nên xuất hiện loại này tỳ vết nào.

Sẽ xuất hiện tỳ vết nào, chỉ có một nguyên nhân ——

Thời gian quá eo hẹp rồi.

Dương Chung Minh không có chuẩn bị chu đáo.

Đây coi như là để cho Lâm Uyên lần đầu tiên trực quan cảm nhận được

Dương Chung Minh đẳng cấp này khúc phụ kinh khủng!

Trên địa cầu, cái nào Người viết ca khúc dám vỗ chính mình ngực nói, mình có thể ở mấy giờ bên trong, viết ra một bài chất lượng không kém gì « trời cao biển rộng » ca khúc?

Cũng liền Lam Tinh định cấp khúc phụ có thể làm được rồi.

Đương nhiên.

Dương Chung Minh hai giờ có thể viết ra một bài không kém gì « trời cao biển rộng » bài hát, cũng không có nghĩa là Dương Chung Minh liền có thể tùy tiện viết nữa ra một bài loại này cấp bậc ca khúc ——

Linh cảm cũng là rất nhân tố trọng yếu.

Chỉ là người bình thường muốn ở trong vòng hai canh giờ bắt loại này linh cảm, sau đó viết ra một bài lợi hại như vậy ca khúc, cơ hồ là thiên phương dạ đàm.

"Xem ra năm nay nói không chừng sẽ xuất hiện Tinh Mang Debby cục diện."

Diệp Tri Thu cảm khái nói.

Trịnh Tinh ăn năn hồi hận: "Công ty chúng ta có hai tên biến thái, Tiểu Ngưu Nhi là tiểu biến thái, Dương Chung Minh là Lão Biến Thái!"

Lâm Uyên: " . "

Dương Chung Minh: " . "

"Ta đây hỏi lại cái tất cả mọi người quan tâm vấn đề, « trời cao biển rộng » là người tạm thời muốn sao?" Trịnh Tinh nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Lâm Uyên lắc đầu.

Trịnh Tinh thở phào một cái tựa như: "Quả nhiên, ta đã nói rồi, hai giờ viết như vậy hoàn chỉnh cũng quá đáng rồi, kia . Lão Dương bên này thì sao??"

Nàng vừa nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nói: "Vận khí không tệ."

Trịnh Tinh: " . "

Toàn bộ Người viết ca khúc, đều lộ ra cười khở.

Những lời này đã biến hình thừa nhận « Thừa Phong Phá Lãng » chính là Dương Chung Minh tạm thời bài hát của sáng tác.

Lâm Uyên tâm lý nghĩ rằng, không có sai.

Trịnh Tinh tổng kết nói: "Xem ra này tràng trận đấu không thể đoán huề, hay lại là Lão Biến Thái lợi hại một ít."

" . "

Bên cạnh Người viết ca khúc môn nhìn một chút Dương Chung Minh, lại nhìn một chút Tiệp Ngưu, bỗng nhiên có chút thốn thức.

Tinh Mang, quả thật rất khủng bố.

Dương Chung Minh, đại biểu bây giờ Tinh Mang.

Mà Tiệp Ngưu, là đại biểu Tinh Mang tương lai.

Coi như là hàng tích trữ .

Có « trời cao biển rộng » loại này cấp bậc ca khúc làm hàng tích trữ, cũng đủ nói rõ Tiệp Ngưu lợi hại.

Đáng quý hơn là, Tiệp Ngưu thừa nhận mình là dùng hàng tích trữ.

Thực ra Tiệp Ngư hoàn toàn có thể nói, « trời cao biển rộng » cũng là hấn tạm thời sáng tác đi ra ca khúc.

Phàm là hấn có chút người trẻ tuổi tiểu hư vinh .

Phàm là hấn có chút người trẻ tuổi tiểu phô trương .

Ngược lại, loại chuyện này, người khác cũng không cách nào chứng thực.

Nhưng Tiệp Ngư hay lại là phóng khoáng thừa nhận, chính mình dùng hàng tích trữ.

Loại này khoát đạt, ở trẻ tuổi trên người Tiệp Ngư xuất hiện, thực ra phi thường đáng quý.

---

ps: Cảm tạ 【 một lòng Phi Vũ 】 đáng yêu chủ, ? •, Phi Vũ này cũng ít nhiều cái minh rồi, đầu gối người lấy đi o( )o~

ps 2: An bài huề là bởi vì Lão Dương viết ca khúc chỉ tốn hai giờ sáng tác a, cái này không có thể thể hiện Dương năng lực, cho nên Lâm Uyên cùng thua không khác biệt, ở quyển sách trong thiết lập, Lão Dương cũng đúng là Boss cấp bậc nhân vật, để cho ta ngoài ý muốn là mọi người thật giống như đều có thể tiếp nhận nhân vật chính thua, ta vẫn cho là mọi người chỉ muốn nhìn thắng lợi?

Vô địch lưu , không nói nhảm , không nhiều lời , nhất chi diệt sát , một tay quét sạch Bắt Đầu Đánh Dấu Như Lai Thần Chương

Chương 596: Lam Tinh khúc phụ bài danh

"Toàn chức nghệ thuật gia

Thực ra hiện trường Người viết ca khúc môn cảm thụ, cũng là các khán giả cảm thụ.

Tiết mục sau khi kết thúc.

Trên mạng liên cuối cùng đoạn này hình ảnh live stream tiến hành thảo luận

"Dương phụ hay lại là mãnh, hấn lại thật không có hàng tích trữ!"

"Giờ càng già lại càng cay, Dương phụ lại đang không có hàng tích trữ dưới tình huống cùng Ngư phụ đánh ngang tay rồi!"

"Thực ra cũng không mơ hồ như vậy, Dương phụ mình cũng nói, vận khí không tệ vừa vận có linh cảm, linh cảm vật này có lúc chính là chỗ này sao không nói phải trái."

Cũng không phải toàn bộ ca khúc kinh điển đều là chịu khổ vô nhiều năm tháng mới chắt vật viết liền.

"Bất quá Ngư phụ này ba quả thật không tạt xấu, hấn trực tiếp thừa nhận mình dùng hàng tích trữ."

"Rõ ràng có thể thổi một lớp, nói mình là tạm thời viết ra bài hát, ngược lại ta cũng không hiểu."

"Cùng trước « che mặt Ca Vương » bất đồng, cái tiết mục này thi đấu tính thực ra rất thấp, cảm giác liền là một đám Người viết ca khúc kéo một đám ca sĩ đang chơi âm nhạc, nhưng nhìn rất thoải mái, không có gì lệ khí."

"Nhìn tiết mục cuộc so tài chế, ta phỏng chừng cuối cùng tỷ thí hấn cũng sẽ không có cái gì mùi thuốc súng."

" "

Ngoại giới phổ biến cho là « bài hát của chúng ta » là một cái chơi đùa chương trình âm nhạc.

Không có ngôn ngữ ồn ào lên.

Không có gì nồng đậm mùi thuốc súng.

Mọi người lớn nhất xem chút, một là ca khúc biểu diễn, một cái chính là tiết mục tô đối Người viết ca khúc đủ loại khảo nghiệm.

Tỷ như làm bừa bãi ghép thành đôi.

Tỷ như thời hạn giới hạn đề sáng tác vân vân.

Người viết ca khúc môn mặc dù đều có lòng háo thắng, nhưng thua cũng chỉ là dừng dung một tiếng.

Nhân vì tất cả mọi người đều minh bạch, cái tiết mục này bên trong thắng thua, không có nghĩa là Người viết ca khúc giữa thắng thua.

So với tiết mục bên trong thắng thua, ngược lại là mùa giải bảng cạnh tranh, càng có sức thuyết phục.

Cái này thì phải nói tới cuối năm mùa giải bảng tranh rồi.

Chư Thần cuộc chiến, vẫn là giới âm nhạc hàng năm mặt náo nhiệt nhất đại chiến.

Lần này định cấp Người viết ca khúc thậm chí còn khúc phụ môn cũng sẽ không xuất ra một ít mang theo giải trí tính chất hàng tích trữ đánh bảng.

Nhất là .

Năm nay Chư Thần cuộc chiến, còn có Dương Chung Minh gia nhập!

"Muốn nhìn Người viết ca khúc giữa chính kinh tỷ thí, quả nhiên vẫn là muốn xem Chư Thần cuộc chiến đi!"

"Hàng năm Chư Thần cuộc chiến, cũng sẽ để cho ta bài hát đơn hung hăng đổi mới một lớp!"

"Tiện Ngự đã Lương Liên Quan rồi nha, không biết năm nay có không có hi vọng thiên liên Tam Quan Vương?"

"Nếu như có thể thắng Dương phụ lời nói, Tam Quan Vương liền ổn!"

"Dương phụ cũng không tốt thắng, bởi vì Dương phụ là trong nghề công nhận đánh bảng Vương, có hẳn xuất thủ mùa giải bảng, cơ bản không phải thứ nhất chính là thứ hai."

"Lúc trước không phải có người cho khúc phụ môn tiến hành qua bài danh ấy ư, Dương phụ bài danh đúng vậy thấp."

"Hình như là thứ năm?"

"Ừ, cái bài danh kia là Văn Nghệ Hiệp Hội âm nhạc ngành một cái về hưu lão cán bộ làm, hẳn đem Dương phụ thực lực tổng hợp xếp hạng hạng năm!"

"Cho nên, Dương phụ là Lam Tinh thứ năm?"

"Thứ hạng này thực ra cũng không tiện nói, bởi vì cái bài danh kia sau khi đi ra có rất nhiều tranh cãi, tỷ như hạng nhất Lục Thịnh, Lục Thịnh xếp hạng hạng nhất, có rất lớn thành phần là bởi vì Lục Thịnh tuổi tác, dù sao Lục Thịnh là Lam Tinh từ trước tới nay vị thứ nhất 33 tuổi liền trở thành khúc phụ đại lão, nhưng nếu như bỏ đi cái này hào quang không nói, Lục Thịnh thật sự so với Dương phụ bọn họ mạnh hơn sao?"

"Cảm giác hẳn lần nữa làm một bảng danh sách."

"Nếu như lần nữa làm một bảng danh sách, Ngự phụ có thể đi vào trước 10 sao?"

"Ngự phụ chỉ là tiểu khúc phụ, còn không có chính thức trở thành khúc phụ, phỏng chừng trước 10 có chút miễn cưỡng."

"Nhưng ta cảm giác, Ngự phụ rất có thể đánh vỡ Lục Thịnh 33 tuổi trở thành khúc phụ trẻ tuổi nhất ghi chép!"

" "

Thực ra lúc trước trên mạng cũng có rất nhiều đôi Người viết ca khúc thực lực bài danh thảo luận.

Trên căn bản đều có các giải thích.

Ở không cùng người trong tâm khảm, khúc phụ môn bài danh cũng là tồn tại khác biệt.

Văn Nghệ Hiệp Hội vị kia về hưu lão cán bộ đem Lục Thịnh xếp ở vị trí thứ nhất.

Nhưng rất nhiều đám bạn trên mạng bỏ phiếu biểu quyết bảng danh sách bên trong, Lục Thịnh một loại cũng chỉ là vào Top 5, lại không thể ổn lấy đệ nhất.

Bên kia.

Lâm Uyên về đến nhà, cũng lên sẽ lưới, sau đó liền thấy trên mạng phần này thảo luận.

"Dương lão sư xếp hàng thứ năm sao?"

Lâm Uyên lắc đầu một cái, Dương Chung Minh Lão Sư thực lực hẳn không chỉ xếp hạng thứ năm.

Lâm Uyên nhớ hệ thống lúc trước cũng đã nói, Dương Chung Minh Soạn nhạc thực lực tổng hợp, là xếp hạng Lam Tinh vị trí thứ ba.

Đến gần vô hạn Lam Tinh Soạn nhạc trần nhà!

Lúc này hệ thống nhảy ra ngoài: "Mời không cần để ý đám bạn trên mạng chủ quan bài danh, hết thấy bài danh đều phải lấy hệ thống chuyên nghiệp tính bài danh làm chuẩn."

Lâm Uyên nói: "Kia chính xác bài danh là dạng gì?"

Lâm Uyên dự định đánh vào khúc phụ vòng nguyệt quế, cho nên muốn nhìn một chút hệ thống cho ra chính xác bài danh, bởi vì này nhiều chút khúc phụ sau này Lâm Uyên đại khái cũng sẽ đụng phải.

"Kí chủ có thể hoa một triệu hướng hệ thống hỏi đỏi bảng danh sách."

"Người sao không đi cướp?"

Lâm Uyên tức giận nói, có thể là chính mình gần đây hỏi đỏi lên tác phẩm tới bộc phát hào phóng?

Hệ thống này lại muốn không bao tay ngu!

Một trung đội danh mà thôi, có quan hệ gì với ta?

Ta cũng không nghĩ như vậy biết.

Vâng.

Ta cũng không muốn biết.

Lâm Uyên cho mình tẩy não một trận, ngăn cản chính mình tiêu phí xung động.

Hắn chỉ cần biết Dương Chung Minh thực lực xếp hàng tiền tam là được rồi

Mà dựa theo mọi người phương thức nói chuyện, tiền tam lời nói, giống như là ngầm thừa nhận thứ ba.

Lúc trước Lâm Uyên không ngầm nghĩ chuyện này.

Bây giờ tinh tế suy nghĩ một chút, Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được có chút kinh khủng.

Dương Chung Minh loại thực lực này, còn có hai người, có thể mạnh hơn hẳn?

Là ai ?

Có Lục Thịnh sao?

Hay là chớ đại lão?

Lam Tinh đỉnh cấp khúc phụ cứ như vậy những người này.

Nếu như không thâm nhập tiến hành so sánh, Lâm Uyên cũng không phân rõ ai so với ai khác lợi hại hơn.

Bất quá đây tuyệt đối không có nghĩa là Dương Chung Minh không lợi hại.

Soạn nhạc năng lực ở toàn bộ Lam Tinh xếp hàng thứ ba, ai dám nói Dương Chung Minh không lợi hại?

Nếu như là địa cầu đạo diễn vòng, kia Dương Chung Minh ít nhất cũng là Nolan hoặc là Spielberg cấp bậc .

Lâm Uyên cảm thấy Dương Chung Minh càng thiên hướng về Spielberg.

Bởi vì Dương Chung Minh âm nhạc, buôn bán thuộc tính cùng văn nghệ thuộc tính là một nửa.

Mà Nolan, chính là văn nghệ thuộc tính lớn hơn buôn bán thuộc tính.

Tháng sau, Lâm Uyên là có thể cùng Dương Chung Minh ở Chư Thần cuộc chiến trung gặp nhau.

Đối với cái này một lần Chư Thần cuộc chiến, Lâm Uyên rất chờ mong.

So với trước hai tràng cũng mong đợi!

Cũng vì vậy, Lâm Uyên tiếp theo chọn khúc, rất thận trọng.

Hắn muốn phải tận lực cầm một bài đủ thật lợi hại ca khúc cùng Dương Chung Minh tỷ thí!

"Lấy cái gì bài hát đây ."

Lâm Uyên trong đầu, xuất hiện vô số tên bài hát, nhưng hắn cũng không bảo đảm kia một ca khúc có thể thắng.

Bởi vì đây là mùa giải bảng, hơn nữa còn là Chư Thần hội tụ cuối năm mùa giải bảng.

Đánh bảng ca khúc, một loại cũng theo đuổi lưu hành tính.

Có chút bài hát, khả năng chất lượng vô địch, nhưng đánh bảng chưa chắc liền ổn lấy đệ nhất.

Muốn đến tối ăn cơm, Lâm Uyên cũng không có cuối cùng quyết định khúc mục đích.

Bất quá có vài bài hát, đã xuất hiện ở Lâm Uyên được tuyển chọn trung.

Những thứ này bài hát, tùy tiện xuất ra một bài, cũng trên địa cầu có lực ảnh hưởng cực lớn.

Bởi vì đối thủ là Dương Chung Minh.

Lâm Uyên đem đối phương coi là lão sư, làm đối làm Khúc Lão sư tôn trọng, hắn phải xuất ra ca khúc, nhất định là chính bản thân hắn cho là phi thường lợi hại mới được.

---

ps: Kết thúc công việc, phải thật tốt suy nghĩ hạ một ca khúc, dù sao là lần đầu tiên đánh Boss, chúng ta đặt cược viết sách khô, mọi người có đề nghị gì hay sao?

Vô địch lưu , không nói nhảm , không nhiều lời , nhất chi diệt sát , một tay quét sạch Bắt Đầu Đánh Dấu Như Lai Thần Chương

Chương 597: Trung Quốc phong cách ca khúc

"Toàn chức nghệ thuật gia

Nói là ngày mai suy nghĩ thêm, nhưng khi ngày thứ 2 thật tới, Lâm Uyên lại vẫn không có gì đầu mối.

Tinh Mang giải trí.

Lâm Uyên ngồi ở trong phòng làm việc, tra tìm chính mình tiểu khúc khổ, lúc này môn ngoài truyền tới gõ cửa động tĩnh.

"Mời vào."

Lâm Uyên thuận miệng nói.

Cửa được mở ra, chỉ thấy Tiểu Trợ lý Cố Đông chính mang theo mấy cái công nhân cẩn thận từng li từng tí mang một cái màu sắc cô phác hình dáng hoa mỹ bình hoa lớn đi vào:

"Nhẹ một chút nhẹ một chút ."

"Đây là đồ sứ, dễ hư lắm ."

"Giá cả cũng không rẻ, nghe nói là mấy trăm năm trước đồ cổ ."

"Đề cho nơi này đi ."

"Đúng đúng đúng, khác đập đầu gập ."

" . "

Tiểu Cô Đông chặt Trương chỉ huy, thật vất vả đem bình hoa buông xuống, mới nhẹ nhàng thở phào một cái.

"Cám ơn các vị."

Cố Đông cười đưa đi công nhân.

"Đây là?"

Lâm Uyên nhìn về phía cái này bình hoa lớn.

Cố Đông cười nói: "Đây là công ty đưa cho ba vị khúc phụ lễ vật, ngài và Trịnh Tinh cùng với Dương Chung Minh Lão Sư mỗi người một cái, nghe nói là mấy trăm năm trước lưu truyền tới nay đồ cổ, chủ tịch HĐQT nói mới vừa tốt có thể dùng đến trang sức ba vị khúc phụ phòng làm việc."

"Đồ cổ?"

Lâm Uyên không hiểu lắm cái này, bất quá bình hoa này quả thực đẹp đẽ:

"Bao nhiêu tiền?"

"Không tới mười triệu ."

Tiểu Cô Đông cố ý dùng một loại thô thanh thô khí lại hào vô nhân tính giọng vừa nói, ngay sau đó khôi phục giọng nói của mình:

"Đây là chủ tịch HĐQT nguyên thoại, không phải ta nói."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Thanh Từ?"

Cố Đông nghiêm túc nói: "Xác thực nói, kêu Sứ Thanh Hoa."

Sứ Thanh Hoa?

Nghe được ba chữ kia, Lâm Uyên hơi ngẩn ra.

Cố Đông cười nói: "Ta vừa mới đi lãnh đồ thời điểm thấy Trịnh Tinh lão sư bình hoa rồi, cái kia là màu vàng, nghe nói là cổ đại hoàng gia vật kiện, giá cả với chúng ta cái này không sai biệt lắm, bất quá ta cảm giác chúng ta càng đẹp một chút —— dĩ nhiên Dương Chung Minh Lão Sư cái kia cũng thật xinh đẹp, cái kia là đồ sứ trắng bình hoa, thông suốt rất, với ngọc tựa như . Lâm Đại Biểu?"

Cố Đông phát hiện Lâm Uyên thật giống như ở hờn ở trên mây, cũng không có nghe chính mình nói chuyện.

"Không có chuyện gì."

Lâm Uyên nói: "Ta xem một chút."

Hắn đứng dậy đi tới Sứ Thanh Hoa trước, nghiêm túc nghiên cứu hồi lâu, ngược lại là phẩm ra thêm vài phần mỹ cảm.

Cũng không biết có phải hay không là này cái bình hoa bản thân giá trị mang đến thẩm mỹ thêm được.

Hắn một bên vuốt ve, vừa nói: "Làm phôi buộc vòng quanh Thanh Hoa, bút phong nồng chuyển lãnh đạm ."

Cố Đông hiếu kỳ: "Ngài còn hiểu đồ cổ đây?"

Mặc dù Lâm Uyên lời nói này ngữ điệu quả thực cổ quái nhiều chút, không giống như là người bình thường giọng nói.

"Ta hiểu chọn thế nào rồi."

Khoé miệng của Lâm Uyên có chút nhếch lên.

Lần này, bài hát có!

Lâm Uyên trước suy nghĩ phương hướng sai lầm rồi.

Hắn quang ở đó cân nhắc ca khúc phải thế nào nỗ thế nào hưng phấn rồi.

Bởi vì này loại ca khúc đánh báng là tối chiếm ưu thế.

Bằng không hẳn năm trước cũng sẽ không dùng « mặt trời đỏ » đi đánh Chư Thần cuộc chiến.

Nhưng .

Có chút bài hát, có lẽ nhịp điệu không như vậy hải, nhưng cũng có một loại hình thức khác "Nỗ" .

Năm ngoái « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » đoạt cúp không liền nói rõ .

Nhịp điệu uyển ước động lòng người ca khúc, cũng có thể được đại chúng yêu thích sao?

Đã như vậy, vậy mình năm nay đây, hoàn toàn có thể xuất ra Trung Quốc phong cách ca khúc a!

Vâng.

Cái này Sứ Thanh Hoa, để cho Lâm Uyên nghĩ tới Châu Kiệt Luân bài hát kia « Sứ Thanh Hoa » !

Trung Quốc phong!

Đại sát khí a!

Làm sao có thể đưa cái này quên?

Thực ra Lâm Uyên vẫn chưa quên Trung Quốc phong cách ca khúc, nhưng hẳn đi tới Lam Tinh sau đó từ đầu đến cuối không có đem phát hành.

Bởi vì Trung Quốc phong cách ca khúc quá trọng yếu, Lâm Uyên muốn tại chính thức thời khắc mấu chốt sử dụng!

Bây giờ, Chư Thần cuộc chiến trung trực diện Dương Chung Minh, hẳn cũng coi là thời khắc mấu chốt chứ ?

Đã như vậy, kia Trung Quốc phong, cũng nên ở Lam Tinh hiện thế rồi!

Cho Lâm Uyên rót ly trà, Cố Đông u mê trung đi ra phòng làm việc.

Mà Lâm Uyên chính là cười híp mắt nhìn xó xĩnh Sứ Thanh Hoa, càng xem càng thích.

Khôn nhiều hẳn một đêm vấn đề khó khăn rốt cuộc giải quyết:

Sẽ dùng Trung Quốc phong cách ca khúc cùng Dương Chung Minh Lão Sư tỷ thí đi!

Đương nhiên.

Lam Tinh không có Trung Quốc khái niệm, cho nên Trung Quốc phong cách ca khúc ở cái thế giới này đại khái muốn đổi một cái tên.

Hoặc giả còn là đem « Đông Phong Phá » đoán làm Cổ Phong bài hát?

Ngược lại trọng muốn không phải danh tiếng, trọng yếu là loại này mới tinh phong cách âm nhạc!

Lâm Uyên đối Lam Tinh đủ loại phong cách âm nhạc thuộc như lòng bàn tay.

Hẳn biết rõ.

Cái thế giới này chỉ có Cổ Phong, không có Trung Quốc phong!

Hai người có chút tương tự, nhưng trên bản chất lại có khác nhau rất lớn.

Cung, huy, thương, vũ, giác .

Trung Quốc phong cách ca khúc chọn thêm dùng đem Trung Cung điệu làm quan điểm chính.

Mà ở âm nhạc soạn nhạc bên trên, Trung Quốc phong sẽ số lớn vận dụng Trung Quốc truyền thống nhạc khí:

Như nhị hồ, Cổ Tranh, Tiêu, Tỳ Bà .

Giọng hát bên trên thỉnh thoảng sẽ còn vận dụng đến Trung Quốc Dân Ca hoặc hí khúc phương thức.

Trung Quốc phong còn có một "Tam cổ tam tân" cách nói.

Cổ từ phú, cổ văn hóa, cổ nhịp điệu, tân kiểu hát, tân biên khúc, tân khái niệm.

Ca từ muốn có Trung Quốc văn hóa nội hàm, sử dụng tân phái kiểu hát cùng soạn nhạc kỹ xảo làm nổi ca khúc không khí, ca khúc lấy hoài cựu Trung Quốc bối cảnh cùng bây giờ tiết tấu kết hợp, sinh ra kín đáo, u sầu, u nhã, nhẹ nhàng đợi ca khúc phong cách.

Nhưng cho dù là Trung Quốc phong, cũng chia hai loại.

Một loại là thuần túy Trung Quốc phong, một loại là gần Trung Quốc phong.

Thuần túy Trung Quốc phong là thỏa mãn trở lên các loại điều kiện ca khúc, tỷ như Châu Kiệt Luân « Đông Phong Phá » vân vân.

Mà gần Trung Quốc phong chính là một ít điều kiện không thể thỏa mãn thêm rất gần gũi với thuần túy Trung Quốc phong cách ca khúc ——

Dù sao Trung Quốc phong cách ca khúc sáng tác điều kiện quá hà khắc, mỗi một nhánh cũng tuân thủ quá khó khăn.

Cho nên, Lâm Uyên nếu như xuất ra Trung Quốc phong cách ca khúc, ở Lam Tinh tuyệt đối được gọi là nhìn sơn lập phái thức đi đầu!

Nhưng Trung Quốc phong cách ca khúc có rất nhiều.

Lâm Uyên vừa mới đọc câu « Sứ Thanh Hoa » ca từ.

Bất quá bài hát này quá độc ác, Lâm Uyên cũng không tính bây giờ liền lấy ra tới.

Sứ Thanh Hoa, chỉ là để cho Lâm Uyên quyết định đầu dưới bài hát phong cách âm nhạc.

Mà hẳn cuối cùng chuẩn bị lựa chọn ca khúc, nhưng là « Đông Phong Phá » !

Hai nguyên nhân:

Số một, « Đông Phong Phá » là Châu Kiệt Luân lần đầu tiên hoàn chỉnh trên ý nghĩa sáng tác ra Trung Quốc phong cách ca khúc, ý nghĩa trọng đại.

Thứ hai, trực tiếp bên trên « Sứ Thanh Hoa » có chút khoa trương.

Vẫn phải là dùng trước « Đông Phong Phá » làm nền tảng, cho Trung Quốc phong định một cái khái niệm cùng cơ sở.

Đây là Lâm Uyên từ cái nhìn đại cục cân nhắc.

Trực tiếp bên trên « Sứ Thanh Hoa » lời nói, sẽ có một không thể không đối mặt vấn đề.

Đó chính là sau này phát hành « Đông Phong Phá » , rung động sẽ nhỏ rất nhiều.

Dù sao « Sứ Thanh Hoa » tổng hợp đánh giá so với người trước mạnh hơn một ít.

Lâm Uyên còn là hi vọng « Đông Phong Phá » có thể chịu tải như trên địa cầu một loại địa vị và ý nghĩa, bài hát này đáng giá đối đãi như vậy.

Đáng nhắc tới là:

Đang suy nghĩ Trung Quốc phong cách ca khúc thời điểm, Lâm Uyên trong đầu chỉ có năm chữ, đó chính là:

"Ta chọn Châu Kiệt Luân."

Làm Trung Quốc Trung Quốc phong người khai sáng, không có lý do không chọn Châu Kiệt Luân.

Người khác Trung Quốc phong, luôn cảm giác kém một chút ý tứ, nhiều gần hơn Trung Quốc phong làm chủ .

Hướng chi liền Trung Quốc phong khai sáng cùng truyền bá độ mà nói, Châu Kiệt Luân cũng là không thể tranh cãi đệ nhất nhân.

Kia bài hát này ai tới hát?

Ngư Vương Triều không chỉ một người có thể hát .

Nhưng Lâm Uyên suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định đích thân hát.

Dù sao cũng là Trung Quốc phong lần đầu tiên xuất thế, hẳn muốn chính mình hát.

---

ps: Cảm tạ 【LM 7】 cùng 【trước bánh xe chuyển】 hai vị đại lão minh chủ, thuận thực cho đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, ngoài ra cảm khái một câu, rốt cuộc viết lên Trung Quốc phong á.

Chương 598: Đông Phong Phá

"Toàn chức nghệ thuật gia
Quyết định chủ ý, Lâm Uyên trực tiếp với hệ thống đối « Đông Phong Phá
» .

Vì sau này thuận lợi, Lâm Uyên còn đối còn lại vài bài bao gồm nhưng
không giới hạn với Châu Kiệt Luân Trung Quốc phong cách ca khúc ——
Giá cả phần lớn từ đất từ đất.

Mà viết bài hát, thì tại ba ngày sau.

Lâm Uyên mới vừa vừa đi vào phòng thu âm, liền xa xa nghe được Trịnh
Tinh thanh âm:

"Tiểu Ngư Nhi muốn thu âm cuối năm bài hát mới?"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu, thuận tiện lên tiếng chào: "Trịnh lão sư tốt."

Trịnh Tinh cố làm bất mãn nói: "Vẫn như thế sinh phân, tên gì Trịnh lão sư,
kêu Trịnh di."

"Trịnh di ."

Cân nhắc đến đối phương là tiền bối, hơn nữa tuổi tác và lão mục tương
phản, Lâm Uyên kêu đảo cũng không cảm thấy không khỏe.

"Này mới đúng mà."

Trịnh Tinh tựa hồ rất cao hứng:

"Người đã gọi ta một tiếng Trịnh di, ta đây có thể với người len lén hồi báo
một chút địch tình, ta tối ngày hôm qua quán người Dương thúc thật lâu, rất
cuộc để cho hấn ngoan ngoan đem bài hát mới cho ta nghe rồi —— kia bài
hát có thể khó lường!"

Nói đến mấy chữ cuối cùng, ánh mắt của Trịnh Tinh thoáng qua một tia
nghiêm túc, liền nụ cười cũng hơi thu liễm mấy phần.

Bên cạnh kỹ thuật viên ghi âm, bỗng nhiên đi theo gật đầu một cái.

Hiển nhiên.

Dương Chung Minh bài hát kia, vị này kỹ thuật viên ghi âm, cũng tham dự
chế tác, cho nên rất rõ ràng Trịnh Tinh những lời này cũng không quá đáng.
Lâm Uyên sáng tỏ, nhưng cũng không kinh ngạc.

Lâm Uyên thực lực tổng hợp xếp hạng thứ ba Người viết ca khúc Dương
Chung Minh lựa chọn ở Chư Thần cuộc chiến trung cường thế xuất thủ,
xuất ra ca khúc há lại sẽ đơn giản?

Mà có thể để cho Trịnh Tinh đánh giá vì "Khó lường" ca khúc, tất nhiên là thật "Có thể khó lường" .

Chính là không biết, chống lại Lam Tinh từ trước tới nay đệ nhất thủ Trung Quốc phong cách ca khúc, sẽ là thắng bại như thế nào?

Đối với lần này, Lâm Uyên cũng có chút không khỏi tung tăng cùng mong đợi.

Về phần Dương Chung Minh Lão Sư ở Trịnh Tinh trong miệng thành chính mình "Dương thúc", Lâm Uyên đảo cũng không thêm đề ý.

Hắn chưa bao giờ chú trọng gọi đồ vật bên trên.

"Người cũng không cần có áp lực gì, lòng bình thường đối đãi là được."

Trịnh Tinh sợ Lâm Uyên khẩn trương, an ủi một câu: "Huống chi ta khẩu vị không hoàn toàn đại biểu những người nghe khẩu vị."

Trịnh Tinh ngoài miệng nói như vậy.

Nhưng kỳ thật Trịnh Tinh tâm lý minh bạch, chính mình nghĩ rằng là chính xác.

Dương Chung Minh bài hát kia chỉ cần phát hành, nhiệt độ nổ mạnh cơ hồ là nhất định.

Bởi vì có chút bài hát, chính là mọi người nghe một chút cũng biết có thể hỏa bài hát!

Quá trào nhĩ rồi!

Hơn nữa bài hát kia ý cảnh cùng biểu đạt, cùng với tạo nên ra chính thủ ca khúc cách cục đều là quan trọng hàng đầu!

"Ta đây trước viết bài hát đi."

Lâm Uyên hoàn toàn không cảm thấy khẩn trương, hắn lại không thể không thua quá.

Huống chi đối thủ hay lại là Dương Chung Minh .

Bất quá lần này bài hát, có thể không thấy được thất bại.

Đang thường thức trình độ phổ biến rất cao Lam Tinh, Trung Quốc phong cách ca khúc đãi ngộ, chỉ có thể so với Trung Quốc tốt hơn.

"Thành."

Trịnh Tinh tìm một cái ghế ngồi xuống: "Không ngại ta nghe nghe xem đi? Ta đối với người bài hát mới có thể là rất hiếu kỳ đây."

"Dĩ nhiên, ngài tùy ý."

Lâm Uyên gạt đầu một cái, sau đó cùng phòng thu âm lão sư môn lên tiếng chào, tiến vào phòng thu âm.

Điều chỉnh một chút cuống họng trạng thái, Lâm Uyên bắt đầu thử hát.

Mà ở cách âm thủy tinh bên ngoài.

Trịnh Tinh mang tai nghe, mặt lộ vẻ hiếu kỳ nghe.

Lâm Uyên mới vừa hát trước mặt đôi câu ca từ thời điểm, Trịnh Tinh biểu tình ngược lại cũng coi như ổn định.

Nhưng nghe đến, Trịnh Tinh sắc mặt dần dần thay đổi .

Làm điệp khúc cũng ở bên tai vang lên thời điểm, Trịnh Tinh biểu tình đã người cũng như tên chỉ còn lại "Khiếp sợ"!

Nàng có chút há to mồm, ngưng nhìn cách âm thủy tinh đối diện toàn tâm đầu nhập biểu diễn Lâm Uyên, trong lòng rốt cuộc nhắc lên kinh đào hải lãng!

"Đem bàn bạc cho ta nhìn xem một chút!"

Nàng bỗng nhiên ghen ngào như vậy nhìn về phía bên cạnh kỹ thuật viên ghi âm.

Kỹ thuật viên ghi âm tựa hồ cũng ở đây Lâm Uyên này thủ ca khúc trung nhập thần, liền phản ứng chậm nửa nhịp, mấy giây sau mới nhắc nhở:

"Ngay tại ngài trong tay."

Trịnh Tinh không để ý tới đáp lại, thật nhanh nhìn lên bàn bạc.

Tên bài hát, « Đông Phong Phá ».

Đông Phong Phá không phải là cái gì bài hát, mà là tương tự với cổ đại tên điệu danh loại đồ vật.

Bất quá này không phải trọng điểm.

Đối ứng Lâm Uyên biểu diễn ca từ cùng nhịp điệu, Trịnh Tinh hô hấp càng ngày càng gấp rút, từ ngực đến bả vai, gân như cũng ở chập trùng kịch liệt

---

Quả nhiên!

Chính mình nghĩ rằng không có sai!

Tiền Ngự bài hát này, giống vậy khó lường!

Thử hát là đang ở tìm cảm giác.

Hát qua một lần sau đó, Lâm Uyên cảm giác cuồng hống cơ bản mở ra.

Lại tự bản thân luyện tập mấy lần, Lâm Uyên uống miếng nước nghỉ ngơi một chút, đi vào cách âm thủy tinh căn phòng đối diện.

Ừ?

Tiến vào gian phòng này.

Lâm Uyên cảm giác bầu không khí có cái gì không đúng.

Phòng thu âm lão sư cùng với dự thính Trịnh Tinh, giờ phút này chính tử tử nhìn mình chăm chăm, phảng phất trên mặt mình có vật gì.

"Có vấn đề gì không?"

Lâm Uyên mở miệng, chẳng lẽ là mình hát không có vấn đề?

"Bài hát này."

Trịnh Tinh mở miệng, thanh âm có chút khô khốc, nhưng lời đến khoe miệng bỗng nhiên lại không biết hình dung như thế nào rồi.

"Rất tốt."

Nàng chỉ có thể nói như vậy.

Tính kỹ thuật đồ vật, không cần nàng có ý nói rõ.

Đều là chuyên nghiệp âm nhạc nhân, bài hát này bên trong kết quả ẩn tàng bao kinh khủng tính sáng tạo cùng tính nghệ thuật, trong phòng này tất cả mọi người đều lòng biết rõ.

Đã lâu, Trịnh Tinh mới từ trong rung động hồi thần lại.

Nàng bỗng nhiên có chút bất đắc dĩ nói: "Thế nào ta với hai người các người biến thái ở một cái công ty?"

Đại Biến Thái, tiểu biến thái, đều là biến thái!

Giờ khắc này.

Trịnh Tinh trong đầu, trời xui đất khiến toát ra một nhóm tự giễu:

"Là chung là ngư đều tại tú, chỉ có Trịnh Tinh ở bị đòn."

"Công ty địa vị giảm 1."

"Quả nhiên ta mới là cái công ty này yếu nhất khúc phụ."

"Tiểu Sửu lại là chúng ta."

" . "

Bên cạnh kỹ thuật viên ghi âm nếu như nghe được nội tâm của Trịnh Tinh độc thoại, nhất định sẽ đem nàng câu nói sau cùng cải chính một chút:

"Tiểu Sửu lại là chúng ta."

Trịnh Tinh đứng dậy, vỗ một cái Lâm Uyên bả vai.

Thần tiên đánh nhau a.

Nàng như có điều suy nghĩ nói: "Năm nay Chư Thần cuộc chiến sau đó, chúng ta Tinh Mang ngư Nhạc Tướng sẽ hoàn toàn điện định Lam Tinh đệ nhất âm nhạc công ty địa vị, nhân vì còn lại âm nhạc công ty không thể nào đồng thời nắm giữ Dương Chung Minh cùng Tiệp Ngư rồi, ần, còn có ta."

Lâm Uyên ngẩn người, chợt có chút cao hứng.

Trịnh Tinh những lời này tỏ rõ, « Đông Phong Phá » bài hát này, có thể đánh với Dương Chung Minh Lão Sư một trận!

Cũng vậy.

Dù sao cũng là Trung Quốc phong cách ca khúc ở Lam Tinh lần đầu tiên đột nhiên xuất hiện.

Nếu như ngay cả đánh đều không được đánh, vậy sau này mình chọn bài hát tiêu chuẩn gương cao tới trình độ nào mới được?

Tâm tình cũng không tệ lắm.

Lâm Uyên nghỉ ngơi một chút cứ tiếp tục thâu, cũng ở buổi tối hôm đó đem bài hát này chép xong.

Mà Trịnh Tinh tựa hồ hoàn toàn không hề rời đi ý tưởng, một mực ở phòng thu âm đợi, cho đến Lâm Uyên chép xong bài hát mới thôi.

Làm Lâm Uyên kết thúc thu âm, Trịnh Tinh chuẩn bị rời đi đang lúc, bỗng nhiên cười nói:

"Lão Dương bài hát mới kêu « Lam Tinh » ."

Lâm Uyên ngẩn người, bài hát này danh, rất lớn.

Lớn đến người bình thường cũng không dám dùng "Lam Tinh" hai chữ viết ca khúc.

Ngay sau đó.

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được có chút kỳ diệu.

Địa cầu Trung Quốc phong, lần đầu tiên xuất hiện ở Lam Tinh, vừa vặn

Dương Chung Minh bài hát mới liền kêu « Lam Tinh » .

Không khỏi có chút số mệnh cảm là chuyện gì xảy ra?

---

ps: Mới vừa viết xong liền phát hiện 【LM 7】 đại lão lại thưởng một cái minh chủ, ■? ■●, bị dọa sợ đến ô bạch không dám kết thúc công việc rồi, yên lặng đi viết Canh [3] .

Chương 599: Tôn Ngộ Không cùng 2 Lang Thần

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lúc này là tháng mười một trung hạ tuần.

Thời gian khoảng cách tháng mười hai càng gần, cuối năm Chư Thần cuộc chiến không khí lại càng nồng, gần như mỗi một ngày qua đều sẽ có càng đa phương tiện gia nhập tràng này Chư Thần cuộc chiến bản tin cùng nhuộm đậm, cho tới trên Internet vô số liên quan tin tức.

« Chư Thần cuộc chiến sắp bắt đầu! »

« Dương Chung Minh cùng Tiện Ngư Đại Đối Quyết! »

« Tổng nghệ tiết mục bài hát của chúng ta trung, Dương Chung Minh cùng Tiện Ngư đánh thành ngang tay, mà Chư Thần cuộc chiến nhưng tuyệt đối sẽ không có ngang tay cách nói, thắng bại cuối cùng rồi sẽ ở giữa hai người sinh ra . »

« Chư Thần cuộc chiến bài danh dự đoán! »

« nhiều vị khúc phụ vây quét Dương Chung Minh? »

« Tiện Ngư Tam Quan Vương con đường hoặc sẽ kết thúc! »

« Dương Chung Minh gia nhập Chư Thần cuộc chiến, có chuyên nghiệp âm nhạc nhân dự đoán: Năm nay Chư Thần cuộc chiến, hạng nhất tranh có lẽ sẽ trở thành Tinh Mang nội bộ Debby! »

« . »

Tạp chí lớn môn thận trọng từ lời nói đến việc làm.

Giữ tương đối trung lập cách nói.

Mà trung tiểu hình truyền thông nói chuyện liên tương đối có nghiêng về tính, ở trung tiểu hình truyền thông xem ra, trận đại chiến này thực ra huyền niệm cũng không có lớn như vậy, người nào không biết Dương Chung Minh là đánh bằng Vương?

Đây cũng là phần lớn bạn trên mạng cái nhìn.

Không có xem thường Tiện Ngư ý tứ, có thể đem Tiện Ngư cùng Dương Chung Minh đặt chung một chỗ so sánh, nói rõ mọi người đã phi thường công nhận Tiện Ngư năng lực, nhưng Dương Chung Minh thực lực thật sự là quá kinh khủng, cho nên nội tâm của mọi người đều biết, trận đại chiến này đại khái suất hay lại là Dương Chung Minh thủ thắng, tương đối mà nói Tiện Ngư thắng lợi hi vọng có chút mong manh.

Như đã nói qua.

Nếu như không có Dương Chung Minh ra sân lời nói, nhìn Tiệp Ngự gần đây trạng thái có lẽ hẳn thật là có hi vọng đánh vào Tam Quan Vương, đối với lần này vô số bạn trên mạng trêu chọc, thật tốt Chư Thần cuộc chiến đột nhiên biến thành « bài hát của chúng ta » thêm cuộc so tài ——

Có thể không phải là thêm cuộc so tài?

Vừa vặn Dương Chung Minh cùng Tiệp Ngự ở « bài hát của chúng ta » tiết mục bên trong đánh ngang tay, vừa vặn lại thừa nhận được tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, lại hai người đồng thời tham dự năm nay Chư Thần cuộc chiến!

Thật trùng hợp!

Loại này trùng hợp đương nhiên là mọi người thích nghe ngóng, mà liên quan tới năm nay Tiệp Ngự trực diện Dương Chung Minh Chư Thần cuộc chiến, còn có một vài người ở làm không biết một chơi đùa ngạn:

"Ngự ngự ngự!"

"Dê dê dê!"

"Ngự dê đại chiến!"

"Lục địa đối đại dương?"

"Đang nhìn thế giới động vật?"

"Đây đối với thật mẹ nó tốt đập đầu!"

"Ngự cùng dê cho ta khóa kín đi!"

"Lần này Chư Thần cuộc chiến mùi thuốc súng so với hai năm trước muốn lãnh đạm một chút, nhưng bởi vì Tinh Mang nội bộ Debby không khí, cảm giác vẫn thật mới mẻ, dù sao Dương phụ một mực như vậy cung chiều Tiệp Ngự."

"Thua cũng không thua thiệt."

"Ngự phụ nhân cơ hội đi theo Dương phụ làm nũng đi, hẳn đường đường Lam Tinh xếp hạng thứ năm khúc phụ, lại muốn đánh lén người Chư Thần cuộc chiến Tam Quan Vương, không cho ăn lót dạ thường chuyện này không qua được!"

" . "

Bạn trên mạng liên yêu đập đầu cp.

Mọi người cơ hồ là một đường đuôi theo « che mặt Ca Vương » tới, biết rõ Dương Chung Minh đối Tiệp Ngự đủ loại bảo trì, mà trên mạng cũng đã sớm có rất nhiều liên quan tới hai người quan hệ tốt bao nhiêu thảo luận.

Chớ nói chi là .

Ở « bài hát của chúng ta » bên trong Dương Chung Minh đối thái độ của Tiệp Ngự, cũng rõ ràng cùng đối đãi người khác không giống nhau, mặc dù mọi người đều biết đó là tiền bối đối ưu tú hậu bối thưởng thức, nhưng người nào cũng không ngăn cản được đám bạn trên mạng chen vào tương tượng cánh!

Hai người tên cũng có hứng thú.

Tiền Ngự là ngự, không có bất ngờ, Dương Chung Minh tên bên trong, "Dương" hài âm rõ ràng là "Dê", thật có vài phần đối ứng.

Đương nhiên.

Ngoại trừ chơi đùa ngoạn, cũng không phải tất cả mọi người đều nghiêng về đúng một bên cảm thấy Dương Chung Minh nhất định thắng Tiền Ngự, dù sao Tiền Ngự xuất đạo tới nay sáng tạo quá không chỉ một lần kỳ tích, ai lại dám nói lần này Tiền Ngự không thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích đây?

"Bên ngoài thực lực là Dương phụ cường."

"Nhưng Ngự phụ cũng thường thường nô tràng."

"Tỷ như Ngự phụ bài hát kia « Thương Hải Nhất Thanh Tiêu » , nếu như là loại này cấp bậc ca khúc, coi như là Dương phụ xuất thủ cũng chưa chắc chịu đựng được, cái kia bài hát Dương phụ lúc ấy đánh giá cũng là cao vô cùng."

"Còn có « phô trương » !"

"Còn có « con đường bình phàm » !"

"Chỉ có thể nói Dương phụ làm tiền bối xuất đạo sớm hơn, Nô tràng ca khúc càng nhiều, cho nên ngoạn thực lực mạnh hơn, nhưng cuối cùng vẫn muốn xem trạng thái cùng phát huy, dù sao thần tiên thời điểm đánh nhau, Dương phụ cùng Lục Thịnh đọ đỉnh cấp khúc phụ cũng không phải là không có bay qua xe."

" "

Đây là còn lại một bộ phận bạn trên mạng cái nhìn, trạng thái cùng phát huy cũng là rất trọng yếu, giống như những thế giới kia xếp hạng thứ nhất vận động viên, bọn họ không phải là không có thua quá, bọn họ chỉ là thắng số lần so với người khác càng nhiều mà thôi.

Giới âm nhạc bên trong.

Nghề âm nhạc mọi người dĩ nhiên cũng sẽ không thiếu đối cuối năm Chư Thần cuộc chiến chú ý, trong này liền có một bộ phận nhân cũng là vâng chịu tương tự khách quan cái nhìn, vạn nhất lần này Tiền Ngự phát huy khá một chút, Dương Chung Minh tái phát vung thiếu chút nữa, kia Tiền Ngự thiên liên Chư Thần cuộc chiến Tam Quan Vương vẫn có hi vọng!

Về phần hai người đồng thời lật xe?

Khả năng này không phải là không có, nhưng tỷ lệ thật sự là quá thấp, thấp đến có thể bỏ qua không tính, cùng thời kỳ mặc dù còn có còn lại một ít khúc phụ, nhưng những thứ này khúc phụ không phải Lam Tinh cao cấp nhất kia mấy, bọn họ chống lại Tiền Ngự còn không dám nói tất thắng, huống chi Dương Chung Minh như vậy Đại Ma Vương cường thế trần giũ! Lúc này có người chú ý tới.

Cùng Tiền Ngự cùng với Dương Chung Minh đều là Tinh Mang khúc phụ Trịnh Tinh lão sư bỗng nhiên ở bộ lạc bên trên ban bố một cái tân động tĩnh, không có gì đặc biệt văn tự thuật, vèn vèn chỉ là một tấm đồ.

Đồ bên trái là một con khi.

Chỉ thấy cái này bề ngoài phách khí tuyệt luân con khi đầu đội Phượng Sí Tử Kim Quan, mặc Tỏa Tử Hoàng Kim Giáp, chân đạp tơ trắng Bộ Vân Lý, nắm trong tay đến một cây Như Ý Kim Cô Bông!

Đồ bên phải là một người nam nhân.

Chỉ thấy này uy phong lẫm lẫm nam nhân mặc Hoa Lệ màu bạc khôi giáp, phía sau tung bay đến màu đen áo khoác ngoài, cái trán còn có một đạo nổi bật kim sắc đường dọc, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao!

Có người hiểu ý cười một tiếng.

Xem qua « Tây Du Ký » nhân đều biết, này tâm Đồ Họa là Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đại chiến trường cảnh, đây là một vị bạn trên mạng căn cứ Tây Du nội dung cốt truyện vẽ ra đồng nhân đồ, lúc ấy là biểu hiện Tây Du trong tiểu thuyết đặc sắc nhất cảnh tượng một trong, cùng thời điểm dùng để ẩn dụ hồng hoang Tây Du đại chiến, mà bây giờ lại là dùng để ẩn dụ Dương Chung Minh cùng Tiện Ngư Tổng Nghệ trận đấu.

Ở « bài hát của chúng ta » trung.

Tiện Ngư cùng Dương Chung Minh số phiêu đánh ngang tay thời điểm, người chủ trì An Hoành đã từng trêu chọc quá, hai người này mệnh đề cạnh tranh, hơi có mấy phần Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần ý tứ.

Tiện Ngư chính là con khi kia.

Đột nhiên xuất hiện lũ chế kỳ tích.

Dương Chung Minh giống như Nhị Lang Thần, làm Thiên Đình tối Cao Chiến lược một trong, có vô số hào quang thêm được, là vô số người trong tâm khảm lợi hại nhất Lam Tinh thân tiên một trong.

Bất quá .

Rất nhiều người cũng cho là đây là Trịnh Tinh bức tranh này đang nhạo báng An Hoành câu nói kia cùng với nhớ lại « bài hát của chúng ta » trận kia Tiện Ngư cùng Dương Chung Minh huề, lại hiếm có nhân đoán được Trịnh Tinh đây là đang ám chỉ năm nay đây Chư Thần đại chiến trường mặt. Có người hướng cái phương hướng này đoán.

Không rất nhanh thì quá có người phản bác: "Đối với Tiện Ngư mà nói, Dương Chung Minh như vậy đối thủ, không phải là đánh nhau khó phân thắng bại Nhị Lang Thần, mà là đem Tôn Ngộ Không trói buộc ở Ngũ Chi Sơn hạ Như Lai Phật Tổ!"

Kia Trịnh Tinh bức tranh này.

Rốt cuộc là ý gì?

Kết cục sắp nghênh đón rõ ràng, bởi vì ngay tại trong vòng ngoại thảo luận cùng với truyền thông không ngừng trong báo cáo, Chư Thần cuộc chiến kèn hiệu đã sắp muốn thổi lên .

// hình tnk vs nlt ở dưới cmt

Chương 600: Đại nhạc tất dịch

"Toàn chức nghệ thuật gia

Tháng mười hai!

Vạn chúng mong đợi!

Mà ở vô số người đang mong đợi.

Ngày ba mươi tháng mười một, lặng lẽ lại tới .

Bởi vì không giờ đêm chính là tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến mở ra thời khắc, cho nên buổi tối hôm đó liền có vô số nhân trông coi các đại âm nhạc phần mềm chờ Tiện Ngự cùng bài hát của Dương Chung Minh phát hành.

Đương nhiên.

Cùng thời kỳ còn lại khúc phụ, cũng ở đây mọi người chú ý trong phạm vi.

Chỉ là so với Tiện Ngự cùng Dương Chung Minh tỷ thí, còn lại khúc phụ tác phẩm khó tránh khỏi thiếu thêm vài phân hài hước.

Cho nên mọi người hay lại là chú ý hai vị này càng nhiều một chút.

Tần Châu.

Dung Thành.

Một cái vương bài trong câu lạc bộ, một đám người đang ở cử hành một trận vòng nhỏ tụ họp.

Cái này câu lạc bộ gọi là "Dung Thành âm nhạc hội", nội bộ tổng cộng có 30 vị có danh tiếng vương bài Người viết ca khúc.

Này 30 vị Người viết ca khúc có lẽ đến từ bất đồng âm nhạc công ty, nhưng bởi vì mọi người thân ở cùng một thành phố nguyên nhân, cho nên đoàn kết lại với nhau thành lập cái này câu lạc bộ ——

Gia nhập câu lạc bộ thấp nhất ngưỡng cửa liền là thành là vương bài Người viết ca khúc.

Trong câu lạc bộ, các thành viên với nhau tư giao cũng rất là không tệ.

Bình thường mọi người không có chuyện gì liền thích tụ tập với nhau tiến hành âm nhạc bên trên trao đổi.

Chư Thần cuộc chiến đối khắp cả giới âm nhạc đều là đại sự nhi, cho nên hôm nay câu lạc bộ 30 danh thành viên làm khó đủ, hơi có mấy phần "Nâng cốc luận âm nhạc" thú tao nhã.

Giống như các tài tử góp vui tổ chức Thi Hội như thế.

Đây cũng là bao năm qua Chư Thần cuộc chiến mở ra trước cất giữ hạng mục.

Lúc này là ngày 30 tháng 11 ban đêm mười một giờ.

Mọi người một bên chờ đợi Chư Thần cuộc chiến chính thức mở ra, một bên tán gẫu với nhau:

"Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt lại một năm nữa phải đi."

"Từ đầu năm tháng hai bắt đầu « che mặt Ca Vương », đến trong năm tổ chức « bài hát của chúng ta », năm nay giới âm nhạc có thể thật là náo nhiệt a."

"Cảm giác năm nay nhạc đàn tuyệt đại đa số náo nhiệt sự tình cũng vây quanh Tiện Ngư mở ra, hẳn lấy thân phận của Lan Lăng Vương đoạt cúp che mặt Ca Vương kia đoạn trận đấu là Chân Tinh Thái, « bài hát của chúng ta » bên trong Tiện Ngư biểu hiện cũng là quá rõ ràng!"

"Cuối năm Chư Thần cuộc chiến, Tiện Ngư vẫn là mọi người chú ý tiêu điểm."

"Chúng ta đám này vương bài Người viết ca khúc, so với phổ thông Người viết ca khúc dĩ nhiên là đại như thần tồn tại, nhưng Chư Thần cuộc chiến cho dù là đối tại chúng ta những thứ này cái gọi là vương bài mà nói, cũng là thần tiên đánh nhau cấp bậc mùa giải tranh!"

"Nói đến Tiện Ngư, Lý ca hẳn cảm xúc khá sâu đi!"

"Đúng nha, Lý ca nhưng là chúng ta trong câu lạc bộ duy nhất một cùng Tiện Ngư chính diện đã giao thủ đại lão."

"Hơn nữa, khi đó Tiện Ngư, còn không phải Danh Mãn Thiên Hạ tiểu khúc phụ, khi đó Lý ca, cũng còn không có thành là vương bài Người viết ca khúc."

" . "

Mọi người cười nhìn về phía một cái tóc nửa ngọc vóc dáng cao nam nhân. Nam nhân có chút bất đắc dĩ: "Mấy năm này mỗi Chư Thần cuộc chiến, các người liền lấy chuyện này nhử bản thủ ta."

Ngoài miệng vừa nói bất đắc dĩ, nhưng nam nhân khoe miệng nhưng là toát ra một nụ cười châm biếm.

Phảng phất cùng mới xuất đạo Tiện Ngư đã giao thủ, cũng để cho hẳn cảm giác vinh hạnh.

Thực ra.

Hắn mới vừa vào câu lạc bộ thời điểm, cũng thường thường sẽ với còn lại vương bài Người viết ca khúc thổi phồng:

"Ta cùng Tiện Ngư cùng thời kỳ xuất đạo, năm ấy Tân Nhân Quý mùa giải tranh, hẳn số một, nói ra thật xấu hổ a, ta hơn một chút, cầm thứ ba."

Ngoài miệng vừa nói xấu hổ, nhưng thổi thời điểm, nam nhân này trên mặt cũng không có một chút xấu hổ, ngược lại viết đầy tự đắc ——

Người đàn ông này kêu Lý Ương.

Mấy năm trước, hắn và Tiện Ngư cùng thời kỳ xuất đạo, kết quả mới ra đời Tiện Ngư lấy một bài « Sinh Như Hạ Hoa », bắt lại tháng kia Tân Nhân

Quý hạng nhất khúc mục đích.

Mà Lý Ương, chính là một năm kia Tân Nhân Quý xếp hạng thứ ba Người viết ca khúc.

"Đều phải chết."

Lý Ương ở Chương 9: Kêu lên lời kịch lần đầu tiên xuất hiện.

Sau đó vài năm, câu này lời kịch trải qua hồi lâu không suy, bị rất nhiều người truyền thừa.

Chỉ là khi đó Lý Ương tuyệt đối không nghĩ tới:

Tương lai một ngày nào đó.

Tiện Ngự sẽ trở thành đại danh đỉnh đỉnh tiểu khúc phụ.

Thậm chí cùng Dương Chung Minh loại này cấp độ truyền thuyết nhân vật cùng sân khấu thi đấu!

Mà chính mình, nhưng chỉ là chạt vật trở thành một danh vương bài Người viết ca khúc.

Thực ra, xuất đạo vài năm liền thành là vương bài Người viết ca khúc, đã phi thường lợi hại.

Nếu như không cùng Tiện Ngự so sánh lời nói, Lý Ương thế nào cũng gọi là một vị "Thiên tài Người viết ca khúc" .

Mọi người cười đùa đến.

Mọi người liền thích nhìn Lý Ương này tâm ngoài miệng bất mãn, thực ra mặt đây kiêu ngạo đáng về.

Vừa cười náo trong chốc lát.

Mọi người hàn huyên tới Tiện Ngự cùng Dương Chung Minh lần này cạnh tranh:

"Mặc dù năm nay Tiện Ngự phong quang vô hạn, nhưng hấn cái này Chư Thần cuộc chiến Tam Liên Quan hấn là vô vọng."

"Tôn Ngộ Không lợi hại hơn nữa, cũng chạy không thoát Như Lai Phật Thủ lòng bàn tay a."

"Dương phụ thực lực, thật sự là quá kinh khủng."

"Trừ phi Tiện Ngự này ba vượt xa bình thường phát huy."

"Tiện Ngự vượt xa bình thường phát huy cũng rất khó thắng, được Dương phụ phát huy sai lầm mới được."

"Lý ca, ngươi cảm thấy Tiện Ngự có thể trở thành Tam Quan Vương sao?"

" "

Lý Ương bĩu môi.

Ta có thể thấy thế nào ?

Ta và các ngươi một cái ý nghĩ.

Lý Ương đang định mở miệng, trong câu lạc bộ tiếng chuông chợt nhớ tới.

"Mười hai giờ!"

Lý Ương bỗng nhiên tinh thần chấn động!

Còn lại Người viết ca khúc biểu tình cũng là rôi rít nghiêm túc.

Chính vai diễn tới!

Có người đề nghị: "Trước nghe một chút Dương phụ bài hát?"

Mọi người gật đầu.

Có người bắt đầu phát ra bài hát của Dương Chung Minh ——

Câu lạc bộ cách thức cấp bậc rất cao, ngoại phóng to giống Sở Châu sinh, âm thanh dĩ nhiên là cực tốt.

"Dương phụ bài hát này kêu « Lam Tinh » !"

"Hoặc!"

"Bài hát này danh ác a!"

"Nghe tên là một bài đại bài hát."

"Ta có dự cảm, bài hát này sẽ không kém!"

"Dám dùng bài hát này danh, lại làm sao sẽ kém?"

"Huống chi đây chính là Dương Chung Minh bài hát!"

" "

Mấy câu trong đối thoại, « Lam Tinh » rốt cuộc bắt đầu chiếu.

Biểu diễn người, là Tinh Mang Ca Vương, Lam Nhan!

Lam Nhan thực lực dĩ nhiên là cực mạnh.

Lúc trước Tiệp Ngu lần đầu tiên tham dự Chư Thần cuộc chiến liền đoạt cúp ca khúc « mặt trời đỏ » cũng do Lam Nhan biểu diễn.

Hiệu quả công nhận tốt.

Lần này cũng giống vậy.

Theo Lam Nhan tiếng hát vang lên, toàn bộ vương bài Người viết ca khúc thoáng cái liền lâm vào ca khúc tạo trong không khí.

Phóng khoáng!

Đại khí!

Giai đoạn trước chủ bài hát mỗi một câu ca từ, cũng mơ hồ đối ứng mỗi một Châu.

Tới chủ bài hát bộ phận, ca khúc là khẩu chặt "Lam Tinh đại đồng" chủ đề.

Bài hát này, quả thật rất lớn!

Trong câu lạc bộ, vô cùng an tĩnh.

Chỉ có « Lam Tinh » tiếng hát, quanh quẩn khắp cả đại sảnh.

Người viết ca khúc từ bắt đầu hưởng thụ, dần dần chuyển hóa thành thần phục thậm chí còn rung động.

Làm một ca khúc kết thúc, người sở hữu trong lòng cũng chỉ còn lại một cái cảm thụ:

Không hổ là Dương Chung Minh!

Trong lúc nhất thời, ai cũng không nói gì.

Cuối cùng, hay lại là Lý Ương mở miệng phá vỡ yên lặng:

"Bài hát này, có thể để cho 90% khúc phụ không đất dung thân."

Mọi người rớt cuộc lấy lại tinh thần, lại không nhân phản bác, chỉ là cái này tiếp theo cái kia gặt đầu.

Bọn họ đều là vương bài Người viết ca khúc, có lẽ không có khúc phụ thực lực, nhưng giám định trình độ vẫn có, đối ca khúc chất lượng sức phán đoán cũng vượt qua xa người bình thường.

Dương Chung Minh bài hát này, tính nghệ thuật cùng lưu hành tính gồm cả. Mặc dù lấy toàn bộ Lam Tinh làm chủ đề, nhưng nhịp điệu nhưng cũng cũng không tính phức tạp, ngược lại lại vì vậy, có thêm vài phần Phản Phác Quy Chân mùi vị .

Bốn chữ:

Đại nhạc tất dịch.

Đã lâu, có Người viết ca khúc cười khở: "Còn lại khúc phụ còn dùng so với sao?"

Khúc phụ trung đánh bằng Vương, có thể không phải đùa, bất quá còn lại Người viết ca khúc coi như không bằng bài này, cũng tuyệt đối có đáng giá nghe một chút giá trị.

Lý Ương mở miệng lần nữa: "Phía dưới phát ra bài hát của Tiệp Ngự đi."

Đôi với này lần Chư Thần cuộc chiến, Dương Chung Minh bài hát, là mọi người tò mò nhất, cũng là mọi người mong đợi nhất.

Kết quả, Dương Chung Minh không phụ lòng người sở hữu hiếu kỳ cùng mong đợi!

Dưới tình huống như vậy, tất cả mọi người cho là Tiệp Ngự không có gì phần thắng rồi.

Cứ việc bài hát của Tiệp Ngự, là mọi người đợt thứ hai đợt tác phẩm.

Không chỉ có Tiệp Ngự.

Còn lại khúc phụ cũng rất khó có cơ hội.

Dương Chung Minh bài hát này, thật lợi hại!

Nhưng Lý Ương, luôn là không nhìn được để ý Tiệp Ngự, dù là bài hát của Dương Chung Minh, đã gần đến nói hạ xuống chỗ bất bại!

"Tiệp Ngự bài hát này, bài hát tên gọi « Đông Phong Phá » , ca khúc cùng biểu diễn, đều là hấn ."

Phụ trách thả âm nhạc Người viết ca khúc mở miệng, giới thiệu sơ lược một chút bài hát của Tiệp Ngự tin tức.

Mọi người tùy ý gặt đầu đồng thời, vẫn còn ở châu đầu ghé tai thảo luận « Lam Tinh » Soạn nhạc thủ pháp, hiển nhiên còn không có từ Dương Chung Minh này thủ ca khúc mang đến đánh vào tính trong cảm thụ đi ra.

Nhưng mà.

Không biết từ đâu một khắc kia, hiện trường bỗng nhiên lần nữa yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều dừng lại đối với « Lam Tinh » thảo luận.

Cùng lúc đó.

Tiên Ngu thanh âm, ở âm nhạc trung chậm rãi vang lên, mang theo nhàn nhạt thương cảm cùng cô đơn mùi vị:

"Một chiếc nỗi buồn ly biệt."

"Cô đơn đứng lặng ở cửa sổ."

---

ps: Tiếp tục viết, ngoài ra toàn bộ đặt quyền sách độc giả có thể thấy ô bạch viết một cái « toàn chức nghệ thuật gia » tiểu phiên ngoại, tiểu trong phiên ngoại sẽ tiết lộ một ít Lâm Uyên trước Thế Tín hơi thở.

// ngày trước còn wechat đã trà trộn nói chuyện với 1 số tác giả, nhưng giờ mất acc, ko trà trộn nổi. chán

Chương 601: Hào phóng phái và uyển ước phái

"Toàn chức nghệ thuật gia
"Cự địa như trọng du
Nguyệt Viên càng tịch tịch
Nửa đêm thanh tĩnh ánh nến không đành lòng hà trách ta
"

Tiếng hát chảy xuôi.
Nhịp điệu quanh quần.
Tinh tế thưởng thức bài hát này, Lý Ương tim, bỗng nhiên không khỏi giật mình, chỉ cảm thấy có vật gì đang bị lặng lẽ hòa tan.
Hắn theo bản năng nhìn về phía chung quanh.
Tầm mắt đạt tới chỗ, người sở hữu biểu tình, đều bắt đầu biến ảo.
Hiện trường tụ tập chính thành phố cấp tinh anh âm nhạc mọi người, đều là vương bài Soạn nhạc, lỡ tai biết bao cay độc, tự nhiên nghe ra bài hát này một ít phi phạm chỗ.

Trong tai tiếng hát, vẫn còn tiếp tục:

"Một bình phiêu bạc
Lưu lạc thiên nhai khó khăn vào cổ họng
Người sau khi đi
Rượu ấm áp nhớ lại nhớ nhung gây
Thủy hương Đông Lưu
Thời gian thế nào trộm
Hoa nở chỉ một lần thành thực
Ta lại bỏ qua."

Nếu như nói, Dương Chung Minh « Lam Tinh » phóng khoáng đại khí, có "Đại nhạc tất dịch" cảnh giới .

Kia Tiệp Ngự bài hát này chính là tinh xảo cùng uyển ước nhãn nhụy, là một bộ từ từ mở ra "Điều Long họa phượng" .

Hào phóng.

Đối uyển ước.

Thuộc về « Đông Phong » nhân nhạ sầu bi cùng bất đắc dĩ, là thiếu niên mới tình đầu tình cảm.

Loại nhạc khúc Phục Cổ trung, hỗn tạp rồi hiện đại Đàn dương cầm chi hồn, lại không thấy chút nào không khỏe.

Hết thấy đều lộ ra như vậy hòa hợp.

Niềm thương nhớ trung.
Mơ mộng hết lần này tới lần khác.
Phảng phất nhân bơi trên hồ.
Chơi thuyền thầy, có Thanh Sơn quyền rũ, có hồ nước rạo rục, còn có thời gian đang lưu chuyển.
Tình cảnh này, cổ vận dồi dào, hồn nhợt thiên thành.
Sợ lan tiếm khởi.
Cổ điển cười nhỏ vẻ này thiên nhiên nhảy cảm giữa.
Tỳ Bà như ngọc châu lặn lộn;
Nhị hồ trong năm tháng khởi vũ;
Thỉnh thoảng xen kẽ đàn hạc tư thái nhẹ nhàng.
Mà khi điệp khúc bộ phận nhịp điệu vang dội, thính nội khí phân tựa hồ cũng xảy ra không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa, người sở hữu tâm huyền đều bị đột nhiên lay động:
"Ai đang dùng Tỳ Bà khảy một bản Đông Phong Phá
Năm tháng ở trên tường tróc ra nhìn thấy khi còn bé
Còn nhớ năm ấy chúng ta cũng còn rất còn tấm bé
Mà bây giờ tiếng đàn ưu
Ta chờ đợi người chưa từng nghe qua ."
Miệng của Lý Ương, dần dần nói rộng ra.
Mà Lý Ương bên trái.
Tên kia trước đại nói « Lam Tinh » Soạn nhạc chi tinh điệu vương bài
Người viết ca khúc, là con mắt của là trùng giống như bóng bàn.
Lý Ương phía bên phải.
Tên kia nói "Dương Chung Minh chắc thắng" vương bài Người viết ca khúc, chính là biểu tình tựa như táo bón, giống như là nghe xx The Voice hiện trường biểu diễn một vị đạo sư.
Nhan nghệ thần trả lại như cũ.
Thực ra tiếng hát cũng không nồng nặc.
Đoạn này điệp khúc biểu diễn, thanh đậm như trước khi ăn cơm tinh tế thưởng thức thanh rượu, chỉ có ngà say men say.
Nhưng .
Ở người sở hữu hào không phòng bị thời điểm, vẻ này men say phảng phất trong nháy mắt dâng lên trong lòng, so với Liệt Tử tác dụng chậm đều mạnh.
Tất cả mọi người say rồi.
Say ở sân nhỏ hàng rào tre trung.
Lúc này cô đèn đã cháy hết, hoàng hôn trong bóng đêm, lưu lạc thiên nhai lữ nhân ở uống vào phiêu bạc gây thành rượu nguyên chất sau, chậm rãi ngâm ra một khúc lúc còn tấm bé sau khi trí nhớ Dư Âm.
"Ai đang dùng Tỳ Bà khảy một bản Đông Phong Phá

Phong Diệp đem cổ sự nhuộm màu kết cục ta xem xuyên thấu qua
Hàng rào tre ngoại cổ đạo ta dặt người đi qua
Hoang yên mạn thảo đầu năm
Ngay cả chia tay cũng rất trầm mặc

"

Men say biến mất dần.

Giờ khắc này, rõ ràng thân ở hiện đại đường hoàng đại sảnh, người sở hữu lại cảm giác, chính mình trong mơ hồ thấy được một cái cổ kính thời đại, dần dần ở trăm ngàn năm trung mơ hồ đường ranh.

Không có nổ tung nhịp trống.

Không có đôt nổ nhạc dạo.

Không cần Hoa Lệ giọng nói.

Đây là một cái nói liên tục cổ sự.

Làm lần thứ hai điệp khúc kết thúc, hơn điều trung chỉ còn âm nhạc, nhưng tựa hồ cũng không cần lời bực bạch cùng lắm lời, mọi người liền vẫn đọc hiểu rồi ca khúc biểu đạt.

Ca khúc kết thúc, tựa hồ cũng là tất cả nhân lúc tỉnh cơn mơ.

Bỗng nhiên có loại tiếc nuối .

Người sở hữu, tựa hồ cũng đang trầm mặc trung, thất vọng mắt mát.

Cái kia tuổi bắt đắ dĩ, không nông, không nhạt,

Không muốn nghĩ lên, sẽ không quên.

Toàn bộ duy mỹ, chôn vùi ở cổ hương cổ sắc trong năm tháng;

Toàn bộ đau thương, đều chỉ còn dư lại một câu chỉ tốt ở bề ngoài nghi vấn:

"Ai đang dùng Tỳ Bà khảm một bản Đông Phong Phá?"

Vì vậy trong trầm mặc mọi người trở nên càng trầm mặc, kèm theo chẳng biết lúc nào lên, có người nhẹ nhàng phát ra một tiếng thở dài.

Yên lặng, rốt cuộc bị lại một lần nữa đánh vỡ.

Lý Ương có chút tối nghĩa mở miệng nói: "Xuất đạo cho tới bây giờ không có tận tuyệt như vậy ngấm quá, bỗng nhiên ý thức được ta cả đời này cũng không thành được khúc phụ ."

Mọi người cười khô.

Lý Ương cảm khái, tại sao nếm không phải những người khác tiếng lòng?

Chiều nay, Dương Chung Minh, Tiệp Ngư, tả hữu khai cung, đánh nát quá nhiều Người viết ca khúc tâm tình, làm cho tất cả mọi người nội tâm tiềm tàng tiêu kiêu ngạo trở nên không đáng giá một đồng.

Bởi vì đang ngồi vương bài Người viết ca khúc môn đều hiểu:

Vô luận là « Lam Tinh » .

Cũng hoặc là « Đông Phong Phá » .

Cũng là bọn hần không viết ra được bài hát.

Đời này cũng không viết ra được bài hát.

Bài này « Đông Phong Phá » là Cổ Phong bài hát, nhưng từ tổng hợp góc độ đến xem .

Nó vẫn tính là Cổ Phong bài hát sao?

"Nếu như bài này vẫn tính là cái gọi là Cổ Phong bài hát lời nói, kia « Đông Phong Phá » vừa ra, còn lại Cổ Phong bài hát, tựa hồ cũng lộ ra không gì hơn cái này rồi."

"Đàn dương cầm, Tỳ Bà, nhị hồ, Cổ Tranh, còn giống như có đàn hạc hay lại là Đàn dương cầm?"

"Là đàn hạc."

"Cho dù là từ bộ phận, so với « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » , bài ca này càng hiện đại, lại cũng không vị không Cao Minh."

"Ca từ không có tận lực nói nhớ nhưng cùng ưu sầu, nhưng là khi âm nhạc vang lên, người liền sinh ra loại cảm giác này, gần đó là người không nhìn ca từ, không nghe biểu diễn, dùng Ai Nhi Bất Thương hình dung nó phi thường thích hợp."

"Cổ từ phú, cổ văn hóa, cổ nhịp điệu, tân kiểu hát, tân biên khúc, tân khái niệm."

"Vô luận ý cảnh hay lại là nhịp điệu cũng hoặc là phong cách đều là tốt nhất chọn, đây là tinh vi tỉ mỉ, đem cổ kim âm nhạc cũng gần như kết hợp hoàn mỹ Thần Tác."

"Đây là một loại ."

"Tân phong cách ."

"Có lẽ gọi hẳn là Cổ Phong âm nhạc đại thành làm, cũng không quá đáng, Cổ Phong trần nhà, bị hẳn bài hát này mang lên rất nhiều rồi khúc phụ cũng chạm không tới địa phương."

" "

Mọi người thảo luận.

Không có vỗ án kêu tuyệt không có văng nước miếng.

Nhưng nhìn như bình tĩnh trong giọng nói, thực ra hàm chứa càng thâm tàng thứ rung động!

Loại rung động này, ở mọi người tiếp tục nghe còn lại khúc phụ tác phẩm lúc, không có lần nữa cảm nhận được.

Vì vậy .

Ở đem mùa giải bảng ca khúc đại khái quá qua một lần sau, có người mở miệng nói: "Các người cảm thấy Dương Chung Minh cùng Tiện Ngu lần này ai thắng ai thua?"

Lý Ương dùng ngón tay chỉ trần nhà: "Thiên biết được."

Có người đề nghị: "Bỏ phiếu thử một chút?"

Mọi người gật đầu.

"Ủng hộ Tiện Ngu giơ lên cây kéo, ủng hộ Dương Chung Minh giơ lên quả đấm."

Bá bá bá.

Mọi người nhấc tay.

Lý Ương sơ lược nhìn, trong lúc nhất thời lại không phân rõ ba mươi người bỏ phiếu tình huống, cây kéo cùng đá cũng không ít ——

Này không phải tội tệ nhất.

Tội tệ nhất là, Lý Ương rõ ràng thấy có bảy tám người, thủ thế ở cây kéo cùng đá giữa qua lại biên đời.

Lập đi lập lại hoành nhảy.

"Có thể hay không đừng đời rồi hả?" Lý Ương gãi đầu.

"Không phải ta muốn đời."

Vị kia vương bài Người viết ca khúc tựa hồ có hơi khổ não: "Làm trong đầu ta vang lên Dương phụ bài hát, ta đại nào sẽ nói cho ta biết này ba Dương Chung Minh tất thắng, nhưng khi ta trong đầu vang lên « Đông Phong Phá » , ta đại nào lại sẽ nói cho ta biết, Tiệp Ngự đã Tam Liên Quan rồi."

"Người ."

Lý Ương muốn ói cái máng, lời đến khóe miệng lại dừng lại.

Nhân vì tất cả mọi người ở gật đầu.

Lý Ương chợt nhớ tới mình bộ lạc bên trên chú ý Trịnh Tinh, mấy ngày trước phát một bộ đồ .

Cho đến giờ phút này, Lý Ương mới hiểu được bộ kia đồ hàm nghĩa.

Tiệp Ngự là Tôn Ngộ Không.

Dương Chung Minh là Nhị Lang Thần.

Ván này, không đánh tràn đầy ba mươi ngày, có lẽ căn bản không phân được thắng bại.

---

ps: Phiên ngoại là duyệt văn mới ra một cái hoạt động, cho nên phải toàn bộ đặt mới có thể nhìn, liên quan tới phiên ngoại sau này có cơ hội hẳn sẽ viết điểm đến tiếp sau này, thực ra vốn là muốn viết Ngự Vương Triều một cái nhân vật phiên ngoại, bất quá nghĩ lại, cảm giác viết Lâm Uyên kiếp trước sẽ càng có ý nghĩa, dù sao trong quyển sách này sẽ không nhắc tới kiếp trước nội dung, mượn hoạt động này cũng yêu cầu một chút mọi người toàn bộ đặt đi ~

// hình như đặt mua chương vip mới được kéo vào nhóm, xong tác giả up chương vào đó/

thua

Chương 602: Cân sức ngang tài

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cùng lúc đó.

Rất nhiều nơi tựa hồ cũng lập lại giống vậy quá trình.

Rất nhiều những người nghe đều là trước hết nghe « Lam Tinh » .

Sau khi nghe xong rất nhiều người cũng bị rung động!

"Ngọa tào!"

"Dương phụ bài hát này, thật có thể nói là đại khí bàng bạc, phóng khoáng vạn phân!"

"Không hổ là Dương phụ, này vừa ra tay trực tiếp chính là long trời lở đất tiết tấu!"

"Tiện Ngự Tam Liên Quan mơ mộng sợ là phải bị trực tiếp chung kết."

"Dương Chung Minh, thật quá mạnh mẽ!"

"Dương phụ mỗi lần đánh bảng, xuất thủ đều là Lôi Đình Vạn Quân, trực tiếp để cho hạng nhì tuyệt vọng cái loại này."

" "

Tựa hồ toàn bộ nghe xong « Lam Tinh » những người nghe, cũng theo bản năng cảm thấy bài hát này nhất định cảm hạng nhất khúc mục đích.

Nhưng .

Khi bọn hắn nghe xong « Đông Phong Phá » , vẫn không khỏi được trợn tròn mắt, lúc trước ý tưởng cũng là không nhịn được giao động.

Bài hát này, thật giống như không thể so với « Lam Tinh » kém a .

"Ngự phụ bài hát này, thật là đẹp a!"

"Liên mỹ cảm cùng ý tưởng mà nói, « Đông Phong Phá » là Ngự phụ trước mắt phát hành toàn bộ ca khúc số một!"

"Đem thi từ cổ cùng hiện đại lưu hành âm nhạc dung hợp, trực tiếp đánh vỡ hiện giờ thơ mới cùng ca từ phân gia kiểu, ca từ cổ kim thay nhau càng có thời không lần lượt thay nhau cảm giác, Tiện Ngự bài này « Đông Phong Phá » thật tuyệt rồi!"

"Nghe xong « Đông Phong Phá » , cả người đều có điềm ngà say cảm giác."

"Mẹ nha, Tiện Ngự bài hát này thật là khủng khiếp, ta là học Soạn nhạc, bài hát này lấy Ngũ Âm Trung Cung điều làm chủ, nhạc khí cũng nhiều dùng Lam Tinh truyền thống cổ điển nhạc khí, ca từ rõ ràng coi như thông tục, nhưng âm nhạc hiệu quả so với « Dẫn Nguyệt Nhân Trường Cửu » cái loại

này chính bài hát từ cũng hoàn toàn đi cổ điển đường đi ca khúc còn phải cổ điển!"

"Đây là khai sáng tân âm nhạc lưu phái?"

"Học Soạn nhạc thêm một, Tiện Ngu bài hát này, vô địch!"

"Ta không hiểu Soạn nhạc, nhưng ta học qua nhị hồ, « Đông Phong Phá » đối với ta loại này phổ thông những người nghe mà nói, tuyệt đối là phi thường ưu mỹ ca khúc, nhất là trung gian kia đoạn nhị hồ gia nhập, thật là thần rồi tinh rồi mù!"

" "

Biết Người viết ca khúc, trong kịch động gần như điên cuồng với người đi đường phổ cập khoa học « Đông Phong Phá » bài hát này với Soạn nhạc khai sáng tính!

Đương nhiên.

Đối với « Lam Tinh » đại nhạc tất dịch đánh giá, cũng thường xuyên xuất hiện ở đây nhiều chút phổ cập khoa học bên trong.

Thực ra Chư Thần cuộc chiến còn lại cùng thời kỳ ca khúc, cũng không thiếu bạn trên mạng ở thảo luận.

Nhưng nếu như có nhân đôi thoại số câu hỏi làm một cái thống kê lời nói, liền sẽ phát hiện:

Tiện Ngu cùng bài hát của Dương Chung Minh, thảo luận nhiệt độ đối cùng thời kỳ bài hát khác cơ hồ là nghiên ép tính!

Trong lúc nhất thời, đám bạn trên mạng cũng không biết thế nào phán đoán.

"Ta cho là Dương phụ tất thắng rồi, nhưng bây giờ ta bỗng nhiên có chút không biết rõ làm sao phán đoán, Ngu phụ bài hát này hoàn toàn không thể so với Dương phụ tác phẩm kém!"

"Hai bài hát, không giống vậy, phong cách thật là khác nhau trời vực."

"Một là không kèm chế được đại khí cùng tự nhiên, một là thương cảm sâu bi cùng thâm mỹ."

"Người trước phóng khoáng, người sau uyển ước."

"Hai bài hát ta đều thích, cho nên ta đều rồi."

"Giống vậy cũng."

"Tiện Ngu bài hát này liền Soạn nhạc tính sáng tạo mà nói, đơn giản là khai sơn lập phái tổ sư gia cấp bậc!"

"Vậy làm sao so với?"

" "

Cái kết quả này là tất cả mọi người đều không có dự liệu được.

Năm trước Chư Thần cuộc chiến, nghe xong bài hát không nói lập tức phân cao thấp, nhưng tóm lại cũng có thể phân ra cái mạnh yếu tới.

Có thể năm nay.

Vô luận Dương Chung Minh tác phẩm, hay lại là Tiện Ngu tác phẩm, tựa hồ cũng ở mỗi người phong cách bên trên, đạt tới đỉnh phong!

Cái này rất giống hai loại phong cách hoàn toàn bất đồng, nhưng mỹ vị trình độ lại chênh lệch không bao nhiêu mỹ thực sắp xếp ở trước mắt, để cho mọi người làm một lựa chọn như thế.

Không có cách nào chọn!

Hoàn toàn không có cách nào chọn!

Đây không chỉ là đối với người xem mà nói, đối với chuyên nghiệp nhạc đàn mà nói cũng giống vậy, hai bài hát hoàn toàn là mỗi người mỗi vẻ .

Trong lúc nhất thời.

Người sở hữu, đều có điểm mọng.

Tiền Ngự, cùng Dương Chung Minh cân sức ngang tài?

Thực ra trước « bài hát của chúng ta » trung,

Tiền Ngự cũng đã cùng Dương Chung Minh đánh ngang tay qua một lần rồi, nhưng khi đó mọi người cũng không có qua với để ý tới quán quít, chỉ coi là giải trí tính chất trận đấu.

Dù sao chỉ là một Tổng Nghệ.

Bởi vì kỳ lạ cuộc so tài chề cùng quy tắc duyên có, thắng bại cũng không thể nói rõ quá nhiều đồ.

Nhưng đây chính là Chư Thần cuộc chiến a!

Dương Chung Minh ra tay toàn lực, lại không phải nghiền ép Tiền Ngự, mà là hai bên cân sức ngang tài, để cho vô số những người nghe đều cảm thấy không cách nào nghĩ rằng cao thấp .

Điều này đại biểu ý nghĩa cũng không giống nhau!

Vâng.

Ở rất nhiều người xem ra, Dương Chung Minh viết ra « Lam Tinh » loại này ca khúc là hẳn, rung động đương nhiên là có, nhưng phải nói biết bao ngoài ý muốn cũng không phải.

Lam Tinh xếp hạng thứ năm khúc phụ vốn là có thực lực này!

Có thể Tiền Ngự có thể viết ra « Đông Phong Phá » như vậy ca khúc liền quá khiến người ngoài ý rồi!

Mặc dù Tiền Ngự trước ca khúc cũng đều có rất cao đánh giá, nhưng vẫn là lấy lưu hành bài hát làm chủ.

Hoặc là chuyên tâm, hoặc là tình tình ái ái, chỉ là ở điều điều khuông khuông bên trong rất tốt phát huy.

Lần này « Đông Phong Phá » , lại là hoàn toàn nhảy ra cổ hữu phong cách âm nhạc, khai sáng ra một cái loại để cho người ta cảm giác mới mẻ loại nhạc khúc!

Kia tựa như cổ điều một loại nhịp điệu, hết lần này tới lần khác có thể dùng rồi hiện đại giản lược thức mỹ cảm, thật sự là để cho người ta muốn ngừng cũng không được!

Biết Người viết ca khúc, nghe « Đông Phong Phá » , rất dễ dàng là có thể phát hiện bài hát này kinh khủng!

Không hiểu Người viết ca khúc, cũng có thể từ thương thức góc độ, cảm nhận được này thủ ca khúc ưu mỹ và uyển ước .

Là lấy.

Tuyệt đại đa số những người nghe, nghe xong bài hát sau đó, đều lựa chọn đồng thời đem hai bài hát đi xuống.

Rồi sau đó.

Càng ngày càng nhiều nhân nhớ tới Trịnh Tinh ở Chư Thần cuộc chiến mở ra trước phát hành kia tấm bản đồ ——

Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần!

Tiên Ngư cùng Dương Chung Minh cuộc tỷ thí này, lại thật là Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần!

Dù là mạnh như Dương Chung Minh, cũng không có như Phật Tổ một loại lấy Ngũ Chi Sơn dễ dàng trấn áp đại biểu Tôn Ngộ Không Tiên Ngư!

"Trịnh Mục liệu sự như thần ."

"Ta tuyên bố, này ba Trịnh Mục thắng!"

"Có thể, Trịnh Mục nguyên lai đã sớm dự ngôn rồi!"

"Sớm nhất dự ngôn người là An Hoàn, hai người này chính là Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần, đánh một năm cũng không phân được thắng bại!"

"Nghe xong « Lam Tinh » ta: Này ba Dương phụ vô địch!"

"Nghe xong « Đông Phong Phá » ta: Này ba Ngư phụ tất thắng!"

"Thật không phải ta muốn lưng chừng, bọn họ cũng rất lợi hại, này mẹ nó mới thật sự là thần tiên đánh nhau!"

"Trịnh Mục nhất định là trước thời hạn nghe hai vị này bài hát mới, cho nên mới dùng một tấm đồ dự ngôn!"

" "

Đám bạn trên mạng rối rít ở Trịnh Tinh bình luận khu trêu chọc.

Đang lúc này.

Có bạn trên mạng kêu lên:

"Ngọa tào, mùa giải bảng đổi mới, các người mau nhìn lượng!"

Nguyên lai tháng mười hai mùa giải bảng xếp hạng đã bắt đầu thống kê.

Mọi người rối rít mở ra bảng xếp hạng.

Trước mắt.

Mùa giải bảng xếp hạng thứ nhất ca khúc là « Lam Tinh » , số lượng lớn đủ hơn 36 triệu!

Mà xếp hàng thứ hai rõ ràng là Tiên Ngư « Đông Phong Phá » , lượng ba mươi lăm triệu ra mặt!

"Dương phụ thắng?"

Có người mới vừa nói xong câu đó, trên mạng lại lần nữa có người kinh hô lên:

" Mẹ kiếp, Ngư phụ phản siêu!"

Kèm theo này thét một tiếng kinh hãi, rất nhiều người đều thấy, một khắc trước còn xếp hạng thứ nhất « Lam Tinh » đảo mắt biến thành thứ hai. Mà « Đông Phong Phá » thì lại lấy nhỏ xíu dẫn trước ưu thế, trở thành số một!

"Cho nên, Ngự phụ thắng?"

Không đợi mọi người lần nữa cảm khái, đám bạn trên mạng liền thấy .

Dương Chung Minh lại giết hồi đệ nhất!

Sau đó hình ảnh, để cho rất nhiều người cả đời đều khó quên:

Ở người sở hữu mộng bức nhìn chăm chú trung, Tiện Ngự cùng Dương Chung Minh hai thủ ca khúc từ trên xuống dưới.

Khả năng năm phút trước Dương Chung Minh hay lại là số một, nhưng sau năm phút Tiện Ngự tự là tân đệ nhất.

Chưa tới một trận, Dương Chung Minh lại đánh trở lại .

Chưa tới một trận, Tiện Ngự cũng giết trở lại .

Người quán quân này vị trí, bị hai người thay phiên bên trên.

Mọi người lại lần nữa nhìn về phía Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần kia tám bản đồ, nếu như nhớ không lầm lời nói, Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đấu pháp cũng là như vậy có tới có lui.

Đám bạn trên mạng: " . "

Chương 603: Lục Thịnh

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Một bình phiêu bạc lưu lạc thiên nhai khó khăn vào cổ họng, người sau khi đi rượu ấm áp nhớ lại nhớ nhung gầy."

Mỗ căn phòng bên trong.

Dương Chung Minh mang tai nghe, yên lặng nghe bài này « Đông Phong Phá » .

Làm tiếng hát hát đến "Ai đang dùng Tỳ Bà khảm một bản Đông Phong Phá" lúc, Dương Chung Minh bình tĩnh trên mặt, dần dần hiện ra một vết nụ cười lạnh nhạt.

"Cung điệu sao, thì ra là như vậy."

Hắn khẽ vuốt cằm, con mắt mơ hồ Phát Quang, đã hoàn toàn lãnh hội bài hát này sáng tác ý nghĩa.

Đứa nhỏ này, quả nhiên không làm cho mình thất vọng.

Về phần mùa giải bảng xếp hạng, Dương Chung Minh cũng không có đi nhìn.

Không biết từ mấy năm trước bắt đầu, hắn phát bài hát sau đó liền lại cũng không có đi nhìn cái gì mùa giải bảng xếp hạng.

Đôi Dương Chung Minh mà nói, ca khúc phát hành, có nghĩa là đạt tới mục đích.

Lấy đệ nhất, cũng không phải là hắn mục đích.

Bồng nhiên.

Điện thoại di động reo.

Dương Chung Minh nhìn về phía điện thoại gọi đến biểu hiện trên viết "Lục Thịnh", khóe miệng có chút câu khởi, phảng phất đã sớm ngờ tới đôi phương biết gọi điện thoại tới ——

Lục Thịnh!

Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, ở rất nhiều người trong tâm khảm, Lục Thịnh thậm chí so với Dương Chung Minh còn lợi hại hơn! Dương Chung Minh nhận nghe điện thoại.

"Chung Minh Ca, người lần này thật giống như gặp phải đối thủ nha, cũng đừng ở thua ta trước liền thua ở một cái hậu bối chứ sao." Bên đầu điện thoại kia thanh âm, lược mang theo mấy phần chế nhạo cùng khiêu khích.

"Có lẽ đi."

Dương Chung Minh tâm tình tựa hồ không tệ, cũng không để ý tới đôi phương chế nhạo cùng khiêu khích.

Nhiều năm như vậy, sớm thói quen.

Bên đầu điện thoại kia thanh âm dần dần nghiêm túc: "Đem cổ điển cùng hiện đại phong cách âm nhạc như thế thống vừa kết hợp, một mục cũng là ta nghiên cứu phương hướng, không nghĩ tới lại có hậu bối có thể nhanh ta một bước viết ra như vậy ca khúc."

Dương Chung Minh nói: "Người đang ở đây Hàn Châu đợi quá lâu rồi."

"Cái gì?"

Lục Thịnh không biết nội tình.

Dương Chung Minh khẽ mỉm cười nói: "Nếu như người đối Tiệp Ngự đủ để nhất chú thích, liền phải biết « Thương Hải Nhất Thanh Tiếu », từ bài hát kia bắt đầu hẳn cũng đã bắt đầu hướng Ngũ Âm phương hướng nghiên cứu, bài hát này là hẳn loại này phong cách kéo dài cùng khai thác, thậm chí là đại thành làm, bất quá người trước là té đến, lần này là chính đến, đem cung âm chơi đùa ra hoa nhi mà thôi."

"Điện thoại chớ cúp, ta nghe nghe."

Lục Thịnh thanh âm, mang theo một tia khác thường.

Ước chừng mấy phút sau đó, Lục Thịnh bỗng nhiên gọi lớn vào: "Cái này Tiệp Ngự với người như thế, là quái vật a!"

Dương Chung Minh: ". "

Trịnh Tinh thật giống như cũng thích nói, mình là Đại Biến Thái, Tiệp Ngự là tiểu biến thái.

Đứa bé kia, với chính mình nơi nào giống như?

"A!"

Bỗng nhiên, Lục Thịnh thét to: "Người « Lam Tinh » chép lại!"

Dương Chung Minh hiếm thấy liếc mắt: "Sao bài hát của người rồi hả?"

"Sao Tiệp Ngự bài hát! Sao chính là « Thương Hải Nhất Thanh Tiếu »!"

Lục Thịnh thanh âm lộ ra chắc chắn.

"Đại nhạc tất dịch."

Dương Chung Minh lần nữa lộ ra nụ cười: "Cung, thương, giác, trung, vũ, là đơn giản nhất thang âm, ý nghĩ này đúng là Tiệp Ngự cung cấp cho ta, cho nên mới có « Lam Tinh », giống vậy dùng đơn giản nhất thang âm, viết ra tối phóng khoáng cảm giác."

Dương Chung Minh dĩ nhiên biết Lục Thịnh trong miệng "Chép lại" là ý gì.

Đã biết thủ « Lam Tinh » linh cảm, là tới từ Tiệp Ngự lúc trước ca khúc.

Mặc dù cùng tuyên đi về phía loại, cùng chép lại nửa xu quan hệ không có, nhưng Dương Chung Minh phải thừa nhận là, bài hát này linh cảm đến từ Tiệp Ngự « Thương Hải Nhất Thanh Tiếu ».

Che mặt Ca Vương trung.

Tiên Ngự lấy thân phận của Lan Lăng Vương hát bài hát này, Dương Chung Minh vừa lúc là lúc ấy bình ury.

Nghe bài hát này, Dương Chung Minh liền nghĩ tới « Lam Tinh » bài hát này.

Hắn tóm lấy, đó là "Đại nhạc tất dịch" bốn chữ.

Đơn giản, chưa chắc đã là nông cạn.

Vận dụng được, ngược lại sẽ có loại Phản Phác Quy Chân cảnh giới.

"Chỉ đùa một chút."

Lục Thịnh cười một tiếng, cái này dĩ nhiên không tính là chép lại: "Cái này Tiên Ngự làm không tốt muốn phá ta ghi chép a!"

Lục Thịnh là Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ.

Lục Thịnh vốn tưởng rằng, kỹ lục này thuộc về mình, tương lai lại không nhân đánh vỡ, lại không nghĩ rằng Lam Tinh ra một Tiên Ngự!

Ở trên người người này, Lục Thịnh thấy được kinh khủng tiềm lực.

Dương Chung Minh thuận miệng nói: "Người cái kia ghi chép không có giá trị gì."

"Ta cảm thấy rất có giá trị."

Lục Thịnh bất mãn, chột nhẹ giọng nói: "Xem ra ta không cần phải ở Hàn Châu tiếp tục đợi rồi, bên này nhanh gia nhập thống nhất rồi."

"Ừm."

"Chung Minh Ca, ta ở Hàn Châu đợi mấy năm nay cũng không phải là không có chút nào thu hoạch, bên này nhạc đàn không đơn giản."

"Ồ?"

Dương Chung Minh cau mày: "Nói thế nào?"

Lục Thịnh thanh âm lộ ra một vẻ khác thường: "Bên này phát triển quá nhanh, có điểm giống Tề Châu, phong cách âm nhạc tự thành nhất phái, địa phương Phương Ngôn sáng tác âm nhạc mấy năm nay xa xa so với tiếng phổ thông được hoan nghênh, hơn nữa trình độ cũng càng ngày càng cao, có chút cùng năm đó Tân Châu âm nhạc đại thời kỳ phát triển tương tự."

"Người là nói ."

"Tân Châu âm nhạc chi hương địa vị, có lẽ sẽ bị Hàn Châu đánh vào, loại này mới tinh phong cách âm nhạc xuất hiện, sẽ để cho cả thế giới hơi khiếp sợ."

Lục Thịnh trong lời nói, đối Hàn Châu cực kỳ khẳng định.

"Như vậy sao."

Dương Chung Minh cười nói: "Ta đây quay đầu đảo phải thật tốt nghiên cứu một chút."

Lục Thịnh nói: "Đúng là đáng giá nghiên cứu, ta mấy năm này cũng ở đây thử, hiệu quả cũng không tệ lắm, bên này phong cách âm nhạc rất thành thực, không cần quá lâu, liền rõ năm, Hàn Châu âm nhạc sẽ đối thị trường tạo thành đánh vào ."

Dương Chung Minh như có điều suy nghĩ.

Liên Trung Châu ở bên trong, Lam Tinh có tám cái Châu.

Trung Châu không có đặc sắc, bởi vì dung hợp làm rất tốt.

Nhưng còn lại bảy cái Châu, địa phương văn hóa lại tồn tại khác biệt, loại này khác biệt thể hiện ở tiểu thuyết âm nhạc thậm chí còn trong phim ảnh.

"Bất quá ."

Lục Thịnh nói: "Tần Châu âm nhạc hay lại là Lam Tinh số một, đây là không thể nghi ngờ, ta chẳng qua là cảm thấy Hàn Châu âm nhạc cũng có rất nhiều chỗ thích hợp, coi như là duy nhất một có thể đuổi theo Tần Châu âm nhạc bước chân Đại Châu rồi."

Dương Chung Minh gật đầu.

Lục Thịnh tiếp tục nói: "Không ra ngoài dự liệu lời nói, Tiệp Ngự cũng nhanh chỗ xung yếu đánh khúc phụ đi, năng lực của hắn vậy là đủ rồi, chính là không biết hắn dự định thái lấy phương thức gì, khác theo ta đi như thế đường đi, con đường kia không tốt đẹp như vậy."

Lục Thịnh là dựa vào một bài tác phẩm trở thành khúc phụ.

Lúc đó có người nói Lục Thịnh khúc phụ cầm may mắn.

Vì chứng minh mình, Lục Thịnh trở thành khúc phụ năm thứ hai, một hơi thở bắt lại mùa giải bảng mười hai liên quan!

Ở đó sau đó, lại cũng không có người dám nói Lục Thịnh khúc phụ là may mắn có được.

Nhưng bây giờ Lục Thịnh hồi tưởng lại, chỉ cảm thấy từng bước khó đi.

Nếu như một lần nữa, hắn thậm chí không tin rằng lấy thêm một lần mười hai liên quan.

Dương Chung Minh không nói gì.

Thực ra hắn cũng tò mò, Tiệp Ngự đánh vào khúc phụ, sẽ chọn con đường kia.

"Nhắc tới, « Đông Phong Phá » bài hát này sẽ sẽ không trực tiếp cầm khúc phụ thưởng?" Lục Thịnh tựa hồ đang hỏi Dương Chung Minh, vừa tựa hồ đang làm bầm lều bầu.

"Hơi kém điểm."

Dương Chung Minh suy tư chốc lát, trả lời.

Từ khai sáng góc độ đến xem là vậy là đủ rồi, nhưng một ít địa phương, hay lại là kém một chút ý tứ.

Trước mắt có thể dựa vào một bài tác phẩm trực tiếp cầm khúc phụ thưởng, phần lớn đều là thuần âm nhạc.

Mà « Đông Phong Phá », vẫn là lấy lưu hành tính làm chủ, rất khó thoát khỏi từ gông cùm xiềng xích.

" Cũng đúng."

Lục Thịnh bĩu môi: "Nếu như ta là bình ủy, ta sẽ trực tiếp đem đem ban bố « Đông Phong Phá » ."

Dương Chung Minh lần nữa im lặng.

Mà khi thời gian đến ngày thứ 2, Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đại chiến, đã tiến vào ác liệt.

---

ps: Tiếp tục viết, thuận tiện yêu cầu một phiếu cuối tháng, cảm giác chúng ta còn có thể hơi chút xông một cái, thử một chút vọt tới tên thứ sáu đi, quyền sách đến chỗ này coi như là tiến vào trung kỳ, đại Boss môn lục tục đăng tràng, ngoài ra chương này cũng là muốn nói rõ, Dương Chung Minh nhưng thật ra là cái lớn lên hình Boss tới.

Chương 604: Lại là một ngoài dự đoán mọi người kết cục

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Ca khúc, soạn nhạc, phối nhạc, tiết tấu, hoàn cảnh tạo, tình cảm điều động các phương diện đến xem « Đông Phong Phá » cơ hồ là không thể kén chọn một ca khúc, Tiện Ngự nghề kiếp sống còn rất dài, nhưng trước mắt mới chỉ, này bài hát làm dẫn vì Tiện Ngự tác phẩm tiêu biểu."

—— « Tân Châu tiên phong báo »

"Lý tính văn tự suy luận đẹp, cảm tính văn tự động lòng người đẹp, hai loại phong cách nhìn như đối lập, lại lại xuất hiện ở cùng vị tác giả trong tay, đây chính là « Đông Phong Phá », một bài đề cho trong nghề kêu lên Tiện Ngự khai sáng tân nhạc cổ điển loại hình tác phẩm, một bài bị Cổ Phong người yêu thích xưng là Cổ Phong bài hát trần nhà tác phẩm."

—— « Tề Châu lưu Hành Phong »

"Chính lúc bắt đầu vui xuyên qua Tỳ Bà loại nhạc khúc, như khóc như kể, Tiện Ngự đổi nhạc cổ điển hạ bút thành văn đề cho người ta bộc phát biết được hẳn thành công tuyệt không phải may mắn."

—— « Sở Châu âm nhạc khan »

"Nếu như còn phải dùng ngôn ngữ giải cấu tới đánh giá « Đông Phong Phá », kia cũng đã phá hư nàng đẹp nhất ý nhị, cái này cuối năm nhạc đàn bởi vì Tiện Ngự mà trở nên xuất sắc, Lam Tinh âm nhạc cũng bởi vì Tiện Ngự mà bộc phát sáng chói."

—— « Yên Châu làng giải trí »

Các Châu truyền thông cũng đổi bài hát này tiến hành đánh giá, ngay cả quan môi giới « văn nghệ báo » cũng xuất động: "Tiện Ngự khai sáng thuộc về hiện đại cổ điển vui lưu phái, ca khúc trung lấy tam cổ tam tân tiêu chuẩn cùng lập ý đột hiển tác phẩm tinh điều ngọc trác, đây không chỉ là một bài mang theo bài hát của Cổ Phong đẹp cảm tác phẩm, càng là một bài đem cổ điển cùng hiện đại kết hợp cùng dung nhập vào vừa đúng âm nhạc đại thành làm!"

Đương nhiên rồi.

Ở rồi rít trong báo cáo, cũng không thiếu hụt đối với « Lam Tinh » vượt qua đánh giá, không cách nào từ truyền thông hướng gió trông được ra hai bài hát mạnh yếu, ngay cả « văn nghệ báo » đổi hai bài hát đánh giá đều là tương đối bảo thủ mỗi người mỗi vẻ: "Phóng khoáng cùng uyển ước, tục

tăng cùng tinh xảo, ở mỗi người phong cách bên trong, hai bài hát cũng đạt tới thuộc cho các nàng cực hạn!"

Cũng không thể trách truyền thông bảo thủ.

Thật sự là này hai bài hát đại năng đánh, đem cùng thời kỳ hạng ba ca khúc quảng thật xa không nói, liền này hai bài hát cũng ở đây đệ nhất và thứ 2 giữa lặp đi lặp lại hoành nhảy, phảng phất một trận giằng co đánh giằng co. Một ngày.

Hai ngày.

Ba ngày.

Hai thủ ca khúc vẫn ở người tới ta đi tỷ đấu, không có một ca khúc có thể đem hạng nhất bảo tọa cái mộng ngồi ấm chỗ, loại này lặp đi lặp lại lẫn nhau vượt qua tình huống phát sinh sau, đã không người có thể đoán trước đến tam mươi ngày sau ai chết vào tay ai, chỉ là ngoại giới đối với Tiệp Ngự đánh giá cũng nhận thức theo « Đông Phong Phá » xuất thế mà bộc phát giương cao.

Dù sao lần này.

Tiệp Ngự đối thủ là Dương Chung Minh, một cái tất cả mọi người đều nhận định là Lam Tinh xếp hạng thứ năm đỉnh cấp khúc phụ, có thể cùng loại này khúc phụ có tới có lui so chiêu, đã có thể nói rõ rất nhiều thứ rồi.

Trên Internet.

Bởi vì hai người giằng co dần dần tạo thành hai phe cánh, một phe cánh tự xưng "Dê loại", ủng hộ Dương Chung Minh, khác một phe cánh là tự xưng "Ngự loại", ủng hộ Tiệp Ngự.

Đối với lần này.

Còn có Sa Điều bạn trên mạng trêu chọc, đem thích Tiệp Ngự hay lại là Dương Chung Minh bài hát, trêu chọc thành thích uống canh dê hay lại là canh cá, canh dê cùng canh cá đều là rất nổi danh mỹ thực cách làm —— "Ta thích uống canh cá!"

Có ngự loại nghiêm trang phân tích: "Canh cá có phong phú cao su nguyên lòng trắng trứng, có thể để cho da thịt co dãn tăng cường, như vậy có thể đưa đến rất tốt thẩm mỹ hiệu quả, hơn nữa mùi ngon, có thể rất tốt kích thích vị lồi, để cho thèm ăn tăng cường!"

Ngự loại rất biết chơi đùa.

Dê loại không cam lòng yếu thế: "Canh dê kiện tuyến Ích Khí, nhiệt độ bổ thận dương, thận không tốt nhất định phải uống nhiều canh dê, đối với tính khí hư đưa đến trung khí hạ xuống có rất tốt chữa trị tác dụng nha!"

Có người nói:

Đây là ngự dê cạnh tranh tươi mới!

Cái gọi là ngự dê cạnh tranh tươi mới, thực ra mỗ Châu một đạo rất là trú danh tên món ăn, trùng hợp là, "Ngự" cùng "Dê" hai chữ tô hợp lại với nhau vừa vặn cũng là cái chữ này:

Tươi mới! ! !

Hai bên tranh phong chẳng những không có mùi thuốc súng, ngược lại tràn đầy mỹ thực mùi thơm cùng với khói lửa nhân gian khí tức, mà từ hai bài hát lượng đến xem, nhưng thật ra là có xúc tiến lẫn nhau tác dụng, trong khi trung một ca khúc số liệu tăng vọt thời điểm, Khác một ca khúc sẽ khẩn cấp phát lực, ngay cả trong nghề cũng đối hai bài hát số liệu cảm khái không thôi:

Cũng chính là năm nay rồi.

Nếu như là năm trước Chư Thần cuộc chiến, này hai thủ ca khúc tùy tiện xuất ra đi một thủ đô là có thể không áp lực đoạt cúp, bởi vì này hai bài hát bảng dữ liệu hiện rõ ràng vượt qua năm trước.

Lúc này.

Lâm Uyên chính ở bên trong phòng làm việc viết Sherlock Holmes hệ liệt, thỉnh thoảng cũng sẽ liếc mắt nhìn mùa giải bảng, làm ý thức được trong thời gian ngắn không phân được thắng bại thời điểm, Lâm Uyên lộ ra nụ cười, mang theo tai nghe một bên nghe ca nhạc vừa tiếp tục gõ chữ.

Hắn nghe « Lam Tinh » .

Bài hát này là Lâm Uyên gần đây tuần hoàn phát ra ca khúc, ném đi cạnh tranh lập trường không nói, Lâm Uyên cá nhân đối bài hát này là thích vô cùng, Lâm Uyên thậm chí ở nghĩ nêu như cái thế giới này có Thế Vận Hội Olympic, kia bài hát này hẳn so với « ta và người » mạnh hơn nhiều.

Lưu hành tính.

Tính nghệ thuật.

Cũng mạnh hơn.

Kết quả thời gian ngay tại hai bài hát cạnh tranh trung không ngừng trôi qua, mọi người đối với Dương Chung Minh cùng Tiện Ngư thắng bại, tựa hồ cũng tùy thời gian trôi qua mà bộc phát để ý, cứ việc này hai bài hát coi như phân ra thắng bại, chênh lệch cũng tất nhiên thập phần nhỏ xíu.

Đương nhiên.

Thời gian trôi qua không chỉ có có nghĩa là Tiện Ngư cùng Dương Chung Minh sẽ phân ra đang tiên hành Chư Thần cuộc chiến thắng bại, cũng có nghĩa là năm đầu Xuân Tiết gần sắp đến, Lâm Uyên đã cảm nhận được về này năm vị sắp tới cảm giác ——

Muốn bước sang năm mới rồi a!

Lâm Uyên ý tưởng đột phát, không biết cầu nhân bây giờ là hay không cũng ở đây hết năm, ngược lại đối với Lam Tinh mà nói, hết năm không chỉ là náo nhiệt Xuân Tiết đơn giản như vậy, còn có Tân Châu gia nhập thông nhất thịnh sự cùng nhau tới!

Sau đó là Hàn Châu!

Tần Tề Sở Yên bốn Châu thống nhất, cho bốn Châu nhân sinh sống mang đến đủ loại ảnh hưởng, tương lai Hàn Châu gia nhập Lam Tinh thông nhất

tiên nhiều trình, tất nhiên cũng sẽ mang đến đủ loại ảnh hưởng đi, hơn nữa còn là từ năm cái Châu mỗi cái lĩnh vực mở ra, Lâm Uyên đối với lần này vẫn có chút mong đợi.

Trên thực tế.

Như vậy tương lai, đã không còn mấy ngày, ngay tại mười tháng hai 25 hào ngày này, Tiệp Ngự cùng Dương Chung Minh còn không có phân ra thắng bại thời điểm, phía trên rút cuộc tuyên bố Hàn Châu đem ở mười tháng hai 31 hào gia nhập Lam Tinh thống nhất tin tức!

Mà ở đêm đó.

Văn Nghệ Hiệp Hội quan vi bỗng nhiên phát rồi « Lam Tinh » này thủ ca khúc, hơn nữa ở quan phương sân thượng trình trọng biểu thị: "Giống như này thủ ca khúc hát như vậy, không lâu tương lai, chúng ta Lam Tinh đại gia đình sẽ lấy càng thêm chặt chẽ hình thức liên hệ với nhau!"

Ngay sau đó.

Gia viên tài khoản cũng phát rồi « Lam Tinh » : "Người sở hữu tâm liên tâm đồng ở tại Lam Tinh thôn, thống nhất xuân gió thổi lát phát mảnh này mệnh mệnh tinh cầu đại địa, thời đại kèn hiệu vang dội ở nhiều người hơn trái tim!"

Quan phương thư xác nhận!

Trong nháy mắt Tần Tề Sở Yến vô số quan phương cơ cấu cũng phát rồi « Lam Tinh » bài hát này, bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, bài hát này đột nhiên liền được trao cho rồi ý nghĩa đặc biệt, mà Dương Chung Minh cùng Tiệp Ngự ở mùa giải bảng bài danh chênh lịch là là lần đầu tiên kéo ra

---

Quét quét quét!

Thắng bại đã phân!

Người sở hữu sừng sờ!

Còn có loại này thao tác?

Giờ khắc này, hai bên toàn bộ người ủng hộ khóc không ra nước mắt, coi như Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh hai vị này người trong cuộc, cũng lâm vào nào đó quỹ dị trong trầm mặc.

Cái này gọi là chuyện gì?

---

ps: Cũng làm ta nhịn gần chết, một mực không dám mọi người nói, nói liền không dễ chơi, thực ra đã sớm ần dụ rồi kết cục này, tại sao nói Tiệp Ngự cùng Dương Chung Minh là Tôn Ngộ Không đại chiến Nhị Lang Thần, mọi người suy nghĩ một chút Tôn Ngộ Không là thế nào bại bởi Dương Tiễn?

Chương 605: Tiên tri đã sớm nhìn thấu 1 cắt

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cái gọi là "Ngư dê cạnh tranh tươi mới" kéo dài tiếp gần một tháng kịch liệt đánh bắng, với nhau giằng co đến từ trên xuống dưới.

Vô số người chú ý cuối cùng thắng bại, có thể nói là trông mong ngóng trông.

Mọi người thật vất vả gần đến cuối tháng, cho là hai bài hát muốn công bình quyết ra thắng bại ——

Kết quả quan phương đột nhiên hoành sát một gạch!

Tiên Ngư cùng Dương Chung Minh giữa thắng bắng trong nháy mắt bị đánh vỡ!

Thắng lợi thiên bình, hoàn toàn ngã về phía Dương Chung Minh!

Giờ khắc này.

Vô số người buồn rầu muốn học máu:

"Cái gì nhỉ?"

"Thế nào đột nhiên toát ra một cái quan phương tới?"

"Cứ như vậy liền không có ý nghĩa nha."

"Quan phương tuyên truyền, trí mạng nhất!"

"Quan phương gia trì nhiệt độ ai chịu nổi a ."

"Lần trước nhìn « bài hát của chúng ta » chỉ muốn biết hai người này cụ thể số phiếu, hết lần này tới lần khác tiết mục tổ coi như bọn họ đánh ngang tay."

"Ta suy nghĩ mùa giải bắng cũng không thể tiếp tục đánh ngang tay đi, tóm lại muốn có cái kết quả không phải, người tốt, quan phương lại nhô ra."

"Ta mẹ nó liền muốn nhìn một trận Ngư phụ cùng Dương phụ phân ra một cái thắng bại, thế nào khó khăn như vậy đây?"

"Dương phụ thắng, nhưng dạng này tính lời nói, Tiên Ngư cũng không thua a."

" . "

Thắng bại là có.

Nhưng cái này thắng bại, không phải mọi người muốn thấy được cái loại này, cho nên mọi người mới sẽ phiền muộn như vậy.

Lúc này.

Bỗng nhiên có người vỗ xuống ót, nhớ lại một món chuyện cũ.

"Các người còn nhớ Ngụ phụ cùng Phí Dương lần quyết đấu thứ nhất, Tiệm Ngụ là thế nào lấy được hạng nhất khúc mục đích sao?"

"Thật giống như, cũng là quan phương thư xác nhận?"

"Lúc ấy nêu như không có quan phương thư xác nhận lời nói, Phí Dương lần đầu tiên gặp phải Tiệm Ngụ hẳn là có thể thắng, kết quả quan phương vừa ra tay Tiệm Ngụ ngay lập tức sẽ vượt qua Phí Dương cầm đệ nhất."

"Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, bài hát kia là Trần Chí Vũ « thay đổi chính mình » ."

"Lúc ấy quan phương cầm bài hát này tuyên Truyền Thuyết « thay đổi chính mình » ca khúc nội dung ở hồ hào Lam Tinh các Châu đoàn kết, để cho mọi người không muốn với nhau có cách mô cùng ngăn cách."

"Lần này Dương phụ cũng là dùng giống vậy chủ đề, hồ hào Lam Tinh các Châu muốn đoàn kết."

"Này mẹ nó."

" "

Đám bạn trên mạng nhất thời dờ khóc dờ cười.

Có nhân tất có quả.

Duyên, quả thật tuyệt không thể tả.

Lúc trước quan phương xuất thủ, cho Tiệm Ngụ đưa tới một lớp trợ lực, cường ép đem Phí Dương an bài ở hạng nhì.

Một lần kia, Tiệm Ngụ coi như là nhân phẩm nổ tung.

Ai có thể nghĩ, lần này Tiệm Ngụ cùng Dương Chung Minh tỷ thí, quan phương lại bởi vì giống vậy lý do lại ra tay nữa, nhưng người được lợi ích lại không còn là Tiệm Ngụ, mà là đối thủ của hắn Dương Chung Minh.

"Quan phương toàn bộ quà tặng, cũng sớm đã bí mật ngon được rồi giá cả?"

"Không tin ngẩng đầu nhìn, ông trời bỏ qua cho ai."

"Không nghĩ tới Tiệm Ngụ cũng có hôm nay."

"Phí Dương: Đại thù được báo!"

"Nguyên lai quan phương suy nghĩ sâu xa như vậy, này mẹ nó cũng Thái Công bằng nhau."

"Giúp Tiệm Ngụ một lần, cho nên cũng phải giúp Tiệm Ngụ đối thủ một lần?"

"Được rồi, có thể chỉ chờ mong Ngụ phụ cùng Dương phụ lần quyết đấu thứ ba rồi."

"Lần này, quá mẹ nó ngoại hạng."

" "

Sa Điều đám bạn trên mạng một bên chơi đùa ngạnh, một bên bóp cổ tay thở dài dờ khóc dờ cười, trong lúc nhất thời cũng không tốt lại oán giận rồi. Có thể thế nào than phiền?

Quan phương này ba hiển nhiên không phải cố ý.

Lam Tinh đại hợp cũng là quan điểm chính, bây giờ lại hết lần này tới lần khác là cuối năm, Hàn Châu sắp gia nhập thống nhất.

Dưới tình huống như vậy, phía trên đem « Lam Tinh » bài hát này đẩy rộng rãi tuyên truyền, cũng là vì dân sinh.

Chuyện này đúng dịp liền đúng dịp ở, Dương Chung Minh Chư Thần cuộc chiến thời kỳ, vừa vận viết thủ có thể để cho quan phương tuyên truyền hợp với tình thế ca khúc.

"chờ một chút."

Lúc này, lại có người linh quang chợt lóe:

"Ngư phụ cùng Dương Chung Minh đại chiến, bị hình dung vì Tôn Ngô Không đại chiến Nhị Lang Thần, Tôn Ngô Không hiển nhiên là chỉ Tiệp Ngư, bởi vì Tiệp Ngư là Tây Du Biên Kịch, Nhị Lang Thần chính là Dương Chung Minh, trùng hợp là Nhị Lang Thần kêu Dương Tiệp, cùng Dương phụ coi như là bản gia, hai người này ở trong tiểu thuyết chiến đấu, Cũng không có công bình phân ra thắng bại, nhưng xem qua « Tây Du Ký » đều biết, Tôn Ngô Không cuối cùng vẫn là thua Nhị Lang Thần, bởi vì Thái Thượng Lão Quân thấy Tôn Ngô Không cùng Nhị Lang Thần bất phân thắng bại, dùng Kim Cương Trạc đánh lén một lớp Tôn Ngô Không đưa đến con khi bị bắt ."

Cáp?

Đám bạn trên mạng bị hù dọa sừng sốt một chút, sau đó càng nghĩ càng thấy được này ba giải độc không tạt xấu.

Tiệp Ngư cùng Dương Chung Minh, giống như Tôn Ngô Không cùng Nhị Lang Thần, trong đại chiến chậm chạp không phân được thắng bại .

Kết quả quan phương ra tay giúp một lớp Dương Chung Minh đưa đến Tiệp Ngư sa sút.

Nhìn từ góc độ này, quan phương hành vi, cùng Thái Thượng Lão Quân giống nhau như đúc!

Chớ nói chi là .

Thái Thượng Lão Quân thuộc về Thiên Đình, là thế giới Tây Du cao nhất chính quyền.

Mà Văn Nghệ Hiệp Hội thuộc về quan phương, đồng dạng là một phần của Lam Tinh cao nhất chính quyền.

"Này ba tốt huyền học a!"

"Cho nên Trịnh Tinh đã sớm nhìn thấu hết thấy?"

"Trịnh Tinh ngư phê!"

"Tôn Ngô Không đại chiến Nhị Lang Thần, không nghĩ tới không chỉ là nói hai người này không phân được thắng bại, hơn nữa còn ả dụ rồi quan phương sẽ giống như Thái Thượng Lão Quân trợ giúp Dương Chung Minh đánh lén Tiệp Ngư!"

"Này ba, ta nguyện xung Trịnh Mục là tối cường!"

"Trịnh Mục: Hết thầy tẩn đang nắm trong tay."

"Trịnh Mục đã sớm đem kết quả nói cho chúng ta biết, chỉ là chúng ta không phản ứng kịp mà thôi, còn mẹ nó nói Dương phụ là Phật Tổ, này ba cùng Phật Tổ không có nửa xu quan hệ."

" "

Đám bạn trên mạng hải mà bắt đầu!

Thực ra mọi người cũng biết hết thầy đều là trùng hợp.

Nhưng không ngăn được loại này trùng hợp quá hiếm thấy, cho nên tất cả mọi người nghiêm trang thảo luận.

Trong lúc nhất thời, lại có thịnh hành thế,

Còn có người nghiêm trang phát vòng tròn bằng hữu trò chuyện chuyện này.

Rất nhiều chưa có xem qua « Tây Du Ký » đám bạn trên mạng nhất thời trở mắt nhìn nhau:

Cái gì Tôn Ngộ Không Nhị Lang Thần đại chiến?

Cái gì Thái Thượng Lão Quân dùng Kim Cương Trạc đánh lén?

Thật sao.

Này ba Tiện Ngư cũng không thua thiệt.

Hắn đảm nhiệm Biên Kịch phim truyền hình « Tây Du Ký », lại cũng mượn tràng này hoàn toàn mới đại chiến, lấy được vô số tuyên truyền tài nguyên.

Mà khi Trịnh Tinh thấy chính mình bình luận khu thời điểm nhưng là có chút tron tròn mắt.

Nhất là Trịnh Tinh nhìn đến mọi người nói Thái Thượng Lão Quân dùng Kim Cương Trạc đánh lén Tôn Ngộ Không, cùng quan phương đánh lén Tiện Ngư hành vi giống nhau như đúc thời điểm ——

"Trịnh Tinh người này miệng khai quá quang a!"

"Trịnh Tinh tiên tri Thạch Chuy rồi!"

"Tôi nay liền đao ngươi!"

"Treo đóng đi, không có ý nghĩa."

"Còn nói ngươi không phải tiên tri!"

" "

Trịnh Tinh: ???

Trong lúc nhất thời ngay cả Trịnh Tinh chính mình cũng hoài nghi, chính mình có phải hay không là độc nãi rồi.

Chuyện này thật đúng là mẹ nó liền chống lại số?

Ngược lại là Lâm Uyên thân nhiên đón nhận cái kết quả này.

Mặc dù không có cùng Dương Chung Minh công bình phân ra thắng bại, nhưng thời gian dài như vậy giảng co đã đã nói rõ hai bài hát ở theo một ý nghĩa nào đó không xê xích bao nhiêu.

Sau này có cơ hội tái chiến đi.

Mặc dù vừa mới thấy quan phương tuyên truyền « Lam Tinh » thời điểm, Lâm Uyên cũng có loại Nhân Quả Tuần Hoàn, báo ứng xác đáng ảo giác. Đúng rồi.

Tôn Ngô Không sau đó trải qua 99 - 81 nạn, cuối cùng lấy được Chân Kinh

---

Chân Kinh cùng "Trịnh Tinh" có phải hay không là cũng có chút quan hệ? Lâm Uyên bỗng nhiên cảm giác mình cũng gằm gằm gừ gừ đứng lên. Lắc đầu một cái.

Lâm Uyên quyết định tin tưởng khoa học.

Cùng với nói Chân Kinh cùng "Trịnh Tinh" có quan hệ, chẳng nói:

Tôn Ngô Không đoán người phải trải qua trăm lẻ tám ngàn dặm con đường về hướng tây, biểu thị chính mình sang năm đánh vào khúc phụ chặt vật.

---

ps: Thái Thượng Lão Quân đánh lên chính là viết nhân vật chính cùng Dương phụ giao thủ là Tôn Ngô Không đại chiến Nhị Lang Thần nguyên nhân, kết quả thực ra đã sớm báo trước á..., bên ngoài dây pháo không ngừng pháo hoa lóe lên, rất vui mừng sung sướng, ô bạch cũng ở nơi đây chúc phúc các anh chị em năm mới vui vẻ, thân thể khỏe mạnh sự nghiệp trôi chảy, nghênh đón giàu đột ngột, đi về phía nhân sinh đỉnh phong!

// chúc mọi người 1 năm mới vui vẻ, hạnh phúc bên gia đình !

Ai chưa tìm được nửa kia qua năm mới hạnh phúc sẽ đến bên chúc mọi người học tập và công việc thuận lợi ! Cảm ơn mọi người đã duy trì ủng hộ kelly thời gian qua :)

Chương 606: Năm mới vui vẻ

"Toàn chức nghệ thuật gia

Mặc dù bởi vì quan phương xuất thủ đưa đến « Đông Phong Phá » bại bởi Dương Chung Minh, nhưng cái kết quả này hiển nhiên sẽ không để cho mọi người hài lòng.

Đám bạn trên mạng chơi đùa ngành đồng thời, nội tâm cũng minh bạch .

Tiền Ngự cùng Dương Chung Minh sợ rằng còn phải lại cạnh tranh một lần mới có thể chính nhi bát kinh phân ra một lần thắng bại.

Về phần lần này, mọi người trong lòng là ngầm thừa nhận hai bài hát đánh ngang tay.

Liên cùng « bài hát của chúng ta » một lần kia kỳ lạ quy tắc hạ tỷ thí như thế.

Bất quá cũng bởi vì Chư Thần cuộc chiến trước thời hạn mất đi huyền niệm, cho nên rất nhanh thì mọi người không có tiếp tục đem sự chú ý thả trong chuyện này mất.

Mỗi người đều có cuộc sống mình, hưởng chi cũ một năm sắp hết, năm đầu sắp bắt đầu.

Rất nhiều người đều bắt đầu nghỉ ——

Xuân Tiết buông xuống!

Lâm Uyên cũng có chuyện mình phải làm.

Hắn được chuẩn bị thật tốt tháng giêng bài hát mới rồi!

Sang năm một tháng đến tháng mười hai, Lâm Uyên dự định đánh vào mười hai liên quan!

Cái gọi là mười hai liên quan chính là:

12 cái mùa giải, mỗi một mùa giải đều không thể thua!

Chỉ phải thua hết một cái mùa giải, vậy thì đồng nghĩa với công dã tràng!

Dưới tình huống như vậy, ngay cả Lâm Uyên cũng có áp lực rất lớn.

Dù sao hắn năm nay Chư Thần cuộc chiến, đã không có gì lật bàn hy vọng .

Tuy nói có bên ngoài nguyên nhân, nhưng coi như quan phương không ra tay, người quán quân này thực ra cũng treo rất.

Hưởng chi, tiếp theo hắn chỗ xung yếu đánh là mười hai thắng liên tiếp!

"Khó khăn nhất mùa giải, hắn là sang năm Chư Thần cuộc chiến, nhưng trước mặt tháng mười một phần, coi như cạnh tranh không có Chư Thần cuộc chiến tới kịch liệt, không chừng cũng có đỉnh cấp khúc phụ sẽ xuất thủ."

"Cho nên, ta lấy ra ca khúc, tất nhiên muốn đủ có sức thuyết phục, lần này trải qua nói rõ đánh trường kỳ kháng chiến là rất nguy hiểm sự tình, tốt nhất có thể ở mấy ngày trước liền hoàn toàn giết chết huyền niệm."

"Như vậy bài hát, không nhiều, nhưng cũng không tính là thiếu."

" "

Lâm Uyên yên lặng suy nghĩ.

Có một quả địa cầu làm tài nguyên khó, Lâm Uyên có thể từ từ sàng lọc.

Lúc này.

Trên Internet.

Rất nhiều người cũng cho là Tiệp Ngự thua Chư Thần cuộc chiến sẽ bị đả kích.

Bộ lạc bình luận trong vùng.

Rất nhiều fan cũng đang an ủi Tiệp Ngự.

Thực ra Lâm Uyên cũng không có được đả kích, chỉ có thể nói không có thể bắt được Chư Thần cuộc chiến Tam Liên Quan, có chút tiếc nuối.

Dù sao, Tam Quan Vương a!

Nghe vào cũng rất ngang ngược có hay không!

Nhưng bây giờ Tam Quan Vương là không có hy vọng, nhưng Lâm Uyên cũng đang nhanh chóng điều chỉnh mình tâm tính.

"Lam Tinh khúc phụ đều rất cường."

"Ta trước thắng đi một tí khúc phụ, cho nên theo bản năng đem khúc phụ thực lực đánh giá thấp."

"Trên thực tế không chỉ có Dương Chung Minh Lão Sư."

"Coi như là trước thua ta mấy lần Diệp Tri Thu cùng với Duẫn Đông lão sư bọn họ, thật phải xuất ra một bài bài hát tốt, nếu như ta ứng đối chưa khỏi hẳn, vẫn có thua có khả năng."

" "

Bại bởi Dương Chung Minh, cho Lâm Uyên gõ chuông báo động.

Hắn đối khúc phụ cấp Người viết ca khúc, có càng nhận thức rõ ràng.

Ý nào đó mà nói, Lâm Uyên thực ra còn rất cảm tạ lần này thất bại.

Không phải là năm sau tái chiến.

Coi như hết thầy làm lại từ đầu!

Nếu như hết thầy thuận lợi lời nói, sang năm chính mình, có lẽ sẽ thành là chân chính khúc phụ, cùng những thứ này đối thủ cường đại môn ở vào cùng một cái giai cấp!

Ừ ?

Làm lại từ đầu?

Lâm Uyên bỗng nhiên cười.

Mười hai liên quan trận chiến đầu tiên, Lâm Uyên rốt cuộc nghĩ xong lấy cái gì ca:

"Bài hát này chính ta hát đi."

Sang năm, Lâm Uyên ít nhất phải phát mười hai bài hát.

Hắn định đem tuyệt đại đa số ca khúc đều giao cho Ngự Vương Triều, hoặc là thích hợp ca sĩ biểu diễn.

Nhưng mùa giải ban đầu, ca khúc thứ nhất, Lâm Uyên muốn chính mình hát.

Dù sao bài hát này, hát là tâm tình mình, mà không là người khác cảm xúc.

Tên bài hát liền kêu: « làm lại từ đầu » !

Lựa chọn bài hát này, nguyên nhân cũng liền như tên bài hát kể lể như vậy:

Lâm Uyên dự định làm lại từ đầu!

Nhưng Lâm Uyên chọn bài hát này, có thể không hoàn toàn là bởi vì mình làm xuống tâm tình cùng cảm xúc.

Cũng cùng bài hát này bản thân rất lợi hại có liên quan!

Dù sao, « làm lại từ đầu » là địa cầu đỉnh cấp ca sĩ một trong Lưu Hoan lão sư tác phẩm!

Lưu Hoan ngang dọc ca đàn vài chục năm, ca khúc kinh điển không đếm xuể.

Phải nói Lưu Hoan tác phẩm tiêu biểu, có lẽ không chỉ một thủ, nhưng tuyệt đối bao gồm bài này « làm lại từ đầu » !

Thậm chí Lưu Hoan lúc đầu thành danh, cũng cùng này thủ ca khúc cùng một nhịp thở.

Ý nào đó mà nói, bài hát này ở một mức độ nào đó đặt Lưu Hoan ở ca đàn địa vị.

Cho nên, Lâm Uyên đổi bài hát này rất có lòng tin.

Cái này tháng giêng mùa giải bảng hạng nhất, hắn đã là tình thế bắt buộc!

Nghĩ đến đây, Lâm Uyên cho công ty gọi điện thoại, với phòng thu âm hẹn ngày.

Thời gian cấp bách, hắn được hãy mau đem bài hát này cho chế tác đi ra.

Mà đang ở vài ngày sau.

Lâm Uyên rốt cuộc ghi âm xong một tháng đánh bảng ca khúc « làm lại từ đầu » .

Cùng lúc đó.

Xuân Tiết, chính thức tới!

Chư Thần cuộc chiến hạng nhất, đã phong tước « Lam Tinh » .

Lâm Uyên « Đông Phong Phá » xếp hạng thứ hai.

Đêm khuya này.

Lâm gia trong biệt thự.

Tỷ tỷ muội muội vây quanh lão mẹ nhìn Xuân Vãn.

Lâm Uyên cũng ở đây nhìn Xuân Vãn, nhưng trong túi điện thoại di động, nhưng là không ngừng chấn động.

Rất nhiều người phát tới tin tức.

"Tiện Ngự lão sư năm mới vui vẻ, cố gắng lên sang năm tái chiến, ở ta tâm lý người vĩnh viễn là số một!"

"Tiện Ngự lão sư năm mới vui vẻ, « Đông Phong Phá » phi thường dễ nghe!"

"Tiện Ngự lão sư cố gắng lên, chúc người sang năm thân thể khỏe mạnh vạn sự như ý!"

"Hi vọng Tiện Ngự lão sư không nên bị lần đả kích này ảnh hưởng, năm đầu, Ngự Vương Triều vĩnh viễn phụng bồi người!"

"Lâm Đại suất ca, năm đầu, thuận thuận lợi lợi, chúng ta đồng thời cố gắng lên đi."

"Lâm Uyên, chịu đựng, ba phù hộ cho người."

"Tiểu Ngự Nhi năm mới vui vẻ, Trinh di có thể không phải độc nãi."

"Chúc học đệ cùng tỷ tỷ muội muội lão mục năm mới vui vẻ, có rảnh rồi tới ta trong tiệm ăn cơm, gần đây ta ở công ty phụ cận mới mở một nhà thịt dê quán, chúng ta mỗi ngày đều sát tươi mới nhất dê, mời học đệ uống canh dê!"

" "

Lâm Uyên nhìn một chút.

Đại đa số Ngự Vương Triều phát tới tin tức, cũng có Giản Dịch cùng Hạ Phồn, thậm chí còn Trinh Tinh chúc phúc.

Lúc này điện thoại di động lại vang lên, lại là Dương Chung Minh phát tới tin tức:

"Lần này không tính là, lần sau trọng Tân Ước một lần , ngoài ra, năm mới vui vẻ."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười, hỏi: " Được."

Hồi hoàn tin tức, Lâm Uyên bên tai đột nhiên truyền tới một đạo tiếng hát:

"May mắn tới chúc người nhiều may mắn tới ."

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn lên, là Ngụy Hảo Vận ở Xuân Vãn trên võ đài biểu diễn « may mắn tới » .

Lão mục cười nói: "Êm tai!"

Tỷ tỷ lầm bầm: "Mặc dù chán nghe rồi, nhưng Xuân Tiết Dạ Hội bên trên nghe được cái này bài hát, đột nhiên cảm giác được thật là thân thiết."

Muội muội gật đầu.

Lâm Uyên nụ cười sâu hơn.

Lúc này.

Tỷ tỷ đột nhiên nói: "Lão mục, Đại Dao Dao, đệ đệ, năm mới vui vẻ ."

"Năm mới vui vẻ!"

"Năm mới vui vẻ!"

Lão mục cùng Đại Dao Dao đồng thời mở miệng đáp lại, ngay cả Nam Cực đều tại nhìn Xuân Vãn đồng thời, vui vẻ kêu lên tứ thanh.

"Vượng vượng vượng vượng!"

Ngoài cửa sổ có pháo hoa trên không trung sáng chói nổ tung, thế giới phảng phất cũng trở nên rực rỡ tươi đẹp đứng lên, con mắt của Lâm Uyên phảng phất có quang:

"Chúc mọi người năm mới vui vẻ!"

---

ps: Cảm tạ 【 một luồng Phi Vũ 】 10500, 【 ta bản Hoa Gian đạo 】 【 tâm Nguyên Thủy 】 10000 cự phần thưởng! ! Cảm tạ 【 bên trong Lê dặm dặm phi phi bộ 】 5000, 【 Tử Nguyệt u lâm 】 2000, 【 biết bao đau giọt linh ngộ 】 【 rất khác biệt chủ thương yêu 】 【 yêu người hạt dẻ nhân 】 【 tướng tinh chi vắn 】 【 một đêm lại thiếu tâm chưa tới 】 【 Thiên Tâm mưa i 】 【 cảm y cần dạ hành 】 【 rất khác biệt chủ thương yêu 】 【 JAHR 】 1500 khen thưởng! (đoạn này khen thưởng cảm tạ không thu phí, lần nữa chúc mọi người năm mới vui vẻ.)

// link bài hát dưới phần bình luận

Chương 607: Làm lại từ đầu

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cát tường như ý.

Toàn gia đoàn viên.

Xuân Tiết khí tức cho nhà nhà mang đến vô số tiếng cười nói ——

Lúc này đã là ngày một tháng một.

Qua rạng sáng, Xuân Tiết chính thức đến!

Mà Lam Tinh Hàn Châu, rốt cuộc gia nhập thống nhất!

Tần Tề Sở Yên Hàn, từ nay năm châu đem bù đắp nhau!

Trên Internet.

Hàn Châu đám bạn trên mạng tới!

Bọn họ hiếu kỳ xem đến Tần Tề Sở Yên đủ loại tin tức.

Tần Tề Sở Yên đám bạn trên mạng chính là nhiệt tình chiêu đãi Hàn Châu

bạn trên mạng, không ngừng cùng Hàn Châu bạn trên mạng chuyển động

cùng nhau, thử hiểu Hàn Châu địa phương văn hóa ——

Đây đã là hàng năm có Tân Châu gia nhập thống nhất sau cất giữ hạng mục.

Đối với đã gia nhập thống nhất bốn Châu bạn trên mạng mà nói, đùa giỡn

một chút Hàn Châu tân băng hữu hay là rất thú vị.

Mà ở đủ loại trong bầy.

Giờ phút này bao tiền lì xì bay đầy trời.

Tỷ như Tiệp Ngư một cái đám người ái mộ bên trong, liền có rất nhiều thổ

hào ở phát hồng bao.

"Sai trăm triệu!"

"Cám ơn lão bản!"

"Chúc lão bản ước pháo thành công!"

"Sao lại vừa là đầy đất bao tiền lì xì da!"

" "

Có người cướp được có người không cướp được.

Bầy nội khí phân đủ loại sống động.

Phát hồng bao các đại lão chính là chuyên chú với nói chuyện phiếm.

Rất nhiều người còn đối Chư Thần cuộc chiến kết cục canh cánh trong

lòng:

"Đáng tiếc Ngư phụ thua."

"Vốn là tốt mong đợi Ngư phụ Tam Liên Quan."

"Nếu là không có quan phương nhúng tay lời nói, Ngự phụ ít nhất có 4-5 thành tử số thắng đi."

"Quan phương xuất thủ trước, hai bài hát số phiếu cắn rất căng, hai bên thắng bại nhưng thật ra là 5-5 mở."

"Không cần quân quít chuyện như vậy, Chư Thần cuộc chiến đã qua, năm đầu đã bắt đầu."

" "

Lúc này trong bày một cái tên là "Tin tưởng tương lai" thành viên nói:

"Không sao, năm nay đây Chư Thần cuộc chiến, Ngự phụ nhất định sẽ kéo nhau trở lại!"

Cái tên này kêu "Tin tưởng tương lai" bày thành viên, trên thực tế tên gọi "Đỗ vĩ" .

Đỗ vĩ là Tiện Ngự bướng bỉnh fan một quả.

Cái này Xuân Tiết, hắn đã bước vào bốn mươi tuổi tuổi bốn mươi, hôm nay là một công ty tăng quản lý.

Cũng coi là một vị người bình thường trong tâm khảm thành công nhân sĩ.

Vì ủng hộ Tiện Ngự, đỗ vĩ ở trong công ty hiệu triệu rất nhiều nhân viên rồi « Đông Phong Phá » .

Kết quả, « Đông Phong Phá » vẫn thua xuống mùa giải tranh.

Đỗ vĩ đối với lần này có chút buồn bực.

Ở Tiện Ngự đám người ái mộ bên trong phát mấy trăm đồng tiền bao tiền li xì.

Sau đó hắn tiện tay mở ra âm nhạc máy truyền tin, định đem « Đông Phong Phá » nghe nữa một lần, sau đó ngủ.

Làm Tiện Ngự bướng bỉnh fan, trước khi ngủ nghe một bài Tiện Ngự bài hát, đã là đỗ vĩ duy trì đến mấy năm thói quen.

Mặc dù « Đông Phong Phá » bại bởi Dương Chung Minh bài hát, nhưng cái này cũng không hạ xuống đỗ vĩ đối bài hát này yêu thích.

Nhưng mà.

Làm đỗ vĩ mở ra âm nhạc máy truyền tin thời điểm, chợt ở âm nhạc máy truyền tin bên trên thấy được như vậy một cái tiêu đề tuyên truyền:

"Từ cũ đón chào học sinh mới, tái chiến mùa giải bảng, Tiện Ngự bài hát mới « làm lại từ đầu » , tâm như ở mộng ngay tại!"

Đỗ vĩ thân thể, đột nhiên trở nên nóng ran, ánh mắt cũng dần dần sáng lên! Tiện Ngự bài hát mới?

Chư Thần cuộc chiến mới vừa kết thúc, Tiện Ngự liền trực tiếp phát hành bài hát mới rồi hả?

Đối với đỗ vĩ cái này Tiện Ngự thâm niên fan mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái cự vui mừng thật lớn!

Không gấp nghe ca nhạc.

Đỗ vĩ trực tiếp đem « làm lại từ đầu » phát đến Tiện Ngự đám người ái mộ.

Nhất thời.

Đám người ái mộ cũng náo nhiệt:

"Ngư phụ bài hát mới?"

"Ta vốn đang nói một tháng mùa giải bảng không có ý nghĩa đâu rồi, dù sao Chư Thần cuộc chiến đặc sắc như vậy, không nghĩ tới Tiên Ngư lại còn tham gia một tháng mùa giải bảng đấu tháng đánh bảng?"

"Tháng mười hai mới vừa phát xong « Đông Phong Phá » , tháng giêng đã tới rồi thử như vậy bài hát mới?"

"Làm lại từ đầu? Bài hát này danh tốt thẳng thừng!"

"Năm mới đang lúc phát hành như vậy một ca khúc, thật sự là quá hợp với tình thế rồi!"

"Chúng ta đây cũng phụng bồi Ngư phụ làm lại từ đầu!"

"Trước hết nghe bài hát làm gì? Cũng ngớ ra lại nói a!"

" . "

Quét quét quét.

Sau náo nhiệt, trong bầu an tĩnh lại.

Hiển nhiên.

Tất cả mọi người chạy đi nghe ca nhạc rồi.

Đỗ vĩ cũng không do dự, trực tiếp đeo tai nghe lên, phát ra lên « làm lại từ đầu » bài hát này.

Giai đoạn trước tiết tấu rất thư giãn.

Một lát sau.

Có tiếng hát vang lên:

"Ngày hôm qua toàn bộ vinh dự

Đã biến thành xa xôi nhớ lại

Tân tân khổ khổ đã trải qua mấy năm

Tối nay trọng lại đi vào mưa gió . "

Tên bài hát đã đầy đủ thẳng thừng, nhưng ca từ so với tên bài hát còn phải thẳng thừng, thẳng thừng đến mọi người không cần phải tiến hành giải độc cùng liên tưởng.

Bài hát này.

Hát chính là Tiên Ngư chính mình.

Chư Thần cuộc chiến, mộng bể Tam Liên Quan.

Năm đầu, hấn lần nữa bước lên hành trình.

Nhưng đỗ vĩ lại không chỉ có ở trong tiếng ca nghe được Tiên Ngư cố sự, cũng nghĩ đến chính mình một ít đã qua .

Rất nhiều năm trước, đỗ vĩ bởi vì người nhà bị khi dễ, cùng người phát sinh tứ chi mâu thuẫn, từng vượt qua hai năm song sắt kiếp sống.

Ra tù sau đó, đỗ vĩ một lần cùng xã hội thoát tiết.

Đã từng tiền đồ đại hội công chức, lại luân lạc tới tìm việc làm cũng không ai muốn mức độ.

"Ta không thể theo ba chìm nổi
Vì ta tình cảm chân thành thân nhân
Khô đi nữa khó đi nữa cũng phải kiên cường
Chỉ vì những thứ kia mong đợi ánh mắt ."
Vẫn còn tiếp tục tiếng hát, để cho đỡ vĩ hóc mắt có chút ửng đỏ.
Hắn cũng từng mê mang.
Nhưng khi hắn thấy cái gia đình này bởi vì chính mình gặp gỡ mà lâm vào
quần bách, thấy thế tử đi sớm về tối ngồi xe buýt đưa hài tử đi học, tiếp lấy
còn muốn đi trong xưởng đi làm, hắn rất cuộc ý thức được mình không thể
ngã xuống.
Hắn là một người nam nhân.
Hắn là cái nhà này trụ cột.
Giống như ca từ bên trong hát, mình không thể theo ba chìm nổi, khô đi nữa
khô đi nữa cũng phải kiên cường, chỉ vì những thứ kia mong đợi ánh mắt.
Lúc này.
Ca khúc đã hát đến cao triều.
Kia sôi sục tiếng hát, chui vào đỡ vĩ trong lỗ tai, hắn cảm giác con mắt bộc
phát chua xót rồi.
"Tâm như ở
Mộng ngay tại
Trong thiên địa còn có chân ái
Nhìn thành bại
Nhân sinh phóng khoáng
Chẳng qua là làm lại từ đầu!"
Thành bại không do trời định, chẳng qua là trọng đầu trở lại!
Không có công ty muốn hắn, bởi vì hắn nhân sinh đã có điểm nhơ, cho nên
đỡ vĩ đi lên một cái gây dựng sự nghiệp con đường.
Con đường kia, vô cùng chật vật.
Nhưng nhiều năm sau đó, đỡ vĩ rất cuộc sáng tạo ra một phen sự nghiệp,
không tính là đại phú đại quý, nhưng ít ra, người nhà không dùng qua quần
bách sinh hoạt, cha mẹ không cần lo lắng cuộc đời của mình, thế tử không
cần khổ cực vừa đeo hài tử vừa làm việc .
Đây là Tiện Ngư « làm lại từ đầu » .
Nhưng cùng lúc, đây cũng là đỡ vĩ trọng đầu trở lại!
Ưu mỹ nhịp điệu, rung động tiếng hát, kèm theo chuyện cũ từng màn, rồi
cuộc để cho đỡ vĩ nước mắt tràn mi mà ra!
Nói đến kiêu cách, nhưng mỗi người đều là như vậy.
Thính vừa nghe người khác bài hát, trên mặt lại treo chính mình lệ.
So sánh « Đông Phong Phá » .
Tiện Ngư bài này bài hát mới, nhịp điệu không có người trước như vậy giàu
có tính sáng tạo, ca từ cũng không có như vậy ý vị thâm trường cổ kính.

Từ ca từ đến nhịp điệu, chính là rất đơn giản rất thẳng bạch cái loại này, giống như một bài cứng ngắt bài hát cũ.

Nhưng lại lệch, bài hát này lại nhắm thẳng vào lòng người!

Có lẽ hẳn chỉ là tự mình khích lệ.

Nhưng làm những người nghe, đồ vĩ cũng nhận được khích lệ.

Mà ở cùng thời khắc đó, bài hát này vẫn còn ở lấy loại này đơn giản lại thẳng thừng phương thức, khích lệ nhiều người hơn.

Xuân Tiết ngày đầu tiên.

Bởi vì Tiệm Ngự đột nhiên viếng thăm, các đại âm nhạc máy truyền tin bình luận khu cũng thất thủ .

---

ps: Cảm tạ 【chấp nhất da】 đại lão năm mới thứ nhất mình chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, ô bạch tiếp tục viết!

Mời đọc [Vạn Tộc Chi Kiệp](<https://truyenyy.com/truyen/van-toc-chi-kiem>) , truyện siêu hay siêu hài.

Chương 608: Thắng lợi dễ dàng thứ 1 thành

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Ngư phụ bài hát này, đề ý rồi."

"Giỏi một cái « làm lại từ đầu », từ tên bài hát xuất hiện ở trước mắt bắt đầu liền đã biết bài hát này muốn đã hát cái gì, nhưng nghe hoàn vẫn bị cảm động rồi tỉnh rồi mù, có lẽ là bởi vì ta gần đây gặp gỡ một ít chuyện, cũng cần ta ở năm đầu bên trong trọng đầu trở lại đi."

"Thua một lần không coi là Tam Liên Quan rồi, nhưng làm lại từ đầu, tin tưởng Ngư phụ tương lai có thể chân chính thực hiện Tam Liên Quan!"

"Rõ ràng ta ghét nhất cháo gà loại ca khúc, nhưng nghe bài hát này, cũng không cảm thấy được không ưa, khả năng trên cái thế giới này vĩnh viễn cần đơn giản hơn âm áp tới an ủi lòng người, ta tin tưởng bài hát này Tiện Ngư không chỉ là vì tự miễn, cũng là vì miễn cưỡng toàn bộ nghe được cái này bài hát nhân."

"Cuối năm nghe bài hát này, bỗng nhiên cảm giác năm ngoái chuyện sót ruột cũng không tính là chuyện."

"Làm lại từ đầu, chúc người sở hữu « may mắn tới »!"

"Làm ăn thất bại, thiếu đặt mộng khoản nợ, bạn gái cũng vì vậy cách ta đi, đánh liều sáu năm, cuối cùng nhưng vẫn là mất tất cả, mặc dù ta đau quá hận quá nhưng là ta không có sợ qua không có phục quá, nghèo nhất đơn giản xin cơm, bất tử cuối cùng sẽ ra mặt, chúng ta đồng thời làm lại từ đầu!"

"Ta nhân sinh không như vậy không thuận, nhưng thi vào trường cao đẳng thất bại năm ấy, cũng quả thật trải qua một lần làm lại từ đầu."

"Sự nghiệp đến gần thành công thời điểm đột nhiên bị bệnh, nằm liệt giường không lên tinh thần tan vỡ vượt qua hoảng hốt một năm, bây giờ một mình đi tới một cái xa lạ thành phố, biến người, làm lại từ đầu, dù sao đây là ta có thể nghĩ đến giải quyết vấn đề duy nhất phương thức."

" "

Không chỉ có đồ vĩ bị bài hát này xúc động tâm sự.

Thực ra trên cái thế giới này có rất nhiều người, có giống nhau gặp gỡ cùng tương tự tình cảm.

Đây là Tiện Ngư « làm lại từ đầu ».

Nhưng lại không chỉ là Tiện Ngư "Làm lại từ đầu".

Mà ở Tiện Ngư đám người ái mộ bên trong.

Nghe xong bài hát những người ái mộ, đều có chút xúc cảnh sinh tình.

"Tiện Ngu dù là viết đơn giản nhất ca khúc, cũng có thể viết như vậy khiến người ta say mê."

Nhưng ở bình luận khu bên ngoài.

Trên Internet lại có con tin nghi:

"Tại sao ta cảm giác, bài hát này không phải Ngu phụ tự mình miễn cưỡng, mà là đưa cho vô số đang ở gặp gỡ đến thất bại cùng lặn độn mọi người?"

"Dù sao đối với Ngu phụ mà nói, lần này thất bại cô nhiên đáng tiếc, nhưng cũng không có đến yêu cầu làm lại từ đầu mức độ chứ?"

"Có phải hay không là nhờ nói thành to?"

"Ngu phụ này Bobby tượng tượng của ta còn yếu ớt a, Tam Liên Quan thất bại phá vỡ rồi không?"

" "

Rất nhanh thì có người giải thích:

"Người quên Tiện Ngu ban đầu mắc phải tuyệt chứng, mất đi giọng nói chỉ có thể chuyển thành Người viết ca khúc trái qua?"

"Đối Tiện Ngu mà nói, buông tha ca hát, học tập Soạn nhạc, bản thân liền là một lần triệt đầu triệt đuôi làm lại từ đầu a."

"Đây chỉ là một bài hát, ca khúc sẽ có nghệ thuật hóa gia công, hướng chi Tiện Ngu lúc trước tình huống mọi người đều biết."

"Chuyên chức Người viết ca khúc, là một lần làm lại từ đầu; ở « che mặt Ca Vương » trên võ đài lần nữa ca hát cũng là một lần làm lại từ đầu."

" "

Người sở hữu bùng tình.

"Ta đi, quên này tra ."

"Nếu như là chỉ những thứ kia chuyện cũ, bài hát này không thể càng hợp với tình thế rồi."

"Nguyên lai cái gọi là làm lại từ đầu, đại chỉ không chỉ là Chư Thần cuộc chiến."

"Dĩ nhiên không phải, đây chẳng qua là tới mặt ngoài một tầng đi, hơn nữa Ngu phụ bài hát này hiển nhiên không chỉ là hát chính mình, cũng là vì đi đến một cái kích lệ người khác mục đích."

" "

Rất nhiều lúc, chế muốn biểu Lăng Đông tây trọng yếu, cũng không trọng yếu.

Máu chột ở chỗ, những người nghe ở trong tiếng ca nghe được cái gì.

Dù sao, yêu cầu "Làm lại từ đầu" nhân, rất nhiều nhiều nữa....

Bởi vì là Xuân Tiết duyên có, rất nhiều người đều tại "Đón giao thừa" .

Điều này sẽ đưa đến, đêm này con cú mèo nhiều một cách đặc biệt.

Mà con cú mèo đón giao thừa sau khi hoạt động, tuyệt đại đa số đều là lên mạng.

Với rất nhanh thì là có nhiều người hơn chú ý tới « làm lại từ đầu » bài hát này.

Trong này,

Cũng bao gồm rất nhiều giới âm nhạc nhân sĩ.

Lúc này Chư Thần cuộc chiến đề tài mặc dù nhiệt độ biến mất dần, nhưng hơi ấm còn dư lại vẫn còn tồn tại.

Nhạc đàn còn có một chút liên quan tới Chư Thần cuộc chiến thảo luận.

Kết quả, bài này « làm lại từ đầu », bỗng nhiên liền đâm vào nhạc đàn tâm mắt, nhất thời vén lên từng cơn sóng lớn ——

Lúc này mới thán giêng a!

Tiền Ngự dĩ nhiên cũng làm ban bố bài hát mới?

Hắn cuối năm cũng không nghỉ ngơi một chút?

Chẳng lẽ là bại bởi Dương Chung Minh không vui, cho nên chuẩn bị tru diệt một tháng mùa giải bảng bại hạ sót?

Giờ khắc này.

Tham dự lần này mùa giải bảng tranh đoạt ca sĩ môn, rồi rít tron tròn mắt!

"Mẹ nha!"

"Con cá kia tới!"

"Ta mẹ nó cuối năm viết bài hát, chính là muốn cầm một mùa giải bảng số một, kết quả hết lần này tới lần khác gặp Tiền Ngự, ta mẹ nó dễ dàng sao ta!"

" . "

Có một đường ca sĩ ở gào thét bi thương.

Mọi người đều biết, Chư Thần cuộc chiến cạnh tranh là cả năm kịch liệt nhất.

Nhưng vừa vặn cũng bởi vì Chư Thần cuộc chiến cạnh tranh vô cùng kịch liệt, cho nên thán giêng mùa giải bảng cạnh tranh một loại đều rất tiêu.

Cơ bản sẽ không có đại lão xuất thủ.

Bởi vì Xuân Tiết lưu lượng thấp, tất cả mọi người bận bịu chúc tết.

Huống chi vừa mới nghe xong Chư Thần chi bài hát của chiến, những người nghe lỡ tai đều bị dưỡng Điều rồi, cho nên thán giêng phát hành bài hát mới cơ bản cũng sẽ không có quá quan tâm kỹ càng.

Điều này sẽ đưa đến một ít thực lực không mạnh như vậy ca sĩ, liền thích chọn thán giêng phát bài hát.

Bởi vì thán giêng có thể kiếm được đồ lậu.

Coi như thán giêng lưu lượng thấp, ca khúc độ chú ý cũng không cao, nhưng nếu như có thể thừa dịp các đại lão đang ngủ gật, bắt xuống một người hạng nhất khúc mục đích, không nói cũng là 1 cọc chuyện đẹp?

Không cần biết hàm kim lượng như thế nào.

Dầu gì cũng là cái đệ nhất a!

Dù sao những thứ này bình thường ca sĩ đều không cơ hội này lấy đệ nhất. Nhưng nếu như Tiệp Ngự loại này cấp bậc đại lão xuất thủ, những thứ này ca sĩ hiển nhiên cũng chỉ có thể nhận mệnh.

"Ta tuyên bố, năm nay kiếm được đồ lậu kế hoạch thất bại."

"Ngự phụ quá hung tàn, từ « che mặt Ca Vương » bắt đầu, hắn đã lục tục ban bố nhiều như vậy bài hát, vẫn còn có phong phú như vậy sáng tác tinh lực!"

"Tháng hai trở lại đi."

"Tháng hai người hãy tỉnh lại đi, Hàn Châu gia nhập thống nhất, dựa theo mấy năm trước quy luật, tháng hai nhất định sẽ có một nhóm lớn Hàn Châu âm nhạc nhân ra tay bá đạo!"

"Ma đản, thiếu chút nữa đã quên rồi này tra."

"Xem ra muốn sang năm mới có thể thử mua thấp bán cao."

"Kiếm được đồ lậu càng ngày càng khó, Tần Tề Sở Yên Hàn, năm châu âm nhạc nhân cạnh tranh một cái mùa giải bảng, ai đây chịu nổi!"

"Hoài niệm lúc trước mùa giải bảng, theo chúng ta Tần Châu âm nhạc nhân cạnh tranh."

" . "

Mùa giải bảng khó khăn cấp bậc là từng năm lên cao.

Thống nhất trước liền Tần Châu nhân cạnh tranh mùa giải bảng, nhưng bây giờ lại biến thành Tần Tề Sở Yên Hàn đồng thời cạnh tranh, độ khó có thể tưởng tượng được.

Hơn nữa cũng đúng như trong nghề nhân phân tích như vậy:

Tháng hai phân Hàn Châu âm nhạc nhân nhất định sẽ cường thế xuất thủ!

Đây là thông lệ.

Trên căn bản mỗi một mới gia nhập Châu đều muốn ở mùa giải bảng loại cạnh tranh trung tú bấp thịt, triển phát hiện mình Châu thực lực.

Bất quá .

Vô luận tháng hai tình huống như thế nào, nhưng ít ra cái này một tháng mùa giải bảng là không có gì huyền niệm.

Bởi vì ngay tại hai giờ sáng.

Tiệp Ngự tác từ tác khúc cũng biểu diễn « làm lại từ đầu » , đã lấy kéo ra hạng nhì một mảng lớn số liệu, vững vàng chiếm cứ mùa giải bảng hạng nhất khúc mục đích bảo tọa!

Mùa giải bảng mười hai liên quan;

Tiệp Ngự thắng lợi dễ dàng đệ nhất thành!

Mời đọc [Vạn Tộc Chi Kiệp](<https://truyenyy.com/truyen/van-toc-chi-kiem>) , truyện siêu hay siêu hài.

Chương 609: Phạm nhân chi hữu

"Toàn chức nghệ thuật gia

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên thức dậy liếc nhìn mùa giải bảng, thở phào một cái.

Không có lật xe.

Xem ra tháng thứ nhất mùa giải bảng có thể bắt lại.

Thực ra cái này cũng ở Lâm Uyên trong dự liệu.

Nếu như nói đệ thập nhị mùa giải là thần tiên đánh nhau, kia hàng năm đệ nhất mùa giải, chính là công nhận thức ăn kê lẫn nhau mổ.

12 cái mùa giải, đơn giản nhất một tháng!

Trừ phi có khúc phụ xuất thủ, nếu không coi như là Ca Vương Ca Hậu, cũng rất khó nguy hiểm đến Lâm Uyên vị trí.

Lâm Uyên là một cái đặc biệt ——

Tiên Ngư nhân khí không thể so với những Ca Vương đó Ca Hậu kém, so với thực lực lại càng không hư, hẳn là lần thứ nhất che mặt Ca Vương!

Như đã nói qua.

Nếu như ngay cả đơn giản nhất tháng giêng cũng không giải quyết được, kia Lâm Uyên cũng đừng huyền suy nghĩ gì mười hai liên quan rồi.

Cho nên cái này tháng giêng hạng nhất khúc mục đích, Lâm Uyên bắt lại là chuyện đương nhiên sự tình.

Ngay sau đó.

Lâm Uyên nhìn một chút chính mình số liệu bảng thượng thanh ngắm giá trị.

【 âm nhạc 194 vạn 】

【 văn học 183 vạn 】

【 hội họa 97 vạn 】

【 điện ảnh 900 ngàn 】

Trong đó âm nhạc danh vọng là cao nhất.

Chủ nếu là bởi vì Lâm Uyên tham gia hai cái âm nhạc Tổng Nghệ, năm nay phát bài hát tần số vượt qua xa năm trước, cho nên Tiên Ngư danh vọng phòng nhanh nhất.

Văn học không sai biệt lắm.

Bởi vì Lâm Uyên mặc dù thư phát ít, nhưng mỗi một bộ đều là trọng lượng cấp, chất lượng đền bù số lượng.

Hơn nữa tiểu thuyết sức ảnh hưởng lên men không có ca khúc tới cũng nhanh, đợi Lâm Uyên danh nghĩa tiểu thuyết sức ảnh hưởng toàn bộ lên men, chắc chắn sẽ không so với âm nhạc thấp.

Hội họa cùng điện ảnh trước sau như một thiên thiếu.

Nhưng từ độ tiến triển đến xem, cũng là một chút xíu đuối kịp.

Nhất là điện ảnh, Lâm Uyên tiếp theo có ba bộ điện ảnh muốn lên, này ba bộ điện ảnh toàn bộ bên trên xong, điện ảnh danh vọng phá bách vạn chính là nhẹ nhàng thoái mái sự tình.

Chớ nói chi là .

Gần đây có Hàn Châu gia nhập.

Hàn Châu vừa mới gia nhập thống nhất, cho nên Hàn Châu nhân vẫn chưa có hoàn toàn quen thuộc Tần Tề Sở Yên văn hóa.

Chờ bọn hắn tiếp xúc Tần Tề Sở Yên càng nhiều văn hóa, ắt sẽ tiếp xúc bài hát của Lâm Uyên, nhìn Tiệp Ngự điện ảnh, đọc Sở Cuồng tiểu thuyết, cùng với nhìn bóng dáng Manga, bộ phận này danh vọng cũng còn là rất khả quan.

Đúng rồi.

Lâm Uyên đang ngồi đợi danh vọng vào tài khoản đồng thời, cũng lên mạng biết một chút Hàn Châu tình huống.

Kết quả Lâm Uyên kinh ngạc phát hiện, Hàn Châu bên kia phát biểu, lại là trên địa cầu tiếng Anh.

Không sai.

Rất thần kỳ.

Hàn Châu nhân Phương Ngôn, với trên địa cầu như thế, liền kêu tiếng Anh, mà không phải là cái gì tiếng Hàn .

Cái này cùng một ít lịch sử sâu xa có liên quan, nơi này không làm giải thích cặn kẽ.

Hỏi chính là song song thời không.

Ngoài ra.

Lâm Uyên thông qua phổ cập khoa học biết được:

Không chỉ có Hàn Châu!

Còn chưa gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng Triệu Châu cùng Ngụy Châu, bọn họ Phương Ngôn cũng là tiếng Anh!

Chỉ là khẩu âm có chút khác nhau.

Thần kỳ hơn là:

Tiếng Anh ở Lam Tinh, không chỉ là một loại Phương Ngôn, hơn nữa còn giữ nguyên tự thân văn tự!

Cái này làm cho Lâm Uyên rất khiếp sợ:

Tiếng Anh lại là Lam Tinh thứ 2 đại loại ngôn ngữ!

Bất quá cái này thứ 2 đại loại ngôn ngữ, thực ra sức ảnh hưởng cũng không lớn.

Bởi vì bọn họ mặc dù giữ nguyên anh Ngữ Văn tự, nhưng cũng rất ít sử dụng, hơn nữa dù sao mới ba lượng Châu nơi.

Toàn bộ Lam Tinh, thêm Trung Châu ở bên trong, nhưng là ước chừng tám cái Châu đây.

Tiếng phổ thông, mới là quan phương phát biểu.

Bao gồm Hàn Triệu Ngụy nhân dân, cũng nói tiếng phổ thông càng nhiều.

Lam Tinh cái này toàn cầu Hán Hóa, làm phi thường đúng chỗ.

Tiếng Anh, Lam Tinh quan phương văn kiện phải không nhận thức đồ chơi này.

Chân chính để cho Lâm Uyên để ý là:

Có tiếng Anh, còn có Anh Văn, vậy nói rõ Hàn Châu cùng Triệu Châu, cũng lưu hành Anh Văn bài hát.

Đây đối với Lâm Uyên mà nói không phải chuyện xấu.

Hắn khúc trong kho có rất nhiều Anh Văn bài hát.

Nếu như cái thế giới này không có tiếng Anh, kia Lâm Uyên những thứ này Anh Văn bài hát sẽ rất lúng túng.

Phát hành đi, người khác nghe không hiểu.

Không phát hành đi,

Khó tránh khỏi có chút đáng tiếc.

Cũng không thể nói, Anh Văn là mình tự nghĩ ra phát biểu chứ ?

Kia có người có thể sáng tạo độc đáo một loại phát biểu, lại ngữ pháp loại còn nghiêm cẩn như vậy?

Nói ra mọi người thì sẽ không Tín.

Người nhất định là người "xuyên việt"!

Hiện ở nơi này nỗi lo về sau không có.

Lâm Uyên cũng không cần phí tâm tư cân nhắc, như thế nào đem khúc trong kho Anh Văn bài hát, làm một ít tiếng Trung viết chữ.

Phải biết.

Rất nhiều Anh Văn bài hát, đổi thành tiếng Trung bài hát, sẽ mất mùi vị.

"Bây giờ Hàn Châu gia nhập thống nhất, dựa theo năm trước thông lệ, tiếp theo mấy tháng, mùa giải bảng hăng sẽ xuất hiện không ít Anh Văn bài hát, nhất là tháng sau."

Lâm Uyên dự định đánh vào mười hai liên quan, bây giờ mới cầm xuống đệ nhất quan.

Thứ 2 quan, liền phải đối mặt một ít Anh Văn bài hát cạnh tranh.

Nếu không chính mình tháng sau cũng phát hành Anh Văn bài hát?

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, khẽ gật đầu một cái.

Hắn có chút không xác định Tần Tê Sở Yên đổi Anh Văn bài hát độ chấp nhận, cho nên tháng hai còn tiếp tục phát tiếng phổ thông ca khúc.

Được chúng nhiều lời nhất nói, tóm lại là tối đòi vui.

Chờ Anh Văn bài hát sức ảnh hưởng phóng xạ mở, chính mình tái phát bố Anh Văn bài hát, mới ổn thỏa.

Vì cái này mười hai liên quan, Lâm Uyên trở nên phi thường vững vàng. Tháng giêng lựa chọn « làm lại từ đầu », chính là một tay vững vàng thao tác.

Bài hát này, không tính là nổ, Soạn nhạc cùng ca từ, cũng không có bao sâu, nhưng loại này thông tục âm nhạc đại chúng dễ dàng thích.

Tháng hai phần, Lâm Uyên dự định tiếp tục vững vàng.

Lựa chọn ca khúc, hẳn đã tâm lý có tính toán.

Đáng nhắc tới là .

Lâm Uyên vì tháng hai chuẩn bị ca khúc vốn cũng là Chư Thần cuộc chiến trung ca khúc được tuyển chọn, nhưng cân nhắc đến « Đông Phong Phá » tính sáng tạo đột phá, cho nên Lâm Uyên lựa chọn Châu Kiệt Luân.

Dưới mắt hai Nguyệt Lâm Uyên phải đối mặt Hàn Châu cạnh tranh, hẳn quyết định đem trước Chư Thần cuộc chiến được tuyển chọn ca khúc lấy ra. Coi trọng cho đủ.

Trùng hợp là, Lâm Uyên tháng hai phần chuẩn bị đánh bằng ca khúc, mặc dù là tiếng phổ thông ca khúc không sai, nhưng cùng với thời điểm có Tê Ngữ bản cùng Anh Văn bản ——

Tên bài hát: « ổn khác » !

Ngượng ngùng lắm, mặc dù bài hát này quả thật rất ổn, nhưng chân chính tên bài hát là « hôn từ giả » .

So với « làm lại từ đầu » còn ổn!

Bởi vì này bài hát, không chỉ có Ca Thần Trương Học Hữu tác phẩm tiêu biểu một trong, cùng thời điểm là địa cầu tối kinh điển tình ca một trong!

Dù là đi đánh Chư Thần cuộc chiến, cũng có rất lớn đoạt cúp hi vọng!

Mà biểu diễn người, Lâm Uyên dự định từ Ngự Vương Triều bên trong chọn.

Bây giờ trước không nóng nảy.

Lâm Uyên tiếp tục lên mạng, nhìn một chút « làm lại từ đầu » tiếng vọng.

Rất đa phương tiện đều tại bản tin bài hát này.

Một ít âm nhạc bàn điểm loại tiết mục bên trong, bài hát này cũng thường xuyên xuất hiện, mọi người cũng ở thảo luận bài hát này trung "Làm lại từ đầu" bốn chữ đối Tiện Ngự ý nghĩa.

Kết quả ở Lâm Uyên nhìn nồng nhiệt lúc.

Trong máy vi tính bỗng nhiên nhảy ra một cái xã hội tin tức:

"Yên Châu mỗ ngục giam, hôm nay đồng thời có mười ba vị phạm nhân ra tù, bọn họ song ca bài hát này, để cho hiện trường vô số người rối rít lộ vẻ xúc động, hi vọng các người có thể ca giọng hát nó, làm người lần nữa!"

Tin tức phía dưới là video.

Trong video một đám mặc ngực giam phục đầu trọc các phạm nhân lệ nóng doanh tròn hát:

"Tâm như ở mộng ngay tại, trong thiên địa còn có chân ái; nhìn thành bại nhân sinh phóng khoáng, chẳng qua là làm lại từ đầu ."

Lâm Uyên ngâm ngâm.

Vô số bạn trên mạng cũng ngâm ngâm.

---

ps: Cảm tạ 【 cầu nguyện đổi mới lúc thay đổi xúc thủ quái 】 đại lão năm mới mình chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, mình chủ các đại lão đều rất ngu, ngu tử đại đại, nay Thiên Tiên kết thúc công việc á.

Mời đọc [Vạn Tộc Chi Kiếp](<https://truyenyy.com/truyen/van-toc-chi-kiem>) , truyện siêu hay siêu hài.

Chương 610: Tiễn Ngự sức ảnh hưởng

"Toàn chức nghệ thuật gia

Lâm Uyên: " . "

Thế nào bên trên xã hội tin tức?

Này rõ ràng hẳn là giải trí tin tức mới được.

Được rồi.

Thực ra một màn này không tệ xấu.

Nhất là đối với phạm người mà nói.

Ra tù hậu nhân sinh, quả thật yêu cầu làm lại từ đầu.

Bài hát này xuất hiện ở tình cảnh này trung vẫn rất có sức thuyết phục.

Nhưng không biết tại sao.

Đám bạn trên mạng luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào .

Nhìn ý này, các người là dự định đi ra ngoài tiếp lấy phạm tội con a?

Dù là vào ngục giam ném lão đại vị trí cũng không sợ, ghê gớm sau khi rời khỏi đây làm lại từ đầu?

Đùa.

Mọi người dĩ nhiên biết "Làm lại từ đầu" ý là hồi cải để làm người mới làm người lần nữa ——

Hình ảnh này còn rất cảm nhân.

Khác hướng kỳ nghĩa bên trên muốn là được.

Từ trong ngục người thanh tỉnh, trong lúc nhất thời đám bạn trên mạng cũng vui vẻ, ríu rít ở bình luận khu nhấn lại:

"Ngự phụ đây là muốn trở thành ngục giam phục hình nhân viên thích nhất Người viết ca khúc?"

"Thỏa, sau này ra tù nhân viên nhất định sẽ điểm ca khúc chính là « làm lại từ đầu » !"

"Ngự phụ đây là thành phạm nhân chi hữu a, « làm lại từ đầu » cũng gấp đến trong đại lao đi rồi!"

"Ta cho là Ngự phụ thua Chư Thần cuộc chiến sau đó phát hành « làm lại từ đầu » đã rất hợp với tình thế rồi, không nghĩ tới ở dạng này trường hợp bài hát này còn có thể càng hợp với tình thế!"

"Này không phải Ngự phụ lần đầu tiên bên trên xã hội tin tức chứ ?"

"Bây giờ Ngự phụ có rất nhiều bài hát cũng sinh ra xã hội ảnh hưởng lực nha!"

"Có thể không phải xã hội ảnh hưởng lực mà, trước mặt « may mắn tới » , chúng ta này phổ lớn ngõ nhỏ đều tại thả, bây giờ những thứ kia mặt tiền cửa hàng khai trương cắt xén đều dùng bài hát này!"

"Còn có « Tối Huyền Dân Tộc Phong » kéo theo quảng trường múa nhiệt triều!"

" . "

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, thật đúng là.

Đầu tiên là quảng trường múa, sau là khai trương cắt băng, lại cho tới bây giờ ngục giam song ca .

Chính mình phát hành những thứ này cực kỳ thông tục ca khúc, dường như cũng sinh ra rất lớn xã hội ảnh hưởng lực.

Ý nào đó mà nói, những thứ này ca khúc thành tựu, ra vòng lợi hại, trận đấu cuối mùa bảng đoạt cúp hoàn thành công!

Dù sao, mùa giải bảng đoạt cúp vinh dự, chỉ là nhạc đàn một loại công nhận.

Mà ở trong xã hội sinh ra sức ảnh hưởng ca khúc, lại là có thể chân chính ảnh hưởng đến người bình thường sinh hoạt!

Lúc này.

Bình luận khu lại xuất hiện một cái bình luận:

"Ta là Tề Châu mỗ ngục giam Giám Ngục, sáng sớm hôm nay lãnh đạo đột nhiên xuống thông báo, đề cho tổ chức chúng ta các phạm nhân tập thể học tập Tiệp Ngự bài hát mới « làm lại từ đầu » , đây là muốn dùng Ngự phụ bài hát mới đến cho các phạm nhân làm tư tưởng giáo dục a."

Ngay sau đó.

Lại có không ít tự xưng Giám Ngục nhân, cũng biểu thị bọn họ phụ trách trong ngục giam, xuất hiện tình huống tương tự.

Nhất thời, đám bạn trên mạng cũng cười điên rồi.

"Đây coi như là quan phương đẩy rộng rãi Ngự phụ bài hát mới rồi không?"

"Mặc dù đẩy rộng rãi con đường có chút đặc biệt, nhưng cũng coi là bồi thường Ngự phụ rồi hả?"

"Văn Nghệ Hiệp Hội: Chúng ta là sẽ không bên nặng bên nhẹ, tháng trước phổ biến rộng rãi Dương Chung Minh bài hát, tháng này cũng giúp người Tiệp Ngự đẩy rộng rãi một lần đi."

"Ngục giam lãnh đạo: Tiệp Ngự, ta chỉ có thể giúp người đến nơi này."

"Sau này người hỏi ta Lam Tĩnh được hoan nghênh nhất Người viết ca khúc là ai ta khả năng không nói rõ ràng, nhưng người muốn hỏi ta trong ngục giam nổi danh nhất Người viết ca khúc là ai, ta có thể chính xác nói cho người biết, chính là con cá kia!"

"Góc độ xảo quyết, ý nghĩ thanh kỳ!"

"Tiệp Ngự đạt thành hạng nhất còn lại khúc phụ đều không giải tỏa thành tựu, đó chính là xã hội ảnh hưởng lực!"

" "

Mặc dù mọi người bình luận mang theo mấy phần trêu chọc, nhưng cảm khái cũng là chân thực.

Tiền Ngự những thứ này ca khúc, quả thật bắt đầu sinh ra nhất định xã hội ảnh hưởng lực.

Nghệ thuật lực lượng, có lúc chính là như vậy cường đại.

Cái này ngược lại cho Lâm Uyên một lời nhắc nhở.

Sau này có cơ hội, hẳn tiếp tục phát biểu nhiều chút có xã hội ảnh hưởng lực ca khúc, làm được thật Jung-A tục cùng nhau thưởng thức.

Mấy ngày kế tiếp, Hàn Châu nhân đối Tần Tề Sở Yến bốn Châu văn hóa, dần dần quen thuộc.

Cùng lúc đó.

Tần Tề Sở Yến đám bạn trên mạng, cũng bắt đầu tiếp xúc Hàn Châu văn hóa.

Trong đó, cũng bao gồm Hàn Châu âm nhạc.

Kết quả, như vậy một giải, rất nhiều người cũng phát ra kinh ngạc tiếng hô:

"Hàn Châu âm nhạc rất có ý tứ a!"

"Nhất là Nhạc rock, thật là nhất tuyệt!"

"Ta đã nghe mấy chục thủ Hàn Châu ca khúc, Hàn Châu có một loại âm nhạc loại hình kêu country music đặc biệt cùng ta khẩu vị, theo chúng ta Dân Ca cùng với ca dao rất bất đồng, làm cho người ta một loại rất dễ dàng vui sướng cảm giác."

"Ta nghe Hàn Châu Blues, rung động thật là giỏi."

"Còn có một vui, có loại thông thả đung đưa cảm giác."

"Liên âm nhạc loại hình mà nói, Hàn Châu với Tần Tề Sở Yến phong cách khác biệt vẫn thật đại, nhưng là quả thật rất êm tai, cảm giác có một phen đặc biệt mùi vị."

"Mặc dù không như Tần Châu, nhưng cảm giác so với mấy cái khác Châu âm nhạc còn mạnh hơn."

" "

Mấy ngày tiếp xúc đi xuống, không ít người cũng đối mới mẻ Hàn Châu âm nhạc, sinh ra hứng thú.

Đây chính là Lam Tinh đặc sắc.

Mặc dù đối với xa lạ loại ngôn ngữ ca khúc có một cái tiếp nạp quá trình, nhưng đại chúng tổng thể âm nhạc giám định trình độ cũng không tệ.

Chỉ cần nhiệm điệu là được, mọi người liền nhận thức ——

Nhiệm điệu mới là âm nhạc trọng điểm.

Âm nhạc mị lực là cộng thông.

Đây cũng là thuần âm nhạc ở Lam Tinh không coi là nhỏ chúng nguyên nhân.

Càng là khúc phụ địa vị có thể áp đảo ca sĩ trên nguyên nhân.

Lam Tinh các Châu âm nhạc ngắn cách, so với địa cầu các nước thậm chí còn Đông Tây Phương mà nói đã nhỏ rất nhiều rồi.

Giống vậy mấy ngày nay.

Lâm Uyên cũng là chủ động tìm đi một tí Hàn Châu âm nhạc tới nghe, đem những này Anh Văn bài hát đủ loại phong cách cũng nghiên cứu một lần.

Nghiên cứu sau đó.

Lâm Uyên đại khái có tính toán.

Cái thế giới này Hàn Châu âm nhạc, phong cách với địa cầu Tây Phương rất giống, nhưng toàn thể trình độ lại tương đương với địa cầu Anh Văn bài hát phát triển trung kỳ tiêu chuẩn .

Còn cần tiếp tục phát triển.

Sức uy hiếp có, nhưng không tính là khoa trương.

Lâm Uyên không tính sửa đổi chính mình tháng hai muốn phát biểu khúc mục đích, hẳn đã bắt đầu xem xét ca sĩ rồi.

Đầu tiên, phải là nam ca sĩ.

Thứ yếu, phải là Ngự Vương Triều.

Hai cái điều kiện này sàng lọc đi xuống, chỉ còn Trần Chí Vũ cùng Tôn Diệu Hỏa rồi.

Lại có là Lâm Uyên chính mình.

Nhưng Lâm Uyên tiếp theo mấy tháng cũng không tính xuất thủ.

Hẳn thật ra thì vẫn là lấy Người viết ca khúc làm công việc trọng tâm.

"Nếu không để cho Diệu Hỏa học trưởng thử một chút."

Do dự trong chốc lát, Lâm Uyên dần dần có quyết định.

Dù sao Lâm Uyên còn có một đợt hoàn thành nhiệm vụ hệ thống:

Trợ giúp Tôn Diệu Hỏa trở thành Ca Vương!

Dù sao thì có thể không chế ca khúc loại hình mà nói, Tôn Diệu Hỏa thực ra bài hát đường phi thường rộng.

"Đúng rồi."

Cần nhắc đến sau này sẽ phát hành một ít Anh Văn bài hát, nói không chừng Ngự Vương Triều cũng có cơ hội, Lâm Uyên dứt khoát để cho Cố Đông thông báo một tiếng Ngự Vương Triều các thành viên, có cơ hội học một chút tiếng Anh.

Sau này có thể có thể sử dụng bên trên.

Cố Đông làm theo, lấy điện thoại di động ra từng cái thông báo đi xuống, Ngự Vương Triều ca sĩ phương thức liên lạc Cố Đông đều có.

Kết quả.

Lâm Uyên buổi tối chà một cái vòng tròn bằng hữu, phát hiện vòng tròn bằng hữu lại nổi lên một trận học tập anh Whisperwind tức, họa phong rất thần kỳ ——

Giang Quỷ: "Goodgoodstudy, dayda dụcp!"

Hạ Phôn: "are youok?"

Triệu Doanh Các: "fighting!"

Trần Chí Vũ: "two!"

Nguy Hảo Vận: "lucky!"

Tôn Diệu Hỏa: "" domybesttodthingsfor you!"

Phân phối bên trong ảnh là một cái fish.

---

ps: Cảm tạ 【 mộng dân gió trắng 】 【 bạn đọc 20180 304 2 1543 767 6
】 【 một luồng Phi Vũ 】 【 thập hoa 】 bốn vị đại lão mình chủ khen
thưởng, thuận thực vì các đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, các người thích
tư thế ta đều có!

Mời đọc [Vạn Tộc Chi Kiếp](<https://truyenyy.com/truyen/van-toc-chi-kiem>) , truyện siêu hay siêu hài.

Chương 611: Ngự Vương Triều quả nhiên danh bất hư truyền

"Toàn chức nghệ thuật gia

Bây giờ trong huấn luyện tâm bán khóa nghiệp vụ đã phát triển đến làng giải trí rồi hả?

Còn mẹ nó là vừa gia nhập Hàn Châu Phương Ngôn ——

Tiếng Anh?

Thật mẹ nó rất nhanh thức thời.

Đây là có đám này ca sĩ bạn tốt trong nghề nhân sĩ, trong đầu theo bản năng ý tưởng.

Sau đó mọi người vừa nghĩ đến nhiều chút xa cách tỷ như Ngự Vương Triều gần đây có phát biểu Anh Văn bài hát ý tưởng?

Chuyện này không tính là ly kỳ.

Vì sự nghiệp phát triển, sẽ có một ít ca sĩ chủ động học tập còn lại Châu Phương Ngôn, sau đó phát biểu tương ứng ca khúc.

Tỷ như trước Tôn Diệu Hỏa liền cố ý học tập Tề Ngữ.

Hơn chương cầm một môn phát biểu đối ca sĩ mà nói coi là chuyện tốt.

" "

Hiệu suất thật cao.

Lâm Uyên cho mọi người điểm đáng khen.

Hắn nhưng không biết, Tôn Diệu Hỏa vì chuyện này nhi kéo cái tiếng Anh hứng thú tiểu tổ bày, Ngự Vương Triều thành viên toàn bộ được thỉnh mời.

Bao gồm Ngụy Hảo Vận.

Ngụy Hảo Vận bị kéo vào bày sau, liếc nhìn thành viên liệt biểu, cao hứng cất cánh, kéo người đại diện tay tay tung tăng nói:

"Ta vào Ngự Vương Triều bày á!"

Người đại diện cũng rất cao hứng: "Xem ra ngươi đã được đến Ngự Vương Triều thừa nhận."

"Ta nhất định phải cùng mọi người khỏe tốt sống chung!"

Ngụy Hảo Vận cấp thiết muốn muốn dung nhập vào Ngự Vương Triều, trực tiếp ngay tại bày bên trong đánh chữ: "Tiếng Anh thật là khó học a!"

Nhất thời.

Bây bên trong rối rít hưởng ứng:

Giang Quỷ: "Đồng cảm, học trong chốc lát liền buông tha rồi."

Trần Chí Vũ: "Ta cũng không vùng vẫy, căn bản không học được."

Tôn Diệu Hòa: "Ây, xem ra số mệnh an bài ta hát không đến Anh Văn bài hát, phát âm nát có thể."

Triệu Doanh Các: "Học rồi một giờ, hoàn toàn buông tha tiếng Anh rồi, tận thua thiệt đồ chơi này không cần thi."

Ngụy Hảo Vận nói: "Học vẫn là phải học, Tiệp Ngu lão sư nói, sau này nói không chừng sẽ có Anh Văn bài hát cho chúng ta hát, hơn nữa ta xem mọi người vòng tròn bằng hữu, Anh Văn viết cũng rất tốt nha, không giống ta học nửa ngày liền học được rồi lucky cái này từ đơn."

"Không học được."

"Không có phúc."

"Quá khó khăn."

"Người cố gắng lên."

"Vòng tròn bằng hữu cái kia là sao, ngược lại ta là buông tha hát cái gì Anh Văn ca."

Mọi người một bộ chống đỡ không được dáng vẻ.

Ngụy Hảo Vận ngăn người, có chút hưng phấn nhìn về phía người đại diện:

"Quá tốt, tất cả mọi người không muốn học tiếng Anh, ta đây học được sau đó, Tiệp Ngu lão sư Anh Văn bài hát khởi không phải chỉ có ta có thể hát? Cái này gọi là kỳ hóa khả cư!"

" "

Người đại diện liếc nhìn Group, sau đó nhìn chăm chăm Ngụy Hảo Vận, phía sau thẳng bốc lên khí lạnh.

"Ngu Vương Triều, quả nhiên danh bất hư truyền."

"À?"

Ngụy Hảo Vận mờ mịt: "Có gì không đúng sao?"

"Ngây thơ!"

Người đại diện bĩu môi: "Học hành gì tập tiếng Anh quá khó khăn, cái gì buông tha giã giũa, đều là chuyện hoang đường, là Ngu Vương Triều lẫn nhau tê đại đôi bao tay đường, bọn họ chính là muốn cho một mình người bọn họ đã bỏ đi học tập tiếng Anh giả tưởng, cho người cũng buông lỏng cảnh giác, thậm chí đi theo buông tha, thực ra bọn họ sau lưng không chừng nhiều chấp ghép Mệnh Học tiếng Anh đây!"

Ngụy Hảo Vận ngăn người: "Không đến nỗi chứ?"

Người đại diện bĩu môi: "Người lúc trước lúc đi học, có chưa bao giờ gặp như vậy một loại người?"

"Một loại kia?"

"Năm đó đi học thời kỳ, có như vậy một đám người, bọn họ thường thường nói cái gì 【nguy rồi, ta ngày hôm qua một mực ở chơi game, căn bản không có học tập】 , 【xong đời cuộc thi lần này không thi tốt】 , 【ta giờ học căn bản không nghe】 loại lời nói, kết quả đợi điểm thi số đi ra, bọn họ không phải lớp học đệ nhất chính là niên cấp thứ hai."

Ngụy Hảo Vận sợ hết hồn: "Người vừa nói như thế, lúc trước lớp chúng ta mấy cái học bá quả thật thường thường như vậy."

"Những người này đều là trong truyền thuyết 【 học kỹ nữ 】 !"

Người đại diện hung ác nói: "Mà Ngự Vương Triều đám người này, chính là học kỹ nữ loại người vật đại biểu, xem ra Ngự Vương Triều nội bộ cạnh tranh rất máu tanh a!"

"Người nói quá khoa trương rồi, đem nhân gia muốn quá âm hiểm."

Ngụy Hảo Vận khoát khoát tay, cái này người đại diện nơi nào đều tốt, chính là quá đa nghi, đem người muốn quá phức tạp.

Bên kia.

Giang Quỷ để điện thoại di động xuống, ôm "Anh Văn ngữ pháp nhập môn" nghiêm túc nhìn, một bên nhìn một bên làm cái ký.

Bên tay nàng, bút ký bản bên trên đã dày đặc viết đầy kiến thức điểm.

Triệu Doanh Các để điện thoại di động xuống, đối người đại diện nói:

"Ngày mai cho ta thỉnh nhất cái Anh ngữ lão sư, tiếp theo thông báo, thích hợp đây xuống một ít."

Đang khi nói chuyện, nàng mở ra một bộ Hàn Châu điện ảnh, Anh Văn bản phụ đề.

Hạ Phồn để điện thoại di động xuống, thuận thực thuộc lòng trong một quyển sách "Ký âm" .

Trần Chí Vũ để điện thoại di động xuống, nhìn mình Hàn Châu bằng hữu:

"Tiếp tục dạy ta Anh Văn ca xướng pháp."

Tôn Diệu Hỏa để điện thoại di động xuống, khẽ mỉm cười, trực tiếp một cái thuận khiết tiếng Anh phát âm:

"Bản vẽ đồ sấm phá."

Kia có một chút phát âm có vấn đề đáng vẽ?

Cứ như vậy.

Mấy ngày trôi qua rồi.

Mấy ngày sau, Lâm Uyên đột nhiên đem Ngự Vương Triều ca sĩ môn kêu tới công ty.

Ngụy Hảo Vận cũng bị kêu đi qua.

Ngụy Hảo Vận không phải Tinh Mang ca sĩ.

Bất quá rất hiển nhiên, bây giờ Ngụy Hảo Vận đã là "Thân ở Tào doanh lòng đang hán" .

Cái này cũng cùng Ngụy Hảo Vận hiệp ước sắp hết hạn có liên quan.

Chỉ chờ hiệp ước chính thức đến kỳ, nàng liền có thể gia nhập Tinh Mang rồi.

"Trợ lý tiểu tử tử, có thể len lén hỏi một chút, Tiện Ngự lão sư đem chúng ta kêu đến làm gì sao?"

Nguy Hảo Vận lặng lẽ hỏi Tiệp Ngư trợ lý Cô Đông.

Cô Đông khẽ mỉm cười: "Có thể là muốn thi thi các người tiếng Anh trình độ."

Nguy Hảo Vận tinh thần chấn động!

Nàng gằn đây vì học tiếng Anh, xuống rất một phen lớn làm việc cực nhọc, hôm nay nhất định sẽ cho Tiệp Ngư lão sư lưu lại ấn tượng sâu sắc!

Sau năm phút.

Lâm Uyên xuất hiện ở phòng làm việc.

Ngư Vương Triều ca sĩ môn, rồi rít nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên cười nói: "Trễ nãi mọi người chút thời gian, chủ yếu là muốn nhìn một chút các vị tiếng Anh trình độ thế nào, nơi này có nhất đoạn đơn giản lớp Anh ngữ văn, mọi người thử đọc vừa đọc, ai tới trước?"

"Ta trước!"

Nguy Hảo Vận không kịp chờ đợi nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Sẽ không đọc có thể lướt qua."

Nguy Hảo Vận cầm lên bài khoá, khó khăn đọc lên tới: "toda âms . sunday, benandhis thúc thúc, jack . aremaking ."

Không thể không nói, Nguy Hảo Vận học rất nhanh.

Bản này bài khoá, nàng chỉ có năm cái từ đơn không nhận biết, trong đó có mấy cái nàng nhận biết, nhưng quên thế nào đọc, sẽ dùng tiếng phổ thông thay thế.

Học xong, Nguy Hảo Vận lộ ra nụ cười tự tin.

Nàng đọc chưa khỏi hẳn, nhưng đối với chỉ học được mấy ngày tiếng Anh người mà nói, loại trình độ này đã phi thường lợi hại.

Mới vừa mời Anh ngữ lão sư cũng khoe nàng thiên phú tốt.

Lâm Uyên gật đầu một cái: " Không sai, vị kê tiếp ai tới? Chúng ta đổi một phần bài khoá, độ khó không kém nhiều."

"Ta đi."

Giang Quỳ mở miệng nói.

Lâm Uyên lần nữa gật đầu một cái.

"HiLucy, -mail, -thingaboutmyfamily ."

Nguy Hảo Vận trừng lớn con mắt.

Giang Quỳ ở trong bầy không phải nói, buông tha học tiếng Anh rồi không?

Này đọc cũng quá tốt đi!

Lúc này Nguy Hảo Vận bỗng nhiên chú ý tới Giang Quỳ thật sâu vành mắt đen, nàng gằn như có thể thông qua cái này vành mắt đen, tưởng tượng đến Giang Quỳ trên đầu lơ lửng lương trùy đậm cổ trắng đêm học tập tiếng Anh hình ảnh.

Ngay sau đó.

Triệu Doanh Các, Hạ Phồn mấy người cũng lục tục đọc.

Cơ bản đều rất lưu loát.

Nhất là Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ, không chỉ có lưu loát đọc lên bài khoá, hơn nữa liên phát âm cũng phi thường thuần khiết, không biết còn cho là bọn họ là Hàn Châu nhân .

Ngụy Hảo Vận hoàn toàn bối rối.

Nàng mê mang nhìn về phía có cùng khoản vành mắt đen mọi người.

Các người không phải nói, tiếng Anh rất khó học sao?

Các người không phải nói, đã bỏ đi học tập sao?

Các người không phải nói, không tính hát cái gì Anh Văn ư sao?

Nàng đột nhiên nghĩ tới người đại diện mấy ngày trước nhắc nhở mình nói, lúc ấy chính mình còn nói, người đại diện quá đa nghi .

Đây chính là Ngự Vương Triều?

Đám người này thật là đáng sợ a!

Mà Tôn Diệu Hỏa đám người chính là quan sát lẫn nhau một cái mắt, với nhau ánh mắt không mang theo chút nào ngoài ý muốn, thậm chí mang theo mấy phần cơ gọt, phảng phất bọn họ đã sớm dự liệu được cục diện này.

Ngụy Hảo Vận đã bắt đầu hoài nghi cuộc sống.

Mời đọc [Vạn Tộc Chi Kiếp](<https://truyenyy.com/truyen/van-toc-chi-kiem>) , truyện siêu hay siêu hài.

Chương 612: Chí Cao Thần Sở Cường

"Toàn chức nghệ thuật gia

" Không sai."

Thì xong mọi người.

Lâm Uyên gật đầu.

Ngoại trừ Ngụy Hảo Vận tiếng Anh vấn đề rất lớn, mấy vị khác ca sĩ môn, cũng làm tốt vô cùng.

Nhất định là xuống một phen làm việc cực nhọc.

Nhất là Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ, không chỉ có đọc thật tốt, phát âm cũng đẹp vô cùng ——

Lâm Uyên là biết tiếng Anh.

Cùng ca sĩ môn yêu cầu khổ luyện tiếng Anh bất đồng, Lâm Uyên chỉ cần với hệ thống hỏi đáp phát biểu nước thuốc, liền có thể trực tiếp nắm giữ một cái lưu loát tiếng Anh.

Mặc dù Lâm Uyên không cần chính mình hát.

Nhưng tương lai nếu chuân bị Anh Văn bài hát, Lâm Uyên khẳng định được bản thân sẽ tiếng Anh.

Bằng không, chuyện này liền nói không thông.

Lâm Uyên miễn cưỡng mọi người: "Các vị xin tiếp tục cố gắng, ta sau này sẽ thử phát hành một ít Anh Văn bài hát."

Hắn dùng gần như công khai phương thức nhắc nhở mọi người.

Bây giờ Lâm Uyên đối Ngự Vương Triều ca sĩ vẫn có cảm tình.

Hắn có bài hát tốt lời nói, hay lại là nghĩ hết lượng để cho nội bộ tiêu hóa, trừ phi ca sĩ môn quả thật hát không được, hắn mới có thể ở Ngự Vương Triều bên ngoài tìm người hợp tác.

Điều kiện tiên quyết là, Ngự Vương Triều ca sĩ môn được thuận thực nắm giữ tiếng Anh.

" Được !"

Chúng người lớn tiếng trả lời.

Ngụy Hảo Vận mặt đỏ lên, cũng đi theo nói "Tốt" .

Hôm nay nàng, bị hung hăng lên bài học.

Lúng túng đứng tại chỗ, nàng dạy đệ nhất bút học phí.

Nàng rút cuộc minh bạch, ngoại giới tại sao đều nói, Ngự Vương Triều nội bộ tranh sủng nghiêm trọng.

Lúc trước nàng chỉ coi đó là đám bạn trên mạng trêu chọc.

Bây giờ gia nhập Ngự Vương Triều nàng mới thực sự rõ ràng:
Ngự phụ nếu như là Cỗ Đại Hoàng Đế, đem Ngự Vương Triều đám này ca
sĩ thả hậu cung, những thứ kia thiện Trường Câu tâm đầu giác các phi tử
đều có thể tắm một cái rồi ngủ.

Ngự Vương Triều tốt đẹp đoàn kết, đều là giả tưởng!

Nơi này nội bộ cạnh tranh, là máu tanh lại tàn khốc!

Thì xong mọi người tiếng Anh, Lâm Uyên để cho mọi người giải tán trước
đi, đơn độc đem Tôn Diệu Hỏa lưu lại.

Mọi người rời đi lúc, dùng hâm mộ và ghen ghét ánh mắt, trợn mắt nhìn
Tôn Diệu Hỏa.

Bao gồm Ngụy Hảo Vận ——

Nàng đã bắt đầu chân chính sáp nhập vào.

"Quá gian trá rồi!"

"Ngoài miệng nói buông tha tiếng Anh, kết quả nói so với ai khác đều tốt!"

"Hắn căn bản là ở tê đại chúng ta!"

"Đơn thuần như ta, lại tin hắn chuyện hoang đường!"

"Là thuộc hắn tối âm!"

"Thiếu chút nữa đã quên rồi, hắn là chúng ta nội bộ duy nhất Tư Bản Gia!"

" . "

Ra khỏi phòng.

Giang Quý đám người bắt đầu nhổ nước bọt.

Ngụy Hảo Vận lần nữa ngạc nhiên nhìn về phía đám người này:

Lời này hắn ta tới nói mới đúng chứ!

Các người cũng không cùng Tôn Diệu Hỏa hành vi giống nhau như đúc
sao?

Còn dám nói mình đơn thuần?

Mà ở bên trong phòng.

Tôn Diệu Hỏa vẻ mặt tươi cười: "Học đệ, có chuyện gì, cứ việc nói."

"Viết bài hát."

Lâm Uyên đi thẳng vào vấn đề xuất ra một ca khúc: "Bài hát này, Diệu Hỏa
học trưởng hồi đi làm quen một chút, cuối tuần mở lục."

" Được !"

Tôn Diệu Hỏa tâm hoa nộ phóng, hai cái tay nhận lấy Khúc Phổ.

"Hôn từ giá?"

"Ừm."

"Ta bảo đảm tối nay liền luyện giỏi!"

"Được."

"Đúng rồi học đệ, có món đồ đưa ngươi."

"Cái gì?"

Lâm Uyên ngăn người.

"Chờ một chút ta một hồi."

Tôn Diệu Hòa ra ngoài, sau một lát trở lại, tay xách cái mua đồ túi:
"Không phải cái gì vật quý trọng, liền một món áo lông, trời lạnh, người được nhiều xuyên điếm phòng ngừa cảm mạo, « che mặt Ca Vương » có đồng thời người liền bị cảm."

"Cám ơn."

Trong lòng Lâm Uyên âm áp.

Tôn Diệu Hòa cười một tiếng: "Không cần cám ơn, đây là áo lông cừ, thuần dê! Cọng lông! !"

Nói đến "Lông dê" hai chữ, Tôn Diệu Hòa cắn rất nặng, phảng phất này hai chữ có cái gì đặc thù hàm nghĩa tựa như.

Tháng mười hai, sớm muộn vẫn là rất lạnh.

Ngày thứ 2, Lâm Uyên mặc vào Tôn Diệu Hòa đưa áo lông cừ, quả nhiên rất ấm áp.

Đi tới phòng làm việc.

Người đại diện Kim Mộc đột nhiên cười nói: "Chúc mừng ông chủ, Sáng sớm hôm nay Văn Nghệ Hiệp Hội ảo tưởng phân hội công bố kỳ mới nhất Chí Cao Thần danh sách vị thứ nhất chính là ngài!"

"Thành?"

Ánh mắt của Lâm Uyên sáng lên.

Hắn xuất ra « Tây Du Ký » chính là chạy Chí Cao Thần đi, bây giờ mục đích cuối cùng là đạt thành:

"Về này phần sự tình ."

"Cổ phần sự tình đang ở nói, ta phỏng chừng chúng ta có thể bắt được 5% khoảng đó cổ phần, sau này còn có thể tăng lên, nhưng trong thời gian ngắn 5% liền là cực hạn rồi."

"Đã không tệ."

Lâm Uyên không phải thuần Tiểu Bạch, Ngân Lam Thư Khố 5% cổ phần, Lâm Uyên biết không tính là ít.

Dù sao, Ngân Lam Thư Khố bây giờ ở Tàn Tề Sở Yến Hàn Ngũ Đại Châu, cũng là bài danh hàng đầu tiểu thuyết xuất bản công ty!

"Muốn đạt được cổ phần, có hai loại phương thức, một loại là tặng ."

"Vậy thì tặng!"

Lâm Uyên theo bản năng mở miệng.

Kim Mộc cười khò: "Ta còn chưa nói điều kiện đâu rồi, loại thứ nhất phương thức là tặng, nhưng điều kiện là ông chủ sau này toàn bộ tác phẩm chỉ có thể ở Ngân Lam Thư Khố phát hành, lại bản quyền tác phẩm thanh toán Ngân Lam Thư Khố cũng muốn gia nhập vào, chúng ta có thể quyết định hợp tác phương, nhưng Ngân Lam Thư Khố muốn cầm phần trăm chi 40 phân chia ."

"Nhiều như vậy?"

"Ngược lại ta cảm thấy có thể tiếp nhận, Ngân Lam Thư Khố ở bản quyền thanh toán một khối này rất có kinh nghiệm, vô luận là tài nguyên hay lại là kinh nghiệm cũng vô cùng phong phú, bọn họ có thể để cho chúng ta trong tay bản quyền, sáng tạo ra càng giá cao giá trị, ngoài ra bọn họ Hứa Nặc, nếu như có thể cho bọn hắn bộ phận này bản quyền phân chia, chờ thêm vài năm chúng ta cổ phần có thể đề cao đến 10%, cụ thể hồi đoán ta đã để cho phía dưới đoàn đội làm thành báo biểu, ngài quay đầu xem qua."

Kim Mộc giúp Lâm Uyên gây dựng một đoàn đội.

Dù sao bây giờ Lâm Uyên sự tình càng ngày càng nhiều, Kim Mộc một người đã không giúp được, cho nên hắn xây dựng một cái có thể từ mọi phương diện đều là Lâm Uyên cung cấp phục vụ đoàn đội, thậm chí bao gồm một cái luật sư đoàn.

"Được."

Lâm Uyên rất tín nhiệm Kim Mộc năng lực làm việc.

Mấy năm nay Kim Mộc công việc cẩn trọng, để cho Lâm Uyên rất hài lòng. Cho nên bây giờ Kim Mộc đã không phải cầm tiền lương, mà là hưởng thụ một ít Lâm Uyên cung cấp phân chia, đãi ngộ tốt vô cùng.

"Đúng rồi ."

Kim Mộc do dự một chút.

Lâm Uyên nói: "Có lời nói thẳng."

Kim Mộc gật đầu một cái: "Thực ra ta cảm thấy, ông chủ cũng có thể cân nhắc nhập cổ Tinh Mang, ngài vì Tinh Mang sáng tạo giá trị đã cao vô cùng rồi, nếu như ngài có phương diện này ý tưởng, ta có thể đại biểu ngài và Tinh Mang đàm phán, lúc cần thiết, chúng ta có thể tiết lộ thân phận của Sở Cuồng, gia tăng chúng ta trọng lượng, dĩ nhiên giới hạn với Tinh Mang nói chuyện tăng."

"Như vậy phải không ."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ: "Ta cân nhắc một chút."

Bây giờ hắn ở Tinh Mang hưởng thụ khúc phụ cấp đãi ngộ, điện ảnh phân chia cũng không tệ, nhưng thành như Kim Mộc từng nói, nếu như có thể trực tiếp đạt được công ty cổ phần, kiếm tiền sẽ càng nhiều.

Bất quá giống như Sở Cuồng cầm Ngân Lam Thư Khố cổ phần như thế.

Lâm Uyên yêu cầu một bước ngoặt, một phần có sức thuyết phục đầu danh trạng.

Tỷ như, thành là chân chính khúc phụ.

Lại tỷ như, đợi Tây Du phim truyền hình đại bạo nổ.

Lâm Uyên cũng không biết, thực ra Tinh Mang đã tại thảo luận cho hắn cổ phần chuyện.

Bởi vì vô luận từ góc độ nào nhìn, bây giờ Lâm Uyên đối Tinh Mang tầm quan trọng đều là không thể nghi ngờ .

Cùng lúc đó.

Theo Sở Cuồng trở thành Chí Cao Thần tin tức công bố, trên Internet đã triển khai náo nhiệt thảo luận!

---

ps: Kết thúc công việc, ngoài ra giải thích nữa một lần, toàn bộ đặt phiên ngoại vị trí ô bạch không có biện pháp điều chỉnh, đây là khởi điểm hoạt động, không có quyền hạn thao tác, hết lần này tới lần khác gần đây moegirl ở đừng có mơ Nghỉ cuối năm, cho nên mọi người thích ứng một chút, phỏng chừng sau này sẽ điều chỉnh.

Hệ thống, đồng nhân Gamer Xung Bá Dị Giới mời các bác vào đọc.

Chương 613: Không rảnh

"Sở Cuồng đều được Chí Cao Thần rồi!"

"Trước tất cả mọi người nói Sở Cuồng sách mới chất lượng và số liệu muốn bù đắp được hai bộ « Quý Xuy Đăng » mới có hi vọng bắt lại Chí Cao Thần vinh dự, kết quả hẳn lại thật làm được, hơn nữa Tây Du sức ảnh hưởng đã không chỉ là Quý Xuy Đăng gấp đôi rồi."

"Bộ này tiêu thuyết quá biến thái rồi!"

"Bây giờ Sở Cuồng là Lam Tinh ảo tưởng tiêu thuyết giới danh nghĩa tác phẩm ít nhất Chí Cao Thần đi, còn lại Chí Cao Thần đều là nhiều năm làm việc cực nhọc phát biểu nhiều như vậy tác phẩm mới thành công, chỉ có hẳn bốn bộ ảo tưởng tiêu thuyết liên tục tiếp Vắn Đỉnh Chí Cao!"

"Hồng hoang mê đi đâu rồi?"

"Ha ha ha, thật là quá đáng, cái này còn muốn giẫm đạp hồng hoang mê một cước, không biết hồng hoang mê hiện tại cũng kìm nén một cỗ tức muốn dựa vào phim truyền hình sức ảnh hưởng, đem Tây Du cho đè nén xuống sao?"

" "

Đây cũng là nói thật.

Trơ mắt nhìn Sở Cuồng bằng vào « Tây Du Ký » Vắn Đỉnh Chí Cao, hồng hoang mê nhất định là tâm lý bức bối, nhưng lại lệch bọn họ lại không có biện pháp phản bác ——

Tây Du chuyên nghiệp đánh giá quả thật vượt qua hồng hoang!

Hơn nữa có Văn Nghệ Hiệp Hội loại này quan phương thư xác nhận!

Hồng hoang cũng tham chết.

Hồng hoang bây giờ ưu thế duy nhất, chính là phát hành thời gian quá lâu, sức ảnh hưởng so với Tây Du lớn hơn.

Cho nên hồng hoang mê duy nhất có thể lật bàn điếm, chỉ có thể dựa vào phim truyền hình!

Mà ở bản mới hồng hoang phim truyền hình phát hành trước, hồng hoang mê đều là làm ra năm ngang nhận thức trào tu thái.

"Chờ hồng hoang phim truyền hình đi ra, cho các người Tây Du mê cũng quỳ xuống!"

Đây là một ít thâm niên hồng hoang mê tập thể tiếng lòng.

Đối tại Hồng Hoang phim truyền hình, đám người này rất có lòng tin!

Về phần Tây Du cũng chụp phim truyền hình, hồng hoang mê không chút nào hoảng.

Hồng hoang người xem cơ sở đặt ở kia.

Tây Du tiểu thuyết, phát hành mới bao lâu?

Bọn họ muốn lạng lẽ súc tích lực lượng, nổi lên một tay tuyệt địa phản kích, sau đó tươi đẹp người sở hữu!

Lâm Uyên tạm thời cũng không có gì với hồng hoang mê đối tuyến tâm tư.

Kia phải đợi « Tây Du Ký » phim truyền hình quay chụp sau khi hoàn thành.

Theo Kim Mộc cùng Ngân Lam Thư Khố một phen giao thiệp, hẳn rất cuộc thành công nhập cổ Ngân Lam Thư Khố!

Mặc dù cổ phần chỉ có 5%, nhưng hẳn xác xác thật thật biến thành Ngân Lam Thư Khố mười mấy vị cổ đông một trong.

Đi làm nhân, đi làm hôn, đi làm đều là Nhân Thượng Nhân .

Nhưng nếu như có thể coi cổ đông, ai lại nguyện ý đi làm cho người khác đây?

Bất quá Sở Cường nhập cổ Ngân Lam Thư Khố sự tình là đang ở rất khiêm tốn dưới tình huống tiên hành, không có ai biết Sở Cường trong một đêm phát sinh thân phận biến chuyển.

Trở thành cổ đông, đối Lâm Uyên sinh hoạt cũng không có ảnh hưởng gì.

Ngân Lam cổ đông, nếu như không có sự kiện trọng đại, cơ bản đều là không tham dự công ty quyết sách.

Đại đa số thời điểm, Lâm Uyên chỉ cần ngồi chờ hàng năm chia hoa hồng là được.

Đây chính là làm cổ đông mà không làm lão bản khoẻ chỗ.

Công ty vận doanh sự tình, để cho Ngân Lam ông chủ phiền lòng đi đi.

Để ăn mừng chính mình trở thành ảo tưởng Chí Cao Thần, Lâm Uyên cho mình thả một ngày giả.

Hắn nhàn nhã đi phòng làm việc, rất có nhàn hạ thoải mái kéo La Vi, lên hai giờ hội họa giờ học.

Học xong, La Vi nhắc nhở: "Ngài chắc chắn chưa quên cái gì không?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Cái gì?"

La Vi bất đắc dĩ thở dài: "Ta coi như là minh bạch, tại sao bóng dáng sẽ trở thành tiểu trong suốt, ngài tân Manga chuẩn bị khi nào thì bắt đầu sáng tác?"

Từ « Death Note » kết thúc sau,

Bóng dáng đã lâu không có họa Manga rồi.

Phảng phất hẳn hoàn toàn quên bóng dáng cái này bí danh.

Mà bóng dáng lần trước bắt đầu làm việc, hay lại là vì « Tây Du Ký » họa tuyên truyền đồ.

"Không rảnh."

Lâm Uyên nghiêm túc mở miệng nói, một bộ cao bồi bê bộn nhiều việc đáng về.

Thực ra, hẳn chỉ là phạm lười, gần đây không nghĩ họa Manga mà thôi.
"Được rồi."

La Vi gật đầu một cái.

Nàng cảm thấy, Lâm Uyên hẳn không thể không không, chỉ là gần đây không có linh cảm, nhưng lại ngượng ngùng thừa nhận.

Manga gia đều như vậy.

Kết thúc một bộ Manga sau đó, chung quy muốn nghỉ ngơi một chút, thật tốt ý tưởng tác phẩm mới.

Ngược lại thì lúc trước Lâm Uyên liên tiếp bước phát triển mới Manga, đủ loại không có khe hàm tiếp, phảng phất linh cảm lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, đó mới không bình thường.

Là lấy, nàng không có tiếp tục thúc giục, phản mà phi thường hiểu:

Bóng dáng cũng là người, phát biểu tân Manga, cũng cần có linh cảm cùng ý tưởng.

"Lười biếng cảm giác thật không tệ a."

Lâm Uyên ngồi ở phòng làm việc trên ghé sa lon, vừa uống trà, một bên bên trên đến lưới, bộc phát nhàn nhã.

Trộm được Phù Sinh nửa ngày nhàn.

Đang lúc này.

Kim Mộc xuất hiện.

Hắn biểu tình có chút nghiêm túc nói: "Ông chủ, nhìn trên mạng tin tức sao?"

"Cái gì?"

"Có người hướng người phát động Văn Đấu!"

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Hàn Châu tác gia sao?"

Tân Châu thống nhất sau đó, chỉ cần đem Tần Tề Sở Yên văn hóa giải một lần, liền tất nhiên sẽ nghe được Sở Cuồng đại danh.

Dưới tình huống như vậy, có người hướng Lâm Uyên phát động Văn Đấu, thật sự là không thể bình thường hơn được chuyện.

"Không phải."

Kim Mộc cười khò nói: "Là Yên Châu trường thiên cổ tích tác gia, Bạch Kiệt."

Lại vừa là Yên Nhân?

Lâm Uyên ngần người.

Còn có Bạch Kiệt, ách, luôn cảm giác danh tự này có chút quỷ dị quen tai.

Đại khái là lúc nào nghe nói qua chứ, phải là một rất lợi hại chủ nhân.

"Tại sao Yên Châu cô tích tác gia nhìn ta chằm chằm không buông?"

Lâm Uyên mở miệng, trước « cổ tích trấn » khều một cái 9, Sở Cuồng chiến tích có thể nói Hoa Lệ.

Sau đó hẳn còn dùng trường thiên cổ tích « Shuke cùng Beata » thắng A Hồ lão sư.

Không nghĩ tới thua nhiều lần như vậy Văn Đẩu, Yên Châu bên kia, lại còn chưa từ bỏ ý định.

Không hổ là chiến đấu chi Châu.

Từng cái với tóc húi cua ca tựa như.

Không phải đang đánh nhau, chính là đang đánh nhau trên đường.

"Ngài bài hát bên trong thế nào hát tới, chẳng qua là « làm lại từ đầu » ,

Yên Châu cổ tích giới cũng muốn làm lại từ đầu!"

Kim Mộc lại mở ra rồi đùa giỡn.

Thấy Lâm Uyên không phản ứng gì, Kim Mộc nụ cười thành khe nhỏ:

"Bạch Kiệt cùng A Hồ bất đồng, A Hồ ở Yên Châu trường thiên cổ tích lĩnh vực chỉ có thể coi là người xuất sắc lại không gọi được số một, mà Bạch Kiệt nhưng là từ cổ tích sức ảnh hưởng đến tác phẩm lượng tiêu thụ cũng có thể nói Yên Châu trường thiên cổ tích giới đệ nhất nhân, ngài dùng « Shuke cùng Beata » thắng A Hồ thời điểm, Bạch Kiệt liền muốn với ngài Văn Đẩu, nhưng hẳn lúc ấy tác phẩm còn không có viết xong, bây giờ viết xong, dĩ nhiên là sinh ra vì Yên Châu cổ tích giới báo thù ý tưởng."

Sở Cuồng đem Yên Châu cổ tích giới đánh quá thảm rồi.

Cho tới hôm nay, Yên Châu cổ tích giới nhắc tới chuyện này, cũng lòng vẫn còn sợ hãi.

Lúc đó Yên Châu liền có rất nhiều tiếng hô, muốn mời Yên Châu trường thiên cổ tích đệ nhất nhân Bạch Kiệt xuất thủ, vì Yên Châu cứu danh dự.

Ở Yên Châu nhân tâm lý, nếu như nói muốn tìm ra một cái có thể đánh bại Sở Cuồng trường thiên cổ tích tác gia, vậy chỉ có thể là Bạch Kiệt rồi.

Nhưng lúc đó Bạch Kiệt, tác phẩm còn không có viết xong, cho nên không lên tiếng.

Cái này không, tác phẩm vừa hoàn thành, Bạch Kiệt liền đứng ra khiêu chiến Sở Cuồng rồi.

Kim Mộc nghiêm túc phân tích một chút: "Vừa vặn ngài lúc này cầm ảo tưởng giới Chí Cao Thần vinh dự, Bạch Kiệt phỏng chừng cũng muốn nhân cơ hội sát sát ngài uy phong."

Lâm Uyên nói: "Ta không với Yên Châu nhân đấu."

Yên Châu nhân đều là tóc húi cua ca, Lâm Uyên đây nếu là tiếp chiến, coi như thắng, phỏng chừng sau này vẫn sẽ có Yên Châu nhân muốn với chính mình Văn Đẩu.

Tiếp tục như vậy, liên tục không ngừng, không kết thúc.

Kim Mộc gật đầu: "Vậy ngài đáp lại xuống."

Cự tuyệt Văn Đẩu cũng không phải cái gì quá không được sự tình, cũng sẽ không có tổn hại Sở Cuồng hình tượng.

Yên Châu Văn Đẩu truyền thống, vừa mới bắt đầu mọi người còn cảm thấy mới mẻ.

Nhưng thời gian dài, các Châu tác gia cũng không chịu nổi, cho nên gần đây rất nhiều tác gia cũng cự tuyệt Yên Nhân Văn Đẩu.

"Ừm."

Lâm Uyên đăng nhập Sở Cuồng tài khoản, quả nhiên thấy một cái tên là Bạch Kiệt cô tích tác gia @ chính mình đưa ra Văn Đẩu.

Lâm Uyên trên điện thoại di động tùy tiện gõ mấy cái bàn phím, sau đó click phát hành.

"Đáp lại?"

"Đáp lại."

"Nhanh như vậy?"

Kim Mộc bỗng nhiên có loại không tốt lắm dự cảm.

Hắn lúc này mở ra bộ lạc, nhìn xuống Sở Cuồng trả lời, kết quả chỉ thấy Sở Cuồng bắt ngờ hỏi phục đối phương hai chữ:

"Không rảnh."

Kim Mộc nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, nhất thời trở nên cổ quái.

Không rảnh?

Này hai chữ .

Làm sao lại như vậy giễu cợt đây?

Mặc dù Kim Mộc biết, Lâm Uyên tuyệt đối không phải cố ý.

Lâm Uyên cái gọi là "Không rảnh", rất có thể chỉ là mặt chữ ý tứ.

Giống như ban đầu Yên Châu 9 đại cô tích danh gia đồng thời hưởng Sở Cuồng tuyên chiến, kết quả Sở Cuồng đột nhiên tới một câu:

"Còn có ai?"

Mặc dù ba chữ kia, giống vậy giễu cợt vị mười phần, nhưng Kim Mộc biết, Sở Cuồng tuyệt đối không có giễu cợt ý tứ.

Có thể Yên Châu nhân không hiểu a!

Bọn họ thấy "Không rảnh" hai chữ, tuyệt đối sẽ ảo tưởng ra Sở Cuồng mặt coi thường nói ra này hai chữ biểu tình, phảng phất Sở Cuồng căn bản không đem Yên Châu cô tích vòng để ở trong mắt tựa như!

Xác thực nói:

Ngoại trừ Lâm Uyên bên người đám này hiểu hẳn tính cách nhân, ở lập tức tình cảnh bên trong, bất luận kẻ nào thấy này hai chữ, cũng sẽ mơ tưởng viễn vông.

Liên cùng ban đầu Sở Cuồng khêu một cái 9 lúc câu kia kinh điển "Còn có ai" như thế.

Ai không cảm thấy ba chữ kia là giễu cợt?

Người cũng quá kiêu ngạo chứ ?

Người cho dù có tâm cự tuyệt, chọn lời dầu gì uyển chuyển nhiều chút a!

Kim Mộc nâng trán.

Lần này Yên Châu cố tích giới càng khó chịu Sở Cuồng rồi.
"Có vấn đề gì không?"
Lâm Uyên cảm giác Kim Mộc sắc mặt là lạ.
Thực hành ra hiểu biết chính xác.
Không rảnh lý do này tốt vô cùng, lại uyển chuyển lại thực dụng, chính mình có thể là mới vừa dùng lý do này đuổi xuống La Vi đây.
Kim Mộc bất đắc dĩ.
Hắn bộc phát chắc chắn Lâm Uyên "Không rảnh" thật không có dư thừa ý.
Nghĩ lại.
Trong lòng Kim Mộc dâng lên một đạo cảm ngộ, hắn bỗng nhiên cười nói:
"Không tạt xấu."
Quả thật không tạt xấu!
Sở Cuồng lần này lý do cự tuyệt phách lối nữa, có thể so sánh với lần câu kia "Còn có ai" phách lối?
Mặc dù không phải cố ý.
Nhưng khi đó Sở Cuồng câu kia "Còn có ai", đã để cho Sở Cuồng thành công tố tạo ra được một cái phách lối lại ngang ngược hình tượng.
Trong vòng đều nói, Sở Cuồng là người cũng như tên, "Cuồng" rất!
So với Yên Châu nhân còn cuồng cái loại này!
Mà có phách lối ngang ngược thêm cuồng ngạo nhân thiết, Sở Cuồng coi như tới một câu "Không rảnh", chắc hẳn mọi người cũng có thể tiếp nhận.
Cho nên.
Vấn đề không lớn.
Những lời này rất Sở Cuồng!
Nhân gia lại không phải thứ nhất thiên như vậy cuồng!
Thậm chí còn có nhân sẽ được mà càng sùng bái Sở Cuồng!
Một người, chỉ cần có tài hoa, vậy hắn coi như là phách lối nữa, rất nhiều người cũng chỉ sẽ cảm thấy chuyện đương nhiên.
Dù sao, rất nhiều người liền là ưa thích loại này cuồng tím khóc huyễn điều tạc thiên cường giả a!
Cứ việc, đây đều là thế nhân hiểu lầm.
Dù sao cũng là cách Internet, rất nhiều văn tự chỉ có thể từ mặt ngoài phân tích.
Mà giống vậy mấy chữ, theo bất đồng giọng nói ra, hàm nghĩa lại rất bất đồng.
Trên thực tế.
Sở Cuồng lấy "Không rảnh" làm lý do cự tuyệt Bạch Kiệt Văn Đẩu sau đó, đám bạn trên mạng phản ứng, cũng đúng như Kim Mộc dự liệu như vậy .

---

ps: Cảm tạ 【 cầu nguyện đổi mới lúc thay đổi xúc thủ quái 】 đại lão lần nữa khen thưởng mình chủ, ■■■? ■■■●, lại nói ngài này id hẳn không phải đặc

biệt vì ta lên . Chứ ? (run lấy bầy. jpg)

// ảnh dưới bình luận))

Hệ thống, đồng nhân Gamer Xung Bá Dị Giới mời các bác vào đọc.

Chương 614: Sở Cuồng thành nhân vật phản diện đại Boss

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Ha ha ha ha ha cáp, không rảnh còn đi?"

"Tồn thương tính không cao, làm nhục tính cực mạnh!"

"Đến từ lão tặc khinh thường, ta đã cảm nhận được!"

"Sở Cuồng: Các ngươi Yên Nhân thế nào không kết thúc, coi là viết trường thiên cổ tích cái kia A Hổ ta đều đánh mười rồi, còn phải ta thế nào?"

"Sở Cuồng: Ta không có hứng thú với bại tướng dưới tay tiếp tục Văn Đẩu."

"Lão tặc nói chuyện là thực sự cuồng ngạo, trên thực tế nhất định ngang ngược lại phách lối!"

"Yên Nhân ấn nút một cái năm mới lại lần nữa hướng Sở Cuồng phát động Văn Đẩu, nhất định là chuẩn bị chu đáo, kết quả lão tặc một câu không rảnh liền trực tiếp đem người đuổi, thật là . Đại khoái nhân tâm!"

"Ta đã có thể tưởng tượng Sở Cuồng nói không rảnh lúc kia chẳng thêm ngó tới biểu tình."

"Lão tặc: Lần trước ta liền hỏi, còn có ai, lúc ấy ngươi không nhảy ra, vào lúc này ngươi ngược lại là hăng hái?"

" . "

Những người khác cũng sẽ cự tuyệt Yên Châu tác gia Văn Đẩu mời.

Nhưng còn lại tác gia cự tuyệt thời điểm, đều rất khách khí, giọng cũng rất uyển chuyển.

Coi như biên, cũng sẽ biên ra một cái lý do.

Duy chỉ có Sở Cuồng, trực tiếp hai chữ, "Không rảnh" !

Trong lúc nhất thời, fan cùng đám bạn trên mạng sung sướng không được.

Này xác thực cùng Kim Mộc dự đoán, không có sai lệch.

Sở Cuồng phách lối cùng cuồng ngạo, theo lần trước cổ tích khêu một cái 9, cùng với câu kia tuyên truyền giác ngộ "Còn có ai", đã hoàn toàn đi sâu vào lòng người.

Huông chi, Sở Cuồng nhưng là dám Ngạnh Cương hồng hoang chủ nhân!

Như vậy ngoan nhân, phải nói không cuồng không phách lối, ai tin?

Cho nên, Sở Cuồng lần này cứ việc phách lối, mọi người lại không cảm thấy không đúng chỗ nào.

Cũng có rất ít người cảm thấy Sở Cuồng lời này không ổn.

Sở Cuồng năm ngoái ban đầu, gần như lấy sức một mình trấn áp toàn bộ Yên Châu cổ tích giới!

Hắn có phách lối cùng cuồng ngạo tư cách!

Tần Tề Sở tam Châu bạn trên mạng vui vẻ ăn dưa, nhưng Yên Châu đám bạn trên mạng liền khó chịu.

"Ngoạ tào, cái này Sở Cuồng hay lại là kiêu ngạo như vậy!"

"Không đem Bạch Kiệt lão sư coi vào đâu?"

"Bạch Kiệt lão sư có thể là chúng ta Sở Châu trường thiên cổ tích chân chính đệ nhất nhân!"

"Bạch Kiệt lão sư loại này cấp bậc đại lão, hướng Lam Tinh bất kỳ một vị cổ tích danh gia khiêu chiến, đối phương đều chỉ sẽ cảm giác mình rất vinh hạnh, thế nào hết lần này tới lần khác cái này Sở Cuồng dám như vậy chảnh?"

"Ma đản, làm Yên Nhân, ta thật hận, hận ta tại sao một bên ghét Sở Cuồng, một bên lại vô cùng yêu thích Sherlock Holmes!"

"Ta thích « Tây Du Ký », nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại ta ủng hộ Bạch Kiệt lão sư đánh bại Sở Cuồng!"

"Nghệ thuật vô Châu giới, nhưng nghệ thuật gia có Châu tịch!"

"Sở Cuồng, là hoành tuyên ở chúng ta Yên Châu cổ tích giới đỉnh núi mây đen, phải nhất định đánh bại!"

"Yên Châu cổ tích tác gia đều là Dũng Giả, sớm muộn giết chết Sở Cuồng cái này Ác Long!"

" "

Không cần nghi ngờ.

Từ Sở Cuồng đại chiến Yên Châu cổ tích giới, cũng như kỳ tích thực hiện khêu một cái 9 truyền kỳ sau, hắn tự là vô số trong lòng Yên Nhân nhân vật phản diện đại Boss!

Mặc dù Yên Nhân thích Sở Cuồng tác phẩm.

Nhưng liên quan đến cổ tích, Yên Nhân sẽ cùng chung mối thù nhất trí đối ngoại.

Cổ tích khêu một cái 9 .

Đây là Sở Cuồng ở Yên Nhân ngực hung hăng lưu hạ một vết sẹo!

Yên Nhân nằm mộng cũng nhớ có địa phương cổ tích tác gia có thể đánh bại Sở Cuồng, rửa sạch Yên Châu cổ tích bị một mình hắn trấn áp sỉ nhục.

Cho nên, làm Bạch Kiệt xuất thủ, hướng Sở Cuồng tuyên chiến, toàn bộ Yên Nhân huyết, là nóng bỏng!

Chỉ là Sở Cuồng "Không rảnh", như một chậu nước lạnh, đem bọn họ trong lòng bắt đầu lần nữa nhóm lửa mầm tưới tắt.

Lúc này.

Vừa mới gia nhập thống nhất Hàn Châu nhân, nhưng là vẻ mặt mộng bức, không biết xảy ra chuyện gì.

Cho đến có Tần Tê Sở tam Châu bạn trên mạng theo chân bọn họ phổ cập khoa học Sở Cuồng ban đầu là như thế nào khêu một cái 9, đại chiến Yên Châu cổ tích giới trải qua truyền kỳ .

"Khêu một cái 9?"

"Mạnh như vậy?"

"Cái này Sở Cuồng, thật giống như rất trâu bò a."

"Ta gần đây ở tiếp xúc Tần Tê Sở Yên văn hóa, Sở Cuồng tiểu thuyết « Tây Du Ký », quả thật xuất sắc, thế nhưng hình như là ảo tưởng tiểu thuyết, Mà không phải là cái gì cổ tích."

"Ta gần đây đang nhìn « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes », cũng là Sở Cuồng, nhưng hẳn không phải trinh thám tác gia sao?"

"Cái kia, ta đang học Sở Cuồng đoán thiên tiêu thuyết, hẳn sẽ còn viết trinh thám, ảo tưởng tiểu thuyết cùng với cổ tích?"

"Ta vừa mới thấy cái này Sở Cuồng trở thành ảo tưởng Chí Cao Thần tin tức, hẳn năm ngoái còn viết cổ tích, lại một người trấn áp một cái Châu?"

" "

Hàn Nhân môn kinh hãi!

Bọn họ đang đứng ở không ngừng hiểu Tần Tê Sở Yên văn hóa trong quá trình.

Nhưng giờ phút này, "Sở Cuồng" hai chữ, lại như tiếng sấm như vậy nổ vang ở tại bọn hắn bên tai!

Hàn Nhân lần đầu tiên hiểu được "Sở Cuồng" danh tự này, ở tiểu thuyết giới là khái niệm gì.

Cái này Sở Cuồng, tốt biến thái!

Yên Châu.

Bạch Kiệt nhìn Sở Cuồng trả lời, trên mặt 3 phần mờ mịt, 3 phần xấu hổ, 3 phần kinh hãi, cùng với một phần không cam lòng!

Trong lúc nhất thời, biểu tình vô cùng đặc sắc!

Năm ngoái hắn vì viết tác phẩm mới, không để ý đến chuyện bên ngoài.

Sau khi ra ngoài trực tiếp sừng sờ:

Chúng ta Yên Châu cổ tích giới, đã bị khi dễ thành như vậy sao?

Đột nhiên, hắn thì có một loại sứ mệnh cảm!

Làm Yên Châu mạnh nhất trường thiên cổ tích tác gia, hắn muốn niềm vui tràn trề đánh bại Sở Cuồng, vì Yên Châu cổ tích chính danh!

Kết quả .

Hắn bị Sở Cuồng không thấy! ?

Bạch Kiệt bị chọc tức, hết lần này tới lần khác lại không có cách nào cái này Sở Cuồng muốn chính là không nhận chiến, mình có thể ai làm?

Đang lúc này.

Bạch Kiệt bộ lạc bên trên, bỗng nhiên nhận được một cái nhắc nhở.

Có người @ hấn!

Bạch Kiệt không nhìn được mở ra.

Kết quả lại là Hàn Châu một cái cổ tích tác gia, @ rồi Bạch Kiệt, còn kèm ba chữ:

"Ta có không."

Bạch Kiệt ngẩn người, nhìn kỹ mắt tên đối phương, đột nhiên kêu la như sấm!

"Đại Vệ!"

Mặc dù Bạch Kiệt không biết Hàn Châu văn hóa, nhưng Lam Tinh cổ tích giới đỉnh cấp cổ tích tác gia, hấn vẫn có nghe thấy.

Cái này Đại Vệ, Bạch Kiệt biết.

Người này không đơn giản, là Hàn Châu lợi hại nhất cổ tích tác gia một trong.

Chính mình khiêu chiến Sở Cuồng, kết quả Sở Cuồng trực tiếp đem chính mình đuổi, không nghĩ tới cái này Đại Vệ lại tìm tới mình!

"Ta có không!"

Ba chữ kia hàm nghĩa, không cần nói cũng biết.

Đây rõ ràng là Chiến Thư!

Yến Châu nhân, không sợ nhất chính là khiêu chiến!

Bị Sở Cuồng cự tuyệt, Bạch Kiệt vốn là tức sôi ruột, hiện ở nơi này Đại Vệ lại tốt có chết hay không đung trên họng súng .

Không đúng.

Bây giờ Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu thống nhất, Đại Vệ danh tiếng, lại giới hạn với Hàn Châu, hấn đây là cộ nhiệt độ!

"Muốn đi lên bả vai ta, nhất chiến thành danh, để cho Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu độc giả đều biết ngươi?"

Bạch Kiệt hỏa bị triệt để đốt!

Đại Vệ tâm tư, hấn liếc mắt một liềm thấy thấu!

Được!

Nếu Sở Cuồng không nhận chiến, ta trước hết giải quyết ngươi, vừa vặn để cho Sở Cuồng nhìn ta một chút thực lực!

"Văn Đâu, có muốn hay không?"

Hấn trực tiếp @ Đại Vệ, ngang ngược tuyên chiến.

Đại Vệ rất mau trở lại phục: "ok!"

Bạch Kiệt lặng lẽ tra xét một chút, mới biết "ok" là không thành vấn đề ý tứ.

Này Hàn Châu quý tử, còn mẹ nó theo ta túm Phương Ngôn?

Thật phách lối a.

Ngươi cho rằng là ngươi là Sở Cuồng?

Trong cơn giận dữ, Bạch Kiệt trực tiếp cùng đối phương hẹn tiểu thuyết ngày phát hành kỳ.

Đôi phương cũng rất sáng khoái, trực tiếp biểu thị, có thể đồng nhất phát thư.

Một trận Văn Đấu, lúc đó mở màn!

Nhưng mà.

Ăn dưa quần chúng lại trọn tròn mắt.

Cáp?

Không phải Bạch Kiệt đối Sở Cuồng sao?

Thế nào đột nhiên toát ra một cái Hàn Châu cổ tích tác gia?

Hơn nữa Bạch Kiệt trực tiếp với đối phương ước giá rồi hả?

Đây là nhìn Sở Cuồng không đáp ứng, muốn đem hỏa cũng phát tiết ở trên người Đại Vệ?

Nhất thời!

Yến Châu người hưng phấn rồi: "Cái này Đại Vệ, thật là không biết sống chết!"

Bạch Kiệt bị Sở Cuồng không nhìn, khẳng định bị chọc tức.

Cái này Đại Vệ, lại nhô ra trêu đùa Bạch Kiệt, vẫn không thể bị giận dùm dùm Bạch Kiệt hoàn toàn dè chết?

Sự tình phương hướng phát triển, mặc dù trở nên kỳ quái, nhưng xuất sắc tính tựa hồ cũng không có suy giảm.

Có Yến Châu nhân hô lên khẩu hiệu: "Trước diệt Đại Vệ, lại diệt Sở Cuồng!"

Mà ở Hàn Châu.

Rất nhiều Hàn Nhân, nhưng là lộ ra biểu tình cô quái.

Đại Vệ lão sư, cũng không các người Yến Nhân muốn đơn giản như vậy a.

Lâm Uyên cũng hơi chút lên mạng chú ý một chút đến tiếp sau này.

Khi hắn thấy bạn trên mạng bình luận chính mình "Cuồng ngạo" cùng "Phách lối" thời điểm, cảm giác rất kỳ quái.

Ta nơi nào lớn lối?

Còn có những thứ này Yến Châu nhân phản ứng cũng là .

Làm ta thật giống như thật là một cái nhân vật phản diện đại Boss như thế.

Còn nói ta là Ác Long, muốn Yến Châu các dũng sĩ giết ta.

Nhưng khi thấy Bạch Kiệt cùng một cái tên là Đại Vệ đồng họa danh gia mở ra Văn Đấu thời điểm, hắn liền không nữa quán quít chính mình ồn ào không phách lối cùng với có phải là ... hay không nhân vật phản diện vấn đề.

Hắn hơi xúc động:

Yến Nhân quả nhiên đều là tóc húi cua ca.

Chọc không được.

Cái này Đại Vệ rõ ràng nói chỉ là câu "Ta có không", Bạch Kiệt liền muốn với nhân văn đấu.

Bất quá cũng tốt.

Không có quan hệ gì với chính mình rồi.

Có thể là bởi vì Xuân Tiết sẽ cho người trở nên lười biếng.

Lâm Uyên gần đây là thực sự có chút phạm lười, Manga không nghĩ họa, tiểu thuyết cũng không muốn viết.

Chậm rãi từ "Tiện Ngự" tiến vào "Cá mặ" kiểu.

Đương nhiên.

Cái này cũng cùng Lâm Uyên tinh lực đều đặt ở mười hai liên quan trên có quan.

Hắn bận bị đánh vào khúc phụ, tâm lý có áp lực, cho nên muốn muốn thích hợp buông lỏng một chút.

Hắn thậm chí mỹ tư tư ăn dưa, muốn biết Bạch Kiệt cùng Đại Vệ giữa thắng bại sẽ như thế nào.

Lúc trước cũng là người khác ăn hắn dưa, hắn còn rất ít như vậy ăn người khác dưa.

Nhìn một chút động tĩnh này.

Yến Nhân môn, đã với Hàn Nhân môn bóp dậ rồi.

Liên quan đến địa vực tranh, các Châu nhân dân luôn là có thể kinh người đoàn kết.

Tựa hồ đây cũng là Lam Tinh thống nhất truyền thống.

Mỗi lần có Tân Châu gia nhập, tổng hội cùng đã thống nhất một cái Châu, phát sinh điểm văn hóa tính địa vực tranh.

Bao gồm Tân Châu cũng mấy lần cuốn vào trong đó.

Lâm Uyên chính mình cũng tham dự qua không chỉ một lần.

"Cái này Đại Vệ không đơn giản a."

Bên cạnh giống vậy ở ăn dưa Kim Mộc, đột nhiên cười nói.

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Nói thế nào?"

"Ta xem hạ Đại Vệ lý lịch, cái này tác gia với ông chủ còn có chút giống như, hắn cố tích tác phẩm lượng tiêu thụ mặc dù không phải Hàn Châu cao nhất, nhưng hắn mỗi bộ cố tích tác phẩm lượng tiêu thụ cũng so với chính mình trước nhất bộ tác phẩm cao, nói cách khác, Đại Vệ sáng tác tiêu chuẩn một mực ở tiên bộ, mà hắn trước nhất bộ tác phẩm, lượng tiêu thụ đã tại Hàn Châu cố tích tiêu thụ bảng bên trên xếp hàng đệ tam. "

Kim Mộc mở miệng nói.

"Giả thiết Đại Vệ còn có thể tiên bộ, dựa theo khuynh hướng này, Đại Vệ cùng Bạch Kiệt Văn Đẩu, sẽ xuất ra một bộ lượng tiêu thụ so với trước hắn thành tích cao hơn tác phẩm tới."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tác gia phân hai loại.

Một loại là kiểu thiên tài, một loại là tiên bộ hình.

Kiểu thiên tài, có thể một lá thư thành danh, nhưng sau tác phẩm chưa chắc có thể phá chính mình ghi chép;
Mà tiến bộ hình, xuất đạo chi sơ, có lẽ bình thường không có gì lạ, nhưng phía sau tác phẩm, trình độ sẽ một bộ so với một bộ cao.
Nếu như Đại Vệ là tiến bộ hình tác gia, vậy cho dù lần này bại bởi Bạch Kiệt, lần sau cũng nhất định sẽ lợi hại hơn.
Huống chi, tròng này Văn Đẩu, ai thắng ai thua còn chưa nhất định.
Ngược lại, không quan hệ với ta.
Lâm Uyên cắn một cái dưa, ngọt ngào hương vị cực kì.

---

ps: Kết thúc công việc á..., gần đây một mực ở viết Tiện Ngư nội dung cốt truyện, cũng để cho Sở Cuồng đi ra hoạt động một chút Cân Cốt.
Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 615: Tây Du cuồng tưởng khúc

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Thử lại lần nữa chủ bài hát."

"Không cần giọng run rẩy, tự nhiên điem."

"Nửa bộ phận trước là tâm tình nổi lên."

"Điệp khúc bộ phận không cần tận lực tạo khổ tình cảm giác."

"Nơi này nhịp trống có thể thích hợp thêm lớn một chút, muốn có một loại tình cảm thả ra cùng bùng nổ cảm giác, không phải cuồng loạn cái loại này bùng nổ, đem giọng thu vừa thu lại, giống như người lần thứ nhất như vậy hát."

" "

Nghỉ cuối năm sau khi kết thúc, mọi người bắt đầu lần nữa đi làm.

Làm trung tuần tháng.

Tinh Mang giải trí một cái phòng thu âm.

Lâm Uyên bắt đầu mang theo Tôn Diệu Hỏa thu âm ca khúc « Vẫn Biệt » .

Bởi vì trước đó, Tôn Diệu Hỏa luyện tập quá, cho nên thu âm coi như thuận lợi, Lâm Uyên chỉ là hơi chút cải chính mấy cái tỳ vết nào địa phương.

Cùng lúc trước bắt đồng.

Lâm Uyên trước viết bài hát, Soạn nhạc cùng soạn nhạc, cơ bản cũng là hoàn toàn áp dụng nguyên bản thiết kế.

Nhưng bây giờ.

Lâm Uyên viết bài hát đã bắt đầu học được căn cứ ca sĩ môn đặc sắc tới tiên hành Soạn nhạc cùng soạn nhạc bên trên điều chỉnh.

Không phải nói nguyên bản không tốt.

Chủ yếu là nguyên bản ca khúc âm nhạc, là hoàn toàn vây quanh ca khúc nguyên hát chế tạo.

Tỷ như « Vẫn Biệt » bài hát này, soạn nhạc phương diện rất có địa cầu mở đoạn thời kỳ Hồng Kông lưu hành vui đặc sắc, một ít biểu diễn bên trên tiêu thiết kế cũng là đặc biệt vì Ca Thần Trương Học Hữu đặc biệt an bài.

Dù sao hát người là Trương Học Hữu.

Nhưng mà Tôn Diệu Hỏa không phải Trương Học Hữu, cho nên Lâm Uyên cũng bắt đầu thử vì Tôn Diệu Hỏa thiết kế một ít soạn nhạc bên trên Tiêu Đoạn lạc.

Những thứ này sửa đổi sẽ không quá lớn.

Phổ thông những người nghe thậm chí nghe không ra quá nhiều khác nhau, bắt quá cũng rất khảo nghiệm Lâm Uyên năng lực.

Cũng may Lâm Uyên cũng một mực ở học tập Soạn nhạc, hơn nữa tiếp xúc đến soạn nhạc, dù sao âm nhạc cũng phải rất nhanh thức thời.

Bận rộn như vậy sống nửa ngày, thuộc về Tôn Diệu Hỏa phiên bản « Văn Biệt » rốt cuộc thu âm hoàn thành, phía sau chỉ cần làm tiếp nhiều chút tính kỹ thuật xử lý là được.

Chờ những thứ này cũng hoàn thành liền có thể đầu nhập tuyên truyền rồi. Buổi chiều.

Lâm Uyên lại đi một chuyến « Tây Du Ký » phim truyền hình Studios.

Bên này quay chụp độ tiến triển cũng không tệ lắm, dựa theo đạo diễn cách nói, Quý đầu tiên đại khái cuối tháng liền có thể chụp xong, bắt quá hậu kỳ cũng cần nhiều chút công phu ——

Vâng.

Lâm Uyên cũng không tính một hơi thở đem « Tây Du Ký » toàn bộ đánh ra tới.

Đây là một cái đại công trình, phân mấy cái quý độ tiến hành quay chụp sẽ tốt hơn một chút.

Mà Lâm Uyên Quý đầu tiên « Tây Du Ký » kịch bản nội dung, chính là từ Hậu Vương xuất thế, đến Đường Tăng thầy trò thành hình.

Nói cách khác, Quý đầu tiên nội dung, chụp tới Sa Hòa Thượng gia nhập thỉnh kinh đoàn đội là được rồi.

Trong đó, nội dung cốt truyện trọng điểm, ngay tại Tôn Ngộ Không đại náo không trung đoạn này.

Quý đầu tiên quay chụp vốn, cơ bản cũng đều tập trung ở đoạn này rồi, đây là Tây Du mở đầu Vương Tạc nội dung cốt truyện, đủ loại cao triều đặc hiệu tình tiết đều phải làm rất đót mới được!

Đáng nhắc tới là, Lâm Uyên phiên bản « Tây Du Ký » phim truyền hình, cùng địa cầu Đài truyền hình trung ương bản bất đồng.

Đài truyền hình trung ương bản Tây Du, có rất nhiều đối nguyên đến soạn lại.

Lâm Uyên phiên bản « Tây Du Ký » , mặc dù cũng có một chút đối nguyên đến soạn lại, nhưng soạn lại phương hướng, cùng Đài truyền hình trung ương bản cũng không phải là hoàn toàn nhất trí.

Đương nhiên.

Chung quy mà nói, vẫn là phải dựa theo Đài truyền hình trung ương bản quan điểm chính đến, không thể chụp quá hắc ám, dù là Tây Du cổ sự, có nhiều chỗ quả thật hắc ám.

Nếu như đem xích độ buông ra chụp, phim truyền hình nói không chừng sẽ còn cho yêu quái ăn thịt người đoạn phim tới mấy cái đặc tả.

Lâm Uyên không thể làm như thế.

Muốn đem Tây Du làm thành già trẻ đều thích hợp phim truyền hình, lại không thể đi loại này con đường.

Họa phong như vậy máu tanh, tiêu hài tử còn có nhìn hay không rồi .

Chủ yếu vẫn là ở nội dung cốt truyện cùng đặc hiệu bộ phận bỏ công sức.

Đài truyền hình trung ương bản Tây Du quay chụp thời kỳ, địa cầu đặc hiệu trình độ cũng không tính cao, nhất là lúc ấy kỹ thuật có hạn Trung Quốc.

Cho nên chiến đấu họa phong, nói là huyền huyền, thực ra đánh nhau còn có rất mạnh võ hiệp cảm.

Ở Lam Tinh liền không cần lo lắng đặc hiệu vấn đề.

Lâm Uyên ở Lam Tinh quay chụp Tây Du phiên bản, họa phong tuyệt đối là thuần chính nhất.

Lâm Uyên cùng công ty ở đầu tư dự tính phương diện cũng cho phi thường đủ!

Nếu như đem Tinh Mang đối Tây Du phim truyền hình đầu tư số lượng ra ánh sáng đi ra ngoài,

Tuyệt đối có thể khiếp sợ nghiệp giới!

Cái gì Hỏa Nhân Kim Tinh .

Kia phải con mắt thật bốc lửa mới được!

Cái gì thần tiên đấu pháp, không có một ít cảnh tượng kì dị trong trời đất, cũng có lỗi với Lam Tinh lập tức đặc hiệu kỹ thuật!

Vì thế, Lâm Uyên coi như là không đếm xỉa đến.

Phải nhất định chịu xài tiền, không lưu lại bất cứ tiếc nuối nào!

Thực ra ở một bộ phim truyền hình trung bỏ vào quá nhiều vốn, bản thân là không đáng giá.

Dù sao, phim truyền hình lời có hạn mức tối đa.

Đặc hiệu chụp tới tám phần có thể kiếm tiền, cùng chụp tới chín phút có thể kiếm được tiền, khả năng không có khác biệt quá lớn.

Cái này cũng là đồng cấp bậc phim truyền hình đầu tư, vĩnh viễn không thể so với đồng cấp bậc điện ảnh cao hơn nguyên nhân lớn nhất.

Bởi vì điện ảnh hạn mức tối đa cao a.

Bây giờ Lâm Uyên trực tiếp đem phim truyền hình theo như điện Ảnh Đại phiến tiêu chuẩn chụp.

Chỉ cần có thể hỏa, coi như bộ này phim truyền hình cuối cùng lỗ vốn, Lâm Uyên cũng nhận.

Không sai.

Lâm Uyên đã làm xong thua thiệt tiền chuẩn bị.

Bởi vì hắn có nắm chắc từ sau tiếp theo Tây Du cố sự thanh toán trung, đem thua thiệt xuống tiền toàn bộ kiếm về!

Điều kiện tiên quyết là Tây Du phim truyền hình, đem tiếng tăm cùng sức ảnh hưởng trước làm!

Suy nghĩ của hắn cũng đơn giản:

Địa cầu không phải có Marvel vũ trụ sao?

Vậy hẳn hoàn toàn có thể ở Lam Tinh chế tạo ra một cái Tây Du vũ trụ!

Sau này, Lâm Uyên còn có thể vây quanh Tây Du vũ trụ, quay chụp Tây Du nhân vật điện ảnh.

Giống như là « Đại Thoại Tây Du » loại.

Thậm chí « Bảo Liên Đăng » cái gì.

Marvel có Spider Man Iron Man Lôi Thần .

Hợp tác Biệt Đội Siêu Anh Hùng, phân là nhân vật độc lập điện ảnh kịch.

Tây Du bên trong có Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Na Tra đợi đám nhân vật.

Hợp tác « Tây Du Ký » , phân, cũng có thể chơi đùa độc lập điện ảnh kịch.

Nói tốt giống ai còn không có điểm chính mình cố sự tuyển tựa như.

Nếu như Tây Du thật thanh toán được, Thiên Bồng Nguyên Soái đồng học cũng có thể chụp điểm « xuân quang xán lạn Trư Bát Giới » loại điện ảnh kịch.

Mượn Tây Du nhiệt độ, như thường có thể hỏa.

Cũng không cần lo lắng loại tác phẩm này cùng Tây Du phim truyền hình nội dung cốt truyện thiết lập sinh ra mâu thuẫn.

Địa cầu Marvel cùng X-Men loại Biên Kịch các tiền bối đã sớm đã dạy mọi người chơi thế nào một bộ này:

Gặp chuyện không quyết định được, Lượng Tử cơ học; giải thích không thông, xuyên qua thời không; não động không đủ, song song vũ trụ; phong cách nhảy, thế giới giả tưởng; không hiểu phối màu, Cyberpunk; hình ảnh quê mùa, theo đuôi Phục Cô; không minh bạch, trí kính Cthulhu!

Nói tóm lại:

Lâm Uyên đối Tây Du toan tính quá to lớn.

Về phần kịch bản vấn đề, Lâm Uyên cũng không cứng nhắc.

Hệ thống có, hẳn có thể mượn hệ thống;

Hệ thống không có, hẳn cũng có thể chính mình tìm Biên Kịch tiến hành gia công.

Chỉ cần hẳn cung cấp ý nghĩ, muốn ở Lam Tinh tìm ra mấy cái lợi hại Biên Kịch giúp hẳn trau chuốt cùng bổ túc còn chưa khó khăn.

Tỷ như .

Lâm Uyên muốn chụp Dương Tiễn đồng nhân, vậy hẳn hoàn toàn có thể hỏi đỏi « Bảo Liên Đăng » phim truyền hình kịch bản.

Muốn chơi đùa càng đẹp đẽ, đem « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » cũng lấy ra là được.

Hai người kết hợp, hiệu quả tuyệt đối kinh người.

Muốn chơi đùa lớn hơn, « Ngộ Không Truyện » Lâm Uyên cũng dám chụp cho người nhìn.

Được rồi.

Những thứ này đều là Lâm Uyên một ít không chính chắn ý tưởng, sau này cụ thể ứng làm như thế nào chơi đùa, còn phải đi xong thiện.

Nếu như phim truyền hình chụp đập, kia ra quân bất lợi, tương lai Tây Du thanh toán, đem sẽ bước đi liên tục khó khăn.

Đây cũng là Lâm Uyên hôm nay không có đi còn lại hai bộ phim đoàn kịch, chỉ một đi tới « Tây Du Ký » đoàn kịch nguyên nhân.

Bộ này phim truyền hình, mới là trước mắt hẳn coi trọng nhất hạng mục! Cái này quan hệ đến hẳn tương lai có thể thành công hay không phát triển ra toàn bộ thế giới Tây Du hoành vĩ lam đồ!

---

ps: Phía sau điện ảnh bộ phận hẳn sẽ có rất nhiều Tây Du tác phẩm, thậm chí có cân nhắc vì một vài nhân vật thay đổi thậm chí nguyên sang ra một ít kịch bản, bất quá cân nhắc đến đại nhập cảm vấn đề, vui chơi giải trí tiểu thuyết hay lại là tận lực không nguyên sang, trừ phi ô bạch cảm thấy cái kia nguyên sang đáng giá viết.

Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 616: Tần Châu Sở Cường có Đại Đế phong thái

"Toàn chức nghệ thuật gia

Buổi tối.

Về đến nhà.

Lâm Uyên không có tiếp tục đi tha hồ tưởng tượng hấn tương lai muốn chấp vá ra Tây Du hoành vĩ lam đồ, mà là lựa chọn lên mạng Xung Lăng, đây là hấn cùng với rất nhiều người đều thích hư nhân phương thức.

Trên mạng có rất nhiều tin tức.

Tỷ như lập tức bộ lạc nhiệt lục soát thứ 2 đề tài:

"Hàng năm Tổng Nghệ « bài hát của chúng ta » thập cường ca sĩ ra lò" !

Mặc dù Người viết ca khúc môn nghỉ ngơi, nhưng ca sĩ môn vẫn còn ở Tổng Nghệ bên trong trận đấu, bây giờ đã so với thập cường rồi.

Tiết mục thu quan trước, phỏng chừng sẽ còn tìm Người viết ca khúc xuất thủ.

Lâm Uyên gần đây không có tham gia thu âm, nhưng bình thời điểm sẽ chú ý một chút trận đấu tình huống.

Từ cái này trận đấu nhiệt độ đèn xem, nhiệt lục soát theo lý thuyết hấn là đệ nhất danh tài đúng.

Là cái gì nỗ mạnh tin tức đem « bài hát của chúng ta » nhiệt lục soát cũng đoạt đi?

Lâm Uyên hiếu kỳ nhìn một cái.

Lúc này.

Nhiệt lục soát đệ nhất đề tài rõ ràng là:

"Đây là Yên Châu cổ tích giới tối tăm nhất một ngày!"

Tình huống gì?

Lâm Uyên không nhìn được điểm tiến vào.

Sau đó là hấn biệt chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai là Yên Châu trường thiên cổ tích đệ nhất nhân, cùng Hàn Châu đỉnh cấp cổ tích tác gia một trong Đại Vệ Văn Đấu đến tiếp sau này đưa

---

Ngay tại ngày hôm qua!

Bạch Kiệt thua mất Văn Đấu!

Đề tài phía dưới còn có cặn kẽ Tân Văn Báo Đạo:

"Từ Sở Cuồng lấy sức một mình trấn áp Yên Châu cổ tích giới sau đó, làm Yên Châu trường thiên cổ tích đệ nhất nhân, Bạch Kiệt lão sư bị Yên Nhân phụng làm bản thổ cổ tích giới cuối cùng hi vọng, ở trong lòng Yên Nhân, bọn họ địa phương nhiều như vậy cổ tích tác gia, chỉ có Bạch Kiệt có thể đánh bại Sở Cuồng, vì Yên Châu cổ tích giới ở năm ngoái thất bại ngăn cơn sóng dữ, có lẽ Bạch Kiệt lão sư cũng cho là như thế, cho nên hẳn hướng Sở Cuồng đưa ra Văn Đẩu, nhưng chẳng ai nghĩ tới là, Sở Cuồng lấy 'Không rảnh' làm lý do dứt khoát cự tuyệt lần này Văn Đẩu."

"Mà ở tất cả mọi người ở cảm khái Sở Cuồng cậy tài khinh người đang lúc, Hàn Châu cổ tích tác gia Đại Vệ cùng Bạch Kiệt triển khai Văn Đẩu."

"Toàn bộ Yên Châu đều cho rằng Bạch Kiệt có thể dễ dàng đánh bại Đại Vệ, chứng minh chính mình cùng với Yên Nhân viết cổ tích năng lực, cùng thời điểm để cho Sở Cuồng thấy Yên Nhân thực lực chân chính, kết quả lại không nghĩ rằng, ở tiếng tăm chênh lệch không bao nhiêu dưới tình huống, Bạch Kiệt lão sư tác phẩm lượng tiêu thụ bại bởi Đại Vệ."

"Hắn thua."

"Yên Nhân cổ tích kiêu ngạo, Yên Châu cổ tích cuối cùng hi vọng, lại đang cùng Sở Cuồng tỷ thí trước, bại bởi mới gia nhập thống nhất Hàn Châu tác gia Đại Vệ!"

" "

Khó trách nhiệt lực soát đệ nhất đề tài nói, đây là Yên Châu cổ tích giới tối tăm nhất một ngày.

Yên Nhân bị Sở Cuồng Đồng Thoại khêu một cái 9, đã quá sỉ nhục.

Bây giờ Bạch Kiệt xuất thủ, vốn tưởng rằng có thể thay đổi càn khôn, kết quả Sở Cuồng không để ý tới hắn.

Ngược lại là Hàn Châu nhô ra một cái Đại Vệ, trực tiếp đem Yên Châu trường thiên cổ tích đệ nhất nhân tiêu diệt.

Đại Vệ, đi lên Bạch Kiệt thậm chí còn toàn bộ Yên Châu cổ tích giới lên chức, ở ngũ đại thống nhất Châu nhất chiến thành danh!

Càng tức người là, Đại Vệ sau chuyện này lại phát nhánh động tĩnh.

Hai chữ mẫu:

"K. O!"

Bạch Kiệt hướng Đại Vệ phát động Văn Đẩu thời điểm, Đại Vệ trả lời là "ok" .

Nhưng Đại Vệ thắng Văn Đẩu sau đó, lại đem hai chữ mẫu lộn ngược, biến thành "K. O" .

Không hề biết Anh Văn nhân, đi thăm hỏi một cái hạ, biết "Ko" ý tứ.

Mẫu tự . Hay lại là kia hai chữ mẫu.

Nhưng ý tứ . Lại hoàn toàn bất đồng!

Đơn giản là giết người tru tâm!

Đối với lần này.

Các Châu cũng đang nghị luận:

"Xong rồi, Yên Châu cô tích lại cũng không ngóc đầu lên được."

"Làm Yên Châu trường thiên cô tích đệ nhất nhân, Bạch Kiệt còn không có với Sở Cuồng nộp lên tay liền trực tiếp lành lạnh."

"Trước có Sở Cuồng sau có Đại Vệ, Yên Châu cô tích, là ai cũng không đánh lại a."

"Bất quá có sao nói vậy, Đại Vệ là thực sự mạnh, hấn cô tích quả thật rất tốt, với bây giờ cô tích giới lưu hành vương tử công chúa một bộ kia hoàn toàn bất đồng."

"Vạn vạn không nghĩ tới, Bạch Kiệt lợi hại như vậy chủ nhân, lại thua Văn Đấu!"

"Ta vốn cho là Bạch Kiệt sẽ đánh bại Đại Vệ, sau đó đưa tới Sở Cuồng coi trọng, sau đó hai người mở ra Văn Đấu tỷ thí đây."

"Sở Cuồng: Ta còn không xuất thủ, ngươi liền ngã xuống."

" "

Cảm khái đồng thời, các Châu bạn trên mạng dĩ nhiên cũng chưa quên trêu chọc Yên Nhân, nhất là mới gia nhập Hàn Châu nhân!

"Ta Hàn Châu mãnh không?"

"Nếu như không phải trường thiên cô tích không có phương tiện thao tác, Đại Vệ cũng có thể khều một cái 9!"

"Dù sao, liền các ngươi Hàn Châu lợi hại nhất trường thiên cô tích tác gia cũng thua."

"Hàn Châu cô tích, vô địch!"

"Liền này?"

"Ta nghĩ đến đám các ngươi Yên Châu trường thiên cô tích đệ nhất nhân mạnh biết bao đâu rồi, kết quả là này?"

"Chiến đấu chi Châu, ở chúng ta trước mặt Hàn Nhân, cũng không gì hơn cái này."

"Ta trước cảm giác Sở Cuồng khều một cái 9 thật là mạnh a, đơn giản là Truyền Kỳ Cấp nhân vật, nhưng thấy chúng ta Đại Vệ lão sư trực tiếp giết chết Yên Châu cô tích đệ nhất nhân, ta bỗng nhiên cảm giác Sở Cuồng cũng không tương tượng của ta mạnh như vậy chứ sao."

"Hấn có thể làm được sự tình, chúng ta bên này cũng có đại lão có thể làm được!"

" "

Hàn Nhân là kiêu ngạo.

Lam Tinh các Châu đều có tự thân đặc sắc, nhưng trên người Hàn Nhân lớn nhất nhãn hiệu, chính là "Kiêu ngạo" .

Bọn họ phảng phất không biết cái gì là khiêm tốn.

Mà loại kiêu ngạo, một khi bị thổi phất, sẽ phát triển thành bành trướng.

Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt, liền thôi phát rồi Hàn Nhân kiêu ngạo, để cho bọn họ nhanh chóng bành trướng.

Bọn họ đã trực tiếp kêu lên "Hàn Nhân cổ tích vô địch thiên hạ" khẩu hiệu! Mà lúc này.

Yến Nhân đã tự bé rồi .

Đối mặt Hàn Nhân giễu cợt, bọn họ bực bội đến không được.

Dù sao trước bọn họ đã từng đắc ý Dương Dương biểu thị, Đại Vệ là đụng vào Bạch Kiệt trên họng súng.

Bị Sở Cuồng cự tuyệt Bạch Kiệt, đang đứng ở phần nô kiêu, Đại Vệ lúc này với Bạch Kiệt Văn Đẩu, sẽ trực tiếp trở thành Bạch Kiệt tâm tình phát tiết miệng, Bạch Kiệt sẽ đem đối Sở Cuồng toàn bộ phần nô cũng chuyển giá đến Đại Vệ trên đầu.

Kết quả ngược lại tốt, Bạch Kiệt căn bản không đánh lại Đại Vệ.

Lúc này.

Bỗng nhiên có giận dữ Hàn Nhân đứng ra:

"Thằng chúng ta có gì tài ba, có bản lĩnh để cho Đại Vệ tìm Sở Cuồng đi!" Ôi chao?

Lời nói này.

Yến Nhân giống như là bỗng nhiên tìm được phản kích phương hướng, từng cái đỏ lên mặt biểu thị:

Thằng Sở Cuồng!

Chỉ có thằng Sở Cuồng, chúng ta Yến Nhân mới thừa nhận các người Hàn Châu cổ tích là thực sự ngu phê!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ Yến Nhân đều biết làm như thế nào phản bác Hàn Nhân rồi:

"Cầm Đại Vệ cùng Sở Cuồng so sánh, thật coi Sở Cuồng là ai cũng có thể làm?"

"Không có đánh bại Sở Cuồng, cũng đừng kéo cái gì vô địch!"

"Để cho chúng ta Hàn Nhân sợ hãi là Sở Cuồng, không phải Đại Vệ."

"Sở Cuồng mới là kinh khủng nhất Ác Long!"

"Viết cổ tích, chúng ta Sở Nhân chỉ phục Sở Cuồng!"

"Đại Vệ cùng Sở Cuồng chênh lệch, ít nhất còn kém hai cái Bạch Kiệt!"

"Với Sở Cuồng so với, Đại Vệ nhằm nhò gì."

" "

Mặc dù Sở Cuồng cuồng ngạo, nhưng Tần Nhân so với Hàn Nhân có phong độ hơn nhiều.

Lúc trước Sở Cuồng trấn áp Yến Châu cổ tích giới, Tần Nhân cũng không như vậy giễu cợt a.

Hàn Nhân miệng này, với đao tựa như!

Từng đao từng đao, bay thẳng đến Yến Nhân thọt bùng tim tử thọt.

Quá khinh người!

So với Hàn Nhân Đại Vệ, Yên Nhân lại cảm thấy, Sở Cuồng trở nên thân thiết dậy rồi.

Trong lúc nhất thời.

Ngay cả Yên Châu cô tích giới, đều có người biểu thị, đánh bại Sở Cuồng mới tính bản lĩnh!

Tần Châu: " . "

Tề Châu: " . "

Sở Châu: " . "

Tốt một chiêu Khu Lang Thôn Hồ.

Tốt một tay mượn đao giết người.

Đại Vệ muốn thật cùng Sở Cuồng đánh, vô luận ai thắng ai thua, Yên Nhân cũng không thua thiệt.

Sở Cuồng thua, Yên Nhân hả giận.

Đại Vệ thua, Yên Nhân cũng hả giận.

Vì thực hiện cái này mưu đồ, Yên Châu cô tích danh gia, đều bắt đầu kết quả mang tiết tấu, trực tiếp hô to:

"Tần Châu Sở Cuồng, có Đại Đế phong thái!"

Có lẽ Yên Nhân giờ khắc này hay lại là càng hi vọng Sở Cuồng thắng, Đại Vệ so với Sở Cuồng còn làm người tức giận, thắng còn giễu cợt!

Với không thắng nội tựa như!

Vì thế, Yên Nhân thậm chí không tiếc thời phòng Sở Cuồng.

Thậm chí, còn có Yên Nhân đã bắt đầu lấy lòng Sở Cuồng rồi.

Rất nhiều Yên Nhân cũng chạy đến Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu nhân lại:

"Sở Cuồng lão sư, ta liếc mắt một liềm thấy ra được, ngài có Đại Đế phong thái!"

"Chúng ta Yên Châu nhân bội phục nhất nhân chính là Sở Cuồng lão sư, kết quả Hàn Châu nhân lại nói, Sở Cuồng lão sư ở cô tích lĩnh vực thành tựu không gì hơn cái này!"

"Tần Tề Sở Yên người nào không biết Sở Cuồng lợi hại, liền Hàn Châu lỗ mũi trưởng lên đỉnh đầu, không nhận ngài bằng hiệu!"

"Chúng ta Tần Tề Sở Yên Đô là huynh đệ tử muội, nhưng Hàn Nhân tựa hồ có chút nhậy, Sở Cuồng Đại Đế có lẽ có thể xuất thủ để cho Hàn Nhân minh bạch ai mới là thống nhất Châu lão đại!"

"Thời cô Đại Tần tóm thâu Lục Quốc, bây giờ có Sở Cuồng Đại Đế càn quét Lục Hợp!"

"Sở Cuồng lão sư, vì Tần Yên hai Châu hữu nghị!"

"Sở Cuồng lão sư là chúng ta Tần Yên văn hóa câu thông cầu!"

" . "

Trong nháy mắt, Tần Tề Sở tam Châu cũng cười choáng váng!

Còn có loại này thao tác?

Yến Nhân không đánh lại Hàn Nhân, tìm Tần Nhân hỗ trợ?
Vấn đề là, Tần Châu cũng không phải là các người cứu binh a!
Đầu tháng hồi đó các người còn nói Yến Nhân có 800 dũng sĩ, sớm muộn giết Sở Cuồng điều này Ác Long đây.
Còn nói cái gì Sở Cuồng là Yến Nhân cố tích cuối nhân vật phản diện đại Boss.
Sao vào lúc này lại bắt đầu hô cái gì "Tần Châu Sở Cuồng có Đại Đế phong thái"?
Nghe nói qua tìm đại lão trợ trận, vẫn là lần đầu tiên nghe nói có tìm địch người hỗ trợ.
Xem ra Yến Nhân là chân khí hư rồi.
Lại đang này liếm Sở Cuồng!
Vì đã kích Hàn Nhân, Yến Nhân thật là liên liêm sĩ cũng không cần.
Lúc này.
Một mực ở ăn Guarín Uyên trợn tròn mắt.
Vốn là ăn dưa chính vui vẻ, kết quả thế nào ăn dưa ăn đến trên đầu mình?
Ăn dưa nhất thời thoải mái, một mực ăn dưa một mực thoải mái.
Nhưng dưa cũng là khác nhân gia hương.
Ăn dưa ăn đến trên đầu mình, sẽ không thơm.
Đảo không phải sợ thua, thua cũng không sao, chủ yếu là bây giờ Lâm Uyên phạm lười, liên Manga cũng không muốn họa, chớ nói chi là lại đi viết một bộ tiểu thuyết .
Rõ ràng liên tái Sherlock Holmes hệ liệt đã rất mệt mỏi.
Còn muốn để cho ta song khai?
Lâm Uyên quyết định không để ý Yến Nhân.
Quyết định chủ ý, Lâm Uyên chuẩn bị một chút tuyến chui.
Đang lúc này.
Lâm Uyên nghe được một đạo gợi ý của hệ thống, thật giống như có người @ chính mình Sở Cuồng tài khoản.
Hắn thuận tay mở ra.
@ Sở Cuồng Nhân, bất ngờ chính là Đại Vệ:
"Văn Đâu?"
Đây chính là Đại Vệ @ Sở Cuồng văn tự nội dung, phía dưới vẫn xứng rồi một tấm thẻ thông đáng yêu đồ.
Mở thi thể nằm ở huyết ba trung, trên thi thể viết "Bạch Khiết" hai chữ.
Mặc dù không trực tiếp viết "Bạch Khiết", nhưng rất hiển nhiên, này là cố ý dùng hài âm.
Bạch Khiết, gần Bạch Khiết.
Trước thi thể, một cái tiểu nhân vừa lau lau máu trên đao tích , vừa nhìn về phía trước mắt một cái khác hoạt họa tiểu nhân:
"Ồ, có rãnh không?"

Một cái khác hoạt họa tiểu nhân, hiển lại chính là Sở Cuồng rồi.
Bản vẽ này còn đặc biệt cho Sở Cuồng cái thẻ này thông tiêu nhân xứng cái
chảy mồ hôi trạng thái.

Chính phúc đồ, họa phong Mạnh Mạnh đất.

Nhưng bức tranh này biểu đạt ý tứ, lại không thể nào đáng yêu.

Lâm Uyên: " ."

Này Đại Vệ, vẽ một chút cũng quá xấu đi.

Lâm Uyên cảm giác trong cơ thể bóng dáng chi hồn tràn đầy phần nộ.

Đây là đối hội họa khinh nhờn!

Có lẽ chính là chỗ này loại bất mãn khu sử hạ, Lâm Uyên bỗng nhiên không
nghĩ logout chui, nếu là hẳn không nhận chiến, nói không chừng phía sau
lại một chất Hàn Châu cổ tích tác gia tìm chính mình Văn Đẩu.

Dựa theo dĩ vãng quy luật, Lâm Uyên mỗi thắng một lần, phía sau bị khiêu
chiến tần số sẽ chọt hạ xuống.

Vậy thì không tránh rồi.

Lâm Uyên dứt khoát phản @ đối phương, cũng bỏ xung rồi hai Anh Văn
mẫu tự:

"ok."

Đào không phải muốn chơi cái gì lấy đạo của người trả lại cho người, chỉ là
Lâm Uyên ngại đánh chữ quá phiền toái.

Nếu như hồi "Tốt", muốn đánh ba chữ mẫu.

Anh Văn đáp lại, chỉ cần đánh hai chữ mẫu.

---

ps: Tiểu Vương Tử làm đại chiêu thả phía sau, tới trước điểm khác, yêu cầu
một phiếu cuối tháng!

Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó
nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 617: Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên

"Toàn chức nghệ thuật gia
Bộ lạc bên trên.

Đám bạn trên mạng còn cười lời nói Yên Châu vì trả thù Hàn Nhân lại không tiếc hoa thức quý liếm Sở Cuồng cái này đã từng ngày xưa đại địch, kết quả chột thấy Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt sau đó, rốt cuộc lại hướng Sở Cuồng phát khởi Văn Đâu mời, hơn nữa phát một tấm khiêu khích ý vị mười phần hình ảnh, nhất thời đều có chút trợn tròn mắt ——

"Ngọa tào!"

"Khiêu chiến Sở Cuồng?"

"Đại Vệ thật là phách lòi!"

"Yên Nhân này ba là kẻ hoạch thông a, mượn đao giết người đùa thật chuồn, một bên giẫm đạp Đại Vệ một bên bung Sở Cuồng, kết quả Đại Vệ thật sự bị này phép khích tướng cho an bài!"

"Này cũng đi?"

"Đều nói Yên Nhân HỒ, bây giờ nhìn một cái Hàn Nhân càng HỒ a, chính sống năng lực Nhất Lưu, Đại Vệ tờ này đồ vừa đạp Yên Nhân một cước lại đắc tội Sở Cuồng, đây là muốn giết chết Bạch Kiệt sau đó đem Sở Cuồng cũng giết?"

" "

Đều biết Yên Nhân là phép khích tướng, chính là khiêu khích Hàn Nhân, không ngừng nhấn mạnh cái gì Đại Vệ không bằng Sở Cuồng loại lời bàn, mọi người vốn là cũng coi như trò cười, kết quả không nghĩ tới Hàn Nhân thật đúng là bị xúi bẩy muốn làm Sở Cuồng rồi.

Hàn Nhân quả nhiên cao ngạo!

Nếu như không phải Hàn Nhân loại này cao ngạo tính cách cho phép, Yên Nhân loại này vụng về phép khích tướng hẳn là không có hiệu quả, Đại Vệ hiển nhiên cũng là một cái điển hình Hàn Nhân, căn bản chịu không nổi kích, người dám nói hẳn không bằng ai ai ai, hẳn liền dám trọng quyền đánh ra, chẳng những đưa ra Văn Đâu mời, hơn nữa còn dùng như vậy khiêu khích đồ.

Bất quá .

Khi thấy Sở Cuồng đón nhận Văn Đâu, hơn nữa còn dùng Đại Vệ tiếp nhận Bạch Kiệt Văn Đâu lúc hai cái kia Anh Văn bằng chữ cái thị chính mình ứng chiến thời điểm, đám bạn trên mạng Adrenalin bắt đầu tăng vọt!

"Ha ha, Sở Cuồng nói ok!"

"Không người có thể so với Sở Cuồng cuồng hơn!"

"Không hô là đã từng dám khêu một cái 9 đại lão, Sở Cuồng đây rõ ràng là công khai mọi người, hẳn phải dùng Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt phương thức tới đánh bại Bạch Kiệt, gây ông đập lưng ông!"

"Liên thích Sở Cuồng tính cách này!"

"Tần Châu Sở Cuồng có Đại Đế phong thái!"

"Sở Cuồng cái này đáp lại trước sau như một ngang ngược, Đại Vệ đã hướng mọi người biểu diễn qua một lần ok chính xác cách dùng, cái này từ đơn phản tới là được Ko ý tứ!"

" "

Bạch Kiệt cùng Đại Vệ Văn Đẩu, hấp dẫn rất nhiều người chú ý, kết quả thậm chí xông lên nhiệt lực soát, mà làm vì lần này Văn Đẩu sự kiện đến tiếp sau này, Đại Vệ cùng Sở Cuồng tràng này Văn Đẩu, nhất thời hấp dẫn cao hơn chú ý!

"Sở Cuồng lại muốn viết cổ tích rồi!"

Tần Nhân hưng phấn nhất, bởi vì Sở Cuồng là Tần Châu nhân, từng đại biểu Tần Châu trấn áp quá Yên Châu cổ tích vòng, cho nên Tần Nhân môn đều ủng hộ Sở Cuồng, rất nhiều người cũng đem tràng này Văn Đẩu coi là Tần Châu cùng Hàn Châu cổ tích tỷ thí.

Ngoài ra, Yên Nhân cũng hưng phấn!

Vôn là bọn họ còn lo lắng Sở Cuồng không muốn xuất thủ đâu rồi, kết quả không nghĩ tới Đại Vệ như vậy lên đường, lại bị Yên Nhân phép khích tướng cho khích tướng thành công, trực tiếp liền kéo Sở Cuồng quyết đấu!

"Này ba ta phục!"

Thậm chí có Yên Nhân vỗ ngực biểu thị: "Nếu như Sở Cuồng này ba thành công trấn áp Đại Vệ, ta đây sau này tuyệt đối không đen Sở Cuồng một câu, tại chỗ trở thành Sở Cuồng nào tàn fan!"

Lời này không uổng.

Hàn Nhân đem Yên Châu cổ tích giẫm đạp quá độc ác, hết lần này tới lần khác Yên Châu đã không người nào có thể chữa cái này Đại Vệ, cho nên dù là Sở Cuồng không phải Yên Châu nhân, nhưng nếu như hẳn có thể đánh bại Đại Vệ, khẳng định cũng sẽ trở thành Yên Nhân Chúa Cứu Thế, từ nay đã không còn oán khí.

Lâm Uyên ngược lại không có tiếp tục ăn dưa, này dưa ăn đến trên đầu mình, không giòn cũng không ngọt, chẳng suy nghĩ giải quyết như thế nào, cho nên hẳn bắt đầu cân nhắc, lấy cái gì cổ tích tác phẩm cùng Đại Vệ tiến hành Văn Đẩu tỷ thí.

"Harry Potter?"

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ đến bộ tác phẩm này, mặc dù có người ta nói « Harry Potter » phản ảnh là thế giới người lớn, nhưng bộ này tiêu thuyết trên địa cầu phát hành lúc, bị xuất bản phương xếp loại đề tài, đúng là cổ tích không sai.

Cái này giới định rất mơ hồ.

Nếu như dựa theo Lam Tinh tiêu chuẩn, « Harry Potter » cũng có thể đoán làm ảo tưởng tiểu thuyết, nhưng nếu như đem định nghĩa là cổ tích cũng không có gì quá đại mao bệnh.

Bất quá .

Rất nhanh Lâm Uyên liền bỏ đi viết « Harry Potter » ý tưởng, Đảo không phải là bởi vì phân loại tiểu thuyết tranh cãi, chủ yếu vẫn là bởi vì này quyển sách số trang có chút dài, bây giờ Lâm Uyên đang đứng ở cá mặt kiêu, không vui viết quá dài cổ sự.

Sau này viết nữa.

Bây giờ tìm cái ngăn một chút cổ tích đi, trước không phải phát biểu ca khúc « cổ tích trần » ấy ư, bên trong ca từ bên trong nhắc tới rất nhiều cổ tích, đều là Lâm Uyên đã từng chôn hốt, không bằng liền thừa dịp cơ hội lần này lại viết bên trên một cái hồ đi.

Như vậy suy tính.

Lâm Uyên bắt đầu xem xét.

Ước chừng qua mười phút, Lâm Uyên rốt cuộc chọn lựa ra thích hợp tác phẩm, « cổ tích trần » bài hát này trung, có một câu như vậy ca từ: "Nghe nói Hatter thích Elise ."

Lâm Uyên thiếu chút nữa hát đi ra.

Mà câu ca từ chỉ đại cổ tích, tên là « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » , Hatter chỉ là Hatter tử, là bộ tác phẩm này trung trọng yếu vai diễn, Elise chính là bộ này cổ tích nhân vật chính.

Một cô bé.

Lâm Uyên cảm giác bộ tác phẩm này rất thích hợp dùng để cùng Đại Vệ tiến hành Văn Đấu, bởi vì Đại Vệ cổ tích là thiên hướng về địa cầu Tây Phương cổ tích cảm giác, vừa vặn Elise hệ liệt cũng là địa cầu Tây Phương cổ tích, Văn Đấu hai bên phong cách sẽ không có quá lớn khác biệt.

Còn có một cái mâu chốt ở chỗ:

Bộ này tiểu thuyết phi thường có thể đánh!

Địa cầu bên kia đối Elise hệ liệt đánh giá là Thế Kỷ 19 lớn nhất sức ảnh hưởng tiểu thuyết một trong, Trung Quốc tác gia Thẩm từ Văn Tiên Sinh xuất bản quá một bộ châm chọc dân quốc xã hội tiểu thuyết « Ari nghĩ Trung Quốc du lịch lời khuyên » , tức là bắt chước nên thư sáng tác kỹ pháp cùng phong cách, quá mức Chí Giả ký thác quá Elise tục tập danh nghĩa lấy phản ảnh lúc ấy xã hội hắc ám.

Ngoài ra.

Đại danh đỉnh đỉnh Tây Phương cổ tích đồng cỏ xanh lá tiên tung hệ liệt cùng với Narnia truyền kỳ hệ liệt, ý tưởng cùng sáng tạo cũng có một bộ phận là tới từ ở « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên », bộ này tiểu thuyết bị phiên dịch thành ít nhất hơn 100 loại phát biểu, Diễn sinh sản vật liên quan đến hội họa âm nhạc hí kịch quần áo trang sức điện ảnh truyền hình kịch thậm chí còn Kịch truyền thanh cùng trò chơi đợi rất nhiều lĩnh vực, ảnh hưởng lực có thể thấy được lôm đôm!

Được rồi.

Lâm Uyên thừa nhận, trở lên đều là mượn cớ, hẳn lựa chọn « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » tính quyết định lý do là bộ này tiểu thuyết số trang không dài, hẳn có thể trong vòng thời gian ngắn đem viết ra, này là tới từ ở cá mẫn ý chí lựa chọn ——

Elise hệ liệt có hai bộ.

Đệ nhất bộ thật giống như cũng liền bảy tám vạn chữ, làm một bộ tiểu thuyết phát biểu lời còn là kém một chút ý tứ, dứt khoát đem bộ thứ hai cũng đồng thời viết ra đi, ngược lại hai bộ chung vào một chỗ cũng không đến 20 vạn chữ.

Lâm Uyên cho mình điếm đáng khen.

Người lười cũng phải có tự giác.

Như thế nào đi nữa cá mẫn cũng không tiện cầm mấy vạn chữ tiểu thuyết đi lừa bịp, hai bộ đồng thời phát cũng chưa có phương diện này lo lắng, dù là đối với lượng đòi mới rất cao Internet tác gia mà nói, một tháng viết ra đến gần 20 vạn chữ nội dung, cũng coi là cố gắng hình.

Đan Nguyệt đòi mới 5 60 vạn chữ?

Không cần hỏi nhất định là bặt hack.

Lúc này Lâm Uyên bỗng nhiên lại toát ra một cái ý nghĩ, Beethoven có một bài tác phẩm dường như chính là « Fur Elise », mặc dù này Elise không phải là kia Elise, nhưng Elise là ai vốn là chỉ đại mơ hồ, tình huống cụ thể đã không cách nào tham khảo ——

Chẳng lẽ là liên động cơ hội?

---

ps: Cảm tạ 【 phật hệ 3 đại gia 】 minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối

■? ■●, tiếp tục viết, này ba hẳn là liên động tiết tấu.
Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 618: Đánh 1 cái bàn tay cho thêm 1 cái táo ngọt

"Toàn chức nghệ thuật gia

Beethoven « Fur Elise » là một bài ai cũng khoái Đàn dương cầm khúc, làm địa cầu vô số không phải là Đàn dương cầm người yêu thích cũng tương đối quen thuộc khúc mục đích, bộ tác phẩm này sức ảnh hưởng là toàn cầu cấp! Không kém gì « Mộng Trung Hôn Lễ » .

Lâm Uyên năm nay vừa vặn chỗ xung yếu đánh khúc phụ, nếu như « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » có thể đại bạo nổ, kia Lâm Uyên hoàn toàn có thể lựa chọn một cái mùa giải, đem Beethoven bài hát này phát ra ngoài đánh bảng! Mượn cỗ tích nhiệt độ.

Bài hát này nhất định có thể hỏa!

Ít nhất có thể ôn một mùa giải a!

Thậm chí coi như không có cỗ tích nền móng, « Fur Elise » cũng có thể hỏa, nhưng có nhiệt độ không cạ kia không phải gốc, Lâm Uyên phi thường giỏi về chính mình cạ ngựa mình giáp nhiệt độ, danh tên gọi "Liên động" .

Nghĩ tới đây.

Ánh mắt của Lâm Uyên rốt cuộc trở nên nghiêm túc, cứ như vậy « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » phát hành ý nghĩa liền không chỉ là một bộ lựa chọn dùng để cùng Đại Vệ tiến hành Văn Đấu cỗ tích tác phẩm rồi, còn quan hệ đến chính mình năm nay cuối cùng mục tiêu:

Đánh vào khúc phụ!

Bất kỳ liên quan đến năm nay cuối cùng mục tiêu sự tình, Lâm Uyên cũng sẽ phá lệ ôn thỏa, vì thế hẳn thậm chí có thể vượt qua chính mình gần đây trên người lười nham, nếu không để cho bóng dáng cũng điều động?

Dù sao hẳn muốn vững vàng.

Mà cỗ tích « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » là một bộ tràn đầy lộng lẫy tưởng tượng tác phẩm, nhân vật chính Elise là một cái dễ thương cô bé, nàng ở dùng mọi cách buồn chán đang lúc phát hiện một cái cát đồng hồ bỏ túi lại biết nói chuyện bạch thỏ, vì đuổi theo nó, Elise không cẩn thận rơi vào một cái thỏ động, như vậy rơi vào thần kỳ thế giới ngầm.

Ở trên cái thế giới này.

Uống một hớp nước là có thể co rút được giống như con chuột lớn nhỏ, ăn một khối bánh ngọt lại sẽ biến thành người không lồ, cùng khối nạm, ăn

bên phải thì trở nên lùn, ăn đem bên trái là lại cao ra, ở trên cái thế giới này, tựa hồ toàn bộ ăn đồ ăn cũng có cổ quái.

Nàng còn gặp vô số sinh vật kỳ quái:

Tỷ như Dodo, Thần lẩn Bill, Mèo Cheshire, March Hare, Glis glis, Tổ Giáp Ngư, Ưng Đầu Sư, xấu xí Công Tước phu nhân vân vân và vân vân, dĩ nhiên còn bao gồm « cổ tích trần » bên trong nhắc tới Hatter.

Ngoài ra.

Nàng vẫn còn ở một cánh cửa nhỏ sau trong đại hoa viên gặp ngay ngắn một cái bộ bài xì phé, bài lý có thô bạo hồng đào Vương Hậu cùng với người hiền lành hồng đào quốc vương cùng oai phong lâm liệt hồng đào Jack .

Rất có trí tưởng tượng.

Đều nói nhi đồng trí tưởng tượng là vô cùng vô tận, Lâm Uyên coi như chỉ phát hành tiểu thuyết cũng có thể để cho bọn nhỏ chính mình nhớ lại ra đủ loại hình tượng, nhưng nêu như có bóng dáng toàn bộ hành trình tham dự, hội chế bộ tác phẩm này tranh minh họa, vì bên trong nhân vật môn thiết kế ra phù hợp mọi người nhớ lại cùng ảo tưởng hình tượng, nhất định có thể để cho cái này cổ tích đối hài tử còn có sức hấp dẫn!

Đã như vậy.

Bóng dáng cũng tới đi.

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút không nói gì.

Đây coi như là chính mình cho mình tạo ra bầy hổ sao?

Rõ ràng lựa chọn « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » là vì lười biếng, nhưng cuối cùng hấn lại vì vậy mà phải biến đổi đến mức càng thêm lu bù lên, một chút thời gian rảnh rỗi đều không trộm được, thậm chí ngay cả mang theo Tiệp Ngư cùng bóng dáng hai cái này bí danh, cũng muốn đi theo liên động.

Giống như hấn rõ ràng không muốn cùng nhân văn đấu, nhưng cuối cùng liền ăn dưa cũng có thể ăn được trên đầu mình như thế.

Đủ loại không như mong muốn.

Tạm thời xua tan trong thân thể lười biếng nhân tử, Lâm Uyên cho mình đánh bom hơi, sau đó trở về phòng làm việc bắt đầu động bút, một bên viết Elise hệ liệt tiểu thuyết, vừa bắt đầu tiến hành trong tiểu thuyết nhân vật hội họa.

Phòng làm việc.

Lâm Uyên viết tiểu thuyết, hơn nữa mỗi viết nhất đoạn tiểu thuyết, cũng sẽ họa mấy tấm họa, nhìn bề bọn nhiều việc đáng vẽ.

Bên cạnh xem Kim Mộc gặt đầu liên tục.

Ông chủ rất có hăng hái a!

Lại cố gắng!

Lại chăm chỉ!

Tốt tác gia!

Văn Đẩu sự tình Kim Mộc đã biết.

Đối với lần này Kim Mộc là rất cao hứng, thứ nhất là đối Sở Cuồng sáng tác năng lực cường đại lòng tin, thứ hai là bởi vì chuyện này thật sự chịu tải ý nghĩa, Kim Mộc rất chắc chắn, nếu như này ba ông chủ có thể thắng Văn Đẩu, kia thu hoạch đem là cả Yên Châu lòng người!

Nhiều cơ hội tốt a!

Yên Châu nhân khuyến khích Sở Cuồng cùng Đại Vệ Văn Đẩu, Cố nhiên tâm tư cũng không thuần túy, nhưng Yên Châu bị Hàn Nhân chèn ép cũng là sự thật, bọn họ quá yêu cầu một người tới cứu bọn họ rồi, coi như không thể cứu, ít nhất hỗ trợ vẫn cái tôn đi.

Lúc này.

Sở Cuồng ứng chiến liền có chút "Thiên hô vạn hoán mới đi ra" ý.

Nếu như Sở Cuồng thắng, thanh kia Yên Châu cổ tích đánh vào đáy cốc Sở Cuồng, sẽ lắc mình một cái trở thành Yên Châu ân nhân!

Vừa coi cảm có phải hay không là rất mạnh?

Hủy diệt bọn họ, lại cứu bọn họ!

Nghe có chút "Đánh Yên Châu một cái vang dội bàn tay, cho thêm Yên Nhân một cái táo ngọt bồi thường" cảm giác.

Âm Sai Dương Thác, lại ám hợp cổ đại Đế Vương Tâm Thuật.

Cũng không uông Yên Nhân kêu thật lâu "Tần Châu Sở Cuồng có Đại Đế phong thái" .

Tuy nhưng cái này hành vi không chỗ nói, nhưng không thể không nói con đường cũ này quả thật có dùng, hơn nữa bách phát bách trúng, nếu không Cổ Đại Hoàng Đế môn cũng sẽ không hứng thú với một bộ này.

Đây mới thực là Vương Đạo a!

Hơn nữa Sở Cuồng chuyện này chiếm lý.

Sẽ không có người nói Sở Cuồng bộ sách võ thuật thâm.

Dù sao cũng là Yên Nhân xin Sở Cuồng xuất thủ, mà không phải Sở Cuồng chủ động xuất thủ.

Hai người này đại biểu đồ vật, là hoàn toàn bất đồng, đến thời điểm Yên Nhân muốn không cảm kích cũng không được!

Đây đối với ông chủ tương lai phát triển rất có lợi!

Bất quá cái này Đại Vệ có ít đồ.

Mặc dù đối với ông chủ rất có lòng tin, nhưng ông chủ cũng không phải bách chiến bách thắng.

Trước mùa giải bảng tranh, ông chủ liền bại bởi Dương Chung Minh, cứ việc có quan phương xuất thủ duyên cớ.

Nhưng thua chính là thua.

Cho nên Kim Mộc hay lại là giữ vững cơ bản cảnh giác, còn cố ý chú ý một chút Đại Vệ bên kia động tĩnh.

"Ừ ?"

Khi thấy Đại Vệ một cái tân động tĩnh, Kim Mộc chân mày hơi nhíu lại, trong ánh mắt thoáng qua một vẻ lo âu.

Cái này Đại Vệ cố tích tân tác, ở sau đó Văn Đẩu trung có Tiên Thiên ưu thế a!

"Thế nào?"

Lại vừa là viết sách lại vừa là hội họa, Lâm Uyên liên tục công tác nửa giờ sau, uống nước kẻ hở, chợt thấy Kim Mộc biểu tình có chút nghiêm túc, liền thuận miệng hỏi một câu.

"Văn Đẩu chuyện."

Kim Mộc mở miệng nói: "Đại Vệ vừa mới ở bộ lạc Thượng Quan tuyên rồi một tin tức, hẳn lựa chọn muốn với ngài Văn Đẩu tác phẩm, là trước kia đánh bại Bạch Kiệt « I Wish I Knew » !"

"I Wish I Knew?"

Lâm Uyên ngăn người: "Dựa theo Văn Đẩu quy tắc, một bộ tác phẩm thật giống như chỉ có thể với một cái tác gia tiến hành Văn Đẩu đi, hẳn là muốn dùng cùng một bộ tác phẩm với hai cái tác gia tiến hành Văn Đẩu?"

Gần đây.

Lâm Uyên một mực ở ăn dưa, cho nên Lâm Uyên biết « I Wish I Knew » chính là Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt tác phẩm.

"Không phải ."

Kim Mộc bất đắc dĩ nói: "Hẳn là chui Văn Đẩu quy tắc chỗ sơ hở, hẳn muốn với ngài Văn Đẩu tác phẩm mặc dù vẫn là đánh bại Bạch Kiệt lão sư « I Wish I Knew » , nhưng hẳn lần này phát hành tác phẩm là hạ bộ."

Hạ bộ?

Lâm Uyên biết.

Nói cách khác Đại Vệ « I Wish I Knew » chia thượng hạ hai bộ, hẳn dùng phần trên đánh bại Bạch Kiệt, bây giờ muốn dùng xuống bộ cùng mình tiến hành Văn Đẩu, là cùng một quyển sách không sai, nhưng nội dung lại không giống nhau, trước sau là cố sự trước sau tiếp nối quan hệ.

"Như vậy a. "

Lâm Uyên vốn đang cho là Đại Vệ sẽ viết một cái toàn bộ chuyện xưa mới với chính mình Văn Đẩu, không nghĩ tới là « I Wish I Knew » hạ bộ.

"Đó không quan trọng."

Lâm Uyên bình thản mở miệng nói, loại này Văn Đẩu quy tắc chỗ sơ hở nếu tồn tại, kia cơ bản cũng đại biểu là được phép.

"Vấn đề là ."

Kim Mộc cười khộ nói: "« I Wish I Knew » phần trên đánh bại Bạch Kiệt, đã có không tệ quần chúng cơ sở, mà ngài muốn phát hành toàn bộ tác phẩm mới, trời sinh liền ở thế yếu."

"Ta cũng có ưu thế."

Lâm Uyên ngược lại là nhìn thoáng được, Đại Vệ Văn Đâu tác phẩm, hoàn toàn có thể mượn phần trên nhiệt độ, đạt được một nhóm thiên nhiên quần chúng cơ sở, đây là rõ ràng.

Nhưng .

Lâm Uyên có Đại Sư Cấp tranh minh họa, đây là Lâm Uyên có, mà người khác rất khó đạt được ưu thế, bóng dáng chính là Sở Cường kim thủ chỉ.

Trừ phi .

Đại Vệ cũng có thể tìm ra một cái Đại Sư Cấp họa tay, giúp làm cổ tích hình vẽ vẽ bản.

Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 619: Sở Cuồng Đồng Thoại vũ trụ chi Hatter thích Elise

"Toàn chức nghệ thuật gia

Kim Mộc há miệng.

Cuối cùng không có nói gì.

Nhưng Kim Mộc lo âu cũng chưa hoàn toàn biến mất.

Trên thực tế.

Kim Mộc lo âu ôn hòa, cũng là rất nhiều ủng hộ Sở Cuồng đám bạn trên mạng đang ở lo âu vấn đề.

Làm mọi người thấy Đại Vệ bên kia quan tuyên, muốn cùng Sở Cuồng tiên hành Văn Đẩu sách mới, lại là « I Wish I Knew » nửa phần dưới thời điểm, trên mạng đã có người đưa ra cái vấn đề này:

"Này hợp quy củ không?"

"Đại Vệ như vậy so với, rất chiếm tiện nghi a."

"Trừ phi Sở Cuồng phát hành tác phẩm, là « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này tác phẩm, mới có thể vấn hồi cái này hoàn cảnh xấu đi."

"Đúng vậy."

"Dù sao Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt, hẳn « I Wish I Knew » phần trên, đã rất nổi danh rồi."

"Bởi vì phần trên danh tiếng, « I Wish I Knew » một phát bố, sẽ có rất nhiều độc giả, hướng về phía phần trên, ngóc nghếch mua bộ, dù là hạ bộ chất lượng hạ xuống cũng không đáng kể đi."

"Giống như Sở Cuồng ra « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này cố sự, ta cũng nhất định sẽ mua như thế."

" "

Rất nhanh thì có Yên Châu không người nào nại biểu thị:

"Văn Đẩu là chúng ta Yên Châu nổi dậy truyền thống, mà ở Văn Đẩu truyền thống xuất hiện trong những năm này, tình huống tương tự cũng không phải lần thứ nhất xuất hiện, nhưng chúng ta Yên Châu đối với loại tình huống này cũng không có cảm chỉ, chỉ là mọi người tận lực không làm như vậy mà thôi."

Đơn giản mà nói:

Làm như vậy mặc dù đang Yên Châu cũng có tranh cãi tính, nhưng cũng không có rõ ràng quy định, nói đem không phù hợp Văn Đẩu quy tắc.

Cũng bởi vì làm như vậy có tranh cãi tính, cho nên Yên Châu bên kia cơ bản sẽ không có người chơi đùa một bộ này, giảm bớt có người nói dùng loại này phương Pháp Văn đấu thắng không anh hùng.

Nhưng Đại Vệ không phải Yên Châu nhân, hẳn không có loại này cố kỵ. Coi như Đại Vệ làm như vậy rồi, cũng hoàn toàn có thể dùng trước đó không biết chuyện tới từ chối.

Trên thực tế.

Hàn Nhân chính là giải thích như vậy:

"Văn Đấu là Yên Châu truyền thống, chúng ta Hàn Nhân cũng không quá hiểu, tin tưởng Đại Vệ lão sư cũng giống như vậy."

"Tồn tại gần hợp lý đi, nếu không có rõ ràng quy định nói làm như vậy không ổn, vậy thì không thành vấn đề."

"Sở Cuồng cũng có thể viết hẳn còn lại cố tích tác phẩm đến tiếp sau này cố sự a."

"Phân trên cùng hạ bộ, không thể nào giảng thuật giống vậy cố sự, kia liền có thể đoán làm hai bộ tiểu thuyết."

"Huống chi « I Wish I Knew » phần trên cơ sở, vốn là Đại Vệ chính mình đánh xuống."

" "

Đều nói cái mộng quyết định đầu.

Hàn Nhân khẳng định đứng ở Đại Vệ bên này.

Không mặc dù quá Hàn Nhân giải thích không cách nào hoàn toàn phục chúng, nhưng cho dù là phát minh Văn Đấu, lại một lòng mong đợi Đại Vệ thua hết Yên Châu nhân, cũng không có biện pháp chỉ trích Đại Vệ.

Ai bảo Yên Nhân chính mình phát động Văn Đấu trong hạng mục, không có cấm chỉ làm như vậy đây?

Chỉ là như vậy thứ nhất, không thể nghi ngờ vì Sở Cuồng sách mới đắp lên một tầng bóng mờ.

Hai người tân tác đều không phát hành, nhưng Đại Vệ đã thông qua loại phương thức này rút ra đầu tư.

"Chuyện này rất khó làm a."

Có người vì Sở Cuồng lo lắng: "Mặc dù Sở Cuồng Đồng Thoại cũng rất lợi hại, nhưng mọi người đều biết, Sở Cuồng lợi hại nhất là viết đoạn thiên cổ tích, hẳn trường thiên cổ tích « Shuke cùng Beata » cố nhiên xuất sắc, có thể cũng không thấy so với Bạch Kiệt trình độ cao hơn, mà Đại Vệ nhưng là đánh bại Bạch Kiệt, bây giờ lại chiếm trên quy tắc bài đầu."

Sở Cuồng là đoạn thiên Đồng Thoại Đại Vương.

Hẳn trường thiên cổ tích rất lợi hại, nhưng vô luận nghiệp giới hay lại là phổ thông độc giả, nhìn xong « Shuke cùng Beata » sau, đều cho rằng Sở Cuồng trường thiên tiêu chuẩn không bằng đoạn thiên.

Đây cũng là bình thường.

Sở Cuồng « cổ tích trần », bao gồm rất nhiều địa cầu đỉnh cấp đoạn thiên truyện cổ tích, là không chỉ một vị cổ tích đại sư tác phẩm kết tinh.

Tất cả đều là địa cầu đỉnh cấp cổ tích bộ phận tinh hoa.

Mà « Shuke cùng Beata » lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là Trình lão sư một tác phẩm riêng, lại chỉ là hẩn danh nghĩa trong đó một bộ trưởng thiên cổ tích tác phẩm.

Có loại này đánh giá, đúng là bình thường.

Lúc này, có người lạc quan nói:

"Nói không chừng Sở Cuồng lão sư cổ tích, thật là « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này đây?"

Cái này làm cho một số người tâm an tâm một chút.

Nếu như là « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này, vậy hay là có chơi đùa, trước làm cơ sở giống vậy không lộ!

Có thể cùng « I Wish I Knew » nửa phần dưới Ngạnh Cương!

Lúc này chỉ có Kim Mộc biết, căn bản không có cái gì « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này.

Sở Cuồng Đồng Thoại tân tác, tên là « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên », là một cái mới tinh truyện cổ tích.

Này không phải là cái gì bí mật, không cần bảo thủ đến cuối cùng.

Cho nên .

Mấy ngày sau, Ngân Lam Thư Khố bên kia liền cùng Kim Mộc trong điện thoại thông tức, cũng thuận thế công bố rồi Sở Cuồng trường thiên cổ tích tân tác tin tức, coi như là trước thời hạn tuyên truyền xuống.

"Sở Cuồng Đồng Thoại tân tác « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên », ngày phát hành mong đợi định, kính xin đợi!"

Trên mạng nhất thời náo nhiệt lên.

Sở Cuồng Đồng Thoại tân tác kêu « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » !

Căn bản không phải có vài người mong đợi « Shuke cùng Beata » đến tiếp sau này cố sự!

Đại Vệ hay lại là chiếm tiện nghi!

Sở Cuồng, vẫn thuộc về một cái Tiên Thiên hoàn cảnh xấu!

Lúc này.

Bỗng nhiên có người cảm thấy « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » cái này tên sách trung, "Elise" ba chữ có chút quen tai.

Có người phản ứng kịp:

"Ngọa tào, cái này Elise sẽ không phải là bài hát của Tiệp Ngư « cổ tích trần » bên trong nhắc tới Elise chứ?"

Ca khúc « cổ tích trần » ?

Rất nhiều người lúc này nghĩ tới bài hát này trung ca từ!

Rất nhiều người cũng sẽ hát bài hát này.

Ca từ, mọi người cũng là nhớ rất rõ ràng.

Bên trong quả thật có một câu ca từ là "Nghe nói Hatter thích Elise" .
Lúc trước bài hát này phát hành thời điểm, Sở Cuồng liền công khai biểu thị: "« cô tích trần » đồng danh ca khúc trung nhắc tới người xa lạ vật sẽ ở ta tương lai còn lại cô tích trong tác phẩm lục tục đăng tràng."

Sự thật cũng xác thực như thế.

Phát hành hoàn « cô tích trần » , Sở Cuồng lần đầu tiên viết trường thiên cổ tích tiểu thuyết, liền viết lên rồi ca từ bên trong Shuke cùng Beata.

Mà bây giờ.

Ca từ trung nhắc tới Elise, cũng phải đăng tràng!

Có người coi Sở Cuồng là ban đầu cái kia động tĩnh nhảy ra đến, bỗng nhiên muôn vàn cảm khái:

"Sở Cuồng là thực sự ngu phê, nguyên lai sớm ở khi đó, hẳn liền đã có liên quan tới « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » ý tưởng của sáng tác."

"Ca từ bên trong còn giống như nhắc tới cái gì Harry Potter?"

"Còn có Peter Pan, bài hát kia nhắc tới danh tự này, ta ấn tượng rất sâu sắc, cũng không biết tại sao, có thể là cảm giác danh tự này chơi rất khá."

"Ta nhớ được còn có Pinocchio cái gì."

"Ừ, còn có Tiểu Vương Tử loại."

"Rất nhiều bộ đây."

"Lúc ấy rất nhiều bạn trên mạng đều nói, ca từ bên trong tên, là một cái tên một cái hồ."

"Xem ra, Sở Cuồng còn rất nhiều cô tích a không phát a."

"Bộ này « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » , là lấp hồ tác phẩm."

"Liền cùng ban đầu « Shuke cùng Beata » cũng tương ứng ca từ như thế."

"Hatter thích Elise, câu này ca từ, nói rõ Hatter chắc cũng sẽ tại hẳn sách mới bên trong xuất hiện."

" . "

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người cảm khái Sở Cuồng kinh khủng.

Từ « Shuke cùng Beata » bắt đầu.

Lại tới « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » tuyên truyền.

Liên tục hai lần ca từ cùng nhân vật đối ứng, chứng thực hẳn ban đầu chuyện lời!

Từ Shuke cùng Beata, lại từ Hatter đến Elise .

Bài hát kia người bên trong vật, quả thật bắt đầu lục tục đăng tràng.

Mà ngay từ lúc năm ngoái, thậm chí sớm hơn thời kỳ, Sở Cuồng cũng đã xây cất một bộ thuộc về hẳn tương lai cô tích kế hoạch xây dựng!

Có người té sỗ một chút, không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh:

Sở Cuồng lúc ấy tổng cộng trước thời hạn dự đoán rồi Lục Bộ cô tích thông tin tác phẩm!

Thử hỏi một câu:

Toàn bộ Lam Tinh kia có mấy cái tác gia dám dùng một ca khúc tới dự đoán tương lai mình rất nhiều bộ thông tin tác phẩm?

Đáp án dĩ nhiên là, không mấy cái!

Trước mắt làm như vậy nhân, chỉ có Sở Cuồng!

Rất nhiều tác gia, thậm chí cũng không biết mình hạ bộ tác phẩm đáng về.

Dù sao .

Linh cảm khi nào xuất hiện, là dù ai cũng không cách nào dự liệu được sự tình.

Nhưng Sở Cuồng liền làm chuyện này!

Hắn chẳng những trước thời hạn dự đoán rồi Lục Bộ cổ tích, hắn còn đem mình dự đoán tác phẩm, từng bước từng bước cho đời ra!

Trước mắt đã mang ra một bộ, bộ thứ hai cũng súc thế đãi phát!

Này đủ để chứng minh Sở Cuồng ban đầu dự đoán, tuyệt không phải ăn nói lung tung!

"Nêu như trong đó có chút là đoán thiên lời nói thực ra cũng còn khá, đoán thiên ý tưởng không khó khăn như vậy, ta cảm thấy được này Lục Bộ cũng sẽ không tất cả đều là trường thiên đi, tất cả đều là trường thiên lời nói, liên thật có điểm biến thái."

Có người không xác định mở miệng.

Lúc này.

Ngân Lam Thư Khô tựa hồ cũng chú ý tới đám bạn trên mạng nghị luận, bộ lạc quan vi bên trên lại lại lần nữa đổi mới động tĩnh:

"Mới vừa cùng Sở Cuồng lão sư người đại diện trao đổi một phen, ca khúc « cổ tích trần » trung nhắc tới người xa lạ vật, cũng xuất từ hắn tương lai trường thiên cổ tích, trong đó thậm chí bao gồm mây trăm vạn chữ đại trường thiên!"

Đám bạn trên mạng: $\Sigma(\triangle)$!!!

Sở Cuồng trong đầu, thật tồn ở một cái cổ tích vũ trụ!

---

ps: Đây chính là ban đầu sửa đổi « cổ tích trần » trong đó mấy câu ca từ nguyên nhân, muốn làm ra một loại trước thời hạn dự đoán tương lai Lục Bộ cổ tích tác phẩm hợp với tình thế cảm, đợi Lục Bộ dự đoán cổ tích toàn bộ phát hành, lại mỗi một bộ đều là trong cổ tích kinh điển mãnh liệt, mọi người về lại cổ bài hát này mới có ý tứ, nay Thiên Tiên kết thúc công việc, dựa theo thông lệ cầu nguyệt phiếu ~

Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 620: Nguyên lai đến có chuẩn bị

"Toàn chức nghệ thuật gia

Bất quá .

Lần nữa rung động đồng thời, mọi người lo lắng cũng không vì vậy mà biến mất.

Sở Cường trước thời hạn công bố tên sách tiến hành tuyên truyền, chẳng lẽ là muốn mượn « cổ tích trần » nhiệt độ, tới cho mình tân cổ tích thêm trọng lượng sao?

Hiệu quả là có.

Nhưng còn chưa đủ a, Đại Vệ « I Wish I Knew » phần trên sức ảnh hưởng, có thể không phải một ca khúc có thể so sánh .

Trong lúc nhất thời, nghị luận vẫn còn tiếp tục.

Lâm Uyên lại không có để ý nữa trên mạng động tĩnh.

Sau đó thời gian, hẳn liền an tâm viết « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Trong quá trình này.

Kim Mộc cho Lâm Uyên mang đến một tin tức, cũng với Sở Cường có liên quan:

"Phim truyền hình bản « Đại Trinh Thám Hercule Poirot » đã quay, trước mắt đang ở làm hậu kỳ, phỏng chừng làm xong sẽ phát hình."

Sở Cường danh nghĩa tiêu thuyết, cơ bản cũng bán ra tác phẩm bản quyền, bất quá Lâm Uyên cũng không thể nào nhúng tay những thứ này bản quyền bán ra sau điện ảnh kịch quay chụp .

Tinh lực có hạn, chiếu có không tới.

Một loại chỉ có ở nơi này nhiều chút điện ảnh kịch chiếu phim thời điểm, Kim Mộc mới có thể nói với Lâm Uyên một tiếng.

"Quay lại nhìn một chút."

Lâm Uyên mở miệng nói, cũng không có hỏi nhiều.

Bộ này phim truyền hình quay chụp, không có quan hệ gì với hắn.

Không mặc dù quá không nhúng tay vào quay chụp, nhưng Lâm Uyên khẳng định cũng hi vọng chính mình tiêu thuyết soạn lại phim truyền hình chụp tốt.

Nếu như bên sản xuất đem phim truyền hình đổi đập, vậy sau này Lâm Uyên là sẽ không tiếp tục cùng loại này công ty hợp tác.

Quá chà đạp địa cầu kinh điển tác phẩm rồi.

Nghề bên trong điện ảnh chế tác công ty đều biết Sở Cường cái quy củ này, cho nên mua Sở Cường điện ảnh bản quyền, thái độ phương diện cũng rất coi trọng, quay chụp đứng lên cũng đủ nghiêm túc.

"Ừm."

Kim Mộc cười nói: "Nhắc tới, ngài đối thủ cũ, bản mới « hồng hoang » phim truyền hình cũng sẽ công chiếu rồi, chỉ là cụ thể ngày tháng còn không có công bố, hiện đang xử lý hậu kỳ vấn đề."

"Kia « Tây Du Ký » cũng sắp."

Lâm Uyên một mực ở chú ý « Tây Du Ký » bên kia quay chụp.

Bởi vì chỉ quay chụp Quý đầu tiên duyên cớ, nội dung cũng không tính nhiều, cho nên quay chụp tốc độ vẫn không tệ.

Trên thực tế.

Lâm Uyên cùng Kim Mộc trao đổi xong không bao lâu, « Tây Du Ký » đoàn kịch liền truyền tới Quý đầu tiên quay chụp chính thức quay tin tức. Quay nhật.

Lâm Uyên còn tự mình đi chuyển đoàn kịch, cũng không khó được tham gia đêm đó sát thanh yến.

Dù sao cũng là đoàn kịch hạch tâm Tổng Biên kịch, coi như Lâm Uyên càng ngày càng quen thuộc ngay trước vung tay chương quỹ, một ít mang tính then chốt trường hợp vẫn phải là tận lực tham dự.

Sát thanh yến bên trên.

Lâm Uyên không nghi ngờ chút nào là toàn trường tiêu điểm.

Đạo diễn Giám đốc sản xuất thậm chí còn chủ yếu các diễn viên thay nhau với Lâm Uyên mời rượu.

Lâm Uyên không uống rượu, lấy trà thay rượu đáp lại ——

Mọi người đều biết Lâm Uyên thân thể không được, cũng không biết bây giờ Lâm Uyên thân thể so với bình thường nhân cũng còn khá, cho nên không người cảm thấy hấn bàn rượu uống trà không ôn.

Đương nhiên.

Lâm Uyên coi như thân thể khá hơn nữa, hấn không muốn uống rượu, cũng không có người dám nói thêm cái gì là được.

Mà ở trong bữa tiệc, Lâm Uyên cũng đang yên lặng quan sát những thứ này diễn viên.

Tây Du đến tiếp sau này thanh toán rất trọng yếu, liên quan đến độc lập một người điện ảnh, trong này một ít diễn viên, hấn sau này khả năng sẽ dùng tới.

Chỉ là kế hoạch cụ thể, Lâm Uyên vẫn còn ở cân nhắc, cho nên trong bữa tiệc cũng không nói ra.

Sát thanh yến ngày thứ 2, Lâm Uyên đi tới phòng làm việc tiếp tục viết « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Bộ này tiểu thuyết trên dưới chung vào một chỗ không tới 20 vạn chữ.
Mà một bộ không tới 20 vạn chữ tiểu thuyết yêu cầu viết bao lâu?
Đối với bất đồng tác gia mà nói, câu trả lời khẳng định cũng là bất đồng.
Mà Lâm Uyên cho ra đáp án dĩ nhiên là:

Mấy ngày đủ rồi.

Là, liền thời gian vài ngày, Lâm Uyên cũng đã viết xong hơn nửa « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Đây còn là bởi vì hắn cần phải đồng thời làm cho này bộ cổ tích hội chế hình vẽ, làm trẻ nãi một ít công phu.

Nếu như không cần hình vẽ lời nói, chỉ sợ hắn lúc này đã đem toàn bộ tiểu thuyết viết xong.

Bất quá tha cho là như thế, Lâm Uyên tốc độ cũng thật nhanh.

Dù sao hắn gõ chữ cùng còn lại tác gia bất đồng.

Còn lại tác gia đều là một bên ý tưởng nội dung cốt truyện một bên viết sách.

Mà Lâm Uyên chỉ cần đem trong đầu văn tự, làm từng bước gõ đi ra là được.

Về phần hội họa bộ phận .

Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật đặt ở vậy, chính là cổ tích hình vẽ, phí không được quá đại công phu.

"Tôi hôm nay liền có thể kết thúc công việc."

Liếc nhìn độ tiến triển, trong lòng Lâm Uyên nắm chắc.

Đang lúc này, Kim Mộc bỗng nhiên xuất hiện ở: "Ông chủ, Đại Vệ « I Wish I Knew » hạ bộ đã ban bố, ta mua về một quyển."

"Ừ ?"

Lâm Uyên nhìn về phía Kim Mộc trong tay cầm một quyển sách, kính ngạc phát hiện, đối phương mặt bìa xen vào Đồ Họa đẹp vô cùng.

Kim Mộc cười khở nói: "« I Wish I Knew » hạ bộ, mời nghề bên trong đỉnh cấp tranh minh họa sư hội chế tranh minh họa, ngài ở hình vẽ phương diện ưu thế, đã không tính lớn rồi."

Trong lời nói, Kim Mộc lật vài tờ « I Wish I Knew » hạ bộ, biểu diễn cho Lâm Uyên nhìn.

Bên trong biết vẽ rất nhiều, hơn nữa phần lớn cũng rất tinh xảo, coi như là lấy Lâm Uyên loại này kén chọn nhãn quang nhìn, không thừa nhận cũng không được Đại Vệ tìm tranh minh họa sư trình độ tương đối khá.

Đương nhiên, so với chính mình khẳng định còn có chênh lệch.

Chỉ là đối với cổ tích mà nói, loại trình độ này tranh minh họa đã tương đối cao rồi.

Kim Mộc trầm giọng nói: "Thấy « I Wish I Knew » hạ bộ ta mới biết, đối phương đến có chuẩn bị, e là cho dù không có Yên Nhân khuyến khích, Đại Vệ cũng có với ngài Văn Đẩu dự định, đối với cái này nhiều chút mới gia

nhập thông nhất Châu văn người mà nói, ngài thân phận của Sở Cuồng chính là một cái cái bia, tất cả mọi người đều muốn mượn ngài hào quang lên chức."

Bởi vì « I Wish I Knew » phần trên cũng không có quá nhiều tranh minh hoạ.

Mà « I Wish I Knew » hạ bộ, lại xuất hiện số lớn ưu mỹ tranh minh hoạ. Điều này nói rõ, Đại Vệ « I Wish I Knew » hạ bộ, chính là dùng để nhằm vào Sở Cuồng.

Bởi vì nghiên cứu qua Sở Cuồng Nhân đều biết, Sở Cuồng trước cổ tích, tranh minh hoạ đều là bóng dáng phụ trách!

Bóng dáng tranh minh hoạ, cho Sở Cuồng tiểu thuyết lượng tiêu thụ, cống hiến nhiều vô cùng lực lượng.

Cho nên Đại Vệ rất thông minh!

Hắn cũng ở đây tranh minh hoạ trên dưới công phu!

Không phải hi vọng nào chính mình tác phẩm tranh minh hoạ so với bóng dáng được, bóng dáng kỹ năng vẽ rất khó vượt qua, nhưng hắn làm như vậy ít nhất có thể suy yếu Sở Cuồng trong tác phẩm bóng dáng phụ trách tranh minh hoạ mang đến ưu thế.

"Chuẩn bị rất đầy đủ a."

Lâm Uyên nghi ngờ: "Vậy hắn đệ nhất bộ tại sao không đem tranh minh hoạ làm xong?"

Lâm Uyên có chút cường bách chứng.

Nào có phần trên tranh minh hoạ tùy tiện lừa bịp, hạ bộ lại lớn làm đặc làm?

Kim Mộc bĩu môi: "Đương nhiên là muốn đánh ngài một trở tay không kịp, giống như hắn ước ngài Văn Đẩu thời điểm, cũng không có chuyện nói rõ trước chính mình sách mới là « I Wish I Knew » hạ bộ như thế, luận coi trọng trình độ, Đại Vệ đối với ngài coi trọng, vượt qua xa Bạch Kiệt."

"Không sao."

Lâm Uyên nói: "Chúng ta tranh minh hoạ tốt hơn, ngoài ra bộ này tiểu thuyết buổi tối liền có thể quyết định được, mấy ngày nay người an bài một chút xuất bản công việc."

"Ngài còn có chiêu?"

Ánh mắt của Kim Mộc sáng lên.

Lâm Uyên nhàn nhạt nói: "Đã tham gia Tổng nghệ tiết mục nhân đều biết, bài đầu phải thua."

Kim Mộc: ". "

Ta với người trò chuyện tiểu thuyết.

Người theo ta đàm huyền học?

---

ps: Cảm tạ 【 wa ta nu ki ki miひろ 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, ô bạch có chút việc muốn xử lý một chút, chương này viết gấp, quay đầu tu, chương tiếp theo hẳn rất vãn, mọi người không cần chờ.

Tâm ý không phải hành lý, bởi vì không có trọng lượng, cho nên mới khó nhắc lên, càng khó buông xuống. Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 621: Cái gì cũng không phải

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cùng lúc đó.

Các Châu cổ tích giới cũng chú ý tới « I Wish I Knew » tranh minh hoạ.

Liên giống như Kim Mộc.

Giờ khắc này rất nhiều người cũng phản ứng lại, nhìn thấu Đại Vệ mưu kế tỉ mỉ kế sách ——

"Đây là sớm có chuẩn bị a!"

"Chúng ta cũng cho là Đại Vệ là bị Yến Nhân xúi bẩy cùng Sở Cuồng Văn Đẩu, lại không nghĩ rằng Đại Vệ từ đầu chí cuối, mục tiêu chính là Sở Cuồng mà không phải là Bạch Kiệt!"

"Cái này Hàn Nhân có chút gian trá!"

"Bạch Kiệt, chỉ là Đại Vệ ván cầu!"

"Dùng trước đánh bại Bạch Kiệt phương thức để cho « I Wish I Knew » phần trên đồ thăm, sau đó dùng hạ bộ khiêu chiến Sở Cuồng."

"Sở Cuồng Đồng Thoại, có một cái ưu thế, chính là có bóng dáng tranh minh hoạ."

"Đại Vệ cũng chú tâm chuẩn bị tranh minh hoạ, nhưng hấn phần trên không có dùng, mà là đến « I Wish I Knew » hạ bộ phát hành thời điểm mới lộ ra kế hoạch, chính là vì đánh Sở Cuồng một trở tay không kịp!"

"Nếu như không phải chuyện trước biết quá Sở Cuồng, Đại Vệ sẽ không nghĩ tới tranh minh hoạ ngón này!"

" . "

Hóa ra Bạch Kiệt chỉ là Đại Vệ dùng tới khiêu chiến Sở Cuồng ván cầu? Không biết ý thức được một điểm này Bạch Kiệt sẽ là loại tâm tình nào. Nhưng không khỏi không thừa nhận, Đại Vệ này ba tính toán rất thành công.

Bằng vào bộ nhiệt độ cơ sở, « I Wish I Knew » một khi bán liền lượng tiêu thụ hỉ nhân!

Mà khi độc giả thấy « I Wish I Knew » nửa phần dưới còn nhiều hơn nửa phần trên không có tinh mỹ tranh minh hoạ, cái loại này kinh hỉ cảm liền mãnh liệt hơn rồi!

Trong lúc nhất thời, « I Wish I Knew » lượng tiêu thụ cực cao!

Mà buổi chiều thập phần, hạ bộ « I Wish I Knew » đánh giá đi ra!

"Đại Vệ cổ tích, thật có đặc điểm!"

"Rất thích hợp giáo dục hài tử truyện cổ tích!"

"Kéo dài phần trên họa phong, chất lượng chẳng những không có hạ xuống, ngược lại có chút tăng lên."

"Phối hợp tranh minh họa ăn, phi thường xuất sắc, cảm giác tình cảnh so sánh với bộ cặng hoành lớn một chút, rất thích cái này phát sinh ở trên mặt biển truyện cổ tích."

"Truyện kỳ huynh đệ bộ thứ hai lại cùng Sa Ngư vật lộn, xuất sắc!"

"Đại Vệ không hổ là đánh bại Bạch Kiệt cổ tích tác gia, không đi vương tử công chúa thập ầu đường đi, tuổi tác hơi thằng bé lớn cũng có thể nhìn đến nồng nhiệt."

"Truyện kỳ huynh đệ ở trên biển nghênh đón bão táp đoạn này nội dung cốt truyện rất có giáo dục ý nghĩa."

"Nghe nói bộ tác phẩm này cùng Sở Cuồng triển khai Văn Đẩu, Đại Vệ này ba có thể là đi lên Sở Cuồng cùng Bạch Kiệt bả vai, nhất cử ở cổ tích giới Phong Thần tiết tấu?"

"Đại Vệ ôn!"

"Nếu như có thể so với đoạn thiên cổ tích, sợ rằng hai cái Đại Vệ cũng không phải Sở Cuồng đối thủ, nhưng nếu như là trường thiên lời nói, Đại Vệ phần thắng đã rất rõ ràng rồi, dù sao Sở Cuồng liền Bạch Kiệt cũng không nhất định hơn được."

" "

Đầu tiên phải thừa nhận « I Wish I Knew » quả thật rất xuất sắc.

Nếu không Đại Vệ cũng không thắng được Bạch Kiệt.

Cố sự giảng thuật một đôi huynh đệ ở trên biển lái thuyền lớn thám hiểm cố sự.

Trên mặt biển, có bão táp, đủ loại gian nan hiểm trở.

Ngoài ra, đôi huynh đệ này vẫn cùng một ít sinh vật biển nộ lên bằng hữu.

Bọn họ sẽ còn liên thủ đối phó một ít cường đại lại tà ác sinh vật biển.

Rất có ý tưởng một cái truyện cổ tích.

Câu chuyện này phối hợp trên biển tranh minh họa, đẹp tinh xảo, bị rộng rãi hoan nghênh.

"Xin chỉ giáo!"

Cũng là ở đêm khuya này, Đại Vệ lần nữa @ Sở Cuồng, tràn đầy tự tin!

Yến Nhân môn trầm mặc.

Sở Cuồng này ba chống đỡ được sao?

Ngược lại là một ít Tần Châu đám bạn trên mạng vẫn duy trì lạc quan.

Thậm chí có Tần Châu bạn trên mạng vì an ủi Yến Nhân, cười nói nổi lên 1 cộc chuyện cũ:

"Ban đầu Lãnh Quang cùng Sở Cuồng tiến hành trình thám tử thí thời điểm, Lãnh Quang cũng là bài đầu, nói câu xin chỉ giáo, sau đó cố sự không biết có thể đi tra một chút, Internet là có trí nhớ."

Đương nhiên rồi.

Mặc dù ngoài miệng rất lạc quan đáng vẻ, nhưng Tần Châu rất nhiều người nội tâm cũng là lạng lẽ lau vệt mồ hôi.

Đại Vệ mạnh, vượt ra khỏi rất nhiều người dự liệu.

Mà liên quan tới Sở Cường, mọi người đều biết, trường thiên cổ tích cũng không phải đem am hiểu nhất loại hình.

Sở Cường viết cổ tích, lợi hại nhất là đoản thiên.

Chớ nói chi là Đại Vệ còn có « I Wish I Knew » phần trên đánh hạ cơ sở.

Chỉ là hình ảnh này cũng thuộc về thật thú vị.

Đã từng đem Sở Cường coi là cái đinh trong mắt gai trong thịt Yên Nhân, bây giờ lại bắt đầu vì Sở Cường lo lắng?

Mà an ủi Yên Nhân, lại là một đám Tần Nhân?

Luôn cảm giác nơi nào không đúng lắm.

Lâm Uyên rốt cuộc viết xong « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Cái này hoàn thành thời gian, cùng hẳn trước đó dự đoán chênh lệch không bao nhiêu.

Hắn không có đi quản trên mạng hướng gió, trực tiếp sẽ để cho Kim Mộc cùng Ngân Lam Thư Khố tiếp nhận.

Vì vậy.

Ngay tại đêm đó.

Ngân Lam Thư Khố ban bố một cái tuyên truyền động tĩnh:

"Sở Cường Đồng Thoại trần vũ trụ thứ 2 bộ trường thiên cổ sự « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » vào khoảng một tuần sau chính thức phát hành, 'Nghe nói Hatter thích Elise, Shuke Beata là biết nói chuyện con chuột ". Lam Tinh sử thượng đệ nhất bộ hoang đường lưu cổ tích, hiện đã ở Internet bán thư Website 'Aneux' mở ra dự bán con đường!"

Tuyên truyền phía sau.

Không biết đến Ngân Lam Thư Khố các biên tập nhìn xong « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » sau đó là như thế nào như có điều suy nghĩ.

Mà câu kia "Lam Tinh sử thượng đệ nhất bộ hoang đường lưu cổ tích" lời bình, tự nhiên cũng không có đưa tới quá nhiều người chú ý.

Từ đám bạn trên mạng thảo luận đến xem, tựa hồ rất nhiều người đều cảm thấy « I Wish I Knew » thắng chắc.

Đại Vệ đúng là tràng này Văn Đấu cuối cùng Doanh gia.

Bao gồm Ninh Nghị cũng cho là như vậy ——

Ninh Nghị là Lam Tinh trú danh Internet bán thư Website "Aneux" bộ tiêu thụ chủ quản.

Thư Điểm phân tuyên thượng tuyên hạ.

Off thị trường do các đại tiệm sách kiểm soát.

Mà tuyển thượng thị trường, là không có thật thể tiệm, trực tiếp ở trên mạng bán thư.

Có người thích đi Thư Điểm mua sách, nhưng không yêu ra ngoài nhân là thích ở tuyển thượng mua sách, sau đó do bán thư Website an bài chuyên phát nhanh viên giao hàng đến nhà.

Làm Aneux tiêu thụ chủ quản làm chủ, Ninh Nghị từ Ngân Lam Thư Khố đặt trước một triệu sách « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Vâng.

Mặc dù Ninh Nghị cũng cho là Sở Cuồng Văn Đâu, có thể sẽ bại bởi Đại Vệ.

Nhưng đây tuyệt không có nghĩa là Sở Cuồng thư không tốt bán.

Aneux hàng năm hàng năm lượng tiêu thụ trên bảng, luôn sẽ có Sở Cuồng tác phẩm danh liệt trong đó.

Đây chính là Sở Cuồng ở thư viện thị trường lực hiệu triệu.

Coi như bại bởi Đại Vệ, hẳn tin tưởng « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » một triệu sách hàng tích trữ lượng cũng hầu như là bán xong.

Về phần cái gọi là tuyển thượng dự bán .

Đây chỉ là Ninh Nghị ý tưởng đột phát làm tiêu hoạt động.

Bây giờ điện ảnh không phải thích chơi đùa dự bán mà, hẳn muốn thử một chút tiểu thuyết có thể hay không dự bán.

Lúc trước có một ít tiểu thuyết làm qua dự bán, nhưng hiệu quả cũng rất bình thường.

Nhân gia điện ảnh dự bán, là dựa vào đủ loại xuất sắc dự đoán phiến cùng tuyên truyền, cộng thêm đạo diễn cùng với diễn viên lực hiệu triệu.

Tiểu thuyết cũng không thể cũng trước thời hạn dự đoán nội dung cốt truyện chứ ?

Vậy không kêu dự đoán, đó chính là kịch xuyên thấu qua.

Bất quá Sở Cuồng tiểu thuyết làm dự bán, hiệu quả hẳn so với bình thường tác gia lợi hại, dù sao Sở Cuồng không phải người bình thường.

Ngược lại làm loại chuyện lật vạt này động, coi như thất bại, đôi Aneux lại không có tổn thất gì.

Phải nói lực hiệu triệu, Sở Cuồng nhất định là có nhất định lực hiệu triệu.

Nhưng mọi người ở không biết Sở Cuồng bộ này cố tích viết thể nào dưới tình huống, sẽ trực tiếp ngoan ngoãn mua sách sao?

Ninh Nghị đoán chừng là không quá có thể.

Bất quá Sở Cuồng một ít fan cứng sẽ vì ủng hộ Sở Cuồng mà không chút nghĩ ngại trực tiếp đặt mua, cái này ngược lại rất có thể.

Ninh Nghị phải kiểm, chính là Sở Cuồng bộ phận này fan cứng tiền.

Cho nên cái này dự bán, cũng không thể nói là không có chút ý nghĩa nào, ít nhất có thể có lợi.

Thịt muối cũng là thịt mà, có còn hơn không.

Luôn sẽ có một số ít nhân sẽ đóng nhiều chút tiền đặt cọc, ở trên website đặt mua xuống.

Ôm loại ý nghĩ này, Ninh Nghị làm hoạt động này.

Kết quả.

Hoạt động mở ra sau mười lăm phút, điện thoại của Ninh Nghị vang lên, là hẳn kia gọi cảm bí thư quèn đánh tới.

"Lão đại, dự bán bên kia ."

Gọi cảm bí thư quèn thanh âm tựa hồ có chút run rẩy.

Ninh Nghị sớm có chuẩn bị tâm lý, cười nhạt, bày mưu lập kế, trấn định như thường:

"Ta biết bán không được mấy quyển, độc giả căn bản không biết sách này viết cái gì, cũng biết là Sở Cuồng, ai lại sẽ tùy tiện hạ đơn đâu rồi, việc này động thì tùy làm đến chơi đùa."

"Không phải ."

Gọi cảm bí thư quèn rất gấp.

"Chẳng lẽ một quyển cũng không bán đi?"

Ninh Nghị ho khan một tiếng, có chút lúng túng.

Sở Cuồng cũng chưa có điểm góc ghéch ủng hộ hẳn nào tàn fan sao?

Hay lại là Ngân Lam Thư Khố tuyên truyền không góp sức?

"Người mẹ nó hãy nghe ta nói hết!"

Gọi cảm bí thư quèn lại bạo nổ lớn:

"« Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » một triệu sách dự bán lượng ngắn ngủi mười lăm phút liền bị đám bạn trên mạng đặt xong rồi, bây giờ Website bởi vì lưu lượng quá lớn bắt đầu ngừng lại rồi, không có đặt trước đến tiêu thuyết độc giả đang ở bình luận khu chửi mẹ, người đi nhanh với Ngân Lam Thư Khố liên lạc, chúng ta yêu cầu vào càng nhiều thư, thuận tiện đừng quên đem lập trình viên kêu làm việc!"

Gọi cảm bí thư quèn ở thét chói tai!

Cáp?

Ninh Nghị bói rồi!

Đại não tại chỗ đặng máy!

Giờ khắc này, Ninh Nghị mới khó khăn lắm ý thức được, nguyên lai Đại Vệ quyển kia « I Wish I Knew » nửa phần trên đánh hạ cái gọi là cơ sở, ở "Sở Cuồng" hai chữ này trước mặt .

Cái gì cũng không phải.

---

ps: Rốt cuộc viết ra Canh [2] rồi, này cũng hơn nửa đêm, cảm tạ một luồng Phi Vũ thứ n cái minh chủ, thừa dịp cái đêm này không người, Phi Vũ nếu không ta nữ trang cho người thoải mái một chút? ■? ■●, khụ, đùa, xin chớ coi là thật.

Chương 622: Ta, Sở Cuồng, giao tiền

"Toàn chức nghệ thuật gia

"Sở Cuồng!"

Danh tự này bản thân liền có nghĩa là kinh khủng cơ sở!

Không tính là mới gia nhập thông nhất Hàn Châu.

Ở Tần Tề Sở Yên, Sở Cuồng tựa như một khối băng hiệu chữ vàng!

Nguyên lai trong lúc vô tình, Sở Cuồng đã cường đại đến chỉ là công bố một cái tên sách, sẽ có vô số độc giả nguyện ý trả tiền mức độ .

Sở Cuồng Tiên Thiên hoàn cảnh xấu?

Làm to!

Thực ra Đại Vệ mới là ở vào Tiên Thiên hoàn cảnh xấu!

Hắn lựa chọn Sở Cuồng làm Văn Đẩu đối thủ, nhất định phải đối mặt Sở Cuồng ở Tần Tề Sở Yên bốn Châu trong lòng độc giả thông trị cấp thị trường địa vị!

Đây là Sở Cuồng nhiều năm canh vôn sau đánh hạ hùng hậu cơ sở!

Cơ sở này, xa xa không phải bán bộ « I Wish I Knew » có thể so sánh với! Aneux một triệu sách « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » trong nháy mắt liền dự bán hết sạch, đó là Sở Cuồng với thư viện thị trường chi lực hiệu triệu tốt nhất chứng minh!

Ninh Nghị bỗng nhiên nghĩ đến một câu nói:

【 ở thực lực tuyệt đối trước mặt, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì cũng không có chút ý nghĩa nào. 】

Vì đánh Sở Cuồng một trở tay không kịp, Đại Vệ cơ quan tính hết quá thông minh.

Nhưng Đại Vệ thậm chí còn Hàn Châu, thậm chí là tất cả mọi người đều đánh giá thấp Sở Cuồng đối với độc giả sức hấp dẫn.

Lấy lại tinh thần.

Ninh Nghị trước tiên liên lạc Ngân Lam Thư Khố nói chuyện làm ăn.

Cái này dự bán, quá điên cuồng!

Cùng lúc đó.

Vô số tin tức!

Trong nháy mắt vết sạch Internet!

« khiếp sợ! Sở Cuồng Đồng Thoại tân tác, một triệu sách mười lăm phút bán khánh! »

« Aneux dự bán Sở Cuồng sách mới, triệu tồn kho đảo mắt bị bạn trên mạng mua không còn một mống! »
« Sở Cuồng thị trường lực hiệu triệu khủng bố đến mức nào: một triệu sách sách mới, chỉ có thể chống đỡ mười lăm phút? »
« Sở Cuồng sách mới ở Aneux hỏa bạo dự bán, Website bởi vì đặt mua số người quá nhiều mà gần như tan vỡ! »
« Sở Cuồng sách mới dự bán hỏa bạo trình độ phá kỷ lục! »

« . »

Các truyền thông phản ứng thật nhanh!

Aneux chân trước chuyện phát sinh, chân sau liền bị các tạp chí lớn tranh nhau bản tin!

Ầm!

Thấy tin tức này, đám bạn trên mạng hãy cùng Ninh Nghị phản ứng như thế.

Bối rồi!

Ước chừng một triệu sách tồn kho, mười lăm phút bán xong?

Cái này cũng quá kinh khủng đi!

Đây chỉ là Website dự bán a!

Mua sách nhân thậm chí cũng không biết sách này viết cái gì!

Cũng biết là Sở Cuồng!

Nếu như tồn kho đủ, này dự bán lượng được ngư phê tới trình độ nào?

"Điên rồi!"

"Thư viện thị trường lúc trước cũng có tương tự tiểu thuyết dự bán hoạt động, nhưng không có bất kỳ một lần hoạt động so với lần này tới ác hơn!"

"Sở Cuồng lực hiệu triệu nghịch thiên!"

"Lão tặc đã trâu như vậy phê sao?"

"Ta mẹ nó trước còn lo lắng lão tặc Văn Đẩu thua thiệt, dù sao Đại Vệ có nửa phần trước « I Wish I Knew » nhiệt độ thêm được, bây giờ này nhìn một cái, Đại Vệ trước làm về điểm kia nhiệt độ thêm được ở Sở Cuồng đại trước mặt danh nhằm nhò gì a!"

"Này bà dự bán tiếng vọng, đơn giản là treo lên đánh Đại Vệ!"

"Sở Cuồng căn bản không yêu cầu viết cái gì « Shuke cùng Beata » tiếp theo làm, hấn chỉ cần đơn giản phát hành sách mới, liền có vô số độc giả chen chúc tới!"

"Tóm lại liền một câu nói: "

"Ta, Sở Cuồng, giao tiền!"

" "

Cái này tổng kết, quá đúng chỗ!

Đơn giản thô bạo!

Hoàn toàn không nói phải trái!

Thật sự là "Ta, Sở Cuồng, giao tiền" hệ liệt!

Mọi người phảng phất căn bản không quan tâm Sở Cuồng sách mới viết thế nào, « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » cũng chưa bao giờ tiết lộ qua bất kỳ tiểu thuyết nội dung tương quan.

Mọi người mua sách, thật sự là hướng về phía "Sở Cuồng" hai chữ.

Vượt trội một cái góc nghếch!

Có chút nhớ nhung muốn đặt mua, kết quả lại phát hiện Aneux đã bán khánh đảm bạn trên mạng cười khò:

"Ta Tư nghĩ thâm, Sở Cuồng sách mới thế nào cũng sẽ không kém đi, liền chuẩn bị đi trên website đặt mua một chút, kết quả các người đoán thế nào, phảng phất toàn thế giới cũng mẹ nó theo ta muốn cùng nhau đi rồi!"

"Aneux này ba chắc muốn sừng sờ chứ ?"

"Chuyện này nói cho ta biết một cái đạo lý: Tùy tiện một bộ rác rưởi tiểu thuyết,

Chỉ cần là Sở Cuồng, sẽ có vô số giống như ta vậy độc giả góc nghếch mua."

"Yêu cầu Đại Vệ bóng ma trong lòng điện tích!"

"Ta nhìn thấy có « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » dự bán, phản ứng đầu tiên chính là mua tới nhìn một chút, xem ra mọi người cùng ta phản ứng là hoàn toàn nhất trí."

" "

Ngân Lam Thư Khô phản ứng cũng là nhanh, lúc này liền hứa hẹn Aneux càng nhiều đơn đặt hàng.

Mà Aneux thì tại lập trình viên khẩn cấp làm thêm giờ trung, vững chắc thiếu chút nữa bị chen bẻ Website server.

Khi mọi người đổi mới Aneux đặt mua Website, liền phát hiện đặt mua lại có thể tiếp tục .

Lại vừa là một triệu sách dự bán lượng!

Thực ra Aneux hoàn toàn có thể không hạn chế, để cho đám bạn trên mạng yêu định bao nhiêu liền nhiều lắm là ít, ngược lại Ngân Lam Thư Khô bên kia tùy thời có thể bắt được càng nhiều hàng.

Nhưng nơi này Aneux đùa bỡn cái tiểu hoa chiêu:

Bọn họ muốn dùng đặt mua con số tới kích thích tiêu phí, để cho đám bạn trên mạng có một cái cảm giác cấp bách, phảng phất mọi người không còn nắm chặt đặt trước lời nói sẽ không hàng .

Không sai.

Trước không phải cố ý chơi đùa đố bụng kinh doanh.

Nhưng lần này là thật đang làm đố bụng kinh doanh!

Hiệu quả hiển nhiên rất tốt.

Cái thứ 2 triệu sách, lại bị nhanh chóng mua không còn một mống!

Thành công định thư vãng hữu, thậm chí khoe khoang tính tiết độ phát động tĩnh, thậm chí là vòng tròn bằng hữu loại.

Không định đến độc giả, chính là bất mãn thúc giục, Website lần nữa "Bỏ hàng".

Bỏ hàng?

Aneux hoàn toàn là hư không bỏ hàng.

Đây là đặt trước a đặt trước!

Thật thể tiểu thuyết còn mẹ nó không in tốt đây.

Cái gọi là bỏ hàng, chỉ là Aneux với Ngân Lam Thư Khô hạ lớn hơn đơn đặt hàng thôi.

Lúc này, một ít Aneux bên ngoài Internet bán thư Website cũng rồi rít lấy lại tinh thần, ghen tị con mắt đều đỏ, liền vội vàng liên lạc Ngân Lam Thư Khô đặt hàng.

Bọn họ cũng phải chơi đùa Sở Cuồng sách mới dự bán!

Hắn, Sở Cuồng, cướp.

Giao tiền!

Ngân Lam Thư Khô ai đến cũng không có cự tuyệt.

Này lại không phải ký Aneux độc nhất.

Mà theo các đại tuyền thượng bán thư Website rồi rít mở ra « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » dự bán con đường, đối bụng kinh doanh kiểu rớt cuộc chơi đùa không nổi nữa.

Mấy ngày kế tiếp.

Sở Cuồng sách mới dự bán cuồng triều, bắt đầu cuốn!

Tề Châu: Mua!

Sở Châu: Mua mua!

Tần Châu: Mua mua mua!

Yến Châu: Mua mua mua mua!

Hàn Châu: Mua, còn chưa mua?

Có thống kê biểu hiện, Yến Châu cung cấp đơn đặt hàng là nhiều nhất!

Cái này cùng Sở Cuồng quá đi những..kia tác phẩm lượng tiêu thụ khắp nơi khu bài danh, nghiêm trọng không hợp!

Sở Cuồng lúc trước tác phẩm, ở Tần Châu là được hoan nghênh nhất.

Bởi vì Sở Cuồng là Tần Nhân, ở Tần Châu nổi tiếng cao nhất.

Ngay từ lúc thống nhất trước hắn cũng đã ở Tần Châu có rất sâu căn cơ.

Nếu so sánh lại.

Sở Cuồng ở Tề Sở Yến tam Châu, được hoan nghênh trình độ rõ ràng không bằng Tần Châu.

Nhưng lần này, Yến Châu sức mua độ lại so với Tần Nhân còn lớn hơn!

Điều này nói rõ, Yến Nhân là thật hi vọng Sở Cuồng thắng, bọn họ dùng hành động thực tế hung hăng chống đỡ Sở Cuồng!

Hiển nhiên trước Yến Nhân bị Hàn Châu giễu cợt, bị chọc tức!

"Đảo đi đảo lại, Hàn Châu còn thành tựu Sở Cuồng?"

Các Châu cổ tích giới thấy tràng cảnh này, cả đám trợn mắt há mồm.

Đại Vệ này ba Văn Đẩu mời, lại Âm Sai Dương Thác để cho Yên Nhân thành ủng hộ Sở Cuồng quân chủ lực!
Trước, Đại Vệ thận trọng, mỗi một bước cũng tính toán Sở Cuồng.
Sở Cuồng đáp lại, theo mọi người, chỉ là dốc hết toàn lực, đơn giản thô bạo.
Nhưng giờ phút này, lại có nhân suy đoán, có lẽ Sở Cuồng cũng là Kỳ Thủ.
Hắn đang cùng Đại Vệ tiếp theo bàn rất lớn cờ, hơn nữa tài đánh cờ so với Đại Vệ còn cao hơn một bậc!
Rõ ràng Đại Vệ mượn Bạch Kiệt cùng « I Wish I Knew » nửa phần trên, chiếm hết tiện nghi.
Sở Cuồng lại mượn lần này Văn Đẩu, cơ hồ khiến toàn bộ Yên Châu thị trường để cho hắn sử dụng!
Rõ ràng trước đó, bởi vì Sở Cuồng khêu một cái 9 trấn áp Yên Châu cổ tích giới sự tình, đưa đến Yên Nhân đối Sở Cuồng đủ loại bất mãn.
Bây giờ, hắn lại hoàn toàn hóa giải trong lòng Yên Nhân ngăn cách, để cho Yên Nhân thành hắn trung thật nhất Tín Đồ.
Kết quả này, thật chỉ là trùng hợp sao?
"Này ba, Sở Cuồng ở tầng thứ mấy?"

---

ps: Ta, ô bạch, cầu nguyệt phiêu, lão con muỗi tốt kê nhi mãnh!

Chương 623: Sở Cuồng bên dưới, Chúng Sinh ngang hàng

"Toàn chức nghệ thuật gia

Cái kết quả này quá không thể tưởng tượng nổi .

Không thể tưởng tượng nổi đến tất cả mọi người đều bắt đầu hoài nghi, Sở Cuồng này ba tiếp nhận Văn Đẩu, không vì đánh bại Đại Vệ, chính là yêu cầu một cái Yên Nhân quy tâm!

Đánh bại Đại Vệ, khả năng chỉ là nhân tiện.

Bằng không giải thích thế nào Sở Cuồng trước không có nhận được Bạch Kiệt Văn Đẩu mời?

"Quá độc ác!"

"Ta rút cuộc minh bạch Sở Cuồng tại sao không chấp nhận Bạch Kiệt mời."

"Bởi vì Sở Cuồng không đành lòng lại tổn thương Yên Nhân rồi, hẳn không nghĩ hoàn toàn đả tội Yên Nhân!"

"Các ngươi muốn a, nếu như Bạch Kiệt bị Sở Cuồng đánh bại, kia Yên Nhân nhiều lắm hận Sở Cuồng?"

"Nếu như liên cổ tích giới trường thiên đệ nhất nhân đều bị Sở Cuồng liên quan gục xuống, kia coi như là Sở Cuồng một người hoàn toàn trấn áp Yên Châu cổ tích, Yên Nhân phạm là có chút tập thể vinh dự cảm, cũng sẽ đối Sở Cuồng tâm có ngăn cách đi."

"Nhìn một chút Đại Vệ đánh ngã Bạch Kiệt sau đó, nhiều gặp Yên Nhân ghét bỏ?"

"Sở Cuồng việc này cờ hay liền giây ở phía trước để cho Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt, ác nhân để cho Đại Vệ làm, sau đó chính mình lại lấy anh hùng hình tượng lóe sáng đấng tràng đánh bại Đại Vệ, thu phục Yên Nhân chi tâm!"

"Trước đó, Yên Nhân cũng coi Sở Cuồng là thành nhân vật phản diện đại Boss."

"Bây giờ, hết thấy đều trái ngược."

"Yên Nhân coi như biết rõ, cũng phải lĩnh tình, bởi vì Sở Cuồng là bọn hắn xin hỗ trợ!"

"Này ba, Sở Cuồng ở tầng khí quyển, không, hẳn là ngoài không gian!"

"Đại Vệ lợi dụng Bạch Kiệt, Sở Cuồng lợi dụng Đại Vệ, một vòng tiếp một vòng, Đế Vương Tâm Thuật a!"

" "

Bọ ngựa bắt ve chim sẻ rình sau!

Lần này phân tích sau đó, các Châu cổ tích giới nhân sĩ đều cảm thấy rất có đạo lý.

Bởi vì này liên tiếp biến cố, thật trùng hợp.

Trùng hợp đến, mọi người đã không tin đây là trùng hợp.

Yến Châu kêu lâu như vậy "Tần Châu Sở Cuồng có Đại Đế phong thái", thật không có bạch hảm.

Này ba tính toán, Đại Đế phong thái không tạt xấu!

Ván đã đóng thuyền.

Vô luận ngoại giới thế nào giải độc, cũng không sửa đổi được Sở Cuồng sách mới dự bán đại bạo nổ sự thật.

Mà tràng dự bán trong cuồng triều.

Liên số Yến Nhân biểu hiện tối kích tình.

Sau đó.

Làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm một màn liền xảy ra:

Mỗ tin tức xung: « I Wish I Knew » lượng tiêu thụ vượt ngàn vạn!

Phía sau thì có tin tức xung: « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » dự bán lượng vượt ngàn vạn!

Mỗ tin tức lại xung: « I Wish I Knew » lượng tiêu thụ phá hai chục triệu!

Phía sau thì có tin tức theo sát phía sau: « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » dự bán lượng phá hai chục triệu!

Một là lượng tiêu thụ .

Một là dự bán .

Tồn thương tính không cao, làm nhục tính cực mạnh.

Người Đại Vệ bán nhiều như vậy bản thật thể thụ, cũng chính là đi đến Sở Cuồng dự bán trình độ mà thôi.

Nói cách khác:

Sở Cuồng sách mới còn không có chính thức phát hành đâu rồi, cũng đã cùng Đại Vệ ở lượng tiêu thụ bên trên đánh ngang tay!

Này phải đợi « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » chính thức phát hành, Đại Vệ làm sao còn chơi đùa?

Lại vừa là mấy ngày sau.

Xác thực nói, hẳn là « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » phát hành một ngày trước.

Hàn Châu.

Mỗ biệt thụ.

Đại Vệ nóng nảy đến bão ra thô tục: "Chơi đùa mọi người a, đám này còn không thấy thụ liền từ trên mạng đặt trước gia hỏa, là đặc biệt cho Sở Cuồng đưa tiền sao?"

Còn giảng hay không lý?

Nào có chơi như vậy?

Đám này Sa Điều độc giả còn không thấy Alice dáng dấp ra sao, liền không kịp chờ đợi cỡi quần ra?

Sẽ không sợ lật xe?

Các người chắc chắn này Alice xinh đẹp Thiên Tiên?

Tình huống này đã vượt ra khỏi Đại Vệ hiểu Phạm Vi.

Ngược lại là bên cạnh bằng hữu biểu tình thoáng qua một tia cổ quái, sau đó nhỏ giọng an ủi một câu: "Văn Đẩu thắng bại tiêu chuẩn cũng không thuần nhìn lượng tiêu thụ."

"Ừ, lượng tiêu thụ chỉ là một người trong đó tiêu chuẩn."

Đại Vệ gật đầu một cái, sau đó mắt trợn trắng nói: "Nhưng khi lượng tiêu thụ có nghiền ép thế thời điểm, người cảm thấy còn lại tiêu chuẩn thật đúng là có trọng yếu không?"

Tôi kết quả tốt là, « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » dự bán hỏa bạo, nhưng xuất bản sau tiếng tăm lại hoàn toàn băng bản.

Nhưng mà Đại Vệ vì đánh bại Sở Cuồng, từng đi sâu vào nghiên cứu qua tên đối thủ này.

Sở Cuồng tác phẩm tiếng tăm băng bản tỷ lệ, là Linh.

Vừa vặn ngược lại, Sở Cuồng tác phẩm, tiếng tăm cơ bản đều là cao hơn thị trường trung bình giá trị.

Bất quá .

Đại Vệ chưa hết hi vọng.

Ở lượng tiêu thụ nhất định bị nghiền ép lập tức, tiếng tăm là hãn duy nhất giết ngược đường giây.

Nếu như hãn dựa vào tiếng tăm giết ngược, dù là chỉ so với đối phương lớp mười ném ném, như vậy ba cũng có thể miễn cưỡng đoán làm huê.

Ngày thứ 2.

Đại Vệ từ bằng hữu trong tay, nhận lấy một quyển mới tinh « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » .

Hắn đang suy nghĩ:

Mấy ngày trước, Sở Cuồng nhất định cũng là như vậy tràn đầy thấp thỏm cùng tò mò mở ra chính mình « I Wish I Knew » đi!

Nhìn về phía bằng hữu.

Đại Vệ nói cảm tạ: "Cực khổ, thân ái Laurence, sáng sớm lạnh như vậy thiên, còn cố ý chạy chuyến Thư Điểm mua cho ta thư."

"Thư Điểm?"

Bằng hữu cười: "Không cần phiền toái như vậy, ta là trước thời hạn ở trên mạng đặt trước, chuyển phát nhanh rất thuận lợi, sớm hơn bảy giờ chung đã có người giao hàng đến nhà!"

" "

Đại Vệ động tác cứng đờ, nhìn chăm chăm bằng hữu của mình.

Bi thương, lớn như vậy.

Nhưng vẫn là phải tỉnh lại.

Đại Vệ trầm mặc lật ra « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên », bắt đầu đọc.

Cùng lúc đó.

Tần Tề Sở Yên Hàn, rất nhiều độc giả, cũng nhận được tiểu thuyết, bắt đầu đọc.

Đương nhiên, cũng bao gồm các Châu cô tích giới nhân sĩ.

Tỷ như Bạch Kiệt.

Bạch Kiệt cũng là từ trên mạng mua.

Bất quá khi Bạch Kiệt mở ra « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » thời điểm, không biết đến vị này Yên Châu xếp hạng thứ nhất trường thiên cổ tích tác gia đáp lại như thế nào một phen phức tạp tâm tình.

Bạch Kiệt thê tử ——

Một cái mỹ lệ thiếu phụ.

Nàng tựa hồ rất muốn từ Bạch Kiệt trên mặt nhìn ra cái gì, nhưng kết quả nhưng cái gì cũng không thấy.

Bạch Kiệt rất trầm mặc.

Sẽ ở đó cơ giới thức lật sách.

Có lẽ là dự báo gió bão oanh oanh liệt liệt, kéo người sở hữu đối « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » mong đợi.

Rõ ràng đây là một bộ cổ tích, nhưng rất nhiều trưởng thành độc giả cũng không nhận được đem duyệt đọc một phen.

Quá trình này, phần lớn không quá kéo dài.

Dù sao Alice chỉ là một tiểu cô nương, toàn bộ Văn Tài 20 vạn chữ không tới.

Sở Cuồng lần này kính người ngắn nhỏ.

Ngắn nhỏ chỗ tốt chính là, trưa hôm đó đã có người xem xong tiểu thuyết.

Tỷ như Đại Vệ.

Tỷ như Bạch Kiệt.

Đại Vệ nhìn xong tiểu thuyết sau, liền lâm vào quỷ dị yên lặng.

Một bên bằng hữu không nhận được hỏi một câu: "howare you?"

Đại Vệ khẽ mỉm cười: "Imfine, thank you."

Bằng hữu ngoài ý muốn: "Có thể thắng?"

Đại Vệ nụ cười có chút cứng đờ: "Tối nay ăn cái gì?"

"Sao đột nhiên nói cái này, tiểu thuyết."

Khoé miệng của Đại Vệ kéo ra: "Khác trò chuyện tiểu thuyết, giới rồi."

"Người thật có khỏe không?"

"Ta ok ."

Bằng hữu thật giống như biết cái gì.

Bên kia.

Bạch Kiệt khép lại « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên », thở phào một hơi.

"Như thế nào đây?"

Bên cạnh Mỹ Phụ Nhân hiểu kỳ.

Bạch Kiệt chỉ chỉ chân bàn phương hướng.

Nơi đó đem lên một quyển sách, tên sách là « I Wish I Knew », sau đó vừa chỉ chỉ chính mình.

"Có ý gì?"

Mỹ lệ thê tử không hiểu.

Bạch Kiệt bỗng nhiên cười, cười phát điên, đồng thời làm một cắt cổ động tác:

"Đều phải chết!"

Thằng ta thì như thế nào?

Sở Cuồng bên dưới, Chúng Sinh ngang hàng!

Chương 624: Hồng Hoàng Hậu cùng Bạch Hoàng Hậu

Sở Cuồng « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » là một bộ như thế nào cổ tích?

Thực ra bản thân cổ sự cũng không phức tạp.

Tên là Alice cô bé, tiến vào như tiên cảnh thế giới, nhận thức rất nhiều thú vị bằng hữu, trải qua rất nhiều hoang đường lại thần kỳ gặp gỡ.

Cái thế giới này, Bạch Hoàng Hậu cùng Hồng Hoàng Hậu giảng co.

Cuối cùng, Alice trợ giúp Bạch Hoàng Hậu, đánh bại Hồng Hoàng Hậu.

Cuối cùng, Alice tỉnh.

Nàng ý thức được, trên thế giới không có ma pháp, cái gọi là Tiên Cảnh, chỉ là nàng mộng cảnh.

Đôi câu chuyện này mà nói, chân chính phức tạp, là ngụ ý.

Bộ này trong tiểu thuyết từng cái lời kịch, mỗi một đoạn nội dung cốt truyện, tựa hồ cũng có đặc biệt ngụ ý.

Đôi với lần này, bất đồng độc giả, nhất định không có cùng cảm xúc.

Có vài người nhìn xong, thậm chí đầu óc mơ hồ.

Có vài người chính là cho là mình xem hiểu, ngẫm nghĩ sau đó lại không xác định mình là thật không nữa xem hiểu.

Cho nên tiểu thuyết phát hành sau, Tinh Không Vững bên trên tiểu thuyết bình luận khu, điều thứ nhất nhiệt đánh giá rõ ràng là:

"Kỳ kỳ quái quái hoang đường cổ tích."

Mà điều thứ hai nhiệt đánh giá tựa hồ là đối điều thứ nhất nào đó đáp lại:

"Kỳ quái dễ thương, kỳ quái thú vị, kỳ quái hoang đường, kỳ quái xuất sắc."

Loại này kỳ quái, phơi bày với cổ tích rất nhiều xó xỉnh.

Tỷ như uống thuốc thủy sẽ thành đại .

Tỷ như ăn bánh bích quy sẽ thành tiểu .

Tỷ như thỏ cùng miêu biết nói chuyện .

Tỷ như trong tiểu thuyết kia đoạn ý vị thâm trường đôi bạch:

"Ta hẳn đi kia một con đường?"

"Người nghĩ chỗ nào đi?"

"Ta không biết."

"Vậy sao người đi đều là giống nhau."

"Nếu như người đi làm đường."

"Ta đây sẽ mở ra một con đường tới."

Lại tử như trong tiểu thuyết những thứ kia đẹp đẽ lại khiến người ta trở về chỗ vô cùng lời kịch:

【 thực hiện "Không thể nào" phương pháp duy nhất chính là tin tưởng nó là khả năng. 】

【 trở lại ngày hôm qua không chỗ dùng chút nào, nhân là quá khứ ta cùng hôm nay có chỗ bất đồng. 】

【 mọi người luôn cho là thời gian là một tên trộm, trộm đi chúng ta thật sự yêu hết thấy. Nhưng, thời gian là trước cấp cho lấy thêm đi, mỗi ngày đều là một phần lễ vật, mỗi giờ, mỗi một phần, mỗi một giây. 】

【 tôi người ưu tú đều có điếm điên. 】

【 ở chúng ta cái này quốc độ, người chỉ có không ngừng chạy băng băng, mới có thể dừng lại ở tại chỗ. 】

Đương nhiên.

Còn bao gồm câu kia rất nhiều người đều không có thể tìm được câu trả lời vấn đề:

Tại sao Ô Nha giống như bàn gỗ?

Nhưng không nghi ngờ chút nào.

Mọi người thích bộ này cổ tích.

Bình luận sách gió bão, giờ khắc này mới chính thức kéo lên màn mở đầu.

"Sở Cuồng bộ này cổ tích hoang đường vừa đáng yêu, không uổng phí ta làm nhóm đầu tiên đặt mua độc giả, thích câu chuyện này không phải là bởi vì nàng quá trình biết bao biết bao kỳ huyền, mà là bởi vì câu nói sau cùng kia, có lẽ rất nhiều năm sau cô bé sẽ biến thành một tên phụ nữ, ta cũng sẽ không là cái kia mắc có Alice hội chứng nữ hài, nhưng là ít nhất ta tốt đẹp quá."

"Lười biếng lại tự do, thích loại này không buồn không lo."

"Có đoạn thời gian ta thường thường thấy ác mộng, trong mộng chung quy là có người muốn giết ta, mà ta không một chút nào sợ hãi, bởi vì ta biết đây chỉ là một tràng mộng, nếu như nguyện ý, ta tùy thời có thể tỉnh lại."

"Bộ này cổ tích, thực ra đề nghị càng nhiều người trưởng thành nhìn một chút."

"Ta cũng cho là đây là một bộ người lớn cổ tích, Mộng Huyền bản chất là hoang đường, tốt đẹp ở che giấu cực đoan châm chọc, xấu xí cùng mỹ là Chí Thiện cùng ác luôn là có tương đối tính, mâu thuẫn đối lập lại thống nhất."

"Nhìn cái này cổ tích cả người không được tự nhiên là chuyện gì xảy ra?"

"Thực ra cũng không mơ hồ như vậy, ta cảm giác Sở Cuồng bộ này cổ tích chính là ở cảnh cáo chúng ta, không nên bị thế tục cùng với ngoại giới trói buộc thật sự khoảng đó, giữ vững trong lòng mình suy nghĩ, Alice vốn chính là dám chuyên với mơ mộng nhân, không có thói quen lúc ấy các loại điều điều khuông khuông, phần trên Alice là người như vậy, nhưng cha sau

khi chết, nàng liền dần dần mất đi cảm ơn dũng cảm đặc chất, cho đến nàng lần nữa đi tới Tiên Cảnh, lần nữa tìm về chính mình."

" "

Nguyên đến cố sự tính kém nhiều chút, có chút dài dòng văn tự.

Lâm Uyên không có đại phúc độ đối nội dung cốt truyện, nhưng lại vượt trội cố sự tính, tỷ như Bạch Hoàng Hậu cùng Hồng Hoàng Hậu đối lập.

Như vậy có lợi cho nhân vật tạo nên, cũng có thể để cho mọi người ở mộng Du Tiên cảnh thời điểm còn có đại nhập cảm.

Loại này ý nghĩ tham khảo địa cầu đối Alice hệ liệt điện ảnh soạn lại.

Hiệu quả cũng không tệ lắm.

Phối hợp bóng dáng hình vẽ, ăn hiệu quả gấp bội.

Hơi chút soạn lại trong chuyện, Hồng Hoàng Hậu là tàn bạo, Bạch Hoàng Hậu là thiện lương.

Nhưng Hồng Hoàng Hậu sở dĩ sẽ trở nên tàn bạo, lại là bởi vì thuở thiếu thời bị Bạch Hoàng Hậu tổn thương qua.

Khi còn bé.

Bạch Hoàng Hậu ăn trộm bánh kem, nhưng bánh kem da lại đánh rơi Hồng Hoàng Hậu cắn phòng.

Mẫu thân chất vấn Hồng Hoàng Hậu, Hồng Hoàng Hậu nói là Bạch Hoàng Hậu ăn, mẫu thân lại không tin, bởi vì Bạch Hoàng Hậu là mẫu thân trong lòng ngoan ngoãn Bảo Bảo.

Bạch Hoàng Hậu bởi vì nhút nhát, không có giải thích.

Thân là trưởng nữ Hồng Hoàng Hậu bị oan uông, tức chạy ra khỏi cửa phòng, kết quả đầu bị gấp, biến thành đại đầu hình tượng, bị quốc dân cười nhạo.

Hồng Hoàng Hậu cảm giác mình bị vũ nhục rồi, liền tuyên bố muốn chém những người này đầu.

Cha giận dữ, tại chỗ tuyên bố, Hồng Hoàng Hậu mất đi quyền thừa kế, Bạch Hoàng Hậu đem thừa kế quốc gia.

Đây chính là trong chuyện, Bạch Hoàng Hậu cùng Hồng Hoàng Hậu đối lập nguyên nhân.

Liên quan tới đoạn này nội dung cốt truyện, rất nhiều độc giả đều tại tranh luận.

Có người cho rằng Hồng Hoàng Hậu tâm tư đơn thuần, chỉ là bởi vì thuở thiếu thời đoạn trải qua này, cho nên mới hắc hóa trạng thái, Bạch Hoàng Hậu hẳn nói ra sự thật chân tướng, mà không phải để cho tỷ tỷ bị oan khuất. Có người lại cho rằng, Bạch Hoàng Hậu khi đó còn nhỏ, không hiểu những thứ này.

Mà Hồng Hoàng Hậu hắc hóa trạng thái, là bởi vì Hồng Hoàng Hậu bản liền không phải người tốt, nàng sát hại quá nhiều người vô tội, không thể

đem hết thảy đều đẩy tới tuổi thơ bóng mờ trên đầu, đem Hồng Hoàng Hậu sai lầm hái không còn một móng.

"Không có ai yêu ta."

Hồng Hoàng Hậu luôn là như vậy nhắc tới: "So với dễ thương, quả nhiên vẫn là đáng sợ thực dụng hơn."

Hồng Hoàng Hậu thống trị thủ đoạn là cường quyền.

Bạch Hoàng Hậu thống trị thủ đoạn là nhân từ.

Mà ở loại này tranh luận có mở rộng khuynh hướng thời điểm, có người biểu thị: "Hồng Hoàng Hậu đơn thuần nhưng cũng đáng sợ, Bạch Hoàng Hậu hiền lành đồng thời thiếu nhất định đảm đương, ta muốn Sở Cuồng muốn biểu đạt ý đồ, hẳn là hai vị nữ hoàng có thể thủ trường bổ đoán."

Rất thú vị là .

Tuyệt đại đa số cô tích, nhân vật phản diện đều là bị người ghét.

Nhưng Hồng Hoàng Hậu lấy được đánh giá, lại không phải nghiêng về đúng một bên lên án, đồng tình nàng rất nhiều người.

Đại khái là bởi vì, Hồng Hoàng Hậu đối một ít hình quái dị nhân sẽ rất hữu hảo, bởi vì chính nàng chính là một được muội muội kích thích đưa đến đầu bị thương mà biến dị đại đầu hình quái dị.

Cổ sự cuối cùng, Lâm Uyên cũng an bài Hồng Hoàng Hậu cùng Bạch Hoàng Hậu thế kỷ Đại Hòa giải.

Hồng Hoàng Hậu bị hóa đá rồi.

Bạch Hoàng Hậu lần đầu tiên không để ý đáng vẻ, ôm hóa đá tử tử chạy trốn, đưa đến mình cũng bị hóa đá.

Nguyên rủa cõi ra sau, Bạch Hoàng Hậu hướng Hồng Hoàng Hậu nói xin lỗi, vì khi còn bé sự tình.

Hồng Hoàng Hậu nói: "Mấy năm nay ta một mực chờ đợi những lời này, ta muốn bất quá chỉ là những lời này."

Lâm Uyên lỗi viết là tuyệt đối trung lập.

Hồng Hoàng Hậu cùng Bạch Hoàng Hậu cổ sự giao cho độc giả đánh giá.

Nhưng Alice thực ra đã lựa chọn Bạch Hoàng Hậu, vậy đại khái cũng là bởi vì, Hồng Hoàng Hậu bởi vì cá nhân thống khổ, mà đem thống khổ làm đến quá nhiều người trên người.

Một điểm này không có cách nào giặt rửa.

Lâm Uyên cũng không có ý định giặt rửa.

Giống như Bạch Hoàng Hậu tạo nên, cũng không phải nàng đối với ngoại giới biểu diễn như vậy thuần khiết không tỳ vết một dạng đây là một loại phản truyền thống cô tích suy nghĩ, cho dù là hiền lành Bạch Hoàng Hậu cũng có chính mình tỳ vết nào, điểm này cùng ác độc như Hồng Hoàng Hậu cũng có quá bi thảm lại dù là không tốt cũng không tốt trực tiếp đơn giản như thế.

Đề cao cổ sự tính .

Nội dung cốt truyện suy nghĩ tính .

Hoang đường thú vị tính .

Phát biểu triết lý tính .

Cộng thêm bóng dáng hội họa đối hình ảnh miêu tả cùng nắm giữ, để cho mọi người phảng phất nhìn một bộ phim mà không phải là đơn thuần cổ tích tiêu thuyết, những thứ này đều là « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » đại họa cần phải nhân tố.

Vâng.

Alice.

Đã phát hỏa.

---

ps: Tham khảo điện ảnh bản nội dung cốt truyện, mặc dù điện ảnh khuyết điểm rất nhiều, nhưng cảm giác Hồng Hoàng Hậu tạo nên hay lại là rất tốt, như vậy tạo nên cũng phù hợp chẳng ai hoàn mỹ đặc sắc, bộ này cổ tích thú vị ở triết lý tính rất mạnh, không có còn lại cổ tích trung đối lập tuyệt đối thiện ác.

Chương 625: Tại sao Ô Nha giống như bàn làm việc

Đại Vệ thua.

Thất bại thảm hại.

Thực ra từ « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » một chữ không phát phải dựa vào dự bán liền có thể cùng Đại Vệ chấp ghép lượng tiêu thụ bắt đầu, Đại Vệ bại cục liền gần như đã là quyết định, này ba hoàn toàn là tầng thứ nghiền ép!

"Sở Cuồng nguuru phê!"

Bị thay nhau khi dễ sau đó, Yên Nhân rốt cuộc cảm nhận được thắng lợi cảm giác, trong lúc nhất thời lại có chút lệ nóng doanh tròng, mặc dù tràng thắng lợi này thuộc về Sở Cuồng, nhưng Yên Nhân cảm thấy Huân công chương trên có bọn họ công lao.

Bởi vì một lần này bất đồng!

Chúng ta và Sở Cuồng một nhóm!

Mà Yên Nhân tập thể cuồng hoan phía sau, là Hàn Nhân tập thể yên lặng, đây là Hàn Châu cố tích vòng lần đầu tiên trực quan cảm nhận được Sở Cuồng đáng sợ, bỏ đi mới vừa gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng lúc nghe thấy đủ loại tin vĩa hè không nói, bọn họ rốt cuộc hiểu rõ "Sở Cuồng" danh tự này ý vị như thế nào.

Trên thực tế.

Tàn Tề Sở Yên bốn Châu cũng đúng Sở Cuồng này ba nghiền ép thức thắng lợi cảm thấy ngoài ý muốn, mọi người bắt đầu lần nữa nhìn kỹ Sở Cuồng viết trường thiên cố tích năng lực, có lẽ Sở Cuồng trường thiên cố tích tiêu chuẩn chưa chắc so với đoản thiên kém?

"KO!"

Có không ít bạn trên mạng đặc biệt chạy đến Đại Vệ bình luận khu nhấn lại, trước Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt thời điểm, phân đùng đem này hai chữ mẩu chính phản cũng phát qua một lần, mà Sở Cuồng nhưng là dùng Đại Vệ đánh bại Bạch Kiệt phương thức đánh bại Đại Vệ, chân chính thực hiện lấy đạo của người trả lại cho người, cho nên không cần chờ Sở Cuồng tự mình động thủ, đám bạn trên mạng liền không kịp chờ đợi chạy đi đánh mặt rồi!

"Ta thua."

Đại Vệ lựa chọn nằm ngang nhận thức trào.

Theo Đại Vệ nhận thua, trăng này Văn Đẩu coi như là nghênh đón kết thúc, nhưng chẳng ai nghĩ tới là, Đại Vệ lại còn an bài cho mình rồi tạ trăng diễn xuất: "Hoang đường cô tích, kỳ quái Alice, cái gọi là Tiên Cảnh nguyên lai là cùng thực tế hoàn toàn ngược lại thế giới trong gương, lật xem lần thứ hai, hoàn toàn tâm phục khẩu phục."

Hàng này nhận thua còn chưa đủ!

Hắn còn đặc biệt vì « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » viết thiên trường bình luận sách, từ bản thân cố sự với bản thân giải độc góc độ hoa thức tán dương một lớp Sở Cuồng quyển sách này, không chút nào thân là Văn Đẩu bên thua giác ngộ:

Hắn nói Tiên Cảnh là thế giới trong gương.

Bởi vì nhân soi gương thấy hình tượng là phản, cho nên Alice trong mộng, đủ loại nhân vật mới có thể nói một ít ly kỳ cô quái đến để cho người bình thường cảm thấy không phù hợp suy luận, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại lại luôn có thể tự bào chữa lệch lý.

Hắn còn nói .

Trong tiểu thuyết câu kia "Ô Nha tại sao giống như bàn làm việc" là một câu rất vi diệu lời kịch, câu này lời kịch có thể dẫn thân chân thực hàm nghĩa nhưng thật ra là Hatter đối Alice một loại biểu lộ, mà sớm hơn ngụ ngôn và giải thích năm ngoái liền xuất hiện ở « cô tích trần » ca khúc bên trong, nhớ câu kia ca từ là như vậy hát:

"Nghe nói Hatter thích Alice."

Ô Nha tại sao giống như bàn làm việc, bởi vì không đạo lý, giống như Hatter thích Alice, cũng không đạo lý, nhưng thích liền là ưa thích rồi, không cần bất kỳ lý do gì cùng đạo lý.

Trong lúc nhất thời.

Bạn trên mạng nhạc phôi.

Nhưng Đại Vệ bình luận sách cũng cho mọi người mang đến suy nghĩ, rất nhiều người bắt đầu tin tưởng Đại Vệ giải độc, chỉ là rất nhiều nhân không quên trêu chọc một câu: "Đại Vệ đã thành Sở Cuồng hình dáng."

"Nhưng nói rất hay."

"Quả thật giống như Kính Tượng."

"Cô tích kết vĩ nói hết thấy các thứ này phát sinh cũng là bởi vì Alice làm một giấc mộng, mà chúng ta thường thường nhắc tới một câu nói nhưng là trong mộng hết thấy đều là phản, Kính Tượng cách nói rất thích hợp."

"Khó trách Đại Vệ phục rồi."

"Ta cũng mẹ nó phục rồi, nghe nói Hatter thích Alice, câu này ca từ ta vốn cho là chỉ đại biểu Sở Cuồng bộ này cô tích tên, không nghĩ tới lại còn giải thích « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » trung cái rãnh to này, Sở Cuồng ngay từ lúc năm ngoái lên cũng đã trước thời hạn kịch thâu, chỉ là chúng ta nhìn

xong chính thức bản tiểu thuyết cũng không thể trước tiên tinh thần phục hồi lại!"

" "

Lâm Uyên có chút mộng.

Theo « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » phát hành, hẳn tự nhiên cũng chú ý trên mạng bình luận, trong tiểu thuyết câu kia liên quan tới Ô Nha tại sao giống như bàn làm việc nghi vấn Lâm Uyên chính mình cũng không câu trả lời, không nghĩ tới Đại Vệ lại mượn hần năm ngoài một câu ca từ giải độc đi ra, hơn nữa còn mượn nó lấy được vô số độc giả đồng ý!

Như đã nói qua.

Trên địa cầu dường như rất nhiều độc giả cũng là như vậy giải độc, hạ bộ trong tiểu thuyết Alice lần thứ hai mộng Du Tiên cảnh, đã quên lãng Hatter, kết quả Hatter là như vậy thất lạc, có lẽ đây cũng là Hatter thích Alice một cái khác bằng chứng?

"Cái gì cũng có thể viên trở lại."

Đây là Lâm Uyên đối Lam Tinh bạn trên mạng cùng với nhóm tác giả đánh giá, đám người này rất giỏi đem bát gậy tre không đạt tới một khối đầu mối liên hệ với nhau sau đó cho ra một đại đội Lâm Uyên chính mình cũng không cách nào phản bác kết luận.

"Đây coi như là người lớn cổ tích sao?"

Kim Mộc tựa hồ cũng có rất nhiều hiếu kỳ.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Chỉ có thể nói người lớn cũng có thể nhìn, nhưng cuối cùng hay lại là cho các đứa trẻ nhìn, chỉ là đợi bọn nhỏ đọc hiểu thời điểm, bọn họ đã trưởng thành."

Đây là Lâm Uyên cái nhìn.

Tiểu hài tử nhìn Alice chỉ sẽ cảm thấy thú vị thú vị mà không giống là những người lớn như vậy cân nhắc nhiều như vậy, mà trên địa cầu có một rất thú vị hiện tượng là Trung Quốc bọn nhỏ thích Alice cổ tích, mà Tây Phương là có rất nhiều người lớn thích bộ tác phẩm này.

"Cũng đúng."

Kim Mộc cười nói: "Cổ tích mãi mãi cũng là viết cho đám con nít nhìn, huống chi Alice ở trong tiên cảnh thám hiểm thú vị tính quả thật rất đủ, trên thế giới nào có viết cho đại nhân cổ tích?"

"Vậy cũng chưa chắc."

Lâm Uyên thuận miệng tiếp một câu.

Kim Mộc tiếp tục cười một tiếng không suy nghĩ nhiều: "Ngược lại chúng ta này ba thu hoạch là rất hiển nhiên, ông chủ ở trong lòng Yên Nhân địa vị rõ ràng tăng lên, bây giờ Yên Nhân cũng đem ông chủ coi thành anh hùng, lấy Hậu Yên nhân nhất định sẽ càng chú ý ông chủ tác phẩm, mà không giống là trước như vậy có loại như có như không mâu thuẫn trong lòng."

Lâm Uyên gật đầu.

Viết xong Alice, hấn danh vọng phòng rất nhanh, phòng chùng đại đa số đều là Yên Châu bên kia cung cấp, Tân Tề Sở Yên Hàn thống nhất nhịp bước bước rất nhanh, ngoại trừ Tân Châu bên ngoài, Lâm Uyên vẫn chưa có hoàn toàn đem còn lại mấy cái này Châu chinh phục, sau này hấn sẽ càng chú ý đối các Châu thị trường đảo.

"Ngoài ra ."

Kim Mộc liếc nhìn xa xa chính đang vùi đầu liên lạc thủy Mặc Họa La Vi: "Lại viết xong một bộ cổ tích, ông chủ cũng có thể cân nhắc tân Manga liên tái đi, các độc giả cũng rất chờ mong Ảnh Tử Lão Sư tân tác đây."

"Không rảnh a."

Lâm Uyên nhượng mày một cái.

Kim Mộc bắt đắ dĩ: "Ngài trước kia cũng là như vậy nói với La Vi, kết quả viết « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » thời điểm, ngài một bên vẽ một chút một bên gõ chữ, cũng không giống như là không có không đáng vẽ."

Chiêu này bất linh rồi.

Lâm Uyên dứt khoát đổi một chiêu: "Một người họa Manga quá mệt mỏi, ta rõ ràng có một cái Manga phòng làm việc hỗ trợ, tại sao không để cho tất cả mọi người bận rộn đây?"

"Ngài là nói ."

"Bây giờ trước không gấp."

Lâm Uyên mở miệng nói, hấn nhưng thật ra là dự định để cho người khác họa Manga, chính mình cung cấp nội dung cốt truyện cùng trọng yếu phân kính thiết kế, thời điểm khác là an tâm làm một cái vung tay chương quỹ.

Xuất sắc Manga quá nhiều.

Lâm Uyên có chút họa không tới.

Bất quá tạm thời Lâm Uyên còn không muốn giày vò, mắt thấy tháng hai liền tới trước khi, Lâm Uyên chuẩn bị trước thứ bậc hai mùa giải đánh bảng kết quả đi ra lại nói.

---

ps: Tối nay được trước thời hạn kết thúc công việc nghỉ ngơi, thân thể có chút không thoải mái, trạng thái rất kém cỏi, chương này viết mê man, chất lượng không đủ lời nói mời mọi người gánh vác đợi tha thứ, ngày mai ô bạch sẽ điều chỉnh xong trạng thái, đem đến tiếp sau này nội dung cốt truyện sửa sang lại!

Chương 626: Tiện Ngự muốn đánh lên Hàn Châu nhạc đàn

Lâm Uyên sự chú ý tạm thời từ tiểu thuyết phương diện chuyển tới âm nhạc bên trên tới.

Vừa vặn cũng là ngày này.

Lâm Uyên vì tháng hai mùa giải bảng chuẩn bị ca khúc « Văn Biệt » do Tinh Mang mở ra một lớp tuyên truyền.

Biểu diễn người Tôn Diệu Hỏa phát đồng thời, ca khúc Tiện Ngự đại danh rơi vào vô số bạn trên mạng trong mắt ——

Lúc này.

Do Tiện Ngự tác từ tác khúc thậm chí biểu diễn « làm lại từ đầu » còn bá chiếm mùa thi đấu này hạng nhất vị trí.

Chẳng ai nghĩ tới.

Năm nay tháng hai, Tiện Ngự lại muốn tiếp tục đánh bảng, tháng giêng mùa giải bảng hạng nhất cũng không có để cho hắn lấy được thỏa mãn!

"Tiện Ngự năm nay phát bài hát nhiệt tình rất cao a!"

"Hắn xuất đạo tới nay rất ít liên chiến hai tháng mùa giải bảng."

"Tiện Ngự đây là tháng giêng vẫn chưa có hoàn toàn phát tiết, chuẩn bị tháng hai mùa giải trong bảng lại hung hăng giương oai một lần?"

"Xem ra Tiện Ngự đối với Chư Thần cuộc chiến thất lợi, quả thật rất bất mãn."

"Chính nhi bát kinh bại bởi Dương phụ vậy thì thôi, hết lần này tới lần khác là quan phương nhúng tay, ý khó dẫn a."

"Phải lấy thêm mấy cái mùa giải hạng nhất bại hạ sốt."

"Cho nên thiên tài Người viết ca khúc phương thức phát tiết chính là tru diệt mùa giải bảng?"

"Thật là bởi vì Chư Thần cuộc chiến ý khó dẫn?"

" . "

Đám bạn trên mạng tất nhiên nghị luận âm ỉ, nhưng mà nhạc đàn một chút chuẩn bị tháng hai phát bài hát âm nhạc nhân liền buồn bực:

Dương Chung Minh cùng quan phương phạm sai lầm, tại sao phải chúng ta gánh vác?

Thành thiếp không làm được a!

Tạm thời không có ai hướng Tiện Ngự muốn cầm mười hai liên quan phương hướng suy nghĩ.

Hàng năm mùa giải bảng, thỉnh thoảng cũng sẽ có ca sĩ hoặc là Người viết ca khúc liên tục trong vòng hai, ba tháng liên tiếp phát bài hát, đoán là hiện tượng bình thường.

Cho nên, mọi người cũng không có cảm thấy biết bao kinh ngạc, chỉ là rất là mong đợi thảo luận một phen.

Đương nhiên.

Tần Tề Sở Yến bên này ca đàn, chuẩn bị tháng hai phát bài hát ca sĩ thực ra cũng không nhiều.

Bởi vì tháng hai sẽ có nhóm lớn Hàn Châu âm nhạc nhân trọng quyền đánh ra.

So sánh với Tần Tề Sở Yến bên này, Tiệp Ngự tháng hai tiếp tục xuất thủ, nhứt đầu nhứt hẳn là Hàn Nhân.

Hàn Nhân?

Không biết liên nghĩ tới chuyện gì, bỗng nhiên có người mặt đầy hồ nghi suy đoán: "Tiệp Ngự tháng hai phát bài hát, nên không phải là vì đánh lén Hàn Nhân chứ?"

Cái suy đoán này không có gì thị trường.

"Không đến nỗi."

"Hàn Châu nhạc đàn lại không giống ban đầu Sở Nhân, sắp xếp làm ra một bộ chúng ta âm nhạc không thể so với Tần Châu yếu tư thế."

"Ban đầu Sở Châu truyền thông, vì bụng Sở Nhân âm nhạc, còn đập Tiệp Ngự một cước, đắc tội quá độc ác."

"Cho nên bị giáo dục cũng đắc ác."

"Hàn Nhân ngược lại không có đắc tội qua Tiệp Ngự."

"Hàn Nhân chỉ đắc tội qua Sở Cuồng."

"A này ."

Theo mấy phen phân tích.

Đám bạn trên mạng cũng phát hiện điểm mù rồi.

Sở Cuồng tìm bóng dáng hội họa hình vẽ, cùng Đại Vệ cổ tích tỷ thí.

Hàn Nhân vì cho địa phương tác gia bom hơi, ở trên mạng cũng không ít dùng giẫm đạp Sở Cuồng phương thức nâng cao Đại Vệ.

Nói là đắc tội Sở Cuồng cùng bóng dáng cũng không quá đáng.

Mà ở Tần Tề Sở Yến, người nào không biết Sở Cuồng Tiệp Ngự bóng dáng tam bạn gay là cùng chung một phe quan hệ?

Đắc tội Sở Cuồng bóng dáng?

Đó chính là đắc tội Tiệp Ngự a!

Với Sở Nhân đấu, với Yến Nhân đánh, tam bạn gay lần đó không phải thật chính tề?

Lần này chân tướng rõ ràng rồi!

Có truyền thông tại chỗ liền dùng như vậy gây sự tựa đề: "Hàn Châu nhạc đàn kiểm chỉ thứ 2 mùa giải, Sở Cuồng phát bài hát muốn đánh lén đối thủ

vì Sở Cuồng báo thù!"

Tin tức vừa ra, trên mạng náo nhiệt!

"Tiện Ngư rất thích cuối cùng xuất thủ a!"

"Quả nhiên là vì Sở Cuồng cùng bóng dáng hả giận!"

"Vấn đề là, Hàn Nhân đã bại bởi Sở Cuồng cùng cái bóng a."

"Đại Vệ tiểu thuyết bại bởi Sở Cuồng, hấn mời tranh minh họa sư cũng bại bởi bóng dáng, « Alice Ở Xứ Sở Thân Tiên » bên trong tranh minh họa xuất sắc trình độ ở toàn bộ Lam Tinh đều là đỉnh cấp!"

"Các người cảm thấy Tiện Ngư sẽ quản những thứ này sao?"

"Được rồi."

"Ba đánh một là truyền thống cũ."

" "

Ở bên ngoài trong tâm khảm.

Sở Cuồng lạnh lẽo cô quạnh, bá đạo, phách lối, tự phụ.

Người này chẳng những không đem mình đồng hành để ở trong mắt, thậm chí không đem mình độc giả để ở trong mắt, động một chút là viết tử chính mình bút hạ nhân khí nhân vật, đầy đủ triển hiện cá nhân hấn tự do phóng khoáng cùng bướng bỉnh.

Nếu so sánh lại.

Tiện Ngư hình tượng phảng phất là Sở Cuồng mặt trái.

Hấn âm áp, nhu hòa, đại độ, thẳng thắn, bình dị gần gũi, tinh thoả còn mang một ít đũa nhỏ tinh nghịch.

Những thứ này ấn tượng đều là Tổng Nghệ công lao, Tiện Ngư sẽ vì an ủi Trần Chí Vũ mà đặc biệt cho Trần Chí Vũ viết ca khúc, cũng sẽ bởi vì Tôn Diệu Hòa gặp gỡ bất bình làm Trần Chí Vũ viết ca khúc, thậm chí có thể nghiêm túc vì Phí Dương viết ca khúc .

Tổng Nghệ trung Tiện Ngư chính là cái này hình tượng.

Hấn luôn là biết chiếu cô đến ca sĩ môn tâm tình.

Nhưng .

Vô luận Sở Cuồng cùng Tiện Ngư tính cách bao lớn tương phản, bọn họ vì đối phương mà ra tay thời điểm, lại tổng hội nhất trí chưa từng có từ trước đến nay!

Tam bạn gay trung, dù là lười biếng như bóng dáng cũng là như vậy!

Tụ là một đám lửa!

Tán là tràn đầy Thiên Tinh!

Đây chính là tam bạn gay cho mọi người ấn tượng!

Mà mọi người nhất trí cho rằng Tiện Ngư tháng hai tiếp tục phát bài hát là vì đánh lén Hàn Nhân, cũng chính là vì đám bạn trên mạng đối tam bạn gay ấn tượng sâu sắc.

Nơi này mọi người, chỉ là Tàn Tề Sở Yến.

Hàn Châu vừa mới gia nhập thống nhất, đôi tam bạn gay nhận thức còn chưa đủ rõ ràng.

Làm Hàn Nhân nghe nói Tiện Ngư nên vì Sở Cuồng đánh lén bọn họ thời điểm, Hàn Châu quần tình phấn chân đứng lên!

"Đánh lén chúng ta?"

"Một mình hử?"

"Coi như Tần Châu là âm nhạc chi hương, cái này Tần Nhân cũng không tránh khỏi quá kiêu ngạo đi!"

"Ta còn tưởng rằng là Tần Châu vị kia khúc phụ đâu rồi, nguyên lai còn chưa làm bên trên khúc phụ a!"

"Thật khi chúng ta Hàn Châu là ăn chay?"

"Lần này chúng ta Hàn Châu không thể thua nữa!"

"Cổ tích bại bởi Sở Cuồng lớn như vậy chênh lệch, đã quá mất mặt."

" . "

Bại bởi Sở Cuồng, Hàn Nhân vốn cũng không thoải mái, vào lúc này thấy Tiện Ngư, thù mới hận cũ gần như cùng lúc đó dâng lên trong lòng!

Chúng ta Hàn Châu không trị được cái kia Sở Cuồng, còn không trị được cái này Tiện Ngư?

Tần Châu: " . "

Tề Châu: " . "

Sở Châu: " . "

Yến Châu: " . "

Mọi người đột nhiên có chút đồng tình Hàn Nhân rồi.

Đương nhiên cũng không phải toàn bộ Hàn Nhân cũng không có não cấp trên, bây giờ Tần Tề Sở Yến Hàn thống nhất, Hàn Nhân muốn tra được Tiện Ngư tin tức cũng không khó.

Kết quả là có một ít Hàn Nhân tra được Tiện Ngư một ít thành tựu.

Bọn họ định ngăn cản đám kia tin tức bết tắc đồng hương: "Khiêm tốn một chút, không thể nói lời quá vẹn toàn, đây là một đại lão, ở giới âm nhạc địa vị, với Sở Cuồng ở giới tiểu thuyết là không sai biệt lắm."

Nhưng mà tuyệt đại đa số Hàn Nhân đều là không để ý tới!

Cái gì đại lão?

Chúng ta Hàn Châu cũng chưa có đại lão sao?

Đùa gì thế?

Hơn nữa Sở Cuồng chỉ là cùng Đại Vệ dựng lên một phen.

Cái này Tiện Ngư nhưng là phải đánh lén chúng ta toàn bộ Hàn Châu nhạc đàn!

Giờ khắc này.

Hàn Nhân môn đều tại cho địa phương nhạc đàn bom hơi!

Nhưng mà quý dị là, Hàn Châu nhạc đàn cũng không có người đứng ra tỏ thái độ, chỉ là Hàn Châu người bình thường đang gọi lợi hại.

Rất hiển nhiên.

Hàn Châu nhạc đàn bên này, đối Tiện Ngự hiểu, vượt qua xa người bình thường, dù sao Tiện Ngự là Tần Tề Sở Yến âm nhạc giới không thể coi thường tên.

Bọn họ là bất mãn!

Nhưng bọn hắn cũng hư a!

Ngược lại là Lâm Uyên đầu óc mơ hồ.

Rõ ràng mục tiêu là mười hai liên quan, chuyện này làm sao lại biến thành ta muốn một người đánh lên Hàn Châu nhạc đàn rồi hả?

Chương 627: Thái dương cùng trăng sáng

"Đây là cái gì thần tiên cảm tình a!"

Bên trong phòng làm việc.

La Vi nhìn Lâm Uyên, đáy mắt tất cả đều là tiểu tinh tinh.

Lúc trước, nàng cho là Tiệp Ngự cùng bóng dáng cạnh tranh Sở Cuồng, cho nên đây đầu cũng đang lo lắng như thế nào trợ giúp bóng dáng bắt lại Sở Cuồng.

Sau đó, La Vi biết Tiệp Ngự cùng bóng dáng đều là Lâm Uyên lão sư bí danh.

Cho tới bây giờ không có cái gì tình địch!

Sở Cuồng cùng Lâm Uyên liền là một đôi!

Với là rất nhiều cảm thụ, bộc phát rõ ràng ——

Nguyên lai bóng dáng đôi Sở Cuồng được, cùng Tiệp Ngự đôi Sở Cuồng được, đều là Lâm Uyên đôi Sở Cuồng được!

Gặp đôi cái loại này!

Lần này càng phải như vậy!

Vì giúp Sở Cuồng, Lâm Uyên lão sư chẳng những hỗ trợ vẽ « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » hình vẽ, bây giờ còn phải dùng âm nhạc tái giáo huấn một lần Hàn Nhân!

Là hữu tình?

Là ái tình?

Đã không trọng yếu!

Bây giờ La Vi trong đầu đã xuất hiện Lâm Uyên đứng ở thiên quân vạn mã trước, rút ra Kiếm Tứ cổ thủ hộ Sở Cuồng cảnh tượng!

Không biết Lâm Uyên lão sư có không hỏi qua Sở Cuồng, Ô Nha tại sao giống như bàn làm việc?

La Vi điên cuồng nào bỏ.

Lâm Uyên dĩ nhiên không biết ý tưởng của La Vi.

Hắn đang cùng Kim Mộc nhỏ nước bọt: "Thật vất vả để cho Yến Nhân yêu thích ta, bây giờ thật giống như Hàn Nhân lại không quá vui vẻ ta."

Kim Mộc cười nói: "Kia là bởi vì bọn hắn còn không quá hiểu ngươi."

Tân Châu gia nhập thống nhất, bởi vì thiếu đôi trước mặt mấy cái thống nhất Châu hiệu, tông hội gây ra một ít tình huống.

Trên thực tế.

Hàng năm Tân Châu cùng trước mặt mấy cái thống nhất Châu dung hợp, đều là ở nơi này loại cãi nhau âm ỉ trung thúc đẩy.

Có lẽ chỉ có làm qua địch nhân, mới có thể khắc sâu hơn nhận biết đối phương đi.

Tề Châu, Sở Châu, Yên Châu, đều là như vậy tới.

Nhất là Sở Châu cùng Yên Châu.

Mà vào lúc này trên Internet.

Hàn Nhân đã bắt đầu thách thức rồi.

Cũng không thể nói Hàn Nhân bận rộn lạc quan, chủ yếu là Hàn Châu gia nhập thống nhất sau đó, Hàn Châu âm nhạc biểu hiện, ở Tân Tề Sở Yên còn rất được hoan nghênh.

Không ít người cũng đối Hàn Châu âm nhạc bày tỏ đồng ý.

Không nói vượt qua Tân Châu, nhưng là cũng coi là tương đối đỉnh phong âm nhạc.

Để cho Hàn Châu và toàn bộ Tân Châu đối nghịch, Hàn Châu không can đảm đó tức.

Không cách nào so sánh được.

Tân Châu Ngọa Hồ Tàng Long.

Khúc phụ một cái so với một cái mãnh.

Nhưng để cho Hàn Châu chỉ đối mặt một cái Tiện Ngư, Hàn Châu sẽ không như vậy sợ.

Cho dù là Hàn Châu nhạc đàn, mặc dù thấy Tiện Ngư có chút chột dạ, nhưng bộ phận này chột dạ, càng nhiều hay lại là sợ Tiện Ngư đưa tới càng nhiều Tân Châu âm nhạc nhân .

Lần này cạnh tranh không thể làm thành địa vực tranh.

Nếu như cắn chết Tiện Ngư là đại biểu Sở Cuồng đánh lén Hàn Nhân, kia Hàn Nhân vẫn có lá gan ứng chiến.

Đây cũng là Hàn Châu nhạc đàn không có tỏ thái độ một cái nguyên nhân khác.

Bọn họ đang quan sát.

Quan sát tháng hai phần có hay không Tân Châu khúc phụ qua lại.

Kết quả là .

Không có.

Khúc phụ môn rất ăn ý lựa chọn tránh tháng hai, hoặc giả nói là tháng hai vốn cũng không có cái gì khúc phụ dự định phát bài hát.

"Xem ra Tân Nhân đối với chúng ta Hàn Châu âm nhạc cũng có kiêng kỵ."

Có Hàn Nhân không nhin được nghĩ như vậy.

Mà Hàn Nhân cũng không biết là.

Tân Châu mỗi khúc phụ vốn là có tháng hai phát bài hát kế hoạch, nhưng thấy tháng hai có Tiện Ngư sau đó, tạm thời hủy bỏ.

"Con cá kia rất tà hồ, Dương Chung Minh cũng thiếu chút nữa không chế trụ hắn, ta sẽ không xúc cái này chân mày rồi."

Vâng.

Để cho khúc phụ kiêng ky căn bản không phải là cái gì Hàn Nhân, mà là con cá kia.

Hàn Nhân quan sát được cuối tháng, rốt cuộc tin chắc Tiệp Ngự phía sau không có gì trợ thủ, trong lúc nhất thời lá gan lớn lên.

"Hàn Châu âm nhạc không sợ bất luận kẻ nào khiêu chiến!"

Có tháng hai phát bài hát Hàn Châu một đường ca sĩ mỉm cười đáp lại.

Rồi sau đó.

Càng ngày càng nhiều Hàn Châu âm nhạc nhân đáp lại, biểu thị tháng hai phần biệt dùng êm tai nhất âm nhạc để chứng minh Hàn Châu thực lực.

Những thứ này âm nhạc nhân cũng thông minh.

Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự thậm chí còn bóng dáng, cái gọi là tam bạn gay trang nghiêm thành trong lòng Hàn Nhân địch nhân.

Chắc chắn Tiệp Ngự phía sau không cùng người sau đó, bọn họ đáp lại càng sớm, ở Hàn Châu địa phương càng được ủng hộ!

Nói cho cùng còn là hiểu rõ không đủ tất cả mặt.

Tần Tề Sở Yên bốn cái châu, đi qua xảy ra vô số sự tình, đã qua có vô số tác phẩm.

Hàn Châu gia nhập đại hợp cũng mới một tháng không tới công phu, lại làm sao có thể đối Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự thậm chí còn bóng dáng chu đáo chu toàn rồi hiểu rõ ràng?

Cho dù có giải tương đối sâu vào, nhưng tương đối cũng là một số ít.

Một số ít nhân ý chí, là rất khó khăn ảnh hưởng đến đại đa số người ý chí.

Đối với lần này Tần Tề Sở Yên cười ngầm hiểu lẫn nhau.

Nhắc tới, Tần Tề Sở Yên bốn Châu cũng có chút học xấu.

Bọn họ rõ ràng có thể hung hăng thổi một lớp Tiệp Ngự, để cho Hàn Nhân biết, thực ra Tiệp Ngự ở giới âm nhạc trình độ kinh khủng, khả năng so với Sở Cuồng ở giới tiêu thuyết còn khoa trương.

Nhưng bọn hắn không có lựa chọn làm như thế.

Bọn họ thậm chí gió thổi lửa cháy, cho Hàn Nhân cố gắng lên:

"Cái này Tiệp Ngự từ trước đến giờ phách lối, tháng trước còn khiêu khích Dương Chung Minh đâu rồi, kết quả bị Dương Chung Minh hung hăng trấn áp!"

"Người này được gọi là tiểu khúc phụ, hiểu chưa, tiểu khúc phụ, dù sao chỉ là tiểu khúc phụ."

"Tháng này Tiệp Ngự ngược lại là cảm mùa giải bảng số một, tên bài hát kêu « làm lại từ đầu », các người có thể đi nghe một chút nhìn, có phải hay không là cảm giác cứ như vậy?"

"Hắn bài hát đều là loại này phong cách, người lại đi nghe một chút « Tội Huyền Dân Tộc Phong » sẽ biết, cái này Sở Cuồng bài hát đều là loại này đại gia các bà bác thích, tục khí rất."

"Hết năm lúc đó nghe được « may mắn tới » đi, phở lớn ngõ nhỏ đều tại tả, Tiện Ngự viết."

" "

Hàn Nhân nghe sừng sốt một chút.

Còn có Hàn Nhân dựa theo Tần Tề Sở Yến bạn trên mạng cách nói đi tìm bài hát nghe.

Nghe xong hoài nghi cuộc sống.

Cái này Tiện Ngự viết cũng cái gì bài hát à?

Quảng trường múa thần khúc « Tội Huyền Dân Tộc Phong » ?

Phở lớn ngõ nhỏ tây nã toàn dân « may mắn tới » ?

Tháng này Tiện Ngự bài hát còn lên đỉnh rồi, tên gì « làm lại từ đầu » , loại này bài hát nghe vào thuộc làu làu, nhưng thật sự là không có gì bức cách, đơn giản chính là cháo gà ca khúc mà, làm cho người ta cảm giác thật chẳng có gì ghê gớm.

Liên cái này cũng dám khiêu khích chúng ta Hàn Nhân?

Còn phải vì Sở Cuồng báo thù?

Báo muội người a!

Là chúng ta bị Sở Cuồng bắt nạt!

Không phải chúng ta khi dễ Sở Cuồng a này!

Bất quá người nếu nhảy ra, chúng ta đây liền hung hăng giáo huấn người một trận, không đánh lại Sở Cuồng, vẫn không đánh thắng người Tiện Ngự? Hàn Nhân tới tự tin!

Nơi này nói đều là đại đa số.

Bất cứ lúc nào, bất luận kẻ nào bày, cũng phân đại đa số cùng tiểu đa số, chỉ là tuyệt đại đa số thời điểm, chân lý cũng nằm ở phần nhỏ nhân viên trung.

"Xong rồi."

Hàn Châu một cái Tần Tề Sở Yến văn hóa nghiên cứu trong bày, mỗi bày thành viên phát cái rơi lệ biểu tình: "Ta cùng rất nhiều bằng hữu nói Tiện Ngự thật lợi hại bao kinh khủng, bọn họ hoàn toàn không nghe lọt, bọn họ chỉ biết là Tiện Ngự khiêu khích Dương Chung Minh, sau đó bị Dương Chung Minh đánh tới bờ đến khóc hát lên rồi « làm lại từ đầu » ."

Cũng là đúng dịp.

Vừa vặn bài hát này chính là lập tức mùa giải bảng hạng nhất, vừa vặn đây cũng là Tiện Ngự bài hát, cho nên bài hát này thành toàn rất nhiều Hàn Nhân đối Tiện Ngự ấn tượng đầu tiên.

Nên trong bày.

Có người không hiểu: "Cái này Tiện Ngự thật có lợi hại như vậy, có thể áp chế chúng ta nhiều như vậy đỉnh cấp Hàn Châu âm nhạc nhân?"

"Người không hiểu."

Lúc trước cái kia phát ra rơi lệ biểu tình bày thành viên lại phát cái lệ chảy thành sông biểu tình: "Ta điều tra tài liệu, lúc trước Sở Châu chính là tam bạn gay thay nhau ra trận như vậy bị đánh tới, người vẫn không rõ lời nói phải đi nghe một chút « Mộng Trung Hôn Lễ » loại, thuận tiện nói cho người biết một cái Tần Tề Sở Yên rất nổi danh ngôn ngữ: Nam Tiệp Ngự, Bắc Sở Cuồng, bóng dáng ở trung ương."

Bóng dáng ở trung ương là sau đó có người bổ sung.

Nhưng ảnh hưởng sâu nhất, hay lại là "Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng" này sáu cái tự.

Hai người ở mỗi người lĩnh vực tất cả tỏa sáng, tán không phải tràn đầy Thiên Tinh, mà là thái dương cùng trăng sáng!

---

ps: Không có quên « bài hát của chúng ta » , viết xong đoạn này liền đem Tổng Nghệ tuyển tịch thu, hôm nay kết thúc công việc á..., trạng thái không trả lời tốt nhất, quay đầu cho mọi người nhiều bạo nô điếm đời mới.

Chương 628: Nụ hôn biệt ly

Thực ra Tần Tề Sở Yến bốn Châu bạn trên mạng cũng không đoán lác lư Hàn Nhân .

Tiền Ngưu quả thật bại bởi Dương Chung Minh.

Ca khúc « làm lại từ đầu » cũng đúng là vì vậy mà sinh ra.

Đồng thời bài hát này, đúng là một bài bức cách không cao, nhịp điệu thông tục cháo gà loại ca khúc, cảm thấy hứng thú có thể biết bài hát này bối cảnh.

Nói đều là sự thật.

Nhưng chỉ là một bộ phận sự thật.

Rất nhiều lúc, chỉ nói một bộ phận sự thật, cũng rất dễ dàng đem người khác làm lạc, từ đó sinh ra một cái hoàn toàn trái ngược kết luận.

Điều này sẽ đưa đến .

Rất nhiều Hàn Nhân môn cũng đôi tháng hai mùa giải bảng tràn đầy mong đợi!

Không chỉ là đang chờ mong bọn họ Hàn Châu âm nhạc đánh bại Sở Cuồng.

Đồng thời, Hàn Nhân cũng đang chờ mong bọn họ địa phương âm nhạc ở thống nhất Châu rực rỡ hào quang!

Dù sao, đây là Hàn Nhân lần đầu tiên tham dự mùa giải bảng tranh!

Cái này làm cho Hàn Nhân môn tràn đầy cảm giác mới lạ!

Mà khi một tháng người cuối cùng ban đêm ánh sao sáng lên, năm nay thứ 2 mùa giải rốt cuộc mở ra tấm màn lớn!

Chiều nay!

Hàn Châu rất nhiều fan ca nhạc còn cố ý dựa theo thống nhất Châu truyền thống, học Tần Tề Sở Yến một ít đám bạn trên mạng, đặc biệt thức đêm chờ tháng hai phần sắp phát hành bài hát mới.

Đương nhiên.

Không chỉ có fan ca nhạc.

Hàn Châu một ít âm nhạc nhân, cũng ở đây trông coi tháng hai mùa giải bảng.

Tỷ như Jack.

Jack là Hàn Châu một tên Ca Vương!

Hàn Châu âm nhạc nhân lần đầu tiên đánh vào mùa giải bảng, có chừng mấy vị Ca Vương Ca Hậu cũng xuất thủ.

Nhưng phải nói Hàn Nhân coi trọng nhất ai, vậy tất nhiên là Jack!

Ở Hàn Châu.

Jack hai lần hái đoạt hàng năm Ca Vương vòng nguyệt quế, là thứ thiết đãi thưởng Ca Vương!

Phải biết.

Nếu như là tam thưởng Ca Vương, cũng có thể miễn cưỡng bên trên « che mặt Ca Vương » làm giám khảo.

Như vậy có thể thấy Jack thực lực!

Lúc này Jack tâm tình, lại kích động lại thấp thỏm, đồng thời còn có mấy phần nhao nhao muốn thử!

Đôi thưởng Ca Vương!

Cho dù là ở Hàn Châu địa phương Ca Vương Ca Hậu giữa, Jack cũng là cao cấp nhất mấy cái ca sĩ một trong, uy vọng cùng danh tiếng cũng không thể chê!

Nhưng .

Bây giờ Hàn Châu gia nhập Tần Tề Sở Yên thống nhất, Tần Tề Sở Yên cũng không nhận ra Jack.

Bây giờ Jack cấp thiết muốn muốn ở Tần Tề Sở Yên giữa mở ra chính mình danh tiếng.

Mà tháng hai phần mùa giải bảng, tựa là hẳn ở Tần Tề Sở Yên khai hỏa danh tiếng ban đầu sân khấu!

"Đáng tiếc chúng ta Hàn Châu khúc phụ không muốn xuất thủ."

Nhìn chằm chằm mùa giải bảng, Jack mở miệng nói.

Tháng hai có nhóm lớn Hàn Châu âm nhạc nhân hướng bảng, nhưng Hàn Châu khúc phụ môn cũng không có nhân cơ hội phát bài hát ý đồ.

"Khúc phụ môn không ra tay là chuyện tốt."

Bên cạnh người đại diện nghiêm túc nói: "Bởi vì một khi Hàn Châu khúc phụ xuất thủ, kia rút giây động rừng, Tần Tề Sở Yên khúc phụ môn cũng sẽ cùng theo xuất thủ ."

Jack như có điều suy nghĩ: "Sợ làm cho địa vực tranh?"

Người đại diện gật đầu: "Ở chúng ta Hàn Châu gia nhập trước, mặc dù Tần Tề Sở Yên thống nhất, nhưng lại xuất hiện qua không chỉ một lần khu vực tranh, mấy Phương Hành nghiệp đỉnh phong Đại Ngưu cũng sẽ vì bảo vệ địa phương vinh dự mà ra tay, bây giờ chúng ta Hàn Châu vừa mới gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng, chính là mẫn cảm nhất thời điểm, chúng ta khúc phụ không ra tay, Tần Tề Sở Yên khúc phụ liền sẽ không dễ dàng xuất thủ, mà không liên quan đến đỉnh cấp âm nhạc nhân mùa giải tranh, là thế nào cũng sẽ không đưa tới mấy Châu địa vực tranh."

Jack cười: "Nhưng cũng không thể không không tử có thể chui chử sao."

Người đại diện cười theo: "Ta không phải là chui không tử sao, người sắp phát hành ca khúc, nhưng là đặc biệt mời chúng ta Hàn Châu Peter lão sư

chế tạo!"

Peter, Hàn Châu nhân.

Người này không phải khúc phụ, nhưng toàn bộ Hàn Châu đều biết, Peter có đến gần khúc phụ thực lực!

Bởi vì bây giờ Peter đã thổi thành siêu sao một cái Ca Hậu.

Chỉ cần lại bùng ra một cái Ca Vương hoặc là Ca Hậu, liền có thể trở thành chân chính khúc phụ!

Jack mời Peter viết ca khúc, cùng thỉnh nhất cái khúc phụ viết ca khúc, khác biệt cũng không lớn!

Đây cũng là Jack đối tháng hai mùa giải bảng có nắm chắc như vậy nguyên nhân.

Đôi thưởng Ca Vương, phối hợp có đến gần khúc phụ thực lực Peter, ở Hàn Châu địa phương căn bản là cần quét tiết tấu.

Tần Tề Sở Yên khúc phụ không ra tay lời nói, kia Jack tốt Peter tổ hợp, cơ hồ là vô địch!

"Nhưng ta nghe nói cái này Tiện Ngự không đơn giản."

Đây là Jack duy nhất thấp thỏm điểm.

Cùng rất nhiều không thông qua cận kề giải liền mù quáng tự tin Hàn Nhân bất đồng, Jack đối Tiện Ngự hiểu, muốn so với Hàn Châu đám bạn trên mạng nhiều hơn.

Bên người.

Jack người đại diện trình trọng nói: "Ta điều tra tài liệu, Tiện Ngự quả thật rất mạnh, cường đáng sợ, nhưng Tiện Ngự lựa chọn ca sĩ chỉ là Tần Châu một cái một đường, cùng Ca Vương còn có chênh lệch, cùng người cái này đôi thưởng Ca Vương so với, thì càng thêm không đáng giá nhắc tới, huống chi Tiện Ngự mạnh hơn nữa, vừa có thể so với Peter lão sư mạnh bao nhiêu?"

"Đây cũng là."

Jack tâm an tâm một chút.

Có bạn nói cho Jack, Tiện Ngự rất mạnh, thậm chí cùng Dương Chung Minh một lần đánh ngang tay, cho nên Jack không chút nào khinh thường Tiện Ngự ý tứ.

Bởi vì Jack vị bằng hữu này, là một vị chân chính Hàn Châu khúc phụ.

Jack rất tin nhiệm đối phương, loại này khúc phụ cấp công nhận, đã đầy đủ nói rõ Tiện Ngự thực lực, người này khả năng so với Peter lão sư còn lợi hại hơn nhiều, ít nhất Peter không có năng lực cùng Dương Chung Minh tỷ thí.

Nhưng .

Tiện Ngự cùng Peter chênh lệch, hẳn xa xa ít hơn mình và Tôn Diệu Hòa chênh lệch.

Vâng.

Cùng rất nhiều Hàn Nhân mù quáng tự tin bất đồng.

Làm Hàn Châu chuyên nghiệp ca sĩ, Jack đã làm môn học.
Hắn biết Tiệp Ngự tháng hai bài hát mới lựa chọn biểu diễn ca sĩ kêu Tôn Diệu Hỏa, là Tàn Châu một đường ca sĩ.

Peter lão sư không bằng Tiệp Ngự bộ phận, mình có thể đền bù.

Cái này rất giống một cái đôi tuyển trò chơi.

Tiệp Ngự cùng Peter đối tuyển, khả năng có tiểu ưu thế.

Nhưng mình cùng Tôn Diệu Hỏa đối tuyển, đây chính là trực tiếp thông quan tiết tấu.

Dù sao, mùa giải bảng tranh, không phải một người trò chơi, mà là Người viết ca khúc cùng ca sĩ đoàn đội chung sức hợp tác.

"Đến giờ rồi."

Người đại diện liếc nhìn đồng hồ đeo tay, bỗng nhiên mở miệng nói:

"Bên trên hào!"

Jack tinh thần chấn động, thuận thực mở ra một cái Hàn Châu địa phương âm nhạc máy truyền tin.

Không có gì hay do dự.

Jack duy nhất không nắm chắc đối thủ chính là Tiệp Ngự, cho nên hắn trực tiếp trước hết nghe Tiệp Ngự bài hát mà không phải những người khác bài hát.

Tên bài hát: Nụ hôn biệt ly

Viết lời: Tiệp Ngự

Soạn nhạc: Tiệp Ngự

Biểu diễn: Tôn Diệu Hỏa

Khúc nhạc dạo âm nhạc trung, từng đạo phụ đề thoáng qua.

Người đại diện nhìn phụ đề cảm khái nói: "Nghe nói cái này bài hát của Tiệp Ngự, đều là mình viết lời chính mình Soạn nhạc, liền điểm này mà nói quả thật lợi hại, nếu như Tiệp Ngự hợp tác ca sĩ không phải một đường lời nói thật là có điểm khó đối phó, bất quá bây giờ tình huống này người hoàn toàn là tất thắng."

Ừ?

Người đại diện thanh âm bỗng nhiên dừng lại.

Bên tai, vang lên một đạo mang theo thương cảm thanh âm, tựa hồ tràn đầy tiếc nuối cùng bất đắc dĩ:

"Chuyện cũ trước kia thành mây yên

Tiêu tan ở với nhau trước mắt

Ngay cả nói qua tạm biệt

Cũng không nhìn thấy người có chút ai oán

Cho ta hết thấy người chẳng qua chỉ là ở qua loa lấy lệ

Người cười được càng ngây thơ

Ta sẽ yêu người yêu càng cuồng dã

"

Bên trong căn phòng rất an tĩnh.

Người đại diện cùng Jack bốn mắt nhìn nhau, sắc mặt không hên mà cùng cứng ngắc.

Sau đó ca từ, tựa hồ là đặc biệt vì hai người bọn họ sáng tác một dạng nghe phá lệ chói tai:

"Chung quy trong phút chốc

Có hiểu một chút

Chuyển lời không thể nào biết thực hiện

Ngay tại chỉ chớp mắt

Phát hiện người mặt

Đã xa lạ sẽ không lại giống như trước

Thế giới của ta bắt đầu tuyết rơi

Lạnh đến để cho ta không cách nào nhiều yêu một ngày

Lạnh đến liền ả núp tiếc nuôi

Cũng rõ ràng như vậy

"

Trong căn phòng.

Đôi âm nhạc coi như có thấy người đại diện, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Mà so với người đại diện càng biết âm nhạc Jack, giờ phút này sắc mặt đã không phải khó coi đơn giản như vậy, hấn giờ phút này con mắt trừng tròn xoe, muốn đem lỗ tai nhắm lại, nhưng lỗ tai lại không bị không chế dựng thẳng cao hơn:

"Ta và người nộ hôn biệt ly!"

"Ồ không người đường phố!"

"Để cho phong cười ngớ ngẩn ta không thể cự tuyệt!"

"Ta và người nộ hôn biệt ly!"

"Ồ cuồng loạn dạ!"

"Lòng ta, chờ nghênh đón bi thương!"

" "

Địa cầu.

Năm chín mươi tư.

Trương Học Hữu « nộ hôn biệt ly » đột nhiên xuất hiện, càn quét các đại bảng danh sách.

Lẻ chín năm.

Golden Melody Awards bình chọn hai mươi năm yêu thích nhất ca khúc, « nộ hôn biệt ly » bằng vào đem đơn giản nhịp điệu, thuộc lâu lâu giọng hát, lực áp vô số kinh điển được tuyển làm.

Sau đó trải qua nhiều năm.

Nhắc lên Ca Thần Trương Học Hữu, nhất định nhắc « nộ hôn biệt ly » .

Mỗi Trương Học Hữu ca nhạc hội, làm "Ta và người nọ hôn biệt ly" vang lên, tất nhiên là toàn trường trăm miệng một lời với hát.

Chính là không biết Trương Học Hữu ca nhạc hội bên trong bị dẫn độ đào phạm môn, có hay không cũng là một thành viên trong đó ——

Địa cầu có tin tức nói:

Có chút đào phạm vì nghe Trương Học Hữu ca nhạc hội, không tiếc bí quá hóa liều, đi hiện trường nghe ca nhạc, cuối cùng bị cảnh sát thúc thúc dẫn độ.

Chuyện này từng một lần vì trên địa cầu vô số đám bạn trên mạng nói chuyện hăng say.

Bị cảnh sát thúc thúc khảo lúc đi, tin tưởng đào phạm môn nội tâm nhất định là tan vỡ.

Giống như lúc này Jack cùng người đại diện, bọn họ không phải là cái gì đào phạm, nhưng ở làm dưới có tương tự tâm tình ——

Ta mẹ nó tâm tính băng nha!

// bài này quá nổi tiếng rồi, mn tìm ytb là ra

Chương 629: Đại triết đại ngộ Hàn Nhân

Cùng lúc đó.

Tần Tề Sở Yên rất nhiều người đều tại nghe « nộ hôn biệt ly » .

"Muốn cho người nhớ nhung

Giống như điều giấy chặt đứt tuyền

Bay không vào thế giới người

Cũng âm áp không được người tầm mắt

"

Mà lúc này Hàn Châu.

Giống vậy có rất nhiều người nghe « nộ hôn biệt ly » .

Bao gồm Hàn Châu những thứ kia không có xuất thủ khúc phụ môn ——

Hàn Châu khúc phụ môn có một cái bày.

Bày bên trong, giờ phút này cùng Jack căn phòng như thế an tĩnh.

Đã lâu.

Bày bên trong bỗng nhiên có khúc phụ tiết đồ rồi « nộ hôn biệt ly » bên trong nhất đoạn ca từ:

"Ta đã nhìn thấy vừa ra bi kịch chính diễn ra, tan hát không có vui sướng, ta vẫn núp ở người trong mộng ."

Phảng phất hợp với rồi giờ khắc này bầu không khí.

Hàn Châu khúc phụ môn rốt cuộc ở trong bày thay nhau ló đầu.

"Không hổ là có thể cùng Dương Chung Minh một lần đánh ngang tay Tần Châu tiêu khúc phụ, đơn giản một bài tình ca, lại có thể dễ như trở bàn tay hát đến lòng người đáy nơi."

"Jack muốn thua."

"Không phải sớm liền nghĩ đến sao?"

"Thật sự bằng vào chúng ta cũng không có xuất thủ."

"Nói là sợ làm cho địa vực tranh, thực ra tại sao nếm không lo lắng chính mình không thắng được Tiệp Ngự."

"Toàn bộ Hàn Châu, lại có mấy cái Người viết ca khúc dám nói mình chắc thắng Tiệp Ngự."

"Cùng ta tìm hiểu tình huống như thế, cái này Tiệp Ngự cho dù là mang theo một đường ca sĩ cũng có thể giết lung tung."

"Dù là ca sĩ không hỏa, bài hát của hắn cũng tất nhiên sẽ hồng."

" "

Hàn Châu vô số bạn trên mạng nhiệt huyết hướng đầu, kêu liên quan nằm úp sấp Tiện Ngư, Hàn Châu khúc phụ môn lại một cái so với một cái yên lặng.

Tại sao?

Bởi vì Hàn Châu khúc phụ môn đều là đỉnh cấp âm nhạc nhân.

Lam Tinh đỉnh cấp âm nhạc nhân, dù là ở chếch một vùng ven, lại làm sao sẽ không quan tâm còn lại Châu nhạc đàn tình huống?

Mà Tần Châu lại vừa là trứ danh âm nhạc chi hương, các Châu khúc phụ môn dĩ nhiên sẽ phá lệ chú ý.

Cửa ải này chú thích, mọi người tự không khả năng không chú ý tới Tiện Ngư!

Nhất là Chư Thần cuộc chiến kia trận tỷ thí, mặc dù Tiện Ngư bại bởi

Dương Chung Minh, nhưng toàn bộ Lam Tinh khúc phụ đều biết ——

Nếu như không phải quan phương nhúng tay, kia trận tỷ thí thắng bại còn chưa biết được!

Cho nên, làm truyền thông nói, Tiện Ngư muốn đánh lên Hàn Châu thời điểm, Hàn Châu khúc phụ môn rồi rít lựa chọn yên lặng.

Đôi một người thử một chút?

Kia nơi nào còn quản cái gì khu vực tranh a.

Nếu như bảo đảm có thể thắng, Hàn Châu khúc phụ môn tuyệt đối một cái so với một cái tích cực!

Vâng.

Hàn Châu khúc phụ môn quả thật không tính thán hai phát bài hát, cũng quả thật lo lắng khu vực tranh.

Nhưng nếu như có nhân như vậy khiêu khích, kia Hàn Châu khúc phụ môn khẳng định vẫn là sẽ đứng ra một ít.

Trừ phi biết rõ không thể làm .

Tiện Ngư, chính là cái kia "Không thể làm" .

Về phân thán hai mùa giải tranh, Hàn Châu khúc phụ môn cũng đã sớm thảo luận qua rồi.

Trước mắt cái kết quả này, ở mọi người như đã đoán trước.

"Chờ một chút đi."

Bây bên trong có khúc phụ bất đắc dĩ nói: " Chờ các Châu đối Hàn Châu phong cách âm nhạc độ chấp nhận đề cao, chúng ta Hàn Châu hai vị kia cũng có thể đánh bại Tiện Ngư."

Hàn Châu chúng khúc phụ tâm tình nặng nề:

"Đánh bại Tiện Ngư thì như thế nào, Tần Châu còn có Dương Chung Minh."

"Há, còn có một so với Dương Chung Minh ác hơn."

"Vị kia?"

"Vị kia bây giờ đang ở Trung Châu đây."

"Coi như vị kia không ra tay, Dương Chung Minh cũng đủ càn quét Hàn Châu."

"Tần Châu a, âm nhạc chi hương, cung điện cấp âm nhạc nhân cũng từ chỗ này."

"Thắng Tiện Ngự, hẳn coi như là Hàn Châu có thể làm đến cực hạn."

" "

Nếu như Hàn Nhân biết địa phương khúc phụ môn tâm tư, nhất định sẽ phun ra một cái lão huyết.

Nguyên lai đám người này đã sớm bị Tiện Ngự hù dọa!

Nhưng kỳ thật Hàn Châu khúc phụ môn cũng rất bất đắc dĩ.

Bọn họ là có khổ khó nói!

Chẳng lẽ muốn giống trông khoa chiêng nói cho Hàn Nhân môn, chúng ta không đánh lại Tiện Ngự?

Đường đường khúc phụ không chiến trước sợ hãi, sẽ bị Hàn Châu đám bạn trên mạng phun ra tường.

Huống chi, vạn nhất thắng cơ chứ?

Rất hiển nhiên, "Vạn nhất" không có phát sinh.

Cho nên chỉ có thể để cho mới vừa gia nhập thống nhất Hàn Nhân môn trải qua như vậy một trận thất bại, mới có thể tỉnh hồn lại.

Nguyên lai còn lại Châu, mạnh như vậy a.

Nguyên lai Tần Châu Tiện Ngự, khủng bố như vậy.

Lúc này,

Trong bây lại có Nhân Tiệt đồ rồi mùa giải bảng bài danh.

Quả nhiên.

Tiện Ngự đệ nhất.

Thứ nhì là Jack.

Hai bài hát chệnh lệch, nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ.

Không có đặc thù ngoài ý muốn, vượt qua đã là không thể nào.

Trên bảng xếp hạng, trước 10 ca khúc, có Thất Thủ là Anh Văn bài hát.

Đối với Hàn Châu mà nói, coi như là thắng lợi lớn.

Nhưng trọng yếu nhất hạng nhất, lại bị Tiện Ngự bắt lại.

Trước 10 trong kia Thất Thủ tiếng Anh bài hát, chỉ một cái tử lộ ra âm đạm phai mờ đứng lên.

Dù sao cái bài danh này, là xây dựng ở còn lại Châu ca sĩ không thể nào phát lực dưới tình huống.

Hàn Nhân, rốt cuộc ý thức được Tiện Ngự kinh khủng.

Không chỉ có như thế.

Hàn Nhân còn ý thức được, bọn họ bị Tần Tề Sở Yến bốn Châu đám bạn trên mạng gài bẫy!

"Tần Tề Sở Yến bốn Châu quá gài bẫy!"

"Con cá này là mẹ nó Cá Mập Trắng đi!"

"Vừa mới có một Tần Châu người đang bộ lạc bên trên phát cái Tiện Ngự phổ cập khoa học, tổng kết Tiện Ngự xuất đạo tới nay trải qua đại đại Tiểu Tiểu mùa giải tranh, còn có Tiện Ngự tham gia Tổng Nghệ giới bên trong lúc bài hát của sáng tác, ta một đường nhìn một chút tới sợ hết hồn hết vía, người này căn bản là cái truyền kỳ, đã từng dùng một bài thuần âm nhạc, đem Sở Nhân câu suy nghĩ cũng đánh tới!"

"Ngọa tào, đoạt Mãng a!"

"Khó trách Sở Châu bên kia diễn đàn một mực nói Tiện Ngự không được, nguyên lai là vì để cho chúng ta Hàn Nhân cũng thể nghiệm một lần bị Tiện Ngự hành hung cảm thụ!"

"Ta còn nhìn tổng kết bên trong nhắc tới một câu nói, Tần Tề Sở Yên đều biết, Nam Tiện Ngự, Bắc Sở Cuồng ."

"Chúng ta cổ tích bị Sở Cuồng đè xuống đất đánh xong, kết quả chúng ta lại tìm một với Sở Cuồng cùng nổi danh thậm chí khả năng càng yêu nghiệt gia hỏa tỷ thí?"

"Ta trước kia cũng thấy những lời này, nhưng Yên Châu bên kia nói, lời này là Tiện Ngự nói, vì cho trên mặt mình dát vàng."

"Chúng ta và Yên Châu không đội trời chung!"

" "

Khanh khanh hổ!

Bầy chết rồi!

Rất nhiều Hàn Nhân sở dĩ sẽ coi thường Tiện Ngự, Tần Tề Sở Yên bốn Châu cống hiến không nhỏ.

Nếu như không phải này bốn Châu bạn trên mạng đủ loại chê bai Tiện Ngự, Hàn Nhân cũng sẽ không mắc lừa!

Mà một ít đã sớm biết Tiện Ngự sự tích Hàn Nhân môn chính là bất đắc dĩ than thở.

Bọn họ đã sớm khuyên quá một ít không lý trí Hàn Nhân.

Nhưng đám người kia bị nhiệt huyết hướng bất tỉnh đầu não, căn bản không nghe lọt.

Bây giờ ngược lại là từng cái hô to bị gài bẫy.

Đối với lần này.

Tần Tề Sở Yên bốn Châu cùng vui mừng!

Còn có không biết kia Châu bạn trên mạng bắt chước các Châu giọng biên tiết mục nhỏ:

【 Tần Châu: "Sang năm giờ đến phiên Triệu Châu đi?" 】

【 Tề Châu: "Tề Châu nhân lại có thể có cái gì không tốt tâm nhân đây." 】

【 Sở Châu: "Cùng là luân lạc chân trời nhân, Sở Hàn cộng phó một cái hổ." 】

【 Yên Châu: "Nói kiêu ngạo nhất lời nói, kẻ bên độc nhất đánh, đã từng, chúng ta đều giống nhau." 】

【 Hàn Châu: "Ta có thể đi các ngươi đi!" 】

Ngoài ra.

Bộ lạc bên trên kia đoạn liên quan tới Tiệm Ngự xuất đạo tới nay đủ loại phổ cập khoa học cùng tổng kết, cũng xuất hiện ở vô số Hàn Nhân trước mắt.

Nhìn xong những thứ này liên quan tới Tiệm Ngự phổ cập khoa học, Hàn Nhân môn hoàn toàn trọn tròn mắt.

Chúng ta rốt cuộc chọc ròi một cái dạng gì quái vật à?

Sở Cuồng là .

Tiệm Ngự cũng là .

Nếu không chúng ta tìm bóng dáng báo thù?

Bóng dáng chính là một cái tranh tâm thường họa.

Đương nhiên đây chỉ là một câu tự giễu, Sở Cuồng « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » trung, bóng dáng hình vẽ nhưng là đem Hàn Nhân hung hăng tươi đẹp qua một lần.

Ngược lại là Sở Nhân nghe lời này sau đó phá lệ kích động:

"Đúng đúng đúng, tìm bóng dáng, tam bạn gay trung, liền số bóng dáng tối thức ăn!"

Hàn Nhân: " . "

Thật khi chúng ta Hàn Nhân bị xuống tập thể hàng trí năng hào quang?

Chúng ta cũng không cần tra tài liệu!

Các ngươi Sở Nhân tuyệt bức bị bóng dáng đánh!

Chương 630: Take Me To Your Heart

Sở Nhân: " . "

Hàn Nhân đã hiểu.

Phía dưới còn có thể làm sao?

Chỉ có thể chúc mừng Hàn Nhân thôn thông võng.

Mà « nụ hôn biệt ly » bài hát này cũng rất cuộc không hề bị đủ loại thêm đề tài ảnh hưởng cùng bao trùm mà âm đậm nhan sắc ban đầu.

Các tạp chí lớn cùng Người bình phẩm âm nhạc rồi rít xuất hiện:

"Tiện Ngư một khúc « nụ hôn biệt ly » , có thể nói tình ca kiểu mẫu!"

"Càng nghe Tiện Ngư có thể càng cảm giác Tiện Ngư đối đủ loại loại nhạc khúc giá thực liền nhẹ, hẳn viết ra quảng trường múa thần khúc, cùng thời điểm viết rồi sâu triền miên lại thương cảm động ân huệ bài hát, có lẽ đây chính là Tiện Ngư mê người nhất địa phương."

"Truyền thông nhạc khí, soạn nhạc cùng nhịp điệu phá lệ đơn giản, nhưng cũng phá lệ động lòng người."

"Tiện Ngư bài hát này đem thất tình người cái loại này hết duyên mà tình chưa dứt không thôi cùng bất hòa biểu hiện tinh tế, nó hát vang một khắc kia chúng ta đèn lướt minh bạch, tháng hai mùa giải bảng hạng nhất danh hoa có chủ."

"Tiện Ngư « nụ hôn biệt ly » là một bài bị nhiễm tính cực mạnh tình ca, ngâm xướng người cùng những người nghe sẽ theo ca sĩ biểu diễn mà từng bước một rơi vào cảm bầy, càng sẽ không kìm lòng được trung đối cái kia núp ở âm nhạc gian thất tình người ký thác một loại đặc biệt đồng tình."

"Nếu như người thích Tiện Ngư, « nụ hôn biệt ly » là người không thể bỏ qua kinh điển."

"Nếu như có người ta nói « nụ hôn biệt ly » là Chư Thần cuộc chiến trung ra bài hát của hiện, ta sẽ không hoài nghi, nó đáng giá dải ngộ này."

"Kể « mười năm » sau đó, Tiện Ngư lại một thủ đỉnh phong tình ca, thậm chí có chút vượt qua."

" . "

Truyền thông cùng Người bình phẩm âm nhạc đối « nụ hôn biệt ly » đánh giá cực cao.

Nếu so sánh lại, đám bạn trên mạng liền lời ít ý nhiều rất nhiều:

"Êm tai nhất bút!"

"Đơn khúc tuần hoàn không chê chán!"

"Chủ bài hát cùng cao triều đều tốt nghe!"

"Có chút ca khúc liền cao triều có thể nghe, bài hát này là từ đầu tới cuối cũng phi thường trao nhĩ."

"Quả nhiên vẫn là muôn mùa giải bảng mới có thể nhìn Ngu phụ xuất ra bản lĩnh thật sự, « bài hát của chúng ta » bên trong Ngu phụ cái gì bài hát cũng dám viết, Ngụy Hảo Vận cũng cái gì bài hát cũng dám hát."

"Ngu phụ tình ca từ không khiến người ta thất vọng!"

"Dùng bài hát này đánh Hàn Nhân, coi trọng coi như là cho đến."

"Bài hát đơn thêm một."

" "

Mà ở đám bạn trên mạng cũng rí rít công nhận « nộ hôn biệt ly » bài hát này đồng thời, trên mạng bỗng nhiên xuất hiện một cái thiệp.

Bài post kêu « Hàn Nhân cùng Tiễn Ngu chênh lệch, thực ra không có người môn tượng tượng lớn như vậy » .

Bài post khai thiên liền trực tiếp trình bày luận điểm:

"Hàn Nhân nhưng thật ra là ăn cái thua thiệt."

"Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu, phần lớn đều có các Phương Ngôn, nhưng Pro đại chúng dễ dàng nhất tiếp nhận ca khúc, thực ra còn phải là tiếng phổ thông ca khúc."

"Mọi người hẳn đều nghe bài hát của Jack chứ ?"

"Không khỏi không thừa nhận, Hàn Châu âm nhạc có chút tự thành nhất mạch ý tứ, đồng dạng là một bài tình ca, nhưng làm cho người ta cảm giác rất không giống nhau, cũng coi là một bài phi thường ưu tú ca khúc, đáng tiếc Anh Văn bài hát đặt ở Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu được chúng trước mặt, hay lại là Tiễn chúng rồi, mọi người cũng không phải là toàn bộ đều có thể tiếp nhận loại này hoàn toàn xa lạ phát biểu."

"Nếu so sánh lại, Tề Ngữ cũng là Phương Ngôn, nhưng ít nhất cùng tiếng phổ thông có rất nhiều cộng thông nơi."

"Ta không có chê bai « nộ hôn biệt ly » ý tứ, nhưng nếu như không chiếm phát biểu tiện nghi, bài hát này còn có thể thắng Hàn Châu ấy ư, coi như có thể thắng được lời nói, cũng sẽ không cùng hiện tại như thế dễ dàng thắng đi, tin tưởng đây cũng là Hàn Châu khúc phụ môn không có lựa chọn thắng hai phát bài hát nguyên nhân."

"Bọn họ tự cấp Tần Tề Sở Yến thời gian."

"Bọn họ đang đợi mọi người đối Anh Văn bài hát tiếp nhận trình độ cao hơn, đợi mọi người có thể ngang hàng đối đãi Anh Văn bài hát cùng tiếng phổ thông ca khúc thời điểm, có lẽ bọn họ sẽ lôi đình đánh ra!"

" "

Này bài post vừa ra, không ít Hàn Nhân cũng tinh thần rung một cái!

Nói tốt!

Bọn họ rí rít ủng hộ!

Đúng !

Chính là tiếng Anh bị thua thiệt!

Mọi người nghe một chút « nụ hôn biệt ly » cũng biết hát cái gì, tiếng phổ thông ai cũng biết nói.

Lại nghe một chút Hàn Châu những thứ này bài hát, đều là kỹ lý oa lạp tiếng Anh, không nhìn ca từ phiên dịch lời nói, nghe cũng nghe không hiểu!

Như vậy vừa so sánh với, « nụ hôn biệt ly » thắng cũng bình thường a!

Hàn Nhân bại bởi Tiệp Ngự, thực ra đã phi thường chịu phục.

Nhưng này không trở ngại Hàn Nhân cho bọn hắn địa phương âm nhạc vẫn tôn một lớp:

"Anh Văn bài hát hay lại là được chúng không được, Tiệp Ngự bài hát mới là tiếng phổ thông, phát biểu mà nói trời sinh liền càng khiến người ta cảm thấy thân cận."

So sánh cũng biết!

Một là quan phương chính thống, toàn bộ Lam Tinh đều tại nói phát biểu;

Một là chỉ có Hàn Châu nhân tài biết tiếng Anh, người sau thua cũng không phải không thể lý giải chứ sao.

Thấy cái này bài post.

Không chỉ có Hàn Nhân, coi như Tần Tề Sở Yên, ủng hộ loại thuyết pháp này nhân cũng rất nhiều.

Những người này tự nhận rất khách quan.

Bọn họ một bên thừa nhận « nụ hôn biệt ly » âm nhạc dễ nghe hơn, một bên cũng cảm thấy tiếng Anh bài hát bởi vì loại ngôn ngữ quan hệ bị thua thiệt, hai bài hát chênh lệch không nên quá lớn.

Đối với loại thuyết pháp này.

Rất nhanh thì có người bắt mắt đứng ra phản bác:

"Những thứ kia nói « nụ hôn biệt ly » chiếm tiện nghi các bằng hữu không ngại suy nghĩ một chút, Ngự phụ này ba không để cho sao?"

"Ta tuân tra một chút tài liệu, mùa giải bảng hạng nhì cái này Jack là Hàn Châu đôi thưởng Ca Vương, Ca Vương trung Ca Vương!"

"Nhìn thêm chút nữa « nụ hôn biệt ly » biểu diễn người là ai?"

"Tôn Diệu Hòa!"

"Một đường ca sĩ!"

"Ngự phụ mang theo một đường ca sĩ với các người Hàn Nhân đánh, các người còn cảm giác mình thua thiệt?"

"Ngự phụ thật muốn lần phụ các người, cũng không cần tìm Lam Nhan Phí Dương loại Ca Vương, ca sĩ trực tiếp bên trên Giang Quỷ loại này cấp bậc các người đều không được chơi đùa."

"Cũng để cho thành như vậy, còn có thể tìm lý do?"

"Ta nghe không hiểu tiếng Anh, nhưng ta nghe biết nhịp điệu."

"Âm nhạc nghe, chủ yếu chính là nhịp điệu, nhịp điệu thật là được, Anh Văn bài hát ta cũng như thường thường thức, các người Hàn Châu gia nhập thống nhất sau, ta bài hát đơn bên trong cất chứa mười hai thủ Anh Văn bài hát."

" "

Vì vậy bài post bỗng nhiên xuất hiện, hai vừa bắt đầu vì mùa giải bảng có hay không bởi vì tiếng Anh bài hát Tiểu chúng mà đưa đến Hàn Châu thăm bại sự tình tranh luận.

Mà Lâm Uyên cũng không biết trên mạng động tĩnh.

Phát xong « nụ hôn biệt ly » sau đó, Lâm Uyên luôn cảm giác thiếu chút nữa cái gì.

Suy đi nghĩ lại, Lâm Uyên rốt cuộc biết kém cái gì.

Trương Học Hữu « nụ hôn biệt ly » , còn có một Anh Văn bản đây!

Bộ tác phẩm này có thể là trên địa cầu Trung Quốc đệ nhất thủ bị Anh Văn ca khúc covert lại lại bài hát của đại hỏa!

Hiện đang bình thường lời nói bản « nụ hôn biệt ly » đi ra, hơn nữa rộng rãi được hoan nghênh, kia làm gì không nhân lúc nóng đem Anh Văn bản làm ra tới?

Ca khúc covert lại sau cái loại này mang theo chút ít Rock cảm giác, đặc biệt mê người, cùng nguyên khúc cho thấy hoàn toàn bất đồng mùi vị, là trên địa cầu rất nhiều người bảo tàng khúc mục đích tới.

"Liên tháng này phát."

"Tháng sau lên tiếng, cảm hạng nhất, không chắc chắn lắm, bởi vì « nụ hôn biệt ly » nhịp điệu mọi người đã hết sức quen thuộc rồi."

"Hơn nữa mùa giải bảng độ khó, quả thật càng ngày càng cao."

"Một khúc hai từ bài hát, cái thứ 2 phiên bản như thế nào đi nữa thay đổi, nhịp điệu hay lại là như thế."

Suy nghĩ ra những thứ này, Lâm Uyên trực tiếp bắt đầu tìm người viết bài hát!

Hắn phải dùng Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » , làm vì chính mình cùng nơi nước cờ đâu!

Sau này, hắn còn sẽ có còn lại Anh Văn bài hát.

Về phần Tiểu chúng không nhỏ chúng vấn đề, Lâm Uyên đảo không lo lắng, Lam Tinh âm nhạc năng lực giám thưởng rất cao, Sở ngữ ca khúc tất cả mọi người có thể nghe nồng nhiệt, huống chi trên địa cầu đại hành kỳ đạo Anh Văn bài hát?

Không có Tiểu chúng ca khúc.

Đơn giản chính là nghe hay bao nhiêu thôi.

Vẫn là câu nói kia.

Ai còn không vài bài tình hữu độc chung ngoại quốc bài hát a.

Cái thế giới này Anh Vãn bài hát, liền từ «Take Me To Your Heart » bắt đầu!

Chương 631: Tiệp Ngự muốn viết Anh Văn bài hát

Không sai, Lâm Uyên phải xuất ra ca khúc là «Take Me To Your Heart » .
Đây là « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản tên bài hát.

Anh Văn soạn lại bản, do địa cầu Đan Mạch nam tử tổ hợp Michael Learns To Rock biểu diễn, đi trữ tình Rock phong cách.

Chính là khúc này sử nên nhạc đội trở thành tối được Trung Quốc fan ca nhạc hoan nghênh hải ngoại nhạc đội.

Cũng là bởi vì bài hát này, bọn họ ở lẻ bốn năm Trung Quốc sáng lập hai trăm năm chục ngàn Đĩa nhạc lượng tiêu thụ cùng với mấy triệu lần Internet Thần Thoại!

Ở niên đại đó, số này theo tương đối kinh khủng!

Nghĩ đến đây, Lâm Uyên bắt đầu viết Anh Văn bản ca từ.

Anh Văn bản cùng tiếng phổ thông bản nhíp điệu là như thế, không cần sửa đổi.

Soạn nhạc ngược lại là có thể tiến hành một ít tính kỹ thuật điều chỉnh.

Về phần biểu diễn .

Lâm Uyên vốn là muốn cho Tôn Diệu Hỏa biểu diễn Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » .

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, Lâm Uyên cảm giác Trần Chí Vũ cũng có thể thử một chút.

Trần Chí Vũ thanh âm điều kiện thực ra thật tốt, nhưng hắn phong cách có chút giới hạn, có lẽ có thể nhân cơ hội để cho Trần Chí Vũ nhiều thử bất đồng loại nhạc khúc.

Lần trước khảo sát, Trần Chí Vũ cũng chứng minh hắn Anh Văn cũng không tệ lắm.

Ngự Vương Triều ca sĩ trung, Trần Chí Vũ cùng Tôn Diệu Hỏa đối Anh Văn không chế nhanh nhất cũng tốt nhất.

"Vậy hãy để cho Trần Chí Vũ thử một chút đi."

Lâm Uyên viết xong ca từ, trực tiếp để cho Cố Đông liên lạc Trần Chí Vũ.

Lâm Uyên năm nay dự định đánh vào mười hai liên quan ca khúc, tận lực cùng Ngự Vương Triều ca sĩ môn hợp tác.

Lấy Ngự Vương Triều ca sĩ môn bao trùm phong cách âm nhạc đến xem

---

Tuyệt đại đa số ca khúc, Lâm Uyên đều có thể bảo đảm nội bộ tiêu hóa.

Vâng.

Nội bộ tiêu hóa.

Bây giờ Lâm Uyên đã công nhận Ngự Vương Triều khái niệm.

Hắn cảm giác mình cùng Ngự Vương Triều, coi như là quan hệ bạn bè.

Đồng bạn giữa, chính là muôn lần nhau hợp tác, trợ giúp lẫn nhau.

Bên kia.

Trần Chí Vũ đang ở nhà trung cho yêu quý Kim Long Ngự đầu đứt đồ ăn vật.

Bên cạnh người đại diện cảm khái nói: "Tôn Diệu Hỏa lại được một bài bài hát tốt, còn mượn « nộ hôn biệt ly » oai đánh bại Hàn Châu đôi thưởng Ca Vương, Tiệp Ngự lão sư đối Tôn Diệu Hỏa thật đúng là có khuynh hướng thích a."

Trần Chí Vũ động tác một hồi, chua xót nói: "Bài hát này ta cũng có thể hát."

Người đại diện cười: "Ngự Vương Triều nội bộ cạnh tranh, Tôn Diệu Hỏa rõ ràng đồ trạng nguyên."

Trần Chí Vũ bĩu môi.

Đang lúc này, người đại diện điện thoại di động reo.

Hắn kết nối sau đó, không biết đối diện nói cái gì, sắc mặt đột nhiên trở nên hưng phấn.

"Thế nào?"

Trần Chí Vũ thuận miệng hỏi.

Người đại diện kích động nói: "Tiệp Ngự lão sư tìm người viết bài hát!"

Nghe vậy Trần Chí Vũ, bỗng nhiên tinh thần chấn động:

"Đi công ty!"

Hai mươi phút sau.

Trần Chí Vũ ra bây giờ công ty.

Lâm Uyên đem « nộ hôn biệt ly » Anh Văn bản ca từ lấy ra, giao cho Trần

Chí Vũ: "Có thể xem hiểu sao?"

Trần Chí Vũ nhìn ca từ đọc.

Rất lưu loát.

Toàn bộ từ đơn, Trần Chí Vũ đều biết.

"Hát một chút thử một chút."

"Ta không có bàn bạc ."

"Đây là Anh Văn bản « nộ hôn biệt ly » ."

Ánh mắt của Trần Chí Vũ sáng lên, bộ « nộ hôn biệt ly » nhịp điệu, thử tính biểu diễn.

Nghe một trận.

Lâm Uyên cảm thấy ngoài ý muốn.

Trần Chí Vũ hát còn rất tốt.

Không phải sẽ đọc Anh Văn là có thể hát tốt Anh Văn bài hát, Anh Văn bài hát lên tiếng phương thức cùng tiếng phổ thông bất đồng, rất nhiều dấu chấm nếu như không có đặc biệt học qua, liền sẽ có vẻ rất cứng rắn.

Mà Trần Chí Vũ hiển nhiên không có phương diện này vấn đề.

Điều này nói rõ Trần Chí Vũ khả năng có học qua một ít Anh Văn bài hát biểu diễn phương pháp.

"Ngươi rồi."

Lâm Uyên vui vẻ.

Nếu như Trần Chí Vũ hát không được, Lâm Uyên là dự định để cho Tôn Diệu Hỏa đến, Tôn Diệu Hỏa cũng hát không lời hay, hẳn thì đi Hàn Châu tìm ca sĩ rồi.

Cũng may Trần Chí Vũ không để cho Lâm Uyên thất vọng.

Lâm Uyên cũng không biết, vì luyện giỏi Anh Văn, thậm chí hát tốt anh văn ca khúc, Trần Chí Vũ sau lưng xuống bao nhiêu công phu.

Lâm Uyên chỉ cần biết Trần Chí Vũ có thể không chê bài hát này là được.

Tuyệt đại đa số ca khúc, hẳn lựa chọn hợp tác ca sĩ, cũng thường thường là căn cứ vào tiêu chuẩn này.

Chỉ cần Ngự Vương Triều có nội bộ ca sĩ phù hợp tiêu chuẩn này, Lâm Uyên cũng sẽ không lại khác tìm ca sĩ hợp tác.

Ngược lại, phân chia là như thế.

Mấy ngày kế tiếp.

Trên Internet còn đang là Hàn Châu âm nhạc bại bởi Tiệp Ngự có hay không cùng tiếng Anh bài hát quá nhỏ chúng có liên quan mà tranh luận.

Có người cho rằng:

"Ca từ đối ca khúc tầm quan trọng không thể nghi ngờ, nếu như Tần Tề Sở Yến bạn trên mạng nghe không hiểu Anh Văn, kia ca khúc mị lực ít nhất hạ xuống 1 phần 3."

Cũng có người phản bác:

"Ca từ quả thật trọng yếu, nhưng nhịp điệu mới là trọng điểm, bằng không người cho rằng là những thứ kia thuần âm nhạc là thế nào trở thành kinh điển, tiếng Anh bài hát đầu gì có ca từ, phiên dịch một chút mọi người cũng đọc được, nhân gia thuần âm nhạc thậm chí cũng không có ca từ!"

Tóm lại hai bên nào cũng cho là mình đúng.

"Đem nôi vút cho phát biểu nhất định là không hợp lý, năm ngoái mùa giải trên bảng, cũng có Sở ngữ bài hát cầm lấy mùa giải hạng nhất, điều này nói rõ âm nhạc là có thể đột phá phát biểu gông cùm xiềng xích."

"Sở giọng rất bớt lấy mùa giải hạng nhất, thỉnh thoảng thành công cũng là đặc biệt, tuyệt đại đa số thời điểm, mùa giải trên bảng hay lại là tiếng phổ thông ca khúc được hoan nghênh hơn."

" "

Ông nói ông có lý.

Bà nói bà có lý.

Thực ra cho là tiếng Anh bài hát thua ở Tiểu chúng nhân, vẫn là lấy Hàn Nhân làm chủ.

Bại bởi Tiệp Ngự, Hàn Nhân dù là trong lòng đã có thật sự chịu phục, ngoài miệng lại khó tránh khỏi muốn giải bày mấy câu.

Dưới tình huống bình thường, loại chuyện này tranh luận là không có kết quả.

Trừ phi « nộ hôn biệt ly » cũng là thủ Anh Văn bài hát.

Nhưng rất hiển nhiên, « nộ hôn biệt ly » là tiếng phổ thông ca khúc.

Cho nên chuyện này coi như cạnh tranh đến cuối tháng, cũng nhất định là 1 cọc không đầu oan án.

Hàn Nhân chính là đoán chắc rồi một điểm này, mới một mực cảm Anh Văn ở Lam Tinh thuộc về Tiểu chúng Phương Ngôn sự tình vẫn tôn.

Nhưng mà.

Ngay tại hai bên tranh luận đến cao triều nhất thời điểm!

Cũng chính là ngày mừng 4 tháng 2!

Tinh Mang bỗng nhiên quan tuyên một cái cái tin:

"Tiệp Ngự lần đầu sáng tác anh văn ca khúc «take me to your heart » , tám giờ tối nay rung động phát hành!"

Trong nháy mắt!

Toàn bộ tranh luận vì đó mà ngừng lại!

Tần Tề Sở Yến Hàn, năm châu bạn trên mạng đồng loạt sừng sò!

Tiệp Ngự lại viết thủ Anh Văn bài hát?

Hơn nữa tám giờ tối nay chung liền chính thức phát hành?

Hắn đây là muốn mượn Anh Văn bài hát đối lại trên mạng tranh luận sao?

Chỉ chốc lát sau, Tần Tề Sở Yến đám bạn trên mạng cũng lấy lại tinh thần!

"Ngọa tào, Ngự phụ viết thủ Anh Văn bài hát! ?"

"Viết lời hay lại là Ngự phụ chính mình sao?"

"Hắn còn hiểu Anh Văn?"

"Ngự phụ cũng không phải là muốn phải dùng bài này Anh Văn bài hát, thắng nữa Hàn Nhân một lần chứ ?"

"Có phải hay không là quá mạo hiểm?"

"Anh Văn bài hát, đó là Hàn Nhân am hiểu nhất lĩnh vực a!"

"Để cho Tiệp Ngự cùng bọn họ Hàn Châu so với Anh Văn bài hát, này chỉ sợ là Hàn Nhân nằm mộng cũng nhớ thấy tình cảnh chứ ?"

"Ngự phụ này ba thật giống như có chút cấp trên a!"

" . "

Hiếu kỳ, kinh ngạc, thậm chí khiếp sợ!

Ai cũng không xác định, Tiệp Ngự viết Anh Văn bài hát, sẽ là như thế nào một phen quang cảnh.

Mà so sánh với Tần Tê Sở Yên, Hàn Nhân môn nhưng là vừa kinh vừa sợ, đồng thời còn kèm theo trận trận hưng phấn, tâm tình phức tạp hết sức!

"Tiện Ngư viết thủ Anh Văn bài hát?"

"Các huynh đệ, cơ hội báo thù tới!"

"Bài này « nộ hôn biệt ly » chúng ta là không cách nào so sánh được rồi, nhưng Tiện Ngư cùng chúng ta so với Anh Văn bài hát lời nói, chúng ta cũng không sợ!"

"Chúng ta Hàn Nhân am hiểu nhất chính là Anh Văn bài hát!"

"Ai mẹ nó nói Sở Cuồng tự phụ phách lối, Tiện Ngư ôn hòa khiêm tốn, này Tiện Ngư mẹ nó rõ ràng so với Sở Cuồng còn phách lối!"

"Con cá này, quá cuồng vọng!"

"Hắn cho là mình hiểu chút tiếng Anh là có thể viết Anh Văn ca?"

"Bại bởi tiếng phổ thông ca khúc chúng ta nhận, nhưng Tiện Ngư muốn dùng Anh Văn bài hát thách chúng ta, nằm mơ!"

" "

Người này tại chính mình am hiểu nhất lĩnh vực treo đánh chúng ta thì coi như xong đi.

Hắn lại còn chưa đầy đủ, muốn dùng Anh Văn bài hát trở lại treo lên đánh một lần chúng ta Hàn Châu âm nhạc?

Có lẽ như vậy sẽ tương đối có cá tính?

Hắn sẽ không sợ bị tự phụ cản trở sao?

Hắn dựa vào cái gì!

Hắn làm sao dám!

Đừng nói là Hàn Châu phổ thông bạn trên mạng rồi.

Ngay cả mùa giải bảng xếp hạng thứ hai đôi quan Ca Vương Jack, đều có chút ngòi không yên!

Thảm bại cho « nộ hôn biệt ly » loại này tiếng phổ thông ca khúc, còn có thể giải thích vì tiếng Anh bài hát quá nhỏ chúng.

Nhưng nếu như bại bởi Tiện Ngư Anh Văn bài hát, chuyện kia liền đại điều!

Bất quá.

Không thể nào thua nữa.

"Không thể nào thua nữa."

Bên cạnh người đại diện lạnh lùng mở miệng.

Jack còn cho là mình không cần thận nói ra lời trong lòng, một lát sau mới phản ứng được, đây là người đại diện nói .

Ừ ?

Người đại diện nói?

Yên lặng quay đầu liếc nhìn người đại diện.

Jack bỗng nhiên có loại che đậy phương miệng xung động.

Nếu như nhớ không lầm lời nói, mấy ngày trước trực diện « nộ hôn biệt ly » trước, người đại diện cũng nói mình chắc thắng tới .
Lúc trước người đại diện nói chuyện vẫn đủ đáng tin.
Nhưng không biết tại sao, người đại diện mấy ngày trước đột nhiên liền bắt đầu độc nãi dậy rồi.
Lần này chẳng lẽ hay lại là độc nãi chứ ?

Chương 632: Cấp độ sử thi lúng túng hiện trường

Mặc dù người đại diện có độ sữa tiền khoa, nhưng Jack cẩn thận suy nghĩ một chút, thấy các vấn đề không lớn.

Trên mạng mấy ngày gần đây đều tại nói, Hàn Nhân bại bởi Tiệp Ngự, cùng tiếng Anh bài hát Tiểu chúng có liên quan.

Jack là đồng ý loại thuyết pháp này.

Ở ngũ đại thông nhất Châu, tiếng Anh quả thật có chút Tiểu chúng.

Bất quá .

Phải nói Hàn Châu âm nhạc bại bởi Tiệp Ngự cũng là bởi vì tiếng Anh bài hát Tiểu chúng, đó chính là thuần túy ở kiếm cơ rồi.

Điểm này Jack giống vậy minh bạch.

Coi như tiếng Anh bài hát không nhỏ chúng, mình cũng thất bại, chỉ là thua sẽ không khó coi như vậy mà thôi.

Đương nhiên lời này Jack thì sẽ không đối ngoại nói.

Hắn cũng ở đây tận lực làm ra một bộ Hàn Châu âm nhạc bại bởi Tiệp Ngự hoàn toàn là bởi vì tiếng Anh bài hát Tiểu chúng nguyên nhân.

Kết quả cái này Tiệp Ngự không biết rõ làm sao nghĩ, lại cũng phải tới một bài Anh Văn bài hát!

Cái này thì chạm tới Jack lần ranh!

Bại bởi Tiệp Ngự, Jack có thể miễn cưỡng tiếp nhận, dù sao nhân gia viết là tiếng phổ thông ca khúc, được chúng càng nhiều.

Nhưng nếu như Tiệp Ngự cũng viết Anh Văn bài hát, vậy mình là tuyệt đối không thể thua!

Một khi thua, kia Hàn Châu âm nhạc thật có thể mất hết thể diện rồi!

Lần này nếu bị thua, cũng không thể tiếp tục dùng tiếng Anh bài hát quá nhỏ chúng làm mượn cớ đi?

Nhân gia phát cũng là Anh Văn bài hát a!

Cho nên Jack có tuyệt đối không thể thua cho Tiệp Ngự lý do!

Dùng Hàn Châu bạn trên mạng lời nói chính là, Tiệp Ngự dựa vào cái gì thắng?

Hắn đều không viết qua Anh Văn bài hát!

Vì vậy.

Liên cùng năm ngày trước cái đêm khuya kia như thế.

Chiều nay, Jack cùng người đại diện, giống vậy thật sớm liền chờ đợi ở trước máy vi tính.

"Đến giờ rồi!"

"Bên trên hào!"

Tám giờ đến, người đại diện bỗng nhiên rống lên, đem Jack sợ hết hồn.

Người không có chuyện gì gầm cái gì?

Ngay sau đó, Jack luôn cảm giác nơi nào không đúng lắm.

Năm ngày trước, người đại diện có phải hay không là nói qua như thế lời nói?

"Người tốt xấu đổi câu lời kịch a!"

Jack trợn mắt nhìn người đại diện, trực tiếp rống lên trở về.

Nhiều không hên a!

Ta mẹ nó còn cho là mình tỉnh mộng năm ngày trước nữa nha!

Này người đại diện trước mắt nói toàn bộ lời nói, cũng với năm ngày trước giống nhau như đúc!

Người đại diện ngưng ngưng nói: "Kia bên trên hào đi, đến giờ rồi."

Jack: ". "

Hắn cũng lười cùng người đại diện so đo, trực tiếp mở ra âm nhạc máy truyền tin.

Trang đầu tuyên truyền, chính là Tiệp Ngư bài hát kia «Take me to your heart» .

Không do dự.

Jack trực tiếp một chút đánh phát ra.

Bên trong căn phòng, vang lên một trận quen thuộc khúc nhạc dạo.

Jack đột nhiên đứng lên!

"Ta xuyên việt rồi?"

Hắn nhìn mình chằm chằm người đại diện: "Hôm nay là mấy tháng số mấy?"

Người đại diện mờ mịt: "Ngày mùng 4 tháng 2 a."

Jack nghe bên tai âm nhạc khúc nhạc dạo:

"Nhưng này không phải là « nụ hôn biệt ly » sao?"

Mấy ngày gần đây, Jack đem « nụ hôn biệt ly » lặp đi lặp lại nghe qua mấy chục lần không thôi.

Coi như bài hát này hóa thành tro, hắn cũng nghe được!

Hôm nay coi như là Thiên Vương Lão Tử đến, Jack cũng dám vỗ ngực bảo đảm:

Tiệp Ngư bài này cái gọi là Anh Văn bài hát chính là « nụ hôn biệt ly » !

Người đại diện cẩn thận lắng nghe, còn giống như thật là « nụ hôn biệt ly » khúc nhạc dạo.

"Hệ thống trở ngại?"

Jack hoài nghi là máy truyền tin hậu trường ra Bug rồi.

Đang lúc này.

Ca khúc biểu diễn, bỗng nhiên bắt đầu:

"hiding from the rain and snow
Trying to but i won 't let go
looking at a crowded street
listening to my own heart beat
"

Đúng là « nụ hôn biệt ly » nhịp điệu.

Nhưng biểu diễn người Trần Chí Vũ, hát rõ ràng là Anh Văn!

"Ấn thân mưa tuyết, cố gắng quên mất lại không có năng lực làm, nhưng ta làm sao có thể liên rời đi như thế, nhìn rộn rịp đường phố lại chỉ có thể nghe nhịp tim của tự mình."

Không cần nhìn ca từ phiên dịch.

Mỗi câu ca từ Jack cùng người đại diện cũng có thể nghe hiểu được, trong đầu tự động thực hiện đồng thanh phiên dịch.

Căn phòng an tĩnh lại.

Người đại diện cùng Jack bốn mắt nhìn nhau, sắc mặt không hèn mà cùng cứng ngắc.

Giờ khắc này.

Phảng phất thật tình mộng năm ngày trước.

Jack tâm tính, lại băng.

Cái này người đại diện quả nhiên là độc nãi!

Hắn bỗng nhiên hét: "Tiện Ngu lại bì!"

Người đại diện tâm tính cũng băng, giống vậy hét: "Này tính là gì Anh Văn bài hát, đây chính là « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản!"

Jack bại bởi « nụ hôn biệt ly ».

Với ca khúc biểu diễn sử dụng loại nào phát biểu không liên quan, với « nụ hôn biệt ly » nhịp điệu có liên quan.

Bài hát này, vốn là dựa vào nhịp điệu thắng Jack thậm chí còn toàn bộ Hàn Châu!

Mà giờ khắc này, mặc dù đánh Anh Văn bản tên, nhưng bài hát này hay lại là « nụ hôn biệt ly » cái kia nhịp điệu!

Kia đoạn để cho Hàn Châu âm nhạc thất bại thảm hại kinh điển nhịp điệu!
Thậm chí

Nhờ vào lần này biểu diễn là tiếng Anh, cho nên Jack so với bất luận kẻ nào cũng có thể hiểu được bài hát này chỗ tinh diệu.

Không chỉ là ca từ đôi loại phát biểu.

Cùng tiếng phổ thông phiên bản diễn dịch so sánh, Trần Chí Vũ biểu diễn Anh Văn phiên bản thiếu một phần ai oán, thêm mấy phần tình ý.

Thuần hậu.

Say lòng người.

Cái loại này thâm tình cảm giác, trong nháy mắt đánh xuyên Jack tim.

Jack tâm tính, hoàn toàn băng thành thủy tinh cặn bã.

Hi bẽ hi bẽ cái loại này.

Lần này, Jack cũng đã không thể dùng ngôn ngữ Tiểu chúng tới vì chính mình thất bại che chở.

Nhân vì nhân gia « nụ hôn biệt ly » bây giờ lắc mình một cái, cũng được Anh Văn bài hát.

Giống vậy Anh Văn bài hát, cùng tháng hai mùa giải trên bảng những Hàn đó Châu địa phương Anh Văn bài hát ngang so sánh, lập tức phân cao thấp! Tiếng hát, vẫn còn tiếp tục.

Nhưng Jack lại lần nữa ngồi về trên ghế, hai mắt có chút thất thần.

Bên cạnh người đại diện trầm mặc.

Bởi vì đôi Anh Văn bài hát còn có đại nhập cảm nguyên nhân.

Người đại diện thậm chí cảm thấy được Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » , so với tiếng phổ thông phiên bản còn tốt hơn nghe!

Làm người đại diện chính mình cũng cảm thấy như vậy thời điểm, còn lại Hàn Châu nhân sẽ thế nào cảm giác?

Đáp án dĩ nhiên là rõ ràng.

Toàn bộ nghe được «Take Me to Your Heart » Hàn Nhân đều cùng người đại diện như thế trầm mặc.

Vạn vạn không nghĩ tới!

Làm « nụ hôn biệt ly » dùng Anh Văn phương thức mở ra, nguyên lai bài hát này, so với Hàn Nhân tưởng tượng còn tốt hơn nghe.

Nhưng tại sao là « nụ hôn biệt ly » ?

Người tốt xấu đổi một bài khác bài hát a!

Người đổi một khác bài hát, chúng ta trước những thứ kia không phục còn có khoan nhượng, nhưng lại Thiên thị « nụ hôn biệt ly » !

Hết lần này tới lần khác là cùng một ca khúc!

Hết lần này tới lần khác là bị chúng ta đánh giá vì bằng vào tiếng phổ thông đại chúng ưu thế, mới thắng chúng ta Hàn Nhân « nụ hôn biệt ly » !

Cái này thì xấu hổ.

Phi thường lúng túng.

Sau đó Lam Tinh đem một màn này đánh giá vì "Ngũ đại cấp độ sử thi lúng túng hiện trường" một trong, thậm chí mở ra cấp độ sử thi lúng túng hiện trường tiên hà!

Trước lúc này.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể để cho một cái Châu nhân dân lúng túng như vậy, lúng túng đến để cho vô số Hàn Nhân tập thể tự bẽ!

Tiện Ngụ làm được.

Dùng dễ dàng như thế phương thức, làm được.

Chẳng ai nghĩ tới, Tiện Ngụ sẽ cầm một bài Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » tới đánh Hàn Nhân mặt!

Ba!

Cái này bàn tay vang dội rồi tinh rồi mù.

Không có Hàn Nhân sẽ liếm mặt nói «Take Me to Your Heart » bài này Anh Văn bài hát không được.

Đó không phải chỉ là đang vũ nhục còn lại Châu bạn trên mạng chỉ số thông minh, cũng là đang vũ nhục Hàn Nhân địa phương loại ngôn ngữ âm nhạc!

Bọn họ chôi Tiện Ngự, gần như tương đương với hủy bỏ chính mình!

Cho nên Tiện Ngự này một lớp, nhất định đề cho Hàn Nhân không lời nào để nói!

Hắn ở Hàn Nhân quen thuộc nhất lĩnh vực, dùng Hàn Nhân am hiểu nhất phương thức, đánh bại Hàn Châu âm nhạc .

Giờ khắc này.

Tần Tề Sở Yên bốn Châu, đã hoàn toàn sôi sùng sục!

---

ps: Cảm tạ 【 bạch cũng chủ M 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối, ■? ■●, thấy bạch thì có loại chất mật cảm giác thân thiết là chuyện gì

Chương 633: IQ cao trò chơi

"Giết người tru tâm a!"

"Nhân gia là đánh mặt, Tiện Ngư là trực tiếp phải đem Hàn Nhân đánh tới xuất huyết bên trong?"

"Hàn Nhân không phải nói Tiện Ngư cầm mùa giải hạng nhất là đã chiếm tiếng phổ thông loại ngôn ngữ tiện nghi ấy ư, này ba Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » nói thế nào?"

"Thế nào, Anh Văn đến Tiện Ngư trong tay cũng không nhỏ chúng rồi hả?"

"Tiện Ngư: Không có ai so với ta càng biết Anh Văn bài hát!"

"Bỗng nhiên nghĩ đến « mười năm », chơi đùa một khúc hai từ, Tiện Ngư là chuyên nghiệp, dù là một người trong phiên bản đó ca từ là Anh Văn thì như thế nào, như thường êm tai đến cho người quỳ!"

"Anh Văn bản ca từ lại cũng là Tiện Ngư viết!"

"Nguyên lai Tiện Ngư viết Anh Văn bài hát cũng mạnh như vậy!"

"Hai cái phiên bản « nụ hôn biệt ly » cũng phi thường xuất sắc, Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ biểu diễn có đặc sắc, ta thậm chí càng thích Trần Chí Vũ Anh Văn phiên bản!"

"Tiện Ngư phát biểu thiên phú là thật mạnh!"

"Ta nhớ được hẳn sẽ còn Tề Ngữ, không nghĩ tới ngay cả tiếng Anh cũng không chế được, Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » phong cách, nguyên chất mùi vị chính tông!"

" "

Tần Tề Sở Yến, vô số người nhiệt nghị!

Mà theo các Châu nhiệt nghị, Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » số liệu, cũng đang không ngừng tăng vọt!

Không chỉ có Tần Tề Sở Yến.

Hàn Châu bên này cũng vì Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » cung cấp lượng lớn số liệu!

Bất kể Hàn Nhân tiếp nhận hay không, bọn họ cũng không khỏi không thừa nhận:

Tiện Ngư đang đánh mặt Hàn Châu đồng thời, cũng dùng Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly », trình độ nhất định phổ biến rộng rãi tiếng Anh bài hát.

Bài này «take me to your heart », đem sẽ để cho nhiều người hơn đối Anh Văn bài hát sinh ra hứng thú.

Lúc này.

Có Hàn Nhân bắt đầu thay đổi thái độ: "Thực ra không cần phải như vậy tranh phong tương đối, Lam Tinh các Châu đều là người một nhà, chúng ta Hàn Châu bây giờ cũng là thống nhất Châu một thành viên."

Tân Tề Sở Yên: " . "

Lời này nghe thế nào quen tai như vậy?

Xem ra lại vừa là một cái bị tam bạn gay khuấy phục Châu.

Nhìn tổng quát Lam Tinh thống nhất đại triều bắt đầu tới nay, tam bạn gay khuấy phục Châu đã không chỉ một.

Ngày 10 tháng 2.

Ca khúc «take me to your heart » cường thế hướng bên trên mùa giải bảng hạng nhì!

Đến đây.

Tháng hai mùa giải bảng hai người đứng đầu, toàn bộ bị Tiệp Ngự một người nhận làm hết, giống như trước có Tân Văn Báo Đạo như vậy:

Tiệp Ngự bằng sức một mình, đánh lén rồi Hàn Châu nhạc đàn!

Mà so với Sở Cường để lại cho Hàn Châu vết thương, Tiệp Ngự một kích này, gần như trí mạng!

Tiệp Ngự ở Hàn Nhân am hiểu nhất lĩnh vực đánh bại Hàn Nhân, còn có so với cái này ác hơn đánh trả sao?

Lúc này.

Bỗng nhiên có chút cười nói: "Trần Chí Vũ đây là làm lại nghề cũ?"

Tân Tề Sở Yên đám bạn trên mạng ngăn người, chợt cũng cười phun —— Trần Chí Vũ rút cuộc lại cầm thứ 2!

Mùa giải trên bảng, Tôn Diệu Hòa biểu diễn « nụ hôn biệt ly » đệ nhất.

Trần Chí Vũ biểu diễn «take me to your heart » chính là thứ hai.

"Ha ha ha ha ha, không hổ là vạn niên lão nhị Đệ nhất mục đích!"

"Tiệp Ngự: Tiểu hài tử mới làm lựa chọn, đệ nhất đệ nhị ta đều muốn!"

"Muốn đem thứ 2 cũng bắt lại, Ngự Vương Triều còn có người so với Trần Chí Vũ thích hợp hơn sao?"

"Trần Chí Vũ cầm thứ 2 tư thế hay lại là quen như vậy luyện a!"

"Nguyên lai đây mới là vạn niên lão nhị phương thức mở ra chính xác?"

" . "

Trần Chí Vũ á quân, gọi lên vô số người đối với vạn niên lão nhị Đệ nhất mục đích nhớ lại.

Trần Chí Vũ bộ lạc bình luận khu, "Hai ý chí" đã lâu lần nữa hạ xuống, bạn trên mạng điên cuồng quét đến lão ngạnh.

Bất quá lần này, Trần Chí Vũ không thể không biết bất mãn, ngược lại vui cười ra tiếng.

Dù sao, lần này coi như là phụng mệnh cầm thứ hai.

Cho đến Lâm Uyên thấy trên mạng thảo luận, mới biết rõ mình Anh Văn bản « nộ hôn biệt ly » Âm Sai Dương Thác gian, lại đánh ba Hàn Nhân mặt. Được rồi.

Thực ra hẳn thật chẳng qua là cảm thấy, « nộ hôn biệt ly » Anh Văn bản dễ nghe như vậy, không phát hành đáng tiếc.

Bất quá chuyện này Lâm Uyên cũng không không quá để ý.

So với hẳn so với vui vẻ là mình đã Lương Liên Quan rồi!

Mùa giải bảng xuống lần nữa một thành!

Cách hẳn chính thức trở thành khúc phụ, còn kém mười mùa giải hạng nhất!

Mười a.

Lâm Uyên bỗng nhiên lại cảm giác được rồi áp lực.

Hẳn khúc phụ con đường, vẫn gánh nặng mà đường lại xa.

Bất quá áp lực quá lớn cũng không tiện.

Vẫn phải là lao dật kết hợp.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên ngồi công ty phòng làm việc, yên tâm thoải mái lên trò chơi nhỏ.

Một bên chơi game, một bên nghe ca nhạc, rất thích ý.

Đang lúc này.

Có người gõ cửa.

Nguyên lai là Tôn Diệu Hỏa tới.

Tôn Diệu Hỏa rất ít tay không tới.

Hôm nay cũng giống vậy, hẳn là xách túi tới, trong túi có một ít trái cây.

"Trên đường khi đi tới sau khi thấy quây trái cây liền mua điếm cho học đệ đưa tới."

Tôn Diệu Hỏa cười giải thích một câu, sau đó thuận thực đem trái cây sắp xếp ở phòng làm việc trong khay.

"Cám ơn Diệu Hỏa học trưởng."

Lâm Uyên chơi biết bơi vai diễn, cười nói.

Bên cạnh Cố Đông kéo ra khóe miệng.

Ven đường quây trái cây?

Nếu như không phải nàng yêu ăn trái cây, khả năng nàng liền thật tin Tôn Diệu Hỏa chuyện hoang đường.

Nhìn một chút Tôn Diệu Hỏa đưa tới những nước này trái cây tương, nhà nào ven đường quây trái cây dám làm cao cấp như vậy?

Không cần hỏi.

Những nước này quả tuyệt bích là từ các Châu nhập khẩu tới đỉnh cấp hàng.

Người bình thường tiêu phí không nổi, một loại quây trái cây cũng vào không nổi loại này cấp bậc hàng.

Liền Lâm Đại Biểu người này từ trước đến giờ không cẩn thận, không nhận ra được không đúng.

Lần trước chính mình ven đường mua chút hoa quả cho Lâm Đại Biểu ăn, Lâm Đại Biểu còn nhỏ nước bọt nói không bằng Tôn Diệu Hỏa trái cây ăn ngon.

Lâm Đại Biểu thậm chí làm cho mình với Tôn Diệu Hỏa hỏi thăm một chút, nhìn một chút Tôn Diệu Hỏa những thủy đó quả ở đâu gia quây trái cây mua .

Nhờ cây!

Tôn Diệu Hỏa thì tùy đưa một hộp anh đào tới, đó cũng là hơn mấy ngàn giá cả!

Ta trái cây, mới là thật từ ven đường quây trái cây mua.

"Cố Đông muội muội cũng ăn chung điếm."

Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên cười híp mắt đối Cố Đông nói.

"Cám ơn Tôn Diệu Hỏa lão sư."

Cố Đông ngòn ngọt cười, đột nhiên cảm giác được Tôn Diệu Hỏa thuận mắt đứng lên.

"Lại thua rồi!"

Trước máy vi tính Lâm Uyên áo não nói: "Đồng đội quá gài bẫy!"

Tôn Diệu Hỏa hiếu kỳ xít lại gần nhìn một chút.

Lâm Uyên chơi đùa, là một cái kinh điển đẫy tháp trò chơi, Lâm Uyên điều khiển anh hùng, chiến tích là 0/ 12/0.

Tôn Diệu Hỏa: " . "

Từ trước đến giờ cơ trí hần, trong lúc nhất thời lại không biết như thế nào mở miệng.

Lâm Uyên có chút hoài niệm nói: "Đồng đội quá thức ăn, hay lại là « Plants vs. Zombies » loại này game offline thích hợp ta, cái kia trò chơi ta có thể một tháng thông quan!"

Tôn Diệu Hỏa rút cuộc tìm được câu chuyện: "Cái gì là Plants vs. Zombies?"

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Một loại IQ cao trò chơi. "

Tôn Diệu Hỏa cảm thấy kính nể: "Nơi nào có thể, ta cùng học đệ chơi với nhau, cũng tốt đi theo học đệ đồng thời, đúc luyện đúc luyện chính mình chỉ số thông minh!"

Lâm Uyên tiếc nuối: "Lam Tinh không có."

Tôn Diệu Hỏa ngăn người: "Vậy ngài là đang ở kia chơi đùa?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Trong mộng."

Kiếp trước chính là một giấc mộng.

Tôn Diệu Hỏa: " . "

Lúc này Lâm Uyên lại mới mở bàn trò chơi.

Tôn Diệu Hỏa trợn mắt hốc mồm phát hiện, Lâm Uyên tốc độ tay cực nhanh, không giờ đêm mấy giây bên trong, đã giây chọn cũng phong tỏa chính mình anh hùng.

Chỉ từ chọn anh hùng tốc độ đến xem, Lâm Uyên thấy thế nào đều là một cái Cao Ngoạn!

Chương 634: Plants vs. Zombies

Ngày thứ 2, Lâm Uyên đem trò chơi tháo dỡ rồi.
Cũng không phải là cái gì đặc biệt nguyên nhân.
Không phải là ngày hôm qua tới hôm nay, trò chơi đánh mười liền quỳ, bị đối diện đủ loại đè xuống đất va chạm.

Tự bế rồi.

Cùng lúc đó.

Cái này tên là « Anh Linh » đây tháp trò chơi, hoàn toàn bị Lâm Uyên kéo vào danh sách đen.

Không tốt đẹp gì chơi đùa.

Mặc dù cùng địa cầu « League Of Legends » như thế, là một cái đây tháp loại trò chơi, nhưng rất nhiều trò chơi thiết kế quá phức tạp.

"Làm người không thể quá cá mạn!"

Lâm Uyên tự mình miễn cưỡng một phen, quyết định tiếp theo làm việc cho giỏi, không hề mê muội mất cả ý chí.

Lúc này.

Tôn Diệu Hỏa lại lại lần nữa xuất hiện.

Mà cùng Tôn Diệu Hỏa cùng xuất hiện, nhưng là mấy cái nhìn rất câu nệ người trẻ tuổi.

"Học đệ!"

Vừa vào cửa, Tôn Diệu Hỏa liền mặt tươi cười:

"Người nhìn ta mang cho người tới cái gì?"

Lâm Uyên cả kinh, nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa sau lưng mấy người tuổi trẻ:

"Lam Tinh còn có thể buôn bán dân cư?"

Tôn Diệu Hỏa sau lưng mấy người tuổi trẻ nghe vậy ngẩn ngơ.

Tôn Diệu Hỏa cười to nói: "Học đệ quá hài hước, dĩ nhiên không phải buôn bán dân cư, mấy vị này Tiểu Ca, đều là chuyên nghiệp trò chơi nhà thiết kế, người ngày hôm qua không phải nói muốn chơi game Lam Tinh không có sao, ta chỉ muốn đến tìm vài người tới, đặc biệt cho người thiết kế một trò chơi, người nghĩ chơi đùa loại hình gì trò chơi nói với bọn họ tốt nhu cầu là được, thiết kế phí ta tới ra, vừa vặn ta gần đây dự định tiến quân trò chơi nghề, tin tưởng học đệ thiết kế trò chơi khẳng định có thể kiếm lớn đặc kiếm, đến thời điểm ta cho học đệ chia hoa hồng —— "

"Thiết kế trò chơi?"

Lâm Uyên chớp chớp con mắt.

Diệu Hỏa học trưởng so với ta còn muốn mê muội mất cả ý chí a!
Vì chơi game, lại còn đặc biệt tìm người thiết kế!
Bất quá cứ như vậy chính mình có phải hay không là liền có thể ở Lam
Tinh chơi đùa « Plants vs. Zombies » rồi hả?
Đây đối với Lâm Uyên mà nói là một cái không nhỏ cảm dỗ.
"Tiện Ngu lão sư tốt ."
Mấy người tuổi trẻ câu nệ đồng thời, biểu tình đều có chút kích động, cầm
đầu người trẻ tuổi tự giới thiệu mình:
"Ta tên là Bùi Khiêm!"
Lâm Uyên cau mày, Bùi Khiêm? Thường tiền?
Danh tự này có thể không hên.
Bùi Khiêm dĩ nhiên không biết ý tưởng của Lâm Uyên.
Hắn là một nhà trò chơi thiết kế phòng làm việc ông chủ, ôm trong lòng mơ
mộng, tốt nghiệp mấy năm sau mở phòng làm việc, dự định ở trò chơi nghề
xông ra một phen sự nghiệp!
Kết quả sự nghiệp còn không có bay lên, hắn liền gặp Tôn Diệu Hỏa.
Bùi Khiêm biết, Tôn Diệu Hỏa là một cái ca sĩ, hắn nghe qua Tôn Diệu Hỏa
bài hát.
Ngày hôm qua Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên xuất hiện, nói thẳng muốn thu
mua Bùi Khiêm phòng làm việc, để cho Bùi Khiêm cho hắn khi công nhân
viên.
Bùi Khiêm tại chỗ cự tuyệt!
Hắn là có mơ mộng trò chơi nhà thiết kế, làm sao có thể bán đi chính mình
phòng làm việc vì người khác đi làm?
Nhưng cuối cùng Bùi Khiêm hay lại là đáp ứng thu mua ——
Tôn Diệu Hỏa cho thật sự là quá nhiều.
Bùi Khiêm rất khó tưởng tượng một cái ca sĩ lại có thể như vậy nhiều tiền
lắm của!
Chi phiếu kia vậy, phảng phất chi phiếu chỉ là một tấm giấy vụn!
Nguyên lai làm ca sĩ như vậy kiếm tiền?
Bị thu mua sau đó, Bùi Khiêm dự định làm một trận lớn.
Tôn Diệu Hỏa là người có tiền ông chủ, khẳng định có thể chống đỡ hắn
thiết kế ra chính mình trong mơ mộng tốt trò chơi!
Kết quả Tôn Diệu Hỏa lại mang theo hắn đi tới Tinh Mang, nói là làm cho
mình thiết kế một trò chơi, cho một vị bằng hữu chơi đùa.
Bùi Khiêm lúc ấy cho là Tôn Diệu Hỏa điên rồi!
Người này tốn công tốn sức thu mua chính mình phòng làm việc, kết quả lại
là vì để cho chính mình cho bạn hắn thiết kế một trò chơi?
Đặc biệt vì bằng hữu thiết kế một trò chơi?
Phải là nhiều trâu bò bằng hữu, đáng giá người hạ loại này vốn ban đầu a!

Cho đến Bùi Khiêm đi tới Tinh Mang, thấy Tiệp Ngự, hẳn mới biết chuyện này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ——

Tôn Diệu Hòa lại là muốn làm cho mình đặc biệt cho Tiệp Ngự thiết kế một trò chơi!

Đây chính là làng giải trí đại nhân vật a!

Lời tuy như thế, nhưng Bùi Khiêm hay lại là cảm giác rất trứng đau.

Đặc biệt là một cái nhân thiết kế một trò chơi loại chuyện này, nghĩ như thế nào đều cảm thấy khoa trương chứ ?

"Không biết Tiệp Ngự lão sư thích gì loại hình trò chơi?"

Xem ở tiền phân thượng, Bùi Khiêm coi như nghịch ngợm cũng nhận.

"Ta ."

Lâm Uyên muốn nói « Plants vs. Zombies » .

Kiếp trước trò chơi, hẳn đối ấn tượng này sâu nhất.

Nhưng mà hẳn muốn mở miệng, bỗng nhiên lại không biết làm như thế nào miêu tả, « Plants vs. Zombies » chơi thế nào tới?

Hoàn con bê.

Không nhớ rõ.

Lâm Uyên dứt khoát gọi ra hệ thống: "Hệ thống bên trong có trò chơi sao?"

"Đình đông!"

Hệ thống bị Lâm Uyên đánh thức: "« Plants vs. Zombies » kinh điển bản, kí chủ có thể hỏi đoán ."

Lâm Uyên ngoài ý muốn.

Hệ thống này thật là có.

Hắn trực tiếp đem hỏi đoán đi ra.

Trong nháy mắt, Lâm Uyên trong đầu xuất hiện « Plants vs. Zombies » vô số chi tiết.

Hắn trực tiếp mở miệng:

"Ta nghĩ muốn thiết kế một cái tháp phòng loại trò chơi, đáng sợ cương thi sắp xâm phạm thực vật tinh cầu, mỗi loại cương thi cũng không có cùng đặc điểm, lệ như thùng sắt cương thi nắm giữ cực mạnh năng lực kháng đòn, thợ mỏ cương thi có thể đào địa đạo vòng qua trồng trọt ở thổ nhượng mặt ngoài thực vật, còn có ăn trộm cương thi có thể trộm thực vật ."

Bùi Khiêm ngẩn người, không nghĩ tới Tiệp Ngự thật đúng là có thể nói ra nhiều chút ý nghĩ tới.

"Có thể hơi chút dùng bản vẽ biểu diễn một lượt sao?"

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên lấy giấy bút, bắt đầu hội họa bắt đầu thực vật hình tượng, cùng với cương thi hình tượng.

"Thấy cái này hoa hướng dương rồi không, hoa hướng dương cung cấp ánh mặt trời, chính là player mua còn lại thực vật kim tiền, mà mỗi trồng trọt vật, cũng có hoàn toàn bắt đầu chức năng, mà player phòng ngự cương thi

phương thức chính là trồng trồng trọt vật, tử như loại này anh đào quả bom, nó có thể cùng chung quanh nhất định trong phạm vi toàn bộ cương thi đồng quy vụ tận, mà kinh điển Peashooter chính là tính giới bị cao nhất thực vật, ngoài ra ta cá nhân rất thích cái này có thể đem cương thi ăn thực nhân hoa, tóm lại player muốn có thể nhằm vào bất đồng cương thi nhược điểm tới hợp lý địa trồng trọt chính mình thực vật, đồng thời nhất định phải làm tốt kim tiền hoạch định."

Lâm Uyên thao thao bất tuyệt.

Miệng của Bùi Khiêm, bất tri bất giác mở to.

Bùi Khiêm sau lưng, một đám người trẻ tuổi cũng là trợn mắt hốc mồm.

Người này là Tiện Ngư?

Hắn không phải làm âm nhạc sao?

Đúng rồi, hắn sẽ còn đóng phim.

Nhưng cái này cùng trò chơi có quan hệ gì?

Tại sao hắn trò chơi ý nghĩ rõ ràng như vậy?

Lâm Uyên ý nghĩ quả thật rõ ràng, theo hắn giảng thuật, bên tay hắn trên quyển sổ đã vẽ đầy đủ loại hình ảnh, thậm chí còn có đôi ứng tên.

Một bên Tôn Diệu Hỏa cũng có chút ngẩn ra.

Hắn tìm đến Bùi Khiêm đám người, chính là vì trêu chọc Lâm Uyên vui vẻ.

Lâm Uyên muốn chơi cái gì phong cách trò chơi, để cho Bùi Khiêm đám người cho hắn lượng thân chế tác riêng là được.

Dù sao thì chính mình không có chuyện gì chơi lấy vui vẻ.

Chơi chán, sẽ để cho Bùi Khiêm lại ngoài ra thiết kế điểm trò chơi chứ sao.

Kết quả Tôn Diệu Hỏa không nghĩ tới Lâm Uyên trò chơi này thiết kế ý tưởng còn có một bộ một bộ, phảng phất Lâm Uyên lúc trước thật chơi qua như vậy một cái trò chơi một dạng nói đến phần sau Tôn Diệu Hỏa chính mình cũng sinh ra hứng thú.

"Đây chính là học đệ ngươi ngày hôm qua nhắc tới « Plants vs. Zombies »?"

"Đúng vậy."

"Giây a!"

Tôn Diệu Hỏa đột nhiên cảm giác được, quay đầu có thể đem trò chơi tuyên bố ra ngoài, để cho mọi người cũng có cơ hội vui đùa một chút cái này Tiện Ngư tự mình thiết kế trò chơi nhỏ!

Như vậy học đệ chắc cũng sẽ vui vẻ chứ?

Đây là Tôn Diệu Hỏa nguyên tắc:

Học đệ vui vẻ trọng yếu nhất!

// ???

đạo này thỉnh thoảng vẫn tìm mấy bộ giải trí, cá nhân thích thể loại văn hào nhưng tiếc là ko có. Còn về đóng phim ca sĩ, giới giải trí, thực sự là ko thích làm cho lắm,, quạ tạp... haizz

Chương 635: Vân Cung Tấn Âm

Thực ra muốn hàng thật giá thật làm trò chơi, Lâm Uyên được xuất ra bày ra án kiện chương trình đồ cùng với hiệu quả đồ vân vân, sau đó sẽ làm phân tích cụ thể cùng thiết kế, bất quá Lâm Uyên hiển nhiên không có làm phiền toái như vậy.

Hắn có ý nghĩ.

Nhưng không chuyên nghiệp.

Lâm Uyên chỉ là dựa theo hệ thống cung cấp nội dung trò chơi cùng thiết kế, trên căn bản nghĩ đến đâu nói đến kia, cũng phải thua thiệt Bùi Khiêm năng lực hiểu cũng không tệ lắm, nghe Lâm Uyên đông xả tây xả nói một trận, lại cũng nghe rõ.

Hai giờ sau đó.

Tôn Diệu Hòa đám người rời đi.

Lâm Uyên cầm lên rửa sạch xe Ly tử ăn một miếng, bên tai đột nhiên vang lên lần nữa âm thanh của hệ thống: "Chúc mừng kí chủ mở ra trò chơi phân loại, sau này trò chơi cũng sẽ trở thành kí chủ danh vọng nguồn một trong!"

Lâm Uyên sững sốt một chút.

Trò chơi phân loại?

Hắn và Bùi Khiêm trao đổi « Plants vs. Zombies » ý tưởng, thật chỉ là đơn thuần nghĩ tại Lam Tinh chơi đùa đến kiếp trước quen thuộc IQ cao trò chơi nhỏ, thật đúng là không muốn dựa vào đồ chơi này cắt lấy danh vọng, kết quả hệ thống lại nói cho hắn biết, trò chơi cũng là một cái phân loại?

Âm nhạc, điện ảnh.

Hội họa, văn học.

Lâm Uyên vẫn cho là hệ thống chỉ có này bốn cái phân loại tới, chẳng trách mình có thể với hệ thống chế tác riêng đến trò chơi, này có phải hay không là có nghĩa là sau này mình không chỉ có thể đem « Plants vs. Zombies » làm ra đến, còn có thể chuẩn bị điếm còn lại trò chơi?

Thật giống như cũng đúng.

Trò chơi đồ chơi này thực ra cũng là vui chơi giải trí trọng yếu chi nhánh, bởi vì trò chơi liên quan đến đồ vật vẫn thật nhiều, âm nhạc hội họa thậm chí truyện tranh thậm chí còn kịch bản vân vân thiếu một thứ cũng không được, nhất là một ít cỡ lớn game thì càng lệ thuộc vào đồ chơi này rồi.

Không nói trước cỡ lớn game.

Liên lấy đơn giản nhất « Plants vs. Zombies » mà nói, trò chơi này bối cảnh âm nhạc là thuần âm nhạc, Lâm Uyên muốn làm ra cái trò chơi này khẳng định vẫn là lựa chọn nguyên chất mùi vị nguyên bản bối cảnh âm nhạc, cái này không vừa vặn là Lâm Uyên am hiểu nhất lĩnh vực một trong?

Đây là đại phân loại a!

Thâu tóm quá nhiều thứ!

Trò chơi hai chữ, cơ hồ đem mấy cái khác phân loại nội dung một lưới bắt hết: "Xem ra ta công việc sau này nội dung lại phải nhiều hơn hạng nhất rồi, nếu như không có Diệu Hỏa học trưởng, ta còn không biết hệ thống lại còn cất giấu trò chơi phân loại không có mở phát."

Trước là vì chơi đùa.

Bây giờ cũng không giống nhau.

Lâm Uyên tạm thời thu hồi giải trí tâm tính, cân nhắc đến hệ thống trò chơi phân loại mở ra có Diệu Hỏa học trưởng công lao, Lâm Uyên dự định sau này cùng Diệu Hỏa học trưởng hợp bọn làm trò chơi, đem địa cầu một ít tương đối kinh điển trò chơi cũng cho dời chờ tới đây.

"Được học tập."

Nếu quyết định sau này thuận tiện làm làm trò chơi, Lâm Uyên lại không thể đòi trò chơi nghề một chữ cũng không biết, liên quan đến hấn gion đề cho Cố Đông đi ra ngoài mua cho mình đi một tí trò chơi loại sách vở trở lại nhìn.

Hấn đọc sách hiệu suất rất cao.

Có hệ thống cung cấp trí nhớ bao con nhộng, hấn xem qua thư đều có thể nhớ, ban đầu từ đối diện ảnh một chữ cũng không biết, đến trở thành nửa điện ảnh chuyên gia, Lâm Uyên chính là dựa vào đập đầu trí nhớ bao con nhộng thư tới tiến bộ.

Lần này cũng giống vậy.

Cố Đông mua về mười mấy cuốn sách, đều là với trò chơi liên quan, Lâm Uyên ngồi ở trong phòng làm việc chậm rãi nhìn, không ngừng hấp thu cùng đề cao, dần dần đòi trò chơi nghề có nhất định giải.

"Trò chơi học vấn thật lớn."

Nhìn những sách này, Lâm Uyên rất là cảm khái, hấn đứng ở người chơi góc độ thấy đồ vật quá một mặt quá đơn giản, đứng ở trò chơi chế góc độ nhìn lại, bên trong cong cong thẳng thẳng nhiều vô cùng.

Trò chơi không phải một sớm một chiều liền có thể làm xong, Bùi Khiêm bên kia đã bắt đầu động công, mà Lâm Uyên cũng thừa dịp gân đây không có chuyện gì mà điên cuồng đọc sách, như vậy thời gian một mực kéo dài đến trung tuần tháng hai.

Ngày này.

Cô Đông cho Lâm Uyên mang đến một cái tin tốt, « Tây Du Ký » hậu kỳ chế tác đã hoàn thành hơn nửa, bắt quá về phim truyền hình phối nhạc, yêu cầu Lâm Uyên bên này xuất thủ.

"Biết."

Ánh mắt của Lâm Uyên sáng,

Hắn một mực chờ đợi giờ khắc này, Tây Du Quý đầu tiên cần phối nhạc hắn cũng chuẩn bị trước được rồi, trong đó tối được Lâm Uyên coi trọng chính là phim truyền hình chủ đề âm nhạc « Vân Cung Tấn Âm » !

Đây là một bài thuần âm nhạc.

Nếu như muốn theo đuổi hiệu quả tốt nhất, Lâm Uyên một người tuyệt đối không hoàn thành được, bởi vì bài hát này bên trong thâm tócm nhạc khí nguyên tố nhiều vô cùng, tỷ như điện tử nhạc khí, Nhạc giao hưởng cùng Cô Tranh cùng với Tỳ Bà thậm chí còn đàn hạc thép góc vân vân, còn có cỗ điện như chuông ống nhạc cụ tubular cùng với chuông hòa âm nguyên tố, ngoài ra ngay cả Trống djembe cùng Conga thậm chí là Đàn trống đều nhất nhất trong hàng, phối hợp Guitar bass cùng hát biến điệu giọng nữ cao hiệu quả, cho dù là chưa có xem qua « Tây Du Ký » nhân nghe được bài hát này, cũng sẽ cảm thấy phi thường tươi đẹp!

Đáng nhắc tới là:

Địa cầu rất nhiều chuyên nghiệp âm nhạc nhân đem « Vân Cung Tấn Âm » xưng là điện âm chi vương, mà Đài truyền hình trung ương Tây Du ngữ dụng Người viết ca khúc Hứa Kính Thanh cũng là bởi vì Tây Du trung rất nhiều âm nhạc sáng tác mà ở nhạc đàn Phong Thần!

Đây mới thực là Thần Tác!

Bất quá rất nhiều người cũng không biết, Hứa Kính Thanh sáng tác ra « Vân Cung Tấn Âm » thời điểm, lúc ấy lãnh đạo nhưng thật ra là rất không hài lòng, những năm 80 Trung Quốc, âm nhạc quan niệm rất bảo thủ, làm sao có thể tiếp nhận điện âm?

Lúc đó bài hát này bị hay không.

Là Đài truyền hình trung ương bản Tây Du đạo diễn Dương Khiết sức đẹp nghị luận của mọi người, giữ vững thay Hứa Kính Thanh nói chuyện mới có thể để cho « Vân Cung Tấn Âm » trở thành Tây Du chủ đề âm nhạc, sự thật cũng chứng minh bài hát này là thành công, hơn nữa còn là chưa từng có thành công!

Lâm Uyên không phương diện này lo lắng.

Tây Du âm nhạc do hắn định đoạt.

Vì để cho Thần Tác hiệu quả tối đại hóa, trở lên nói tới toàn bộ nhạc khí, Lâm Uyên tìm khắp tới am hiểu nhất nên nhạc khí nhạc công tới phối hợp trình diễn, liền thu âm thành phẩm mà nói tuyệt đối là Lâm Uyên toàn bộ trong nhạc khúc cao nhất!

Đương nhiên.

Tuyệt đại đa số nhạc công, Tinh Mang nội bộ liền có thể cung cấp, tử như Lam Tinh Tần Châu có "Guitar bass chỉ vương" mỹ dự một vị tay Bass ngay tại Tinh Mang dưới cờ, dù sao Tinh Mang là Lam Tinh thành công nhất âm nhạc một trong công ty, dưới cờ ưu tú nhạc công căn bản không thiếu, đây cũng là ở Tinh Mang làm âm nhạc thuận lợi chỗ.

"Trận chiến lớn a!"

Làm công ty phòng thu âm bên trong hội tụ Tinh Mang đỉnh cấp đám nhạc thủ, đi ngang qua Trịnh Tinh bị sợ hết hồn, nàng thực ra cũng không đoán đi ngang qua, chỉ là nghe được phong thanh mới chạy tới xem náo nhiệt, kết quả này nhìn một cái mới biết Lâm Uyên bài hát này chơi đùa bao lớn.

"Ngồi xuống đồng thời nghe?"

Lâm Uyên mở miệng mời Trịnh Tinh.

Trịnh Tinh tại chỗ vui vẻ đồng ý.

Hai mươi phút sau, Lâm Uyên cân đối tốt mỗi một nhạc công phụ trách bộ phận, mọi người bắt đầu chính thức tập luyện, làm quen thuộc điện âm lần đầu tiên xuất hiện ở Lam Tinh, miệng của Trịnh Tinh có chút mở to:

"Vân vân và vân vân vân vân và vân vân ."

Khoé miệng của Lâm Uyên không nhịn được lộ ra một nụ cười, làm quen thuộc âm nhạc vang lên, trước mắt hân phảng phát xuất hiện Tôn Ngô Không toác ra Ngũ Chỉ Sơn hình ảnh, không khỏi liền đốt lên!

"A a a a ."

"A a a a ."

"A a a a a ."

Đủ loại nhạc khí xen kẽ trung, giọng nữ cao đứng dậy ngâm xướng, cơ hồ là mở miệng quý hệ liệt, mà Trịnh Tinh chẳng biết lúc nào lên lại cũng đứng dậy theo, đáy mắt viết đầy tươi đẹp, nếu như bài hát này tham gia mùa giải bảng?

Đó đúng là một trường giết chóc!

---

ps: Vừa mới nhìn fan bảng, Phi Vũ đại lão lại bạch ngân rồi, vạn phần cảm tạ, viết quyển sách này trước vạn vạn không nghĩ tới lại sẽ xuất hiện bốn cái bạch ngân, trước mấy cuốn sách một cái bạch ngân cũng không có, một mực thật khát vọng, kết quả quyển sách này trực tiếp toàn bộ bù lại, cho thổ hào môn quý .

// haha tác giả nói mới nhớ, từ lúc làm bộ này chưa 1 lần cảm tạ các vị duy trì

thực ra là ko để ý qua bên web đọc xem, cvt có phần up chương riêng :)

Nhân đầu năm cảm tạ Dazai Osako chupanhpk cuong Nong Già Lâu La Vô

Tur IIJackII Anna76 VChip SlayT Duy Tran ThanChet0515 Benkan Ng V

Chung haru mi Người đọc sách Duc Anh Nguyen Huu dragon xxy

IYzIE41829 NhânLãoNguDân vv...vv các vị đã duy trì quyển sách này ^^

Truyện main bá, hậu cung, có chút yy, diễn tả pk rõ ràng, văn phong khá ổn, đã hoàn thành Tiên Võ Đế Tôn

Chương 636: Trong truyền thuyết người

Không chỉ có « Vân Cung Tấn Âm » .

Chép xong bài này điện tử vui, Lâm Uyên lại tìm Tinh Mang nội bộ tìm thích hợp ca sĩ, đầu tiên phim truyền hình cần còn lại mấy đoạn phối nhạc .

"Ba tháng có thể phát hình sao?"

Giải quyết TV phối nhạc sự tình.

Lâm Uyên hỏi lão Chu phát hình đang trong kỳ hạn.

Lão Chu lắc đầu nói: "Thời gian quá gấp, hậu kỳ bên kia còn có một chút kết thúc công việc phải xử lý, ba tháng nhất định là không cần nói phát hình, bốn nguyệt hẳn liền không thành vấn đề."

Lâm Uyên gật đầu.

Muốn trước thời hạn chắc chắn.

Nếu như Tây Du phim truyền hình ba tháng có thể phát hình, kia Lâm Uyên liền có thể dựa vào « Vân Cung Tấn Âm » đánh vào mùa giải bảng, bài hát này vẫn là rất ổn.

Nhưng ba tháng truyền bá không xảy ra lời nói, hẳn thì phải ngoài ra tìm bài hát đánh bảng.

Lão Chu cười nói: "Nếu tạm thời truyền bá không xảy ra, chúng ta đây có thể ở phát hình trước đem phim truyền hình thật tốt tuyên truyền một lớp, tối nay tựu phóng ra phong, người quay đầu có thể ở bộ lạc bên trên phát tuyên truyền một chút chúng ta « Tây Du Ký » phim truyền hình."

"Được."

Lâm Uyên lần nữa gật đầu.

Quả nhiên buổi tối hôm đó, Tinh Mang liền tuyên bố « Tây Du Ký » phim truyền hình sẽ ở bốn nguyệt phát hình tin tức, mà Lâm Uyên cũng phát rồi phim truyền hình bốn nguyệt phát hình tin tức.

Tin tức mới vừa quan tuyên!

Bạn trên mạng nhiệt tình liền bị nổ!

Tiểu thuyết « Tây Du Ký » lượng tiêu thụ cực cao, sức ảnh hưởng cũng càng ngày càng tăng, càng ngày càng nhiều nhân thành Tây Du fan, cho nên mọi người đối với phim truyền hình bản Tây Du cũng là phi thường mong đợi, trong này cũng có Tiện Ngư làm Biên Kịch nhiệt độ thêm được.

Nhưng mà.

Làm Tây Du fan nhiệt tình bị đánh thức, còn không chờ mọi người thế nào mở ra thảo luận, hồng hoang hiệp hội lại cũng phát một cái động tĩnh: "Bản mới « hồng hoang » định đương, bốn nguyệt nhất hào chính thức phát hình, Lam Tinh chính thống Thần Thoại, chúng ta không gặp không về!"

Nửa giờ!

Tây Du phim truyền hình đang trong kỳ hạn quan tuyên, cùng hồng hoang phim truyền hình đang trong kỳ hạn quan tuyên, tiền tiền hậu hậu chỉ kém nửa giờ!

Chờ với Tây Du phim truyền hình chân trước quan tuyên định đương, hồng hoang phim truyền hình liền chân sau theo vào!

"Ngọa tào!"

Hơi có chút khừu giác nhân đều biết này ý vị như thế nào ——

"Ác như vậy?"

"Cùng đang trong kỳ hạn phát hình?"

"Này hẳn không phải trùng hợp thôi?"

"Không thể nào là trùng hợp, sao khả năng không hẹn mà cùng lựa chọn bốn nguyệt phát hình, hơn nữa còn vừa lúc là ở Tây Du phim truyền hình đang trong kỳ hạn quan tuyên một giờ sau?"

"Hồng hoang rõ ràng là muốn đánh lén Tây Du a, ta nói hồng hoang phim truyền hình thế nào một mực đề không truyền bá đây!"

"Hiển nhiên, tiểu thuyết tranh thất lợi để cho hồng hoang rất bất mãn, bọn họ đây là muốn mượn phim truyền hình hòa nhau một thành."

"Ta biết hai bộ phim truyền hình sẽ đánh lôi đài, hai bên cũng ra phim truyền hình liền đã định trước rồi giờ khắc này, nhưng ta không nghĩ tới hồng hoang chơi đùa như vậy kích thích, chuyên nhìn chăm chăm « Tây Du Ký » đang trong kỳ hạn, chuẩn bị cùng thời kỳ phát hình a!"

" . "

Bạn trên mạng đều biết, Tây Du cùng hồng hoang, nhất định sẽ có phim truyền hình tranh.

Nhưng cùng với kỳ phát hình, là rất nhiều nhân không nghĩ tới.

Hồng hoang cũng mượn cái này hành vi, cho thấy đối bản mới phim truyền hình to lớn lòng tin!

Trong lúc nhất thời, hồng hoang mê tinh thần đại chấn!

"Rất cuộc đã tới!"

"Hồng hoang quật khởi!"

"Chúng ta hồng hoang đến lượt như vậy mới vừa!"

"So với TV Tây Du tuyệt đối không phải hồng hoang đối thủ!"

"Lão Bản hồng hoang phim truyền hình tỉ lệ người xem nói rõ hết thảy!"

"Xem như đi ra, đã sớm nhìn Tây Du mê khó chịu, để cho chúng ta dùng phim truyền hình hung hăng thố một chút bọn họ nhuệ khí!"

"Có thể, cũng chọn bốn nguyệt phát hình, chính diện tỷ thí mới có thể nhìn có sai lệch!"

"Giảm bớt « Tây Du Ký » đến thời điểm cải vã."

" "

Không thể không nhắc là, từ « Tây Du Ký » đôi ngọn hồng hoang tiến hành tuyên truyền bắt đầu, Tây Du mê cùng hồng hoang mê vẫn ở trên mạng đối tuyến.

Từ tiểu thuyết đến tuyên truyền khúc, hai bên đủ loại tranh phong tương đối, mỗi lần đều là « Tây Du Ký » chiếm thượng phong.

Liên tục thất lợi, hồng hoang mê tức sôi ruột.

Bất quá hồng hoang căn cơ hùng hậu, coi như thua mấy cái hiệp, cũng không thấy bọn họ tuyệt vọng, nguyên nhân căn bản hay là bởi vì hồng hoang phải ra bản mới phim truyền hình rồi.

Đối với bản mới hồng hoang phim truyền hình, hồng hoang mê có thể nói là tràn đầy tự tin!

Bọn họ cảm thấy « Tây Du Ký » phim truyền hình, căn bản không cách nào cùng hồng hoang so với sức hấp dẫn!

Tây Du mê bị làm có chút cấp trên.

"Tốt mẹ nó phách lối!"

"Hồng hoang mê là thực sự không ký đánh!"

"So với tiểu thuyết chất lượng, thua, so với phim truyền hình tuyên truyền khúc, lại thua rồi, vẫn chưa từ bỏ ý định đây?"

"Này ba nhất định phải hại chết bọn họ!"

"Nếu như phim truyền hình cũng bị Tây Du liên quan nằm xuống, xem bọn hắn còn có thể tìm có gì!"

"Bất quá ."

"Hồng hoang cơ sở quả thật có chút hùng hậu a."

"Tây Du thua thiệt địa phương chính là phát hành thời gian không có hồng hoang lâu, hồng hoang cố sự truyền lưu trăm năm mà lại."

" "

Cấp trên thuộc về cấp trên.

Tây Du mê cũng biết hồng hoang ưu thế lớn nhất ở đâu.

Đối với một ít phổ thông người xem mà nói, hồng hoang có điểm giống tình cảm, dù là cố sự nghe nhiều nên quen, chụp cái bản mới phim truyền hình cũng vẫn sẽ đưa tới to lớn chú ý.

Mà ở Lâm Uyên trong nhà.

Lâm Uyên cũng chú ý tới trên mạng động tĩnh.

Hắn không nghĩ tới hồng hoang lại đổi theo Tây Du phim truyền hình, còn đặc biệt chọn Tây Du phát hình thời gian cùng thời kỳ đánh lên.

"Có lòng tin như vậy sao ."

Lâm Uyên có chút hiếu kỳ, hẳn không biết bản mới hồng hoang đánh thành cái dạng gì.

Nhìn hồng hoang hiệp hội tràn đầy tự tin đáng vẻ, phỏng chừng chất lượng cái gì quả thật không tệ.

Không có khinh thường đối thủ ý tứ.

Hồng hoang ở Lam Tinh quần chúng cơ sở khổng lồ, là một cái không cạnh tranh sự thật.

Lâm Uyên đối « Tây Du Ký » lại có lòng tin, cũng phải thừa nhận hồng hoang ở dân chúng gian bằng ảnh hưởng lớn lược.

"Có phải hay không là được ôn một tay?"

Liền Lâm Uyên thông qua đọc sách đạt được nghề kinh nghiệm đến xem, hẳn biết Tây Du cùng hồng hoang phim truyền hình tiếp theo rất có thể sẽ đánh một trận tuyên truyền chiến.

Phim truyền hình mặc dù không giống như điện ảnh như vậy lệ thuộc vào tuyên truyền, nhưng tuyên truyền làm tốt lắm cũng quả thật chiếm ưu thế.

"Trước thời hạn phát hành « Vân Cung Tấn Âm » ?"

Lâm Uyên cau mày, bài hát này quả thật lợi hại.

Nhưng không có « Tây Du Ký » phim truyền hình phối hợp, luôn cảm giác kém chút ý tứ.

Hẳn là cái người chủ nghĩa hoàn mỹ, rất hi vọng bài hát này có thể cùng phim truyền hình cùng xuất hiện.

"Có lẽ có thể đổi một ý nghĩ."

Lâm Uyên suy nghĩ trong chốc lát, dần dần có ý tưởng.

Tuyên truyền là bộ tiền trò chơi, loại chuyện này giao cho Tinh Mang, ngược lại thanh thế không thể so sánh đối phương yếu đi.

Mà ngoại trừ truyền thông quảng cáo tuyên truyền ngoại, thực ra Lâm Uyên còn có thể thông qua phương thức của mình cho phim truyền hình bản « Tây Du Ký » tăng thêm một chút nhiệt độ.

Trước « Ngộ Không », chính là Lâm Uyên vì phim truyền hình đề cao nhiệt độ mà đặc biệt lấy ra tuyên truyền khúc.

Âm nhạc có, vậy tại sao không đến điểm khác?

Tỷ như .

Vì « Tây Du Ký » tuyên truyền viết điểm đồng nhân tiểu thuyết.

Phải biết.

Lâm Uyên cơ bản bàn là Tây Du mê.

Nhưng không phải mỗi một nhìn « Tây Du Ký » nhân cũng sẽ đổi phim truyền hình có hứng thú.

Hướng chi Tây Du mê bên trong, cũng có rất nhiều người, là đồng thời thích xem hồng hoang tiểu thuyết cùng với phim truyền hình.

Đừng xem Tây Du mê cùng hồng hoang mê ở trên mạng đầu lợi hại.

Đều là Thân Thoại tiểu thuyết, thực ra hai bên được chúng trọng hợp độ vẫn thật cao.

Cho nên Tây Du cùng hồng hoang phim truyền hình đồng bộ phát hình, nhất định sẽ lẫn nhau cướp người xem!

Nhất là thiên hảo tính không rõ ràng như vậy trung lập người xem.

Như thế nào để cho những thứ này đang do dự trung lập người xem đối « Tây Du Ký » cảm tưởng tốt hơn?

Lâm Uyên đáp án dĩ nhiên là, viết một bộ tiểu thuyết, để cho toàn bộ nhìn xong tiểu thuyết nhân, cũng càng thích Tây Du cố sự .

Cũng nên đi ra.

Người "xuyên việt" nhất định sao chép sách!

Kia bộ tên là « Ngô Không Truyện » tiểu thuyết!

Truyện main bá, hậu cung, có chút yy, diễn tả pk rõ ràng, văn phong khá ổn, đã hoàn thành Tiên Võ Đế Tôn

Chương 637: Tân bí danh tên

Trên địa cầu Tây Du lửa, một mặt là vì mấy trăm năm đời đời truyền lưu lịch sử sức ảnh hưởng, một mặt là vì người hiện đại vô số quan điểm giải độc, nhất là đối với người hiện đại mà nói.

Bọn họ sở dĩ như vậy thích Tây Du, đủ loại Tây Du liên quan giải độc có thể nói là công lao quá vĩ đại.

Nếu như không có đủ loại hình thức nặng nề giải độc, kia « Tây Du Ký » đại khái cũng sẽ không cho đến thế kỷ hai mươi một vẫn còn ở người trong nước đáy lòng chiêm cứ không ai sánh bằng nghệ thuật địa vị.

Mọi người rất nguyện ý tin tưởng, « Tây Du Ký » làm Trung Quốc Tứ Đại Danh Trứ tuyệt không đơn giản.

Mà phải nói đối với Tây Du để cho nhân khắc sâu ấn tượng giải độc, ngoại trừ Tinh Gia Tây Du hệ liệt điện ảnh, rất nhiều người cũng nhất định sẽ nhắc tới bộ này

Nay ở chỗ nào « Ngộ Không Truyện » !

Nên thư giảng thuật bi kịch anh hùng Tôn Ngộ Không cùng với Đường Tăng đám người đối vận mệnh chống lại.

Lấy người hiện đại góc độ lần nữa giải độc rồi « Tây Du Ký » một ít tình tiết, Thông Thiên tràn ngập suy nghĩ.

Có thể nói là nội hàm cực sâu.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, bộ này tiểu thuyết coi như là « Tây Du Ký » đồng nhân.

Ở nguyên trứ trên căn bản gia nhập lần thứ hai sáng tác.

Tỷ như nguyên trứ trung cơ hồ không có cái gì liên quan đến nhân vật ái tình tuyến, ngay tại « Ngộ Không Truyện » trung rục rờ hào quang.

Tinh Gia Đại Thoại Tây Du hệ liệt, thậm chí còn Hàng Yêu Phục Ma Thiên, cũng đều dùng ý nghĩ này.

Những thứ này giải độc cũng cho Tây Du nhiệt cung cấp chất dinh dưỡng.

Bây giờ Lâm Uyên cũng muốn mượn « Ngộ Không Truyện » đối nguyên trứ giải độc chi nhiệt, cho phim truyền hình gia tăng tuyến truyền nhiệt độ.

Bất quá .

Có một cái lúng túng phương.

Mặc dù « Ngộ Không Truyện » rất kinh điển, nhưng này dù sao cũng là Tây Du đồng nhân.

Nếu như Lâm Uyên dùng Sở Cuồng bí danh viết « Tây Du Ký », kia trực tiếp tương đương với quan phương giải độc rồi.

Này vừa ra tay, thoáng cái liền chém đứt nguyên trừ 90% diễn sinh khả năng.

Trong thời gian ngắn nhìn, hiệu quả cũng sẽ không kém, nhưng từ lâu dài phương hướng suy nghĩ, nhưng là Tệ hại lớn hơn lợi.

Đề cho Tiệp Ngự viết?

Cũng không quá thích hợp.

Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ rất đặc thù.

Nếu như Sở Cuồng viết « Ngộ Không Truyện », ngoại giới cũng rất có thể sẽ cho rằng:

Tiệp Ngự giải độc có Sở Cuồng bày mưu đặt kế.

Đó cùng quan phương giải độc khác nhau cũng không lớn.

Bóng dáng coi như là đồng lý được.

Trước Lâm Uyên dùng thân phận của Tiệp Ngự viết thủ ca khúc « cô tích trần », ca từ liên quan đến hắc ám cô tích biên giới.

Đã có người vì vậy mà cho là Sở Cuồng « cô tích trần » bản chất là hắc ám hướng.

Này không phải Lâm Uyên bỗ ý.

Cho nên lúc này Lâm Uyên hơi lúng túng một chút.

Bất quá đây chỉ là một tiểu phiền não, suy nghĩ hơi chút linh hoạt một ít là có thể nghĩ đến biện pháp giải quyết ——

Tỷ như lại mở một cái bí danh!

Lâm Uyên vốn là dự định liền mở ba cái bí danh, nhưng rất nhiều lúc, kế hoạch không cần nội biến hóa.

Hắn muốn viết « Ngộ Không Truyện », nhất định phải dùng tân bí danh.

Đúng rồi!

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ đến:

Tân bí danh không chỉ có thể dùng để viết « Ngộ Không Truyện », cái này bí danh còn có thể chuyên môn dùng để giải độc Tiệp Ngự Sở Cuồng thậm chí còn bóng dáng tác phẩm!

Mỗi lần nhìn bạn trên mạng giải độc bài hát của tự mình tiểu thuyết Manga loại, Lâm Uyên đều có chút ngứa tay.

Lam Tinh bạn trên mạng não động rất lớn, chung quy là có thể đem hắn xuất ra những thứ kia tác phẩm, giải độc muốn làm xuất sắc.

Nhưng Lâm Uyên trên địa cầu cũng xem qua rất nhiều xuất sắc giải độc, trong đó có Lam Tinh nhân không phát hiện giải độc điểm, nhưng lại vốn lại do thân phận hạn chế không phương diện trực tiếp viết ra ——

Quan phương giải độc nhưng thật ra là bất lợi cho tác phẩm lâu dài phát triển.

Mà nếu như là một cái tân bí danh, sẽ không phương diện này lo lắng.

Chỉ phải cái này tân bí danh tận lực không nên cùng Tiện Ngự Sở Cường thậm chí còn bóng dáng dính líu quan hệ là được.

Chỉ giải độc!

Không chuyển động cùng nhau!

Nghĩ như vậy, mở một cái tân bí danh, tựa hồ thành một món rất có cần phải sự tình?

Như vậy thì có thể quang minh chính đại chính mình cho mình tác phẩm mang tiết tấu!

Tỷ như bây giờ Lâm Uyên có thể viết « Ngộ Không Truyện » .

Vậy hẳn sau này cũng hoàn toàn có thể dùng cái này bí danh viết « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » loại Dương Tiễn đồng nhân chứ sao.

Ân.

Là Tây Du bản Dương Tiễn, không phải Phong Thần bản.

Xác định ý nghĩ, Lâm Uyên trực tiếp đi tân chính rồi một số điện thoại di động, sau đó ghi danh một cái bộ lạc tài khoản.

Lam Tinh Internet sân thượng làm tốt nhất chính là bộ lạc.

Giống như là Blog đời còn lại Châu mấy cái sân thượng mặc dù cũng làm không tệ, nhưng sức ảnh hưởng cùng người sử dụng lượng hay lại là so với bộ lạc kém.

Bất quá tân bí danh tên gì tốt?

Lâm Uyên hơi suy tư một chút.

Sở Cường, là lấy tựa "Ta Bản Sở Cường Nhân, Phụng Ca Tiểu Khổng Khâu."

Tiện Ngự, chính là xuất từ câu kia "Lâm Uyên Tiện Ngự không bằng lui mà kết lưới."

Kia tân bí danh cứ gọi "Dịch An" đi!

Đào Uyên Minh « Quy Khứ Lai Hề Từ » trung có một câu nói như vậy:

"Thảm Dung Tất Chi Dịch An."

Dù là ở một gian tiểu Lậu Thất, nhưng có thể có uống rượu tự nhạc cùng ngạo nghệ tự đắc sinh hoạt.

Đơn giản.

An Nhạc.

Thực ra "Dịch An" Lý Thanh Chiếu đựng mặt.

Tổng Triệu Từ Nhân Lý Thanh Chiếu chính là từ hào Dịch An Cư Sĩ tới.

Bất quá Lam Tinh không có Lý Thanh Chiếu, càng không có Dịch An Cư Sĩ cái danh hiệu này.

Ghi danh tốt tân bí danh, Lâm Uyên lại vào internet đi một tí đồng nhân tin tức liên quan.

Lam Tinh cũng có đồng nhân, còn có một chút đặc biệt đồng nhân Website, ngoài ra ở một ít trong diễn đàn cũng có rất nhiều kinh điển tác phẩm diễn sinh đồng nhân tiểu thuyết.

Tỷ như Sở Cường lúc đầu « Võng Vương » , liền có rất nhiều viết đồng nhân cổ sự, hơn nữa lấy hướng làm chủ.

Khu.

Còn có viết Sherlock Holmes cùng Watson thậm chí còn Hercule Poirot cùng đen Đình này, thậm chí Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot đồng nhân tiểu thuyết.

Khoa trương nhất là:

Cái này trong trang web còn có Tiệp Ngư cùng Sở Cường cùng với bóng dáng đồng nhân, ngược lại nội dung cụ thể Lâm Uyên không dám mở ra, chính là cảm thấy tựa đề là lạ:

Nhóm ba người?

Có thể có chút nhân sẽ nghi ngờ, Lam Tinh bản quyền bảo vệ như vậy nghiêm khắc, trả thế nào sẽ có đồng nhân tác phẩm sinh ra thổ nhượng?

Nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì này nhiều chút ngầm cho phép.

Những thứ này đồng nhân tác phẩm không có dùng làm buôn bán công dụng, rất nhiều đồng nhân hoàn toàn ở vì yêu phát điện.

Nhân gia không dựa vào đồng nhân kiếm tiền.

Vậy làm sao có thể truy cứu?

Thậm chí sẽ hi vọng, nhiều hơn một chút như vậy đồng nhân xuất hiện, làm cho mình nguyên tác phẩm càng hỏa.

Điều kiện tiên quyết là đồng nhân tốt nhất không nên bôi đen nguyên trú.

Có lúc.

Nguyên thậm chí cho phép đồng nhân xuất bản kiếm tiền, thỉnh thoảng còn có cho ra trao quyền ví dụ.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến nguyên tác phẩm căn bản lợi ích, nguyên vẫn là rất tha thứ.

Dù sao viết đồng nhân đều là fan.

Hơn nữa đồng nhân đại đa số thời điểm, đều là cho nguyên tác phẩm góp một viên gạch.

Lấy một thí dụ, tỷ như có vài người cũng là bởi vì nhìn « Internet văn đàn » đồng nhân, sinh ra hứng thú, mới đi nhìn Phim Hoạt Hình, thậm chí mua nguyên trú

Những thứ này Lâm Uyên cũng đã có hiểu.

Dù sao chính hẳn đều được đồng nhân tiểu thuyết nhân vật chính.

Lúc này lâm nếu như Uyên Chủ « Tây Du Ký » đồng nhân.

Như vậy một vòng, thật là có một ít rất có ý tứ đồng nhân.

Tỷ như có một đồng nhân liên viết nhân vật chính là Đường Tăng cố sự, cái này đồng nhân trong tiểu thuyết, Đường Tăng thu được ngư phê kim thủ chỉ, mang theo Tôn Ngộ Không đời mây đồ đệ đi tới Tây Thiên, đại náo Tây Phương Cực Lạc Thế Giới .

Nhìn một cái cũng biết đời Như Lai áp chế Tôn Ngộ Không rất không hài lòng.

Cho nên bản này đồng nhân trong tiểu thuyết, Đường Tăng lợi dụng kim thủ chỉ che giấu thiên cơ, sau đó hờ một tí mắng to Như Lai không có phúc hậu, một đường giựt giây con khi tiếp tục mới vừa, ngàn vạn lần chớ kinh sợ, đến Tây Thiên liền đem kinh thư hồ Như Lai trên mặt, báo Ngũ Chi Sơn trấn áp năm trăm năm thù!

Đây là trước mắt Tây Du trong đồng nhân nóng bỏng nhất một bộ.

Không dựa vào tiểu thuyết xuất bản bán lấy tiền, nhưng mình phát hỏa.

Hắn ở bộ lạc bên trên mở tài khoản, làm một cái đồng nhân hướng võng hồng, mỗi ngày tiếp tiếp quảng cáo loại, cũng có thể kiếm được tiền.

Bất quá này văn vị rất nặng, nội dung cốt truyện khó mà cân nhắc được, hoàn toàn là thoải mái Văn Hướng, không chú trọng cái gì cái gọi là suy luận cùng nội hàm, hoàn toàn là đồng nhân đời nguyên trú bất mãn bộ phận tâm tình phát tiết, coi như là tốt đồng nhân, cũng không coi là kinh điển đồng nhân.

Đồng thời Lâm Uyên chú ý tới:

Ở cùng một cái đồng nhân trong trang web, Phong Thần đồng nhân tác phẩm số lượng, hoàn toàn có thể nghiền ép Tây Du!

Không có biện pháp.

Phong Thần ra đời mấy trăm năm, nội tình thâm hậu.

Từ Internet phát triển sơ kỳ, cũng đã có người ở viết hồng hoang đồng nhân rồi, trong đó không thiếu Tinh Phẩm.

Nêu so sánh lại, Tây Du mới phát hành bao lâu, có trước tiên ở này đồng nhân nhiệt độ đã coi như là phi thường kinh người.

Sẽ cùng nhân khối này, hồng hoang đời Tây Du áp chế lực rất khủng bố.

Có lẽ đây cũng là hồng hoang mê cảm thấy hồng hoang phim truyền hình khẳng định bạo nổ một trong những nguyên nhân.

Xem ra chính mình phải nhất định lập tức xuất ra bộ này Tây Du cùng nhân văn trung gánh đỉnh làm rồi.

Ánh mắt của Lâm Uyên động một cái, trực tiếp ở nơi này nghe nói là Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu trước mắt đại đồng nhất nhân Website, ghi danh một cái tài khoản, cũng viết xuống « Ngộ Không Truyện » tên sách —— Dịch An xuất thế, « Ngộ Không Truyện » sinh ra!

Truyện main bá, hậu cung, có chút yy, diễn tả pk rõ ràng, văn phong khá ổn, đã hoàn thành Tiên Võ Đê Tôn

Chương 638: Nay mẹ nó viết cái gì thứ đồ hư

Thực ra « Ngộ Không Truyện » toàn văn cũng liền mười mấy vạn chữ. Lấy Lâm Uyên tốc độ tay mà nói, mấy ngày liền có thể đem viết xong. Căn nhắc đến « Ngộ Không Truyện » loại này tiểu thuyết Thông Thiên dùng đối thoại thúc đẩy nội dung cốt truyện, tương đối ý thức lưu, không thích hợp Truy càng, thích hợp hơn một hơi thở nhìn xong, cho nên Lâm Uyên thành lập tác phẩm sau đó cũng không có lập tức đăng truyện, sau đó phân mấy ngày liên tái.

Hắn chỉ là trước chắc chắn tên sách cùng bút hiệu chiếm cái hồ.

Tiểu thuyết chân chính hoàn thành là đang ở mấy ngày sau.

Ở trong máy vi tính gõ hạ tối hậu "Làm sao có thể quên Tây Du" kia năm chữ, « Ngộ Không Truyện » rốt cuộc bị Lâm Uyên viết xong.

Rồi sau đó.

Số trang cứ như vậy mười mấy chương, bị Lâm Uyên bên trên truyền đến đồng nhân trên website.

Cái này đồng nhân Website tên đơn giản thô bạo.

Liên kêu "Đông Nhân Khố" .

Bất quá "Đông Nhân Khố" cái này Website tên mặc dù đơn giản thô bạo, nhưng Website lưu lượng lại quả thực không nhỏ.

Rất nhiều tiểu thuyết chỗ bình luận truyện cũng rất náo nhiệt.

Dù sao cũng là lấy Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu yêu thích đồng nhân bạn trên mạng làm quần chúng cơ sở.

Ở cơ hồ không có sách lậu Lam Tinh, cái này Website sức ảnh hưởng thực ra không thể khinh thường.

Tiểu thuyết đăng lên sau năm phút.

Lâm Uyên nhìn một chút « Ngộ Không Truyện » số liệu.

Click: 0

Cất giữ: 0

Đề cử: 0

Lâm Uyên tròn tròn mắt.

Này kịch bản với tương tượng không cùng một dạng a.

Chẳng lẽ không phải « Ngộ Không Truyện » vừa ra, bạn trên mạng đồng loạt khiếp sợ?

Mấy giây sau, Lâm Uyên mới phản ứng được.

Hắn là thói quen trước kiêu, chỉ cần là hắn phát hành tác phẩm, cũng có thể trước tiên lấy được bạn trên mạng chú ý.

Nhưng bây giờ mình không phải bóng dáng, không phải Tiệp Ngự, càng không phải Sở Cuồng.

Bây giờ mình khoác một cái tên là "Dịch An" tân bí danh.

Ai biết Dịch An là ai ?

Cho nên có chênh lệch là bình thường.

Rất nhiều độc giả coi như ở Website quét đến « Ngộ Không Truyện » bộ này tiểu thuyết, cũng không thấy sẽ click đi vào.

Khách quan mà nói, « Ngộ Không Truyện » cũng không phải một cái bao nhiêu hấp dẫn Nhân Thư danh.

Muốn không quay đầu lại nghĩ biện pháp dẫn lưu tuyên truyền?

Để cho bóng dáng Sở Cuồng hoặc là Tiệp Ngự tùy tiện gào thét một cuống họng nhất định là có hiệu quả.

Nhưng kia khởi không phải có xuống Mã Phong hiểm?

Lâm Uyên cũng không hi vọng Dịch An cùng hắn lúc trước ba cái bí danh dính líu quan hệ.

Tam bạn gay thuộc về tam bạn gay.

Dịch An phải một mình mỹ lệ.

Vì vậy, Lâm Uyên quyết định tiếp tục chờ.

Website lưu lượng đặt ở vậy, luôn sẽ có độc giả chú ý bộ này tiểu thuyết.

Có thứ nhất độc giả điểm vào « Ngộ Không Truyện » sẽ có cái thứ 2, bộ này tiểu thuyết nhất định sẽ bị chú ý tới.

Nghĩ đến đây, Lâm Uyên bắt đầu tiếp tục chờ đợi.

Kết quả lại đợi thật lâu, cuối cùng là rồi mấy cái click, nhưng để cho Lâm Uyên buồn rầu là, mấy cái này click cũng không có chuyển hóa thành cát giữ .

Điều này nói rõ có người nhìn chứ điểm « Ngộ Không Truyện » , kết quả cũng không có bị nội dung hấp dẫn, miêu tả thêm vài lần liền rút lui.

Vậy đại khái cùng « Ngộ Không Truyện » mở đầu có liên quan.

Nếu như không kiên trì nhìn lâu điểm nội dung, nhìn không « Ngộ Không Truyện » mở đầu, mọi người chỉ sẽ cảm thấy hung mãnh.

"Vạn sự khởi đầu nan."

Lâm Uyên cho mình bơm hơi, thuận tiện để cho trợ lý Cố Đông cho mình nạo cái Tôn Diệu Hỏa đưa tới quả thanh long.

Ăn xong quả thanh long, Lâm Uyên lần thứ ba đổi mới, « Ngộ Không Truyện » rốt cuộc có thứ nhất cát giữ!

"Có người xem ta sách?"

Lâm Uyên tinh thần chấn động, đây là hắn lần đầu tiên bởi vì chính mình tiểu thuyết có một cái độc giả mà cảm thấy vui vẻ!

Đơn giản, thuận túy!

Nếu như Sở Cuồng ở nơi này, đại khái sẽ đối với Dịch An đồng học lộ ra một cái khích lệ mỉm cười ——

Đứng ở tầng khí quyển thậm chí ngoài không gian, lộ ra như vậy khích lệ mỉm cười.

Lam Tinh thứ nhất cho « Ngô Không Truyện » dâng hiến cất giữ độc giả gọi là Lý Chính Huy.

Lý Chính Huy có mười năm trở lên đọc kiếp sống, có thể nói hardcore con một sách, gặp phải đặc biệt thích tiểu thuyết, hẳn luôn là sau khi xem xong còn chưa đã ngứa, sau đó cố ý chạy đến Đồng Nhân Khố nhìn bên này một ít diễn sinh đồng nhân tác phẩm.

Gần đây Lý Chính Huy thích là « Tây Du Ký » .

Xác thực nói, Sở Cuồng « Tây Du Ký » , coi như là Lý Chính Huy gần đây, thậm chí là mấy năm gần đây tối si mê tiểu thuyết.

Ngay cả cổ văn bản « Tây Du Ký » Lý Chính Huy đều không bỏ qua cho. Trời mới biết Lý Chính Huy vì đọc cổ văn bản Tây Du mất bao lớn tinh thần sức lực.

Đã từng Ngữ Văn thành tích rất kém coi bây giờ hẳn thậm chí có thể tay không viết Văn Ngôn Văn.

Học xong « Tây Du Ký » cổ văn bản cùng Hiện Đại bản, chưa thỏa mãn Lý Chính Huy ngay tại Đồng Nhân Khố điên cuồng Tây Du cùng nhân văn nhìn, thỏa mãn mình một chút đối thế giới Tây Du hứng thú.

Những thứ này cùng nhân văn chất lượng cao thấp không đều, Lý Chính Huy gần như không gặp phải hài lòng.

Bất quá từ đối với Tây Du nhiệt tình, Lý Chính Huy hay lại là chịu nhịn tính tình đọc rất nhiều Tây Du cùng nhân văn.

Chính là ở dưới tình huống như vậy, Lý Chính Huy thuận tay cất chứa mới vừa sao Đồng Nhân Khố đến sách mới « Ngô Không Truyện » , sau đó tùy ý mở ra đọc.

"Tùy tiện xem một chút đi."

Mở ra bộ này tiểu thuyết đồng thời, Lý Chính Huy mong đợi giá trị cũng không cao.

Hắn thích Tây Du, cũng thích hồng hoang.

Hai người này cũng không mâu thuẫn.

Giống như Lý Chính Huy người như vậy thực ra rất nhiều.

Trên mạng Tây Du mê cùng hồng hoang Mê Thiên thiên đối tuyến, Lý Chính Huy từ không tham dự.

Đối Lý Chính Huy mà nói, hai bộ tiểu thuyết cũng phi thường xuất sắc, ở trong mắt hắn tầm quan trọng là không sai biệt lắm.

Hắn gần đây còn đang là bốn nguyệt trước phải xem TV kịch bản Tây Du, hay lại là phim truyền hình bản hồng hoang quần quít đây.

Mà ở « Tây Du Ký » không xuất hiện trước, Lý Chính Huy đã sớm đem hồng hoang tiểu thuyết thậm chí còn điện ảnh kịch, còn có Đồng Nhân Khố toàn bộ xuất sắc liên quan đồng nhân đều thấy một lần.

Cùng Tây Du một đôi so với, Tây Du bên này cùng nhân văn thật sự là kém một chút ý tứ.

Muốn không phải Lý Chính Huy thật sự là thích Tây Du cổ sự, hẳn căn bản không có thể có thể kiên trì nhìn nhiều như vậy trình độ cùng nguyên trứ quả thực vô Pháp Tướng nhắc so sánh nhau Tây Du cùng nhân văn.

Đây cũng là Lý Chính Huy đối « Ngô Không Truyện » không ôm ấp quá cao mong đợi nguyên nhân.

Trên thực tế, bộ này tiểu thuyết chỉ cần có thể miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, Lý Chính Huy liền có thể cắn răng xem xong.

Ai bảo hẳn như vậy thích Tây Du đây.

Chỉ là thấy cùng nhân văn bên trong nhắc tới những thứ này « Tây Du Ký » nguyên trứ trung xuất hiện nhân vật liền có thể điều động Lý Chính Huy hứng thú.

Giống như một ít tình huống đặc biệt lúc.

Hoàn toàn bất đắc dĩ, chất lượng kém thiếu chút nữa đi.

Nhưng mà.

Làm « Ngô Không Truyện » mở đầu nội dung cốt truyện xuất hiện ở Lý Chính Huy trước mắt, Lý Chính Huy chân mày nhưng là thật nhanh nhíu lại!

Khai thiên chính là không đầu không đuôi tự thuật cùng đối thoại:

【 bốn người đi tới đây, phía trước một mảnh rừng rậm, vừa không có đường.

"Ngô Không, ta đói rồi, tìm chút ăn tới." Đường Tăng hướng trên đá ngông nghênh ngồi xuống, nói.

"Ta đang bận, ngươi không sẽ tự mình đi tìm? Lại không phải là không có chân." Tôn Ngô Không chống cây gậy nói.

"Ngươi bận rộn? Bận rộn cái gì?"

"Ngươi không cảm thấy này Văn Hà rất đẹp sao?" Tôn Ngô Không nói, con mắt mong rằng đến chân trời, "Ta chỉ có nhìn một chút cái này, mới có thể mỗi ngày giữ vững hướng tây đi xuống a."

"Ngươi có thể một bên nhìn một bên tìm a, chỉ cần không đụng vào trên cây to là được."

"Ta xem Văn Hà thời điểm không làm bất cứ chuyện gì!"

"Tôn Ngô Không ngươi không thể như vậy, không thể khi dễ như vậy đầu hói, ngươi đem hẳn chết đói, chúng ta sẽ không tìm được Tây Thiên, không tìm được Tây Thiên, trên người chúng ta nguyên rửa vĩnh viễn cũng giải trừ không được." Trư Bát Giới nói.

。】

Nhìn mấy đoạn.

Lý Chính Huy thiếu chút nữa bạo nổ to!

Này mẹ nó viết cái gì thứ đồ hư nhi?

Nguyên trú bên trong lễ phép ôn hòa Đường Tăng túm với hai 5 tám chục ngàn như thế;

Nguyên trú bên trong tôn sư trọng đạo Tôn Ngộ Không lại không có chút nào lễ phép để cho Đường Tăng chính mình đi tìm thức ăn;

Nguyên trú bên trong liêm lên sư phụ đủ loại anh anh Trư Bát Giới lại dám không ngừng kêu Đường Tăng vì đầu hói?

Phía sau khoa trương hơn.

Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới trực tiếp mắng nhau rồi!

Nguyên trú bên trong, mặc dù Trư Bát Giới cũng sẽ cùng con khỉ sắc âm thanh, nhưng tuyệt đối sẽ không cứng như thế tức!

Điều kỳ quái nhất là:

Ngay cả nguyên trú trung tính khí tốt nhất Sa Hòa Thượng cũng mắng đến không được, trực tiếp để cho Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới lãn xa điếm đánh nhau, đừng làm ồn đến hăn ngủ?

Quá hung mãnh rồi!

Này mẹ nó ở đâu là Tây Du?

Này rõ ràng chính là một nhóm ác ôn a!

Là ai ?

Dịch An?

Ngu xuẩn.

Bút hiệu còn rất thanh tú.

Lý Chính Huy phản ứng đầu tiên là xóa thư đi, bất quá con chuột có một chút "x" thời điểm, hăn lại dừng lại.

Được nhìn thêm chút nữa!

Nếu như cái này Dịch An đem Tây Du các nhân vật chính bôi đen quá mức, chính mình liền trở tay cái này.

Cùng nhân văn trên nguyên tắc thì sẽ không bôi đen nguyên trú nhân vật chính.

Không phải hoàn toàn không thể đen, nhưng đen quá khoa trương lời nói, liền có chút không tôn trọng nguyên trú rồi.

Tỷ như mỗi bộ Tiêu Hoàng trong phim, đạo diễn lại để cho nữ Spider Man bị nhân vật phản diện theo như dưới thân thể va chạm?

Ngày đó hoa một giờ nhìn xong kia bộ phim, Lý Chính Huy liền quả quyết điếm.

Đồng nhân không phải ngoài vòng pháp luật nơi.

---

ps: Yêu cầu một phiếu cuối tháng nha ~

Truyện main bá, hậu cung, có chút yy, diễn tả pk rõ ràng, văn phong khá ổn,
đã hoàn thành Tiên Võ Đế Tôn

Chương 639: Tây Du Âm Mưu Luận

Mang theo loại này phê phán tinh thần, Lý Chính Huy tiếp tục xem « Ngộ Không Truyện » .

Chương 1: tiếp theo bộ phận vẫn rất hung mãnh.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói hẳn là .

Vô lý đâu?

Rất không giải thích được.

Giống như là một trận não nhiệt.

Thầy trò bốn người không một cái có thể nói chuyện đứng đắn, ngay cả yêu quái nói chuyện cũng đỉnh núi tam đảo Tứ Thần thần lẫn nhai.

"Không giải thích được."

Lý Chính Huy chân mày khẩn túc.

Hắn đã sắp mất đi kiên nhẫn.

Bất quá bên trong có câu Thụ Yêu cùng Đường Tăng đối thoại vẫn thật có mùi vị: "Không nên chết, cũng không cần cô độc sống."

Rất thần kỳ.

Nói chêm chọc cười như vậy không đứng đắn cố sự tự thuật trung đột nhiên toát ra một câu thật văn nghệ câu, làm tiểu thuyết ý cảnh tựa hồ cũng được đề thăng rồi chút?

Bất quá Lý Chính Huy là không cho là bộ này tiểu thuyết có cái gì ý cảnh.

Hắn càng nghiêng về lời này đoán chừng là không biết từ đâu hái sao tới.

Mà đang ở Lý Chính Huy kiên nhẫn sắp hao hết lúc, lại có nhất đoạn đối thoại đưa tới Lý Chính Huy chú ý.

Đường Tăng lại nói với Nữ Yêu Tinh: "Ta tu hành cùng người khác tu hành không giống nhau, bọn họ tu Tiểu Thừa, ta tu Đại Thừa, bọn họ tu hư không, ta tu viên mãn."

Lý Chính Huy ngẩn ra.

Rất cảm giác kỳ quái.

Nguyên trú Đường Tăng không sẽ nói như vậy, mặc dù lời này có chút Phật gia tu hành tranh ân dụ, liên quan tới Đại Thừa Phật Pháp cùng Tiểu Thừa Phật Pháp, ở Lam Tinh trên thực tế trong Phật giáo cũng có tranh luận.

Mà Nữ Yêu Tinh trả lời liền lại càng kỳ quái:

"Ta chỉ nghe nói có một kêu Kim Thiền Tử từng nghi ngờ Tiểu Thừa Phật Pháp, muốn tự đi thông ngộ, kết quả tẩu hỏa nhập ma, bị vùi lấp trong vạn kiếp bên trong."

Kim Thiên Tử?

Lý Chính Huy loại này đọc thuộc Tây Du nhân dĩ nhiên biết Kim Thiên Tử chính là Đường Tăng kiếp trước.

Tây Du nguyên trứ trung từng đề cập tới Kim Thiên Tử bởi vì khinh thường Phật Pháp, không lắng nghe Như Lai giảng bài, cho nên bị Như Lai biếm trích phạm trần Tây Thiên Thủ Kinh tới giặt rửa chuộc tội nghiệt.

Đoạn này nội dung cốt truyện tranh cãi rất lớn.

Mọi người cảm thấy sự tình cũng không đơn giản.

Như Lai Nhị Đồ Đề Kim Thiên Tử chỉ là bởi vì giờ học không để ý nghe nói liền bị đưa đi phạm trần Tây Thiên Thủ Kinh?

Lý do này có phải hay không là quá qua loa lấy lệ?

Có chút giải độc liền vì vậy mà cho là Kim Thiên Tử cùng Như Lai mâu thuẫn tuyệt không phải giờ học không lắng nghe giờ học đơn giản như vậy.

Mọi người đối nguyên nhân thực sự tiến hành vô số suy đoán, nhưng rất ít có suy đoán có thể được phổ biến tính đồng ý.

Mà trước mắt bộ này « Ngộ Không Truyện » Dịch An, tựa hồ cũng cho ra một loại khả năng tính:

Kim Thiên Tử bị Như Lai biếm trích phạm trần, lại là bởi vì hai người tối căn bản Phật Pháp lý niệm xảy ra khác nhau?

Giữa hai người mâu thuẫn, là từ Đại Thừa Phật Pháp, cùng Tiểu Thừa Phật Pháp tranh?

Có chút ý tứ a!

Đoạn này kết hợp thực tế Phật Giáo hiện trạng tới giải độc Kim Thiên Tử cùng Như Lai chi mâu thuẫn ý nghĩ để cho Lý Chính Huy toả sáng hai mắt!

Hung mãnh thuộc về hung mãnh.

Vô ly đầu thuộc về vô ly đầu.

Xem ra cái này cũng có ý tưởng.

Lý Chính Huy rốt cuộc đối bộ này đặc thù Tây Du đồng nhân tiểu thuyết sinh ra một tia hứng thú.

Hắn tiếp tục xem.

Tôn Ngộ Không rốt cục vẫn phải tới cứu Đường Tăng rồi, nhưng để cho Lý Chính Huy không nghĩ tới là, Nữ Yêu Tinh lại nhận biết Tôn Ngộ Không, hơn nữa tựa hồ cùng đã từng Tôn Ngộ Không từng có đồng thời xuất hiện! Tôn Ngộ Không lại không nhận biết đối phương.

Hắn nói mình vốn là Hoa Quả Sơn một Yêu Hầu, nhân bắt kính Ngọc Đế mà bị phạt vào Ngũ Ngục sơn, đóng năm trăm năm, sau đó đoán mò Ngọc Đế khai ân, nói Tôn Ngộ Không chỉ cần có thể hoàn thành ba chuyện, liền có thể tích lũy Công Đức chuộc đi trước tội, hắn còn nhắc tới ba chuyện trung trước hai chuyện: "Chuyện thứ nhất là muốn ta sở hữu mới vừa rồi cái kia đầu hói bên trên Tây Thiên, kiện thứ hai muốn ta giết bốn cái Ma Vương, bọn họ theo thứ tự là Tây Hạ Ngu Châu Bình Thiên Đại Thánh

Ngưu Ma Vương, Bắc Câu Lô Châu Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương, Nam Chiêm Bộ Châu Thông Thiên Đại Thánh Mi Hầu Vương, còn có một cái, Đông Thắng Thần Châu Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương." Lý Chính Huy trợn mắt hốc mồm!

Xem qua Tây Du nguyên trứ đều biết Tôn Ngộ Không thỉnh kinh trước trải qua cái gì.

Cái này Tôn Ngộ Không trí nhớ có vấn đề!

Ngũ Hành Sơn bị hấn nói thành Ngũ Ngục sơn vậy thì thôi!

Hấn lại còn quên mình chính là Đông Thắng Thần Châu Tề Thiên Đại Thánh, còn la hét muốn giết đối phương!

"Có âm mưu!"

Lý Chính Huy trong nháy mắt nghĩ thấy từng tia mùi âm mưu.

Nguyên trứ « Tây Du Ký » rất nhiều giải độc bên trong, cực kỳ có thị trường chính là Âm Mưu Luận cách nói.

Bộ này tiểu thuyết tựa hồ cũng biểu đạt giống vậy ý đồ.

Này có ít đồ a!

Lại muốn viết Tây Du âm mưu?

Lý Chính Huy hứng thú hoàn toàn bị câu dẫn đứng lên.

Hấn ngược lại muốn nhìn một chút cái này Dịch An sẽ như thế nào đứng ở Âm Mưu Luận góc độ tới giải độc Tây Du, dù sao bản thân hấn cũng là Tây Du Âm Mưu Luận trung thực ủng hộ.

Lại tiếp tục nhìn, Lý Chính Huy đã là hứng thú dồi dào lên.

Nhưng kế tiếp nội dung cốt truyện lại để cho Lý Chính Huy có chút theo không kịp tiết tấu.

Tâm tình không tốt Tôn Ngộ Không, lại trực tiếp một gậy giết chết Đường Tăng!

Mà có sự, cũng theo đó tiến vào nghịch thuật kiêu.

Nghịch thuật trong chuyện.

Trư Bát Giới cùng một cái tên là A Nguyệt thần tiên từng có nhất đoạn cảm tình;

Tôn Ngộ Không cùng một cái tên là Tử Hà tiên nữ từng có nhất đoạn ràng buộc;

Ngay cả Bạch Long Mã cũng được cô nương, còn đối Đường Tăng tình cảm thâm chủng;

Nếu như không phải tiên văn não động, nhìn đến đây Lý Chính Huy nhất định sẽ đối lần thứ hai sáng tác khịt mũi coi thường.

Nhưng giờ phút này.

Nhìn đoạn này cùng nguyên trứ hoàn toàn trái ngược câu chuyện tình yêu, Lý Chính Huy lại không cảm thấy nghịch ngợm, ngược lại bộc phát hiếu kỳ.

Năm trăm năm trước rốt cuộc xảy ra bao nhiêu sự tình?

Thầy trò bốn trên người, tựa hồ cũng có bí mật của tự mình?
Cái này kêu Dịch An tựa hồ muốn vạch trần Tây Du âm mưu cái khăn che mặt.

Nhưng âm mưu chân tướng rốt cuộc như thế nào?

Thầy trò mấy người lập trường có hay không nhất trí?

Lý Chính Huy muốn biết Dịch An phải thế nào viên.

Mà phía sau nội dung cốt truyện, tựa hồ cũng hướng cái phương hướng này tiến hành.

Nguyên lai Bạch Long Mã đã từng hóa thành cá chép, bị trẻ tuổi Đường Tam Tạng cứu, từ đó bị Đường Tăng hấp dẫn.

Liên quan tới câu chuyện này, trong tiểu thuyết còn có một câu cảm khái: Có phải hay không là lựa chọn bất kỳ một cái nào phương hướng, cũng sẽ bơi về phía cùng một cái số mệnh đây?

Những lời này xuất hiện, để cho Lý Chính Huy lâm vào suy nghĩ.

Số mệnh?

Nơi này là chỉ tiêu bạch kiếm cùng Đường Tăng, hay lại là chỉ tương lai phải đi hết thỉnh kinh con đường thầy trò bốn người?

Tiểu thuyết không có cho ra câu trả lời.

Trẻ tuổi Đường Tam Tạng, tựa hồ có Đại Trí Giả Ngu phong độ, hấn lại cùng đại sư tranh luận Phật Pháp mà chiến thắng đôi phương.

Trong chùa chủ trì muốn dạy Đường Tăng Phật Pháp, Đường Tăng lại lắc đầu: "Ta muốn học, người không dạy nổi."

Khoé miệng của Lý Chính Huy câu khởi.

Trẻ tuổi Đường Tam Tạng, nhân cách mị lực thật là nghiền ép nguyên trứ, nguyên trứ Đường Tam Tạng có thể không nói ra lời như vậy.

Ngược lại là Đường Tam Tạng kiếp trước Kim Thiên Tử, có tư cách nói lời này.

Kim Thiên Tử?

Lý Chính Huy bỗng nhiên cả kinh, phảng phất ý thức được cái gì.

Cái này Đường Tam Tạng, chẳng lẽ thừa kế Kim Thiên Tử ý chí chứ?

Lúc này.

Chủ trì hỏi Huyền Trang: "Người nghĩ học là cái gì chứ?"

Huyền Trang ngẩng đầu lên, nhìn một cái trên trời mây trắng biến ảo, nói: "Ta muốn trời này, lại không giấu được ta mắt; muốn đất này, lại chôn không được lòng ta; muốn này Chúng Sinh, đều hiểu ta ý; muốn kia Chư Phật, đều tan thành mây khói!"

Những lời này vừa ra, liền giống như con người thiên một phích lịch!

Lý Chính Huy trừng con mắt lớn, da đầu nơi chột tê dại một hồi, căn cọng tóc gáy đều dựng lên!

Nô!!!

---

ps: Cảm tạ 【 lưu vĩ hào 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vạ phần cảm tạ, cho đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●!!
Truyện main bá, hậu cung, có chút yy, diễn tả pk rõ ràng, văn phong khá ổn, đã hoàn thành Tiên Võ Đế Tôn

Chương 640: Làm 500 năm chỉ là 1 tràng trò lừa bịp

Âm!

Có nhiệt huyết ở trên cao trào!

Đây là Lý Chính Huy xem qua toàn bộ Tây Du đồng nhân trung tối đốt một câu lời kịch!

Ở những lời này trước mặt, Lý Chính Huy lại bắt đầu run rẩy!

Đường Tam Tạng, hoặc có lẽ là Kim Thiên Tử nhân thiết, trong nháy mắt dựng lên, hẳn cảm nhận được Tây Du "Hồn" !

Phóng khoáng ngang ngược!

Phản nghịch bướng bỉnh!

Đánh vỡ hết thầy!

Tiền văn nhìn như nghịch ngợm, nhìn như vô lý đầu, cơ hồ đem nguyên trú thầy trò nhân thiết đổi đến hoàn toàn thay đổi, nhưng đoạn này lời kịch bỗng nhiên liền nói rõ tiểu thuyết ý nghĩa chính ——

Đây cũng là Tây Du!

Đây chính là Tây Du!

Chỉ đang dùng một loại nhìn như khoa trương, kì thực tinh diệu thủ pháp đang cùng nguyên trú tinh thần xa xa tương ứng!

Giờ khắc này, Dịch An sáng tác ý đồ lần đầu tiên rõ ràng biểu diễn với Lý Chính Huy trước mắt:

Tôn Ngộ Không tại đối kháng Thiên Đình!

Kim Thiên Tử cũng ở đây phản kháng Như Lai!

Bọn họ đã từng đều là trời sinh người làm phản!

Đương nhiên.

Đừng quên đây là « Ngộ Không Truyện » .

Nhân vật chính Tôn Ngộ Không cố sự, cũng ở đây một cái thời gian khác tuyến thượng tiến hành đến.

Con khỉ kia, rốt cục vẫn phải đi lên thuộc về hẳn số mệnh an bài con đường

Đó là Tây Hành trước nhất định như vậy trắng liệt!

"Đại Thánh lần đi muốn tại sao?"

"Đạp Nam Thiên, bẻ Lãng Tiêu."

"Nếu một đi không trở lại?"

"Liền một đi không trở lại."

Từ Huyền Trang trực diện Chư Phật lên, Lý Chính Huy nổi da gà liền đã sớm nổi lên khắp người.

Tới Tôn Ngô Không phản kháng Thiên Đình lúc kia gần như ngọn lửa như vậy ý chí thể hiện ra, Lý Chính Huy đã sớm vỗ án kêu tuyệt!

"Được!"

Tim đang cuồng loạn!

Tây Du chi hồn cháy hừng hực!

Nếu một đi không trở lại, liền một đi không trở lại!

Dù là hấn thật chiến bại, cũng chỉ là nhất thời yên lặng!

Hấn xác thực thành thân tiên, ở Thiên Đình làm Bát Mã Ôn, còn gặp tên là Từ Hà cô nương.

Từ Hà nói: "Có lẽ ở mỗi người tâm lý đều sẽ có một cái Thiên Cung, có một vùng tăm tối, ở bên kia sâu trong bóng tối sẽ có một mảnh mặt nước, bên trong chiếu ra hấn tâm bóng dáng, linh hồn liền cư ở nơi đó, nhưng khi một người quyết định biến thành một cái thân, hấn thì nhất định phải vứt bỏ những thứ này, hấn muốn cho kia trong mặt nước chẳng có cái gì cả, cái gì cũng không nhìn thấy, một mảnh vắng vẻ lúc, hấn liền thành tiên, nhưng là trong lòng là trống trơn, đó là cái gì mùi vị?"

Từ Hà là một tên kỳ quái tiên nữ.

Từ Hà còn nói nàng muốn đi Hoa Quả Sơn nhìn một chút.

Nàng tưởng tượng Hoa Quả Sơn rất đẹp, Tôn Ngô Không cũng như vậy cùng với nàng giới thiệu.

Nhưng khi Từ Hà thật thấy được Hoa Quả Sơn, mới biết Tôn Ngô Không nói dối.

Hoa Quả Sơn không một chút nào mỹ.

Kia phiến trên núi che lấp bị đốt trụi thổ nhượng, trên sườn núi bị đốt thành than củi cây cối giống từ dưới đất đưa ra dữ tợn vũ động móng nhọn, một cỗ nồng đậm màu đen sương mù dày đặc bao phủ nơi đó, cả ngày không thấy ánh mặt trời.

Một viên một loại sơn đã một mảnh không khí trầm lặng, chỉ có một chút

Quái Điều ở bên nhọn hí đến, giống quỷ khóc khóc.

Cùng với nói là Hoa Quả Sơn, không bằng nói đó là địa ngục.

"Tại sao ngươi gạt ta?"

"Ngươi nói ta lừa ngươi, kia ta chính là lừa gạt ngươi đã khỏe."

Lý Chính Huy trong lòng đau xót.

Hấn phảng phất có thể lãnh hội Tôn Ngô Không bất đắc dĩ.

Có lẽ này mới là chân thực « Tây Du Ký » đi.

Nguyên trừ đối Hoa Quả thật gặp gỡ hời hợt, phảng phất Hoa Quả thật cũng không bị tổn thương.

Nhưng chỉ cần hơi chút tưởng tượng một chút, Tôn Ngô Không cùng mười vạn thiên binh thiên tướng đại chiến, Hoa Quả Sơn làm sao có thể bảo toàn?

Nơi đó hóa thành một vùng đất cằn cỗi, thành Quỷ Khốc Lang Hào địa ngục, mới phù hợp hơn thực tế.

Giờ khắc này, Lý Chính Huy trong lòng đau con khi này.

Con khi nhượng bộ sao?

Hắn tựa hồ phục rồi, hắn tựa hồ lại không phục.

Tử Hà nói, thần tiên là không có có yêu nhiều như vậy chán ghét Tham Dục.

Tôn Ngộ Không lại hỏi: "Thần không tham, tại sao không cho phép thế gian một chút đáp lời bất kính, thần không ác, vì sao phải đem trên mặt đất ngàn vạn sinh linh vận mệnh cầm trong tay?"

Lý Chính Huy quả đấm có chút nắm chặt!

Đúng vậy, Tây Du yêu quái đều có hậu trường, không hậu trường yêu quái đều bị Tôn Ngộ Không đánh chết.

Thần tiên, đúng như bọn họ tiêu bảng như vậy cao thượng?

Giờ khắc này Lý Chính Huy cảm động lây!

Cuối cùng, Tôn Ngộ Không còn chưa phục!

Bàn Đào Viên không được mời, chỉ là Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung một cây mời lửa.

Thực ra chân chính căn nguyên, muốn theo đuổi tới đến thần tiên cùng Yêu Loại bản chất khác nhau.

Bàn Đào Hội bên trên.

A Dao chỉ vì hái được bàn đào quá nhỏ, Vương Mẫu liền muốn đem đánh vào phạm trần.

A Nguyệt vì A Dao cầu tha thứ, cũng không nhân lý biết.

Thiên Bồng xuất hiện.

Hắn đỡ dậy A Dao, không coi ai ra gì đi ra Thiên Cung, giờ khắc này Chư Thần đều kinh hãi!

"Đây là cái kia Trư Bát Giới sao?"

Lý Chính Huy cảm giác huyết dịch trong cơ thể bộc phát nóng bỏng!

Đúng a!

Trư Bát Giới nhưng là từng Kinh Thiên Bồng Nguyên Soái a!

Hắn vì sao lại biến thành một cái heo?

Hết ăn lại nằm trộm gian dùng mảnh ló heo?

Tính tình như vậy, kiếp trước sẽ là ở Thiên Đình nắm đại quyền Thiên Bồng Nguyên Soái sao?

Hắn hẳn là hình tượng này!

Hắn đến lượt là hình tượng này!

Mà Tôn Ngộ Không, chính là đỡ dậy A Dao.

Hắn phản, liền cùng nguyên trứ trung trận kia Bàn Đào Hội như thế, Chư Thần cũng không phải đối thủ của hắn, dù sao hắn vẫn là cái kia chiến vô bất thắng Tề Thiên Đại Thánh!

Hắn mang theo A Dao đi tới Hoa Quả Sơn.

Thiên binh thiên tướng chinh phạt con khỉ, có dưới đất yêu quái muốn tới trợ trận, lại bị Tôn Ngộ Không không chút lưu tình đuổi đi.

Hắn nói: "Đây là thần tiên giữa ân oán."

Hắn nói mình có phải hay không là yêu quái, hắn tự mình tiêu bằng vì thần tiên, hắn tổn thương còn lại yêu tâm, nhưng Lý Chính Huy lại rõ ràng nhìn ra con khỉ này cứng rắn vỏ ngoài hạ bi thương.

Hắn chỉ là không muốn lần nữa dính líu người bên cạnh, tái diễn Hoa Quả Sơn ngày xưa gặp bị kích a.

Tôn Ngộ Không nhảy lên một cái, đem Kim Cô Bồng nhắm thẳng vào hướng bầu trời.

"Đến đây đi!"

Một khắc kia bị điện quang chiếu sáng hắn dáng người, ngàn vạn năm sau vẫn đông đặc ở trong truyền thuyết.

Lý Chính Huy huyết dịch hoàn toàn sôi sùng sục!

Hắn hoàn toàn bị những thứ này vẫn tự lây!

"Nếu thiên đê ta, bỏ ra ngày đó; nếu địa cầu ta, đập nát kia địa; chúng ta sinh ra tự do thân, ai dám cao cao tại thượng!"

Trong hoảng hốt.

Lý Chính Huy phảng phất đã thấy cái kia không phục thiên địa bất kính Quỷ Thần con khỉ một mình đối mặt đến thiên binh thiên tướng cô độc bóng lưng.

Bộ phận này nhưng thật ra là nguyên trứ nội dung cốt truyện.

Nhưng cùng với nhân trung làm rất nhiều trau chuốt cùng bổ sung, càng máu me đậm đà, càng càng lãnh khốc bi thương!

Dịch An Tây Du là thảm thiết!

Thuộc về « Ngộ Không Truyện » đại mạc, đã theo năm trăm năm trước đã qua bị vạch trần mà chậm rãi kéo ra!

"Thế giới này, ta tới quá, ta phấn chiến quá, ta yêu say đắm quá, ta không quan tâm kết cục."

"Ta có một cái mộng, ta nghĩ ta bay lên lúc, ngày đó cũng tránh đường ra, ta vào biển lúc, Thủy đã phân chia hai bên, chúng thần Chư Tiên thấy ta cũng xung huynh đệ, không buồn không lo, thiên hạ lại không có thể câu ta vật, lại không có thể quản ta người, lại không ta không đến được chỗ, lại không ta không làm được chuyện, lại không ta chiến không khỏi vật!"

"Thua tần thiên trọng tội, luyện đến chưa từ bỏ ý định."

"Sinh ta có ích lợi gì? Không thể cười vui. Diệt ta có ích lợi gì? Không giảm cuồng kiêu!"

Lý Chính Huy cảm giác những thứ này vẫn tự phảng phất đang cháy!

Đây chính là con khỉ!

Cho nên hắn mới có thể nói:

"Ta biết thiên sẽ phần nộ. Nếu như nhân xúc phạm nó uy nghiêm. Nhưng thiên có hay không biết đạo nhân cũng sẽ phần nộ? Nếu như hấn đã mất tất cả. Khi ta cầu xin lúc, người ngạo mạn cười lạnh. Khi ta thống khổ lúc, người thờ ơ không động lòng. Bây giờ ta nổi giận."

Cho nên hấn mới có thể nói:

"Ta biết thiên sẽ phần nộ. Nhưng người biết trời cũng sẽ run rẩy sao? Bầu trời giao động lúc, ta cất tiếng cười to, vệt ra Như Ý Kim Cô Bông, đánh nó cái long trời lở đất. Từ nay về sau một vạn năm, các người cũng sẽ nhớ tên ta, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không!"

Nhưng nhiệt huyết sau đó, nhưng thật ra là vô tận tịch mịch.

Giống như Bồ Đề cảm khái: "Ta cuối cùng không thể thay đổi cái kia bắt đầu, sao không quên cái kia kết cục đây."

Tôn Ngô Không cùng Kim Thiên Tử bọn họ phản kháng thất bại.

Sao có thể đã quên Tây Du?

Thấy tiểu thuyết một câu cuối cùng, Tây Du âm mưu, đã tại « Ngô Không Truyện » trung rõ ràng rành.

Nguyên văn hai lần nhắc tới một câu nói: "Làm năm trăm năm thời gian chỉ là một trò lừa bịp, hư bất kể thời gian nhân vật trong thì tại sao mà khổ tại sao mà vui đây?"

Lý Chính Huy huyết, dần dần lạnh xuống.

Nhưng tâm tình của hấn, lại không có bình tĩnh lại.

Thật giống như có vật gì, sắp dưới đất chui lên.

Hấn rốt cuộc minh bạch bộ này tiểu thuyết mở đầu ở nói cái gì.

Nguyên lai thầy trò bốn người thêm Bạch Long Mã đều là đây bụng tâm sự miễn cưỡng cười vui.

Tôn Ngô Không quên năm trăm năm trước các loại, lại bản năng nhìn Văn Hà.

Đường Tăng Tây Hành, thực ra mang theo phản Như Lai nhiệm vụ.

Trư Bát Giới tôi sẽ giả bộ ngu, có thể hấn rõ ràng cái gì đều nhớ.

Sa Tăng giống vậy cái gì đều nhớ, nhưng hấn mục đích cho tới bây giờ rất rõ ràng, chính là làm xong Thiên Đình cho nhiệm vụ, cộng thêm đem mình đánh nát đèn lưu ly chấp ghép hay, hay trở về cho Vương Mẫu Quyển Liêm.

Về phần Bạch Long .

Thuần túy vì Đường Tăng mà tới.

Cho nên hấn ở cuối cùng vì Hoa Quả Sơn giảm một trận mưa.

Cứ việc nàng biết nàng cái này hành vi xúc phạm giới luật của trời, sẽ vạn kiếp bất phục.

Tiểu thuyết phân mấy cái tuyến kể chuyện.

Cuối cùng Sa Tăng điên rồi, sống thành một chuyện tiểu lâm.

Trư Bát Giới lấy tim heo thái, cùng A Nguyệt ở trong liệt hỏa ôm nhau mà chết.

Cuối cùng thời không đối tiếp trung, năm trăm năm sau cái kia trở thành vệ Đạo Giả Tôn Ngô Không, đánh chết năm trăm năm trước con khi ——

Đây chính là thật giả Mỹ Hầu Vương rồi.

Thực ra bọn họ đều là thật con khi.

Thực ra con khi năm trăm năm trước đã chết rồi.

Hắn chỉ là tình nguyện tử, cũng không nguyện ý thua mà thôi.

"Ta hiểu được."

Lý Chính Huy chợt có chút thư thái.

Tôn Ngô Không Kim Thiên Tử môn "Thất bại " , nhưng bọn hắn cũng thành công.

Hắn nhìn về phía tiêu thuyết thứ hai đếm ngược đoạn văn tự miêu tả: "Rồi rít lạc Diệp Phiêu hướng đại địa, tuyết trắng gieo chủng tử ngủ say, một đóa hoa mở lại nhanh chóng khô héo, đang lưu chuyển quang trong bóng tối, Tinh Đồ không ngừng biến ảo, trong nước biển súc lên núi cao, cỏ cây mây Bách Đại(EMI) vinh khô, luôn có một mảnh phiến đón gió đứng thẳng, cực giống bọn họ tổ tiên."

Tây Du tinh thần là bất khuất.

Nguyên lai mầm mống, đã rơi vãi đầy người gian.

Chương 641: Ngộ Không Truyện phát hỏa

"Giỏi một cái Dịch An, giỏi một cái « Ngộ Không Truyện » !"

Nội tâm của Lý Chính Huy dâng trào, đây là một quyển tân phát hành tác phẩm.

Lý Chính Huy đã chú ý tới, quyển sách này cũng không có người nào chú ý đến, bình luận khu một cái bình luận cũng không có, đề cử cùng click cũng thiếu đáng thương.

Tự có rất lớn xác suất là nhóm đầu tiên, thậm chí là người thứ nhất đọc giả

Lý Chính Huy bỗng nhiên cảm thấy có chút kiêu ngạo.

Đồng thời, hẳn cảm giác mình phải làm chút gì.

Tốt như vậy Tây Du đồng nhân, phải nhất định để cho càng nhiều người xem đến, chính mình phải giúp một tay tuyên truyền một chút bộ này tiểu thuyết.

Cứ việc Lý Chính Huy biết:

Mình coi như không tuyên truyền, cũng sẽ có nhân lực tục chú ý tới bộ này ưu tú tiểu thuyết.

Nghĩ tới đây.

Lý Chính Huy mở ra một cái nói chuyện phiếm bầy, bầy tên gọi Tây Du nói chuyện phiếm bầy.

Trong bầy đều là Tây Du fan.

"Hướng các vị đề cử một quyển Tây Du đồng nhân « Ngộ Không Truyện » , Đồng Nhân Khố liền có thể tìm được rồi, bộ này tiểu thuyết thật mẹ nó đốt, nhìn xong tuyệt đối cho các ngươi nhiệt huyết sôi trào!"

Lý Chính Huy phát ra cái tin tức này.

Bầy viên môn rất nhanh chú ý tới cái tin này.

"Thật sao?"

"Ta đi xem một chút."

"Tây Du không có gì hay đồng nhân đi."

"Mặc dù ta là Tây Du mê, phàm là chuyện có sao nói vậy, Đồng Nhân Khố những Tây Du đó đồng nhân trình độ, thật so với cách vách hồng hoang kém xa."

"Lão Lý Khả khác lừa phỉnh ta."

"Lão Lý đề cử vẫn tương đối đáng tin đi."

"Xem ở lão Lý phần đi lên xem một chút đi."

" "

Lý Chính Huy ở trong bầy vẫn có chút cảm giác tồn tại, không ít bầy viên cũng đối với hắn quen thuộc.

Thấy tin tức này sau, có một ít bầy viên ôm hiếu kỳ, đi nhìn lên « Ngô Không Truyện » .

Kết quả một điểm này mở, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Ước chừng là ở buổi chiều ba giờ.

Cái này Tây Du người yêu thích hội tụ nhóm nhỏ bên trong, đột nhiên liền nổ!

"Ngọa tào!"

"Lão Lý đề cử cái này « Ngô Không Truyện » tốt nổ tung, viết ra Tây Du thực tế nhất bộ đáng!"

"Bản này Tây Du đồng nhân thật là đốt bạo nổ, cái này là hoàn toàn lật đổ nguyên trứ, nhưng lại tuân theo nguyên trứ tinh thần hoàn mỹ đồng nhân!"

"Cái này Dịch An là ai, đối Tây Du giải độc thật sâu khắc!"

"Viết là thực sự được, cách vách hồng hoang nổi danh nhất mấy thiên đồng nhân, cũng không bằng « Ngô Không Truyện » đến tinh thần sức lực!"

"Ta xem khóc ."

"Sau khi xem xong lòng tốt đau con khi!"

"Ngay từ đầu thấy có ái tình tuyến, ta còn cảm thấy không giải thích được, nhưng sau khi xem xong cả người đều ngu, nguyên lai Tây Du còn có thể như vậy giải độc!"

" "

Bởi vì Lý Chính Huy đề cử đi nhìn xong « Ngô Không Truyện » mấy cái bầy viên cũng trực tiếp thất thủ.

Trong bầy thành viên khác vốn là đối Lý Chính Huy đề cử « Ngô Không Truyện » cũng không có hứng thú gì, nhưng khi bọn hắn thấy xem qua bầy viên đánh giá cao như vậy, nhất thời đối quyển sách này sinh ra vô hạn hiếu kỳ.

Quét quét quét!

Cùng xem qua bầy thành viên hơi chút trao đổi mấy câu, lấy được mãnh liệt đề cử sau đó, càng ngày càng nhiều bầy viên, tìm tới này bản tiểu thuyết nhìn.

Cùng lúc đó.

Đông Nhân Khố bên trong một ít cùng Lý Chính Huy tình huống tương tự người đi đường, cũng lục tục điểm vào « Ngô Không Truyện » .

Theo bộ phận đọc giả tràn vào, yên lặng chỗ bình luận truyện, rốt cuộc náo nhiệt lên!

"Ta thiên, sách này quá trâu phê, điều tạc thiên!"

"Ồ Đông Nhân Khố tùy tiện tìm mấy quyển Tây Du đồng nhân nhìn, kết quả không cần thận phát hiện một bộ Thân Tác!"

"Ta là phát hiện bảo tàng rồi hả?"

"Chúc mừng mở ra quyển sách này độc giả, các người phát hiện một quyển Thần Tác!"

"A a a a a! Sách này quá nổ! Vô luận đời Tây Du nguyên trú giải độc hay lại là lần thứ hai sáng tác bổ sung tăng thêm cảm tình vai diễn cũng xuất sắc rồi tinh rồi mù!"

"Thiên Đình trời buộc, thần tiên cấp bậc, Linh Sơn huyết cùng thịt, những bức đó vội vã, những thứ kia tuyệt vọng, những thứ kia hồi hận, những thứ kia lý tưởng, để cho người ta âu sầu trong lòng, khi thấy Tây Du nhóm tượng giấy giụa, ta phảng phát thấy được chính mình bóng dáng, giống như kết vĩ câu nói kia cảm khái, thân là Tây Du fan, làm sao có thể quên Tây Du đây!"

"Mở đầu đầu heo kia cũng đã để cho ta con mắt phát sấp, càng không nói đến Tôn Ngộ Không cùng Kim Thiền Tử cùng với còn lại vai trò, tâm linh không có chút nào đánh trả lực, vẫn còn sẽ bị một lần lại một lần trọng quyền đánh tan, lười biếng đến gần như tùy ý giọng, đơn giản đến gần như hung mãnh câu, giấu ở sau lưng nhưng là Thiên Quân trọng cố sự, nói phải vân đạm phong khinh nói là thương hải tang điền, chỉ là càng đọc càng hít thở không thông càng độc tâm càng lạnh, cái này Dịch An thật mạnh!"

"Thấy một nửa cuồng nổi da gà, tại sao có thể có tốt như vậy đồng nhân, thuận tiện nói cho mọi người một cái tiêu kỹ xảo, nghe Tiệp Ngu bài hát kia « Ngộ Không » nhìn quyển sách này, ăn hiệu quả cao hơn!"

" "

Lúc này chỗ bình luận truyện có người đề nghị:

"Này tiểu thuyết viết là thực sự được, nhưng hình như là người mới, không có danh tiếng gì, chúng ta khắp nơi tuyên truyền một chút đi?"

Còn lại độc giả nhất thời hưởng ứng:

"Đi một chút đi!"

"Ta đi bộ lạc tuyên truyền."

"Ta đã phát vòng tròn bằng hữu rồi!"

"Ta đi cách vách mấy quyển tương đối hỏa Tây Du đồng nhân nơi đó làm quảng cáo."

"Ta đây đi Blog bên trên tuyên truyền."

"Tây Du các đại diễn đàn cũng đừng bỏ qua!"

"Tây Du hiếm thấy ra một quyển như vậy nổ đồng nhân, phải hung hăng tuyên truyền!"

" "

Một truyện mười mười truyện một trăm.

Một đóm lửa nhỏ có thể thiêu cháy cả đồng cỏ.

Làm nhóm đầu tiên « Ngộ Không Truyện » độc giả tự phát tính tuyên truyền lên bộ này tiểu thuyết, rất nhanh sức ảnh hưởng liền bắt đầu khuếch

tán đứng lên.

Nhiều người hơn, bị tình cờ thấy đề cử gọi lên hiệu kỳ, điếm vào « Ngô Không Truyện », rồi sau đó lại thuận theo tự nhiên gia nhập bộc phát lớn mạnh Đa cấp đại quân.

Làm thời gian đến buổi tối.

Đã có tương đối kích thích độc giả xem qua « Ngô Không Truyện » rồi. Chủ yếu là bộ này tiểu thuyết cũng không dài, văn tự cũng không tối tăm, rất dễ dàng liền có thể hiểu được, dù là một hơi thở nhìn xong, thực ra cũng chỉ muốn ngăn ngủi mấy giờ.

Mà căn cứ nhân trời sinh chia sẻ tinh thần, « Ngô Không Truyện » Đa cấp đại quân chưa từng có lớn mạnh!

Có một ít danh tiếng không nhỏ đi học chủ nhân, cũng chú ý tới « Ngô Không Truyện » .

"Đây là có phía sau màn ra tay?"

Nhiều như vậy « Ngô Không Truyện » tuyên truyền ở trên mạng xuất hiện, rất khó không để cho đi học chủ nhân môn hướng phương diện này nghĩ. Bất quá hiệu quả vẫn là rất hiển nhiên.

Những thứ này đi học chủ nhân cuối cùng cũng là mang theo nửa tin nửa ngờ tâm tình xem xong « Ngô Không Truyện » .

Lục tục.

Có đi học chủ nhân lên tiếng, hơn nữa không chỉ một vị:

"Sáng hôm nay bị fan đề cử đi xem một quyển kêu « Ngô Không Truyện » Tây Du đồng nhân, sau khi xem xong cả người đều nhanh muốn bốc cháy, ở chỗ này cũng hướng mọi người đề cử, ta sẽ không làm kịch thẩu, chỉ có thể như vậy nói với các người: Bộ này tiểu thuyết đôi Tây Du giải độc cùng giải thích tuyệt đối có thể rung động người tam quan!"

"Bởi vì « Ngô Không Truyện », hôm nay Tây Du mê thật giống như tập thể cao triều, còn chưa có xem qua độc giả đề nghị các người lập tức đi Đồng Nhân Khố nhìn một chút, đây là ta xem qua đặc sắc nhất đồng nhân!"

"Làm Tây Du mê, người có thể không biết Dịch An là ai, nhưng người không thể không biết « Ngô Không Truyện » !"

"Ta vẫn cảm thấy Tây Du cùng nhân văn so với hồng hoang kém rồi một nấc thang, nhưng nhìn xong « Ngô Không Truyện », ta đột nhiên cảm giác được hồng hoang kia mấy thiên tối nỗ đồng nhân, cũng thua chị kém em đây rồi."

"Dùng bị ai cùng tuyệt vọng quan điếm chính viết Tây Du, tàn khóc mỹ cảm thể hiện tinh tế, ta yêu « Ngô Không Truyện » !"

" "

Đến đây.

Kéo dài cả ngày lên men, « Ngô Không Truyện » nhiệt độ rất cuộc nổ!

Chương 642: Thứ 3 bài hát của mùa giải lựa chọn

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đánh mở máy tính nhìn một cái, « Ngô Không Truyện » đã phát hỏa!

Lại nhìn kỹ mắt bình luận khu, hấn mới hiểu được nguyên nhân.

Không nghĩ tới lại có nước uống tự phát tuyên truyền.

Xem ra không cần chính mình ngoài ra nghĩ biện pháp cho « Ngô Không Truyện » tuyên truyền rồi.

Lại nhìn một cái bình luận.

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Có điều bình luận nói như vậy:

"Nhìn xong « Ngô Không Truyện » , bỗng nhiên đôi Tây Du phim truyền hình càng mong đợi, cùng đang trong kỳ hạn phát hình lời nói, trước còn quần quít có muốn hay không xem trước hồng hoang phim truyền hình, quả nhiên ta còn là càng thích con khi đi."

Đây chính là Lâm Uyên viết « Ngô Không Truyện » mục đích.

Hấn muốn cùng hồng hoang cướp người xem!

Mà « Ngô Không Truyện » xuất thế, tất nhiên sẽ để cho Tôn Ngô Không nhân khí cao hơn tân cao!

Nhìn xong « Ngô Không Truyện » .

Ai lại không đau lòng cái kia cao ngạo con khi đâu?

Mà khi bản này Tây Du đồng nhân đại hỏa lúc, hồng hoang mê lại là có chút trong lòng chua xót.

Đồng Nhân Khố có vô số hồng hoang đồng nhân.

Nhưng cho tới bây giờ không có một bộ hồng hoang đồng nhân đi đến « Ngô Không Truyện » loại này nhiệt độ.

Đôi mắt hồng hoang như vậy vật khổng lồ, con khi tựa hồ càng chiến càng mạnh, bộc phát cường đại.

Cũng bởi vì bộ này tiêu thuyết xuất hiện.

Tây Du mê giữa, lại lại lần nữa vén lên một trận giải độc Tây Du nhiệt triều

---

Lần này, hoàn toàn là vây quanh « Ngô Không Truyện » bên trong trình bày quan điểm tiến hành thảo luận.

Có người công nhận bộ này tiểu thuyết quan điểm:

Có người là cảm thấy loại này giải độc quá hắc ám;

Nhưng bất luận mọi người có hay không công nhận « Ngô Không Truyện » đối Tây Du giải độc, cũng không trở ngại mọi người công nhận bộ này tiểu thuyết.

Tóm lại có tươi đẹp chỗ.

Vì vậy Dịch An cái này ngày hôm qua còn không có danh tiếng gì tiểu, hôm nay thì có mấy phần danh tiếng.

Điêm này từ Lâm Uyên ghi danh tốt Dịch An bộ lạc tài khoản, không bao lâu liền thu hoạch mấy triệu fan chú ý liền có thể thấy được lóm đóm.

"Chú ý, Dịch An lão sư là biết Tây Du nhân!"

"Ta đặc biệt thích Dịch An lão sư đối Tây Du giải độc!"

"Tây Du đồng nhân khả năng lại cũng sẽ không xuất hiện vượt qua « Ngô Không Truyện » tác phẩm rồi."

"Thử lục soát một chút, quả nhiên có bộ lạc tài khoản, yên lặng chú ý đại lão."

" "

Bình luận khu đều là mới vừa chú ý Dịch An fan nhấn lại.

Luận kích thước khẳng định không có cách nào cùng Sở Cuồng Tiệp Ngu so với, ngay cả bóng dáng nhiệt độ đều đủ để nghiền ép Dịch An.

Bất quá Lâm Uyên đã rất thỏa mãn rồi.

Trước mặt ba cái bí danh có quá nhiều tác phẩm ưu tú, Dịch An chỉ có một bộ « Ngô Không Truyện » dĩ nhiên không đủ.

Sau này đường còn dài mà.

Suy nghĩ một chút, Lâm Uyên lại dùng Dịch An tài khoản, chú ý Sở Cuồng Tiệp Ngu cùng bóng dáng ba cái bí danh.

Dù sao lấy sau có thể sẽ giải độc này ba cái bí danh tác phẩm, dù sao phải làm ra điêm fan dáng vẻ chứ sao.

Bất quá hẳn không có dùng ba người kia bí danh hỏi quan.

Chú ý tới Dịch An chú ý ba người, bình luận khu trêu chọc rất nhiều:

"Quả nhiên Dịch An lão sư cũng là tam bạn gay fan đi!"

"Đáng tiếc Sở Cuồng lão tặc chưa có trở về quan."

"Không biết Sở Cuồng lão tặc đối « Ngô Không Truyện » thấy thế nào."

"Sở Cuồng lão tặc: Cái này Dịch An muốn có phải hay không là hơi nhiều?"

"Sở Cuồng lão tặc: Nguyên lai ta viết Tây Du, có sâu như vậy dụng ý?"

"Tam bạn gay quả nhiên là bé hoàn, Dịch An viết « Ngô Không Truyện » như vậy hỏa, Sở Cuồng cũng không có hỏi quan ý tứ."

" "

Thông qua bình luận có thể nhìn ra được:

Đám bạn trên mạng chút nào không đoán được Dịch An cùng tam bạn gay khả năng tồn tại quan hệ đặc thù.

Cái này làm cho Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Dịch An tạm thời hoàn thành sứ mệnh.

Cái này bí danh trước hết để đi.

Lâm Uyên tiếp theo còn có chuyện khác.

Chủ yếu âm nhạc Tống Nghệ « bài hát của chúng ta » bên kia đạo diễn

Đông Thư Văn bỗng nhiên liên lạc Lâm Uyên:

"Tiện Ngự lão sư, tối hôm qua bán kết tranh đoạt chiến người xem rồi không?"

"Nhìn."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Mặc dù không có tham gia nữa « bài hát của chúng ta » , nhưng Lâm Uyên đối tiết mục đến tiếp sau này trận đấu vẫn là rất quan tâm.

Trên căn bản mỗi một kỳ trận đấu, Lâm Uyên cũng dành thời gian nhìn.

Bao gồm Đông Thư Văn nhắc tới bán kết tranh đoạt chiến.

Này tràng trận đấu là đang ở tối hôm qua phát hình, Lâm Uyên lúc ấy vừa mới lên truyền hoàn « Ngô Không Truyện » không bao lâu, thuận thể đem kia kỳ trận đấu nhìn.

Kia kỳ quyết định bán kết ca sĩ, theo thứ tự là Phí Dương, Thư Du, Lương Tử Nguyên cùng với .

Giang Quỳ!

Phí Dương cùng Thư Du, theo thứ tự là « che mặt Ca Vương » trung Bá Vương cùng Thiên Nga Trắng.

Hai người này thực lực, vào bán kết rất bình thường.

Nhưng Lương Tử Nguyên cùng Giang Quỳ vào trận chung kết, nhưng là để cho rất nhiều người ngoài ý muốn.

Lương Tử Nguyên là « che mặt Ca Vương » bên trong người máy, ở cái kia trong tranh tài, Lương Tử Nguyên cũng không có xông vào bán kết.

Giang Quỳ liền càng không cần phải nói, nàng là bán kết trung, duy nhất một không phải là Ca Vương Ca Hậu ca sĩ.

Lần này đánh vào bán kết, ngược lại là có nhiều người hơn cảm thấy Giang Quỳ có hy vọng trở thành Ca Hậu, hơn nữa còn là vô cùng trẻ tuổi Ca Hậu!

"Người xem rồi liền có thể."

Đông Thư Văn cười nói: "Chúng ta đợt kế tiếp chính là bán kết cùng trận chung kết rồi, trận chung kết ca sĩ môn tự chọn bài hát, nhưng bán kết chúng ta cho ca sĩ tự do lựa chọn Soạn nhạc nhân quyền lợi, kết quả ngài bị một vị trong đó ca sĩ chọn trúng."

"Ai?"

"Giang Quỳ."

Lâm Uyên không có ngoài ý muốn: "Ta đây cho nàng viết một bài bán kết bài hát là được?"

Đông Thư Văn cười nói: Đúng ngoài ra Phí Dương lựa chọn Người viết ca khúc Dẫn Đông lão sư hợp tác, Thư Du lão sư lựa chọn Người viết ca

khúc Diệp Tri Thu lão sư, Lương Tử Nguyên lựa chọn Soạn nhạc nhân vũ Long lão sư ."

Lâm Uyên ngoài ý muốn: "Không nhân tuyển Dương lão sư sao?"

Đồng Thư Văn bất đắc dĩ nói: "Thu Du lão sư vốn là muốn chọn Dương Chung Minh Lão Sư, nhưng Dương Chung Minh Lão Sư không rảnh."

Không rảnh?

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ta biết rồi."

Đồng Thư Văn cười nói: "Vậy ngài ngày mai khổ cực năm một cái, tới âm nhạc đại sảnh, cùng ca sĩ tập luyện một chút, tiết mục sẽ ở ba tháng nhất hào chính thức phát hành."

"Ba tháng nhất hào?"

Trong lòng Lâm Uyên khẽ động.

Hắn vốn đang chuẩn bị ba tháng nhất hào phát hành « Fur Elise » đánh bảng tới.

Nhưng hiện tại xem ra, chẳng trực tiếp cho Giang Quỳ một bài có thể tham dự ba tháng đánh bảng ca khúc?

Vừa vặn còn có thể liên một chút « bài hát của chúng ta » trận chung kết nhiệt độ.

Cứ như vậy, tạm thời « Fur Elise » là không cần dùng.

Kia cho Giang Quỳ cái gì bài hát tương đối khá đây?

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Uyên lâm vào trầm tư.

Hai phút sau, Lâm Uyên điện thoại lại lần nữa vang lên.

Lâm Uyên kết nối.

Bên kia là Giang Quỳ thanh âm: "Tiện Ngự lão sư, ta hạ kỳ tiết mục muốn chọn ngài khi ta hợp tác ."

"Biết."

"Ngài đáp ứng?"

"Ừm."

"Cám ơn Tiện Ngự lão sư!"

Giang Quỳ thanh âm lộ ra mấy phần hưng phấn.

Lâm Uyên thuận thế hỏi "Người nghĩ muốn loại hình gì ca khúc?"

"À?"

Giang Quỳ tựa hồ chưa bao giờ cân nhắc qua cái vấn đề này, có chút yếu ớt nói: "Ngài cho cái gì ta hát cái gì ."

"Người tới chọn."

"Ta không biết a."

Giang Quỳ có chút mờ mịt, nào có như vậy viết ca khúc?

Thấy Lâm Uyên không lên tiếng, nàng có chút khẩn trương, thử thăm dò nói một câu:

"Ngọt ngào điểm?"

Lâm Uyên ngần người, sau đó nói: "Ngày mai gặp."

Hắn đã biết chọn thể nào rồi.
Đây trưng hội là một bài Điềm Mật Mật bài hát.
Giang Quỳnh thanh âm hát loại này bài hát, có lẽ có thể giải thích ra Lâm
Uyên muốn hiệu quả.

---

ps: Bài hát này thật giống như nhắc nhở quá rõ ràng rồi, 233.
Truyện main bá, xem vạn vật đều là tài nguyên, không hậu cung, hai vợ ba
con Đinh Luyện Thần Ma

Chương 643: Nửa bộ khúc phụ

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi tới âm nhạc đại sảnh.

Giang Quỳnh thật sớm liền ở Lâm Uyên màu hồng phòng chờ.

Mặc dù Lâm Uyên thật lâu không có tới tiết mục tổ, nhưng tiết mục tổ còn cất giữ màu hồng phòng.

"Tiện Ngự lão sư buổi sáng khỏe!"

Lâm Uyên vừa vào cửa, Giang Quỳnh liền liền vội vàng đứng lên.

"Sớm."

Lên tiếng chào, Lâm Uyên đi thẳng vào vấn đề: "Anh Văn học thế nào?"

"Ta có thể!"

Giang Quỳnh theo bản năng cao giọng trả lời, nói xong mới ý thức tới mình có chút kích động: "Ta một mực ở học, bây giờ tài tiếng Anh vẫn hẳn coi như không tệ."

Cũng không trách Giang Quỳnh kích động.

Chủ yếu là gần đây Trần Chí Vũ hát « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản, nhiệt độ chọt tăng.

Giang Quỳnh đợi Ngự Vương Triều ca sĩ môn ngoài miệng không nói cái gì, thực ra tâm lý đã sớm chua không được.

Dù sao đó là Tiện Ngự đệ nhất thủ Anh Văn bài hát.

Bây giờ mọi người đều biết Tiện Ngự sau này chuẩn bị viết một ít anh văn ca khúc ý đồ, cho nên Ngự Vương Triều học tập tiếng Anh không khí rất dày, với nhau cũng tại âm thầm so tài, Tư nghĩ thâm lần sau niềm tin chắc chắn ở cơ hội.

Học không tốt tiếng Anh, cơ hội đặt ở trước mặt cũng không bắt được.

"Kia bài hát này ngươi xem một chút."

Lâm Uyên lấy ra chính mình chuẩn bị xong Khúc Phổ.

Giang Quỳnh nhìn một cái Khúc Phổ, rõ ràng là chính mình gần đây chính đang khổ luyện Anh Văn bài hát!

Quả nhiên tiếng Anh không có phí công học!

Giang Quỳnh có chút tung tăng, sau đó theo bản năng liền đọc lên Khúc Phổ phía trên tên bài hát:

"god is a girl?"

Phiên dịch một chút chính là « thần là một cô gái » ?

Đại khái cũng có thể kêu « thượng đế là cô gái » ?

Lâm Uyên nói: "Đây chính là người muốn, một bài ngọt ngào mật bài hát."
Thượng đế là một cô gái.

Thuyết pháp này bản thân cũng rất ngọt chứ sao.

Àn, ngược lại Lâm Uyên thì cho là như vậy.

" "

Có chút sau khi trầm mặc, Giang Quỳnh bỗng nhiên ngón ngọt cười:

"Hầu ngọt hầu ngọt!"

Không cảm thấy bài hát này có nhiều ngọt, nhưng Giang Quỳnh trong lòng là thật ngọt, với ăn đường tựa như.

Nàng là Ngự Vương Triều cái thứ 2 bắt được Tiệp Ngự lão sư Anh Văn bài hát ca sĩ!

"Được."

Lâm Uyên nói: "Trước khi tranh tài cũng có thể quen thuộc bài hát này đi."

"Không thành vấn đề!"

Giang Quỳnh lúc này cho ra khẳng định trả lời.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Vậy người luyện trước."

Đối với Giang Quỳnh có thể hay không nắm giữ bài hát này, Lâm Uyên cũng không lo lắng.

Bài hát này Anh Văn quá đơn giản, cho dù là không giỏi Anh Văn bài hát nhân, cũng có thể đại khái hoàn chỉnh hát xong cao triều.

Liên Anh Văn bài hát độ khó mà nói, bài hát này cũng liền so với cấp độ nhập môn mạnh một chút.

Về phần lựa chọn bài hát này nguyên nhân?

Dĩ nhiên không phải là bởi vì bài hát này đủ ngọt ngào .

Chủ yếu vẫn là bởi vì này bài hát đánh bằng sẽ phi thường lợi hại!

Vâng.

Bài này «god is a girl » làm đã từng trên địa cầu thịnh hành các nước siêu cấp kinh điển tác phẩm, trên địa cầu mới vừa phát hành liền nhanh chóng leo lên quốc tế cấp âm nhạc bảng danh sách đứng đầu bảng, biểu diễn bài hát này nhạc đội cũng là bởi vì này mà nhất chiến thành danh!

Ngoài ra.

Bài hát này vẫn còn ở 2,006 năm sáng lập Trung Quốc hải ngoại âm nhạc cao nhất lượng ghi chép, lúc ấy từng một lần chi phối vô số người chuông điện thoại di động!

Đánh bằng!

Lâm Uyên là nghiêm túc!

Huống chi, còn có cái gì bài hát so với loại nhịp điệu này tươi sáng âm nhạc loại hình thích hợp hơn sân khấu sao?

Vẫn là câu nói kia.

Vì mười hai liên quan mục tiêu, bây giờ Lâm Uyên nhưng là vững vàng rất, cầm đầu là lấy được quá huy hoàng thành tựu ca khúc.

Đúng rồi.

Trung Quốc còn có Quách Mỹ Mỹ ca khúc covert lại quá bài hát này, tên bài hát « nữ thần ái tình » .

An Dĩ Hiên cũng ca khúc covert lại rồi, tên bài hát kêu « thiên hương » .

Đáng tiếc bài hát này cùng « nộ hôn biệt ly » bất đồng, không thể tiếng phổ thông cùng tiếng Anh hai nở hoa.

Vẫn còn cần Anh Văn, mới có thể hát ra bài hát này mùi vị.

Tiếng Trung bản ca khúc covert lại cũng quả thật không có danh tiếng gì, cho nên Lâm Uyên không có suy nghĩ qua ra bài hát này tiếng phổ thông phiên bản.

Cùng Lâm Uyên cần nhắc không sai biệt lắm.

Mấy ngày sau, Giang Quỳnh đã có thể thuận thực nắm giữ « thượng đế là cô gái » bài hát này rồi.

Mà lúc này.

Liên quan tới « bài hát của chúng ta » trận chung kết sẽ có Tiệp Ngự lên đài tin tức cũng là bị tiết mục tổ quan tuyên đến trên mạng, nhất thời hấp dẫn mạng lớn chú ý!

"Quá tốt, rốt cuộc lại có Người viết ca khúc khâu rồi!"

"Có thể ở trận chung kết thấy Ngự phụ thật tốt!"

"Bán kết Soạn nhạc người chọn khâu, Giang Quỳnh quả nhiên lựa chọn Tiệp Ngự, làm Ngự Vương Triều ca sĩ trung tối Cao Chiến lực Giang Quỳnh khẳng định có thể phát huy ra bài hát của Ngự phụ uy lực lớn nhất!"

"Nhắc tới, Giang Quỳnh trở lại vài bài kinh điển, thì có thể Phong Hậu đi?"

"Ngọa tào, còn giống như thật là, từ « che mặt Ca Vương » bắt đầu, Giang Quỳnh đã thắng không chỉ một vị Ca Vương Ca Hậu, hơn nữa bài hát của nàng hiện tại cũng vẫn thật hỏa, nhân khí cũng theo hai cái tác phẩm hai tập Tổng Nghệ mà càng ngày càng cao."

"Nếu như Giang Quỳnh Phong Hậu, kia Tiệp Ngự khởi không phải thành nửa bộ khúc phụ?"

"Trên lầu huyền huyền tiêu thuyết thấy nhiều rồi đi, nửa bộ khúc phụ cái quý gì?"

"Thật đúng là nửa bộ khúc phụ a, trở thành khúc phụ đơn giản nhất phương thức chính là bùng ra hai vị Ca Vương Ca Hậu cấp ca sĩ, nếu như Giang Quỳnh thành Ca Hậu, kia Tiệp Ngự chính là nửa khúc phụ rồi, khoảng cách trở thành khúc phụ cũng chỉ thiếu kém cuối cùng một cái chân, dù sao Giang Quỳnh toàn bộ tác phẩm tiêu biểu đều là Tiệp Ngự tác phẩm, tuyệt đối phù hợp do Tiệp Ngự thổi cho nổi tiếng tiêu chuẩn!"

"Mẹ nha!"

"Tiệp Ngự bất tri bất giác, đã sắp trở thành sự thật khúc phụ rồi hả?"

"Hắn mới bậy lớn a!"

"Làm không tốt hẳn thật muốn đánh phá Lục Thần Lam Tinh trẻ tuổi nhất trở thành khúc phụ ghi chép?"

" "

Đề tài bỗng nhiên lệch ra.

Mọi người từ đôi « bài hát của chúng ta » trận chung kết mong đợi, biến thành đôi Tiệp Ngự lúc nào trở thành khúc phụ thảo luận.

Thậm chí còn có nhân thay Tiệp Ngự suy nghĩ kỹ trở thành khúc phụ phương hướng:

"Ngự phụ đem năm nay sắp phát hành ca khúc cho Giang Quỳnh hát, khẳng định có thể nhanh chóng đề cho Giang Quỳnh Phong Hậu."

"Giang Quỳnh Phong Hậu sau đó, Ngự phụ chỉ cần lại bung ra một cái Ca Vương hoặc là Ca Hậu chính là danh xứng với thực khúc phụ rồi."

"Đề nghị bung hoàn Giang Quỳnh lại bung Tôn Diệu Hòa đi."

"Bởi vì Tôn Diệu Hòa cũng là hoàn toàn do Tiệp Ngự thổi cho nổi tiếng ca sĩ, hơn nữa tác phẩm số liệu đặt ở vậy, mặc dù thực lực của hẳn khả năng không bằng Giang Quỳnh, nhưng không ngăn được Ngự phụ cho hẳn bài hát nhiều nhất a."

"Tiệp Ngự trở thành khúc phụ a, bỗng nhiên cảm giác ngày hôm đó cũng không xa vời."

"Ngự phụ, kịch bản cũng viết xong, tận tình đi làm đi!"

" "

Mọi người lúc trước mặc dù cũng kêu Tiệp Ngự "Tiểu khúc phụ", cũng biết Tiệp Ngự có thực lực đó, nhưng tất cả mọi người đều biết:

Khoảng cách Tiệp Ngự thực sự trở thành khúc phụ, thực ra còn có một đoạn đường rất dài phải đi.

Dù sao niên kỷ của hẳn quá nhỏ nội tình chưa đủ.

Có thể theo Ngự Vương Triều mạnh nhất ca sĩ Giang Quỳnh lực lượng mới xuất hiện, rất nhiều người bỗng nhiên ý thức được:

Con đường kia, Tiệp Ngự đã đi rồi tiếp gần một nửa.

Hẳn thật giống như đã chạy Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ ghi chép đi rồi!

Nhất thời.

Mọi người chú ý lực lại trở về « bài hát của chúng ta » trận đấu bản thân.

Rất nhiều người đều bắt đầu mong đợi lên Giang Quỳnh trận chung kết biểu hiện, cùng với nàng lần này hợp tác với Tiệp Ngự ca khúc.

Nhân vì mọi người đã minh bạch:

Bây giờ Giang Quỳnh mỗi khoảng cách Ca Hậu vị trí tiến một bước, Tiệp Ngự liền hướng khúc phụ vị trí gần hơn một bước!

Chính trực cuối tháng hai.

Mọi người còn không có làm rõ ràng Tiệp Ngự lựa chọn khúc phụ con đường đến tốt cùng là vậy một nhánh.

Tất cả mọi người đều chuyện đương nhiên cho là, Tiên Ngự biết dùng đơn giản nhất phương thức trở thành khúc phụ.

Dù sao lập tức Lam Tinh, tuyệt đại đa số tân tấn khúc phụ đều là chơi như vậy.

Mà khi ba tháng qua trước khi, « bài hát của chúng ta » , rốt cuộc nghênh đón cuối cùng đồng thời!

Truyện main bá, xem vạn vật đều là tài nguyên, không hậu cung, hai vợ ba con Đinh Luyện Thần Ma

Chương 644: Tạ Tiện Ngư ân không giết

"Hiện trường cùng với trước màn ảnh người xem các bằng hữu mọi người khỏe, hoan nghênh thưởng thức « bài hát của chúng ta » chung kết quyết tái, hôm nay sẽ là bản tiết mục đích cuối cùng đồng thời trận đấu ."

Ba tháng chính thức lại tới.

Chung kết quyết tái trên võ đài.

Người chủ trì An Hoành kích tình mở màn.

Hiện trường các khán giả tiếng hô như nước thủy triều, « bài hát của chúng ta » làm lập tức tối hỏa bạo Tông nghệ tiết mục, trận chung kết đối người xem sức hấp dẫn là không thể nghi ngờ, vô luận hiện trường hay lại là vô số máy tính thậm chí còn màn ảnh truyền hình trước cũng ngồi đầy mong đợi giá trị nhộn nhịp người xem!

"Trận chung kết lại tới!"

"Ngồi chờ Ngư phụ ra sân!"

"Phí Dương có Đại Đế phong thái!"

"Đánh cược một tay Thư Du được hạng nhất!"

"Ta rất thích cái tiết mục này, đáng tiếc cái tiết mục này bên trong không có ta môn Hàn Châu ca sĩ, không có cơ hội ở trên cái vũ đài này nghe được chúng ta Hàn Châu Anh Văn bài hát."

" "

Trong màn đạn có Hàn Nhân.

Hàn Châu gia nhập thống nhất thời điểm « bài hát của chúng ta » đã thả hơn phân nửa, có chút Hàn Nhân cơ hồ là một hơi thở đem trước mặt nội dung cho bổ túc, đây cũng là bộ phận Hàn Nhân biết Tiện Ngư rất lợi hại nguyên nhân chỗ.

Bất quá chuyện này đã qua.

Bây giờ Hàn Nhân nhìn cái tiết mục này lớn nhất tiếc nuối chính là cái này tiết mục lúc bắt đầu sau khi Hàn Châu còn không có gia nhập thống nhất, cho nên Hàn Nhân môn ở cái tiết mục này bên trong không cách nào nghe được bọn họ quen thuộc nhất tiếng Anh bài hát, ngược lại là có không ít đến từ các Châu ca sĩ môn đều tại tiết mục bên trong lục tục biểu diễn đi một tí Tề Ngữ thậm chí còn Sở ngữ ca khúc.

"Thủ luân tỷ thí đã sinh ra."

An Hoành cười tuyên bố vòng thứ nhất rút thăm sinh ra tỷ thí danh sách:

"Do chúng ta Tiện Ngư lão sư cùng ca sĩ Giang Quỷ tổ hợp đối chiến chúng

ta Vũ Long lão sư cùng ca sĩ Lương Tử Nguyên tổ hợp!"

"Hô ."

Phí Dương hung hăng thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng không có gặp phải Tiệp Ngư.

Ngay sau đó, Phí Dương chợt nghe bên tai cũng vang lên một đạo miêng to hơi thở thanh âm, sắc mặt không khỏi cổ quái, quay đầu nhìn về phía bên người Duẫn Đông.

" "

Duẫn Đông hay lại là vẻ mặt mặt tê liệt.

Phảng phất không có gì cả phát sinh.

Phí Dương bỗng nhiên biết cái gì, lại sinh ra một vết đồng bệnh tương liên cảm giác.

Trước cùng Tiệp Ngư va chạm mấy cái mùa giải, Duẫn Đông lão sư cũng phụng bồi tự cảm nhiều lần như vậy thứ 2 a, bây giờ trên mạng còn có người nói Duẫn Đông lão sư là Người viết ca khúc bên trong vạn niên lão nhị .

Hắn không có phôi bày Duẫn Đông tiêu bi thương.

Ngược lại là Vũ Long cùng Lương Tử Nguyên biểu tình có chút suy sụp, hiển nhiên không quá muốn chạm đến Tiệp Ngư cùng Giang Quỷ tổ hợp. Bên kia.

Khoé miêng của Diệp Tri Thu chính là lộ ra một nụ cười.

Cũng còn khá không có gặp phải Tiệp Ngư, này luân sẽ để cho Vũ Long đi nhưc đầu đi.

Bất tri bất giác.

Tiệp Ngư đã thành cái tiết mục này bên trong Đại Ma Vương.

Đại khái ngoại trừ Dương Chung Minh bên ngoài, không ai dám cùng Tiệp Ngư cứng đối cứng.

Đạn mạc chú ý tới các phe phản ứng, đã cười đáp không được:

"Ta vừa mới nếu như không có nhìn lầm lời nói, Doãn phụ hình như là thở phào nhẹ nhõm, hẳn đây là bị Tiệp Ngư làm sợ?"

"Nhìn đem lão gia vui."

"Vũ Long tâm tính muốn băng."

"Ngư phụ thành Đại Ma Vương mà lại."

"Dương phụ không có ở đây liên Ngư phụ xưng bá."

"Vũ Long cùng Lương Tử Nguyên thực ra không phải là không có hi vọng thắng, nếu không bây giờ Vũ Long gọi điện thoại đem Dương phụ triệu hoán tới?"

"Đoạt Mãng nột!"

" "

Đám bạn trên mạng náo nhiệt nghị luận trung, trận đấu rốt cuộc bắt đầu. Trận đấu chính là Giang Quỷ hiệp.

Lâm Uyên lấy Người viết ca khúc thân phận ngồi ở sân khấu bên trên ghế cho Giang Quỳnh trợ trận.

"Đây là một bài Anh Văn bài hát."

Bắt đầu biểu diễn trước, Giang Quỳnh cười giới thiệu một câu: "Tên bài hát là «god is a girl»."

Này vừa nói.

Hiện trường đồng loạt sững sốt.

Anh Văn bài hát?

Lại là Anh Văn bài hát! ?

Mà giờ khắc này.

Hàn Châu.

Rất nhiều đang xem « bài hát của chúng ta » Hàn Nhân, đã trừng lớn con mắt!

"Lão bà mau tới nhìn tiết mục!"

"Tiện Ngự thật giống như lại viết thủ Anh Văn bài hát!"

Rất nhiều đang xem tiết mục Hàn Nhân, đều tại kê bạn bên cạnh đồng thời nhìn.

Có Hàn Nhân đã bắt đầu thảo luận:

"Bài hát này phỏng chừng bình thường thôi."

"Tại sao?"

"Bài hát này muốn hành thoại, Tiện Ngự thảng trước trực tiếp phát biểu không được sao."

" Cũng đúng."

"Ngược lại bài hát này khẳng định không có « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản lợi hại."

"Bài hát này nếu như so với « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản còn lợi hại hơn, vậy hẳn thảng trước trực tiếp phát hành, chúng ta cũng phải quỳ."

"Nhắc tới còn phải cảm tạ Tiện Ngự."

"Hắn nguyện ý ở trên cái vũ đài này sáng tác Anh Văn bài hát."

" "

Nhắc lên « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản rất nhiều Hàn Nhân vẫn lòng vẫn còn sợ hãi.

Tiện Ngự một cái Tần Nhân, có thể viết ra như vậy Anh Văn bài hát, quả thật rất khủng bố.

Nhưng Hàn Nhân cũng không tin Tiện Ngự còn có thể viết ra so với «take me to your heart» càng bài hát tốt.

Ít nhất cái này ba tháng không được.

Nếu không lời nói, Tiện Ngự thảng hai làm gì còn phải dùng «take me to your heart» đánh bằng?

Trực tiếp dùng lợi hại hơn Anh Văn bài hát đánh bằng không được sao?

Mà đang ở Hàn Nhân tâm tư dị biệt lúc.

Trên võ đài.
Âm nhạc tiệm khởi.
Mấy bó buộc ánh đèn đánh vào Giang Quỳ dưới chân.
Nữ hài cúi đầu, thanh âm lộ ra một vẻ trầm thấp:
"Remembering me
and see All over the world
She 's known as a girl to those who a free
The mind shall be key as the past
Cause history will last "

Giờ khắc này!
Có Hàn Nhân sắc mặt thay đổi.
Bài hát này có cái gì không đúng!
Nhịp điệu quá đáng bắt tai rồi.
Này không nên a.
Nghe nữa nghe.
Bộ phận cao trào mới là một ca khúc linh hồn.

Trên võ đài.
Giang Quỳ thanh âm bỗng nhiên dừng lại.
Ngay sau đó.
Nàng đột nhiên ngẩng đầu lên!
Cực mạnh cảm giác tiết tấu, phối hợp nhanh chóng nhịp điệu giọng hát,
trong nháy mắt để cho bài hát này nghênh đón cao triều:
"God is a girl
Wherever you are
do you believe it
can you receive it "

Liên tục cao triều!
Liên tiếp không ngừng nhịp điệu!
Âm!
Hàn Nhân nghe bồi rối!
"Làm sao có thể!"
"So với «take me to your heart » cũng còn khá!"
"Cái này Tiệp Ngu tử thí thế nào chúng ta Hàn Nhân còn hiểu Anh Văn bài hát!"
"Ta nổi da gà dậy rồi!"
"Tiệp Ngu tại sao thảng trước không phát hành bài hát này!"
"Hắn thảng trước phát bài hát này chúng ta một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có!"

"Vẫn chưa rõ sao!"

"Tiện Ngự thán trước cho chúng ta Hàn Nhân giữ lại mặt mũi!"

"Hắn rõ ràng có so với «take me to your heart» càng bài hát tốt lại không có lấy ra, chính là cho chúng ta Hàn Nhân lưu thêm vài phần mặt mũi!"

"Thua thiệt chúng ta Hàn Nhân còn hận Tiện Ngự!"

"Nhân gia đây là cái gì bụng dạ a!"

"Đây mới là tài đức vẹn toàn nghệ thuật gia a!"

"Ta phục rồi, hoàn toàn phục rồi!"

"Ta cũng phục rồi, Tiện Ngự là thần!"

" "

Hàn Nhân bị giật mình!

Nếu như không phải đã biết bài hát này là Tiện Ngự tác phẩm mới, bọn họ gần như cho là đây là Hàn Châu một vị đỉnh cấp khúc phụ xuất thủ, có thể tưởng tượng Tiện Ngự nếu như thán trước liền phát bài hát này, Hàn Nhân sẽ bị cười nhạo thậm chí hơn, tay người ta bên trong vẫn còn có càng bài hát tốt không có lấy đi ra!

Nhìn từ góc độ này.

Thán trước Tiện Ngự rõ ràng là hạ thủ lưu tình!

Lúc này.

Trên Internet!

Có Hàn Châu một vị đang xem tiết mục Người viết ca khúc, bỗng nhiên ở bộ lạc bên trên ban bố một cái động tĩnh:

"Tạ Tiện Ngự ân không giết! !"

Nhất thời, vô số Hàn Nhân rôi rít đuổi theo ——

"Tạ Tiện Ngự ân không giết! ! !"

.....

Á!

Trước với mọi người kiểm điểm xuống.

Tháng hai đôi mới quả thật không được, bởi vì nội dung cốt truyện tiến vào bình cảnh kỳ.

Có độc giả mắng ô bạch lười biếng, cái này thực ra rất oan uổng, không viết ra được đồ vật đến, ô bạch cũng rất bất đắc dĩ.

Nếu như không phải nguyên nhân này, cũng sẽ không mỗi ngày viết lên rạng sáng mới như vậy chữ nổi số.

Cưỡng ép viết, đối với một quyển sách mà nói, thực ra rất nguy hiểm.

Nhưng ba tháng ô bạch sẽ cố gắng điều chỉnh trạng thái, đem tốc độ đôi mới đề lên.

Ở chỗ này, mặt dày với mọi người yêu cầu một chút bảo đảm không thấp hơn phiếu hàng tháng.

Không viết xong Canh [2], đều không dám phát cái này con bài độc nhất.

Bây giờ mặc dù cũng còn là có chút ngượng ngùng, nhưng phiếu hàng tháng đối chúng ta mà nói thật rất trọng yếu.

Hì vọng mọi người hỗ trợ đầu một chút bảo đảm không thấp hơn.

Cầu nguyệt phiếu!

Truyện main bá, xem vạn vật đều là tài nguyên, không hậu cung, hai vợ ba con Đinh Luyện Thần Ma

Chương 645: Hấn rất giỏi an ủi nữ hài tử

Không chỉ có Hàn Nhân.

Tổng nghệ tiết mục « bài hát của chúng ta » hiện trường cũng hoàn toàn hưng phấn rồi!

"Bài hát này quá êm tai rồi!"

"Tiện Ngự viết Anh Văn bài hát thật tuyệt rồi!"

"Trước bài hát kia « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản đã quá ngu, không nghĩ tới Tiện Ngự vẫn còn có càng ngu bài hát!"

"Tại sao ta cảm giác Tiện Ngự so với Hàn Nhân còn hiểu Anh Văn bài hát?"

"Hóa ra thàng trước Tiện Ngự đối Hàn Nhân còn nương tay nha."

"Hấn thàng trước phải xuất ra bài hát này lời nói, trực tiếp có thể đối với Hàn Nhân đũa tận giết tuyệt rồi."

"Không có ai so với Tiện Ngự càng biết Hàn Châu Phương Ngôn, bao gồm Hàn Nhân!"

"Ta đối Anh Văn bài hát thật vô cảm, Tiện Ngự bài này là ngoại lệ, quá êm tai rồi!"

Lâm Uyên đối diện.

Vũ Long bắt đắ dĩ buông tay.

Này mẹ nó vẫn còn so sánh cái rắm a!

Bên cạnh Lương Tử Nguyên sinh không thể yêu.

Rút thăm rút đến Tiện Ngự, một màn này liền đã định trước rồi.

Đừng nói bọn họ tổ.

Coi như ngoài ra hai tổ cũng tuyệt bích không phải bài hát này đối thủ!

Trước tham gia « che mặt Ca Vương » , Vũ Long cũng đã vô số lần chứng kiến qua Tiện Ngự tươi đẹp toàn trường.

Cái này trận đấu, chỉ là « che mặt Ca Vương » kéo dài thôi.

Trên Internet.

Các Châu người xem cũng ở đây trong màn đạn điên cuồng thảo luận.

"Bài hát này ngu a!"

"Cười chết ta rồi, Hàn Nhân lại đang cảm tạ Tiện Ngự!"

"Hàn Nhân không phải từ trước đến giờ cao ngạo sao?"

"Các người đây cũng không biết, Hàn Nhân cao ngạo, nhưng Hàn Nhân cũng mộ cường."

"Đôi mắt so với bọn hần cường đại vô số lần đối thủ, Hàn Nhân so với Tần Tề Sở Yên bất kỳ một Châu cũng hèn mọn."

"Ngư phụ còn là thiện lương a, thảng trước bị Hàn Nhân như vậy nhằm vào, lại còn là không có lựa chọn đuổi tận giết tuyệt."

"Cái này gọi là lấy đức thu phục người."

"Dù sao Ngư phụ không phải lãnh khốc vô tình Sở Cường lão tặc, Ngư phụ là ôn nhuận như ngọc khiêm tốn công tử loại hình."

"Quá âm áp rồi!"

"Đây chính là nhân cách mị lực a."

"Trước bại bởi « nộ hôn biệt ly » Anh Văn bản, còn có một chút Hàn Nhân không phục, nhưng bây giờ nhìn một chút, cũng phục rồi."

Bài hát này vừa ra, không chỉ có Hàn Nhân.

Tần Tề Sở Yên các Châu bạn trên mạng cũng nhất trí minh bạch:

Tiện Ngư thảng trước hạ thủ lưu tình.

Phải biết.

Thảng trước Hàn Nhân cũng không ít nhằm vào Tiện Ngư.

Có thể Tiện Ngư lại không có số đo, chỉ là dùng « nộ hôn biệt ly » Anh Văn bản, tiểu trừng phạt đại giới rồi xuống.

Đây chính là cách cục!

Đây chính là bụng dạ a!

Giang Quỷ biểu diễn cuối cùng kết thúc.

Hiện trường vang lên như sấm tiếng vỗ tay.

Cuộc kế tiếp là Vũ Long cùng Lương Tử Nguyên tổ hợp.

Dù sao cũng là Ca Vương.

Mặc dù Lương Tử Nguyên lưng đeo áp lực rất lớn, nhưng khi hần đứng lên sân khấu thời điểm, hay lại là làm được hoàn mỹ phát huy.

Nhưng rất đáng tiếc .

Ở Lương Tử Nguyên cùng Giang Quỷ cũng phát huy xuất sắc dưới tình huống, tựa như bài hát của là bản thân.

Mà nêu so với ca khúc lời nói, hiển nhiên là Tiện Ngư thảng.

Người xem bỏ phiếu, cũng chứng minh một điểm này.

Cuối cùng.

Bán kết vòng thứ nhất, Giang Quỷ thủ thắng, lên cấp bán kết.

Sau đó không Lâm Uyên chuyện gì.

Trợ giúp Giang Quỷ đánh xong bán kết, phía sau thì phải dựa vào Giang Quỷ rồi.

Bất quá Lâm Uyên hay lại là nhiều hứng thú xem xong còn lại trận đấu.

Đợt thứ hai, Thư Du cùng Phí Dương tử thí.
Kết quả, ở « che mặt Ca Vương » trung đã từng đã đánh bại Thư Du Phí Dương lại thua mất.
Đây chính là trận đấu.
Không có chuyện gì là nhất định.
Vì vậy .
Thư Du cùng Giang Quỳnh gặp nhau trận chung kết.
Tràng này trận chung kết nhìn Lâm Uyên nồng nhiệt.
Giang Quỳnh cuối cùng vẫn là thua.
Bất quá, nàng cuối cùng tỷ số, cùng Thư Du chênh lệch cũng không lớn.
Ở người xem cự tiếng hô to trung, Thư Du lên đỉnh hạng nhất, « bài hát của chúng ta » chính thức thu quan!

Mà ở tiết mục nửa đoạn sau.
Mùa giải bảng nhưng là một mảnh binh hoang mã loạn dấu hiệu.
Bởi vì ngay tại Giang Quỳnh ở trên vũ đài biểu diễn « god is a girl » đồng thời, bài hát này cũng ở đây các đại âm nhạc phần mềm bên trên ban bố!
Quét quét quét!
Như ngồi chung rồi tên lửa.
Bài hát này mặc dù so sánh lại ba tháng mùa giải bảng bài hát khác vẫn phát rất lâu, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng « god is a girl » thuận lợi lên đỉnh!
Tham dự ba tháng mùa giải bảng tranh ca sĩ môn tâm tính trực tiếp bằng!
"Tại sao lại là Tiệp Ngự!"
"Còn có cho hay không nhân đường sống!"
"Liên tục ba cái mùa giải đều đang có Tiệp Ngự!"
"Hai tháng trước có Tiệp Ngự, ta không dám phát bài hát, vốn cho là hấn thứ ba mùa giải sẽ tiêu dừng một chút, kết quả không nghĩ tới hấn rốt cuộc lại ở Tổng Nghệ bên trong phát thủ bài hát mới!"
"Tiệp Ngự đây là Tam Liên Quan tiết tấu a."
"Hấn sẽ không phải là đối với chính mình không bắt được Chư Thần cuộc chiến Tam Liên Quan canh cánh trong lòng, cho nên quyết định dùng liên tục ba cái mùa giải Tam Liên Quan đến từ ta an ủi một chút chứ?"
"Ta hấn tháng sau tái phát bài hát!"
"Tháng sau Tiệp Ngự chung quy sẽ không tiếp tục phát ca chứ?"
" "
" "
Một năm bất quá mười hai mùa giải.
Tiệp Ngự một người liên xưng bá rồi ba cái mùa giải.
Đừng nói là ca sĩ.
Ngay cả một ít khúc phụ cũng không chịu nổi.

Phải biết bây giờ Tân Tề Sở Yên Hàn năm châu thông nhất, trừ đi một ít tình huống đặc biệt ngoại, bây giờ gần như mỗi tháng đều sẽ có khúc phụ xuất thủ.

Nhưng có con cá này ở, ngay cả khúc phụ cũng không cách nào lên đỉnh. Mọi người chỉ có thể gửi hy vọng vào tháng sau.

Liên tục giảng co ba cái mùa giải, con cá này cũng nên yên tĩnh chứ ?

Dù sao hẳn đã thành công lấy được rồi "Tam Liên Quan" .

Tuy nhưng cái này Tam Liên Quan hàm kim lượng, xa xa không có cách nào cùng Chư Thần cuộc chiến Tam Liên Quan như nhau.

Lâm Uyên cũng không biết trong vòng phản ứng.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, hẳn thầy Giang Quỷ một thân một mình đứng ở xó xỉnh, yên lặng nhìn dưới mặt đất ngàn người.

"Có khỏe không?"

Lâm Uyên nhẹ giọng mở miệng.

Hắn đại khái có thể lý giải Giang Quỷ tâm tình.

Cùng hạng nhất gặp thoáng qua cảm giác, hiển nhiên sẽ không quá mỹ.

Mặc dù đang rất nhiều người xem ra Giang Quỷ đã làm đủ tốt.

Giang Quỷ thấy Lâm Uyên, miệng một quất, bỗng nhiên "Oa" một tiếng khóc:

"Ta cho ngài mất thể diện ."

Rõ ràng khó vượt qua nhất thời điểm cũng nhìn được nước mắt, nhưng Lâm Uyên một câu quan tâm, chợt để cho Giang Quỷ phá vỡ rồi, nước mắt trong nháy mắt vỡ òa.

"Người hát rất tốt."

Lâm Uyên cười nói, đưa tay sờ một cái Giang Quỷ đầu.

Chủ yếu là Giang Quỷ đầu quá lùn, sờ đầu một cái còn rất tiện tay.

"Ô ô ô ô!"

Giang Quỷ khóc lợi hại hơn, lại ôm Lâm Uyên khóc.

Lâm Uyên do dự một chút, không có đẩy đôi phương ra.

Lúc trước muội muội thi không thi thời điểm tốt, cũng thích về nhà ôm Lâm Uyên khóc.

"Thật xin lỗi!"

Khóc khóc, Giang Quỷ bỗng nhiên ý thức được có cái gì không đúng.

Ta có phải hay không là điên rồi?

Lại ôm Tiện Ngư lão sư khóc?

Quần áo của Tiện Ngư lão sư còn bị nước mắt của ta làm ướt!

"Ta . Ta ."

Giang Quỷ liền vội vàng lùi về phía sau nửa bước, lời nói không có mạch lạc muôn giải thích, kết quả nửa ngày lại một câu nói cũng nói không ra lời.

Trong lúc nhất thời, nước mắt càng nóng nảy hơn.

Đôi với Ngự Vương Triều ca sĩ mà nói, Tiệp Ngự hình tượng phảng phất Su Trương , muốn hôn gần lại không dám thân cận.

Luôn cảm giác hơi chút đến gần một chút, liền mạo phạm đối phương tựa như.

Cho nên Ngự Vương Triều trung, dù là cùng Tiệp Ngự quen thuộc như Tôn Diệu Hỏa cũng theo bản năng đi tránh cho cùng Tiệp Ngự có cái gì tứ chi tiếp xúc.

Lần này Giang Quỳnh cũng chính là tâm tình hồng mắt một chút, mới làm ra nàng dưới tình huống bình thường tuyệt đối không dám làm cử động.

"Không việc gì."

Ở Lâm Uyên trong khái niệm, loại trình độ này ôm hiển nhiên chưa nói tới cái gì mạo phạm.

Bởi vì muội muội lúc trước thường thường tìm hấn khóc kể duyên cớ, hấn đối an ủi nữ hài tử hay là rất có kinh nghiệm:

"Nàng hát quả thật so với người tốt."

Giang Quỳnh tiếng khóc trong nháy mắt liền dừng lại.

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm, hướng Giang Quỳnh lộ ra một cái ôn hòa nụ cười.

Chính mình quả nhiên vẫn là rất giỏi an ủi nữ hài tử.

---

ps: Cảm tạ 【duyên ở chia lia】 đồng học minh chủ, đây đã là đại lão khen thưởng cái thứ 2 minh chủ rồi, cho đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●!
Truyện main bá, xem vạn vật đều là tài nguyên, không hậu cung, hai vợ ba con Đinh Luyện Thần Ma

Chương 646: Đại ba cương thi gần sẽ xuất hiện

An ủi người là có kỹ xảo.

Người nhất định phải để cho đối vừa cảm thấy, vấn đề không ở trên người đối phương, mà ở đối phương trên người đối thủ.

Đây là Lâm Uyên an ủi nhân hơi tâm đắc, mọi người chính mình ngộ.

An ủi xong Giang Quỷ, Lâm Uyên trước đi công ty.

Việc xong rũ áo ra đi, ẩn sâu công và danh.

Đi tới công ty không bao lâu, Tôn Diệu Hỏa mang theo Bùi Khiêm đi tới Lâm Uyên bên trong phòng làm việc.

Hai bên là trước thời hạn hẹn xong gặp mặt.

Chủ yếu là Bùi Khiêm đã làm xong « Plants vs. Zombies », hôm nay tìm Lâm Uyên thử chơi một chút, dù sao trò chơi này là vì Lâm Uyên làm.

"Trước mắt cửa khẩu không coi là nhiều, ngài chơi lấy thử một chút có đúng hay không, cá nhân ta cảm thấy ngài sẽ thích."

Bùi Khiêm mở miệng nói, trong lời nói nhưng là đối với hắn làm cái trò chơi này rất là tự tin.

"Được."

Lâm Uyên mở ra trò chơi, nhìn Hạ Giới mặt.

Trò chơi mới bắt đầu giao diện cũng coi là quen biết, dĩ nhiên với nguyên bản hay lại là lược có khác biệt, bất quá này không phải trọng điểm, chỉ cần ngoạn pháp cùng đại thể họa phong không tạt xấu là được.

Phía trên điều hình khung bên trong có hoa hướng dương, có Peashooter vân vân.

Chơi đùa Pháp Tướng làm đơn giản.

Hoa hướng dương là mạch máu kinh tế, Peashooter loại là là thủ hộ gia viên vũ khí.

Chỉ thấy Lâm Uyên thành thạo trồng hoa hướng dương, đợi cương thi xuất hiện, liền đem thứ nhất Peashooter sắp xếp tại đối diện, kết quả cương thi không có thể đi tới Peashooter trước mặt đã bị giết chết.

"Học đệ quá mạnh mẽ!"

Bên cạnh Tôn Diệu Hỏa không khỏi thở dài nói.

Lâm Uyên cười nhạt, trong lòng có chút phiêu phiêu nhiên.

Quả nhiên!

Hay lại là loại này IQ cao trò chơi thích hợp bản thân!

Chờ tiền đủ, Lâm Uyên tốc độ tay nhanh tới đỉnh phong, hoàn mỹ thao tác sau đó, hắn đem mỗi một thủ đô lâm thời mang lên Peashooter, gia viên hoàn toàn bị vũ trang đứng lên.

"Học đệ quá mạnh!"

Tôn Diệu Hỏa giơ ngón tay cái lên: "Những thứ này cương thi hoàn toàn không phải học đệ đôi thủ!"

"Thực ra xong rồi."

Lâm Uyên bị khen có chút ngượng ngùng:

"Thực ra ý nghĩ rất đơn giản, chúng ta muốn thu thập tài nguyên cũng lợi dụng tài nguyên xây những đơn vị khác, trọng điểm ở chỗ lúc nào phát triển kinh tế, lúc nào phát triển binh lực."

"Học đệ quả nhiên nhìn xa thấy rộng!"

" "

Bên cạnh Bùi Khiêm không tưởng tượng nổi nhìn cái này một lời không hợp liền đem mình phòng làm việc thu mua mình tinh ông chủ ——

Này mẹ nó cũng đại năng liếm đi!

Này không phải năm thứ nhất học sinh tiểu học cũng có thể làm được trình độ sao?

"Này Peashooter quá mạnh mẽ."

Lâm Uyên một lát sau, nhắc rồi thứ nhất ý kiến.

"Ta đây quay đầu điều chỉnh một chút số liệu."

"Không cần làm phiền, ta trực tiếp đem số liệu cho ngươi."

Lâm Uyên trực tiếp cầm lên bên cạnh một phần mấy ngày trước in trò chơi số liệu thiết kế cho Bùi Khiêm.

Bùi Khiêm mở ra xem:

"Danh xưng: Peashooter

Sức bền: 300

Công kích: 20

Xạ trình: Ngay phía trước ngay ngắn một cái đi

Bắn cách nhau: 1. 4 giây

Giá cả: 100 ánh mặt trời

Thời gian cold-down: 7. 5 giây

Có thể trồng với bãi cỏ / Thụy Liên / chậu bông

Đặc tính: Mỗi lần công kích bắn ra một phát Quả Đậu

" "

Cái này trên văn kiện, có « Plants vs. Zombies » trung toàn bộ thực vật chi tiết cận kẽ, ước chừng hơn bốn mươi loại.

Lấy Bùi Khiêm chuyên nghiệp nhãn quang đến xem, những thứ này thiết kế phi thường hợp lý!

Bùi Khiêm tròn tròn mắt!

"Ngài là gần đây hoàn thiện thiết kế sao?"

"Coi là vậy đi."

Lâm Uyên lập lờ nước đôi đáp một câu.

Hắn muốn mau sớm chơi đùa đến hợp lý nhất phiên bản, cho nên dành thời gian đem số liệu chỉnh đi ra.

Đây là hắn với hệ thống hỏi đốai trò chơi, trong trò chơi bất kỳ số liệu, trong đầu của hắn cũng nhớ rõ.

Mà nếu để cho Bùi Khiêm từ từ mảy mò lời nói, đó cũng quá trễ nãi thời gian.

"Ngài là một cái trò chơi thiết kế thiên tài!"

Bùi Khiêm từ trong thâm tâm khen ngợi.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, hắn gần như không thể tin nổi:

Phần này số liệu chế lại là một vị Người viết ca khúc cùng với Biên Kịch?

Chờ chút.

Người viết ca khúc cùng Biên Kịch, thật giống như cũng không thể nào sát thực tế chứ? Hơn nữa Tiệp Ngư còn giống như biết hội họa, hắn là tận mắt quá Tiệp Ngư tùy tùy tiện tiện liền vẽ ra trong trò chơi cảnh tượng, không có đỉnh cấp hội họa căn cơ có thể không làm được loại trình độ này, cho nên Tiệp Ngư thật ra thì vẫn là một ả núp họa sĩ?

Chửi thề một tiếng!

Vị này Tiệp Ngư lão sư hình như là cái gì lĩnh vực đều hiểu trăm triệu điểm một cái đại lão a!

"Bối cảnh âm nhạc ta một hội phát ngợi."

Lâm Uyên muốn mau vào đến trò chơi phát hành, cho nên bối cảnh âm nhạc cũng chuẩn bị trước được rồi.

"Được!"

Bùi Khiêm hăng hái tràn đầy.

Bây giờ hắn đã đem Lâm Uyên coi là một vị ả núp trò chơi thiết kế đại sư! Trên thực tế.

Làm ra « Plants vs. Zombies » cũng cùng phòng làm việc còn lại nhân viên thử xong sau, Bùi Khiêm cũng đã minh bạch cái trò chơi này giá trị cùng có khả năng!

Có thể hay không bạo nổ khó mà nói.

Trò chơi này tuyên bố ra ngoài ít nhất là có thể kiếm tiền!

Vì vậy trò chơi, vô luận là có thể chơi đùa tính hay lại là thú vị tính đồ tương đối không thấp, có thể nói hưu nhàn ích trí năng loại trong trò chơi đỉnh cấp sáng tạo!

"Học trường vui đùa một chút xem đi."

Lâm Uyên mời.

Tôn Diệu Hòa lúc này đáp ứng.

Không bao lâu, trong màn ảnh tụt ra hiện một câu nói: "Cương thi ăn ngợi suy nghĩ!"

Tôn Diệu Hỏa than thở: "Ta quả nhiên kém xa tí tấp học đệ a!"

Bên cạnh Bùi Khiêm nâng trán.

Người còn có thể giả bộ rõ ràng hơn sao?

Có người không xông qua « Plants vs. Zombies » ả thứ nhất?

Lâm Uyên lại nghiêm túc an ủi Tôn Diệu Hỏa: "Người đã rất tốt, chẳng qua là ta quá mạnh mẽ."

Bùi Khiêm: " . "

Thực vật phối hợp, lúc chiến đấu trận hình, thực vật cùng cương thi gặp nhau lúc là lựa chọn chiến hay lại là phòng, này đều thuộc về trong trò chơi chiến thuật phạm vi.

Chính xác chiến thuật là player đang chiến đấu thắng lợi máu chót.

Nhìn từ góc độ này, cái trò chơi này thực ra cũng là có chút điểm tiêu độ khó.

Nhưng .

Ta có thể dừng tại chơi đùa ả thứ nhất thời điểm trò chuyện cái này sao?

Trước mặt cửa khẩu hoàn toàn là đang làm tân thủ giới thiệu, để cho tân thủ hiểu cái trò chơi này ngoạn pháp a.

"Không nói trước cái này."

Lâm Uyên nghiêm mặt nói: "Diệu Hỏa học trưởng, ta cũng đồng thời đầu tư người trò chơi phòng làm việc, dứt khoát trực tiếp làm một công ty, sau này chúng ta đồng thời làm trò chơi."

"Được a !"

Tôn Diệu Hỏa vui vẻ đồng ý: "Vậy để cho học đệ làm lão bản!"

"Không được."

Lâm Uyên nói: "Ông chủ cũng là người, ta lấy cổ phần, làm trò chơi nhà thiết kế, nhà thiết kế kia lan dùng ta vốn tên là."

"Nghe học đệ."

Tôn Diệu Hỏa không nghĩ quá nhiều.

Hắn chỉ là vui vẻ với chính mình lại cùng học đệ đồng thời hợp mở một nhà công ty game!

Về phần nhà này công ty game kiếm không kiếm tiền?

Đồ chơi này nào có "Tôn Diệu Hỏa cùng Tiệp Ngự hợp mở một nhà công ty game" trọng yếu?

Ngự Vương Triều còn lại ca sĩ, ai có thể cùng học đệ đồng thời mở công ty? Theo ta Tôn Diệu Hỏa!

Cơ bản hoành thành ý hướng hợp tác sau đó, Tôn Diệu Hỏa cáo từ.

Đi ra Tinh Mạng thời điểm.

Bùi Khiêm cảm khái nói: "Tiệp Ngự lão sư thật rất lợi hại a, so với trong tin đồn còn lợi hại hơn!"

Tôn Diệu Hỏa khẽ mỉm cười: "Người cho rằng là người thấy chính là toàn bộ?"

Bùi Khiêm ngẩn người.

Không chờ hẳn suy nghĩ sâu xa ý những lời này, Tôn Diệu Hỏa đột nhiên như tên trộm nói:

"Đúng rồi, trò chơi này lão nói có một đại ba cương thi gần sẽ xuất hiện, đại ba cương thi đây?"

Bùi Khiêm: ". "

Hắn trong lúc nhất thời lại không phân rõ Tôn Diệu Hỏa nói đùa hay lại là nghiêm túc.

---

ps: Rất nhiều người đề nghị ô bạch nhiều đây đặn một chút nhân vật, ô bạch cảm thấy rất có đạo lý, cho nên đang suy tư có cái gì thích hợp nội dung cốt truyện có thể phong đây người vật, trong lúc nhất thời còn không tìm được tốt điếm vào, có hay không bốn chương nói có thể chép một chút, thuận tiện yêu cầu một phiếu cuối tháng.

Vạn Biến Hồn Đế Truyện hậu cung , tình tiết phát triển càng lúc càng nhanh

Hơi mạn chống chỉ định với người nghiêm túc . Vạn Biến Hồn Đế

Chương 647: Làm âm nhạc ta trọng quyền đánh ra, đóng phim ta vâng vâng dạ dạ

Tôn Diệu Hòa đám người sau khi rời đi, Cố Đông xuất hiện ở Lâm Uyên phòng làm việc:

"Năm nay Thần Long thưởng ban thưởng nghi thức bắt đầu, ngài năm ngoái điện ảnh « Spider Man » vào vòng rồi tốt nhất đồng phục thưởng, có muốn nhìn một chút hay không live stream, nói không chừng ta lần này có thể cầm thưởng đây!"

Thần Long thưởng.

Lam Tinh cao cấp nhất điện ảnh giải thưởng.

Lâm Uyên từng bằng vào « Andhadhun » từng thu được mỗi năm Thần Long thưởng tốt nhất âm nhạc.

Sau đó.

Lâm Uyên mỗi bộ phim đều có vào vòng một cái hoặc là mỗ mấy cái giải thưởng, nhưng lại cũng không có lấy được quá khen!

Bao gồm hẳn tiếng tăm tốt nhất điện ảnh « Hachikō » .

Này giải thưởng ngưỡng cửa cao có thể thấy được lóm đóm.

Lần này Thần Long thưởng, Lâm Uyên lại bằng vào « Spider Man » vào vòng rồi, vào vòng giải thưởng là tốt nhất đồng phục.

Cùng Spider Man chiến y có liên quan.

Đây là Lâm Uyên vì vai nam chính Giản Dịch thiết kế chiến y, một lần kéo theo Spider Man chiến y chung quanh bán chạy phong trào, vào vòng Thần Long thưởng tốt nhất thiết kế thời trang không tính là ngoài ý muốn.

Thực ra mấy năm này Thần Long thưởng Lâm Uyên một mực quan tâm.

Hắn rất muốn lấy thêm một lần Thần Long thưởng, đáng tiếc mấy năm này một mực ở thất vọng.

Đề ý nguyên nhân, chủ muốn không phải là bởi vì mặt mũi loại, mà là hệ thống cấp cho giải thưởng thêm giá trị.

Số một, Thần Long thưởng giải thưởng danh vọng giá trị thêm được phi thường kinh khủng!

Thứ hai, Lâm Uyên có một cái với Thần Long thưởng có liên quan nhiệm vụ hệ thống!

【 đạt được Thần Long thưởng công nhận, có thể được hệ thống cung cấp ngẫu nhiên bảo rương một cái! 】

Ngẫu nhiên bảo rương mà, rất huyền học.

Vạn nhất ngẫu nhiên đến bạch ngân thậm chí là hoàng Kim Bảo rương đây? Mặc dù Lâm Uyên cũng minh bạch chỗ này hệ thống chắc chắn sẽ với chính mình chơi đùa một cái nguy ngẫu nhiên.

Phàm là chuyện cũng có một phần vạn chứ sao.

Huông chi coi như ngẫu nhiên rồi một cái rác rưởi bảo rương, kia giải thưởng mang đến danh vọng ít nhất vẫn là rất phong phú!

Năm đó « Andhadhun » bắt lại tốt nhất âm nhạc thời điểm, Lâm Uyên liền hung hăng tặng ba danh vọng.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên mở miệng nói:

"Ta xem một chút đi."

Hắn mở ra máy tính, đăng nhập chim cánh cụt video.

Thần Long thưởng Buổi lễ trao giải coi như là làng giải trí mỗi năm một lần thịnh sự, mỗi một video Website đều có live stream.

Cũng vậy.

Bây giờ Hàn Châu cũng gia nhập thông nhất rồi.

Cho nên năm nay Thần Long thưởng, Tần Tề Sở Yên Hàn Đại nửa làng giải trí tăng chót điện ảnh nhân cũng sẽ xuất tịch giải thưởng, đối người xem sức hấp dẫn có thể tưởng tượng được.

Hơn nữa trên căn bản, hàng năm Thần Long thưởng sau khi kết thúc, cũng sẽ đưa tới toàn dân thảo luận.

Năm nay cũng không ngoại lệ.

Lâm Uyên mới vừa mới mở ra Thần Long thưởng live stream, liền thấy dày đặc đạn mạt:

"Đã ghiền, năm nay Thần Long thưởng đã có năm châu tham dự, tương đương với nửa Lam Tinh chung nhau làm chứng!"

"Cảm giác lại vừa là Tề Châu điện ảnh dẫn đầu độc chiếm tiết tấu."

"Hàng năm Thần Long thưởng, Tề Châu điện ảnh mặc dù trúng thưởng nhiều nhất, nhưng theo gia nhập Tân Châu càng ngày càng nhiều, bây giờ Thần Long thưởng đã có trăm hoa đua nở đầu môi."

"Liếc mắt Bạch Dạ là năm nay Biên kịch xuất sắc nhất."

"Đạo Diễn xuất sắc nhất Trình Nặc hi vọng lớn nhất!"

"Năm nay Ảnh Đế cạnh tranh kịch liệt nhất, mấy cái vào vòng diễn viên ở trong phim ảnh biểu hiện cũng có thể nói hoàn mỹ cấp!"

"Ảnh Hậu cạnh tranh cũng rất kịch liệt a, bất quá ta tương đối coi trọng Tống Ngọc Trí."

" "

Người xem chú ý nhất, vĩnh viễn là Phim điện ảnh xuất sắc nhất, Biên kịch xuất sắc nhất, Đạo Diễn xuất sắc nhất cùng với Ảnh Đế Ảnh Hậu loại.

Không có ai thảo luận cái gì tốt nhất đồng phục.

Cùng những thứ này giải thưởng so sánh, tốt nhất đồng phục nhưng thật ra là một cái rất tầm thường giải thưởng.

Tốt nhất âm nhạc, cũng so với tốt nhất đồng phục loại này giải thưởng cường thật nhiều lần.

Lúc này.

Lâm Uyên chợt thấy một ít có quan hệ tới mình đạ mạc:

"Tiện Ngư quả nhiên lại không có tham gia Thần Long thưởng Buổi lễ trao giải."

"Cho người một mực theo chạy, người khẳng định cũng không muốn tham dự."

"Ha ha, Tiện Ngư thật giống như theo chạy đến mấy năm rồi, mỗi bộ phim đều có vào vòng Thần Long thưởng, nhưng mỗi lần cũng tay trắng ra về."

"Hắn không phải cầm qua một lần tốt nhất âm nhạc chứ sao."

"Tiện Ngư cầm tốt nhất âm nhạc không phải rất bình thường mà, âm nhạc là hắn vốn ban đầu a, nhưng kỳ thật chân chính cùng điện ảnh bản thân có liên quan giải thưởng, hắn một lần đều không cầm lấy."

"Nhìn một chút lần này Tiện Ngư có thể hay không cầm thưởng."

"Tiện Ngư vào vòng rồi hả?"

"Vào vòng nữa à, người không thấy vào vòng danh sách ấy ư, « Spider Man » vào vòng rồi tốt nhất đồng phục thưởng."

"Thần Long thưởng còn có cái này giải thưởng?"

"Một cái tiêu tưởng hạng, nhưng dù sao cũng là Thần Long thưởng ban hành, chắc cũng là có chút hàm kim lượng đi."

"Không ý gì a."

" "

Lâm Uyên than thở.

Đừng cầm trường thôn không làm cán bộ a!

Tốt nhất đồng phục thế nào?

Dầu gì cũng là Thần Long thưởng cấp bậc tốt nhất đồng phục a!

Được rồi.

Lâm Uyên cũng khó có chút chua.

Nếu như nếu có thể cầm một giải thưởng lớn là tốt, tiếng kia ngắm thêm được được bao kinh khủng?

Không đợi Lâm Uyên cảm khái.

Chính thức Buổi lễ trao giải bắt đầu.

Hiện trường là thật náo nhiệt.

Kia sân khấu thiết kế so với « che mặt Ca Vương » xinh đẹp hơn, có thể suy ra làm như vậy đồng thời live stream xài hết bao nhiêu tiền.

Đạ mạc càng náo nhiệt.

Mỗi lần ông kính đánh tới một đám đỉnh cấp điện ảnh minh tinh trên mặt, cũng sẽ đưa tới người xem cao triều.

Rất nhanh.

Lâm Uyên thấy được một bộ quen thuộc điện ảnh, « Long Nhân » .

Bộ phim này với « Spider Man » cùng thời kỳ, bị ép tới có chút thảm. Nhưng ở Thân Long thưởng bên trên, bộ phim này nhưng là lấy được rồi tốt nhất thị giác hiệu quả thưởng.

Mà theo live stream tiến hành, rất nhanh người chủ trì liền đọc đến tốt nhất đồng phục thuộc về.

"Đạt được năm nay Thân Long thưởng tốt nhất đồng phục điện ảnh là ."

Lâm Uyên mong đợi nhìn.

Bên cạnh Cố Đông cũng lại gằn, có chút nhỏ khẩn trương.

"Chúc mừng điện ảnh « Nữ Vương » đạt được lần này tốt nhất đồng phục thưởng!"

Lâm Uyên mặt sụp đổ.

Dường như lại theo chạy.

Cố Đông thở dài, vẫn không quên an ủi Lâm Uyên: "Không sao, Lâm Đại Biểu, chúng ta sang năm trở lại!"

Lúc này.

Đạn mạc náo nhiệt lên:

"Ha ha ha ha, Tiện Ngư lại theo chạy!"

"Hàng năm vào vòng, hàng năm theo chạy!"

"Liền tốt nhất đồng phục loại này tiểu tướng hạng cũng không kiếm nổi, cách vách cùng thời kỳ phòng bán vé bị nghiền ép « Long Nhân » cũng cảm tốt nhất thị giác hiệu quả thưởng!"

"Xem ra so với đóng phim, Tiện Ngư hay lại là làm âm nhạc ngu phê."

"Ngu phụ khóc ngất ở nhà cầu."

"Nữ Spider Man chiến y lại còn không xứng với tốt nhất đồng phục? Cái gì, này không phải nguyên bản trong phim ảnh? Kia không sao."

"Nói một chuyện tiểu lâm: Ngu phụ đóng phim duy nhất một lần cảm thưởng, cảm là tốt nhất âm nhạc."

"Tiện Ngư: Âm nhạc ta trọng quyền đánh ra, điện ảnh ta vâng vâng dạ dạ."

"Tiện Ngư: Viết ca khúc ai cũng không đánh lại! Đóng phim ai cũng không đánh lại!"

" "

Cố Đông tay mắt lạnh lẽo tắt đi đạn mạc.

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút tức giận nói: "Thế nào « Cuộc đời của Pi » còn không có làm xong hậu kỳ?"

" "

Cố Đông yếu ớt nói: "Kia bộ phim đặc hiệu yêu cầu quá cao, « Sở Môn Thế Giới » ngược lại là làm xong."

Lâm Uyên có chút cấp trên: "Còn lên ánh làm gì, ngớ ra a!"

Cố Đông: "À?"

Lâm Uyên phát hiện mình có chút tức ngất đầu, hơi chút điều chỉnh một chút giọng:

"Bộ này cũng được, để cho chủ quản tháng này liền an bài « Sở Môn Thế Giới » chiếu phim."

Nóng nảy.

Lâm Uyên nóng nảy.

Ba năm rồi!

Từ « Andhadhun » bắt lại tốt nhất âm nhạc sau đó, Lâm Uyên theo chạy suốt ba năm!

Các người biết ba năm này ta đều là tại sao tới đây sao?

Ta còn cũng không tin!

Không phải là giải thưởng sao?

Chẳng lẽ sang năm Thần Long thưởng dám để cho « Sở Môn Thế Giới » cũng tay trắng ra về?

Còn có « Cuộc đời của Pi » !

Sang năm Thần Long thưởng, ta nhất định sẽ tham dự!

Chẳng những tham dự, ta còn muốn cầm thưởng!

Không cho cười!

Ta sẽ để các người biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

---

ps: Cảm tạ 【 mảnh nhỏ phong lúc quang 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, bỗng nhiên cảm giác quyền sách này có hi vọng phá bách minh, vui vẻ đến bay lên ~

Vạn Biến Hồn Đế Truyện hậu cung , tình tiết phát triển càng lúc càng nhanh

Hơi mạn chống chỉ định với người nghiêm túc . Vạn Biến Hồn Đế

Chương 648: Hoặc là văn nghệ đến chết, hoặc là giải trí đến chết

Phim xuất sắc nhất!

Biên kịch xuất sắc nhất!

Đạo Diễn xuất sắc nhất!

Ảnh Đế Ảnh Hậu!

Thần Long thưởng sau khi kết thúc, đám bạn trên mạng vây quanh một ít trọng lượng cấp giải thưởng lớn, triển khai điên cuồng mà nóng nảy trào dâng thảo luận!

Quý dị là .

Tiền Ngự cũng bị cuốn vào rồi nhiệt nghị trung!

Thực ra đang tiến hành Thần Long thưởng với Tiền Ngự quan hệ không lớn.

Hắn « Spider Man » chỉ là vào vòng một cái Tiểu Tiểu tốt nhất đồng phục, kết quả cuối cùng còn không có bắt được, theo lý thuyết không nên có cái gì độ chú ý, chớ nói chi là cao như vậy thảo luận độ.

Nhưng không ngăn được Tiền Ngự nhân khí cao a!

Mọi việc chỉ cần với Tiền Ngự dính líu quan hệ, liền quan tâm độ.

Cho nên, liên đới Tiền Ngự mấy năm này theo chạy tình huống, cũng được mọi người thảo luận đề tài!

Buổi lễ trao giải live stream trung.

Trong màn đạ câu kia nói Tiền Ngự "Đóng phim ta vâng vâng dạ dạ, làm âm nhạc ta trọng quyền đánh ra" chính trực chạm súng rồi!

Còn có câu kia "Nói một chuyện tiêu lâm: Tiền Ngự ở Thần Long thưởng duy nhất một lần trúng thưởng, cầm là tốt nhất âm nhạc" cũng bị vô số bạn trên mạng tôn sùng là kinh điển nói!

Chớ nói chi là câu kia ý vị thâm trường Tiền Ngự "Làm âm nhạc ai cũng không đánh lại, đóng phim ai cũng không đánh lại " .

Này mấy cái cùng Tiền Ngự liên quan đạ mạc, ở trên mạng nhanh chóng lưu truyền.

Vô số người đều tại chơi đùa mấy cái này ngành.

Trong lúc nhất thời, trên Internet tràn đầy vui sướng bầu không khí.

"Tiền Ngự duy nhất một lần đạ được Thần Long thưởng công nhận là bởi vì âm nhạc làm tốt lắm còn đi?"

"Thói quen Ngu phụ ở giới âm nhạc vô địch phong thái, chợt thấy Ngu phụ lại đang Giới điện ảnh ăn quả đắng, lại cảm giác còn thật có ý tứ."

"Cho nên Tiện Ngu là Biên Kịch bên trong lợi hại nhất Người viết ca khúc, cũng là Người viết ca khúc bên trong lợi hại nhất Biên Kịch?"

"Thần mẹ nó làm âm nhạc ai cũng không đánh lại, đóng phim ai cũng không đánh lại, không hổ là quan phương phát biểu, Lam Tinh tiếng phổ thông bác đại tinh thâm a!"

"Phí Dương: Tiện Ngu người cũng có hôm nay!"

"Cười chết ta rồi, giới âm nhạc cũng là người khác với Tiện Ngu theo chạy, đến Giới điện ảnh hoàn toàn trái ngược."

" . "

Không chỉ có đám bạn trên mạng đang cười.

Các Châu nhạc đàn đều đi theo cười ra tiếng rồi.

Người cho rằng là Giới điện ảnh đám người kia cũng theo chúng ta tựa như, bị người chết từ đê không thể động đậy?

Ở giới âm nhạc.

Ai cũng không có biện pháp chế tài Tiện Ngu.

Khúc phụ cũng không được!

Cho dù là Dương Chung Minh thắng Tiện Ngu, cũng có quan phương xuất thủ duyên cớ, không quá định đoạt.

Nhưng ở Giới điện ảnh, lại có người có thể chế tài Tiện Ngu!

Thần Long thường liên tiếp theo chạy, đã nói rõ sự thật này!

Đương nhiên.

Mặc dù mọi người đang cười, nhưng kỳ thật không có ác ý gì.

Này không phải cười nhạo.

Không phải là đang chơi ngạnh cùng trêu chọc.

Nói cách khác:

Đám người này thuần túy là thấy nhiều rồi Tiện Ngu ở giới âm nhạc càn quét Bát Hoang, chợt thấy hắn ở Giới điện ảnh ăn quả đắng, cảm thấy có chút mới mẻ thôi.

Loại này mới mẻ, cho mọi người cung cấp vô số vui vẻ.

Mà đúng lúc này.

Tinh Mang giải trí bỗng nhiên quan tuyên rồi một tin tức:

"Tiện Ngu mới nhất điện ảnh « Sở Môn Thế Giới » vào khoảng tháng này số mười chiếu phim, kính xin đợi!"

Đám bạn trên mạng chính trò chuyện Tiện Ngu đâu rồi, chợt thấy tin tức này, cũng sùng sốt một chút.

Ngay sau đó.

Mọi người cười vui vẻ hơn vui vẻ ——

"Nóng nảy!"

"Hắn nóng nảy!"

"Đây là không kịp chờ đợi muốn chặn lại chúng ta miệng?"

"Tuyên truyền thời gian cũng không lưu lại liền không kịp chờ đợi muốn lên tân điện ảnh?"

"chờ một chút."

"Đây là muốn dùng tân điện ảnh đánh vào sang năm Thần Long thưởng sao?"

"Buông tha đi!"

"Người chính là theo chạy mệnh!"

"Nhưng không liên quan, chúng ta dưỡng người!"

"Ha ha ha ha, đột nhiên cảm giác được Ngự phụ thật là đáng yêu thế nào phá?"

"Cũng chớ nói gì rồi, vé xem phim ta mua còn không được mà!"

"Thương tiếc Ngự phụ, mặc dù biết người tân điện ảnh còn phải theo chạy, nhưng không trở ngại ta thích người điện ảnh!"

"Người điện ảnh không lấy được Thần Long thưởng là thực sự, ta thích người điện ảnh cũng là thật!"

"Sự thật chứng minh Tiện Ngự điện ảnh có bắt hay không thưởng, cùng người xem có thích hay không là hai chuyện khác nhau."

" "

Chơi thì chơi nháo thì nháo.

Thật thấy Tiện Ngự tân điện ảnh sẽ công chiếu tin tức, người xem vẫn là tràn đầy mong đợi.

Hơn nữa thừa dịp Thần Long thưởng đưa tới Tiện Ngự theo chạy vài năm lại tay trắng ra về đề tài nhiệt độ, hẳn này tân điện ảnh vừa ra, trực tiếp liền kèm theo thảo luận hào quang!

Bởi vì người xem rất rõ:

Một bộ phim nhìn có được hay không, cùng bộ phim này có hay không cảm thưởng không liên quan!

.

Giới điện ảnh.

Rất nhiều người trước tiên chú ý tới Tiện Ngự tân điện ảnh sẽ công chiếu tin tức.

"Hoắc, đây là không chịu phục?"

Có một vị điện ảnh đạo diễn chế nhạo nói.

Bên cạnh một tên trung niên nam nhân cười nói: "Vô luận có tức giận hay không, hẳn cảm thưởng là sớm muộn sự tình."

Đạo diễn ngoài ý muốn: "Long Dương lão sư rất coi trọng hẳn?"

Này trung niên nam nhân chính là « Long Nhân » Biên Kịch Long Dương!

Long Dương nhẹ giọng nói: "Không phải ta xem trọng hẳn, mà là hẳn có thực lực này."

Đạo diễn hiếu kỳ: "Nói thế nào?"

Khoé miệng của Long Dương có chút câu khởi: "Hắn chơi đùa là thắng bằng nghệ thuật, một khi hắn thành công đánh vỡ cái loại này thắng bằng, tháo xuống Thần Long thường cũng không khó khăn như vậy, trừ phi Thần Long thường bình ỳ đối với hắn có ý kiến."

Đạo diễn rơi vào trong sương mù: "Thắng bằng?"

Ánh mắt của Long Dương nheo lại: "« Long Nhân » thua ở Tiệp Ngự sau đó ta đem hắn mấy bộ phim nghiên cứu một lần, nghiên cứu sau đó phát hiện một cái rất thú vị hiện tượng, hắn điện ảnh, luôn là ở thắng bằng nghệ thuật cùng buôn bán thiên bình, cho nên hắn điện ảnh, tính nghệ thuật luôn là điểm đến đó thì ngừng, đồng thời hắn trong phim ảnh buôn bán tính lại sẽ không thái quá hỏa, người nói hắn vé xem phim phòng cao, nhưng thật giống như lại không phải đỉnh phong phòng bán vé tiêu chuẩn, người phải nói hắn điện ảnh đủ nghệ thuật, nhưng dù là « Hachikō », cũng chưa nói tới thuần túy mảng nghệ thuật, mà là một bộ nội dung cốt truyện phiến, đây là ta một mục ở theo đuổi cảnh giới, liên điểm này mà nói hắn làm so với ta tốt."

"Ý người là?"

Đạo diễn thật giống như có chút biết.

Long Dương ý tứ coi như rõ ràng.

Tiệp Ngự điện ảnh, nhưng thật ra là chiếu cố rất nhiều rồi nhân khẩu vị.

Thích xem điện ảnh nhân, nhìn Tiệp Ngự điện ảnh, sẽ không cảm thấy quá đáng rộn ràng huyền ảo.

Thích xem mảng kinh doanh nhân, nhìn Tiệp Ngự điện ảnh, sẽ không cảm thấy quá đáng trầm muộn không thú vị.

Bởi vì hắn điện ảnh đang làm thắng bằng, gần như cùng lúc đó chiếu cố hai loại đám người xem xem phim cảm thụ.

Long Dương nói như đinh chém sắt: "Nếu như hắn có thể đánh vỡ sự cân bằng này, có lẽ đem sẽ để cho tất cả mọi người thấy một cái khác nhau hoàn toàn Tiệp Ngự."

"Hắn có thể phá ấy ư, có thể hay không mất thắng bằng?"

"Cá nhân ta điện ảnh ý niệm sáng tác trung, thắng bằng mới là khó khăn nhất nghệ thuật, hắn liên thắng bằng cũng có thể nắm giữ tốt như vậy, nguyện ý đi cực đoan lời nói, người cảm thấy sẽ kém sao?"

"Sẽ không . Nhưng thật có người nói đơn giản như vậy sao?"

"Dĩ nhiên không phải."

Long Dương bỗng nhiên nhíu mày:

"Khó khăn nhất bộ phận hay lại là kịch bản, một cái đủ để tươi đẹp người sở hữu kịch bản, nhưng loại này kịch bản, yêu cầu va chạm ra linh cảm tia lửa có lẽ phí thời gian mấy năm vẫn có thể gặp mà không thể cầu, ta chẳng qua là cảm thấy hắn sớm muộn có thể làm được . Nhưng có lẽ, ta so với hắn trước làm được cũng nói không chừng đấy chứ?"

"Không hồ là Long Dương lão sư!"

"Nói trắng ra là, muốn chinh phục Thần Long thưởng liền hai con đường."

"Kia hai cái?"

"Hoặc là văn nghệ đến chết, hoặc là giải trí đến chết."

---

ps: Cảm tạ 【 Hỏa Hỏa thúc giục thêm một dạng lưu ly 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, đầu gối muốn đã tê rần ọọ

// ko hiểu sao dạo này sáng sớm đăng chương toàn lỗi

Vạn Biến Hồn Đế Truyện hậu cung , tình tiết phát triển càng lúc càng nhanh

Hơi mạn chóng chỉ định với người nghiêm túc . Vạn Biến Hồn Đế

Chương 649: Đây là vấn đề nguyên tắc

"Dựa theo người yêu cầu, điện ảnh nhanh nhất muốn số mười chiếu phim, nói đến còn phải cảm tạ Thần Long thưởng thảo luận, trên mạng đối chúng ta điện ảnh đề tài độ thảo luận tạm được, nếu không tuyên truyền thời gian liền quá chặt."

Tinh Mang giải trí.

Lão Chu cười nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu bỗng nhiên lại nói: "Lâm Uyên người năm nay bao nhiêu tuổi?"

Lâm Uyên nói: "24."

Lâm Uyên xuyên việt đến Lam Tinh, đã có thời gian năm năm rồi.

Lão Chu cảm khái: "24. Thật đúng là trẻ tuổi a. Ta nhớ được người là mười chín tuổi gia nhập công ty chúng ta."

"Ừm."

"Mấy năm nay người liền chưa từng nghĩ tìm một người bạn gái?"

Lâm Uyên lắc đầu, rất dứt khoát trả lời:

"Chưa từng nghĩ."

Lão Chu bật cười: "Người cái tuổi này sớm nên tìm bạn gái nha, nhân gia đại học liền bắt đầu yêu, người lớn như vậy sẽ không có yêu đương quá sao?"

Lâm Uyên lặn nửa lắc đầu.

Lão Chu bất đắc dĩ: "Quả nhiên với mẹ người nói như thế."

"Lão mẹ?"

Lâm Uyên sừng sốt một chút.

Lão Chu cười khổ nói: "Mẹ người nói người lúc trước bởi vì thân thể nguyên nhân, một mực không có yêu đương quá, bây giờ thân thể của người đã hồi phục, cho nên nhờ vả ta cho ngài giới thiệu bạn gái đây."

Lão Chu chính mình cũng cảm thấy kỳ quái.

Chuyện này nói ra ai dám tin à?

Đường đường Tiệp Ngư muốn yêu, lại còn yêu cầu trưởng bối giới thiệu?

Lâm Uyên: ". "

Hắn cũng không biết mỗi ngày mê mệt quảng trường múa lão mẹ lúc nào với lão Chu có liên lạc.

"Ta đây hỏi một chút người, có yêu mến cô gái sao?"

"Không có."

"Vậy người có yêu mến nam hài tử?"

Thực ra cái vấn đề này không cần phải, nhưng lý do an toàn, lão Chu vẫn hỏi một câu.

Dù sao ngoại giới một mực có lời đồn đãi nói Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng là một đôi tới.

Kia Sở Cuồng đại khái suýt là một cái nam.

Lâm Uyên nói: "Không có."

Lão Chu Tùng rồi giọng: "Ta đây an bài đàng gái với người gặp mặt đi — không phải ra mắt, người đừng có áp lực trong lòng, chính là gặp mặt tán gẫu một chút!"

Người tuổi trẻ bây giờ cũng sĩ diện hảo.

Phải nói là ra mắt, rất dễ dàng tạo thành người trẻ tuổi tâm lý mâu thuẫn.

"Không cần."

Lâm Uyên đổi loại chuyện này không làm sao có hứng nổi.

Lão Chu vội nói: "Chính là thấy một mặt ăn một bữa cơm cái gì, nữ hài tử kia có thể không phải ta lão Chu giới thiệu, ta lão Chu cũng không lớn như vậy mặt, hay lại là công ty chúng ta lão đại tự mình đáp cầu dặt mối, mới liên lạc với đối phương."

"Công ty còn bao hôn phối?"

Lâm Uyên hoàn toàn không nhớ hợp đồng bên trong có điều này.

Lão Chu bật cười: "Cái gì bao hôn phối a, đó là ta vị kia lão tổng quan tâm người!"

Lâm Uyên lắc đầu.

Đang định lần nữa cự tuyệt, hấn điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Là lão mục đánh tới.

Hấn vừa tiếp thông, bên trong liền truyền tới lão mục thanh âm:

"Đi gặp một chút đi, cô bé kia ta xem qua hình, đẹp mắt chặt."

"Ồ."

Lâm Uyên không có cự tuyệt nữa.

Lão mục lời nói, Lâm Uyên rất ít cự tuyệt.

Coi như là cự tuyệt, Lâm Uyên cũng sẽ áp dụng tương đối uyển chuyển phương thức.

"Đáp ứng?"

Thấy Lâm Uyên cúp điện thoại, lão Chu biểu tình mong đợi.

"Ừm."

"Ta đây liên liên lạc bên kia!"

Lão Chu bỗng nhiên hăng hái: "Ta để cho thợ trang điểm quá tới cho người ăn mặc một chút."

"Không muốn."

Lâm Uyên trả lời rất kiên quyết.

"Cũng được, ngược lại người thấy thế nào thế nào soái!"

Lão Chu mỹ tư tư cầm lên điện thoại di động, ra ngoài liên lạc bên kia. Qua hai phút, lão Chu trở lại Lâm Uyên phòng làm việc, vẻ mặt tựa hồ mang theo mấy phần hoan hi: "Địa chỉ ta phát điện thoại của Cố Đông lên, một hồi người ngồi Cố Đông xe lên đường đi!"

"Được."

Lâm Uyên tùy ý nói.

Mười phút sau.

Lâm Uyên ngồi lên Cố Đông xe lên đường.

Cố Đông có chút hiếu kỳ nói: "Lâm Đại Biểu phải đi Mạt Ly Trang Viên làm gì?"

"Mạt Ly Trang Viên?"

"Ngài không biết sao, mục đích của chúng ta địa."

"Há, đi ra mắt."

Mặc dù lão Chu nhân mạnh này không phải ra mắt, bất quá Lâm Uyên cảm giác đây chính là ra mắt.

"Phốc!"

Cố Đông theo bản năng đạp hạ chân phanh, sau đó vội vàng nói: "Xin lỗi, Lâm Đại Biểu, ta có chút thất thố."

Vừa nói, Cố Đông lần nữa giẫm đạp nổi lên chân ga.

"Lâm Đại Biểu tại sao phải đi ra mắt?" Cố Đông biểu tình có chút cổ quái.

"Lão mù kêu."

Lâm Uyên nói thật.

Cố Đông buồn cười nói: "Ý tứ của ta là, Lâm Đại Biểu không ngại cùng người ra mắt, sau đó yêu, thậm chí kết hôn sao?"

"Chưa từng nghĩ."

Lâm Uyên như cũ nói thật, hẳn chưa từng cân nhắc qua loại vấn đề này.

"Ngài liền chưa từng nghĩ tìm người bạn gái?"

"Không có."

"Vậy ngài đối yêu yêu thấy thế nào?"

"Không biết."

" "

Cố Đông không biết rõ làm sao trò chuyện.

Lâm Đại Biểu trong tự điển tựa hồ ép căn bản không hề "Yêu" hai chữ này.

"Nhưng nhân cuối cùng là muốn kết hôn nha." Cố Đông chỉ có thể dẫn dắt.

"Vậy thì kết a."

"Vớ ai kết?"

"Vớ nữ nhân."

"Vớ cái gì nữ nhân?"

"Thích."

"Ngài thích gì dạng nữ nhân?"

"Kia phải đợi gặp mới biết."

"Nếu như một mực không gặp được đây?"

"VẬY THÌ KHÔNG KẾT."

Không thích đôi phương còn phải cùng người kết hôn, đó cũng quá không tôn trọng người.

Suy bụng ta ra bụng người, nếu như có nhân như vậy đối tỷ tỷ mình muội muội, Lâm Uyên nhất định sẽ rất tức giận.

"Được rồi."

Cố Đông đại khái hiểu chuyện gì xảy ra: "Kia Lâm Đại Biểu đi qua ra mắt là dự định đi cái đi ngang qua sân khấu?"

"Nếu như không thích lời nói cũng chỉ có thể như vậy."

Nếu như thích đôi phương, đôi phương lại vừa vặn thích chính mình, vậy thì nói yêu thương.

Ở Lâm Uyên nào đường về bên trong, sự tình chính là đơn giản như vậy.

"Kia Lâm Đại Biểu biết cái gì là thích không?"

"Thích không phải là thích không?"

"Lâm Đại Biểu đều không thích quá người khác, lại làm sao biết thích là cái gì chứ?"

"Ta lúc trước cũng không hiểu cái gì là sinh khí, cho đến có người làm để cho ta tức giận sự tình."

" "

Cố Đông cứ như vậy với Lâm Uyên hàn huyên tới nửa đường.

Bỗng nhiên.

Xe vừa vội ngừng.

Lâm Uyên thân thể nghiêng về trước, sau khi ngồi yên hỏi "Thế nào?"

"Thật giống như ra trở ngại rồi."

Cố Đông thử lái xe, kết quả xe một mực không cách nào chạy.

Nàng vội vàng xuống xe: "Lâm Đại Biểu chờ một chút, ta kiểm tra nhìn một chút."

"Không sao."

Lâm Uyên xuống xe theo.

Cố Đông mở ra trước xe động cơ cái.

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, cũng xem không hiểu.

Cố Đông nhúc nhích đầu: "Hay là tìm người đến sửa xe đi, thật xin lỗi, Lâm Đại Biểu, có thể phải trễ nãi thời gian của người rồi."

"Không nóng nẩy."

Lúc này đôi điện có xe lái tới, ở Lâm Uyên đám người phía trước ngừng lại, ấn xuống một cái kèn.

" Xin lỗi, xe hư rồi!"

Cố Đông một bên gọi điện thoại tìm người tới sửa xe, một bên hướng đôi phương nói xin lỗi.

Con đường này cũng không rộng rộng rãi, bọn họ xe vừa vặn chặn đường trung ương.

Rắc rắc.

Đối diện cửa xe mở ra, một tên vóc người cao gầy, dung mạo xinh đẹp cô gái trẻ tuổi đi lên giày cao gót xuống xe đi tới, tư thái ưu nhã đoan trang:

"Cụ thể vấn đề gì?"

"Không biết."

Cố Đông cười khỏ: "Bỗng nhiên liền hư rồi ."

"Ta xem một chút."

Nữ hài đi tới động cơ trước, đông sờ một cái tây nhìn một chút, nhưng sau đó xoay người từ xe mình bên trong xách ra hai cái hộp công cụ, đi tới Lâm Uyên cùng trước người Cố Đông mở ra.

Bên trong tất cả đều là một ít tuốc nơ vít loại công cụ.

"Người sẽ sửa xe?"

Cố Đông kinh ngạc nhìn trước mắt nữ hài.

Đối phương từ mặc đến ăn mặc, không một chút nào giống như một cái hội sửa xe nhân, từ gương mặt mà nói, đây là vút xuống làng giải trí cũng tuyệt không thua gì cao nhan giá trị.

"Biết một chút."

Nữ hài mở miệng, trên tay lại không nhàn rỗi, đại lực tháo ra đèn Cố Đông xe trước linh kiện, cùng nạng mới vừa lúc xuống xe bộ kia ưu nhã đoan trang hình Tượng Hình thành to lớn tương phản.

Cố Đông trợn mắt hốc mồm.

Này tiêu tử tử khí lực là thực sự đại.

Lâm Uyên mở miệng: "Có muốn hay không ta hỗ trợ?"

"Muốn."

"Làm gì?"

"Tránh ra điếm, người cản trở ánh mặt trời rồi."

"Ồ."

Lâm Uyên phối hợp tránh người ra, đem tầm mắt cho đối phương.

Cố Đông bật cười.

Hiếm thấy thấy có cô gái không chịu Lâm Đại Biểu nhan giá trị mê hoặc a, nói chuyện không có chút nào khách khí.

Hơn nữa đối phương thật giống như căn bản không nhận biết Tiện Ngư.

Giằng cộ mười phút khoảng đó.

Nữ hài rốt cuộc quyết định được, đối Cố Đông nói: "Lên xe thử một chút."

Cố Đông có chút ngưng ngưng nhìn đối phương: "Cám ơn, cái kia ."

"Sửa xong."

Nữ hài thúc giục một câu.

Cố Đông gạt đầu một cái, từ trong xe rút ra khăn giấy: "Ta là muốn nói, người mặt dính chút dầu màu xám ."

Cô bé này sửa xe đem mình chuẩn bị đây bụi đất, hơi có mấy phần tức cười, lại bởi vì nhan giá trị thật sự là cao hơn phân, tức cười trung lại hiện ra mấy phần khả ái tới.

"Nhu vậy a."

Nữ hài nhận lấy khăn giấy, hướng về phía kính chiếu hậu xoa xoa, phát hiện lau không quá không chút tạp chất, ảo não gồ lên quai hàm.

Đồng thời.

Cố Đông đã lên xe nổ máy động cơ, thử mở một chút, quả nhiên không có vấn đề.

"Cám ơn!"

Nàng vội vàng xuống xe cảm tạ, còn nắm một chai thủy: "Khổ cực người, tiêu tử tử thật là người đẹp tâm thiện!"

"Không cần cảm ơn."

Nữ hài đưa tay ra.

Cố Đông ngần người: "Có ý gì?"

"Hai trăm khối."

Cô bé nói: "Tiền sửa xe, phiền toái kết một chút sổ sách, ở trong tiệm tu muốn năm mươi, nhưng cân nhắc đến trong tiệm nhân lái xe tới đây tiền dịch vụ, hai trăm khối không quá phạm."

Cố Đông: " . "

Nguyên lai là có thù lao hỗ trợ a.

Nàng vội vàng nói: "Hắn, hắn, ta đây liền cho ngài chuyển tiền!"

"chờ một chút."

Con mắt của Lâm Uyên hí một cái.

Không biết tại sao, hắn bỗng nhiên nghĩ thấy một cỗ khí tức đồng loại, đi về phía trước một bước:

"Một trăm khối, người chỉ bận làm việc mười phút, linh kiện cũng không có thay đổi."

Nữ hài nhìn Lâm Uyên liếc mắt, thở dài:

"Coi như các người may mắn, 180, ta tiết kiệm các người ít nhất nửa giờ."

Lâm Uyên lắc đầu: "120, không thể nhiều hơn nữa, trong tiệm sẽ không thu tiền, bởi vì này xe ở bảo tu kỳ."

Nữ hài nhìn chằm chằm Lâm Uyên: "170, không thể ít hơn nữa."

Lâm Uyên nhú mày một cái: "Người đã để cho một bước, ta đây cũng nhường một bước, 130, không thể nhiều hơn nữa."

"Các người cản ta đường, ta hỗ trợ sửa xe, thu chút tiền không quá phạm chứ ?"

"Vấn đề là 170 quá nhiều."

" . "

Cố Đông mờ mịt nhìn hai người cãi vã.

Cô bé này lái ra xe, được có trên một triệu, nhìn một cái chính là không thiếu tiền chủ nhân.

Lâm Uyên liền càng không cần phải nói.

Vị này Lâm Đại Biểu một giây đồng hồ thu nhập đều không ngừng hơn 100 đồng tiền.

Nhưng chính là như vậy hai cái cầu nhà giàu, lại đang vây quanh hơn 100 đồng tiền tiền sửa xe trả giá?

Là các người người có tiền quá keo kiệt?

Hay là chúng ta người nghèo làm quá bành trướng?

"Chớ ồn ào, một trăm rưỡi, giá tổng cộng, bây giờ ta liền chuyển tiền!"

Thấy hai bởi vì hơn 100 đồng tiền tranh phong tương đối, nhìn dáng dấp muốn cạnh tranh đến tối, Cố Đông rút cuộc không nhịn được kêu ngừng.

"Xem ở tiêu cô nương phân thượng."

Nữ hài nhìn Lâm Uyên liếc mắt, thuận thực mở ra điện thoại di động thu khoản cây số.

"Quay lại để cho công ty chi trả cho người." Lâm Uyên cũng không có tiếp tục giữ vững, đối Cố Đông nói.

"Không phải hơn 100 đồng tiền sao ."

Cố Đông chuyển tiền xong, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Hơn 100 nhanh đây!"

Lâm Uyên cùng nữ hài cơ hồ là đồng thời mở miệng.

Cố Đông bị hung sừng sốt một chút, tốt nửa ngày mới ủy khuất ba ba đạo:

"Các người người có tiền quá khi dễ người rồi."

Hai người lần nữa đồng thời mở miệng: "Đây là vấn đề nguyên tắc."

Cố Đông: " . "

// khụ, xin lời bình :)))

Thẻ loại võng du kết hợp tiên hiệp, truyện hay hấp dẫn, tình tiết lôi cuốn, câu văn dễ đọc... mời mọi người nhảy hố! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 650: Sở Môn Thế Giới

Sửa xong xe.

Nữ hài suất rời đi trước.

Cố Đông chuẩn bị tiếp tục đi tới thời điểm, Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được lão Chu điện thoại:

"Không cần đi, đàn gái bên kia thật giống như tạm thời có chút việc gấp phải xử lý, hôm nay không có thời gian với người gặp mặt, chuyện này làm không quá nói, ta đã hung hăng phê bình bọn họ, một chuyên tay không, người cũng đừng quá tức giận, ta hẹn lại lần sau, để cho nàng đến tìm người!"

"Um."

Không có cảm giác gì.

Lâm Uyên coi như đi ra hóng gió.

Hai người đi vòng vèo công ty.

Trở về trên đường, Cố Đông bỗng nhiên nói hơi xúc động:

"Vừa mới kia tiêu tử tử nhìn một cái chính là có người có tiền, không nghĩ tới lại còn sẽ sửa xe, nếu không có nàng chúng ta nhưng ngay khi trên đường thả neo rồi, hơn nữa dung mạo của nàng thật là đẹp, so với rất nhiều nữ minh tinh cũng còn khá nhìn, đáng tiếc quên hỏi nàng da thịt thể nào bảo dưỡng."

Lâm Uyên nhắm mắt dưỡng thần.

Sau đại chiến cần nghỉ ngơi.

Hắn cảm giác mình trả giá kỹ năng lạnh nhạt.

Phải biết hắn chính là Giản Dịch cùng trong lòng Hạ Phồn siêu cấp trả giá Vương, lúc trước ba người đi ra ngoài mua đồ, dưới tình huống bình thường hắn đều là có thể giảm 50% chặt xuống, lần này lại không chiếm được tiện nghi gì.

Trở lại công ty, lão Chu không nhắc lại ra mắt chuyện.

Buổi tối ăn cơm xong, trong nhà lão mù cũng không nhắc lại này tra.

Lâm Uyên chỉ coi là sinh hoạt trung tiêu nhạc đệm.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên lại lần nữa đi tới công ty, lại thấy lão Chu cùng điện ảnh bộ một đám người chuẩn bị đi ra ngoài.

"Có muốn hay không đồng thời?"

Lão Chu thấy Lâm Uyên, cười nói: "Tổ chức chúng ta rồi « Sở Môn Thế Giới » xem trước."

Lâm Uyên ngẩn người: "Xem trước còn chưa bắt đầu? Đang trong kỳ hạn không phải đã định sao?"

Lão Chu giải thích: "Người điện ảnh rất nhiều điện ảnh đều nguyện ý trả tiền, cho nên mọi người trước thời hạn định đang trong kỳ hạn, nhưng cụ thể xếp hàng phiên vẫn là phải xem phim chất lượng."

"Ừ, ta không đi."

Với điện ảnh đại biểu tiếp xúc, yêu cầu nhất định năng lực giao tế, Lâm Uyên không giỏi đối phó cái loại này tình cảnh.

Hắn đối phó đủ loại tình cảnh phương thức rất đơn giản một.

Chỉ sẽ lộ ra một cái phù hợp xã hội mong đợi nụ cười.

"Chúng ta đây đi trước."

Lão Chu khoát khoát tay, mang theo điện ảnh bộ sát Hương mỗ gia trước thời hạn đặt tốt chiếu phim địa điểm.

Xem trước chiếu phim địa điểm là Tô Thành thời đại Ảnh Thành.

Lão Chu đám người đến sau đó, liền ở cửa nghênh đón các đại điện ảnh đại biểu tới.

"Trương đại biểu tới rồi!"

"Vương đại biểu mời vào!"

"Lý đại biểu đã lâu không gặp!"

" "

Điện ảnh là phân công nghệ thuật, không chỉ có Biên Kịch đạo diễn các diễn viên các ty kỳ chức, điện ảnh quay chụp hoàn thành sau đó, lão Chu mấy người cũng có sắp xếp xem trước nhiệm vụ.

Xem trước sau khi kết thúc.

Liên quan tới xếp hàng phiên, liên quan tới điện ảnh phân chia, đều cần lão Chu đám người cùng các điện ảnh các đại biểu thần thương khâu chiến một phen.

Trong đám người.

Đại địa điện ảnh Diệp Hồng Ngư cũng tới.

Đây là Diệp Hồng Ngư lần thứ hai tham gia Tiệp Ngư điện ảnh xem trước.

Lần trước nàng tham gia là « Hachikō » xem trước.

Kết quả một lần kia, được xưng thiết nương tử Diệp Hồng Ngư khóc không thành tiếng.

Lần này Diệp Hồng Ngư tới rất khiêm tốn, cùng lão Chu đơn giản đánh xong kêu, liền trực tiếp bước vào ảnh thính.

Cùng Diệp Hồng Ngư cùng đi, là đại địa điện ảnh một vị thị trường phân tích nhân, tên là Phan Lỗi.

Cái gọi là thị trường phân tích, chính là đánh giá vé xem phim phòng.

Thực ra đây là điện ảnh đại biểu công việc, nhưng có lúc điện ảnh đại biểu cũng sẽ mang càng chuyên nghiệp phân tích nhân. Bởi vì này loại chuyên nghiệp phân tích nhân đối điện ảnh giá trị nghĩ rằng thường thường chuẩn xác hơn.

Ở ảnh thánh ngồi xuống sau đó.

Phan Lỗi chế nhạo nói: "Hồng Ngự hôm nay khăn giấy mang đủ chưa?"

Làm đại địa điện ảnh thiết nương tử, Diệp Hồng Ngự được xưng nhìn bất kỳ điện ảnh mãi mãi cũng sẽ không có tâm tình chấp chờn.

Nhưng lần trước nhìn « Hachikō », Diệp Hồng Ngự hung hăng lật xe rồi.

Chuyện này truyền ra sau đó, trong công ty không ít người đều thích lấy chuyện này trêu chọc Diệp Hồng Ngự.

Hôm nay lại vừa là Tiệp Ngự điện ảnh xem trước, cho nên Phan Lỗi mới có thể chuyện xưa trọng đề.

"Hôm nay ta sẽ không khóc nữa, ngược lại là người cố hảo chính mình đi."

Diệp Hồng Ngự liếc mắt.

Phan Lỗi nói: "Hôm nay chúng ta chỉ có thể cười, sẽ không khóc, dù sao đây là một bộ kịch vui."

Hôm nay bộ này « Sở Môn Thế Giới » vai nam chính là Hạ Thắng.

Hạ Thắng xuất diễn « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » tẩu hồng, , xuất đạo lên chính là kịch vui diễn viên, ở đó sau đó hắn tham diễn toàn bộ điện ảnh loại hình cũng toàn bộ đều là kịch vui.

Bây giờ Hạ Thắng, đã coi như là kịch vui vòng khá có danh tiếng kịch vui tinh rồi.

Thấy « Sở Môn Thế Giới » do Hạ Thắng diễn viên chính, lại Biên Kịch hay lại là Tiệp Ngự thời điểm, Phan Lỗi theo bản năng cho là đây là một bộ vô ly đầu kịch vui.

Đây cũng là còn lại điện ảnh đại biểu ý tưởng.

Nhưng mà.

Đang lúc này, lão Chu chợt đi về phía phía trước bệ, dùng Microphone nói một câu nói: "Điện ảnh bắt đầu chiếu phim trước cần phải nhắc nhở mọi người một điểm là, « Sở Môn Thế Giới » là một bộ điện ảnh."

Hiện trường nhất thời ồn ào tức á.

Diệp Hồng Ngự cũng có chút ngoài ý muốn.

Phan Lỗi càng là bật thốt lên: "Tinh Mang đang làm cái gì?"

Tràng này xem trước kịch thước không nhỏ, tất cả mọi người cho là bộ phim này là buôn bán Mạnh hài kịch, kết quả lão Chu lại nói đây là một bộ điện ảnh?

Điện ảnh đáng giá làm động tĩnh lớn như vậy?

Đò chơi này có thể kiếm được tiền sao?

Chúng ta điện ảnh nếu như phòng bán vé!

Tốt.

Coi như là điện ảnh cũng không liên quan.

Tiện Ngự điện ảnh, nội dung cốt truyện phương diện cũng sẽ không quá tự hải, khẳng định vẫn là có thể bắt được một ít phòng bán vé.

Có thể các người dùng Hạ Thắng làm nam nhất hào là chuyện gì xảy ra?

Hạ Thắng là triệt đầu triệt đuôi kịch vui diễn viên!

Nào có vô lý đầu kịch vui diễn viên diễn viên chính điện ảnh?

Tuyển vai diễn đạo diễn là suy nghĩ bị lừa đá sao?

Nhìn không ra vai diễn sao?

Trong lúc nhất thời, điện ảnh các đại biểu đều có chút buồn bực.

Bất quá ồn ào sau đó, hiện trường lại nhanh chóng yên tĩnh lại.

Đang ngồi cũng không phải phổ thông người xem, biết điện ảnh đồ chơi này chuyện gì cũng có thể phát sinh.

Bây giờ thì nhìn Tinh Mang thế nào đem những này mũi dùi cho viên trở lại.

Nếu như viên không trở lại, kia bộ phim này xếp hàng phiến tuyệt đối rất thâm.

Dù sao rạp chiếu phim là không có có Thường Thắng tướng quân.

Dù là Tiện Ngự mỗi bộ phim cũng biểu hiện thượng cấp, cũng không có người dám nói Tiện Ngự hạ bộ phim liền nhất định thành công.

Điện ảnh các đại biểu gặp quá nhiều thành công nhiều lần, cuối cùng một ngã nhào ngã chổng vó cũng rốt cuộc không vớt lên chủ nhân.

"Vấn đề không có ở đây điện ảnh, hay là ở với Hạ Thắng."

Lão Chu quan sát được điện ảnh các đại biểu phản ứng sau, cùng bên cạnh điện ảnh bộ thành viên nhỏ giọng trao đổi một câu.

Kia điện ảnh bộ nhân đạo: "Đây là Tiện Ngự giữ vững, chúng ta cũng không có biện pháp."

Lão Chu cười một tiếng: "Nhưng người xem qua thành phẩm, hẳn biết Hạ Thắng biểu diễn rất tốt."

"Đây cũng là."

Ở lão Chu cùng đồng liêu thảo luận gian, hiện trường màn ảnh tối xuống.

Điện ảnh lấy ra Tinh Mang công ty nhãn hiệu hình tượng, đó là một vùng sao trời trung lóng lánh quân tinh.

Rồi sau đó.

Trong hình xuất hiện một người mang kính mắt ánh mắt thâm thúy người trung niên, đối diện ống kính chậm chạp nghiêm túc giảng thuật:

"Chúng ta đã chán ghét diễn viên dáng vẻ kịch cỡm, cũng đúng bạo phá tình cảnh cùng với máy tính đặc hiệu xuất hiện thẩm mỹ mệt nhọc, từ ở phương diện khác mà nói, mặc dù Sở Môn sinh hoạt tại một cái hư cấu trên thế giới, nhưng bản thân hẳn lại không một chút nào giả, không có kịch bản

gốc, không có nói từ thể, mặc dù này chưa chắc là danh sư kiệt tác, lại không thể giả được, đây chính là một bộ sinh hoạt thực lục ."

Bạch!

Này rõ ràng chỉ là điện ảnh đệ nhất màn, thậm chí đoạn thứ nhất lời kịch, Diệp Hồng Ngu giữa cổ nhưng là nhanh chóng dựng lên một tầng tinh tế dày đặc nhưng ma!

Chuyên nghiệp điện ảnh đại biểu, đối điện ảnh ý đồ luôn là như vậy nhạy cảm.

Mặc dù nàng trên nét mặt cái gì cũng không nhìn ra, chỉ là giọng mang theo khác thường nói một câu:

"Đây là cái gì?"

Phan Lỗi không nói gì, nhưng đáy mắt lại kinh nghi bất định, da đầu cũng mơ hồ có chút không khỏi tê dại!

Sở Môn Thế Giới?

Đây chẳng lẽ là .

Nếu như mình không có đoán sai lời nói, Tiệp Ngu lần này kịch bản sáng tạo liền quá kinh khủng, đây quả thực là một cái thần Tiên Nhất như vậy thần cấp não động! ! !

Thể loại võng du kết hợp tiên hiệp, truyện hay hấp dẫn, tình tiết lôi cuốn, câu văn dễ đọc... mời mọi người nhảy hố! Nghe Nói Ngươi Rất Chảnh À

Chương 651: Sinh hoạt là 1 tọa nhà tù

Điện ảnh lấy tam đoạn phỏng vấn làm bắt đầu.

Đoạn thứ nhất phỏng vấn đối tượng là nghiêm túc trung niên nam nhân;

Đoạn thứ hai phỏng vấn đối tượng là một cái đẹp dễ cô gái trẻ tuổi;

Thứ ba đoạn phỏng vấn đối tượng là một gã rất là thanh niên to con.

"Ta sinh hoạt chính là « Sở Môn Tú » ."

"Đối với ta mà nói như vậy sinh hoạt rất mỹ mãn."

"Nội dung chân thực, như các vị thấy, tuyệt không có giả dối, có chỉ là đạo diễn điều khiển."

"Các khán giả suốt đêm thưởng thức, coi hẳn vì Lương Hữu."

" "

Phỏng vấn sau khi kết thúc.

Sở Môn chính thức đăng tràng.

Màn ảnh thoáng qua một đạo phụ đề:

Sở Môn Tú thứ 109 09 nhật phát hình.

Mở đầu như vậy, lộ ra không đầu không đuôi.

Nhưng kỳ thật mở đầu có hết mấy chỗ chi tiết nhắc nhở.

Đang ngồi đều là chuyên nghiệp điện ảnh đại biểu.

Dù là có phản ứng tương đối chậm, cũng theo tam đoạn phỏng vấn sau khi kết thúc dần dần biết điện ảnh mở đầu ở nói cái gì.

Nhất thời.

Rất nhiều điện ảnh đại biểu sắc mặt đều thay đổi!

Cùng lúc đó.

Diệp Hồng Ngự đồng tử, chính là có chút co rút lại một chút.

"Quả nhiên là như vậy!"

Diệp Hồng Ngự phía bên phải, Phan Lỗi thanh âm có chút run rẩy!

Vừa mới bắt đầu đối trung niên nam nhân phỏng vấn, Phan Lỗi liền cảm giác có cái gì không đúng.

Mà bây giờ.

Hắn rốt cuộc xác định ý nghĩ của mình!

Đây tựa hồ là một đương đang ở live stream tiết mục!

Mà vừa mới kia tam đoạn phỏng vấn, rất có thể là đối với đạo diễn cùng với diễn viên chính môn phỏng vấn ——

Nói cách khác!

Nhân vật chính sinh hoạt đang bị toàn cầu live stream!
Nhân vật chính bên người tất cả mọi người đều là diễn viên, chỉ có nhân vật chính không biết!

Nhất thời!

Ảnh bên trong phòng khách vang lên một trận ồn ào!

"Này quá điên cuồng!"

Phan Lỗi gắt gao đè nén chính mình trong giọng nói hung phấn, cái này sáng tạo từ điện ảnh vừa mới bắt đầu tựa như cùng một viên đạn, trực tiếp đánh trúng Phan Lỗi tim!

Mà trên màn ảnh lớn.

Hình ảnh cũng rút cuộc tiến vào « Sở Môn Tú » thế giới.

Điện ảnh các đại biểu dần dần an tĩnh lại, chỉ là biểu tình rõ ràng nếu so với trước kia nhận chân rất nhiều.

"Chào buổi sáng!"

Sở Môn vừa ra khỏi cửa liền cùng hàng xóm chào hỏi:

"Nếu như sẽ không còn được gặp lại các người, chúc các người chào buổi sáng, ngủ ngon, trưa an."

Nụ cười đầy ở trên mặt hắn, Sở Môn cả người tràn đầy ánh mặt trời.

"Chào buổi sáng."

Hắn tựa hồ cùng toàn bộ hàng xóm cũng sống chung hòa thuận.

Điện ảnh các đại biểu cẩn thận nhìn chăm chăm hàng xóm môn biểu tình, biểu tình hồ nghi.

Nếu như đây là một loại điện ảnh, bọn họ sẽ không đòi một ít hàng xóm loại vai phụ cảm thấy hứng thú như vậy.

Bất quá bởi vì mở đầu giới thiệu, Người bình luận điện ảnh môn bây giờ rất khó xem nhẹ những thứ này vai phụ.

Bởi vì Người bình luận điện ảnh môn đứng ở thượng đế thị giác, biết những thứ này vai phụ thực ra đều là diễn viên.

Nhưng rất hiển nhiên, vai phụ môn cũng không có gì sơ hở.

Chỉ một từ đoạn này biểu hiện đến xem, vai phụ môn phảng phất thật chỉ là sinh hoạt tại Sở Môn bên người người bình thường.

Lái xe .

Trước đi công ty .

Sở Môn tựa hồ là một người bình thường dân đi làm.

Không bị điện giật Ánh Kính đầu, rất có nhiều chút ý vị sâu xa.

Ông kính hiện ra Sở Môn cũng phi thường quy thị giác, mà là từ một ít tương đối đặc thù góc độ .

"Ấn nút máy thu hình?"

Có người đại khái đoán được những thứ này ông kính ám chỉ.

"Sở Môn, buổi sáng khỏe!"

Một đôi sinh đôi nam nhân bỗng nhiên cùng Sở Môn chào hỏi, nhìn như vô tình đem Sở Môn đẩy tới một cái tấm bảng quảng cáo trước.

Trên biển quảng cáo là một nhà hàng quảng cáo.

"Tổng Nghệ quảng cáo trông vào?"

Phan Lỗi thẳng người lên, biểu tình cổ quái lắm lắm.

Cùng lúc đó.

Chung quanh vang lên nhỏ nhẹ tiếng cười.

Sở Môn hiển nhiên không biết hẳn trong lúc vô tình phối hợp hai vị vai phụ đánh cái quảng cáo.

Hắn vẫn còn ở định hướng hai vị vai phụ rao hàng bảo hiểm.

Cái này cũng vạch trần thân phận của Sở Môn.

Hắn là nghề nghiệp là bảo hiểm nhân viên chào hàng.

Khó trách mở đầu Sở Môn cùng hàng xóm chào hỏi thời điểm nói: "Nếu như ta sẽ không còn được gặp lại các người, cầu chúc các người chào buổi sáng, trưa an còn có ngủ ngon."

Phía sau sẽ thế nào phát triển?

Phan Lỗi tử nhìn chòng chọc màn ảnh.

Điện ảnh mở đầu liền không lòng vòng quanh co lấy ra một cái tươi đẹp thần cấp sáng tạo, nhưng như thế nào đem một cái sáng tạo hiệu quả tối đại hóa cũng rất khảo nghiệm Biên Kịch công lực rồi.

Tiến vào công ty.

Sở Môn bỗng nhiên lén lén lút lút gọi điện thoại, hẳn muốn đi Tần Châu Tô Thành .

Tô Thành là Tinh Mang công ty vị trí.

Tiên Ngu đoạn này địa vực tuyên truyền, mọi người ngầm hiểu lẫn nhau.

Bất quá Sở Môn tại sao muốn đi Tô Thành, điện ảnh không có giải thích.

Ngay sau đó, Sở Môn lại định ra biển.

Nhưng khi Sở Môn thấy trong nước chìm một chiếc thuyền nhỏ, hẳn chợt sắc mặt tái nhợt, sợ hãi thân thể khom xuống rời đi .

Sở Môn sợ thủy?

Điện ảnh vẫn không có giải thích nguyên nhân.

Kinh nghiệm phong phú điện ảnh các đại biểu minh bạch, đây là nội dung cốt truyện ở cửa hàng một ít gì đó.

Về đến nhà.

Sở Môn thê tử trở lại.

Này cái thê tử rõ ràng là điện ảnh mở đầu tiếp nhận phỏng vấn nữ diễn viên!

Mà nếu như nói trước sinh đôi huynh đệ quảng cáo trông vào phương thức coi như mịt mờ, kia thê tử quảng cáo đánh, liền vô cùng đơn giản thô bạo:

"Siêu thị bớt, ta mua này cái đầu bếp bạn lữ, băm mài gọt sẽ không độn ."

Hiện trường có người cười ra tiếng.

Nếu như trên thực tế có người dùng quảng cáo từ phương thức nói chuyện, nhìn qua nhất định rất ngu, mà với Sở Môn mà nói, tựa hồ đây chính là trên thực tế một màn.

"Oa nha, thật thần kỳ."

Hắn tượng trưng phối hợp một câu, hiển nhiên đã thành thói quen loại tình huống này.

Thực ra hắn căn bản không hiểu thế tử đang làm gì, càng không biết vô số người xem chính theo dõi hắn.

Rất hài hước.

Màu đen hài hước.

Toàn thế giới chỉ có ta không biết ta là cao . Nhân vật chính.

Trong tiếng cười.

Nội dung cốt truyện rất cuộc giải thích trước mặt mấy cái hồ.

Nguyên lai Sở Môn ra đời lên liền sinh hoạt tại cái này gọi là "Đào Nguyên Trần" địa phương.

Nhưng hắn một mực khát vọng đi ra Đào Nguyên Trần, biết một chút về thế giới bên ngoài.

Về phần Sở Môn sợ thủy nguyên nhân, thực ra cùng hắn khi còn bé bóng ma trong lòng có liên quan.

Hắn khi còn bé cùng cha ra biển chèo thuyền, cha nói bên ngoài quá nguy hiểm, hắn lại giữ vững muốn qua nhìn một chút, kết quả bọn họ tao ngộ bão táp, Sở Môn cha ngoài ý muốn rơi xuống nước tử vong.

Từ nay, Sở Môn trở nên phi thường sợ thủy.

"Suy luận viên rất đẹp."

Phan Lỗi nhẹ giọng mở miệng, kính người sáng tạo, phần lớn tồn tại đủ loại chỗ sơ hở cùng sơ hở.

Mà bộ phim này, đang dùng chi tiết tới bỏ tức những sơ hở này, để cho hết thủy đều trở nên hợp lý đứng lên.

"Rất đáng sợ."

Diệp Hồng Ngư giọng có chút trầm giọng nói: "Cha chắc cũng là diễn viên, vì để cho Sở Môn buông tha rời đi ý tưởng, đạo diễn cho Sở Môn cha an bài như vậy một trận tử vong tiết mục, cuộc sống này được an bài rất rõ ràng ."

Hiện đang thắc mắc là, cha tử vong là chú tâm an bài sao?

Còn là nói .

Thật chỉ là một trận ngoài ý muốn?

Trước mắt sự nghi ngờ này không chiếm được giải đáp.

Nhưng ngay sau đó.

Kết quả vai diễn, Sở Môn cha, lại lại lần nữa xuất hiện!

"Ba ."

Sở Môn có chút mộng.

Phụ thân hắn không phải đã chết rồi sao?

Đang lúc này, bỗng nhiên có người lao ra, đỡ Sở Môn cha bay nhanh rời đi. Sở Môn muốn đuổi theo, lại cảm giác toàn thế giới đều tại với hắn đối nghịch .

Vô số người bày ngăn cản ở trước mặt hắn.

Liên trên đường xe hơi cũng ngăn trở chặn đường hắn.

Hắn cuối cùng chỉ có thể vô lực nhìn cha đi xa.

"Đây là?"

Đoạn này mâu thuẫn tiết mục, để cho điện ảnh các đại biểu con mắt trọn to.

Lúc trước cha tử vong, nhất định là đoàn kịch an bài!

Nhưng cha tại sao xuất hiện lần nữa?

Này không phải sinh ra Bug rồi không?

Chẳng lẽ phụ thân là lương tâm phát hiện, muốn nhắc nhở Sở Môn, hết thấy các thứ này đều là tròng trò lừa bịp?

Vô số nghi vấn vây quanh mọi người.

Lúc này lại xuất hiện tân kịch tình điềm.

Nguyên lai Sở Môn muốn ra Tô Thành, không chỉ là muốn phải rời khỏi

Đào Nguyên Trấn, cũng bởi vì hắn đại học thời kỳ đã từng gặp được một cô gái.

Sở Môn yêu cô gái kia.

Cô gái kia vi phạm đạo diễn ý đồ, lại định đem chân tướng nói cho Sở Môn:

"Người người đều biết ngươi hết thấy, nhưng người người cũng đang diễn trò ."

Còn chưa nói hết, nữ hài liền bị nhân mang đi, nữ hài bị mang trước khi đi, cái kia tự xưng nữ hài cha nhân lạnh lùng vô tình nói một câu:

"Chúng ta phải đi Tô Thành."

Đây là Sở Môn phải rời khỏi Đào Nguyên Trấn một cái khác động lực.

Rất hiển nhiên.

Cha sự tình, để cho Sở Môn sinh ra cảnh giác.

Hắn phát hiện mình chung quanh hết thấy đều tốt như bị một bàn tay vô hình trước thời hạn thiết định xong như thế:

Hắn buổi sáng Sở Môn lúc sẽ đụng phải người giống nhau, giống vậy xe, liền thời gian cũng phá lệ thống nhất.

Hắn đi trên đường, sẽ cảm giác có vô số đôi con mắt đang len lén quan sát hắn.

Hắn bỗng nhiên vọt vào cao ốc thang máy, kết quả lại trong thang máy gặp đoàn kịch thư ký trường quay.

Cái này làm cho Sở Môn cảm thấy kiềm chế.

Hắn rốt cuộc không thể chờ đợi, hắn phải nhất định rời đi Đào Nguyên Trấn!

Cái địa phương này quá kỳ quái!

Thế nhưng cổ bàn tay vô hình lại xuất hiện, cái loại này toàn thế giới đều cùng Sở Môn đối nghịch cảm giác lại trở lại ——

Hắn đi mua vé máy bay, máy bay lại muốn một tháng sau này mới có vị trí. Hắn đổi còn xe buýt, mới vừa ngồi lên xe buýt, xe buýt liền xuất hiện máy trở ngại.

Bởi vì lúc đó bóng mờ, hắn sợ thủy không thể ngồi thuyền, dứt khoát tự giá ra ngoài, kết quả gặp "Hạch tiết lộ" .

Hắn muốn đi bộ chạy ra ngoài, lại bị một đám mặc phòng hóa phục người bắt trở lại.

Đại màn ảnh trước.

Điện ảnh các đại biểu ai cũng không nói gì.

Mọi người bỗng nhiên cảm giác Đào Nguyên Trần rất khủng bố!

Nó giống như một cái cự lao tù lớn, vẫn không nhúc nhích giam giữ đến Sở Môn.

Vô luận Sở Môn cố gắng như thế nào, hắn đều không cách nào thoát đi.

Mà ở trong phim ảnh, vô số quan sát « Sở Môn Tú » người xem tràn đầy phần khởi thảo luận Sở Môn cử động, bọn họ trong lời nói đối Sở Môn tương đối yêu thích, nhưng tựa hồ không có ai có thể lý giải Sở Môn thống khổ.

Không.

Có một cô gái, cái kia đã từng định đem chân tướng nói cho Sở Môn nữ hài, có lẽ nàng ở Đào Nguyên Trần bên ngoài, bận tâm nhìn live stream rồi thật nhiều năm « Sở Môn Tú » .

Khi nàng nhìn thấy Sở Môn từng chút từng chút chắp vá ra bản thân hình, nữ hài hộc mắt đỏ.

"Không nên buông tha a ."

Nàng nhìn màn ảnh bên trong Sở Môn, lẩm bẩm nói.

Sở Môn bắt đầu tuyệt vọng.

Hắn tìm tới đồng đảng Mã Long, tổ nói mình gặp gỡ, đồng đảng lại an ủi hắn:

"Không có ai chuối mưu hại ngươi ."

Làm Sở Môn sinh ra rồi đi ý tưởng, tất cả mọi người đều định giới hạn hắn.

Vợ của hắn dùng kim tiền giới hạn hắn.

Mẹ hắn dùng thân tình giới hạn hắn.

Mà bây giờ, hắn bạn tốt Mã Long, đang dùng "Hữu tình" tới giới hạn hắn.

Lúc này.

Ông kính bỗng nhiên chuyển đến chế tác tổ, mở đầu tiếp nhận phỏng vấn nghiêm túc trung niên nam nhân, đang ở tiết mục chế tác trung tâm, vì Mã Long thiết kế tỉ mỉ đến cảm nhận tới thâm lời kịch:

"Ngươi bảy tuổi lúc, chúng ta liền là bạn tốt ."

Ảnh bên trong phòng khách.

An tĩnh đáng sợ.

Nhưng toàn bộ điện ảnh đại biểu, chợt cảm nhận được một cỗ đến từ tứ chi bách hài kinh khủng rùng mình.

Diệp Hồng Ngu không được tự nhiên điều chỉnh tư thế ngồi.

Phan Lỗi cũng không nói gì thêm, chỉ là hai cái tay thật chặt quấn quýt lấy nhau.

Bất đắc dĩ .

Phần nộ .

Vội vàng .

Khô sở .

Mọi thứ tâm tình xông lên đầu.

Giờ khắc này, bọn họ hận không được vọt vào điện ảnh nói cho Sở Môn,

Đào Nguyên Trân là một trận trò lừa bịp!

Tất cả mọi người đều đang biểu diễn!

Bọn họ đang dùng cảm tình bắt cóc người!

Nhưng những cảm tình này, thực ra đều là diễn xuất đến, thê tử mẫu thân còn có huynh đệ, hết thầy hết thầy đều là giả giống!

Vâng.

Ngay một khắc này.

Tất cả mọi người đều vô cùng khát Vọng Sở môn có thể phát hiện chân tướng, xông phá cái này nhìn như ôn nhu, kì thực kinh khủng nhà tù!

Thê loại võng du kết hợp tiên hiệp, truyện hay hấp dẫn, tình tiết lôi cuốn, câu văn dễ đọc... mời mọi người nhảy hô! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 652: Giết ko chết ta cuối cùng rồi sẽ khiến cho ta càng cường đại

Lời nói dối trên võ đài, tất cả mọi người đều ở phiên phiên khởi vũ!
Làm Sở Môn lần lượt giùng giảng bò dậy, muốn hoàn toàn thoát đi, lại chỉ có thể lần lượt bắt đắc dĩ đụng vách tường, hấn gặp gỡ đã trong lúc vô tình làm động tới toàn bộ điện ảnh đại biểu tâm thần .

Sở Môn có chút bàng hoàng.

Hấn bắt đầu chia không rõ cái gì là thật cái gì là giả.

Mà đúng lúc này.

Sở Môn cha, xuất hiện lần nữa.

Mã Long nói: "Hết thấy các thứ này ngọn nguồn, ta tìm được hấn ."

Tiết mục người chế tác.

Cái kia nghiêm túc trung niên nam nhân, đạo diễn một cái tràng thế kỷ gặp lại đại hí, Sở Môn cùng cha đang băng khô lượn lờ trung ôm!

"Phối nhạc!"

"Cảnh gân!"

"Đặc tả!"

Xinh đẹp tuyệt vời, cảm nhận tới thâm, trong phim ảnh toàn bộ xem « Sở Môn Tú » người xem cũng lệ nóng doanh trông.

Đạo diễn phòng.

Tò lớn tiếng vỗ tay vang lên!

Người chế tác lại một lần nữa hóa giải Sở Môn thoát đi nguy cơ, nguyên lai sớm trong quá khứ vô số năm, tiết mục tổ liên trải qua đủ loại ngoài ý muốn khảo nghiệm, bọn họ bóp chết từng cái Sở Môn biết chân tướng cơ hội!

Lần này cũng giống vậy!

Nhưng ảnh thính Nội Viện tuyển các đại biểu lại cảm thấy một trận nồng đậm hơn rừng mình, rất nhiều người đều cảm thấy không thoải mái.

"Cái này người chế tác thật xấu!"

"Hấn Chúa tể rồi Sở Môn nhân sinh!"

"Trong phim ảnh người xem quá lạnh lùng!"

"Bọn họ lại cảm thấy như vậy tình cảnh rất cảm động, nhưng không biết tiết mục tổ phía sau động cơ thật là làm người ta nôn mửa."

"Người chế tác chính mình cũng bị chính mình cảm động."

"Ta là vì người khỏe, đại khái người chế tác là nghĩ như vậy đi."

"Hấn suy nghĩ rất nguy hiểm."

" "

Ảnh thính có thảo luận vang lên.

Tất cả mọi người cảm giác có chút tuyệt vọng.

Tất cả mọi người cảm thấy Sở Môn lại một lần nữa bị gạt.

"Không nên a ."

Ánh mắt của Phan Lỗi có chút hồ nghi.

Diệp Hồng Ngu khô khốc mở miệng: "Không đúng chỗ nào sao?"

"Người không phát hiện ấy ư, điện ảnh đã tiên hành 2 phần 3 rồi, nếu như lúc này Sở Môn còn chưa phát hiện chân tướng, kia phía sau tiết tấu sẽ có vấn đề rất lớn, trừ phi Tiệp Ngu dự định điện ảnh kết thúc cũng không để cho Sở Môn biết chân tướng."

Phan Lỗi từ thực tế góc độ lên đường.

Diệp Hồng Ngu ngơ ngẩn.

Nội dung cốt truyện sẽ như vậy tàn khốc sao?

Tiệp Ngu dự định để cho Sở Môn đến kết thúc cũng không phát hiện được chân tướng?

Tiệp Ngu tựa hồ thật là cái này mục đích.

Sở Môn lại khôi phục điện ảnh mở đầu trạng thái.

Nên ăn một chút, nên ngủ ngủ.

Phảng phất hoàn toàn buông tha rồi đi ý tưởng.

Điện ảnh các đại biểu rồi rít cau mày.

Điều này hiển nhiên không phải mọi người muốn thấy được nội dung cốt truyện.

Giống như là một cây gai, Sở Môn không rời đi, này cây gai liền hung hăng đâm vào ảnh thính đáy lòng của mọi người!

Dù ai cũng không cách nào bỏ đi!

Nhưng mà.

Ngay tại trong phim ảnh các khán giả nhiệt tình tràn đầy, điện ảnh mặt ngoài chúng lại như nghẹn ở cổ họng lúc, nội dung cốt truyện rồi cuộc lại một lần ngênh độn xoay ngược lại!

Sở Môn không hề từ bỏ!

Hắn lại lừa gạt có mặt khắp nơi máy thu hình, ở một cái đêm khuya lặng lẽ thoát đi!

"Hắn ý thức được!"

"Hắn lại muốn lần chạy trốn!"

Ảnh bên trong phòng khách lần đầu tiên vang lên to lớn tiếng hoan hô, toàn bộ điện ảnh đại biểu biểu tình cũng viết đầy hưng phấn cùng mong đợi!

Trong phim ảnh.

Đoàn kịch rồi cuộc phát hiện không đúng!

Toàn bộ Đào Nguyên Trần đều xuất động!

Toàn bộ diễn viên tìm khắp tìm Sở Môn!

Toàn thế giới cũng tìm Sở Môn!

Người chế tác vì để cho ánh sáng tốt hơn, lại trực tiếp không chế mặt trời mọc .

Nguyên lai toàn bộ Đào Nguyên Trấn, chính là một cái khổng lồ quay chụp căn cứ, nếu như từ vũ trụ ngắm nhìn Lam Tinh, có hai cái kiên trúc liếc qua thấy ngay!

Thứ nhất, là Trường Thành!

Cái thứ 2, là Đào Nguyên Trấn!

Điện ảnh trước vẫn không có giải thích Đào Nguyên Trấn bao lớn, kết quả này vừa cõi thích, ảnh thính điện ảnh các đại biểu đều bị sợ choáng váng!

Thật là khủng khiếp số lượng!

Đây chính là Sở Môn Thế Giới!

Cùng Trường Thành sánh vai hùng vĩ căn cứ!

Nhưng .

Sở Môn đi đâu?

Đoàn kịch điên cuồng tìm, không có kết quả.

Cuối cùng, đoàn kịch ở trên mặt biển, tìm được một chiếc thuyền.

Sở Môn, ra! Biển! Rồi!

Cái kia liền cầu cũng không dám đi lên, cái kia chỉ là thấy nước biển liền cả người run rẩy Sở Môn lại một mình đỡ thuyền bè ra biển rồi!

"Hắn lại bắt đầu chạy trốn!"

Diệp Hồng Ngư thanh âm có chút run rẩy.

Hai tay Phan Lỗi tách ra, mỗi người nắm thành quả đấm: "Ta cũng biết!"

Tiên Ngư mãi mãi cũng biết Đạo Quan chúng muốn nhìn cái gì!

Dù là đây là điện ảnh!

Hắn không sẽ vì bị kịch mà bị kịch!

Hắn sẽ không hy sinh người xem tâm tình tới tác thành cái gọi là nghệ thuật!

Người xem tâm tình bị triệt để điều động!

Đi đi!

Sở Môn!

Đi phát hiện cái thế giới này chân tướng!

Chạy thoát cái này nhìn như ôn nhu kinh khủng nhà tù!

Không chỉ có điện ảnh các đại biểu.

Ngay cả trong phim ảnh người xem, cũng ở đây vì Sở Môn bom hơi!

Đạo diễn phòng.

Người chế tác rốt cuộc nổi giận!

Hắn thấy chính mình chú tâm dưỡng dục vô số năm Sở Môn lại muốn chạy thoát bản thân điều khiển!

"Bão táp!"

Hắn cơ hồ là bạo nổ rống!

Nơi này là Sở Môn Thế Giới!
Nơi này càng là thế giới hấn!
Hấn chính là cái này thế Giới Vương!
Ở cái thế giới này hấn không gì không thể!
Giống như điện ảnh giới thiệu như vậy, người chế tác đúng là cái này thế
Giới Vương, bởi vì thế giới này khắp nơi đều có cơ quan, thậm chí ngay cả
mặt trời lặn mặt trăng lên, đều do đoàn kịch không chế, hướng chỉ một trận
phát sinh ở trên biển bão táp ——
Bão táp đánh tới.
Sở Môn liều mạng phản kháng!
Người chế tác điên cuồng điều khiển hết thủy: "Đem bão táp tập trung ở
trên thuyền!"
"Tiếng sấm!"
"Thiêm điện!"
"Lại lóe lên!"
"Đánh trúng hấn!"
Trong phim ảnh người xem cũng điên cuồng: "Sở Môn cố gắng lên!"
Ảnh bên trong phòng khách người xem càng điên cuồng: "Sở Môn cố gắng
lên!"
Ầm!
Bởi vì thao túng thiêm điện đánh trúng cột buồm, Sở Môn rơi xuống đáy
biển, nhưng hấn không hề từ bỏ, hấn liều mạng bơi về phía thuyền bè .
Trong phim ảnh người xem điên cuồng gào thét!
Điện ảnh mặt ngoài chúng cũng đang điên cuồng kêu!
Trong phim ảnh.
Điện ảnh ngoại.
Hai cái thế giới quan chúng, thanh âm gần như hội tụ!
Sở Môn chật vật, kiệt sức trở lại trên thuyền, hấn ở đây trời gió bão cùng
thiêm điện trung găm to:
"Người còn có cái gì chiêu số!"
"Người nghĩ ngăn trở ta, kia liền giết ta!"
Tóc hấn ướt đầm, toàn thân hấn ướt đầm, nhưng ánh mắt của hấn trước đó
chưa từng có kiên định, hấn gân xanh ở trong bão tố như ẩn như hiện:
"Giết ko chết ta, cuối cùng rồi sẽ khiến cho ta càng cường đại! ! !"
Giết ko chết ta!
Cuối cùng rồi sẽ khiến cho ta càng cường đại!
Trong Hí ngoài Hí!
Người xem sôi sùng sục!
Người chế tác rộng rãi xoay người, hấn đã điên rồi, đây là hấn thế giới, hấn
sẽ không thua, cũng không thể thua:
"Gia tăng sức gió!"

"Hắn đem mình trôi ở trên thuyền ."

"Gia tăng sức gió!"

"Này sẽ giết hắn!"

"Hắn sinh ra ở nơi này . Đem thuyền lật!"

" "

Tất cả mọi người đều đang ngăn trở người chế tác, nhưng người chế tác đã điên rồi, hắn tâm tình hoàn toàn mất khống chế!

Cuồng loạn!

Sở Môn là hắn kiệt xuất nhất tác phẩm!

Nếu như tác phẩm mất khống chế, hắn tình nguyện hủy diệt!

Đoàn kịch không nghe lệnh, hắn liền tự mình động thủ, từng cái cơ quan phát động, sóng biển vét sạch thiên địa!

Lôi đình!

Gió bão!

Thuyền bị triệt để đổ!

Sở Môn bị chìm vào đáy biển!

Trên người hắn, vẫn trôi thuyền bè.

"Sở Môn ."

Trong phim ảnh, người xem hốc mắt đỏ.

Điện ảnh ngoại, người xem thanh âm dính vào một vệt nước nở.

Đầy trời trong sóng gió, lộ ra một phần đau buồn màu sắc!

Không biết qua bao lâu.

Giám đốc sản xuất bỗng nhiên giống như là mất đi thật sự có sức lực:

"Được rồi ."

Thuyền bè bị lật chính.

Mây đen rồi rút lui bước.

Mặt biển lần nữa trở nên gió êm sóng lặng,

Hắc ám biến mất vô ảnh vô tung, trong suốt ánh mặt trời chiếu sáng ở sóng gợn lăn tăn trên mặt biển.

Một màn này, mỹ kinh tâm động phách!

Sở Môn thế nào?

Bi thương âm nhạc trung, phảng phất toàn thế giới cũng đang nhìn cái kia đem mình trôi ở trên thuyền bóng người .

Bỗng nhiên.

Sở Môn run rẩy chống đỡ thân thể.

Âm nhạc bỗng nhiên trở nên phóng khoáng mà kích tình!

"Sở Môn! ! !"

Diệp Hồng Ngư phát ra một đạo chói tai thét chói tai!

Toàn bộ ảnh thính, lâm vào to lớn sôi sục trung!

Chỗ ngồi.

Có người đứng lên.

Một cái, hai cái, ba cái .
Càng ngày càng nhiều điện ảnh đại biểu đứng lên!
Sở Môn còn sống!
Hắn chống nổi bão táp!
Hắn ngồi ở trên thuyền, thích ý gió biển thổi.
Dù là môi khô nứt, dù là mặt đầy máu ứ đọng, dù là chặt vật như vậy không chịu nổi, nhưng hắn trong đôi mắt, lại tản ra trước đó chưa từng có quang!
Loảng xoảng.
Thuyền bè, va chạm ở một bức tường bên trên.
Sở Môn trong hoảng hốt đứng dậy, lần đầu tiên thấy Đào Nguyên Trấn cuối, nguyên lai là chặn một cái bởi vì chế tạo vách tường.
Trên vách tường, vẽ trời xanh mây trắng, nếu như không có ở đây trước mặt, hoàn toàn giả lấy đánh tráo.
"A ."
"A ."
"Cáp ."
Hắn thật giống như đang cười, lại thích giống như đang khóc, cuối cùng chỉ còn mấy đạo ý nghĩa không biết phức tạp thanh âm.
Nơi này là Thiên Tẫn Đâu sao?
Không.
Nơi này chỉ là Đào Nguyên Trấn cuối.
Nơi này chỉ là nhà tù cuối.
Bỗng nhiên.
Toàn bộ âm nhạc đều biến mất.
Tất cả thanh âm đi theo biến mất.
Yên lặng trong hình.
Hắn liều mạng dùng thân thể đánh vào cái này mặt tường!
Hắn phảng phất không biết đau đớn!
Hắn vô số lần huy động cánh tay!
Cảnh xa kéo ra.
Người nam nhân kia đang dùng tối Nguyên Thủy phương thức phản kháng cái thế giới này ý chí!
Ảnh trong phòng.
Không biết nơi nào, truyền tới một đạo từ kiềm chế đến bùng nổ tiếng khóc.
Ngay sau đó.
Càng ngày càng nhiều thanh âm ở tập thể nghẹn ngào.
"Hắn làm được!"
Phan Lỗi nói đến một chữ cuối cùng thanh âm, thanh âm đột nhiên khàn khàn, rồi sau đó rơi lệ đầy mặt.
Đúng hắn làm được."

Diệp Hồng Ngu cô gắng duy trì thanh âm vững vàng, thế nhưng vẻ run rẩy vẫn không khỏi không chế.

Nàng ngược đầu, tựa hồ như vậy thì có thể giấu nước mắt, nhưng khi nước mắt đầy tràn, hay lại là len lén xẹt qua gò má.

Sở Môn rút cuộc phát hiện một cái cầu thang.

Hắn đi bước lên bậc thang.

Hắn dùng lực đẩy cửa ra.

"Sở Môn."

Không trung bỗng nhiên vang lên một giọng nói.

Người chế tác thanh âm.

Đây là người chế tác lần đầu tiên cùng Sở Môn trực tiếp đối thoại, trước đó, hắn yên lặng nhìn chăm chú Sở Môn vô số năm.

"Người là ai?"

Sở Môn dùng bước, hắn đưa lưng về phía ống kính, ai cũng không nhìn thấy giờ phút này Sở Môn biểu tình.

"Ta là chế, sáng lập một cái được vạn chúng hoan nghênh chương trình ti vi."

"Như vậy, ta là ai?"

"Người chính là cái kia tiết mục minh tinh, tuyệt đối nhân vật chính, thế giới vây quanh người chuyên động!"

"Tất cả mọi người đều là giả?"

"Người là thật. Cho nên mới có nhiều người như vậy nhìn người. Nghe ta khuyên cáo, thế giới bên ngoài, cùng ta cho thế giới người như thế giả tạo. Có một dạng lời nói dối, như thế lừa dối, nhưng ở thế giới của ta bên trong, người không cần sợ hãi, ta so với người hiểu rõ hơn chính người."

"Người không cách nào ở ta trong đầu gắn máy quay phim!"

"Người sợ hãi, cho nên người không thể đi, không sao, ta minh bạch."

Giờ khắc này người chế tác, lại dịu dàng thăm thiết:

"Ta chú ý người một đời, từ người oa oa rơi xuống đất, từ người tập tễnh học theo, nhớ người bên trên năm thứ nhất thời điem, nhớ người rưng rưng ngày đó."

Người chế tác lại cười, hắn cười phá lệ ôn nhu, thậm chí vượt ve trong màn ảnh Sở Môn:

"Người không thể rời đi, Sở Môn, theo ta đồng thời."

Hắn giống như một cái hiền hòa trưởng giả, ở hướng dẫn từng bước dạy chính mình hài tử.

Sở Môn yên lặng.

Người chế tác nụ cười chợt biến mất: "Trả lời ta, nói chuyện, người đang ở lên ti vi, người đang ở đây toàn thế giới live stream!"

Trong phim ảnh.

Người xem khẩn trương nhìn màn ảnh.

Điện ảnh ngoại.

Điện ảnh các đại biểu cũng ở đây tử nhìn chòng chọc màn ảnh.

Sở Môn đột nhiên xoay người.

Hắn bỗng nhiên cười.

"Nếu như lại cũng không đụng tới người, chúc người chào buổi sáng, trưa an, ngủ ngon."

Hắn tay trái nằm ngang ở trước ngực, nhẹ nhàng khom người, cúi người chào cảm ơn.

"Cứ như vậy đi."

Nói xong, hắn nhịp bước nhẹ nhàng đi ra kia Đạo Bất Tri đi thông phương nào đen nhánh cửa.

"A!!!"

Trong phim ảnh, toàn thế giới cũng đang hoan hô!

Ảnh trong phòng, điện ảnh các đại biểu thậm chí huyết sáo lên!

Trên mặt bọn họ treo chưa khô nước mắt, hốc mắt căn cứ phiếm hồng, nhưng giờ phút này bọn họ nhưng ở xuất phát từ nội tâm vui sướng!

Phảng phất.

Cái kia chạy ra khỏi Đào Nguyên Trấn Sở Môn, là chính bọn hắn.

Sở Môn Tú, ngưng phát hình.

Điện ảnh người cuối cùng ổng kính.

Vậy đối với ăn bữa ăn nhanh xem « Sở Môn Tú » bảo an bỗng nhiên nói:

"Còn có cái gì tiết mục sao?"

"Nhìn một chút còn có cái gì đi."

Ảnh bên trong phòng khách, hoan hô đám người, vui sướng hoan hô, lại dần dần thu hồi, thật giống như hẹn xong tựa như.

Một lát sau.

Ảnh bên trong phòng khách, lại trở về hoàn toàn an tĩnh.

Thể loại võng du kết hợp tiên hiệp, truyện hay hấp dẫn, tình tiết lôi cuốn, câu văn dễ đọc... mời mọi người nhảy hô! Nghe Nói Người Rất Chảnh À

Chương 653: Người là đem ăn vặt bộ dời tới sao

"Kết cục này ."

Phan Lỗi cười khở: "Nói cho cùng, Sở Môn nhân sinh đối với bọn họ mà nói chỉ là một đương tiết mục giải trí mà thôi, trong phim ảnh chân chính quan tâm Sở Môn có mấy người?"

"Trong phim ảnh người xem hồi nào lại không phải chúng ta?"

Diệp Hồng Ngư nhẹ giọng nói: "Dù là người ta thậm chí còn toàn bộ ảnh thính mà nói, đây cũng chỉ là một bộ phim."

Hai người không có thể tiếp tục trò chuyện.

Chung quanh có tiếng vỗ tay vang lên.

Hai người rất nhanh cũng gia nhập vỗ tay hàng ngũ.

Tinh Mạng điện ảnh bộ bên này, lão Chu đám người vỗ tay ăn mừng.

Không cần lo lắng xếp hàng phiền vấn đề.

Hiện trường phản ứng đã nói rõ hết thảy.

Mà ngoại giới cũng không biết « Sở Môn Thế Giới » xem trước bên trên phát sinh hết thảy.

Mấy ngày kế tiếp.

Theo Tinh Mạng tăng giờ làm việc tuyên truyền, « Sở Môn Thế Giới » thảo luận độ từng bước đề cao.

Bên kia.

Lâm Uyên chính là dành thời gian làm xong « Plants vs. Zombies » phối nhạc, cũng đem giao cho Tôn Diệu Hỏa.

"Nhận được!"

Tôn Diệu Hỏa bắt được phối nhạc sau, bỗng nhiên hỏi "Học đệ muốn đi xem phim sao?"

"Cái gì điện ảnh?"

"Đương nhiên là học đệ chính mình điện ảnh, « Sở Môn Thế Giới »."

"Cũng được."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, đáp ứng.

Chính mình điện ảnh chiếu phim, Lâm Uyên bình thường sẽ không đi rạp chiếu phim nhìn, dù sao ở công ty thì nhìn quá thành phẩm rồi, nhưng thỉnh thoảng cũng muốn thể nghiệm một chút ở rạp chiếu phim xem phim cảm giác.

"Ta đây bao tràng!"

"Không cần."

"Biết!"

Tôn Diệu Hỏa mở miệng nói.

Cứ như vậy.

Ngày 10 tháng 3, chính thức lại tới.

Cách biệt đã lâu người xem, rốt cuộc đi vào « Sở Môn Thế Giới » !

Tô Thành.

Trung tâm thành phố.

Lô Mễ Ai ảnh viện.

Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hỏa toàn bộ vũ trang.

Khẩu trang, kính râm, cái mũ, đem mặt vây quanh cái kín.

Đây chính là minh tinh phiến não.

Đi trên đường, rất dễ dàng bị người nhận ra, từ đó đưa tới một ít không cần thiết sự tình.

Xét vé lúc.

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Học đệ đi vào trước, ta một hồi đến."

Lâm Uyên gật đầu.

Tiến vào rạp chiếu phim, Lâm Uyên ngồi ở thứ tám xếp hàng trung gian vị trí.

Phiếu là Tôn Diệu Hỏa mua, hai tờ đều tại thứ tám xếp hàng.

Đề cho Lâm Uyên cảm thấy ngoài ý muốn là .

Rõ ràng ảnh thỉnh người xem rất nhiều, nhưng thứ tám xếp hàng tự hồ chỉ có hần một cái người xem.

Lâm Uyên người xem xem phim không thích thứ tám xếp hàng sao?

Ở chính quy ảnh bên trong phòng khách, đối với thị lực bình thường người xem mà nói, thứ bảy xếp hàng cùng thứ tám xếp hàng hẳn là xem phim hiệu quả tốt nhất vị trí.

Kết quả Lâm Uyên vị trí ảnh thỉnh, còn lại mấy hàng cũng ngồi đầy người xem.

Nhưng thứ tám xếp hàng, chỉ có một mình hần.

Có lẽ là thứ tám xếp hàng còn lại người xem còn chưa tới đi.

Lâm Uyên cũng không suy nghĩ nhiều.

Hai phút sau, Tôn Diệu Hỏa xách mấy cái cốc cốc nang nang túi lớn tiến vào.

"Học đệ."

Tôn Diệu Hỏa ngồi xuống ở bên tay phải của Lâm Uyên, buông xuống mấy cái túi lớn: "Người muốn uống gì, trà sữa, coca, nước trái cây còn có cà phê loại tùy tiện chọn!"

"Coca."

"Coca."

Tôn Diệu Hỏa cho Lâm Uyên cầm chai coca, lại đem trong túi những vật khác lục tục lấy ra, đặt ở hai nhân khoảng đó không trên ghế.

Popcorn, miếng khoai tây chiên, bánh bích quy, vịt cô, cánh gà, ruột nướng, còn giống như có quả đông lạnh cùng với lòng đỏ trứng bơ .

Đủ loại quà vặt đầy đủ mọi thứ.

Phía sau mấy hàng người xem ánh mắt quý dị nhìn thứ tám xếp hàng.

Hai người này là tới xem phim, hay lại là tới nấu cơm dã ngoại?

"Khó trách ta không mua được thứ tám xếp hàng phiếu, thứ tám xếp hàng ngay ngắn như bị hai người này bọc."

"Nhìn cái điện ảnh xa xỉ như vậy."

Không trách mọi người không từng va chạm xã hội, bọn họ thật là lần đầu tiên thấy có người xem phim bày ra loại chiến trận này.

Nhìn một chút trên ghế những thứ kia tiểu quà vặt.

Hai người này chẳng lẽ đem quây bán đồ lật vặt dờn tới rồi chứ ?

"Mụ mụ, ta muốn ăn!"

Phía sau một cái tiểu băng hữu tham khóc, hình như là với phụ huynh cùng đi.

"Muốn ăn cái gì?" Lâm Uyên quay đầu lại hỏi rồi câu.

"Ruột nướng!"

Tiểu băng hữu không chút do dự nói.

"Cho người." Lâm Uyên đem ruột nướng chuyển cho hài tử.

"Này sao được ."

Tiểu băng hữu mụ mụ liền vội vàng cự tuyệt.

"Muốn ăn!"

Tiểu băng hữu nóng nảy.

"Không việc gì, không độc." Lâm Uyên chính mình cắn một cái ruột nướng, sau đó đưa cho tiểu băng hữu: "Người xem, không có sao chứ."

Mụ mụ: " ."

Tiểu băng hữu: " ."

Tôn Diệu Hỏa chú ý tới một màn này, liền vội vàng cười nói: "Còn có còn có."

Vừa nói, lại đem rồi căn ruột nướng đi ra, đồ chơi này hẳn mua mười mấy cây.

"Nhanh tạ tạ thúc thúc!"

Mụ mụ vào lúc này cũng không cự tuyệt rồi.

"Tạ tạ thúc thúc!"

Tiểu băng hữu mỹ tư tư nhận lấy ruột nướng.

"Cũng tạ tạ ca ca." Mụ mụ nhìn về phía Lâm Uyên.

"Tạ tạ ca ca!"

Tiểu băng hữu có ăn, cái gì cũng dễ nói.

Tôn Diệu Hỏa: ? ? ?

Học đệ là ca ca, thế nào ta liền thành thúc thúc rồi hả?

Hai ta tuổi này không đều là thúc thúc sao?

"Ta cũng phải ."

Hàng sau không chỉ một tiểu bằng hữu, tựa hồ đều thấy được thứ tám xếp hàng kia dày đặc chủng loại khác nhau quà vật.

"Phân đi."

Lâm Uyên nhìn về phía Tôn Diệu Hòa.

Tôn Diệu Hòa lúc này đứng lên, đem quà vật tiền tiền hậu hậu chuyên: "Tất cả mọi người có phần, không đủ ta ở đi mua!"

"Cám ơn!"

Còn lại người xem đều sững sốt lảng, chột rôi rít cảm tạ, chỉ là trên mặt có nhiều chút mờ mịt.

Đây là rạp chiếu phim đang sống động động?

Lúc này.

Màn ảnh lớn tối xuống.

Điện ảnh muốn bắt đầu.

Ánh mắt của mọi người đều về phía trước.

Thình thoảng tiểu bằng hữu tiếng ăn cái gì đó âm vang lên, bắt quá động tĩnh cũng không lớn, hiển nhiên đều có các gia trưởng nhắc nhở.

Lâm Uyên cũng ở đây xem phim, bắt quá lòng không bình tĩnh.

Hắn càng nhiều là đang quan sát người xem phản ứng.

Tôn Diệu Hòa nhìn đảo rất nghiêm túc, chỉ là không có quên cho Lâm Uyên giờ Popcorn.

Trong phim ảnh.

Làm minh bạch cái thế giới này nhưng thật ra là một cái Tống Nghệ thời điểm, Lâm Uyên thấy hiện trường người xem cũng trừng lớn con mắt.

Làm Sở Môn như phát điên muốn muốn trốn khỏi thời điểm, Lâm Uyên thấy tà trác người xem nhú mày.

Làm thê tử sắp lộ tẩy lúc vẫn không quên làm quảng cáo thời điểm, có người cười ra tiếng.

Sở Môn hét thảy, cũng thời khắc hấp dẫn trong phim ảnh đám kia người xem tâm thần.

Cùng thời điểm dẫn dắt cái này ảnh thính bầu không khí.

Mà ảnh thính lớn nhất **, không khác nào Sở Môn ra biển kia đoạn.

Sóng gió tàn phá trung, Sở Môn điên cuồng kêu:

"Giết ta!"

Lâm Uyên thấy hàng trước cô gái kia lại lặng lẽ lau nước mắt.

Mà khi Sở Môn cự tuyệt người chế tác, dứt khoát chọn rời đi Đào Nguyên Trấn thời điểm, ảnh bên trong phòng khách vang lên xì xào bàn tán.

Cho đến điện ảnh chính thức kết thúc.

Bên tai xì xào bàn tán, rốt cuộc hóa thành vô số thảo luận!

"Đây là ta năm nay xem qua rung động nhất điện ảnh!"

"Điện ảnh cuối cùng bảo an đối thoại thật tốt châm chọc."

"Nếu như ngươi là Sở Môn, ngươi sẽ chọn nghĩa vô phản cố thoát đi sao?"

"Ta không biết. "

"Nếu như ta Sở Môn ta sẽ không đi, chỉ cần đằng hoàng đợi ở Đào Nguyên Trấn, Sở Môn trải qua thực ra phi thường hạnh phúc, so với chúng ta tuyệt đại đa số người đều phải hạnh phúc."

"Vậy phải xem ngươi đổi hạnh phúc định nghĩa là cái gì."

"Nếu như hạnh phúc giá là mất đi tự do."

"Nhưng chúng ta thế giới hiện thật liên tự do sao?"

" "

Các khán giả thối lui thời điểm, những thứ này thảo luận lục tục truyền tới Lâm Uyên trong lỗ tai.

Lâm Uyên nhẹ nhẹ cười cười.

Hắn biết, bộ phim này mục đích đã đạt được rồi.

---

ps: Cảm tạ 【 cắt động mạch uống mạch động ai 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, tiếp tục viết, có phiếu hàng tháng nhờ cậy đầu một chút nha.

Truyện nhẹ nhàng, hài hước, main có đầu óc suy nghĩ, nvp không nào tàn, thế giới rộng lớn, tác là Đại thần Người Này Tu Tiên Quá Mức Đúng Đắn

Chương 654: Sở Môn chính là Tôn Ngộ Không

Mà ở vòng thứ nhất người xem nhìn xong « Sở Môn Thế Giới » sau đó, bình luận trực tiếp liền tạc oa!

"Mẹ nha, Tiện Ngư cái này nào động suy nghĩ tí mĩ cực chỉ!"

"Xem phim thời điểm miệng một mực giương, thật quá khiếp sợ rồi, rõ ràng điện ảnh thiết lập hoang đường lại ly kỳ, hết lần này tới lần khác lại khiến người ta từ trong thu được vô số suy nghĩ cùng lực lượng!"

"Ai nói Tiện Ngư không thể cảm thương!"

"Ta không tin như vậy một bộ phim không xứng với Thần Long thương!"

"Ta lần đầu tiên cảm thấy, có lẽ chúng ta đều đánh giá thấp Tiện Ngư điện ảnh trình độ."

"Thấy Sở Môn kêu lên 【 người còn có cái gì chiêu số, giết ta 】 thời điểm lệ nóng doanh tròn, từ bắt đầu khôi hài hài hước càng về sau thấu xương lạnh, nhìn xong điện Ảnh Hậu chỉ còn vô biên rung động. Có lẽ chúng ta chính là vô số Sở Môn, sinh hoạt tại cái thời đại này. Vận mạng chúng ta bị thao túng tại người khác trong tay, chỉ là đại đa số người còn cũng không có phát hiện."

"Ngư phụ bộ phim này, là ta từ lúc sinh ra tới nay xem qua đặc sắc nhất điện ảnh!"

"Cùng ta mù mù đồng thời nhìn, nàng nhìn thấy phim kết vĩ nơi, Sở Môn mở ra phiến kia thông hướng không biết môn thời điểm, nói đại khái với hần mà nói cả đời sống ở cái hộp nhỏ này bên trong, không biết gì cả sống ở trong khi nói dối mới là hạnh phúc. Sau đó ta nói, tự lựa chọn bất hạnh cũng tốt hơn bị áp đặt hạnh phúc. Mẹ ta liền than thở, nói ta biết tương lai người cần cao bay xa chạy, như người vậy hài tử tóm lại là giam không được —— nếu như chúng ta biến thành Sở Môn, không phải ai cũng sẽ muốn muốn trốn khỏi, ít nhất ta mù mù cảm thấy như vậy cũng không tệ lắm."

"Người chế tác thật rất chán ghét, cũng rất đáng sợ!"

"Chỉ có ở Đào Nguyên Trấn làm một cái không biết gì nhân vật chính, so với bị cả thế giới vứt bỏ còn kinh khủng hơn!"

"Hần sinh hoạt liền là chân thực sinh hoạt, nếu như hần đến chết cũng không có phát hiện chân tướng, toàn bộ vai phụ bị buộc thanh tỉnh đứng ở nơi này cái giả tưởng bên bờ, ăn uống ngủ nghỉ 24h đợi lệnh, bị lấy ức kế đoán nhân loại tiêu phí đến, trừ lần đó ra Khu Sinh Hoạt khác chỉ là không

có máy thu hình hướng về phía, không cần đi phân biệt thật hoặc giả, nguyên lai bệnh tâm thần cùng chân thực vẹn vẹn cách một con đường, kiên trì tới cùng người liền thắng, chỉ là tuyệt đại đa số người đều không cách nào giống như Sở Môn đối kháng đến cuối cùng."

"Toàn dân dòm ngó muốn đến đến cực lớn thỏa mãn cuồng hoan!"

"Kết vĩ thật quá châm biếm, bọn họ vì Sở Môn thương tâm khổ sở, bọn họ vì Sở Môn cố gắng lên bom hơi, nhưng cuối cùng kia chỉ là bọn hắn đang giải phóng tâm tình của mình, Sở Môn không phải là một cái để cho người ta khơi thông tái thể thôi."

" "

Vô số nghị luận!

Bộ phim này đánh trúng quá nhiều người tâm tình!

Bởi vì rất nhiều người đã từng cũng như vậy ảo tưởng quá, hoặc là tương tự như vậy ảo tưởng quá.

Chúng ta sẽ ảo tưởng, mình là thế giới nhân vật chính.

Quanh mình thế giới, có lẽ cùng trong mắt chúng ta thấy khác nhau hoàn toàn.

Chúng ta gặp được đều do tay vô hình trước thời hạn an bài xong.

Chúng ta cũng chỉ là vẹn vẹn dùng tới lấy lòng cùng thỏa mãn nào đó nhu cầu mà tồn tại, cả đời đều bị dòm ngó.

Lúc này.

Tinh Không Vỡng.

Giới điện ảnh mặt.

Mặc dù mới vừa mới lên ánh, nhưng đã có 23 hơn vạn danh quan chúng cho « Sở Môn Thế Giới » chấm điểm.

Bộ phim này chấm điểm là: 9. 4! ! ! !

Tinh Không Vỡng bất kỳ một bộ có thể đột phá chín phút điện ảnh, cũng đại biểu vô số người đem tôn sùng là kinh điển!

Mà Tiện Ngự toàn bộ trong phim ảnh.

Chân chính ổn định ở chín phút trở lên điện ảnh, trước chỉ có một bộ, đó chính là « Hachikō » !

Đây là Tiện Ngự bộ thứ hai thắng như thế thống nhất vượt qua tiếng tăm điện ảnh!

Truyền thông bên kia cũng có động tĩnh ——

【 năm nay đệ nhất bộ tiếng tăm nỏ tung điện ảnh xuất hiện, Tiện Ngự tân tác « Sở Môn Thế Giới » , nhân sinh như hí, vai diễn như nhân sinh! 】

【 từ ra đời lên ngay tại toàn thế giới chú ý bên dưới, Tiện Ngự điện ảnh « Sở Môn Thế Giới » kinh hiểm Thần Não động! 】

【 Tiện Ngự phim mới không thể bỏ qua, có lẽ đây là năm nay Giới điện ảnh để lại cho người xem kinh hãi nhất vui! 】

【 một bộ nhất định sẽ để cho Thần Long thưởng lộ về xúc động điện ảnh! 】

【 mùa giải bảng đoạt cúp, điện ảnh tiếng tăm nổ tung, Tiệp Ngự sát điên rồi! 】

Bình luận!

Bản tin!

Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu.

Toàn bộ lưới đều là « Sở Môn Thế Giới » tin tức!

Đây là một bộ xuất thế lên liền tất nhiên sẽ đưa tới vô số chú ý điện ảnh!

Mà khi một ít Người bình luận điện ảnh cũng bị đề cử đến nhìn xong bộ phim này, một trận giải độc thịnh yến mở ra!

Một bộ phim bản tin loại Internet tiết mục trung.

Mấy vị Người bình luận điện ảnh làm khách live stream gian, liền « Sở Môn Thế Giới » triển khai nóng nảy trào dâng thảo luận:

"Này không phải Tiệp Ngự lần đầu tiên liền nhân loại dòm ngó muốn tiến hành tham khảo."

"Còn nhớ ban đầu « Andhadhun » ấy ư, nhân vật nam chính dùng giả bộ mù thủ đoạn tới theo dõi nhân loại mặt mũi thật sự."

"Có lẽ từ đó trở đi « Sở Môn Thế Giới » cũng đã chôn xuống phục bút."

"Chỉ là lần này Tiệp Ngự chơi đùa lớn hơn."

"Hấn hướng mọi người phô bày một loại toàn dân tính dòm ngó muốn!"

"Toàn cầu vô số người quan sát Sở Môn sinh hoạt tú, chỉ có Sở Môn bị chẳng hay biết gì, cái tiết mục này cũng không thú vị, nhưng dòm ngó muốn thỏa mãn để cho mọi người làm không biết mệt theo đuổi thật nhiều năm."

"Lý học gia có nhiều nghiên cứu báo cáo tiếng người có phổ biến rình coi muốn."

"Tất cả mọi người muốn biết bên ngoài ở xã hội quy phạm hạ, nếu trừ đóng gói, nhân chân thực sinh tồn tình trạng như thế nào?"

"Mỗi người cũng có rất nhiều *, rình coi để cho chúng ta nhìn thấy chân thực cùng bí mật, hoặc là ở khác Nhân Lang bá trung, chúng ta có thể được một loại ức nhân dương mình an ủi, hoặc là ở khác nhân công chính năng lượng hạ, lấy được tấm gương, cường hóa chính mình tâm linh lực lượng, hoặc là đang cùng mình tương cận tình trạng trung, lấy được một loại ta không cô tịch cảm giác tồn tại, hiểu người khác *, thường thường có thể cho nhân nào đó trong lòng thỏa mãn."

"Ta nghĩ tới rồi Tây Du cùng với kia bộ kêu « Ngô Không Truyện » đồng nhân."

"Làm năm trăm năm thời gian chỉ là một trận trò lừa bịp, cái gọi là Tây Thiên chuyển đi thực ra chỉ là một đám cao quý các thân tiên tính toán cùng

an bài, kia lừa gạt người trong cuộc môn thì tại sao mà vui tại sao mà bi thương?"

"Cái này cùng Sở Môn gặp gỡ tại sao tương tự?"

"Hết thầy đều là được an bài được, một cái vô hình tay tại đùa bốn tạo hóa, người mất đi, người được đến, cũng là bọn hấn trước thời hạn cho người chuẩn bị xong, cho nên ta kiên định cho là « Sở Môn Thế Giới » nhưng thật ra là liên quan tới Tây Du Âm Mưu Luận cố sự dọc theo."

" "

Đám này Người bình luận điện ảnh rất giỏi phát tán suy nghĩ.

Bọn họ lại thông qua bộ phim này liên tưởng đến « Andhadhun » , thậm chí liên tưởng đến Tây Du.

Chân tướng sự thật hoàn toàn trái ngược.

Nhưng làm khán giả thấy Người bình luận điện ảnh môn thảo luận, lại sâu tin không nghi, thậm chí cho là mình nhìn thấy rồi Sở Cuồng điện ảnh sáng tác ý nghĩ một góc băng sơn:

"Nguyên lai « Sở Môn Thế Giới » là như vậy tới?"

"Nguyên lai ngay từ lúc « Andhadhun » trung Tiện Ngự cũng đã cùng mọi người thảo luận qua nhân loại đáng xấu hổ dòm ngó muốn bản năng?"

"Nguyên lai Tây Du cũng là Sở Cuồng kịch bản linh cảm nguồn?"

"Người xem, là « Andhadhun » bên trong vai nam chính?"

"Mà Sở Môn, nhưng thật ra là Tây Du, hoặc có lẽ là « Ngộ Không Truyện » bên trong Tôn Ngộ Không?"

"Tôn Ngộ Không thất bại, Sở Môn lại thành công."

"Này có tính hay không là Tiện Ngự đối Sở Cuồng biểu đạt bất mãn?"

"Dù sao con khi Tây Thiên Thủ Kinh, là Sở Cuồng an bài, Tây Du toàn bộ chính là vừa ra bị kịch, mà Tiện Ngự là cho Sở Môn một cái hoàn mỹ kết cục."

" "

Lâm Uyên về đến nhà lên mạng thời điểm, thấy đám này cái gọi là chuyên gia thảo luận, trực tiếp nhân choáng váng.

Kéo tới « Andhadhun » thì coi như xong đi.

Thế nào đám người này còn kéo tới « Ngộ Không Truyện » rồi hả?

Các người không biết « Ngộ Không Truyện » phát hành thời điểm, điện ảnh đã quay xong sao?

Thần mẹ nó Sở Môn tương đương với Tôn Ngộ Không!

Bất quá người khoan hãy nói .

Thật muốn theo đám người này suy luận suy nghĩ, thật giống như nói còn rất có đạo lý?

Nếu như Lâm Uyên không phải người trong cuộc, nói không chừng hấn còn liên tin.

ps: Cảm tạ 【 Thỏ Nhị 】 lsp lần nữa bên trên mình, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, cảm giác mình càng ngày càng thành thực ha ha.
Truyện nhẹ nhàng, hài hước, main có đầu óc suy nghĩ, nvp không nào tàn, thế giới rộng lớn, tác là Đại thần Người Này Tu Tiên Quá Mức Đúng Đắn

Chương 655: Tiệp Ngự muốn mở ca nhạc hội

Mấy ngày kế tiếp.

Điện ảnh « Sở Môn Thế Giới » kéo dài hỏa bạo, phòng bán vé biểu hiện cũng rất là hỉ nhân, người xem xem Ảnh Hậu sinh ra đủ loại thảo luận và giải thích không cùng tầng xuất.

Lâm Uyên lại không có lại quan tâm quá nhiều.

Đối với hắn mà nói, điện ảnh chiếu phim sau đó biểu hiện là người xem sự tình, mọi người có thích hay không, ngược lại điện ảnh quay xong.

Mà ở Tinh Mang giải trí mỗi bên trong phòng làm việc.

Trợ lý Cố Đông đang theo Lâm Uyên: "Lâm Đại Biểu, lại có truyền thông muốn đối với người tiến hành phỏng vấn."

"Đẩy đi."

Lâm Uyên theo thói quen cự tuyệt.

Thực ra trong vòng đều biết Lâm Uyên từ không chấp nhận phóng viên phỏng vấn.

Nhưng nhiều năm như vậy, truyền thông chưa bao giờ buông tha cho đối Lâm Uyên phỏng vấn mời.

"Được."

Cố Đông sớm đã thành thói quen: "Ngoài ra còn có chuyện này muốn nói với người một chút, công ty muốn giúp người làm ca nhạc hội, không biết Lâm Đại Biểu ý kiến như thế nào?"

"Ca nhạc hội?"

Lâm Uyên ngăn người.

Cố Đông dò xét tính mở miệng nói: "Từ ngài ở « che mặt Ca Vương » cho thấy nghệ thuật ca hát sau, trên mạng sẽ không đoạn có fan tia hi vọng ngài có thể tổ chức ca nhạc hội, dù sao ngài và fan ca nhạc những người ái mộ trao đổi quá ít, cho nên công ty để cho ta hỏi một chút ngài ý kiến, thực ra cá nhân ta là cảm thấy có thể suy tính một chút."

Lâm Uyên không nói gì.

Ca nhạc hội, hắn rất khổ cực chứ?

Nhưng, mình quả thật thật lâu không có ở trên đài ca hát.

Lần trước ca hát hay là ở « bài hát của chúng ta » trên võ đài, thay thế Phí Dương hát một trận, hát vẫn là rất vui vẻ.

"Được, vậy thì làm đi."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, trả lời.

"Ngài đáp ứng?"

Cố Đông trong lúc nhất thời vui mừng quá đỗi!

Nhà mình vị này Lâm Đại Biểu có thể không phải thích xuất đầu lộ diện tính cách, bằng không cũng sẽ không vài năm gian đây xuống vô số phỏng vấn.

Hắn có thể đáp ứng làm ca nhạc hội, đơn giản là một cái kỳ tích!

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Mặc dù trời sinh ghét chuyện phiền toái, nhưng Lâm Uyên đối với ca hát yêu thích là dung nhập vào trong xương.

Thời gian lâu không ca hát, hắn cũng có chút kỹ dương.

Mà ca nhạc hội, là có thể chính mình duy nhất hát thống khoái.

Cho nên Lâm Uyên đáp ứng.

Đây coi như là hắn có hứng thú đi làm việc.

"Ta đây để cho công ty đi chuẩn bị!"

Cố Đông rất sợ Lâm Uyên đổi ý tựa như, một đường chạy chậm rời đi phòng làm việc.

Mười phút sau.

Âm nhạc bộ không ít cao tầng cũng biết được Tiệp Ngự đáp ứng tổ chức ca nhạc hội sự tình.

Nhất thời.

Toàn bộ âm nhạc bộ cũng nghe tin lập tức hành động!

Lão Chu làm âm nhạc bộ đại biểu, rất là vui vẻ chạy tới, nụ cười đều nhanh ngoác đến mang tai rồi:

"Nghe nói người đáp ứng làm diễn xướng hội?"

"Ừm."

"Ngay tại Tần Châu làm như thế nào đây?"

"Ừm."

"Làm mấy trận?"

"Nhìn tình huống."

"Cứ quyết định như vậy đi, ta nhất định cho người làm một cái cách thức cao nhất ca nhạc hội, cái gì đều dùng cao cấp nhất!"

"Ừm."

"Thời gian định ở ngày 10 tháng 4 thế nào, ngày đó vừa lúc là thứ bảy, ngày nghỉ, bán vé thuận lợi."

"Ừm."

"Sân định ở Tần Châu ô chim, đó là Ca Vương Ca Hậu mới có thể mở ca nhạc hội địa phương, chúng ta bảo thủ điểm, trước bán một vạn tám phiếu thử một chút giá thị trường."

"Ừm."

"Ta đây đi an bài, chú ý bộ lạc bên trên phát công ty quan tuyên động tĩnh, chúng ta tối nay để cho tin tức!"

"Ừm."

Lâm Uyên toàn bộ hành trình phối hợp.

Lão Chu cười híp mắt đến, cười híp mắt đi.

Lâm Uyên phối hợp để cho lão Chu có chút ngoài ý muốn, xem ra đứa nhỏ này đối tổ chức ca nhạc hội hay lại là rất có hứng thú.

Nhắc tới.

Đây cũng là Lam Tinh vị thứ nhất tổ chức cá nhân ca nhạc hội khúc phụ cấp Người viết ca khúc chứ ?

Thực ra không phải là không có còn lại khúc phụ biết ca hát.

Chỉ là cho tới bây giờ không có còn lại khúc phụ cấp âm nhạc nhân có Tiệp Ngư này tám trời sinh liền thích hợp ca hát cuồng hống!

Nếu quyết định làm ca nhạc hội, kia Lâm Uyên khẳng định cũng là phải chuẩn bị một chút, hấn tự nhận là vẫn tính là trách nhiệm.

"Khúc mục đích chọn thể nào?"

Hơi suy nghĩ sau đó, Lâm Uyên quyết định ca nhạc hội phần lớn thời gian cũng hát tự viết quá những thứ kia bài hát.

Bài hát mới dĩ nhiên cũng phải có.

Dù sao phải để cho người xem có thu hoạch.

Bất quá cụ thể khúc mục đích còn phải lại nghiên cứu.

Mà ở Lâm Uyên bắt đầu nghiên cứu ca nhạc hội muốn hát cái gì ca khúc thời điểm, Tinh Mang kia vừa bắt đầu ở lưới Thượng Quan tuyên rồi:

【 Tiệp Ngư lão sư đem ở tháng sau số mười Tần Châu ổ chim chính thức mở ra cá nhân ca nhạc hội, tám giờ tối nay chung các đại vé Website sắp mở ra chính thức vé lối đi, năm vạn tám hiện trường phiếu ở tuyến mua, kính xin đợi! 】

Lúc này là sáu giờ chiều chung.

Tinh Mang quan tuyên cái tin tức này, trong nháy mắt hấp dẫn vô số người chú ý!

"Ngư phụ ca nhạc hội! ?"

"Không nghĩ tới sinh thời lại có thể thấy Ngư phụ mở ca nhạc hội!"

"Cũng chớ nói gì rồi, nhanh lên một chút bán vé!"

"Ma đản, tháng sau ăn đất cũng nhận, mệ sức muốn hàng trước phiếu!"

"Ta ví tiền đã đói khát khó nhịn!"

"Tám giờ đúng không, ta mua năm cái, mang theo người nhà đồng thời nghe!"

"Ta cho là đời ta cũng sẽ không nhìn cái gì ca nhạc hội, nhưng Ngư phụ ca nhạc hội, ta phải phải đi!"

"Ta cho là Tiệp Ngư mãi mãi cũng sẽ không làm ca nhạc hội đâu rồi, dù sao hấn nghề chính là Người viết ca khúc."

" "

Tiền Ngự fan hưng phấn!

Từ Lâm Uyên ở « che mặt Ca Vương » chính thức lộ mặt sau đó, thực ra Tiền Ngự fan một mực ở hô hào Tinh Mang cho Tiền Ngự làm ca nhạc hội. Tiền Ngự bộ lạc bình luận khu cũng chỉ có nhân hỏi Tiền Ngự có thể hay không làm ca nhạc hội loại.

Chỉ là Tiền Ngự tự mình vẫn không có đáp lại.

Tinh Mang cũng không dám vượt trở đại bào thay Tiền Ngự đáp ứng.

Gần đây công ty cũng là nhìn Lâm Uyên tham gia xong « bài hát của chúng ta » sẽ không lộ diện ở nơi công chúng rồi, cho nên mới dò xét tính trung cầu Lâm Uyên ý kiến.

Đứng ở Tinh Mang góc độ mà nói, cao tầng nhất định là hi vọng Tiền Ngự có thể nhiều hơn lộ mặt.

Bất quá đối với ca nhạc hội, thực ra công ty cũng không ôm quá lớn kỳ vọng.

Mọi người đã thành thói quen Tiền Ngự khiêm tốn.

Tiền Ngự đối với chính mình xác định vị trí, tựa hồ cũng là phía sau màn.

Người viết ca khúc, Biên Kịch, vốn là phía sau màn.

Kết quả công ty cũng không nghĩ tới Tiền Ngự như thế này mà sáng khoái đáp ứng.

Tin tức một quan tuyên liền nhanh chóng truyền khắp toàn bộ lưới.

Càng ngày càng nhiều nhân cũng biết được Tiền Ngự muốn làm ca nhạc hội tin tức.

Nhạc đàn bên này cũng nghe được động tĩnh.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều âm nhạc nhân đều có chút sửng sờ:

Tiền Ngự muốn làm ca nhạc hội?

Hắn rõ ràng là Người viết ca khúc a!

Mặc dù Tiền Ngự cũng hát đi một tí ca khúc, nhưng thật muốn luận thân phận của ca sĩ, Tiền Ngự thực ra liền một đường ca sĩ cũng không tính a.

Sơ kỳ liền định năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa!

Bán xong sao?

Vạn nhất bán không xong, khởi không phải có chút lúng túng?

"Nhìn fan phản ứng vẫn đủ nhiệt tình, nhưng cụ thể có thể bán ra bao nhiêu phiếu còn thật bất hảo nói, Tiền Ngự tất lại không phải chính thống ca sĩ, nhưng hắn nhân khí lại quả thật rất cao, thân phận của hắn so với còn lại bất kỳ tổ chức quá ca nhạc hội ca sĩ cũng đặc thù."

Ca đàn.

Một cái trong vòng nhỏ có người phân tích.

Thân phận của Tiền Ngự quả thật đặc thù, đặc thù đến Tiền Ngự muốn làm ca nhạc hội thời điểm, mọi người cơ hồ là bản năng cảm thấy thật giống như có chỗ nào không đúng lắm.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại lại cảm thấy, thật giống như không tặc xấu gì.
Tiện Ngự ca hát, quả thật rất lợi hại a, hẳn chính là lần thứ nhất « che mặt
Ca Vương » hạng nhất!

Lúc này.

Nhóm nhỏ bên trong bỗng nhiên lại có người nói: "Khác chiều cố buồn bực,
ta hỏi hỏi các người, nghe được Tiện Ngự muốn làm ca nhạc hội tin tức, các
người phản ứng đầu tiên là cái gì?"

Nhóm nhỏ bên trong.

Rất nhiều ca đàn chuyên nghiệp nhân sĩ đều ngần ra.

Phản ứng đầu tiên?

Bọn họ tuân theo bản tâm, thành thực lục tục đáp trả:

"Mua vé "

"Mua vé "

"Mua vé "

"Mua vé + 1 "

"Mua vé + 10086 "

Toàn bộ bày hóa thân làm Repeater.

"Này không phải rồi hả?"

Vị kia đặt câu hỏi ca đàn nhân sĩ phát cái cười to biểu tình: "Ai không muốn
nghe Tiện Ngự ca nhạc hội đây?"

Đề tài chung kết.

Bây bên trong an tĩnh lại.

Nhưng mà.

Làm thời gian đưa đẩy đến tám giờ tối chung.

Xác thực nói, là tám giờ lẻ năm giây khoảng đó.

Bài hát này vò nhóm nhỏ bỗng nhiên lại sôi sùng sục!

"Ta thảo!"

"Chẳng qua chỉ là con mắt hơi chút nháy một cái, một giây đồng hồ cũng
chưa tới công phụ, người theo ta nói năm vạn tám ca nhạc hội vé vào cửa
mẹ nó liền trực tiếp bán xong! ! ? ? ?"

---

ps: Cảm tạ 【mười bảy thích ăn ngự】 đại lão đáng yêu chủ, vì đại lão
dâng lên đầu gối ? ●, đây là chúng ta nhóm thư hữu bên trong một
dạng cứng chiều muội tử ~

Truyện nhẹ nhàng, hài hước, main có đầu óc suy nghĩ, nvp không nào tàn,
thế giới rộng lớn, tác là Đại thần Người Này Tu Tiên Quá Mức Đúng Đắn

Chương 656: 4 Phương Vân động

Dạ !

Thời gian nhảy con mắt!

Tiền Ngu năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa bán khánh rồi!

Mà lúc này.

Khoảng cách Tinh Mang quan tuyên Tiền Ngu muốn mở ca nhạc hội tin tức, mới qua ngắn ngủi hai giờ .

Cùng Tinh Mang hợp tác các đại bán vé Website bồi rồi.

Đây là bọn hãn trên bình đài bán vé tốc độ nhanh nhất một lần.

Hậu trường server có tinh chuẩn thời gian biểu hiện ——

Từ vé vào cửa mua con đường mở ra đến toàn bộ phiếu bán không, trước sau hoa mắt thì giờ lại chỉ có ngắn ngủi một giây!

Đây là cân nhắc đến mọi người Internet ba động cùng với lúc động thủ gian.

Trong đó.

Có hai cái kích thước khá lớn bán vé Website, tám giờ trực tiếp server kẹt chết.

Lúc đó tất cả mọi người đều cho là là mình Internet xuất hiện vấn đề.

Nhưng đợi server khôi phục bình thường thời điểm, bọn họ kinh ngạc phát hiện:

Chờ rồi hai giờ, liền vì mua một Trương Tiền ngư ca nhạc hội vé vào cửa, kết quả vô số người đợi cái tịch mịch.

"Phiếu đây?"

"Phiếu phiếu đi đâu?"

"Tinh Mang không phải được xưng có năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa sao?"

"Các người bán là giả vé vào cửa chứ ?"

"Con chuột cũng điếm tôi tệ cũng không cướp được phiếu a!"

"Đại gia!"

"Xem thường ai đó!"

"Ta là kém về điếm kia tiền vé vào cửa nhân?"

" . "

Vỡ tổ không chỉ nhóm nhỏ.

Vỡ tổ là cả ca đàn!

"Cái quý gì?"

"Tiện Ngự ca nhạc hội vé vào cửa so với Ca Vương Ca Hậu cộng lại cũng còn khá bán?"

"Mua vé cũng là một đám độc thân cầu đi, tay này tốc độ đi theo dây cót tựa như!"

"Các người thanh tỉnh một chút a, Tiện Ngự chỉ là một Người viết ca khúc!"

"Hắn không phải nghề ca sĩ!"

"Người viết ca khúc mở ca nhạc hội so với ca sĩ còn cất hương?"

"Là ta có cái gì không đúng hay lại là cái thế giới này có cái gì không đúng?"

" "

Ca đàn chấn động!

Lợi hại Ca Vương Ca Hậu, cũng có thể bán ra năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa.

Nhưng là!

Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở trong một giây đem phiếu bán xong!

Đây là Lam Tinh ca nhạc hội vé vào cửa bán tốc độ cao nhất ghi chép!

Hết lần này tới lần khác Tiện Ngự không phải ca sĩ!

Ca sĩ chỉ là Tiện Ngự nghề tay trái, hoặc có lẽ là .

Hứng thú?

Ngược lại Tiện Ngự thân phận của ca sĩ thậm chí không bằng thân phận của Biên Kịch chọc tới mắt.

Thật muốn đoán nghề tay trái, cũng chỉ có thể coi là bản thứ ba nghiệp.

Bên kia.

Tinh Mang giải trí.

Âm nhạc bộ cao tầng môn trọn mắt hóc mồm.

"Không có?"

"Một giây đồng hồ?"

Đây là cái gì tiết tấu?

Vốn là Tinh Mang còn chuẩn bị hậu thủ ca nhạc hội tuyên truyền.

Diễn đàn quảng cáo!

Xe hơi quảng cáo!

Xe điện ngầm quảng cáo!

Trung tâm thành phố quảng cáo!

Ngược lại muốn cho nhiều người hơn biết Tiện Ngự muốn mở ca nhạc hội tin tức.

Doanh tiêu bộ thậm chí làm liên quan kinh doanh phương án.

Đây là rất bình thường suy nghĩ.

Tinh Mang cũng không phải lần thứ nhất làm diễn xưởng hội.

Dĩ vãng ca nhạc hội đều là như vậy tuyên truyền.

Hơn nữa bởi vì đây là công ty Thái Tử Gia Tiện Ngự ca nhạc hội, cho nên Tinh Mang coi trọng trình độ cao hơn, tuyên truyền dự tính trực tiếp chiếu cách thức cao nhất tới.

Dù sao .

Chuẩn bị năm vạn tấm vé vào cửa, bán không xong là rất lúng túng, thật giống như lộ ra Tiện Ngự thân phận của ca sĩ rất không chuyên nghiệp tựa như.

Những thứ này bây giờ phương án trực tiếp không cần dùng.

Còn tuyên truyền cái kê nhi!

Phiếu cũng mẹ nó bán! Hoàn! Rồi!

Lúng túng không phải Tinh Mang, càng không phải Tiện Ngự.

Lúng túng là một ít ca sĩ.

Phải biết.

Làm Tiện Ngự muốn mở ca nhạc hội tin tức truyền ra, là có ca sĩ bí mật cười lạnh:

"Đừng có dùng người hứng thú khiêu chiến chúng ta chén cơm."

Đây là một ít nội tâm của ca sĩ lời kịch.

Kết quả Tiện Ngự thật sự dùng hứng thú khiêu chiến toàn bộ ca sĩ chén cơm!

Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều không mua được phiếu. Kia năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa quả thật nắm giữ mỗi người người mua.

"Bốn tháng mang bạn gái đi xem Tiện Ngự ca nhạc hội!"

Một cái người anh em mỹ tư tư ở vòng tròn bằng hữu phơi phiếu, hơn nữa một phơi chính là hai tờ!

Hắn đã biết Tiện Ngự ca nhạc hội vé vào cửa trân quý bao nhiêu không rồi.

Điều này vòng tròn bằng hữu chính là vì được nước!

Vừa tú rồi ân ái, lại tú rảnh tay tốc độ!

Hắn phải dùng thực lực hướng vòng tròn bằng hữu người sở hữu chứng minh:

Chính mình không phải độc thân cầu cũng có thể cướp được phiếu, hơn nữa đoạt hai tờ!

Kết quả người anh em này vòng tròn bằng hữu lại có mấy cái muội tử phát ra tương tự bình luận:

"Đề ý đôi một người bạn gái sao?"

Sau năm phút.

Điều này vòng tròn bằng hữu cùng với bình luận xuất hiện ở trên mạng.

Không mua được phiếu tâm tính băng!

Băng hi bễ!

"Ta đã cho ta chỉ là bỏ lỡ Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa, cho tới sau này ta mới biết, thực ra ta bỏ qua là một người bạn gái."

Những thứ kia chỉ mua một cái tấm vé cũng ngần ngại.

Lúc đó nếu như bọn họ mua thêm một tấm phiếu, nhân sinh có thể hay không trở nên có bất đồng lớn?

Lúc này.

Có bạn trên mạng buồn bực nói: "Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa có cái gì tốt cướp, hẳn chỉ là một Người viết ca khúc a."

Phía sau có vô số trả lời:

"Cho nên, người có phiếu lời nói có thể chuyển cho ta không?"

Đúng Tiệp Ngư ca hát tặc khó nghe, rác rưởi một nhóm, còn mở ca nhạc hội gom tiền, các người ngàn vạn lần chớ mua Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa, để cho ta tới!"

"Tiệp Ngư ca hát không được, nghe hẳn ca hát thật là hành hạ, có phiếu vội vàng cho ta, loại đau khổ này ta thay người chịu đựng!"

"Có ai Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa, bao đêm, người không cần mang, có thể trên xuống."

"Trên lầu nằm mơ, người xứng sao!"

"Ta coi như cả đời làm cái nơi cũng sẽ không đem phiếu cho người, trừ phi ba lần!"

"Nữ nhân ở Ngư phụ trước mặt ca nhạc hội không đáng nhắc tới!"

" "

Quá nhiều người không mua được phiếu!

Trong đó không thiếu một ít thổ hào!

Thổ hào không mua được phiếu cũng khó chịu, nhưng bọn hắn có bọn họ ngoạ pháp.

"Gấp ba giá cả thu Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa!"

"Nghèo bức, mệt sức gấp năm lần thu!"

"Có hay không ghé khách quý phiếu, chuyển nhượng giá cả bao người hài lòng."

"Gấp mười lần thu về Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa, có bao nhiêu muốn bao nhiêu, không thiếu tiền."

"Hoàng Ngư chết ở đâu rồi, cho gia đi ra, trực tiếp ra giá!"

"Ta đoạn thời gian trước đặt mua rồi Phí Dương Lam Nhan Thư Du đợi bảy vị Ca Vương Ca Hậu năm nay ca nhạc hội vé vào cửa, vị huynh đệ kia có thể đổi một Trương Tiệp Ngư ca nhạc hội vé vào cửa?"

" "

Hoàng Ngư môn muốn khóc.

Bọn họ không phải không có thử cướp phiếu.

Nhưng bọn hắn cướp bắt quá!

Cũng không biết đám kia mua được phiếu có phải hay không là hack, tại sao có thể nhanh như vậy!

Tiền Ngu ca nhạc hội, một phiếu khó cầu!

Tùy tùy tiền tiền một Trương Tiền ngư ca nhạc hội vé vào cửa, ở trên mạng đã có gấp mấy lần hơn giá!

Liên này, còn có tiền mà không mua được!

Bởi vì rất nhiều người căn bản liên không nở bỏ bán!

Tinh Mang ý thức được, tiếp tục như vậy không được.

Không mua được phiếu người xem đã bắt đầu ở Tinh Mang quan vi phía dưới tụ họp, đều tại chỗ nước bọt phiếu quá ít vấn đề.

"Có phải hay không là phải đem kích thước tăng lên nữa đi?"

Lão Chu vừa mở miệng, Tinh Mang âm nhạc bộ liên tập thể gật đầu.

"Lại thêm năm chục ngàn phiếu đi!"

"Chu chủ quản, cho ta ở lâu mấy tờ phiếu."

"Còn có ta!"

"Điện thoại của chúng ta vừa mới đều bị đánh bẻ, toàn bộ mẹ nó hỏi chúng ta muốn phiếu."

" "

Mọi người vào lúc này cũng tắt máy.

Không tắt máy không được.

Bọn họ ở Tinh Mang công việc.

Bây giờ phảng phất toàn thế giới đều tại tìm Tinh Mang nhân muốn phiếu, điện thoại di động thật bị đánh bẻ.

"Ta mẹ vợ cũng theo ta muốn phiếu."

"Dì ta tử nói ta không lấy được phiếu sẽ để cho vợ của ta theo ta ly hôn."

"Nhưng nhìn cái tình huống này, khả năng lại thêm năm chục ngàn phiếu cũng không đủ."

"Vấn đề là ô chim sự phát hiện kia tràng tối đa cũng liên một trăm ngàn cái chỗ ngồi a."

"Mở bốn bề đài, một trăm ngàn cái chỗ ngồi, cực hạn."

" "

Cho dù là đỉnh cấp ca sĩ, một loại đều chỉ mở ba mặt đài.

Bốn bề đài, rất ít mở ra.

Không nhìn ca nhạc hội khả năng không có khái niệm.

Cái gọi là bốn bề đài, là sân khấu một loại.

Bốn bề đài tại chỗ quán chính trung ương vị trí.

Đồ chơi này không có tầm mắt bên trên góc chết, người xem có thể thấy rõ ràng trên đài mỗi một chi tiết nhỏ.

Nếu so sánh lại ba mặt đài diễn xuất đơn giản một ít, nhân viên làm việc tùy thời có thể phối hợp.

Bốn bề đài, phi thường khảo nghiệm hiện trường không chế!

Loại này trên đài, một loại chỉ chừa diễn viên, trên dưới tràng chỉ có thể mượn thang máy, một khi đứng lên sân khấu, hiện trường hết thấy chỉ dựa vào diễn viên khổng chế.

Nói thí dụ như trên địa cầu nổi danh nhất ca nhạc hội sân biểu diễn Hồng Quán, chính là bốn bề đài.

Lâm Uyên lần này sân cách thức cực cao, cũng có thể mở bốn bề đài.

"Vậy thì bốn bề đài đi."

Lão Chu nghiêm túc nói: "Với sân câu thông một chút, bảo an nhân viên được lại thêm gấp đôi, không, gấp ba, ngoài ra ngàn vạn lần chớ quên cùng quan phương thật tốt câu thông, nhất định phải quản khổng tốt vấn đề trị an"

Bốn bề đài, một trăm ngàn người xem, vô cùng nguy hiểm!

Nếu như làm ra đạ sự kiện, có thể là cùng rồi.

Không chỉ có đạ sự kiện.

Mười vạn người hiện trường, hơi có chút động tĩnh cũng sẽ bị vô hạn phóng đạ.

Cho nên loại này cấp bậc ca nhạc hội, phải nhất định có quan phương hợp tác mới được, phương diện này điều đình nhất định phải vô cùng coi trọng!

Trên thực tế.

Tần Châu quan phương đã bắt đầu bố trí nhiệm vụ.

Tổ chức hay lại là khẩn cấp hội nghị.

Có Bộ Khoái ho khan một tiếng: "Ta có thể xin ở bên trong quán phụ trách trị an sao?"

"Ta tới đi."

"Nội bộ trị an quá khó khăn, giao cho ta."

"Bên ngoài nhiều dễ dàng a."

"Đúng vậy, bên ngoài cũng không người gì."

"Nhân đều ở bên trong."

"Như vậy gian cự nhiệm vụ ta không thành vấn đề!"

" "

Đội trưởng sậm mặt lại: "Thế nào, không mua vé, muốn bạch phiếu? Đừng quên các người là nhân dân Bộ Khoái!"

Mọi người xấu hổ.

Đội trưởng nhân nhạ nói: "Nội bộ ta tới phụ trách."

Mọi người: " "

Ngài thật đúng là nhân dân tốt Bộ Khoái.

Tiên Ngư một Ca Nhạc Hội, mây nổi bốn phía!

---

ps: Đây cũng công khai rồi, còn không bỏ phiếu tháng ấy ư, độc giả ông ngoại môn, cho các người cũng dâng lên đầu gối ? ●, xem ở ta hơn nửa đêm vẫn còn ở gõ chữ phân thượng.

Truyện nhẹ nhàng, hài hước, main có đầu óc suy nghĩ, nvp không nào tàn, thế giới rộng lớn, tác là Đại thần Người Này Tu Tiên Quá Mức Đúng Đắn

Chương 657: Một trăm ngàn người xem

Buổi tối.

Lâm Uyên mới vừa về đến nhà liền nghe được ty ty thanh âm hưng phấn:

"Người muốn mở ca nhạc hội?"

"Ừm."

"Có phiếu sao?"

"Có."

Nói là có năm vạn tấm ca nhạc hội vé vào cửa, thực ra cũng không phải là toàn bộ xuất ra đi bán rồi, Tinh Mang nội bộ còn lưu đi một tí.

Ty ty như chủ tịch HĐQT.

Ty ty như ngành lãnh đạo.

Lâm Uyên cũng cầm mấy tờ.

Chính mình ca nhạc hội, dù sao phải cho thân bằng hảo hữu cầm mấy tấm vé vào cửa.

"Cho ta một tấm!"

Muội muội thanh âm truyền tới từ phía bên cạnh.

"Ta cũng đi."

Lão mù mở miệng cười nói.

Ty ty nói theo: "Còn có ta."

Lâm Uyên gật đầu một cái, đem trước đó chuẩn bị xong vé vào cửa lấy ra.

Hắn vẫn rất hi vọng người nhà cũng đi nhìn chính mình ca nhạc hội.

Người nhà mỹ mỹ nhận lấy vé vào cửa.

Ngay sau đó.

Trong bầu.

Giản Dịch cũng @ Lâm Uyên: "Ta không mua được phiếu, người biết."

"Ngày mai cho người."

Lâm Uyên ở trong bầu trả lời.

Ty ty cảm khái nói: "Người này phiếu bán quá phát hỏa, lấy người nhân khí mà nói, năm vạn tấm phiếu quá ít!"

Lâm Uyên nói: "Ngày mai sẽ tặng thêm năm vạn tấm."

Lão Chu đã với Lâm Uyên câu thông qua rồi, ca nhạc hội muốn mở bốn bề đài, dự trù sẽ có một trăm ngàn người xem có mặt.

"Còn có?"

Ty ty toả sáng hai mắt: "Ngày mai mấy giờ?"

Lâm Uyên nói: "Tám giờ, tin tức lập tức quan tuyên."

Tỷ tỷ hưng phấn: "Ngày mai ta đến công ty liền cướp phiếu!"

Lâm Uyên buồn bực: "Người không phải có sao?"

Tỷ tỷ kích động nói: "Cướp được phiếu lại chuyển tay bán đi, giá cả có thể lật thật nhiều lần đây!"

Lâm Uyên: " . "

Cùng Lâm Uyên nói như thế.

Buổi tối hôm đó Tinh Mang liền quan tuyên rồi tăng thêm năm chục ngàn Trương Tiện ngư ca nhạc hội bán tin tức.

Nhất thời!

Toàn bộ lưới đều sôi trào!

Nhất là những thứ kia nhóm đầu tiên không mua được phiếu đám bạn trên mạng càng là lăm le sát khí!

"Cả đêm thay Quang Tiêm Internet!"

"Người cả nhà điện thoại di động chuẩn bị đầy đủ, cộng thêm tam đài bút ký bản mở hết, ta không tin ta sáng mai không giành được phiếu!"

"Chỉ cần chớ cùng ta cướp phiếu, Tiện Ngư fan chính là người một nhà!"

"Dám theo ta cướp phiếu liền đem các người tất cả đều làm thành thịt bằm hương cá!"

"Phổ cập khoa học: Tần Châu ổ chim cái địa phương kia không quá an toàn, đề nghị mọi người ít đi thì tốt hơn (đầu chó)."

"Cảm tạ Tiện Ngư bỏ đi ta ngủ nướng thói quen, ngày mai tám giờ đồng hồ báo thức, liều mạng!"

" . "

Nhóm đầu tiên người xem đối cướp phiếu coi trọng trình độ không đủ.

Lần này, mọi người sẽ không tái phạm giống vậy rồi!

Hoàng Ngư môn cũng nhao nhao muốn thử!

Giàu đột ngột cơ hội đang ở trước mắt!

Bất quá rất nhanh các đại vé Website liền đẩy ra một hệ liệt quy tắc hạn chế:

Nghiêm cấm dùng phần mềm bặt hack cướp phiếu; chặt chẽ cẩn thận ở cùng một cái Internet địa chỉ mua số phiếu vượt qua mười tám; nghiêm cấm

Đều là nhằm vào kẻ đầu cơ quy tắc.

Cứ như vậy.

Thời gian đã tới ngày thứ 2.

Tám giờ, đợt thứ hai vé rớt cuộc bắt đầu!

Bạch!

Lại vừa là một giây đồng hồ bên trong.

Mới tăng thêm năm chục ngàn Trương Tiện ngư ca nhạc hội vé vào cửa, trực tiếp bán khánh!

"Ta cướp được bạn gái!"

Có người tiếng hét chói tai phá vỡ không gian.

Nhờ vào ngày hôm qua nhánh vòng tròn băng hữu nhắc nhở, mọi người minh bạch:

Tiền Ngư ca nhạc hội vé vào cửa = bạn gái.

Bất quá càng nhiều hay lại là cướp phiếu người thất bại thống khổ gào hét bị thương.

Năm vạn tấm phiếu, so sánh với cướp phiếu đại tập thể mà nói, thật sự là quá ít.

Lần này bán khánh tốc độ, thậm chí so với tối hôm qua còn nhanh hơn không giờ đêm mấy giây!

Tiền Ngư lần nữa phá vỡ ca nhạc hội vé tốc độ cao nhất ghi chép.

Cứ việc trước nhất nhánh ghi chép là bản thân hẳn tối hôm qua sáng tạo.

"Có thể hay không lại thêm điểm?"

"Một lần nữa!"

"Một lần nữa ta tuyệt đối giành được đến!"

"Ta một ngàn triệu Quang Tiêm không cướp được phiếu liền vượt quá bình thường!"

"Trời mới biết ta một giây đồng hồ bên trong click rồi bao nhiêu lần mua phiếu, con chuột trực tiếp theo như hư rồi, vẫn là không có cướp được phiếu, ngược lại nhập vào một cái giá giá trị 300 nguyên con chuột, bệnh thiếu máu."

"Cho các người kiếm tiền cơ hội các người không còn dùng được a!"

"Thấy ta đây phình ví tiền không, cho ta một tấm phiếu, toàn bộ là các người."

" "

Vô số không cướp được phiếu bạn trên mạng, đều tại Tinh Mang quan vi phía dưới nhấn lại.

Đây là tới tự tập thể oán niệm.

Đang lúc này.

Tinh Mang quan vi bên trên bỗng nhiên phát ra một cái video: "Vớ không cướp được phiếu các bạn học nói tiếng xin lỗi, hiện trường quả thật chỉ có thể chứa một trăm ngàn người xem, chúng ta sau này sẽ thả ra bản đầy đủ ca nhạc hội video, mọi người muốn quả thực không vui, sẽ nhìn một chút cái video này giải giải áp đi."

Đám bạn trên mạng sững sốt một chút.

Chúng ta cũng khó qua như vậy rồi, người trả cho chúng ta nhìn khỏi hài video?

Có người điểm đi vào, sau đó thổi phồng một tiếng nở nụ cười.

Trong video.

Chỉ thấy Tiền Ngư chính nghiêm túc nhìn chăm chăm máy tính.

"Đại biểu, tám giờ, nhanh cướp, giúp ta cũng cướp một tấm!"

Hư hư thực thực Tiện Ngụ trợ lý âm thanh vang lên, sau đó Tiện Ngụ điên cuồng theo như con chuột.

Lộc cộc lộc cộc cộc!

Hai giây sau, Website nhảy ra một cái popup: "Thật xin lỗi, Tiện Ngụ ca nhạc hội vé vào cửa đã bán khánh."

Tiện Ngụ bất động.

Trong video bắn ra một cái dấu ngoặc: "Không phải là ngừng hình ảnh."

Không sai!

Đây là Tiện Ngụ buổi sáng cướp ca nhạc hội vé vào cửa video!

Mà để cho mọi người đỡ khóc đỡ cười là, Tiện Ngụ lại cũng không cướp được chính mình ca nhạc hội vé vào cửa .

"Ha ha ha ha, cái quỷ gì!"

"Tiện Ngụ không giành được chính mình ca nhạc hội vé vào cửa còn đi?"

"Mẹ ta nha, đây không phải là vừa mới chính tạ sao?"

"Đại nhập cảm cực mạnh, là mới vừa cướp phiếu ta không sai!"

"Tiện Ngụ: Ta không có phiếu, còn có thể vào ổ chim ca hát sao?"

"Trên thế giới vẫn còn có không mua được chính mình ca nhạc hội vé vào cửa ca sĩ?"

"Được rồi, ta không tức giận, ít nhất hôm nay tám giờ sáng, ta cùng Tiện Ngụ thần đồng bộ rồi."

"Ngụ phụ: Nguy rồi, mười vạn người chờ ta ở ổ chim ca hát, nhưng ta không phiếu không vào được trảng a!"

"Tiện Ngụ ra lệnh một tiếng, một trăm ngàn bạn trên mạng đủ phó ổ chim, kết quả Tiện Ngụ bởi vì không có vé cửa mà không vào được trảng."

"Video này quả nhiên giải áp!"

"Thư thái!"

" . "

Vô số người in lại cái video này!

Tiện Ngụ không cướp được chính mình ca nhạc hội vé vào cửa sự tình thậm chí leo lên nhiệt lục soát số một!

Mà cái video này quay chụp người Cố Đông cười đáp mặt cũng rút gân.

Video này là nàng chủ động nói lên quay chụp, Lâm Uyên cũng biểu thị đồng ý.

Lâm Uyên suy nghĩ, lấy hẳn một ngày cuồng cây số chừng mấy vạn chữ tốc độ tay, cướp một tấm ca nhạc hội vé vào cửa còn không bắt vào tay?

Kết quả hẳn thua thất bại thảm hại.

Rốt cuộc Lâm Uyên tại sao phải gia nhập cướp phiếu?

Các người biết.

Tóm lại, oanh oanh liệt liệt cướp phiếu đại chiến kết thúc.

Tinh Mang lấy hiến tế Tiện Ngụ phương thức, tan rã không cướp được phiếu bạn trên mạng oán niệm.

Cướp được phiếu, không cướp được phiếu, đều bắt đầu mong đợi Tiệp Ngự ca nhạc hội.

Dù sao Tinh Mang nói.

Không cướp được phiếu, sau này cũng có thể thấy Tiệp Ngự ca nhạc hội hoàn chỉnh video.

Không bao lâu.

Cố Đông bỗng nhiên đối Lâm Uyên nói:

"Đại biểu, ca nhạc hội bên trên, ca sĩ ngoại trừ ca hát, còn phải biểu diễn một chút tài nghệ, bằng không hình thức quá nhàm chán, nếu không ngài tới học một chút vũ đạo cái gì?"

"Khiêu vũ?"

Lâm Uyên ngẩn người.

Còn giống như thật là như vậy.

Tuyệt đại đa số ca sĩ mở ca nhạc hội, cũng không chỉ có biết ca hát, cùng thời điểm sẽ biểu diễn một ít còn lại tài nghệ.

Học một chút vũ đạo thử một chút?

Quang Minh Thánh Thổ Phát triển thế lực, bối cảnh rộng lớn, nhiều thế giới, nhân vật chính phụ có chiều sâu, đầu trí đầu dũng, cùng thưởng thức nào!

Chương 658: Vũ đạo cũng có

Lâm Uyên song ca bài hát rất có hứng thú.

Mà thích ca hát nhân, phần lớn đều có một viên theo đuổi hiệu quả sâu khấu tâm.

Nếu như vũ đạo có thể cho ca khúc tăng thêm, có sao mà không làm?

Những kinh điển đó bài hát diễn sâu khấu, vui sướng nhịp trống phối hợp hợp với tình thế vũ đạo, luôn có thể làm cho người ta một loại thư thích thể nghiệm.

Lâm Uyên cũng muốn đem loại cảm giác này mang cho người xem.

"Vậy thì thử một chút đi."

Lâm Uyên cuối cùng vẫn gật đầu.

Cố Đông lộ ra nụ cười, phạm là cùng ca nhạc hội có liên quan sự tình, đại biểu thật siêu phối hợp.

"Vậy chúng ta đi vũ đạo phòng, vũ đạo lão sư môn đều tại, bất quá cụ thể vũ đạo nội dung có thể phải căn cứ bài hát của ngài loại hình tiên hành sắp xếp, công ty chúng ta có trong nghề đỉnh cấp biên vũ sư."

Lâm Uyên gật đầu.

Đến vũ đạo phòng.

Vũ đạo lão sư nói: "Tiện Ngự lão sư không có vũ đạo cơ sở, chúng ta đây có thể phải từ đơn giản một chút cơ sở học lên."

Vũ đạo lão sư xem qua Tiện Ngự ca hát.

Hát có chút bài hát, tỷ như « Dálābēngba » thời điểm, Tiện Ngự sẽ tùy ý nhảy điểm Tiểu Vũ đạo.

Nhưng có thể thấy được những vũ đạo đó thật sự là không có gì chương pháp, hoàn toàn ở nhảy loạn.

Giống như có vài người đi Bính Dịch, gì cũng không biết, ngược lại rung đùi đắc ý đi theo âm nhạc hải đứng lên liền hoàn chuyện.

"Được."

Lâm Uyên biết khiêu vũ hẳn không dễ dàng như vậy.

Hắn chỉ có một nguyệt, khẳng định không thể nào trực tiếp đem chính mình học thành "Múa" lâm cao thủ.

Nhưng Lâm Uyên còn đánh giá thấp học tập khiêu vũ độ khó.

"Xuống chút nữa ép."

"Không việc gì, tê chân là bình thường."

"Động tác này không đúng tiêu chuẩn."

"Tiện Ngự lão sư, người vừa mới cùng tay cùng chân."

"Tình nguyện biên độ nhỏ bị lỗi cũng không cần đại động tác bị lỗi, như vậy ít nhất sai không rõ ràng như vậy."

"Trước bước chân phải."

"Tiện Ngự lão sư, bên phải là ngài ăn cơm cái tay kia."

" . "

Nhìn Lâm Uyên lại làm ra cầm đũa thủ thế, sau đó chậm rãi bước ra chân phải, vũ đạo lão sư tràn đầy lam cười khở.

Bên cạnh xem Cố Đông cũng không nhìn được nâng trán.

Lâm Uyên thân thể này tính hài hòa quá kém.

Nhảy lên múa khoảng đó chẳng phân biệt được là thường có chuyện, càng đáng sợ hơn là hẳn thường thường cùng tay cùng chân, không được tự nhiên không được.

Như vậy học thật lâu, Lâm Uyên cũng chỉ học được một chút da lông, có thể miễn cưỡng làm hai cái đơn giản động tác.

"Không việc gì."

Học xong vũ đạo, Cố Đông an ủi: "Đến thời điểm sẽ có chuyên nghiệp võ giả phối hợp đại biểu, ngài quả thực không biết nhảy liền chuyên tâm ca hát được rồi."

Lâm Uyên: " . "

Hắn biết khiêu vũ rất khó, lại không nghĩ được khó như vậy.

Đại khái cùng nguyên chủ lúc trước thân thể không được, cho nên rất ít làm một ít đại động tác có liên quan?

Bất quá bây giờ mình thân thể tốt như vậy, tiếp tục học hẳn sẽ có tiến bộ chứ ?

Lâm Uyên nghĩ như thế.

Chỉ là ca nhạc hội tháng sau liền muốn bắt đầu, không biết thời gian học tập có hay không đủ.

"Trước chắc chắn những chuyện khác đi."

Cố Đông cười nói: "Chu chủ quản để cho ta hỏi ngài một tiếng, ca nhạc hội có muốn hay không mời khách quý?"

Ca nhạc hội mời khách quý coi như là theo trào lưu.

Khách quý Phạm Vi có thể là ca sĩ bằng hữu, đối với chính mình từng có ủng hộ lão sư, hoặc là chính mình thần tượng.

Những thứ này khách quý cũng có thể giúp hát, hoặc là cùng ca sĩ song ca.

Đương nhiên không mời cũng được, không có quy định nói nhất định phải mời khách quý.

"Mời."

Lâm Uyên cảm giác mình trong đời lần đầu tiên ca nhạc hội hay lại là rất có ý nghĩa, hẳn không chỉ có hi vọng gia người tham dự, cũng hi vọng các bằng hữu có thể xuất hiện, đây là hẳn đã sớm làm dự tính hay lắm:

"Đem Ngự Vương Triều ca sĩ cũng mời đi theo như thế nào đây?"

"Dĩ nhiên không thành vấn đề!"

Cố Đông cười ý vị thâm trường: "Tin tưởng bọn họ tháng sau đang trong kỳ hạn nhất định rất trống, kia bài hát của ngài định xong?"

"Đệ nhất thủ xác định."

"Cái gì bài hát?"

"Cá lớn."

"Giang Quỳ mở màn?"

"Ta theo nàng song ca."

Lâm Uyên giọng nữ một mực có luyện tập, gân đây tiến bộ hay lại là rất lớn.

Lấy bây giờ Lâm Uyên trình độ, hoàn toàn có thể độc lập chống đỡ « cá lớn » bài hát này, hơn nữa hiệu quả tuyệt đối rất tốt.

Bất quá bài hát này hai người đồng thời hát cũng rất có mùi vị, Lâm Uyên muốn giải thích một cái mới tinh phiên bản « cá lớn » .

Lần này, hẳn đánh phụ trợ vị.

"Được."

Cố Đông lại nói: "Ngoài ra ca nhạc hội có chút cùng người xem chuyển động cùng nhau khâu, ngài định xử lý như thế nào, bày ra bên kia có mấy bộ phương án dự bị, tỷ như người xem điểm bài hát khâu ."

"Cái này có thể có."

Lâm Uyên dự bị khúc trong kho có quá nhiều tác phẩm, người xem điểm bài hát hẳn không có chút nào hư.

Coi như người xem yêu cầu kỳ quái, Lâm Uyên cũng chống đỡ được.

Ghê gớm chỉnh điểm bài hát mới đi ra.

"Ngoại trừ được mời khách quý bên ngoài, đến thời điểm nhất định sẽ có rất nhiều còn lại minh tinh xuất hiện ở ca nhạc hội bên trên, đến thời điểm sẽ cho bọn hắn một ít ống kính, ngài tối dễ dàng cùng bọn họ đánh một chút kêu."

"Không thành vấn đề."

Liền Lâm Uyên biết, Giản Dịch sẽ đến nhìn chính mình ca nhạc hội, Giản Dịch ở trong bày còn nói muốn ở ca nhạc hội bên trên với Lâm Uyên chuyển động cùng nhau cộ nhiệt độ tới.

"Đúng rồi."

Cố Đông cười nói: "Ta nghe nói ngài fan hôm nay đã bắt đầu thương lượng đặc biệt chế tác riêng ngài tiếp ứng đồng phục đầu rồi, đến thời điểm phỏng chừng còn phải treo ngài hình làm tiếp ứng bài, cho nên ngài bên này quay đầu được phối hợp công ty chụp điểm tả chân."

"Ừm."

"Kia đến tiếp sau này chi tiết ta thương lượng lại, ngài tiếp theo có thể học bao nhiêu vũ đạo đi học bao nhiêu đi, không học được cũng không liên

quan, ngược lại mọi người cũng không phải hướng về phía ngài vũ đạo tới."
Lâm Uyên gật đầu.

Thực ra hẳn trong lòng là thật muốn đem vũ đạo nhảy tốt.

"Đỉnh đông."

Đang lúc này, hệ thống xuất hiện: "Kí chủ muốn muốn rèn đúc ra một cái hoàn mỹ đến để cho toàn bộ hiện trường người xem cả đời đều khó mà quên được ca nhạc hội, nhưng vũ đạo để cho kí chủ nhưc đầu, lúc này kí chủ chỉ cần nhẹ nhàng với hệ thống nói lên vũ đạo chế tác riêng thỉnh cầu ."

"Vũ đạo cũng có thể đặt làm?"

Lâm Uyên choáng váng chừng mấy giây, hệ thống này mới là toàn chức nghệ thuật gia đi, lần trước cung cấp trò chơi đặt làm vẫn không tính là, vào lúc này liền vũ đạo cũng an xếp lên trên?

"Có thể, giá cả lược đất."

"Tiền không là vấn đề."

Lâm Uyên nói xong câu đó liền hồi hận, làm sao có thể nói như vậy bành trướng lời nói?

Này không phải cho hệ thống làm thật chính mình lý do sao?

Quả nhiên.

Hệ thống hăng hái: "Nơi này hướng ngài đề cử Michael Jackson nhảy kiểu robot cùng moon walk vân vân, phi thường thích hợp ca nhạc hội hiệu quả, giá cả ."

Lâm Uyên nhìn một cái giá cả: "Quá mắc!"

Hệ thống: "Hết thủy cũng là vì từ thiện."

Lâm Uyên hỏi: "Ta đặt làm số tiền này, làm từ thiện giúp không ít nhân?"

"Sau này kí chủ sẽ biết."

"Biết."

Lâm Uyên chỉ là cho mình một cái có đầy đủ sức thuyết phục lý do, cái này có thể để cho hẳn tiêu tiền không đau lòng như vậy:

"Đặt làm đi."

Theo hệ thống thần kỳ lược lượng, Lâm Uyên bỗng nhiên cảm giác thân thể tung bay, sau đó hẳn theo bản năng giãy dựa lòng bàn chân.

Bá bá bá.

Lâm Uyên thân thể phảng phất nghiêng về đến một cái không tưởng tượng nổi góc độ.

Rồi sau đó.

Bước chân hẳn về phía trước, nhưng quỹ dị là, hẳn rõ ràng ở đi về phía trước đi, nhưng nếu như có nhân ở bên cạnh nhất định sẽ thét chói tai:

Bởi vì Lâm Uyên lui về phía sau.

Đây là một loại rất Ma Huyền thị giác hiệu quả.

Một bước hai bước tựa như nanh vuốt, là Ma Quỷ Bộ Phạt.

Ca nhạc hội vũ đạo, có.

Lâm Uyên vốn là cũng không có ý định nhảy quá nhiều, ý tứ một chút là được, dù sao hẳn không phải là cái gì hát nhảy ca sĩ.

Khiêu vũ chỉ là vì hiệu quả sân khấu phục vụ một loại thủ đoạn.

80% thể lực và tinh lực, còn là để dành cho ca hát.

Hẳn mục tiêu là, chế tạo một trận hoàn mỹ ca nhạc hội!

// trên sàn mà biểu diễn Billie Jean + Moon walk chắc điên luôn :)))

Quang Minh Thánh Thổ Phát triển thể lực, bối cảnh rộng lớn, nhiều thể giới, nhân vật chính phụ có chiều sâu, đầu trí đầu dũng, cùng thương thức nào!

Chương 659: Tây Du cùng hồng hoang chung cực tỷ thí

Hôm sau.

Lâm Uyên lần nữa đi tới vũ đạo phòng.

Công ty phái tới Vũ đạo lão sư chủ động nói: "Thấy rằng ngài ngày hôm qua biểu hiện, ta điều chỉnh ngài kế hoạch học tập, chúng ta từ càng vì động tác căn bản bắt đầu học lên."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Xin lỗi."

"À?"

Vũ đạo lão sư không nghĩ tới Lâm Uyên khách khí như vậy, vội vàng nói: "Tiện Ngu lão sư không cần tự trách, vừa mới bắt đầu học tập vũ đạo quả thật sẽ tương đối khó khăn."

"Không phải."

Lâm Uyên nói: "Ngày hôm qua với người mở ra một đùa giỡn, thực ra ta biết khiêu vũ."

Được rồi.

Hệ thống đột nhiên cho Lâm Uyên định chế vũ đạo, đồ chơi này không có biện pháp giải thích, Lâm Uyên chỉ có thể chạy tới vá vúi rồi.

"Ngài sẽ nhảy?"

Vũ đạo lão sư mặt đầy không tin, còn tưởng rằng Lâm Uyên ở nói đùa chính mình.

Lâm Uyên dựa theo ngày hôm qua Vũ đạo lão sư dạy động tác nhảy một cái, mỗi cái động tác đều rất tinh chuẩn đúng chỗ.

"Này."

Vũ đạo lão sư tròn tròn mắt.

Ngày hôm qua Tiện Ngu nhảy không tốt là giả bộ?

Hắn thật là ở nói đùa chính mình?

Đường đường tiểu khúc phụ, Tinh Mang Thái Tử Gia, ngày hôm qua cố ý tổn mây giờ với chính mình một cái Vũ đạo lão sư đùa giỡn?

"Thật xin lỗi."

Lâm Uyên nhận sai thái độ rất thành khẩn.

Chuyện này tự trách mình.

Mặc dù ngày hôm qua mình quả thật không biết khiêu vũ, nhưng mình cũng quả thật làm trẻ nãi nhân gia Vũ đạo lão sư thời gian.

"Không việc gì, không việc gì."

Vũ đạo lão sư dở khóc dở cười: "Ta muốn còn muốn đem ngài Giáo Hội, sẽ giúp nữ nhi của ta muốn một ký tên, hiện ở ta nơi này ký tên còn phải lấy được sao."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên vô cùng sáng khoái nói.

Vũ đạo lão sư biểu tình lúng túng: "Không phải muốn ngài ký tên."

Lâm Uyên sững sốt một chút: "À?"

Vũ đạo lão sư bộc phát xấu hổ: "Dĩ nhiên ngài phải giúp một tay ký tên cũng không thành vấn đề, ta là ngài fan ca nhạc."

Lâm Uyên hiểu ý: "Nhưng là?"

Vũ đạo lão sư ho khan một tiếng: "Nhưng là nữ nhi của ta là Sở Cuồng fan, nàng thích vô cùng Sở Cuồng lão sư tác phẩm, đáng tiếc Sở Cuồng lão sư ký tên thư quá khó được, cho nên ta chỉ muốn đến ngài và Sở Cuồng lão sư quan hệ tốt như vậy, nói không chừng có thể giúp ta bắt được Sở Cuồng lão sư ký tên."

Lâm Uyên: ". "

Vũ đạo lão sư thanh âm càng ngày càng thấp: "Ngài muốn không có phương tiện lời nói coi như xong rồi, không liên quan."

"Thuận lợi."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Ta ngày mai để cho Cố Đông cho người đưa tới, người muốn quyển sách kia ký tên?"

"Tốt nhất là « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » !"

"Được."

Vũ đạo lão sư vui mừng quá đỗi: "Kia có thể hay không lại muốn cái bóng dáng ký tên, con của ta là bóng dáng fan!"

Lâm Uyên: "? ? ?"

Tâm tình của hắn phức tạp, trong lúc nhất thời lại không biết nên cao hứng hay là buồn bực, ngược lại hắn cuối cùng cũng cùng nhau đáp ứng.

Vũ đạo lão sư thích Tiệp Ngư, Vũ đạo lão sư con gái thích Sở Cuồng, con trai của Vũ đạo lão sư thích bóng dáng.

Bốn bỏ năm lên, đối phương một nhà đều là mình fan.

Mình cũng không thể ăn tự bay giám chứ ?

Trở lại phòng làm việc.

Lâm Uyên bắt đầu ký tên.

Tiệp Ngư, khái thư.

Bóng dáng, hành thư.

Sở Cuồng, thảo thư.

Ba loại văn tự phong cách, đem ba cái thân phận phân chia ra.

Nhắc tới đây là bóng dáng thứ nhất ký tên, dùng hành thư còn rất hợp thích, bởi vì hành thư phong cách, vừa vặn xen vào thảo thư cùng khái thư giữa.

Sẽ không quá ngay ngắn.

Cũng sẽ không quá hào phóng.

Lâm Uyên có hệ thống bảo rương mở ra chuyên nghiệp cấp thư pháp trình độ.

Hắn viết ra ba loại văn tự phong cách, đại khái có thể tạo thành ba loại bút tích.

Về phần tại sao ký tên muốn phân chia ra, chủ yếu là Lâm Uyên không muốn bởi vì bút tích mà quay ngựa.

Cẩn thận dùng thuyền đến vạn năm.

Dùng giống vậy kiểu chữ ký tên, coi như tận lực dùng bất đồng bút tích, cũng có lộ tẩy nguy hiểm.

Để cho Cố Đông đem ký tên đưa cho Vũ đạo lão sư, Lâm Uyên tiếp theo thời gian một mực ở bận rộn ca nhạc hội chuẩn bị.

Hắn phải đem diễn xuất trung yêu cầu ca khúc cùng với biểu diễn thứ tự trước xác định được.

Bây giờ xác định bài hát tốt khúc, bốn nguyệt phương liền tập luyện.

Mà theo ba tháng gào thét mà qua, ở bốn nguyệt mau tới trước khi đang lúc, « Tây Du Ký » phát hình rất cuộc đưa lên rồi chương trình trong ngày.

Cùng lúc đó.

Cùng Tây Du tranh phong tương đối bản mới hồng hoang phim truyền hình, cũng sắp phát hình rồi!

Hai bên fan, đã không thể chờ đợi!

Từ Tây Du xuất thế lên, vây quanh Tây Du cùng hồng hoang giữa tranh chấp liên từ không dừng lại.

Từ tiêu thuyết chất lượng đến phim truyền hình tuyên truyền khúc, thậm chí ngay cả gần đây đồng nhân tiêu chuẩn đợi mọi phương diện, đều bị hai bên fan lập đi lập lại xách đi ra đủ loại so sánh .

Mà bây giờ.

Hai bộ phim truyền hình tỷ thí, đã bị hai bên fan coi là Tây Du cùng hồng hoang chung cực cuộc chiến!

"Lần này, chúng ta nhất định sẽ thắng!"

Có hồng hoang mê hô đầu hàng, có thể nói khí thế bùng bùng.

Tây Du xuất thế trước, hồng hoang là Lam Tinh không thể tranh cãi đệ nhất Thân Thoại.

Tây Du xuất thế sau đó, hồng hoang nhưng khắp nơi bị áp chế.

Tiêu thuyết chất lượng, « Tây Du Ký » tốt hơn.

Tiêu thuyết đãi ngộ, « Tây Du Ký » lấy được Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương chứng nhận cùng phổ biến rộng rãi.

Phim truyền hình tuyên truyền khúc, bài hát kia « Ngộ Không » hát hồng hoang mê không tỳ khí.

Ngay cả hồng hoang vẫn lấy làm kiêu ngạo vô số kinh điển đồng nhân, đều bị kia bộ tên là « Ngô Không Truyện » Dịch An đồng nhân tiểu thuyết áp chế danh tiếng.

Hồng hoang mê kiêu chế quá lâu!

Bọn họ yêu cầu một trận tâm tình khơi thông!

Bọn họ yêu cầu một trận đại thắng để chứng minh hồng hoang bảo đao chưa già!

Mà phim truyền hình cũng đúng là hồng hoang phản thắng tới lần trọng đại này, dù sao hồng hoang căn cơ đủ thâm, Lam Tinh nhân đôi hồng hoang cố sự hữu tình hoài ——

Giống như trên địa cầu.

Tây Du bị lặp đi lặp lại mang lên màn ảnh, ip giá trị nhưng thủy chung ngật đứng không ngã như thế.

Mọi người liên dĩnh chiêu này.

"Tây Du muốn vượt qua hồng hoang, đợi thêm hai mươi năm đi!"

Hồng hoang mê bây giờ cũng dần dần công nhận Tây Du địa vị, nhưng cùng lúc hồng hoang mê cũng cho là:

Tây Du muốn đi đến hồng hoang độ cao, còn cần vô số năm lên men.

Đối với lần này.

Tây Du mê tự nhiên không phục.

Tây Du thắng nhiều lần như vậy, cho Tây Du mê tín tâm.

Dù là hồng hoang nội tình thâm hậu, bây giờ Tây Du mê cũng cảm thấy,

Tây Du phim truyền hình chưa chắc cũng không bằng hồng hoang.

Hai bên đã mở ra cuối cùng đối tuyến!

Giờ khắc này, Tây Du mê trong thấp thỏm mang theo hưng phấn!

Nhưng phải nói lúc này hưng phấn nhất là người nào?

Không phải Tây Du mê.

Càng không phải hồng hoang mê.

Thực ra giờ phút này hưng phấn nhất, là chuẩn bị bốn tháng đánh vào mùa giải bảng nhạc đàn ca sĩ cùng với Người viết ca khúc môn!

Nguyên nhân cũng đơn giản.

Bởi vì Tiệp Ngự liên tục ba tháng chế phách mùa giải bảng sau đó, rốt cuộc yên tĩnh!

Cho đến ba tháng ngày cuối cùng.

Tinh Mang không có Tiệp Ngự bài hát mới tuyên truyền.

Điều này nói rõ năm nay bốn tháng không có Tiệp Ngự!

Liên tục ba tháng mùa giải bảng chế phách, không biết để cho bao nhiêu ca đàn nhân sĩ bị lây bệnh rồi chỉ ngư chứng.

Có một ít vận khí không được, từng bị Tiệp Ngự nhiều lần đồ độc ca sĩ, chỉ ngư chứng thậm chí đều nhanh tiến vào thời kỳ cuối.

Bốn nguyệt có thể thoát khỏi Tiệp Ngự, bao nhiêu người hung hăng thờ phào nhẹ nhõm.

"Nhất định là phim truyền hình phát hình cùng ca nhạc hội chuẩn bị phân tán Tiệp Ngự tinh lực."

Một cái bốn nguyệt đánh vào mùa giải bảng Ca Vương vui mừng nói.

Một vị Ca Hậu cũng đang suy đoán: "Còn có thể là liên tục ba tháng lên đỉnh, tạm thời mọc rỗng Tiệp Ngự hàng tích trữ."

"Không nói!"

"Tôi nay nhìn « Tây Du Ký » !"

"Tiệp Ngự tân kịch phải ủng hộ!"

"Vì cảm tạ Tiệp Ngự ân không giết, ta nhất định cho « Tây Du Ký » phim truyền hình công hiến một cái cứ điềm đánh!"

"Đi một chút đi, đồng thời nhìn!"

"Bảy giờ tối nay chung, « Tây Du Ký » không gặp không về!"

"Mặc dù đối với hồng hoang cũng có hứng thú, nhưng xem ở Tiệp Ngự bốn nguyệt không bước phát triển mới bài hát phân thượng, Tây Du quét đứng lên!"

" "

Quan tuyên là Phong Hướng Tiêu.

Tiệp Ngự loại này cấp bậc Người viết ca khúc phát hành tác phẩm mới nhất định sẽ đi một chút tuyên truyền.

Tinh Mang không tuyên truyền, mọi người liền ngầm thừa nhận Tiệp Ngự không phát bài hát.

Chợt có ngoại lệ.

Nhưng hiển nhiên, tất cả mọi người không ý thức được, lần này không đi tuyên truyền, cũng là một trận ngoài ý muốn.

Bởi vì TV kịch bản thân chính là lớn nhất tuyên truyền.

Quang Minh Thánh Thổ Phát triển thế lực, bối cảnh rộng lớn, nhiều thế giới, nhân vật chính phụ có chiều sâu, đầu trí đầu dũng, cùng thưởng thức nào!

Chương 660: Đẳng đẳng đẳng đẳng đẳng đẳng đẳng đẳng

(chương này thích hợp một bên nghe Vân Cung Tấn Âm một bên nhìn)
Ba tháng 31 hào.

Ban đêm mười một chút 40 phân.

Lam Tinh Tần Châu Mỗ gia quán đồ nướng bên trong, Jack gặm đại thận, ăn miệng đầy dầu mỡ:

"Bên này thịt nướng so với chúng ta Hàn Châu hăng hái rất nhiều ta Hàn Châu thịt nướng chỉ có thịt trâu cùng thịt gà, gia vị còn chỉ bỏ muối cùng đen hạt tiêu ."

"Người có một Tần Châu da dày."

Người đại diện đôi dầu mỡ thịt nướng hứng thú.

Mỗi một Châu có mỗi một Châu tự điển món ăn, Hàn Châu bên kia lưu hành Hỏa Kê cùng thịt bò bít tết ở bên này tựa hồ còn lâu mới có được loại này chuối chuối thịt nướng bán chạy.

Jack là Hàn Châu đôi thường Ca Vương.

Từ tháng hai bị Tiệp Ngự dùng tiếng phổ thông cùng với Anh Văn bản « nụ hôn biệt ly » hung hăng treo lên đánh sau đó, Jack vẫn không có buông tha ở Tần Tề Sở Yên mở ra thị trường ý nghĩ.

Gần đây hẳn ở Tần Châu tham gia một ít âm nhạc hoạt động, chính là vì để cho Tần Châu người xem làm hết sức quen thuộc chính mình, bất quá trước mắt hiệu quả thắng nhỏ, bằng không Jack cũng không khả năng đường hoàng ngồi ở Tần Châu Mỗ gia quán đồ nướng cùng người đại diện ăn ngon ngiên, lại không có được chung quanh chút nào chú ý.

"Nơi này không người nhận biết ta."

Jack ngăm nhìn bốn phía, tiếp tục gặm thận, trong miệng nói hàm hồ không rõ:

"Chờ ta lấy rồi tháng sau mùa giải bảng hạng nhất hẳn đã có người quen thuộc ta, đến thời điểm chúng ta cũng không có biện pháp như vậy An An yên lặng không bị quấy rầy ăn thịt nướng rồi."

"Bốn nguyệt hi vọng rất lớn!"

Nhắc lên này tra người đại diện rõ ràng tới hứng thú:

"Trọng yếu nhất là bốn nguyệt mùa giải bảng không có Tiệp Ngự, thực ra nếu như không phải Tiệp Ngự ngăn trở, ta tháng hai phần là có thể bắt được mùa giải bảng hạng nhất."

"Không đánh lại thì tránh mở."

Jack không có chút nào gánh nặng mở miệng.

Hắn và công ty ngắm nhìn rất lâu, chắc chắn Tiệp Ngự bốn nguyệt không phát bài hát sau đó, mới dám đẩy ra tác phẩm mới, chính là vì vững vàng bắt lại bốn nguyệt mùa giải bảng hạng nhất.

Tán gẫu gian.

Quán đồ nướng đại TV mở.

Huyền não trong hoàn cảnh, trong ti vi xuất hiện một cái quảng cáo:

"« Tây Du Ký » vào khoảng sau năm phút phát hình, không muốn mở lại, xuất sắc sắp bắt đầu!"

"Ông chủ đổi kênh!"

Nhị hào bàn một cái khách nhân tức giận kêu: "Nhìn hồng hoang, hồng hoang cũng hôm nay phát hình!"

Này khách nhân nhìn một cái chính là hồng hoang mê.

Ông chủ do dự một chút: "Cái nào đài thả hồng hoang tới?"

Nhị hào bàn khách nhân chính yếu nói, cách vách số 3 bàn khách nhân có chút mất hứng:

"Đổi đài gì, thì nhìn « Tây Du Ký » !"

Thật sao.

Này cái khách nhân là Tây Du mê.

Nhị hào bàn khách nhân trợn mắt: "Chỉ một mình ngươi muốn xem Tây Du "

"Còn có ta."

Nhất hào bàn khách nhân mở miệng.

Bàn số sáu cũng truyền tới thanh âm: "Ta cũng muốn nhìn « Tây Du Ký » , ta thích Tiệp Ngự!"

Lần này là một cái tiểu nữ sinh.

Số 4 bàn đi theo mở miệng: "Hay lại là nhìn hồng hoang đi, hồng hoang đẹp mắt."

Số 3 bàn: "Phải Tây Du."

Số 5 bàn: "Hồng hoang hẳn không thom sao?"

Phảng phát phản ứng giây chuyền.

Toàn bộ quán đồ nướng cũng náo nhiệt lên.

Có người la hét muốn xem Tây Du, có người la hét muốn xem hồng hoang, tựa hồ đang toạ có không ít hồng hoang cùng Tây Du fan.

Hai bên đôi tuyền, lại từ Internet lan tràn đến thực tế.

Đương nhiên.

Tuyệt đại đa số người liền là thuận túy ồn ào lên, tham gia náo nhiệt.

Tất lại không phải mỗi người đều thích xem TV, cũng không phải mỗi người đều thích Tây Du hoặc là hồng hoang.

Cái này cũng cùng quán đồ nướng bên trong rất nhiều người uống hết đi chút rượu có liên quan.

Nhân muốn uống chút tiểu tửu, chắc chắn sẽ có chút tinh thần phấn khởi. Dù là trong bình thường hướng nhân, loại thời điểm này cũng khó tránh khỏi hướng bên ngoài đứng lên.

" "

Ông chủ bắt đầu: "Liên này một cái TV."

Jack có chút ngoài ý muốn: "Tây Du hình như là Tiễn Ngự phim truyền hình."

Người đại diện gật đầu: "Ta đoạn thời gian trước nhìn tiểu thuyết, quả thật không tệ."

"Chúng ta đây nhìn Tây Du!"

Jack gân giọng kêu một câu.

Người đại diện: " ."

Người xem nào nhiệt gì?

Jack cười: "Tiễn Ngự bốn nguyệt không phát bài hát, ta phải cảm tạ hấn a."

Người đại diện lại cảm thấy khá có đạo lý:

" Ừ, hấn tháng hai còn đối với chúng ta hạ thủ lưu tình, nếu như « god is a girl » tháng hai phát hành, chúng ta Hàn Nhân trực tiếp sẽ thất bại thảm hại."

Quán đồ nướng vẫn còn ở cái vĩa.

Kêu Tây Du, kêu hồng hoang, bắt phân thắng bại.

Mà đang ở giảng co trung.

Thời gian rớt cuộc đã tới 12h.

Nhị hào bàn cái kia kêu muốn xem hồng hoang khách nhân cũng không biết uống bao nhiêu rượu, lại lung la lung lay đứng lên:

"Ta nói!"

Hấn lời còn chưa nói hết, « Tây Du Ký » Ca khúc chủ đề đã vang lên, trực tiếp lần át hấn tiếp theo thanh âm:

"Hưu!"

"Thùng thùng!"

"Vân vân và vân vân ."

Nhị hào bàn thanh âm hơi dừng lại một chút, phảng phất thoáng cái thanh tĩnh không ít.

Mọi người chỉ cảm thấy giạt mình một cái, ánh mắt trong nháy mắt bị này đặc biệt âm nhạc hấp dẫn, đầu xạ đến trên TV.

Trong màn ảnh.

Kinh đào phách ngân!

Sơn loan trùng điệp!

Sừng sừng phóng khoáng khí tượng bên trong, cự đại sơn phong bỗng nhiên vỡ ra, sóng biển đang nộ hồng, hóa thành đầy trời mưa gió, nhịp trống trung

uyền như sâm nõ cuốn tới!

Thiên Địa Chân Động!

Loạn thạch cát bay giữa, kim sắc quang mang phóng lên cao, một con khi bóng người lặn lộn bay lên bầu trời, không vào chỗ sâu nhất giữa tầng mây.

Giọng trầm Đàn ghi-ta vang lên theo.

Quản dây phối hợp đả kích vui hợp tấu, giống như là gõ đang lúc mọi người trong trái tim, một chút xiu tăng thêm.

Mọi người cơ hồ là bản năng nhai kỹ trong miệng thịt nướng.

Nảy lên thức điện âm.

Mang theo màu sắc mờ ảo.

Đá lớn rơi xuống đất, núi đồi băng liệt, hết thấy hình ảnh cũng lấy thẳng Quan Âm vui hình thức phơi bày, điện tử hợp Thành Nhạc trung còn hỗn hợp một hệ liệt cổ điển nhạc khí, hỗn tạp trung không thấy lung tung.

Cổ Tranh, Tỳ Bà, chuông hòa âm!

Nhạc khí hợp minh, hoà lẫn!

Không biết là bị này đỉnh cấp đặc hiệu rung động, vẫn bị bất thành linh âm nhạc kích thích, vô số người đều dùng lực nuốt ngoạm ăn trung thức ăn, lại quên cửa vào là mùi vị gì.

Đại khí bàng bạc!

Ngũ Chỉ Sơn hóa thành phân vụn!

Màu vàng Thần Phù phiêu hương phương xa, ở như mộng ảo mây mù lượn quanh trung, Như Lai một tay chỉ thiên, Tây Phương Phật Giáo kim cương Phật Đà nghiêm túc mà đứng, thần thánh bao phủ hết thấy!

Có hoa sen nộ phóng!

Quan Thế Âm từ mi thiện mục.

Bốn bóng người kia hành tẩu ở rừng núi hoang vắng, Sài Lang Hồ Báo rình rập vờn quanh, ánh mặt trời lặn xuyên thấu qua sặc sỡ bóng cây một chút xiu vờ vụn ở dưới chân bọn họ, bên đường là không biết tên sinh vật núp ở phía sau cây.

"Đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng!"

"Đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng!"

Âm nhạc bỗng nhiên có biến hóa, là điện âm thanh hỗn đến đến tiếng trống, phối hợp Cổ Tranh cửa hàng đập mọi người màng nhĩ, cương nhu hoà hợp như dãy núi lên xuống, làm theo điều mình cho là đúng lại trật tự ngay ngắn!

Địa ngục tàn hồn du đặng!

Hầu Vương huy động Kim Cô Bồng!

Thần Ma tránh lui, đất rung núi chuyển!

Có dày đặc thiên binh thiên tướng mặc màu bạc giáp dạ dày, mắt lom lom nhìn chăm chăm Hoa Quả Sơn; có bấp thịt quỳnh châm Cự Linh Thần điện

cuồng đánh trống; mà đỉnh núi cái kia tĩnh tọa con khi, áo khoác ngoài màu đỏ ở trong gió bay phát phối!

"A a a a ."

"A a a a ."

"A a a a ."

Linh hoạt kỳ ảo như âm thanh thiên nhiên giọng nữ vang lên theo, như khóc như kể ai uyển động lòng người, Pháp Bảo hoà lẫn giữa, thiên địa cũng đang đại chiến trung hoàn toàn biến sắc, to lớn Kim Cô Bồng hoành quét tới nâng lên bay tán loạn huyết vũ!

"A a a ."

Quán đồ nướng chỉ còn âm nhạc.

Tất cả mọi người đều quên mất tiếp tục ăn đồ vật, bọn họ nhỏ há hốc mồm, ánh mắt phảng phát đông đặc, có dân số trung còn có nhai đến một nửa thức ăn, còn mạo hiểm có chút hơi nóng.

"Đùng!"

"Đùng!"

"Thùng thùng!"

Từng cái tiết điểm, cũng kèm theo lóe lên một cái rồi biến mất kịch chiến hình ảnh, Thần Hạo cặp mắt lóe lên trọn đời bất diệt hỏa diễm, đại đạo tựa hồ cũng đang chiến đấu thấy ẩn hiện nổ âm, đó là Tây Hành trên đường từng ly từng tí.

Yêu Ma loạn vũ!

Si Mị Võng Lượng!

Cuối cùng toàn bộ nhạc khí quý phủ thân công như vậy vạn chúng quy nhất, đàn hạc nước chảy mây trôi lưu tả mà ra, mang theo mỹ lệ cùng trang nghiêm.

Hai phần 53 giây.

Đây là một thủ khúc thời gian.

Hai phần 53 giây trước, quán đồ nướng ồn ào khô loạn, hai phần 53 giây sau đó, quán đồ nướng yên tĩnh không tiếng động, chát đầy đám người đại sảnh giờ phút này nghe được cả tiếng kim rơi.

"Này cái gì?"

Chẳng biết lúc nào lên.

Jack đứng lên.

Bên cạnh hắn người đại diện nuốt nước miếng một cái, đầu ngón tay run rẩy điểm hướng trong hình chột lóe lên tin tức, chỉ thấy phía trên viết mấy hàng lam sắc tự, phá lệ nổi bật.

"Vân Cung Tấn Âm "

"Soạn nhạc: Tiệp Ngư "

"Cổ Tranh Vương Cửu, Tỳ Bà Trương Hiệp, Nhạc giao hưởng Lưu Nhiễm, chuông hòa âm Lý Khoa Kỳ, mỹ âm thanh Ninh Mai Mai, đàn hạc Hàm

Hàm, Đàn viôlông Lạp Lạp, tiểu hào Tiểu Cương, đàn hạc Chu Lệ, Đàn ghi-ta Bình Đại Hải ."

Đoàng đoàng đoàng!

Ba cái kim sắc lập thể chữ to thay thế hình ảnh, từ nay cho người sở hữu nhớ lại cũng đánh lên một cái vĩnh viễn không thể xóa nhòa dấu ấn, đó là vô số người nhiều năm sau vẫn nhớ không quên tình cảm:

Tây! Du! Ký!

Quang Minh Thánh Thổ Phát triển thế lực, bối cảnh rộng lớn, nhiều thế giới, nhân vật chính phụ có chiều sâu, đầu trí đầu dũng, cùng thương thức nào!

Chương 661: Đây là ta không tốn tiền có thể nhìn đồ vật sao

Nhà này an tĩnh quán đồ nướng bên trong.

Không có ai nhắc lại chuyện đôi kênh.

Trước la hét muốn xem hồng hoang nhị hào bàn khách nhân chẳng biết lúc nào lên ngồi xuống lại, lúc này cũng tỉnh rượu hơn nửa, thô thanh thô khí kêu: "Ông chủ trở lại một cân thịt dê, ta muốn biến thái cay!"

"Bên này điểm thịt heo."

"Ta đây nhì thêm chút rau xà lách."

"Lại nướng hai cái thận dê tới."

Quán đồ nướng khôi phục não nhiệt, tựa hồ mọi người thêm ăn cũng tăng tiền không ít, mà lúc này Jack lại giống như là đông đặc thành phim truyền hình thứ nhất trong màn ảnh cái kia tĩnh tọa Thạch Hâu.

Cùng lúc đó!

Trên internet!

Phảng phất nóng bỏng đến sôi sùng sục một chảo dầu sôi bên trong bỗng nhiên ngã chút nước lạnh đi vào, theo « Vân Cung Tân Âm » vang lên, các đại diễn đàn đồng thời sôi sùng sục, vô số bài post trực tiếp tàn sát bản xoát bình!

"Mau nhìn Tây Du Ký!"

"Mở đầu chính là Vương Tạc!"

"Bài này « Vân Cung Tân Âm » đem ta nhân nghe choáng váng, kết hợp hình ảnh ăn thật là hiệu quả nổ mạnh, ba mẹ hai phút trước vẫn còn ở quán quít tối nay nhìn Tây Du hay lại là hồng hoang, hai phút sau trực tiếp đạt thành nhận thức chung!"

"Ta quý!"

"Tiện Ngư siêu thần."

"Hắn suy nghĩ là thế nào trường, lại nghĩ đến dùng nhạc điện tử tới vì « Tây Du Ký » phim truyền hình phổ tả Ca khúc chủ đề, cũng quá êm tai đi, phối hợp hình ảnh thật là đốt đến nổ mạnh!"

"Hồng hoang, nguy! !"

"Ta vừa mới thiêu chút nữa cho là mình nghe âm nhạc hội, không nghĩ tới đem electronic music cùng dân nhạc cùng quần dây nhạc đội kết hợp lại có thể tạo thành như vậy mỹ diệu phản ứng hóa học, liền hướng về phía này Ca khúc chủ đề, kịch ti vi này ta cũng không phải là Truy không thể!"

" . "

Bạn trên mạng một bên nhìn kịch một bên dững dưng mở topic, mà lúc này chuẩn bị đánh vào bốn nguyệt mùa giải bảng ca đàn nhân sĩ lại lâm vào tập thể tính mộng ép hòa tuyệt vọng, phản ứng gần như cùng quán đồ nướng Jack giống nhau như đúc.

"Này cái gì nha!"

"Còn chơi một thí!"

"Chỉ ngư chúng phát tác."

"Hồng hoang nguy không nguy, ta không biết, nhưng ta biết bốn tháng mùa giải bảng khẳng định không có, bài hát này nhất định sẽ gia nhập bốn nguyệt mùa giải bảng tranh đoạt, ta người tất cả phạm nhân, sinh ở tuyệt thế trung!"

"Ta hờ ra a."

"Nói tốt bốn nguyệt không phát bài hát?"

"Nhạc điện tử không thể đoán ca?"

"Mẫu chốt là bài hát này đội hình cũng quá biến thái đi, Soạn nhạc Tiệp Ngư tạm lại không nói, Cổ Tranh là Vương Cửu, Tỳ Bà đánh đàn người là Trương Hiệp, Nhạc giao hưởng Lưu Nhiệm phụ trách, chuông hòa âm bộ phận Lý Khoa Kỳ trân giữ, mỹ âm thanh là hoa cường Nữ Vương Ninh Mai Mai, đàn hạc Hàm Hàm, Đàn viôlông Lạp Lạp, tiểu hào Tiểu Cương, đàn hạc Chu Lệ, Đàn ghi-ta Bình Đại Hải, đám người này tụ tập với nhau làm sao còn so với!"

" . "

Tiệp Ngư bài hát này ngư bức thì coi như xong đi, ngay cả bất đồng nhạc khí người trình diễn tất cả đều là trong nghề đỉnh cấp Đại Ngư, liên trận này cho chung vào một chỗ, cái gì Ca Vương Ca Hậu cũng phải quỳ, bốn nguyệt mùa giải trên bảng đám người này là không dám có một chút may mắn trong lòng!

Đều bị làm bối rối!

Hồng hoang cũng bị làm bối rối!

Tây Du cùng hồng hoang đồng bộ phát hình, hồng hoang bên kia tự nhiên cũng chú ý « Tây Du Ký » mở màn chiếu, kết quả toàn bộ hồng hoang chủ sáng toàn bộ quy ở đầu phim khúc, này nội dung cốt truyện còn chưa bắt đầu đâu rồi, Tây Du liền cho hồng hoang tới một hạ mã uy!

"Lão lời nói được!"

Hồng hoang chủ sáng môn cắn răng, khích lệ lẫn nhau bơm hơi: "Nói không chừng « Tây Du Ký » cũng chụp rất dở, cho nên đầu phim khúc mới thần như vậy, dù sao mọi người đều biết, từ xưa lạ phiến xuất thần khúc!"

Từ xưa lạ phiến xuất thần khúc?

Mặc dù là khích lệ cho nhau bơm hơi, nhưng mọi người vừa mới không chỉ có nghe bài hát, cũng nhìn thấy « Tây Du Ký » đầu phim, chỉ từ Tây Du đầu

phim hình ảnh trình độ đến xem, bộ này kịch có cái gì không đúng!

Bộ này kịch quả thật có cái gì không đúng, khi mọi người lục tục từ « Vân Cung Tấn Âm » trong rung động đi ra, ngược lại đem sự chú ý đặt ở phim truyền hình nội dung cốt truyện bên trên, mọi người nghênh đón càng chấn động mạnh hám!

Hoa Quả Sơn!

Xinh đẹp tuyệt vời!

Toàn bộ Hoa Quả Sơn khói mù lượn lờ, uyển như nhân gian Tiên Cảnh, đây là Tân Châu mô đỉnh cấp cảnh khu tại hiện trường lấy cảnh, chỉ là quay chụp liền vận dụng máy đài máy bay trực thăng, hiệu quả trực tiếp kéo căng.

Tôn Ngộ Không đột nhiên xuất hiện!

Thiên Cung ở Thạch Hào xuất thế trung kịch liệt rung động, cái này ống kính lấy siêu Trường Nghiễm giác triển hiện toàn bộ Thiên Cung, một cái trường ống kính trực tiếp từ Nam Thiên Môn kéo đến Ngọc Hoàng Đại Đế bảo tọa trước, để cho toàn bộ người xem cũng Thân Lâm Kỳ Cảnh.

Kim bích huy hoàng!

Đại khí bàng bạc!

Hùng vĩ rung động!

Điều long thạch trụ, kia bàn Cầu Long thân phảng phất có sinh mệnh, Thiên Đình các tiên nhân hình tượng khác nhau, từ đồng phục đến đặc hiệu hoàn toàn là điện ảnh cấp bậc, Ngọc Hoàng Đại Đế cao cao tại thượng mắt nhìn xuống Chúng Sinh!

Hồng hoang mê choáng váng.

Đây là phim truyền hình sao?

Này mẹ nó là phim truyền hình?

Lần phụ chúng ta chưa có xem qua điện ảnh?

Toàn bộ người xem cũng trừng lớn con mắt, bộ này kịch bên trong hình ảnh quá đẹp, tựa hồ tùy tiện một tránh đều có thể trực tiếp tiết độ dùng để làm bình bảo, từ cảm nhận đến đặc hiệu hoàn toàn là điện ảnh cấp bậc!

"Nào có chơi như vậy!"

Hồng hoang chủ sáng đoàn đội rốt cuộc không chống nổi, Tây Du đoàn kịch kết quả đập bao nhiêu tiền đi vào a, liền vì chụp một bộ phim truyền hình đáng giá không, bọn họ không lo lắng cuối cùng bởi cái huyết bản vô quy?

Các đại trong diễn đàn.

Tây Du người xem cũng ý thức được « Tây Du Ký » đặc hiệu cùng tình cảnh có chút vô cùng khoa trương, khoa trương đến căn bản không phải một bộ phim truyền hình nên có cấp bậc, thậm chí làm điện ảnh mà nói

những hình ảnh này cũng là hoàn toàn hợp cách, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm!

"Ta muốn nhìn khóc!"

"Thế nào chụp tốt như vậy!"

"Bộ này kịch hoàn mỹ trả lại như cũ ta đối với Thiên Cung cùng các thần tiên tưởng tượng, từ Ngọc Hoàng Đại Đế đến Thiên Cung thần tiên toàn bộ đều là kinh nghiệm phong phú Lão Hí Cốt, thứ hiệu quả này xài hết bao nhiêu tiền mới đánh ra tới a!"

"Phim truyền hình lương tâm a!"

"Đây là cái kia chụp tới đặc hiệu có thể tiết kiệm thì tiết kiệm Tiện Ngu ấy ư, rõ ràng chỉ là một bộ phim truyền hình, nhưng Tiện Ngu hoàn toàn là dựa theo điện ảnh cách thức đi quay chụp, đây là ta không tốn tiền có thể thấy đồ vật sao?"

"Ta không xứng!"

"Yêu cầu thu lệ phí!"

"Có hay không đại lão đánh giá coi một cái này một tập đi xuống thành bốn là bao nhiêu, ta lớn như vậy lần đầu tiên thấy chế tác tinh như vậy lương phim truyền hình, Tiện Ngu này ba có thể thu hồi thành phẩm sao?"

"Liếc mắt 50 triệu làm nền tảng!"

"50 triệu tuyệt đối không chỉ, chỉ là đám này diễn viên tiền đóng phim chính là nhất bút con số khủng bố rồi, Ngọc Hoàng Đại Đế rõ ràng chỉ là một vai phụ, nhưng Tiện Ngu trực tiếp tìm Ảnh Đế xuất diễn rồi, thử hỏi Lam Tinh còn có kia bộ kịch dám dùng số tiền lớn như vậy!"

"Ta muốn điên rồi!"

"Tại sao có thể có như vậy lương tâm phim truyền hình, ta chân ái tử Tiện Ngu rồi, sau này ai lại nói với ta Tiện Ngu liền thích lấy nhỏ thắng lớn ta hãy cùng ai gấp, này mẹ nó kêu lấy nhỏ thắng lớn?"

" "

Tất cả mọi người đều bị rung động!

Cho dù là không hiểu TV quay chụp nhân cũng có thể liếc mắt liền nhìn ra « Tây Du Ký » chế tác trình độ, đây tuyệt đối là Lam Tinh phim truyền hình sử thượng cách thức cao nhất, cho tới bây giờ không có một bộ phim truyền hình có thể đạt tới cái này loại cấp bậc hiệu quả, loại rung động này tới thậm chí so với Ca khúc chủ đề còn kinh khủng hơn!

Dùng khí khoe nhất tổng kết chính là:

Đây là ta không tốn tiền là có thể nhìn sao?

---

ps: Cảm tạ 【v giờ ạ // so với】 đại lão minh chủ, danh tự này là thực sự nóng nảy, nghe giống như là sẽ bình phun ta cái loại này độc giả ha ha ha ha ha, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, tiếp tục viết.

Quang Minh Thánh Thổ Phát triển thế lực, bối cảnh rộng lớn, nhiều thế giới, nhân vật chính phụ có chiều sâu, đầu trí đầu dũng, cùng thưởng thức nào!

Chương 662: Phim truyền hình đầu tư sử thượng cao nhất ghi chép

Theo Tôn Ngô Không ra biển kiếm trường sinh, « Tây Du Ký » tập thứ nhất cuối cùng kết thúc, này một tập lúc trường đạt tới kinh người một giờ 23 phút, bù đắp được còn lại phim truyền hình hai tập phân lượng, cho nên tiếp theo phim truyền hình sẽ lấy mỗi ngày một tập tốc độ phát hình.

Theo tập thứ nhất kết thúc.

Toàn bộ lưới rút cuộc bộc phát một trận cuốn Tàn Tề Sở Yên Hàn năm châu nơi Tây Du nhiệt, nhiệt lục soát trước 10 trực tiếp có tám cái cùng Tây Du có liên quan!

Mà ở rất nhiều đề tài trung, nhiệt độ cao nhất hai đề tài theo thứ tự là TV Ca khúc chủ đề « Vân Cung Tấn Âm » cùng với mọi người đối bộ này phim truyền hình chế tác thành phẩm hiệu kỳ!

Thứ nhất đề tài trung.

Vô số âm nhạc người đang bộ lạc bên trên mỗi người phát biểu ý kiến của mình, từ khác nhau góc độ đối « Vân Cung Tấn Âm » tiến hành đánh giá. Những thứ này âm nhạc nhân trung thậm chí không thiếu một ít thành danh đã lâu khúc phụ!

"Không nghi ngờ chút nào, « Vân Cung Tấn Âm » khai sáng một cái ở phim truyền hình trung đem electronic music cùng dân nhạc cùng quản dây nhạc đội kết hợp tiền lệ, nó âm nhạc sáng tác nội hàm phong phú phú, nhịp điệu chi ưu mỹ, nội dung cốt truyện cùng âm nhạc phù hợp chi đứng chỗ, trong quá khứ phim truyền hình âm nhạc trung gần như không thể địch nổi."

—— Duẫn Đông

"Ta đại khái là trước nhất nghe được bài hát này may mắn một trong, lúc ấy Trịnh Tinh liền phi thường khiếp sợ, nhưng hôm nay kết hợp Tây Du nội dung cốt truyện đến xem, tựa hồ hẳn dùng rung động để hình dung càng thích hợp."

—— Trịnh Tinh

"Hẳn còn có một vài người không thấy tới nay Tây Du, làm phim truyền hình người yêu thích ta cho là đây là Lam Tinh người xem không thể bỏ qua một trận TV thịnh yến, về phần Ca khúc chủ đề « Vân Cung Tấn Âm » , ta muốn vậy đại khái liền là rất nhiều giới điện âm nhạc nhân hẳn thật tốt giải phẫu cùng học tập làm kinh điển."

— Diệp Thu

Ngay cả Dương Chung Minh cũng ở đây bộ lạc bên trên phát biểu quan điểm mình:

"Tiện Ngự có thể hiểu rõ như vậy điện âm ta cũng không nghĩ là, ta cảm thấy ngoài ý muốn là, điện âm lại có thể cùng Tây Du loại này chuyện thần thoại xưa kết hợp hoàn mỹ như vậy, như thế không câu thúc ý nghĩ, đổi ta tới sợ rằng lực không hề bắt."

Có người cho rằng đây là Dương Chung Minh lời khiêm tốn.

Nhưng nhiều như vậy khúc phụ cũng đôi « Vân Cung Tấn Âm » khen không dứt miệng, cũng quả thật làm cho mọi người đổi bài hát này trình độ, có càng thâm nhập hiểu.

Trong quá trình này còn có thật nhiều âm nhạc nhân đôi « Vân Cung Tấn Âm » đủ loại phân tích.

Ở đám người này phân tích trung « Vân Cung Tấn Âm » từng cái nhạc khí xen kẽ tựa hồ cũng có đặc biệt tình cảm biểu đạt.

Những âm phù đó, nhưng thật ra là mô tả Tây Du nghệ thuật hóa văn tự.

Mà so sánh với thứ nhất đề tài.

Cái thứ 2 đề tài ảnh hưởng đến Phạm Vi tựa hồ còn phải càng rộng một ít!

Vô số người đều tại Tinh Mang quan vi hạ truy hỏi:

Tây Du phim truyền hình thành phẩm rốt cuộc là bao nhiêu!

Mọi người khen một bộ phim truyền hình chụp tốt, thường thường biết dùng đến "Có điện ảnh như vậy cảm nhận" loại này hình dung.

Nhưng như vậy hình dung đặt ở « Tây Du Ký » trên người tựa hồ còn chưa đủ.

Bộ này phim truyền hình hoàn toàn có thể dùng "Vượt qua điện ảnh cảm nhận" để hình dung!

Dù là cùng điện ảnh so với, « Tây Du Ký » tập thứ nhất xách đi ra cũng tuyệt không phóng hồng!

Lúc này.

Tinh Mang bỗng nhiên thả ra một cuộc phỏng vấn, phỏng vấn tựa đề là:

【suu tầm Tây Du Ký phim truyền hình người chế tác Chu Thụy Minh: Tây Du chế tác thành bốn là Lam Tinh hiện nay đang có phim truyền hình trung vốn đầu nhập cao nhất ghi chép!】

Ngọa tào!

Cao nhất ghi chép!

Dù là trong lòng mọi người đã có biết trước, giờ khắc này vẫn cảm thấy rung động, người sở hữu trước tiên điếm vào phỏng vấn.

Trong phỏng vấn.

Người chủ trì cười nói:

"Tối nay « Tây Du Ký » tập thứ nhất phát hình rồi, đem nhiệt độ cao đạt tới một cái phi thường kinh khủng giá lên tới cao, có lẽ năm nay kịch Vương

đã trước thời hạn sinh ra, ở chỗ này chúng ta mời Tinh Mang Tây Du người chế tác Chu Thụy Minh tiếp nhận phỏng vấn, đầu tiên ta hỏi một cái mọi người đều rất tò mò vấn đề, đó chính là bộ này phim truyền hình thành phẩm cao bao nhiêu?"

"Tây Du Quý đầu tiên, tổng cộng mười tập, đầu tư bảy cái trăm triệu, trung bình đi xuống mỗi tập thành phẩm ở bảy chục triệu."

Chu Thụy Minh nghiêm túc mở đầu.

Người chủ trì ngược lại hít một hơi khí lạnh: "Đây cũng là Lam Tinh phim truyền hình chế tác cao nhất ghi chép chứ?"

Chu Thụy Minh kiêu ngạo nói: Đúng nói cách khác phía sau sẽ phát hành Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung, dù là bắt được rạp chiếu phim chiếu phim cũng không thành vấn đề."

Người chủ trì hỏi: "Tinh Mang đầu tư cao như vậy, đối thu hồi thành phẩm có lòng tin sao?"

Lão Chu cười lên ha hả: "Bảy cái trăm triệu đầu tư phim truyền hình, người theo ta nói thu hồi thành phẩm?"

Người chủ trì: ". "

Lão Chu nụ cười một hồi: "Bộ này kịch sẽ thua thiệt, sẽ bệnh thiếu máu, nếu như không phải Tiệp Ngu mãnh liệt yêu cầu, chúng ta dự trù quay chụp thành phẩm đại khái sẽ định ở một cái trăm triệu."

Người chủ trì biểu tình cô quái: "Không người ngăn cản Tiệp Ngu lão sư sao?"

Lão Chu giống như là nhớ lại cái gì, bỗng nhiên kích động, văng nước miếng hươi tay múa chân:

"Thế nào không ngăn cản? Ta ngăn cản! Nửa tháng công phu, Tinh Mang mười mấy cao tầng thay phiên yêu cầu hẳn đừng đùa lớn như vậy, cuối cùng công ty chủ tịch HĐQT tự mình ra mặt, cũng không thể thuyết phục Tiệp Ngu, ngược lại để cho Tiệp Ngu chính là tăng thêm 100 triệu đầu tư."

Người chủ trì choáng váng.

Những lời này lượng tin tức có chút lớn.

Nhìn Chu Thụy Minh biểu tình, người chủ trì gần như có thể tưởng tượng Tinh Mang cao tầng lúc ấy là ôm như thế nào tuyệt vọng tâm tình.

"Tiệp Ngu lão sư ở Tinh Mang quyền phát biểu rất lớn đây." Người chủ trì cố gắng giữ thanh âm trấn định.

Lão Chu giọng phức tạp: "Hẳn là Tinh Mang Thái Tử Gia."

Lời này chợt nghe có chút đối Tiệp Ngu bất mãn, nhưng cẩn thận phẩm, người chủ trì lại rõ ràng có thể nghe ra mấy phần kiêu ngạo cùng đắc ý? Đây là ngoại giới lần đầu tiên biết được Tiệp Ngu ở Tinh Mang địa vị.

"Cho nên, Tinh Mang biết rõ không cách nào thu hồi thành phẩm, nhưng vẫn là như vậy chụp? Chỉ là bởi vì Tiệp Ngu lão sư giữ vững?"

"Đúng như vậy, nhưng không chỉ là như vậy."

Lão Chu nói: "Bởi vì Tiệp Ngự nói « Tây Du Ký » đến tiếp sau này thanh toán khả năng không chỉ phim truyền hình, tương lai mọi người hẳn còn biết xem đến Tây Du truyện tranh thậm chí còn điện ảnh loại, đây là một cái to lớn bố trí, có lẽ tương lai có một ngày, chúng ta có thể thu hồi bộ này phim truyền hình thành phẩm, ngược lại Tiệp Ngự là giải thích như vậy —— ta cũng không dám nói, ta cũng không dám hỏi."

"Thật là làm cho người ta mong đợi!"

Người chủ trì có chút hướng tới, sau đó nói: "Quay chụp trong quá trình có cái nào thú vị cảm thụ?"

Lão Chu ánh mắt trống rỗng một cái hạ: "Rất tuyệt vọng, mỗi ngày vừa mở mắt, đã nghe đến đót tiền mùi vị."

Người chủ trì: ". "

Lão Chu khóe miệng giật một cái: "Chỉ đùa một chút, mặc dù quả thật như thế, thú vị cảm thụ mà, Tiệp Ngự cố ý muốn chọn một người mới diễn Tôn Ngộ Không đoán sao?"

Người chủ trì gật đầu: "Cái quyết định này rất mạo hiểm, cũng rất điên cuồng."

Lão Chu Thâm có đồng cảm: "Quả thật rất điên cuồng, cho nên Tiệp Ngự lựa chọn người mới diễn đầu tư bảy cái trăm triệu phim truyền hình nhân vật nam chính, giống vậy đưa tới công ty phản đối, nhưng từ hôm nay hiệu quả đến xem tựa hồ là chúng ta sai lầm rồi, Tôn Ngộ Không mị lực không ở chỗ diễn viên có phải là ... hay không minh tinh, bởi vì Tôn Ngộ Không có thể tùy tiện thành tựu một vị minh tinh."

". "

Phỏng vấn kéo dài nửa giờ.

Lão Chu nói rất nhiều rồi « Tây Du Ký » phía sau màn cố sự.

Phỏng vấn sau khi kết thúc.

Các Châu điên cuồng thảo luận!

"Đại gia, bảy cái trăm triệu!"

"Mỗi ngày vừa mở mắt đã nghe đến đót tiền mùi vị còn đi?"

"Trung bình mỗi tập bảy chục triệu!"

"Nhất định lỗ vốn phim truyền hình cũng dám chụp!"

"Không hồ là Tiệp Ngự!"

"Đánh giá một tập bảy chục triệu thành phẩm, nếu như là lúc đầu hồi đó, bảy chục triệu cũng đủ Tiệp Ngự chụp tốt mấy bộ phim đi!"

"Tiệp Ngự là Tinh Mang Thái Tử Gia?"

"Ngự phụ ngự phụ phê!"

"Ha ha ha ha, cái này chủ quản thật có thú, nhìn một cái bình thường sẽ không thiếu bị Ngự phụ giày vò."

"Ta cũng không dám nói, ta cũng không dám hỏi —— nhờ cậy, người là Tinh Mang cao tằng, thế nào ở trước mặt Ngự phụ như vậy hèn mọn?"

"Cái gì cao tăng a, nhân gia không phải nói, chủ tịch HĐQT cũng khách khí thương lượng với Tiệp Ngự đầu tư sự tình, cuối cùng còn bị Tiệp Ngự tăng thêm 100 triệu thật tuyệt rồi."

"Người quản cái này gọi là Thái Tử Gia?"

"Đây rõ ràng là Tinh Mang Thái Thượng Hoàng đi!"

"Ngự phụ ở công ty là một dạng cung chiêu a, cái này chủ quản ngoài miệng nhỏ nước bọt Ngự phụ, kia ánh mắt thực ra để ý chặt đây!"

"Các người cho là hắn ở nhỏ nước bọt Tiệp Ngự, thực ra đều là biến hình khen, phát biểu nghệ thuật chơi đùa lục lục."

"Nhìn Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh có nhiều cung chiêu Tiệp Ngự liền có thể đoán được công ty thái độ."

" "

Bạn trên mạng đang điên cuồng nhiệt nghị.

Mà khi hồng hoang chủ sáng đoàn đội nhìn thấy đoạn này phỏng vấn, thiếu chút nữa một hơi thở không tỉnh lại.

Tổng đầu tư bảy cái trăm triệu?

Tổng cộng mười tập, các người mỗi tập tiêu hủy bảy chục triệu?

Các người đây là làm từ thiện đây!

Tại sao ư!

Đây là phá hư nghề quy tắc hành vi!

Nghiêm trọng làm hư thị trường bầu không khí!

Hồng hoang sắp bị hại chết .

Thực ra hồng hoang đầu tư không thấp, đến gần 200 triệu đây.

Nhưng hồng hoang chụp suốt năm mươi tập!

Trong đó nhất định là có tưới, phim truyền hình tưới là nghề trạng thái bình thường, người xem sớm thói quen.

Nếu như không có Tây Du, mọi người xem hồng hoang cũng sẽ cảm thấy rất đáng giá.

Nhưng .

Cùng thời kỳ cùng Tây Du đồng thời phát hình, so sánh liền đi ra.

Nhìn xong Tây Du, nhìn lại hồng hoang, luôn cảm giác bọn họ đạo cụ có loại ny lon cảm, 5 mao tiền đặc hiệu, giá rẻ rất.

Hết lần này tới lần khác đây là hồng hoang tự chọn!

Nếu như hồng hoang tránh Tây Du, không hăng hái với Tây Du đánh lôi đài, có lẽ bọn họ cũng sẽ có không tệ thu hoạch.

Trên thực tế.

Đoạn này phỏng vấn mang đến rung động không chỉ là đối tại Hồng Hoang đoàn đội cùng với đám bạn trên mạng, cũng bao gồm toàn bộ Giới Điện Ảnh và Truyền Hình!

Bảy cái trăm triệu đầu tư một bộ phim truyền hình, thật quá điên cuồng!

Cho dù là điện ảnh cũng không quá dám chơi đùa lớn như vậy!

Nếu như trên địa cầu.

Tây Du đầu tư cấp bậc, so với « Trò Chơi Vương Quyền » phía sau mấy cuối mùa còn lược nhiều hơn một chút.

Trên thực tế.

Lâm Uyên quay chụp « Tây Du Ký », chính là chạy cái cấp bậc đó kịch đi.

Nhưng « Tây Du Ký » thật sẽ thua thiệt sao?

Lão không ngốc.

Hắn lời này thuần túy là bác người xem hảo cảm đây.

Chỉ cần bộ này kịch đủ hỏa, kia cũng sẽ không thua thiệt đi nơi nào, bởi vì này bộ kịch giữ nhiệt độ lời nói, đến tiếp sau này tuyệt đối sẽ diễn sinh ra một hệ liệt lợi ích liên điều.

Tỷ như trò chơi, tỷ như điện ảnh, tỷ như truyện tranh, tỷ như chung quanh, tỷ như .

Lúc đó công ty không vui Tiệp Ngự chơi đùa lớn như vậy, thuần túy là đối bộ này kịch hỏa bạo không tin rằng.

Chú ý, là hỏa bạo!

Không có đi đến hỏa bạo cấp bậc, chỉ là phổ thông hỏa lời nói, nhất định là không được.

Hỏa bạo tiêu chuẩn là toàn dân Truy kịch!

Cách vách địa cầu « Trò Chơi Vương Quyền » cũng bởi vì hỏa bạo mà thu hồi thành phẩm, còn kiếm không ít tiền.

Chỉ là Tây Du kiếm tiền chu kỳ, sẽ phóng dài hơn mà thôi.

Nhưng cùng lúc, Tây Du sẽ kiếm tiền, khẳng định so với địa cầu quyền bơi càng nhiều.

Đối với lần này, Lâm Uyên có thể nói là lòng tin tràn đầy!

// haizzz, chờ ca nhạc lâu quá, biết ngay là tưới thêm mấy chục Chương mà truyện nữ hiệp nhẹ nhàng, thích thì đọc không thích thì đọc... mời đạo hữu nháy hô! Ngọc Lười Tiên

Chương 663: 12 liên quan độ tiến triển một / tam

Lão Chu tiếp nhận phỏng vấn, bạo nổ không ít có ý tứ vật liệu.

So với như Tinh Mang vì chụp « Tây Du Ký » đặc biệt thành lập TV ngành. Trước đó, Tinh Mang chỉ có điện ảnh ngành, cũng không có phim truyền hình sản nghiệp bố trí.

Mà rất nhiều Tiệp Ngư liên quan sự tình, dù là chỉ có đôi câu vài lời, cũng không trở ngại mọi người điên cuồng nhớ lại.

Tỷ như Tiệp Ngư tại sao phải làm tình cảnh lớn như vậy chụp Tây Du .

"Nói cái gì đến tiếp sau này thanh toán ta tin, nhưng này tuyệt đối không phải toàn bộ nguyên nhân, còn có một cái cực kỳ trọng yếu nguyên nhân, cái này chủ quản không có nói cho mọi người, đó chính là « Tây Du Ký » là Sở Cuồng!"

Vâng.

Rất nhiều ăn dưa quần chúng đều cho rằng đây là Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng hữu nghị làm chứng.

Hắn đầu tư làm tình cảnh lớn như vậy, lại vừa là kêu Ảnh Đế xuất diễn, lại vừa là tự mình làm đỉnh cấp phối nhạc, có một bộ phận rất lớn nguyên nhân đều cùng Tây Du là Sở Cuồng có liên quan.

Hai người này quan hệ quá tốt!

Có thể nói là gay tình yêu bán ra bốn phía ông trời tác hợp cho!

Dù sao Tiệp Ngư đối với chính mình kịch bản, cho tới bây giờ sẽ không như vậy chịu quá, trong vòng ngoại đều biết Tiệp Ngư đóng phim, ở đặc hiệu phương diện cho tới bây giờ đều là có thể tiết kiệm thì tiết kiệm.

"Đây không phải là ta đối bạn gái thái độ sao?"

Có người tràn đầy đồng cảm nói: "Ta tình nguyện chính mình ăn mì gói, cũng phải để cho bạn gái ăn nàng thích nhất Sở Châu xử lí; Tiệp Ngư tình nguyện áp súc chính mình điện ảnh đầu tư thành phẩm, cũng phải đem Sở Cuồng tiêu thuyết đánh thành Lam Tinh tốt nhất phim truyền hình!"

Lời này còn rất có thị trường.

Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng đôi trù fan đã dập đầu dậy rồi.

Dùng một cái khác bạn trên mạng cảm khái chính là: "Lại vừa là không mang theo bóng dáng chơi với nhau một ngày."

Cuối cùng.

Đây là Tây Du mê cuồng hoan!

Tiên Ngự quay chụp « Tây Du Ký », hoàn mỹ phù hợp mọi người đôi bộ này tiểu thuyết toàn bộ tưởng tượng!

Quá mức thậm chí đã siêu ngạch hoàn thành!

Mà đối với hồng hoang mê mà nói, chiều nay lại thật là hành hạ.

Người sáng suốt đều biết.

Hồng hoang lại bị Tây Du nghiền ép.

Tây Du mê thậm chí đều không thể nào giấu cọt hồng hoang, bởi vì đã không có cần thiết, hai bên phim truyền hình, căn bản liền không phải là một cấp bậc.

Này ba là chung cực nghiền ép!

Lam Tinh Thần Thoại giới, thời tiết thay đổi.

Từ nay về sau, Tây Du mới là Lam Tinh đệ nhất Thần Thoại!

Hồng hoang chỉ có thể dựa vào bên đứng!

Một cái bướng bỉnh hồng hoang mê cười khở: "Náo nhiệt là bọn hấn, chúng ta chẳng có cái gì cả."

"Ai nói!"

Rất nhanh thì có hồng hoang mê biểu thị: "Chúng ta cũng có thể gia nhập tràng náo nhiệt này!"

Bộ phận này hồng hoang mê hướng mọi người giải thích:

Cái gì gọi là thắng thắn cương nghị!

Cái gì gọi là đến chết cũng không đổi!

Bọn họ tay cầm tay, vui vẻ phản bội.

Này ba làm phản là do điểm cùng mặt mở ra, vừa mới bắt đầu chỉ là mấy cái hồng hoang mê đỡ lấy áp lực nội bộ cùng khiển trách, Tiểu Tiểu khen mấy câu « Tây Du Ký » phim truyền hình quá lương tâm.

Sau đó dứt khoát phát triển thành vô số hồng hoang mê len lén xem Tây Du phim truyền hình.

Mà đề chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ, là có hồng hoang mê lấy ra rồi « Tây Du Ký » đầu phim khúc trung Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần đại chiến mấy cái miếng nhỏ đoạn:

"Đây mới là trong lòng ta Nhị Lang Thần!"

Nên video đoạn phim bên trong, Tôn Ngộ Không cùng Nhị Lang Thần xảy ra kinh thiên đại chiến, vậy kêu là một cái Quỷ Khốc Lang Hào đặc hiệu nổ mạnh!

Con khỉ bướng bỉnh!

Dương Tiễn anh vũ!

Hai cái nhân vật ở trận đại chiến này trung trực tiếp mị lực kéo căng!

Quá châm biếm.

Hồng hoang phim truyền hình trung Nhị Lang Thần, lại bị « Tây Du Ký » bên trong Nhị Lang Thần hình tượng nghiền ép, hồng hoang mê lại cho là Tây Du bên trong Nhị Lang Thần đẹp trai hơn?

Cho một vị Biên Kịch làm phụ tá hồng hoang mê nhanh khóc:

"Cái này cùng vợ của ta để cho ta mang theo Spider Man mặt nạ cùng với nàng vì yêu võ tay hành vi khác nhau ở chỗ nào!"

Này ba a!

Này ba là ngay mặt ntr!

Mà đương thời gian giao qua 12h, bốn cuối tháng với tới.

Đám bạn trên mạng không ra ngoài dự liệu thấy được « Vân Cung Tấn Âm » ở các đại máy truyền tin đăng nhập.

Quét quét quét!

Bài hát này lượng trực tiếp cất cánh!

Ca đàn đám kia đối bốn nguyệt mùa giải bằng mắt lom lom âm nhạc mọi người lo lắng nhất sự tình hay lại là xảy ra.

Tháng thứ tư, Tiệp Ngự không có vắng mặt!

Hắn mượn phim truyền hình Ca khúc chủ đề, ban bố chính mình bốn nguyệt tân tác!

Hơn nữa, lần này không chỉ một thủ!

Ngoại trừ « Vân Cung Tấn Âm » bên ngoài, Tây Du phiến vĩ khúc cũng giết đến mùa giải bằng hạng ba!

Bài hát này kêu, « dám hỏi đường ở phương nào » !

Làm Tây Du phiến vĩ khúc, « dám hỏi đường ở phương nào » thực ra cũng không tính một bài thích hợp đánh bằng ca khúc.

Phải nói âm nhạc .

Mọi người xem xong Tây Du phim truyền hình, trong đầu ấn tượng khắc sâu nhất bài hát còn phải số « Vân Cung Tấn Âm » .

Này từ thảo luận độ liền nhìn ra được.

Bởi vì Tây Du diễn sinh rồi quá nhiều đề tài, dính dấp vô số người sự chú ý.

Tương đối mà nói, cũng không có quá nhiều nhân thảo luận « dám hỏi đường ở phương nào »

Nhưng không ngăn được « Tây Du Ký » hỏa a!

Tập thứ nhất chế tác thành phẩm nỗ mạnh, rất nhiều người cũng cảm giác mình nhìn bộ phim mà không phải phim truyền hình, liền đối phiến vĩ khúc vang lên thời điểm, tất cả mọi người không bỏ đi được, ăn ý đem phiến vĩ khúc cho nghe xong.

Kết hợp nội dung cốt truyện, bài này phiến vĩ khúc mùi vị liền đi ra.

"Người chọn lựa đến gánh, ta dắt ngựa, nghênh đón mặt trời mọc đưa đi Văn Hà, đạp bằng lặn đận thành đại đạo, đầu thôi gian hiểm lại lên đường a lại lên đường, lạp lạp lạp lạp lạp lạp lạp lạp lạp lạp, một phen lần Xuân Thu đông hạ, từng cuộc một ngọt bụi cay đắng. Dám hỏi đường ở phương nào? Đường ở dưới chân."

Đơn giản ca từ, trực tiếp mô tả ra thầy trò bốn người dẫu chân.

Nhất là những Tây Du đó mê mà nói, bài hát này thật sự là quá đúng khẩu vị rồi.

Thì ra là vì vậy nguyên nhân.

Bài hát này bị đưa đến mùa giải bảng hạng nhì, đứng sau « Vân Cung Tân Âm » !

Thực ra rất nhiều bài hát đều như vậy.

Đơn độc xách đi ra, không đặc biệt gì.

Nhưng nếu như làm phim truyền hình băng gốc xuất hiện, ca từ phối hợp nội dung cốt truyện, trực tiếp hiệu quả kéo căng!

Đôi với bốn nguyệt mùa giải bảng âm nhạc người mà nói, đây cũng là một phát bạo kích!

"Tiện Ngư ăn xong thịt, ngay cả nước cũng không cho chúng ta lưu a!"

Thực ra nghe được « Vân Cung Tân Âm », mọi người liền đã biết bốn nguyệt mùa giải bảng hạng nhất khúc mục đích muốn rơi vào nhà nào rồi.

Mặc dù tâm tính băng một lớp, nhưng rất nhiều người hay lại là sinh ra thật tốt cạnh tranh thứ 2 ý tưởng.

Kết quả « dám hỏi đường ở phương nào » xuất hiện.

Đồng dạng là Tây Du băng gốc, rõ ràng đơn độc nghe không đặc biệt gì, nhưng chính là dựa vào Tây Du phim truyền hình nhiệt độ gắng gượng vọt tới thứ 2!

Lần này được rồi.

Bốn nguyệt mùa giải bảng, còn lại âm nhạc nhân chỉ có thể cạnh tranh đệ tam.

Bỗng nhiên.

Có vui vô nhân sĩ thét to: "Tiện Ngư đã liên tục bốn tháng lấy được rồi mùa giải số một, hẳn không phải là chỗ xung yếu đánh 12 liên tục quán quân chứ?"

12 liên tục quán quân! ?

Tất cả mọi người đều ngây dại.

Vừa mới bắt đầu không người nghĩ tới đây một tra.

Bởi vì Lam Tinh đã quá lâu không có ai đánh vào 12 liên tục quán quân rồi.

Mặc dù này là trở thành khúc phụ phương thức, nhưng trở thành khúc phụ đường có ba cái, này là khó khăn nhất một con đường!

Có thể theo Tiện Ngư liên tục bốn tháng lên đỉnh, coi như mọi người muốn không hưởng phương diện này liên tưởng cũng không được!

"Không thể nào?"

"Lúc này mới bốn tháng, nếu quả thật chỗ xung yếu đánh 12 liên tục quán quân, vậy còn muốn liên tiếp cầm tám tháng mùa giải bảng hạng nhất."

"Ai đây chịu nổi?"

"Nhất là tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến ."

"Huông chi bây giờ nhưng là Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu chung nhau cạnh tranh một cái mùa giải bảng, Tiệp Ngự muốn trở thành khúc phụ, còn lại khúc phụ sẽ ngồi yên không lý đến sao?"

" Cũng đúng."

"Tiệp Ngự hẳn không ý định này."

"Hắn muốn trở thành khúc phụ, đơn giản nhất nhanh chóng phương pháp, hẳn là bùng ra Ca Vương Ca Hậu, dù sao hẳn rất giỏi bùng nhân."

"Chính là cái này tiết tấu quả thực dọa người."

"Lại quan sát một tháng, nếu như Tiệp Ngự tháng năm còn muốn lấy đệ nhất, vậy hẳn khả năng thật có ý tưởng này."

" "

Ca đàn lần đầu tiên liên tưởng đến Tiệp Ngự có thể phải đánh vào mùa giải bảng 12 liên tục quán quân, nhưng cùng lúc mọi người lại không quá nguyện ý tin tưởng.

Lam Tinh các Châu không ngừng thống nhất.

Mùa giải bảng cạnh tranh bộc phát kịch liệt.

Đã quá nhiều năm không người đi đường này rồi.

Dựa vào đánh vào 12 liên tục quán quân lên đỉnh bắt lại khúc phụ, trong lúc phải đối mặt cửa ải khó quá nhiều.

Không chỉ là cuối năm trận kia sát cơ tứ phía Chư Thần cuộc chiến.

Nửa đường còn sẽ có còn lại khúc phụ đặc biệt đánh lên.

Đây là Lam Tinh quy tắc ngầm.

Bất kỳ muốn đánh vào 12 liên tục quán quân Người viết ca khúc, ở cuối cùng cũng gặp phải đủ loại đánh lên.

Ca đàn muôn lại ngắm nhìn một tháng.

Mà Lâm Uyên là không có lại đi chú ý Internet chiều hướng.

Thứ tư mùa giải thuận lợi bắt lại.

12 liên tục quán quân độ tiến triển, đã hoàn thành 1/ 3.

Hắn bắt đầu nghiêm túc chuẩn bị từ bản thân tháng này diễn xướng hội.

Ca khúc, đã cơ bản quyết định.

Ngay cả dự bị ca khúc Lâm Uyên cũng chuẩn bị rất nhiều thủ.

Hắn muốn bắt đầu tiến hành ca nhạc hội trước sân khấu tập luyện rồi.

truyện nữ hiệp nhẹ nhàng, thích thì đọc không thích thì đọc... mời đạo hữu nhảy hô! Ngọc Lười Tiên

Chương 664: 45 độ nghiêng về chi vũ

Ca nhạc hội tập luyện bí mật tiến hành, cụ thể biểu diễn nội dung cũng sẽ không trước thời hạn công bố.

Trong quá trình này, Lâm Uyên không chỉ có làm ca khúc tập luyện, hẳn còn vì chính mình vũ đạo biểu diễn định chế một ít đặc thù giày .

Hắn muốn ở ca nhạc hội trung nhảy moonwalk đợi Michael Jackson vũ đạo. Michael Jackson trên địa cầu giới giải trí địa vị nơi này liền không cần quá nhiều nói nhảm.

Địa cầu làng giải trí đỉnh cấp ngu nhân.

Mà vị đỉnh cấp ngu nhân moonwalk, là vô số người nghe nhiều nên quen vũ đạo.

Trong đó.

Michael Jackson có một cái vũ đạo động tác, phi thường nỏ!

Hắn lại có thể làm ra một cái nghiêng về 45 độ vũ bộ động tác!

Cái này vũ đạo động tác mới xuất thế thời điểm kinh hãi thế giới, vô số người đều tại hỏi:

Hắn là làm sao làm được?

Newton ván quan tài nhanh không đè ép được!

Có thể nói cho mọi người là:

Mặc dù là thế giới Nhất Lưu Thiên Vương cự tinh, nhưng một người bình thường loại, nếu muốn không dựa vào ngoại lực chống đỡ làm được nghiêng về 45 độ độ mà không ngã, loại này vi phạm Cuộc Chiến Không Trọng Lực sự tình là hoàn toàn không thể nào thực hiện.

Hài hước một chút giải thích cho mọi người:

Gần Michael Jackson nguyên lai cũng có ăn gian thời điểm.

Bí ẩn liền ở trên giày.

Đó là một đôi đặc biệt giày.

Giày gót chân có một cái chỗ lõm xuống, chuyên môn dùng để đứng im mặt đất cố định điểm.

Đứng im sau đó, nhân về phía trước nghiêng 45 độ cũng sẽ không ngã xuống.

Bất quá ở ca nhạc hội loại này biểu diễn trên sân khấu thời điểm, muốn tinh chuẩn tìm tới cố định vị trí, hơn nữa nhanh chóng liên tiếp đều phải cần thời gian, cho nên Michael Jackson lúc ấy tìm vị trí thời điểm sẽ thông qua một ít ánh sáng hiệu quả cùng xen kẽ còn lại biểu diễn hình thức, đem người sự

chú ý phân tán, diễn viên có thể lại những thứ này che giấu bên dưới tiền hành còn lại thao tác.

Đương nhiên cũng có thể trực tiếp tiến hành vị trí điều chỉnh, chính mình thiết kế tình cảnh làm cho mình hành vi nhìn hợp lý.

Những thứ này công trình đều cần có người ở hậu trường tiến hành không chế, cảnh tượng hàm tiếp trót lọt mới có thể lộ ra tốt hơn hiệu quả.

Vì thế Michael Jackson còn đặc biệt thân thỉnh độc quyền.

Nếu như có nhân cho là có rồi đôi giày này tử liền có thể làm ra động tác này, vậy thì quá ngây thơ rồi.

Chỉ có giày còn thiếu rất nhiều.

Làm toàn thân trọng tâm đi phía trước nghiêng về, thụ lực điểm toàn bộ dựa vào lực eo chống đỡ!

Người biểu diễn phải có mạnh mẽ phần lưng bắp thịt mới được.

Ngoài ra chân lực lượng cũng có yêu cầu cực cao.

Cho nên không trải qua huấn luyện căn bản bắt chước không đến, coi như là Michael Jackson ở ca nhạc hội biểu diễn lúc cũng sai lắm quá.

Lâm Uyên cũng phải thua thiệt có hệ thống, không có hệ thống lời nói, hấn căn bản không làm được động tác này.

Dù là biết rõ nguyên lý cũng không được.

Đối với Lâm Uyên mà nói, này giống như là hấn đưa cho người xem một ma thuật.

Ma thuật tìm ra lời giải sau đó, khả năng cũng cảm giác không đặc biệt gì địa phương, nhưng ở mọi người lần đầu tiên chính mắt thấy này ma thuật thời điểm, tuyệt đối sẽ thể nghiệm đến nhận thức bị lật đổ rung động!

Người bình thường là rất khó khăn trong nháy mắt nghĩ đến nguyên lý.

Đương nhiên.

Đây chỉ là Lâm Uyên vì ca nhạc hội chuẩn bị một người trong đó tiểu kinh hỉ.

Moon walk xuất hiện, nếu so với 45 độ nghiêng về càng trí mạng, bởi vì 45 độ nghiêng về là dựa vào đạo cụ, mà moon walk liền thuần túy dựa vào kỹ xảo.

Lam Tinh, trước mắt còn chưa có xuất hiện qua tương tự hình thức vũ đạo đây.

Chớ nói chi là vì cái này vũ đạo, Lâm Uyên còn đặc biệt chuẩn bị bài hát mới, chính là Michael Jackson tự mình tác phẩm!

Mà ở Lâm Uyên vì ca nhạc hội tiến hành bí mật chuẩn bị đồng thời.

Phim truyền hình « Tây Du Ký » cũng ở mấy ngày kế tiếp trung, lấy mỗi ngày một tập tốc độ phát hình đến.

Làm nội dung cốt truyện phát hình đến tập thứ ba.

Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung, trên mạng hoàn toàn nổ!

Hình ảnh đặc hiệu trực tiếp kéo căng!
Mỗi một tránh hình ảnh, người xem gần như cũng có thể nghe được kinh phí đang cháy thanh âm!

Thiên Băng Địa Liệt!

Nhật nguyệt vô quang!

Từng cái khung cảnh chiến đấu cũng Hoa Lệ đến rồi tinh rồi mù!

Coi như là vai phụ đặc hiệu, bên sản xuất cũng không có chút nào lười biếng, sấm chớp rền vang hiệu quả trực tiếp làm được đỉnh!

Mọi người nhìn « Tây Du Ký » tiểu thuyết thời điểm, từng vô số lần ảo tưởng Đại Náo Thiên Cung tình cảnh, ở nơi này bộ phim truyền hình ở bên trong lấy được rồi hoàn mỹ nhất trả lại như cũ cùng phơi bày!

Bộ này kịch nhiệt độ, hoàn toàn ảnh hưởng đến Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu!

Đầu đường cuối ngõ, vô số người ở thảo luận.

Ngay cả chợ rau lá buôn, buổi sáng mở than đê tài, cũng phần lớn không thể rời bỏ một ngày trước buổi tối phát hình mới nhất một tập Tây Du phim truyền hình!

"Ta Là Tôn Ngộ Không!"

"Ăn ta đây Lão Tôn một gậy!"

Ngay cả trong trường học tiểu bằng hữu, đùa nghịch nội dung cũng từ công chúa Bạch Tuyết loại, giao qua Tây Du Ký.

Mỗi ngày đều sẽ có một đám hùng hài tử vì đùa nghịch trung ai tới đóng vai Tôn Ngộ Không mà làm ồn không thể tách rời ra.

Bọn họ lấy bắt chước Tôn Ngộ Không động tác làm thú vui, không thể không biết trung nhị.

"Ôi!"

Có tiểu nam hài trong cổ họng phát ra gầm nhẹ, tay nhỏ dùng sức gãi mặt, phảng phất phía trên kia có một đoàn đào hình lông khi.

Còn có tiểu nam hài tay trái dừng nữa tai trái bên trên, làm ra nhìn ra xa tư thế.

Còn có tiểu nam hài cầm lên nhánh cây, trở thành Kim Cô Bồng, một hồi loạn vũ, cuối cùng bị cha mẹ dùng cây gậy đánh vào trên mông .

Bọn nhỏ tranh nhau bắt chước, đều là Tôn Ngộ Không kinh điển động tác. Lam Tinh nhà nhà đều có máy tính.

Rất nhiều người đều có thể ở trên mạng Truy kịch.

Nếu như không có Internet, chỉ có thể ở đài truyền hình nhìn, như vậy bộ kịch phát hình, có lẽ cũng sẽ bên trên diễn một màn người địa cầu trong trí nhớ muôn người đều đổ xô ra đường.

Đáng nhắc tới là .

Lâm Uyên cái này phiên bản « Tây Du Ký » , cùng Đài truyền hình trung ương bản khác biệt lớn nhất ở chỗ, càng thành hệ thống.

Nguyên trứ chiến lược giá trị loại, rất không thành hệ thống.

Tôn Ngô Không thực lực biểu hiện, tựa hồ chột mạnh chột yếu.

Dù sao kia bộ kịch trọng điểm, cũng không ở chỗ Tôn Ngô Không thật lợi hại.

Lâm Uyên đối Tây Du chiến lược giá trị chặt chẽ cẩn thận tính có theo đuổi, cho nên hẳn cho Tây Du nhân vật thiết lập ảnh hưởng dữ liệu, ai cao ai thấp cũng phải tuân thủ một cách nghiêm chỉnh loại này sơ kỳ chiến lược giá trị thiết lập.

Coi như Tôn Ngô Không gặp phải không đánh lại yêu quái, Lâm Uyên cũng biết tìm lý do chính mình đi viên.

Đương nhiên.

Giai đoạn trước Tôn Ngô Không căn bản là không có đối thủ, mặc dù Tôn Ngô Không Đại Náo Thiên Cung, nhưng hẳn không có an bài Ngọc Hoàng Đại Đế bị hù dọa trốn vào đáy bàn nội dung cốt truyện.

Này quá không phù hợp nguyên trứ rồi.

Nguyên trứ bên trong Tôn Ngô Không cũng không đánh tới toàn bộ Thiên Đình cũng run lẩy bẩy, chỉ có thể nói tuyệt đại đa số thần tiên thấy con khi này cũng sẽ tâm lý suy nhược.

Muốn đánh thủng Thiên Đình?

Tôn Ngô Không liên thủ với Nhị Lang Thần đều làm không được đến.

Lâm Uyên thiết kế bên trong, Ngọc Hoàng Đại Đế chính là Ngọc Hoàng Đại Đế, bức cách trực tiếp nổ mạnh.

Coi như các thần tiên đối Tôn Hầu Tử bó tay toàn tập cũng sẽ không xuất hiện Ngọc Hoàng Đại Đế kinh hoàng thất thố tình cảnh.

Lại nói Thái Thượng Lão Quân .

Lâm Uyên cũng sắp chi thiết kế càng thần bí khó lường.

Giống như là Bát Quái Lô luyện chế Tôn Ngô Không đoạn này nội dung cốt truyện, Lâm Uyên sẽ dùng một ít ông kính ám chỉ, Thái Thượng Lão Quân có thâm ý, mục đích cũng không phải là giết chết Tôn Ngô Không.

Ngoài ra.

Tôn Ngô Không cùng Thiên Đình đối kháng thời điểm, Lâm Uyên trả lại cho Bồ Đề an bài nội dung cốt truyện, Bồ Đề âm thầm trợ giúp Tôn Ngô Không.

Lúc này mới thức đẩy Như Lai xuất thủ.

Đài truyền hình trung ương bản không có Bồ Đề hỗ trợ, ngược lại là Đài truyền hình trung ương truyện tranh bản « Tây Du Ký » trung, Bồ Đề âm thầm giúp Tôn Ngô Không một tay.

Lâm Uyên cảm thấy một điểm này truyện tranh bản thiết kế rất tốt, cho nên dùng xuống.

Nói tóm lại:

Đây là một cái tiêu hài tử nhìn thích, đại người nhìn chứ cũng sẽ không cảm thấy ngậy thơ, thậm chí sẽ sinh ra suy nghĩ phim truyền hình.

Rất nhiều ẩn dụ, Lâm Uyên chụp đi ra.

Không cần nhấn mạnh nói rõ, Lâm Uyên tin tưởng người xem là đọc được, dù sao cái này thế giới quan chúng phi thường giỏi về nhớ lại.

Trên thực tế cũng xác thực như thế.

Bộ này phim truyền hình phát hình trong lúc, ở mọi người cảm khái đặc hiệu cùng nội dung cốt truyện sáng khoái đồng thời, cũng quả thật có vô số người đọc một ít ông kính ám chỉ làm ra đủ loại thảo luận, sau đó cả người thẳng nổi da gà.

Tây Du phim truyền hình, đã thành hiện tượng cấp bạo nổ khoả!

Mà vào giờ khắc này.

Mọi người cũng không có quên.

Tiên Ngư ca nhạc hội, còn có mấy ngày liền muốn bắt đầu!

Trên Internet.

Ở vô số người nhiệt nghị Tây Du đồng thời, cũng có càng ngày càng nhiều nhân bắt đầu thảo luận mấy ngày sau Tiên Ngư muốn mở ca nhạc hội sự tình.

---

ps: Cảm tạ 【 Khuynh Thế một người 】 đại lão trở thành quyền sách người thứ tám mươi minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối [ ]? [ ]•, trong đời lần đầu tiên như vậy đến gần bách minh, có chút hưng phấn, ha ha, ca nhạc hội nội dung cốt truyện sắp bắt đầu á..., ô bạch thiết trí rất nhiều nội dung cốt truyện điểm, nơi này yêu cầu một phiếu cuối tháng. truyện nữ hiệp nhẹ nhàng, thích thì đọc không thích thì đọc... mời đạo hữu nhảy hô! Ngọc Lười Tiên

Chương 665: Sở Cuồng cùng bóng dáng cũng tới nhìn ca nhạc hội

"Tiện Ngự ca nhạc hội muốn bắt đầu!"

"Còn có năm ngày!"

"Đáng tiếc ta không mua được phiếu."

"Không biết Tiện Ngự ca nhạc hội muốn hát cái gì bài hát."

"Nói không chừng sẽ có bài hát mới ở ca nhạc hội bên trên phát hành đầu rồi, đây là ta mong đợi nhất!"

"Thời điểm Tiện Ngự đến biết khiêu vũ sao?"

"Ha ha ha, tha Ngự phụ đi, mặc dù hắn sẽ đồ vật tương đối nhiều, nhưng khiêu vũ phỏng chừng không được."

"Nhìn Ngự phụ lúc trước ở tiết mục bên trong ca hát cũng có vũ đạo, tỷ như hát « Dálābēngba » thời điểm, bất quá hắn chỉ là tùy tiện động hai cái thân thể, cùng với nói là vũ đạo chẳng nói là ở trên vũ đài loạn thoáng qua."

" "

Đám bạn trên mạng gần đây một mực ở ảo tưởng Tiện Ngự mở ca nhạc hội đáng về.

Mà ảo tưởng căn cứ, chính là Tiện Ngự tham gia « che mặt Ca Vương » lúc những thứ kia sân khấu.

Đương nhiên cũng có « bài hát của chúng ta » trung lác đác một hai lần ca khúc biểu diễn.

Tóm lại mọi người đối Tiện Ngự ca nhạc hội phá lệ chú ý.

Cho dù là không mua được hiện trường phiếu bạn trên mạng, cũng thảo luận tràn đầy phấn khởi.

Về phần những thứ kia mua được phiếu, tâm tình thì càng đừng nhắc rồi.

Những người này tâm, hận không được lập tức bay đến mấy ngày sau ca nhạc hội hiện trường ——

Tiện Ngự ca nhạc hội có một trăm ngàn người xem mua vé!

Một trăm ngàn này người xem, ở tại Tô Thành chỉ có một số ít nhân.

Tuyệt đại đa số người xem, đều phải ở ca nhạc hội ngày đó chạy tới Tô Thành, trước thời hạn đặt tử điếm tốt.

Nhất là Tề Sở Yến Hàn các khán giả.

Bọn họ vì nhìn ca nhạc hội, phải nhất định rời đi chính mình vừa nãy được.

Cho nên khi ca nhạc hội còn lại mấy thiên thời sau khi, có người xem đã lục tục lên đường chạy tới Tân Châu Tô Thành.

Mà ở Tần Châu ổ chim phụ cận.

Các Đại Tửu Điểm căn phòng, giá cả đã lật thật nhiều lần, nhưng phòng khách vẫn thuộc về đầy áp trạng thái!

Rất nhiều người không thể không ở đến khoảng cách ổ chim xa hơn địa phương, đợi ca nhạc hội bắt đầu nhắc lại trước lên đường.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên cũng đang không ngừng điều chỉnh chính mình trạng thái.

Hắn ca nhạc hội, sẽ từ ngày 10 tháng 4 bảy giờ tối bắt đầu.

Dự trù sẽ kéo dài biểu diễn ba giờ ra mắt.

Liên tục ba, bốn tiếng biểu diễn, đối thể lực và cuống họng trạng thái, cũng là rất lớn khảo nghiệm.

Vì thế.

Lâm Uyên mấy ngày kế tiếp không có làm chuyện khác, thì đơn giản tham dự một chút tập luyện.

Còn lại thời gian, liền bản thân một người lên mạng Xung Lãng.

Hắn gần đây xem Website, đều là với tự có quan đề tài.

Mấy ngày trước là « Tây Du Ký » thảo luận làm chủ, mấy ngày nay chính là ca nhạc hội là chủ.

Nhìn một chút.

Lâm Uyên đột nhiên ở nhiệt lực soát nhìn lên đến một cái hấp dẫn đề tài!

Đề tài bất ngờ kêu # tìm bóng dáng cùng Sở Cuồng #

Bóng dáng?

Sở Cuồng?

Lâm Uyên ngăn người, chột điểm vào đề tài.

"Toàn bộ sắp đi Tiệp Ngự ca nhạc hội Fan ca nhạc xin chú ý, lần này Tiệp Ngự ca nhạc hội, rất có thể là các người khoảng cách bóng dáng cùng Sở Cuồng gần đây nhất, hai người bọn họ nhất định sẽ cùng các người ngồi chung ở dưới đài nhìn ca nhạc hội!"

Đề tài người phát khởi phảng phất bị Hercule Poirot cùng Sherlock Holmes đồng thời phụ thể một loại:

"Tin tưởng rất nhiều người đã đoán được ta tại sao nói như vậy, các người cảm thấy bằng vào Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng cùng với bóng dáng ba người nồng nặc bạn gay tình, Tiệp Ngự ca nhạc hội, hai người này sẽ vắng mặt sao?"

Đây chính là đề tài toàn bộ nội dung.

Mà cái đề tài này cũng thuận lợi nổ rất nhiều người nhiệt tình, trước đây rất nhiều người căn bản liền không nghĩ tới này một tra:

"Ngọa tào!"

"Tốt có đạo lý!"

"Thiếu chút nữa đã quên rồi lão tặc bọn họ và Tiệp Ngự quan hệ, bóng dáng không dám nói 100%, Sở Cuồng nhất định sẽ đi xem Tiệp Ngự ca nhạc

hội!"

"Không có đặc thù ngoài ý muốn lời nói, bóng dáng khẳng định cũng tới!"

"Tam bạn gay quan hệ này, Tiệp Ngự tổ chức ca nhạc hội, hai người này không có lý do vắng mặt!"

"Nói cách khác, Sở Cuồng cùng bóng dáng đến thời điểm nói không chừng an vị bên cạnh ta?"

"Không không không, hàng sau phiếu người xem cũng đừng nghĩ, bóng dáng cùng Sở Cuồng hai người khẳng định có thể từ Tiệp Ngự trong tay bắt được ghế khách quý vé vào cửa."

"Muốn tìm được Sở Cuồng cùng bóng dáng, các người liền hướng ghế khách quý nhìn là được."

"Đúng đúng đúng, tìm cái loại này hai người cùng đi nhìn ca nhạc hội, đại khái suất hay lại là hai người nam tính."

"Nghe thật giống như không tính là khó tìm a."

"Thật muốn bị mọi người tìm tới liền có ý tứ!"

" "

Sở Cuồng cùng bóng dáng hai người này rất thần bí, cho tới bây giờ không có ở trường hợp công khai ra mặt, thậm chí không có ở trên mạng ra ánh sáng quá mặc cho thân phận như thế nào tin tức.

Hết lần này tới lần khác hai người này danh tiếng rất khủng bố!

Nhất là Sở Cuồng, danh tiếng cùng nhân khí thậm chí không kém gì Tiệp Ngự!

Cho nên mọi người đối hai người này đều rất tò mò.

Trong lúc nhất thời, thật có rất nhiều người sinh ra muốn ở khán đài tìm tới Sở Cuồng cùng bóng dáng ý tưởng.

Đây cũng là cái đề tài này xông lên nhiệt lực soát nguyên nhân.

Đối với người xem mà nói, coi như không tìm được Sở Cuồng cùng bóng dáng, nghĩ đến bọn họ liền cùng mọi người cùng nhau ngồi ở trong điều sào nghe Tiệp Ngự ca nhạc hội, cũng cảm giác có loại không khỏi vui vẻ.

" "

Lâm Uyên có chút sững sờ.

Thật đúng là bị mọi người nói trúng.

Sở Cuồng cùng bóng dáng, quả thật sẽ đến đến ca nhạc hội hiện trường.

Mặc dù này "Hai vị" xuất hiện phương thức, nhất định là tất cả mọi người đều dự không nghĩ tới.

Trong công ty.

Cố Đông cũng không nhìn được với Lâm Uyên bát quái: "Sở Cuồng cùng Ảnh Tử Lão Sư thật sẽ đến không?"

Lâm Uyên cười một tiếng: "Biết."

Cố Đông dù là sớm dự liệu được đáp án này, thần sắc cũng không miễn kích động:

"Nói cách khác đến thời điểm chúng ta thật có thể ở ổ chim gặp phải Sở Cuồng cùng bóng dáng ."

"Ừm."

Lâm Uyên cũng khó nổi lên chơi đùa tâm.

Mặc dù này chắc chắn sẽ không đưa đến chính mình quay ngựa, nhưng hẳn vẫn có một loại rất vi diệu cảm giác.

"Này nhị vị có khả năng hay không bị mọi người tìm tới?"

"Nói không chừng."

Lâm Uyên chớp chớp con mắt.

Cổ Đông nhất thời hưng phấn hơn.

Bởi vì Sở Cuồng cùng bóng dáng duyên cớ, này Ca Nhạc Hội lại mơ hồ nhiều hơn một cái trứng màu cảm giác.

Những thứ kia không mua được phiếu người xem càng khó chịu rồi.

Bóng dáng cùng Sở Cuồng cũng sẽ đi gặp Tiệp Ngự ca nhạc hội?

Này ba bệnh thiếu máu a!

Mọi người đây là bỏ lỡ cùng bóng dáng cùng với Sở Cuồng lão tặc tiếp xúc gần gũi cơ hội!

Trong lúc nhất thời.

Tiệp Ngự ca nhạc hội vé vào cửa chuyển nhượng giá cả lại cao hơn mấy phần!

Rất nhiều người còn không có bụng tha giá cao bắt được Hoàng Ngự phiếu có khả năng.

Căn cứ truyền thông bản tin, Tiệp Ngự ca nhạc hội ghé khách quý vé vào cửa, nghe nói cao nhất đã xào đến bốn mươi vạn ra mắt, hơn nữa lại thật có thần bí thổ hào xuất thủ bắt lại .

Bốn mươi vạn a!

Đây đối với người bình thường mà nói là khó có thể tưởng tượng, vì ở hiện trường nghe Tiệp Ngự hát hai đến ba giờ thời gian bài hát, lại có người tình nguyện xuất ra mấy trăm ngàn trả tiền!

Có tiền, chính là có thể muốn làm gì thì làm!

Cái giá tiền này, cũng trở thành Lam Tinh ca nhạc hội sử thượng giá cả đắt tiền nhất một tấm vé vào cửa, phá hư ca nhạc hội vé vào cửa giá cả cao nhất ghi chép!

Chân chính thiên giới vé vào cửa!

Cũng có người ở hồi tiếc, nếu như bọn họ ban đầu cướp được Tiệp Ngự ghé khách quý ca nhạc hội vé vào cửa, chẳng phải là muốn một lớp giàu đột ngột tiết tấu?

Hãy cùng cướp ngân hàng tựa như!

Những tin tức này chung vào một chỗ, để cho mua được hiện trường phiếu người xem đối ca nhạc hội càng thêm mong đợi.

Mà ở mọi người đang mong đợi.

Thời gian, rốt cuộc đã tới ngày 10 tháng 4.

Ngày này.

Tiền Ngư ca nhạc hội, cuối cùng cũng bắt đầu .

// thảo nê mã @@

truyện nữ hiệp nhẹ nhàng, thích thì đọc không thích thì đọc... mời đạo hữu
nhảy hố! Ngọc Lười Tiên

Chương 666: Mở đầu chính là danh tình cảnh chi Hải Yêu ngâm xướng

Buổi chiều.

Sáu giờ.

Tần Châu ổ chim.

Ô ép đê người bày bắt đầu vào sân.

Mấy cái kéo ra dải cách ly dọc theo hơn 1000m.

Dải cách ly vòng ngoài cơ hồ là cách mỗi mấy bước liền có cả người chế phục bảo an duy trì trật tự.

Một trăm ngàn người xem đánh tới.

Mà vây quanh ổ chim đường phố phụ cận đã hỗn loạn không chịu nổi.

Kết bè kết đội cảnh sát giao thông ở trên đường chính duy trì trật tự, mỗi người cũng nắm điện thoại vô tuyến thực thi trao đổi đường xá.

Không chỉ là cảnh sát giao thông.

Công an cũng đại quy mô điều động.

Thành phố theo dõi đại quy mô tập trung vào ổ chim vùng.

Tiến vào ca nhạc hội kiểm tra an ninh khu vực, vô số bảo an cùng cảnh đội nhân viên chung nhau phụ trách.

Ổ chim bên trong.

Đồng Thư Văn cũng ở chặt Trương Hiệp điều các bộ môn công việc.

Đồng Thư Văn là Tiệp Ngự ca nhạc hội Tổng Đạo Diễn.

Làm « che mặt Ca Vương » cùng với « bài hát của chúng ta » hệ liệt âm nhạc Tổng Nghệ Tổng Đạo Diễn, Đồng Thư Văn ở sân khấu cân đối một khối này coi như là trong nghề đứng đầu.

Tinh Mang xin hấn tới phụ trách Tiệp Ngự ca nhạc hội, cũng là vì trình độ lớn nhất bên trên lộ ra sân khấu xuất sắc tính!

Lúc này.

Đồng Thư Văn khẩn trương lại hưng phấn!

Vừa mới bắt đầu nhận được Tiệp Ngự ca nhạc hội Tổng Đạo Diễn lúc mời sau khi, Đồng Thư Văn không nghĩ quá nhiều đáp ứng, coi như là còn Tiệp Ngự liền tham gia hấn hai cái tiết mục ân huệ.

Dưới tình huống bình thường Đồng Thư Văn phải không tiếp ca nhạc hội.

Hấn ở tiết mục đạo diễn giới địa vị tương đối cao, ca nhạc hội đạo diễn đã cùng địa vị hấn không hợp, cũng liền Tiệp Ngự mới có thể có mặt mũi xin hấn rời núi.

Nhưng khi đó, Đồng Thư Văn chỉ coi đây là một công việc bình thường.
Chỉ là cho ca nhạc hội làm một lần người tổng phụ trách mà thôi.

Độ khó công việc không cao.

So với « bài hát của chúng ta » loại kém xa.

Nhưng khi Đồng Thư Văn kết thúc lần đầu tiên tập luyện, hấn thể xác và tinh thần cũng tạo ngộ cực kỳ chấn động mạnh hám!

Này Ca Nhạc Hội!

Thật bất khả tư nghị!

Mở bốn bê đài, nghênh một trăm ngàn người xem!

Có lẽ này nhất định là một trận điên cuồng ca nhạc hội!

Đồng thời này Ca Nhạc Hội đối với hấn nghề kiếp sống cũng sắp là một trận khảo nghiệm to lớn!

Thành, hấn nghề kiếp sống đem sẽ bị tăng thêm nổi bật nhất bút!

Cho nên, bây giờ Đồng Thư Văn đối này Ca Nhạc Hội phá lệ coi trọng!

Hấn nghiêm túc cùng đầu nhập trình độ, có thể so với thu âm « che mặt Ca Vương » trận chung kết kia đồng thời thời điểm!

Ánh mắt nhìn về phía đạo diễn phòng hậu trường.

Đồng Thư Văn thấy Tiệp Ngự đã bắt đầu trang điểm.

Mấy vị trong nghề đỉnh cấp thợ hóa trang trang điểm vì Tiệp Ngự phục vụ.

"Bên ngoài có thật nhiều phóng viên ở live stream phỏng vấn."

Ca nhạc hội Phó Đạo Diễn khẩn trương với Đồng Thư Văn tiến hành báo cáo: "Một hồi cảnh sát giao thông đại đội cùng công an người phụ trách cũng sẽ tới với ngài đối tiếp."

"Bên ngoài sân an ninh không thành vấn đề chứ?"

"Trước mắt không xảy ra vấn đề gì, có một ít giao thông bên trên tiểu tranh chấp cũng bị cảnh sát giao thông đại đội giải quyết."

"Được, người xem lúc nào toàn bộ vào sân?"

"Còn có nửa giờ, bây giờ rất nhiều người ở mua tiếp ứng đạo cụ cùng hải báo, sắp xếp thời gian sẽ không ra không may."

"Được, tiếp tục chú ý, có tình huống gì trước tiên theo ta báo cáo."

" "

Ánh mắt của Đồng Thư Văn quét qua đạo diễn phòng theo dõi.

Các bộ môn các ty kỳ chức, vây quanh ca nhạc hội các loại bố trí đều tại đều đầu vào đây tiến hành.

Mà khi thời gian đến 6 điểm 5 thập phần.

Một trăm ngàn người xem rót cuộc toàn bộ vào sân, các bộ môn cũng toàn bộ vào vị trí!

"Chuẩn bị bắt đầu!"

Đồng Thư Văn giờ khắc này thanh âm lộ ra một vẻ cuồng nhiệt.

Hiện trường.

Người xem một bên chờ đợi ca nhạc hội bắt đầu, một bên nóng nảy trào dâng thảo luận.

"Sắp bắt đầu!"

Phía đông khán đài xếp hàng thứ ba trên khán đài.

Chu Mộng liếc nhìn trên điện thoại di động thời gian, mặt đầy tung tăng:

"Còn mấy phút nữa!"

Chu Mộng là Tiệp Ngự bưng bình fan.

Nàng là cùng bạn trai Vương Vũ cùng đi.

Vì thế đây đôi với tình nhân nhỏ đều cùng mỗi người công ty xin nghỉ.

Bạn trai Vương Vũ cười nói: "Không biết Ngự phụ ca khúc thứ nhất hát cái gì, ta muốn nghe hẳn hát lại lần nữa một lần « phô trương » !"

Chu Mộng đi theo cười: "Ta mong đợi nhất « Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » ."

Bên cạnh người xem tham dự đề tài: "Kết vĩ ca khúc có phải hay không là « con đường bình phàm » ?"

Lại có người xem gia nhập: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ta muốn nhìn Ngự phụ khiêu vũ."

"Ha ha ha ha, thôi đi, có nghe cũng là không tệ rồi."

" . "

Mọi người cười to.

Đều là Tiệp Ngự fan.

Hiện trường náo nhiệt như thế, không nhận biết người xem với nhau trao đổi, cũng không giống như thế nào xa lạ, cái này hoặc giả cùng mọi người là vì cùng một người tới có liên quan.

Mà mọi người ở đây trong tiếng cười.

Hiện trường bỗng nhiên truyền tới một đạo thủy triều đánh tới thanh âm.

Người xem theo bản năng ngẩng đầu lên.

Rào!

Trên võ đài trên màn ảnh khổng lồ, một cái che khuất bầu trời cá lớn quanh quần ở cao vạn trượng không!

Rồi sau đó.

Một bó ánh đèn rủ xuống.

Loảng xoảng một tiếng, sân khấu mặt đất lại tạo thành biển dương, màu sắc sặc sỡ cá lội ở tận tình bơi động.

Xinh đẹp tuyệt vời đặc hiệu trung.

Có một đạo xa xôi tiếng hát, bỗng nhiên nhẹ nhàng vang lên:

"Sóng biển lặng im góc trời chìm trong màn đêm vắng, tràn đầy hôm khác không cuối xó xinh ."

Tiếng hát từ xa đến gần.

Múa đài trung ương giàn giáo bên trên, chậm rãi hiện ra Giang Quỳ bóng người.

Hiện trường tiếng vỗ tay vang lên.

Giang Quỳ ra sân người xem cũng không nghĩ là.

Ca nhạc hội bắt đầu trước cơ bản đều sẽ có khách quý nhiệt tràng khâu.

Chủ yếu là không thể sân trống, để cho người xem chờ, cho nên ca nhạc hội chính thức mở ra trước đều sẽ có loại này an bài.

Hướng chi « cá lớn » bài hát này vốn là Tiệp Ngự sáng tác, người xem độ hảo cảm rất cao.

Mọi người nghe sẽ không cảm thấy không nhận được.

Nghe nhiều nên quen nhịp điệu cùng ca từ, tự Giang Quỳ trong miệng truyền ra: "Mỗi một giọt nước mắt cũng hướng người chảy xuôi đi, chảy ngược vào thiên Không Hải đáy ."

Trong tiếng vỗ tay, người xem ở thảo luận:

"Thật là đẹp đặc hiệu!"

"Căn cứ ta xem qua đại đại Tiểu Tiểu ca nhạc hội kinh nghiệm đến xem, Tiệp Ngự ca nhạc hội đặc hiệu cách thức tuyệt đối là từ trước tới nay cao nhất!"

"Ta cảm giác chỉ là này đặc hiệu chỉ đáng giá hồi giá vé rồi!"

"Giang Quỳ phụ trách nhiệt tràng còn rất hợp thích."

"Bài này « cá lớn » thật là nghe hoài không chán."

"Rất nhiều ca sĩ cũng ca khúc cover lại quá bài hát này, nhưng không thể không nói, hay lại là Giang Quỳ phiên bản tôi tuyệt mỹ!"

"Giang Quỳ phiên bản quả thật không thể vượt qua."

" . "

Mà ở mọi người thảo luận đang lúc.

Hiện trường âm nhạc bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Đây là âm nhạc soạn nhạc trung chuyên môn thiết kế không chụp, có thể nhanh chóng bắt người xem sự chú ý.

Các khán giả theo bản năng ngưng thảo luận.

Mọi người lục tục ngẩng đầu lên, nhìn về phía trên võ đài nhỏ bước đi về phía trước động Giang Quỳ.

"Ô ô ô."

Giang Quỳ trầm thấp ngâm xướng.

Cá lớn bay lượn với trên mặt biển.

Đang lúc này, một đạo làm cho tất cả mọi người cũng tâm linh run lên thanh âm bỗng nhiên vang lên, lầy xen kẽ hình thức gia nhập thể mỹ ôn tồn, uyển như Hải Yêu một loại mị hoặc nhân tâm ——

"A ~ a ~ "

"A a a a ~ ~ "

"A a a ~ a a a ~ ~ "

"A a a a a a ~ "

Sân khấu giàn giáo có sương mù tức lượn lờ, thanh âm ấy bắt đầu từ mông mông trong sương mù truyền tới.

Làm sương mù tản đi.

Một đạo quen thuộc thân ảnh thon dài, đã là thông qua sân khấu cùng hiện trường màn ảnh lớn, xuất hiện ở trước mắt mọi người!

Bất ngờ chính là Tiệp Ngự!

Mà theo Tiệp Ngự lớn tiếng dọa người ra sân, Chu Mộng chỉ cảm giác mình Thiên Linh Cái ông một tiếng, trong nháy mắt toàn thân nổi da gà cũng toát ra!

Nàng cơ hồ là vô ý thức phát ra high-decibel tiếng hét chói tai!

Vương Vũ cũng đang rít gào!

Nhưng lớn tiếng đến đâu hét chói tai, giờ khắc này cũng chỉ là tụt vào người xem hét chói tai dòng lũ trung, tạo thành tập thể cuồng hoan!

"Thần tiên ngâm xướng!"

"Mạnh nhất phụ trợ!"

"Thế nào dễ nghe như vậy!"

"Bây giờ ta thân thể tê dại!"

"Ta hôn phải bị câu đi!"

"Này không phải cá lớn, đây là Hải Yêu!"

"Đây là ta bá kiến tôi nổ tung ra sân phương thức!"

"Nếu như nói có cái nào bản vốn có thể vượt qua Giang Quỷ « cá lớn » , vậy chỉ có thể là Tiệp Ngự cùng Giang Quỷ song ca!"

"Phụ trợ sát điên rồi!"

"Mở đầu chính là danh tình cảnh!"

"Mệt sức muốn là thế giới nhà giàu nhất, trực tiếp hoa 100 triệu, để cho Tiệp Ngự cho ta 'A' một ngày!"

" "

Lúc này vừa lúc là bảy giờ đồng hồ, theo nhất đoạn Hải Yêu như vậy ngâm xướng, Tiệp Ngự cá nhân ca nhạc hội, chính thức mở ra!

---

ps: Canh thứ nhất, tiếp tục viết.

Chương 667: Một trăm ngàn người xem ca hát cho Tiệp Ngự nghe

Vốn tưởng rằng là Giang Quỷ nhiệt tràng, Tiệp Ngự đột nhiên xuất hiện, trực tiếp để cho người xem cảm nhận được sự vui mừng thật lớn ——

Cái này ra sân thiết kế phi thường tinh diệu!

Mà kinh hỉ càng lớn, chính là Tiệp Ngự Hải Yêu ngâm xướng.

Tựa như âm thanh của tự nhiên!

Hiện trường trong dự liệu sôi sùng sục, ca nhạc hội mở đầu trực tiếp thành tựu một cái danh tình cảnh!

"Hoàn mỹ!"

Đạo diễn phòng hậu trường.

Tổng Đạo Diễn Đồng Thư Văn hưng hăng vỗ xuống bập đùi!

Vốn là bài hát này, Tiệp Ngự là dự định cùng Giang Quỷ đồng thời ra sân.

Ở âm nhạc không vỗ trúng đường ra sân, là Đồng Thư Văn chủ ý, hẳn cảm thấy như vậy sẽ càng kinh diễm.

Sự thật chứng minh Đồng Thư Văn làm được!

Mà cái hiệu quả này có thể nổ tung điều kiện tiên quyết là Tiệp Ngự ra sân tiếng hát muôn đũ tươi đẹp, trong nháy mắt bắt người sở hữu lỗ tai!

Tiệp Ngự cũng làm được!

Làm « cá lớn » hát xong, hiện trường đã hoàn toàn sôi sùng sục!

Giang Quỷ cúi người kết quả, trong mắt chứa Tinh Tinh .

Đây là nàng lần đầu tiên ở mười vạn người trên võ đài ca hát!

Đây là Tiệp Ngự lần đầu tiên cho nàng cơ hội!

Lâm Uyên không có kết quả.

Hắn cầm lên Microphone, cười nói: "Cám ơn mọi người có thể tới xem ta ca nhạc hội, ta thấy được rất nhiều người quen ."

"Cho mình tinh ống kính!"

Hậu trường Đồng Thư Văn lúc này lên tiếng, đây là ca nhạc hội Tổng Đạo Diễn cơ bản khứ giác.

Bá bá bá!

Theo Lâm Uyên mở miệng, ống kính nhanh chóng quét về phía khán đài, từng tờ một quen thuộc mặt, xuất hiện ở người xem trước mặt!

Hạ Phồn, Triệu Doanh Các, Ngụy Hảo Vận, Trần Chí Vũ, Tôn Diệu Hòa .

Cộng thêm vừa mới phối hợp Lâm Uyên nhiệt tràng Giang Quỷ, Ngự Vương Triều tất cả nhân viên đến đông đủ!

Thậm chí ngay cả Phí Dương cùng với Thiên Nga Trắng Thụ Du đều tới!
Giới Điện Ảnh và Truyền Hình cũng tới không ít người.
Tỷ như Lâm Uyên bạn tốt, « Spider Man » Giản Dịch;
Tỷ như vừa mới xuất diễn hoàn « Sở Môn Thế Giới » kịch vui diễn viên Hạ
Thắng;
Đóng vai « Tây Du Ký » nhân vật chính Tôn Ngộ Không siêu nhân khí
người mới diễn viên Nhâm Nham;
Tình Mang Ảnh Đế, ra đóng phim « Hachikō » nam nhất hào Trương Tú
Minh;
Thậm chí còn có một ít Lâm Uyên không nhận biết minh tinh.
Đám người này tựa hồ cũng là Tiệp Ngư fan ca nhạc, trên tay bọn họ lại
nắm thỏi phát sáng!

Ngoài ra.

Soạn nhạc vòng cũng tới mấy vị đại gia, đều là cùng Lâm Uyên quan hệ
còn có thể, hoặc là cùng Lâm Uyên từng có đồng thời xuất hiện nhân.
Duẩn Đông, Diệp Tri Thu, Trịnh Tinh, cùng với Dương Chung Minh!
Ông kính còn cố ý cho Dương Chung Minh đánh cái đặc tả, Dương Chung
Minh lại còn phối hợp hướng về phía ông kính chọn hạ lông mày.

Toàn trường thét chói tai!

Hiện trường có mười vạn người, mọi người cũng không biết hàng trước
ngồi người nào, cho đến ông kính đánh tới bọn họ ——

"Dương phụ tới!"

"Phim ảnh và ca hát Đại Minh Tinh đều tới không ít, đây là ca nhạc hội ấy
ư, đây rõ ràng là quần tinh tụ họp!"

"Ta nhìn thấy Phí Thiên Vương rồi!"

"Ảnh Đế, Ca Vương, Ca Hậu, khúc phụ, vừa vặn giống như còn có một
người Ảnh Hậu bóng người, trận này cho điều nổ ."

"Ngư phụ mặt bài!"

"Ngư phụ fan rôt cuộc có bao nhiêu minh tinh!"

"Xem ra bây giờ Ngư phụ là rất nhiều các minh tinh thần tượng!"

"Bóng dáng không có ông kính ấy ư, hay là cho quá ta chưa có xem qua?"

"Sở Cuồng lão tặc ở đâu, mau hiện thân!"

"Nguyên đến như vậy bao lớn lão theo ta đồng thời nghe Ngư phụ ca nhạc
hội!"

" . "

Ánh sao tập trung!

Coi như không tìm được mọi người tâm tâm niệm niệm đọc bóng dáng cùng Sở
Cuồng, ở Tiệp Ngư ca nhạc hội nhìn lên đến nhiều như vậy đỉnh cấp đại
gia, cũng đủ mọi người hưng phấn cùng kịch động!

Vô số hưng phấn cùng kịch động trong tiếng the thé.

Lâm Uyên tay bỗng nhiên đặt ở trên môi.

Trong nháy mắt.

Toàn trường an tĩnh.

Náo nhiệt cùng huyền náo, phảng phất trước đây cũng không tồn tại qua.

"Đẹp đẽ!"

Đạo diễn phòng Đồng Thư Văn hưng hăng vỗ xuống bập đùi!

Đây là một ít Đại Minh Tinh khổng lồ phương thức, nhưng người bình thường không dám tùy tiện thử, bởi vì lật xe xác suất quá lớn.

Tưởng tượng một ít.

Dưới đài người xem đang nóng náo, minh tinh đột nhiên làm một chó có lên tiếng thủ thế, kết quả mọi người với không thấy tựa như tiếp tục nói chuyện phiếm .

Có phải hay không là đặc lúng túng?

Sợ rằng cuối cùng liền người xem cũng sẽ lúng túng.

Chỉ có làm minh tinh uy vọng đạt đến tới trình độ nhất định, mới có thể làm cho người xem phối hợp như vậy!

Mà theo hiện trường an tĩnh.

Nhất đoạn âm nhạc đột nhiên vang lên.

"Đặng —— đặng —— đặng!"

Tam liên âm, hợp Thành Nhạc khí cùng điện Đàn ghi-ta kết hợp với nhau, để cho an tĩnh hiện trường lại lần nữa sôi sùng sục!

"Là « phô trương » !"

Tiền Ngu viết qua rất nhiều bài hát, thảo luận độ cũng không thấp.

Nhưng nếu như bàn điểm hần nhiệt độ cao nhất ca khúc, « phô trương » tuyệt đối sẽ danh liệt trong đó!

Là lấy, bài hát này một khi vang lên, người xem hưng phấn!

Mọi người phảng phất trở lại « che mặt Ca Vương » trên võ đài, lần nữa thấy Tiền Ngu cuồng loạn.

"Ban đêm tinh không ."

Lâm Uyên cầm lên Microphone, biểu diễn.

Kết quả hần mở miệng đồng thời, bốn bè khán đài lại truyền tới giống vậy tiếng hát:

"Ban đêm tinh không, người chỉ nhìn thấy sáng nhất viên kia ."

Lâm Uyên cười.

Hần dừng lại biểu diễn.

Microphone nhắm ngay khán đài.

Đây là đạo diễn Đồng Thư Văn đề nghị.

Ca nhạc hội trong quá trình, nếu như là mọi người hết sức quen thuộc ca khúc, có thể cân nhắc cho người xem đồng thời song ca cơ hội.

Người xem quả nhiên phối hợp.

Tiền Ngu fan nhân đều sẽ hát bài hát này:

"Trong biên người người sùng bái đề tài nhiều nhất nổi tiếng nhất cái kia ."

Vừa mới bắt đầu khả năng chỉ có mấy ngàn người đang hát, nhưng theo song ca tiếp tục, gia nhập người xem càng ngày càng nhiều:
"Kia theo dõi mắt, kia nghị luận miệng, tiêu khiển rồi mỗi một lần trà dư tửu hậu ."

Cao triều tới!

Bộ phận này được bản thân hát!

Lâm Uyên định thu hồi Microphone, muốn chính mình hát.

Nhưng hắn còn chưa kịp thu hồi, hiện trường gần một trăm ngàn người xem lại tập thể song ca, hơn nữa cố ý đem thanh âm phóng tặc cao:

"Chẳng lẽ nhất định phải phô trương ấy ư, vô vị thị phi cùng thật giả ."

Nhìn các khán giả khàn cả giọng biểu diễn, Lâm Uyên trong lúc nhất thời ngây dại.

Này vẫn chưa xong nhi rồi hả?

Ta hát vậy thì các ngươi hát?

Hắn biểu tình có chút quần quít, giống như là trung bị cướp rồi Microphone mạch phách.

Thấy mọi người hát như vậy đầu nhập, Lâm Uyên lại không tốt thu hồi Microphone, chỉ có thể nghe mọi người tiếp tục hát .

Tôi không làm cho người thích một trong những chuyện, liền là người khác hát chính vui vẻ thời điểm ngươi thoáng cái giành lấy Microphone, hoặc là ngươi đem nhân bài hát cho cất.

Lâm Uyên ngưng ngưng làm loại chuyện này.

"Ha ha ha ha ha!"

Chú ý tới Lâm Uyên quần quít biểu tình, dưới đài Trịnh Tinh cười đáp khom lưng:

"Tiểu Ngư Nhi cũng vô cùng đáng yêu đi!"

Bên cạnh các minh tinh cũng là không khỏi tức cười.

"Ta muốn chết cười rồi!"

"Mười vạn người ca hát cho Tiệp Ngư nghe!"

"Bây giờ hắn muốn chính mình hát cũng không được!"

"Người xem chỉ muốn chính mình hát, không muốn nghe hắn hát!"

"Một màn này đợi ca nhạc hội công khai tuyệt đối có thể lên tiêu đề!"

"Rõ ràng trước nhất cái khổng tràng rất thành công, kết quả soái bất quá ba giây!"

" . "

Người xem cũng bắt đầu cười.

Chu Mộng toét miệng nói: "Chúng ta không phải tới tiêu tiền nghe ca nhạc hội, chúng ta là tiêu tiền tới ca hát cho Tiệp Ngư nghe . Chủ quan khách quan bên cạnh xem ngăn lại quá nhiều, thật xấu muốn chính mình chịu đựng ."

Lại hát lên rồi.

Thật sự là mười vạn người đại hợp xướng!

Mọi người một bên hát còn một bên vui vẻ a!

Đạo diễn bên trong phòng.

Đông Thu Văn dờ khóc dờ cười.

Ta là cho người mang theo người xem song ca, không cho người cho một trăm ngàn người xem làm fan ca nhạc a này!

"Đây coi như là diễn xuất tai nạn?"

Phó Đạo Diễn nín cười, ho khan một tiếng mở miệng.

"Coi như là diễn xuất tai nạn, đó cũng là đặc sắc nhất diễn xuất tai nạn, lập tức bắt nhịp Tiệp Ngự biểu tình đặc tả, chúng ta cái thứ 2 danh tràng diện tới rồi!"

Đông Thu Văn hưng phấn chỉ huy.

Trong nháy mắt Tiệp Ngự biểu tình xuất hiện ở màn hình lớn bên trên.

Giờ khắc này!

Toàn trường hoàn toàn cười bình phun!

Tiệp Ngự kia không biết làm sao ủy khuất tiêu biểu tình, bao tất người sở hữu tiêu điểm!

Người xem phía sau cơ hồ là cười thật to đến song ca!

Hiện trường tiếng hát hòa lẫn tiếng cười, vang lên liên miên, cho đến chính bài hát hát xong!

Chính thủ « phô trương », Lâm Uyên từ đầu tới cuối, chỉ hát câu thứ nhất .

Ca khúc kết thúc âm cuối trung.

Lâm Uyên đứng ở trên vũ đài, Microphone hướng về phía khán đài, một lần cảm thấy có chút mờ mịt.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta phải làm gì?

Ai ở mở ca nhạc hội?

---

ps: Canh [2], tiếp tục viết, đoạn này fan ca hát cho ca sĩ nghe nguyên hình rất nhiều, tỷ như Ngũ Bách ca nhạc hội bên trên hát « Na Uy rừng rậm » , kết quả fan hát so với ca sĩ còn hải, Ngũ Bách trực tiếp nghe mọi người hát liền xong chuyện rồi.

Chương 668: Hát lại lần nữa 1 khắp « phô trương

»

Tiền Ngự buồn bực .

Tiền Ngự quần quít .

Lâm Uyên mờ mịt .

Những thứ này ủy khuất tiểu biểu tình toàn bộ xuất hiện ở múa Đài Đại màn ảnh đặc tả bên trên, cho tới người xem đem « phô trương » hát xong tiếng cười lại xa xa không có đình chỉ, bầu không khí so với Tiền Ngự phát ra Hải Yêu ngâm xướng thời điểm còn phải náo nhiệt mấy phần!

"Ngự phụ quá khó khăn!"

"Bên trên một ca khúc chủ yếu là Giang Quỳ tại chỗ, hẳn liền ngâm xướng trong chốc lát, liền ca từ cũng không có, kết quả thứ 2 bài hát hẳn vừa mới ngẩng đầu lên, hiện trường người xem liền trực tiếp đem chính bài hát hát xong rồi!"

"Không có cơ hội ca hát còn đi?"

"Lần này Ngự phụ không dám chuyển Microphone rồi."

"Ngự phụ biểu tình thật sự là quá tốt chơi, cảm giác đợi phát hình thời điểm có thể ra điểm biểu tình bao cũng, họa phong làm sao lại làm như vậy cười đấy, ta vừa mới một bên hát một bên cười đập đầu bụng!"

" "

Mọi người hưng phấn thảo luận.

Mà đang ở người xem hưng phấn thảo luận thời điểm, hiện trường ánh đèn bỗng nhiên tối xuống.

Rồi sau đó vang lên âm nhạc làm cho tất cả mọi người biểu tình đều ngân ra:

"Đặng —— đặng —— đặng!"

Điện Đàn ghi-ta cộng thêm hợp Thành Nhạc khí hiệu quả.

Trước đây tấu, rõ ràng lại là mới vừa « phô trương » !

Phốc!

Trong nháy mắt!

Toàn trường lần nữa cười thật to!

Chu Mộng đã cười choáng váng, dùng sức bấm bạn trai bấp đùi:

"Ngự phụ quá da,

Hẳn lại muốn hát lại lần nữa một lần « phô trương » !"

Bạn trai Vương Vũ về mặt nhăn nhó:

"Dù sao vừa mới không hát thành, toàn bộ để cho người xem hát ."

"Ha ha ha, Ngu phụ ngu phụ phê!"

"Ai cho người môn cướp hát, Ngu phụ không phục!"

"Tiện Ngu biểu thị, đây là ta ca nhạc hội, các người phải nghe ta hát lại lần nữa một lần!"

" . "

Người xem ở cười như điên!

Nhìn một chút Tiện Ngu đều bị bức thành dạng gì?

Cùng một ca khúc lại muốn tới hai lần!

Hàng trước các mình tinh lại có nhiều chút ngoài ý muốn.

Nhất định phải thế ư?

Bởi vì vừa mới cũng để cho người xem hát, chính mình không hát thành, cho nên Tiện Ngu dự định hát lại lần nữa một lần « phô trương » ?

Hậu trường đạo diễn bên trong phòng.

Đồng Thu Văn lại vẻ mặt kê tắc, thần thần bí bí cảm khái:

"Vô tâm cảm liễu, liễu thành rừng a."

Đừng quên a.

Tiện Ngu giỏi vô cùng chơi đùa một khúc hai từ!

Giống vậy khúc nhạc đạo, tất cả mọi người đều cho là Tiện Ngu lại muốn hát một lần « phô trương » .

Không người cảm thấy bất mãn.

Mọi người chỉ cảm thấy một màn này tốt vô cùng chơi đùa!

Ông kính quét qua người xem.

Bốn bề đài từng gương mặt một, cũng tràn đầy nụ cười.

Có người quá mức thậm chí đã muốn lại theo Tiện Ngu song ca một lần.

Lúc này.

Tiện Ngu âm thanh vang lên:

"Có người hỏi ta ta sẽ nói nhưng là không người tới

Ta mong đợi đến bất đắc dĩ có lời muốn nói không chiếm được chuyên chở

Tâm trạng của ta còn giống như tôn cái đợi bị vạch trần

Trở ba nhưng ở dưỡng rêu xanh

Sóng người bên trong khỏi bệnh điềm đạm khỏi bệnh trở nên không thụ lí
thải

Chính mình muốn khuấy xảy ra ngoài ý muốn

" . "

Người xem nụ cười, trong nháy mắt đông đặc.

Có người muốn song ca, lại phát hiện ca từ căn bản không hợp nhau.

Trố mắt nhìn nhau giữa, hiện trường an tĩnh cực kỳ.

Mấy giây sau đó.

Toàn trường trực tiếp sôi trào!

Nhất là đến từ Tề Châu người xem!

Là « phô trương » !

Nhưng này không phải tiếng phổ thông bản « phô trương » !

Tiền Ngu lại chuẩn bị một bài Tề Ngữ bản « phô trương » !

Hắn lại sẽ hát Tề Ngữ!

Giống vậy nhịp điệu, bất đồng giọng hát, trong nháy mắt tóm chặt lấy rồi người sở hữu lỗ tai!

Trên võ đài.

Lâm Uyên thanh âm từ tính mười phần:

"Giống như đột nhiên ca ca

Bất kỳ địa phương nào cũng giống mở bốn bề đài

Đến tối tránh áo lót

Mặc vào thập phần cảm khái

Có người tới chụp ảnh phải nhớ kỹ túi phụ ."

Lâm Uyên lên tiếng ca ca, mà hiện trường trời cao máy vị chính là di động với tốc độ cao, đem hình ảnh đầu xạ đến màn hình lớn bên trên, bốn bề đài người xem thu hết vào mắt!

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên thanh âm đột nhiên tăng thêm, vang vang có lực nện ở người sở hữu tâm huyền:

"Người cho ta là phô trương đi

Khoa trương chỉ vì ta rất sợ

Tựa như Mộc Đầu tựa như đá lời nói

Lấy được chú ý sao

Thực ra sợ bị quên tới phóng đại tới diễn đi

Rất bất an sao đi ưu nhã

Trên đời còn khen tụng yên lặng sao

Không đủ nỗ mạnh

Thế nào có chủ đề để cho ta khen

Làm đại giải trí gia?"

Tề Ngữ ca từ xuất hiện ở màn hình lớn bên trên, từng chữ từng câu đậm thẳng lòng người, hiện trường phảng phất có kinh thiên nỗ mạnh vang lên!

Ầm!

Điên cuồng trong tiếng the thé, vô số người xem cũng giơ lên thật cao tiếp ứng bài!

"Đây là Tề Ngữ bản « phô trương » !"

Trịnh Tinh vô cùng khiếp sợ: "Thế nào dễ nghe như vậy!"

Dương Chung Minh hít sâu một hơi, biểu tình nghiêm túc: "So với tiếng phổ thông bản còn phải hoàn chỉnh!"

Bên cạnh.

Diệp Tri Thu nắm tóc!

Duẩn Đông trước sau như một mặt tê liệt, nhưng miệng hăn giờ phút này lại hung hăng mở ra, phảng phất lại cũng không khép được.

Một khúc hai từ!

Đều biết « phô trương » là Tiệp Ngu tác phẩm tiêu biểu một trong, cho nên mọi người mới có thể nghe nhiều nên quen đến toàn trường song ca.

Nhưng chẳng ai nghĩ tới.

Tiệp Ngu hôm nay lại mang đến mới tinh phiên bản « phô trương » , Hoa Lê triển hiện một khúc hai từ nghệ thuật!

Hơn nữa .

Hiệu quả càng nổ!

Chẳng lẽ Tề Ngữ mới là bài hát này phương thức mở ra chính xác?

Mọi người không biết đánh giá này có chính xác hay không, chỉ cảm thấy da đầu mơ hồ tê dại!

Không có cách nào đi theo hát!

Dù là nhịp điệu rất quen thuộc!

Mọi người thậm chí quên tiếng phổ thông bản ca từ, chỉ còn đại biểu hiện trên màn ảnh Tề Ngữ ca từ hung hăng hấp dẫn con mắt:

"Năm ấy 18 mẫu giáo vũ hội đứng như lâu la

Khi đó ta rung rung thề các vị phải thấy ta

Trên thế gian bình thường lại phổ thông đường quá nhiều

Ốc thôn người ở toà nào

Tình yêu trung trong công việc bị xem nhẹ quá nhiều

Tự ái đã ăn no trải qua ngã đổ

Coi trọng có thể trị bụng đói chưa từng từng thu được liền biết ta tại sao

Đại động tác rất nhiều mắc phải những thứ này sai

Bác mọi người nhìn ta đoán bệnh hoạn sao ."

Đây là Lâm Uyên lần đầu tiên hát Tề Ngữ bài hát, nhưng cho dù là thân là

Tề Châu nhân Chu Mộng, giờ phút này không thừa nhận cũng không được:

Tiệp Ngu Tề Ngữ, so với Tề Châu nhân còn phải nói!

Càng đáng sợ hơn là .

Bài hát này dùng Tề Ngữ biểu diễn sau đó, phảng phất lắc mình một cái, có bộ dáng mới!

Ca từ viết quá tốt!

Thậm chí, so với tiếng phổ thông bản còn phải tới nổ tung!

Không chỉ Chu Mộng cảm thấy như vậy.

Chu Mộng bạn trai cũng cho là như thế, thanh âm của hăn phải nhất định hô lên mới có thể làm cho bạn gái nghe được: "Tại sao ta cảm giác so với tiếng phổ thông bản còn tốt hơn nghe ."

Lúc này.

Không có người chú ý tới.

Tôn Diệu Hòa hốc mắt có chút đỏ.

Bài hát này ca từ, tựa hồ hát vào hấn tâm lý.
Trên thực tế không chỉ có Tôn Diệu Hỏa.
Chừng mấy vị ca sĩ, biểu tình cũng hoặc nhiều hoặc ít lộ vẻ xúc động.
Ai vừa không có quá nhỏ bé hèn mọn thời khắc?
Ai lại không trong lòng trung lập xuống ở làng giải trí thành công lời thề?
Năm ấy có lẽ mười tám tuổi có lẽ không phải, nhưng đã từng rất nhiều
người quả thật đều là ca từ trung không người hỏi thăm "Lâu la" .
"May mắn cũng không nhiều
Nếu như không làm qua đã biết ta tại sao
Dùng gấp mười lần khổ tâm làm vượt trội một cái
Người bình thường đủ ta phú nghị luận tính sao
"

Quen thuộc không đánh tới trước khi.
Rồi sau đó là lần thứ ba điệp khúc rung động toàn trường, lúc này dày đặc
mồ hôi đã ướt đầm rồi người xem áo quần:
"Người kêu ta làm phô trương đi
Thêm mấy tiếng hít hà cũng không sợ
Ta tại chỗ có bực bội trảng lời nói biểu diễn người xem sao
Đủ cuồng loạn sao
Lấy nước mắt thêm hoa đi
Một lòng chỉ nhớ người kinh ngạc
Ta lúc xưa tựa như không tồn tại sao
Tặng thêm chú mã
Gân xanh cũng hiện hình
Lời nói ta biết bây giờ tồn tại sao
"

Giống vậy ca từ!
Bất động rung động!
Mọi người phảng phất nghe một bài toàn bộ tân ca khúc, điên cuồng lan
tràn hiện trường mỗi một xó xỉnh!
Lâm Uyên hát không phải mình.
Nhưng ca khúc bản thân liền là một loại biểu diễn.
Hấn có hấn nhân vật xác định vị trí.
Không cần tận lực, tiếng hát liền lộ ra ca từ hạch tâm, giờ phút này hấn
thanh âm có chút lộ ra mấy phần khàn khàn hột cảm:
"Đưa mắt nhìn ta đừng nữa chỉ nhìn bệnh đậu mùa
Ta không phải là người ly trà
Cũng có thể uống tận tình đi
Khác quên mất có người ở cho người âm thanh sa
"

Lúc này ai lại dám nói nhân loại vui buồn cũng không tương thông?

Hàng trước đám này cái gọi là đại gia các minh tinh, tựa hồ cũng ở bài hát trung nghe được chính mình cố sự.

Nội tâm của bọn họ cố sự có lẽ mỗi người bất đồng, nhưng hóc mắt lại cái này tiếp theo cái kia đỏ.

Ông kính quét qua bọn họ mặt!

Tâm tình lây từng cái người xem!

Tiếng phổ thông bản « phô trương » , Lâm Uyên hát là mình đương thời gặp gỡ.

Mà Tề Ngự bản « phô trương » , Lâm Uyên tựa hồ là vì làng giải trí chìm nổi mọi người mà làm.

Làng giải trí ngu nhân ngu mình, chân thực nghề sinh thái, bị tàn khốc vô tình ca từ vạch trần tinh tế!

"A! ! !"

Ca khúc kết thúc thời điểm, cuồng loạn thét chói tai, gần như hoàn mỹ diễn dịch!

Lâm Uyên thanh âm chấn động người sở hữu màng nhĩ!

"Tiện Ngự!"

"Tiện Ngự! !"

"Tiện Ngự! ! !"

Bốn bề đài cao, điên cuồng gầm to!

Bắt lại che mặt Ca Vương sau đó, Tiện Ngự lần nữa lấy « phô trương » nỗ trảng, để cho mười vạn người trở nên chinh phục!

Nguyên chất mùi vị nguyên bản « phô trương » !

Tiện Ngự ca nhạc hội trung, rung động xuất thế!

Người xem lúc này mới biết:

Nguyên lai « cá lớn » , có thể dễ nghe hơn!

Nguyên lai « phô trương » , cũng có thể càng rung động!

Chương 669: Quỷ yêu cầu Ngự phụ viết 1 thủ Sở ngữ bài hát

Ba!

Nhìn hiện trường mãnh liệt bầu không khí, Đồng Thư Văn lần thứ ba hung hăng vồ xuống bấp đùi mình, sau đó một trận nhe răng trợn mắt ——

Đau.

Không thể vồ nữa rồi, vồ nữa bấp đùi phé, Đồng Thư Văn vượt chân phát ra một trận hít một hơi lạnh khí thanh âm, sau đó cười giống như một một trăm tám mươi cân hài tử.

Tới a!

Hát lại lần nữa a!

Microphone cho các người!

Các người cho ta song ca!

Đồng Thư Văn giờ khắc này thật là ác thú vị tràn đầy, mà ở hiện trường ồn ào tiếng người trung, thét chói tai kèm theo trận trận nghị luận:

"Cái này phiên bản tốt nỏ!"

"Cảm giác vượt qua nguyên bản rồi!"

"Ngự phụ hát quá êm tai rồi!"

"Chủ yếu là bài hát này làm cho người ta cảm giác quá rung động, Ngự phụ thật là âm nhạc quý tài, rõ ràng là giống vậy nhịp điệu lại có thể chơi đùa ra hoa nhi đến, tỷ như lúc đầu « Hồng Mân Côi » cùng « Bạch Mân Côi », cũng là tiếng phổ thông thêm Tề Ngữ bản, còn có sau đó cho Tôn Diệu Hòa « mười năm », cũng ra một Tề Ngữ bản kêu « ngày này sang năm », chớ nói chi là « nụ hôn biệt ly » tháng kia vì đánh Hàn Nhân mặt, còn ra cái mùi vị phi thường thuần khiết Anh Văn bản, không người so với Ngự phụ càng biết một khúc hai từ!"

"Tề nhân chi phúc!"

"Ngự phụ một khẩu này Tề Ngữ trình độ cho dù là chúng ta tề nhân cũng nghe không ra không đúng, nếu như không phải biết thân phận của Ngự phụ ta gần như cho là Ngự phụ là chúng ta tề nhân, khó trách Ngự phụ Tề Ngữ ca từ viết tốt như vậy!"

" "

Không khí hiện trường đã đốt!

Mà ở này sôi sùng sục trong bầu không khí, Lâm Uyên lại lục tục hát vài bài mọi người nghe nhiều nên quen ca khúc, tỷ như vừa mới có hiện trường

người xem nhắc tới « Hồng Môn Côi » loại, những thứ này ca khúc đều là Lâm Uyên vì còn lại ca sĩ sáng tác, chính hẳn lúc trước cũng không có ở nơi công chúng hát quá, cái này ngay cả tiếp theo biểu diễn để cho bầu không khí bộc phát cuồng nhiệt!

"Đầu dưới bài hát là « nóc nhà » ."

Lâm Uyên mở miệng giới thiệu đầu dưới bài hát tin tức, bài hát này là nam nữ song ca hình ca khúc, Lâm Uyên có thể dùng một người diễn dịch nam nữ thanh tuyến phương thức biểu diễn, đây cũng là hẳn tuyệt hoạt.

Loại này kiểu hát hiện trường hiệu quả thật tốt!

Lâm Uyên hai loại thanh tuyến hết thấy đổi, liền thẳng Tiếp Dẫn phát hiện trường vô số tiếng thét chói tai, mà khi Lâm Uyên hát đến đoạn thứ hai điệp khúc cao triều thời điểm, hẳn đã hướng sân khấu bên bờ đi tới, hẳn muốn cùng người xem chuyển động cùng nhau!

Bất quá Lâm Uyên học thông minh!

Không thể tùy tiện đem Microphone đưa cho toàn thể người xem, không sau đó mặt biểu diễn sẽ không hẳn chuyện gì, chỉ đưa cho một cái người xem tuyệt đối không có vấn đề, muốn lật xe cũng không thể, Lâm Uyên vì chính mình cơ trí điềm đáng khen!

"Tiện Ngu!"

Làm Lâm Uyên đi tới phía đông sân khấu bên bờ làm ra chuyển Microphone thủ thế, khu vực này người xem hét rầm lên, một tên trong đó đầu có chút nhỏ thấp, vóc người béo lùn chắc nịch phái nam người xem càng là cơ trí đứng lên đi về phía Lâm Uyên.

Bên cạnh bảo an sắp xếp xong.

Tùy thời bảo vệ bên ta Tiện Ngu.

Nam người xem biểu tình kích động, một tiến tới phụ cận Microphone liền biểu tình say mê trung theo âm nhạc lên tiếng cao ca đứng lên: "Ta lặng lẽ đóng cửa lại mang theo hi vọng đi lên, nguyên lai là ta trong mộng thường ra hiện người kia, người kia không phải là ta trong mộng kia mơ hồ ."

Phốc!

Này cái gì a!

Hiện trường tai nạn xe sao?

Bốn bề đài người xem cười bình phun!

Tên nam tử này người xem rõ ràng ca từ hát hoàn toàn đúng, nhưng dĩ nhiên mỗi một chữ cũng không có ở đây điều bên trên, hát đến phía sau người anh em này chính mình cũng cười ra lừ hí, bước nhanh trở lại chính mình chỗ ngồi.

" "

Lâm Uyên bồi rồi.

Màn ảnh lớn bắt đặc tả trung, trên mặt hẳn lại lần nữa xuất hiện mờ mịt không hiểu, tựa hồ hoàn toàn không hiểu cái này người xem là làm sao làm

được mỗi một chữ cũng không có ở đây điều bên trên, cho tới thu hồi Microphone thời điểm mình cũng không biết thế nào tiếp tục hát, chẳng những giai điệu có chút chạy, liền ca từ cũng hát sai lầm rồi chừng mấy câu, cuối cùng hẳn là bầm bấp đui đem bài hát này hát xong.

"Ha ha ha ha!"

"Ngư phụ kẻ ngốc rồi!"

"Thế nào làm như vậy cười!"

"Anh trai kia quá trâu bò đi!"

"Đem Ngư phụ cũng mang chạy điều!"

"Ngư phụ ngàn vạn lần chớ thử lại đồ cùng người xem lẫn nhau di chuyển, người vĩnh viễn cũng không biết bên dưới đạo đài ngồi cái gì yêu ma quỷ quái, hai lần chuyển động cùng nhau toàn bộ mẹ nó lật xe rồi, nếu so sánh lại lần đầu tiên cũng không tính là nghiêm trọng!"

"Ngư phụ ca nhạc hội sao làm như vậy cười!"

"Thật sự là quá mẹ nó sung sướng rồi, đợi ca nhạc hội video công khai thời điểm ta nhất định phải đem đoạn này thả về nhìn một lần, ta có dự cảm, anh trai kia có thể phải phát hỏa!"

" "

Lâm Uyên điều chỉnh tâm tình.

Ca nhạc hội còn phải tiếp tục, người xem cũng không có tiếp tục cười, chuyển động cùng nhau lật xe chỉ là một thú vị tiểu nhạc đệm, nếu so sánh lại mọi người quan tâm hơn Tiệp Ngư đầu dưới bài hát là cái gì.

"Đầu dưới « nụ hôn biệt ly » ?"

Tân âm nhạc vừa mới vang lên, thì có người xem biết là cái gì ca khúc rồi, hiện trường cơ bản đều là fan cứng, mọi người đối Tiệp Ngư bài hát quá quen thuộc, mỗi lần khúc nhạc dạo vừa vang lên mọi người là có thể lập tức phản ứng kịp.

Nhưng mà.

Làm Lâm Uyên hát ra câu thứ nhất ca từ, dưới đài các khán giả đều có chút ngây ngẩn!

Không ai từng nghĩ tới, Lâm Uyên biểu diễn lại là « nụ hôn biệt ly » Anh Văn phiên bản!

Cũng chính là « Take Me To Your Heart » !

"Hiding from the rain and snow, Tr Ying to but I won 't let go, Looking at a crowded street ."

Sau một khắc!

Toàn trường hoan hô!

Nhất là hiện trường Hàn Châu các khán giả càng là hưng phấn đến không được!

Anh Văn bài hát không phải mỗi người cũng có thể hát, nhất là đối với Tiệp Ngư như vậy Tần Châu người mà nói.

Mọi người vốn là cũng cho là Lâm Uyên sẽ hát tiếng phổ thông bản « nụ hôn biệt ly » !

Dù sao ở nơi này Ca Nhạc Hội trước, Lâm Uyên chưa bao giờ hát quá cái gì Tề Ngữ, chớ nói chi là mọi người còn tương đối xa lạ Anh Văn!

"Ngư phụ newbie!"

"Chẳng những sẽ hát Tề Ngữ, Anh Văn cũng hát như vậy good!"

"Đừng quên «Take Me To Your Heart » ca từ chính là Ngư phụ tự viết, nếu Ngư phụ có thể viết ra Anh Văn bài hát ca từ, vậy hẳn sẽ Anh Văn cũng là rất bình thường đi!"

"Vấn đề không phải Ngư phụ sẽ English!"

"Kinh khủng nhất là, Ngư phụ Anh Văn quá lưu loát rồi, theo chúng ta Hàn Nhân không khác biệt cũng!"

"Ngư phụ respect!"

"Này phát biểu thiên phú thật tuyệt rồi!"

" "

Lâm Tinh người người cũng sẽ nói tiếng phổ thông.

Nhưng Tề Ngữ chỉ có tề nhân sẽ!

Mà Anh Văn, trước mắt thống nhất năm châu bên trong, cũng chỉ có Hàn Nhân sẽ!

Có thể Tiệp Ngư lại đồng thời sẽ hát Tề Ngữ bài hát cùng Anh Văn bài hát, hơn nữa hát cũng tốt như vậy!

Đây đối với rất nhiều người mà nói, cũng là phi thường lợi hại!

Cho dù là trên địa cầu, lại có mấy người có thể đồng thời nói tốt tiếng Anh Tề Ngữ cùng với tiếng phổ thông tam môn phát biểu?

Hàng trước.

Trịnh Tinh cũng ngoài ý muốn không được: "Hắn sẽ còn hát Anh Văn đây? Ta còn tưởng rằng « nụ hôn biệt ly » Anh Văn ca từ là hắn dựa theo sách tham khảo biên đi ra."

Dương Chung Minh nói: "Hắn là thiên tài, phát biểu thiên phú tốt vô cùng."

Tôn Diệu Hòa cảm khái nói: "Nguyên lai học đệ Anh Văn lợi hại như vậy, ban đầu « nụ hôn biệt ly » Anh Văn bản, thực ra chính hắn là có thể hát a."

Bên cạnh.

Trần Chí Vũ nghiêm túc một chút gật đầu, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ cùng thất lạc: "Tiệp Ngư lão sư hát so với ta tốt ."

Trần Chí Vũ Anh Văn đối so với người bình thường đã rất tốt.

Nhưng nếu như là so sánh Tiệp Ngư lời nói, hơi kém điểm nguyên chất mùi vị giọng điệu.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên hoàn nguyện ý đem ca khúc cho mình hát, có thể nói là phi thường vô tư rồi.

"Không chỉ là người."

Giang Quỳ nhìn về phía sân khấu phương hướng, mục đích lóng lánh động lòng người:

"Tiện Ngự lão sư cũng có thể hát « cá lớn » những thứ này ca khúc, luận ca hát năng lực chúng ta Ngự Vương Triều ca sĩ cũng không bằng hẳn, nhưng hẳn một mực ở vô tư giúp giúp bọn ta, chúng ta thiếu Tiện Ngự lão sư rất nhiều ."

Còn lại Người viết ca khúc viết ca khúc, cũng sẽ cho ca sĩ hát, bởi vì Người viết ca khúc chính mình hát không được.

Tiện Ngự bất đồng.

Hắn viết cho rất nhiều người ca khúc, thực ra chính hắn là có thể hát, thậm chí có thể hát so với hẳn lựa chọn ca sĩ tốt hơn!

Tôn Diệu Hỏa gật đầu, « Hồng Mân Côi » Lâm Uyên vừa mới hát, tốt vô cùng.

"Đây chính là Tiện Ngự lão sư."

Ánh mắt của Triệu Doanh Các bị sân khấu vừng vàng hấp dẫn, mở miệng lẩm bẩm.

"Đây chính là Lâm Uyên."

Hạ Phôn cũng mở miệng, nụ cười ấm áp.

"Ta đây bài hát đây?"

Ngụy Hảo Vận mặt đầy hiếu kỳ.

Mọi người: " . "

Bài hát của người, hẳn thật hát không được.

Hắn chỉ có thể "Lưu lại" cùng "Muốn muốn cắt khắc nào" .

Lúc này.

Trên võ đài.

Lâm Uyên đã hát xong rồi «Take Me To Your Heart » .

Trong tiếng vỗ tay.

Dưới đài bỗng nhiên có người xem đang kêu:

"Quỳ yêu cầu Ngự phụ viết một bài Sở ngữ bài hát! ! ! !"

---

ps: Ca nhạc hội fan ca nhạc hát chạy điều đoạn này nguyên hình là ca sĩ Đới Bội Ni ca nhạc hội cùng fan ca nhạc chuyển động cùng nhau cảnh tượng, coi như là ca nhạc hội cười thật to thời khắc trung danh tình cảnh, có hứng thú có thể lục soát tới xem một chút, Canh [4] đến, ngủ một giấc lại tiếp tục gõ chữ, cầu nguyệt phiêu!

// phần video mình để ở bình luận, mn copy rồi tìm trên ytb là ra nhé :)))

Chương 670: lemon

Quý yêu cầu Ngự phụ viết một bài Sở ngữ bài hát ——
Không biết là hiện trường ai thứ nhất kêu lên những lời này.
Nhưng không nghi ngờ chút nào là:
Những lời này hô lên vô số Sở Châu fan tiếng lòng!
Hiện trường bốn bề đài vô số Sở Châu người xem trong nháy mắt gia nhập
hô đầu hàng hàng ngũ:

"Sở ngữ!"

"Sở ngữ!"

"Sở ngữ!"

" "

Hiện trường còn lại Châu fan vui vẻ.

Vừa Ninh Mông rồi hả?

Hiện trường thế nào như vậy chua đây?

Nghe Tiện Ngự lại vừa là hát Tề Ngữ, lại vừa là hát Anh Văn, những thứ
này Sở Nhân cuối cùng vẫn chua dậy rồi!

Bất quá những thứ này Sở Nhân cũng không có quá mức.

Bọn họ chỉ là để cho Tiện Ngự viết một bài Sở ngữ bài hát, mà không phải
yêu cầu Tiện Ngự hiện trường diễn hát một bài Sở ngữ bài hát.

Dù sao Tiện Ngự chưa bao giờ sáng tác quá Sở ngữ ca khúc là công nhận sự
thật.

Trên võ đài.

Lâm Uyên cũng nghe được Sở Châu người xem nhu cầu.

"Được."

Lâm Uyên mở miệng đáp ứng.

Sở Châu người xem nghe một chút, không ít người gân xanh cũng hung
phấn đến nổi đi ra:

"Ngự phụ ngu phê!"

Rất nhiều Sở Nhân hô đầu hàng, thực ra chỉ là vì tham gia náo nhiệt.

Nhưng bọn hắn không nghĩ tới, Tiện Ngự lại thật một tiếng đáp ứng!

Lâm Uyên mở miệng nói: "Tiếp theo để cho chúng ta mời khách quý ca sĩ
Triệu Doanh Các biểu diễn."

Nên khách quý ra sân.

Ca nhạc hội bên trên khách quý, có một cái rất tác dụng trọng yếu, chính là
giúp ca sĩ quá độ.

Lâm Uyên liên tục hát mười bài hát, yêu cầu kết quả hơi chút nghỉ ngơi một chút, thuận tiện đổi một chút đồng phục.

Đã chuẩn bị xong Triệu Doanh Các leo lên sân khấu.

Nàng muốn biểu diễn ca khúc là tác phẩm tiêu biểu « Dịch Nhiên Dịch Bảo Tạc » .

Lâm Uyên chính là sau khi tiến vào đài dành thời gian thay quần áo.

"Tiện Ngu lão sư!"

Đồng Thư Văn chạy tới:

"Nếu Sở Châu người xem tiếng hô lớn như vậy, không bằng chúng ta trực tiếp đem bài hát của bài thứ 16 đặt ở vòng kế tiếp biểu diễn, đệ thập nhất bài hát thả vào bài thứ 16 như thế nào đây?"

Lâm Uyên hỏi: "Sẽ không ảnh hưởng tiết tấu sao?"

Đồng Thư Văn cười lắc đầu: "Sân khấu bố trí giao cho ta."

"Được."

Lâm Uyên gật đầu.

Lần này ca nhạc hội bài thứ 16 bài hát, là một bài Lâm Uyên còn không có phát hành bài hát mới.

Đương nhiên.

Bài hát mới không phải trọng điểm.

Trọng điểm chân chính ở chỗ .

Đây là một bài kinh điển Sở ngữ ca khúc!

Cũng liền là trên địa cầu tiếng Nhật bài hát!

Không sai.

Thực ra không cần Sở Châu người xem chủ động nhắc.

Lâm Uyên vốn là ở ca nhạc hội trung chuẩn bị Sở ngữ ca khúc.

Hắn muốn làm một trận làm cho tất cả mọi người cũng khắc sâu ấn tượng ca nhạc hội, đương nhiên sẽ không lạnh nhạt Sở Châu fan.

Dùng Đồng Thư Văn lời nói, cái này gọi là "Cùng dính mưa" .

Bây giờ Đồng Thư Văn muốn điều chỉnh biểu diễn thứ tự, chắc cũng là muốn cho Sở Châu cùng với hiện trường còn lại người xem mang tới một cái kinh hi.

Lâm Uyên dĩ nhiên nguyện ý phối hợp.

Vô luận loại nhạc khúc hay lại là loại ngôn ngữ, cái này ca nhạc hội phong cách âm nhạc đều là cực kỳ phong phú, hắn cũng tin tưởng bài này Sở ngữ bài hát mới tuyệt sẽ không để cho hiện trường người xem thất vọng!

Mấy phút sau.

Triệu Doanh Các biểu diễn kết thúc.

Lâm Uyên cũng đổi xong chính mình đồng phục.

Kèm theo hiện trường từng trận hét chói tai, Lâm Uyên leo lên giàn giáo cùng Triệu Doanh Các giao tiếp sân khấu, lại lần nữa xuất hiện ở hiện trường người xem trước mắt!

"Vừa mới đi xuống uồng chút nước."

Lâm Uyên lời mở đầu đem không ít người xem cũng chọc cười.

Đang lúc mọi người trong tiếng cười, Lâm Uyên mở miệng lần nữa: "Phía dưới là một bài hát mới."

Tiếng cười lập tức hóa thành hoan hô!

"Quả nhiên có bài hát mới!"

Khán đài.

Kéo dài thét chói tai, để cho Chu Mộng cuống họng đều có chút cảm, nhưng hưng phấn không chút nào không bớt trừ:

"Ta liền nói, Ngu phụ sáng tác tinh lực như vậy phong phú nhân mở ca nhạc hội làm sao sẽ không chuẩn bị một lượng thủ bài hát mới đây!"

Ca nhạc hội bắt đầu trước.

Rất nhiều người liền suy đoán Tiện Ngự có lẽ sẽ chuẩn bị điểm bài hát mới cho mọi người nghe.

Trước « phô trương » Tề Ngữ bản mặc dù kinh hi, nhưng nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói cũng không tính bài hát mới.

Dù sao Tề Ngữ bản cùng tiếng phổ thông phiên bản nhịp điệu không sai biệt lắm, chỉ là soạn nhạc tồn tại khác biệt.

Sau đó bài này, chắc là thật bài hát mới rồi!

"Lần này sẽ là cái gì bài hát đây?"

Chu Mộng bạn trai Vương Vũ mặt đầy mong đợi.

Toàn bộ người xem cũng đang chờ mong.

Mà ở mọi người mong đợi trong tầm mắt, màn hình lớn bên trên bỗng nhiên xuất hiện một chuỗi tin tức:

"Tên bài hát: «lemon » "

"Viết lời: Tiện Ngự "

"Soạn nhạc: Tiện Ngự "

"Biểu diễn: Tiện Ngự "

Thấy bài hát này danh, Hàn Châu người xem thiếu chút nữa không từ chỗ ngồi nhảy lên!

"Là Anh Văn bài hát!"

"Lại vừa là Anh Văn bài hát!"

"Ngu phụ uy vũ!"

"Không nghĩ tới Ngu phụ rốt cuộc lại viết thủ Anh Văn bài hát mới!"

"Quá chiêu cố chúng ta Hàn Châu fan rồi!"

"Ngu phụ quá âm áp rồi!"

"Hắn nhất định là ở bồi thường chúng ta Hàn Nhân!"

"Dù sao trước chúng ta Hàn Châu âm nhạc bị Ngu phụ hưng hăng quân huấn một lớp."

"Ha ha ha ha, thế nào Quân Huấn cũng không quan hệ, chỉ cần Ngu phụ nguyện ý tiếp tục phát hành êm tai Anh Văn bài hát!"

"chờ một chút!"

"Bài hát này kêu «lemon» , phiên dịch tới là được Nịnh Mông a, Ngu phụ chắc chắn không phải cố ý sao?"

"Lần này Sở Nhân thật muốn chua chết được!"

" "

Hàn Nhân mừng như điên!

Bởi vì tên bài hát là Anh Văn, cho nên mọi người bản năng cho là, đây cũng là một bài Anh Văn bài hát.

"Nhã mỹ điệp!"

Vương Vũ nâng trán: "Thật hâm mộ Hàn Nhân!"

Vương Vũ là Sở Nhân, vừa mới Hàn Châu người xem hô đầu hàng Tiệp Ngu, hi vọng đối mới có thể sáng tác một bài Sở ngữ bài hát thời điểm, Vương Vũ cũng gia nhập.

"Ngu phụ không phải đáp ứng các người Sở Nhân, sau này sẽ sáng tác Sở ngữ bài hát chứ sao."

Bạn gái Chu Mộng an ủi một câu.

Vương Vũ vẻ mặt đau khổ: "Lời là nói như vậy, nhưng vẫn là nghĩ tại ca nhạc hội bên trên nghe được Ngu phụ hát chúng ta Sở ngữ bài hát a."

"Ngu phụ cũng không phải vạn năng a."

Chu Mộng buồn cười nói: "Người dù sao cũng phải cho Ngu phụ một ít thời gian đi học tập người một chút môn Sở Châu phát biểu đi."

Vương Vũ: " "

Đạo lý ta đều biết, nhưng vì cái gì bài hát này kêu «lemon» ?

Vương Vũ nhận biết đơn giản một chút Anh Văn từ ngữ, biết "lemon" chính là "Nịnh Mông" ý tứ.

Đã quá chua.

Đây là để cho chúng ta Sở Nhân ai ya, tiếp tục vừa Nịnh Mông?

Hiện trường này Sở Nhân còn chưa đủ chua sao?

Vương Vũ cùng Chu Mộng là vượt Châu yêu.

Chu Mộng là tề nhân, sẽ không biết Vương Vũ tâm tình.

Thực ra Vương Vũ tâm tình, cũng là còn lại Sở Châu người xem tâm tình.

Nhìn Tiệp Ngu liên tục hát vài bài Tề Ngữ, lại muốn liên tục hát vài bài

Anh Văn, Sở Nhân là thực sự hâm mộ và ghen ghét!

Nhất là thấy tên bài hát dịch thẳng tới là "Nịnh Mông" thời điểm, Sở Nhân tâm tình liên phức tạp hơn rồi!

Lúc này.

Hiện trường đã bắt đầu trao đổi «lemon» bài hát này phiên dịch tới là

"Nịnh Mông" tin tức.

Hiện trường tiếng cười càng ngày càng lớn.

Tiệp Ngu lại đang Sở Nhân tới chua thời điểm, hát một bài tên là «lemon»

Anh Văn bài hát .

Mọi người dĩ nhiên biết đây chỉ là một trùng hợp.
Nhưng cái này trùng hợp thật sự là quá khôi hài rồi!
Thật là giống như vừa ra màu đen hài hước!

Nhưng mà.

Ngay tại Sở Nhân ôm loại này phức tạp tâm tình, chuẩn bị quên phát biểu
tiệc nuôi, chuyên tâm thưởng thức đến từ Tiệp Ngự bài hát mới lúc.
Nhất đoạn lược mang theo mấy phần mê vãng cùng đau thương tiếng hát
chợt vang lên:

"Mộng na ra ba do re ho do yo ka ㄅ ta de sho u
(nếu như hết thấy các thứ này đều là mộng cảnh thì tốt biết bao)

Không da ni a na ta no ko to wo mộng ni mi ru
(đến nay vẫn có thể cùng người trong mộng gặp nhau)

Quên re ta vật wo lấy ri ni ㄹ ru yo u ni
(giống như thu hồi quên mất vật một loại)

Cô bi ta nghĩ i ra no ai wo ㄹ u
(tinh tế phát đi đem nhớ lại bao trùm bụi trần)

"

Không có thường gặp nhạc khí khúc nhạc dạo, trong hô hấp, nhịp điệu hòa
lẫn tiếng hát, đã là thẳng vào lòng người!

Trong nháy mắt!

Toàn trường sửng sờ!

Ở các Châu văn hóa trao đổi ngày càng càng sâu lập tức, sẽ không có người
nghe không ra Tiệp Ngự bài hát này sử dụng phát biểu.

Vâng.

Mặc dù tên bài hát «lemon » là Anh Văn, nhưng từ ca từ đến xem, này mẹ
nó rõ ràng là một bài chính công ——

Sở ngữ bài hát! ! !

---

ps: Đến gần nguyệt trung rồi, muốn trở lại phiếu hàng tháng trước 10, nhờ
cậy mọi người hỏa lực tiếp viện một chút, ô bạch tiếp tục viết! !

Chương 671: Cho đến ngày nay người vẫn là ta quang mang

Lại không phải Anh Văn bài hát?
Này ba là treo đầu dê bán thịt chó?
Tất cả mọi người đều bị tên bài hát nói gạt!
Cái gì Tiện Ngự mời Sở Nhân vừa Ninh Mông a, hẳn rõ ràng là vì Sở Nhân đưa tới rồi cam quýt.
Ai nói Tiện Ngự sẽ không Sở ngữ?
Tàn sát bằng cấp tác phẩm «lemon» !
Đây chính là Lâm Uyên ở Lam Tinh hát ra đệ nhất thủ Sở ngữ bài hát!
Trên địa cầu liên tục hai năm lên đỉnh thông báo bài Mân Quốc năm bảng hạng nhất siêu cấp đại làm!
Phá hỏng Nghệ Hồng vô số ghi chép!
Vừa xuất thế liền đại hồng đại tử, đơn khúc chém chết lục liên quan, có thể nói trúng thưởng vô số kinh điển!
Chính là như vậy một thủ ca khúc.
Bây giờ chính lấy phương thức như vậy xuất hiện ở Tiện Ngự ca nhạc hội:
"Thế gian này cũng không có cách nào vẫn hồi hạnh phúc
Cuối cùng là người để cho ta biết một điểm này
Những thứ kia không đối người khác nói tới quá hắc ám chuyện cũ
Nếu như không từng có lời nói của người
Bọn họ đem vĩnh viễn ngủ say ở trong bóng tối
So với cái này càng làm người ta khổ sở sự tình
Ta biết không thể nào tồn tại
"

Lâm Uyên vẫn còn ở hát.
Hát phi thường đầu nhập.
Sở ngữ tiêu chuẩn rồi tinh rồi mù.
Mà Sở ngữ ca từ cùng tiếng phổ thông phiên dịch cũng đang lấy đôi ngữ hình thức xuất hiện ở phía sau hần màn hình lớn bên trên.
Thanh Lãnh Quang, lại đem bóng lưng của hần làm nổi bật cô tịch đứng lên.
Hoa Lệ trực quang đèn biến mất.
Giống như bài hát này ý cảnh.
Ê ảm, chất chất, Thanh Thanh lạnh lùng.

Hết lần này tới lần khác nhịp điệu đi lại không phải cái loại này trầm thấp bị ai giai điệu, phản mà phi thường bắt tai, cảm giác tiết tấu không hề yếu!

"Bài hát này ."

Thân là Sở Nhân Vương Vũ mở miệng lắm bầm, tựa hồ muốn biểu đạt cái gì, nhưng cuối cùng nhưng lại khép lại miệng.

Rồi sau đó hẩn nhẹ nhàng nhắm lại con mắt, rong chơi ở nhịp điệu bên trong.

Hẩn cảm nhận được phong.

Hạ Thiên Hải gió lay mặt.

Không khí tràn đầy hơi mặn khổ sở mùi vị.

Giống như Ninh Mông.

Wang Vũ chìm đắm rồi.

Giờ khắc này không chỉ có Vương Vũ, càng ngày càng nhiều Sở Nhân đều tiến vào âm nhạc bên trong.

Âm nhạc chỗ giống nhau, ở nơi này hiện trường lấy được tinh tế thể hiện.

Bởi vì bị bài hát này hấp dẫn đã không giới hạn với Sở Nhân.

Tần Nhân .

Tề nhân .

Yến Nhân .

Hàn Nhân .

Bốn bề khán đài các Châu fan, đều tại tiếng hát cùng nhịp điệu trung, lặng lẽ mở rộng ra cánh cửa lòng.

Rồi sau đó.

Bầu không khí vãn dững, rộng lớn mạnh mẽ!

Lâm Uyên ngữ điệu đột nhiên tăng thêm, biến mất trực quang đèn lần nữa trở nên sáng lạng đứng lên, giống như hẩn dâng trào tiếng hát:

"Hôm đó bị thương

Cùng hôm đó thống khổ

Kể cả yêu say đắm đến hết thấy các thứ này người

Hóa thành in dấu thật sâu ẩn ở trong lòng ta

Khổ sở Ninh Mông mùi thơm

Ở sau cơn mưa trời lại sáng trước đều không cách nào trở về

Giống như bị cắt mở nửa Ninh Mông một loại

Cho đến ngày nay

Người vẫn là ta quang mang

"

Mọi người trừng con mắt lớn!

Nội tâm đập trùng kịch liệt!

Kim Hoàng Ninh Mông trung, ngoại trừ làm người ta rơi lệ như vậy chua xót, tựa hồ còn mang theo từng tia khổ sở tràn ngập sau vị ngọt.

Có lẽ đây chính là Ninh Mông hàm nghĩa?

Bởi vì Ninh Mông khổ sở sẽ còn kèm theo một tia thoang thoảng.
Đó là to lớn thống khổ và bi thương sau đó, cuối cùng sẽ đâm rách mây
đen, soi trên người vệt ánh nắng đầu tiên!

"Ồ trong bóng tối truy tìm thân thể người ảnh
Kia đường ranh đến nay vẫn tươi sáng khắc trong lòng
Mỗi khi gặp phải không thể chịu đựng đau khổ lúc
Chung quy không khỏi lệ như suối trào
Người đều trải qua cái gì
Lại mắt thấy quá gì đây
"

Chẳng biết lúc nào lên.
Dưới đài đèn biển đã nổi thành một mảnh!

Mà ở hàng trước vị trí.

Ánh mắt của Trịnh Tinh đã thay đổi: "Giảm thất hợp âm đặt ở cường chụp,
so với hồng phối lục còn lớn hơn mật Soạn nhạc phong cách, hết lần này tới
lần khác có thể như thể hài hòa hòa hợp, trên thế giới nếu quả thật có thiên
tài, vậy chỉ có thể là như hấn như vậy rồi."

"Sách giáo khoa cấp chuyên điệu!"

Bên cạnh Diệp Tri Thu nhẹ giọng mở miệng, lỗ tai lại vững vàng bị nhíp
hấp dẫn.

Phát biểu cho tới bây giờ sẽ không trở thành khúc phụ hiệu âm nhạc gông
cùm xiềng xích.

Lại bên cạnh.

Sở Châu đỉnh cấp Soạn nhạc nhân ánh mắt của Vũ Long rung động:

"Đoạn này nhíp điệu dùng phóng khoan dung co rút nhanh sáng tác thủ
pháp, ca từ cùng nhíp điệu ở kể lể, nếu người khác từ trần, chúng ta còn
sống nhân hấn học được quên được."

Này bài hát của là biểu đạt.

Nếu như người chính ở địa phương nào, tỷ như thiên đường, cùng ta cũng
như thế cả ngày quá lấy nước mắt rửa mặt tịch mịch sinh hoạt, rồi mời
người đem ta hết thấy toàn bộ quên mất đi ——

Ta từ trong đáy lòng cầu nguyện.

Mặc dù ta không cách nào quên mất.

Bởi vì cho đến ngày nay, người vẫn là ta quang.

Mấy vị khúc phụ tựa hồ đang cảm khái, vừa tựa hồ ở trao đổi, âm thanh nhỏ
bé, sự chú ý thật ra thì vẫn là ở ca khúc trung.

Chỉ có Dương Chung Minh không nói gì.

Hắn con mắt chăm chú nhìn chăm chăm trên võ đài đạo kia thỏa thích ca
xướng thân ảnh thon dài.

Hắn trong đôi mắt có đôi phương cái bóng ngược.

Trong hoảng hốt phảng phất động tử có chút tránh giệt mình.

Lâm Uyên rớt cuộc hát xong rồi.
Mà khi một bài «lemon» kết thúc.
Hiện trường bạo phát ra như sấm tiếng vỗ tay!
Bốn bề khán đài, to lớn đèn biển, phảng phất rung động khuếch tán như vậy
mỹ lệ!

"Đây là ta nghe qua giỏi nhất Sở ngữ ca khúc!"

"Tiện Ngự thật là phát biểu thiên tài!"

"Hắn chẳng những tinh thông Tề Ngữ cùng tiếng Anh, ngay cả Sở ngữ cũng
có thể lưu loát như vậy biểu đạt."

"Lam Tinh còn có Tiện Ngự sẽ không phát biểu sao?"

"Ta cho là hắn sẽ không Sở ngữ, nhưng khi hắn hát Sở ngữ bài hát, ta lại
không như trong tưởng tượng kinh ngạc như vậy."

"Dù sao, hắn am hiểu nhất cho mọi người mang đến kinh hi."

"Lần này không chỉ là vui mừng, mặc dù nghe không hiểu ca từ, nhưng
nhìn phiên dịch, kết hợp nhịp điệu, luôn cảm giác tâm lý có chút đồ đạc
hoảng."

"Ta chợt nhớ tới một chuyện."

"Cái gì?"

"Tiện Ngự lúc rất nhỏ liền mất đi cha."

" "

Tiếng vỗ tay vẫn Lôi Động, ánh đèn vẫn Hoa Lệ.

Hiện trường người xem chợt có chút bi thương đứng lên.

Chu Mộng cắn môi một cái: "Trước người theo ta đề cử quá rất nhiều Sở
ngữ bài hát, ta đều không thể nào nghe, trở về ta nhất định."

Chu Mộng bỗng nhiên âm thanh dừng lại.

Bên người bạn trai chẳng biết lúc nào lên, đã nước mắt rơi như mưa.

"Người làm sao vậy?"

Chu Mộng ôm lấy bạn trai cánh tay.

Vương Vũ thanh âm liều mạng đè nén nức nở: "Ta nghĩ ta tổ phụ."

Âm nhạc là cộng thông.

Nhưng có lẽ Sở Nhân càng có thể cảm nhận được trong ca khúc bi thương
và khô sở.

Mất đi nhân hóa thành một vệt ánh sáng.

Một đạo đã không có ở đây, lại vẫn chiếu sáng hậu nhân quang.

Chu Mộng an ủi đối phương, ánh mắt lại thông qua vô số người bày, lần
nữa thấy màn hình lớn bên trên một đoạn văn:

"Ta thật sâu yêu mộ đến người, thậm chí vượt ra khỏi ta chính mình tưởng
tượng, từ đó, mỗi khi nhớ tới người, cũng như cùng hít thở không thông
như vậy thống khổ, người từng thân mật bạn bên cạnh ta, bây giờ lại như
mây khói như vậy tiêu tan, duy nhất có thể xác định là, ta mãi mãi cũng sẽ
không đưa người quên mất."

Trên võ đài.

Lâm Uyên nhìn về phía đám người một cái hướng khác.

"Me ."

Đại Dao Dao cho lão mục đưa tới khăn giấy.

Tỷ tỷ đoạt lấy khăn giấy, thay mục mục lau chùi nước mắt.

Giờ khắc này, Lâm Uyên rất muốn từ dưới sân khấu, đi tới bên người nàng.

Nhưng hẳn không cách nào làm như thế.

Hiện trường biến người, hẳn có vượt qua tập luyện dự trừ cử động, sẽ đưa tới hỗn loạn.

Hẳn không muốn trở thành này Ca Nhạc Hội phía sau bỏ ra vô số khổ cực nhân viên làm việc gánh nặng.

Hẳn đại khái có thể minh bạch nàng tại sao rơi lệ.

Đây là một bài có thể để cho người xem tập thể lộ vẻ xúc động bài hát.

Cũng là một bài có thể để người ta hồi tưởng lại chết đi người bài hát.

Hậu trường.

Đạo diễn phòng.

Đồng Thư Vãn gần từng chữ một: "Đây là Tiệp Ngự đệ nhất thủ Sở ngữ bài hát, nhưng hẳn chinh phục xa xa không chỉ Sở Châu."

Đây là Tiệp Ngự ca nhạc hội!

Đây cũng là Tiệp Ngự âm nhạc Vương Quốc!

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta , main có đầu óc, nhân vật phụ không nào tàn, tình tiết chậm rãi, hơi chút hài hước, hướng đi ổn định, không buff quá tay.

Chương 672: Cáo Bạch Khí Cầu

Lâm Uyên hát xong đệ thập nhất bài hát.

Lúc này ca nhạc hội chương trình mới qua 1 phần 3 khoảng đó, nhưng hiện trường người xem đã tại những thứ này ca khúc trung thể nghiệm đủ loại tâm tình ——

Tươi đẹp đến thét chói tai!

Rung động đến nghẹn ngào!

Vui vẻ đến cười thật to!

Bi thương đến khóc tỉ tê!

Nhìn bốn bề đài vô số fan.

Lâm Uyên mở miệng nói:

"Phía dưới là fan ca nhạc điểm bài hát khâu, ta sẽ ngẫu nhiên rút ra hiện trường người xem điểm bài hát, các người muốn nghe cái gì?"

Hoa lạp lạp!

Dưới đài người xem nhất thời vui mừng bốc lên, vô số thanh âm rộn rã!

Trong lúc nhất thời chút gì bài hát đều có.

Mọi người mỗi người đều có mỗi người thích ca khúc.

"Đúng rồi."

Người xem trong thanh âm.

Lâm Uyên nói: "Vừa mới bài hát kia có chút bi thương rồi, thực ra tương đối hi vọng phía sau bị chọn trúng fan ca nhạc có thể điểm một ít chẳng phải thương cảm ca khúc, ta theo máy đọc được rồi, mặt tây đài hàng thứ hai số sáu vị khán giả bằng hữu."

Đồng Thư Văn gọi ý.

Cái này khâu Lâm Uyên phải tận lực điểm một ít hàng trước người xem.

Chủ yếu bởi vì hàng trước người xem thuận lợi chuyên Microphone.

Mà theo Lâm Uyên thanh âm hạ xuống, các khán giả rồi rít nhìn phía tây khán đài.

Mặt tây khán đài nơi.

Chu Mộng ngân người, theo bản năng lấy ra miệng túi mình hai tờ ca nhạc hội vé vào cửa.

Sau một khắc, nàng bỗng nhiên hưng phấn hét rầm lên, đẩy một cái còn không có từ vừa mới ca khúc trung chậm quá thân bạn trai:

"Thân ái, Tiệp Ngưu lão sư có một chút may mắn người xem là người, người có thể điểm ca!"

Vương Vũ ngẩn ngơ.

Hướng Tiệp Ngự điếm bài hát?

Hắn không nghĩ tới chính mình sẽ gặp phải cơ hội như vậy, trong lúc nhất thời khẩn trương không nói ra lời!

Mà nhân viên làm việc đã mang theo Microphone đi tới.

"Người tốt."

Lâm Uyên chào hỏi.

Vương Vũ ổn ổn tâm thần, sau đó có chút khẩn trương nói: "Tiệp Ngự lão sư được, rất cảm tạ ngài cho ta cơ hội lần này, ta muốn điếm một ca khúc đưa cho bạn gái của ta, chúng ta yêu đã có hai năm rồi."

Ca nhạc hội xuất ra thức ăn cho chó?

Hiện trường người xem bỗng nhiên bị tú một cái mặt ân ái.

Mà hắn và tình nhân cùng đi người xem chính là mặt đầy hâm mộ.

Còn có nữ hài mong đợi nhìn bạn trai: "Nếu như người có chút bài hát cơ hội, sẽ vì ta điếm một ca khúc sao?"

"Dĩ nhiên!"

Đám con trai mặt đầy kiên định.

Cầm lên Microphone Vương Vũ bỗng nhiên nhìn về phía Chu Mộng nói:

"Người nghĩ nghe cái gì bài hát?"

Vương Vũ nhìn về phía Chu Mộng.

Chu Mộng che miệng lại, hốc mắt có chút phiếm hồng, khước miệng lại dần dần lộ ra một vết ngọt ngào mỉm cười.

Nàng hướng về phía Microphone nói: "Thực ra ta rất muốn điếm « nóc nhà », ta cùng hắn sẽ đang ca phòng song ca, nhưng bài hát kia trước Tiệp Ngự lão sư đã hát qua."

"Không sao."

Trên võ đài Lâm Uyên ôn hòa nói: "Ta đã biết nên hát cái gì ca."

Lâm Uyên vì điếm bài hát khâu chuẩn bị rất nhiều bài hát, một bài đưa cho tình nhân tình ca mà thôi, dĩ nhiên sẽ không làm khó hắn.

Người xem mặt đầy mong đợi.

Hàng trước Tôn Diệu Hỏa đám người là có chút hiếu kỳ.

Thời gian quá ngắn, mọi người trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra Tiệp Ngự kia bài hát tương đối phù hợp hắn nói loại tình huống này.

Tiệp Ngự đại đa số ca khúc, đều là tương đối bi thương tình ca.

Ở chỗ này hát hiển nhiên không thích hợp.

Cho đến một trận hơi có chút xa lạ vui sướng nhịp điệu vang lên!

"Bài hát mới!?"

Ánh mắt của Trịnh Tinh sáng!

Dương Chung Minh cũng biểu tình ngoài ý muốn!

Chu Mộng càng là hưng phấn lần nữa ôm lấy bạn trai cánh tay!

Làm Tiễn Ngư bướng bỉnh fan ca nhạc, nàng nghe một chút khúc nhạc dạo cũng biết bài hát này đại khái suất lại vừa là một bài bài hát mới, nếu không nàng không thể nào không có ấn tượng!

Bạch!

Múa Đài Đại trên màn ảnh xuất hiện tên bài hát, dẫn phát toàn trường vô số thét chói tai!

Khán đài từng đôi tình nhân môn càng là hung hăng rúc vào với nhau!

Bài hát này bài hát tên gọi: « Cáo Bạch Khí Cầu » !

Bài hát mới, lại vừa là bài hát mới!

Âm nhạc một hồi.

Lâm Uyên thanh âm vang lên:

"Sông Seine bờ bờ bên trái cà phê

Trong tay ta một ly thưởng thức người mỹ

Lưu lại dấu môi son miệng

Tiệm bán hoa Mân Côi tên viết sai ai

Cáo Bạch Khí Cầu gió thổi đến đôi đường phố

Mỉm cười bay trên trời ."

Thật tốt nghe!

Đây là người xem phản ứng đầu tiên!

Đồng dạng là bài hát mới,

Trước nhất thủ bi thương bất đắc dĩ, này một bài lại ngọt ngào hạnh phúc, điểm giống nhau là đồng dạng bắt tai!

Trong tiếng ca.

Hiện trường đột nhiên dâng lên đủ mọi màu sắc khí cầu!

Bài hát này coi như là trước thời hạn có chuẩn bị, cho nên Đồng Thư Văn rất kịp thời làm ra chỉ huy.

Trong nháy mắt!

Toàn trường thét chói tai!

Lãng mạn lại ngọt ngào cảnh tượng!

Bài hát này xuất hiện, vọt thẳng phai nhạt bên trên một ca khúc lưu lại bi thương không khí, để cho mọi người lần nữa trở lại tâm tình Cao Phong!

"Thật là đẹp!"

Trịnh Tinh có chút thất thần: "Sông Seine bờ ở đâu?"

Duẩn Đông mặt không chút thay đổi: "Triệu Châu."

"Hương Tạ lá rụng đây?"

"Cũng ở đây Triệu Châu."

Vũ Long cười nói: "Duẩn Đông đồng học hiểu biết địa lý học không tệ lắm, không thể không nói bài hát này thật sự là quá hợp với tình thế rồi!"

"Không sai!"

Diệp Tri Thu cũng là toét miệng nói: "Bài hát này ca nhạc hội, hẳn chuẩn bị thật là quá đầy đủ!"

Ánh mắt của Dương Chung Minh tản ra một tia âm áp:

"Lại vừa là một bài kinh điển lưu hành khúc mục đích, có lẽ này sẽ trở thành đây đối với người mới trong hôn lễ ca khúc, tháng sau mùa giải bảng hẳn rất thú vị."

Trên võ đài.

Lâm Uyên đang ca.

Loại này Điềm Điềm tình ca Lâm Uyên sẽ không xụ mặt hát.

Hắn phảng phất tiến vào yêu người thị giác, thanh âm hơi dè thấp, mang theo một tia hoạt bát cùng nhu tình:

"Người nói người có chút khó khăn Truy

Muốn cho ta biết khó mà lui

Lễ vật không cần chọn đắt tiền nhất

Chỉ cần Hương Tạ lá rụng

Tạo lãng mạn ước hẹn

Không sợ làm hư hết thảy

Nắm giữ người liền nắm giữ toàn thế giới ~ "

Chu Mộng ngửa đầu nhìn thượng không khí cầu, thính vừa nghe Tiệp Ngự tiếng hát, đầu tựa vào bạn trai trên bả vai.

Hiện trường.

Rất đa tình lữ đều có tương tự cử động.

Bài hát này ca từ cũng không huyền kỹ, chính là nói một ít tình nhân gian chuyện nhỏ.

Phôi hợp ca từ cùng nhịp điệu, thật sự có quan hệ với yêu vui vẻ đã qua, đều tại tình nhân nào hải thoảng qua.

Tỷ như lần đầu tiên ước hẹn, lần đầu tiên dắt tay, thậm chí là lần đầu tiên hôn môi .

Bài hát này tình lại những tình lữ tốt đẹp nhất trí nhớ.

Mang theo ngọt ngào hương vị khí tức.

Bốn bề đài, tựa hồ dâng lên không chỉ là khí cầu, còn có vô số màu hồng bong bóng!

Đây là một phát ngọt ngào bạo kích!

"Thân ái yêu người từ ngày đó trở đi

Ngọt ngào rất dễ dàng

Thân ái khác tự do phóng khoáng

Người con mắt đang nói ta nguyện ý ."

Lâm Uyên hát đến câu này ca từ thời điểm, khéo miệng nhẹ nhàng câu dẫn.

Không muốn bị thương.

Không muốn khổ sở.

Trên thế giới còn có nhiều như vậy tốt đẹp, chờ các người đi thưởng thức cùng phát hiện.

Đây là một bài đơn giản bài hát.

Nhưng có lẽ cũng chính bởi vì bài hát này đủ đơn giản lại đủ ngọt ngào, cho nên mới ở một cái khác thời không đưa tới quá nhiều như vậy người nghe cộng hưởng ——

Âm nhạc lực lượng chưa chắc là nặng nề.

Nó cũng có thể chữa trị lòng người.

Ái tình là chữa một loại thuốc hay.

Liền người yêu góc độ mà nói, đây thật là đẹp nhất chữa khỏi.

"Người còn có ta nha."

Chu Mộng ở Vương Vũ bên tai nhẹ giọng nói.

Wang Vũ ôn nhu nói: "Ừ, tôi nay ca nhạc hội thật đẹp."

Giờ khắc này.

Có lẽ có vô số tình nhân ở với nhau bên tai thì thào nhỏ nhẹ.

Có lẽ rất buồn nôn.

Nhưng là thật thật ảm áp.

Màn hình lớn bên trên.

Ông kính bắt hiện trường từng đôi tình nhân lẫn nhau truyện tranh mặt.

Những tình lữ nắm với nhau tay, ở đặc tả trung phóng đại.

Cuối cùng nhịp điệu trung.

Lâm Uyên thanh âm càng ngày càng nhẹ:

"Thân ái yêu người, yêu nhật ký, phiêu hương thủy nhớ lại, ngay ngắn một cái bình mộng cảnh tất cả đều có người, khuấy chung một chỗ, thân ái khác tự do phóng khoáng, người con mắt đang nói . Ta . Nguyễn . Ý ."

Kính hi?

Khôi hài?

Bi thương?

Rung động?

Còn có câu kia "Ta nguyện ý" ngọt ngào.

Âm cuối trện trện, dư âm còn văng vẳng bên tai, giống như đối diện gió xuân, mang theo mùi hoa cùng đất sét khí tức, thấm vào ruột gan.

Một bài « Cáo Bạch Khí Cầu » .

Toàn bộ ổ chim tựa hồ cũng bao phủ ở nơi này ngọt ngào cùng hạnh phúc không khí giữa, toàn bộ người xem quên mình mà chìm đắm .

// bài hát đề link ở bình luận nha

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta , main có đầu óc, nhân vật phụ không nào tàn, tình tiết chậm rãi, hơi chút hài hước, hướng đi ổn định, không buff quá tay.

Chương 673: Có người xem té xỉu

Thực ra « Cáo Bạch Khí Cầu » ở Châu Kiệt Luân tác phẩm, chất lượng cũng không phải đột xuất nhất một nhóm kia.

Nhưng phải nói nổi tiếng, bài hát này vẫn là tương đối không tệ.

Nói đơn giản một chút, đây chính là một bài êm tai tình ca.

Cộng thêm bài hát này là Vương Vũ vì bạn gái Chu Mộng mà điếm, ngọt ngào không khí trực tiếp nổ tung ——

"Này phiêu coi như là mua đáng giá!"

"Trước thời hạn nghe hai thủ Ngự phụ bài hát mới!"

"Còn chúng kiến Ngự phụ đệ nhất thủ Sở ngữ bài hát sinh ra!"

"Tê Ngữ bản « phô trương » cũng coi như nửa thủ bài hát mới đi, hiện trường hiệu quả quá nô!"

"Vừa mới khí cầu Đăng Không trong nháy mắt, thật cảm giác cả thế giới cũng trở nên tươi đẹp, mặc dù trong không khí tản ra yêu mùi hôi thúi nhi, nhưng ta vẫn tản ra độc thân câu thoang thoang!"

"Ta cuống hòng đều nhanh hảm ách."

"Liên tục thét chói tai, có chút thiếu dưỡng mà lại."

"Bài này bài hát mới quá êm tai rồi!"

" "

Fan ca nhạc hưng phấn thảo luận.

Ở ca nhạc hội nâng lên trước nghe được Tiện Ngự bài hát mới, là một kiện phi thường đáng giá vui vẻ sự tình.

Mà càng đáng giá vui vẻ sự tình là:

Ca nhạc hội vẫn còn tiếp tục!

« Ngộ Không » !

« Đông Phong Phá » !

« Dálābēngba » !

« không rời đi » !

« con đường bình phàm » !

« Thương Hải Nhất Thanh Tiểu » !

Tiện Ngự lại hát rất nhiều ca khúc kinh điển, mỗi một ca khúc cũng có thể dễ dàng nổ hiện trường, vén lên vô số người liên quan tới những thứ này ca khúc mới vừa phát hành lúc vô số hồi ức, không khí hiện trường sắp vỡ lại nổ!

Rất nhiều người xem tay cũng chụp chua!

Rất nhiều người xem cuống hòng cũng hảm ách!

Hung phấn cùng điên cuồng bao quanh hiện trường đám người, bỗng nhiên có căn thận fan ca nhạc nhìn về phía sân khấu: "Cái này ca nhạc hội lúc trưởng quá lương tâm rồi, Ngu phụ hát bao nhiêu bài hát?"

"Mười mấy thủ?"

"22 thủ rồi!"

"Không sai, 22 thủ!"

"Ta một mực ở đếm, vốn tưởng rằng Ngu phụ ca nhạc hội cùng còn lại ca sĩ như thế sẽ ở 20 thủ khoảng đó kết thúc, nhưng hiện tại xem ra Ngu phụ chuẩn bị ca khúc căn bản không dừng 20 thủ!"

"Quá đau lòng!"

"Hắn đều không nghỉ ngơi a!"

"Trung gian rồi nghỉ ngơi mấy phút?"

"Thân thể của hắn chịu đựng được ấy ư, mặc dù thanh âm nghe không ra quá nhiều mệt mỏi, nhưng chuyên nghiệp đi nữa ca sĩ liên tục hát nhiều như vậy ca khúc cũng sẽ cảm giác phi thường mệt mỏi đi, chúng ta quang ở dưới đài kêu cũng mệt mỏi quá sức rồi."

" "

Người xem nóng nảy!

Lo lắng ở lan tràn!

Trên võ đài Lâm Uyên điều chỉnh mình một chút hô hấp, lâu như vậy biểu diễn quả thật sẽ để cho thân thể có chút mệt mỏi, nhưng vẫn chưa tới ảnh hưởng hắn phát huy trình độ, hắn chính là muốn chuẩn bị một chút một ca khúc, dưới đài bỗng nhiên có người quát lên:

"Nghỉ ngơi một chút đi!"

Vừa mới bắt đầu chỉ có một số ít người xem đang kêu, phía sau càng ngày càng nhiều người xem gia nhập vào một ít tương đối cảm tính fan đã thương tiếc khóc, thanh âm bộc phát liên tiếp:

"Tiện Ngu lão sư đừng hát nữa!"

"Ngu phụ chú ý thân thể a!"

"Chúng ta chờ ngươi nghỉ ngơi tốt!"

Hàng trước Dương Chung Minh cũng là khẽ cau mày: "Tiện Ngu thể lực cũng nhanh đến cực hạn, Đồng Thư Văn tại sao còn không để cho hắn hạ đi nghỉ ngơi, để cho khách quý chống đỡ mười phút không được sao?"

"Đúng vậy!"

Trịnh Tinh cũng giận.

Coi như là sợ không khí hiện trường dứt rồi, coi như là lo lắng khách quý không tiếp nổi Tiện Ngu vùng, cũng không thể không để ý Tiện Ngu Nhi thể lực a, nào có ca sĩ liên tục hát lâu như vậy còn không nghỉ ngơi, này Ca Nhạc Hội hiệu quả còn chưa đủ khoa trương sao?

"Học đệ."

Tôn Diệu Hòa cắn môi.

Ngư Vương Triều còn lại ca sĩ cũng ánh mắt cuả là ngậm khăn trương và lo âu, tất cả mọi người là ca sĩ, cho nên thật sâu minh bạch ca sĩ liên tục hát lâu như vậy đối thân thể và cuống họng là như thế nào gánh vác.

Nhưng mà.

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là buổi biểu diễn tiến vào trung tràng lúc nghỉ ngơi sau khi.

Lâm Uyên bỗng nhiên ôm lên Đàn ghi-ta, nhịp điệu vui sướng bắn ra.

Rồi sau đó tay hấn tốc độ càng lúc càng nhanh!

Làm nhịp đến thứ nhất khí khêu, hấn đã đứng ở trước ông nói,

Thanh âm phảng phất đâm rách Vân Tiêu:

"Không có chút nào sẽ mệt mỏi!"

"Ta đã nhảy ba ngày ba đêm!"

"Bây giờ ta tâm tình uống nước giải khát cũng sẽ say!"

Ầm!

Nổ tràng cao âm!

Toàn trường đều bị dao động đến đờ đẫn!

Trịnh Tinh bối rối.

Dương Chung Minh bối rối.

Ngư Vương Triều ca sĩ môn cũng bối rối.

Bọn họ lần đầu tiên thấy Tiện Ngư hát đến như vậy tận hứng!

Giờ khắc này lại muốn ngăn cản Tiện Ngư, mọi người lại có nhiều chút không đành lòng đứng lên.

Mà ở biểu tình gần như tập thể đông đặc sau đó, toàn trường đột nhiên bạo phát ra kinh khủng sôi sùng sục chi âm!

Bài hát mới!

Lại mẹ nó là một bài bài hát mới!

Hơn nữa còn là một bài hiện trường siêu cấp nổ bài hát mới!

Có lẽ là bị Tiện Ngư tâm tình bị nhiễm, ca nhạc hội hòa bạo trình độ lại lần nữa thăng cấp!

Nghỉ ngơi?

Không tồn tại!

Còn lại ca sĩ hát đến loại trình độ này quả thật không chịu nổi, nhưng Lâm Uyên thân thể trải qua hệ thống sửa đổi!

Bây giờ loại trình độ này còn chưa đủ để lấy để cho hấn nghỉ ngơi.

Vâng.

Đây là hấn cùng Đồng Thư Văn trước thời hạn câu thông tốt.

Đồng Thư Văn khuyên qua Lâm Uyên, nhưng Lâm Uyên muốn muốn rèn đúc một trận hoàn mỹ ca nhạc hội, hấn theo đuổi là cực hạn hiệu quả!

"Hoàn toàn cũng sẽ không mệt mỏi!"

"Ta còn muốn lại nhảy ba ngày ba đêm!"

"Bây giờ ta tâm tình nhẹ thật giống như có thể bay!"
So với Đàn dương cầm, Lâm Uyên Đàn ghi-ta đàn không coi là nhiều ưu tú,
nhưng loại này không khí hiện trường đã che giấu hết thảy khuyết điểm!
Liên tục hơn hai mươi bài hát!
Hắn đã hoàn toàn hát hưng phấn rồi!
Không chỉ có Lâm Uyên hát hưng phấn rồi!
Tay Bass cũng chơi đùa hưng phấn rồi!
Quá đã!
Tay trống càng là toàn thân cũng đang điên cuồng lay động!
Phẳng phát một giây kế tiếp liền muốn nhảy dựng lên!
"Gia nhập ta hàng ngũ!"
"Ban ngày nhảy đến đêm tối!"
"Vui vẻ sẽ không lỗ lả!"
"Ai cũng đừng nghĩ cự tuyệt!"
Cao âm bùng nổ càng hoàn toàn!
Lâm Uyên đã sớm mô hôi đầm đìa, nhưng vừa vặn ở dưới tình huống như
vậy, Lâm Uyên hát ra tối nay cao nhất âm!
Hắn đây là trực tiếp dựa theo nguyên bản càng thăng key tiết tấu đổi rồi đi
lên! !
Có thể hát đến loại này cao âm, toàn bộ ca đàn cũng không khơi ra vài
người! ! !
"Ba ngày ba đêm nửa đêm canh ba!"
"Khiêu vũ đừng có ngừng nghỉ!"
"Ba ngày ba đêm nửa đêm canh ba!"
"Trôi nổi chỉ dựa vào âm nhạc!"
"Ba ngày ba đêm nửa đêm canh ba!"
"Toàn thân chỉ còn mồ hôi! ! !"
Người xem điên rồi!
Bọn họ cơ hồ là ở vô ý thức thét chói tai!
Nhìn a!
Trên võ đài cái này lờ lờ Phát Quang nhân, hấn lái nhiều tâm a!
Ít nhất lần này!
Đề cho hắn hát thống khoái!
Cũng cho chúng ta nghe thống khoái!
"Căn bản không có thể có thể uống say
Ta còn muốn lại hải ba ngày ba đêm
Trong mắt ta thế giới giống như là một bộ hoạt họa phim!"
Két!
Máy chục đài bình phun khí cơ chạy!
Vũ khí màu trắng phun ra cao vài thước!
Trong sương mù.

Toàn bộ nhạc công đều đi theo Tiệp Ngự đồng thời hải!
Không có ai lại đi quản cái gì chỗ đứng.
Không có ai lo lắng nữa cái gì trật tự.
Trận này chơi đùa chính là bầu không khí!
Đỉnh bạo nổ không khí hiện trường!
"Không có chút nào sẽ mệt mỏi!"
"Không có chút nào sẽ mệt mỏi! !"
Cuối cùng mấy câu ca từ, Tiệp Ngự thanh âm càng hát càng cao!
Hiện trường tâm tình càng đỉnh càng cao!
Nhất là cuối cùng đạo kia cao âm so với cá heo âm còn phải thấu triệt, đã
đến gần Lâm Uyên tự mình cao âm cực hạn:
"Không có chút nào sẽ mệt mỏi! ! !"
Đèn biên đã trở thành to lớn đọt sóng, ổ chim nóc cơ hồ bị lật!
Người xem thét chói tai đến tê cả da đầu!
Bỗng nhiên.
Có nhân con mắt đảo một vòng, ý thức bắt đầu hôn mê.
Chung quanh nhất thời một trận hốt hoảng!
Cùng lúc đó.
Giống vậy một màn, ở bốn bề đài không chỉ một nơi, lạng lẽ diễn ra.
Mà ở hàng trước nhất.
Vô số trong điện cuồng!
Dương Chung Minh mặt không chút thay đổi.
Hắn chẳng biết lúc nào lên đã có thân, quay đầu nhìn về phía bên cạnh
giống vậy có chút lâm vào điên cuồng nhân viên làm việc:
"Nói cho Đồng Thư Văn, để cho Tiệp Ngự nghỉ ngơi một chút."
Nhân viên làm việc muốn nói điều gì, Dương Chung Minh biểu tình bỗng
nhiên nghiêm túc:
"Có vấn đề sao?"
Nhân viên làm việc trong lòng không khỏi hoảng hốt, cười khỏ gật đầu,
nhanh chóng chạy tới hậu trường.
"Hảo hảo hảo!"
Nghe được nhân viên làm việc chuyển thuật, Đồng Thư Văn ức chế nội tâm
kích động cùng điên cuồng:
"Ta đây sẽ để cho Tiệp Ngự nghỉ ngơi!"
Đồng Thư Văn cũng không nghĩ tới Tiệp Ngự có thể hát như vậy hải!
Kia cao âm phối hợp người xem điên cuồng thét chói tai, cảm giác thật
giống như phải đem thủy tinh cho chấn vỡ!
"Không xong!"
Đang lúc này, Phó Đạo Diễn chạy tới, gấp mặt đỏ tới mang tai, khí thô trực
suyễn!
"Thế nào?"

"Có người xem té xỉu!"

"Xảy ra chuyện gì!"

Đồng Thư Văn giật mình trong lòng.

Phó Đạo Diễn không thờ được: "Người xem . Hải . Hải quá mức, thiếu dưỡng rồi hẳn là . Bây giờ ta cũng có chút thiếu dưỡng . Nhanh cho ta ly nước ."

"Phải mấy cái nhân viên y tế đi qua!"

Đồng Thư Văn vội la lên!

Ca nhạc hội là trang bị y tế đoàn đội, chỉ sợ một trăm ngàn người xem trung xuất hiện cái gì đột phát tình huống.

"Mấy cái . Mấy cái không đủ ."

Phó Đạo Diễn giết chết một ly nước, hung hăng nuốt nước miếng một cái:

"Trước mắt mới chỉ té xỉu hơn ba mươi ."

"Điện thoại cho ta! !"

Đồng Thư Văn có chút cấp trên!

Y tế đoàn đội không quá đủ dùng rồi!

Tới gần cuối cùng, này Ca Nhạc Hội, đã bắt đầu phong ma!

---

ps: Ca nhạc hội té xỉu loại chuyện này thỉnh thoảng sẽ phát sinh, những quốc đó tể đỉnh cấp ca sĩ ca nhạc hội bên trên phát sinh tần số cao hơn, tiếp theo té xỉu số người nguyên hình càng gần gũi Michael Jackson, ngoài ra nhắc nhở một chút mọi người ca nhạc hội bộ phận sắp kết thúc rồi.

// bong bóng tỏ tình mn tìm bản của châu Kiệt luân thử ~

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta , main có đầu óc, nhân vật phụ không nào tàn, tình tiết chậm rãi, hơi chút hài hước, hướng đi ổn định, không buff quá tay.

Chương 674: Vũ trụ hành tẩu, đi bộ trên mặt trăng

"Toàn chức nghệ thuật gia truyệnyy " tra tìm!

"Quá high rồi!"

"Bài hát này tên gì?"

"Màn ảnh lớn viết, « ba ngày ba đêm » !"

"Ngư phụ ca nhạc hội, chúng ta ba ngày ba đêm cũng nghe không đủ, nhưng hẳn thật nên nghỉ ngơi ."

"Ngư phụ đây là hát hưng phấn rồi, đem chúng ta cũng mang hưng phấn rồi!"

"Này cũng thứ ba thủ bài hát mới rồi!"

"Ngư phụ cao âm thật là khủng khiếp a!"

"Hát quá cao!"

"Cá heo âm cũng không đủ nhìn!"

"Đây là một cái đem toàn thế giới diệt xuống cao âm!"

"Ta nguyện xung Ngư phụ cao âm vì thế giới mạnh nhất!"

"Đây là ta nghe qua thoải mái nhất ca nhạc hội!"

" "

Người xem điên cuồng thảo luận!

Hiện Ca Nhạc Hội, có khả năng nhất kéo theo bầu không khí, chính là cao âm loại ca khúc!

Lâm Uyên đối với lần này dĩ nhiên kịp chuẩn bị!

Hắn vốn là còn hát cá heo âm kế hoạch.

Nhưng cân nhắc đến « ba ngày ba đêm » phù hợp hơn ca nhạc hội tâm cảnh cùng trạng thái, hẳn cuối cùng lựa chọn bài hát này ——

Lâm Uyên là một cái chậm nóng nhân.

Hắn tính cách quả thật rất khó hưng phấn đứng lên.

Hắn rất ít có nhiệt tình như vậy bộc phát thời điểm!

Lần trước như vậy cấp trên, còn giống như là « che mặt Ca Vương » cuối cùng kia kỳ.

Nhưng ở ca nhạc hội bên trên liên tục hát hơn hai mươi bài hát, hoàn toàn kích phát hẳn song ca bài hát nhiệt tình, cả người trạng thái trước đó chưa từng có phóng ra ngoài!

Nên kết quả nghỉ ngơi.

Mặc dù Lâm Uyên chưa thỏa mãn, thể lực cũng đủ để chống đỡ, nhưng hẳn phải nhất định xuống đài thay đổi quần áo.

Vì người kể tiếp biểu diễn .

Sau đó sân khấu do khách quý ca sĩ Hạ Phồn tiếp quản.

Lâm Uyên chính là ở người xem trong tiếng the thé, trở lại hậu trường phòng thay quần áo thay đổi quần áo.

Mấy phút sau.

Giàn giáo mở ra.

Lâm Uyên một lần nữa xuất hiện ở trên vũ đài.

Bốn bề đài đột nhiên vang lên vô số kêu lên, đồng thời kèm theo trận tràng cười ——

"Phốc!"

"Này cái gì ăn mặc?"

"Thợ trang điểm tân thiết kế?"

"Áo sơ mi trắng, màu đen quần tây ngấn ngược lại không có cái gì, bạch bao tay cùng lễ phục màu đen cũng khá hay, mầu chốt là mặc giày da đen tại sao phối hợp vớ trắng?"

"Cảm giác không khỏe tràn đầy!"

"Thợ trang điểm đùi gà không rồi!"

"Khụ, chỉ có ta cảm thấy được Ngu phụ rất tuần tú sao ."

"Còn cần người nói, Ngu phụ mặc cái gì đều là soái!"

"Mặc dù vớ trắng cùng giày da đen quả thật không dụng, nhưng không ngăn được Ngu phụ nhan giá trị cùng vóc người có thể đánh a!"

" ."

Vâng.

Giờ phút này Lâm Uyên thay đổi y phục rất quái dị, không biết đến Tiện Ngu tại sao phải đổi mặc quần áo này.

Người xem trong thảo luận.

Còn không có rời sân Hạ Phồn đối Lâm Uyên cười nói: "Vừa mới tất cả mọi người nói « ba ngày ba đêm » rất hợp với tình thế, nhưng ta lên đài trước nghe Giản Dịch nói, bài hát kia còn chưa đủ hợp với tình thế ."

Dưới đài.

Giản Dịch mờ mịt.

Ta khi nào nói lời này?

"Tỷ như?"

Trên đài Lâm Uyên hiếu kỳ.

"Tỷ như ca từ lý thuyết, người đã nhảy ba ngày ba đêm, nhưng người căn bản sẽ không khiêu vũ, đều là bạn múa đang nhảy ."

Hạ Phồn hướng Lâm Uyên chớp chớp con mắt:

"Nhìn bây giờ người mang tai nghe, khiêu vũ vẫn là rất thuận lợi, không yêu cầu người nhảy cái ba ngày ba đêm, chỉ nhảy mấy phút không quá phàn chứ?"

Đây chính là Hạ Phồn còn không có xuống đài nguyên nhân.

Đây là Đồng Thư Văn nhắc nhở, hẳn để cho Hạ Phồn lưu ở trên vũ đài cùng Tiệp Ngự chuyển động cùng nhau, mang động một cái không khí hiện trường, đưa tới vòng kế tiếp biểu diễn.

Phía dưới người xem nhất thời ồn ào lên!

"Nhảy một cái!"

Hạ Phồn nghe được người xem tiếng hô, bắt đầu mang tiết tấu: "Nhảy một cái!"

Hàng trước.

Giản Dịch vui vẻ: "Mặc dù ta chưa nói qua lời này, nhưng hẳn phải cho mọi người nhảy một cái!"

"Có thể!"

Tôn Diệu Hòa đám người lục tục gia nhập, cuối cùng ngay cả Trịnh Tinh đợi Người viết ca khúc đều bắt đầu ồn ào lên.

Cuối cùng toàn trường thống nhất hô to: "Nhảy một cái! ! !"

"Sẽ nhảy sao?"

Hạ Phồn cười híp mắt nói.

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Sẽ một chút nhỏ."

Hạ Phồn hướng dưới đài cười nói: "Ta chỉ có thể giúp người môn đến nơi này rồi."

Nàng phát tay một cái đi xuống sân khấu.

"Hạ Phồn ngu phê!"

"Ngu phụ đáp ứng?"

"Thật muốn nhảy một cái múa?"

"Ngu phụ thật giống như không biết khiêu vũ a, Tống Nghệ bên trong hát « Dálābēngba » thời điểm nhảy qua một lần, nhìn ra được hẳn thật là không biết nhảy."

"Ha ha ha, ta cũng xem qua Ngu phụ trước một cái khiêu vũ video, Tinh Mang nội bộ lưu truyền tới."

"Ta cũng xem qua!"

"Như thế nào đây?"

"Soái cay con mắt."

"Người là nói cùng tay cùng chân cái kia video đi, lúc ấy Vũ đạo lão sư cũng nhìn choáng váng!"

"Kia Ngu phụ còn nói mình biết một chút?"

"Biết một chút ý là, thật chỉ sẽ một chút nhỏ."

"."

Người xem hưng phấn thảo luận!

Lâm Uyên ở Tinh Mang học qua vũ đạo, kia đoạn vũ đạo ở ca nhạc hội bắt đầu trước, bị Tinh Mang phát đến trên mạng.

Hiện trường rất nhiều người cũng xem qua video.

Tiên Ngư luyện múa để cho rất nhiều người cũng nhìn cười.

Này cũng là tất cả mọi người muốn cho Tiên Ngư khiêu vũ nguyên nhân.

Không vì cái gì khác.

Liên đồ một cái vui a.

Coi như là cùng thần tượng mở một cái đùa giỡn nhỏ bé.

Hàng trước.

Giản Dịch che miệng cười: "Hạ Phồn thật xấu!"

Bên cạnh mình tinh cũng cười theo: "Đoạt Mãng nội!"

Trịnh Tinh mỉm cười: "Ta xem các người là cố tình làm khó Tiểu Ngư Nhi."

Duẩn Đông khôi hài nói: "Ca hát không làm khó được hắn, chỉ có thể từ khiêu vũ vào tay."

Dương Chung Minh cười xoa xoa đầu.

Dưới đài tất cả đều tràn ngập vui sướng bầu không khí.

Người xem trong tiếng cười, Lâm Uyên bỗng nhiên cúi đầu xuống, thủ tắc là nhẹ nhàng khoác lên chính mình trên cái mũ.

Hoặc!

Hắn còn lên phạm nhi người dám tin?

Này lúc đầu động tác làm sát có kỳ sự.

Người xem cười càng thêm lớn âm thanh.

Tiên Ngư càng chính kinh, mọi người càng cảm thấy thú vị.

Làm như vậy chính thức làm gì?

Thật khi chúng ta chưa có xem qua người luyện múa cùng tay cùng chân video?

Đang lúc này.

Âm nhạc vang lên.

Ở người sở hữu nhìn soi mói, Lâm Uyên động!

Hắn ở về phía trước .

Không!

Hắn ở về phía sau! ! !

Tại sao? ?

Tiên Ngư rõ ràng tại hành tẩu, nhân lại lui về phía sau! ?

Động tác này hoàn toàn thay đổi người thường hành động quy luật! !

Giờ khắc này!

Toàn bộ tiếng cười cũng vì đó yên tĩnh lại!

Hiện trường người xem trợn mắt hốc mồm!

Giống như là bị người giữ lại cổ họng một dạng nổi da gà trong nháy mắt
bao phủ khắp người!

Rung động!

Hoa lạp lạp!

Giống như phản ứng giây chuyền!

Toàn trường một trăm ngàn đạo tầm mắt cũng đọng lại!

Sau một khắc!

Toàn bộ người xem cũng lậm vào trước đó chưa từng có điên cuồng!

Từng đạo đâm đâm ánh mắt, hai mắt không dám nháy một cái, phảng phất
rất sợ bỏ qua một màn trước mắt!

Tiếng thét chói tai, đạt tới tối nay tối high-decibel!

Mặt đông đài người xem:

"Ngọa tào!"

"Đây là cái gì!"

"Hắn làm sao làm được!"

"Này mẹ nó là cái gì vũ đạo!"

Mặt tây đài người xem:

"Ma Huyền!"

"Thật giống như ở đi bộ trên mặt trăng như thế!"

"Ta phải chết!"

"A a a a a a a!"

Phía nam đài người xem.

"Đây là tân vũ đạo sao?"

"Lúc trước cho tới bây giờ chưa nhìn thấy qua!"

"Quá biến thái rồi!"

"Tiện Ngư hay lại là người sao!"

Phía bắc đài người xem:

"Ta con mắt của có phải hay không là tổn?"

"Ta cũng hoài nghi con mắt của mình!"

"Này là chân thực vũ đạo sao?"

"Chắc chắn không có đặc hiệu?"

"Mẹ ta nha! ! !"

Sôi trào!

Hiện trường giống như xảy ra hạch bạo nổ!

Trịnh Tinh bối rối.

Dương Chung Minh bối rối.

Ngư Vương Triều ca sĩ môn cũng bơi rôi.
Bôn bề đài một trăm ngàn người xem lông tơ nở lên!
Tất cả mọi người đều bơi rôi!
Tất cả mọi người đều tê cả da đầu!
Hiện trường mười vạn người lâm vào hoàn toàn điên cuồng!
Có người đứng lên!
Một cái .
Hai cái .
Ba cái .
Mảng lớn mảng lớn người xem đứng dậy!
Hiện trường toàn bộ ống kính ầm ầm hành động!
Đám người này phản ứng, một cái so với một cái khoa trương, có người
thậm chí nhảy dựng lên, giống như là muốn đổi đến ống kính trên mặt!
Đánh vào tính nổ mạnh!
Hậu trường.
Đông Thu Văn lần đầu tiên rống lên!
"Chết giả bức đặc! ! !"
Mà ở dưới đài điên cuồng cùng trong rung động, Lâm Uyên Hoa Lệ xoay
tròn, kèm theo sáng tiếng hát:
"TheyToldHimDon' ."
Theo Michael Jackson kinh điển Rock khúc mục đích «beatit » hiện thể!
Vũ trụ hành tẩu!
Đi bộ trên mặt trăng!
Địa cầu lưu tinh Thiên Vương Michael Jackson cực kỳ có đại biểu tính vũ
đạo, ở Lam Tinh ra đời!
/// ??? beatit + moonwalk ? wth
Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta , main có đầu óc, nhân vật phụ
không não tàn, tình tiết chậm rãi, hơi chút hài hước, hướng đi ổn định,
không buff quá tay.

Chương 675: Bên trên 0 nhân té xỉu

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Ken két két!

Ca nhạc hội toàn bộ ánh đèn mở tối đa!

Đủ mọi màu sắc!

Lâm Uyên đầu đội màu đen lễ mạo, thanh âm tự trong ống nghe truyền ra:

"Don 'tWannaSeeYourFace, YouBetterDisappear, TheFire

'sInTheirEyesAndTheirWordsAreReallyClear, SoBeatIt ."

Ánh sáng truy đuổi giữa, trên võ đài bỗng nhiên lại xuất hiện mấy đạo bạn múa người bóng người!

Bọn họ mặc thông nhất âu phục đen, bên đứng ở Tiện Ngư hai bên.

Mặc áo sơ mi trắng Tiện Ngư, đứng ở một đám âu phục đen bạn múa trung gian, giống như "chúng tinh cùng nguyệt"!

Một vệt màu trắng!

Hết sức nổi bật!

Trước đó chưa từng có vũ đạo!

Ma Huyền một loại Hoa Lệ cảnh tượng!

Ầm ầm rung động người sở hữu tâm thần!

Chân vai!

Xoay hông!

Vẩy chân!

Thật sự có động tác làm liền một mạch!

Rồi sau đó.

Cái này sân khấu phảng phát thật thành vũ trụ!

Người sở hữu bắt đầu bên tron nhẵn, động tác cân đối mà thông nhất .

Lâm Uyên mang theo màu trắng bao tay.

Một cái khai hỏa chỉ động tác.

Toàn bộ bạn múa với Lâm Uyên đồng thời xoay tròn.

Bọn họ bốn phía xung quanh, tùy ý hoạt động!

Giống như là không thấy Lam Tinh toàn bộ Vật Lý Học kiến thức.

Chi này vũ đạo phảng phát rót vào linh hồn!

Phảng phát có Ma Huyền như vậy sinh mệnh lực!

"JustBeatIt!"

"JustBeatIt!"

Bốn bề đài một trăm ngàn người xem gần như mất đi lý trí!

Hậu trường nơi.

Đông Thu Văn đi theo hát!

Đây là hấn ở Tiện Ngư tập luyện trung duy nhất nhớ ca từ: "Chết giả so với . So với . So với ."

Làm Tổng Đạo Diễn.

Đông Thu Văn cùng Tiện Ngư đồng thời tập luyện qua.

Tiện Ngư tập luyện, phi thường xuất sắc, nhưng toàn bộ hành trình để cho

Đông Thu Văn rung động cùng mong đợi, chính là moonwalk!

Không sai!

Moonwalk!

Đây là Tiện Ngư đối chi này trước đó chưa từng có chi vũ đạo đặt tên!

Mà từ ca nhạc hội mở ra đang lúc, Đông Thu Văn vẫn đang chờ mong giờ khắc này!

Bây giờ!

Cái này Đông Thu Văn ảo tưởng quá vô số lần cảnh tượng rớt cuộc hóa thành thực tế!

Mà đêm nay ca nhạc hội, cũng rớt cuộc nghênh đón chưa từng có trong lịch sử đại cao triều!

Điên đi!

Cũng điên mất đi!

Trên thực tế giờ khắc này đã không người quản Tiện Ngư ở đã hát cái gì .

Toàn trường có một cái tính một cái!

Trong mắt tất cả mọi người cũng chỉ còn lại này kỳ dị vũ bộ!

Mà ở Đông Thu Văn lâm vào cuồng nhiệt lúc.

Phó Đạo Diễn bỗng nhiên vọt vào: "Không xong!"

"Cái gì?"

Đông Thu Văn mí mắt hung hăng giật mình.

"Có người xem té xỉu!"

Phó Đạo Diễn không thờ được, cả người thân thể cũng chập trùng kịch liệt.

"Để cho y té đội tới!"

Đông Thu Văn tim gia tốc, tại chỗ bạo nổ rống: "Nhanh, nhanh!"

"Không tốt đi vào ."

Phó Đạo Diễn cũng sắp khóc: "Quá nhiều người!"

Đông Thu Văn đầu óc ông một tiếng: "Phải vọt vào!"

"A . Người xem!"

Phó Đạo Diễn bỗng nhiên khiếp sợ chỉ hiện trường hình ảnh.

Đông Thu Văn thuận mắt nhìn đi.

Chỉ thấy vô số người xem giơ tay lên, liên hiệp đến đem té xỉu người xem, từ vô số đỉnh đầu vận chuyển ra .

"Đi ra đi ra, cứu người!"

Đông Thu Văn thanh âm có chút run rẩy nói.

"Nguy rồi nguy rồi, lại có người té xỉu . Lại vụng một cái . Còn có một cái .
Thế nào nhiều như vậy ."

Phó Đạo Diễn biểu tình có chút kinh hoàng.

Bốn bề đài!

Càng ngày càng nhiều té xỉu người bị người xem giờ qua đỉnh đầu vận đưa ra .

"Y tế đội tất cả nhân viên ra sân!"

Đông Thu Văn thật nhanh cầm lên một cái điện thoại vô tuyến, cưỡng bách chính mình tỉnh táo lại:

"Bảo an duy trì trật tự!"

Phó Đạo Diễn ngơ ngác chỉ trong màn ảnh hiện trường hình ảnh: "Lại tới mấy cái,

Chúng ta y tế đội không đủ dùng rồi ."

"Điện thoại!"

Đông Thu Văn thật nhanh cầm điện thoại di động lên: "Ca nhạc hội hiện trường lập tức thỉnh cầu tiếp viện, trước mắt mới chỉ đã có vượt qua 30 danh quan chúng té xỉu, té xỉu còn có mở rộng khuynh hướng ."

"Nhận được, ta lập tức liên lạc phụ cận bệnh viện!"

Trong điện thoại truyền tới nghiêm túc thanh âm, làm cho này Ca Nhạc Hội đội lệnh nhân rất nhiều, điều động quan phương cơ cấu thậm chí có đối phó một ít đại hình có chuyện xảy ra năng lực.

Hiện trường.

Sân khấu.

Lâm Uyên cũng không có chú ý tới dưới đài động tĩnh, hấn vẫn còn ở nhảy. Tiếng thét chói tai không có bởi vì té xỉu người xem mà ngừng nghỉ!

Mười vạn người hiện trường, rất dễ dàng bao trùm xuống một ít động tĩnh.

Rất nhiều người xem thậm chí đều không nhận ra được có người té xỉu.

Bọn họ quên mình thét lên!

Mà ở này từng mảng trong tiếng the thé, Lâm Uyên thân thể bỗng nhiên đình trệ.

Sau một khắc.

Hấn ở bạn múa bao vây giữa, thân thể hơi dốc xuống dưới, hiện ra 45 góc độ, phảng phất thoát khỏi Cuộc Chiến Không Trọng Lực!

Rắc rắc!

Nay đã quên mình người xem thấy một màn như vậy, cảm thiếu chút nữa không rơi xuống đất!

"Làm sao có thể!"

Thét chói tai!

Càng điên cuồng!

Cuồng loạn!

Gần như thành bản năng!

Mà theo này đánh vào tính một màn sinh ra, hiện trường té xỉu số người đã đến gần hơn trăm người!

Động tĩnh, rớt cuộc khuếch tán ra!

Vừa vận bài hát của Lâm Uyên cùng vũ đạo kết thúc.

Hắn rớt cuộc thấy được hiện trường một màn kinh người .

Rất nhiều người bị người xem giờ qua đỉnh đầu ra bên ngoài vận chuyển!

Hắn phản ứng cực nhanh:

"Mọi người chú ý chung quanh, nếu như có té xỉu người xem, nhờ cậy hỗ trợ vận đưa đi chữa trị ."

Loại thời điểm này, hắn không thể nào tiếp tục biểu diễn.

Ở ca nhạc hội bắt đầu trước an toàn hội nghị trung, đạo diễn Đồng Thư Văn liền đề cập tới, hiện trường có lẽ có cá biệt người xem té xỉu có khả năng.

Lúc trước không phải là không có ví dụ.

Nhưng cùng an toàn hội nghị nói bắt đồng là .

Té xỉu người đã không phải là một tạm biệt!

Chỉ một nhìn hiện trường vận chuyển kích thước, phỏng chừng té xỉu người đã đạt đến hơn trăm người!

Ồ chim bên ngoài!

Minh đèn vang lên liên miên!

Kết bè kết đội bệnh viện xe cấp cứu tới!

Chung quanh bệnh viện hiển nhiên đều được tin tức, trước tiên chạy tới ca nhạc hội hiện trường.

"Xảy ra chuyện gì cô rồi hả?"

Ồ chim bên ngoài.

Rất nhiều người đều bị trận thế này hù dọa!

Bên trong không phải Tiên Ngự ca nhạc hội sao?

Chẳng lẽ ca nhạc hội phát sinh hỏa tai loại vấn đề?

Bằng không làm sao sẽ nhiều như vậy xe cứu thương xuất hiện?

"Răng rắc răng rắc ."

Bên cạnh có quay chụp âm thanh vang lên.

Phóng viên tới!

Tiên Ngự ca nhạc hội, cửa vốn là có rất nhiều phóng viên đợi tin tức.

Bỗng nhiên nhiều như vậy xe cứu thương đến, các phóng viên đều điên cuồng!

Bên ngoài còn có liên tục không ngừng phóng viên lục tục chạy tới!

Đám người huyên náo trung.

Vô số thảo luận sinh ra.

Bên trong rớt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nếu như là hỏa tai loại, tại sao không người chạy đến?

Tiền Ngự ở bên trong .

Tiền Ngự sẽ không xảy ra chuyện chứ ?

Mọi người tim điên cuồng loạn động.

"Bên trong có người xem té xỉu!"

Không biết ai lấy được tin tức, lớn tiếng kêu một câu.

"Té xỉu?"

Người đi đường sững sờ.

Người xem té xỉu dùng đến nhiều như vậy xe cứu thương?

Phóng viên cũng bối rối.

Ca nhạc hội có người xem té xỉu, cũng không thập phần hiếm thấy.

Kiến thức rộng phóng viên cũng không nghĩ là.

Nhưng lại điên cuồng ca nhạc hội, tối đa cũng liền mấy cái người xem té xỉu .

Có thể Tiền Ngự cái này ca nhạc hội có người té xỉu, làm sao tới rồi nhiều như vậy xe cứu thương?

Kích thích quá kinh khủng!

Này mẹ nó là hôn mê bao nhiêu cái?

"Phát tin tức!"

Các phóng viên phản ứng cực nhanh!

Ngấn ngủi mấy phút.

Trên Internet xuất hiện vô số tin tức đẩy đưa:

"Tiền Ngự ca nhạc hội trên có người xem té xỉu, nhân số cụ thể tạm thời không biết, chung quanh các Đại Bệnh Viện rồi rít phái ra y tế đoàn đội đi hiện trường tăng viện ."

truyện

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 676: Ổ chim trong ngoài

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Lúc này, là mười điểm khoảng đó.

Trên mạng cũng không thiếu nhân chính ở thảo luận Tiện Ngu ca nhạc hội sự tình đây.

"Vào lúc này sắp kết thúc rồi đi."

"Đáng tiếc không có thể đi hiện trường."

"Không mua được phiếu a."

"Lần sau Tiện Ngu mở lại ca nhạc hội ta nhất định cướp được!"

"Thật sự không cất bước Hoàng Ngu đi."

"Hiện trường fan ca nhạc quá hạnh phúc."

"Không biết Tiện Ngu ở ca nhạc hội hát cái gì bài hát."

"Bên trong khẳng định hưng phấn lật."

"Vừa mới bên ngoài có live stream, nói là bên trong thanh âm cao đến dọa người."

" "

Thảo luận thảo luận, mọi người chợt thấy có quan hệ với ca nhạc hội có người té xỉu thực thì tin tức bỗng nhiên nhảy ra ngoài!

Này cái gì?

Đám bạn trên mạng ngẩn người, sau đó rồi rít há to mồm!

Hiện trường phân phối bên trong ảnh có thể thấy được địa điểm là Tần Châu ổ chim bên ngoài, cảnh giới tuyến kéo ra, bên trong có vô số cảnh sát cùng bảo an đang duy trì trật tự!

Đám người nhón nháo trung.

Thầy thuốc cũng đại quy mô điều động!

Không biết, còn tưởng rằng nơi đó xảy ra chuyện gì có thể lo sự tình.

Học xong tin tức tiền nhân hậu quả, đám bạn trên mạng trực tiếp nhìn choáng váng!

Tình huống gì?

Người xem té xỉu?

Có người lúc này mở topic: "Này căn bản không nên a, lần trước ta nhìn Phí Dương ca nhạc hội, hiện trường cũng đúng là có hai cái người xem té xỉu, nhưng ca nhạc hội trang bị y tế đoàn đội đã đủ dùng a."

Tiện Ngu này ca nhạc hội là chuyện gì xảy ra?

Thế nào cũng không cần nhiều như vậy thầy thuốc a!

Ngư phụ này ca nhạc hội không có y tế đoàn đội sao?

Lại có người nói: "Nhìn hình như là chung quanh bệnh viện tạm thời phải người đên, nhìn này kích thước, ta hoài nghi té xỉu số người khả năng còn không ít!"

"Nghe cái ca nhạc hội làm sao sẽ té xỉu?"

"Bởi vì kêu quá điên cuồng, thiếu dưỡng rồi hả?"

"Không phải thiếu dưỡng, vậy kêu là hô hấp tính kiềm trùng độc, phổi lấy hơi quá thường xuyên, thiếu dưỡng chỉ là một người trong đó dụ nhân."

"Đầu năm nay ca nhạc hội cũng điên cuồng như vậy sao?"

" "

Một truyền mười, mười truyền một trăm.

Điều này thực thì tin tức rất nhanh liền lan tràn toàn bộ Internet, càng ngày càng nhiều kẻ ngốc mắt!

Cái này động tĩnh thật sự là huyền não quá lớn!

Đi qua cho tới bây giờ không có ai ca nhạc hội bên trên phát sinh qua động tĩnh lớn như vậy!

Hiện trường vòng ngoài.

Ca nhạc hội Phó Đạo Diễn rút cuộc đi ra tiếp nhận các phóng viên phỏng vấn, vô số phóng viên Microphone đều nhanh nhét vào trong miệng hấn rồi!

Bên ngoài quá loạn.

Ca nhạc hội quan phương phải nhất định cho ra giải thích, trấn an một chút những ký giả này, nếu không quay đầu trên mạng không chừng có cái gì ly kỳ bản tin đây.

"Xin lỗi!"

Phó Đạo Diễn lau qua cái trán mồ hôi nói: "Để cho mọi người lo lắng rồi, bởi vì Tiễn Ngư lão sư biểu diễn vô cùng kích động lòng người, đưa đến người xem hưng phấn quá độ, rất nhiều người cũng xuất hiện hô hấp tính kiềm trùng độc."

"Bao nhiêu người té xỉu?"

Phóng viên đồng thời hỏi ra quan tâm nhất vấn đề.

Phó Đạo Diễn hít một hơi dài, sau đó nói ra một cái con số kinh người:

"108 nhân."

Các phóng viên ngây người.

Có chút họ khan một tiếng, Phó Đạo Diễn bỏ tức tính nói:

"Trước mắt tuyệt đại đa số người xem đã thoát khỏi nguy hiểm, có một khác thân thể không tốt người xem rất cần tiên hướng bệnh viện cứu chữa, cũng may chúng ta không chế hiện trường, trước mắt không có cái mới hôn mê người xuất hiện."

Các phóng viên thậm chí quên tiếp tục hỏi vấn đề.

108 người hôn mê?

Náo đây?

Tốt nửa ngày mới có phóng viên phản ứng kịp: "Kết quả là dạng gì biểu diễn để cho người xem điên cuồng như vậy?"

"Tùng cái!"

Phó Đạo Diễn theo bản năng nói, sau đó giọng trở nên trịnh trọng: "Càng tình huống cụ thể tạm thời không mảnh nhỏ trò chuyện, chúng ta đầu tiên phải bảo đảm hôn mê người xem an toàn."

Phóng vấn sau khi kết thúc.

Nên video trong nháy mắt lưu truyền tới.

Trong lúc kèm theo vô số truyền thông tin tức tựa đề.

« Tiện Ngự ca nhạc hội người xem người bị hôn mê số cao đến 108 nhân! »

« Lục gia bệnh viện đồng thời phái ra y tế đoàn đội cứu viện Tiện Ngự ca nhạc hội hôn mê người xem! »

« Tiện Ngự ca nhạc hội người xem xuất hiện đại quy mô hô hấp tính kiềm trúng độc,

108 người lâm vào hôn mê! »

« sử thượng điên cuồng nhất ca nhạc hội, ước chừng 108 vị khán giả té xỉu!

»

« theo bên ta phóng viên bản tin, Tiện Ngự ca nhạc hội . »

Thấy thực thì đến tiếp sau này bản tin, đám bạn trên mạng đã hoàn toàn sợ ngây người!

Hôn mê 108 người?

Mấy chữ này có phải hay không là quá khoa trương?

Mười vạn người hiện Ca Nhạc Hội, không phải là không có Ca Vương Ca Hậu lái qua .

Cho dù là lúc trước người xem người bị hôn mê số cao nhất ghi chép, cũng còn kém rất rất xa mấy con số này chứ ?

Người khác hai chữ số đều khó khăn đột phá!

Tiện Ngự này trực tiếp bên trên ba vị đếm!

Tiện Ngự rốt cuộc làm cái gì?

Nhiều lắm điên cuồng biểu diễn, mới có thể để cho nhiều như vậy người xem hôn mê à?

"Mẹ ta, chẳng lẽ Tiện Ngự là hát cái gì điều tạc thiên bài hát mới?"

"Không đến nỗi chứ ?"

"Lợi hại hơn nữa bài hát mới, cảm giác cũng không phải để cho hơn 100 vị khán giả hôn mê chứ ?"

"Chắc chắn không phải nơi nào làm?"

"Ai nói cho ta biết kết quả này là chuyện gì xảy ra?"

"Quá hiếu kỳ rồi!"

"Bên trong kết quả xảy ra chuyện gì, cũng không thể là Tiệp Ngự hiện trường biểu diễn sinh con đi?"

"Ngọa tào!"

"Nhiều lắm hưng phấn a bên trong!"

"Bây giờ ta liền thật hận mình không mua được phiếu!"

"Ta gần như có thể tưởng tượng này Ca Nhạc Hội có nhiều rung động!"

"Yêu cầu quan phương mau thả ra ca nhạc hội video!"

"Tùy tiện tới điểm hiện trường biểu diễn ngoài lề, để cho ta cho đỡ thèm cũng tốt a!"

" "

Nhiệt lực soát xoát bình!

Vòng tròn bằng hữu xoát bình!

Vô số người gia nhập tràng này thảo luận!

Người bị hôn mê số 108!

Bắt đầu là mấy con số này thành thảo luận tiêu điểm!

Rồi sau đó.

Tiêu điểm lại biến thành "Tiệp Ngự ca nhạc hội rốt cuộc có bao nhiêu điên cuồng" cái nghi vấn này, để cho vô số người trong lòng tao ngứa không chịu được!

Giờ khắc này!

Tất cả mọi người đều đang chờ mong quan phương có thể sớm một chút thả ra ca nhạc hội video!

Mọi người quá hiếu kỳ là dạng gì biểu diễn để cho nhiều như vậy người xem kích động đến hôn mê!

Mà ở bên ngoài bị chần động.

Ồ chim nội bộ.

Bảo an không ngừng hành động.

Lâm Uyên một mực ở trên vũ đài phối hợp dẫn dắt.

Theo 108 vị hôn mê người xem lực tục bị vận đưa đi, tình huống rốt cuộc không chế được.

Lâm Uyên biểu diễn, cũng rốt cuộc lấy tiếp tục.

Cũng may.

Đến lúc này, ca nhạc hội cũng đúng là đến gần kết thúc.

Cắt đứt là tạm thời.

Lâm Uyên còn phải tiếp tục.

Đây là Lâm Uyên chức trách.

Mười vạn người mua vé vào sân, không thể nào bởi vì một ít hôn mê người xem mà kết thúc biểu diễn.

Mà lúc này.

Hiện trường người xem nhiệt tình cùng hét chói tai, cũng không có bị hôn mê sự kiện ảnh hưởng.

Moon walk vẫn thế, nhất định long trời lở đất!

Bốn bề khán đài!

Nhiệt nghị khí lãng ở sôi trào!

"Thật là nhiều người té xỉu!"

"Vừa mới cái kia biểu diễn thiếu chút nữa đem ta cũng nhìn hôn mê!"

"Cái kia vũ đạo rốt cuộc xảy ra chuyện gì!"

"Quá kinh khủng!"

"Moon walk?"

"Ta là nói quá kinh khủng, nhưng người vừa nói như vậy còn rất hình tượng!"

"Quả thật giống như moon walk, quá kinh khủng moon walk!"

"Kinh khủng nhất là cái kia 45 độ nghiêng về!"

"Kia căn bản không phải nhân loại có thể làm được!"

"Tại sao Tiệp Ngự có thể?"

"Hắn sẽ không phải là Alien đi!"

"Bây giờ ta đây đều đều là hắn vừa mới cái kia nghiêng về, có phải hay không là thị giác đặc hiệu a!"

"Ta dùng ống nhòm nhìn, tuyệt đối không phải đặc hiệu!"

"Ai nói Tiệp Ngự sẽ không vũ đạo!"

"Đây quả thực là Vũ Vương!"

"Không, Vũ Thần!"

"Đây chính là Tiệp Ngự trong miệng biết một chút điếm?"

"Thật đúng là giới ạ là trăm triệu điếm một cái!"

" "

Không còn có người hoài nghi Lâm Uyên sẽ không biết khiêu vũ!

Trước Tinh Mạng thả ra video, rõ ràng là một cái bom khói!

Không chỉ có người xem.

Hàng trước các minh tinh cũng ở đây châu đầu ghé tai.

Trịnh Tinh: "Khó trách vũ đạo trẻ như vậy mới xuất hiện!"

Diệp Tri Thu: "Này muốn bắt đầu liền lên vũ đạo, phía sau bài hát còn có nghe hay không rồi."

Hạ Phồn nói: "Bây giờ mọi người đây đều cũng là mới vừa cái kia biểu diễn."

Dương Chung Minh gật đầu: "Thực ra vừa mới cái kia bài hát khá vô cùng, nhưng hiển nhiên tất cả mọi người chỉ nhớ rõ vũ điệu."

Giản Dịch cảm khái nói: "Bây giờ nhìn lại hắn trang trí, áo sơ mi trắng quần đen, bạch bao tay đen lễ mạo, vớ trắng giày da đen, lại cảm thấy phi thường kinh điển!"

Trần Chí Vũ kích động: "Hình tượng này quá khốc rồi!"

Con mắt của Triệu Doanh Các mạo hiểm Tinh Tinh: "Nhất là hấn đánh một cái búng tay nhưng sau đó xoay người động tác ta thật là yêu thích rồi, 45 độ nghiêng về cái kia liền càng không cần phải nói, hấn giống như trên võ đài thân một dạng, trời mới biết Tiệp Ngự lão sư rốt cuộc là làm sao làm được, cũng không thấy trên võ đài có cô định đỉnh a!"

" "

Này Ca Nhạc Hội công bố sau rung động, tuyệt đối là hạch bạo nổ cấp!
Mà ở các phe cảm khái trung.

Mọi người thậm chí đều không thể nào chú ý tới, Tiệp Ngự đã bắt đầu rồi một vòng mới biểu diễn .

truyện

Tiên Đan Cho Ngươi Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hổ của tác giả.

Chương 677: Fur Elise toàn chức nghệ thuật gia ta trắng nhất

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Bốn bề đài.

Người xem cũng ở thảo luận moon walk.

Mọi người chú ý lực bị phân tán lợi hại.

Cho dù là Lâm Uyên chính mình, đều không cách nào tùy tiện Tiêu Nhi moon walk đối người xem rung động, cho tới tiếp theo vài bài hát cũng không có đem người xem sự chú ý cho hoàn toàn bắt!

Moon walk vùng thế nào tiếp?

Hết lần này tới lần khác...

Hết thấy các thứ này đều là Lâm Uyên chính mình tạo thành.

Hàng trước.

Chú ý tới người xem đối moon walk nóng nảy trào dâng thảo luận, Phí Dương bỗng nhiên cười có chút cô quái: "Không nghĩ tới Tiệp Ngự lão sư cũng có không tiếp nổi vùng..."

Giang Quỳ cười khò:

"Vừa mới cái kia vũ đạo quá nổ, chúng ta cùng tiến lên cũng không tiếp nổi."

Tôn Diệu Hỏa ha ha cười to: "Không tiếp nổi cũng không sao, ngược lại đây là học đệ chính mình vùng, hôm nay này ca nhạc hội hiệu quả đã hoàn toàn nổ!"

"Lời là nói như vậy, nhưng ta vẫn là lần đầu tiên thấy Tiệp Ngự lão sư ở trên đài bó tay toàn tập."

Triệu Doanh Các mở miệng.

Chuyên nghiệp ca sĩ môn cũng nhìn thấu Tiệp Ngự làm khó.

Trịnh Tinh Dương Chung Minh đợi khúc phụ, tự nhiên cũng nhìn ra được.

Duẩn Đông suy nghĩ một chút, nói: "Hôm nay có thể đánh bại Tiệp Ngự chỉ có Tiệp Ngự."

Diệp hương đông chế nhạo nói: "Đây chính là người một mực đưa cho hấn lý do?"

Trịnh Tinh không có phúc hậu cười.

Dương Chung Minh chính là nhú mày.

Như vậy kết thúc phương thức, có thể không phù hợp Tiệp Ngự phong cách.

Thật chẳng lẽ muốn cho toàn bộ người xem đắm chìm trong vũ đạo cuồng hoan trung, cho đến ca nhạc hội kết thúc?

Chuyên nghiệp âm nhạc nhân có suy nghĩ.

Người xem lại không để ý tới nhiều như vậy.

Bọn họ vẫn còn ở nóng nảy trào dâng thảo luận.

Mà ở thảo luận gian.

Trên võ đài chẳng biết lúc nào lên, nhiều hơn một máy Đàn dương cầm.

Trước dương cầm.

Lâm Uyên đổi lại một bộ màu trắng âu phục, ngồi yên lặng.

Bỗng nhiên.

Tay hắn phát qua rồi phím đàn.

Rồi sau đó.

Thanh âm của hắn truyền khắp toàn trường: "Cuối cùng biểu diễn, một bài Đàn dương cầm khúc hiến tặng cho mọi người."

Bá bá bá!

Người xem sự chú ý rốt cuộc bị ngăn ngui hấp dẫn tới.

Mặc dù moon walk rung động vẫn lưu ở tại bọn hắn trái tim vang vọng.

"Đàn dương cầm khúc?"

"Kết thúc biểu diễn là thuần âm nhạc?"

"Chẳng lẽ là « Mộng Trung Hôn Lễ » ?"

"Đại khái suất là bài hát kia."

"Ta siêu cấp thích « Mộng Trung Hôn Lễ » , đây là Ngự phụ êm tai nhất Đàn dương cầm khúc!"

"Các người có không có cảm thấy, Ngự phụ thật là đẹp trai!"

"Nói nhảm!"

"Hắn mặc đồ trắng âu phục, thật là giống như là Manga bên trong đi ra vương tử!"

"Ta còn là muốn nhìn Ngự phụ khiêu vũ."

"Nếu có thể lại một lần nhìn Ngự phụ vũ đạo là tốt."

"Cái kia vũ đạo có cơ hội ta nhất định phải học!"

"..."

Đề tài lại kéo hồi vừa mới vũ điệu.

Cho dù là Tiệp Ngự sử dụng Đàn dương cầm, mặc vào bạch âu phục, cũng không thể hoàn toàn đem người xem sự chú ý tập trung lại.

Hiện trường lần nữa náo nhiệt lên.

Mà đang ở phần này náo nhiệt trung.

Lâm Uyên tay, bỗng nhiên phát qua phím đàn...

Lưu thủy tổ khúc nhạc trung, âm phù với đầu ngón tay hắn chảy xuôi.

Ôn nhu.

Ngọt ngào.

Còn kèm theo chút thương cảm.

Người xem tiếng thảo luận, bỗng nhiên trở nên yêu đi rất nhiều.

...

Hàng trước.

Dương Chung Minh biểu tình hơi dỗi: "Tân bài hát?"

Trịnh Tinh như có điều suy nghĩ: "Ta cho là « Mộng Trung Hôn Lễ » ."

Ánh mắt của Duẫn Đông đông lại một cái, nhìn về phía trên đài.

Diệp Tri Thu biểu tình nghiêm túc: "Bài hát này..."

"Kính điển mùi vị."

Vũ Long giọng phức tạp tiếp lời.

Còn bên cạnh ca sĩ môn, biểu tình dần dần trở nên kinh ngạc.

Trước dương cầm.

Lâm Uyên thân thể êm ái lắc lắc.

Đàn kia âm thanh giống như gương cánh Hồ Điệp, chớp linh động cánh,

bay về phía toàn bộ người xem bên tai.

...

Bốn bề đài khán đài.

Càng ngày càng nhiều nhân dừng lại thảo luận.

Phần lớn ánh mắt, lục tục nhìn về phía sân khấu.

Phổ thông người xem không có khúc phụ cấp năng lực giám thưởng,

Nhưng này không có nghĩa là bọn họ không có phân biệt thật xấu năng lực.

Bài hát này, rất êm tai.

Không thua gì « Mộng Trung Hôn Lễ » !

Thậm chí...

Còn có ý nhị nhi?

Đây là bài hát gì?

Có người trừng con mắt lớn, tựa hồ muốn từ chung quanh lấy được câu trả lời.

Nhưng mà ai cũng không nói ra bài hát này tên gì.

Bởi vì này đúng là một khúc mới tử.

Còn chưa phát hành quá bài hát.

Beethoven « Fur Elise » !

Đây chính là Lâm Uyên dùng để ca nhạc hội kết thúc tác phẩm!

Vâng.

Muốn tiếp moon walk vùng, chỉ có thể đi ngược lại con đường cũ!

Moon walk là cực hạn nổ tung!

Mà « Fur Elise » chính là cực hạn ôn nhu cùng an tĩnh.

Êm ái nhạc khúc, giống như thanh tuyền lưu chảy.

Phím đàn lộ ra quang.

Bài hát bộc phát uyển chuyển động lòng người.

Dần dần.

Có người xem nhẹ nhàng nhắm lại con mắt.

Nội tâm bởi vì moon walk mà sinh ra xao động, giờ phút này đang ở dần dần bình tĩnh.

Hiện trường.

Càng ngày càng an tĩnh.

Này giống như là một trận gột rửa tâm linh âm nhạc hội.

Kinh điển điệp khúc thức, lẫn nhau quán vòng quanh.

Khi thì đi lên.

Lúc mà lặn xuống.

Lâm Uyên tốc độ tay cũng không nhanh.

Nhưng festival âm nhạc tâu cũng không hiện lên những trầm.

Không có huyền kỹ.

Chưa từng có trọng Cầm Âm.

Dưới chân bàn đạp kết hợp mỗi một đạo vận luật.

"Đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng..."

"Đặng đặng đặng đặng..."

"Đặng đặng đặng đặng..."

"Đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng đặng..."

Vần chân trung.

Phảng phất có thiếu nữ gương mặt hiện lên.

Ôn nhu.

Mỹ lệ.

Hiện trường hoàn toàn an tĩnh lại.

Mà Lâm Uyên tốc độ tay lần đầu tiên tăng nhanh.

Theo liên tiếp đi lên tam liên âm, âm nhạc hoạt bát đứng lên.

Lưu loát bán âm cấp bắt đầu dưới đây đi âm điệu phơi bày.

Chủ đề kháu chặt.

Ước chừng tam bốn phút khoảng đó.

Lâm Uyên tay, rút cuộc ở bán không dừng lại.

Chỉnh thủ nhạc khúc vui mừng vui sáng trong bầu không khí kết thúc.

Rất ngắn.

Bài hát này vốn là Beethoven một cái âm nhạc kịch ngắn.

Mặc dù ngắn ngủi, nhưng ở một cái khác thời không hưởng dự thế giới!

Người xem trở về chỗ Đàn dương cầm khúc dư âm.

Bọn họ lần đầu tiên quên mất moon walk mang đến rung động.

Giống như là ăn biến thái món cay vật sau đó, bỗng nhiên uống một chén làm canh.

Rộn ràng diệt hết.

Nội tâm bình tĩnh mà sười ầm.

Phảng phất ở chim bên trong không chỉ nơi nào đầu xạ vào một đạo mặt trời, đề cho người thư thái.

Đây là một loại phương thức khác rung động.

Không có cuồng loạn thét chói tai.
Không có cuồng oanh loạn tạc ánh đèn.
Càng không có quăng mớ hồ tiếp ứng đèn.
Cái này ca nhạc hội, một lần nổ tung đèn để cho người ta ngừng thở.
Nhưng cuối cùng.
Vạn sự vạn vật bình tĩnh lại.
Mọi người cảm nhận được, là trước đó chưa từng có thỏa mãn.
Nguyên lai kinh hãi nhất vui ở chỗ này.
Ngọt bùi cay đắng...
Cũng cô đọng ở tôi nay ở chim.
Sau đó vô số năm, này Ca Nhạc Hội cũng sẽ điêu khắc ở một trăm ngàn người xem trong trí nhớ.
Có tiếng vỗ tay vang lên.
Rồi sau đó toàn bộ người xem đều bắt đầu đánh phía trước hai tay.
Đùng đùng trong tiếng vỗ tay, Lâm Uyên đứng dậy cúi người.
Hắn làm được.
Cuối cùng biểu diễn, tiếp nhận moon walk cho người xem mang đến rung động.
Lấy mưa thuận gió hoà nhuận không tiếng động hình thức.
Hàng trước.
Tôn Diệu Hòa bỗng nhiên mở miệng lầm bầm: "Tháng sau mùa giải bảng, muốn giết điên rồi."
Bên cạnh ca sĩ cũng không nói gì.
Nhưng mỗi người, cũng không chút do dự gật đầu một cái.
Này Ca Nhạc Hội, xuất hiện chừng mấy thủ bài hát mới.
Này vài bài hát mới chất lượng, cùng xuất hiện ở mùa giải trên bảng, đem sẽ tạo thành một trận thảm thiết tru diệt!
Hiện trường tất cả mọi người đều có thể đoán được!
"Bài hát này tên gì?"
Trịnh Tinh mở miệng.
Dương Chung Minh nhìn một chút màn hình lớn bên trên hiện lên giới thiệu chương trình, mở miệng nói: "« Fur Elise » ."
Đến chậm giới thiệu chương trình.
Theo Đàn dương cầm khúc "Fur Elise" bốn chữ, tiến vào hiện trường người sở hữu tầm mắt ——
Ca nhạc hội kết thúc.
truyện
Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta
, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 678: Tiễn Ngự là nằm vùng đi

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Ổ chim bên ngoài.

Dải cách ly chung quanh.

Bảo an kết bè kết đội.

Mặc cảnh sát đồng phục môn duy trì trật tự.

Đại biểu các đại các ký giả truyền thông trường thương đoàn pháo, đem cửa ra hành lang vây nước chảy không lọt!

"Hắn sắp kết thúc rồi chứ?"

"Này cũng tốt mấy giờ rồi."

"Phía sau hắn không có người xem té xỉu."

"Ta thiên, đều choáng váng hơn một trăm cái, ngươi còn muốn kiểu nào?"

"Ta không cách nào tưởng tượng là dạng gì biểu diễn đưa tới người xem khoa trương như vậy phản ứng!"

"Ổ chim cách âm tính tốt như vậy, chúng ta ở bên ngoài vẫn có thể nghe được bên trong khen Trương Động tĩnh, nói rõ hiện trường thật phi thường điên cuồng!"

"Nếu có thể tại nội bộ quay chụp là tốt."

"Không chỉ có chúng ta, bây giờ Tần Tề Sở Yên Hàn toàn bộ bạn trên mạng cũng muốn biết bên trong kết quả xảy ra chuyện gì."

" . "

Các phóng viên khí thế ngất trời thảo luận, từng tia ánh mắt từ nhìn chòng chọc cửa ra, bên trong viết đầy mong đợi cùng khát vọng!

Bỗng nhiên.

Ổ chim cửa ra đại môn kéo ra.

Ngay sau đó.

Nhóm đầu tiên người xem đi ra.

"Đi ra!"

Các phóng viên giống như trong biển rộng người thấy mùi máu tanh nhi Sa Ngự, hai mắt gần như hiện lên lục quang, đói khát nhìn trước mắt đám này người xem!

Tập thể tính xao động!

Ổ quan phương làm ra chính thức nói rõ trước, muốn biết bên trong xảy ra chuyện gì, hỏi người xem là tối trực quan.

"Ta đi ."

Vương Vũ cùng bạn gái nắm chặt tay đi ra, nhìn thấy bên ngoài nhiều như vậy gào khóc đòi ăn phóng viên, theo bản năng ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Nhiều ký giả như vậy?

Chu Mộng cũng bị bên ngoài trận thế sợ hết hồn.

Lúc này.

Vô số máy quay phim đối cho phép bọn họ, ken két kết chính là một hồi chột vồ!

"Xin hỏi các người đối với Tiệp Ngự ca nhạc hội đánh giá thế nào?"

Trước nhất đi ra trên trăm vị người xem trực tiếp bị các phóng viên tầng tầng ngăn lại.

Đám này người xem biểu tình nhất thời kích động!

Ca nhạc hội bên trên đủ loại cuồng oanh loạn tạc, đã sớm để cho đám người này hưng phấn đến không được.

Với uống rượu say tựa như, đám này người xem nói chuyện giọng đơn giản là một cái so với một cái đại ——

"Toàn bộ hành trình năng lượng cao!"

"Nổ tung người hiểu không?"

"Sử thượng điên cuồng nhất ca nhạc hội, không ai sánh bằng!"

"Thét chói tai, thét chói tai, hay lại là thét chói tai, bây giờ ta cuồng hống đều nhanh bốc khói, Tiệp Ngự tại sao có thể ưu tú như vậy!"

Cái này người xem thanh âm ách đến không được.

"Ta vốn là đối Tiệp Ngự không có cảm giác gì, vì theo bạn gái mới nhìn Tiệp Ngự ca nhạc hội, nhưng sau khi xem xong ta thành Tiệp Ngự fan cứng!"

Một người thanh niên người xem cảm khái nói.

"Kêu Ngự phụ!"

Bên cạnh bạn gái cường chen một câu.

"Ngự phụ ngừ phê!"

Bạn trai cầu sinh dục cực mạnh.

"Này Ca Nhạc Hội là hoàn mỹ, đủ loại trên ý nghĩa!"

"Tiệp Ngự có thể để cho người khóc, cũng có thể cho người cười, có thể để cho người rung động đến trợn mắt hốc mồm, cũng có thể cho người cảm nhận được nội tâm yên lặng, nếu như lần sau Tiệp Ngự còn làm ca nhạc hội, ta nhất định phải tới lại một lần nhìn!"

"Tôi nay nhất định để cho ta cả đời đều khó mà quên được!"

"Nếu như không có thân ở trong đó, người không cách nào tưởng tượng hiện trường có bao nhiêu rung động, làm 108 danh hôn mê người xem bị cao giờ cao khỏi đỉnh đầu, khả năng lại cũng không có ca sĩ có thể sao chép tôi nay cấp độ sử thi hình ảnh!"

" "

Chu Mộng cùng Vương Vũ cũng bị phóng viên phỏng vấn.

Wang Vũ mở miệng nói: "Không mua được phiếu người xem sẽ không biết bọn họ rốt cuộc bỏ lỡ cái gì."

Chu Mộng bổ sung nói: "Tê cả da đầu, tim gần như ngưng đập, đại não đầy máu, cuồng loạn thét chói tai, nổi da gà bầy kín toàn thân, ta nên vui mừng ta không có bệnh tim, điều này thật sự là thật là làm cho người ta điên cuồng!"

" "

Toàn bộ được phóng người cũng với hít thuốc lắc tựa như!

Một ít tương đối hướng bên ngoài người xem, càng là ở trong phỏng vấn thao thao bất tuyệt!

Các phóng viên ngây ngẩn.

Người xem nhiệt tình cùng điên cuồng vượt xa khỏi rồi bọn họ tưởng tượng!

Làm các phóng viên muốn càng thâm nhập phỏng vấn lúc.

Ca nhạc hội lồi ra.

Bỗng nhiên có mấy tên cảnh sát, đè một cái đầu bên trên mang mặt nạ nhân đi qua.

Tình huống gì?

Đi ra ca nhạc hội người xem sừng sờ.

Đang ở ký giả phỏng vấn môn cũng trợn mắt hốc mồm.

Mà ở những thứ này chờ dẫn trong tâm mắt.

Càng ngày càng nhiều trên đầu mang mặt nạ màu đen nhân, bị cảnh sát áp vận đi ra.

"Trách đây là?"

Người sở hữu giật mình trong lòng!

Đám người này là phạm chuyện gì?

Ở ca nhạc hội bên trên đảo loạn?

Chốc lát ngốc lảng sau đó, các phóng viên điên cuồng vây lại, theo sát cảnh sát thúc thúc:

"Xin hỏi những người này là."

"Người xem."

Cầm đầu cảnh sát biểu tình nghiêm túc: "Các vị nhường một chút, phối hợp cảnh sát chúng ta công việc, những người này muốn áp vận đến sở cảnh sát!"

"Thật tốt!"

Mọi người rất phối hợp cảnh sát công việc.

Nhưng phóng viên nghi vấn không có đình chỉ, y theo rập khuôn đi theo:

"Vì sao lại có người xem bị dẫn độ."

"Bọn họ không phải phổ thông người xem!"

Cầm đầu cảnh sát nghỉ chân, một bên để cho những cảnh sát khác tiếp tục áp tải, vừa cùng phóng viên giải thích: "Bọn họ là đào phạm, trong đó có một cái đào phạm chạy án rồi 25 năm, thẳng đến hôm nay mới sa lưới!"

Nói đến đây.

Cảnh sát sắc mặt có chút cổ quái: "Vì nhìn Tiệp Ngự ca nhạc hội, bọn họ không tiếc bí quá hóa liều."

Phóng viên: ???

Trong người xem có đào phạm?

Có muốn hay không chơi đùa như vậy kích thích à?

Này thật tốt giải trí tin tức, thế nào cảm giác phải đi hướng pháp chế tin tức tiết tấu?

Bên cạnh người xem cũng bối rối.

Cáp?

Vừa mới giữa chúng ta, lại còn ẩn tàng một ít đào phạm?

Đào phạm cũng nhìn ca nhạc hội! ?

Ngọa tào!

Tin tức lớn a!

Mộng bức sau đó, phóng viên hưng phấn, âm thanh run rẩy nói: "Xin hỏi các người là thế nào bắt đào phạm?"

"Tiệp Ngự ca nhạc hội trang bị mới nhất ảnh hình người phân biệt hệ thống, này cho chúng ta công việc cung cấp rất nhiều tiện lợi, cuối cùng ca nhạc hội phân biệt đào phạm số lượng tổng cộng là 56 danh, trong đó có vài tên tinh tiết tương đối tồi tệ đào phạm, chúng ta ở mở màn trước là được công áp dụng dẫn độ hành động, mà có chút đào phạm chính là ở ca nhạc hội đang tiên hành, bị chúng ta liên lạc các Châu Cảnh Vụ hệ thống nhất lên hợp tác giám định rồi đi ra, vì không đưa tới xôn xao, chúng ta chỉ có vào thời khắc này mới áp dụng hành động, bây giờ 56 danh đào phạm đã toàn bộ lọt vào lưới pháp luật, mọi người có thể yên tâm."

Cảnh sát lộ ra một nụ cười:

"Nơi này cũng phải cảm tạ Tiệp Ngự, vì cảnh sát chúng ta ra rất nhiều rồi lực, nếu như không có ca nhạc hội hấp dẫn, có lẽ đám người này sẽ còn tiếp tục lên trôn, trở thành xã hội không an định nhân tố."

Phóng viên: " . "

Đám người này rất nhiều đều là kinh nghiệm phong phú lão ký giả.

Bọn họ đại đại Tiểu Tiểu làm qua vô số ca sĩ ca nhạc hội sau khi kết thúc người xem phỏng vấn.

Cái gì tình cảnh bọn họ không bá kiến?

Được rồi .

Hôm nay tràng diện này bọn họ là thật không bá kiến!

Cái gì nha đều là! ?

Này mẹ nó rốt cuộc là cái gì ca nhạc hội à?

Người nói hiện trường có 108 cái người xem té xỉu thì coi như xong đi!
Cảnh sát lại còn mượn ca nhạc hội đồng người xem hấp dẫn, thành công chớp
được hơn năm mươi danh đào phạm?
Điên rồi sao cũng!
Liên vì nhìn Tiệp Ngư ca nhạc hội?
Các người đám người này có phải hay không là quá liều mạng?
Người khác phải đi nghe ca nhạc!
Các người là đi chơi bạc mạng a!
Giờ khắc này, kiến thức rộng các phóng viên cảm giác mình với cái thế giới
này nhận thức đều phải bị lật đổ!

---

ps: Cảm tạ 【 Trollololol 】 【 Tiểu Địch Âu thích xem thư 】 【 a thất còn
】 ba vị đại lão minh chủ, vì các đại lão dâng lên đầu gối ？ ●, thuận
tiện yêu cầu một phiếu cuối tháng, ô bạch tiếp tục viết.
// vụ bắt người này hình như Trương học hữu cũng có mấy lần :)) đại loại
lần nào tổ chức show ca nhạc cảnh sát cũng bó được vài tên tội phạm :)
truyện
Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta
, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh
hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 679: Ta đại đao đã đói khát khó nhịn

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Lúc này khoảng cách Tân Văn Báo Đạo Tiệp Ngự ca nhạc hội có hơn một trăm tên người xem té xỉu sự tình kết thúc còn không bao lâu, đám bạn trên mạng vẫn còn ở khí thế ngất trời thảo luận Tiệp Ngự ca nhạc hội rốt cuộc có bao nhiêu điên cuồng mới đưa đến nhiều như vậy người xem té xỉu đâu rồi, bỗng nhiên lại có một cái nặng ký tin tức kèm theo toàn bộ lưới đẩy đưa, nhảy vào vô số bạn trên mạng trong tầm mắt:

【 Tiệp Ngự mười vạn người ca nhạc hội chính thức kết thúc, hiện trường 56 danh tội phạm trốn trại rơi vào lưới pháp luật! 】

Cáp?

Tội phạm trốn trại?

Êm đẹp ca nhạc hội thế nào với tội phạm trốn trại dính líu quan hệ rồi .

Đám bạn trên mạng hơi lộ ra mờ mịt điếm vào tin tức, mà khi nhìn xong nội dung tin tức, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt!

Sau một khắc!

Thôi phù một tiếng!

Tần Tề Sở Yên Hàn!

Các Châu cũng cười điên rồi!

"Ha ha ha ha ha ha ha ha Hàaa...!"

"Cười chết ta rồi!"

"Còn có loại này thao tác?"

"Hơn năm mươi cái tội phạm trốn trại mua vé nhìn Tiệp Ngự ca nhạc hội, kết quả trực tiếp bị cảnh sát một lưới bắt hết rồi hả?"

"Hàng năm tôi hoang đường tin tức ra đời!"

"Nếu như không phải có video phỏng vấn, ta mẹ nó gần như cho là đây là đầu cái không đáng tin cậy tiêu biên hiện biên tiết mục ngắn!"

"Ngự phụ này ca nhạc hội cũng quá điên cuồng đi!"

"Quốc thái dân an. Tiệp Ngự? ? ?"

"Ngự phụ ở nơi này là đại chúng minh tinh a, này mẹ nó rõ ràng là tội phạm trốn trại khắc tinh a!"

"Cũng còn khá không đi xem Ngự phụ ca nhạc hội (đầu chó) "

"Người ngược lại là muốn đi nhìn, người giành được đến phiếu mà!"

"Khoan hãy nói, đám này tội phạm trốn trại cướp phiếu có một tay ."

"Ta hoài nghi bọn họ phiếu là đánh cướp tới (che mặt khóc) "

"Tội phạm trốn trại: Có nội gián, kết thúc giao dịch!"

"Ngư phụ tuyệt bích cảnh sát là năm vùng!"

"Hàng năm pháp trị nhân vật trù Tiễn Ngư ra không còn có thể là ai khác!"

"Ngư phụ tuyệt bích cảnh sát là phải tới bắt tội phạm trốn trại năm vùng!"

" "

Đám bạn trên mạng là thực sự cười rút!

Này ca nhạc hội yêu nga tử cũng quá nhiều đi?

Hôn mê hơn một trăm cái vẫn không tính là, lại còn bắt hơn năm mươi cái tội phạm trốn trại.

Đám người này vì nhìn biểu diễn thật sẽ quá liều mạng!

"Quả nhiên chúng ta không cướp được phiếu là có nguyên nhân!"

"Vớí đám này mẫng phu so vớí, chúng ta còn kém xa đây!"

"Là ta không xứng nhìn Ngư phụ ca nhạc hội!"

"Tội phạm trốn trại: Vào ngục không vì cái gì khác, liền vì ra tù thời điểm nghe một bài « làm lại từ đầu » !"

"Ha ha ha ha, Ngư phụ quả nhiên là phạm nhân chi hữu, sống ở pháp chế trong tin tức minh tinh!"

"Trước phục hình nhân viên ra tù thời điểm song ca Ngư phụ « làm lại từ đầu » thì coi như xong đi, vào lúc này Ngư phụ lại trực tiếp cho ngục giam chuyển vận tội phạm trốn trại rồi hả?"

"Trước nhất bị bắt mấy cái là thảm nhất!"

"Bí quá hóa liều, muốn nghe ca nhạc hội, kết quả còn không chờ ca nhạc hội bắt đầu nhân liền tiến vào."

"Đám kia nghe xong ca nhạc hội bị bắt, đáng giá!"

" "

Không chỉ có tội phạm trốn trại tin tức.

Ca nhạc hội người xem trong phòng vẫn kích động phản ứng cũng để cho đám bạn trên mạng nhìn trợn mắt hộc mồm!

Đám người này sao với uống rượu giả tựa như?

Thật có như vậy tư lự sao?

Có thể nói:

Đám bạn trên mạng mặc dù không có bản thân kinh nghiệm ca nhạc hội hiện trường, nhưng cùng ca nhạc hội liên quan dựa, để cho bọn họ ăn trọn vẹn!

Nhiệt lục soát!

Vòng tròn bằng hữu!

Bộ lạc Blog!

Tiến Ngư ca nhạc hội mấy tổ máu chốt từ lại lần nữa xoát bình!

Mọi người điên cuồng nhiệt nghị đồng thời.

Người xem đôi ca nhạc hội hiện trường video công khai phát hình mong đợi, cũng ngưng tụ tới cực điểm!

"Mau thả ra video đi!"

"Ta đại đao đã đói khát khó nhịn!"

"Yêu cầu công khai!"

"Thu lệ phí đều được!"

"Không xem được hiện trường, dù là tới điểm cơm chụp đều được a, ít nhất để cho ta cho đỡ thèm."

"Tổ chức phương nghe đến đại chúng tiếng hô rồi không!"

"Chúng ta muốn xem Ngũ phụ rốt cuộc là thế nào đem đám người này làm điên!"

"Khóa này người xem không được a, phỏng vấn không một cái có thể tới điểm trái cây khô!"

"Bán phiên chết ở đâu rồi, ai làm cho ta chút hiện trường video, nặng nề có phần thưởng!"

"Người tìm bán phiên mua đồ chơi này?"

"Bán phiên: Đầu tiên ta phải cướp được phiên,

Thứ yếu ta phải đem điện thoại di động mang vào, cuối cùng ta phải bảo đảm chính mình không sa lưới."

" "

Người xem vò đầu bứt tai!

Trong lúc nhất thời tâm lý càng ngứa ngáy!

Này ca nhạc hội giống như một mọt nhọc tiểu yêu tinh, sống chết không vào vào chính đề .

Mọi người rục rịch!

Đã không thể chờ đợi!

Đang lúc này, có một nhìn ca nhạc hội người xem, bỗng nhiên ở bộ lạc bên trên ban bố như vậy một cái trường văn:

"Các người biết Truyền Thuyết Trung Hải yêu ngâm xướng sao?"

"Các người biết « phô trương » còn có một càn nỏ phiên bản sao?"

"Các người biết Tiên Ngự tinh thông mấy Châu phát biểu sao?"

"Các người biết moon walk sao?"

"Các người biết Tiên Ngự cao âm cao bao nhiêu sao?"

"Các người biết Tiên Ngự mới nhất Đàn dương cầm khúc so với « Mộng Trung Hôn Lễ » cũng còn khá nghe sao?"

"Các người biết ."

" "

Đám bạn trên mạng sững sốt.

Mặc dù không biết người này đang nói gì.

Nhưng nghe thật giống như dáng vẻ rất lợi hại?

Tâm hồn đen tối!

Chúng ta là cho người tiết lộ điểm ca nhạc hội nội dung, người quang ở nơi này khoe khoang là chuyện gì xảy ra?

Phần nộ đám bạn trên mạng tiếp tục gom ca nhạc hội tin tức.

Rốt cuộc có một ít trái cây khô loại trả lời.

"Đại khái tổng kết một chút Ngu phụ ca nhạc hội đi, mở đầu Hải Yêu ngâm xướng, tuyệt mỹ thanh tuyến đề cho người ta lổ tai mang thai, sau đó hát thủ thuyền bản mới bản « phô trương », nổ tung như vậy hiện trường hiệu quả, ngoài ra còn bao gồm không chỉ một thủ bài hát mới ở ca nhạc hội bên trên lần đầu hát vang, những thứ này bài hát mới Ngu phụ biểu diễn ra kinh khủng phát biểu thiên phú, trong đó một thủ ca khúc vận dụng cao âm đại khái ở toàn bộ Lam Tinh cũng cực kỳ hiếm thấy, về phần moon walk, cái này ta không cách nào dùng lời nói mà hình dung được, các người chỉ cần biết hiện trường người xem đại quy mô té xỉu chính là từ nơi này chỉ vũ khúc bắt đầu là được, rung động nhất là kết vĩ Đàn dương cầm khúc, Ngu phụ siêu thần, toàn trường đoàn diệt!"

Nói là trái cây khô, nhưng không có video.

Quang những thứ này vẫn tự, sẽ để cho đám bạn trên mạng nhìn sừng sốt một chút.

Kết quả chính là .

Mọi người chẳng những không có lấy được một chút thỏa mãn, ngược lại bộc phát vô đầu bứt tai, cả người khó nhịn!

Mong đợi giá trị nổ tung!

Càng muốn nhìn diễn xướng hội thể nào phá...!

Đương nhiên là thúc giục quan phương vội vàng giao ra video!

Vạn người Huyết Thư hiểu một chút?

Quét quét quét!

Vô số người bắt đầu thúc giục!

Đến từ năm châu tiếng hô, để cho Tinh Mang đều cảm giác được áp lực thật lớn!

Làm ca nhạc hội Tổng Đạo Diễn, Đồng Thư Văn bộ lạc bình luận khu càng bị tiếng thúc giục âm che mắt!

"Đang ở gấp không thể tận, mọi người không nên gấp, chúng ta đầu tháng sau sẽ chính thức công bố ."

Đồng Thư Văn không phát không được động tĩnh tới trấn an xao động đám bạn trên mạng.

Vì bảo vệ mua vé người xem quyền lợi, ca nhạc hội là không thể rất sớm thả ra video.

Trong này còn có một cái rất nguyên nhân trọng yếu:

Tiền Ngu ở ca nhạc hội bên trên bài hát mới muốn tham dự tháng sau đánh bảng!

Tháng này phát hành lời nói, đánh bảng có chút không còn kịp rồi.

Dựa theo Lam Tinh mùa giải bảng quy định:

Thông qua ca nhạc hội loại này đường dây đặc thù phát hành bài hát mới, chỉ cần không có ở âm nhạc Website công khai phát hành, kia là có thể dùng làm lần nguyệt đánh bảng.

Nếu như ca nhạc hội video bây giờ phát hành, vậy những thứ này ca khúc cũng chỉ có thể tham gia tháng này mùa giải bảng.

Từ những nguyên nhân này.

Coi như bạn trên mạng thúc giục lợi hại, mọi người cũng phải nhất định đến tháng sau ban đầu, mới có thể thấy được chính thức bản ca nhạc hội video.

Không có biện pháp.

truyện

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 680: Cố Tịch tới

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Sau đó thời gian toàn bộ lưới cũng ở thảo luận Tiệp Ngự ca nhạc hội sự tình, trong lúc ngược lại là có một ít video lưu truyền tới, nhưng phần lớn rất mơ hồ, hơn nữa đúng đưa lợi hại, thể nghiệm cảm so với thương bản điện ảnh còn kém, không gây ra động tĩnh gì, mọi người hay lại là muốn nhìn quan phương chính thức bản ca nhạc hội video.

Về phần Lâm Uyên, chính là đem Ngự Vương Triều ca sĩ môn tụ tới công ty.

Bây cá hội tụ ở Lâm Uyên phòng làm việc.

Cũng không ai biết Lâm Uyên cái gì mục đích.

Mọi người giương mắt nhìn Lâm Uyên.

"Là như vậy."

Lâm Uyên nhìn về phía bây cá, không có vòng vo:

"Ta ở ca nhạc hội trước nhất cộng hát Ngũ Thủ bài hát mới, nếu như có mình thích tác phẩm, ở nơi này thử một chút độ phù hợp, thích hợp lời nói có thể trực tiếp chuẩn bị thu âm phát hành."

Bây cá ngây ngẩn.

Ca nhạc hội bài hát mới nhận lãnh?

Sau một khắc!

Bây cá bỗng nhiên kích động!

"Ca nhạc hội bên trên kia vài bài hát chính thức phát hành phiên bản, ngài không tính chính mình biểu diễn?"

"Giao cho chúng ta hát?"

"Tại sao chúng quy làm như thế?"

"Ngài cũng có thể chính mình hát a!"

"Không năm quyền chuyện cũng nghĩ chúng ta."

"Lại nói chúng ta hát cũng không ngài tốt như vậy."

Tôn Diệu Hòa, Trần Chí Vũ, Giang Quỳnh, Triệu Doanh Các, Ngụy Hảo Vận còn có Hạ Phần mấy người mồm năm miệng mười mở miệng.

Lâm Uyên ngoài ý muốn.

Hắn lúc trước cho bài hát của mọi người, tất cả mọi người là thật vui vẻ nhận lấy, không nghĩ tới lần này lại có điềm từ chối ý tứ.

Là bài hát không tốt sao?

Hiển nhiên không phải như vậy.

Nội tâm thoáng qua một tia khác thường, Lâm Uyên trên mặt trước sau như một bình tĩnh, chỉ ánh mắt của là lại nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa.
Hắn không quen đối phó như vậy tình cảnh, chỉ có thể thỉnh Thần kỳ Diệu Hỏa học trưởng hỗ trợ.

"Được rồi."

Tôn Diệu Hỏa cười khổ bước ra khỏi hàng.

Bị học ánh mắt của đệ phong tỏa, là hắn biết chính mình tiếp theo vô tích sự rồi.

Cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, chính mình lại có thể đọc hiểu học ánh mắt của đệ rồi.

"Tề Ngữ bản « phô trương »!"

Tôn Diệu Hỏa trực tiếp làm ra lựa chọn:

"Bài hát này coi như học đệ không cho ta, ta cũng muốn ca khúc cover lại thử một chút, lần đầu tiên nghe ta cũng cảm giác nó phi thường thích hợp ta, còn dư lại bài hát của hạ, mọi người không chọn lời nói, ta cũng sẽ không khách khí."

"Ta!"

Mọi người vốn là còn nhiều chút do dự, nhưng thấy Tôn Diệu Hỏa hàng này da mặt so với thành tường còn dày hơn, dứt khoát cũng không kiên trì, nếu không tiện nghi khởi không phải để cho Tôn Diệu Hỏa một người chiếm:

"Liên « ba ngày ba đêm » đi."

Triệu Doanh Các đối cao âm ca khúc rất có hứng thú.

Bên cạnh Trần Chí Vũ trừng lớn con mắt: "Phải là «beatit » a!"

Hắn một mực thích tương đối Rock phong cách.

"Ta có thể hát «lemon » sao?" Giang Quỳnh do dự.

Nàng thích bài hát này, nhưng không xác định bài hát này dùng giọng nữ hát là có thích hợp hay không, hơn nữa Sở ngữ học tập cũng là một vấn đề.

"Thử một chút đi."

Lâm Uyên gật đầu một cái, nhìn về phía Hạ Phồn: "Hát « Cáo Bạch Khí Cầu » đi."

Hạ Phồn lắc đầu: "Bài hát này là lấy nam sinh thị giác viết."

Lâm Uyên nói: "Chúng ta đây mỗi người phát hành một cái phiên bản được rồi."

"Được!"

Hạ Phồn gật đầu.

Ngụy Hảo Vận cười nói: "Ta sẽ không chọn, ta này phong cách cũng không thích hợp với các ngươi cướp."

Lâm Uyên nói: "Quay lại ta cho người khác bài hát."

Cũng không thể đem « Fur Elise » cho Ngụy Hảo Vận, đây là Đàn dương cầm khúc.

Bất quá Ngụy Hảo Vận cuồng hống, bài hát đường thật ra thì vẫn là rất rộng, ở Ngự Vương Triều phong cách trung coi như là kỳ hóa khả cư, sau này Lâm Uyên có liên quan an bài.

"Cám ơn Tiệm Ngự lão sư rồi!"

Ngụy Hảo Vận cũng không thể nào thất vọng, nàng tính cách hay là rất khoát đạt, huống chi Tiệm Ngự lão sư cũng nói sau này sẽ có ca khúc.

Chia xong bài hát.

Mọi người rời đi.

Tiến vào thang máy thời điểm, Triệu Doanh Các bỗng nhiên nói: "Tôn Diệu Hỏa người làm gì vậy lão tích cực như vậy?"

"Là được."

"Mặc dù rất thích những thứ này bài hát, nhưng ta cảm thấy được lần này những thứ này bài hát, càng hẳn để cho Tiệm Ngự lão sư chính mình hát."

"Rõ ràng hẳn hát tốt như vậy."

"Chúng ta hẳn đa số Tiệm Ngự lão sư lo nghĩ, không thể một mực chiếm hẳn tiệm nghĩ."

"Dù sao hẳn và còn lại Người viết ca khúc bất đồng."

Mọi người rồi rít mở miệng.

Tôn Diệu Hỏa hít sâu một hơi:

"Ta biết các người đang suy nghĩ gì, nghe xong trận kia điên cuồng ca nhạc hội sau đó, thực ra ta nội tâm cũng có giống như các người ý tưởng, Tiệm Ngự lão sư rõ ràng ca hát lợi hại như vậy, tại sao luôn là đem ca khúc cho chúng ta ."

Mọi người không nói lời nào, hiển nhiên coi như là bị Tôn Diệu Hỏa nói trúng tâm sự.

Đây cũng là hôm nay mọi người biểu hiện như thế khác thường nguyên nhân.

"Nhưng các người cũng sai lầm rồi."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Tiệm Ngự lão sư cho chúng ta bài hát, là bởi vì hẳn đem chúng ta Ngự Vương Triều nhìn rất nặng, hẳn đang chờ mong chúng ta có thể mượn những thứ này ca khúc dần dần trở nên cường đại lên, hẳn muốn để cho tất cả mọi người trải qua tốt hơn ."

Ánh mắt mọi người khẽ biến.

Tôn Diệu Hỏa dần dần lên giọng: "Mà chúng ta đối Tiệm Ngự lão sư tốt nhất báo đáp, là tiếp nhận những thứ này ca khúc, bắt học đệ cho cơ hội, một ngày nào đó chúng ta sẽ cường đại đến mới có thể bảo vệ được học đệ, các người xem qua « Thánh Quang Chiến Sĩ » sao?"

"Xem qua ."

"Nghe nói qua, hình như là mấy người bình thường bị thần chọn trúng, trở thành Thánh Quang Chiến Sĩ, bảo vệ Thần Chi Tử."

"Thần Chi Tử vì Thánh Quang Chiến Sĩ cung cấp chiến đấu nhiên liệu."

"Ta nhớ được Thần Chi Tử thật là đẹp trai!"

"Thánh Quang Chiến Sĩ bên trong còn giống như có mấy cô gái, đặc biệt mỹ."

Mọi người mở miệng.

Tôn Diệu Hòa vỗ tay phát ra tiếng: "Cho nên các người hiểu chưa, Thần Chi Tử là sẽ không dễ dàng xuất thủ, mà chúng ta là bị thần chọn trúng Thánh Quang Chiến Sĩ, cần phải bảo vệ hiếu học đệ, bảo vệ tốt mọi người Tiệp Ngự lão sư, mà chúng ta chiến đấu nhiên liệu, vốn là Thần Chi Tử cung cấp, giống như những ca khúc đó, trọng muốn không phải chúng ta đón nhận Tiệp Ngự lão sư quà tặng, thực ra trọng yếu nhất là chúng ta từ Tiệp Ngự lão sư tay ở bên trong lấy được những chỗ tốt này sau đó, tương lai cần phải bỏ ra như thế nào hồi báo."

Cửa thang máy đến.

Mọi người đánh một cái mà tán, kèm theo mấy câu ghét bỏ đánh giá:

"Trung nhị."

"Ngây thơ."

"Giới đến."

"Ta bảy tuổi nhìn Phim Hoạt Hình."

" "

Tôn Diệu Hòa liếc mắt.

Đám người kia tư tưởng, giác ngộ còn chưa quá đủ a!

Tôn Diệu Hòa không biết là.

Mấy vị khác ca sĩ đang đi ra cửa công ty lúc, khóe miệng không hện mà cùng buộc vòng quanh nhếch lên độ cong.

Thiên hạ rộn ràng đều vì lợi lai.

Thiên hạ nhón nháo đều vì lợi hướng.

Ngoại trừ Hạ Phồn, Ngự Vương Triều ca sĩ môn, lúc ban đầu nhờ cậy Tiệp Ngự, có lẽ cũng có đủ loại mục đích.

Nhưng bất tri bất giác, ý tưởng của mọi người dần dần thay đổi.

Có lẽ, không tính là bất tri bất giác.

Hết thấy biến hóa đều là có dấu vết mà lần theo.

Mà ở bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên bỗng nhiên cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại:

"Có một bài Đàn dương cầm khúc có muốn thử một chút hay không?"

Điện thoại liên lạc người là Cố Tịch.

"Ta muốn!"

Bên đầu điện thoại kia thanh âm đột nhiên dồn dập.

"Một hồi âm nhạc hội mở màn biểu diễn."

Trong điện thoại mơ hồ có âm thanh thứ hai xuất hiện.

"Hủy bỏ!"

Cố Tịch thanh âm như đinh chém sắt trả lời người kia, rồi sau đó lại cùng Lâm Uyên nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ đứng lên, trước sau giọng tương phản cực lớn:

"Tiện Ngư lão sư, chúng ta ở đâu thấy?"

"Người có chuyện trước tiên có thể bận rộn."

"Ta hoàn toàn không có chuyện gì phải làm."

Lời này mới vừa kết thúc, trong điện thoại âm thanh thứ ba vang lên lần nữa: "Hai giờ chiều Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu liên hiệp tổ chức Đàn dương cầm cuộc hội đàm?"

"Hủy bỏ!"

Cố Tịch ép điện thoại di động Microphone.

"Bốn giờ chiều cùng Đàn dương cầm Soạn nhạc đại sư Ngưu lão sư gặp mặt."

"Hủy bỏ, hủy bỏ, toàn bộ hủy bỏ."

"Ta nghĩ, ta biết vị này là người nào, đúng không, Tiện Ngư lão sư ~ đã lâu không gặp!"

Âm thanh thứ ba trở nên lớn, hướng về phía Lâm Uyên tới.

Nhớ không lầm lời nói, hình như là Cố Tịch một cái thân thích, ban đầu cùng Lâm Uyên có duyên gặp qua một lần.

Lâm Uyên nói: "Đã lâu không gặp, tới công ty đi, Tinh Mang giải trí."

Lâm Uyên định đem « Fur Elise » giao cho Cố Tịch.

Luận Đàn dương cầm kỹ thuật, Cố Tịch so với Lâm Uyên lợi hại hơn, cũng càng chuyên nghiệp.

truyện

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 681: Ca nhạc hội video chính thức phát hình

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Xế chiều hôm đó.

Cố Tịch đi tới Tinh Mang.

Bắt được « Fur Elise » , Cố Tịch thanh âm khẽ run lên:

"Tiện Ngự lão sư rất lợi hại ."

Nàng trước khi tới ảo tưởng quá chính mình sẽ từ Tiện Ngự trong tay bắt được cái dạng gì bài hát.

Nhưng nàng không dám tưởng tượng là:

Lần này nàng sẽ bắt được một bài so với « Mộng Trung Hôn Lễ » còn phải mơ hồ càng hơn một bậc bài hát!

Nếu như không nhận được điện thoại, nàng thậm chí cho là Tiện Ngự đã quên mất chính mình!

Nếu như Tiện Ngự không còn liên lạc nàng, nàng đều phải cân nhắc chọn lựa tân kế hoạch hành động rồi.

Tốt ở mình ban đầu cố gắng không có uổng phí!

Khi lại một bài kinh điển tô khúc nhạc hiện thế, Tiện Ngự hay lại là nghĩ tới chính mình!

"Bài hát này tháng năm phát hành."

Lâm Uyên mở miệng: "Ngoài ra người biết Ngự Vương Triều sao?"

Cố Tịch liền vội vàng gật đầu: "Biết!"

Lâm Uyên nói: "Bài hát của bọn họ trung Đan dương cầm bộ phận, ta muốn mời người tới phụ trách."

"Dĩ nhiên có thể!"

Cố Tịch lúc này liền đáp ứng.

Sau đó thời gian.

Sự tình đơn giản.

Ngự Vương Triều bắt đầu hành động.

Mọi người thay phiên viết bài hát.

Cố Tịch phụ trách Đan dương cầm bộ phận.

Mà ở trên Internet.

Đám bạn trên mạng không ngừng đang mong đợi tháng năm đến.

Rất cuộc!

Tháng năm đúng kỳ hạn tới!

Vô số bạn trên mạng thật sớm ngồi ở trước máy vi tính, tràn đầy mong đợi cùng khẩn trương!

Còn có vô số trong nghề nhân sĩ cũng đang đợi ca nhạc hội phát hình!

Bọn họ muốn biết là dạng gì ca nhạc hội có thể để cho hơn 100 vị khán giả hôn mê!

Cái dạng gì ca nhạc hội, có thể để cho hơn năm mươi danh tội phạm trốn trại sa lưới!

Tốt như vậy kỳ trung.

Ca nhạc hội rất cuộc phát hình!

Giang Quỳnh biểu diễn ca khúc « cá lớn » !

Hát đến một nửa, Tiệp Ngự kinh hỉ ra sân: "A a a a ."

Bạn trên mạng rất cuộc biết, những hiện đó trắng người xem đủ loại thổi bạo nổ "Hải Yêu ngâm xướng" là ý gì.

"Ngọa tào!"

"Nguyên lai đây chính là Hải Yêu ngâm xướng!"

"Nghe đoạn này, lỗ tai thật sẽ mang thai!"

"Cái này phiên bản tuyệt đối là « cá lớn » đẹp nhất phiên bản!"

"Mở đầu liền xuất sắc như vậy, phía sau còn có?"

"Ngày hai mươi ngày không có uông phí đợi!"

Ca nhạc hội ngay từ đầu liền trực tiếp đem người xem trấn áp!

Sau đó.

Tề Ngữ bản « phô trương » nổ tung hát vang!

Toàn bộ người xem đồng loạt hít vào một hơi:

"Đây chính là bản mới « phô trương » ?"

"Trước có người nói Tiệp Ngự bản mới « phô trương » so với nguyên bản còn nổ, ta còn không tin, không nghĩ tới là thực sự!"

"Quá ngu bức!"

"Đã ghiên!"

"Nghe cho kỹ thoải mái!"

"Nghe bài hát này thật là nhiệt huyết sôi trào!"

Lại sau đó.

Sở ngữ bài hát «lemon » tới!

Người xem điểm bài hát « Cáo Bạch Khí Cầu » tới!

Tiệp Ngự ca âm « ba ngày ba đêm » cũng tới!

Tề Ngữ .

Sở ngữ .

Tiếng Anh .

Tiếng phổ thông .
Tiện Ngu cuồng tú phát biểu thiên phú!
Ở trước máy vi tính quan sát này Ca Nhạc Hội, người sở hữu huyết mạch
phún trưng!
Toàn bộ lưới nổ tung!
"Tốt đót!"
"Ta muốn ướ!"
"Tiện Ngu này cao âm vô địch!"
"Ta ở nhà cũng hưng phấn đến thét chói tai, có thể tưởng tượng hiện trường
có điên cuồng cỡ nào!"
"Càng ngày càng hối hận không mua được phiếu đi hiện trường!"
"Tiện Ngu quá thiên tài, cái gì phong cách âm nhạc đều có, loại hình gì phát
biểu cũng sẽ!"
"Cách màn ảnh cũng có thể bị hấn rung động rồi tinh rồi mù!"

Rung động đồng thời.
Có người lại nổi lên nghi ngờ.
Mặc dù hiện trường quả thật trước đó chưa từng có chi hưng phấn, nhưng
hơn một trăm tên người xem hôn mê cái gì, có phải hay không là quá khoa
trương?
Sẽ không phải là đồn thổi lên chứ ?
Hay là chúng ta không hiểu cuồng nhiệt fan điên cuồng cùng nhiệt tình?
Nếu so sánh lại.
Bất tội phạm trốn trại cái này mọi người ngược lại là có thể miễn cưỡng
hiểu.
Dù sao có tội phạm trốn trại thích Tiện Ngu cũng là bình thường chứ sao.
Tiện Ngu đối mọi người sức hấp dẫn quả thật đại.
Duy chỉ có cái này hơn một trăm người hôn mê, quả thực khoa trương.
Nếu như đây là kinh doanh, vậy hiển nhiên quá lửa.
Mọi người nghĩ như thế.
Nhưng.
Ý nghĩ như vậy mới vừa mới xuất hiện không bao lâu.
Hiện trường.
Kèm theo một khúc «beatit » .
Moon walk rớt cuộc đã tới!
Áo sơ mi trắng cà vạt đen, giày da đen vớ trắng, bạch bao tay quần đen .
Giờ khắc này.
Toàn bộ trước màn ảnh người xem, cũng tập thể đờ đẫn!
Vô số người trừng con mắt lớn!
Vô số người há to mồm!
Phảng phất cảm đều bị kinh điệu!

Trong màn hình hiện trường.

Những thứ kia người xem cùng trước máy vi tính người xem như thế, tập thể lâm vào to lớn trong rung động!

"Quý!"

"Đầu rạp xuống đất!"

"Đây là cái gì vũ đạo!"

"Tiện Ngự vĩnh viễn thân!"

"Sức hút của trái đất cũng không ngăn cản được hẳn!"

"Hiện trường có người té xỉu!"

"Này mẹ nó ta đang diễn hát cũng sẽ vụng a!"

"Đừng nói ở hiện trường, ta ở nhà nhìn đều phải hôn mê!"

"Nhân loại làm sao có thể làm được nghiêng về 45 độ!"

"Chỉ hận ta không có ở đây hiện trường!"

"Như thần vũ đạo, như thần Tiện Ngự!"

Hoài nghi tiêu hết!

Không còn có người nghi ngờ có hơn một trăm tên người xem té xỉu có hay không vì đồn thổi lên.

Này mẹ nó còn cần đồn thổi lên?

Điên cuồng như vậy vũ đạo!

Người xem vụng đảo không phải là rất bình thường sao?

Hiện trường này cũng nổ thành dạng gì!

Phục rồi!

Tất cả mọi người đều phục rồi!

Nhất là ở một ít trường học trong nhà trọ.

Giờ phút này tiếng thét chói tai thật là khoa trương đến đáng sợ!

Quản lý ký túc xá cũng bị kinh sợ rồi!

Toàn bộ trước máy vi tính người xem, đã thét chói tai đến giọng nói khàn khàn.

Chỉ là nhìn một Ca Nhạc Hội.

Lại có nhân cảm giác thể lực theo không kịp.

Lúc này.

Đàn dương cầm khúc « Fur Elise » vang lên.

Người xem bỗng nhiên lấy được trước đó chưa từng có thỏa mãn:

"Thật là đẹp bài hát!"

"Khó trách hiện trường người xem đi ra ổ chim tiếp nhận phỏng vấn lúc kích động như vậy, đôi ta cũng không khá hơn chút nào."

"Thật là toàn bộ hành trình năng lượng cao!"

"Không có thể đi hiện trường, quả thật rất tiếc nuôi!"

"Tốt hi vọng Ngu phụ có thể lại làm một lần ca nhạc hội, núi đao biển lửa ta cũng muốn qua đi!"

"Cái kia vũ đạo kêu moon walk a, màn ảnh lớn bên trong còn có ý giải thích, tên chân hình giống, quá kinh khủng!"

"Cuối cùng bài này « Fur Elise » mặc dù không phải rất nỗ loại hình, nhưng ta cảm thấy, bài hát này là tối nay biểu diễn vẽ rồng điểm mắt chi bút."

"Đúng rồi, những thứ này ca khúc cũng có thể chứ?"

"Đi xem một chút mùa giải bảng!"

"Ta rất ưa thích bên trong ca khúc rồi!"

"Nhất định phải toàn bộ đi xuống!"

Lấy lại tinh thần.

Tất cả mọi người đều không kịp chờ đợi mở ra âm nhạc máy truyền tin!

Đúng như dự đoán.

Các đại âm nhạc máy truyền tin cũng làm « Tiện Ngu ca nhạc hội » ca khúc liên tiếp!

Lục Thủ mới tinh bài hát, toàn bộ đều ở!

!

!

!

Người sở hữu không hẹn mà cùng click rồi!

Thậm chí cũng không để ý tới nghe một chút nhìn tháng năm phát hành bài hát khác!

Cùng lúc đó.

Trong nghề cũng đều xem xong Tiện Ngu ca nhạc hội.

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ nhạc đàn cũng khiếp sợ đến nghẹn ngào.

Bọn họ không biết như thế nào dùng lời nói mà hình dung được này Ca Nhạc Hội xuất sắc trình độ .

Đốt?

Nỗ?

Thoải mái?

Đều là, cũng cũng không phải.

Này Ca Nhạc Hội làm cho người ta cảm giác chính là, người thích đáng vẽ, Tiện Ngu đều có!

Cuối cùng.

Trong nghề rớt cuộc có người tổng kết một câu: "Chỉ cần xem qua Tiện Ngu ca nhạc hội, kia còn lại ca sĩ ca nhạc hội cũng có cũng được không có cũng được rồi."

Rất bất đắc dĩ.

Bởi vì mọi người đối ca nhạc hội toàn bộ mong đợi cùng tưởng tượng, cơ bản đều bị Tiệp Ngự ca nhạc hội chơi đùa lần!

Có tràng này long trời lở đất ca nhạc hội, mùa giải bảng sẽ là hình dáng gì?

Tháng năm phát bài hát âm nhạc mọi người không dám tưởng tượng .

truyện

Tiên Đan Cho Người Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 682: Tiệp Ngư đánh vào 12 liên quan

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Vâng.

Nhìn xong Tiệp Ngư ca nhạc hội, tháng năm phát bài hát âm nhạc mọi người đã đoán được mùa giải trên bảng sắp diễn ra tinh phong huyết vũ!

Trốn tránh cũng vô dụng.

Mùa giải bảng kết quả, cuối cùng rồi sẽ lấy đủ loại hình thức, xuất hiện ở mỗi người trước mắt.

Ngày một tháng năm sớm tám giờ.

Mở đương tiết mục giải trí mở màn chiếu.

Người chủ trì hôm nay tựa hồ phá lệ kích tình:

"Mọi người khỏe!

Hoan nghênh thưởng thức 【 giải trí đại sự kiện 】 , ta là các người vĩnh viễn người chủ trì Trương Thiệu!

Mọi người đều biết, mỗi tiết mục phát hình, ta đều sẽ cho mọi người bàn điểm làng giải trí gân đây phát sinh đại sự kiện.

Mà ngay hôm nay, làng giải trí nghênh đón một cái siêu cấp bùng nổ đại sự kiện, đó chính là:

Tiệp Ngư ca nhạc hội video rất cuộc công khai phát hình á!

Tin tưởng rất nhiều người hẳn cũng giống như ta bởi vì không giành được ca nhạc hội vé vào cửa mà chỉ có thể ở gia xem video, đồng thời ta tin tưởng mọi người xem xong dài đến ba giờ khoảng đó ca nhạc hội video sau, cũng sẽ giống như ta trợn mắt hốc mồm!

Không hô là để cho hơn 100 vị khán giả hiện trường té xỉu long trọng biểu diễn!

Nếu như nhất định phải dùng một cái hình dung từ để hình dung này Ca Nhạc Hội rung động, ta sẽ dùng ba chữ ——

Cấp độ sử thi!

Ca nhạc hội bên trên Tiệp Ngư cụ thể có cái nào xuất sắc biểu hiện diễn ra, đã không cần ta sẽ cùng mọi người từng cái lăm lờ.

Bất kỳ nhìn video người xem cũng cùng mục đích cùng chung, bây giờ tùy tiện mở ra Internet, các đại diễn đàn cũng ở thảo luận này Ca Nhạc Hội trung một cái kia cái để cho người ta tuyên thượng thậm bão táp thần cấp biểu diễn!

Giờ phút này ta muốn cùng mọi người chia sẻ là bản kỳ mùa giải bảng bài danh!

Bản kỳ mùa giải bảng, xếp hạng thứ nhất tác phẩm là một bài Đàn dương cầm khúc, kỳ danh là « Fur Elise » !

Nhìn đến đây, xem qua Tiệp Ngu ca nhạc hội người xem nhất định sẽ phát ra ngàem hiểu lẫn nhau tiếng cười.

Bài này tên là « Fur Elise » Đàn dương cầm khúc, không phải là Tiệp Ngu ở ca nhạc hội bên trên đang hiển thu quan biểu diễn sao?

Đừng nóng.

Tháng năm năm nay mùa giải trên bảng, cũng không chỉ một bài « Fur Elise » là Tiệp Ngu bài hát của ca nhạc hội.

Chúng ta theo bài danh tiếp tục nhìn xuống:

Mùa thi đấu này xếp hàng thứ hai ca khúc là «lemom » !

Thứ tư, «beatit » !

Thứ năm, « phô trương » !

Thứ sáu, « Cáo Bạch Khí Cầu » !

Thứ tám, « ba ngày ba đêm » !

Không cần hoài nghi con mắt của mình, các người không có nhìn lầm!

Tháng năm mùa giải bảng top 10 tác phẩm, có Lục Thủ xuất từ Tiệp Ngu ca nhạc hội!

Lam Tinh mở ra thống nhất đại triều sau đó, lần đầu có người lấy sức một mình chiếm cứ mùa giải bảng trước 10 trung ước chừng sáu cái chỗ ngồi tình huống phát sinh!

Lần trước phát sinh loại này có Người viết ca khúc lũng đoạn mùa giải bảng tình huống, còn phải ngược dòng đến bảy năm trước .

Khi đó, Lam Tinh còn chưa bắt đầu thống nhất bước chân.

Nếu như đem mùa giải bảng tỷ dụ vì chiến trường, kia Tiệp Ngu liền ở tháng năm năm nay phân diễn ra tối cực kỳ tàn ác một lần tru diệt!

Ngày hôm nay.

Hắn làm cho cả nhạc đàn cũng mắc phải chỉ ngư chứng!

Có lẽ có nhân lại nói Tiệp Ngu có thể ở mùa giải bảng độc chiếm Lục Nguyên, là bởi vì ca nhạc hội nhiệt độ thêm được, nhưng dù ai cũng không cách nào chối này một thành liền đạt thành đối với Tiệp Ngu thậm chí còn toàn bộ ca đàn mà nói đều là lịch sử tính!

"

Bão táp rớt cuộc tới!

Mùa giải bảng bài danh đi ra!

Tiệp Ngu một người chiếm cứ trước 16 cái chỗ ngồi!

Tháng năm mùa giải trên bảng.

Toàn bộ âm nhạc nhân đều tuyệt vọng.

Quả là như thế.

Không có bất ngờ.

Không có xoay ngược lại.

Tiên Ngự xuất đạo tới nay, lần đầu thực hiện chân chính trên ý nghĩa tàn sát bằng!

Trước 10, một mình hấn lũng đoạn sáu cái!

Mùa giải bằng đối với nhạc đàn mà nói, chính là mỗi tháng hạn chế cung ứng bánh ngọt.

Có người đem cắt thành lớn nhỏ không đều 10 phần.

Thường ngày đều là mọi người cùng dính mưa phân bánh ngọt.

Coi như không lấy được mảng lớn, khoe miệng bao nhiêu cũng có thể lau điếm bơ.

Nhưng tháng này, Tiên Ngự giống như hóa thân Thao Thiết, một người liền ăn lục phần!

Cho mọi người còn dư lại một nửa cũng chưa tới!

Cũng không sợ chết no?

Đương nhiên không sợ chết no.

Nhờ vào lần này là Ngự Vương Triều toàn quân đánh ra!

Trên thực tế.

Không chỉ là cái gì "Giải trí đại sự kiện" .

Ngày này.

Các đại giải trí tiết mục gần như đều tại trò chuyện mùa giải bằng sự tình:

"Mùa giải bằng vị trí thứ mười, Tiên Ngự độc chiếm Lục Thủ bài hát, nhưng hấn cũng không có lựa chọn chính mình biểu diễn, mà là đem các loại ca khúc giao cho Ngự Vương Triều ca sĩ môn, ngoại trừ phong cách cùng những thứ này ca khúc không quá phù hợp Ngụy Hảo Vận, Giang Quý Tôn Diệu Hỏa Trần Chí Vũ Triệu Doanh Các Hạ Phồn toàn bộ đều lấy được rồi thuộc về mình tác phẩm, có lẽ đây là Ngự Vương Triều bước ra công lược nhạc đàn bước đầu tiên."

"Hạng nhất khúc mục đích « Fur Elise » người trình diễn vì thiên tài thiếu nữ xinh đẹp Đàn dương cầm gia Cố Tịch, thực ra này không phải Cố Tịch lần đầu tiên hợp tác với Tiên Ngự rồi, Tiên Ngự đi qua Đàn dương cầm khúc mục đích tất cả đều là do Cố Tịch diễn dịch, lần này điểm khác biệt ở chỗ Ngự Vương Triều còn lại ca sĩ soạn nhạc Đàn dương cầm bộ phận cũng toàn bộ đều do Cố Tịch hỗ trợ hoàn thành, có người cho rằng vị này tuổi còn trẻ liền leo lên quá đỉnh cấp nghệ thuật sân khấu thiếu nữ xinh đẹp Đàn dương cầm gia có lẽ là Ngự Vương Triều vị thứ bảy thành viên."

"Tiện Ngự không có lựa chọn chính mình biểu diễn những thứ này ca khúc chính thức phát hành phiên bản, bởi vì Tiện Ngự cũng không cần những thứ này, biểu diễn ca khúc mang đến cho hắn sự nghiệp thêm được có cũng được không có cũng được, bây giờ hắn trọng tâm là bồi dưỡng Ngự Vương Triều ca sĩ môn nhanh chóng lớn lên, được khắp nơi với ca khúc «lemon» Giang Quý bởi vì biểu hiện vượt trội, đã hướng Ca Hậu mục tiêu càng gần một bước!"

"Tôn Diệu Hỏa bắt được Tề Ngữ bản « phô trương » sau đó nhân khí lại lần nữa tăng vọt, hướng Ca Vương vững bước tiến tới, nếu như Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quý phân biệt bắt lại Ca Vương cùng Ca Hậu bảo tọa, Tiện Ngự không thể nghi ngờ sẽ trở thành Lam Tinh sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ, nhưng so sánh với một điểm này, chúng ta có một cái càng đáng sợ hơn suy đoán: Tiện Ngự muốn cầm 1 năm liên tục quán quân!"

"Từ một tháng đến tháng năm, Tiện Ngự thường xuyên xuất thủ, đã thực hiện mùa giải bảng Ngũ Liên Quan, tháng này càng là trực tiếp bắt lại trước 10 trung sáu cái chỗ ngồi, đây có phải hay không biểu thị Tiện Ngự lão sư ở thủ lấy 1 năm liên tục quán quân phương thức đánh vào khúc phụ? Ta biết cái ý nghĩ này rất kinh người, nhưng trải qua tràng này điên cuồng ca nhạc hội sau đó, các người thật cho là Tiện Ngự sẽ cam tâm dùng đơn giản nhất phương thức trở thành khúc phụ sao?"

Thực ra tháng trước đã có người suy đoán:

Tiện Ngự là muốn lấy 1 năm liên tục quán quân phương thức, đánh vào Lam Tinh khúc phụ vị trí!

Nhưng vì vậy ý tưởng quá mức không tưởng tượng nổi, cho nên tất cả mọi người cảm thấy là mình quá lo lắng.

Nhưng hôm nay.

Tiện Ngự đã mùa giải bảng Ngũ Liên Quan rồi!

Tháng này càng là lấy lũng đoạn tư thái chế phách mùa giải bảng!

Dưới tình huống như vậy, Tiện Ngự kiếm chỉ 1 năm liên tục quán quân ý tưởng giống như ghim căn một dạng ở vô số người trong đầu điên Cuồng Sinh dài!

Càng ngày càng nhiều nhân bắt đầu tin tưởng:

Tiện Ngự xác thực tại triều đến cái này mục tiêu tiến tới!

Các tạp chí lớn cũng không ngừng vây quanh cái suy đoán này tiến hành thảo luận!

Ngay cả đám bạn trên mạng, cũng càng ngày càng nhiều thanh âm chỉ hướng Tiện Ngự 1 năm liên tục quán quân!

Mà ở vô số thảo luận cùng suy đoán trung.

Tiên Ngự bỗng nhiên ở bộ lạc bên trên ban bố một cái động tĩnh:
"Mới xông đến đệ ngũ quan ."

Nhất thời!

Toàn bộ lưới đều kinh hãi!

Tiên Ngự điều này động tĩnh lác đác mấy chữ, lại không khác nào hướng người sở hữu tuyên bố một sự thật:

Hắn xác thực phải lấy 1 năm liên tục quán quân phương thức thành tựu khúc phụ!

Hắn lại .

Thật muốn chơi như vậy!

Đoán được là một chuyện, người trong cuộc thừa nhận lại vừa là một chuyện khác.

Dù sao suy đoán bao nhiêu mang theo bất xác định tính.

Giống như là ngoài không gian vạch qua vãn thạch.

Cũng không ai biết khối vãn thạch này sẽ hay không rơi xuống đất, cứ việc cái này quỹ tích đã đã nói rõ rất nhiều vấn đề ——

Mà giờ khắc này!

Vãn thạch rơi xuống đất!

Ầm, nổ!

truyện

Tiên Đan Cho Ngươi Độc Dược Về Ta

, nhân vật chính điệu thấp làm việc, có đầu óc, không đại gái, hơi có khuynh hướng tự ngược do buff hơi hồ của tác giả.

Chương 683: Trung Châu

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

"Mới xông lên đệ ngũ quan còn đi?"

"Huynh đệ đáng yêu, 'Mới' cái chữ này mới là trọng điểm!"

"Ngư phụ quá ngang ngược! Ở Tàn Tề Sở Yên Hàn năm châu thống nhất hôm nay, mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân độ khó tuyệt đối là trước đó chưa từng có!"

"Này muốn làm rồi, thật là trận đấu cuối mùa bảng trước 10 nhận làm hết lục tịch còn biến thái!"

"Ta liền nói Ngư phụ năm nay sao liều mạng như vậy, Ngũ Liên Quan có, lục liên quan còn xa sao?"

"Phía sau nhất định sẽ có đại lão đánh lên!"

"Cho tới bây giờ đều là Ngư phụ đánh lên người khác, vài người dám đánh lên Ngư phụ?"

"Trừ phi Dương Chung Minh hoặc là Trung Châu bên kia mấy vị xuất thủ!"

"Dương phụ làm vậy a, nhất định là hấn chung kết Tiện Ngư Tam Liên Quan, kích thích Tiện Ngư, bây giờ con cá này muốn nhạc đàn dùng 1 năm liên tục quán quân tới trả lại!"

"Ha ha ha ha, Dương Chung Minh là nhạc đàn tội nhân thiên cổ!"

" "

1 năm liên tục quán quân vốn là khó khăn nhất khúc phụ con đường chứng đạo.

Mà ở Lam Tinh mở ra thống nhất đợt sóng hôm nay, 1 năm liên tục quán quân độ khó càng là địa ngục cấp!

Nhạc đàn có vài người thậm chí cho là, 1 năm liên tục quán quân thành tựu khúc phụ quy tắc đã phế.

Bởi vì bây giờ thống nhất Châu quá nhiều!

Gần như sẽ không còn có nhân có thể làm được 1 năm liên tục quán quân!

Hết lần này tới lần khác, Tiện Ngư muốn đi đường này!

Thật là nghịch thiên bản!

Này mới đưa lên toàn bộ lưới nổ mạnh cùng sôi sùng sục!

Thậm chí ngay cả một ít khúc phụ cũng bị kích thích!

"Hấn điên rồi sao?"

"Ổ năm châu thống nhất dưới tình huồng, đánh vào 1 năm liên tục quán quân?"

"Ta cho là 1 năm liên tục quán quân đã thành Lão Hoàng Lịch rồi!"

"Bây giờ cầm 1 năm liên tục quán quân, Dương Chung Minh cũng làm không được chứ?"

"Lấy thực lực của hấn, đem Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỷ phủng thành Ca Vương Ca Hậu không phải rất đơn giản sao?"

"Không phải là muốn khiêu chiến địa ngục cấp độ khó?"

"Ai mẹ nó nói tam bạn gay trung liên số Tiện Ngu tối khiêm tốn, ta xem so với hấn Sở Cuồng còn phải cuồng!"

"Khiêm tốn cuối là tự phụ?"

"Đều nói Tiện Ngu là đời trẻ đệ nhất nhân, cho nên đây chính là nhân không trâu bò uồng thiếu niên?"

"Hấn biết lời này thả ra, phía sau sẽ có bao nhiêu nhân muốn kéo hấn xuống ngựa sao?"

"Lấy 1 năm liên tục quán quân phương thức trở thành khúc phụ, này là rất nhiều đỉnh cấp khúc phụ cũng không nguyện ý thấy một màn a."

" "

Khiếp sợ thuộc về khiếp sợ.

Chân chính giữ được tỉnh táo khúc phụ đều biết, Tiện Ngu con đường này có bao nhiêu khó khăn, gần như là không có khả năng hoàn thành!

Phía sau tuyệt đối có Dương Chung Minh cấp bậc này khúc phụ xuất thủ đánh lén!

Tại sao?

Bởi vì một ít đỉnh cấp khúc phụ cũng không có đem 12 cái mùa giải oằn tù tù!

Chớ nói chi là bây giờ là năm châu thống nhất đại bối cảnh bên dưới .

Dựa vào cái gì người Tiện Ngu có thể?

Chẳng lẽ người so với những Lam Tinh đó cao cấp nhất khúc phụ còn mạnh hơn?

Thật nếu để cho người làm thành chuyện này, những thứ kia đỉnh cấp khúc phụ mặt để nơi nào?

Không phải mỗi một khúc phụ cũng giống như Dương Chung Minh đối Tiện Ngu tốt như vậy.

Có chút khúc phụ thì sẽ không cho phép Tiện Ngu thành công đem mùa giải bảng oằn tù tù!

Tần Tề Sở Yên Hàn, có lẽ không có mấy người có thể ngăn cản Tiện Ngu.

Nhưng.

Ai có thể bảo đảm Trung Châu người bên kia không ra tay?

Phải biết.

Trung Châu làm Lam Tinh tuyệt đối trung tâm, rất nhiều lĩnh vực đỉnh cấp đại lão đều tại kia đào tạo chuyên sâu đây.

Những người đó nhưng là Trung Châu đội a!

Tương tự với trên địa cầu đội tuyển quốc gia!

Bên trong tùy tiện xách ra tới một đỉnh cấp đại lão, đều là đứng ở đỉnh kim tự tháp sắc nhọn tồn tại!

Chắc hẳn.

Những người đó chẳng mấy chốc sẽ nghe được phong thanh.

Tần Tê Sở Yên Hàn rất nhiều khúc phụ cũng nội tâm của là khẽ run lên.

Tinh Mang.

Dương Chung Minh ha ha cười to, ánh mắt kia lại mang theo mấy phần cuồng nhiệt: "Ta không có nhìn lầm người."

Trịnh Tinh hô hấp dồn dập: "Hắn chẳng những muốn đổi mới Lục Thịnh cái kia Lam Tinh trẻ tuổi nhất khúc phụ ghi chép, còn muốn giống như Lục Thịnh dùng 1 năm liên tục quán quân phương thức lên đỉnh?"

Dương Chung Minh nghiêm giọng nói: "Lục Thịnh ở vào tuổi của hắn còn kém xa lắm đây."

Trịnh Tinh thông thả một chút hô hấp, cười nói: "Lục Thịnh dù sao có người hướng dẫn."

"

Âm nhạc giới chỉ có vẻn vẻn mấy biết đến:

Lam Tinh âm nhạc sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ Lục Thịnh, ở trở thành khúc phụ trước, là Dương Chung Minh nửa học sinh.

"Nhưng hắn đối thủ lớn nhất có thể không phải Lục Thịnh."

Ánh mắt của Dương Chung Minh có chút đông lại một cái, nhìn hướng Đông Phương.

Đó là Trung Châu phương hướng.

Trịnh Tinh nhíu mày: "Trung Châu nhất định sẽ xuất thủ, nhưng hắn bây giờ không phải, nếu không những thứ kia lão gia hỏa trên mặt bao nhiêu không nén giận được, cũng không thể một đám lão già kia thay phiên khi dễ một cái tiểu bối."

Dương Chung Minh mở miệng nói: "Chỉ sợ mấy cái Trung Châu trần nhà xuất thủ."

Trịnh Tinh do dự một chút nói: "Không đến nỗi, bọn họ những năm gần đây nhất không phải đang chơi hòa âm sao, mùa giải bảng bọn họ đã sớm nhìn không thuận mắt, chỉ sợ mấy cái chơi đùa Đàn dương cầm khúc."

"Tiện Ngư Đàn dương cầm khúc đúng vậy kém."

Dương Chung Minh cười lạnh: "Nếu như hắn thật nếu để cho Trung Châu cũng quảng ngã nhào lời nói, coi như có ý tứ."

Trịnh Tinh: " ."

Trung Châu đợi ở Tiệp Ngư thủ hạ ăn quả đặng?
Khả năng sao?

Hàn Châu.

Mỗ sân bay.

Màu trắng trước dương cầm.

Một người đàn ông chính vong tình đánh đàn.

Bài hát này, rõ ràng là « Fur Elise ».

Kèm theo cuối cùng một đạo âm cuối hạ xuống, nam tử trợn mở con mắt.

Sau lưng.

Sân bay chờ phi cơ người đi đường rối rít vỗ tay!

Một tên mặc âu phục nam nhân tiên lên, bị bảo an dưới giỏ.

Âu phục nam câu nệ nói: "Lão sư ngài khỏe chứ, ta muốn yêu cầu cái chụp chung . Không, ký tên là được ."

"Dĩ nhiên có thể."

Trước dương cầm nam nhân đứng dậy, ở đối phương đưa tới trên quyển sổ ký tên:

Lục Thịnh!

Âu phục nam hưng phấn: "Cám ơn Lục Thịnh lão sư! Ta là ngài thần tượng!

Không đúng, ta là ngài fan!"

"Không khách khí."

Lục Thịnh cười một tiếng, nói: "Ta muốn lên phi cơ."

Âu phục nam liền vội vàng tránh ra.

Mà hậu phương chờ phi cơ đám người cũng ở đây hiếu kỳ nhìn Lục Thịnh:

"Đây chính là Lam Tinh trẻ tuổi nhất khúc phụ?"

"Hắn đàn Đàn dương cầm rất lợi hại!"

"Vừa mới tựa bài hát kia là hắn viết sao?"

"Thật tốt nghe!"

"Không, tựa bài hát kia gọi là « Fur Elise » , là Tiệp Ngư tác phẩm."

"Lục Thịnh đánh đàn Tiệp Ngư bài hát?"

"Tiệp Ngư không phải chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân, khiêu chiến Lục Thịnh ghi chép sao?"

" . "

Huyền não nói chuyện, rơi vào Lục Thịnh trong tai.

Lục Thịnh khẽ mỉm cười, tiến vào lên máy bay lối đi.

Bên cạnh.

Trợ lý y theo rập khuôn đi theo: "Lục Thịnh lão sư, ngài không cảm giác mình tao ngộ khiêu chiến sao?"

"Ghi chép chính là để cho người ta phá."

Lục Thịnh tự nhiên cười một tiếng: "Ta lại không phải Trung Châu đám kia ngạo kiều gia hỏa, ban đầu ta đánh vào 1 năm liên tục quán quân, bọn họ lại

tìm đến lợi hại như vậy tiền bối đánh lên ta, cũng còn khá ta là vô địch."

Trợ lý: ". "

Ngài này không phải càng ngạo kiêu?

Lục Thịnh tiếp tục nói: "Thời đại khác nhau rồi, bây giờ 1 năm liên tục quán quân, hàm kim lượng có thể so với ta hồi đó mạnh hơn nhiều, Trung Châu liền không tính ra tay, Tiện Ngự cũng quá sức, bây giờ ta cũng có chút ngửa tay."

"Ngài phải ra tay?"

"Trước xem một chút Trung Châu phản ứng."

Lục Thịnh nhíu mày: "Tiện Ngự phải làm khúc phụ không người ngăn, duy chỉ có lấy 1 năm liên tục quán quân phương thức, đại khái sẽ chạm được một ít người thần kinh. Đi trước Tân Châu, theo ta vị kia 'Su phụ' uống hai chén, thuận tiện nhìn một chút vai diễn."

Tiện Ngự chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân tin tức còn như gió vậy truyền khắp Tân Tề Sở Yên.

Ngự Vương Triều dĩ nhiên cũng nhận được phong thanh.

"Không nghĩ tới Tiện Ngự lão sư như thế này mà điên cuồng."

Ánh mắt của Triệu Doanh Các trung lóe lên sùng bái!

Tôn Diệu Hỏa ưỡn ngực: "Học đệ nhất định sẽ thành công!"

Giang Quỷ nghiêm túc nói: "Chúng ta nếu như có cơ hội vì Tiện Ngự lão sư mà chiến, tuyệt đối không thể lười biếng!"

Trần Chí Vũ gật đầu: "Bất kể có hay không thành công, chúng ta Ngự Vương Triều đều là Tiện Ngự lão sư kiên định người ủng hộ!"

"Nhưng ta nghe nói, Trung Châu bên kia có thể sẽ xuất thủ."

Hạ Phôn có chút lo âu, Trung Châu là Lam Tinh trung tâm nghệ thuật, người bên kia có thể khó đối phó.

Tân Châu là âm nhạc chi hương không sai.

Nhưng thành tựu Tân Châu âm nhạc chi hương mỹ danh đám kia đỉnh cấp âm nhạc nhân, bây giờ có thể phần lớn đều tại Trung Châu đợi đây.

Ngụy Hảo Vận lớn tiếng nói: "Tiện Ngự lão sư am hiểu nhất sáng tạo kỳ tích!"

Phổ thông bạn trên mạng chỉ có thấy được Tiện Ngự chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân ngang ngược.

Nhưng âm nhạc giới hiển nhiên muốn càng nhiều.

Chỉ có trong cái vòng này nhân mới biết, Tiện Ngự muốn đánh vào 1 năm liên tục quán quân độ khó bao lớn!

Này liên quan đến trong vòng danh dự tranh!

Nếu như Tiện Ngự thật làm được, kia năm châu thống nhất hạ lấy được 1 năm liên tục quán quân hào quang cũng quá chói mắt.

Chói mắt đến có vài người sẽ cảm thấy nhức mắt!

Mà lúc này.

Để cho vô số người cũng kiêng kỵ Trung Châu bên trong.

Một cái trong vòng nhỏ, một cái âm nhạc nhân bỗng nhiên cười nói:

"Thành Tang, quê hương Anh Hoa mở, không đi trở về nhìn một chút sao ."

Từ Konoha Bắt Đầu Thuộc Tính Chuyển Đổi

, main gia nhập Akatsuki, có đầu óc, thu gái ít, không buff vô địch. Tình thiết ôn, phá cốt truyện vừa đủ không cảm thấy nát.

Chương 684: Độc 1 đương

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Ngày này nhất định không bình tĩnh!

Ca nhạc hội phát hình tạo thành oanh động cùng Tiện Ngư công khai tuyên bố chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân mang đến rung động giống như mưa đông gió giạt như vậy vết sạch trong vòng ngoài vòng, thân ở trong đó Tinh Mang cao tầng môn cũng là cái này tiếp theo cái kia trọn mắt hốc mồm!

"Người nghiêm túc?"

Lão Chu trước tiên tìm tới Lâm Uyên: "Ta là nói, 1 năm liên tục quán quân sự tình."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu có chút tắt tiếng.

Đứa nhỏ này thật làm rõ ràng trạng huống sao?

Một lát sau, lão Chu Tài nói: "Công ty khẳng định ủng hộ người quyết định, nhưng loại chuyện này thực ra công ty cũng phát huy không được tác dụng quá lớn, cuối cùng vẫn phải dựa vào chính người đi xông, nhất là làm Trung Châu bên kia có người xuất thủ thời điểm."

"Trung Châu?"

Lâm Uyên ngăn người: "Trung Châu không phải còn không có nhét vào thống nhất sao?"

Đứa bé này quả nhiên không làm rõ ràng tình trạng a.

Lão Chu cười khò: "Người có phải hay không là ở hiệu kỳ, Trung Châu còn không có nhét vào thống nhất, thế nào tham dự Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu giữa mùa giải bảng?"

Lâm Uyên gật đầu.

Lão Chu không gấp giải thích, mà là mở ra trước phòng làm việc máy chiếu hình.

Sau một khắc.

Lam Tinh bản đồ, xuất hiện ở hình chiếu Logo.

Lão Chu chỉ bản đồ nói: "Lam Tinh có bát Đại Châu, ngoại trừ Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy bên ngoài, còn có một cái Trung Châu."

Lâm Uyên mở miệng: "Cái này ta biết."

Lão Chu biểu tình phức tạp: "Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy thất Châu giữa rất khó nói rõ ràng kia Châu mạnh hơn, chỉ có thể nói các Châu đều có

các Châu cường thế lĩnh vực, tử như Tần Châu âm nhạc; tử như Sở Châu hoạt hình; tử như Tề Châu điện ảnh vân vân ."

"Cái này ta cũng biết."

"Không, người không biết, ở loại thuyết pháp này đại tiên đề hạ, người có phải hay không là liên cho là chúng ta Tần Châu âm nhạc mạnh nhất, mà Tề Châu điện ảnh lợi hại nhất, về phần Sở Châu ."

"Không phải sao?"

Đúng cũng không phải."

" "

Lão Chu thấy Lâm Uyên không hiểu, cười nói: "Những thuyết pháp này nhưng thật ra là xây dựng ở Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy thất Châu giữa, tất cả mọi người ngầm thừa nhận Trung Châu không tính là ở bên trong, bởi vì Trung Châu là đủ loại trên ý nghĩa đẳng cấp cao nhất!"

Lâm Uyên ngoài ý muốn: "Trung Châu âm nhạc so với Tần Châu lợi hại hơn?"

Lão Chu thanh âm đề cao: "Trung Châu âm nhạc so với Tần Châu lợi hại hơn, Trung Châu điện ảnh cũng mạnh hơn Tề Châu, xác thực nói Lam Tinh toàn bộ nghệ thuật lĩnh vực, Trung Châu đều là chiếm cứ tuyệt đối địa vị bá chủ!"

Lâm Uyên cái hiểu cái không: "Cho nên tất cả mọi người không với Trung Châu chơi đùa?"

Lão Chu bị chọc cười: "Người thuyết pháp này ngược lại cũng mới mẻ, mọi người đúng là không vui với Trung Châu chơi đùa, cho nên đủ loại Lam Tinh bài danh cũng không mang theo Trung Châu, nhưng nguyên nhân không chỉ là bởi vì Trung Châu thực lực tổng hợp đối Lam Tinh còn lại thất Châu nghiền ép, cũng bởi vì Trung Châu bên kia cư dân, cơ bản đều là Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy thất Châu dời đi qua, bằng không người cho rằng là Trung Châu thực lực tổng hợp tại sao mạnh như vậy, còn không phải là bởi vì thất Châu qua nhiều năm như vậy nhân tài cấp dưỡng!"

Lâm Uyên chớp chớp con mắt.

Hắn đại khái hiểu Trung Châu tình huống.

Lão Chu nhìn về phía Trung Châu bản đồ: "Lam Tinh cao nhất chính quyền trấn giữ Trung Châu, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy phân trị, phía trên không thể không lo lắng thất Đại Châu có một ngày sẽ thoát khỏi quan phương khống chế, cho nên ban bố Trung Châu nhân tài tiến cử pháp án, các Châu các lĩnh vực cao cấp nhất nhân tài cũng sẽ bị Trung Châu chỉ đích danh muốn qua đi, vì vậy các Châu các lĩnh vực đỉnh cấp nhân tài lác mình một cái tựa là Trung Châu nhận, mà ở thất Châu nhiều năm cấp dưỡng bên dưới, Trung Châu mới phát triển thành Lam Tinh mạnh nhất chi Châu, dĩ nhiên chúng ta không thừa nhận cũng không được, coi như không có thất Châu nhiều năm qua không ngừng đỉnh cấp nhân tài cấp dưỡng, Trung

Châu làm Lam Tinh quyền lợi hạch tâm, ở các đại lĩnh vực thống trị lực vốn là so với còn lại Châu cao hơn một nước, đây là làm Lam Tinh trung tâm quyền lực thêm ưu thế."

Lâm Uyên hoàn toàn biết lão Chu ý tứ.

Trung Châu vốn chính là Lam Tinh mạnh nhất Châu khu vực.

Hơn nữa cao nhất chính quyền nhiều năm tài nguyên nghiêng về, cùng với hạo hạo đặng đặng thất Châu nhân tài tiến cử kê hoạch, trực tiếp để cho Trung Châu Phong Vân tế hội như vậy, xuất hiện trên thực lực thuế biến cùng chất biến!

Khó trách mọi người không mang theo Trung Châu chơi đùa .

Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy là một cấp bậc.

Mà Trung Châu chính là đẳng cấp cao nhất.

Lão Chu nhún vai một cái: "Bất quá từ Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy bắt đầu thống nhất lên, nhân tài tiến cử kế hoạch tựu đình chỉ rồi, dù sao so với nhân tài tiến cử, quả nhiên vẫn là mọi người cũng chung một chỗ càng phương diện quản lý đi, nhưng Trung Châu mạnh đã tạo thành xu hướng tâm lý bình thường ."

Cuối cùng hay lại là yếu tố chính trị.

Lâm Uyên tổng kết nói: "Cho nên Trung Châu có vài người có thể tham dự mùa giải bảng tranh đoạt, bởi vì bọn họ trung có một số người vốn là đến từ Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy ."

"Song Châu hộ khẩu!"

Lão Chu cười nói: "Châu tịch là rất khó sửa đổi, Song Châu hộ khẩu đạt được độ khó càng là kinh khủng, đây cũng là làm sơ Trung Châu vì nhân tài quy tâm mới phát ra chỗ tốt, cho nên Trung Châu chỗ này, chỉ có một nửa cư dân là sinh trưởng ở địa phương Trung Châu nhân, còn dư lại nửa dưới tắc lai tự Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy cao cấp nhân tài cùng với bọn họ hậu nhân, có thể nói là tốt xấu lẫn lộn, mà bộ phận này nhân tài, nếu như nắm giữ Song Châu hộ khẩu lại đệ nhất cố hương là Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu một trong, kia liền có thể tham dự mùa giải bảng tranh đoạt, đánh lên người 1 năm liên tục quán quân, người nghe rõ chưa?"

"Biết ."

Lâm Uyên dừng một chút: "Nhưng bọn hấn tại sao phải đánh lên ta?"

Lão Chu: " ."

Loại sự tình này còn phải hỏi sao?

Được rồi.

Cái vấn đề này rất Tiện Ngụy.

Hấn chỉ có thể tiếp tục nói: "Bởi vì có vài người, chính mình không làm được sự tình, bọn họ cũng không hi vọng người khác làm được, tỷ như 1 năm liên tục quán quân."

Lâm Uyên nhíu mày một cái.

Lý do này theo Lâm Uyên có chút tán gẫu.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, lại cảm thấy rất có sức thuyết phục.

"Muốn đánh vào 1 năm liên tục quán quân, trước thời hạn nghiên cứu đối thủ là rất có cần phải, công ty đang giúp người sàng lọc có thể sẽ xuất hiện đối thủ, đối phương phải đồng thời phù hợp nắm giữ Song Châu hộ khẩu, lại ra đời tự Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu chỉ một yêu cầu, cũng may đạt thành điều này cái nhân cũng không tính là đặc biệt nhiều, lại Tần Châu đi ra ngoài khúc phụ môn hơn phân nửa sẽ không xuất thủ, dù sao người là Tần Nhân."

Lão Chu cười nói.

Địa vực tranh ở đâu cũng tồn tại.

Cho dù là Trung Châu.

Do Trung Châu chính sách tiên cử tự Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy nhân tài môn, cũng đều có chút mỗi người bảo đoàn khuynh hướng.

Dưới tình huống như vậy, Trung Châu bên kia Tần Nhân, cho dù có nghĩ nhiều nữa pháp, cũng sẽ khắc chế xuất thủ xung động.

Dù sao .

Tiền Ngự là Tần Nhân a.

Tần Nhân ra một thiên tài.

Xuất thân tự Tần Châu đỉnh phong nhân tài môn, dù là thân ở Trung Châu, lại gần như thành Trung Châu nhân, cũng sẽ không quên tự mình ở Tần Châu căn.

Lam Tinh nhân cố hương tình tiết rất sâu.

Với Lâm Uyên giải thích Trung Châu tình huống sau, lão Chu rời đi.

Nửa giờ sau.

Lão Chu cho Lâm Uyên phát tới một phần danh sách: "Những thứ này là Trung Châu bên kia có thể sẽ ra tay với người khúc phụ môn."

Lâm Uyên không trả lời, tiện tay đem danh sách vứt xuống để đó không dùng văn kiện giáp.

Xuất đạo tới nay Lâm Uyên duy nhất một lần nghiêm túc nghiên cứu qua đối thủ là Dương Chung Minh.

Dù sao Dương Chung Minh là Lâm Uyên nửa lão sư.

Hắn rất tôn trọng đối phương.

Về phần đến từ Trung Châu đánh lén, liền chưa nói tới tôn trọng hoặc là không tôn trọng.

Tuyệt đại đa số thời điểm ——

Lâm Uyên không có nghiên cứu đối thủ thói quen.

Từ Konoha Bắt Đầu Thuộc Tính Chuyển Đổi

, main gia nhập Akatsuki, có đầu óc, thu gái ít, không buff vô địch. Tình thiết ôn, phá cốt truyện vừa đủ không cảm thấy nát.

Chương 685: Không tới khiêu chiến

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

"Hệ thống hệ thống ."

Mặc dù không có hì hục hì hục nghiên cứu đối thủ, nhưng Lâm Uyên còn có một nghi vấn không có giải đáp, quyết định tìm hệ thống giải thích.

"Đỉnh đông, chuyện gì?"

"Người lần trước đề cập tới khúc phụ bài danh, Dương Chung Minh Lão Sư là tiên tam?"

"Ừ."

"Không sao."

"Vậy ngài muốn đặt chế bài danh sao? Tôi chính tông tôi chuyên nghiệp bài danh, Lam Tinh độc nhất!"

"Không muốn."

" "

Hệ thống lưu.

Lâm Uyên chính là xác nhận trong lòng suy đoán.

Trung Châu các lĩnh vực tột đỉnh nhân tài quả thật lợi hại, nhưng cũng không phải là anh hùng thiên hạ vào hết ta cốc.

Ít nhất Dương Chung Minh cũng chưa có đi Trung Châu.

Mặc dù không biết Dương Chung Minh không đi Trung Châu nguyên nhân cụ thể, nhưng này ít nhất nói rõ, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy thất Châu vẫn có một ít khiêm tốn đỉnh cấp đại lão.

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Hắn và lão Chu trò chuyện rất nhiều rồi.

Dựa theo lão Chu ý tứ, Trung Châu tạm thời sẽ không xuất thủ.

Ít nhất tháng sáu phần thậm chí còn tháng bảy loại không cần lo lắng gặp phải đến từ Trung Châu đánh lên.

Bởi vì Trung Châu khúc phụ phần lớn là lão tiên bối.

Những thứ này lão tiên bối trung, nhiều nhất ra một hai làm làm đại biểu tới đánh lên Lâm Uyên.

Nếu như thay nhau xuất thủ, liền châm chích quá rõ ràng rồi.

Tình cảnh sẽ rất khó nhìn.

Trung Châu một ít Lão Tần Nhân cũng không khả năng đáp ứng.

Nhưng Lâm Uyên không thể hi vọng nào Trung Châu nương tay, rèn sắt còn cần tự thân cứng rắn.

Hắn phải thật tốt làm chuẩn bị.

Bây giờ hắn có thể xác định là, năm nay Chư Thần cuộc chiến, nhất định sẽ có đèn từ Trung Châu đánh lên.

"Đúng rồi."

Lâm Uyên bỗng nhiên nghĩ đến:

Nếu Trung Châu hội tụ các lĩnh vực đỉnh phong nhân tài, kia khởi không phải có nghĩa là chính mình những con ngựa khác giáp, cũng sẽ ở tương lai đối mặt đủ loại đèn từ Trung Châu khiêu chiến?

Tỷ như bóng dáng Manga.

Nhất định là có đỉnh phong Sở Châu Manga gia bị thu nạp đến Trung Châu rồi.

Lại tỷ như Sở Cuồng tiểu thuyết.

Trung Châu nhất định là có thể đánh với Sở Cuồng một trận nhân vật hung ác.

Lâm Uyên cũng không dám khinh thường Lam Tinh nghệ thuật phát triển, nhất là tiểu thuyết thứ nghệ thuật này trong lĩnh vực chiếm so với cực lớn phân loại.

Cũng may Sở Cuồng cái này bí danh còn có hậu thủ.

Địa cầu nghệ thuật lĩnh vực vô số năm phát triển, cũng không phải tới uổng.

Rất nhiều kinh điển tiểu thuyết cự trứ chính mình còn không có phát hành đây.

Huống chi .

Khoảng cách Trung Châu gia nhập thống nhất hẳn còn có vài năm.

Sau đó gia nhập thống nhất thứ tự, hẳn là Triệu Châu cùng Ngụy Châu.

Cuối cùng mới là Trung Châu.

Phía trên đại khái suất như vậy cân nhắc.

Dù sao Trung Châu đối với Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy mà nói, là một cái khó mà vượt qua núi cao.

Tương lai một khi Trung Châu gia nhập thống nhất, rất dễ dàng tạo thành hàng duy đả kích, đem các Châu văn hóa đánh vào thất linh bát lạc.

Tất lại không phải mỗi người cũng giống như Lâm Uyên nắm giữ hệ thống.

Không có hệ thống lời nói, sợ rằng thất Châu liên thủ cũng chưa chắc là Trung Châu đối thủ.

Cũng được.

Bây giờ trước không cân nhắc cái này.

Lâm Uyên lại gọi ra rồi hệ thống.

Hắn muốn một đầu đâm vào quý giá của mình địa cầu tiểu khúc khó.

Bây giờ là âm nhạc tranh.

Này 1 năm liên tục quán quân nếu như không bắt được đèn, Lâm Uyên được buồn bực chết.

Này cũng xông đến đệ ngũ quan rồi, há có thể thất bại trong gang tấc.

Hệ thống: " ."

Mà ở Lâm Uyên một đầu đâm vào tiêu khúc khổ đồng thời, ngoại giới náo nhiệt vẫn không bình tĩnh.

Không chỉ là hần muốn xông 1 năm liên tục quán quân sự tình, còn có ca nhạc hội đưa tới một ít đến tiếp sau này.

Nhất là moon walk!

Cái này hần tại chỗ có ca nhạc hội hiện trường người xem trong dự liệu:

Moon walk phát hỏa!

Moon walk có thể hỏa đến mức nào?

Tôi trực quan thể hiện chính là, gần đây toàn bộ vũ đạo người yêu thích thảo luận đề tài, chính là "Moon walk" !

Vô số võ giả đều tại lập đi lập lại nghiên cứu Tiện Ngư ca nhạc hội bên trên moon walk màn ảnh.

Học tập!

Bất chước!

Bọn họ không chỉ có bất chước Tiện Ngư vũ đạo, bọn họ thậm chí bất chước Tiện Ngư đồng phục.

Áo sơ mi trắng quần đen, vớ trắng giày da đen.

Còn có tràn đầy nghi thức cảm bạch bao tay.

Trên Internet.

Rất nhiều võ giả cũng truyền lên chính mình nhảy moon walk bất chước video.

Bất quá đám bạn trên mạng nhìn những video này sau đó, cũng cảm giác có chút không đúng vị.

"Không biết tại sao, hay lại là Ngư phụ nhảy có cảm giác."

"Chẳng lẽ là bởi vì Ngư phụ vừa hát vừa nhảy?"

"Không chỉ có như thế, vẫn cùng Ngư phụ vũ đạo càng tiêu chuẩn có liên quan."

"Ta là một cái võ giả, mới vừa nhìn moon walk thời điểm, ta cảm giác rất rung động, nhưng rung động đồng thời, ta lại cảm thấy cái này vũ đạo thực ra cũng không tính khó khăn, cho đến ta tự mình thử ."

"Té chứ ?"

"Khẳng định té, chúng ta vũ đạo xã mấy cái lão sư đều nói cái này vũ đạo quá khó khăn."

"Moon walk đối với người biểu diễn thân thể lực lượng, tính dẻo dai cùng tính hài hòa có yêu cầu cực cao, gần đó là chuyên nghiệp vũ đạo người cũng rất khó nắm giữ, ta tin tưởng rất nhiều kẻ mô phỏng người hần cũng đã có thất thủ cùng ngã nhào trải qua."

"Chủ yếu là cái này vũ đạo, đại não không chế yêu cầu đi ngược lại con đường cũ."

"Thật không biết Tiệp Ngu là thế nào phát minh như vậy ngu bức vũ đạo!"
" "

Moon walk người phát minh là Tiệp Ngu!

Cái này đã thông qua Tinh Mang quan phương giải thích, chiêu cáo thiên hạ.

Cũng vì vậy, trên mạng hiện tại cũng gọi Tiệp Ngu vì "Moon walk người sáng lập" !

Mà mấy ngày kế tiếp.

Theo càng ngày càng nhiều nhân gia nhập moon walk bắt chước, nhiệt triều ảnh hưởng đến càng ngày càng rộng hiện lên.

Thậm chí, mơ hồ có toàn dân moon walk tư thế.

Ngay cả hoàn toàn không có vũ đạo cơ sở nhân, cũng sẽ dựa theo trên mạng giáo trình, thử tính đi hai cái ——

Chỉ là động tác ít nhiều có chút tức cười.

Còn có người định kết cấu Tiệp Ngu 45 độ nghiêng về nguyên lý.

Làm lặp đi lặp lại thử cũng sau khi thất bại, mọi người rút cuộc đưa ra kết luận:

"45 độ nghiêng về nhất định là mượn đạo cụ hoàn thành!"

Nhân loại không thể nào vi phạm Lam Tinh dẫn lực.

Bất quá coi như biết nguyên lý, mọi người hay lại là khó tránh khỏi rung động với Tiệp Ngu trí tưởng tượng.

Phải biết.

Michael Jackson 45 độ nghiêng về, đôi giày kia phát minh nhưng là ghi danh phát minh độc quyền.

Thậm chí có nhân bởi vì moon walk mà thích vũ đạo, từ đó đi lên chính mình vũ đạo con đường.

Như vậy bắt chước nhiệt triều kéo dài số sau mười ngày.

Văn Nghệ Hiệp Hội biên soạn Lam Tinh bách khoa giới thiệu, Tiệp Ngu danh hiệu bên trên, nhiều hơn một cột giới thiệu:

"Vũ công" .

Trước đó, Tiệp Ngu đã phân biệt có "Nhạc sĩ", "Biên Kịch", "Tù Nhân", "Ca sĩ" này bốn cái danh hiệu giới thiệu.

Đáng nhắc tới là:

Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương biên soạn Lam Tinh bách khoa, quy phạm tính cùng chuyên nghiệp tính đô mạnh vô cùng.

Không phải người làm qua cái gì, là có thể chuyện đương nhiên đạt được nên danh hiệu.

Phải là nên nghề từng thu được rộng rãi công nhận, Văn Nghệ Hiệp Hội mới có thể ở bách khoa trung cho ra loại này giới thiệu.

Dưới tình huống như vậy, Tiệp Ngu một người đỡ lấy năm cái danh hiệu, thật sự là để cho người ta tươi đẹp.

Lúc này.

Lâm Uyên rớt cuộc ở trong hệ thống chọn lựa vài bài hấn cho là rất lợi hại tác phẩm.

Kết quả.

Mới vừa đến công ty, Tôn Diệu Hỏa liền cho Lâm Uyên mang đến một tin tức:

"Học đệ, chúng ta trò chơi « Plants vs. Zombies » chính thức bản đã chế tạo xong rồi, bây giờ đang ở khảo hạch, dựa theo học đệ yêu cầu, bên trong gia nhập người đang ở đây ca nhạc hội thượng biểu diễn moon walk nguyên tố."

Từ Konoha Bắt Đầu Thuộc Tính Chuyển Đổi

, main gia nhập Akatsuki, có đầu óc, thu gái ít, không buff vô địch. Tình thiết ôn, phá cốt truyện vừa đủ không cảm thấy nát.

Chương 686: Cho không cổ phần

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Trò chơi bắt đầu khảo hạch rồi hả?

Lâm Uyên không khỏi mong đợi.

Tương lai phải đối mặt đến từ Trung Châu rất nhiều khiêu chiến, Lâm Uyên nhất định phải cùng hệ thống hội đoái rất nhiều kinh điển tác phẩm, mà hết thảy này đều cần cường đại vốn ủng hộ, hẳn rất hi vọng « Plants vs. Zombies » có thể kiếm một món tiền lớn.

Lúc này.

Lão Chu tới.

Cố Đông vì hai người của ly trà sau đó liền thôi lui ra khỏi phòng làm việc, lão Chu nhẹ khẽ nhấp một miếng, sau đó bỗng nhiên cười híp mắt nhìn Lâm Uyên: "Hôm nay công ty cao tầng hội nghị thông qua một cái quyết sách."

"Cùng ta có liên quan?"

Lâm Uyên biết đối phương vô sự không lên Tam Bảo Điện tính cách, phàm là lão Chu xuất hiện ở chính mình phòng làm việc, tất nhiên là công ty có chuyện gì, tựa hồ những chuyện này đều là do lão Chu cùng Lâm Uyên câu thông.

"Quan hệ rất lớn."

Lão Chu nghiêm túc nhìn Lâm Uyên, ánh mắt lộ ra một vẻ âm mô, sau đó trịnh trọng mở miệng nói: "Công ty quyết định đưa người hợp đồng đãi ngộ lại lần nữa thăng cấp, người gần sẽ được Tinh Mang Entertainment 10% cổ phần!"

"Cổ phần?"

Lâm Uyên mặt đầy kinh ngạc.

Kim Mộc một mực với Lâm Uyên thảo luận nhập cổ Tinh Mang có khả năng, thậm chí còn dự định tự mình ra mặt cùng Tinh Mang đàm phán, không nghĩ tới kế hoạch còn chưa bắt đầu áp dụng, Tinh Mang liền chủ động cho mình đưa cổ phần, hơn nữa này đưa tới lại chính là 10%, so với Ngân Lam Thư Khố cho mình Sở Cuồng bí danh còn nhiều hơn gấp đôi!

"Phải!"

Lão Chu: "Thực ra công ty đã sớm có phương diện này dự định, nhưng bởi vì cụ thể phân ngạch không thương lượng xong, cho nên mới kéo tới hôm nay, mà 10% cổ phần là tất cả cổ Đông Đô có thể tiếp nhận tỷ lệ."

"Điều kiện gì?"

Lâm Uyên dĩ nhiên biết Tinh Mang này nhất an xếp hàng nhất định là có sâu hơn dụng ý, xem trước công ty nói ra điều kiện là cái gì, nếu như điều kiện quá hà khắc lời nói Lâm Uyên cũng sẽ không xung động đáp ứng.

"Không có điều kiện."

Lão Chu biểu tình cổ quái nói.

Lâm Uyên lần này đã không chỉ là kinh ngạc, mà là có chút rung động, Ngân Lam Thư Khố lôi kéo Sở Cường còn khai ra một ít thông thường điều kiện, Tinh Mang cho mình 10% cổ phần, thậm chí ngay cả điều kiện cũng không mang theo nhắc?

Tặng không?

Lão Chu nhìn chằm chằm Lâm Uyên phản ứng, bên trong tâm hơi xúc động, đây là lần đầu tiên thấy Lâm Uyên toát ra khiếp sợ, liền cùng công ty cao tầng môn biết được chủ tịch HĐQT quyết nghị lúc lộ ra biểu tình giống nhau như đúc.

"Ngài đề nghị là?"

Lâm Uyên bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Lão Chu hơi ngân ra, chợt cười khẽ, ánh mắt lộ ra một vẻ ám áp: "Ta nghĩ đến ngươi sẽ không chút do dự đáp ứng, dù sao ngươi là người thứ nhất dám ở Soạn nhạc bộ phòng họp năm máy tính đoán tiền thuê hài tử."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Lão Chu nhìn chằm chằm Lâm Uyên, thanh âm lộ ra vẻ khác thường: "Ta biết ngươi là đang hỏi ý kiến cá nhân ta, mà không phải hỏi một cái Tinh Mang chủ quản ý kiến, nhưng vô luận là làm cái người hay là Tinh Mang chủ quản, ta đều đề nghị ngươi đáp ứng, trên đời này xác thực vô dụng bữa trưa miễn phí, cho dù là này vô điều kiện tặng cổ phần, thực ra cũng là một loại cảm tình giới hạn, chỉ là nó lấy một loại tối ôn hòa hình thức xuất hiện tại trước mặt ngươi, để cho bất luận kẻ nào cũng rất khó sinh ra mâu thuẫn trong lòng."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Công ty không có nói cầm cổ phần này Lâm Uyên nhất định phải cả đời vì Tinh Mang phục vụ, nhưng Lâm Uyên biết, chính mình một khi tiếp nhận những thứ này cổ phần, cũng sẽ không suy nghĩ thêm rời đi chuyện, nếu hẳn không là lương tâm bên trên gây khó dễ.

"Công ty đang đánh cược."

Lão Chu thấp giọng: "Xác thực nói, chủ tịch HĐQT đang đánh cược, đánh cược ngươi sẽ không ở cầm không công ty 10% cổ phần sau còn hào Vô Tâm lý gánh nặng nhảy hăng hoặc là đi ra ngoài làm một mình."

"Hắn thắng cược."

Lâm Uyên bỗng nhiên cười nói.

Lão Chu cũng cười theo: "Vậy đại khái chính là chủ tịch HĐQT có thể dẫn Tinh Mang phát triển tới hôm nay nguyên nhân đi, ta không nghĩ ra còn có

công ty nào người lãnh đạo dám có như vậy Đại Bá Lực làm ra như thế quyết định, nêu như người mang theo 10% cổ phần rời đi Tinh Mang, nhiều nhất chịu đựng một ít lương tâm bên trên khiển trách, còn đối với Tinh Mang mà nói, đó chính là thương cân động cốt tổn thất."

Bên kia.

Tinh Mang chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa xuyên thấu qua Tinh Mang cao ốc lầu mười tám cửa sổ sát đất nhìn về phía phương xa, sau lưng truyền tới một đạo mang theo lo âu và khẩn trương thanh âm: "Người biết rõ mình hôm nay quyết định bao lớn mật sao?"

"Dĩ nhiên."

Lý Tụng Hoa cười nói: "Ta thừa nhận ta có đánh cược thành phần, khả năng này là đời ta làm qua to gan nhất quyết định, đem bảo đê ở cái gọi là nhân tính bên trên, nếu như ta thua cuộc, tổn thất kia chỉ là 10% cổ phần, nhưng nếu như ta thắng cuộc, ta đây thắng được đem là chúng ta Tinh Mang tương lai, người cho rằng là Tiệp Ngự đang đòi một phần trước đó chưa từng có cảm dỗ, thực ra đặt ở trước mắt ta cảm dỗ lớn hơn nhiều, 10% cổ phần cùng hấn tác dụng so với, đơn giản là nhỏ nhất không đáng kể!"

"Thua cuộc đây?"

"Trên thế giới này không người nào có thể một mực thắng, nhưng nếu như người cho là ta là đang ở băng vào bản năng đánh cược liên sai hoàn toàn, nếu như người biết bên ngoài những công đó tư cho Tiệp Ngự khai ra như thế nào điều kiện."

"Điều kiện gì?"

Phía sau thanh âm rung một cái.

Lý Tụng Hoa nhân nhạ nói: "Trước mắt mới chỉ có vượt qua 20 gia cùng Tinh Mang đồng đẳng cấp, thậm chí so với chúng ta Tinh Mang càng đại giải trí công ty muốn đào đi Tiệp Ngự, bọn họ mở ra điều kiện so với chúng ta cho Tiệp Ngự đãi ngộ càng dụ người, nhưng hấn từ đầu đến cuối không có đi, những chuyện này lấy lỗi tai ta không khó hỏi thăm được."

"Cảm tình giới hạn?"

"Tại sao không cho là đây là một loại đầu tư cảm tình đâu rồi, người đối một người không giữ lại chút nào thời điểm, chẳng lẽ không phải hi vọng đối phương cũng đối với người tốt sao, người có thể nói ta hành vi có mục đích tính, nhưng mục đích của ta sẽ không làm thương tổn đến bất kỳ nhân, cung chiều cũng tốt nuông chiều cũng được, chỉ cần hấn nguyện ý ở lại Tinh Mang, ta liền dám đem toàn bộ Tinh Mang đưa cho hấn làm sân chơi, hấn nắm giữ có thể để cho ta bỏ ra hết thầy giá trị, đừng nói 10% cổ phần, coi như cho 20% thậm chí nhiều hơn thì như thế nào, các người chỉ thấy ta tổn không một chút cổ phần, ta lại thấy Tinh Mang nếu như không có hấn liền tuyệt đối để không đạt tới tương lai."

"Người điếm xuất phát không thuần túy."

"Ta cảm thấy cho ta điếm xuất phát thuần túy đến rồi tinh rồi mù, sau này Tinh Mang liền một cái quy củ, chỉ cần ta trả nôi, sau này Tiệp Ngự muốn cái gì thì ta cho cái đó, bởi vì ta muốn chỉ có hấn có thể đủ cho ta!"

"Người còn muốn đánh lên Trung Châu?"

"Ta buông tha cho, nhưng hấn xuất hiện, hấn cho ta hi vọng, ta nhiều năm như vậy trải qua nhiều như vậy gió to sóng lớn, thấy qua vô số cái gọi là thiên tài, duy chỉ có hấn cho ta cảm giác là không giống nhau, cũng duy chỉ có hấn có thể để cho ta cảm giác, Trung Châu thực ra cũng không phải không gì phá nổi, muốn muốn nhiều năm như vậy, có thể đưa tới Trung Châu chú ý có mấy người?"

"Trung Châu rất chú ý hấn?"

"Trung Châu gần đây chỉ chú ý hai người, một là tiểu thuyết giới Sở Cuồng, một cái khác ngay tại công ty chúng ta, ta cũng không nghĩ tới Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng đại danh lại có thể truyền tới toàn bộ Trung Châu."

Đồng một tiếng.

Điện thoại của Lý Tụng Hoa vang lên, hấn nhìn một chút điện thoại di động, nụ cười khuếch tán đến toàn bộ trên mặt: "Sau này Tiệp Ngự phương hướng liền là cả Tinh Mang phương hướng, ta phụ trách chương đà là được."

" "

Main IQ cao, tự lập môn hộ, Nữ Thần bá, không máu chó YY, không quỳ liếm Tiêu Viêm, nhân vật phụ không tinh trùng lên não... tại
Tại Đâu Phá Triệu Hoán Nữ Thần

!

Chương 687: Ta ngửa bài, thực ra ta là .

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

"10%!"

Manga phòng làm việc, Kim Mộc thanh âm bởi vì quá cao mà có vẻ hơi bén nhọn, cả người hắn ở bên trong phòng kích động đi tới đi lui, hưng phấn tràn ngập toàn bộ đại não: "Hay lại là cho không! ?"

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn thực ra cũng thật vui vẻ, bất quá hắn không phải tâm tình phóng ra ngoài nhân, chỉ ở tâm lý ba động lợi hại, rơi vào trên mặt liền lộ ra không có chút rung động nào rồi, dĩ nhiên này không có nghĩa là Lâm Uyên là một cái Duẫn Đông như thế mặt tê liệt: "Nhưng thật ra là có một ẩn hình điều kiện."

"Điều kiện?"

Kim Mộc đại não dần dần tỉnh táo lại, thanh âm nặng nề nói: "Tinh Mang phần này hậu tặng căn bản ý đồ vẫn là vì cho người có thể ngoan ngoãn ở lại công ty, chỉ là Tinh Mang không có dùng cưỡng chế hiệp ước giới hạn, mà là dùng cảm tình tới nói chuyện làm ăn ."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn nghe được tin tức sau, cũng là cẩn thận phân tích một phen mới hiểu được nguyên nhân, cho nên mới có hắn và lão Chu một phen tư cách cá nhân đi sâu vào trao đổi, mà lão Chu cũng không có vòng vo, trực tiếp đem đạo lý trong đó cũng điểm thấu.

"Quyết đoán!"

Kim Mộc thờ dài nói: "Tinh Mang vị kia người chương đà quá có quyết đoán, 10% cổ phần chốt nghe rất khoa trương, nhưng nếu như đây là cổ đại, hướng nghiêm trọng nói chính là một phần Khế Ước Bán Thân, nhất là đối ông chủ thứ người như vậy mà nói, cầm phần này cổ phần thì tương đương với một cái cam kết, một cái vĩnh viễn cùng Tinh Mang buộc chung một chỗ hứa hẹn, thực ra bọn họ chỉ cần ở cổ phần tặng cho trong hiệp ước thêm một cái tương tự với 【 tiếp nhận những thứ này cổ phần sau đó, Tiệp Ngự tự mình đem vĩnh viễn không thể rời đi Tinh Mang, nếu không cổ phần trước đoạt, bồi thường phí bồi thường vi phạm hợp đồng nhiều ít hơn bao nhiêu 】 loại cứng nhắc quy định, cái này vô cùng phong phú cảm dỗ tính hợp đồng nhìn cũng không sao khoa trương phương rồi."

Hết lần này tới lần khác Tinh Mang không thêm!

Tinh Mang lại đang trọng yếu như vậy trên sự tình, với Tiệp Ngự chơi một tay lời quân tử, bọn họ phải phát chắc chắc lấy Tiệp Ngự nhân phẩm, nhận những thứ này cổ phần sau đó liền từ này sẽ không rời đi Tinh Mang rồi, trên nguyên tắc là có như vậy cái ăn ý ——

Đây là đang chơi đùa nhịp tim sao?

Tinh Mang người chương đà quá độc ác!

Thịnh tình thương: Những thứ này cổ phần đưa người.

Thấp tình thương: Ký cái này hiệp ước, dùng 10% cổ phần, đổi cho người nửa đời sau vì công ty chúng ta công việc, người vĩnh viễn cũng không thể nhảy hăng đến những công ty khác cho đến về hưu!

Một cái điều khoản.

Khác nhau trời vực.

Lâm Uyên thấy được một điểm này, lão Chu thấy được một điểm này, Kim Mộc thấy được một điểm này, tin tưởng Tinh Mang vị kia người chương đà cũng nhìn thấy một điểm này, đối phương loại này tầng thứ nhân không thể nào là kẻ ngu!

Trên thực tế.

Cầm những thứ này cổ phần sau đó, Lâm Uyên cũng quả thật sẽ không cần nhắc rời đi Tinh Mang có khả năng, Lâm Uyên không làm được cái loại này ân đền oán trả sự tình, từ góc độ này mà nói Lý Tụng Hoa là đánh cuộc đúng.

Không có biện pháp.

Lâm Uyên nhận, bởi vì chuyện này vô luận từ góc độ nào đến xem, Lâm Uyên đều là chiếm tiện nghi cái kia, hơn nữa còn là thiên đại tiện nghi, người khác căn bản là không có cách cự tuyệt cái loại này.

"Lợi hại!"

Kim Mộc hay lại là khen không dứt miệng, bởi vì Kim Mộc cùng mình vị lão bản này sống chung thời gian rất lâu, hẳn biết lấy Lâm Uyên tính cách một khi cầm những thứ này cổ phần, liền không nữa có rời đi Tinh Mang có khả năng.

Đánh cược a!

Tinh Mang vị kia người chương đà thắng cuộc, thu hoạch cũng tuyệt đối là to lớn, bởi vì nhà mình vị lão bản này đối với Tinh Mang ý nghĩa mà nói tuyệt không chỉ là một cái tiềm lực vô hạn thiên tài Người viết ca khúc thậm chí tiêu khúc phụ đơn giản như vậy, đồng thời nhà mình vị lão bản này còn phi thường giỏi về làm điện ảnh, trước mắt mới chỉ Biên Kịch đầu tư quay chụp toàn bộ điện ảnh toàn bộ để cho Tinh Mang kiếm lớn!

Ngoài ra .

Ngay cả Tinh Mang cũng tuyệt đối không biết là, ông chủ còn có hai cái ảnh hình thân phận không có bại lộ ra, một là Lam Tinh tiểu thuyết giới địa vị

không thua gì giới âm nhạc Tiệp Ngự bí danh Sở Cuồng, một là Lam Tinh thiên tài Manga gia bóng dáng!

Có phúc a!

Tinh Mang có phúc!

Ý nào đó mà nói, đồng thời biết Lâm Uyên mấy cái thân phận Kim Mộc coi như là đứng ở một cái thượng đế thị giác, thấy phương nếu so với Tinh Mang vị kia người chưởng đã xa nhiều lắm, mà đối phương có thể ở nhãn quang giới hạn hạ làm ra loại này quyết định, thật quyết đoán kéo căng rồi. Thậm chí có nhiều chút ngốc.

Có chút hành động theo cảm tình.

Lôi kéo Lâm Uyên thực ra bỏ ra bao lớn vốn ban đầu đều có thể tiếp nhận, nhưng loại phương thức này thật sự là không thể tưởng tượng nổi, cũng khó trách Kim Mộc rung động đến không được: "Thua thiệt ta trước còn nói Tinh Mang không có Ngân Lam Thư Khố biết làm chuyện, chẳng lẽ cổ phần sự tình không nên sớm một chút cầm ra ấy ư, nguyên lai bọn họ là ở nơi này ghen đại chiêu đây."

Lâm Uyên: ". "

Thân phận của hắn lần nữa xảy ra biến chuyển, bây giờ Lâm Uyên không chỉ là Ngân Lam Thư Khố cổ đông, cùng thời điểm thành Tinh Mang giải trí cổ đông, vô luận ở tiểu thuyết giới hay lại là âm nhạc giới thậm chí Giới Điện Ảnh và Truyền Hình, hắn đều có cảng hùng hậu hơn tư bản, có lẽ này cũng có thể vì hắn sau này cùng Trung Châu đối kháng cung cấp không nhỏ giúp đỡ.

"Ông chủ."

Kim Mộc bỗng nhiên nói: "Ta cảm thấy được ngài nên cân nhắc với Tinh Mang vị kia người chưởng đã thẳng thắn một chút, nếu hắn dám chơi đùa lớn như vậy tiền đặt cược, chúng ta đây không ngại cũng chơi với bọn hắn lớn một chút, tiết lộ một cái bí danh đi, từ bóng dáng cùng Sở Cuồng giữa, coi như là cho Tinh Mang ăn một cái Định Tâm Hoàn, dĩ nhiên không cần toàn bộ tiết lộ, chúng ta dù sao cũng nên có giữ lại, ít nhất bây giờ phải có điều cất giữ."

"Như vậy sao."

Lâm Uyên cảm thấy Kim Mộc nói rất có đạo lý, làm người hắn có đi có lại, huống chi mình ngoài ra hai cái bí danh tùy tiện tiết lộ ra một cái chắc cũng sẽ đối Tinh Mang có trợ giúp, dù sao bóng dáng cùng Sở Cuồng cũng có thể cùng điện ảnh cùng truyện tranh sinh ra liên hệ, mà điện ảnh vừa lúc là Tinh Mang mấy năm gần đây chủ công phương hướng, ở công ty nghiệp vụ trung đã có hướng âm nhạc vượt qua khuynh hướng.

Trọng yếu nhất là:

Bây giờ Lâm Uyên là Tinh Mang cổ đông, hắn dĩ nhiên nên vì Tinh Mang sáng tạo giá trị, bởi vì này bộ phận giá trị sẽ có 10% trực tiếp nhét vào Lâm

Uyên lợi nhuận, đây là cổ đông thân phận mang đến thiên nhiên ưu thế.
Cũng được.

Sau này bóng dáng cùng Sở Cuồng đủ loại tác phẩm bản quyền ưu tiên cấp
đều giao cho Ngân Lam Thư Khố cùng Tinh Mang đi, này hai bên có lẽ còn
có thể sinh ra một chút hợp tác, mà liền cần Lâm Uyên từ trong điều hòa,
vận hành sự tình giao cho Kim Mộc liền có thể.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra, cho lão Chu gọi điện thoại, không có
nói thẳng mục đích, chỉ là mở miệng nói: "Ta muốn cùng chủ tịch HĐQT
thấy một mặt, mời Chu Thúc liên lạc một chút."

"Chu Thúc?"

"Tân gọi."

"Ta rất thích. "

Lão Chu tiếng cười từ bên đầu điện thoại kia truyền tới, rồi sau đó đáp ứng
Lâm Uyên, cúp điện thoại liền trực tiếp liên lạc chủ tịch HĐQT, cũng không
có hỏi Lâm Uyên có cái mục đích gì.

Sau ba phút.

Lâm Uyên nhận được tin tức, chủ tịch HĐQT ước Lâm Uyên ở công ty
phòng làm việc gặp mặt, Lâm Uyên cùng Kim Mộc nói một tiếng: "Dựa
theo người đề nghị, ta đi công ty than cái bài đi."

"Ờ nào bài?"

"Còn không xác định."

Bóng dáng cùng Sở Cuồng hai cái thân phận cũng quan hệ trọng đại, Lâm
Uyên cũng muốn biết Tinh Mang càng cần hơn tờ nào bài, bất quá Lâm
Uyên luôn cảm giác lấy trước ra Sở Cuồng lá bài này tốt hơn đánh, dù sao
bóng dáng .

Hại.

Không đề cập nữa.

Nói nhiều rồi đều là nước mắt.

---

ps: Dùng suốt chương một giải thích tại sao Tinh Mang cho 10%, không
phải tùy tiện viết, nhân vật chính giá trị là trong tiểu thuyết mới tồn là có
đẳng cấp, dù là không đề cập tới Sở Cuồng cùng bóng dáng, Tiệp Ngự bản
thân sức ảnh hưởng cũng đủ biến thái, cảm thấy rất giả độc giả không ngại
tưởng tượng một chút trên thực tế nếu quả thật có Tiệp Ngự thứ người như
vậy tồn tại đối một công ty mà nói là khái niệm gì, chuyện này điên cuồng
nhất địa phương chính là Tinh Mang không có thêm cứng nhắc điều khoản,
cái này cùng chủ tịch HĐQT tự mình một chút kinh nghiệm có liên quan,
hại, có lúc đối nội dung cốt truyện không nghĩ rõ thích, nhưng vẫn không
thể không giải thích.

// tác ra chương lúc 2 3h sáng thì chịu ....

Main IQ cao, tự lập môn hộ, Nữ Thần bá, không máu chó YY, không quỳ
liếm Tiêu Viêm, nhân vật phụ không tinh trùng lên não... tại
Tại Đấu Phá Triệu Hoán Nữ Thần
!

Chương 688: Chủ tịch HĐQT điên rồi

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Tinh Mang.

Chủ tịch HĐQT phòng làm việc.

Lâm Uyên đứng ở cửa gõ xuống môn.

Bên trong truyền tới một đạo hơi lộ ra nặng nề thanh âm:

"Mời vào."

Lâm Uyên đẩy cửa vào.

Phòng làm việc cạnh trên ghế sa lon ngồi một tên vóc người trung đẳng nam nhân, người này chính là Tinh Mang chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa.

Lý Tụng Hoa tuổi tác nếu so với lão Chu hơi lớn hơn nhiều chút, vóc người trung đẳng, hấn cảm súc đến quy phạm màu đen râu, ánh mắt nhìn tựa như ôn hòa nho nhã, hết lần này tới lần khác lại cho nhân một loại không giận tự uy cảm giác.

"Chủ tịch HĐQT tốt."

Lâm Uyên lễ phép chào hỏi.

"Không cần khách khí, tùy tiện ngồi."

Lý Tụng Hoa tao nhã lịch sự nói: "Nghe nói người thích uống trà ."

Mở miệng đồng thời, vị này Tinh Mang chủ tịch HĐQT đã cho Lâm Uyên cùng mình các rót một chén trà:

"Thử một chút?"

"Được."

Mùi trà trong tràn ngập, Lâm Uyên ngồi vào Lý Tụng Hoa đối diện, nhẹ nhẹ uống một hớp trà, nhiệt độ vừa vặn.

"Uống thật là ngon sao?"

"Tạm được."

" "

Không khí trầm mặc một chút.

Tiếp tục uống trà.

Uống xong một ly trà, Lý Tụng Hoa lên tiếng lần nữa:

"Thực ra người không tìm ta, ta cũng sẽ tìm người trò chuyện một chút — cô phân người đã đón nhận, có cần nhắc sau này tham gia công ty Hội đồng quản trị nghị sao?"

"Ta có thể tìm nhân thay ta tham gia sao?"

"Người khác không được, lời nói của người, có thể."

"Cám ơn."

"Nói hết rồi không cần khách khí, coi Tinh Mang là thành nhà mình là được, muốn ở công ty lưu cầu liền lưu cầu, muốn đi ra ngoài chơi đùa liền mênh mông công phu, công ty đối với nhân tài là có ưu đãi, chúng ta là nhân tính hóa quản lý."

Lâm Uyên gật đầu.

Lý Tụng Hoa tựa hồ đối với Tiệp Ngự trầm mặc ít nói có nghe thấy, sẽ không đề ý:

"Sau này nếu như có cái gì liên quan tới công ty tương lai phương hướng phát triển bên trên đề nghị, người có thể thông qua Hội đồng quản trị nghị lên tiếng, cũng có thể trực tiếp theo ta mặt đối mặt trao đổi."

"Được."

"Hôm nay người tới là có lời gì muốn cùng ta nói sao?"

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Người biết Sở Cuồng sao?"

Lý Tụng Hoa cười: "Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng, đối phương là với người cùng nổi danh nhân vật, ta đương nhiên biết, ta còn biết các người quan hệ không cạn, « Tây Du Ký » phim truyền hình hoa Lạc Tinh mang cũng là bởi vì người và hần quan hệ, thế nào đột nhiên đề lên Sở Cuồng?"

Lâm Uyên không có trả lời ngay.

Hần vốn là nghĩ thấu lộ bóng dáng cái thân phận này, nhưng đối với Tinh Mang mà nói, Sở Cuồng tầm quan trọng rõ ràng cao hơn.

Bởi vì Sở Cuồng tác phẩm bản quyền là công ty phi thường yêu cầu.

Dù sao bây giờ Tinh Mang giải trí, đang hướng về Giới Điện Ảnh và Truyền Hình phát triển.

Lý Tụng Hoa cũng không thúc giục.

Đôi ngọn đèn nước nóng, tiếp tục cho Lâm Uyên châm trà, thủ pháp chuyên nghiệp trình độ so với lão Chu mạnh hơn nhiều.

"Ta chính là Sở Cuồng."

Nhìn Lý Tụng Hoa kinh nghiệm già dặn châm trà, Lâm Uyên bỗng nhiên mở miệng.

Lưu lưu lưu.

Nước trà tự Hồ Khẩu rơi vào ly trà.

Ngoại trừ lưu động nước trà, hình ảnh phẳng phất cố định hình ảnh.

Lý Tụng Hoa tay tại bán không đình trệ, biểu tình viết đầy mờ mịt.

Tích tí tách trung.

Bán không rử xuống nước trà đã rót đầy ly trà, rồi sau đó đại Phạm Vi tràn ra.

Hiện lên một vệt lục sắc nước trà, làm ướt chính cái bàn, cũng nhanh chóng hướng bốn phía biên giác lan tràn đi.

Có sương mù tức bay lên ở Lâm Uyên cùng Lý Tụng Hoa giữa.

"A!"

Lý Tụng Hoa cảnh giác, liền vội vàng để bình trà xuống.

Lâm Uyên là là nhanh dõng đi hai chân, rút ra khăn giấy hút khô trên bàn lượng nước.

Ngừng hình ảnh, rớt cuộc lần nữa hoạt bát đứng lên.

Hai người ai cũng không nói gì.

Cho đến đem bàn dọn dẹp sạch sẽ, Lý Tụng Hoa mới ngữ điệu có chút run rẩy lần nữa hỏi một câu:

"Người vừa mới nói cái gì . Ta tốt giống như không có nghe rõ."

"Ta chính là Sở Cuồng."

Lâm Uyên lặp lại mình nói ngữ.

Cuối cùng vẫn lựa chọn đem Sở Cuồng lá bài này vứt ra.

Bởi vì Lâm Uyên biết, so sánh với bóng dáng, Sở Cuồng sau này cùng Tinh Mang đồng thời xuất hiện chắc chắn sẽ không thiếu.

Bá.

Hình ảnh lại lần nữa ngừng.

Ngay sau đó, Lý Tụng Hoa từ chỗ ngồi trước đứng lên.

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn về phía Lý Tụng Hoa.

Ánh mắt giao hội giữa, Lý Tụng Hoa bỗng nhiên hoạt động một chút, với hóng gió tựa như: "Ngồi lâu rồi chân có chút chua."

"Ừm."

Lâm Uyên cầm bình trà lên, cho Lý Tụng Hoa cũng rót một ly.

"Người là Sở Cuồng?"

Lý Tụng Hoa nhìn Lâm Uyên động tác, khoe miệng co giật đến mở miệng.

" Ừ."

"Người không phải Tiệp Ngự sao?"

"Hai người có mâu thuẫn gì sao?"

" "

Ừm một tiếng.

Lý Tụng Hoa đặt mông ngồi xuống ghế, mặt đầy hoài nghi nhân sinh.

Hắn thật rất muốn giả bộ trấn định nhiều chút, nhưng này ba thật giống như trang bị điểm thất bại .

Lý Tụng Hoa ngửa bài.

Hắn không bao giờ nữa che giấu chính mình khiếp sợ.

Hộ hấp dồn dập gian, Lý Tụng Hoa cứ như vậy trực câu câu tránh lên trước mắt Lâm Uyên, hai mắt dăng lên sáng chói Diễm Hỏa!

"Có thể bảo mật sao?"

"Dĩ nhiên, nhưng tại sao người sẽ nói cho ta biết?"

"Có đi có lại."

Lâm Uyên không có lờ lợt lý do, cứ như vậy đơn giản một câu nói.

Hắn nghĩ cặn kẽ quá, vèn vèn cùng chủ tịch HĐQT tiết lộ tin tức này lời nói, chỗ tốt xa lớn xa hơn chỗ xấu.

" "

Có đi có lại?

Lý Tụng Hoa trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm phản ứng gì.

Hắn chỉ là ở sâu trong nội tâm bản năng run rẩy!

Tiên Ngư chính là Sở Cuồng! ! !

Tin tức này giống như ngũ lôi oanh đỉnh như vậy đập xuống, trực tiếp đem kiến thức rộng Lý Tụng Hoa đập mộng ép!

Mộng bức sau đó.

Lý Tụng Hoa mừng như điên, hưng phấn vét sạch toàn thân hắn mỗi một tế bào!

Trước mắt Lâm Uyên, phảng phất đã không chỉ là một người, mà là một cái lòe lòe Phát Quang mở vàng!

Vì lôi kéo Tiên Ngư, hắn bỏ ra 10% cổ phần!

Coi như thế nào đi nữa có quyết đoán, Lý Tụng Hoa cũng cuối cùng là có chút thương tiếc!

Nhưng giờ phút này!

Lý Tụng Hoa lại cũng không có mảy may thương tiếc!

Một trận Âm Sai Dương Thác, 10% cổ phần, hắn Lý Tụng Hoa vì Tinh Mang bắt lại, không chỉ là một cái Tiên Ngư, còn có một cái Sở Cuồng!

Nam Tiên Ngư Bắc Sở Cuồng .

Để cho Trung Châu kiêng kỵ hai cái lĩnh vực thiên tài, lại là cùng một người, hơn nữa bây giờ là Tinh Mang nhân!

Tin tức này nếu như truyền đi, sợ rằng toàn bộ Lam Tinh đều phải oanh động!

Mà giờ khắc này.

Lý Tụng Hoa hôm nay lại là một người kết kết thật thật chịu đựng xuống phần này oanh động, cũng khó trách hắn sẽ thất thố như vậy rồi!

Vô luận Lâm Uyên là Tiên Ngư hay lại là Sở Cuồng, Lý Tụng Hoa đối người này coi trọng đều là chưa từng có trong lịch sử!

Mà khi hai cái này lĩnh vực thiên tài lại là cùng một người, Lý Tụng Hoa đối Lâm Uyên cái nhìn, đã không chỉ là coi trọng đơn giản như vậy!

Vâng.

Giờ khắc này, Lâm Uyên ở nội tâm của Lý Tụng Hoa tầm quan trọng, đã cao hơn một cái cắt!

Sau này Tinh Mang ai cũng có thể mất đi!

Duy chỉ có Lâm Uyên, hắn phải vững vàng ôm chặt!

Vui mừng!

Sợ!

Hai loại hoàn toàn không đồng tình tự xuất hiện ở Lý Tụng Hoa đáy lòng.

Vui mừng là mình gắng sức đánh một trận, dùng một trận kinh thiên đánh cướp giành được Tiệm Ngự tâm!

Sợ là .

Nếu như không có tràng này đánh cướp, Tinh Mang chưa chắc có thể tóm chặt lấy Tiệm Ngự tâm!

Càng không thể nào để cho Tiệm Ngự thừa nhận hấn ả núp một cái khác kinh khủng thân phận!

Lý Tụng Hoa không có hoài nghi.

Loại chuyện này cũng không cần phải hoài nghi.

Đâm một cái liên phá lời nói dối là không có chút ý nghĩa nào, Tiệm Ngự không có lý do đối với chuyện như thế này mặt nói dối.

Có lẽ, chính mình cái kia xa không thể chạm mộng, có hi vọng thực hiện.

Tiệm Ngự thêm Sở Cuồng, ý nào đó mà nói, là vô địch hình người boom nguyên tử!

"Uống chén thứ hai mới phát hiện, cái này trà mùi vị thật không tệ."

Lâm Uyên không có đi quan sát Lý Tụng Hoa phản ứng, mà là bung lên chén thứ hai trà uống, sau đó mở miệng đánh giá một cái câu.

Uống xong trà.

Lâm Uyên thấy Lý Tụng Hoa lục tung lấy ra một nhóm bắt đồng phẩm loại lá trà, chất ở trên bàn làm việc:

"Cho người hết!"

"Có phải hay không là không tốt lắm?"

"Không việc gì, công ty đối nhân tài là có ưu đãi, hưởng chi ta đối lá trà không có hứng thú!"

" "

Mấy phút sau, Lâm Uyên ôm tràn đầy lá trà hồi chính mình phòng làm việc. Bên cạnh.

Có chuẩn bị tìm Lý Tụng Hoa mấy cái cao tầng thấy Lâm Uyên ôm tràn đầy lá trà đi ra chủ tịch HĐQT phòng làm việc, với nhau đi ngang qua lúc lẫn nhau gật đầu hỏi thăm.

Chờ Lâm Uyên đi xa, cao tầng môn ánh mắt đồng thời trở nên quý dị.

"Đó là Tiệm Ngự chứ?"

"Hấn thế nào lấy đi nhiều như vậy lá trà?"

"Chủ tịch HĐQT bị đánh cướp rồi hả?"

"Chủ tịch HĐQT không phải coi trà như mạng sao?"

"Thật giống như liền chủ tịch HĐQT cất giấu vật quý giá ẩn giấu đều bị hấn ôm đi?"

"Hấn trộm chứ?"

"Chủ tịch HĐQT không ở phòng làm việc?"

"Muốn ở phòng làm việc lời nói, chủ tịch HĐQT bệnh tim không phải phạm vào?"

" "

Mấy cái cao tầng thảo luận gian tiên vào Lý Tụng Hoa phòng làm việc, sau đó biểu tình đồng thời đông đặc.

Chỉ thấy Lý Tụng Hoa chính ở bên trong phòng làm việc cú sốc moon walk

Điên rồi?

Bởi vì lá trà đều bị Tiệp Ngự đánh cướp đi?

"Chủ tịch HĐQT?"

Có cao tầng do dự mở miệng.

Lý Tụng Hoa thân hình dừng lại, khụ một cái, ánh mắt sâu xa nói: "Quên các người vừa mới thấy hết thấy."

"Tốt."

Mấy cái cao tầng đồng thời nuốt nước miếng một cái: "Vừa mới Tiệp Ngự

"

"Há, hần thích uống trà, ta liền đem lá trà đưa hần, lão Vương."

"Ây."

Một người trong đó cao tầng ứng tiếng.

Lý Tụng Hoa nói: "Ta nhớ được người tốt lắm giống như có không xuất bản nữa trà một mực ẩn tàng, quay đầu cho Tiệp Ngự đưa qua."

Lão Vương: ???

Chủ tịch HĐQT thật điên rồi!

---

ps: Trạng thái không tốt, Canh [2] hần rất vãn.

// đề cử có vẻ ko tốt lắm, gần 200 độc giả nhưng vẫn bồi hồi ở hạng 4-50 .

hic

qua đầu tháng có phiếu mọi ng quăng cho mình 1 chút :) cảm tạ ...

Main IQ cao, tự lập môn hộ, Nữ Thần bá, không máu chó YY, không quỳ liếm Tiêu Viêm, nhân vật phụ không tình trùng lên não... tại

Tại Đấu Phá Triệu Hoán Nữ Thần

!

Chương 689: Tiệp Ngư đánh cướp chủ tịch HĐQT

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

"Tiệp Ngư đánh cướp chủ tịch HĐQT!"

Ngày thứ 2.

Tin tức này giống như đã mọc cánh tựa như, nhanh chóng truyền khắp Tỉnh Mang giải trí đại đại Tiểu Tiểu các bộ môn mỗi một góc, trực tiếp trở thành công ty sốt dẻo nhất bất quá!

Rất nhiều trong bộ môn vừa mới đánh xong thẻ nhân viên nghe được cái này tin tức, vẻ mặt mông bức.

Tiệp Ngư đánh cướp chủ tịch HĐQT?

Này cũng cái gì với cái gì à?

Cho đến càng nhiều lời đồn đãi lưu truyền tới, sự tình "Chân tướng" mới từ từ bị trả lại như cũ:

"Ta tận mắt thấy Tiệp Ngư chiều hôm qua từ chủ tịch HĐQT trong phòng làm việc đi ra, trong ngực ôm vô số lá trà, cuối cùng bởi vì hắn từ chủ tịch HĐQT phòng làm việc lấy ra lá trà thật sự là quá nhiều, Tiệp Ngư một người không cầm được, còn tìm rồi phụ trách vệ sinh sạch sẽ Trương a đi động thời cầm!"

"Ồ trong đó có chút lá trà cũng đều là chủ tịch HĐQT cất giấu vật quý giá!"

"Toàn bộ công ty đều biết chủ tịch HĐQT trà ngon, liền cao tầng đi cái kia cũng không chiếm được mấy lượng trà ngon, kết quả Tiệp Ngư một hơi thử đem hắn lá trà dòi trồng!"

"Kia chủ tịch HĐQT cái gì phản ứng?"

"Chủ tịch HĐQT thiếu chút nữa điên rồi, tối ngày hôm qua trước khi tan việc đi ngang qua lầu mười tám, ai không nghe được chủ tịch HĐQT trong phòng làm việc kia động tĩnh to lớn a, nhất định là ở bên trong đập đồ rồi!"

"Phỏng chừng bàn cũng xóc!"

"Tiệp Ngư lại dám như vậy ngang ngược?"

"Chủ tịch HĐQT đây là giận mà không dám nói gì a!"

"Dù sao công ty âm nhạc bộ cùng điện ảnh bộ công trạng cũng chỉ Tiệp Ngư đâu rồi, trước Tiệp Ngư tốn nhiều như vậy trăm triệu chụp phim truyền hình công ty cũng không đón nhận, bây giờ Tiệp Ngư đã bị chủ tịch HĐQT bọn họ hoàn toàn làm hư rồi, trực tiếp ngay mặt cướp đồ cũng."

" "

Những lời đồn đãi này truyền, nghe cứ như thật.

Tinh Mang nhân viên đã căn cứ lời đồn đãi, nhớ lại ra ngày hôm qua công ty chuyện phát sinh:

Tiền Ngu ám chỉ chủ tịch HĐQT muốn uống trà, chủ tịch HĐQT cố nên không thôi lấy ra lá trà, kết quả Tiền Ngu lòng tham không đáy, trực tiếp đem toàn bộ lá trà cũng bỏ túi mang đi .

Quá thảm rồi!

Chủ tịch HĐQT làm đến nước này cũng là không người nào.

Bị công ty thuộc hạ khi dễ thành như vậy.

Mà có loại này lời đồn đãi, thực ra cũng cùng lần trước « Tây Du Ký » quay chụp có liên quan.

Lần trước Tiền Ngu một môn tâm tư phải đem « Tây Du Ký » đánh thành Lam Tinh thành phẩm cao nhất phim truyền hình.

Lúc đó công ty cao tầng là thay phiên khuyên.

Cuối cùng chủ tịch HĐQT cũng tự mình ra trận.

Kết quả ai cũng không khuyên thành công, chủ tịch HĐQT tìm hoàn Tiền Ngu, còn lại nhập vào một chút tăng thêm đầu tư.

Khi đó mọi người liền cảm nhận được công ty cao tầng ở trước mặt Tiền Ngu có nhiều hèn mọn.

Lời nói cũng không thể nói a.

Lần này chủ tịch HĐQT trực tiếp lá trà bị cướp quang, càng là mất hết thể diện.

"Gần đây chủ tịch HĐQT nhất định sẽ chọn lựa thủ đoạn, bây giờ Tiền Ngu hiển nhiên là có chút công cao chân chủ rồi, đã hoàn toàn không đem cao tầng môn coi vào đâu, cứ thế mãi sẽ nảy sinh Tiền Ngu ngang ngược kiêu ngạo."

Cảm khái Tiền Ngu địa vị quá cao đồng thời.

Trong công ty, cũng có công nhân viên kỳ cựu như vậy như vậy tự tin phân tích.

Còn lại nhân viên rồi rít đồng ý.

Tiền Ngu lợi hại hơn nữa, không đạo lý có thể để cho chủ tịch HĐQT một lại cú đầu a.

Lần này chủ tịch HĐQT hiển nhiên là tức giận.

Hôm qua thiên chủ tịch HĐQT phòng làm việc lớn như vậy động tĩnh, rất nhiều người đều nghe chân thiết, tuyệt không phải giả dối không có thật biên soạn.

Tinh Mang Thái Tử Gia thì như thế nào?

Chủ tịch HĐQT nhưng là Tinh Mang người chưởng đà!

Lâm Uyên phòng làm việc.

Lão Chu nhìn Lâm Uyên khắp phòng lá trà, tham cũng phải chảy nước miếng rồi: "Người thật đem chủ tịch HĐQT đánh cướp?"

"Hắn cho ta."

Lâm Uyên vui vẻ nói.

Lâm Uyên tự nhận là là một cái phi thường biết nhìn mặt mà nói chuyện nhân, hôm qua thiên chủ tịch HĐQT đưa chính mình lá trà thời điểm, thái độ chân thành vô cùng, không chút nào miễn cưỡng!

Đây mới là Lâm Uyên yên tâm thoải mái tiếp nhận nguyên nhân.

Hơn nữa chủ tịch HĐQT cũng nói, hắn đòi lá trà không có hứng thú.

Nếu như không phải như vậy, Lâm Uyên cũng không tiện đoạt nhân thật sự được a.

"Vũ Nghĩa Đại Hồng Bào, Đông Hồ Long Tỉnh, Annan Thiết Quan Âm, Động Đình Bích Loa Xuân, Phô Nhi, Lục An Qua Phiến, Hoàng Hải Mao Phong, Tín Dương Mao Tiêm, Quân Thiêm Ngân Châm, Phúc Lâm Bạch Trà,

Đều là đỉnh đầu khá một chút trà, cũng liền chủ tịch HĐQT người kia mạch mới có thể lấy."

Lão Chu xoa tay:

"Ta tin tưởng chủ tịch HĐQT chịu cho người 10% cổ phần, nhưng ta không tin hắn sẽ cam lòng đem những kho tàng này lá trà bạch tặng cho người, nếu như hắn hôm nay không có đặc biệt cho người mở ra một hội thoại."

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Cái gì họp?"

Lão Chu biểu tình có chút cổ quái: "Chủ tịch HĐQT sáng sớm hôm nay vừa vào công ty liền kéo chúng ta họp, để cho chúng ta các bộ môn muốn chiêu cố nhiều hơn người, nói bình thường người công việc quá cực khổ, còn để cho bộ tài vụ bên kia cho người lần nữa phối chiếc xe, bây giờ người phối xe thật giống như trên một triệu hơn đi, hắn còn muốn thế nào, trọng yếu nhất là, hắn mở là khẩn cấp hội nghị, tất cả mọi người cho là công ty xảy ra đại sự gì nhi, kết quả này một giờ hội nghị đi xuống, quang ở đó thảo luận thế nào cho người đưa âm áp tới?"

Không chỉ lão Chu mộng.

Toàn bộ cao tầng cũng mộng.

Cảm giác chủ tịch HĐQT cho Tiệp Ngu đưa 10% cổ phần sau đó, thật giống như mở ra Tân Thế Giới đại môn như thế, bây giờ liền muốn phương pháp lấy lòng Tiệp Ngu, làm Tinh Mang xí nghiệp văn hóa đều nhanh biến chất.

Vâng.

Ngu Vương Triều cùng điện ảnh bộ liêm Tiệp Ngu sự tình cao tầng tất cả đều là biết, đảo cũng không cảm thấy có gì không đúng, nhưng bây giờ liền chủ tịch HĐQT đều mang cao tầng môn đồng thời liêm Tiệp Ngu, đây là một nhà chính kinh Entertainment sao?

Lão Vương trong hội nghị cũng sắp khóc!

Liền vì sở hữu đến chính mình về điểm kia lá trà!

Lâm Uyên: " . "

Bây giờ hấn nhìn mặt mà nói chuyện quả thật tiến bộ.

Này nhìn một cái cũng biết là Sở Cuồng mang đến uy lực.

Xem ra chính mình với chủ tịch HĐQT bại lộ Sở Cuồng cái thân phận này là không có sai.

Chính là hơi chút quá lửa nhiều chút.

Những người khác không bằng làm sao bây giờ?

Không thể làm như vậy.

Lâm Uyên đối lão Chu nói: "Chu Thúc có yêu mến có thể chọn một hộp."

"Có thể không?"

Lão Chu toả sáng hai mắt, hấn chính là mơ ước chủ tịch HĐQT lá trà thật lâu.

Lâm Uyên gật đầu: "Có thể."

Lão Chu cười híp mắt chọn một chính mình thích nhất, sau đó mau mau Nhạc Nhạc hỏi chính mình phòng làm việc, cũng lười chưa tới hỏi Tiệp Ngư cùng chủ tịch HĐQT giữa rốt cuộc ẩn tàng cái gì không thể cho ai biết bí mật.

Lão Chu sau khi đi.

Lâm Uyên lại gọi tới Cố Đông: "Chọn điểm cho Dương thúc Trinh di đưa đi."

"Tốt ."

Cố Đông nhìn về phía Lâm Uyên: "Lâm Đại Biểu thật giống như thay đổi."

"Nơi nào?"

"Lúc trước ngài có thể không nghĩ tới những ân tình này lui tới."

"Có không?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, còn giống như thực sự là.

Đại khái là gần đây với chủ tịch HĐQT học một tay?

Chúng ta có thể mang theo mục đích tính làm việc, chỉ cần hành vi cùng điểm xuất phát sẽ không làm thương tổn đối phương, kia tính chất chính là tốt.

Nói tóm lại, Lâm Uyên là có chút lớn lên.

Loại này lớn lên quỹ tích, Lâm Uyên chính mình đại khái cũng có thể hậu tri hậu giác.

"Được rồi, trước không nghĩ cái này, trước cạn sống."

Lâm Uyên thuận thực mở ra chính mình máy tính, Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng vĩnh viễn có chuyện làm.

Tỷ như Sở Cuồng bên này.

Tháng sau « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » còn không có viết đây.

Tháng này nội dung cốt truyện viết lên lấy ở đâu đến?

Lâm Uyên hơi suy tư một chút, sau đó ánh mắt đột nhiên đông lại một cái.

Không ổn.

Thật giống như muốn viết đến Sherlock Holmes cùng Maury Dora đồng
thời nhảy vách núi kia đoạn kịch tình?
Main IQ cao, tự lập môn hộ, Nữ Thần bá, không máu chó YY, không quý
liêm Tiêu Viêm, nhân vật phụ không tinh trùng lên nào... tại
Tại Đâu Phá Triệu Hoán Nữ Thần
!

Chương 690: Chuyện bất quá 3

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Rất nhiều trong tiểu thuyết đều có tương tự với chung cực đại phản phái nhân vật, « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » cũng không ngoại lệ.

Bộ này tiểu thuyết chung cực nhân vật phản diện gọi là Moriarty.

Người này ngoài mặt là một gã đại học giáo thụ cùng với Triết Học Gia, ở công chúng trong mắt nắm giữ rất tốt đẹp danh dự.

Nhưng mà sau lưng, người này lại thế giới là tổ chức phạm tội đầu não, làm người không có một chút lương tâm cùng đạo đức, là cùng Sherlock

Holmes chỉ số thông minh không phân cao thấp phạm tội thiên tài!

Hắn ở United Kingdom Luân Đôn sáng lập một cái khổng lồ phạm tội đế quốc, đem thế lực dưới đất Internet trải rộng các nước, có cực cao sức ảnh hưởng, Luân Đôn thành phố gần như một nửa vụ án cũng cùng hắn có quan hệ, lại mỗi lần phạm án sau hắn đều có thể không lưu lại bất kỳ đầu mối nào, thần không biết quỷ không hay tiêu hủy toàn bộ chứng cứ, sạch sẽ gọn gàng chạy thoát, chưa bao giờ thất thủ quá, liền Sherlock Holmes đều tại trên tay hắn liên tục ăn quả đắng.

Trong tiểu thuyết vẫn không có liên quan tới Moriarty chính diện miêu tả.

Cái nhân vật này hình tượng, cơ bản đều tại Sherlock Holmes chót miệng chuyện thuật trung xuất hiện.

Mà Lâm Uyên sau đó phải viết chương hồi gọi là « Vấn Đề Cuối Cùng » .

Moriarty làm chung cực nhân vật phản diện đại Boss, đem ở nơi này thiên trong chuyện chính thức đăng trảng!

Cái này ra sân cũng rất Hoa Lệ .

Bởi vì này vị chung cực đại phản phái lần đầu tiên chính thức ra sân liền dẫn hộp cơm rồi, hơn nữa còn là lấy cùng nhân vật chính Sherlock Holmes đồng loạt ngã vào vách đá phương thức!

Đủ Hoa Lệ chứ ?

Đòi một câu trả lời hợp lý:

Sherlock Holmes phải chết!

Cùng Moriarty đồng quy vu tận!

Đây chính là Lâm Uyên cảm thấy không ổn nguyên nhân.

Hắn đã từng viết chết qua Bích Dao, cũng từng viết chết qua Hercule

Poirot, cũng dẫn phát độc giả bạo động.

Lâm Uyên gần như có thể đoán được:

Sherlock Holmes bị viết tử, độc giả sẽ cỡ nào phần nộ.

Bởi vì theo « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » liên tái, Sherlock Holmes nhân khí đã sớm nổ tung.

Bích Dao không có cách nào với hấn so với.

Cũng liền lần trước bị Lâm Uyên viết tử Hercule Poirot có thể cùng Sherlock Holmes bài đấu lực tay.

Đây còn là bởi vì Lâm Uyên ở Lam Tinh trước tạo nên Hercule Poirot hình tượng, để cho chiếm án tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo ưu thế .

Kiếp trước.

Conan Doyle viết tử Sherlock Holmes thời điểm, đưa tới quá độc giả bạo động, hơn nữa còn là địa cầu từ trước tới nay khoa trương nhất một trận độc giả bạo động.

Sau đó quả so với Kim Dung viết tử Tiểu Long Nữ còn nghiêm trọng hơn . Nghiêm trọng đến Conan Doyle không thể không dựa theo dư luận uy hiếp, ngoan ngoãn sống lại Sherlock Holmes.

Lần này Lâm Uyên muốn viết tử Sherlock Holmes, khẳng định cũng sẽ đưa tới kịch liệt tiếng vọng.

Bất quá có đôi lời là nói thế nào?

Một lần sinh, hai hồi thực.

Mặc dù nội tâm thoáng qua một chút do dự, nhưng Lâm Uyên cũng không có dừng lại quá lâu, càng không có cưỡng ép đổi nội dung cốt truyện dự định.

Hấn đã rất nhuần nhuyễn.

Ngược lại Sở Cường lão tặc hắc oa đã cống đến mấy năm, không kém này một đên, phỏng chừng độc giả cũng nhanh chóng quen thuộc rồi.

Hai phút sau.

Lâm Uyên liền ở trước máy vi tính dùng dùng gõ.

Hấn phải dựa theo kế hoạch tốt nội dung cốt truyện, viết tử Sherlock Holmes rồi!

Quá trình này cũng không có kéo dài quá lâu.

Ước chừng nửa giờ sau, Lâm Uyên liền hoàn thành rồi « Vấn Đề Cuối Cùng » viết, sau đó đem phát cho Kim Mộc.

"Vấn Đề Cuối Cùng?"

Kim Mộc bắt được « Vấn Đề Cuối Cùng » thời điểm, nội tâm bỗng nhiên máy động.

Cái này tựa đề, để cho Kim Mộc nghĩ tới « màn che » , đó là Hercule Poirot hệ liệt cuối cùng chương một.

"Là tượng tượng của ta trung cái loại này Vấn Đề Cuối Cùng sao?"

Ánh mắt của Kim Mộc có chút hồ nghi nhìn chằm chằm Lâm Uyên.

Lý trí nói cho hấn biết, Lâm Uyên sẽ không lặp đi lặp lại nhiều lần đùa bỡn độc giả.

Lần trước Hercule Poirot cái chết có lẽ đã để cho Sở Cường lấy được kinh nghiệm cùng giáo huấn.

Nhưng cùng lúc Kim Mộc cũng minh bạch:

Nam nhân xuất quỷ, chỉ có một lần cùng vô số lần.

Sở Cường cũng không phải lần thứ nhất đùa bỡn độc giả tình cảm.

Lâm Uyên nghiêm túc nói: "Sự bất quá Tam."

"Hô."

Nghe vậy Kim Mộc nặng nề thở phào một cái: "Vậy thì tốt, ta đây liền đem tiêu thuyết phát cho Ngân Lam Thư Khố."

Ngân Lam Thư Khố.

Trình thám bộ tổng biên tập Tào Đắc Chí nhận được « Vấn Đề Cuối Cùng » bài viết lúc,

Phản ứng với Kim Mộc có chút tương tự:

"Này tựa đề gây sự tình?"

"Sự bất quá Tam."

Kim Mộc cười trả lời: "Sở Cường chính miệng nói."

Sở Cường tiền khoa quá nhiều, có thể nói là vết xấu loang lổ.

Cho dù ai thấy « Vấn Đề Cuối Cùng » loại này tựa đề, cũng sẽ bản năng sinh ra một ít hắc ám liên tưởng, thậm chí câu khởi một ít không tươi đẹp lắm nhớ lại.

Lấy được Kim Mộc bảo đảm, Tào Đắc Chí thanh âm nhẹ một chút:

"Kia không sao."

Xem ra Sở Cường lão sư cũng từ chi hai lần trước độc giả bạo động trung hút lấy đến kinh nghiệm.

Thật tốt!

Cúp điện thoại.

Tào Đắc Chí nhìn lên tiêu thuyết.

Mới vừa nhìn không bao lâu, ánh mắt của Tào Đắc Chí liền sáng:

Sherlock Holmes hệ liệt chung cực nhân vật phản diện Moriarty rốt cuộc đang tròng!

Rất nhiều Sherlock Holmes mê cũng đang chờ mong ngày này!

Ai không muốn nhìn thấy nhân vật chính cùng toàn thư tôi đại phản phái chính diện tỷ thí?

Hứng thú cùng mong đợi đột nhiên bị kéo đến cao nhất.

Tào Đắc Chí vui vẻ lật giấy, nồng nhiệt nhìn xuống.

Quá trình vẫn rất có thú.

Sherlock Holmes cùng Moriarty đủ loại đấu trí so dũng khí, trong quá trình liền Sherlock Holmes ở Baker đường phố nhà ở đều bị đốt.

Nhưng là Sherlock Holmes dù sao vẫn là nhân vật chính.

Hắn bằng vào tinh vi tính toán, dần dần chiếm cứ đấu tranh thượng phong, Moriarty đội cuối cùng bị bắt rồi.

Đáng tiếc duy nhất là, Moriarty giáo thụ chạy trốn!

Sherlock Holmes rất là ảo não.

Hắn tiếp tục đem hết khả năng truy kích Moriarty.

"Chẳng lẽ chương này là « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » đại kết cục?"

Tào Đắc Chí nhìn đến đây, liên tưởng đến một chương này tựa đề, tâm tình bỗng nhiên chột trầm xuống.

Sherlock Holmes nhiệt độ quá cao!

Đây là kế Hercule Poirot sau đó vị thứ hai hưởng dự Tàn Tề Sở Yên Hàn năm châu siêu cấp trình thám!

Như vậy tiểu thuyết kết thúc, ảnh hưởng tuyệt đối là to lớn!

Nhưng Sherlock Holmes liên tái lâu như vậy, tựa hồ cũng nên đến có thể kết thúc thời điểm.

Cứ việc bây giờ Sherlock Holmes, nhân khí chính là như mặt trời giữa trưa thời điểm!

Nhưng Sở Cuồng là đi quan tâm loại chuyện này người sao?

Hắn kết thúc lên tiểu thuyết đến, nhưng cho tới bây giờ cũng sẽ không nương tay, căn bản không quan tâm tiểu thuyết lập tức nhân khí có nhiều hỏa bạo!

Huống chi.

So sánh lên dĩ vãng tác phẩm, Sherlock Holmes hệ liệt số trang, đã coi như là nhiều vô cùng rồi.

Khó trách chương này kêu « Vấn Đề Cuối Cùng » .

Tào Đắc Chí có chút đứng ngồi không yên đứng lên, hắn theo bản năng muốn phải lập tức cùng Sở Cuồng gọi điện thoại xác nhận.

Nếu như mình nghĩ rằng không sai, tương này là khiếp sợ toàn bộ tiểu thuyết giới tin tức!

Nhưng từ đối với đến tiếp sau này nội dung cốt truyện hiếu kỳ, hắn vẫn tiếp tục nhìn xuống.

Dù sao hắn đã sắp thấy chương này kết vĩ rồi.

Sherlock Holmes đi tới một cái tên là "Lai Simba hách thác nước" địa phương.

Văn trung đối cái này thác nước miêu tả rất là hung hiểm, Sở Cuồng đối cái này thác nước hiện ra, hao tổn không nhỏ bút mực.

Chẳng lẽ Moriarty giấu ở phụ cận thác nước?

Kinh nghiệm già dặn Tào Đắc Chí bèn nhay bắt được cái gì.

Không khỏi giữa.

Hắn vốn là nặng nề tâm tình, bỗng nhiên đập lên một tầng bóng mờ, luôn cảm giác có cái gì không chuyện tốt muốn phát sinh.

Sở Cuồng chẳng lẽ lại .

Sẽ không!

Tào Đắc Chí dùng sức lắc đầu một cái.

Đây chính là Sherlock Holmes!

Sherlock Holmes bắt tội phạm lúc nào sai lầm?

Dù là đối phương là Moriarty!

Không thể không nói!

Sherlock Holmes cho độc giả lưu lại hình tượng quá cường đại!

Cường đại đến tất cả mọi người đều cho là Sherlock Holmes liền chuyện đương nhiên vĩnh viễn cười đến cuối cùng.

Bao gồm Tào Đắc Chí.

Tào Đắc Chí thậm chí nở nụ cười: "Làm sao có thể chứ, coi như là tiểu thuyết muốn kết thúc, Sở Cuồng lão sư cũng sẽ không coi trời bằng vung."

Có người nhìn phim kinh dị thời điểm biết cười.

Chuyên gia phân tích nói, đây thật ra là người xem ở hóa giải chính mình sợ hãi, mà không phải thật không sợ, hoặc là thật cảm thấy buồn cười.

"Sự bất quá Tam chứ sao."

Tào Đắc Chí một bên cười vừa mở miệng lầm bầm lâu bầu.

Đây chính là Sở Cuồng lão sư chính miệng nói, nhất định chính là biến hình kịch xuyên thấu qua chứ sao.

Thật là ghét.

Tào Đắc Chí trong tiếng cười tiếp tục lật nhìn tiểu thuyết.

Sau ba phút.

Tào Đắc Chí nở cười, hoàn toàn đông đặc ở trên mặt, tĩnh lặng trong phòng làm việc, một đạo hô hấp dần dần thô trọng.

Gân xanh hiện lên.

Cùng lúc đó.

Bên trong phòng làm việc Kim Mộc cũng xem xong « Vấn Đề Cuối Cùng » nội dung, chính cần người khác như vậy tử nhìn chòng chọc Lâm Uyên:

"Nói tốt Sự bất quá Tam đây?"

"Ừm."

"Bích Dao là lần đầu tiên, Hercule Poirot là lần thứ hai, Sherlock Holmes là lần thứ ba, đây chính là cái gọi là Sự bất quá Tam?"

Kim Mộc cắn răng nghiêng lợi nhìn Lâm Uyên, thanh âm phảng phất từ trong hàm răng chui ra ngoài!

Quét quét quét.

Lâm Uyên nhanh chóng thu hồi trên bàn hết thấy có vật phẩm nguy hiểm, sau đó nhìn về phía Kim Mộc: "Đây tuyệt đối là một lần cuối cùng."

" "

Kể Bích Dao cùng Hercule Poirot sau đó, Sherlock Holmes trở thành cái thứ 3 chịu khổ Sở Cuồng độc thủ hiện tượng cấp siêu nhân khí nhân vật!

Main IQ cao, tự lập môn hộ, Nữ Thần bá, không máu chó YY, không quỳ
liếm Tiêu Viêm, nhân vật phụ không tinh trùng lên não... tại
Tại Đấu Phá Triệu Hoán Nữ Thần
!

Chương 691: Người thế nào quen như vậy luyện a

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Lúc trước « Đại Trinh Thám Hercule Poirot » kết thúc thiên phát hành, Ngân Lam Thư Khố đại động can qua tuyên truyền một cái lần.

Tại chỗ có độc giả đều biết Hercule Poirot hệ liệt muốn kết thúc dưới tình huống, bán rồi tiểu thuyết cuối cùng một quyển .

Lần này không giống nhau.

Có lẽ là lần trước giáo huấn quá sâu sắc, lại có lẽ là có cái gì những phương diện khác lo lắng.

Tóm lại Ngân Lam Thư Khố lần này cũng không có cố ý cho « Vấn Đề Cuối Cùng » an bài cái gì đại kết cục hài hước làm tuyên truyền điểm.

Công ty thậm chí đều không nhắc tới trước báo cho biết độc giả đây là ngày cố sự đại biểu Sherlock Holmes hệ liệt thu quan, chỉ là thái độ khác thường khiếm tốn phát hành rồi Sherlock Holmes hệ liệt cuối cùng một quyển ——

Hết thấy đều cùng thường ngày bình tĩnh.

Có chút độc giả đi vào Thư Điểm thời điểm mới nhìn thấy « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » mới nhất một quyển phát hành.

Trong vui mừng, mọi người bôn tẩu cho nhau biết!

Làm hiện tượng cấp trình thám mãnh liệt, Sherlock Holmes hệ liệt mỗi lần đổi mới cũng có thể trình độ lớn nhất điều động các độc giả nhiệt tình.

Ngân Lam Thư Khố vô luận tuyên truyền hay không, tin tức này cũng sẽ ở cực nhanh trong thời gian truyền khắp độc giả vòng!

Rất hiển nhiên.

Đây là ngày bán chạy trình độ, cũng không thua gì « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » trước mặt liên tái nội dung.

Quá mức Chí Nhiệt độ cao hơn!

Bởi vì theo Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu thống nhất nhịp bước, Sherlock Holmes đám người ái mộ thể, đã mở rộng đến một cái phi thường khoa trương trình độ!

Sherlock Holmes sức ảnh hưởng, đã sớm trải rộng năm châu!

Năm châu nơi độc giả, số lượng gần như nhiều đến không thể tưởng tượng!

Tánh tình nóng nảy độc giả mua được mới nhất một Benedict người Moss sau đó, không kịp chờ đợi mở ra đọc!

Mà đang đọc trước.

Tựa đề « Vấn Đề Cuối Cùng » bốn chữ, dĩ nhiên cũng để cho rất nhiều độc giả tâm lý thành thịch rồi xuống.

Nhưng vô luận tâm lý sinh xảy ra cái gì liên tưởng, tỷ như khả năng này là Sherlock Holmes hệ liệt kết thúc thiên loại, cũng không chống đỡ được mọi người đối Sherlock Holmes to lớn nhiệt tình.

Cho đến .

Bọn họ "Chính mắt" chứng kiến Sherlock Holmes cùng Moriarty đồng quy vu tận .

Chỉ nghe "Phốc" một tiếng.

Giống như là cháy hừng hực ngọn lửa, bị bỗng nhiên từ trên trời hạ xuống tằm ngày nước lạnh làm tắt đi, chỉ còn nắm đen tro bụi, liền ung dung bốc lên Thanh Yên đều không thừa vài ——

Sherlock. Sherlock Holmes chết! ?

Làm câu nghi vấn ở lặ đi lặ lại xác nhận trung biến thành khẳng định câu

Tàn Châu độc giả bối rối!

Tề Châu độc giả bối rối!

Sở Châu độc giả bối rối!

Năm châu độc giả toàn bộ bối rối!

Quét quét quét!

Các đại Thư Điểm cơ hồ là không hẹn mà cùng đem mới nhất một quyển « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » tuyên truyền hải báo đổi thành bầu không khí ngưng trọng màu xám hệ liệt.

Hải báo mặt bìa phân biệt viết có đại đại "Khiếp sợ", "Bi thương", "Tiếc nuối", "Không thể nào tiếp thu được" đọi dòng chữ.

Mà Sherlock Holmes đội mũ ngậm thuốc lá đầu hình tượng, cũng trước đó chưa từng có cô độc đứng lên.

Màu xám bối cảnh làm nổi bật hạ, bi thương khí tức gần như đập vào mặt.

Ngân Lam Thư Khố tựa hồ trước thời hạn dự liệu được một màn này, công ty quan vi tại chỗ đổi thành màu xám Sherlock Holmes hình tượng, cũng ban bố một cái động tĩnh:

"Trầm thống thương tiếc Sherlock. Sherlock Holmes tiên sinh qua đời ."

Không tới nửa canh giờ.

Các Châu vốn là bình tĩnh Internet thoáng cái huyền não đứng lên!

Phảng phất bị ném vũ khí nguyên tử, The Social Network tiến vào điên cuồng đổi mới trạng thái, Internet xuất hiện diện tích lớn dị động!

Các đại trên diễn đàn, "Sherlock Holmes tử vong" sáu cái tự lấy một cái trước đó chưa từng có tần số xuất hiện!

Mộng bức sau đó độc giả lục tục phản ứng kịp!

Cũ thái nầy mằm lại!

Này lão tặc lại bắt đầu giết người!

Hắn dùng chi kia giết chết quá Bích Dao, cũng giết chết quá Hercule Poirot bút, còn giết chết mọi người nóng như vậy yêu Sherlock Holmes!

Hai lần trước thật vất vả mới khép lại vết thương bị lại lần nữa xé rách!

Độc giả hoàn toàn điên cuồng!

"Sở Cuồng lão tặc ta liều mạng với người!"

"Người mưu sát rồi toàn cầu ức vạn độc giả tín ngưỡng!"

"Lần thứ ba, lần thứ ba a, Sở Cuồng van cầu người làm một nhân đi!"

"Sở Cuồng lão tặc,

Một sức cũng sẽ không bao giờ tin tưởng người rồi!"

"Người chính là cái ác độc đao phủ, không có lương tâm ác ma, phát điên biến thái người phạm tội giết người!"

"Làm sao có thể, cái này nhất định là giả, đây là ngày viết lại, ta coi như cho tới bây giờ chưa có xem qua chó má « Vấn Đề Cuối Cùng »!"

"Thấy tựa đề ta liền mí mắt trực nhảy, không nghĩ tới người là thật dám làm như vậy a, người làm sao có thể dám làm như vậy!"

"Độc giả thích nhất ai, người liền muốn giết ai!?"

"Không sửa đổi kết cục lời nói, đòi ta cũng sẽ không nhìn người sách!"

"Sở Cuồng ta khuyên người hiền lành, đưa ta Sherlock Holmes!"

"Cái này nội dung cốt truyện ta xem qua, Hercule Poirot cũng là chết như vậy, lại là bởi vì một ít mượn có cùng tội phạm đồng quy vu tận, Sở Cuồng lão tặc người Giang Lang Tài Tấn rồi sao!"

"Ta thật khờ, ta lại sẽ bị cùng một người liên tục tổn thương ba lần, hơn nữa một lần so với một lần quá đáng!"

"Thấy Sherlock Holmes chết thời điểm, ta giận đến cả người phát run, trời nóng bức toàn thân mồ hôi lạnh tay chân lạnh như băng, địa ngục trông không Đãng Ma quỷ ở nhân gian, Sở Cuồng còn có thể hay không thể được rồi? Chúng ta độc giả rốt cuộc muốn thế nào chấp nhận nợ nần người mới hài lòng? Nước mắt không có ý chí tiến thủ chảy xuống, Sở Cuồng trong sách tràn đầy đôi độc giả chèn ép, độc giả khi nào mới có thể chân chính đứng lên!"

" "

Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu thất thủ!

Ngân Lam Thư Khố bình luận khu cũng thất thủ!

Độc giả điên cuồng, từ trên Internet phản ứng đến xem thậm chí so với lần trước còn điên cuồng, đây là liên đới ban đầu Hercule Poirot cái chết mang đến hận ý cùng thống khổ cũng bị đồng thời tỉnh lại!

Ừng ừng!

Toàn bộ đồ Thư Giới cũng xảy ra cự chấn động mạnh!

Toàn bộ đồng hành trở mắt nghẹn họng!

Sở Cuồng điên rồi sao?

Khắp toàn bộ Lam Tinh tiểu thuyết giới, không có so với Sở Cường còn
điên cuồng hơn tác gia!
Hàng này là thực sự không thích đáng người a!
Viết tử Bích Dao, viết tử Hercule Poirot, người mẹ nó còn nếm được ngon
ngọt rồi hả?
Khác tác gia liêu mạng lấy lòng độc giả, người thay đổi biện pháp có thể
sức lực trên đũa độc giả!
Hóa ra ở còn lại tác gia đang nghiên cứu viết như thế nào thư có thể để cho
độc giả ông ngoại môn hài lòng thời điểm, người Sở Cường lão tặc quang
đặt kia nghiên cứu thế nào cho độc giả lấy đón đầu thống kích rồi hả?
Làm a!
Đại năng làm!
Những người đồng hành cũng không biết nên nói mình là hâm mộ hay lại là
sợ hãi rồi.
Trên thế giới thế nào có như vậy kỳ lạ tác gia à?
Thật tốt hóa thư người gắng phải kết thúc, chân kim bạch ngân người đều
coi thường!
Kết thúc người liền kết thúc mà, mọi người nhiều nhất oán người mấy câu
ngắn nhỏ, kết quả người hết lần này tới lần khác muốn ở kết thúc thời điểm
giết chết nhân vật chính!
So với chuyện này.
Kết thúc nhằm nhò gì a.
Đây chính là Sherlock Holmes a!
Đây chính là trợ giúp người Tiêu Nhị rồi Hercule Poirot cái chết mang đến
đau thương Hercule Poirot a!
Mọi người có thể chưa quên lần trước Sở Cường viết tử Hercule Poirot thời
điểm độc giả là thế nào tập thể bạo động!
Muốn không phải Sherlock Holmes phát hành, độc giả không chừng còn
phải đuổi theo Sở Cường mắng bao lâu đây.
Kết quả Sở Cường nhanh như vậy liền quên mất.
Hắn lại đem Sherlock Holmes cũng viết chết!
Sở Cường lão tặc!
Người vui vẻ sao?
Người hài lòng chưa?
Người biết bây giờ mọi người yêu người nhiều lắm không, các độc giả đều
phải mang cho người điểm quê hương đặc sản địa phương ủy lạo người thì
sao!
Người thế nào quen như vậy luyện a người?
Truyện hay tháng 3:
Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần
Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử

Chương 692: Chiếc xe này chống đạn

Trên Internet.

Theo càng nhiều độc giả biết được Sherlock Holmes cái chết tin tức, tiếng mắng càng ngày càng kịch liệt!

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc âm thanh run rẩy, mặc dù hần đã sớm ngờ tới một màn này, nhưng đôi mắt động tĩnh này vẫn còn có chút hoảng hồn:

"Tình huống có chút không ổn a, vừa mới Ngân Lam Thư Khố liên lạc ta nói bọn họ hậu trường điện lời đã bị đánh bẽ, bọn họ muốn người đổi kết cục, còn có độc giả uy hiếp nói không thay đổi kết cục liền lui đặt toàn bộ sách « Đại Trình Thám Sherlock Holmes », thậm chí sau này cũng sẽ không tiếp tục mua Ngân Lam Thư Khố xuất bản bất kỳ tác phẩm."

"Phải bình tĩnh."

Lâm Uyên an ủi.

Mọi người chỉ là trong lúc nhất thời trong tình cảm khó mà tiếp nhận Sherlock Holmes tử vong sự thật.

Người chết không thể sống lại, tâm tình bình phục khẳng định cần thời gian, đợi mọi người lấy lại được sức là tốt.

Lần trước đôi mắt Hercule Poirot cái chết, mọi người ngay từ đầu cũng không huyền não cự hung?

Sau đó cũng không đón nhận?

Hướng chi đoạn này nội dung cốt truyện lưu lại đường sống.

Thật sự không được đem Sherlock Holmes sống lại không được sao?

Ngược lại nguyên trú Conan Doyle chính là làm như thế, cho nên mới có Sherlock Holmes trở về ký.

Bất quá như đã nói qua.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Lâm Uyên thì sẽ không đem Sherlock Holmes sống lại.

Tiểu thuyết ở chỗ này kết thúc thực ra cũng rất tốt.

Conan Doyle không chịu nổi áp lực, không có nghĩa là Sở Cuồng cũng không chịu nổi áp lực.

Dù sao luận đối phó độc giả bạo động độ thuần thực, Conan Doyle khẳng định không có Lâm Uyên như vậy phong phú.

Dù sao Conan Doyle là trong đời lần đầu tiên đối mặt cái loại này tình cảnh, Lâm Uyên cũng đã đủ Túc Kinh trải qua hai lần rồi.

Không có hẳn, trăm hay không bằng tay quen.

"Lần này thật giống như có chút không giống nhau a, ta cảm giác mọi người đối với người nhân nại đã đạt tới cực hạn, người xem một chút trên mạng những tin tức này click suýt cùng nhấn lại số lượng, rõ ràng so với lần trước huyền não càng hung."

Kim Mộc cho Lâm Uyên phô bày trên mạng tin tức.

« Sherlock Holmes tử vong, Sở Cuồng đưa tới lần thứ ba độc giả bạo động! »

« Sở Cuồng lão tặc tại sao như thế hứng thú với viết tử chính mình bút hạ cao nhân tức nhân vật? »

« một đến hai, hai đến ba, Sherlock Holmes cái chết để cho Sở Cuồng hoàn toàn chọc nhiều người tức giận! »

« trăm thông thương tiếc Sherlock Holmes cái chết: Sở Cuồng làm thương tổn độc giả cảm tình! »

« kẻ Hercule Poirot sau đó vị thứ hai vĩ Đại Trinh Thám Sherlock Holmes cũng đã chết, Sở Cuồng là thiên sứ còn là ma quỷ? »

« vạn người Huyết Thư, yêu cầu Sở Cuồng đổi kết cục! »

« . »

Tùy ý gọi đi vào một cái tin tức, bên trong đều là đầy trời lên án, vượt trội một cái quần tình phân chân.

Còn có độc giả la hét phải tìm được Sở Cuồng gia đình địa chỉ, nói là chuẩn bị đi đập thủy tinh loại.

"Đừng hoảng hốt, tiểu tình cảnh."

Lâm Uyên cảm thấy chuyện này rất bình thường.

Phải biết « Vấn Đề Cuối Cùng » vốn là Sherlock Holmes hệ liệt kết cục.

Conan Doyle không chịu nổi áp lực, tiếp tục viết « không phòng », an bài Sherlock Holmes sống lại, mở ra trở về ký phó bản.

Nhưng không thể không nói là .

Trở về ký bộ phận toàn thể nội dung cốt truyện, so với trước mặt bộ phận, chất lượng hơi kém nhiều chút.

Cho nên Lâm Uyên mới sẽ cảm thấy, ở chỗ này kết cục là không có vấn đề.

"Cái này còn tiểu tình cảnh?"

Kim Mộc với bị người đập cái đuôi tựa như, tức giận chân: "Làm không tốt bọn họ thật sẽ đại quy mô lui đặt, Thư Điểm cũng không chịu nổi nhiều như vậy độc giả a, cuối cùng vẫn là muốn cản trở đến Ngân Lam Thư Khố ."

"Đợi thêm mấy ngày."

Lâm Uyên cảm giác Kim Mộc hay lại là đại kinh tiểu quái, độc giả năng lực chịu đựng, không có yếu ớt như vậy.

"Ta ."

Kim Mộc nhìn Lâm Uyên bộ dáng này, hận nghiên răng nghiên lợi, dù sao hẳn là như vậy Sherlock Holmes fan a!

Lúc này.

Kim Mộc điện thoại vang lên.

Cũng không biết bên đầu điện thoại kia nói cái gì, Kim Mộc sắc mặt, bỗng nhiên trở nên phi thường khó coi.

"Thế nào?"

"Chính ngài nhìn!"

Kim Mộc cầm lên hộp điều khiển ti vi, mở ra phòng làm việc đại sảnh máy truyền hình, cũng điều cái đài.

Trực tiếp truyền hình trong màn ảnh.

Ước chừng vài trăm người, ngăn chặn Ngân Lam Thư Khố trụ sở chính cửa, Kéo từng cái cự màu đỏ thăm biểu ngữ!

"Kháng nghị!"

"Kiên quyết kháng nghị!"

"Sở Cuồng lão tặc đưa ta Sherlock Holmes!"

"Không thay đổi kết cục chúng ta vẫn ngăn ở này!"

"Đề cho Sở Cuồng ra đền cho chúng ta một cái giải thích!"

"Đừng tưởng rằng không tìm được nhà hản liền sao chuyện!"

"Không sống lại Sherlock Holmes ta liền tuyệt thực!"

"Chúng ta không đi!"

" "

Những đám người này tình phấn chán!

Ông kính một người đứng đầu phóng viên ở đám người phía sau bản tin:

"Nơi này là « Tân Châu giải trí Tuần San » vì mọi người mang đến hiện trường live stream, sáng hôm nay Sở Cuồng Sherlock Holmes hệ liệt tiểu thuyết nghênh đón đại kết cục, bởi vì nhân vật chính Sherlock Holmes tử vong dẫn phát vô số độc giả điên cuồng bạo động, mười phút trước có mấy trăm danh độc giả bắt đầu ở trên đường chính thị uy biểu tình, cũng cuối cùng ngăn chặn Sở Cuồng ký hợp đồng công ty Ngân Lam Thư Khố cửa, bọn họ yêu cầu Sở Cuồng sửa đổi kết cục, từ live stream trong hình mọi người có thể thấy Ngân Lam Thư Khố đã báo cảnh sát, nhóm lớn cảnh sát chạy tới, nhưng cảnh sát cũng không thể khuyên can kích động các độc giả, bọn họ tuyên bố muốn một mực ở nơi này đợi đến Sở Cuồng sửa đổi tiểu thuyết đại kết cục ."

Phóng viên về mặt khoa trương!

Một màn này đối với phóng viên mà nói có lẽ cũng coi là bình sinh mới thấy rồi.

Lâm Uyên có chút tròn tròn mắt.

Lần trước thật giống như cũng không như vậy a.

Lần này nội dung cốt truyện thế nào không giống nhau?

Độc giả ngăn chặn Ngân Lam Thư Khố cửa?

"Làm lớn lên lần này."

Kim Mộc sắc mặt hơi trắng bệch: "Liên quan tới chuyện này tin tức càng nhiều."

Lâm Uyên do dự.

Độc giả phản ứng đã vượt ra khỏi hần dự trù, có lẽ thật giống Kim Mộc nói, độc giả nhận nại đã đạt tới cực hạn?

Lúc này điện thoại của Lâm Uyên cũng vang lên.

Hần kết nối sau đó, bên trong truyền tới lão Chu hơi lộ ra thanh âm cổ quái: "Tới công ty một chuyến."

"Ồ."

Lâm Uyên liếc nhìn Kim Mộc: "Ta đi chuyến công ty."

"Người trên đường có thể phải cẩn thận!"

Kim Mộc lòng vẫn còn sợ hãi liếc nhìn trực tiếp truyền hình: "Vạn nhất bị độc giả biết người chính là Sở Cuồng là cùng rồi!"

"Vấn đề không lớn."

Công ty chỉ có chủ tịch HĐQT biết mình là Sở Cuồng chuyện, chủ tịch HĐQT đã đáp ứng đã biết chuyện phải giữ bí mật.

Hai mươi phút sau.

Lâm Uyên đến công ty.

Vừa tới cửa công ty, Lâm Uyên liền bị cửa một chiếc xe hấp dẫn sự chú ý.

Đây là một chiếc mới tinh màu đen xe hơi, bề ngoài ngang ngược rồi tinh rồi mù, Lam Tinh cao nhất xe hơi nhãn hiệu một trong, dừng ở cửa công ty nổi bật không được, nhìn một cái chính là cái loại này hơn mấy triệu thậm chí hơn mười triệu đỉnh cấp xe sang trọng.

Dù là không hiểu xe Lâm Uyên cũng có thể nhìn ra chiếc xe này Bất Phàm.

"Tiện Ngư!"

Phía sau truyền tới một giọng nói.

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, chủ tịch HĐQT chính thần tình phức tạp nhìn mình: "Đây là ta cho người chuẩn bị mới xe."

Không chỉ có chủ tịch HĐQT.

Tinh Mang một ít nhân viên cũng ở bên cạnh xem náo nhiệt, cũng không có bị đuổi đi, chỉ là biểu tình ít nhiều có chút rung động.

Trước công ty có lời đồn đãi nói, Tiện Ngư đánh cướp chủ tịch HĐQT lá trà, ở công ty nông cường, chủ tịch HĐQT nhất định sẽ dùng lô đình thủ đoạn gỗ một chút Tiện Ngư.

Kết quả là này?

Này mẹ nó ở đâu là gỗ?

Này mẹ nó rõ ràng là cứng chiều lợi hại hơn!

Lâm Uyên không có ngốc đứng, mở cửa xe liếc nhìn bên trong xe hơi bộ sang trọng trang sức: "Tạ tạ chủ tịch HĐQT, nhưng ta trước xe không phải rất tốt sao?"

"Chiếc này bất đồng."

"Nơi nào không giống nhau?"

"Chiếc xe này trang bị kiếng chống đạn, an ninh đạt tới quân dụng cấp bậc!"

Chủ tịch HĐQT như lâm đại địch, vẻ mặt nghiêm túc, thật giống như công ty trước vì Lâm Uyên phối xe có an toàn nguy cơ tựa như:

"Chỉ cần không có vũ khí hạng nặng công kích, người ngồi ở bên trong liền là tuyệt đối an toàn!"

Trong lời nói, chủ tịch HĐQT tiến lên dùng sức vỗ một cái Lâm Uyên bả vai, chụp Lâm Uyên đều nhanh tan vỡ rồi:

"Ta cũng chỉ có thể giúp người đến nơi này, người mau lên xe, nếu không ta sợ chính mình không nhìn được."

Cắt một hạ ống kính.

Chủ tịch HĐQT bên trong phòng làm việc.

Có bản mới nhất liên tái « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » sắp xếp để lên bàn, mà tiểu thuyết một trang cuối cùng, bị người khác dùng bạo lực xé cái nghiền nát .

Lâm Uyên: ???

---

ps: Cảm tạ 【 thom giòn Mạnh Mạnh dựa 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, tiếp tục viết

Truyện hay tháng 3:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử

Chương 693: Ai đây chịu nổi

Thế nào liền kiếng chống đạn đều đem ra hết?

Còn an Toàn Hệ số đi đến quân dụng cấp bậc xe hơi?

Này không phải hiện đại đô thị sao?

Ai không có chuyện gì cầm vũ khí oanh ta à?

Ta một thường dân lão bách tính phải sao?

Lâm Uyên rất muốn nhỏ nước bọt, nhưng xem ở xe này quả thật tốt phân thượng, Lâm Uyên cuối cùng vẫn vui vẻ đón nhận, thậm chí muốn học cái bằng lái ——

Lâm Uyên không có bằng lái.

Trước kia là Tôn Diệu Hỏa cho Lâm Uyên làm tài xế, sau đó là Cố Đông.

"Xe này so với chủ tịch HĐQT đều tốt."

Lão Chu ở bên cạnh chua xót mở miệng.

Chủ tịch HĐQT cho Lâm Uyên xứng xe mới động tĩnh đã truyền khắp công ty, càng ngày càng nhiều nhân viên chạy đến xem náo nhiệt.

"Ta có thể vào ngồi một chút sao?"

Lão Chu ở bên cạnh vẻ mặt hâm mộ: "Xe này so với ta chủ tịch HĐQT cao cấp hơn!"

"Dĩ nhiên."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu vui vẻ ngồi xuống, cái mông hung hăng đỉnh đỉnh ghé sa lon:

"Thật mẹ nó đã ghìen, xe này cải trang qua!"

"Chủ tịch HĐQT, ta xe kia có phải hay không là cũng?"

Trịnh Tinh không biết từ đâu toát ra, ánh mắt u oán nhìn Lý Tụng Hoa.

"Người xe kia không kém."

Lý Tụng Hoa chợt dạ lui về phía sau nửa bước, kết quả đụng phải một người, quay đầu nhìn lại ——

Dương Chung Minh tới.

Dương Chung Minh mở miệng nói: "Ta đối với xe không có hứng thú, nhưng người kia lá trà, lần trước ta muốn, người chỉ cho hai lượng, cuối cùng là Tiệp Ngự lại đưa cho ta một cái cân tới."

Lý Tụng Hoa mồ hôi lạnh xuống: "Tiệp Ngự tình huống đặc thù."

"Trở lại hai cân lá trà, ta chọn."

Dương Chung Minh nhìn chằm chằm Lý Tụng Hoa, ánh mắt thỉnh thoảng liếc một chút Hoa Lệ màu đen thân xe.

"Không thành vấn đề!"

Lý Tụng Hoa cắn răng nói.

"Ta không hiểu lá trà, nhưng ta nghe nói chủ tịch HĐQT trong phòng làm việc có một bộ Nam Phong lão sư bản chính, chủ tịch HĐQT ngài nhất định là biết ta, ta là người đam bạc rất, đối với Soạn nhạc cùng hội họa có hứng thú."

"Quay lại tìm người đưa qua cho người!"

Lý Tụng Hoa lòng đang rỉ máu, vì trấn an công ty hai vị này khúc phụ, chỉ có thể nhắm mắt lại.

"Chủ tịch HĐQT ta."

Lão Chu cũng muốn nhân cơ hội đánh cướp.

"Cút!"

Lý Tụng Hoa chủ tịch HĐQT ngang ngược nhìn một cái không sót gì!

Lão Chu nhất thời ỉu xìu.

Công ty đôi nhân tài có ưu đãi, đôi cao tầng chỉ có bóc lột.

Bên cạnh vậy xem công ty các nhân viên mặt đầy cười khổ.

Đây chính là Tinh Mang xí nghiệp văn hóa?

"Lão Vương."

Lý Tụng Hoa liếc nhìn bên cạnh một cái cao tầng.

Lão Vương hiểu ý, trừng mắt nhìn các nhân viên: "Tất cả giải tán, không cần làm việc sao!"

Mọi người giải tán lập tức.

Trịnh Tinh cũng ngồi vào trong xe, còn đặc biệt chọn kế bên người lái, nhìn trung không cùng hiệu quả tuyệt cao không khí đèn cảm khái nói:

"Khó trách các người nam nhân thích xe, quả thật đẹp đẽ!"

Lão Chu tựa hồ đối với xe rất có nghiên cứu, hơi chút gõ một cái sau mở miệng nói: "Này thủy tinh không được a, được đi đến chống đạn cấp bậc đi, trông xe thân chắc cũng là quân dụng trình độ."

"Quân dụng?"

Trịnh Tinh ngẩn người, bật thốt lên: "Tiểu Ngư Nhi, người gần đây có thể đem xe cho người mượn bạn tốt lái một chút."

Lâm Uyên buồn bực: "Bạn tốt?"

"Sở Cuồng lão tặc!"

Trịnh Tinh mở miệng, bỗng nhiên cắn răng nghiên lợi đứng lên: "Muôn cho ta gặp phải người này, tuyệt đối để cho hắn bẻ đầu!"

"Người cũng là Sherlock Holmes fan?"

Lão Chu lên tinh thần: "Này lão tặc không tốt lòng bàn chân chày mù, có muốn đi chung hay không Ngân Lam Thư Khố cửa biểu tình?"

"Có ý gì?"

Dương Chung Minh bỗng nhiên mở miệng.

Lão Chu bữu môi nói: "Lão Dương hẳn không nhìn tiểu thuyết đi, Sở Cuồng viết bản tiểu thuyết kêu « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , hẳn đem nhân vật chính viết chết, đây đã là hẳn ."

"Lần thứ ba."

Dương Chung Minh bỗng nhiên mở miệng.

Lão Chu cùng Trịnh Tinh ngạc nhiên nói: "Người biết?"

Nghe một chút cũng biết, Dương Chung Minh cũng là Sở Cuồng độc giả!

Dương Chung Minh hít sâu một hơi: "Khắc cốt minh tâm."

Lão Chu cười to: "Lão Dương người còn nhìn tiểu thuyết đây?"

Trịnh Tinh mỉm cười: "Sherlock Holmes sức ảnh hưởng thật là lớn,

Tâm hồn đen tối Sở Cuồng thật là thập ác bất xá, ta nói như vậy người sẽ không tức giận đi, Tiểu Ngư Nhi, muôn ta nhìn, người bằng hữu kia so với người kém xa ."

Lâm Uyên biểu tình mờ mịt.

Mọi người một bên nghiên cứu xe, một bên lên án Sở Cuồng.

Bên cạnh bỗng nhiên có công ty nhân viên chạy tới: "Tiện Ngư lão sư, hôm nay có thật nhiều cho ngài chuyên phát nhanh đây!"

"Chuyên phát nhanh?"

Lâm Uyên không phản ứng kịp.

Kia nhân viên ánh mắt quý dị nói: "Xem ra khoản thật giống như đều là Sở Cuồng độc giả gửi đến, có chuẩn bị chú thật giống như nói là để cho ngài chuyên giao Sở Cuồng lão sư!"

Lâm Uyên: " . "

Hắn bỗng nhiên biết chủ tịch HĐQT đưa đã biết chiếc xe thật sâu dụng ý.

Lâm Uyên vô tri vô giác trở lại phòng làm việc.

Lần này trở về trên đường, mí mắt một mực ở nhắm.

Mới vừa vào cửa.

Kim Mộc liền hô to: "Xong đời, Tần Châu độc giả bao vây Ngân Lam Thư Khố cửa sau đó, còn lại Châu cũng bắt đầu biểu tình kháng nghị rồi!"

Lâm Uyên vội vàng tiến vào phòng làm việc.

Kim Mộc không nói bậy bạ.

Các Châu đều tại biểu tình!

Tề Châu.

"Sở Cuồng lão tặc thập ác bất xá!"

"Sở Cuồng lão tặc đội kết cục!"

"Chúng ta không chấp nhận Sherlock Holmes tử vong!"

"Sherlock Holmes phải sống lại!"

Sở Châu.

"Sở Cuồng lão tặc nói xin lỗi!"

"Kiên quyết ngăn chặn Sở Cuồng bất kỳ tiểu thuyết!"

"Lên tiếng ủng hộ Tần Châu, đánh ngã Sở Cuồng!"

"Để cho Sở Cuồng lão tặc thể nghiệm một chút chúng ta thống khổ!"

Yên Châu.

"Lão tặc nhận lấy cái chết!"

"Trọng Kim Cầu Sở Cuồng lão tặc địa chỉ!"

"Ngân Lam Thư Khố đem Sở Cuồng lão tặc giao ra!"

"Ta muốn thối thư!"

Hàn Châu.

"Chúng ta kháng nghị!"

"Tố cáo Sở Cuồng mưu sát!"

"Không chấp nhận Sherlock Holmes kết cục!"

"Không thay đổi kết cục, biểu tình không chỉ!"

"Hưởng ứng Tần Tề Sở Yên độc giả, đồng thời ngăn chặn!"

Độc giả quá điên cuồng!

Không chỉ là trên đường chính biểu tình!

Thậm chí có điên cuồng độc giả chạy đến Văn Nghệ Hiệp Hội trụ sở chính biểu tình rồi!

Rất nhiều chưa có xem qua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » người đi đường đều bị trận thế này kinh động!

Các Châu dân oán sôi sùng sục!

Không biết còn tưởng rằng Sở Cuồng làm cái gì người người oán trách sự tình!

Biết càng mộng.

Một bộ tiểu thuyết mà thôi, các người về phần điên cuồng như vậy sao?

À?

Người nói Sở Cuồng người này là tam vào cung?

Hắn lúc trước liền thích viết tử mọi người thích nhất nhân vật?

Phi!

Đáng đời!

Thật khi chúng ta những thứ này độc giả không tỳ khí?

Lam Tinh từng có ba lần độc giả bạo động.

Một lần là bởi vì Sở Cuồng, một lần hay là bởi vì Sở Cuồng, một lần lại là bởi vì Sở Cuồng.

Oanh oanh liệt liệt độc giả bạo động trung, các Châu biểu tình thanh thế
kinh hãi Tần Tề Sở Yên Hàn!
Vô số tin tức điên cuồng xoát bình!
Điện thoại của Kim Mộc hoàn toàn bị đánh bẻ!
Cái này tiếp theo cái kia điện thoại, chính là từ trần đây điện nhận được tự
động đóng máy .
Sau đó Lâm Uyên điện thoại di động của mình cũng chịu khổ Ngân Lam
Thư Khó cao tầng thay nhau oanh tạc!
Ngay cả Văn Nghệ Hiệp Hội cũng gọi điện thoại tới hỏi rồi!

Trong nghề.
Người sở hữu khiếp sợ đến tột đỉnh!
Không chỉ có Ngân Lam Thư Khó đại môn bị chặn lại!
Liên Văn Nghệ Hiệp Hội trụ sở chính đều không có thể may mắn thoát
khỏi!
Năm châu độc giả đại biểu tình!
Trước đó chưa từng có kháng nghị đọt sóng!
Trận này độc giả bạo động đem tái nhập sử sách!
Sở Cuồng lão tặc lần này là thật đùa lớn rồi!
"Quá kích thích rồi!"
"Bệnh tim cũng mau ra đây!"
"Nếu như ta Sở Cuồng, vào lúc này liền ăn cơm đều ăn không yên ổn!"
"Còn ăn cơm? Hắn có thể trót lọt hô hấp, ta đều muốn khen hắn tâm thật
lớn!"
"Không biết tại sao, ta lại có nhiều chút hâm mộ và ghen ghét ."
"Một bản tiểu thuyết có thể đi đến loại ảnh hưởng này lực, cuộc đời này
không tiếc a!"
"Làm tác gia làm đến nước này, thật mẹ nó tuyệt!"

Thông qua Internet cùng ti vi giải các Châu chiều hướng, Kim Mộc cũng
sắp khóc: "Ông chủ, thật không chịu nổi a!"
"Ấn a."
Lâm Uyên ngậy ngốc mở miệng.
Hôm nay gặp gỡ quá mức ly kỳ, cho tới cả người đại não hạt dưa vang ong
ong.
Này cũng cái gì nhỉ?
Không phải là đôi kết cục sao?
Ta đôi còn không được sao?
Lâm Uyên chịu phục.
Ai đây chịu nổi?

Mở ra bộ lạc, Lâm Uyên rút cuộc ban bố một cái động tĩnh, vô số tâm tình
cô đọng ở một cái chữ bên trong:

"Đôi!"

Truyện hay tháng 3:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử

Chương 694: Đồi

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Đồi đi!

Không có biện pháp.

Độc giả phản ứng hoàn toàn vượt ra khỏi dự trù, Lâm Uyên chỉ có thể để cho Sherlock Holmes sống lại, mặc dù Sherlock Holmes hệ liệt trở về ký bộ phận chương hồi chất lượng cao thấp không đều, nhưng cũng không phải là không có biện pháp giải quyết, tối biện pháp đơn giản chính là chỉ tuyển chọn trong đó chất lượng tương đối cao số trang phát ra ngoài, ngược lại độc giả muốn chính là một cái tương đối đoàn viên kết cục mà thôi.

Phát xong động tĩnh.

Lâm Uyên để điện thoại di động xuống nói: "Vớ Ngân Lam Thư Khô bên kia liên lạc một chút, phía sau còn có mấy thiên cố sự làm Sherlock Holmes hệ liệt kết cục phát hành, không nên hốt hoảng, vấn đề không lớn, ta đã ở trấn an độc giả rồi."

"Người quyết định đồi kết cục?"

Bên cạnh nghe vậy Kim Mộc sững sờ, chột vui mừng quá đồi!

Hắn nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, mở ra bộ lạc, đồng thời thanh âm lộ ra một vẻ tung tăng:

"Người là thế nào an ."

Cót kết.

Làm bộ lạc Logo nhảy chuyển đi ra, Kim Mộc thanh âm đột nhiên dừng lại, giống như là điện áp bị trong nháy mắt bóp gậy.

Ừ ?

Lâm Uyên nhìn về phía Kim Mộc.

Thế nào đột nhiên không nói?

Ánh mắt trong lúc vô tình tảo quá màn hình điện thoại di động Logo, Lâm Uyên bỗng nhiên cũng biến sắc, cả người cũng không tốt ——

Xong đồi!

Vừa mới cái kia "Đồi" động tĩnh, hậu tố người phát căn bản không phải là cái gì Sở Cuồng, mà là viết quen thuộc hai chữ:

"Tiện Ngư!"

Bởi vì các độc giả phản ảnh quá khoa trương, Lâm Uyên vừa mới cũng có chút hoảng hồn, không làm sao tới được cùng suy nghĩ, không nghĩ tới lại dùng Tiện Ngư tài khoản đáp lại!

"Đây là lần thứ mấy đăng sai số?"

Kim Mộc nhìn về phía Lâm Uyên, mở miệng yếu ớt nói.

"Sự bất quá Tam ."

Lâm Uyên có chút chột dạ đứng lên.

Này hình như là chính mình lần thứ ba đăng sai số?

Thực ra hai lần trước đăng sai hào sau đó, Lâm Uyên đã rất cẩn thận, lần này thật là bởi vì sự tình huyền ảo quá lớn, cho tới ra tai vạ.

"Áy."

Kim Mộc nhúc đầu liếc nhìn Lâm Uyên, sau đó mở ra Tiện Ngự bình luận khu, kết quả chỉ nhìn mấy cái bình luận, hần biểu tình liền hiện ra một vết cổ quái, giống như là thở phào nhẹ nhõm tựa như lằm bằm nói:

"Vấn đề không lớn ."

"Ừ?"

Lâm Uyên cũng mở ra bình luận khu, sau đó hần liền rõ Bạch Kim mộc phản ứng tại sao kỳ quái như thế.

Cùng hai lần trước như thế.

Ép căn bản không hề độc giả đoán được đây là mỗ bộ oa làm ra Ô Long sự kiện, bình luận họa phong tương đối quỷ dị:

"Ngự phụ liên quan đẹp đẽ!"

"Không nghĩ tới ngay cả Ngự phụ cũng không nhìn nổi, thời khắc mấu chốt Ngự phụ quả nhiên là tự hiểu rõ, không có bởi vì cùng Sở Cuồng quan hệ mà lựa chọn yên lặng!"

"Nộ đáng khen Ngự phụ!"

"Sở Cuồng lão tặc làm người không lớn địa, đóng bằng hữu hay là đáng tin, Ngự phụ là Chính Đạo quang!"

"Sở Cuồng lãnh khốc vô tình, mà Ngự phụ vẫn luôn như vậy ấm áp!"

"Sở Cuồng với Ngự phụ học một chút!"

"Sở Cuồng lão tặc không đáng giá chúng ta độc giả tín nhiệm, Ngự phụ vì chúng ta, lại cùng Sở Cuồng đứng ở phía đối lập!"

"Người có thể vĩnh viễn tin tưởng Tiện Ngự!"

" "

Đám này độc giả đại năng bỏ não!

Dù là Lâm Uyên lần thứ ba làm ra Ô Long sự kiện, cũng không có độc giả nhận ra được chân tướng!

Tiện Ngự còn Âm Sai Dương Thác thu được vô số bạn trên mạng khen ngợi cùng nộ đáng khen?

"Nêu như đám người này biết chân tướng ."

Kim Mộc nhìn về phía Lâm Uyên, thanh âm lộ ra một vẻ run rẩy.

"Tuyệt đối sẽ không!"

Lâm Uyên cắt đứt Kim Mộc, thái độ vô cùng kiên định!

Sở Cuồng là tà ác!

Tiên Ngự là chính nghĩa!

Một đêm này vĩnh viễn không sẽ cải biến!

Bạn trên mạng mắng là Sở Cường lão tặc, cùng ta Tiên Ngự có quan hệ gì!

Tinh Mang giải trí ngoại Mỗ gia phòng ăn.

Lão Chu cùng Dương Chung Minh cùng với Trịnh Tinh ba người ăn chung cơm trưa.

Ăn được một nửa, ba người điện thoại di động đồng thời vang lên.

Lấy điện thoại di động ra, lão Chu cười.

Trịnh Tinh: " . "

Dương Chung Minh: " . "

Tiên Ngự phát động thái, ba người điện thoại di động đồng thời vang lên.

Bởi vì ba người đều tại bộ lạc bên trên thiết trí đối Tiên Ngự đặc biệt nhắc nhở.

Trịnh Tinh biểu tình hồ nghi: "Tiên Ngự Nhi sẽ không phải là nghe chúng ta lời nói, mới để cho Sở Cường đổi nội dung cốt truyện chứ ?"

Lão Chu Thâm chấp nhận: "Có lẽ cùng nhóm kia chuyển phát nhanh cũng khá liên quan."

Dương Chung Minh mở miệng: "Nói chung như thế."

Trong ba người tâm, bỗng nhiên đồng thời hiện ra một dòng nước ảm.

Tiên Ngự lên tiếng, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ lưới!

Các tin tức lớn trước tiên phản ứng kịp, vô số bản tin đẩy đưa mở!

Sở Cường fan thấy tin tức này, trực tiếp hưng phấn hư rồi, các Châu biểu tình trong đội ngũ liên tiếp ăn mừng cùng thảo luận:

"Ta yêu thích Tiên Ngự rồi!"

"Nguyên lai chúng ta cũng không cô độc!"

"Ngự phụ cũng là chúng ta chiến hữu!"

"Ngự phụ tuyệt đối là chúng ta tốt nhất ngoại viện!"

"Tiên Ngự lão sư hẳn là mạnh nhất trong lịch sử ngoại viện!"

"Người nào không biết Ngự phụ cùng Sở Cường quan hệ?"

"Liên thân như tay chân hảo huynh đệ đều lên tiếng, Sở Cường có ý cự tuyệt?"

" . "

Hoa lạp lạp!

Vô số Sherlock Holmes mê cũng hện xong tựa như chạy đến Sở Cường bình luận khu hồ đầu hàng:

"Sở Cường lão tặc nhìn thấy không!"

"Người tốt bạn gay Tiên Ngự cũng để cho người đổi kịch tình!"

"Liên hỏi người người đổi không thay đổi! ?"

"Người nếu không đổi, này bạn gay tình có thể sẽ chấm dứt!"

"Người có thể không quan tâm chúng ta, chẳng lẽ người còn dám không quan tâm Tiện Ngư?"

"Nếu như không phải thật sự không nhìn được, Ngư phụ sẽ công khai buộc người đồi nội dung cốt truyện?"

"Này ba a, này ba là đại nghĩa diệt thân!"

"Bóng dáng không lên tiếng, xem ra thời khắc máu chốt còn phải nhìn Ngư phụ!"

" "

Các độc giả không ngừng làm áp lực!

Tiện Ngư cái kia "Đôi" tự bị vô số bạn trên mạng tiết độ truyền bá!

Cái này tiết độ, dĩ nhiên cũng sáng loáng xuất hiện ở Sở Cuồng bộ lạc bình luận khu, trực tiếp thu được điểm cao nhất đáng khen!

Trong lúc nhất thời.

Tất cả mọi người đều tử nhìn chòng chọc Sở Cuồng bộ lạc động tĩnh!

Nghe nói liền biên tập cũng không quản được Sở Cuồng lão tặc .

Sở Cuồng cũng chưa bao giờ bởi vì độc giả kháng nghị mà sửa đổi quá tiêu thuyết nội dung cốt truyện .

Năm châu đại biểu tình cũng không thấy Sở Cuồng đáp lại .

Sở Cuồng quá lãnh huyết vô tình!

Hàng này lúc nào quan tâm tới độc giả?

Rõ ràng là một cái khó chơi chủ nhân a!

Tiện Ngư lên tiếng thật hữu dụng sao?

Sherlock Holmes mê môn không biết, bọn họ chỉ là hết tất cả cố gắng tới tranh thủ Sherlock Holmes sống lại.

Nhưng mà.

Ngay tại Tiện Ngư điều này động tĩnh ban bố một phút đồng hồ sau, ở các Châu người sở hữu ánh mắt nhìn soi mói, Sở Cuồng bộ lạc động tĩnh lại đổi mới, mà nội dung lại cùng Tiện Ngư động tĩnh giống nhau như đúc ——

"Đôi!"

Hoa lạp lạp!

Tất cả quan tâm Sở Cuồng động tĩnh bạn trên mạng đều trọn tròn mắt, thế nhanh như chớp không kịp bật tai khuất phục tốc độ xuống, rất nhiều người trong lúc nhất thời thậm chí đều không có thể phản ứng kịp, mộng bức chừng mấy giây mọi người mới lục tục lấy lại tinh thần!

Hắn đã đáp ứng?

Hắn thế nào đáp ứng?

Toàn bộ lưới tiếng mạng không để cho hắn cúi đầu!

Bình luận khu thất thủ không để cho hắn cúi đầu!

Năm châu độc giả đại biểu tình không để cho hắn cúi đầu!

Ngân Lam Thư Khố đại môn bị ngăn không để cho hắn cúi đầu!

Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương hỏi tới cũng không để cho hắn cúi đầu!

Tiên Ngự chỉ dùng một cái "Đổi" tự, sẽ để cho hấn ngoan ngoãn đáp ứng đổi kịch tình?

Dạ !

Một màn này phải cũng chỉ có thể là Tiên Ngự công lao, bằng không giải thích thế nào Tiên Ngự lên tiếng một phút đồng hồ sau Sở Cuồng đáp ứng đổi nội dung cốt truyện sự thật?

Àm!

Trong nghề khiếp sợ!

Năm châu độc giả khiếp sợ!

Trên thế giới lại có nhân có thể dễ dàng như thế sẽ để cho thông thái rỏm Sở Cuồng lão tặc tùy tiện khuất phục!

"Ngọa tào!"

Theo mô Châu biểu tình trong đội ngũ phát ra một tiếng chói tai thét chói tai, vô số người cũng đang điên cuồng rống to:

"Tiên Ngự ngu phê! !!"

---

ps: Bất tiện nhất sự tình không ai bằng ta muốn như vậy viết, nhưng bản chương nói đến trước dự trừ rồi ta nội dung cốt truyện, làm ta thật giống như ở sao bản chương nói như thế, yếu ớt giải thích một câu, lần này thật không có sao, ân, quyển sách này tôi đã chỉ có một nửa nội dung cốt truyện là các người nghĩ, còn dư lại nửa dưới thật là chính ta muốn .

Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đường dài chuộc tội con đường. (xuyên nhanh góc nhìn nam)

Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 695: Lão tặc âm hiểm cùng xảo trá

"Toàn chức nghệ thuật gia " tra tìm!

Tần Châu biểu tình đội ngũ giải tán .

Tề Châu biểu tình đội ngũ giải tán .

Sở Châu biểu tình đội ngũ giải tán .

Các Châu kháng nghị biểu tình đội ngũ đều tại Sở Cuồng sau khi phát sinh ai về nhà nấy.

Nhưng chuyện này tạo thành ảnh hưởng cũng không có tùy tiện kết thúc, mà là lấy một loại hình thức khác kéo dài.

Vâng.

Sở Cuồng chĩa vào năm châu độc giả kháng nghị biểu tình áp lực, nhưng bởi vì Tiện Ngự mà thái độ nhanh chóng biến chuyển lập trường, chuyện này đối bạn trên mạng tạo thành đánh vào tuyệt đối là to lớn!

"Đây chính là bạn gay tình sao?"

"Úc vạn độc giả phản nộ, so ra kém Tiện Ngự một câu nói, thậm chí một chữ?"

"Lãnh khốc đến đâu vô tình nam nhân, cũng không có ai biết ôn nhu một mặt mà (trực tràng cũng là ám áp)."

"Sở Cuồng: Vì ngự, ta nguyện ý cùng cái thế giới này giải hòa!"

"Ta mẹ nó kẻ ngốc rồi, Sherlock Holmes mê là lấy trăm triệu cấp đếm hết, kết quả toàn thế giới độc giả cũng không thuyết phục được nhân, bị Tiện Ngự thuyết phục?"

"Trên lầu đông học, "Nói" hình như là chữ đa âm nha (đầu chó)."

"Lúc trước người khác nói với ta Tiện Ngự cùng Sở Cuồng tốt đến cùng chung một phe ta còn không tin, chỉ làm mọi người đang nói đùa, thực tế cho ta hung hăng lên bài học!"

"Bóng dáng quả nhiên là đày xe Chiến Thần!"

"Không muốn tức đi nữa run lạnh, bóng dáng tại sao không thể đứng đứng lên? Chuyện xảy ra hôm nay nói rõ hết thảy."

"Đây là cái gì thần tiên hữu tình a!"

"Vạn vạn không nghĩ tới, Sở Cuồng đáp ứng đối nội dung cốt truyện, cũng chỉ là bởi vì tốt bạn gay không vui?"

Toàn bộ lưới sôi sùng sục!

Mà ở Tinh Mang giải trí phụ cận trong nhà hàng.

Lão Chu quét đèn trên mạng tin tức, mặt đầy ngạc nhiên: "Đơn giản như vậy liền quyết định được?"

Trịnh Tinh vẽ mặt đặc ý: "Này có tính hay không là chúng ta biến hình thức đây?"

"Đại khái là không có biện pháp cự tuyệt đi."

Dương Chung Minh đánh giá một cái câu, mặc dù Tiệp Ngự không có nhờ cậy quá ai chuyện gì, nhưng nếu như Tiệp Ngự nguyên ý mở miệng, đại khái tất cả mọi người không cách nào cự tuyệt này dứa bé.

"Được, sau này độc giả cũng đừng đi biểu tình rồi, nhìn Sở Cuồng khó chịu, tìm Tiêu Ngự Nhi tố cáo đi đi."

Trịnh Tinh cười cực kỳ vui vẻ.

Đây là bạn gay tình?

Không.

Đây là bày cung chiêu lực lượng.

Đều nói Nam Tiệp Ngự, Bắc Sở Cuồng.

Bây giờ nhìn lại, hay lại là phía nam vị này nói chuyện càng có phân lượng chứ sao.

Nghề bên trong.

Mọi người cũng không nghĩ tới oanh oanh liệt liệt độc giả kháng nghị, lại sẽ lấy như thế để cho người ta dờ khóc dờ cười phương thức thu trang!

Cái này kêu là chuyện gì à?

Người nói Sở Cuồng lỗ tai mềm mại chứ ?

Ngũ Đại Châu độc giả biểu tình, oanh động hơn nửa Lam Tinh động tĩnh, Văn Nghệ Hiệp Hội cũng ra mặt, không có thể nói phục hấn!

Người nói Sở Cuồng khó chơi?

Kìa Tiệp Ngự một câu nói, hàng này dĩ nhiên cũng làm thật đáp ứng đòi kịch tình, trước sau biến sắc mặt tốc độ vượt trội hai chữ:

Nhanh nhẹn!

Viết thư đây!

Nghiêm túc một chút được không?

Có còn hay không điếm tác gia hành vi thường ngày?

Lúc trước Bích Dao lúc chết sau khi, độc giả kháng nghị là vô dụng đối phương pháp?

Lúc trước Hercule Poirot lúc chết sau khi, nếu như Tiệp Ngự mở miệng, có phải hay không là cũng sẽ cải biến tương lai?

Không biết đến.

Bộ lạc bên trên.

Tiệp Ngự độ chú ý đi từ từ tăng lên!

Những thứ này tâm chú ý bạn trên mạng, cơ bản đều là Sherlock Holmes mê!

Hắn bình luận khu cũng vô cùng náo nhiệt:

"Cảm tạ Ngu phụ!"

"Vì Ngu phụ đưa cờ thưởng!"

"Ngu phụ là chúng ta toàn thể Sherlock Holmes mê ân nhân!"

"Là Tiệp Ngu cứu Sherlock Holmes mệnh!"

"Ngu phụ người tốt a!"

"Lão tặc có Tiệp Ngu tốt như vậy hữu, thật mẹ nó tam sinh hữu hạnh rồi!"

"Lần sau Sở Cuồng lại gây sự tình thời điểm, mời Ngu phụ nhất định phải làm viện thủ!"

"Ngu phụ phương hướng, người tháng sau bài hát mới ta nhất định ủng hộ!"

"Đồng ý!"

"Vì báo đáp Ngu phụ đối Sherlock Holmes ân cứu mạng, Ngu phụ bài hát mới, ủng hộ vô điều kiện!"

" "

Nhìn một chút những thứ này bình luận.

Không biết, còn tưởng rằng Tiệp Ngu gần đây dám làm việc nghĩa rồi.

Mà ở các phe trong sự phản ứng.

Rất nhiều bạn trên mạng cũng ở thảo luận Sherlock Holmes kết cục sẽ lấy như thế nào hình thức sửa đổi.

Cưỡng ép đổi nội dung cốt truyện có thể hay không quá sống cứng rắn?

Sherlock Holmes cái chết chương hồi đã ban bố!

Nhiều như vậy lượng tiêu thụ, cũng không thể để cho Thư Điểm thu sạch hồi chứ ?

Này lại không phải Internet liên tái, tùy thời có thể sửa đổi.

Đang lúc này.

Bỗng nhiên có bạn trên mạng tức miệng mắng to: "Thảo, trong chúng ta tính toán rồi, Sở Cuồng lão tặc quả nhiên gian trá!"

"Trúng kế?"

Còn lại bạn trên mạng sững sốt.

Tên này bạn trên mạng bị phần vô cùng: "Sở Cuồng lão tặc quá gian trá rồi, hắn vốn là giữ lại một tay, các người hẳn nhớ Hercule Poirot lúc chết sau khi, thi thể là bị phát hiện đi!"

Đám bạn trên mạng ánh mắt thay đổi!

Rất nhiều người cũng đem « Vấn Đề Cuối Cùng » lặp đi lặp lại đọc qua!

Bây giờ trải qua nhắc nhở, rất nhiều người cũng phát hiện một cái to lớn điểm mù:

Sherlock Holmes cùng mặc dù Moriarty đồng thời rơi xuống vực, nhưng lòng bắt đội chỉ tìm được Moriarty thi thể .

Về phần Sherlock Holmes?

Hắn thi thể căn bản sẽ không bị tìm tới a!

"Ta đi!"

"Còn có thể chơi như vậy?"

"Thi thể không có bị tìm tới, kia lão tặc phía sau tùy tiện tìm cái lý do cũng có thể làm cho Sherlock Holmes sống lại a!"

"Lão tặc đã sớm có phục bút!"

"Ta nói hắn sao đáp ứng nhanh như vậy, Tiệp Ngư đúng là nguyên nhân, nhưng càng nguyên nhân trọng yếu là, lão tặc trước thời hạn cho mình giữ lại đường lui!"

"Nói như vậy, lão tặc là đang thử thăm dò?"

"Nếu như mọi người tiếp nhận Sherlock Holmes tử vong, đoạn này nội dung cốt truyện liền đình, nhưng nếu như mọi người không chấp nhận, hắn cũng có thể tìm được một hợp lý sống lại Sherlock Holmes lý do!"

"Tiệp có thể công, lui có thể thủ!"

"Lão tặc thế nào như vậy xảo trá a!"

"Này Lão Âm Bức!"

" "

Đám bạn trên mạng hoàn toàn hết ý kiến!

Sở Cuồng hoàn toàn có thể viết, mọi người tìm tới Sherlock Holmes thi thể, dù sao Hercule Poirot kia đoạn chính là an bài như vậy.

Không viết thi thể bị phát hiện, có thể không phải là có tính toán khác?

Nếu không không tìm được thi thể loại này an bài, căn bản là không có cần phải a, Hercule Poirot cái chết an bài, chính là máu chảy đầm đìa chúng có! Này lão tặc làm người không lớn địa.

Viết sách là thực sự mẹ nó có một tay!

Nếu như không phải như vậy, năm châu độc giả cũng sẽ không đối với hắn như vậy vừa yêu vừa hận đi!

Phòng làm việc.

Kim Mộc cũng bắt đầu nhìn Lâm Uyên: "Lão bản ngươi là đã sớm kế hoạch được rồi?"

Lâm Uyên mặt không đổi sắc: "Ồn thỏa một chút."

Conan Doyle viết tử Sherlock Holmes, cũng là đang thử thăm dò độc giả phản ứng, kết quả độc giả không chấp nhận, vì vậy hắn thuận lý thành chương sống lại Sherlock Holmes.

Ngón này quả thật âm hiểm.

Không giống cách vách A Bà, nói viết tử Hercule Poirot liền viết tử Hercule Poirot, căn bản sẽ không lưu cái gì đường sống, cũng không thể để cho Hercule Poirot xác chết vùng dậy chứ ?

Kim Mộc: " "

Hắn lúc trước lão cảm thấy Lâm Uyên đơn thuần đã có nhiều chút ngây thơ. Bây giờ nghĩ lại, có thể lấy Sở Cuồng tên viết ra nhiều như vậy để cho vô số độc giả cũng vui ái nhân vật, ông chủ lại thế nào lại là đơn giản như vậy nhân vật?

Suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ a!

Nhìn phảng phất ở nghĩ Colin Uyên, Kim Mộc đột nhiên cảm giác được nhà mình ông chủ cao thâm mặt trắc đứng lên.

Kim Mộc cũng không biết.

Giờ phút này Lâm Uyên đang suy nghĩ vấn đề là .

Tiền Ngư có muốn hay không viết một bài cùng Sherlock Holmes có liên quan ca khúc, tham dự tháng sau đánh bảng?

Vốn là ở quán quít tháng sau lấy cái gì bài hát, kết quả Sherlock Holmes mê đều nói muốn giúp đỡ chính mình tháng sau đánh bảng, cơ hội khó được không phải lợi dụng?

Này ba Tiền Ngư kiếm lớn!

Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đặng đặng chuộc tội con đường. (xuyên nhanh góc nhìn nam)

Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 696: Dạ chương 7

Sở Cuồng là Sở Cuồng, Tiệp Ngự là Tiệp Ngự .

Mặc dù hai bên có bộ phận fan là trọng điệp, nhưng bởi vì tiểu thuyết cùng âm nhạc là hoàn toàn bất đồng nghệ thuật tái thể, cho nên hai bên fan chủ thể đám người tuyệt đối không phải cùng một nhóm người.

Dưới tình huống bình thường, Tiệp Ngự phát bài hát rất khó để cho Sở Cuồng fan trả tiền.

Đồng lý, Sở Cuồng tiểu thuyết, Tiệp Ngự fan cũng sẽ không biểu hiện nhiều nhiệt tình.

Hai bên với nhau cọ nhiệt độ hiệu quả tương đối có hạn.

Nhưng tình huống lần này không giống nhau, Âm Sai Dương Thác dưới sự trùng hợp, có lẽ Tiệp Ngự thật đúng là có thể đem Sở Cuồng nhiệt độ cọ đủ! Lâm Uyên tâm tư hoạt lạc.

Liên quan tới bài hát của Sherlock Holmes thật nhiều, thậm chí bao gồm một ít thuần âm nhạc.

Nhưng cân nhắc đến này thủ ca khúc không chỉ có muốn cho Sherlock Holmes mê môn hài lòng, đồng thời lại phải mặt ngó năm châu đại chúng, vẫn phải là đi dòng lệch Hành Phong cách bảo hiểm một ít .

Dưới tình huống như vậy, có lẽ chỉ có thể lựa chọn bài hát kia rồi.

Tên bài hát, « Chương Thứ 7 Của Đêm » !

Chu Đồng tác phẩm!

Bài hát này ở Chu Đồng tác phẩm bên trong tuyệt đối có cực cao đại biểu tính, ở fan ca nhạc trong lòng địa vị cao vô cùng!

Chu Đồng tự mình đối bài hát này cũng phá lệ coi trọng!

Ân.

Bởi vì tình lực có hạn, cho nên ca sĩ đối bài hát của tự mình trọng điểm điểm khẳng định cao có thấp có, đây là sự tình rất bình thường.

Đối xử bình đẳng là không thực tế.

Mà nói Châu Kiệt Luân đối bài hát này coi trọng cũng có nguyên nhân, từ hẳn lựa chọn tìm Chung Tân Dân cùng Lâm Mai Khắc hai vị đại sư tiên hành soạn nhạc liền có thể thấy được lóm đóm!

Chung Tân Dân cùng Lâm Mai Khắc hai người này cũng là trên địa cầu thiên triều đại sư cấp bậc soạn nhạc!

Chu Đồng tuyệt đại đa số ca khúc kinh điển, đều có hai người này bóng người, hai người này cũng vì vậy mà đánh lên Châu Kiệt Luân ngự dụng

soạn nhạc nhãn hiệu.

Bất quá hai người liên thủ số lần thực ra cũng không nhiều.

Mà khi này hai người liên thủ vì « Chương Thứ 7 Của Đêm » tiến hành soạn nhạc, đem hiện ra nghiệp vụ trình độ, hoàn toàn thực hiện 1 cộng 1 lớn hơn 2 hiệu quả!

Nếu như bài hát này là một trận kỳ thi cuối năm, hai người nộp lên cơ hồ là một phần hoàn mỹ đáp quyền!

Sau đó ở tên là « Chương Trình Siêu Trí Tuệ » tiết mục trung, Châu Kiệt Luân tự mình từng không khỏi đặc ý nhắc tới bài hát này.

Hắn nói mình có thể sáng tác ra bài hát này, chính là "Chương Trình Siêu Trí Tuệ" !

Từ nay có thể thấy được hắn đối với cái này bài hát trình độ hài lòng.

Mà làm âm nhạc soạn nhạc một trong Chung Hưng Dân đại sư ở mô đại hình trên toạ đàm cũng nói, chính mình mỗi bài hát soạn nhạc giá tiền đều là giống nhau, mà bài hát này hắn biên hơn bảy tháng, thua thiệt lớn .

Những thứ này chi tiết nhỏ đủ để chứng minh bài hát này cường đại.

Ca khúc lấy huyền nghi giọng văn, kể rồi danh trinh thám Sherlock Holmes cố sự.

Khúc nhạc dạo trung lấy máy đánh chữ thanh âm dồn dập vạch trần dò án kiện mở màn, Sherlock Holmes trong nhật ký ẩn núp đủ loại đầu mối, tính nghệ thuật cực mạnh cổ điển nhạc khúc, cùng tương đối tân triều nhạc điện tử phong cách hỗ tương dung hợp, phối hợp nhanh tiết tấu Rap, người ca phảng phất hóa thân Sherlock Holmes, dẫn những người nghe tìm án mạng chân tướng!

Ca khúc trung.

Ca sĩ tận lực đề thấp cứng rắn giọng kiêu hát, phối hợp ưu giọng nữ cao, ám chỉ trinh thám tinh táo cùng hung thủ điên cuồng.

Cuối cùng.

Nhạc khúc lấy giả âm hát xong, càng là phơi bày lưu hành âm nhạc trung khó gặp điện ảnh phối nhạc cách cực ——

Hình ảnh cảm cực mạnh!

Đây chính là một bài phi thường theo đuổi hình ảnh cảm ca khúc, nghe bài hát này, phảng phất thật đang nhìn một bộ trinh thám điện ảnh!

Ca từ trung.

Đối Sherlock Holmes tiểu thuyết nội dung cốt truyện đủ loại ẩn dụ, trả lại như cũ trong tiểu thuyết rất nhiều kinh điển vụ án, xem qua Sherlock Holmes tiểu thuyết nhân tuyệt đối sẽ đắm chìm trong đó.

Càng hiếm có là .

Coi như chưa có xem qua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » nhân, nghe bài hát này, cũng sẽ bị đem không khí cùng nhịp điệu hấp dẫn!

Dùng bài hát này tham dự tháng sáu đánh băng, lại không quá thích hợp!

Phải biết.

Chỉ là Sherlock Holmes kinh khủng fan số lượng, cũng đã có thể chống lên bài hát này thị trường!

Chớ nói chi là Tiệp Ngự ở nhạc đàn cùng fan ca nhạc trong lòng lực hiệu triệu,

Cùng với bài hát này bản thân siêu chất lượng cao!

Cuối cùng, ca khúc chất lượng mới là mấu chốt.

Nếu không thì đoán có nhiệt độ có thể cọ, muốn lên đỉnh mùa giải bảng, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Ánh mắt lộ ra quang.

Trong lòng Lâm Uyên có quyết định.

Hắn trực tiếp với hệ thống định chế này thủ ca khúc.

Đương nhiên rồi.

Nếu đáp ứng đòi kết cục, kia Sherlock Holmes hệ liệt tiểu thuyết cũng vẫn là phải tiếp tục viết.

Lâm Uyên dự định trực tiếp ở Sherlock Holmes trở về ký trung tuyển chọn mấy thiên kinh điển chương hồi, làm bộ này tiểu thuyết đại kết cục.

Lâm Uyên cảm thấy:

Nhìn xong tiểu thuyết đại kết cục nghe nữa « Chương Thứ 7 Của Đêm », đối bộ tác phẩm này fan mà nói có lẽ còn có nghi thức cảm.

Đây là đối toàn bộ tiểu thuyết hồi tưởng, ẩn chứa trong đó tình cảm lực lượng không thể khinh thường.

Có lẽ bài hát này còn sẽ trở thành Sherlock Holmes bị nhiều người hơn thật sự nhận biết trọng yếu cơ hội.

Phòng ngủ của Lâm Uyên.

Đùng đùng bàn phím âm liên tiếp.

Sherlock Holmes phá án thứ tự cùng thời gian thứ tự là không giống nhau, cho nên tiểu thuyết cũng không có rõ ràng đại kết cục.

Nhưng Lâm Uyên còn là dựa theo nguyên trú thứ tự tổng kết ra một cái đại kết cục:

Sherlock Holmes đem James Moriarty giáo thụ đẩy xuống rồi vách đá, sau đó James Moriarty giáo thụ phạm tội đồng đảng bắt đầu đuổi giết Sherlock Holmes vì giáo thụ báo thù.

Sherlock Holmes cải trang trở lại Baker đường phố, ở Watson dưới sự giúp đỡ, thiết kế bắt được Moriarty đồng đảng.

Tiểu thuyết thời gian là một cửu tám ba năm.

Sherlock Holmes trợ thủ Watson nhân bệnh từ trần.

Mất đi trợ thủ kiên trì kỹ bạn tốt, thêm cao tuổi tăng trưởng mà đưa đến tinh lực dần dần hạ xuống Sherlock Holmes đi một thôn trang bên trong đường ong mật, lúc đó bắt đầu ẩn cư.

Đoạn này nội dung cốt truyện cũng không dài.

Lâm Uyên đêm đó liền viết 1 phần 3.

Ngày thứ 2 thức dậy, hấn tiếp tục viết, rút cuộc trước ở mặt trời xuống núi trước cho Sherlock Holmes một cái tương đối hoàn chỉnh kết cục.

Giải quyết sau đó Lâm Uyên đem kết cục phát cho Kim Mộc.

Lần này Kim Mộc cũng không dám lại vô điều kiện tin tưởng Lâm Uyên rồi, hấn trước ôm thái độ cẩn thận, đem tiểu thuyết đại kết cục nhìn qua một lần, sau đó mới nặng nề thở phào một cái.

"Hô."

Lần này quả nhiên khảo phổ.

Tiểu thuyết kết cục rất hoàn chỉnh, Sherlock Holmes sống lại phương pháp cũng rất tự nhiên, đầu tiên trên logic là phi thường thông suốt:

Chết giả là vì trốn tránh James Moriarty đồng bọn đuổi giết.

Mặc dù James Moriarty chết, nhưng hấn còn để lại Hắc Âm Thế Lực rất cường đại, Sherlock Holmes phải nghĩ biện pháp đem diệt trừ.

Thứ hai, kết cục này cũng không tệ, có thể nói viên mãn.

Sherlock Holmes rút cuộc có thể mỹ tử tử về hưu ẩn cư rồi.

Mặc dù Watson tử vong, nhưng làm độc giả là có thể tiếp nhận, bởi vì Watson là bởi vì bệnh qua đời, mà không phải là nội dung cốt truyện sát.

Trên thực tế.

Nếu như Sở Cuồng viết Sherlock Holmes chết tại tiêu tan mất hết hai tay bụng xuôi, có lẽ độc giả cũng là có thể tiếp nhận, dù sao này là loài người cuối cùng rồi sẽ đối mặt chung nhau kết cục.

Chắc chắn không có vấn đề sau, Kim Mộc đem phát đến Ngân Lam Thư Khố.

Buổi tối hôm đó.

Ngân Lam Thư Khố dự đoán rồi « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » sắp đến gần tháng này chính thức nghênh đón đại kết cục tin tức.

Độc giả cố nhiên cảm thấy thất vọng mất mát, nhưng cũng không có nhân vì vậy mà giậm chân bất mãn.

So sánh với Sherlock Holmes cùng James Moriarty đồng quy vu tận, tiểu thuyết bình thường kết cục mới là mọi người càng thêm trông đợi.

Đối mặt Sở Cuồng lão tặc, độc giả yêu cầu thực ra cũng không cao.

Mà ở « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » tuyên bố đem ở tháng này kết thúc đồng thời, Tiệp Ngự bỗng nhiên ban bố một cái động tĩnh:

"Tháng sáu bài hát mới đem lấy Ca khúc chủ đề hình thức trí kính Sherlock Holmes!"

Lúc này Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng cùng với Sherlock Holmes đề tài đang gặt gao liên hệ với nhau, cho nên điều này động tĩnh một khi xuất hiện liền nhanh chóng hấp dẫn toàn bộ lưới ánh mắt ——

Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng đây đối với tốt bạn gay lẫn nữa liên động!

Tiền Ngư đây là muốn dùng Sherlock Holmes tiểu thuyết Ca khúc chủ đề đánh vào tháng sáu mùa giải bảng hạng nhất?

---

ps: Cảm tạ 【biển tịch】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối •, sao sao đất, ô bạch ăn một chút gì tiếp tục viết ~

// link bài hát thì mn cứ ytb là ra. Nói thật , lần đầu nghe bài này, beat feel vãi :))

trước giờ vẫn chỉ nghe có (dạ khúc, chiếc áo len đen, hẹn ước bờ công anh ...) mấy bài thôi

Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đàng đẵng chuộc tội con đường. (xuyên nhanh góc nhìn nam)

Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 697: Chủ động cho mình thêm độ khó

"Ngư phụ tú a!"

"Liên yêu mến bọn người liên động!"

"Bài hát này coi như là bồi thường Sở Cuồng sao?"

"Xem ở Sở Cuồng ngoan ngoãn đôi nội dung cốt truyện phân thưởng, hỗ trợ viết bài hát?"

"Thần tiên này hữu tình, yêu yêu!"

"Xem ở Ngư phụ cứu Sherlock Holmes phân thưởng, bài hát mới nhất định ủng hộ!"

"Tiện Ngư vì tiểu thuyết viết ca khúc nguyên sang, toàn bộ Lam Tinh trước mắt cũng liên Sở Cuồng tiểu thuyết có này đãi ngộ!"

"Bóng dáng vẽ chừng mấy bộ Manga, cũng không thấy Tiện Ngư hỗ trợ viết cái gì liên quan ca khúc a."

" "

Sherlock Holmes nhưng là gần đây hấp dẫn đề tài.

Tiện Ngư này ba liên động đem nhiệt độ cọ xát cái tràn đầy.

Đám bạn trên mạng vây quanh chuyện này nóng nảy trào dâng thảo luận!

Mà ngay tại mọi người thảo luận chính vui mừng thời điểm.

Một vị tên là 【Hương Dương bắc đài】 nhạc đàn chuyên nghiệp nhân sĩ bỗng nhiên ban bố một cái động tĩnh:

"Tiện Ngư lão sư không phải chỗ xung yếu đánh mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân ấy ư, lời như vậy thảng sáu phần ca khúc cực kỳ trọng yếu, vì tiểu thuyết bài hát của sáng tác, có phải hay không là không quá thích hợp dùng để đánh bảng?"

Người nọ là một tên trên Internet rất là sống động âm nhạc nhân, chú ý số không ít.

Hắn điều này động tĩnh, nhanh chóng đưa tới bạn trên mạng chú ý.

Hơi suy nghĩ sau đó.

Rất nhiều đám bạn trên mạng cũng trước tiên phản ứng lại.

Đương nhiên cũng có bạn trên mạng biểu thị không hiểu, vì vậy vị này 【Hương Dương bắc đài】 kiên nhẫn giải thích một chút:

"Ta không có chê bai Sherlock Holmes ý tứ, nhưng chúng ta không khỏi không thừa nhận sự thực là, tất lại không phải mỗi một nghe ca nhạc nhân cũng xem qua Sherlock Holmes, mà chưa có xem qua tiểu thuyết những người nghe thật có thể cảm nhận được này thủ ca khúc mị lực sao?"

Lần này mọi người toàn bộ kịp phản ứng!

Trong lúc nhất thời.

Cái này chủ nhân bình luận khu não nhiệt lên:

"Thiếu chút nữa đã quên rồi này tra!"

"Tiện Ngự nhưng là phải đánh vào 1 năm liên tục quán quân!"

"Vì tiểu thuyết sáng tác Ca khúc chủ đề lời nói, có thể hay không quá nhỏ chúng rồi nhiều chút?"

"Bài hát này muốn thăng sáu lên đỉnh, nhất định phải đồng thời để cho Fan sách truyện cùng chưa có xem qua tiểu thuyết những người nghe hài lòng, trong này độ khó có phải hay không là quá lớn nhiều chút?"

"Có lẽ Tiện Ngự là muốn mượn Sherlock Holmes nhiệt độ đánh bằng?"

"Cái ý nghĩ này cố nhiên tốt, dù sao Sherlock Holmes nhiệt độ là nhất bút vô hình cơ sở, nhưng vô hình trung cũng tăng lên ca khúc sáng tác độ khó, muốn hai bên cũng chiều cố, rất dễ dàng được cái này mất cái kia a!"

"Ta nghĩ tới rồi « cố tích trấn » , bài hát kia không phải là Ngự phụ vì Sở Cuồng tiểu thuyết viết sao?"

"Không sai, « cố tích trấn » chính là một cái ví dụ, mặc dù bài hát này rất êm tai, vốn lấy bài hát này chất lượng, muốn ở bây giờ mùa giải bảng lên đỉnh, vẫn còn có chút miễn cưỡng, nhất là ở Ngự phụ muốn bảo đảm chính mình vững vàng bắt lại thăng sáu hạng nhất khúc mục đích điều kiện tiên quyết!"

" "

Nếu như là bình thường, thấy Sở Cuồng cùng Tiện Ngự liên động, đám bạn trên mạng chỉ có thể thích nghe ngóng, nhưng Tiện Ngự đã rõ ràng chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân, kia bài hát này cũng có chút không an toàn rồi!

Vì vậy cách nói.

Càng ngày càng nhiều nhân gia nhập thảo luận.

Vị này tên là 【Hương Dương bắc đài】 âm nhạc nhân thấy mình lời bàn dẫn phát bạn trên mạng chú ý, trở nên sinh động:

"Lấy Sherlock Holmes làm chủ đề âm nhạc, cốt lõi nhất được chúng hiển nhiên là Sherlock Holmes mê, bộ phận này fan ca nhạc có thể chống lên tương đối trình độ lượng, cộng thêm Tiện Ngự lão sư đối Sherlock Holmes công hiến, cái lượng này khẳng định cao hơn, nhưng tề đoan cũng rất rõ ràng, Tiện Ngự lão sư đem mình cố định ở rồi một vòng bên trong, hấn mục tiêu là thăng sáu lên đỉnh, chỉ dựa vào Sherlock Holmes mê ủng hộ là thực hiện không được cái này mục tiêu, trừ phi vô số chưa có xem qua tiểu thuyết nhân cũng thích bài hát này, mà liên cần Tiện Ngự lão sư bài hát này nhiệt độ có thể phá vòng sau đó ra vòng, cái này độ khó có phải hay không là quá lớn nhiều chút, cho nên ta mới có thể nói Tiện Ngự quyết định có

chút mạo hiểm, hi vọng Tiệp Ngự lão sư có thể thận trọng cân nhắc, dù sao ta cũng rất chờ mong Tiệp Ngự lão sư tiếp tục đoạt cúp!"

Cái này âm nhạc nhân cũng không có chê bai Tiệp Ngự.

Hắn chỉ là khách quan phát biểu quan điểm mình.

Loại này lời bàn cũng không có đưa tới Tiệp Ngự cùng Sở Cường fan bất mãn,

Phản mà thu được vô số đồng ý, thậm chí có nhân chạy đến Tiệp Ngự thán sáu bài hát mới động tĩnh bình luận khu nhấn lại, hi vọng Tiệp Ngự có thể ổn một tay .

Dù sao ra vòng quá khó khăn!

Muốn phải đồng thời thỏa mãn Sherlock Holmes mê cùng phổ thông fan ca nhạc, bản thân này liền không phải một chuyện dễ dàng!

Suy nghĩ một chút « cô tích trần » .

Bài hát kia chất lượng ở Tiệp Ngự tác phẩm bên trong, bài danh cũng không tính cao.

Nếu như không có tiểu thuyết nhiệt độ, bài hát kia ở Tiệp Ngự trong tác phẩm, thậm chí thuộc về trung đẳng thậm chí còn hạ đẳng trình độ!

Hiển nhiên.

Đây chính là Tiệp Ngự muốn phải đồng thời chiếu cố độc giả cảm thụ cùng fan ca nhạc thể nghiệm nguyên nhân, cho nên sáng tác bên trên bị nhất định hạn chế đưa đến phát huy.

Nếu so sánh lại « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » càng khó hơn!

Bộ này tiểu thuyết không phải cô tích, phong cách phi thường tươi sáng!

Làm không cẩn thận lời nói, khả năng Tiệp Ngự chẳng những không có thể thỏa mãn phổ thông fan ca nhạc, thậm chí ngay cả Sherlock Holmes mê cũng sẽ cảm thấy mùi vị không khớp!

Lúc này.

Có người phản bác: "Tiệp Ngự tháng này lên đỉnh Đàn dương cầm khúc « Fur Elise » không phải rất tốt sao, đây cũng là căn cứ Sở Cường tiểu thuyết sáng tác chứ ?"

Tiệp Ngự ca nhạc hội mới vừa kết thúc không bao lâu.

Trong đó ca nhạc hội kết thúc khúc mục đích « Fur Elise » thu được tháng này mùa giải bảng hạng nhất.

Căn cứ khúc danh.

Tất cả mọi người cho là bài hát này là trí kính Sở Cường Đồng Thoại tác phẩm « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » , mặc dù Tiệp Ngự tự mình cũng không có cho ra giải thích.

Nhưng danh tự này thật trùng hợp .

Tuyệt đại đa số người đều nguyện ý tin tưởng bài hát này cùng Sở Cường « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » có liên lạc.

Rất nhanh.

Tên kia âm nhạc nhân liên hồi phục cái này phản bác bạn trên mạng:
"Tiện Ngự lão sư nói tháng sáu phát hành bài hát của là, ca khúc cùng Đàn dương cầm khúc tối khác nhiều ở chỗ, ca khúc vận dụng đến nhạc khí càng nhiều, hơn nữa có đôi ca từ vận dụng, Sherlock Holmes ca từ cũng không tốt viết, ngoài ra coi như « Fur Elise » rất ưu tú, nhưng cá nhân ta cho là bài hát này cùng Sở Cuồng tiểu thuyết không liên quan."

Vâng.

Mặc dù tất cả mọi người cảm thấy bài hát này cùng Sở Cuồng « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » có liên lạc, nhưng rất nhiều người cùng thời điểm cho là bài hát này ý cảnh cùng tiểu thuyết không khớp.

Cũng vì vậy.

Có chút trong nghề nhân sĩ đều cho rằng, hai bên chỉ là tên bên trên trùng hợp, thực ra Tiện Ngự bài này Đàn dương cầm khúc, cùng Sở Cuồng tiểu thuyết cũng không có quan hệ.

Theo thảo luận cùng tranh cãi, mọi người dần dần làm rõ rồi vấn đề mấu chốt:

Đầu tiên là được chúng vấn đề, Tiện Ngự bài này bài hát mới muốn chiếu cố fan ca nhạc cùng Fan sách truyện, quá khó khăn.

Thứ yếu là ca từ vấn đề, « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » tiểu thuyết như thế nào lấy ca từ hình thức phối bày?

Thứ ba là phong cách vấn đề, Sherlock Holmes phong cách mang một ít hắc ám họa phong, loại này bài hát rất dễ dàng đi về phía Tiểu chúng.

Thứ tư .

Tóm lại vấn đề rất nhiều, độ khó rất lớn.

Vô số bạn trên mạng đều cho rằng, Tiện Ngự muốn dùng trí kính bài hát của Sherlock Holmes lên đỉnh tháng sau mùa giải bảng, phi thường có tính khiêu chiến!

Mà ở đám bạn trên mạng nhận thức tạo thành lúc.

Vị này Nick name kêu 【 Hương Dương bắc đài 】 âm nhạc nhân lại lên tiếng:

"Coi như ta hàng ra trở lên rất nhiều điểm khó khăn, đối với Tiện Ngự lão sư, muốn lên đỉnh thực ra cũng có rất lớn hi vọng, dù sao hắc danh tiếng cùng thực lực đặt ở vậy, tin tưởng rất nhiều người cũng muốn giúp hắn thực hiện 1 năm liên tục quán quân, mà Sherlock Holmes mê nếu quả thật có thể hài lòng lời nói cũng khẳng định có thể cống hiến ra to lớn ủng hộ, nhưng chân chính mấu chốt ở chỗ, các người cảm thấy Tiện Ngự lão sư muốn đánh vào mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân, còn lại khúc phụ sẽ ngồi yên không lý đến ấy ư, dựa theo Lam Tinh thông lệ, bất kỳ muốn đánh vào 1 năm liên tục quán quân Người viết ca khúc cũng sẽ tao ngộ đánh lén, đây là đánh vào 1 năm liên tục quán quân người phải chịu đựng khiêu chiến, phía sau mấy tháng, Tiện Ngự lão sư đối mặt đối thủ đem sẽ một lần so với một

lần cường đại, đây là nhạc đàn pháp tắc, mà Tiệp Ngự lão sư nêu như rót ở
tháng sáu, trước năm tháng hết thấy cố gắng đều đưa công dã tràng!"

Rõ ràng phía sau cũng như vậy khó khăn!

Tiệp Ngự còn phải cho chính mình nhắc độ khó cao?

Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đằng đẵng chuộc tội con đường. (xuyên
nhanh góc nhìn nam)

Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 698: Ôn định đừng lãng

Đối với cái này đoạn phân tích, đám bạn trên mạng thật sâu chấp nhận. Rồi sau đó không chỉ có 【Hương Dương bắc đài】, lại có bao nhiêu vị âm nhạc nhân lên tiếng.

Bọn họ từ mỗi cái góc độ chuyên nghiệp phân tích Tiệp Ngự bài hát này mạo hiểm trình độ, nhìn Tiệp Ngự fan đủ loại sợ hết hồn hết vía.

Mọi người bộc phát minh bạch Tiệp Ngự tháng sáu bài hát này mạo hiểm

---

"Ngự phụ, ôn định đừng lãng!"

"Lấy Sherlock Holmes tiểu thuyết vì chủ đề ca khúc dĩ nhiên có thể phát hành, nhưng Ngự phụ không nên đem đánh bảng trọng yếu như vậy nhiệm vụ đề ở bài hát này phía trên, đem mình sáng tác khung định Phạm Vi tương đương với tự đoạn một cánh tay a!"

"Vì Sherlock Holmes viết ca khúc, đây không phải là biến hình chế tác riêng âm nhạc sao?"

"Mặc dù biết Ngự phụ này ba là vì huynh đệ Sở Cuồng, dù sao Sở Cuồng vì người sửa lại tiêu thuyết kết cục, nhưng cũng không thể vì liên động mà viết một bài chế tác riêng khúc a, thật vất vả lấy được rồi Ngũ Liên Quan, chúng ta phía sau hẳn làm cái gì chắc cái đó."

"Nào có dùng chế tác riêng khúc đánh bảng."

"Mặc dù Sherlock Holmes mê đều nói sẽ ủng hộ vô điều kiện người, nhưng loại này lời cũng không thể tin hoàn toàn, ít nhất có một nửa độc giả vẫn sẽ căn cứ ca khúc chất lượng tới quyết định có hay không, nếu như chất lượng không được bọn họ chỉ sẽ cảm thấy người không hiểu Sherlock Holmes."

"Ngự phụ khác tự do phóng khoáng."

"Vạn nhất có lợi hại khúc phụ xuất thủ, kia rất dễ dàng tổng táng người giai đoạn trước ưu thế, Sherlock Holmes loại này hắc ám đề tài ca khúc sáng tác là rất khó khăn, hơn nữa rất dễ dàng cố hết sức không có kết quả tốt."

" . "

Tiệp Ngự bộ lạc bình luận khu.

Rất nhiều fan đều bắt đầu khuyên Tiệp Ngự này ba ôn một tay.

Mọi người cho ra lý do cơ bản đều là nhạc đàn chuyên nghiệp nhân sĩ phân tích.

Những thứ này phân tích cũng thật là hữu lý có theo.

Có một người bạn trên mạng đùa giỡn cảm khái một câu: "Vi Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân, mọi người coi như là suy nghĩ rất nhiều."

Kết quả .

Vấn thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Tiệp Ngự bên này còn không có cho ra đáp lại.

Trên mạng một vị tên là Trần Hạc Hiên khúc phụ bồng nhiên thông qua bộ lạc quan tuyên một cái cái tin:

"Ban đầu « Nhị Lang » bại bởi Tiệp Ngự vẫn là ta tiếc nuối, không bằng thừa dịp tháng sáu cùng Tiệp Ngự tái chiến một trận, thuận tiện nói một câu thực ra ta cũng là Sherlock Holmes tiên sinh fan."

Tháng sáu quả nhiên có khúc phụ xuất thủ!

Hơn nữa còn là đã từng bại bởi quá Tiệp Ngự Trần Hạc Hiên!

Trần Hạc Hiên là hồng hoang tuyên truyền khúc « Nhị Lang » chế.

Lúc đó hồng hoang cùng Tây Du ở đánh lô đài, cho nên Tiệp Ngự viết thủ « Ngộ Không » cùng với đối lữ.

Kết quả.

Trần Hạc Hiên bài hát kia nhiệt độ cùng đánh giá vân vân, đều bại bởi Tiệp Ngự « Ngộ Không » .

"Đây là tới báo thù?"

Theo Trần Hạc Hiên xuất thủ.

Trên mạng nhất thời náo nhiệt lên.

Đang lúc này, lại có một vị tên là Liễu Như Mi nữ tính khúc phụ cũng lên tiếng:

"Vốn là tháng năm muốn lấy đệ nhất, kết quả bị « Fur Elise » chế tài rồi, bắt đắc dĩ cầm một thứ hai, đã như vậy ta đây chỉ có thể tháng sáu tranh thủ một lần nữa rồi."

Phốc!

Trên mạng náo nhiệt hơn!

Liễu Như Mi là khúc phụ trung hiếm thấy nữ tính, nàng với tháng này ban bố một bài bài hát mới, kết quả cầm thứ hai.

Đầu tiên là « Fur Elise » .

Bây giờ Liễu Như Mi lại dự định tháng sáu sẽ cùng Tiệp Ngự đụng một lần!

"Lại một cái trả thù!"

Đám bạn trên mạng tổng kết tương đối sâu sắc.

Nhưng mà sự tình đến chỗ này tựa hồ cũng không có kết thúc.

Kê Trần Hạc Hiên cùng Liễu Như Mi sau đó, một cái tên là Trầm Lăng khúc phụ lại cũng đứng dậy:

"Trước cùng Tiệp Ngự lão sư đồng thời tham gia « bài hát của chúng ta » , kết quả đụng phải Tiệp Ngự ba lần thua ba lần, cũng liền Duẫn Đông lão sư so với ta còn thảm, nhưng chúng ta Lam Tinh câu thường nói Sự bất quá Tam, tháng sáu chung quy giờ đến phiên ta thắng chứ?"

Chửi thề một tiếng !
Đám bạn trên mạng hoàn toàn hết ý kiến.
Trầm Lãng cũng tới?
Còn mẹ nó Sự bắt quá Tam?
Ba người các người là hẹn xong chứ ?
Lại lựa chọn cũng trong lúc đó tìm Tiện Ngư trả thù?
Phía sau hẳn không đi?
Mọi người mới vừa sinh ra ý nghĩ như vậy, liền thấy vị thứ tư khúc phụ Hoa
Lệ Lệ xuất hiện.
Cái này khúc phụ kêu An Tân:
"Năm đó « Mộng Trung Hôn Lễ » phát hành,
Trần áp chúng ta Sở Châu sáu vị khúc phụ, trong đó liền bao gồm ta, ta là
đương thời hạng nhì, thời gian qua đi vài năm, hay lại là không quên được
sự kiện kia, không bằng thừa dịp tháng sáu sẽ cùng Tiện Ngư giao thủ một
lần, nếu như lần này thua nữa cho Tiện Ngư, sau này ta gặp phải hẳn thì
tránh mở."
Mẹ ta nha!
Đều là tới tìm thù?
Đám bạn trên mạng hoàn toàn tròn tròn mắt, nhìn một chút bốn vị này khúc
phụ lời nói, không biết còn tưởng rằng Tiện Ngư đắc tội bao nhiêu khúc
phụ đây!
Sửng sờ sau đó.
Vô số người cười bình phun!
Khác khúc phụ cũng một thân ngang ngược!
Sao bốn vị này khúc phụ cứ như vậy lòng chua xót đây?
Hóa ra đều là bị Tiện Ngư đánh quá tâm lý có oán khí?
Bình thường các người không dám tìm Tiện Ngư một mình đấu, vào lúc này
ngược lại là hăng hái, chắc chắn không phải nhìn Tiện Ngư tháng sáu có
chút lãng, muốn nhân cơ hội chung kết Tiện Ngư lục thắng liền tiếp?
Được rồi!
Chơi thì chơi nháo thì nháo.
Đừng cảm khúc phụ đùa.
Dầu gì là khúc phụ, hơn nữa còn là bốn cái khúc phụ!
Mặc dù phía sau không có lại xuất hiện tân khúc phụ đến tìm Tiện Ngư trả
thù, nhưng bốn cái khúc phụ đội hình, đã có thể được xem là phi thường
hoa lệ!
Phải biết.
Bình thường tháng, dù là Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu thống nhất, bình
thường tối đa cũng liền một hai vị khúc phụ xuất thủ!
Mọi người lúc trước cũng sẽ rất ăn ý với nhau tránh.

Loại này một cái mùa giải có bốn vị khúc phụ đồng thời xuất thủ tình huống còn là phi thường hiếm thấy!

Không ai dám khinh thường bọn họ!

Chớ nói chi là Tiệp Ngự bản thân cũng là khúc phụ, thậm chí là để cho vô số khúc phụ cũng kiêng kỵ cái loại này, hẳn chỉ là còn không có bắt được cái kia quan phương vinh dự mà thôi.

Cái này thì có nghĩa là:

Tháng sáu sẽ biến thành năm vị khúc phụ loạn chiến!

Hơn nữa bốn vị này lục tục đứng ra khúc phụ, cũng rất rõ ràng là hướng về phía Tiệp Ngự đến, tràng này loạn chiến nhưng thật ra là bốn cái khúc phụ nhằm vào Tiệp Ngự vây công!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ lưới cũng náo nhiệt lên!

"Cái quỷ gì!"

"Vốn là rất là Ngự phụ lo lắng, nhưng nhìn này bốn cái khúc phụ tố cáo, ta lại cảm thấy buồn cười."

"Bốn vị này khúc phụ cũng quá quả thực đi, trực tiếp không giấu giếm, đi lên chính là một hồi giải thích tại sao mình lựa chọn lúc này xuất thủ."

"Phục Cừ Giả Liên Minh a!"

"Này gần như chọn hay a, dù sao Tiệp Ngự tháng sau ca khúc là vây quanh Sherlock Holmes sáng tác, tương đương với mang cùm khiêu vũ."

"Tiệp Ngự cái này còn không đổi bài hát sao?"

"Không đổi bài hát lời nói, duy nhất chống lại bốn vị khúc phụ, khả năng lục thắng liên tiếp sẽ bị chung kết a!"

"Chuyên gia quả nhiên nói không sai, 1 năm liên tục quán quân, càng về sau càng khó xông!"

"Lúc này mới tháng sáu phần, thì có bốn vị khúc phụ xuất thủ, hơn nữa cũng trực tiếp hô đầu hàng Tiệp Ngự!"

"Này bốn cái khúc phụ xuất thủ lý do ta là phục!"

"Bốn người lên tiếng có thể thống nhất phiên dịch thành: Ta là tới tìm người báo thù!"

" "

Rất nhiều người đều có chút dở khóc dở cười!

Nói những thứ này khúc phụ âm hiểm đi.

Bọn họ động tĩnh lên tiếng, một cái so với một cái thảm.

Nói bọn họ thảm đi.

Bọn họ này ba rõ ràng cho thấy muốn thừa "Ngự" nguy hiểm.

Người bình thường đều có thể nhìn ra Tiệp Ngự lấy Sherlock Holmes làm chủ đề sáng tác âm nhạc độ khó.

Khúc phụ môn dĩ nhiên càng rõ ràng hơn!

Bọn họ ở rõ ràng Tiện Ngự bài hát này phát huy chế ngự điều kiện tiên quyết, còn lựa chọn thặng sáu xuất thủ đánh lén Tiện Ngự, rõ ràng chính là muốn chiếm tiện nghi a!

Tiện Ngự sao còn im lặng?

Hắn thật muốn ở mang cùm khiêu vũ dưới tình huống, cùng bốn vị tới báo thù khúc phụ ngay thẳng mặt?

Có chút lãng a!

Mới ngũ liên thẳng!

Ồn định đừng lãng!

Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đàng đẵng chuộc tội con đường. (xuyên nhanh góc nhìn nam)

Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 699: Sherlock Holmes mê quyết tâm

Đối với trên Internet động tĩnh, Lâm Uyên không thể nào không biết gì cả. Mặc dù hẳn sẽ không buồn chán đến chính mình tin tức, nhưng khi Lâm Uyên lên mạng Xung Lãng thời điểm, những thứ này có quan hệ tới mình tin tức rất dễ dàng tựu lấy đối gương mặt thức nhảy ra:

« tứ đại khúc phụ vây công Sở Cuồng! »

« Tiện Ngư lục thắng liên tiếp sẽ bị chung kết? »

« Trần Hạc Hiên xây dựng Phục Cừ Giả Liên Minh! »

« Tiện Ngư sẽ hay không cưỡng bức áp lực đối bài hát? »

« chế tác riêng khu đánh bảng độ khó rút cuộc bao lớn? »

« Sherlock Holmes tiểu thuyết viết như thế nào ra một ca khúc? »

Thấy "Phục Cừ Giả Liên Minh" mấy chữ, Lâm Uyên sửng sốt tốt mấy giây, còn tưởng rằng thế giới này xảy ra vấn đề, nhìn xong tin tức mới phát hiện này Phục Cừ Giả Liên Minh không phải là kia Phục Cừ Giả Liên Minh.

Một cuộc hiểu lầm.

Lúc này ngoài cửa có một trận ngăn ngủi tiếng gõ cửa.

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn lên, rõ ràng là trước cho mình tặng xe đưa trà Diệp Công tư chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa:

"Chủ tịch HĐQT?"

"Đối bài hát sao?"

Lý Tụng Hoa cười hỏi.

Lâm Uyên lắc đầu một cái.

Lý Tụng Hoa tựa hồ cũng không nghĩ là, hẳn xuất ra một cái túi hộp đựng, biểu tình mang theo mấy phần bất đắc dĩ nói: "Đây là một cái bảo mật tính rất mạnh điện thoại di động, người cầm tới dùng đi, dùng nữa dùng một cái điện thoại di động rồi, dễ dàng đăng sai hào."

" "

Lâm Uyên yên lặng nhận lấy điện thoại di động, không có nói chính mình thực ra vốn là có hai cái điện thoại di động sự tình, Tiện Ngư cùng Sở Cuồng Ô Long sự kiện hiển nhiên bị chủ tịch HĐQT đoán được nguyên ủy rồi.

"Cám ơn."

"Cố gắng lên."

Lý Tụng Hoa xoay người, mà chân sau bước hơi dừng lại một chút: "Này bốn cái khúc phụ đều là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh bằng hữu."
Lâm Uyên sững sốt một chút.

Lý Tụng Hoa đi ra cửa đi: "Bọn họ thảng sáu xuất thủ, người khác liền không có phương tiện xuất thủ, nếu như người đưa cho hấn môn, vậy nói rõ người và 1 năm liên tục quán quân không có duyên phận."

Lâm Uyên im lặng.

Nguyên lai là như vậy.

Khó trách này bốn cái khúc phụ kêu muốn báo thù lúc, Lâm Uyên cảm giác không đúng lắm, mọi người thật giống như không có sâu như vậy ân oán.

Hấn hiện tại biết.

Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh là trong bóng tối trợ giúp chính mình, bốn người này xuất thủ, chung quy khá hơn một chút lợi hại hơn khúc phụ xuất thủ ——

Vâng.

Bốn vị này khúc phụ tác phẩm, Lâm Uyên đều nghe qua, nếu như nói các Châu khúc phụ giữa cũng có sự phân chia mạnh yếu, kia bốn vị này đại khái chính là tương đối kém một nhóm kia, bọn họ xuất thủ lời nói, còn lại khúc phụ sẽ xuất thủ liền châm chích quá mạnh mẽ.

Bốn đánh một a.

Đủ khoa trương.

Nghĩ đến đây, Lâm Uyên quyết định đi viết bài hát, « Chương Thứ 7 Của Đêm » bài hát này thực ra cũng không tốt hát, Ngự Vương Triều bên trong vô luận Trần Chí Vũ hay lại là Tôn Diệu Hỏa đều cùng này thủ ca khúc phong cách không phù hợp, mà còn lại ca sĩ cũng đều là nữ tính, cho nên lần này Lâm Uyên dự định tự mình tiến tới, hấn có lòng tin không chế bài hát này nhịp điệu, bất quá bài hát này trung gian có đoạn giọng nữ cao, Lâm Uyên yêu cầu phụ trợ.

Tìm ai đây?

Hơi còn Dự Chi sau, Lâm Uyên cho Giang Quỳ gọi điện thoại, Giang Quỳ là Ngự Vương Triều lớn nhất tiềm lực nữ ca sĩ, sau này nhất định là muốn trở thành Ca Hậu, cho nên Lâm Uyên cũng muốn nhiều giúp một tay đối phương.

Hai mươi phút sau.

Lâm Uyên bên trong phòng làm việc, Giang Quỳ thanh âm trong trẻo vang lên: "Tiện Ngự lão sư ngài tìm ta?"

"Ừm."

Lâm Uyên nhìn Hương Giang quỳ: "Theo ta lục bài hát đi, người hát điệp khúc bộ phận."

Này không phải là cái gì nam nữ song ca.

Giang Quỳnh phụ trách bộ phận, ở chính bài hát chiếm cứ số trang rất nhỏ, tương tự với đóng vai loại.

"Được!"

Với Tiên Ngự cơ hội hợp tác có thể không phải ai đều có!

Giang Quỳnh hưng phấn một chút đầu, đầu nhỏ lên xuống tần số cực cao, đuôi sam nhỏ cũng vẫy bay lên rồi: "Là liên quan tới Sherlock Holmes bài hát kia sao?"

"Ừm."

"Bài hát này."

Giang Quỳnh nhìn một chút Lâm Uyên, muốn nói lại thôi.

Lâm Uyên gần đây nhìn mặt mà nói chuyện công phu có đề cao: "Người cũng cảm thấy dùng bài hát này đánh bằng không đủ bảo hiểm sao?"

Giang Quỳnh hơi do dự một chút, thấp thỏm nói:

"Là có chút."

Lâm Uyên cười một tiếng: "Vậy người nghe một chút tiêu tử."

Đang khi nói chuyện.

Lâm Uyên mở ra phòng làm việc âm hưởng.

Đây là hẳn tối hôm qua giải quyết ca khúc hình thái ban đầu.

Âm hưởng trung truyền ra một trận đơn giản nhịp điệu, rồi sau đó tiếng hát tiếp vào.

Mặc dù là ca khúc tối giản hóa phiên bản, nhưng vẫn nhanh chóng để cho ánh mắt của Giang Quỳnh phát sinh biến hóa.

Nàng loại này cấp bậc ca sĩ có đối với âm nhạc cực mạnh nghĩ rằng.

Một phút đồng hồ sau.

Lâm Uyên nhìn về phía có chút ngây ngốc Giang Quỳnh:

"Còn có nghi vấn sao?"

Giang Quỳnh cơ hồ là bản năng lắc đầu.

Lâm Uyên lần nữa cười một tiếng: "Ca từ cùng phổ nhạc cũng cho người, dành thời gian làm quen một chút, quay đầu chúng ta thu âm."

Giang Quỳnh dùng sức gật đầu.

Thu âm làm trễ nãi chút thời gian, bởi vì Lâm Uyên đôi này thủ ca khúc yêu cầu rất cao, cho nên ước chừng tốn một tuần lễ, Lâm Uyên mới đem ca khúc hoàn chỉnh chế tác đi ra.

Mà ở một tuần này.

Tiểu thuyết « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » đại kết cục rốt cuộc chính thức ban bố, coi như là làm lục bài hát của nguyệt phát hành hơi nóng.

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Bạn trên mạng đối kết cục này độ chấp nhận, nếu so với « Vấn Đề Cuối Cùng » cao hơn quá nhiều, ít nhất không đưa tới cái gì bạo động ——

Mặc dù mọi người rất thích hoa sống chết, bị người cho rằng đây là Sở Cuồng lão tặc tiêu tâm nhãn.

Rõ ràng cũng có thể không viết chết.

Trên Internet.

Vây quanh cái này chính thức bản kết cục, vô số độc giả ở kịch liệt thảo luận.

Trong thảo luận.

Đề tài không thể tránh khỏi dính đến Tiệp Ngự tháng sau bài hát mới:

"Nhìn xong tiêu thuyết sau thất vọng mắt mắt, bỗng nhiên càng mong đợi Tiệp Ngự lão sư bài hát mới rồi, rất muốn biết hần sẽ vì Sherlock Holmes bộ này tiêu thuyết viết một bài cái dạng gì ca khúc."

"Ta cho là Tiệp Ngự lão sư sẽ đổi bài hát."

"Nhìn Tiệp Ngự lão sư bộ lạc không động tĩnh gì, hần thật giống như không có đổi bài hát ý tứ, có phải là vì quân trời đánh Sở Cuồng lão tặc đi."

"Cũng là vì chúng ta Sherlock Holmes độc giả!"

"Ta trước cũng đã nói, Tiệp Ngự lão sư cứu Sherlock Holmes mệnh, cho nên Tiệp Ngự lão sư bài hát mới vô luận có hay không để cho ta hài lòng, ta đều sẽ ủng hộ!"

"Thêm một!"

"Tiệp Ngự lão sư vì chúng ta Sherlock Holmes mê kiên trì như vậy, chúng ta Sherlock Holmes mê cũng phải nhất định cho ra báo đáp!"

"Các huynh đệ hướng vị!"

"Chúng ta muốn làm cho tất cả mọi người đều thấy Sherlock Holmes ảnh hưởng!"

" . "

Ngày này là tháng năm 31 hào.

Khoảng cách « Chương Thứ 7 Của Đêm » phát hành, đã tiến vào đêm ngược.

Mà khi thời gian đến buổi tối, các đại âm nhạc phần mềm người phụ trách giờ phút này đã trước thời hạn nhận được « Chương Thứ 7 Của Đêm » chính thức âm nguyên văn kiện.

"Đây chính là làm âm nhạc phần mềm chỗ tốt."

Một cái tên là "Khốc Miêu Âm Nhạc" công ty chính.

Tổng giám bên trong phòng làm việc.

Nam nhân cười khê.

Hần trước bàn trong máy vi tính có một phần mã hóa âm nhạc văn kiện, tên là « Chương Thứ 7 Của Đêm » .

Nam nhân là Khốc Miêu Âm Nhạc tổng giám, tên là Từ Đào.

"Chương Thứ 7 Của Đêm ."

Ánh mắt của Từ Đào thoáng qua một tia hiếu kỳ, đeo lên tai nghe.

Làm « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » bướng bỉnh Fan sách truyện,
cùng thời điểm là Tiện Ngư fan, cùng với một cái chuyên nghiệp âm nhạc
nhân, Từ Đào quá hiếu kỳ bài hát này sẽ là dạng gì rồi!
Bốn cái khúc phụ liên thủ đánh lên bên dưới.
Tiện Ngư kiên quyết không đổi bài hát lý do là cái gì?
Chỉ là bởi vì Sở Cuồng sao?
Có lẽ cũng không chỉ là như thế chứ.
Cười một tiếng, Từ Đào click rồi phát ra âm thanh.

---

ps: Đi ra ngoài hóng gió đưa đến thân thể khó chịu, viết khả năng không
phải rất tốt, ngủ một giấc thật tốt điều chỉnh một chút.
// ko hiểu sao nguồn txt lỗi tùm lum... tìm mãi mới được chương .
Sống lại một lần, bắt đầu đường dài đặng đặng chuộc tội con đường. (xuyên
nhanh góc nhìn nam)
Nam Nhân Tốt Bồi Dưỡng Hệ Thống [Xuyên Nhanh]

Chương 700: Bể nát 1 địa đầu gói

"Viết lời: Tiệp Ngư "

"Soạn nhạc: Tiệp Ngư "

"Soạn nhạc: Tiệp Ngư "

"Biểu diễn: Tiệp Ngư "

Tượng trưng cho ca khúc tin tức phụ đề bông bênh, quen thuộc "Tiệp Ngư thức" toàn năng đảm nhiệm, Từ Đào nhỏ nhỏ nhắm đến con mắt.

Hơi lộ ra tối tăm bên trong phòng làm việc.

Ca khúc khúc nhạc dạo đã lặng lẽ vang lên.

Thanh thúy dễ nghe Bát Âm trong hộp, Đàn viôlông quý dị xen kẽ.

Thần bí Đàn vi-ô-lông-xen lấy không dung hợp âm trình lặp đi lặp lại xuất hiện, khẩn trương không khí lặng lẽ tràn ngập, rồi sau đó là máy đánh chữ ở có thứ tự lại thác loạn thanh âm, cùng với ca khúc chính thức biểu diễn

---

"Năm 1983 , tại một con hẻm nhỏ

Máy đánh chữ đang đánh tới dòng tiếp theo, dòng sắp hé mở ra sự thật.

Khói từ tàu thuốc bằng thạch lam bốc lên lan tới những tàn cây héo úa như âm thầm than khóc với tôi.

Tại quăng trường hình vòng cung cạnh phố Baker,

Bên những kỹ sĩ giáp sắt với huy hiệu hình hoa diên vĩ trên cánh tay,

Với ánh sáng mờ dần và rồi không còn nữa âm thanh của người, ngựa và xe nữa.

"

Chủ bài hát bắt đầu câu thứ nhất, Từ Đào mới vừa nhắm lại con mắt liền đột nhiên mở ra, bên trong viết đầy ngoài ý muốn cùng tươi đẹp!

Lại là Rap?

Thật là mạnh cảm giác tiết tấu.

Không có chút nào đình trệ.

Đây cũng là Tiệp Ngư lần đầu tiên chơi đùa Rap chứ ?

Không đúng!

Này không phải thuần túy Rap .

Tuyệt đại đa số Rap, đều là toàn thể âm điệu không thay đổi.

Mà Tiệp Ngư Rap rõ ràng là ở nhất đoạn nhịp điệu trên căn bản gia nhập siêu lượng ca từ, như vậy khiến cho ca từ mỗi một chữ ở nhất đoạn nhịp điệu trung chiếm dùng thời gian quá ngắn, tràn đầy văn tự ý nhị.

Đoạn đường này nghe đến, không có cứng rắn cùng chói tai, ngược lại là lưu loát lại tự nhiên.

"Không hổ là đánh bại một đám đỉnh cấp ca sĩ che mặt Ca Vương ."

Nội tâm của Từ Đào âm thầm cảm khái.

Trước hẳn một mực ở nghĩ, Sherlock Holmes cố sự, hẳn phối cái dạng gì âm nhạc.

Bây giờ Tiệp Ngư cho ra câu trả lời.

Hắn lại sáng tác một cái thủ ngữ tốc cực nhanh Rap ca khúc, mà ở này thủ trong ca khúc, hẳn lại một lần nữa cho thấy chính mình nghệ thuật ca hát toàn diện tính!

Từ Đào cũng không biết này là địa cầu phần độc nhất "Chu thị Rap" phong cách.

Bên tai.

Tiếng hát vẫn còn tiếp tục:

"Một sự trừng phạt đầy tàn độc vào đêm khuya ,dưới ánh trăng Victoria.

Một khởi sự đổ máu với cây súng lục biến mất, một cây roi cháy đen và một biểu tượng bằng sáp tan chảy.

Có một cái bẫy được giăng ra trên chiếc hộp nữ trang,

Chúng có bị hoàn mỹ mai táng

Đó là những lời tuyên bố buồn cười từ sở cảnh sát Scotland Yard.

"

Sự chú ý lại lần nữa đỉnh Rap trở lại ca từ bản thân, Từ Đào trên mặt dần dần hiện ra một vẻ khiếp sợ!

Bài hát này từ!

"Mở đầu một cửu tám ba năm là Watson từ trần thời gian, mà phía sau đoạn này ca từ chính là chỉ « phân thân án kiện » trung Sherlock Holmes thông qua máy đánh chữ tờ giấy bên trên không lạnh lạnh mẫu tự suy đoán ra Wendy Banks chính là Angie; cây thạch nam ông điều là bình thường Sherlock Holmes hút thuốc công cụ ."

Khiếp sợ dần dần ở trên mặt khuếch tán!

Từ Đào thấy được càng nhiều chi tiết!

Ca từ bên trong câu này "Phiêu hương khô héo thụ" lại là « Musgrave lễ buổi lễ » án kiện trung, Musgrave trong trang viên có một viên bị lôi điện kích hủy lão du thụ.

Thông qua đôi cái này thụ đo đạc, phúc người kiêu tìm được biến mất Hoàng Quan.

Còn có "Huyết sắc mở màn", Sherlock Holmes cùng Watson chung nhau làm thứ nhất vụ án là « Chiếc Nhẫn Tình Cờ » , hai người thấy lần đầu tiên lúc Sherlock Holmes đang ở làm huyết sắc protein lỏng thí nghiệm.

Không chỉ có những thứ này!

Tỷ như "Hòa tan tượng sáp, ai không ở tại chỗ" chỉ thay mặt « không phòng » !

Tỷ như "Châu trên hòm báu, phù hiệu giả tưởng" chỉ thay mặt « The Sign of the Four » !

Tỷ như .

Từ Đào bị giết mình!

Bài hát này từ quá ngu bức!

Đơn giản là khăng khăng đến biến thái!

Gần như mỗi một câu cũng đối ứng Sherlock Holmes một cái tình tiết, quý tài một loại viết lời năng lực!

Cùng Tiệp Ngự lúc trước ca từ phong cách hoàn toàn bất đồng!

Hắn lần này với bút hạ tạo nên ý đồ cảnh, mang theo không lộ kể chuyện phong cách, đủ để cho Sherlock Holmes bưng bình fan nội tâm của tia vén lên kinh đào hải lãng!

Từ Đào đã là như vậy.

Nghe bài hát này, hắn giống như toàn bộ nhớ lại một lần « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » , tiêu thuyết cảnh tượng đã hoàn toàn hóa thành một bộ chế tác tinh mỹ điện ảnh!

Mà đang khi hắn tâm tình chập trùng kịch liệt lúc.

Đột nhiên xuất hiện nhất đoạn ưu giọng nữ cao, để cho trái tim của hắn cũng theo biểu diễn cùng ca từ mà hung hăng run một cái!

"Nêu sự tàn ác là một chương huy hoàng đầy tàn khốc. ~ "

"Thì tôi sẽ tự mình viết nên đoạn kết của nó. ~ "

"Ánh nắng bình minh và gió rồi cũng sẽ làm vơi đi nỗi u buồn triền miên ~ "

"Những dòng mực đen (tôi) kia liệu có làm đổi thay được ý nghĩa của sự bình yên. ~ "

Từ Đào thiếu chút nữa từ ghế ngồi nhảy dựng lên!

Nếu như nói chủ bài hát bộ phận ca từ có thể để cho một cái Sherlock Holmes quỳ bái, như vậy đoạn như khóc như kể điệp khúc liền đủ để cho bất kỳ một vị âm nhạc nhân cảm thấy khen ngợi thậm chí quỳ lạy!

Hoa Lệ!

Tươi đẹp!

Giang Quỳ thanh âm, phân tích rõ độ mười phần, cùng Tiệp Ngự Rap hoàn mỹ kết hợp với nhau, trực tiếp đem ca khúc đẩy về phía cao triều!

Từ Đào quỳ!

Này giờ ạ là cái gì bài hát!

Hắc ám thuộc tính, tươi đẹp ca từ, Hoa Lệ cao triều, dù là chỉ nghe bộ phận thứ nhất, liền đủ làm cho tất cả mọi người tâm tình kích động!

"Khán giả ra về , đèn tắt , màn sân khấu hạ xuống

Không lẽ sự thật chỉ đưa ta đến những vùng đất chưa khai phá

Tới những hương hoa khác biệt đắt tiền hay những bộ trang phục bắt mắt được thiết kế cầu kì.

Vì thế khiến mỗi người chúng ta thường tự mang cho mình một bộ mặt khác đây giả dối.

Động cơ cũng chỉ có một loại tên được kêu là dục vọng

"

Tiếng hát vẫn còn tiếp tục!

Rõ ràng chỉ có thể nghe được thanh âm cùng ca từ, nhưng phảng phất có càng ngày càng nhiều cố sự, lấy đến gần hình ảnh cảm hình thức xuất hiện ở Từ Đào trước mắt!

Bài hát bên trong có triển vọng.

Vai diễn bên trong có kịch.

Kịch bên trong có bài hát.

Cổ điển khí tức cùng hiện đại tiết tấu phối khí, hoàn mỹ kết hợp với nhau.

Rap phối hợp mỹ âm thanh.

Linh hoạt kỳ ảo trung mang theo rừng mình.

Đàn viôlông huyền nhạc, mê huyền u ám cười nhỏ, Thánh Linh cầu nguyện và đủ loại nhạc khí ở bừa bãi kích động!

Lúc này.

Ca khúc đã phát ra đến ba phút khoảng đó.

Cái vọt thoáng vô ích một chút, rồi sau đó như mưa rơi dày đặc Đàn dương cầm đột nhiên xuất hiện!

Từ cao xuống thấp tuần hoàn qua lại, huyền nhạc soạn nhạc đem ca khúc đẩy về phía lớn hơn cao triều, đồng dạng là điệp khúc bộ phận, nhưng lần này lại trở thành Tiệp Ngự giọng nói của mình, hơn nữa còn là nhất đoạn cần rờ lại trữ tình giả giọng:

"Nếu sự tàn ác là một chương huy hoàng đầy tàn khốc., Thì tôi sẽ tự mình viết nên đoạn kết của nó. ."

Phảng phất ca từ cùng biểu đạt hoàn mỹ dán hợp lại cùng nhau, có loại thực tế cùng ca khúc chỗ thời không đột nhiên giao hội cảm giác.

Trước mặt điệp khúc, đều là Giang Quỳnh đang hát.

Đây là chính bài hát lần đầu tiên do Tiệp Ngự tự mình chi phối điệp khúc bộ phận!

Trải qua trước mấy đoạn giọng nữ điệp khúc không ngừng làm nổi sau đó, Tiệp Ngự lấy phóng cao hơn một cấp bát độ hình thức, viết lên thuộc về này thủ ca khúc kết thúc!

Huyền nhạc cùng Đàn dương cầm phối hợp thúc đẩy, rốt cuộc để cho chính bài hát bầu không khí đến đỉnh cao nhất!

Cuối cùng.

Hết thấy đều ở Đàn viôlông đẩy tấu trung trở về bình tĩnh.

Từ Đào chờ đợi mang theo tai nghe.

Hắc ám trong căn phòng chỉ còn yên lặng.
Phảng phất một loại nghi thức thần bí cảm.

Lúc này.

Thời gian đây về phía 12h chính.

Đương kim với thánng sáu nhất hào tiếng chuông chính thức gõ, « Chương Thứ 7 Của Đêm » với các đại âm Nhạc Bình đài chính thức phát hành!

Toàn bộ chờ đợi ở trước máy vi tính fan ca nhạc, nhất là Sherlock Holmes fan, toàn bộ ở không kịp chờ đợi trung mở ra bài hát này.

Rồi sau đó.

Là bẻ đây đất đầu gối.

---

ps: Cảm tạ 【X_ Mặc Tiêu Bạch】 đại lão minh chủ khen thưởng, quyền sách thứ tám mươi lăm vị minh chủ á..., cho đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, ô bạch ăn một chút gì tiếp tục viết, yêu cầu một phiêu cuối tháng! ! !

// truyện được set vào [chọn lọc] rồi mn ạ :D cầu đề cử :)

truyện về võ sĩ cổ đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc

Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 701: Toàn quân đánh ra

Một đêm này!

Vô số người tai nghe hoặc là âm hưởng bên trong, đồng loạt vang lên một bài tên là « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » ca khúc.

Ken két ken két ken két!

Máy đánh chữ thanh âm phía sau, màu đen xa hoa nhịp điệu thần bí không chút tạp chất, bao quanh to lớn lực trùng kích, giống như là linh hồn khóc ti tê như vậy để cho người ta rung động!

Mà theo nghe ca nhạc kết thúc.

Các đại Sherlock Holmes đắm người ái mộ trực tiếp với trong yên tĩnh nổ tung!

Tựa như cùng Từ Đào dự liệu như vậy:

Bất kỳ một cái nào Sherlock Holmes mê nghe xong bài hát này sau đó cũng không thể thờ ơ không động lòng ——

Này vỡ vụn đầy đất đầu gối cơ hồ là nhất định!

"Mẹ nha!"

"Trực tiếp tron nhãn quỳ!"

"Đây chính là Ngu phụ vị Sherlock Holmes thật sự sáng tác chủ đề âm nhạc ấy ư, nghe ta cả người thẳng nổi da gà, bên trong gần như mỗi câu ca từ cũng tượng trưng cho Sherlock Holmes trung một cái cố sự, ta trước lại còn lo lắng Tiện Ngu có thể hay không dùng ca khúc trả lại như cũ ra Sherlock Holmes mùi vị."

"Làm Ngu phụ fan, ta chỉ có thể nói: Người đời lực lượng không biết gì cả."

"Giáo đường tiếng chuông, cổ điển Đàn dương cầm còn có đàn organ làm nổi bật, trống bass thêm lên hải đạo thuyền Địch, còn có bối cảnh âm nhạc trung không chỗ nào không có mặt Đàn viôlông, người nào không biết Sherlock Holmes am hiểu nhất Trường Nhạc khí chính là Đàn viôlông a, bài hát này đơn giản là đối Tiểu Thuyết Thế Giới hoàn mỹ trả lại như cũ!"

"Ca khúc huyền nghi bầu không khí quá tuyệt!"

"Nghe bài hát này, ta ta cảm giác cũng có thể hóa thân Sherlock Holmes đi phá án!"

"Huyền nghi trong bầu không khí còn có một chút quý dị cùng âm trầm cảm giác, ta lúc trước cũng nghe qua Tiện Ngu bài hát, nhưng hẳn lúc trước ca khúc cho tới bây giờ không có hiện ra quá loại này hắc ám cảm, đây

tuyệt đối là tốt nhất tiểu thuyết chủ đề âm nhạc, với mẹ nó điện ảnh phối nhạc tựa như!"

"Ta nghe muốn hai quét « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes »!"

"Ta đâu gì cũng là Yên Châu âm nhạc học viện tốt nghiệp, nghe xong bài hát này đột nhiên cảm giác, chính mình đại học năm năm kiếp sống học cái tịch mịch, bài hát này tuyệt bích sẽ trở thành toàn bộ Sherlock Holmes mê tâm trung Thần Tác!"

"Này mẹ nó còn không hưởng?"

"Coi như không hưởng về phía Ngự phụ cùng lão tặc giao tình, coi như không có Tiệp Ngự cứu Sherlock Holmes chuyện này, quang hưởng về phía bài hát này chất lượng cũng đáng giá toàn bộ Sherlock Holmes mê toàn quân đánh ra!"

" "

Sherlock Holmes mê đều kinh hãi!

Đây là thuộc về Sherlock Holmes mê cuồng hoan thời khắc!

Nhưng giờ phút này làm sao dùng Sherlock Holmes mê thích bài hát này?

Cho dù là chưa có xem qua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » những người nghe, cũng đại quy mô trở thành bài hát tù binh!

"Bài hát này treo treo treo treo treo nổ!"

"Khó trách Ngự phụ không đổi bài hát, liền này chất lượng, Ngự phụ dựa vào cái gì đổi bài hát đánh bảng?"

"Trực tiếp bị Tiệp Ngự nổ lật!"

"Ngự phụ Rap, yêu yêu!"

"Chủ bài hát vừa vang lên ta cũng biết, mấy ngày kế tiếp tuần hoàn phát ra bài hát có, trước đó chưa từng có phong cách âm nhạc, gần như không tưởng tượng nổi đây là viết ra « Hồng Mân Côi » cái kia Tiệp Ngự!"

"Giang Quỷ điệp khúc tốt tươi đẹp, trực tiếp đem Ngự phụ cuối cùng kết thúc làm nổi bật thành Thiên Thần hạ phạm!"

"Trước những thứ kia lo lắng cho mình chưa có xem qua Sherlock Holmes cho nên rất có thể get không tới bài hát này có thể yên tâm."

"Mặc dù các người đánh giá cũng rất cao, nhưng ta cảm giác cũng còn khá thực ra."

"Trên lầu thêm một, tại sao ta cảm giác bài hát này có chút phức tạp?"

"Ngự phụ cũng quá sẽ đi, ta trước chính là nghe Ngự phụ « Ngộ Không » , ta mới nhìn Tây Du, bây giờ bài hát này trực tiếp để cho ta hơn nửa đêm hạ đơn một cái bản Sherlock Holmes hệ liệt tiểu thuyết tập hợp."

" "

Phổ thông fan ca nhạc cũng kinh hãi!

Bất quá cùng Sherlock Holmes mê bất đồng, phổ thông fan ca nhạc trung có một bộ phận đám người, đối bài hát này ôm nghi ngờ.

Thực ra.

Loại thời điểm này chân chính có thể hoàn toàn cảm nhận được bài hát này ngưu bức chỗ, thực ra không phải Sherlock Holmes mê, mà là nhạc đàn đám kia chuyên nghiệp nhân sĩ!

Tiền Ngự nghĩ thông suốt quan mười hai mùa giải.

Tứ đại khúc phụ vây công Tiền Ngự báo thù.

Như thế thịnh sự, nhạc đàn chuyên nghiệp nhân sĩ như thế nào không chú ý?

Kết quả nghe bài hát này,

Nhạc đàn công hiến đầu gối, mới là trầm trọng nhất có lực!

"Đây chính là hần tháng sáu giải bài thi?"

"Này cũng đến gần mãn phần rồi!"

"Cắt nhỏ âm xử lý tuyệt!"

"Phục điều thiết kế có thể nói vô địch!"

"Các người nói đều đúng, nhưng tối tối ngưu bức, phải là bài hát này soạn nhạc, nhất là hai phần 52 giây sau đó kia đoạn hợp âm thật là nổ tung, đây là ta lần đầu tiên cảm thấy, Tiền Ngự soạn nhạc tiêu chuẩn xứng với hần Soạn nhạc trình độ!"

"Trọng điểm rõ ràng là hợp âm!"

"Người chưa có xem qua Sherlock Holmes, xem qua tiểu thuyết lời nói người sẽ đối với ca từ có cao hơn đánh giá, bài hát này một ít ca từ dùng điện Ảnh Kính đầu so sánh thủ pháp, ta không nghĩ ra còn có ai có thể viết ra loại này ca từ, tất lại không phải mỗi người cũng giống như hần vừa biết âm nhạc lại biết điện ảnh."

"Kiểu hát cũng là máu chốt!"

"Đây cũng là ta muốn nói, hần lần này áp dụng kiểu hát rất đặc biệt, ta trước chưa từng nghe qua bản thân hần, hoặc là Lam Tinh còn lại ca sĩ như vậy hát quá bài hát, có lẽ bài hát này cũng chỉ có loại này kiểu hát mới có thể cho thấy kỳ đặc khác vị nói tới."

"Nhưng bài hát này có một vấn đề rất lớn."

"Ừ, cái vấn đề này, đại khái là toàn bộ ca sĩ cũng không cách nào tránh khỏi tiếc nuối."

"Thương thức ngưỡng cửa tầng cao a."

"Ca khúc sáng tác độ khó đề cao, rất có thể sẽ đưa đến ca khúc truyền bá độ cũng thay đổi tương tăng cao, Tiền Ngự trước lưu hành ca khúc cũng rất coi trọng truyền bá độ, nhưng bài hát này hần lựa chọn hần ám huyền nghi loại nhạc khúc, dưới tình huống như vậy, bài hát này rất dễ dàng đưa đến không phải là fan đám người đời này thủ ca khúc không ưa."

" "

Nhạc đàn nhân sĩ cũng phát hiện vấn đề chỗ ở.

Cuối cùng hay lại là mọi người trước liền đang lo lắng một cái vấn đề:

Lấy Sherlock Holmes làm chủ đề tới bài hát của sáng tác lời nói, Sherlock Holmes mê là chủ thể được chúng, mà chưa có xem qua tiểu thuyết nhân nghe bài hát này, tiếp thụ tất nhiên sẽ có nhất định hạn chế.

Dù là Tiệp Ngự đã làm được tốt vô cùng!

Dù là Tiệp Ngự đã đại Phạm Vi chiếu cố rồi hai bên khẩu vị!

Nhưng có chút căn bản tính vấn đề, đúng là vẫn còn khó mà tránh khỏi.

Điểm này từ bình luận trung xen lẫn chút không hiểu thanh âm liền có thể thấy được lóm đóm.

Đúng là vẫn còn không có biện pháp hoàn mỹ chiếu cố người sở hữu bày.

Này không phải Tiệp Ngự vấn đề, bất kỳ Người viết ca khúc cũng không có biện pháp làm được này hai nhóm người bày hoàn mỹ chiếu cố, dù sao Sherlock Holmes họa phong đúng là huyền nghi trung mang theo điểm hắc ám màu sắc .

Trên thực tế.

Lâm Uyên cũng biết cái vấn đề này.

Trên địa cầu Chu Đổng đánh giá cao nhất ca khúc trung, có người sẽ nhắc tới « Chương Thứ 7 Của Đêm » , nhưng so với truyền bá độ .

Bài hát này còn không bằng « Cáo Bạch Khí Cầu » .

Nhưng Lâm Uyên hay là đối với này thủ ca khúc có lòng tin!

Bởi vì chung quy có một ít ca khúc có thể thay đổi âm nhạc lấy truyền bá làm chủ giá trị quan.

Chung quy có một ít ca khúc, có thể không cần bất luận kẻ nào truyền bá, dù là chỉ là an tĩnh nằm ở bài hát đơn bên trong, người cũng có thể cảm nhận được có như Thâm Uyên như vậy đưa mắt nhìn.

Mấu chốt nhất một điểm là:

Lam Tinh cùng địa cầu tình huống phải không cùng!

Cụ thể có cái nào bất đồng?

Dùng trước rất đơn giản số có người nói rõ vấn đề.

Lúc đó là trời vừa rạng sáng chung.

Tháng sáu mùa giải bảng rốt cuộc đổi mới.

Làm vô số người mở ra mùa giải bảng bài danh, đầu tiên nhảy vào mí mắt, rõ ràng là Tiệp Ngự bài hát mới « Chương Thứ 7 Của Đêm » !

Số một!

Kỳ số theo trực tiếp quãng hai ba bốn năm danh một mảng lớn!

Mà hai ba bốn năm bài hát của danh, vừa vặn đối ứng kia bốn vị cùng thời kỳ phát ca khúc cha!

Sửng sờ!

Toàn bộ trọn tròn mắt!

Một màn này để cho nhạc đàn tất cả mọi người đều trọn mắt học môm!

Loại này truyền bá độ nhất định không cao ca khúc cũng có thể lên đỉnh?

Bọn họ lặp đi lặp lại lật xem « Chương Thứ 7 Của Đêm » bình luận cùng với Internet đủ loại tiếng vọng, mới rớt cục ở từng cái mang theo điên cuồng nhấn lại trung, tìm được bản chất nhất chân tướng .

Điểm vào có thể là Sở Cuồng bình luận khu.

Trong đó điểm đáng khen cao nhất đưa lên cao nhất bình luận là:

【 các huynh đệ, vì « Chương Thứ 7 Của Đêm » , để cho toàn thế giới đều thấy Sherlock Holmes lực hiệu triệu! 】

Tàn Tè Sở Yên Hàn!

Sherlock Holmes mê!

Toàn bộ! Quân! Ra! Đánh!

---

ps: Phi thường cảm tạ mọi người phiếu hàng tháng ủng hộ, chúng ta đã vọt tới thứ sáu rồi, không biết ngày mai có thể hay không bị vượt qua, tiếp tục ổn một tay cầu nguyệt phiếu á.

truyện về võ sĩ cô đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc

Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 702: Toàn quân đánh ra

Một đêm này!

Vô số người tai nghe hoặc là âm hưởng bên trong, đồng loạt vang lên một bài tên là « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » ca khúc.

Ken két ken két ken két!

Máy đánh chữ thanh âm phía sau, màu đen xa hoa nhịp điệu thần bí không chút tạp chất, bao quanh to lớn lực trùng kích, giống như là linh hồn khóc ti tê như vậy để cho người ta rung động!

Mà theo nghe ca nhạc kết thúc.

Các đại Sherlock Holmes đám người ái mộ trực tiếp với trong yên tĩnh nổ tung!

Tựa như cùng Từ Đào dự liệu như vậy:

Bất kỳ một cái nào Sherlock Holmes mê nghe xong bài hát này sau đó cũng không thể thờ ơ không động lòng ——

Này vỡ vụn đầy đất đầu gối cơ hồ là nhất định!

"Mẹ nha!"

"Trực tiếp tron nhãn quỳ!"

"Đây chính là Ngu phụ vị Sherlock Holmes thật sự sáng tác chủ đề âm nhạc ấy ư, nghe ta cả người thẳng nổi da gà, bên trong gần như mỗi câu ca từ cũng tượng trưng cho Sherlock Holmes trung một cái cố sự, ta trước lại còn lo lắng Tiện Ngu có thể hay không dùng ca khúc trả lại như cũ ra Sherlock Holmes mùi vị ."

"Làm Ngu phụ fan, ta chỉ có thể nói: Người đời lực lượng không biết gì cả."

"Giáo đường tiếng chuông, cổ điển Đàn dương cầm còn có đàn organ làm nổi bật, trống bass thêm lên hải đạo thuyền Địch, còn có bối cảnh âm nhạc trung không chỗ nào không có mặt Đàn viôlông, người nào không biết Sherlock Holmes am hiểu nhất Trường Nhạc khí chính là Đàn viôlông a, bài hát này đơn giản là đối Tiểu Thuyết Thế Giới hoàn mỹ trả lại như cũ!"

"Ca khúc huyền nghi bầu không khí quá tuyệt!"

"Nghe bài hát này, ta ta cảm giác cũng có thể hóa thân Sherlock Holmes đi phá án!"

"Huyền nghi trong bầu không khí còn có một chút quý dị cùng âm trầm cảm giác, ta lúc trước cũng nghe qua Tiện Ngu bài hát, nhưng hẳn lúc trước ca khúc cho tới bây giờ không có hiện ra quá loại này hắc ám cảm, đây

tuyệt đối là tốt nhất tiểu thuyết chủ đề âm nhạc, với mẹ nó điện ảnh phối nhạc tựa như!"

"Ta nghe muốn hai quét « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes »!"

"Ta đâu gì cũng là Yên Châu âm nhạc học viện tốt nghiệp, nghe xong bài hát này đột nhiên cảm giác, chính mình đại học năm năm kiếp sống học cái tịch mịch, bài hát này tuyệt bích sẽ trở thành toàn bộ Sherlock Holmes mê tâm trung Thần Tác!"

"Này mẹ nó còn không hưởng?"

"Coi như không hưởng về phía Ngự phụ cùng lão tặc giao tình, coi như không có Tiệp Ngự cứu Sherlock Holmes chuyện này, quang hưởng về phía bài hát này chất lượng cũng đáng giá toàn bộ Sherlock Holmes mê toàn quân đánh ra!"

" "

Sherlock Holmes mê đều kinh hãi!

Đây là thuộc về Sherlock Holmes mê cuồng hoan thời khắc!

Nhưng giờ phút này làm sao dùng Sherlock Holmes mê thích bài hát này?

Cho dù là chưa có xem qua « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » những người nghe, cũng đại quy mô trở thành bài hát tù binh!

"Bài hát này treo treo treo treo treo nổ!"

"Khó trách Ngự phụ không đổi bài hát, liền này chất lượng, Ngự phụ dựa vào cái gì đổi bài hát đánh bảng?"

"Trực tiếp bị Tiệp Ngự nổ lật!"

"Ngự phụ Rap, yêu yêu!"

"Chủ bài hát vừa vang lên ta cũng biết, mấy ngày kế tiếp tuần hoàn phát ra bài hát có, trước đó chưa từng có phong cách âm nhạc, gần như không tưởng tượng nổi đây là viết ra « Hồng Mân Côi » cái kia Tiệp Ngự!"

"Giang Quỷ điệp khúc tốt tươi đẹp, trực tiếp đem Ngự phụ cuối cùng kết thúc làm nổi bật thành Thiên Thần hạ phạm!"

"Trước những thứ kia lo lắng cho mình chưa có xem qua Sherlock Holmes cho nên rất có thể get không tới bài hát này có thể yên tâm."

"Mặc dù các người đánh giá cũng rất cao, nhưng ta cảm giác cũng còn khá thực ra."

"Trên lầu thêm một, tại sao ta cảm giác bài hát này có chút phức tạp?"

"Ngự phụ cũng quá sẽ đi, ta trước chính là nghe Ngự phụ « Ngô Không » , ta mới nhìn Tây Du, bây giờ bài hát này trực tiếp để cho ta hơn nửa đêm hạ đơn một cái bản Sherlock Holmes hệ liệt tiểu thuyết tập hợp."

" "

Phổ thông fan ca nhạc cũng kinh hãi!

Bất quá cùng Sherlock Holmes mê bất đồng, phổ thông fan ca nhạc trung có một bộ phận đám người, đối bài hát này ôm nghi ngờ.

Thực ra.

Loại thời điểm này chân chính có thể hoàn toàn cảm nhận được bài hát này ngưu bức chỗ, thực ra không phải Sherlock Holmes mê, mà là nhạc đàn đám kia chuyên nghiệp nhân sĩ!

Tiền Ngự nghĩ thông suốt quan mười hai mùa giải.

Tứ đại khúc phụ vây công Tiền Ngự báo thù.

Như thế thịnh sự, nhạc đàn chuyên nghiệp nhân sĩ như thế nào không chú ý?

Kết quả nghe bài hát này,

Nhạc đàn công hiến đầu gối, mới là trầm trọng nhất có lực!

"Đây chính là hần tháng sáu giải bài thi?"

"Này cũng đến gần mãn phần rồi!"

"Cắt nhỏ âm xử lý tuyệt!"

"Phục điều thiết kế có thể nói vô địch!"

"Các người nói đều đúng, nhưng tối tối ngưu bức, phải là bài hát này soạn nhạc, nhất là hai phần 52 giây sau đó kia đoạn hợp âm thật là nổ tung, đây là ta lần đầu tiên cảm thấy, Tiền Ngự soạn nhạc tiêu chuẩn xứng với hần Soạn nhạc trình độ!"

"Trọng điểm rõ ràng là hợp âm!"

"Người chưa có xem qua Sherlock Holmes, xem qua tiểu thuyết lời nói người sẽ đối với ca từ có cao hơn đánh giá, bài hát này một ít ca từ dùng điện Ảnh Kính đầu so sánh thủ pháp, ta không nghĩ ra còn có ai có thể viết ra loại này ca từ, tất lại không phải mỗi người cũng giống như hần vừa biết âm nhạc lại biết điện ảnh."

"Kiểu hát cũng là máu chốt!"

"Đây cũng là ta muốn nói, hần lần này áp dụng kiểu hát rất đặc biệt, ta trước chưa từng nghe qua bản thân hần, hoặc là Lam Tinh còn lại ca sĩ như vậy hát quá bài hát, có lẽ bài hát này cũng chỉ có loại này kiểu hát mới có thể cho thấy kỳ đặc khác vị nói tới."

"Nhưng bài hát này có một vấn đề rất lớn."

"Ừ, cái vấn đề này, đại khái là toàn bộ ca sĩ cũng không cách nào tránh khỏi tiếc nuối."

"Thương thức ngưỡng cửa tầng cao a."

"Ca khúc sáng tác độ khó đề cao, rất có thể sẽ đưa đến ca khúc truyền bá độ cũng thay đổi tương tăng cao, Tiền Ngự trước lưu hành ca khúc cũng rất coi trọng truyền bá độ, nhưng bài hát này hần lựa chọn hắc ám huyền nghi loại nhạc khúc, dưới tình huống như vậy, bài hát này rất dễ dàng đưa đến không phải là fan đám người đối này thủ ca khúc không ưa."

" "

Nhạc đàn nhân sĩ cũng phát hiện vấn đề chỗ ở.

Cuối cùng hay lại là mọi người trước liền đang lo lắng một cái vấn đề:

Lấy Sherlock Holmes làm chủ đề tới bài hát của sáng tác lời nói, Sherlock Holmes mê là chủ thể được chúng, mà chưa có xem qua tiểu thuyết nhân nghe bài hát này, tiếp thụ tất nhiên sẽ có nhất định hạn chế.

Dù là Tiệp Ngụ đã làm được tốt vô cùng!

Dù là Tiệp Ngụ đã đại Phạm Vi chiếu cố rồi hai bên khẩu vị!

Nhưng có chút căn bản tính vấn đề, đúng là vẫn còn khó mà tránh khỏi.

Điểm này từ bình luận trung xen lẫn chút không hiểu thanh âm liền có thể thấy được lóm đóm.

Đúng là vẫn còn không có biện pháp hoàn mỹ chiếu cố người sở hữu bày.

Này không phải Tiệp Ngụ vấn đề, bất kỳ Người viết ca khúc cũng không có biện pháp làm được này hai nhóm người bày hoàn mỹ chiếu cố, dù sao Sherlock Holmes họa phong đúng là huyền nghi trung mang theo điểm hắc ám màu sắc .

Trên thực tế.

Lâm Uyên cũng biết cái vấn đề này.

Trên địa cầu Chu Đổng đánh giá cao nhất ca khúc trung, có người sẽ nhắc tới « Chương Thứ 7 Của Đêm » , nhưng so với truyền bá độ .

Bài hát này còn không bằng « Cáo Bạch Khí Cầu » .

Nhưng Lâm Uyên hay là đối với này thủ ca khúc có lòng tin!

Bởi vì chung quy có một ít ca khúc có thể thay đổi âm nhạc lấy truyền bá làm chủ giá trị quan.

Chung quy có một ít ca khúc, có thể không cần bất luận kẻ nào truyền bá, dù là chỉ là an tĩnh nằm ở bài hát đơn bên trong, người cũng có thể cảm nhận được có như Thâm Uyên như vậy đưa mắt nhìn.

Mấu chốt nhất một điểm là:

Lam Tinh cùng địa cầu tình huống phải không cùng!

Cụ thể có cái nào bất đồng?

Dùng trước rất đơn giản số có người nói rõ vấn đề.

Lúc đó là trời vừa rạng sáng chung.

Tháng sáu mùa giải bảng rút cuộc đổi mới.

Làm vô số người mở ra mùa giải bảng bài danh, đầu tiên nhảy vào mí mắt, rõ ràng là Tiệp Ngụ bài hát mới « Chương Thứ 7 Của Đêm » !

Số một!

Kỳ số theo trực tiếp quãng hai ba bốn năm danh một mảng lớn!

Mà hai ba bốn năm bài hát của danh, vừa vặn đối ứng kia bốn vị cùng thời kỳ phát ca khúc cha!

Sửng sờ!

Toàn bộ trọn tròn mắt!

Một màn này để cho nhạc đàn tất cả mọi người đều trọn mắt học môm!

Loại này truyền bá độ nhất định không cao ca khúc cũng có thể lên đỉnh?

Bọn họ lặp đi lặp lại lật xem « Chương Thứ 7 Của Đêm » bình luận cùng với Internet đủ loại tiếng vọng, mới rớt cục ở từng cái mang theo điên cuồng nhấn lại trung, tìm được bản chất nhất chân tướng .

Điểm vào có thể là Sở Cuồng bình luận khu.

Trong đó điểm đáng khen cao nhất đưa lên cao nhất bình luận là:

【 các huynh đệ, vì « Chương Thứ 7 Của Đêm » , để cho toàn thế giới đều thấy Sherlock Holmes lực hiệu triệu! 】

Tàn Tè Sở Yên Hàn!

Sherlock Holmes mê!

Toàn bộ! Quân! Ra! Đánh!

---

ps: Phi thường cảm tạ mọi người phiếu hàng tháng ủng hộ, chúng ta đã vọt tới thứ sáu rồi, không biết ngày mai có thể hay không bị vượt qua, tiếp tục ổn một tay cầu nguyệt phiếu á.

truyện về võ sĩ cô đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc

Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 703: Mặt ngoài ổn định, thực ra nội tâm hoảng được 1 nhóm

Sherlock Holmes mê môn xuất thủ!
Hơn nữa còn là toàn quân đánh ra kiêu!
Kết quả.

Chỉ dựa vào những sách này fan, lại trực tiếp chống lên « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » lượng, cho tới khi hạ hạng nhất khúc mục đích bảo tọa bị Tiệp Ngự vững vàng chiếm cứ!

Bọn họ vô cùng nhiệt tình!

Bọn họ với nhau kêu!

"Không thể để cho Ngự phụ phí công nói một trận, Sherlock Holmes mê môn báo đáp Tiệp Ngự đến thời điểm!"

"Làm Sherlock Holmes mê, ta đòi sáu cái nghe ca nhạc phần mềm, trực tiếp sáu lần « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » , liền vì cho Ngự phụ đánh bảng!"

Mùa giải bảng so với là lượng.

Cùng một người có thể cung cấp không chỉ một lượng.

Bởi vì có thể đổi lại bất đồng nghe ca nhạc phần mềm cùng một ca khúc.

Đây coi như là làm thân tượng đánh bảng thông thường thao tác.

"Sáu lần tính là gì, ta đã đến thứ tám cái nghe ca nhạc nhuyễn kiện."

"Trên mạng đều nói Ngự phụ viết Sherlock Holmes Ca khúc chủ đề quá nhỏ chúng rồi không thích hợp đánh bảng, chúng ta Sherlock Holmes mê tháng này sẽ để cho ngoại giới nhìn một chút, Sherlock Holmes rốt cuộc có bao nhiêu chúng!"

"Dù là đơn dựa vào chúng ta Sherlock Holmes mê ủng hộ, bài hát này cũng có thể đoạt cúp!"

"Toàn bộ Sherlock Holmes mê liên thủ hỗ trợ đánh bảng, coi như phổ thông fan ca nhạc không công nhận thì thế nào?"

"Ta rất ưa thích « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » rồi, đây chính là vì Sherlock Holmes lượng thân chế tác riêng ca khúc, Ngự phụ vì Sherlock Holmes làm nhiều như vậy, nên là chúng ta hồi báo lúc!"

"Tọa độ Tần Châu, chúng ta một cái Sherlock Holmes đám người ái mộ có sáu trăm vị bày thành viên, trước mắt đã công hiến tám trăm năm mươi ba cái lượng!"

"Các người không được a, chúng ta Tề Châu 300 người bày, cũng công hiến hơn bảy trăm cái đo!"

"Ha ha, Sở Châu Sherlock Holmes fan Hậu Viên Hội đang ở phát lực, một hồi thống kê ra số liệu hù dọa chết các người!"

"Yến Châu hậu viên fan sẽ cũng đang xuất thủ, ta so tài một chút kia Châu fan ác?"

"Phải nói ác ta Hàn Châu đúng vậy hư các người, Ngu phụ trước phát Anh Văn bài hát thời điểm đối với chúng ta Hàn Châu hạ thủ lưu tình, bây giờ chúng ta Hàn Châu Sherlock Holmes mê cũng đều gào khóc muốn lên trận đây!"

" "

Đủ loại đánh bả đồng thời.

Các Châu phúc mê còn tranh đua lên.

Ngũ Đại Châu một bên với nhau so tài, một bên không ngừng hiệu triệu những người ái mộ giúp « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » đánh bả!

Rất hiếm thấy.

Hiếm có một cái không phải là phổ thông fan ca nhạc đoàn thể, đang giúp một thủ ca khúc, như thể tận tâm tận lực đánh bả!

Trên thực tế.

Những thứ này phúc mê mục đích không chỉ là phải giúp « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » bá bả!

Đồng thời.

Đây cũng là Sherlock Holmes mê lần đầu tiên hướng toàn thế giới khoe khoang bọn họ kinh khủng sức ảnh hưởng!

Bọn họ muốn chứng minh phúc mê là một cái bao nhiêu khổng lồ đoàn thể! Cực lớn đến quang dựa vào bọn họ cái quần thể này lực lượng, liền có thể trợ giúp một ca khúc bắt lại mùa giải hạng nhất!

Các người không phải nói, Tiện Ngu viết bài hát của Sherlock Holmes là mang cùm khởi vũ sao?

Ngượng ngùng!

Chúng ta phúc mê có thể không phải Tiện Ngu cùm!

Chúng ta là Tiện Ngu trợ lực, trước đó chưa từng có trợ lực, thậm chí là tính quyết định lực lượng, liền để cho chúng ta tới quyết định ca đàn thứ sáu mùa giải hạng nhất đi về phía đi!

Ở nơi này loại cuồng nhiệt bầu không khí bên dưới.

Tiện Ngu bài này « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » lượng không ngừng tăng vọt, cái này đệ nhất vị trí, càng ngày càng vô cùng kiên cố kiên trì!

Ca đàn chuyên nghiệp nhân sĩ chỉ giỏi phân tích ca khúc, lại không giỏi phân tích thị trường cùng lòng người.

Chẳng ai nghĩ tới, phúc mê lực lượng thật không ngờ kinh khủng!

Tiện Ngu để cho Sở Cường sửa lại Sherlock Holmes kết cục, cái này phục bút rốt cuộc ghênh đón thu hoạch cơ hội!

Rung động bên dưới.

Có ca đàn nhân sĩ cũng vắng tục:

"Ai mẹ nó có thể nói cho ta biết phúc mê số lượng rớt cuộc có bao nhiêu không lồ!"

"Đây cũng quá mạnh đi!"

"Cũng bởi vì Tiện Ngự cứu Sherlock Holmes?"

"Này báo đáp cũng quá phong phú!"

"Không chỉ là báo đáp."

"Có thể để cho phúc mê như thế tận tâm tận lực hỗ trợ đánh bằng, tính quyết định nguyên nhân hay lại là « Chương Thứ 7 Của Đêm » bài hát này chinh phục phúc mê.

"

"Không nhìn Sherlock Holmes, quả thật get không tới bài hát này mị lực."

"Nhưng xem qua Sherlock Holmes độc giả nghe bài hát này, thể nghiệm cảm là vượt xa khỏi ca khúc bản thân!"

"Vừa vặn gần đây là Sherlock Holmes kết thúc thời gian, phúc mê chính là tình cảm mãi dạt thời điểm, đột nhiên có như vậy một bài cùng Sherlock Holmes có liên quan ưu tú ca khúc xuất hiện, thẳng Tiếp Dẫn phát bọn họ tập thể cao triều."

"Không hổ là một cái kết cục không xử lý xong liền thẳng Tiếp Dẫn phát năm châu độc giả đại biểu tình tiểu thuyết!"

"Bộ này tiểu thuyết fan, quá mẹ nó mạnh!"

" "

Thực ra trước ca đàn phân tích không tệ.

Tiện Ngự bài hát này muốn lên đỉnh, độ khó rất lớn.

Không phải bài hát vần đề, mà là tác phẩm được chúng vần đề.

Liên phong cách âm nhạc mà nói, hắc ám huyền nghi họa phong, quả thật Tiểu chúng rồi nhiều chút.

Nhưng tất cả mọi người đều bỏ quên phúc mê lực lượng!

Cũng bỏ quên bài hát này đối với phúc mê sức ảnh hưởng!

Trước đó ai có thể nghĩ tới bằng vào mượn phúc mê là có thể để cho « Chương Thứ 7 Của Đêm » lên đỉnh?

Cái này còn chiếu cố cái gì?

Phổ thông fan ca nhạc không công nhận thì như thế nào?

Nguyên lai Tiện Ngự chỉ cần đem Sherlock Holmes fan cho phục vụ hài lòng, cũng đã đủ rồi a!

Huông chi.

Ai nói phổ thông fan ca nhạc liền không công nhận cơ chứ?

Phổ thông fan ca nhạc cũng là chấp nhận nợ nần.

Chỉ là so sánh với Tiện Ngự trước ca khúc, phổ thông fan ca nhạc đối bài hát này chấp nhận nợ nần trình độ hơi thấp một ít thôi.

Có thể cái này cũng không khó che lại « Chương Thứ 7 Của Đêm » chất lượng rất ưu tú sự thật!
Hai người kết hợp bên dưới, rớt cuộc tạo thành bài hát này lên đỉnh cục diện

Tiền Ngu lục thắng liên tiếp, tới tay!

Mà đây chính là Lâm Uyên giữ vững không có đổi bài hát nguyên nhân!

Trên địa cầu.

Bài này « Chương Thứ 7 Của Đêm » phát hành, mặc dù cũng có phúc mê ủng hộ, nhưng cường độ cũng không lớn.

Dù sao phúc mê vẫn là lấy người ngoại quốc làm chủ, mà người ngoại quốc là không thể nào nghe tiếng Trung bài hát.

Huống chi bài hát này phát hành thời điểm, « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » sớm hoàn bốn đã bao nhiêu năm.

Lam Tinh thì lại khác!

Tiền Ngu cùng Sherlock Holmes là có sâu xa.

Hơn nữa « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » mới vừa kết thúc không lâu, fan nhiều đáng sợ.

Chớ nói chi là, Lam Tinh cũng không có người ngoại quốc.

Cái thế giới này người sở hữu, cũng là có thể nghe hiểu được tiếng phổ thông ca khúc.

Có những thứ này tiền đề, còn sợ phúc mê không ngoan ngoãn vào hồ? Huống chi .

Tiền Ngu nhân khí đặt ở kia.

Mọi người đều biết, đánh bảng đồ chơi này không chỉ có so với bài hát, cũng so với ca sĩ cùng Người viết ca khúc nhân khí a.

Tiền Ngu nhân khí cao bao nhiêu?

Tháng trước ca nhạc hội biểu hiện nói rõ hết thảy.

Tiền Ngu tự mình biểu diễn bài hát, đối với có chút fan mà nói, đó chính là ủng hộ vô điều kiện!

Cái quần thể này cũng là rất là khổng lồ!

Chớ nói chi là.

Bởi vì thế giới quan tạo thành đơi nguyên nhân đặc biệt, Lam Tinh nghệ thuật thẩm mỹ, là cao vu địa cầu.

Là lấy.

Coi như là phổ thông những người nghe, cũng so với địa cầu những người nghe dễ dàng hơn get đến « Chương Thứ 7 Của Đêm » chi ưu tú.

Những nguyên nhân này kết hợp với nhau, tựu là Lâm Uyên không đổi bài hát sức lực!

Sự thật chứng minh Lâm Uyên nghĩ rằng cùng phân tích không có sai.

Khụ.

Nếu như Lâm Uyên không có len lén chuẩn bị khác một ca khúc, chuẩn bị tùy thời thay thế « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » phát hành lời nói, hẳn này ba thao tác đại khái thì càng tú rồi ——

Vâng.

Người khác nhìn là mặt ngoài ổn định, thực ra nội tâm hoảng được một nhóm.

// mn thích đọc thể loại minh tinh hay văn hào ? :D để rảnh mình tìm thử xem. chất lượng chưa test

truyện về võ sĩ cổ đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc

Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 704: Cực cao chuyên nghiệp độ công nhận

Vâng.

Vì cuối cùng 1 năm liên tục quán quân, bây giờ Lâm Uyên vững vàng rất. Cho nên cứ việc ngoài miệng vừa nói không đòi bài hát, thực ra hẳn vẫn lặng lẽ chuẩn bị một bài hát mới.

Chỉ sợ « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » không có đi đến chính mình dự trừ thành tích.

Cũng may không dùng, nếu không lại có trắc trở.

Mà cùng ngày phát sáng lúc, mọi người đều bắt đầu thức dậy đi làm thời điểm, lại mở ra mùa giải bảng bài danh, « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » đệ nhất bảo tọa đã hoàn toàn ngôi vững vàng.

"Lục liên quan rồi!"

"1 năm liên tục quán quân hành trình đã đi một nửa."

"Bốn cái khúc phụ đều không có thể cản dừng Tiệp Ngư tháng này lên đỉnh."

"Tiệp Ngư không chỉ một lần chứng minh quá hẳn nắm giữ cao cấp thậm chí là đỉnh cấp khúc phụ thực lực, dù sao hẳn chính là đã từng cùng Dương Chung Minh đại chiến 300 hiệp chủ nhân."

"Nhưng không thể không nói, mùa giải bảng trở nên càng ngày càng hung tàn."

"Ngư phụ mục tiêu là 1 năm liên tục quán quân, phía sau khẳng định còn sẽ có khúc phụ đánh lên."

"Lần này đã rất kinh hiểm."

Đúng nếu như không có phúc mê ủng hộ, khả năng bài hát này liền không đạt tới bây giờ thành tích."

"Thắng được rất may mắn a."

" "

Vậy quanh mùa giải bảng kết quả, bạn trên mạng cũng ở thảo luận.

Mà ở rất nhiều người trong nhận thức biết, « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » coi như là một bài bị phúc mê gắng gượng mang lên đệ nhất ca khúc.

Giống như quan phương thụ xác nhận như thế.

Lên đỉnh vận khí thành phần rất lớn.

Không có phúc mê lời nói, bốn vị khúc phụ có lẽ thật có thể bảo thù thành công.

Nhưng mà.

Ở nơi này dạng cái nhìn tạo thành đang lúc.

Bốn vị khúc phụ trung Trần Hạc Hiên lại phát một cái động tĩnh:

"Rất vui về bại bởi « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » bài hát này, nếu như thắng ta ngược lại sẽ cảm thấy không được tự nhiên, bởi vì đối với âm nhạc mà nói, những người nghe là một cái đánh giá tiêu chuẩn, mà chuyên nghiệp âm nhạc nhân lại có đến một bộ khác đánh giá tiêu chuẩn, nếu như mùa giải bảng để cho trong nghề chuyên nghiệp nhân sĩ xin vào phiếu, Tiện Ngự vốn là cũng nên là hạng nhất."

Bạn trên mạng sừng sốt một chút.

Ngay sau đó, còn lại ba vị tháng này phát ca khúc cha cũng rồi rít lên tiếng.

An Tân: "Không có gì may mắn nói đến, « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » bài hát này vốn là nên số một, coi như bài hát này mùa giải bảng thật không có đoạt cúp, nó ở ta trong lòng cũng là hoàn toàn xứng đáng tháng này số một, ta vốn cũng không thích lấy truyền bá độ tới làm đánh giá ca khúc chất lượng cao thấp tiêu chuẩn."

Liễu Như Mi: "Thua chính là thua, chúc phúc Tiện Ngự phía sau mấy tháng tiếp tục lên đỉnh, thuận tiện nói một câu, bài hát này soạn nhạc coi như là mấy năm gần đây xuất sắc nhất tác phẩm một trong."

Trầm Lăng: "Đây là một bài chuyên nghiệp độ cao đến mơ hồ có chút cao siêu quá ít người hiểu tác phẩm, ta đã gia nhập bài hát đơn, có lẽ bài hát này không phải tất cả mọi người đều thưởng thức chiêm được, nhưng Tiện Ngự toàn bộ trong tác phẩm, cá nhân ta thích nhất bài này."

Bạn trên mạng kính hãi!

Bọn họ vốn tưởng rằng bốn vị khúc phụ sẽ buồn rầu, thậm chí khó chịu.

Bởi vì này bài hát lên đỉnh, phần lớn số liệu là phúc mê cung cấp!

Nhưng bọn hắn không nghĩ tới, bốn vị khúc phụ lại đối « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » bài hát này độ cao tán dương, không hề có một chút nào không phục ý tứ!

Dù sao bạn trên mạng không phải chuyên nghiệp âm nhạc nhân.

Bọn họ thâm mỹ trình độ, hoặc có lẽ là thưởng thức năng lực coi như là không tệ, nghe một ca khúc tổng thể cảm thụ hay lại là chỉ có thể đại khái chia làm hai loại:

Êm tai.

Khó nghe.

Thấy bốn vị khúc phụ đánh giá, bọn họ mới biết, bài hát này thật giống như đáng về rất lợi hại?

Bài hát này quả thật đáng về rất lợi hại.

Bởi vì theo bốn vị khúc phụ lên tiếng, càng nhiều âm nhạc nhân sĩ, đều đang cho ra liên quan tới bài hát này đánh giá, trong đó còn bao gồm một ít cùng Tiện Ngự có đồng thời xuất hiện khúc phụ môn:

"Tiện Ngự duy nhất một thủ bài hát của Hắc Âm Hệ, có thể nói tác phẩm nghệ thuật một ca khúc."

—— Dương Chung Minh

"Nếu như không nói Tiện Ngự Đản dương cầm khúc, bài hát này đại khái là Tiện Ngự kế « Thương Hải Nhất Thanh Tiêu » sau đó thứ 2 thủ đề cho ta cảm thấy Tiện Ngự có Phong Thần tiềm lực ca khúc."

—— Trịnh Tinh

"Tiện Ngự bài hát, ta thứ một ưa thích « phô trương », thứ 2 chính là chỗ này thủ."

—— Vũ Long

"Tiện Ngự toàn bộ ca khúc trung, « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » viết lời trình độ số một, bài hát này ca từ trình độ đương kim thứ hai, dĩ nhiên này là đối với phúc mê mà nói, không phải phúc mê lời nói nhìn sẽ trả tốt."

—— Maike

Mà tại nhiều như vậy lên tiếng trung.

Trước vị kia cảm thấy Tiện Ngự thán sáu lầy Sherlock Holmes làm chủ đề bài hát của sáng tác âm nhạc nhân 【Hương Dương Bắc Đài】 cũng phát nhánh động tĩnh: "Bị Ngự phụ hung hăng đánh mặt rồi, lần này giáo huấn nói cho ta biết, chúng ta phạm nhân cũng không cần đi đo lường được những thứ này thần tiên hạn mức tối đa rồi, Ngự phụ không đổi bài hát lý do hạn là trước thời hạn dự trừ rồi phúc mê phản ứng đi, chỉ cần bài hát này có thể đem phúc mê một lưới bắt hết bài danh tự không khả năng kém, nhưng bây giờ ta không nghĩ trò chuyện bài danh sự tình, ta chỉ muốn nói, bài hát này ngưu bức nô, đại khái chính là năm châu nhạc đản cũng sẽ liền nghe thật nhiều lần lặp đi lặp lại phân tích cái loại này!"

Đám bạn trên mạng có chút mộng.

Thật có như vậy ngưu bức sao?

Làm nào đó hướng gió một khi tạo thành, người kia môn rất khó gió ngược mà đi.

Nhiều người hơn môn chỉ có thể theo phong trào.

Chuyên nghiệp nhân sĩ đều nói bài hát này ngưu bức, kia nếu như ta nghe không hiểu, khởi không phải lộ ra thâm mỹ quá thấp?

"Ngưu bức!"

"Quả thật ngưu bức!"

"Soạn nhạc quá mạnh mẽ!"

"Soạn nhạc tốt biến thái a!"

"Càng nghe càng cảm thấy lợi hại!"

" "

Người tốt.

Trực tiếp không người nhắc bài hát này là phúc mê đưa lên hạng nhất bảo tọa chuyện, mỗi một người đều thành ngư thối, thậm chí có người ta nói đây là Tiện Ngư lợi hại nhất ca khúc vân vân, hơi có chút dùng sức quá mạnh.

Đương nhiên.

Có chút là gốc ghéch thối, có chút không phải.

Còn có chút chuyên nghiệp nhân sĩ thậm chí đặc biệt làm video cùng văn tự, lấy thích hợp phương thức hướng đám bạn trên mạng giải tích bài hát này chỗ lợi hại.

Trên địa cầu.

Bài này « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » mới vừa phát hành lúc, tiếng vọng cũng không đoán khoa trương.

Như đã nói qua.

Cái này cũng cùng bài hát này thuộc quyền chuyên tập những tác phẩm khác cũng tương đối biến thái có liên quan.

Mọi người đều biết.

Chu Đông trước mấy trong album đều là bảo tàng.

Bởi vì trước mấy tờ quá lợi hại, Chu Đông phía sau viết nhiều như vậy bài hát, cũng bị mọi người nói thành hết thời.

Mà bài hát này chuyên nghiệp tiếng tăm nổ tung, cũng là từ các lộ đại thần phân tích bắt đầu.

Tương tự phân tích, đủ loại video trên website lục soát một chút chính là một đồng lớn.

Lúc này Lam Tinh cũng giống vậy.

Có chút âm nhạc nhân, mặc dù mình tác phẩm không có danh tiếng gì, nhưng muốn phân tích lên « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » có nhiều ngư tuyệt đối là một bộ một bộ!

Cái này thì để cho ca khúc nhiệt độ cao hơn!

Mà bài hát này cùng Tiện Ngư bài hát khác chỗ bất đồng ở chỗ .

Tiện Ngư bài hát khác, tỷ như « Hồng Mân Côi » loại, ở điểm bài hát phòng điểm tràng suất là cao vô cùng!

Duy chỉ có này một bài, rõ ràng cảm mùa giải hạng nhất, nhưng trên căn bản không người sẽ ở điểm.

Đối với người bình thường mà nói, quá khó khăn hát!

Trong nghề phân tích này bài hát truyền bá độ vấn đề, ở sự thật này trước mặt lấy được có lực bằng chứng.

Chỉ là tuyệt đại đa số ca khúc, phạm là truyền bá độ xảy ra vấn đề, liền gần như không lấy được rất tốt thành tích.

Bài hát này coi như là ít có ngoại lệ.

Mà điểm này là vượt qua Lâm Uyên bản người bất ngờ.

Hắn không nghĩ tới « Chương Thứ 7 Của Đêm » lại sẽ bởi vì tiếng tăm mà cường ép lại tăng một lớp nhiệt độ.

Phía sau điên cuồng tăng lên lượng thật toàn bộ là bởi vì thích không?

Nếu như mọi người thật thích bài này, kia mọi người tương lai sẽ sẽ không càng thích Chu Đồng bài hát kia chuyên nghiệp tính bị thổi bạo nổ một cái khác thủ Hắc Âm Hệ thần khúc?

Bài hát kia nhưng là được xưng gia cường phiên bản « Chương Thứ 7 Của Đêm » tới.

Liền như vậy.

Bây giờ không cần phải quần quít loại chuyện này.

Bài hát kia bây giờ cũng không cần phải trực tiếp lấy ra.

Bây giờ Lâm Uyên phải cân nhắc là, bóng dáng có phải hay không là nên xuất thủ?

Còn có Sở Cường kết thúc « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » sau đó hẳn viết chút gì tốt?

---

ps: Bởi vì chọn bài hát sự tình náo quá không ít tranh luận, không bằng ở nơi này làm một cười nhỏ tra, không tính là Đàn dương cầm khúc cùng thuần âm nhạc lời nói, đem nhân vật chính trước mắt đã phát hành toàn bộ ca khúc tiến hành bài danh, mọi người trong tâm khảm top 3 sẽ là kia vài bài hát?

truyện về võ sĩ cổ đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc

Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 705: 3 vị 1 thể

Mấy ngày kế tiếp, « Chương Thứ 7 Của Đêm » hạng nhất vị trí, như cũ cố định vững vững vàng vàng.

Trên Internet.

Đủ loại vây quanh ca khúc thảo luận còn không có kết thúc.

Mà ngay tại mọi người thảo luận say sưa lúc, Tần Châu Văn Nghệ Hiệp Hội Phân Bộ quan phương tài khoản, bỗng nhiên công bố một tin tức:

"Hôm nay, Tiện Ngư chính thức trở thành Lam Tinh tân tấn một đường ca sĩ!"

Trong nháy mắt!

Mọi người chú ý lực đều bị hấp dẫn tới!

Lúc này sẽ không có ai tiếp tục thảo luận cái gì « Chương Thứ 7 Của Đêm » rồi!

Vô số đề tài!

Trong nháy mắt trở lại Tiện Ngư bản thân!

Trong đó kèm theo vô số bạn trên mạng kinh ngạc cùng ngạc nhiên!

Một cái tên là # Tiện Ngư trở thành một tuyến ca sĩ # đề tài vọt thẳng lên nhiệt lực soát!

Tiện Ngư đều được một đường ca sĩ rồi!

Hắn rõ ràng là một cái Người viết ca khúc a!

Mọi người đều biết.

Tiện Ngư chỉ là từ hứng thú loại, chính mình hát đi một tí bài hát, kết quả hắn lại còn đem mình đánh tạo thành một tên thứ thiệt một đường ca sĩ!

Vâng.

Đừng xem Tiện Ngư đối thủ hờ một tí chính là các Châu Ca Vương Ca Hậu

Thực ra ở nhạc đàn, một đường ca sĩ địa vị vẫn còn rất cao, không phải ai cũng có thể đi đến!

Là lây.

Thấy Tiện Ngư trở thành một tuyến ca sĩ thời điểm, rất nhiều người biểu tình cũng trở nên cổ quái.

Sợ rằng Tiện Ngư chính mình cũng không nghĩ tới, có một ngày thân là Người viết ca khúc hắn sẽ trở thành ca đàn một đường ca sĩ chứ ?

"Thần mẹ nó Tiện Ngư trở thành một tuyến ca sĩ!"

"Vừa nói như thế, Ngự phụ là Lam Tinh toàn bộ Người viết ca khúc bên trong ca hát lợi hại nhất ca sĩ, cùng thời điểm là ca sĩ bên trong lợi hại nhất Người viết ca khúc?"

"Ngự phụ: Ta rõ ràng là cái Người viết ca khúc, kết quả không cần thận trọng là một đường ca sĩ."

"Ta mẹ nó hoàn toàn không có ý thức đến, nguyên lai Ngự phụ bất tri bất giác đã chính mình hát nhiều như vậy hỏa ca!"

"Nếu như Ngự phụ nguyện ý nhiều hát một ít bài hát, sau này hẳn khởi không phải thuận tiện còn có thể vớt cái Ca Vương?"

"Cho nên câu cách ngôn kia nói thật không có sai, Ngự phụ nơi nào yêu cầu xông cái gì 1 năm liên tục quán quân, muốn trở thành khúc phụ lời nói, hẳn trực tiếp đem chính mình phụng thành Ca Vương, lại đem Giang Quý phụng thành Ca Hậu không phải rồi hả?"

"Có sao nói vậy, Ngự phụ muốn làm Ca Vương, không khó lắm chứ?"

"Dù sao Tiện Ngự giống như Giang Quý, đều là thuộc về thực lực sớm thì đến được Ca Vương Ca Hậu tiêu chuẩn, chỉ là một nhân biểu diễn tác phẩm lượng tiêu thụ còn không có đuổi theo thôi, hơn nữa Ngự phụ mạnh hơn Giang Quý, chính hẳn ca hát sau đó, treo lên đánh các lộ Ca Vương Ca Hậu cũng không ít rồi!"

"Cái gì gọi là ngư bức!"

"Cái này kêu là ngư bức!"

"Rõ ràng có thể dùng đơn giản nhất phương pháp thành tựu khúc phụ, hết lần này tới lần khác muốn chọn khó khăn nhất đường!"

" "

Đừng nói bạn trên mạng rồi.

Ngay cả Lâm Uyên chính mình cũng không nghĩ tới, chính mình lại bất tri bất giác trở thành một đường ca sĩ.

Liên cùng bạn trên mạng phân tích như thế.

Lâm Uyên muốn trở thành Ca Vương, tựa hồ cũng không phải một món rất chuyện khó, chỉ cần mình nhiều hơn nữa phát hành một ít đích thân biểu diễn ca khúc là được.

Mà toàn bộ Lam Tinh âm nhạc sử thượng.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể đồng thời nắm giữ khúc phụ cùng với Ca Vương Ca Hậu cấp thân phận của ca sĩ!

Nếu như Lâm Uyên làm được một điểm này, đại khái cũng cũng coi là Lam Tinh nhạc đàn hạng nhất rồi.

"Chờ bắt lại khúc phụ sau đó, lại đem mình chế tạo thành Ca Vương?"

Nội tâm của Lâm Uyên dâng lên cái ý nghĩ này.

Hắn đối với chính mình xác định vị trí một mực rất rõ ràng.

Cho dù là khôi phục giọng nói, Lâm Uyên cũng không có lấy ca sĩ làm nghề chính ý tưởng, hẳn vẫn là một cái Người viết ca khúc.

Nhưng nếu như có thể sáng tạo một cái thú vị lịch sử, hẳn sẽ không để ý đi thực hiện một chút, cũng coi là đối với chính mình nhiệt tình ca hát một loại khen thưởng?

Trên thực tế.

Mọi người rung động điếm, không phải Tiệp Ngu trở thành một tuyển ca sĩ bản thân, mà là quá trình này nước chảy thành sông.

Khác một đường ca sĩ, cũng là thông qua sự nghiệp bên trên không ngừng cố gắng, mới rốt cục trở thành một tuyển ca sĩ.

Chỉ có Tiệp Ngu trở thành một tuyển ca sĩ, mang theo điếm "Thuận tiện" mùi vị.

Không sai.

Chính là "Thuận tiện" .

Bao nhiêu nỗ lực cả đời cũng không đạt tới phần đầu mục tiêu,

Tiệp Ngu ở tất cả mọi người đều không ý thức được dưới tình huống liên làm được một điếm này.

Ngoài ý liệu, trong tình lý.

Vậy đại khái liên là đối với Tiệp Ngu trở thành một tuyển ca sĩ tốt nhất tổng kết.

Ngoài ý liệu ở chỗ, mọi người cũng không thấy Tiệp Ngu thế nào lấy thân phận của ca sĩ hoạt động, rất nhiều người thậm chí sẽ thỉnh thoảng quên Tiệp Ngu thân phận của ca sĩ.

Dù sao hẳn tiểu khúc phụ quang Siêu Đại Chiến chói mắt!

Trong tình lý ở chỗ, từ « che mặt Ca Vương » bắt đầu, Tiệp Ngu liền chính mình hát rất nhiều rồi bài hát.

Những thứ này ca khúc, đều rất hỏa!

Liên quan nhiệt độ và số liệu chung vào một chỗ, liền thành tựu Tiệp Ngu một đường ca sĩ địa vị.

"Ta bỗng nhiên có một cái ý tưởng đáng sợ!"

Trên Internet, một tên bạn trên mạng mở topic: "Đều biết trở thành khúc phụ có ba cái đường tắt, các người nói Ngu phụ có khả năng hay không đồng thời làm được một điếm này, gần vừa lấy được rồi 1 năm liên tục quán quân, lại bùng ra rồi Ca Vương Ca Hậu, đồng thời còn bằng vào mỗi bộ tác phẩm lấy được rồi Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương ban hành giải thưởng, trở thành từ trước tới nay vị thứ nhất Tam Vị Nhất Thể khúc phụ ." .

Này bài post trong nháy mắt dẫn phát vô số nghị luận.

"Muốn thật có thể làm được lời nói, Ngu phụ địa vị có thể hay không trực tiếp đi đến Dương Chung Minh tầng thứ?"

"Không thể nào đâu!"

"Đầu tiên 1 năm liên tục quán quân chuyện này hay lại là ả số đâu rồi, tháng này « Chương Thứ 7 Của Đêm » cầm hạng nhất đã rõ ràng cảm giác

cô hết sức, không có phúc mê trợ giúp, Ngu phụ này ba nói không chừng đã lật xe rồi."

"Phải nói Ngu phụ bung ra Ca Vương cùng Ca Hậu, bằng này trở thành khúc phụ, vẫn có khả năng."

"Về phần Ngu phụ mỗi bộ tác phẩm trực tiếp đạt được Văn Nghệ Hiệp Hội công nhận, đồ chơi này độ khó, thực ra chỉ so với Ngu phụ đem 1 năm liên tục quán quân xông thông quan đơn giản ném một cái ném, bây giờ mọi người ngâm thừa nhận khúc phụ con đường đã chỉ còn lại một cái rồi, đó chính là bung ra hai vị Ca Vương Ca Hậu cấp ca sĩ."

"Không nói đi đến Dương phụ tầng thứ, phạm là Tiện Ngu có thể làm được Tam Vị Nhất Thể, kia trực tiếp liền sẽ trở thành Lam Tinh xếp hạng thứ mười khúc phụ!"

"Mặc dù ta là Tiện Ngu fan, nhưng ta cũng chỉ có thể nói một câu, cái ý nghĩ này quá điên cuồng."

"Hoàn toàn không thực tế."

"Lam Tinh trước mắt có thể làm được một điểm này khúc phụ có mấy người?"

"Ta vừa mới thống kê một chút, trước mắt làm được một điểm này chỉ có ba người."

"Tỷ như Dương phụ, trước mắt là Lương Vị Nhất Thể, hẳn vừa bung ra rồi chừng mấy vị Ca Vương Ca Hậu, đi đến khúc phụ tiêu chuẩn, đồng thời còn có một ca khúc, thu được Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương công nhận, nhưng Dương phụ cho tới bây giờ không có bắt được quá 1 năm liên tục quán quân."

"Ta cảm thấy được đây là bởi vì Dương phụ cho tới bây giờ không có thử đánh vào 1 năm liên tục quán quân."

"Lam Tinh xếp hạng thứ mười khúc phụ, có chừng mấy vị hẳn là có hi vọng đánh vào 1 năm liên tục quán quân, chỉ là bọn hắn bởi vì tự thân tinh lực loại nguyên nhân, không có lựa chọn làm như vậy mà thôi."

" . "

Cái này bài post quả thật dẫn phát nhất định nhiệt độ.

Nhưng kết luận cuối cùng hay lại là, Tiện Ngu không làm được đến mức này.

Này đã không phải có nhìn hay không tốt vấn đề.

Thuần túy là bởi vì Lam Tinh trước mắt làm được một điểm này nhân quá ít.

Bất kỳ một vị làm được một điểm này nhân, ở Lam Tinh nhạc đàn, vậy cũng là đỉnh kim tự tháp bung tồn tại!

Bây giờ Tiện Ngu tuổi tác, phải nói làm được một điểm này, cơ hồ là nói mơ giữa ban ngày!

Mọi người công nhận vị này tiêu khúc phụ thực lực .

Nhưng này không có nghĩa là mọi người cho là Tiện Ngự trình độ đã đi đến Lam Tinh nhạc đàn đỉnh kim tự tháp bùng.

---

ps: Tiếp tục cầu nguyệt phiêu, ô bạch tiếp tục viết truyện về võ sĩ cổ đại rất hay, main có nhiệt huyết, có trí, có bàn tay vàng, đặc biệt là không hề có đại háng, cùng đọc Ta Tại Cổ Đại Nhật Bản Làm Kiếm Hào

Chương 706: Bóng dáng muốn buôn bán

Lâm Uyên cũng chú ý tới cái này bài post.

Tam Vị Nhất Thể!

Với hắn mà nói, đây quả thật là rất khó thực hiện.

Bưng ra Ca Vương Ca Hậu xác thực không phải cái việc gì khó khăn.

Nhưng 1 năm liên tục quán quân mới đi một nửa, con đường này đến tiếp sau này sẽ xảy ra tình huống gì rất khó đoán trước.

Mà mỗi bộ tác phẩm bắt lại đơn khúc cao nhất giải thưởng, cái này bất xác định tính thực ra cao hơn, muốn xem bình ủy khẩu vị.

Bất quá khó khăn thuộc về khó khăn, cũng không phải là không thể nào thực hiện.

Tương lai vì danh vọng, có lẽ Lâm Uyên sẽ thử đạt thành cái này mục tiêu.

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên không hề đi chú ý trên mạng động tĩnh.

Về phần trở thành một tuyến ca sĩ chuyện này, cũng không có đối Lâm Uyên sinh hoạt sinh ra ảnh hưởng gì.

Thân phận của hắn quá nhiều.

Thân phận của ca sĩ ưu tiên cấp cũng không cao.

Phía sau còn có hai cái mã Giáp Đẳng đến tiếp nhận công việc nhi đây.

Đầu tiên là trọn bộ rồi « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » Sở Cuồng.

Sở Cuồng mấy năm này một mực ở viết sách, đều không thể nào nghỉ ngơi qua, dựa theo thường ngày thông lệ, Lâm Uyên hẳn suy nghĩ Sở Cuồng hạ bộ tác phẩm rồi.

Nhưng hai ngày này, Lâm Uyên có đề cho Sở Cuồng ngừng một đoạn thời gian ý tưởng.

Cứ như vậy, bóng dáng đến lượt bắt đầu xây dựng.

Chủ yếu cũng là bởi vì bóng dáng cái thân phận này, nghỉ ngơi quá lâu.

Lại không làm việc, bóng dáng tiêu trong suốt thuộc tính liên mạnh hơn.

Tiếp tục như vậy, đoán chừng mọi người quên mất tam bạn gay trung còn có bóng dáng như vậy nhân vật số má.

Ân.

Bóng dáng nhiệm vụ khẳng định vẫn là họa Manga.

Mà bóng dáng hạ bộ Manga đề tài, Lâm Uyên đã có đại khái ý tưởng.

Hắn muốn họa lấy trinh thám nguyên tố làm chủ trinh thám Manga!

Bất quá ở cụ thể Manga lựa chọn bên trên, Lâm Uyên hơi lúng túng một chút.

Hắn có hai bộ tương đối thích hợp tác phẩm.

Một bộ là chào mừng « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » Manga, cũng chính là Tử Thần học sinh tiểu học!

Được rồi, nhân gia nguyên danh kêu « Thám Tử Conan » .

Một bộ khác chính là tương đối ít lưu ý « Thám tử Kindaichi » .

Nếu như chỉ cân nhắc được chúng chiều rộng, khẳng định chọn Conan.

Nhưng.

Nếu như cân nhắc đến trình thám chuyên nghiệp tính, thực ra « Thám tử Kindaichi » lợi hại hơn.

Bộ này Manga trình thám chuyên nghiệp tính, thậm chí đạt tới tiểu thuyết cấp bậc.

Rất nhiều quốc điện gia dụng ảnh cùng phim truyền hình trình thám vụ án đều có bắt chước Kindaichi vết tích.

Bao gồm thiên triều « thiếu niên Bao Thanh Thiên » , cùng đủ loại cảnh sát hình sự phá án phim truyền hình.

Cái này làm cho Lâm Uyên có chút quán quít.

Kiểm tiền khẳng định nhìn Conan a, nhưng bây giờ hắn đã không phải ban đầu cái kia điều móc lục soát thiếu niên.

Đối với bóng dáng mà nói, tiếng tăm cũng rất trọng yếu a!

Bất quá hắn chỉ quán quít mười phút thì có câu trả lời:

Tiểu hài tử mới làm lựa chọn!

Đại nhân tất cả đều muốn!

Mình làm giòn đem hai bộ Manga cũng họa đi ra rồi!

Nhân khí dựa vào Conan, tiếng tăm dựa vào Kindaichi, không phải xong chuyện rồi sao!

Nhiều nhất chính là mình mệt mỗi một chút.

Bất quá bây giờ La Vi còn có phòng làm việc các trợ thủ trình độ đã theo sau.

Có những người này hỗ trợ, Lâm Uyên vẫn là rất dễ dàng.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên với hệ thống định chế này hai bộ Manga.

Phương diện giá tiền, Tử Thần học sinh tiểu học nghiền ép « Thám tử Kindaichi » .

Quả nhiên.

Được chúng rộng rãi điểm này rất trọng yếu.

Ngay sau đó, Lâm Uyên đem mình muốn mở tân Manga sự tình nói cho Kim Mộc.

Kim Mộc bật cười: "Người xem như nhớ tới chính mình còn là một Manga nhà!"

Lâm Uyên: ". "

Kim Mộc chế nhạo một cái câu sau đó, mở miệng nói: "Ngài lần này cần họa cái gì Manga?"

"Trình thám."

"Trình thám?"

Kim Mộc ngăn người: "Trình thám ở trong tiểu thuyết coi như là hấp dẫn nguyên tố, nhưng ở Manga trung lại rất là ít lưu ý."

"Ít lưu ý sao?"

Lâm Uyên nhìn về phía Kim Mộc.

Kim Mộc vỗ xuống đầu: "Hại, nhìn ta đây đầu óc ngu ngốc. Nếu như là lời nói của người, trình thám Manga chắc có thể hấp dẫn chặt, đây hoàn toàn không là vấn đề."

Vâng.

Dù là đi theo Lâm Uyên lâu như vậy,

Kim Mộc vẫn sẽ theo bản năng dựa theo thông thường ý nghĩ suy nghĩ vấn đề.

Nhưng nhà mình vị lão bản này là người gì à?

Ít lưu ý đề tài cái gì, ông chủ quan tâm tới sao?

Lại ít lưu ý đề tài, ở Lâm Uyên trên tay, cuối cùng không đều được hấp dẫn?

Tỷ như Sở Cuồng những tiểu thuyết đó, rõ ràng đề tài đều là đại mặt lạnh, kết quả toàn bộ mẹ nó đại bạo nổ!

Thậm chí ngay cả bài hát của Tiệp Ngư cũng bắt đầu có ít lưu ý nguyên tố rồi.

Tỷ như gần đây bài này « Chương Thứ 7 Của Đêm », đi hắc ám huyền nghi phong, lại cũng nổi giận.

Cho dù là đối với bóng dáng mà nói, « cờ hồn » không ít lưu ý sao?

Kết quả không phải là đại bạo nổ?

Ông chủ am hiểu nhất sự tình, chính là để cho cái gọi là ít lưu ý biến thành hấp dẫn, sau đó làm cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

Thật giống như không để cho ít lưu ý đề tài đại hỏa, đều không thể nổi lên ra hẳn có nhiều ngư bức tựa như.

Hướng chi bóng dáng họa trình thám Manga a!

Nhiều đề tài tốt à?

Theo sát Sở Cuồng bước chân a!

Nói không chừng còn có thể học Tiệp Ngư, cũng toàn bộ "Trí kính Sherlock Holmes" hài hước đây.

"Vậy cứ quyết định như vậy."

"Được, Manga tên gì?"

"Thám tử Kindaichi."

Lâm Uyên dự định trước ra « Thám tử Kindaichi », Tử Thần học sinh tiểu học sau đó liền đến.

"Kỳ kỳ quái quái tên."

Kim Mộc đánh giá một cái câu, sau đó lấy ra điện thoại di động: "Ta liên lạc một chút bộ lạc Manga bên kia, chúng ta hợp đồng hẳn lại tăng cấp một lần."

Bộ lạc Manga là Tần Tề Sở Yên Hàn Đương chi không thẹn đệ nhất Manga Website.

Có bộ lạc làm làm hậu thuẫn, nên Website đối còn lại Manga Website lưu lượng là nghiền ép tính.

Lâm Uyên phải ra tân Manga, liên tái sản thượng nhất định là đã hợp tác đến mấy năm bộ lạc Manga, không có ngoài ý muốn lời nói trên căn bản không làm hẳn nghĩ.

Lâm Uyên gật đầu.

Ở Kim Mộc liên lạc bộ lạc Manga bên kia đồng thời, Lâm Uyên đem La Vi gọi về tới.

"Ngài muốn vẽ Manga! ?"

La Vi biết được Lâm Uyên quyết định, hưng phấn nhảy, trời mới biết bọn nàng : nàng chờ giờ khắc này đợi bao lâu!

"Ừ, bắt đầu công việc đi."

Lâm Uyên mở miệng đồng thời, bắt đầu làm « Thám tử Kindaichi » Manga nhân vật tạo hình tượng.

Hắn một bên làm thiết kế, vừa cùng La Vi trao đổi.

Lâm Uyên có Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật, nhãn giới rất cao, đối nguyên trừ họa sĩ không rất hài lòng.

Không phải nguyên trừ họa không được.

Chủ yếu là bộ này Manga nguyên trừ họa phong quá già rồi, nhìn một cái chính là rất Cô Lão Manga họa phong.

Coi như là sao Manga, cũng không thể ngốc nghếch sao, họa phong vẫn là phải phù hợp hơn lập tức cái thời đại này độc giả thẩm mỹ .

Nội dung cốt truyện ngược lại không cần đổi.

Manga nguyên trừ nội dung cốt truyện phi thường lợi hại.

Như vậy trao đổi một trận, Kim Mộc bỗng nhiên đi vào hội họa phòng làm việc:

"Bộ lạc Manga đáp ứng cùng chúng ta tiến hành hợp đồng tăng cấp đàm phán, hợp đồng tăng cấp chuyện này vấn đề không lớn, nhưng bên kia giống như xảy ra một chút tình huống."

"Tình huống gì?"

"Bộ lạc Manga chủ quản đổi người rồi."

"Trước là ai tới?"

"Tịch Mỹ."

"Ô."

Lâm Uyên đôi cái này Nữ Chủ Quản có ấn tượng.

Kim Mộc rất là tiếc hận nói:

"Tịch Mỹ hợp tác với chúng ta vẫn là rất vui vẻ, nhưng không biết nguyên nhân gì, Tịch Mỹ từ bộ lạc nghỉ việc."

"Đây là bọn hản công ty sự tình."

Lâm Uyên cũng không để bụng đôi phương chủ quản là ai, này là đôi phương công ty chuyện nhà.

"Ừm."

Kim Mộc gật đầu một cái.

Hản cũng chỉ là cảm khái một câu thôi.

Mời đọc truyện

Bồn Tề Tu Chính Là Tiệm Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 707: 2 cực phân hóa

Mấy ngày kế tiếp.

Lâm Uyên ở phòng làm việc mang theo La Vi cùng các trợ thủ sáng tác « Thám tử Kindaichi » .

Một tuần sau.

Kim Mộc cùng bộ lạc Manga bên kia nói xong đả ngôn cao hơn hợp đồng mới.

Nói xong hợp đồng.

Kim Mộc đối Lâm Uyên nói: "Nói không phải rất thuận lợi, bộ lạc Manga tân chủ quản không có Hàn Tế Mỹ sáng khoái, cũng còn khá bọn họ cuối cùng đáp ứng chúng ta điều kiện, đoán là có một cái không tệ kết quả ."

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Cực khổ."

"Khổ cực chưa nói tới."

Kim Mộc cười nói: "Thực ra lần này hợp đồng nói như vậy chật vật, không chỉ là bởi vì bộ lạc Manga đối chủ quản, cũng cùng bộ lạc Manga mấy năm này thanh thế càng ngày càng lớn có liên quan, Tân Tế Sở Yến Hàn cao cấp nhất Manga gia cũng hội tụ ở cái này Website, bọn họ nắm giữ Manga lĩnh vực gần như lũng đoạn tính Manga tài nguyên, cho dù có tác gia thoát khỏi Website cũng không có chỗ có thể đi, dù sao còn lại Manga Website lưu lượng đều bị bọn họ đoạt hết, bọn họ chính là ý vào một điểm này mới dám dẫn đo."

Cái này rất bình thường.

Lúc trước bộ lạc Manga sân thượng mới thành lập, bọn họ là xin Manga gia tới.

Bây giờ bộ lạc Manga sân thượng lưu lượng trong nghề số một, cả thị trường đã do bộ lạc Manga định đoạt, vì vậy biến thành Manga các nhà xin bộ lạc Manga rồi.

Đương nhiên.

Đối với Ảnh Tử loại này cấp bậc Manga gia mà nói, ảnh hưởng không phải đặc biệt lớn.

Bộ lạc Manga đối với đầu Manga vẫn là rất coi trọng, cũng nguyện ý ở trên hợp đồng làm ra nhượng bộ, chỉ là loại này nhượng bộ cường độ nhất định phải so với lúc trước nhỏ rất nhiều, lợi ích phân phối đàm phán quá trình cũng càng gian nan.

"Bình thường."

Lâm Uyên mở miệng.

Hắn cảm thấy đây là bởi vì Ảnh Tử sức ảnh hưởng còn chưa đủ lớn.

Nếu như Ảnh Tử cũng có Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự nghề sức ảnh hưởng, vậy khẳng định không tồn tại tương tự vấn đề, dù sao Kim Mộc nói ra điều kiện cơ bản sẽ không quá hà khắc.

Mà Sở Cuồng cùng Tiệp Ngự ở hợp đồng đãi ngộ loại về vấn đề, cũng từ chưa từng gặp qua trở lực.

Có lẽ đợi « Thám Tử Conan » phát hành, sự tình liền sẽ khác nhau rồi.

"Tuyên truyền tôi nay sẽ treo lên đi, chúng ta Manga tốt nhất chắc chắn một cái chính xác ngày phát hành kỳ."

"Vậy thì tôi nay đi."

Mấy ngày kế tiếp Lâm Uyên cùng La Vi đợi trợ thủ hợp tác đồng thời toàn không ít bản thảo, đủ Manga giai đoạn trước liên tái rồi.

"Được."

Kim Mộc tiếp tục cùng bộ lạc Manga liên lạc.

Mà Ảnh Tử muốn phát hành tân Manga tin tức, cũng rút cuộc tự bộ lạc Manga quan phương sân thượng quan tuyên:

【 Ảnh Tử Lão Sư thủ bộ trình thám đề tài Manga « Thám tử Kindaichi » vào khoảng tám giờ tối nay chính thức ở bộ lạc Manga sân thượng phát hành, kính xin đợi! 】

Đột nhiên kinh hỉ trực tiếp đánh trúng Ảnh Tử fan!

Ảnh Tử cái này một nhào gia hỏa rút cuộc phải bước phát triển mới Manga rồi!

Tự từ năm trước « Death Note » kết thúc sau đó, Ảnh Tử giống như im hơi lặng tiếng một dạng lại cũng không có phát hành tác phẩm mới tin tức —— Đến nay thiên mới thôi.

Trên Internet một mực có người truy hỏi Ảnh Tử đi đâu vậy.

Tại sao Ảnh Tử một mực không vẽ tân Manga?

Thậm chí có Ảnh Tử fan sẽ chạy đến Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng hai cái này Ảnh Tử tốt bạn gay bình luận khu, truy hỏi Ảnh Tử vẫn không có tin tức nguyên nhân.

Đáng tiếc vô luận là Sở Cuồng hay lại là Tiệp Ngự cũng không trả lời.

Đối với lần này, Ảnh Tử fan chỉ có thể suy đoán:

Nhất định là Ảnh Tử lười nham phạm vào!

Đừng quên Ảnh Tử nhưng là có tiền khoa!

Tỷ như hắn rõ ràng có siêu cường hoạ sĩ, nhưng « Death Note » trước hai bộ Manga vẫn luôn không dụng tâm hoạ.

Muốn không phải năm ấy bị Sở Châu Manga gia nghi ngờ, sợ rằng kinh điển như « Death Note », Ảnh Tử cũng sẽ không cho thấy hắn mạnh nhất hoạ sĩ, mà là tiếp tục qua loa lấy lệ đối đãi.

Liền mẹ nó không bán kiện như vậy tự do phóng khoáng Manga gia!

Bây giờ thấy Ảnh Tử rớt cuộc truyền ra tân tác tin tức, những người ái mộ rớt cuộc có thể thở phào nhẹ nhõm:

"Xem ra còn sống."

"Tam bạn gay trung liên số Tiệp Ngự tối cần cù, nhưng cho dù là Sở Cuồng lão tặc danh tiếng thúi như vậy, nhân gia tiểu thuyết đôi mới cũng là phi thường ra sức, duy chỉ có cái này Ảnh Tử không có một thân tài hoa lại luôn nghĩ thế nào lười biếng làm sao tới."

"Thiếu chút nữa cho là hàng này sau này chuyển chức xen vào họa sĩ rồi."

"Từ « Death Note » kết thúc sau, cũng liên Sở Cuồng viết tiểu thuyết thời điểm, có thể ở xen vào họa sĩ một cột thấy Ảnh Tử tên, hết lần này tới lần khác hàng này họa sĩ hay lại là biến thái như vậy."

"Bất quá này tân Manga đề tài rất có ý tứ a!"

"Lại là trình thám Manga, Lam Tinh có cái gì rất hỏa trình thám Manga sao?"

"Cho tới bây giờ không có trình thám Manga đại hỏa quá."

"Ảnh Tử sẽ không phải là nhìn « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » , cho nên mới suy nghĩ họa trình thám Manga chứ ?"

"Này ba coi như là cùng Sở Cuồng lão tặc liên động sao?"

"Nhân gia Tiệp Ngự bài hát kia « Chương Thứ 7 Của Đêm » mới kêu liên động, Ảnh Tử này nhiều lắm là coi như là cộ trình thám nhiệt độ."

"Không khỏi không thừa nhận, coi như ta đôi trình thám không có hứng thú, thấy Ảnh Tử hạ bộ tác phẩm muốn vẽ trình thám Manga, ta còn là có muốn nhìn dục vọng, dù sao hàng này Manga sáng tác tiêu chuẩn là thực sự không lời nói."

"Không nghĩ tới Ảnh Tử cũng phải họa trình thám rồi, hấn giống như là Manga giới Sở Cuồng, cái gì đề tài cũng sẽ!"

"Liên đề tài xem qua rộng rãi mà nói, tam bạn gay cũng thật toàn năng, mong đợi « Thám tử Kindaichi » !"

" "

Đến gần một năm biến mất, Ảnh Tử nhân khí cũng không có tổn thất quá lớn hao tổn, hấn fan số lượng vẫn rất nhiều, dù sao Ảnh Tử trước mặt ba bộ Manga đều rất hỏa.

Mà ở fan đang mong đợi.

Bộ này Manga rớt cuộc ở đêm đó bất giờ đúng thượng tuyến ban bố!

Bá bá bá!

Ảnh Tử fan trước tiên mở ra Manga!

Mà ở tân tác nhiệt độ trên bảng.

Bộ này tên là « Thám tử Kindaichi » Manga, cũng nhanh chóng vọt tới Top 5!

Đây chính là danh tiếng mang đến thêm được!

Đừng để ý cái gì đề tài tác phẩm, chỉ cần danh tiếng quá lớn, kia mới vừa phát hành thời điểm, chung quy là có thể trước tiên hấp dẫn đến vô số độc giả.

Thậm chí không chỉ là độc giả.

Bộ lạc trên website một ít đồng hành Manga gia, cũng ở đây tò mò mở ra bộ này Manga.

Nếu như là một loại trinh thám Manga, hoặc là đôi một cái, mọi người khẳng định không coi trọng bộ này Manga, bởi vì lựa chọn tài thật sự là quá lạnh môn rồi.

Nhưng Ảnh Tử trước mặt Manga đề tài cũng không đoán có nhiều hấp dẫn, kết quả chính là một bộ so với một bộ hỏa!

Như vậy điều kiện tiên quyết, không ai dám tùy tiện nghĩ rằng bộ này Manga có thể hay không hỏa .

Nhưng mà.

Làm trong nghề Manga các nhà nhìn xong trước mặt bộ phận liên tái nội dung lúc, biểu tình lại không hèn mà cùng gian trở nên do dự.

Nói như thế nào đây?

Bộ này Manga rất tốt!

Nội dung cốt truyện chất lượng cực cao!

Trinh thám bộ phận rất là Hardcore!

Nhưng .

Ảnh Tử tựa hồ cũng không có thoát khỏi trinh thám Manga phát tán ra cái loại này Tiểu chúng khí tức?

Hoặc có lẽ là, chỉ thoát khỏi một bộ phận?

Tóm lại nhìn cảm giác cùng tưởng tượng không cùng một dạng.

Có lẽ chỉ là bởi vì nội dung cốt truyện còn không có hoàn toàn mở ra?

Đồng hành Manga các nhà như có điều suy nghĩ.

Manga bình luận khu.

Bình luận phi thường náo nhiệt.

Nhưng trong đó trả lời suất cao nhất hai cái hấp dẫn thiếp, lại biểu lộ ra độc giả hoàn toàn bất đồng hai loại thái độ.

Loại thứ nhất:

"Ảnh Tử quả nhiên vẫn là như vậy ngu bức, quang mở đầu chất lượng mà nói đây tuyệt đối là ta xem qua tốt nhất trinh thám Manga, trinh thám bộ phận có vài phần bản cách mùi vị, nội dung cốt truyện thiết trí phi thường chặt chẽ cẩn thận, họa phong hay lại là như vậy điều tạc thiên, đoạn thứ nhất có sự tình tiết cũng khúc khuỷu, mong đợi đến tiếp sau này phát triển!"

Loại thứ hai:

"Họa phong quả thật vô địch, trinh thám cũng quả thật rất xuất sắc, nhưng trinh thám đồ chơi này thật giống như thật không phải ta thức ăn, thử nhìn

một chút tới cũng cảm giác sức hấp dẫn một dạng lại ngấm nhìn ngấm nhìn phía sau sẽ có cái gì có ý tứ xoay ngược lại."

Đánh giá tuyệt đối không tính là thấp!

Chính là độc giả bình luận hai loại thái độ, rất có nhiều chút ý vị sâu xa.

Mà lúc đó Lâm Uyên ngồi ở trước máy vi tính nhìn bình luận, biểu tình cũng không có quá nhiều ngoài ý muốn.

Bộ này Manga thích hợp dùng để toàn nhân phẩm cảm tiếng tăm.

Muốn nhiệt độ nổ mạnh, quả nhiên vẫn là được « Thám Tử Conan » mới được.

Tử Thần học sinh tiểu học cố sự, mới thật sự là Ảnh gia đình, dù là không yêu trình thám nhân cũng có thể nhìn nồng nhiệt, bởi vì Conan vô luận nhân thiết hay lại là nội dung cốt truyện ngưỡng cửa đều rất thấp, trang bức không khí cùng thoải mái điểm bố trí cũng phi thường thông tục hóa.

"Qua một thời gian ngắn liền đem Conan lấy ra đi."

Lâm Uyên đóng lại máy tính lúc, nội tâm đã có kết luận.

---

ps: Cảm tạ 【mãnh chín tuổi】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, hôm nay một mực ở ngôi xe, càng được quá muộn, tối nay ngủ một giấc thật ngon, canh ba ngày mai bùng nổ, bốn càng không dám hứa chắc, nhưng sẽ làm hết sức, yêu cầu bốn nguyệt bảo đảm không thấp hơn phiếu hàng tháng!

// thua, 7h sáng check ko có chương. giờ đi làm về up

Mời đọc truyện

Bốn Tê Tu Chính Là Tiện Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 708: Khen ngợi không gọi tọa

Sau đó thời gian, « Thám tử Kindaichi » tiếp tục liên tãi, càng ngày càng nhiều nội dung đổi mới đi ra.

Tinh Không Vỡng bên trên.

Chấm điểm đi ra.

Bộ này tên là « Thám tử Kindaichi » Manga chấm điểm lại hiếm thấy đạt tới 95 phân!

Tiếng tăm nổ mạnh!

Đây là Ảnh Tử trước mắt phát hành mấy bộ Manga trung chấm điểm cao nhất một bộ, Truy càng bộ này Manga độc giả đổi bộ này Manga nội dung cốt truyện càng ngày càng hài lòng, thậm chí có rất nhiều người nói, bộ này « Thám tử Kindaichi » là Lam Tinh toàn bộ trình thám Manga trung chất lượng xếp hạng thứ nhất Thần Tác!

Nhưng kỳ quái là .

Rõ ràng bộ này Manga chấm điểm là Ảnh Tử trước mắt đã phát hành bốn bộ Manga trung tiếng tăm cao nhất một bộ, hết lần này tới lần khác bộ này Manga nhiệt độ, tựa hồ cũng không có như cùng đem chấm điểm cùng tiếng tăm một loại nổ mạnh đứng lên!

Vừa vặn ngược lại.

Ở Kindaichi tiếng tăm tăng lên không ngừng đồng thời, bộ này Manga nhiệt độ lại so với ngày đầu tiên có chút ngã xuống?

Không sai, liền là tại hạ ngã!

Tân tác trên bảng bài danh, Kindaichi do thủ ngày thứ nhất, dần dần rơi đến thứ hai.

Mà vượt qua Ảnh Tử là, là một cái danh tiếng so với Ảnh Tử yếu một ít Manga gia phát hành tân tác.

Nhìn dáng dấp hạng ba nhiệt độ cũng ở đây hướng Kindaichi không ngừng đến gần, nói không chừng qua mấy ngày là có thể đem Kindaichi cho chen đến thứ ba đi?

Lần này hình thức đã rất rõ ràng.

Ảnh Tử tân Manga, khen ngợi không gọi tọa a!

Bên này là chấm điểm cùng tiếng tăm khen ngợi như nước thủy triều, bên kia nhưng lại là bài danh cùng nhiệt độ Trục Nhật hạ xuống!

Ở lúc trước này gần như là không có khả năng chuyện phát sinh.

Không nghĩ tới Ảnh Tử Manga cũng có khen ngợi không gọi tọa một ngày!

Trong nghề rớt cuộc không do dự nữa cùng hoài nghi

"Trình thám quả nhiên là Tiểu chúng, coi như là Ảnh Tử cũng không có biện pháp cứu cái này phân loại sốt nhẹ độ cùng thấp chú ý."

"Tiếng tăm khá hơn nữa, lượng tiêu thụ không đủ cũng là uổng công a!"

"Lần này Ảnh Tử chọn sai rồi đề tài a."

"Ảnh Tử cho là hẳn coi như họa trình thám loại này Tiểu chúng đề tài độc giả cũng sẽ chấp nhận nợ nần, kết quả chứng minh hẳn bành trướng."

"Họa sĩ quả thật được, nội dung cốt truyện quả thật được, tất cả mọi người đều thừa nhận bộ này Manga rất ưu tú, nhưng như vậy đề tài nhất định vô Pháp Nhã tục cùng nhau thương thức."

"Châm điếm cao là bởi vì không thích xem bộ này Manga cũng bỏ."

"Châm điếm cao là bởi vì bỏ bộ này Manga độc giả cũng không thể đánh cái gì không sai biệt cho lắm, nhân vì mọi người đều biết bộ tác phẩm này thực ra rất tốt, từ nội dung cốt truyện cùng họa sĩ liền nhìn ra được, giống như mỗi bộ đạo diễn dụng tâm quay chụp điện ảnh như thế, vô luận tình cảnh hay lại là ống kính đều là Nhất Lưu tiêu chuẩn, không biết sao mọi người xem bắt đắ kính a."

"Ảnh Tử sập tiệm."

" "

Thực ra đối với một loại Manga gia mà nói này thành tích coi như không tệ. Nhưng đối với Ảnh Tử loại này cấp bậc Manga gia mà nói, này thành tích tuyệt đối coi như là sập tiệm.

Liên nhiệt độ so sánh.

Ảnh Tử bốn bộ Manga, nhiệt độ cao nhất là « Death Note » .

Nhiệt độ thấp nhất chính là chỗ này bộ Kindaichi.

Cứ việc Kindaichi tiếng tăm so với « Death Note » còn cao ra một nước.

Đến gần thời gian một năm không bước phát triển mới Manga.

Rất dài chờ đợi, không đề cho Ảnh Tử fan chạy mất.

Mà « Thám tử Kindaichi » lại bởi vì đề tài ít lưu ý Tiểu chúng nguyên nhân, đưa đến Ảnh Tử fan chạy mất.

Thấy rằng này.

Những thứ kia thích bộ này Manga độc giả fan thậm chí bắt đầu lo lắng

Ảnh Tử sẽ sẽ không thái giám xuống « Thám tử Kindaichi » ?

Manga độc giả cũng coi là trải qua bách chiến.

Bọn họ rất rõ!

Có chút Manga gia ở gặp phải tân tác lượng tiêu thụ tạm được thời điểm, thường thường sẽ cắt đứt tác phẩm mở hồ mới.

Nhất là Ảnh Tử loại này xuất đạo gần đở thậm Manga gia!

Trước mặt ba bộ Manga một bộ so với một bộ hỏa, đột nhiên gặp phải bộ thứ tư Manga thành tích đề mê, khen ngợi không gọi tọa.

Chênh lệch cực lớn bên dưới, Ảnh Tử có thể chịu được loại đả kích này?

Lâm Uyên dĩ nhiên chịu được loại đả kích này.

Cái gì phác nhai không phác nhai, rõ ràng « Thám tử Kindaichi » là một bộ rất hỏa Manga.

Chỉ là mọi người theo bản năng cảm bộ này Manga nhiệt độ đôi ngọn « Death Note » rồi mà thôi.

Đuổi theo một bộ so với, bộ này Manga thành tích thì không được.

Nhưng phải đặt ở toàn bộ Manga vòng, bộ này Manga thành tích vẫn là rất không tệ, hưởng chi tiếng tăm vẫn như thế được!

Ngược lại Lâm Uyên không tính cắt đứt bộ này Manga.

Vậy đối với chân chính thích bộ này Manga độc giả, tổn thương quá lớn.

Tiếp tục liên tái liền xong chuyện rồi.

Trên thực tế.

Không chỉ có độc giả lo lắng Ảnh Tử thái giám.

Thấy « Thám tử Kindaichi » thành tích, La Vi cùng Kim Mộc cũng dò xét thái độ của Lâm Uyên

"Ngài cần nhắc qua mở hồ mới sao?"

Lâm Uyên gật đầu.

Kim Mộc hơi biến sắc mặt.

Bên cạnh La Vi vội la lên "Kia « Thám tử Kindaichi » làm sao bây giờ?"

Lâm Uyên chuyện đương nhiên nói "Tiếp tục liên tái."

Kim Mộc thở phào nhẹ nhõm "Vậy ngài còn cần nhắc mở hồ mới ."

Lâm Uyên hỏi ngược lại "Ai nói chúng ta một lần cũng chỉ có thể mở một cái hồ?"

Kim Mộc kinh ngạc.

La Vi cũng sợ hết hồn

"Song khai?"

Lâm Uyên cười "Chính là cái đạo lý này, tóm lại « Thám tử Kindaichi » là tuyệt đối sẽ không cắt."

" "

La Vi cùng Kim Mộc biểu tình cũng trở nên cô quái.

Hai người chính muốn nói điều gì, điện thoại của Kim Mộc vang lên.

Kim Mộc ra đi nghe điện thoại.

Tiếp điện thoại xong, Kim Mộc trở lại phòng làm việc, sắc mặt tựa hồ khó coi đáng vẽ.

La Vi hỏi "Thế nào?"

Kim Mộc cả giận nói "Bộ lạc Manga bên kia ám chỉ chúng ta thái giám « Thám tử Kindaichi » mở hồ mới."

La Vi chính đang vẽ tranh, tay bỗng nhiên dừng lại, không muốn tiếp tục vẽ, lạnh lùng nói

"Bộ lạc Manga lúc trước không phải là cho tới nay không nhúng tay vào sự tình ấy ư, trên hợp đồng cũng có quy định, Website không được quấy nhiễu sáng tác, bọn họ ám chỉ chúng ta cắt đứt Manga, đối những Truy đó càng Manga độc giả rất không công bình!"

La Vi vẫn là rất thích « Thám tử Kindaichi » .

Chỉ nàng tình cảm cá nhân mà nói, căn bản không nguyện ý cắt đứt bộ này Manga, mà bộ Manga mặc dù thành tích không bằng Anh Tử tiền tam bộ tác phẩm, nhưng cũng không có một cái muốn thái giám mức độ.

Lâm Uyên cũng khẽ cau mày.

Bộ lạc Manga hơi quá giới rồi.

Kim Mộc than thở "Bọn họ dĩ nhiên biết hợp đồng, cho nên chỉ là cho cái đề nghị, ta đã cự tuyệt, đây chính là thuần túy tư bản hành vi rồi, bọn họ cho là chúng ta mở hồ mới có thể so với « Thám tử Kindaichi » càng kiếm tiền."

La Vi bĩu môi "Vậy cũng không thể chỉ mới nghĩ đến kiếm tiền, liền nhà mình người sử dụng cũng không tôn trọng."

"Bọn họ đổi chủ quản ."

Kim Mộc bất đắc dĩ.

Nếu như là Hàn Tể Mỹ phụ trách bộ lạc Manga, hẳn làm không ra loại chuyện này.

Cái này tân chủ quản không lớn được.

Lâm Uyên bỗng nhiên nói "Vậy thì mở hồ mới đi, theo chân bọn họ trao đổi một chút."

"Thật muốn song khai?"

Kim Mộc cùng La Vi cũng có chút bận tâm.

Lâm Uyên gật đầu.

La Vi nói "Kia hai bộ Manga tốc độ đổi mới cũng sẽ được ảnh hưởng."

Kim Mộc bổ sung "Song khai bên dưới, sáng tác tinh lực cũng có thể theo không kịp, rất dễ dàng lẫn nhau liên lụy, đưa đến người sự chú ý không thể tập trung ở một bộ Manga bên trên."

Phải biết « Thám tử Kindaichi » loại này Manga là rất ăn nội dung cốt truyện.

Cũng không đủ ý tưởng thời gian, nội dung cốt truyện chất lượng rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

"Không sao."

Lâm Uyên đã sớm quyết định chủ ý.

Kim Mộc từ trước đến giờ là khoảng đó không được ông chủ quyết định, hẳn cũng không có tiếp tục giữ vững "Kia hồ mới lựa chọn tài là cái gì?"

Mỹ thực?

Thì đâu?

Hoặc là kéo dài trước thành công con đường, họa « Death Note » loại này
kiếm tầu thiên phong trí đấu hình tà đạo Manga?

"Trình thám."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Phốc!

La Vi thiếu chút nữa ngã xuống.

Kim Mộc cũng vẻ mặt mộng bức "Cái gì?"

Lâm Uyên chỉ có thể lặp lại một lần "Trình thám."

La Vi" ."

Kim Mộc" ."

Hồ mới hay lại là trình thám Manga?

Ảnh Tử Lão Sư, là người có cái gì không đúng hay là chúng ta có cái gì
không đúng?

Mời đọc truyện

Bôn Tể Tu Chính Là Tiệp Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 709: Hấn nói hấn không chấp nhận

Chấm điểm cao nghe nói kiếm được nữ hữu xinh đẹp à nha: []: kelly kelly
đổi mới nhanh nhất! Không quảng cáo!

Bộ lạc Manga.

Bên trong phòng họp.

Tân chủ quản sắc mặt của Lăng Không lạnh lùng nói: "Bộ lạc bây giờ Manga là trong nghề bài danh cao nhất Website, nhưng ta không hi vọng mọi người vì vậy mà lười biếng, ngành còn có to lớn lên cao không gian, hôm nay ta muốn nhắc xảy ra vấn đề là công ty đúng bộ tác gia hợp đồng quá khoan dung, dĩ nhiên ta không phải nói ta tiền nhiệm không làm tốt, vừa vặn ngược lại là nàng làm tốt vô cùng, dùng tới đãi ngộ điều kiện hấp dẫn đến trong nghề 90% trở lên ưu tú Manga gia tới chúng ta Website, thúc khiến cho chúng ta Website nhanh chóng tráng đại phát triển, nhưng khi chúng ta Website phát triển, có thể cho cung cấp tốt hơn tài nguyên điều kiện, có hay không cũng có nghĩa là bọn họ muốn phục xuất càng nhiều, điểm này ta tiền nhiệm liền không làm tốt, làm ăn chú trọng không là nhân tình, cũng không có bất kỳ một công ty là dựa vào ân huệ làm công đờ mỗi quan hệ tới duy trì."

Dưới đài không người nói chuyện.

Tân chủ quản thứ nhất là đao to búa lớn cải cách công ty chế độ, có rất rõ ràng "Đi Hàn Tế Mỹ" hóa khuynh hướng.

Đây cũng là sự tình rất bình thường.

Tân chủ quản cũng không thích bị người khác nói là tới bộ lạc Manga hái quả đào.

Hấn cấp thiết muốn phải đem Website làm tốt hơn, từ đó chứng minh so với hấn Hàn Tế Mỹ thích hợp hơn ngồi ở trước mặt vị trí.

Lời mở đầu sau đó.

Lăng Không nhìn Hương Hữu trong tay Phó Tổng Biên: "Ảnh Tử bên kia giao thiệp như thế nào đây?"

Phó Tổng Biên mặt lộ vẻ khó xử: "Bọn họ không muốn đem « Thám tử Kindaichi » chém eo."

Lăng Không cau mày: "Người không có đem lời nói rõ ràng ra sao, ta có thể cho bọn hấn tốt nhất hợp đồng, nhưng bây giờ Ảnh Tử tác phẩm không xứng với hấn đãi ngộ, ta yêu cầu hấn xuất ra cao giá hơn giá trị, chúng Minh Công tư ở trên hợp đồng đối với hấn nhượng bộ là đáng giá."

"Nói rõ ."

Phó Tổng Biên cười khò: "Nhưng Ảnh Tử Lão Sư sẽ không nghe công ty chúng ta . Hàn Thủ Tịch . Khụ, Hàn Tể Mỹ đã từng biểu thị bộ lạc Manga sẽ cho cùng Ảnh Tử lớn nhất sáng tác tự do ."

"Bây giờ các người hiểu chưa?"

Ánh mắt của Lăng Không quét qua toàn trường: "Ta vị kia tiền nhiệm đem Manga các nhà cũng làm hư rồi, nhất là đầu Manga gia, hẳn muốn tiếp tục họa dĩ nhiên có thể, nhưng đề cử cường độ muốn thích hợp hạ xuống, cho đến hẳn ý thức được chính hẳn một thành tích, thật có lỗi với hẳn đãi ngộ, ta lý niệm tin tưởng các người đã vô cùng rõ ràng rồi: Tiếng tăm ở lượng tiêu thụ trước mặt không đáng giá một đồng, Sau này đây cũng là chúng ta Website lý niệm."

"Cái kia ."

Phó Tổng Biên mở miệng: "Nhưng Ảnh Tử đáp ứng mở lại tân một bộ tân Manga."

"Song khai?"

Còn lại biên tập rít rít lộ xảy ra ngoài ý muốn thần sắc.

Một tên trong đó biên tập có chút do dự một chút, nói:

"Ảnh Tử Lão Sư có thể quyết định song khai, nói rõ mặc dù hẳn chưa có hoàn toàn dựa theo ngài yêu cầu đi làm, nhưng đúng là vẫn còn nhượng bộ một bước, Ảnh Tử Lão Sư trước ba bộ Manga, cũng không có đối công ty nhượng bộ quá ."

Bên cạnh không ít người đi theo gật đầu.

Đang ngồi có rất nhiều đều là Hàn Tể Mỹ thời kỳ lão biên tập.

Những thứ này lão biên tập đều biết, Ảnh Tử cùng bộ lạc Manga trao đổi thời điểm, thái độ là tương đối cường thế.

Lúc trước « Vua đầu bếp Souma » phát hành trước, Hàn Tể Mỹ liền từng khuyên Ảnh Tử đổi chủ ý, bởi vì mỹ thực Manga thị trường không tốt.

Nhưng Ảnh Tử căn bản không lý tới.

Lần này Ảnh Tử nguyện ý song khai, quả thật có thể lý giải vì nhượng bộ một bước, đã là phi thường làm khó được.

"Ừm."

Lăng Không sắc mặt hơi tĩnh lại: "Nếu như là như vậy, vậy cũng có thể, Manga gia với những thứ kia chua hủ văn nhân rất giống, sĩ diện hảo ta có thể lý giải, ta cũng có thể cho bọn hẳn mặt mũi này . Tân tác đề tài là cái gì?"

"Trình thám ."

Phó Tổng Biên thanh âm rất nhỏ.

"Cái gì?"

Lăng Không lấy vì mình nghe lầm.

"Trình thám ."

Phó Tổng Biên thanh âm nhỏ hơn rồi, giống như con muỗi, nhưng toàn trường lại nghe chân thiết.

Quét quét quét!

Tùng cái sắc mặt trong nháy mắt cổ quái.

Lăng Không khóe mắt hung hăng hơi nhúc nhích một chút.

Trêu chọc ta?

Tiếp tục viết trình thám?

Người nào không biết « Thám tử Kindaichi » thành tích không được, chính là xuất hiện ở "Trình thám" hai chữ này bên trên?

Đồ chơi này quá nhỏ chúng rồi!

Kết quả hẳn tác vẫn cùng trình thám giang lên, phảng phất nhất định phải dùng trình thám chứng minh chính mình như thế, đâu thiết rồi tinh rồi mù!

"Ta cảm thấy được Ảnh Tử làm như vậy cũng là có thể lý giải, thực lực của hẳn mạnh vô cùng, tiếp tục họa trình thám khẳng định là bởi vì hẳn đã tổng kết « Thám tử Kindaichi » giáo huấn."

Trước vị kia nói Ảnh Tử nhượng bộ một bước tổng biên tập kiên trì đến cùng mở miệng nói.

"Im miệng!"

Lăng Không lạnh lùng cắt đứt đối phương: "Hoặc là đổi đề tài, hoặc là hạ xuống hợp đồng đãi ngộ, còn có . Liền như vậy, lần này ta tự mình với hẳn nói!"

"Nhưng là ."

"Ta không nghĩ lặp lại lần thứ hai!"

Lăng Không lạnh lùng nói: "Các người quản cái này gọi là nhượng bộ sao, ta cảm thấy được đây là đang khiêu khích, hẳn căn bản không phải ở giải quyết vấn đề mà là ở một cái có vấn đề trên đường càng đi càng xa!"

Mọi người không dám nói tiếp nữa.

Trong mơ hồ, mọi người nghe được Lăng Không nóng nảy gầm nhẹ một tiếng: "Có bị bệnh không."

Phòng làm việc bộc phát an tĩnh.

Manga bộ lạc trước sau hai cái chủ quản là hai loại hoàn toàn bất đồng lãnh đạo phong cách.

Hàn Tể Mỹ dụ dỗ, nói ân huệ, cùng Manga gia hoà mình.

Khuyết điểm là có lúc quá chú trọng ân huệ, cho Manga gia ưu đãi vượt ra khỏi nghề tiêu chuẩn.

Lăng Không là thuần túy lợi ích trên hết, chú trọng quy tắc.

Hắn và Manga gia hợp tác, là thuần buôn bán tính chất, không thể nào nói nhân tình gì.

Trên thực tế.

Lãng Không ở thay thế Hàn Tê Mỹ trước, phụ trách ngành công trạng tốt vô cùng.

Hắn cũng không phải là năng lực không được, dựa vào công ty quan hệ mới thay thế Hàn Tê Mỹ cái loại này bọc mũ.

Nói cứng hắn có cái gì điếm đen?

Toàn bộ công ty đều biết, đây là một cái vì mục đích không chọn thủ đoạn nhân, Hàn Tê Mỹ chính là chỗ này sao nghĩ việc.

Đương nhiên.

Trong đó còn có càn Đại Lý do.

Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

La Vi nhìn về phía một đám trợ thủ:

"Tiếp theo « Thám tử Kindaichi » đổi mới muốn tăng tốc, tất cả mọi người đều muốn tham dự hội họa, các người đi theo Ảnh Tử Lão Sư học tập lâu như vậy, cũng phải có độc lập hội họa năng lực, đồng thời chúng ta muốn mở một cái hồ mới."

Chúng người hưng phấn gật đầu!

Nơi này liền muốn nói đến phòng làm việc thường ngày rồi.

Lâm Uyên là Manga tác giả cùng với chủ bút, đồng thời hắn vẫn La Vi sư phụ, thường thường dạy La Vi họa Quốc Họa.

Ngoại trừ Quốc Họa, Lâm Uyên cũng sẽ dạy La Vi họa Manga.

Sư giả hào quang bao phủ bên dưới, La Vi Manga kỹ thuật tăng lên rất nhanh, đã có lần nữa cho Lâm Uyên viết thay tư cách.

Mà ở lúc rảnh rỗi, Lâm Uyên cũng sẽ dạy phòng làm việc còn lại các trợ thủ họa Manga.

Sư giả hào quang khởi động, hắn mấy năm này từng bước từng bước dạy dỗ bên dưới, các trợ thủ hội họa năng lực, đã được đến rồi bay vọt tính đề cao!

Bây giờ mọi người cũng không kịp chờ đợi muốn đại triển thân thủ!

Trời mới biết bọn họ đã với Ảnh Tử Lão Sư học tập đến mức nào!

Mà Lâm Uyên làm như thế, đương nhiên là có nguyên nhân.

Bởi vì hắn sau này phải ra Manga nhiều vô cùng, một người họa không tới, cộng thêm La Vi cũng không được, cho nên phải nhất định đào tạo được càng nhiều người giúp.

Dưới tình huống bình thường, Lâm Uyên là không có biện pháp ở trong vòng mấy năm đào tạo được một nhóm hội họa cao thủ.

Bất luận kẻ nào cũng không thể làm được!

Nhưng lại lệch Lâm Uyên có Sư giả hào quang loại này biến thái Hack!

Cho nên bây giờ phòng làm việc, tùy tiện một cái trợ thủ, hội họa thực lực đều đã phi thường kinh khủng!

Ảnh Tử phòng làm việc đám này tiểu nếu như trợ thủ đi ra ngoài, không nói độc lập sáng tác Manga, ít nhất làm một cái ưu tú thuần họa sĩ là dư dả!

Đám người này đồng thời hợp tác sáng tác lời nói, sáng tác tốc độ sẽ là chưa từng có trong lịch sử!

Nói cách khác.

Lâm Uyên phòng làm việc, tuyệt đối là Lam Tinh còn lại một nhà bất kỳ Manga phòng làm việc cũng không cầm ra Thiên Vương cấp họa sĩ đội hình!

Căn này Tiểu Tiểu phòng làm việc!

Ồ đến một đám chưa rời núi nhưng ở Lâm Uyên Sư giả hào quang bồi dưỡng hạ yên lặng trở mã đến mấy năm họa sĩ!

Kế tiếp.

Những thứ này trợ thủ muốn chính thức rời núi rồi!

Đừng nói song khai!

Chính là tam mở, bốn mở, 5 mở thì như thế nào!

Chỉ cần Lâm Uyên bên này nội dung cốt truyện cùng phân kính theo kịp!

Coi như dưới mắt nhiều hơn nữa mở mấy cái hố, Lâm Uyên cũng hoàn toàn có thể không chế cục diện!

Kia đối với Lâm Uyên mà nói, nội dung cốt truyện cùng phân kính sẽ là vấn đề sao?

Những đồ chơi này nhi, khác Manga gia khả năng được đủ loại minh tư khổ tượng, nhưng Lâm Uyên trong đầu, những thứ này có thể tất cả đều là có sẵn a!

Khẽ mỉm cười.

Lâm Uyên nhìn La Vi động viên đến mọi người.

Bên cạnh.

Kim Mộc lại nhận được một cú điện thoại: "Bộ lạc Manga đánh tới."

Vừa nói, Kim Mộc đi căn phòng cách vách nghe điện thoại.

Lâm Uyên vừa nhìn La Vi cùng trợ lý môn trao đổi, một bên dựa cửa nghe một hồi.

Kim Mộc cùng đối phương trao đổi, thật giống như rất không vui dáng vẻ.

Trong mơ hồ, Lâm Uyên nghe được cùng Kim Mộc nói chuyện điện thoại

nam nhân ở rống giận: "Nghe không hiểu tiếng người đứng không, một mình người Tam Lưu người đại diện còn chưa có tư cách cùng ta trao đổi, ở ta mắng chửi người trước, cho người ông chủ nói với ta!"

"Được."

Kim Mộc gắng chịu nhục, phảng phất chuyện gì cũng không phát sinh một dạng nhìn về phía Lâm Uyên: "Ông chủ, bộ lạc Manga bên kia tân chủ quản muốn cùng ngài nói chuyện điện thoại."

"Ừm."

Lâm Uyên nghe điện thoại: "Ta là Ảnh Tử."

"Ảnh Tử Lão Sư, ta là bộ lạc Manga tân chủ quản Lăng Không, liên quan tới người tân Manga ta có một ít ý tưởng."

"Không cần."

Lâm Uyên bình tĩnh nói: "Ta quyết định hủy bỏ cùng bộ lạc Manga hợp tác."

"Cái gì?"

Đôi điện bỗng nhiên sôi sục.

Bên cạnh Kim Mộc cũng biểu tình biến đổi.

La Vi cùng với chúng các trợ thủ càng là trở mắt nhìn nhau.

Ảnh Tử Lão Sư nói cái gì?

Hủy bỏ cùng bộ lạc Manga hợp tác?

Lâm Uyên giọng vẫn không có gợn sóng:

"Liên quan tới lập tức bộ này Manga hợp tác, chúng ta có thể giải ước."

"Ảnh Tử!"

Đôi điện thanh âm lạnh xuống: "Bây giờ ngươi rất không bình tĩnh, chúng ta có thể tìm một chỗ ngồi xuống tới gặp mặt nói chuyện, ta rất tôn trọng ngươi, hi vọng ngươi cũng có thể tôn trọng ta."

"Ta rất tôn trọng ngươi."

Lâm Uyên nói: "Hi vọng ngươi cũng có thể học được tôn trọng « Thám tử Kindaichi » bộ tác phẩm này, học được tôn trọng các người Website người sử dụng, trọng yếu nhất là, ngươi được tôn trọng ta người đại diện."

" "

Đôi phương trầm mặc mấy giây, thanh âm trở nên cực độ trầm thấp kiềm chế: "Quả thật có chút không vui, nhưng ta một hồi có thể tự mình với hấn nói lời xin lỗi, không cần phải nói giải ước loại này nói lấy, ngươi rời đi bộ lạc Manga đem sẽ không nơi có thể đi, cái này thị trường do chúng ta bộ lạc định đoạt, nhưng chúng ta Website cũng cần loại người như ngươi mới, đây là cùng thắng, không nên bị phần nộ hướng bất tỉnh đầu não, phá hủy chính mình tiền đồ."

Một nấc thang, một cái uy hiệp, ân uy tịnh thi ngoài dậm chu toàn.

Kim Mộc nghe được trong điện thoại thanh âm, liềm mạng hướng Lâm Uyên khoát tay.

"Há, hấn nói: Không chấp nhận ngươi nói áy náy."

Lâm Uyên nhìn Kim Mộc thủ thế, vẻ mặt ta hiểu biểu tình, sau đó dứt khoát lạnh lẽo cúp điện thoại.

Phòng làm việc hoàn toàn yên tĩnh.

La Vi cùng các trợ thủ ngay cả hô hấp đều cẩn thận.

Ảnh Tử Lão Sư lại thật muốn cùng bộ lạc Manga giải ước rồi?

Lâm Uyên biểu tình rất bình tĩnh, nhưng mọi người có thể mơ hồ cảm nhận được phòng này bên trong kinh khủng áp suất thấp, trong lúc nhất thời không ai dám nói chuyện!

Kim Mộc trực tiếp cho liên quan bối rối!

Đại ca!

Anh ruột!

Ta không phải cự tuyệt tiếp nhận nói xin lỗi!

Ta khoát tay là mẹ nó cho người khác đoạn tuyệt với bộ lạc a!

---

ps: Cảm tạ 【 duyên ở chia lia 】 đại lão Bạch Ngân Minh, ■■■? ? ■●, cho đại lão quý, một mực cấp cho quyền sách to lớn ủng hộ, này nêu không tăng thêm quả thật không nói được, bản trung tuần tháng khoảng đó bắt đầu bùng nổ, ngài uống trước ly Cappuccino, ô bạch bên này tiếp tục viết!

Mời đọc truyện

Bồn Tể Tu Chính Là Tiện Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 710: Toàn diện đuổi ra khỏi

Chăm điểm cao nghe nói kiếm được nữ hữu xinh đẹp à nha: []: kelly kelly
đổi mới nhanh nhất! Không quảng cáo!

Bầu không khí lạnh không được.

Phòng làm việc đại sảnh nhiệt độ phẳng phát hạ xuống băng điểm.

Không biết qua bao lâu.

Bên trong đại sảnh bỗng nhiên vang lên một đạo gào thét bi thương:

"Ta tiếp nhận nói xin lỗi a, hửn một cái bộ lạc cao tầng nguyện ý buông
xuống dáng vẻ theo ta một cái tiểu người đại diện nói xin lỗi, ta có cái gì
không thể tiếp nhận!"

Phốc xuy!

Cứng ngắc bầu không khí bỗng nhiên bị phá vỡ, La Vi không nhịn được
cười ra tiếng.

Lâm Uyên nói: "Này không phải cự tuyệt ý tứ?"

Đang khi nói chuyện, Lâm Uyên còn học tập Kim Mộc, làm một khoát tay
động tác.

"Ha ha ha ha ha ."

Còn lại trợ thủ cũng nhịn không được bật cười.

Ảnh Tử Lão Sư đây là cái gì xí nghiệp cấp năng lực hiểu?

Kim Mộc giậm chân: "Ta rõ ràng là cho người không nên cùng bọn họ náo
bài . Ta hiểu được, người cứ giả vờ đi! Chiêu này đôi ta đã vô dụng, ta sẽ
không lại bị người lừa!"

Kim Mộc đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ rồi!

Lâm Uyên: " ."

Xem ra lần này diễn kỹ chưa tới mức?

Mí mắt vừa nhấc.

Lâm Uyên vượt qua Kim Mộc, nhìn về phía mọi người: "Vây các người tiếp
nhận sao?"

"Không chấp nhận."

La Vi nhỏ mở miệng cười.

Chúng trợ thủ nhìn về phía Kim Mộc, lại nhìn một chút Lâm Uyên, thanh
âm mặc dù loạn, nhưng âm điệu nhất trí cao:

"Không chấp nhận!"

Kim Mộc hộc mắt đỏ một chút: "Ta có thể cảm ơn các người nha, nhìn đem
các người từng cái có thể, quay đầu không địa phương ăn cơm xem các

ngươi thế nào khóc, không hợp tác với bộ lạc, chúng ta phía sau Manga đi đâu thì liên tái đi!"

"Đừng để ý đến hắn.

"

Ánh mắt vượt qua Kim Mộc.

Lâm Uyên nhìn về phía các trợ thủ: "Không địa phương ăn cơm, ta nuôi dưỡng ngươi môn."

"Ánh Tử Lão Sư vạn tuế!"

Mọi người cuồng tiếu hoan hô.

Vừa mới bắt đầu, thấy Ánh Tử đoạn tuyệt với bộ lạc, mọi người quả thật luống cuống một chút, hiển nhiên đều biết cái vấn đề này nghiêm trọng tính.

Nhưng rất nhanh, mọi người liền trấn định lại!

Nhỏ!

Cách cục nhỏ!

Có cái gì tốt sợ?

Ánh Tử Lão Sư nhưng là Tiệp Ngự!

Đây là chỉ có bên trong phòng làm việc bộ mới biết bí mật!

Tiệp Ngự cùng Ánh Tử có thể là cùng một người, đi theo như vậy yêu nghiệt lẫn lộn, còn mẹ nó sợ không cơm ăn?

Mở ra cái khác loại này không suy nghĩ đùa giỡn.

Hướng chi đang ngồi trợ thủ đều là với Lâm Uyên học qua.

Bọn họ ở tâm lý đã không chỉ có đem mình làm làm là cái gì Manga trợ thủ.

So với cái thân phận này, bọn họ cảm giác mình càng giống như là Ánh Tử Lão Sư đồ đệ!

Liên giống như La Vi!

Ánh Tử dạy bọn họ vẽ một chút, để cho bọn họ đi đến khả năng cả đời cũng không đạt tới hội họa trình độ!

Về tình về lý.

Ánh Tử cũng là bọn hắn lão sư!

Tình thầy trò ở Lam Tinh là vô cùng trọng yếu!

Thân làm đồ đệ, kia phải là sư phụ hướng nơi đó, bọn họ hãy cùng đến đâu!

Đương nhiên.

Cái này cũng cùng mọi người nghệ cao nhân gan lớn có liên quan, đám này

Tiểu Trợ tay đi theo Lâm Uyên học một thân bản lãnh, bây giờ nhưng là bành trướng không được.

Thiên Lão Đại.

Địa Lão Nhị.

Bọn họ lão Tam.

Thiên là Ánh Tử, hơn là La Vi, ít nhất ở nơi này bày Manga Tiểu Trợ tay trong tâm khảm là như vậy bại danh không sai, cái này phòng làm việc nhân

đã sớm tự mình tiêu bản Thân Tiên Trận Dung Thiên hạ vô địch.
Làm tới mức này, mọi người ngược lại an ủi lên Kim Mộc rồi, hơi có chút lòng đầy cảm phần.

Chúng ta như vậy ngu bức phòng làm việc, người đại diện còn có thể bị bên ngoài khi dễ?

Không có lý do a!

Lâm Uyên cũng cười an ủi một câu: "Manga Website nhiều như vậy, tùy tiện tìm một cái sản thượng không được sao."

"Đúng vậy!"

La Vi nói: "Bằng vào chúng ta Ảnh Tử Lão Sư danh tiếng, coi như đi còn lại Website, cũng như thường có thể lẫn lộn phong sinh thủy khởi!"

"Chiều ta nói, bộ lạc Manga sở dĩ là trong nghề đệ nhất Website, đó là bởi vì có chúng ta!"

Một cái Manga Tiểu Trợ tay xiên trước thắt lưng: "Chúng ta rời đi, vậy bọn họ cũng đừng nghĩ tiếp tục làm cái này đệ nhất!"

"Không sai!"

Bên cạnh Tiểu Trợ tay nói theo: "Chúng ta đi kia, cái nào Website chính là số một!"

La Vi: ". "

Ai cho các người dũng khí, thật coi chính mình vô địch thiên hạ à?

Kim Mộc: ". "

Từ khi nào thì bắt đầu, đám này Tiểu Trợ tay bành trướng thành này bức dạng?

Lâm Uyên: ". "

Ngay cả ta cũng không dám nói lời này.

Nha.

Cố gắng một chút lời nói, giống như cũng là dám.

Lâm Uyên cười một tiếng: "Phiền toái Kim thúc đi theo bộ lạc Manga giao thiệp giải ước sự tình."

"Cho các người chùi dít đi."

Kim Mộc tức giận nói, chỉ trong lòng là lại có loại háo hức khác thường đang dừng động.

Hắn biết mình đời này tuyệt đối sẽ không phản bội nhân là ai.

Buổi chiều.

Lâm Uyên tiến vào Kim Mộc phòng làm việc.

Kim Mộc thật giống như đang cùng luật sư gọi điện thoại.

Thấy Lâm Uyên, hắn tạm thời cúp điện thoại, bắt đầu nói: "Cải vã lợi hại, Lăng Không bị chúng ta bị chọc tức, trực tiếp ở công ty tuyên bố nói muốn đuổi ra khỏi người —— Lăng Không liền là mới vừa với chúng ta nói chuyện điện thoại gia hỏa."

Lâm Uyên cười nói: "Chúng ta?"

Kim Mộc mắt tròn trắng: "Vậy phải nói thẳng bị người bị chọc tức sao?"

Lâm Uyên hỏi ngược lại: "Người không tức?"

Kim Mộc tránh cái vấn đề này: "Ta theo nhân nghe ngóng, này Lăng Không không đơn giản, hắn nghiệp vụ năng lực rất mạnh, đồng thời hắn ở bộ lạc trụ sở chính có thể lực, chỉ là cụ thể quan hệ thế nào không biết đến, ta hoài nghi hắn là bộ lạc mỗ nhân vật trọng yếu người thừa kế, người hắn biết bộ lạc kích thước bao lớn đi, chúng ta tên đối thủ này thật không đơn giản, hắn nguyện ý vì người theo ta nói xin lỗi thời điểm, ta cũng biết người này là cái ngoan nhân."

"Nhưng bộ lạc cũng không biết Ảnh Tử kích thước bao lớn."

Lâm Uyên tùy ý nói: "Giải ước sự tình, nếu như bọn họ dám không theo như quy củ làm việc, sau này Tiện Ngư cùng Sở Cuồng sắp hết dừng hết tay cùng bộ lạc hợp tác."

"Đỉnh đập quá lớn, Ngân Lam cùng Tinh Mang sẽ đồng ý sao?"

"Dưới tình huống bình thường, không cần đi đến một bước này."

Đây chỉ là Website Manga gia bình thường nhảy hăng, Lâm Uyên không cảm thấy sự tình có cái gì quá không được.

Nhưng mà Lâm Uyên còn đánh giá thấp chuyện này nghiêm trọng tính.

Buổi tối hôm đó.

Bộ lạc Manga xuất thủ!

Ảnh Tử « Death Note » bị che giấu, lý do là giá trị quan đường hướng không chính xác, bị gia trường.

Ngay sau đó « Vua đầu bếp Souma » bị che giấu, lý do là vượt hoàng, bên trong có số lớn bán thịt tình tiết bị gia trường.

Lại sau đó đang ở liên tái « Thám tử Kandaichi » cũng bị che giấu, lý do là nội dung vô cùng kinh khủng, bị gia trường.

Cuối cùng « Vồng Vương » cũng bị che giấu.

Lần này lý do là phụ huynh chính mình tiêu hài nhìn Manga hướng giới tính trở nên không bình thường?

Còn có thể tìm một càng gượng gạo lý do sao?

Tóm lại, Ảnh Tử tác phẩm toàn bộ bị che giấu!

Ảnh Tử ở bộ lạc Manga quan phương tài khoản cũng trực tiếp không lục ra được, phảng phất bộ lạc Manga căn bản không có người như vậy!

Giết địch một ngàn, tổn hại tám trăm!

Đây chính là bộ lạc Manga quyết định!

Phải biết Ảnh Tử này mây bộ Manga, một mực ở giúp bộ lạc Manga kiếm tiền, hai bên là phân chia, bây giờ bộ lạc bên kia là liều mạng không kiếm cái này phân chia cũng phải đoạn Ảnh Tử tài lộ!

Đuổi ra khỏi!

Lăng Không nói được là làm được!

Đây là tới tụt bộ lạc Manga toàn diện đui ra khỏi!

Đây là tới tụt tư bản đoi cá nhân ảnh hưởng lực lượng nghiên ép, ngược lại bộ lạc thua thiệt lên, nhưng Ảnh Tử phần lớn thu nhập cũng đều đến từ những thứ này Manga!

Trong nháy mắt!

Toàn bộ lưới đều bị đột nhiên này động tĩnh kinh hãi, không ai từng nghĩ tới, êm đẹp Ảnh Tử, lại trong một đêm trực tiếp bị bộ lạc Manga phong sát!

Mời đọc truyện

Bôn Tể Tu Chính Là Tiệן Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 711: Quyết liệt

"Này giờ ả là nào kia ra?"

Ảnh Tử bị phong sát, hãy cùng Ảnh Tử trước đột nhiên tuyên bố phải ra tân Manga như thế đột nhiên!

Nhưng nếu như nói lần trước là kinh hi, lần này liền thuần túy là làm kinh sợ!

Vội vàng không kịp chuẩn bị!

Gần như có người cho là đây là cá thảng tư đùa giỡn!

Nhưng khi càng ngày càng nhiều người đi bộ lạc Manga Ảnh Tử, kết quả đủ loại tra vô người này thời điểm, trên mạng động tĩnh hoàn toàn nổ!

"Thật phong sát!"

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Bộ lạc Manga có bị bệnh không, đem Ảnh Tử phong sát, đầu gì Ảnh Tử trước kia cũng là đầu Manga gia a!"

"Coi như Ảnh Tử tân Manga thành tích một dạng cũng không mang chơi như vậy chứ?"

"Đây là nhìn Ảnh Tử tân Manga thành tích một dạng mất đi giá trị lợi dụng, quay đầu đem người đập?"

"Đã bên trên bộ lạc nhiệt lục soát!"

"Ây, nhiệt lục soát đây?"

"Vừa mới Ảnh Tử bị bộ lạc đuổi ra khỏi nhiệt lục soát đi đâu?"

" "

Đám bạn trên mạng thấy Ảnh Tử bị phong sát đề tài nhanh chóng vọt tới nhiệt lục soát số một, nhưng ngay sau đó đề tài liền biến mất.

Thay thế đề nhất đề tài, biến thành nào đó một cái nữ minh tinh xuất quỹ.

Chỉ thề một tiếng !

Chúng ta không quan tâm nữ minh tinh xuất quỹ!

Chúng ta chỉ quan tâm Ảnh Tử tại sao bị phong sát!

Kia mấy bộ Manga hạ giá lý do cũng quá mẹ nó nói chuyện vớ vẩn đi!

Nhất là « Vồng Vương » cái kia!

Này nhìn một cái chính là bộ lạc quan phương thao túng.

Rồi sau đó.

Dư luận lên men trung, bộ lạc Manga ban bố thanh minh:

"Bởi vì hợp đồng điều kiện không cách nào để cho song phương cảm thấy hài lòng, Ảnh Tử Lão Sư chủ động nói lên cùng Bản Công Ty giải ước, Bản

Công Ty đã đồng ý, sau này bộ lạc Manga cùng Ảnh Tử Lão Sư lại không dây dưa nữa."

Thanh minh vừa ra, Ảnh Tử fan nổ!

Giải ước liền giải ước, các ngươi hạ giá Ảnh Tử Manga là mấy cái ý tứ?

Bị rồi hả?

Đầu năm nay có mấy bộ Manga không có bị quá?

Chỉ muốn không phải nguyên tắc vấn đề, loại chuyện này rõ ràng rất dễ dàng xử lý!

Nhưng mà như vậy làm âm ỉ, bộ lạc hiển nhiên là sẽ không để ý tới.

Xác thực nói, cũng không phải hoàn toàn không để ý đến.

Phần này thanh minh bình luận khu.

Có một cái bình luận tự xưng là bộ lạc Manga nhân viên nội bộ:

"Công ty để cho ta khiêm tốn, nhưng ta thật sự là không nhịn được, Ảnh Tử người đại diện quá tham lam, hắn nói lên hợp đồng yêu cầu thật rất quá đáng, hai bên đàm phán lâm vào bế tắc thời điểm kia người đại diện lại dám chia vào người của chúng ta bộ lạc Manga nhân chủ mẹ, ta thừa nhận Ảnh Tử Lão Sư Manga rất tốt, nhưng những phương diện khác ta là thật không dám gạt bừa, ta không tin cái này người đại diện phía sau biểu đạt không phải Ảnh Tử Lão Sư ý tứ, cho nên hủy bỏ hợp tác là tốt nhất kết cục, ta hỏi hoàn điều này nhất định sẽ bị thủ trưởng đổi, nhưng một sức hôm nay không đếm xỉa đến, Ảnh Tử fan tùy tiện mắng ta đi!"

Đây là nội mạc?

Thấy điều này bình luận, rất nhiều bạn trên mạng đều có chút mê hoặc.

Bởi vì Ảnh Tử lòng tham không đáy?

Hoặc là Ảnh Tử người đại diện làm yêu?

Sự tình trở nên khó bề phân biệt đứng lên.

Ai cũng không xác định bộ lạc Manga lời nói, rốt cuộc mấy phần thật mấy phần giả.

Loại này cái vãi chuyện, mãi mãi cũng là không đầu công án.

Mà ở Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên thấy cái này bình luận thời điểm, trực tiếp đối Kim Mộc giơ ngón tay cái lên.

"Ngọa tào!"

Kim Mộc lần này là chân khí đến chủ mẹ rồi: "Ta đều không nghĩ tới ta như thế này mà ngu bức!"

Ta một cái tiểu người đại diện chỉ bộ lạc Manga nhân mạng còn đi?

Trả đũa thật có một tay!

Rõ ràng là ta bị Lăng Không đồ ập xuống mạng nửa ngày!

Phàm là điện thoại di động ta lúc ấy lục cái âm .

Đương nhiên không thu âm.

Kim Mộc chỉ có thể tự thượng tuyến sấp lá cà, trực tiếp gửi bài giải thích đây là tới tự đối thủ bên, thuận tiện tố cáo một chút bộ lạc Manga bá đạo hạnh vì.

Làm xong hết thấy các thứ này, Kim Mộc quay đầu, phát hiện Lâm Uyên cũng đổ bộ bộ lạc.

"Người là sao rồi?"

"Không làm gì."

"Cho ta nhìn xem."

Kim Mộc xít lại gần nhìn một cái, nhất thời há to mồm.

Lâm Uyên vừa mới dùng Ảnh Tử tài khoản phát một cái động tĩnh.

Động tĩnh nội dung là: "Ngay hôm đó lên vĩnh cửu thôi lui ra bộ lạc cũng kết thúc hết thấy hợp tác."

"Người bình tĩnh một chút!"

Kim Mộc nóng nảy: "Nhanh xóa bỏ điều này, chúng ta cùng bộ lạc Manga quyết liệt, nhưng bộ lạc Manga chỉ là bộ lạc kỳ người kế tiếp ngành mà thôi, ta không cần nổi với toàn bộ bộ lạc đớp chác!"

"Muộn rồi."

Lâm Uyên biểu hiện quả thật rất bình tĩnh, Kim Mộc muốn đem sự tình không chế ở nhất định Phạm Vi, nhưng hắn biết này đã không phải cùng bộ lạc Manga ân oán.

Rất hiển nhiên.

Đây là hai bên bên nào cũng cho là mình đúng đánh vỡ mồm tiết tấu.

Nhất là thấy Ảnh Tử tuyên bố đoạn tuyệt với bộ lạc sau đó, dư luận đã lộn xộn!

Ảnh Tử sức ảnh hưởng mặc dù không như Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư, nhưng ở Manga giới cũng coi là đại danh đỉnh đỉnh.

Hắn và bộ lạc Manga mâu thuẫn trong lúc nhất thời thành các tạp chí lớn phát hành tiêu đề!

Bất quá .

Theo dư luận khuếch tán.

Bạn trên mạng luận dù sao vẫn là đứng ở Ảnh Tử bên này.

Bộ lạc Manga che giấu Ảnh Tử Manga, rút lui hết Ảnh Tử liên quan nhiệt lực soát là sự thật.

Loại này bá đạo tư bản hành vi bản chính là mọi người rất không ưa một bộ.

Ảnh Tử bị phong sát cũng là sự thật.

Chuyện này, thấy thế nào đều là Ảnh Tử bị thua thiệt nhiều!

"Ảnh Tử quá cương mãnh rồi!"

"Lại trực tiếp muốn thôi lui ra bộ lạc!"

"Bộ lạc Manga là trong nghề đệ nhất Manga Website, Ảnh Tử bị bộ lạc đuổi ra khỏi, hắn có thể đi đâu?"

"Chỉ có thể đi một ít tiểu Website liên tái Manga rồi."

"Vấn đề là, tiểu Website lưu lượng không được a, người cũng không thể dựa vào Ảnh Tử một người Manga chống lên nhiệt độ chứ?"

"Nào có Manga Website là dựa vào một cái Manga gia chống lên tới?"

"Kia không thực tế, cho dù là nhiệt độ nổ mạnh Manga cũng không được, nhân gia bộ lạc Manga kia bình cường mã tráng, nóng bỏng nhất Manga toàn bộ ở tại bọn hắn vậy ngay cả chỗ đây!"

"Huống chi Ảnh Tử tân Manga cũng không đoán hỏa bạo a, thậm chí còn có điêm đánh, nhiệt độ không bằng trước hẳn tác phẩm!"

"Kia Ảnh Tử sau này khởi không phải xong đời?"

"Nghĩ như vậy, ta hoàn toàn không tin bộ lạc Manga rồi, nếu như không có đặc biệt nguyên nhân, Ảnh Tử làm sao có thể chủ động rời đi bộ lạc Manga, sự lựa chọn này đối Ảnh Tử mà nói một chút chỗ tốt cũng không có!"

"Chỉ có thể nói, cá nhân đối mặt tư bản Chân Lực lượng rất có hạn."

"Đúng vậy."

"Ảnh Tử phân lượng, căn bản không cách nào cùng bộ lạc như vậy vật không lồ đối kháng."

" "

Thấy Ảnh Tử thật không ngờ quyết tuyệt, bạn trên mạng cũng đối Ảnh Tử cảm giác tương lai đến bi quan.

Lúc này.

Bỗng nhiên có người nói: "Ảnh Tử không phải cùng Sở Cuồng Tiện Ngư quan hệ tốt ấy ư, Sở Cuồng cùng Tiện Ngư sẽ là phản ứng gì?"

Tam bạn gay giao tình mọi người đều biết.

Bọn họ cùng tiến thối rất nhiều lần!

Nhưng lần này bọn họ hẳn không pháp cùng tiến thối chứ?

"Tiện Ngư cùng Sở Cuồng có thể không quan tâm bộ lạc Manga, nhưng bộ lạc Manga phía sau, nhưng là bộ lạc bản thân!"

"Vốn liếng này có thể khiêu động lực lượng quá kinh khủng!"

"Cái này thật không có thể đạo đức bất cóc, quan hệ khá hơn nữa, Sở Cuồng cùng Tiện Ngư cũng không thể trực tiếp cùng bộ lạc quyết liệt a!"

Đúng đồ chơi này liên lụy đến lợi ích liên quá lớn!"

"Chớ có nói đùa, Tiện Ngư cùng Sở Cuồng không thể là rồi Ảnh Tử cùng bộ lạc xích mích, nhiều như vậy lợi ích liên quan đâu rồi, hơn nữa bọn họ phía sau còn có công ty, bọn họ muốn quyết liệt phía sau công ty có thể đồng ý?"

"Chỉ sợ có người nói Tiện Ngư cùng Sở Cuồng không đây nghĩa khí, với bộ lạc đối nghịch, này giờ ả có thể thật không phải đùa giỡn!"

" "

Đám bạn trên mạng thảo luận đang lúc, theo bản năng mở ra Tiện Ngư cùng Sở Cuồng bộ lạc tài khoản.

Ngay sau đó!

Vô số người con người gần như muốn trợn lên!

Tiên Ngư: "Ngay hôm đó lên vĩnh cửu thôi lui ra bộ lạc cũng kết thúc hết
thầy hợp tác."

Sở Cuồng: "Ngay hôm đó lên vĩnh cửu thôi lui ra bộ lạc cũng kết thúc hết
thầy hợp tác."

Giờ khắc này!

Người sở hữu nhiệt huyết xông thẳng ót, thân thể cũng không nhìn được run
một chút!

Thảo!

Quyết liệt!

Thật quyết liệt!

Sở Cuồng cùng Tiên Ngư lại đồng thời tuyên bố đoạn tuyệt với bộ lạc, phát
nội dung cũng mẹ nó với Ảnh Tử giống nhau như đúc!

Một tiếng âm vang!

Giới âm nhạc nổ tung!

Tiểu thuyết giới cũng nổ tung!

Manga giới càng là sôi sùng sục một mảnh!

Kinh khủng rung động vét sạch Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu đại địa, Tiên
Ngư cùng Sở Cuồng động tĩnh trực tiếp oanh động toàn bộ truyền thông!

Đây chính là Nam Tiên Ngư Bắc Sở Cuồng a!

Hai vị này lại đang kinh khủng như vậy vật khổng lồ trước mặt lựa chọn
cùng Ảnh Tử cộng tiến thoái, phảng phất hoàn toàn không quan tâm chuyện
này đem sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn!

Này giờ a!

Bộ lạc muốn khóc!

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, chỉ là đắc tội một cái Tiểu Tiểu Ảnh Tử,
lại đồng thời đem hai cái phân thuộc bất đồng lĩnh vực tiền sử cự ngạc cũng
kéo gần chiến trường này!

Trên thực tế, bạn trên mạng cũng không nghĩ tới!

Này đã không phải tình cảm thâm hậu vấn đề!

Này tam bạn gay thật là chọc một cái liên tập thể Cuồng Hóa a!

Đối với Tiên Ngư cùng Sở Cuồng mà nói, đoạn tuyệt với bộ lạc, gánh vác
tổn thất to lớn!

Nhưng đối với bộ lạc mà nói, cùng Sở Cuồng đoạn tuyệt với Tiên Ngư,
gánh vác tổn thất lại làm sao không lớn đây?

Hai người này fan cộng lại nhiều lắm thiếu trăm triệu?

Không có cách nào đếm, nhưng Nam Tiên Ngư Bắc Sở Cuồng phân lượng,
tuyệt đối là bom nguyên tử cấp bậc, đối với bất kỳ vòng cũng là như thế!

Trên thực tế.

Bộ lạc đã có nhân khóc!

Ngay tại Tiện Ngư cùng Sở Cường tuyên bố thôi lui ra bộ lạc một khắc kia.
Bộ lạc văn học đại biểu bên trong phòng làm việc trực tiếp vang lên một
đạo chói tai tiếng mắng chửi, mang theo vô hạn phần nộ cùng nóng nảy:

"Bộ lạc Manga giờ ả con mẹ nó! !!"

// cảm ơn các vị đã đề cử :) 1/4 vui vẻ, có gì ko dám nói thì nói đại đi, biết
đầu người nghe lại không tưởng thật kk

Mời đọc truyện

Bồn Tê Tu Chính Là Tiện Đạo

, truyện đọc giải trí, khá hay cho ae.

Chương 712: Tặng người đầu hành vi

Bộ lạc làm Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu cao cấp nhất vật khổng lồ một trong, bọn họ dưới cờ thâu tóm sản nghiệp ngành cũng không chỉ có một Manga .

Các bộ môn lớn giữa ít nhiều có chút công trạng cạnh tranh quan hệ. Cho nên khi Ảnh Tử cùng bộ lạc Manga náo bài, những ngành khác đều tại ăn dưa!

Khỏi kéo cái gì mọi người là một cái công ty.

Manga bộ sự tình, với những ngành khác có mấy mao tiền quan hệ, Lăng Không phát tiền lương, còn có thể cho mọi người thuận tiện mua chút ăn khuya hay sao?

Nhưng ai có thể nghĩ tới!

Thật mẹ nó liền có quan hệ rồi!

Sở Cuồng cùng Tiện Ngư lại thôi lui ra bộ lạc rồi!

Tiện Ngư lại không nói.

Bởi vì Tiện Ngư với bộ lạc văn học cũng không quan hệ gì.

Tiện Ngư thôi lui ra bộ lạc, nên nhúc đầu là còn lại ngành tương quan cùng với hạch tâm các đại lão .

Sở Cuồng không giống nhau a!

Sở Cuồng đoán thiên tiểu thuyết có thể vẫn luôn là bộ lạc văn học Pháp Bảo!

Quên rồi sao?

Bộ lạc văn học là thế nào áp chế Blog văn học?

Có thể không phải là dựa vào Sở Cuồng một bộ bộ kinh điển đoán thiên tiểu thuyết cuồng oanh loạn tạc, gắng gượng đánh Blog văn học không nóng nảy?

Đúng rồi.

Trung gian Sở Cuồng ngược lại là ra tay giúp Blog một lần, sau đó bộ lạc văn học liền thể nghiệm được Blog trực diện Sở Cuồng lúc cái loại này kinh khủng áp lực .

Kia mẹ nó chính là một biến thái a!

Đi tới bên kia, là có thể ở đâu vừa đeo nằm biến thái!

Mặc dù Sở Cuồng gần đây là không có xuất thủ, nhưng bộ lạc cũng chết nhìn chòng chọc.

Bởi vì liên quan hệ thân sơ mà nói, Sở Cuồng cuối cùng cùng bộ lạc văn học bên này tốt hơn sâu xa sâu hơn, Blog bên kia nhiều nhất thỉnh thoảng ăn chút xương uống chút canh.

Kết quả bộ lạc Manga một cái tao thao tác ——

Đánh từ xa ngu!

Nhìn như đang làm Ảnh Tử, thực ra đang đánh Sở Cuồng!

Trực tiếp đem Sở Cuồng đưa đi!

Bộ lạc văn học bỗng nhiên "Cha" sẽ không có!

Sau này Sở Cuồng cũng sẽ không bao giờ hợp tác với bộ lạc rồi!

Blog bên kia vào lúc này sợ rằng thí. Mắt cũng có thể cười nứt ra!

Bọn họ nếu không lấy nghênh đón cha ruột tư thế đem Sở Cuồng nghênh đón, đây tuyệt đối là bọn họ lãnh đạo suy nghĩ vào a xít rồi!

Sau này Blog văn học sẽ không gây sự?

Sở Cuồng xuất thủ, bộ lạc văn học có mấy người có thể chịu được đánh một trận?

Văn học ngành trước mắt lão đại, một cái tên là "Vệ Long" nam nhân càng là tại chỗ quảng ly chửi mẹ, hận không được đem Lăng Không cho lăng trì rồi!

Vâng.

Vệ Long chính là ban đầu phụ trách đối tiếp Sở Cuồng biên tập.

Hàn Tê Mỹ nghỉ việc sau, Vệ Long mượn Sở Cuồng mang đến công trạng cùng với một ít cá nhân vận hành lên chức trở thành văn học bộ lão đại.

Hiểu rõ nhất Sở Cuồng Nhân, chính là bộ lạc văn học những thứ này đã từng đồng đội.

Vệ Long làm đã từng phụ trách Sở Cuồng biên tập, càng là cùng Sở Cuồng kẻ vai chiến đấu quá.

Toàn bộ ngành không có ai so với Vệ Long hiểu rõ hơn Sở Cuồng!

Cho nên giờ khắc này, tối phần nộ cũng là Vệ Long, hẳn bị bộ lạc Manga đám người kia lừa thăm rồi!

Bên ngoài phòng làm việc mặt.

Vệ Long nghe được gào thét bi thương.

"Hoàn độc tử!"

"Sở Cuồng đi!"

"Có nội gián a!"

"Sở Cuồng muốn đi đâu?"

"Nhất định phải đi Blog!"

"Chúng ta có phải hay không là muốn cùng Sở Cuồng chiến đấu?"

"Ai đánh thắng được a!"

"Chỉ có thể mời Như Lai Phật Tổ?"

"Như Lai mọi người a, Như Lai không phải là mấy cái trần nhà ấy ư, bọn họ có thể xuất thủ mấy lần?"

"Lại nói, bọn họ xuất thủ liền bảo hiểm sao?"

" "

Vệ Long mặt đen giống như than, trực tiếp đập cửa mà ra.

Cuộc sông này không vượt qua nổi rồi!

Hắn phải nhất định đi trụ sở chính tổ cáo!

Bộ lạc nghênh đón cự đại rung chuyển!

Tiên Ngự cùng Sở Cuồng tuyên bố thôi lui ra bộ lạc sau.

Hai người fan lại trước đó chưa từng có đoàn kết, ngưng tụ lực cường đến đáng sợ, vô số thảo luận đều đang đang ủng hộ!

"Ngự phụ là ta chơi đùa bộ lạc lý do, Ngự phụ không có ở đây ta chơi một thí."

"Ngự phụ đi đâu ta đi kia, cảm giác Blog cũng coi là một một nơi tốt đẹp đáng để đến."

"Mặc dù Sở Cuồng lão tặc lâu dài không phát động thái, nhưng ta coi đến Sở Cuồng lão tặc ở nơi này cũng thật sung sướng, hắn đi còn lại sân thượng lời nói ta khẳng định được cùng đi."

"Ta mẹ nó một mực fan chính là tam bạn gay, này ba khẳng định đi theo tam bạn gay đi."

"Ánh Tử tiêu trong suốt, nhiều lắm là coi như là người thứ ba, nhưng ta fan Tiên Ngự cùng Sở Cuồng, hai người bọn họ bước chân quả thật giống như."

"Liền vì tam bạn gay hữu tình ta cũng phải với a, vì sao kêu huynh đệ, đây chính là!"

"Sở Cuồng Tiên Ngự một hội phỏng chừng liền tiêu số, chờ bọn hắn ở còn lại sân thượng đặt chân đi."

"Ngọa tào!"

"Đại phát!"

"Lại đã xảy ra chuyện gì?"

"Các người mau nhìn Ngự Vương Triều đám kia minh tinh động tĩnh!"

" "

Đám bạn trên mạng ngăn người, chột rôi rít mở ra Ngự Vương Triều bộ lạc.

Tôn Diệu Hỏa: "Không chơi đùa bộ lạc rồi."

Giang Quy: "Ta cũng không chơi đùa bộ lạc rồi."

Triệu Doanh Các: "Xin lỗi, bộ lạc tài khoản phải quan bế rồi."

Bá bá bá!

Mặc dù không có Tiên Ngự cùng Sở Cuồng nói như vậy tuyệt đối, trực tiếp tuyên bố mãi mãi dừng lại hợp tác, nhưng Ngự Vương Triều toàn bộ ca sĩ cũng biểu thị muốn thôi lui ra bộ lạc rồi!

Không chỉ có Ngự Vương Triều!

Còn có Giản Dịch Dịch Thành Công đám người, lại cũng bắt chước phát tương tự động tĩnh!

Đám bạn trên mạng cũng mộng ép.

Này mẹ nó chơi đùa cũng lớn quá rồi đó!

Ngư Vương Triều đám người này thật là lấy Tiệp Ngư là trời a!

Tiệp Ngư vừa đi, mang đi là cả Ngư Vương Triều, một nhóm một đường ca sĩ!

Tinh Mang liền tùy ý đám người này nào?

Tiệp Ngư Sở Cuồng chơi nổi, bọn họ cũng chơi nổi sao?

Mọi người mới vừa sinh ra ý nghĩ như vậy, Tinh Mang liền phát động thái:

"Ta tư tôn trọng dưới cờ nghệ sĩ quyết định."

Một câu đơn giản lời nói, trực tiếp lấy ra thái độ!

Đám bạn trên mạng sợ ngây người!

Đây tuyệt đối là bọn họ xem qua, tối tự do phóng khoáng Entertainment!

Phải biết Entertainment đủ loại tuyên truyền là rất lệ thuộc vào bộ lạc tuyên truyền, không có bộ lạc làm tuyên truyền con đường, Tinh Mang sau này nhưng là phải bị thua thiệt!

Bất quá như đã nói qua.

Tinh Mang chỉ là ủng hộ nghệ sĩ hành vi, lại không có tuyên bố công ty cùng bộ lạc thoát khỏi hợp tác.

Vậy đại khái coi như là giữ lại đường sống?

Chỉ là cái này đường sống, thật sự là có chút nhỏ .

"Phục rồi, Ngư phụ ở Tinh Mang thật mẹ nó muốn làm gì thì làm!"

"Tinh Mang Thái Tử Gia, mặt bài!"

"Tinh Mang: Tiệp Ngư nào liền nào chứ, hài tử nhà mình cũng không nỡ đánh a."

"Ha ha ha ha, Tinh Mang này cầu sinh dục, hai bên không đắc tội."

"Ta hoài nghi Ngư phụ muốn ép công ty đoạn tuyệt với bộ lạc, Tinh Mang thật đúng là dám với!"

"Tinh Mang toàn bộ công ty đều là Ngư phụ hình dáng!"

" "

Có lẽ cũng là từ nơi này Tinh Mang lấy được linh cảm.

Không lâu sau.

Ngân Lam Thư Khố lại cũng phát động thái: "Các người biết, chúng ta chưa bao giờ có thể khoảng đó Sở Cuồng lão tặc quyết định, nhưng các người cũng biết, Sở Cuồng lão tặc vĩnh viễn là chúng ta Ngân Lam Thư Khố người nhà, điểm này sẽ không bởi vì bất cứ chuyện gì thay đổi!"

Thật sao.

Lão tặc cũng gọi lên!

Người nói Ngân Lam tức giận?

Hắn Ngân Lam Thư Khố rõ ràng che rất!

Kêu lão tặc, cũng là rõ ràng một loại thái độ, thái độ ủng hộ!

Chỉ là từ công ty lập trường, cho nên giống như Tinh Mang, không có mang đến toàn bộ công ty đồng thời quyết liệt thôi.

"Bộ lạc đây là thọc tổ ông vò vễ!"

Đủ loại phản ứng giãy chuyền sau đó, đám bạn trên mạng nhìn là nhiệt huyết sôi trào!

Tiền Ngu cùng Sở Cuồng lại mang theo Ảnh Tử, thậm chí liên hiệp Ngư Vương Triều gọi nhíp bộ lạc loại này đình cấp tư bản!

Hai bên phía sau công ty, càng là một bộ thâm minh đại nghĩa ủng hộ mặt!

Ai nói cái người không cách nào đối kháng tư bản!

Vậy cũng phải xem là ai!

Ít nhất bạn gay đánh bất ngờ, tuyệt đối có thể để cho bộ lạc sập một cái răng!

Quá duy trì!

Đã có Ảnh Tử fan cảm động khóc!

Bị Sở Cuồng cùng Tiền Ngu như vậy bảo trì, Ảnh Tử sau này ngươi còn lười Dương Dương sao?

Ngươi phải có Sở Cuồng cùng Tiền Ngu phần này sức ảnh hưởng, bộ lạc Manga dám khi dễ như vậy ngươi?

Cho ta chi lăng đứng lên a!

Tâm hồn đen tối!

Sau này phải cố gắng lên a!

Sớm muộn có một ngày, ngươi được đem mặt mũi này cho một sức đánh vang dội!

Bằng không ngươi thế nào không phụ lòng Sở Cuồng cùng Tiền Ngu phần này đối xử chân thành với nhau!

Đây đại khái là Ảnh Tử fan khát vọng nhất thấy một màn, nhưng thấy rằng Ảnh Tử tiêu trong suốt hình tượng đi sâu vào lòng người, bọn họ cũng biết khả năng này chỉ là một phần tốt đẹp ảo tưởng .

Mà ở bên ngoài phân phân nhiều nhiều lúc.

Vệ Long đã tới trụ sở chính.

Hắn phần nộ đã đầy tràn rồi lòng ngực!

Nhưng khi Vệ Long thấy đối tiếp trụ sở chính trao đổi phòng làm việc tình huống lúc, trực tiếp cả người cũng bối rối.

Nhân!

Khắp nơi toàn là người!

Có quen thuộc, có chưa quen thuộc!

Trụ sở chính này gian bên trong phòng làm việc, trực tiếp loạn thành hỗn loạn!

Trong hỗn loạn.

Vệ Long nghe được vô số quen thuộc tiếng mắng:

"Lăng Không ta cam nư nương!"

"Lăng Không ta phác thảo đại gia!"

"Ta muốn Lăng Không ác ý tổn hại công ty lợi ích!"

"Lăng Không là bên trong bộ lạc quý!"

"Lăng Không nhất định là Blog phải tới gian tế!"

" "

Huyền não bên trong, Vệ Long đột nhiên cảm giác được cái thế giới này còn giống như chẳng phải gặp.

Nha.

Blog vào lúc này nhất định cảm thấy, hôm nay không khí, phá lệ ngọt ngào hương vị tốt đẹp.

Nói như thế nào đây?

Vốn là hoàn cảnh xấu cực.

Đối diện bỗng nhiên tặng người đầu.

Đối ai không vui?

Hàn Thủ Tịch, đại thù được báo a.

Một bộ truyện khá hay, main quyết đoán, iq nvp cũng như main đều cao

Điệu Thấp Làm Hoàng Đế

Chương 713: Rốt cuộc có thể lớn tiếng!

[lưới] toàn chức nghệ thuật gia hôm nay cái này không liền chi lãng dậ
rồi .

Rốt cuộc có thể có lý chẳng sợ lớn tiếng cầu nguyệt phiêu á!

Tháng trước đôi mới phóng hồng, mọi người còn đem ô bạch đưa đến phiêu
hàng tháng thứ tư, xấu hổ vừa cảm kích!

Tháng này ô bạch sẽ thật tốt bùng nổ tới cảm tạ mọi người!

Liên quan tới nội dung cốt truyện, biết mọi người muốn nhìn đánh mặt,
nhưng không có quá trình lời nói, thực ra sẽ ảnh hưởng đọc thể nghiệm.

Ô bạch cũng hận không được một hơi thở viết xong.

Nhưng đội sản xuất Lừa hấn cũng cần nghỉ ngơi hơi thở a!

Nếu như đoạn ở địa phương nào, khẳng định không phải ô bạch cố ý.

Ngoài ra cảm khái một câu.

Ảnh Tử rốt cuộc phải giác tỉnh á.

Lần này không tiếp tục làm tiểu trong suốt, hấn bị kích thích, quyết định
học tập Sở Cuồng Tiệp Ngu, đứng ở lĩnh vực đỉnh phong, dù sao đánh mặt
khiến người tiến bộ.

Khụ.

Luôn cảm giác ô bạch mình cũng nhanh tinh phân.

Có lúc viết viết .

Thật coi tam bạn gay có mỗi người nhân cách.

Không nói nhảm.

Nay Thiên Tiên kết thúc công việc.

Thuận tiện yêu cầu một chút bảo đảm không thấp hơn phiêu hàng tháng ~

Một bộ truyện khá hay, main quyết đoán, iq nvp cũng như main đều cao
Điệu Thấp Làm Hoàng Đế

Chương 714: Phúc chí tâm linh

Bộ lạc lộn xộn!

Mà ở bên trong bộ lạc bộ não loạn, hoàn toàn loạn thành hỗn loạn lúc, bộ lạc bên ngoài còn lại sân thượng đã điên rồi ——

Blog trụ sở chính!

Cao tầng phòng họp!

"Đây là ngàn năm một thuở cơ hội, chúng ta nhất định phải cướp ở còn lại sân thượng xuất thủ trước không tiếc bất cứ giá nào mời Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng cùng với Ảnh Tử ba người vào ở Blog!"

"Cho bọn hắn cao nhất đãi ngộ!"

"Ba người bọn họ vào ở bất kỳ một cái nào sân thượng mang đến lưu lượng đều đưa là kinh khủng, chúng ta Blog sức ảnh hưởng một mực bị bộ lạc áp chế, không cần nói Ảnh Tử, Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng có lẽ có thể trở thành chúng ta phá cuộc máu chốt!"

"Ảnh Tử cũng không thể xem nhẹ!"

"Ba người bọn họ nhất định sẽ cùng tiến thoái!"

"Xấu xí nói trước, chuyện lần này, ai mẹ nó dám như xe bị tuột xích, liền cho ta cuốn chăn đệm cút đi!"

"Coi như là dùng bát nhắc đại kiệu nhắc, cũng phải đem nhân cho ta nhắc tới!"

"Mấy ông nội này phải đích thân cha cho hầu hạ!"

"Còn mở thí hội!"

"Lập tức đi đem kia hai Tôn Thần cho mời đi theo, thuận tiện mang theo Ảnh Tử, điều kiện để cho bọn họ tùy tiện mở!"

" "

Điên cuồng trong thảo luận, phòng họp lâm vào sôi sùng sục!

Trong ngày thường chỉ trích phương tù Blog những người lãnh đạo giờ phút này dồn dập, biểu tình hoàn toàn bị kích động bao trùm!

Gần như tất cả mọi người đều là hai mắt đỏ ngầu, hưng phấn cùng khẩn trương đan vào một chỗ ——

Đưa!

Bộ lạc bắt đầu đưa!

Bọn họ chế tài Ảnh Tử hành vi, lại đồng thời đắc tội Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng này hai vị cá sấu, trong nháy mắt đem một cái cự đại sơ hở bại lộ ở trước mặt Blog!

Giống như Vệ Long suy đoán như vậy .
Trừ phi Blog cao tầng suy nghĩ tập thể nước vào, nếu hẳn không là môn
tuyệt đối sẽ không bỏ qua đèn từ Tiệm Ngự cùng Sở Cuồng to lớn cảm dỗ!
Trên thực tế.

Không chỉ có Blog!

Giống vậy thời gian điếm.

Bộ lạc các đại đội thủ cạnh tranh đã nghe tin lập tức hành động!

Vô số tạm thời hội nghị ở tương tự trong không khí khẩn cấp tổ chức!

Cướp người!

Vội vàng cướp người!

Tư bản khúu giác chỉ bèn nhảy vào lúc này lấy được tinh tế hiện ra, các đại
sân thượng còn như hải dương trung ngữ thấy mùi máu tanh nhi Sa Ngự
một loại chen chúc tới!

Nhất thời!

Điện thoại của Kim Mộc bị đánh bẻ!

Toàn bộ là tới từ các đại sân thượng đại biểu thịnh tình mời.

Tim Ảnh Tử gia nhập liên minh.

Tim Sở Cuồng gia nhập liên minh.

Tinh Mang điện thoại cũng bị đánh bẻ!

So với núp ở phía sau màn Ảnh Tử cùng Sở Cuồng, Tiệm Ngự hiển nhiên là
rõ ràng nhất mục tiêu, nhất định chính là các phe cái bia!

Vì vậy Tinh Mang không chỉ có điện thoại bị đánh bẻ.

Công ty ngưỡng cửa, cũng rất nhanh thì bị các đại sân thượng phái tới đội
ngũ đập phá rồi!

Trong đó có một vài đại nhân vật lên đường tới.

Ngay cả thân là Tinh Mang chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa cũng không khỏi
không tự mình tiếp đãi.

Nửa giờ sau.

Các đại sân thượng đại biểu cũng hội tụ ở phòng tiếp tân.

"Chỉ cần Tiệm Ngự lão sư nguyện ý tới chúng ta Gấu Mèo vào ở, điều kiện
gì đều tốt nói!"

"Các người Sở Châu Gấu Mèo sân thượng có một kê nhi lưu lượng, khi ta
không biết các người người sử dụng sống động độ là năm châu trung thứ
nhất đếm ngược sao, tới chúng ta Cự Bác, chúng ta Cự Bác ở Yên Châu cà
cây nhiều năm, dù là đối mặt bộ lạc cũng có sức đánh một trận!"

"Cự Bác tính là gì, chúng ta Yên Châu Nhan Thư sân thượng lưu lượng tài
cao, xin cho Tiệm Ngự lão sư tới chúng ta này!"

"Ha ha, Lý đồng hẳn biết chúng ta Hàn Châu Đặc Thôi đi, Đặc Thôi ôm lớn
nhất thành ý hướng Lý Đồng Phát ra mời, nếu như Tiệm Ngự lão sư có thể
thuyết phục Ảnh Tử cùng Sở Cuồng lão sư bọn họ đồng thời tới, sau này

Tinh Mang toàn bộ tuyên truyền, chúng ta Đặc Thôi cũng sẽ đại Twitter đây!"

"Ta không phải nhằm vào ai, ta là nói các vị đang ngồi ở đây, ngoại trừ phạm ngu xuẩn bộ lạc, còn có so với chúng ta Blog nhiệt độ cao hơn sân thượng sao?"

"Bị bộ lạc đánh cho thành chó rớt xuống nước cái kia Blog?"

"Người nói thế nào đây!"

"Ta liền nói chuyện như vậy thế nào!"

" "

Trong ngày thường áo mũ chỉnh tề các đại nhân vật, hôm nay hãy cùng chợ rau bác gái một loại mặt đỏ tới mang tai cái vả, thật giống như một giây kế liền muôn diễn ra toàn vũ hành.

"Ta đi nhà vệ sinh!"

Lý Tụng Hoa tìm một cái cố, thật vất vả mới đang lúc mọi người vây quanh trung trôn chạy phòng tiếp tân.

Đứng ở phòng tiếp tân cửa.

Nghe phía sau cãi vã, Lý Tụng Hoa xoa xoa huyết Thái dương, gò má không bị khống chế co quắp.

Này mẹ nó kêu chuyện gì à?

Sáng hôm nay, Lâm Uyên bỗng nhiên gọi điện thoại tự nói với mình, nói hẳn muốn đoạn tuyệt với bộ lạc.

Không phải thương lượng.

Mà là thông báo.

Lý Tụng Hoa lúc ấy liền mộng ép.

Mà khi hẳn hiểu sự tình tiền nhân hậu quả, Tiệp Ngư thanh minh đã phát ra ngoài!

Liên đới Sở Cuồng phần kia thanh minh cũng đồng thời phát!

Ván đã đóng thuyền!

"Chủ tịch HĐQT, uống miếng nước."

Bên cạnh Tinh Mang cao tầng lão Vương xuất hiện, đưa tới một chai nước suối.

Lý Tụng Hoa tán tán tán uống hơn phân nửa, sau đó tức giận nói:

"Bên trong đám người này thật không có tư chất!"

Lão Vương cười khò: "Ta công ty bảo bối này nút sức ảnh hưởng đặt ở vậy, tam bạn gay phạm là thuyết phục một người trong đó cơ hồ là coi như là đồng thời thuyết phục ngoài ra hai cái, bọn họ không vì chuyện này nhi lần nhau đánh, ta còn cảm thấy rất ngoài ý muốn."

Lý Tụng Hoa liếc mắt: "Còn lại cao tầng ý kiến gì?"

"Còn có thể làm gì?"

Lão Vương bĩu môi: "Nhìn một chút các Châu lớn nhất Internet sân thượng các đại biểu thái độ cũng biết, mặc dù bộ lạc cường đại, nhưng so với bộ lạc

đôi chúng ta ảnh hưởng, Tiện Ngự tâm tình mới là trọng yếu nhất, bọn họ suy nghĩ thanh tỉnh đâu rồi, lẩm miệng nhất bên trên nhô nước bọt đôi câu Tiện Ngự vô pháp vô thiên chính là, không nói cái này, bên trong làm âm ỉ lẩm, ngài cho một tin chính xác nhi, chuẩn bị lựa chọn nhà nào sân thượng hợp tác?"

"Ngược lại ta muốn đồng thời chọn."

"Ngài biết cái này không thể nào."

"Cho nên thế nào ta chọn không trọng yếu, trọng yếu là Tiện Ngự chọn thế nào, để cho phía dưới làm một phần các sân thượng tình huống phân tích, quay đầu để cho hắn tự quyết định đi."

"Ừm."

Lão Vương bắt đầu nói: "Cũng không biết Lâm Uyên chịu rồi cái gì kích thích, Ảnh Tử chịu rồi điếm ủy khuất, hắn hãy cùng chính mình bị ủy khuất tựa như, cái kia Sở Cuồng cũng vậy, ba người này quan hệ tốt đến với anh em ruột tựa như, bên trong đám người kia nói bộ lạc đuổi ra khỏi Ảnh Tử hành vi quá ngu, nhưng bộ lạc lại làm sao sẽ dự liệu được, bọn họ chỉ là chèn ép một chút Ảnh Tử, kết quả Sở Cuồng cùng Tiện Ngự phản ứng lớn như vậy, đừng nói bộ lạc rồi, cái kết quả này bất luận kẻ nào cũng không nghĩ đến."

"chờ một chút!"

Lý Tụng Hoa trong đầu, bỗng nhiên thoáng qua một đạo không khí điện quang!

Hắn mơ hồ cảm giác, chính mình thật giống như sai lầm cái gì mang tính then chốt đầu môi?

"Người vừa mới nói cái gì?"

"Cái kết quả này bất luận kẻ nào cũng."

Lý Tụng Hoa lập tức quát lên: "Trước nhất câu!"

Lão Vương bị đối Phương Chấn run run một cái: "Bộ lạc hành vi quá ngu."

"Trở lên một câu!"

Lý Tụng Hoa thanh âm càng ngày càng nhanh!

Hắn chột nhìn chòng chọc lão Vương, khí thế hùng hổ dọa người!

Ánh mắt của này nhìn lão Vương phía sau thẳng tỏa khí lạnh, luôn miệng âm cũng phát hư:

"Kia Ảnh Tử chịu rồi điếm ủy khuất, Tiện Ngự với chính mình bị ủy khuất tựa như."

Rắc rắc.

Phảng phất phúc chí tâm linh!

Lý Tụng Hoa đồng tử đột nhiên co rúc lại!

Trong tay hắn chai nước suối đột nhiên bị nắm chặt!

Bị vặn chặt nắp bình trong nháy mắt bật bay ra ngoài, bên trong còn lại 1 phần 3 nước suối trực tiếp thừa rồi lão Vương Nhất thân!

"Đồng Tứ Trường!"

Lão Vương bị dọa sợ đến miệng cũng gáo rồi, vội vàng lui về phía sau, dùng sức lau mặt bên trên nước suối.

Đây là trách?

Lão Vương đi theo Lý Tụng Hoa khai sáng Tinh Mang, nhiều năm như vậy, hẳn lần thứ hai thấy chủ tịch HĐQT thất thố như vậy!

Lần trước .

Lần trước thất thố, hình như là chủ tịch HĐQT lá trà bị Tiệp Ngư cướp không còn một mống thời điểm?

"Ha ha ha ha ha!"

Lý Tụng Hoa sắc mặt đỏ lên, rồi sau đó chợt cười to, tiếng cười kia không nói ra đặc ý cùng cuồng phóng, gần như liền nước mắt đều phải bật cười!

"Chủ tịch HĐQT ngài đừng dọa ta!"

Lão Vương Kinh chỉ lần nữa lui về sau một bước.

Hoàn độc tử!

Này chủ tịch HĐQT lại bị Tiệp Ngư giận điên lên!

Đều biết đưa bé kia đối công ty ý nghĩa, chủ tịch HĐQT là đánh lại không nổi đánh, mắng lại không nổi mắng, bao nhiêu tâm tình một mực nghẹn ở tâm lý.

Vào lúc này sẽ không phải là đã biệt xuất bệnh tới đi!

"Đúng !"

Lý Tụng Hoa không thấy lão Vương phản ứng, đột nhiên thoáng qua linh quang, để cho thanh âm của hắn khẽ run:

"Chính là như vậy ."

"Nhất định là như vậy ."

"Cũng chỉ có thể là như vậy ."

"Ta đã sớm nên nghĩ đến ."

Chủ tịch HĐQT hôm nay có chút điên điên khùng khùng.

Ngược lại những lời này lão Vương là một câu cũng nghe không hiểu.

Hắn chỉ là không để lại dấu vết lần nữa lui về sau một bước: "Chủ tịch HĐQT ngài có muốn hay không tìm một bác sĩ tâm lý nhìn một chút?"

"Ta không cần thầy thuốc."

Lý Tụng Hoa thanh âm lộ ra một tia quý dị: "Căn cứ nhân Đạo Chủ nghĩa tinh thần, ta ngược lại thật ra muốn cho bộ lạc chuyển phát nhanh mấy viên hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn!"

Dứt tiếng nói.

Lý Tụng Hoa dùng sức đẩy ra phòng tiếp tân đại môn!

"Lý đồng!"

Cãi vãi vì đó mà ngừng lại, phía sau cửa đám người này nhất thời nhìn chăm chăm Lý Tụng Hoa, luôn cảm giác vị này Lý đồng bỗng nhiên trở nên ngu bực rầm rầm dậy rồi.

Lý Tụng Hoa cười.

Nụ cười kia lại có nhiều chút dữ tợn:

"Các người muốn Tiện Ngư, khả năng phải cùng chúng ta Tinh Mang hợp tác, làm một cái Manga Website, bất quá lựa chọn nhà nào, ta hiện tại không làm được cái quyết định này, chỉ có thể do Tiện Ngư tự mình tiến tới làm cái quyết định này, chỉ có thể là . Chính hấn!"

Đều là ngàn năm hồ ly, chơi đùa cái gì Liêu Trai?

Thành tinh nhân vật bình thường, cho hấn một cái máu chót nhất đầu mỗi, muốn hay lại là không sờ tới điếm dấu vết, kia Lý Tụng Hoa cũng không xứng với hôm nay địa vị!

Nếu Tiện Ngư có thể là Sở Cuồng.

Vậy hấn tại sao không thể là .

Ảnh Tử! ! !

---

ps: Cảm tạ 【 Bạch Y minh chủ Thỏ Nhị 】 đại lão bạch ngân, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, cái kia kêu bạch ngân là không có khả năng bạch ngân cả đời cũng không thể bạch ngân lsp rốt cục vẫn phải lên phải thuyên giặc ha ha ha, tha thứ ta không có phúc hậu cười, mọi người phiếu hàng tháng rất mạnh, phía sau hấn còn có hai canh, tiếp tục viết.

/// mới up 1p truowcs

à , mình đang test 1 bộ giải trí, đại loại main xuyên qua có hệ thống, bỏ tiền mua tác phẩm, từ nhạc đến phim đến truyện ..v...v bên cạnh đó còn cấu kết với siêu thiên hậu

đang ra hơn 200c, nếu mn quan tâm thì bình luận, coi như up lên cho mn đọc lúc chờ Chương bộ này, còn ko thích thì thôi kiếm bộ khác ~

Một bộ truyện khá hay, main quyết đoán, iq nvp cũng như main đều cao
Điền Tháp Làm Hoàng Đế

Chương 715: Bộ lạc cùng liên minh

!

Lý Tụng Hoa hoàn toàn hiểu!

Tại sao Tiện Ngư Ảnh Tử cùng Sở Cuồng ba người mỗi một lần gặp phải sự tình đều lựa chọn cùng tiến thoái, thậm chí ngay cả bộ lạc đều nói quyết liệt liền quyết liệt?

Phảng phất cho dù là bọn họ trung có người cùng toàn thế giới là địch, hai người khác cũng sẽ cố định ủng hộ!

Bởi vì Tiện Ngư chính là Sở Cuồng!

Mà Sở Cuồng, chính là Ảnh Tử a!

Đại gia!

Theo ta chơi đùa đồng lý được?

Bộ lạc đặc tội đó là Ảnh Tử sao?

Bộ lạc đặc tội là Lâm Uyên a!

Sở Cuồng Tiện Ngư Ảnh Tử Tam Vị Nhất Thể Lâm Uyên a!

Nguyên lai từ đầu tới cuối bọn họ đều là một người ——

Cái này Lam Tinh từ trước tới nay điên cuồng nhất thiên tài!

Cái này Lam Tinh từ trước tới nay quái dị nhất biến thái!

Thiên tài!

Yêu nghiệt!

Biến thái!

Đây chính là Lý Tụng Hoa đối Lâm Uyên đánh giá!

Mà ở những đánh giá này trước tiên tố, hấn dùng là "Nhất" !

Không khoa trương, Lý Tụng Hoa là không một chút nào cảm thấy cái này hình dung khoa trương!

Nếu như không phải hấn trước thời hạn biết được Tiện Ngư chính là Sở Cuồng, hấn nhất định không nghĩ tới vòng này, đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra!

Cho dù có suy nghĩ gần Yêu Giả có thể nghĩ đến điểm này, cũng không dám theo ý nghĩ này suy nghĩ!

Dù sao!

Làm sao có thể chứ?

Loại chuyện này làm sao có thể?

Nhưng Sở Cuồng trình thám tiểu thuyết « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » trung câu có rất danh lời kịch:

Loại bỏ hết thầy không thể nào, còn lại, bất kể biết bao khó tin, nhất định chính là chân tướng!

Đây chính là chân tướng, khó tin chân tướng!

Có Lâm Uyên ở, sau này còn có ai là Tinh Mang đối thủ?

Trung Châu sao?

Cái này, ân, để trước đến.

Ngược lại đây chính là Lý Tụng Hoa toàn bộ trong lòng lịch trình, cũng là Lý Tụng Hoa đối mặt các đại sân thượng đại biểu đột nhiên về mặt ngư bức rầm rầm sức lực chỗ!

Sợ cái chim này a!

Bây giờ bộ lạc ta cũng không sợ!

Ta còn có thể sợ các người?

Ghê gớm sau này Tinh Mang đối họ Lâm!

Có Lâm Uyên ở!

Ta vô địch thiên hạ!

Lão Lý bây giờ đã bành trướng đến nở hoa, đưa đi các Đại Bộ Lạc đại biểu, hấn hít một hơi thật sâu.

"Hô."

Đem khí tức phun ra, hấn gọi đến Lâm Uyên điện thoại.

"Chủ tịch HĐQT."

Lâm Uyên âm thanh vang lên.

Lý Tụng Hoa thanh âm, so sánh thân khuê nữ có thể ôn nhu nhiều:

"Tiểu Uyên a, nếu như người không vui, ta hỏi đầu đội công ty đồng thời đoạn tuyệt với bộ lạc như thế nào đây?"

"Không cần, so sánh với chuyện này, ta đặc đạo áy náy, nhưng ."

Lâm Uyên biết rõ mình quyết định khẳng định để cho Lý Tụng Hoa làm khó: "Ta không hối hận, công ty tổn thất, ta sẽ đền bù."

Lý Tụng Hoa: " . "

Ta (Hạ) không (lần) sau (còn) hỏi (dám)?

Được rồi.

Cái này không trọng yếu.

Không có chút nào trọng yếu.

Đề cho bộ lạc gặp quý đi đi!

"Thực ra ta làm như vậy là có nguyên nhân, bởi vì ta ."

"Ta chính là Ánh Tử!"

Lý Tụng Hoa trước tiên cướp đáp!

Đắc ý!

Nói xong Lý Tụng Hoa mới cảm giác không đúng, sửa lời nói: "Người chính là Ánh Tử!"

" . "

Bên đầu điện thoại kia trầm mặc.

Lý Tụng Hoa tâm lý hơi hồi hộp một chút.

Ngọa tào!

Không phải đâu!

Ta đoán sai rồi?

Khác a!

Lý Tụng Hoa luống cuống!

Ước chừng mấy giây sau đó, Lâm Uyên nói: "Nguyên lai ngài đã biết rồi a, chủ tịch HĐQT quả nhiên thông minh."

Lý Tụng Hoa cao giọng nói:

"Từ người quyết định đoạn tuyệt với bộ lạc lên, ta liền 100% chắc chắn, lại chưa bao giờ hoài nghi tới một điểm này!"

Không thể để cho người bạch khen ta thông minh!

Lý. Thông minh. Tụng hoa xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Trong lòng, vẫn là không nhịn được nổi lên cự sóng lớn.

Đoán được là một chuyện, đối phương thừa nhận lại vừa là một chuyện khác.

Thật giống như vào giờ khắc này lên, những thứ kia đầu mỗi cuối cùng mới là hội họp đến đồng thời, để cho treo ở trên không vẫn thạch âm âm rơi xuống đất!

"Chủ tịch HĐQT quá thông minh!"

Lâm Uyên lần nữa tán dương, để cho Lý Tụng Hoa thân thể nhẹ phiêu phiêu.

Trời mới biết hẳn tại sao bị Lâm Uyên đôi câu nịnh bợ sẽ đưa lên ngày.

Minh Minh Công tư bên trong tương tự nịnh bợ ngày ngày có, lỗ tai sớm nghe được vết chai.

Khen xong một lớp.

Lâm Uyên nói: "Rời đi bộ lạc sau đó, phát hành tân Manga, yêu cầu một cái sân thượng."

"Tự chúng ta xây Manga Website!"

Lý Tụng Hoa tựa hồ đoán được Lâm Uyên muốn nói lên chuyện này:

"Manga Website tuyên truyền trực thuộc một cái sân thượng là được, ban đầu bộ lạc Manga làm gì đứng lên, chúng ta thì làm như thế đó, dù là Manga Website chỉ vì một mình người phục vụ đều được!"

"Được."

Lâm Uyên không nghĩ tới Lý Tụng Hoa muốn như vậy chu đáo.

Hắn thậm chí bắt đầu lo lắng người khác có thể hay không cũng giống như

Lý Tụng Hoa đoán được chính mình ba cái thân phận.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, hẳn không khả năng.

Lý Tụng Hoa có thể đoán được thân phận của mình là bởi vì đối phương nắm giữ "Sở Cuồng cùng Tiện Ngự vì cùng một người" đầu mối.

Cái này đầu mối mới là mấu chốt.

Lý Tụng Hoa nhắc nhở Lâm Uyên: "Sân thượng cần phải thận trọng lựa chọn."

"Ta chọn Blog."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Các đại sân thượng cũng liên lạc ta người đại diện, trải qua so sánh phân tích, ta cảm thấy được Blog là chúng ta lựa chọn tốt nhất, bọn họ hứa hẹn sẽ giúp ta cầm lại trước mấy bộ Manga, chủ tịch HĐQT cảm thấy thế nào?"

Chúng ta a!

Lý Tụng Hoa thân thể nhẹ飘飘: "Blog không tệ, bộ lạc lưu lượng số một, Blog thứ hai, tuy nhưng cái này thứ 2 cùng đệ nhất chênh lệch vẫn thật đại, bất quá sau này sẽ từ từ thay đổi xong!"

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Ta sẽ giúp Blog phóng lưu lượng, đúng rồi, bọn họ còn đáp ứng cho ta 1% cổ phần."

"Đây là số mệnh a."

Lý Tụng Hoa có ý riêng nói.

Blog đâu mỗi gì cũng không có, chớ ngáp phải ruồi lấy được Lâm Uyên. Không có bộ lạc nhằm vào Anh Tử thao tác, Blog thật đúng là không cơ hội gì lên chức.

Này giống như là ông trời già đem cơm đút tới Blog mép, Blog muốn ăn không trôi, vậy hay là thừa dịp còn sớm sập tiệm đi.

Đương nhiên.

Ông trời già chỉ là cho Blog cho ăn phần cơm, cho Tinh Mang, đó chính là sơn trôn hải vị rồi.

Coi như chết no, Lý Tụng Hoa cũng phải một giọt không lọt ăn sạch!

Hắn càng phát giác mình ban đầu tặng Tiệp Ngư cổ phần quyết định, tràn đầy cơ trí cùng anh minh thần vũ!

"Kia Website trước xây, người làm cái danh nhi?"

"Liên minh."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Lý Tụng Hoa hiếu kỳ: "Tại sao kêu liên minh?"

"Bởi vì đối thủ là bộ lạc."

Lý Tụng Hoa: ???

Đây coi như là lý do gì?

Trước sau có cái gì suy luận quan hệ sao?

Liên như vậy.

Cũng không trọng yếu.

Người vui vẻ là được rồi.

Sự tình cứ như vậy vui vẻ quyết định.

Mà ở đêm đó.

Bộ lạc mở ra tránh bình!

Đồng thời, bọn họ liên lạc Tần Tề Sở Yên Hàn các tạp chí lớn làm chứng!
Dem một cái có tính chấn động tin tức, đẩy đưa đến Tần Tề Sở Yên Hàn
trước mắt mọi người!

【 Tiện Ngự Sở Cuồng Ảnh Tử chính thức gia nhập liên minh Blog! ! ! ! 】

Phía sau còn có một tiêu đề nhỏ:

"Giang Quỷ Tôn Diệu Hỏa Ngụy Hảo Vận Triệu Doanh Các Hạ Phồn Trần
Chí Vũ Giản Dịch đợi mình tinh thối lui ra bộ lạc vào ở Blog!"

Cắt cùng bộ lạc toàn bộ liên lạc sau đó.

Tiện Ngự Sở Cuồng Ảnh Tử tam bạn gay suất Ngự Vương Triều đợi một
đám mình tinh nói phách lối vào ở Blog!

Chiều nay!

Blog lưu lượng nổ mạnh!

Mấy năm qua, lần đầu tiên ở nhật lưu lượng trong tỷ đấu đánh bại bộ lạc!

Tần Tề Sở Yên Hàn vô số bạn trên mạng chen chúc tới, liên quan đề tài
huyết tủy Blog nhiệt lục soát bảng!

---

ps: Cảm tạ 【 bạch. Kiếm Vũ Thần Thiên 】 đại lão minh chủ, vị này đại
lão cho ô bạch trước thư cũng lên quá minh, vạn phần cảm tạ, đồng thời
cảm tạ 【 là minh minh nột 】 đại lão minh chủ, vì nhị vị đại lão dâng lên
đầu gối ■■■? ■●, ô bạch tiếp tục viết, lộp bộp nột, phiếu hàng tháng đừng
có ngừng, ta còn muốn!

// còn 1c

Một bộ truyện khá hay, main quyết đoán, iq nvp cũng như main đều cao
Điệu Thấp Làm Hoàng Đế

Chương 716: Hàn Tể Mỹ gia nhập liên minh

"Bộ lạc này ba ăn với cơm!"

"Chúc mừng Blog trộm tháp thành công!"

"Blog thật mẹ nó thực lực năm tháng, rõ ràng chuyện gì cũng không liên quan, bộ lạc liền chạy lên cho Blog đưa một nhóm đầu, trong đó còn có hai siêu cấp giá trị Tiên đại nhân đầu!"

"Ta cũng vào ở Blog lạc~!"

"Đi theo Ngự phụ bước chân đi!"

"Vì Sở Cuồng lão tặc tới Blog!"

"Ảnh Tử fan tới Blog bản tin!"

"Toàn bộ Ngự Vương Triều đều tới, ta còn ở bộ lạc đợi làm gì, bộ lạc đã tháo dỡ rồi, ngược lại Blog cùng bộ lạc chúc năng cũng không kém, ta lúc trước còn xây rồi cái tài khoản đây."

" "

Tiền Ngự Sở Cuồng Ảnh Tử còn có Ngự Vương Triều đám người fan gần như toàn bộ theo tới rồi, mặc dù không có phát sinh Blog tài khoản ghi danh lượng đột nhiên tăng vọt tình cảnh, dù sao rất nhiều người vốn là có Blog tài khoản, chỉ bình thường là rất ít đăng nhập, nhưng Đăng ký sử dụng lượng chiều nay quả thật bao không ít, một đường minh tinh cùng đỉnh lưu đại lão lực hiệu triệu nhìn một cái không sót gì!

Còn lại sân thượng rất bắt mắt dĩ!

Nhưng bọn hắn cũng không có cách nào!

Không có ai biết Blog cụ thể hứa hẹn điều kiện gì, ngược lại mọi người điều kiện cũng đều bày đi ra, cuối cùng không có bị tam bạn gay lựa chọn, chỉ có thể nói là không có với nhau duyên phận, dù sao bọn họ cho ra điều kiện đều rất cực hạn.

Mà lúc này!

Bộ lạc tức giận!

Tam bạn gay vào ở Blog sau đó, bộ lạc nhiệt lực soát bảng cũng toàn bộ đều là liên quan đề tài, bọn họ ngược lại là muốn dùng bạo lực rút lui nhiệt lực soát thủ đoạn trấn áp một chút, nhưng dùng (cửu) nhà (thức ăn) môn cũng có tôn nghiêm, trước bọn họ rút lui Ảnh Tử nhiệt lực soát đã đưa tới rộng rãi bất mãn, thậm chí đưa đến tuyệt đại đa số bạn trên mạng cũng đứng ở Ảnh Tử bên kia, giống vậy hành vi bọn họ khẳng định không thể một làm lại làm, nếu không thật sự mất lòng người, có thể bạn trên mạng ở cửa nhà

bọn họ thảo luận tam bạn gay vào ở Blog sự tình, giống như một cái vang dội bàn tay đánh vào bộ lạc trên mặt, đơn giản là để cho bộ lạc đánh nát răng hướng trong bụng nuốt!

"Lăng Không ngu không thể nói!"

"Không có chuyện làm trêu chọc Ảnh Tử?"

"Tam bạn gay quan hệ người không biết?"

"Người biết này một lớp tam bạn gay trốn đi đối với chúng ta bộ lạc tạo thành lưu lượng tổn thất bao lớn ấy ư, mà so sánh với một ít lưu lượng tổn thất, chúng ta vứt bỏ người sử dụng mới là mấu chốt, đám người này fan số lượng đã đầy đủ để cho chúng ta bộ lạc coi trọng!"

"Ta đề nghị đem Lăng Không ngưng chức!"

"Không bái kiến phá của như vậy!"

"Tự Tân Tề Sở Yên Hàn thống nhất tới nay, chúng ta bộ lạc khắp nơi cướp đoạt tiên cơ phát triển lớn mạnh, Blog mắt lom lom nhưng vẫn chúng ta đây không có cách nào duy chỉ có lần này chúng ta thừa nhận rồi tổn thất to lớn, đây đối với bộ lạc mà nói là sỉ nhục, liên nhiệt lục soát thảo luận cũng là khác nhân gia sự tình, bao nhiêu người bây giờ đang ở trò cười chúng ta! ?"

" "

Bộ lạc trụ sở chính phòng họp, tiếng mắng như như gió bão mưa rào đánh tới, Lăng Không một người cô linh linh đứng ở đó, đem đầu chôn rất thâm, không có ai nhìn thấy Lăng Không biểu tình như thế nào.

Rốt cuộc.

Trên nhất thủ vị trí, một tên tóc lược hơi trắng bệch nam nhân nhàn nhạt lên tiếng: "Lăng Không ngưng chức ba ngày tĩnh lại, các bộ môn thông tri một chút đi, sau này bộ lạc bên trên thật sự có quan hệ với thối lui ra bộ lạc người đề tài toàn bộ giới hạn lưu, nếu như bây giờ các người chỉ là muốn mắng chửi người quay đầu có thể đem Lăng Không gọi tới các người phòng làm việc mắng, dùng roi tát hấn ta cũng không ý kiến, nhưng tràng này hội nghị mục đích không phải tìm ai vấn trách, các người nghĩ thấy sao?"

Nghe thấy được cái gì?

Các vị cấp cao ngẩng ra, chột ánh mắt phức tạp nhìn một cái Lăng Không, không có ai mở miệng nữa, thứ nhất Lăng Không ở công ty vẫn là trẻ tuổi lãnh giùm đạo trung nhất có thể làm một nhóm, có hai năm dẫn ngành lấy được rồi công trạng đệ nhất vinh dự.

Thứ hai.

Trên nhất thủ nam nhân đứng lên, nhìn chằm chằm Lăng Không nói: "Ba ngày này người khóc cũng tốt não cũng được, ba ngày sau ta muốn nhìn thấy đã từng cái kia đánh bất tử Lăng Không một lần nữa xuất hiện ở trước mặt ta, bây giờ cút về thật tốt tĩnh lại."

"Biết."

Lăng Không hướng mọi người cúi người, lần đầu tiên ngẩng đầu lên, trên mặt viết đầy áy náy cùng tự trách: "Các vị thúc thúc nếu như muốn đánh ta, ta không có ý kiến cũng không dám có ý kiến, nhưng ta chỉ là muốn một cái chứng minh chính mình cơ hội, không phải là vì chứng minh ta rất ghê gớm, mà là muốn chứng minh ta mất đi đồ vật ta sẽ đích thân cầm về, Lăng Không kính nhờ, các vị thúc thúc!"

"Ái chi thâm trách chi thiết."

Trên nhất thủ nam nhân bên tay phải, một tên mang mắt kính nữ nhân khẽ mỉm cười nói: "Ngươi là chúng ta một đường nhìn trưởng thành bé lớn, tất cả mọi người đều biết ngươi ưu tú, thỉnh thoảng ngã một ngã nhào đối với ngươi mà nói không phải chuyện xấu nhi, không người biết đánh ngươi, chứ ngươi là muốn cho ngươi lớn lên, nhưng này cuối cùng là chúng ta bộ lạc chuyện nhà mình, bên ngoài nên có thái độ còn phải lấy ra."

"Các vị."

Trên nhất thủ nam nhân rút cuộc mở miệng lần nữa, hắn không có nhìn Lăng Không, cũng không có nhìn bất luận kẻ nào, chỉ là đưa ánh mắt dừng lại ở ngoài cửa sổ vị trí: "Ta người thấy mùi khói thuốc súng nói, chiến tranh nhanh muốn bắt đầu."

"Nhận được."

"Nhận được."

"Nhận được."

Các vị cấp cao lần lượt mở miệng.

Lăng Không lần nữa cúi người sau đi ra phòng họp, ánh mặt trời đánh vào trên mặt hắn, hắn biểu tình tựa hồ rất bình tĩnh, nhưng hắn nắm tay chặt chẽ nắm chặt, đáy mắt sâu bên trong phảng phất lóe lên ưu quang.

Lấy điện thoại di động ra.

Lăng Không gọi một cú điện thoại, thanh âm không mang theo chút nào cảm tình: "Bây giờ ta đi tìm ngươi, cũng nên hồi kính một chút chúng ta vị này quan hệ bảm vấy đàn bà xử lý tương đối khá Ảnh Tử Lão Sư rồi."

"Ừ, ngài không có sao chứ?"

"Ngươi nên lo lắng bọn họ."

Lăng Không cười lạnh một tiếng cúp điện thoại.

Mà sau lưng hắn phòng họp, nội bộ hội nghị vẫn còn tiếp tục: "Trước xem một chút Blog bước kế tiếp động tĩnh, chơi đùa Manga bọn họ không đường ra, Lăng Không có thể không phải ngoạn ngoạn bị đánh tính cách, thuận tiện đề cho bộ lạc văn học ngành người phụ trách tới."

" "

Bộ lạc tại hành động!

Tinh Mạng cũng tại hành động!

Website cơ cấu không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành, nhưng nếu như là Tinh Mạng liên thủ với Blog thúc đẩy chuyện này, kia rất nhiều

vấn đề đều có thể bằng cụ hiệu suất phương thức giải quyết.

Mà ở bên trong phòng làm việc.

Bao gồm « Thám tử Kindaichi » đơi trước mấy bộ tác phẩm bị bộ lạc Manga hoàn toàn Phong Cẩm Lâm Uyên đã chính thức lấy ra hẳn tác phẩm mới, đúng là hẳn trong kế hoạch Manga.

Thám Tử Conan!

Trừ cái này bộ Manga bên ngoài hẳn còn dự bị hai cái hồ mới chuẩn bị phía sau lấy ra, dù sao tân Website xây dựng chi sơ khẳng định không có gì lưu lượng, Ảnh Tử cá nhân lực hiệu triệu cũng không khả năng chống lên đồng thời Website, chỉ dựa vào một bộ « Thám Tử Conan » lời nói khó mà thực hiện nhanh chóng dẫn lưu mục đích, điểm này thông thường Lâm Uyên vẫn có, dưới tình huống như vậy chỉ có thể hung hăng bắt hack, mặc dù lúc này đưa đến phòng làm việc chịu đựng lượng công việc tăng nhiều.

Kết quả là ở mấy ngày sau.

Kim Mộc bỗng nhiên cho Lâm Uyên mang đến một cái tin tốt: "Hàn Tể Mỹ hôm nay liên lạc ta, nàng biết được chúng ta chính đang kiến thiết tân Manga Website sự tình, dự định gia nhập chúng ta, ta cảm thấy được đề nghị này không tệ, dù sao nàng trước ở bộ lạc liên quan rất tốt, bộ lạc Manga có thể làm lên tới bản thân nàng không thể bỏ qua công lao, trọng yếu nhất là nàng còn mang đến hai vị Manga gia, hai vị này Manga gia cũng cùng bộ lạc sinh ra một ít mâu thuẫn, lại danh tiếng cùng thực lực cũng không kém người bao nhiêu, hai người này gia nhập chúng ta tân Website lời nói, khả năng hấp dẫn đến không ít độc giả đâu rồi, ta này tân Website ta xem vẫn rất có vai diễn."

"Được."

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

---

ps: Cảm tạ 【 lam sắc v không trung 】 cùng 【 hoa bích tuyên 】 hai vị đại lão minh chủ, vì các đại lão dâng lên đầu gối ❷? ❸, này hai Thiên Minh chủ nhiều đến dọa người, không cảm giác được cuối tháng liền có thể đi đến ô bạch tha thiết ước mơ bách minh rồi, phi thường cảm tạ mọi người ủng hộ, xem ra bây giờ còn không thể nghỉ ngơi, ô bạch tiếp tục viết!
Một bộ truyện khá hay, main quyết đoán, iq nvp cũng như main đều cao
Điều Thập Lâm Hoàng Đế

Chương 717: Ta đụng nam tường không quay đầu lại

Đây đối với Lâm Uyên mà nói là một cái tin tốt!
Hàn Tể Mỹ năng lực Lâm Uyên là rất công nhận.
Phần này nhận thức cũng không chỉ đến từ Kim Mộc tán dương, cũng bởi vì Hàn Tể Mỹ lúc trước ở bộ lạc cùng Lâm Uyên trao đổi câu thông qua.
Hắn đối với nữ nhân này ấn tượng cũng không tệ lắm.
Ít nhất hai bên hợp tác rất vui vẻ, chưa từng xuất hiện yêu nga tử.
Không giống Lăng Không.
Đối phương vừa lên đài, hai bên hợp tác liền xuất hiện vấn đề.
Mà để cho Lâm Uyên cảm thấy cao hứng là, Hàn Tể Mỹ mang đến hai vị ưu tú Manga gia!
Mặc dù Lâm Uyên làm xong tam mở chuẩn bị, nhưng này ắt sẽ gia tăng phòng làm việc lượng công việc.
Không tính là Kim Mộc.
Phòng làm việc trước mắt liền Lâm Uyên cùng La Vi ở bên trong, tổng cộng có sáu người.
Sáu người đồng thời gánh nặng ba bộ Manga, có Lâm Uyên ở xác thực có thể làm được, nhưng sẽ rất mệt mỏi!
Chớ nói chi là .
Chờ Blog cầm lại bản manga quyền, phòng làm việc còn phải tiếp tục liên tái « Thám tử Kindaichi » !
Bởi như vậy.
Rất có thể đưa đến phòng làm việc sáu người muốn chiêu cổ bốn bộ Manga đổi mới, đơn giản là làm thêm giờ đến cuối ngốc tiết tấu.
Cho nên.
Không phải vạn bất đắc dĩ, Lâm Uyên còn là hi vọng mọi người có thể đang thoải mái vui vẻ trong không khí công việc.
Đương nhiên.
Lâm Uyên cũng có thể tiếp tục chiêu trợ thủ.
Bất quá so sánh với tiếp tục mời chào trợ thủ, quả nhiên vẫn là có còn lại Manga gia hỗ trợ dễ dàng hơn đi.
"Hai vị này Manga gia, một vị kêu Thiên Môn, một vị kêu Dạ Thâm Trầm, người hẳn biết, dù sao bọn họ cũng đã từng là bộ lạc đầu Manga gia một trong."

Kim Mộc giới thiệu.

Lâm Uyên gật đầu một cái, hẳn quả thật biết hai cái này Manga gia.

Hai người này thành tích tốt vô cùng, nếu như gia nhập liên minh hẳn sẽ trở thành to lớn trợ lực.

Bây giờ được rồi.

Chính mình không cần tam mở.

"Người không ý kiến lời nói, ta quay đầu cùng Hàn Tề Mỹ tiếp xúc."

Dừng một chút.

Kim Mộc lại nói: "Ngoài ra ta còn từ Hàn Tề Mỹ miệng ở bên trong lấy được rồi một tin tức."

"Tin tức gì?"

"Liên quan tới thân phận của Lăng Không."

"Ừ?"

Lâm Uyên cũng không phải thật tò mò, tạm thời nghe một chút.

Kim Mộc giọng nghiêm túc: "Như vậy nói cho người hay, bộ lạc họ Lăng!"

Lâm Uyên đại khái nghe rõ: "Cao tầng quan hệ?"

"Hẳn là tầng chót quan hệ, Lăng Không là bộ lạc coi là bộ lạc người thừa kế tương lai bồi dưỡng, hẳn có người em trai, nhưng đệ đệ của hắn tuổi tác tương đối nhỏ, năng lực cũng không bằng Lăng Không, cho nên không ra ngoài dự liệu lời nói, Lăng Không tương lai sẽ trở thành bộ lạc quyết sách nhân."

Nói đến đây, Kim Mộc sắc mặt đã khó coi.

Tên đối thủ này so với hắn tưởng tượng cường đại!

Nếu như là dưới tình huống bình thường, Lăng Không để cho bộ lạc tồn thất to lớn như vậy, rất có thể bị công ty đuổi ra khỏi cửa.

Nhưng hắn là bộ lạc người thừa kế.

Chuyện kia tính chất coi như hoàn toàn khác nhau.

Phỏng chừng cuối cùng, rơi vào Lăng Không trên đầu xử phạt, nhiều lắm là phạt ba ly rượu.

Này ba chén uống rượu xong, Lăng Không nên kiêu nào còn kiêu nào, thậm chí sẽ còn tiếp tục nhảy ra cùng bên này đòi nghịch!

Về phần tiêu tan hiềm khích lúc trước?

Từ Lâm Uyên đem ba cái bí danh dời đến Blog bắt đầu, hai bên rất khó tiêu tan hiềm khích trước kia.

Bởi vì Blog cùng bộ lạc một mục thị tử đối đầu.

Trọng yếu nhất dạ!

Blog vì lôi kéo Lâm Uyên bỏ ra 1% cổ phần!

Phải biết, Blog thể lượng là phi thường kinh khủng, 1% cổ phần hơn người bình thường tưởng tượng càng nhiều!

Bây giờ Lâm Uyên, đã hoàn toàn đánh lên Blog nhãn hiệu!

Ý nào đó mà nói, Blog cũng coi là Lâm Uyên chính mình sản nghiệp?

Hắn thành đồng sự một trong!

Cho nên cái này đã không còn là ân oán cá nhân, mà là hai cái Internet thế lực triển đấu, không cách nào chơi đùa ở thương nói thương bộ kia.

Sợ rằng ở xa xôi tương lai, Lăng Không cũng sẽ một mực lây Lâm Uyên đôi thủ tồn tại.

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn không có đem Lăng Không coi là uy hiếp.

Đạo không phải xem thường đôi phương, thuận tụy là hắn cảm thấy, chỉ cần mình làm tốt chính mình sự tình là được.

Đương nhiên.

Lâm Uyên không gây chuyện cũng sẽ không sợ phiền phức, nếu không hắn cũng sẽ không lựa chọn đoạn tuyệt với bộ lạc.

Tân Manga Website chuẩn bị tin tức không gạt được trong nghề lỗ tai, Tinh Mang cùng Blog cũng không có ý định lừa gạt đến.

Tân Website thiếu nhất tuyên truyền!

Mà bây giờ vừa vặn là tuyên truyền thời cơ tốt nhất!

Là lấy.

Tinh Mang cùng Blog một tuần sau liền liên thủ quan tuyên rồi tân Manga Website 【liên minh】 tin tức!

Cùng lúc đó!

Đã chắc chắn gia nhập 【liên minh】 hai vị đỉnh cấp Manga gia danh sách, cũng trực tiếp đối ngoại công bố ra ngoài!

Nhất thời!

Bạn trên mạng kinh hãi!

Thành lập một nhà tân Manga Website?

Có bạn trên mạng lắm bả nói: "Thế nào ta dòm, giống như là Tiện Ngự cùng Sở Cuồng đặc biệt vì Ảnh Tử làm cái Manga Website đi ra?"

Không giống là!

Rõ ràng chính là a!

Đây cũng quá ngoạn đi!

Ảnh Tử này bấp đùi ôm!

Này lưỡng đại ca đại năng đỉnh!

"Có Tinh Mang bối cảnh, này ba đại đầu hay lại là Tiện Ngự số lượng!"

"Ta trước lão cảm giác Tiện Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ tốt hơn, bây giờ nhìn lại bọn họ ba quan hệ cũng tốt vô cùng, Tiện Ngự vì Ảnh Tử thành lập Manga Website loại này thao tác cũng là vượt trội một cái nhiều tiền lắm của a!"

"Không không không, Tinh Mang vì Tiện Ngự, mới là thật chấp ghép!"

"Này Manga Website tên cũng rất có nội hàm, liên minh —— chỉ là Tiện Ngự Sở Cuồng cùng Ảnh Tử liên minh?"

Vấn đề là Tiệp Ngự cùng Sở Cường cũng sẽ không họa Manga a!

Lại có người suy đoán: "Kia chỉ là Ảnh Tử cùng Dạ Thâm Trâm cùng với Thiên Môn lão sư liên minh?"

"Ba người liên minh, có chút nhỏ a."

"Bất quá cũng còn tốt, ba vị đỉnh cấp Manga gia, đã từng bộ lạc đầu, vẫn có thể chống lên một ít lưu lượng!"

"Nếu như là Ảnh Tử một người một ngựa, đó mới là thật không có cách chơi đùa!"

"Mặc dù vẫn là không cách nào cùng bộ lạc Manga đối kháng, nhưng ba vị đỉnh cấp Manga gia liên thủ, ít nhất có một chỗ ngồi!"

"Không sai, Thiên Môn lão sư cùng Dạ Thâm Trâm lão sư am hiểu nhất chính là Vương Đạo Manga, Ảnh Tử không vẽ Vương Đạo, nhưng một cái Website là không thể không có Vương Đạo Manga, nếu không quá nhỏ chúng rồi!"

" "

Nếu như chỉ là Ảnh Tử một người, kia cái này Website coi như tạo dựng lên, cũng không có gì ý nghĩa quá lớn!

Căn bản không phải bộ lạc Manga đối thủ!

Mà nếu như có hai cái giới Vương Đạo Manga bàn tay tử vào ở 【 liên minh 】, kia mặc dù Website như cũ không cách nào cùng bộ lạc Manga chống lại, nhưng ít nhất là có thể kéo đến một ít người sử dụng.

Thế nào, cũng có thể bắt khởi điểm nước nhi tới.

Chính là không biết, Ảnh Tử tân Manga biết cái gì?

Có người suy đoán Ảnh Tử sẽ vẽ tiếp một lần tương tự với « Death Note » như vậy Vương Đạo Manga.

Dù sao bây giờ Ảnh Tử cần nhất chính là nhân khí!

Mà hẳn toàn bộ Manga trung, nhân khí cao nhất chính là « Death Note » ! Cũng chỉ có « Death Note » loại này kinh điển tà đạo Manga, mới có thể ở đại chúng trong trình độ cùng Vương Đạo Manga tỷ đấu!

"Ta đã có dự cảm rồi, này ba Ảnh Tử tuyệt đối muốn nỗ thiên!"

Ảnh Tử gần đây lưng đeo đề tài cùng chú ý quá nhiều, vô số dư luận lôi cuốn đến hẳn!

Áp lực nặng nề bên dưới, Ảnh Tử nhất định sẽ tuyệt địa phản kích!

Dù là « Thám tử Kindaichi » thành tích bình thường, vẫn không có ai dám khinh thường Ảnh Tử thực lực!

Không chỉ có bạn trên mạng cùng fan nghĩ như vậy!

Ngay cả bộ lạc bên này Manga các nhà cũng tưởng như vậy!

Bên này cũng tương tự ở thảo luận Ảnh Tử tân Manga đề tài.

Bọn họ ở bộ lạc.

Ảnh Tử ở liên minh.

Sau này là các vì Kỳ Chủ đối thủ, làm sao có thể không chú ý Ảnh Tử sự kiện?

Như đã nói qua.

Coi như mọi người không phải là đối thủ, đồng hành đôi Ảnh Tử chú ý cũng tuyệt đối là cao vô cùng!

Có người suy đoán:

"Thực ra Ảnh Tử hạ bộ tác phẩm cũng không nhất định là tà đạo đề tài, ban đầu « Vua đầu bếp Souma » không cũng coi là biến hình Vương Đạo đề tài sao?"

Đây cũng là một loại khả năng tính.

Mà ở các loại suy đoán trung, bỗng nhiên có người cười trêu đùa một câu:

"Ngược lại không thể nào là trinh thám đề tài."

Phốc xuy.

Còn lại Manga gia đi theo cười.

Lại không nói Ảnh Tử có phải hay không là đầu Thiết Nhân.

Coi như Ảnh Tử lại đầu thiết, gần đây bị vô số ánh mắt chú ý, hẳn cũng không khỏi không cân nhắc Tiêu chúng đề tài mang đến tệ đoán!

Hẳn phải nhất định dựa vào tân Website chứng minh chính mình nha!

Nếu không thể nào không phụ lòng Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng hết sức giúp đỡ?

Mà tiếp tục lựa chọn trinh thám đề tài thì như thế nào có thể chứng minh Ảnh Tử giá trị?

Ảnh Tử đã dùng « Thám tử Kindaichi » chứng minh:

Coi như là hẳn lợi hại như vậy Manga gia, cũng không cách nào để cho cái này đề tài trở nên lớn chúng đứng lên.

Cũng không thể ở cùng trong một cái hố ngã nhào hai lần chứ ?

Nói đến đây.

Bộ lạc ngược lại là Âm Sai Dương Thác giúp Ảnh Tử một đại ân!

Bọn họ che giấu « Thám tử Kindaichi » , vừa vặn không cần Ảnh Tử gánh vác thái giám tội danh.

Thái giám là làm người rất đau đón phẩm!

Nhưng nếu như bị che giấu, kia nội cũng không cần Ảnh Tử công.

Kindaichi fan cũng không khả năng đem xử phạt đổ lỗi đến Ảnh Tử trên đầu.

Cứ như vậy.

Ảnh Tử hoàn toàn có thể yên tâm thoải mái mở một cái hố mới, đôi một cái chắc chắn nhất đề tài!

Nghĩ như vậy.

Gần như tất cả mọi người đều đang đợi Ảnh Tử tân Manga tin tức!

Nhưng mà.

Ngay tại người sở hữu trông mong ngóng trông trung.

Ảnh Tử một cái động tĩnh, trực tiếp đem tất cả mọi người đều nhìn choáng váng!

Đám bạn trên mạng tập thể lâm vào rất dài dờ dẫm cùng mộng bức trung:

"Tân Manga vẫn là trinh thám."

Ảnh Tử tuyệt bức là Thiên Tụ thứ nhất hào đầu sắt oa a!

Đầu này thiết .

Đụng nam tường cũng không mang về đầu!

Người mẹ nó đây là với trinh thám giang lên đúng không! ! !

---

ps: Cảm tạ 【 Thương Tử Quỷ Thiêu 】 cùng 【 Yên Tử 523 】 hai vị đại lão minh chủ, cho các đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, gần đây minh chủ đại lão khen thưởng thật là dữ, làm ta đổi mới hơi chút ít một chút đều cảm giác nghiệp chướng nặng nề, nhưng hôm nay thật là viết không quá di chuyên, ngày mai lại thêm dầu đi, thuận tiện rống một tiếng phiêu hàng tháng á!

Truyện tốn kẹo, cũng không hay, đừng đọc (Ta sẽ k nói do quảng cáo truyện nhiều quá nên k biết nên viết cái gì)

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 718: Danh Trình Thám Sở Ngư

Liên quan tới Ảnh Tử tân Manga sẽ chọn cái gì đề tài, nghề trong ngoài cái dạng gì suy đoán đều có, duy chỉ có không có ai đoán được Sở Cuồng tân đề tài tiếp tục viết trình thám, cũng duy chỉ có cái này tuyển hạng ở trong lòng mọi người là không có khả năng tồn tại ——

Đùa gì thế?

Ảnh Tử mới mới vừa ở trình thám cái rãnh to này bên trong tài cái ngã nhào!

Mà bây giờ tân Website tạo dựng sắp tới, hạ bộ Manga nhiệt độ lại quan hệ đến tân Website lưu lượng các loại vấn đề, Ảnh Tử phàm là có chút suy nghĩ cũng không nên làm như vậy a!

Kết quả ai có thể nghĩ a!

Hàng này đúng là cái đầu sắt oa!

Chẳng lẽ Ảnh Tử là nghĩ mình ở đâu bên trong ngã nhào liền ở nơi nào bò dậy?

Ngươi cái này không kêu bò dậy a!

Ngươi mẹ nó này ba rõ ràng là ở nơi nào ngã nhào, liền ở nơi nào nằm xuống!

"Đầu là thực sự thiết!"

"Có phải hay không là quá tùy hứng?"

"Mặc dù ta là Ảnh Tử fan, nhưng ta còn là muốn khách quan đánh giá một câu, Ảnh Tử hơi quá với tự phụ rồi, hẳn không muốn tiếp nhận chính mình trình thám thất bại, lại còn muốn thử một lần nữa, thực ra bình thường hẳn thế nào thử đều có thể, nhưng bây giờ như vậy lúc mâu chốt, hẳn lại còn phải tiếp tục thử trình thám liền thật quá không nên, đây là cầm Tiện Ngư cùng Sở Cuồng vì hẳn thành lập tân Website mạo hiểm đây ."

"Xong đời xong đời xong đời."

"Ảnh Tử đã có thể trước thời hạn tuyên bố lạnh lạnh rồi."

"Xem ra tân Website chỉ có thể dựa vào Dạ Thâm Trầm cùng Thiên Môn hai vị kia giới Vương Đạo Manga đại lão rồi."

"Ba người đồng thời phát lực còn có hi vọng chống lên đến, hai người lời nói cũng quá miễn cưỡng đi, thật cho là hai cái Manga gia là có thể chống lên một cái Website?"

"Rõ ràng ba người cũng bước đi liên tục khó khăn!"

"Lại nói vạn nhất hai vị kia tân tác cũng tạm được đây?"

"Dù sao không người nào dám bảo đảm chính mình tâm tác là nhất định hỏa, dù là trình độ rất cao, nhìn một chút Ảnh Tử « Thám tử Kindaichi » cũng biết."

"Ảnh Tử hẳn ôn một tay a."

"Ta phục rồi, vốn chính là hoàn cảnh xấu cục, hẳn còn thích lãng."

" . "

Đừng nói dám bạn trên mạng.

Ngay cả fan cũng không cách nào.

Này ba Ảnh Tử đơn giản là coi trời bằng vung!

Mà ở bộ lạc Manga.

Manga các nhà phản ứng không đồng nhất.

Có người tiếc cho.

Có người khinh bỉ.

Có người không hiểu.

Có người giễu cợt.

"Này Ảnh Tử có độc đi!"

"Còn đối trình thám chưa từ bỏ ý định đây?"

"Đại khái là lòng tự ái bị kích thích đi, thấy Tiện Ngư cùng Sở Cuồng này hai vị đại ca trâu như vậy, Sở Cuồng kia bộ trình thám tiểu thuyết « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » càng là hỏa khắp năm châu, lại nghĩ tới chính mình trình thám Manga khen ngợi không gọi tọa, cho nên tâm lý không thăng bằng, cũng muốn chứng minh chính mình chơi đùa năng lực trình thám?"

"Rõ ràng hẳn có chính mình am hiểu hơn đồ vật a."

"Nhất định phải đi chính mình thất bại qua con đường, này tâm tính có phải hay không là có chút vấn đề?"

"Ta nghe tin đồn nói, hẳn đoạn tuyệt với bộ lạc phần dẫn, cũng là bởi vì « Thám tử Kindaichi » liên tái thành tích vấn đề, đại khái đây là hẳn tâm bệnh, cho nên muốn muốn vượt qua, thuận tiện chứng minh bộ lạc là sai?"

"Bất kể nguyên nhân gì, hẳn rõ ràng cho thấy cấp trên."

"Thực ra ngược lại ta là có thể lý giải, phân tích cho các người một chút hẳn tâm tính, Ảnh Tử bằng hữu nhưng là Tiện Ngư cùng Sở Cuồng loại này cấp bậc, ba người bọn họ điếm giống nhau, chính là xuất đạo tới nay thuận buồm xuôi gió, cơ bản mỗi bộ tác phẩm cũng có thể đại bạo nổ, kết quả hết lần này tới lần khác lần này hẳn Ảnh Tử phóng hồng rồi, các người hẳn biết, đối với một cái từ chưa trải qua quá thất bại thiên tài mà nói, tình cờ một lần thất bại đã kích bao lớn, cho nên hẳn bắt đầu để tâm vào chuyện vụn vặt rồi."

" . "

Bạn trên mạng cảm thấy Ảnh Tử quá tự do phóng khoáng!

Trao đổi sách hay chú ý vx công chúng hào bạn đọc đại bản doanh. Hiện đang chăm chú có thể dẫn hiện Kim Hồng bao!

Trong nghề lại cho là đây là Ảnh Tử tâm tính xảy ra vấn đề.

Có thể là bộ lạc chen ép, có thể là bị hai người đại ca sức ảnh hưởng kích thích đến, cũng có thể là người khác sinh trung lần đầu tiên gặp gỡ thất bại.

Dù sao càng cái gọi là thiên tài, kháng áp năng lực ngược lại càng kém .

Không sai.

Bộ lạc Manga cùng mới thành lập liên minh nhất định sẽ thành làm đối thủ.

Nhưng kỳ thật, bộ lạc Manga tác gia, với Ảnh Tử là không có thù gì oán.

Sau này không phải là các vì Kỳ Chủ thôi.

Nói cứng không thích Ảnh Tử là ai .

Có chừng nhiều chút Sở Châu Manga gia không quá vui vẻ Ảnh Tử.

Bởi vì Ảnh Tử đã từng đại biểu Tần Châu, thống kích quá Sở Nhân Manga vòng.

Cho nên ngoại trừ không thích Ảnh Tử nhân, thực ra rất nhiều người vẫn cảm thấy đáng tiếc.

"Không biết Ảnh Tử lần này có thể đi ra hay không tới."

Có người mở miệng.

Chế tâm tính một khi xảy ra vấn đề, khả năng vài năm thậm chí cả đời cũng không đi ra lọt tới.

Vô luận ngoại giới như thế nào thảo luận Ảnh Tử tân Manga đề tài vấn đề. Thời gian cũng không thôi nhân ý chí khoảng đó mà cuồn cuộn về phía trước.

Tân Website xây dựng quá trình vẫn thuận lợi.

Mà ở vài ngày sau.

Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên cùng các trợ thủ chính đang vui đầu gian khổ làm ra.

Khi lại một lời mới tinh nội dung hoàn thành, Lâm Uyên bỗng nhiên nói

"Nghỉ ngơi một chút đi."

"Hô!"

Mọi người thở dài một hơi.

Lần này phòng làm việc quả thật gặp rất lớn khiêu chiến!

Vì thế tất cả mọi người đang toàn lực ứng phó sáng tác Manga!

Liên tục mấy ngày công việc để cho trên mặt tất cả mọi người cũng thoáng qua vẻ uể oải!

Đương nhiên.

Lao động bỏ ra sau lấy được thành quả hồi báo cũng là vô cùng phong phú!

Bây giờ « Thám Tử Conan » đã hoàn thành ước chừng năm mươi mấy họa trong lời nói cho!

Cái tốc độ này rất đáng sợ!

Sợ rằng toàn bộ nghề bên trong, đôi bất kỳ Manga phòng làm việc đều làm không được đến!

"Cho mọi người mua trà sữa cùng cà phê cùng với thức uống, quà vặt ở đại sảnh tự cầm, khổ cực mọi người."

La Vi bỗng nhiên cười hướng mọi người nói.

Mọi người hoan hô trung tiến vào đại sảnh, vừa uống thức uống vừa trò chuyện thiên, khiếp ý hưởng thụ mấy ngày liên tiếp công việc tới hiểm thấy sắp xếp thời gian nghỉ ngơi.

"Bộ tác phẩm này nhất định sẽ lật đổ toàn bộ nghề đối với trinh thám Manga nhận thức!"

Một tên trợ thủ uống cà phê, một bên dương dương đắc ý nói.

Cùng ngoại giới hát suy bất đồng!

Phòng làm việc bên này các trợ thủ cũng tham dự tân Manga sáng tác, cho nên thật sâu minh bạch bộ này tân Manga chất lượng!

Nhắc tới.

Vừa mới bắt đầu biết được Ảnh Tử Lão Sư phải tiếp tục sáng tác trinh thám Manga thời điểm, dù là lòng tin bành trướng đến đột Phá Thiên tế đám này các trợ thủ thực ra cũng là thấp thỏm vạn phần.

Vạn nhất tân Manga vẫn cùng « Thám tử Kindaichi » như thế khen ngợi không gọi tọa làm sao bây giờ?

Thẳng đến mọi người tiếp xúc được cổ sự kịch bản gốc, chính thức bắt đầu sáng tác, như vậy lo âu mới lục tục biến mất!

Mấy ngày gần đây.

Cước lầy, đã là lần nữa khôi phục cường đại lòng tin!

Không bao lâu, trong nghề liên sẽ thấy một bộ cùng « Thám tử Kindaichi » hoàn toàn bất đồng trinh thám Manga!

Lần này chúng ta vô địch được rồi!

"Thực ra luận vụ án chất lượng, ta vẫn cảm thấy trước trinh thám Manga tốt hơn, nhưng lần này chúng ta tác phẩm càng thông tục, mà thông tục liên có nghĩa là đại chúng!"

"Dù là ta đây cái không hiểu lắm trinh thám nhân, đều bị câu chuyện này hấp dẫn!"

"Đệ nhất lời nói liền cười chết ta rồi, Conan uống thuốc thủy biến thành tiêu hài sau đó, lại đổi tên kêu Sở Ngư ."

"Ảnh Tử Lão Sư quá da!"

"Bất quá khoan hãy nói, Sở Ngư danh tự này, nghe liền ngang ngược, thật giống như Sở Cuồng cùng Tiện Ngư đồng thời bám vào người như thế!"

" "

Các trợ thủ hưng phấn nghị luận.

Lâm Uyên ở bên cạnh cười trộm.

Không sai, hẳn ở Manga bên trong kẹp theo hàng lậu.

Nguyên trứ « Thám Tử Conan », nhân vật chính chân chính tên là Kudo Shinichi.

Bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, Kudo Shinichi uống nhỏ đi nước thuốc, đem mình đổi tên là Conan ——

Ở Manga trong thiết lập, Kudo Shinichi là Sherlock Holmes fan!

Danh tự này là trí kính « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » Conan Doyle.

Nhưng mà.

Thế giới Lam Tinh.

Sở Cuồng mới là « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » !

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên khẳng định sẽ không phải chết đầu óc, gắng phải Kudo Shinichi đem mình đổi tên là Conan.

Không cái kia cần phải a!

Hắn bút lớn vung lên một cái, Conan trực tiếp ở Manga bên trong thành nhân vật chính nguyên danh.

Mà ở uống nhỏ đi nước thuốc sau đó, Conan vì đem giấu diếm thân phận đứng lên, tìm được phía sau màn hắc thủ, đem tên mình đổi thành rồi Sở Ngư!

Lý do là

Conan là « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » fan, rất thích Sở Cuồng, cho nên hắn tên mới bên trong có một "Sở" tự.

Về phần "Ngư" ?

Bởi vì Conan ở lấy tên mới thời điểm, vừa vặn nghe có người ở thả một bài tên là « Chương Thứ 7 Của Đêm » ca khúc.

Đây là bài hát của Tiệp Ngư.

Viết bài hát của Sherlock Holmes.

Trùng hợp là, Tiệp Ngư cũng là Conan rất thích Người viết ca khúc, đôi này thủ ca khúc càng là nghe nhiều nên quen.

Vì vậy ——

Nhân vật chính "Linh quang chợt lóe", danh trinh thám "Sở Ngư" ra đời!

Mặc dù kẹp theo hàng lậu, nhưng chuyện này cũng không hề sẽ ảnh hưởng đến Manga bất kỳ nội dung cốt truyện, cho nên Lâm Uyên mới sẽ làm như vậy, nếu hắn không là cũng sẽ không phí khí lực này.

Coi như là Ảnh Tử kéo Tiệp Ngư cùng Sở Cuồng liên động.

Da lần này rất vui vẻ.

Đối với độc giả mà nói, này sau này cũng sẽ trở thành một đề cho mọi người nói chuyện hăng say trúng màu.

Liên cùng trên địa cầu "Edogawa Conan" danh tự này sâu xa bị mọi người lặp đi lặp lại thảo luận như thế.

Về phần Manga tên?

Đương nhiên cũng phải thuận thế biến thành « Danh Trinh Thám Sở Ngư »

Nghe có chút quái quái?

Đương nhiên quái.

Cũng may Lâm Uyên biết.

Đây chỉ là chính mình ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo thôi.

Không cần phải ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo, đối với lần đầu tiên tiếp xúc được bộ này Manga người mà nói, "Sở Ngu" danh tự này cũng không tính kỳ quái, chỉ là một rất bình thường thậm chí còn có điểm êm tai tên người.

Nội dung cốt truyện bên trong cắm vào đoạn này, không có chút nào cảm giác không khỏe.

Người đại diện Kim Mộc xuất hiện.

Hắn chính mặt đầy lo âu nhìn về phía Lâm Uyên

"Ngoại giới đối với người tân Manga đề tài lựa chọn vấn đề tranh cãi rất lớn, khả năng này sẽ ảnh hưởng đến chúng ta tân Website mở đúng ngày đầu nhân khí a."

"Không cần lo lắng, chúng ta Manga chất lượng sẽ chứng minh hết thảy!"

Bên cạnh La Vi nghe nói như vậy, mặt đầy lạc quan nói một câu, nàng cũng cho là « Danh Trinh Thám Sở Ngu » khẳng định hỏa!

"Này không phải chất lượng không chất lượng vấn đề, ta đương nhiên tin được các người năng lực cùng kiên thức, nhưng bây giờ ngoại giới đối Ảnh Tử quyết định có chút hiểu lầm, chúng ta cần đem toàn bộ tai họa ngầm cũng tiêu diệt ở giai đoạn manh nha." Kim Mộc biểu tình nghiêm túc.

"Có biện pháp."

Lâm Uyên nói "Website cụ thể ngày nào mở đúng?"

Kim Mộc lập tức nói "Còn có một tuần lễ, thực ra bây giờ là có thể mở, nhưng bởi vì chỉ dựa vào ba người các người là làm không được Manga Website, thật sự bằng vào chúng ta gần đây đang ở đại quy mô mời chào một ít trung hạ tầng Manga gia vào ở, rất nhiều tác phẩm hợp đồng chính đang gia tăng thời gian ký kết, bọn họ cho dù là hỗ trợ đủ số, sung mãn sung mãn Website Manga khô cũng được."

"Ừ, thời gian một tuần, vậy là đủ rồi."

Lâm Uyên khẽ mỉm cười "Người quen « Võng Vương » Manga vừa mới bắt đầu là thế nào hỏa?"

"Khi đó bộ lạc Manga còn chưa bắt đầu thành lập, người là trực tiếp ở bộ lạc phía trên miễn phí liên tái ."

Kim Mộc theo bản năng mở miệng, sau đó hơi sừng sờ

"Cho nên người là muốn?"

Lâm Uyên gật đầu một cái "Trước thời hạn phát hành « Danh Trinh Thám Sở Ngu » , trước ở trên blog miễn phí liên tái, thời gian một tuần đủ để cho mọi người biết được bộ này Manga ưu tú, đợi tân Website thành lập chúng

ta lại đem Manga chuyên tới, thuận liền bộc phát một chút lượng đôi mới liền có thể, phối hợp hai vị khác Manga gia tân tác, mở đầu nhiệt độ cũng sẽ không quá kém."

"Này đúng là cái biện pháp!"

Con mắt của Kim Mộc có chút sáng lên.

Trước thời hạn phát hành Manga, cũng coi là trước thời hạn vì Website làm tuyên truyền dẫn lưu.

Đương nhiên.

Điều kiện tiên quyết là bộ này Manga phải có thể thuyết phục độc giả ngoan ngoãn chấp nhận nợ nần, mà liền muốn nhìn Manga bản thân chất lượng.

Tiếp tục họa trình thám Manga, thật có thể không?

Kim Mộc nhìn về phía phòng làm việc các trợ thủ, mỗi người biểu tình cũng viết đầy dễ dàng cùng tinh thần phấn chấn, tán gẫu đang lúc mặt đầy mặt mày hớn hở .

Bọn họ quá có lòng tin!

Đã như vậy kia cứ làm như vậy!

Kim Mộc có quyết định "Ngày mai phát hành?"

Lâm Uyên nhẹ giọng nói "Cải lương không bằng bạo lực, ngay tại tám giờ tối nay phát đi."

Lúc trước « Thám tử Kindaichi » cũng là lựa chọn ở tám giờ phát hành.

Trên mạng không phải nói, Ảnh Tử đây là không chịu phục, muốn chứng minh mình có thể ở nơi nào ngã nhào liền ở nơi nào bò dậy sao?

Được.

Vậy thì chứng minh cho các người nhìn!

Nhìn ta một chút đứng có đủ hay không cao!

"Vậy thì tám giờ!"

Kim Mộc cắn răng nói.

Trên mạng dư luận bây giờ đối với Ảnh Tử rất bất lợi.

Thậm chí có người ta nói, Ảnh Tử tiếp tục họa trình thám Manga, có chút xin lỗi Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư hết sức giúp đỡ.

Này có thể không phải dấu hiệu tốt!

Phải nhất định mau sớm chặt đứt loại này không tốt dư luận đường hướng!

Sau đó nửa giờ, Kim Mộc liên lạc Hàn Tế Mỹ đợi Manga Website nhân viên tương quan, xác định Ảnh Tử tân bây giờ Manga Blog liên tái phương châm.

Làm xong công tác tương quan.

Ảnh Tử bộ lạc động tĩnh lần nữa đôi mới "Tám giờ tối nay chung tân Manga với Blog trước thời hạn phát hành!"

Phối hợp điều này động tĩnh.

Blog cũng trước tiên làm tuyên truyền dẫn lưu!

"Tám giờ tối nay chung, Ảnh Tử Lão Sư mới nhất Manga « Danh Trình Thám Sở Ngự » giành trước như thế trình thám, không giống nhau rung động!"

Nhất thời!

Toàn bộ lưới ánh mắt đều bị hấp dẫn tới!

---

ps cảm tạ nói cửu vọng cùng Phi giác vị này nữ đại mỗ còn giống như thường cho nhân vật hòa âm tới) hai vị đại lão minh chủ, vị đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ? ■●, này ba mọi người trực tiếp hỗ trợ vọt tới chín mười bốn cái minh chủ, khoảng cách bách minh cũng chỉ kém một, hai ba bốn năm, sáu bước xa, ô bạch tiếp tục viết!

// rảnh rồi up 1 bộ giải trí coi như cảm tạ mọi người, trong lúc chờ chương mn qua đọc nhé ! Lão Bà Của Ta Là Thiên Hậu Cự Tinh

Truyện tốn kẹo, cũng không hay, đừng đọc (Ta sẽ k nói do quảng cáo truyện nhiều quá nên k biết nên viết cái gì)

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 719: hấn nóng nảy

Kèm theo vô số đạo chú ý ánh mắt.

Rất nhiều người cũng trước tiên lấy được thông báo.

Mà Ảnh Tử tân tác đề tài tranh cãi này thời thượng chưa kết thúc, thảo luận trong lúc nhất thời lại càng kịch liệt ——

"Hôm nay liền phát?"

"Thật là trình thám a!"

"Ta trước còn nghĩ này có phải hay không là một trò đùa loại, chính là vì đưa tới mọi người đối tân Website chú ý, cho nên chế định kinh doanh đồn thổi lên phương án, bây giờ nhìn lại Ảnh Tử tân tác đề tài đã là trình thám không chạy!"

"Lại trước thời hạn thả Blog phát?"

"Đây là muốn hấp dẫn độc giả hứng thú?"

"Vấn đề là ta đối với trình thám thật một chút hứng thú cũng không có a, « Thám tử Kindaichi » ta xem, còn giữ vững nhìn mười mấy lời nói, xác xác thật thật không phải ta thức ăn, này đề tài quá nhỏ chúng rồi!"

"Danh Trình Thám Sở Ngư?"

"Sở Cuồng thêm Tiện Ngư sao?"

"Này Manga tên có chút da a, Sở Ngư hấn là nhân vật chính tên đi, nhắc tới cái Sở Ngư cùng Sở Cuồng Tiện Ngư không liên quan ta dù sao cũng không tin, Ảnh Tử cái này nhiệt độ cộ quang minh chính đại, bất quá ta hay là đối với trình thám không làm sao có hứng nổi, Ảnh Tử đâu tại sao cứ như vậy thiết đây!"

" "

Nghề bên trong Manga các nhà cũng lớn đến mức đoán được Ảnh Tử mục đích:

Đây là muốn thừa dịp Website còn chưa lên tuyến, trước thời hạn ở Blog vì tân tác làm hơ nóng.

Bất quá ngôn này đột nhiên tập kích cũng quả thật có chỗ tốt.

Tốt đẹp nhất nơi chính là, mọi người chú ý lực quả thật bị Manga trước thời hạn phát hành tin tức hấp dẫn, thừa dịp mấy ngày nay trên mạng tranh cãi lớn như vậy, tối nay tuyên Manga khẳng định có thể để cho rất nhiều người tốt Kỳ Đêm mở, cho dù là những thứ kia la hét đối trình thám không cảm hứng Thú Độc người!

Nhưng chân chính vấn đề ở chỗ:

Độc giả đòi trình thám thật không có hứng thú!

Đại khái là một ít « Thám tử Kindaichi » fan sẽ chấp nhận nợ nần?

Cưỡng ép để cho mọi người mở ra tâm tác đọc rất có thể sẽ lấy được một cái hiệu quả ngược, càng đê cho mọi người bất mãn!

Trộm gà không thành lại mất nắm thóc.

Làm Blog công nhận đối thủ, bộ lạc Manga bên này nhân, tự nhiên cũng biết Ảnh Tử tâm Manga tám giờ tối nay trước thời hạn phát hành tin tức.

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ ngành cũng không giải thích được.

Bộ trưởng bên trong phòng làm việc.

Lăng Không biểu tình lạnh lùng.

Ngoại trừ Lăng Không bên ngoài, bên trong phòng làm việc còn có một cái tướng mạo xấu xí nam nhân.

Tướng mạo xấu xí nam nhân nhẹ mở miệng cười: "Trước thời hạn phát hành Manga chỉ có thể nói rõ hấn nóng nảy, bởi vì hấn cũng biết mặc cho dư luận lên men đi xuống đối hấn không có lợi, nhưng nếu như Manga chất lượng không đủ lời nói, hấn chơi như vậy chỉ có thể càng đê cho độc giả thất vọng, thậm chí ảnh hưởng đến bọn họ tâm Website ngày đầu dẫn lưu ."

"Bây giờ là bảy giờ 40."

Lăng Không ngồi ở trước máy vi tính, hai tay đan vào một chỗ: "Người là Manga giới tư cách già nhất biên tập, một hồi ta muốn nhìn thấy hấn tâm tác cặn kẽ phân tích báo cáo, không dùng ra đi, ở nơi này nhìn liền có thể."

"Được."

Nam nhân mở miệng.

Thấy Lăng Không biểu tình vô cùng nghiêm túc, nam nhân lại không nhìn được an ủi: "Ngài không cần lo lắng, bởi vì Ảnh Tử đường từ trên căn bản đã sai lầm rồi, thực ra hấn trình thám Manga không phải họa không được khá, mà là trình thám đề tài bản thân vấn đề, hấn cho là hấn họa tốt hơn đã có người chấp nhận nợ nần, ta cũng tin tưởng hấn có lẽ có thể họa tốt hơn, nhưng cái này đề tài hoàn cảnh xấu đặt ở vậy, ta xong rồi rồi nhiều năm như vậy biên tập, bài kiến nóng bỏng nhất trình thám Manga chính là « Thám tử Kindaichi », nhưng bộ này Manga cùng còn lại Manga so với là tình huống gì ngài chắc vô cùng rõ ràng!"

Lăng Không không nói lời nào.

Hấn tin tưởng bên người vị này lão bài biên tập nghĩ rằng, nhưng hấn càng tin tưởng thật thật tại tại số liệu!

Khi nhìn đến Ảnh Tử tâm Manga trước hấn sẽ không buông lỏng chút nào.

Đối phương dù sao cũng là nhiều năm qua lần đầu tiên làm cho mình bị thua thiệt nhiều nhân.

Mặc dù mình thua thiệt nguyên nhân thực sự không ở chỗ Ảnh Tử, mà ở với Ảnh Tử phía sau khiêu động lực lượng .

Nhưng Ảnh Tử có thể khiêu động lực lượng lớn như vậy bản thân cũng đủ để chứng minh Ảnh Tử không đơn giản.
Chính mình sẽ không coi thường đến đâu như vậy đối thủ.

Blog.

Nội bộ cũng ở thảo luận.

"Ảnh Tử tân Manga muốn ở chúng ta Blog tiên phát a."

"Nghe nói Ảnh Tử trước trình thám Manga sập tiệm, hẳn lần này làm được hả?"

"Ta xem quá sức."

"Ta có bạn là làm Manga, hẳn nói Ảnh Tử họa trình thám là bởi vì hẳn không phục, nhưng chuyện này với hẳn có tức giận hay không thực ra không quan hệ gì, vấn đề hay lại là trình thám cái này đề tài không người gì thích xem, nếu như đổi thành loại trình thám mọi người hứng thú ngược lại là cũng không tệ lắm đáng vẽ, nhưng Manga thật giống như không phải chuyện như thế."

"Kia bộ lạc bên kia muốn đặc ý rồi."

"Hại, mặc kệ nó, bộ lạc này ba đã bệnh thiếu máu rồi, Tiện Ngự cùng bây giờ Sở Cuồng cũng là chúng ta bộ lạc nhân!"

"Cũng đúng."

"Ảnh Tử vốn chính là cái thêm đầu."

"Chuyện lần này nhân Ảnh Tử lên, nhưng máu chốt lại không ở chỗ Ảnh Tử, chúng ta Blog vốn là muốn đào chính là Tiện Ngự cùng Sở Cuồng hai vị đại lão, bọn họ hai người mới là máu chốt."

"Đây cũng là."

"Ảnh Tử coi như tân Manga lại phác nhai cũng sẽ không tổn hại đến chúng ta Blog lợi ích, dĩ nhiên ta còn là rất hi vọng Ảnh Tử tân Manga đại hỏa, kia đối với chúng ta Blog coi như có nhiều chỗ tốt rồi."

" "

Blog chú ý chuyện này, chỉ coi một cái chuyện vui, cũng không có quá đem chuyện này để ở trong lòng.

Nguyên nhân rất thực tế.

Bởi vì Blog vốn là không đem bảo đề ở trên người Ảnh Tử.

Cho dù là bọn họ hưởng năm châu bạn trên mạng long trọng tuyên cáo tam bạn gay vào ở, nhưng hạch tâm mục đích đều chỉ là vì cho Tiện Ngự cùng Sở Cuồng đủ mặt bài.

Ảnh Tử, còn chưa đủ tư cách này.

Bao gồm Ngự Vương Triều loại minh tinh vào ở, sức ảnh hưởng cũng căn bản không đủ để cùng Tiện Ngự Sở Cuồng như nhau!

Bất quá ai kêu Ảnh Tử cùng hai vị này đại lão quan hệ tốt đây?

Đối Ảnh Tử tốt một chút không tạt xấu.

Cũng coi là lấy lòng hai vị kia đại lão rồi.
Có gương xe trước ở đó, Blog sẽ không phạm bộ lạc sai.
Dù là Ảnh Tử làm cái vật biểu tượng, Blog cũng nguyện ý vì Nam Tiệp
Ngư Bắc Sở Cuồng, đưa cái này vật biểu tượng thật cao cung.
Bỗng nhiên.
Có người nói: "Tám giờ."
Bên cạnh lập tức có người tiếp miệng: "Manga ban bố?"
"Ta đi xem một chút!"
Một người trong đó hứng thú.
Chung quanh có trêu ghẹo âm thanh: "Người không phải là không thích
xem Manga sao?"
"Dù sao Ảnh Tử đối thủ là bộ lạc mà, nếu như Ảnh Tử Manga rất xuất sắc,
đó không phải là đánh bộ lạc mất, bộ lạc không thoải mái ta liền thống
khoái!"
Người này ra vẻ thông thạo.
Mọi người gật đầu: "Có đạo lý!"
Có lẽ là ôm giống vậy tâm tình, bọn họ rồi rít mở ra bộ này tên là « Danh
Trình Thám Sở Ngư » Manga.
Hoặc!
Đôi mới còn rất nhiều!
Một khẩu này tức trực tiếp phát hơn hai mươi thoại nội dung!
Chuẩn bị rất đầy đủ mà!
Cùng lúc đó.
Những địa phương khác chú ý Ảnh Tử bộ này Manga nhân, cũng rồi rít
điêm vào « Danh Trình Thám Sở Ngư » .
Đương nhiên cũng bao gồm bộ lạc bên này.
"Ta sẽ nhanh lên một chút nhìn xong."
Tướng mạo xấu xí nam nhân một bên thao tác vừa hướng anh tuấn Lãng
Không nói.
Lãng Không khoát khoát tay: "Không gấp, nhìn đúng, nhìn nhỏ, ta muốn
ngươi tới chân thực phản hồi ."
"Minh bạch!"
Tướng mạo xấu xí nam nhân cười ha ha, bắt đầu đọc đệ nhất lời nói.
Không biết qua bao lâu.
Tướng mạo xấu xí nam nhân, bỗng nhiên không được tự nhiên trặc một
chút cái miệng, rồi sau đó sắc mặt biến thành nhỏ ngung trọng.
Ừ ?
Lãng Không chú ý tới đối phương chột lóe rồi biến mất biến hóa, khóe mắt
có chút hơi nhúc nhích một chút.

---

ps: Cầu nguyệt phiêu, viết một chương nữa lời nói cảm Giác Năng vọt tới thứ năm?

Truyện tốn kẹo, cũng không hay, đừng đọc (Ta sẽ k nói do quảng cáo truyện nhiều quá nên k biết nên viết cái gì)

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 720: Đêm này bắt đầu sôi sục

Trong nghề nghĩ rằng không sai.

Ở bên ngoài tranh cãi lớn nhất thời điểm phát hành tân Manga, này đúng là một cái tuyệt cao thời gian điểm.

Không cần biết đối trình thám có hứng thú hay không.

Ảnh Tử tân Manga đề tài tranh cãi, kết hợp tam bạn gay đoạn tuyệt với bộ lạc kinh khủng động tĩnh, xác thực đúng là hấp dẫn vô số độc giả.

Mỗ trường học trong tức xá.

Tám giờ vẫn chưa đóng cửa đèn.

Có chút học sinh chính thông quá điện thoại di động nhìn « Danh Trình Thám Sở Ngư » .

Bỗng nhiên có người thổi phèo một tiếng nở nụ cười.

"Sở Ngư danh tự này thật cùng Sở Cuồng có liên quan!"

"Nhân vật chính lại là « Đại Trình Thám Sherlock Holmes » fan."

"Còn có « Chương Thứ 7 Của Đêm » loạn vào."

"Nguyên lai Sở Ngư danh tự này là như vậy đến, thật tốt chơi đùa."

"Này mở đầu thật có ý tứ a."

"Cảm giác so với « Thám tử Kindaichi » hấp dẫn hơn ta."

Một chỗ nào đó thiết bên trên.

Hai người trẻ tuổi cũng ở đây nhìn bộ này Manga.

"Ảnh Tử tân Manga nhân vật chính lại là một cái học sinh tiểu học!"

"Mấu chốt là cái này học sinh tiểu học trong cơ thể, ẩn tàng một cái tuổi mười bảy thiên tài trình thám linh hồn."

"Có chút ý tứ a, học sinh tiểu học trình thám?"

"Làm ta có chút mong đợi phía sau kịch tình."

"Sở Ngư, cũng chính là Conan, nhỏ đi trước rất tuần tú, nhỏ đi sau đó hoàn toàn Mạnh Mạnh đất."

"Cái này Tiên Sĩ hình như là khoa học quái nhân a!"

"Ta thích cái này thiết lập!"

"Không biết phía sau nội dung cốt truyện thế nào, tiếp tục xem."

Mỗ trong công ty.

Tám giờ hãn tan việc.

Nhưng trên thực tế, rất nhiều người tám giờ còn trong công việc.
Chỉ là công việc đồng thời, cũng có một ít người lười biếng.
Tỷ như thừa dịp trên tay không có chuyện gì, nhìn một chút Ảnh Tử tân Manga.

"Ôi chào?"

"Ảnh Tử cái này trước thời hạn phát hành tân Manga thật giống như rất có thú."

"Người không phải là không thích trình thám à?"

"Ta quả thật không thích « Thám tử Kindaichi », cảm giác có chút kinh khủng, nhưng bộ này cảm giác không cùng một dạng."

"Nơi đó không giống nhau?"

"Không nói được, ngược lại bộ này ta có thể nhìn tiếp."

"Ta đây cũng nhìn một chút."

"Ừ, người hẳn sẽ thích, chủ này giác lại là học sinh tiểu học, còn xuyên nhất thân trang bị, chính là có cái Tiến Sĩ giúp hắn chế tác Khoa Huyền đạo cụ."

"Kịch xuyên thấu qua cầu không phải nhà ở!"

Blog nội bộ.

Giống vậy không có tan việc, nếu không sẽ không có một nhóm nhân tán gẫu.

Lúc này mọi người đã nhìn thật lâu Manga.

Trong quá trình có rất ít người nói chuyện.

Cho đến mỗi đoạn nội dung cốt truyện sau đó.

"Này Manga có chút thoải mái a!"

"Rất cấp trên!"

"Thấy học sinh tiểu học không ngừng phá án, cảm giác rất mức nghiệm!"

"Ta ngay cả tiếp theo nhìn mười mấy lời nói, lại không có cảm thấy buồn chán!"

"Ta cũng là, rõ ràng ta xem trình thám đề tài tiểu thuyết hoặc là điện ảnh kịch, cũng sẽ ngủ gà ngủ gật tới."

"Ta không biết nên nói phần lõi gộp Mōri Kogoro là xui xẻo hay lại là may mắn."

"Phần lõi gộp Mōri Kogoro tiêu điểm đảm đương, mỗi lần cũng vẽ mặt mộng bức thành phá án cao thủ!"

"Nữ chủ Tiểu Lan ta rất ưa thích rồi, lão công lại ở bên cạnh ta!"

"Đôi mới nhanh xem xong!"

"Thảo!"

"Ảnh Tử nhiều đôi mới điểm a!"

"Ta muốn nhìn người áo đen kia tổ chức nội dung cốt truyện, cảm giác đây là Manga đầu môi chính!"

Bộ lạc Manga.

Giám đốc phòng làm việc.

Tướng mạo xấu xí nam nhân từ đầu đến cuối không có nói chuyện, nhìn điện thoại của Manga lật giầy động tác càng ngày càng chậm.

Lăng Không tử quan sát kỹ đến nam nhân.

Cái nghề này bên trong thâm niên lúc này biên tập thật giống như hơi nóng, không có chuyện gì liền xoa một chút cái trán mồ hôi.

Hắn dưới mông cái ghế thật giống như có hơi nóng cái mông?

Lăng Không đã liên tục thấy đối phương bảy tám lần điều chỉnh giầy dựa cái mông điều chỉnh tư thế rồi.

Cái này làm cho Lăng Không có chút không khỏi nóng nảy.

Không phải nói trinh thám Manga không được sao?

Không phải nói Ảnh Tử này ba là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng sao?

Tại sao luôn cảm giác .

Có cái gì không đúng?

Rốt cuộc.

Đối phương lên tiếng: "Bộ trưởng."

"Nói!"

Lăng Không thanh âm trong khản trương lộ ra vẻ bất mãn,

Bất mãn trung lộ ra một tia phẫn nộ, đang tức giận lộ ra một tia vội vàng.

"Ảnh Tử cái này Manga không đơn giản!"

Nam nhân do dự chùng mấy giây, rốt cuộc mở miệng.

"Nhiều không đơn giản?"

Lăng Không cho là mình sẽ kêu la như sấm, nhưng nói nhiều mép ngược lại bình tĩnh đi xuống, chỉ là lần này trong yên tĩnh, thanh âm đã dính vào một tia âm trầm.

Nam nhân nuốt nước miếng một cái, khó nhọc nói: "Sẽ hỏa!"

"Có nhiều hỏa?"

"Đại hỏa đặc hỏa!"

Nói xong bốn chữ này, nam nhân phảng phất dùng hết lực khí toàn thân.

Thân thể của hắn dâng lên một tia cảm giác vô lực.

Nguyên lai trinh thám Manga còn có thể chơi như vậy?

Cộng thêm Khoa Huyền nguyên tố, cộng thêm mới mẻ thiết lập, tại án cái trình độ phức tạp bên trên làm một chút phép trừ, vốn là ao tù nước đọng ít lưu ý đề tài, phảng phất trong nháy mắt sống lại!

Cái này Ảnh Tử, quá đáng sợ!

Bỗng nhiên.

Nam nhân nghe được một trận quỷ dị tiếng cười.

Hắn nhìn về phía Lăng Không.

Lăng Không lại đang cười?

"Như vậy mới có ý tứ a."

Lăng Không giống như là đôi nam nhân nói, hoặc như là tự nhủ: "Trò chơi mới vừa mới bắt đầu."

Ảnh Tử phòng làm việc.

Mọi người giống vậy không có tan việc.

Lâm Uyên ngồi ở đại sảnh trên ghé sa lon nhìn Manga.

Nhìn là Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm lúc trước Manga.

Hai người này muốn gia nhập liên minh, Lâm Uyên muốn rõ ràng hơn giải hai người thực lực.

Kết quả hẳn rất hài lòng.

Hai người này xứng với đại thần Manga gia địa vị.

Mà ở căn phòng cách vách.

La Vi đang cùng các trợ thủ khẩn trương nhìn chăm chăm máy tính.

"Phản hồi như thế nào đây?"

"Bây giờ còn chưa đi ra."

"Mới có thể hỏa đi!"

"Ta không nghĩ tới chúng ta bộ này Manga thất bại lý do!"

"Đều nói « Thám tử Kindaichi » ngưỡng cửa quá cao, đối không phải là trinh thám người yêu thích không hữu hảo, lần này khẳng định không tồn hỏi như vậy đề!"

"Sở Ngự còn giúp nhân tìm mất tiểu súng vật đây!"

"Học sinh tiểu học giả bộ * lợi Mōri Kogoro nhận thầu tiểu điếm, Tiểu Lan phụ trách xinh đẹp như hoa, Tiến Sĩ hắc khoa kỹ, bộ này Manga mỗi một nguyên tố cũng phi thường hấp dẫn người!"

" "

Mọi người quả thật đối Manga rất có lòng tin, nhưng giờ phút này vẫn là không nhìn được có chút khân trương cùng thấp thỏm.

Dù sao trinh thám xác xác thật thật là Tiểu chúng đề tài.

Duy chỉ có một điểm này, mọi người không cách nào chối.

Nhưng cùng lúc, mọi người lại cảm thấy, trinh thám có thể chơi đùa trò gian, bộ này Manga đã toàn bộ có!

Nếu như bộ này chơi đùa ra hoa nhi trinh thám Manga vẫn không thể hỏa, vậy chỉ có thể nói trinh thám Manga hoàn toàn không cứu.

Rắc rắc.

Làm La Vi di động con chuột, đổi mới một chút bình luận khu, nụ cười rất cuộc ở khóe miệng nở rộ!

Cùng lúc đó!

Còn lại vài tên trợ thủ cũng là dần dần trừng lớn con mắt, lộ ra kinh hỉ biểu tình!

Bình luận rất nhiều!

To liếc mắt nhìn thật giống như cơ bản cũng không mang theo không sai biệt cho lắm!

La Vi đổi mới xuống.

Nhất thời, lại thêm ra rồi chừng mấy trang bình luận!

"Thử lại lần nữa!"

La Vi vừa nói, cách mỗi mấy giây sẽ đổi mới một lần.

Kết quả mỗi lần đổi mới, đều sẽ có càng nhiều bình luận xuất hiện!

"La Vi tỷ đổi mới quá nhanh, để cho chúng ta nhìn một chút bạn trên mạng cụ thể nói cái gì!"

Có một trợ thủ không nhìn được nói.

Liên biểu tượng đến xem, bộ này Manga tiếng vọng tựa hồ rất không tồi!

Nhưng cụ thể hơn, còn phải xem nhìn bình luận.

"Được!"

La Vi không có lại đổi mới.

Một đám người vây quanh máy tính, trực nhánh lật lên xem bình luận khu Manga đọc phản hồi .

Trong phòng khách.

Lâm Uyên thả tay xuống bên trên Manga, duỗi người.

Trăng sáng đã biến mất.

Đêm này, bắt đầu sôi sùng sục!

---

ps: Nói tốt thêm một chương nữa thì có phiếu hàng tháng, sắp xếp chén!

Truyện tốn kẹo, cũng không hay, đừng đọc (Ta sẽ k nói do quảng cáo truyện nhiều quá nên k biết nên viết cái gì)

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 721: rõ ràng là chúng ta bộ lạc tới trước

Phòng làm việc.

Theo La Vi không hề đổi mới, Blog bên trên vô số liên quan tới « Danh Trình Thám Sở Ngư » độc giả bình luận cũng biết tích xuất hiện ở đây bày Ảnh Tử các trợ thủ trước mặt.

Điểm đáng khen cao nhất bình luận rõ ràng là:

"Trước những thứ kia nghi ngờ Ảnh Tử tân Manga đề tài không ổn gia hỏa, cũng mẹ nó cho ta hướng Ảnh Tử nói xin lỗi!"

Các trợ thủ ha ha cười to.

Mà phía sau bình luận, càng làm cho mọi người vỗ tay hoan hô lên!

Bởi vì phía dưới bình luận, như một làn khói gập như toàn bộ mẹ nó là hướng Ảnh Tử Lão Sư nói xin lỗi nhận sai!

"Ta sai lầm rồi!"

"Ta không nên nghi ngờ Ảnh Tử Lão Sư!"

"Bộ này Manga quá đẹp đẽ rồi!"

"Biểu thị ta mặt đã bị Ảnh Tử đánh sưng!"

"Nguyên lai ít lưu ý trình thám Manga cũng có thể xuất sắc như vậy!"

"Bộ này Manga so với « Thám tử Kindaichi » đẹp mắt quá nhiều, một hơi thở nhìn xong đã liên tái nội dung, hay lại là chưa thỏa mãn!"

"Rõ ràng ta không thích trình thám, nhưng không biết tại sao, vô cùng yêu thích bộ này Manga!"

"Phục rồi phục rồi, này ba đánh mặt ta nhận thức, Ảnh Tử thật là thiên tài!"

"Chúng ta điểm này nghi ngờ đoán cái gì, bộ lạc Manga mới là thật bị đánh mặt, vừa mới đem Ảnh Tử đuổi ra khỏi, Ảnh Tử liền lấy ra râu như vậy nhóm tân Manga!"

"Liền muốn hỏi một chút bộ lạc Manga phục hay không!"

"Từ nơi nào ngã nhào liền từ nơi nào đứng lên, Ảnh Tử thật làm được, đỡ lấy dư luận cùng tất cả con tin nghi!"

"Hai lần thử, Ảnh Tử hoàn toàn chinh phục trình thám!"

" "

Tất cả mọi người đều bị mất mặt!

Nhưng không có ai vì vậy mà bất mãn!

Nếu như Ảnh Tử tân trình thám Manga lần nữa tiếng vọng bình thường, nghênh đón hẳn nhất định là mưa dông gió giạt như vậy phê bình!

Mọi người chỉ nhìn kết quả!

Ngược lại cũng giống như vậy!

Nêu như Ảnh Tử tân Manga đánh vỡ nghi ngờ, dùng trình thám thay đổi càn khôn chứng minh chính mình, kia dư luận cũng sẽ phát sinh cực hạn xoay ngược lại!

Bây giờ.

Dư luận xoay ngược lại rồi!

Người sở hữu thổi bạo nổ « Danh Trình Thám Sở Ngu » !

Cùng thời khắc đó.

Trong nghề những người đồng hành trọn tròn mắt.

Nhất là bộ lạc các vị Kỳ Chủ Manga các nhà.

Những người này dĩ nhiên cũng nhìn « Danh Trình Thám Sở Ngu » , tự nhiên nhìn ra được bộ này Manga kinh khủng!

"Làm sao có thể!"

"Lại thật dễ cho hắn thành công!"

"Người này thật là cái thiên tài!"

"Giống vậy đề tài, lại có thể lấy được như vậy Đại Đột Phá!"

"Rõ ràng đều là trình thám, hắn lại phá vỡ chính mình thông thường ý nghĩ, hai bộ Manga phong cách hoàn toàn bất đồng!"

"Ta không dám nói bộ này Manga so với « Thám tử Kindaichi » lợi hại hơn, nhưng ít ra thành tích phương diện, bộ này Manga có thể nghiền ép Ảnh Tử trước nhất bộ!"

"Không chỉ là trước nhất bộ!"

"Cảm giác coi như là « Death Note » nhiệt độ, tương lai sợ rằng cũng phải bị bộ này Manga vượt qua!"

"Nguyên lai trình thám Manga thật có thể hỏa!"

"Nhìn Ảnh Tử tân tác ta mới hiểu được, trên cái thế giới này căn bản không có cái gọi là ít lưu ý đề tài, chỉ có trình độ không đủ Manga gia!"

Nghề trong ngoài cũng ở thảo luận!

Mà ở oanh oanh liệt liệt trong thảo luận, « Danh Trình Thám Sở Ngu » lại đổi mới tốt đa nội dung!

Không do dự!

Tất cả mọi người đều hưng phấn một chút mở Manga tiếp tục xem!

"Xuất sắc!"

"Sức hấp dẫn còn là lớn như vậy!"

"Đây càng tân quá cho lực, không hổ là Ảnh Tử!"

"Đây là đem tồn cáo cũng thả ra rồi ấy ư, Ảnh Tử ngư phê, mỗi lần xem đến phần sau cũng sẽ mong đợi Sở Ngu kêu lên câu kia lời kịch, chân tướng chỉ có một!"

"Chân tướng chỉ có một, đây là Sở Ngu thường nói, đẹp trai ngây người!"

"Ta phát hiện Sở Ngự đi tới kia, nơi nào liền phát sinh mệnh án kiện!"
"Này mẹ nó ở đâu là danh trịnh thám, này mẹ nó rõ ràng là Tử Thần a!"
"Mẫu chốt là hàng này còn là một học sinh tiểu học!"
"Ta nguyện xung Sở Ngự vì: Tử Thần học sinh tiểu học!"
"Ha ha ha ha ha cấp, cười chết ta rồi, Tử Thần học sinh tiểu học còn đi?"
"Cảm giác Tử Thần học sinh tiểu học có thể làm bộ này Manga biệt danh rồi!"

Càng nhiều đổi mới,
Để cho Manga nhiệt độ nâng cao một bước!
Mà Manga trung lời kịch kinh điển "Chân tướng chỉ có một" càng là gấp
đến không được!
Đương nhiên.
Bộ này Manga diễn sinh ra "Tử Thần học sinh tiểu học" chi ngành, càng là
như tiền thế một loại bị vô số độc giả trêu chọc!
Bình luận trung.
Mọi người thậm chí đều bắt đầu không đề cập tới « Danh Trịnh Thám Sở
Ngự » cái này tác phẩm tên, mở miệng chính là "Tử Thần học sinh tiểu
học" !
Chơi đùa ngành chính là chỗ này sao vui vẻ!
Nhu vậy bộ Manga rốt cuộc có bao nhiêu hỏa?
Có lẽ cái vấn đề này câu trả lời, Blog rõ ràng nhất!
Khi này bộ Manga bắt đầu liên tãi, ngăn ngủi trong vòng mấy canh giờ,
Ảnh Tử bộ này Manga hình ảnh xem lượng liền trực tiếp nổ mạnh rồi!
Giờ khắc này.
Nếu như có người có thể thấy Blog hậu trường lưu lượng theo dõi, nhất
định sẽ khiếp sợ phát hiện:
Từ nơi này bộ Manga bắt đầu phát hành lên Blog lưu lượng vẫn hiện ra đều
đâu vào đây lên cao khuynh hướng!
Nguyên nhân là cái gì?
Dùng cái mông muốn cũng có thể nghĩ ra được!
"Trước công ty họp thảo luận thời điểm, không phải nói Ảnh Tử chỉ là Sở
Cuồng cùng Tiệp Ngự gia nhập Blog tặng phẩm sao?"
"Này tặng phẩm cũng quá ngu ru phê đi!"
"Mọi người vừa mới bắt đầu đều cho rằng Ảnh Tử chỉ là một thêm đầu,
trọng điểm là Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng, kết quả hai vị kia đại lão còn
không có chính thức xuất thủ, Ảnh Tử liền cho chúng ta kéo cao như vậy
lưu lượng!"
"Xem ra chúng ta cũng nên hướng Ảnh Tử nói xin lỗi!"
"Chúng ta không nên bí mật nói, Ảnh Tử giống như Sở Cuồng cùng Tiệp
Ngự đô trang sức, nào có trâu như vậy nhóm đô trang sức ."

"Các người xem thường Ảnh Tử, ta cũng không có xem thường!"

"Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng, phía sau còn có đôi lời rất nhiều người đều quên, Ảnh Tử ở trung ương a!"

"Có thể cùng Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng tạo thành tam bạn gay chủ nhân, làm sao có thể không ít đồ?"

"Mặc dù Ảnh Tử mang đến sức ảnh hưởng hay lại là so ra kém Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng, nhưng này ba nhiệt độ đã đầy đủ công ty lần nữa đánh giá Ảnh Tử giá trị!"

"Phải!"

"Phải nhất định lần nữa nhìn kỹ Ảnh Tử đối với công ty ý nghĩa!"

" . "

Blog bên này tràn đầy rung động cùng hưng phấn: "Bây giờ ta cực kỳ hiếu kỳ bộ lạc Manga là phản ứng gì!"

Bộ lạc Manga bên kia đương nhiên là có phản ứng.

So với không biết nội tình bạn trên mạng, thực ra bộ lạc Manga bên này đã sớm biết Ảnh Tử phải tiếp tục họa đây quản lý tình.

Xác thực nói:

Bộ lạc cùng Ảnh Tử mâu thuẫn, phần dẫn chính là Ảnh Tử muốn song khai, tiếp tục họa trình thám!

Lúc đó bộ lạc Manga đều cho rằng, Ảnh Tử tiếp tục họa trình thám chỉ là một trò cười, « Thám tử Kindaichi » giáo huấn còn chưa đủ Ảnh Tử thanh tịnh sao?

Nhưng khi hạ.

Bộ lạc Manga các biên tập nhưng là trầm mặc.

Lúc trước Ảnh Tử trong miệng một bộ khác trình thám Manga, đại khái chỉ chính là « Danh Trình Thám Sở Ngự » chứ ?

Bộ này Manga vốn nên thuộc về bộ lạc a!

Rõ ràng là bộ lạc tới trước!

Nhận biết Ảnh Tử cũng tốt, mở ra hợp tác cũng tốt, vẫn là lần đầu tiên gia nhập bộ lạc Manga cái này tân Website cũng tốt.

Có thể cuối cùng vì sao lại biến thành như vậy?

"Đáng tiếc a!"

Than thở giữa, bộ lạc Manga các biên tập không hện mà cùng quay đầu, nhìn về phía cạnh bên bộ trưởng phòng làm việc.

Chân tướng chỉ có một.

Lăng Không bộ trưởng a, đích thân hấn tống táng vốn là hấn thuộc về bộ lạc cục diện thật tốt .

---

ps: Cảm tạ 【jctim】 đại lão trở thành quyền sách thứ 95 vị minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, ô bạch tiếp tục viết, thuận tiện yêu cầu

một phiếu cuối tháng!

// Lão Bà Của Ta Là Thiên Hậu Cự Tinh đã up tới chương 185 !

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn
đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc

Hắc Thạch Mật Mã

Chương 722: Ta tự mình tới

Đạ !

Tất cả mọi người đều bị Tử Thần học sinh tiểu học đánh mặt rồi!

Đùng đùng đánh mặt âm thanh đã vang thành một mảnh!

Nhưng mà bất tiện nhất không phải nghi ngờ Ảnh Tử tân Manga đề tài đám bạn trên mạng.

Bởi vì vang dội nhất một cái tát, đã kết kết thật thật rơi xuống bộ lạc Manga trên mặt!

"Bộ lạc thật thảm!"

"Lần này tân Website có hy vọng!"

"Tử Thần học sinh tiểu học như vậy hỏa, phía sau nhất định có thể vì cái kia kêu liên minh tân Website mang đến to lớn nhân khí!"

"Tân Website có Tử Thần học sinh tiểu học trấn tràng, hơn nữa Dạ Thâm Trầm cùng Thiên Môn tác phẩm mới, liên minh trực tiếp cất cánh a!"

"Muốn thật để cho này tân Website cất cánh, kia bộ lạc thật là liên muốn tức hộc máu!"

"Ba cái Manga gia khẳng định không đủ để để cho liên minh cất cánh, nhưng ít nhất Ảnh Tử đã đem khí thế đánh tới, quay đầu tân Website vừa ra nhất định sẽ đối bộ lạc Manga lưu lượng tạo thành ảnh hưởng cùng đánh vào."

"Bây giờ ta đối liên minh cái này tân Website rất có hứng thú!"

"Dù là vì Tử Thần học sinh tiểu học, ta cũng phải đi tân Website bung cái tràng a."

" "

Vốn là không thể nào được coi trọng tân Manga Website liên minh, nhưng bây giờ là bởi vì Tử Thần học sinh tiểu học hỏa bạo mà lấy được không ít đồng ý, thậm chí có nhân mong đợi này đối mới hoàn toàn Website mở đứng ngày rồi!

Mấy ngày kế tiếp.

Lâm Uyên không có chơi nữa cái gì bùng nổ.

Hắn lấy mỗi ngày một lời tốc độ, tiếp tục liên tái đến « Danh Trinh Thám Sở Ngư », vì tân Website khai mạc tích góp nhân khí.

Đôi mới quá chậm?

Ta đôi mới rõ ràng có rất nhiều!

Bởi vì tuyệt đại đa số liên tái Manga, một Chu Tài đôi mới một lời.

Ngày đầu tiên bùng nổ nhiều như vậy, thuần túy là bởi vì Lâm Uyên tồn cáo đủ nhiều, hơn nữa muốn nhanh nhất đem Tử Thần học sinh tiểu học thổi cho nổi tiếng.

Bây giờ Manga đúng là đỏ.

Hắn tồn cáo cũng dùng không sai biệt lắm.

Lâm Uyên yêu cầu lần nữa góp nhặt một ít tồn cáo.

Tân Website mở đúng ngày đầu, hắn được nhiều hơn nữa bùng nổ điểm đổi mới, tới hấp dẫn càng nhiều nhân khí.

Mà ở Lâm Uyên yên lặng chuẩn bị đồng thời.

Liên minh mở đúng thời gian cũng càng ngày càng đến gần.

Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc mở miệng: "Ngày mai mười hai giờ trưa, Website liên chính thức thành lập, người chuẩn bị xong chưa?"

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Kim Mộc cười nói: "Tử Thần tiêu, khu, « Danh Trinh Thám Sở Ngự » nhiệt độ đã thức dậy, bây giờ hắn lo lắng ngược lại không còn là người, mà là Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm tâm tác có hay không có thể gánh lên một mảnh trời."

"Hắn không có vấn đề."

Lâm Uyên xem qua hai người này Manga rồi.

Hai người này đều là đại thần cấp Manga gia, từng có không chỉ một bộ Manga sáng tác kinh nghiệm, thất thủ suất rất thấp.

Đương nhiên.

Thật muốn thất bại, Lâm Uyên cũng có hậu thủ.

Quả thật « Danh Trinh Thám Sở Ngự » rất hỏa, hơn nữa kéo dài nhiệt độ khẳng định cũng sẽ không so với kiếp trước kém.

Nhưng Lâm Uyên cũng thật sâu minh bạch.

Chỉ bằng vào một bộ Manga, là không chống đỡ nổi một cái Website.

Coi như có thể chống lên đến, đối mặt bộ lạc như vậy đối thủ cũng không quá đủ nhìn.

Dù sao toàn bộ Manga vòng, trung cao tầng Manga gia cơ bản đều là bộ lạc Manga nhân.

Dù là không thể so với chất lượng so số lượng, cũng phi thường kinh khủng.

Chớ nói chi là, bộ lạc Manga bên kia có rất nhiều Manga chất lượng còn khá vô cùng.

"Chỉ mong chia ra cái gì nữa."

Kim Mộc rất có sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy ý thức.

Hắn không có bởi vì Tử Thần học sinh tiểu học đánh bộ lạc mặt liền cho là liên minh đã thắng.

Khách quan mà nói.

Liên minh còn rất dài đường phải đi.

Dù sao bộ lạc Manga phát triển thời gian lâu hơn.

Dưới tình huống bình thường, liên minh là không có có gần nói có thể siêu.

"Cũng may bây giờ Ảnh Tử hung hăng chứng minh chính mình một lần, cái này bí danh cùng Tiện Ngự Sở Cuồng ít nhất không trước lớn như vậy."

Kim Mộc cảm khái.

Lâm Uyên cười một tiếng.

Kim Mộc cảm khái không tặc xấu, liền ba cái bí danh địa vị và sức ảnh hưởng mà nói, bây giờ Ảnh Tử còn xa xa không có cách nào cùng Sở Cuồng thậm chí còn Tiện Ngự so với.

Nhất là Ảnh Tử đẹp tiệm gần đây thời gian một năm.

Cái này bí danh cùng ngoài ra hai cái thân phận chênh lệch lớn hơn.

So với gần sắp mở ra liên minh cùng bộ lạc giữa chênh lệch đó còn lớn hơn.

Bất quá ba người đều là mình, cho nên Lâm Uyên cũng không có đặc biệt để ý.

Ân.

Vẫn có ném một cái nhét vào ý.

Hôm sau.

Liên minh nhanh thành lập!

Ảnh Tử phát hành động tĩnh: "Tân Website mở ra lúc, « Danh Trinh Thám Sở Ngự » đem sẽ Tiểu Tiểu bùng nổ xuống."

Gần đây Ảnh Tử phát động thái tần số rất cao.

Bạn trên mạng biết được tin tức này, nhiệt tình đều bị điều động!

Cùng lúc đó.

Blog bên này cũng giúp làm rồi cái đếm ngược tuyên truyền, hấp dẫn đến càng quan tâm kỹ càng.

"Nhanh mở đứng!"

"Nghe giống như là nhanh khai chiến!"

"Ha ha ha ha, cũng có thể hiểu như vậy!"

"Liên minh đối ngọn là bộ lạc Manga, hai nhà Website nhất định phải đánh nhau!"

"Liên minh không đánh lại a."

"Mặc dù không đánh lại, nhưng Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm cũng sẽ xuất thủ, cộng thêm Ảnh Tử Tử Thần học sinh tiểu học, ta cho là hay lại là có lực đánh một trận!"

"Đây cũng là."

"Không chỉ là vì nhìn Tử Thần học sinh tiểu học, ta còn là rất chờ mong Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tấn công!"

" "

Đám bạn trên mạng rất cho mặt mũi, chuẩn bị hỗ trợ giữ thể diện, Anh Tử fan càng là cấp hồng hồng kêu muốn sung mãn hội viên.

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc cười nói: "Số liệu dời xong, đã đổi mới tốt « Danh Trinh Thám Sở Ngư » cũng chuyển đến tân Website, chúng ta chỉ cần theo trước nội dung tiếp tục đăng chương mới là được, khoảng cách mở đúng chỉ còn năm phút rồi!"

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Hắn bùng nổ nội dung đã chuẩn bị xong.

Lúc này.

Điện thoại của Kim Mộc vang lên.

Hàn Tể Mỹ đánh tới.

Bây giờ nàng là liên minh Website giám đốc.

Kim Mộc kết nối, cười nói: "Hàn quản lý, chuyện gì?"

"Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn mất tích!"

Trong điện thoại, Hàn Tể Mỹ câu nói đầu tiên thì để cho Kim Mộc tâm tình chột trầm xuống!

Hắn nụ cười biên mắt, hít sâu một hơi:

"Xảy ra chuyện gì?"

Hàn Tể Mỹ hô hấp tựa hồ có hơi rối loạn, tràn đầy nóng nảy:

"Tôi hôm qua đại biểu Website cùng hai người này trước thời hạn thương lượng xong muốn làm một cái mở đúng hoạt động, xin bọn họ hai làm mở đúng phỏng vấn, kết quả bây giờ không thấy hai người bọn họ người đến, điện thoại cũng không gọi được, phảng phất bốc hơi khỏi thế gian một cái dạng!"

Kim Mộc trong nháy mắt như rớt vào hầm băng!

Bên cạnh Lâm Uyên đại khái nghe được nội dung điện thoại, khóe mắt có chút thu lại.

"Chỉ sợ hẳn hai sẽ không xuất hiện rồi."

Hàn Tể Mỹ tiếp tục nói, thanh âm lộ ra tuyệt vọng.

Website mở ra trước xảy ra chuyện như vậy, kẻ ngu cũng nên ý thức được không được bình thường, cũng không thể là Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn hôm nay đồng thời ngủ quên chứ?

"Nhất định là bộ lạc đang giờ trò quỷ!"

Không đợi Kim Mộc mở miệng, Hàn Tể Mỹ liền mở miệng lần nữa.

Nàng tuyệt vọng trong thanh âm, lại lộ ra mấy phần phần nộ: "Lãng Không thật là ác độc tính toán, hẳn lại lãng yên không một tiếng động mang đi hai người chúng ta cường viện."

"Không, không phải cường viện, là cỏ đầu tường!"

Kim Mộc rớt cuộc mở miệng, cắn răng nghiên lợi, thanh âm phảng phất từ trong hàm răng nặn đi ra.

Hai cái bội bạc gia hỏa!

Này muốn không phải Lăng Không số lượng mới là lạ!

"Thật xin lỗi, là ta không làm tròn bổn phận."

Hàn Tể Mỹ thanh âm rớt cuộc thấp xuống, nàng phảng phất nhận mệnh một loại: "Chúng ta chuẩn bị hồi lâu Website khai mạc có thể phải làm hỏng."

"Còn có hi vọng!"

Kim Mộc bỗng nhiên phun ra khẩu khí kia.

Hắn cưỡng bách chính mình tỉnh táo, thanh âm khô khốc mà khàn khàn:

"Nói không chừng đợi chúng ta một hồi mở đứng, hai người bọn họ sẽ dựa theo hợp đồng ước định phát hành tân tác đây."

"Hi vọng?"

Hàn Tể Mỹ cười khổ.

Điện thoại cúp.

Kim Mộc nhìn về phía Lâm Uyên, sắp xếp một cái khó coi nụ cười.

Hắn tái diễn chính mình vừa mới nói qua câu nói kia lời nói, giống như là đang an ủi Lâm Uyên, nhưng tựa hồ càng giống như ở tự mình an ủi:

"Còn có hi vọng."

Từ đầu tới cuối Lâm Uyên không có nói một câu.

Không biết đến giờ khắc này Lâm Uyên đang suy nghĩ gì.

Vừa không lâu sau.

Liên minh chính thức thượng tuyến.

Mà khi kích thước thật lớn người sử dụng tràn vào, mọi người lại chỉ có thấy được một bộ « Danh Trinh Thám Sở Ngư » cùng với một ít không có danh tiếng gì tiêu phát hành tân tác.

Thiên Môn đây?

Dạ Thâm Trâm đây?

Này là rất nhiều nhân cũng mong đợi hai vị ngồi nơi này, nhưng mọi người lục lọi tân Website lan đảo cổ nửa ngày, kết quả liên Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm cộng lòng cũng không thấy, chớ nói chi là bọn họ tác phạm.

Lại một lát sau.

Điện thoại của Kim Mộc lại vang lên.

Hắn nhìn tân Website hai cái kia trống rỗng giao diện, thất hồn lạc phách nhận nghe điện thoại, tựa như có lẽ đã biết trước đối phương muốn nói gì.

"Không hy vọng."

Đây là Hàn Tể Mỹ câu nói đầu tiên: "Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn điện thoại rớt cuộc đã thông, nhưng bọn hắn nói, tiếp theo dự định cùng chúng ta Website giải ước, ta quen thuộc Lăng Không, đây là hắn thủ đoạn."

"Ta thảo bọn họ hai đại gia!"

Kim Mộc hiếm thấy bạo nổ thô tục, gân xanh đều phát hiện rồi đi ra!

Hàn Tể Mỹ cũng không lại phần nộ, chỉ còn thở dài: "Bọn họ là kẻ hoạch chúng ta trung trọng yếu nhất khâu, tân Website yêu cầu Ảnh Tử Lão Sư cùng Thiên Môn cùng với Dạ Thâm Trầm ba người chống lên một mảnh trời, không có hai người bọn họ chúng ta tương đương với mất đi nửa bên giang sơn, bây giờ toàn bộ Website chỉ có Tiễn Ngự lão sư một bộ Manga kháng lưu lượng, không đủ, còn thiếu rất nhiều a."

Sắc mặt của Kim Mộc tái nhợt đi xuống.

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm đột nhiên đâm lưng tạo thành phản bội một đòn hiệu quả, hơn nữa còn là một đòn trí mạng, hai cái kia trống chỗ căn bản không khả năng viết lên!

Trong hoảng hốt.

Hắn cầm điện thoại di động tay dùng sức nắm chặt, khớp xương cũng mơ hồ hơi trắng bệch, hộc mắt đã bắt đầu đỏ lên.

Bỗng nhiên.

Lâm Uyên đưa tay hướng điện thoại của Kim Mộc.

Kim Mộc theo bản năng quảy người một cái, chột liền không có ở chỗ cự, chỉ là cúi đầu yên lặng đứng ở đó.

Điện thoại di động đi tới Lâm Uyên trong tay.

Lâm Uyên lần đầu tiên mở miệng, đối điện thoại di động bên kia Hàn Tể Mỹ nhẹ giọng nói: "Thiên đại hô, viết bên trên không phải tốt."

Dừng một chút.

Lâm Uyên tiếp tục mở miệng, thanh âm vẫn rất nhẹ: "Một bộ không đủ vậy thì hai bộ, hai bộ không đủ, vậy thì ba bộ, ba bộ không đủ."

"Ông chủ!"

"Ảnh Tử Lão Sư!"

Kim Mộc cùng bên đầu điện thoại kia Hàn Tể Mỹ đồng thời mở miệng cắt đứt Lâm Uyên, bọn họ muốn an ủi hắn, nhưng lại không biết nói cái gì.

"Không sao."

Lâm Uyên mở miệng cười.

Thanh âm của hắn quá bình tĩnh rồi, nhưng mà vô luận là thân gặp Kim Mộc, hay lại là bên đầu điện thoại kia Hàn Tể Mỹ, cũng rõ ràng nghe được bình tĩnh bên dưới ẩn núp cực hạn phần nộ ——

Lâm Uyên tức giận!

Mà khi cảm giác được bình tĩnh lời nói tình cảm xuống, không biết tại sao, Kim Mộc cùng Hàn Tể Mỹ bỗng nhiên cảm giác thân thể có chút không khỏi phát rét, trong lúc nhất thời càng không dám tiếp tục mở miệng rồi.

"Ta tự mình tới."

Lâm Uyên nụ cười biến mất.

Liên minh ngã xuống một phần ta viết một tác, ngã xuống một thước ta viết một trượng, coi như nửa bên giang sơn ngã xuống thì như thế nào?

Mảnh thiên này, ta tới chống đỡ!

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn
đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc
Hắc Thạch Mật Mã

Chương 723: Không thể nào hoàn thành nhiệm vụ

Mở hội sở.

Hai nam nhân chính ở cùng nhau ăn cơm.

Một người trong đó nam nhân ăn miếng thức ăn, thấp giọng nói: "Thiên Môn, chúng ta làm như thế, có phải hay không là không tốt lắm?"

"Ta cũng không muốn làm như vậy."

Đối diện nam nhân mở miệng: "Nhưng bộ lạc cho thật sự là quá nhiều, đó là chúng ta không cách nào cự tuyệt điều kiện."

Vâng.

Hai người này chính là tân Website liên minh mời được hai vị đại thần Manga gia, Thiên Môn cùng với Dạ Thâm Trâm.

Đương nhiên này chỉ là bọn hấn bút hiệu.

Mà bọn họ lúc không có ai trao đổi cũng đều thích gọi với nhau bút hiệu.

"Chỉ là chúng ta làm thành như vậy sau này danh tiếng coi như không dễ nghe rồi, làm cho chúng ta thật giống như buôn bán gián điệp như thế, liên minh cũng sẽ được mà bị thương nặng, đối với chúng ta thành thật với nhau Hàn Tế Mỹ, càng sẽ được mà trên quán làm việc bất lợi trách nhiệm."

Đạo đức công xiêng dù sao vẫn là có.

Bất quá Dạ Thâm Trâm lo lắng hơn danh tiếng vẫn đề.

Thiên Môn nhận nhậ nói: "Đối với Manga gia mà nói, tác phẩm mới là dựng thân chi bản, nếu như chúng ta tác phẩm đầy đủ, danh tiếng đó đương nhiên sẽ không bị ảnh hưởng quá lớn, nếu như tác phẩm quá kém, danh tiếng khá hơn nữa cũng không thể coi như ăn cơm. Về phần Hàn Tế Mỹ, chỉ có thể nói nàng làm việc quá chú trọng nhân tình, tác phong làm việc lệch mềm mại, gặp phải Lăng Không loại này dùng bất cứ thủ đoạn tội tộ nào đối thủ, thua thiệt là tất nhiên, nếu như nàng vì vậy mà dài trí nhớ, sau này cũng có thể ăn ít một chút thua thiệt "

Dạ Thâm Trâm gật đầu một cái.

Hình như là đạo lý này.

Bọn họ quả thật phụ lòng Hàn Tế Mỹ tín nhiệm.

Nhưng phải nói danh tiếng sẽ ảnh hưởng bọn họ tiền đồ đạo cũng không phải, Manga gia chỉ là phía sau màn, không phải trước đài minh tinh, nhân phẩm không tốt chế nhiều hơn nhều.

Mắng một trận cũng liền đi qua.

Chỉ cần tác phẩm được, độc giả sẽ không quản nhiều như vậy buôn bán cạnh tranh loại chó má sụp đổ sự tình.

"Chỉ sợ Lăng Không qua sông rút cầu ."

"Lăng Không cho chúng ta hợp đồng mới, phí bồi thường vi phạm hợp đồng là một cái thiên giới, mà liên minh bên này phí bồi thường vi phạm hợp đồng, hấn cũng ở đây hợp đồng trung thừa dạ sẽ giúp chúng ta thanh toán, cho nên hấn sẽ không qua sông rút cầu, nếu như hấn thật muốn liều mạng bỏ ra thiên giới phí bồi thường vi phạm hợp đồng giá phá hủy chúng ta cây cầu kia, vậy sau này hấn đi những công ty khác đào người, sẽ không còn có nhân tin tưởng hấn rồi."

Thiên Môn đối với lần này cũng không lo lắng.

Lăng Không biết buôn bán cạnh tranh cơ bản quy tắc.

Mà hấn sở dĩ cùng Dạ Thâm Trâm gia nhập liên minh, thì có coi đây là uy hiếp, tới cùng bộ lạc bàn điều kiện ý tứ.

Hấn hiện tại mục đích đã đạt được.

Bây giờ không phải là chim khôn lựa cành mà đậu thôi, hấn hy sinh một chút thanh danh, đổi lấy chỗ tốt to lớn.

Hấn làm hấn cho là lựa chọn chính xác.

Dạ Thâm Trâm nghiêm túc một chút đầu: "Vậy cũng chỉ có thể có lỗi với Ảnh Tử cùng liên minh, người chết vì tiền chim chết vì ăn, chúng ta không có lý do vì liên minh mà buông tha bộ lạc nói lên như vậy phong phú điều kiện, dù sao ban đầu chúng ta thoát khỏi bộ lạc gia nhập liên minh, cũng là bởi vì bộ lạc cho chúng ta hợp đồng vô cùng hà khắc, bây giờ mặc dù phương pháp không quá hào quang, nhưng ít nhất chúng ta lấy được rồi bộ lạc bên kia tha thiết ước mơ hợp đồng ."

Nói đến đây.

Dạ Thâm Trâm bỗng nhiên mở miệng: "Thiên Môn, người nói liên minh trải qua lần này bị thương nặng còn có hi vọng cùng bộ lạc đấu sao?"

"A."

Thiên Môn phát ra ý nghĩa không biết tiếng cười.

Mấy giây sau, Dạ Thâm Trâm cũng cười theo rồi.

Hai người giờ ly rượu lên nhẹ nhàng vừa đựng, mỗi người tiểu nhấp một miếng.

Toàn bộ đều không nói cái gì trung.

Liên đoán hai người bọn họ thêm Ảnh Tử phối hợp, vốn là cũng không khả năng là bộ lạc đôi thủ a.

Nếu như liên minh thật là có thể yên thân gửi phận Website, bọn họ như thế nào lại liều mạng danh tiếng bị tổn thương cũng muốn trở về bộ lạc đây?

Đạo đức ai cũng có.

Chỉ là cao thấp bất đồng.

Mới mở đứng liên minh.

Các độc giả lập đi lập lại tìm kiếm, cũng không tìm được Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn tân tác.

Vừa mới bắt đầu mọi người cho là kỹ thuật trở ngại, thật cũng không đưa tới nhiều sóng gió lớn.

Nhưng làm mọi người xem xong « Danh Trình Thám Sở Ngự » mới vừa bùng nổ đôi mới, vẫn là không có thấy hai người tân tác lúc, rốt cuộc có người phát giác có cái gì không đúng.

"Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người sao còn không có động tĩnh?"

"Tân Website cũng mở đứng nửa giờ chùng!"

"Hai người bọn họ không phải là chạy chứ?"

"Đây là thả chúng ta độc giả chim bồ câu?"

"Nếu quả thật chạy,

Vậy hẳn hai không phải thả chúng ta độc giả chim bồ câu, mà là thả liên minh chim bồ câu a!"

"Hẳn là trở ngại, tân Website thành lập mà, khó tránh khỏi."

"Vấn đề hẳn không nghiêm trọng như vậy, có lẽ là chúng ta suy nghĩ nhiều quá, chờ một chút nhìn một chút."

" . "

Đám bạn trên mạng hồ nghi.

Đang lúc này.

Trên mạng bỗng nhiên xuất hiện một cái bình luận!

"Ngọa tào! Xảy ra chuyện lớn! Các ngươi mau nhìn bộ lạc tuyên truyền! !"

Bộ lạc?

Đám bạn trên mạng sững sờ, chột rối rít mở ra bộ lạc.

Sau một khắc, trước mắt mọi người cũng nhảy ra một cái tuyên truyền!

【 Thiên Môn Dạ Thâm Trâm tân tác với bộ lạc Manga độc nhất rung động Thủ Phát, hoan nghênh hai vị lão sư về nhà! ! ! 】

Họa lạp lạp!

Tất cả mọi người đều tròn tròn mắt!

Làm cái gì?

Này hai hàng chạy về liên minh?

"Bạch mong đợi một trận."

"Ta còn là ở bộ lạc nhìn bên này Manga đi."

"Hai người này có còn hay không điếm nghề hành vi thường ngày a, trước không phải nói hai người này cùng bộ lạc hợp đồng không nói long cho nên mới đi liên minh sao, liên minh phải bị này hai hàng bẫy chết rồi!"

Ảnh Tử fan bị chọc tức!

"Bình thường nhảy hăng mà thôi."

Có Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm fan giải bày.

Ảnh Tử fan giận quá rồi:

"Nhảy hăng dĩ nhiên không thành vấn đề, nhưng các người ở liên minh mới vừa mở đứng thời điểm làm này vừa ra, tính chất thì trở nên, liên minh cùng hai người này không thù không oán, làm gì lớn như vậy ác ý!"

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm fan không phục:

"Đừng động triếp đứng ở đạo đức điểm cao phê phán người khác, đi nơi nào là Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tự do, nhìn liên minh thanh minh cũng không nhắc vấn đề pháp luật, nói rõ hai vị lão sư là trả phí bồi thường vi phạm hợp đồng, nên thường tiền cũng thường tiền, còn phải hai vị lão sư thế nào a!"

Thường tiền?

Ảnh Tử fan hỏi đối:

"Ở nơi này là phí bồi thường vi phạm hợp đồng vấn đề, này rõ ràng là vấn đề nhân phẩm, hai người này lòng đen tối rồi, muốn gây liên minh căn!"

"Khác bên trên cương thượng tuyên a!"

Hai bên fan trực tiếp đối phún lên tới!

Người đi đường bạn trên mạng chính là rớt rít cảm khái một câu:

"Lần này liên minh hoàn toàn xong đời, vốn là với bộ lạc Manga chống lại cũng không sao phần thắng, bây giờ còn chạy hai cái máu chốt nhân vật trọng yếu."

Liên minh cùng bộ lạc giao phong dính dấp rất lớn.

Đám bạn trên mạng gần như từ đầu tới cuối cũng đang chăm chú.

Bây giờ đột nhiên đến như vậy vừa ra, ai vẫn không rõ đây là chuyện gì xảy ra?

Nhất định là bộ lạc đào người nữa à!

Đây là tuyệt hộ kế, quá độc ác!

Phải biết!

Liên minh đem ra được Manga gia quá ít!

Tính toán đâu ra đây cũng liên Ảnh Tử thêm Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm ba cái!

Bây giờ hai cường lực đồng đội trực tiếp đầu hàng địch, chỉ còn Ảnh Tử cô quân phân chiến!

Chẳng lẽ toàn bộ liên minh sau này phải dựa vào « Danh Trinh Thám Sở Ngu » một bộ Manga sinh tồn?

Mà ở toàn bộ lưới khiếp sợ trung.

Liên minh mới thành lập quan vi cũng ban bố một cái động tĩnh:

【 Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn bội bạc lâm trận phản bội, một phương diện xé bỏ hai người cùng liên minh hiệp ước, tổn hại nghiêm trọng rồi Website lợi ích, bản Website từ hôm nay chính thức tuyên bố: Dem vĩnh bất tái cùng hai người này hợp tác, đặc biệt ở đây thông báo! 】

Lần này sẽ không có gì nghi ngờ!

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người thật từ phía sau lưng thọc liên minh hai đao!

Cái này còn chơi một thí a!

Ảnh Tử fan tâm tính băng!

Bây giờ không phải sau này cùng không cùng hai người này hợp tác vấn đề!

Bây giờ là nhà này tân Website còn có thể hay không thể làm tiếp vấn đề!

Chỉ dựa vào Ảnh Tử tác phẩm căn bản không đủ nhìn!

Hắn sau này muốn cô linh linh một cá nhân đơn đả độc đấu?

Tử Thân học sinh tiểu học lại hóa, cũng không thể khiến một mình hắn và toàn bộ bộ lạc đối kháng đi!

Hết lần này tới lần khác đối với chuyện này, Tiện Ngư cùng Sở Cuồng hai vị này đại lão cũng không giúp được gì!

Hữu tâm vô lực a.

Manga giới thủ đoạn.

Manga gia cạnh tranh.

Tiện Ngư Sở Cuồng không xen tay vào được!

Đối thủ hoàn toàn liên là hướng về phía Ảnh Tử tới!

Coi như liên minh không sẽ được mà sập tiệm, nhưng chỉ dựa vào Ảnh Tử một bộ Manga chống đỡ, tối đa cũng chính là kéo dài hơi tàn.

Bộ lạc tư bản quá hùng hậu rồi!

Đây là đại hình tư bản đối một nhà tân Website lại một lần nữa vô tình nghiền ép!

Giống như trước bộ lạc đuổi ra khỏi Ảnh Tử như thế.

Quá vô lực!

Ở dạng này tư bản hùng hậu lại thủ đoạn cay độc chi phí trước mặt bản, Ảnh Tử cùng mới thành lập liên minh, thật quá vô lực!

Thậm chí ngay cả "Liên minh" danh tự này cũng trở nên châm chọc đứng lên.

Liên minh?

Với người người liên minh cũng đầu hàng địch rồi!

Người bá kiến chỉ có một người liên minh sao?

Giờ khắc này!

Ảnh Tử fan đã hoàn toàn tuyệt vọng!

Ứng hộ liên minh người đi đường bạn trên mạng, cũng là bắt đắ dĩ thở dài.

Một cái vốn là rất có tiềm lực tân Manga Website, dĩ nhiên cũng làm lạnh như vậy rồi.

Cố sự còn chưa bắt đầu, cũng đã trước thời hạn tằm màn rơi xuống.

Mà đúng lúc này.

Ảnh Tử cá nhân Blog, lại lần nữa đổi mới động tĩnh:

"Cho ta thời gian một tuần, liên minh đem sẽ có hai bộ ưu tú hơn tác phẩm mới thay thế Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm!"

Âm!

Giờ khắc này!

Toàn bộ thấy điều này động tĩnh nhân cũng bối rối!

?

Ảnh Tử bị giận điên lên?

Hắn lại nói một tuần sau sẽ có hai bộ tác phẩm thay thế Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm?

Lấy ở đâu lòng tin?

Hoặc có lẽ là, lấy ở đâu tác phẩm?

Hay lại là hai bộ?

Chẳng lẽ hắn còn có thể từ bộ lạc bên kia phân đào ra hai cái thực lực không kém gì Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm, thậm chí trình độ cao hơn Manga gia tới?

Điều này sao có thể?

Bộ lạc sẽ cho cơ hội này sao?

Giống vậy thủ đoạn, bộ lạc làm được, lại làm sao sẽ không có phòng bị?

Huống chi bộ lạc Manga gia không có lý do đi liên minh a!

Liên minh hiện ở cái tình huống này, ai dám đi?

Nhưng nếu như không phải từ bộ lạc đào người, còn lại Manga trong trang web, căn bản không tìm ra so với Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm lợi hại hơn Manga gia a!

Đừng nói lợi hại hơn .

Coi như là muốn tìm hai cái cùng hai người này trình độ tương phản Manga gia cũng không thể!

Bộ lạc Manga đã sớm lũng đoạn toàn bộ nghề rồi!

Cũng không thể là Ảnh Tử chính mình họa hai bộ Manga, đem hai cái này tiền sử hồ to cho viết lên đi?

Chờ chút .

Ảnh Tử chẳng lẽ thật dự định chính mình họa chứ ?

Hắn chuẩn bị thời gian một tuần vẽ ra hai bộ so với Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tân tác đặc sắc hơn Manga đi ra?

Tam mở?

Không thể nào!

Này là tất cả nhân phản ứng đầu tiên!

Vẽ ra một bộ mọi người tin, « Danh Trinh Thám Sở Ngư » có thể nói rõ hết thấy!

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người lợi hại hơn nữa, tân Manga thành tích cũng ít ỏi khả năng vượt qua bộ này kinh điển!

Nhưng vấn đề là .

Ảnh Tử đã có « Danh Trinh Thám Sở Ngư » rồi!
Hắn lấy ở đâu tinh lực cùng thực lực, lại làm ra hai bộ « Danh Trinh Thám Sở Ngư » loại này cấp bậc tác phẩm?
Không thể nào!
Không chỉ phản ứng đầu tiên, mọi người vô luận như thế nào nghiên cứu điều này động tĩnh, đều chỉ có thể nghĩ tới cái này kết quả, Ảnh Tử thả ra lời nói, là căn bản không khả năng hoàn thành nhiệm vụ!
Có lẽ là bị kích thích quá lợi hại?
Ảnh Tử lần này là thật điên rồi! !
cùng tác giả với bộ Korsēma Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc
Hắc Thạch Mật Mã

Chương 724: Chúng ta vô địch thiên hạ

"Người điên rồi! ?"

Ảnh Tử phòng làm việc, Kim Mộc kinh hãi nhìn Lâm Uyên!

Hôm nay Hàn Tề Mỹ gọi điện thoại mà nói Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm phản bội liên minh thời điểm, Lâm Uyên lúc ấy nói quá, hẳn sẽ tự mình đem hai cái này hồ cho viết bên trên.

Nhưng ở lúc ấy dưới tình huống đó, vô luận Kim Mộc hay lại là Hàn Tề Mỹ đều không coi là thật.

Bởi vì hai người đều biết, khi đó Lâm Uyên tức giận!

Tức giận thời điểm, nhân sẽ nói nói lầy, thậm chí là một ít mê sảng.

Nói những thứ này nói lầy thậm chí còn mê sảng thời điểm, người trong cuộc cũng sẽ không cần nhắc thực tế nhân tố.

Bọn họ chỉ có ở sau chuyện này tỉnh táo lại mới có thể ý thức được chính mình lời muốn nói những lời đó căn bản không có thực hiện có khả năng.

Kim Mộc cho là bây giờ Lâm Uyên hẳn đã tỉnh táo lại.

Chiều cô đến Lâm Uyên mặt mũi, những thứ kia nói lầy cùng mê sảng, hẳn cũng không nhắc lại nữa cùng.

Nhưng Kim Mộc không nghĩ tới là, Lâm Uyên lại đang không cùng bất luận kẻ nào chào hỏi dưới tình huống, trực tiếp ở Blog bên trên phát hành một cái tương tự với tuyên ngôn một loại động tĩnh ——

Một tuần sau sẽ có hai bộ đặc sắc hơn tân Manga thay thế Dạ Thâm Trầm cùng Thiên Môn?

Cái này không thể nào a!

Kim Mộc phản ứng cùng đám bạn trên mạng phản ứng là giống nhau như đúc.

Dù là Kim Mộc so với bất kỳ người đều hiểu Lâm Uyên kinh khủng!

"Hết thầy tất cả có thể."

Lâm Uyên liền ném hai cái Kim Mộc nhất định nghe không hiểu ngạnh:

"Người có thể vĩnh viễn tin tưởng quang."

Cũng lúc này rồi!

Người còn có tâm tình đùa?

Kim Mộc đeo lên thống khổ mặt nạ: "Ta có thể cưỡng bách chính mình tin tưởng người, tam mở tác phẩm đồng loạt đạt đến đến Tử Thần học sinh tiểu học loại này chất lượng cái gì, người có lẽ thật có năng lực làm được loại chuyện này, nhưng tuyệt không phải trong vòng một tuần lễ!"

"Sự do người làm."

Lâm Uyên lần này không có nói đùa nữa, hẳn đem La Vi cùng với các trợ thủ kêu vào.

Bá bá bá!

Người sở hữu ánh mắt cũng nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Mọi người đều biết Ảnh Tử Lão Sư phát hành ở Blog tuyên ngôn rồi.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều tâm tình phức tạp.

Manga là mọi người nghề, cho nên mọi người đều biết Ảnh Tử Lão Sư những lời đó, căn bản không thể nào làm được.

Hoặc Hứa Ảnh tử lão sư chính mình cũng không có ý thức đến .

Bây giờ hẳn đã mất lý trí.

"Các người phải bồi ta thử một chút sao?"

Lâm Uyên thản nhiên ngênh đón ánh mắt mọi người: "Sáng tạo một cái kỳ tích."

"Ngài là lão sư của ta a."

La Vi mở miệng cười, sau đó ánh mắt nhìn về phía còn lại trợ thủ.

"Vậy thì liên quan thôi!"

"La Vi tử liên điểm này không có ý nghĩa."

"Ảnh Tử Lão Sư, cũng là chúng ta lão sư!"

"Đừng nói thật giống như ta môn không phải Ảnh Tử Lão Sư đem ra như thế."

" Đúng vậy !"

"Su ân khó khăn báo, liệu mình tương bồi!"

Lâm Uyên là La Vi lão sư, cũng là bọn hắn lão sư.

Lão sư bất kỳ quyết định gì, bọn họ cũng sẽ ủng hộ, dù là biết rõ không thể làm.

"Không cần liệu mình."

Lâm Uyên mở miệng, trong ánh mắt toát ra không biết màu sắc.

Hắn dĩ nhiên biết rõ mình đang động thái bên trong những lời đó có chút điên cuồng.

Vâng.

Điên cuồng!

Liên Lâm Uyên chính mình cũng cảm thấy có chút điên cuồng!

Mở tân Manga, còn muốn trực tiếp để cho tân Manga như Tử Thần học sinh tiểu học một loại nhanh chóng giậm lên đến, chỉ bằng vào ngắn ngủi mấy lời nói đối mới nội dung, là phi thường không thực tế.

Phải nhất định càng đa nội dung!

Tử Thần học sinh tiểu học đại hóa, cũng là bằng vào một hơi thở quăng ra một nhóm tồn cáo mới làm được, cũng không thể ném ra mở đầu hai lời nói liền bị bạn trên mạng đủ loại thôi nỏ đi?

Không thực tế a.

Muốn tân Manga giống vậy đại hỏa, liền thế tất yếu mọi người bỏ ra số lớn đổi mới!

Mà một bộ Manga tốc độ đổi mới có thể thật là nhanh?

Huống chi đây là ba bộ!

Nhưng Lâm Uyên chính là muốn thử một chút!

Tự do phóng khoáng một lần!

Điên cuồng một lần!

Lần này, hẳn không chỉ có muốn hung hăng hồi kích bộ lạc âm hiểm thủ đoạn!

Sau này.

Hắn còn muốn cho bộ lạc Manga bỏ ra càng thêm thâm giá!

Tỷ như .

Cướp lấy!

Lần trước tức giận như vậy là lúc nào?

Còn giống như là mang mặt nạ tham gia che mặt Ca Vương thời điếm đi.

Khi đó chính mình minh bạch đạo lý quả nhiên là không có,

Cái thế giới này chính là cường giả là vương!

Tại sao Tiệp Ngự không việc gì?

Tại sao Sở Cuồng cũng không có xảy ra việc gì?

Tại sao duy chỉ có mọi người công nhận tam bạn gay trung yếu nhất Ảnh

Tử xảy ra chuyện?

Bởi vì yếu.

Ảnh Tử ở trong mắt bọn họ, rất yếu.

Đã như vậy, sẽ dùng tới Hoa Lệ phương thức để chứng minh Ảnh Tử cường đại được rồi.

Lâm Uyên muốn chơi một lần cực hạn!

Liên tam mở, liền một tuần, liền muốn dùng để cho nhân trọn mắt hóc mồm tốc độ, để cho tiếp theo hai bộ Manga đại hỏa!

"Bắt đầu làm việc!"

Lâm Uyên đi vào hội họa phòng.

La Vi đám người lập tức theo sát phía sau.

Kim Mộc mờ mịt nhìn đám người này, điện thoại bắt đầu bị đánh nổ.

Có Tinh Mang đánh tới, có Hàn Tế Mỹ đánh tới, thậm chí có Blog đánh tới

Đều tại hỏi Ảnh Tử là chuyện gì xảy ra.

"Hắn nói, phải tin tưởng quang!"

Kim Mộc cuối cùng bị đám người này làm cấp trên, không đầu không đuôi một câu nói đuôi người sở hữu.

"Kim thúc."

La Vi bỗng nhiên từ hội họa phòng nhô đầu ra: "Làm phiền ngài ra đi mua một ít thần dược."

Thần dược?

Kim Mộc vẽ mặt nhăn nhó.

Đám người này là cũng điên rồi sao?

La Vi ho khan một tiếng: "Cà phê a, Hắc Ngưu a, tinh thần sức lực bá năng lượng a, còn có lam sắc viên thuốc nhỏ!"

"Lam sắc viên thuốc nhỏ không phải ."

Khoé miệng của Kim Mộc có chút co quắp.

"Được rồi, dù sao thì là cà phê thêm một ít chức năng tỉnh thức uống, ta muốn tất cả mọi người đều giữ long tinh hồ mãnh trạng thái, chúng ta phỏng chừng muốn gan một tuần!"

La Vi nắm quả đấm.

Kim Mộc: " . "

Trong đầu hần bỗng nhiên thoáng qua bốn chữ:

【 Hô Lang Chi Sư 】

Chỉ có thể đi làm rồi.

Ngựa chết chữa thành ngựa sống.

Mà khi La Vi đưa mắt nhìn Kim Mộc rời đi, quay đầu lại thấy Lâm Uyên ở trên tờ giấy trắng viết xuống hai cái tên Manga tên.

Tên là:

Hải Tặc Vương! ! !

Kage Ninja! ! !

Đây chính là Ảnh Tử Lão Sư dự định tam mở ngoài ra hai bộ tên Manga?

Này hai bộ tên Manga, thật có thể lấy đại Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm, thậm chí lấy thay bọn họ tên tác hiệu quả sao?

La Vi có chút thất thần.

Cái nghi vấn này ở sau một tiếng hoàn toàn biến mất.

Làm mọi người thấy cố sự nội dung cốt truyện .

Làm mọi người mắt thấy từng cái xuất sắc phân cảnh kịch bản gốc .

Làm mọi người .

Chẳng biết lúc nào lên, từng gương mặt một trở nên cuồng nhiệt, bọn họ thanh âm đang run rẩy:

"Đây là ."

"Vương Đạo Manga!"

"Ảnh Tử Lão Sư lại cũng sẽ chiến đấu loại Vương Đạo Manga!"

"Đây chính là Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn am hiểu nhất đề tài a!"

"Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn nhằm nhò gì!"

"Cùng này hai bộ tác phẩm so với, hai người bọn họ tên tác, cứ chớ cũng không bằng!"

" . "

Bọn họ nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên đã hoàn toàn dính vào điên cuồng, cái này đã không chỉ là học sinh đối lão sư tôn trọng!

Càng giống như là .

Mời hẳn như kính thần! ! !

La Vi càng là hô hấp dồn dập, cả người cũng run rẩy!

Nàng trình độ so với các trợ thủ cao hơn!

Chính là bởi vì như vậy, nàng nhìn thấy này hai bộ Manga sau đó, rung động cũng tới so với tất cả mọi người đều đại!

Bất kể trên thế giới có hay không thần!

Này hai bộ Manga vừa ra, Ảnh Tử Lão Sư đem sẽ hoàn toàn Phong Thần, hưởng thụ toàn bộ vòng toàn bộ Manga gia quý báu!

【 Uzumaki Naruto, tô lên! 】

Lâm Uyên ở đệ nhất bộ Manga trung viết xuống câu này lời kịch thời điểm, vừa nhìn bút hạ Uzumaki Naruto vừa lên tiếng nói:

"Các người nói không sai ."

Vẫn không có ngừng đầu, Lâm Uyên thuận tay ở bộ thứ hai Manga trên viết hạ một cái khác câu lời kịch, với Luffy kia trương nụ cười đầy gương mặt cạnh:

【 Hải Tặc Vương, ta là đương định rồi! 】

Cùng lúc đó, Lâm Uyên thanh âm tiếp tục vang lên, trong chỗ u minh có cỗ phần không cho cãi lại ý vị:

"Chúng ta vô địch thiên hạ."

---

ps: Bình thường chậm cũng liền đầy, bộ phận cao trào ô bạch vẫn là tận lực bùng nổ, tiếp tục viết.

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc

Hắc Thạch Mật Mã

Chương 725: Hồ Lang Chi Sư

Không sai!

Chính là Hải Tặc Vương!

Chính là Kage Ninja!

Đều nói trọng chúng cần thuốc mạnh!

Này hai bộ tác phẩm, chính là thuốc mạnh trung thuốc mạnh!

Đại danh đỉnh đỉnh Tử Hỏa Hải, trong truyền thuyết tam đại dân công mạn .

Nếu như thời gian cho phép, nếu như tinh lực đủ, Lâm Uyên là không ngại đem « Tử Thần » đọi một hệ liệt đỉnh cấp Manga tác phẩm một hơi thở toàn bộ đánh văng ra ngoài!

Bởi vì .

Hắn tức giận a!

Nhưng thời gian và tinh lực thật còn chưa đủ.

Vậy trước tiên dùng này hai bộ tác phẩm, kết hợp « Danh Trinh Thám Sở Ngư » , đem cái thế giới này Manga vòng nỗ phiên thiên đi, đây đã là Lâm Uyên cực hạn!

Nhưng này ba, gánh chịu nỗi Manga giới vô địch thiên hạ!

Tử Thần học sinh tiểu học thêm Hải Tặc cùng với Kage, không xứng với một cái vô địch thiên hạ?

Nếu thật là còn chưa đủ, sau này còn có!

Bánh mì sẽ có, sữa bò cũng sẽ có!

Không lười!

Thật không lười!

Độc giả muốn tư thế ta đều có!

"Phúc thông."

Lâm Uyên chợt nghe một tiếng động tĩnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên cạnh La Vi đầu gối mềm nhũn .

Quý.

"Lão sư, xin nhận ta xá một cái!"

Rồi sau đó mấy cái khác Tiểu Trợ tay cũng bắt chước quý xuống.

Nam nhi dưới đầu gối là vàng.

Bên trên lạy trời Địa Quân Vương, hạ lạy cha mẹ ân sư!

Quý lão sư!

Không mắt mặt!

La Vi tử?

Chúng ta mời nàng là tên hán tử!

Lâm Uyên: "Các người."

Mọi người: "Lão sư, ta muốn học."

Lâm Uyên: "Đánh bóng rổ?"

Mọi người: "À?"

Đúng vào lúc này.

Kim Mộc trở lại.

Hắn đẩy cửa một cái, liền thấy một màn trước mắt, gỡ đầu một cái, đóng cửa lại, lần nữa mở ra.

Ừ?

Không phải mở ra phương thức đúng không?

"Các người làm gì?"

Kim Mộc đại não có chút đãng máy.

Hắn không biết mình đi ra ngoài những thời giờ này phòng làm việc xảy ra chuyện gì, một màn này ít nhiều có chút quỷ dị.

Đám người này là thực sự điên rồi à?

"Đứng lên vẽ một chút."

Lâm Uyên bắt đắc dĩ mở miệng.

Cái quỷ này không thể nhận không.

Sau này một người một bộ Manga giày vò đi.

Mọi người rồi rít đứng dậy, hắc hắc cười quái dị, cười Kim Mộc có chút rợn cả tóc gáy.

"Đây là các người muốn thân được."

Hắn xuất ra một nhóm chức năng tính thức uống, còn có một chút nghe nói nâng cao tinh thần hiệu quả siêu cấp biến thái cả phê nhãn hiệu.

"Ngâm!"

La Vi hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ cướp tài sản gia hỏa!"

Kim Mộc: ???

Các người đây là muốn hơn nửa đêm chạy đi giết bộ lạc?

Không đến nỗi không đến nỗi!

Hắn bị này thần kỳ bầu không khí trấn trụ, có chút dờ dẫm lui ra khỏi phòng, đằng hoàng cho mọi người phao thân được.

Công việc bắt đầu.

Tất cả mọi người đều ở gan!

Cơ hồ là liều mạng gan!

Nhưng mà, nhân dù sao cũng là thể xác phàm tục.

Như thế nào đi nữa điên cuồng, như thế nào đi nữa cuồng loạn, như thế nào đi nữa có thân được phụ tá cũng không được.

Đám người này liên tục họa đến quá nửa đêm, bắt đầu gánh không được rồi.

Vành mắt đen lục tục ở các trợ thủ mặt hiện lên.

Liền coi như bọn họ còn có thể chống đỡ, nhưng vẽ một chút tay, đã có chút mất không chế.

"Không nhịn được đi ngủ đi."

Kim Mộc cũng ở đây theo mọi người thức đêm.

Hắn lại không biết rõ tình trạng cũng biết này ba là tam mở.

Mọi người không chỉ có muốn vẽ hại bộ tân Manga.

Đang ở liên tái Tử Thần học sinh tiểu học cũng cần đổi mới a.

Mặc dù nội tâm không bởi vì chuyện này nhi có thể thành, nhưng giờ phút này hắn cũng bị Lâm Uyên cùng La Vi cùng với đám này các trợ thủ điên cuồng cho lây.

Hắn chỉ hận chính mình sẽ không họa Manga.

Nếu như hắn cũng sẽ họa Manga, hắn nhất định sẽ gia nhập mọi người.

Cuối cùng, hắn vẫn không quên được Lâm Uyên đoạn tuyệt với bộ lạc nguyên nhân thực sự .

Không phải là bị bữa mắng sao?

Điểm này ủy khuất ta bị ở a.

Đây là ý tưởng của Kim Mộc, nhưng hắn bị ở là ủy khuất, không chịu nổi nhưng là phần kia bênh vực.

Cho nên, dù là biết là phí công, Kim Mộc cũng muốn gia nhập bọn họ!

Dạ có chút lạnh.

Nhưng hắn tâm là nhiệt.

La Vi ngáp một cái, sau đó cho mình hung hăng ực một hớp cà phê nói: "Ta không sao nhi,

Kim thúc đi ngủ đi, ngươi không cần phụng bồi chúng ta thức đêm, còn các ngươi nữa ai không chịu đựng được trước hết nhắm mắt một chút, ta đây loại con cú mèo không có vấn đề."

"Ai còn không phải cái con cú mèo rồi!"

Bên cạnh một cái tên là Triệu Thừa Minh trợ thủ không phục nói, hắn phụ trách là Tử Thần học sinh tiểu học.

Trời mới biết hắn có nhiều muốn phụ trách Kage hoặc là Hải Tặc!

Đợi có người không chịu đựng được rồi, hắn nói không chừng còn có thể tiếp lấy đây!

"Lão sư trước đi ngủ đi, ngài lượng công việc lớn nhất, hao phí tinh thần cũng nhiều nhất."

Lại một tên trợ thủ mở miệng, nhìn về phía vùi đầu gian khổ làm ra Lâm Uyên.

Gọi đã thay đổi.

Trước mọi người sẽ còn kêu Ảnh Tử Lão Sư, vào lúc này trực tiếp chính là "Lão sư " .

【 tâm cơ boy 】

Những người khác cũng rất lên đường:

"Lão sư trước nghỉ ngơi đi!"

"Đúng a! Giao cho chúng ta!"

"Ngài phân kính cùng nội dung cốt truyện cũng nói rõ ràng rồi!"

"Chúng ta trẻ tuổi, chịu nổi!"

Lâm Uyên nhìn về phía mọi người, lộ ra suy nghĩ biểu tình.

Liên tuổi tác mà nói, bao gồm La Vi ở bên trong, toàn bộ trợ thủ cũng so với Lâm Uyên đại.

Có lớn hơn vài tuổi.

Có đại mười mấy tuổi.

Bởi vì ban đầu tuyển người thời điểm Kim Mộc nói, tuổi lớn chút kinh nghiệm phong phú.

Ân.

【 liên quan tới các đồ đệ ta cảm giác mình so với sư phụ trẻ tuổi chuyện này 】

Thực ra Lâm Uyên cũng có chút mệt mỏi.

Nhưng mệt mỏi cũng không thể nghỉ ngơi.

Thời gian một tuần thật quá ít!

Chính hẳn thôi ra ngư bức, ngâm lệ cũng phải thực hiện!

Trên thực tế.

Lâm Uyên đã có nhiều chút hối hận.

Không nên nóng lòng nhất thời.

Lúc đó phát động thái thời điểm, hẳn quả thật có chút cấp trên.

Bây giờ nhìn mọi người thức đêm trạng thái, Lâm Uyên mới ý thức tới, chuyện này thật khó làm.

Nhân vì mọi người đã có chút không chịu nổi.

Theo như theo tốc độ này, một tuần thật đúng là không thể thực hiện hẳn mục tiêu!

Phải biết, Lâm Uyên thân thể tố chất trải qua hệ thống sửa đổi, nhưng thật ra là cao hơn người bình thường.

Chính mình cũng mệt mỏi, những người khác trạng thái có thể tưởng tượng được.

Chân chính máu chốt, hay là ở với chính mình!

Hướng chi mình còn có tinh lực các loại chất thuốc một hệ liệt hệ thống ngoại .

Chờ chút!

Tinh lực được tề?

Thế nào quên này tra?

Lâm Uyên có chút bị chính mình ngu đến mức rồi!

Chính mình với hệ thống mua chút tinh lực được tề không phải có thể tiếp tục gan rồi hả?

Lâm Uyên trước nghiệm chứng quá, tinh lực được tề đồ chơi này không có tác dụng phụ, có thể tận tình sử dụng!

Nói cứng có cái gì tác dụng phụ, đại khái chính là một khi ngưng sử dụng, liền sẽ trở nên thích ngủ.

Có một lần Lâm Uyên dùng tinh lực được tề suốt đêm, một đêm không ngủ từ đầu tới cuối duy trì trạng thái thanh tỉnh.

Sau một đêm, được liệu đi qua, cảm giác mệt mỏi xuất hiện.

Hắn đem thiếu sót giấc ngủ một hơi thở cho hết bù đắp lại.

Trừ lần đó ra, đồ chơi này đối thân thể là vô hại.

'Ghê gớm bấy ngày sau hung hăng ngủ cái hai ba ngày.'

Lâm Uyên sinh ra ý nghĩ như vậy sau đó, trực tiếp với hệ thống hỏi đỏi tinh lực được tề.

Đắt là mắc tiền một tí, nhưng này Manga vừa ra, bao nhiêu tiền cũng có thể lấy vốn lại, còn có thể kiếm lớn một lớp.

"Ừ ?"

Đỏi một ít tinh lực được tề sau, Lâm Uyên động linh cơ một cái, bỗng nhiên lại sinh ra một cái ý nghĩ:

"Hệ thống hệ thống, cái này được tề có thể đối với người khác có hiệu lực quả sao?"

"Đây chính là người khác a . Được thêm tiền!"

Hệ thống trả lời để cho Lâm Uyên xen vào hài lòng cùng không hài lòng giữa.

"Được rồi!"

Lâm Uyên nhìn về phía mọi người: "Bấy ngày sau các người có cái gì chuyện trọng yếu sao?"

Mọi người mờ mịt.

Sao còn trò chuyện giết thì giờ rồi hả?

"Không có."

"Ta cũng không có."

"Cơ bản không có chuyện gì."

"Nếu như lão sư cho ta thả cái giả, cũng là cực tốt."

"Ta muốn cào thẻ chơi game đoán sao?"

"Ta muốn ăn bữa ăn ngon!"

Đó chính là không có việc gì rồi!

Lâm Uyên gật đầu một cái, "Kia nếu có chuyện gì, trực tiếp cho các người gia người trực tiếp liên lạc chúng ta phòng làm việc, Kim thúc sẽ giúp các người giải quyết."

Trong lời nói, Lâm Uyên lại cùng hệ thống đỏi một ít tinh lực được tề, cho đến số lượng không sai biệt lắm đủ.

"Còn có."

Hắn nhìn về phía mệt mỏi mọi người, bổ sung một câu: "Sau này tiền lương mọi người đề cao gấp mười lần, Kim thúc ký xuống."

Mọi người trùng lớn con mắt!

Sau này tiền lương muốn phòng gấp mười lần?

Kim Mộc cũng mòng bức trong chốc lát, nhưng vẫn gật đầu: "Không thành vấn đề."

Rõ ràng là hơn nửa đêm.

Phòng làm việc nhưng trong nháy mắt bộc phát ra to lớn tiếng hoan hô!

"Ta tinh thần!"

"Đột nhiên cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng!"

"Đi ta đứng lên, ta còn có thể họa!"

"Không có chút nào sẽ mệt mỏi, ta còn có thể vẽ tiếp ba ngày ba đêm, không, là bảy ngày bảy đêm!"

"Lão sư người nói như vậy ta có thể hăng hái a!"

" "

Lần này đến phiên Lâm Uyên tròn tròn mắt.

Nói ra các người khả năng không tin.

Hắn còn không có đối mọi người sử dụng tinh lực được tề đây!

"Hơn nửa đêm khiếm tốn một chút, ta không được, thật không được, đi đại sảnh ngủ một lát nhi, các người khác cường chống đỡ!"

Kim Mộc ngáp cả ngày đi ra cửa đi, thuận thế suy nghĩ:

Tiền lương mọi người phòng gấp mười lần?

Ta chắc cũng là mọi người một thành viên chứ ?

Ừm!

Nhất định là!

Đột nhiên, Kim Mộc cũng có chút không mệt.

Được rồi.

Hay lại là vậy khốn.

Phải ngủ.

Tu tiên không phải phạm nhân việc.

Kim Mộc mơ mơ màng màng ở trên ghế sa lon nằm xuống, vừa nhắm mắt liền ngủ mất rồi.

Mà Lâm Uyên cũng rút cuộc đối mọi người sử dụng tinh lực được tề, nội tâm không ngừng nói xin lỗi:

Thật xin lỗi thật xin lỗi thật xin lỗi .

【 ích kỷ 】

Tinh lực được tề rất nhanh có hiệu lực.

La Vi liền cả phê cũng không muốn uống, đỡ lấy vành mắt đen nói: "Tu tiên vạn tuế!"

Mọi người đồng thời kêu: "Tu tiên vạn tuế!"

Không người cảm thấy không đúng.

Tiền lương tăng gấp mười lần!
Lớn như vậy dưới sự kích thích đến, đột nhiên tinh thần, không phải rất bình thường à?
Phi thường bình thường!
Từng cái lại gan mà bắt đầu!
Lâm Uyên cũng ăn tinh lực dược tề, trong nháy mắt thần thanh khí sảng, trực tiếp mang theo mọi người gan đến Thiên Minh!
Bên cạnh cà phê cùng Hắc Nguu thức uống loại, sớm bị bỏ qua không để ý rồi.

Chân chính thân dược đến từ hệ thống!

【 tất cả nhân viên gan để 】

Kim Mộc không biết mình ngủ bao lâu.
Khi hắn mở mắt ra, liếc nhìn điện thoại di động, mới phát hiện đã mười giờ sáng rồi!

Bên ngoài thái dương cao chiếu!

Kia bây Phong Tử hắn ngủ say chứ ?

Cũng không biết bọn họ tối hôm qua rốt cuộc gan đến mấy giờ.

Nội tâm dâng lên một tia thương tiếc.

Kim Mộc rón rén đi vào phòng làm việc hội họa gian.

Ừ ?

Vào cửa trong nháy mắt, Kim Mộc lại đóng cửa phòng lại.

Lui về phía sau một bước, hít sâu một hơi, Kim Mộc lần nữa mở cửa.

"Kim thúc, chào buổi sáng a."

Lâm Uyên mỉm cười lên tiếng chào hỏi, tiếp tục vẽ một chút.

Lâm Uyên bên cạnh.

Các trợ thủ vừa ăn bữa ăn sáng, một bên khí thể ngất trời thảo luận nội dung cốt truyện.

Hình như là mỗ bộ Manga hoạch định cao triều.

Kim Mộc trên mặt viết đầy mờ mịt: "Các người lúc nào tỉnh?"

Kim tiên lực lượng lớn như vậy?

Mọi người nhìn về phía Kim Mộc, biểu tình đồng tình.

Tỉnh?

Chúng ta không ngủ a.

La Vi cười nói: "Ngài lớn tuổi, theo chúng ta người trẻ tuổi không giống nhau, chúng ta thường thường suốt đêm chơi game tới."

Kim Mộc: ?

Ta thật già rồi?

"Nhắc tới cũng kỳ quái, ta thật giống như thật không có chút nào vậy khốn, rõ ràng tối hôm qua ba giờ liền không chịu nổi, kết quả lão sư nhắc tới tăng tiền lương sự tình, ta lại cũng không vậy khốn quá."

Cái kia kêu Triệu Thừa Minh trợ thủ mở miệng.

Còn lại các thợ thủ rôl rít gậy đầu: "Khả năng đây chính là có tiền có thể ma xui quý khiến đi!"

"Tối nay ngủ tiếp."

Bên cạnh thợ thủ ngư bức rầm rầm nói: "Các người không chịu nổi khác gương chổng, ta phát hiện mình ở thức đêm phương diện thật giống như có chút thiên phú dị bẩm a, cảm giác hôm nay ban ngày tiếp lấy liên quan hoàn toàn không áp lực!"

"Mệt sức mới là hưng phấn đến trẻ nhất nam nhân!"

Còn lại các thợ thủ không phục.

Mỗi người cũng cảm giác mình thật giống như thức tỉnh thức đêm thiên phú, mỗi người cũng cảm giác mình thiên phú dị bẩm, mỗi người đều cảm thấy người khác bởi vì mặt mũi gương chổng.

"Không nói nhiều, tiếp tục họa, ta cũng chưa muốn ngủ."

La Vi một hơi thờ làm lục cái bánh bao sau đó, hét lớn một tiếng:

"Lão nương mới là hưng phấn đến trẻ nhất nữ nhân!"

Ngọa tào!

Đám người tuổi trẻ này!

Hồ Lang Chi Sư Thạch Chuy!

Kim Mộc lắc đầu một cái, người tới nhất định số tuổi, không chịu nhận mình già không được a.

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn đội chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc

Hắc Thạch Mật Mã

Chương 726: Hắc đem gia miện là vương

"Người tướng ."

"Ta vĩnh viễn tin tưởng quang!"

"Kỳ ."

"Kỳ tích nhất định sẽ phát sinh!"

Nếu như có nhân với Kim Mộc như vậy đối thoại, hắc nhất định sẽ không chút do dự như trở lên như vậy trả lời!

Người muốn hỏi tại sao?

Bởi vì hắc thấy tận mắt kỳ tích!

Lâm Uyên đám người này đơn giản là tất cả nhân viên gan đá!

Người khác họa Manga có thể là công việc, nhưng bọn hắc vẽ lên Manga đen, đó chính là đang liều mạng a!

Kim Mộc thề:

Này tuyệt đối không phải vấn đề tuổi tác!

Hắc lúc còn trẻ, mạnh mẽ nhất ba, hình như là một đêm bảy lần?

Nhưng dù là một lần kia, cũng tuyệt đối kém hơn hắc mấy ngày nay thấy chứng hình ảnh!

Một ngày!

Hai ngày!

Ba ngày!

Lâm Uyên cùng các trợ thủ trừ ăn cơm ngủ .

Ngủ cộng lông a!

Bọn họ căn bản sẽ không ngủ!

Heo là mỗi ngày càng ăn ngủ ngủ rồi ăn;

Bọn họ là mỗi ngày càng ăn họa, vẽ ăn, lòng vòng như vậy!

Trừ ăn cơm, trong mắt bọn họ cũng chỉ còn lại có Manga rồi!

Ngày thứ 3.

Kim Mộc sợ!

Thật bắt đầu cảm thấy sợ!

Đám người này có phải hay không là thân thể xảy ra vấn đề?

Một người ba ngày không ngủ lời nói, có thể miễn cưỡng hiểu.

Khoa học nghiên cứu cho thấy, nhân quả thật có thể thật nhiều ngày ngủ không đến đến.

Khoa học mài còn biểu cứu mình, Hán Tự tự thuận cũng không định một có thể ảnh duyệt vang đọc, tỷ như đem người làm nhìn xong những lời này

sau, mới phát này hiện bên trong tự tất cả đều là cũng loạn.
Nhưng một đám người ba ngày không ngủ liền không bình thường!
Phải phải đi bệnh viện tra một chút!
Kim Mộc đưa đề nghị, kết quả bị vô tình cự tuyệt, mọi người trạng thái trước đó chưa từng có được, tất cả đều vỗ ngực biểu thị thân thể khỏe mạnh ăn mà mà hương!
Bất quá .
Mọi người cũng cảm thấy có cái gì không đúng.
Này một mực không vầy khốn, cũng không phải là một chuyện a.
Quả thật được ngủ một lát.
Cũng đừng thật xảy ra chuyện.
Vì vậy, mọi người bắt đầu thử ngủ.
Rất thân kỳ.
Mọi người một ngủ liền.
Đây chính là tinh lực được tề chỗ thân kỳ.
Đồ chơi này sẽ để cho tinh thần dư thừa, nhưng sẽ không để cho nhân phần khởi đến không ngủ được, muốn ngủ cũng có thể ngủ.
Ngủ mấy giờ, muốn tỉnh cũng có thể tỉnh.
Chỉ là như vậy làm rất lãng phí tinh lực được tề hiệu quả.
"Nói rõ không vấn đề gì."
Chúng người yên tâm rồi, tiếp tục gan.
Lâm Uyên không dám thật để cho mọi người bảy ngày không ngủ, tinh lực được tề hiệu quả lãng phí liền lãng phí nhiều chút đi.
Hắn thậm chí sẽ cưỡng bách mọi người ngủ một lát.
Cảm giác ngủ không sai biệt lắm liền gọi bọn họ tỉnh lại tiếp lấy họa.
Mọi người còn thay phiên ngủ, một loại đều là từ rạng sáng bắt đầu lẫn nhau thay đổi.
Mặc dù tinh lực được tề không thành vấn đề, nhưng một đám người bảy ngày không ngủ còn long tinh hồ mãnh, thật rất giống ma pháp.
Cũng không biết có phải hay không là tân Manga quá nhiệt huyết, đám người này bây giờ Hồ rất.
Treo ở mép lời kịch, đủ loại nóng nảy.
Hoặc là "Tu tiên vạn tuế" .
Hoặc là "Ngủ người tề đại đứng lên hưng phấn" .
Hoặc là "Ta mới là hưng phấn đến tề nhất nam nhân nữ nhân" .
Còn có chơi đùa triết lý, tỷ như "Khi còn sống cần gì phải lâu ngủ, sau khi chết sẽ làm an nghỉ" .
Tổng kết liền một cái ý tứ:
Người đứng dẫn ai mẹ nó ngủ?
Một đời người 1 phần 3 thời gian cũng đều là đang ở trong giấc ngủ trải qua.

Đủ nhiều rồi.

Lâm Uyên chính mình cũng mang tính tượng trưng ngủ một hồi.
Đang bảo đảm công việc có thể hoàn thành điều kiện tiên quyết, hấn cũng không muốn quay đầu một hơi thở ngủ cái ba ngày ba đêm.

Ở phòng làm việc tất cả nhân viên gan Manga trong vòng vài ngày, Kim Mộc cũng vẫn không ngừng bị các phe quấy rầy.
Hay lại là Tinh Mang hoặc là Website thậm chí còn Blog những người đó.
Nguyên nhân rất đơn giản.
Theo ngày tháng dần dần đến gần, tất cả mọi người muốn biết Ảnh Tử ở Blog bên trên thôi câu kia ngu bức nên kết cuộc như thế nào.

Cho đến ngày thứ tư.

Quấy rầy rôt cuộc thiếu.

Thích sao địa liên thể nào đi.

Đã không có biện pháp thu tràng.

Ngược lại căn bản cũng không có ai tin.

Quý mới tin!

Bạn trên mạng đều cho rằng Ảnh Tử điên rồi.

Đồng thời tất cả mọi người bày tỏ tha thứ.

Lớn như vậy dưới sự kích thích đến,

Ảnh Tử nói mê sảng cũng là có thể lý giải.

Bạn trên mạng rất đồng tình Ảnh Tử, cho nên biểu hiện tương đối khắc chế cùng tha thứ.

Đều không nhân giễu cợt Ảnh Tử nói mạnh miệng.

Lại không người nói, Ảnh Tử chờ bị đánh mặt đi .

Nhất định phải bị đánh mặt sự tình, không có lại tán gẫu cần phải, so với đánh mặt mang đến tổn thương, bộ lạc này ba giải quyết tận gốc mới là thật muốn mạng!

Giá đã xuất hiện.

Liên minh Website lưu lượng Trục Nhật tuột xuống, xu hướng suy tàn hết sức rõ ràng.

Mỗi ngày cũng liên Tử Thần học sinh tiểu học đổi mới thời điểm, lưu lượng có thể hướng lên nhảy động một cái.

Này bộ phát chứng minh toàn bộ Website đều dựa vào Tử Thần học sinh tiểu học chống đỡ.

Tương đương với trên website hạ tất cả mọi người đều sống nhờ ở Tử Thần học sinh tiểu học trên người.

Ngày thứ năm.

Hoàn toàn không người quấy rầy Kim Mộc rồi.

Website bên kia chân chính bùng tha.

Hủy diệt đi.

Mệt mỏi.

Lúc này có lẽ chỉ có Hàn Tế Mỹ còn đang khổ cực chống đỡ.

Hàn Tế Mỹ mỗi ngày đều cho các biên tập bơm hơi, nhiệt một ít tâm linh cháo gà, tử như "Chúng ta nhất định có thể đào ra một ít lợi hại người mới" loại lời nói.

Mặc dù có chút không thực tế .

Vạn nhất liên minh những trình độ này không cao Manga trong nhà thật xuất hiện một cái tương tự với ban đầu Ảnh Tử một loại thiên tài đây?

Đáng tiếc mọi người đều biết đây là vạn nhất.

Coi như này "Vạn nhất" thật xảy ra, lấy liên minh bây giờ lưu lượng, thật có thể lưu lại như vậy thiên tài sao?

Mà khi thời gian đến ngày thứ sáu.

Thiên tài chưa từng xuất hiện, ngược lại là có một ít bị liên minh kéo qua tới Manga gia cũng bắt đầu bùng tha.

Đơn giản mà nói, chính là thái giám xuống chính mình tác phẩm.

Website lưu lượng quá thấp!

Bọn họ tác phẩm căn bản không có ai nhìn!

Bạn trên mạng trên căn bản đều là mở ra Website nhìn một chút « Danh Trinh Thám Sở Ngư » đổi mới, sau đó liền đem chi đóng lại.

Lắc đầu một cái.

Mọi người phải đi bộ lạc Manga bên kia tìm bên kia nhân khí hỏa bạo sách manga nhìn.

Liên độc giả đều không mấy cái, liên minh Manga các nhà căn bản cũng không có đổi mới động lực a.

Chậm chạp tử vong.

Nhưng sẽ không chân chính tử vong.

Dù sao Tử Thần học sinh tiểu học không xong xuôi, vẫn sẽ có người ở cái này Website Truy càn.

Càng tinh xác hình dung hẳn là "Kéo dài hơi tàn", Tử Thần học sinh tiểu học tự cấp Website treo một hơi thở.

Ngày thứ bảy.

Ngay cả Hàn Tế Mỹ cũng sẽ không tiếp tục tiếp tục cho phía dưới biên tập bơm hơi rồi.

Bởi vì nàng biết, hi vọng nào biên tập đào bước phát triển mới người đã không quá thực tế rồi.

Nhưng nàng vẫn không hề từ bỏ!

Nàng đang liều mạng liên lạc chính mình lúc trước ở bộ lạc Manga công việc lúc nhận biết những Manga đó gia.

Nàng cố gắng đi thuyết phục bọn họ tới liên minh liên tái tân tác!

Nàng khát vọng có hai cái .

Không.

Hai cái quá xa xỉ.

Có một người liền có thể.

Nàng khát vọng có một cái đại thần cấp Manga gia đưa ra viện thủ, như vậy ít nhất có thể giúp liên minh viết bên trên một người trong đó hồ!

Cái này hành vi đã nghiêm trọng vi phạm nàng cá nhân công việc đạo đức.

Trước đó, nàng cũng không muốn đi đào Lão Đông Gia góc tường, thậm chí là từ đáy lòng mâu thuẫn loại chuyện này.

Nhưng bây giờ nàng không quản được nhiều như vậy!

Nàng liền muốn cứu vãn Website tồn thất, sau đó đệ giao một bản từ chức, từ nay rời đi cái vòng này.

Hàn Tể Mỹ lòng tự ái rất mạnh.

Nàng đã không có mặt ở liên minh tiếp tục ở lại.

Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn phản bội một đòn, là nàng Hàn Tể Mỹ công việc sai lầm, nếu như nàng ban đầu lúc ký hợp đồng sau khi có thể ở lâu mấy cái tâm nhân có lẽ sẽ không như vậy vừa ra.

Sai lầm trí mạng!

Bị Lăng Không dùng dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào buôn bán thủ đoạn đánh vào Thâm Uyên, Hàn Tể Mỹ đối với công tác cái nhìn cùng tâm tính xảy ra phiên thiên phúc địa thay đổi.

Đáng tiếc như vậy thay đổi tựa hồ quá muộn.

Nàng chưa thành công.

Dù là Hàn Tể Mỹ cùng những người này quan hệ rất tốt, nàng cũng không có thể thuyết phục bất luận kẻ nào gia nhập liên minh.

Có thể uyển chuyển cự tuyệt đã không tệ.

Có vài người vừa nhận được điện thoại liền treo.

Có người thậm chí ngay cả điện lời cũng không muốn tiếp, thật giống như rất sợ với Hàn Tể Mỹ cùng với liên minh liên hệ quan hệ thế nào tựa như.

Cùng đồ mặt lộ rồi.

Có thể nghĩ biện pháp đều suy nghĩ.

Không có dùng.

Không có dùng a.

Lúc tới ngày thứ bảy chạng vạng tối.

Hàn Tể Mỹ cười khô gọi đến Kim Mộc điện thoại, chính mình nghề kiếp sống đến nên kết thúc thời điểm.

Nhưng mà.

Đề cho Hàn Tể Mỹ ngoài ý muốn là, đối diện nghe điện thoại nhân không phải Kim Mộc, mà là một nữ nhân.

"Nàng ngủ thiếp đi, ta là La Vi."

Dù là tâm tình như ao tù nước đọng như vậy tuyệt vọng Hàn Tê Mỹ, chợt nghe lời này, nội tâm cũng tỉnh tiết phức tạp rồi xuống.

Luôn cảm giác giống vậy cảnh tượng kinh nghiệm đã từng trải quá?

"Xin lỗi, các người."

"A!"

La Vi ngẩn người, hét lên một tiếng, toàn gân đó là tức giận nói:

"Gần đây những ngày gần đây, tất cả mọi người ngủ ở phòng làm việc, Kim thúc gần đây lão bồi chúng ta thức đêm, người lớn tuổi thân thể không nhận được!"

Nữ nhân này muốn gì chứ!

Hàn Tê Mỹ vội vàng xin lỗi: " Xin lỗi, cái kia, các người gần đây thức đêm?"

Hàn Tê Mỹ sững sốt.

La Vi không có so đo, chỉ là cảm khái nói: "Đúng vậy, thức đêm, thành quả đã xảy ra rồi!"

"Tân Manga . Hai bộ?"

Hàn Tê Mỹ cảm giác đại não có chút chạm điện, lấy về phần mình gọi điện thoại tới mục đích đều quên.

"ừ!"

Khoé miệng của La Vi có chút câu khởi: "Ảnh Tử Lão Sư tam mở!"

"Tam mở?"

"Người với Website bộ kỹ thuật nói một tiếng, chuẩn bị ngày mai phát hành hoạt động đi, dầu gì là đuổi kịp."

"Kia ."

"Ta biết người càng tò mò hơn Manga chất lượng, nhưng mời không nên gấp gáp, chờ xem đi!"

Cắt đứt đối phương lời nói.

La Vi nụ cười đã hoàn toàn nở rộ: "Ngày mai tám giờ, lão sư nghi thức lên ngôi cần muốn chúng kiến, chúng ta sẽ làm cho cả Manga giới cũng tới ngoạn ngoạn hành hương!"

Hắn đem .

Gia miện là vương! ! !

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc

Hắc Thạch Mật Mã

Chương 727: 3 mở

Mà ở Ảnh Tử phòng làm việc tất cả nhân viên bạo nổ gan đi qua bảy ngày, trên Internet liên quan tới bộ lạc cùng Ảnh Tử cùng với liên minh thậm chí còn Thiên Môn Dạ Thâm Trâm đâm lưng đờ liên tiếp sự kiện thảo luận từ đầu đến cuối không có ngừng.

Cái này liên lụy nhiều mặt tư bản cùng với đại lão thậm chí ảnh hưởng đến toàn bộ Manga vòng kinh thiên Đại Bát Quái, vì vô số người cung cấp trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện .

Lúc tới ngày thứ chín.

Buổi sáng tám giờ!

Mở Internet diễn đàn.

"Nhắc tới hôm nay đã là ngày thứ tám rồi, liên minh bên này vẫn là như cũ, Ảnh Tử bảy ngày sau sẽ có hai bộ Manga thay thế Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tác phẩm mới, quả nhiên không thực tế."

"Phốc!"

"Còn bản khoản chuyện này đây?"

"Thực sự có người dân độn đặt bực này?"

"Dùng cái mộng nghĩ cũng biết chuyện này không thể nào a, này ba đúng là Bộ Lạc manga thắng, Ảnh Tử chỉ là còn không muốn tiếp nhận thực tế thôi, nhưng cũng không phải là không thể hiểu á..., lớn như vậy đã kích đờ ai cũng biết tan vỡ, bây giờ còn là cầu nguyện Ảnh Tử có thể đủ tốt tốt đờ mới « Danh Trinh Thám Sở Ngư » đi, bộ này Manga thành tích không thể so với bộ lạc những thứ kia hấp dẫn tác phẩm kém, nếu như không phải liên minh lưu lượng vấn đề, thực ra bộ này Manga nhiệt độ còn có thể cao hơn!"

"Đúng rồi!"

"Các người nhìn Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tác phẩm không, bỏ đi này hai hàng nhân phẩm không nói, hai người bọn họ tác phẩm mới chất lượng cũng thực không tồi, cộng thêm gần đây Bộ Lạc manga bên kia điên cuồng cho tài nguyên đề cử, nhân khí tương đờ cao đây."

"Ta cũng nhìn, quả thật không tệ!"

"Nếu như hai người này tác phẩm mới ở liên minh phát hành, khẳng định có thể giúp liên minh kháng không ít lưu lượng, đáng tiếc hai người bọn họ cuối cùng lựa chọn đi lên liên minh bả vai ở bộ lạc bên này thượng vị."

" . "

Chuyện này mọi người từ đầu tới cuối sẽ không đã tin tưởng, ngày gần đây mỗi lần thảo luận tới chuyện này, tổng hội kèm theo mấy câu tiếc cho.

Đúng như bạn trên mạng lời muốn nói:

Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn Manga bây giờ tâm tác nhiệt độ rất cao.

Trong này vừa có hai người tác phẩm trình độ không tệ duyên cớ, cũng có Website tài nguyên nghiêm về nguyên nhân.

Mà bộ lạc sẽ lực phủng hai người, cũng có chán ghét Ảnh Tử cùng liên minh ý tứ.

Điểm này mọi người cũng nhìn ra được.

Ngay tại diễn đàn dần dần náo nhiệt lên thời điểm, bỗng nhiên một cái thiệp xuất hiện:

"Các người mau đánh mở liên minh, Ảnh Tử tam mở!"

Ừm!

Trong diễn đàn toàn bộ thấy bài post bạn trên mạng, nhịp tim bỗng nhiên tốc độ cao lên xuống rồi xuống.

Rồi sau đó.

Bọn họ theo bản năng mở ra liên minh .

Bạch!

Liên minh Manga lưới!

Lưỡng đạo gần như bao phủ Website nửa giao diện biểu ngữ xuất hiện ở trước mắt mọi người!

Trong nháy mắt!

Mọi người con mắt trợn to!

Chỉ thấy lưỡng đạo biểu ngữ khoảng đó đối trận công chính.

Thứ một đạo biểu ngữ, bối cảnh lấy màu vỏ quýt làm chủ!

Cửu Vĩ Yêu Hồ lấy cao nhất hoa lệ tư thái, đặt toàn bộ hình ảnh phong cách, mà ở Cửu Vĩ trước là đứng từng đạo bất đồng bóng người!

Naruto . Sasuke . Sakura . Kakashi .

Còn chưa bắt đầu nhìn Manga đám bạn trên mạng dĩ nhiên không nhận biết những nhân vật này, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bọn họ thấy này tấm tuyên truyền đồ sau sừng sờ.

Ảnh Tử kỹ năng vẽ quá mạnh mẽ!

Cái loại này gần như muốn phá ra hình ảnh lực trùng kích quá mạnh mẽ!

Dưới tấm hình phương!

Vài cái chữ to khí thế kinh người:

【 Ảnh Tử tác phẩm mới: « Kage Ninja » ! ! ! ! 】

" "

Chật vật dời đi ánh mắt, mọi người nhìn về phía đạo thứ hai biểu ngữ!

Úy đại dương màu xanh lam trở thành toàn bộ hình ảnh bố cảnh, tạo thành cùng « Kage Ninja » cái loại này màu vỏ quýt tươi sáng đối lập mùi vị lạnh lạnh.

Hình ảnh trung ương.

Luffy tay vịn nón lá, chỉ lộ ra nửa bên mặt; bên người là Zoro đầu xanh, hấn nguội lạnh gương mặt phối hợp trong miệng ngậm một cây đao chuôi, khốc huyền vô cùng kinh điển Tam Đao lưu hình dáng; còn có Nami Hoa Lệ hàng hải gia hình tượng cùng với miêu tả sinh động vóc người hoàn mỹ .
Đồng dạng là bạn trên mạng còn không nhận biết nhân vật.

Nhưng là đồng dạng là tốt thấy không bằng hữu hoa lệ họa phong!

Ảnh Tử kỹ năng vẽ, ở nơi này 2 bức tuyên truyền trong bản vẽ, lấy được tinh tế hiện ra!

Phía dưới.

Chính là như vậy mấy cái còn như thực chất

【 Ảnh Tử tác phẩm mới: « Hải Tặc Vương » ! ! ! ! 】

Có cần thận bạn trên mạng,

Càng là trước tiên thấy 2 bức mưu tính gian tiếp nối đến một đạo bán trong suốt bóng người!

Kia là Tử Thần học sinh tiểu học trung Sở Ngự hình tượng!

Tay phải của hắn bên là Kage, bên tay phải là Hải Tặc, ba bộ Manga tạo thành liên động!

Màu vỏ quýt, ngọn lửa nhảy!

Màu xanh thẫm, kinh đào phách ngàn!

Giờ khắc này người sở hữu ánh mắt đờ đẫn!

Vô số đôi con mắt ở lưỡng đạo rung động mà Hoa Lệ biểu ngữ giữa qua lại lớn vờn!

Lấy lại tinh thần!

Khiếp sợ đột nhiên bao phủ người sở hữu biểu tình!

Tam mở! ?

Ảnh Tử lại thật tam mở!

Hắn còn không hề từ bỏ!

Hải Tặc Vương?

Kage Ninja?

Đây chính là hắn trong miệng kia hai bộ tướng sẽ thay thế Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn hai bộ tác phẩm?

Điều này sao có thể a!

Bây giờ, đủ vẽ ra cái gì! ?

"Ta thiên!"

To lớn khiếp sợ trung, bỗng nhiên có người phát hiện một cái kinh khủng hơn địa phương: "Các người mau nhìn này hai bộ Manga mặt bìa phong cách, sẽ không phải là hai bộ Vương Đạo Manga đi!"

Mọi người sững sốt, chột tê cả da đầu!

Liên mặt bìa phong cách nhìn, còn giống như thật mẹ nó là như vậy!

Cùng Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm như thế Vương Đạo đường đi?

Này giới ạ là thực sự điên rồi a!

Hắn chẳng những trong vòng bảy ngày vẽ ra hai bộ tân Manga, còn đặc biệt lựa chọn cùng Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm như thế chiến đấu loại

Vương Đạo đường đi!

Ảnh Tử thật giống như cho tới bây giờ không có họa quá chiến đấu loại Manga đi!

"Này làm được hả? ? ?"

"Loại thời điểm này còn mẹ nó mang cho mình thêm độ khó! ! ?"

"Với Ngự phụ dùng Sherlock Holmes chủ đề ca khúc đánh bằng hành vi có liều mạng!"

"Nhưng Ảnh Tử không phải Tiệp Ngự như vậy yêu nghiệt a, kia sợ không phải chiến đấu loại Manga ta đều cho rằng hắn không thể nào thành công, chớ nói chi là hắn còn giao thiệp chính mình chưa bao giờ giao thiệp với quá loại hình!"

"Này hai bộ tác phẩm hoàn toàn chính là đôi ngọn Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm a!"

"Phải nói có thể ôn áp Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm tác phẩm mới, này hai bộ tác phẩm nhiệt độ, phải nhất định đạt đến đến Tử Thần học sinh tiểu học cấp bậc mới được!"

" . "

Loại chuyện này không có bất kỳ Manga gia có thể làm được!

Có thể vẽ ra một bộ Tử Thần học sinh tiểu học làm như vậy phẩm đã đầy đủ tiểu ngạo toàn bộ Manga vòng!

Nếu như ba bộ?

Kia toàn bộ Manga giới cũng mẹ nó được quỳ!

Cái này không .

Thảo!

Ma ma tức tức làm gì vậy!

Quản hắn có được hay không, nhìn chẳng phải sẽ biết!

Không tranh giành nữa!

Cũng bắt luận!

Tất cả mọi người đều thật nhanh di động con chuột!

Căn cứ mặt bìa ấn tượng đầu tiên.

Có người mở ra « Hải Tặc Vương » !

Có người mở ra « Kage Ninja » !

Mở ra « Kage Ninja » nhân muốn càng nhiều hơn một chút.

Bởi vì « Hải Tặc Vương » họa phong làm cho người ta một loại rất cảm giác kỳ quái.

Mà khi một bộ phận bạn trên mạng bắt đầu chia khác đọc này hai bộ Manga thời điểm.

Ảnh Tử ở liên minh tam mở tin tức, giống như Thiên Nữ Tán Hoa một dạng hỏa tốc truyền khắp toàn bộ lưới!

Quét quét quét!

Toàn bộ lưới khiếp sợ!

Toàn bộ tầm mắt, đồng thời bị hấp dẫn tới, trong lúc nhất thời liên minh trạm đều có chút không ổn định!

Cùng lúc đó!

Bộ lạc, cũng nhận được tin tức!

Bộ Lạc manga.

Tổng giám đốc phòng làm việc.

Lăng Không một hơi thở đem toàn bộ ngành cực kỳ có lý lịch biên tập toàn bộ hô đến rồi phòng họp.

Trong đó cũng bao gồm lần trước cái kia tướng mạo xấu xí nam nhân:

"Các người hãy biết nhiệm vụ của mình!"

Nói ra những lời này đồng thời, Lăng Không mí mắt một mực không bị không chế điên cuồng loạn động, ngay cả chính hắn cũng không biết đây là chuyện gì xảy ra .

---

ps: Cảm tạ 【 trên đường đi qua ảnh hưởng nơi 】 đại lão trở thành quyền sách thứ chín mươi sáu vị minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, ô bạch tiếp tục viết.

cùng tác giả với bộ Korsema Đế Quốc, nhưng bộ này nhẹ và sáng văn hơn đôi chút, và không có yếu tố đại hán, mời mọi người đọc

Hắc Thạch Mật Mã

Chương 728: Xem thường ai đó

Hay lại là bên trên lần gặp gỡ hội sở.

Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn hai người ngồi đối diện.

Bên trái ánh mắt của Dạ Thâm Trâm từ nhìn chòng chọc trên điện thoại di động liên minh tuyên truyền ——

Hắn không nghĩ tới Ảnh Tử lại thật định dùng hai bộ tác phẩm mới thay thế mình và Thiên Môn lưu lại hồ!

Dạ Thâm Trâm đối diện.

Thiên Môn cười lạnh nói: "Hắn làm như vậy chẳng những không cứu vớt được liên minh, ngược lại sẽ bởi vì sáng tác tinh lực phân tán ảnh hưởng đến Tử Thần học sinh tiểu học chất lượng, nếu như Ảnh Tử này hai bộ tác phẩm mới thật có thể vượt qua ta người, ta tại chỗ đem cái bàn này ăn thì đã có sao!"

Tam mở!

Còn chuyên chọn Vương Đạo hạ thủ?

Đây là nhiều xem thường trình độ của mình?

Dạ Thâm Trâm cũng đi theo cười lạnh: "Hắn trong vòng bảy ngày sáng tác này hai bộ tác phẩm mới, muốn thật có thể đạt đến đến Tử Thần học sinh tiểu học trình độ, ăn bàn thời điểm người có thể điểm số ta một nửa nha."

Hắn cũng cảm giác mình bị xem thường!

Toàn bộ Manga vòng đều không nhân làm được sự tình, người Ảnh Tử dựa vào cái gì a!

Khoé miệng của Thiên Môn lộ ra một vẻ đùa cợt: "Đã như vậy, không bằng chúng ta liền cần thận thương thức một chút hắn dùng bảy ngày vẽ ra tới hai tòa mới tinh mãnh liệt."

"Được rồi."

Hai người mỗi người nhìn lên Manga.

Khoan hãy nói.

Ngắn ngủi bảy ngày, này hai bộ Manga lượng đổi mới ngược lại là nhiều hơn kỳ.

Thiên Môn nhìn là « Hải Tặc Vương » .

'Này tính là gì họa phong?'

Vừa mới nhìn mấy lần, Thiên Môn biểu tình liền cổ quái.

【 xe điện ngầm. Lão nhân. Điện thoại di động 】

Đây là vò đã mẻ lại sút rồi không?
Trong lòng vạch qua ý nghĩ như vậy, Thiên Môn tiếp tục nhìn xuống.
Ừ ?

Nhìn một chút.
Thiên Môn biểu tình lần nữa sản sinh biến hóa.
Hải Tặc?
Bảo tàng?
Không biết tại sao.
Hắn tâm bỗng nhiên "Lộp bộp " xuống.
Nhú mày một cái.
Thiên Môn tiếp tục xem.

Dạ Thâm Trâm nhìn là « Kage Ninja » .
Làm làm nghề Manga gia, hắn rất giỏi bắt trọng điểm, nhìn Manga tốc độ
nếu so với phổ thông độc giả nhanh hơn.
Mà Kage giai đoạn trước tiết tấu, cũng tuyệt không đoán chậm.
Không bao lâu, Dạ Thâm Trâm thì nhìn chừng mấy họa nội dung.
Chakra .
Cửu Vĩ phong ấn .
Uzumaki Naruto .
Manga thiết lập, kèm theo nội dung cốt truyện một vừa ném ra.
Cái kia chỉ cầm điện thoại di động tay, bỗng nhiên có chút như nhũn ra.
Trong lòng, dâng lên một cỗ không khỏi báo động.
Đây là tới tự nghề Manga gia bản năng nhất trực giác.
'Lúc này mới vừa mới bắt đầu, không coi vào đâu.'
Hắn ổn định tâm thần một chút, điều chỉnh một chút có chút không thờ
thuận, tiếp theo sau đó nhìn.

Cùng thời khắc đó.
Bạn trên mạng đang nhìn Manga.
Biên tập cũng ở đây nhìn Manga.
Thời gian chậm chạp trôi qua.
Ba phút.
Mười phút.
Nửa giờ .
Càng ngày càng nhiều Manga nội dung, dần dần phơi bày ở các phe trước
mặt độc giả.
Kage cố sự từ từ mở ra.
Hải Tặc cố sự từ từ mở ra.
Hai cái to lớn thế giới Manga, đã lạng lẽ kéo lên màn mở đầu!
Mà ở thế giới Internet.

Nhân vì tất cả mọi người đang nhìn Manga, cùng lần này sự kiện liên quan các đại diện đàn, hiếm thấy một mảnh tĩnh lặng.

Thứ 40 phút.

Thân thể mập giả tạo Thiên Môn cầm lên trên bàn khăn giấy lau mồ hôi.

"Hôm nay nóng quá."

Hắn bỗng nhiên buồn bực mở miệng nói.

Dạ Thâm Trâm theo bản năng nói: "Ta thế nào cảm giác có chút lạnh?"

Lúc này.

Hai người đều nhanh cầm trên tay Manga thấy được 2 phần 3 khoảng đó.

Đơn giản đối thoại không có đến tiếp sau này.

Cho đến mỗi người bọn họ nhìn xong trong tay Manga.

Ước chừng một giờ khoảng đó.

Hai người rút cuộc mỗi người xem xong trên tay Manga.

"Cái kia Kage, như thế nào đây?"

Thiên môn mở miệng, mới phát hiện mình cuống hợng có chút không khỏi khô khốc.

Thật giống như càng nóng rồi.

Hắn theo bản năng đưa tay cầm khăn giấy lau mồ hôi.

Ngẩng đầu trong nháy mắt hắn thấy Dạ Thâm Trâm xiết chặt y phục trên người.

Dạ Thâm Trâm đồng thời ngẩng đầu, thấy được Thiên Môn cái trán cùng trên chóp mũi toát ra mồ hôi.

Hai người tầm mắt giao hội.

"Như thế nào đây?"

Thiên Môn lại hỏi một câu,

Hắn định để cho giọng nói của mình trở nên tự nhiên hơn, kết quả chẳng những càng khô khốc, thậm chí còn nhiều hơn một vệt có chút giọng run rẩy.

"Cứ như vậy."

Dạ Thâm Trâm tránh được ánh mắt của Thiên Môn.

Thiên Môn bỗng nhiên có chút tức giận: "Cái gì gọi là cứ như vậy!"

"Còn có thể."

Dạ Thâm Trâm hơi chút sửa lại chọn lời.

Thiên Môn giọng đột nhiên nâng cao: "Có thể cụ thể một chút sao!"

"Nội dung cốt truyện thiết lập cùng họa phong mọi phương diện cũng ngu ru bực nỗ, so với người kia phá Manga tốt gấp mười lần, hài lòng chưa!"

Dạ Thâm Trâm bị Thiên Môn bỗng nhiên nâng cao thanh âm sợ hết hồn, chột cũng là nổi trận lôi đình, phảng phất phát tiết tựa như, trực tiếp đứng dậy hướng về phía Thiên Môn rống lên!

Thiên Môn há miệng, trong lúc nhất thời lại á khẩu không trả lời được.

"Người như thế nào đây?"

Dạ Thâm Trâm lần nữa ngồi xuống, nhìn Thiên Môn, thanh âm hơi giảm thấp xuống một ít: "Ta là nói « Hải Tặc Vương » ."

"Ngược lại không tệ xấu gì."

Lần này đến phiên Thiên Môn tránh ánh mắt của Dạ Thâm Trâm rồi.

"Cụ thể một chút!"

Dạ Thâm Trâm âm điệu lại cao trở về: "Người vừa mới không phải để cho ta cũng cụ thể một chút ấy ư, thế nào đến phiên chính người liên mẹ nó thì cũng không dám thả một cái!"

"Ta có thể thế nào cụ thể!"

Thiên Môn hỏa khí hoàn toàn không đè ép được, lại cũng đứng lên, tay hấn trên không trung quơ múa:

"Ta mẹ nó không hiểu hấn họa rớt cuộc là cái gì thứ đồ hư nhi, này Âm gian họa phong một sức vẽ nhiều năm như vậy Manga cho tới bây giờ liên không từng thấy, hết lần này tới lần khác này Manga tà môn chặt, rất xuất sắc người hiểu không, so với người kia phá Manga xuất sắc gấp trăm lần!"

"Giờ ả có ý gì!" Dạ Thâm Trâm vỗ bàn.

Thiên Môn không cam lòng yếu thế: "Ta nói người kia phá Manga cho nhân gia xách giày cũng không xứng ả, người cả đời cũng họa không ra « Hải Tặc Vương » như vậy Manga!"

"Đại gia!"

Dạ Thâm Trâm cũng đứng lên: "Người hai đời cũng họa không ra « Kage Ninja » !"

Thiên Môn cười lạnh: "Ít nhất ta họa sĩ so với người còn mạnh hơn, Ảnh Tử họa sĩ, đủ người Truy ba đời!"

Dạ Thâm Trâm không chút lưu tình nói: "Vậy người cũng liên còn dư lại họa sĩ rồi, đừng cho là ta không biết, người có chút nội dung cốt truyện kịch bản gốc cũng là công ty tìm người hỗ trợ đồng thời sáng tác, rõ ràng là cái thuần họa sĩ còn giả bộ muội người nguyên sang!"

"Người ."

"Xin lỗi, ta là hội sở giám đốc, hai vị khách nhân, có thể mời các người an tĩnh một chút sao? Đã quấy rầy đến người khác, nếu như không phối hợp lời nói mời nhị vị đi ra ngoài làm ồn."

Hội sở giám đốc xuất hiện.

Hai người nhìn chừ nhìn giám đốc, lại nhìn một chút đối phương, bỗng nhiên không nao rồi.

Bọn họ chỉ là mỗi người chán nản ngồi xuống lại, sau đó ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn về phía trước mắt bàn.

Giám đốc: ???

Hai người này có bị bệnh không?

Ánh mắt này thế nào với muốn ăn bàn tựa như?

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm dĩ nhiên sẽ không thật đem bàn ăn.

Giám đốc sau khi rời đi.

Hai người trầm mặc hồi lâu, ai cũng không nói gì.

Cuối cùng là Dạ Thâm Trâm phá vỡ yên lặng, tâm tình phức tạp bốn chữ:

"Hắn Phong Thần rồi."

Thiên Môn mặt không chút thay đổi nói: "Đã từng Manga giới, cho tới bây giờ không có cái gọi là đệ nhất nhân, sau này phải có."

Không cần quá nhiều xác nhận.

Bọn họ tin tưởng với nhau nghĩ rằng.

Đôi phương phản ứng đã nói rõ hết thảy.

Vô luận Hải Tặc hay lại là Kage, đều là Bá Quyền cấp tác phẩm.

Hơn nữa Tử Thần học sinh tiêu học lời nói .

Cái kia một người một ngựa hướng toàn bộ Bộ Lạc manga tuyên chiến Ảnh

Tử, lấy tam mở hoa lệ tư thái, giành được kỳ tích một loại thắng lợi ——

Giẫm đạp thi thể của bọn hắn.

Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế

vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 729: 1 nhân tức là liên minh

Theo Dạ Thâm Trầm cùng Thiên Môn kết luận, ngoại giới còn lại độc giả cũng rất cuộc xem xong trên tay Manga.

Kage cùng Hải Tặc rất cuộc vạch trần nội dung cốt truyện khấn che mặt bí ẩn!

Lúc này ước chừng 9 điểm.

Trong vòng ngoại các Đại Tướng quan diễn đàn như cũ tỉnh đáng sợ.

Vây quanh chuyện này trước sau mà sinh ra đủ loại bát quái đoán, còn dừng lại ở Ảnh Tử tam mở trước.

Đủ loại bình luận tựa hồ còn đang trên đường đi.

Mà ở nơi này kẻ hở.

Sở Châu đã phong bút đỉnh cấp Manga gia 【mỗi mắt chờ mong】 bỗng nhiên dùng một cái trường văn, phá vỡ yên lặng!

Động tĩnh nội dung là:

"Dùng tốc độ nhanh nhất xem xong Kage cùng Hải Tặc, đại khái có ba câu nói muốn nói: Một, ở tam mở trước, Ảnh Tử am hiểu nhất Manga đề tài thực ra vẫn không có lấy ra; hai, Ảnh Tử trận chiến này đã chú Định Phong thân; tam, Bộ Lạc manga lũng đoạn nghề cách cục sẽ bị hấn này ba bộ Manga đánh vỡ, không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ, Ảnh Tử một người gần liên minh!"

Mỗi mắt chờ mong.

Sở Châu đỉnh cấp Manga gia.

Đã từng được khen là Manga giới gần gũi nhất Thần Đàn đại lão.

Người này nghề trong kiếp sống có chừng mấy bộ Manga cũng đã từng dẫn dắt rồi Sở Châu Manga trào lưu.

Hấn phong bút sau đó cũng là trong nghề công nhận hạng nhất tức, nói ra lời, phân lượng dĩ nhiên là không cần nói cũng biết.

Động tĩnh vừa ra!

Một tiếng âm vang!

Gió nổi mây vần!

Điên cuồng bắt đầu cuốn!

Manga giới đại động đất!

Ảnh Tử một người tức là liên minh, phảng phất đối điều này động tĩnh hấp dẫn lẫn nhau, một hồi chưa từng có tràn đầy đánh giá gió bão kéo lên màn mở đầu!

Manga « Hải Tặc Vương » bình luận khu.

"Mệt sức phục rồi!"

"Ảnh Tử quá kinh khủng!"

"Vừa mới bắt đầu nhìn cái này họa phong còn cảm thấy có chút lạ, nhìn lâu trực tiếp không ra được, ta vô cùng yêu thích Luffy Zoro còn có Nami tổ ba người, cứ mong đợi phía sau nội dung cốt truyện, mặc dù bây giờ lượng đôi mới đã phi thường lương tâm, thật rất khó tưởng tượng này lại là Ảnh Tử trong bảy ngày sáng tác tác phẩm mới!"

"Đây là Thần Tác!"

"Tuyệt đối Thần Tác!"

"Thích xem Vương Đạo nhiệt huyết tràn đầy ta trực tiếp một cái tron nhãn quỳ, Ảnh Tử tại sao không sớm một chút họa chiến đấu loại Manga, hẳn nhất định chính là vì chiến đấu loại Manga mà sống, so với Vương Đạo Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn hai cái này Phản Cốt Tử cho hẳn xách giày cũng không xứng!"

"Còn ngu bức đề tài!"

"Ta xem ra rồi vài chục năm Manga kinh nghiệm đến xem, bộ này « Hải Tặc Vương » nếu như số trang dài đủ, tuyệt đối là tương lai trong vài năm Bá Quyền cấp bậc tác phẩm, Ảnh Tử thực ra căn bản không cần chơi đùa cái gì tam mở, phối hợp Tử Thần học sinh tiểu học song khai là đủ rồi, này một bộ Manga liên hoàn toàn bù đắp được Thượng Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người tác phẩm!"

"Không cần chờ tương lai!"

"Này bây giờ Manga liên có thể trở thành chiến đấu loại Manga trung Bá Quyền cấp bậc, ta không nghĩ tới cùng lúc còn có kia bộ Manga có thể so với cái này bộ ưu tú hơn, cách vách Kage khẳng định cũng không được, bắt quá ta bây giờ phải đi đem cái kia Kage cũng cho nhìn!"

" "

Hải Tặc bình luận khu đã tuyên bố thất thủ!

Ngay tại Hải Tặc bình luận khu thất thủ đồng thời.

Manga « Kage Ninja » bình luận khu cũng nô!

"Tuyệt đối Thần Tác!"

"Ảnh Tử này sáng tạo tuyệt!"

"Mụ mụ hỏi ta tại sao quỳ nhìn Manga hệ liệt, làm Sở Châu nhân thật nhanh bị nội dung cốt truyện đôt khóc, Ninja cái gì quá tuần tú đi, đây không phải là chúng ta Sở Châu cổ đại tối ngu bức thích khách ấy ư, sau này ai dám nói Ảnh Tử không tốt ta liều mạng với ngươi, sau này hẳn là gia duy nhất no tín ngưỡng!"

"Phục phục phục!"

"Ai nói lần đầu tiên họa Vương Đạo chiến đấu Manga liền họa người không chết a, Ảnh Tử bộ tác phẩm này lấy ra còn ai dám cãi nhãi, bộ này trực tiếp Bá Quyền không giải thích, Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người tác phẩm chung vào một chỗ cũng đủ không thượng nhân gia cấp bậc này a, cái này không so với Thiên Môn cái gì đó cái gì truyền đót?"

"Bộ lạc quỳ xuống!"

"Hừ, cho gia trèo!"

"Uzumaki Naruto soái nỏ, nhưng ta thích nhất nhân vật là Kakashi, nhân thiết quá hấp dẫn người rồi, ngoài ra bộ này Manga chắc chắn không phải đôi nhân vật nam chính ấy ư, cảm giác Sasuke nội dung cốt truyện phân lượng không thể so với Naruto kém, ta lập tức đi xem một chút « Hải Tặc Vương », nhìn mỗi mắt chờ mong lão sư đánh giá, Dường như cũng là một bộ không được tác phẩm!"

" . "

Bên này bình luận lại cùng cách vách có hiệu quả hay như nhau.

Ném đi nội dung cốt truyện liên quan, mọi người nói ra lời phảng phất giống nhau như đúc!

Đề tài ngu bực!

Nội dung cốt truyện ngu bực!

Họa sĩ ngu bực!

Giống vậy đánh giá có thể đồng thời hoàn mỹ bất chước với hai bộ Manga trên đầu!

Mà làm mọi người ôm rung động tâm tình mở ra một bộ khác Manga, càng chán động mạnh hám xuất hiện ở thật sự có người trong lòng!

Manga giới!

Thời tiết muốn thay đổi!

.

Bên kia.

Bộ Lạc manga.

Do Lăng Không triệu hoán đến thâm niên các biên tập mỗi người cúi đầu, toàn bộ phòng họp lâm vào giống như chết yên lặng, hiển nhiên bên này cũng đem hai bộ Manga xem xong.

Bọn họ quá chuyên nghiệp!

Mà càng chuyên nghiệp nhân, có thể càng cảm nhận được Kage cùng Hải Tặc thậm chí còn Tử Thần học sinh tiểu học ba bộ Manga đồng thời xuất từ một người tay là khái niệm gì.

Cứ việc giờ khắc này, tất cả mọi người đều có loại không chân thực cảm giác!

Quá giả!

Trên thế giới tại sao có thể có biến thái như vậy Manga gia à?

Dùng bấy ngày tam mở, lại còn đem mỗi một bộ chất lượng cũng tăng lên tới còn lại Manga gia không theo kịp mức độ!

Phẳng phát hấn não động lớn vô hạn!

Phẳng phát hấn tinh lực cũng có thể vô hạn sử dụng!

Giống như kiến trúc sạt lở.

Người sở hữu tâm tình chìm vào đáy cốc!

Bọn họ không hiểu:

Bộ Lạc manga làm lũng toàn bộ kiên quyết thi hành nghiệp thế lực bá chủ, thế nào hết lần này tới lần khác trên quán một cái như vậy yêu nghiệt đối thủ.

"Như thế nào đây?"

Lăng Không thanh âm có chút trầm thấp.

Thực ra Lăng Không thông qua người sở hữu biểu tình, liền đã biết rồi kết quả.

Coi như không có các biên tập phân tích, chính hấn cũng ở đây trên mạng thấy được kết quả.

Nhưng hấn vẫn là không nhịn được mở miệng hỏi một câu.

Không người trả lời.

Cuối cùng vẫn là lần trước cái kia tướng mạo xấu xí nam nhân lên tiếng.

Ngược lại hấn không phải lần thứ nhất đóng vai loại nhân vật này:

"Ngày hai bộ tân Manga cộng thêm Tử Thần học sinh tiểu học ."

"Chớ nói."

Lăng Không bỗng nhiên cắt đứt nam nhân lời nói, có chút vô lực phát phát tay:

"Các ngươi đi thôi."

Chúng biên tập trở mắt nhìn nhau.

"Lăng ."

"Cút a!"

Lăng Không đột nhiên bạo nổ rống.

Kia trương khuôn mặt anh tuấn lại có nhiều chút vụn vụn!

Các biên tập run lên trong lòng, yên lặng đứng dậy, thối lui ra phòng họp.

Manga giới thật thời tiết muốn thay đổi!

Này gần như thành vì tất cả nhân nhận thức chung!

Ảnh Tử này ba bộ Manga, chống lên một cái liên minh dư dả, tuy không đến nổi trực tiếp để cho liên minh nhiệt độ vượt qua Bộ Lạc manga lưu lượng, nhưng bộ lạc lũng đoạn cách cục quả thật phải bị hấn phá vỡ!

Hết lần này tới lần khác .

Như vậy yêu nghiệt, vốn nên thuộc về Bộ Lạc manga, vốn nên là Bộ Lạc manga lũng đoạn cái nghề này cốt lõi nhất bảo đảm!

Nhưng mà bởi vì một ít việc vặt vãnh mâu thuẫn, Ảnh Tử rời đi.

Vâng.

So với giờ phút này Anh Tử cho thấy giá trị, những thứ kia mâu thuẫn quá thật gọi là việc vật vãnh.

"Ngày tháng sau đó không dễ chịu lắm a."

Bộ Lạc manga một cái biên tập khổ mở miệng cười.

Mở đứng bảy ngày, một cái kỳ tích, liên minh đã trở thành bộ lạc tâm phúc đại địch!

Lần này không có Sở Cường trợ giúp, không có Sở Cường viện thủ.

Anh Tử, đánh một trận Phong Thân!

---

ps: Cảm tạ 【 Vương Giả chưa từng sợ hãi 】 【 phong Ân Vương 】 【 mộng tịch thời gian 】 【 dận gió trăng bách minh 】 【 mộng ức Tịch Nhan 】 năm vị đại lão minh chủ, vì các đại lão tập thể dâng lên đầu gối ■? ■●, bách minh mục tiêu rốt cuộc đạt thành, lúng túng là vừa viết lên Manga thiên kết thúc, đợi viết lên Hạ cấp đại nội dung cốt truyện sẽ trực tiếp bùng nổ hồi báo mọi người ủng hộ! ! !

// bách minh, top 1 bxx

Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế

vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 730: Có thể lẫn lộn tại sao phải C

Ảnh Tử Phong Thần!

Mà liên minh bình luận, chỉ là tràng này tràn đầy đánh giá gió bão một góc băng sơn!

Rất nhanh!

Các Châu diễn đàn đều bắt đầu thảo luận!

"Tử Hỏa Hải tam mở, đối khắp cả Manga giới mà nói đều là sự kiện quan trọng, Ảnh Tử thành tựu đem tái nhập Manga Sử!"

"Tên gì Ảnh Tử, sau này kêu Ảnh Thần!"

"Ta xem xong Hải Tặc cho là đây chính là Ảnh Thần tốt cùng, cho đến ta mở ra Hải Tặc!"

"Ta và ngược lại, ta xem xong Hải Tặc cho là Ảnh Thần bộ này Manga là tối vô địch, cho đến ta xem Kage!"

"Tử Thần học sinh tiểu học cũng rất trâu a, ngược lại đều là Ảnh Tử tác phẩm, ta chỉ có thể nói Tử Hỏa Hải tam mở là vô địch!"

"Sau này còn ai dám nói Ảnh Tử là tiểu trong suốt?"

"Nam Tiện Ngự Bắc Sở Cuồng, Ảnh Thần ở trung ương! !!"

" . "

Ảnh Tử đã thành trong lòng tất cả mọi người Manga giới đệ nhất nhân!

Đây là năm châu tràn đầy mê đều tại cuồng hoan!

Lần này thật không có nhân lại trêu chọc Ảnh Tử là tam bạn gay trung tiểu trong suốt!

Bởi vì một lần này, Ảnh Tử không có dựa vào Sở Cuồng cùng Tiện Ngự, mà là lấy sức một mình hoàn thành tuyệt địa phản kích!

Ngược lại thì bộ lạc, bị vô số bạn trên mạng trêu chọc!

Mọi người có thể chưa quên Ảnh Tử là bị bộ lạc đuổi ra khỏi cửa!

Ba ba ba!

Tử Hỏa Hải ba cái bàn tay!

Thật là một cái so với một cái vang dội!

Mà ở sơn hô hải khiếu cảm khái cùng khen ngợi trung, bỗng nhiên có người nói một câu:

"Thế nào ta nhìn này ba có chút bị buộc giết ngược mùi vị?"

Bị buộc giết ngược?

Mọi người ngẩn người, chột nhanh chóng phản ứng, từng cái trực tiếp cười phun!

Còn giống như thật mẹ nó là như vậy!

Suy nghĩ kỹ một chút chuyện này đầu đuôi!

Ảnh Tử một bước kia không phải là bị vôi vãi phản kích?

"Nếu như không phải bộ lạc ép một cái lại bức, hoàn toàn đem Ảnh Tử chọc giận, sợ rằng chúng ta còn không thấy được Ảnh Tử hóa thân thành thân, dọn ra Tử Hỏa Hải tam mở như vậy danh tình cảnh!"

"Bộ lạc cũng là oan a!"

"Ảnh Tử giấu quá sâu!"

"Ai mẹ nó biết hẳn lại còn sẽ họa Vương Đạo chiến đấu loại Manga, hơn nữa họa biến thái như vậy?"

"Rõ ràng loại này chiến đấu hình Vương Đạo Manga được chúng là rộng nhất, hết lần này tới lần khác Ảnh Tử sông chết không muốn họa, chính là muốn vẽ một ít ít lưu ý thậm chí Thiên Môn đồ vật, cho đến lần này hoàn toàn không có biện pháp, hẳn mới cho thấy chính mình chân chính kinh khủng một mặt!"

"Hàng này quả nhiên vẫn là được bức ép một cái, người không buộc hẳn, người cũng không biết hẳn rốt cuộc có bao nhiêu biến thái!"

"Lần trước cũng không phải là ấy u, nếu như không phải là bị Sở Châu Manga gia giấu cột hẳn cũng sẽ không xuất ra « Death Note », còn sáng ra bản thân ẩn giấu thật lâu đỉnh phong họa sĩ."

"Trên thế giới thế nào có như vậy lừa thiên tài?"

"Rõ ràng có vô địch Carrey năng lực, hết lần này tới lần khác phải làm một cái cá mặ, hẳn hẳn gọi Tiệp Ngư (cá mặ) mới đúng!"

"Ảnh Tử thật là dùng thực lực chứng minh một câu nói: Có thể lăn lộn liền lăn lộn, có thể nằm mệ sức tại sao phải c?"

"Rõ ràng có vô địch Carrey năng lực, hết lần này tới lần khác muốn lăn lộn, cho đến bên người một người đồng đội cũng đầu hàng địch rồi, hẳn mới biết lại không nghiêm túc liền xong đời, dứt khoát một người cứu vớt thế giới!"

"Một người có thể lừa thành này bức dạng cũng là không người nào!"

"Tử Hỏa Hải ba bộ Manga, sớm chút thời gian người thì tùy xuất ra một bộ, cho dù là Tử Thần học sinh tiểu học loại này, bộ lạc cũng không nỡ bỏ đem người đuổi ra khỏi cửa a!"

"Ta xem cũng đừng gọi hẳn Ảnh Thần rồi, trực tiếp kêu lừa thần đi!"

Ảnh Tử người như vậy lừa biếng, nhà các người Sở Cuồng cùng Tiệp Ngư biết không?

Bạn trên mạng phân tích rồi Ảnh Tử đi qua nghề kiếp sống, trực tiếp liền phát hiện chân tướng.

Cười thật to đồng thời, từng cái lại có chút nộ đem không cạnh tranh buồn rầu!

Người này thật mẹ nó tuyệt!

Lại lười lại lãn lộn!

Khó trách trước gần thời gian một năm không ra buôn bán!

Cũng không biết làm gì đi.

Nói hần một năm kia đi đánh mặt chược tất cả mọi người tin!

Ở Manga lãnh vực này bên trong rõ ràng là một cái không kém gì Sở Cuồng cùng Tiện Ngư vô địch thiên tài, khắp mọi mặt trình độ đều có thể trấn áp đương thời tràn đầy vò, hết lần này tới lần khác muốn nguy trang thành một cái tiêu trong suốt, tùy ý bạn trên mạng thế nào trêu chọc cũng thờ ơ không động lòng!

Lần này lộ ra nguyên hình đi!

Khác muốn tiếp tục giả bộ!

Sau này sẽ không sẽ cho người ôm Tiện Ngư cùng Sở Cuồng bắt đui cơ hội,

Người mẹ nó chính mình đi giết xuyên đối diện đi!

Thuyết pháp này vừa ra, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ lưới!

Bộ Lạc manga phòng làm việc.

Lăng Không mặt không chút thay đổi quét đến trên Internet bình luận.

Hần yêu cầu thông qua dư luận tiếng vọng tới đánh giá lần này sóng gió cho Bộ Lạc manga mang đến tổn thất.

Sau đó.

Lăng Không liền thấy đám bạn trên mạng đối Ảnh Tử lần này tổng kết.

Bạn trên mạng cười thật to đồng thời tâm lý có phiền muộn bao nhiêu Lăng Không không biết.

Ngược lại chính hần là một chút cũng không cười nổi, thậm chí thiếu chút nữa tại chỗ não máu bầm đưa viện chạy chữa rồi!

Lười?

Lãn lộn?

Nằm?

Thì ra như vậy cái này Ảnh Tử trước một mực với chính mình chơi đùa giả heo ăn thịt hổ đây!

Cũng nên đại gì!

Còn chơi đùa loại này đánh mặt bộ sách võ thuật!

Có ý tứ sao?

Lăng Không tâm tính băng!

Conan khi xuất hiện trên đời sau khi Lăng Không tâm tính không băng;

Bị trụ sở chính vây quét thời điểm hần tâm tính cũng không băng;

Thậm chí Tử Hỏa Hải đại bạo nổ, hần đều miễn cưỡng duy trì trạng thái;

Duy chỉ có thấy Ảnh Tử này ba bạo nổ loại nguyên nhân, Lăng Không trực tiếp phá vỡ, tâm tính băng hi bẻ!

Trên thế giới tại sao có thể có thứ người như vậy a!

Lăng Không không hiểu được!
Từ nhỏ đến lớn, hắn có cứu phần năng lực, liền muốn làm ra thập phần thành tích, rất sợ người khác khinh thường chính mình!
Kết quả cái này Ảnh Tử đây?
Rõ ràng cường một nhóm!
Không đi họa trâu nhất Vương Đạo nhiệt huyết tràn đầy dương danh lập vạn, vui ở trong bộ lạc làm cái tiểu Manga gia?
Làm ta đây!
Lăng Không vốn đang dự định thu thập Ảnh Tử, sẽ cùng Tiện Ngự cùng Sở Cuồng tính sổ một chút tới.
Dù sao ở Lăng Không tâm lý, Ảnh Tử đồng dạng là một tiểu trong suốt.
Hắn chân chính để ý, thật ra thì vẫn là Ảnh Tử phía sau Tiện Ngự cùng Sở Cuồng.
Kết quả đừng nói Tiện Ngự cùng Sở Cuồng rồi.
Liền một cái Ảnh Tử, sẽ để cho Lăng Không binh bại như núi đổ!
Bây giờ, Lăng Không đối Ảnh Tử hận, hoàn toàn vượt qua đối Ảnh Tử cùng Sở Cuồng phần nộ!
Chính mình lại bại bởi loại này cá mẫn mặt hàng!
Hắn bình sinh ghét nhất, chính là rõ ràng có đầy đủ năng lực, cũng không nghĩ hết tất cả biện pháp đi Phát Quang nóng lên nhân!
Vâng.
Đám bạn trên mạng tổng kết, Lăng Không nhìn một cái cũng biết đều là thật!
Một điểm này căn bản không khó khăn làm chứng.
Chỉ cần đem Ảnh Tử trước lý lịch kéo ra ngoài liền có thể nhìn đến rõ rõ ràng ràng!
Người này xác thực là có một thân biến thái sáng tác năng lực, lại chỉ muốn đến họa điểm bất ôn bất hỏa tiểu Manga không lý tưởng.
Nếu như không phải năng lực đủ biến thái, hắn cũng không khả năng ở ngắn ngủi bấy ngày bên trong sáng tạo ra làm cho cả Manga giới cũng rung động kỳ tích thay đổi càn khôn!
" Chờ đến!"
Cũng chờ đi!
Sắc mặt của Lăng Không tái xanh, nội tâm âm thầm phát cái thê ——
Hắn không phục.
Nghĩ tới đây, hắn gọi điện thoại.
"Ba ."
Vừa mở miệng, thanh âm của hắn liền mềm nhũn, giống như một ủy khuất hài tử, không chút nào trước một giây loại lãnh khốc quyết tuyệt.
Bên đầu điện thoại kia.
Giọng đàn ông rất lạnh nhạt.

"Lần này, ta cũng không giữ được người."

"Ba ."

Lăng Không lại kêu một tiếng.

Nam nhân nhẹ nhàng thở dài một cái: "Ta phải cân nhắc đến còn lại cao tầng ý tưởng."

"Ba ."

Lăng Không lần thứ ba mở miệng.

Trong lòng nam nhân mềm nhũn, thanh âm cũng sẽ không lạnh lùng:

"Khuya về nhà ăn cơm đi."

"Được."

Lăng Không cúp điện thoại, thở phào một cái.

Hắn biết, lần này, hắn vẫn không có việc gì.

// lại kiếm dc 1 bộ làm đạo diễn, thử đọc trước nếu ổn thì mình up,... bộ này đang ra gần 600c

Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế

vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 731: Tử Hỏa Hải

Tử Hỏa Hải phát hành sau đó, Ảnh Tử phòng làm việc trực tiếp thả một tuần giả!

Mấy ngày kế tiếp.

Tử Hỏa Hải lượng đổi mới cũng sẽ hạ xuống.

Bất quá đây cũng là không có biện pháp sự tình, mọi người lao lực rồi bảy ngày, cũng quá mệt mỏi.

Tinh lực được tề hiệu quả kết thúc, La Vi trực tiếp ở trên ghế sa lon ngủ.

Nàng còn ngáy to!

Lâm Uyên chỉ có thể khiến người ta đem La Vi đánh thức đưa về nhà.

Lâm Uyên chính mình không vội vã ngủ, hấn dùng tinh lực được tề lại chống giữ làm điếm việc.

Dù sao cũng phải bảo đảm một chút Tử Hỏa Hải cơ sở đổi mới chứ sao.

Được rồi.

Liên bây giờ Lâm Uyên đều đưa ba bộ Manga gọi chung vì "Tử Hỏa Hải" .

Trời mới biết hấn vừa mới bắt đầu nghe được bạn trên mạng xưng hô như vậy thời điếm, cảm thụ có bao nhiêu kỳ diệu.

Người tốt.

Này mẹ nó cũng có thể "Tử Hỏa Hải" ?

Tại sao không gọi "Sở Hỏa Hải" ?

Kiếp trước êm đẹp tam đại dân công mạn, gắng gượng lấy một loại hình thức khác xuất hiện ở Lam Tinh rồi.

Chỉ là cái kia "Tử" tự hàm nghĩa, đã sớm hoàn toàn trái ngược.

Đại khái đây chính là Đại Vũ Trụ ý chí đi.

Mà phải nói lên Ảnh Tử những chuyện này, để cho Lâm Uyên mộng bức, hay lại là bạn trên mạng đối Ảnh Tử phân tích.

Lười?

Rõ ràng có thể Carrey lại cứ muốn lẫn lộn?

Nói thật giống như Ảnh Tử chính là một cái Ngồi ăn rồi chờ chết cá mạn như thế.

Liên như vậy.

Bọn họ trò chuyện là Ảnh Tử, theo ta Lâm Uyên có quan hệ gì?

Lâm Uyên cũng thừa nhận, chính mình thiếu họa Manga động lực, bình thời điếm có chút coi thường cái này bí danh.

Đứng ở độc giả góc độ đến xem, bọn họ phân tích hoàn toàn không tât xấu.

Đây thật ra là không có biện pháp sự tình.

Họa Manga thật là một kiện rất hao phí tinh lực sự tình.

Hắn ở văn học cùng âm nhạc này hai đại lĩnh vực kiếm tiền, có thể so với họa Manga kiếm nhiều hơn nhiều.

Sở dĩ vẫn còn ở họa Manga, thuần túy là vì hội họa danh vọng giá trị.

Bất quá bây giờ Lâm Uyên cảm thấy, không thể còn như vậy.

Không chỉ là bộ lạc lần này đem Lâm Uyên làm cho tức giận, càng bởi vì Lâm Uyên ý thức được, Ảnh Tử đã có kích thích khá là không lồ đám người ái mộ.

Coi như vì đám này người ủng hộ, mình cũng phải để cho Ảnh Tử cần cù đứng lên.

Hướng chi .

Lâm Uyên đối bộ lạc phản kích, cũng không muốn khinh địch như vậy kết thúc!

Hắn hỏa còn không có tiêu.

Không chỉ là Tử Hỏa Hải.

Sau này hắn còn phải hoàn toàn để cho liên minh thay thế bộ lạc!

Đây là hắn nội tâm cho mình định một cái tiêu mục tiêu, một cái liên quan tới cướp lấy tiêu mục tiêu.

Bên cạnh.

Kim Mộc cẩn thận từng li từng tí cho Lâm Uyên rót ly trà: "Ông chủ, ngài Hây A...!"

"Kim thúc."

Lâm Uyên có chút bất đắc dĩ.

Kim Mộc hắc hắc hắc cười.

Hắn thấy tận mắt một cái kỳ tích, cái này kỳ tích đối với hắn tạo thành đánh vào có chút khoa trương, cho tới bây giờ hắn thấy Lâm Uyên liền có chút suy nhược, chung quy cảm giác mình đang vì thân phục vụ.

Một người cứu liên minh, một người một ngựa đánh ngã bộ lạc .

Đây là người khô chuyện?

Bỗng nhiên.

Điện thoại của Kim Mộc vang lên.

Kim Mộc nhìn về phía điện thoại gọi đến biểu hiện, mí mắt nhảy lên: "Bây giờ ta vừa nhìn thấy Hàn Tế Mỹ gọi điện thoại tới liên tim đập rộn lên."

Lâm Uyên: " . "

Điện thoại đúng là Hàn Tế Mỹ đánh tới.

"Xin ngài thay ta hướng Ảnh Tử Lão Sư lão sư vãn an!"

Hàn Tế Mỹ lời mở đầu chính là liên quan tới Ảnh Tử.

Kim Mộc bị Tử Hỏa Hải tam mở khiêu sợ tột đỉnh, nằng lại tại sao ném phải không ?

Loại này một bước địa ngục một Bộ Thiên đường cảm giác, Hàn Tề Mỹ thể nghiệm qua một lần, đời này cũng không thể quên được.

"Ta biết rõ chính mình công việc không làm tròn bổn phận vì Website mang đến tổn thất bao lớn, thẻ ngân hàng bên trong còn có tám trăm vạn tiền gửi ngân hàng đều là ta những năm trước đây để dành được đến, ta danh nghĩa còn có tam sáo phòng, có thể bán hai bộ đi ra ngoài bồi thường cho Website."

Hàn Tề Mỹ sau đó nói ra lời nói để cho Kim Mộc biểu tình biến hóa.

"Ta đã nộp thư từ chức."

Cuối cùng, Hàn Tề Mỹ như vậy mở miệng, thanh âm cô đơn.

Liên minh là Tinh Mang chi nhánh sản nghiệp, nàng thư từ chức hẳn đã đưa tới Tinh Mang trên bàn.

Gọi cho Kim Mộc, vừa là vì cảm Tạ Ảnh tử đền bù chính mình, cũng là vì làm một cái lễ phép cáo biệt.

Kim Mộc trầm mặc.

Sau đó, hẳn ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Uyên, dè lại điện thoại:

"Nàng muốn từ chức."

"Từ chức."

Lâm Uyên nhíu mày một cái.

Liên thương trường quy tắc mà nói, Hàn Tề Mỹ là hẳn tự nhận trách nhiệm từ chức.

Nàng lần này phạm sai lầm quá lớn.

Nhưng Lâm Uyên cũng không quá suy nghĩ chuyện lấy phương thức như vậy kết thúc, dù sao vấn đề đã giải quyết.

Đây chính là Lâm Uyên không mở được công ty nguyên nhân.

Hắn không có tư bản quyết định, cũng không có một hợp cách xí nghiệp gia cơ bản ranh giới cuối cùng.

"Coi như hết."

Lâm Uyên rốt cục vẫn phải mở miệng.

Kim Mộc sững sốt một chút, chột gật đầu một cái, đối Hàn Tề Mỹ nói:

"Ảnh Tử Lão Sư nói, người không từ dùng chức, Website hay lại là do người tới quản lý, chúng ta lần sau không được phá lệ."

"Kim."

"Đây là Ảnh Tử Lão Sư quyết định."

"Nhưng là."

"Tinh Mang bên kia Ảnh Tử Lão Sư câu thông."

"Ta."

"Cứ như vậy đi, cúp trước."

Kim Mộc cúp điện thoại, sau đó hiếu kỳ nhìn về phía Lâm Uyên: "Tại sao người không dứt khoát sa thải nàng?"

"Mặc dù ta không hiểu buôn bán, nhưng cũng biết nếu như nàng từ chức, liền muốn hoàn toàn thôi lui ra cái nghề này rồi, nếu như chúng ta cũng không cần nàng, sau này cũng không có còn lại đồng hành biết dùng nàng." Lâm Uyên như vậy nói.

Kim Mộc cười một tiếng: "Nhưng nàng quả thật phạm sai lầm."

Lâm Uyên lắc đầu: "Nàng chỉ là quá nói ân huệ, quá tín nhiệm người khác."

Mặc dù không rõ ràng cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn cũng biết hơn phân nửa là Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai phân ký hợp đồng hợp đồng vì ước điều khoản quá thả lỏng.

Suy nghĩ kỹ một chút, Lâm Uyên cùng công ty cũng là tương tự hợp đồng điều khoản.

Tinh Mang thậm chí cho Lâm Uyên tặng cho cổ phần.

Nếu như Lâm Uyên phản bội, kia Tinh Mang đem sẽ tổn thất nặng nề.

Chỉ là Lâm Uyên sẽ không đi, mà Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm không có phần này tâm.

Ai lại dám nói Hàn Tề Mỹ nhất định là sai đây?

Lăng Không thật lợi hại đi, một cái giải quyết tận gốc trực tiếp phá liên minh thế.

Nhưng Hàn Tề Mỹ trước quản lý Bộ Lạc manga thời điểm là ngay ngắn rõ ràng.

Lâm Uyên cùng đối phương hợp tác, cũng cho tới bây giờ đều là tương hỗ là hữu hảo, từ không có suy nghĩ qua rời đi Bộ Lạc manga sự tình.

Hết lần này tới lần khác Lâm Uyên chính là cùng Lăng Không không hợp được.

Loại chuyện này nói thế nào thanh?

Bất quá chung quy mà nói, vẫn là phải có càng nghiêm khắc quy phạm cùng trời buộc, mới là quản lý xí nghiệp Vương Đạo.

Một điểm này coi như Hàn Tề Mỹ lúc trước không hiểu, bây giờ cũng nhất định biết.

"Được rồi."

Kim Mộc ngoài miệng mặc dù rất giống đang chất vấn, thực ra tâm lý lại không cảm thấy Lâm Uyên quyết định có gì không ổn, có lẽ hẳn là như vậy một cái có chút cảm tính nhân.

"Nói cho người biết một cái tin tốt."

"Tin tức tốt gì?"

"Trước người mấy bộ Manga thả ra rồi, chúng ta đánh thắng kiện, cầm lại rồi bản manga quyền, bộ lạc bên kia không có lý do một mực bắt chúng ta tác phạm, chỉ có thể ngoan ngoãn đưa tới, dĩ nhiên chúng ta cũng bỏ ra ném một cái ném tiểu giá, hoàn toàn có thể chịu đựng cái loại này."

Nói đến đây.

Kim Mộc cười: "Dĩ nhiên cũng bao gồm trước bị bộ lạc Phong Cầm «
Thám tử Kindaichi»."

Lâm Uyên: ". "

Người quản đồ chơi này kêu tin tức tốt?

Ta ở tam mở a!

Cầm lại « Thám tử Kindaichi » nhưng chính là bốn mở!

Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế

vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 732: Ảnh Tử ở trung ương

"Toàn chức nghệ thuật gia " !

Phòng làm việc cho bảy ngày nghỉ, nhưng Lâm Uyên không nghĩ tới là, các trợ thủ ba ngày sau liền tới phòng làm việc báo cáo .

Lâm Uyên hiếu kỳ: "Các người không mệt không?"

La Vi cười nói: "Ta không sai biệt lắm ngủ ba ngày ba đêm, mỗi lần ăn cơm xong, cũng là ta gọi ta thức dậy, dùng lời nói của nàng mà nói chính là, nếu như không gõ đánh mấy cái chiêng trống, ta khả năng thật tỉnh không được."

"Chiêng trống tính là gì!"

Bên cạnh một cái tên là Tiền Đa Đa trợ thủ kích động nói: "Cha ta vì gọi ta là thức dậy ăn cơm, trực tiếp đem tai nghe bộ lỗ tai ta bên trên thả cái kia kèn Xô-na, kèn Xô-na các người hiểu không, thanh âm ấy có thể thật là muốn chết ."

"Các người cái này coi như ôn nhu."

Lại một cái kêu Tôn Chí Tường trợ thủ kích động nói: "Tỷ tỷ của ta vì gọi ta là thức dậy, trực tiếp dùng vòi hoa sen bình phun ta về mặt!"

Mọi người rất kích động.

Cũng đang tán gẫu qua đi ba ngày chuyện phát sinh.

Hiển nhiên bọn họ ngủ ba ngày ba đêm, trông nom việc nhà nhân cũng làm cho sợ hãi, vì đánh thức bọn họ, mất rất lớn sức lực.

Trong đám người cũng liền Lâm Uyên cũng còn khá.

Lâm Uyên là dựa vào hệ thống đồng hồ báo thức thức dậy.

Hắn cũng không nghĩ tới hệ thống còn có chức năng này, đồng hồ báo thức trực tiếp trong đầu vang lên, không nhớ nổi giường đều khó khăn.

Náo nhiệt trò chuyện trong chốc lát.

Lâm Uyên cười nói: "Đi qua thời gian, khổ cực mọi người, nếu mọi người hôm nay đồng thời tới, ta đây trước phân phối một chút công việc sau này đi."

" Được !"

Mọi người mở miệng.

Lâm Uyên nhìn về phía La Vi: "Người họa phong thích hợp nhất « Kage Ninja » , sau này Kage giao cho người tới toàn quyền phụ trách."

"Ta?"

La Vi ngẩn người.

Lâm Uyên gật đầu: "Phân kính cùng nội dung cốt truyện sự tình giao cho ta, người chỉ phải phụ trách họa là được."

"Được!"

La Vi hưng phấn đáp ứng, phòng làm việc mấy bộ Manga, nàng thích nhất chính là « Kage Ninja »!

Mà từ độc giả phản ứng đến xem, bộ này Manga thành tích cũng là hiện tượng cấp!

Còn lại trợ thủ nhất thời hâm mộ nhìn về phía La Vi.

Trước mặc dù La Vi địa vị lớn hơn còn lại Manga trợ thủ, nhưng phụ trách tóm lại cũng hay lại là trợ thủ công việc, bây giờ là nhảy một cái trở thành chân chính Manga gia, độc lập phụ trách một bộ tác phẩm, hơn nữa còn là « Kage Ninja » loại này đỉnh cấp tác phẩm!

"Sau đó, Triệu Thừa Minh."

Lâm Uyên nhìn về phía khác một cái trợ thủ: "« Hải Tặc Vương » giao cho người."

Triệu Thừa Minh ngây người: "Ta? « Hải Tặc Vương »?"

Lâm Uyên gật đầu một cái, Manga trợ thủ trung, Triệu Thừa Minh năng lực phi thường vượt trội, không kém gì La Vi.

Cộng thêm chính mình hỗ trợ, đối phương có thể không chế « Hải Tặc Vương ».

"Tạ ơn lão sư!"

Triệu Thừa Minh tim đập loạn, điên cuồng gật đầu, cơ hội như vậy, hẳn có thể không muốn bỏ qua!

Phòng làm việc mấy bộ Manga trung, Hải Tặc nhân khí hoàn toàn không kém gì Kage!

"Sau đó là Tiên Đa Đa."

Lâm Uyên nhìn về phía cái kia kêu Tiên Đa Đa trợ thủ: "Người tới phụ trách Tử Thần học sinh tiểu học đi."

Tiên Đa Đa trừng con mắt lớn, sau đó trực tiếp vui vẻ đến hoạt bát: "Mời lão sư yên tâm, ta sẽ cố gắng lên!"

Lâm Uyên cười một tiếng.

Mỗi người giới phong cách bất đồng, Tiên Đa Đa họa phong cùng « Danh Trinh Thám Sở Ngư » phù hợp tính cao vô cùng, so với hẳn bất luận kẻ nào cũng thích hợp phụ trách bộ này Manga.

Còn lại hai vị trợ thủ, nhìn một chút La Vi Tiên Đa Đa cùng Triệu Thừa Minh ba người, mặt đầy hâm mộ.

"Tôn Chí Tường."

Lâm Uyên nhìn về phía vị thứ tư trợ thủ: "« Thám tử Kindaichi » thả ra rồi, người tới phụ trách."

"Được!"

Tôn Chí Tường không nghĩ tới bộ này Manga lại thả ra rồi, mặc dù bộ này Manga nhân khí, so ra kém Tử Hỏa Hải, nhưng hẳn rõ ràng bản thân phân lượng, có thể bắt được bộ này Manga đã vô cùng cao hứng!

"Vậy ta thì sao, lão sư."

Bởi như vậy, chỉ còn người cuối cùng kêu Chu An trợ thủ không có tác phẩm phụ trách, hẳn thập thòm liếc nhìn mấy cái khác lấy được rồi tác phẩm trợ thủ.

"Người và Tôn Chí Tường đồng thời họa « Thám tử Kindaichi »!"

Lâm Uyên mấy ngày nay đã sớm làm xong kế hoạch: "Hai người phụ trách « Thám tử Kindaichi », tốc độ nhanh hơn, chờ các người hoàn thành bộ này Manga, ta sẽ an bài cho các người tác phẩm mới, bộ này Manga so với Tử Hỏa Hải số trang là ngắn nhất."

"Minh bạch!"

Chu An liền vội vàng gật đầu.

Hắn chỉ sợ chính mình cái gì cũng không rơi vào, bây giờ còn có cái Manga phụ trách, mặc dù là cùng Tôn Chí Tường đồng thời, nhưng cũng không phải là không thể tiếp nhận.

"Vậy cứ như vậy đi."

Lâm Uyên phân phối hoàn nhiệm vụ, mở miệng nói:

"Kỳ nghỉ còn có mấy ngày, các người có thể tiếp tục nghỉ ngơi, đổi mới ta đình trước đến."

"Không cần, ta có thể công tác!"

Bây giờ La Vi nhao nhao muốn thử, nàng nhưng là phụ trách « Kage Ninja » nữ nhân!

Mấy cái khác trợ thủ lục tục nói: "Chúng ta cũng ngủ đủ rồi."

Ba ngày ba đêm giấc ngủ, cơ bản bổ sung được rồi bọn họ tinh lực.

"Tùy các người."

Lâm Uyên sau này coi như phòng làm việc đầu não, phụ trách phương hướng lớn, cụ thể hội họa an bài cho các trợ thủ, như vậy hẳn có thể dọn ra tay liên quan chuyện tình khác.

"Nhưng vấn đề là, chúng ta không có trợ thủ a."

La Vi khò mở miệng cười, bọn họ đều có mỗi người phụ trách Manga, không có trợ thủ lời nói làm việc quá phí sức.

"Vậy thì tuyển người."

Lâm Uyên nhìn về phía La Vi: "Người trước kia là Tàn Nghệ Hội Họa Xã tổng biên tập, hẳn nhận biết phương diện này nhân tài, tỷ như chúng ta đều biết Chung Dư học trưởng."

La Vi từng là Tàn Nghệ Hội Họa Xã tổng biên tập, giao thiệp rộng rãi.

Lâm Uyên cũng ở đây Hội Họa Xã đợi quá, nhận biết một số người, trong đó cùng Chung Dư học trưởng quen thuộc nhất.

Lâm Uyên còn từng trải qua nhờ cậy đôi phương, ở trường học chiều cô mình muội muội.

"Được, ta đi tìm người!"

La Vi được chỉ thị, liền nói ngay: "Nhưng bọn hắc còn không biết ngài chính là Ảnh Tử Lão Sư."

"Cái này thì muốn xem người ánh mắt."

Kim Mộc chẳng biết lúc nào xuất hiện: "Nhớ tìm một ít đáng tin trợ thủ đi vào, chúng ta sẽ còn ký hiệp nghị bảo mật, không cho phép bại lộ thân phận của Ảnh Tử Lão Sư."

"Biết!"

Ánh mắt của La Vi chớp động, tựa như có lẽ đã ở tâm lý bắt đầu xem xét thí sinh.

Nàng lúc trước ở Tân Nghệ Hội Hòa Xã đảm nhiệm hội trưởng, nhận biết không ít có thiên phú lại đối Manga có hứng thú cao thủ.

"Mỗi người có thể chiêu năm tên trợ thủ, nhưng giai đoạn trước mỗi người chiêu hai ba cái là được, chủ yếu vẫn là dựa vào các người."

Lâm Uyên mở miệng, càng nhiều người Ảnh Tử bại lộ có khả năng lại càng lớn, dù sao hắc sẽ cùng những thứ này các trợ thủ tiếp xúc, các trợ thủ có thể không nhận biết Tiệp Ngự gương mặt này sao?

Thả người đi vào, nhất định phải cẩn thận.

Bây giờ Lâm Uyên là định đem Ảnh Tử phòng làm việc làm người liên minh mới căn cứ huấn luyện dùng.

Sau này Ảnh Tử phòng làm việc đem sẽ chống lên Manga giới nửa bên giang sơn!

Dù sao hắc còn có thật nhiều Manga không lấy ra đây!

Những thứ này trợ thủ trung.

Biểu hiện ưu dị người cũng sẽ đạt được Lâm Uyên tự mình huấn luyện, cũng trong tương lai độc lập phụ trách mỗi bộ Manga!

Giống như Triệu Thừa Minh đám người như thế!

Àn.

Liên quan tới liên minh thay thế Bộ Lạc manga chuyện này, Lâm Uyên là nghiêm túc.

Ảnh Tử lấy Manga thân phận của đệ nhất nhân Phong Thần còn chưa đủ.

Muốn để cho Ảnh Tử đuổi kịp Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng bước chân, chính mình phải nhất định xuất ra càng điên cuồng thành tích!

Dù sao .

Nam Tiệp Ngự, Bắc Sở Cuồng.

Ảnh Tử ở trung ương!

Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế

vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 733: Ngự Vương Triều cùng Ảnh Tử Thiên Đoàn

"Toàn chức nghệ thuật gia " !

"Đình đông!"

Ngay tại Lâm Uyên phân phối hoàn nhiệm vụ không lâu, Lâm Uyên hệ thống bỗng nhiên xuất hiện một cái nhắc nhở.

"Kê La Vi sau đó, chúc mừng người đang ở đây hội họa lĩnh vực thu hoạch bốn vị tân đồ đệ, bọn họ chia ra làm Triệu Thừa Minh, Tiền Đa Đa cùng Tôn Chí Tường cùng với Chu An ."

Hệ thống búng.

Lâm Uyên hội họa một cột, xuất hiện La Vi cùng với bốn cái tân đồ đệ thân phận của đệ tin tức.

Đồ đệ sao.

Lâm Uyên nhìn về phía mọi người, nội tâm xẹt qua gợn sóng.

Bây giờ hẳn đồ đệ số lượng, thật giống như càng ngày càng nhiều.

Ảnh Tử phòng làm việc trợ thủ tất cả nhân viên lên cấp, sau này thân phận của bọn họ chính là hàng thật giá thật Manga nhà!

Nhân đều phụ trách, đều là siêu cấp bán chạy hấp dẫn Manga.

Thậm chí bao gồm Tử Hỏa Hải như vậy hiện tượng cấp tác phẩm .

Gia nhập Ảnh Tử phòng làm việc trước, này là tất cả trợ thủ cũng không nghĩ tới.

Có lẽ bọn họ nhân sinh từ gặp phải Ảnh Tử một khắc kia bắt đầu, vận mệnh cũng đã xảy ra có tính lẫn lộn thay đổi!

Cái này cũng có nghĩa là:

Sau này này mấy bộ Manga hội họa một cột, sẽ viết lên bọn họ tên!

Phương diện này, Lâm Uyên từ không keo kiệt.

Mà có Tử Hỏa Hải sinh ra, cộng thêm « Thám tử Kindaichi » đợi Ảnh Tử trước mấy bộ Manga trở về, liên minh lưu lượng rốt cuộc bắt đầu tăng vọt!

Bá bá bá!

Ngắn ngủi mấy ngày, liên minh lưu lượng đã dễ dàng nhảy cư Manga giới thứ 2!

Đứng sau trước gần như lũng đoạn toàn bộ nghề Bộ Lạc manga!

Đây chính là Tử Hỏa Hải uy lực!

Dương nhiên.

Muốn dựa vào này ba bộ Manga cộng thêm Ảnh Tử trước tác phẩm liền đánh bại Bộ Lạc manga, hiển nhiên là chuyện không có khả năng.

Ít nhất trước mắt không làm được.

Tử Hỏa Hải hay lại là cây giống đây.

Manga liên tái số trang dậy rồi, mới là Tử Hỏa Hải chân chính triển lộ đại kinh khủng thời điểm!

Ngay sau đó mà nói, Bộ Lạc manga đỉnh cấp Manga gia hay lại là quá nhiều!

Bọn họ tác phẩm một cái xách đi ra có lẽ cũng rất khó trở thành Tử Hỏa Hải đối thủ, nhưng người nào để cho bọn họ gia đại nghiệp đại đây!

Bất quá .

Tha cho là như thế, cũng đủ trong nghề rung động!

Liên minh hiện tại đối còn lại Manga gia sức hấp dẫn chột tăng, dù sao Website lưu lượng đã thức dậy.

Bây giờ bộ lạc chỉ có thể tro mắt nhìn đối thủ cất cánh!

Bộ Lạc manga hay lại là trong nghề lớn nhất Manga Website không sai, nhưng Manga giới đệ nhất nhân nhưng ở liên minh!

Còn có so với cái này lúng túng hơn sự tình sao?

Mà theo Ảnh Tử Manga giới Phong Thần, hấn ở Blog fan cũng bắt đầu tăng vọt, lại trực tiếp một lớp phá ức!

Được rồi.

Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu thống nhất, dân cư cơ số chột tăng bên dưới, fan phá trăm triệu độ khó đã sớm bị vô hạn thấp xuống, hàm kim lượng cũng giảm bớt nhiều.

Nhưng Ảnh Tử Phong Thần là sự thật.

Nghề liên quan truyền thông gần đây điên cuồng bản tin cái này tin tức.

« Ảnh Tử lấy Tử Hỏa Hải mạnh nhất tam mở, trở thành Manga giới đệ nhất nhân! »

« Manga giới phong bút hiệu tức mỗi mắt chờ mong lão sư đánh giá Ảnh Tử vì Manga sử thượng trăm năm khó gặp một lần kỳ tài! »

« Nam Tiện Ngư Bắc Sở Cuồng, Ảnh Tử ở trung ương: Tam bạn gay giữa sức ảnh hưởng chênh lệch ở ngày càng thu nhỏ lại! »

« hoàn toàn thoát khỏi tiểu trong suốt danh xưng: Không hề lười biếng Ảnh Tử là cả Manga giới khó khăn nhất đánh cái kia Boss! »

« Ảnh Tử hoặc Tướng Soái dẫn liên minh đánh bại Bộ Lạc manga! »

« Thiên Môn Dạ Thâm Trâm trở thành trò cười, hai người quần chúng tiếng tăm rơi xuống băng điểm, đã ảnh hưởng đến hai người Manga thành tích! »

« . »

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm liên quan bản tin là thực sự chuyện.

Không biết có phải hay không là bây giờ Ảnh Tử thanh thế ồn ào, trực tiếp trở thành Manga giới đệ nhất nhân duyên có, hai người đâm lung hành vi

bây giờ bị vô số bạn trên mạng tức miệng mắng to, liên đới hai người tác phẩm cũng bắt đầu bị mọi người ngăn chặn.

Rõ ràng vừa mới bắt đầu ảnh hưởng không lớn như vậy.

Có người cảm thấy cái này cùng Ảnh Tử fan số lượng chọt tăng có liên quan.

Nhưng phàm là Ảnh Tử fan, không thể nào đới hai người này ôm lòng hảo cảm.

Yêu ai yêu tất cả.

Hận phòng cùng ô.

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người tựa hồ cũng nhận được rồi ảnh hưởng dư luận, mới nhất đới mới, trình độ cũng xuất hiện hạ xuống.

Đây chính là cái gọi là trạng thái.

Chê nếu như trạng thái không tốt, bọn họ tác phẩm chất lượng cũng sẽ hạ xuống, nhất là đới với liên tái loại tác phẩm mà nói, kéo dài trạng thái không tốt, đem tạo thành ảnh hưởng sẽ là trí mạng!

Tử Hỏa Hải cùng với « Thám tử Kindaichi » liên tái vẫn còn tiếp tục.

Bất quá các độc giả rất nhanh thì chú ý tới, này mấy bộ Manga hội họa chủ bút lại đới người rồi!

Ảnh Tử là.

Hắn vẫn chiếm cứ Manga nội dung chủ đạo vị, là Manga nội dung cốt truyện hạch tâm tác giả, nhưng nội dung chân chính người cầm bút thành hắn các trợ thủ!

"Ta đi!"

Rất nhiều người bất mãn!

Thậm chí mắng lên: "Hàng này thật đúng là lười nham người bệnh thời kỳ cuối, nhanh như vậy liền đem Manga giao cho trợ thủ đến vẽ rồi, không mang theo chơi như vậy a!"

Biết người rất mệt mỏi!

Biết lâu dài bốn mở không thực tế!

Nhưng người tốt xấu mình cũng ra điếm lực a!

Dầu gì, Tử Hỏa Hải này ba bộ liền mình gánh đĩnh tác phẩm, người tốt xấu tự lựa chọn tính tự mình họa một bộ a!

Toàn bộ mẹ nó giao cho trợ thủ họa là chuyện gì xảy ra?

Được rồi!

Coi như là muốn tìm nhân họa, vậy người cũng đừng tìm trợ thủ a!

Trợ thủ trình độ đủ nhìn sao?

Trong ngành sản xuất nhiều như vậy ngư bức thuần họa sĩ, lấy người Ảnh Tử bây giờ lực hiệu triệu, tìm một cái người cầm bút có thể có bao nhiêu khó khăn?

Nhưng mà.

Làm các độc giả điem vào bên trong cho, nhìn xong mới nhất một họa đối mới, từng cái nhưng là trực tiếp trọn tròn mắt.

Cáp?

Mới nhất đối mới thật là trợ thủ họa sao?

Vì cảm giác gì cùng Ảnh Tử tự mình họa cũng không khác nhau gì cả?

Đừng nói phổ thông độc giả!

Coi như là một ít chuyên nghiệp Manga gia, đang nhìn hoàn bốn bộ Manga mới nhất đối mới sau, cũng vẽ mặt trọn mắt hóc mồm!

Thật là mạnh họa sĩ!

Những thứ này tại sao có thể là Ảnh Tử trợ thủ họa?

Lấn phụ chúng ta không có trợ thủ sao?

Nhà nào trợ thủ như vậy ngu bức a!

Đây căn bản chính là Ảnh Tử tự mình ra tay đi?

Này là đồng hành phản ứng đầu tiên!

Cho dù là bọn họ cũng căn bản không phân được những thứ này Manga đối mới, cùng trước hội họa chất lượng khác nhau ở chỗ nào!

Mà đúng lúc này.

Ảnh Tử phòng làm việc các trợ thủ rồi rít ghi danh chính mình Blog tài khoản, cũng tiến hành « Hải Tặc Vương » hội họa người cầm bút quan phương chứng nhận, rồi sau đó mỗi người ban bố động tĩnh giải thích:

"Này mấy bộ Manga vốn chính là lão sư cùng chúng ta đồng thời họa, hấn phụ trách bộ phận then chốt."

"Chúng ta không chỉ là lão sư trợ thủ, cùng thời điem là lão sư đồ đệ!"

"Chúng ta hội họa trình độ đều là lão sư đem ra!"

"Chúng ta họa khăng định không bằng lão sư, nhưng lão sư tinh lực theo không kịp, cho nên cho tới nay lão sư Manga cũng là chúng ta hợp tác chấp bút, mọi người xem không ra khác nhau là chúng ta vinh hạnh."

" Xin lỗi, đều là lão sư dạy thật tốt!"

Ảnh Tử dạy?

Các trợ thủ là Ảnh Tử đồ đệ?

Tất cả mọi người đều bị các trợ thủ lời nói kinh hãi!

Manga gia trợ thủ trình độ phổ biến không cao, coi như thỉnh thoảng có thiên phú dị bẩm, cũng dù sao cũng là số ít.

Nhưng Ảnh Tử phòng làm việc năm cái trợ thủ, lại Đô Thiên phú dị bẩm?

Không đến nỗi đi!

Vậy tại sao bọn họ trình độ cao như vậy?

Thật là Ảnh Tử dạy?

Kia Ảnh Tử thực lực chân chính rốt cuộc có bao nhiêu biến thái a!

Àm!

Một mảnh sừng sờ!

Không còn có người phê bình cái bóng!

Mọi người không phải là không tiếp nhận Ảnh Tử Manga do trợ thủ phụ trách hội họa.

Dù sao mọi người cũng biết Ảnh Tử không thể nào một cái lớn lên kỳ phụ trách bốn bộ Manga đồng thời liên tái.

Mọi người chủ yếu là sợ những thứ này Manga giao cho trợ thủ, trợ thủ không thực lực đó.

Bây giờ còn có cái gì tốt than phiền?

Ảnh Tử này từng cái trợ thủ, tùy tiện lấy ra một cái, đều là đỉnh cấp thuần họa sĩ trình độ a!

Chửi thề một tiếng !

Làm nửa ngày, Dạ Thâm Trâm cùng Thiên Môn một mực ở với Ảnh Tử đồ đệ đánh nhau, còn mẹ nó không đánh lại!

Không có ai lại phê bình!

Mọi người thậm chí cảm thấy hưng phấn!

Ảnh Tử dọn ra tay, không liên có thể lấy có càng nhiều tinh lực muốn kịch tình sao?

Hình ảnh khá hơn nữa, không có nội dung cốt truyện cũng là uổng công.

Nội dung cốt truyện mới là Manga linh hồn, giống như một trời sinh dáng đẹp đẹp mặt Mỹ Nhân Nhi, hội họa người chỉ là phụ trách hình dáng trang điểm tới để cho người này thật xinh đẹp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Có thể!"

Thật là thơm vĩnh không vắng chỗ!

Thậm chí có người trực tiếp xung, Ảnh Tử phòng làm việc là Thiên Đoàn cấp đội hình!

Đúng là Thiên Đoàn.

Ở Lâm Uyên dạy dỗ bên dưới, trong phòng làm việc tùy tiện xách ra tới một cái trợ thủ, cũng có thể một mình đảm đương một phía!

Lúc này đại khái những người đồng hành là cảm thấy nhất không tương tượng nổi.

Người bình thường không biết, nhưng bọn hắn nhưng biết rõ, dạy ra loại trình độ này học sinh được là cái gì trình độ!

Manga giới cho tới bây giờ đều là sư phó dẫn vào cửa, tu hành ở tự thân.

Thay đổi bằng đám người bất cứ người nào, dù là độc túi truyền cho, cũng rất khó dạy ra một cái có thể cùng Ảnh Tử phòng làm việc các trợ thủ chống lại thiên tài!

Hết lần này tới lần khác Ảnh Tử đem ra rồi!

Hơn nữa một hơi thờ dạy ra năm cái!

Thực ra này chính là mọi người không biết điếm.

La Vi Manga thực lực không hoàn toàn coi như là Lâm Uyên đem ra.

Làm Tần Nghệ Hội Họa Xã tổng biên tập, La Vi bản thân trình độ liên cao vô cùng, nàng thuộc về cái loại này không gặp phải Ảnh Tử, cũng có thể ở hội họa vòng xông ra một chỗ ngồi chủ nhân.

Về phần còn lại trợ thủ?

Bọn họ họa cùng Ảnh Tử chênh lệch không bao nhiêu, không phải nói bọn họ trình độ đã có thể cùng Lâm Uyên chống lại.

Cử một hạt dẻ.

Manga giống như một trăm phân bài thi.

Lâm Uyên có thể thi một trăm phân, các trợ thủ có thể thi 95 phân.

Nhìn chênh lệch không lớn, nhưng các trợ thủ cùng Ảnh Tử chênh lệch tuyệt không chỉ với năm phân.

Bởi vì Ảnh Tử thi một trăm phân là bởi vì này cái đề bài chỉ có một trăm phân a!

Chỉ có thể nói, Manga này cái đề bài cho Ảnh Tử làm, có điểm giống ngành văn khoa sinh viên viết tiêu học luận văn.

Đã như vậy, kia Lâm Uyên tại sao phải tự mình làm?

Mượn Sư giả hào quang hệ thống Hack, dạy mấy cái trợ thủ hỗ trợ làm việc hẳn không thom sao?

Trong lúc nhất thời.

Ảnh Tử mấy cái này trợ thủ cũng hỏa mà bắt đầu.

Ảnh Tử Thiên Đoàn, là bọn hắn chung nhau danh xưng!

Thậm chí có người trực tiếp đối ngọn Tiệp Ngư Ngư Vương Triều!

Đây là bởi vì một vị bạn trên mạng nói một câu:

"Ảnh Tử có Ảnh Tử Thiên Đoàn rồi, thật là tất cả nhân viên biến thái, đám này bây giờ trợ thủ cực kỳ giống Tiệp Ngư ngư Tử Ngư tôn!"

Những lời này lấy được vô số người đồng ý.

Dù sao đám này trợ thủ tên, bây giờ trực tiếp cùng mấy bộ siêu nhân khí Manga nối kết, mà Ảnh Tử đã cho bọn họ cung cấp một cái tự mình biểu diễn huy hoàng sân khấu!

Quan trọng hơn là:

Bây giờ bọn họ đỡ lấy Ảnh Tử đồ đệ hào quang!

Ảnh Tử càng ngu, bọn họ càng ngu; bọn họ càng ngu, Ảnh Tử liền lộ ra càng ngu!

Mà Lâm Uyên thấy "Ảnh Tử Thiên Đoàn" thời điểm, khóe miệng có chút vừa kéo, kế mà nội tâm dâng lên một cái ý tưởng kì lạ.

Ngư Vương Triều?

Ảnh Tử Thiên Đoàn?

Sở Cuồng: Tiểu Sư đúng là chính ta?

Là Ảnh Tử nhẹ nhàng, hay là ta Sở Cuồng không nhắc nổi đao?

Liên như vậy.

Trước không quán quít chuyện này.

Bộ lạc quay đầu lại tiếp tục an bài đi.
Manga vòng phân phân nhiều nhiều đã có một kết thúc.
Bây giờ hẳn chuẩn bị hoán đổi Tiệm Ngư cái này đại hào, dù sao mùa giải
bảng vừa mới đánh tới một nửa đây.
Phía dưới nên ra cái gì bài hát?
Vô Địch Đại Lão Sắp Xuất Thế
vô địch văn, nhanh gọn thoải mái

Chương 734: Lam vận hội

Hôm sau.

Chủ nhật.

Lâm Uyên thức dậy lúc vừa vận dụng phải Lâm Dao từ bên ngoài trở lại, trên tay còn dặt luôn là tinh thần phân chấn Nam Cực.

Đại Dao Dao nhỏ nước bọt: "Ca ca gần đây tốt có thể ngủ, hai ngày này đều là Nam Cực ở lưu ta!"

Lâm Uyên: ". "

Hay lại là Ảnh Tử Manga bảy ngày bùng nổ lưu lại hậu quả về sau.

Hắn gần đây mỗi ngày đều có thể so với bình thường nhiều nhắm mắt một chút, đèn bù thiếu sót giấc ngủ.

Điều này sẽ đưa đến hắn không có thời gian đi ra ngoài dặt chó đi dạo rồi, chỉ có thể để cho trong nhà những người khác hỗ trợ.

"Ăn điem tâm."

Tỷ tỷ Lâm Huyền chào hỏi.

Nàng chủ nhật nghỉ ngơi sẽ thay lão mục nấu com.

Lão mục là thừa dịp khó nghỉ được ngồi ở trên ghế sa lon nhìn tin tức.

Những trưởng bối này xem TV tựa hồ rất thích đem thanh âm điều lão cao.

Trong phòng khách vang dội tin tức streamer kích tình dâng trào thanh âm:

"Tần Châu Bóng rổ nam gần đây thực hành phong bế thức huấn luyện, bốn năm trước chúng ta Tần Châu ở Lam vận hội bên trên cạnh tranh đoạt giải quán quân lúc bởi vì mỗi họ Chu cầu thủ sai lầm truyền banh tiếc nuôi bại bởi Trung Châu, lần này chúng ta sân nhà tác chiến ."

"Gần đây đều là Lam vận hội tin tức a."

Lão mục đứng dậy ngồi ở trước bàn ăn, thuận miệng nhắc tới một câu.

Tỷ tỷ trong miệng bỏ vào thức ăn, nói hàm hồ không rõ: "Dù sao đây là giới thể dục tối đại thịnh sự, bốn năm mới tổ chức một lần, công ty chúng ta còn muốn thừa dịp này ba điem nóng nhiều đẩy rộng một ít vận động thi đấu loại tiểu thuyết tới."

Lâm Uyên không tham dự nói chuyện phiếm.

Hắn uống xong một chén cháo, lại ăn một cái trứng trắng, sau đó thuận thực xoa xoa Nam Cực đầu chó, cọ không chút tạp chất có lẽ tồn tại có lẽ không tồn tại đầu mỡ:

"Ta đi làm."

"Ừm."

Mọi người trong nhà tiếp tục tán gẫu.
Nam Cực là bắt đầu ngày khác thường liêm cộng lông vận động.
Qua không được bao lâu nó liền bóng loáng trơn bóng rồi.

Lâm Uyên ngồi chủ tịch HĐQT tặng xe, đi Tinh Mang giải trí.
Bây giờ lái xe không phải Cố Đông, mà là công ty vì hãn phối tài xế.
Không có tình huống đặc biệt, tài xế mỗi ngày đều sẽ đưa đón Lâm Uyên đi làm.

Xe tải âm tương trung cũng ở đây thông báo đến nhất đoạn tin tức sáng sớm:

"Lam vận hội vào khoảng năm nay tháng tám nhất hào ở Tàn Châu tối tổ chim lớn tổ chức, đêm ngược đã chính thức mở ra, các Châu vận động viên đang ở tích cực chuẩn bị chiến đấu Lam vận ."

Khoé miệng của Lâm Uyên cong cong.

Bốn năm một lần Lam vận hội.

Đây không phải là trên địa cầu Thế Vận Hội Olympic sao?

Mặc dù thân ở bất đồng thời không, nhưng Lam Tinh cùng địa cầu có rất nhiều chỗ tương tự, diêm này đều khiến Lâm Uyên cảm thấy thân thiết.

Sau mười lăm phút.

Công ty bên trong phòng làm việc.

Tay phải của Lâm Uyên nắm Tôn Diệu Hỏa đưa món đồ chơi mới, tay trái chống giữ cầm, suy nghĩ thảng sau đánh bảng muốn lấy cái gì bài hát.

Ảnh Tử sự tình làm trẻ nãi không thiếu thời gian.

Hãn phải nhất định nhanh lên một chút đem ca khúc ghi âm được tốt mới được.

Cũng may hãn dự bị tác phẩm còn rất nhiều, những thứ này tác phẩm đều là Lâm Uyên ở hệ thống khúc trong kho tuyển chọn tỉ mỉ sau, cảm thấy đánh bảng nắm chặt tương đối lớn ca khúc.

Đang lúc này.

Lâm Uyên chợt thấy Soạn nhạc bộ phó chủ quản Ngô Dũng vô cùng lo lắng chạy vào.

"Chuyện gì?"

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn về phía đối phương.

Ngô Dũng thở hốt hốt nói: "Mới vừa mới vừa nhận được tin tức, Lam vận quan phương tổ ủy hội bên kia đang ở đối nghiệp giới thu thập lần này Lam vận hội tuyên truyền ca khúc!"

"Lam vận hội tuyên truyền khúc?"

Lâm Uyên nói: "Công ty là muốn cho ta viết một bài ."

"Không phải công ty muốn cho người viết, mà là người phải nhất định viết, hơn nữa phải nhất định bị thượng diện chọn trúng, nếu không người mùa

giải bảng 1 năm liên tục quán quân con đường có thể sẽ vì vậy bị chung kết!"

Ngô Dũng thanh âm rất nóng nảy.

Lâm Uyên buồn bực: "Tại sao?"

"Quan phương quảng bá a!"

Ngô Dũng cười khở: "Lam vận tuyên truyền khúc nhất định sẽ bị quan phương quảng bá, cộng thêm gần đây Lam vận hội sức ảnh hưởng, bài hát này tháng sau nhất định sẽ lên đỉnh, không nói phải trái lên đỉnh, rất khó có cái gì bài hát có thể cùng quan phương quảng bá Lam vận tuyên truyền khúc nhiệt dung riêng độ!"

"Ồ!"

Lâm Uyên bừng tỉnh đại ngộ.

Khó trách Ngô Dũng nói mình phải viết một bài bị Lam vận tổ ủy hội chọn trúng tuyên truyền khúc.

Quan phương quảng bá.

Hắn không phải lần thứ nhất đụng phải.

Trước hắn viết cho Trần Chí Vũ bài hát kia « thay đổi thế giới » ,

Vốn là có thể là cầm thứ 2 vận mệnh, kết quả bởi vì Âm Sai Dương Thác lấy được quan phương quảng bá, gắng gượng đánh bại Phí Dương tháo xuống hạng nhất.

Năm ngoái đấy.

Hắn và Dương Chung Minh tỷ thí, lại bởi vì Lam Tinh phổ biến rộng rãi bài hát của Dương Chung Minh, trong nháy mắt chung kết huyền niệm, đưa đến Lâm Uyên cùng Chư Thần cuộc chiến 3 quán quân lỡ mất dịp may.

Có thể nói là thành cũng quan phương, bại cũng quan phương.

Không nghĩ tới bây giờ chính mình rốt cuộc lại gặp tình huống tương tự, hơn nữa còn là tại chính mình đánh vào 1 năm liên tục quán quân thời khắc mâu chốt!

Bất đồng là .

Lần này hắn trước thời hạn biết được tin tức.

Cũng còn khá.

Lâm Uyên có chút vui mừng.

Dựa theo Ngô Dũng ý tứ, chỉ cần mình ca khúc bị quan phương quảng bá, liền không cần lo lắng tháng sau mùa giải bảng.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên nói: "Ta có thể bỏ cho một ca khúc đi qua."

Hắn có thể không tính cùng quan phương quảng bá ca khúc chấp ghép nhiệt độ.

Phổ thông quan phương quảng bá thì coi như xong đi, Lâm Uyên có lòng tin liệu một phen, ghê gớm lấy ra chút chính mình ẩn giấu tác phẩm, nhưng lần này nhưng là Lam vận hội!

Lam Tinh bốn năm một lần thể dục thịnh sự!

Dựa theo Lam Tinh nhân đôi Lam vận hội nhiệt tình, loại này quan phương đẩy ra tuyên truyền khúc, thiên nhiên ưu thế quá lớn!

【 không đánh lại liền gia nhập 】

Lâm Uyên vì 1 năm liên tục quán quân mục tiêu, lựa chọn từ tâm.

"Đây nhất định được thử một chút."

Ngô Dũng bổ sung nói: "Thực ra bài hát này cũng không có gì quá lớn yêu cầu, đại khái chính là muốn lấy tuyên truyền Tần Châu làm chủ, tốt nhất có thể mang theo tổ chức thành phố tên, bởi vì năm nay Lam vận hội tuyên truyền ca khúc là chúng ta Tần Châu định đoạt, Tần Châu quan phương đối với chuyện này cực kỳ coi trọng, dù sao các Châu muốn vài chục năm mới đến phiên một lần tại của nhà tổ chức Lam vận hội cơ hội, đến thời điểm còn không có thống nhất Châu cũng có tái sự truyền tin ."

Lâm Uyên gật đầu.

Ngô Dũng bỗng nhiên thở dài:

"Vốn là chuyện này ảnh hưởng cũng không lớn như vậy, nhưng ai ngờ Đạo Quan phương thông báo nói bài hát này sẽ tại tháng sau nhất hào phát hành đâu rồi, nhất hào phát hành lời nói bài hát này đối mùa giải bảng ảnh hưởng liền quá lớn, cơ hồ là nhất định hạng nhất khúc mục đích, khúc phụ môn cũng sẽ chọn ngoạn ngoạn nhường đường, dù sao đồ chơi này không nói phải trái a, không ngăn được!"

Lâm Uyên: "Ừm."

Ngô Dũng một bộ rất nhức đầu dáng vẻ: "Người lần này làm hết sức mà thôi, coi như không có bị chọn cũng không phải vấn đề của người."

Lâm Uyên nghe được Ngô Dũng nói bóng gió: "Quan phương yêu cầu rất cao sao?"

"Này không phải yêu cầu có cao hay không sự tình ."

Ngô Dũng bất đắc dĩ nói: "Chủ yếu vẫn là nhìn Lam vận tổ ủy hội khẩu vị, Lam Tinh mỗi một giới Lam vận hội cũng sẽ ở bất đồng gửi bản thảo ca khúc trung tiến hành bỏ phiếu, bất quá có một rất đáng sợ sự thực là: Trước mặt tam giới Lam vận hội, quan phương tuyên truyền ca khúc thực ra cũng xuất từ cùng một người tay, đó chính là Người viết ca khúc Hoàng Đông Chính lão sư, Hoàng Đông Chính am hiểu nhất chính là chỗ này loại quan phương chế tác riêng khúc mục đích."

"Hoàng Đông Chính?"

Lâm Uyên hỏi: "Khúc phụ sao?"

Ngô Dũng lắc đầu một cái: "Hoàng Đông Chính giống như người còn không có đi đến khúc phụ cấp bậc, nhưng đại khái là thiên phú dị bẩm, hẳn luôn có thể tùy tiện bắt lại đủ loại quan phương chế tác riêng ca khúc, ngay cả khúc phụ môn cũng không cạnh tranh được hẳn, dù sao loại này ca khúc rất đặc biệt, so với không phải ai Soạn nhạc càng tinh diệu, ai ca khúc ý

cảnh cao hơn, mà là thuận túy so với ca khúc truyền bá độ cùng đại chúng phổ biến tính loại, có thể đạt được quan phương quảng bá, thường thường là đơn giản nhất nhịp điệu, phối hợp trắng nhất lời nói ca từ."

Lâm Uyên gật đầu.

Rất nhiều quan phương quảng bá ca khúc đúng là như vậy.

Bọn họ đối nhịp điệu cùng ca từ yêu cầu không phải tính kỹ thuật rất cao, mà là ở biểu đạt trên có nhiều thích hợp.

Giống như « may mắn tới » .

Nói bài hát này tính kỹ thuật rất cao khẳng định không đến nỗi, chủ yếu vẫn là cái loại này bầu không khí đúng chỗ, đây chính là nó thành công chỗ.

Đơn giản vui mừng.

Rất dễ dàng để cho người ta sinh ra cộng hưởng.

Lại cử một hạt dẻ.

Người để cho đỉnh cấp trò chơi nhân làm cái loại này thao tác tính cực mạnh, thế giới quan vô cùng to lớn trò chơi, bọn họ đều có thể bắt lại.

Dù sao kỹ thuật đặt ở kia.

Nhưng người để cho đám này đỉnh cấp trò chơi người và những thứ kia trò chơi nhỏ khai phát thương so với ai khác trò chơi nhỏ được hoan nghênh hơn?

Kết quả ai thắng ai thua thật đúng là không nhất định!

Ngược lại rất nhiều rất được hoan nghênh trò chơi nhỏ chế tác thanh toán nhân thường thường không có danh tiếng gì.

Đây là nhân gia am hiểu nhất lĩnh vực.

Bất quá.

Ai lại dám nói lâm (hệ) Uyên (hệ) không giỏi loại này đây?

Ngô Dũng không biết Lâm Uyên tâm tư.

Bây giờ hẳn đầy đầu đều là "Không phải là chiến tội", tựa như có lẽ đã đoán được rồi năm nay tuyên truyền khúc lại đem hoa rơi Hoàng Đông Chính trên đầu.

Này không phải Lâm Uyên thực lực không đủ.

Trách chỉ trách thời gian không đúng dịp, để cho chính đang trùng kích 1 năm liên tục quán quân tiểu khúc phụ đuôi kịp bốn năm một lần Lam vận hội, mà cái kia Hoàng Đông Chính lại quá giỏi loại này ca khúc rồi, gần như thành quan phương quảng bá khúc đại ngôn nhân.

"Người cũng đừng có áp lực quá lớn ."

Ngô Dũng lại miễn cưỡng an ủi Lâm Uyên mấy câu, mới mặt đầy quán quít rời đi phòng làm việc.

Mà Lâm Uyên chính là thuận thế một cái hạ Lam vận hội cụ thể tin tức, trên mạng khắp nơi đều có liên quan tin tức, Lam vận hội tuyệt đối là lập tức náo nhiệt nhất sự tình.

Cuối cùng.

Ánh mắt của Lâm Uyên rơi vào quan phương một vốn một lời giới Lam vận hội giới thiệu mấy chữ cuối cùng bên trên:

'Tổ chức địa điểm, Tần Châu bội kinh.'

Lâm Uyên bỗng nhiên biết rõ mình hẳn xuất ra cái gì ca.

Người Ở Rê (Chuế Tề) Thức tỉnh thế lực, say nằm gối mỹ nhân, vạn năm hưng thịnh, thành bại xoay vần!

Người Ở Rê (Chuế Tề)

Chương 735: Tần Châu hoan nghênh người

Mấy ngày sau!

Tần Châu Bội Kinh!

Lam vận tổ ủy hội!

21 danh Lam vận tổ ủy hội những người lãnh đạo chính tụ tập ở cùng trong một phòng, nghiêm túc thảo luận Lam vận hội lễ khai mạc các đại chi tiết. Làm một ít trọng yếu chương Trình Lục tiếp theo quyết định sau đó, Lam vận hội người tổng phụ trách Chu Kiến Kỳ bỗng nhiên nói:

"Tuyên truyền khúc thu thập thế nào?"

"Chúng ta đối ngoại phát ra bài hát của Lam vận thu thập sau đó, trong nghề tiếng vọng rất kịch liệt, âm nhạc giới không ít đỉnh cấp âm nhạc nhân cũng xuất thủ, bao gồm chúng ta coi trọng nhất Hoàng Đông Chính, cùng với một ít rất dang khúc cha, trước mắt chúng ta đã sàng lọc chọn lựa 20 thủ ca khúc, này 20 thủ ca khúc nghe cũng phi thường ưu tú, hôm nay cần chúng ta làm ra cuối cùng bỏ phiếu quyết định."

Có người trả lời.

Trong sân một người mang kính mắt trung niên nam nhân nghe vậy bỗng nhiên cười nói:

"Còn có cái gì tốt bỏ phiếu, năm nay khẳng định vẫn là lựa chọn Hoàng Đông Chính sáng tác ca khúc, phải nói những thứ kia khúc phụ trình độ thật là cái đỉnh cái cao, nhưng nhắc tới chủng loại hình ca khúc quả nhiên vẫn là Hoàng Đông Chính giỏi!"

"Đây cũng là."

Người bên cạnh nói theo: "Hoàng Đông Chính kia bài hát ta họp trước cố ý nghe một chút, tên bài hát kêu « Thánh Hỏa », khắp mọi mặt đều rất phù hợp chúng ta yêu cầu, không hổ là vì Lam vận hội liên tục ba năm tuyên truyền khúc trình độ."

Tất cả mọi người cười.

Bởi vì Lam vận hội bốn năm mới tổ chức một lần, mà Hoàng Đông Chính liên tục ba lần vì Lam vận hội sáng tác rồi tuyên truyền khúc, trước sau cộng lại đã có suốt 12 cái lâu lắm rồi!

Ngoại giới thậm chí có người ta nói:

Hoàng Đông Chính là Lam vận hội tuyên truyền khúc thiên tuyển chi tử, mỗi một giới Thế Vận Hội Olympic, đều là Hoàng Đông Chính đại phát Thần Uy treo lên đánh các lộ khúc phụ thời khắc.

Đương nhiên.

Nói trực tiếp chọn bài hát của Hoàng Đông Chính, dĩ nhiên chỉ là một câu đùa giỡn, nên đi theo quy trình vẫn là phải đi, Lam vận tổ ủy hội không thể nào đối với chuyện như thế này mặt trò đùa.

Chu Kiến Kỳ nói:

"Mở hội nửa ngày, cũng nên để cho mọi người thưởng thức điểm êm tai âm nhạc rồi."

Mọi người gật đầu.

Nhân viên làm việc phát ra ca khúc trước, giới thiệu ca khúc tin tức:

"Ca khúc thứ nhất kêu « cố gắng lên, Lam vận Kiện Nhi » , tác giả là khúc phụ An An lão sư."

Mọi người không nói lời nào.

Tiếng hát vang lên.

Nghe xong ca khúc thứ nhất, mọi người gật đầu một cái, rồi sau đó nhẹ giọng trao đổi với nhau ý kiến, đại khái bên trên là hài lòng.

Khúc phụ trình độ đặt ở kia.

Ca khúc vẫn là rất êm tai.

Nhưng luôn cảm giác kém một chút cái gì?

Trao đổi kết thúc.

Chu Kiến Kỳ tỏ ý phát ra hạ một ca khúc.

Nhân viên làm việc gật đầu một cái, phát ra trước tiếp tục thơ giới thiệu hơi thở: "Thứ 2 bài hát kêu « mị lực Tần Châu » , chế đồng dạng là một vị khúc phụ ."

Cứ như vậy.

Mọi người liên tục nghe mười hai bài hát.

Những thứ này bài hát cũng không tệ, có thể từ lượng lớn gửi bản thảo trung giết ra khỏi trùng vây, chất lượng nhất định là rất có bảo đảm, bất quá trước mắt mới chỉ không có bất kỳ một ca khúc có thể triệt để đã động mọi người.

Cho đến, thứ mười ba thủ!

Giới thiệu bài hát này thời điểm, nhân viên làm việc thanh âm tựa hồ cũng trở nên bất đồng:

"Bài hát này kêu « Thánh Hỏa » , chế vì Hoàng Đông Chính lão sư ."

Mọi người biểu tình có chút biến hóa.

Mấy phút sau.

Khoé miệng của mọi người lộ ra nụ cười!

" Được !"

"Cái này tốt!"

"Quả nhiên còn phải Hoàng Đông Chính!"

"Không ra ngoài dự liệu lời nói, lần này tuyên truyền khúc, liền bài này « Thánh Hỏa » rồi."

"Ừm."

"Hoàng Đông Chính vẫn là rất không tệ."

"Xem ra hấn muốn liên tục bốn giới vì Lam vận hội viết tuyên truyền khúc rồi, trước sau suốt mười sáu năm a, không dễ dàng."

"Không so với lần trước bài hát kia tuyên truyền khúc kém."

"Thực ra ta cảm giác không bằng lần trước, nhưng so với bài hát khác thật là thật."

"Chủ yếu là toàn thể cảm giác khít khao hơn đi."

"Hấn là biết chúng ta Lam vận tinh thần âm nhạc nhân."

"Nếu như « Thánh Hỏa » ca từ càng có thể vượt trội chúng ta Tần Châu thành phố thì tốt hơn."

" "

Lam vận hội có truyền Thánh Hỏa truyền thống, bài hát của Hoàng Đông Chính lựa chọn lập ý còn là khá vô cùng.

"Tiếp tục nghe."

Chu Kiến Kỳ nhẹ nhàng mở miệng.

Coi như trước mắt thích nhất bài hát của Hoàng Đông Chính, mọi người cũng phải đem còn dư lại bài hát của hạ nghe xong, mọi người cũng không ý kiến.

Thứ mười bốn thủ .

Đệ thập Ngũ Thủ .

Bài thứ 16 .

Phía sau không có gặp phải để cho mọi người cảm thấy so với « Thánh Hỏa » càng Hảo ca khúc, nơi này không phải kém một chút, chính là chỗ đó kém một chút.

Chu Kiến Kỳ khẽ cau mày.

Cá nhân hấn đối với « Thánh Hỏa » là cơ bản hài lòng, nhưng cơ bản hài lòng cùng hoàn toàn hài lòng là hai khái niệm.

Hấn cảm giác .

Hoàng Đông Chính năm nay ca khúc, so với trước mặt hấn ba lần Lam vận hội xuất thủ tác phẩm hơi kém điếm.

Hấn không phải chuyên nghiệp âm nhạc nhân, không nói ra kém ở nơi nào. Có thể chính là điếm này không nói ra tỳ vết nào, để cho hấn hơi có chút phiền não, hấn rất hi vọng phía sau có thể có để cho trước mắt mình sáng lên ca khúc.

Nhưng mà.

Làm còn dư lại bài hát của hạ càng ngày càng ít, hấn từ đầu đến cuối cũng không có nghe được so với « Thánh Hỏa » càng hảo tác phẩm.

Hấn càng buồn bực rồi.

Lúc này nhân viên làm việc thanh âm vang lên lần nữa: "Phía dưới phát ra đệ thập Cửu Thủ bài hát, bài hát này chế là . Tiệp Ngư, bài hát tên gọi « Bội

Kinh hoan nghênh người » ."

"Tiện Ngự?"

Hiện trường có người thiêu mi: "Ta biết người trẻ tuổi này, phi thường ưu tú Người viết ca khúc, hẳn thật giống như chính đang trùng kích mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân."

"Nữ nhi của ta đặc biệt mê hấn, còn nói phải giúp Tiện Ngự đánh cái gì bảng, ta một cái lão nhân gia là không hiểu lắm đánh bảng ý gì."

"Bảng là ai, tại sao đánh hấn?"

"Ta thật giống như cũng nghe nói chuyện này, các người đám này đồ cổ, đánh bảng chính là mùa giải bảng, hẳn đã lục quán quân rồi thật giống như."

"Khó trách hấn gửi bản thảo!"

Có một nữ lãnh đạo hơi có chút tiếc cho mở miệng:

"Hấn muốn cầm Thất Liên Quan nhất định phải ở tháng bảy bài hát mới nhiệt độ bên trên đánh bại chúng ta Lam vận hội tuyên truyền khúc, mà này là chuyện không có khả năng, cho nên hấn chỉ có thể liêu một phen, để cho bài hát của tự mình bị chọn trúng."

Tiện Ngự mục đích rất dễ đoán.

Mọi người vừa nghe, đều có chút vui vẻ.

"Ha ha, tiểu tử này cầu sinh dục rất mạnh chứ sao."

"Không có thể trách chúng ta, hấn cái gì 1 năm liên tục quán quân cùng Tân Châu vài chục năm mới chờ đến Lam vận hội so với nhỏ nhất không đáng kể, tháng sau bất cứ chuyện gì cũng phải cho Lam vận nhượng bộ!"

"Đáng tiếc nơi này có Hoàng Đông Chính ở đây."

"Hấn phải làm thật có thể viết một bài so với « Thánh Hỏa » bài hát ngược lại là được rồi, ta còn thật trúng ý bài hát này danh."

"Tên bài hát quả thật không tệ, nhưng vẫn là phải xem toàn thể chất lượng a."

"Hoàng Đông Chính bài hát còn là phi thường ưu tú!"

" "

Mọi người tựa như có lẽ đã thâm chấp nhận lần này ca khúc lựa chọn, lại tán gẫu với nhau đứng lên, mọi người dĩ nhiên hi vọng có so với Hoàng Đông Chính càng Hảo ca khúc xuất hiện, nhưng này thật giống như không quá có thể.

Chu Kiến Kỳ trong lòng khe khẽ thở dài.

Quả nhiên vẫn là muốn chọn Hoàng Đông Chính « Thánh Hỏa » sao?

Có chút không cam lòng a!

Cũng chưa có .

Ừ ?

Chu Kiến Kỳ bỗng nhiên trong lòng hơi động!

Nguyên lai chẳng biết lúc nào lên, trong căn phòng đã vang lên âm nhạc, rồi sau đó một trận bắt tai tiếng hát vang lên.

Mọi người chột yên tĩnh lại.

"Nghênh đón một cái khác nắng sớm ban mai, mang đến mới tinh không khí

Khí tức thay đổi tình vị không thay đổi, mùi trà bay đầy tình nghĩa

Nhà ta đại môn thường mở ra, mở ra ôm trong ngực chờ người

Ôm quá thì có ả ý, người sẽ yêu nơi này

Bất kể xa gần đều là khách nhân, mời không cần khách khí

Tướng hẹn xong chung một chỗ, chúng ta hoan nghênh người

"

An tĩnh trong căn phòng, chỉ có tiếng hát tiếp tục.

Nghe bài hát này, trước vẫn còn ở tán gẫu Lam vận hội những người lãnh đạo, đều ngẩn ra.

Sau một khắc!

Ánh mắt mọi người tỏa sáng, phản phát phát hiện cái gì không được bảo bối!

Cùng lúc đó!

Chu Kiến Kỳ hô hấp trở nên dồn dập, thật giống như bị thứ gì đánh trúng một loại ——

Đúng !

Có!

Chính là cái này cảm giác!

Chính mình muốn chính là cái này cảm giác!

Tần Châu Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề nên có truyền đạt!

Này là tất cả nhân sống điện não cùng « Bội Kinh hoan nghênh người »

hoàn toàn đúng bên trên sau đó sở sinh sinh động tâm tín hiệu!

Rào!

Căn phòng náo nhiệt lên!

"Thật là dễ nghe!"

"Bài hát này nghe thật thoải mái!"

"Thật giống như so với « Thánh Hỏa » cũng còn khá!"

"Đem thật giống như loại trừ, mặc dù ta cũng rất thích Hoàng Đông Chính, nhưng không khỏi không thừa nhận bài này chính là so với « Thánh Hỏa » được!"

"Cái này còn dùng bỏ phiếu sao?"

"Khẳng định chính là chỗ này thủ rồi!"

"Nhịp điệu cũng tốt, ngụ ý cũng tốt, nhìn một chút bài hát này từ, viết lên ta tâm lý đi, bài hát này không phải là cho chúng ta Tần Châu Bội Kinh lượng thân chế tác riêng sao!"

"Bội Kinh hoan nghênh người!"

"Tần Châu hoan nghênh các người!"

"Chúng ta có thể ở Tần Châu tìm một ít minh tinh song ca, mượn dùng toàn bộ minh tinh nhân khí vì Tiệp Ngư bài hát này đánh cái kia cái gì."

"Đánh bằng!"

Không sai, đánh bằng!

Trước tiên đánh chết cái này bằng!

Người Ở Rê (Chuế Tế) Thức tỉnh thế lực, say nằm gói mỹ nhân, vạn năm hưng thịnh, thành bại xoay vần!

Người Ở Rê (Chuế Tế)

Chương 736: Vì vận động viên bươm hơi bài hát

"Chọn trúng?"

Ngô Dũng nhận được Lam vận tổ ủy hội thông báo thời điểm, thừ ra mấy giây, toàn thật hưng phấn sắc mặt đỏ bừng!

Xong rồi!

Lâm Đại Biểu lại đánh bại vì Lam vận hội liên tục ba năm sáng tác ca khúc Hoàng Đông Chính, bắt lại cơ hội lần này!

Quá tốt!

Vốn là Ngô Dũng đã không ôm quá lớn hy vọng, còn là này tiếc nuôi chừng mấy ngày, dù sao Hoàng Đông Chính uy hiếp quá lớn, bây giờ này một cái kinh hỉ nện xuống tới có thể bắt hẳn cho mừng điên, bởi vì bài hát của Lâm Đại Biểu bị Lam vận hội chọn trúng đồng thời, cũng có nghĩa là tháng sau mùa giải bảng hạng nhất đã thành Tiên Ngư vật trong túi, vốn là khó khăn nhất bây giờ mục tiêu lại bắt vào tay!

Sau mười mấy phút.

Lâm Uyên nhận được tin tức.

Ngô Dũng mặt mày hơn hớ giảng thuật tình huống: "Lam vận tổ ủy hội bên kia còn chuẩn bị mời mời người qua một chuyến, thảo luận bài hát này yêu cầu điều chỉnh địa phương, bọn họ dự định vì này thủ ca khúc chụp một cái trên trăm vị quần tinh song ca video thu âm, tháng sau bắt đầu ở các đài truyền hình lớn cùng với trên Internet tuần hoàn phát ra, mà quần tinh danh sách chế định người làm ca khúc chế cũng có thể cùng nhau gia nhập thảo luận cùng quyết sách, công ty nơi này là hi vọng người có thể đủ cho chúng ta nhà mình nghệ sĩ nhiều hơn một chút cơ hội."

"Biết."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Không phải là đi cửa sau chứ sao.

Đây chính là chỉ cần ca khúc bị Lam vận hội chọn trúng, tháng sau liền tất nhiên lên đỉnh mùa giải bảng nguyên nhân, các đài truyền hình lớn cộng thêm Internet cuồng oanh loạn tác ai chịu nổi a, hơn nữa còn là trên trăm vị quần tinh song ca, cho dù là trình độ một loại ca khúc ở nơi này loại quảng bá trong đội hình cũng có thể dễ dàng cất cánh lên đỉnh!

Huống chi bài hát này cũng không tệ lắm.

Dù sao cũng là địa cầu thiên triều lễ tám Thế Vận Hội Olympic tuyên truyền Ca khúc chủ đề, kiếp trước sức ảnh hưởng lớn đến gần như nhân đều

sẽ hát, hơn nữa cùng Lam Tinh Lam vận hội chủ đề cũng phi thường phù hợp, bởi vì này thủ ca khúc chính là từ phổ thông nhân gia thị giác lên đường tiến hành sáng tác, không chĩnh những thứ kia lờ lợc đồ vật, thông tục ca dao hình thức biểu diễn, nhịp điệu bên trên cũng thuộc lầu lầu, rất thích hợp rộng rãi truyền bá.

Đừng nói chuyện nghiệp ca sĩ.

Thực ra chỉ muốn không phải trời sinh Ngũ Âm không hoàn toàn, bài hát này hát lên ai bên trên ai cũng đi, ngược lại chỉ cần biểu đạt ra vui sướng cùng hoan nghênh tình cảm liền có thể, trọng điểm là đối Tần Châu tình cảm muốn chân thành, cho nên Lâm Uyên lúc ấy thấy "Bội Kinh" hai chữ, trong đầu trước tiên đọng tới chính là một ca khúc như vậy.

Về phần Lam vận hội mời?

Lâm Uyên cũng không tính cự tuyệt, đồng thời hấn tướng tín nhiệm tại sao âm nhạc nhân cũng sẽ không cự tuyệt cùng Lam vận hội hợp tác, phải biết Lam Tinh làm toàn bộ Lam Tinh cao cấp nhất vận động thịnh sự một trong, đem sẽ hấp dẫn toàn cầu nhân ánh mắt, dù sao cũng là có thể được ghi chép trong lịch sử sự kiện, tương lai mọi người nhớ tới khóa này Lam vận hội thời điểm trong đầu nhất định sẽ có bài hát này vết tích, mà loại quan phương hợp tác hạng mục không chỉ có có thể cho là mình lưu lại một bút nổi bật lý lịch, đồng thời ẩn bên trong danh vọng giá trị cũng cao đến đáng sợ!

Cơ hội tốt như vậy.

Lâm Uyên có thể sẽ không bỏ qua.

Hấn định đem Ngự Vương Triều ca sĩ đều an bài vào, chuyện tốt nhất định phải mang theo người một nhà, kiếp trước bài hát này hơn 100 vị minh tinh chung nhau hiện trường, muốn đem Ngự Vương Triều đám này một đường ca sĩ an đi vào cũng không phải việc khó nhì, vẫn là câu nói kia, bài hát này tất cả mọi người có thể hát.

"Ta đây trả lời bên kia."

Ngô Dũng đã không thể chờ đợi!

Lâm Đại Biểu muốn cùng Lam vận hội quan phương hợp tác, đây đối với toàn bộ công ty mà nói đều là đáng giá phần chân tin tức, phải biết đi qua mấy giới Lam vận hội Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề mặc dù cũng xuất từ Hoàng Đông Chính tay, nhưng Hoàng Đông Chính có thể không có một lần có thể tham dự đến ca khúc thu âm cùng ca sĩ lựa chọn trung!

Đây là Lam vận hội!

Người cho rằng là viết vài bài để cho Lam vận tổ ủy hội hài lòng bài hát có thể có được quan phương mời ấy ư, vậy cũng quá ngây thơ rồi!

Lâm Đại Biểu lại bắt đồng.

Hắn lấy Tiệp Ngự tên sớm tự là Tần Châu chạm tay có thể bồng nhân vật quan trọng, toàn bộ ca sĩ cũng sẽ phục phục thiết thiết tuân thủ Tiệp Ngự an bài, mà Lam vận hội mời Tiệp Ngự cũng không chỉ là bởi vì hắn viết không tệ tuyên truyền Ca khúc chủ đề, này thực ra chỉ là lần này mời lý do, nguyên nhân thực sự là Lam vận hội cũng muốn mượn Tiệp Ngự để đề thăng Tần Châu lần này Lam vận hội nhiệt độ!

Tiệp Ngự có tư cách này!

Ngoài ra Tiệp Ngự cá nhân hình tượng cũng tốt vô cùng, Xuất đạo tới nay không có bất kỳ mặt trái tin tức, phàm là hắn có một chút điểm không tốt đâu môi Lam vận hội cũng sẽ không mời hắn, loại này Lam Tinh đỉnh cấp thịnh sự cũng sẽ không cho phép có bất kỳ không được tự nhiên đâu môi.

Bội Kinh là Tần Châu tối đại thành thị, luận phát triển toàn bộ Tần Châu cũng liền Lâm Uyên chỗ Tô Thành, cùng với có hạn mấy thành phố có thể cùng Bội Kinh như nhau, đây cũng là Tần Châu Lam vận hội lựa chọn ở Bội Kinh tổ chức nguyên nhân.

Xế chiều hôm đó.

Lâm Uyên liền trực tiếp lên đường đi Bội Kinh rồi.

Bên kia mời còn rất gấp, dù sao ca khúc đầu tháng sau liền muốn phát hành, được dành thời gian quyết định để vào đi thu âm.

Bảy giờ tối.

Lâm Uyên đến Bội Kinh.

Có Lam vận hội quan phương nhân viên làm việc tiếp đãi, hắn trực tiếp tiến vào quan phương chỉ định quán rượu, cùng hắn đồng hành liền trợ lý Cố Đông cùng với một người tài xế.

Chủ tịch HĐQT vì Lâm Uyên tự mình chọn người tài xế này, thực ra còn có một đi làm thêm thân phận của bảo tiêu, phòng ngừa Lâm Uyên ở bên ngoài gặp phải phiền toái, dù sao Lâm Uyên rất ít rời đi Tô Thành.

Nếu như một mình ở bên ngoài, rất dễ dàng gặp phải yêu cầu bảo tiêu ra tay thời điểm.

Công ty thậm chí còn có cho nhiều Lâm Uyên phối mấy cái bảo tiêu dự định, bất quá bị Lâm Uyên cự tuyệt, hắn có thể không muốn làm chuyện gì bên người đều đi theo một nhóm nhân.

Vào ở quán rượu không bao lâu.

Ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa.

Cô Đông mở ra xem, cả người cũng cẩn thận.

Ngoài cửa có ước chừng mười mấy người, từng cái mặc cũng phi thường nghiêm túc, nhìn một cái chính là quan phương nhân viên.

Một người trong đó nhân Cố Đông còn nhận biết.

Đây là Tần Châu lợi hại nhất điện ảnh đạo diễn Dịch Phạm, tục truyền Dịch Phạm là đang tiến hành Lam vận hội lễ khai mạc Tổng Đạo Diễn!

"Người tốt."

Dịch Phạm cười chào hỏi: "Tiện Ngự lão sư có ở đây không?"

"Ồ!"

Cố Đông gật đầu liên tục, vẻ mặt kính sợ dạn, sau đó tránh ra vị trí:

"Các vị lãnh đạo mời vào . Tiện Ngự lão sư!"

Nàng quay đầu kêu một câu.

Lâm Uyên chính nằm ở trên giường chơi đùa điện thoại di động, nghe vậy đứng dậy đi ra ——

Phòng hẳn là rất cao cấp buồng trong, nhiều cái căn phòng liền cùng một chỗ, không gian còn là phi thường rộng rãi.

"Tiện Ngự lão sư, người khỏe, ta là Lam vận hội Tổng Đạo Diễn Dịch Phạm."

Dịch Phạm thấy Lâm Uyên liếc mắt một cái liền nhận ra hẳn, mỉm cười đưa tay ra: "Thật hân hạnh gặp người."

"Dịch đạo ngài tốt."

Lâm Uyên bắt tay đôi phương, đồng thời lộ ra phù hợp xã hội mong đợi nụ cười: "Mọi người khỏe."

"Xin chào, ta là Tần Châu cục thể dục Kim Hoành ."

"Xin chào, ta là Tần Châu Văn Hóa Cục Cổ Quan Hạo ."

" ."

Những người khác cũng cùng Lâm Uyên chào hỏi.

Đám người này đều là đại nhân vật, trên người người phụ trách phòng chức vị cao không giận tự uy khí thế, bất quá thấy Lâm Uyên, dù sao cũng chẳng có ai bãi phôi.

Tất cả mọi người biểu hiện tượng đối nhiệt tình cùng khách khí.

Tiện Ngự cũng không phải tiêu nhân vật a.

Một đám người thay phiên cùng Lâm Uyên bắt tay.

Đủ loại hàn huyên sau đó.

Dịch Phạm cười nói: "Tiện Ngự lão sư bài hát này, chúng ta đều rất thích, bất quá hôm nay tới là nghĩ thương lượng với người một bài hát của hạ sửa đổi sự tình, chúng ta bài hát này tên bài hát trực tiếp đổi thành « Tần Châu hoan nghênh người » như thế nào đây?"

Nếu như là Hoàng Đông Chính bài hát, mọi người có thể tự quyết định.

Bất quá bài này là Tiện Ngự tác phẩm, Lam vận hội hay lại là muốn trước thời hạn chào hỏi, cấp đủ tôn trọng.

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên không phải tử đầu óc, loại này sửa đổi dĩ nhiên không thành vấn đề, dù sao ca khúc chính là muốn đủ hợp với tình thế.

"Tên bài hát sửa lại, ca từ khả năng cũng muốn làm cái vi điều."

Cái kia Văn Hóa Cục lãnh đạo cười nói: "Ca từ bên trong đoạn thứ nhất chủ bài hát kết vĩ là chúng ta hoan nghênh người, đoạn thứ hai chủ bài hát kết vĩ là Bội Kinh hoan nghênh người, thứ ba đoạn chủ bài hát kết vĩ chúng ta muốn thay đổi thành 【 Tần Châu hoan nghênh người 】 , như thế nào đây?"

"Được."

Văn Nghệ Hiệp Hội phái tới một lãnh đạo nói: "Người tốt nhất cũng gia nhập vào, có mấy câu tương đối có đại biểu tính ca từ, cảm giác người thích hợp nhất hát."

"Được."

Lâm Uyên rất dễ nói chuyện.

Địch Phạm nói: "Thực ra ca khúc cơ bản không có gì sửa đổi, chúng ta lần này tới chủ yếu vẫn là có một cái khác mục đích."

Lâm Uyên hỏi: "Cái gì?"

Lần này đến phiên cục thể dục người lãnh đạo kia lên tiếng: "Hay lại là viết ca khúc, chúng ta muốn mời người lại đơn độc viết một ca khúc cho chúng ta Tần Châu vận động viên đánh ra danh khí ."

Đánh ra danh khí?

Lâm Uyên cười.

Lam vận hội là một cái danh vọng bảo tàng.

Bất luận tuyên truyền Ca khúc chủ đề sau đó, Lâm Uyên còn nghĩ thế nào tiếp tục chộp Lam vận hội danh vọng, cơ hội ngược lại là đưa tới cửa.

Cái này cũng không để cho hắn cảm thấy làm khó:

"Ta buổi tối viết."

Mọi người ngẩn người, người buổi tối viết?

Lời này nghe giống như hắn một đêm là có thể viết xong tựa như, lại không phải học sinh tiểu học làm bài tập.

Đại khái không phải cái ý này đi.

Mọi người không suy nghĩ nhiều, lại cùng Lâm Uyên trò chuyện đi một tí « Tần Châu hoan nghênh người » bài hát này ca sĩ vấn đề.

"Không chỉ có Tần Châu, còn lại Châu ca sĩ cũng thích hợp mời một ít ."

Mà khi Lâm Uyên biểu thị hi vọng đem Ngự Vương Triều ca sĩ kéo vào được biểu diễn thời điểm, tất cả mọi người không có ý kiến gì.

Lam vận hội tìm Lâm Uyên hỗ trợ, cũng hầu như được bán Lâm Uyên điểm chỗ tốt.

Lãnh đạo cũng không phải tử đầu óc chứ sao.

Lâm Uyên dễ nói chuyện, bọn họ cũng dễ nói, huống chi Ngự Vương Triều đám kia ca sĩ đều là một đường, tư cách dù sao cũng đủ rồi.

Trò chuyện đến gần một giờ.

Mọi người cũng coi là trò chuyện với nhau thật vui.

Lúc sắp đi, còn có mấy cái lãnh đạo cười híp mắt với Lâm Uyên muốn ký tên, lý do ngược lại là tương đối nhất trí:

"Ta khuê nữ đặc biệt thích người ."

"Con của ta là người fan ca nhạc ."

"Cháu trai ta rất thích người cái kia « Spider Man » !"

"Vợ của ta thích người ."

"Ta thích người ."

Lâm Uyên sáng khoái cho mọi người ký tên.

Mà trước mặt mọi người nhân sau khi rời đi, Cố Đông đã lâm vào thấy một đám đại lão rung động cùng trong vui sướng, nếu như nàng không phải Lâm Uyên trợ lý khả năng đời này cũng không thấy được những đại nhân vật này.

Phòng ngủ chính bên trong.

Lâm Uyên chính là cân nhắc cái gì bài hát thích hợp cho Tần Châu vận động viên bơm hơi.

Loại này ca khúc chủ đề nhất định phải chuyên tâm, tốt nhất Rock một chút. Bơm hơi ca khúc cũng không thể mềm nhũn, vô luận trận đấu thắng thua đều phải đem khí thế trước lấy ra.

Ừ ?

Mang tính lựa chọn rất nhiều a, Lâm Uyên đều nhanh ở khúc trong kho thêu hoa mắt.

Đúng rồi.

Bài này như thế nào đây?

Ngược lại bài hát này lại không đánh bằng, ở trình độ không tệ trong tác phẩm chọn một thủ là tốt, cuối cùng ánh mắt của Lâm Uyên phong tỏa hệ thống khúc trong kho trong đó một bài ——

Tin tưởng chính mình!

Người Ở Rẽ (Chuế Tế) Thức tỉnh thế lực, say nằm gối mỹ nhân, vạn năm hưng thịnh, thành bại xoay vần!

Người Ở Rẽ (Chuế Tế)

Chương 737: Ai nói quan phương sẽ không đôn thối lên

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên bắt đầu cùng Lam vận hội nhân viên làm việc tiếp xúc, liền « Tần Châu hoan nghênh người » bài hát này tiến hành ca sĩ lựa chọn cùng biểu diễn thu âm công việc.

Mà ở bên ngoài.

Theo Lam vận hội tổ chức sắp tới, liên quan tới Lam vận hội tin tức càng ngày càng nhiều!

Mọi người gần như mở ti vi là có thể nghe được đủ loại Lam vận tin tức! Vô luận bộ lạc hay lại là Blog nhiệt lực soát bảng đều bị các đại thể dục minh tinh huấn luyện tình huống bá bình!

Ngay cả nào đó một cái một đường nữ minh tinh chưa lập gia đình sống chết đề tài đều bị ấn vào mười tên ra ngoài, có thể thấy Lam vận hội ảnh hưởng kết quả khủng bố cỡ nào!

Liên từ mấy ngày nay bắt đầu!

Toàn thế giới nhân bỗng nhiên đều được thể dục mê!

Các đại diễn đàn, thảo luận đều là các Châu vận động viên thực lực bài danh, đủ loại thần thương khẩu chiến, nhân đều thể dục chuyên gia!

Các Châu đều chém gió hư nhà mình nào đó một cái vận động mạnh nhất!

Địa vực tranh cũng là Lam vận hội xem trọng điểm một trong!

Làng giải trí minh tinh muốn lên nhiệt lực soát?

Có thể a.

Điều kiện tiên quyết là đám này minh tinh phải học sẽ cùng giới thể dục danh nhân lẫn nhau động, đem nhiệt độ cho cộ tới tay!

Thủ đoạn thật thông thường.

Cái này giả bộ bóng rổ fan .

Cái kia cos Football Baby .

Có phải hay không là chân ái không biết, ngược lại câu là thực sự mẹ nó đại.

Câu không đủ lớn trách chính?

Người liền nói mình thích bóng bàn chứ sao.

Thậm chí có minh tinh vì bác ra vị, công khai Hướng mỡ mỡ thể dục Kiện Nhi biểu lộ ——

Đây chính là Lam vận hội!

Toàn dân chú ý Lam vận hội!

Làng giải trí cũng phải cúi đầu cộ nhiệt độ!

Mà đang ở liên quan tới Lam vận hội các đại đề tài xoát bình thời điểm,

Lam vận tổ ủy hội đột nhiên tuyên bố một cái tin:

【 thứ 41 giới Thế Vận Hội Olympic tuyên truyền Ca khúc chủ đề đã chắc chắn, vào khoảng tháng bảy nhất hào chính thức phát hành! 】

Nhất thời!

Toàn bộ lưới thảo luận!

"Năm nay tuyên truyền khúc định?"

"Người viết ca khúc cũng còn là Hoàng Đông Chính chứ?"

"Đây còn phải nói, Hoàng Đông Chính cũng liên tục tam giới cho Lam vận hội viết tuyên truyền khúc rồi!"

"Huynh đệ đáng yêu, bắt đầu!"

"Lại đến Hoàng Đông Chính treo lên đánh các lộ khúc phụ thời điểm!"

"Hoàng Đông Chính nhưng là Lam vận hội thiên tuyên chi tử, bình thường viết ca khúc cũng liền kim bài tiêu chuẩn đi, gặp phải khúc phụ lần đó không phải là bị giậy không còn sót lại một chút cặn, nhưng đến một cái lúc này hẳn luôn có thể cực điểm thăng hoa đạt được Lam vận buff, treo lên đánh đủ loại không phục!"

"Có thể, tháng bảy Hoàng Đông Chính là vô địch, mùa giải bảng hạng nhất đã trước thời hạn tuyên bố tới tay!"

"Hoàng Đông Chính rất giỏi đem khúc phụ môn kéo đến chính mình am hiểu nhất lĩnh vực, sau đó dùng chính mình tối kinh nghiệm phong phú treo lên đánh khúc phụ môn!"

" "

Hung phấn trong thảo luận, bỗng nhiên có người cảm thấy, thật giống như là lạ ở chỗ nào.

Được rồi.

Những người này là thật phản ứng chậm lụt.

Phản ứng nhanh bạn trên mạng, trước tiên liền phát hiện có cái gì không đúng!

Có người trực tiếp một cái nước ga mặn phun ở trên màn ảnh!

"Ngọa tào!"

"Ngư phụ chính đang trùng kích 1 năm liên tục quán quân a!"

"Hắn đã lục quán quân rồi, vốn là tháng bảy không có gì khúc phụ, hẳn rất tốt đánh, kết quả Lam vận hội đột nhiên giết ra một bài tuyên truyền Ca khúc chủ đề?"

"Xong đời!"

"Này mẹ nó đánh như thế nào!"

"Dựa theo quan phương năm trước quảng bá tuyên truyền khúc tư thế, Lam vận hội tuyên truyền khúc tháng sau nhất định đoạt cúp a!"

"Ngư phụ lại bị quan phương gank rồi!"

"Nêu như ta nhớ không lầm lời nói, năm ngoái Chư Thần cuộc chiến, Ngư phụ cùng Dương phụ mở ra quyết đấu đỉnh cao, quan phương liền gank quá Ngư phụ một lớp."

"Quan phương là Ngư phụ khắc tinh đi!"

"Ta có thể tiếp nhận Ngư phụ rớt ở Chư Thần cuộc chiến, dù sao khi đó Ngưu Quỷ Xà Thần cũng sẽ chạy đến, nhưng hẳn phải ngã ở tháng bảy cũng quá oan đi!"

"Chung kết Ngư phụ lại là Hoàng Đông Chính?"

"Giờ ạ!"

"Này ba Hoàng Đông Chính có thể thổi một năm, hẳn đi qua tam giới Lam vận hội chẳng những làm chết khô vô số khúc phụ, bây giờ liền Ngư phụ 1 năm liên tục quán quân đều bị hẳn chung kết!"

" "

Chẳng lẽ hi vọng nào Tiện Ngư tháng bảy bài hát mới đem Lam vận hội tuyên truyền khúc làm tiếp?

Chớ có nói đùa!

Loại chuyện này, Lam Tinh công nhận mạnh nhất mấy vị kia khúc phụ cũng không làm được!

Đây là vật lý bên trên không thể nào!

Kỹ thuật khá hơn nữa một thương quật ngã những lời này nghe qua sao?

Quan phương bật hack a!

Lam vận hội vô địch thanh thế,

Không ai ngăn nổi!

Chớ nói chi là lần này Lam vận tuyên truyền khúc, hay là ở tháng bảy nhất hào phát hành!

Vừa lúc là tân mùa giải bảng mở ra ngày đầu tiên!

Nêu như nguyệt trung hoặc là cuối tháng phát hành, Tiện Ngư còn có thể đổ máu một lớp!

Trong lúc nhất thời!

Vô số bạn trên mạng tiếc cho!

Ngay cả trong nghề âm nhạc nhân cũng đầy mặt mọng!

Tiện Ngư Thất Liên Quan, cứ như vậy bị chung kết?

Không phải là bị vị kia khúc phụ giết chết.

Xác thực nói, cũng không phải là bị Hoàng Đông Chính chung kết.

Bởi vì tiếp theo bất kể là Hoàng Đông Chính hay lại là Mã Đông chính, chỉ cần là đạt được quan phương gặt đầu đồng ý đẩy ra tuyên truyền khúc, như vậy nhất định nhưng sẽ nghiền ép hết thảy!

Nói thật!

Loại kết cục này, ngay cả trong nghề cũng không muốn nhìn thấy.

Cảm giác hình như là năm ngoái Chu Thần cuộc chiến một màn tái diễn, hơn nữa lấy một loại càn đê cho người bất đắc dĩ hình thức!

Chẳng lẽ trách cứ quan phương?

Loại chuyện này thế nào cũng không trách đến quan phương trên đầu.

Cũng không thể Tiệp Ngự đánh vào 1 năm liên tục quán quân, kia toàn thế giới cũng phải làm cho đường chứ ?

Dùng một câu nói hình dung chính là:

Mọi thứ đều là mệnh, một chút không do người.

Bên kia.

Bội Kinh mô quan phương chỉ định phòng thu âm.

Ca sĩ môn lục tục đến.

Bị điểm đến danh Ngự Vương Triều chúng ca sĩ cũng tới.

Cùng còn lại ca sĩ về mặt tươi cười bất đồng.

Tôn Diệu Hòa đợi Ngự Vương Triều ca sĩ đến phòng thu âm thời điểm, biểu tình viết đầy buồn rầu.

Bọn họ không phải là không muốn tham dự tuyên truyền khúc thu âm.

Cơ hội tốt như vậy, cái nào ca sĩ sẽ cự tuyệt đây?

Vì tham dự thu âm, lại đại bài ca sĩ cũng sẽ tạm thời thả tay xuống bên trên thông báo, tham dự tuyên truyền khúc thu âm.

Đây là lý lịch, cũng là vinh dự!

Nhất là đối với Tần Châu ca sĩ mà nói!

Tôn Diệu Hòa đám người buồn rầu là, bọn họ muốn thu âm bài hát này, có thể sẽ chung kết Tiệp Ngự Thất Liên Quan .

Bởi vì chuyện này, ngoại giới cũng vỡ tổ rồi.

Tôn Diệu Hòa đám người dĩ nhiên cũng nhận được tin tức, này chính là mọi người tâm tình không tốt nguyên nhân, Ngự Vương Triều so với ai khác cũng hi vọng Tiệp Ngự bất được 1 năm liên tục quán quân a.

Nhưng mà.

Làm Tôn Diệu Hòa đám người chép xong ca khúc, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, chợt bị mấy cái quan phương nhân viên làm việc dẫn tới một cái bí mật căn phòng.

Bên trong căn phòng.

Lâm Uyên mở miệng nói: "Mọi người khỏe."

Mọi người ngây người.

Tiệp Ngự lão sư sao lại ở đây?

Lâm Uyên lộ ra bất đắc dĩ nụ cười.

Thực ra Lâm Uyên lúc mới bắt đầu sau khi, cũng cùng ngoại giới như thế mòng bức.

Lam vận hội tại sao không trực tiếp quan tuyên mình chính là đang tiến hành Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề tác giả?

Nhìn giống như là .

Cô ý nói gạt mọi người như thế?

Cho đến Dịch Phạm với Lâm Uyên giải thích, Lâm Uyên mới biết:

Quan phương liền là cố ý!

Tất cả mọi người đều biết Tiệp Ngự đang trùng kích 1 năm liên tục quán quân!

Đã như vậy .

Vậy tại sao không thuận thế chơi một tiêu trúng màu đây?

Cho lần này Lam vận hội, lại hung hăng thêm một cây đuốc!

Nói không chừng.

Sau này cũng có thể truyền làm một cộc câu chuyện mọi người ca tụng!

Quan phương vì chuyện này nhi là tổn tâm tư, muốn để cho đang tiến hành

Lam vận hội từ giây phút này tách ra xuất sắc.

Có thể tưởng tượng.

Làm tất cả mọi người đều cho là tháng bảy Tiệp Ngự tất bại thời điểm, đột nhiên phát hiện Lam vận hội tuyên truyền khúc lại .

Có sợ hay không?

Có ngoài ý muốn hay không?

Đám không kích thích?

Các vị không phải sợ!

Quan phương lần này là đồng đội tới cộc!

Mà Lâm Uyên phải làm việc tình chính là tạm thời không lộ diện, đối với chuyện này hoàn toàn bảo mật, quan phương cũng sẽ không tiết lộ tình huống cụ thể.

Mấy ngày là khỏe.

Bởi vì mấy ngày sau bài hát này liền ban bố.

Nghe Lâm Uyên nói xong .

Tôn Diệu Hỏa đám người dờ khóc dờ cười!

Là ai nói quan phương sẽ không đồn thổi lên?

Này ba đồn thổi lên thủ pháp, rõ ràng thuận thực rất mà!

Lâm Uyên không có đánh giá quan phương đồn thổi lên thủ pháp, chỉ nói là ra bản thân mục đích:

"Ta tìm các người tới, là nghĩ ngoài ra thu âm một ca khúc vì Tàn Châu vận động viên bom hơi, mọi người song ca đi."

Lam vận hội bị Lâm Uyên định nghĩa là danh vọng bảo tàng.

Chộp Lam vận hội lông dê, thì phải cùng dính mưa.

"Được!"

Xoay ngược lại kinh hi để cho Tôn Diệu Hỏa mấy người đầy máu sống lại, bọn họ bỗng nhiên lại cảm giác mình được rồi, không bao giờ nữa phục trước ủ rũ cúi đầu!

Ồn!

Tiệp Ngự tất thắng!

Chuẩn bị viết bài hát đi!

Liên trương.

Mấy ngày sau.

Tháng bảy, tới!

Mùa giải bảng tiếng súng, rớt cuộc khai hỏa!

Vô số người trước tiên mở ra mùa giải bảng!

Mà các đại âm tần Website đã sớm cầu sinh dục tràn đầy sắp xếp xong xuôi toàn bộ máy truyền tin lưu lượng lớn nhất nặng ký đề cử vị cho bài này nhất định lên đỉnh Lam vận tuyên truyền khúc, còn bổ sung thêm một cái quần tinh sáng chói ca khúc mv video ——

Tần Châu, hoan nghênh người!

---

ps: Canh [2] đến, tiếp tục viết, áo . Lam vận hội còn có chút đến tiếp sau này nội dung cốt truyện.

Người Ở Rê (Chuế Tể) Thức tỉnh thế lực, say nằm gối mỹ nhân, vạn năm hưng thịnh, thành bại xoay vần!

Người Ở Rê (Chuế Tể)

Chương 738: Tiện Ngự trộm gia rồi

Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề, đám bạn trên mạng dĩ nhiên hứng thú tràn đầy, vì thế không ít người còn cố ý gác đêm nghe đài, chỉ là trong quá trình bao nhiêu kèm theo mấy câu "Tiện Ngự Thất Liên Quan không có" loại tiếc cho cùng cảm khái.

Tháng bảy không giờ đêm.

Người sở hữu ánh mắt đều nhìn về Lam vận hội tuyên truyền khúc tên bài hát, "Tần Châu hoan nghênh người" năm chữ tiến vào các Châu đám bạn trên mạng tầm mắt, kèm theo vô số điểm đánh phát ra động tác, máy truyền tin bên trong lại còn bắn ra mv.

Thân thiết tên bài hát .

Thân thiết quần tinh .

Thân thiết Hoàng Đông .

Ôi chao?

Hoàng Đông Chính đây?

Trước mấy giới cũng thả này!

Lớn như vậy một Hoàng Đông Chính đi đâu rồi?

Khúc nhạc dạo âm nhạc vẫn còn ở người sở hữu bên tai bỗng bênh.

Chính thức biểu diễn chưa bắt đầu, toàn bộ đang ở nghe ca nhạc nhân sẽ cùng lúc trừng lớn con mắt, góc ngó ngác nhìn ca từ bảng bên trên đây đưa phía sau màn tin tức ——

Tên bài hát: Tần Châu hoan nghênh người

Viết lời: Tiện Ngự

Soạn nhạc: Tiện Ngự

Soạn nhạc: Tiện Ngự

Tiện Ngự Tiện Ngự Tiện Ngự!

Cả mắt đều là "Tiện Ngự" hai chữ! !

Vô số những người nghe trực tiếp kẻ ngốc rồi, liên tiếp mộng bức phảng phát có thể ở các Châu gian chuyển lên một cái kinh điển ngũ hoàn!

"Cáp?"

"Ta không nhìn lầm chứ?"

"Lần này Lam vận tuyên truyền khúc lại là Tiện Ngự viết? ! ! !"

"Ta đi!"

"Còn mang như vậy xoay ngược lại?"

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha, vạn vạn không nghĩ tới, Ngư phụ lại chờ ở đây chúng ta đây!"

" Chửi thề một tiếng !"

"Mấy ngày gần đây hẳn một mực vô dụng tuyên truyền bài hát mới, Tinh Mang cũng không có động tĩnh, ta còn tưởng rằng hẳn trực tiếp buông tha đánh vào 1 năm liên tục quán quân rồi!"

"Ta cũng vậy!"

"Kết quả không nghĩ tới hẳn lại lạng lẽ trộm nhà!"

"Tiện Ngư này mẹ nó là trực tiếp đem quan phương thủy tinh ôm đi đi!"

"Nếu không đánh lại Lam vận hội tuyên truyền khúc, kia liền dứt khoát gia nhập bọn họ, chính mình trở thành Lam vận hội tuyên truyền khúc chế?"

"Tao thao tác!"

"Quan phương này ba xấu tính, cố ý không nói ca khúc người sáng tạo là ai, kết quả lại là Tiện Ngư, thua thiệt ta trước còn nói Ngư phụ này ba thua quá oan uổng!"

" . "

Hai cấp xoay ngược lại!

Đều nói lưu Thủy Lam vận hội, làm bằng sắt "Hoàng Đông Chính" .

Tất cả mọi người không nghĩ tới, mười hai năm cửa hiệu lâu đời bảng hiệu lại đột nhiên mất tung ảnh.

Ngược lại thì bị mọi người đánh giá vì "Đang tiến hành Lam vận hội lớn nhất người bị hại" Tiện Ngư thành quan phương tâm vui mừng!

Minh Minh Hoàng đông chính nhiều năm như vậy Lam vận hội, tiêu diệt nhiều như vậy khúc phụ!

Có thể nói khúc phụ Chung Kết Giả!

Cuối cùng hẳn lại đang nơi này Tiện Ngư tài?

Đang lúc này.

Lam vận hội bộ lạc quan phương tài khoản, cùng với Blog quan phương tài khoản, còn có nhiều quan phương tài khoản đồng thời phát hành động tĩnh:

【 vì Lam vận cố gắng lên, vì Tiện Ngư cố gắng lên, vì Tần Châu cố gắng lên! 】

Hoa lạp lạp!

Người sở hữu cười điên rồi!

"Quan phương gây sự còn đi!"

"Rõ ràng trước là có thể nói cho mọi người, hết lần này tới lần khác cuối cùng mới công bố huyền niệm, này ba ta nguyện xung quan phương vì đồn thổi lên đại sư!"

"Da thật!"

Đây nếu là không nhìn ra quan phương cố ý đồn thổi lên, mọi người cũng không thấy gì nhiều như vậy bát quái rồi, bát quái loại này đồn thổi lên hình

thức thật đúng là không người không ưa, ngược lại để cho quan phương nghiêm túc dưới gương mặt nhiều hơn một tia cảm giác thân thiết.

"Được rồi, lần này quan phương đứng ở Ngự phủ bên này."

"Lam vận vì Tiệp Ngự đánh vào 1 năm liên tục quán quân cố gắng lên còn đi?"

"Hoàng Đông Chính không phải được xưng khúc phụ Chung Kết Giả sao?"

"Tiệp Ngự: Ngược ngùng, người giết chết là thực sự khúc phụ, mặc dù ta là khúc phụ, nhưng ta cũng không phải khúc phụ, người buff đối với ta không có hiệu quả."

"Ha ha ha, thân mẹ nó buff không có hiệu quả!"

"Tiệp Ngự: Tân thua thiệt ta còn không trở thành chân chính khúc phụ!"

" "

Trong nghề cũng bị quan phương này ba thao tác tú đến!

Tú tê cả da đầu!

Còn mang chơi như vậy nhi?

Các người Tần Châu khóa này Lam vận hội, như vậy da sao?

Chẳng lẽ bởi vì Tiệp Ngự cũng là Tần Châu nhân?

Hắn lại lấy phương thức như vậy, lấy được rồi tất cả mọi người đều cho là hắn đã lỡ mất dịp may Thất Liên Quan!

Vô số trong thảo luận.

Ca khúc đang ở vô số người bên tai phát ra!

Quần tinh thay phiên hiện hát!

Giang Quỷ: "Nhà ta trồng vạn niên thanh, mở ra mỗi đoạn truyền kỳ."

Hạ Phôn: "Vì truyền thống thổ những gieo giống, cho người lưu lại nhớ lại."

Triệu Doanh Các: "Xa lạ quen thuộc đều là khách nhân mời không cần giữ lễ tiết."

Ngụy Hảo Vận: "Lần thứ mấy tới không liên quan, có quá nhiều đề tài."

Trần Chí Vũ: "Bội Kinh hoan nghênh người, cho người khai thiên tích địa!"

Tôn Diệu Hỏa: "Lưu động trung mị lực tràn đầy tinh thần phấn chấn!"

Tiệp Ngự: "Tần Châu hoan nghênh người."

Không chỉ có Ngự Vương Triều!

Còn có vô số một đường, thậm chí còn Ca Vương Ca Hậu, thậm chí còn

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình minh tinh!

Trẻ tuổi, lớn tuổi!

Tần Châu, thậm chí còn có còn lại Châu!

Nhiều như vậy làng giải trí tô hội tụ một đường, chung nhau biểu diễn «

Tần Châu hoan nghênh người », vì Lam vận trợ uy!

Ca khúc mv trung.

Đến mỗi một cái ca sĩ bộ phận, sẽ có nên ca sĩ ống kính, bọn họ động tác thiết kế, thậm chí còn bối cảnh vị trí đều tự bất đồng!

Toàn bộ đều là Tần Châu danh lam thắng cảnh phong cảnh!

Trong đó.

Tiền Ngự một mình đứng ở Bội Kinh trên trường thành, người mặc kinh điển cổ đại trang phục, y khuyết lung lay trung, đối toàn bộ người xem làm Lam Tinh tôi truyền thông chấp tay lễ!

"Ngự phụ thật là đẹp trai!"

"Oa, này cổ trang ta yêu!"

"Vương Giả phong độ!"

"Mẹ kiếp, Trường Thành, Bội Kinh lớn nhất đại biểu tính kiến trúc, Ngự phụ tuyệt đối c vị!"

"Tần Châu hoan nghênh câu này của người ca từ chỉ có Ngự phụ đơn ca!"

"Bài hát này cũng tốt tốt!"

"Nghe rất thoải mái!"

"Vôn là cảm thấy Ngự phụ này thủ ca khúc không nhiều nổ, phối hợp video trong nháy mắt soái lật!"

" "

Lấy lại tinh thần người xem thấy một màn như vậy cũng kích động, mọi người chú ý lực cũng rất cuộc trở lại ca khúc bản thân.

Êm tai!

Bắt tai!

Hai phút đi xuống, mọi người nhìn ca từ cũng có thể đi theo hát, Lam vận hội bầu không khí ở ca khúc làm nổi trung hoàn toàn tràn ngập.

Phí Dương ngơ ngác nghe bài hát.

Hắn làm Tần Châu Ca Vương, dĩ nhiên cũng tham gia « Tần Châu hoan nghênh người » song ca.

Hắn phụ trách ca từ là "Chúng ta hoan nghênh người" kia đoạn.

Nhưng hắn thật không biết bài hát này là Tiền Ngự viết!

Hắn còn buồn bực đây.

Tần Châu hoan nghênh người câu kia ai hát?

Dựa vào cái gì như vậy hạch tâm ca từ không để cho ta tới?

Hắn hiện tại biết.

Tâm tình bỗng nhiên phức tạp rất.

Nguyên lai liên Tiền Ngự cũng biết cái gì kêu "Không đánh lại liên gia nhập" a.

Mà ở Lâm Uyên trong nhà.

Người nhà cũng ở đây thức đêm nghe ca nhạc.

Mọi người trong nhà là biết chân tướng.

Bởi vì Lâm Uyên nhiều ngày như vậy không trở về nhà, nhất định là muốn cùng trong nhà chào hỏi, hắn đem tình huống mình nói cho người nhà,

ngược lại tử tử muội muội mù mù nhất định sẽ bảo mật.

Lúc này nghe bài hát.

Nam Cự hưng phấn nhảy dựng lên:

"Gâu gâu gâu!"

Nam Cự theo hát.

Lão mù vui vẻ: "Đứa nhỏ này lại đi Trường Thành chơi!"

Đại Dao Dao tức giận: "Không mang theo ta!"

Lâm Huyền ken két két đối có Lâm Uyên ống kính chụp hình, sau đó phát vòng tròn bằng hữu, phối văn tự là:

"Tỷ tỷ vĩnh viễn yêu người!"

Vòng tròn bằng hữu bình luận suu suu suu nhô ra, phần lớn đều là nữ đồng nghiệp nhấn lại:

"Lại có người theo ta cướp ngư!"

"Tiện Ngư rõ ràng là nhà ta đệ đệ!"

"Ta!"

"Lâm Huyền, đừng tưởng rằng người họ lâm, hơn nữa đáng đáp quả thật có chút giống như Tiện Ngư chính là Tiện Ngư tử tử!"

"Duy chỉ có Tiện Ngư, chỉ có thể là nhà ta đệ đệ!"

"Hắc hắc hắc, Tiện Ngư là các người đệ đệ a, hẳn là chồng của ta đâu rồi, đại cô tử môn được!"

" "

Lâm Huyền mắt trợn trắng.

Các người đám này tâm hồn đen tối!

Tiện Ngư thật là đệ đệ ta a!

Còn có cái kia kêu lão công, người đừng mơ tưởng vào chúng ta Lâm gia môn!

Được rồi.

Cùng Tiện Ngư là người nhà chuyện này, Lâm Huyền đám người chưa bao giờ ra bên ngoài nói, nói ra quá phách lối, dễ dàng đưa tới ngôn ngữ chuyện phiến toái, mặc dù Lâm Huyền có vô số lần phát vòng tròn bằng hữu khoe khoang xung động, cũng tận lực lấy loại này chỉ tốt ở bề ngoài hình thức.

Chiều nay.

Các Châu cũng vang dội « Tần Châu hoan nghênh người » tiếng hát, Tiện Ngư Thất Liên Quan dễ dàng tới tay!

Cái Này Nguyễn Rửa Quá Tuyệt Vời

Hài hước , văn phong mới lạ đáng để đọc thay đổi khẩu vị .

Chương 739: Chỉ có thể cảm thứ 2 rồi

Sau khi trời sáng!

Tin tức đầy trời!

« Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề chế vì Tiệp Ngự! »

« Tiệp Ngự đánh vỡ Hoàng Đông Chính khúc phụ nguyên rửa, được tuyên làm Lam vận tân sủng! »

« Lam vận quan phương vì Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân cổ võ trợ uy! »

« Tiệp Ngự đến cổ trang với Trường Thành hiền hát, tươi đẹp fan! »

« Lam vận tuyên truyền khúc lên đỉnh mùa giải bảng, Tiệp Ngự tháo xuống Thất Liên Quan! »

« . »

Bá bá bá một buổi sáng!

Trải qua truyền thông tin tức oanh tạc, tất cả mọi người đều biết Tiệp Ngự đánh bại Hoàng Đông Chính, trở thành đang tiến hành Lam vận hội tuyên truyền khúc tác giả chuyện!

Mùa giải trên bảng.

Bài hát này rạng sáng liền không hồi hộp chút nào lên đỉnh!

Cho dù là không nhìn tin tức nhân cũng có thể thông qua đường giây khác biết được.

Bởi vì các đài truyền hình lớn đều tại thả « Tần Châu hoan nghênh ngựi » !

Trên Internet những thứ kia video Website cũng ở đây thời gian quảng cáo các trông lọt vào bài hát này!

Quan phương vô không bắt nhập quảng bá!

Vô luận người có thích hay không bài hát này, cũng không tránh khỏi nó!

Không bao lâu, tất cả mọi người đều bị tẩy não, đi theo nhịp điệu là có thể hát!

"Người tốt!"

"Đô chơi này so với « may mắn tới » còn có thể tẩy não!"

"Tẩy não khẳng định còn phải « may mắn tới » , nhưng không ngăn được quan phương liều mạng đề cử a!"

"Một mở ti vi chính là chỗ này bài hát."

"Một đánh mở máy tính hay lại là bài hát này."

"Bất quá mv hay lại là xuất sắc, ta đếm một chút, ước chừng trên trăm vị minh tinh hiến hát!"

"Tai to mặt lớn tụ tập a!"

"Tiện Ngư thật đúng là cái gì loại hình bài hát cũng có thể viết!"

"Lam vận tuyên truyền khúc cũng có thể từ Hoàng Đông Chính trên tay giành lại tới!"

" "

Dân chúng tiếng vọng nóng nảy trào dâng!

Lam vận quan phương đối bài hát này tạo thành hiệu quả cũng rất hài lòng, xem ra cái này tiêu đôn thôi lên vẫn rất có hiệu quả!

Đề tài hỏa bạo a!

Mọi người thảo luận này thủ ca khúc đồng thời, cũng đang nghị luận Tiện Ngư bắt được Thất Liên Quan sự tình, đồng thời đối Lam vận hội cùng Tiện Ngư tiến hành liên động hành vi cảm thấy rất thú vị, liên đới Lam vận hội phía dưới bình luận số cũng thẳng tắp tăng cao.

"Đây là cùng thắng!"

Địch Phạm đám người và Lâm Uyên gặp mặt, mang trên mặt không che giấu được nụ cười: "Quay lại ngươi có thể rất tốt cho chúng ta khóa này Lam vận hội cổ võ trợ uy a!"

"Được."

Lâm Uyên trước sau như một phối hợp.

Lúc này.

Cục thể dục lãnh đạo Kim Hoành bỗng nhiên cười híp mắt nói: "Tiện Ngư lão sư hẳn không quên cho chúng ta Tân Châu vận động viên viết bài hát cố gắng lên bơm hơi chuyện đi, ngươi có thể được dành thời gian sáng tác rồi, khoảng cách Lam vận hội khai mạc chỉ còn một tháng!"

Hiển nhiên.

Lam vận tuyên truyền công thành công, để cho Kim Hoành càng mong đợi Tiện Ngư sẽ xuất ra cái gì ca khúc vì vận động viên cố gắng lên bơm hơi rồi.

"Đã ghi xong rồi."

Lâm Uyên mở miệng: "Cố Đông."

"Được rồi!"

Cố Đông minh bạch Lâm Uyên ý tứ, rất là vui vẻ từ máy in nơi đó lấy ra mấy phần trước thời hạn in bài hát tốt từ, phân phát cho các vị lãnh đạo. Mấy cái lãnh đạo nắm ca từ, rồi rít sững sốt.

Đã được rồi?

Lúc này mới mấy ngày?

Dù là mọi người phần lớn không hiểu âm nhạc, dầu gì cũng là ở âm nhạc chi hương thường nghe thấy Tân Châu nhân, dĩ nhiên biết Người viết ca khúc dùng mấy ngày viết ca khúc là một cái khái niệm gì!

Kinh người nhất là .

Lâm Uyên nói là bài hát đã ghi âm xong, mà không phải viết xong!

Giống như một sáo phòng, bây giờ mọi người trực tiếp là có thể túi xách vào ở, hiệu suất cũng quá cao!

Cúi đầu xuống.

Mọi người thấy rồi tên bài hát.

Không đợi mọi người mở miệng, trong căn phòng liền vang lên một trận tiếng hát.

Bất ngờ chính là Lâm Uyên dẫn Ngu Vương Triều ca sĩ môn tập thể tham dự thu âm ca khúc, « tin tưởng chính mình » !

Mấy phút sau.

Ca khúc thả xong rồi.

Ngồi ở trên ghế sa lon Kim Hoàn cao hứng vỗ xuống bập đùi:

"Được!"

Hắn liền thích loại này bài hát!

Phù hợp lão thể dục nhân khẩu vị!

Địch Phạm gật đầu: "Ca từ tích cực hướng lên, tràn đầy ánh mặt trời."

Bên cạnh mấy người cũng lần lượt mở miệng:

"Rất có công chính năng lượng!"

"Đây chính là Lam vận tinh thần!"

"Giống như ca từ viết: Lam vận chính là muốn phấn đấu mới có thể thắng lợi!"

"Người chăm chỉ.

"

Văn Hóa Cục lãnh đạo nghiêm túc tán dương.

Hắn cảm giác bài hát này ca từ bên trong, viết lên rồi năm ngoái bóng rổ đội tiếc nuôi.

Năm ngoái bóng rổ đội đoạt cúp thất bại, năm nay hắn để cho bọn họ trước khi tranh tài thật tốt nghe một chút bài hát này.

"Kia quay đầu ban bố."

Lâm Uyên cảm giác lại một bút danh vọng tại triều đến chính mình vẫy tay.

"Phát đi!"

Kim Hoàn vung tay lên: "Ta sẽ để cục thể dục hỗ trợ quảng bá đứng lên, chúng ta cục thể dục trận thế, khẳng định không « Tần Châu hoan nghênh người » lớn như vậy, nhưng là vẫn là có mấy phần năng lượng!"

"Được."

Chộp lông dê kế hoạch lại lần thành công!

Lâm Uyên nghe được rất muốn nghe được câu trả lời!

Bây giờ hắn đoán là chân chính nếm được quan phương quảng bá ngon ngọt, hơi có chút làm không biết mệt rồi.

Tần Châu Dương Thành.

Hoàng Đông Chính ở trong nhà yên lặng xem ti vi.

Trong ti vi.

Vô số minh tinh thay phiên hát:

"Nhà ta đại môn thường mở ra, cõi mở chứa thiên địa, năm tháng nở rộ thanh xuân nụ cười nghênh đón cái này ngày tháng, thiên đại địa phần lớn đều là bằng hữu mời không cần khách khí, họa ý thơ tình lộ vẻ cười ý, chỉ vì chờ đợi người."

Hắn cầm lên hộp điều khiển từ xa tắt đi TV.

Bên cạnh thê tử an ủi: "Người « Thánh Hỏa » cũng rất êm tai, đáng tiếc không chọn."

"Đúng vậy, không chọn."

Hoàng Đông Chính thở dài: "Luận nhịp điệu hai bài hát thực ra không có gì chênh lệch, bất quá hắn ca từ càng chiêm tiện nghi, ta vượt trội chủ đề là Lam vận hội, hắn vượt trội chủ đề nhưng là Tần Châu, loại chuyện này Nhân Giả thấy nhân trí giả kiến trí đi, ta là cảm thấy Lam vận hội làm toàn cầu thịnh sự, không nên quá mức câu nệ đầy đất khu vực phân chia."

Hoàng Đông Chính được xưng "Khúc phụ Chung Kết Giả".

Cái này danh xưng một mực để cho Hoàng Đông Chính âm thầm đắc ý.

Mặc dù hắn không có trở thành khúc phụ bản lĩnh, nhưng phải nói lên loại này quan phương công chính năng lượng ca khúc thu thập sáng tác, từ trước đến giờ là hắn sở trường trội hay.

Lần này Lam vận cơ hội hắn rất coi trọng!

Hắn phi thường khát vọng chung kết Tiện Ngự Thất Liên Quan!

Không phải là bởi vì hắn và Tiện Ngự có thù oán gì, hai người cũng không có qua lại gì, nhưng nếu như hắn làm được chuyện này, vậy hắn đem sẽ đạt được các Châu nhìn chăm chú, dù sao lập tức nhạc đàn, ai không muốn trở thành chung kết Tiện Ngự người kia?

Cái này cảm dỗ quá lớn!

Ai biết Tiện Ngự lại lặng lẽ trộm gia, trực tiếp cướp đi bài hát của tự mình trở thành Lam vận tuyên truyền khúc cơ hội!

Này làm sao không để cho Hoàng Đông Chính tiếc cho?

Hận nhất định là chưa nói tới.

Hoàng Đông Chính liền là có chút buồn bực, cộng thêm nội tâm ném một cái ném không phục.

Hắn thậm chí có cái có chút u ám ý tưởng:

Bài hát của Tiện Ngự bị chọn trúng, không phải là bởi vì hắn bài hát tốt hơn chính mình bao nhiêu!

Nguyên nhân chủ yếu nhất là, quan phương cũng muốn với Tiện Ngự cái này mấy năm gần đây quang mang vạn tượng tiêu khúc phụ hợp tác!

Quan phương cùng Tiệp Ngự tay này liên động hiệu quả nổ mạnh, chính là tốt nhất chứng minh.

Nói cách khác.

Chính mình không Tiệp Ngự phần kia nhân khí!

Nếu như mình nhân khí còn cao hơn Tiệp Ngự, cũng có thể kèm theo đề tài lời nói, quan phương lựa chọn nói không chừng chính là mình.

"Ân ân."

Thê tử theo Hoàng Đông Chính nói, làm người bên gối, nàng hiểu rất rõ trượng phu, biết Hoàng Đông Chính tâm lý không phục.

"Bài hát khẳng định không thể bạch viết."

Hoàng Đông Chính mở miệng: "Ta lập tức phát hành « Thánh Hỏa », đem tháng bảy mùa giải bảng hạng nhì bắt lại."

Hoàng Đông Chính mục tiêu chỉ có thể là thứ 2!

Nhưng cái này mùa giải bảng thứ hai, không chỉ có riêng là thứ 2!

Cùng thời điểm có thể trở thành biến hình số một!

Nhân vì tất cả mọi người đều biết, cái kia đầu tiên là làm sao tới!

Hoàng Đông Chính rất hi vọng nghe có người đánh giá, chính mình « Thánh Hỏa » thích hợp hơn làm Lam vận hội tuyên truyền Ca khúc chủ đề!

"Tốt đây."

Thê tử biết Hoàng Đông Chính cầm thứ nhì là nhẹ nhàng thoái mái sự tình, dù sao bài hát của Hoàng Đông Chính khoảng cách bị quan phương chọn trúng chỉ còn một bước ngắn!

Một điểm này Hoàng Đông Chính đã thông qua bằng hữu nghe ngóng, cũng với thê tử nhờ nước bọt quá.

Nếu như không phải dày đặc không trung giết ra Tiệp Ngự, bây giờ trên tivi thả hẫ là « Thánh Hỏa » bài hát này.

Lấy điện thoại di động ra.

Hoàng Đông Chính lấy điện thoại ra: "Phát hành « Thánh Hỏa » đi."

Quan phương không lựa chọn bài hát này, cho nên bài hát này bản quyền vẫn còn ở Hoàng Đông Chính trên tay, hẳn có thể tự do sử dụng.

"Được."

Bên đầu điện thoại kia thanh âm trả lời.

Hôm nay là tháng bảy nhất hào, mượn Lam vận thanh thế, cộng thêm Hoàng Đông Chính nhiều năm tích lũy thanh thế, « Thánh Hỏa » bài hát này nhất định có thể hỏa!

Sự thật cũng xác thực như thế.

Sau một tiếng, « Thánh Hỏa » phát hành!

Phối hợp các đại âm nhạc máy truyền tin tuyên truyền, các Châu bạn trên mạng cũng chú ý tới bài hát này!

---

ps: Cảm tạ 【 gần thủy lâu đài trước mặt nguyệt 】 minh chủ, ngu xuẩn vì
vì cũng là dơ Bạch lão bằng hữu á..., mỗi bản thư lên một lượt minh, phải
nhất định dâng lên một cái đầu gối mới có nghi thức cảm, ■? ■●, tiếp tục
viết!

Cái Này Nguyên Rửa Quá Tuyệt Vời

Hài hước , văn phong mới lạ đáng để đọc thay đổi khẩu vị .

Chương 740: Tin tưởng chính mình

Hoa lạp lạp!

Bài hát này vừa mới phát hành, liền trong nháy mắt hấp dẫn người sở hữu chú ý, mọi người hứng thú thoáng cái đi lên!

Đương nhiên.

Hấp dẫn mọi người không phải « Thánh Hỏa » cái này xa lạ tên bài hát, mà là bài hát này chế ——

Hoàng Đông Chính!

Mỗi Lam vận hội đều là Hoàng Đông Chính thanh thế thịnh nhất thời điểm, năm nay Tiện Ngư đột nhiên xuất hiện đưa đến phát sinh ngoài ý muốn, nhưng Hoàng Đông Chính vẫn là rất nhiều người liên tục nói tới tên, thậm chí leo lên các đại nhiệt lực soát bảng, bởi vì này nhưng là Hoàng Đông Chính nhiều năm qua ở Lam vận tuyên truyền khúc cạnh tranh trung lần đầu không trúng tuyển!

Mà lúc này.

Đám bạn trên mạng vừa nhìn thấy bài hát này liền rối rít đoán được, đây chính là Hoàng Đông Chính ở đang tiến hành Lam vận hội tuyên truyền khúc tác giả vị trí tranh đoạt trung lần đầu bại bởi Tiện Ngư kia bộ tác phẩm chứ ?

Nghe một chút nhìn!

Mọi người hứng thú bị câu dẫn, rối rít bắt đầu nghe ca nhạc, dù sao mọi người cũng tò mò Hoàng Đông Chính bài hát này như thế nào.

Mấy phút sau.

Đám bạn trên mạng lục tục nghe xong bài hát, các đại máy truyền tin bình luận khu nào nhiệt lên, tất cả mọi người đang nói chuyện bài hát này chất lượng:

"Cũng không tệ lắm ấy!"

"Hoàng Đông Chính có lẽ sẽ tới trễ, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt, bài hát này bầu Lam vận hội chủ đề quả thật không tệ xấu, nhưng không biết có phải hay không là vào trước là chủ, cá nhân ta hay lại là càng thích Ngư phụ « Tần Châu hoan nghênh ngươi » ."

"Hay lại là Ngư phụ tốt một chút."

"Như vậy một đôi so với cảm giác bình chọn vẫn đủ công chính, Hoàng Đông Chính hơn một chút, bắt quá các người khoan hãy nói, Lam vận hội

không nghe được hẳn tuyên truyền khúc ta còn thực sự có chút không có thói quen, bây giờ liền không thành vấn đề."

"Bài hát này hẳn cảm đệ nhị."

"Coi như là không có quan phương tuyên truyền, ta khẳng định cũng hay lại là càng thích Tiệp Ngự bài hát kia, dĩ nhiên ta đối Hoàng Đông Chính bài hát này cũng thật hài lòng, Tiệp Ngự ăn thịt Lão Hoàng ở phía sau uống canh đi."

"Ha ha ha, uống canh cười chết ta rồi!"

"Không nghĩ tới có một ngày Lão Hoàng cũng sẽ uống Lam vận hội canh, lúc trước Lam vận hội, hẳn cũng đều là ngoạn miếng thịt lớn!"

" . "

Mọi người thảo luận.

Mà trước máy vi tính Hoàng Đông Chính chính là không ngừng lật xem các thính giả tiếng vọng, kết quả hẳn chân mày càng nhíu càng sâu.

Đang mong đợi bình luận cũng chưa từng xuất hiện!

Hay lại là « Tân Châu hoan nghênh người » càng được công nhận!

Khó chịu a mã phi!

Thở dài.

Hắn tâm tính có chút nhỏ bẻ.

Thê tử biểu tình tựa hồ cũng không có quá nhiều ngoài ý muốn, chỉ tiếp tục nhẹ giọng chậm tức an ủi:

"Có thể cảm thứ 2 cũng không tệ, không có quan phương tuyên truyền cũng có thể cảm thứ 2 đủ để chứng minh người này thủ ca khúc chất lượng."

"Ây."

Hoàng Đông Chính lại thở dài.

Hắn vẫn không cam lòng a!

Có thể không cam lòng vừa có thể trách chính?

Cũng không thể nói đám bạn trên mạng bình luận cũng không đủ đúng trọng tâm đi.

Hắn còn không đến mức thở hắt hắt đến mắng những người nghe lỗ tai có vấn đề, chỉ có thể nói vị kia tiêu khúc phụ đúng là thật tới danh quy.

Liên thứ 2 đi.

Thứ 2 cũng không tệ.

Nếu như không phải Lam vận hội gia trì, hẳn muốn cảm thứ 2 cũng khó như lên trời, cũng chính là Lam vận hội cho hắn cách biệt bốn năm mới có thể hung hăng huy hoàng một cơ hội!

Không được quan phương ủng hộ, này nhiệt độ cũng ít nhiều là cho mình cọ đến.

Mà nhân gia Tiệp Ngự coi như không có Lam vận hội gia trì cũng liền cảm sáu tháng đệ nhất.

Vị kia mới thật sự là khúc phụ Chung Kết Giả!

Về phần cái này thứ 2 có hay không độ khó?

Đương nhiên là không có khó khăn.

Bởi vì « Thánh Hỏa » bài hát này phát hành mấy phút, mùa giải bảng lượng cũng đã không ngừng bão táp, sợ rằng còn một giờ nữa là có thể vọt tới đệ nhị!

Đây cũng là cho Hoàng Đông Chính cung cấp không ít an ủi.

Nhưng mà.

Ngay tại Hoàng Đông Chính cảm thấy an ủi lúc, trước mắt hần bỗng nhiên nháy ra một cái tin tức popup!

Tựa đề:

"Tiện Ngự phát hành bài hát mới « tin tưởng chính mình », vì Tần Châu toàn thể vận động viên Lam vận hội cố gắng lên bom hơi!"

Nhất thời!

Hoàng Đông Chính choáng váng!

Bên cạnh Hoàng Đông Chính thế tử cũng ngây người chừng mấy giây!

Bài hát mới?

Tiện Ngự còn có bài hát mới?

Lần này là vì Tần Châu vận động viên viết?

Bạch!

Hoàng Đông Chính ngón tay run run một cái, mở ra đã tại các đại máy truyền tin thượng tuyến « tin tưởng chính mình » .

Cùng lúc đó.

Đám bạn trên mạng cũng chú ý tới Tiện Ngự bài hát mới tin tức!

Mọi người bữa cảm thấy ngoài ý muốn!

Tiện Ngự rốt cuộc lại ra ca?

Vì Tần Châu vận động viên cố gắng lên bom hơi?

Còn giống như là Lam vận hội liên quan ca khúc a!

Nghe một chút nhìn!

Liên cùng Hoàng Đông Chính phản ứng như thế, tất cả mọi người đều theo bản năng điem vào bài hát này!

Nhất thời!

Âm nhạc kích dương!

Ca khúc tin tức nhìn một cái không sót gì.

Tên bài hát: Tin tưởng chính mình

Viết lời: Tiện Ngự

Soạn nhạc: Tiện Ngự

Biểu diễn: Ngự Vương Triều

Biểu diễn lại không có viết "Quân tinh" !

Đây tựa hồ là Ngự Vương Triều một đường tiếng hát môn lần đầu tiên chính thức Hợp Thể, lấy một cái tương tự với tổ hợp trạng thái, phát hành

thuộc về bọn họ chung nhau bài hát mới?

Ở mọi người ngoài ý muốn trung.

Tiếng hát rớt cuộc ở trong âm nhạc vang lên:

"Bao nhiêu lần đổ mồ hôi như mưa, đau đớn từng lớp đầy trí nhớ!"

"Chỉ vì từ đầu đến cuối tin tưởng, đi liều mạng bác mới có thể thắng lợi!"

"Luôn là ở khích lệ chính mình, muốn thành công liền phải nỗ lực!"

"Nhiệt huyết ở sân so tài sôi sùng sục, người không lờ ở Đông Phương dâng lên!"

Đơn giản có lực ca từ, Ngự Vương Triều ca sĩ một người một câu, mà khi ca khúc đến bộ phận cao trào, Tiệp Ngự bên ngoài ca sĩ môn song ca:

"Tin tưởng chính mình!"

Tiệp Ngự thanh âm xuất hiện: "Người đem thắng được thắng lợi, sáng tạo kỳ tích!"

"Tin tưởng chính mình!"

Những người khác tiếp tục đại hợp xướng.

Tiệp Ngự là tiếp tục đơn ca: "Mơ mộng ở trong tay người, đây là người thiên địa!"

Đoạn thứ hai.

Tiệp Ngự là phụ trách xuyên liên và bộ âm phân, những người khác tập thể song ca: "Người đem vượt qua cực hạn, vượt qua chính mình!"

"Tin tưởng chính mình!"

"Làm hết thầy các thứ này đi qua, các người đúng là số một!"

Kết thúc lúc.

Tiệp Ngự gia nhập mọi người tập thể song ca, vang vang có lực tuần hoàn thật nhiều lần bốn chữ:

Tin tưởng chính mình!

Đẹp để sắp xếp cùng phối hợp đem toàn bộ Ngự Vương Triều cũng véo thành một cỗ thờng.

Rõ ràng đơn giản nhịp điệu cùng ca từ, lại tràn đầy khích lệ lực lượng!

Để nằm ngang lúc, như vậy bài hát đánh bằng đều khó khăn.

Nhịp điệu đơn độc a.

Ca từ cũng quá đơn giản.

Cho dù có Ngự Vương Triều Hợp Thể thêm được cũng không đủ.

Nhưng nếu là đặt ở Lam vận hội gần sắp đến loại này trong không khí cũng không giống nhau!

Tất cả mọi người đều là dẫn vào cảm nhận nhịp trạng thái!

Vào giờ phút này mọi người muốn chính là loại cảm giác này a!

"Bài hát này cũng tốt êm tai!"

"Ngự Vương Triều lại Hợp Thể rồi!"

"Cảm giác thanh âm phối hợp tốt được!"

"Quá vui mừng, lần đầu tiên nghe được hoàn toàn thuộc về bài hát của Ngự Vương Triều!"

"Bài hát này không chỉ là đưa cho Tần Châu vận động viên, cùng thời điểm là đưa cho Tần Châu bóng rổ đội, thượng giới bóng rổ đội thất bại là toàn bộ Tần Nhân đau đớn."

"Ngự phụ khẳng định cũng nhìn bóng rổ!"

"Ta đi, các người mau nhìn trên mạng!"

"Thế dực hiệp hội bên kia an bài bài hát này phổ biến rộng rãi!"

" "

Ở vô số người trợn mắt hốc mồm trung.

Vận động bóng rổ minh tinh Triệu Minh phát « tin tưởng chính mình » !

Hoạt động bóng đá minh tinh Lưu Lực phát « tin tưởng chính mình » !

Vận động điền kinh minh tinh Trâu thay đổi liên tục phát « tin tưởng chính mình » !

Bơi lội vận động minh tinh Dương Dương phát « tin tưởng chính mình » !

Bóng bàn .

Toàn bộ Tần Châu Giới thể thao cũng động!

Vô số thể dực minh tinh cũng phát rồi bài hát này!

Như vậy quảng bá, có lẽ so ra kém Lam vận hội đối « Tần Châu hoan nghênh người » không khác biệt oanh tạc, nhưng hiệu quả cũng là cực kỳ biến thái!

Àm!

Cũng không lâu lắm!

Bài hát này trên xuống mùa giải bảng thứ 2!

Mà lúc này, thật vất vả leo lên đến hạng nhì « Thánh Hỏa » , thì bị thoảng cái chen đến rồi hạng ba!

Bạn trên mạng: " ."

Lần này Hoàng Đông Chính ngay cả nước đều không thừa rồi .

Cái này Nguyên Rửa Quá Tuyệt Vời

Hài hước , văn phong mới lạ đáng để đọc thay đổi khẩu vị .

Chương 741: Tới thủ không sai biệt lắm

Giống như một trận gió!

Mau lẹ thêm trí mạng!

Toàn bộ Tần Châu Giới thể thao quảng bá lực lượng, mang theo « tin tưởng chính mình » lên như điều gặp gió, trực tiếp vọt tới hạng nhì!

Bài hát này trực tiếp phát hỏa!

Vô số người mở ra nghe đài!

Nhất là Tần Châu một ít bóng rổ mê nghe được cái này bài hát, càng trong lòng là thiêu đốt lên một đám lửa ——

"Bài hát này đại khí!"

"Phi thường dễ nghe!"

"Phù hợp ta khẩu vị!"

"Đại Chiến Tướng tới, thì phải nghe loại này bài hát!"

"Đề khí!"

"Tần Châu bóng rổ đội hướng vị!"

"Vốn là không cảm thấy đốt, bị các người nói ra mới đốt dậy rồi!"

" "

Tần Châu nhân phản ứng là kịch liệt nhất, thượng giới Lam vận hội đau đớn đã trở thành đi qua, chúng ta đem lần nữa với sân so tài phần đấu, lần này Tần Châu tất thắng!

Tần Châu thắng không khởi không biết.

Ngược lại Hoàng Đông Chính là thua rồi!

Bây giờ hẳn suy nghĩ có chút mộng.

Chính mình lại đệ tam!

Đã từng quan phương quảng bá tài nguyên là hẳn không chỗ nào bất lợi đòn sát thủ.

Mỗi Lam vận hội hẳn đều có thể ăn miệng đầy dầu mỡ, để cho khúc phụ môn đều hâm mộ, nhưng năm nay quan phương quảng bá, lại thành hẳn bùa đòi mạng!

"Ta thứ 2 ."

Trơ mắt nhìn « Thánh Hỏa » bị Tiện Ngư lại một thủ bài hát mới nghiền ép, ánh mắt của Hoàng Đông Chính phảng phát đông đặc!

Tiện Ngư đại lão!

Ta không ăn được thịt, hát khẩu thang được chưa, người tốt xấu lưu cho ta một cái a!

Thứ ba cú a!

Ta không muốn thứ ba!

Ta chỉ muốn thứ 2!

Mùa giải bảng top 3 có hạng nhất á quân quý quân phân chia, bình thường mà nói mọi người chỉ có thể nhớ hạng nhất, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ có nhân nhớ á quân, nếu như á quân đủ đặc thù .

Duy chỉ có quý quân!

Quý quân không người nhớ!

Trước khi muốn nói, Hoàng Đông Chính đôi cái này "Thứ 2" còn tiếp nhận có chút cố mà làm.

Vậy bây giờ, hẳn lại là thật muốn còn dư lại cái đệ nhị!

Siêu cấp khát vọng cái loại này!

Nhưng mà hẳn đã vĩnh viễn mất đi thứ hai.

Lam vận hội sân nhà, Tận Châu Giới thể thao tập thể hành động quảng bá lực lượng không phải hẳn có thể kháng cự.

Mà lúc này.

Trở lại Thân Vãng hữu đã nhìn choáng váng!

Bọn họ chỉ cảm thấy « tin tưởng chính mình » bài hát này vội vàng không kịp chuẩn bị xuất hiện, sau đó liền vội vàng không kịp chuẩn bị trở thành mùa giải bảng hạng nhì!

Sau một khắc.

Đám bạn trên mạng trực tiếp cười ra tiếng:

"Trước ai nói Hoàng Đông Chính chỉ có thể đi theo Ngự phụ phía sau cái mộng uống canh?"

"Lần này Hoàng Đông Chính canh không có đi!"

"Lần này quan phương cũng quá đỉnh đi!"

"Người tốt, một đám đại bài thể dục minh tinh tập thể đề cử « tin tưởng chính mình » , thời gian hàm tiếp như vậy chặt, ca xướng cái gì các người thật nghe sao? Cái điểm này không huấn luyện mà, ở trên mạng Xung Lãng?"

"Mồ thể dục minh tinh: Chẳng qua chỉ là chủ nhân nhiệm vụ thôi."

"Ngự phụ: Thứ 2 này cái vị trí đối với ta có ý nghĩa đặc biệt, dưới bình thường tình huống phải không quá nhớ lưu cho người khác."

"Phốc, này cũng có thể mở ra Phí Ca Vương ta là không nghĩ tới."

"Xương xương, còn có xương!"

"Đúng vậy, không liên quan Hoàng Đông Chính lão sư, canh quả thật không có, nhưng còn có xương a, Tiện Ngự cũng không thể liên xương cũng ăn hết đi!"

"Dầu gì cũng là mùa giải bảng hạng ba, gặm gặm xương cũng có thể miễn cưỡng cho đỡ thèm."

"Này mẹ nó cũng chỉ còn dư lại xương a!"

"Nhìn một cái người sẽ không biết ăn, xương tủy tích chứa xương tủy mới là tối hương bộ phận tinh hoa!"

" "

Đám bạn trên mạng lại bắt đầu an ủi lên Hoàng Đông Chính rồi, trước mặt nói có canh, vào lúc này lại nói cái gì có xương.

Chỉ là đủ loại ngạnh cũng nhô ra.

Trước tất cả mọi người cho là Lam vận hội thảm nhất người là Tiệp Ngự, bây giờ nhìn lại vừa vặn ngược lại, đúng phải Tiệp Ngự loại này yêu nghiệt Hoàng Đông Chính mới là thảm nhất!

Lâm Uyên cũng không nghĩ là « tin tưởng chính mình » có thể bắt được thứ hai.

Mặc dù Lâm Uyên cũng biết, để nằm ngang lúc bài hát này muốn vào Top 5 đều khó khăn, ai có thể kêu bây giờ là bốn năm một lần Lam vận hội đây?

Quan phương quảng bá, phối hợp Ngự Vương Triều Hợp Thể, hài hước tràn đầy!

Như đã nói qua.

Thực ra bài hát này thật tốt, bằng không cũng sẽ không ở thiên triều các Đại Học Giáo vận động hội thường xuyên hát vang.

Phải nói có gì không hợp vừa vặn?

Lâm Uyên cá nhân là cảm thấy nguyên bản chủ xương thanh âm, khí thế không đủ, hơn nữa âm sắc không đủ sáng, cao triều kém một chút ý tứ.

Vì thế.

Lâm Uyên đem ca khúc soạn lại rồi xuống.

Trải qua soạn lại, ca khúc bộ phận cao trào trực tiếp đẩy đến phôi, rất dễ dàng là có thể kéo theo những người nghe tâm tình.

Ca âm vào giờ phút như thế này tuyệt đối là sát khí!

Về phần mùa giải bảng, Lâm Uyên ngược lại không có thể nào chú ý.

Bây giờ hẳn đây đầu cũng là thế nào tiếp tục chộp Lam vận hội lông dê!

Hắn đã chú ý tới:

Đã biết hai thủ ca khúc cung cấp danh vọng quá cao!

Rõ ràng này hai bài hát cũng chưa nói tới nô, nhưng dựa vào Lam vận hội nhiệt độ, kia hệ thống âm nhạc danh vọng phòng, thật là so với một ít rất nô ca khúc còn phải khoa trương!

Tôn Diệu Hỏa mấy người cũng rất hưng phấn!

Vì thu âm « tin tưởng chính mình », bọn họ cũng ở lại Bội Kinh, cùng Lâm Uyên ở cùng nhau vào quán rượu này còn không có rời đi.

Nguyên nhân rất đơn giản!

Có thể cùng Lâm Uyên đồng thời cọ Lam vận hội nhiệt độ, đối toàn bộ Ngự Vương Triều tương lai phát triển, đều là cực kỳ trọng yếu!

Cho nên bọn họ làm việc còn không có kết thúc!

Lúc này.

Cố Đông điện thoại, bỗng nhiên vang lên.

Nàng kết nối sau đó, không biết đối diện nói cái gì, sắc mặt trong lúc nhất thời trở nên cổ quái, nhanh chóng tìm tới Lâm Uyên.

"Lâm đại biểu."

"Ừ?"

"Vừa mới Tề Châu gọi điện thoại tới, nói muốn mời người vì Yên Châu vận động viên cũng viết một thủ ca khúc bơm hơi, bọn họ cảm thấy người vì Tần Châu vận động viên viết ca khúc rất không tồi, muốn một bài không sai biệt lắm."

"Tề Châu?"

Lâm Uyên rất cao hứng.

Lại có lông dê nữa à.

Cố Đông cười khỏ nói: "Ta không có đáp ứng cũng không có cự tuyệt, bên kia còn đang chờ ngài trả lời."

Do dự một chút.

Cố Đông rầu rĩ nói: "Nếu không ta trực tiếp cự tuyệt đi, chúng ta là Tần Châu nhân, nếu vì Tần Châu viết ca khúc."

Lâm Uyên nghiêm túc lắc đầu.

Nhỏ.

Cách cục nhỏ.

Lâm Uyên nghiêm túc nói:

"Lam vận hội là cả Lam Tinh thịnh sự, ta đúng là Tần Châu nhân, nhưng ta không thể bởi vì ta là Tần Châu nhân, liền buông tha làm gốc giới Lam vận hội công hiến chính mình một phần lực lượng cơ hội, chúng ta mục tiêu là để cho lần này Lam vận hội càng chói mắt, nên như Yên Châu vận động viên môn có nhu cầu, ta nghĩa bất dung từ!"

"Nhưng là."

"Kia trước tiên ta hỏi hỏi nhân."

Lâm Uyên vẫn là quyết định ổn một tay, cho Dịch Phạm gọi điện thoại,

Dịch Phạm trước đặc biệt cho Lâm Uyên lưu dãy số.

Lâm Uyên đem tình huống nói 1 câu, đối diện Dịch Phạm trực tiếp vui vẻ:

"Cho bọn hấn thì như thế nào, chỉ cần là có thể để cho khóa này Lam vận hội trở nên đặc sắc hơn là được, mục đích của chúng ta là để cho Tần Châu tổ chức Lam vận hội để cho toàn cầu cũng nhìn chăm chú, ca khúc lại quyết định không được trận đấu thắng bại, bài hát của người càng có sức ảnh hưởng càng tốt!"

"Ừm."

Lâm Uyên thấy đối phương cũng giống như mình là nắm giữ đại cách cục nhân.

Cứ như vậy.

Lâm Uyên đáp ứng Tề Châu yêu cầu.

Hắn trực tiếp gọi tới Tôn Diệu Hỏa đám người: "Chuẩn bị viết bài hát."

"Hiện có ở đây không?"

"Thời gian cấp bách."

Lâm Uyên lần này chuẩn bị nhiều lục vài bài.

Tần Châu sau đó Tề Châu tới, náo nhiệt như vậy sự tình, còn lại Châu chắc chắn không muốn tham dự một chút?

"Thành."

Tôn Diệu Hỏa mấy nhân hưng phấn, loại chuyện này cho tới bây giờ đều là càng nhiều càng tốt!

"Vậy tối nay lục kia thủ?"

Hôm nay Lâm Uyên cầm tốt vài bài hát đi ra, mọi người một mực ở quán rượu luyện tập, phần lớn không khó.

Tối nay lục kia thủ?

Lâm Uyên đơn giản nhớ lại một chút Tề Châu yêu cầu, thật giống như bảo là muốn tới một bài cùng « tin tưởng chính mình » không sai biệt lắm.

Vậy thì bài này rồi!

Lâm Uyên mở miệng nói ra ba chữ:

"Ta tin tưởng."

Đủ không sai biệt lắm đi!

Cái Này Nguyễn Rửa Quá Tuyệt Vời

Hài hước , văn phong mới lạ đáng để đọc thay đổi khẩu vị .

Chương 742: Muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai

Lâm Uyên mang theo Ngư Vương Triều bận làm việc hai giờ.

Sau hai giờ.

Một ca khúc phát đến Tề Châu thể dục tổng cục.

Sau đó sự tình, Tề Châu bên kia nhất định sẽ an bài, cá nhân hẳn đề nghị bên kia cả đêm làm một cái hợp với tình thế mv.

Quả nhiên.

Hôm sau tới.

Tề Châu đệ nhất quán thể dục!

Đây là Tề Châu tôi đại thể dục quán.

Tề Châu bắt đồng hạng mục nghề vận động viên vì chuẩn bị chiến đấu Lam vận, gần đây đều ở chỗ này tiến hành tập trung thức huấn luyện.

Quán thể dục sân lớn vô cùng, mỗi cái hạng mục sân huấn luyện địa phân chia ra.

Bất quá phòng ăn là không xa rời nhau.

Mỗi cái hạng mục vận động viên cơ bản đều tại liên kết mấy cái đại thực đường ăn điem tâm ——

Lúc này chính là mọi người bữa ăn sáng thời gian.

Trên vách tường TV màn hình lớn bên trên gần đây mỗi ngày đều sẽ thả một ít festival âm nhạc tấu mạnh mẽ ca khúc cho mọi người nâng cao tinh thần.

Phòng ăn từ trước đến giờ ồn ào.

Quan hệ tương đối khá vận động viên môn ăn bữa ăn sáng tự phục vụ, tự nấu tự ba tự chúng trò chuyện, cảm khái Lam vận hội tổ chức sắp tới cho mọi người tinh thần cùng thân thể mang đến mệt mỏi .

Không có mấy người nghiêm túc nghe bên tai thả cái gì bài hát.

Thẳng đến mọi người bên tai vang lên « tin tưởng chính mình » , mới rốt cục có người nhìn về phía màn ảnh lớn.

"Bài hát này ta ngày hôm qua ở ta trên mạng nghe qua."

"Hình như là Tiện Ngư đặc biệt vì Tần Châu vận động viên cố gắng lên bơm hơi."

"Bài hát này quả thật không tệ, đáng tiếc không phải viết cho chúng ta Tề Châu vận động viên."

"Nếu như Tiệp Ngự cũng cho chúng ta viết bài hát là tốt, ta còn là hần fan đây."

"Đừng có nằm mộng, Tiệp Ngự là Tần Châu nhân."

"Lãnh đạo tâm thật lớn, lại cho chúng ta thả Tần Châu vận động viên hành khúc."

"Đại khái đây là vì phương pháp trái ngược, kích thích chúng ta cố gắng ở trên sân thi đấu đánh ngã Tần Châu?"

" "

Mọi người mang theo đùa giỡn trong lúc nói chuyện phiếm, mang theo mấy phân hâm mộ, một bài « tin tưởng chính mình » rút cuộc thả xong rồi.

Đang lúc này.

Quán thể đục loa lớn bên trong bỗng nhiên vang lên một giọng nói:

"Vì Tề Châu ở Lam vận hội trung đạt được thành tích, biết mọi người gần đây huấn luyện rất khổ cực cũng rất khắc khổ, vì cho mọi người khích lệ tinh thần, chúng ta đặc biệt vì mọi người chuẩn bị một thủ ca khúc khích lệ tinh thần, hi vọng mọi người cắn chặt hàm răng tốt nhất một tháng cuối cùng chạy nước rút, Tần Châu có chúng ta Tề Châu cũng có!"

Phát thanh giọng đàn ông đột nhiên cao vút!

Vận động viên môn rôi rít sững sốt.

Khích lệ tinh thần?

Phía trên đây là muốn bắt chước Tần Châu, cũng cho Tề Châu vận động viên tới thủ ca khúc cố gắng lên bom hơi?

Ai viết ca khúc?

Tề Châu một vị khúc phụ?

Lúc này.

Bỗng nhiên có người kêu lên: "Tiệp Ngự!"

Bá bá bá!

Người sở hữu dưới ánh mắt ý thức hội tụ đến trên màn ảnh truyền hình, rồi sau đó mọi người biểu tình đều thay đổi!

Đông đông đông!

Nhanh tiết tấu Dàn trống ùng ùng gõ, rồi sau đó trên màn ảnh xuất hiện liên quan tới bài hát này toàn bộ tin tức!

Tên bài hát: Ta tin tưởng

Viết lời: Tiệp Ngự

Soạn nhạc: Tiệp Ngự

Biểu diễn: Ngự Vương Triều

Bài này vì Tề Châu vận động viên khích lệ tinh thần ca khúc, lại giống vậy xuất từ Tiệp Ngự tay!

Ồn ào tiệp khởi!

Không đợi mọi người mở ra thảo luận, trong màn ảnh đột nhiên xuất hiện một bộ hình ảnh!

Đây là .

Làm nhìn thấy đoạn này trong hình ảnh cho, Tề Châu bóng đá vận động viên môn trước tiên cắn môi, siết chặt quả đấm!

Đây là thứ 33 giới Lam vận hội bóng đá đấu trường mặt!

Hình ảnh có chút u tối.

Lộ ra mấy phần bất đắc dĩ cùng thương cảm.

Phạm là đôi một lần kia Lam vận hội có trí nhớ vận động viên đều biết, thứ 33 giới Lam vận hội, là Tề Châu bóng đá đội thua thảm nhất một lần a!

Đây là một vết sẹo!

Quả nhiên, theo sát phía sau hình ảnh, đó là kia giới bóng đá vận động viên thua hết trận đấu sau ôm đầu khóc rống tình cảnh.

Phẳng phất bị lúc ấy bị thương bị nhiễm.

Bóng đá vận động viên môn bỗng nhiên ăn không ngon rồi.

Nhưng mà.

Sau một khắc.

Tề Châu bóng đá vận động viên môn liền gọi lên khoe miệng.

Thứ 38 giới Lam vận hội, Tề Châu bóng đá đội đánh bại Trung Châu, rửa sạch rồi đã từng toàn bộ sỉ nhục, lịch sử tính đoạt cúp!

Mà ở cười vui trung,

Nặng nề tiếng hát chợt vang lên!

Lạnh lạnh!

Cao vút!

"Muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai

Thế giới chờ ta đi thay đổi

Muốn làm mộng chưa bao giờ sợ người khác nhìn thấy

Ở chỗ này ta đều có thể thực hiện

Lớn tiếng cười vui cho người ta vai sóng vai

Nơi nào không thể sung sướng vô hạn

Bỏ ra phiền não đừng cảm sãi bước về phía trước

Ta đứng ở trong sân khấu gian ."

Rào!

Không chỉ có bóng đá đội!

Trong phòng ăn toàn bộ vận động viên môn gần như toàn bộ để tay xuống trung chén đĩa, bọn họ chỉ cảm thấy trong thân thể huyết dịch lưu động tốc độ ở trong tiếng ca dần dần tăng nhanh!

Nào đó tâm tình đang lặng lẽ tràn ngập!

Mà tiếng hát vừa vang lên, càng ngày càng nhiều hình ảnh phơi bày ở trong màn ảnh .

Đó là Tề Châu vận động viên môn năm trước ở Lam vận hội các đại hạng mục trên trường đấu, rớt mồ hôi vô số kinh điển thời khắc!

Quét quét quét!

Mỗi một câu ca từ, gần như cũng phối hợp nhất đoạn hợp với tình thế hình ảnh.

Tỷ như tiếng hát hát đến "Ta đứng ở trong sân khấu gian" thời điểm, hình ảnh vừa lúc là Tề Châu diễn kinh đội mồ đã lui dịch tuyến thủ chín năm trước đoạt cúp, giờ lên thật cao tưởng bài một khắc kia!

Hắn đang tiếp thụ ăn mừng!

Những hình ảnh này biến ảo trung!

Hiện trường từng tia ánh mắt đột nhiên nóng bỏng!

Lam vận hội, là tất cả vận động viên trong tâm khảm cao nhất sân khấu!

Ai không khát vọng chính mình sinh thời có thể thay mình Châu hái thêm một viên tiếp theo kim bài, hưởng thụ vô số hoa tươi cùng vinh dự, ở đồng đội cùng bản Châu nhân dân to lớn hoan hô trung nâng lên thuộc về mình cúp!

Ta .

Có thể làm được không?

Giống như trong hình những người thành công kia như thế?

Mỗi người trong đầu, gần như cũng theo bản năng thoáng qua cái ý nghĩ này.

Mà ở cái ý nghĩ này còn chưa rơi xuống đất đang lúc!

Càng cao hơn tịch thu tiếng hát liền nói năng có khí phách vang dội ở người sở hữu bên tai:

"Ta tin tưởng ta chính là ta!"

"Ta tin tưởng ngày mai!"

"Ta tin tưởng thanh xuân không có đất chân trời!"

"Ở mặt trời lặn bờ biển ở náo nhiệt đường lớn đều là trong nội tâm của ta đẹp nhất nhạc viên!"

"Ta tin tưởng tự do tự tại!"

"Ta tin tưởng hi vọng!"

"Ta tin tưởng đưa tay liền có thể đụng tới thiên!"

"Có người ở bên cạnh ta để cho sinh hoạt càng mới mẻ mỗi một khắc cũng xuất sắc vạn phần!"

Chửi thề một tiếng !

Mệt sức làm được!

Mệt sức phi thiên độn địa không gì không thể!

Tâm tình đang sôi trào điểm giữa đốt, toàn bộ vận động viên nhiệt huyết cũng trong nháy mắt bão táp, tuyến thượng thận càng là điên cuồng bài tiết, dâng trào lực lượng nước vọt khắp toàn thân!

Nhanh chóng xẹt qua trong hình ảnh.

Đàn dương cầm trung kịch liệt điện Đàn ghi-ta chở bộc phát nổ tung Đàn trống, Guitar bass thêm bàn phím toàn diện điều động, Ngự Vương Triều

toàn bộ ca sĩ tập thể song ca thanh âm khơi thông ra tất cả lực lượng, phảng phất ở nói cho toàn bộ tâm hồn do dự nhân:

"I do believe! ! !"

Xin tin tưởng, các người là làm được! !

Vì một khắc kia, các người bỏ ra bao nhiêu thanh xuân, cái kia sân khấu cái kia sân so tài là các người trọn đời theo đuổi, loại thời điểm này chút nào tự mình hoài nghi đều là đối với quá đi những..kia mồ hôi cùng nước mắt phản bội!

Làm tiếng hát kết thúc .

Toàn bộ vận động viên, nuốt cả quả táo như vậy nhanh chóng tiêu diệt trước mắt thức ăn, rồi sau đó cái này tiếp theo cái kia đứng dậy!

Cái ghế lau thanh âm liên tiếp vang lên!

"Ta ném!"

Vừa vặn ở ca khúc kết thúc lúc tiến vào phòng ăn mấy cái nhãn hiệu nổi tiếng huấn luyện viên bị phòng ăn động tĩnh sợ hết hồn!

Tình huống gì?

Nhìn liên tiếp trung đứng dậy cơm khô nhân, mấy cái huấn luyện viên còn tưởng rằng đám này vận động viên muốn quần đấu bọn họ!

'Gần đây nhiệm vụ huấn luyện an bài quá nặng?'

Huấn luyện viên môn nội tâm thoáng qua ý nghĩ như vậy, mặt đầy hồ nghi, kết quả bên cạnh một cái bình thường huấn luyện thường thường kêu khổ kêu mệt đội viên lại gào khóc nói:

"Huấn luyện viên, Lam vận hội tới trước, mời hung hăng roi quất ta, ngàn vạn lần không nên khách khí!"

"Đột nhiên tích cực như vậy, người muốn làm gì?"

"Ta muốn bay lên trời, cùng thái dương vai sóng vai!"

" . "

Huấn luyện viên môn trở mắt nhìn nhau.

Điên rồi sao?

Ánh mắt lại nhìn về phía còn lại vận động viên, mỗi người cũng với với hít thuốc lắc tựa như, vậy kêu là một cái hùng dũng oai vệ khí thế bùng bùng .
Ừ ?

Các người cũng muốn trời cao, cùng thái dương vai sóng vai?

Ngày mùng 2 tháng 7.

Buổi sáng sáu giờ.

Khoảng cách Lam vận hội vẫn còn dư lại một tháng khoảng đó, Tiệp Ngự một bài « ta tin tưởng » với các đại Âm nhạc bình đài cướp than đăng nhập, Tề Châu quan phương còn chưa bắt đầu quảng bá, bài hát này thuận tiện lấy một cái đề cho người ta trở mắt ghen hòng tốc độ cuốn tứ phương!

// [vietsub+pinyin] I believe - Dương Bồi An

Cái Này Nguyên Rửa Quá Tuyệt Vời

Hài hước , văn phong mới lạ đáng để đọc thay đổi khẩu vị .

Chương 743: Đây là cái gì tiết tấu

Trên thực tế dù là trải qua « tin tưởng chính mình » đột nhiên tập kích, cũng tuyệt đối không có mấy người nghĩ đến Tiệp Ngự lại sẽ trở lại một bài hát của Lam vận.

Tại sao?

Bởi vì Tiệp Ngự « tin tưởng chính mình » là vì Tần Châu vận động viên cố gắng lên bơm hơi viết, hẳn mình chính là Tần Nhân, vì Tần Châu cục thể đục viết ca khúc không phải thông thường thao tác sao?

Là lấy.

Làm đám bạn trên mạng buổi sáng thức dậy thấy « ta tin tưởng » bài hát này thời điểm, cơ hồ là tập thể sùng sốt một chút.

Lấy lại tinh thần.

Tất cả mọi người đều kinh hô lên!

Lại tới một bài! ?

Hẳn thánng bày ra tam bài hát?

Lần này là vì Tề Châu vận động viên sáng tác?

Tin tưởng chính mình?

Ta tin tưởng?

Này hai tên bài hát thật giống như!

Hai bài hát tên liền cùng một chỗ, thế nào cảm giác giống như là hai người đối thoại?

Kêu lên trung, mọi người mở ra ca khúc.

Mà khi ca khúc vang lên, từng câu ca từ bắt chước Phật Tử đàn đánh vào mỗi người lồng ngực, tất cả mọi người đều hưng phấn rồi!

"Đã ghiền!"

"Quá êm tai đi!"

"Bài hát này tha ép một cái!"

"Lại vừa là Ngự Vương Triều tập thể song ca, ta nghe nhiệt huyết sôi trào!"

"Câu thứ nhất ca từ liền đốt dậy rồi, muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai, quá nổ!"

"Đều nội da gà, rất có cảm giác một ca khúc!"

"Làm Tề Châu người trực tiếp cho Ngự phụ quý, cảm tạ Ngự phụ cho chúng ta Tề Châu viết tốt như vậy một ca khúc, này mẹ nó mới là Lam vận hội nên nghe ca khúc mà!"

"Ta cảm giác so với « tin tưởng chính mình » cũng còn khá nghe!"

"Hai bài hát đều có các phong cách, Tần Châu bài hát kia là Rock, Tề Châu bài này là lưu hành loại nhạc khúc, chỉ có thể nói lưu hành loại nhạc khúc được chúng muốn lớn hơn!"

Bạn trên mạng hưng phấn!

Tề Châu nhân càng là điên cuồng hoan hô!

Bài hát này không chỉ có tăng lên Tề Châu vận động viên khí thế, cũng đem Tề Châu nhân nghe nhiệt huyết sôi trào, hận không được mình cũng có thể ở Lam vận trên trường đấu chạy nhanh!

Không cần từ từ đánh bảng!

Lam vận hội gia trì quá biên thái rồi!

Cho dù là ngày mừng 2 tháng 7 phát hành, cũng không chút nào có thể ngăn cản « ta tin tưởng » đánh vào mùa giải bảng bước chân, ở vô số người click trung, Tề Châu quan phương cũng bắt đầu ở tuyên truyền quảng bá bên trên phát lực, bài hát này nhanh chóng vọt tới mùa giải bảng vị thứ ba, thậm chí có vượt qua hạng nhì ý tứ!

Cùng lúc đó.

Hoàng Đông Chính bài hát kia « Thánh Hỏa » , chính là lại một lần nữa bị đôn xuống một cái hạng, trở thành lập tức tên thứ tư!

Chú ý tới điểm này.

Đám bạn trên mạng lần nữa cười bình phun!

"Hoàng Đông Chính cũng quá thảm đi!"

"Trực tiếp liên bị làm đến thứ tư!"

"Này mẹ nó là ngay cả xương đều không thừa rồi hả?"

"Trước ai nói Hoàng Đông Chính còn có thể gặm gặm xương, Tiện Ngư chính mình trực tiếp đem xương gặm sạch sẽ thật sao!"

"Bây giờ Hoàng Đông Chính còn lại cái gì?"

"Xương ở Ngư phụ trong miệng, Hoàng Đông Chính có thể liếm liếm đáy nôi."

"Chỉ có thể liếm một chút đáy nôi rồi, dầu gì là đã từng Lam vận thiên tuyển chi tử, dù sao cũng phải cho Hoàng Đông Chính nếm thử một chút khóa này Lam vận hội mùi vị."

" "

Mà lúc này Hoàng Đông Chính mới vừa thức dậy.

Hắn tối hôm qua ngủ không ngon, đây đầu đều là mình thứ ba chuyện, vì thế khó qua một đêm.

Buổi sáng tỉnh lại, Hoàng Đông Chính vẫn không thể nào tiếp thu được rồi chính mình Lam vận hội trong lúc cầm mùa giải bảng thứ ba sự thật.

Bạn trên mạng nói không sai!

Thứ ba với gặm xương tựa như!

Ai mà thèm!

Hắn cầm điện thoại di động lên, theo bản năng mở ra mùa giải bảng.

Trong nháy mắt!

Hoàng Đông Chính từ trên giường sợ ngồi dậy, mặt đầy mộng bức nhìn mùa giải bảng bài danh!

Ta thứ ba đây?

Ngày hôm qua trước khi ngủ vẫn còn ở!

Ở bên ngoài làm điếm tâm thê tử nghe được động tĩnh, đi tới phòng ngủ dùng hết lượng bình tĩnh thanh âm tự thuật: "Tiện Ngự sáng sớm hôm nay lại ban bố một bài bài hát mới, bởi vì là vì Tề Châu viết cho nên bên kia hỗ trợ tuyên truyền đem « Thánh Hỏa » chen đến thứ tư, tóm lại người trước đừng kích động, bữa ăn sáng muốn ăn cái gì ta làm cho người."

"Xương!"

Hoàng Đông Chính nhìn thê tử: "Ta muốn gặm xương!"

Thê tử: " . "

Nhân loại được mất chi tâm thật rất kỳ quái, Hoàng Đông Chính lại đột nhiên cảm giác được mình có thể tiếp nhận đệ tam!

Hắn thậm chí khát vọng thứ ba!

Mùa giải bảng Tiền Tam Giáp,

Dù là thứ ba, dầu gì cũng gọi quý quân, có thể thứ tư tên gì?

Thứ tư chính là thứ tư!

Không có chút ý nghĩa nào không có chút giá trị nào thứ tư, lần này Hoàng Đông Chính thật hoàn toàn không cách nào tiếp nhận, tại sao có thể thứ tư a!

Hoàng Đông Chính tâm tính hoàn toàn bằng!

Hắn hung hăng ném điện thoại của hạ, kết quả điện thoại di động trùng hợp đập vào mép giường máy truyền hình hộp điều khiển ti vi Khai Quan bên trên.

TV mở.

Trong màn hình TV.

Tần Châu đang ở tổ chức Lam vận tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội.

Hàng năm Lam vận hội, các Châu giới thể dục cũng sẽ làm tương tự tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội.

Lúc trước Hoàng Đông Chính luôn có thể nhìn nồng nhiệt, hắn thích nhất chính là Lam vận rồi, nhưng hôm nay, Hoàng Đông Chính một chút cũng không nhìn nổi, bởi vì Tần Châu tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội trong đại hội phát ra ca khúc bất ngờ chính là « tin tưởng chính mình » !

Cầm lên hộp điều khiển ti vi.

Hoàng Đông Chính thật nhanh đổi một đài.

Để cho Hoàng Đông Chính sững sờ là, một cái khác đài cũng ở đây thả Lam vận tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội, đây là Tề Châu đài.

Mà tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội trung phát ra bối cảnh ca khúc chính là đem hắn chạy tới thứ tư « ta tin tưởng » .

Không xong rồi đúng không!
Hoàng Đông Chính lựa chọn tất ti vi, hung hăng quan!

Yến Châu.

Mấy cái liên quan lãnh đạo đang thương lượng Lam vận hội một ít chuyện, bên cạnh bỗng nhiên truyền tới một đạo thanh âm nóng nảy: "Tần Châu cùng Tề Châu khí thế quá lớn rồi, bọn họ triệu khai Lam vận tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội, ngoại giới tiếng vọng phi thường kịch liệt!"

Tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội?

Một người trong đó lãnh đạo cau mày: "Mỗi lần Lam vận hội không cũng sẽ tổ chức tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội sao, chúng ta ngày mai mở cũng có thể giống vậy khích lệ tinh thần."

"Này không phải trọng điểm."

Thanh âm ấy tựa hồ có hơi bất đắc dĩ:

"Bạn trên mạng tiếng vọng kịch liệt một nguyên nhân trong đó là Tiện Ngự cho mỗi người bọn họ viết thủ khích lệ bom hơi bài hát mới, hai Châu đều tại Lam vận tuyên thệ trước khi xuất quân trong đại hội phát ra, chúng ta Yến Châu không đối ứng bài hát mới, mở tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội luôn cảm giác kém một chút ý tứ."

"Cái gì bài hát?"

"Ta đề cho ngài nghe, tên bài hát là « tin tưởng chính mình »."

"Bài này ta ngày hôm qua nghe qua, cứ như vậy!"

"Kia nghe một chút Tề Châu bài này « ta tin tưởng »."

"."

Không bao lâu, Yến Châu những người lãnh đạo nghe xong.

Vì thủ lĩnh đạo tức vỗ bàn: "Liên Tề Châu tài kia còn muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai đây?"

Lãnh đạo rất bất mãn!

Không phải đối Tiện Ngự bất mãn, chỉ cần là khó chịu Tề Châu, vãng giới Lam vận hội Yến Châu cùng Tề Châu ở một ít thể dục hạng mục bên trên cạnh tranh phi thường kịch liệt, ân oán bên dưới Yến Châu cũng không muốn nhìn không Tề Châu nổi tiếng!

"Ngài ý là?"

"Đề cho Tiện Ngự giúp chúng ta cũng viết thủ tương tự bài hát, các người liên lạc trên mạng, ký nói chuyện muốn ngang ngược điếm, không thể để cho Tề Châu đắc ý, ta bên này với Lam vận hội người phụ trách gọi điện thoại, bọn họ cũng đừng muốn lừa bịp ta!"

"Được!"

Lãnh đạo lên tiếng, Yến Châu bên này lúc này có động tác.

Mười phút sau.

Yến Châu thể dục vòng quan vi trực tiếp @ Tiện Ngự:

"Muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai, câu này ca từ quá tốt, Yên Châu cục thể đục long trọng mời Tiệp Ngự lão sư hỗ trợ viết bài hát cho Yên Châu Lam vận Kiện Nhi đánh ra danh khí, chúng ta cũng phải bay, chúng ta muốn bay được cao hơn!"

Dựa theo lãnh đạo yêu cầu!

Nói chuyện phải đủ thô bạo!

Các người Tề Châu muốn bay lên trời cùng thái dương vai sóng vai?

Chúng ta đây Yên Châu phải so với các người bay càng tài cao đi!

Đương nhiên nói chuyện với Tiệp Ngự nhất định là không thể ngang ngược, cho nên động tĩnh mở đầu trước thối phòng một tay đối phương, sau đó sẽ hung hăng giẫm đạp một cước Tề Châu, thể hiện ra Yên Nhân phóng khoáng!

Hữu nghị đệ nhất trận đấu thứ 2 lời như vậy, đối Yên Châu loại này tất cả nhân viên chiến Đấu Cuồng mà nói chính là tán gẫu.

Trận đấu đệ nhất hữu nghị thứ 2 cảm ơn!

Mà lúc này.

Làm đám bạn trên mạng thấy Yên Châu @ Tiệp Ngự mời bài hát động tĩnh, miệng đã bởi vì khiếp sợ mà ngoác thành chữ "O"!

Yên Châu cũng tới?

Với Tiệp Ngự mời bài hát?

Đây là cái gì tiết tấu?

"Đa tình tự cổ không như hận, thử hận miên man vô tuyệt kỳ". Không biết giới thiệu gì. Mời đọc

Liêu Trai Kiếm Tiên

, truyện hay.

Chương 744: Ta muốn bay cao hơn

Chúng ta muốn bay được cao hơn!

Yến Châu xuất thủ chính là một cỗ nóng nảy lão ca mùi vị, phi thường phù hợp chiến đấu chi Châu thiết lập, mà thân ở Tần Châu Lâm Uyên cũng rất nhanh thì biết được tin tức này:

"Bay cao hơn?"

Lâm Uyên thấy Yến Châu yêu cầu, biểu tình hơi cổ quái một chút, sau đó đem giồng vậy ở tại quán rượu Tôn Diệu Hỏa đám người đồng thời kêu đi qua.

Vâng.

Bốn năm một lần Lam vận hội quá khó được, này lông dê hần còn phải tiếp tục chộp, chỉ cần có thể ăn được liền miệng to ăn, ngược lại hần chống đỡ bất tử!

Lúc này Địch Phạm cũng tới đến quán rượu.

Hần tìm tới Lâm Uyên, mặt đầy phức tạp nói:

"Yến Châu bên kia lãnh đạo vừa mới liên lạc chúng ta, nói là hi vọng người có thể giúp một tay trở lại thủ ca khúc, cho bọn hần vận động viên cũng bơm hơi."

"Được."

"Người còn có bài hát?"

Thầy Tiện Ngự đáp ứng thoải mái như vậy, vốn là buồn rầu khoé miệng của Địch Phạm hơi co quắp một cái.

Hần bỗng nhiên có chút hồi hận trước để cho Tiện Ngự cứ việc cho còn lại Châu viết ca khúc.

Hần thậm chí muốn nói với Tiện Ngự một câu:

Van cầu người đừng viết!

Nhưng mà Địch Phạm cuối cùng cũng không nói gì.

Lỗ đã nở, hần muốn ngăn cản cũng vô dụng.

Trừ phi Tiện Ngự không ca!

Thật giống như cũng không xê xích gì nhiều!

Nhìn cái này tư thế, cho Yến Châu viết xong, Tiện Ngự hần cũng chưa có ca đi, này cũng vì Lam vận hội viết xong vài bài rồi!

Nhân sáng tác tinh lực dù sao cũng có hạn.

Coi như còn có còn lại Châu sinh ra tương tự ý tưởng, chắc đã tới chậm.

Đoán chừng là một lần cuối cùng.

Sẽ để cho Tiệp Ngư có thể tinh thần sức lực giày vò đi!

Yến Châu cùng Tiệp Ngư mời bài hát sự tình, trong nháy mắt trở thành bản tin buổi sáng điểm nóng, Tề Châu bên này cũng biết tin tức.

Tề Châu một cái lãnh đạo bị chọc tức!

Các người Yến Châu muốn cùng bay thì coi như xong đi, còn mẹ nó muốn bay được cao hơn?

Đánh ai mặt đây?

Chỉ bằng các người Yến Châu đám kia trong đầu trường mẫn bắp thịt gia hỏa?

"Vấn đề không lớn!"

Có người lạc quan nói: "Cộng thêm « ta tin tưởng », Tiệp Ngư đã cho Lam vận hội viết tam bài hát, Lam vận hội còn có hai ba chục thiên liên bắt đầu rồi, Tiệp Ngư sáng tác trên thời gian rất đỗi, đoán chừng là không cầm ra cái gì bài hát mới rồi."

Bên cạnh lãnh đạo gật đầu.

Một người trong đó lãnh đạo còn nói: "Coi như Tiệp Ngư lấy thêm ra một ca khúc, về chất lượng cũng rất khó là « ta tin tưởng » bài hát này đối thủ!"

Tóm lại một câu nói:

Yến Châu đã tới đã muộn!

Xem các người làm sao còn bay cao hơn?

Ý tưởng của Tề Châu, cũng là rất nhiều bạn trên mạng ý tưởng.

Vừa mới bắt đầu mọi người thấy Yến Châu hướng Tiệp Ngư mời bài hát, quả thực kinh hãi một lớp.

Đây là cái gì đãi ngộ a!

Tiệp Ngư bỗng nhiên thành bánh ngọt!

Tam Đại Châu đều đang với hấn mời bài hát tới!

Chẳng lẽ phía sau là các Đại Châu thay phiên cùng Tiệp Ngư mời bài hát tiết tấu?

Bất quá rất nhanh mọi người liền thanh tỉnh lại.

"Sao khả năng đây!"

"Tiệp Ngư đều là Lam vận hội viết tam bài hát rồi!"

"Hấn còn có thể viết thứ Tứ Thủ?"

"Coi như có thể viết thứ Tứ Thủ, chất lượng đây?"

"Nếu như cho Tiệp Ngư đủ thời gian, sợ rằng bao nhiêu thủ Tiệp Ngư cũng có thể làm được, hơn nữa chất lượng cũng không thành vấn đề, nhưng không tính là bây giờ lời nói hôm nay khoảng cách Lam vận hội bắt đầu có thể chỉ còn lại hai mươi chín ngày rồi!"

"Hai mươi mấy ngày quá ngắn!"

"Cũng không tiện nói a, Tiệp Ngư sáng tác tốc độ các người biết!"

"VẬY CŨNG ÍT NHẤT PHẢI THỜI GIAN VÀI NGÀY ĐI!"

"Hai mươi chín ngày, nhưng là qua một ngày ít một ngày a!"

"Không nói chuyện vớ vẩn, ta đi cấp « ta tin tưởng » đánh bảng, làm Tề Châu nhân, chúng ta nhất định phải ở lượng bên trên vượt qua Tần Châu bài hát kia!"

Tiền Ngự vì Tần Châu cùng Tề Châu phân biệt viết hai bài hát.

Bây giờ Tề Châu nhân cũng muốn làm cho mình bài hát leo lên hạng nhì!

Thật giống như Lam vận hội các Châu cạnh tranh đã trước thời hạn bắt đầu như thế!

Mà Tần Châu bên kia cũng kịp phản ứng.

Rất nhiều Tần Nhân vô luận có thích hay không « tin tưởng chính mình », cũng đều bắt đầu vì bài hát kia đánh bảng.

Mục đích chính là phòng thủ thứ 2!

Đều là Tiền Ngự bài hát?

Không sai!

Nhưng Tiền Ngự này hai bài hát, theo thứ tự là vì Tần Châu cùng Tề Châu sáng tác!

Mà ở Lam vận sân khấu.

Mỗi một Châu đều là với nhau đối thủ!

Vô luận Tần Châu hay lại là Tề Châu, cũng hi vọng bản Châu tiếp ứng ca khúc có thể càng hòa!

Về phần Yên Châu bài hát?

Tất cả mọi người cũng không thể nào lo lắng.

Phát hành thời gian càng chậm, đánh bảng lại càng tốn sức, dù sao ai còn không có bản Châu quan phương hỗ trợ tuyên truyền đây.

Yên Châu.

Trên mạng thảo luận, những người lãnh đạo cũng chú ý đến, vốn là bọn họ không suy nghĩ nhiều như vậy, nhưng giờ phút này cũng không nhịn được đi theo lo lắng.

"Chúng ta thật tới trễ?"

"Tiền Ngự bên kia đáp ứng hay chưa?"

"Trong điện thoại nói là không thành vấn đề, nhưng ta quên hỏi thời gian cụ thể, không biết hẳn bài hát này đi ra phải bao lâu."

"Lại gọi điện thoại, được thúc giục thúc hẳn, khoảng cách Lam vận hội bắt đầu cũng không mấy ngày!"

"Ta cảm giác thúc giục hẳn ngược lại sẽ để cho kết quả kém hơn, cho hẳn thời gian càng nhiều hẳn viết ca khúc mới có thể chất lượng càng tốt a, coi như không hiểu âm nhạc cũng biết đơn giản như vậy đạo lý đi!"

"Vậy làm sao bây giờ?"

Một đám lãnh đạo không nhìn được gấp gáp.

Lúc này bên ngoài có một nhân viên làm việc đi vào: "Các vị lãnh đạo, vừa mới nhận được tin tức, Triệu Châu cùng Ngụy Châu vừa mới đồng thời đối ngoại tuyên bố tin tức, nói bọn họ rất nhanh sẽ phát hành một thủ ca khúc, muốn vì bọn họ Triệu Châu vận động viên bơm hơi!"

Triệu Châu cùng Ngụy Châu?

Những người lãnh đạo rói rít cau mày:

"Cũng là tìm Tiện Ngư sao?"

"Không phải!"

Nhân viên làm việc cười khở nói: "Bọn họ có thể là cho là Tiện Ngư tạm thời đã bị Tần Châu cùng Tề Châu móc rỗng, cho nên bọn họ không có liên lạc Tiện Ngư, mà là ở bọn họ bản Châu tìm một vị đại bài khúc phụ khẩn cấp sáng tác."

"Này cách làm ngược lại là thông minh!"

"Chúng ta tiếp tục như vậy thì không được!"

"Trúng gà không thể thả ở trong một cái giỏ, chúng ta cũng ở đây bản Châu tìm khúc phụ viết ca khúc!"

"Đúng !"

"Ý nghĩ có thể hay không linh hoạt một chút a, không chỉ một vị, chúng ta có thể trực tiếp ở Yên Châu khúc phụ nội bộ thu thập, ai viết ca khúc tốt hơn sẽ dùng ai!"

"Thời gian rất cấp bách!"

"Sẽ đi ngay bây giờ làm đi!"

Yên Châu những người lãnh đạo có chút không nén được tức giận.

Mặc dù lúc này cách bọn họ hướng Tiện Ngư mời bài hát chỉ trải qua hai giờ khoảng đó, nhưng giờ phút này mỗi một phút mỗi một giây đồng hồ chờ đợi đối với bọn họ mà nói đều là cảm giác đau khổ.

Mà đang ở nhân viên làm việc chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, hấn điện thoại di động reo.

Nhân viên làm việc tiếp thông điện thoại sau, sắc mặt hơi đổi một chút.

"Thế nào?"

Những người lãnh đạo đồng thời đặt câu hỏi.

Này nhân viên làm việc bị nhiều lãnh đạo như vậy nhìn chăm chăm, trong lúc nhất thời có chút chột dạ, nuốt nước miếng:

"Tiện Ngư bài hát phát tới!"

Những người lãnh đạo trở mắt nhìn nhau!

Nhanh như vậy?

Hai giờ liền quyết định được?

Chất lượng làm được hả?

Nghi ngờ ở buồng tim mọi người dâng lên, vì thủ lĩnh đạo nhưng là đột nhiên một tiếng quát to:

"Còn đứng ngây ở đó làm gì, nghe ca nhạc a!"

Mọi người này mới lấy lại tinh thần, rồi rít thúc giục nhân viên làm việc cất cao giọng hát.

Bài hát thế nào nghe một chút chẳng phải sẽ biết?

"Được!"

Nhân viên làm việc động tác nhanh nhẹn liên tiếp Lam Nha loa, ở âm nhạc vang lên đồng thời mở miệng giới thiệu:

"Bài hát này kêu."

"Tên gì?"

"Bay cao hơn."

Yến Châu những người lãnh đạo lộ ra mờ mịt biểu tình.

Bay cao hơn?

Chúng ta nói với Tiệp Ngư, nếu so với Tề Châu bay cao hơn, kết quả hẳn vẫn thật là viết thủ « bay cao hơn » ?

Mà ở mọi người mờ mịt đang lúc.

Tiếng hát vang lên:

"Sinh mệnh liên giống như một con sông lớn

Khi thì yên lặng khi thì điên cuồng

Thực tế giống như một cái gông xiềng

Đem ta trôi không cách nào tránh thoát

Này như một câu đố sinh hoạt sắc bén như đao

Lần lượt đem ta trọng thương

Ta biết ta muốn cái loại này hạnh phúc sẽ ở đó phiến cao hơn không trung."

Thanh âm dần dần bay lên!

Bỗng nhiên!

Một đạo hét giận dữ tại chỗ có Yến Châu lãnh đạo trong tai nổ vang, còn như mưa cuồng trung oanh Minh Lô âm thanh:

"Ta muốn bay cao hơn! ! ! !"

Trong nháy mắt!

Người sở hữu tê cả da đầu!

Không biết còn lại Châu nghe bài hát này phản ứng sẽ như thế nào, ngược lại hiện trường bất kỳ một cái nào Yến Châu nhân đối bài hát này đều là không có chút nào sức đề kháng, nóng nảy lão ca môn thật là yêu thích rồi bài hát này!

// 6p trước

"Đa tình tự cổ không như hận, thử hận miên man vô tuyệt kỳ". Không biết giới thiệu gì. Mời đọc

Liêu Trai Kiếm Tiên

, truyện hay.

Chương 745: Nóng nảy lão ca ở tuyến đánh bả

Mà ở Yên Châu những người lãnh đạo nghe ca nhạc thời điểm, mùa giải trên bả đang tiến hành một trận có thể nói thảm thiết chém giết!

Tần Châu.

"Các huynh đệ hướng!"

"Đem các người ba mù mù gia gia nãi nãi đệ đệ muội muội còn có Thất Đại Cô Bát Đại Di đều kéo tới trợ giúp đánh bả!"

"Tần Châu không thể thua!"

"Phải nhất định phòng thủ « tin tưởng chính mình » thứ hai, để cho Tề Châu ngoan ngoãn đợi ở thứ ba đi!"

"Đây là Lam vận hội dự diễn!"

"Chúng ta mùa giải bả thua, trận đấu khí thế liền thua!"

"Liều mạng với bọn hắn!"

"Khóa này Lam vận hội ngay tại cửa nhà chúng ta tổ chức, « Tần Châu hoan nghênh người » đương kim số một, làm ta Tần Châu Kiện Nhi bơm hơi ca khúc phải thứ 2!"

Tề Châu.

"Dựa vào cái gì Tần Nhân là thứ 2!"

"Lam vận hội sắp bắt đầu, chúng ta tề nhân trước hết cầm ra khí thế, để cho « ta tin tưởng » vọt tới thứ 2!"

"Đây là chúng ta ủng hộ bản Châu vận động viên phương thức!"

"Ta để cho cả nhà cũng « ta tin tưởng » , nhưng chúng ta phát hành thời gian chậm chút, còn cần càng cố gắng!"

"Còn có hai mươi chín ngày, đoạt hắn thứ 2!"

"Vọt lên tới!"

"Bài hát của chúng ta dễ nghe hơn, không có lý do đưa cho hắn môn!"

"Ta đã đem tại chỗ có máy truyền tin lên bài hát này, nhưng phải nhất định hiệu triệu càng nhiều tề nhân chiến đấu với nhau!"

Tề Châu đang vì « ta tin tưởng » đánh bả.

Tần Châu đang vì « tin tưởng chính mình » đánh bả.

Hai bên đã giết đỏ cả mắt rồi, cũng đem mùa giải bả coi thành Lam vận hội khí thế tranh!

Triệu Châu cùng Ngụy Châu còn có văn hóa tường, không biết chuyện này.

Nhưng Yên Châu cùng Sở Châu cùng với Hàn Châu có thể đều nhìn đây!
Nhất là Yên Châu nóng nảy lão ca môn!
Giờ phút này bọn họ là gấp nhất, có loại một thân khí lực không nơi sử cảm giác!

"Chúng ta Yên Châu bài hát lúc nào phát hành?"

"Ngự phụ mau ra tay a!"

"Chẳng lẽ cứ nhìn Tần Châu cùng Tề Châu đánh sao?"

"Không có biện pháp."

"Ngự phụ viết ca khúc cũng cần thời gian, lúc này mới hai giờ, chúng ta thậm chí cũng không biết Ngự phụ bên kia có đáp ứng hay không mời bài hát sự tình."

"Gấp rút chết ta rồi!"

"Ngự phụ hẳn sẽ đáp ứng, hẳn cách cục rất lớn, nếu nguyện ý giúp giúp Tề Châu, kia không có lý do cự tuyệt Sở Châu!"

"Vấn đề là ."

"Tiện Ngự coi như viết ra một bài cho chúng ta Yên Châu vận động viên bơm hơi ca khúc, về chất lượng khả năng cũng so ra kém Tần Châu cùng Tề Châu tiếp ứng ca khúc, bọn họ tới sớm, khi đó Ngự phụ linh cảm nhiều a!"

" "

Nóng nảy lão ca môn càng ngày càng nóng nảy, hận không được chính mình giúp Yên Châu vận động viên viết bài hát bơm hơi!

Đang lúc này.

Võng hiệt thượng bỗng nhiên nhảy ra một cái tuyên truyền:

"Tiện Ngự bài hát mới « bay cao hơn » phát hành, vì Yên Châu vận động viên cổ võ trợ ụy!"

Trong nháy mắt!

Toàn bộ lưới đều an tĩnh lại!

Ngay cả giết đồ cả mắt rồi Tần Nhân cùng tề nhân, cũng là giạt mình trong lòng, tạm thời ngưng chém giết, đầu xạ tới từng đạo chú ý ánh mắt.

Đây là .

Tiện Ngự bài hát mới! ?

Hắn lại thật đáp ứng Yên Châu mời bài hát!

Vẫn như thế nhanh liền ban bố?

Này mẹ nó là cái gì thần tiên tốc độ, khoảng cách Yên Châu với hắn mời bài hát mới qua bao lâu?

Viết ca khúc không muốn thời gian?

Viết bài hát không muốn thời gian?

Người sẽ không phải là chuẩn bị trước đi!

Nếu như là chuẩn bị trước, kia tên bài hát lại là chuyện gì xảy ra?

Lại kêu « bay cao hơn » ?

Này không phải trước Yến Châu mời bài hát lúc hô hào khẩu hiệu ấy ư, người thật đúng là cho bọn hán tới thủ « bay cao hơn » à?

Đây là cái gì quý tài hiệu!

Nếu không nêu đơn giản như vậy thô bạo!

Đơn giản như vậy thô bạo tên bài hát, như vậy vội vàng thời gian, ca khúc chất lượng có thể làm?

Người sở hữu trong đầu, cũng trong nháy mắt thoáng qua vô ý tưởng của số.

Nhưng Yến Nhân cái gì cũng không muốn!

"Đi ra!"

Bài này Yến Nhân ý niệm đầu tiên, sau đó vô số Yến Nhân liền một tia ý thức mở ra bài hát này!

Nóng nảy lão ca chính là chỗ này sao gấp gấp như lửa!

Thậm chí có Yến Nhân trực tiếp xẹt qua khúc nhạc dạo, muốn một hơi thở kéo đến chủ bài hát bộ phận, kết quả bởi vì động tác quá lớn, thoáng cái mau vào đến cao triều ——

"Ta muốn bay cao hơn

Bay cao hơn

Cuồng như gió vũ đạo!

Tránh thoát ôm trong ngực

Ta muốn bay cao hơn

Bay cao hơn

Cánh cuốn lên gió bão

Sinh lòng gào thét

Bay cao hơn

"

Ừng ừng!

Thứ nhất nghe được cái này đoạn cao triều Yến Nhân lão ca bồi rồi, thậm chí quên kéo về chủ bài hát bộ phận, đại não hạt dưa vo ve!

Một phút đồng hồ sau.

Còn lại lực tục nghe được cao triều đám bạn trên mạng trực tiếp bị khiếp sợ tại chỗ!

Này cái gì bài hát?

Này mẹ nó cũng quá nổ đi!

Thật nổ!

Mùa giải bảng chém giết cũng tạm thời dừng lại, vô số bình luận xuất hiện, còn như trận bão!

"Con bà nó!"

"Tốt mẹ nó đót!"

"Bài hát này thật ngu bức!"

"Tại sao ta cảm giác Tiện Ngưu bài hát một bài so với một bài ngu bức!"

"Không phải nói Tiệp Ngư bị trước mặt tam bài hát móc rỗng ấy ư, vậy đây là cái gì!"

"Hắn thế nào nhiều như vậy bài hát a!"

"Quá êm tai đi!"

"Ta muốn không phải tè nhân, ta đều muốn cho hắn đánh bảng!"

"Làm Tần Nhân ta nhanh nghe khóc, Ngư phụ người nhanh thu phục người thần thông đi, người đây là cho Yên Nhân rút Xuân Dục a!"

Tần Nhân luống cuống!

Tè nhân cũng luống cuống!

Như thế nào đi nữa lập trường bất đồng, mọi người cũng có thể nghe ra bài này « bay cao hơn » tốt bao nhiêu!

Đừng nói là Lam vận không khí!

Coi như để nằm ngang lúc bài hát này cũng là phi thường nỏ!

Kịch liệt nhịp trống, găm thét như vậy gào thét, phối hợp Rock phần nộ, dường như muốn đem mùa giải bảng vốn là vô cùng sốt ruột vô cùng chiến trường hoàn toàn đốt!

"Ngao ô!"

So sánh với Tần Nhân cùng tè nhân hốt hoảng, Yên Châu lão ca môn đã phát ra không kịp chờ đợi sói tru, phảng phất bị nhốt thật lâu mãnh thú rất cuộc sống chuồng!

Bọn họ cực đói rồi!

Cực đói rồi Yên Nhân là đáng sợ, trời mới biết bọn họ đợi bài hát này đợi có nhiều cảm giác đau khổ!

"Còn chờ cái gì!"

"Để cho Tần Nhân cùng tè nhân nhìn chúng ta một chút sức chiến đấu đi!"

"Tháng này mùa giải bảng, không chỉ có riêng là các người hai Châu chiến trường!"

"Yên Châu nam nhi, cũng cho một sức ra chiến trường!"

"Yên Châu nữ nhân, cũng đừng nhàn rồi!"

"Cái này bảng, cho ta chiêu trong chết đánh!"

"Hắc hắc hắc, Ngư phụ bài hát này quá mẹ nó phù hợp ta khẩu vị, ta lúc trước chưa bao giờ gọi hắn Ngư phụ, bởi vì hắn là một cái Tần Nhân, nhưng lần trở lại này ta tên là cam tâm tình nguyện!"

" "

Quá hợp khẩu vị rồi!

Yên Nhân liền thích loại này mang theo bài hát của phần nộ, "Bay cao hơn" bốn chữ phảng phất thật giống Xuân Dục, đem toàn bộ Yên Nhân tức cũng thót lên tới cổ họng!

Cùng lúc đó!

Yến Châu quan phương phát lực, bắt đầu liêu lĩnh quảng bá bài hát này, lấy phương thức như vậy làm gốc Châu vận động viên trợ lực!

Rất nhanh.

Yến Châu vận động viên cũng nghe được bài hát này, trực tiếp nhiệt huyết sôi trào!

Đợi lâu như vậy, đáng giá!

Tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội, chúng ta bây giờ liền muốn mở tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội!

Lam vận hội!

Chờ đến đến từ Yến Châu hạ xuống đi!

Cảm tạ Tiệp Ngự!

Ca ngợi Tiệp Ngự!

Mặc dù người là Tần Nhân, xin cứ tiếp nhận tới chúng ta Yến Nhân cảm tạ cùng ca ngợi!

Giờ khắc này.

Mùa giải bảng chém giết, theo « bay cao hơn » gia nhập, trực tiếp tiến vào ác liệt!

Mà Sở Châu cùng Hàn Châu bạn trên mạng là hoàn toàn trọn tròn mắt.

"Chúng ta đây?"

Tần Châu Tề Châu Yến Châu đều có bài hát, mà Triệu Châu cùng Hàn Châu thêm không vào được mùa giải bảng.

Vậy chúng ta thì sao?

---

ps: Cảm tạ 【 chúc thịnh phong 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, 3 điểm hẳn còn có chương một.

// youtube tìm : [vietsub+pinyin] I believe - Dương Bồi An (我相信 - 杨培安/wo xiang xin-Yang Pei An)

"Đa tình tự cô không như hận, thử hận miên man vô tuyệt kỳ". Không biết giới thiệu gì. Mời đọc

Liêu Trai Kiếm Tiên

, truyện hay.

Chương 746: Nha còn có

Tần Châu Tề Châu Yến Châu đều tại mùa giải bảng chém giết, Sở Châu cùng Hàn Châu bận trên mạng mặc dù gấp nhưng là không có cách nào chỉ có thể tự tìm chút niềm vui.

Ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi.

Mà dưới mắt hai Châu tối đại khoái lạc Nguyên Tuyền chính là Hoàng Đông Chính!

"Người tốt, « bay cao hơn » đã thứ tư, phỏng chừng Yến Châu một ít nóng nảy lão ca liền bài hát đều không cần thận nghe liền bắt đầu hô bằng hoán hữu đánh bảng!"

"Hoàng Đông Chính xuống thứ năm rồi."

"Lần này liền đáy nồi đều không được liếm!"

"Các người thật xấu, đầu tiên là khuyên Hoàng Đông Chính uống canh, sau đó lại trấn an hấn ăn xương, thậm chí ngay cả liếm đáy nồi chiêu nhân huynh môn cũng nghĩ ra được rồi, bây giờ đáy nồi đều không được liếm, các người còn có thể tiếp tục biên không?"

"Ta . Ta không biên được rồi."

"Sao không biên được rồi, để cho hấn đem nồi cùng chén đĩa nhi quét qua đi, ít nhất có thể dính chút dầu chấm nhỏ."

"Phốc!"

"Ta mẹ nó phục rồi!"

"Rửa chén quét nồi còn đi?"

"Vị này Sa Điều bận trên mạng nhìn một cái sẽ tới chúng ta Hàn Châu!"

"Các người Hàn Châu sao liền thích loạn bầu vùi quan hệ, ta xem vị này Sa Điều lão ca là chúng ta Sở Nhân, chỉ có chúng ta Sở Nhân mới có thể như thế Chi Tú."

"Cái này có gì tốt cạnh tranh, lại không phải đánh bảng, hỏi một chút không được sao, huynh đệ ngài người kia?"

"Ta Tần Châu."

Sở Châu: " . "

Hàn Châu: " . "

Vậy còn không lăn đi đánh bảng?

Lại không nói Sở Châu cùng Hàn Châu tự sướng.

Hoàng Đông Chính hai giờ trước che giấu hết thầy Lam vận hội tin tức tương quan.

Nguyên nhân tất cả mọi người biết.

Bất quá Hoàng Đông Chính ăn điếm tâm xong thời điếm, đột nhiên nghĩ đến trong nhà mình có quyển sách, bên trong liền nhắc tới liên quan tới đủ loại bài danh cách nói.

Trong đó có một câu trả lời hợp lý, Hoàng Đông Chính nhìn rất kích động, thuyết pháp này là:

Xếp hạng thứ nhất kêu hạng nhất, xếp hạng thứ hai kêu á quân, xếp hạng thứ ba kêu quý quân.

Mà thứ tư, kêu quân đi sau!

Không sai, thứ tư cũng có cách nói.

Sau này đừng để ý thứ tư kêu "Thứ tư", lộ ra người đặc không học thức!

Nhân gia vậy kêu là quân đi sau! ! !

Người khoan hãy nói, cái này gọi là pháp quái êm tai!

Nghe khí thế cũng không yếu với á quân quý quân loại!

Cũng không biết sao.

Thấy thuyết pháp này sau đó, Hoàng Đông Chính bỗng nhiên đã cảm thấy tên thứ tư cũng không phải như vậy khó đón nhận.

"Ca là quân đi sau!"

Hoàng Đông Chính sâu sắc chứng minh một cái đạo lý, đó chính là nhân đối năng lực thích ứng hoàn cảnh rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng!

Có lẽ cái gọi là ranh giới cuối cùng, chính là chỗ này sao lần lượt bị phá vỡ.

Bất quá Hoàng Đông Chính đứng vậy nghĩ như vậy.

Biết đủ Thường Nhạ mà!

Nhân nhất định phải biết biết đủ, biết quý trọng, nếu không liền nắm trong tay, cũng sẽ với trong kẽ tay chạy đi!

Hắn tiêu tan rồi!

Quên được sau đó, Hoàng Đông Chính quyết định không hề che giấu Lam vận hội tin tức tương quan.

Hắn từ nhỏ liền thích Lam vận hội, cũng không thể bởi vì bài hát sự tình, không nhìn khóa này Lam vận hội đi.

Lấy điện thoại di động ra.

Hoàng Đông Chính bắt đầu trên mạng Xung Lãng, nhìn một chút các Châu chuẩn bị chiến đấu Lam vận tin tức.

Mấy phút sau.

Điện thoại của Hoàng Đông bên trong vang lên một ca khúc:

"Một mực ở bay một mực ở tìm nhưng ta phát hiện không cách nào tìm tới, nếu thật muốn nếu như một lần giải phóng trước phải kéo bẻ cảm dỗ này lưới, ta muốn một loại sinh mệnh càng xán lạn, ta muốn một khoảng trời

càng xanh thắm, ta biết ta muốn cái loại này hạnh phúc sẽ ở đó phiến cao hơn không trung, ta muốn . Bay cao hơn!"

Nha.

Hắn thứ năm rồi.

Phảng phất không có bất kỳ phản ứng.

Hoàng Đông Chính thần thờ tắt điện thoại di động.

Thê tử mới vừa từ bên ngoài mua thức ăn trở lại, thấy Hoàng Đông Chính, nói: "Lão công ngươi một hồi giúp ta một việc."

"Giúp cái gì?"

"Buổi sáng quên quét nôi rồi, ngươi giúp ta quét xuống."

"Được."

Hoàng Đông Chính mặt không chút thay đổi đứng dậy, mới vừa đi hai bước, hắn quay đầu lại hỏi rồi thê tử một câu:

"Ta thật có thể quét nôi sao?"

Hoàng Đông Chính đã không có bao nhiêu ngành có thể đào.

Hàn Châu cùng Sở Châu chung một chỗ thôi một hồi ngư bức cũng cảm giác nhàm chán.

Năm châu thống nhất, tam Châu đánh bảng.

Bọn họ còn lại hai Châu, tâm lý thế nào không điếm ý tưởng?

"Chúng ta quan phương nên xuất ra hành động a!"

Rốt cuộc có Hàn Châu bạn trên mạng không nhìn được nhỏ nước bọt rồi!

Còn lại Châu vận động viên đều có ca khúc bơm hơi, chúng ta Hàn Châu không có lời nói, để cho vận động viên môn nghĩ như thế nào?

Trùng hợp là:

Này lời mới vừa dứt, thì có Hàn Châu bạn trên mạng chú ý tới Hàn Châu quan vi có động tĩnh!

"Hàn Châu giới thể dục thành khẩn mời các Châu Người viết ca khúc hỗ trợ sáng tác một bài làm gốc Châu Lam vận Kiện Nhi bơm hơi ca khúc, chúng ta hồi báo phi thường phong phú!"

Rốt cuộc đã tới!

Hàn Nhân tinh thần chấn động!

Mặc dù Hàn Châu không có mời Tiệp Ngư, luôn cảm giác kém một chút ý tứ, nhưng có dù sao cũng hơn không có cường a!

Huống chi Hàn Nhân cũng biết.

Vào lúc này mời Tiệp Ngư là thực sự đã quá muộn.

Tứ Thủ bài hát!

Tiệp Ngư đã vì Lam vận viết Tứ Thủ bài hát!

Vào lúc này lại tìm Tiệp Ngư?

Nhân gia khả năng thật một giọt cũng không còn!

Trước mặt tam Châu cộng thêm tuyên truyền Ca khúc chủ đề, vẫn không thể đem hẳn hoàn toàn ép khô?

Đây cũng là không có biện pháp sự tình.

Ai kêu Hàn Châu động tác không đủ nhanh chóng, phản ứng cũng chậm nửa đoạn đây?

Trong lúc nhất thời.

Hàn Châu bạn trên mạng cũng không cùng Sở Nhân khoác lác dựng lên, tự các người chơi đi đi!

Ta phải chuẩn bị cho Hàn Châu tiếp ứng ca khúc đánh bảng!

Nhìn nhìn nhân gia Tiệp Ngự sáng tác tốc độ, còn lại khúc phụ chậm nữa cũng không phải chậm đi đến nơi nào chứ ?

Mà còn lại cô linh linh Sở Nhân là là có chút sừng sờ.

Hàn Châu cũng mẹ nó có động tĩnh, Sở Châu thế nào không xuất ra hành động?

Chúng ta Sở Nhân cũng muốn đánh bảng a!

Sở Châu thật không có động tĩnh?

Câu trả lời đương nhiên là hủy bỏ.

Ngay tại « bay cao hơn » vọt tới mùa giải bảng thứ tư sau đó, tại phía xa Tân Châu Bội Kinh Lâm Uyên nhận được một cú điện thoại ——

Đến từ Sở Châu điện thoại.

Đối diện khách khí nói một tràng lời nói, đề luyện ra hạch tâm ý tứ thực ra liền một cái:

Tiệp Ngự lão sư!

Nếu như người còn không có bị ép khô lời nói, chúng ta Sở Nhân cũng muốn đồng thời bay!

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng.

Đào không phải đôi phương hứa hẹn thù lao cao bao nhiêu, mặc dù thù lao rất thơm, nhưng Lam vận lông dê càng hương!

Hắn còn không có chộp đủ!

Tới đây, đối diện Sở Nhân cho là nói chuyện kết thúc, kết quả không nghĩ tới Lâm Uyên bỗng nhiên tới một câu:

"Bài hát phát tới rồi, dành thời gian đánh bảng."

Đối diện sững sốt.

Mờ mịt sau khi cúp điện thoại, đối phương ở trong hòm thư thấy một ca khúc.

Tên bài hát kêu « vượt qua mơ mộng » .

Vâng.

Bài hát này Lâm Uyên đã chuẩn bị trước được rồi, hẳn gần đây ở Bội Kinh bận rộn chính là chỗ này chuyện.

Mọi người cùng nhau bay mà!

Chính là Hàn Châu có chút lạc đội.

Tần Tề Sở Yên đều tới, duy chỉ có còn dư lại người kế tiếp Hàn Châu không tìm tới cửa, ngược lại là chính mình đối thu thập ca khúc, một bộ đối với chính mình rất không tin rằng đáng vẻ, rõ ràng mình còn có mấy giọt.

"Muốn không muốn chủ động đánh ra?"

Lâm Uyên sợ trề nải nữa Hàn Châu không có cơ hội đánh bằng, bất quá thấy Hàn Châu là đang ở bộ lạc bên trên phát hành động tĩnh, Lâm Uyên chỉ có thể khẽ lắc đầu một cái.

Hắn điện thoại di động bên trên không có bộ lạc.

Bộ lạc đã sớm bị thù dai Lâm Uyên tháo dỡ rồi, tài khoản cũng sạch sẽ gạch bỏ rồi, bao gồm Sở Cường Ảnh Tử thậm chí còn cái kia chỉ sử dụng qua một lần tiêu mã giáp.

Cứ như vậy.

Sau năm phút.

Tên là « vượt qua mơ mộng » ca khúc, lặng lẽ leo lên các đại âm nhạc máy truyền tin.

Cùng lúc đó, Sở Châu tuyên truyền cũng rất cuộc oanh oanh liệt liệt mở ra! Các Châu bạn trên mạng bối rối .

Loại cảm giác này giống như là bọn họ đang chơi Yên Châu bộ oa.

Rõ ràng đã gỡ ra chừng mấy tầng vỏ ngoài, bộ oa cũng quả thật trở nên càng ngày càng nhỏ, nhưng mỗi lần khi bọn hắn cũng cho là đây chính là một tầng cuối cùng thời điểm, kết quả lại kinh ngạc phát hiện, này thật giống như một cái vô hạn bộ oa:

Nha còn có! ! !

"Đa tình tự cổ không như hận, thử hận miên man vô tuyệt kỳ". Không biết giới thiệu gì. Mời đọc

Liêu Trai Kiếm Tiên

, truyện hay.

Chương 747: Ta chơi đùa Blog

Lúc này khoảng cách « bay cao hơn » phát hành vền vện cách nhau nửa giờ khoảng đó, vừa mới bắt đầu chỉ ở Tần Tề giữa mở ra mùa giải bảng đại chiến, bản cũng bởi vì Yên Châu đột nhiên gia nhập mà tiên vào tam phương hỗn chiến kiểu, nhưng mà chẳng ai nghĩ tới là tam Đại Châu hỗn chiến mới vừa mới bắt đầu không bao lâu, Tiện Ngự rốt cuộc lại cho Sở Châu viết thủ cố gắng lên bom hơi bài hát mới?

"Ngao ô ~ "

Sở Nhân hưng phấn!

Khi này hạng nhất vì « vượt qua mơ mộng » Sở Châu vận động viên tiếp ứng khúc phát hành, phảng phất bị rút vào một liều thuốc mạnh, bọn họ lại cũng có thể phát ra như Yên Nhân một loại sói tru!

Phải biết!

Bọn họ vốn là cũng làm xong đợi thêm mấy ngày chuẩn bị, thậm chí không cho là Sở Châu còn có thể cùng đã bắt được ca khúc tam Châu tranh đoạt mùa giải bảng!

Dù sao tất cả mọi người minh bạch ca khúc phát hành thời gian càng chậm đánh bảng lại càng chẳng lẽ lý.

Kết quả bọn họ không nghĩ tới Sở Châu quan phương như vậy ra sức, lại cũng học còn lại Châu với Tiện Ngự mời ca, hơn nữa Tiện Ngự nhanh như vậy liền cho Sở Châu vận động viên cũng viết một bài kêu « vượt qua mơ mộng » tiếp ứng ca khúc ——

Hắn còn có bài hát a!

Hắn không có bị ép khô!

Ai mẹ nó nói Tiện Ngự một giọt cũng không còn?

Quả nhiên!

Ca khúc đối với Tiện Ngự mà nói giống như Nhũ . Khụ, giống như Hải Miên bên trong thủy, chen chúc chen chúc luôn là có chữ sao.

Rất nhanh a.

Sở Nhân môn tiện tay chỉ run rẩy mở ra « vượt qua mơ mộng » !

Còn lại Châu bạn trên mạng cũng ở kinh nghi bất định trung, nhanh chóng click rồi ca khúc phát ra âm thanh.

Bất kể nói thế nào, ca khúc chất lượng mới là mấu chốt, nếu như chất lượng không được, những lời ấy cái gì cũng là ượng công!

Lúc này Tần Tề yên tam Châu thậm chí lần đầu tiên tại nội tâm cầu nguyện:

Tốt nhất Sở Châu bài hát này không được!
Mặc dù loại này ác độc cầu nguyện rất có lỗi với Tiệp Ngự, nhưng mùa giải
bảng thật muốn loạn thành hỗn loạn rồi, lại mẹ nó tới một bài ai cũng không
chịu nổi!

Lúc này.

Tiếng hát vang lên.

"Làm Thánh Hỏa lần đầu tiên đốt là hi vọng đang cùng theo

Làm điểm cuối đã không hề vĩnh cửu là tâm linh ở lãnh hội

Không quan tâm chờ đợi bấy nhiêu luân hồi

Không quan tâm cười vui kèm theo nước mắt

Vượt qua mơ mộng đồng thời bay

Ta người yêu cầu thật lòng đối mặt

Để cho sinh mệnh trở về chỗ giờ khắc này

Để cho năm tháng nhớ lần này."

Ở ca khúc phóng khoáng trong cao triều, Tần Tề yến tam Châu bạn trên
mạng sắc mặt rồi rít thay đổi!

Này vậy là cái gì bài hát a!

Thề nào cũng dễ nghe như vậy a!

Tất cả mọi người đều nghe được, bài này « vượt qua mơ mộng » chất
lượng, thật giống như hoàn toàn không kém gì Tiệp Ngự trước mặt viết vài
bài bài hát của Lam vận!

Hi vọng rơi vào khoảng không!

Tần Tề yến tam Châu cũng luông cuông!

Bọn họ tới không hi vọng chuyện phát sinh xảy ra!

Từ bài hát này chất lượng đến xem, Sở Châu hiển nhiên cũng muốn gia
nhập chiến trường!

" Chửi thề một tiếng !"

Có người tức giận:

"Này Tiệp Ngự sao khắp nơi làm cho người ta cố gắng lên! Hấn cho là
mình là Lam vận trạm xăng dầu sao! Còn mẹ nó đồng thời bay? Hấn sao
cũng biết phi phi phi phi bay!"

Mà lúc này, Sở Nhân lại hung phấn đến tột đỉnh:

"Đồng thời bay không được chứ!"

"Dựa vào cái gì chỉ các người Tần Tề yến tam Châu bay được, chúng ta lại
không thể bay ấy ư, muốn tin tưởng chính mình tin tưởng Tiệp Ngự, vượt
qua mơ mộng đồng thời bay, bay cao hơn, sau đó cùng thái dương vai sóng
vai!"

"Sở Nhân hùng khởi, bài hát này êm tai khóc!"

"Ngự phụ xuất thủ há có thể khinh thường, bài hát này ta rất hài lòng rồi!"

"Nghe cho kỹ thoải mái, rốt cuộc ta hiểu trước Yến Nhân tại sao như vậy
nóng nảy, bây giờ ta cũng phải nóng nảy, nóng nảy muốn đem cái này bảng

cho đánh chết!"

Đúng đánh bả!"

"Mau đánh bả, như vậy bài hát tốt, chúng ta căn bản không hư bọn họ!"

"Một sức một bên tuần hoàn phát ra bài hát này một bên đánh bả, tặc Jol có động lực!"

"Nếu bọn họ đem mùa giải bả tranh coi là Lam vận hội dự diễn, chúng ta đây Sở Nhân quyết không thể rơi ở phía sau, hiện đang đuổi theo còn đuổi kịp!"

Đồ dàu vào lửa.

Bài này « vượt qua mơ mộng » lấy tốc độ cực kỳ nhanh vọt tới hạng năm, nay đã hỗn loạn không chịu nổi mùa giải bả có Sở Châu gia nhập trong nháy mắt nào loạn!

Cũng sát điên rồi!

Dĩ nhiên không phải các Châu cũng nào loạn.

Lúc này còn có một cái Châu bạn trên mạng ở góc nhìn, thật giống như hoàn toàn đặt mình trong bên ngoài.

Hàn Châu.

Đáng thương Hàn Châu.

Hàn Châu dĩ nhiên chỉ có thể góc nhìn, bởi vì bọn họ nhà mình quan phương vẫn còn ở đàn độn đối ngoại mời bài hát đây.

Dù sao ai cũng không nghĩ ra Tiệp Ngự mẹ nó vẫn còn có bài hát a.

Nhà mình quan phương thật là ngu xuẩn a.

Bọn họ bỗng nhiên có loại bị thể giới vút bỏ cảm giác.

Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu thông nhất, cuối cùng Tần Tề Sở Yến ở mùa giải bả đánh nhau, nói là tiến hành cái gì Lam vận dự diễn, liền Hàn Châu ở bên cạnh ăn dưa, loại chuyện này cái nào Hàn Châu nhân chịu được?

Hàn Nhân đã sớm không nhìn nổi!

"Này dưa không một chút nào ngọt, vừa đau vừa khổ!"

"Chúng ta cũng tham gia Lam vận hội a, chúng ta cũng là thống nhất Châu một trong a!"

"Loại này bị bài xích ra ngoài cảm giác thế nào khó thụ như vậy!"

"Chúng ta quan phương đang làm cái gì a, vừa lên tới liền tránh ra Tiệp Ngự cái này câu trả lời chính xác!"

"Mau tìm Tiệp Ngự a!"

"Tiệp Ngự còn có bài hát sao?"

"Lần này thật quá muộn, hán đều viết Ngũ Thủ ca ."

"Thử một chút a!"

"Nói không chừng có đây!"

Hàn Nhân là thực sự cấp trên!

Trước Tần Tề Yên lẫn nhau đánh thời điểm, bọn họ dầu gì còn có thể cùng Sở Châu chung một chỗ thổi một chút ngư bức, trò chuyện một chút Hoàng Đông Chính .

Bây giờ được rồi!

Sở Châu cũng đi đánh nhau!

Liên mẹ nó Hàn Châu còn ở đây với gốc tử tựa như!

Sau đó làm gì?

Tiếp tục trò chuyện Hoàng Đông Chính?

Nói chuyện phiếm quét nội chuyện sao?

Bây giờ Hoàng Đông Chính liên mẹ nó nội đều không được quét qua, mùa giải bảng Top 5 tất cả đều là Tiệp Ngư!

Muốn biên hãn ngành cũng không cách nào tiếp tục biên!

Mặc dù « vượt qua mơ mộng » câu thứ nhất ca từ là:

Làm Thánh Hỏa lần đầu tiên đốt là hi vọng đang cùng theo .

Nhưng mà đây là Tiệp Ngư Thánh Hỏa!

Hoàng Đông Chính « Thánh Hỏa » sớm mẹ nó dập tắt!

Không hy vọng a!

Chúng ta Hàn Châu có phải hay không là cũng không hy vọng?

Toàn bộ Hàn Châu tựa hồ đang bao phủ ở một tầng trong tịch mịch.

Nhưng mà.

Đang lúc này!

Tiệp Ngư một cái bộ lạc động tĩnh, trong nháy mắt để cho toàn bộ Hàn Nhân lâm vào điên cuồng!

【@ Hàn Châu, cuối cùng một bài rồi, Quý Châu có sáng tác yêu cầu lời nói có thể tới Blog tìm ta, ta không chơi đùa bộ lạc, cho nên không biết các người cũng có nhu cầu, xin lỗi. 】

Còn có bài hát!

Tiệp Ngư còn có bài hát!

Cuối cùng một ca khúc rồi!

Kết quả không đợi Hàn Nhân lấy lại tinh thần, các Châu quan phương gần như cùng lúc đó ở bộ lạc bên trên @ Tiệp Ngư.

Tần Châu: "Chúng ta không ngại nhiều một bài!"

Tề Châu: "Cho chúng ta đi, thù lao phong phú!"

Sở Châu: "Tiệp Ngư lão sư, chúng ta còn cần bay cao hơn!"

Yên Châu: "Tôn kính Tiệp Ngư lão sư, ngài có bao nhiêu bài hát chúng ta Yên Châu bao hết, Tề Châu cho bao nhiêu thù lao, chúng ta Yên Châu gấp đôi!"

Thảo!

Không nói võ đức!

Mặt cũng không cần!

Các người có bài hát còn theo chúng ta không bài hát cướp?

Hàn Nhân thật là vừa vội vừa nộ, vô cùng lo lắng chạy đến Hàn Châu bộ lạc quan phương tài khoản phía dưới nhấn lại:

"Còn chơi một thí bộ lạc!"

"Chơi đùa bộ lạc đó là một con đường chết!"

"Nhân gia Tiện Ngư ở Blog chờ đây!"

"Các người đối ngoại mời bài hát nào có trực tiếp tìm Tiện Ngư nhanh, đợi bài hát đến mùa giải bảng cũng sắp kết thúc rồi!"

"Sao phản xạ hình cung dài như vậy đâu rồi, các người là con lười ấy ư, chờ các người lấy lại tinh thần, bài hát cũng bị nhân gia đoạt đi!"

"eon! ! !"

"gogogogogogogo!"

"Hurryup! ! ! !"

"Đi! Bác! Khách!"

" . "

Hàn Nhân hận không được cây đao gác ở quan phương trên đầu, bức của bọn hắn đi Blog với Tiện Ngư mời bài hát!

Mà ở Hàn Châu bạn trên mạng thúc giục trung, Hàn Châu quan phương rất cuộc ở trong mộng mới tỉnh:

"Tới!"

Hàn Châu rất cuộc chật vật leo lên thật lâu không đem làm về phần thiếu chút nữa đã quên rồi mật mã Blog quan phương tài khoản ——

Hướng Tiện Ngư mời bài hát!

// mn có ai đọc lịch sử ko ? sẵn PR truyện mới up (đại đường đệ nhất nghịch tử) mỗi ngày up 100c ạ :))

Yêu Nữ Trốn Chỗ Nào

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 748: Ở cuối xe

Lam vận hội nhiều chứa đại sự a, mùa giải bảng Tần Tề Sở Yên đại hỗn chiến càng là xuất sắc vạn trạng, bộ lạc bên này chính mỹ tư tư nhìn náo nhiệt, chưa từng nghĩ một cây đuốc lại đốt tới trên đầu mình ——

"Mẹ nhà nó!"

"Cái này Tiện Ngư rất cuộc ý gì a, các người tam bạn gay đem chúng ta bao nhiêu người sử dụng kéo đến Blog bên kia cấm rể, bây giờ lại liên loại này quan phương tài khoản cũng không buông tha!"

"Mẹ đản!"

"Hàn Châu thật đúng là giờ ạ rất là vui vẻ đi qua, các người có còn hay không điêm cốt khí, đường đường một cái Đại Châu quan phương tài khoản nói chạy chạy, loại chuyện này bí mật gọi điện thoại không phải quyết định được!"

"Lăng Không!"

"Đều là Lăng Không sai, nếu như ban đầu không phải Lăng Không ban đầu hãm hại Ảnh Tử, cũng sẽ không đưa tới tam bạn gay thối lui ra bộ lạc kia đương tử chuyện hư hỏng nhi, làm bây giờ được liên Tiện Ngư cũng đối với chúng ta lớn như vậy địch ý!"

" "

Bộ lạc nhiều cái ngành trực tiếp tức miệng mắng to!

Lam vận hội trong lúc quan phương tài khoản lưu lượng bao lớn a!

Coi như đợi Lam vận hội kết thúc bọn họ trở lại, này ba nhiệt độ cũng giờ ạ đi qua!

Quay đầu phải nghĩ biện pháp đem bọn họ kéo về bộ lạc chơi đùa!

Mà ở Manga ngành.

Đang ở chăm lo việc nước tìm cơ hội rửa nhục trước Lăng Không biết được chuyện này, thiếu chút nữa một cái lão huyết phun ra!

Hắn gần đây cũng khiêm tốn không dám lú đầu, kết quả lại còn có thể bị cách không gõ một cái muộn côn nhi?

"Chờ đó cho ta!"

Hắn trầm thấp rống giận, cũng không biết là đối với người nào nói.

Các Châu quan phương cũng chạy đến Blog này tham gia náo nhiệt, cái này tiếp theo cái kia @ Tiện Ngư.

Cũng muốn mời bài hát!

Thực ra bọn họ cũng biết, bài hát này bọn họ hơn phân nửa không lấy được, bất quá chỉ là muốn làm loạn, chán ghét một cái Hàn Châu.

Các Châu bạn trên mạng nói không sai.

Lam vận hội dự diễn đã bắt đầu rồi!

Bất quá Tiệp Ngu này ba thuận thể cho bộ lạc vào mắt được hành vi, hay là để cho đám bạn trên mạng cười không được ——

"Nhục bộ lạc hành vi!"

"Ngu phụ có thể có cái gì không tốt tâm nhãn đây."

"Bộ lạc phỏng chừng tức chết, Blog mừng như điên!"

"Tam bạn gay vào ở Blog, Blog thật lòng kiếm lớn!"

"Không nói trước bộ lạc chuyện, không nghĩ tới Ngu phụ vẫn còn có một ca khúc."

"Người nhìn ta biểu tình, ta có mấy may kinh ngạc sao?"

"Từ hấn còn có thể cho Sở Châu viết ca khúc bắt đầu, ta cũng biết Hàn Châu hơn phân nửa cũng có phần."

"Hàn Châu này ba cũng muốn gia nhập mùa giải bảng."

"Ai sẽ sợ Hàn Châu?"

"Ha ha ha ha ha cấp, có đạo lý, liền Hàn Châu kia thể dục thành tích, liền chính bọn hấn Châu cũng ghét bỏ."

Tàn Tề Sở Yên bốn Châu cạnh tranh.

Mùa giải bảng đã sắp phải bị chơi đùa hư rồi.

Vào lúc này lại nhiều Hàn Châu thiếu một cái Hàn Châu, tất cả mọi người không có cảm giác.

Đến cứ đến!

Chiến a!

Ai sợ ai!

Mà để cho mọi người như thế buông lỏng nguyên nhân căn bản thực ra vô cùng đơn giản.

Bởi vì Hàn Châu thể dục yếu!

Hàn Châu khóa trước Lam vận kim bài tổng số lượng, là các Châu thứ nhất đếm ngược!

Bọn họ là Lam vận hội yếu nhất chi Châu!

Tiệp Ngu cho các người viết ca khúc cố gắng lên bơm hơi thì thể nào?

Các người thực lực kia vẫn luôn là các Châu gian ở cuối xe a.

Như thế nào đi nữa viết ca khúc cho các người cố gắng lên bơm hơi, cũng không sửa đổi được các người Hàn Châu thực lực việc xấu nhất thật!

Người yếu!

Như đã nói qua.

Mặc dù không đem Hàn Châu coi vào đâu, nhưng mọi người còn là rất hiếu kỳ Tiệp Ngu sẽ cho Hàn Châu cái gì bài hát!

Trước mặt vài bài hát cũng quá tuyệt vời!
Cuối cùng một bài còn có thể giữ trước chất lượng sao?
Liên như vậy!
Mặc kệ nó!
Chờ ca khúc đi ra sẽ biết!
Đi về trước đánh bằng đi, đem còn lại Châu sát hoa rơi nước chảy!
Hàn Châu không đến trả được, Hàn Châu thứ nhất các Châu cũng có thể lần
phụ bọn họ!
Các Châu ngưng chiến rồi vài chục phút, ra tới nhìn một hồi náo nhiệt, sau
đó lại đặng đặng sát khí xông về mùa giải bằng các đối thủ!

Tần Châu.

Bội Kinh.

Lâm Uyên thấy Hàn Châu quả nhiên tới Blog bên trên tìm chính mình mời
bài hát, lộ ra nụ cười.

Hắn vẫn là không nhìn được chủ động đánh ra.

Tần Tề Sở Yên Hàn, năm châu thống nhất, cuối cùng một Châu Lam vận
lông dê không chộp bạch không chộp!

Về phần Hàn Châu đối ngoại thu thập ca khúc tại sao không có nói tiếp?

Không phải còn lại Người viết ca khúc trình độ không tốt.

Chuyên tâm ca khúc phần lớn nhịp điệu đơn giản, ca từ cũng không phức
tạp, ở âm nhạc sáng tác về độ khó mà nói coi như là tương đối thấp.

Nhưng lại đơn giản bài hát, bọn họ cũng cần thời gian a!

Hơn nữa có lúc, đơn giản thực ra mới là khó khăn nhất.

Càng trải qua tác giả càng có thể đọc hiểu những lời này!

Huống chỉ cái này ca khúc thu thập thật sự là quá đột nhiên!

Trừ phi có người giống như Lâm Uyên trước thời hạn chuẩn bị kỹ càng!

Nếu không cho dù là Dương Chung Minh loại này đỉnh cấp khúc phụ ra tay
cũng rất khó ở trong ngắn hạn xuất ra phù hợp đối phương yêu cầu ca khúc!

Hết lần này tới lần khác bây giờ, mùa giải trên bảng các Châu lại chấp ghep
dữ dội như vậy.

Thật muốn đợi Hàn Châu ở bên ngoài mời bài hát thành công, bắt được tiện
tay ca khúc, phỏng chừng rau cúc vàng đều lạnh!

Lúc này Cố Đông nhận một điện thoại, sau đó liền vội vàng đưa cho Lâm
Uyên, thuận tiện cũng chưa quên nhắc nhở hắn là Hàn Châu đánh tới.

"Người tốt."

Lâm Uyên cũng không nghĩ là, tiện tay nghe điện thoại.

Bên đầu điện thoại kia thanh âm không có Lâm Uyên theo dự liệu kích
động: "Cảm tạ Tiệp Ngư lão sư đối với chúng ta cung cấp trợ giúp, nhưng
có thể có chút quá đáng, chúng ta đối ca khúc là có yêu cầu, đầu tiên phải là

tiếng phổ thông ca khúc, đây là chúng ta đối Tần Châu Lam vận hội tôn trọng ."

"Được."

Lâm Uyên thấy đối phương giọng, thật giống như rất không có ý chí chiến đấu, cái này cùng còn lại Châu trạng thái bất đồng.

Đối phương bất đắc dĩ nói:

"Người hẳn biết, chúng ta Hàn Châu một mực ở Lam vận hội bên trên thành tích không tốt, coi như là các Châu tội đội số tồn tại."

"Ừm."

Lâm Uyên quả thật biết Hàn Châu thể dục thành tích không làm việc. Nghe nói Hàn Châu là Lam vận hội kim bài tổng số lượng thứ nhất đếm ngược Châu.

"Hôm nay nhà ta xấu xí cũng không sợ ngoại dương, hi vọng những lời này có thể trở thành người sáng tác tài liệu thực tế."

Đối phương thờ dài:

"Chúng ta Hàn Châu bởi vì thể dục thành tích kém, cho nên vận động viên môn rất không có ý chí chiến đấu, bọn họ lúc huấn luyện sau khi, ta có thể cảm giác nội tâm của bọn họ mờ mịt, các hạng vận động trận đấu thành tích cũng không tốt mà, bản Châu thể dục mê liên thường thường ở trên mạng mạng bọn họ hẳn không có ý chí tiến thủ, bị bản Châu nhân mạng rất nhiều bọn họ cũng sẽ không khó chịu, thậm chí thờ ơ không động lòng đứng lên, cho nên ta rất hi vọng Tiên Ngư lão sư có thể viết một ca khúc, để cho bọn họ từ trong đáy lòng tin tưởng chính mình, thực ra bọn họ trình độ vẫn không tệ, nói đến đây ta thì không khỏi không nói « tin tưởng chính mình » kia bài hát rất không tồi, kia bài hát nếu là cho chúng ta Hàn Châu là tốt, bọn họ quá thiếu tự tin."

"Ừm."

"Còn có chính là chúng ta Châu không mấy cái thể dục cự tinh, còn lại Châu các hạng mục ít nhiều gì đều có cự tinh, nhưng chúng ta châu vận động viên lại lớn rất nhiều bình thường, không có ai hi vọng chính mình như vậy bình thường, phải biết chúng ta Hàn Châu 20 năm trước thực ra cũng không hiện ở đây sao yếu, không biết xảy ra chuyện gì hiện ở kém như vậy, những bài hát này của người cũng viết lên rồi chạy băng băng cùng bay lượn loại, nhưng chúng ta vận động viên thật giống như đã quên đi rồi tự do chạy băng băng cùng ở sân số tài bay lượn cảm giác, hi vọng những thứ này có thể ở ca khúc trung thể hiện."

"Biết."

Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra thao tác, thuận liền mở miệng nói:

"Thực ra các người cần muốn không phải « tin tưởng chính mình » , mà là được học trước dũng cảm."

"À?"

"Có một ta rất bội phục nhân đã từng nói: Cuối cùng có người muôn thặng, tại sao người kia không thể là ta?"

Đối phương ngơ ngẩn.

Lâm Uyên nói: "Bài hát phát tới rồi, mong đợi Hàn Châu tìm tới loại cảm giác đó."

Tự do cảm giác.

Bay lượn cảm giác.

Nói xong Lâm Uyên cúp điện thoại.

Bên kia.

Hàn Châu cục thể dục vị lãnh đạo kia về mặt đời dân.

Bài hát phát tới?

Đây là trước thời hạn viết xong?

Nhưng ta mới vừa vừa mới nói nhiều như vậy yêu cầu, hi vọng người dựa theo những thứ này tài liệu thực tế sáng tác, người đều nghe sao?

Nếu như ta .

Hắn mặt đầy mờ mịt mở ra Email, kết quả vị này Hàn Châu thể dục nhân con mắt thứ nhất nhìn thấy được để cho hắn có chút thần thức bốn chữ:

Trái tim dũng cảm

// [Vietsub] 勇敢的心 | Trái tim dũng cảm - Uông Phong

Yêu Nữ Trốn Chỗ Nào

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 749: Ta nghĩ muốn Nộ Phóng Sinh Mệnh

Dũng Cảm Tâm?

Vị này Hàn Châu lãnh đạo gần như cho là đây chính là Tiện Ngư tên bài hát.

Cho đến hần điếm vào cái tên này vì 【Dũng Cảm Tâm】 email, mới biết bên trong có khác động thiên.

Bạch!

Mỗ thủ ca khúc nhảy với vị lãnh đạo này trước mắt, kèm theo một cái âm nguyên văn kiện.

Tên bài hát: « Nộ Phóng Sinh Mệnh »

Nội tâm bỗng nhiên dâng lên vẻ khác thường, hần lúc này mở ra bài hát này.

Mà ở lúc đó Tần Châu.

Hoàng Đông Chính đang đối với ngoài cửa sổ ngân người.

Hần cuối cùng vẫn không có quét nôi.

Thê tử ngại động tác của hần quá chậm, chính mình đi phòng bếp đem nôi quét qua.

Bất quá Hoàng Đông Chính đã không có vấn đề cuộc sống như vậy chuyện vụn vặt rồi, làm bài hát của tự mình mùa giải bảng bài danh rơi đến thứ sáu, tâm tình của hần đã hoàn toàn chìm vào đáy cốc.

Thứ sáu?

Phòng chùng chờ lát nữa liền thứ bảy đi?

Không hề che giấu Lam vận hội tin tức tương quan, hần đã biết Tiện Ngư nên vì Hàn Châu viết một ca khúc chuyện.

Bài hát kia một phát!

Hàn Châu quan phương lại đẩy một cái!

Chính mình khẳng định sẽ còn tiếp tục hạ xuống một tên.

Mất đi đối mùa giải bảng bài danh chấp niệm, mặc dù Hoàng Đông Chính vẫn không hề cam, nhưng lại không khỏi có chút mong đợi Tiện Ngư vì Hàn Châu sáng tác ca khúc rồi.

Bởi vì Hoàng Đông Chính cũng là Hàn Nhân a!

Hần mấy năm này sở dĩ đợi ở Tần Châu, chỉ là muốn ở Lam Tinh cái này trừ danh âm nhạc chi hương vào tu mình một chút Soạn nhạc trình độ thôi, thuận tiện vì thân là Tần Nhân thê tử thôi.

Cho nên, Hoàng Đông Chính có đầy đủ lý do mong đợi Tiệp Ngự vì Hàn Châu vận động viên sáng tác ca khúc!

Quê hương tình huống, Hoàng Đông Chính cũng biết.

Đi qua mấy giới Lam vận hội, mặc dù Hoàng Đông Chính chính mình dựa vào Lam vận tuyên truyền khúc ăn miệng đầy dầu mỡ, nhưng Lam vận hội một khi bắt đầu hấn hảo tâm tình sẽ không còn sót lại chút gì.

Hàn Châu thành tích quá kém!

Bất kỳ một cái nào Hàn Nhân đối mặt với chuyện này cũng không thể thờ ơ không động lòng!

Khóa này Lam vận hội, hấn ý xấu tình chỉ là bởi vì Tiệp Ngự đến sớm mà thôi.

Tóm lại sẽ có như vậy một lần.

Thê tử chẳng biết lúc nào xuất hiện, nhẹ giọng nói: "Còn không cam lòng sao?"

"Đã tốt hơn nhiều."

Hoàng Đông Chính cười khỏ: "Ta chẳng qua là cảm thấy « Tần Châu hoan nghênh người » lập ý cùng cách cục không đủ to lớn, hấn đứng ở Tần Châu góc độ viết ca khúc mà ta vẫn đứng ở toàn bộ Lam vận góc độ sáng tác, nhưng đây coi như là một nhân lý giải sai lệch, ai lại dám nói mình hiểu nhất định đúng đâu rồi, giống như cổ đại triều đình tranh, bởi vì lý niệm bất đồng, Trung Thần cùng Trung Thần không nhất định là bằng hữu, ta chỉ có thể nói hấn Soạn nhạc trình độ quả thật đủ cao."

"Sao còn liên hệ chính trị rồi."

Thê tử mỉm cười: "Tiệp Ngự cho Hàn Châu viết ca khúc ban bố sao?"

" Sắp."

"Có phải hay không là còn rất mong đợi?"

"Ừm."

Thê tử thở dài.

Hàng năm nhìn Lam vận hội, Hàn Châu kết quả tranh tài cũng sẽ để cho Hoàng Đông Chính hận không được đập TV, nàng hoàn toàn có thể lý giải trọng phụ loại này có thể nói mâu thuẫn mong đợi.

Lấy điện thoại di động ra.

Thê tử bỗng nhiên cười nói: "Hàn Châu ca khúc ban bố!"

"Nghe một chút nhìn!"

Hoàng Đông Chính tinh thần chấn động, chợt lại nghĩ đến đây là Tiệp Ngự bài hát, trong lúc nhất thời ánh mắt viết đầy phức tạp.

"ừ!"

Thê tử mở ra ca khúc, Hoàng Đông Chính liếc mắt liếc tới tên bài hát.

"Nộ Phóng Sinh Mệnh?"

Trong lòng của hấn thoáng qua này năm chữ, mà hậu chiêu máy bên trong truyền ra một trận điện Đàn ghi-ta thanh âm.

Ngay sau đó.

Hơi lộ ra trầm thấp tiếng hát vang lên:

"Đã từng bao nhiêu lần ngã ngã ở trên đường

Đã từng bao nhiêu lần gẫy quá cánh

Bây giờ ta đã không hề cảm thấy bàng hoàng

Ta muốn vượt qua này cuộc sống bình thường

"

Nội tâm dâng lên một tia khác thường.

Hoàng Đông Chính sắc mặt dần dần thay đổi.

Thê tử chính là tâm tình dâng lên một tia gọn sóng, lại dần dần mê mệt đi vào.

Âm nhạc trung.

Ca khúc cao triều trực tiếp tới trước khi!

Khàn khàn tiếng hát mang theo mãnh liệt tâm tình, nhịp trống vẩy đột nhiên dày đặc như công phong sâu vũ:

"Ta nghĩ muốn Nộ Phóng Sinh Mệnh

Giống như bay lượn ở bát ngát không trung

Giống như đi xuyên qua vô biên hoang dã

Nắm giữ tránh thoát hết thủy lục lượng."

Hoàng Đông Chính đột nhiên đứng lên, trên mặt hấn dững động đỏ ửng vẻ, phảng phất hai ngày này toàn bộ buồn bực và không cam lòng đều hóa thành sôi sùng sục nhiệt huyết, cho tới cả người lại hơi có chút run rẩy!

"Sai lầm rồi, sai lầm rồi, là ta sai lầm rồi!"

Hoàng Đông Chính thanh âm mang theo thê tử không thể nào hiểu được hưng phấn, nào có nhân sẽ hưng phấn như vậy nói mình sai lầm rồi?

"Lỗi gì rồi hả?"

"Ta sai có ở đây không nên nhỏ mọn cho là Tận Ngự chỉ đặt chân ở Tần Châu sáng tác, hấn viết Lục Thủ bài hát a, hơn nữa còn là vì lục Đại Châu thay phiên viết ca khúc, như vậy cách cục bản thân liền ẩn chứa đặt chân Lam vận bản thân đại cảnh giới!"

Làm Tần Nhân, hấn đang vì các Châu thay phiên viết ca khúc a!

Những thứ này ca khúc chất lượng, không có giấu giếm, không có có khuynh hướng thích!

Chính mình dựa vào cái gì nói, nhân gia chỉ đứng ở Tần Châu góc độ viết ca khúc?

"Mà hấn bài hát này cũng đang nói rõ một điểm này, chỉnh thủ ca khúc lập ý hoàn toàn không câu nệ với cái gọi là sân so tài, ca từ thậm chí đều không nhắc trận đấu bản thân, bởi vì chúng ta Hàn Châu vận động viên cần phải tìm được, không phải Lam vận trận đấu phương hướng, mà là người mình sinh phương hướng, đây chính là Hàn Châu vận động viên cần nhất nghe được một ca khúc!"

Đây là thích hợp nhất Hàn Châu bài hát!
Bài hát này cho Tần Tề Sở Yên cũng không tính là hoàn mỹ thích hợp.
Bởi vì ca khúc nghe cùng trận đấu quan hệ không lớn.
Nhưng duy chỉ có để lại cho Hàn Châu nhưng là thích hợp nhất lựa chọn!
Đây là do Hàn Châu vận động viên trạng thái cùng với bao năm qua thành tích quyết định!
Bọn họ ở mê mang a!
Người cùng người sinh lâm vào mê mang một đám vận động viên kéo cái gì tin tưởng chính mình a, trận đấu phải cố gắng lên a, bọn họ đám người kia chưa chắc nghe vào!
Đồng thời bay?
Còn bay cao hơn?
Còn lại Châu có tư cách nói như vậy!
Nhưng Hàn Châu, căn bản sẽ không bay qua a!
Một điểm này, Hoàng Đông Chính không nghĩ tới, cho hắn viết lời nói, hắn nhất định sẽ cầm trận đấu làm Văn Chương!
Tiện Ngự không có!
Cũng chính bởi vì Hoàng Đông Chính không nghĩ tới, cho nên hắn tỉnh ngộ sau đó ngược lại nghĩ tới càng nhiều!
Cho đến giờ phút này!
Hoàng Đông Chính mới tâm phục khẩu phục!
"Ta không bằng Tiện Ngự, không chỉ là Soạn nhạc trình độ không như nhân gia, đối âm nhạc hiểu, đối trận đấu cách cục, còn có đối thực tế nắm chặt, cũng không bằng!"
Hắn đối thê tử đưa tay ra:
"Điện thoại di động cho ta!"
"Người muốn làm gì?"
"Tạm thời không được!"
Ở thê tử quý dị trong ánh mắt, Hoàng Đông Chính dùng thê tử tài khoản quả đoạn « Nộ Phóng Sinh Mệnh » .
"Đánh trước bảng!"
Rồi sau đó Hoàng Đông Chính lại lấy ra điện thoại di động của mình, dùng chính mình tài khoản « Nộ Phóng Sinh Mệnh » .
"Đổi lại mấy cái máy truyền tin!"
Hoàng Đông Chính phảng phất hoàn quên hết rồi chính mình « Nộ Phóng Sinh Mệnh » vừa tiến vào mùa giải bảng, bài hát của tự mình sẽ hạ xuống một tên sự thật.
Giờ phút này hắn chính là một cái Hàn Nhân!
Thuần túy Hàn Nhân!
Mà ở Hoàng Đông Chính tâm phục khẩu phục đồng thời.
Mùa giải trên bảng.

Như ngọn lửa phan du một loại trên chiến trường.
Tần Tê Sở Yên bốn Châu cũng ăn ý tạm ngừng đánh bảng, rồi rít đưa ánh mắt đầu đến « Nộ Phóng Sinh Mệnh » bài hát này.

Bất quá phản ứng nhanh chóng nhất hay lại là Hàn Nhân!

Đừng xem Hàn Nhân đối với mình gia vận động viên ngoài miệng mắng hung, thực ra bọn họ so với ai khác cũng phải ủng hộ nhà mình vận động viên!

Hành động chính là tốt nhất chứng minh!

Rất nhiều Hàn Nhân thậm chí ngay cả bài hát đều không nghe, liền nhanh chóng click rồi, vì nhà mình vận động viên đang lên ủng hộ!

Đương nhiên.

Bài hát vẫn là phải nghe.

Liền cùng trước vài bài hát phát hành thanh thế như thế, theo vô số người click phát ra, trong lúc nhất thời các Châu cũng vang lên « Nộ Phóng Sinh Mệnh » .

Rồi sau đó.

Làm chính thủ ca khúc nghe xong, các Châu nổ tung!

Điều này hiển nhiên lại vừa là một bài để cho người ta nhiệt huyết sôi trào ca khúc!

Hơn nữa bởi vì này bài hát không có giống như bài hát khác, hờ một tí cảm trận đấu nói chuyện, ngược lại cho mọi người cung cấp mới mẻ cùng suy nghĩ, tiếp theo liền tưởng đến Hàn Châu vãng giới Lam vận hội thành tích!

"Ta thiên!"

"Quá êm tai rồi!"

"Bài hát này viết xong tốt!"

"Ngư phụ quả nhiên là Lam vận trạm xăng dầu a!"

"Mẹ nhà nó, ta lại cũng không nhịn được suy nghĩ!"

"Không cần biết kia Châu ca khúc, thích người liền, cách cục khác nhỏ như vậy, coi như đây là Lam vận hội dự diễn, chẳng lẽ người khác biểu hiện tốt, chúng ta còn có thể không dâng lên tiếng vỗ tay?"

"Không thể không nói, bài hát này quả thật êm tai!"

"Mặc dù ta không nhìn trúng Hàn Châu thi đấu tiêu chuẩn, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại ta vì bài hát này điểm đáng khen!"

"Liền đi, Lam vận chú trọng công bình, bài hát của bọn họ phát hành trễ nhất, cho bọn hắn một cái giống vậy hàng bắt đầu lại so với được rồi, này mới là thật Chính Lam vận hội dự diễn!"

" "

Hàn Châu quảng bá thêm Hàn Nhân ủng hộ, phối hợp một chút châu khác lượng ủng hộ, bài hát này trực tiếp phát hỏa!

Dường như nhanh như chớp thế!

Một bài « Nộ Phóng Sinh Mệnh » lấy tốc độ cực kỳ nhanh vọt tới mùa giải
bảng tên thứ sáu, chính thức gia nhập mùa giải bảng tranh!
Mà Hoàng Đông Chính lần đầu tiên đối với chính mình bài danh hạ xuống
cảm thấy cam tâm tình nguyện!

Vâng.

Cam tâm tình nguyện!

Giờ khắc này Hoàng Đông Chính hốc mắt lại có nhiều chút đỏ!

Không phải Hàn Châu nhân rất khó cảm nhận được loại tâm tình này, dù là
Hoàng Đông Chính thê tử, đều cảm thấy trượng phu đột nhiên cuồng nhiệt
có chút không thể nào hiểu được.

Mà giờ khắc này!

Không chỉ có Hoàng Đông Chính.

Rất nhiều nghe xong ca khúc Hàn Nhân, hốc mắt đều bắt đầu có chút chua
xót, đây thật là thích hợp nhất Hàn Châu Vận động viên ca khúc.

Cố gắng lên a!

Hàn Châu vận động viên môn!

Các người nhìn đến mọi người ủng hộ sao!

Các người nghe được cái này bài hát rồi không?

Hàn Châu vận động viên dĩ nhiên nghe được.

Bài hát này một phát, kia tiếng hát liên vang dội ở Hàn Châu tối đại thể dục
quán.

Giờ khắc này.

Toàn bộ Hàn Châu vận động viên rói rít ngẩng đầu lên.

"Đã từng bao nhiêu lần mất đi phương hướng

Đã từng bao nhiêu lần tan vỡ mơ mộng

Bây giờ ta đã không hề cảm thấy mê mang

Ta muốn ta sinh mệnh lấy được giải phóng

Ta nghĩ muốn Nộ Phóng Sinh Mệnh

Giống như đứng sừng sững ở Thái Hồng đỉnh

Giống như đi xuyên qua sáng chói tinh hà

Ứng sẽ vượt qua bình thường lực lượng ."

Trong hoảng hốt.

Có người đỏ cả vành mắt.

Còn có đang nghỉ ngơi vận động viên cầm điện thoại di động lên liếc nhìn
trên mạng, kết quả cả mắt đều là đến từ bản Châu cố gắng lên.

Thành tích kém thì như thế nào?

Bọn họ chưa bao giờ buông tha chúng ta.

Bọn họ vì bắt được Tiệp Ngư bài hát này, chen lấn đi quan phương tài
khoản phía dưới nhấn lại.

Bọn họ vì cho chúng ta cố gắng lên, liều mạng kéo người cho ca khúc đánh bằng!

Mặc dù bình thường chửi chúng ta vô cùng tàn nhẫn hung nhất, chính là chỗ này giúp người!

Bỗng nhiên.

Nghỉ ngơi vận động viên, yên lặng đứng dậy, ở trong tiếng ca trọng lại tiến vào sân huấn luyện.

Rồi sau đó.

Càng ngày càng nhiều vận động viên đứng dậy, không nói một lời, bắt đầu huấn luyện.

"Lên!"

Mồ cở tạ vận động viên giơ lên to lớn tạ, ở huấn luyện viên trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt kiên trì mấy giây mới thả hạ.

"Người làm sao làm được?"

Này mẹ nó đánh vỡ người một cái nhân ghi chép chứ?

"Bởi vì chúng ta cũng muốn thử một chút. Bay lượn cảm giác."

Bên cạnh vận động viên cười nói.

Huấn luyện viên liếc mắt.

Người mẹ nó là bơi lội vận động viên!

---

ps: Biết có nhận phải nói dơ Bạch Thủy ca từ, cho mọi người đoán bút trưởng, ca từ tổng cộng một trăm năm mươi ba chữ, này Chương Tổng số chữ là 3000 tự ra mặt, chỉ là phân đoạn nhiều cho nên tự lộ ra nhiều, mà moegirl phân đoạn phải không đoán số chữ, cái này sau này không giải thích á..., sau đó ca khúc lời ở Dũng Cảm Tâm cùng Nộ Phóng Sinh Mệnh gian do dự, ô bạch càng thích Dũng Cảm Tâm bộ phận cao trào, cuối cùng vẫn là chọn lựa một cái hạ, dù sao người sau phù hợp hơn Hàn Châu trạng thái, hơn nữa chất lượng cũng không được nói, cuối cùng, đoạn này ps số chữ không chế có ở đây không thu lệ phí khu gian rồi.

// Cuộc sống tươi đẹp - Uông Phong

Yêu Nữ Trộn Chỗ Nào

Huyền huyền trình thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 750: Lam vận Hao Thần

Tàn Tề Sở Yên Hàn đều có ca.

Mặc dù Hàn Châu tới trễ nhất, nhưng đừng quên ngày này dù sao vẫn là ngày mừng 2 tháng 7!

Tiền Ngự những thứ này ca khúc phát hành cách nhau thời gian phi thường ngắn ngủi, mà khoảng cách mùa giải bảng chung kết, còn có ước chừng đến gần 29 ngày!

Thời gian phi thường đầy đủ.

Các Châu đều không thể lười biếng.

Ai chết vào tay ai còn chưa thể biết được.

Mà đến giờ phút này rồi mùa giải bảng đã hoàn toàn lộn xộn!

Đây là Văn Nghệ Hiệp Hội mùa giải bảng chế độ phổ biến tới nay lần đầu tiên xuất hiện loại tràng diện này.

Không phải Người viết ca khúc thậm chí còn ca sĩ fan gian tở thí.

Thậm chí không phải thuần lấy ca khúc chất lượng ưu liệt mà sinh ra tở thí.

Đây là các Châu giữa tở thí!

Lam vận là đủ loại vận động viên sân so tài, mà mùa giải bảng chính là các Châu người bình thường sân so tài!

Cái này so với Chư Thần cuộc chiến tở thí còn kích thích!

Các Châu tiếp ứng ca khúc lượng cũng cực kỳ biến thái!

Tất cả mọi người đều sát điên rồi!

"Sát sát sát, tề nhân công kích, thứ 2 mới có thể ăn thịt!"

"Chơi hấn môn, chúng ta là trước nhất đến, Tàn Nhân phòng thủ bài danh!"

"Sở Nhân nhất định phải bắt lại thứ hai, chẳng lẽ người môn cam tâm chỉ gặm xương sao!"

"Chúng ta Hàn Nhân ở trên sân thi đấu thua nhiều lần như vậy, chẳng lẽ còn muốn ở mùa giải bảng loại này không nhìn vận động viên thực lực cạnh tranh trung thất bại ấy ư, đến thời điểm liền quét nổi cũng không có cơ hội!"

"Ngao ô, hồng hồng hồng!"

" "

Các Châu sôi trào khắp chốn thế, mà cuối cùng này âm thanh ngao ô chỉ có thể là Yên Châu nóng nảy lão ca sói tru rồi.

Mùa giải bảng Phong Hỏa nổi lên bốn phía.

Có Châu vì nhà mình tiếp ứng ca khúc bài danh tăng lên, thậm chí bắt đầu cùng còn lại bài danh không cao Châu liên thủ, hai bên cùng có lợi hổ bang

hỗ trợ, cho tới mùa giải bảng bốc phát Phong Vân khó lường!

Mà trong đó.

Lớn nhất người được lợi hiển nhiên là Tiệp Ngự, bởi vì tháng bảy mùa giải bảng xếp hạng thứ sáu ca khúc, toàn bộ đều là xuất từ hần tay!

Trên thực tế.

Coi như không có « Tần Châu hoan nghênh người » cái kia xung tưng không gì phá nổi hạng nhất địa vị, kết cục cũng giống như vậy.

Kia bài hát thắng, kia bài hát thua không trọng yếu.

Ngược lại tùy tiện một ca khúc đều tại « Thánh Hỏa » bài danh trên.

Tiệp Ngự đã đứng ở chân chính chỗ bất bại, vậy kêu là một cái cười nhìn Phong Vân!

Một mình hần đem Lam vận cho giới âm nhạc mang đến lợi ích chộp sạch sẽ cọng lông đều không thừa, hết lần này tới lần khác mọi người còn không có biện pháp!

Ai tới phá hần thế?

Không người nào có thể phá.

Bởi vì Tiệp Ngự mang theo là Lam vận thế!

Cùng năng lực cá nhân có thể hay không đủ đến cái kia tầng diện đã không quan hệ.

Phá hần thế tương đương với muốn trực diện Lam vận hội toàn dân sức ảnh hưởng, này căn bản không phải là người có thể làm được!

Lúc này.

Nhất trọn mắt hóc mồm thực ra không phải các Châu đám bạn trên mạng.

Đám bạn trên mạng hiện tại cũng bận bịu cho nhà mình tiếp ứng ca khúc đánh bảng đây.

Chân chính trọn mắt hóc mồm là các Châu nhạc đàn!

Năm châu nhạc đàn thậm chí không kịp làm nhiều phản ứng.

Có một cái tính một cái, bọn họ toàn bộ bị Tiệp Ngự này ba bài hát của Lam vận lực liên phát cho hoàn toàn dao động choáng váng!

Hai ngày thời gian.

Tiệp Ngự lấy sức một mình dẫn phát mùa giải trên bảng năm châu loạn chiến, có thể nói trở tay là mây che vì mưa, hần điên cuồng thu cắt đến từ yêu Châu tình cảm cung cấp kinh khủng lượng!

Này mẹ nó không phải ngư à?

Đây là ngư ông a!

Ngồi thu ngư ông thủ lợi!

Năm châu ngư đều bị một mình hần câu đi lên rồi!

Nguyên lai Lam vận hội còn có thể chơi như vậy?

Lam vận dê cũng cho người cho chộp góc rồi!

"Hần đây là làm thú vui vô khai sáng chộp lông dê tân ý nghĩ a, ta trước làm sao lại không nghĩ tới, nguyên lai ngoại trừ Lam vận tuyên truyền Ca

khúc chủ đề, còn có thể cho các Châu viết ca khúc tiếp ứng bom hơi?"

"Này căn bản là lợi dụng các Châu quan phương thế lực đánh bả a!"

"Sau này Lam vận hội lại triệu khai, phỏng chừng các Châu nhắc mấy tháng trước liền bắt đầu thu thập tiếp ứng ca khúc rồi, Tiệp Ngự là người thứ nhất ăn con cua nhân, sau này đều sẽ không còn có cơ hội tốt như vậy rồi!"

"Hắn nhất định là chuẩn bị trước rồi!"

"Chuẩn bị trước là tất nhiên, nhiều như vậy bài hát hắn không thể nào một hơi thở viết xong chép xong, nhưng có thể chuẩn bị trước cũng là bản lĩnh, hơn nữa cũng cần có thực lực chống đỡ, này Lục Thủ bài hát tất cả đều là Tinh Phẩm trên!"

"Này giờ ạ là Lam vận Hao Thần a!"

"Cái này cũng đại năng chộp đi, học được học được!"

"Hạ giới Lam vận hội, ta đường đường khúc phụ nói thế nào cũng phải chộp điểm lông dê!"

"Như đã nói qua, Tiệp Ngự chuyên tâm ca khúc cũng thật nhiều a, thật là giống như hành tẩu chuyên tâm ca khúc chế tạo cơ!"

"Trước còn nói Lam vận muốn ở tháng bảy chung kết hắn 1 năm liên tục quán quân con đường, kết quả lại là một mình hắn chung kết tháng bảy mùa giải bảng tranh!"

" "

Như đưa đám ảo não!

Hâm mộ ghen tị!

Cảm khái khiếp sợ!

Nhạc đàn chi tâm tình không phải là ít!

Lúc trước mọi người là không biết còn có thể viết ca khúc cho các Châu bom hơi, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm Hoàng Đông Chính trong miệng khối thịt kia.

Nhưng đây là Lam vận a!

Toàn dân chú ý Lam vận!

Biết bao phong phú Thao Thiết bữa tiệc lớn!

Giới âm nhạc thật sự có thể thu được lợi ích làm sao sẽ ít như vậy?

Bây giờ Tiệp Ngự mở một cái tốt đầu, sau này Lam vận hội mọi người sẽ không còn chỉ nhìn chăm chăm Lam vận tuyên truyền khúc, mà là đưa ánh mắt thả lớn hơn xa hơn!

Tiệp Ngự này ba là thực sự ăn đến chống đỡ!

Bây giờ nhạc đàn lấy lại tinh thần, sau này cũng sẽ không bao giờ có ai có thể độc hưởng bữa này Thao Thiết bữa tiệc lớn!

Chỉ tiếc lần này!

Sớm có chuẩn bị Tiệp Ngự ăn miệng đầy dầu mỡ, mọi người rõ ràng có giống vậy năng lực, nhưng bởi vì chuẩn bị chưa đủ mà chỉ có thể giương mắt nhìn.

Nói trắng ra là.

Mọi người khiếp sợ không phải những thứ này bài hát, cũng không phải Tiệp Ngự năng lực.

Tiệp Ngự năng lực mọi người đều biết, thứ người như vậy chuẩn bị trước lời nói, làm được một điểm này không ly kỳ.

Trên thực tế.

Ở Hàn Châu đối ngoại thu thập tiếp ứng ca khúc thời điểm, các Châu nhạc đàn đã có hành động, nhưng người nào có thể nhanh hơn Tiệp Ngự?

Người khác viết ca khúc muốn thời gian!

Hắn nhưng đều là có sẵn bài hát!

Nếu như mọi người cũng chuẩn bị trước rồi, kia Tiệp Ngự lợi hại hơn nữa cũng không khả năng đem các Châu lông dê cũng một người chộp không chút tạp chất a!

Tần Châu.

Bộ Kinh.

Mỗ quán rượu.

Lâm Uyên đuổi người, thật là có gan ăn quá no cảm giác, rõ ràng hôm nay quán rượu bữa trưa hắn chưa ăn bao nhiêu tới.

Buồng trong đại sảnh.

Liên tục tham dự Lục Thủ bài hát của Lam vận thu âm, Ngự Vương Triều ca sĩ môn rồi rít thông qua Văn Nghệ Hiệp Hội một ít chuyên nghiệp hệ thống tra hỏi chính mình thu hoạch, sau đó mọi người bạo phát ra to lớn hoan hô!

"Ta số liệu tăng vọt a!"

"Mặc dù những thứ này bài hát cũng là chúng ta song ca, cá nhân chiếm so với bộ phận cũng không nhiều, nhưng chúng ta một đám người hành động chung hát nhiều như vậy bài hát, mỗi người đều được chỗ tốt to lớn!"

"Quá đã!"

"Ta cách Ca Vương lại tiến một bước!"

"Ta khắp mọi mặt số liệu thật giống như nhanh đi đến Ca Hậu cấp bậc, chất lượng tốt lời nói một lượng bài hát có lẽ là đủ rồi."

" "

Câu nói sau cùng xuất từ Giang Quỳ miệng.

Giang Quỳ vừa mở miệng, Tôn Diệu Hỏa đợi người hưng phấn biểu tình liền đột nhiên hơi chậm lại, trong lúc nhất thời lại mất hết hứng thú đứng lên.

"Còn kém một lượng thủ?"

Ánh mắt của Lâm Uyên nhìn Hướng Giang quỳ.

Mọi người trong lòng bộc phát chua xót, mọi người đều biết Tiệp Ngự cái vấn đề này khả năng ý vị như thế nào.

Quả nhiên.

Lâm Uyên nghiêm túc mở miệng nói: "Vậy người gần đây học tập nhiều nhiều chút Sở ngữ, ta quay đầu hẳn sẽ có Sở ngữ bài hát phát hành, người cũng có thể không chế."

"Được!"

Giang Quỷ tựa như gà con mổ thóc gặt đầu, sau đó hơi lộ ra đắc ý liếc nhìn mọi người, ánh mắt kia phảng phất đang nói:

Ngượng ngùng, muội muội đi trước một bước.

Vâng.

Giang Quỷ liền là cố ý nói như vậy.

Nữ nhân này thành công đưa tới Lâm Uyên chú ý.

Bây giờ Ngự Vương Triều đám người này đều là cung đấu hảo thủ, vô thời vô khắc không nghĩ tranh sủng, tốt đưa tới Lâm Uyên chú ý.

Mặc dù mọi người cảm tình rất tốt, nhưng không ngăn được Ngự phụ liền một cái.

Dưới tình huống bình thường, một người bắt được bài hát, những người khác thì phải đợi thêm ít nhất một tháng.

Dù sao Lam vận hội loại này cuồng Chop lông dê cơ hội cũng không nhiều.

Lâm Uyên cười.

Hắn đại khái cảm nhận được Ngự Vương Triều giữa bầu không khí.

Nói bọn họ cảm tình thâm, kia cảm tình là thực sự thâm, từng cái nơi, hãy cùng huynh đệ tử muội tựa như.

Điểm này không giả được.

Nhưng vừa gặp phải tự cầm bước phát triển mới bài hát.

Người tốt, trực tiếp tất cả nhân viên Chân Huyền Truyện Cung Tâm Kế tiết tấu.

Đó là phản ứng chậm lụt như Lâm Uyên, cũng ở đây vô số lần trải qua tương tự tình cảnh sau, có tương ứng giác ngộ.

Như đã nói qua.

Nếu như liên lụy đến lòng đỏ trứng thuộc về vấn đề, Đại Dao Dao giống như cũng là cái thân ca ca cũng không nhận chủ.

Cho nên Lâm Uyên cũng không cảm thấy cái này có gì không tốt.

Sau đó đáng đánh nói trở về phủ.

Ở Bội Kinh đợi lâu như vậy, Lam vận hội có thể Chop lông dê, cũng bị Lâm Uyên Chop không sai biệt lắm.

Hắn quyết định rút lui.

Thắng lợi trở về cái loại này.

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên cùng Địch Phạm cáo biệt.

Địch Phạm làm Lam vận hội lễ khai mạc đạo diễn, gần đây một mực đại biểu Lam vận tổ ủy hội cùng Lâm Uyên tiếp xúc, hai người bây giờ cũng coi là với nhau nhận thức, hơn nữa sống chung cũng tương đối vui vẻ.

Ngược lại Lâm Uyên thì cho là như vậy.

Địch Phạm .

Tạm thời cũng cho là như vậy.

Mặc dù mùa giải trên bảng các Châu cầu suy nghĩ đều nhanh đánh tới, một lần để cho Địch Phạm rất buồn rầu, thậm chí rất nhớ phóng đến Tiệp Ngư tay tay để cho hắn dừng nữa viết, viết nữa Tần Châu tiếp ứng bài hát bài danh liền nguy hiểm, nhưng đại cuộc đi lên nói tự lựa chọn không có sai.

Thậm chí phi thường chính xác!

Bởi vì trước hết kỳ chuẩn bị cùng tạo thế mà nói, khóa này Lam vận hội bởi vì bài hát của Tiệp Ngư, có thể nói đại hoạch thành công!

Nhìn một chút này náo nhiệt tình cảnh!

Lam vận hội còn chưa bắt đầu, các Châu liền thanh thế như sấm!

Cho nên chung quy mà nói, hắn là rất cảm tạ Tiệp Ngư này ba xuất thủ.

Phía trên cũng đúng loại này náo nhiệt bày tỏ khẳng định.

Tổ ủy hội còn vì vậy quyết định phương châm:

Sau này lại tổ chức Lam vận hội, ngoại trừ theo thông lệ Lam vận tuyên truyền khúc ngoại, các Châu cũng tới điểm cố gắng lên bài hát cho vận động viên phình tinh thần sức lực!

Có thể suy ra.

Tương lai lại tổ chức Lam vận hội, các Châu cũng trước thời hạn làm gốc Châu vận động viên môn chuẩn bị tiếp ứng ca khúc lúc, cũng nhất định sẽ nhớ tiền lệ này từ đâu một lần Lam vận hội bắt đầu ——

Do ai mở ra.

Đồng thời Địch Phạm còn nói cho Lâm Uyên một cái tin tốt: "Vì cảm tạ người công lao, các Châu cũng biểu thị, Lam vận trong lúc quan phương tài khoản chủ phải căn cứ địa để cho ở Blog, dĩ nhiên bộ lạc bên kia cũng vẫn là phải có động tĩnh."

Lâm Uyên gật đầu.

Bộ lạc dù sao cũng là lập tức lớn nhất Internet sân thượng.

Các Châu quan phương không thể nào trực tiếp buông tha lớn như vậy quần chúng trao đổi tư tưởng.

Bây giờ có thể làm ra nghiêng về Blog biểu thị, đã để cho Lâm Uyên rất hài lòng.

Ai bảo bây giờ hắn không chỉ có cùng bộ lạc không hợp nhau, đồng thời còn là Blog bên này cổ đông đây.

"Tin tức này sẽ không công khai tuyên bố, nhưng hành động sẽ biểu hiện ra."

Quan phương rất khó trực tiếp chiến đội, bộ lạc như vậy Đại Tư Bản, sức ảnh hưởng có thể không phải đùa.

"Được, cảm ơn."

"Hai bên cùng có lợi mà, không chừng chúng ta sau này còn có thể hợp tác, ta có bộ chụp sáu năm điện ảnh, còn kém một bài đủ có lực phối nhạc, nếu như có cần phải lời nói, đến thời điểm khả năng còn phải xin người hỗ trợ một chút."

"Không thành vấn đề."

Lâm Uyên sáng khoái đáp ứng, hẳn vẫn thật mong đợi Blog tiếp theo có thể ở Lam vận hội đạt được cái nào thu hoạch.

Nguyệt trung tổng kết cùng!

@@? @@ trước rống một tiếng cầu nguyệt phiêu!!!

Sau đó trước từ gần tổng kết đi, Lam vận hội đoạn này nội dung cốt truyện, ca khúc sắp xếp rất dày tập, rất khảo nghiệm ô bạch tiết tấu cùng không chế năng lực, bởi vì có rất nhiều Châu sơ sót một cái sẽ tạo thành thâm mỹ mệt nhọc.

Nhất là cuối cùng bài này.

Cho Hàn Châu bồi cảnh thêm vai diễn, để cho « Nộ Phóng Sinh Mệnh » thay đổi hợp với tình thế, tử không ít tế bào não, cuối cùng vẫn là ở bốn chương nói dưới sự nhắc nhở tạm thời sửa lại bài hát, đạt tới tự mình hài lòng hiệu quả.

Đoạn này nội dung cốt truyện coi như là thành công kết thúc, Truy định cũng tương đối đẹp đẽ.

Sau này đại khái không dám tùy tiện thử loại này ca khúc dày đặc chương hồi rồi.

Quyển sách này thử rất nhiều lúc trước không dám tùy tiện dùng kết cấu, trước mắt cảm giác duy nhất hoàn toàn thất bại, chính là Lâm Uyên đổi chỗ đồ đi Tề Châu kia đoạn, làm ta ngay cả dàn ý cũng sửa lại, trước thời hạn bắt đầu các Châu thông nhất thiết lập.

Bất quá kia đoạn cũng cứu về.

Dù sao thì là Tiểu Tiêu vui vẻ một chút đi.

Thuận tiện nói một chút rất nhiều người hỏi thành tích, đều đặt hướng bốn chục ngàn đi, trước mắt khởi điểm vui chơi giải trí đặt thành tích tốt nhất thư, rõ ràng trước mặt ba quyển sách chỉ có thể vạn định tới.

Nói đến trước mặt ba quyển sách.

Thực ra trước mặt ba quyển sách trước trung kỳ cũng còn rất đáng giá nhìn, hậu kỳ liền Nhân Giả thầy nhân trí giả kiến trí rồi, nơi này và chưa có xem qua độc giả tự đề cử mình một chút, coi như ô bạch viết bất mãn nhất ý « vui chơi giải trí vạn tuế » trước mặt nội dung cốt truyện cũng là tự mình hài lòng, dầu gì cũng là vạn định thư.

Sau cùng lại yêu cầu một phiêu cuối tháng!

Ngoài ra cần nhắc đến đơn chương sẽ ảnh hưởng đọc lưu loát tính, quay đầu liền xóa.

@@@@

Yêu Nữ Trồn Chỗ Nào

Huyền huyền trinh thám. Main thông minh, không đại gái, phá án như thần, thích tìm đường chết:)

Chương 751: Vận động thi đấu loại truyện tranh

Tô Thành.

Chạng vạng tối.

Lâm Uyên vừa về tới gia, liền nghe được tử tử tru tru gheo: "Đây là người nào đem Lam vận trạm xăng dầu dời đến trong chúng ta tới?"

"Ca ca lợi hại."

Lâm Dao hiềm thấy khen ngợi.

Lão mù chính là cười nói: "Những ngày qua ta nhưng đều ở nhà nghe người bài hát mới đâu rồi, « Nộ Phóng Sinh Mệnh » là mù mù thích nhất một bài, sau này loại này Rock nhiều tới điếm."

"Ừm."

Lâm Uyên đáp ứng, sau đó nghiêng đầu nhìn một chút Nam Cực, rõ ràng cảm giác Nam Cực lông không có trước bóng loáng trơn bóng rồi.

Xem ra mấy ngày nay không có chính mình dễ chịu, Nam Cực trải qua không quá dễ dàng.

"Gâu gâu gâu." Nam Cực kêu.

"Ừm." Lâm Uyên gật đầu ứng tiếng.

"Gâu gâu gâu uông uông." Nam Cực tiếp tục gọi.

Lâm Uyên quay đầu nhìn về phía người nhà: "Các người mấy ngày nay không uy đồ hộp sao?"

"Làm sao người biết?"

"Nam Cực không phải đã nói rồi sao."

Lâm Uyên quay đầu đi cho Nam Cực tìm đồ hộp đi, lưu lại một mặt mộng bức người nhà.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên hai đầu chạy.

Buổi sáng đi Tinh Mang, xế chiều đi Ảnh Tử phòng làm việc.

Ngược lại không người quản hần.

Mượn Tiện Ngự hợp tác với Lam vận nhiệt độ, Tinh Mang giải trí làm việc bên trong coi như là hung hăng lộ ra hồi mặt!

Mà công ty cao tầng môn thấy mùa giải bảng động tĩnh sau đó càng là toàn bộ cười nở hoa!

Chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa thậm chí tự mình đến đến Soạn nhạc bộ đội Lâm Uyên Tiện Ngự khen thưởng!

Phải biết.

Dưới tình huống bình thường, cho tới bây giờ cũng là người khác đi lâu cuối câu kiến chủ tịch HĐQT.

Cực ít có chủ tịch HĐQT tự mình tới hội kiến thời điểm.

Này làm cho cả công ty cũng lẫn nữa kiến thức thuộc về Tiệp Ngự sáng loáng mặt bài!

Là lấy.

Vô luận Lâm Uyên là đi làm bắt cá hay lại là về sớm cũng hoặc là trực tiếp bỏ bê công việc cũng không người để ý.

Cưng chiều liền xong chuyện rồi.

Mà ở Lâm Uyên trở lại Tô Thành mấy ngày nay, trên mạng vẫn có rất nhiều liên quan tới Lam vận cùng mùa giải bảng tin tức.

Nhất là mùa giải bảng!

Hạng nhì đến tên thứ sáu ca khúc bài danh, trước đó chưa từng có giảng co, vài bài hát bài danh bắt đầu có tới có lui, khả năng mấy canh giờ này là bài hát này thứ hai, sau mấy tiếng chính là khác một thủ ca khúc đệ nhị.

Có bạn trên mạng gọi đùa:

Đây là Tiệp Ngự năm ngón tay đang đánh chiếc.

Ai kêu hai đến lục bài hát của danh đều là xuất từ Tiệp Ngự tay đây.

Chỉ tiếc Lam vận lẽ khai mạc không cần bài hát mới, nếu không Lâm Uyên còn có thể lại chộp điểm lông dê, Lam vận hội cùng địa cầu cách chơi bên trên vẫn còn có chút khác biệt.

Mà ở trong đó.

Còn có một việc tình, dẫn phát vô số người chú ý!

Đó chính là .

Tần Tề Sở Yên Hàn các Châu ở phát một ít Lam vận hội liên quan động tĩnh thời điểm đều đang ăn ý lựa chọn lấy Blog làm đầu!

Tỷ như ngày hôm qua buổi trưa.

Tần Châu quan phương tài khoản phát nhánh động tĩnh, công bố ra ngoài mỗi vận động viên huấn luyện tình huống, chính là trước tiên ở Blog ban bố!

Ước chừng hai mươi phút sau.

Tần Châu quan phương mới mở ra bộ lạc chuyên dụng tài khoản, ban bố như thế động tĩnh.

Chớ xem thường này chút thời gian kém!

Lam vận hội trong lúc các Châu quan phương tài khoản đều là đỉnh cấp độ chú ý!

Này một trước một sau nhỏ xíu chênh lệch thời gian, nhưng là có thể trực tiếp để cho Blog ăn đến cái thứ nhất lưu lượng tiền hoa hồng!

Mà nếu như một cái Châu làm như thế, mọi người có thể lý giải vì trùng hợp.

Tần Tề Sở Yên Hàn cũng làm như thế, vậy thì tuyệt đối không thể nào là trùng hợp!

Chớ nói chi là lúc trước các Châu quan phương tài khoản đều là lấy bộ lạc làm căn cứ địa, căn bản không coi trọng Blog tình huống.

Kẻ ngu đều biết này ý vị như thế nào!

Trong lúc nhất thời.

Các Châu nghị luận âm ỉ ——

Năm châu quan phương tài khoản mấy ngày gần đây đều lựa chọn lấy Blog làm trao đổi căn cứ địa.

Đây coi như là cho Tiệp Ngự những Lam vận đó tiếp ứng ca khúc thù lao sao?

Lam vận hội trong lúc các Châu quan phương tài khoản lưu lượng là lớn nhất, kết quả này lưu lượng đều bị Blog ăn hơn phân nửa.

Bộ lạc chỉ có thể ăn nhiều chút canh thừa cơm cặn?

"Trước bộ lạc như vậy hãm hại Ảnh Thần, thiếu chút nữa để cho liên minh mở đứng ngày đầu liên lạnh lạnh, nhìn dáng dấp bọn họ là đem Tiệp Ngự cho hoàn toàn chọc giận, dù sao liên minh nhà này Website đứng sau lưng chính là Tiệp Ngự a!"

"Ngự phụ bắt đầu vì Ảnh Tử báo thù!"

"Ai có thể nghĩ tới Tiệp Ngự chẳng những không có bị Lam vận hội đoạn tổng 1 năm liên tục quán quân chinh đồ, ngược lại có thể dựa vào Lam vận hội thắng được các Châu quan phương tư thái nghiêng về?"

"Lần này Tiệp Ngự đem bộ lạc đả tặc tội chết!"

"Trước mặc dù Ảnh Tử Thiên Tú trực tiếp hóa thân Ảnh Thần, nhưng dù sao vẫn là đang chống cự bộ lạc hãm hại, mà Tiệp Ngự ngón này liền là thuận tụy phản kích, một người một ngựa xông thẳng tư bản cao điểm, soái!"

"Blog lưu lượng lớn hơn tăng!"

"Tỷ như ta lúc trước căn bản không chơi đùa Blog, nhưng bởi vì chúng ta Tề Châu quan phương gần đây trực tiếp Lam vận động tĩnh đều tại Blog bên kia phát hành, làm ta chỉ có thể ghi danh Blog đi xem, dù sao tin tức liền muôn trực tiếp mới có giá trị mà, kia các Châu người giống như ta vậy sẽ có bao nhiêu?"

" "

Sự thật tựa hồ xác thực như thế, Blog bên này lưu lượng quả nhiên bởi vì nắm giữ quan phương trực tiếp động tĩnh mà tiết tiết dâng cao.

" Chửi thề một tiếng !"

Bên trong bộ lạc bộ đột nhiên vang lên tiếng mắng một mảnh!

"Lăng Không đáng chết!"

"Lăng Không cái này hại tinh ranh!"

"Bây giờ hấn giả bộ với người không có sao như thế, giá tất cả đều chúng ta ở chịu đựng!"

"Bộ lạc lưu lượng lại thiếu đi!"

"Lam vận hội trong lúc rất cao lưu lượng a, chúng ta lại không ăn được đại đầu, nghĩ như thế nào đều là Lãng Không sai !"

"Lãng Không này dog nhật!"

" "

Đôi mắt tương tự sự kiện, tựa hồ mắng Lãng Không thành bộ lạc các bộ môn giữa lớn nhất ăn ý.

Mà bộ lạc cao tầng nội bộ cũng thiết thực cảm nhận được phần nộ cùng uy hiếp.

Trong lúc nhất thời, đủ loại quan hệ rối rít hướng lên giao thiệp.

Hiệu quả vẫn có.

Ngày mùng 8 tháng 7.

Tân Tê Sở Yên Hàn quan phương tài khoản rút cuộc không hề rõ ràng nghiêng về Blog.

Vô luận Blog hay lại là bộ lạc, hai bên cùng Lam vận liên quan quan phương động tĩnh cũng không có chênh lệch thời gian.

Đồng thời phát hành!

Mặc dù này không phải tối kết quả tốt, nhưng bộ lạc có thể tiếp nhận, Blog cũng có thể tiếp nhận.

Dù sao trước Blog bên này là không quá được coi trọng.

Mấy ngày đã để cho Blog thu được nhất định chỗ tốt, mà bộ lạc trước sau vận hành bao nhiêu hao tổn giá.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên nhận được đến từ các Châu nhân viên làm việc trấn an điện thoại.

Lâm Uyên đối với lần này bày tỏ hiểu.

Hắn dĩ nhiên biết như vậy thời gian không sẽ lâu dài.

Các Châu quan phương dù sao vẫn là quan phương.

Trừ phi liên quan đến chuyện công, nếu không phân lớn thời gian cũng không thể có thái độ mình.

Hắn đối với lần này còn rất không có vấn đề.

Chân chính để cho Lâm Uyên có chút vị, là Lâm Uyên phát hiện Kim Mộc trong máy vi tính vẫn còn có bộ lạc phần mềm ——

"Người làm sao có thể dùng địch nhân đồ đâu?"

" "

Kim Mộc trong lúc nhất thời lại không lời chống đỡ, xem ra vị này hỏa con giận còn chưa tan a.

"Tóm lại muốn biết người biết ta mà, thông qua bộ lạc có thể được một ít Blog không dễ dàng thấy tin tức."

"Có tin tức gì?"

"Mấy ngày nay không có gì tiêu ."

Kim Mộc vừa nói, thuận tay mở ra bộ lạc, kết quả sắc mặt liền trở nên có chút cổ quái, tiếng nói cũng hơi ngừng.

Ừ ?

Lâm Uyên theo Kim Mộc tầm mắt, nhìn về phía hần máy tính, kết quả bộ lạc trước nhất nhánh quảng bá tin tức đập vào mi mắt:

【 thi đấu Manga đệ nhất nhân cùng Sở Châu đệ nhất truyện tranh công ty hợp tác, toàn lực chế tạo bóng rổ loại vận động thi đấu truyện tranh, vì thứ 44 giới Lam vận hội trợ uy dâng tặng lễ vật . 】【

---

ps: Cho tiêu trong suốt một cơ hội nhỏ nhoi, lại quét một chút cảm giác tồn tại, các người có phải hay không là cho là tiếp theo nên bên trên lão tặc câu chuyện?

Số Hiệu 09

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xế, phong cách hài hước, lập lò dễ tự nào bỏ :))

Chương 752: Slam dunk

Nói ra các người khả năng không tin.

Lâm Uyên khi nhìn đến bộ lạc đoạn này giống trông khua chiêng tuyên truyền lúc, trong đầu thoáng qua ý niệm đầu tiên lại là:

Ta lúc nào nói phải ra bóng rổ thi đấu loại truyện tranh rồi hả?

Hắn sẽ sinh ra cái ý nghĩ này nguyên nhân tự nhiên cũng cực kỳ đơn giản:

Lâm Uyên vẫn cho rằng mình là thể dục thi đấu loại Manga đệ nhất nhân tới.

Dựa vào cái gì?

Chỉ bằng « Võng Vương » a!

Đây chính là Lâm Uyên lấy Ảnh Tử tên xuất đạo Tác phẩm đầu tay, hơn nữa còn là một tranh thành danh cái loại này!

Kia bộ lạc đẩy ra vị này thi đấu Manga đệ nhất nhân là ai ?

"Nguyên lai là Hà Đại Tuấn a!"

Bên cạnh Kim Mộc đã điếm vào tuyên truyền tựa đề, mà đi sau ra tương tự với cảm khái nói rõ, ngược lại là vừa vận giải khai Lâm Uyên nghi ngờ

Mặc dù Lâm Uyên vẫn không biết Hà Đại Tuấn là ai.

"Hà Đại Tuấn là « Bóng Rổ Chi Hỏa » , bộ tác phẩm này người chắc chắn biết đi, lúc ấy còn bị Tân Châu tiến cử, thật sự bằng vào chúng ta rất nhiều Tân Nhân cũng xem qua, nó có lẽ không phải Lam Tinh đệ nhất bộ vận động thi đấu loại Manga, nhưng cũng tuyệt đối là Lam Tinh từ trước tới nay nóng bỏng nhất vận động thi đấu loại Manga, cũng vì vậy Hà Đại Tuấn được gọi là vận động thi đấu loại Manga trên nhà, mà sáng tác bộ này Manga lúc Hà Đại Tuấn mới hai mươi tuổi!"

Kim Mộc nghiêm túc làm giới thiệu, sau đó họa chuyển hướng:

"Cho đến « Võng Vương » phát hành!"

Hai bộ Manga không phải cùng một thời đại tác phẩm, liên quan tới « Bóng Rổ Chi Hỏa » bộ tác phẩm này cụ thể trí nhớ muốn theo đuổi tới đến rất nhiều năm trước, năm nay Hà Đại Tuấn đã 45 tuổi.

Ở Ảnh Tử xuất đạo trước, « Bóng Rổ Chi Hỏa » là nóng bỏng nhất thi đấu Manga.

Ảnh Tử xuất đạo sau đó, « Võng Vương » thì lại lấy càng ưu dị biểu hiện, phá vỡ Hà Đại Tuấn thành tích.

Nơi này muốn nói một chút.

Mặc dù vận động thi đấu ở tiêu thuyết đề tài trung thuộc về triết đầu triết đuôi ít lưu ý, nhưng ở Manga trong kinh doanh, vận động thi đấu loại đề tài vẫn là rất có thị trường, điểm này đại khái cùng Manga có thể trực quan buộc vòng quanh không cần tưởng tượng hình ảnh cảm có liên quan.

Chung quy mà nói hay lại là ít lưu ý, nhưng ít nhất không có ở trong tiêu thuyết lạnh như vậy.

Nhất là « Võng Vương » phát hỏa sau đó, vận động thi đấu loại Manga thì càng có sinh cơ rồi, Bộ Lạc manga bên kia thậm chí có vận động thi đấu loại tác phẩm tiến vào nhiệt độ trước 10 dấu hiệu.

Đôi với lần này hiện tượng công hiến nhiều nhất là Ảnh Tử mà không phải là Hà Đại Tuấn.

Châm chọc là, làm ra cái này công hiến Ảnh Tử đã cùng bộ lạc mỗi người một ngã.

Mà trải qua Kim Mộc giải thích, Lâm Uyên coi như là nghe rõ.

Hà Đại Tuấn kia bộ tác phẩm thành tích, đại khái có thể đối với tiêu địa cầu lúc đầu « Subasa » ?

Giống vậy kinh điển, nhưng tương tự lại bị sau đó càng hỏa bạo vận động thi đấu loại Manga vượt qua, dù sao Mân quốc có như vậy lương đại Manga nhân quả thực yêu nghiệt.

"Bọn họ chơi đùa rất lớn."

Tiếp tục đọc tuyên truyền trong tin tức nội dung, Kim Mộc nói:

"Hà Đại Tuấn tác phẩm mới kêu « Bóng Rổ Chi Tâm » , là hẳn phần trên tác phẩm tác phẩm hai tập, bất quá bộ tác phẩm này hẳn mài rất nhiều rồi năm, bộ lạc bên kia cũng vô cùng coi trọng, quyết định truyện tranh Manga cùng đi ra, Manga trước đôi mới một chút nội dung, đại khái là vì để cho Bộ Lạc manga nắm giữ đi trước lưu lượng, hợp tác công ty đúng là đỉnh cấp, âm thanh ưu thật giống như cũng định tìm đỉnh cấp nhóm kia, bất quá bọn hắn cái này Manga đệ nhất nhân cách nói ngược lại là dẫn phát rất nhiều tranh cãi, người xem một chút bình luận khu ."

Lâm Uyên đến gần xem thử:

"Thi đấu Manga đệ nhất nhân cái gì, chắc chắn không phải Ảnh Thần sao?"

"Ảnh Thần cùng Bộ Lạc manga giải ước sau đó, Bộ Lạc manga lại đem thi đấu Manga đệ nhất nhân gắn ở Hà Đại Tuấn trên đầu, thật là mặt cũng không cần."

"Ảnh Thần: ? ? ?"

"Đề nghị các người đem « Võng Vương » nhìn lại một lần, sau đó lớn tiếng nói cho ta biết, ai mới là vận động thi đấu Manga đệ nhất nhân."

"Dùng từ có thể chặt chẽ cần thận điểm sao, ta thừa nhận Hà Đại Tuấn là bóng rổ Manga đệ nhất nhân, nhưng phải nói vận động thi đấu đệ nhất nhân, cái này danh xưng thuộc tại chúng ta Ảnh Thần!"

"Hoặc có lẽ là, Hà Đại Tuấn là lúc đầu vận động thi đấu đệ nhất nhân, dù sao sau đó Ảnh Tử đã siêu vượt qua hắn."

" "

Lâm Uyên vui vẻ.

Mặc dù những thứ này độc giả đều dùng bộ lạc, nhưng bọn họ đều là đồng chí tốt, sớm muộn sẽ biến thành liên minh hình dáng!

Đương nhiên.

Bình luận cũng có một chút ủng hộ Hà Đại Tuấn thanh âm.

"Trước rống lớn một câu: Một sức thanh xuân trở lại! Đại Tuấn « Bóng Rổ Chi Hỏa » có thể nói một đời nhân trí nhớ, tuổi trẻ chưa có xem qua không hiểu bình thường!"

"Đại Tuấn khai thác vận động thi đấu phân loại, Ảnh Tử đứng ở tiền nhân trên bả vai sáng tác, có cái gì tốt thôi?"

"Các người thừa nhận Đại Tuấn là bóng rổ Manga đệ nhất nhân, ta đây cũng thừa nhận Ảnh Tử Hỏa Hải trước mắt vô địch, nhưng đừng quên Ảnh Tử kia bộ « Vồng Vương » là duy nhất một bộ không phải bản thân hắn sáng tác tác phẩm, hắn lúc ấy chỉ là thuần họa sĩ, nội dung cốt truyện Kế cung cấp là Sở Cuồng lão tặc."

"Ảnh Tử « Vồng Vương » coi như hắn liên thủ với Sở Cuồng sáng tác, hai đánh một còn nói bộ lạc không biết xấu hổ?"

"Cầm 20 năm trước tác phẩm cùng hai mươi năm sau tác phẩm lẫn nhau tương đối vốn là tức cười, huống chi Tennis với bóng rổ giữa có rắm quan hệ a, ta Đại Tuấn thúc thúc chơi đùa là bóng rổ, không phải Tennis cái loại này Tiểu chúng vận động!"

" "

Lâm Uyên lắc đầu.

Những thứ này mặc dù là phần tử ngoan cố, nhưng tựa hồ vẫn tồn tại bị cảm hóa có khả năng, hơn nữa nhìn cơ số dường như đám người này chiếm so với càng nhiều a.

"Đây chính là tình cảm lực lượng."

Kim Mộc thấy Lâm Uyên lắc đầu, nhỏ cười nói một câu: "Mang theo tình cảm lực lượng, xem ai cũng mi thanh mục tú."

Hắn là môn nhi thanh.

Hà Đại Tuấn fan tuyệt đối không nghĩ tới, cái gọi là Ảnh Tử liên thủ với Sở Cuồng sáng tác « Vồng Vương », thực ra căn bản chính là Lâm Uyên một tác phẩm riêng, cho nên Ảnh Tử không hề là vận động thi đấu loại Manga đệ nhất nhân danh xưng.

Lâm Uyên không lên tiếng.

Kim Mộc cho là Lâm Uyên tức giận:

"Ta là cảm thấy không cần phải theo chân bọn họ so đo một cái thi đấu Manga đệ nhất nhân danh hiệu, bộ này Manga lợi hại hơn nữa cũng không

sánh bằng Tử Hỏa Hải, vừa vặn ta đang định tìm công ty chế tác Tử Hỏa Hải truyện tranh, nói không chừng còn có thể tụ tập với nhau phát hành, thuận tiện phôi bày một ít chúng ta Bá Quyền."

Lâm Uyên vẫn là không có nói chuyện.

Kim Mộc bỗng nhiên trừng con mắt lớn: "Người sẽ không phải là cảm thấy bộ lạc tuyên truyền quá vô sỉ, dự định trở lại một bộ Tennis loại Manga, lần nữa chứng minh ai mới là vận động thi đấu loại Manga đệ nhất nhân chứ?"

Lâm Uyên vẫn không lên tiếng.

Kim Mộc lại cảm giác mình đoán trúng, hãnh nhin không được bật cười: "Ta thấy được, Bộ Lạc manga đại khái là muốn cọ Lam vận nhiệt độ đẩy ra một bộ vận động thi đấu loại Manga hấp dẫn lưu lượng, còn phí lớn như vậy tinh thần sức lực trước thời hạn làm truyện tranh, chúng ta trực tiếp đem hãnh niệm tưởng chặt đứt, ta tin tưởng người có thực lực này, ghê gớm trở lại một bộ Tennis loại Manga."

"Kim thúc người nói cái gì?"

Lâm Uyên bỗng nhiên có chút mờ mịt nói.

Kim Mộc ngẩn người, hóa ra ta mới vừa mới vừa nói hồi lâu người đều không nghe?

"Xin lỗi."

Lâm Uyên gãi đầu một cái, làm dáng vô tội.

Hắn không nên đang cùng Kim Mộc đối thoại thời điểm, ở đáy lòng với hệ thống câu thông, kia hình dáng phỏng chừng với Tôn Ngộ Không linh hồn xuất khiếu như thế.

Vâng.

Vừa mới Lâm Uyên đang kêu gọi hệ thống, cho nên cũng không có chú ý Kim Mộc đang nói cái gì.

Mà với hệ thống lúc nói chuyện, Lâm Uyên biểu tình có thể không một chút nào giống bây giờ như vậy vô tội, kia trương theo suy nghĩ biến ảo mà ra mặt viết đầy sát khí, còn kèm theo một câu đặng đặng sát khí lời nói:

"Đi ra đi, « Slamdunk » !"

// cảm tạ mọi người duy trì và ủng hộ, truyện hiện đang top 34 bxx :)

Số Hiệu 09

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xế, phong cách hài hước, lập lò để tự nào bỏ :))

Chương 753: Không có ai so với ta càng biết bóng rổ

Hôm sau buổi sáng.

Lâm Uyên trước đi công ty.

Chờ thang máy thời điểm, vừa vận dụng phải đồng hành Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh.

"Kia vài bài hát không tệ."

Dương Chung Minh thấy Lâm Uyên, lộ ra hiếm thấy nụ cười.

Lâm Uyên học âm nhạc cơ bản toàn dựa vào Dương Chung Minh nhân vật thể biến ảo mà ra hình tượng, thiên nhiên liền cảm thấy đến thân thiết, hẳn thật là đem đối phương coi như rồi lão sư đối đãi, một mực phi thường tôn trọng:

"Cám ơn Dương thúc."

Bên cạnh Trịnh Tinh phản ứng khoa trương nhiều: "Nhận làm hết mùa giải bảng tiền lục, Tiểu Ngư Nhi người có thể quá được rồi, người Dương thúc cũng không làm được quá sự tình!"

"May mắn."

Lâm Uyên nói thật: "Ngang hàng dưới tình huống, Dương thúc cũng có thể làm được."

Toàn dựa vào chộp lông dê.

Dương Chung Minh khoe khoang, khoe miệng vén lên, lấy cực biên độ nhỏ gặt đầu.

Trịnh Tinh bĩu môi: "Hắn cái này không không làm được mà, kia vài bài hát lượng ta xem, kiếm cũng không ít, quay đầu mời khách không quá phận đi!"

"Được."

Lâm Uyên cùng công ty hai vị khúc phụ quan hệ vẫn là rất tốt.

"Lầu chín?"

Tiến vào thang máy, Trịnh Tinh hỏi một câu.

Lâm Uyên nói: "Tầng chót."

Trịnh Tinh chế nhạo: "Lại đi chủ tịch HĐQT kia đánh cướp lá trà?"

Vừa nói, nàng giúp Lâm Uyên nhấn lầu cuối.

Trò chuyện mấy câu, hai người đi ra thang máy, Lâm Uyên chính là tự lầu cuối đi ra, gỡ Lý Tụng Hoa cửa phòng làm việc.

"Mời vào."

Lâm Uyên đi vào trong đó.

Lý Tụng Hoa cười nói: "Tìm ta có chuyện gì?"

"Từ Hỏa Hải phải ra truyện tranh, công ty muốn thành lập truyện tranh ngành lời nói, bản quyền liền giao cho công ty, nếu như công ty không có ý định này, ta liền cùng bên ngoài truyện tranh chế tác công ty hợp tác."

Lâm Uyên đi thẳng vào vấn đề.

Lý Tụng Hoa không chút nghĩ ngợi liền không chút do dự nói: "Giữ lại, công ty qua một thời gian ngắn liền cho người thành lập truyện tranh ngành!"

Đùa.

Từ Hỏa Hải Manga nhiệt độ kinh khủng như vậy, soạn lại thành truyện tranh có nhiều tiền cơ hồ là có thể đoán được, mà liên minh bồi cảnh chính là Tinh Mang giải trí, Lý Tụng Hoa loại này Tư Bản Gia làm sao có thể trơ mắt đem lớn như vậy lợi ích chấp tay nhường cho người?

Không nói đừng.

Đơn là vì này ba bộ nhiệt độ dần dần nỗ lực hiện tượng cấp Manga, hẳn đều có cần phải mở truyện tranh bộ, giống như trước có thể vì rồi « Tây Du Ký » phim truyền hình mà thành lập TV ngành như thế!

Chớ nói chi là .

Ảnh Tử Tiện Ngư cùng Sở Cuồng đều là Lâm Uyên bí danh, mà Lâm Uyên vốn là Tinh Mang cục cưng quý giá!

Trên thực tế.

Coi như không có Từ Hỏa Hải như vậy vừa ra, vì Ảnh Tử tương lai bản manga quyền không tiện nghi người ngoài, hẳn cũng nhất định phải giao thiệp với lĩnh vực này.

"Sợ rằng không chờ được."

Lâm Uyên nói: "Nếu như muốn thành lập truyện tranh ngành, phải lập tức thành lập, hoặc là trực tiếp tiến hành thu mua, bởi vì Ảnh Tử tiếp theo có bộ tác phẩm muốn trực tiếp lấy truyện tranh cùng Manga hình thức đồng thời phát hành, hơn nữa tốt nhất trước ở Lam vận lúc bắt đầu sau khi."

Không sai.

Lâm Uyên chỉ chính là « Slam dunk » .

Hắn ngày hôm qua biết được bộ lạc bên kia chiều hướng sau đó liền không chút do dự với hệ thống định chế bộ này kinh điển vận động Manga.

Bây giờ càng là dự định ngựa không ngừng vó câu đem lấy Manga cùng truyện tranh hình thức phát hành!

Liên minh cùng bộ lạc chiến tranh vẫn chưa kết thúc.

Bây giờ Bộ Lạc manga vẫn là trong nghề đệ nhất thị trường phân ngành.

Liên minh phải nhất định cùng với tranh đoạt thị trường.

Bất quá Lâm Uyên làm như vậy ngược lại không thuận tụy là vì với Bộ Lạc manga đối nghịch, càng không phải là bởi vì Bộ Lạc manga bên kia cường

ép cướp đi cái kia vận động Manga đệ nhất nhân danh tiếng .

Những thứ này chỉ có thể coi là thứ yếu nguyên nhân.

Nguyên nhân thực sự là, Lam vận hội lông dê Lâm Uyên còn không có chộp đủ!

Trước hẳn căn bản liền chưa từng nghĩ, nguyên lai Manga cũng có thể chộp Lam vận lông dê!

Cũng may Bộ Lạc manga nghĩ tới.

Lăng Không nghĩ tới!

Nếu như có thể ở Lam vận trong lúc đẩy ra một bộ vận động loại Manga thậm chí còn truyện tranh, tỷ như « Slamdunk » loại này vận động thi đấu loại trần nhà cấp tác phẩm, hiệu quả kia ở đâu là bình thường có thể so sánh với?

Lâm Uyên thậm chí phải cảm tạ bộ lạc!

Là bộ lạc đột nhiên hành động cho hẳn biết, nguyên lai Lam vận còn có ẩn bên trong lông dê có thể chộp!

Về phần thuận tay đá kích bộ lạc, vốn là nhất cử lưỡng tiện chuyện.

"Tinh tế nói."

Lý Tụng Hoa biểu tình nghiêm túc.

Cứ như vậy.

Hai người ở phòng làm việc trao đổi một giờ khoảng đó.

Lâm Uyên cuối cùng còn lấy ra chính mình tối hôm qua tăng giờ làm việc giải quyết mây lời nói « Slamdunk » nội dung cho đối phương nhìn.

Cuối cùng, Lý Tụng Hoa hoàn toàn động tâm!

Hắn trực tiếp đánh nhịp, quyết định chuyện này.

Công ty lập tức bắt tay thu mua một nhà truyện tranh chế tác công ty chuẩn bị.

Mà thu mua đẩy ra đệ nhất bộ tác phẩm chính là Lâm Uyên trong miệng kia bộ « Slamdunk » .

Liên truyện tranh soạn lại thứ tự mà nói, bộ này Manga ưu tiên cấp thậm chí tạm thời vượt qua Tử Hỏa Hải!

Tinh Mang bắt đầu hành động!

Mà ở bên ngoài.

Liên quan tới Bộ Lạc manga ở hôm qua ngày đó tuyên truyền Văn Án trung đem Hà Đại Tuấn tôn sùng là 【 vận động Manga đệ nhất nhân 】 đưa tới độc giả tranh cãi, nhưng là trong một đêm nhanh chóng lên men đứng lên!

Trong lúc nhất thời toàn bộ lưới cũng ở thảo luận!

Về phần chuyện này có thể đưa tới rộng rãi chú ý nguyên nhân cũng đơn giản.

Liên lụy đến ai mới là "Vận động Manga đệ nhất nhân" vấn đề, loại chuyện này xưa nay liền dễ dàng đưa tới các phe bất đồng quan điểm kịch liệt giao

phong, hơn nữa liên minh thậm chí còn bộ lạc cùng Blog các loại ân oán, phối hợp Ảnh Tử bây giờ nhiệt độ, như vậy tin tức muốn không trở thành tiêu điểm đều khó khăn!

Về phần bạn trên mạng tranh cãi nội dung, thực ra vẫn cùng ngày hôm qua không sai biệt lắm.

Không phải là cảm Hà Đại Tuấn tác phẩm cùng với trong nghề sức ảnh hưởng cùng Ảnh Tử « Võng Vương » làm so sánh, từ đó mỗi người bày tỏ quan cho vận động Manga đệ nhất nhân phán xét tiêu chuẩn hẳn căn cứ cái gì tới định.

Mà Hà Đại Tuấn fan công kích vô cùng tàn nhẫn điểm, chính là « Võng Vương » đối với Ảnh Tử tính đặc thù!

Dù sao hơi có lý giải nhân đều biết:

Mặc dù « Võng Vương » nhiệt độ ở vận động Manga trung xếp hạng thứ nhất, nhưng bộ này Manga nội dung cốt truyện nội dung, đúng là xuất từ Sở Cuồng tay.

Cái này cùng Ảnh Tử sau đó tác phẩm bất đồng.

Ảnh Tử làm lúc mặc dù bằng vào bộ này Manga nhất cử thành danh, nhưng là lấy thuận họa sĩ thân phận.

Nói tóm lại:

Đều có các cách nói là được.

Mà ngoại giới cũng không biết là, Lăng Không đối với chuyện này tạo thành ảnh hưởng nhưng là hài lòng cực kỳ!

Bởi vì hẳn đã trải qua sơ bộ đạt tới tuyên truyền « Bóng Rủ Chi Tâm » mục đích!

Mà lần này tuyên truyền, hẳn bản ý chính là người giả bị đụng Ảnh Tử! Người bây giờ không phải bằng vào Tử Hỏa Hải đại hỏa đặc hỏa phong quang vô hạn sao?

Người không phải là bị độc giả xưng là Ảnh Thần sao?

Vậy dứt khoát mượn người nhiệt độ dùng một chút.

Mặc dù miễn cho quá nặng trách phạt, nhưng từ tam bạn gay đoạn tuyệt với bộ lạc bắt đầu, Lăng Không thời gian vẫn không tốt lắm.

Hẳn phải nhất định xuất ra thành tích tới để cho các bộ môn nhân ngậm miệng!

Hà Đại Tuấn chính là Lăng Không ghen lâu như vậy sau đó rút cuộc xuất ra đại chiêu!

Nhắc tới, linh cảm hay lại là Ảnh Tử người bạn tốt kia Tiện Ngư cho.

Thấy Tiện Ngư gần đây đủ loại chộp Lam vận lông dê, Lăng Không vừa nghĩ đến mượn Lam vận tới đóng gói Hà Đại Tuấn.

Đương nhiên Hà Đại Tuấn bản thân năng lực cùng danh tiếng cũng đáng bộ lạc đóng gói.

Nếu không Lăng Không chỉ có chủ ý cũng vô dụng.

Có lẽ cũng là Ảnh Tử sự tình để cho Lãng Không dài trí nhớ.
Hắn bây giờ đối với tràn đầy thái độ của họa sĩ khá hơn nhiều.
Nhất là đối với ngành mục đích chuẩn bị trước lực đẩy Manga gia Hà Đại Tuấn, hắn đi lên liền làm cho người ta đội mũ cao: "Đại Tuấn lão sư tân Manga nhất định có thể nhất phi trùng thiên, ở trong lòng ta ngài liền là không thể tranh cãi vận động Manga đệ nhất nhân!"
Hà Đại Tuấn ngăn chặn nội tâm đặc ý, khiêm tốn cười một tiếng:
"Lãng bộ trưởng nâng đỡ."
"Đại Tuấn lão sư không cần khiêm tốn, một hội chúng ta còn có tràng hội chiêu đãi ký giả, chủ yếu mục đích dĩ nhiên cũng là tuyên truyền ngài tân Manga, phóng viên có thể sẽ hỏi ngài một ít liên quan tới Ảnh Tử vấn đề."
"Không cần lo lắng, ta biết rõ làm sao nói."
Hà Đại Tuấn nụ cười lãnh đạm thêm vài phần: "Ta cũng không thích cái kia văn bối."
Lãng Không hiếu kỳ: "Các người trước đây quen biết?"
Hà Đại Tuấn lắc đầu: "Không nhận biết, nhưng ngài đừng quên, ta là Sở Nhân."
Lãng Không ngăn người, chợt nhớ lại Manga giới một ít chuyện cũ.
Thật giống như Ảnh Tử năm đó phát hành « Death Note » lúc cùng Sở Châu Manga gia đã từng là từng có ân oán.
Đối với lần này có chút Sở Nhân đã quên được, nhưng có chút Sở Nhân lại vẫn tâm có bất mãn.
Này thì tốt hơn!
Địch nhân chúng ta rất nhất trí mà!
Liên minh Tử Hỏa Hải tam mở sau đó, Lãng Không lần đầu tiên tâm tình tốt như vậy.

Hai mươi phút sau.
Lãng Không mang theo Hà Đại Tuấn, triệu khai một trận chứa đại ký giả hội!
Ký giả hội hiện trường.
Cự Đại Hoàn bức, viết « Bóng Rỏ Chi Tâm » bốn chữ lớn.
Hà Đại Tuấn nâng cao bụng bia, mặc nút áo khó mà cột lên chính trang, mặt tươi cười.
Phóng vấn bắt đầu.
Phóng viên hỏi Hà Đại Tuấn: "Ngài đánh giá như thế nào Ảnh Tử?"
Hà Đại Tuấn nụ cười biến mất: "Văn bối, Ảnh Tử là phi thường lợi hại văn bối."
Văn bối?
Cái này nhấn mạnh ý vị thâm trường.

Phóng viên lại hỏi: "Ngài biết trước có người nói Ảnh Tử là vận động thi đấu Manga đệ nhất nhân sự tình sao?"

"Nghe nói qua."

"Vậy ngài xem quá « Võng Vương » sao?"

"Xem qua."

Hà Đại Tuấn mặt không chút thay đổi.

Phóng viên gậy sục: "Có thể nghe một chút ngài đối bộ tác phẩm này đánh giá sao?"

Hà Đại Tuấn hiếm thấy lộ ra nụ cười, thậm chí giơ ngón tay cái lên, cho ra khen ngợi:

"Nội dung cốt truyện thiết trí phi thường xuất sắc!"

Phóng viên biểu tình lại cổ quái, nội dung cốt truyện xuất sắc?

Người nào không biết « Võng Vương » nội dung cốt truyện là Sở Cường sáng tác?

Người cái này không nhắc họa thể nào, quang nhắc nội dung cốt truyện, rất khó không khiến người ta suy nghĩ nhiều a.

"Liên quan tới « Võng Vương » nhiệt độ ngài thấy thế nào?"

"Tiền nhân trồng cây người sau hưởng bóng mát, thực ra ta rất vui vẻ, chúng ta thế hệ trước Manga gia mở ra thuộc cho vận động Manga phi nhiều thổ nhượng, mà Ảnh Tử như vậy hậu bối thì tại chúng ta mở ra trong đất, trồng từng viên đại thụ che trời, bọn họ nắm giữ tốt nhất sáng tác hoàn cảnh, đây là chúng ta người thế hệ trước hâm mộ không đến, nhưng cũng may chúng ta làm ra phải có công hiến!"

Hí!

Lời nói này.

Phóng viên hỏi cái xảo quyết vấn đề: "Vậy ngài đáp lại ra sao quan cho vận động Manga đệ nhất nhân tranh cãi?"

"Đệ nhất nhân?"

Hà Đại Tuấn bỗng nhiên mặt mũi nghiêm một chút: "Thuần so với vận động thi đấu loại Manga sáng tác, ta xuất đạo tới nay không sợ bất luận kẻ nào, mà nếu như cụ thể đến bóng rổ lời nói, ta thậm chí có thể như vậy nói cho người!"

Phóng viên theo bản năng nói: "Cái gì?"

Hai tay Hà Đại Tuấn mở ra, hơi phân đến hai bên, rồi sau đó một cái tay phảng phất nắm được thứ gì:

"Không có ai so với ta càng biết bóng rổ Manga!"

Phóng viên thật giống như bị dao động đến, hơi lùi về sau một bước.

Khí thế kia rất đáng sợ.

Bất quá Hà Đại Tuấn xác thực có tư cách nói như vậy.

Vô luận ngoại giới như thế nào đi nữa tranh cãi, liên quan tới bóng rổ cái này vận động liên quan Manga, Hà Đại Tuấn là không thể địch nổi!

Bên cạnh.

Lăng Không nghe được câu này, hào khí xảy ra:

"Không sai! Không có ai so với Hà Đại Tuấn lão sư càng biết bóng rổ! Cho dù là vận động thi đấu đệ nhất nhân danh hiệu, ta cũng cảm thấy Hà Đại Tuấn lão sư thật tới danh quy, cái này cùng Ảnh Tử cùng Bộ Lạc manga những ân oán kia không liên quan!"

Lăng Không rất thượng kính.

Đây là lần đầu tiên lấy Bộ Lạc manga người phụ trách thân phận đi về phía trước đài.

Ông kính trước.

Hắn anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, hướng về phía máy quay phim mỉm cười:

"Cái này một, đã là người mở đường ý tứ, cũng là sức ảnh hưởng tối đại ý nghĩ, « Bóng Rổ Chi Hỏa » đã trở thành một đời nhân nhớ lại, nhưng một đời mới Manga mê cùng truyện tranh mê yêu cầu chuyện xưa mới, mà đây chính là Hà Đại Tuấn lão sư tâm Manga muốn gánh chịu trách nhiệm cùng nghĩa vụ."

Hà Đại Tuấn nghiêm túc:

"Cần dùng cái này làm hiến tặng cho thứ 44 giới Lam vận hội, cùng thời điểm hiến tặng cho từng cái thích bóng rổ nhân!"

Bên cạnh Lăng Không đi theo mở miệng:

"Cho nên ta nóng yêu bóng rổ, cũng nhiệt tình đến Hà Đại Tuấn lão sư tác phẩm, hi vọng tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được phần này đối bóng rổ yêu thích, rồi sau đó chú ý chúng ta bộ này long trọng đẩy ra « Bóng Rổ Chi Tâm » !"

Phe làm chủ trước thời hạn an bài âm nhạc dậy rồi!

Hai người một xướng một họa, đem ký giả hội bầu không khí đẩy tới cao triều!

Ký giả hội sau đó, liên quan video cùng phỏng vấn trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ lưới, quan cho vận động Manga đệ nhất nhân tranh cãi rất cuộc tiến vào ác liệt, Hà Đại Tuấn người ủng hộ càng là tập thể cao triều!

"Hà Đại Tuấn ngu bức!"

"Không hổ là vận động Manga người khai hoang!"

"Nói quá tốt!"

"Tiền nhân trồng cây hậu nhân hái quả, vận động Manga độc giả cơ sở là Hà Đại Tuấn đánh xuống, « Bóng Rổ Chi Hỏa » phát hành niên đại thích xem vận động Manga nhân thật rất ít, nhưng tha cho là như thế Hà Đại Tuấn cũng mang phát hỏa cái này Tiểu chúng phân loại!"

"Khi đó khó khăn a."

"Bộ Lạc manga cái tên này kêu Lăng Không chủ quản dáng dấp còn rất soái, bắt quá này không phải trọng điểm, trọng điểm là Hà Đại Tuấn nói ra chúng ta tiếng lòng, « Võng Vương » hỏa tất cả mọi người đều thừa nhận, nhưng bộ này Manga phát hành niên đại chiếm ưu thế, hơn nữa Sở Cuồng nội dung cốt truyện viết là thực sự đáng khen, Ảnh Tử muốn thuận cảm thành tích cùng Hà Đại Tuấn so với, có chút chơi xấu rồi."

" Ừ."

"Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, « Võng Vương » thành công, Ảnh Tử chỉ có thể chiếm theo 1 phần 3 công lao, ngoài ra 1 phần 3 thuộc về Sở Cuồng, còn có 1 phần 3 thuộc về Hà Đại Tuấn những thứ này khai thác vận động Manga tiền bối."

" "

Ủng hộ Ảnh Tử bạn trên mạng trợn mắt hộc mồm:

"Còn có 1 phần 3 công lao là thuộc về Hà Đại Tuấn, thuyết pháp này ta là vụn vụn không nghĩ tới!"

"Suy luận cảm nhân."

"Các người sao không dứt khoát nói « Võng Vương » là Hà Đại Tuấn họa!"

"So với còn lại đề tài không sánh bằng Ảnh Tử, toàn bộ Bộ Lạc manga bị Tử Hỏa Hải treo ngược lên đánh, bây giờ bắt đầu đơn độc cảm vận động Manga nói chuyện?"

"Người đề cho Hà Đại Tuấn họa « Võng Vương », ta xem hắn có thể hay không họa."

"Bộ Lạc manga người phụ trách này thật là khôi hài, còn nói cái gì với Ảnh Tử cùng liên minh ân oán không liên quan, này ba tỏ rõ liền là hướng về phía Ảnh Tử đến, người muốn nói thẳng Hà Đại Tuấn là bóng rổ Manga đệ nhất nhân ai còn sẽ phản bác các người?"

" "

Mà đang ở hai bên tranh cãi không thể tách rời ra lúc, Lâm Uyên cũng nhìn thấy đoạn này phỏng vấn video.

Thích bóng rổ đúng không?

Hắn đăng nhập Ảnh Tử Blog tài khoản, kiểm tra cẩn thận xác nhận không đăng sai hào sau, ban bố một cái động tĩnh:

"Tác phẩm mới « Slam dunk » truyện tranh đang ở chế tác trung, Manga cũng sắp ở liên minh phát hành, đây là một cái liên quan tới bóng rổ, liên quan tới thanh xuân, liên quan tới mơ mộng cố sự."

Lúc đó mọi người còn đang đánh miệng trượng.

Mà khi Ảnh Tử điều này động tĩnh phát hành, Ảnh Tử cùng Hà Đại Tuấn hai bên người ủng hộ đồng thời yên lặng lại, những lời này giống như một đạo kinh lôi ở người sở hữu bên tai nổ vang ——

Bạn trên mạng cũng bôi rồi!

Số Hiệu 09

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xế, phong cách hài hước, lập luận dễ tự não bỏ :))

Chương 754: Manga thứ 1 nhân liền có thể muốn làm gì thì làm sao

"Hắn nói cái gì!"

Đây là một câu nói nhảm, Ảnh Tử nói cái gì, Blog động tĩnh trên viết rõ rõ ràng ràng, nhưng nhân nghe được vô cùng khiếp sợ lời bàn sau đó tựa hồ khó tránh khỏi sẽ toát ra tương tự nói nhảm.

Tác phẩm mới! ?

Tử Hỏa Hải hơn nửa trở về « Thám tử Kindaichi », Ảnh Tử không phải đã bốn mở sao?

Coi như không cần chính hắn họa nội dung cốt truyện cũng hầu như nên yêu cầu hắn tới nghĩ đi, kết quả hắn bốn bộ Manga đồng thời sáng tác vẫn còn có tinh lực làm tân Manga, này mẹ nó lại là Manga 5 mở tiết tấu! ?

Bóng rổ! ?

Mặc dù vận động Manga đệ nhất nhân danh hiệu thuộc về tồn tại tranh cãi, nhưng Ảnh Tử xác xác thật thật rất giỏi vận động loại Manga điền này cho dù là Hà Đại Tuấn fan cũng thừa nhận, nhưng vì cái gì Ảnh Tử tác phẩm mới hết lần này tới lần khác lựa chọn bóng rổ?

Bóng rổ rõ ràng là Hà Đại Tuấn am hiểu nhất khắc họa vận động hạng mục! Chẳng lẽ Ảnh Tử bộ này tân Manga không phải là lấy hắn quen thuộc nhất Tennis làm chủ đề sao?

"Hắn lại điên rồi?"

"Nói lần trước Ảnh Tử điên rồi nhân đến bây giờ mặt còn không có tiêu sưng đâu rồi, nhưng là lần này ta mẹ nó cũng rất muốn đỡ lấy còn không có tiêu mặt sưng tới một câu, hắn lần này có phải hay không là thật điên rồi? Bốn mở còn mệt hơn bất tử hắn, hắn còn muốn 5 mở, đây là ta biết cái kia lười biếng đến có thể nằm tuyệt không đứng lên Ảnh Tử sao?"

Quá chăm chỉ!

Này Fans thậm chí hoài nghi Ảnh Tử có phải hay không là để cho mỡ đại lão độc giả bắt cóc đến phòng tối nhỏ bên trong, sau đó bị nhân gia cầm thương chỉ buộc hắn vẽ một chút, không vẽ họa sẽ không cho cơm ăn cái loại này.

"Máu chốt là đề tài a!"

"Trước không đề cập tới hắn gần đây là bốn mở hay lại là 5 mở, dù sao hắn không phải mình họa, chuyện này trọng điểm là hắn rốt cuộc lấy ở đâu lòng tin muốn vẽ bóng rổ Manga mà không phải hắn quen thuộc nhất Tennis .

Manga, bóng rổ nhưng là Hà Đại Tuấn am hiểu nhất vận động Manga đề tài a, bằng không Hà Đại Tuấn cũng không dám làm nhiều như vậy phóng viên mặt tự tự vang vang nói trên cái thế giới này không có bất kỳ người nào so với hẳn Hà Đại Tuấn càng biết bóng rổ Manga!"

"Ảnh Tử đây? Hẳn biết bóng rổ?"

"Lần trước Ảnh Tử chính là dùng Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm am hiểu nhất đề tài treo lên đánh rồi hai người, lần này hẳn rút cuộc lại muốn ở Hà Đại Tuấn am hiểu nhất bóng rổ phía trên làm Văn Chương, đây là đang người khác sàn xe giẫm đạp người khác mặt giẫm đạp ghiên?"

"Chính diện Ngạnh Cương a đây là!"

"Ảnh Tử Manga trình độ tuyệt đối là Lam Tinh số một, nhưng vấn đề là bóng rổ đồ chơi này không giống nhau a, có đôi lời gọi là không bột đổ gột nên hồ, lợi hại hơn nữa Manga gia, nếu như không biết bóng rổ bản thân quy tắc cùng mị lực, kia làm sao có thể vẽ ra để cho người ta rung động bóng rổ Manga đâu rồi, tạm thời nước tới chân mới nhảy nhất định là không được, đủ loại quy tắc cũng đủ hẳn uống một bình, phải biết Hà Đại Tuấn lúc còn trẻ nhưng là thiếu chút nữa thành làm nghề bóng rổ vận động viên!"

" "

Hà Đại Tuấn fan kinh hãi!

Ảnh Tử fan cũng kinh hãi!

Những thứ kia ăn dưa người đi đường càng là cái này tiếp theo cái kia trùng mắt câu ngây ngô!

Không người nào có thể đoán được Ảnh Tử nào đường về, hẳn lại muốn dùng đối diện am hiểu nhất bóng rổ Manga đánh bại Hà Đại Tuấn, để chứng minh ai mới là vận động Manga đệ nhất nhân?

Vâng.

Hơi có chút suy nghĩ nhân đều biết Ảnh Tử đây là đang tuyên chiến!

Hẳn chẳng những ở Blog công khai tuyên bố chính mình hạ bộ tác phẩm là bóng rổ đề tài, hơn nữa còn học Bộ Lạc manga thủ pháp, trực tiếp lựa chọn truyện tranh cùng Manga đồng thời phát hành hình thức!

Này muốn không phải tuyên chiến tín hiệu, chẳng lẽ muốn đợi Ảnh Tử chỉ Hà Đại Tuấn nói:

Nhìn ca thế nào ở người am hiểu nhất lĩnh vực treo lên đánh người?

"Lấy lòng mọi người!"

"Múa búa trước cửa Lỗ Ban!"

"Này chính là một chuyện cười!"

"Cùng Hà Đại Tuấn so với bóng rổ Manga, tìm chết đi!"

"Nếu là hạn trở lại một bộ Tennis Manga, ta còn có thể hiểu được, duy chỉ có bóng rổ, Hà Đại Tuấn là vĩnh viễn thân!"

"Không có ai so với Đại Tuấn càng biết bóng rổ!"

" "

Liên tiếp khiếp sợ sau.

Hà Đại Tuấn fan sôi trào!

Bọn họ cảm giác Ảnh Tử lần này khiêu khích đơn giản là không đem Hà Đại Tuấn coi ra gì!

Cái này Manga giới đệ nhất nhân thật cho là trên thế giới cũng chưa có hẳn họa không được đề tài?

Hơn nữa người mẹ nó cũng vẽ bốn bộ Manga rồi!

Còn phải lại tới một bộ?

Loại cảm giác này giống như muốn thuận tay dùng bóng rổ Manga đem Hà Đại Tuấn tiêu diệt như thế!

Ân.

Trước Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm cũng là bởi vì này mà phẫn nộ.

Bọn họ cảm giác mình bị xem thường.

Bởi vì này căn bản liền không phải một chọi một a, đối phương chỉ là dùng một bộ phận thực lực ở theo chân bọn họ đánh!

Bây giờ cũng giống vậy.

Ảnh Tử coi như là 5 mở!

Hắn tương đương với đang dùng 1 phần 5 thực lực tìm Hà Đại Tuấn đánh nhau, hơn nữa còn là Hà Đại Tuấn chọn trận đấu bóng rổ trắng!

Xem thường ai đó!

Manga giới người thứ nhất không nổi?

Manga giới đệ nhất nhân là có thể muốn làm gì thì làm?

Bộ Lạc manga.

Hà Đại Tuấn sắc mặt âm trầm xuống.

Hắn dĩ nhiên cũng sẽ cảm giác mình bị xem thường, hơn nữa còn là tại chính mình đặc ý nhất lĩnh vực, chuyện này với hắn mà nói là vũ nhục lớn lao, cho nên hắn giận không kèm được:

"Hắn cho là bóng rổ Manga liền dễ dàng như vậy?"

"Hắn họa quá Tennis Manga, hắn hẳn biết muốn lấy hạng nhất vận động làm Manga đề tài, phải nhất định không ngừng tra tài liệu không ngừng hiểu cùng tiếp xúc cho đến chính mình hoàn toàn lãnh hội cái này vận động mị lực!"

"Bây giờ hắn trên tay có bốn bộ Manga ở liên tái!"

"Hắn thế nào có tinh lực làm những chuyện này, sau đó cùng ta đánh lôi đài?"

"Chỉ bằng hắn là Manga giới đệ nhất nhân? Hắn thật đúng là đem mình làm Manga giới không gì không thể thần?"

Hà Đại Tuấn đoạt mệnh liên hoàn hỏi.

Ngồi ở Hà Đại Tuấn đối diện Lăng Không trong lúc nhất thời cũng không biết đáp lại như thế nào, thậm chí đứng ngồi không yên đứng lên.

Nếu như không có lần trước Tử Hỏa Hải tam mở sự kiện, Lăng Không chắc chắn sẽ không như vậy hốt hoảng.

Nhưng giờ phút này, Lăng Không thật hốt hoảng!

Dù là Hà Đại Tuấn dùng đoạt mệnh liên hoàn hỏi hình thức, đem tình huống cụ thể với hắn giải thích, hắn vẫn có một loại đứng ngồi không yên cảm giác.

Tại sao đứng ngồi không yên?

Bởi vì hắn cảm giác Ảnh Tử có thể làm được a!

Hắn có lẽ thật có thể làm được a!

Đó là một cái không cách nào dùng lẽ thường giải thích biến thái a!

Lần trước liên minh cục diện, cho dù ai đều cảm giác liên minh hoàn toàn chơi xong!

Kết quả thế nào ?

Ảnh Tử trực tiếp hóa thân Ảnh Thần, xoay chuyển tình thế với vừa ngã, đỡ cao ốc chi tướng nghiêng, với sức sinh tựa như một hơi thở liên tái ba bộ hiện tượng cấp Manga, gắng gượng chống lên một cái sắp sập tiệm Website!

Dưới tình huống như vậy, Lăng Không làm sao có thể yên tâm thoải mái?

"Ta sẽ không lại dùng bình thường tư duy lô-gích đi tính toán tên đối thủ này năng lực."

Đây là Lăng Không lần trước sự kiện sau ra kết luận.

Cái này cùng Lam Tinh có một rất hỏa Tổng nghệ tiết mục gọi là « siêu cấp đại não » có liên quan.

Cái kia tiết mục bên trong rất nhiều tuyển thủ, cũng có cực kì khủng bố đầu não cùng thiên phú, có thể làm được phạm nhân cả đời đều làm không được đến sự tình.

Xem qua cái kia tiết mục nhân, đối với nhân loại năng lực nhận thức hạn mức tôi đa cũng sẽ bị vô hạn giương cao thậm chí trực tiếp lật đổ.

Lăng Không cho là, Ảnh Tử liên năm giữ một cái Manga loại siêu cấp đại não!

Mặc dù bình thường nhân sẽ cảm thấy Lăng Không có chút một năm bị răn cản mười năm sợ dây thừng ý tứ.

Giống như được Ảnh Tử ptsd.

Một màn này quả thực châm chọc.

Liên Ảnh Tử fan cũng không tin Ảnh Tử có thể làm được loại sự tình này, Lăng Không tên đối thủ này lại tin tưởng!

Hắn thật là sợ!

Hắn quyết định ổn một tay: "Chúng ta muốn chuẩn bị thêm một chút."

"Cái gì chuẩn bị?"

Hà Đại Tuấn ngẩng đầu, lần nữa cảm giác mình bị xem thường, hơn nữa lần này xem thường hắn vẫn Lăng Không!

"Gia chú!"

Lăng Không cắn răng: "Chúng ta đẩy nữa ra mấy bộ vận động Manga, làm thành Lam vận hội Số đặc biệt Manga, liên minh lớn nhất khuyết điếm chính là Manga gia số lượng không đủ, mà chúng ta bên này còn có chừng mấy vị trình độ tương đối khá vận động loại Manga gia!"

"Có cái kia cần phải sao?"

"Hoạt động này lấy người cầm đầu!"

Hà Đại Tuấn há miệng, không có cự tuyệt nữa, cũng không có cự tuyệt đường sống, hẳn còn phải dựa vào bộ lạc ăn cơm, huống chi này ba lấy chính mình cầm đầu cũng càng có thể tọa thực chính mình vận động Manga đệ nhất nhân danh tiếng.

Hà Đại Tuấn rất để ý cái danh này.

Hắn có rất nhiều rất nhiều tiền, có tiền sau đó đương nhiên muốn cầu danh, yêu cầu "Vận động Manga đệ nhất nhân" danh.

"Mấy cái khác vận động hạng mục là?"

"Chuyện của ta trước từng có cân nhắc, ngoại trừ bóng rổ bên ngoài, chúng ta còn có bóng đá, còn có bóng chuyền, cùng với bóng chày."

Nói đến đây, Lăng Không an lòng.

Không hề khẩn trương, không tái sợ hãi, ngược lại có loại nhao nhao muốn thử.

"Bộ lạc hùng hậu tư bản, là hẳn không cách nào tưởng tượng, có người đang ở đây, chúng ta ngoài ra ba bộ vận động Manga có thể dễ dàng vận hành, đến thời điếm Bộ Lạc manga lưu lượng nhất định sẽ được thăng một đoạn, cuối cùng chúng ta vẫn là phải đem Lam vận hội lông dê cho chộp tới tay, Lam vận hội có thể cho vận động đề tài Manga cung cấp vô hạn chất dinh dưỡng!"

Về phần Lam vận hội sau đó?

Lăng Không cũng không lo lắng, độc giả một khi vào hố, tùy tiện là sẽ không ra được, bây giờ vận động Manga nhiệt độ đã bởi vì này nhiều chút dụ nhân xào làm rồi.

Coi như « Slam dunk » càng hỏa thì thế nào?

Chúng ta nhiều như vậy Manga nhiều như vậy hạng mục, hấp dẫn đến độc giả chẳng lẽ có thể so với người thiếu?

Mà ở bên kia.

Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc vén tay áo lên: "Ông chủ, họa lâu như vậy không mệt mỗi sao, đi ra ngoài đánh bóng rổ, buông lỏng một chút!"

Lâm Uyên đã bắt đầu họa « Slam dunk » rồi.

Nghe được Kim Mộc mở miệng, Lâm Uyên lắc đầu: "Ta sẽ không đánh bóng rổ."

Kim Mộc: ???

Lâm Uyên hiểu đôi phương nghi ngờ, giải thích: "Chưa ăn qua thịt heo, còn không bán kiến heo chạy sao?"

Kim Mộc mờ mịt.

Lời này nghe là rất có đạo lý, nhưng luôn cảm giác nơi nào không đúng lắm?

"Người thật biết bóng rổ sao?"

"Ta cũng sẽ không đánh Tennis."

Lâm Uyên một câu nói giải đáp Kim Mộc toàn bộ nghi ngờ.

Sẽ không đánh Tennis, ông chủ như thường vẽ ra « Võng Vương », nói rõ họa cái gì vận động loại hình Manga, không nhất định phải sẽ kia hạng vận động chứ sao.

Kim Mộc sinh ra nhận thức.

Mà Lâm Uyên chính là âm thầm cảm khái:

Ảnh Tử người này còn là quá lười a.

Ngoại trừ « Slam dunk » bên ngoài, rõ ràng còn có chừng mấy bộ tương đối xuất sắc vận động Manga có thể lấy ra, có thể đem Lam vận hội lông dê chộp quang.

Tỷ như .

Mặc dù kia mấy bộ vận động Manga nhiệt độ không bằng « Slam dunk », nhưng là tuyệt đối là có cực cao sức ảnh hưởng.

Nhưng hẳn không có động lực lấy ra, không nhận được nghĩ trộm cái lười. Hay là chờ sau này dọn ra tay rồi hãy nói, hoặc là đợi lần kế Lam vận hội thời điểm.

Lâm Uyên nghĩ như vậy, thuận tiện để cho hai vị phụ trách « Thám tử Kindaichi » trung Tôn Chí Tường tạm thời tới cho mình làm trợ thủ.

Hắn không thể nào một mực chính mình họa.

Liên cùng trước an bài như thế, sau này nói không chừng Tôn Chí Tường sẽ tiếp lấy « Slam dunk » .

Số Hiệu 09

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xế, phong cách hài hước, lập lò dễ tự nào bỏ :))

Chương 755: Hà Đại Tuấn mặt cũng không cần

Công ty động tác rất nhanh, sau đó không lâu Lý Tụng Hoa đem một nhà hoạt hình chế tác công ty nhét vào Tinh Mạng hệ thống, thu mua xong thành sau càng là trước tiên tiến hành truyện tranh bản « Slamdunk » chế tác, ở trình độ khoa học kỹ thuật cao hơn Lam Tinh, cái tốc độ này rõ ràng nếu so với địa cầu nhanh rất nhiều, gần như Lâm Uyên bên này mỗi cung cấp nhiều chút nội dung cốt truyện, bên kia là có thể hoàn thành một bộ phận truyện tranh nội dung, hơn nữa cuối cùng phơi bày hiệu quả để cho Lâm Uyên rất là hài lòng, đây chính là khoa học kỹ thuật thụ điểm cao hơn chỗ tốt, dĩ nhiên đây cũng là nhân viên làm việc làm thêm giờ công lao, hình như là chủ tịch HĐQT hứa hẹn kích xù tiền thưởng kích thích, mỗi người cũng phát hiện mình thức tỉnh thức đêm thiên phú, gan bắt tỉnh thiên địa Âm ——

Tinh Mạng tốc độ nhanh!

Bộ lạc tốc độ nhanh hơn!

Tựa hồ có chút cướp than đăng Lục Ý đồ, ở bên ngoài còn ở thảo luận Ảnh Tử muốn sáng tác bóng rổ Manga thời điểm, Bộ Lạc manga đẩy ra « Bóng Rổ Chi Tâm » rất nhanh ở bộ lạc cầm cổ hoạt hình trên website nghênh đón chính thức phát hình, Hà Đại Tuấn mấy năm mài một kiếm tác phẩm mới rốt cuộc cùng công chúng gặp mặt!

"Theo ta đấu ngư?"

"Người còn chưa đủ tư cách!"

"Ai nói vóc dáng lùn không thể đánh bóng rổ?"

"Các người đám này vóc dáng cao có thể phòng được ta sao!"

Thiếu niên giống như một vệt ánh sáng, lùn tên nhỏ thó nhanh chóng thoáng qua qua một cái cái đối thủ, thành công qua nhân bên trên giỏ, mà đây chỉ là Phim Hoạt Hình mở đầu thứ nhất cao triều nội dung cốt truyện, nhân vật chính lần đầu tiên xuất thủ liền một tiếng hét lên làm kinh người, phía sau càng là trang bức không ngừng!

Quá quá ân!

Người xem không ngừng kêu nội hành!

Bộ này truyện tranh giảng thuật một cái thiên tài bóng rổ thiếu niên gia nhập trường học bóng rổ đội đã phát sinh cố sự, hẳn rõ ràng là một cái thân cao còn không có trở mã tốt học sinh trung học đệ nhất cấp lại gia nhập trường học trung học đệ nhị cấp bóng rổ đội, hơn nữa còn bằng vào thực lực

kinh người trực tiếp dẫn bài danh đội số trung học đệ nhị cấp bóng rổ đội treo lên đánh những trường học khác, nguyên lai thiếu niên này cha đã từng là một cái đỉnh cấp cao thủ bóng rổ, bởi vì bị đối thủ oan uổng nhi chung kết rồi Giới bóng rổ kiếp sống, cho nên chỉ có thể ở gia bồi dưỡng mình con trai của thiên tài .

Vì cướp nhiệt độ, trực tiếp truyện tranh 5 tập phát liên tục!

Một hơi thở nhìn một chút đến, nội dung cốt truyện thoải mái rồi tinh rồi mù!

Làm cố sự vạch trần khăn che mặt bí ẩn, « Bóng Rổ Chi Tâm » Manga cũng xuất hiện ở bộ lạc bên trên, trong lúc nhất thời khắp nơi đều là tiếng thảo luận, Hà Đại Tuấn fan hung phấn vô cùng!

"Quá đẹp dễ rồi!"

"Ai nói vóc dáng lùn không thể đánh bóng rổ, những lời này ta nghe quá đót, nhân vật chính rõ ràng là cái học sinh trung học đệ nhất cấp, thân cao chỉ có 1m7 không tới, kết quả lại có thể treo lên đánh một đám học sinh trung học đệ nhị cấp, so với năm đó kia bộ « Bóng Rổ Chi Hỏa » còn thoải mái!"

"Hà Đại Tuấn thật ngu, phối nhạc cũng tốt ngu bức a!"

"Nội dung cốt truyện, hình ảnh, phối nhạc, toàn bộ đều là đỉnh cấp!"

"Nhân vật chính cha thật giống như rất lợi hại a, bằng không cũng không khả năng đào tạo được như vậy con trai của thiên tài, tốt mong đợi cha hẳn xuất thủ đáng vẻ, không hổ là Hà Đại Tuấn mài rồi nhiều năm tác phẩm, mong đợi cảm mười phân!"

"Đại Tuấn đã thắng!"

"Ảnh Tử lần này xong đời!"

"Coi như hẳn là Manga giới đệ nhất nhân thì như thế nào, so với bóng rổ Manga không có người nào là Hà Đại Tuấn đối thủ, đối mặt bộ này truyện tranh ai tới người đó chết, thật lâu không thấy loại này lại đót lại thoải mái vận động lần rồi, Đại Tuấn là hoàn toàn xứng đáng vận động tràn đầy đệ nhất nhân!"

Bộ lạc tiến lên!

Người xem khen ngợi!

Hà Đại Tuấn tiết tấu cùng thoải mái cảm phi thường đứng chỗ, điều động rất nhiều người xem tâm tình, mặc dù có nhân vật khắc họa không đủ đi sâu vào khuyết điểm, nhân vật chính bất hack cũng lớn kinh người, nhưng mọi người xác xác thật thật là bị nội dung cốt truyện thoải mái đến, cho nên khuyết điểm không che lấp được ưu điểm, tổng thể mà nói này đã coi như là một bộ phi thường ưu tú truyện tranh rồi!

Bên kia.

Ảnh Tử một ít fan cũng mở ra bộ này Manga, kết quả nhìn một chút, Ảnh Tử fan bỗng nhiên cảm giác có cái gì không đúng.

Không phải là bởi vì bộ này truyện tranh có nhiều xuất sắc.
Mà là mọi người ở Manga trung ngữ thấy quen thuộc mùi vị!

"Giờ a!"

"Nhân vật chính bối cảnh không phải « Võng Vương » thiết lập sao!"

"Ngọa tào, người này nói 1 câu thật đúng là, ta nói ta làm sao nhìn vừa coi cảm mạnh như vậy!"

"Long Mã cũng là mở đầu gia nhập cấp cao hội đoàn, Long Mã cũng có một cái mặc dù giải ngũ nhưng lại phi thường cường đại cha, Long Mã vóc dáng cũng không cao, Long Mã thích nói 'Người còn kém xa đây '. Cái này nhân vật chính thích nói 'Người còn chưa đủ tư cách '. Ta suy nghĩ này không phải cùng một câu lời kịch sao?"

"Hà Đại Tuấn mặt cũng không cần!"

"Này không phải sao « Võng Vương » ấy ư, hấn lại là đem Tennis cái này vận động đôi thành rồi bóng rổ mà thôi!"

"Máu chốt là hấn sao bài tập còn sao không trình độ!"

"Không nói thiết lập Lôi Đông tính, hấn cái nhân vật này khắc họa cho « Võng Vương » xách giày cũng không xứng, tam tập đi xuống nhìn không nhân vật chính một người trang bức, treo còn mở khoa trương như vậy!"

" "

Ảnh Tử fan nổi giận, cái này nhân vật chính càng xem càng giống là « Võng Vương » bên trong Long Mã bản sao, không nghĩ tới cái này Hà Đại Tuấn lại không biết xấu hổ như vậy!

Nhất thời.

Hà Đại Tuấn fan cũng không cao hứng, sao, xem chúng ta phát hỏa, chó cùng đường quay lại cắn?

"Thê nào ta cảm thấy như vậy chưa đây?"

"Những thứ này nói Đại Tuấn sao « Võng Vương » mặt cũng lớn quá rồi đó, làm phiền người môn trước làm rõ ràng, Tennis cùng bóng rổ cũng không phải cùng hạng vận động!"

"Vận động tràn đầy nhân vật chính không cũng là thiếu niên thiên tài thiết lập sao?"

"Hóa ra chỉ các người có thể sử dụng? Đại Tuấn lúc đầu « Bóng Rổ Chi Hòa » nhân vật chính cũng là thiên tài a, kia ta có phải hay không là có thể nói Ảnh Tử cùng Sở Cuồng trước sao Đại Tuấn?"

"Vận động tràn đầy nhân vật chính họa phong đều như vậy a, các người xem qua vận động tràn đầy sao?"

" "

Hai bên rút cuộc lại cãi vả!

Mà ở hai bên ồn ào trung, « Bóng Rổ Chi Tâm » nhưng là đề tài càng ngày càng cao, nhiệt độ cũng không ngừng gia tăng!

Đang lúc này.

Hà Đại Tuấn bỗng nhiên ban bố một cái động tĩnh:

"Thật đúng là nhân hồng sắc thị phi nhiều, đầu tiên « Bóng Rổ Chi Tâm » là ta mười năm trước sáng tác khai thiên, mười năm trước ta còn không biết Ảnh Tử là ai, làm sao tới tham khảo thậm chí còn chép lại nói đến, càng không nói đến bóng rổ cùng Tennis giữa lại có bao nhiêu đại khác biệt, nói cho cùng chính là có người là giả danh một mồi, một cái cái gọi là vận động tràn đầy đệ nhất nhân, mang theo fan cạnh tranh không thể tách rời ra, lối ăn không khỏi có chút khó coi, ta bản đạ m bạc vô tình tranh đoạt loại này hư danh, nhưng có vài người muốn vì vậy mà bôi đen ta tác phẩm, đây chính là ta không cách nào dễ dàng tha thứ chuyện, ta muốn đối người khác fan nói một câu, xin đừng mưu toan lấy bôi đen đối thủ hình thức chiến thắng, Manga gia là lấy tác phẩm nói chuyện nghề, đem tâm tư đều dùng ở trong tác phẩm so cái gì đều mạnh!"

Lúc này « Bóng Rổ Chi Tâm » đã hỏa.

Hà Đại Tuấn một cái động tĩnh, nhất thời lấy được được vô số fan ủng hộ:

"Nói tốt!"

"Đại Tuấn như vậy đạ m bạc một người, vốn là không muốn cùng các người cạnh tranh cái gì đệ nhất nhân, cần gì phải đổ tội lung tung!"

"Không phục? Cầm tác phẩm nói chuyện!"

"Các người chủ tử không phải cũng họa bóng rổ rồi sao?"

"Ha ha, không bằng đem hán bóng rổ Manga cầm ra xem một chút?"

"Không cầm ra tác phẩm, quang ở đó lớn tiếng kêu, chỉ sẽ để cho nhân xem thường!"

"Hán không phải Manga đệ nhất nhân sao?"

"Đường đường Manga đệ nhất nhân, sẽ không họa không ra so với Đại Tuấn lợi hại hơn bóng rổ Manga đi, kia đệ nhất nhân thật giống như cũng chẳng có gì ghê gớm chứ sao."

" "

So với bóng rổ Hà Đại Tuấn fan vốn cũng không hư Ảnh Tử, bây giờ thấy « Bóng Rổ Chi Tâm » phát hình chất lượng sau, thì càng thêm uy phong phần chân!

Chửi thề một tiếng !

Ảnh Tử fan bị chọc tức!

Hà Đại Tuấn lời này rõ ràng là đang trộm đổi khái niệm!

Mà đúng lúc này, Ảnh Tử động tĩnh rớt cuộc cũng đổi mới: "Bây giờ tới nay « Slam dunk » chính thức phát hình, bản manga cũng sẽ ở liên minh đăng nhập."

Trong nháy mắt!

Hai bên cãi vã trở nên yên tĩnh lại.

Sau đó cãi vã nữa tựa hồ cũng mất đi ý nghĩa, đợi « Slam dunk » phát hình, này chọc náo nhiệt, cũng nên đến thu tràng thời điểm.

Ai mạnh ai yếu, nhìn một cái liền biết.

Hai bên đến đây, đúng là tạm thời ngừng công kích đứng lên.

Nhưng tất cả mọi người đều biết:

Giờ phút này an tĩnh phía sau có vô số cuộn cuộn sóng ngầm.

Mà đêm đó gian bảy giờ đồng hồ âm thanh gõ, « Slam dunk » rớt cuộc phát hình rồi.

Vừa mới bắt đầu mọi người cũng không có ý thức được, một trận chưa từng có trong lịch sử bóng rổ gió bão, đã chính thức kéo lên màn mở đầu .

---

ps: Cảm tạ đại lão 【 bi thương cầu giấy 】 khen thưởng minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, động tác là càng ngày càng thành thực.

Số Hiệu 09

Siêu năng thế giới, bố cục chặt chẽ, tác lão tài xế, phong cách hài hước, lập lò dễ tự nở bỏ :))

Chương 756: Cuốn 5 Đại Châu

Mười phút trước.

Lâm Uyên ở công ty dùng Ảnh Tử tài khoản phát hành hoàn động tĩnh liền về nhà rồi, kết quả khi hấn lúc về đến nhà lại phát hiện tý tý muội muội cùng với lão mù cũng ngồi ở trên ghế sa lon nhìn chăm chăm trên mặt tường to lớn máy chiếu hình, cái này máy chiếu hình giống như là không sử dụng, lão mù càng thích xem TV loại, chỉ có nhìn trên mạng video mới có thể dùng được vật này.

Hấn hỏi: "Làm gì vậy?"

Tý tý: " Chờ « Slamdunk » !"

Muội muội: "Người cái kia tốt bạn gay tác phẩm."

Mụ mụ: "Hai nàng nhất định phải kéo ta đồng thời nhìn."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, dứt khoát cùng bọn họ ngồi chung ở trên ghế sa lon.

Lão mù đột nhiên hỏi: "Nghe nói cái này Phim Hoạt Hình là Tinh Mang làm, người có tham dự sao?"

"Có."

Lâm Uyên nói: "Phối nhạc."

Muội muội hiếu kỳ: "Êm tai sao?"

Tý tý cười: "Đó còn cần phải nói!"

Lâm Uyên đi theo cười, « Slamdunk » phối nhạc có thể không phải đùa.

Đầu phim Ca khúc chủ đề « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » hấn là đặc biệt tìm Sở Châu Ca Vương Lương Tử Nguyên biểu diễn.

Lương Tử Nguyên liền là trước kia cùng Lâm Uyên đồng thời tham gia « che mặt Ca Vương » lúc người máy.

Thời gian rất eo hẹp, lại vừa là Sở ngữ bài hát, cho nên Lâm Uyên không có biện pháp ở Ngự Vương Triều nội bộ tìm người, cũng may Lương Tử Nguyên nhận được Lâm Uyên mời sau, rất sung sướng đáp ứng.

Nghe xong tiểu tử, Lương Tử Nguyên sẽ ở đó kích động.

Cuối cùng cũng không có thu thù lao, thậm chí còn cố ý nói với Lâm Uyên: "Sau này còn nữa chuyện tốt như vậy cứ việc tìm ta!"

Lâm Uyên gật đầu một cái, hấn đối Lương Tử Nguyên ấn tượng không tệ, hai người ban đầu ở tiết mục bên trong cũng có chuyên động cùng nhau, coi như vui vẻ.

Một hồi Phim Hoạt Hình bắt đầu, mọi người là có thể nghe được cái này bài hát rồi.

Một cái biệt thự đại sảnh.

Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm hai người này chẳng biết lúc nào lên đã trở thành một đôi tốt bạn gay , lại đang Thiên Môn trong nhà biệt thự ước hẹn gặp mặt.

"Muốn bắt đầu."

Thiên Môn mặt đầy mong đợi, nhưng hẳn không phải đang chờ mong Phim Hoạt Hình bản thân, mà là ở mong đợi bộ này truyện tranh phác nhai!

"Liên hi vọng nào Hà Đại Tuấn cho chúng ta báo thù rồi!"

Dạ Thâm Trâm cũng kích động mở miệng, hẳn một cái họa Vương Đạo Manga, đời này cũng không cách nào với Ảnh Tử so với, nhưng hẳn phi thường muốn xem Ảnh Tử thất bại một lần!

Manga đệ nhất nhân lần đầu bại trận!

Như vậy hình ảnh, Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm cũng không có có thể khát vọng có thể thấy!

Một cái quán rượu.

Hà Đại Tuấn cũng ngồi ở trước máy vi tính, sắc mặt lạnh lùng.

"Ngược lại ta muốn nhìn một chút người dựa vào cái gì dám so với ta bóng rỏ Manga!"

Vâng.

Hắn Manga quả thật tham khảo « Võng Vương » .

Nhưng, vậy thì như thế nào?

Chỉ cần hẳn cần chết không thừa nhận, mọi người cũng chỉ có thể tin tưởng đây là trùng hợp, dù sao cái kia bộ Manga, quả thật từ rất sớm đã bắt đầu sáng tác rồi.

Bộ Lạc manga.

Lăng Không giống vậy ngồi ở trước máy vi tính.

Lần này hẳn không có kêu ngành biên tập.

Hai lần trước kêu ngành biên tập, cũng cho hẳn chính ra bóng mờ.

Bây giờ là Phim Hoạt Hình.

Lăng Không không còn biết chuyên nghiệp Manga sáng tác, cũng chỉ có phân biệt một cái Phim Hoạt Hình có hay không ưu tú năng lực.

Giống vậy thời khắc!

Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu, vô số bạn trên mạng ngồi ở trước máy vi tính.

Bao gồm vô số trong nghề nhân sĩ.

Bọn họ đều đang đợi Anh Tử bộ này « Slam dunk » .
Chuyện này ý nghĩa, không chỉ có ở chỗ "Vận động Manga đệ nhất nhân"
danh tiếng rơi vào nhà nào!

Đồng thời.

Mọi người còn muốn biết, cái kia Manga đệ nhất nhân, là có hay không
chiến vô bất thắng!

Cho dù là cùng am hiểu nhất bóng rổ Manga Manga gia tử thí!

Bọn họ một bên chờ đợi, còn một bên ở trên mạng nói chuyện phiếm.

"Nhanh muốn bắt đầu!"

"Anh Tử thật biết bóng rổ Manga sao?"

"Hắc hắc, chúng ta bộ này truyện tranh phát hình thuần túy là muốn xem
hắn trò cười."

"Chớ xem thường Anh Tử, mỗi một xem thường người khác, sau đó cũng bị
mất mặt."

"Ta thật là sợ u."

"Anh Tử trình độ vẫn có, ta cảm giác hắn bộ tác phẩm này coi như không
bằng Hà Đại Tuấn cũng chênh lệch không xa, dù sao hắn không phải sẽ
không họa vận động Manga, bây giờ đối với hắn mà nói chỉ là đổi một cái
hạng mục mà thôi."

Anh Tử fan.

Hà Đại Tuấn fan.

Còn có trong nghề nghiệp ngoại đều tại tham dự thảo luận.

Đang lúc này.

Tám giờ tới.

Phim Hoạt Hình phát hình rồi!

Làm thứ một bức tranh hiện ra ở người sở hữu trước mặt, một đạo kích tình
dâng trào tiếng hát đột nhiên vang dội, phảng phất tình lại vô số người đối
thanh xuân nhớ lại:

"Đỡ lấy chói mắt ánh mặt trời ta ở đầu đường chạy

Ta ta ka re ta i tsu mo no yo u ni vai wo

Người giống như bình thường vậy vỗ vào ta đầu vai

Quân ni trong mộng na ko to ni lý do na n te na i no ni

Nhưng xưa nay chưa từng vẫn bên trên trong tay ta cánh tay

"

Đây chính là « Slam dunk » Ca khúc chủ đề!

Từng để cho vô số người trần trở khó quên « Rất muốn lớn tiếng nói yêu
anh » !

Nội dung cốt truyện còn chưa bắt đầu, vô số người xem, tâm tình cũng đã
tình tiết phức tạp rồi!

"Bài hát này thật là giỏi!"

"Nhìn giới thiệu, là Anh Tử bài hát!"

"Ca Vương Lương Tử Nguyên biểu diễn!"

"Ngọa tào, mệt sức không uống công chờ đợi, coi như hướng về phía bài hát này cũng đáng giá hãy đợi a!"

"Bất kể Phim Hoạt Hình chất lượng như thế nào, bài hát này tuyệt đối không được đen!"

"Ha ha ha ha, Tiệp Ngự này ba liên động quá cho lực!"

"Đáng tiếc nhanh nguyệt trung rồi, nếu không bài hát này có thể sẽ trở thành mùa giải bảng Hắc Mã!"

"Không có vấn đề, ngược lại tháng này mùa giải bảng đã bị Tiệp Ngự nhận thầu á!"

"Ha ha, lạn phiến xuất thần khúc."

"Chẳng qua chỉ là dựa vào Tiệp Ngự thôi, lại không phải chính hấn công lao, liên cùng « Võng Vương » là dựa vào Sở Cuồng như thế."

"Thật chua."

"Khác kéo bài hát, muốn so thì so nội dung cốt truyện, đây là Manga cùng truyện tranh tỷ thí!"

Bài hát rất nhanh thả xong.

Biểu hiện trên màn ảnh phụ đề:

Thiên tài bóng rổ tuyển thủ sinh ra!

Hình ảnh rớt cuộc mở ra.

Một cái trên sân bóng rổ, hai cái đội bóng diễn ra kịch liệt đấu võ.

Đội kháng.

Truyền banh.

Vị trí chạy.

Đột nhiên một đạo thân ảnh xuất hiện, đỡ lấy mái tóc màu đỏ, thân hình cao lớn uy mãnh thanh niên nhận được bóng rổ, rồi sau đó diễn ra kinh điển chạy ba bước ném bóng!

Bạch!

Cầu vào!

Đẹp trai nam tử tóc đỏ ôm bóng rổ, mặt đầy hăm hở:

"Ta liền là thiên tài bóng rổ tuyển thủ Hanamichi Sakuragi!"

Ở vô số người làm chứng hạ, Hanamichi Sakuragi đẹp trai đấng tràng!

Rồi sau đó.

Tập thứ nhất!

Tập thứ hai!

Tập thứ ba .

Được gọi là địa cầu mạnh nhất vận động Manga tác phẩm « Slam Dunk » nội dung cốt truyện cũng rất cuộc phơi bày với trước mắt mọi người!

Haruko đấng tràng!

Rukawa Kaede đấng tràng!

Takenori Akagi đấng tràng!
Giai đoạn trước hình hình sắc sắc nhân vật lục tục đấng tràng!
Khôi hài!

Thanh xuân!

Nhiệt huyết!

Thuộc về « Slam dunk » xuất sắc, thuộc vu địa cầu một đời nhân thanh xuân, hóa thành một cái mỹ lệ Hồ Điệp, chỉ là ở Lam Tinh nhẹ nhàng xúi giục rời cánh, liền đưa tới một trận gió bão!

Bên trong biệt thự.

Chẳng biết lúc nào lên, Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm đều ngây dại, ánh mắt của bọn họ kinh ngạc nhìn chằm chằm màn ảnh.

Thật lâu.

Thiên Môn mới chật vật mở miệng: "Hắn là thế nào đem bóng rổ làm thành Vương Đạo đề tài!"

Dạ Thâm Trầm hô hấp run rẩy:

"Cùng « Bóng Rổ Chi Tâm » so với như thế nào đây?"

"Đó chính là rác rưởi!"

"So nhân vật hắn thua!"

"So với nội dung cốt truyện hắn thua!"

"So với nhiệt huyết hắn vẫn thua!"

"Là hắn biết nhanh tiết tấu trang bức, căn bản không biết khắc họa nhân vật!"

"Con bà nó rồi!"

"Này Ảnh Tử thế nào như vậy yêu nghiệt a!"

Bộ Lạc manga.

Lăng Không cũng bối rối!

Lúc này Hanamichi Sakuragi đôi dương tóc húi cua chùy, kết quả dương bình dĩ nhiên chưa ngã xuống.

Lăng Không cảm giác mình cũng bị Hanamichi Sakuragi tuyệt kỹ thành danh "Đầu chùy" cho công kích.

Hắn không chống nổi!

Hắn không muốn thừa nhận, nhưng trên thực tế, hắn đã bị bộ này truyện tranh hấp dẫn!

Hắn thậm chí không kịp chờ đợi muốn thấy được Hanamichi Sakuragi trang bức!

Cùng « Bóng Rổ Chi Tâm » bất đồng!

Hà Đại Tuấn đi lên sẽ để cho nhân vật chính trang bức!

Thoáng cái sẽ để cho người xem thoải mái đến!

Lúc đó Lăng Không cũng cảm thấy rất thoải mái!

Nhưng lúc này là, rõ ràng Hanamichi Sakuragi một cái bức đều không giả bộ, kết quả hẳn lại không thể không biết ngược!

Ngược lại mong đợi vạn phần!

Hẳn quá nhớ nhìn Hanamichi Sakuragi khiếp sợ người sở hữu rồi!

Hình dung như thế nào?

Đại khái giống như là Hà Đại Tuấn chuẩn bị cho mọi người một cái phần thịt nướng!

Vừa cay lại thoải mái!

Sau khi ăn xong, không ngừng kêu đã ghiền, nhưng thật giống như lại có chút không khỏi chóng đờ.

Mà Ảnh Tử nhưng là hiện ra một bàn Mãn Hán Toàn Tịch!

Bày la liệt!

Không có cái thứ nhất cực độ kích thích, nhưng lại càng dễ cho người chìm đắm cùng hưởng thụ trong đó!

Lập tức phân cao thấp!

Trong nhà.

Tỷ tỷ chẳng biết lúc nào lên, đã hét rầm lên:

"A a a a a a!"

"Nhỏ giọng một chút!"

Lão mù mắt hừng.

Tỷ tỷ bất kể: "Rukawa Kaede thật là đẹp trai a! !!"

"Ta cảm thấy được Takenori Akagi rất thú vị."

Muội muội nghiêm túc nói.

Lão mù mỉm cười: "Này Phim Hoạt Hình còn rất đẹp, cái này Haruko có điểm giống ta lúc còn trẻ, ta hồi đó cũng bị một nam điên cuồng theo đuổi quá."

Khoé miệng của Lâm Uyên câu dẫn ra.

Đây cũng là hẳn đã từng thanh xuân a!

Hơn nữa còn là gia cường phiên bản thanh xuân!

Vì vậy tác phẩm, cùng địa cầu cái kia như thế, nhưng lại không giống nhau!

Họa phong tốt hơn!

Chế tác càng tốt!

Trọng yếu nhất là, truyện tranh bên trong một ít không hợp lý đồ vật, đều bị hệ thống sửa đổi phi thường hợp lý rồi!

Phi thường chính quy!

Cho dù là nghề bóng rổ vận động viên, cũng tuyệt đối không khơi ra khuyết điểm!

Trong tử điếm.

Khoé miệng của Hà Đại Tuấn bắt đầu co quắp.

Trong máy vi tính.

Rukawa Kaede đẹp trai một cái bạo trù!

Động tác kia làm liền một mạch, không chỉ có dẫn người xem thét chói tai, cũng giống như bạo ụp lên Hà Đại Tuấn trên đầu!

"Hắn tỷ thí thế nào ta còn biết!"

Sắc mặt của Hà Đại Tuấn tái nhợt đứng lên.

Chỉ là mấy tập, hắn đã cảm giác cả người vô lực.

Vô số người cũng thích bộ này Phim Hoạt Hình!

Trên Internet.

Vô số người một bên nhìn một bên hung phẫn thảo luận:

"Thế nào đẹp mắt như vậy!"

"Ảnh Tử cũng quá hiểu chưa, Hanamichi Sakuragi dùng chân đánh bóng rổ đoạn này cười chết ta rồi, hắn còn đem Takenori Akagi quần cho lột xuống rồi!"

"Này giờ ả không thể so với « Bóng Rổ Chi Tâm » đót?"

"Hai người căn bản không phải là một cấp bậc!"

"Ta cảm giác so với Tử Hỏa Hải còn mẹ nó đẹp mắt!"

"Rõ ràng ta không thích xem vận động lùn, tại sao lùn này lại mê mẩn rồi hả?"

"Không có ai so với Ảnh Tử càng biết bóng rổ!"

"Hà Đại Tuấn, quỳ xuống!"

"Hà Đại Tuấn fan chết ở đâu rồi, cho mệ sức trèo!"

Rõ ràng chỉ là một bộ Phim Hoạt Hình, rõ ràng chỉ nhìn mấy tập, nhưng tất cả mọi người đều bị bộ này truyện tranh chinh phục!

Bội Kinh!

Quán thể dục!

Tân Châu Lam vận hội trong sân huấn luyện, đám cầu thủ cũng ở đây nhìn bộ này truyện tranh!

Đây là phía trên đặc biệt vì mọi người an bài buông lỏng thời gian.

Sân huấn luyện sắp xếp rồi một cái đại đại máy chiếu hình, toàn bộ bóng rổ vận động viên cũng ngồi vây quanh phía dưới.

" Chửi thề một tiếng !"

"Quá mẹ nó đẹp trai đi!"

"Đây chính là ta nhiệt tình bóng rổ nguyên nhân a!"

"Đây chính là mệ sức liều mạng cũng phải ở Lam vận hội đánh ra thành tích nguyên nhân a!"

"Hắn những động tác này tốt chính quy, bóng rổ chiến thuật cũng rất có ý tứ!"

"Đội phó mợ mợ nhân rất tốt."

"Phương pháp huấn luyện cũng phi thường khoa học, thậm chí muốn so với chúng ta huấn luyện còn tân tiến hơn một chút?"

"Chỉ có ta cảm thấy được thả tử như vậy nữ nhân mới tuyệt diệu sao?"

"Giờ a, cái này Rukawa Kaede là tuyên thủ nhà nghề trình độ!"

"Đội trưởng, người và Takenori Akagi thật giống như a, người ngoại hiệu thật giống như cũng gọi Đại Tinh Tinh, ha ha ha ha ha Hàaa...!"

"Rukawa Kaede là lấy ta vì nguyên hình đi!"

"Người cú!"

"Đó là một sức nguyên hình!"

"Một sức đáng đập giống như Rukawa Kaede soái!"

Đội trưởng gãi đầu.

Ảnh Tử đây là lấy chính mình vì nguyên hình khắc họa Takenori Akagi sao?

Ày.

Duy nhất khuyết điểm chính là bối cảnh ở Sở Châu.

Nếu như ở Tân Châu là tốt.

Lúc này.

Bóng rồ đội chủ quản nhận được một cú điện thoại, sau đó cười nói:

"Chúng ta trước thiếu Tiệp Ngư một cái ân huệ, Tinh Mang bên kia hi vọng chúng ta giúp Ảnh Tử tuyên truyền một chút, nói là Tiệp Ngư thỉnh cầu, các người có thể giúp một tay tuyên truyền một chút bộ này truyền tranh sao?"

"Dĩ nhiên có thể!"

Mọi người không chút do dự gật đầu, từng cái rời rít tìm điện thoại di động, chỉ con mắt của là từ đầu đến cuối không rời đi màn ảnh!

Lúc này.

Truyện tranh đã bỏ vào tập 5.

Cũng chính là mới nhất đôi mới.

Mà tràng bóng rồ gió bão, đã hoàn toàn vén lên, cũng lấy tốc độ cực kỳ nhanh vét sạch Tân Tề Sở Yến Hàn Ngũ Đại Châu!

// cảm ơn mn đánh thưởng với cả đề cử, quá nhiều người, ko thể viết hết ra được, cảm ơn !!!

Đề cử truyện hay tháng 5:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 757: Huấn luyện viên, ta muốn đánh bóng rổ

Chấm điểm cao nghe nói kiếm được nữ hữu xinh đẹp à nha: []: kelly kelly
đổi mới nhanh nhất! Không quảng cáo!

Tần Châu.

"Ảnh Thần là chúng ta Tần Châu!"

"Cảm giác 5 tập nhìn xong chưa thỏa mãn a!"

"Ảnh Tử đại đại có thể nhanh lên một chút đổi mới sao!"

Tề Châu.

"Đây chính là Manga đệ nhất nhân thực lực sao!"

"Hắn lại thật biết bóng rổ!"

"Đây là ta xem qua giỏi nhất truyện tranh!"

Sở Châu.

"Cô sự bối cảnh là chúng ta Sở Châu!"

"Ảnh Thần đối với chúng ta Sở Nhân quá tốt, đây chính là nghệ thuật gia cách cục!"

"Nếu như Ảnh Thần là Sở Nhân thật tốt a, ta cũng không muốn thừa nhận Hà Đại Tuấn loại mặt hàng này cũng là chúng ta Sở Nhân!"

Yến Châu.

"Ngao ô! !"

"Này mẹ nó mới là Mạnh Nam nên nhìn truyện tranh!"

"Bộ này Manga bên trong nóng bỏng nhất nhân vật tuyệt đối là Takenori Akagi!"

Hàn Châu.

"surprise mother fuker! Quá đẹp đẽ rồi!"

"Ta thích Slam dunk, Hanamichi Sakuragi thật là perfect!"

"Ta trước còn đối Ảnh Tử Manga đệ nhất nhân danh tiếng có chút không phục, bây giờ ta là thật phục, hắn lại là Top1!"

Cuốn năm châu gió bão tạo thành ảnh hưởng là to lớn!

Trong lúc nhất thời!

Lưới bên trên khắp nơi đều là liên quan tới « Slamdunk » thảo luận!
Các Châu khen ngợi!

Mà ở khen ngợi bộ này truyện tranh chi xuất sắc đồng thời,
Mọi người cũng chưa quên lấy roi đánh thi thể Hà Đại Tuấn cùng với fan.
Dù sao trước Hà Đại Tuấn cùng với fan có thể là phi thường phách lối!
Nhất là Ảnh Tử fan, trước càng là thật sớm liền nín một cục tức, có thể
không phải hung hăng phát tiết ra ngoài!

Hà Đại Tuấn bộ lạc bình luận khu.

"Tần Châu đoàn tham quan vây xem Hà Đại Tuấn đại hình xã tử hiện trường!"

"Tê Châu đoàn tham quan tới, Đại Tuấn đệ đệ, ngươi mặt đau không?"

"Sở Châu đoàn tham quan quang lâm, thuận tiện hỏi một chút: Liên Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trâm cũng phải quý nói chuyện với Ảnh Thần, ngươi Hà Đại Tuấn coi như là kia căn thông, cũng muốn cùng Manga đệ nhất nhân đánh lợi dài?"

"Ngao ô! Yên Châu đoàn tham quan từng du lịch qua đây!"

"Yên Châu đoàn tham quan đi ngang qua cũng hướng Hà Đại Tuấn hung hăng nhổ ra cục đờm, dù sao Đại Tuấn khi còn sống cũng là một người thể diện."

"Đây chính là ngươi muốn làm phẩm nói chuyện?"

"Có nghe nói hay không nhân so với ngươi càng biết bóng rổ Manga?"

"Ảnh Tử: Tennis cái gì, ta lưới họa, ta liền họa bóng rổ, ai, chính là chơi!"

Các Châu đoàn tham quan tới đông đủ!

Vô số trâu chọc cùng trâu ghẹo!

Hà Đại Tuấn trực tiếp đem bình luận đóng.

Nhưng hẳn đóng một cái bình luận, bạn trên mạng càng vui vẻ, còn có một chút năng lực động thủ tương đối mạnh Sa Điều bạn trên mạng, trực tiếp đem Hà Đại Tuấn trước nói "Không có ai so với ta càng biết bóng rổ" phỏng vấn video làm thành biểu tình bao, trong lúc nhất thời lưu truyền rộng rãi!

Hà Đại Tuấn đôi mặt chân chính xã chết!

Đương nhiên Hà Đại Tuấn fan cũng ở đây đám bạn trên mạng hỏa lực trong phạm vi:

"Đại Tuấn fan sao không nhảy?"

"Trước không phải lớn tiếng kêu rất lợi hại à?"

"Cái kia nói 【 ai u ta thật là sợ 】 người anh em, lộ bộ phận, sợ người thủ tiêu bình luận sau không nhận tương, cố ý cho người nhìn người lúc đó nói chuyện tiết độ, liền hỏi bây giờ ngươi còn có sợ hay không, sau này còn học nhân gia âm dương quái khí sao?"

"Ha ha ha ha, tiết đồ đánh mặt thật đúng là quá tú rồi!"

"Được rồi, ta cũng tiết đồ rồi, vị này Đại Tuấn fan nói là 【 Ảnh Tử xứng sao với Hà Đại Tuấn so với bóng rổ 】 , vị này Đại Tuấn fan không biết lúc này có thể vẫn mạnh khỏe?"

"Phốc, các ngươi thật xấu, bắt quá ta thích."

Hà Đại Tuấn fan vừa tức vừa nộ!

Hết lần này tới lần khác, bọn họ lại không có biện pháp cãi lại, bọn họ cũng nhìn « Slam dunk » !

Hơi có trí năng thương nhân cũng không dám nói Hà Đại Tuấn « Bóng Rổ Chi Tâm » với nhân gia có khả năng so sánh!

Càng đáng sợ hơn là .

Ngay cả Hà Đại Tuấn fan nhìn xong « Slam dunk » , đều có loại bị mãnh liệt hấp dẫn cảm giác!

Quay đầu lại.

Hà Đại Tuấn fan lại suy nghĩ một chút « Bóng Rổ Chi Tâm » nội dung cốt truyện, bỗng nhiên đã cảm thấy tẻ nhạt vô vị đứng lên.

Giống như đi ra ngoài chơi gái.

Cởi quần thời điểm vậy kêu là một cái kích động hưng phấn, nhưng một phát sau đó, lại bắt đầu kén chọn đối phương nơi này nơi đó không xong.

Dù sao.

Mặc vào quần nói chuyện chính là kiên cường.

Cuối cùng.

Có chút Hà Đại Tuấn bướng bỉnh fan rốt cuộc không nhịn được phản kích:

"Này mẹ hử mới vừa mới bắt đầu thả 5 tập, trước khác Cái Quan Định Luận có được hay không!"

Đáng nhắc tới là Hà Đại Tuấn fan lần này phản kích thanh thế nhỏ vô cùng, thật giống như chỉ có trước 1 phần 5 khoảng đó.

Còn lại 4 phần 5 Đại Tuấn fan, đã sớm ảo não đường chạy.

Cả đêm khiêng xe lửa đi.

Tóm lại.

Trước những Hà Đại Tuấn đó fan cùng Ảnh Tử fan trong diễn đàn, bình thường không người hỏi thăm đôi tên thể đột nhiên bán chạy đứng lên!

Hà Đại Tuấn chân ái fan thật giống như không còn mấy cái rồi.

Những thứ này mạnh miệng fan chỉ có thể dựa vào một hơi thở treo, cầm hai bộ truyện tranh trước mắt chỉ có 5 tập đôi mới, đến tiếp sau này không nhất định ai mạnh ai yếu làm lý do nói chuyện.

Đây là bọn hử cuối cùng cái khó!

Bọn họ cũng biết, thực ra thắng bại đã phân, « Bóng Rổ Chi Tâm » đã sớm bị nhân gia đè xuống đầu đập.

Nhưng mà để cho Hà Đại Tuấn fan không nghĩ tới là:
Đang lúc bọn hắn nói ra những lời này không lâu, bỗng nhiên có người phát hiện Ảnh Tử « Slamdunk » ở liên minh cũng liên năm rồi, hơn nữa một hơi thở liên tái rồi ước chừng hơn ba mươi thoại nội dung!

"Con bà nó !"

"Manga đổi mới nhiều như vậy!"

"Mau nhìn mau nhìn!"

"Không chờ được truyện tranh rồi!"

"Ta đại đao đã sớm đói khát khó nhịn!"

"Ảnh Thần quá cho lực!"

"Phía sau cũng đừng để cho ta thất vọng a!"

"Hà Đại Tuấn fan không phải nói nếu so với đến tiếp sau này mà, hắc hắc hắc, này ba có thể là các người đem mặt lại gần!"

"Xem thật kỹ một chút « Slamdunk » đến tiếp sau này thế nào!"

Đám bạn trên mạng không nghĩ tới Manga bên kia lại đổi mới nhiều như vậy nội dung, giờ khắc này thậm chí cũng không để ý tới tiếp tục chân đạp Hà Đại Tuấn cùng với fan rồi!

Cự vui mừng thật lớn trung.

Chỉ là đổi rồi Hà Đại Tuấn fan mấy câu, bọn họ liền chen lấn mở ra liên minh bắt đầu nhìn Manga đến tiếp sau này nội dung cốt truyện!

Phải biết!

5 tập « Slamdunk » Phim Hoạt Hình, đã sớm gọi lên người sở hữu hứng thú, về phần những thứ này đổi mới, nhưng thật ra là Lâm Uyên đập đầu tình lực được tề thức đem gan đi ra.

Thứ sáu lời nói .

Thứ bảy lời nói .

Thứ tám lời nói .

Bạn trên mạng cùng người xem thậm chí còn các độc giả rất nhanh liền như si mê như say sưa đắm chìm trong « Slamdunk » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện trung!

Ngay cả Hà Đại Tuấn fan, cũng không nhịn được len lén nhìn lên Manga.

Một mặt, là xấu hổ mở miệng, đối với đến tiếp sau này nội dung cốt truyện mong đợi.

Mặt khác, nhưng là cất cuối cùng một tia hi vọng, nghĩ thậm vạn nhất bộ tác phẩm này chỉ là mở đầu xuất sắc, phía sau băng rồi tinh rồi mù đây?

Bất đồng ý tưởng bên dưới, mọi người tiếp tục xem Manga.

Manga trung.

Hanamichi Sakuragi Rukawa Kaede đám người và ra ngoài trường thiếu niên bắt lương xảy ra kịch liệt mâu thuẫn!

Mitsui Hisashi, đấng tràng!

Nói thật, mọi người đối Mitsui Hisashi cảm tưởng rất kém cỏi.

Mọi người cảm thấy này chính là một tên thiếu niên bất lương, đáng ghét nhân vật phản diện, cho nên phi thường mong đợi Hanamichi Sakuragi dám người đánh toi bởi người này đánh mặt trang bức đứng lên!

Nhưng mà.

Nhìn một chút, mọi người cảm thụ thay đổi.

Mitsui Hisashi cùng bóng rỏ ràng buộc, lấy nhớ lại hình thức xuất hiện, mọi người mới hiểu được đây là một cái lầm vào kỳ đồ hài tử.

Thực ra nội tâm của hắn ẩn tàng một đám lửa!

Càng xem, mọi người càng thương tiếc nhân vật này.

Bất tri bất giác.

Có người hộc mắt đều đỏ.

Đáy lòng thật giống như có nào đó tâm tình đang nổi lên.

Vẫn là Manga trung.

Làm vết thương chông chát Tam Tỉnh thấy An Tây huấn luyện viên đứng ở trước mặt mình, đối mặt cái này cuộc đời của mình trung nhất tôn trọng trường bối một trong, Mitsui Hisashi ngây dại.

Hộc mắt, dần dần ướt át.

Đã từng đến từ đối phương kia THCS thời đại tha thiết khích lệ;

Năm xưa gia nhập tương bắc lúc hùng tâm tráng chí;

Bởi vì bệnh tật buồng tha bóng rỏ lựa chọn truy lạc mà tự sa ngã đi qua;

Chuyện cũ từng màn, không ngừng hiện lên Tam Tỉnh trước mắt .

Hai năm rồi.

Lúc trước chính mình khinh bỉ Xích Mộc như cũ bảo vệ mảnh này sân banh, hơn nữa đơn hạch chổng lên đội bóng trở thành tuyệt đối lãnh tụ!

Người Tam Tỉnh đây?

Ừm!

Tam Tỉnh cũng không nhận được nữa!

Hắn khuất tất mà quỳ, hai tay chống địa, khóc không thành tiếng.

Giống như dã thú kêu gào cùng nghẹn ngào, hoặc như là cái ở tuyệt vọng trong bóng tối rồi cuộc chạm tới một tia Quang Minh hài tử:

"Huân luyện viên, ta muốn . Đánh bóng rỏ!"

Làm Tam Tỉnh nói ra câu này tràn đầy hối hận lời nói, hắn nước mắt như chặt đứt tuyến điều giấy, hoàn toàn mơ hồ tầm mắt!

Giờ khắc này!

Trước màn ảnh!

Vô số người giống vậy lệ nóng doanh tròng!

Tràn lan lệ quang trung.

Người sở hữu nhìn chăm chú quỳ xuống An Tây huấn luyện viên dưới chân Tam Tinh, nội tâm bị to lớn rung động!

Quét quét quét!

Nước mắt rơi như mưa!

Không có độc giả có thể chịu nổi vận động Manga sử thượng cái này nhất định khả năng ở người sở hữu nhân trong trí nhớ cấp độ sử thi bom cay.

"Trong đôi mắt vào đá!"

"Hoàn toàn không kèm được rồi, mệt sức ít nhất năm năm không khóc qua, kết quả nhìn thấy đoạn này trực tiếp khóc thành sủa bức!"

"Thê nào như vậy cảm nhân!"

"Huấn luyện viên, ta muốn đánh bóng rổ! !"

"Nhìn Tam Tinh cố sự một mực chịu đựng không khóc, cuối cùng những lời này ta thật không chống nổi, ta từ trên mặt hắn thấy được chân chính nhiệt tình và không cam lòng, Ánh Tử vẽ ra cái nhân vật này linh hồn!"

"Con mắt muốn khóc sùng!"

"Cuộc đời này không hối hận vào Bóng Rổ!"

"Thật hảo tâm đau Tam Tinh a!"

"Rõ ràng ta vừa mới bắt đầu thật đáng ghét hắn, nhưng bây giờ đối với hắn thích không được, cảm giác so với hắn Rukawa Kaede còn có mị lực, huấn luyện viên để cho Tam Tinh đánh bóng rổ đi!"

"Ánh Thần đại năng gạt người nước mắt!"

"Ta cho là Hải Tặc chính là Ánh Tử bút hạ để cho nhân cảm động Manga rồi, cho đến ta gặp phải Tam Tinh, hắn là trước mắt mọi người bên trong có mị lực nhất, dù là hắn ra sân hơi trễ!"

"Mẹ kiếp, dùng tam bao khăn giấy cũng không đủ!"

"Tại sao có thể như vậy thúc giục lệ a, lão nương trang cũng khóc tớn, cảm giác thật khó chịu, Tam Tinh thật quá khó khăn rồi!"

" "

Thất thủ, toàn bộ thất thủ!

Giờ khắc này vô số người lệ chảy thành sông!

Đám bạn trên mạng thậm chí cũng không có lại đi đánh mặt Hà Đại Tuấn fan!

Tất cả mọi người đều bị Tam Tinh lạc đường biết quay lại cùng với "Huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ" câu này tràn đầy hối hận lời nói hoàn toàn hút fan, cũng từ giờ trở đi thật sâu yêu nhân vật này!

Cùng lúc đó.

Hà Đại Tuấn những thứ kia mạnh miệng fan cũng hoàn toàn trầm mặc, trong đó giống vậy có người chảy ra cảm động nước mắt, bằng vào một màn này chính là Hà Đại Tuấn đời này cũng vô nợ không đền, cho dù là Hà Đại Tuấn bút hạ nhân vật chính đền, cũng không khả năng so với Mitsui Hisashi còn có mị lực!

Nên thừa nhận sao?

Bọn họ cũng yêu « Slam dunk » , đây là một bộ chân chính có linh hồn vận động Manga, mặc dù trước mắt chỉ liên tãi rồi hơn ba mươi lời nói .

Tràng này bóng rổ gió bão, rớt cuộc nghênh đón cao triều!

"Huân luyện viên, ta muốn đánh bóng rổ!"

Những lời này, trực tiếp ở trên mạng xoát bình!

Đề cử truyện hay tháng 5:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 758: Hủy diệt đi, mết mỗi

Chấm điểm cao nghe nói kiếm được nữ hữu xinh đẹp à nha: []: kelly kelly
đổi mới nhanh nhất! Không quảng cáo!

Vâng.

Nhìn « Slam Dunk » đến tiếp sau này Manga nội dung cốt truyện đam bạn
trên mạng, tâm tình hoàn toàn bị Mitsui Hisashi đoạn này nội dung cốt
truyện câu động!

Đám người này rồi rít lệ băng sau đó, gần như không hẹn mà cùng ban bố
như vậy một cái động tĩnh:

"Huấn luyện viên, ta muốn đánh bóng rổ!"

Mà phân phối bên trong ảnh bất ngờ chính là Manga trung Mitsui Hisashi
nói ra câu này lời kịch kinh điển trong nháy mắt.

Những lời này chính là nhân này mà xoát bình!

Thực ra rất nhiều người đều biết làm loại chuyện này:

Vô luận nhìn hoạt hình hoặc là, cũng hoặc là điện ảnh kịch vân vân, nếu
như đặc biệt thích trong đó mỗi cảnh tượng cùng với đối ứng cảnh tượng đó
mỗi câu hoặc mỗi đoạn lời kịch kinh điển, sẽ đem lời kịch nhớ kỹ, phối hợp
tác phẩm hình ảnh hoặc là liên quan văn tự, phát cái vòng tròn bằng hữu
loại Internet động tĩnh.

Có chút đánh call ý tứ.

Biết nhân thấy loại này động tĩnh, tự nhiên sẽ tâm cười một tiếng.

Hoặc là ngầm hiểu lẫn nhau điểm cái đáng khen, hoặc là thêm chút nhấn lại
cùng bình luận loại, sau đó trao đổi lẫn nhau với nhau đối cái này tác phẩm
cái nhìn, thậm chí đem đối phương vẫn lấy làm tri kỷ người cùng sở thích .

Không hiểu nhân sẽ mờ mịt:

Các người sao đột nhiên cũng muốn đánh bóng rổ rồi hả?

Loại này tình huống dễ dàng ở có đại câu hai cái đoàn thể gian phát sinh.

Tỷ như người khác phát động thái nói: xxx mã chết.

Không hiểu nhân chỉ có thể hiểu kỳ Gana bực bội, thậm chí hâm mộ cái này
xxx, cái gì điều kiện gia đình, còn có mã đây?

Cái này là đại câu.

Người trẻ tuổi một loại không có loại này đại câu, coi như không hiểu cũng
đại khái đoán được đây là ngạnh, có thể lên lưới tra.

Đại đa số người đều thấy « Slam Dunk » Top 5 tập truyện tranh, nhưng
không phải mỗi người đều thấy đến tiếp sau này Manga.

Là lấy.

Khi này câu "Huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ" bắt đầu xoát bình thời điểm, « Slamdunk » liên minh Manga coi như là kết kết thật thật đánh ba quảng cáo.

Trong lúc nhất thời, nhiều người hơn biết Manga đổi mới nhanh hơn truyện tranh rồi, cũng biết đại khái, phía sau thật giống như có đoạn rất treo nội dung cốt truyện.

Nhất định là có hiệu kỳ cùng mong đợi.

Này phần hiệu kỳ cùng mong đợi khu sử hạ, sẽ có càng ngày càng nhiều nhân đem « Slamdunk » bản manga tìm ra nhìn.

Càng xem càng hăng hái!

Càng xem càng mê mệt!

Sau khi xem xong quả thật có rất nhiều người khóc!

Hoặc là theo phong trào, hoặc là hữu cảm nhi phát, "Huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ" ở trên mạng xuất hiện tần số liền cao hơn!

Cuối cùng chính là xoát bình kết quả.

Toàn bộ lưới cũng kêu khóc muốn đánh bóng rổ!

Hà Đại Tuấn fan bị kéo xuống rồi cuối cùng cái khô.

Sự thật chứng minh « Slamdunk » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện đặc sắc hơn!

Trong lúc nhất thời.

Mua đổi tên thẻ thay hình đổi dạng, sau đó làm bộ qua lại thích quá Hà Đại Tuấn cái gọi là những người ái mộ liền càng nhiều.

Bọn họ thân phận mới là Slamdunk mê!

Càng đáng sợ hơn là, Ảnh Tử cùng Hà Đại Tuấn giữa, tựa hồ sinh ra một cái khinh bỉ liên!

Lại có một nhóm nhân chạy đi Hà Đại Tuấn truyện tranh quét đạn mạc:

"So với « Slamdunk » kém xa."

"Hay lại là « Slamdunk » đẹp mắt a."

"Nhìn bộ tác phẩm này nhân thật lòng low bạo nổ."

"Nhìn xong Bóng Rổ nhìn lại cái này tẻ nhạt vô vị."

" . "

Bụng giẫm lên một cái mọt.

Cái này tiết tấu đối với Hà Đại Tuấn « Bóng Rổ Chi Tâm » mà nói là hủy diệt tính.

Hà Đại Tuấn xong đời.

Ít nhất hẳn bộ tác phẩm này xong đời.

Chỉ lúc này là đã không có bao nhiêu người đi chú ý cái này người thất bại.

Bởi vì này tràng bóng rổ gió bão vẫn còn tiếp tục cuốn!

Quá mức Chí Chân cắt ảnh hưởng đến một số người!

Tỷ như mỗi nhà nhân gia thì có một mới vừa nhìn xong « Slamdunk » hài tử đột nhiên nhìn mình ba:

"Ta biết quà sinh nhật muốn cái gì rồi!"

"Cái gì?"

"Cho ta một cái bóng rổ!"

" . "

Đây là một cái súc ảnh.

Rất nhiều nơi súc ảnh.

Không thể phủ nhận sự thực là, trên địa cầu « Slamdunk » phát hành, cũng thiết thực ảnh hưởng đến một số người.

Rất nhiều người là nhìn « Slamdunk » mới bắt đầu thích bóng rổ.

Mà càng làm cho toàn bộ lưới không chớp mắt là, ngay tại rất nhiều hài tử tâm lý gieo một cái bóng rổ mộng thời điểm, các Châu vận động viên cũng đứng ra!

Mỗ Tần Châu cầu thủ chuyên nghiệp phát hành động tĩnh:

"Nhìn xong « Slamdunk » , ta muốn ở Lam vận hội bên trên dâng hiến một cái xuất sắc Bóng Rổ."

Mỗ Tề Châu cầu thủ chuyên nghiệp theo sát phía sau:

"Mãnh liệt đề cử « Slamdunk » , bên trong phương pháp huấn luyện phi thường khoa học, có hứng thú có thể đi theo luyện!"

Mỗ Sở Châu cầu thủ chuyên nghiệp:

"Huấn luyện xong bị người đề cử đến nhìn « Slamdunk » , làm vì một nam hài tử đều bị Rukawa Kaede mê mẩn!"

Mỗ Yên Châu cầu thủ:

"Ngao ô! Mau nhìn « Slamdunk » , ta chính là đang tiến hành Lam vận hội Takenori Akagi!"

Mỗ Hàn Châu cầu thủ:

"Không biết tại sao Sở Nhân như vậy thích Takenori Akagi, ta là Hanamichi Sakuragi!"

Bá bá bá!

Rất nhiều cầu thủ chuyên nghiệp đều tại đề cử!

Còn có cầu thủ ở đó rộng "Mitsui Hisashi đệ nhất thiên hạ" loại.

Này nhẹ nhẹ một cái tử liền bại lộ chính mình huấn luyện lừa dối sự thật.

Dù sao đó là Manga nội dung cốt truyện, phải xem đến rất phía sau mới được, bình thường huấn luyện lời không nhiều thời gian như vậy nhìn.

Mà trong đó.

Để cho mọi người thần phục, hay lại là cầu thủ chuyên nghiệp môn bại lộ ra một cái tin tức:

Dường như « Slamdunk » bên trong hết thấy bóng rổ liên quan kiến thức cũng là phi thường chuyên nghiệp!

Thậm chí có cầu thủ cảm khái, nói Ảnh Tử nói không chừng là thỉnh giáo nghề bóng rổ người làm loại, bởi vì bên trong có vài thứ không phải nghề căn bản không khả năng biết, kia đã vượt ra khỏi phổ thông người hâm mộ phạm vi.

"Không có ai so với Ảnh Tử càng biết bóng rổ!"

Hà Đại Tuấn lời nói, trực tiếp vỗ chần dùng đến Ảnh Tử trên đầu, hơn nữa còn là quan phương con dấu chứng nhận!

Mà ở Lâm Uyên trong nhà.

Tỷ tỷ đang ở hưng phấn chơi đùa điện thoại di động, không ngừng tham dự trên mạng liên quan tới « Slam dunk » thảo luận!

Trên mạng thảo luận cái gì đều có.

Tỷ như truyện tranh bên trong đã đăng tràng nhân vật, tỷ như Manga đến tiếp sau này thật sự tiết lộ nội dung cốt truyện, tỷ như Mitsui Hisashi câu kia kinh điển danh ngôn, lại tỷ như bài hát kia đề cho vô số người nghe một chút liền bị cuốn hút truyện tranh Ca khúc chủ đề « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » !

Tỷ tỷ thảo luận nhiều nhất chính là Rukawa Kaede.

Nhìn xong Phim Hoạt Hình, tỷ tỷ trang nghiêm một bộ Rukawa Kaede bướng bỉnh fan dáng vẻ, Rukawa Kaede hình tượng cùng thực lực cũng quá thật có đôi nữ tính thiên nhiên sức hấp dẫn!

Muội muội ngay ở bên cạnh nhìn, thuận tiện còn mở điện thoại di động lên cất cao giọng hát.

Chính là cùng truyện tranh đồng thời với các đại máy truyền tin thượng tuyến Ca khúc chủ đề « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » .

Nam Cực cơ rúc ở bên cạnh hưởng thụ Lâm Uyên vuốt ve.

Lão mẹ là ngáp nói muốn đi nghỉ ngơi.

Bỗng nhiên.

Điện thoại của Lâm Uyên vang lên.

Điện thoại là Kim Mộc đánh tới, bây giờ hấn kích động một nhóm, cách màn ảnh Lâm Uyên đều sợ đối phương nước miếng bình phun tới:

"Phát hỏa!"

"Ta biết."

"Ta không phải cái ý này, ta là nói bộ này Manga chung quanh phát hỏa, vừa vận nhiều công ty cũng gọi điện thoại mà nói muốn hợp tác với chúng ta thanh toán chung quanh, trong này lợi nhuận nhưng là rất biến thái, người biết một cái tượng sáp trị giá bao nhiêu tiền ấy ư, làm tốt lắm đó chính là thiên giới, thích loại này ngoạn ý nhi thổ hào nhiều lắm!"

"Há, cho ta cũng biết điểm."

Lâm Uyên cảm thấy thả nhiều chút « Slam dunk » tượng sáp thả ở chính mình phòng làm việc cùng thư phòng hấn thật đẹp trai, trước hấn hoạt hình cũng có chung quanh tượng sáp loại, hiện tại cũng ở thư phòng cùng phòng

làm việc để, bất quá những thứ này tác phẩm chung quanh cũng không tính đặc biệt hỏa bạo, cái này hoặc giả cùng tác phẩm loại hình có liên quan.

"Còn có!"

Kim Mộc cười to nói: "Người xem mùa giải bảng ấy ư, « Slam dunk » Ca khúc chủ đề đã vọt tới người thứ mười lăm rồi, mọi người đời bài hát này biểu hiện ra cực lớn nhiệt tình, nhìn dáng dấp tiếp theo vọt tới trước 10 là không có vấn đề, thậm chí có thể trở thành thứ bảy, đến thời điểm tháng này mùa giải bảng Đệ Thất Danh coi như cũng bị người cho bao lăm!"

Lâm Uyên buồn bực: "Này cũng nhanh nguyệt bên trong."

Kim Mộc đắc ý nói: "Vậy người liền không hiểu đi, tháng này đặc thù, bởi vì Lam vận hội tuyên truyền khúc nhất định sẽ đoạt cúp, cho nên khúc phụ môn cũng không có xuất thủ, mùa giải trên bảng trừ người ra cơ bản không mấy cái có thể đánh, Hoàng Đông Chính cũng không được, hẳn bài hát kia cũng chính là cạ xát chút Lam vận nhiệt độ, còn không có quan phương giá trị, không giống người bài hát kia « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh », có thể mượn truyền tranh nhiệt độ đánh bảng, hơn nữa biểu diễn người hay lại là Lương Tử Nguyên như vậy Ca Vương!"

Lâm Uyên không nghĩ tới còn có này chuyện tốt.

Này xác thực coi như là một tin tức tốt.

Mặc dù là đặc thù thời kỳ đặc thù sự kiện, cũng không phải là thật hàm kim lượng, nhưng vô luận nói như thế nào, có thể nhận làm hết mùa giải bảng bảy vị trí đầu đúng là một cái không nổi thành tựu, đây coi như là Lâm Uyên từng cái nhân ghi chép.

Bên kia.

Hoàng Đông Chính chú ý tới « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » khí thế bùng bùng hướng bảng lúc, lại mặt không chút thay đổi lắc đầu một cái, nội tâm hào không dao động thậm chí có điểm buồn cười.

Hủy diệt đi, vội vàng, mệt mỏi.

Vào giờ phút này.

Đúng là lúc đó kia khắc.

Bộ Lạc manga.

Lãng Không xem xong « Slam dunk » Manga, lại cùng Hoàng Đông Chính tâm hữu linh tê một loại lắc đầu một cái:

Hủy diệt đi, vội vàng, mệt mỏi.

// hic có bạn đọc nt hỏi mình là nam hay nữ, thì fb của mình đây, (converter kelly) mn qua kb nhé

Đề cử truyện hay tháng 5:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main
thông minh, không Trung, không gái

Chương 759: Tiếp theo viết điếm cái gì

Mấy ngày sau.

Hà Đại Tuấn bỗng nhiên nhận được một cái đến từ Bộ Lạc manga quan phương thông báo: "Kinh phí có hạn, cho nên công ty bên này tạm thời quyết định áp súc một bộ phận « Bóng Rổ Chi Tâm » truyện tranh chế tác thành phẩm, từ nguyên lai đầu tư giảm phân nửa ."

"Tại sao!"

Hà Đại Tuấn tức giận chân, muốn tìm Lăng Không ngay mặt lý luận, bởi vì Lăng Không trước đáp ứng hẳn, biết dùng trong nghề cách thức cao nhất tới chế tác « Bóng Rổ Chi Tâm » truyện tranh, kết quả hiện tại kinh phí đột nhiên trực tiếp giảm phân nửa?

Ảnh hưởng này rất lớn!

Tôi trực quan ảnh hưởng chính là, « Bóng Rổ Chi Tâm » hình ảnh tinh xảo trình độ sẽ kém xa tít tắp trước mấy tập, rất nhiều Truy người Phiên hẳn đều có tương tự cảm xúc, chính là truyện tranh người bên trong vật vẽ vẽ liền bằng, thực ra chính là vấn đề kinh phí, tiếng vọng không tốt truyện tranh tác phẩm, một loại không đến nỗi trực tiếp thái giám, nhưng hậu kỳ chế tác càng ngày càng qua loa lấy lệ nhưng là tất nhiên.

Rất hiển nhiên một chút:

Đầu tư càng cao truyện tranh chế tác hoàn hảo trình độ càng cao, « Bóng Rổ Chi Tâm » vốn là so ra kém Ảnh Tử kia bộ tác phẩm, nếu như kinh phí giảm phân nửa đưa đến hình ảnh hiệu quả không bằng trước mấy tập, vậy lại càng không có biện pháp cùng đối thủ tranh phong rồi!

Lăng Không không để ý tới Hà Đại Tuấn.

Hà Đại Tuấn đã mất đi giá trị lợi dụng.

Lần này, Bộ Lạc manga lần nữa thảm bại với Ảnh Tử tay.

Phạm là Hà Đại Tuấn tính khí với Ảnh Tử như thế, vào lúc này đến lượt cân nhắc với Bộ Lạc manga giải ước rồi, nhưng một cái rất tình huống lúng túng chính là Hà Đại Tuấn coi như cùng bộ lạc giải ước, hẳn cũng không có chỗ có thể đi.

Toàn bộ trong nghề có thể cung đắc khởi hẳn loại này cấp bậc Manga gia, chỉ có liên minh cùng bộ lạc hai nhà này Manga Website!

Còn lại Website đều là gà đất chó sành không đáng nhắc tới.

Chẳng lẽ đi liên minh?

Liên minh sẽ không cần hẳn!

Hà Đại Tuấn cũng dần dần suy nghĩ ra phía trên muốn chém đầu tư dự tính nguyên nhân, « Bóng Rổ Chi Tâm » vốn là tình thế thật tốt, nếu như không có Anh Tử lời nói, bộ này truyện tranh cũng có thể đại hỏa đặc hỏa.

Phàm là chuyện chỉ sợ so sánh!

Xem qua « Slamdunk » nhân nhân quang cũng sẽ thay đổi cao, nhìn lại Hà Đại Tuấn tác phẩm cũng có chút tạm được rồi, hơn nữa Hà Đại Tuấn cùng Anh Tử giữa mâu thuẫn, hai bộ tác phẩm này kéo dài thì càng thêm liếc qua thấy ngay rồi.

"Xong rồi."

Hà Đại Tuấn trong lúc nhất thời mất hết ý chí, thậm chí cũng không muốn tiếp tục vẽ.

Loại đá kích này là rất khó khăn chịu đựng.

Nếu như có thể làm lại lời nói hẳn nhất định sẽ không tin tưởng Lăng Không chuyện hoang đường, đi cùng Anh Tử cạnh tranh cái gì vận động Manga đệ nhất nhân.

Hắn hiện tại đã hoàn toàn bị đóng vào sỉ nhục trụ bên trên.

Hắn duy nhất cho mọi người lưu lại ấn tượng, liền còn dư lại một câu đưa tới bầy trào:

"Không có ai so với ta càng biết bóng rổ."

Cái này ngành lửa nóng trình độ thậm chí sắp vượt qua « Slamdunk » trong kia câu "Huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ".

Khác nhau ở chỗ:

Người trước bị bầy trào, người sau lại bị vô số nhân tôn sùng là kinh điển.

Người thua lại thua trận.

Hà Đại Tuấn toàn bộ nghề kiếp sống cũng sẽ được mà chuyển tiếp đột ngột.

Trừ phi hẳn tương lai có thể trình độ tăng cao trên diện rộng, sáng tác ra so sánh thậm chí vượt qua « Slamdunk » tác phẩm.

Nhưng Hà Đại Tuấn biết hẳn không có cơ hội.

Đó là một bộ để cho Hà Đại Tuấn nhìn xong liền sinh lòng tuyệt vọng tác phẩm.

Nhìn xong « Slamdunk » mới nhất đổi mới, Hà Đại Tuấn đã bắt đầu hoài nghi nhân sinh, thậm chí sinh ra phong bút ý nghĩ.

Hà Đại Tuấn đã lạnh.

Mà ở bên kia.

So sánh với Hà Đại Tuấn thất ý, « Slamdunk » nhiệt độ nhưng là càng vọt càng cao.

Bộ này truyện tranh hỏa bạo trình độ thậm chí ảnh hưởng đến thực tế mọi phương diện!

Mỗ sân banh.

Một đám người trẻ tuổi ước hẹn đánh banh, kết quả đến sân banh lại phát hiện, toàn bộ sân bóng rổ cũng thuộc về đây áp trạng thái.

Trong lúc nhất thời mọi người trở mắt nhìn nhau.

Bọn họ chỉ có thể ngoài ra tìm sân banh, kết quả liên tục tìm nhiều cái sân banh đều là giống nhau kết quả.

Các đại sân bóng rổ đây áp!

Hoặc là nhìn « Slamdunk » sau đó ngứa tay người yêu thích bóng rổ.

Hoặc là nhìn bộ này truyện tranh sau bắt đầu đối bóng rổ nảy sinh hứng thú những người mới.

" Chửi thề một tiếng !"

"Hoàn toàn không vị trí!"

"Ảnh Thần « Slamdunk » quá phát hỏa, mấy ngày kế tiếp muốn đánh banh phải nhất định trước thời hạn cướp được sân bóng rổ mới được!"

"Lúc trước sân bóng rổ rất trống trải!"

"Bóng rổ mê số lượng cảm giác đều nhanh vượt qua bóng đá mê!"

"Với bóng đá khẳng định không so được, nhưng « Slamdunk » vừa ra, bóng rổ mê số lượng quả thật nhiều hơn rất nhiều."

"Không nghĩ tới bộ này truyện tranh cũng ảnh hưởng đến thực tế."

" Được rồi, ngày khác hẹn lại đi."

"Ta trở về nhìn Manga rồi, tối hôm qua « Slamdunk » lại đổi mới một chút."

Mở cửa hàng.

Bóng rổ liên quan đồng phục cùng giấy lượng tiêu thụ, cũng là đột nhiên chợt tăng.

"Ta muốn số 10!"

"Ta cũng phải số mười!"

"Số mười là Hanamichi Sakuragi dãy số, ta thích mười nhất hào!"

"Mười nhất hào? Người cho rằng là người là Rukawa Kaede?"

"Làm trung phong, ta lựa chọn Đại Tinh Tinh số 4 áo thi đấu!"

"Ta muốn số 14."

"Tại sao là số 14?"

"Mitsui là số 14 áo thi đấu, ta thích nhất chính là Mitsui rồi!"

"A, Mitsui a, ta đây cũng số 14!"

Mở bóng rổ huấn luyện ban.

Phụ trách vẫy tay học viên nhân viên làm việc đều sợ ngây người, cảm giác đột nhiên nhiều hơn rất nhiều báo bóng rổ hứng thú ban!

"Ta muốn ghi danh!"

"Ta cũng vậy!"

"Ta muốn học bóng rổ!"

"Các đại lão đánh banh rất lợi hại, đáng yêu noob yêu cầu mang!"

"Ta có thể học ném rổ sao?"

"Có phải hay không là học bóng rổ là có thể Bóng Rổ rồi hả?"

"Ta cũng muốn bắt chước, ta không sợ khổ, Tiểu Mỹ thích « Slam dunk », ta nhất định phải để cho Tiểu Mỹ thấy ta ở trên cầu trường anh dũng đáng người!"

Không chỉ có bóng rổ hứng thú ban.

Các Đại Học Giáo bóng rổ đội huấn luyện, chung quanh vây xem nhân cũng rõ ràng thay đổi hơn nhiều.

Trong đó lấy giọng nam chiếm đa số.

Nhưng để cho những thứ kia trường học bóng rổ vận động viên hưng phấn là, vây xem cô gái cũng thay đổi nhiều!

Khi bọn hắn có người tiến cầu thời điểm, chung quanh tất cả đều là tiếng hoan hô!

Thậm chí có nhân kêu "Rukawa Kaede" loại.

Cái này làm cho bóng rổ đội huấn luyện hiệu suất đều tăng lên vô số lần, người sở hữu hăng hái tràn đầy!

Bóng rổ đột nhiên phát hỏa!

Đều là « Slam dunk » mang đến ảnh hưởng!

Làm « Slam dunk » sức ảnh hưởng thâm vào thực tế, Lâm Uyên cũng cảm nhận được loại biến hóa này, hắn ở công ty cũng có thể nghe được các nhân viên ước hẹn sau khi tan việc đồng thời đánh bóng rổ thanh âm.

Chớ nói chi là, trên mạng nhiều như vậy thảo luận độ.

"Không sai biệt lắm."

Lâm Uyên đem Tôn Chí Tường tìm tới: "Tiếp theo nội dung người tới họa đi, ta sẽ cung cấp nội dung cốt truyện cùng phân kính."

Tôn Chí Tường hưng phấn!

Dù là hắn đã đoán được cái kết quả này, hay lại là vui nhảy một cái cao ba thước!

Cứ như vậy.

Toàn bộ Ảnh Tử phòng làm việc, mỗi người đều có chính mình đối ứng phụ trách Manga, mà Lâm Uyên chính là lần nữa làm chính mình vung tay chưởng quỹ.

Đúng rồi.

Mọi người trợ thủ tuyên mộ cũng không xê xích gì nhiều, phần lớn là La Vi tìm đến nhân, trình độ đều rất vững chắc.

Kim Mộc ở chung quanh cho mọi người cho mượn Phân Bộ phòng làm việc.

Sau này Lâm Uyên chỉ cần cùng các đại chủ bút đối tiếp là được, không cần cùng những người này tân trợ thủ gặp mặt, để ngừa Ảnh Tử cái thân phận

này bại lộ.

Đương nhiên.

Lâm Uyên cũng không phải là hoàn toàn làm một cái vung tay chưởng quỹ, hẳn mỗi ngày đều sẽ chú ý những thứ này chủ bút đổi mới nội dung, có gì không ổn địa phương hẳn sẽ để cho mọi người điều chỉnh, trình độ có chút theo không kịp, hẳn chính là đem người kéo qua tới đặc huấn, Sư giả hào quang dạy đồ đệ hiệu suất còn là cao vô cùng.

Manga 5 mở!

Lâm Uyên cảm thấy không sai biệt lắm là cực hạn rồi.

Sau đó cho dù có tân Manga, cũng phải đợi vẫn chút thời gian lại nói, một là chủ bút Manga gia không đủ nhân viên, một cái cũng là vì không muốn càng kinh tế hãi tục, Ảnh Tử đã biểu hiện đủ yêu nghiệt!

Nên đem Ảnh Tử thả thả.

Gần đây Ảnh Tử cùng Tiệp Ngự đại xuất danh tiếng, Lâm Uyên cảm giác Sở Cuồng đồng học đã bắt đầu nhao nhao muốn thử.

Sau đó viết điếm cái gì?

---

ps: Quá độ chương hồi, trong lúc nhất thời lại không biết tiếp theo nên viết điếm cái gì, bốn chương nói các đại lão chúng tiên đặt cuộc một chút?

Đề cử truyện hay tháng 5:

Trọng Sinh Làm Mạnh Nhất Kiếm Thần

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ, Ta Thật Không Phải Khí Vận Chi Tử, main thông minh, không Trung, không gái

Chương 760: Ý nghĩ 1 hạ tử rõ ràng

Ảnh Tử sự tình đã có một kết thúc.

Liên minh tiếp theo công việc, sẽ tốt vô cùng làm.

Vốn là liên minh hiện đang sở hữu Tử Hỏa Hải cộng thêm « Thám tử Kindaichi », Website nhiệt độ Trục Nhật tăng lên.

Bây giờ lại thêm bộ đại hỏa đặc hỏa « Slamdunk » !

Này 5 bộ Manga, ngoại trừ « Thám tử Kindaichi » kém một chút bên ngoài, còn lại bốn bộ tất cả đều là hiện tượng cấp!

Chờ này mấy bộ Manga liên tái nội dung càng nhiều, nhiệt độ nhất định sẽ liên tục tăng lên!

Đến thời điểm, coi như là Bộ Lạc manga bên kia cũng không chịu nổi!

Nơi này muốn nói một chút Hàn Tế Mỹ .

Hàn Tế Mỹ vẫn rất có năng lực.

Phối hợp « Slamdunk » hỏa bạo, nòng gôn đây đẩy ra rất nhiều Website phúc lợi, hấp dẫn các lộ Manga gia.

Lúc trước Manga gia không có lựa chọn khác, chỉ có thể đi bộ lạc, cho nên Bộ Lạc manga trực tiếp lũng đoạn nghề.

Bây giờ Manga các nhà có tâm tuyến trách, bắt đầu cân nhắc gia nhập liên minh.

Đã có người biến thành hành động, thậm chí bao gồm một ít trình độ cũng không tệ lắm Manga gia.

Phải biết.

Liên minh lưu lượng, đã theo Ảnh Tử này 5 bộ Manga hỏa bạo xu thế mà hoàn toàn nổi dậy!

Có nhất định lưu lượng cơ sở sau, liên minh đối với Manga các nhà mà nói, vẫn có thể xem là một cái lựa chọn tốt.

Đương nhiên.

Bộ Lạc manga căn cơ rắn chắc gia đại nghiệp đại, trước mắt vẫn là trong nghề số một, Ảnh Tử này mấy bộ Manga lại ngu cũng không khả năng trực tiếp đem nhân gia mấy năm phát triển công trạng hủy trong chốc lát.

Chờ này mấy bộ Manga nhân khí hoàn toàn bùng nổ, có lẽ còn có thể.

Nhưng này cần thời gian.

Cho nên Bộ Lạc manga vẫn là mọi người chọn đầu, liên minh càng nhiều giống như là mọi người được tuyển chọn.

Mà Hàn Tế Mỹ đủ loại hành động, không khác nào đang không ngừng rút ngắn thời gian này, dù sao liên minh bên này không thể nào vĩnh viễn chỉ dựa vào Ảnh Tử.

Cái này làm cho Lâm Uyên thiếu rất nhiều nỗi lo về sau.

Ngày này.

Đi tới Tinh Mang phòng làm việc.

Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc Sở Cuồng chuyện.

Từ « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » kết thúc sau đó, Lâm Uyên liền vẫn không có mở ra sách mới.

Tiền Ngư cùng Ảnh Tử làm âm ỉ lâu như vậy, tiếp theo hẳn để cho Sở Cuồng tới điểm động tĩnh.

"Nếu không đem cổ tích hồ viết một chút?"

Lâm Uyên có thể chưa quên « cổ tích trấn » ca từ bên trong còn có mấy cái hồ không viết chuyện.

Đang lúc này.

Cổ Đông gõ cửa đi vào: "Lâm đại biểu, có người muốn thấy ngài."

"Ai?"

"Công ty Thủ Tịch người đại diện Triệu Giác."

"Triệu tỷ?"

Lâm Uyên đứng dậy đi về phía cửa: "Người đâu?"

Lâm Uyên là Triệu Giác ký vào Tinh Mang, ý nào đó mà nói, đây là ơn tri ngộ.

Không chỉ có như thế, Triệu Giác đã từng còn giúp rồi Lâm Uyên rất nhiều bận rộn, thậm chí còn đem mình để đó không dùng nhà ở cho Lâm Uyên ở qua, tiền mượn đều không thu.

Những thứ này Lâm Uyên đều nhớ.

"Ở chỗ này đây."

Cổ Đông sau lưng truyền tới thanh âm, Triệu Giác cười tủm tỉm nhìn Lâm Uyên.

"Mời ngồi."

Lâm Uyên cười nói.

Trong lòng Triệu Giác thoáng qua một tia ấm áp, nàng nhìn ra Lâm Uyên là muốn tự thân ra ngoài nghênh nàng.

Lúc này không giống ngày xưa.

Đã từng Lâm Uyên, yêu cầu Triệu Giác chiếu cố.

Bây giờ Lâm Uyên, ở Tinh Mang địa vị nhưng là cực cao, ngay cả chủ tịch HĐQT đều phải đối với hắn lễ nhượng 3 phần.

Nàng Triệu Giác địa vị, đã hoàn toàn không thể cùng Lâm Uyên tương đề tịnh luận.

Nói khó nghe.

Triệu Giác thậm chí muốn xem Lâm Uyên sắc mặt.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên có thể đứng dậy chào đón, nàng dĩ nhiên cảm động.

Đừng xem Lâm Uyên đối nhân lãnh đạm.

Thực ra đây là một cái trọng tình cảm hài tử.

Bên cạnh Cố Đông cũng rất kinh ngạc, lần trước chủ tịch HĐQT tới, cũng không thấy Lâm đại biểu đứng dậy chào đón .

Xem ra Lâm đại biểu rất coi trọng Triệu Giác cái công ty này Thủ Tịch người đại diện a.

Nàng liền vội vàng tiến lên châm trà.

Triệu Giác sau khi ngồi xuống, cảm khái nói: "Người này phòng làm việc có đủ sang trọng, không gian cũng so với ta kia lớn không chỉ gấp hai."

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Ta đây quay đầu mời chủ tịch HĐQT cho người đối một gian đại."

Triệu Giác: " . "

Đây chính là Thái Tử Gia lực lượng?

Nàng lắc đầu liên tục: "Ta không phải cái ý này, hôm nay tìm người đến, là có chuyện xin ngài giúp một tay."

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng một tiếng.

Triệu Giác cười khô: "Ta đều không nói gì chuyện đây."

"Chuyện gì?"

Lâm Uyên uống một hớp trà.

Triệu Giác biểu tình có chút nghiêm túc: "Công ty dự định để cho ta kiêm nhiệm TV ngành bộ trưởng."

Lâm Uyên hiếu kỳ: "TV ngành không phải Chu Thúc phụ trách sao?"

Triệu Giác lần nữa lộ ra nụ cười: "Lão Chu sự tình quá nhiều, TV điện ảnh một tay nắm giữ, cộng thêm âm nhạc ngành một ít chuyện cũng không thể rời bỏ hẳn, cho nên chủ động với chủ tịch HĐQT đề cử, để cho ta tới quản TV ngành, ta đây cũng tính là lên chức."

"Chúc mừng Triệu tỷ."

"Không nói trước cung hi sự này."

Triệu tỷ bất đắc dĩ: "TV ngành khó thực hiện, bộ này môn chính là vì người và Sở Cuồng « Tây Du Ký » thành lập, trừ cái này bộ kịch bên ngoài, TV ngành căn bản không mấy bộ đem ra được tác phẩm."

Đây cũng là nói thật.

Nếu như không phải là vì quay chụp « Tây Du Ký » , công ty cũng sẽ không thành lập TV ngành, nhưng bởi vì công ty là vì bộ này kịch thành lập phim truyền hình ngành, rất chuẩn bị thêm đều có chút vội vàng, cho nên đưa đến nên ngành không có phát triển tốt.

Cũng liền dựa vào « Tây Du Ký » Quý thứ hai, kiếm lời chút thanh danh.

Vâng.

Dưới mắt « Tây Du Ký » Quý thứ hai đã phát hình, vẫn là thầy trò bốn người Tây Thiên Thủ Kinh đánh quái cố sự, vẫn bị rộng rãi hoan nghênh, nhưng bởi vì đầu tư thành phẩm quá cao, cho nên lấy vốn lại tốc độ rất chậm.

Trừ lần đó ra, TV ngành còn lại hạng mục cũng tiếng vọng bình thường. Tiếp quản TV ngành đổi Triệu Giác mà nói là chuyện tốt nhi, này dầu gì là một cái ngành, nhưng như thế nào để cho cái ngành này thật tốt phát triển nhưng là một nan đề, Triệu Giác gần đây chính vì chuyện này nhi nhưc đầu đây.

Nhưc đầu hai ngày, nàng nghĩ tới rồi Lâm Uyên.

Nàng cảm giác Lâm Uyên bên này có lẽ có thể giúp.

Dù sao TV ngành màn diễn quan trọng « Tây Du Ký » chính là Lâm Uyên số lượng.

Triệu Giác cũng không biết Lâm Uyên chính là Sở Cuồng, nàng chỉ biết là Lâm Uyên là bộ này kịch Biên Kịch.

Lâm Uyên hỏi: "Người là muốn cho ta viết TV kịch bản?"

Triệu Giác lắc đầu: "Người trăm công nghìn việc, ta cũng không tiện cho người giúp lớn như vậy bận rộn, nhưng chuyện này quả thật cùng viết kịch bản có quan hệ, người biết công ty gần đây đang ở phát hình Phim võ hiệp « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » sao?"

"Biết, ta khi còn bé xem qua bộ này phim truyền hình."

Bây giờ Lâm Uyên không xem TV kịch, nhưng lão mù rất thích xem kịch.

Bộ này gần đây đang ở phát hình « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » lão mù vừa vặn cũng nhìn.

Đại khái cùng bộ này kịch là Tinh Mang xuất phẩm có liên quan.

Lão mù bởi vì Lâm Uyên nguyên nhân, đối Tinh Mang rất có hảo cảm, rất ủng hộ Tinh Mang tác phẩm.

Bất quá đối với bộ này kịch, lão mù đánh giá không cao.

Gần đây thật giống như có khí kịch đầu môi.

Ngoài ra Lâm Uyên đối bộ này kịch còn có một chút quá mức hiểu, đến từ còn tám bé trí nhớ.

Bây giờ không người nhìn võ hiệp tiểu thuyết.

Nhưng ở Lâm Uyên khi còn bé, võ hiệp tiểu thuyết vẫn là rất lưu hành.

Bộ này « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » , đó là một bộ phi thường kinh điển võ hiệp tiểu thuyết, kêu Liễu Diệp Dao.

Liễu Diệp Dao ở võ hiệp tiểu thuyết lĩnh vực địa vị tương tự với địa cầu Kim Dung Cổ Long.

Bất quá đôi phương bây giờ đã phong bút.

Bởi vì bây giờ đã không có người nào thích xem võ hiệp tiểu thuyết.

Như đã nói qua.

Mặc dù võ hiệp tiểu thuyết không người nhìn chứ, nhưng Phim võ hiệp vẫn có thị trường.

Là lấy.

Hàng năm đều sẽ có rất nhiều Phim võ hiệp phát hành, trong đó không thiếu một ít đại nhiệt tác phẩm.

Mà Liễu Diệp Đao bộ này « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » làm võ hiệp kinh điển mãnh liệt, qua nhiều năm như vậy đã bị phục chế rồi bảy tám lần, mỗi lần cũng khả năng hấp dẫn một ít người xem đi vào, dù là mọi người đối tiểu thuyết tình tiết đã nghe nhiều nên quen.

Lâm Uyên khi còn bé cũng xem qua bộ này Lam Tinh phim truyền hình.

Đối với nội dung cốt truyện, còn biết sơ lược.

"Tình huống kia người nên cũng biết không sai biệt lắm."

Triệu Giác thở dài: "Công ty mua « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bản quyền sau đó, mời hai cái một đường phim truyền hình diễn viên xuất diễn, độ trọng thị cao vô cùng, nhưng có thể là người xem thật nhìn chán rồi bộ này kịch phục chế, cho nên sợ rằng chúng ta diễn viên đội hình khá vô cùng, người xem cũng không quá chấp nhận nợ nần, gần đây tỉ lệ người xem không ngừng hạ xuống, như vậy đi xuống bộ này kịch muốn thua thiệt thảm, cho nên ta chỉ muốn đến có thể hay không xin người cho ta môn Biên Kịch nhắc đưa ý kiến, hướng dẫn hướng dẫn bọn họ, dù sao người Biên Kịch mới có thể toàn bộ công ty cũng hiểu rõ vô cùng."

Lâm Uyên sững sốt.

Hắn cho là Triệu Giác là tìm hắn hỗ trợ viết TV kịch bản, không nghĩ tới là để cho hắn tới cứu tràng:

"Phim truyền hình không phải đã phát hành rồi hả?"

"Cái này không là vấn đề, bởi vì chúng ta bộ này kịch là vừa chiếu vừa quay, kịch bản có thể linh hoạt sửa đổi."

Lâm Uyên không có lập tức cau mày.

Này chạm tới rồi hắn kiến thức khu không thấy được.

Hắn am hiểu hơn trực tiếp xuất ra một cái kịch bản, mà không phải đổi người khác nội dung cốt truyện, hắn cũng không nắm chắc đôi càng tốt.

"Ta biết người có thể sẽ cảm thấy làm khó."

Triệu Giác do dự một chút mới mở miệng: "Cho nên ta muốn, nếu như người cảm thấy làm khó, có thể hay không giúp ta tìm một chút Sở Cuồng lão sư hỗ trợ, các người quan hệ tốt, xin hắn hỗ trợ làm trơn sắc cũng là có thể, thù lao ta tới nói, chủ yếu là bộ này kịch đầu tư quá cao, công ty đối bộ này kịch ôm có rất lớn kỳ vọng, ta cảm thấy được nội dung cốt truyện phương diện còn có thể cứu một chút."

Lâm Uyên: ". "

Triệu Giác ho khan một tiếng: "Người không phải còn có một bằng hữu kêu Ảnh Tử ấy ư, mặc dù là Manga gia, nhưng cho phim truyền hình nội dung

cốt truyện ra nghĩ kế chắc cũng là không thành vấn đề, dù sao sáng tác năng lực đặt ở vậy, vẫn là câu nói kia, phương diện thù lao ta tới nói."

Lâm Uyên: ". "

Hắn lại không lời chống đỡ.

Nói ra Triệu Giác khả năng không tin, Tiệp Ngự không làm được sự tình, Ảnh Tử cùng Sở Cuồng cộng lại cũng làm không được.

Đang lúc này.

Lâm Uyên hệ thống bỗng nhiên đình đống một tiếng:

"Chúc mừng kí chủ kích động nhiệm vụ: Cứu một bộ sắp phác nhai võ hiệp loại phim truyền hình, nhiệm vụ yêu cầu là để cho nên kịch tỉ lệ người xem đề cao gấp đôi, quest thưởng tức là Đại Sư Cấp thư pháp. Hữu tình nhắc nhở một: Đại Sư Cấp thư pháp dưới tình huống bình thường cần hoàng Kim Bảo rương mới có thể mở ra; hữu tình nhắc nhở hai: Kí chủ có thể căn cứ địa cầu Phim võ hiệp « Tiểu Ngự Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » đề án bắt chước đến nên tác phẩm kịch bản cải biên, cụ thể như thế nào bắt chước cần kí chủ tự đi mây mò."

Tới nhiệm vụ!

Lâm Uyên gân như cho là hệ thống không tái phát bố nhiệm vụ, không nghĩ tới hôm nay hệ thống lại cho mình ném cái nhiệm vụ tới!

"Nhận!"

Lâm Uyên không chút do dự nhận nhiệm vụ, trước bất kể có làm hay không đến, ngược lại nhiệm vụ thất bại lại không có gì trừng phạt.

Còn có quest thưởng, Đại Sư Cấp thư pháp a!

Đây là thật hương!

Hơn nữa hệ thống dường như cung cấp cho mình một cái soạn lại phương hướng!

"Ta thử một chút đi."

Nhận nhiệm vụ sau đó, Lâm Uyên đối Triệu Giác nói như vậy.

Suy nghĩ một chút.

Lâm Uyên lại bổ sung một câu: "Chúng ta thử một chút."

"Người đáp ứng! ?"

Triệu Giác trong lúc nhất thời vui mừng quá đỗi, nhưng nếu như có sáng tác năng lực cực kì khủng bố tam bạn gay hỗ trợ, chuyện này có lẽ thật có hi vọng thành công!

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

"Kia trước tiên đem kịch bản cho người, trước mắt chúng ta truyền bá ra được tập 12, phía sau nội dung cốt truyện người tùy tiện tham khảo, muốn sửa thế nào thế nào đi!"

Đang khi nói chuyện.

Triệu Giác lấy ra chính mình cố ý mang đến kịch bản: "Ngoài ra trước mặt mười mấy tập phim truyền hình người cũng có thể nhìn một chút, nói không chừng sẽ có linh cảm."

Lâm Uyên gật đầu.

Triệu Giác hớn hờ vui mừng rời đi, chỉ là giữa hai lông mày vẫn có một tí vẻ lo lắng, đây chỉ là một lần bình đi nước cờ hiểm.

Tạm thời đổi kịch bản, còn muốn đem kịch bản đổi đủ xuất sắc, để cho tỉ lệ người xem khởi tử hồi sinh.

Này không phải một chuyện dễ dàng.

Dù sao Lâm Uyên cũng là tạm thời tiếp lấy, nào dễ dàng như vậy sinh ra thú vị ý nghĩ đây?

Cuối cùng, đây chính là độc toàn lực ngựa chết chữa thành ngựa sống.

Triệu Giác sau khi rời đi.

Lâm Uyên bắt đầu trầm tư.

Hệ thống phát hành độ khó của nhiệm vụ cũng sẽ không quá cao.

Có lẽ chính mình hẳn xem thật kỹ một chút « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca », sau đó thử một chút cứu bộ này kịch tỉ lệ người xem!

Trong này còn có một cái chưa đủ vì ngoại nhân nói nguyên nhân.

Đó chính là phim truyền hình ngành khốn cảnh, thực ra cùng Lâm Uyên cũng khá liên quan, thậm chí là cự nhiều quan hệ.

Phải biết.

Phim truyền hình « Tây Du Ký » tốn hết TV ngành quá nhiều kinh phí!

Quý đầu tiên, Quý thứ hai.

Bao nhiêu cái trăm triệu đập đi rồi nha!

Bộ này kịch không kiếm tiền, dù là có chung quanh hỗ trợ lấy vốn lại, trước mắt mới chỉ vẫn là có chút lỗ vốn trạng thái.

Bạn trên mạng đánh giá chưa từng có trong lịch sử cao, vậy cũng là tiền đập ra tới!

Dưới tình huống như vậy, TV ngành là không chịu nổi thất bại, « Tây Du Ký » đại năng hút máu!

Chính là bởi vì một điểm này.

Triệu Giác tiếp lấy nên ngành sau đó, mới có thể vắt hết óc suy nghĩ như thế nào cứu « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » tỉ lệ người xem.

Liên quan tới một điểm này, Lâm Uyên khó khăn từ kỳ cũ.

Nếu như không phải hẳn phải đem « Tây Du Ký » làm thành đỉnh cấp ip cho tới tốn quá nhiều tiền, TV ngành cũng có thể có càng mãnh liệt vì.

Ngược lại không đến nỗi bó tay bó chân, đưa đến một bộ Phim võ hiệp thất bại cũng không đành lòng chịu đựng.

Dù sao Tinh Mang gia đại nghiệp đại, thua thiệt liên thua thiệt chứ sao.

Còn không phải cái ngành này tình huống quá phức tạp?

Coi như là vì cái này, Lâm Uyên cũng nhất định phải cố gắng nghĩ một chút biện pháp, chớ nói chi là hấn và Triệu Doanh Các quan hệ ở đó.

"Đầu tiên, nhất định phải thay đổi rồi."

"Hệ thống tại sao nói bộ này kịch đề án có thể bắt chước « Tiểu Ngưu Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » ?"

"Kia thật giống như là trên địa cầu một bộ đã từng phi thường hỏa bạo, tỉ lệ người xem thậm chí dẫn dắt quá thị trường tác phẩm."

"Nhưng ký ức của ta có vấn đề, không nhớ rõ kia bộ kịch nội dung."

"Kia bộ kịch thật giống như giết được rất lợi hại."

"Đây đầu còn sót lại ấn tượng, chính là sát sát sát sát sát."

"."

Lâm Uyên không suy nghĩ thêm nữa, hấn trực tiếp đem « Tiểu Ngưu Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » cho định chế.

Sau đó hấn rốt cuộc biết tại sao mình đối bộ này kịch ấn tượng chỉ còn lại sát sát sát sát sát rồi.

Người tốt!

Này kịch bị cái kia kêu "Giang Ngọc Yến" nhân vật, giết được chỉ còn lại kịch tên!

Càng có ý tứ là:

Công ty quay chụp bộ này « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca », cùng kia bộ giết được chỉ còn kịch danh tác phẩm bối cảnh rất tương tự!

Người khác gần như có thể không thể nào phí sức, liền đem kia bộ phim truyền hình nội dung cốt truyện dời tới dùng!

Lâm Uyên ý nghĩ thoáng cái rõ ràng!

Đi ra đi!

Sở Cuồng lão tặc!

Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không

Chương 761: Tuổi thơ bóng mờ hệ liệt (cảm tạ Sơn Thượng Trích Diệp hộ pháp)

Lâm Uyên đã nghĩ đến thế nào sửa lại, bất quá hắn còn cần đem « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bộ này kịch đã phát hình tình tiết nhìn một lần mới có thể nắm chặt chính xác hơn.

Ngồi ở trước máy vi tính.

Lâm Uyên tìm ra bộ này kịch.

Hắn tốn cho tới trưa thời gian, dùng gấp ba tốc độ đem đã phát hình mười hai tập nhìn hết toàn bộ.

Gấp ba tốc độ thật tốt dùng.

Nội dung cốt truyện cùng Lâm Uyên lúc đó ấn tượng không sai biệt lắm.

Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca là bộ này kịch hai người nam chủ.

Người trước nhanh nhẹn khôi hài, tính cách hoạt bát, gương mặt đó rất có người xem duyên.

Người sau chính là điển hình lạnh Khóc Hình cổ trang mỹ nam, đôi cô gái lực sát thương mười phần, vậy kêu là một cái tà mị cuồng quyền.

Bối cảnh thiết lập cũng rất có thú vị.

Hai người nam chủ anh em ruột, nhưng bởi vì khi còn bé thất lạc, phân biệt bị hai cái thế lực thu dưỡng .

Rất mạnh vừa coi cảm.

Trên địa cầu Cổ Long có bộ tác phẩm tiêu biểu tên là « Tuyệt Đại Song Kiêu » .

Tiểu thuyết cũng là hai cái vai nam chính, phân biệt kêu Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết.

Lam Tinh võ hiệp tác gia Liễu Diệp Dao bộ tác phẩm này đại khái chính là Lam Tinh bản « Tuyệt Đại Song Kiêu » .

Hai bộ tác phẩm giống như là một cái khuôn đúc đi ra.

Giống vậy đôi nhân vật chính, Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca nhân vật thiết lập, cũng cùng Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết rất gần gũi.

Lâm Uyên đối với lần này ngược lại không có quá kinh ngạc.

Bất đồng thời không luôn sẽ có tương tự linh cảm tia lửa va chạm.

Giống như hắn ban đầu muốn làm Super Hero loại điện ảnh, cho là mình là người thứ nhất ăn con cua nhân, kết quả lại phát hiện nhân gia Lam Tinh nguyên lai sớm đã có Super Hero khái niệm.

Cái này rất bình thường.

Về phân bộ này kịch tỉ lệ người xem không tốt nguyên nhân, Lâm Uyên cũng thông qua đạn mạt cùng với kịch bình chung quy kết ra.

Không phải kịch bản thân vấn đề.

Diễn viên vẫn là rất không tệ, nam soái nữ mỹ, diễn kỹ cũng biết tròn biết méo.

Bao gồm phục Hóa Đạo cũng không có vấn đề gì, Tinh Mang vì bộ này kịch đầu tư không ít tiền, quay chụp chất lượng vẫn rất có bảo đảm.

Nhưng bộ này kịch tỉ lệ người xem vẫn là không được.

Bởi vì này bộ kịch thật sự là không có tâm ý.

Phải biết ở Lam Tinh « Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca » đã bị phục chế vô số lần, bộ này kịch bên trong mọi người cùng nội dung cốt truyện người xem đều đã nghe nhiều nên quen rồi!

Điều này sẽ đưa đến mọi người mười mấy tập nhìn một chút tới một chút mong đợi cảm cũng không có.

Coi như nội dung cốt truyện đổi nguyên trừ tiền hành chút soạn lại cũng vẫn không có để cho người xem sinh ra mong đợi, cảm giác đổi tới đổi đi còn giống như là vẻ này quen thuộc mùi vị.

Tình huống này Lâm Uyên thực a.

Trên địa cầu Kim Dung Cổ Long Phím võ hiệp cũng bị lặp đi lặp lại phục chế, cho tới mọi người Truy kịch quắc giá trị càng ngày càng lên, tùy tiện sẽ không đổi nội dung cốt truyện sinh ra trong lòng ba động.

Bởi vì bên trong nội dung cốt truyện đều là mọi người nghe nhiều nên quen thậm chí xem qua mấy chục lần.

Nào đó một cái nhân vật sẽ phát sinh cái gì cố sự?

Người xem chính mình liền đem mình kịch thấu vẻ mặt!

Cho nên nguyên trừ xuất sắc đi nữa nội dung cốt truyện, nhìn mấy chục lần, mọi người khẳng định cũng sẽ không cảm thấy nhiều đặc sắc.

"Tiếp tục như vậy không được."

Lâm Uyên xem xong kịch tỉ lệ, lại đem đến tiếp sau này kịch bản nhìn qua một lần.

Nhìn Biên Kịch ý đồ, phía sau nội dung cốt truyện, vẫn là 90% nội dung cốt truyện đi theo nguyên trừ đi.

Tiếp tục như vậy, bộ này kịch nhất định đánh!

Duy nhất cứu bộ này kịch biện pháp, chính là thay đổi kịch bản!

Để cho người xem ý không ngờ được tiếp theo nội dung cốt truyện phát triển, từ đó đổi thay đổi bản nội dung cốt truyện sinh ra mong đợi!

Đây là để cho « Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bộ này kịch khởi tử hồi sinh biện pháp duy nhất!

Vậy hẳn là thế nào thay đổi đây?

Hệ thống đã nhắc nhở hết sức rõ ràng rồi.

Suy nghĩ một chút Vương Tinh là thế nào thay đổi « Tuyệt Đại Song Kiều » ?

Ở đó bộ tên là « Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » phục chế kịch trung, Vương Tinh trực tiếp nguyên sang một cái nữ nhân vật.

Nữ nhân này kêu Giang Ngọc Yên, phi thường ái mộ Hoa Vô Khuyết.

Giang Ngọc Yên mẫu thân chết, bị mẹ ghẻ đủ loại ngược đãi, liền Giang Ngọc Yên trong nhà người hầu đều đối Giang Ngọc Yên quyền đâm cước đá, còn để cho nàng vào ở ổ heo.

Mà Giang Ngọc Yên cha bởi vì sợ mẹ ghẻ trong nhà quyền thế, không dám lên tiếng.

Rõ ràng là trên giang hồ lưng lầy nổi danh nhân nghĩa đại hiệp, ở nhà nhưng là cái thật thật tại tại kẻ bất lực

Cuối cùng Giang Ngọc Yên thậm chí bị mẹ ghẻ bức bách, tự tay cầm đao bỏ ra mẫu thân mình linh vị!

Nhìn đến đây.

Tất cả mọi người đều trong lòng đau Giang Ngọc Yên!

Quá thảm rồi!

Như hoa như ngọc mềm mại muội tử, thiếu chút nữa bị hành hạ điên rồi!

Đây là từ thân thể đến nhân cách thậm chí còn linh Hồn Tôn nghiêm đều bị nhân vật phản diện môn lạp đi lạp lại giẫm đạp lên!

Kết quả, Giang Ngọc Yên hắc hóa trạng thái rồi.

Nàng bắt đầu dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào trả thù, cũng dựa vào trác tuyệt chỉ số thông minh không ngừng trở nên mạnh mẽ, cuối cùng thành công báo thù!

Không chỉ có như thế.

Nàng hoàn thành rồi nên phim truyền hình cuối cùng Boss!

Toàn bộ ngăn cản nàng người đi đường đều bị nàng trực tiếp hoặc gián tiếp hại chết, bao gồm « Tuyệt Đại Song Kiều » trung vô số bị người xem yêu thích kinh điển nhân vật môn!

Nữ nhân này sát điên rồi!

Nàng thậm chí muốn làm nữ hoàng!

Kết cục đương nhiên là có thể đoán trước.

Phim truyền hình cuối cùng một tập, Giang Ngọc Yên bị Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết liên thủ giết ngược.

Nhân vật chính hào quang dù sao vẫn là ở đôi nhân vật nam chính bên này.

Có thể nói bộ này kịch cùng nguyên trú phương hướng đã hoàn toàn trái ngược.

Nhưng chính là Vương Tinh tay này thay đổi gắng gượng để cho « Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » ở lúc ấy vô sô vô hiệp phục chế kịch trung giết ra một con đường máu!

Tỉ lệ người xem đại bạo nổ!

Đồng thời đoạn nghiên ép chế phách!
Thảo luận nhiệt độ lớp mười so với!
Liên phục chế kịch thành tích mà nói, bộ này kịch sáng tác một cái kỳ tích,
một cái thuộc về thay đổi kỳ tích!

Thậm chí có nhân trên chọc nói:

Bộ này kịch hẳn nên tên là « Giang Ngọc Yến truyền kỳ » .

Hoặc là trực tiếp đổi tên « Nữ Đế Truyện » liền xong chuyện rồi!

Mà Giang Ngọc Yến cũng vì vậy thành vô số 9x hậu người xem tuổi thơ
bóng mờ.

Xem qua kia bộ kịch nhiều người năm sau cũng vẫn không thể quên được
cái kia đem một bộ phim truyền hình giết tới chỉ còn lại kịch danh nữ nhân.

Nơi này thì không khỏi không nói nêu ý chính lời nói với người xa lạ rồi.

Vương Tinh ý nào đó mà nói thật là thiên tài.

Hắn là cái loại này có thể đùa bỡn điện ảnh đạo diễn, vô luận điện ảnh hay
lại là phim truyền hình đều có thể chụp, lấy kiếm tiền vì tôn chỉ.

Lạ phiên vô số!

Kinh điển cũng không ít!

Hắn chụp diễn quá tùy tính rồi, có thể nói không hạn chế một kiểu.

Phải biết « Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết » kịch bản, vốn đang là dựa
theo nguyên trúc chụp, kết quả bởi vì Giang Ngọc Yến cái nhân vật này rất
màu mè rồi, hẳn liền tạm thời quyết định cho nhân vật này thêm vai diễn!

Một loại đạo diễn không dám chơi như vậy.

Vương Tinh dám, hẳn quá giỏi chụp nữ nhân.

Dựa vào không ngừng thêm vai diễn, hẳn gắng gượng đem Giang Ngọc
Yến đánh thành nữ chủ.

Hắn là ở phục chế đôi nhân vật chính Phim võ hiệp « Tuyệt Đại Song Kiều
» sao?

Hắn rõ ràng quay chụp một bộ lấy Giang Ngọc Yến làm chủ giác đại nữ chủ
kịch!

Nói tới chỗ này.

Lâm Uyên ý đồ đã rất rõ ràng rồi.

Hắn muốn cho « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bộ này kịch cũng
cảm thụ một chút đến từ Giang Ngọc Yến chi phối sợ hãi!

Sát sát sát sát sát!

Ở Lâm Uyên bút hạ, nhất định sẽ có một nhóm nguyên trúc bên trong kinh
điển nhân vật chết ở "Giang Ngọc Yến" thủ hạ, phỏng chừng người xem
nhìn xong khẳng định được hoài nghi nhân sinh.

Quá tang tâm bệnh cuồng!

Đây cũng là Lâm Uyên không nhịn được triệu hoán Sở Cuồng nguyên
nhân, loại chuyện này quả nhiên được tìm một hành gia ra tay đi.

Tiền Ngự vẫn còn con nít.

Ảnh Tử cũng không như vậy quá đáng.

Máu tanh tàn nhẫn sự tình, sẽ để cho Sở tiên sinh để làm tốt rồi.

Vừa vặn Sở Cuồng gần đây không có việc gì, hơn nữa Sở Cuồng ở đại chúng trong ấn tượng chính là một cái lãnh khốc vô tình sát thần.

Sát Bích Dao đều là tiểu nhi khoa, liền Hercule Poirot hẳn đều dám giết cho mọi người xem, thậm chí ngay cả Sherlock Holmes thiếu chút nữa cũng bị hắn giết chết, có thể nói Lam Tinh chữa văn học đệ nhất nhân .

Sở Cuồng: ???

// cảm tạ Vô Tư, Benkan , Dazai Osako, SlayT, IIJackII , cuong Nong , ThanChet0515, chupanhpk, Già Lâu La, Duy Tran, Ng V Chung, VChip , Anna76, ... tất cả mn đã duy trì từ đầu .... thật sự cảm ơn sự ủng hộ của mn

...

Trần Đạo Hữu, Mời Ngươi Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Trần Đạo Hữu, Mời Ngươi Cách Xa Ta Một Chút Được Không

Chương 762: Tiểu nữ Giang Ngọc Yến

Ba ngày sau.

TV ngành.

Phim truyền hình « Dương Tiểu Phạm cùng Tần Thiên Ca » đoàn kịch chủ sáng môn hợp, lúc này mọi người sắc mặt đều không tốt nhìn.

Giám Chế lắc đầu:

"Vừa mới thấy chúng ta bộ này kịch ở Tinh Không Vãng người xem chằm điếm lại giảm xuống một cái cứ điếm, hơn nữa hai ngày này tria hạt lượng cũng càng ngày càng ít."

"Phục chế quả nhiên là một hổ to."

"Sớm biết như vậy chúng ta không bằng dứt khoát mình làm nguyên sang kịch, ít nhất người xem không đến nỗi đôi nội dung cốt truyện quen thuộc như vậy."

"Đôi nội dung cốt truyện có lẽ có hi vọng."

"Ta đương nhiên biết đôi nội dung cốt truyện có hi vọng, nhưng vấn đề là thế nào đôi a, chúng ta lại không phải là không có gia nhập nguyên sang nhân vật."

"Quá đáng tiếc, đều là tốt diễn viên, phục Hóa Đạo cũng làm tốt như vậy!"

"Lớn như vậy đầu tư, cứ như vậy đổ xuống sông xuống biển rồi."

Mọi người bất đắc dĩ.

Đạo diễn thở dài: "Biên Kịch lão sư chuẩn bị 5 tập bên trong viết ra đại kết cục đi, cũng coi là kịp thời dừng tồn hại."

"Không gấp!"

Đang lúc này, cửa đột nhiên có truyền tới âm thanh.

Mọi người quay đầu nhìn lại, rồi rít mở miệng:

"Triệu bộ trưởng!"

Triệu Giác gật đầu một cái.

Nàng mới vừa từ Lâm Uyên nơi đó tới, cầm trên tay tiem tân kịch bản:

"Nhìn một chút cái này kịch bản ."

"Ngài lấy ở đâu kịch bản?"

Mọi người nhìn chằm chằm Triệu Giác trên tay kịch bản.

Triệu Giác mở miệng giải thích một phen, nàng trước cũng không có nói cho mọi người chính mình tìm Tiệm Ngự hỗ trợ sự tình, bởi vì nàng cũng không xác định Tiệm Ngự bên kia có thể thành hay không, bây giờ thành

mới dám đem chuyện đã xảy ra nói ra, cũng coi là ổn định một chút quân tâm.

Mọi người nghe xong, biểu tình cổ quái:

"Ngài là nói ngài tìm Tiệp Ngự lão sư hỗ trợ viết « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » đến tiếp sau này kịch bản, sau đó Tiệp Ngự lão sư tạm thời không linh cảm, lại nhờ cậy hãn bạn tốt Sở Cuồng, hỗ trợ sáng tác rồi bộ này kịch đến tiếp sau này ."

Tên người bóng cây.

Vô luận Sở Cuồng hay lại là Tiệp Ngự, hai người này bất kỳ một vị tiếp theo viết kịch bản cũng đủ để cho đoàn kịch coi trọng!

Mọi người biểu tình nghiêm túc.

Bọn họ vốn là đã tuyệt vọng trong ánh mắt, lại toát ra mấy phần mong đợi.

Nói không chừng chuyện này còn có vai diễn?

Dù sao xuất thủ nhưng là Sở Cuồng a!

In rồi mười mấy phần kịch bản rất nhanh phân phát đi xuống.

Bao gồm đoàn kịch mấy vị Biên Kịch cũng đều lấy được rồi kịch bản.

Đầu năm nay rất nhiều điện ảnh kịch, nhất là phim truyền hình Biên Kịch không chỉ một vị.

Vừa vặn Triệu Giác cũng muốn nghe một chút nguyên Biên Kịch môn đối Sở Cuồng phần này đối Biên Kịch bốn ý thấy.

Trong lúc nhất thời.

Căn phòng an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều đang nhìn kịch bản.

Triệu Giác không có nhìn, nàng mới tới TV ngành, nơi này là cao nhất tầng quản lý, đối kịch bản vật này không khái niệm gì.

Không biết qua bao lâu.

Một vị trong đó Biên Kịch đột nhiên nhảy dựng lên, bật thốt lên hai chữ:

"Ngọa tào!"

Triệu Giác bị sợ hết hồn.

Tình huống gì?

Ngay sau đó.

Bên cạnh mấy cái Biên Kịch sắc mặt đỏ lên:

"Sở Cuồng lão tặc thật là ác độc a!"

"Đây chính là lão tặc số lượng?"

"Trừ hãn ra không ai dám như vậy viết!"

"Như vậy chụp người xem sẽ điên!"

"Này thay đổi quá độc ác, người xem phải mắng tử chúng ta!"

" . "

Triệu Giác mặt đầy kinh ngạc.

Phía sau nội dung cốt truyện rất vượt quá bình thường?

Nàng xem hướng đạo diễn: "Bên trong viết cái gì?"

Đạo diễn không lên tiếng.

Triệu Giác lúc này mới chú ý tới, bung kịch bản đạo diễn thật giống như choáng váng một dạng cứ như vậy kinh ngạc nhìn kịch bản.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

Triệu Giác cảm giác bầu không khí có cái gì rất không đúng.

Rốt cuộc.

Đạo diễn ngẩng đầu lên, nhìn Triệu Giác, biểu tình còn giống như có chút mộng:

"Chết ."

"Cái gì chết?"

"Nữ nhân này sát điên rồi ."

"Ta nghe không hiểu, liền hỏi một câu, có thể hay không chụp!"

Triệu Giác sốt ruột!

Đạo diễn do dự thật lâu, bỗng nhiên cắn răng nói:

"Kệ mẹ hần!"

"Đạo diễn!"

Mọi người mặt đầy hốt hoảng: "Cái này kịch bản ."

"Ngựa chết chữa thành ngựa sống!"

Đạo diễn hít sâu một hơi, sau đó nói: "Đem kịch bản phát cho diễn viên, ngày mai action tiếp theo tập, không cần trước cái kia kịch bản rồi, sẽ dùng Sở Cường viết cái này!"

Quay chụp.

Biên tập.

Phát hình.

Lam Tinh điện ảnh nghề hiệu suất làm việc hay lại là cao như vậy, cũng không lâu lắm tâm bá nhiếp nội dung cốt truyện liền cùng người xem gặp mặt.

Trong nhà.

Lão mục ngồi ở trên ghế sa lon, chờ đợi « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » phát hình, mặc dù ngoài miệng kêu khí kịch, bất quá lão mục còn giống như không có hoàn toàn mất đi kiên nhẫn, dù sao này con trai của là thật sự ở công ty chụp.

"Lại nhìn cái kia Phim võ hiệp a."

Tỷ tỷ ở sân thượng một bên tự quay vừa mở miệng.

"Ừm."

Lão mục thuận miệng nói.

Muội muội cùng lão mục ngồi chung ở trên ghế sa lon ăn trái cây, ánh mắt lại không đặt ở trên ti vi, nàng đối Phim võ hiệp không có hứng thú.

Lâm Uyên ở trong phòng chơi đùa điện thoại di động.

Hắn biết công ty đã dựa theo chính mình cho kịch bản chụp, bất quá hắn cũng không xác định chính hắn một thay đổi người xem có thể hay không chấp nhận nợ nần, dù sao này ba tình huống có chút đặc thù.

Triệu Giác đã nói với Lâm Uyên rồi.

Nếu như người xem chấp nhận nợ nần, vậy thì công bố ra ngoài đến tiếp sau này nội dung cốt truyện Biên Kịch là Sở Cuồng.

Nếu như người xem không công nhận, vậy coi như chuyện này chưa có phát sinh qua, ghê gớm cưỡng ép để cho nội dung cốt truyện trở lại nguyên quỹ.

Lúc này.

Phim truyền hình phát hình rồi.

Mà ở bộ này kịch phát hình đồng thời.

Rất nhiều Truy kịch bạn trên mạng cũng thuận thể thông qua video Website điểm vào, có số ít thảo luận phối hợp đan mạc xuất hiện.

"Chật vật đuổi kịp tập 13."

"Thật sự là không có gì kịch nhìn, chỉ có thể nhìn một chút bộ này, ai kêu ta như vậy thích Dương Tiểu Phàm đây."

"Này kịch thích hợp giết thời gian đến xem."

"Xem qua bảy tám lần phục chế phiên bản rồi, căn bản không cần lo lắng bỏ qua nội dung cốt truyện, ta liếc mắt cũng biết trước cùng với chi sau xảy ra chuyện gì."

"Chống đỡ ta xem một chút đi duy nhất động lực chính là Tần Thiên Ca nhan đáng giá."

"Cái này phiên bản Tần Thiên Ca quả thật soái."

"Nội dung cốt truyện không có gì ý mới, đoán chừng ta gạt bỏ kịch không xa."

"Quả thật không ý gì, ta nhảy nhìn cũng."

Chút trong thảo luận, tập 13 phát hình.

Nhân vật nam chính một trong Tần Thiên Ca trong lúc vô tình cứu rồi một cái đẹp vô cùng gặp rủi ro thiếu nữ.

Dưới ánh trăng.

Tần Thiên Ca ôm thiếu nữ Phi Diêm Tẩu Bích.

Nữ hài theo dõi hắn kia Trương soái đến phạm quy lãnh khốc gương mặt, ánh mắt ảnh ngược đến ánh sao, thật giống như ngây dại.

"Tiểu nữ Giang Ngọc Yên, dám hỏi ân công tôn tính đại danh?"

"Bảo trọng."

Sau khi rơi xuống đất, nữ hài bắt chuyện, Tần Thiên Ca trước sau như một lạnh lùng.

Dù là hắn làm một món rất nhiệt tâm tràng chuyện tốt.

Lời còn chưa dứt, người đã đi xa, lưu lại nữ hài một mình theo dõi hắt bóng lưng suy nghĩ xuất thần.

Đám bạn trên mạng ngoài ý muốn:

"Cô gái này là ai?"

"Giang Ngọc Yến?"

"Không nhận biết a."

"Nguyên tác bên trong có đoạn này sao?"

"Giống như là một nguyên sang nhân vật."

"Này nữ diễn viên đáng đáp còn rất đẹp."

"Nữ chủ mau tới nhìn a, lại có người muốn cướp nhà người Tần Thiên Ca!"

"Ha ha ha, Tần Thiên Ca đi đến chỗ nào đều có thể bắt sống nữ hài trái tim."

"Cảm giác này nữ diễn viên nhan giá trị không kém gì nữ chủ a."

Người xem cũng không cảm thấy lạ thường.

Loại này võ hiệp phục chế kịch tổng hội gia nhập một ít nguyên sang nhân vật nguyên sang nội dung cốt truyện, nhưng cuối cùng còn là theo chân nguyên tác chạy, những thứ này nguyên sang nội dung cốt truyện phần lớn không quan trọng.

Nhưng rất nhanh người xem liền phát hiện:

Cái này nữ nhân vật vai diễn còn rất nhiều.

Nàng lại là một cái nhân vật phản diện con gái tư sinh, đây là mang theo tín vật ra tìm đến mình cha nhận nhau đâu rồi, dưới cơ duyên xảo hợp, mới bị Tần Thiên Ca cứu.

Ôi chao?

Lại không nói nguyên tác bên trong Tần Thiên Ca có không có cứu qua như vậy một cái muội tử.

Cái này kêu Thân Đồ Hải nhân vật phản diện ở nguyên tác bên trong ép căn bản không hề con gái a .

Cái này sửa đổi liền lớn.

Người xem cũng có chút kinh ngạc đứng lên.

Phải biết Thân Đồ Hải có thể là trong tiêu thuyết trước trung kỳ nhân vật phản diện Boss.

Hai cái nhân vật chính cha mẹ, chính là bị Thân Đồ Hải hại chết.

Nhân vật này xuất hiện, trực tiếp đem vai diễn xuyên liên mà bắt đầu.

Mà lúc này Tần Thiên Ca cũng không biết mình cứu cừu nhân con gái.

Cái này kêu Giang Ngọc Yến nhân vật mới dĩ nhiên liền càng không biết loại này đời trước ân oán.

Nàng đã tìm được Thân Đồ Hải.

Bằng vào tín vật, phụ nữ nhận nhau.

Mà Giang Ngọc Yến cũng vì vậy đổi tên Thân Ngọc Yến.
Giang là mẹ nàng họ.
Nàng cuối cùng vẫn là phải với cha họ.

Trong nhà.

Lão mẹ cười nói:

"Cô gái này thật đẹp trai!"

"Có thể có ta đẹp không?"

Tỷ tỷ chẳng biết lúc nào bu lại.

"Đi."

Lão mẹ không lý tới nàng.

Tỷ tỷ bĩu môi, cũng nhìn về phía TV.

Muội muội tựa hồ cũng tò mò ngẩng đầu nhìn một chút TV.

Lúc này Giang Ngọc Yến đã tiến vào Thân gia.

Kết quả vạn vạn không nghĩ tới, Thân Đồ Hải vẫn còn có cái thê tử, là Thân gia nữ chủ nhân.

"Đây là ta con gái Thân Ngọc Yến."

Thân Đồ Hải cười đối Giang Ngọc Yến nói: "Phải gọi nương."

"Nương ."

Giang Ngọc Yến rụt rè nói.

Nữ chủ người cười rồi, sau đó ba quăng ra một bạt tai:

"Tên gì?"

Giang Ngọc Yến bị tỉnh mộng.

Sắc mặt của Thân Đồ Hải biến đổi, lại chịu đựng không dám lên tiếng.

"Phu nhân ."

Giang Ngọc Yến không ngu ngốc, bùm mặt, âm thanh run rẩy đối lời nói.

"Người tên là gì?"

"Tiêu nữ thân . Giang Ngọc Yến."

Ba.

Nữ chủ nhân lần nữa quăng ra một bạt tai, ánh mắt lạnh lùng: "Bây giờ lên, tên người kêu Cầu nhi, là ta Thân gia hạ tiện nhất hạ đẳng nha hoàn."

Tỷ tỷ có chút tức giận: "Thật xấu đi!"

Muội muội hiếu kỳ: "Tại sao phải như vậy đối với nàng?"

Không thể không nói.

Giang Ngọc Yến nhân vật này đáng đáp quả thật đẹp mắt, cùng Tiểu Bạch hoa nhi tựa như, có cổ phần ta thấy mà yêu khí chất.

Nàng bị đánh sau đó cả người phát run, kia nhút nhát bộ dáng, liền cô gái nhìn cũng không đành lòng.

"Thân Đồ Hải con gái tư sinh, nữ nhân này là mẹ ghẻ."

Lão mục giải thích.

Tỷ tỷ buồn bực: "Thân Đồ Hải lúc nào nhiều hơn cái thê tử, còn lại tới nữa cái con gái tư sinh?"

Muội muội như có điều suy nghĩ: "Biên Kịch tân thêm nhân vật."

Mọi người đối « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » cũng không xa lạ gì, bộ tác phẩm này rất nhiều người nghe nhiều nên quen, hơi chút cùng nguyên tác có xuất nhập nhân vật cùng nội dung cốt truyện, tất cả mọi người có thể nhìn ra được.

Phía sau nội dung cốt truyện liền vây quanh Giang Ngọc Yến mở ra.

Mà sau khi thông qua mặt nội dung cốt truyện giới thiệu, mọi người mới biết Thân Đồ Hải tại sao như vậy sợ lão bà của mình, liền con gái tư sinh bị đánh như vậy cũng không dám lên tiếng.

Nguyên lai hãn bà lão này là hoàng cung đình cấp Đại Thái Giám con gái nuôi.

Kia Đại Thái Giám quyền thế ngút trời, Thân Đồ Hải địa vị liền là đôi phương cho.

"Nội dung cốt truyện sửa đổi thật lớn a."

Tỷ tỷ thật giống như tới điểm hứng thú, lại ngồi ở trên ghế sa lon không chuyển cái mông.

Muội muội cũng xem ti vi.

Ngay cả Lâm Uyên cũng ở trên lầu bên trong căn phòng cùng Nam Cực đồng thời nhìn kịch.

Được rồi.

Hãn thừa nhận mình có ác thú vị, liền tên đều không đổi, sẽ để cho nữ nhân này kêu Giang Ngọc Yến.

Ai bảo Vương Tinh kia bộ kịch trung Giang Ngọc Yến bị rất nhiều người xem xung là "Yến Hoàng" đây.

"Tiếp theo chính là Yến Hoàng thành Trương Sử rồi ."

---

ps: Phim truyền hình tình liền hơi chút nhắc vài nét bút, cảm thấy hứng thú có thể B Trạm Giang Ngọc Yến ba chữ, bên trong có mấy phút giới thiệu sơ lược, có trợ giúp đề cao đoạn này nội dung cốt truyện đại nhập cảm.

// haizzz, thật muốn mua bộ song hùng kỳ hiệp, mà trọn bộ gần 3 củ. chán .....sao tui lại nghèo thế này huhu

Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không Thơm Lây Hệ Thống - quệt được hay không, thật sự là toàn bằng bản sự.

Trần Đạo Hữu, Mời Người Cách Xa Ta Một Chút Được Không

Chương 763: Thích nghe ngóng hắc hóa trạng thái

Trên màn ảnh.

Nội dung cốt truyện tiếp tục.

Giang Ngọc Yên lấy con gái tư sinh thân phận vào Thân Đồ gia đại môn, chờ đợi nàng lại không phải ăn sung mặc sướng vinh hoa phú quý, mà là làm nô tỳ chịu hết khuất nhục .

Giặt quần áo.

Rửa chén.

Nấu cơm.

Mãi mới chờ đến lúc tới cơm trưa, kết quả nữ chủ bên người thân hung hãn ác nô lại ngay trước nàng mặt, trực tiếp đem một chén đồ hộp ngã xuống đất, cao cao tại thượng mắt nhìn xuống nàng từ dưới đất bắt mì sợi ăn, quân tử không ăn của ăn xin, nhưng đây là nàng ngày kế duy nhất khẩu phần lương thực, nếu vì cái gọi là tôn nghiêm mà không đi ăn lời nói, nàng có thể sẽ chết đói.

Phạt quỳ.

Đói bụng.

Bởi vì phạm sai lầm, nàng thậm chí bị nữ chủ nhân nhốt vào chuồng heo, chịu hết lăng nhục cùng cười nhạo, nhưng mà trời sinh tính mềm yếu Giang Ngọc Yên lại không dám chút nào phản kháng, nàng duy nhất quật cường là thỉnh cầu cha Thân Đồ Hải, ở tổ Từ Đường đường cho mẫu thân một cái linh vị.

Thân Đồ Hải đáp ứng.

Song khi nữ chủ nhân biết được chuyện này, nhưng là giận tím mặt, trực tiếp đem linh vị ngã tại trước mặt Giang Ngọc Yên, cũng mệnh lệnh Giang Ngọc Yên tự tay đem mẫu thân linh vị chém thành hai khúc!

Giang Ngọc Yên quỳ dưới đất.

Vô luận như thế nào cầu xin tha thứ đều vô ích, nàng cúi đầu hai mắt chứa lệ, cha đứng ở cửa không nói một lời, giờ khắc này nàng ở đáy lòng âm thầm thề: "Thân Đồ Hải, Thân Đồ Lưu Thị, cái nhục ngày hôm nay, Ngọc Yên cả đời đều khó mà quên được."

Có gió thổi tới.

Nàng bỗng nhiên giơ đao lên, đem mẫu thân mình linh vị chém thành hai nửa, ống kính đột nhiên lấy nàng làm trung tâm xoay tròn, trong lúc nàng

mặt lấy đặc tả hình thức xuất hiện ở ống kính trước, cặp kia vốn là điềm đạm đáng yêu con mắt lớn, tràn đầy khắc khổ khắc sâu trong lòng tuyệt vọng ai oán!

Suốt một tập nội dung, đến gần một giờ phát ra, toàn bộ đều đang giảng giải Giang Ngọc Yên cố sự, mà lúc này các khán giả đã phát cáu cả người phát run, hận không được vọt vào trong ti vi đem nhân vật phản diện cho giết chết!

"Ngọa tào ngươi đại gia!"

"Thân Đồ Hải lão bà thật thật là ghê tởm, nếu như ta Giang Ngọc Yên, ta mẹ nó trực tiếp liền nhấc lên đao tiến lên giết nàng, ghê gớm cùng nàng lưỡng bại câu thương!"

"Quá thương tiếc Ngọc Yên rồi!"

"Giang Ngọc Yên quá ngược a!"

"Nhìn đến lòng ta đau đên không được, Thân Đồ Hải đơn giản là cái phế vật, nhân vật phản diện trung Cực Phẩm rác rưởi, nữ nhi mình bị khi dễ cũng không dám lên tiếng, một chút nam tôn nghiêm của bản thân cũng không có!"

"Giang Ngọc Yên hắc hóa trạng thái rồi!"

"Cái này diễn viên diễn kỹ tốt mẹ nó biến thái, cuối cùng cái ánh mắt này thật tuyệt rồi, nàng đã sớm nên phản kháng, mềm yếu chỉ sẽ bị người khi dễ, ta mẹ nó quý yêu cầu Giang Ngọc Yên hắc hóa trạng thái!"

Trong nhà.

Lâm Huyền cũng bị phát cáu nổi trận lôi đình, ngay ngắn một cái tập nội dung cốt truyện đi xuống, chỉ nhìn Giang Ngọc Yên ở Thân Đồ gia đủ loại chịu nhục, thậm chí ngay cả quét sân gã sai vặt cũng dám ngay mặt trêu đùa!

"Khôn kiếp!"

Muội muội mắng một tiếng.

Lão mù nhìn Đại Dao Dao liếc mắt, cuối cùng lại không duyệt đánh giá tiêu nữ nhi nói thô tục, nàng cũng tức muốn văng tục rồi, những thứ này nhân vật phản diện quá ác độc, các nàng không phải bức Giang Ngọc Yên đi chết sao?

"Ngươi sẽ còn mắng chửi người?"

Lâm Huyền ngoài ý muốn liếc nhìn muội muội, sau đó vỗ tay khen hay:

"Chửi giỏi lắm a, đám này nhân vật phản diện thật không phải thứ gì, cuối cùng cái này ống kính hẳn là ám chỉ Giang Ngọc Yên hắc hóa trạng thái đi?"

"Rõ ràng."

Lão mù xem ti vi bên trong ánh mắt đã hoàn toàn biến hóa Giang Ngọc Yến, cái này diễn viên biểu diễn phi thường có linh khí, kia đôi trong đôi mắt cừu hận cùng oán độc, dù là cách màn ảnh nàg đều có thể cảm thụ được.

Không biết tại sao.

Làm Giang Ngọc Yến lộ ra cái ánh mắt này thời điểm, vô số người xem thậm chí có loại sống lưng lạnh cả người cảm giác, làm hết lần này tới lần khác mọi người lại có một loại không nói ra mong đợi!

Phải biết!

Bình thường xem TV kịch, mọi người sợ nhất chính là nào đó một cái nhân vật nửa đường hắc hóa trạng thái, nhưng Giang Ngọc Yến hết lần này tới lần khác là một ngoại lệ, mọi người thậm chí hi vọng thấy Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái!

Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái ống kính rất ngắn, nhưng chỉ là một ánh mắt biến hóa, nàg trước sau trạng thái lại tưởng như hai người, cho người xem để lại ấn tượng sâu sắc, chỉ là này cũng không thể thay đổi nàg tay trói gà không chặt sự thật.

Tập 14 phát hình.

Giang Ngọc Yến bị nữ chủ nhân bán được thanh lâu, rất hiển nhiên nàg còn phải tiếp tục thụ ngược đãi, xinh đẹp như vậy nữ nhân, đạt quan Quý Nhân đều muốn nhất thân phượng trạch, trong thanh lâu Tú bà càng là không xem nàg như nhưng nhìn!

Nàng trốn ra thanh lâu.

Thanh lâu gã sai vặt đuổi theo nàg, cùng đồ mạt lộ đang lúc, nàg quyết định dùng mầu thân để lại cho nàg trâm cài tóc tự sát, kết quả là ở nơi này là vai nam chính một trong Tàn Thiên Ca lại từ trên trời hạ xuống, lấy anh hùng cứu mỹ nhân tư thái đuổi chạy truy binh.

"Người đàn ông này."

Giang Ngọc Yến bỗng nhiên không muốn chết.

Nàng thật sâu yêu người đàn ông này.

Trở lại Thân Đồ gia, Giang Ngọc Yến hèn mọn khẩn cầu cha bảo vệ, cuối cùng cha hiếm thấy ngạnh khí một lần, không tiếp tục để nàg trở lại thanh lâu cái kia địa ngục, chỉ là Giang Ngọc Yến biết, người phụ thân này càng nhiều vẫn là vì chính hấn danh dự.

Ba ngày sau.

Triều đình chiêu tú nữ vào cung, Thân Đồ gia đại tiểu thư danh liệt trong đó, Thân Đồ gia đại tiểu thư là nữ chủ nhân sinh, coi như là Thân Đồ gia duy nhất một đôi Giang Ngọc Yến ôm có lòng tốt nữ nhân, mà ở cái kia dạ hắc phong cao ban đêm, Giang Ngọc Yến lại nắm một cây chủy thủ, tự tay

giết chết tử tử mình, nàng muốn thay thế tử tử vào cung tham gia Tuyên Phi!

Trong đêm tối.

Dưới ánh nến, bóng người sáng quắc, cái kia đã từng mềm mại như Tiểu Bạch hoa nhi như thế cô nương đã không còn tồn tại, cướp lấy là một cái tự tay xóa bỏ chính mình cuối cùng một vệt lương tri báo thù thiếu nữ.

Mặc dù nội dung cốt truyện không có đối với nhân vật chính quá nhiều miêu tả, đạo diễn ông kính cũng từ đầu đến cuối dừng lại ở trên người Giang Ngọc Yến, nhưng người xem không thể không biết buồn chán, ngược lại càng xem càng hăng say, chẳng qua là khi Giang Ngọc Yến giết chết tử tử thời điểm, đạn mạt lần đầu tiên nồ!

"Mẹ nha!"

"Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái có phải hay không là quá độc ác, nàng thế nào giết mình tử tử, phải biết toàn bộ Thân Đồ gia chỉ có tử tử là đối với nàng có thương hại cùng đồng tình!"

"Quá độc ác!"

"Người không thấy Giang Ngọc Yến giết chết tử tử thời điểm ánh mắt ấy ư, rõ ràng chảy nước mắt, khoe miệng nhưng ở cười, ta lần đầu tiên ở như vậy trên hai gò má xinh đẹp thấy như thế âm trầm biểu tình!"

"Thực ra không trách nàng."

"Tỷ mặc dù tử đáng thương nàng, nhưng tử tử mẫu thân, cũng chính là Thân Đồ gia nữ chủ nhân đối với nàng đủ loại làm nhục, cuối cùng sai ở nữ trên người chủ nhân, nàng đem một người tốt gắng gượng bức thành đao phủ."

"Tuy vậy cũng quá đáng rồi."

"Những thứ kia nói qua phân quay đầu lại nhìn một chút Giang Ngọc Yến bị bao nhiêu khổ, nàng xác thực không đáng chết tử tử tử, tử tử cũng là Thân Đồ gia duy nhất một người vô tội, nhưng Giang Ngọc Yến vì còn sống, nàng tiếp tục lưu lại Thân Đồ gia một con đường chết, duy nhất còn sống hi vọng chính là vào cung trở thành Hoàng Phi!"

Trong nhà nhìn kịch Lâm Huyền nhíu mày, mặc dù tử tử nhân vật này họa, nhưng tử tử quả thật không có khi dễ qua Giang Ngọc Yến, kết quả Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái sau đó người thứ nhất giết nhân nhưng là tử tử.

"Tốt lắm chọc a."

Muội muội không nhịn được cảm khái.

Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái cố nhiên để cho người xem thích, nhưng nàng hắc hóa trạng thái sau đó lại trước hết giết tử tử, giống như nữ chủ nhân không có bởi vì Giang Ngọc Yến hiền lành mà bỏ qua cho nàng như thế, nàng cũng không có bởi vì tử tử hiền lành mà tâm từ thủ nhược,

có lẽ nàng hiền lành đã theo tử tử bị đích thân giết chết một khắc kia hoàn toàn mất đi rồi.

Cùng lúc đó.

Giang Ngọc Yên nhân vật này hình tượng lại cứ vốn lại lấy loại mâu thuẫn này mà châm chọc hình thức hoàn toàn dựng lên, người xem gần như quên nàng là Biên Kịch nguyên sang nhân vật, ánh mắt không tìm lòng được đi theo nữ nhân này mà động.

Nhân vật chính?

Này hai tập căn bản không nhân vật chính chuyện gì, cảm giác Giang Ngọc Yên mới giống như là bộ này kịch nhân vật chính, từ thiện đến ác biên chuyển để cho cái nhân vật này phong phú mà đầy đặn, giết chết tử tử cái này hành vi để cho nàng biến thành chính mình đã từng ghét nhất nhân.

Tập 14 cũng truyền hình xong rồi.

Nhìn xong hôm nay đổi mới hai tập, trên Internet đột nhiên nhiều hơn vô số liên quan tới « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » thảo luận, mà mọi người vây quanh thảo luận đề tài đương nhiên là từ Tiểu Bạch hoa hắc hóa trạng thái thành đao phủ Giang Ngọc Yên!

"Này hai tập quá đặc sắc!"

"Giang Ngọc Yên cái nhân vật này gia nhập nội dung cốt truyện, thoáng cái để cho đến tiếp sau này có sự nhiều hơn vô số biến số, nàng hắc hóa trạng thái kia đoạn ta lặp đi lặp lại nhìn nhiều lần, ánh mắt biến hóa để cho người ta cuống nổi da gà!"

"Diễn kỹ thật tốt!"

"Đây là người nào diễn à?"

"Một sức đợi ước chừng mười hai tập, Biên Kịch rốt cuộc mẹ nó khai khiếu, mặc dù Giang Ngọc Yên giết chết tử tử hành vi có chút tranh cãi tính, nhưng ta lại chút nào không ghét nổi cái nhân vật này!"

"Đúng a!"

"Nàng là bị buộc."

"Quá làm cho đau lòng người rồi!"

"Đáng chết nhất là nữ chủ nhân, bây giờ ta mong đợi nhất chính là Giang Ngọc Yên giết chết nữ chủ nhân, còn có trong thanh lâu Tú bà cùng Quy Công cùng với đám kia khi dễ nàng người làm, Ngọc Yên đã đứng lên!"

"Kia cái Biên Kịch nào động?"

"Cảm giác Biên Kịch đột nhiên thay đổi lợi hại a, rốt cuộc bắt tử đầu óc đi theo nguyên tác chạy, cái này nguyên sang nhân vật gia nhập đơn giản là thần lai chi bút, nàng hại lần gặp rủi ro lại hai lần bị Tần Thiên Ca cứu, bây giờ đã hoàn toàn yêu Tần Thiên Ca, cộng thêm phụ thân nàng thân phận, cảm giác phía sau sẽ phi thường xuất sắc!"

"Thúc giục thêm a!"

"Muôn đợi ngày mai mới có thể thấy được tiếp theo hai tập, yêu cầu tiếp tục phát hình liên quan tới Giang Ngọc Yến nội dung cốt truyện, cái này nguyên sang nhân vật thật là rồi!"

Phim truyền hình chủ sáng đoàn đội cũng ở đây trong bày nói chuyện phiếm, mọi người đã chú ý tới trên mạng đối bộ này kịch độ chú ý tăng lên, từng viên treo tâm rớt cuộc tạm thời để xuống:

"Hiệu quả không tệ a!"

"Ta cho là Giang Ngọc Yến giết chết tử tử sẽ hoàn toàn lấy hết sạch người xem đối nhân vật này đồng tình, kết quả không nghĩ tới đoạn này nội dung cốt truyện chỉ là tranh cãi tương đối lớn, còn có một cặp nhân biểu thị mình thích Giang Ngọc Yến nhân vật này!"

"Người xem tâm tư thật là khó đoán!"

"Khó trách Sở Cường như vậy thích phát hộp cơm, nguyên lai cho nhân vật phát hộp cơm chiêu này tốt như vậy sử nhi ấy ư, chính là không biết đợi mọi người thấy ngày mai đối mới sẽ biểu tình gì."

"Ta hiệu kỳ tỉ lệ người xem."

"Này hai tập tỉ lệ người xem kiểu nào?"

Mọi người thảo luận tới đây, bầu không khí lại độ khẩn trương, mặc dù trên mạng đối đoạn này tâm kịch tình thảo luận độ rất cao, nhưng quyết định bộ này phim truyền hình tương lai vận mệnh như thế nào hay lại là tỉ lệ người xem.

"Tỉ lệ người xem ."

Đạo diễn đột nhiên nổi bọt, đang ở nhà trung hấn lộ ra một nụ cười, sau đó dụng lực gõ ra một hàng chữ: "Chúng ta bộ này kịch tỉ lệ người xem so sánh với kỳ tăng lên đến gần gấp đôi!"

"Ta đi!"

"Như vậy treo?"

"Sở Cường ngu bức!"

"Này mẹ nó cũng được, bây giờ người xem nặng như vậy khẩu vị ấy ư, đạo diễn, cũng đừng nói gì rồi, chúng ta cứ dựa theo cái này tiết tấu tiếp tục chụp!"

" "

Chúng người hưng phấn rồi!

Tuy nhưng cái này tỉ lệ người xem vẫn không tính là nhiều ngu bức, dù sao trước quá sập tiệm, bây giờ chỉ có thể coi là trung quy trung củ, trên mạng thảo luận đám người cũng giới hạn với Truy kịch một số ít đám người, nhưng Giang Ngọc Yến ra sân mới hai tập mà thôi, như vậy hiệu quả đã để cho mọi người không ngờ, điều này cũng làm cho mọi người đối tiếp theo nội dung cốt truyện tăng thêm mấy phần tin tưởng!

Giờ khắc này người xem tuyệt đối không nghĩ tới!

Thuộc về Giang Ngọc Yên điên cuồng vừa mới bắt đầu!

---

ps: Đề cử Bạch Kim đại thần biết nói chuyện cùi chỏ sách mới « », thực ra chúng ta lúc ấy còn không có cái gì thành tích thời điểm liền ở một cái nhóm nhỏ bên trong pha trộn rồi, lúc không có ai quan hệ mật thiết, nhớ năm đó Đại Vương lên đỉnh thời điểm, mọi người còn đặc biệt đi Lạc Dương tìm cùi chỏ tụ họp, cùi chỏ toàn bộ hành trình mời khách chiêu đãi, chính là không biết cái này chương đây có thể hay không lại lừa gạt một hồi phàm ăn ~

Khấu Vân Tiên Đạo

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 764: Dù sao ta cũng không phải là cái gì ma quỷ

Thu thị tăng lên gấp đôi?

Lâm Uyên ở Triệu Giác thanh âm hưng phấn trùng phải biết tin tức, tự mình cũng không có cảm thấy biết bao kinh hỉ.

Bởi vì này bộ kịch người xem cơ sở thật sự là quá kém.

Căn cơ kém như vậy, coi như là Thu thị thành tích gấp bội thì như thế nào? So sánh bộ này kịch đầu tư kích thước cùng với diễn viên đội hình mà nói cũng chỉ có thể coi là đạt tới đạt tiêu chuẩn phân mà thôi, chân chính chú ý bộ này kịch nhân vẫn không nhiều.

Có biện pháp gì có thể để cho bộ này kịch nhanh chóng đưa tới chú ý đây? Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Công bố ra ngoài ta . Bằng hữu của ta Sở Cuồng tiếp lấy kịch bản tin tức đi."

"Công bố ra ngoài?"

Triệu Giác ngân người, do dự nói: "Nếu không lại quan sát mấy tập?"

Công bố Sở Cuồng tiếp lấy kịch bản tin tức đương nhiên là chuyện tốt, Sở Cuồng danh tiếng khẳng định có thể hấp dẫn vô số người xem!

Nhưng vạn nhất người xem đối phía sau nội dung cốt truyện không hài lòng, Sở Cuồng chẳng phải là muốn lung nòi?

"Không việc gì."

Lâm Uyên muốn mượn Sở Cuồng lão tặc danh tiếng cho bộ này kịch thêm chút lửa.

Thông qua tối nay này hai tập tiếng vọng có thể thấy được, Giang Ngọc Yên lá bài này vẫn là rất tốt dùng.

"Ta đây thật công bố a ."

"Ừm."

Sự tình cứ quyết định như vậy đi.

Mười phút sau.

Tinh Mạng trực tiếp quan tuyên:

"Thấy rằng « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » giai đoạn trước Thu thị thành tích không tốt, từ tập 13 bắt đầu, chúng ta mời Sở Cuồng lão sư sáng tác đến tiếp sau này kịch bản, bị có chút người xem đoán được, chúng ta quả thật đổi một Biên Kịch, đối ở hôm nay này hai tập cố sự các người hài lòng không (cười trộm) "

Bá bá bá!

Tin tức nhất thời đưa tới vô số chú ý:

"Sở Cuồng lão tặc tiếp lấy « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » rồi hả?"

"Bộ này kịch không phải đã sập tiệm sao?"

"Lão tặc xuất thủ, xem ra bộ này kịch được cứu rồi, ta đây sẽ đi thăm nhìn!"

"Lão tặc tiếp lấy bộ này kịch liền được cứu rồi? Người chắc chắn hẳn sẽ không trực tiếp viết tử hai cái nhân vật chính?"

"Đừng quên lão tặc đã liên tục hai quyển viết tử chủ giác, Sherlock Holmes thực ra cũng đã chết, chỉ là lão tặc cưỡng bức độc giả áp lực cưỡng ép đem nhân gia sống lại mà thôi!"

"Dương Tiểu Phàm, Tần Thiên Ca, nguy! ! ! !"

"Ngư phụ nhanh đề lại lão tặc tay!"

"Mặc dù ta đổi bộ này kịch không có hứng thú, nhưng Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca đều là ta nam thân, lão tặc dám viết tử bọn họ, ta liền dám mang theo đặc sản địa phương với lão tặc liều mạng!"

"Phốc!"

"Các người muốn cười tử ta."

"Không đùa, không nghĩ tới lão tặc lại nhận Tinh Mang phim truyền hình soạn lại, tuyệt bức là Ngư phụ mặt mũi."

"Không nói, ta đi nhìn kịch!"

"Mở đầu nhìn hai tập, không có hứng thú gì, còn là dựa theo nguyên tác nội dung cốt truyện đi, bất quá bây giờ lão tặc tiếp lấy, ta bỗng nhiên cảm giác phía sau nội dung cốt truyện hẳn sẽ rất có nhìn mặt!"

"Có thể, hướng về phía lão tặc cũng muốn nhìn phía sau một chút nội dung cốt truyện a!"

Sở Cuồng lực hiệu triệu quá mạnh mẽ!

Tinh Mang công bố một cái tin tức này, « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » ở video trên website click suất liền nhanh chóng tăng vọt!

Cùng lúc đó.

Đã nhìn hai tập người xem đã sợ ngây người:

"Ngọa tào, nguyên lai tôi nay này hai tập nội dung cốt truyện là Sở Cuồng viết!"

"Ta nói thế nào đột nhiên nhiều một nguyên sang nhân vật!"

"Người nhắc tới là Sở Cuồng viết ta liền không ngoài ý rồi, Giang Ngọc Yên hắc hóa trạng thái sau trực tiếp giết chết tỷ tỷ loại này thao tác, là Sở Cuồng số lượng không sai!"

"Lão tặc đây là muốn đem nội dung cốt truyện hoàn toàn thay đổi rồi hả?"

"Lão tặc viết người chết thật có một tay, bất quá hẳn lợi hại liền lệ hại ở viết người chết còn có thể để cho chúng ta thích xem, ta mẹ nó rất ưa thích Giang Ngọc Yên nhân vật này rồi!"

"Khó trách tôi nay này hai tập đột nhiên tú dậy rồi!"

"Ta còn tưởng rằng là trước Biên Kịch khai khiêu, nguyên lai là lão tặc xuất thủ, có ít đồ!"

"Đôi phía sau nội dung cốt truyện càng mong đợi rồi!"

Có Sở Cuồng gia nhập, trong lúc nhất thời càng ngày càng nhiều người xem cũng mở ra bộ này kịch.

Trước mặt mười hai tập đối rất nhiều người mà nói đều rất buồn chán, nhưng tất cả mọi người dùng lần tốc độ kiêu bù đắp rồi, liền vì với Sở Cuồng bắt đầu xuất thủ tập 13 tiếp nối đầu.

Ý nào đó mà nói, đây cũng tính là Sở Cuồng tác phẩm mới?

Kết quả.

Tập 13, Giang Ngọc Yên ra sân, hai tập công phu thẳng Tiếp Dẫn phát cực cao thảo luận độ!

"Ngưu bức!"

"Nhấn quá trước mặt mười hai tập, mười ba tập trực tiếp mở ra siêu thần kiêu, cái nhân vật này gia nhập không chút nào hiện đột ngột, nhân vật quan hệ thiết lập cũng phi thường hợp lý!"

"Lão tặc là thực sự có thực lực!"

"Hắn vừa tiếp xúc tay toàn bộ kịch mùi vị đều thay đổi!"

"Giang Ngọc Yên cái này nguyên sang nhân vật hắc hóa trạng thái rất hăng hái a!"

"Một tập hắc hóa trạng thái, một tập giết người, hai tập đi xuống Giang Ngọc Yên cả người vật cũng lập ở!"

"Ta đột nhiên có một ý tưởng đáng sợ ."

"Ta cũng là ."

"Giang Ngọc Yên sẽ không đem Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca giết chứ ?"

Có sao nói vậy a.

Vừa mới bắt đầu có nhờ nước bọt nói Sở Cuồng sẽ viết tử hai vị sâu sắc mọi người yêu thích nhân vật chính, chỉ là chơi đùa lão tặc cũ ngạnh, dù sao này lão tặc quả thật thích viết tử bút hạ nhân vật chính.

Nhưng mọi người cũng minh bạch.

Coi như Sở Cuồng có đại kết cục viết tử nhân vật chính thật xấu, cũng không phải mỗi lần cũng chơi như vậy.

Thực ra hắn tuyệt đại đa số tác phẩm, nhân vật chính cũng sống đến cuối cùng.

Chơi đùa ngạnh cuối cùng chỉ là chơi đùa ngạnh.

Có thể làm mọi người nhìn « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » tập 13 cùng tập 14, tâm lý lại có chút sợ hãi rồi.

Giang Ngọc Yến nhân vật này quá tà hồ!

Làm không cần thận Sở Cuồng thực có can đảm để cho Giang Ngọc Yến sát chủ giác a!

Thậm chí đã có người bắt đầu dựa theo Sở Cuồng đi tiểu tính, nhớ lại đến tiếp sau này kịch tình:

"Từ tập 14 nội dung cốt truyện có thể thấy được Giang Ngọc Yến yêu Tần Thiên Ca, nhưng các người đừng quên Tần Thiên Ca thích là nữ nhất hào Uyển Nhu a, Giang Ngọc Yến vì ái sinh hận trực tiếp giết chết Tần Thiên Ca là rất có thể, sau đó Dương Tiểu Phàm biết được Tần Thiên Ca là huynh đệ mình, quyết định tìm Giang Ngọc Yến báo thù, kết quả lại bị Giang Ngọc Yến giết."

Cái này nhớ lại đem mọi người dọa sợ!

Mau đưa tiên tri đao!

Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca nhân khí biến thái như vậy, lão tặc làm sao sẽ giết hẳn đi hai?

Ít nhất tôn trọng một chút nguyên tác đi!

Hai vị nhân vật chính ở nguyên tác cùng với toàn bộ phục chế phim truyền hình trong phiên bản, cũng êm đẹp sống đến cuối cùng, vô địch thiên hạ tới! Và lại nói.

Đừng xem mọi người đối Tinh Mang quay chụp bộ này « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » hứng thú phiếm phiếm.

Thật nếu bàn về đối với nhân vật cảm tình.

Mọi người vẫn là rất thích Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca!

Cái này rất giống có người phục chế « Tây Du Ký ».

Không cần biết mọi người xem không nhìn cái này phục chế kịch, nếu như Biên Kịch dám làm một nguyên sang nhân vật giết chết Tôn Ngộ Không, kia tạo thành ảnh hưởng tuyệt đối là cực kỳ tồi tệ, dùng ngòi bút làm vũ khí đều là nhẹ!

Trong lúc nhất thời.

Thảo luận bộc phát nóng nảy trào dâng.

Mà Lâm Uyên nhìn đến mọi người thảo luận lúc, nhưng là dở khóc dở cười. Hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát đăng nhập Sở Cuồng tài khoản, cùng người xem giải thích một câu:

【 ta đối Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca hai người tràn đầy yêu thích tình, cho nên mời mọi người yên tâm, lần này thật sẽ không giết nhân vật chính, dù sao ta cũng không phải là cái gì ma quỷ. 】

Lâm Uyên đây cũng tính là cưỡng bức dư luận áp lực, trấn an một chút mọi người, thuận tiện dựa vào chuyển động cùng nhau đến cho phim truyền hình thêm chút nhiệt độ.

Nhìn người xem phản ứng.

Bọn họ là thật lòng hoài nghi mình phải đem bộ này kịch hai vị nhân vật chính viết từ a.

Làm sao có thể chứ?

Đem ta muốn trở thành người nào?

Lâm Uyên cũng mặt đỏ lên, phải nhất định đứng ra biện hiểu một chút, kết quả hẳn này một giải bày, trực tiếp đem đám bạn trên mạng chọc cười:

"Mặt trời mọc ở hướng tây?"

"Lão tặc lại cũng có chủ động với người xem giải thích thời điểm?"

"Sống lâu thấy a, chủ yếu cũng là hẳn không giải thích lời nói, mọi người thật sẽ lo lắng, hẳn hiện tại này vừa cỏi thích, ta liền có thể yên tâm đuổi tiếp."

"Khoan hãy nói, ôn lại một lần câu chuyện này, còn rất cảm động."

"Bộ này kịch thực ra chụp không kém, hai cái nhân vật chính rất phù hợp nguyên tác, chính là trước mặt nội dung cốt truyện quá tuân thủ nguyên tác một bộ kia rồi, thêm chút thay đổi ta hứng thú lập tức liền lên tới."

"Thấy lão tặc hoảng vội vàng giải thích, ta sao liền vui vẻ như vậy đây?"

"Lão tặc câu này 【 dù sao ta cũng không phải là cái gì ma quỷ 】 quá cô ca!"

"Nguyên lai người còn biết rõ mình giết chết Bích Dao cùng Hercule Poirot, thậm chí muốn hại chết Sherlock Holmes là ma quỷ hành vi à?"

" "

Có lẽ là Sở Cường bảo đảm để cho mọi người cảm thấy an tâm, trong lúc nhất thời mọi người Truy kịch Truy kịch nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm, rất là hưởng thụ đáng vẻ.

Internet trong ngoài tràn đầy khoái hoạt khí tức.

---

ps: Liền có thể mở giết, nội dung cốt truyện không khổng chế hoàn mỹ đưa đến tiết tấu chậm một chút, vốn là dự định chương này liền mở sát.

Khẩu Văn Tiên Đạo

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 765: mở sát

Lam Tinh phim truyền hình chọn thêm dùng vừa chiếu vừa quay hình thức, thứ bảy chủ nhật mỗi ngày phát hình hai tập, về phần thứ hai đến thứ sáu chính là chủ sáng đoàn đội quay chụp thời gian, làm như vậy chỗ tốt là nội dung cốt truyện tùy thời có thể điều chỉnh, bằng không Lâm Uyên cũng không khả năng nửa đường tiếp lấy kịch bản sáng tác cùng soạn lại, mà chỗ xấu chính là đoàn kịch quay chụp thời gian tương đối có chút chặt, cũng may Lam Tinh chế tác trình độ thêm kỹ thuật xa cao hơn nhiều địa cầu, cho nên trên căn bản các diễn viên chụp xong, giấy trắng phim nội dung rất nhanh thì có thể kéo đi ra, đến cuối cùng nêu như nội dung cốt truyện không có biến động lớn, thậm chí sẽ bởi vì quay chụp tài liệu thực tế đủ phong phú mà làm ra một hơi thở thả ra số tập thao tác, ở video trên website trả tiền trả hạt, từ đó thực hiện đi trước lời mục đích, đồ chơi này kêu xuất sắc giành trước nhìn .

Ngày thứ hai là chủ nhật.

Tân hai tập « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » phát hình sắp tới, các khán giả thật sớm chờ đợi ở trước máy vi tính, mà lúc này bộ này kịch tỉ lệ người xem cùng với Internet điểm bá lượng đã nghênh đón tăng vọt, Sở Cuồng tiếp lấy Biên Kịch công việc, còn có Giang Ngọc Yên cái này nguyên sang nhân vật xuất hiện từ trình độ lớn nhất bên trên điều động đại chúng đối bộ này kịch mong đợi!

Trong nhà.

Lâm Uyên lão mục cùng tỷ tỷ Lâm Huyền cùng với muội muội Lâm Dao cũng ngồi ở trước ghế sofa lon chờ đợi hôm nay phần phát hình, hiển nhiên là bị Sở Cuồng cùng với tối hôm qua kia hai Seth khác nội dung cốt truyện cho hấp dẫn, ba người còn tụ tập với nhau thảo luận, nói Giang Ngọc Yên cái kia diễn viên diễn kỹ tốt bao nhiêu thật tốt, nhìn một cái chính là người mới, kết quả Lâm Uyên nghe âm thầm bật cười.

Lấy ở đâu nhiều như vậy thiên tài?

Đóng vai Giang Ngọc Yên diễn viên quả thật đủ quá đẹp, nhưng phải nói diễn kỹ lời nói chỉ có thể nói cũng không tệ lắm, cái này diễn viên mặc dù có thể biểu diễn như vậy xuất sắc, nguyên nhân thứ nhất là nàng nhân vật phát huy không gian quá lớn; cái nguyên nhân thứ hai là nàng có diễn kỹ được Thủy Bang giúp, dù sao Lâm Uyên không thể nào tạm thời tìm tới một nhiều tốt diễn viên tới đóng vai Giang Ngọc Yên, cho nên hẳn trực tiếp

lợi dụng hệ thống Hack lạng lẽ đôi cái kia nữ diễn viên sử dụng, phỏng chừng cái kia Lâm Uyên còn không biết tên nữ diễn viên cũng ở đây buồn bực, mình tại sao đột nhiên diễn kỹ tăng nhiều, đem Giang Ngọc Yên tạo nên tốt như vậy.

"Bắt đầu!"

Lão mục bỗng nhiên mở miệng.

Theo nàng dứt tiếng nói, « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » mới nhất một tập quả nhiên phát hình, mà không có đề cho các khán giả thất vọng là, nội dung cốt truyện quả nhiên vẫn là cùng Giang Ngọc Yên có liên quan!

Thông qua TV Truy kịch nhân, rõ ràng không có ở trên mạng nhìn kịch nhiều người, bộ này kịch cùng mấy cái đại hình video Website tiến hành hợp tác, cho nên đài truyền hình bên kia một phát hình, các đại Internet sân thượng cũng đồng bộ phát hình rồi, đám bạn trên mạng không những có thể tùy thời điều chỉnh phim truyền hình phát hình độ tiến triển, còn có thể một bên nhìn một bên tiến hành thảo luận.

Trong màn ảnh.

Mới nhất một tập nội dung cốt truyện đã mở ra, tỷ tỷ bị Giang Ngọc Yên giết chết, nàng vì vậy cướp được vào cung cơ hội, kết quả ở vào cung trước nàng gặp Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca, cũng cuốn vào 1 cộc giang hồ ân oán, vì vậy nàng quyết định trợ giúp hai người này.

Không thể không nói.

Mặc dù Giang Ngọc Yên đã hắc hóa trạng thái rồi, nhưng nàng tựa hồ không có trở thành một cùng nhân vật chính không hợp nhau nhân vật phản diện nhân vật, vừa vặn ngược lại là nàng yêu Tần Thiên Ca, cũng nguyện ý vì đối phương không oán không hối bỏ ra, khi biết được có một cái công nhân võ lâm Đại Ma Đầu cùng Tần Thiên Ca đối nghịch lúc, nàng trực tiếp cùng Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca hợp tác, dùng kiểu loại yêu nghiệt mưu kế trợ giúp hai vị nhân vật chính giết chết võ công cao cường nhân vật phản diện, hơn nữa còn ở nơi này nhân vật phản diện trên người lấy được một phần trong chốn võ lâm người người khát vọng bí tịch!

Đương nhiên.

Giang Ngọc Yên cất giấu rồi bí tịch, nàng không có nói cho Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca, mà Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca cũng vì vậy cùng Giang Ngọc Yên sinh ra giao tình, chỉ là hai người đều không thích Giang Ngọc Yên phần này mưu kế trung thật sự hiển hiện ra tàn nhẫn. Cái này rất hợp lý.

Võ hiệp tiểu thuyết nhân vật chính ít nhiều có nhiều chút Thánh Mẫu, khinh thường với sử dụng âm mưu quỷ kế, mà Giang Ngọc Yên nữ nhân này vì

trợ giúp bọn họ, lại dùng đi một tí Chính Đạo thật sự khinh thường âm hiểm thủ đoạn.

Trong nhà.

Tỷ tỷ Lâm Huyền nhìn không được bật cười: "Cái này Đại Ma Đầu âm hiểm xảo trá không chuyện ác nào không làm, phạm vào thao Thiên Tội đi, hai cái nhân vật chính thật sự là nhân từ nương tay, đối mặt thứ người như vậy nên giống như Giang Ngọc Yến như vậy, dùng so với nhân vật phản diện càng đáng sợ hơn thủ đoạn tới đối kháng mới được!"

"Lấy bạo chế bạo."

Muội muội nhìn thấu Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái sau đi động quỹ tích, nàng không biết mình nếu như là Giang Ngọc Yến, có thể hay không dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào thủ đoạn giết chết nhân vật phản diện, nàng chỉ có thể chắc chắn mình là Giang Ngọc Yến lời nói ít nhất sẽ giết tỷ tỷ.

"Lục đục rồi."

Lão mù cảm khái một câu.

Đoạn này nội dung cốt truyện nhìn như Giang Ngọc Yến cùng hai vị nhân vật chính thành băng hữu, nhưng trên bản chất hai bên lại không phải người cùng một đường, cái này thì quyết định Tần Thiên Ca thứ người như vậy không thể nào thích Giang Ngọc Yến thứ người như vậy, nhưng phải biết Giang Ngọc Yến sở dĩ sát tên ma đầu này thậm chí dùng âm độc thủ đoạn, không phải là bởi vì nàng cao bao nhiêu võ lâm tinh thần trọng nghĩa, thuận túy là muốn phải giúp chính mình nam nhân yêu mến thôi.

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng nhưng càng nhìn hưng phấn: "Ta vô cùng yêu thích Giang Ngọc Yến nhân vật như vậy, quả quyết sát phạt sâu lòng ta, lúc trước ta đã cảm thấy Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca thật sự là quá Thánh mẫu, không tới cuối cùng căn bản không nguyện ý giết chết nhân vật phản diện, thật sự là bực bội!"

"Giang Ngọc Yến ngu bực!"

"Mặc dù Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca không hiểu người, nhưng ta hiểu người, đối phó loại này Đại Ma Đầu lại không thể với đối phương nói cái gì nhân nghĩa đạo đức đi cảm hóa, chính là muốn dùng lời đỉnh thủ đoạn đi làm chết!"

"Ngọc Yến có Nữ Vương khí tràng a!"

"Hắc hóa trạng thái mạnh hơn mười lần tẩy trắng yếu 3 phần, nhìn nhu nhu nhược nhược tiểu cô nương, cầm đao thời điểm tay còn đang run rẩy, kết quả nên đâm đi vào thời điểm nhưng là không có chút nào mang nhân từ nương tay!"

"Quá đã!"

"Xem qua nghiên!"

"Giang Ngọc Yến lấy được rồi bí tịch võ lâm, trong này ẩn tàng Hấp Tinh Đại Pháp, nhìn dáng dấp Giang Ngọc Yến phía sau phải trở nên mạnh, một ngày nào đó nàng sẽ trưởng thành là chân chính Nữ Vương!"

Phim truyền hình tiết tấu rất nhanh.

Mặc dù Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca đối Giang Ngọc Yến xử sự cay độc bất mãn, nhưng chung quy cũng coi là vì võ lâm trừ hại, cho nên hai bên cũng coi là hợp tác vui vẻ, liền dứt khoát như vậy liên thủ tiếp tục cùng trong võ lâm Ma Giáo đối kháng, kết quả để cho người xem trọn mắt hốt mồm sự tình xảy ra, Giang Ngọc Yến lại là một Thiên Tài Võ Học, trực tiếp học được trước lấy được Hấp Tinh Đại Pháp, sau đó bắt đầu đi lên một cái tru diệt nhân vật phản diện con đường, trên căn bản trong tiểu thuyết nổi danh nhân vật phản diện cũng thua ở nàng và hai vị nhân vật chính trong tay!

"Giờ a!"

"Sát điên rồi!"

"Những thứ này nhân vật phản diện ở nguyên tác bên trong cũng là chủ giác phế Cửu Ngu Nhị Hồ Chi Lực mới hại chết, kết quả Sở Cuồng lão tặc trực tiếp an bài Giang Ngọc Yến đem bọn họ giết hết, còn mẹ nó để cho Giang Ngọc Yến một bên giết người một bên hấp thu nhân vật phản diện công lực, mâu chốt là hai cái nhân vật chính còn không biết này nhìn nhu nhu nhược nhược tiểu cô nương đã trở mã càng ngày càng lợi hại!"

"Già heo ăn hổ a!"

"Giết người danh tiếng toàn bộ do hai cái nhân vật chính kháng, giết người sự tình toàn bộ để cho Giang Ngọc Yến liên quan, nữ nhân này thật sự là quá mẹ nó đáng sợ, nàng chỉ số thông minh cùng thủ đoạn thật là nghiên ép người sở hữu!"

"Nhân vật phản diện muốn chết hết!"

"Chờ Giang Ngọc Yến vào cung vẫn không thể là giết lung tung ấy ư, những thứ kia cung đấu lão luyện cũng không phải nàng đôi thủ a, Giang Ngọc Yến sát cái kia Hái Hoa Tặc thời điểm tay cũng không run lên, này mẹ nó là giết người sát thuần thực a!"

" "

Giang Ngọc Yến lớn lên quá nhanh!

Nàng không ngừng giết người, không ngừng trở nên mạnh mẽ, tính cách cũng càng ngày càng thờ ơ, chỉ là hai cái nhân vật chính đối với nàng các loại thủ đoạn cũng bộc phát bất mãn lên.

Ngày này.

Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca bị nhân vật phản diện vây công, bị hành hạ vô cùng thâm, Giang Ngọc Yến chạy tới, nàng lợi dụng chính

mình bố trí mê hôn mê nhân vật phản diện, sau đó dùng giống vậy thủ đoạn đem nhân vật phản diện hành hạ chết đi sống lại!

Tại sao?

Bởi vì nàng thích nhất Tần Thiên Ca bị nhân vật phản diện đánh tới cả người đầm máu, bởi vì nàng bạn tốt nhất Dương Tiểu Phàm bị nhân vật phản diện hành hạ thoi thóp, cho nên hẳn giống như đao phủ một loại để cho nhân vật phản diện thể nghiệm được trong cuộc sống cực hạn hành hạ, thậm chí đẩy ra rồi nhân vật phản diện gân tay gân chân, liền nhìn như vậy nhân vật phản diện môn ở trong kêu rên chết đi.

Buổi chiều.

Hai cái nhân vật chính ở nàng cẩn thận chiếu cố trung tĩnh lại, lại thấy này Nhân Gian Luyện Ngục một loại tình cảnh, hai người đều cảm thấy Giang Ngọc Yên thật đáng sợ, đao bất đồng bất tương vi mưu, cuối cùng hai người quyết định không hề hợp tác với Giang Ngọc Yên.

"Ta đã làm sai điều gì."

Giang Ngọc Yên nhìn Tần Thiên Ca lạnh lùng bóng lưng lại chảy ra ủy khuất nước mắt, mặc dù nàng đối phó nhân vật phản diện thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn vô tình, nhưng đối với Tần Thiên Ca nhưng là muốn gì được đó, thậm chí đối với Dương Tiểu Phàm cũng là đem coi vì chính mình duy nhất bằng hữu, kết quả hai người nhưng bởi vì không đồng ý cách làm mà cùng nàng hoàn toàn mỗi người một ngã.

Trước màn ảnh.

Không có người xem ghét nữ nhân này, dù là nữ nhân này đã lặng lẽ giữa trường thành lên thành một cái sát thân kinh khủng, thậm chí có người xem lộ ra không đành lòng biểu tình, phi thường thương tiếc Giang Ngọc Yên.

Nữ nhân này quá đáng thương.

Nàng vì Tần Thiên Ca tiêu diệt hết thầy địch nhân lại không chiếm được Tần Thiên Ca yêu, nàng vì Dương Tiểu Phàm cái này duy nhất bằng hữu lập đi lập lại hành hạ nhân vật phản diện, thậm chí còn vì vậy bị nhân vật phản diện đánh một chương thiếu chút nữa toi mạng, kết quả hai người này lại không hiểu nàng.

"Ta cũng là vì người a."

Giang Ngọc Yên bỗng nhiên lâm bầm lều bầu, tóc kia lại Vô Phong Tự Động, Phong Hoa Tuyệt Đại hào quang, mặc dù nàng bị nhân vật phản diện đả thương, nhưng nàng thương thế lại đang nhanh chóng khôi phục, bởi vì nàng lại hút vô số năm công lực, giờ khắc này Giang Ngọc Yên thực lực chân thật đã hoàn toàn không kém gì hai vị chủ giác, mà ngoại trừ người xem trở ra không biết đến một điểm này!

Người xem dĩ nhiên có thể lý giải hai vị vai nam chính, hai cái trần đầy công chính năng lượng vai nam chính lại có cái gì không tốt tâm nhân đâu rồi, bọn họ chỉ là trần đầy chính nghĩa, mọi việc chú trọng đi được đang ngồi được bung, dù là giết người cũng là một đao kết quả, sẽ không hành hạ đôi thủ, bọn họ tam quan cùng Giang Ngọc Yến nhất định sẽ không nhất trí, hai bên rả đám là tất nhiên sự tình.

"Ngọc Yến quá khó khăn!"

"Nếu như ta Tần Thiên Ca ta tuyệt đối sẽ lựa chọn Giang Ngọc Yến, loại chiến đấu này lực cùng chỉ số thông minh toàn bộ nỗ lực đồng thời lại đối với chính mình quyết một lòng nữ nhân đi nơi nào tìm a, nữ nhất hào cũng liền nhan giá trị có thể cùng Ngọc Yến đánh, những phương diện khác hoàn toàn bị nghiền ép!"

"Nữ một hiền lành a."

"Hiền lành có ích lợi gì, nữ nhất hào bị nhân vật phản diện bắt lại sẽ liên lụy hai cái vì nàng tranh đoạt tình nhân nam nhân, nhưng Giang Ngọc Yến bị nhân vật phản diện bắt, kia Giang Ngọc Yến có thể dựa vào chính mình giết ngược toàn trường, thuận tiện còn có thể xách đầu người tìm Tần Thiên Ca cầu hôn!"

"Phốc!"

"Xách đầu người đi tìm Tần Thiên Ca cầu hôn còn đi, bất quá Giang Ngọc Yến quả thật mỹ lực nỗ lực, ta thật là rất ưa thích nhân vật này rồi, nàng sát nhân vật phản diện trăm thảo trừ căn hành vi thay hai cái nhân vật chính giải quyết bao nhiêu phiền toái a!"

Này một tập sau đó.

Giang Ngọc Yến nhân khí hoàn toàn bộc phát, dù là nàng hành vi để cho hai người nam chủ không thể nào tiếp thu được, nhưng người xem lại không để ý chút nào nữ nhân này lòng dạ ác độc, đó là một loại máu tanh mỹ lệ!

Quá tấp rồi!

Vì hai vị nhân vật chính, nàng là thực có can đảm cùng thế giới là địch, thậm chí ngay cả nàng giết chết tỷ tỷ cái điếm đen này, đều có người xem bắt đầu lực tục đón nhận, bởi vì nội dung cốt truyện miêu tả rất rõ, nếu như nàng không lấy được vào cung cơ hội, nữ chủ nhân sẽ giết nàng!

Nàng muốn tiên cung!

Nữ chủ nhân ném chuột sợ vỡ bình, không dám đối với nàng động thủ, nhưng chết con gái, nhưng lại không biết con gái là người nào giết chết, cái này làm cho nữ chủ nhân đối Giang Ngọc Yến hận thấu xương, ai bảo Giang Ngọc Yến là vừa đắc lợi ích người?

Nhưng mà.

Giang Ngọc Yên đã không phải ban đầu cái kia nhu nhược Tiểu Bạch hoa, làm nữ chủ nhân lần nữa phải xử phạt nàng thời điểm, nàng lại trực tiếp liên lạc hoàng cung phái tới Tiếp Dẫn quan chức, mắng nữ chủ nhân hành vi, phải biết Giang Ngọc Yên nhưng là phải vào cung nữ nhân, nói không chừng tương lai còn có thể trở thành Quý Phi loại!

Thoải mái!

Nếu như đây là một bộ đại nữ chủ kịch, kia Giang Ngọc Yên biểu hiện gọi là chân chính trang bức đánh mặt, từ vừa mới bắt đầu bị đả loại chèn ép càng về sau dựa vào chính mình chỉ số thông minh lật bàn, vậy kêu là một cái niềm vui tràn trề!

Trên địa cầu.

Kịch Mỹ « Xác sống » bên trong có một nhân vật được gọi là Long mục, nữ nhân kia cũng là vì đoàn đội, làm đi một tí thủ đoạn không thể nào hào quang sự tình, nhưng cuối cùng sự thật chứng minh, Long mục vì đoàn đội làm ra công hiến là không thể xóa nhòa, giống như Giang Ngọc Yên cứu hai cái nhân vật chính như thế, Long mục đã từng cứu vớt toàn bộ đoàn đội, như vậy nhân vật người xem chưa bao giờ sẽ ghét, thậm chí là thích đến không được!

"Ta yêu Giang Ngọc Yên!"

"Giang Ngọc Yên là ta!"

"Các vị tình địch rút đao đi!"

"Các người đúng là điên, Giang Ngọc Yên như vậy nữ nhân không thể chọc, nàng đã yêu Tần Thiên Ca đến bệnh hoạn rồi, có người chỉ là mắng Tần Thiên Ca mấy câu, thiếu chút nữa thì bị Giang Ngọc Yên giết đi, này mẹ nó ai chịu nổi?"

"Mặc kệ nó!"

"Ngoại trừ tử tử bên ngoài, Giang Ngọc Yên giết được đều là người đáng chết, Tần Thiên Ca lại không phải không quản được nàng, thậm chí thái độ của Dương Tiểu Phàm Giang Ngọc Yên cũng để ý như vậy, nói rõ Giang Ngọc Yên đối hai người này ái tình cùng hữu tình là phi thường sâu sắc!"

"Giang Ngọc Yên mới là nữ chủ!"

"Nữ nhất hào dựa vào cái gì để cho Tần Thiên Ca cùng Dương Tiểu Phàm như vậy thích a, còn không bằng nữ nhị hào đầu rồi, nữ nhị hào một lòng thích Dương Tiểu Phàm, đáng tiếc Dương Tiểu Phàm suy nghĩ không được, nhất định phải với Tần Thiên Ca tranh đoạt nữ một, hay lại là Giang Ngọc Yên hăng hái!"

Nếu như nói Giang Ngọc Yên trước nhất tập sát tử tử hành vi còn mang đến một ít tranh cãi lời nói, như vậy này một tập vây quanh Giang Ngọc Yên tranh cãi nhưng là ít đến không đáng kể, mọi người là thực sự thích nhân

vật này, thậm chí mong đợi Tần Thiên Ca cùng với nàng, liền nữ chủ cùng nữ hai nhân khí, đều bị Giang Ngọc Yến cho dần dần phản siêu!

Lúc này.

Bộ này kịch người xem đã nhiều vô cùng rồi, mà nhiều như vậy người xem yêu thích cũng trực tiếp để cho Giang Ngọc Yến nhân khí nhộn nhịp, cho tới hạ tập phát hình thời điểm, khai bình trong chớp mắt liền bị biểu lộ Giang Ngọc Yến đạn mạc nhận thấu!

Mà rất nhiều biểu lộ trung.

Đã cùng hai vị nhân vật chính Giang Ngọc Yến, nhưng là hoàn toàn bỏ đi giây cương rồi, bên trong một cái cùng Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca quan hệ thân mật người hiền lành đánh bậy đánh bạ thấy được Giang Ngọc Yến hút đi nhân vật phản diện công lực một màn, nhận ra Giang Ngọc Yến lại đang tu hành trong chôn vờ lâm đã thất truyền nhiều năm kinh khủng Ma Công, hẳn muốn giết Giang Ngọc Yến vì dân trừ hại!

"Không muốn a!"

Người xem nhìn đến đây, biểu lộ đạn mạc cũng vì đó hơi chậm lại, phải biết người hiền lành này nhân khí cao vô cùng, Dương Tiểu Phàm từ nhỏ chịu hết khi dễ, chính là người hiền lành này che ở Dương Tiểu Phàm, cũng đem Dương Tiểu Phàm một đường nuôi lớn, ở rất nhiều người xem trong tâm khảm người hiền lành này chính là Dương Tiểu Phàm cha, có thể Giang Ngọc Yến không biết đối phương cùng Dương Tiểu Phàm quan hệ, giờ phút này Giang Ngọc Yến căn bản sẽ không làm cho mình tu Luyện Ma công tin tức rò rỉ ra ngoài .

"Chết! ! !"

Lúc này Giang Ngọc Yến đã là toàn bộ kịch trung thực lực kinh khủng nhất mấy người cao thủ một trong, nàng lại trực tiếp giết chết cái này cùng hai vị nhân vật chính quan hệ thân mật người hiền lành, hơn nữa hút đi đối phương công lực, dưới tình huống bình thường nàng là chỉ giết nhân vật phản diện, nhưng lúc này nàng đây đầu đều là Tần Thiên Ca cùng Dương Tiểu Phàm rời đi chính mình hình ảnh, hơn nữa đối với phương có thể sẽ làm cho mình gặp gỡ tai họa ngập đầu, cho nên hẳn dưới cơn thịnh nộ trực tiếp diệt khẩu!

"Cô nương, người mê muội."

Người hiền lành đầu cận đèn tắt một khắc kia khe khẽ thở dài, một cái để cho vô số người yêu thích nhân vật, lại đang này một tập chết ở Giang Ngọc Yến trong tay .

Giờ khắc này!

Người xem bối rối!

Khẩu Vấn Tiên Đạo

Truyện thuộc thể loại main khổ tu, linh căn kém, không hậu cung.

Chương 766: 1 giọng chụp xong

Người xem cũng bối rối!

Từ Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái đến nàng đánh mặt nữ chủ nhân, người xem đã sớm thật sâu bị nhân vật này hấp dẫn.

Ai sẽ không thích cái này ở Tần Thiên Ca bên người muốn gì được đó ôn nhu tỉ mỉ, ở trước mặt Dương Tiểu Phàm ngây thơ hồn nhiên không buồn không lo, nhưng có thể vì hai người này hóa thân nhân vật phản diện máy gặt, máu tanh tàn khốc đến rối tinh rối mù hoàn mỹ nữ thần đây?

Phải biết.

Mặc dù Giang Ngọc Yến hắc hóa trạng thái, làm việc thủ đoạn cũng bộc phát tàn nhẫn cay độc, nhưng nàng nhắm vào đều là nhân vật phản diện. Mà nàng ở hai vị nhân vật chính trước mặt biểu hiện nhưng đều là phát ra từ thật lòng.

Những cảm tình kia đều là thật a ——

Đối Dương Tiểu Phàm là hữu tình.

Đối Tần Thiên Ca là ái tình.

Nhưng mà như vậy cái mọi người trong tâm khảm nữ thần Giang Ngọc Yến, lại sát mất một cái giống vậy bị vô số người yêu thích, ở nguyên tác trung cũng được hoan nghênh vô cùng kinh điển nhân vật, cho tới mọi người đầu trong nháy mắt đó cũng trông không!

"Lão Trương chết?"

"Giang Ngọc Yến liền chính phái cũng giết a!"

"Đây chính là ta ngoại trừ hai vị nhân vật chính bên ngoài trong tâm khảm thích nhất mấy cái vai phụ một trong a, nguyên tác trung Lão Trương cũng thuận thuận lợi lợi làm đến đại kết cục, kết quả Lão Trương lại lại chết như vậy?"

"Sở Cuồng lão tặc! Đưa ta Lão Trương!"

"Sở Cuồng lão tặc tại sao có thể như vậy a, rõ ràng Lão Trương có thể không cần tử, tại sao phải an bài Lão Trương thấy Giang Ngọc Yến tu luyện hình ảnh, tại sao phải nhường Ngọc Yến giết Lão Trương!"

"Đại gia!"

"Hại, các ngươi có phải hay không là quên Sở Cuồng là ai, này lão tặc bảo hiểm tất cả chứng không sát chủ giác rồi, ngươi để cho hắn liền vai phụ cũng đừng giết, có phải hay không là quá làm khó hắn, hắn người này sát tâm so với Giang Ngọc Yến còn nặng hơn."

Tập thể mộng bức sau đó, có người xem tức miệng mắng to, có người xem liên tục cười khở.

Có chút người xem chính là không có gì quá lớn trong lòng ba động, thậm chí còn với mọi người giải thích Giang Ngọc Yến sát Lão Trương có nhiều bất đắc dĩ, tất lại không phải mỗi người cũng đối Lão Trương có rất cảm giác sâu sắc tình.

Tóm lại.

Đoạn này nội dung cốt truyện cũng không có quá ảnh hưởng mọi người đối Giang Ngọc Yến thích, ngược lại là Sở Cuồng gánh tội.

Mọi người hận không phải Giang Ngọc Yến, mà là làm Biên Kịch sáng lập đoạn này nội dung cốt truyện Sở Cuồng!

Trong nháy mắt!

Toàn bộ người xem cũng ở thảo luận « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » hai ngày này nội dung cốt truyện, Giang Ngọc Yến tên bị là vô số người xem lập đi lập lại nói tới, mà bộ kịch cũng càng ngày càng hỏa, thậm chí hấp dẫn càng nhiều vốn là đối bộ này kịch không có hứng thú nhân.

Bộ này tan hát với phát hỏa!

Thậm chí còn có nhân đặc biệt biên tập rồi Giang Ngọc Yến đủ loại giết người tập cầm:

Từ lúc bắt đầu cả người run rẩy đao cũng cầm không kín, càng về sau giết người liên mắt cũng không nháy một cái, mặc cho người chết đổ máu đến trên mặt mình .

Một đời nữ sát thần rốt cuộc danh tiếng vang xa!

Về phần Lão Trương chi mặc dù tử để cho người xem phát mộng, nhưng Lão Trương dù sao chỉ là một vai diễn không tính là đặc biệt nhiều vai phụ, cho nên mọi người thảo luận trọng điểm cũng không trong chuyện này.

Cái này cũng cùng Sở Cuồng cho mọi người lưu lại ấn tượng sâu sắc có liên quan.

Có bạn trên mạng trêu chọc:

"Các người khác chiếu cố thoải mái a, có phải hay không là quên bây giờ bộ này kịch Biên Kịch là ai a, hẳn chính là đại danh đỉnh đỉnh Sở Cuồng lão tặc, nếu như người không chết vậy hay là lão tặc phong cách chứ sao."

Lão tặc phong cách chính là người chết!

So sánh với lão tặc lúc trước sát nhân khí nhân vật, Lão Trương lúc này mới kia đến đâu a, cho nên tất cả mọi người có thể tiếp nhận.

Còn có người dùng mở giọng đùa giỡn biểu thị: "Lão Trương đây là thay nhân vật chính chết."

Lão tặc không sát chủ giác.

Cho nên giết cái vai phụ.

Thậm chí còn có nhân trêu chọc nói phía sau hơn phân nửa còn có một cao nhân tức vai phụ sẽ chết, dù sao bộ này kịch có hai vị nhân vật chính, hai vị nhân vật chính cũng bắt tử lời nói, bắt tử hai vai phụ thật giống như không phù hợp lão tặc hình tượng.

Đoàn kịch chủ sáng đoàn đội môn cũng rất hưng phấn, Giang Ngọc Yên đăng tràng lại thật để cho bộ này kịch khởi tử hồi sinh rồi, loại này toàn bộ lưới thảo luận nhiệt độ là mọi người trước đó không nghĩ tới, tỉ lệ người xem đã đại bạo nổ đặc bạo nổ!

"Còn có lại tăng tốc!"

Đoàn kịch làm ra một cái trọng yếu quyết định, phải gia tốc quay chụp sau đó đem bộ này kịch trước thời hạn phát hình.

Như vậy có thể ở video trên website thu lệ phí.

Đây cũng là Lam Tinh phim truyền hình tương đối thông thường kiếm tiền phương pháp.

Mà lúc này.

Lâm Uyên cũng lặng lẽ đi tới đoàn kịch vòng ngoài vây xem quay chụp.

Hắn là mang theo Hack đến cho đoàn kịch đạo diễn cùng với các diễn viên cung cấp quay chụp tăng tốc độ.

Muôn để cho bộ này kịch nhiệt độ hoàn toàn nổ mạnh, từ đó thay Sở Cuồng cất lấy danh vọng, kia phải nhất định một hơi thở đem còn lại nội dung cốt truyện chụp xong, một tuần bốn tập căn bản không thỏa mãn được Lâm Uyên khẩu vị.

Một ngày .

Hai ngày .

Ba ngày .

Sau đó thời gian đoàn kịch ầm ầm vận hành, quay chụp hiệu suất trước đó chưa từng có cao, các diễn viên trạng thái lạ thường được, mỗi một ngành hợp tác cũng trước đó chưa từng có hiệu suất, mọi người cũng không biết tại sao phía sau quay chụp tại sao càng ngày càng thuận lợi, cảm giác thật giống như ông trời cũng đang giúp đoàn kịch gia tốc quay chụp như thế!

"Con bà nó !"

"Quá nhanh!"

"Ta cho tới bây giờ không có nhanh như vậy quá, một ngày chụp đến gần bốn tập, đây là mọi người trạng thái đều dậy ấy ư, cùng trước toàn bộ đoàn kịch không khí trầm lắng đáng vẻ hoàn toàn bất đồng!"

Không có ai biết.

Ở tại bọn hắn tốc độ cao quay chụp phía sau, là Lâm Uyên lặng lẽ với hệ thống đổi một nhóm đạo cụ đặc thù.

Mặc dù có chút nhức nhối những thứ này tiêu phí, nhưng đây không chỉ là vì Sở Cuồng cất lấy đến danh vọng giá trị, cũng là Lâm Uyên đang yên lặng

bồi thường chính mình kia bộ « Tây Du Ký » cho TV ngành mang đến lỗ thủng khổng lồ.

Liễu Diệp Dao là « Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca » nguyên tác tiểu thuyết.

Hắn bộ tác phẩm này bị phục chế vô số lần, vừa mới bắt đầu hắn sẽ còn nhiều hứng thú nhìn một chút chính mình tiểu thuyết bị phục chế thành cái dạng gì, sau đó nhiều lần cũng lười nhìn.

Chán ngán.

Lần này Tinh Mang phục chế, Liễu Diệp Dao cũng không có gì Truy kích hứng thú.

Nhưng ngay khi mấy ngày trước, Liễu Diệp Dao bỗng nhiên biết được lần này nội dung cốt truyện soạn lại rất lớn, Tinh Mang mời ra Sở Cuồng xuất thủ, hơn nữa Thu thị cùng với thảo luận nhiệt độ đã toàn diện bộc phát!

Lại đòi phát hỏa!

Hắn hứng thú nhất thời tới!

Tìm ra phim truyền hình, Liễu Diệp Dao một hơi thờ xem xong đổi mới nội dung, kết quả khi thấy Giang Ngọc Yến ra sân, hơn nữa còn đem mình ở nguyên tác trung chú tâm tạo nên Lão Trương viết lúc chết, Liễu Diệp Dao cũng cùng còn lại người xem như thế trực tiếp bối rối!

Lão Trương chết?

Từ về tình cảm mà nói Liễu Diệp Dao có chút không tiếp thụ nổi, nhưng từ nội dung cốt truyện tăng diện mà nói đoạn này soạn lại không có vấn đề gì, bởi vì Lão Trương nếu như thấy có người tu Luyện Ma công quả thật sẽ ngăn cản đối phương.

Tràng mâu thuẫn này cũng bất cường hành, trên logic cũng nói xuôi được. Không chỉ có đoạn này.

Bao gồm Giang Ngọc Yến cái nhân vật này ra sân đến nàng và hai vị nhân vật chính quan hệ thiết lập ở trên logic đều là thông thuận.

Giang Ngọc Yến ở hai vị nhân vật chính trên người phân biệt cảm nhận được ái tình cùng hữu tình.

Mà phụ thân nàng cùng hai vị nhân vật chính phía đối lập.

Sở Cuồng đối hí kịch mâu thuẫn tính nắm chặt thật là hay đến tinh túy, liền Liễu Diệp Dao cũng không khỏi không khen một tiếng đẹp đẽ!

Không hổ là Sở Cuồng!

Như đã nói qua.

Vừa nghĩ tới Giang Ngọc Yến giết chết chính mình bút hạ người hiền lành, Liễu Diệp Dao vẫn có loại không khỏi thương tiếc.

Đây đại khái là nguồn tự tác gia đối bút hạ nhân vật thiên nhiên tình cảm đi.
"Thực ra cũng có thể hiểu được."

Liễu Diệp Đào thuyết phục chính mình, không có trong chuyện này biểu đạt cái nhìn, chỉ là yên lặng chú ý bộ này kịch đến tiếp sau này.

Ngày này vừa lúc là lại một cái thứ bảy.

Hắn trước tiên đánh mở video ra Website.

Ừ ?

Mở ra này chủ đề mới nội dung nhìn một cái, Liễu Diệp Đào không khỏi có chút ngây ngẩn.

Bộ này kịch lại một hơi thở đổi mới suốt 30 tập, trả tiền trả hạt cái loại này, trực tiếp liền đại kết cục cũng thả ra rồi!

"Kết thúc?"

Liễu Diệp Đào không biết quay chụp tình huống cụ thể, cho nên cũng không nghĩ quá nhiều.

Hắn phát hiện mình lại có chút mong đợi bộ này kịch phía sau sẽ thế nào phát triển, Giang Ngọc Yến nhân vật này xuất hiện đã hoàn toàn phá vỡ nguyên tác vốn có mạch lạc!

Hạt dưa.

Miếng khoai tây chiên.

Coca.

Liễu Diệp Đào nhếch lên hai chân, làm đủ Truy kịch chuẩn bị trước, sau đó tràn đầy phấn khởi mở ra đổi mới, hắn muốn một hơi thở thấy đại kết cục Truy thông khoái!

Cùng lúc đó.

Các Châu người xem cũng đều chú ý tới bộ này kịch lại trước thời hạn đổi mới đến đại kết cục, trong lúc nhất thời toàn bộ hưng phấn.

Trong cuộc sống hạnh phúc nhất sự tình không ai bằng mình thích tác phẩm có thể một hơi thở thấy đại kết cục rồi!

Quét quét quét quét quét!

Tất cả mọi người đều mở nhìn.

Mà đợi ở trong nhà Lâm Uyên thấy video Website đã đổi mới sau đó, nhưng là ở nghiêm túc cân nhắc sau đó phải không nên tắt Sở Cuồng Blog bình luận khu bạn trên mạng nhấn lại quyền hạn .

"Sẽ không có chuyện gì."

Lâm Uyên cuối cùng vẫn là không có đóng nhắm Sở Cuồng Blog bình luận khu, dù sao hắn làm được chính mình trước hứa hẹn:

Hai vị nhân vật chính cuối cùng cũng chưa chết!

Mời đọc

Tại Thần Thoại Thế Giới Làm Tiểu Thuyết Gia

Truyện hay, hài hước.

Chương 767: Giết người như ngóe

Cùng một cái thứ bảy, cùng một cái chạng vạng tối.

Vô số người đều tại nhìn « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » .

Từ Giang Ngọc Yến ra sân bắt đầu, bộ này kịch tỉ lệ người xem đã đại bạo nổ, Thu thị đám người phạm vi lớn, đã sớm không phải là Sở Cuồng tiếp lấy kịch bản trước có thể so sánh với.

Trong ti vi.

Nội dung cốt truyện tiếp tục.

Ông kính thị giác không hề tập trung vào trên người Giang Ngọc Yến.

Dù sao bộ này kịch nhân vật chính cũng không phải là thật là Giang Ngọc Yến.

Mỗi một vai phụ đều có thuộc về mình vai diễn.

Có lẽ là bởi vì Giang Ngọc Yến xuất hiện thay đổi nội dung cốt truyện, thay đổi sau nội dung cốt truyện, để cho người xem nhìn nồng nhiệt.

Thứ mười bảy tập .

Thứ mười tám tập .

Thứ 19 tập .

Đoạn thời kỳ này Giang Ngọc Yến không giết người, mà là ở tiêu hóa chính mình thu hoạch công lực.

Không người có thể đoán được tiếp đó sẽ phát sinh cái gì.

Nhân vì tất cả mạng người vận đều cùng nguyên tác xuất hiện to lớn sai lệch.

Lúc này.

Thứ 20 tập phát hình, tại chỗ có người xem đều không có chuẩn bị tâm lý thời điểm, Giang Ngọc Yến lại bắt đầu giết người!

Lâm Uyên gia dưới lầu.

Mọi người trong nhà cũng ở đây thông qua máy chiếu hình nhìn kịch, thỉnh thoảng sẽ còn liên soạn lại sau nội dung cốt truyện tiến hành thảo luận.

"Giang Ngọc Yến càng xem càng có mị lực, mặc dù nàng giết Lão Trương để cho ta rất khó chịu."

"Chủ yếu là nội dung cốt truyện bị thay đổi sau đó cố sự phát triển càng ngày càng đặc sắc, dĩ nhiên nguyên tác cũng phi thường xuất sắc, nhưng người nào để cho mọi người đối nguyên tác quá chín muồi tất nữa nha."

"Không biết phía sau sẽ có cái gì kinh hi."

"Gâu!"

Nam Cực kêu một tiếng, tiếp tục xem kịch.

Bỗng nhiên.

Lâm Huyền sắc nhọn kêu một tiếng:

"A!"

Ngay tại Lâm Huyền thét chói tai đồng thời, trong ti vi Giang Ngọc Yến

Lại! Sát! Nhân! Rồi!

Lần này giết được vẫn là một cái cao nhân khí nhân vật!

Hơn nữa nhân vật này hay lại là Tần Thiên Ca sư phụ, một cái tên là Hoa Lộng Ảnh nữ nhân!

Vô số trước màn ảnh!

Toàn bộ người xem cũng trợn mắt hốc mồm nhìn Hoa Lộng Ảnh chết đi.

Hoa Lộng Ảnh trước khi chết đạo kia không cam lòng ánh mắt, để cho vô số người tâm đều ác ác run một cái .

Ầm!

Người xem nổ!

Mồ căn phòng.

Liễu Diệp Đao đang uống coca.

Thấy một màn như vậy, Liễu Diệp Đao đột nhiên bị coca sặc ở, liên tục ho khan suốt một phút!

Hoa Lộng Ảnh chết! ?

Hắn cuống hống bị sặc làm đau, hai chân đơng đờ đột nhiên kẹp chặt, trong lúc nhất thời thậm chí ngay cả hốc mắt cũng hơi ửng đỏ!

Tại sao giết nàng!

Liễu Diệp Đao mặt đầy không thể tin!

Đây chính là liễu tự mình ở nguyên tác trung chú tâm tạo nên nữ thần cấp nhân vật!

Ở toàn bộ trong tiểu thuyết, Liễu Diệp Đao thích nhất nữ nhân vật trung,

Hoa Lộng Ảnh có thể xếp vào ba vị trí đầu!

"Sở Cuồng lão tặc!"

Liễu Diệp Đao có chút bị phẫn gầm nhẹ!

Hắn bỗng nhiên có loại chính mình hài tử bị mẹ ghẻ ngược đãi mãnh liệt đau lòng cảm!

Bộ lạc.

Toàn bộ người xem cũng giơ chân!

"Trời ạ người một cái tiên nhân bản bản!"

"Giang Ngọc Yến tại sao lại sát người tốt a!"

"Hoa Lộng Ảnh là một sức tuổi thơ nữ thần a a a a!"

"Sở Cuồng giết Lão Trương ta nhin, dựa vào cái gì liền Hoa Lộng Ảnh cũng giết a, ta đã nhìn khóc!"

"Nàng đối Tần Thiên Ca thật tốt a!"

"Nhanh đề lại Sở Cuồng lão tặc bút a!"

"Hoa Lộng Ảnh tử đoạn này ta lệ băng, nàng rõ ràng tốt như vậy, tại sao có thể chết!"

Blog.

Bên này người xem cũng điên rồi!

"Tại sao có thể như vậy a!"

"Tại sao chết là Hoa Lộng Ảnh!"

"Đây chính là ta thích nhất nhân vật một trong!"

"Lão tặc thế nào liền nữ nhân đều sát, đây là muốn khóc tử ta!"

"Lão tặc tâm là làm bằng sắt ấy ư, Hoa Lộng Ảnh trêu chọc ngươi nữa à!"

"Ta muốn với lão tặc liềm mạng!"

"Giang Ngọc Yên thế nào như vậy có thể sát a, dừng tay a!"

Trước mặt nội dung cốt truyện, mặc dù Giang Ngọc Yên cũng đủ loại đại khai sát giới, tựa như một đời nữ sát thần, nhưng nàng sát đều là nguyên tác trung tiếng xấu lan xa nhân vật phản diện, cho nên cứ việc thủ đoạn tàn nhẫn, nhưng người xem vẫn là vỗ tay khen hay!

Dù là Lão Trương chết, cũng ở đây mọi người tiếp nhận trong phạm vi.

Nhưng lần này, người xem rốt cuộc bắt đầu không chống nổi.

Kèm theo tức giận mắng, vô số người xem cũng tràn vào Blog!

Bọn họ muốn hung hăng tố cáo Sở Cuồng này phát điên nội dung cốt truyện soạn lại!

Nhưng mà.

Khi bọn hắn đánh một nhóm tự muốn phát hành, lại ngạc nhiên phát hiện, hệ thống bỗng nhiên nhảy ra một cái nhắc nhở .

"Uyên bác chủ cầm chỉ bình luận nhấn lại."

Khi này nhánh nhắc nhở xuất hiện, người xem hoàn toàn tròn tròn mắt, cho tới đánh chữ tay đều rớt rít dừng lại.

Hắn đóng bình luận rồi hả?

Hắn tại sao đóng bình luận!

Hắn trong lòng hư cái gì à?

Hắn là sớm biết viết chết Hoa Lộng Ảnh, chúng ta sẽ đến mắng hắn?

Có phải hay không là quá khoa trương?

Chúng ta nhiều nhất chính là mắng chửi ngươi a .

Còn là nói .

Phần nộ cũng vì đó hơi chậm lại!

Người xem trong lòng, bỗng nhiên hiện ra một vết không rõ dự cảm, liên đới nhịp tim cũng đột nhiên tăng nhanh chút!

Vâng.

Lâm Uyên cuối cùng vẫn đóng bình luận rồi.

Kích thích Lâm Uyên đóng bình luận, là dưới lâu tỷ tỷ đột nhiên rít gào lên.

"Hắn là thứ 20 tập."

Tính toán thời gian một chút, Lâm Uyên liền đoán được tỷ tỷ thét chói tai nguyên nhân.

Hắn ở trong tiếng the thé nghe được rất nhiều tâm tình.

Liên điểm này trình độ nội dung cốt truyện cũng không chịu nổi, kia thấy tiếp theo nội dung cốt truyện có thể trách chính?

Quân tử không nhìn được việc nhỏ.

Lâm Uyên lựa chọn từ tâm, đóng lại bình luận.

Giờ khắc này người xem rõ ràng đều tức bễ phôi, nhưng lại lệch Sở Cuồng tắt đi bình luận, mọi người chỉ có thể ở những địa phương khác mắng lên!

"Lão tặc quá không phải là người!"

"Dám làm không dám chịu a!"

"Biết rõ sát chết Hoa Lộng Ảnh sẽ chọc cho nộ người xem, hắn còn làm như vậy!"

"Đóng bình luận có gì tài ba!"

"Không sát chủ giác, người liền giết vai phụ?"

"Thật đúng là đề cho trước một cái bạn trên mạng nói trúng, hai cái nhân vật chính bắt tử, vậy thì phải tử hai cái chính phái vai phụ!"

"Ma đản, cũng còn khá nhân vật chính chắc chắn sẽ không chết."

Người xem chỉ có thể an ủi mình, hai cái này vai phụ là vì nhân vật chính chết.

Bởi vì này hai cái cao nhân khí vai phụ, phân biệt cùng Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca quan hệ mật thiết.

So sánh với nhân vật chính tử vong, quả nhiên vẫn là vai phụ hy sinh càng có thể để cho mọi người tiếp nhận đi.

Không khỏi không thừa nhận một điểm là:

Mặc dù Giang Ngọc Yên không ngừng giết người để cho người xem nhìn cực kỳ khó chịu, nhưng này nội dung cốt truyện thật giống như có loại ma lực một dạng vẫn thật sâu hấp dẫn người xem tiếp tục nhìn xuống!

Đây là một loại rất vi diệu tâm lý.

Rõ ràng nội dung cốt truyện ngược đến không được, hết lần này tới lần khác người xem còn thì nguyện ý một bên thụ ngược đãi, vừa tiếp tục mong đợi phía sau phát triển.

Cứ như vậy.

Tiếp tục xem.

Nhìn một chút, mọi người cũng hết giận không ít.

Dù sao người chết không thể sống lại, huống chi nội dung cốt truyện vẫn xuất sắc.

Mà đang ở người xem tâm tình dần dần bình phục lúc.

Bỗng nhiên!

Lại một vai chết!

Nhân vật này, rõ ràng là hai vị nhân vật chính mật hữu, một cái phi thường tục tũn phóng khoáng hán tử!

"Hô ."

Người xem hô hấp đột nhiên biến thành ồ ồ, trong đôi mắt xuất hiện tia máu!

Nội dung cốt truyện tiếp tục.

Thứ 26 tập, Giang Ngọc Yên ở giết người!

Còn tới?

Thứ 29 tập, Giang Ngọc Yên ở giết người!

Lần này nên yên tĩnh đi!

Thứ 33 tập, Giang Ngọc Yên vẫn còn ở giết người!

Xong chưa!

Thứ 35 tập, Giang Ngọc Yên giết tới rồi nam số 3!

Van cầu người không muốn lại giết rồi .

Thứ 39 tập, Giang Ngọc Yên giết chết nữ nhị hào!

Thói quen.

Thứ 40 tập, Giang Ngọc Yên giết chết nữ nhất hào!

Mệt mỏi.

Hủy diệt đi.

Vội vàng.

Người xem tâm tình từng đợt tiếp theo từng đợt, bi thương cùng phần nô thay nhau diễn ra, cuối cùng đều tê dại.

Không khí lưu hải.

Cười tươi như hoa.

Cái này Giang Ngọc Yên vẫn xinh đẹp như hoa!

Hắc hóa trạng thái không dùng khói huân trang, lại càng không dùng Hắc Nhân tuyến, nhưng lại để cho toàn bộ người xem cũng đánh trong tưởng tượng sợ hãi phạm sợ!

Sợ hãi!

Biết rất rõ ràng là giả, minh minh biết đây chính là trong ti vi nhân vật, nhưng mọi người đối Giang Ngọc Yên đã có bóng mờ!

Vâng.

Vừa mới bắt đầu, tiếng мэng quả thật rất lớn, một đợt cao hơn một đợt!

Người xem nhìn Giang Ngọc Yến không ngừng giết chết cao nhân khí nhân vật, càng ngày càng phần nộ, càng ngày càng thông khổ!

Rất nhiều người thấy mình thích nhân vật tử vong lúc, nước mắt cũng rơi là chả!

Nhưng chẳng biết lúc nào lên.

Các khán giả cứ như vậy tròng lớn con mắt, nhìn Giang Ngọc Yến sát sát sát, giơ tay chém xuống giết người như ngóc máu chảy thành sông .

Lão Trương chết.

Hoa Lộng Anh chết.

Nữ nhị hào cũng đã chết.

Liền nam số 3 đều chết hết.

Chết.

Đều chết hết!

Người xem trầm mặc.

Người xem chờ dẫn đến.

Người xem tuyệt vọng đến.

Người xem đã mộng bức đến không biết nói gì!

Cái này Sở Cuồng ở đâu là cái gì ma quỷ, hẳn rõ ràng là Diêm Vương Gia!

Giang Ngọc Yến chính là hán phái tới lấy mạng quỷ!

Mọi người thích toàn bộ nhân vật, ngoại trừ nhân vật chính bên ngoài, gần như tử sạch sẽ!

Đúng rồi!

Còn có nữ nhất hào!

Nữ nhất hào còn chưa chết!

Người xem phảng phất thấy được hi vọng một dạng rồi rít khăn trương nhìn về phía TV!

Nhưng mà ngay tại ánh mắt của mọi người trung.

Nữ nhất hào bị Giang Ngọc Yến dễ như trở bàn tay giết chết:

"Như vậy thì không người theo ta cướp Thiên Ca rồi."

Giang Ngọc Yến nhẹ nhàng mở miệng.

Phảng phất những lời này là đối người xem lời muốn nói.

Người sở hữu giờ khắc này đều là tê cả da đầu, cả người nổi da gà lên!

Thậm chí đều quên vì nữ nhất hào tử vong cảm thấy bi thương!

Giang Ngọc Yến là một cái bệnh kiêu a!

Nàng vì lấy được Tần Thiên Ca có thể giết chết toàn thế giới người sở hữu!

Nhưng nàng nhất định không chiếm được Tần Thiên Ca, vì vậy nàng quyết định giết chết Tần Thiên Ca.

Trước đó nàng muốn trước tiên giết chết Dương Tiểu Phàm, để cho Tần Thiên Ca ở vô tận trong hồi hận chết đi .

Trong màn ảnh.

Giang Ngọc Yến lộ ra vẻ mỉm cười, trực tiếp thành vô số người xem nội tâm vậy không đi bóng mờ.

Lúc này Giang Ngọc Yến liền Hoàng Đế cũng thiết kế giết chết, nàng muốn làm nữ hoàng, xác thực nói là Yến Hoàng!

"Thật giống như liền dư hai chủ giác?"

Không biết là ai nói như vậy một câu.

Gần như toàn bộ người xem cũng lâm vào giống như chết yên tĩnh!

// không nói nhầm (Từ Người Đại Diện Đến Đại Giải Trí Gia) đã bắt đầu up chương, mn qua đọc trong lúc chờ chương mới, sẵn ủng hộ mình nha !!!

Truyện đang ra 67x chương, main tính tình khá cục súc nha :))

Mời đọc

Tại Thần Thoại Thế Giới Làm Tiểu Thuyết Gia

Truyện hay, hài hước.

Chương 768: Ngoan Nhân Đại Đế

Một cái phòng ngủ.

Trên mặt đất tung tóe miếng khoai tây chiên cùng hạt dưa.

Coca đô, thấm ướt mặt đất.

Hiện trường một mảnh hỗn độn.

Liễu Diệp Dao tóc lung tung, ánh mắt tan rã, biểu tình đờ đẫn mà mờ mịt.

Chết.

Đều chết hết.

Hắn bút hạ toàn bộ chính phái nhân vật đoàn diệt!

Liên dư hai chủ giác.

Hai nhân vật chính người sống, tâm chết.

Giống như thân là nguyên tác Liễu Diệp Dao như thế, trực tiếp tinh thần hồng mất!

"Sở Cuồng ta phác thảo đại gia!"

Kèm theo một đạo đau buồn tiếng gào, Liễu Diệp Dao bộc phát!

Lão tặc!

Người đây là với một sức bút hạ nhân vật có thù oán?

Người xem thích ai người giết ai! ?

Ta Liễu Diệp Dao thề với trời!

Người đời này cũng đừng nghĩ đôi nữa biên ta tiểu thuyết!

Ta muốn ghi vào hợp đồng bên trong!

Sau này kia công ty mua ta bản quyền đều có thể!

Chỉ cần không để cho người Sở Cuồng động bút, ai tới soạn lại đều được!

Cho dù là soạn lại thành một đồng ba ba ta cũng nhận!

Gặp không được a!

Liễu Diệp Dao là thực sự gặp không được!

Nào có nhân như vậy soạn lại!

Thế nào có như vậy phát điên Biên Kịch a!

Nữ nhất hào tử vong, thành đê chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ.

Liễu Diệp Dao muôn điên rồi!

Mà ở bên ngoài.

Dài đến mấy phút tĩnh mịch sau đó, các khán giả cũng điên rồi!

Bọn họ nghĩ đến Sở Cuồng trước còn cố ý phát nhánh động tĩnh, hướng mọi người bảo đảm chính mình sẽ không giết hai cái nhân vật chính.

"Đây chính là người cái gọi là không sát chủ giác?"

"Người mẹ hăn còn không bằng dứt khoát giết bọn họ đây!"

"Không phải nhân vật chính sẽ không phối còn sống phải không, vai phụ chết hết, mệt sức thích kinh điển nhân vật đều chết hết, Lão Trương, Hoa Lộ Ảnh còn có Mỹ Nguyệt cùng với A Hào vân vân các loại ."

"Hai cái nhân vật chính đều bị người giết hồng mắt!"

"Toàn bộ kịch bị người giết, chỉ còn lại kịch tên!"

"Bộ này kịch kêu « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » , là nguyên tác tiểu thuyết tên, người thay đổi trước trước làm rõ ràng a!"

"Này mẹ hăn không phải một phần người may mắn còn sống sót danh sách!"

"Người sao không đem bộ này kịch đổi tên kêu « Yên Hoàng Truyện » ?"

"Kêu « Giang Ngọc Yên truyền kỳ » cũng không kém đi!"

" "

Người xem lại nghĩ tới Sở Cuồng trước còn ra vẻ thông thạo nói, dù sao mình cũng không phải ma quỷ.

Đúng a!

Người không phải ma quỷ!

Người giỏi ạ là Diêm Vương Gia!

Người xem tim đang co quắp, ai có thể tưởng tượng Sở Cuồng tiếp lấy kịch bản sau đó sẽ tạo lớn như vậy nghiệt a, toàn bộ Lam Tinh ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài còn có ai dám chơi như vậy?

Không phải nhân vật chính liền giết sạch!

Quản hăn nhân khí rất cao, bất kể nàng có bao nhiêu người xem thích, quản những nhân vật này ở người xem trong tâm khảm sống bao nhiêu năm!

Sát sát sát sát sát!

Trực tiếp sát thiên hôn địa ám!

Cuối cùng dĩ nhiên giết tới người xem nhìn Giang Ngọc Yên gương mặt đó liền dâng lên một trận run run!

Lúc này.

Rất nhiều người rút cuộc thấy được đại kết cục.

Đại kết cục là Giang Ngọc Yên đại chiến Tần Thiên Ca cùng Dương Tiểu Phàm.

Tần Thiên Ca cùng Dương Tiểu Phàm không phải Giang Ngọc Yên đối thủ, hai người bị đánh đến hộc máu.

Nhất là Dương Tiểu Phàm, trực tiếp bị đánh đến không ngừng ho ra máu!

Người xem thương tiếc đến co quắp!

Mà khi người mặc Long Bào Giang Ngọc Yên sắp dùng bàn tay bỏ tới Tần Thiên Ca đầu lúc, nàng động tác bỗng nhiên dừng lại, rồi sau đó bốp cốp Tần Thiên Ca hỏi một câu:

"Người yêu ta sao?"

Nàng cười thăm hỏi hăn.

Tần Thiên Ca lạnh lùng nói: "Lòng ta đã sớm chết rồi."

"Vậy chỉ dùng người thì thể theo ta đi."

Giang Ngọc Yến chuẩn bị một chút sát thủ, ngực lại đột nhiên toát ra một cái nhỏ máu chủy thủ.

Nàng chậm rãi quay đầu .

Là Dương Tiểu Phàm.

Đau nhức bên dưới, nàng xoay người, liên tục bỏ rồi Dương Tiểu Phàm mười mấy chương, nước mắt liên tục!

"Người không phải nói người ghét nhất ta từ phía sau lưng đánh lén người khác sao?"

Nàng nụ cười bộc phát thâm: "Người không phải nói đánh lén quá bị ỏi, nhi nữ giang hồ liên muốn đường đường chính chính sát đối thủ chết sống sao?"

Dương Tiểu Phàm yên lặng.

Ngã vào trong vũng máu.

Giờ khắc này, Tần Thiên Ca muốn rách cả mí mắt, đốt hoàng cung đại hỏa, trực tiếp muốn cùng Giang Ngọc Yến đồng quy vu tận.

Ngọn lửa bay tán loạn trung.

Giang Ngọc Yến nước mắt bị bốc hơi khô.

Tần Thiên Ca gắt gao ôm nàng, không để cho nàng tránh thoát ra mảnh này biển lửa.

Giang Ngọc Yến không nghĩ tới nàng khát vọng nhiều năm như vậy ôm trong ngực, lại đang dưới tình huống như vậy thu được.

Tốt lắm chọc a.

Phần này ôm phẳng phát để cho nàng trở lại cái kia sơ ngộ Tần Thiên Ca ban đêm.

Lúc đó hấn, cũng là như vậy ôm chính mình, Chuồn Chuồn lướt nước như vậy xẹt qua từng mảnh mái hiên.

"Đêm đó ánh trăng thật đẹp a ."

Giang Ngọc Yến lại cười, rồi sau đó bỗng nhiên đem Tần Thiên Ca đẩy ra biển lửa, mình thì là hoàn toàn bị ngọn lửa nuốt mất.

Tần Thiên Ca biểu tình ngoài ý muốn, nhưng lại mượn lực rời đi.

Ba năm sau.

Tần Thiên Ca ở trước nhà lá luyện võ.

Trên tay hấn là phần kia kêu « Di Hoa Tiếp Mộc » Ma Công.

Hấn chợt nhớ tới ban đầu sư phụ nói câu nào:

"Tu luyện loại này Ma Công nhân, tính cách sẽ chịu ảnh hưởng, dù là Tu Luyện Giả bản tính hiền lành, cuối cùng cũng sẽ bị ác niệm chiếm đoạt mất đi tự mình."

Trong túp lều.

Dương Tiểu Phàm râu tóc bạc phơ, ngồi ở trong vạc ngâm tắm thuốc không nhúc nhích, ánh mắt đờ đẫn.

"Đại kết cục, xong."

Làm Giang Ngọc Yến giết chết người sở hữu, chỉ còn lại hai vị nhân vật chính, người xem một lần hận chết rồi nhân vật này.

Nhưng cuối cùng.

Nhìn Giang Ngọc Yến bị ngọn lửa nuốt mất, rất nhiều người xem đột nhiên phát hiện mình thật giống như cũng không như trong tưởng tượng vui vẻ như vậy.

Thậm chí, còn có chút chua xót.

Giang Ngọc Yến cố nhiên có lỗi, nhưng nàng từng bước một đi tới hôm nay, thật chỉ là sai tại chính mình sao?

"Đột nhiên cảm giác thật khó chịu a."

"Dương Tiểu Phàm không có chết, nhưng hắn đã thành người thực vật, lão tặc này ba thật thập ác bất xá, nói đúng không sát chủ giác còn để cho Tiểu Phàm biến thành người thực vật!"

"Ta có phải hay không là điên rồi, ta lại có nhiều chút đồng tình Yến Hoàng."

"Rõ ràng Yến Hoàng mang đến là vô tận tai nạn, có thể thế nào ta cũng không hận nổi."

"Nàng thật rất đáng thương, trước đánh Dương Tiểu Phàm thời điểm nương tay, cho nên hắn bị Dương Tiểu Phàm đánh lén sau đó mới có thể như vậy phần nộ tuyệt vọng a, nàng hoàn toàn không nghĩ tới Dương Tiểu Phàm lại sẽ vi phạm tự thân nguyên tắc phía sau đánh lén, rõ ràng Dương Tiểu Phàm đã từng mắng quá sau lưng nàng đánh lén người khác hành vi ám muội, nàng cũng có thể giết chết Tần Thiên Ca, nhưng nàng cuối cùng vẫn quyết định một người đi chết."

"Nguyên lai cuối cùng này tập, mới là tối ngược, Giang Ngọc Yến cuối cùng sát người chết là chính nàng."

"Bị bạn tốt nhất đâm lưng, bị thích nhất nam nhân kéo đồng quy vu tận, nàng hoàn toàn tuyệt vọng."

"Tần Thiên Ca không có sai a, không yêu chính là không yêu."

"Kia Dương Tiểu Phàm đã sai lầm rồi sao?"

"Ai cũng không sai, hoặc có lẽ là ai cũng có lỗi, chỉ là tất cả nhân phạm sai lầm sau đó, gây thành rồi kinh khủng tai nạn."

"Cuối cùng đoạn này đối « Di Hoa Tiếp Mộc » giới thiệu rất có ý tứ."

"Tu luyện phần này Ma Công nhân sẽ bị ác niệm chiếm đoạt, kia Yến Hoàng bản tính, tốt hay xấu?"

"Bất kể bản tính như thế nào, Giang Ngọc Yến là cái ngoan nhân chuẩn không sai, ta nguyện xưng nàng vì Ngoan Nhân Đại Đế!"

" "

Đây là một cái đem « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » giết tới chỉ còn kịch danh nữ nhân.

Đây là một cái đem « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » biến thành người may mắn còn sống sót danh sách nữ nhân.

Đây là một cái phức tạp nhân vật phản diện, nhất định ở lại thật sự có người trong lòng, yêu nàng cũng tốt hận nàng cũng được, cuối cùng nàng tự thực ác quả bị ngọn lửa chiếm đoạt.

Đương nhiên.

Cũng có người xem cảm thấy đây là Sở Cuồng cho Giang Ngọc Yến cưỡng ép tây trắng, vì thế còn dẫn phát một ít tranh luận.

Cái nhân vật này trên người tựa hồ từ đầu đến cuối đều tràn đầy tranh cãi.

Nhưng vẫn là câu nói kia.

Vô luận như thế nào đánh giá cái nhân vật này, bộ này phim truyền hình đều kết thúc.

"Đáng chết lão tặc."

Cuối cùng người xem thống nhất chiến tuyến, bắt luận Giang Ngọc Yến xấu đến mức nào, nàng cũng không tốt bắt quá Sở Cuồng lão tặc, lão tặc mới là kẻ cầm đầu a!

Có bi thương.

Có phần nộ.

Có tuyệt vọng.

Chỉ là nội tâm của mọi người nhưng cũng thừa nhận:

Như vậy Yến Hoàng, như vậy Ngoan Nhân Đại Đế, thành tựu một bộ không giống nhau « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » , thành tựu một phen huyết sắc xuất sắc .

Lúc này.

Bộ lạc cùng Blog nhiệt lực soát bảng, xếp hạng thứ nhất đề tài toàn bộ cùng bộ này kịch có liên quan!

Bộ lạc nhiệt lực soát đầu tiên là # người may mắn còn sống sót danh sách #

Blog nhiệt lực soát đầu tiên là # sát chỉ còn kịch tên #

Ngoài ra.

Bao gồm # Yến Hoàng #

Còn có # Ngoan Nhân Đại Đế #

Thậm chí còn # Sở Cuồng lão tặc phát điên #

Rất nhiều đề tài, cũng theo phim truyền hình đại kết cục mà mỗi người xông lên nhiệt lực soát!

Mời đọc

Tại Thần Thoại Thế Giới Làm Tiểu Thuyết Gia

Truyện hay, hài hước.

Chương 769: Đem tiểu loli hù dọa khóc

Ở nơi này bộ kịch trước, Lam Tinh chưa bao giờ xuất hiện qua Giang Ngọc Yên này chủng loại hình nhân vật phản diện.

Nàng từ nhỏ đi theo mẫu thân lang bạc kỳ hồ nghèo rớt mùng tơi, vì sống được cái gì việc bản việc mệt nhọc cũng làm quá, mẫu thân lúc chết không mua nổi quan tài, là chính nàng ở rừng núi hoang vắng đào ra một cái nghĩa địa .

Kết quả.

Chính là một cái như vậy tay trói gà không chặt nữ nhân, cuối cùng lại trưởng thành lên thành toàn bộ kịch cuối cùng Boss!

Yên Hoàng!

Nàng đem toàn bộ kịch giết tới chỉ còn kịch danh, cho tới kịch danh đều được người xem trong miệng "Người may mắn còn sống sót danh sách" !

Này cho người xem mang đến cảm giác mới mẽ là to lớn!

Mọi người thích bộ này kịch nội dung cốt truyện, thậm chí không cách nào chân chính ghét nữ nhân này, chỉ là thay đổi nội dung cốt truyện xuất sắc đi nữa cũng không sửa đổi được Sở Cuồng lão tặc phát điên sự thật.

Đẹp mắt là đẹp mắt, nhưng là quá ngược!

Người xem cơ hồ là vừa mừng Sở Cuồng một bên đem kịch nhìn xong!

Mà khi nhiệt lực soát bá bình.

Càng ngày càng nhiều người xem gia nhập vào cũng một hơi thờ thấy được đại kết cục, trong lúc nhất thời Sở Cuồng lão tặc người người kêu đánh!

"Sở Cuồng không thích đáng nhân tử!"

"Nhanh đề lại Sở Cuồng lão tặc bút!"

"Khác phí kia sức lực, chúng ta đã nén không được lão tặc ."

"Giời ạ!"

"Lam Tinh thế nào có như vậy hung tàn tác gia!"

"Tôi làm người tức giận là hàng này lại đóng bình luận khu!"

"Này có tính hay không chạy án?"

"Đóng bình luận khu là thực sự tao, ta mẹ nó phục rồi!"

"Sở Cuồng: Không để cho ta sát chủ giác, ta đây đem vai phụ toàn bộ giết sạch đi, chính phái nhân vật phản diện tận diệt."

" "

Mà ngay tại mọi người kịch liệt thảo luận nội dung cốt truyện thời điểm. Tiểu thuyết nguyên tác Liễu Diệp Dao đột nhiên ban bố một cái động tĩnh.

Động tĩnh nội dung là một người đang điên cuồng học máu biểu tình bao. Xem qua « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » bộ phim này nhân chắc chắn biết, đây là Đới Vương Chi Vương xuyên qua tràng đối câu đối bại bởi Đường Bá Hồ sau phun máu ba lần danh tình cảnh .

"Phốc!"

Bạn trên mạng trong lúc nhất thời cười té đái, liên đới đối Sở Cuồng nổi nóng cũng nhạt đi rất nhiều.

"Đây mới thực sự là bức tử nguyên sang a!"

"Liễu Diệp Dao: Đến đến, bút cho người, người tới viết . Ngọa tào, người này viết cũng là cái gì Âm Phủ nội dung cốt truyện?"

"Sở Cuồng: Đây mới là « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » phương thức mở ra chính xác."

"Thương tiếc Liễu Diệp Dao lão sư!"

"Liễu Diệp Dao lão sư nếu như sớm biết là như vậy, nhất định sẽ nhấn ở lão tặc tay, nói cái gì cũng không để cho hắn tiếp lấy!"

"Liễu Diệp Dao lão sư điên rồi!"

"Chúng ta nhìn cũng không chịu nổi, huống chi Liễu Diệp Dao lão sư cái này nguyên?"

" "

Đương nhiên rồi.

Vô luận nói như thế nào, cái này phiên bản « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bạo nổ, lại là không thể tranh cãi sự thật!

Nói riêng về nhiệt độ lời nói, cái này phiên bản nội dung cốt truyện, đã có thể cùng mọi người công nhận tới kinh điển phiên bản tranh phong rồi!

Cái này cũng từ một cái khác tầng diện chứng minh Sở Cuồng thực lực.

Đồng thời còn có một cái sự thực là:

Đây thật ra là Sở Cuồng lần đầu tiên viết kịch bản!

Mặc dù Sở Cuồng là tác gia, nhưng trước đây chưa bao giờ tham dự qua điện ảnh Biên Kịch công việc, hẳn lần đầu tiên Biên Kịch là có thể lấy được như vậy thành tựu, ở toàn bộ trong nghề cũng là phi thường hiếm thấy.

Mặc dù trong nghề đối với Sở Cuồng lần này thay đổi cũng là dở khóc dở cười.

Sau này còn có người dám tìm Sở Cuồng làm Biên Kịch sao?

Nhìn một chút Liễu Diệp Dao, nhiều chừng chạc một cái tác gia a, gắng gượng bị tức đến thổ huyết!

Hết lần này tới lần khác phim truyền hình nhiệt độ còn cao đáng sợ!

Phong chừng bây giờ Liễu Diệp Dao cũng không biết mình nên cảm ơn Sở Cuồng làm cho mình tiểu thuyết lần nữa giậm lên đến, hay là nên mắng Sở Cuồng đem mình yêu quý nhân vật toàn bộ giết chết.

Lâm Uyên rất vui mừng chính mình trước thời hạn đóng cửa bộ lạc bình luận, đây nếu là để cho người xem mở rộng ra bình phun còn có? Ngược lại TV bộ lỗ thủng, hẳn coi như là viết bên trên không ít. Buổi sáng đi tới công ty, hẳn còn nghe Cố Đông bát quái, nói là bên ngoài có công ty muốn dùng số tiền lớn đào đi đóng vai Giang Ngọc Yên cái kia nữ diễn viên.

Đôi với lần này Lâm Uyên chỉ có thể im lặng không lên tiếng. Cái kia nữ diễn viên bản thân diễn kỹ quả thật không tệ, nhưng mọi người phải lấy vì Giang Ngọc Yên là cái kia diễn viên bình thường trình độ, sau này chỉ sợ cũng phải thất vọng.

Diễn kỹ nước thuốc mới là để cho vị kia nữ diễn viên diễn kỹ bùng nổ nguyên nhân thực sự.

Nếu như coi thường yếu tố này, thực ra tương tự như vậy diễn kỹ không tệ, tướng mạo cũng đủ quá đẹp nữ diễn viên, làng giải trí nơi nơi.

Trên thực tế.

Không chỉ có đóng vai Giang Ngọc Yên nữ diễn viên, kịch bên trong còn lại diễn viên cũng đều lục tục phát hỏa một nhóm.

Tại sao?

Đại khái là bởi vì những diễn viên đó ở kịch trung đóng vai nhân vật tử quá thảm rồi, cho nên dẫn phát người xem đồng tình.

Trong công ty.

Đóng vai bộ này kịch các diễn viên vẻ mặt mòng bức.

"Ta thứ 20 tập liền dẫn liền cầm cố, trả thế nào phát hỏa?"

"Vai diễn thiếu thành như vậy cũng có thể hỏa?"

"Nguyên lai thật sớm dẫn hộp cơm còn có chỗ tốt này?"

"Ta bắt đầu còn tại đảng kia mắng đầu rồi, đột nhiên xóa bỏ rồi ta nhiều như vậy vai diễn, kết quả ta logout kia tập, tài khoản chú ý đột nhiên đại phúc độ tăng vọt, còn một nhóm fan chạy tới thương tiếc, nói ta chết quá thảm rồi."

"Xin hỏi lần sau ta còn có thể chết thảm hại hơn một chút sao, chiếu tối hung tàn chính, không cần khách khí với ta!"

"Chúng ta trách làm Sở Cuồng lão tặc rồi!"

"Nguyên lai hẳn để cho chúng ta thật sớm dẫn hộp cơm là vì chúng ta được!"

" . "

Đây chính là Âm Sai Dương Thác rồi.

Đương nhiên vẫn là cùng bộ này kịch bản thân nhiệt độ đại bạo nổ có liên quan.

Nếu như không phải đại quy mô người chết, nếu như không phải bọn họ tử đưa tới người xem thương tiếc, cho dù là bọn họ dựa theo nguyên lai kịch

bản diễn đến đại kết cục, hiệu quả cũng tuyệt đối so với không được bây giờ.

Thậm chí .

Trong nghề đã có còn lại Entertainment an bài nhà mình Biên Kịch môn sâu sắc nghiên cứu Sở Cuồng loại này viết kịch bản ý nghĩ.

"Thật tốt với lão tặc học!"

Biên Kịch môn nghe lời này không khỏi bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Lúc trước thật đúng là không ai dám chơi như vậy, nào có toàn bộ kịch chính phái nhân vật phản diện bị giết sạch a, nhưng bây giờ Sở Cuồng liền cho mọi người chỉ một con đường, nguyên lai người xem như vậy thích người chết a!

Học phé học phé!

Nói không chừng sau này sẽ có số lớn bắt chước Sở Cuồng Biên Kịch xuất hiện, chỉ là sẽ tạo thành cái gì tiếng vọng sẽ không người biết.

Ngược lại Lâm Uyên cái này người khởi xướng sau này chắc chắn sẽ không tùy tiện chơi như vậy.

Mà đang ở Lâm Uyên cho là bộ này kịch ảnh hưởng sẽ theo thời gian trôi qua mà từ từ đậm hóa thời điểm, chủ tịch HĐQT bỗng nhiên cho Lâm Uyên phát cái video.

"Cái gì ngoạn ý nhi?"

Lâm Uyên mở ra nhìn một cái, sắc mặt có chút lúng túng.

Trong video.

Một cái phân điều ngọc trác tiểu loli hướng về phía ống kính, oa một tiếng khóc lên:

"Trương gia gia chết, Hoa tỷ tỷ chết, còn có A Hào ca ca bọn họ, ta thích nhân đều chết hết, bọn họ đều bị Giang Ngọc Yến giết chết, Giang Ngọc Yến là một cái nữ nhân xấu ."

Trong màn ảnh còn có không có phúc hậu tiếng cười, là cái này tiểu loli mù mù.

"Không khóc không khóc, mù mù đọc cho người Sở Cuồng « cổ tích trần » có được hay không?"

"Không được!"

"Vậy thì « Shuke cùng Beata » ?"

"Không được!"

"Còn có « Alice Ở Xứ Sở Thần Tiên » !"

"Đều nghe qua rồi!"

Tiểu loli khóc lợi hại hơn, không thở được, vậy kêu là một cái nước mắt rào:

"Sở Cuồng là người xấu, mù mù không thể thích hắn!"

Này mù mù nghe một chút chính là Sở Cuồng fan.

Video tổng cộng liền mấy phút chiều dài, nội dung lại tương đối thú vị.

Video phía dưới còn có một cặp đên từ bạn trên mạng bình luận:

"Là Truy kịch lúc ta không sai!"

"Thật là giống nhau như đúc!"

"Khóc chết ta rồi cũng!"

"Bảo bồi đừng khóc, tý tý ôm một cái!"

"Đứa bé này muốn lưu lại bóng ma trong lòng rồi."

"Tuổi thơ bóng mờ hệ liệt!"

"Ha ha ha ha, tiểu bằng hữu vô cùng đáng yêu đi!"

"Tiểu muội muội nói không sai, Sở Cuồng là người xấu!"

" "

Có lẽ là cái này tiểu loli thật vô cùng đáng yêu, lại có lẽ là cô bé khóc kể dẫn phát vô số cộng hưởng, trong lúc nhất thời này cái video phát lượng cực cao!

Vô số bạn trên mạng @ Sở Cuồng:

"Sở Cuồng lão tặc đi ra bị đánh!"

"Lão tặc mau tới nhìn a, đây đều là người làm nghiệt!"

"Người Yên Hoàng làm cho người ta tiểu cô nương lưu lại bóng ma trong lòng mà lại!"

"Này tuổi thơ bóng mờ phải đi không hết rồi."

"Nhớ ta khi còn bé nhìn mỗ bộ kịch thời điếm, cũng trong chần nhân vật phản diện hù dọa khóc, Sở Cuồng lão tặc đi ra Hồng oa!"

"Ta thiên, đáng yêu hóa muốn, lão tặc cái này không lương tâm!"

"Giang Ngọc Yên đem con làm cho sợ hãi, người cô tích cũng không tốt khiến cho!"

" "

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc cũng nhìn cái video này, sau đó cười không thở được:

"Loại thời điếm này ta là không làm được người hình tượng PR rồi ."

"Ta tự mình tới."

Lâm Uyên trợn mắt nhìn Kim Mộc liếc mắt, sau đó trực tiếp đăng nhập Sở Cuồng tài khoản, quả quyết @ cái kia phát hành video

"(tìm ra manh mối)(ôm một cái), ta cho người viết một cái tân truyện cổ tích có được hay không (khóc mặt)~ "

Mời đọc

Tại Thần Thoại Thế Giới Làm Tiểu Thuyết Gia

Truyện hay, hài hước.

Chương 770: Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio

Thực ra cái này mụ mụ từng phân biệt ở 413, 424 chương xuất hiện qua. Tên của nàng kêu Dư Cầm.

Khóc kể Sở Cuồng là người xấu tiểu loli, là nàng Nữ Nhi Hồng hồng. Tiểu loli còn có một kêu Hoa Hoa đệ đệ.

Dư Cầm mụ mụ là Sở Cuồng fan cứng, xem qua Sở Cuồng toàn bộ tiểu thuyết.

Bởi vì nàng quan hệ, con trai cùng con gái đọc, tất cả đều là Sở Cuồng viết cổ tích.

Biết được Sở Cuồng tham dự « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » Biên Kịch công việc sau đó.

Nàng mang theo Nữ Nhi Hồng hồng nhìn bộ này kịch.

Con trai Hoa Hoa đối bộ này kịch không có hứng thú, nhìn một hồi phải đi lật hần đã nhìn thật nhiều lần « cổ tích trần » rồi.

Hồng Hồng lại cùng mụ mụ đem toàn bộ kịch đuổi xong rồi.

Mất thấy Giang Ngọc Yến một trận giết lung tung, Hồng Hồng thấy cuối cùng trực tiếp oa oa khóc lớn.

Dư Cầm cảm thấy buồn cười, liền dứt khoát chụp cái trong video truyền tới Blog bên trên.

Nàng trước kia là chơi đùa bộ lạc, Sở Cuồng chạy đến Blog sau đó, nàng hãy cùng đến Blog.

Dư Cầm cho là đây là một cái fan cứng tự mình tu dưỡng.

Kết quả Dư Cầm không nghĩ tới, chính mình tiện tay quay chụp cái video này lại phát hỏa!

Vô số bạn trên mạng phát!

Càng làm cho Dư Cầm không nghĩ tới là, Sở Cuồng lại cũng nhìn thấy cái video này, hơn nữa còn ở Blog bên trên @ rồi chính mình!

Trong nháy mắt, Dư Cầm hạnh phúc đến mê muội!

Đám bạn trên mạng đều bị Hồng Hồng dễ thương cho manh vẻ mặt huyết, trong lúc nhất thời rít rít @ Sở Cuồng, nhưng bốn ý cũng chỉ là trêu chọc. Ai bảo hàng này hộp cơm phát dữ như vậy?

Cho nên mọi người giống vậy không nghĩ tới, Sở Cuồng lại sẽ trả lời cái kia tiểu loli, hơn nữa còn trực tiếp biểu thị:

Muốn vì tiểu cô nương này viết một cái tân truyện cổ tích!
Trong lúc nhất thời, toàn bộ lưới cũng náo nhiệt lên!
Nhất là một ít cảm tính bạn trên mạng, trực tiếp bị cảm động hư rồi!
"Ta thiên, quá cứng chịu đi! ! !"
"Ta cũng khóc! Ta cũng phải sờ đầu một cái! Ta cũng phải ôm một cái!"
"Vì Hồng tiểu loli, lại trực tiếp muốn viết một bộ tân cổ tích?"
"Đây là lão tặc sẽ nói ra lời nói?"
"Ta lần đầu tiên phát hiện lão tặc lại cũng có ôn nhu như vậy một mặt!"
"Ta mêm! Nguyên lai lão tặc trực tràng . Khụ, tâm cũng là nhiệt a!"
"Tốt âm áp!"
"Đột nhiên có chút ngưng ngưng tiếp tục bình phun lão tặc, vì Hồng tiểu cô nương thật quá liều mạng!"
"Sở Cuồng lão tặc thực lực cứng chiều fan!"
"Tiện Ngư làm như vậy ta không kỳ quái, lão tặc làm như thế, thật không nghĩ tới!"
" "

Mặc dù Sở Cuồng thần bí, chưa bao giờ lộ mặt, nhưng hấn ở đại chúng trong ấn tượng, từ trước đến giờ là lãnh khốc hình tượng.
Khác hỏi ấn tượng này lấy ở đâu.
Liên hướng về phía hấn soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca », cũng biết hàng này tâm có nhiều ác, chớ nói chi là hấn lúc trước viết sách những thứ kia vết xấu!
Nhưng tất cả mọi người không nghĩ tới Sở Cuồng lại cũng có như vậy một mặt!
Tương phản quá lớn!
Nhìn một chút hấn phát cái này động tĩnh.
Đủ loại trấn an tiểu biểu tình, còn mang theo một tấm khóc mặt, nhìn qua còn giống như có chút nhỏ ủy khuất.
Lúc này.
Cái kia mù mù lại xuất hiện: "Con gái nói: Sở Cuồng thúc thúc không nên gạt nhân (thực ra nàng siêu cấp thích Sở Cuồng đại đại cổ tích tiểu thuyết, ở ta dưới ảnh hưởng, hắc hắc hắc)."
Kết quả.
Ngay tại bạn trên mạng trợn mắt hốc mồm trung, Sở Cuồng lại lần nữa đáp lại:
"Gạt người sẽ để cho lỗ mũi của ta dài ra, chờ ta hai giờ."
Cái này trả lời để cho mọi người cảm giác trận trận âm áp cùng cảm động đồng thời, cũng khép lại vô số hiếu kỳ.
"Lão tặc đây là ý gì?"
"Tại sao lừa gạt lỗ mũi người sẽ trở thành dài?"
"Internet tân ngành sao?"

"Chờ hai giờ là ý gì?"

"Sở Cuồng dự định tạm thời sáng tác một bộ cổ tích đi ra?"

"Không phải đâu?"

"Có thể viết nhanh như vậy?"

"Đoản thiên?"

"Coi như là đoản thiên, hai tiểu thời điểm thật sự là quá nhanh đi!"

"chờ một chút nhìn!"

"Sở Cuồng nhưng là Đồng Thoại Đại Vương, người khác hai giờ không viết ra được đến, không có nghĩa là Sở Cuồng không viết ra được tới!"

" "

Bạn trên mạng bỗng nhiên có chút mong đợi!

Hai giờ công phu, Sở Cuồng sẽ viết một bộ cái dạng gì cổ tích tới rồi con?

Lừa gạt lỗ mũi người sẽ trở thành dài.

Trên địa cầu, rất nhiều Gia trưởng giáo dục tiểu bằng hữu thời điểm, đều thích nói như vậy.

Thực ra đây là liên quan tới truyện cổ tích « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » nhân vật chính Pinocchio một cái tiểu thuyết thiết lập.

Vâng.

Lâm Uyên tiếp theo dự định viết tiểu thuyết, chính là chỗ này bộ tên là « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » cổ tích.

Về phân tại sao là bộ này?

Bởi vì « cổ tích trần » ca từ bên trong có quan hệ với bộ này cổ tích tự thuật.

"Nghe nói Pinocchio luôn nói đến nói dối ."

Lâm Uyên muốn dụ dỗ một chút tiểu bằng hữu, thuận tiện viết một chút ca từ hớ.

Đây là hấn ở ca khúc phát hành lúc làm qua hứa hẹn.

Lâm Uyên vẫn là rất coi trọng hứa hẹn, « Dương Tiểu Phàm cùng Tân Thiên Ca » nói không sát chủ giác liền không sát chủ giác.

Thực ra hấn cũng có thể viết « Harry Potter » loại.

Thế nhưng bộ tiểu thuyết quá dài, hai giờ xa xa viết không xong.

Mấu chốt nhất là « Harry Potter » phía sau mấy bộ còn rất ngược, tử rất nhiều rồi độc giả yêu thích nhân vật, dùng để Hồng tiểu bằng hữu thật sự là không ổn.

Không giống « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » .

Liên một vạn chữ khoảng đó nội dung, Lâm Uyên hai giờ liền có thể viết xong, căn bản không phí sức lực ——

Không sai.

Lâm Uyên dự định hai giờ bên trong liền đem bộ này tiểu thuyết viết ra, sau đó trực tiếp ở Blog phát hành.

Coi như là cho Blog hấp dẫn lưu lượng rồi.

Ngược lại « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » cũng là một bộ rất ưu tú cổ tích tác phẩm, khắp mọi mặt đánh giá cao vô cùng.

Tác gia Ba Kim nói:

"Ta phí thêm vài phần chung công phu đem « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » học xong sau, mặc dù ta đã không phải một cái tiểu hài tử, nhưng ta cũng bị mê chặt rồi."

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên bắt đầu động bút.

Bên cạnh Kim Mộc nhìn sừng sốt một chút.

Bây giờ sẽ bắt đầu viết?

Hai giờ?

Viết một bộ cổ tích?

Liên vì Hồng tiểu bằng hữu vui vẻ?

Người này tự mình PR làm liêu mạng a!

Mà theo Lâm Uyên động bút, trong nghề một ít cổ tích tác gia cũng biết Sở Cuồng muốn viết một bộ truyện cổ tích Hồng cô bé tin tức.

Trong lúc nhất thời.

Cổ tích nhóm tác giả rồi rít quăng tới chú ý ánh mắt, dù sao Sở Cuồng có một thân phận của Đồng Thoại Đại Vương!

"Vì Hồng cô bé viết một bộ cổ tích?"

"Vị này Đồng Thoại Đại Vương thật là có mới tự do phóng khoáng!"

"Nếu như bộ này cổ tích chất lượng đủ, kia chuyện này sau này cũng có thể truyền làm một cộc câu chuyện mọi người ca tụng rồi."

"Hai giờ, chất lượng có thể tốt hơn chỗ nào."

"Bất kể nói thế nào, cái tiểu cô nương kia hay lại là may mắn mà, Sở Cuồng đặc biệt vì nàng viết một bộ truyện cổ tích, phỏng chừng đợi nàng trưởng thành mới sẽ biết rõ mình mặt mũi bao lớn."

"Còn không phải Sở Cuồng chính mình làm ra tới?"

"Hắn nếu không phát điên an bài Giang Ngọc Yến sát sát sát, nhân tiểu cô nương có thể khóc như vậy . Dễ thương?"

" "

Tất cả mọi người cảm thấy thú vị.

Trong lúc nhất thời, lại còn thật có không ít người cứ như vậy đợi hai giờ.

Hai giờ sau.

Có người đổi mới Sở Cuồng Blog, sau đó phát hiện:

"Ây!"

"Hắn thật viết bộ cổ tích đi ra, gọi là « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » !"

"Còn giống như không tới hai giờ!"

"Cái này sáng tác tốc độ, thật có thể a!"

"Mau nhìn nhìn!"

"@ tiểu loli, nhanh nghiêm thu chiến lợi phẩm!"

"Hai giờ, lão tặc chẳng lẽ chuyện qua loa lấy lệ đi!"

"Cố sự chưa chắc nhiều xuất sắc, nhưng dù sao cũng là hai giờ viết ra mà, mọi người xem cái vui a là được."

" . "

Quét quét quét!

Rất nhiều bạn trên mạng có chút hăng hái điểm vào bộ này cổ tích.

Pinocchio cố sự, lần đầu tiên xuất hiện ở Lam Tinh độc giả trước mắt!

// chán, tháng này nghỉ nhiều, lương tháng chắc được 4tr quá.. hqua lại say rượu, nghỉ tiếp :(((

h nay ở nhà up truyện , cái bộ Từ Người Đại Diện Đến Đại Giải Trí Gia up lên đến Chương 300 luôn. mn qua đọc ủng hộ ạ

Mời đọc

Tại Thân Thoại Thế Giới Làm Tiểu Thuyết Gia

Truyện hay, hài hước.

Chương 771: Pinocchio

Lâm Uyên viết là đoạn thiên bản « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio »

Thực ra còn có một trường thiên phiên bản, đó mới là nguyên tác nội dung, toàn văn chương ba mươi sáu, mười vạn chữ khoảng đó.

Đương nhiên.

Coi như là đoạn thiên phiên bản, Pinocchio có sự cũng vẫn duy trì tương đối thú vị tính.

Là lấy.

Bản này cô tích phát hành sau, Dư Cầm chính mình trước tiên đem nội dung nhìn qua một lần, sau đó lộ ra kinh hỉ biểu tình.

Rất thú vị cô tích!

Xác thực nói « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » thật giống như không chỉ là một phần cô tích, còn mang theo chút ngụ ngôn mùi vị.

Hai người này khác nhau ở chỗ:

Cô tích mục đích là nói một đứa bé thích cố sự;

Mà ngụ ngôn mục đích là thường thường muốn thăng hoa chủ đề, từ ngụ dạy với vui góc độ trình bày một ít giàu có giáo dục tính đạo lý.

Như đã nói qua.

Đại nhân cùng hài tử nhìn cô tích góc độ bất đồng.

Khả năng đại nhân cảm thấy rất ầu hài đồng lời nói cố sự tiểu hài rất thích, khả năng đại nhân cảm thấy rất đẹp mắt cố sự, hài tử lại không vui nghe.

Tuổi tác không đồng cảm được bất đồng.

Câu chuyện này Dư Cầm rất thích, nhưng Dư Cầm không biết hài tử sẽ là phản ứng gì.

"Mụ mụ nói!"

Hồng Hồng đã không kịp chờ đợi ngồi ở mụ mụ đối diện.

Ở Hồng Hồng trong khái niệm, mặc dù Sở Cuồng là một cái người xấu, nhưng cái tên xấu xa này viết truyện cô tích đều rất tốt nhìn.

"Tốt đây."

Dư Cầm cười một tiếng, sau đó ôn nhu kể lễ: "Cô tích trong trần có một cây biết nói chuyện Mộc Đầu."

"Mộc Đầu làm sao sẽ nói chuyện đây?"

Bên cạnh Hoa Hoa đột nhiên tới một câu.

Hồng Hồng mắt húng: "Shuke cùng Beata cũng biết nói, bọn họ hay lại là con chuột đây!"

Mụ mụ cười: "Một loại Mộc Đầu không biết nói chuyện, nhưng này là một cây biết nói chuyện Mộc Đầu, cho nên Trương gia gia mới có thể quyết định đem cái này cùng Mộc Đầu điêu khắc thành một người."

Hồng Hồng hỏi: "Trương gia gia không phải đã chết rồi sao?"

Trương gia gia là « Dương Tiêu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bên trong cái kia thứ nhất dẫn hộp cơm chính phái nhân vật, kết quả cái này trong cỗ tích thợ mộc lại cũng gọi Trương gia gia.

" "

Dư Cầm cũng sừng sốt một chút, chột đại khái đoán được Sở Cuồng như vậy cho nhân vật nổi tiếng mục đích, trong lòng bộc phát cảm động.

Nàng thuận thục nói:

"Thực ra Trương gia gia không có chết, hắn chỉ là tiến vào cỗ tích trong trần, còn biến thành một cái thợ mộc."

Xem qua Sở Cuồng Đồng Thoại Lam Tinh những người bạn nhỏ đều biết, cỗ tích trần là một cái rất đẹp địa phương, nơi đó ở đủ loại vương tử cùng công chúa, còn có Mỹ Nhân Ngư loại, dĩ nhiên cũng bao gồm Shuke cùng Beata vân vân.

Tóm lại Sở Cuồng toàn bộ trong cỗ tích nhân vật cũng ở ở cái trần nhỏ kia bên trên.

Vâng.

Lâm Uyên đối với cỗ tích trần chế tạo là tận hết sức lực.

Hắn thông nhất bút hạ toàn bộ truyện cỗ tích bối cảnh, để cho những câu chuyện này toàn bộ phát sinh ở cái này kêu cỗ tích trần địa phương.

Bao gồm « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » cũng biến thành một cái phát sinh ở cỗ tích trần cố sự.

Cũng vì vậy.

Cỗ tích trần thành rất nhiều rồi hài tử hướng tới địa phương.

Dù sao cỗ tích trong trần có mỹ lệ công chúa Bạch Tuyết, có sẽ thành đại Alice, còn có Mỹ Nhân Ngư loại .

"Trương gia gia không có chết, quá tốt!"

Hồng Hồng rất vui vẻ, thúc giục mụ mụ: "Tiếp tục nói!"

Dư Cầm khẽ mỉm cười, tiếp theo sau đó giảng thuật cái này liên quan tới Pinocchio cố sự.

"Pinocchio không thể nói nói dối ."

"Mỗi lần nói dối, Pinocchio mũi cũng sẽ trở thành dài ."

"Khi hắn liên tục nói rất nhiều lời nói dối sau đó, hắn mũi đã kinh biến đến mức cùng căn phòng như thế dài, liền tại chỗ xoay quanh cũng không có phương tiện."

" "

Dư Cầm sống động kể chuyện xưa.

Hồng Hồng dần dần nghe mê mẩn rồi.

Lúc này Dư Cầm chú ý tới, Hoa Hoa chẳng biết lúc nào lên, lại cũng bu lại, vẻ mặt thành thật nghe.

'Hài tử rất thích câu chuyện này đây.'

Nàng có chút cao hứng suy nghĩ, giảng thuật bộc phát nghiêm túc.

Nàng cũng không có chú ý tới, hai hài tử sắc mặt dần dần thay đổi.

". Cuối cùng, Pinocchio mũi rớt cuộc trở nên cùng nguyên lai như thế á."

Một vụn chữ cố sự, giảng thuật không được bao lâu.

Làm cố sự kể xong, Dư Cầm chính muốn hỏi một chút hai hài tử cảm tưởng, lại thấy Hoa Hoa đột nhiên vẻ mặt khẩn trương đứng lên.

"Thê nào?"

Dư Cầm có chút bận tâm, chẳng lẽ câu chuyện này có chỗ nào không đúng?

Vừa mới không phải nghe rất mê mẩn sao?

"Mụ mụ ."

Hoa Hoa vẻ mặt đưa đám: "Lỗ mũi của ta thành dài rồi, ta không muốn mũi dài ra, rõ ràng sẽ châm biếm ta!"

"À?"

"Ta lần sau không bao giờ nữa nói dối, thực ra Tiểu Mỹ trong bọc sách món đồ chơi xà là ta thả, còn có lần trước thi, thực ra ta không có đạt tiêu chuẩn, còn có lần trước nữa ta không cẩn thận làm hư phòng học thủy tinh, nhưng là không có thừa nhận ."

Dư Cầm mặt đầy không nói gì.

Hồng Hồng cũng bắt đầu sợ, sờ một cái lỗ mũi mình, luôn cảm giác chiều dài cùng bình thường không giống nhau:

"Lỗ mũi của ta có phải hay không là cũng thay đổi dài?"

"Người cũng nói dối?"

Dư Cầm nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Hồng Hồng nhanh khóc: "Ta nói một lần nói dối, lần trước mụ mụ đi ra ngoài, ta ở nhà trộm nhìn lên Phim Hoạt Hình, mụ mụ trở lại trước ta đem TV đóng, ta thì nhìn một lát ."

Dư Cầm dở khóc dở cười.

Nàng sờ một cái hai oa đầu nhỏ: "Các người mũi không có đổi trường, bởi vì các người đừng dám thừa nhận rồi."

"Thật sao?"

Hai hài tử nửa tin nửa ngờ, còn chạy đi soi gương so sánh.

Dư Cầm nói: "Lần sau cũng không thể nói láo, nói dối quá nhiều sẽ giống như Pinocchio, mũi trở nên đặc biệt dài ."

"Ta không bao giờ nữa nói dối!"

Hoa Hoa lớn tiếng mở miệng, sau đó theo bản năng lần nữa sờ lỗ mũi một cái.

"Ta cũng vậy!"

Hồng Hồng liền lý trực khí tráng rất nhiều.

Dư Cẩm cảm giác buồn cười đồng thời, bên trong lòng có chút không khỏi chân động, đây là nàng lần đầu tiên trực quan cảm nhận được một bộ cổ tích thật sự chịu tải giáo dục ý nghĩa.

"Thực ra Sở Cuồng là cái rất hảo nhân."

Nàng ở tâm lý nghĩ như thế, tâm lý tràn đầy cảm động cùng ấm áp.

Sau đó, nàng bản năng sờ một cái vốn là rất là vênh cao mũi, không khỏi tim đập rộn lên xuống.

Mà Dư Cẩm gia phát sinh một màn chỉ là một góc băng sơn.

Tình huống tương tự ở rất nhiều gia đình cũng xảy ra.

"Mụ mụ ta sai lầm rồi!"

"Ba, ta không bao giờ nữa nói dối!"

"Để cho lỗ mũi của ta biến trở về đến đây đi!"

"Ta không có nói láo, tại sao mũi thành dài rồi hả?"

"Người là bị muỗi đốt rồi cái bao."

"Cho nên, không muốn nói láo nha, nói dối lỗ mũi người sẽ trở thành dài!"

" . "

Đây đại khái là loại khác tuổi thơ bóng mờ.

Giống như "Lại khóc cũng sẽ bị Lão Hồ ăn" loại kiểu giáo dục như thế.

Bất đồng là, người trước càng hợp lý, ngụ dạy với vui hiệu quả mạnh vô cùng, tràn đầy chính diện ý nghĩa, người sau là dễ dàng ảnh hưởng hài tử thể xác và tinh thần khỏe mạnh phát triển.

Mà khi bộ này cổ tích sức ảnh hưởng bắt đầu do điềm cùng mặt tăng tăng mở ra, trên Internet rất cuộc náo nhiệt!

Bộ này cổ tích ở trong thời gian cực ngắn nhảy lên hồng!

Vô số bạn trên mạng hưng phấn nhấn lại!

"Câu chuyện này quá thú vị!"

"Hài tử nhà ta nghe xong cổ tích thừa nhận hẳn gần đây phạm toàn bộ, giận đến ta dậm chân, nguyên lai ta Tiểu Kim ngư chính là bị này hùng hài tử giết chết!"

"Nói dối mũi sẽ trở thành dài, này chắc chắn không phải tân tuổi thơ bóng mờ sao ha ha ha ha ha."

"Lão tặc đối tượng thành độc giả ác, đối hài tử ra đều là thủ đoạn mềm dẻo a, bất quá ta thích, hơn nữa có một phi thường thú vị chi tiết, bộ này trong cổ tích nhắc tới vai phụ, cơ bản đều là « Dương Tiểu Phàm cùng Tân Thiên Ca » trung dẫn hộp com nhân vật, bọn họ coi như là biến hình ở cổ tích trong trần sống lại!"

"Phi thường cảm tạ Sở Cường lão sư vì hài tử viết như vậy một phần xuất sắc cố sự!"

"Rõ ràng cố sự tràn đầy giáo dục màu sắc, nhưng vô dụng Thông Thiên đạo lý lớn giảng đạo, có thể để cho hài tử nghe vào, thật là một bộ phi thường xuất sắc cố tích!"

"Hài tử nhà ta một mực la hét phải đi cố tích trần chơi đùa, nói muốn cùng Pinocchio kết bạn (cười khóc)."

"Còn có ý tứ Pinocchio, nói dối mũi sẽ trở thành dài, này thiết lập quá chơi thật khá!"

"Cái này cố tích so với « công chúa Bạch Tuyết » còn có ý tứ!"

"Được rồi, tạm thời tha thứ lão tặc phát điên hành vi rồi, cái này cố tích đồ con hiệu quả tuyệt!"

Cũng trong lúc đó bên trong.

Trong nghề cố tích nhóm tác giả cũng xem xong « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » nội dung.

"Ta đi!"

"Câu chuyện này quá tuyệt vời đi!"

"Đây là hai giờ viết ra?"

"Trước kia chín cùng Sở Cường Văn Đẩu cố tích danh gia, thật thua không có chút nào oan!"

"Đây là ta xem qua tốt nhất cố tích một trong!"

"chờ một chút."

"Pinocchio danh tự này có phải hay không là có chút quen tai?"

"Chỉ thề một tiếng!"

"Này không phải « cố tích trần » bên trong câu kia ca từ sao?"

"Nghe nói Pinocchio luôn nói đến nói dối?"

"Ở nơi này là hai giờ viết ra, ngay từ lúc bài hát kia phát hành thời điểm, này lão tặc liền nghĩ đến câu chuyện này!"

" "

Mọi người rốt cuộc phát hiện điểm mù!

Này không phải hai giờ viết ra cố tích, nhưng này để lộ ra tin tức lại càng đáng sợ hơn!

Bài hát kia tên là « cố tích trần » ca khúc, thật đại biểu từng cái cố tích hồ!

Toàn bộ cố tích trần nối liền với nhau, đã trong lúc vô tình tạo thành một cái đối đương thời hài tử sức ảnh hưởng cực lớn cố tích vũ trụ!

Mà Pinocchio, chính là cái này cố tích vũ trụ thành viên mới!

Trong lúc nhất thời!

Pinocchio đại hỏa!

// truyện mới ko có ai qđ đọc ạ ~~ buồn ...

Truyện max hài + não bỏ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên
anh cảnh xuống tể bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng
Sẽ Không Thực Sự Có Người Cảm Thấy Sư Tôn Là Phàm Nhân A

Chương 772: Giang Quỷ

Đối Lâm Uyên mà nói, đoạn thiên « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » chỉ là vì hồng hồng tiểu băng hữu thuận thế làm, nhưng bộ này cổ tích tạo thành ảnh hưởng lại hơi có chút ra Lâm Uyên dự liệu.

Bộ này đoạn thiên cổ tích lại thu được cực cao đọc lượng cho tới Blog lưu lượng cũng tăng lên một ít!

Cái này cùng Lam Tinh kiến thức bản quyền bảo vệ có liên quan.

Rất nhiều đôi câu chuyện này cảm thấy hứng thú nhân chỉ có thể tới Blog Sở Cuồng tài khoản nhìn xuống.

Hắn không có thả ra in lại quyền hạn.

Mà khi càng ngày càng nhiều nhân nhìn xong câu chuyện này, Gia trưởng giáo dục tiểu băng hữu không cần nói láo lức, đã sẽ không lại ngữ trọng tâm trường nói cái gì "Hư Hải Tử mới nói láo " .

Chỉ phải nói cho bọn nhỏ, "Nói dối mũi sẽ trở thành dài" là được rồi.

Hiệu quả phi thường rõ rệt!

Càng làm cho Lâm Uyên bất ngờ là, những người bạn nhỏ đối cổ tích trần hứng thú càng ngày càng tăng vọt rồi!

Còn có chút tiểu băng hữu sẽ tụ tập với nhau thảo luận:

"Cổ tích trong trần lại có bạn mới!"

"Ai vậy?"

"Pinocchio người cũng không biết a!"

"Vậy hắn cùng công chúa Bạch Tuyết là băng hữu sao?"

"Không biết, bọn họ sinh hoạt tại trong một cái trần nhỏ, nhất định sẽ gặp phải đi."

"Nếu như ta cũng có thể đi cổ tích trần là tốt."

"Không thể, cổ tích trong trần không chỉ có người tốt, còn rất nhiều người xấu."

"Người xấu không phải cũng bị trừng phạt ấy ư, nơi đó rất an toàn."

" "

Trời mới biết có bao nhiêu tiểu băng hữu đối cổ tích trần tràn ngập chờ mong!

Này không phải một bộ hai bộ tác phẩm ảnh hưởng, mà là Lâm Uyên nhiều như vậy cô tích tiểu thuyết cũng đem bối cảnh đặt ở cổ tích Trần chi sau mang đến phản ứng giãy chuyễn, cho nên cổ tích trần ở trong lòng tiểu băng hữu mới từ từ có một cái phi thường cao quý địa vị.

Hắn cái này Đồng Thoại Đại Vương, ngược lại là càng ngày càng đáng mặt. Lâm Uyên thậm chí không nhìn được đang suy nghĩ: Có thể hay không trong tương lai ngày nào đó, làm một cái "Cổ tích trần nhạc viên" ?

Tương tự với "Disneyland sân chơi" khái niệm.

Bất quá đây chỉ là Lâm Uyên lóe lên một cái rồi biến mất ý tưởng, bây giờ còn không đủ, phải đợi những thứ này cổ tích trở thành truyện tranh tác phẩm, đôi tiêu hài tử sinh ra càng ảnh hưởng lớn lực mới được.

Mà ở mấy ngày kế tiếp.

Lâm Uyên dứt khoát lại đem trường thiên « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » viết ra, giao cho Ngân Lam Thư Khố xuất bản.

Đến đây, « cổ tích trần » mảnh ghép, rốt cuộc lại hoàn thành cùng nơi.

Cũng là đến lúc này, Lâm Uyên mới rốt cục dám yên tâm lớn mật buông ra Sở Cuồng Blog quyền bình luận giới hạn.

Làm bạn trên mạng phát phát hiện điểm này thời điểm, từng cái cười đáp không được.

"Người lại cảm giác mình được rồi?"

"Vào lúc này ngược lại là dám buông ra quyền bình luận giới hạn rồi."

"Quyền hạn cậu!"

"Được rồi, xem ở « Những Cuộc Phiêu Lưu Của Pinocchio » cũng không tệ lắm phân thượng ta sẽ không chửi người rồi."

"Sau này còn dám xem ta như thế nào bình phun!"

" "

Lâm Uyên không để ý đến đám bạn trên mạng trêu chọc.

Chủ yếu là không đếm xỉa tới.

Để cho Sở Cuồng hoạt động như vậy sau một khoảng thời gian, tháng bảy đã sắp muốn thấy đáy.

Hắn tháng tám còn phải đánh bằng đây!

Khoảng cách 1 năm liên tục quán quân mục tiêu càng ngày càng gần, cuối cùng mấy cái này Nguyệt Lâm Uyên cũng không dám buông lỏng.

Sơ sót một cái nhưng chính là thất bại trong gang tấc.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc tháng tám lấy cái gì ca khúc.

Đúng rồi.

Giang Quỷ thật giống như nhanh muốn trở thành Ca Hậu rồi.

Lâm Uyên cảm thấy tháng tám hẳn hợp tác với Giang Quỷ.

Hắn muốn giúp Giang Quỷ nhất phi trùng thiên, từ đó bung ra Ngư Vương Triều vị thứ nhất Ca Hậu ——

Lâm Uyên giống như là trước lựa chọn ca khúc, sau đó sẽ cân nhắc vị kia ca sĩ thích hợp hơn bài hát kia.

Rất ít trước định ca sĩ, sau đó sẽ cân nhắc ca khúc.

Người trước thao tác dễ dàng hơn.
Dù sao bài hát tốt tay số lượng, phải nhiều với bài hát tốt.
Mà một khi trước thời hạn chọn ca sĩ, kia bài hát của Lâm Uyên phong cách liền phải bị ca sĩ bản thân phong cách chế ước.
Cũng may Giang Quỳ bài hát đường đủ rộng, Lâm Uyên nơi này vừa vặn hợp bài hát của Giang Quỳ có rất nhiều.
Nêu như phải cho Ngự Vương Triều ca sĩ môn thực lực tiến hành bài danh, cụ thể Lâm Uyên cũng không nói được.
Dù sao mỗi người tìm lực đều là có thể khai quật.
Nhưng vô luận mọi người tìm lực thế nào đào, Giang Quỳ trình độ tuyệt đối là trong đó số một số hai!

Hoán đổi Tiệp Ngự bí danh,
Lâm Uyên đi tới công ty, cho Giang Quỳ gọi điện thoại.
Điện thoại vang lên rất lâu.
Ngay tại Lâm Uyên cho là đối phương không rảnh nghe điện thoại thời điểm, bên kia rốt cuộc vang lên một đạo mang theo một mảnh thanh âm:
"Tiệp Ngự lão sư."
"Có rảnh rồi tới công ty một chuyến sao?"
"Tạm thời không tiện lắm."
"Lúc nào có rảnh rồi?"
"Buổi tối có thể không, bảy giờ đồng hồ."
"Được, bảy giờ đồng hồ, ta ở phòng làm việc chờ ngươi."
Lâm Uyên nói xong liền cúp điện thoại, cúp điện thoại xong sau đó, đột nhiên cảm giác được Giang Quỳ trạng thái có chút không đúng.
Cũng không nghĩ nhiều.
Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc cho Giang Quỳ kia bài hát.
Trước Bội Kinh thời điểm hẳn để cho Giang Quỳ nhiều hơn luyện tập Sở ngữ, chính là có để cho Giang Quỳ tháng tám biểu diễn Sở ngữ ca khúc dự định.
Lựa chọn phạm vi thật nhiều.
Lâm Uyên tương đối thiên hướng về một bài tên là « Thanh Điều » Sở ngữ ca khúc.
Bài hát này bản thân chất lượng tương đối ưu tú.
Trọng yếu nhất là, đây là « Kage Ninja » hoạt hình Ca khúc chủ đề!
Vâng.
Lâm Uyên dự định làm « Kage Ninja » hoạt hình, thuận thế đẩy ra này thủ ca khúc đánh bảng.
Thật nhiều lần đánh bảng trải qua cũng chứng minh:
Cọ nhiệt độ có thể để cho đánh bảng làm ít công to!
Đây là một cái đánh bảng đường tắt.

Đương nhiên đây là Lâm Uyên xây dựng ở đôi « Kage Ninja » truyện tranh bản rất có lòng tin trên căn bản.

"Tạm thời liền định bài này đi."

Lâm Uyên còn có dự bị, Sở ngữ ca khúc còn rất nhiều, nếu như Giang Quỳ hát hiệu quả không tốt, Lâm Uyên cũng có thể cân nhắc còn lại Sở ngữ ca khúc, hoặc là trực tiếp tiếng phổ thông ca khúc cũng được, dù sao cuối cùng hay lại là tiếng phổ thông ca khúc đại chúng phổ biến độ cao nhất.

Đánh mở máy tính.

Lâm Uyên bắt đầu đơn giản chế tác.

Hắn phòng làm việc rất lớn, đủ loại nhạc khí cũng rất đầy đủ, muốn làm cái gì âm nhạc đều rất thuận lợi.

Cứ như vậy.

Hắn bận đến rồi lúc tan việc.

Công ty các bộ môn lúc tan việc không thống nhất, Lâm Uyên chỗ Soạn nhạc bộ coi như là thanh nhân ngành, dù sao Người viết ca khúc môn sáng tác không cần ở phòng làm việc ngồi tĩnh tọa.

Tim linh cảm loại này bộ sách võ thuật lại không chỉ Lâm Uyên một người biết dùng.

Coi như không tìm như vậy lý do, Soạn nhạc bộ cũng là năm giờ tan việc.

Trợ lý Cố Đông thấy Lâm Uyên còn ở phòng làm việc, có chút ngoài ý muốn nói:

"Lâm đại biểu không dưới ban sao?"

Nhiều ly kỳ.

Bình thường Lâm đại biểu ngày nào không phải bốn giờ chung không tới liền phải mông một cái đi?

Chớ nói chi là có lúc Lâm đại biểu có thể chùng mấy ngày không tới công ty.

"Chờ nhân."

Lâm Uyên lời ít ý nhiều: "Người trở về đi thôi."

"Được, ta đây cho ngài rót ly trà."

Cố Đông thuận thực cho Lâm Uyên pha trà diệt, sau đó cười nói: "Ai lớn như vậy mặt mũi có thể để cho ngài chờ?"

"Giang Quỳ, muốn viết bài hát."

"Giang Quỳ?"

Cố Đông ngăn người, do dự một chút, sau đó nhỏ giọng nói: "Giang Quỳ sự tình, ngài nghe nói không?"

"Chuyện gì?"

Cố Đông lắc đầu một cái: "Không đại sự gì nhi, liền một chút Tiểu Bát quẻ, nói là mấy ngày trước Giang Quỳ mụ mụ tới công ty chúng ta tìm Giang Quỳ, thật giống như hai người huyền não không vui."

"Ồ."

Lâm Uyên nhíu mày một cái nói: "Đừng làm loạn truyền."

Cố Đông vội vàng nói: "Ta cũng chính là với ngài nói như vậy đầy miệng, ta ngành không ai dám khua môi múa mép, đều biết Giang Quỳnh là ngài nhân."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Khó trách trước cùng Giang Quỳnh gọi điện thoại, tâm tình đối phương có chút không tốt lắm đáng vẻ, xem ra chính là cùng chuyện này có liên quan. Cố Đông sau khi rời đi không bao lâu, Giang Quỳnh xuất hiện.

Giang Quỳnh vừa vào cửa nhỏ giọng nói xin lỗi: " Xin lỗi, để cho Tiệp Ngưu lão sư đợi lâu ."

"Không việc gì."

Lâm Uyên nhìn một chút đối phương, rõ ràng có thể thấy đối phương giữa hai lông mày mệt mỏi.

Không có nói nhà nàng sự tình, Lâm Uyên nói thẳng:

"Nơi này có bài hát người xem một chút."

"Bài hát mới?"

"Ừm."

Giang Quỳnh trong nháy mắt liền hiểu Lâm Uyên ý tứ, miễn cưỡng lên tinh thần nói: "Ta hiện dạy hội luyện giỏi!"

"Ngày mai phòng thu âm thấy."

Lâm Uyên vốn còn muốn với đối phương trò chuyện một chút chi tiết cụ thể, nhưng nhìn Giang Quỳnh trạng thái không được, cũng không có nói nhiều.

Nếu là lúc trước, Giang Quỳnh bắt được bài hát mới, luôn là vui mừng khôn xiết, trước tiên thử hát.

Hắn đứng dậy rời đi.

Đi tới cửa thời điểm, Lâm Uyên bỗng nhiên xoay người nói: "Có cần gì hỗ trợ nói với ta."

"A . Tốt ."

Giang Quỳnh hoảng hốt một chút, sau đó liền vội vàng gật đầu, tựa hồ có hơi thụ sủng nhược kinh:

"Cám ơn ngài."

"Không khách khí."

Lâm Uyên xoay người rời đi.

Giang Quỳnh nhìn Lâm Uyên bóng lưng, cắn môi một cái, bỗng nhiên lại khe khẽ thở dài.

---

ps: Cảm tạ 【 có thể muối có thể ngọt tiểu viên 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ? ●, nhìn id hình như là muối tử, ta đây không chỗ sắp đặt mị lực a ~

Truyện max hài + não bỏ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên
anh cảnh xuống tể bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng
Sẽ Không Thực Sự Có Người Cảm Thấy Sư Tôn Là Phàm Nhân A

Chương 773: Ta chính là thằng ngốc kia

Hôm sau.

Phòng thu âm.

Lâm Uyên mang theo Giang Quỳnh viết bài hát.

"Làm lại một lần."

"Không được."

"Trọng lục."

"Câu này âm kéo dài quá dài."

"Cảm tình quá ít."

"Vẫn là không được."

"Tạm ngừng."

" "

Viết bài hát kéo dài mấy giờ, Giang Quỳnh biểu diễn từ đầu đến cuối không đạt tới Lâm Uyên tiêu chuẩn, toàn bộ phòng thu âm bầu không khí đều có chút thấp.

Nếu như là dĩ vãng, bài hát này đối Giang Quỳnh mà nói cũng không khó.

Nhưng hôm nay không được.

Nàng trạng thái quá kém.

Lâm Uyên cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tuyên bố tạm ngừng thu âm.

Giang Quỳnh cúi đầu im lặng, biểu tình có chút xấu hổ, nàng biết rõ mình vấn đề rất nghiêm trọng, Tư tình cảm ý nghĩ đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến công việc.

"Nay Thiên Tiên như vậy."

Lâm Uyên mở miệng nói: "Ngày mai lại lục."

Giang Quỳnh thấp giọng, rụt rè nói: "Thật xin lỗi, trẻ nãi Tiệp Ngu lão sư nhiều thời gian như vậy, ta ngày mai sẽ cố gắng điều chỉnh xong chính mình trạng thái."

Ngay sau đó, Giang Quỳnh lại hướng còn lại nhân viên làm việc nói xin lỗi.

Lâm Uyên gật đầu một cái không có nói gì nhiều, coi như Giang Quỳnh cuối tháng trước không cách nào hoàn thành thu âm cũng không liên quan.

Hắn có thể chuẩn bị hậu thủ.

Ghê gớm bài hát này sau này tái phát.

Trở lại phòng làm việc.

Lâm Uyên bắt đầu cân nhắc hậu thủ lúc, bỗng nhiên nhận được Tôn Diệu Hòa điện thoại:

"Học đê, buổi tối muốn cùng nhau ăn cơm sao? Tất cả mọi người ở."
Tôn Diệu Hỏa trong miệng "Mọi người" tất nhiên là Ngự Vương Triều ca sĩ môn.

"Được."

Lâm Uyên không có cự tuyệt.

Làm bảy giờ tối chung.

Hắn đi tới Tôn Diệu Hỏa danh hạ một nhà hàng, ở trong bao sường gặp được mọi người.

Xác thực, Ngự Vương Triều ca sĩ đều tại.

Bao gồm Giang Quỳ.

Giang Quỳ thấy Lâm Uyên, tựa hồ có chút ngưng ngưng, một mực cúi đầu, dù sao nàng ban ngày biểu hiện rất kém cỏi.

Lâm Uyên cũng không nói gì nhiều.

Cơm nước xong, Tôn Diệu Hỏa lại đề nghị mọi người cùng nhau đi ca hát.

"Được a!"

Mọi người vui vẻ đồng ý, Lâm Uyên cũng không có ý kiến.

Cứ như vậy, một đám người đến.

Tôn Diệu Hỏa đặt trước một phòng ăn lớn, đủ loại mâm trái cây thay nhau ra sân, dĩ nhiên còn hữu dụng tới trợ hứng bia.

Xuy.

Giang Quỳ suất mở ra trước bia, uống.

"Người uống chậm một chút."

Tôn Diệu Hỏa nhắc nhở một câu.

Mọi người chính là rối rít bắt đầu điểm bài hát.

Đám người này cũng không có điểm chính mình bài hát, mà là điểm Ngự Vương Triều những người khác bài hát.

Tỷ như Tôn Diệu Hỏa điểm Trần Chí Vũ « thay đổi chính mình » .

Ừ ?

Ngay trước Tiện Ngự lão sư mặt hát ta bài hát?

Người nghĩ chứng minh cái gì?

Trần Chí Vũ bĩu môi, sau đó quả quyết điểm một bài « Hồng Mân Côi » ,

hắn còn lấy ra tùy thân công lấy sau lưng Đàn ghi-ta.

Ngự Vương Triều ca sĩ bên trong liền Trần Chí Vũ thích cả ngày công lấy sau lưng cái Đàn ghi-ta, tới đều mang, cho mình nhạc đệm.

Hạ Phồn cùng Triệu Doanh Các tự nhiên cũng không cam chịu rơi ở phía sau.

Ngay cả Ngụy Hảo Vận cũng chọn bài « Dịch Nhiên Dịch Bạo Tạc » .

Giang Quỳ không có chút bài hát, nàng vừa ăn trái cây, một bên uống bia.

Mọi người cũng không có chú ý đến.

Cho đến chúng bởi vì tranh đoạt Microphone mà với nhau mất lớn trừng mắt nhỏ thời điểm, trong bao sường bỗng nhiên vang lên một đạo tiếng

khóc.

Là Giang Quỳ.

Tất cả mọi người có chút luống cuống.

"Người này còn khóc?"

"Đều do Tôn Diệu Hỏa một mực cướp Microphone, nhân gia Giang Quỳ còn một thủ đô không hát đây!"

"Đến đến, Giang Quỳ điểm bài hát!"

"Người muốn chút gì, ta đem người điểm!"

"Nêu không tới một bài « Tội Sơ Mộng Tưởng » đi, ta một mực cảm giác người hát bài hát này có thể đâm phát chết luôn Hạ Phồn!"

"Triệu Doanh Các người có ý gì!"

"Khụ, cái nhìn cá nhân."

"Cao âm đi, Giang Quỳ người cao âm đặc biệt sáng đường!"

" "

Mọi người cơ hồ là đem Microphone cố gắng nhét cho Giang Quỳ.

Giang Quỳ để bia xuống, hung hăng lau đem nước mắt, sau đó chính mình đi chọn bài « cha » .

"Luôn là hướng người đòi lấy lại chưa từng nói cảm ơn người ."

Giang Quỳ hát không một chút nào êm tai, đó là uống say sau đó mượn rượu làm càn một loại thanh âm.

Mọi người lúc này mới ý thức được Giang Quỳ uống say,

Trong lúc nhất thời trở mắt nhìn nhau.

Lúc này phản ứng chậm nữa nhân cũng biết Giang Quỳ có tâm sự.

"Thời gian thời gian chậm một chút đi ."

Cao âm bộ phận, Giang Quỳ hát phá âm rồi, chính mình lại bưng tỉnh không cảm giác, động tình mà đầu nhập, nước mắt hoa lạp lạp hướng hạ lưu.

"Nàng đây là muốn ba?"

Tôn Diệu Hỏa nhỏ giọng nói một câu.

Ngụy Hảo Vận cười khò: "Ta nhớ được phụ thân nàng rất sớm đã ."

"Như vậy a."

Hạ Phồn lắc đầu: "Một hồi không thể lại để cho nàng uống."

Triệu Doanh Các cau mày: "Không cần thận bị nàng uống nhiều rượu như vậy, một hồi đoán chừng được ói."

"So với ta còn có thể uống."

Trần Chí Vũ lầm bầm một câu.

Mọi người đã chú ý tới đây đất chai bia không.

Lâm Uyên vẫn không có nói chuyện, ngồi ở trên ghế sa lon nghe mọi người ca hát.

Hắn đã sớm chú ý tới Giang Quỳ đang không ngừng uống rượu, bắt quá hắn cũng không có ngăn cản.

Nếu như có tâm sự, phát tiết ra ngoài cũng tốt.

Giang Quỳnh vẫn còn ở hát, hát đến một câu cuối cùng lúc, nàng là gọi ra:

"Người ràng buộc hài tử a, trưởng! Đại! Á!"

Hồ xong những lời này, Giang Quỳnh khóc lợm hại hơn, hung hăng lau nước mắt.

Mọi người luống cuống tay chân tiến lên an ủi.

"Không cần các người an ủi, các người đều là sắt thép thẳng nam cùng nữ hán tử, căn bản sẽ không an ủi nhân, lần trước Tiệp Ngự lão sư còn nói Thiên Nga Trắng ca hát so với ta tốt nghe!"

Giang Quỳnh còn hung rồi, chỉ là phối hợp này ào ào nước mắt, thật sự là không có khí thế.

Lâm Uyên: " . "

Hắn không nghĩ tới Giang Quỳnh còn nhớ chuyện này.

Oán trách một câu sau đó, Giang Quỳnh lại bắt đầu mượn rượu làm càn:

"Ba ba của ta sớm liền qua đời, ta mù mù còn tái giá, nàng căn bản không quản ta cùng đệ đệ sống chết, nàng gả cho một kẻ có tiền nhân, nàng trả lại cho người nam nhân kia mọc ra một đôi sinh đôi . "

Mọi người trở mắt nhìn nhau.

Tôn Diệu Hòa tựa hồ biết công ty bát quái: "Ta nghe nói ngày đó người mù mù còn tìm người . "

"Nàng không phải tìm ta, nàng là theo ta đòi tiền!"

Mọi người sửng sốt.

Giang Quỳnh đã hoàn toàn uống say, nói chuyện lớn miệng:

"Nàng cái kia tân lão công kinh tế xảy ra vấn đề, hiện đang ngồi tù rồi, công ty cũng phá sản . Nàng hai cái kia con trai sinh đôi vứt bỏ công việc, nhà ở cũng thường, nàng cái gì cũng không có . Nàng liền tới tìm ta, nàng nói ta là đại minh tinh, nàng nói ta có thể thay nàng lão công trả tiền lại, các người biết muốn bao nhiêu tiền sao . Nàng vừa lên tiếng chính là một cái trăm triệu!"

Mọi người sắc mặt thay đổi.

Mọi người không nghĩ tới Giang Quỳnh gặp sự tình như thế, càng không có nghĩ tới Giang Quỳnh thân thế thâm trầm như vậy.

"Kẻ ngu mới cho nàng tiền đâu!"

Giang Quỳnh tức miệng mắng to: "Ta có đệ đệ mình, ta hai người em trai, ta cho bọn hắn mua nhà rồi, nàng hai cái kia con trai sinh đôi là nàng và khác nam nhân sinh, nàng chưa bao giờ quản chúng ta, dựa vào cái gì nhà nàng xảy ra vấn đề muốn ta giải quyết, ta cùng đệ đệ phải chết đói thời điểm nàng ở đâu, ta cùng đệ đệ ở nhà thân thích làm việc mới có thể ăn cơm xong, nàng lại ở đâu, ta không có các người trình độ học vấn cao, ta âm nhạc là tự học, ta xuất đạo sau đó mới bắt đầu đọc các người rất nhiều năm

trước có đi học, ta và các người nói, ta mẹ nó có thể quá ngu bức! Bây giờ ta có bản lãnh, nàng sẽ tới yêu cầu ta, nàng hãy cùng ta muốn tiền!"

"Không việc gì."

Hạ Phôn ôm Giang Quỳ, nhẹ giọng nói: "Đừng khóc."

"Chúng ta ủng hộ người."

Triệu Doanh Các nắm khăn giấy cho Giang Quỳ lau nước mắt.

Nguy Hảo Vận cũng mở miệng: "Người không cần có cái gì gánh nặng."

Ngư Vương Triều đám này ca sĩ quan hệ thực ra rất tốt, thấy Giang Quỳ như vậy, tất cả mọi người rất thương tiếc.

"Ta từ sơn bên trong đi ra đến, ta cũng lấy sau lưng hai người em trai, tất cả mọi người khen ta lợi hại, ta có thể có bản lãnh đâu rồi, ta ca hát dễ nghe biết bao, rất nhiều thật là nhiều người thích nghe ta ca hát!"

Giang Quỳ cũng không để ý mọi người nói cái gì, chính là từ cổ tự kêu.

Bên ngoài phục vụ viên cũng không nhìn được ló đầu vào, kết quả bị Lâm Uyên một cái ánh mắt đuổi đi.

"Kẻ ngu mới cho tiền!"

Giang Quỳ dùng ống tay áo lau đem nước mắt, lại kêu một câu, sau đó bài khui bia lại bắt đầu tấn tấn tấn uống.

Tôn Diệu Hòa gật đầu: "Đúng vậy, kẻ ngu mới cho tiền."

Trần Chí Vũ nhìn một cái điệu bộ này, liền vội vàng đoạt lấy nàng bia, thuận thế phụ họa một câu:

"Kẻ ngu mới cho tiền đâu."

Giang Quỳ thấy rượu bị cướp đi rồi, oa một tiếng, khóc lợi hại hơn, đứng lên phải đi cướp.

Trần Chí Vũ chạy.

Giang Quỳ vóc dáng nhỏ thấp, nhảy dựng lên cũng không với tới, trong cơn tức giận nhảy lên bàn, sau đó cười lên ha ha:

"Ta chính là thằng ngốc kia!"

Nàng cười rơi lệ đầy mặt, mọi người lại rói rít sưng sốt, ánh mắt phức tạp.

"Ta chính là thằng ngốc kia!"

Giang Quỳ rút cuộc lại mò tới một lon bia, sau khi mở ra mới vừa uống một hớp liền bị sặc, liên tục ho khan.

Rào.

Thân thể nàng cung đến, kết quả trượt chân một cái, té xuống.

"A!"

Đang lúc mọi người kêu lên trung, Lâm Uyên đứng dậy tiếp nhận đối phương.

"Lâm Uyên!"

Giang Quỳ hồn nhiên không biết chính mình thiếu chút nữa té xuống, cứ như vậy nhìn chằm chằm Lâm Uyên, lần đầu tiên gọi thẳng tên húy.

Mọi người há to mồm.

Giang Quỳ lại tiếp tục nói lời kinh người: "Triệu Doanh Các thâm mền người!"

"Giang Quỳ!"

Triệu Doanh Các mặt trong nháy mắt hoàn toàn.

"Nàng tham thân thể người tử!"

Giang Quỳ mới không để ý tới Triệu Doanh Các, uống say nhân nào có cái gì lý trí: "Hạ Phồn nói người THCS thời điểm."

"Im miệng!"

Hạ Phồn liền vội vàng che Giang Quỳ miệng.

"Ồ ô ô!"

Giang Quỳ rất khó chịu giãy giụa.

Hạ Phồn do dự buông tay ra, kết quả Giang Quỳ trực tiếp ới Lâm Uyên khắp người.

Toàn bộ lô ghế riêng trong nháy mắt an tĩnh lại.

Mọi người mặt đầy khẩn trương nhìn Lâm Uyên, có chút không khỏi sợ hãi.

"Lần sau đừng để cho nàng uống rượu."

Lâm Uyên nhẹ phiêu phiêu nói câu, sau đó nói: "Hạ Phồn đưa nàng về nhà."

"Được."

Hạ Phồn thở phào nhẹ nhõm, liền vội vàng đáp ứng nói.

Giang Quỳ vẫn còn ở kêu: "Ta tự giới thiệu mình một chút, ta chính là người ngu."

Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên giận rồi:

"Không phải là tiền sao, cho nàng chính là, ca sau này mang người kiếm nhiều tiền, Hạ Phồn người bận rộn, một hồi ta đưa nàng về nhà, điểm này chuyện hư hỏng cũng có thể uống tới như vậy, còn đem học đệ ới một thân!"

Ánh mắt mọi người quỷ dị nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa.

Lâm Uyên lên tiếng: "Vậy cứ như thế, tản đi đi."

Trần Chí Vũ hô: "Ta để cho người ta mua cho người thân quần áo."

"Xuyên ta, thân, học đệ tạm xuống."

Tôn Diệu Hỏa cười xuống chính mình áo khoác, đưa cho Lâm Uyên.

Mọi người: ". "

Cuối cùng vẫn ai về nhà nấy rồi.

Lâm Uyên mặc Tôn Diệu Hỏa áo khoác, ngồi trên xe, ánh mắt nhìn về phía lui về phía sau cảnh sắc, bỗng nhiên khẽ hừ nhẹ đoạn bài hát.

Chỗ tài xế ngồi.

Tài xế yên lặng tắt đi xe tải âm nhạc, nghe phía sau hát, ánh mắt trong lúc vô tình xảy ra biến hóa.

"Người là a Điêu."

"Người là tự do điểu."

Truyện max hài + não bổ lưu, main bị đệ tử đâm thọt sau lưng, từ nguyên
anh cảnh xuống tể bào cảnh!!! Truyện hay đảm bảo chất lượng
Sẽ Không Thực Sự Có Người Cảm Thấy Sư Tôn Là Phàm Nhân A

Chương 774: A Điều

Giang Quỳ là giữa trưa ngày thứ hai tỉnh.
Say rượu sau đó có chút nảo rộng rãi đau.
Tối hôm qua không nên uống nhiều như vậy.
Tối hôm qua ——

Như là nghĩ tới điều gì, Giang Quỳ đột nhiên ngồi dậy!
"A!"

Nàng sắc nhọn kêu một tiếng, hai tay dùng sức vuốt tóc!
Có vài người đối ẩm say sau đó sự tỉnh không có một tí trí nhớ; có vài người giải rượu sau đó, lại có thể đại khái ký được bản thân uống say sau đó đã làm chút gì .

Giang Quỳ thuộc về người sau.

Nàng ký được bản thân và bạn tốt khóc kể rồi gần đây chuyện sót ruột, cũng ký được bản thân mượn rượu làm càn nhảy lên bàn, càng ký được bản thân cuối cùng ới Tiện Ngư lão sư một thân .

Đúng rồi!

Triệu Doanh Các thăm mền Tiện Ngư lão sư sự tỉnh, chính mình có phải hay không là cũng giữ đi ra?

Chờ chút!

Chính mình ngày hôm qua còn giống như trực tiếp kêu Tiện Ngư lão sư tên?

"Xong rồi xong rồi xong rồi ."

Giang Quỳ hoàn toàn luống cuống, rõ ràng bên cạnh không người, lại tao đồ bùng cả khuôn mặt, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào!

Còn sống không tốt sao! ?

Ta rút cuộc đã làm chút gì a!

Giang Quỳ hoang mang rối loạn lấy điện thoại di động ra, kết quả mới vừa mở điện thoại di động lên, nhận được rất nhiều cái tin tức.

Ngụy Hảo Vận: 【 thiếu tiền lời nói nói với tỷ, tỷ mượn người. 】

Triệu Doanh Các: 【 Giang Quỳ, lão nương liều mạng với người! 】

Hạ Phồn: 【(mim cười)(mim cười)(mim cười) 】

Trần Chí Vũ: 【 mỹ nữ, còn nhớ tối hôm qua xảy ra chuyện gì sao (âm hiêm) 】

Tôn Diệu Hòa: 【 ta cũng là phục rồi, không chính là một cái trăm triệu ấy ư, vấn đề kinh tế ta giúp người giải quyết, thí đại chút chuyện người phải ới

học đệ một thân? 】

Là thực sự!

Giang Quỳnh sắc mặt trắng bệch!

Đang lúc này, điện thoại di động chấn động.

Tiền Ngưu lão sư: 【 người tới rồi. 】

Bạch!

Giang Quỳnh ném ra điện thoại di động, thật giống như đó là một đạo bùa đòi mạng!

Tệ hại!

Quên hôm nay còn phải viết bài hát rồi!

Sau một khắc.

Nàng từ trên giường nhảy dựng lên, liền giầy mặc ngược mà lại không để ý tới, lấy bình sinh tốc độ nhanh nhất vọt vào phòng vệ sinh rửa mặt!

Nửa giờ sau.

Giang Quỳnh xuất hiện ở Lâm Uyên cửa phòng làm việc, chậm chậm từ từ, liền là không dám đi vào.

"Hô!"

Cho mình hung hăng bơm hơi sau đó, Giang Quỳnh mới dám đẩy cửa vào.

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên đang ở cúi đầu chơi đùa điện thoại di động, nghe được động tĩnh, ngẩng đầu lên nhìn Hướng Giang Quỳnh.

"Ta sai lầm rồi!"

Giang Quỳnh cúi người chào thật sâu, vùi đầu không dám nhìn Lâm Uyên mặt, Hướng Đại Lão cúi đầu. gif

"Cho người đổi bài hát."

Lâm Uyên tốt giống như chuyện gì cũng không phát sinh một dạng lấy ra một phần từ Khúc Phổ tử, thuận thế mở ra một bài tiểu tử.

Giang Quỳnh lảng lảng ngẩng đầu lên, nhận lấy bàn bạc.

Lúc này.

Bên trong căn phòng vang lên Lâm Uyên trước thời hạn thu âm tiểu tử: "A Điêu ở tại xa xôi một cái địa phương nào đó ."

Theo từng câu ca từ vang lên.

Giang Quỳnh trên mặt thấp thỏm cùng khẩn trương dần dần biến mất, cướp lấy, đúng là từ đáy lòng dâng lên sùng kính.

Mà khi tiểu tử kết thúc.

Giang Quỳnh bỗng nhiên mở miệng, giọng mang theo mấy phần run rẩy:

"Bài hát này ."

"Tên bài hát kêu « a Điêu » , người có thể hát sao?"

"Có thể!"

"Vậy thì đi luyện một chút đi, hai ngày này ghi âm được tốt."

" Được."

Giang Quỳnh nghiêm túc kiên định gặt đầu, chỉ là hốc mắt chẳng biết lúc nào lên vừa đỏ rồi, cứ việc tối hôm qua lệ băng sau đó, nàng mí trên đã sớm sung một vòng.

"Cám ơn Tiệp Ngự lão sư!"

"Có thể kêu Lâm Uyển."

Giang Quỳnh đầu gối mềm nhũn, thiếu chút nữa quỳ.

Nàng cơ hồ là cũng như chạy trốn rời đi phòng làm việc.

Làm đóng cửa lại một khắc kia, nàng tâm lý bỗng nhiên sáng lên một vệt ánh sáng.

Cuối tháng bảy.

Trên Internet náo nhiệt nhất tin tức, không ai bằng sắp ở tháng tám tổ chức Lam vận hội.

Tương đối.

Mùa giải bảng tự nhiên cũng là một phen náo nhiệt tình cảnh, dù sao nơi này có một trận Lam vận hội dự diễn!

Tháng này các Châu đối ứng viện khúc đánh bảng hành vi kiểm đủ con mắt!

Những thứ này bài hát toàn bộ xuất từ Tiệp Ngự tay.

Cũng vì vậy.

Cứ việc Lam vận hội như dầu sôi lửa bỏng, Tiệp Ngự vẫn là mọi người lập đi lập lại nói tới tên!

"Ngự phụ cái này tháng bảy là thực sự vô địch!"

"Lại nói,

Tháng tám muốn tới rồi."

"Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân con đường, lại phải đối mặt một vòng mới khiêu chiến."

"Không biết Ngự phụ tháng tám sẽ đến một bài cái gì bài hát."

"Phỏng chừng tin tức nhanh truyền ra."

"Tháng tám không có quan phương quảng bá vị trí, cạnh tranh hẳn rất kịch liệt."

"Mau nhìn Tinh Mang quan tuyên, Ngự phụ bài hát mới tin tức đi ra!"

" "

Kèm theo một ít nhắc nhở, đám bạn trên mạng rồi rít mở ra Tinh Mang quan tuyên:

【Tiệp Ngự tháng tám bài hát mới đem cặp tay Giang Quỳnh chung nhau chế tạo, Giang Quỳnh vào khoảng tháng tám chính thức đánh vào Ca Hậu!】

Quan tuyên phân phối bên trong ảnh, bên trái là Tiệp Ngự hải báo, bên phải là Giang Quỳnh hải báo.

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người đều nhìn thấu Tinh Mang cái này tuyên truyền ý đồ!

"Ngư phụ đây là muốn giúp Giang Quỳnh đánh vào Ca Hậu?"

"Giang Quỳnh các hạng chuyên nghiệp số liệu cao vô cùng, thật giống như thiếu chút xíu nữa liền có thể trở thành Ca Hậu rồi, nếu như Ngư phụ tháng tám có thể tiếp tục lên đỉnh lời nói, Giang Quỳnh trở thành Ca Hậu chắc không thành vấn đề!"

"Giang Quỳnh là một cái khổ hài tử a."

"Giang Quỳnh ca hát thiên phú thật mạnh, phải biết nàng ca hát là tự học, sớm nhất là lưu lạc ca sĩ, bị Tinh Mang tuyển trạch viên chọn trúng mới tiến vào Tinh Mang, sau đó gặp Tiệp Ngư trực tiếp nhất phi trùng thiên!"

"Giang Quỳnh không phải xuất thân chính quy?"

"Lại có người không biết, Giang Quỳnh rất nhiều phỏng vấn bên trong đều nhắc tới quá chính mình lúc trước trải qua a, một cái đến từ vùng núi tiểu cô nương, cha qua đời, mẹ mù còn tái giá, nàng mang theo hai đệ đệ ở bên ngoài kiếm sống, trải qua đặc biệt chuyên tâm!"

"Không nghĩ tới nàng lại nhưng đã bắt đầu đánh vào Ca Hậu rồi!"

"Nhớ trước có một Tông Nghệ còn thả Giang Quỳnh khi còn bé hình, xanh xao vàng vọt ôm hai đệ đệ, lúc ấy nhìn đặc biệt thương tiếc, ta chính là khi đó lên fan bên trên nàng!"

" . "

Internet thời đại, tin tức rất trong suốt.

Làm Ngư Vương Triều trước mắt thực lực đánh giá cao nhất ca sĩ, Giang Quỳnh thành danh sau đó rất nhiều phỏng vấn đào quá nàng trải qua.

Đào rất nhiều đại chúng cũng hiểu được.

Mà Giang Quỳnh tham gia một ít phỏng vấn thời điểm, cũng sẽ tiết lộ một ít đi qua sự tình.

Lúc trước mọi người thảo luận không nhiều, nhưng mắt thấy Giang Quỳnh đã bắt đầu đánh vào nhạc đàn Ca Hậu, những thứ này chuyện cũ năm xưa lại bị đám bạn trên mạng được đào lên.

Chuyên tâm cố sự luôn là làm người môn nói chuyện hăng say.

Bằng không mỗi The Voice cũng sẽ không như vậy làm không biết mệt bện một ít để cho người lã chã rơi lệ cố sự hội.

Mà ở mọi người thảo luận Giang Quỳnh lúc.

Trên mạng bỗng nhiên có một tân tiết lộ xuất hiện:

"Gần đây trong vòng có một đại dưa, Giang Quỳnh mâu thuẫn với Giang Quỳnh muốn một cái trăm triệu, điền nàng lão công sổ sách, theo nói là đòi tiền nàng mẹ mẹ đi Tinh Mang tìm Giang Quỳnh khóc lóc om sòm lẫn lộn cũng, lần này Tử Trực tiếp đem Giang Quỳnh cho chộp sạch sẽ!"

Minh tinh sự tình, luôn là không giấu được quang.

Giang Quỳnh mâu thuẫn đi Tinh Mang náo loạn một trận, đúng là vẫn còn hấp dẫn một ít chú ý con mắt, minh tinh chuyện nhà đối với đại chúng luôn là có loại không khỏi sức hấp dẫn.

Vừa mới bắt đầu, chỉ là tin đồn.

Rất nhiều người chỉ coi là buồn chán giả bát quái.

Giang Quỳnh lại không phải người ngu, làm sao có thể sẽ đáp ứng mẫu thân như vậy quá đáng yêu cầu?

Nhưng tới buổi tối hôm đó.

Phóng viên bản tin đã tương đối tương tận rồi!

Bao gồm Giang Quỳnh mẫu thân tái giá sau bất kể hài tử, nhưng ở Giang Quỳnh thành danh sau đó, xin cái tiện nghi này con gái giúp mình tái giá sau lão công viết sổ sách sự tình, thậm chí còn liệt kê ra một hệ liệt không biết nơi đó tìm đến chứng cứ xác thực .

Nhìn xong bản tin.

Bạn trên mạng đều kinh hãi!

Này mẹ nó lại là chuyện thật?

"100 triệu?"

"Nàng trả lại cho?"

"Cho một cái bất kể nàng và đệ đệ lão mẹ?"

"Ta thiên, này lão mẹ cũng quá mẹ nó không lương tâm đi!"

"Con gái chán nản lúc chẳng quan tâm, con gái có tiền, nàng sẽ tới đòi tiền, còn đạo đức bất cóc?"

"Đổi ta tuyệt đối không cho!"

" Mẹ kiếp, như vậy kỳ lạ tin tức lại là thật!"

"Nàng lão mẹ cũng không dám tiếp phỏng vấn, chỉ nói mình thiếu con gái, này giới ạ thiếu đã không chỉ là một ức!"

"Trong nghề nhân sĩ có thể chịu trách nhiệm nói cho mọi người, Giang Quỳnh tài sản tuyệt đối không có 100 triệu, một đường ca sĩ không có quá mức sản nghiệp lời nói không kiếm được nhiều như vậy, nàng hẳn là ở bên ngoài mượn ít tiền điền cái này hử."

"Giới ạ!"

"Như vậy con gái, mẫu thân nàng là thế nào nhẫn tâm nhiều năm như vậy chẳng quan tâm, đổi ta phải thương tiếc chết!"

" "

Bạn trên mạng toàn bộ mộng bức!

Cô nương này là thực sự ngốc nha!

Trong lúc nhất thời, Giang Quỳnh sự tích lưu truyền rộng rãi!

Mà ở vô số bạn trên mạng thốn thức cùng cảm khái trung, tháng tám rốt cuộc tới .

Ca khúc « a Điêu » chính thức phát hành!

Làm sao để từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 775: Ngự Vương Triều thứ 1 vị Ca Hậu sinh ra

Tiên Ngự đánh vào bát quán quân.

Giang Quỳ đánh vào Ca Hậu!

Làm một ca khúc đồng thời được trao cho hai cái ý nghĩa trọng yếu, như vậy ngoại giới đối bộ tác phẩm này, vô luận là mong đợi còn là tò mò đều là cực cao ——

Chớ nói chi là, mấy ngày gần đây tùy ý có thể thấy Giang Quỳ tin tức.

Không chỉ là ngoại giới.

Theo « a Điêu » phát hành, trong nghề cũng rít rít đầu xạ tới chú ý ánh mắt.

Thậm chí Lam Tinh đã thành danh Ca Vương Ca Hậu môn.

Dù sao cái này quan hệ đến Lam Tinh nhạc đàn ca sĩ Kim Tự Tháp thượng tầng, sẽ hay không xuất hiện một cái tên mới.

Tỷ như « che mặt Ca Vương » trong kia chỉ kiêu ngạo Thiên Nga Trắng: Ca Hậu Thư Du.

Thư Du đã từng cùng Giang Quỳ tranh đoạt quá « bài hát của chúng ta » hạng nhất vị trí.

Mặc dù cuối cùng Thư Du bắt lại hạng nhất, nhưng Giang Quỳ làm lúc ấy đối thủ, cho Thư Du để lại rất sâu ấn tượng.

Nàng ở nơi này trên người hậu bối, mơ hồ thấy được chính mình lúc còn trẻ Ảnh Tử.

Nhất là thấy Giang Quỳ gần đây tuôn ra tin tức lúc.

Nội tâm của nàng cảm xúc, đại khái nếu so với bất luận kẻ nào cũng càng thêm sâu sắc, nguyên nhân ở trong đại khái chỉ có chính nàng biết.

Cái này làm cho nàng có loại không khỏi khẩn cấp.

Cấp thiết muốn phải nghe đến Giang Quỳ bài này bài hát mới.

Vì thế nàng chờ đến lúc rồi 12h, đến lúc bài hát này phát hành thời khắc.

Click phát ra.

Kèm theo động tác này, âm hưởng bên trong vang lên một đạo tràn đầy Dị Vực phong tình khúc nhạc dạo.

Hây A ê a y u .

Trước mặt tấu hơi dừng lại, Thư Du bên tai đột nhiên vang lên một đạo linh hoạt kỳ ảo sáng thanh âm:

"A Điêu ~

Ở tại xạ xôi một cái địa phương nào đó

Kèn kèn như thế đậu ở trên đỉnh núi

A Điêu ~

Trước cửa ngôi đền phủ kín ánh mặt trời

Đánh một bình ngọt trà chúng ta trò chuyện đã qua

"

Ánh mắt của Thư Du dăng lên một tia gọn sóng, nội tâm của nàng bỗng nhiên dăng lên một tia nghi vấn.

A Điêu là ai ?

Có lẽ nghe tiếp sẽ có câu trả lời:

"A Điêu

Người chung quy đem mình ăn mặc giống như nam hài tử như thế, có thể so với Cách Tang còn ương ngạnh

A Điêu

Dối trá nhân có thiên bách loại cười, người khi nào xuống núi, nhớ mang theo cây đao kia ."

Tiếng hát vẫn còn tiếp tục.

Tiếp tục cái kia liên quan tới a Điêu cố sự:

"Màu xám vành nón hạ, lồm xuống gò má, người rất ít nói chuyện, đơn giản trả lời

Ngày mai ở nơi nào? Ai sẽ để ý người? Cho dù tử ở trên đường ."

Liên lạc với Giang Quỳ tự mình, câu trả lời dần dần rõ ràng.

"A Điêu, ngày mai là hay không có thể ăn bữa cơm no, người thành thói quen, cô độc là một loại tín ngưỡng; a Điêu, sẽ không bị thực tế ma bình góc cạnh, người không phải thế giới này nhân, không cần phải quan tâm chân tướng ."

A Điêu, chính là Giang Quỳ a.

"Vận mệnh đa suyễn, si mê lạnh nhạt, vẫy tay từ biệt thanh xuân, vô số trạm xe, tình nguyện bình thường cũng không Cam Bình phạm bị bại, người là a Điêu ."

A Điêu chỉ là Giang Quỳ sao?

Thư Du đang tiếp tục suy nghĩ, tiếng hát lại đột nhiên ngẩng cao thấu triệt, phảng phát đâm rách Vân Tiêu:

"Người là tự do điều!"

Này cao âm tinh tế phát tiết!

Thư Du rút cuộc ở trong tiếng ca tìm được câu trả lời.

A Điêu là Giang Quỳ, cũng là mình, càng là thiên thiên vạn vạn cái từng cố gắng giãy giụa ở trong sinh hoạt nhân!

Còn chưa ngừng nghỉ trong tiếng ca.

Thư Du lộ ra một nụ cười.

Nàng bỗng nhiên để trống một cái cắt, chỉ là tận tình rong chơi ở trong tiếng ca: "Tiếp nhận trực xuất nghi hoặc tự do, liền giống như phong thổi qua lặn

đận, bất bình đường xá, từ từ bước chân bà sa ."

Cùng lúc đó.

Giang Quỳnh trong trẻo lại thấu triệt tiếng hát, vang dội ở vô số người trong tai, thật sự quan tâm nàng cùng mùa giải bảng nhân vậy không bằng là.

Giờ khắc này.

Trong mọi người tâm, cũng bị hung hăng run rẩy một chút!

Trong nghề.

Nghe bài hát này, toàn bộ Ca Vương Ca Hậu môn cũng bỗng nhiên ý thức được một sự thật:

"Lam Tinh, lại phải nhiều một vị Ca Hậu rồi."

"Trong miệng nàng a Điều rõ ràng là chính nàng a!"

"Nghe xong Giang Quỳnh cố sự ta chỉ cảm thấy nàng ngốc, nhưng nghe bài hát này, ta bỗng nhiên có chút bội phục nàng, nàng chỉ đang dùng khoản tiền này vạch rõ mình và mẫu thân giới hạn, dù sao cũng là mẫu thân cho nàng sinh mệnh, mà sinh mệnh nhưng thật ra là vô giá, Bất luận kẻ nào cũng không nên đứng tại chính mình thị giác đi đánh giá nàng là một kẻ ngu."

"Rõ ràng là một bài nhịp điệu không có bao nhiêu kích bài hát của dương, lại nghe ta cả người tràn đầy lực lượng."

"Đây là một bài chỉ có thể do Giang Quỳnh biểu diễn ca khúc!"

"Tiện Ngự lựa chọn Giang Quỳnh, là bởi vì chỉ có Giang Quỳnh mới có thể cùng bài hát này hợp làm một thể đi, người khác như thế nào đi nữa hát cũng chỉ là đứng ở bên cạnh xem góc độ, chỉ có Giang Quỳnh có thể đem chính mình hát thành trong chuyện xưa nhân."

Trong nghề.

Giới âm nhạc người chế tác thậm chí còn Người viết ca khúc vân vân đều tại cảm khái.

"Không có gì khó tin rồi."

"Bài hát này hát hết Giang Quỳnh cố sự."

"Nếu như không phải Giang Quỳnh tới hát, bài hát này thành tích khó mà nói, nhưng nếu như là Giang Quỳnh, kia bài hát này nhất định lấy đệ nhất."

"Cho dù ai nghe bài hát này, cũng sẽ từ trong thâm tâm thương tiếc cô gái này đi."

"Trên thế giới chung quy có một ít kẻ ngu, để cho người ta cảm thấy buồn cười, lại cảm thấy kính nể."

"Đây đại khái là Người viết ca khúc cùng ca sĩ hoàn mỹ nhất hợp tác một trong."

"Có thể trước thời hạn chúc mừng vị này trẻ tuổi Ca Hậu rồi."

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng đã bị này thủ ca khúc rung động thật sâu!

"Nguyên lai bài hát này hát chính là Giang Quỳnh a!"

"Nghe khóc ."

"Thật phi thường phi thường phi thường dễ nghe!"

"Nhìn Giang Quỳnh tin tức sau nghe được cái này bài hát thật phi thường rung động, không nghĩ tới lần này nàng sẽ hát một ca khúc như vậy, trở thành Ca Hậu đối với nàng mà nói là tốt nhất khen thưởng đi, thật sự là quá tuyệt vời!"

"Rõ ràng không phải mỗi câu lên một lượt cao âm, ta nhưng từ giữa những hàng chữ nghe được đất đở nhất kêu gào."

"Luôn cảm thấy nói mình bị mổ thủ ca khúc cảm động lộ ra kiểu cách, nhưng lần này thật bị nàng cảm động đến, nguyên cái này kiên cường lại bất khuất cô nương ngọc có thể thu hoạch phương diện sinh hoạt thật sự có hạnh phúc!"

"Nghe được rơi lệ, Giang Quỳnh để ý rồi!"

"Thật, hoàn toàn hát vào ta trong lòng, nàng không ngọc, nàng chỉ là quá trọng tình cảm, dù là phần cảm tình kia chỉ còn lại máu mủ duy trì ."

"Từng có tương tự trải qua nhân thật rất có cộng hưởng, trên cái thế giới này có thật nhiều a Điều, tử như ta, ta sẽ học giống như nàng kiên cường, nàng là ta tấm gương!"

"Người là a Điều, người là tự do điều, câu này thật quá đậm lệ điếm!"

Có lẽ nghe trước mặt mấy câu còn có nghi vấn, nhưng theo ca từ từng tầng một bày, theo tiếng hát bộc phát động lòng người, tất cả mọi người đều nghe được bài hát này ý cảnh.

Đây là Tiệp Ngư vì Giang Quỳnh lượng thân chế tác riêng bài hát!

Nàng cố gắng, nàng kiên cường, nàng hết thảy đã qua, cũng theo nhịp điệu cùng ca từ, vang dội ở vô số người trái tim!

Đúng như chuyên nghiệp nhân sĩ đánh giá như vậy.

Bài hát này thẳng tắp lên đỉnh không hồi hộp chút nào, giống như Giang Quỳnh sẽ bằng vào bài hát này, đạt thành lên cấp Ca Hậu cuối cùng một khối mảnh ghép như vậy không hồi hộp chút nào!

Không phải bài hát này chất lượng có bao nhiêu hoàn toàn kín kẽ.

Chỉ là bởi vì bài hát này, giải thích Giang Quỳnh, sau đó lấy vô số những người nghe, dù là đây là một bài truyền bá độ có thể sẽ không quá cao ca khúc, cũng không chút nào gây trở ngại nó ở mọi người trái tim chiếm cứ một khối vô cùng trọng yếu vị trí!

Lúc này có người chú ý tới:

Ngư Vương Triều ca sĩ môn, thậm chí bao gồm Tiệp Ngư bản thân đều rời rít ở Blog bên trên chuyên tái này thủ ca khúc.

Đây là một loại không tiếng động lực lượng.

Bọn họ cũng không nói gì, nhưng ở dùng hành động biểu đạt chính mình đối Giang Quỳnh ủng hộ.

Đây chính là Ngự Vương Triều, bình thường khả năng cãi nhau âm ỉ, vì Tiệp Ngự một ca khúc lục đục với nhau, nhưng nếu như có nhân gặp chuyện gì, bọn họ lại chung quy là có thể kinh người đoàn kết!

Mà khi bình minh đến.

Liên quan tin tức đã không cùng tầng xuất!

« Tiệp Ngự bài hát mới lần nữa chế phách mùa giải bảng! »

« Giang Quỳnh bài hát mới phát hành, hát khóc vô số bạn trên mạng! »

« Ngự Vương Triều ra đời vị thứ nhất Ca Hậu: Giang Quỳnh! »

« Giang Quỳnh ca đàn Phong Hậu, Tiệp Ngự hoặc đem hào lầy bát quán quân! »

« không có bất ngờ mùa giải bảng, không có bất ngờ bài hát mới lên đỉnh, Giang Quỳnh bài hát mới người thật nghe hiểu sao? »

« a Điêu, người là tự do điều! »

« . »

Mùa giải trên bảng, « a Điêu » lầy xa xa dẫn trước lượng chiếm cứ tháng này vị thứ nhất, không ra ngoài dự liệu lời nói, Tiệp Ngự đã đạt thành bát quán quân mục tiêu, nhưng Giang Quỳnh này ba nhiệt độ quá kinh khủng, nàng trở thành Thiên Hậu nhiệt độ, thậm chí có chút áp chế Tiệp Ngự tháng này đại khái suất bắt lại bát quán quân thảo luận số!

Giang Quỳnh .

Ca đàn Phong Hậu! !

---

ps: Cuối tháng yêu cầu một phiếu cuối tháng, tháng này đầu tháng viết rất thuận, nhưng đến cuối tháng, càng Tân Hòa trạng thái cũng có chút vấn đề, hình như là ô Bạch lão khuyết điếm rồi, cách đoạn thời gian sẽ tạp văn, bất quá loại này tạp văn không sẽ kéo dài quá lâu, tháng sau sẽ điều chỉnh xong, vừa vắn lại vừa là gặp đôi phiếu hàng tháng trong lúc, mặt dày với mọi người yêu cầu cái phiếu đi, lý không thẳng tức cũng không trảng .

// có thể bạn sắp biết, Từ Ly Hôn Bất Đầu Vui Chơi Giải Trí - đã up 100c

// [Vietsub] A Điêu 阿刁 - Trương Thiệu Hàm 张韶涵 | The Singer 2018

Làm sao đề từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 776: Lam vận hội bắt đầu

Giang Quỳ ca đàn Phong Hậu rồi!

Đây đối với toàn bộ nhạc đàn mà nói cũng là một đại sự!

Dù sao các Châu Ca Vương Ca Hậu tổng số lượng cứ như vậy điem, Lam Tinh mỗi nhiều hơn một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu, cũng sẽ đối trong nghề ca sĩ hiện hữu hình thái cùng cách cục sinh ra một lần thực lực mạnh mẽ đánh vào!

Nhất là đối với còn lại đồng cấp bậc Ca Vương Ca Hậu mà nói.

Phải biết, bây giờ Giang Quỳ đã có cùng bọn họ ngang hàng cạnh tranh tư cách ——

Bất kỳ nghề đều có cạnh tranh.

Ca sĩ nghề dĩ nhiên cũng giống vậy, thậm chí rất là kịch liệt.

Tỷ như khúc phụ môn phát hành bài hát mới thời điem, nhất định sẽ ưu tiên cân nhắc Ca Vương Ca Hậu, dù sao cấp bậc này ca sĩ có khả năng nhất phát huy ra Người viết ca khúc tác phẩm giá trị.

Hơn nữa Ca Vương Ca Hậu bản thân liền là thị trường bảo đảm một trong. Kia Ca Vương Ca Hậu càng nhiều, rơi vào cá nhân trên đầu cơ hội lại càng nhỏ.

Lại tỷ như một ít Đại sứ hình tượng bên trên cạnh tranh.

Nếu như Giang Quỳ chỉ là một đường ca sĩ, kia Lam Tinh đỉnh cấp nhãn hiệu là sẽ không cân nhắc Giang Quỳ.

Dù là trong nghề đều biết Giang Quỳ loại trình độ này hơn nữa phía sau có Tiệp Ngự chỗ dựa, trở thành Ca Hậu chỉ là sớm muộn sự tình cũng vô dụng.

Tư Bản Gia không thích tạm, càng không thích nhân nhượng.

Chỉ cần Giang Quỳ một ngày không có đi đến Ca Hậu cứng nhắc tiêu chuẩn, nàng liền một ngày không tính là chân chính Ca Hậu, không chiếm được đỉnh cấp nhãn hiệu xem trọng.

Không khỏi không thừa nhận.

Quả thật có rất nhiều Tư Bản Gia không biết xấu hổ.

Nhưng ở có một số việc bên trên, Tư Bản Gia so với ai khác đều phải mặt, cũng tỷ như tương tự loại này đại ngôn nhân lựa chọn bên trên.

Đại ngôn nhân càng ngu, mới hiện lên rõ bọn họ nhãn hiệu càng ngu chứ sao.

Cho nên đại ngôn nhân nếu không có điem Ca Vương Ca Hậu địa vị, bọn họ nhìn cũng sẽ không liếc mắt nhìn.

Bây giờ không giống nhau.

Giang Quỳnh ca đàn Phong Hậu, giá trị con người tăng vọt!

Vô số chúc mừng cùng ăn mừng phân tranh tới yếu tới đồng thời, đã có đỉnh cấp thương vụ bắt đầu tiếp xúc Tinh Mang, Hướng Giang Quỳnh ném ra Đại sứ hình tượng cảnh ô liu!

Các Đại Phẩm Bài điểm này khừu giác vẫn có.

Giang Quỳnh ca đàn Phong Hậu, nhân khí tăng vọt đồng thời, mang hàng năng lực cũng không thể lại thường ngày mà nói!

Tóm lại tương tự chỗ tốt còn rất nhiều.

Thậm chí bao gồm Giang Quỳnh cá nhân cùng công ty thương vụ phân chia tỷ lệ cũng sẽ đề cao.

Có thể nói mọi phương diện đều có chất bay vọt!

Đây chính là Ca Hậu sức ảnh hưởng!

Cái gọi là Ca Hậu, tuyệt không chỉ có chỉ là một hư danh, nhất là ở giải trí cùng nghệ thuật không khí cực kỳ dày đặc Lam Tinh!

Mà ở Giang Quỳnh ca đàn Phong Hậu đồng thời.

Có một sự thật cũng sáng loáng bày ở trước mặt mọi người:

Đó chính là Giang Quỳnh trước mắt ca đàn trong kiếp sống toàn bộ đại biểu tính tác phẩm toàn bộ đều là Tiệp Ngự sáng tác!

Nói cách khác:

Giang Quỳnh là hoàn toàn do Tiệp Ngự một tay bung ra tới Ca Hậu!

Ai tới đều không cách nào chối!

Đừng quên, Lam Tinh Người viết ca khúc trở thành khúc phụ tam đại tiêu chuẩn trung, trong đó có một cái tiêu chuẩn chính là bung ra hai vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu!

Bây giờ Tiệp Ngự đã bung ra một cái vị Ca Hậu.

Sau đó hẳn chỉ cần lại bung ra một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu, liền có thể thuận lý thành chương bắt lại khúc phụ huy chương!

Hết lần này tới lần khác Tiệp Ngự còn đang trùng kích 1 năm liên tục quán quân!

Hơn nữa bây giờ đã bắt quán quân rồi, nếu như hẳn thật có thể bắt lại 1 năm liên tục quán quân, giống vậy có thể trở thành khúc phụ!

Này bằng với, Tiệp Ngự cùng khúc phụ huy chương khoảng cách, đã vô hạn thu nhỏ lại!

Những chuyện này không cần phân tích thì có thể ra kết luận.

Cho dù có phản ứng chậm bạn trên mạng, cũng ở đây vô số trong thảo luận dần dần ý thức được Giang Quỳnh ca đàn Phong Hậu ý vị như thế nào.

"Ngự phụ đây là muốn hai con đường cùng đi tiết tấu?"

"Quá điên cuồng!"

"Đây là trực tiếp lên đồng thời bảo hiểm a, coi như 1 năm liên tục quán quân đánh vào thất bại, hẳn cũng hoàn toàn có thể thông qua lại bung ra

một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu phương thức Vắn Đĩnh khúc phụ!"

"Xem ra chậm nhất là sang năm, Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ muốn ra đời!"

"Dù là 1 năm liên tục quán quân thất bại, Ngự phụ cũng vẫn có thể dễ dàng trở thành khúc phụ."

"Nói thật, 1 năm liên tục quán quân quá khó khăn, có thể bát quán quân, đã để cho ta thật bất ngờ rồi."

"Đây cũng là."

" "

Mặt ngoài nhìn, Tiện Ngự đã bát quán quân rồi.

Nhưng mọi người đều biết.

Tiện Ngự điều này 1 năm liên tục quán quân con đường càng về sau càng khó.

Nhất là tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì!

Nếu so sánh lại.

Lại bung ra một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu, đối với Tiện Ngự mà nói, ngược lại thành Vắn Đĩnh khúc phụ đường tắt!

Từ về độ khó mà nói, hai người khác biệt trời vực!

Liên quan tới một điểm này, Lâm Uyên mình cũng ý thức được.

1 năm liên tục quán quân thất bại lời nói, lại bung ra một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu, cũng có thể trở thành khúc phụ.

Nhưng là .

Lâm Uyên không muốn.

Đảo không phải nói không muốn lại bung ra một vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu, mà là không muốn buông tha 1 năm liên tục quán quân con đường này.

Bát thắng liên tiếp, siêu thần tiết tấu.

Loại thời điểm này, ai muốn bị chung kết?

Cho nên theo Lâm Uyên, chỉ có 1 năm liên tục quán quân, mới có khả năng nhất chứng minh chính hẳn một khúc phụ hàm kim lượng.

Là ngoại giới hiểu có sai lầm.

Bưng Giang Quỳ trở thành Ca Hậu, cũng không phải hấn đang vì 1 năm liên tục quán quân thất bại cửa hàng đường lui.

Bất quá loại chuyện này không có đối với ngoại giải thích cần phải.

Ngược lại là Giang Quỳ bên này vì cảm tạ Lâm Uyên, mua một đồng lớn lễ vật, đeo đầy toàn thân đưa đến Lâm Uyên phòng làm việc.

Lâm Uyên mong đợi lật một cái lễ vật.

Giang Quỳ thấy Lâm Uyên ngay trước chính mình mặt lật lễ vật, biểu tình có chút cô quái.

Lật xong lễ vật sau, Lâm Uyên mặt sụp đổ.

"Cái kia ."

Giang Quỳnh sợ hết hồn, còn tưởng rằng Lâm Uyên không hài lòng, thận trọng nói:

"Bây giờ ta tiền không nhiều, chờ ta qua một thời gian ngắn ."

"Tại sao không có lòng đỏ trứng bơ?"

Lâm Uyên có chút tức giận, trực tiếp cắt đứt Giang Quỳnh lời nói.

Cũng cho người nhiều như vậy ca, người không làm điếm lòng đỏ trứng bơ cho ta ăn, quá không có suy nghĩ.

Lâm Uyên ăn rồi tối ăn ngon lòng đỏ trứng bơ, hay lại là Giang Quỳnh tay nghề.

Giang Quỳnh: " ."

Nàng khóc cười không đặc đạo: "Ta đây quay đầu làm cho người."

"Làm nhiều điếm."

Lâm Uyên muốn cho em gái cũng chinh điếm.

"Làm nhiều điếm!"

Giang Quỳnh dùng sức gật đầu, sau đó có chút thấp thỏm nói: "Có thể nhờ cậy Tiễn Ngự lão sư một chuyện sao?"

"Chuyện gì?"

"Đầu năm nay âm nhạc thịnh điển, ta muốn Tiễn Ngự lão sư theo ta cùng đi lãnh Ca Hậu cúp ."

Giang Quỳnh là trở thành Ca Hậu rồi.

Nhưng cúp phải đến âm nhạc thịnh điển tổ chức lúc phát ra.

Đó là Văn Nghệ Hiệp Hội hàng năm theo thông lệ tiết mục, độ chú ý cùng Giới Điện Ảnh và Truyền Hình Thần Long thưởng một cái cấp bậc, mỗi một âm nhạc nhân đều đưa âm nhạc thịnh điển coi là âm nhạc cao nhất cung điện.

" Được."

Lâm Uyên đáp ứng.

Mặc dù hẳn từ không tham gia tương tự Buổi lễ trao giải, nhưng hẳn năm nay nhất định phải đi, hơn nữa không chỉ có phải bồi Giang Quỳnh dẫn Ca Hậu cúp, đồng thời còn phải đem khúc phụ thưởng cho dọn về gia!

Đây chính là Lâm Uyên năm nay lớn nhất mục tiêu.

Giang Quỳnh hưng phấn một chút gật đầu.

Nàng nện bước Tiểu Toái Bộ thoáng qua Du Du rời đi, đi ra phòng làm việc còn ngâm nga « a Điều » nhịp điệu, chỉ là nhịp điệu cùng nàng thu âm phiên bản bất đồng.

Tiếng hát phi thường nhẹ nhàng.

Mà ở Giang Quỳnh sau khi rời đi không lâu, Lâm Uyên mở ra máy tính —— Lam vận hội bắt đầu!

Mặc dù không phải một cái thể dục mê, nhưng Lâm Uyên cùng Lam vận hội có rất thâm giao tập, trong lúc nhất thời ngược lại là dâng lên mấy phần

xem Lam vận hứng thú.

---

ps: Cần phải thật tốt ý tưởng phía dưới nội dung cốt truyện, mặt cũng không cần, tiếp tục cầu nguyệt phiêu ~

Làm sao để từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 777: Thiếu niên phái tới

Lâm Uyên quả thật không phải một cái thể dục mê.

Cho dù là bốn năm một lần Lam vận hội, hắn cũng chỉ nhìn nửa giờ liền mất đi hứng thú.

Quy tắc đều không quá thấy rõ.

Bất quá khi Tần Châu nữ xếp hàng chiến thắng Sở Châu thành công lên cấp thời điểm, Lâm Uyên vẫn đủ vui vẻ.

Đây đại khái là hắn đối với Tần Châu thiên nhiên lòng trung thành.

Đang lúc này.

Lão Chu bỗng nhiên chạy tới.

Cô Đông muốn cho lão Chu pha trà, lão Chu nhưng là khoát tay một cái, chính mình ở phòng làm việc bên phải thứ ba cách trong ngăn kéo tìm ra một hộp trà, sau đó cười phá lệ vui vẻ: "Ta cũng biết nơi này có một hộp thượng đẳng Phổ Nhĩ."

Cô Đông: ". "

Người thể nào quen như vậy luyện?

Lão Chu thường thường tìm Lâm Uyên, liền Lâm Uyên nơi này bất đồng lá trà cất giữ địa điểm cũng rõ ràng, với nhà mình tựa như, bất quá hắn hôm nay tới này có thể không phải là vì uống trà:

"Chúng ta điện ảnh gần đây bắt đầu tuyên truyền rồi."

Hắn một bên cho mình pha trà, vừa hướng Lâm Uyên nói.

Lâm Uyên vừa nghe là biết nói lão Chu chỉ là kia bộ phim rồi.

Trước mắt hắn chỉ có một bộ phim còn chưa lên chiếu, « Cuộc đời của Pi » !

Nhắc tới bộ phim này cũng quả thật trì hoãn quá lâu.

Mặc dù bộ phim này đặc hiệu yêu cầu cao, chế tác chu kỳ trường, nhưng kỳ thật cũng không có dưới mắt dài như vậy.

Thuần túy là công ty vẫn không có tìm tới thích hợp chiếu phim đang trong kỳ hạn, cùng với cùng điện ảnh xếp hàng phiên bản này một ít còn lại ngôn ngữ nguyên nhân.

Điện ảnh chiếu phim, dính dấp mọi phương diện còn rất nhiều.

Lúc này nghe được tin tức này, nội tâm của Lâm Uyên vẫn có chút mong đợi:

"Chiếu phim thời gian xác định?"

"Mười ngày sau, điện ảnh xếp hàng phiến cũng không tẻ lắm, tuyên truyền đoạn thời gian trước đã bắt đầu rồi, chúng ta bộ phim này trái mặt vẫn là rất rộng rãi, cần nhắc đến bây giờ trên thị trường các chủng loại hình điện ảnh nhiều như vậy, cộng thêm gân đây khắp nơi đều là Lam vận hội tin tức, chúng ta không cần phải chỉnh quá lớn tuyên truyền động tĩnh, thông thường tuyên truyền phát hành cách thức là được."

"Được."

Lâm Uyên nói: "Ta phải làm gì?"

Lão Chu nói: "Cũng không có gì phải làm, liền phối hợp Blog làm một tuyên truyền đi, Blog xuất lực rất lớn, cũng là vì với chúng ta giữ rất tốt đẹp quan hệ hợp tác, về phần bộ lạc bên kia, chúng ta điều kiện không có thỏa đàm, cuối cùng không có thể đạt thành hợp tác."

"Bộ lạc ."

Lâm Uyên nhíu mày.

Lão Chu bĩu môi: "Bây giờ bộ lạc với chúng ta quan hệ không được, nói cái thương vụ một nhóm bức chuyện, chủ tịch HĐQT bị bọn họ làm cho tức giận, cuối cùng dứt khoát mặc xác bọn họ, phản Chính Lam tinh cách ai cũng như thường chuyển!"

"Là ta nguyên nhân."

Lâm Uyên biết bộ lạc tại sao không phối hợp.

Bộ này « Cuộc đời của Pi » dù sao cũng là chính mình Biên Kịch lại tham dự đầu tư điện ảnh, mà mình đã công khai thanh minh nói không hề hợp tác với bộ lạc, hai bên kết mối thù.

Có tự mình công cảnh, bộ lạc nhất định là có ý tưởng.

Đây là rất bình thường.

Dù là « Cuộc đời của Pi » không chỉ là Lâm Uyên một tác phẩm riêng, còn có toàn bộ phía sau màn đoàn đội bỏ ra cũng vô dụng.

Những phía liên quan tới lại quang, bên kia cũng muốn vào mắt được.

"Không có vấn đề, người không cần tự trách."

Lão Chu tùy ý nói: "Bộ lạc không nhận, còn lại sận thương nguyên ý tiếp, đơn giản chính là nhiều chút buồn bán tuyên truyền thôi, đủ loại tuyên truyền phát hành con đường nhiều như vậy, có hay không bọn họ đều không kém."

Lâm Uyên không lên tiếng.

Hắn biết lão Chu đây là đang rộng chính mình tâm, sự thật không hề giống hắn nói nhẹ nhàng như vậy.

Bộ lạc là lập tức người sử dụng lượng cao nhất xã giao sân thượng.

Cùng bộ lạc quan hệ kém, đối Tinh Mang mà nói, vẫn có rất nhiều không có phương tiện địa phương.

Xem ra lại muốn giúp Blog kéo nhiều nhiều chút người sử dụng rồi.

Nội tâm của Lâm Uyên thoáng qua cái ý nghĩ này, không người sẽ thích được người chế trụ cảm giác.

Mặc dù không khả năng trực tiếp đem bộ lạc loại này cự ngạc cấp tư bản đánh rúng, nhưng trợ giúp Blog đánh bại bộ lạc, chiêm đoạt bộ lạc một bộ phận thị trường không khó, ngược lại Lâm Uyên mình chính là Blog cổ đông.

Trên thực tế.

Blog có tam bạn gay trợ giúp, bây giờ đối mặt bộ lạc, tình cảnh đã khá nhiều.

Những biến hóa này là vô hình.

Chỉ có mỗi ngày chú ý Blog lưu lượng biến hóa,

Mới phát hiện trong đó ảnh hưởng.

Về phần « Cuộc đời của Pi » bộ phim này, cũng quả thật đến khó lường bất thường ánh thời điểm.

Lâm Uyên có thể chưa quên mình bị Thần Long thưởng lạnh nhạt sự tình.

Hắn phải dựa vào bộ phim này chinh phục Thần Long thưởng!

Năm nay lại bất thường ánh, kéo tới cuối năm chính là Xuân Tiết đương, trên thị trường sẽ toát ra một nhóm vượt qua đầu tư điện ảnh.

Cạnh tranh quá kịch liệt.

Xuân Tiết đương xưa nay đều là thị trường tối thay đổi trong nháy mắt thời điểm, bất xác định tính nhân tố quá nhiều.

Lâm Uyên chưa có hoàn toàn nắm chặt.

Bộ này « Cuộc đời của Pi » cũng thuộc về thật không phải cái loại này có thể giết lung tung Vương Đạo lưu tác phẩm, vẫn là phải chú trọng một chút bài bình bố trận.

Kéo dài tới sang năm càng không được.

Bởi vì sang năm chiếu phim điện ảnh được tham gia năm sau Thần Long thưởng bình chọn, quá liền không chờ, chớ nói chi là bộ phim này còn quan hệ đến một cái nhiệm vụ hệ thống.

"Người nên đối Thần Long thưởng có ý tưởng chứ?"

Lão Chu không có tiếp tục trò chuyện bộ lạc sự tình, mà là nhắc tới Thần Long thưởng.

Tần Tề Sở Yên Hàn người nào không biết Tiệp Ngự cùng Thần Long thưởng ngành?

Cái gì "Tiệp Ngự ở Thần Long thưởng bên trên cầm lấy giải thưởng lớn nhất là tốt nhất âm nhạc" .

Cái gì "Tiệp Ngự làm âm nhạc ai cũng không đánh lại, đóng phim ai cũng không đánh lại" loại.

Trước một câu là sự thật.

Sau một câu chính là nhằm vào Tiệp Ngự Thần Long thưởng bao năm qua tới nhiều lần theo chạy trên chọc.

Thật muốn so với tiếng tăm, Tiện Ngự điện ảnh, Tinh Không Vững chắm điểm thấp nhất « Spider Man » đều phải vượt xa cùng loại hình điện ảnh. Huống chi hẳn Biên Kịch những thứ này điện ảnh, phòng bán vé cũng chưa có một bộ là kém, toàn bộ là bằng vào không Cao Thành bản đủ loại kiếm lớn, cho tới trong nghề cũng đôi Tiện Ngự sinh ra một cái giới lấy nhỏ thắng lớn cố hữu ấn tượng.

"Ừ."

Lâm Uyên gật đầu, không có chối.

Hẳn quả thật nghĩ tại Thần Long thường trên có thật sự thu hoạch.

Trên mạng ngành cùng trên chọc quả thật làm cho hẳn có chút buồn bực, thậm chí vì thế tức giận, dựng râu trợn mắt cái loại này.

Nhưng nguyên nhân thực sự, là hẳn có một cái liên quan nhiệm vụ hệ thống.

Vâng.

Cái kia nhiệm vụ hệ thống nói rất rõ ràng, chỉ cần có thể bắt được Thần Long thường giải thưởng thì có bảo rương có thể được, cung cấp danh vọng giá trị cũng phi thường mê người, không ra ngoài dự liệu lời nói, giải thưởng càng lớn tiếng ngấm giá trị càng cao.

"Quả nhiên."

Lão Chu cười một tiếng: "Thực ra ta vốn là cảm thấy, coi như không có tiếp theo bộ này đặc biệt điện ảnh, người sang năm cũng có thể ở Thần Long thường trên có thật sự thu hoạch, « Sở Môn Thế Giới » thật là một bộ đáng giá để cho Kim Long thường cúi đầu tác phẩm, đáng tiếc liền có thể tiếc ở năm nay điện ảnh thị trường quá náo nhiệt, mặt người đối đối thủ cạnh tranh hơi nhiều, nhất là Tề Châu kia bộ điện ảnh."

Lâm Uyên nói: "Tề Châu, « màn đêm »?"

Lão Chu gật đầu: "Xem ra người biết bộ phim này."

Đầu năm hội đó, bạn trên mạng cũng đang nhạo báng Tiện Ngự Thần Long thường nhiều lần theo chạy sự tình, tức Lâm Uyên lúc này yêu cầu công ty vội vàng an bài « Sở Môn Thế Giới » chiếu phim.

Bộ phim này chiếu phim sau, người xem tiếng vọng to lớn!

Tất cả mọi người đều cho là bộ phim này nhất định có thể ở Thần Long thường bắt được một ít nổi tiếng giải thưởng, Tiện Ngự đem sẽ chính thức đánh vỡ Thần Long thường nhiều lần theo chạy, không lấy được trọng lượng cấp giải thưởng lớn cục diện khó xử.

Nhưng mà .

Ngay tại tháng năm năm nay, đột nhiên có một bộ đến từ Tề Châu điện ảnh bộc phát.

Kia bộ phim tựa kêu là « màn đêm » .

Nhìn xong kia bộ phim, người xem đều trợn tròn mắt, hiển nhiên « Sở Môn Thế Giới » gặp kinh địch!

Kia bộ « màn đêm » trong nghề đánh giá giá quá cao!
Hoàn toàn có thể cùng Tiệp Ngự « Sở Môn Thế Giới » phân cao thấp!
Thậm chí đại khái suất sẽ đưa đến Tiệp Ngự ở Thần Long thưởng lần nữa
chiết kích trầm sa!
Bởi vì « Sở Môn Thế Giới » còn rất nhiều nội dung cốt truyện phiến nguyên
tổ quan hệ.
Mà kia bộ « màn đêm » mặc dù nội dung cốt truyện cảm không tính là
mạnh, văn nghệ không khí lại nồng hậu hơn!
Dự theo Kim Long thưởng bình chọn ủy viên hội bao năm qua khẩu vị
cùng tiêu chuẩn đến xem, « màn đêm » loại này điện ảnh, tựa hồ phù hợp
hơn đám kia bình ủy khẩu vị!
Mà làm một đi làm thêm điện ảnh nhân, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng biết «
màn đêm » bộ phim này.
Hắn đối điện ảnh thị trường vẫn còn có chút chú ý.
Lúc nào xảy ra điều gì bạo nổ khoản, hắn cũng sẽ hiếu kỳ, thậm chí cùng
người nhà cùng đi rạp chiếu phim nhìn một chút.
Bao gồm tiếng tăm đại bạo nổ « màn đêm » .
Kết quả không khỏi không thừa nhận, kia bộ « màn đêm » đúng là một bộ
rất tốt điện ảnh, dù loại ẩn dụ, có thể từ khác nhau góc độ giải độc, ý vị
thâm trường.
Rất có nội hàm cùng suy nghĩ.
Nếu như đụng phải « Sở Môn Thế Giới » , quả thật có thể sẽ đi đến đánh
lén Lâm Uyên hiệu quả, làm cho mình cuối cùng cùng trọng lượng cấp giải
thưởng lớn lỗ mất dịp may.
Phải biết.
Ở kiếp trước, « Sở Môn Thế Giới » ở giải thưởng thu hoạch bên trên cũng
không đoán vượt trội, bởi vì kia bộ phim chiếu phim niên đại vừa vặn gặp
thần tiên đánh nhau cục diện.
Cảm thấy hứng thú có thể tra một chút một năm kia có bao nhiêu Thần Tác
chiếu phim.
Số trời đã định.
Lam Tinh đỉnh cấp nghệ thuật gia vẫn là rất nhiều.
Lão Chu hơi có chút kê tặc nở nụ cười: "Chỉ là bọn hắn ai cũng không nghĩ
ra người chuẩn bị hai tay bài, đầu năm kia bộ « Sở Môn Thế Giới » chỉ là
một cái trong số đó."
Vâng.
Lâm Uyên chuẩn bị hai tay bài!
Bộ này « Cuộc đời của Pi » , đồng dạng là một bộ điện ảnh!
Một bộ để cho địa cầu Hòa Nhân đạo diễn Lý An cầm Oscar Đạo Diễn xuất
sắc nhất vòng nguyệt quế điện ảnh!
So với ẩn dụ?

Mấy bộ phim ẩn dụ có thể so với bộ phim này còn nhiều hơn?

So với giải độc?

Để cho mười triệu người giải độc ra vô số phiên bản, thậm chí đưa tới lượng lớn tranh cãi « Cuộc đời của Pi », há là đùa?

Đây chính là vì cảm thưởng lượng thân chế tác riêng điện ảnh!

Thần Long thưởng nổi tiếng giải thưởng Lâm Uyên tình thế bắt buộc!

Huống chi coi như chỉ bên trên « Sở Môn Thế Giới », ai chét vào tay ai cũng không nhất định, khẩu vị vật này tối mơ hồ.

Tay phải Sở Môn, tay trái thiếu niên phái.

Đồng thời bảo hiểm.

Cứ như vậy cùng lão Chu trao đổi một phen điện ảnh tình huống sau đó, Lâm Uyên đổ bộ chính mình Blog tài khoản.

Đúng như lão Chu nói.

Blog bên trên đã có một ít liên quan tới « Cuộc đời của Pi » tuyên truyền, chỉ là sức ảnh hưởng còn chưa khuếch tán.

"Phát."

Lâm Uyên động thủ phát rồi tuyên truyền, thuận tiện bổ sung thêm nhất đoạn tương đối quan phương quảng cáo từ:

"Tân điện ảnh sắp lên chiếu, kính xin đợi."

Không cần hẳn nói nhảm quá nhiều, tuyên truyền bên trên đã cho ra đi một tí liên quan tới điện ảnh giới thiệu.

【 Tiện Ngư Biên Kịch mới tinh điện ảnh « Cuộc đời của Pi » sắp lên chiếu. 】

【 người biết không, hẳn ở biển rộng mênh mông bên trên cùng một chỉ Lão Hồ chung nhau sinh tồn 229 thiên! 】

【 du đang ở trên biển sinh tồn khiêu chiến: Thiếu niên phái cùng Lão Hồ giữa không thể không nói cố sự! 】

【 Tiện Ngư Biên Kịch trong tác phẩm đầu tư cao nhất tác phẩm sinh ra: Một bộ rung động nội tâm của người kỳ huyền mãnh liệt! 】

【 . 】

Trên biển sinh tồn khiêu chiến!

Đây là điện ảnh trên mặt nổi chủ đề.

Thực ra bộ phim này bên trong, còn có càng thêm sâu sắc chủ đề, nhưng tuyên truyền bên trên không thể nào nói thẳng.

Cũng không thể ở tuyên truyền lý thuyết bộ phim này ẩn dụ có bao nhiêu bao nhiêu .

Đồ chơi này phải nhất định để cho người xem tự mình ở trong phim ảnh phát hiện mới có ý nghĩa, nếu không sẽ mất đi kinh hỉ cảm.

Mà khi Tiện Ngư cũng bắt đầu tuyên truyền, bộ phim này rốt cuộc phạm vi lớn đưa tới người xem chú ý!

Bình luận khu nào nhiệt lên:

"Trên biển cầu sinh? Không có hứng thú. Cái gì? Ngư phụ điện ảnh? Ân, trên biển cầu sinh, nghe liền rất thú vị."

"Ha ha ha ha, trên lầu quá chân thật!"

"Xem ra Ngư phụ đây là hoàn toàn buông tha Thần Long thưởng nữa à, tân điện ảnh lại không phải điện ảnh!"

"Trước kia bộ « Sở Môn Thế Giới » không phải là điện ảnh một loại mà, ta cảm giác kia bộ phim cũng có thể để cho Ngư phụ ở Thần Long thưởng trên có thật sự thu hoạch."

"Không có người muốn đơn giản như vậy."

"Tại sao? Kia bộ phim không tốt sao?"

"Kia bộ phim đương nhiên được, vốn là cũng đúng là có thể cảm Thần Long thưởng, nhưng là năm nay kia bộ « màn đêm » quá phát hỏa, ta cảm giác kia bộ phim sẽ trở thành sang năm Thần Long thưởng bên trên lớn nhất sủng nhi."

"Không thể không nói, « màn đêm » quả thật rất tốt."

"Muốn cái gì Thần Long thưởng, Ngư phụ điện ảnh ưu tú đã không cần giải thưởng để chứng minh."

"Ngược lại ở ta tâm lý, « Sở Môn Thế Giới » chính là giỏi nhất."

"Liên quan tới Ngư phụ bộ này tân điện ảnh, nội dung cốt truyện ta có thể tưởng tượng đến, thiếu niên phái cùng Lão Hồ trí đấu Sa Ngư, cuối cùng đối uông Sa Ngư thịt, khát uông Sa Ngư huyết!"

"Nghe là một bộ át chủ bài đặc hiệu mảng kinh doanh đây."

"Thiếu niên phái? Nhân vật chính là nam? Không có Bikini mỹ nữ? Ngư phụ không theo bộ sách võ thuật xuất bài a! Loại hình này điện ảnh không phải thích để cho Đại Sa Ngư đuổi theo vai nam chính cùng mấy cái Bikini muội tử một đường chạy như điên, trong quá trình đủ loại phúc lợi buông lỏng sao?"

" "

Người xem cũng đem bộ phim này trở thành là cái loại này trên biển đấu Sa Ngư loại hình mảng kinh doanh rồi, dù sao này chủng loại hình điện ảnh trên thị trường vẫn là rất thường gặp.

Mảng kinh doanh chứ sao.

Loại này điện ảnh một loại đều là phối trí một cái hữu dũng hữu mưu nhân vật chính, cộng thêm một hai heo đồng đội, cùng với mấy cái phụ trách làm bình hoa Bikini muội tử.

Heo đồng đội phụ trách cản trở, làm nổi bật nhân vật chính kiêu như trâu bò.

Bikini muội tử phụ trách thét chói tai, bị Sa Ngư sợ mất mật, sau đó quần áo bị câu phá loại, để cho người xem ăn no nhìn đã mắt, cuối cùng lại để cho nhân vật chính cứu các nàng tới thu hoạch trong tai nạn ái tình.

Trung gian khả năng còn phải tử vài người, làm nổi tuyệt vọng bầu không khí.

Ngược lại loại này mảng kinh doanh đều là như vậy chụp.

Mà Lâm Uyên bộ phim này bộ sách võ thuật chỗ bắt đồng ở chỗ, bộ phim này thật giống như không nhắc tới Bikini muội tử, trên mặt biển liền nhân vật chính cùng một chỉ Lão Hồ.

Này là chuẩn bị an bài lục Địa Bá chủ cùng trên biển Hoàng Đế chiến đấu?

Nhân vật chính phụ trách chỉ huy Lão Hồ?

Mọi người nào đường về đã đi lệch rồi.

Bọn họ nhớ lại nội dung cốt truyện cùng trong phim ảnh cho hoàn toàn trái ngược.

Bất quá Tinh Mang không có giải thích.

Để cho mọi người như vậy cho là cũng không có vấn đề gì, dù sao đồ chơi này nghe cũng mới mẻ.

Đây chính là hài hước.

Nếu như với người xem nói đây thật ra là một bộ điện ảnh, phỏng chừng người xem liền mong đợi cảm giảm xuống.

Vô luận từ góc độ nào đến xem, mảng kinh doanh đối người xem sức hấp dẫn cũng phải lớn hơn với thua thớt điện ảnh.

Chỉ có chờ người xem đi vào rạp chiếu phim mới phát hiện:

Bộ phim này, thực ra vượt xa bọn họ tưởng tượng!

---

ps: Yên lặng lập hồ, rốt cuộc viết lên bộ phim này rồi, ngày cuối cùng yêu cầu một phiếu cuối tháng á.

Làm sao để từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 778: Xem phim trước

Điện ảnh tuyên truyền bắt đầu sau, không nói mong đợi phóng cao bao nhiêu, ít nhất là đưa tới rất nhiều người chú ý, ngoại trừ Tiệp Ngự tự mình Fan phim ảnh bên ngoài, đối loại hình này điện ảnh cảm thấy hứng thú bạn trên mạng đã thành phòng bán vé ẩn bên trong tiêu phí quần thể ——

"Thám hiêm."

"Đại đầu tư."

"Đặc hiệu điện ảnh."

Đây là tuyên truyền sơ kỳ cho mọi người mang đến ấn tượng, căn cứ mấy cái này ấn tượng cho ra này bộ phim vì mạng kinh doanh kết luận thực ra cũng không kỳ quái, nhất là ở Tiệp Ngự võ qua « Spider Man » sau đó, mọi người đều biết vị này khóa giới player chụp mảng kinh doanh cũng là một tay hảo thủ, dù sao rất ít có điện ảnh phiến sẽ đầu tư đại mấy trăm triệu, dùng bình thường tư duy lô-gích liên tưởng, một loại nào có công ty dám đem nhiều tiền như vậy đánh cược ở một bộ điện ảnh thành bại phía trên? Mà bạn trên mạng kết luận, cũng là « màn đêm » chủ sáng đoàn đội kết luận.

Bộ này tên là « màn đêm » điện ảnh, là Lam Tinh điện ảnh cung điện Tề Châu tác phẩm.

Điện ảnh chiếu phim sau khen ngợi như nước thủy triều.

Rất nhiều người đều nói « màn đêm » sẽ tại Thần Long thưởng bên trên thu hoạch to lớn, bao gồm nên điện ảnh chủ sáng đoàn đội nội tâm cũng cho là như vậy.

"Xem ra Tiệp Ngự đã bỏ đi sang năm Thần Long thưởng."

Điện ảnh « màn đêm » đạo diễn An Tự mở miệng cười, người này là Tề Châu nổi danh nhất điện ảnh đạo diễn một trong, tám năm trước từng thu được Thần Long thưởng Đạo Diễn xuất sắc nhất, là Giới Điện Ảnh và Truyền Hình hết sức quan trọng nhân vật.

"Coi như hấn phim mới tiếp tục chụp điện ảnh chúng ta cũng không cần lo lắng."

Bộ phim này Tổng Biên kịch Tương Trúc cười theo, Tương Trúc cùng An Tự là hợp tác lâu rồi.

Tám năm trước An Tự cái kia Đạo Diễn xuất sắc nhất điện ảnh Biên Kịch chính là Tương Trúc.

Bất quá An Tự điện ảnh là đạo diễn hạch tâm chế, Biên Kịch Tương Trúc thuộc về chi nhánh địa vị.

"Ta đây cũng là lý do an toàn."

Ánh mắt của An Tự thoáng qua một tia thờ dài nói: "Đầu năm kia bộ « Sở Môn Thế Giới » quá ưu tú, Tiện Ngự có thể viết ra cái loại này kịch bản thật là để cho ta thán phục, nếu như hẳn bộ phim này hay lại là văn nghệ loại hình, vậy ta còn thật không dám xem thường."

An Tự là công nhận « Sở Môn Thế Giới » .

Vô luận bộ phim này cuối cùng có thể hay không bắt được chung cục giải thưởng lớn cũng không cách nào thay đổi bộ phim này có thể nói kinh điển sự thật, dù sao giải thưởng không phải cân nhắc một bộ phim thật xấu tiêu chuẩn duy nhất, giống như phòng bán vé không thể đại biểu hết thảy như thế.

Trên thực tế.

Coi như Tiện Ngự năm nay chỉ có « Sở Môn Thế Giới » một bộ điện ảnh chiếu phim, cũng đủ An Tự cùng Tương Trúc nghiêm túc đối đãi.

Bộ phim này vẫn là « màn đêm » tranh giành Thần Long thưởng đối thủ lớn nhất.

"Hắn sáng tác tinh lực rất thịnh vượng, mỗi một kịch bản chất lượng cũng biết tròn biết méo, điểm này ta thật lòng cảm thấy bội phục, bất quá người lo lắng hay lại là dư thừa, điện ảnh kịch bản không tốt như vậy viết, đầu năm kia bộ « Sở Môn Thế Giới » đã là có thể gặp mà không thể cầu, ta không tin hẳn còn có thể trở lại một bộ cái này loại hình, phim mới đi buôn bán đường đi ở ta trong dự liệu."

Tương Trúc tinh táo phân tích.

An Tự ngoắc ngoắc khóe miệng: "Vừa vặn qua mấy ngày không có chuyện gì, có muốn đi chung hay không nhìn một chút Tiện Ngự tân điện ảnh?"

Tương Trúc gật đầu: "Chính có ý đó."

Bây giờ Tiện Ngự ở Giới điện ảnh cũng có địa vị nhất định, trong nghề đồng hành đối với hẳn điện ảnh vẫn có thật sự hiếu kỳ.

"Đúng rồi."

Tương Trúc bỗng nhiên nói: "Tiện Ngự tân điện ảnh loại hình thật giống như để cho một ít Người bình luận điện ảnh rất bất mãn, có chút Người bình luận điện ảnh đôi mảng kinh doanh thành kiến quá lớn, làm ta nghĩ muốn viết mảng kinh doanh kịch bản, còn phải cân nhắc đến Người bình luận điện ảnh cái nhìn ."

"Người bình luận điện ảnh bên trong có một nhóm tử văn thanh."

An Tự bĩu môi một cái, chớ nhìn hẳn « màn đêm » là điện ảnh, có thể cảm Thần Long thưởng Đạo Diễn xuất sắc nhất nhân vật, làm sao có thể chỉ chụp điện ảnh?

Hắn là như vậy có một ít buôn bán tác phẩm, hơn nữa không thiếu cao phòng bán vé mãnh liệt.

Thuần túy điện ảnh đạo diễn, rất khó bắt được Thần Long thưởng, bởi vì phòng bán vé cũng là giải thưởng tham khảo hạng mục một trong.

"Chụp mảng kinh doanh chính là truy lục, có thể nói ra những lời này Người bình luận điện ảnh, ta rất hoài nghi bọn họ nghề dày công tu dưỡng, trước Tiện Ngư kia bộ « Spider Man » thật giống như liền đưa tới không ít Người bình luận điện ảnh bán ngược, đám người này thành tâm không muốn để cho nhân kiếm tiền."

"Có đạo lý, ta cũng dự định không để ý tới bọn họ."

Tương Trúc mở miệng: "Bất quá Tiện Ngư mảng kinh doanh cùng người khác bất đồng, cho dù là « Spider Man » loại này buôn bán điện ảnh hắn cũng gia nhập chính mình suy nghĩ cùng hiểu, điểm này đáng giá ta học tập, xem hắn tâm điện ảnh sẽ làm gì, nói không chừng còn có thể mang đến cho ta một ít thú vị dẫn dắt."

Tề Châu điện ảnh nhân vẫn rất có tinh thần học tập.

Vậy đại khái cũng là Tề Châu là Lam Tinh điện ảnh cung điện nguyên nhân.

Đương nhiên.

Hai người có thể nhẹ nhàng như vậy vui vẻ nói chuyện phiếm, cuối cùng hay là bởi vì, hai người nhất trí cho rằng Tiện Ngư tâm điện ảnh là mảng kinh doanh, cùng bọn chúng « màn đêm » hình không thành được cạnh tranh quan hệ.

Đầu năm nay.

Đại đầu tư cao đặc hiệu mảng kinh doanh, trừ phi phòng bán vé nỗ mạnh tới trình độ nhất định, nếu không rất khó cùng « màn đêm » loại này tiếng tăm cùng phòng bán vé đôi được mùa tác phẩm tranh giành Thần Long thưởng nổi tiếng giải thưởng.

Mấy ngày kế tiếp, liên quan tới « Cuộc đời của Pi » tuyên truyền vẫn có chút náo nhiệt.

Cùng thời kỳ ngược lại có chút còn lại điện ảnh tuyên truyền, bất quá "Tiện Ngư" hai chữ ở Fan phim ảnh trong lòng vẫn rất có phân lượng.

Đây là bởi vì Tiện Ngư tên đã có thể vì điện ảnh cung cấp nhất định chất lượng bảo đảm.

Tuyên truyền trong quá trình.

Tinh Mang còn thả ra mấy phút điện ảnh phim quảng cáo!

Điện ảnh phim quảng cáo ngược lại là không nội dung gì nâng lên thị, mà là lấy đặc hiệu hình ảnh làm chủ:

Phi Ngư qua lại đáy biển .

Thủy Mẫu phát ra lộng lẫy quang .

Cá heo liên tiếp nhảy ra mặt nước .

Đương nhiên cũng không thiếu được mọi người tưởng tượng Cá Voi, bắt quả Cá Voi là kết bè kết đội xuất hiện, trong đó còn có một chi tương tự Cá Voi sinh vật văng lên vô số sóng biển, nhảy lên đến trên thuyền nhỏ không . Cá Voi phía dưới.

Lão Hồ cùng thiếu niên một cái ở đầu thuyền, một cái ở lái thuyền.

Rất khó tưởng tượng đây là một trận Hải Nan, có như vậy lãng mạn trên biển cầu sinh sao?

Toàn bộ hình ảnh cũng mỹ đến kinh tâm động phách!

Đôi với thích loại này hoa lệ họa phong bạn trên mạng mà nói, như vậy phim quảng cáo có loại cảm dỗ trí mạng!

"Thật là đẹp đại dương!"

"Này màu sắc vận dụng thật lòng đáng khen!"

"Đạo diễn là Tê Châu Đỗ Ngạn, hẳn liên thủ với Tiệp Ngư, quả nhiên để cho hình ảnh chất lượng nâng cao một bước rồi!"

"Ta gần như cho là đại dương liên quan kỷ lục phiến!"

"Hình ảnh tốt Hoa Lệ!"

"Ta muốn cùng bạn gái đi xem bộ phim này, chính là không biết xét vé có nhường hay không ta vào."

"Không cho vào tạm được, bạn gái ngươi là nào đó silicon cao su chất liệu?"

"Tiệp Ngư chụp mảng kinh doanh, rất có chính mình hiểu, tỷ như hẳn chụp Super Hero, chú trọng điểm chính là ở chỗ khắc họa nhân vật nội tâm lớn lên, mà không phải cứu thế giới, lần này « Cuộc đời của Pi » đại khái cũng giống như vậy ý nghĩ, người khác cũng đem cố sự chụp xuất sắc kích thích, chân dài bãi cát Bikini loại, hẳn chú trọng điểm nhưng ở với đại dương mỹ lệ!"

" . "

Đoạn này phim quảng cáo quả thật hấp dẫn rất nhiều bạn trên mạng.

Đạo diễn tài hoa xác thực rất trọng yếu, đây cũng là Lâm Uyên lựa chọn cùng Đỗ Ngạn loại này danh đạo hợp tác nguyên nhân!

Nếu như dùng Dịch Thành Công, Dịch Thành Công không thể nào chụp so với Đỗ Ngạn đẹp hơn!

Đương nhiên.

Mỗi người đều có mỗi người giỏi điểm, Dịch Thành Công quay chụp « Sở Môn Thế Giới » cũng rất xuất sắc, bộ phim này không cần có Thái Hoa Lệ hình ảnh, chỉ cần đem cố sự rất tốt thực hiện lời hứa là được rồi, mà chính là Dịch Thành Công chỗ lợi hại.

Hắn rất giỏi về trả lại như cũ kịch bản nội dung cốt truyện.

Điều kiện tiên quyết là, cái này kịch bản nội dung cốt truyện bản thân tốt hơn, một điểm này Lâm Uyên mới vừa dễ dàng thỏa mãn hẳn.

Cứ như vậy.

Ngày mùng 7 tháng 8 tới.

Điện ảnh tuyên truyền trên trung bình chiếu ngày tháng đến!

Ngày này.

Các đại ảnh viện phi thường náo nhiệt!

An Tụ nắm vé xem phim, chờ đợi điện ảnh mở màn đồng thời, cũng nhìn về phía trong đại sảnh mua vé người xem:

"Mua vé nhân còn thật không ít."

Cùng An Tụ cùng đi xem phim Trương Trúc cười nói: "Tiện Ngự nhân khí vốn là cao, hơn nữa hẳn điện ảnh chất lượng vẫn luôn khá vô cùng, cho nên đối với người xem sức hấp dẫn càng lúc càng lớn."

"Ừm."

An Tụ như có điều suy nghĩ: "Có lẽ tương lai có một ngày, Tiện Ngự đem đứng ở Giới điện ảnh đỉnh chuỗi thực vật, trở thành đủ mà đối kháng Trung Châu một cỗ lực lượng."

"Trung Châu ."

Trương Trúc nở nụ cười khổ.

Tề Châu là Lam Tinh điện ảnh cung điện không sai, nhưng kỳ thật Lam Tinh nhân đều biết, Lam Tinh chân chính trung tâm nghệ thuật, hay lại là cái kia không đưa vào các phe cân nhắc Trung Châu.

Trung Châu quá mạnh mẽ.

Lúc trước mọi người có thể bắt kể Trung Châu mạnh bao nhiêu, ngược lại các Châu đều có văn hóa tương, nhưng mấy năm sau Trung Châu thì sẽ gia nhập các Châu thống nhất tiến trình, toàn bộ Lam Tinh nghệ thuật văn hóa tạo thành ngay ngắn một cái khối.

Đến lúc đó.

Như thế nào cùng Trung Châu đám kia biến thái tỷ đấu là các Châu đỉnh cấp nghệ thuật nhân tài đều cần cân nhắc sự tình.

Mà ở hai người nói chuyện phiếm đang lúc.

Chiếu phim « Cuộc đời của Pi » ảnh thính bắt đầu xét vé.

"Đi thôi."

An Tụ tiến lên đi tới.

Trương Trúc đuổi theo, đồng thời xét vé.

Tiến vào ảnh bên trong phòng khách, An Tụ ngồi vào hẳn mua vé lúc tuyển chọn tỉ mỉ thứ bảy xếp hàng vị trí.

Trương Trúc ngồi ở bên cạnh hẳn.

Đây là đỉnh cấp Phòng chiếu phim, có cực tốt 3d chiếu phim hiệu quả.

Người xem phía trước, là một đạo gàn rộng ba mươi mét, gàn cao 20m siêu cách thức cự màn!

Bao gồm âm hưởng vân vân, toàn bộ đều là đỉnh cấp!

Mà loại đỉnh cấp Phòng chiếu phim, chỉ là một tấm vé xem phim liền muốn trên trăm nguyên!

Đây là đỉnh cấp cự chế điện ảnh mới có thể sử dụng ảnh thính, nếu như là đầu tư nhỏ điện ảnh, thậm chí cũng không có tư cách ở nơi này Phòng chiếu phim chiếu phim.

Tỷ như một ít không phải là 3d điện ảnh, cũng sẽ không ở nơi này thính chiếu phim.

Ngoài ra.

Cái này ảnh thính còn sử dụng mắt trần 3d hiệu quả, người xem căn bản không yêu cầu uổng công vô ích đeo lên 3d con mắt.

Phải biết.

Địa cầu điện ảnh khoa học kỹ thuật còn không có đi đến mắt trần 3d hiệu quả, cũng liền Cameron cái này Hollywood thứ nhất hào kỹ thuật người điên đang ở siêng năng tìm tòi cái này khoa học kỹ thuật lĩnh vực.

Mà ở Lam Tinh.

Mắt trần 3d đối với người xem mà nói, đã không phải là cái gì xa lạ đồ, 3d mắt kính cái gì đã bị đào thải.

Không chỉ có như thế.

Ngoại trừ mắt trần 3d hiệu quả ngoại, cái này thính cái ghế cũng là mang trí năng, sẽ theo điện ảnh bầu không khí mà biến hóa, thậm chí có thể sẽ có nhỏ nhẹ rung, bất quá đây là người xem chính mình điều chỉnh, có thể lựa chọn không mở ra chức năng này.

Bao gồm ảnh thính ánh đèn vân vân cũng không cố định.

Nói tóm lại, dưới tình huống bình thường chỉ có đầu tư vượt qua năm cái trăm triệu điện ảnh mới có thể trang bị như vậy đỉnh cấp kỹ thuật, đây cũng là Lam Tinh đỉnh cấp đặc hiệu mảng lớn tại sao phòng bán vé như vậy cao nguyên nhân, xem phim hiệu quả thật bất chước Phật Thân trước khi kỳ cảnh!

Này không phải đầu tư nhỏ điện ảnh có thể so với.

Đáng nhắc tới là, đây cũng là Lâm Uyên điện ảnh, lần đầu tiên trang bị như vậy Lam Tinh đỉnh cấp kỹ thuật.

Dùng Lão Chu lời nói chính là:

Đây không chỉ là Lâm Uyên lần đầu tiên, bao gồm Lam Tinh cũng cho tới bây giờ không có một bộ điện ảnh áp dụng loại này chiếu phim cách thức!
Mà dưới mắt.

Bộ này « Cuộc đời của Pi » , đã chính thức bắt đầu!

Công ty điện ảnh logo lóe lên trung.

Bao gồm An Tự cùng Tương Trúc ở bên trong, toàn bộ người xem cũng ngẩng đầu nhìn về phía rồi cự màn.

---

ps: Cảm tạ 【】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối
■? ■●, buổi tối còn có một chương, đầu tháng cầu nguyệt phiêu, mấy
ngày nay là gấp đôi!

// em mới up thêm 1 bộ nữa (Quê Mùa Minh Tinh) mọi ng qua đọc giải trí
ạ ~~

những bộ giải trí minh tinh em đang làm :

Từ Người Đại Diện Đến Đại Giải Trí Gia

Từ Ly Hôn Bắt Đầu Vui Chơi Giải Trí

Lão Bà Của Ta Là Thiên Hậu Cự Tinh

Làm sao để từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 779: Nay mẹ nó lại là điện ảnh

Điện ảnh bắt đầu.

Mở đầu phơi bày ở người xem trước mắt, là một cái động vật hoang dã vườn.

Có điểm giống là động vật hoang dã liên quan kỷ lục phiến.

Đủ loại động vật một vừa xuất hiện.

Bởi vì điện ảnh hiệu quả đủ được, cho nên người xem cũng sinh ra một loại tự mình ở du lãm vườn thú cảm giác.

"Người là ở vườn thú lớn lên?"

"Ra đời cũng ở đó, Hàn Châu một cái trấn nhỏ."

Hai người đang nói chuyện trời đất, để cho người xem ngoài ý muốn là, nói chuyện phiếm người một người trong đó bất ngờ do Giả Dịch đóng vai!

Mà một người khác là không phải là cái gì thành danh diễn viên, đây là một cái dung mạo không sâu sắc, da thịt đen thui nam nhân.

Khán đài.

"Nhớ lại sao?"

An Tự trong nháy mắt liền hiểu điện ảnh ý đồ.

Tiền Ngưu « Andhadhun » cũng là lấy hai người đối thoại mở màn, sau đó lấy nhớ lại hình thức mở ra nhớ lại, đây cũng là để cho An Tự càng yên tâm.

Kia bộ « Andhadhun » là một bộ Mãng huyền nghi.

Buôn bán thuộc tính cũng làm không tệ.

"Màu sắc đẹp vô cùng."

Tương Trúc sự chú ý là đặt ở vừa mới vườn thú bên trên.

Thiên kỳ bách quái động vật rất có ý tứ, đây cũng là có người thích xem thể giới động vật nguyên nhân, động vật hoang dã đối với nhân loại có loại không khỏi sức hấp dẫn.

Cự màn bên trên.

Hai nam nhân ăn cơm.

Nhân vật quan hệ đang đối thoại trung vạch trần.

Giả Dịch đóng vai một cái danh rất có theo đuổi tác gia, hẳn đi tới Nam Nhân Gia trung làm khách, là vì sáng tác lấy tài liệu.

Hắn là một cái đối với chính mình tác phẩm rất nghiêm khắc nam nhân, đã từng bởi vì đối cố sự không hài lòng mà hủy diệt chính mình hai năm mới viết ra văn tự.

Hắn nghe người ta nói:

Cái này kêu Phái nam nhân từng ở trên biển thám hiểm, quá trình ly kỳ khúc chiết xuất sắc vạn trạng, có thể nói không tương tượng nổi, rất thích hợp làm tiểu thuyết cố sự tài liệu thực tế, cho nên tìm được Phái.

Phái không có cự tuyệt.

Hắn mời tác gia đồng thời dùng cơm, sau đó bắt đầu từ chính mình ra đời tới giảng thuật chính mình cố sự.

Cố sự tiết tấu phi thường chậm.

Phái từ chính mình ra đời, nói đến chính mình tuổi thơ, thậm chí nói đến chính mình đi học trải qua, cùng với tự mình cùng người nhà tông giáo tín ngưỡng.

Rất kỳ quái.

An Tự khẽ cau mày.

Phái giảng thuật chuyện mình, thật giống như cùng thám hiểm bản thân không liên hệ, này không có chút nào phù hợp mảng kinh doanh tiết tấu.

Tiên Ngư cũng sẽ không liên mảng kinh doanh nên lấy cái gì tiết tấu kể chuyện xưa cũng không biết chứ ?

Không đúng!

Trong lòng An Tự bỗng nhiên có chút máy động, này thật giống như không phải là cái gì mảng kinh doanh, ít nhất không phải một bộ thuần túy mảng kinh doanh!

"Gần nửa canh giờ."

Tương Trúc nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, ánh mắt có chút cô quái.

Điện ảnh tuyên Truyền Thuyết đây là một bộ giảng thuật trên biển sinh tồn thám hiểm cố sự, nhưng điện ảnh đi qua gần nửa giờ, trên biển thám hiểm còn chưa bắt đầu?

Cái này tiết tấu chậm dọa người!

Tiên Ngư bộ phim này rốt cuộc muốn nói cái gì?

Tương Trúc loại này thâm niên Biên Kịch cũng không bởi vì Tiên Ngư sẽ ở điện ảnh có hạn trọng thời gian cho người xem nhìn một nhóm vô dụng nội dung cốt truyện, hắn giai đoạn trước cửa hàng lâu như vậy, nhất định là có muôn biểu Lãng Đông tây.

Nhưng vấn đề là .

Ở tiết tấu bên trên như vậy làm, là rất muốn mạng, người xem kiên nhẫn rất có hạn, mọi người nhẫn nại đã sắp đến cực hạn!

Quả thật muốn mạng.

An Tụ cùng Tương Trúc có thể rõ ràng cảm giác, người xem đã hơi không kiên nhẫn rồi.

Ảnh bên trong phòng khách có tiếng bàn luận xôn xao vang lên.

"Thật nhàm chán a."

"Tại sao lâu như vậy còn không tiến vào chính đề."

"Cùng tưởng tượng của ta nội dung cốt truyện khác nhau hoàn toàn."

"Lão Hồ nội dung cốt truyện ngược lại ta có thể lý giải, Phái là nghĩ chúng mình Lão Hồ cùng Nhân loại có cảm tình, nhưng những bộ phận khác giới thiệu có phải hay không là có chút dư thừa."

"Tốt không có ý nghĩa, muốn xem ngủ thiếp đi."

"Tiện Ngư bộ phim này có chút mất nước chuẩn a."

"Cửa hàng này đệm thời gian có phải hay không là quá dài một ít?"

"Ai quan tâm Phái người nhà là ai."

"Hắn ba mục mục cùng ca ca vai diễn cũng quá nhiều rồi."

" "

Người xem bắt đầu bắt mắt.

Điện ảnh dùng nửa giờ tới giảng thuật Phái tuổi thơ cùng đi học thời kỳ phát sinh cố sự, trong đó còn có vô số liên quan tới hắn ba mục mục cùng với ca ca nội dung cốt truyện, cảm giác với điện ảnh chủ đề không có chút nào liên lạc!

Mà đang ở người xem nhanh mắt đi kiên nhẫn thời điểm.

Nội dung cốt truyện, rốt cuộc xuất hiện chuyển biến!

Phái cha bỗng nhiên có một ngày tuyên bố chính mình bán hết vườn thú, phải đem động vật vận chuyển tới đại dương Bì Ngạn Tàn Châu!

Ở Phái bắt mắt cùng không hiểu trung, người nhà ra biển rồi!

An Tụ cùng Tương Trúc hai mắt nhìn nhau một cái, tất cả đều thấy được đối phương mắt Trung Cổ quái.

Hiển nhiên.

Hai người cũng ý thức được, bộ phim này có cái gì không đúng, tựa hồ cùng hai người tưởng tượng tồn tại to lớn khác biệt!

Cũng may, rốt cuộc tiến vào chính đề.

Cự màn bên trên.

Phái cùng người nhà ngồi phà ra biển.

Phà bên trên vô số động vật, cũng ở tại khoang thuyền tầng dưới chót nhất, to lớn phà giống như một phiến đại lục, hoặc như là trên biển pháo đài, chậm chạp kiên định di động.

Đêm nay.

Phái có chút không ngủ được, muốn đi ra đi một chút.

Mở cửa khoang ra, phân phát hiện bên ngoài cuồng phong cuốn, trên mặt biển càng là sóng mãnh liệt, sóng lớn đánh phía trước thuyền bè!

"Bão táp!"

Phái từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên thấy đồ sộ như vậy cảnh tượng, hấn vẩy tay, mặc cho nước biển làm ướt chính mình.

Ừm.

Hấn ngã xuống.

Hấn sinh ra về bối rối, lại phát hiện trên thuyền ánh đèn toàn bộ sáng, có người đang gọi:

"Khoang thuyền nước vào!"

Phái bị kinh sợ rồi, muốn đi kêu cha mẹ người nhà thức dậy, nhưng mà hấn đi hai bước liền ngã xuống ở trên thuyền, bọn thủy thủ đã buông xuống thuyền cứu sinh: "Lão nhân và hải tử đi trước!"

Trong lúc nhất thời, tiếng khóc kêu vang lên liên miên!

Phái cơ hồ là bị thủy thủ đẩy tới thuyền cứu sinh bên trên.

Hấn muốn cứu người nhà, thủy thủ lại ngăn cản hấn, bởi vì tình huống phi thường nguy cấp, mà ở trong hoảng loạn, khoang thuyền phần đáy giam lại động vật không biết tại sao cũng trốn thoát.

Àm!

Ngựa vằn rơi vào thuyền cứu sinh, lại xé đứt giây cương, màu trắng thuyền cứu sinh rơi vào trong biển, thành không có rê lục bình.

"Parker!"

Trong hốt hoảng.

Phái thấy một chỉ Lão Hồ lại cũng ở đây trong biển leo lên thuyền, Parker là Phái vì này chỉ Lão Hồ đặt tên.

Tai nạn trên biển trung.

Người và động vật đều tại tuân theo bản năng cầu sinh!

Mà khi sóng gió bình tức, trời đã sáng.

Phái gặt gao bắt thuyền cứu sinh bên trên gậy, lật vào khoang thuyền.

Lúc này.

Phương xa có một con Tinh Tinh ngồi trôi Phù Hương tiêu lên thuyền.

Cái này Tinh Tinh cũng là vườn thú sinh vật, tên là nước chanh.

Bỗng nhiên.

Có một cái chó săn chui ra, muốn công kích Phái.

Nguyên lai tai nạn trên biển trung, ngoại trừ ngựa vằn bên ngoài, cái này chó săn cũng lên thuyền, dĩ nhiên còn có cái kia sau khi lên thuyền liền rúc lại nhỏ hẹp bên trong khoang thuyền Lão Hồ.

Lúc này náo nhiệt.

Cái này Tiểu Tiểu thuyền cứu sinh bên trên không có cùng sinh vật.

Theo thứ tự là rơi vào trên thuyền lúc té gãy chân ngựa vằn, ngồi chuối tiêu lên thuyền Tinh Tinh, chẳng biết lúc nào lên lên thuyền chó săn cùng với sau khi lên thuyền liền tiến vào khoang thuyền Lão Hồ, dĩ nhiên còn có bộ phim này nhân vật chính!

Chó săn nhe răng trợn mắt.
Ngựa vằn vô lực hành động.
Tinh Tinh mặt đầy bi thương.
Phái tránh ở đầu thuyền vị trí.
Lão Hồ ẩn núp trong bóng tối.
Hẹp hòi thuyền cứu sinh bên trên, mấy con bất động động vật cùng tồn tại,
còn có một cái bất lực nhân loại tránh ở đầu thuyền, ở mịt mờ vô tận trên
biển khơi phiêu lưu, giữa bọn họ sẽ phát sinh cái dạng gì cố sự?

Phái đang giảng giải chuyện cũ.
Tác gia biểu tình biến hóa, hiển nhưng đã bị câu chuyện này hấp dẫn.
Mà ở trước màn hình.
Người xem cũng dần dần ngưng than phiền, con mắt chăm chú nhìn chăm
chăm cự màn.
Đoạn này khẩn trương kích thích tai nạn trên biển, để cho người xem gần
như quên mất trước tam mươi phút buồn chán cửa hàng, tai nạn trên biển
phát sinh thời điểm mọi người cái ghế thậm chí có nhỏ nhẹ lay động, phảng
phất bọn họ cũng trải qua một trận tai nạn trên biển!
"Thật quý dị một màn!"
"Bốn con động vật đợi ở thuyền cứu sinh bên trên, còn có một lo lắng sợ hãi
nhân vật chính!"
"Lão Hồ lúc nào đi ra?"
"Làm ta thật khẩn trương!"
"Ngựa vằn cùng Tinh Tinh không tổn thương người, nhưng cái này chó săn
đối nhân vật chính có rõ ràng công kích khuynh hướng!"
"Này chó săn quay đầu không phải bị Lão Hồ hại chết?"
"Trước mặt nửa giờ quá nhàm chán, đoạn này còn có chút ý tứ."
" "

Có quen thuộc người xem trao đổi lẫn nhau, bắt quá rơi vào toàn bộ ảnh
thính, có điện ảnh bối cảnh âm bao trùm, thảo luận thấp không thể ngửi nổi.
"Hô."

An Tụ thở ra một hơi: "Không câu thúc trí tưởng tượng."
Đi qua thám hiểm cố sự, đều là một nhóm người chung một chỗ, nam nam
nữ nữ các ty kỳ chức, mà Tiệp Ngư trên biển cầu sinh lại là một đám động
vật đợi ở trên thuyền, chỉ có một nhân vật chính là nhân.
"Người xem đã bị hấp dẫn."

Tương Trúc liếc nhìn chung quanh, sau đó mở miệng nói.
Không chỉ có phổ thông người xem, nàng làm Biên Kịch cũng bị cái này
kinh người nảo động hấp dẫn, ai không hiếu kỳ như vậy một chiếc quan hệ
kỳ diệu thuyền cứu sinh bên trên sẽ phát sinh câu chuyện gì?
Phải biết .

Lục địa sinh vật ở trên biển, này bản thân liền là vi phạm suy luận, cũng chính là một trận tai nạn trên biển để cho trên thuyền động vật toàn bộ đều chạy ra, mới sẽ phát sinh quỷ dị như vậy mà thần kỳ một màn.

Mà đây hoàn toàn là thuộc về Biên Kích kỳ tư diệu tượng!

Chỉ là Tương Trúc cùng An Tự vẫn không nghĩ ra, tại sao điện ảnh giai đoạn trước kia tam mươi phút cửa hàng khá dài như vậy.

Thấy thế nào đều cảm thấy kia tam mươi phút rất buồn chán.

Cùng dưới mắt tình cảnh này, tựa hồ cũng không có gì quá lớn liên lạc, hoàn toàn là có thể xóa bỏ nhất đoạn sung vũ tiên tố, giản hóa thành trong 10' có thể hoàn thành cửa hàng.

Cùng lúc đó.

Hai người đã rất khó đem bộ phim này trở thành một bộ đơn giản mảng kinh doanh rồi, mảng kinh doanh sẽ không như thế chụp!

Tạm thời không có để ý cái ý nghĩ này.

Hai người cùng vô số người xem, đều tại hiệu kỳ cùng một cái vấn đề, đó chính là tiếp theo nhân vật chính sẽ như thế nào phá cuộc?

Hẹp hòi trên thuyền.

Bốn con động vật cùng một người, chẳng lẽ có thể sống chung hòa bình?

Chớ nói chi là những động vật này trung còn có tàn bạo chó săn, cùng với ần núp chỗ tối kinh khủng Lão Hồ!

Rất hiển nhiên.

Sức hấp dẫn đi ra.

Đang lúc này, có người xem kêu lên!

Cự màn bên trên.

Chó săn công kích không tới tránh ở đầu thuyền Phái, lại quay đầu cắn xé lên ngựa vằn!

"Không!"

Phái tử nhỏ đã cùng động vật cảm tình rất sâu, thấy một màn như vậy trực tiếp hốc mắt đỏ, mà cái kia kêu nước chanh Tinh Tinh chính là điên cuồng công kích chó săn bảo vệ ngựa vằn.

Kèm theo một tiếng kêu gào, ngựa vằn bị chó săn cắn chết.

Cùng lúc đó.

Chó săn cũng bị Tinh Tinh đâm vụng.

Nhưng mà.

Chó săn chỉ vụng thêm vài phần chung, liền tỉnh hồn lại, sau đó cắn xé lên Tinh Tinh!

Tinh Tinh cũng đã chết.

Người xem nhìn bận tâm không dứt.

Này chó săn quá hung tàn!

Đang lúc này.

Một tiếng hô gầm vang lên.
Cái kia kêu Parker Lão Hồ vọt ra, miệng nhất định rồi chó săn, chọt quay đầu xông về Phái!
Phái liền vội vàng rút lui.
Lão Hồ không có được như ý, hướng về phía hấn rống, người xem bị rống sợ hãi trong lòng!
Sinh vật cùng tồn tại cách cục không còn sót lại chút gì!
Ngựa vằn, Tinh Tinh cùng với chó săn chết hết!
Toàn bộ trên thuyền, chỉ còn lại Lão Hồ cùng nhân vật chính Phái!
Cuộc đời của Pi, đến giờ phút này rồi, mới thật sự bắt đầu!

Người xem trừng lớn con mắt, bị nội dung cốt truyện hoàn toàn hấp dẫn!
Hoang dã cầu sinh thức tàn khốc, tinh tế hiện ra ở người xem trước mắt!
Không có hí kịch tính xử lý, càng không có nhân vật chính đại phát Thần Uy thuần phục chó săn cùng Lão Hồ sau đó mang theo những động vật chat vật cầu sinh nào động mở rộng ra, chỉ có thiên nhiên cá lớn nuốt cá bé quy tắc!

Chó săn đói!

Nó không ăn nội nhân!

Cho nên nó muốn ăn ngựa vằn cùng Tinh Tinh!

Lão Hồ cũng đói, vì vậy Lão Hồ cắn chết chó săn!

"Lão Hồ là không có cảm tình, vô luận chó săn hay lại là Tinh Tinh cũng hoặc là ngựa vằn cũng sẽ trở thành nó thức ăn, Phái cũng là hấn dự bị thức ăn, đợi động vật ăn sạch, nó sẽ nghĩ biện pháp ăn thịt người!"

"Phái khi còn bé một mực tin chắc động vật hữu tình cảm."

"Loại này động vật hoang dã có hay không tình cảm khó mà nói, nhưng trên biển cầu sinh, tàn khốc như vậy quá bình thường, Lão Hồ vì sinh tồn tất nhiên sẽ ăn còn lại động vật, trước mặt tam mươi phút có đoạn nội dung cốt truyện của hàng quá a, thiếu niên Phái cha nói rất tốt, động vật mãi mãi cũng là động vật, động vật chỉ có thú tính, mà nhân là có nhân tính, cho nên động vật đói sẽ ăn còn lại động vật, nhưng nhân đói cũng không biết ăn thịt người."

"Ta đói phía sau nội dung cốt truyện quá hiếu kỳ rồi, Phái phải thế nào đối kháng Lão Hồ?"

"Tuyên Truyền Thuyết Phái muốn cùng Lão Hồ cùng tồn tại hơn hai trăm thiên, hơn hai trăm thiên Lão Hồ còn không đem hấn ăn xương đều không thừa?"

"Tiểu lão muội nhi, nhân vật chính hào quang hiểu một chút?"

"Nhìn một chút tiếp theo nội dung cốt truyện, Tiễn Ngư dự định thế nào tròn."

" "

Người xem bây giờ đã nhìn đến nồng nhiệt đứng lên, chịu đựng qua trước mặt nửa giờ buồn chán cửa hàng, dưới mắt đoạn này nội dung cốt truyện vẫn rất có ý tứ, nội dung cốt truyện mong đợi cảm rất mạnh.

Người và Lão Hồ như thế nào cùng tồn tại hơn hai trăm thiên?
Đôi với lần này, nội tâm của mọi người cũng có rất lớn hiếu kỳ.

Theo điện ảnh chiếu phim, An Tụ cũng đang suy tư, bất quá hẳn cần nhắc nếu so với phổ thông người xem càng nhiều!

Hẳn không phải người ngu!

Điện ảnh đều thấy một giờ khoảng đó, lại đem bộ phim này làm phổ thông mảng kinh doanh, suy nghĩ nhiều lắm ngu!

Không phải An Tụ phản ứng chậm.

Trên thực tế trước mặt tam mươi phút buồn chán cửa hàng, đã để cho An Tụ ý thức được bộ phim này không được bình thường.

Hẳn nghĩ thấy một cỗ mùi vị!

Đó là thuộc về điện ảnh mùi vị!

Điện ảnh?

Đầu tư mấy trăm triệu, cao cấp nhất quay chụp cách thức, kết quả Tiệp Ngự chụp đi ra ngoài là một bộ điện ảnh?

An Tụ cảm giác mình đối điện ảnh hiểu cũng sinh ra to lớn đánh vào!

Đây mới là An Tụ đến bây giờ mới dám xác định nguyên nhân!

Lá gan nhiều đại nhân tài dám chơi như vậy a!

Đập nhiều như vậy cái trăm triệu, đánh cược một bộ điện ảnh lời năng lực!
?

Điên rồi sao!

Thật coi người dùng điện ảnh chụp pháp tới giảng thuật một cái thú vị nội dung cốt truyện người xem sẽ chấp nhận nợ nần! ?

Lòng quá tham!

Tiệp Ngự đây là vừa muốn điện ảnh tiếng tăm lại muốn mảng kinh doanh phòng bán vé, cho nên chính bộ như vậy điện ảnh đi ra!

Chưa từng hàn huyên tới thú vị, ước chừng một giờ!

Bộ phim này mới bắt đầu tiến vào người cùng Lão Hồ nội dung cốt truyện tiết tấu!

Phía sau nội dung cốt truyện đến bao lớn gọn sóng, mới có thể chống đỡ lên phần này đầu tư?

An Tụ không dám tưởng tượng!

Mà ở An Tụ hoàn toàn phản ứng kịp đồng thời, Trương Trúc cũng tỉnh táo lại rồi, nàng vẻ mặt trở nên kinh hãi, giọng mang theo mãnh liệt không thể tin:

"Đây là điện ảnh!"

Ánh mắt của An Tụ lóe lên:

"Nhỏ yếu chính là Nguyên Tội, cho nên dù là có Tinh Tinh bảo vệ, té gãy chân ngựa vẫn ở liệt trước mặt cầu, vẫn không có chút nào lực trở tay, mà bảo vệ ngựa vẫn Tinh Tinh cũng bị chó săn giết, điều này nói rõ người kia sợ rằng muốn bảo vệ người khác, cũng phải nhất định có bảo vệ người khác thực lực, nếu không chỉ có thể bị liên lụy đồng thời giết chết."

Đạo lý này không khó tìm hiểu.

Tương Trúc dần dần hiểu trong đó ý nghĩ: "Chó săn là ác thế lực, Lão Hồ là lớn hơn ác thế lực, này có thể lý giải làm một loại đen ăn đen, vì Ác Giả cuối cùng sẽ bị càn Ác Giả chiêm đoạt, nhưng này có phải hay không là quá đơn giản?"

Đây là điện ảnh!

Nhận rõ bộ phim này bản chất, rất nhiều ông kính lại không thể nhìn không mặt ngoài ý nghĩa, mà hẳn từ tầng sâu hơn góc độ tiến hành suy nghĩ, nhưng trình độ này suy nghĩ thật giống như không thể thỏa mãn điện ảnh đối nội hàm cùng độ sâu đào.

"Tiện Ngư lần này quá tham lam, cũng quá nóng nảy rồi."

An Tụ lắc đầu một cái: "Điện ảnh đã xuất hiện Bug rồi."

"Cái gì Bug?"

Ánh mắt của Tương Trúc có chút đông lại một cái.

An Tụ nói: "Người suy nghĩ một chút trước Tinh Tinh là thế nào lên thuyền, nó là ngòi trôi Phù Hương tiêu lên thuyền, lại không nói chuỗi tiêu có thể hay không ở trong biển nổi lên, coi như chuỗi tiêu có thể từ trong biển nổi lên, người cảm thấy những hương đó tiêu có thể chịu tải một cái Tinh Tinh trọng lượng cơ thể sao?"

Tương Trúc trừng con mắt lớn!

Đúng a!

Mấy trăm cân Tinh Tinh, chuỗi tiêu thế nào năm được động?

Này nội dung cốt truyện thật là có Bug!

Bộ phim này thả xong đánh giá lại không nói, ngược lại Tiện Ngư vật lý kiến thức sẽ bị chuyên nghiệp nhân sĩ đối một lớp rồi.

"Thực ra đây chỉ là việc nhỏ không đáng kể."

An Tụ lắc đầu một cái: "Trọng điểm chân chính ở chỗ, hẳn một giờ mới tiến vào chính đề, chậm chạp như vậy tiết tấu, căn bản không chống đỡ nội bộ phim này đầu tư thành phẩm, muốn phải đồng thời bắt lại điện ảnh tiếng tăm cùng mảng kinh doanh phòng bán vé, như vậy lòng tham nhân lúc trước không phải là không có, nhưng kết quả người làm trong nghề nhân sĩ hẳn giống như ta rất rõ."

Tương Trúc gật đầu.

Tiện Ngư mưu đồ quá lớn, nhưng từ bộ phim này trước mắt trình độ đến xem, mặc dù xuất sắc, lại không chống đỡ nổi lớn như vậy mưu đồ cùng

mong đợi, chỉ có thể nói người cùng động vật ở trên biển cầu sinh, đúng là một cái phi thường tuyệt vời ý tưởng.

Trên thực tế.

Các đại ảnh bên trong phòng khách, rất nhiều đang ở xem Pictures, Inc bên trong nhân sĩ ở nhận ra được Tiệp Ngự to lớn mưu đồ sau đó, cũng đều liên tiếp trợn mắt hốc mồm đứng lên!

Trong này.

Có đạo diễn có Biên Kịch có Người bình luận điện ảnh vân vân, Tiệp Ngự điện ảnh quả thật hấp dẫn tới rất nhiều trong nghề nhân sĩ chú ý!

"Này mẹ hấn lại là một bộ điện ảnh!?"

"Mẫu chốt là, không có điện ảnh mùi vị, ngược lại mà chỉ có người cùng động vật cùng thiên nhiên quan hệ tham khảo?"

"Hấn rốt cuộc đang suy nghĩ gì?"

"Này nội dung cốt truyện đáng giá cao như vậy đầu tư sao?"

"Muốn đi mảng kinh doanh đường đi, lại còn muốn chạy điện ảnh đường đi, chẳng lẽ hấn không biết hai người không thể được đi gấp lý?"

"Quá điên cuồng!"

"Như bây giờ nội dung cốt truyện mặc dù có thú, nhưng trước mặt hấn tiết tấu quá chậm, ước chừng một giờ mới tiến vào trạng thái!"

"Kết cấu quá sùng vù nữa à."

"Nào có điện ảnh là dựa vào một đám động vật tới thể hiện!"

"Không phải kết cấu sùng vù, vừa vặn ngược lại, cảm giác kết cấu quá đơn giản, người và Lão Hồ ở trên biển cầu sinh, quang loại vật này còn chưa đủ để bày tỏ ra bao sâu khắc nội hàm, hết lần này tới lần khác hấn vì những vật này cửa hàng rồi một giờ!"

"Tiệp Ngự hay lại là thích hợp ít một chút đầu tư."

"Đại chê tác không thích hợp hấn."

"Chỉ có thể nói mỗi người giỏi cái gì cũng không giống nhau đi, chỉ một từ kịch bản tầng diện nhìn, thú vị tính vẫn có, ít nhất không đến nỗi nửa đường để cho người ta không nhìn nổi."

" "

Đối với trong nghề nhân sĩ mà nói, bộ phim này chỉ có thể nói cũng không tệ lắm, phải nói thật tốt lời nói, thật không đến nỗi!

Có thể điện ảnh đầu tư quá cao!

Như vậy làm lời nói lấy vốn lại đều khó khăn!

Trong quá trình này, ngược lại là có một số ít nhân không lên tiếng.

Bởi vì bộ phim này còn có một cái giờ, Tiệp Ngự chưa chắc không có ở sau đó một giờ lật bàn có khả năng, tuy nhưng khả năng này phi thường nhỏ bé.

Mà lúc này.

Điện ảnh vẫn còn tiếp tục.

Tất cả mọi người đều không có ý thức đến, từ chó săn ăn thịt người một khắc kia trở đi, bộ phim này đã kinh biến đến mức âm trầm mà kinh khủng!

---

ps: Cảm tạ 【 Yển Tử 523 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối
■? ■●, vô cùng cảm kích, ô bạch đi ra ngoài trước ăn một bữa cơm.

Làm sao để từ tra nam trở thành

Mọi Người Biết Ta Là Nam Nhân Tốt

#

Chương 780: Hấn đang nói dối

Cự màn trên.

Người cùng Hổ giăng co.

Đại dương cuộn cuộn sóng ngầm.

Chiếc này nhỏ hẹp thuyền cứu sinh ở trên mặt biển yên lặng lơ lửng, cũng không ai biết chiếc này thuyền nhỏ cuối cùng sẽ phiêu hương phương nào.

Phái bắt đầu cầu sinh.

Hấn phát hiện thuyền cứu sinh bên trong có một ít thức ăn tiếp tế cùng với Đạm Thủy, ngoài ra bên trong thuyền còn để một phần cầu sinh số tay, bên trong dạy hấn như thế nào trên biển khơi sinh tồn, cho đến cứu viện tới.

Trên thuyền có một bè.

Hấn đem bè đẩy vào trong biển, mình thì đợi ở bè bên trên, như vậy có thể rời xa trên thuyền Lão Hồ ——

Hấn định thuận phục Lão Hồ.

Nhưng hấn không phải một cái hợp cách Tuần Thú Sư, thuận Hổ kế hoạch lấy Parker ở trên mặt hấn kết rồi phao hoàng đi tiểu tuyên bố chấm dứt.

Phái biết Lão Hồ biết bơi.

Làm Lão Hồ cực đói rồi, nhất định sẽ lợi tới ăn chính mình, vì vậy hấn không thể không định bắt hải lý ngư tới dứt Lão Hồ.

Nguồn nước không nhiều.

Ngay sau đó mưa thời điểm, hấn liền tiếp nước mưa uống, giống vậy phân cho Lão Hồ.

Một người nhất Hổ, liền một ngày như vậy thiên còn sống.

Quá trình này cũng không hiện lên dài dòng trầm muộn.

Hải dương màu bích lục, lúc bình tĩnh mỹ giống như một bức họa.

Ban đêm tới, tràn đầy Thiên Tinh quang, để cho mặt biển mê huyền mà lộng lẫy.

Làm đại dương nổi giận, sóng biển sẽ lấy khuynh thiên tư thái cuộn sôi trào, thuyền bè vô số lần lay động ở trong cuồng phong bạo vũ.

Phi Ngư bày .

Dạ quang Thủy Mẫu .

Cá heo thành đoàn lợi qua .

Còn có Cá Voi thành phiến du đãng, vén lên vô số sóng gió.

Nhưng mà.

Thức ăn và Đạm Thủy cũng không phải là vẫn luôn có, Lão Hồ rút cuộc cực đói rồi, nó ném thử một chút thủy bắt cá, sau đó bơi về phía rồi Phái. Nó muốn ăn đến Phái!

Phái từ bè bên trên nhảy lên thuyền, lại đem bè thu, đem Lão Hồ ngăn cách ở trong biển.

Ngay tại người xem cho là Lão Hồ xong đời thời điểm, Phái bỗng nhiên mềm lòng, hấn lựa chọn đem Lão Hồ cứu lên thuyền.

Mấy ngày kế tiếp.

Hấn thử dùng thịt cá khối uy Lão Hồ phương thức, tới một chút xiu thuận phục Lão Hồ.

Lần này, hấn thành công.

Đây là một cái kỳ huyễn như vậy mạo hiểm lộ trình, làm Lão Hồ bị thuận phục một khắc kia, có người xem an không chịu được nội tâm tung tăng phát ra Tiểu Tiểu tiếng hoan hô!

"Quá đẹp!"

"Đoạn này đại dương lộ trình mặc dù nguy cơ tứ phía, nhưng cảnh sắc là thật là đẹp mắt, còn có phát ra quang Thủy Mẫu!"

"Những cá kia thật là đẹp!"

"Kiếm Ngư kia đoạn cười chết ta rồi, một đám Kiếm Ngư bay qua, kết quả lớn nhất một cái ngư bị Phái cướp đi, tiểu não phủ tội nghiệp ăn Tiểu Ngư."

"Ta cho là Phái sẽ giết Lão Hồ!"

"Chúng sống nhiều ngày như vậy, đã không nở giết chết, hấn khi còn bé liền muốn với Lão Hồ kết bạn, hơn nữa người đang trên biển cô độc du đãng, rất yêu cầu đi cùng, dù là đó là một chỉ Lão Hồ."

"Này đặc hiệu là thực sự đáng khen!"

"Đại đầu tư nhìn chính là đặc hiệu, quá đã, nội dung cốt truyện cũng rất cuộc thoải mái dậy rồi, trước một mực bị Lão Hồ khi dễ, xem ta hẳn trương tới tay tâm đồ mờ hôi."

"Lão Hồ với miêu tựa như, còn thật đáng yêu."

"Sớm thả đoạn này thật tốt, cũng còn khá ta nhẫn qua trước tam mươi phút buồn chán nhớ lại, cho đến một giờ khoảng đó này nội dung cốt truyện mới đặc sắc!"

" "

Người xem ở nhỏ giọng trao đổi.

An Tụ chính là nhẹ nhàng nhíu mày, coi như hấn cái này đạo diễn cũng đúng vừa mới kia đoạn hình ảnh không khơi ra khuyết điểm, xinh đẹp tuyệt vời đại dương hoàn toàn bị ống kính hiện ra đi ra, cảnh sắc mỹ đến cơ hồ khiến hấn ngừng thở.

Kinh phí tuyệt đối thiêu đốt!

Mà đoạn người cùng Hồ sống chung, cho đến Phái thuần phục Lão Hồ quá trình, cũng phi thường xuất sắc, tiết tấu nắm chặt tốt vô cùng, tuyệt vọng trong không khí lại còn xen kẽ mấy cái thú vị tiêu điểm, lại không có chút nào cứng rắn.

"Còn giống như không tệ."

Tương Trúc mở miệng, nữ tính đối mỹ lệ hình ảnh tràn ngập chờ mong, làm những thứ kia cảnh đẹp liền hiện ra thời điểm, nàng gần như quên đây là trên biển cầu sinh.

Mỹ đến rung động!

Xuất sắc hình ảnh, đáy biển vô số kỳ diệu sinh vật, thỉnh thoảng tới lui tuần tra mà qua Sa Ngư kỳ, Hoa Lệ mà trí mạng!

Nhưng đừng quên.

Vấn đề sinh tồn vẫn là đề ở Phái cùng Lão Hồ trên đầu lợi kiếm, vô số thiên phiêu bạc, bọn họ nhanh đến cực hạn, lúc này có bão táp đánh tới!

Lần này bão táp quá kịch liệt!

Trình độ kịch liệt thậm chí có thể so với Cự Luân lật xuống ngày đó!

Phái chung quy là ưa thích làm chuyện ngu xuẩn, tỷ như hẳn chung quy sẽ cảm thấy như vậy tình cảnh cực kỳ rung động, là Thần Ân ban cho, cho đến hẳn nhìn thấy Lão Hồ ở sóng biển trung tuyệt vọng giãy giụa.

Phái bỗng nhiên hướng về phía Thiên Nộ rống:

"Tại sao ngươi hù dọa hẳn!"

"Ta mất đi người nhà, ta mất đi hết thầy!"

"Ta thần phục!"

"Thần! ?"

"Người còn muốn cái gì!"

Phái hoàn toàn hồng mắt, có lẽ từ giờ khắc này bắt đầu, hẳn không hề thờ phụng thần, hẳn tin ngưỡng đã bắt đầu sụp đổ!

An Tự biểu tình xuất hiện lộ vẻ xúc động.

Tương Trúc trong mắt cũng thoáng qua không đành lòng.

Người xem càng là mặt đầy viết đầy lo âu.

Mọi người bất tri bất giác đã thích này một người nhất Hồ, bọn họ thích như vậy sống chung kiêu.

"Ta nghĩ tới rồi « Sở Môn Thế Giới » ."

An Tự mở miệng, « Sở Môn Thế Giới » trung nhân vật chính đã từng gặp gỡ kinh khủng như vậy bão táp, khác nhau ở chỗ trận kia bão táp do nhân tạo tưng.

Khác nhau ở chỗ:

Sở Môn không có khuất phục!

Phái lại nói lớn tiếng, chính mình thần phục!

"Sở Môn không có ràng buộc, cho nên hấn không sợ hãi, cho dù là mất đi sinh mệnh, Phái lại có ràng buộc, Lão Hồ bất tri bất giác thành hấn sống tiếp trụ, nhân một khi có ràng buộc, sẽ có sơ hở."

Tương Trúc nói ra chính mình suy nghĩ.

Đây là điện ảnh đặc biệt mùi vị, nó chung quy là có thể làm cho người ta mang đến một ít đáng giá trầm tư đồ vật, đoạn này cảnh tượng tựa hồ là đối với « Sở Môn Thế Giới » một loại kỳ diệu liên động.

Làm gió êm sóng lặng, Lão Hồ đã thoi thóp, Phái cũng môi khô nứt, tinh thần đến gần tan vỡ.

"Chúng ta phải chết."

Hấn ôm Lão Hồ, Lão Hồ đã con mắt cũng không mở ra được, da thịt hư hại lợi hại.

Nhưng mà.

Đang lúc bọn hấn hoàn toàn tuyệt vọng thời điểm, bọn họ đi tới một toà đảo.

Đây là một toà thần kỳ đảo.

Trên đảo có năng lực ăn thực vật, còn có thành đoàn hồ ly mộng, những thứ này hồ ly mộng không sợ người, đảo trung ương thậm chí còn có một cái mỹ lệ Đạm Thủy trì!

Phái miệng to ăn thực vật!

Lão Hồ tận tình hưởng dụng hồ ly mộng!

Mấy ngày liên tiếp phiêu bạt lần đầu có đậu cùng đẹp yên, có toà đảo này, Phái cùng Lão Hồ cũng không cần lo lắng nữa vấn đề sinh tồn rồi!

Nhưng mà.

Ngay đêm đó muộn trước khi, Phái nhìn đến Lão Hồ trôn lên thuyền, hồ ly mộng cũng điên cuồng hướng trên cây chạy, vì vậy hấn cũng cùng hồ ly mộng đồng thời sợ hãi leo lên thụ.

Lúc này.

Hấn bỗng nhiên chú ý tới, chính mình ban ngày bơi lội Đạm Thủy trong ao, có vô số loại cá thi thể lơ lửng.

Ngoài ra.

Hấn còn trên tàng cây phát hiện một chiếc răng!

Nhân loại răng!

Kéo ra cảnh xa trung, toà đảo này tản ra ưu quang, thật dài hình dáng.

Ngày thứ 2.

Hấn mang theo thức ăn, quyết định rời đi toà đảo này.

Hấn thối còi kêu Lão Hồ.

Lão Hồ lại cũng với hấn cùng rời đi.

"Đây là cái gì đảo?"

Làm Phái giảng thuật tới đây, tác gia bỗng nhiên phát ra nghị vấn.

Muôn không phải ống kính đột nhiên hoán đổi, mọi người gần như quên đoạn này nội dung cốt truyện chỉ là Phái giảng thuật cùng nhớ lại.

"Người còn không có phát hiện sao? Đây là một toà thực nhân đảo!"

"Giống như bắt lấy ruồi nhặng thảo như vậy?"

Đúng đến mỗi ban đêm, giữa hồ Đạm Thủy liền sẽ biến thành a xít, giết chết trong nước tất cả sinh vật, chính phiến đại địa cũng sẽ bị từ từ ăn mòn tiêu hóa, cho nên ta nghĩ tới rồi ở lại nơi đó kết quả, cô độc, cũng cuối cùng bị người quên lãng, giống như viên kia ở lại trên cây rặng."

Cuộc đời của Pi, quá trình thực ra cũng không kỳ huyền, nhưng toàn bộ hình ảnh phối hợp hẳn trải qua, tựa hồ thật xuất hiện nào đó kỳ huyền màu sắc.

Người xem nhìn mê mẩn.

Nhưng mà.

An Tụ chẳng biết lúc nào lên, chợt nhíu mày.

"Không đúng."

Hắn bỗng nhiên mở miệng nói.

Tương Trúc nghe được: "Không đúng chỗ nào?"

An Tụ không lên tiếng, chỉ là trong đầu tránh hồi vừa mới cái đêm khuya kia hình ảnh.

Đó là một cái ống kính xa.

Đạo diễn nhìn gương đầu là phi thường nhạy cảm, cho nên hắn rất kỳ quái, toà kia đảo tại sao là thật dài hình dáng, mà không phải một cái tương tự viên kết cấu, cho tới toà kia đảo nhìn qua giống như .

Một cái nằm nhân?

Nằm nhân! ?

An Tụ bị ý nghĩ của mình sợ hết hồn, hắn cũng không biết mình vì sao lại sinh ra đáng sợ như vậy liên tưởng, đại khái là toà kia đảo hình tượng thật rất giống một cái nằm người?

Đáng tiếc đây là đang ảnh bên trong phòng khách.

An Tụ không có biện pháp dùng phóng phiến phương thức đem vừa mới cái kia ống kính trọng nhìn một lần, hắn thậm chí hoài nghi mình có phải hay không là nhìn lầm rồi.

Tương Trúc không có được An Tụ đáp lại, nhưng cũng bị An Tụ gợi lên một ít ý tưởng.

"Người có không có cảm thấy cái này đảo có cái gì không đúng?"

"Tỷ như?"

"Vô số chồn đất, không sợ người, giữa hồ sẽ ở ban đêm bởi vì nào đó hóa học tác dụng biến thành a xít, nhưng ban ngày lại cùng hồ nước ngọt không có khác nhau chút nào."

"Có chút."

An Tụ mở miệng: "Nhưng đây là có khả năng, nếu như trên đảo không có chôn đất khắc tinh, nếu như đây là đại dương mỗi cái gì vùng, thiên nhiên quá thần kỳ, có rất nhiều không đi nghiên cứu liền không cách nào giải thích hiện tượng."

"Ừm."

Tương Trúc không có nói nhiều, chỉ là không khỏi có chút không được tự nhiên.

Đại khái là từ Phái ở trên đảo phát hiện một viên nhân loại răng bắt đầu, nàng đột nhiên cảm giác được cái này đảo có chút làm người ta sợ hãi.

"Thực nhân đảo sao."

Nàng lẩm bầm một câu, ánh mắt lại không rời đi cự màn, từng cái hình ảnh cũng hấp dẫn nàng tiếp tục xem, căn cứ điện ảnh thời gian đến xem, bộ phim này sắp kết thúc rồi.

Thực nhân đảo?

An Tụ nghe được Tương Trúc lẩm bầm, trong đầu bỗng nhiên thoáng qua một vệt ánh sáng, hấn càng phát giác không được bình thường.

Phái.

Lão Hồ.

Thực nhân đảo.

Nhân loại răng.

Giữa hồ a xít.

Sinh tồn đồ tiếp tế.

Phà gặp nạn sau phiêu lưu bắt đầu lên, mấy đạo giàu có đại biểu tính tin tức bị một đạo vô hình tuyến sâu vào một chỗ, Quá Khứ kính đầu từng màn đột nhiên ở An Tụ trong đầu thả về, hấn chợt phát hiện câu chuyện này bên trong có rất nhiều kỳ quái phương.

Ngọn nguồn ở chuỗi tiêu nơi đó.

An Tụ không cho là những hương đó tiêu có thể chống lên một cái Tinh Tinh sức nặng.

Mà căn cứ vào cái này nghi ngờ, An Tụ lại liên tưởng đến phà rủi ro.

Phà dễ dàng như vậy lật xuống?

Phái ở trên biển gặp nạn sau sông sót hơn hai trăm thiên, phải dựa vào trên thuyền vốn có tiếp tế cùng một quyển cầu sinh sổ tay?

Gặp nạn lúc Phái là tuổi mười bảy!

Tuổi mười bảy hải tử ở trên biển tuần phục Lão Hồ?

Cái gọi là kỳ huyền phiêu lưu, kỳ huyền liền kỳ huyền trong quá trình này các loại không tưởng tượng nổi sao?

Chờ chút!

Thực nhân đảo đoạn này, tại sao phải đột nhiên hoán đổi đến tác gia cùng Party lời nói?

Trong phim ảnh không có vô dụng ống kính!

Nếu như có vô dụng điện Ảnh Kính đầu, đó nhất định là đạo diễn vô năng biểu hiện!

An Tự nhận biết bộ phim này đạo diễn Đỗ Ngạn.

Đối phương cũng là Tề Châu một cái Đại đạo diễn, mặc dù không có mình lợi hại, nhưng cũng là rất có thực lực.

Như vậy đạo diễn!

Phối hợp Tiên Ngư kịch bản!

Sẽ cho ra không có một người ý nghĩa ống kính?

"Hắn là vì nhắc nhở người xem, câu chuyện này là Phái đang giảng giải, vậy hắn tại sao phải dùng như vậy ống kính đề tỉnh người xem chuyện này?"

Tác gia biểu tình thật giống như có chút vi diệu, hắn đang hoài nghi! Như vậy biểu diễn hiểu hắn không có sai, kia rõ ràng cho thấy hoài nghi toà đảo này có cái gì không đúng! Nhưng vì cái gì hắn sẽ hoài nghi?"

An Tự tâm tư như điện chuyển!

Đột nhiên!

Hắn hiểu được rồi!

Nói dối!

Tác gia đang hoài nghi Phái đang nói dối! ! !

Làm trong đầu nảy ra cái ý nghĩ này, An Tự bỗng nhiên cảm giác sau lưng có chút không khỏi phát rét, cả người rùng mình một cái!

---

ps: Cảm tạ 【Liêu tự Văn Viễn】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, tháng này phiếu thật cứu mạng rồi, vì hồi báo mọi người phiếu hàng tháng ủng hộ, ô bạch quyết định viết một chương nữa, đem chính bộ phim viết xong, bất quá không hi vọng mọi người tiếp tục chờ, phỏng chừng phát ra ngoài sẽ rất trễ.

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 781: Kinh khủng sôi sùng sục

An Tụ sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt!

Phái đang nói dối sao?

Hắn tại sao nói dối?

Nếu như Phái nói dối, kia cụ thể là vậy một đoạn nói dối?

Câu chuyện này trung, rốt cuộc cái nào là chân thực, cái nào là giả tạo?

Kỳ huyền phiêu lưu là chân thực sao?

Còn là nói .

Chính mình hiểu sai?

An Tụ lần đầu tiên ý thức được, câu chuyện này cũng không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, chính mình trước hiểu và giải thích cũng quá một mặt rồi!

Nhưng mà.

Nhâm An tự suy nghĩ nát óc, cũng không suy nghĩ ra phái đến đây tại sao nói dối, hắn chỉ là mơ hồ cảm thấy chuyện này phía sau có một cái đáng sợ chân tướng!

Cái này làm cho hắn rất bất an!

"Thế nào?"

Tương Trúc chú ý tới An Tụ trạng thái không đúng, vị này Tề Châu tiếng tăm lừng lẫy giờ phút này Đại đạo diễn thật giống như đứng ngồi không yên.

An Tụ vẫn không có trả lời.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía rồi cự màn.

Hắn muốn biết, chân tướng rốt cuộc là cái gì!

Tiền Ngư câu chuyện này, kết quả muốn nói cái gì!

Hắn không có ý thức được, tay mình đang khe khẽ run rẩy.

Cự màn trung.

Rời đi cái đảo, Phái rốt cuộc đã tới lại một cái bên bờ.

Lần này không phải cái đảo!

Nơi này là Lam Tinh Triệu Châu!

Hắn được cứu rồi!

Khi hắn bước lên bên bờ, to lớn mệt mỏi để cho thân thể của hắn ngã xuống.

Trong hoảng hốt.

Hắn nhìn đến Lão Hồ nhảy xuống thuyền cứu sinh, đuổi cái đại đại vượn người, sau đó hướng rừng rậm đi tới.

Đi tới bìa rừng, Lão Hồ ngừng lại.

"Ta nhận định hắn sẽ quay đầu xem ta, lỗ tai lui về phía sau thùy, phát ra rống giận, lấy nào đó hình thức kết thúc chúng ta quan hệ."

Phái nói như vậy đến, nhưng mà Lão Hồ không quay đầu lại.

Cái này hung mãnh đồng bạn, để cho Phái sống sót động vật, từ nay ở hắn trong cuộc đời biến mất.

Hắn bị người đi đường cứu đi.

Lúc rời đi sau khi, hắn khóc không thành tiếng.

Không phải là bởi vì được cứu, mà là bởi vì Lão Hồ rời đi hắn, như vậy mà đơn giản rời đi.

Lão Hồ là không có có cảm tình.

Phái nhớ lại cha lúc đó giáo huấn, nhưng hắn nói mình phải nhất định tin tưởng:

Chính mình ở trong mắt Lão Hồ hắn không vẹn vẹn nắm giữ cái bóng ngược.

"Cũng không có thật tốt nói lời từ biệt."

Không có cùng bạn gái thật tốt nói lời từ biệt, không có cùng người nhà thật tốt nói lời từ biệt, không có cùng Lão Hồ thật tốt nói lời từ biệt, hắn tựa hồ không chỉ một lần vừa nói tương tự lời nói, chỉ là lần này nước mắt chảy xuống.

Khán đài một mảnh yên lặng.

Làm Phái được cứu, không có ai hoan hô, ngược lại giống như Phái, đắm chìm trong Lão Hồ rời đi thương cảm trung.

Đúng vậy.

Luôn là sẽ có thương cảm, một đường bồi bạn hơn hai trăm thiên sống nương tựa lẫn nhau, đồng thời vì sinh tồn mà giãy giụa, từ thế bất lưỡng lập đến với nhau sống chung.

Mọi người cũng không ghét kia chỉ Lão Hồ.

Thậm chí, mọi người là ưa thích kia chỉ Lão Hồ.

"Nếu như Lão Hồ có thể tiếp tục đi cùng Phái là tốt."

"Phái mất đi hết thấy, chỉ có Lão Hồ rời, nhưng Lão Hồ thuộc về rừng rậm, cho nên Lão Hồ rời đi hắn."

"Ta cảm giác Lão Hồ đối Phái đã có tình cảm."

"Hơn hai trăm thiên tương nơi, Lão Hồ có lẽ đã đem Phái coi thành chủ nhân thậm chí bằng hữu."

"Câu chuyện này so với tưởng tượng của ta trung đặc sắc hơn một ít."

"Trước nửa giờ là thật nhàm chán, quả nhiên quan Vu gia nhân cửa hàng cũng không có chút ý nghĩa nào."

"Giai đoạn trước tiết tấu rất có vấn đề, điện Ảnh Đại khái hai giờ, sau một tiếng mới bắt đầu đặc sắc."

"Cảm giác cái này điện ảnh vẫn rất có suy nghĩ tính."

"Ta cho là một bộ mảng kinh doanh, nhưng xem đến phần sau cảm giác, có chút điện ảnh ý."

" . "

Người xem khừu giác không có chuyên nghiệp nhân sĩ bèn nhảy như vậy, nhưng bọn hắn cũng dần dần ý thức được bộ phim này cũng không buồn bán, ngược lại tràn đầy suy nghĩ.

So với như người cùng thiên nhiên.

Tỷ như sinh tồn cùng giữ vững.

Tỷ như tín ngưỡng lực lượng.

Tỷ như đi cùng trọng yếu.

Tương tự ẩn dụ cùng nội hàm rất nhiều rất nhiều, đây là điện ảnh giọng, nhưng quá trình cũng không trầm muộn, nhất là tai nạn trên biển sau khi bắt đầu gần như toàn bộ hành trình hấp dẫn người xem hiếu kỳ, đây là ít có giống như mảng kinh doanh địa phương.

An Tụ chân mày lại nhíu chặt.

"Không đúng!"

Hắn một mực ở lắc đầu.

Tuyệt không phải đơn giản như vậy!

Hắn không tin chỉ đơn giản như vậy!

Tương Trúc không biết ý tưởng của An Tụ, nàng đang nói mình cái nhìn:

"Giai đoạn trước rất buồn chán, tai nạn trên biển sau đó rất xuất sắc, nhưng như vậy kết vĩ thật giống như thiếu ít một chút lực lượng, cảm giác vẫn là kém một chút ý tứ ."

Nếu như cho Tương Trúc chấm điểm, nàng biết đánh tám phần.

Đây là một bộ đáng giá tám phần điện ảnh, rất không tồi, nhưng là chỉ như vậy mà thôi.

Bất quá đây không tính là chính thức kết cục.

Điện ảnh còn không có kết thúc.

.

Cự màn trung.

Điện ảnh tựa hồ bắt đầu chính thức kết thúc.

"Bởi vì ta là duy nhất người sống sót, Mân Quốc thuyền vận công ty phái hai người tìm được ta, bọn họ muốn tra rõ phà rủi ro nguyên nhân xử lý lý bồi công việc ."

Parker tác gia nói.

Hình ảnh sau đó chuyển một cái.

Thuyền vận công ty nhân viên không tin hắn cố sự.

Nào có một toà trên đảo tồn tại thành thiên thượng vạn chỉ hồ ly mông lại không bị phát hiện?

Chuôi tiêu lại làm sao sẽ nổi lên?

Hai bên sinh ra ngăn ngui cãi vã.

Bọn họ cho là này không phải chân tướng!

Rốt cuộc.

Phái lên tiếng lần nữa:

"Các người không muốn không bái kiến sự vật, không cần có ngạc nhiên, không cần có kỳ huyền, không cần có động vật cùng cái đảo ."

Phái biểu tình biến ảo xuống.

Ảnh bên trong phòng khách người xem chính là rối rít sững sốt.

Bọn họ đã tin Phái nói sự tình, nhưng Phái ý những lời này, thật giống như có chỗ nào không đúng?

Lúc này.

Phái nói cái thứ 2 cố sự.

"Có bốn người còn sống, đầu bếp cùng thủy thủ đã trước đăng truyện, đầu bếp dùng cứu sinh quỳên đem ta kéo lên thuyền, ta mù mù leo lên một nhóm chuôi tiêu trôi đến trên thuyền, cái kia đầu bếp rất chán ghét, hấn ăn một con chuột, người đó liền giống như dã thú, thủy thủ nhảy xuống thuyền lúc té gãy chân ."

Theo Phái giảng thuật, thuyền vận công ty nhân viên sắc mặt biến đổi.

Mà ở cự màn trước.

Có người xem mặt đầy mờ mịt.

Có người xem chau mày.

Bọn họ ý thức được một cái vấn đề.

Đây là An Tụ trước ý thức được vấn đề.

Phái .

Nói dối!

Hai cái cố sự, một cái thật một cái giả!

Tác gia nghe hiểu, hấn lại đem hai cái cố sự liên lạc với đồng thời:

"Này hai trong chuyện xưa, ngựa vằn cùng thủy thủ cũng té gãy chân, chó săn cắn chết ngựa vằn cùng Tinh Tinh, cho nên, chó săn chính là đầu bếp, thủy thủ là ngựa vằn, người mù mù coi như là Tinh Tinh, mà người chính là . Lão Hồ."

Kinh thiên xoay ngược lại! ! !

Chi chi!

Theo tác gia dứt tiếng nói, ảnh trong phòng đột nhiên phát ra một đạo thanh âm chói tai, giống như là đế giày dùng sức ma sát mặt đất!

Đề cho người ta lộ tai đau nhói!

Phi thường không thoải mái!

Cực màn quang mang đầu xạ ở người xem trên mặt, tỏa ra từng tờ một chẳng biết lúc nào lên đã kinh hãi muốn chết mặt, trắng bệch hơi dọa người!

Ảnh bên trong phòng khách!

Phảng phất chợt hạ nhiệt, không khí trở nên băng lạnh, kiềm chế đến gần như ngưng trệ!

"Hồn hên ."

Tương Trúc miệng to thở hồn hên, ngực đập trùng kịch liệt, hai chỉ trong đôi mắt viết đầy không thể tin được!

Chân tướng!

Này mới là đúng!

Máu chảy đầm đìa chân tướng!

Thủy thủ chính là ngựa vằn, hấn té gãy chân, không có tự vệ lực lượng; đầu bếp là chó săn, phi thường tàn bạo; mù mù là là bảo vệ quá nhân vật chính Tinh Tinh, nhân vật chính chính là chung kết hết thầy Lão Hồ! ! !

Cho nên! ! !

Đầu bếp giết thủy thủ, lại giết mù mù, thiếu niên Phái là giết đầu bếp!

Nào có cái gì kỳ huyền phiêu lưu?

Chẳng qua chỉ là vì sinh tồn mà với nhau rút đao khiêu chiến nhân loại chém giết!

Cái kia nhỏ hẹp thuyền cứu sinh bên trong, kinh khủng huyết án liên tiếp diễn ra, đơn giản là Nhân Gian Luyện Ngục!

Điện ảnh Hoa Lệ đóng gói bề ngoài hạ, viết đầy bản thủ cùng tội ác!

Giống như bình tĩnh đại dương!

Mặt ngoài gió êm sóng lặng, kì thực cuộn cuộn sóng ngầm!

Kia xinh đẹp tuyệt vời ống kính, càng lộng lẫy, càng trí mạng!

Không đúng.

Không chỉ là sát lục!

Sát lục đều có nguyên do, mà chiếc nhỏ hẹp thuyền cứu sinh trên giết lục, lý do chỉ có một, bọn họ cực đói rồi!

Vì sinh tồn!

Bọn họ ở ăn thịt người!

"Nôn ."

Tương Trúc có chút muốn ói.

Ầm!

Cực hạn an tĩnh sau đó, toàn bộ ảnh thính đột nhiên nổ tung!

Toàn bộ người xem cũng giống như điên ồn ào đứng lên, thậm chí có nhân phát ra tiếng thét chói tai, có người không nhìn được đứng lên!

"Mẹ ta nha! !"

"Ta toàn thân thẳng tỏa khí lạnh!"

"Quá đáng sợ, quá kinh khủng!"

"Nguyên lai kỳ huyền phiêu lưu trung căn bản cũng không có ngựa vằn, không có Tinh Tinh, không có chó săn, càng không có Lão Hồ, hết thấy đều là chủ giác biên cố sự, thực ra những động vật này đều là nhân, bọn họ ở với nhau sát hại, bọn họ ở ăn thịt người a! ! !!"

"Ngọa tào, nguyên lai trên thuyền không có động vật, chỉ có nhân! ?"

"Ăn thi thể! ? Ta muốn ói, fuck!"

"Thế nào kinh khủng như vậy a!"

"Ta thật cho là này là chủ giác cùng động vật cố sự, kết quả không phải động vật đang chơi cá lớn nuốt cá bé bộ kia, mà là loài người ở mất đi nhân tính sau đó ăn thịt người, nếu hấn không là môn liên sống không nổi nữa!"

"Ta hiểu được! Chửi thề một tiếng ! Thực nhân đảo răng lấy ở đâu, trên thi thể a!"

"Nhân tính mất đi rồi, đẹp như vậy cố sự, như vậy rung động đại dương, tại sao chân tướng tàn nhẫn như vậy!"

"Ta bị Tiệp Ngư lừa!"

"Trước mặt nội dung cốt truyện tất cả đều là hổ, đào rất nhiều rất nhiều hổ!"

"Ta phục rồi, Tiệp Ngư ngu phê, ta thần phục, ta thật thần phục!"

"Mệt sức tam quan bê nát!"

" . "

Người xem đã sợ choáng váng, kinh khủng đang sôi trào!

Trong phim ảnh không có nói rõ bọn họ ở ăn thi thể, nhưng dựa theo động vật ẩn dụ, ngu nữa người xem cũng thấy rõ rồi!

Đây chính là mọi người sắc mặt trắng bệch, thậm chí run rẩy nguyên nhân!

Một cái kính thiên xoay ngược lại, trong nháy mắt đánh nát người sở hữu tam quan, để cho bọn họ hoài nghi mình trước thấy từng cái ống kính!

Lúc này.

Lại tiếp tục nghĩ, mỗi một nội dung cốt truyện, đều là nhỏ như vậy nghĩ sợ cực!

Thậm chí .

Liên trong phim ảnh cái kia tựa hồ dễ dàng tầm thường đến gần như mọi người không có ấn tượng gì chuột nhỏ, đều đang có cực hạn tượng trưng ý vị!

"Buổi tối ta muốn ngủ không yên giấc được!"

Tương Trúc cố nén dạ dày khó chịu, thanh âm đánh run run:

"Tiệp Ngư quá biến thái rồi, hấn là thế nào nghĩ ra đáng sợ như vậy cố sự, ta rõ ràng viết nhiều năm như vậy kịch bản, cũng nhìn nhiều năm như vậy điện ảnh, lần đầu tiên bị điện ảnh hù được!"

Hù dọa!

Là thực sự hù dọa!

Kinh khủng không phải hình ảnh, trong phim ảnh ngay cả động vật tương thực hình ảnh cũng không có, nhưng này vừa vặn là tối làm người ta sợ hãi!

Nhân vì mọi người sẽ nhớ lại!

Càng nhớ lại, càng hoang mang!

Nhưng mà, ngay tại Tương Trúc kịch liệt trong sự phản ứng, An Tụ bỗng nhiên thật dài ói thở một hơi, nói ra một câu đề cho Tương Trúc cả người cũng cứng ngắc lời nói:

"Người cho rằng là đây chính là chân tướng?"

Người cho rằng là cái thứ 2 cố sự liền là chân tướng?

Người cho rằng là Tiệp Ngư không có liên tục lừa người hai lần?

Người cho rằng là, đây chính là kinh khủng nhất câu trả lời sao?

An Tụ tay đè chặt tim, nhịp tim mau hơn phân, toàn thân lại lạnh cả người, thật giống như hô hấp cũng gần như ngưng.

So với hẳn người xem muôn càng nhiều, thấy cũng nhiều hơn.

Cho nên .

So với hẳn bất luận kẻ nào cũng kinh hãi hơn với câu chuyện này kinh khủng!

---

ps: Cảm tạ 【 Lưu Martin 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ? •, biết rất nhiều người đối bộ phim này vô cảm, nhưng giống như trong sách miêu tả như vậy, chịu đựng qua trước tam mươi phút cửa hàng, tai nạn trên biển bắt đầu lên, phi thường xuất sắc, kết vĩ xoay ngược lại càng là hù dọa đi tiêu, điều kiện tiên quyết là mọi người không có bị kịch xuyên thấu qua, bây giờ chưa có xem qua cũng bị ta thấu về mặt, tội quá tội quá, hôm nay kết thúc công việc, hôm nay đổi mới thật là liều cái mạng già rồi, yêu cầu một phiếu cuối tháng!

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 782: Còn có cái thứ 3 phiên bản (gấp đôi cầu nguyệt phiếu)

Cự mãn.

Đại kết cục.

Con mắt của Phái nhìn chăm chăm tác gia:

"Liên quan tới trên biển tai nạn, ta tổng cộng nói hai cái phiên bản cố sự, như vậy người thích người nào hơn?"

Tác gia không có trả lời ngay.

Mấy giây yên lặng sau.

Tác gia mở miệng: "Có Lão Hồ cái kia, cái kia đặc sắc hơn."

"Cám ơn."

Phái tựa hồ như trút được gánh nặng.

Trên thực tế.

Phái vấn đề cùng với nói là hỏi tác gia, chẳng nói là hỏi người xem.

Hai cái này phiên bản cố sự, các người càng thích cái nào?

Ảnh bên trong phòng khách.

Sôi sùng sục người xem lại cũng an tĩnh mấy giây, tựa hồ cũng ở nhìn kỹ nội tâm của tự mình.

Hai cái này cố sự, mình thích cái nào?

"Ta giống như tác gia thích có Lão Hồ cái này, một người nhất Hồ ở trên biển trở thành loại khác đồng bạn, diễn ra nhất đoạn kéo dài hơn hai trăm Thiên Kỳ huyền cầu sinh, loại này kiên cường cùng ý chí tốt đẹp ta không đành lòng phá hư."

"Ta thích không có Lão Hồ phiên bản."

"Điện ảnh mặc dù không hề ghi chú, nhưng Phái phản ứng đã nói cho mọi người, cái thứ 2 cố sự mới là chân thực, mặc dù chân tướng tàn khốc, nhưng thực tế bản thân liền là tàn khốc, ta cảm thấy được lựa chọn Lão Hồ bản thân là một loại trốn tránh."

"Chính bộ phim đều là một cái trò lừa bịp, Ngụ phụ xoay ngược lại quá kinh diễm!"

"Nếu như không có cuối cùng xoay ngược lại giải thích, ta khả năng đi ra rạp chiếu phim thời điểm còn cho là mình thật chỉ là nhìn một bộ Cuộc đời của Pi ."

"Rõ ràng có nhiều như vậy phục bút, ta nhưng vẫn không phát hiện!"

"Mấu chốt nhất là, ta phát hiện mình bị gạt sau đó không có phần nô, ngược lại cam tâm tình nguyện rơi vào trong hô, nhân vì nhân gia đã chôn rất nhiều phục bút, nếu như xem trong quá trình dùng tâm tư thì lời nói vẫn có thể nhận ra được có cái gì không đúng."

" "

Câu trả lời có lẽ rất khó thống nhất.

Biên Kịch Trương Trúc cũng đang suy tư chính mình câu trả lời.

Đang lúc này, An Tự bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía lâm vào trầm tư Trương Trúc:

"Mua vé."

"Cái gì?"

"Ta muốn hai quét."

An Tự có rất nhiều thứ yêu cầu lần nữa xác nhận, chỉ nhìn một lần là không thể nào hiểu được thấu triệt.

Bộ phim này giống như là tự quỷ thức trình thám.

Thông Thiên tràn ngập Biên Kịch lừa dối, đạo diễn ông kính phụ trách che chở, cho đến kết vĩ mới lên diễn kinh thiên xoay ngược lại!

Có thể nói.

Không có cái này long trời lở đất xoay ngược lại, bộ phim này chỉ có thể coi là một bộ rất xuất sắc trên biển cầu sinh loại điện ảnh.

Mà có cái này xoay ngược lại, hết thấy đều trở nên bất đồng!

Gần như có thể để cho người xem có loại duy nhất nhìn hai bộ phim ảo giác!

Có thể xác định là, bộ phim này đánh giá nhất định sẽ theo cuối cùng xoay ngược lại mà nhảy vọt nhiều cái nấc thang, trở thành đủ để ở lại trong lòng mọi người kinh điển, nhìn xong kết cục sau đó đẩy ngược nội dung cốt truyện, mới là bộ phim này giàu có nhất mị lực địa phương!

" Được !"

Trương Trúc gật đầu.

Nàng lấy điện thoại di động ra, chuẩn bị mua vé lúc, phát hiện mình thật sự ở một cái Biên Kịch bây giờ phút này trước đó chưa từng có náo nhiệt.

Vô số người cũng ở thảo luận bộ phim này.

Không có chút mở Group.

Trương Trúc bắt đầu mua vé hai quét.

Nàng muốn mượn nội dung cốt truyện đẩy ngược một lần, bất đồng địa phương ở chỗ, bây giờ nàng là ôm một loại học tập tâm tính, đây là một cái đáng giá toàn bộ Biên Kịch tốt nghiên cứu kỹ kịch bản!

Đương nhiên.

Trương Trúc cùng An Tự đều rất ăn ý không có thảo luận sang năm Thần Long thưởng sự tình, cứ việc hai người nhìn xong điện nội tâm của Ảnh

Hậu cũng mơ hồ đoán được bộ phim này xông vào Kim Long thường sẽ tạo thành như thế nào hậu quả.

Lam Tinh mỗ Biên Kịch bày.

Đúng như Tương Trúc thật sự chú ý tới như vậy, toàn bộ bày đều sôi trào! Toàn bộ nhìn xong bộ phim này Biên Kịch đều bị kết vĩ cái này kinh thiên xoay ngược lại cho dao động bồi rối!

"Con bà nó !"

"Kết vĩ xoay ngược lại bị dọa sợ đến ta vãi cả linh hồn!"

"Mồ hôi lạnh tất cả đi ra, chính bộ phim chính là một cái kinh thiên đại trò lừa bịp!"

"Ban đầu « Andhadhun » chính là cái này tiếp theo cái kia xoay ngược lại, thế nhưng bộ phim xoay ngược lại còn có chút cho phép tượng tức, bộ phim này xoay ngược lại nhưng là hồn nhiên thiên thành, tự nhiên rồi tinh rồi mù!"

"Bộ phim này muốn nô!"

"Kết vĩ xoay ngược lại tuyệt đối được gọi là kinh tài tuyệt diệu nhất bút, Tiễn Ngư thật là xoay ngược lại chi vương!"

"Nhìn trước cho là mảng kinh doanh, nhìn một hồi phát hiện là điện ảnh, nhìn hơn phân nửa lại cho là chuyên tâm phiến, nhìn xong mới ý thức tới, này mẹ hã là phim kinh dị!"

"Một cái xoay ngược lại trực tiếp lật đổ chính bộ phim, quá điên cuồng!"

"Nhìn xong kết cục đẩy ngược mới kinh khủng nhất, ai có thể nghĩ tới những thứ kia động vật lại là nhân!"

"Điện ảnh mở đầu, ba nói với vật cùng Nhân loại khác nhau ở chỗ động vật là không còn nhân tính, nhưng điện ảnh lại nói cho chúng ta biết nhân loại chỉ là ranh giới cuối cùng tiêu chuẩn so với động vật cao hơn thôi, thật đến tuyệt cảnh, nhân tính là có thể buông tha đồ vật!"

"Đừng quên nhân bản thân liền là động vật, dĩ nhiên sẽ có thú tính!"

"Nguyên lai Lão Hồ liền đại biểu nhân vật chính thú tính, cho nên khi Phái được cứu, Lão Hồ rời đi, nhân tính trở về, cái này ẩn dụ quá cao minh!"

Các đại rạp chiếu phim.

Đồng thời nhìn xong bộ phim này thủ phê các khán giả cũng điên cuồng, chẳng ai nghĩ tới bộ phim này diện mục thật sự thật không ngờ đáng sợ!

"Cho Ngư phụ nào động quỳ!"

"Ngư phụ ôn nhu như vậy nhân, lại viết ra như vậy tàn khốc lại tuyệt vọng kinh khủng cố sự!"

"Ta xem phim kinh dị cũng không mang theo sợ, kết quả nhìn xong bộ phim này, ta lại có điểm bị giật mình!"

"Nôi da gà nổi lên một thân!"

"Làm Phái giảng thuật cái thứ 2 phiên bản cố sự, ta trực tiếp tê cả da đầu, tóc gáy dựng lên tới cái loại này!"

"Nhìn xong kết cục lại hồi tưởng toàn bộ cố sự, cảm giác những thứ kia mỹ lệ hình ảnh thật tốt chiêm chọc!"

"Hình ảnh quá đẹp, ai biết dưới tám hình ẩn tàng nhiều như vậy bí mật không muốn ai biết!"

"Không nói nội dung cốt truyện, quang đặc hiệu liền làm nhất cấp tốt!"

"Đây là Ngư phụ lần đầu tiên chụp đại đầu tư điện ảnh, cảm giác toàn bộ sân khấu mới thích hợp hơn Ngư phụ phát huy, giá thành nhỏ điện ảnh vĩnh viễn không làm được rung động!"

Trên Internet.

Giống vậy náo nhiệt, giống vậy ồn ào, giống vậy rung động, bộ lạc Blog thậm chí còn các đại diện đàn toàn bộ sôi sùng sục.

Vô số người cũng ở thảo luận nội dung cốt truyện!

"Phim này quá ngư bức!"

"Phái đến đây ăn ai?"

"Nhất định là mẹ hắn, các người khả năng không có chú ý tới, Phái rời đi thực nhân đảo thời điểm, tòa kia thực nhân đảo xa nhìn qua rõ ràng là một nữ nhân thi thể hình dáng, mà phân phát hiện rằng là bởi vì hắn ăn vào răng bộ phận, cho nên hắn quyết định rời đi thực nhân đảo, bởi vì hắn ý thức được chính mình tiếp tục như vậy sẽ hoàn toàn điên cuồng!"

"Giời ạ, lại là như vậy?"

"Ta cảm thấy được thực nhân đảo là bạn gái, cho nên hắn đem bạn gái đưa hắn sợi dây cột vào thực nhân đảo, hơn nữa hắn nhắc tới bạn gái thời điểm cũng đã nói một câu nói như vậy: Ta không nhớ rõ là thế nào cùng với nàng cáo biệt. Âm chỉ còn chưa đủ rõ ràng?"

"Rất nhiều ẩn dụ a, lão kia chuột lại vừa là ẩn dụ ai?"

"Ta cảm giác thực nhân đảo là mẫu thân, con chuột mới là bạn gái, bạn gái hắn là trước thời hạn giấu ở trên thuyền lén qua, bởi vì Phái không nhớ thế nào với bạn gái cáo biệt, nhưng sự thực là hắn ép căn bản không hề cùng bạn gái cáo biệt, hai người là đồng thời leo lên phà."

"Ta đi, bình luận khu đại thần thật nhiều, ta đều không quá thấy rõ!"

"Kia thực nhân trên đảo chôn đất là ý gì? Vừa nhưng cái này đảo không tồn tại, kia chôn đất cũng là giả chứ?"

"Vẫn chưa rõ sao, chôn đất không sợ người, thực nhân đảo là thi thể, trên thi thể có vật gì không sợ người?"

"Dòi! ?"

"Chôn đất là . Dòi! ?"

"Nôn, chớ nói, mệt sức còn dự định ăn cơm đây!"

"Tam quan bê đây đất, ta xem phim thời điểm vẫn cùng nữ phiêu nói, chồn đất thật đáng yêu!"

"Chồn đất là trong sa mạc sinh vật, trên đảo không thể nào có chồn đất, cho nên đoạn này Phái nói dối, cần nhắc đến trên cái đảo này chồn đất không sợ người, dòi cũng quả thật không sợ người, hơn nữa dòi bản thân liền là protein, cho nên chồn đất tương đương với dòi là thành lập, bọn họ ở trên biển trôi hơn hai trăm thiên, thi thể sinh dòi là tất nhiên, Phái phía sau ăn cũng đều là thối đã ăn, đừng quên Lão Hồ cũng là có thể ăn thối thực!"
"Ta đã không cách nào nhìn thẳng bộ phim này rồi!"

Các đại diễn đàn đại thần liên tục qua lại, vô số giải độc rồi rít xuất hiện, có chút giải độc càng là hoàn mỹ giữ lại nội dung cốt truyện!

Có người bùng tình đại ngộ!

Có người cảm hiểu biết bất đồng!

Vô luận chân thực đáp án dĩ nhiên là cái gì, những thứ này giải độc đều tại lần lượt đánh vào người xem nội tâm!

Bởi vì này nhiều chút giải độc cũng không tính gò ép.

Điện ảnh lưu bạch cùng thời điểm cho ra rất nhiều ám chỉ!

Vừa vặn bởi vì điện ảnh không có thẳng thừng giải thích quá trình cụ thể, cái thứ 2 phiên bản cũng chỉ trong vòng mấy phút kể xong, cho nên mới cho người xem vô số giải độc không gian!

Sách giáo khoa cấp suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ hệ liệt!

Thậm chí có bởi vì cái nào giải độc là chân tướng mà cãi vả lên!

Đều có các lý luận.

Đều có các cách nói.

Vô luận cách nói nào, cũng phi thường kinh khủng, hoàn toàn lật đổ điện ảnh xoay ngược lại trước toàn bộ kết luận!

Mà đang ở bạn trên mạng cho là bọn họ đã đến gần vô hạn chân tướng thời điểm.

Có người chú ý tới, Lam Tinh trừ danh Biên Kích Long Dương lại tự mình ở điện ảnh trong diễn đàn lập một cái bài viết, bài post tựa đề rõ ràng là:

【 hay lại là quá ngây thơ rồi, các người cho là Phái cái thứ 2 cố sự chính là toàn bộ chân tướng sao? 】

Vị này đại danh đình đình hạch tâm chế Biên Kích, lại cũng vì « Cuộc đời của Pi » viết bình luận điện ảnh?

Đương nhiên này không phải trọng điểm.

Trọng điểm ở chỗ, Long Dương lại đang nói Phái cái thứ 2 cố sự cũng không phải là toàn bộ chân tướng?

Trong lúc nhất thời!

Bạn trên mạng rồi rít tròng lớn con mắt!

Chửi thề một tiếng !

Cái thứ 2 phiên bản còn không phải chân tướng?

Chúng ta cũng đem chân tướng giải độc khủng bố như vậy, hấn còn nói chúng ta ngây thơ?

Người nha chắc chắn không phải ở lấy lòng mọi người?

Long Dương muốn không phải đỉnh cấp Biên Kịch, hấn tuyệt đối sẽ bị phún, cân nhắc đến người nọ là chuyên nghiệp đại lão, đám bạn trên mạng nhìn được, chỉ trong lòng là không nhìn được lắm bầm ——

Long Dương lại có lật đồ điện ảnh xoay ngược lại ý đồ!

Phải biết đám bạn trên mạng vô luận như thế nào tranh luận, điếm đặt chân cũng đều là Phái lời muốn nói cái thứ 2 phiên bản cố sự, mọi người chút nào không có hoài nghi qua cái thứ 2 phiên bản chân thực tính!

Được rồi.

Cân nhắc đến Long Dương tổng thể tiếng tăm cũng không tệ lắm, là phi thường trâu bò Biên Kịch, đám bạn trên mạng còn là tốt Kỳ Điếm vào Long Dương bài post.

Kết quả.

Mới vừa điếm vào bài post, mọi người liền thấy hàng ngũ như nhất lời nói:

【đang quan sát bản này giải độc trước, mời mọi người trước trả lời ta tam cái vấn đề, thực ra vấn đề rất nhiều, nhưng ta liền không làm khó dễ các người.】

Vấn đề thứ nhất:

"Tại sao Phái từ đầu đến cuối không có giải thích phà rủi ro nguyên nhân, hấn thật không biết gì cả sao?"

Vấn đề thứ hai:

"Tại sao mù mù đánh đầu bép một cái tát, nhưng đầu bép lại không có xoay tay, đầu bép trước tính cách tạo nên là cho không?"

Vấn đề thứ ba:

"Điện ảnh giai đoạn trước tam mươi phút gia đình cửa hàng rõ ràng nhảm chán như vậy, tại sao không thủ tiêu, lấy Tiện Ngư trình độ hấn lại không biết giai đoạn trước tam mươi phút cửa hàng quá khá dài sao?"

Tại sao?

Đám bạn trên mạng thoáng cái bị Long Dương tam cái vấn đề cho hỏi bối rối.

Bỗng nhiên!

Trong mọi người tâm cũng tránh qua một cái ý tưởng đáng sợ:

Chẳng lẽ Phái giảng thuật cố sự cái thứ 2 phiên bản, cũng nói dối?

Nếu như thứ nhất phiên bản cố sự là lời nói dối, người đó dám nói cái thứ 2 phiên bản cố sự .

Phái liền không có nói láo?

---

ps: Cảm tạ 【 Yến Tử 523 】 đại lão lại một cái minh chủ, vị này đại lão đã khen thưởng nhiều cái minh chủ rồi, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, cầu nguyệt phiếu phiếu hàng tháng phiếu hàng tháng!

// éo hiểu, web txt ko cập nhật :)) đọc bình luận mới check ~~ nhân đây cảm ơn Phạm thần quân lão đại nhắc nhở, sr mọi ng

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang Trung và nhà Tây Sơn.....

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 783: Người thích phiên bản nào

Cái ý nghĩ này sau khi xuất hiện, đám bạn trên mạng đầu óc hỗn loạn rồi . Long Dương điếm ra tam cái vấn đề không có ai có thể cho ra chắc chắn trả lời.

Trong lúc nhất thời.

Tất cả mọi người đều bị gọi lên lòng hiếu kỳ, thuận thế nhìn xuống.

Long Dương ném ra tam cái vấn đề sau đó, quả nhiên ở phía sau tiếp theo trong bình luận điện ảnh đưa ra giải thích:

"Nói trước vấn đề thứ nhất, phà tại sao xảy ra chuyện?

Rất nhiều người bỏ quên cha cho động vật đút đồ ăn ống kính, bởi vì động vật là sẽ say sòng, cho nên cha hi vọng thông qua thuốc tê để cho động vật ở trên thuyền thời điếm trấn định lại.

Nhưng ngoài ý muốn phương ở chỗ .

Những chuyện này lúc trước đều là người làm đang làm, cha không có cho động vật uy quá thuốc tê, cho nên hẳn thuốc tê không cẩn thận cũng xuống tới thuyền viên thức ăn chính giữa đi.

Mà nhân là mẫu thân cùng đầu bếp cãi vã, nhân vật chính người một nhà ban ngày cũng không có ăn cơm.

Vì vậy.

Làm bão táp tới tạm thời sau khi, trong thuyền nhân cũng bởi vì thuốc tê hiệu quả mà không có tỉnh lại, không có thủy thủ chọn lựa kịp thời hữu hiệu các biện pháp, chiếc này phà xảy ra chuyện, đây chính là Phái tại sao từ đầu đến cuối tránh thuyền chìm nguyên nhân tính quyết định lý do

Đỉnh cấp điện ảnh nhân, sẽ không cho ngài một ít vô dụng ống kính.

Những thứ kia nhìn như không có ý nghĩa ống kính, có thể là tiềm tàng ở trong bóng tối phức bút, không mảnh nhỏ tâm tư thì, rất dễ dàng sẽ coi thường mâu chốt tin tức, nhân vật chính người một nhà không có ăn cơm, còn có đút cho động vật thuốc tê, chính là ta lời muốn nói mâu chốt tin tức!

"

Bạn trên mạng tròng lớn con mắt!

Cái vấn đề này trước đó không ai từng nghĩ tới!

Thuyền chìm .

Lại là bởi vì cha sai lầm?

Có bạn trên mạng theo bản năng muốn phải phản bác, đầu bếp kia cùng thủy thủ là thế nào tiến vào thuyền cứu sinh?

Nhưng mà.

Sau đó hai vấn đề giải độc, liền cấp ra giải thích, cũng ngăn chặn đám bạn trên mạng miệng.

"Làm vấn đề thứ nhất có câu trả lời, vấn đề thứ hai cùng vấn đề thứ ba câu trả lời, liền có thể trực tiếp lật đổ Phái giảng thuật cái thứ 2 câu chuyện.

Tin tưởng đã có người đoán được.

Thực ra căn bản không có thủy thủ cùng đầu bếp!

Thuyền viên cũng đoán diệt, leo lên chiếc thuyền này, là chủ giác người một nhà!

Cái gọi là ngựa vằn, căn bản không phải thủy thủ, mà là chủ giác cha ; còn chó săn là là chủ Giác Ca ca; mà kia con chuột liền là chủ giác bạn gái, nàng cũng len lén lên thuyền len qua rồi, tin tưởng điểm này đã có không ít bạn trên mạng đoán được, con chuột bản thân liền là dùng để hình dung Người nhập cư trái phép từ ngữ a.

Đây là vấn đề thứ ba câu trả lời.

Tại sao mù mù đánh đầu bếp, đầu bếp lại không có trả đũa.

Bởi vì đầu bếp là chó săn, cũng chính là chủ Giác Ca ca.

Mù mù đánh ca ca, ca ca không có trả tay quá bình thường.

Ca ca lợi dụng cha cụt tay chân câu cá, mù mù dĩ nhiên không cách nào nhìn được, nhưng ca ca là một cái lý tính nhân, trước mặt tam mươi phút cửa hàng có thể không phải cho không, chỉ là cha bởi vì cụt tay chân không chiếm được hữu hiệu cứu chữa mà chết, cho nên ca ca là rồi sinh tồn ăn cha thịt.

"

Bạn trên mạng hoàn toàn bói rồi!

Không có đầu bếp cùng thủy thủ?

Lên thuyền nhưng thật ra là nhân vật chính một nhà?

Cái này giải độc so với trước kia còn kinh khủng hơn vô số lần, để cho người ta toàn thân phát rét!

"Phía sau cố sự các người hẳn đều đoán được, mù mù cùng ca ca xảy ra mâu thuẫn, mù mù bị ca ca thất thủ giết chết.

Nhân vật chính bị triệt để chọc giận, hẳn giết chết rồi ca ca!

Nếu như ca ca thật là đầu bếp đã sớm trả đũa rồi, nhưng hẳn nhưng thật ra là ca ca a, cho nên ca ca không có trả tay, bởi vì ca ca cũng biết rõ mình làm sai chuyện.

Vì vậy, trên thuyền còn lại nhân vật chính cùng ca ca.

Nhân vật chính nói mình nhớ lên cùng bạn gái ngày cuối cùng mỗi một chi tiết nhỏ lại không nhớ bọn họ là làm sao chia xa cách thực ra không phải không nhớ ra được, là bọn hắn cũng cũng không khác gì là, mà cuối cùng phân biệt phương thức quá tàn nhẫn, Phái thậm chí đều không cách nào định biên tạo.

"

Giảng thuật tới đây, Long Dương tiến hành tổng kết:

"Ta đoán không nhất định hoàn toàn đúng, nhưng khẳng định so với cái thứ 2 phiên bản càng gần gũi chân tướng sự thật. Bộ phim này bên trong ống kính ẩn dụ quá nhiều, tỷ như thực nhân đảo ban đêm giữa hồ sẽ xuất hiện a xít, nhưng thật ra là nhân loại vị toan vân vân, nhưng ta có thể xác định Phái cái thứ 2 phiên bản tồn tại chỗ sơ hở, điểm này trong phim ảnh cho nhắc nhở qua, nhất là chuỗi tiêu có thể hay không nắm được động Tinh Tinh cái này tranh cãi điểm chính là lớn nhất nhắc nhở, hơn nữa tất nhiên là nhân vật chính người một nhà ở trên thuyền, đây chính là vì cái gì điện ảnh trước tam mươi phút tại sao một mực ở tả nhân vật chính người nhà cố sự tiến hành cửa hàng!

Vẫn là câu nói kia.

Cao Minh điện ảnh nhân sẽ không cho một ít không có ý nghĩa ống kính, trước tam mươi phút nhìn như vô dụng cửa hàng, nhưng thật ra là liên quan tới đầu bếp cùng thủy thủ cũng là người nhà phục bút, xem hiểu một điểm này, người mới có thể thực sự hiểu rõ đến bộ phim này kinh khủng.

"

Bình luận điện ảnh kết thúc.

Nhìn xong bình luận điện ảnh, bạn trên mạng đã trợn mắt hốc mồm!

Ăn thịt người bản thân cũng đã phi thường kinh khủng, kết quả tất cả mọi người không nghĩ tới, chân chính sự thật so với cái thứ 2 phiên bản cố sự còn kinh khủng hơn vô số lần!

Trên thuyền là người một nhà!

Cái này đã cùng cái thứ 2 phiên bản cố sự, không phải một cái khái niệm!

"Ta muốn phản bác, lại không tìm được điểm đặt chân!"

"Ta siết cái đại thảo, nhân vật chính cuối cùng đem bạn gái cùng mù mù ăn?"

"A a a a, đưa ta thứ nhất phiên bản!"

"Thứ nhất phiên bản thật đẹp, cái thứ 3 bản vốn là có nhiều hắc ám!"

"Nguyên lai Lão Hồ liên là chủ giác thú tính a, Phái thuần phục Lão Hồ, liên là nhân tính thuần phục thú tính quá trình!"

"Này giải độc thật tuyệt rồi!"

"Ta liên nói tại sao trước mặt tam mươi phút nhàm chán như vậy, nói một nhóm người nhà chuyện, hết lần này tới lần khác phà rủi ro sau đó người nhà chết hết, chỉ còn một cái mù mù cùng nhân vật chính lên thuyền, nguyên lai là bởi vì này dạng!"

"Như vậy cố sự, hết lần này tới lần khác chụp đẹp như vậy, thế giới của ta xem sụp đổ!"

"Đây là ta xem qua ẩn dụ nhiều nhất điện ảnh, nói tốt mảng kinh doanh đây!"

"Tiện Ngu này ba não động thật vô địch!"

"Mẹ ta nha!"

" "

Giải độc nghêh đón điên cuồng nhất cao triều!

Bình luận trung dĩ nhiên cũng không phải là không có nhân phản bác Long Dương, chỉ là càng nhiều giải độc dọc theo, phiên bản căn bản là không có cách thống nhất.

Thậm chí.

Có người nhắc tới thần cùng thượng đế cùng với tông giáo cùng tín ngưỡng lực lượng, giống vậy rất có đạo lý.

Rất hiển nhiên.

Điện ảnh không có cho ra tiêu chuẩn câu trả lời, chủ sáng nhân viên cũng sẽ không ở điện ảnh bên ngoài cho ra, đây chính là điện ảnh giàu có nhất mỹ lực địa phương.

Giống như Tây Du trong chuyện, luôn là từ thiên kỳ bách quái góc độ giải độc Tôn Ngộ Không .

Vô luận sự thật hay lại là lần thứ hai sáng tác cũng nhất định bao phủ một tầng sương mù!

Duy nhất có thể xác định là, câu chuyện này so với mọi người tưởng tượng càng tối tăm!

Nghiên cứu tới nghiên cứu đi, bạn trên mạng đều nhanh muốn điên rồi!

Mà thiếu niên Phái hành vi cũng dẫn phát vô số tranh cãi!

Có người cảm thấy Phái phát điên.

Có người cảm thấy Phái là từ bị lạc đi về phía cứu rỗi, thu được nhân tính giải thoát.

Này tựa hồ lại trở về điện ảnh sau cùng vấn đề kia:

Người là ưa thích có Lão Hồ phiên bản, vẫn ưa thích không có Lão Hồ phiên bản?

Rất kỳ quái.

Cái thứ 2 phiên bản lúc xuất hiện, rất nhiều người đều cảm thấy không có Lão Hồ kích thích hơn; nhưng khi cái thứ 3 phiên bản giải độc xuất hiện, mọi người bỗng nhiên bắt đầu muốn muốn chọn thứ nhất phiên bản rồi.

Điện ảnh bản thân cũng là cái ý này.

Người thích cái nào liền tin tưởng cái nào tốt.

Vì vậy bộ phim này lưu lại cái vấn đề này trở nên khiến người tỉnh ngộ đứng lên ——

Người thích phiên bản nào?

---

ps: Bộ phim này hồ viết không sai biệt lắm, hạ bộ phim muốn chụp cái gì còn chưa nghĩ ra, cầu nguyệt phiếu thuận tiện hỏi các vị có đề nghị gì hay sao?

Mời đọc #Dòng Máu Lạc Hồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối về Quang
Trung và nhà Tây Sơn.....
Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 784: Tâm có mãnh hổ, ngữ tường vi

Cái vấn đề này câu trả lời vẫn không cách nào lấy được thống nhất. Giống như một bộ phim không thể nào tất cả mọi người đều thích, vô số khen ngợi trung gian khó tránh khỏi xen kẽ một ít không sai biệt cho lắm, những thứ này đều là không thể bình thường hơn được chuyện.

Tỷ như có người đối ăn thịt người ẩn dụ cảm thấy không ưa.

Nghe được là người một nhà sau khi lên thuyền càng cảm thấy khó chịu.

Còn có người xuất ra « Sở Môn Thế Giới » cùng với so sánh đến thuyết minh người trước mới thật sự là có thể đối với nhân sinh sản sinh đủ ảnh hưởng tác phẩm .

Được rồi.

Các hoa vào các mắt.

Dù sao đều là Tiện Ngư điện ảnh.

Ngược lại « Cuộc đời của Pi » là chân hỏa.

Vô số giải độc cùng thảo luận điện tích lớn kéo theo phòng bán vé, hấp dẫn vô số người xem đi vào rạp chiếu phim.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đăng nhập Tinh Không Vững quét bình luận điện ảnh, đem bạn trên mạng giải độc đều thấy một lần, bao gồm Long Dương giải độc.

Hắn kinh ngạc phát hiện:

Nên nói cũng bị mọi người nói, bộ phim này bị giải độc tương đối thấu triệt. "Đáng tiếc."

Bên trong phòng làm việc, Lâm Uyên lắc đầu.

Bên cạnh Kim Mộc thấy Lâm Uyên đang nhìn thiếu niên Phái bình luận điện ảnh, hiếu kỳ lại gần: "Đáng tiếc cái gì?"

Lâm Uyên không trả lời.

Hắn đáng tiếc là Dịch An không có ra sân cơ hội.

Lâm Uyên có ba cái đại bí danh, chia ra làm Tiện Ngư, Sở Cuồng, Ảnh Tử.

Trừ lần đó ra, thực ra hắn còn có một cái tên là "Dịch An" tiểu mã giáp.

Cái này bí danh cảm giác tồn tại thấp nhất, sáng lập dự tính ban đầu chính là vì cho tam đại bí danh tra lậu bỏ khuyết, xuất ra một ít tam đại bí danh tác phẩm bên ngoài, diễn sinh ra một ít gì đó, từ đó kéo theo nguyên tác phẩm nhiệt độ.

Tỷ như « Ngộ Không Truyện » với Tây Du.

Lần này Lâm Uyên muốn cho Dịch An vì « Cuộc đời của Pi » viết một phân bình luận điện ảnh tới, đền bù Tiệp Ngư bộ phim này trung không có bị phát hiện bí mật, vì điện ảnh nhiệt độ tăng thêm một cây đuốc.

Kết quả hẳn rất lúng túng phát hiện:

Đám bạn trên mạng đã giải độc rất toàn diện rồi, bao gồm hẳn cho là rất có uy lực "Cái thứ 3 phiên bản" ần núp phục bút cũng bị Biên Kịch Long Dương khám phá mọi ra!

Lam Tinh đại thần vẫn là rất nhiều.

Long Dương lần này giải độc, càng làm cho Lâm Uyên đối với người này cao nhìn mấy lần.

Đây là một cái phi thường lợi hại Biên Kịch, lại đang trong thời gian cực ngắn liền đem điện ảnh nghiên cứu đến như thế thấu triệt.

"Đúng rồi!"

Trong lòng Lâm Uyên bỗng nhiên tránh quá một cái ý nghĩ, Dịch An thật giống như cũng không phải là hoàn toàn không chuyện có thể làm!

Bài hát kia thơ có lẽ có thể dùng ở chỗ này!

Vâng.

Lâm Uyên nghĩ tới một bài thơ.

Bài hát kia thơ gọi là « cho ta, đi qua, bây giờ cùng với tương lai » , United Kingdom thi nhân Siegfried Sassoon tác phẩm tiêu biểu.

Mọi người có thể không biết bài thơ này, nhưng bài thơ này trung mỗi câu mọi người nhất định khắc sâu ấn tượng.

Câu nói kia gọi là:

In me the tiger sniffs the rose.

Nếu như còn không có ấn tượng, hoặc là lúc trước học qua tiếng Anh cũng trả lại cho Anh ngữ lão sư, kia thi nhân dư quang trung đối những lời này phiên dịch nhất định làm cho tất cả mọi người như sấm bên tai:

【 tâm có mãnh hổ, ngữi tường vi! 】

Bao nhiêu người trích dẫn quá những lời này, thậm chí đều không làm rõ ràng ý những lời này lấy tới ngay làm lời răn?

Thực ra những lời này bản ý ở chỗ nhấn mạnh nhân tính hai mặt.

Thiếu niên "Phái" cũng có hai mặt.

Một mặt là nhân tính, một mặt là hóa thành mãnh hổ thú tính.

Là lấy.

Kiếp trước bộ phim này chiếu phim thời điểm, vô số người cũng liên tưởng đến bài thơ này, Phái trải qua hoàn mỹ phù hợp thơ ——

Lòng người là mãnh hổ cùng tường vi hai mặt thể.

Nếu thiếu tường vi liền khó tránh khỏi trở nên lỗ mãng, từ đó lưu với tục tăng;

Nếu thiếu mãnh hổ liền khó tránh khỏi trở nên hèn yếu, từ đó mất đi khí phách.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên cùng hệ thống đối tác phẩm, cũng ghi danh Dịch An Blog tài khoản, đem bài thơ này lấy bình luận điện ảnh hình thức phát hành ở Tinh Không Vững bên trên.

Liên quan tới thiếu niên Phái giải độc tuy nhưng đã càng thấu triệt, nhưng đám bạn trên mạng thảo luận nhiệt tình cũng không có tiêu giảm.

Trên Internet.

Vẫn có vô số nhân ở thảo luận bộ phim này các loại liên quan.

Lúc này.

Có người chú ý tới cái này đặc thù bình luận điện ảnh.

Bình luận điện ảnh tựa đề là: « cho ta, đi qua, bây giờ cùng với tương lai » . Vừa mới bắt đầu quét đến cái này bình luận điện ảnh thời điểm, mọi người cũng không hề để ý, trực tiếp bỏ quên đi, cho đến có người thấy được bình luận điện ảnh.

Dịch An!

Dịch An lại cũng vì thiếu niên Phái viết bình luận điện ảnh?

Có người nhận ra Dịch An, bất quá Dịch An danh tiếng hiển nhiên có hạn, cũng không phải mỗi người đều biết hẳn, xác thực nói là đại đa số người cũng không nhận ra Dịch An.

"Dịch An là ai ?" Có người đặt câu hỏi.

"Chẳng lẽ người chưa có xem qua « Ngộ Không Truyện » ấy ư, kia bộ kinh điển Tây Du đồng nhân chính là Dịch An viết, hẳn đối Tây Du hiểu phi thường thâm!" Có người giải đáp.

"Ồ ồ ồ, nguyên lai là « Ngộ Không Truyện » !"

"Ta xem qua « Ngộ Không Truyện » , Dịch An phân tích tác phẩm trình độ còn là phi thường lợi hại, ta có chút hiếu kỳ hẳn sẽ đánh giá thế nào thiếu niên Phái cố sự."

"Điểm vào xem một chút!"

"Này tựa đề thật giống như thật có ý tứ, Quá Khứ Hiện Tại cùng tương lai nói hẳn là nhân vật chính đi, chẳng lẽ Dịch An đối cái này điện ảnh còn có càng thú vị nhận xét?"

" "

Nhắc lên Dịch An mọi người có lẽ không nhận biết, nhưng muốn nhắc lên « Ngộ Không Truyện » , đám bạn trên mạng liền quen thuộc hơn nhiều.

Thích Tây Du nhân gần như cũng xem qua ngày đó đồng nhân!

Trong lúc nhất thời.

Có không ít bạn trên mạng tốt Kỳ Điểm vào tựa đề, cũng thấy được Dịch An phát hành đặc thù bình luận điện ảnh ——

"Bản tụ hợp, bên nào cũng cho là mình đúng, phân nhiều không ngừng Nhiều vô số dục vọng, cướp đoạt đến bây giờ ta

Đem lý tính bóp chết với nó bảo tọa
Ta yêu vượt qua tương lai rào
Mơ mộng giải phóng ra bọn họ hai chân vũ đạo
Cho ta, ăn lông ở lỗ nhân chop lấy tiên tri,
Đeo vòng hoa thần hương tổ tiên điếc thính hát thán ca hát
Tâm có mãnh hổ, người tường vi
Nhìn kỹ nội tâm của ta đi, thân ái bằng hữu, người ứng run rẩy
Bởi vì đó mới là người diện mục thật sự

"

Người tốt!

Ở nơi này là bình luận điện ảnh.

Đây rõ ràng là một bài thơ!

Trong đó câu kia "Tâm có mãnh hổ, người tường vi" trong nháy mắt hấp dẫn vô số người ánh mắt!

"Cái này kêu Dịch An gia hỏa có chút kiêu như trâu bò a!"

"Tâm có mãnh hổ, người tường vi những lời này bức cách nỗ mạnh!"

"Lần đầu tiên thấy dùng thơ tới viết bình luận điện ảnh, biểu đạt phi thường tinh chuẩn."

"Tâm có mãnh hổ người tường vi, hiểu, cái này thì sao tới làm bộ lạc cá tính ký tên!"

"Những lời này thật tốt soái, phái người tính một mặt chính là kia đóa tường vi sao?"

"Chính thủ Thi Vận vị mười phần, bản này bình luận điện ảnh không thể so với Long Dương ngày đó kém, thậm chí nghệ thuật tiêu chuẩn cao hơn, Dịch An đối văn nghệ tác phẩm hiểu quả nhiên muốn so với bình thường nhân khắc sâu hơn!"

"Rất lợi hại văn tài!"

" "

Có thể truyền lưu vô số năm kinh điển câu chính là có mị lực như vậy.

Đúng như bạn trên mạng lời muốn nói.

Câu này "Tâm có mãnh hổ, người tường vi" bức cách quả thật cao vô cùng!

Bất quá này dù sao cũng là một bài thơ.

Không phải mỗi người cũng có thể đọc hiểu tới tám thơ.

Vô số khen ngợi cùng khen nhô ra đồng thời, bình luận khu xuất hiện số lớn nghi vấn.

"Nhìn xong vẻ mặt mộng bức, này cũng nói cái gì?"

"Vị kia đại Thần Giải đọc một chút bài thơ này có ý gì?"

"Văn nhân làm thơ liền thích cố chuẩn bị Huyền Hư, rất sợ người khác đọc được."

"Thực ra không khó hiểu như vậy, bình luận điện ảnh không phải đều nói thiếu niên Phái một mặt là nhân một mặt là Hổ sao, nếu như Hổ đại biểu

Phái thú tính, kia tường vi là đại biểu nhân tính tốt đẹp, hai người gắn bó tương ôi thiếu một thứ cũng không được."

"Nguyên lai là như vậy!"

"Nhìn kỹ nội tâm, cảm thấy run sợ, đây mới là người diện mục thật sự, cuối cùng đoạn này tổng kết nói chính là Hồ a, là loài người tiềm tàng thú tính!"

"Mở đầu câu kia có điểm giống chúng ta bây giờ trạng thái, vây quanh điện ảnh không ngừng thảo luận cùng tranh cãi?"

"Để cho yêu bóp chết lý tính, mới có thể thu được được cứu rỗi, giống như Phái ăn vào răng mới rớt cục tủy hồn lại?"

"Nguyên lai là như vậy!"

"Tốt thích hợp hình dung, tốt xuất sắc thơ!"

"Có thể, không hồ là « Ngộ Không Truyện », phần phần, cái này thì đi chú ý!"

"Cái này Dịch An nhìn Sở Cuồng tiểu thuyết, còn nhìn Tiệp Ngư điện ảnh, xem bộ dáng là tam bạn gay fan không chạy, còn là một đại thân cấp bậc fan, vô luận thơ hay lại là đồng nhân cũng viết nhất cấp tốt!"

" "

Bài thơ này không như trong tưởng tượng tôi tưởng.

Theo lục tục có người giải thích cùng bổ sung, mê mang bạn trên mạng dần dần đọc hiểu rồi bài thơ này hàm nghĩa.

Chủ yếu là bài thơ này có thể cùng điện ảnh nội dung cốt truyện liên hệ tới. Hai bên đối ứng giải độc, lý giải không khó, mỗi câu cũng có ý riêng.

Đương nhiên.

Thơ ở không đồng tình cảnh hạ có lẽ đại biểu bất đồng biểu đạt.

Mọi người giải thích, khả năng cũng không hoàn mỹ phù hợp bài thơ này biểu đạt, bất quá ở thiếu niên Phái bộ phim này bên trên, bài thơ này có thể chiếu cố đến mỗi một câu nói giải thích.

Phảng phất bài thơ này hoàn toàn chính là dựa vào với điện ảnh mà sáng tác đi ra!

Đây là một cái kỳ diệu trùng hợp.

Cũng chính vì vậy trùng hợp, thành tựu bài thơ này nổi danh!

Phải biết.

Bây giờ chính là mọi người đối thiếu niên Phái thảo luận thời điểm kịch liệt nhất, đột nhiên toát ra như vậy một bài thơ, có thể không đưa tới bốn phương tám hướng chú ý sao?

Quét quét quét!

Rất nhanh bài thơ này liền nhanh chóng truyền lưu đứng lên, càng ngày càng nhiều nhân bị câu kia "Tâm có mãnh hổ người tường vi" chinh phục.

Chính bài thơ tối diệu chính là chỗ này câu.

Không có câu này, bài thơ này cũng sẽ không trở thành tây cách bên trong thả lỏng tác phẩm tiêu biểu.

Thực ra toàn bộ trữ danh thơ, cũng là bởi vì thơ bên trong một câu đặc biệt treo.

Nếu như một cái thơ bên trong điều tạc thiên lời nói không chỉ một câu, đó chính là truyền thể danh thiên rồi.

Tỷ như Tô Tiên « Thủy Điều Ca Đầu » .

Trong lúc nhất thời.

Câu này "Tâm có mãnh hổ, ngữ tường vi" thành không ít văn nghệ thanh niên trang bức vũ khí sắc bén, nhanh chóng xuất hiện ở vô số người cá tính ký tên tiến lên!

Đừng xem một sức bề ngoài người hiền lành.

Thực ra một sức tâm lý có một con ăn thịt người Lão Hồ!

Ngược lại rất nhiều không cần thận giải thích nghĩa, chỉ là bị những lời này hấp dẫn bạn trên mạng là hiểu như vậy.

Rất nhanh.

Lâm Uyên liền rõ hiển chú ý tới, Dịch An Blog fan chú ý lượng bắt đầu phòng động, đây là kẻ « Ngô Không Truyện » sau đó Dịch An lần thứ hai đại quy mô tăng số fan.

Bình luận khu cũng là náo nhiệt phi phạm.

"Nguyên lai vị này chính là « Ngô Không Truyện » !"

"Dịch An văn tự phong cách bức cách đều tốt cao a, các người đều tại thói tâm có mãnh hổ, ta lại nhớ tới « Ngô Không Truyện » bên trong những kinh điển đó danh ngôn, tỷ như ta muốn trời này lại không giấu được ta mắt, muốn đất này lại chôn không được lòng ta ."

"Ta biết những lời này, nguyên lai những lời này là xuất từ Dịch An « Ngô Không Truyện » ?"

Đúng « Ngô Không Truyện » bên trong có rất nhiều điều tạc thiên kinh điển câu, mãnh liệt đề nghị bạn đọc một lần, ta xem xong Dịch An bình luận điện ảnh cũng định đem kia bộ đồng nhân tiểu thuyết học tập một lần."

"Có thể, thích vị này đại lão rồi, văn tự quá phù hợp ta thâm mỹ rồi, ngang ngược rồi tinh rồi mù!"

"Trang bức người yêu thích tuyệt đối yêu thích Dịch An loại này phong cách!"

"Viết liền nhau cái bình luận điện ảnh cũng mẹ nó cùng người khác họa phong không giống nhau, khắp nơi lộ ra bức vị, cái này rất « Ngô Không Truyện » !"

"Văn nhân dùng tài hoa trang bức thật để cho nhân không sinh được không ưa, chỉ có thể ngửa mặt trông lên loại này đại lão!"

" . "

Bài thơ này hiệu quả, so với Lâm Uyên tượng tượng cũng còn khá.

Khó trách kiếp trước bao gồm Phong Hỏa ở bên trong nhiều như vậy

Internet văn đàn tác gia như thế thích sử dụng những lời này, hiệu quả thật

là có thể so với lúc đầu "Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời", vậy kêu là một cái kinh khủng như vậy!

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão lại một cái minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, nhớ Yên Tử trả lại cho ô bạch đẫy quá một bài Anh Văn bài hát «here with you » , phi thường cảm tạ, ô bạch tiếp tục viết.
Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành
Đỉnh Luyện Thần Ma

Chương 785: Hỏi thế gian, tình là vật gì, Mà khiến hện thề sinh tử

"Tâm có mãnh hổ, ngữi tường vi ."

Mỗ căn phòng bên trong, một người nam nhân nhìn chăm chú máy tính. Người đàn ông này kêu Ngô Đôn, Yên Châu mỗ thi từ câu lạc bộ hội trường.

Hắn cũng ở đây quét thiếu niên Phái bình luận điện ảnh, kết quả chợt nhìn thấy Dịch An bài thơ này, trong lúc nhất thời cả người cũng ngỡ ngàng.

Lấy hẳn nhận quang, tự nhiên nhìn ra bài thơ này chỗ bất phạm!

Trên thực tế, coi như cùng thiếu niên Phái không liên quan, đây cũng là một bài đối với nhân tính trình bày phi thường tác phẩm ưu tú.

Mà muốn kết hợp thiếu niên phái tới hiểu, bài thơ này liền càng thêm cao minh.

Dịch An?

Ngô Đôn trà trộn Thi Đàn nhiều năm, vẫn là lần đầu tiên nghe nói danh tự này.

Đánh mở một cái nói chuyện phiếm bầy.

Ngô Đôn đem bài thơ này phát ra.

Trong bầy nhất thời náo nhiệt lên.

"Ngô Hội trường bài thơ này có chút lợi hại a."

"Ngô Hội trường tác phẩm mới ấy ư, giỏi một cái tâm có mãnh hổ ngữi tường vi!"

"Bài thơ này đang giảng nhân tính hai mặt, Ngô Hội trường là vì « Cuộc đời của Pi » làm?"

"Các người cũng không lên mạng? Tâm có mãnh hổ ngữi tường vi những lời này đã hỏa lân vòng tròn bằng hữu."

"Thơ nội dung quả thật với « Cuộc đời của Pi » có liên quan, bất quá bài thơ này không phải Ngô Hội trường mà là một cái tên là Dịch An viết."

"Dịch An? Là ai?"

"Ta tra một chút bách khoa giới thiệu, Dịch An là một cái đồng nhân tác gia, có đoạn thời gian rất hỏa « Ngô Không Truyện » cũng là người này viết, trình độ còn rất không bình thường, nghiền ép còn lại đồng nhân tác gia."

"Có tài nghệ này viết cái gì đồng nhân?"

"Đầu năm nay sẽ làm thơ yêu nghiệt càng ngày càng nhiều, cái kia viết tiểu thuyết Sở Cuồng cũng sẽ làm thơ, cái kia viết ca khúc Tiệp Ngu cũng sẽ làm thơ, bây giờ ngay cả viết đồng nhân cũng sẽ làm thơ rồi hả?"

"Vẫn có bất đồng, hai vị trí đầu viết là cổ thi."

"Dù là hai vị trí đầu cũng có khác nhau, Tiệp Ngu làm thơ trình độ hẳn cao hơn một chút."

" "

Ngô Đôn không nói gì, mà là chà một cái Dịch An Blog, muốn nhìn một chút người này là còn có hay không những tác phẩm khác.

Kết quả thật đáng tiếc.

Dịch An Blog tài khoản thành lập tới nay, chỉ phát quá một con như vậy động tĩnh, mà ở bài thơ này phát hành trước, hẳn duy nhất tác phẩm ghi chép chính là « Ngô Không Truyện » .

"Người mới vận khí?"

Có người thỉnh thoảng linh cảm nhận nhịp, cũng có thể viết ra một bài thơ hay, chỉ là đây không khỏi để cho Ngô Đôn có chút thất vọng, hẳn đối cái này đột nhiên toát ra nhân văn thật có hứng thú.

Đang lúc này.

Ngô Đôn chợt thấy bình luận khu xuất hiện một cái cao đáng khen bình luận:

"Nhìn ra được ngài đôi Tiệp Ngu cùng Sở Cuồng hai vị lão sư tác phẩm hiểu cũng phi thường sâu sắc, không biết đại lão đánh giá như thế nào Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » ?"

Ngô Đôn vui vẻ.

Bởi vì Nữ nhi rất thích bộ này kịch, cho nên hẳn phụng bồi Nữ nhi nhìn Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » .

"Đám này người xấu."

Ngô Đôn có thể lý giải điều này bình luận đạt được cao đáng khen nguyên do.

Không phải là muốn nhìn một chút Dịch An sẽ sẽ không trực tiếp mở bình luận, dù sao bộ này kịch soạn lại có thể nói phát điên, đem Sở Cuồng lão tặc thích phát hộp cơm bản chất thể hiện tinh tế.

Lắc đầu một cái.

Ngô Đôn không có tiếp tục xem bình luận, chỉ là cho Dịch An điếm cái chú ý liền chạy.

Hẳn không cho là Dịch An sẽ đối với loại này hung mãnh bình luận có chút trả lời, Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » còn có thể đánh giá thế nào à?

Nhỏ nước bọt liền xong chuyện rồi.

Cũng không thể còn đặc biệt viết bài thơ tới nhỏ nước bọt bộ này kịch chứ ?

Lâm Uyên đối với Dịch An con đường thành sao cũng cảm thấy vui vẻ. Cái này bí danh sức ảnh hưởng càng cao, tương lai đối ngoài ra ba cái bí danh chỗ tốt lại càng lớn, cho nên hẳn khá có hứng thú lật nhìn lên bình luận.

Vì vậy.

Lâm Uyên cũng nhìn thấy điểm đáng khen cực cao cái kia nhiệt đánh giá: Đánh giá như thế nào Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » ?

Sở Cuồng?

Cái này không giải thích được liên lạc để cho Lâm Uyên không khỏi chột dạ một chút, luôn cảm giác tốt như chính mình khoảng cách quay ngựa chỉ cách một chút.

Sau một khắc.

Ánh mắt của Lâm Uyên bỗng nhiên sáng lên, giống như là nghĩ tới điều gì! Thật giống như .

Cũng không phải là không thể đánh giá à?

Dịch An cái này bí danh nhất định là đáng giá bồi dưỡng.

Nếu như có cơ hội, nhất định phải cho nhiều Dịch An một ít lộ mặt cơ hội, bằng không Lâm Uyên cũng sẽ không suy nghĩ vận dụng Dịch An tài khoản tới cộ thiếu niên Phái nhiệt độ, thậm chí viết ra "Tâm có mãnh hổ ngữ tử vi" câu này kinh điển danh ngôn.

Theo lý thuyết, này ba nhiệt độ cộ rất tốt.

Thành công tăng số fan sau đó, Lâm Uyên thì có thể làm cho Dịch An tiếp tục lặn xuống nước rồi.

Nhưng mà.

Bây giờ Lâm Uyên bỗng nhiên muốn tranh thủ cho kịp thời cơ, lại cộ một lớp nhiệt độ rồi, hẳn vừa vặn có thích hợp ý tưởng.

Dù sao cũng Sở Cuồng nhiệt độ, không lợi dụng liền uổng phí!

Về phần đánh giá như thế nào?

Không cần đánh giá, chỉ cần biểu đạt mình một chút hiểu là được.

Trên thực tế.

Ở soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » kịch bản lúc, có câu từ một mực quanh quẩn ở Lâm Uyên não hải.

"Vô tình khiến khách đa tình khổ ."

Nội dung cụ thể không nhớ rõ, ngược lại những lời này ít nhiều có nhiều chút vừa vặn vận Hợp Giang Ngọc Yến.

"Hệ thống!"

Lâm Uyên gọi ra rồi hệ thống.

Hẳn phải đem bài ca này đặt chế ra.

Rất nhanh, bài thơ này liền đặt làm thành công, Lâm Uyên trong đầu cũng rõ ràng xuất hiện liên quan tới bài ca này toàn bộ trí nhớ.

Là Tô Thức từ.

Tô Đông Pha không hồ là được khen là Tô Tiên nhân vật, ngoại trừ « Thủy Điều Ca Đầu » bên ngoài, hẳn còn có vô số gọi là truyền thể danh thiên tác phẩm.

Lông dê quá nhiều, Lâm Uyên trong lúc nhất thời cũng chộp không xong! Tỷ như bài này viết lên "Vô tình khiến khách đa tình khổ" « Điệp Luyến Hoa » !

Mặc dù bài ca này nhìn như ở viết tình, nhưng thật ra là Tô Tiên tự mình đối với một ít cảnh ngộ bất mãn, nhưng thi từ mặt ngoài ý tứ đã rất phù hợp « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » trung một ít nội dung cốt truyện ý cảnh.

Về phần khắc sâu hơn đồ vật .

Có người có thể phát hiện tốt nhất, nếu như người khác không phát hiện được, kia tạm thời là một bài ưu tú thơ tình cũng không phải không được, thật sự không được mình có thể đối ngoại tiết lộ một chút.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên mở ra Tinh Không Vỡ, tìm được « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » bộ này kịch, sau đó tự mình viết xuống kịch bình!

Đương nhiên.

Nói là kịch bình, thực ra chính là Tô Thức « Điệp Luyến Hoa » bài ca này.

Một phút đồng hồ sau.

Lâm Uyên viết xong từ, chuẩn bị click phát hành.

Phát hành trước, Lâm Uyên bỗng nhiên lại do dự một chút, dứt khoát cho kịch bình nổi lên cái càng có ý tứ tên.

"Hỏi thế gian, tình là vật gì, Mà khiến hẹn thề sinh tử."

Đây cũng là một bài từ nội dung, bất quá Lâm Uyên chỉ dùng trong đó nhất trí danh một câu.

Bởi vì hẳn thông qua hệ thống nhìn một chút cả bản từ nội dung.

Bài ca này cả bản đến xem, cũng không phù hợp « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » nội dung cốt truyện, không cần phải đặc biệt chế tác riêng, chớ nói chi là bài ca này phía sau có nhắc tới Hán Vũ Đế ngạnh, mà cái thể giới này ép căn bản không hề Hán Vũ Đế.

Tóm lại.

Chỉ dùng câu này, hiệu quả cũng đủ rồi, trọng điểm hay lại là phía sau Tô Tiên bài hát kia từ.

Không có do dự nữa.

Lâm Uyên chính thức click rồi phát hành.

Ngô Đôn cho mình rót ly trà, chuẩn bị uống một cái thời điểm, hệ thống đột nhiên đề thi:

"Dịch An đổi mới động tĩnh."

Hắn vừa mới điếm Dịch An chú ý, cho nên nhận được nhắc nhở.
Đôi cái này Dịch An, Ngô Đôn còn là rất hiếu kỳ, vì vậy hắn thuận tay điếm
tiến vào.

Bá.

Logo lại nhảy chuyển đến Tinh Không Vĩng bên trên kia bộ tên là « Dương
Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » kịch bình khu.

"Đây là ."

Ngô Đôn ngẩn người, chợt liền nghĩ tới vừa mới Dịch An bình luận khu cái
kia điếm đáng khen cao nhất bình luận.

Hắc!

Cái này Dịch An lại còn thật tới giải độc « Dương Tiểu Phàm cùng Tần
Thiên Ca » rồi hả?

Thú vị!

Ánh mắt của Ngô Đôn trung dăng lên một tia hứng thú, nhìn về phía Dịch
An kịch bình, kết quả đầu tiên đập vào mi mắt chính là tựa đề:

"Hỏi thế gian, tình là vật gì, Mà khiến hẹn thề sinh tử."

Ánh mắt thừ ra xuống.

Ngô Đôn sắc mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm túc.

Những lời này .

Viết là Giang Ngọc Yên?

Ngô Đôn nhìn Sở Cuồng soạn lại phim truyền hình, dĩ nhiên biết Giang
Ngọc Yên cùng Tần Thiên Ca giữa cố sự.

Tình là vật gì?

Thề nguyện sống chết!

Những lời này không phải là Giang Ngọc Yên cùng Tần Thiên Ca cuối
cùng cái kia thăm thiết kết cục chân thực tả chiếu sao?

Đương nhiên.

Tần Thiên Ca tương hứa tử, là vì cùng Giang Ngọc Yên đồng quy vu tận;
Mà Giang Ngọc Yên nhưng chỉ là từ yêu cùng không thôi, cho nên trước
khi chết đẩy ra trong ngọn lửa Tần Thiên Ca.

Ngô Đôn sắc mặt bộc phát nghiêm túc.

Không để ý tới uống trà, hắn di động con chuột, nhanh chóng mở ra cái này
tựa đề.

Trong nháy mắt.

Một bài từ nhảy vào hắn mi mắt:

"Hoa rụng tàn hồng, thanh hạnh nhỏ,.

Chim yến bay về,, Nước biếc vòng quanh ngõ..

Tơ liễu trên cành bay lỗ chỗ,, Ven trời trông hút xanh liền cỏ.!

Trong lũy giá đu, ngoài lũy lộ,.

Ngoài lộ người đi, Trong mỹ nhân cười rộ..

Tiếng cười bỗng bật nghe không rõ,, Vô tình khiến khách đa tình khổ.!

—— « Điệp Luyến Hoa » "

Yên tĩnh.

Căn phòng yên tĩnh ba giây.

Ba giây sau đó, Ngô Dũng theo bản năng phục chế bài ca này nội dung, phát đến hẳn cái kia thi từ hiệp hội nhóm lớn bên trong.

Sao chép xong.

Nhìn chăm chăm bài ca này, ánh mắt của Ngô Dũng chớp động.

Quả nhiên.

Không tồn tại vận khí gì, cái này Dịch An quả thật rất có thực lực.

Hắn không chỉ có sẽ viết hiện đại thơ, hẳn sẽ còn viết chữ, bài ca này thật không đơn giản a .

Cùng lúc đó.

Đám bạn trên mạng cũng chú ý tới điều này động tĩnh.

"Phốc!"

"Vị này đại lão rất có thể a, lại thật viết thiên liên quan tới « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » giải độc?"

"Tựa đề những lời này tốt kinh điển a!"

"Hỏi thế gian, tình là vật gì, Mà khiến hẹn thề sinh tử?"

"Viết là Giang Ngọc Yên sao?"

"Vô cùng yêu thích những lời này, phi thường cảm nhận!"

"Cái này Dịch An văn Hóa Công đấy là thực sự cao, liền tựa đề cũng có thể lên như vậy kinh điển, cũng chớ nói gì rồi, những lời này ta dùng!"

"Rất tốt, cái này tựa đề thành công móc ra ta hứng thú!"

"Ta còn tưởng rằng Dịch An sẽ tức miệng mạng to, không nghĩ tới lại thật đang giải thích, nhìn tựa đề cũng cảm giác hẳn lần này giải độc khẳng định không bình thường!"

"Nhìn một chút!"

" "

Theo vô số người click, bài ca này cũng xuất hiện ở vô số bạn trên mạng trước mặt.

Mà khi ánh mắt quét qua bài này « Điệp Luyến Hoa » , vô số bạn trên mạng cũng theo bản năng nín thở!

Có sao nói vậy.

Tâm có mãnh hổ, ngữ tường vi, lý giải nếu như có khó khăn, kết hợp điện ảnh là được rồi.

Mà thủ « Điệp Luyến Hoa » , dù là không kết hợp phim truyền hình nội dung cốt truyện, cũng có thể nhẹ dễ lý giải, chớ nói chi là mọi người còn có phim truyền hình nội dung cốt truyện tham khảo!

Trong nháy mắt!

Trên Internet náo nhiệt lên!

Ngô Đôn cái kia thi từ hiệp hội nhóm lớn, vậy đột nhiên nổ ra vô số lặn xuống nước loại!

Kể « Thủy Điều Ca Đầu » sau đó, Tô Tiên lần nữa hạ xuống Lam Tinh!

---

ps: Cảm tạ minh chủ 【lemon phân khối】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■■■●, hôm nay trước hết kết thúc công việc á..., ngày mai sẽ sớm một chút đôi mới.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Đỉnh Luyện Thần Ma

Chương 786: Điệp Luyện Hoa

Tô Đông Pha thi từ lấy hào phóng Phái đến xung, nhưng kỳ thật hẳn đối với uyển ước Phái thi từ cũng là giỏi vô cùng, tỷ như bài này đại danh đỉnh đỉnh « Điệp Luyện Hoa » liền bị nhân đánh giá vì có không kém gì Liễu Vĩnh uyển ước cách cục, mà đây cũng là Tô Tiên từ lần thứ hai xuất hiện ở Lam Tinh, hiệu quả vẫn là hiệu quả nhanh chóng!

Trên Internet.

Thấy bài ca này bạn trên mạng sôi trào khắp chốn!

"Ngọa tào, hảo từ!"

"Cái này Dịch An rốt cuộc là từ nơi nào nhô ra, tài hoa thật sự là quá ngu bực!"

"Ven trời trông hút xanh liền cỏ., tốt một câu Ven trời trông hút xanh liền cỏ.!"

"Những lời này thật sự là quá thích hợp dùng để khuyên giải Giang Ngọc Yến rồi, nàng không cũng là bởi vì quá yêu Tần Thiên Ca mới đi lên Hủy Diệt Chi Lộ ấy ư, phải biết Tư liễu trên cành bay lổ chổ., trên đời này lại không phải chỉ có này một người nam nhân!"

"Còn có câu này Vô tình khiến khách đa tình khổ!"

"Những lời này nhất định chính là liếm cầu chân thực tả chiếu, liếm nữ thần ba năm, kết quả nữ thần chỉ cảm thấy ta phiền, Vô tình khiến khách đa tình khổ., sau này mệt sức không bao giờ nữa làm liếm chó!"

"Thần lại chi bút!"

"Thật hẳn đem bài ca này đưa cho Giang Ngọc Yến, nếu như nàng có thể biết đạo lý trong đó cũng sẽ không như vậy kết cục, khó trách cái này kịch bình tựa đề kêu 【 Hối thế gian, tình là vật gì 】 , xem ra Dịch An là một cái người có cố sự a!"

"Mặc dù « Ngộ Không Truyện » rất trâu, nhưng ta trước chỉ cảm thấy hẳn là cái đồng nhân tác gia, bây giờ mới phát hiện, người này xa xa không chỉ đồng nhân tác gia độn giản như vậy, hẳn sẽ còn viết chữ, viết hiện đại thơ, hơn nữa cũng viết tốt như vậy!"

" . "

Bạn trên mạng không nhất định toàn bộ biết, nhưng chung quy mà nói quả thật có thể đọc hiểu hơn nữa, kết hợp phim truyền hình tình liên càng đơn giản hơn, trong lúc nhất thời vang lên vô số kêu lên!

Mà Ngô Đôn chổ thi từ hiệp hội nhóm lớn bên trong.

Chuyên nghiệp thi từ tác gia đối với cái này thủ « Điệp Luyến Hoa » cảm thụ liền sâu hơn!

Cái này trong bày đều là thi từ hành gia a!

"Sai từ dùng câu cũng phi thường chú trọng, đây là mọi người số lượng a!"

"Tỷ như mở đầu một câu miêu tả là cuối xuân cảnh tượng, câu ý là cuối xuân thời tiết, hạnh hoa điêu linh khô héo, đầu cành chỉ treo vừa nhỏ lại thanh Hạnh Tử, tầm mắt là từ một cây cây hạnh bắt đầu: Hoa nhi đã héo tàn, thật sự hơn không nhiều hồng sắc cũng đang từng điểm từng điểm rút đi, trên nhánh cây bắt đầu kết xuất rồi ầu Tiểu Thanh hạnh, lác đác mấy câu liền buộc vòng quanh một bức sinh truyện tranh mặt ."

"Thượng khuyết vẽ rỗng điểm mắt chi bút chính là chỗ này câu Ven trời trông hút xanh liền cỏ.!"

"Thượng khuyết tiền văn đều là cửa hàng, đến nơi này câu ý giống như mở rộng ra, tác phẩm cách cục thoáng cái liền trống trải, không hề chỉ là miêu tả cảnh vật, mà là ở trình bày chính mình lý niệm và lòng dạ, đây tuyệt đối là kinh điển danh ngôn cấp bậc!"

"Hạ khuyết câu này Vô tình khiến khách đa tình khổ. Càng là thần!"

"Những lời này thật là viết hết thiên hạ vô số cô đơn thất ý đơn phương yêu mến, chúng ta ai vừa không có quá thích lại không chiếm được đáp lại thời khắc đầu rồi, rõ ràng giao trái tim cũng trốn ra được, nhân gia lại chẳng qua là cảm thấy phiền não."

"Ngô Hội trưởng, đây là đâu vị đại tài mãnh liệt?"

" "

Ôm trong lòng hiếu kỳ, vô số người rói rít ở trong bày @ Ngô Đôn!

"Hay lại là Dịch An."

Ngô Đôn thấy @ sau đó, ánh mắt nhìn chăm chăm « Điệp Luyến Hoa », sau đó trực tiếp cho ra câu trả lời.

Rào!

Bây bên trong càng náo nhiệt hơn rồi!

"Lại là này cái Dịch An tác phẩm?"

"Cái này Dịch An rốt cuộc là nơi nào nhô ra à?"

"Lam Tĩnh thi từ giới lúc nào toát ra như vậy nhất hào như vậy ngu bức tồn tại?"

"Hắn vừa mới câu kia tâm có mãnh hổ ngữ tường vi đã quá kinh điển rồi, không nghĩ tới lúc này rốt cuộc lại quăng ra một bài như thế ý nhị mười phần thơ tình!"

"Người trước là hiện đại thơ, người sau là từ, hắn đều đang có thể viết xuất sắc như vậy, thật không đơn giản!"

"Chính là cách cục không có tâm có mãnh hổ ngữ tường vi đại, dù sao « Điệp Luyến Hoa » là viết tình từ."

"Tình tình ái ái, cuối cùng ít đi phần mùi vị."

" "

Ít đi phân mùi vị?

Ngô Đôn nhìn đến đây, khe khẽ thở dài, sau đó ở trong bầy phát cái tin:

"Các người thật cho là đây chỉ là một thủ viết tình tình ái ái từ sao?"

Chẳng lẽ phải không ?

Bầy thành viên ngăn người, chột lâm vào suy nghĩ, lại đem chính thủ từ lặp đi lặp lại nghiên cứu rồi mấy lần.

Từ ngữ thượng khuyết.

Tàn hồng lui hết, xuân ý lan san, nhất phái cuối xuân cảnh sắc .

Trong hoảng hốt.

Có người như có điều suy nghĩ, tựa hồ đã sờ cái gì.

Ngô Đôn không có lại vòng vo, nói ra chính mình nhận xét:

"Hạ khuyết là viết tình, bởi vì từ làm bối cảnh và một bộ phim truyền hình có liên quan, nhưng thượng khuyết lại không chỉ là tả cảnh, tin tưởng các người đã phát hiện, trong này loáng thoáng lộ ra một phần có tài nhưng không gặp thời hoài cảm, cho nên hẳn mới có thể ở viết xong cuối xuân cảnh sắc sau lấy Ven trời trông hút xanh liền cỏ. Tới tiến hành tự mình bài khiển, đáng tiếc ta không biết tự thân tình huống, nếu không ta có thể càng rõ ràng hơn hiểu thượng khuyết hàm nghĩa ."

Bầy viên môn cẩn thận tỉ mỉ sau đó, lục tục đáp lại.

"Thật giống như thật là như vậy."

"Dịch An rõ ràng có như vậy Đại Tài Hoa, đi qua lại vắng vẻ Vô Danh, nhân vật như vậy sẽ có có tài nhưng không gặp thời cảm khái thật sự là quá bình thường."

"Đem hẳn phóng trong bầy tới như thế nào đây?"

"Người này không đơn giản, sau này có lẽ sẽ trở thành thi từ mọi người!"

"Ta cũng rất buồn bực, lợi hại như vậy nhân, tại sao đến hôm nay mới được một số người phát hiện."

"Xem ra ta phải nhìn một chút cái kia « Ngô Không Truyện » rồi, không nên đối đồng nhân tác phẩm ôm thành kiến."

"Tiện Ngư một cái viết ca khúc, đều có cao như vậy thi từ dày công tu dưỡng, Dịch An làm đồng nhân tác gia, giỏi thi từ tựa hồ cũng không phải là không thể hiểu."

" "

Ngô Đôn vẫn có trình độ, lại nhìn thấu từ trung phần kia có tài nhưng không gặp thời tiêu điều, bất quá trong này có hiểu lầm.

Lúc đó viết bài ca này, Tô Thức quả thật có có tài nhưng không gặp thời tâm cảnh, nhưng Dịch An không có.

Bất quá có người có thể phẩm ra phần này mùi vị, lại chưa tính là mai một bài này giai tác.

Rất nhanh.

Bài này « Điệp Luyện Hoa » liền bị phạm vi lớn in lại, vô số bạn trên mạng ôm tâm tình kích động chia sẻ cho những người khác!

Không bao lâu.

Bài ca này liền cùng tâm có mãnh hổ ngửi tường vi như thế hỏa mà bắt đầu, mà Dịch An fan chú ý lượng cũng lại lần nữa bắt đầu tăng trưởng!

Lâm Uyên chú ý tới cái tình huống này, không nhịn cười được.

Lam Tinh bạn trên mạng nghệ thuật dày công tu dưỡng quả thật rất cao.

Mọi người hiểu thi từ năng lực cao hơn thiên triều phổ thông trình độ, cái này hẳn cùng Lam Tinh nghệ thuật không khí nồng hơn có liên quan.

Không nghĩ ngờ chút nào!

Dịch An bắt đầu phát hỏa!

Hắn không còn là vắng vẻ Vô Danh đồng nhân, mà là một cái trình độ văn hóa cao vô cùng thi từ vòng tân tú!

Thậm chí có số lớn bạn trên mạng @ Sở Cuồng:

"Lão tặc mau nhìn đến xem, cái này kêu Dịch An đại lão vì ngài soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tân Thiên Ca », viết thủ Siêu Ngu B bức từ!"

"Lão tặc: Fan của ta có tài như vậy?"

"Ha ha ha ha, lão tặc có hay không áp lực?"

"Người này Fans tài hoa, có thể không kém người bao nhiêu!"

"Lão tặc người cái này mắng phu cũng biết sát sát sát, nhìn nhìn nhân gia Dịch An, biết bao thi tình họa ý!"

"Lão tặc có Dịch An như vậy fan hạnh phúc không?"

"Hắc hắc hắc, lão tặc đối với Ven trời trông hút xanh liền cỏ. Những lời này thấy thế nào?"

" . "

Bình luận trong khu còn có người đem « Điệp Luyện Hoa » toàn văn dán đi ra.

Dịch An cũng không có thiết trí cấm chỉ in lại, mọi người có thể tùy ý vòng tới vòng lui.

Nhưng mà.

Chẳng ai nghĩ tới là.

Ngay tại số lớn bạn trên mạng @ Sở Cuồng sau đó, Sở Cuồng lại cũng phát một cái động tĩnh:

"Ven trời trông hút xanh liền cỏ., tại sao cứ nhất định phải yêu một người."

Trong nháy mắt, bạn trên mạng cười bình phun!

"Náo gì chứ?"

"Tại sao cứ nhất định phải yêu một người?"

"Lão tặc câu này của người lời nói đem người ý cảnh cũng làm hỏng không có, rõ ràng « Điệp Luyện Hoa » như vậy kinh điển!"

"Được rồi, tỉ mỉ nghĩ lại, còn rất có đạo lý."

"Đơn giản thô bạo, hết lần này tới lần khác còn rất gieo vắn, ý tứ cũng liên tiếp rất công chính."

"Sau này an ủi thất tình nhân, đại khái thì phải dùng những lời này?"

"Sở Cuồng cùng Dịch An đưa cho thiên hạ toàn bộ liếm câu một câu nói: Ven trời trông hút xanh liền cỏ., tại sao cứ nhất định phải yêu một người, đừng hỏi tại sao những lời này là hai người nói (đầu chó)."

"Khoan hãy nói, hai câu này liền cùng một chỗ, đạo lý quả thật nói rất thấu triệt."

"Lão tặc tốt tú, người đây coi như là cho nhân gia Dịch An « Điệp Luyến Hoa » viết đồng nhân sao?"

"Hỏi người đánh giá thế nào Dịch An từ, người ngược lại tốt, trực tiếp làm cho người ta tăng thêm một câu như vậy."

"Dịch An: Vạn vạn không nghĩ tới, ta viết bộ Sở Cuồng đồng nhân sau đó, Sở Cuồng cũng cho ta viết cái đồng nhân."

" "

Bạn trên mạng cảm thấy buồn cười.

Mà Lâm Uyên thuần túy là chính mình thêm chơi, coi như là cho Dịch An thêm chút nhiệt độ.

Ngược lại những lời này hẳn nhớ, thậm chí cũng không cần với hệ thống đặt làm, dù sao cũng không phải là cái gì nhiều ngu bức câu.

Trên thực tế.

Tô Đông Pha « Điệp Luyến Hoa » bên trong chỉ có bên trên câu.

Cái gọi là "Tại sao cứ nhất định phải yêu một người", là hậu nhân tăng thêm.

Bởi vì vô cùng thích hợp, rất nhiều người thậm chí cho là hai câu này đều là xuất từ cùng một bộ tác phẩm, có thể thấy những lời này truyền lưu rộng bao nhiêu hiện lên.

Chỉ là Lâm Uyên không nghĩ tới .

Đã biết tiện tay một thêm, lại làm thật giống như Sở Cuồng vì Dịch An viết một « Điệp Luyến Hoa » đồng nhân như thế.

Bất quá hiệu quả là đạt tới.

Dịch An viết « Điệp Luyến Hoa » là vây quanh Sở Cuồng soạn lại phim truyền hình mà tới.

Sở Cuồng bản người tham dự chuyển động cùng nhau, có thể trực tiếp hoàn thành một lần bất động thanh sắc fan chuyển vận.

Chỉ là bị bạn trên mạng trêu chọc nói lão tặc bị fan văn tài tú đến, ít nhiều gì để cho Sở Cuồng mặt có chút không nén giận được.

Đã lạng lẽ hoán đổi đến Sở Cuồng kiểu Lâm Uyên nghĩ như vậy.

Nhất là hẳn thấy một ít bạn trên mạng nhấn lại sau đó.

Tỷ như trong đó một ít bạn trên mạng là nói như vậy:

"Tiếp lấy nhân gia danh ngôn sáng tác có gì tài ba, đi lên yếu nhân gia Dịch An một đầu, người ngư bức ngược lại mình cũng tới một bài từ a!"

Một cái bạn trên mạng nói như vậy coi như xong rồi.

Mẫu chốt là một đám bạn trên mạng cũng nói như vậy.

Thậm chí có bạn trên mạng biểu thị: "Sở Cuồng văn tài quả thật lợi hại, nhưng ở thi từ phương diện thành tựu lại một dạng ít nhất kém xa tí tấp hẳn ở tiểu thuyết phương diện kiến thụ, không giống như là Tiện Ngư, Tiện Ngư kia bộ « Đường Bá Hồ Điếm Thu Hương » trong phim ảnh lấy ra một nhóm kinh điển thi từ, đó mới kêu ngư bức!"

Cái này sao có thể được?

Không thể a!

Dịch An chỉ là một vì Sở Cuồng cùng Tiện Ngư tra lậu bỏ khuyết!

Nào có nguyên bị động nhân nghiền ép đạo lý?

Trước sau không thể loạn!

Chủ thứ càng không thể loạn!

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên bỗng nhiên với hệ thống lại đổi một bài « Điệp Luyên Hoa », sau đó dùng dùng gõ nổi lên bàn phím!

Làm liền một mạch!

Lâm Uyên click phát hành.

Chỉ là phát hành trong nháy mắt, Lâm Uyên bỗng nhiên ngân người.

Ồi chào?

Dịch An cũng không phải là ta sao?

Ta ở nơi này với chính mình so với cái gì tinh thần sức lực?

Lại trùng Sa Điêu bạn trên mạng phép khích tướng!

Được rồi.

Phát hành liền ban bố.

Dịch An tới một bài, Sở Cuồng trở lại một bài, cũng không có gì lớn.

Sau ba phút.

Có bạn trên mạng chú ý tới, Sở Cuồng lại lần nữa đổi mới động tĩnh, mà động thái tựa đề nội dung rõ ràng là .

Điệp! Luyên! Hoa!

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão bên trên Bạch Ngân Minh! ! ! Vì đại lão dâng lên thành khăn đầu gối ? ●, lần nữa thể nghiệm được ôm bấp đùi cảm giác, tiếp tục viết, cũng tiếp tục câu nguyệt phiêu!

// Thiên Nhai Hà Xử Vô Phương Thảo, Hà Tất Đan Luyên Nhất Chi Hoa
Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện đã hoàn thành

Đỉnh Luyên Thần Ma

Chương 787: Đại áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiều tụy.

Điệp Luyến Hoa?

Bạn trên mạng không nghĩ tới Sở Cuồng lại cũng viết một bài « Điệp Luyến Hoa » !

Hơi biết thưởng thức nhân đều biết, Điệp Luyến Hoa là tên điệu danh, mà không phải một ngón tay một cái tác phẩm tên.

Cũng không có gây ra có người nhỏ nước bọt Sở Cuồng bắt chước Dịch An tác phẩm tựa đề trò cười.

Chân chính để cho mọi người cảm thấy buồn cười là, Sở Cuồng lão tặc lại thật đáp lại bộ phận Sa Điều bạn trên mạng trêu chọc, dứt khoát mình cũng viết một bài giống vậy cách thức « Điệp Luyến Hoa » !

"Phốc!"

"Chết cười!"

"Một ít Sa Điều bạn trên mạng phép khích tướng lại thành công?"

"Có Dịch An châu ngọc ở phía trước, hấn lại còn dám viết « Điệp Luyến Hoa » , đây là tự tin hay là tự phụ?"

"Một mình người viết tiểu thuyết, lại cũng bắt đầu hướng thi từ phát triển?"

"Lấy lão tặc tài hoa mà nói, có lẽ hấn thật đúng là có thể viết ra không tệ « Điệp Luyến Hoa » ."

"Điềm này ta không nghi ngờ, chỉ là muốn vượt qua Dịch An bài hát kia cũng không dễ dàng a."

"Dịch An bài hát kia quả thật kinh điển!"

"Lão tặc lại với Dịch An đúng rồi thủ giống vậy cách thức thi từ, tha thú ta không có phúc hậu cười, vậy thì nhìn một chút người viết thế nào đi!"

" "

Tiểu phạm vi thảo luận giữa, đã có bạn trên mạng mở ra Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » .

Bài ca này rất cuộc triển lộ ở trước mặt mọi người:

Lầu vắng dựa trông bên gió hắt, Tận nét xuân sầu, Âm đạm ngưng tầm mắt.. Cỏ nhạt khói lan chiều nắng tắt, Không lời ai thấu lòng quay quắt..

Những muốn buông tình say túy lúy , Chén rượu lời ca, Vui ép hoàn vô vị. Đại áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiều tụy..

Trong nháy mắt!

Sững sột!

Thấy bài ca này, tất cả mọi người đều ngây ngẩn!
Trong chốc lát, khiếp sợ phù hiện ở mỗi một bạn trên mạng trên gương mặt!
"Đây chính là lão tặc thực lực?"

"Ta biết lão tặc nếu dám chơi như vậy, khẳng định viết sẽ không quá kém, dù sao hấn văn tài đặt ở vậy, kết quả không nghĩ tới hấn lại có thể viết tốt như vậy!"

"Giá từ tuyệt!"

"Đai áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiều tụy., kinh điển uyển ước phái, tốt tàn khốc mỹ!"

"Cái này đã sánh vai cổ nhân lưu truyền tới nay kinh điển đi!"

"Cuối cùng câu này trực tiếp siêu thân, hoàn toàn không thể so với Dịch An kém!"

"Hai người này « Điệp Luyến Hoa » rõ ràng là mỗi người mỗi vẻ!"

"Ta càng thích Sở Cuồng bài này!"

"Ta ngược lại cảm thấy Dịch An càng hợp khẩu vị, nhưng khẩu vị sai lệch không có gì hay tranh cãi, Sở Cuồng bài này trình độ cũng là không thể nghi ngờ được!"

"Lão tặc dù sao cũng là lão tặc!"

"Lão tặc sau này dứt khoát làm thơ từ được, liền này bài này « Điệp Luyến Hoa » bày ra trình độ, ở Lam Tinh thi từ vòng lấy được một chỗ ngồi hoàn toàn không thành vấn đề!"

"Đi đi đi, ta vẫn chờ lão tặc sách mới đây!"

"Lão tặc viết tiểu thuyết mới là vương đạo, bất quá hấn thi từ trình độ quả thật so với chúng ta tưởng tượng cao rất nhiều, bài này cùng Dịch An bài hát kia hoàn toàn có thể cùng xưng là tối kinh điển phiên bản « Điệp Luyến Hoa » !"

" . "

Bạn trên mạng đều sôi trào!

Dịch An danh tiếng nhỏ, cho nên tạo thành ảnh hưởng có hạn, nhưng Sở Cuồng danh tiếng cũng không nhỏ, hấn bài ca này vừa ra tới, trong nháy mắt giành được cả sảnh đường ủng hộ!

Quá trâu!

Thậm chí cũng không cần Ngô Đôn phát, bài ca này liền nhanh chóng truyền khắp toàn bộ lưới, dẫn phát thi từ vòng chú ý, vô số chuyên nghiệp thi từ đều sợ ngây người!

"Bài ca này quá tuyệt đi!"

"Kết vĩ câu này hoàn toàn là Họa Long Điểm Tinh!"

"Đai áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiều tụy., đây là cái gì dạng người mới có thể viết ra từ ngữ a!"

"Cái này Sở Cuồng thật đại tài!"

"Dịch An cũng không sai, thậm chí ta cảm thấy được Dịch An càng không tưởng tượng nổi, rõ ràng chỉ là vắng vẻ Vô Danh người, lại có thể cùng Sở Cuồng ở thi từ thành tựu bên trên đánh ra ngang tay!"

" Chửi thề một tiếng !"

"Tiện Ngự cùng Sở Cuồng này hai người thật mẹ nó tuyệt phối, một cái viết tiểu thuyết có thể đem kinh điển thi từ hạ bút thành văn, một cái chơi đùa âm nhạc cũng có thể làm được một điếm này, Lam Tinh yêu nghiệt thế nào nhiều như vậy a, bảo chúng ta những thứ này chuyên nghiệp thi từ thế nào lẫn lộn!"

"Đỉnh cấp trình độ không chạy!"

"Hay lại là Tiện Ngự « Thủy Điều Ca Đầu » tối vô địch, nhưng hai người này quả thật không kém, viết quá kinh điển rồi!"

"Bài ca này hay liên giây ở khâu chặt ở xuân buồn gần tương tự sự thật này, nhưng lại chậm chạp không chịu nói phá, chỉ là từ giữa những hàng chữ hướng độc giả để lộ ra một ít tin tức, mắt thấy muốn viết đến nhưng lại ngưng lại, đôi lại bút mực, như thế mờ mờ ảo ảo khó bề phân biệt, ngàn hồi bách chiết cho đến một câu cuối cùng mới sử chân tướng rõ ràng, sau đó ở từ cuối cùng đôi câu, tương tự cảm tình đi đến cao triều thời điếm hơi ngừng, mặc cho kích tình vang vọng!"

"Xem ta cũng ngứa tay, muốn thử viết một bài!"

"Nếu hiềm thấy náo nhiệt như thế, ta cũng tới một bài « Điệp Luyện Hoa » đi, bêu xấu!"

" "

Thi từ vòng đều bị chấn động!

Phải biết bài này « Điệp Luyện Hoa » nhưng là Tổng đại uyển ước phái nhân vật đại biểu một trong Liễu Vĩnh Liễu Tam Biên tác phẩm tiêu biểu một trong, kết vĩ đôi câu trên địa cầu càng là có thể nói truyền lưu thiên cổ danh ngôn!

Như vậy một bài từ nếu như tiếng vọng bình thường, vậy trong này liền không phải Lam Tinh rồi!

Hướng chi Lâm Uyên lựa chọn bài này « Điệp Luyện Hoa » bản coi như là đồng loại trong tác phẩm nhất kinh điển mấy bộ tác phẩm một trong.

Thi từ vòng cảm thấy khiếp sợ, hoàn toàn nằm trong dự liệu!

Thậm chí có người trực tiếp ở trên mạng chia xẻ đối với Sở Cuồng cùng Dịch An này hai thủ « Điệp Luyện Hoa » thưởng tích.

Kết luận rất nhất trí.

Vô luận Sở Cuồng hay lại là Dịch An « Điệp Luyện Hoa » , đều là lấy cái từ này bài danh nghĩa sáng tác phạm lệ như vậy kinh điển!

Hoa lạp lạp!

Bài ca này phát lượng cực cao!

Duy nhất ngoài ý muốn ở chỗ, có thi từ vòng đại lão lại cũng biểu thị ngựa nghề, muốn đi theo tới một bài « Điệp Luyện Hoa » !

Càng thú vị là:

Thật là có không ít thi từ vòng danh gia cũng lấy « Điệp Luyện Hoa » vì tên điệu danh sáng tác đi một tí thi từ, cũng mượn từ Internet con đường phát hành đến các đại sân thượng.

Trong lúc nhất thời, vô số « Điệp Luyện Hoa » xuất thế.

Trong đó ngược lại cũng không thiếu một ít thắng bạn trên mạng khen ngợi tốt đẹp thiên, Lam Tinh thi từ vòng, vẫn còn có chút bản lĩnh thật sự.

Không giống thiên triều một ít kỳ lạ chế, gắng gượng đem thi nhân biến thành nghĩa xấu.

Đám bạn trên mạng nhìn rất hưng phấn.

"Chúng ta Sở Châu Lão An bài này « Điệp Luyện Hoa » tốt có ý tứ, kết thúc câu này thật là ý vị thâm trường!"

"Tần Châu Hàn lão sư bài này cũng không tệ."

"Sở Châu một Long lão sư bài này các người nhìn một chút, xuân sắc chọc người a, cảm giác ý cảnh quá đẹp."

"Ngao ô, xem ta Yên Châu đại tài viết!"

"Tê Châu Lưu Dương lão sư « Điệp Luyện Hoa » thú vị nhất, rõ ràng văn tự chất phác không màu mè, lại khiến người ta say mê trong đó."

" "

Thật giống như không giải thích được kéo theo phong triều.

Tự Dịch An cùng Sở Cường lên, một trận "Điệp Luyện Hoa" chi nhiệt âm âm vén lên!

Thấy một ít thi từ giới Đại Ngưu không có động tĩnh, có chuyện tốt bạn trên mạng hô đầu hàng, để cho bọn họ cũng tới một bài « Điệp Luyện Hoa » !

Ở nơi này loại không khí hạ.

Toàn bộ thi từ vòng vô cùng náo nhiệt.

Mà làm người khởi xướng, Dịch An thu hoạch fan càng nhiều.

Có thương gia muốn tìm Dịch An hợp tác làm quảng cáo, đây là trên bình đài một ít fan lượng cực kỳ cao to v mới có đãi ngộ.

Lâm Uyên dĩ nhiên cự tuyệt.

Hắn thậm chí còn chứng kiến có bạn trên mạng hô đầu hàng Tiệp Ngưu, để cho Tiệp Ngưu cũng tới một bài « Điệp Luyện Hoa » .

Lâm Uyên không nhìn.

Đã hai thủ rồi thật sao.

Ta lại không phải là cái gì tinh phân!

---

ps: Tiếp tục viết, không xác định muốn viết đến mấy giờ.

// Điệp luyện hoa. Trữ ý nguy lâu phong tế tế

Trữ ý nguy lâu phong tế tế

Vọng cực xuân sâu,
Âm âm sinh thiên tế
Thảo sắc yên quang tàn chiếu lý
Vô ngôn thùy hội bằng lan ý.
Nghĩ bả sơ cuồng đồ nhất túy
Đôi tửu đương ca
Cường lạc hoàn vô vị.
Y đái tiêm khoan chung bất hồi
Vi y tiêu đắc nhân tiêu tụy.

Giải nghĩa

Chờ đợi, đứng dựa vào lầu cao , gió thổi nhẹ nhẹ
Nhìn ra xa đến cực hạn (của tầm mắt) nét xuân sâu,
(Chỉ thấy) âm đạm u tối ở chân trời.
Sắc cỏ trong ánh khói tàn (bảy chữ thôi nhưng để diễn văn ra rất khó và dài
dòng, trên mạng giải thích đại khái là bãi cỏ xanh mênh mang, mây khói
vẩn vút trong ánh tàn dương tà chiếu)
(Trầm mặc) không nói lời nào, ai là người hiểu tâm tình dựa lầu cao nhìn ra
xa (của ta).

Những muốn phóng túng hết tâm tình uống đến say mới thôi

(Nhưng trong lúc) ca hát uống rượu

(Mới nhận thấy) việc cố ép (mình) vui vẻ chẳng có ý vị gì.

Áo đai dần lỏng/rộng ra nhưng tuyệt không hối hận (ý là gầy đi)

Vì người mà tiêu tụy cũng tâm cam tình nguyện.

Hệ thống thực thể dưới dạng chiếc đỉnh. Main bá, không hậu cung. Truyện
đã hoàn thành

Đỉnh Luyện Thần Ma

Chương 788: Văn học giới tai họa

Đạo cũng không phải tinh phân không tinh phân.
Chủ yếu là Lâm Uyên không có quên Dịch An làm thơ vốn là mục đích.
Cuối cùng vẫn là vì « Cuộc đời của Pi » bộ phim này.
Sở Cuồng lệch lều.

Mà Lâm Uyên lúc ban đầu mục đích đã đạt được.
Mấy ngày kế tiếp, Cuộc đời của Pi bộ phim này nhiệt độ liên tục tăng lên,
phòng bán vé thành tích cũng là phi thường hỉ nhân!
Toàn bộ Tinh Mang cũng tràn đầy hưng phấn khí tức!

"Đỗ đạo được!"

"Đỗ đạo ngu bức!"

"Đỗ đạo ngài điện ảnh chụp quá đẹp!"

" . "

Đi ở Tinh Mang điện ảnh bộ, Đỗ Ngạn đi tới chỗ nào cũng có thể thu hoạch
đồng nghiệp nhiệt tình, cái này làm cho hắn theo bản năng ngẩng đầu ưỡn
ngực!

Vâng.

Cuộc đời của Pi đại họa, Đỗ Ngạn thu hoạch vô số tán dương!

Dù là hắn không phải đoàn kịch hạch tâm, hắn đối bộ phim này cũng có cực
kỳ trọng yếu tác dụng!

Giờ khắc này.

Đỗ Ngạn thật là có điểm vui mừng chính mình vút xuống hạch tâm chế đạo
diễn cái giá, chủ động lấy chi nhánh tư thái, hợp tác với Tiệp Ngư rồi một
bộ phim.

Có lẽ có điểm ăn tủy biết vị rồi.

Đỗ Ngạn phát hiện mình lại chẳng phải không ưa với hạch tâm chế Biên
Kịch hợp tác.

Điện ảnh là mọi người mà, kịch bản khá hơn nữa, chẳng lẽ đạo diễn công
lao còn có thể bị mai một?

Phải biết.

Đỗ Ngạn lúc trước đúng vậy nghĩ như vậy.

Ở lúc trước Đỗ Ngạn xem ra, Biên Kịch hạch tâm chế chính là nghiệp giới
ung thư, những Biên Kịch đó căn bản không biết chính thức quay chụp!

Điện ảnh là đạo diễn nghệ thuật!

Biên Kịch chỉ phụ trách nội dung cốt truyện, là phụ trợ đạo diễn nhân vật, làm sao có thể làm một bộ phim hạch tâm?

Này không phải Đỗ Ngạn thành kiến.

Toàn bộ Lam Tinh điện ảnh nghiệp, khắp nơi đều là đạo diễn hạch tâm chế cùng Biên Kịch hạch tâm chế kéo ra phía đối lập.

Không sai.

Lam Tinh đạo diễn hạch tâm chế cùng Biên Kịch hạch tâm chế hạch tâm đầu não lẫn nhau thấy ngứa mắt đã không phải một ngày hay hai ngày rồi.

Hai bên lý do cũng đều phi thường đầy đủ.

Những đảm nhiệm đó địa vị nòng cốt đoàn kịch Biên Kịch cho là, nội dung cốt truyện mới là điện ảnh máu chót, không có tốt nội dung cốt truyện, đạo diễn trình độ cao hơn nữa cũng vô dụng.

Hạch tâm chế đạo diễn lại cho rằng:

Đạo diễn vĩ mô điều khiển là máu chót, Lam Tinh thiếu cho tới bây giờ không phải là cái gì tốt cố sự, mà là đem tốt cố sự đánh ra mùi ngon đạo diễn, những Biên Kịch đó lại thế nào học tập quay chụp liên quan, cũng không khả năng so với đạo diễn càng chuyên nghiệp.

Lần này đừng xem mọi người một tia ý thức khen ngợi Cuộc đời của Pi. Thực ra không thiếu một ít đối Đỗ Ngạn dùng ngòi bút làm vũ khí thanh âm.

Đều là tới từ với một ít kiên quyết ủng hộ đạo diễn hạch tâm chế người làm. Bọn họ cho là Đỗ Ngạn rơi xuống, là đạo diễn hạch tâm chế phản đồ, lại hướng Biên Kịch hạch tâm chế cúi đầu, ngoan ngoãn làm Biên Kịch công cụ nhân!

Đối với lần này Đỗ Ngạn cũng có chút cảm giác đau khổ.

Hắn hành nghề tới nay một mực đảm nhiệm đoàn kịch hạch tâm, Cuộc đời của Pi là hắn đệ nhất bộ do Biên Kịch định đoạt điện ảnh, hết lần này tới lần khác lần này hợp tác lấy được thành công to lớn, cho tới Đỗ Ngạn đều có chút mê mang.

"Không đúng."

Ngồi ở phòng làm việc, Đỗ Ngạn thật sâu suy nghĩ sau đó, hắn chợt phát hiện chính mình đi vào một cái lẩn lẩn.

Tiền Ngu là Biên Kịch hạch tâm chế không sai, nhưng Tiền Ngu cùng còn lại hạch tâm chế Biên Kịch bất đồng, thực ra hắn cũng sẽ không quá đáng nhúng tay chính mình quay chụp, thậm chí có thể nói là làm cho mình buông tay thi triển, dù là không hoàn toàn dựa theo đối phương kịch bản chụp.

Tiền Ngu chỉ phụ trách nhìn thành phẩm.

Nếu như đối thành phẩm hài lòng lời nói, vô luận có phải hay không là cùng hắn kịch bản cùng với thiết kế nhất trí, Tiền Ngu cũng sẽ phóng khoáng đồng ý.

Có lẽ.

Chính mình không nên nữa đôi Biên Kịch hạch tâm chế tránh chi như bò cạp rồi, ít nhất chính mình không cần thiết kháng cự hợp tác với Tiệp Ngự, chỉ cần là đủ đã động chính mình cố sự, hẳn không ngại cho đối phương lại làm một lần cái gọi là "Công cụ nhân" !

Về phần hạch tâm chế đạo diễn môn công kích?

Mặc kệ nó.

Lâm Uyên cũng không biết ý tưởng của Đỗ Ngạn.

Ngược lại hẳn đôi Đỗ Ngạn vẫn là rất hài lòng, không phải mỗi một đạo diễn cũng có thể chụp tốt Cuộc đời của Pi.

Bất đồng kịch bản có ở đây không cùng đạo diễn trên tay đánh ra hiệu quả cũng là bất đồng.

Coi như Lâm Uyên trong kịch bản ghi rõ phân kính, cũng không khả năng hoàn toàn 100% chu đáo, đạo diễn bản thân mới có thể cùng với quay chụp trong quá trình sinh ra linh cảm tia lửa cũng sẽ đưa đến điện ảnh hiện ra bất đồng nghệ thuật hiệu quả.

Nhất là đôi với điện ảnh mà nói.

Phương diện này Dịch Thành Công làm so sánh vượt trội, hẳn đôi kịch bản còn Nguyên Năng lực vẫn là Lâm Uyên rất công nhận.

Như đã nói qua.

Bởi vì « Cuộc đời của Pi » đại hoạch thành công, trên mạng liên quan tới Tiệp Ngự cùng Thần Long thường dư luận hướng gió thay đổi.

Lần này, bạn trên mạng đều cho rằng Tiệp Ngự sang năm nhất định lên mặt thưởng!

Sở Môn!

Cuộc đời của Pi!

Này hai bộ nếu như kinh điển bị Thần Long thưởng không nhìn, đó nhất định chính là không nhìn đại chúng thẩm mỹ!

Về phần « màn đêm » mặc dù không tệ, nhưng chơi đùa thiết lập so ra kém Sở Môn, chơi đùa ẩn dụ lại so ra kém Cuộc đời của Pi, ngược lại là thuộc về một cái tình cảnh lúng túng rồi.

Chỉ có thể nói thần tiên đánh nhau, có Doanh gia sẽ có bên thua.

Liên quan tới một điểm này, Lâm Uyên cũng chỉ có thể lại xem xét hiệu, không đi suy nghĩ quá nhiều.

Hẳn còn có chuyện khác phải nhốt chú.

Tỷ như truyện tranh bản « Kage Ninja » đã bắt đầu luyện chế.

Đây là Tinh Mang kế « Slam dunk » sau đó lần thứ hai đẩy ra dạng mới, thấy rằng Manga nguyên tác nhân khí, ngoại giới đối bộ này truyện tranh mong đợi cảm rất đủ.

Bao gồm « Hải Tặc Vương » cũng tiến vào truyện tranh chuẩn bị kỳ.

Ngoài ra.

Tử Thân học sinh tiểu học loại truyện tranh sau này cũng muốn làm đi ra. Thân phận của Lâm Uyên Ảnh Tử bị chủ tịch HĐQT biết được sau, công ty đối truyện tranh ngành coi trọng cường độ cao vô cùng.

Cứ như vậy.

Mấy ngày trôi qua rồi.

Mấy ngày nay có rất nhiều náo nhiệt, tỷ như Lam vận hội như dầu sôi lửa bỏng, tỷ như điện ảnh Cuộc đời của Pi nhiệt chiếu, còn có Sở Cường cùng Dịch An hai thủ « Điệp Luyến Hoa » đưa tới truyền thông bản tin —— Sau hai cái bản tin đều cùng Lâm Uyên có liên quan.

Ngày này.

Lâm Uyên như thường ngày một loại ngồi xe đi công ty, đi tới một nửa chợt phát hiện xe bất động.

"Kẹt xe?"

Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, dày đặc tất cả đều là xe.

Đúng Lâm đại biểu, hôm nay chúng ta đường vòng đi, bởi vì bình thường đi cái kia Hi Xuân Lộ tạm thời cấm rồi."

Bảo tiêu đi làm thêm tài xế Lý Bình Vương trả lời.

Lâm Uyên không có để ý, chỉ là thuận miệng hỏi một câu:

"Sửa đường?"

"Không phải, học sinh thi vào trường cao đẳng."

"Thi vào trường cao đẳng?"

Lâm Uyên ngẩn người, Lam Tinh cùng địa cầu thi vào trường cao đẳng thời gian không giống nhau.

Lý Bình Vương cười nói: "Xem ra Lâm đại biểu trong nhà không có tham gia thi vào trường cao đẳng hải tử, ta chất tử hôm nay thi vào trường cao đẳng, cho dù là đường vòng chúng ta cũng là không cho phép ấn còi, chỉ sợ ảnh hưởng đến hải tử thi."

Cho Lâm Uyên làm lâu như vậy tài xế, hẳn đã có thể cùng Lâm Uyên nhàn phiếm vài câu rồi.

"Hắn."

Lâm Uyên không có than phiền, ngược lại hẳn không có chuyện gì gấp nhi, coi như buổi trưa đến công ty cũng không ai nói hắn cái gì.

Có thể đi cũng là không tệ rồi.

Trên thực tế cũng không ngăn quá lâu, Lâm Uyên đến công ty chỉ so với bình thường chậm nửa giờ khoảng đó.

Mà lúc này.

Cũng không ai biết.

Lúc này Tần Châu các đại trường thi bên trên, bọn học sinh đang ở trải qua như thế nào một loại cảm giác đau khổ.

Lâm Uyên tự mình cũng không biết.

Rất nhiều thi vào trường cao đẳng sinh tiên nấu, chính là bắt nguồn ở hần cái này kể cầm đầu.

Lý Hoài là một gã học sinh trung học đệ nhị cấp.

Hôm nay là hần tham gia thi vào trường cao đẳng thời gian.

Thi vào trường cao đẳng cửa thứ nhất chính là Ngũ Văn.

Làm một tâm phác tại học tập bên trên học sinh giỏi Lý Hoài, bình thường hần vừa không lên mạng cũng không chơi game, coi như thỉnh thoảng lên mạng cũng là vì tra hỏi học tập tài liệu.

Gần đây duy nhất chú ý tin tức chính là Lam vận hội.

Bởi vì Lam Tinh thi vào trường cao đẳng, sẽ có thời sự liên quan đề mục, dù sao phải vừa vận làm hiểu rõ một chút.

Đối với cuộc thi lần này, hần rất có lòng tin!

Trên thực tế.

Tốt như vậy học sinh, chỉ cần không khẩn trương, thi vào trường cao đẳng đều có thể phát huy rất tốt.

Lý Hoài bắt được Ngũ Văn quyền sau đó, cũng quả thật làm rất thuận lợi.

Nhưng mà.

Coi là đến đọc hiểu thời điểm, Lý Hoài bỗng nhiên có chút bối rối.

Năm nay thi vào trường cao đẳng đọc hiểu đề là một bài từ, tên điệu tên gọi « Điệp Luyến Hoa » !

Lý Hoài sẽ lung ước chừng Ngũ Thủ « Điệp Luyến Hoa » , theo lý thuyết như vậy đọc hiểu căn bản không làm khó được hần!

Dùng ngữ văn lão sư lời nói chính là, cái này gọi là đề bài tặng điểm!

Nhưng mà.

Đề cho Lý Hoài mờ mịt là, trước mắt bài này « Điệp Luyến Hoa » , hần nhưng là chưa bao giờ nghe!

Cái gì Lầu vắng dựa trông bên gió hắt, Tận nét xuân sâu .

Cái gì Đai áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiêu tụy. .

Từ viết cực tốt!

Lý Hoài Ngũ Văn thưởng tích năng lực tạm được, rất nhanh thì có thể cảm nhận được bài ca này chỗ cao minh, nhưng kỳ quái liên kỳ quái ở nơi này:

Tốt như vậy từ, chính mình tại sao chưa từng nghe nói qua?

Càng làm cho Lý Hoài hoài nghi nhân sinh là, cái này đọc hiểu phía dưới thứ nhất vấn đáp chính là:

【 mời viết ra bài ca này. 】

Ta mẹ nó làm sao biết bài ca này là ai ?

Cái thứ 2 vấn đáp.

【 mời viết ra bài ca này bạch thoại dịch văn! 】

Ta lần đầu tiên thấy bài ca này, đối nội cho hiểu biết lơ mơ a!

Cái thứ 3 vấn đáp.

【 mời thưởng tích "Đại áo rộng dần không hận ý, Vì ai nên nổi thân tiêu tụy." Những lời này. 】

Muội người, ai ra đề!

Cái thứ 4 vấn đáp.

【 xin hỏi bài ca này biểu đạt thi nhân như thế nào một loại tư tưởng cảm tình? 】

Đừng hỏi, hỏi chính là nhớ nhà!

Phía sau còn có vấn đề, nhưng Lý Hoài đại não đã ngăn ra.

Chỉ thề một tiếng !

Này mẹ nó nơi nào nhô ra một bài từ, rõ ràng viết tốt như vậy, chính mình lại cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua?

Đạo đề này quá khó khăn, ta không biết làm a!

Lý Hoài như vậy học sinh, Ngũ Văn thuộc lòng năng lực rất mạnh, một ít cô đại kinh điển thi từ câu trả lời hẳn đều có thể thuộc lòng trôi chảy.

Nhưng khi hẳn gặp phải loại này không công qua Văn Chương cũng có chút khó khăn đình.

Bất đắc dĩ.

Hắn chỉ có thể kiên trì đến cùng, dựa theo chính mình hiểu viết.

Cùng lúc đó.

Trường thi bên trên những học sinh khác đối mặt đạo đề này, sắc mặt cũng là cổ quái.

Không phải mỗi người đều giống như Lý Hoài như vậy không để ý đến chuyện bên ngoài, có người ở trên mạng xem qua bài ca này, biết bài ca này là Sở Cuồng.

Nhưng vấn đề là .

Ai mẹ nó biết Sở Cuồng bài ca này biểu đạt cái dạng gì tư tưởng cảm tình?

Ai biết Sở Cuồng thợ trung tại sao phải lựa chọn dùng "Tiêu" loại chữ?

Ai biết bài ca này thế nào phiên dịch?

Ra đề lão sư nói lên những vấn đề này, ai biết?

Nhất là giống như Lý Hoài như vậy học sinh, thi xong Ngũ Văn cũng không biết mình đọc đề đáp thành cái gì quý đáng vẻ, hay lại là thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi trao đổi, hẳn mới từ chung quanh trong thảo luận biết bài ca này tình huống.

"Đọc hiểu lại là Sở Cuồng từ!"

"Đậu phộng, nguyên lai là cái này lão tặc! ?"

" Mẹ kiếp, đại gia, đề kia ta đáp là Lý Bạch, Sở Cuồng không có chuyện gì viết cái kê nhi từ u, cho ta trèo!"

"Văn học giới thế nào ra hẳn như vậy cái tai họa!"

"Lý Bạch còn đi, bài ca này là Sở Cuồng mấy ngày trước mới vừa viết, này phá thi vào trường cao đẳng đề lại vây quanh ngăn như vậy thời sự ra đề, ai mẹ nó có thể nghĩ đến a!"

"Độc lý nếu như giải hỏi « Đại Trinh Thám Sherlock Holmes » ta khẳng định đôi đáp trôi chảy!"

"Người sao không nói thi người « Quý Xuy Đăng » kiến thức đây."

"Lần này bị lão tặc hại chết, ta thật hận!"

"Hắn đều đang bắt đầu tai họa thi vào trường cao đẳng, lão tặc bắt tử cuối cùng là kẻ gây họa!"

"Đáng ghét a, cái này lão tặc là thực sự hại chết nhân, ta bị hàng này đồ độc quá sâu, nhìn hắn tiểu thuyết ta đều không có thời gian làm bài tập rồi, hắn còn viết chữ tới làm khó ta A HỒ!"

" "

Thi trên trận!

Học sinh đều tại mắng Sở Cuồng lão tặc!

Lý Hoài cũng ở đây mắng.

Ai nói học sinh giỏi sẽ không mắng chửi người!

Mặc dù Lý Hoài thậm chí đều không thấy thế nào quá Sở Cuồng bất kỳ tác phẩm, dù sao hắn là cái không nhìn ngoài giờ học thư học sinh giỏi.

Tiếng mắng một mảnh!

Các thí sinh oán thanh tái đạo, đau trầm lão tặc làm ác, nhất là từng cái đêm kỹ sau đó, phát hiện hàng này thật là tội lỗi chòng chát!

Mà khi thời gian đến buổi trưa.

Sở Cuồng bài hát kia « Điệp Luyện Hoa » trở thành thi vào trường cao đẳng đề tin tức rớt cuộc truyền đến trên mạng .

---

ps: Cảm tạ 【 Yến Tử 523 】 đại lão lại một cái bạch ngân, vì đại lão dâng lên đầu gói ■■■? ■●, những ngày qua một mực ở khen thưởng, ta đều bắt đầu chột dạ, thật phi thường cảm tạ ủng hộ! !

ps 2: Cảm tạ 【 huyễn vũ 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gói ■■■? ■●, người vô địch .

Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,

cực phẩm xuyên nhanh vọcp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn não tàn /chay

Đại Phụng Đả Canh Nhân

Chương 789: Thịnh tình khó chối từ

Đám bạn trên mạng thấy tin tức này, toàn bộ đều kinh hãi, nhất là Tần Châu bạn trên mạng càng là trợn mắt hốc mồm!

"Cái gì!"

"Thật đúng là theo sát thời sự a, năm nay Tần Châu thi vào trường cao đẳng đọc hiểu lại dùng Sở Cuồng « Điệp Luyện Hoa » ?"

"Không có lý do a!"

"Bài ca này mới ra ngoài bao lâu?"

"Hẳn là nguyên lai đề mục xảy ra vấn đề gì, cho nên sửa lại đề thi đi, bài ca này đối với học sinh trung học đệ nhị cấp mà nói vẫn là rất tân, bọn họ biết làm sao?"

"Quá khó khăn!"

"Ta cũng sẽ không!"

"Ha ha ha ha ha cấp, lão tặc càng ngày càng phát rồ, lại bắt đầu giày vò học sinh trung học đệ nhị cấp."

"Khóa này sinh viên muốn hận tử Sở Cuồng!"

"Thương tiếc nhà ta thi vào trường cao đẳng cháu gái, nàng nhưng là Sở Cuồng Fan sách truyện!"

"Nhà ta tiểu Bảo sau khi trở về tức thiếu chút nữa xé Sở Cuồng « Đại Trinh Thám Hercule Poirot » , Tần Châu nhóm này học sinh trung học đệ nhị cấp có rất nhiều đều là Sở Cuồng Fan sách truyện tới, người trẻ tuổi liền thích hàng này!"

"Ha ha ha ha ha cấp, fan Sở Cuồng giá quá lớn!"

So sánh với đám bạn trên mạng không có phúc hậu, Tần Châu thí sinh nhưng là bị chọc tức!

"Ta cùng lão tặc không đội trời chung!"

"Lão tặc không có chuyện gì viết khó như vậy từ làm gì!"

"Rõ ràng chuyện của ta xem trước qua bài ca này, nhưng đọc hiểu dĩ nhiên một đạo cũng sẽ không làm!"

"Sở Cuồng này lão tặc danh hiệu có thể thật không phải tới uổng!"

"Sở Cuồng ngươi đi ra cho ta, ta bảo đảm không đánh chết ngươi!"

"Sở Cuồng lão tặc ngươi là con người đi!"

"Hại chết ta rồi!"

"Sở Cuồng lão tặc tại sao họa hại chúng ta Tần Châu thí sinh, ngươi sao không đi tai họa còn lại Châu thí sinh!"

"Năm nay Ngữ Văn quá khó khăn!"

"Sở Cuồng xạ trình tăng lên, lúc trước chỉ nhằm vào độc giả, bây giờ là toàn thể học sinh tốt nghiệp trung học a!"

Các gia trưởng cũng là dở khóc dở cười.

Tần Châu thí sinh thi xong Ngữ Văn, lại liên hợp lại mắng chửi Sở Cuồng lão tặc, nhưng từ một cái góc độ khác đến xem, này tựa hồ lại không có gì lớn, bởi vì không phải một người cảm thấy Sở Cuồng bài ca này khó khăn, toàn bộ thí sinh đều cảm thấy khó khăn!

Kết quả là như thế.

Sẽ không ảnh hưởng đến mọi người cao chiêu nhận.

Ngoài ra.

Chuyện này thật đúng là không thể nói là Sở Cuồng sai.

Sở Cuồng không thể quyết định thi vào trường cao đẳng đề thi, đề thi khẳng định vẫn là làm bài thi nhân quyết định, hẳn mắng ra quyền người mới đúng, kết quả toàn bộ tiếng mắng tất cả đều bị Sở Cuồng lưng đeo!

Không có biện pháp.

Ai kêu cái này lão tặc vết xấu loang lổ đây.

Phàm là với Sở Cuồng dính líu quan hệ, chuẩn chuyện xấu.

Suy nghĩ một chút trước « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca », nhiều kinh điển võ hiệp cổ sự a, gắng gượng bị hấn giết máu chảy thành sông!

Đủ loại hành hạ nhân!

Ngoài ra.

Không chỉ là Tần Châu bên này đọc hiểu khó khăn, còn lại Châu đọc hiểu cũng rất khó, bởi vì Lam Tinh càng ngày càng chú trọng học sinh trung học đệ nhị cấp linh hoạt giáo dục, các Châu Ngữ Văn trong cuộc thi đều có số lớn quan hệ đến một ít điểm nóng sự kiện đề mục.

Lâm Uyên biết được chuyện này thời điểm về mặt mộng bức.

Hắn xác thực không biết Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » trở thành thi vào trường cao đẳng đề thi sự tình, Tần Châu thi vào trường cao đẳng làm bài thi tổ cũng không khả năng đề cập với hắn trước thông khí a, kia không phải thành tiết đề?

Về phần thời gian quá gấp.

Lâm Uyên cũng cảm giác là làm bài thi tổ bên kia làm cái gì điều chỉnh, dưới tình huống bình thường sẽ không ra như vậy tân đề mục, bất quá liền không tính ra như vậy tân đề mục, đọc hiểu Văn Chương cũng hơn nửa là bọn học sinh không bá kiến.

Có phải hay không là « Điệp Luyến Hoa » đều không kém.

Coi như là dùng mấy năm trước mỗ thiên Văn Chương, bọn học sinh cũng phần lớn chưa có xem qua a, đây vốn chính là khảo nghiệm học sinh đối Văn Chương năng lực hiểu, thuần túy là chuyện này liên quan đến Sở Cuồng cho nên mới dẫn phát đám bạn trên mạng nhỏ nước bọt mà thôi. Bất quá mắng thì mắng.

Lâm Uyên rõ ràng chú ý tới văn học danh vọng tăng lên.

Cũng không biết là học sinh cung cấp danh vọng, hay lại là Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » trở thành thi vào trường cao đẳng đề thi cung cấp danh vọng, hoặc là hai người đều có?

Buổi trưa sau đó.

Tân văn ra rồi.

Khắp nơi đều là Tân Châu thi vào trường cao đẳng dùng Sở Cuồng bài hát kia « Điệp Luyến Hoa » làm Ngữ Văn đọc hiểu đề tin tức bản tin.

« các Châu Ngữ Văn thi vào trường cao đẳng theo sát thời sự, Tân Châu sử dụng Sở Cuồng từ làm đọc hiểu đề. »

« Tân Châu thí sinh tức miệng mắng to: Sở Cuồng lão tặc! »

« Sở Cuồng tai họa lên học sinh trung học đệ nhị cấp? »

« Tân Châu trích dẫn Sở Cuồng tác phẩm làm thi vào trường cao đẳng đề, hoặc có nghĩa là thi vào trường cao đẳng cải cách. »

« đang tiến hành thi vào trường cao đẳng Ngữ Văn tôi khó khăn đề mục xếp hạng: Sở Cuồng tác phẩm vào tiền tam. »

« . »

Vốn là trên mạng thì có một cỗ "Điệp Luyến Hoa" chi nhiệt.

Bị Tân Châu thi vào trường cao đẳng như vậy đâm một cái kích, thi từ vòng càng nhiều đại lão cũng không nhìn được cũng bắt đầu viết « Điệp Luyến Hoa » rồi!

Đừng xem Sở Cuồng bị các thí sinh cuồng mắng.

Thực ra thi từ vòng không biết lại có bao nhiêu người hâm mộ đây!

Đây rõ ràng là một chuyện tốt con a!

Hỏi một chút thi từ vòng có ai không hi vọng chính mình tác phẩm trở thành thi vào trường cao đẳng đề?

Điều này đại biểu chính mình tác phẩm là bị công nhận!

Hơn nữa còn là quan phương công nhận!

Là những thứ kia đỉnh cấp làm bài thi lão sư môn công nhận!

Quan phương cho là « Điệp Luyến Hoa » có đầy đủ văn học giá trị, mới sẽ như vậy chơi đùa a!

"Nói ra khả năng có chút tiện, ta thật sự muốn bị các thí sinh mắng a!"

"Nếu như dùng ta tác phẩm làm đọc hiểu đề là tốt!"

"Lần này Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » thành mọi người công nhận kinh điển, không phải kinh điển cũng không khả năng trở thành thi vào trường

cao đẳng đề a."

"Ta nghe nói đọc hiểu đề vốn là dùng là Đề Cương Văn Chương."

"Đề Cương tháng trước không phải là bởi vì phạm tội nhi ngời tù sao?"

"Khó trách đọc hiểu đề dùng Sở Cuồng mới vừa viết Văn Chương, Đề Cương Văn Chương nhất định là không thể dùng, hẳn đây là bị tạm thời trưng dụng a!"

"Vận khí này thật là không có người nào."

Thi từ vòng đối Sở Cuồng là thực sự hâm mộ và ghen ghét, bất quá tất cả mọi người hiểu.

Về phần thi vào trường cao đẳng đề tại sao không có dùng Dịch An bài hát kia « Điệp Luyến Hoa » mọi người cũng hiểu.

Dịch An bài hát kia « Điệp Luyến Hoa » mặc dù cũng không kém, nhưng đám bạn trên mạng nhắc tới Dịch An bài này, đầy đầu đều là "Ven trời trông hút xanh liền cỏ.", luôn cảm giác không đủ nghiêm túc.

Nhắc tới.

Sẽ có ảnh hưởng này, vẫn cùng Sở Cuồng tăng thêm câu "Tại sao cứ nhất định phải yêu một người" có liên quan.

Vốn là Dịch An bài ca này vẫn đủ nghiêm túc.

Mà ngay tại mọi người cũng ở thảo luận chuyện này thời điểm.

Văn Nghệ Hiệp Hội đột nhiên phát ra một cái ở văn hóa vòng đưa tới vô số chú ý trọng lượng cấp thông báo!

"Chúng ta chính bắt tay tiến hành bài thi lần nữa biên soạn, Tần Tê Sở Yên Hàn cùng với sang năm gia nhập thống nhất Triệu Châu bài thi cũng sẽ có được thông nhất, tương lai Ngụy Châu cùng với Trung Châu ."

Thông báo rất dài.

Tổng kết lại ý tứ chính là, phía trên muốn đổi học sinh bài thi rồi, thống nhất các Châu giáo dục!

Trong nháy mắt!

Vô số người cũng đánh hơi được đặc biệt mùi vị!

Nhất là liên lạc lần này Tần Châu thi vào trường cao đẳng sau đó.

Văn hóa vòng càng là như người thấy mùi máu tanh Sa Ngư một loại đói khát đứng lên!

Phải biết.

Này đã không phải Văn Nghệ Hiệp Hội lần đầu tiên ở phương diện giáo dục làm ra điều chỉnh quy hoạch.

Lúc trước.

Văn Nghệ Hiệp Hội tuyên bố phải hướng học sinh quảng bá cổ tích ngoài giờ học đọc quyết định, liền cùng sự kiện lần này có tương tự tính chất.

Mà lúc này.

Ảnh Tử bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên cũng từ Kim Mộc miệng ở bên trong lấy được rồi tin tức này. Hắn còn chưa kịp phát biểu cái nhìn, Kim Mộc liền mặt đầy vui mừng nói tiếp:

"Từ tiểu học đến đại học toàn bộ bài thi cũng sẽ lần nữa tiến hành biên soạn, chuyện này tiết lộ tin tức rất không bình thường, ta cảm giác người bài hát kia « Điệp Luyện Hoa » rất có thể sẽ được mà trúng cử Ngũ Văn bài thi, lần này thi vào trường cao đẳng lựa chọn người « Điệp Luyện Hoa » làm đề thi chính là một cái tín hiệu, ngoài ra bao gồm trước người một ít tác phẩm cũng có hi vọng trúng tuyển tiểu học thậm chí còn đại học Ngũ Văn bài thi ."

Lâm Uyên hơi ngẩn ra.

Kim Mộc nói chuyện, có khả năng thật giống như quả thật không thấp. Mấy năm này Văn Nghệ Hiệp Hội đại động tác rất nhiều, hết thấy hành động cũng là vì Lam Tinh hoàn toàn thống nhất làm chuẩn bị.

Lúc trước các Châu phân tán thống trị.

Các Châu học sinh từ nhỏ đến lớn sở thụ giáo dục thậm chí bài thi cũng không cùng một dạng, bao gồm giờ học vốn cũng có nhất định khác biệt. Mà nhiều chút cử động hiển nhiên cũng là vì thống nhất các Châu giáo dục cơ sở.

Phòng chừng đợi hoàn toàn thống nhất, bài thi còn sẽ có một ít tu đính. Chính mình tựa hồ đang ở tham dự Lam Tinh cái này phi thường đặc biệt thời đại tiến trình, sau này Văn Nghệ Hiệp Hội có lẽ còn có càng nhiều cử động ra sân khấu.

Đúng rồi.

Gần đây trên mạng không phải lưu hành « Điệp Luyện Hoa » sao?

Rất nhiều bạn trên mạng đang kêu lời nói Tiệp Ngư, để cho Tiệp Ngư cũng tới một bài « Điệp Luyện Hoa » .

Vốn là Lâm Uyên là không có hứng thú.

Giờ phút này Lâm Uyên lại đột nhiên cảm giác được, thịnh tình khó chối từ a!

---

ps: Cảm tạ 【 một cái đồng 】 đại lão khen thưởng minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, tiếp tục viết!

Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,

cực phẩm xuyên nhanh vọcp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn não tàn /chay

Đại Phụng Đả Canh Nhân

Chương 790: Tiện Ngư xuất thủ

Kim Mộc cùng Lâm Uyên có thể ý thức được một điểm này, văn hóa vòng dĩ nhiên cũng có thể biết được một điểm này.

Văn Nghệ Hiệp Hội thông báo đã nói rất rõ rồi.

Các Châu giáo dục muốn thống nhất, một ít đương thời văn nhân tác phẩm cũng có cơ hội trúng tuyển tân biên bài thi.

Mà chuyện này không chỉ có quan hệ đến văn hóa vòng.

Chuyện này đôi với các Châu dân thường cũng có cùng một nhịp thở ảnh hưởng, giáo dục vĩnh viễn đại sự hàng đầu a!

Trên Internet.

Quan chuyện nơi này thảo luận thậm chí vượt qua các Châu đôi lập tức đang ở tổ chức Lam vận hội chú ý, dân chúng đôi với cái này cái sửa đổi rất là ủng hộ.

"Rất tốt."

"Lam Tinh thống nhất rồi, các Châu bài thi quả thật cũng nên lấy được thống nhất, nếu không luôn cảm giác ngổn ngang, mọi người ở trên sách học học tập như thế kiến thức, cũng có thể đề cho các Châu quan hệ trở nên càng hòa hợp."

"Nhìn Văn Nghệ Hiệp Hội ý tứ, rất nhiều hiện đại tác phẩm cũng sẽ trúng tuyển."

"Lúc trước các Châu trên sách học cơ bản đều là cổ đại tác phẩm, học tập cổ đại tác phẩm không có sai, nhưng hiện đại tác phẩm ưu tú cũng đáng giá học tập cùng quảng bá, dù sao chúng ta muốn rất nhanh thức thời mà, đương thời lại không phải là không có đỉnh cấp văn nhân mặc khách, cá nhân ta tương đối đề cử Tiện Ngư « Thủy Điều Ca Đầu », mặc dù bài ca này là lấy ca từ hình thức phát hành, nhưng nói riêng về từ bản thân chất lượng tuyệt đối là không kém gì cổ nhân, thậm chí muốn vượt qua một ít cổ đại Đại Ngưu!"

"Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » đây?"

"Ha ha ha ha, còn ở đây Điệp Luyến Hoa đâu rồi, Tần Châu thi vào trường cao đẳng thêm dầu vào lửa sau đó, lưới bên trên khắp nơi đều là thi từ môn tân sáng tác « Điệp Luyến Hoa », cách thức ta đều sẽ công."

"Bây giờ thấy Điệp Luyến Hoa ba chữ ta liền nhưc đầu!"

"Sở Cuồng « Điệp Luyến Hoa » vào không trúng cử khó mà nói, nhưng Sở Cuồng những thứ kia đoán thiên tiểu thuyết, nhất định sẽ có mỗ bộ, thậm

chí không chỉ một bộ trúng tuyển!"

"Đừng quên Tiệp Ngự ở « Đường Bá Hồ Điềm Thu Hương » bên trong cũng sáng tác đi một tí thơ, có vài bài phi thường trâu bò!"

"Nói như vậy Tiệp Ngự cùng Sở Cường sẽ có không ít tác phẩm trúng tuyển?"

"Hai người bọn họ muốn thật có rất nhiều tác phẩm trúng tuyển bài thi coi như Ngự Đại rồi, đây chính là có thể ảnh hưởng vô số học sinh a!"

" "

Đương nhiên không chỉ Tiệp Ngự cùng Sở Cường, còn rất nhiều văn học mọi người đều bị đám bạn trên mạng nhắc tới, đương thời có không ít đủ tư cách giờ học bản tác phẩm!

Tiểu học, THCS, trung học đệ nhị cấp, đại học.

Lần nữa biên soạn liên quan đến bài thi quá nhiều, này có nghĩa là cơ hội cũng rất nhiều.

Nhất là tiểu học trung học đệ nhất cấp và trung học đệ nhị cấp, này ba cái thời kỳ, trên sách học nội dung là có thể trực tiếp ảnh hưởng hài tử lớn lên!

Ngoại giới coi trọng.

Văn hóa vòng cũng coi trọng, thậm chí là như đói như khát!

Thử hỏi toàn bộ Lam Tinh văn đàn, ai không muốn chính mình tác phẩm khắc ở trên sách học?

Văn nhân nặng nhất danh, tác phẩm xuất hiện ở trên sách học, có thể nói là rất nhiều đỉnh cấp văn nhân môn Chí Cao theo đuổi, đây là trước đó chưa từng có cơ hội!

Trong lúc nhất thời.

Vô số văn nhân tại hành động!

Đại chúng có thể rõ ràng cảm giác văn đàn trở nên sinh động, rất nhiều văn học loại tạp chí ước bản thảo vân vân, đều có trọng lượng cấp văn nhân muốn phát hành tác phẩm!

Đương nhiên.

Tràng này "Điệp Luyện Hoa" chi nhiệt, cũng là một cái tốt vô cùng điễm vào.

Bởi vì Dịch An cùng Sở Cường cộng thêm thi vào trường cao đẳng kéo theo, đại chúng gần đây đối « Điệp Luyện Hoa » cái từ này bài danh đủ để nhất chú!

Điều này sẽ đưa đến văn nhân môn liên tiếp phát hành « Điệp Luyện Hoa » , phảng phất tiếp lực cuộc so tài!

Thậm chí ngay cả một ít yêu thích mạng văn học hữu, đều bắt đầu sáng tác thuộc về mình "Điệp Luyện Hoa" !

Mà theo càng ngày càng nhiều « Điệp Luyện Hoa » phát hành, càng ngày càng nhiều chất lượng cao tác phẩm rồi rít hiện lên, đám bạn trên mạng lại trực tiếp đối với mấy cái này cùng loại hình từ làm làm ra bài danh!

"Không nói cổ đại tác phẩm, hiện đại chất lượng đệ nhất « Điệp Luyện Hoa » nhất định là Sở Cuồng bản này."

"Dịch An bản này cũng không kém."

"Dịch An xếp hàng thứ hai, Sở Cuồng ngày đó kết vĩ quá kinh điển rồi!"

"Này hai thủ chất lượng tỷ thí khó mà nói, nhưng thi vào trường cao đẳng đề lựa chọn Sở Cuồng bản này, nói rõ Sở Cuồng bản này thích hợp hơn quảng bá đi."

"Sở Cuồng bản thân danh tiếng thêm được coi là lời nói, là nên số một, không được lời nói này hai thiên cũng liệt vào."

"Thứ ba là ai?"

"Trước mắt đến xem là Ngô Cực lão sư bài này « Điệp Luyện Hoa », ta thậm chí cảm thấy được Ngô Cực lão sư bài này không thể so với kia hai thủ kém."

"Quả thật, Ngô Cực lão sư bài này cũng không tệ."

"Sở Cuồng Dịch An cùng Ngô Cực, là « Điệp Luyện Hoa » Tam Cự Đầu không chạy."

"Sau đó thứ tư."

"Thứ năm là."

"."

Bạn trên mạng đối với đủ loại bài danh luôn là phá lệ ưa chuộng.

Ngay cả một bộ võ hiệp tiểu thuyết, tất cả mọi người sẽ đối với nhân vật thực lực tiến hành bài danh.

Thậm chí sẽ còn đối vũ khí loại làm bài danh.

Bài danh vật này chung quy là có thể cực lớn trong trình độ kích thích bạn trên mạng nhiệt tình.

Về phần đám bạn trên mạng nhắc tới Ngô Cực, chính là Tề Châu một vị đỉnh cấp văn nhân, người này am hiểu nhất viết thơ cổ, có thời điểm sẽ viết một ít xuất sắc cổ thể từ!

Nay Thiên Văn nghệ hiệp hội tuyên bố bài thi trọng biên tin tức.

Rất nhiều người đều cho rằng, vị này Ngô Cực lão sư sẽ có không chỉ một bộ tác phẩm trúng tuyển bài thi, có thể thấy người này thực lực!

Hắn lần này cũng viết một bài « Điệp Luyện Hoa ».

Đây là duy nhất một thủ bạn trên mạng cho là có thể sánh vai Sở Cuồng cùng Dịch An phiên bản « Điệp Luyện Hoa ».

Còn lại phiên bản « Điệp Luyện Hoa » mặc dù không thiếu Tinh Phẩm, nhưng cùng Sở Cuồng cùng Dịch An tác phẩm so với, cuối cùng là kém thêm vài phần mùi vị.

Ngô Cực tự mình đối với mình bài này « Điệp Luyện Hoa » chất lượng cũng là tương đối hài lòng.

Thực ra Ngô Cực am hiểu nhất là thơ cổ, hần viết cổ thể từ trình độ là hơi kém với làm thơ trình độ, bất quá lần này hần linh cảm bộc phát, cho nên mới viết ra một bài phi thường kinh điển « Điệp Luyện Hoa » .

"Duy nhất có thể sánh vai Sở Cuồng cùng Dịch An phiên bản ."

Mặc dù có văn nhân tương khinh cách nói, nhưng Ngô Cực đối với đánh giá này vẫn là rất hưởng thụ.

Hần thừa nhận Sở Cuồng cùng Dịch An phiên bản rất kinh điển, không thể so với cổ đại lưu truyền tới nay những thứ kia phiên bản kém.

Nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu hần không bằng hai người này.

Từ cách thức có rất nhiều, « Điệp Luyện Hoa » chỉ là một loại trong đó.

Mỗi một tên điệu, không cùng người sẽ không có cùng phát huy.

Chỉ cần một tên điệu là không thể trực quan tương đối văn nhân trình độ.

Tỷ như « Thủy Điều Ca Đầu » cái từ này bài, Tiệp Ngư "Đã Nguyễn Nhân Trường Cửu" trực tiếp vô địch!

Dịch An cùng Sở Cuồng thậm chí còn chính mình, bất luận kẻ nào viết « Thủy Điều Ca Đầu » cái từ này bài cũng không thể vượt qua Tiệp Ngư phiên bản.

Nhân gia đưa cái này tên điệu chơi đùa đến mức tận cùng rồi!

Trên thực tế.

Bao gồm Tân Khí Tật đợi đại lão, cũng đều viết qua « Thủy Điều Ca Đầu » , nhưng kinh điển trình độ cũng không bằng Tô Đông Pha.

Ai có thể lại dám nói Tân Khí Tật trình độ không bằng Tô Đông Pha?

Ở có chút tên điệu trung, Tân Khí Tật trình độ cũng là nghiền ép cấp!

Tỷ như « phá trận tử » .

Tỷ như « Thanh Ngọc án kiện » vân vân.

Mà bây giờ.

Hần Ngô Cực cùng Dịch An cùng với Sở Cuồng ba người, cũng nghiền ép những người khác làm cùng loại hình « Điệp Luyện Hoa » !

Nói không chừng.

Sau này mỗi bài thi bên trong sẽ xuất hiện « Điệp Luyện Hoa » tam thủ, theo thứ tự là hần và Sở Cuồng cùng với Dịch An phiên bản.

Đây là có tiền lệ.

Tỷ như Tề Châu trước mắt lần đầu tiên trên sách học thì có cổ nhân « Trường Tương Tư » tam thủ, ba cái giống vậy kinh điển phiên bản.

Thật sự không được, sắp xếp ngoài giờ học đọc cũng được chứ sao.

Ngược lại muốn bắt hiện đại văn nhân tác phẩm tương đối lời nói, hần « Điệp Luyện Hoa » đã ôn vào tiền tam rồi!

Ngay cả một ít bạn tốt cũng gọi điện thoại tới khen:

"Người cái này phiên bản « Điệp Luyện Hoa » tuyệt, ít ỏi so với Dịch An cùng Sở Cuồng kém!"

"Hay lại là kém một chút."

Ngô Cực khiêm nhường một câu, hoặc có lẽ là cũng không phải hoàn toàn khiêm tốn, quả thật so với kia hai thủ còn phải thiếu chút nữa.

"Ngược lại hiện đại văn nhân trong phiên bản, người bản này có thể vào « Điệp Luyện Hoa » tiền tam rồi."

"Cái này cũng khó mà nói, vạn nhất phía sau còn có lợi hại hơn đây?"

Ngô Cực ngoài miệng nói như vậy, thực ra tâm lý lại không cho là như vậy, lần này là thật khiêm tốn.

Ưu tú thi từ sáng tác không chỉ cần có tài hoa chống đỡ, còn cần linh cảm gia trì, mà linh cảm đồ chơi này dù là đối với tài hoa hơn người người mà nói, cũng là có thể gặp mà không thể cầu.

Bằng không sử thượng vì sao lại có một ít có thể nói tuyệt xưng tác phẩm? Cái gọi là tuyệt xưng, đó thật đúng là đem một cái tác phẩm loại hình hạn mức tối đa kéo đến cực hạn rồi!

Ngay cả viết ra ngày đó tác phẩm tự mình, đều không cách nào lại vượt qua chính mình, bởi vì như vậy sáng chói linh cảm hoa hỏa khả năng rất nhiều người độc cả một đời cũng chỉ sẽ xuất hiện một lần.

"Phía sau sẽ không có lợi hại hơn."

Bằng hữu cảm khái, đây cũng là một vị đỉnh cấp văn nhân: "Có Sở Châu tiểu từ Vương Chi xưng Yamamoto cũng thất bại, hắn viết phiên bản người xem sao, quả thật phi thường xuất sắc, nhưng cùng các người phiên bản so với, nhưng rơi kém cõi."

Ngô Kinh cười một tiếng, lược mang theo mấy phần đắc ý.

Văn nhân thanh cao, nhưng cũng thích loại này biến hình thời phong, thậm chí yêu làm giảm loại cảm giác này, rất dễ dàng chìm đắm trong đó, này cũng là bọn hắn sáng tác động lực một trong a.

Chê luôn là lại nói, chính mình sáng tác là vì tìm cộng hưởng.

Là, nhưng không hoàn toàn là.

Sáng tạo ra tác phẩm đưa tới vô số ủng hộ, cũng là bọn hắn theo đuổi.

Cái này có thể để cho bọn họ lấy được to lớn tinh thần thỏa mãn.

Mà đang ở sắp cúp điện thoại lúc.

Bằng hữu thanh âm bỗng nhiên đổi một cái, thật giống như gặp cực kỳ ngoài ý sự tình một loại:

"Tiện Ngự ."

"Cái gì?"

Ngô Cực hơi sững sờ.

Bằng hữu trầm mặc hội lâu, Ngô Cực cũng không biết bên kia xảy ra chuyện gì, đang lúc hắn muốn truy hỏi lúc, bằng hữu mới dùng một loại cực kỳ phức tạp giọng mở miệng nói:

"Thật đúng là bị người nói trúng, đương kim từ vô năng nhân bối xuất a."

"Ta nói trung cái gì ta?"

"Người không phải nói, « Điệp Luyện Hoa » phía sau có thể sẽ có lợi hại hơn phiên bản sao?"

"Ta ."

Ngô Cực trừng con mắt lớn!

Người cái nàng là ý gì a!

Lời này ta là khiêm tôn a!

Bằng hữu không biết Ngô Cực tâm tính, tựa hồ đang yên lặng thưởng thức cái gì: "Cái này phiên bản tuyệt đối có thể cùng Dịch An cùng Sở Cường phiên bản cũng liệt vào tiền tam!"

Cũng liệt vào tiền tam?

Còn ta đâu ?

Ngô Cực luống cuống: "Người đang ở đây nói ai?"

Bằng hữu thờ dài nói: "Vừa mới Tiệp Ngư cũng viết một bài « Điệp Luyện Hoa » , viết phi thường xuất sắc."

" ."

Sau năm phút.

Ngô Cực chỉ ngây ngốc nhìn màn ảnh máy vi tính, nội tâm hiện ra một vết mảnh liệt thất ý.

Đó là Tiệp Ngư Blog giao diện.

Chỉ thấy trên đó viết như vậy một bài từ:

Đình viện sâu sâu sâu biết mấy?, Dương liễu mộng lung như khói, Trương rèm lớp lớp không đếm nổi.. Hàm ngọc, yên chạm chôn chơi bởi,, Lâu cao không thấy đường Chương Đài..

Cuối tháng ba mưa dữ, gió mạnh, Cửa che kín hoàng hôn,, Không có cách gì giữ nổi mùa xuân.. Không có cách gì giữ nổi mùa xuân., Mầu hồng rụng rơi bởi hơn cả mùa thu..

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão một cái nữa đáng yêu chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ? ●, hôm nay mới biết Yên Tử đại lão là một cái tiểu tử tử ~ nay Thiên Tiên kết thúc công việc nghỉ ngơi á..., bởi vì ngày mai muốn ngồi mấy giờ xe đi Chiết Giang, đổi mới phỏng chừng ở tám giờ sau đó.

// Đình viện thâm thâm thâm kỷ hử?

Dương liễu đôi yên,

Liêm mạc vô trùng số,

Ngọc lạc điêu an du trị xứ,

Lâu cao bất kiến Chương Đài lộ.

Vũ hoành phong cuồng tam nguyệt mộ,

Môn yểm hoàng hôn,

Vô kê lưu xuân trú.

Lệ nhãn vấn hoa, hoa bất ngữ,

Loạn hồng phi quá thu thiên khứ.

Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xứng Nghịch Tập Ký,

cực phẩm xuyên nhanh vocp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn nã
tàn /chay

Đại Phụng Đả Canh Nhân

Chương 791: Điệp Luyện Hoa Quốc Họa

Đình viện sâu sâu sâu biết mấy? .

Ngô Cực thấy Tiện Ngự bài này « Điệp Luyện Hoa » câu thứ nhất, cũng đã cảm nhận được chênh lệch.

Mà trên địa cầu.

Có người nói bài ca này là Âu Dương Tu tác phẩm, có người nói là Phùng Duyên Tị tác phẩm, cổ đại có chút tác phẩm xuất xứ tồn tại tranh cãi là sự tình rất bình thường.

Tiểu thư Lý Thanh Chiêu tỷ liên cho là đây là Âu Dương Tu tác phẩm.

Nàng đối bài ca này cực kỳ sùng bái, còn từng tại chính mình trong tác phẩm trích dẫn;

Vương Quốc Duy cũng thích bài ca này, bất quá Vương Quốc Duy nghiêng về đây là Phùng Duyên Tị tác phẩm.

Là ai tồn tại tranh cãi, nhưng bài ca này bản thân chất lượng lại hào không tranh cãi.

Ngô Cực đem chính thủ từ nhìn xong, khe khẽ thở dài.

Hắn biết hiện đại văn nhân sáng tác « Điệp Luyện Hoa » , chính mình không còn là Tiên Tam Giáp rồi.

"Cái này Tiện Ngự, văn tài tuyệt không bình thường."

Này không phải Tiện Ngự lần đầu tiên sáng tác thi từ tác phẩm rồi.

Người này tác phẩm không nhiều, nhưng vừa ra tay cơ bản đều là làm kinh điển.

Khó trách nghề trong ngoài sẽ có "Nam Tiện Ngự, Bắc Sở Cuồng" cách nói, lại vào sâu như vậy lòng người.

Mà ở Ngô Cực thấy bộ tác phẩm này đồng thời.

Đám bạn trên mạng cũng chú ý tới Tiện Ngự cái này phiên bản « Điệp Luyện Hoa » .

Trong lúc nhất thời trên Internet náo nhiệt rồi rít, bình luận khu nhấn lại chậm chậm tăng lên!

Mọi người đều bị bài ca này chinh phục!

"Ngự phụ hảo từ!"

"Cái này phiên bản cũng tốt tuyệt!"

"Nam Tiện Ngự Bắc Sở Cuồng, thật không phải đùa!"

"Mọi người số lượng!"

"Câu đơn xách đi ra chưa Sở Cuồng cùng Dịch An kia hai thủ tuyên truyền giác ngộ, nhưng chính thủ đi xuống làm liền một mạch, nhưng là mỗi câu cũng có thể lập đi lập lại dẫn đo, dùng tự cực kỳ chú trọng, muôn hình vạn trạng!"

"Bài này tuyệt đối có thể đi vào tiền tam!"

"Trước ta cảm thấy được chỉ có Ngô Cực lão sư bản vốn có thể cùng hai vị kia như nhau, bây giờ thấy Tiện Ngự mới phát hiện Ngô Cực lão sư tác phẩm hay lại là lược thua một bậc."

"Ngô Cực lão sư không tệ, chỉ là Tiện Ngự tốt hơn."

"Ngự phụ nhưng là viết qua « Thủy Điều Ca Đầu » chủ nhân, hẳn xuất thủ lại làm sao sẽ kém đây."

"Không phải nói tam bạn gay cùng tiền thôi mà, để cho Ảnh Tử cũng tới một bài!"

"Ảnh Tử: Cút!"

"Ha ha ha ha ha, để cho Ảnh Thần tới một bài còn đi, Manga gia biểu thị rất cam!"

"Tiền Tam Giáp phiên bản « Điệp Luyện Hoa » rốt cuộc xác định, chỉ có thể là Sở Cuồng cùng Dịch An cùng với Tiện Ngự!"

" . "

Tiện Ngự bài ca này lấy được đánh giá cực cao!

Thậm chí có trong nghề nhân sĩ cũng rối rít biểu thị khẳng định!

Tràng này Điệp Luyện Hoa chi nhiệt, do Dịch An mở ra, do Sở Cuồng đem đẩy lên cao triều, lại từ Tiện Ngự chung kết!

Bất quá bạn trên mạng hô đầu hàng Ảnh Tử hành vi, hay lại là dẫn phát mọi người bật cười.

Nào có như vậy làm khó Ảnh Tử?

Nhân gia Ảnh Tử chính là một họa Manga!

Dáng vẻ này Sở Cuồng cùng Tiện Ngự, chơi đùa lên thi từ đến, hờ một tí liền xuất khẩu thành chương.

Được rồi.

Chủ nếu là bởi vì tam bạn gay quá thâm nhập lòng người.

Mắt thấy Tiện Ngự cùng Sở Cuồng cũng viết « Điệp Luyện Hoa » , bạn trên mạng liền theo bản năng nghĩ tới Ảnh Tử.

Nhưng mà Ảnh Tử cùng hai vị này phải không cùng.

Lâm Uyên không phải là không có đủ xuất sắc « Điệp Luyện Hoa » cho Ảnh Tử dùng, hẳn chẳng qua là cảm thấy không cần thiết.

Cái này thì liên quan đến ba cái bí danh xác định vị trí vấn đề.

Sở Cuồng xác định vị trí là tác gia, có thi từ thiên phú cũng không không khỏe;

Tiện Ngự xác định vị trí âm nhạc người là kiêm điện ảnh Biên Kịch, hẳn ca từ muôn cùng văn tự giao thiệp với, hẳn kịch bản cũng muôn cùng văn tự

giao thiệp với, có thi từ thiên phú giống vậy có thể lý giải.

Ảnh Tử là chơi đùa hội họa.

Mặc dù Manga tác phẩm có kịch bản, yêu cầu cùng văn tự giao thiệp với, nhưng trọng điểm đang vẽ bản thân.

Đề cho Ảnh Tử cũng tới một bài « Điệp Luyến Hoa », có xuống Mã Phong hiểm, dễ dàng đề cho bạn trên mạng sinh ra liên tưởng, vì vậy Lâm Uyên khắc chế đề cho Ảnh Tử cũng trở lại một bài xung động ——

Vâng.

Lâm Uyên thật là có điểm phương diện này xung động.

Giống như bạn trên mạng từng nói, Sở Công cùng Tiện Ngư đều lên, người Ảnh Tử không tham dự một chút?

Nhìn được!

Sau này còn có cơ hội.

Lưu vài bài « Điệp Luyến Hoa », nói không chừng tương lai ngày nào còn cần dùng đến.

Lâm Uyên nghĩ như vậy.

Như đã nói qua.

Ai nói Ảnh Tử liền nhất định tham dự không vào đi đây?

Đừng quên « Điệp Luyến Hoa » không chỉ có có thể làm tên điệu danh xuất hiện, cùng thời điểm có thể là một bức họa a!

Hồ Điệp, hoa.

Những thứ này đều là Quốc Họa trung rất thường gặp đề tài!

Chính mình trực tiếp dùng thân phận của Ảnh Tử họa một bức « Điệp Luyến Hoa » không phải tốt?

Nói làm liền làm!

Lâm Uyên lúc này đi tới phòng làm việc, bắt đầu chính mình hội họa, hội họa chủ đề chính là Điệp Luyến Hoa!

Về phần làm như vậy nguyên nhân, đảo không chỉ là Lâm Uyên muốn đề cho ba cái bí danh có thể cộng tiến thôi, càng nguyên nhân trọng yếu là Lâm Uyên phải cải biến bạn trên mạng đối với Ảnh Tử một ít cố hữu nhận thức .

Ảnh Tử là họa sĩ a!

Không phải đơn thuần Manga gia!

Hai người này mặc dù có liên lạc, nhưng người trước cùng người sau đại biểu ý nghĩa nhưng là hoàn toàn bất đồng.

Lâm Uyên có thể không cam lòng đề cho Ảnh Tử chỉ coi một cái Manga gia!

Kia không phải đang lãng phí Ảnh Tử kia Đại Sư Cấp hội họa mới có thể à?

Nhất là ở Ảnh Tử Manga giới lên đỉnh sau đó, muốn tiếp tục tiến bộ thật không dễ dàng.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên liền càng cần hơn để cho Ảnh Tử cái này bí danh giao thiệp với càng rộng lớn lĩnh vực, nếu không Ảnh Tử sớm muộn sẽ còn lạc đội, trở thành kẹt ở Sở Cuồng cùng Tiện Ngư giữa tiểu trong suốt!

Dù sao Manga chỉ là Manga, không cách nào thực sự trở thành tất cả mọi người đều công nhận "Nghệ thuật" .

Mà hội họa bản thân nhưng là chính công nghệ thuật!

Nhưng tình huống bây giờ là .

Mặc dù Ảnh Tử cũng cho Sở Cuồng tiểu thuyết vẽ tranh minh họa, có thể mọi người đối Ảnh Tử tràn đầy thân phận của họa sĩ ấn tượng quá sâu sắc rồi!

Gần như không người chú ý Ảnh Tử thân phận của họa sĩ!

Này liền cần Lâm Uyên có ý thức dẫn dắt, để cho ngoại giới chân chính chú ý Ảnh Tử Manga bên ngoài hội họa tài năng, từ đó thoát khỏi mọi người đối Ảnh Tử thâm căn cố đế Manga gia ấn tượng.

Nam Tiện Ngư Bắc Sở Cuồng, Ảnh Tử ở trung ượng.

Ảnh Tử muốn cùng Sở Cuồng Tiện Ngư cùng nổi danh, vẫn cần cao hơn nữa hàm kim lượng.

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên tận tình vung Mực.

Hắn họa rất nghiêm túc, biểu tình cực kỳ chăm chú, Đại Sư Cấp hội họa trình độ triển lộ không bỏ sót.

Theo Lâm Uyên hội họa.

Bên cạnh.

Kim Mộc chẳng biết lúc nào lên bu lại.

Kim Mộc không có quấy rầy Lâm Uyên, chỉ là theo dõi hần bút hạ họa, ánh mắt dâng lên từng trận tươi đẹp.

Hắn không có chuyên nghiệp cấp năng lực giám thưởng, chẳng qua là cảm thấy bức họa này dễ nhìn vô cùng!

Kia đóa hoa mỹ không thể tả!

Mà cái kia vây quanh đóa hoa Hồ Điệp, phảng phất có sinh mệnh một loại trông rất sống động, vây quanh đóa hoa có chút vỗ cánh.

Rõ ràng là trạng thái tĩnh đồ, Kim Mộc lại cảm nhận được một loại động tĩnh mỹ!

"Điệp Luyến Hoa ."

Thấy bức họa này nội dung, Kim Mộc đã đại khái đoán được Lâm Uyên mục đích.

Không biết qua bao lâu.

Lâm Uyên rút cuộc vẽ xong.

Hướng về phía họa tác nhẹ nhàng thổi một hơi, Lâm Uyên cảm giác coi như hài lòng, mặc dù lấy Lâm Uyên Đại Sư Cấp tiêu chuẩn đến xem, bức họa này một ít địa phương hay lại là kém một chút ý tứ.

"Ta có thể chụp hình sao?"

Kim Mộc thấy Lâm Uyên vẽ xong, không nhin được mở miệng.

"Có thể a."

Lâm Uyên dĩ nhiên không ý kiến, hội họa vốn chính là làm cho người ta thưởng thức.

Rắc rắc.

Kim Mộc đem họa tác quay chụp đi xuống, nhưng cẩn thận so sánh nguyên họa, Kim Mộc lại không nhin được lắc đầu: "Đánh ra tới hiệu quả còn chưa như tự mình xem vật thật hiệu quả."

"Thích nguyên tác lời nói đưa người đã khỏe."

Lâm Uyên mở miệng cười nói, quay chụp đi ra hiệu quả khẳng định không bằng nguyên tác hiệu quả, đây là tất nhiên.

"Đưa ta?"

Kim Mộc vui vẻ: "Ta đây trở về được phiếu đứng lên, tốt như vậy họa đủ ta thật tốt sung mãn bề mặt, đừng quên đang vẽ bên trên đề cái danh a, Ảnh Tử liền có thể!"

"Được."

Lâm Uyên trực tiếp viết lên ngày tháng cùng "Ảnh Tử" hai chữ, vận dụng là hẳn vì Ảnh Tử thiết trí chữ tốt thể cùng bút tích.

Lâm Uyên rất cẩn thận.

Sở Cường Tiện Ngư Ảnh Tử chữ viết bất đồng, có ý thức phân biệt, phòng ngừa có người từ bút tích bên trên cào ra bản thân bí danh.

"Người đây là muốn chụp được phát đến trên mạng?"

Kim Mộc không gấp thu hồi họa, mà là vẻ mặt như có điều suy nghĩ.

Lâm Uyên gật đầu.

Kim Mộc lắc đầu nói: "Ta không ngại người làm như thế, điện thoại di động quay chụp hiệu quả người nên cũng nhìn thấy, cùng nguyên tác thật không có cách so với, nếu không ta liên lạc cái triển lãm tranh?"

"Triển lãm tranh?"

"Người cuối cùng mục đích không phải để cho Ảnh Tử chính thức tiến vào hội họa giới sao?"

"Ừ."

"Vậy thì an bài triển lãm tranh đi, triển lãm tranh bên trên biết hàng nhân càng nhiều, trực tiếp thả trên mạng, không đủ trang trọng, coi như sau này thả trên mạng cũng không khả năng trực tiếp dùng điện thoại di động chụp, mà hẳn dùng cao cấp hơn kỹ thuật tận lực trả lại như cũ bức họa này thân vận."

"Người tới an bài."

Lâm Uyên cảm thấy Kim Mộc lời ấy rất có đạo lý: "Ta về nhà."

Kim Mộc gật đầu một cái.

Đem họa giao cho Kim Mộc, Lâm Uyên cũng chưa có lại đi quản quá nhiều, bức họa này không tính là hấn đắc ý làm, chỉ là vớt xuống hội họa giới thử nghiệm mới mà thôi, nếu như hấn thật muốn họa tốt hơn, được càng thâm nhập con mắt hoa nhi cùng Hồ Điệp thần thái, này không phải một hai ngày liền có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Lâm Uyên sau khi rời đi.

Kim Mộc suy nghĩ một chút, cho La Vi gọi điện thoại.

Kim Mộc biết La Vi đối Quốc Họa nghiên cứu rất sâu, dường như trong nhà cũng có phương diện này sâu xa, gần đây có cái gì triển lãm tranh La Vi hấn so với bất luận kẻ nào đều biết.

Rất nhanh, điện thoại nổi rồi.

La Vi nghe Kim Mộc kể xong nguyên ủy, ngữ điệu không khỏi hưng phấn:

"Người là nói lão sư chuẩn bị vào Quân Quốc vẽ?"

"Dùng bút lông họa, cuối cùng trả lại sắc, là Quốc Họa không sai."

"Ta hiểu được!"

La Vi có để cho Kim Mộc không thể nào hiểu được hưng phấn.

Thực ra La Vi một mực chờ đợi đợi ngày này đến!

Phải biết.

Ngay từ lúc ban đầu so đấu Quốc Họa bị Lâm Uyên hung hăng đánh bại sau, La Vi liền biết mình vị này lão Sư Quốc họa trình độ tuyệt đối là nghề bên trong đỉnh phong trình độ, hết lần này tới lần khác người như vậy nhưng ở hội họa giới không người biết, Minh Châu bị long đong thật sự là để cho người bóp cổ tay thờ dài!

Hết lần này tới lần khác chính mình vị lão sư này khiêm tốn rất.

Rõ ràng hội họa thực lực kinh khủng như vậy, cũng không theo đuổi danh lợi, ngược lại là mang theo tự mình ở Manga giới xông ngang đánh thẳng, gắng gượng thành Manga đệ nhất nhân.

La Vi cũng thích Manga.

Nhưng mà La Vi từ đầu đến cuối cho là, hội họa giới mới là lão sư chung cực sân khấu, Quốc Họa mới là lão sư kinh khủng nhất sát chiêu, hai người vô luận là ở sức ảnh hưởng hay lại là tính nghệ thuật bên trên cũng vô Pháp Tướng nhắc so sánh nhau!

Cử một đơn giản nhất ví dụ.

Manga kết thúc hai mươi năm sau, ảnh hưởng khả năng chỉ là một đời nhân, đời kế tiếp nhân sẽ có tân Manga có thể nhìn, đây là theo một ý nghĩa nào đó bữa ăn nhanh, thuộc về giải trí tính sản phẩm.

Quốc Họa loại này tác phẩm nghệ thuật lại bất đồng.

Chất lượng đủ lời khen, Quốc Họa loại này nghệ thuật, niên đại càng lâu ngược lại càng kinh điển, đem tính nghệ thuật cùng sức ảnh hưởng thì sẽ

không tùy thời gian phai màu, thậm chí thời gian lâu di tân, có thể vĩnh viễn lưu truyền xuống!

Bây giờ lão sư rút cuộc phải tiến vào hội họa giới rồi!

La Vi tin tưởng lấy chính mình lão sư thực lực, tuyệt đối có thể ở hội họa giới như sao chổi như vậy quật khởi, ở Quốc Họa lĩnh vực này lấy được không kém gì Manga thành tựu!

"Tranh kia triển sự tình ."

"Năm nay không có gì đỉnh cấp triển lãm tranh, bất quá cũng không cần phải chờ cái gì đỉnh cấp triển lãm tranh, qua một thời gian ngắn chúng ta Tô Thành thì có một giá cả trung bình cách thức triển lãm tranh, đến thời điểm sẽ có rất nhiều hội họa giới nhân sĩ trước đi thăm, liền đem Ảnh Tử Lão Sư họa đưa đến cái này triển lãm tranh bên trên triển lãm đi, lấy lão sư thực lực và danh tiếng, tổ chức phương cũng sẽ không cự tuyệt!"

"Cần ta ra mặt sao?"

"Không cần, nhà ta tình huống, người nên cũng biết một ít, miễn cưỡng coi như là hội họa thế gia, ở lĩnh vực này có như vậy điểm hạt bụi sức ảnh hưởng, chỉ là một cỡ trung triển lãm tranh, hoàn toàn có thể bắt lại."

La Vi đã không thể chờ đợi!

Mau Xuyên: Pháo Hôi Nữ Xúng Nghịch Tập Ký,
cực phẩm xuyên nhanh vọcp, góc nhìn của 1 người thanh tỉnh trong văn nảo
tàn /chay

Đại Phụng Đả Canh Nhân

Chương 792: Bôn Mã Đồ

Về đến nhà.

Lâm Uyên đầu nhỏ bên trong đột nhiên xuất hiện một tiếng tin tức nhắc nhở:

"Đình đông! Chúc mừng kí chủ hoàn thành « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » soạn lại nhiệm vụ, đạt được Đại Sư Cấp thư pháp!"

Lâm Uyên ngẩn người.

Nguyên lai là quest thưởng.

Lân này tới đủ chậm a.

Hình như là bởi vì Internet trước thời hạn phát hình đại kết cục, mà đài truyền hình bên kia mới vừa truyền hình xong chứ ?

Không có quán quít một điểm này, ánh mắt của Lâm Uyên sáng lên, bên trong có vẻ mong đợi.

Không biết Đại Sư Cấp thư pháp, cùng chuyên nghiệp cấp khu chớ ở đó? Ngồi ở trước bàn.

Lâm Uyên hiếu kỳ lấy quyển sổ ra, viết mấy chữ.

Kết quả như vậy một viết, cảm giác liền đi ra.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu.

Thật giống như mỗi một chữ kết cấu, ở trong đầu mình, cũng có thể xuất hiện vô số mỹ lệ hình thái.

Hành thư, khải thư, thảo thư .

Bất đồng phong cách kiểu chữ, Lâm Uyên điều động tới toàn bộ quen việc dễ làm.

So với trước hẳn chuyên nghiệp cấp thư pháp kỹ thuật, nhưng là được rồi không chỉ một bậc!

Đây là một loại rất thoải mái trạng thái!

Hán Tự đẹp, ở trong mắt Lâm Uyên bị vô hạn phóng đại.

Chỉ tiếc .

Mặc dù có Đại Sư Cấp thư pháp kỹ thuật, nhưng ngoại trừ có thể giúp Lâm Uyên tốt hơn che giấu bí danh chữ viết khác nhau ngoại, trong lúc nhất thời lại không có quá lớn đất dụng võ.

Có lẽ sau này sẽ phát huy tác dụng.

Cứ như vậy.

Ở nhà hưng phấn viết sẽ tự, Lâm Uyên cảm giác mới mẽ rút cuộc biến mất một ít, bất quá nhìn mình ngay ngắn bút tích thật là đẹp để đến cảnh đẹp ý

vui, tâm tình của hần còn là khá vô cùng.

"Hạ bộ phim chụp cái gì."

Lâm Uyên lại đang trên quyển sổ viết xuống một câu nói như vậy, chữ viết ưu mỹ.

Thực ra hoàn toàn không cần viết xuống, ý tưởng trong đầu đi một vòng là được.

Nhưng mà có Đại Sư Cấp thư pháp, Lâm Uyên cố ý uổng công vô ích, rất hưởng thụ loại này viết ra chữ đẹp cảm giác.

Đương nhiên không chỉ là viết xuống, nội tâm của Lâm Uyên là thực sự đang suy tư.

Bá bá bá.

Rất nhiều bộ phim tên xuất hiện trong đầu.

Lâm Uyên trong lúc nhất thời không cách nào làm ra lựa chọn, dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa.

Thu hồi quyển sổ.

Lâm Uyên bỗng nhiên sinh ra một cái thú vị ý tưởng:

Thu được Đại Sư Cấp thư pháp trình độ sau đó, chính mình đối bút không chế, tựa hồ càng muốn gì được nấy.

Này có thể hay không đối với chính mình vẽ một chút trình độ cũng sinh ra nhất định thêm được?

Cổ đại nhắc tới tài nghệ, chung quy không tránh được chú trọng nhân mạnh một phen cầm kỳ thư họa.

Trong đó thư cùng họa giữa nhưng thật ra là tồn đang liên lạc.

Rất nhiều thư pháp trình độ cao nhân, vẽ một chút trình độ cũng sẽ không quá kém.

Bởi vì vô luận thư pháp còn hội họa, đều rất chú trọng đối bút vận dụng cùng không chế.

Tỷ như Đường Bá Hổ, thì có Thư Họa Song Tuyệt danh xưng là.

Mà nếu như nói Đường Bá Hổ thành tựu có tiểu thuyết thoại bản loại trau chuốt cùng thêm dầu thêm mỡ, thực lực có chỗ vô ích lời nói, kia Tô Đông Pha chung quy không có chỗ vô ích đi?

Vị này là chân chính nghệ thuật thiên tài.

Thơ, văn, từ, thư, họa các phương diện, Tô Thức đều lấy được Đẳng Phong Tạo Cực thành tựu.

Đây cũng là hần được gọi là Tô Tiên nguyên nhân thực sự chỗ.

Lâm Uyên vốn là chỉ có chức nghiệp cấp thư pháp, nhưng viết chữ so với rất nhiều chức nghiệp cấp cao thủ thư pháp xinh đẹp hơn, nguyên nhân chính là Lâm Uyên nắm giữ Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật.

Hần hiện tại thư pháp thực lực cũng tăng lên tới Đại Sư Cấp.

Cứ như vậy, hần Đại Sư Cấp hội họa thực lực, tựa hồ cũng có thể theo thư pháp trình độ tiến bộ mà tăng lên, dù sao hai người này giữa có một chút hỗ

trợ lẫn nhau ý tứ.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên không nhìn được nghĩ muốn thí nghiệm một phen.

Hắn trực tiếp tiến vào thư phòng.

Đây là hần độc lập thư phòng, người nhà sẽ không đi vào, rất tôn trọng với nhau riêng tư.

Mà cái trong thư phòng tự nhiên không thiếu hột giấy và bút mực cùng với hội họa tài liệu.

Đem giấy lớn bày, Lâm Uyên bắt đầu mài mực, thuận tiện lựa chọn một ít chính mình hội họa dùng đến bút.

"Họa cái gì chứ?"

Mài mực xong, Lâm Uyên do dự một chút, sau đó chợt nhớ tới, chủ tịch HĐQT trong phòng làm việc dường như có một bức tranh.

Họa là mã.

Chủ tịch HĐQT trên bàn còn có một mô hình ngựa, nhìn ra được, chủ tịch HĐQT tự mình rất thích mã loại sinh vật này.

Vậy thì họa mã đi!

Quay đầu đưa chủ tịch HĐQT được.

Bên trong có lòng so đo, Lâm Uyên bắt đầu động bút.

Mặc dù là họa mã, nhưng Lâm Uyên cũng không khả năng ăn không nói có, trong đầu hắn có một quả địa cầu tham khảo tác phẩm.

Từ Bi Hồng tiên sinh « Bôn Mã Đồ » !

Từ Bi Hồng có thể là trên địa cầu am hiểu nhất họa Mã đại sư một trong.

Lâm Uyên cũng là có Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật sau mới phát hiện, chính mình lại có thể nhớ lại kiếp trước một ít hội họa đại sư tác phẩm, đây đại khái là hệ thống cấp cho tướng thưởng quá mức?

Nếu như thế.

Dứt khoát mình cũng họa một bức « Bôn Mã Đồ » được rồi.

Sẽ nhìn một chút Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật cộng thêm Đại Sư Cấp thư pháp kỹ thuật, có thể hay không để cho mình cũng vẽ ra một bức không kém gì Từ Bi Hồng tiên sinh tác phẩm!

Châm chút mực.

Lâm Uyên bắt đầu múa bút.

sau mười phút, Lâm Uyên nhìn mình bộ tác phẩm này hình, ánh mắt sáng lên!

Có môn!

Thật đúng là đi!

Đạt được Đại Sư Cấp thư pháp kỹ thuật sau đó, hắn hội họa trình độ quả nhiên có một chút tăng lên!

Chớ xem thường chút ít này tăng lên.

Phải biết Lâm Uyên bản chính là Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật!

Mà nắm giữ Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật nhân, trình độ muốn tăng lên nữa ném một cái độ, vậy cũng là muôn vàn khó khăn, dưới tình huống bình thường yêu cầu hạ vô số làm việc cực nhọc mới được!

Cái này làm cho Lâm Uyên cảm thấy hưng phấn!

Có lẽ loại này hưng phấn rất có lợi cho trạng thái tăng lên, Lâm Uyên liên tục họa rồi một giờ, lại không thể không biết mệt mỏi!

Mà trong một canh giờ này.

Lâm Uyên « Bôn Mã Đồ » đã vẽ ra một cái phi thường hùng tráng có lực cơ cấu!

Mặc dù còn không có vẽ xong, nhưng Lâm Uyên có thể cảm giác:

Bức họa này một khi thành công, chất lượng đem không kém gì nguyên bản « Bôn Mã Đồ » !

"Như vậy một đôi so với, Diệp Luyến Hoa kia bộ tác phẩm quả nhiên không được."

Lâm Uyên đối Diệp Luyến Hoa trình độ bộc phát không hài lòng, mặc dù Diệp Luyến Hoa bộ kia tác phẩm, đối với rất nhiều người mà nói đã là ưu tú hết sức rồi.

Lại vẽ hai giờ, Lâm Uyên rốt cuộc cảm thấy vẽ uể oải.

Liên tục vẽ tranh, tinh thần độ cao tập trung, sẽ cảm giác bị mệt mỏi là sự tình rất bình thường.

Dù sao Lâm Uyên lần này đối « Bôn Mã Đồ » để ý trình độ, hoàn toàn không phải Diệp Luyến Hoa có thể so sánh với.

Trên thực tế.

Mặc dù vẽ ba giờ, nhưng bức họa này còn chưa hoàn thành, bởi vì này bức họa trung có ước chừng bốn con mã.

Mỗi con ngựa, cũng phải có chính mình thần vận cùng tư thái.

Nếu không, bức họa này liền không tính là được, tới Thiếu Lâm Uyên đối với chính mình yêu cầu là như vậy.

"Ngày mai tiếp lấy họa."

Lâm Uyên đuổi người, quyết định đi nghỉ ngơi.

Dục tốc thì bất đạt.

Vẽ một chút vật này cũng phải lao dật kết hợp.

Nhất là họa một ít tương đối phức tạp họa lúc, tiêu phí mấy ngày cũng rất bình thường.

Làm liền một mạch Thần Tác có, bất quá dùng không thích hợp với « Bôn Mã Đồ » .

Phía sau yêu cầu bỏ túc rất nhiều chi tiết.

Đương nhiên, bức họa này cũng không có áp dụng lòe loẹt thuốc màu, chính là đơn giản tranh thủy mặc.

Đại Đạo Chí Giản.

Tranh thủy mặc làm đến mức tận cùng, hiệu quả tuyệt đối không thể so với sắc màu rực rỡ màu sắc kém!

Ở họa sĩ bút hạ, trắng hay đen này hai loại màu sắc phối hợp, có thể diễn hóa ra vô cùng nghệ thuật!

Đáng nhắc tới là .

Mặc dù họa là « Bôn Mã Đồ » , nhưng Lâm Uyên cũng không phải là ở hoàn toàn bất chước Từ Bi Hồng, mà là ở tham khảo đôi phương tác phẩm đồng thời sáp nhập vào chính mình hiểu, chủ yếu là cái loại này thần vận nắm chặt.

Mà loại tham khảo, đưa đến kết quả rất có thể là Lâm Uyên tác phẩm cùng Từ Bi Hồng có hiệu quả như nhau mùi vị.

Từ góc độ này mà nói, Lâm Uyên họa sĩ đã phi thường lợi hại.

Hắn lúc trước họa « Lục Hà Đồ » thời điểm, còn cần phải mượn Tề Bạch Thạch nhân vật Tạp Gia thành.

Hắn hiện tại họa « Bôn Mã Đồ » lại không cần sử dụng Từ Bi Hồng nhân vật thể, liền có thể đem thuận lợi hoàn thành!

---

ps: Hôm nay là gấp đôi phiếu hàng tháng ngày cuối cùng, ô bạch tiếp tục viết, cầu nguyệt phiếu!

// link 2 bức hình dưới bình luận

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuôi nhà Tây Sơn...

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 793: Đại sư thủ bút

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên lại hao tổn vô số tinh lực, rốt cuộc hoàn toàn hoàn thành này tấm có Từ Bi Hồng ý cảnh « Bôn Mã Đồ » !

Lúc này thời gian đã là buổi trưa.

Ở nhà ăn cơm trưa xong, Lâm Uyên mang theo họa trước đi công ty.

Không gấp đem họa đưa cho chủ tịch HĐQT, Lâm Uyên ở chính mình phòng làm việc của sổ vị trí đem họa mở ra, toàn bộ lại thưởng thức một lần, sau đó hài lòng gật đầu một cái.

Lấy bây giờ Lâm Uyên trình độ, có thể để cho hắn cảm thấy tự mình hài lòng họa không nhiều.

Ngày hôm qua cũng là trạng thái tốt.

Hôm nay lại để cho Lâm Uyên họa một lần « Bôn Mã Đồ » khả năng cũng chưa có này một bộ kinh diễm.

Coi như là Từ Bi Hồng tự mình vẽ nhiều lần như vậy mã, cũng không khả năng bảo đảm mỗi một bức cũng trình độ nhất trí.

Trong lúc nhất thời, Lâm Uyên đều có chút không bỏ được đem bức họa này tặng người.

Mà ở Lâm Uyên tự yêu mình thưởng thức « Bôn Mã Đồ » lúc, cửa bỗng nhiên truyền tới một trận động tĩnh.

"Tiểu Ngư Nhi ."

Nguyên lai là Trịnh Tinh tới.

Lâm Uyên nhận biết nhân trung, cũng chỉ có Trịnh Tinh sẽ gọi hắn là "Tiểu Ngư Nhi" .

"Trịnh di."

Lâm Uyên xoay người kêu, hắn ở trong công ty kính trọng nhất hai vị tiền bối chính là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh.

"Hồng Trà."

Trịnh Tinh đối bên cạnh đợi lệnh Cố Đông nói một câu, sau đó nhìn về phía Lâm Uyên nói:

"Ta tới là muốn nói với ngươi cái chuyện này, cùng 1 năm liên tục quán quân có liên quan."

"Ừm."

"Sáng hôm nay Dương Chung Minh nói cho ta biết nói, Lục Thịnh tháng mười một sẽ phát bài hát, ngươi phải cẩn thận một chút rồi, đừng để cho

hắn chung kết người 1 năm liên tục quán quân."

Trịnh Tinh biểu tình rất nghiêm túc.

Lâm Uyên ngăn người.

Lục Thịnh?

Đây chính là Lam Tinh bài danh hàng đầu khúc phụ.

Ở có chút bạn trên mạng trong khái niệm, Lục Thịnh trình độ thậm chí còn cao hơn Dương Chung Minh, bất quá Lâm Uyên cảm giác thuyết pháp này có chút không đáng tin cậy, Lục Thịnh so với Dương Chung Minh cũng còn là kém nhiều chút.

Hắn từng bộ quá hệ thống lời nói.

Hệ thống mơ hồ cũng tiết lộ cái ý này.

Bất quá Lục Thịnh là một cái phi thường lợi hại khúc phụ, điểm này là không thể nghi ngờ, người như vậy luôn ở tháng mười một phát bài hát quả thật giá trị được bản thân coi trọng.

"Ta biết rồi."

Lâm Uyên biết Trịnh Tinh nhắc nhở chính mình mục đích, này là muốn cho chính mình chuẩn bị tâm lý thật tốt:

"Cám ơn Trịnh di."

"Ta nghĩ đến người sẽ hốt hoảng, bất quá người thật giống như không một chút nào lo lắng." Trịnh Tinh cười nhìn về phía Lâm Uyên.

"Cũng còn khá."

Lâm Uyên muốn đánh vào 1 năm liên tục quán quân, đã sớm làm xong gặp gỡ đủ loại đối thủ chuẩn bị tâm tư.

Huống chi Lục Thịnh phải đến tháng mười một mới phát bài hát.

Bây giờ mới tháng tám.

Mình còn có hai tháng thời gian chuẩn bị.

"Ta thăm dò tới địch tình có thể không chỉ chừng này a, không đúng vậy không cần đặc biệt chạy người này, còn có một cái sự tình người nên coi trọng, đó chính là Lục Thịnh tháng mười một bài hát mới, là một bài cổ điển bài hát của phong cách, giống như « Đông Phong Phá » như thế."

Trịnh Tinh hiểu còn thật rõ.

Lâm Uyên lại trong lòng là khẽ động.

Giống như « Đông Phong Phá » như thế?

Đó không phải là Trung quốc phong cách ca khúc sao?

"Cổ điển phong cách, tam cổ tam tân, đây là « Đông Phong Phá » khai sáng đặc thù Cổ Phong, Lục Thịnh tháng mười một tác phẩm hẳn là học tập người bài hát kia sáng tác thủ pháp, điểm này ta không nghi ngờ chút nào, người này năng lực học tập mạnh vô cùng, liên Dương Chung Minh sáng tác thủ pháp hẳn đều có thể học tập cái thật thật bát bát ."

Trịnh Tinh thanh âm tựa hồ lộ ra mấy phần cảm khái.

"Dương Chung Minh Lão Sư?"

"Người có thể không biết, Lục Thịnh thành danh trước nhưng thật ra là với Lão Dương học qua một đoạn thời gian âm nhạc, cũng coi là Lão Dương nửa đồ đệ đi, bất quá ngoại giới cũng không biết chuyện này, người cũng không cần truyền đi."

Lâm Uyên ngó ngán, chột gật đầu một cái.

Hắn không nghĩ tới Lục Thịnh cùng Dương Chung Minh còn có như vậy sâu xa.

Trùng hợp là, mình cũng coi như là Dương Chung Minh Lão Sư nửa đồ đệ. Đến nay hắn còn biết sử dụng Dương Chung Minh nhân vật thể học tập một ít âm nhạc kiến thức.

"Người nên rất rõ, 1 năm liên tục quán quân lớn nhất khiêu chiến, nhưng thật ra là cuối năm Chư Thần cuộc chiến, nhưng nếu như người thắng mười một liên bại bởi Lục Thịnh, kia Chư Thần cuộc chiến thắng cũng không có ý nghĩa, bởi vì 1 năm liên tục quán quân độ tiến triển bị đánh vỡ."

Trịnh Tinh rất hi vọng Lâm Uyên có thể thành công:

"Nếu so sánh lại, Cửu Nguyệt cùng thắng mười đối với người mà nói hẳn không có độ khó gì, này hai thắng chắc không lợi hại gì âm nhạc nhân đi ra với người đánh lời dài, dù sao người đã liên tục thắng tám tháng, tiếp tục cùng người đối lữ không có ý nghĩa quá lớn, ngược lại sẽ lạc không được khá danh tiếng, nào có người tấn công một đòn 1 năm liên tục quán quân liền toàn thế giới cũng tới đánh lên đạo lý, nhất là rất nhiều người biết Lục Thịnh sẽ ở tháng mười một xuất thủ sau đó."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Cái này ngược lại đoán một cái tin tốt.

Nếu như Cửu Nguyệt cùng thắng mười không có gì trọng lượng cấp đối thủ, chính mình áp lực cũng coi thường ta.

Mặc dù khúc trong kho có rất nhiều kinh điển, nhưng Lâm Uyên cũng không dám hứa chắc chính mình mỗi một lần cũng có thể chắc thắng.

Bây giờ nhìn lại, chính mình trọng điểm, hẳn đặt ở tháng mười một cùng tháng mười hai rồi.

Tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến lại không nói.

Trước tiên đem Lục Thịnh ải này đã đưa mới được.

Đối phương viết là Trung quốc phong cách ca khúc lời nói, chính mình chắc xuất ra một bài cùng loại hình ca khúc đối lữ.

Giờ khắc này.

Tháng mười một muốn phát bố cái gì ca khúc, Lâm Uyên đã đại khái có quyết định.

"Xem ra người đã đại khái có tính toán."

Trịnh Tinh nhấp một hớp Cố Đông rót trà ngon, trạng thái đã thả lỏng một chút:

"Người cũng không cần có áp lực quá lớn, tháng mười một chỉ cần ứng đối tốt Lục Thịnh là được, tháng mười hai mới là khó khăn nhất thời điểm, đến thời điểm Trung Châu bên kia có thể có người xuất thủ, xác thực nói là nhất định sẽ có Trung Châu đoàn người xuất thủ, bên kia rất nhiều yêu nghiệt, trong đó có mấy người coi như là Lão Dương cũng không cần toàn lực ứng phó."

"Ừm."

Chư Thần cuộc chiến nhất định là địa ngục cấp độ khó.

Bất quá Lâm Uyên đối tháng mười hai muốn phát bồ cái gì tác phẩm giống vậy nắm chắc.

Nếu như tháng mười hai thua, kia Lâm Uyên nhận tài, hẳn vì tháng kia chuẩn bị đạn dược đã tương đối đầy đủ.

"Lời nói ta dẫn tới, ta đây trở về."

Trịnh Tinh lại uống một hớp trà, sau đó đứng dậy nói cáo từ.

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Trịnh Tinh phất tay một cái, chuẩn bị xoay người rời đi, nhưng ở xoay người một khắc kia, Trịnh Tinh bước chân bỗng nhiên lại dừng một chút. Sau một khắc, nâng xem hướng cửa sổ, đột nhiên phát ra một đạo kinh hi thét chói tai!

Đó là một loại mang theo thiếu nữ cảm thét chói tai, rất vi diệu cảm giác, thậm chí có làm nũng mùi vị, hình như là hoài xuân thiếu nữ thấy được yêu quý nam như thần!

Cả người ánh mắt, cũng lộ ra quang!

Lâm Uyên theo ánh mắt của Trịnh Tinh nhìn sang, mới phát hiện để cho Trịnh Tinh rít gào lên, rõ ràng là bộ kia chính mình vừa mới ở cửa sổ mở ra « Bôn Mã Đồ » .

Trịnh Tinh tới đột nhiên.

Lâm Uyên quên đem họa thu lại.

Quét.

Trịnh Tinh bước nhanh vọt tới, ở « Bôn Mã Đồ » trước ngừng lại, ánh mắt tử nhìn chòng chọc bức họa này, ánh mắt kia rõ ràng là vô hạn khát vọng!

"Bức họa này lấy ở đâu?"

Trịnh Tinh quay đầu, trong ánh mắt nóng bỏng đem Lâm Uyên sợ hết hồn.

"Ta có một người bạn ."

Lâm Uyên ho khan một tiếng, giọng mới trôi chảy: "Ta một người bạn họa."

"Là Ảnh Tử họa! ?"

Bức họa này cũng không có ký tên cùng ngày tháng, Trịnh Tinh lại đoán được một nửa chân tướng.

Trong lòng Lâm Uyên bộc phát khẩn trương,

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, này cũng bình thường.

Chính mình duy nhất mọi người đều biết lại vẽ một chút rất lợi hại "Bằng hữu" chính là Ảnh Tử.

"Ừ."

Nghĩ tới đây, Lâm Uyên thừa nhận.

Nhìn chăm chăm này tấm « Bôn Mã Đồ », Trịnh Tinh bị thật sâu Địa Chấn kinh ngạc, nàng không nghĩ tới như vậy một bức họa, lại xuất từ một vị Manga gia tay.

Vâng.

Bởi vì Tiệp Ngự quan hệ, Trịnh Tinh là biết Ảnh Tử người này, bắt quá không hiểu nhiều, chỉ biết là đây là một cái trình độ không tệ Manga gia, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới cái này Manga gia lại đang Quốc Họa phương diện cũng có như thế thành tựu.

Bên cạnh.

Cố Đông tiến tới Lâm Uyên bên người, nhỏ giọng nói: "Trịnh Tinh lão sư là họa sĩ, nàng đối hội họa nhiệt tình, thậm chí vượt qua đối âm nhạc nhiệt tình."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Trải qua Cố Đông nhắc nhở, Lâm Uyên mới nhớ, dường như công ty quả thật có tin đồn.

Thậm chí trong nghề đều có cách nói, nói là Trịnh Tinh phi thường yêu thích tranh họa.

Nếu như không phải hội họa thiên phú có hạn, sợ rằng bây giờ Trịnh Tinh đã sớm cắm rễ giới hội họa càn cù cày cấy, mà không phải ở giới âm nhạc lấy được hôm nay lần này thành tựu.

Tha cho là như thế, Trịnh Tinh cũng vẫn yêu thích tranh thành si.

Nàng thậm chí tổ chức quá chính mình cá nhân triển lãm tranh, đáng tiếc thiên phú một dạng hội họa tác phẩm không dâng lên cái gì sóng.

"Tiểu Ngự Nhi."

Trịnh Tinh cũng không nghe thấy Cố Đông lẩm bẩm, nàng đã hoàn toàn bị này tấm « Bôn Mã Đồ » hấp dẫn!

Xít lại gần quan sát thật lâu, Trịnh Tinh ngay cả hô hấp đều cẩn thận!

Ánh mắt không có dời đi, nhưng nàng thanh âm lại vang lên, lộ ra một vết khát vọng cùng thấp thỏm:

"Trịnh di có thể cầu người một chuyện nhi sao?"

Có thể để cho Trịnh Tinh nhân vật như vậy nói ra "Yêu cầu" chữ này, thật sự là quá khó khăn rồi.

Lâm Uyên không phải ngu ngốc.

Hắn đã mơ hồ đoán được Trịnh Tinh sau đó phải nói chuyện: "Trịnh di thích bức họa này?"

"Vừa gặp đã yêu!"

Trịnh Tinh không chút do dự trả lời.

Lâm Uyên cười một tiếng: "Vậy tặng ngài."

Mặc dù bức họa này vốn là định đưa cho chủ tịch HĐQT, nhưng cái khó được Trịnh di như vậy thích, Lâm Uyên lựa chọn giúp người hoàn thành ước vọng.

Dù sao vị trưởng bối này đối với chính mình có nhiều chiều cố.

Về phần chủ tịch HĐQT bên kia, ghé góp đơi ngày nào trạng thái được rồi, vẽ tiếp một bức cho hẳn được rồi, ngược lại bây giờ Lâm Uyên hội họa trình độ đặt ở kia.

"Đưa ta!?"

Trịnh Tinh cuối cùng đem ánh mắt từ vẽ lên đời đi, động tác này đối với nàng mà nói tựa hồ phá lệ chật vật, nhưng nàng hay lại là quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên, biểu tình trước đó chưa từng có nghiêm túc: "Người biết bức họa này giá trị sao?"

"Đại khái."

"Được, quyết định!"

Trịnh Tinh thật giống như rất sợ Lâm Uyên đôi ý tựa như, một mực chắc chắn xuống dưới, chột lại có chút ngưng ngưng.

Chính mình thật giống như có chút thất thố.

"Trịnh di không trắng chiếm tiện nghi của người, người nói giá đi."

"Nói là đưa, tự nhiên không thể nhận tiền."

Lâm Uyên đôi tiền vật này vẫn là rất thích, nhưng hẳn nói đưa, tự không khả năng đổi lời nói.

"Người đều nói như vậy, ta muốn dài dòng nữa ngược lại lộ ra còn buồn, Trịnh di thiếu người một cái ân huệ, sau này có nhu cầu cứ mở miệng là được."

Trịnh Tinh hít sâu một hơi:

"Ảnh Tử Quốc Họa trình độ, thật bất khả tư nghị."

Trong lời nói, Trịnh Tinh đã cẩn thận từng li từng tí thu hồi bức họa này, bảo bối tựa như cầm ở trong tay, tựa hồ sợ vừa dùng lực sẽ để cho hình ảnh xuất hiện nếp nhăn tựa như.

Lâm Uyên cười.

Nghe người khác khen chính mình họa, hẳn vẫn là rất vui vẻ.

"Đúng rồi."

Trịnh Tinh bỗng nhiên nói: "Ảnh Tử để ý ta lấy bức họa này."

"Đưa Trịnh di rồi, dĩ nhiên mặc cho Trịnh di xử lý."

"Đứa bé ngoan, Trịnh di nhân tình này có thể thiếu lớn, người yên tâm, bức họa này ta sẽ coi như trân bảo, tuyệt sẽ không lãng phí Đại Sư Cấp số lượng!"

Lâm Uyên: ". "

Hắn đều có chút bị khen ngưng ngưng.

ps: Lại rỗng một tiếng cầu nguyệt phiêu, hai ngày này có chút tạp văn, đổi mới không nhiều, qua mấy ngày có trạng thái viết nhiều điếm.

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 794: Triển lãm tranh (bên trên)

Tần Châu tháng tám là cả năm tối oi bức thời điểm, thái dương áp úng ngọn lửa thiêu đốt đại địa, ngay cả thích náo nhiệt Nam Cực tựa hồ cũng không yêu đi ra ngoài chơi, đại đa số thời điểm cũng yên lặng ở tại máy điều hòa không khí gian.

Ngày này.

Lâm Uyên đợi ở trong nhà cùng Nam Cực chơi đùa, điện thoại di động đột nhiên vang lên, là Kim Mộc đánh tới.

"Hôm nay thứ bảy, ông chủ muốn nhìn triển lãm tranh sao?"

"Triển lãm tranh?"

"Điệp Luyện Hoa thả ở nơi này triển lãm tranh bên trên thi triển ra ."

"Không đi."

Lâm Uyên quả quyết cự tuyệt.

Nóng như vậy thiên, Lâm Uyên là một chút ra ngoài dục vọng cũng không có, huống chi Diệp Luyện Hoa không gọi được Lâm Uyên tác phẩm đặc ý. Kim Mộc không cưỡng cầu nữa.

Mà Lâm Uyên không muốn ra ngoài, không có nghĩa là người khác cũng không nguyện ý ra ngoài, nhân chung quy sẽ phải chịu một ít động lực lái. Lúc này.

Tô Thành một cái trung tâm nghệ thuật bên trong.

Một trận kích thích trung đẳng triển lãm tranh đang ở tổ chức.

Ở nơi này viên nghệ thuật không khí cực kỳ dày đặc Lam Tinh, xem triển lãm tranh chính là một ít người chọn thứ bảy ra ngoài động lực, cho dù là bọn họ đến triển lãm tranh tổ chức địa điểm lúc bởi vì xe không lái vào được, khó tránh khỏi lại đi mấy trăm mét khoảng cách sau mồ hôi đầm đìa. Triển lãm tranh của bà một Trương Tuyên truyền lan.

Tuyên truyền lan thượng viết có lần này tác phẩm triển lãm họa sĩ tin tức. Đây là một trận kích thích trung đẳng Quốc Họa triển lãm hoạt động, triển lãm họa sĩ danh tiếng phần lớn thuộc về trong vòng trung du, thuộc về cái loại này Quốc Họa người yêu thích đều biết, nhưng trình độ trước mắt còn không với tới đỉnh phong một nhóm người.

"Du Liên tác phẩm triển lãm rồi."

"Còn có Nhâm Phi Phi."

"Viên Liễu tác phẩm cũng ở đây a, ta đi năm ở một cái cao cấp triển lãm tranh nhìn lên quá Viên Liễu tác phẩm, trình độ khá vô cùng."

"Cái này Sử Tương ta có hiểu biết, một cái Quốc Họa vòng tiềm lực, hôm nay chính là hướng về phía hấn tới."

"Cái này triển lãm tranh kích thước còn có thể chứ sao."

"Mặc dù không có đỉnh cấp danh gia, nhưng triển lãm họa sĩ cũng không phải là cái gì hạng người vô danh."

"Nhất là Du Liên, hấn tác phẩm năm ngoái cầm một giải thưởng lớn, còn chiếm được rất nhiều đỉnh cấp danh gia khẳng định."

" "

Vây xem tuyên truyền lan đám người với nhau trao đổi.

Lúc này.

Bỗng nhiên có người vây xem kinh ngạc nói: "Ảnh Tử tác phẩm cũng triển lãm rồi hả?"

Mọi người sững sốt một chút.

Không bao lâu một hồi, mọi người quả nhiên ở tuyên truyền lan thượng thấy được Ảnh Tử.

Trong lúc nhất thời.

Đám người ồn ào đứng lên.

"Ảnh Tử không phải họa Manga sao?"

"Manga gia cũng có thể tham gia loại này cách thức Quốc Họa triển?"

"Tổ chức phương thế nào đem loại này buôn bán Manga gia tác phẩm cũng dẫn dụ đến rồi hả?"

"Có chút ý tứ, theo ta được biết, Ảnh Tử hội họa trình độ, còn là khá vô cùng."

"Không nghĩ tới Ảnh Tử lại cũng tham gia lần này Quốc Họa triển lãm, ta ngẫu nhiên xem qua một ít Ảnh Tử cho Sở Cuồng tiêu thuyết hội chế tranh minh họa, người này hội họa căn cơ là thực sự mạnh, họa phong cũng rất Hoa Lệ, sẽ Quốc Họa rất bình thường."

"Làm cái gì?"

"Đẹp mắt cùng ý cảnh là hai chuyện khác nhau, giống như Manga cùng Quốc Họa không phải một cái khái niệm như thế, cái này triển lãm tranh bức cách đều bị Ảnh Tử cho kéo xuống rồi."

"Thất vọng."

"Đùa gì thế, loại này buôn bán Manga gia tác phẩm cũng có thể lấy ra triển lãm, tổ chức phương hấn là nhìn trúng Ảnh Tử danh tiếng chứ?"

"Ảnh Tử cho tổ chức phương đưa tiền rồi chứ sao."

"Ta đối loại này buôn bán họa tay một chút độ hảo cảm cũng không có, hấn xuất hiện đơn giản là ở ô nhục Quốc Họa nghệ thuật, cả ngày cũng biết làm một ít bác con mắt hình ảnh, còn muốn chắm mút Quốc Họa?"

" "

Đừng xem Ảnh Tử ở trên mạng người đi đường duyên cũng không tệ lắm.

Ở nơi này loại triển lãm tranh bên trên, rất nhiều người đôi với hẳn vị này Manga gia thực ra cũng không ưa, thậm chí phi thường không ưa.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Không phải một cái đoàn thể a.

Nguyên ý đỡ lấy tháng tám chói chang Thái Dương đến xem triển lãm tranh, đều là từ cho là rất có phong cách Quốc Họa người yêu thích.

Những người này bình thường căn bản không nhìn Manga.

Bọn họ phần lớn ở nghệ thuật Thẩm Mỹ Phương mặt có rất cường cảm giác ưu việt, dù loại danh gia họa tác đều có thể nói liên tục, thích nghệ thuật là Dương Xuân Bạch Tuyết, lại làm sao sẽ vừa ý đi buôn bán đường đi Manga gia?

Không chỉ là hội họa người yêu thích có loại này tư tưởng.

Cho dù là ở Lam Tinh nghề hội họa vòng, Manga cũng là ở vào khinh bỉ liên tầng dưới chót nhất, coi thường Manga loại này thuần buôn bán hội họa truyền thống họa sĩ có khối người.

Cái này cùng địa cầu giới tiểu thuyết có điểm giống.

Địa cầu tiểu thuyết giới, truyền thống Tiểu Thuyết Gia cùng với dựa vào truyền thống văn học ăn cơm nhân cũng xem thường Internet tác gia.

Đây là một loại hoàn cảnh lớn.

Thành kiến cũng tốt vợ đũa cả nắm cũng được, ngược lại loại hiện tượng này cùng quan niệm ở rất nhiều người trong lòng là thâm căn cố đế.

Vì vậy.

Cái này triển lãm tranh bên trên xuất hiện Ảnh Tử, rất nhiều người đều cảm thấy nhức mắt, trên mặt rất rõ ràng viết khinh thường, phảng phất bức cách của mình đều bị kéo xuống.

Lung tung ồn ào đám người phía sau, một cái che dù bên dưới, mỗi cái trung niên nam nhân nhàn nhật mở miệng:

"Nhìn thấy không, đây chính là chúng ta truyền thống hội họa vòng đối thái độ của Manga."

Trung niên nam nhân bên người, một tên buộc viên đầu nữ nhân bất mãn nói: "Nhân gia cha cũng giúp đỡ chính mình khuê nữ, thế nào đến ngài này không có chuyện gì liên lên cho ta nhân được?"

Manga gia thế nào?

Manga gia ăn nhà người gạo rồi hả?

Ôi chào?

Manga gia thật giống như thật ăn trong nhà gạo rồi, dù sao mình chính là Manga gia.

"Tiểu Vi a."

Nam nhân có chút hận thiết bất thành cương nói: "Ba không phải là không ủng hộ người, ba đây là sợ người lầm vào lạc lối!"

Không sai.

Cái này buộc viên đầu nữ nhân chính là La Vi.

Nàng hôm nay mặc lam sắc toái hoa tiểu váy, hiếm thấy thực nữ loại, ăn mặc xinh đẹp phi thường, không giống bình thường ở phòng làm việc họa Manga thời điếm, luôn là hình tượng lôi thôi, một bộ nữ hán tử hình tượng.

Mà người đàn ông này chính là La Vi cha, Quốc Họa đại sư La Thành!

La Vi bĩu môi nói: "Bất kể người nói thế nào, ngược lại ta đã bái Ảnh Tử vi sư, ngài từ nhỏ giáo dục ta nói một ngày vi sư suốt đời là cha, hai người đều là ba ba của ta."

"Người ."

Đây là cái gì Hồ Lang nói như vậy!

Đây là cái gì thần kỳ ví dụ!

La Thành tức muốn đánh người, nội tâm chua đến không được, cái kia tên gì Ảnh Tử gia hỏa, lại còn thành chính hấn một bảo bối Nữ nhi ba?

Chiếm ai tiện nghi đây!

Hết lần này tới lần khác La Thành từ nhỏ đã đối chính hấn một bảo bối Nữ nhi dùng mọi cách thương yêu, cho tới bây giờ không có nói qua cái gì nặng lời.

Hấn chỉ có thể cố nén không thoải mái, gương mặt lạnh lùng nói:

"Ta đây lập tức nhìn một chút người người lão sư này rốt cuộc cái gì trình độ, nếu như cái mua danh chuộc tiếng đồ, người tự do phóng khoáng đến đây chấm dứt!"

Đùa gì thế?

La gia nhưng là Tần Châu trứ danh hội họa thế gia, trong nhà các đời ra nhiều như vậy hội họa đại sư, kết quả chính mình Nữ nhi lại đi theo một cái Manga gia học tập, thậm chí bái vị này Manga gia vi sư?

Cái này làm cho La Thành không thể nào tiếp thu được.

Nói ra hấn La Thành mặt để nơi nào?

Hôm nay La Thành liền phải ngay Nữ nhi mặt, thật tốt phán xét một phen Ảnh Tử tác phẩm, để cho trình độ còn không chính chắn Nữ nhi nhìn thấy rõ ràng cái này thích lên mặt dạy đời Ảnh Tử rốt cuộc bao nhiêu cân lượng.

"Hừ."

La Vi quật cường ngẩng đầu lên.

Cha có cha mục đích, nàng cũng có chính mình mục đích.

Nàng hôm nay chính là phải dẫn phụ thân đến nhìn một chút Ảnh Tử Lão Sư Quốc Họa trình độ, để cho cha biết mình vị lão sư này rốt cuộc có bao nhiêu ưu tú, nếu không trong nhà vị này lão cổ hủ mãi mãi cũng đối Manga gia ôm thành kiến.

Đây là phụ nữ chiến tranh.

Mà ở đây đối với phụ nữ đối thoại đang lúc, phía trước bỗng nhiên có đường nhân vui vẻ nói:

"Ngài là La Thành lão sư?"

Này vừa nói xong hạ, phía trước đám người đột nhiên xoay người, đồng thời nhìn về phía La Thành, ánh mắt nổi lên to lớn nhiệt tình.

"Là ta."

La Thành khẽ mỉm cười, đối với mình bị nhận ra cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Triển lãm tranh trung có số lớn Quốc Họa người yêu thích qua lại, mà hẳn La Thành ở Quốc Họa vòng vẫn luôn là rất có địa vị tồn tại, trình độ đủ để nghiền ép hôm nay nhóm này tác phẩm bị đem ra triển lãm họa sĩ, thành danh đã gần 30 năm.

Nhất thời!

Đám người kích động, cũng không thảo luận Ảnh Tử chuyện!

"La Thành lão sư, ta là ngài fan!"

"La Thành lão sư hôm nay là được mời tới sao?"

"Hôm nay có La Thành lão sư tác phẩm triển lãm sao?"

"La Thành lão sư có thể giúp ta ký cái tên sao?"

"La Thành lão sư, đồng thời chụp cái chiếu như thế nào đây?"

"La Thành lão sư ta yêu người!"

"La lão sư ."

" ."

La Thành bị nhiệt tình bao vây lại.

Bình thường La Thành không quá vui vẻ loại này được chú ý cảm giác, nhưng nay Thiên Nữ nhi ở bên người, hẳn tựa hồ rất là hưởng thụ, còn cố ý nhìn hai lần chính mình Nữ nhi, phảng phất đang khoe khoang chính mình giang hồ địa vị.

La Vi bĩu môi.

Mà đang ở đám người náo nhiệt đang lúc, bên cạnh đột nhiên truyền tới một đạo thanh âm nữ nhân:

"La lão sư, đã lâu không gặp a."

La Thành sững sờ, ánh mắt xuyên Liệt Nhân bày, nhìn về phía nữ nhân, toàn gần ánh mắt của đó là sáng lên, theo bản năng hô:

"Khâu lão sư!"

Nữ nhân này kêu Khâu Vũ, năm nay vừa qua khỏi 40, tóc dài xõa vai, trên mặt không có bao nhiêu năm tháng lưu lại vết tích, toàn thân tràn đầy một loại tài trí khí tức, là Lam Tinh giới hội họa một vị nữ thần cấp nhân vật.

"Khâu Vũ lão sư! ?"

Theo La Thành ánh mắt, đám người cũng rồi rít nhìn về phía nói chuyện nữ nhân, kết quả làm mọi người thấy Khâu Vũ kia trương tràn đầy phong vận thành thực mặt, tất cả mọi người đều kích động!

Có tinh thần tiểu tử mặt đỏ rần!

Quốc Họa vòng nữ thần Khâu lão sư lại cũng tới!

Vị này Quốc Họa vòng công nhận nữ thần đối chiếu phiến nhìn qua xinh đẹp hơn!

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới cái này chính là trung đẳng kích thước triển lãm tranh, lại đồng thời đưa tới hai vị Quốc Họa vòng đại lão!

"Khâu lão sư, ta không nghĩ nỗ lực . A không đúng, xin chữ ký!"

Khâu Vũ ra sân, thẳng tiếp nhận được cùng vừa mới La Thành như thế đãi ngộ, đám người thậm chí càng điên cuồng, Khâu Vũ trực tiếp bị bao bọc vây quanh, đám người còn có mở rộng khuynh hướng, trong lúc nhất thời toàn bộ triển lãm tranh cửa nước chảy không lọt.

La Thành chung quanh, thoáng cái thanh tịnh không ít.

"Nữ thần người?"

La Vi không lớn không nhỏ thọt cha cánh tay.

La Thành trong lòng giật mình, tức giận nói: "Ta không thẹn với lương tâm, chỉ là đơn thuần thưởng thức Khâu Vũ lão sư trình độ mà thôi!"

"Ồ."

La Vi liếc mắt.

La Thành ho khan một tiếng: "Đừng nói cho mẹ của người."

La Vi cười híp mắt nói: "Người không phải không thẹn với lương tâm sao?"

La Thành: " . "

Cũng may đám người này tự nhận là có tư chất, vây quanh Khâu Vũ một trận biểu lộ sau đó, dần dần nhường ra một cái lối đi.

"Cùng nhau đi vào?"

Khâu Vũ ưu nhã hành tẩu ở người đi đường phân ra con đường, đôi bên cạnh có chút bị lạnh lạc La Thành mở miệng.

La Thành gật đầu một cái: "Đi thôi."

Hai người cứ như vậy sóng vai tiến vào triển lãm tranh.

Đám người không do dự, quả quyết đi theo hai vị này đại lão phía sau!

Rất nhiều người đã bắt đầu lấy điện thoại di động chụp hình phát vòng tròn bằng hữu, khoe khoang tự mình ở chỗ triển lãm tranh bên trên gặp Quốc Họa bàn tay tử, bước chân dĩ nhiên là y theo rập khuôn.

"? ? ?"

La Vi ngẩn ra một chút, phát hiện cha đã tiến vào.

Người đàn ông này, lại đem chính mình Nữ nhi cũng quên ở cửa rồi!

Chửi thề một tiếng !

La Vi muốn dựng thẳng ngón giữa, tối cuối cùng vẫn là nhịn được.

Xuất ra triển lãm phiêu xuất nhập, bước nhanh chạy vào đi đồng thời, La Vi chú ý tới phía sau có người người nhón nháo.

Hình như là .

Phóng viên tới?

Dầu gì là cỡ trung triển lãm tranh, có phóng viên tới rất bình thường, hướng chỉ cha mình và vị kia Khâu Vũ lão sư cũng tới, hai người này đối một ít

phóng viên mà nói có to lớn sức hấp dẫn.

Cái này triển lãm tranh so với tưởng tượng rất náo nhiệt nhiều.

Bất quá đối với Ảnh Tử Lão Sư mà nói, đây là chuyện tốt.

La Vi ngoắc ngoắc khoe miệng, tiến vào phòng triển lãm nội bộ, cũng nhanh chóng chạy hướng cha mình.

Cha là bởi vì mình mới đến.

Không biết Khâu Vũ tại sao cũng sẽ xuất hiện?

Liên tranh này triển quy khuôn mẫu có thể mời Khâu Vũ loại này Đại Ngưu tới?

La Vi là biết Khâu Vũ thật lợi hại, nữ nhân này trình độ không kém gì cha mình.

Mà ở dưới tình huống bình thường, chỉ có đại hình triển lãm tranh mới có thể đồng thời đem cha và Khâu Vũ loại này giới hội họa đại lão đồng thời mời qua tới .

Liên như vậy.

Không thềm nghĩ nữa.

Dù sao đây là Ảnh Tử Lão Sư Quốc Họa lần đầu ra mắt, trận thế lớn một chút mới có ý tứ chứ sao.

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão hai cái minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ？ ●, gần đây Yên Tử đại lão một mực ở khen thưởng, như thế ủng hộ vạn phần cảm tạ, ô bạch tiếp tục viết!

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuôi nhà Tây Sơn...

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 795: Triển lãm tranh (trung)

Phòng triển lãm bên trong.

Máy điều hòa không khí nhiệt độ thích hợp, thổi vào người rất thoải mái. Bốn bề trên vách tường, tất cả đều là lần này triển lãm tranh triển lãm tác phẩm, phi thường chuyên nghiệp trang hoàng đứng lên.

La Thành cùng Khâu Vũ đi ở phía trước.

Tham gia triển lãm tranh những người đi đường theo ở phía sau, vừa đi vừa xì xào bàn tán.

Không người nào nguyện ý chính mình đơn độc đi thăm, mọi người với nhau đều rất ăn ý đi theo hai vị đại lão, phảng phất đi theo hai vị đại lão là có thể cùng hai vị đại lão thưởng thức nhất trí tựa như.

La Vi đi ở vòng ngoài, không có đi thêm về phía trước tiếp cận, chỉ là ở bên cạnh hướng cha nháy nháy mắt.

"Khâu lão sư làm sao sẽ tới nơi này?"

La Thành không lý tới La Vi, chỉ là ở thứ một bức họa trước nghỉ chân, thuận thế với Khâu Vũ nói chuyện phiếm.

Khâu Vũ trêu một cái đầu dưới phát: "Có người bằng hữu để cho ta tới xem một chút, nói nơi này có một bộ rất lợi hại họa, bất quá chính nàng thật giống như tới trễ."

"Rất lợi hại họa?"

La Thành nhíu mày: "Nói ta có chút tò mò, muốn đều là trước mắt loại trình độ này, kia ta hiện tại chuyện này tới coi như không đáng giá."

Trong lời nói, La Thành cầm gậy một cái thứ một bức họa.

Khâu Vũ nhìn một chút ký tên cùng bên cạnh giới thiệu, tùy ý cười nói:

"Nguyên lai là Nhâm Phỉ Phỉ tác phẩm, khó trách này phong cách nhìn nhìn quen mắt, khuyết điểm vẫn là cùng nàng trước tác phẩm như thế, tượng tức quá nặng."

Hai người đối thứ một bức họa cấp cho rồi không chút lưu tình phê bình!

Dù là đi theo phía sau một đám người, hai vị này đại lão cũng không có chút nào cấm kỵ, không coi ai ra gì trò chuyện.

Sau lưng.

Đám người nghe được hai vị đại lão không tị hiềm chút nào đánh giá, biểu tình ngạc nhiên mừng rỡ!

Đây chính là bọn họ muốn đi theo hai vị đại lão sau lưng mục đích!

Có thể khoảng cách gần lắng nghe các đại lão đối với mấy cái này họa tác phê bình a!

Chỉ là mọi người không nghĩ tới, hai vị này đại lão trực tiếp như vậy, đi lên liền phê bình thứ một bức họa.

Phải biết.

Thứ một bức họa Nhâm Phi Phi, ở Quốc Họa vòng cũng là khá có danh tiếng họa sĩ.

Đương nhiên.

Hai vị này đại lão địa vị cực cao, có thể nói Quốc Họa giới danh túc, là có tư cách phê bình cái này triển lãm tranh bên trên tác phẩm.

Dùng giới âm nhạc địa vị đối chính là:

La Thành cùng Khâu Vũ, thuộc về giới âm nhạc những thứ kia khúc phụ cấp bậc tồn tại.

Mà Nhâm Phi Phi cùng với cái này triển lãm tranh bên trên còn lại, địa vị tương đương với giới âm nhạc vương bài Người viết ca khúc.

Bước động bước chân.

Hai người đi về phía bức thứ hai họa.

Lúc này, triển lãm tranh tổ chức phương phái cá nhân tới:

"Không nghĩ tới La lão sư cùng Khâu lão sư sẽ xuất hiện ở chúng ta triển lãm tranh, hôm nay chúng ta triển lãm tranh cảm thấy bỗng tất sinh huy, nếu như nhị vị không ngại lời nói, không bằng ta mang theo nhị vị thăm một chút, nhị vị có vấn đề gì cũng có thể hỏi ta."

"Được."

Thu Vũ mở miệng cười.

La Thành cũng không có cự tuyệt.

Cái này triển lãm tranh phái ra nhân viên làm việc sắc mặt vui mừng: "Đã như vậy, tha cho ta giới thiệu một chút bức họa này, đây là Viên Liễu lão sư tác phẩm, chủ đề là sơn thủy."

"Không cần giới thiệu."

La Thành cứng rắn mở miệng, nói ra lời không chút lưu tình: "Bức họa này là ai, ta cũng không quan tâm, màu mực nhuộm đậm nặng như vậy, là sợ ta cận thị không thấy rõ sao."

Nhân viên làm việc biểu tình cứng đờ.

Người là tới đập phá quán chứ?

Nhân viên làm việc tâm lý oán thầm, ngoài miệng cũng không dám nói nhiều, chỉ là cầu cứu tựa như nhìn về phía Khâu Vũ.

"Họa quá tận lực."

Khâu Vũ thở dài, đi về phía bức họa thứ ba.

Nhân viên làm việc: ". "

Nhân viên làm việc ăn quả đắng, triển lãm tranh bên trên tác phẩm bị hai vị đại lão phê bình rất thảm, nhưng đám người lại nghe đã ghiền!

"La Thành lão sư này tính bộc trực ta thích!"

"Khâu Vũ lão sư cũng không cho họa sĩ lưu mặt mũi a."

"Lưu cái gì mặt mũi, Quốc Họa chính là thực lực nói chuyện!"

"Nghệ thuật gia giữa nếu như chỉ hiểu được thổi phồng nhau, đó mới không có ý nghĩa đây."

"Viên Liễu bức họa này quả thật không lớn được."

"Nhâm Phi Phi họa cũng quả thật như Khâu lão sư nói, tượng tức quá nặng."

" . "

Thực ra La Thành bình thường tính khí tạm được, nhưng hôm nay La Thành có chút khó chịu, cho nên nói chuyện không có bình thường uyển chuyển.

Đại khái là vì vậy triển lãm tranh bên trong thu lục Ảnh Tử tác phẩm?

Bởi vì Nữ nhi nguyên nhân, La Thành bây giờ đối với cái kia Ảnh Tử ấn tượng cực kém!

"Bức họa này người cũng không cần giới thiệu, hẳn là cái kia Sử Tương tác phẩm đi, hẳn liên thích đem tranh sơn dầu cùng Quốc Họa sáng tác thủ pháp kết hợp, ý tưởng không thành vấn đề, chính là thực hành làm rối tinh rối mù."

Bởi vì tâm tình không tốt, thấy bức họa thứ ba, La Thành cũng lựa chọn trực tiếp phê bình.

"Vẫn có chỗ thích hợp, bất quá tổng thể mà nói quả thật như người nói."

Khâu Vũ mở miệng, mơ hồ cảm thấy La Thành tâm tình không tốt, bất quá lại cũng không ngại.

Phê bình có đạo lý là được.

Tiếp tục đi.

Tiếp tục phê bình.

La Thành hôm nay là một người một ngựa rồi, mở miệng chính là chỉ ra khuyết điểm, không có một bức họa được may mắn thoát khỏi:

"Rập theo tự nhiên đẹp, được kỳ hành mà không phải kỳ thần."

"Tán loạn, tác phẩm không có trọng điểm."

"Hùng thỏ cùng Thư thỏ cơ bắp có chút cứng lên."

"Lại vừa là động vật hình ảnh, này Phượng Hoàng họa còn không bằng ta Nữ nhi."

" . "

Khâu Vũ ở bên cạnh bổ sung nói rõ, lại giống vậy không có để lại một câu lời khen.

Nhân viên làm việc mồ hôi xuống.

Muốn là tất cả họa đều bị hai vị này đại lão phê bình một lần, như vậy tràng triển lãm tranh coi như đập!

Phía sau còn có hai ngày đi thăm nhật đây!

Cũng may La Thành cũng không phải là tới đập phá quán, hẳn cũng không phải đang chọn đâm, phê bình mang theo tâm tình không giả, lại trong lời có ý sâu xa.

Làm một bức « mãnh hổ xuống núi » đồ xuất hiện ở La Thành trước mặt, La Thành cuối cùng không có lại tiếp tục phê bình.

"Có chút ý tứ."

Hắn tưởng tận chốc lát, nhẹ giọng nói.

Nhân viên làm việc nghe nói như vậy, lại có loại sống sót sau tai nạn cảm giác, vội vàng nói:

"Đây là Du Liên lão sư tác phẩm, bức họa này."

"Không cần giới thiệu, chúng ta biết."

Khâu Vũ cười nói: "Du Liên trình độ tiến bộ rất nhanh, lần trước hẳn cũng Họa Hồ, còn cảm thương, đáng tiếc quá theo đuổi khí thế ngược lại bỏ quên sinh động ý tưởng."

"Cái kia thương là hẳn nên."

La Thành mở miệng: "Bất quá cũng là bởi vì cái kia lần gặp phải đối thủ đều là nhiều chút không biết mùi vị họa sĩ."

Khâu Vũ gật đầu.

La Thành gật đầu một cái, khóe miệng tựa hồ xuất hiện một màn hiếm thấy nụ cười:

"Nhưng Du Liên hôm nay này tám quả thật không tệ, mặc dù còn có tận lực theo đuổi khí thế bệnh cũ, nhưng hẳn làm bên trên hôm nay triển lãm tranh tốt nhất rồi, Khâu lão sư vị bằng hữu kia nói cái này triển lãm tranh trên có một bức tranh rất xuất sắc, chẳng lẽ nói chính là chỗ này bức?"

"Ta không xác định."

Khâu Vũ cau mày, là bức họa này sao?

Nàng không cảm thấy bức họa này có tốt đến giá trị được đích thân đi một chuyến.

Chính mình vị bằng hữu kia mặc dù hội họa trình độ rất bình thường, nhưng đối với họa tác thâm mỹ cùng thương thức cũng tuyệt đối là Đại Sư Cấp.

"Vậy cứ tiếp tục nhìn kỹ."

La Thành lần nữa đi về phía trước, cho dù là Du Liên bức họa này, cũng chỉ là để cho hắn nghỉ chân rồi ba phút mà thôi.

Mà phía sau mây tám họa, lại để cho La Thành nhíu mày.

Ngay tại hắn sắp mất đi kiên nhẫn, muốn trực tiếp hỏi Nữ nhi, cái kia Ảnh Tử họa ở nơi nào lúc.

Phía trước một bộ tác phẩm đột nhiên hấp dẫn La Thành chú ý.

"Ồ?"

La Thành bị hấp dẫn đồng thời, Khâu Vũ cũng nhìn thấy bức họa này!

Nàng ta đôi môi phát sáng trong đôi mắt, thoáng qua một đạo khác thường quang mang!

Này là một bộ tranh phong cảnh.

Trong tranh có một đóa màu vàng nhạt hoa.

Nhụy hoa chỗ cao, một chỉ Hồ Điệp phe phẩy cánh.

Điệp Luyến Hoa!

Minh Minh Phi thường đơn giản kết cấu, lại một lần hấp dẫn nàng và La Thành!

"Tốt đặc biệt màu sắc phối hợp, này hoa nhi cũng không có tỉ mỉ điêu khắc, lại có loại hồn nhiên thiên thành cảm giác, thật giống như bức họa này bên trong đã có mùi hoa tản ra!"

Khâu Vũ không kìm lòng được mở miệng.

Người sau lưng bầy nhất thời rối loạn tung bưng.

Trước đều là La Thành nói chuyện, Khâu Vũ làm bổ sung.

Đây là Khâu Vũ lần đầu tiên chủ động đánh giá một bức họa, hơn nữa vừa lên tới liền cho ra cực cao đánh giá!

Càng làm cho mọi người ngoài ý muốn là, La Thành lại gật đầu một cái:

"Này chỉ Hồ Điệp thật giống như muốn bay ra hình ảnh, Quốc Họa có thể làm được như thế sinh động như thật bước, không đơn giản!"

"So với Du Liên được rồi."

"Ừ, xem ra là ta tùy tiện có kết luận rồi, hôm nay tốt nhất, hẳn là này tám « Điệp Luyến Hoa »."

La Thành hiềm thấy lộ ra nụ cười.

Trong lúc nhất thời.

Đám người xôn xao rõ ràng hơn!

Mọi người rồi rít bắt đầu cân thận chu đáo bức họa này.

Kết quả này nhìn một cái bên dưới, rất nhiều người ánh mắt đều bị hấp dẫn!

Không nên nói đám người này đều là trang bức người yêu thích.

Nếu như chỉ là vì trang bức, bọn họ không cần phải nóng như vậy thiên chạy tới nhìn triển lãm tranh.

Bọn họ là thật có điểm thưởng thức trình độ!

Mà có chút thưởng thức trình độ nhân, dĩ nhiên có thể thấy được bức họa này chỗ bất phạm!

"Bức họa này thật là đẹp!"

"Này chỉ Hồ Điệp quá đẹp!"

"Làm sao làm được a, rõ ràng hoa nhi họa rất đơn giản, nhưng lại không có qua loa cảm giác, làm cho người ta một loại đặc biệt tự nhiên cảm giác."

"Lợi hại!"

"So với Du Liên « mãnh hổ xuống núi » cũng còn khá!"

"La Thành lão sư nói không sai, cái này hẳn mới là hôm nay tối hảo tác phạm!"

"Đây là người nào họa?"

"Phía dưới có giới thiệu!"

" "

Mỗi bức họa phía dưới đều có giới thiệu, chỉ là tự rất nhỏ, yêu cầu tiếp cận đặc biệt gần mới có thể thấy được.

Đây là vì mọi người xem trước đến họa mà không phải xem trước đến loại, nếu không sẽ có huyền tân đoạt chủ ảnh hưởng.

"Các vị!"

Nhân viên làm việc rút cuộc lần nữa thấy được ánh rạng đông!

Hắn không nghĩ tới này tám đơn giản như vậy họa lại đưa tới mọi người khen ngợi.

Quá tốt!

Tràng này triển lãm tranh được cứu rồi!

Thấy tất cả mọi người hiếu kỳ, muốn xít lại gần nhìn, nhân viên làm việc rút cuộc ưỡn ngực lên:

"Không cần nhìn, các vị, này tám Điệp Luyện Hoa là Ảnh Tử lão sư tác phẩm, Ảnh Tử lão sư là một vị Manga gia, đây là hắn lần đầu tiên công khai phát biểu chính mình Quốc Họa tác phẩm!"

Nhân viên làm việc thanh âm vang vọng vô cùng!

Phảng phất lộ ra một vẻ cùng có vinh yên kiêu ngạo!

Hai vị đại lão cũng đối bức họa này khen ngợi có thừa, cho hắn to lớn sức lực!

Nhưng mà.

Ngay tại hắn dứt tiếng nói trong nháy mắt, chung quanh trong nháy mắt yên tĩnh lại!

Quét quét quét!

Vô số nhìn mặt cứng ngắc ở đó!

Thậm chí có nhân hoài nghi mình có phải hay không là nghe lầm!

Đáng tiếc.

Bọn họ không có nghe lầm.

Đã có người thấy giới thiệu một cột chữ nhỏ:

Họa tác phía dưới kia giới thiệu lan thượng xuất hiện "Ảnh Tử" hai chữ, không khó nhận.

Đây chính là Ảnh Tử tác phẩm! ?

Chính mình vừa mới còn khen này tám tác phẩm! ?

La Thành sắc mặt đột nhiên phòng đỏ bừng, không được tự nhiên chuyển giật mình bước chân, đứng là lui về sau nửa bước!

Ánh mắt của hắn trung, nổi lên một tia xấu hổ!

Trong lúc nhất thời, tình cảnh cực kỳ cổ quái!

" "

Sao đột nhiên trở nên yên tĩnh như vậy?

Nhân viên làm việc có chút mờ mịt nhìn mọi người phản ứng.

Chẳng lẽ là ta nói sai chỗ nào sao?

"Phốc."

Xa xa La Vi, rớt cuộc nhịn không được bật cười.

Từ mọi người đi tới « Điệp Luyện Hoa » bức họa này bên cạnh bắt đầu, La Vi vẫn đang quan sát cha mình biểu tình.

Mà giờ khắc này, nàng rớt cuộc thấy được cha ăn quả đắng một mặt!

Đương nhiên.

Nàng cũng chú ý tới đám này trước đôi Ảnh Tử đại gia đã kích hội họa người yêu thích môn, kia từng đạo khó khăn xem sắc mặt rồi.

Gọi các người xem thường lão sư của ta!

Nội tâm của La Vi không nhịn được có chút đắc ý!

Thực ra La Vi trong nhà có Lâm Uyên ban đầu sáng tác « Lục Hà Đồ » , bất quá nàng cũng không có lấy ra cho người bên cạnh xem qua, bởi vì lúc trước lão sư biểu đạt quá muốn phải khiêm tốn ý đồ, bất quá bây giờ hiển nhiên không cần.

Chờ cha trở về thì cho hắn nhìn!

Đến thời điểm sắc mặt phụ thân nhất định sẽ càng thú vị, bởi vì trước mắt này tấm « Điệp Luyện Hoa » đối Vu lão sư mà nói, cũng không phải biết bao xuất sắc tác phẩm!

Mời đọc #DòngMáuLạcHồng, truyện lịch sử bù đắp tiếc nuối nhà Tây Sơn...

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 796: Triển lãm tranh (Hạ)

"Ảnh Tử tác phẩm."

Khâu Vũ ngăn người, đôi tròng mắt kia bên trong thoáng qua vẻ ngoài ý muốn, này gần như phá vỡ nàng đối với Manga gia nhận thức.

Trên thực tế.

Bức họa này đánh vỡ, là tất cả nhân đối với Ảnh Tử nhận thức.

Ở cửa tuyên truyền lan thượng thấy Ảnh Tử tên, liền có rất nhiều người bắt mắt.

Một cái buôn bán Manga gia tác phẩm dựa vào cái gì tham gia loại này chuyên nghiệp Quốc Họa triển lãm?

Nhưng mà.

Khi thấy này tám Điệp Luyến Hoa, rất nhiều người mặt bắt đầu nóng lên rồi.

Không ai từng nghĩ tới, cái này Ảnh Tử Quốc Họa trình độ lại đạt tới chuyên nghiệp cấp, thậm chí nếu so với rất nhiều chuyên nghiệp cấp Quốc Họa lão sư trình độ còn cao!

La Thành cũng không nghĩ tới.

Bất quá La Thành dù sao cũng là Quốc Họa giới Đại Ngưu một trong, mặc dù nội tâm thoáng qua một tia xấu hổ, nhưng hẳn rất nhanh liền điều chỉnh tâm tình của mình.

Yên tĩnh phòng triển lãm bên trong.

La Thành lên tiếng lần nữa: "Một cái Manga gia có này Quốc Họa trình độ là thật hiếm thấy, đáng tiếc bức họa này đẹp là đẹp vậy, hay lại là thiếu một vết thân vận, phán xét một bức tranh thật xấu tiêu chuẩn không chỉ là có vẻ nhiều giống như, nếu không chụp tám hình liền có thể, còn muốn chúng ta những thứ này họa sĩ làm cái gì đây, đây đại khái là hẳn làm tràn đầy thân phận của họa sĩ mang đến tiếc nuối."

La Thành đảo không phải cố ý đổi lời nói.

Bức họa này xác thực như hẳn nói, cũng không phải là thật hoàn toàn kín kẽ.

Liền hội họa cảnh giới mà nói, khoảng cách đỉnh cấp hay lại là kém một chút ý tứ.

Trong lúc nhất thời.

Mọi người phảng phất cũng đem La Thành lời nói tôn sùng là khuôn vàng thước ngọc một dạng rồi rít với giọng, hóa giải tình cảnh lúng túng:

" Đúng vậy !"

"La Thành lão sư nói được!"

"Bức họa này cũng không có tốt đến hoàn toàn kín kẽ mức độ."

"Chẳng qua là vì vậy triển lãm tranh bên trên những tác phẩm khác không quá đi, cho nên mới đột nhiên bức họa này ưu tú."

"Thật muốn cùng những Quốc Họa đó đại sư so với, vẫn có chênh lệch rất lớn."

"Dù sao cũng là Manga giới, mặc dù có chút trình độ, nhưng là giới hạn nơi này."

"Đây là Manga giới bản thân cách cục quyết định."

"Quốc Họa ở vật gần tương tự bên ngoài, còn theo đuổi ý cảnh, Ảnh Tử tác phẩm thiếu ý cảnh như thế kia, cũng chính là La Thành lão sư nói thần vận!"

" . "

Nghe được La Thành cùng còn lại đám người vây xem lời nói, Khâu Vũ nhíu mày một cái:

"La lão sư đối với Ảnh Tử yêu cầu có phải hay không là quá cao?"

Đây là một cái trung đẳng cách thức triển lãm tranh.

Điệp Luyện Họa chất lượng và trình độ đã nghiền ép toàn trường.

La Thành hết lần này tới lần khác muốn bắt Đại Sư Cấp hội họa tiêu chuẩn tới phán xét!

Vâng.

Khâu Vũ thừa nhận La Thành lời nói nói có lý.

Có thể vấn đề ở chỗ, La Thành những lời này, là đối đỉnh cấp Quốc Họa mới có thể thiết lập phán xét tiêu chuẩn.

Mà nếu như nếu như cầm Đại Sư Cấp đỉnh cấp hội họa tiêu chuẩn tới đánh giá, này tám Điệp Luyện Họa quả thật không coi là biết bao tươi đẹp.

Có thể vấn đề ở chỗ:

Loại này cách thức triển lãm tranh, có cần phải đem ngọn Chuẩn Đề cao như vậy sao?

Nếu như là dùng đỉnh cấp Quốc Họa tiêu chuẩn tới phán xét, loại này cách thức triển lãm tranh nhất định toàn quân bị diệt.

Mặc dù nhưng là, hăng quá hóa dở.

"Nói thật mà thôi."

La Thành mở miệng, nội tâm cũng biết rõ mình yêu cầu quá cao, nhưng hẳn lại là không thích cái này Ảnh Tử.

Nếu như này không phải này tám Điệp Luyện Họa không phải Ảnh Tử tác phẩm, hẳn hẳn sẽ thật tốt khen ngợi một chút bức họa này, thậm chí diu dắt đối phương.

Nếu như là Ảnh Tử .

Còn chưa đủ.

Làm như vậy phẩm, như vậy trình độ, còn không đến mức để cho chính mình Nữ nhi như vậy sùng bái, thậm chí phụng là lão sư!

Lời tuy như thế.

La Thành hay lại là nhìn nhiều bức họa này mấy lần, chú ý cường độ cùng nghỉ chân thời gian, vượt xa quá cái kia Du Liên họa.

Khâu Vũ nhíu mày, cũng lần nữa nhìn chăm chăm hình ảnh thưởng thức, không có nói thêm nữa.

Mặc dù nàng không biết La Thành Nữ nhi cùng Ảnh Tử quan hệ, nhưng đối tình huống trước mắt, nhưng là có nhất định hiểu ra.

Không phải là truyền thống họa sĩ cùng với Quốc Họa người yêu thích đối Manga gia cố hữu thành kiến thôi.

"Buôn bán họa tay."

"Không hiểu nghệ thuật."

"Khấp người hơi tiền vị."

Nhắc tới Manga gia, có chút truyền thống họa sĩ luôn là như vậy khịt mũi coi thường, cho tới này tấm Điện Luyện Hoa rõ ràng đã họa tốt vô cùng, mọi người lại vẫn là không muốn nhẹ Dịch Thừa nhận thức bức họa này ưu tú.

Một màn này coi như là nghề khinh bỉ liên tạo thành một cái súc ảnh.

Cuối cùng vấn đề nằm ở chỗ Ảnh Tử cái kia tràn đầy thân phận của họa sĩ bên trên.

Mà đang ở này mang theo không khí quỷ quái trung.

Một đạo thanh âm quen thuộc, bỗng nhiên ở Khâu Vũ bên tai vang lên:

" Xin lỗi, Tiểu Vũ, trên đường kẹt xe, tới trễ."

Khâu Vũ lộ ra nụ cười, quay đầu nhìn hướng người tới: "Còn tưởng rằng Trịnh tỷ tỷ Bò câu rồi ta."

"Làm sao biết chứ."

Người vừa tới lên tiếng, lại nhìn một chút Khâu Vũ sau lưng, vui vẻ nói:

"Thật náo nhiệt chứ sao."

"Là Trịnh Tinh lão sư!"

Có người nhận ra cái này cùng Khâu Vũ chào hỏi nữ nhân.

Đám người nhất thời náo nhiệt lên.

Âm nhạc giới khúc phụ cấp nhân vật Trịnh Tinh, tuyệt đối cũng coi là nhất hào danh nhân, không nghĩ tới hôm nay cái này triển lãm tranh chẳng những có thể thấy hai cái Quốc Họa giới Đại Ngưu, còn đụng phải một vị âm nhạc giới khúc phụ!

Không sai.

Người tới chính là Trịnh Tinh.

Cái này triển lãm tranh, chính là Trịnh Tinh mời Khâu Vũ đến xem.

La Thành quay đầu: "Trịnh Tinh lão sư, chính là Khâu lão sư lời muốn nói vị bằng hữu kia?"

"Ừ, La Thành lão sư."

"Ta biết."

Trịnh Tinh cười cùng La Thành lên tiếng chào, sau đó quay đầu nhìn về phía trên vách tường Điệp Luyện Hoa, ngoài ý muốn nói:

"Bức họa này thật là đẹp!"

Khâu Vũ cười một tiếng: "Trịnh tử tử không cần thừa nước đục thả câu, người cố ý mời ta sang đây xem triển lãm tranh, không phải là muốn cho ta biết một chút về bức họa này sao?"

"Không phải a."

Trịnh Tinh lắc đầu: "Bức họa này mặc dù không tệ, nhưng ta muốn người đi thăm họa tác, tuyệt đối không phải này tám có thể tương đối."

Trịnh Tinh cực kỳ tự tin nói!

Khâu Vũ ngớ ngẩn, không phải này tám?

La Thành cũng đầy mặt ngoài ý muốn, chẳng lẽ cái này triển lãm tranh trung còn có so với « Điệp Luyện Hoa » càng hảo tác phẩm?

Như là nghĩ tới điều gì.

La Thành nụ cười đột nhiên nở rộ, tràn đầy nhiệt tình nói:

"Có thể hay không mời Trịnh Tinh lão sư dẫn đường, ta đối với người trong miệng bức họa này, nhưng là hứng thú đẹp đẽ đây."

"Được."

Trịnh Tinh sáng khoái nói.

Theo ở phía sau đám người tròng lớn con mắt, cũng đi theo hưng phấn! Vốn là bởi vì Ảnh Tử Điệp Luyện Hoa nghiền ép toàn trường, đưa đến rất nhiều người tâm lý cảm giác khó chịu, đột nhiên nghe Trịnh Tinh nói nơi này còn có một bộ so với Điệp Luyện Hoa càng tác phẩm ưu tú, mọi người dĩ nhiên vui vẻ!

Mà ở phía xa.

La Vi nhưng là khế cau mày.

Cái này triển lãm tranh còn có so với lão sư càng hảo tác phẩm?

Nàng không khỏi có chút bận tâm.

Nếu như lão sư tác phẩm bị người khác hạ thấp xuống, vậy cũng quá oan uổng.

La Vi nhưng là biết.

Này tám Điệp Luyện Hoa lão sư căn bản là không có thể nào nghiêm túc họa, cũng không thể đại biểu lão sư tài nghệ chân chính!

Nàng thậm chí muốn đem trong nhà « Lục Hà Đồ » đã lấy tới!

Bất quá rất hiển nhiên.

Nàng là không thể tùy tiện xuất ra « Lục Hà Đồ ».

Bộ kia họa Tân Châu nghệ thuật học viện rất nhiều học sinh đều biết, biết đó là Lâm Uyên tác phẩm, một khi công khai, lão sư thân phận của Ảnh Tử cũng rất dễ dàng ra ánh sáng.

Tâm tình phức tạp.

La Vi đi theo Trịnh Tinh dẫn đường đại đội đám người về phía trước đi tới.

Cứ như vậy.

Một đám người xuyên qua bảy tám bức họa, cuối cùng ở một bộ tác phẩm trước ngừng lại.

Này là một bộ lấy "Mã" làm chủ đề Quốc Họa!

Mời đọc

Ta Có Điểm Kinh Nghiệm Bảng

truyện đã hoàn thành.

Chương 797: Nghiền ép toàn trường họa

Vâng.

Trịnh Tinh đem Ảnh Tử này tâm « Bôn Mã Đồ » lấy ra triển lãm rồi!

Vì thế nàng còn cố ý mời Quốc Họa vòng bạn tốt Khâu Vũ tới đồng thời thưởng thức một chút bức họa này!

Theo Trịnh Tinh, bức họa này không nên không có tiếng tăm gì!

Cái này triển lãm tranh, có Khâu Vũ vị này Quốc Họa Đại Ngưu ở, chỉ cần khách quan phê bình mấy câu, khẳng định có thể đề cho « Bôn Mã Đồ » cùng đem Ảnh Tử nhất cử thành danh!

Đây chính là Trịnh Tinh mục đích.

Nhân viên làm việc thấy « Bôn Mã Đồ » trong nháy mắt, cơ hồ là bản năng nói một câu:

"Đây cũng là ảnh ."

Lời đến khoe miệng, nhân viên làm việc lại ngừng lại.

Hôm nay hẳn nói cái gì cho phải giống như đều không đúng, dứt khoát còn chưa nói chuyện được rồi.

Mọi người lại không có để ý nhân viên làm việc.

Xác thực nói, ánh mắt của mọi người đã hoàn toàn bị « Bôn Mã Đồ » hấp dẫn!

Chỉ thấy con ngựa kia bề ngoài lấy uyển chuyển có lực đường cong phác họa, mực đậm trọng bút dung nhập vào bia thời Ngụy kiêm thảo lối chữ Lệ pháp bút ý;

Đầu ngựa mảng lớn lựu bạch, lộ ra cao quang, cường hóa mã lập thể cảm cùng đầu ngựa cứng rắn cảm nhận;

Dùng trọng thẳng tắp hạ, bút pháp sáng, biểu hiện rắn chắc có lực mà đôi hướng linh hoạt thể thái;

Thân thể lấy hơi lãnh đạm bút mực tung bút tự nhiên, đem thân thể khối mặt rõ ràng giao phó;

Dụng kinh kiện đường cong, câu họa vượt trội khớp xương, cứng rắn vó ngựa các nơi;

Bờm ngựa đuôi ngựa tối có khí thế, rộng rãi bút càn quét, bay động thể phá không mà ra!

Nhìn bức họa này, người sở hữu theo bản năng nín thở!

Mấy giây sau.

Hôm nay lần đầu tiên!

Không có đợi La Thành cùng Khâu Vũ mở miệng trước, một đám Quốc Họa người yêu thích thật hưng phấn nghị luận, toàn bộ triển lãm tranh lần đầu nghênh đón khán giả cao triều!

"Bức họa này rất lợi hại!"

"Ngựa này cơ bắp quá đẹp!"

"Màu mực nhuộm đậm vừa đúng, có loại Khí Thôn Sơn Hà khí thế!"

"Ta trước còn cảm thấy Du Liên « mãnh hổ xuống núi » khí thế mười phần, có thể với bức họa này so với, kia chỉ Lão Hồ thật giống như căn bản cũng không sao khí thế!"

"Nhân gia đây mới gọi là khí thế a!"

"Tư thế hiên ngang, tinh thần phấn chấn, khí thế sôi sục, rõ ràng bối cảnh chỉ có một tờ giấy lớn, mấy thốt ngựa này lại làm cho người ta mang đến vô hạn tưởng tượng!"

"Đây mới là Thân Hình kiêm bị tốt họa!"

"Họa sĩ lấy thông khoái đậm đà bút mực tận trữ suy nghĩ trong lòng, đem chiến mã thần vận biểu hiện đầy đủ, bay tả thẳng ra bút thế, mạnh mẽ lưu loát đường cong, giống như hấn tràn đầy khó mà át chế nhiệt tình, thật là thần hồ kỳ kỹ!"

" "

Thần lai chi bút!

La Thành có chút thất thần nhìn chăm chăm này tám Bôn Mã Đồ, trong lúc nhất thời lại là hoàn toàn quên mất Anh Tử, cả người tâm thần đều đắm chìm ở bức họa này trung.

"Nhất Tảo Vạn Cổ Phàm Mã Không!"

Khâu Vũ trong con người xinh đẹp tất cả đều là khiếp sợ, sau một hồi lâu mới phát ra một câu như vậy cảm khái: "Không nghĩ tới ở nơi này triển lãm tranh bên trên lại thấy được như thế mọi người số lượng, khó trách Trịnh tỷ tỷ đối bức họa này như thế sùng bái rồi!"

Trịnh Tinh mỉm cười.

Mọi người phản ứng ở nàng như đã đoán trước, bức họa này chính là có để cho biết họa người chìm đắm trong đó bản lĩnh!

"Quốc Họa lớn đến ở Truy tố tự nhiên."

La Thành rốt cuộc lấy lại tinh thần, hấn hít một hơi thật sâu: "Đây chính là ta trước khi nói bộ kia Điệp Luyến Hoa còn chưa đủ tốt nguyên nhân chỗ, chân chính gọi là hình thần kiêm bị tác phẩm hấn là những con ngựa này, bọn họ có thiên nhiên giao phó cho hết thảy, không chỉ là dư thừa tinh lực, còn có một loại cao quý tinh thần, thông qua bức họa này, chúng ta có thể cảm nhận được họa sĩ tự do cùng kích tình!"

Hấn có chút bị rung động!

Bức họa này gần như lật đổ truyền thống họa kỹ thuật cưỡi ngựa pháp, đem chủ nghĩa tả thực thủ pháp dùng chủ nghĩa lãng mạn tư tưởng biểu hiện ra.

Giống như, lại không theo đuổi toàn bộ giống như.
Trong tranh vừa có chủ nghĩa hiện thực phong cách, lại không thất truyền thống trung Quốc họa bút mực khí vận, có thể nói là đem mã thần tuân cùng tráng lệ biểu hiện tinh tế!

Phía sau.

Hội họa người yêu thích môn vốn là cảm thấy rung động, nghe Khâu Vũ cùng La Thành đánh giá, nội tâm bộc phát dâng trào:

"Đây mới gọi là nghiên ép toàn trường a!"

"Ảnh Tử bộ kia Điệp Luyện Hoa với này tầm nhất bút, cái gì cũng không phải!"

"Điệp Luyện Hoa xứng sao cùng này tầm so với?"

"Bức họa này xuất hiện ở đây dạng triển lãm tranh trung, thậm chí có thể nói là cái này triển lãm tranh vinh hạnh!"

"Ảnh Tử dù sao cũng là một Manga gia, hần hần xem thật kỹ một chút bức họa này, học tập một chút Quốc Họa tinh túy!"

"Kỳ quái."

"Bức họa này là ai?"

"Tại sao vẽ lên không có ký tên?"

" "

Hội họa người yêu thích môn bởi vì Điệp Luyện Hoa mà sinh ra buồn rầu, nhất thời quét một cái sạch!

Cuối cùng là không để cho một cái Manga gia ở Quốc Họa triển lãm trung rút ra đầu trù!

Ngay sau đó, tâm nghi ngờ liền dâng lên trong lòng.

Này là một bộ không có ký tên họa.

Có người định tìm họa tác phía dưới giới thiệu.

La Thành cùng Khâu Vũ cũng đầy mặt hiếu kỳ, hướng một cột nhìn sang.

Nhưng mà.

Làm mọi người thấy rõ Sở họa tác phía dưới kia chữ nhỏ thể giới thiệu lúc, tất cả mọi người đều bối rối!

Tùng gương mặt một, biểu tình ngu ngốc, phảng phất cố định hình ảnh!

Ảnh Tử!

Ảnh Tử! !

Bức họa này lại còn là Ảnh Tử tác phẩm! ! !

Trịnh Tinh cười híp mắt nhìn mặt đầy không tưởng tượng nổi La Thành cùng Khâu Vũ: "Không sai, như vậy một bức họa, nhưng là xuất từ Ảnh Tử vị này Manga gia tay, này là một vị bị Manga thành tựu ân núp Quốc Họa đại sư!"

Ầm!

Làm đã bị minh sự thực tự Trịnh Tinh trong miệng nói ra, hiện trường ầm ầm sôi sùng sục!

"Ta thiên!"

"Làm sao có thể!"

"Lại vừa là Ảnh Tử tác phẩm! ?"

"Ảnh Tử không phải một cái Manga gia sao! !"

"Như vậy hoàn mỹ một bộ Quốc Họa, lại xuất từ một vị Manga gia tay?"

"Hắn họa sĩ quá đáng sợ đi!"

"Đây là ta trong ấn tượng Manga gia sao?"

" Chửi thề một tiếng !"

"Có muốn hay không đánh như vậy mặt!"

"Thật vất vả gặp phải một bộ so với Điệp Luyện Hoa ưu tú hơn họa, kết quả bức họa này lại còn là Ảnh Tử họa! ?"

" "

Toàn bộ hội họa người cũng khiếp sợ trợn mắt hốc mồm!

Với nhau lên xuống tiếng thét chói tai liên tiếp!

Bọn họ chỉ cảm thấy một ít cổ hũ nhận thức bị Ảnh Tử lấy ác liệt tư thái đánh vào đến tan tành!

Kiêu ngạo?

Phong cách?

Thần vận?

Đám này hội họa người yêu thích hết thảy cảm giác ưu việt, đều ở đây bức vẽ mã đồ trước mặt, trở thành triệt để trò cười!

"Ảnh Tử a ."

Khâu Vũ có chút thất thần.

La Thành nội tâm, nhưng là nhắc lên kinh đào hải lãng, cả người ngực cũng đập trùng kịch liệt đến!

Càng biết nhân, càng có thể minh bạch bức họa này ý vị như thế nào.

Cái kia Ảnh Tử, thật là cái kỳ tài! ?

Giờ khắc này, La Thành lại cũng không nổi lên được ngăn cản Nữ nhi phụng Ảnh Tử vì sự ý nghĩ.

Bức họa này, thậm chí ngay cả chính hắn, cũng mơ hồ sinh ra một loại mặc cảm cảm giác.

Hắn lại không biết mình bảo bối Nữ nhi cũng là mới vừa mới biết bức họa này lại là mình lão sư làm!

"Nguyên lai Ảnh Tử lão sư ngoài ra còn có tác phẩm triển lãm?"

La Vi nghe được câu trả lời sau trừng lớn con mắt, sau đó lông mi ngũ mục đích cười lên.

Ta đã nói rồi!

Điệp Luyện Hoa căn bản không thể đại biểu lão sư trình độ!

Dùng như vậy một bức họa triển lãm, không khỏi cũng quá qua loa lấy lệ!

Nhìn thêm chút nữa này tấm vẽ mã chi đồ, trình độ hoàn toàn không kém gì

« Lục Hà Đồ » , thậm chí bởi vì bức họa sinh vật phức tạp hơn, ngược lại ở

một trình độ nào đó vượt qua bộ kia họa tằm đồ!
Kèm theo người sở hữu khiếp sợ, cái này Quốc Họa triển lãm bị một cái
Manga gia khuấy long trời lở đất!
Mời đọc
Ta Có Điểm Kinh Nghiệm Bảng
truyện đã hoàn thành.

Chương 798: Triệu Châu

Triển lãm tranh bên trên phát sinh các loại Lâm Uyên cũng không biết chuyện, bất quá triển lãm tranh bên trên gây ra lớn như vậy động tĩnh, tự nhiên không gạt được phóng viên tai mắt.
Nhất là liên quan đến Ảnh Tử cùng hai vị Quốc Họa vòng Đại Ngưu thậm chí còn Trịnh Tinh cái này khúc phụ sau đó!

Trưa hôm đó.

Ảnh Tử Quốc Họa tác phẩm ở triển lãm tranh bên trên đưa tới to lớn rung động, đồng thời bị hai vị Quốc Họa giới Đại Ngưu khen ngợi tin tức bị truyền thông báo cáo đi ra!

« Ảnh Tử lại còn sẽ Quốc Họa? »

« mỗi Quốc Họa triển lãm kinh hiện Ảnh Tử mãnh liệt! »

« Quốc Họa giới nữ thần Khâu Vũ khen ngợi Ảnh Tử triển lãm tác phẩm: Mọi người số lượng! »

« Quốc Họa giới Đại Ngưu La Thành: Ảnh Tử thay đổi ta đổi Manga gia ấn tượng cùng cái nhìn. »

« Ảnh Tử Quốc Họa luyện tay: Bôn Mã Đồ! »

« mỗi triển lãm tranh trung, Ảnh Tử Quốc Họa cung Xử Nữ "Bôn Mã Đồ" rung động toàn trường, đưa tới vô số hội họa người yêu thích nhiệt bung! »

« . »

Tân Văn Báo Đạo đồng thời còn có một tấm trải qua chuyên nghiệp kỹ thuật xử lý, tận lực trả lại như cũ diện mục thật sự « Bôn Mã Đồ » cũng xuất hiện ở trên mạng!

Nhất thời, bạn trên mạng kinh hãi!

Con bà nó đây là Ảnh Tử Quốc Họa?"

"Cái này « Bôn Mã Đồ » nhìn còn có khí thế!"

"Manga giới đã không tha cho Ảnh Thần á..., hấn đây là muốn vào Quân Quốc họa vòng sao, bức họa này thật mẹ nó tuyệt!"

"Mặc dù ta không hiểu hội họa, nhưng bức họa này quả thật đẹp mắt!"

"Nhìn qua cảm giác, so với rất nhiều đại sư tác phẩm còn phải ngưu oa!"

"Quốc Họa giới Đại Ngưu không phải từ trước đến giờ không nhìn trúng Manga giới ấy ư, ta nhớ được trước còn có mỗi Đại Ngưu công khai pháo oanh Manga giới không gọi được họa sĩ, chỉ có thể coi là thương nhân, lần này bị Ảnh Thần đánh mặt đi!"

Con bà nó ngay cả ta cũng bị mất mặt, Ảnh Tử cũng quá mạnh đi!"

"Quốc Họa cùng Manga có thể không phải một cái khái niệm, ta vẫn cho là Ảnh Thần họa sĩ là thể hiện ở Manga bên trong, không nghĩ tới hẳn vẽ lên Quốc Họa đến, trình độ không thể so với hẳn Manga phải kém!"

"Tin tức này quá vớ vẩn, đám kia Quốc Họa người yêu thích sẽ khen Ảnh Tử?"

"Hắc hắc hắc, không khen còn có thể thế nào, này tấm « Bôn Mã Đồ » đủ để cho toàn bộ Quốc Họa người yêu thích ngậm miệng!"

"Truyền thông hội họa người yêu thích không phải nói Manga gia tác phẩm cũng tục không chịu được sao?"

" "

Đám bạn trên mạng không phải là không biết hội họa giới khinh bỉ liên.

Những Quốc Họa đó người yêu thích tự xưng là cao bức cách, đối Manga cho tới bây giờ đều là khịt mũi coi thường.

Cho dù là Ảnh Tử loại này Manga giới đệ nhất nhân sợ rằng cũng sẽ không khiến bọn họ tin phục.

Khả năng thậm chí sẽ còn có người đặc biệt thông qua bình phun Ảnh Tử cái này Manga giới đệ nhất nhân tới thể hiện tự thân cảm giác ưu việt.

Bất quá .

Như thế nào đi nữa xem thường Manga, ở nơi này bức « Bôn Mã Đồ » trước mặt, những Quốc Họa đó người yêu thích đều chỉ có thể nhắm lỗ mũi nhận thức!

Một điểm này, không cần truyền thông bản tin, bạn trên mạng cũng đoán được!

Chớ nói chi là .

Rất nhanh thì có ở hiện trường nhân, ở trên mạng giảng thuật triển lãm tranh bên trên phát sinh cố sự.

Phải biết, hiện trường cũng không phải là toàn bộ đều là tự xưng là cao bức cách Quốc Họa người yêu thích, cũng có số ít Ảnh Tử fan.

Đây là đám này Ảnh Tử fan ở triển lãm tranh bên trên bị Quốc Họa người yêu thích áp chế, không dám thế nào giải bày.

Bây giờ có « Bôn Mã Đồ » , đám người này không nhìn được!

Triển lãm tranh bên trên chuyện phát sinh trải qua, bị một ít tại chỗ bạn trên mạng đầu đuôi giảng thuật ra.

Còn có một chút vạch trần chân tướng nói chuyện phiếm ghi chép, bị các đại nói chuyện phiếm bày phát.

Nhất thời, trên mạng náo nhiệt hơn!

"Phốc!"

"Còn có này tra?"

"Có thể tưởng tượng tình cảnh lúc đó rồi."

"Nguyên lai hiện trường còn có một bộ Ảnh Tử « Điệp Luyện Hoa » a!"

"Ảnh Thần có thể a, cuối cùng lại dùng phương thức như vậy tới một bộ Điệp Luyện Hoa!"

"Đám kia Quốc Họa người yêu thích không phải lúng túng tử?"

"Ha ha ha ha ha cấp, một đám Quốc Họa người yêu thích vì giẫm đạp Điệp Luyện Hoa, một hồi cuồng xuy Bôn Mã Đồ, kết quả không nghĩ tới Bôn Mã Đồ lại cũng là Ảnh Tử tác phẩm, tại chỗ sỏa bức rồi!"

"Gọi bọn hăn trang bức, thì phải ác ác đánh mặt!"

"Đám người này bình thường liền xem thường chúng ta đám này Manga người yêu thích, còn nói chúng ta là chỉ thích mảnh giấy người chết mập trạch, hôm nay Ảnh Thần coi như là hung hăng cho chúng ta Manga vòng ra miệng ác khí!"

" "

Khinh bỉ liên không chỗ nào không có mặt.

Rất nhiều truyền thống hội họa Đại Ngu coi thường Manga gia, thích truyền thống hội họa cũng không nhìn trúng Manga người yêu thích.

Loại hiện tượng này từ xưa đến nay.

Hai bên cũng tranh chấp thật nhiều năm.

Mà Ảnh Tử này tám « Bôn Mã Đồ » xuất hiện, nhưng là ở một mức độ nào đó đã kích truyền thống hội họa người yêu thích, thậm chí là một ít truyền thống hội họa giới Đại Ngu!

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều truyền thống hội họa người yêu thích đều trầm mặc.

Chửi thề một tiếng !

Không thiên lý!

Một cái Manga gia, lại có thể có như thế Quốc Họa thành tựu!

Không chỉ có như thế.

Rất nhiều hội họa giới Đại Ngu thấy « Bôn Mã Đồ » trình độ sau đó, cũng là bị dao động kinh động, Đại Sư Cấp hội họa năng lực có thể không phải đùa!

"Đây là Ảnh Tử họa?"

"Manga gia bên trong cũng có loại trình độ này nhân vật?"

"Lợi hại như vậy trình độ, họa cái gì Manga, đơn giản là lãng phí tài hoa!"

"Cái này Ảnh Tử quả thật có chút trình độ, lại cứ càng muốn họa cái gì Manga, tự cam đoạ lạc."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy, Manga cũng coi như hội họa một loại, không nên vơ đũa cả nắm, một đòn chết chắc, mấy năm nay Manga phát triển đã càng ngày càng tốt rồi, trong đó cũng xuất hiện tương đối một nhóm phi thường tác phẩm ưu tú."

"Manga cuối cùng chỉ là tiêu đạo, Triệu Châu hội họa tại sao trên đời nổi tiếng, cũng là bởi vì nhân gia không con buôn!"

"Ai nói Triệu Châu họa sĩ không con buôn?"

"Triệu Châu những cái giá trên trời này họa tác là chung bày sao?"

" "

Truyền thống hội họa giới, thậm chí còn bởi vì « Bôn Mã Đồ » mà sinh ra một ít tranh luận.

Bất quá không thể phủ nhận một điểm là, theo « Bôn Mã Đồ » rung động xuất thế, Anh Tử thành công bước ra xông vào truyền thống hội họa giới bước đầu tiên!

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc không khỏi hưng phấn đối Lâm Uyên nói:

"Bây giờ người đang ở đây truyền thống hội họa giới chỉ là bắt đầu lớn danh tiếng, chờ người ở truyền thống hội họa vòng trở thành Đại Nguru cấp nhân vật, sau này người họa coi như đáng giá tiền!"

"Họa sĩ tác phẩm, không cũng là sau khi chết mới đáng tiền?"

Lâm Uyên bĩu môi.

Kim Mộc ngăn người:

"Người đây là cái gì lý luận, mặc dù họa sĩ tác phẩm, ở họa sĩ sau khi qua đời càng đáng giá tiền rồi, nhưng đó là bởi vì họa sĩ sau khi qua đời, tác phẩm đều được di tác, tuyệt đại đa số lợi hại họa sĩ, bọn họ còn sống thời điểm, tác phẩm cũng đã bán ra cao vô cùng giá tiền."

"Có không?"

Lâm Uyên phương diện này kiến thức không phải rất phong phú.

Kim Mộc bật cười: "Đương nhiên là có a, Triệu Châu người biết chưa?"

"Ừm."

Triệu Châu còn có mấy tháng liền muốn gia nhập Lam Tinh thống nhất tiến trình.

Đối với Triệu Châu, Lâm Uyên hay lại là có hiểu biết, hấn buồn chán lúc lên mạng điều tra tài liệu.

Cái này Triệu Châu tối tươi sáng đặc sắc chính là:

Tôn trọng Cổ Phong!

Nghe nói mỗi ngày lễ, liền địa phương cư dân bình thường cũng thích mặc cổ đại quần áo trang sức ra ngoài.

Không chỉ là quần áo trang sức văn hóa.

Triệu Châu nhân còn đặc biệt thích cầm kỳ thư họa.

Nhất là thư pháp cùng hội họa, Triệu Châu nhân càng là cực kỳ giỏi.

Cổ đại lưu truyền tới nay kinh điển nghệ thuật, ở Triệu Châu cất giữ rất tốt.

Thậm chí không chỉ là nghệ thuật, ngay cả cổ đại kiến trúc, Triệu Châu nhân cũng bảo trì tương đối tốt.

Này đưa đến Lam Tinh các Châu nhân đều thích đi Triệu Châu du lịch.

Bên kia cổ tự cổ tháp cổ trấn loại hoàn hảo cổ kiến trúc không cùng tầng xuất!

Lâm Uyên còn nghĩ có cơ hội đi Triệu Châu vòng vo một chút đây. Lam Tinh nhân nhắc tới Triệu Châu, cũng sẽ cảm khái một câu, ở Triệu Châu phảng phất có thể chạm tới cổ nhân sinh hoạt vết tích, bọn họ bên kia ngay cả nói chuyện cũng về nho nhã.

Cái này cùng Triệu Châu vô số năm qua đôi Cổ Phong theo đuổi là mật thiết liên quan.

Kim Mộc nói: "Người đã biết Triệu Châu, kia hẳn biết Lam Tinh Họa Thánh chính là Triệu Châu nhân đi, mặc dù Họa Thánh đã là mấy trăm năm tiền nhân vật, nhưng hẳn lưu truyền tới nay tác phẩm lại cực được hoan nghênh, trong đó tối kinh điển một bức tranh đã từng bán đấu giá đến gần một tỉ thiên giới, sáng lập hội họa giới ghi chép, người mua chính là Triệu Châu một vị thổ hào!"

Lâm Uyên: "Kia không phải là sau khi chết tác phẩm mới đáng tiền?"

Kim Mộc lắc đầu: "Ta chỉ là theo người hình dung một chút Triệu Nhân đôi hội họa nhiệt tình, trên thực tế, rất nhiều Triệu Châu đương thời danh họa sĩ, tác phẩm cũng rất đáng giá tiền, trong đó nổi danh nhất vài người, họa tác giá đấu giá cách có phá trăm triệu tiền lệ!"

Lâm Uyên ngạc nhiên: "Đương thời nhân tác phẩm, giá đấu giá cách phá trăm triệu?"

Kim Mộc cười nói: "Đó đã là 20 năm trước chuyện, hiện tại thị trường không khoa trương như vậy, nhưng đánh ra mấy triệu thậm chí hơn mười triệu tác phẩm mặc dù không nhiều, nhưng cũng là tồn tại, hơn nữa đều là do đòi người tác phẩm."

Lâm Uyên: ". "

Kim Mộc tiếp tục nói: "Triệu Châu hàng năm cũng sẽ tổ chức kích thước long trọng Thư Họa buổi đấu giá, này là cả Lam Tinh cũng sẽ chú ý thịnh sự, hàng năm Thư Họa buổi đấu giá bên trên đều sẽ có một ít đương thời họa sĩ tác phẩm đánh ra thiên giới, cho nên người cái gọi là họa sĩ tác phẩm sau khi chết mới đáng tiền quan điểm cũng không đứng vững, bất quá cũng quả thật chỉ có Triệu Châu Thư Họa buổi đấu giá mới có thể thường xuyên xuất hiện thiên giới tác phẩm rồi, còn lại Châu truyền thống họa sĩ trình độ, so với Triệu Châu luôn là lùn một đầu."

Nói đến đây.

Kim Mộc có chút hướng tới nói: "Thư Họa buổi đấu giá bên trên, Triệu Châu đương thời danh gia tác phẩm đưa tới thần bí phú hào tranh đoạt, không ngừng đổi mới thiên giới để cho người ta không chớp mắt, tình cảnh kia ta đã từng gặp qua một lần, thật phi thường rung động, nếu như không thân ở trong đó rất khó cảm nhận được đám người kia đôi thư pháp cùng hội họa tác phẩm cực hạn theo đuổi, cái loại này đỉnh cấp phú hào vì một bức tự thiếp sẽ họa tác mà tiêu tiền như nước tình cảnh, có thể không phải thường thường có thể thấy."

" "

Lâm Uyên vẫn không nói gì, nhưng "Triệu Châu", "Thư Họa buổi đầu giá", "Phú hào đầu giá" loại máu chốt từ đã ở đáy lòng hẳn thật sâu cắm rễ.

Như vậy thịnh sự, có cơ hội, có phải hay không là có thể tham dự một chút? Như đã nói qua.

Lấy chính mình danh tiếng, cho dù là xuất ra địa cầu một ít kinh điển đi ra, những phú hào kia thậm chí còn thần hào thật sẽ chấp nhận nợ nần?

Không khỏi giữa.

Lâm Uyên có chút mong đợi Triệu Châu gia nhập thống nhất rồi.

"Có thể tưởng tượng, đợi Triệu Châu gia nhập thống nhất, các Châu Thư Họa danh gia nhất định sẽ ủa lên, ai không muốn chính mình tác phẩm đặt ở Triệu Châu Thư Họa buổi đầu giá bên trên, đưa tới vô số người ủng hộ đây?"

Kim Mộc chắc chắn nói.

Lâm Uyên gật đầu một cái, Lam Tinh là một cái thần kỳ phương, mỗi một Châu đều có mỗi một Châu nghệ thuật đặc sắc, mà Triệu Châu tựa hồ với Lâm Uyên năng lực phi thường phù hợp.

Phải biết.

Lâm Uyên không chỉ có Đại Sư Cấp hội họa trình độ, đồng thời còn vừa mới thu được Đại Sư Cấp thư pháp trình độ!

Mà hai loại năng lực, rõ ràng là Triệu Châu nhân nhất sùng bái cùng theo đuổi!

Mời đọc

Ta Có Điểm Kinh Nghiệm Bảng
truyện đã hoàn thành.

Chương 799: Mitsui Hisashi dành riêng bgm

Đương nhiên.

Triệu Châu còn chưa gia nhập thống nhất.

Bây giờ liền bắt đầu cân nhắc Triệu Châu Thư Họa buổi đấu giá vì thời thượng sớm.

Lâm Uyên rất nhanh liền đem chuyện này ném sang một bên.

Về phần có rất nhiều truyền thông nói « Bôn Mã Đô » là Ảnh Tử Quốc Họa Tác phẩm đầu tay tin tức, Lâm Uyên cũng lười đi sửa chữa.

Đối Lâm Uyên mà nói, này cũng không phải là cái gì rất chuyện trọng yếu. Mà trong những ngày sau tử, ngược lại là xảy ra mấy món đối Lâm Uyên mà nói coi như chuyện trọng yếu.

Hạ tuần tháng tám, « Hải Tặc Vương » truyện tranh chính thức phát hành.

Cùng lúc đó, « Kage Ninja » truyện tranh đồng bộ đẩy ra.

Mà ở trước hai bộ truyện tranh phát hành ngày thứ ba, « Danh Trinh Thám Sở Ngư » Hoa Lê đăng trang.

Thậm chí ngay cả « Thám tử Kindaichi », cũng bị Tinh Mang bao bên ngoài cho một nhà khác truyện tranh công ty luyện chế ra!

Không có biện pháp.

Tinh lực có hạn.

Công ty truyện tranh ngành nhiệm vụ rất nặng.

Ngoại trừ tân đẩy ra ba bộ truyện tranh bên ngoài, còn có « Slam dunk » đang ở lửa nóng.

Dưới tình huống như vậy, Tinh Mang rất khó lại chiếu cố « Thám tử Kindaichi » truyện tranh, hơn nữa bộ tác phẩm này nhiệt độ quả thật không có cách nào cùng còn lại mấy bộ so với, liền dứt khoát bao bên ngoài cho những công ty khác.

Mà mấy bộ truyện tranh phát hành sau, tiếng vọng phi thường nóng nảy trào dâng!

Người xem đối Tinh Mang chế tác trình độ cũng biểu đạt tương đối trình độ công nhận!

Đây hoàn toàn là như đã đoán trước sự tình.

Nhìn một chút Tử Hỏa Hải Manga ở liên minh lại có bao nhiêu người ở truy chương cũng biết.

Hướng chi Tinh Mang vì này ba bộ truyện tranh, đầu tư rất nhiều tiền, chủ tịch HĐQT tự mình tham dự giám sát, thậm chí còn ở Sở Châu bên kia đào

tới đi một tí trình độ rất cao truyện tranh người chế tác, trong thái độ có thể nói là coi trọng hết sức.

Chỉ muốn bên sản xuất đem nội dung cốt truyện trả lại như cũ được, họa phong không băng, âm thanh ưu không sót hông, hỏa là tất nhiên.

Bất quá phải nói hỏa, lập tức nóng bỏng nhất truyện tranh vẫn là phải tính « Slamdunk » !

Bộ tác phẩm này bởi vì là truyện tranh cùng Manga đồng bộ phát hành quan hệ, cộng thêm Lâm vận hội dựa thế, cùng với Ảnh Tử cùng bộ lạc thậm chí còn Hà Đại Tuấn những thứ kia tranh cãi cùng đồn thổi lên, mở đầu chính là bạo nổ tiết tấu!

Thiên thời địa lợi nhân hòa tác phẩm.

Không lỗ độ chú ý bên dưới, phối hợp những ngày qua liên tái, « Slamdunk » nghiêm nhưng đã trở thành Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu tối hỏa bạo truyện tranh!

Nhất là trẻ tuổi người xem, càng đối với bộ tác phẩm này yêu đến tận xương tủy!

Mỗi tuần đổi mới, đều sẽ có vô số người thảo luận « Slamdunk » mới nhất nội dung cốt truyện.

Ảnh Tử cái này Manga đệ nhất nhân danh tiếng, ngược lại là vì vậy mà bộc phát thật tới danh quy rồi.

Có lẽ tương lai bộ này truyện tranh nhiệt độ sẽ bị Tử Hỏa Hải vượt qua.

Bất quá ít nhất trước mắt mới chỉ, « Slamdunk » tại chỗ có cùng thời kỳ liên tái truyện tranh trung, là vô địch!

Đang động tràn đầy giới.

Làm như vậy phẩm được gọi là Bá Quyền!

Đối với Bá Quyền tối trực quan thể hiện chính là, mỗi tuần « Slamdunk » đổi mới sau, Lâm Uyên tỷ tỷ và muội muội cũng sẽ trước tiên truy chương.

Phải biết tỷ tỷ và muội muội đều là cô gái.

Bộ này « Slamdunk » , nhưng là một bộ mặt ngó phái nam người xem truyện tranh.

Có thể để cho vô số nữ tính người xem đều thích, bộ này Phim Hoạt Hình mị lực có thể thấy được lóm đóm.

Cũng là bởi vì « Slamdunk » quá phát hỏa.

Lâm Uyên đều bắt đầu không nhịn được đánh bộ này truyện tranh chủ ý.

Với tháng 9 mùa giải bảng có liên quan.

Bây giờ đã là hạ tuần tháng tám rồi, Lâm Uyên không thể không cân nhắc tháng 9 mùa giải bảng công việc.

Cái gì đó dạng ca khúc đánh bảng ổn nhất?

Mấy lần thực hành nói cho Lâm Uyên, quyết định mùa giải bảng bài danh, thực ra cũng không hoàn toàn là ca khúc bản thân chất lượng!

Người viết ca khúc danh tiếng, biểu diễn ca sĩ danh tiếng, ca khúc bối cảnh vân vân, đều là trong đó ắt không thể thiếu nhân tố!

Trong đó.

Người viết ca khúc danh tiếng, biểu diễn ca sĩ danh tiếng, Lâm Uyên cũng có thể bảo đảm.

Mà ca khúc bối cảnh vòng này, đại biểu là bài hát của là bản thân là hay không cùng cái gì tác phẩm có liên quan, Lâm Uyên giống vậy vì mình có thể sáng tạo điều kiện.

Tỷ như:

Chính mình bài hát của tháng 9, có thể hay không cọ một chút « Slam dunk » nhiệt độ?

Chính mình cọ chính mình nhiệt độ.

Ngón này Lâm Uyên đã tương đối thành thực rồi.

Kết quả Lâm Uyên như vậy một suy nghĩ, thật đúng là liền tìm được cọ nhiệt độ đường tắt.

Dưới mắt « Slam dunk » đổi mới đến 26 tập.

Thứ 27 tập sẽ xuất hiện Mitsui Hisashi nói ra "Huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ" câu này lời kịch kinh điển danh tình cảnh!

Mà phối hợp cái tên này tình cảnh, còn sẽ có một bài gọi là « Cho đến khi thế giới kết thúc » ca khúc xuất hiện!

Bài hát này bị rộng rãi cho rằng là đặc biệt vì « Slam dunk » Mitsui Hisashi sáng tác, thuộc về Mitsui Hisashi dành riêng bgm!

Ở truyện tranh « Slam dunk » trung.

Có khả năng nhất phát triển khúc mục đích chính là « Cho đến khi thế giới kết thúc » .

Dù là địa cầu toàn bộ truyện tranh bối cảnh âm nhạc trung, bài hát này cũng cũng coi là phượng mao lân giác như vậy tồn tại!

Bắt đầu Giọng trầm bối tư cùng nhịp trống tiết tấu đả kích, cho những người nghe rộng rãi không gian cảm, ca từ ưu mỹ động tình, vô cùng nhuộm đắm tính.

Ca khúc bản thân chất lượng quá trâu, lại phối hợp nội dung cốt truyện, có thể nói vô số Bóng Rổ mê trong tâm khám thần khúc, bao nhiêu năm sau nghe được vẫn có loại thanh xuân bỗng nhiên quay đầu cảm giác.

Mà ở truyện tranh bên trong.

Mỗi lần Mitsui Hisashi bắt đầu tú thao tác, bài này kinh điển bgm sẽ xuất hiện, đánh thức vô số người kích tình!

Thực ra tình huống tương tự ở rất nhiều trong tác phẩm đều có thể hiện.

Luôn có nhiều chút kinh điển nhân vật nắm giữ chính mình dành riêng bgm cái gì.

Tỷ như .

Trên thực tế cái này "Huân luyện viên ta muốn đánh bóng rổ" danh tình cảnh, ở bản manga « Slamdunk » sớm liền đổi mới xong rồi.

Bất quá truyện tranh độ sức Manga chậm, truyện tranh các khán giả còn không thấy này một tập, mà coi như là xem qua Manga, cũng tuyệt đối không có nghe qua bài hát này.

Mà thủ ưu tú ca khúc, Lâm Uyên ngay từ lúc truyện tranh mở màn chiếu trước cũng đã chuẩn bị xong.

Biểu diễn người chính là trước kia biểu diễn rồi « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » Sở Châu Ca Vương Lương Tử Nguyên.

"Nếu không tháng 9 sẽ dùng bài hát này đánh bảng đi."

Đây đối với Lâm Uyên mà nói cũng không khó thao tác, hấn chỉ phải bảo đảm thứ 27 tập « Slamdunk » ở tháng 9 nhất hào ngày đó phát hình là được. Đến thời điểm.

Bài này « Cho đến khi thế giới kết thúc » liền có thể thuận lý thành chương gia nhập mùa giải bảng đấu võ.

Lấy năm châu lập tức nóng bỏng nhất truyện tranh làm sân khấu phát hành bài hát mới, phối hợp « Slamdunk » truyện tranh trung cao triều nhất kinh điển nội dung cốt truyện một trong, cái này nhiệt độ Lâm Uyên tuyệt đối có thể cộ tràn đây!

Trên thực tế này đã không phải Lâm Uyên lần đầu tiên muốn cộ chính mình truyện tranh nhiệt độ rồi.

Liền vào tháng trước.

Lâm Uyên bắt đầu còn dự định để cho Giang Quỷ hát Kage bối cảnh âm nhạc « Thanh Điều » đây.

Đáng tiếc sau đó xuất hiện ngoài ý muốn.

Giang Quỷ cuối cùng hát một bài « a Điều » Vấn Đỉnh Ca Hậu.

Bây giờ nghĩ lại, « Thanh Điều » cũng không thích hợp.

Bài hát của không phải bản thân vấn đề, mà là « Kage Ninja » truyện tranh bên trong, bài hát này phải đến hơn hai trăm tập mới ra ngoài.

Đây là vì « Naruto: Cuộc phiêu lưu Gió xoáy » chuẩn bị ca khúc.

Lúc đầu lấy ra, có chút quá mạnh mẽ rồi, với nội dung cốt truyện chẳng phải dụng.

Không giống bài này « Cho đến khi thế giới kết thúc » , dưới mắt liền có thể thuận duyên phát hình đến liên quan nội dung cốt truyện.

"Lão quy củ, sở hữu một bài."

Mặc dù Lâm Uyên cảm thấy Mitsui Hisashi bài hát này rất tốt, có thể phối hợp « Slamdunk » bắt lại đầu tháng chín mùa giải bảng hạng nhất, phạm là chuyện chỉ sợ ngoài ý muốn.

Lâm Uyên ngoài ra lại chuẩn bị một ca khúc.

Nếu như tình huống không ổn, liền đem dự bị ca khúc lấy ra đánh bảng.

Làm xong chuẩn bị, Lâm Uyên lại đặc biệt tìm chủ tịch HĐQT nói chuyện này.

"An bài « Slamdunk » thứ 27 tập ở tháng 9 nhất hào phát hình đi."

Nếu như Lâm Uyên không chào hỏi, này một hội nghị ở ngày 30 tháng 8 phát hình, kia tự vô pháp tham gia tháng 9 mùa giải bảng.

"Người là muốn ."

Chủ tịch HĐQT nghe một chút liền đoán được Lâm Uyên ý đồ!

Thứ 27 tập « Slamdunk » có chút đặc biệt.

Kèm theo Mitsui Hisashi lắng tử hồi đầu, sẽ có một bài phi thường nỗ ca khúc xuất hiện, bài hát kia chủ tịch HĐQT nghe qua, nội tâm sâu sắc xúc động!

Lâm Uyên: " Ừ."

Chủ tịch HĐQT là một cái đại thông minh.

Chuyện này ngay tại đơn giản câu thông trung quyết định.

Theo không lâu sau, « Slamdunk » tiếp theo hội nghị ở tháng 9 nhất hào phát hình tin tức liền quan tuyên rồi.

"Mẹ nhà nó lặc!"

Các khán giả không vui!

Tinh Mang trả thế nào kéo càng a!

Rõ ràng tiếp theo tập hẳn ở số 30 đổi mới!

Truy chương loại oán niệm, trong nháy mắt chặn đệm rồi mãn bình.

Rất nhiều người bất mãn.

Nhất là xem qua Manga độc giả:

"Tiếp theo tập là Mitsui Hisashi danh tình cảnh, Tinh Mang tại sao có thể ở loại thời khắc mấu chốt này kéo càng!"

"Tháng 9 nhất hào đổi mới, ta đây chẳng phải là muốn chờ lâu một ngày?"

"Người anh em, tỉnh lại đi, tháng tám là ba mươi một ngày."

"Ta đi, tháng tám thế nào ba mươi một ngày, ai quy định!"

"Một tháng không đều là ba mươi ngày sao!"

"Nói như vậy, ta mong đợi nhất câu kia 【 huấn luyện viên ta muốn đánh bóng rổ 】 còn phải chờ hai ngày?!"

"Nhìn xong Manga, ta mong đợi nhất chính là truyện tranh bên trong phát hình này một tập a!"

"Không có cách nào đợi đi."

" . "

Oán niệm thuộc về oán niệm.

Mọi người cũng chỉ có thể chờ đợi.

Mà ở phần này trong khi chờ đợi, thời gian rút cuộc hướng tháng 9 ép tới gần.

Đình đông.

Tháng 9 nhất hào không giờ đêm.

Kéo hai ngày « Slam dunk » , rốt cuộc đôi mới!
Cùng lúc đó.
Có người chú ý tới, Tiệp Ngự bài hát mới ban bố.

Mời đọc
Ta Có Điểm Kinh Nghiệm Bảg
truyện đã hoàn thành.

Chương 800: Cho đến thế giới cuối

Vô luận xem qua Manga vẫn là không có xem qua Manga người xem, cũng trước tiên chú ý tới « Slamdunk » đôi mới!

"Canh canh!"

"Lại canh hai tập!"

"Quá đã!"

"Này ba không thua thiệt!"

"Đợi thêm hai ngày cũng đáng giá!"

"Ta xem qua Manga, này tập danh tình cảnh!"

"Mitsui, ta tới rồi!"

" "

Manga cùng truyện tranh liên lạc mặc dù rất sâu, nhưng truyện tranh có tiếng ưu cùng hình ảnh thậm chí còn âm nhạc đợi khắp mọi mặt thêm được, sức cảm hóa hoàn toàn không phải Manga có thể so sánh với, đây cũng là rất nhiều Manga tác phẩm đều phải đợi truyện tranh sau khi ra ngoài mới có thể đại bạo nổ đặc bạo nổ nguyên nhân.

Cho nên.

Coi như rất nhiều người xem qua Manga kịch tình, cũng vẫn đợi truyện tranh tràn đầy mong đợi!

Đương nhiên.

Càng nhiều vẫn là không có xem qua Manga người xem.

Tỷ như Lỗ Bân.

Lỗ Bân là Sở Châu một tên học sinh trung học đệ nhị cấp.

Hắn thích vô cùng « Slamdunk », mặc dù không có xem qua Manga, lại bị xem qua Manga nhân kịch xuyên thấu qua, biết Mitsui ở Manga mê trong tâm khảm địa vị cao vô cùng.

Đối với lần này, Lỗ Bân một mực ôm hoài nghi.

Bởi vì lúc trước nội dung cốt truyện bên trong, Mitsui đã ra sân.

Người này giữ lại tóc dài, mang theo một nhóm côn đồ, vừa lên tới liền cùng Hanamichi Sakuragi đám người xảy ra mâu thuẫn, đem Rukawa Kaede đám người đánh bể đầu chảy máu.

Thỏa thỏa nhân vật phản diện hình tượng!

Ngược lại Lỗ Bân đối Mitsui như vậy nhân vật, là một chút cũng không thích, thậm chí có chút đáng ghét.

Về phần Mitsui tại sao ở Manga mê tâm trung địa vị cao như vậy?

Nhất định là Manga phía sau cho cái nhân vật này giặt trắng chứ sao.
Rất nhiều tác phẩm đều thích dùng loại này bộ sách võ thuật, trước chính ra một cái kẻ đáng ghét nhân vật phản diện, sau đó sẽ cho nhân vật phản diện tẩy trắng.

Đây là Lỗ Bân ghét nhất sáng tác bộ sách võ thuật một trong.
Hết lần này tới lần khác biện pháp này tốt dùng, rất nhiều tẩy trắng sau nhân vật phản diện, nhân khí chung quy là có thể tùy tiện vượt qua chính pháp.

Đối với lần này, Lỗ Bân biểu thị:

Đều là chế bộ sách võ thuật thôi.

Người cứ việc tẩy trắng, thích nhân vật này coi như ta thua.

Ôm loại này vì diệu mâu thuẫn trong lòng, Lỗ Bân mở ra thứ 27 tập.

Này một tập, không có phát sinh nữa cái gì tứ chi mâu thuẫn.

Nội dung cốt truyện chủ yếu lấy phát biểu mâu thuẫn cùng Mitsui Hisashi nhớ lại làm chủ.

Vừa mới bắt đầu, hai tay Lỗ Bân ôm ngực, một bộ "Ta liền yên lặng nhìn người tẩy trắng" tư thế.

Nhưng mà .

Làm Lỗ Bân thấy Mitsui vì đội bóng điểm số mà được Thương Thì sau khi;

Làm Lỗ Bân thấy Mitsui ở trong bệnh viện bởi vì không cách nào dự thi mà mờ mịt thời điểm;

Làm Lỗ Bân thấy Mitsui không để ý thầy thuốc khuyên can đem hết toàn lực cũng phải trở lại sân so tài thời điểm;

Làm Lỗ Bân thấy Mitsui đứng ở sân banh bên ngoài tinh thần chán nản tịch mịch xoay người đi ra sân banh thời điểm;

Làm Lỗ Bân thấy .

Mitsui thanh xuân nhớ lại còn như nước thủy triều, hướng hấn dâng trào tới, trong im lặng nhắc lên kinh đào hải lãng.

An tĩnh căn phòng.

Lỗ Bân đan chéo giờ lên hai cánh tay chẳng biết lúc nào lên đã để xuống.

Ánh mắt hơi có chút chua xót, Lỗ Bân đáy lòng bỗng nhiên nổi lên một tia thương tiếc,

Thương tiếc?

Lỗ Bân bỗng nhiên dùng sức lắc đầu một cái!

Đều là Ánh Tử sáng tác bộ sách võ thuật thôi!

Nhận ra được một điểm này, Lỗ Bân không ngừng nhắc đến tình chính mình, phảng phất ở cho mình tẩy não một dạng vẫn là không muốn tùy tiện tiếp nhận cái nhân vật này tẩy trắng!

"Mitsui là nhân vật phản diện!"

Bất kể thế nào tẩy trắng cũng không sửa đổi được sự thật này!

Mà ở nội tâm của Lỗ Bân phức tạp quần quít lúc, nhớ lại cùng thực tế vẫn còn ở đan chéo chiếu phim.

"Thực ra người chưa bao giờ buông tha cho đối bóng rõ nhiệt tình!"

"Câu nệ với đi qua mà không cách nào tự kèm chế người là người!"

Chất vấn cùng phản bác, cãi vã cùng giãy giụa, theo An Tây huấn luyện viên xuất hiện, đi về phía chuyên biên!

Rắc rắc.

Cửa mở ra.

Đám nhân quang mang trung, huấn luyện viên liền đứng ở đó, nói hai chữ:

"Là người."

An tĩnh trong nháy mắt biến sắc.

Ngày xưa cái tuổi đó nhẹ nhàng cũng đã bộc lộ tài năng trở thành sân trường vương bài, huyện trận chung kết bên trên càng là bằng vào sức một mình dẫn đội bóng chuyển bại thành thắng thu hoạch hạng nhất mà danh tiếng vang xa Mitsui từng lấy được các đại bóng rõ trường nổi tiếng ném tới cảnh ô liu, nhưng hắn lại quyết tâm muốn theo đuổi theo An Tây huấn luyện viên, đi tới không có danh tiếng gì tương bác .

Hết thấy đều là bởi vì trước mắt vị này huấn luyện viên.

Hắn cuộc đời này nhất kính Trọng An tây huấn luyện viên a.

Trong hoảng hốt.

Mitsui phảng phất về lại sân so tài.

An Tây huấn luyện viên đã từng đối Mitsui dạy bảo, lại lần nữa với bên tai vang lên:

"Cho đến một khắc cuối cùng cũng không thể buông tha hi vọng, bởi vì người buông tha một khắc kia, trận đấu liền kết thúc."

Khi đó hắn, nghĩa vô phản cố lần nữa ôm lên bóng rõ, xoay người xông vào biển người.

Trước màn ảnh.

Lỗ Bân sắc mặt cũng thay đổi.

Nội tâm của hắn trước đó chưa từng có cuộn cuộn!

Thật giống như có vô số con kiến ở trái tim leo lên quá, đó là một loại mang theo cảm giác đau đớn tê dại.

Rồi sau đó.

Con kiến bò qua đỉnh đầu hắn, bò qua hắn da thịt, da đầu bắt đầu tê dại, nổi da gà trải rộng khắp người!

Hộc mắt, lại lần nữa chua xót.

Nhịn được!

Đều là bộ sách võ thuật!

Hắn liều mạng muốn ngăn cản cái loại này mãnh liệt tới cảm giác, lại không làm nên chuyện gì, phảng phất cuồng hống bị thứ gì ngạnh ở.

Giống như trong màn ảnh cái này đã từng kiêu ngạo đến không ai bì nổi
thiếu niên, vô luận như thế nào cũng không cách nào che giấu hẳn rời đi sâu
so tài sau té đánh đến thương tích khắp người.

Kia trương một lần viết đầy tiêu cực cùng khinh thường trên mặt, lần đầu
xuất hiện thông khổ cùng hồi tiếc.

Run rẩy gương mặt, tự trách nước mắt, theo gương mặt cùng cảm chảy
xuống.

Nhớ lại lại bắt đầu tránh hồi.

Ở Lỗ Bân liêu mạng thu thúc tâm tình trung, một đạo dâng trào tiếng hát
chợt vang lên, dường như muốn đánh xuyên linh hồn hẳn!

"Thế giới ga cuối cùng ru ma de ha

(cho đến thế giới cuối)

Cách re ru chuyện mo na i

(cũng không muốn cùng người chia lìa)

So u nguyện ㄟ te i ta

(từng ở ngàn vạn cái ban đêm)

Mấy ngàn no dạ to

(ung thuận tâm nguyện)

𠄎 ra na i lúc da ke ga

(một đi không trở lại thời gian)

Cớ gì sáng chói i te ha

(tại sao lại như thế chói mắt)

"

Phảng phất tiết hồng đê đập, xông phá phong tỏa cuối cùng một đạo phòng
tuyến, ở ngực trận trận chấp trùng kịch liệt trung, Lỗ Bân nước mắt hoàn
toàn vỡ đê!

Dâng trào trong tiếng ca.

Mitsui quỳ ở trước mặt huấn luyện viên, trải rộng vết thương hai tay chi
chống đất khóc không thành tiếng:

"Huấn luyện viên . Ta muốn đánh bóng rổ."

Không biết là đến từ tiếng hát bị nhiễm, hay là đến từ trước mắt một màn
này rung động, giờ phút này Mitsui mau chóng tỉnh ngộ, thành Lỗ Bân cũng
không còn cách nào quên tình cảnh.

Ai không có phạm qua sai lầm?

Ai không có đi quá đường quanh co?

Ai không có như đưa đám mờ mịt quá?

Ai có thể giống như hẳn bỏ lại hết thấy tự ái cùng kiêu ngạo, chỉ vì kia xa
xôi mà sáng chói mơ mộng, một lần nữa phân đầu quên mình?

Lần đầu tiên.

Lỗ Bân hoàn toàn yêu nhân vật này!

Mà lúc này.

Trên thế giới còn có thiên thiên vạn vạn cái Lỗ Bân lệ băng!
Dù là xem qua Manga, trước thời hạn có chuẩn bị tâm tư cũng vô ích!
Làm bài hát kia « cho đến thế giới cuối » vang lên, không có ai có thể giữ
thờ ơ không động lòng!
Chớ nói chi là còn có nhiều như vậy vừa mới bắt đầu đối Mitsui vô cảm
thậm chí không ưa người xem, cuối cùng một lớp nổ tung trong tiếng ca
trực tiếp vì Mitsui mê muội!

Bộ lạc.

Do ca khúc cùng Mitsui mang đến tâm tình đang điên cuồng tràn ngập!
"Dù là xem qua Manga, nhìn lại một lần truyện tranh hay lại là khóc, hơn
nữa khóc so với nhìn Manga lần đó còn hung!"
"Đó là cái gì bài hát à?"
"Nghe được trong nháy mắt trực tiếp không nhìn được!"
"Bài hát này quá tốt khóc đi!"
"Bài hát kia nhạc đệm mới vừa hát một câu ta thì không chịu nổi!"
"A a a a, ta đã cho ta xem qua Manga, nhìn lại truyện tranh cũng sẽ không
có nhiều như vậy xúc động, không nghĩ tới hay là ở bài hát này trước mặt
lần thứ hai phá vỡ rồi!"
" "

Bên kia!

Blog cũng lần lượt thất thủ!
"Tân thua thiệt ta trước thời hạn chuẩn bị xong khăn giấy!"
"Con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng, Mitsui chân nam nhân!"
"Bài hát này quá hợp với tình thế rồi, nguyện ý vì mơ mộng mà buông tha
kiêu ngạo, tốt lắm!"
"Trong tiếng ca cái quỳ này Mitsui không có mất đi tôn nghiêm, ngược lại
mà thu được rồi người sở hữu tôn trọng, không phải mỗi người đều có hẳn
như vậy làm lại từ đầu dũng khí!"
"Ta vô cùng yêu thích bài hát này!"
"Bài hát này so với « Rất muốn lớn tiếng nói yêu anh » còn tốt hơn nghe!"
"Tên bài hát tên gì!"
" "

Toàn bộ bạn trên mạng cũng bị rung động!

Mà ở to lớn trong rung động, rốt cuộc có người ở trong màn đạn cho ra ca
khúc tin tức:

"Đây là Ngư phụ bài hát mới, tên bài hát kêu « cho đến thế giới cuối », ta
đã rồi!"

Truyện tranh còn không có hoàn toàn kết thúc.

Đám bạn trên mạng đã chen lấn mở ra âm nhạc máy truyền tin!

Cùng lúc đó.

Bài hát này bình luận khu nô!

"Duy nhất một thủ nghe câu thứ nhất liền muốn rơi lệ ca khúc!"

"Đây là Mitsui dành riêng bgm!"

"Phôi hợp nội dung cốt truyện sát, bài hát này để cho ta khóc rồi tỉnh rồi mù!"

"Êm tai, quá êm tai rồi!"

"Ngư phụ bài hát này phải lên đỉnh!"

"Đây là ta nghe qua toàn bộ truyện tranh bối cảnh âm nhạc trung êm tai nhất ca khúc một trong!"

"Ta yêu bóng rổ, ta yêu Mitsui, cho đến thế giới cuối!"

" "

Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu, rốt cuộc có bao nhiêu « Slamdunk » fan, ai cũng chưa xong chinh thống kê quá, nhưng bài hát này lượng ở đoạn trong đoạn thời gian tiêu thăng đến mùa giải bảng hạng nhất, nhưng là không cạnh tranh sự thật!

Đây không chỉ là đến từ ca khúc bản thân cường đại chất lượng!

Cùng thời điểm là mang theo bao hoạt hình nhiệt độ sau nhất phi trùng thiên!

Trên thực tế.

Cũng có một chút chưa có xem qua truyện tranh nhân nghe bài hát này, nhưng có vài thứ cảm thụ là nhất trí, thậm chí có nhân biết được bài hát này bối cảnh cố sự sau, sinh ra xem « Slamdunk » ý tưởng!

Có người nghĩ như vậy, có người thật làm như vậy rồi.

Mà khi bọn hắn thấy mới nhất đôi mới, lại chỉ sẽ thất thủ càng hoàn toàn!

Trong lúc nhất thời!

Toàn bộ lưới đều là liên quan tới Mitsui cùng bài hát này thảo luận!

Câu kia cách biệt đã lâu "Huấn luyện viên, ta muốn đánh bóng rổ" lại lần nữa xoát bình, so với lần trước tới trả muốn mãnh liệt cùng mãnh liệt!

Thậm chí .

Bởi vì vô số đề tài cùng thảo luận, liên đới « Slamdunk » bộ này truyện tranh cũng càng bốc lửa!

mời đọc

Lão Bà Ta Là Học Bá

truyện âm áp + hài hước.

Chương 801: Hoàn toàn mới fan lễ ra mắt

Sau khi trời sáng!

Tin tức bay đầy trời!

« Tiện Ngu mùa giải bảng hoặc đem 9 lần quán quân! »

« Bóng Rổ tinh thần: To the End of the World! »

« Tiện Ngu bài hát mới < To the End of the World > đại hỏa! »

« một bài nghe khóc vô số người ca khúc! »

« Tiện Ngu sáng tác sách giáo khoa cấp hoạt hình bối cảnh âm nhạc! »

« Tiện Ngu 9 lần quán quân rồi, 10 lần quán quân sẽ còn xa sao? »

« . »

Tiện Ngu đây là rất rõ ràng cọ nhiệt độ, hết lần này tới lần khác cọ nhân không lời nào để nói.

Lại không nhắc hấn và Ảnh Tử quan hệ, chỉ một hấn xuất ra ca khúc chất lượng, liền đã đầy đủ để cho mọi người tâm phục khẩu phục!

Đối với lần này.

Trong nghề nhiệt nghị!

"Hấn đây là đem « Slam dunk » fan cũng đồng thời kéo lên đánh bảng chiến xa nữa à!"

"Không thể không nói Tiện Ngu vì điện ảnh hoạt hình tác phẩm làm chủ viết bài hát năng lực là thực sự mạnh, « Slam dunk » fan đôi bài hát này sùng bái, trực tiếp đem bài hát này dễ dàng đưa đến tháng 9 mùa giải bảng đứng đầu bảng!"

"Hấn chung quy là giỏi vô cùng loại này chế tác riêng âm nhạc!"

"Trước bài hát kia « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » cũng không phải là đem Sherlock Holmes nhiệt độ cho chộp sạch sẽ mà, lần đó là Sherlock Holmes mê lực lượng nâng lên, tam bạn gay fan thật giống như hoàn toàn cùng chung một cái dạng."

"Cọ bá quyền cấp hoạt hình nhiệt độ, loại này đánh bảng phương pháp thật là mưu lợi."

"Người đùa gì thế, Tiện Ngu một chút cũng không mưu lợi, thực ra sự tình không có người muốn đơn giản như vậy, nếu như hấn âm nhạc và tác phẩm chủ đề không dán vào cũng là uổng công."

"Đây cũng là."

"Nếu như người khác muốn học loại này bộ sách võ thuật, sợ rằng ngược lại sẽ chính mình lâm vào vũng bùn."

"Diễn hình nhất ví dụ chính là « Hắc Hoàng đế » , bao nhiêu người muốn vì kia bộ tác phẩm sáng tác chủ đề âm nhạc a, kết quả qua nhiều năm như vậy dĩ nhiên không có mấy người có thể viết xong, bộ tác phẩm này vô luận truyện tranh bản hay lại là phim truyền hình bản, lặp đi lặp lại dùng, còn là năm đó Trung Châu hai vị kia đại lão sáng tác chủ đề âm nhạc, những người khác sáng tác đồ vật fan căn bản không chấp nhận nợ nần."

"Kia bộ tác phẩm chủ đề âm nhạc, mấy năm này không có mấy người dám đụng."

" "

Tiện Ngự bài hát này bị cho rằng là chế tác riêng âm nhạc một loại. Trong nghề đều biết, chế tác riêng âm nhạc không đơn giản như vậy, loại này nhiệt độ không phải ai muốn cọ là có thể cọ.

Nhất là đỉnh cấp tác phẩm nhiệt độ.

Không cần thận, sẽ trộm gà không thành lại mất nắm thóc.

Đây cũng là trong nghề rất nhiều người cũng không cho là Tiện Ngự ở mưu lợi nguyên nhân chỗ.

Mà càng làm cho trong nghề cảm khái là:

Tiện Ngự bất tri bất giác đã 9 lần quán quân rồi!

Mặc dù tháng 9 vẫn chưa kết thúc, nhưng bài này « To the End of the World » ngày đầu cũng đã dễ dàng lên đỉnh, phía sau thật rất khó sẽ có cái gì ca khúc tới đánh vỡ này thủ ca khúc xu thế.

Mà ở Tiện Ngự phát ra muốn 1 năm liên tục quán quân tuyên ngôn lúc, bao nhiêu người có thể nghĩ đến hẳn lại có thể đi đến một bước này?

Phải biết.

Mặc dù Tiện Ngự lợi hại, nhưng Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu, cũng không phải là không có lợi hại khúc phụ a.

Nhưng mà thực tế nhưng là, năm nay mở ra chín tháng đến, lục tục có khúc phụ xuất thủ, nhưng lại chưa bao giờ có một cái khúc phụ có thể thành công chung kết Tiện Ngự 1 năm liên tục quán quân!

"Dù là Tiện Ngự tháng mười bị chung kết, hẳn cũng đủ kiêu ngạo."

Bí mật.

Một vị Ca Vương mở miệng lảm bảm, mang theo mấy phần kính ý:

"Lam Tinh đại hợp cũng niên đại, năm cái Châu đỉnh cấp âm nhạc nhân cùng sân khấu thi đấu, bất kỳ lần nào mùa giải bảng lên đỉnh đều là tương đương không nổi thành tựu, chớ nói chi là hẳn đã liên tục chế phách rồi chín tháng mùa giải bảng."

"Ta cảm giác tháng mười cũng không có người có thể ngăn cản hẳn."

Bên cạnh một cái đại bại âm nhạc người chế tác mở miệng, trong lời nói tràn đầy chắc chắn: "Đối Tiện Ngự mà nói chân chính khiêu chiến hẳn ở tháng mười một thậm chí còn cuối năm Chư Thần cuộc chiến."

Ca Vương hiếu kỳ: "Chư Thần cuộc chiến ta có thể lý giải, nhưng tháng mười một có ai?"

Vị này âm nhạc người chế tác thấp giọng: "Ta cũng là nghe nói một ít tin đồn, nói là tháng mười một sẽ có Lam Tinh đỉnh cấp khúc phụ xuất thủ."

"Trung Châu có người muốn ở Chư Thần cuộc chiến trước đánh lên Tiệp Ngư?"

"Không phải Trung Châu, nhưng là một cái từng cùng Trung Châu so tài lại không rơi xuống hạ phong nam nhân."

Vị này nghe vậy Ca Vương ánh mắt rét một cái.

Theo « To the End of the World » thành công lên đỉnh, Lâm Uyên treo tâm để xuống.

Hắn dự bị ca khúc không cần phát.

9 lần quán quân đúng là một cái rất không tồi thành tựu, ngay cả Lâm Uyên đều cảm thấy hơn nửa năm này đánh bằng rất không dễ dàng.

Mang theo nghỉ ngơi ý tưởng, Lâm Uyên trực tiếp trốn việc về nhà.

Kết quả nửa đường, Lâm Uyên bỗng nhiên nhận được đến từ Tôn Diệu Hỏa điện thoại.

"Diệu Hỏa học trưởng có chuyện gì sao?"

"Nói cho học đệ một cái tin tốt!"

"Tin tức tốt gì?"

"Chúng ta « Plants vs. Zombies » ngày mai bảy giờ đồng hồ liền muốn ở Lăng Nguyệt trò chơi sân thượng chính thức thượng tuyến á!"

"À?"

Lâm Uyên đều nhanh quên vụ này, bất quá tính toán thời gian, « Plants vs. Zombies » sớm nên online, hiện ở thời gian này điểm vẫn tính là chậm.

"Vốn là sớm nên thượng tuyến."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Kết quả muốn lúc online sau khi, đo thử ra rồi một vài vấn đề, tốn chút thời gian giải quyết, phía sau lại muốn đi chương trình cảm phê duyệt loại tốn chút thời gian."

"Được."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Cái trò chơi này chỉ là hấn nhất thời nổi dậy làm, bản cũng không có thả quá quan tâm kỹ càng, lúc này nghe được tin tức này, nội tâm ngược lại là không đặc biệt gì cảm xúc.

Bất quá như đã nói qua.

Dẫu gì là mình thiết kế thứ một trò chơi.

Trò chơi thành công lời nói, còn có thể thu được một ít danh vọng, đây cũng là để cho Lâm Uyên sinh ra một chút mong đợi cảm.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên sau khi rời giường, đổ bộ Lăng Nguyệt trò chơi sân thượng, một cái hạ « Plants vs. Zombies » .

Trò chơi quả nhiên online, muốn mười đồng tiền.

Bất quá bởi vì trò chơi thượng tuyến không bao lâu quan hệ, lúc này lượng cũng không nhiều, bình luận khu cũng không có mấy người.

Thu lệ phí trò chơi, bạn trên mạng lên tới vẫn tương đối cẩn thận.

Phòng chừng thời gian dài, sẽ có người phát hiện trò chơi này mị lực.

Lâm Uyên cũng không không quá để ý, đem trò chơi đi xuống chơi đùa trong chốc lát liền rút xuống một bên.

Đang lúc này.

Có người gõ cửa.

Lâm Uyên khai môn, thấy được cửa muội muội Lâm Dao.

"Ca."

"Muội."

"Ta hiện tại bắt được bằng tốt nghiệp rồi."

"Bằng tốt nghiệp?"

Lâm Uyên nở nụ cười: "Chúc mừng tốt nghiệp a."

Lâm Uyên biết muội muội gần đây bận bịu luận văn sự tình, trong nhà ăn cơm xong có hàn huyên tới mấy lần, bây giờ nhìn lại luận văn là thuận lợi thông qua.

"Ừm."

"Vậy người sau khi tốt nghiệp muốn làm cái gì?"

Lâm Uyên hăng hái, rất có bày mưu tính kế hứng thú: "Người là hội họa chuyên nghiệp, đôi họa Manga có hứng thú ấy ư, vẫn ưa thích truyền thống hội họa?"

Lâm Dao lắc đầu: "Không muốn."

"Không thích?"

"Không thiên phú."

Muội muội liếc mắt: "Người có người bằng hữu! Hấn vẽ một chút rất lợi hại. Ta đại khái so sánh một chút, là đời ta không đạt tới trình độ."

Lâm Uyên: " . "

Gia đình đối đãi tử ảnh hưởng, quả nhiên là to lớn.

"Vậy người muốn làm gì?"

" Chờ ta nghĩ xong sẽ nói cho người biết."

Muội muội nói: "Bây giờ ta chỉ muốn Truy Tinh."

"Truy ai?"

"Giang Quỳ, ta muốn tham gia fan của nàng lẽ ra mất."

"Kia người chờ một chút."

Lâm Uyên đóng cửa lại, gọi điện thoại.

Hai mươi phút sau.

Lâm gia bên trong biệt thự.

Giang Quỳ cùng Lâm Dao mắt lớn tròng mắt nhỏ.
Thật là một trận hoàn toàn mới fan lễ ra mắt.

---

mời đọc
Lão Bà Ta Là Học Bá
truyện âm áp + hài hước.

Chương 802: Nước rất sâu, người đem không cầm được

Vô luận đối với Giang Quỷ mà nói, hay là đối với với Lâm Dao mà nói, này nhất định là một trận khó quên fan lẽ ra mắt.

Rời đi Lâm gia thời điểm, Giang Quỷ mặt đầy mờ mịt.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta đang làm gì?

Muốn điện thoại của không phải bên trong chụp trương mình và Lâm Dao chụp chung, Giang Quỷ sẽ cho là đây là một giấc mộng.

Đúng rồi.

Hôm nay thật giống như cùng Triệu Doanh Các hẹn một lớp, đi nhà nàng chơi đùa.

Ngồi lên xe, Giang Quỷ lên đường.

Nửa giờ sau, Giang Quỷ đến Triệu Doanh Các trong nhà.

Triệu Doanh Các mặc chất tơ hồng sắc quần áo ngủ, đại vóc người đẹp nhìn một cái không sót gì, khai môn liền đối Giang Quỷ than phiền:

"Ta nghĩ đến người thả ta chim bồ câu rồi, thế nào trở như vậy mới đến?"

Ngư Vương Triều ca sĩ quan hệ do Tiệp Ngư quyết định, có lúc rất tốt có lúc rất kém cỏi.

Thời điểm tốt, nữ hài giữa đều là lấy khuê mật sống chung, bí mật thỉnh thoảng sẽ ước đến gặp mặt.

Hôm nay hai người quan hệ là rất tốt, ngồi chung ở một chiếc hữu nghị trên thuyền nhỏ.

"Ngượng ngùng."

Giang Quỷ le lưỡi một cái, giải thích: Có chuyện tạm thời đi một chuyến Tiệp Ngư lão sư gia, làm trễ nãi chút thời gian."

Àm!

Triệu Doanh Các nghe nói như vậy, thật giống như bị một đạo lôi tập trung tựa như, cả người ngây ngô đứng ở đó nhi, bản liền rất con mắt lớn trong nháy mắt tròng tròn xoe, đây đầu chỉ còn lại câu kia "Đi một chuyến Tiệp Ngư lão sư gia" đang không ngừng vang vọng.

Giang Quỷ dậm chân:

"Không nói trước cái này, ta muốn đi nhà cầu."

"Từ từ suy nghĩ!"

"Ta là hỏi người gia phòng vệ sinh ở đâu!"

"Chính mình nghe thấy!"

Triệu Doanh Các lạnh lùng nói.

Hữu nghị thuyền nhỏ đã lật.

Giang Quỳnh tối cuối cùng vẫn tìm được phòng vệ sinh, phát triển mạnh mẽ.

Sau khi ra ngoài, Giang Quỳnh thần thanh khí爽, kết quả ngẩng đầu một cái lại đối mặt một đôi con mắt của uu.

Giang Quỳnh bị sợ hết hồn:

"Triệu Doanh Các người tật xấu gì, nhân gia bên trên phòng vệ sinh người còn phải ở bên ngoài nghe vị?"

"Người thật đi Tiệp Ngự lão sư nhà?"

"Ừ."

Giang Quỳnh hồi tưởng lại trước ở Tiệp Ngự lão sư gia cùng Lâm Dao lúng túng mắt đối mắt tình cảnh, biểu tình có chút phức tạp.

" "

Ta đều không đi qua!

Triệu Doanh Các tâm lý chua xót.

Ở nàng trong ấn tượng, Ngự Vương Triều chỉ có Tôn Diệu Hỏa đi qua Tiệp Ngự lão sư gia.

Nàng bỗng nhiên tiến lên nắm Giang Quỳnh tay:

Giang Quỳnh lui lại nửa bước, mặt đầy cảnh giác:

"Người muốn làm gì?"

"Người cũng đứng Tiệp Ngự lão sư có ý tưởng chứ?"

"Ta không có!"

Giang Quỳnh mặt trong nháy mắt đỏ lên.

Triệu Doanh Các lắc đầu: "Quỳnh tử, người đừng quái tử nói chuyện tương đối thẳng bạch, bởi vì người còn trẻ, người không hiểu, loại chuyện này tử người so với rõ ràng."

Giang Quỳnh: ". "

Hai ta tuổi tác chênh lệch không bao nhiêu.

Nói cứng nơi nào lớn hơn ta lời nói .

Giang Quỳnh cúi đầu nhìn một chút tự bay sân bay, lại ngẩng đầu nhìn đôi phương Đỉnh Everest, nội tâm ngậm thở dài.

"Quỳnh tử."

Triệu Doanh Các nắm chặt Giang Quỳnh tay, ngữ trọng tâm trường:

"Nghe tử khuyên một câu, rất nhiều thứ đều là giả tưởng, trong này nước rất sâu, người trẻ tuổi người đem không cảm được, để cho tử tới thay người đem cảm."

Giang Quỳnh: "? ? ?"

Người tới thay ta nắm chặt tạm được.

Ta xem người là đang suy nghĩ thí ăn.

Tức giận hất ra Triệu Doanh Các, Giang Quỳnh môi nói: "Mặc dù ta cũng thích Tiệm Ngư lão sư, nhưng ta với người cái loại này tràn đầy màu vàng phế liệu thích không cùng một dạng, ta đi Tiệm Ngư lão sư gia, là bởi vì Tiệm Ngư lão sư muội muội là ta fan ca nhạc."

Gia đình hoàn cảnh ảnh hưởng.

Giang Quỳnh đôi yêu cái gì hoàn toàn không có hứng thú.

Triệu Doanh Các nhìn chăm chăm Giang Quỳnh nhìn mấy giây, sau đó lộ ra hoan hỉ nụ cười, hữu nghị thuyên nhỏ lại trở lại, mặc dù đối với với Tiệm Ngư lão sư muội muội thích Giang Quỳnh chuyện này, nàng vẫn còn có chút chua xót:

"Đến đến, tập mỹ, bên trên hào, bắt đầu hãm hại!"

"Cho nên người gọi ta là tới chính là vì chơi game?"

"Người không chơi qua căn bản không biết, trò chơi này chơi cũng vui, ta là bị Tôn Diệu Hỏa đề cử, hấn vừa mới bắt đầu nói trò chơi này phi thường có ý tứ ta còn không tin, kết quả một chơi đùa liền hoàn toàn mê mẩn rồi, căn bản không dừng được!"

"Trò chơi gì?"

Giang Quỳnh đi theo Triệu Doanh Các đi tới trước máy vi tính, sau đó thấy được trò chơi tên, « Plants vs. Zombies » .

"Thú vị sao?"

"Đi thử một chút."

Mười phút sau, Giang Quỳnh ngồi ở trước máy vi tính, trên màn ảnh xuất hiện màu xanh lục kiểu chữ, kèm theo một trận làm người ta sợ hãi tiếng cười:

"Cương thi ăn người suy nghĩ!"

Giang Quỳnh bị sợ hết hồn, này mẹ nó còn là một kinh khủng trò chơi?

Tiểu Tiểu thân thể, đại đại không phục.

Trở lại!

Mà ở bên cạnh.

Triệu Doanh Các cũng đang cố gắng sấm quan, nhà nàng có chừng mấy đài máy tính.

Không bao lâu.

Nàng trên màn ảnh cũng xuất hiện giống vậy kiểu chữ.

"Suy nghĩ lại bị cương thi ăn."

Triệu Doanh Các áo não nói: "Ái này thật khó xông, bất quá trò chơi này chơi thật vui."

"Là rất tốt chơi đùa, nhưng chúng ta nói tốt bắt đầu hãm hại đây? Ta ít đọc sách người đừng lừa ta, loại này game offline chúng ta cầm đầu đi mở đen a!"

"Người chờ một chút."

Triệu Doanh Các quay đầu kéo rèm cửa sổ.

Miếng vải đen rét đậm trong căn phòng, Triệu Doanh Các cười nói:

"Bắt đầu hãm hại!"

Giang Quỷ: " . "

Lại qua một giờ.

Hai người hoàn toàn thành nghiện game thiếu nữ, chơi đùa phi thường cao hứng, trong căn phòng vang dội hai người tiếng cười nói, các nàng còn bất chợt trao đổi với nhau trò chơi tâm đắc thể nghiệm.

"Cái này cương thi làm sao còn có cửa sổ đỡ đạn!"

"Cửa sổ tính là gì, cái này cương thi còn mặc khôi giáp đây!"

"Cái này treo cái này treo!"

"A, Triệu Doanh Các người quá dơ bản!"

"Người nghĩ gì vậy, rốt cuộc ai dơ a, ta là nói cái này khiêu vũ cương thi rất lợi hại, này nhảy rõ ràng là Tiệp Ngự lão sư moon walk a, nên không phải là Tiệp Ngự lão sư nguyên hình đi, chính là không biết bản quyền phí cho không, bên cạnh còn mẹ nó có cương thi cho hấn hát đệm!"

"Ha ha ha ha ha ha ha ha!"

"Người cười cái gì?"

"Người không cảm thấy cái này cho moon walk cương thi hát đệm gia hỏa lớn lên thật tốt giống như Tôn Diệu Hỏa sao ha ha ha ha ha Hàaa...!"

"Phốc, thật đúng là!"

"Trò chơi này là Tôn Diệu Hỏa đề cử ấy ư, sẽ không phải là Tôn Diệu Hỏa chính mình tiêu tiền làm chứ?"

"Hấn nơi nào biết trò chơi."

" . "

Hai người hoàn toàn đắm chìm ở trong game.

Ngoại trừ sấm quan kiêu, hai người còn tìm được mạo hiểm kiêu, bên trong có rất nhiều thú vị trò chơi nhỏ, cùng sấm quan kiêu thiết kế có chút bất đồng, nhưng tương tự là cảm giác mới mẻ mười phần, có thể chơi đùa tính cao vô cùng!

Đương nhiên.

Mỗi lần suy nghĩ bị cương thi ăn, cũng sẽ đưa tới hai người bất mãn than thở, sau đó khỏi bệnh tủa khỏi bệnh dưng.

Cùng lúc đó.

Trên Internet, sấm thượng an bài một ít trò chơi tuyên truyền tiêu quảng cáo.

Dần dần có người phát hiện « Plants vs. Zombies » trò chơi này thú vị chỗ.

Mười đồng tiền là có thể mà, chung quy là có người nguyện ý thử, kết quả này vừa thử nghiệm, rất nhanh thì có người mê mẩn rồi.

Thú vị!

Mới mẻ!

Còn có chút tiểu kích thích!

Có chút thích chia sẻ bạn trên mạng chơi trò chơi này sau đó, ngay lập tức sẽ hứng thú dồi dào Đa cấp cho bên người còn lại tiêu đồng bọn!

Cứ như vậy.

Một truyện mười.

Mười truyện một trăm.

Theo càng ngày càng nhiều nhân tiếp xúc được cái này tên là « Plants vs. Zombies » , trò chơi này rất cuộc bắt đầu ở trên mạng từ từ hỏa mà bắt đầu!

mời đọc

Lão Bà Ta Là Học Bá

truyện ám áp + hài hước.

Chương 803: Cương thi ăn óc của người

Trên thực tế không chỉ có tuyến thượng về điếm kia tiểu tuyên truyền, Tôn Diệu Hỏa cũng ở đây off an bài liên quan quảng bá.

Hôm sau.

Lam Nguyệt triển lãm game bên trên.

Tôn Diệu Hỏa mang theo khẩu trang, đứng ở một cái triển lãm game dài cách đó không xa.

Mà cái trò chơi này trên sân khấu rõ ràng là "Plants vs. Zombies" lục chữ to.

Triển lãm dài phía trước.

Một đám ăn mặc đẹp đẽ muội tử môn giờ lên thật cao tuyên truyền bài, trên bảng hiệu viết:

【 thử chơi game mười phút, gần có thể được Diễm Diễm ăn uống dưới cờ một nhà bất kỳ mặt tiền cửa hàng chiết khấu bảy mươi phần trăm vé ưu đãi, mỗi người giới hạn một tấm vé ưu đãi! 】

"Thử chơi game đưa vé ưu đãi?"

"Diễm Diễm ăn uống?"

"Ta biết nhà bọn họ, nhà bọn họ nồi lẩu đặc biệt ăn ngon, Tô Thành rất nhiều gia phân điếm đây!"

"Vậy chúng ta đi lẫn lộn trưng vé ưu đãi!"

"Triển lãm game bên trên lại có phòng ăn vé ưu đãi, vừa vặn nhà chúng ta phụ cận thì có Diễm Diễm ăn uống nhãn hiệu dưới cờ phòng ăn, mau tới chuẩn bị điếm vé ưu đãi!"

"Thử chơi đùa mười phút, chộp hấn!"

"Mười phút là được ấy ư, vậy thì liền tùy tiện chơi đùa chơi thích hơn."

" "

Phòng triển lãm trò chơi người yêu thích môn vốn là đối « Plants vs. Zombies » loại này họa phong trò chơi không có hứng thú gì, bởi vì giới thiệu đã nói đây là một cái ích trí năng sách lược loại trò chơi nhỏ, triển lãm game bên trên player phần lớn coi thường loại này vốn ít, nhưng cái này tuyên truyền nhưng là hấp dẫn bọn họ, rất nhanh thì có một nhóm nhân hướng về phía Diễm Diễm ăn uống vé ưu đãi thử chơi.

Không bao lâu.

Mười phút đến.

Vé ưu đãi thực ra đã tới tay rồi, nhưng thử chơi đùa đám người lại chậm chạp không hề rời đi, thậm chí quên vé ưu đãi này tra, tiếp tục tại kia chơi đùa nồng nhiệt.

"Trò chơi này rất sáng tạo a!"

"Ta vốn đang không quá nguyện ý lãng phí mười phút, không nghĩ tới thú vị như vậy, có chút cấp trên a!"

"Lập tức chiến lược trò chơi cảm giác."

"So với cái này lần triển lãm bên trên còn lại trò chơi cũng xuất sắc!"

"Trò chơi này sao chơi đùa? Thế nào ta vừa lên tới liền bị cương thi ăn não?"

"Người muốn loại hoa hướng dương, hoa hướng dương sẽ sinh ra ánh mặt trời, thu tập là có thể mua còn lại thực vật."

Con bà nó đây là kinh doanh loại trò chơi ý nghĩ?"

"Ta tra xét một chút, trò chơi này bây giờ liền có thể ở tuyến thượng!"

"Trở về một cái!"

" "

Cái thế giới này triển lãm game bên trên, có rất nhiều đã phát hành trò chơi cũng sẽ mượn triển lãm tuyên truyền, coi như là tuyến thượng cùng off phối hợp đồng bộ phát lực.

Xa xa Tôn Diệu Hỏa nhìn một màn này, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Học đệ thiết kế trò chơi này thật giỏi!

Nhân viên làm việc đã bắt đầu khuyến nhóm đầu tiên thử chơi đùa người nhường ra vị trí.

Phía sau có càng ngày càng nhiều nhân vây quanh.

Có là hướng về phía vé ưu đãi, có chính là thấy được người khác chơi đùa, cảm giác thú vị, cũng sinh ra thử một chút ý tưởng.

"Trước mặt người anh em nhanh lên một chút!"

"Mười phút đều đến!"

"Giờ đến phiên chúng ta!"

"Trò chơi này có ý tứ, nhanh để cho ta thử một chút!"

"Người kia quá thức ăn, mười phút bị cương thi ăn xong mấy lần suy nghĩ!"

"Xem ta một hơi thử xông thông quan!"

" "

Tiếng ồn ào âm hơi lộ ra huyên náo, rất nhiều người đang thúc giục trước mặt player, trong lúc nhất thời « Plants vs. Zombies » triển lãm đài náo nhiệt thậm chí hấp dẫn còn lại triển lãm đài chú ý.

Cùng thi triển đài nhân trở mắt nhìn nhau.

Cái gì trò chơi à?

Nhiều người như vậy xếp hàng?

Chỉ thế một tiếng !

Ích trí năng loại sách lược trò chơi?

Đồ chơi này có thể so với chúng ta loại này họa Phong Hoa Lê chiến đấu loại siêu cấp đại làm?

Dựa vào cái gì a!

Đương nhiên, nơi này cũng chỉ là một góc băng sơn.

Lúc này bởi vì tuyến thượng cũng có thể quan hệ, rất nhiều người cũng trong cùng một lúc bên trong chơi lấy trò chơi này.

Dù sao ở tuyến thượng, trò chơi này, đã trải qua sơ bộ hồng hỏa đứng lên.

Mỗ nhà trọ.

Mỗ học sinh ngồi ở trước máy vi tính, click con chuột thu tập ánh mắt trời, loại người kế tiếp cái Peashooter.

Bên cạnh các bạn cùng phòng rối rít vây lại.

"Ôi chao?"

"Này trò chơi gì?"

"Nhìn còn rất thú vị."

"Cẩn thận, cái này cương thi muốn đi qua rồi!"

"Thế nào nhiều như vậy cương thi cùng xuất hiện a!"

"Ái này thua."

"Ta đi, cái này hồng hột tiêu mãnh a, trực tiếp đem cương thi giây!"

"Cái này lam sắc đồ chơi nhỏ còn có thể chậm lại?"

"Có chút ý tứ, cái trò chơi này tên gọi là gì!"

"Plants vs. Zombies?"

Mỗ công ty.

Một cái nhân viên thừa dịp cấp trên không chú ý lên lút chơi lấy trò chơi, mỗi lần cấp trên đi ngang qua lại sẽ nhanh chóng ấn nút cửa sổ, động tác thành thạo rối tinh rối mù.

Khoảng đó mấy cái đồng nghiệp chú ý tới.

"Con bà nó."

"Lại trộm hoàn trò chơi nhỏ."

"Thật nhàm chán a, ngươi đi làm lười biếng liền vì loại hoa hướng dương?"

"Không đúng."

"Phía sau có cương thi."

"Nguyên lai là chơi như vậy a."

"Đây là mới ra tới trò chơi nhỏ sao?"

"Trò chơi tên là « Plants vs. Zombies » a, nơi nào có thể?"

"Lam Nguyệt sân thượng mười đồng tiền liền có thể!"

Mỗ quán net.

Có người leo lên Lam Nguyệt sân thượng, mở ra « Plants vs. Zombies » .

Đồng bạn sưng sốt.

"Không phải mở ra đen sao?"

"Người chơi thế nào nổi lên trò chơi nhỏ?"

"Bên trên hào a, « Anh Linh » đi lên!"

"Đồ chơi này có ý gì."

"Nhanh đóng."

"Hừ hừ, này cương thi đang nhảy moon walk?"

"Thật giống như so với tưởng tượng của ta thú vị a."

"Nếu không ta cũng vui đùa một chút nhìn?"

"Emma, quả thật rất thú vị!"

Phía trước là một truyền mười mười truyền một trăm, phía sau chính là bách truyền ngàn ngàn truyền vạn.

Mà khi thời gian đến buổi tối, trò chơi này đã có thịnh hành khuynh hướng!

Rất nhiều trò chơi diễn đàn cũng ở thảo luận!

"Mới ra số tiền kia trò chơi nhỏ các người chơi sao?"

"Cái gì trò chơi?"

"Plants vs. Zombies!"

"Thực vật, cương thi, cái quỷ gì?"

"Ta đang ở chơi đùa, đã truyền tới 32 đóng, không biết tổng cộng có bao nhiêu ả, càng ngày càng khó!"

"Thì ra là không chỉ ta một người đang chơi, trò chơi này quá thú vị, lão cương thi cũng lấy sau lưng Tiểu Cương Thi, cái kia Tiểu Cương Thi thật thật là đáng yêu a!"

"Trò chơi này quá ma tính rồi, vì chơi đùa cái này, ta bài tập còn không có viết!"

"Thứ 42 quan làm sao mà qua nổi a, chơi đùa một ngày rồi, kết quả thể ở ả này!"

"Người tốt, cương thi lại ăn ta suy nghĩ!"

"Đại ba cương thi thật là kích thích!"

"Ngọa tào, đại ba cương thi? Nặng như vậy khẩu vị sao? Không được, ta cũng phải vui đùa một chút nhìn!"

"Nào có cái gì đại ba cương thi, ta tìm mấy chục lần, thậm chí dùng phần mềm điều bốn lần chậm tốc độ, chính là không tìm được một cái nữ cương thi, chớ nói chi là đại ba cương thi, xin hỏi đại thần đại ba cương thi kết quả như thế nào mới có thể tìm tới?"

"Chơi đùa đến năm mươi quan, đại ba cương thi sẽ không để cho người thất vọng, đến thời điểm người sẽ chủ động cho nhà thiết kế thêm đũa gà!"

"Năm mươi quan?"

"Trò chơi này có nhiều như vậy quan sao, mẹ kiếp, bây giờ cương thi cũng biết bơi rồi, thật sự là quá khó khăn, bất kể, vì đại ba cương thi ta liều mạng!"

" "

Thảo luận độ chuyên hóa ra càng nhiều player.

Cũng không biết có người gan đến mấy giờ.

Rốt cuộc, có nghị lực để chơi đùa đến ả thứ năm mười!

Vị này nghị lực để lên mạng tức giận mắng: "Tên lờng gạt, năm mười quan căn bản không có đại ba cương thi!"

Phía sau có người thở dài: "Cương thi tiêu diệt mê thế giới người thực vật, tiến vào mini nhà ở, bắt được vạn phần hoảng sợ mini, mong đợi mở ra đầu người. Sau đó cương thi thất vọng rời đi."

Được rồi.

Vô luận sấm quan trong quá trình xảy ra ít nhiều khiến nhân dở khóc dở cười sự tình, vô luận có bao nhiêu thực vật bị mọi người nộ đáng khen được bao nhiêu thực vật bị mọi người mắng to tính giới bị quá thấp, tóm lại trò chơi này là chân hỏa đứng lên.

Càng ngày càng nhiều nhân bắt đầu thảo luận trò chơi này.

Đương nhiên.

Có người cũng chú ý tới bên trong một ít cửa khẩu trung, xuất hiện nhảy moon walk cương thi.

"Cương thi nhảy Tiệm Ngư lão sư moon walk, cười chết ta rồi!"

"Đúng vậy, bên cạnh còn có hát đệm đây!"

"Cương thi còn có thể khiêu vũ, quá vớ vẩn, ha ha!"

"Trong này cao cấp cương thi không gì không thể!"

"Muốn là thế giới ngày tận thế tới, cương thi đều có tài nghệ này, loài người kia coi như lành lạnh rồi."

"chờ một chút."

"Ta làm sao nhìn cái này hát đệm cương thi, dáng dấp có điểm giống Ngư Vương Triều Tôn Diệu Hòa à?"

"Người nói như vậy, kia nhảy moon walk cương thi là Ngư phụ?"

"Phốc."

Có người phát hiện điểm mù.

Mà ngoại trừ loại này thảo luận bên ngoài, cũng không thiếu kẹt ở chỗ quan gây khó dễ player thỉnh cầu đại thần chi chiêu.

Trò chơi này càng về sau càng khó.

Trong lúc nhất thời, đám bạn trên mạng các hiển thân thông, rồi rít lấy ra chính mình thông quan bí tịch.

Còn có người không thỏa mãn với một loại phương án, bắt đầu thay đổi biện pháp phối hợp thực vật tới chiến thắng cương thi, đủ loại phân tích so sánh loại nào phối hợp là thích hợp nhất, tính giới bị cao nhất thông quan biện pháp.

Đương nhiên.

Cũng không thiếu được một ít game thủ giải trí, yên lặng Chung Hoa.

Còn có chút nhân là đặc biệt chơi đùa mạo hiểm kiêu, khiêu chiến càng thêm mới mẻ cách chơi.

Tóm lại, trò chơi này hoàn toàn phát hỏa!

Ngay cả Lâm Uyên, cũng cảm nhận được trò chơi này hỏa bạo trình độ! Bởi vì hắn xuống lầu thời điểm, bất ngờ thấy sau khi tan việc tỷ tỷ, chính kéo muội muội Lâm Dao ở phòng khách đánh cương thi đây.

"Các người làm sao biết trò chơi này?"

"Hôm nay công ty chúng ta thời gian nghỉ ngơi tất cả mọi người đều đang chơi trò chơi này!"

Lâm Huyền cũng không ngẩng đầu lên nói: "Người có muốn hay không cùng chúng ta chơi với nhau?"

Muội muội tán thành: "Chơi cũng vui!"

Lâm Uyên: ". "

Không hổ là ở kiếp trước dẫn dắt quá phong triều kinh điển trò chơi.

Mà vào lúc này.

Trò chơi vòng cũng chú ý tới cái này đột nhiên xuất hiện trò chơi! mời đọc

Lão Bà Ta Là Học Bá

truyện âm áp + hài hước.

Chương 804: Uyên Hỏa Trò Chơi

Sở Châu.

Mỗ công ty game bộ nghiên cứu nhân viên chính đang vui đầu khổ chơi đùa « Plants vs. Zombies », phân biệt thăm dò trong trò chơi bất đồng kiểu cách chơi.

Trò chơi này bán gần đồ thậm!

Vì học tập cùng tiên bộ, trò chơi vòng rất nhiều công ty cũng đang nghiên cứu trò chơi này rất cuộc có cái gì chỗ độc đáo.

Không biết qua bao lâu.

Trong công ty một ít đặt kế hoạch cùng nhà thiết kế liên tiếp kinh hô lên:

"Trò chơi này nhà thiết kế không đơn giản!"

"Thăng cấp tiết tấu kiểm soát quá tốt, cương thi không ngừng thăng cấp, player có thể tuyển chọn thực vật cũng đang không ngừng thăng cấp."

"Vì phòng ngừa player sấm quan quá lâu cảm thấy nhàm chán buồn chán, còn có đặc thù kiểu có thể lựa chọn, đều là nhiều chút thú vị tính tiểu cách chơi, tỷ như cái này dùng dưa và trái cây làm bowling đập cương thi cách chơi liên rất thú vị, hơn nữa những thứ này đặc thù cách chơi phải nhất định xông nhất định cửa khẩu sau mới có thể giải tỏa, đây tuyệt đối có thể cho rất nhiều người cung cấp đủ sấm quan động lực."

"Không chỉ có như thế, liên liên tiếp vượt ải cũng thiết kế rất khó lường hóa."

"Lập lại cửa khẩu nhất định sẽ để cho player thâm mỹ mệt nhọc, kết quả phía sau sấm quan liên nhiều hơn đêm tối kiểu, còn có cái ao kiểu cùng với sương mù kiểu vân vân, này thiết kế ý nghĩ thật ngu bực!"

"Ta mỗi lần đánh xong đóng một cái liên muốn dừng lại, kết quả lại không nhìn được mở ra cửa ải kế tiếp!"

"Sáng tạo thật lợi hại, này mẹ nó là kia công ty làm a!"

"Uyên Hỏa Trò Chơi? Giống như là một công ty mới, lúc trước cho tới bây giờ chưa nghe nói qua a!"

" "

Công ty ghi danh danh liên kê 【 Uyên Hỏa 】 !

Đây là Tôn Diệu Hỏa đặt tên, đơn giản thô bạo, tại chính mình cùng học đệ tên trung các lấy một chữ.

Lâm Uyên chiếm cổ 50%, Tôn Diệu Hỏa chiếm cổ 50%.

Thực ra Tôn Diệu Hỏa vốn là dự định để cho Lâm Uyên chiếm cổ càng nhiều, nhưng Lâm Uyên cự tuyệt.

Lâm Uyên từ đầu tới cuối chỉ làm trò chơi thiết kế công tác tương quan, không cần phải một người chiếm lớn nhất cổ phần, hẳn thậm chí cảm thấy được Tôn Diệu Hỏa cho quá nhiều.

Huống chi Lâm Uyên hưởng thụ làm cổ đông không cần làm sống cảm giác mà không phải một cái hết lòng tận trách ông chủ.

Cùng lúc đó.

Tần Tề Sở Yên Hàn.

Tương tự một màn khắp nơi đều đang phát sinh.

Các đại công ty game trên căn bản cũng đối « Plants vs. Zombies » tiến hành nghiên cứu!

Uyên Hỏa Trò Chơi, nhà này toàn bộ tân công ty game, cũng lần đầu đăng nhập vào trò chơi nghề tầm mắt.

Mà ở một ít trò chơi trên website.

Rất nhiều liên quan tới « Plants vs. Zombies » công lược trắc bình cũng rồi rít ra lò.

Chuyên nghiệp trong nghề truyền thông đối trò chơi này đánh giá cao vô cùng!

Ngay cả một ít không phải là trò chơi truyền thông, lại cũng không thiếu gia báo cáo trò chơi này tình huống.

Video trên website.

Còn rất nhiều chuyên nghiệp trò chơi loại up chủ đối trò chơi này tiến hành trắc bình.

Tỷ như một cái tên là "Lương tâm" đầu up chủ, liền trước tiên trắc bình rồi trò chơi này.

"Mọi người khỏe, ta là các người tiểu Tâm Tâm!"

"Hôm nay chúng ta muốn trắc bình trò chơi là hai ngày này nhiệt độ cực cao « Plants vs. Zombies »."

"Vừa mới bắt đầu có fan để cho ta trắc bình cái này ích trí năng loại trò chơi ta là cự tuyệt, mọi người đều biết ích trí năng loại trò chơi thường thường hình ảnh trình tự đơn giản đơn giản thao tác đơn giản, ta là tới nay không cho mọi người trắc bình loại này trò chơi, là những thứ kia mới ra 3d đỉnh cấp trò chơi mãnh liệt không thom sao?"

"Cho đến ta thử chơi sau đó."

"Emma, chơi thật vui, nhà thiết kế nguư bức được rồi!"

"Ta hướng các vị bảo đảm, lần này ta tuyệt đối không có vừa nát tiền, rất nhiều đã chơi qua trò chơi này player có thể cho ta làm chứng a, đây là một cái giao phó cho ích trí năng trò chơi mới tinh khái niệm kinh điển mãnh liệt!"

"Các người nhìn một chút cái này."

"Có phải hay không là rất thú vị, lập tức chiến lược trò chơi cách chơi, tháp phòng trò chơi suy nghĩ, còn có gom cùng dưỡng thành loại trò chơi mới có đặc thù thoải mái điem, chớ nói chi là những thứ này không cùng tầng xuất thú vị trò chơi nhỏ, so với đồng loại trò chơi, cái này thật là ta chơi qua đặc sắc nhất ích trí năng loại trò chơi một trong, trọng yếu nhất là trò chơi này chỉ cần mười đồng tiền liền có thể, bên trong không có quảng cáo cũng không có cào thẻ hạng mục, tuyệt đối vật siêu giá trị!"

"Còn có không thể không nhắc một điem là: Trò chơi này phối nhạc phi thường kinh điển!"

"Tin tưởng chơi qua player, đối « Plants vs. Zombies » phối nhạc đã hết sức quen thuộc rồi, chơi nhiều rồi sau đó nghe được phối nhạc thậm chí sẽ cảm thấy thân thiết, bất quá các người khả năng không có chú ý tới những thứ này âm nhạc chế, Tiện Ngu lão sư!"

"Không sai, trò chơi này phối nhạc là Tiện Ngu lão sư số lượng!"

"Chơi đùa trò chơi này bằng hữu, đề nghị cẩn thận nghe một chút những thứ này phối nhạc, Tiện Ngu lão sư vĩnh viễn thân!"

" "

Vị này up chủ trò chơi phân loại đỉnh lưu!

Như vậy đỉnh lưu up chủ đề cử, làm một dài đến tam mươi phút video tuyên truyền, từ trò chơi có thể chơi đùa tính nói đến phối nhạc đợi các loại tán dương, hiệu quả là tốt vô cùng!

Rất nhanh liền có không chơi qua player, ở hiếu kỳ khu sử hạ vào hố.

Về phần chơi qua, chính là rối rít quét đèn đạn mạt:

"Trò chơi này quả thật tính giới bỉ tặc cao, ta hiện tại một mực ở chơi đùa đập bình Tử Du vai diễn, có lúc đập ra tới cương thi, có lúc có thể đập ra thực vật tới tiêu diệt cương thi!"

"Mỗi lần thắng ta đều muốn kêu một câu: Suy nghĩ ăn người cương thi!"

"Tâm tâm nói lần này thật không có vừa tiền ta tin, trò chơi này không thể chê, bất quá tâm tâm có phải hay không là bại lộ cái gì?"

"Ha ha ha ha ha, ai có thể nghĩ tới lương tâm có một ngày biết làm ích trí năng trò chơi trắc bình?"

"Lương tâm nhưng là không phải là 3 A Cấp mãnh liệt bất trắc đánh giá ngạo kiều quái."

"Bất quá tâm tâm trắc bình quả thật chuyên nghiệp, ta đều không nghĩ tới trò chơi này nhiều môn như vậy nói."

"Nhà thiết kế ngu oa!"

"Phối nhạc lại là Ngu phụ làm?"

"Trò chơi này có ít đồ, lại có thể mời Ngu phụ xuất thủ!"

"Ta đi, khó trách phối nhạc cảm giác như vậy kinh điển, Ngu phụ trình độ là thực sự cao!"

"Bây giờ ta phải đi mở ra trò chơi, đặc biệt nghe một chút phối nhạc!"

" "

Trắc bình phát hành sau đó.

Vị này kêu lương tâm up chủ yên lặng mở ra một cái điện thoại di động bên trên nói chuyện phiếm khung, gõ tự:

"Hỏa gia, người xem nhìn video này được không?"

" Không sai."

Nửa giờ sau, đối diện rút cuộc hồi phục.

Mặc dù đối phương trả lời đặc biệt văn, nhưng vị này đỉnh lưu up chủ không có chút nào bất mãn, thậm chí bộc phát cung kính.

Bởi vì đối phương không phải đơn thuần đánh chữ, mà là phát cái 1 vạn tệ tiền bao tiền lì xì!

Phải biết.

Tiếp công việc này, đối phương đã cho cực kỳ phong phú thù lao, khẳng khái trình độ vượt xa khỏi còn lại phe Giáp ba!

Về phần này bao tiền lì xì, hoàn toàn là quá mức cho!

"Cảm tạ hỏa gia, sau này có nhu cầu cứ việc tìm Tiểu Nhị!"

Lương tâm hưng phấn vô cùng!

Đối diện không có đáp lại.

Lương tâm lại vẫn không có nửa điểm bất mãn, thậm chí cảm thấy đối phương nên cao như vậy lạnh!

Vị này chính là đại nhân vật!

Diễm Diễm ăn uống ông chủ Tôn Diệu Hỏa!

Diễm Diễm ăn uống làm lực lượng mới xuất hiện ăn uống thể lực mới, ngắn ngủi vài năm liền phát triển ra mấy chục gia phân điểm.

Nhãn hiệu tiếng tăm cực tốt!

Tôn Diệu Hỏa làm ông chủ có thể nói buôn bán kỳ tài!

Mà Tôn Diệu Hỏa Diễm Diễm ăn uống dưới cờ một nhà trong đó phòng ăn, càng là lấy được Lam Tinh đỉnh cấp mỹ thực tạp chí « Thao Thiết » chứng nhận cấp năm sao phòng ăn!

Phải biết toàn bộ Lam Tinh Thao Thiết bảng cấp năm sao phòng ăn, chỉ có 60 gia khoảng đó!

Người bình thường cho dù là tùy tiện đi loại này phòng ăn ăn bữa cơm, không có 5000 khối căn bản hơn!

Chớ nói chi là .

Vị này hỏa gia lần đầu tiên tiến quân trò chơi vòng, liền làm ra « Plants vs. Zombies » loại này cấp bậc trò chơi.

Loại này tương lai nhất định phải ở thương giới Hô Phong Hoán Vũ đại lão, lương tâm chỉ mong cùng đối phương hợp tác!

Vâng.

Lương tâm vừa tiền.

Bất quá lương tâm vừa tiền không phụ lòng lương tâm mình.

Trò chơi này vốn là được, chính mình trắc bình tuyên truyền chẳng qua chỉ là thêm gắm thêm hoa, mà không phải lừa dối người tiêu thụ cùng fan!
Đúng rồi.

Ngoại trừ thương nhân thân phận ngoại, Tôn Diệu Hỏa hay lại là một đường ca sĩ, Ngự Vương Triều lão nhân, cùng Tiệp Ngự quan hệ thật tốt!
Nếu như không phải đối phương tiến quân trò chơi nghiệp, chính mình thật đúng là tiếp xúc không tới loại này đại lão!

Mà lương tâm cũng không biết là.

Hắn trong tâm khảm đại lão hỏa gia, chính mỹ tư tư nhìn « Plants vs. Zombies » không ngừng tăng vọt lượng, mong đợi suy nghĩ:

"Học đệ hắn sẽ rất vui vẻ đi!"

Trò chơi trắc bình làm quả thật không tệ, người kia còn biết trọng điểm nói một chút trò chơi phối nhạc, đáng giá một cái bao tiền lì xì khích lệ.

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão lại đôi ㄟㄟ một cái đáng yêu chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●,

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho ngươi xem!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 805: Lâm Uyên Tiện Ngự

Lâm Uyên quả thật rất vui vẻ, nhất là tại hắn chú ý tới trò chơi mang đến cho mình danh vọng phong động sau đó.

Hắn có lên mạng chú ý bạn trên mạng tiếng vọng.

Trò chơi này ở mấy ngày ngắn ngủi bên trong thịnh hành đứng lên!

Ngoài ra.

Bởi vì một cái up chủ nhắc nhở, tất cả mọi người chú ý tới trò chơi này bởi cảnh âm nhạc là Tiện Ngự cung cấp!

Đảo không phải mọi người sức quan sát không đủ.

Thuần túy là bởi vì này trò chơi mới vừa hỏa hai ngày, tất cả mọi người cố chơi game, ai chú ý trò chơi bởi cảnh âm nhạc là.

Bây giờ mọi người đều biết.

"Nguyên lai bởi cảnh âm nhạc là Tiện Ngự lão sư sáng tác, khó trách nghe như vậy kinh điển!"

"Ha ha, ta cũng không biết có phải hay không là Ngự phụ lục kính, cẩn thận nghe sau đó lập tức thích phối nhạc rồi."

"Phối nhạc cùng trò chơi họa phong siêu cấp dựng!"

"Quả nhiên Ngự phụ làm đặt làm âm nhạc là mạnh nhất!"

"Tiện Ngự: Viết ca khúc, ta thích nhất chính là mệnh đề luận văn."

"Biết, cái này thì đi!"

"Khó trách trong trò chơi xuất hiện Ngự phụ moon walk, nguyên lai Ngự phụ là cùng công ty game hợp tác a!"

"Còn có cái kia hát đệm cương thi rất giống Tôn Diệu Hỏa rồi, bất quá Ngự Vương Triều ca sĩ nhiều như vậy, tại sao cho Ngự phụ hát đệm hết lần này tới lần khác là Tôn Diệu Hỏa?"

Tiện Ngự rất giỏi cho đủ loại tác phẩm làm phối nhạc, một điểm này đã được đến rồi mọi người công nhận.

Mà lần này trò chơi phối nhạc, lại một lần nữa chứng minh một điểm này.

Về phần Tiện Ngự cùng trò chơi này quan hệ, mọi người nhưng là cũng không biết chuyện.

Bởi vì trò chơi nhà thiết kế kia một cột, viết tên không phải Tiện Ngự, mà là Lâm Uyên vốn tên là.

Bất quá loại chuyện này lừa gạt không được bao lâu.

Rất nhanh thì có người phát hiện cái này không tính là bí mật bí mật.

Đây là « Plants vs. Zombies » thượng tuyến ngày thứ 3.

Ngư Vương Triều nói chuyện phiếm bầy.

Hạ Phồn: "Tôn Diệu Hỏa đề cử cái này trò chơi này thật tốt chơi đùa!"

Ngụy Hảo Vận nổi bọt: "« Plants vs. Zombies » đi, cháu gái ta theo ta cướp mấy tính chơi đùa trò chơi này đây."

Triệu Doanh Các xuất hiện: "Các người cũng là Tôn Diệu Hỏa đề cử ấy ư, trò chơi này với hắn có quan hệ gì ấy ư, ta xem đến phần sau có cương thi nhảy Tiện Ngư lão sư moon walk tới."

Giang Quỷ: "Ta cùng Doanh Các còn trò chuyện đâu rồi, chết cười rồi, hát đệm cái kia cương thi đáng dập siêu cấp giống như @ Tôn Diệu Hỏa!"

Đang lúc này.

Trần Chí Vũ bỗng nhiên nổi bọt: "Nghe các người lời nói, ta đi thăm dò một chút, các người mau nhìn ta phát hiện cái gì!"

Mọi người sững sờ, chợt liền thấy Trần Chí Vũ ở trong bầy quăng ra một tấm tiết đồ.

Tiết đồ trên viết:

"Uyên Hỏa Trò Chơi đầu tư nhân Tôn Diệu Hỏa . Công ty tác phẩm tiêu biểu « Plants vs. Zombies » nhà thiết kế . Lâm Uyên ."

Văn tự rất dài, nhưng trong đó tiết lộ tin tức lại cực kỳ kinh người!

Trong nháy mắt!

Bầy bên trong an tĩnh!

Chúng người trực tiếp nhìn choáng váng!

Đây là Tôn Diệu Hỏa công ty?

Hàng này không phải mở tiệm cơm sao!

Hắn trả thế nào làm cái công ty game!

Không đúng!

Này không phải trọng điểm!

Trọng điểm là nhà thiết kế!

Trò chơi này lại là Tiện Ngư lão sư thiết kế! ?

Tiện Ngư lão sư còn hiểu trò chơi! ?

Sững sờ sau đó, bầy bên trong người sở hữu điên cuồng @ Tôn Diệu Hỏa:

"@ Tôn Diệu Hỏa, tình huống gì a!"

Người ngoài không biết Tiện Ngư vốn tên là, nhưng Ngư Vương Triều nhân đều biết a!

Lâm Uyên không phải là Tiện Ngư lão sư vốn tên là sao!

Tôn Diệu Hỏa hàng này làm trò chơi thì coi như xong đi, ngược lại hàng này làm ca sĩ sau đó còn làm ăn uống nghề tay trái đầu rồi, có thể thế nào

Tiện Ngư lão sư cũng tham dự cái trò chơi này công ty?

Hơn nữa còn là trò chơi nhà thiết kế! ?

Thay nhau @ bên dưới, Tôn Diệu Hỏa rốt cuộc bị tạc đi ra.

Khi thấy bày bên trong tiết độ sau đó, Tôn Diệu Hỏa cười khò một tiếng, trực tiếp cung khai, bởi vì không lừa được: "Trò chơi này là đúng là học đệ làm, ta phụ trách thành lập công ty, mọi người khiêm tốn một chút, học đệ không thích Trương Dương."

" "

Lấy được xác nhận, mọi người vẻ mặt mộng bức!

Cái này thật đúng là là Tiện Ngự lão sư thiết kế trò chơi a!

Sau một khắc, bày bên trong tin tức quét quét quét nhô ra!

"Người này khiêm tốn, trò chơi này kiếm phát nha!"

"Người Tôn Diệu Hỏa đầu gì là một đường ca sĩ, mọi người lại không phải là không nhận biết!"

"Coi như là Tiện Ngự lão sư vốn tên là, trong hiện thực biết đạo nhân cũng không ít a, mấy năm này Tiện Ngự lão sư luôn có phải dùng vốn tên là cùng ngoại giới tiếp xúc thời điểm."

"Căn bản không không chế được, trên mạng rất nhiều tin tức đều là trong suốt."

"Không nói trước tin tức lừa gạt không dối gạt được, Tiện Ngự lão sư cũng quá ngu bức đi, lại còn sẽ thiết kế trò chơi!"

"Cho Tiện Ngự lão sư quỳ!"

"Người tốt, bây giờ coi như người theo ta nói Tiện Ngự lão sư sẽ lái phi cơ, ta cũng sẽ không kinh ngạc!"

" "

Bày bên trong khiếp sợ một mảnh!

Ngự Vương Triều mọi người cách nói rất nhanh liền lấy được nghiệm chứng!

Cái tốc độ này thậm chí so với mọi người tưởng tượng còn phải nhanh hơn mấy phần!

Bởi vì trên mạng tin tức quả thật rất trong suốt, nhất là công ty tin tức loại này, rất dễ dàng liền có thể tra ra được, bao gồm công tư pháp người và đầu tư số tiền vôn vôn máu chốt tin tức, hết lần này tới lần khác bây giờ « Plants vs. Zombies » vẫn như thế hỏa.

Ngay tại buổi tối hôm đó.

Tương tự tin tức tiết độ, cũng bị mổ bạn trên mạng quăng ra!

Tựa đề: « khiếp sợ! Người biết những thực vật kia cùng cương thi người thiết kế là ai chẳng? »

Ai thiết kế?

Làm như vậy thần bí?

Chẳng lẽ là mổ cái trò chơi giới đại lão?

Cái này bài post hấp dẫn một số người chú ý, có bạn trên mạng tốt Kỳ Điểm vào bài post, thấy được bên trong nội dung:

"Lâm Uyên chính là Tiện Ngư, Tiện Ngư chính là « Plants vs. Zombies » nhà thiết kế, mà công ty game trên mặt nổi ông chủ chính là Ngư Vương Triều một đường ca sĩ Tôn Diệu Hòa ."

Két!

Cầm xuống!

Sau khi xem xong, rất nhiều người đều ngây dại!

Mọi người trừng con mắt lớn, mặt đầy không tưởng tượng nổi, sau đó lấy lại tinh thần liền nhanh chóng phát, đem tin tức truyền bá ra ngoài!

Rào!

Tin tức rộng rãi truyền bá sau đó, lần này thảo luận đã không giới hạn nữa với trò chơi diễn đàn:

"Ngọa tào!"

"Ta không có nhìn lầm chứ!"

"Trò chơi này lại là Tiện Ngư lão sư thiết kế?"

"Tiện Ngư lão sư vốn tên là kêu Lâm Uyên?"

"Ta còn tưởng rằng Tiện Ngư chính là Ngư phụ vốn tên là đây!"

"Tôn Diệu Hòa chế Công Ty?"

"Khó trách bên trong cương thi sẽ nhảy moon walk, khó trách trò chơi bối cảnh âm nhạc là Tiện Ngư thao đao, nguyên lai không phải là bởi vì công ty game tìm Ngư phụ hợp tác, mà là trò chơi này vốn là Ngư phụ số lượng!?"

"Ngư phụ lại còn biết bơi vai diễn thiết kế!"

"Ngư phụ một cái âm nhạc nhân sẽ đóng phim đã quá ngu bức, không nghĩ tới hẳn liền trò chơi đều hiểu!"

"Vạn vạn không nghĩ tới ta chơi hai ngày trò chơi, lại là nhà ta Ngư phụ thiết kế!"

"Xác nhận sao? Khác không phải nơi nào lầm đi, Lâm Uyên thật là Ngư phụ vốn tên là?"

"Đã xác nhận, trong nghề có người hợp tác với Tiện Ngư lão sư quá, trên hợp đồng có thể thấy Tiện Ngư lão sư vốn tên là!"

"Tinh Mang bên kia cũng có người nói bình thường Ngư phụ ở công ty bị rất nhiều người gọi là 'Lâm đại biểu'. Nói rõ Ngư phụ đúng là họ Lâm không sai!"

"Chỉ có ta cảm thấy được Ngư phụ vốn tên là rất êm tai mà, Lâm Uyên, ha ha, Uyên, đại khái là uyên bác ý tứ?"

Từ hoài nghi, đến xác nhận, lại tới tập thể khiếp sợ, toàn bộ lưới đột nhiên náo nhiệt cực kỳ!

Tiện Ngư!

Cái này mấy ngày ngăn ngừa hành toàn bộ game online vai diễn, lại là Tiện Ngư thiết kế!

Âm nhạc nhân!

Điện ảnh nhân!

Hai cái này thân phận bên ngoài, Tiện Ngự rốt cuộc lại nhiều một trò chơi nhân thân phận!

Cùng lúc.

Trò chơi nghề.

Các công ty lớn nhận được tin tức sau cũng mộng ép!

"Tiện Ngự thiết kế trò chơi?"

"Cái kia tiểu khúc phụ?"

"Chữ thề một tiếng!"

"Tiện Ngự không phải làm âm nhạc và điện ảnh sao?"

"Ma đản, hấn sao sẽ còn làm trò chơi a!"

"Đây mới thực là thiên tài a!"

"Mặc dù rất không tưởng tượng nổi, nhưng trong lịch sử chung quy sẽ xuất hiện một ít kinh người khóa giới thiên tài, Trung Châu bên kia không phải là có mấy cái được xung hoành khóa mấy cái lĩnh vực đương thời thiên tài ấy ư, không biết lượng nước bao nhiêu, nhưng nhất định là có hàng thật, cái này Tiện Ngự cũng là như vậy thiên tài!"

"Trò chơi này, hấn hấn chỉ cung cấp rồi sáng tạo."

"Sáng tạo có, vác một cái nhà thiết kế danh tiếng không kỳ quái, hoàn thiện khẳng định không phải bản thân hấn, hấn hấn còn không đến mức liền cụ thể cửa khẩu thiết kế cũng tham dự trong đó."

"Đây cũng là, bất quá bằng vào một điểm này cũng quá trâu rồi!"

"Có thể làm ra như vậy một cái đại nhiệt trò chơi, ngoại trừ vận khí bên ngoài, suy nghĩ cùng linh cảm thiếu một thứ cũng không được, hơn nữa còn yêu cầu nhất định chuyên nghiệp tính!"

Lâm gia biệt thự.

Lâm Uyên mù mù cười nói: "Trò chơi này là ngươi thiết kế à?"

Tỷ tỷ không nói gì: "Khó trách ta cùng Đại Dao Dao gọi ngươi chơi đùa, ngươi không để ý, nguyên lai trò chơi này chính là ngươi làm ra tới."

Muội muội mắt tròn trắng: "Ngươi lợi hại."

Lâm Uyên: ". "

Nhà thiết kế một cột, hấn cố ý dùng vốn tên là, chính là muốn che giấu một chút, không nghĩ tới mấy ngày liền bại lộ.

Nhìn tới vẫn là phải cẩn thận.

Có chút bạn trên mạng hãy cùng Hercule Poirot, Sherlock Holmes, Conan tập thể phụ thể tựa như.

Khác ngày nào đem mình mấy cái khác bí danh cho moi ra.

---

ps: Trò chơi thiên viết sẽ không rất nhiều, sẽ không xuất hiện phía sau số lớn viết trò chơi liên quan tình tiết, nhân là chân chính hỏa bạo đến tất cả

mọi người đều có hiểu biết trò chơi cũng không nhiều, mà ô bạch chỉ muốn viết mọi người nghe nhiều nên quen trò chơi, toàn bộ dàn ý trung cứ như vậy mấy khoản.

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho người xem!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 806: Không bằng lui mà kết lưới

Lâm Uyên phát hỏa!

Bởi vì « Plants vs. Zombies » thân phận của Tổng thiết kế sư, Tiện Ngư cái này bí danh phía sau tên thật, lần đầu tiên vì đại chúng thật sự quen thuộc! Trên mạng.

Theo Tiện Ngư cùng trò chơi quan hệ ra ánh sáng, rất nhiều minh tinh đều xuất động!

Ngư Vương Triều Ca Hậu Giang Quỳnh dẫn đầu phát « Plants vs. Zombies » liên tiếp, sau đó phụ lời:

"Gần đây một mực ở chơi đùa trò chơi này, chơi qua bằng hữu xin giơ tay!"

Hạ Phồn cũng phát động tĩnh:

"Lâm Uyên thiết kế trò chơi, các người chắc chắn không muốn chơi một chút à? Đừng nói cho ta người còn không biết Lâm Uyên là ai."

Ngụy Hảo Vận biểu thị:

"Tiện Ngư lão sư thật là thiên tài, « Plants vs. Zombies » là ta năm nay chơi qua chơi tốt nhất trò chơi!"

Ngư Vương Triều còn lại ca sĩ dĩ nhiên cũng không nhân rồi.

Trần Chí Vũ khuynh tình đề cử!

Triệu Doanh Các khuynh tình đề cử!

Tôn Diệu Hỏa học máu đề cử!

Thậm chí ngay cả Ngư Vương Triều bên ngoài một ít minh tinh cũng nhúng vào đi vào!

Trong những người này có là cùng Tiện Ngư từng có đồng thời xuất hiện, có là hợp tác với Tiện Ngư quá cũng từ trong có lợi rồi, còn có người liền dứt khoát là muốn nịnh hót một chút Tiện Ngư, rất chủ động đề cử lên trò chơi này!

Nhiều như vậy minh tinh đồng thời đề cử, tình cảnh cực kỳ đồ sộ!

Các đại công ty game hâm mộ con mắt cũng đỏ lên!

Phải biết.

Các đại công ty game xuất phẩm trò chơi, nếu như muốn một cái minh tinh hỗ trợ đánh quảng cáo, đó là phải trả tiền!

Càng Đại bài minh tinh, thu lệ phí càng cao!

Có thể Tiện Ngư đây?

Vị này tiêu khúc phụ chỉ là bộc lộ ra chính mình trò chơi nhà thiết kế thân phận, thì có một nhóm Đại bài minh tinh chủ động đề cử hẳn thiết kế trò

chơi!

"Người so với người làm người ta tức chết a!"

"Lần trước ta muốn mời Hạ Thắng hướng fan tiến cử lên chúng ta trò chơi, hẳn người đại diện cái miệng chính là một triệu làm nền tảng tiền quảng cáo, kết quả lần này Tiện Ngự thiết kế một trò chơi, người này không lấy tiền cũng đề cử vui vẻ như vậy!"

"Lần trước ta muốn mời Thiên Nga Trắng Thư Du đề cử, nhân gia trực tiếp ra giá hai triệu!"

"Những thứ này một đường minh tinh, tùy tiện đánh một cái quảng cáo, thu lệ phí đều chết đắt tử đất, kết quả Tiện Ngự trò chơi vừa ra tới bọn họ hãy cùng điên rồi như thế liều mạng đề cử!"

"Có phải hay không là Tiện Ngự đưa tiền?"

"Cho một thí tiền a, ta vừa mới hỏi lần trước hợp tác minh tinh người đại diện, đối phương nói, Tiện Ngự trò chơi đều là minh tinh chủ động đề cử, Tiện Ngự đều không chủ động liên lạc qua bọn họ!"

"Chửi thề một tiếng!"

"Quả nhiên là như vậy!"

"Đám này minh tinh ở trước mặt Tiện Ngự, cùng một nhóm liêm cầu không khác nhau!"

"Chúng ta mời những thứ này minh tinh tuyên truyền thời điểm, cũng không với liêm cầu như thế mà, trừ phi là đỉnh cấp công ty game mới có thể làm cho các minh tinh chủ động tìm kiếm hợp tác, nhưng cũng không có miễn phí cách nói a."

"Đột nhiên nghĩ tới một câu nói: Người vĩnh viễn không biết nữ thần người ở trước mặt người khác có nhiều chủ động!"

"Đừng nói rồi, nước mắt không gói được rồi!"

" . "

Xác thực như một ít công ty game hiểu như vậy.

Lâm Uyên cũng không có chủ động mời bất kỳ minh tinh hỗ trợ đề cử.

Những thứ này minh tinh đối « Plants vs. Zombies » tuyên truyền hoàn toàn là tự phát.

Đối với lần này không chỉ là trong nghề công ty cảm khái.

Rất nhiều bạn trên mạng cũng rớt rít ở các minh tinh bình luận khu đánh ra

"Nhân gian chân thực" bốn chữ.

Quá chân thật!

Ở mọi người không biết « Plants vs. Zombies » là Tiện Ngự thiết kế thời điểm, dù là nhiều hơn nữa nhân thích trò chơi này cũng không thấy cái nào minh tinh chủ động hỗ trợ đề cử tuyên truyền xuống.

Tiện Ngự là trò chơi nhà thiết kế tin tức ra ánh sáng sau đó, những thứ này minh tinh trong nháy mắt hăng hái!

Này từng cái đại bài môn chạy lên với fan đề cử trò chơi, một bộ đôi trò chơi này yêu đến vô cùng tự thế!

Hừ hừ?

Sớm làm gì đi?

Còn không phải là vì quét Tiện Ngự độ hảo cảm?

Quả nhiên mình tinh cũng là người bình thường.

Bọn họ đôi mắt có thể ảnh hưởng chính mình tiền đồ đại lão, cũng sẽ hóa thân liêm cầu a.

Tiện Ngự Blog bình luận khu giờ phút này cũng vô cùng náo nhiệt!

Rất nhiều fan cũng đang nhạo báng:

"Không muốn làm trò chơi nhà thiết kế Biên Kịch không phải tốt âm nhạc nhân!"

"Có vài người ngoài mặt là một cái âm nhạc nhân, trên thực tế nhưng là cái điện ảnh Biên Kịch, sau lưng chính là trò chơi nhà thiết kế!"

"Cấm chỉ bộ oa!"

"Luận khóa giới ta chỉ phục Tiện Ngự!"

"Ngự phụ không muốn không làm việc đảng hoàng, tân điện ảnh làm, bài hát mới viết, ngàn vạn lần không nên mê mệt trò chơi, người còn trẻ đem không cầm được, để cho ta tới!"

"Lâm Uyên, Ngự phụ tên thật rất êm tai đây!"

"Hiếu kỳ tại sao người muốn chọn lấy 【Tiện Ngự】 tên xuất đạo?"

"Tiện Ngự hai chữ, là có cái gì đặc thù ngụ ý sao?"

" "

Ngoại trừ trêu chọc Tiện Ngự bên ngoài, cũng có rất nhiều người hiếu kỳ.

Tại sao Lâm Uyên muốn chọn dùng "Tiện Ngự" danh tự này xuất đạo?

Này tương đương với một cái nghệ danh.

Nghe tựa hồ có hơi đặc thù ngụ ý.

Vây quanh một điểm này, không ít bạn trên mạng rất có hứng thú thảo luận:

"Chẳng lẽ là bởi vì Ngự phụ tự mình thích ăn ngự?"

"Phốc, người sao không nói Ngự phụ là hâm mộ Ngự Nhi tự do tự tại đây?"

"Cá nhân ta cho là nên cùng Ngự phụ tên thật có liên quan, tên hán bên trong có một 'Uyên'. Mà Uyên cái chữ này chỉ chính là đậm nước loại, cho nên hán nghệ danh kêu Tiện Ngự, ngự dù sao cũng là sinh hoạt tại trong nước chứ sao."

"Ta càng nghiêng về hán là hâm mộ Ngự Nhi tự do tự tại đi."

"Ngự Nhi vô câu vô thúc, nhưng Ngự phụ lúc đầu bởi vì thân thể vấn đề, bị quá nhiều câu nệ."

"Điểm này ngược lại là nói xuôi được, mặt chữ giải thích cũng đối được, hán lúc đầu thân thể vấn đề rất nghiêm trọng, không cách nào tự do tự tại làm mình thích sự tình, tử như ca hát."

"Có lẽ có thể kết hợp lại nhìn."

"Ngu cùng 'Uyên' tự có liên quan, lại bởi vì mọi người lời muốn nói nguyên nhân, cho nên hẳn nghệ danh Tiện Ngu."

" "

Lâm Uyên cũng tại trên mạng.

Hắn thấy được những người ái mộ liên quan tới chính mình nghệ danh thảo luận.

Tại sao kêu Tiện Ngu?

Thực ra này cũng không phải...gió yêu cầu ẩn núp bí mật.

Suy nghĩ một chút.

Lâm Uyên dùng Blog tài khoản ban bố một cái động tĩnh, coi như là giải thích chính hẳn một bí danh nghệ danh từ đâu tới, đồng thời đem những lời này chia sẻ cho vô số Lam Tinh nhân:

"Lâm Uyên Tiện Ngu, không bằng lui mà kết lưới."

Không cần phải giải thích quá cặn kẽ, những lời này rất dễ hiểu.

Lâm Uyên ban đầu chính là bởi vì trên địa cầu một vị cổ đại tiên hiền những lời này, cho nên mới nổi lên một cái tên như vậy.

Lúc này.

Chính ở thảo luận "Tiện Ngu" cái này nghệ danh đám bạn trên mạng thấy Lâm Uyên điều này động tĩnh sau đó rồi rít ngậy ngậy.

Lâm Uyên Tiện Ngu, không bằng lui mà kết lưới?

Lâm Uyên, Lâm Uyên?

Những lời này quá kinh điển rồi!

Tiện Ngu đây là đang giải thích chính mình nghệ danh từ đâu tới?

"Không hồ là Ngu phụ, cái này nghệ danh ngụ ý thật tuyệt rồi!"

"Những lời này rất có triết lý ý nhị!"

"Không điểm văn hóa cũng xem không hiểu!"

"Ngu phụ văn tài thật lòng ngư bức, làm cái nghệ danh cũng như vậy có nội hàm!"

"Những lời này ta đại khái hiểu mặt chữ thượng ý nghĩ, có đại thần giải thích cặn kẽ sao?"

"Không cần phải giải thích cặn kẽ, thực ra đạo lý rất đơn giản: Người cùng với đứng ở hà đường một bên, nhìn Ngu Nhi trong nước vui sướng bơi qua bơi lại, ảo tưởng Ngu Nhi tới tay hậu tràng cảnh, còn không bằng trở về bỏ công sức kết xuất một tấm lưới cá lấy bắt cá, làm cho mình nguyện vọng thực hiện."

"Cái ý này ta đương nhiên minh bạch, ta là hỏi Ngu phụ tại sao phải nói những lời này?"

" "

Rất nhiều người bị đang hỏi.

Tại sao Tiện Ngu phải nói một câu nói như vậy?

Những lời này ngoại trừ bốn ý bên ngoài, còn có cái gì đặc thù hàm nghĩa sao?

Thực ra những lời này ẩn chứa triết lý không khó hiểu, trở thành cổ vãn từ mặt chữ phiên dịch là được, nhưng Tiệp Ngự những lời này điểm xuất phát lại không phải mỗi người đều có thể nhìn xuyên thấu qua.

Trong lúc nhất thời.

Rất nhiều bạn trên mạng đều đang suy đoán.

Còn có bạn trên mạng đem những lời này chuyển phát ra.

Làm bị thiên triều ghi vào bài thi danh ngôn, những lời này dẫn phát không nhỏ xôn xao, lại bởi vì Tiệp Ngự quá nổi danh, càng ngày càng nhiều nhân bắt đầu định tìm ra Tiệp Ngự nói những lời này nguyên nhân.

Mà ngay tại mọi người vô kế khả thi thời điểm.

Một vị id gọi là 【 Yên Tử 】 diễn đàn đại thần xuất hiện:

"Suy nghĩ rất lâu mới suy nghĩ ra một chút mùi vị đến, muốn phải hiểu ý những lời này, mọi người yêu cầu kết hợp Tiệp Ngự lão sư bản thân trải qua tới giải độc."

Bạn trên mạng ngơ ngẩn.

Kết hợp Tiệp Ngự lão sư trải qua?

Cái này Yên Tử là trong diễn đàn đại thần, rất nhiều người đều biết, bình thường ở trên diễn đàn liên phi thường sống động, nói ra lời chung quy là phi thường có thấy, có rất nhiều fan, cho nên độ chú ý rất cao.

Bài post trung.

Yên Tử tiếp tục lên tiếng, tiết lộ chân tướng:

" giải Tiệp Ngự lão sư nhân đều biết, hấn lúc còn tám bé mơ mộng là trở thành ca sĩ, nhưng bởi vì thân thể nguyên nhân đưa đến hấn không cách nào nữa ca hát, cho nên các người còn cảm thấy hấn hâm mộ chỉ là trong nước những thứ kia Ngự Nhi sao?"

Những lời này đê tinh bạn trên mạng!

Không ít người bùng tinh đại ngộ đứng lên!

Nguyên lai là như vậy!

Hấn hâm mộ là những ca sĩ đó!

Cái gọi là trong nước Ngự Nhi, chỉ chính là ca sĩ sao?

Đúng rồi!

Tiệp Ngự lúc trước thân thể không được, cưỡng hợng hư mất, sau đó thân thể hồi phục sau, hấn vì viên chính mình ca sĩ mộng, còn cố ý tham gia Tổng nghệ tiết mục « che mặt Ca Vương » , có thể thấy hấn song ca bài hát nhiệt tình!

Này là tất cả mọi người đều biết sự tình!

Kia "Lui mà kết lưới" ý tứ liền rất rõ ràng!

Nếu không làm nổi ca sĩ, vậy coi như Người viết ca khúc, làm khúc phụ!

Cùng với âm mộ những ca sĩ đó, chẳng tự viết bài hát để cho ca sĩ hát, lấy một loại hình thức khác thật phát hiện mình mơ mộng!

Quay đầu suy nghĩ một chút!

Ngư Vương Triều sinh ra, không cũng là bởi vì Tiệp Ngư bày ra một tấm âm nhạc lưới ấy ư, mặc dù hẳn một lần không cách nào tự quyết tận tình ca xướng, nhưng hẳn viết những ca khúc đó nhưng vẫn lưu truyền rộng rãi!

Này là bực nào tài tình?

Này là bực nào quyết định?

Rất nhiều bạn trên mạng đều bị chấn động!

"Ta không nghĩ tới Tiệp Ngư cái này nghệ danh phía sau cố sự thật không ngờ bi thương ."

"Lâm Uyên Tiệp Ngư, Lâm Uyên Tiệp Ngư ."

"Chúng ta chỉ chú ý đến Ngư phụ tài hoa, nhưng không biết hẳn kinh nghiệm đã từng trải quá như thế nào thống khổ và giãy giụa, ai có thể nghĩ tới hẳn trở thành quang mang vạn trượng tiểu khúc phụ, thực ra chỉ là từ bất đắc dĩ quyết định?"

"Ta không cảm thấy bất đắc dĩ, ngược lại cảm thấy khoái đạt, đây là nhân sinh đại cảnh giới!"

"Không thể không nói một câu, Tiệp Ngư thật lòng ngư bực!"

"Lâm Uyên Tiệp Ngư, vậy thì lui mà kết lưới, lấy khúc phụ thân thu hoạch những thứ này Ngư Nhi!"

"Tiệp Ngư tốt khí phách!"

"Yến Tử đại thần cũng tốt ngư bực, này cũng có thể giải độc lên tới!"

" "

Lần này giải độc, trực tiếp thu được toàn bộ bạn trên mạng đồng ý!

Mà hiểu những lời này hàm nghĩa sau đó, bạn trên mạng lại bộc phát cảm nhận được Tiệp Ngư kinh khủng!

Tiệp Ngư hai chữ, để lộ ra tới tài tình cùng quyết định, là cực kỳ kinh người!

Mà ở trong nhà.

Lâm Uyên nhìn đám bạn trên mạng giải độc, ít nhiều có chút mờ mịt:

A cấp?

// tiệp ngư : 羨鱼 ,

羨 tiệp

羨

✚[xiàn] Hán Việt: TIỄN

ao ước họ Tiễn

羨 [xian4] to envy;

羨 tiệp [xian4]

Tham muốn, lòng ham thích cái gì gọi là tiệp. Thừa. Như dĩ tiệp bỏ bất túc 以羨補不足 lấy chỗ thừa bù chỗ thiếu. Số tiền thừa ngạch cũ gọi là tiệp dư

羨餘.

Lâm uyên tiện ngư : 临渊羨鱼 đến vực thềm cá; có nguyện vọng nhưng không thực hiện được; nhìn mà thèm thường đại loại vậy :) nhớ lại thời mới up được mấy chương, có bạn nói tiện ngư hay kiếm ngư :)) mình thì nghĩ hay dịch là tiền ngư ? haha
Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho người xem!
Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 807: Phía dưới viết bộ đoản thiên tiểu thuyết nào

Chương 795: Phía dưới viết kia bộ đoản thiên tiểu thuyết

Lâm Uyên Tiện Ngư không bằng lui mà kết lưới còn có thể giải thích như vậy?

Ấn nắp nghi ngờ.

Đương nhiên cũng không cách nào trở thành ca sĩ tiếc nuối không liên quan.

Lâm Uyên lấy Tiện Ngư tên xuất đạo, thật chỉ là bởi vì hắn thích những lời này.

Song khi Lâm Uyên thấy đám bạn trên mạng giải độc lúc, liền chính hắn cũng không nhịn được có chút hoài nghi, có phải hay không là mình làm thời điểm cật như vậy ý tứ ở bên trong?

Bọn họ nói quá có đạo lý đi!

Được rồi.

Không tồn tại.

Cái gọi là Lâm Uyên cùng Lâm Uyên.

Đây chính là một lạn tục hài âm ngạnh!

Lâm Uyên là đơn thuần thích những lời này a, đồng thời cảm thấy "Tiện Ngư" danh tự này coi như tốt sau khi nghe xong rồi.

Nhưng mà bạn trên mạng sẽ không như thế cho là!

Nghe xong Yên Tử giải độc sau đó, kết hợp Tiện Ngư bản thân trải qua, mọi người càng nghĩ càng thấy được có đạo lý!

Đây chính là chân tướng!

Này phải là chân tướng!

Rất nhanh a.

Lần này liên quan tới Tiện Ngư giải độc, liền theo "Lâm Uyên Tiện Ngư, không bằng lui mà kết lưới" những lời này hỏa mà bắt đầu!

Vô số bạn trên mạng rồi rít phát!

Không có bất kỳ người nào hoài nghi đây là một cái quá độ giải độc.

Hết thấy hết thấy, đều cùng những lời này đối ứng được cho, có thể nói hoàn mỹ bết hoàn!

Mấu chốt nhất là .

Bạn trên mạng bị tự mình nhớ lại nội dung cảm động đến rồi tinh rồi mù!

Trên mạng thậm chí còn xuất hiện số lớn "Thương tiếc Tiệp Ngự" thanh âm!

"Khóc!"

"Có chút rơi lệ."

"Ngự phụ thật quá khó khăn rồi."

"Lần đầu tiên bị một cái nghệ danh cảm động đến!"

"Có lẽ chính là cũng bởi vì như vậy lận đận trải qua, mới tạo cho Ngự phụ tuyệt thế tài tình đi!"

"Ngự Vương Triều, thậm chí từng cái hợp tác với hần ca sĩ, đều là Tiệp Ngự vì tự lựa chọn cổ họng!"

"Nếu ta không cách nào ca hát, vậy hãy để cho Lam Tinh ưu tú nhất ca sĩ môn truyền bá ta âm nhạc!"

"Nghĩ như vậy, Ngự phụ thật quá ngang ngược!"

"Tiệp Ngự này vừa lui, thành tựu bao nhiêu ca sĩ a!"

"Ngay cả trời cao cũng không đành lòng, cuối cùng vẫn đem giọng nói trả lại cho Ngự phụ."

" "

Hệ thống biểu thị rất cam.

Tựa hồ mọi người liền thích cái này giọng, tràn đầy hí kịch tính giải độc, đơn giản là cảm động Lam Tinh.

Truyền thông đều bị này giải độc tẩy não, từng cái tranh nhau bản tin.

Cái gì 【Tiệp Ngự danh tự này phía sau hàm nghĩa để cho người ta rơi lệ】 loại tựa đề có thể nói là không cùng tầng xuất.

Đương nhiên.

Cũng không phải tất cả đều là nghiêm túc cảm động hướng.

Giống vậy có không ít Sa Điều bạn trên mạng thấy giải độc sau rồi rít trêu chọc:

"Tiệp Ngự: Ta quá khó khăn, không thành được ca sĩ, cũng chỉ có thể làm khúc phụ rồi."

"Tiệp Ngự: Những thứ này điện ảnh kịch bản là thật nát, chính ta đi viết kịch bản đi, lui mà kết lưới chứ sao."

"Tiệp Ngự: Lão quy củ, thật sự là không có cảm thấy hứng thú trò chơi, liền chính mình thiết kế tốt chơi game đi!"

"Tiệp Ngự: Những thứ này ca sĩ cũng không có 100% để cho ta hài lòng a, liền như vậy ta còn là đem cuống họng tu hảo chính mình hát đi."

"Tiệp Ngự: ."

Êm đẹp "Lâm Uyên Tiệp Ngự" dĩ nhiên bị đám người này cho chơi đùa hư rồi.

Liền thiết kế một trò chơi, cũng có thể cùng những lời này liên hệ với nhau là Lâm Uyên không nghĩ tới.

Càng làm cho Lâm Uyên không nghĩ tới là .

Tựa hồ ngay cả người nhà cũng nhìn trên mạng đôi "Tiện Ngư" hai chữ giải độc, hơn nữa rất tin không nghi ngờ!

Lúc này là buổi trưa.

Lâm Uyên cùng người nhà ăn cơm trưa.

Hắn bỗng nhiên chú ý tới, Đại Dao Dao lại thái độ khác thường, yên lặng ăn rau cải.

"Người thế nào không ăn thịt?"

Lâm Uyên thói quen muội muội cùng mình cướp thịt ăn, đột nhiên thấy nàng chủ động ăn rau cải, cảm giác mặt trời mọc từ hướng tây.

Lần trước muội muội như vậy hiểu chuyện, còn phải ngược dòng đến Lâm Uyên một lần nào đó bởi vì bệnh tình mà mới vừa vừa mới xuất viện thời điểm.

"Ca ca ăn thịt thịt."

Đại Dao Dao chủ động cho Lâm Uyên kẹp thịt.

Lâm Uyên nhìn về phía lão mục.

Lão mục nhất định sẽ làm cho mình dùng bữa.

Ai biết mục mục lại vẻ mặt Ôn Nhu nói: "Ăn nhiều một chút thịt, mục mục hôm nay không buộc người dùng bữa thức ăn."

Cạnh Biên tỷ tỷ cười: "Đệ đệ của ta thật giỏi tốt."

"Ồ ồ."

Nam Cục cọ xát Lâm Uyên ống quần.

Lâm Uyên: " . "

Là ta có cái gì không đúng, vậy thì các người có cái gì không đúng?

Ăn cơm trưa xong.

Lâm Uyên đi tới công ty, gặp Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh Lão Sư.

"Tiểu Ngư Nhi phải cố gắng lên nha!"

Trịnh Tinh giơ quả đấm, đối Lâm Uyên nói.

Bên cạnh Dương Chung Minh mở miệng: "Người làm rất khá."

Tiến vào phòng làm việc.

Lâm Uyên thấy trên bàn có một nhóm lá trà.

Cố Đông nhẹ giọng nói: "Chủ tịch HĐQT vừa mới để cho người ta đưa tới, nói là năm nay trà mới, cho người nếm thử một chút."

Lâm Uyên: ???

Là cái thế giới này có cái gì không đúng.

Mấy ngày sau, loại này có cái gì không đúng cảm giác mới biến mất.

Mọi người sinh hoạt lại khôi phục thái độ bình thường.

Lâm Uyên cuối cùng từ cái loại này không được tự nhiên trong không khí giải thoát.

Ngày này.

Lâm Uyên đi tới phòng làm việc.

Kim Mộc bước nhanh tới: "Blog bên kia gọi điện thoại tới, muốn mời người xuất thủ!"

Lâm Uyên hỏi: "Thế nào?"

Kim Mộc mở miệng nói: "Người còn nhớ bộ lạc bên kia thường cách một đoạn thời gian cũng có quan hệ với đoàn thiên tiểu thuyết yêu cầu viết bài truyền thông đi."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn lúc trước vẫn còn ở bộ lạc viết qua không ít đoàn thiên tiểu thuyết, từng kiếm đi một tí tiền thưởng, chỉ là thôi lui ra bộ lạc sau đó liền lại cũng không có chạm qua đoàn thiên tiểu thuyết.

"Đoàn thiên tiểu thuyết cho bộ lạc mang đến không ít lưu lượng."

Kim Mộc tiếp tục nói: "Chúng ta Blog bên này cũng học bộ lạc kiểu, làm tương tự đoàn thiên tiểu thuyết yêu cầu viết bài, mặc dù hiệu quả không bằng đối diện, nhưng là miễn cưỡng cùng đối phương cướp không ít lưu lượng, bất quá gần đây lại là có chút phiền phức rồi."

"Phiên toái gì?"

"Phi Hồng muốn ra tay!"

"Phi Hồng?"

Lâm Uyên ngăn người.

Hắn nghe nói qua danh tự này.

Tần Châu đoàn thiên tiểu thuyết giới có ba cỗ xe ngựa.

Ba người theo thứ tự là Trường Cầm, Phi Hồng cùng với Phùng Hoa.

Lâm Uyên đã từng cùng ba cỗ xe ngựa một trong Phùng Hoa đã từng quen biết.

Đây là một cái trình độ rất lợi hại đoàn thiên Tiểu Thuyết Gia.

Mà ở đoàn thiên tiểu thuyết tác gia bài danh trung, Phi Hồng thậm chí so với Phùng Hoa càng cao hơn.

"Nếu như từ đoàn thiên tiểu thuyết tác gia sức ảnh hưởng bài danh đến xem, bây giờ Phi Hồng đã là chúng ta Tần Châu đoàn thiên tiểu thuyết giới người thứ nhất, lúc trước Tần Châu đoàn thiên tiểu thuyết đệ nhất nhân là Trường Cầm, nhưng Trường Cầm tuổi tác đã cao, mấy năm trước phong bút, sức ảnh hưởng đã bị Phi Hồng phản siêu, bộ lạc mời vị này xuất thủ, nhất định có thể hấp dẫn cực cao lưu lượng, bây giờ Blog duy nhất có thể dựa vào nhân chính là đoàn thiên tiểu thuyết tác gia bảng xếp hạng trung giống vậy hạng gần trước người."

"Bây giờ ta bài danh bao nhiêu?"

"Đệ thập."

Lâm Uyên lên net một chút đoàn thiên tiểu thuyết tác gia bảng xếp hạng, quả nhiên ở người thứ mười thấy được "Sở Cuồng" hai chữ.

"Ta bài danh không xuống?"

Lâm Uyên có chút kỳ quái, bây giờ năm châu dung hợp, theo lý thuyết chính mình bài danh hẳn hạ xuống mới đúng.

Kim Mộc cười: "Không cần cảm thấy kỳ quái, người đoán thiên tiểu thuyết tác phẩm mặc dù ít, nhưng trước đoán thiên tiểu thuyết, sức ảnh hưởng đang không ngừng lên men cùng đề cao, nhất là « vòng cổ » kia mấy thiên càng là sâu sắc độc giả yêu thích, cho dù là lâu như vậy đi qua vẫn được một số người nhớ."

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Nguyên lai là như vậy.

Tương tự với « vòng cổ » làm như vậy phẩm, sinh mệnh lực vốn là ương ngạnh.

Giống như mùa giải bảng như thế, mùa giải bảng đệ nhất ca khúc, chưa chắc là có thể để người ta nhớ.

Có chút ca khúc khả năng mới vừa phát hành thời điểm, ở mùa giải trên bảng biểu hiện một dạng nhưng nhiều năm hậu nhân môn nhắc lên bài hát này lại vẫn trí nhớ sâu sắc.

Tiểu thuyết cũng là đạo lý giống vậy.

Khả năng « vòng cổ » mới vừa phát hành số liệu, còn lại một ít ưu tú đoán thiên tiểu thuyết cũng có thể đi đến.

Nhưng mà chưa tới vài năm mọi người vẫn sẽ nhớ « vòng cổ » .

Mà những thứ kia đã từng biểu hiện ít ỏi bại bởi « vòng cổ » tác phẩm lại theo thời gian đưa đẩy mà dần dần mất đi hào quang.

Có lẽ chưa tới một ít năm, « vòng cổ » loại tác phẩm này sức ảnh hưởng sẽ còn lớn hơn.

Dù sao cũng là Guy de Maupassant truyền thế tác phẩm tiêu biểu a.

Đây chính là Sở Cuồng bài danh, không có đi xuống nguyên nhân.

Tiếp tục đi lên nhìn.

Lâm Uyên ở đoán thiên tiểu thuyết tác gia bài danh vị thứ năm, thấy được cầu vòng tên.

Mà giống vậy làm Tần Châu ba cỗ xe ngựa một trong bây giờ Phùng Hoa lại rơi đến mười một vị.

Vừa vặn bị Sở Cuồng áp chế một tên.

Này là năm đó Văn Nghệ Hiệp Hội làm ra tới bảng danh sách, mấy năm này sức ảnh hưởng càng ngày càng lớn, ngoại giới vẫn là rất công nhận.

Khó trách cầu vòng muốn ở bộ lạc phát hành tác phẩm mới sau đó, Blog sẽ như lâm đại địch rồi.

"Ta biết rồi."

Bây giờ Lâm Uyên là Blog cổ đông, cùng Blog lợi ích cùng một nhịp thở, loại thời điểm này khẳng định không thể lùi biếng.

Lúc nên xuất thủ tụt ra tay.

Sở Cuồng cũng nên đi ra hoạt động một chút gân cốt.

Huông chi bởi vì Ảnh Tử sự tình, Lâm Uyên ba cái bí danh cùng bộ lạc bản thân thì không đúng trả.

Phía dưới viết kia bộ đoản thiên tiểu thuyết?

Chỉ cần là vật sống, cho dù là thần, ta cũng giết cho ngươi xem!

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 808: Đoàn thiên chi vương

Blog.

Bộ văn học.

Một đám giờ phút này biên tập sàu mi khổ kiếm.

Có người thở dài nói: "Phỏng chừng chúng ta bộ văn học sẽ bị phía trên mắng."

Bộ lạc cùng Blog là đối thủ cũ.

Bộ lạc bên kia thường thường tổ chức tiểu thuyết ngăn hoạt động vì sân thượng kiếm lưu lượng.

Blog bên này cũng một mực cũng bắt chước làm nhiều chút tương tự hoạt động, cố gắng cùng bộ lạc đối kháng.

Nhưng mà bộ lạc dù sao gia đại nghiệp đại, hợp tác đoàn thiên tác gia đội hình mạnh hơn, cho nên bộ lạc tiểu thuyết ngăn hoạt động nhiệt độ vẫn là đè Blog bên này đánh.

Vì thế Blog bộ văn học các biên tập ở công ty lãnh đạo kia không ít bị mắng.

Không mặc dù quá không đánh lại bộ lạc, nhưng Blog bên này cho tới nay cũng có thể ráng chống đỡ, không có hoàn toàn băng bản, cho nên phía trên coi như mắng cũng sẽ không mắng quá ác.

Nhưng lần này Blog là thực sự không chịu nổi.

Ai có thể nghĩ tới bộ lạc bên kia lại mời tới Phi Hồng xuất thủ!

Đây chính là Phi Hồng a!

Trường Cầm phong bút sau đó, Phi Hồng chính là Tân Châu tiểu thuyết ngăn giới đệ nhất nhân!

Tân Châu tiểu thuyết ngăn ba cỗ xe ngựa đứng đầu!

Có nhân vật như thế trợ trận, bộ lạc kỳ mới nhất tiểu thuyết ngăn hoạt động tuyệt đối đại bạo nổ đặc bạo nổ!

Blog muốn như đi qua một loại ráng chống cự sợ rằng đều làm không được đến, này ba rất có thể là hoàn toàn băng bản tiết tấu!

Phải biết.

Vốn là bộ lạc bên kia tiểu thuyết ngăn hoạt động vẫn đè Blog đánh, này ba bọn họ lại có ba cỗ xe ngựa đứng đầu Phi Hồng dẫn đầu trợ trận, tác gia trên đội hình liên tục tiếp nghiên ép Blog rồi!

"Vậy làm sao đánh?"

"Hoàn toàn không phải là đối thủ a, chúng ta phải bị huyết ngược."

"Trừ phi chúng ta có thể mời ra so với câu vồng bài danh cao hơn đoàn thiên tác gia xuất thủ."

"Đoàn thiên tác gia trên bảng xếp hạng so với câu vồng bài danh cao hơn, tổng cộng liền bốn người."

"Tổng biên tập liên lạc qua kia bốn vị tác gia, bọn họ gần đây cũng không có thích hợp tác phẩm phát hành, tiểu thuyết ngắn vật này phi thường ăn linh cảm, không phải muốn viết là có thể tùy thời viết ra, huống chi kia bốn vị đều rất chú trọng tự thân bức cách, không nắm chắc chắc thắng Phi Hồng dưới tình huống sẽ không dễ dàng xuất thủ, vạn nhất thua có thể sẽ ảnh hưởng bài danh."

"Ây."

"Chờ tổng biên tập đi, tổng biên tập nói hẳn suy nghĩ biện pháp, nói không chừng còn có hi vọng."

" . "

Mọi người than thở.

Đang lúc này, tổng biên tập đi tới ban biên tập.

Quét quét quét!

Mọi người rôi rít nhìn về phía tổng biên tập.

"Lão đại, nghĩ đến biện pháp sao?"

"Vội cái gì, thiên còn không có sập xuống đây!"

Tổng biên tập nhìn một cái thủ hạ đám này biên tập ủ rũ cúi đầu dạng liền nổi giận, bất quá hẳn cũng hiểu mọi người áp lực, chính mình áp lực hồi nào không lớn đâu rồi, nội tâm khe khẽ thở dài, hẳn giọng có chút hòa hoãn lại:

"Vấn đề không lớn, ta vừa mới tìm người liên lạc Sở Cuồng lão sư, Sở Cuồng lão sư bên kia đã đáp ứng xuất thủ."

Này vừa nói, chúng biên tập cũng ngạc nhiên mừng rỡ!

"Sở Cuồng lão sư nguyện ý xuất thủ?"

"Đúng vậy, làm sao có thể quên Sở Cuồng lão sư, bây giờ hẳn có thể là chúng ta Blog nhân!"

"Lúc trước Sở Cuồng lão sư ở bộ lạc thời điểm, giúp bộ lạc bộ văn học bên kia đánh bại chúng ta thật nhiều lần, thực lực của hẳn chúng ta quá rõ ràng!"

"Blog được cứu rồi!"

"Sở Cuồng lão sư thật đúng là tùy thời cũng cầm ra tác phẩm tới a!"

"Rõ ràng tiểu thuyết ngắn khó khăn như vậy viết, hẳn lại một cú điện thoại đáp ứng, chúng ta lúc trước cùng người như vậy làm đối thủ thật đúng là quá khó khăn rồi."

"Bây giờ đến phiên bộ lạc nhúc đầu xử lý như thế nào Sở Cuồng rồi!"

"chờ một chút."

"Sở Cuồng đoán thiên tác gia xếp hạng thứ mười a, câu vồng bài danh thứ năm, này có thể đánh được sao?"

" "

Kinh hỉ sau khi, có người lo lắng nói.

Tổng biên tập nhưng là khế mỉm cười nói: "Có gọi hay không qua được khác nói, chúng ta mục tiêu lại không phải đánh bại bộ lạc, chỉ phải bảo đảm chúng ta bên này có người có thể đứng ra, liền giống như trước đây không để cho bọn họ bộ lạc một nhà độc quyền là được, các người cảm thấy Sở Cuồng liền kéo đối phương cũng không làm được sao?"

Đây cũng là nhắc nhở mọi người.

Đúng vậy.

Blog chỉ phải bảo đảm không để cho bộ lạc một nhà độc quyền là được rồi. Cái này đã so với bị đối thủ trực tiếp nghiền ép kết cục muốn thật tốt hơn nhiều!

Huống chi ai lại dám nói Sở Cuồng lão sư liền nhất định không phải Phi Hồng đối thủ đây?

Sở Cuồng xếp hàng mặc dù danh không có Phi Hồng cao, nhưng đừng quên Phi Hồng xuất đạo bao nhiêu năm, danh nghĩa có bao nhiêu tác phẩm!

Mà Sở Cuồng mới viết bao lâu tiểu thuyết ngắn?

Hắn chính là bảng xếp hạng trước 10 trung tác phẩm ít nhất đoán thiên tác gia!

Điều này nói rõ Sở Cuồng cái này trước 10 không có tác phẩm số lượng chất đồng, hoàn toàn là lấy chất lượng thủ thắng!

Nghĩ tới đây, các biên tập hung hăng thở phào nhẹ nhõm.

Mà ngay tại mọi người không hề ủ rũ cúi đầu lúc, tổng biên tập điện thoại đột nhiên vang lên.

"Ta nhận cú điện thoại."

Tổng biên tập để cho mọi người an tĩnh, sau đó nhận nghe điện thoại.

Cũng không biết đối diện nói cái gì, chỉ thấy tổng biên tập sắc mặt nhanh chóng khó xem.

Sau khi cúp điện thoại.

Tổng biên tập trạng thái, thật là so với trước kia các biên tập còn phải kém, quả đấm cầm rất căng.

Chúng nhân tâm lý máy động.

"Tổng biên tập."

Tổng biên tập ngẩng đầu lên liếc nhìn thấp thỏm mọi người, thờ dài nói: "Ngoại trừ Phi Hồng bên ngoài bọn họ xin bao gồm Phùng Hoa cùng Chu Vũ cùng với Hoàng Diệu Khánh thậm chí còn Trâu Cách đợi mấy vị bài danh rất cao đoán thiên tác gia xuất thủ, bộ lạc lấy ra đã bao lâu nay hoạt động tới nay không hề nhứt một lần đội hình, bọn họ hẳn đoán được chúng ta bên này sẽ mời Sở Cuồng xuất thủ."

Mọi người sắc mặt chột trắng xám tới!

"Tin tức là thật sao?"

"Ba cỗ xe ngựa một trong Phùng Hoa?"

"Trường Cam phong bút sau đó, ba cỗ xe ngựa coi như còn dư lại Phùng Hoa cùng Phi Hồng rồi, bộ lạc lại một hơi thờ mời hai vị này?"

"Còn có còn lại một ít cao bài danh tác gia?"

"Vậy làm sao chính a, chúng ta chỉ có một Sở Cuồng a, còn lại đoàn thiên tác gia bài danh cũng tương đối!"

"Cái gì a đây là?"

"Thế nào đột nhiên toát ra nhiều như vậy đại bài đoàn thiên tác gia đột nhiên phát hành tác phẩm mới, cái này không phù hợp lẽ thường a!"

"Mẹ hã đây là muốn chơi quân đầu a!"

"Quân đầu thì coi như xong đi, máu chốt là bọn họ còn có Phi Hồng cùng Phùng Hoa, hai vị này trung cho dù là Phùng Hoa, cũng có cùng Sở Cuồng chính diện giao phong năng lực, hai người bọn họ một cái xếp hạng thứ mười, một cái xếp hạng thứ mười một!"

"Phùng Hoa đây là muốn cướp đi Sở Cuồng trước 10?"

" "

Bởi vì Sở Cuồng mà dấy lên hi vọng lại theo Phùng Hoa danh tự này xuất hiện mà lại lần nữa tắt.

Blog bộ văn học các biên tập rất rõ này ý vị như thế nào.

Đội hình chênh lệch quá xa!

Phi Hồng đã đầy đủ để cho mọi người nhức đầu, bây giờ còn có Phùng Hoa, cùng với một nhóm bài danh không thấp đoàn thiên tác gia xuất thủ!

Blog các biên tập đến nay còn nhớ một món chuyện cũ:

Đã từng Phùng Hoa cùng Sở Cuồng ở tiểu thuyết ngắn lĩnh vực đấu qua một lần.

Lúc đó Phùng Hoa đứng ở Blog bên này, mà Sở Cuồng lúc ấy là đứng ở bộ lạc bên kia.

Một lần kia, hai người đánh ngang tay.

Mà bây giờ Sở Cuồng không chỉ có muốn trực diện Phùng Hoa vị này ngày xưa đối thủ cũ, còn có mắt lom lom Phi Hồng, cùng với bộ lạc bên kia mời tới Hoa Lệ đội hình.

"Bộ lạc bên kia đã bắt đầu tuyên truyền rồi."

Tổng biên tập nhìn một chút bộ lạc động tĩnh, sau đó để điện thoại di động xuống, xoa xoa mặt mỗi huyết Thái dương:

"Đột nhiên toát ra nhiều như vậy đại bài đoàn thiên tác gia cũng không phải không có dự nhân, hã là cùng gần đây Văn Nghệ Hiệp Hội tuyên bố muốn thống nhất bài thi tin tức có liên quan."

Ưu tú tiểu thuyết ngắn, cũng có cơ hội leo lên bài thi.

Mọi người ngơ ngẩn.

Lại là nguyên nhân này?
Khó trách đột nhiên toát ra động tĩnh lớn như vậy!
Bộ lạc là đã chiếm thiên thời địa lợi tiên cơ!
Xong đời!

Tổng biên tập đoán không có sai.
Nhiều như vậy đoán thiên tác gia xuất thủ, không phải là bởi vì bộ lạc đập bao nhiêu tiền mời, cũng không phải bởi vì bọn họ đột nhiên tập thể tính linh cảm đại bạo phát.
Cuối cùng vẫn còn có chút nhân vì mình tác phẩm có thể có cơ hội leo lên tương lai bài thi tài liệu giảng dạy!
Văn Nghệ Hiệp Hội trước quan tuyên tin tức nói rất rõ:
Đương thời tác phẩm văn học, cũng có số lớn xuất hiện ở tài liệu giảng dạy lên cơ hội!
Cơ hội như vậy ngàn năm một thuở!
Không chỉ có những thi nhân đó Từ Nhân sẽ không bỏ qua, những thứ này đoán thiên tác gia giống vậy sẽ không bỏ qua!
Về phần bọn hãn tại sao rồi rít lựa chọn bộ lạc, nguyên nhân cũng rất đơn giản.
Bộ lạc người sử dụng lượng cao nhất a, hảo tác phẩm ở cái sân thượng này bên trên, đạt được trợ lực cũng là lớn nhất!
Giống như Blog bộ văn học tổng biên tập nói.
Bộ lạc xác thực đã bắt đầu đối ngoại tuyên truyền rồi.
Phi Hồng cùng Phùng Hoa, cộng thêm một nhóm tiểu thuyết ngắn trên bảng xếp hạng hạng không thấp nhóm tác giả đồng thời xuất thủ!
Động tĩnh này ở tiểu thuyết ngắn lĩnh vực, tuyệt đối là chưa từng có!
Rất nhanh toàn bộ Internet đều bị chấn động!
"Con bà nó !"
"Nhiều như vậy định cấp tiểu thuyết ngắn gia tất cả đi ra!"
"Bộ lạc lần này tiểu thuyết ngắn hoạt động đình phối đội hình a!"
"Thế nào mọi người đột nhiên cũng nhô ra?"
"Động tĩnh này chẳng lẽ cùng Văn Nghệ Hiệp Hội muốn thống nhất bài thi có liên quan?"
"Nhất định là như vậy a, trên sách học cũng là sẽ xuất hiện một ít tiểu thuyết ngắn, hưởng chi tiểu thuyết ngắn đề tài trời sinh liền thích hợp làm học sinh đọc hiểu đề."
"Xem ra lần này sẽ có rất nhiều xuất sắc tiểu thuyết ngắn sinh ra!"
"Tiểu thuyết ngắn hoạt động quả nhiên vẫn là bộ lạc làm được a, Blog bên kia luôn cảm giác kém chút ý tứ."
"Không nhất định a, bây giờ Sở Cuồng ngay tại Blog, hơn nữa Sở Cuồng tiểu thuyết ngắn cái gì trình độ mọi người đều biết."

"Nói lớn chuyện ra, coi như là Sở Cuồng ở, thậm chí tác phẩm đánh thắng kia hai kéo xe ngựa, Blog cũng không khả năng là bộ lạc đối thủ a, lần này bộ lạc đội hình quá biến thái rồi, chớ nói chi là hẳn không thể nào đồng thời đánh thắng hai vị kia!"

"Blog lần này cứng rắn muốn chống lại bộ lạc lời nói, Sở Cuồng là trực tiếp bị quân đầu tiết tấu!"

" "

Bộ lạc cùng Blog ân oán mấy vạn chữ cũng viết không xong.

Năm châu bạn trên mạng cũng đã quen rồi hai bên đủ loại tranh phong tương đối.

Nhất là hai bên thường thường làm ra tới tiểu thuyết ngắn hoạt động, còn kém đối ghi rõ đầu người đánh.

Bất quá lần này, không người coi trọng Blog.

Như đã nói qua.

Mọi người qua đi vậy không thấy thế nào tốt hơn Blog.

Duy nhất khác nhau ở chỗ, bây giờ Blog có Sở Cuồng, nhưng lại lệch Sở Cuồng đến Blog sau đó, bộ lạc bên này lại đuổi kịp Văn Nghệ Hiệp Hội muốn trọng biên bài thi cơ hội!

Trên thực tế.

Coi như không có còn lại đỉnh cấp đoàn thiên tác gia xuất thủ, chỉ một Phi Hồng cùng Phùng Hoa hai người ở bộ lạc phát hành tác phẩm mới, cũng đủ tạo thành một phen động tĩnh không nhỏ rồi.

Trong lúc nhất thời.

Khắp nơi đều là liên quan tới tiểu thuyết ngắn giới tin tức.

Thậm chí có truyền thông bắt đầu tham khảo:

Trường Cầm phong bút mấy năm sau đó, Tần Châu có hay không muốn bình chọn bước phát triển mới ba cỗ xe ngựa?

Nếu như muốn bình chọn lời nói, Sở Cuồng tất nhiên trúng tuyển!

Bởi vì Sở Cuồng trước mắt ở đoàn thiên lĩnh vực chuyên nghiệp bài danh vừa vặn xếp hạng Phùng Hoa trước mặt.

Phùng Hoa là ba cỗ xe ngựa một trong, bài danh cao hơn Phùng Hoa Sở Cuồng nói thế nào?

Tân ba cỗ xe ngựa!

Đây là một cái rất tốt tin tức điếm vào.

Đều biết Tần Châu tiểu thuyết ngắn giới có tam chiếc xe ngựa.

Mà theo Trường Cầm phong bút mấy năm sau đó, cũng nên có tân ba cỗ xe ngựa xuất hiện.

Vậy quanh một điếm này

Có phóng viên đặc biệt phỏng vấn trước mắt Tần Châu chuyên nghiệp bài danh cao nhất đoàn thiên tác gia Phi Hồng.

Phi Hồng đón nhận phỏng vấn.

Vị này Tân Châu tiểu thuyết ngắn đệ nhất nhân nhìn phóng viên, cười hỏi:

"Các người cho là Tân Châu tân ba cỗ xe ngựa là ai?"

Phóng viên cẩn thận trả lời: "Cá nhân ta cùng với đám bạn trên mạng cho là, hẳn là ngài, Sở Cuồng lão sư, cùng với Phùng Hoa lão sư."

"Không ổn."

Phi Hồng hơi suy nghĩ sau đó mở miệng nói: "Ta cùng Phùng Hoa đoán hai cái, Sở Cuồng đoán nửa."

"Tại sao nói như vậy?"

Phóng viên trừng lớn con mắt: "Sở Cuồng bài danh so với Phùng Hoa lão sư cao."

"Phùng Hoa thành danh nhiều năm, tác phẩm số lượng rất nhiều, mà Sở Cuồng đoản thiên sáng tác năng lực ta là hoàn toàn đồng ý, nhưng hẳn tác phẩm quá ít, dĩ nhiên ta chỉ là hẳn viết tiểu thuyết ngắn số lượng, trước mắt hẳn tác phẩm số lượng còn chưa đủ để lấy chông đỡ hẳn xếp hạng Phùng Hoa trước mặt, ở tiểu thuyết ngắn lĩnh vực, hẳn còn có một đoạn đường rất dài phải đi."

Cùng thái độ của bộ lạc không liên quan.

Phi Hồng không có nhằm vào Sở Cuồng.

Hẳn thật là tâm cho là như thế.

"Sở Cuồng mỗi bộ đoản thiên ta đều xem qua, cá nhân nhất là yêu quý « Món Quà Giáng Sinh », nhưng để cho ta có chút tiếc nuối là hẳn loại này đoản thiên tác phẩm không tới mười bộ, dù là đem hẳn trình thám đoản thiên cũng cùng tính một lượt bên trên, này luôn chỉ có một mình bước ngang qua phân loại quá nhiều thật sự phải đối mặt tất nhiên kết quả, Sở Cuồng giỏi nhiều chủng loại hình cùng đề tài sáng tác, điều này sẽ đưa đến hẳn mỗi một đề tài tác phẩm số lượng cũng tương đối có hạn."

Đoạn này phỏng vấn rất dài.

Liên quan tới tân ba cỗ xe ngựa tham khảo chỉ kéo dài năm phút khoảng đó, còn lại đều là thảo luận Phi Hồng tác phẩm mới.

Phi Hồng tiếp nhận phỏng vấn mục đích, trên bản chất vẫn là vì tuyên truyền chính mình tác phẩm mới.

Nhưng mà.

Làm tin tức phát ra ngoài thời điểm, tựa đề trọng điểm lại hoàn toàn đặt ở Phi Hồng đối Sở Cuồng đánh giá tiên lên!

Không có biện pháp!

Tất cả mọi người thích xem phía đối lập!

Như vậy bản tin, mới có bạo nổ điểm a!

Sự thật cũng xác thực như thế.

Phỏng vấn vừa ra tới, vô số truyền thông theo vào!

« Phi Hồng: Sở Cuồng còn chưa đủ để lấy trở thành tân ba cỗ xe ngựa một trong! »

« Tần Châu tiểu thuyết ngắn đệ nhất nhân biểu thị, Sở Cuồng tác phẩm số lượng quá ít, bài danh cũng không thể nói rõ hết thảy. »

« Sở Cuồng có hay không đủ để trở thành Tần Châu tiểu thuyết ngắn lĩnh vực tân ba cỗ xe ngựa một trong? »

« luận tiểu thuyết ngắn sáng tác, Sở Cuồng thật mạnh hơn Phùng Hoa sao? »

« tác phẩm số lượng có được hay không làm đánh giá một vị tiểu thuyết ngắn tác gia tiêu chuẩn? »

« Phi Hồng cách nói đưa tới rộng lớn chuyên gia đồng ý: Sở Cuồng lớn nhất đoạn bản là tiểu thuyết ngắn số lượng quá ít! »

« . »

Đây là lần này điểm nóng tin tức một cái bên viết, lại hào không ngoài suy đoán dẫn phát số lớn chú ý.

Dù sao Sở Cuồng Nhân tức đặt ở kia.

Chớ nói chi là chuyện này còn liên lụy đến Tần Châu ba cỗ xe ngựa đứng đầu, Phi Hồng tự mình tự mình phê bình, còn có "Tần Châu tiểu thuyết ngắn giới tân ba cỗ xe ngựa" thật tốt hài hước.

Trên Internet.

Đồng ý cũng có.

Phản bác cũng cũng có.

Trong lúc nhất thời nói cái gì cũng có.

Chuyện này cuối cùng lại chu đáo đến mọi người một cái khác suy đoán bên trên.

Đó chính là bộ lạc làm động tĩnh lớn như vậy, Blog bên kia nên ứng đối ra sao?

Nếu như Blog theo vào, bây giờ cùng bộ lạc mỗi người một ngã Sở Cuồng sẽ hay không xuất thủ?

Mà Sở Cuồng nếu như lựa chọn đại biểu Blog xuất thủ, thì như thế nào chống đỡ được đến từ bộ lạc "Quần đầu" ?

Bộ lạc trận này cho có thể không được a!

Phân phân nhiều nhiều trung.

Vô số thanh âm bị Kim Mộc tổng kết hồi long, từng cái truyền đến Lâm Uyên trong lỗ tai.

" "

Phòng làm việc trên ghé sa lon.

Ánh mắt của Lâm Uyên cổ quái nhìn một cái mặt đầy căm giận Kim Mộc.

Hắn vào lúc này vẫn còn ở quán quít hạ bộ đoạn thiên tác phẩm viết trên địa cầu vị kia đoạn thiên cự tượng mãnh liệt đầu rồi, kết quả bên ngoài đột nhiên liền não nhiệt thành như vậy.

Cũng muốn trong tác phẩm bài thi?
Bộ lạc bên kia muốn quần đầu ta?
Sở Cuồng đoán thiên tác phẩm quá ít?
Thật sao.

Lâm Uyên ván này ý nghĩ, thoáng cái liền rõ ràng.

Nửa giờ sau.

Blog phát ra tin tức:

"Sở Cuồng mới nhất tiểu thuyết ngắn sắp ở Blog 【đoản thiên chi vương】 đặc biệt trong hoạt động phát hành, kính xin đợi!"

Blog phải ra tay!

Sở Cuồng cũng phải ra tay!

---

ps: Đi ra ngoài ăn một bữa cơm viết Canh [2], nguyệt trung với mọi người yêu cầu cá nguyệt phiêu.

Huyền Huyền: Thiên Phú Của Ta Quá Kinh Người

Chương 809: Đụng áo lót không đáng sợ, ai xấu xí ai lúng túng

Đi theo!

Blog đi theo!

Mắt thấy bộ lạc khí thế bừng bừng, đám bạn trên mạng gần như cho là này ba Blog sẽ không nhận chiêu đâu rồi, dù sao bộ lạc bên kia đội hình thật sự là quá cường đại, kết quả mọi người không nghĩ tới Blog chẳng những lựa chọn tiếp chiêu, hơn nữa trực tiếp đem lần này hoạt động tên gọi ——

Đoản! Thiên! Chi! Vương! ?

Mà vô số người tâm tâm niệm niệm đọc Sở Cuồng lão tặc, cũng đại biểu Blog văn học, tham dự tràng này tự tiêu thuyết ngắn giới cuốn tới đợt sóng!

Trên mạng nổ tung!

"Blog này ba có chút mới vừa a."

"Bọn họ lấy dũng khí ở đâu với bộ lạc mới vừa này ba a!"

"Sở Cuồng cho bọn hấn dũng khí?"

"Vấn đề là Blog chỉ có một Sở Cuồng a!"

"Liên Đoản Thiên Chi Vương loại này hài hước cũng ném đi ra rồi, này không phải ở phóng cừu hận mà!"

"Blog này cái gọi là Đoản Thiên Chi Vương danh tiếng, sẽ không phải là đặc biệt chuẩn bị cho Sở Cuồng chứ?"

"Khẳng định a, Blog bên này liên một cái Sở Cuồng lão tặc có thể đánh, đoản thiên Đại Vương có thể không phải là nói Sở Cuồng."

"Xong rồi, bộ lạc lần này thật muốn quần đấu Sở Cuồng rồi!"

"Blog dám ngay thẳng mặt nhất định là bởi vì Sở Cuồng lão tặc trấn giữ, nhắc tới lão tặc hàng này mới là thật mới vừa, ta liền từ tới không thấy này lão tặc kinh sợ quá!"

"Trên lầu lại suy nghĩ một chút, Tiện Ngư để cho hấn đổi kết cục lần đó, là hấn kinh sợ không đủ nhanh?"

"Phốc, ha ha ha ha ha, lần đó là thực sự túng!"

"Được rồi, ngoại trừ Tiện Ngư mở tôn miệng lần đó, lão tặc đi qua sự tích đã chứng minh, hàng này căn bản là cái ai cũng không phục duy ngã độc tôn tính cách, Phi Hồng nói lão tặc còn chưa đủ để lấy trúng tuyến Tần Châu tiểu thuyết ngắn lĩnh vực ba cỗ xe ngựa, nếu là hấn không điếm phản ứng mới kỳ quái đây."

"Trên mạng cái kia tiêu loli bị tức khóc lần đó, hấn cũng túng."

" "

Chửi thề một tiếng !

Ngày này không có cách nào trò chuyện!

Bất quá đám bạn trên mạng hưng phấn hay là thật, nhất là Sở Cuồng fan, càng nội tâm của là tràn đầy mong đợi!

Các người quần áo thì như thế nào?

Muốn chính là chỗ này sao cuồng!

Mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới!

Lão tặc chấp ghep chính là chỗ này giọng!

Mà đây cũng chính là rất nhiều người thích Sở Cuồng địa phương!

Hướng chi vốn là có rất nhiều Sở Cuồng fan biểu thị khó chịu!

Dựa vào cái gì Sở Cuồng đã tiến vào tiêu thuyết ngắn gia xếp hạng trước 10 rồi, nhưng phải lùn xếp hạng mười một gã Phùng Hoa một con?

Số lượng không đủ?

Chất lượng mới là hết thầy!

Ngược lại rất nhiều ủng hộ Sở Cuồng Nhân chính là ôm loại ý nghĩ này.

Mà đối với Blog cùng Sở Cuồng cứng rắn mới vừa, bộ lạc bên này đoán thiên nhóm tác giả lại mất hứng.

Cái quý gì?

Đoản Thiên Chi Vương?

Các người Blog hoạt động hạng nhất kêu Đoản Thiên Chi Vương, vậy chúng ta bên này tác gia tính là gì?

Thì ra như vậy chúng ta còn phải tham gia các người Blog hoạt động, mới có tư cách trở thành Đoản Thiên Chi Vương?

Cũng không nhìn một chút các người bên kia cái gì đội hình.

Ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài, còn có ai có thể có lực đánh một trận?

Chân chính Đoản Thiên Chi Vương, chỉ có thể ở chúng ta bộ lạc bên này sinh ra!

Vì vậy Blog bên này phân phân nhiều nhiều.

"Ta cười."

"Blog thật đúng là cho là Sở Cuồng vô địch thiên hạ a."

"Chúng ta bộ lạc nhiều như vậy đỉnh cấp đoản thiên tác gia, còn sợ hấn một cái Sở Cuồng hay sao?"

"Chỉ cần một Phùng Hoa cũng không sợ hấn Sở Cuồng!"

"Huống chi chúng ta còn có chuyên nghiệp bài danh thứ năm Phi Hồng lão sư!"

"Không cần hai vị lão sư, chúng ta đám người này tùy tiện quần áo là có thể đem Blog văn học bên kia cho đè chết rồi."

"Không được!"

"Chúng ta bên này hoạt động cũng phải làm cái ngang ngược tên!"

"Đúng vậy!"

Văn nhân tốt nhất danh.

Khác đều dễ nói, duy chỉ có "Đoản thiên Đại Vương" loại chuyện như vậy, bọn họ là quyết kế không muốn yếu đối phương một nước.

Rất nhanh.

Bộ lạc bên này cũng quan tuyên rồi!

"Bản trung tuần tháng bộ lạc văn học chính thức khai triển 【Đoản Thiên Chi Vương】 hoạt động, mời đám bạn trên mạng nghiêm túc bỏ phiếu, đang tiến hành Đoản Thiên Chi Vương là ai bởi ngài quyết định!"

Dạ !

Bộ lạc bên này hoạt động danh, cũng gọi 【Đoản Thiên Chi Vương】 !

Thế nào?

Liên cho phép các người Blog dùng cái này hài hước?

Ta bộ lạc cũng dùng!

Bộ lạc này một quan tuyên, mùi thuốc súng trong nháy mắt tràn ngập ra!

"Người tốt!"

"Hai bên hoạt động cũng gọi Đoản Thiên Chi Vương?"

"Bộ lạc này Văn An sao khá nhanh."

"Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết đụng áo lót sao?"

"Cách ngôn nói thế nào, đụng áo lót không đáng sợ, ai xấu xí ai lúng túng."

"Thật kích thích!"

"Ta còn là không nghĩ ra Blog này ba lấy cái gì với bộ lạc đánh."

"Chẳng lẽ Sở Cuồng bên ngoài, bọn họ còn có còn lại đại chiêu cất giấu?"

"Chờ mấy ngày liền có kết quả."

"Không biết Phi Hồng lão sư tác phẩm mới là cái gì."

"Ta tương đối mong đợi Phùng Hoa lão sư tác phẩm, từ nhỏ nhìn hấn tác phẩm lớn lên."

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên dùng dùng gõ bàn phím.

Hạ bộ tác phẩm viết cái gì?

Guy de Maupassant?

O. Henry?

Anton Pavlovich Chekhov?

Mark Twain?

Hoặc là Shinichi Hoshi?

Trước Lâm Uyên một mực ở những người này giữa quần quít, lựa chọn sợ hãi chúng như thế, giờ phút này hấn lại không có phân nửa quần quít.

Hấn trên màn ảnh máy vi tính.

Mấy cái văn bản đã trước thời hạn hàng được rồi tựa đề, theo thứ tự là ——

Viên Mỡ Bò!

Người trong bao!

Triệu bảng Anh!

Can Anyone Hear Me?!

My Uncle Jules!

The Cop and the Anthem!

Chiếc lá cuối cùng!

Toàn bộ đều là trên địa cầu cực thua tiếng tốt tiểu thuyết ngắn, thậm chí có thể nói một ít tiểu thuyết ngắn cự tượng tác phẩm tiêu biểu.

Tỷ như « Viên Mỡ Bò » với Guy de Maupassant.

Tỷ như « Người trong bao » với Anton Pavlovich Chekhov.

Tỷ như « Chiếc lá cuối cùng » với O. Henry vân vân.

Trong đó « triệu bảng Anh » đây là ngày, bởi vì Lam Tinh không có bảng Anh, cho nên Lâm Uyên đến lúc đó sẽ sửa cái tên.

Tổng cộng thất thiên!

Lâm Uyên làm cho này ba đi động khởi cái đẹp trai tên:

Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn!

Không phải rất nhiều người nói Sở Cuồng tiểu thuyết ngắn số lượng quá ít ấy ư, Lâm Uyên cảm thấy rất có đạo lý, chính mình tiểu thuyết ngắn số lượng quả thật ít một chút.

Lần này coi như là băng rồi.

Phỏng chừng thất thiên chắc có đủ sức thuyết phục, nhiều hơn nữa lời nói Lâm Uyên lo lắng chơi đùa quá lớn, làm thật giống như đồ chơi này giống như cái trống như thế.

Rõ ràng là tôn thật nhiều tiền đặt làm.

Dù sao càng ưu tú tiểu thuyết ngắn càng không dễ dàng viết, mà thất thiên đoản thiên cũng đủ để bù đắp Sở Cuồng cái gọi là tác phẩm quá ít đoản bản rồi, dù sao hẳn những thứ này tác phẩm chất lượng đều có kiếp trước Văn Hào môn đứng ra bảo đảm chướng.

Lâm Uyên tốc độ tay rất nhanh.

Có mấy thiên đã hoàn thành, cũng giao cho Kim Mộc gửi cho Blog bên kia. Đây cũng là Blog có dũng khí với bộ lạc đối mới vừa, thậm chí dám đánh ra

【Đoản Thiên Chi Vương】 loại này hài hước nguyên nhân.

Uống miếng trà, Lâm Uyên hoạt động năm ngón tay, nghỉ ngơi một phen.

"Thời gian hoạt động đã chắc chắn ở trung tuần rồi."

Bên cạnh Kim Mộc thừa dịp Lâm Uyên nghỉ ngơi, nói ra lần này hoạt động quy tắc:

"Cùng hai bên lấy trước kia nhiều chút đoản thiên hoạt động như thế, Blog sẽ trước đem những này tác phẩm ẩn danh phát biểu đi ra ngoài, để cho đám bạn trên mạng xem nội dung bên trong căn cứ chất lượng bỏ phiếu, mà tác phẩm đang hoạt động trung xếp hạng sau cùng là thuần túy do đám bạn trên mạng quyết định, này liền ở mức độ rất lớn tránh khỏi nhóm tác giả băng vào tự thân sức ảnh hưởng tới kéo phiếu."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn đã tham gia đoàn thiên hoạt động, biết cái này cách chơi.

Đám bạn trên mạng ở chỗ này loại trong hoạt động thú vui một trong, chính là căn cứ trong hoạt động những tiểu thuyết đó chất lượng cùng với văn phong tới suy đoán mỗi bộ tác phẩm sở đối ứng tác gia.

Chỉ là .

Blog bên này, Lâm Uyên chuẩn bị thất thiên tiểu thuyết phát hành, ở vừa mới bắt đầu hoàn toàn ẩn danh dưới tình huống, đám bạn trên mạng sẽ thế nào đoán?

Huyền Huyền: Thiên Phú Của Ta Quá Kinh Người

Chương 810: Chiếc lá cuối cùng

Mấy ngày kế tiếp.

Bộ lạc cùng Blog đối mỗi người tổ chức 【Đoản Thiên Chi Vương】 hoạt động đủ loại tuyên truyền.

Giữa những hàng chữ, tranh phong tương đối, minh tranh ám đấu.

Hai cái Đại Tư Bản đầu võ, đưa tới đám bạn trên mạng vô số nhiệt nghị!

Mưa gió sắp đến dưới bối cảnh.

Tiểu thuyết ngắn giới cuộn cuộn sóng ngầm.

Lâm Uyên từ đầu đến cuối ở phòng làm việc yên lặng gõ chữ.

Còn lại mấy thiên bản thảo, bị hấn lực tục hoàn thành.

Mà khi hấn làm xong trên tay lúc làm việc, thời gian đã hướng trung tuần bước.

Ngày này.

Buổi sáng.

Kim Mộc bỗng nhiên gõ Lâm Uyên phòng làm việc cửa phòng, mang đến cho hấn một tin tức:

"Bộ lạc bên kia mới vừa bắt đầu rồi lần này hoạt động, bọn họ thay đổi dĩ vãng cách chơi, dẫn đầu thả ra một bộ che giấu thân phận tiểu thuyết ngắn, đây là một tiếng tuyên bố khai chiến súng bắn tín hiệu, hôm nay tiếp theo mỗi giờ, bọn họ cũng sẽ phát ra một bộ ẩn danh tiểu thuyết ngắn."

"Blog đây?"

"Tiếp tục cùng."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tiểu thuyết Lâm Uyên đã viết xong, đây là hấn chuẩn bị cho Blog lá bài tẩy, làm như thế nào cùng bộ lạc đánh cái này bài, chính là Blog bộ văn học các biên tập phải cân nhắc chuyện, mà bây giờ bộ lạc đã dẫn đầu xuất bài.

Ầm!

Phát súng lệnh vang lên.

Đoản Thiên Chi Vương tranh, chính thức bắt đầu!

Bộ lạc phát hành đệ nhất bộ tiểu thuyết ngắn tên gọi « gương » .

Bộ này tiểu thuyết vừa mới phát hành đi ra, liền thẳng Tiếp Dẫn phát đám bạn trên mạng khen ngợi!

"Bộ này tiểu thuyết còn rất đẹp!"

"Bộ lạc bên này không hồ là hoàng kim đội hình, phần đầu tiên tiểu thuyết chất lượng liên tương đối khá!"

"Đáng tiếc kết vĩ kém chút ý tứ, bắt quá chung quy mà nói đã coi như là một bộ phi thường tác phẩm ưu tú rồi."

"Bộ này hẳn không phải Phi Hồng cùng Phùng Hoa tác phẩm, cảm giác càng giống như là Chu Vũ số lượng, thả hướng kỳ lời nói bộ này tiểu thuyết phỏng chừng có thể vững vàng tiền tam, nhưng kỳ này bộ lạc tác gia đội hình quá trâu, phỏng chừng xếp hạng sau cùng không tốt lắm nói."

"Ta cảm giác có điềm giống Trâu Cách tác phẩm."

"Nếu như bộ này tiểu thuyết ở Blog bên kia phát hành lời nói nhất định có thể ổn vào tiền tam, ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài ta không nghĩ tới Blog bên kia còn có ai tác phẩm có thể ổn áp bộ này!"

"Nói đến Blog, Blog bên kia hoạt động bắt đầu sao?"

" . "

Đám bạn trên mạng hiểu kỳ.

Bộ lạc đã bắt đầu ra chiêu, Blog bên kia sẽ ứng đối như thế nào?

Có người thử mở ra Blog hoạt động giao diện.

Quét!

Blog hoạt động giao diện cũng đổi mới, đệ nhất bộ tiểu thuyết ngắn xuất hiện!

Tác phẩm danh, « Chiếc lá cuối cùng » !

"A này!"

"Blog động tác rất nhanh mà!"

"Xem ra này hai bên thật đúng là lỗ mộng bên trên kính nhi, bộ lạc vừa mới lấy ra đệ nhất bộ tiểu thuyết ngắn, Blog bên này liền theo sát phía sau lấy ra một bộ tiểu thuyết ngắn!"

"Hai bên hoạt động liền cách chơi cũng giống nhau như đúc!"

"Như vậy đơn xách đi ra so sánh lời nói, Blog hoàn cảnh xấu khởi không phải bại lộ càng rõ ràng?"

"Cùng bộ lạc bên này đội hình so sánh, Blog bên kia hẳn chỉ có Sở Cuồng tác phẩm mới đem ra được chứ ?"

"Trước xem một chút bản này đi."

"Ta cá là một bọc Spicy Bar, Blog phần đầu tiên chất lượng khẳng định không bằng bộ lạc, Sở Cuồng tác phẩm khẳng định thả ở phía sau phát hành dùng để áp trực, thuận tiện văn tôn!"

" . "

Đám bạn trên mạng thảo luận, thuận thế hoán đổi Blog, điểm vào « Chiếc lá cuối cùng » .

Trên thực tế.

Mọi người đối Blog này biên quan chú thích, thuận túy là bởi vì Sở Cuồng.

Blog bên này, cũng chỉ có Sở Cuồng tác phẩm, đáng giá mọi người mong đợi.

Hàn Châu nghệ thuật học viện.

Văn học viện 1313 bên trong phòng học.

La Căn giáo thụ đặc biệt công khai giờ học!

La Căn giáo sư là Hàn Châu nghệ thuật học viện dưới cờ văn học viện bằng hiệu chữ vàng, hẳn ngoại trừ thân phận của giáo thụ ngoại hay lại là một cái phi thường thành công trung tiểu thuyết ngắn tác gia, danh nghĩa có rất nhiều trứ tác, ở trong trường học được học sinh tôn trọng.

Hôm nay này tiết khóa là trường học đặc biệt vì La Căn giáo thụ tạm thời chuẩn bị.

La Căn lão sư hôm nay không có nói giờ học, mà là trực tiếp để cho mọi người thông qua điện thoại di động cùng trong máy vi tính lưới đọc bộ lạc cùng Blog hôm nay phân biệt phát hành tiểu thuyết ngắn, sau đó đi học sinh cá nhân hiểu đối tiểu thuyết tác phẩm tiến hành thảo luận.

Kết hợp văn học giới thực thì động tĩnh, một loại hoàn toàn mới trường học phương thức.

Lúc này mọi người vừa mới kết thúc đối bộ lạc ngày đó « gương » thảo luận, nhiệt tình cao vô cùng phòng.

La Căn nhìn một chút Blog, cười nói:

"Vừa mới mọi người nói rất hay, tiếp theo mời mọi người đọc Blog phát hành bản này « Chiếc lá cuối cùng » , sau đó nói cho ta biết mỗi người hiểu."

" Được !"

Bọn học sinh phối hợp vừa nói, sau đó rồi rít mở ra « Chiếc lá cuối cùng » .

La Căn cũng mở ra bộ này tiểu thuyết.

Bộ lạc cùng văn học đoàn thiên hoạt động là văn học giới một đại thịnh sự, vây quanh lần này hoạt động lớn tới mở ra một tiết công khai giờ học là La Căn đặc biệt hướng học giáo xin, nhìn trước mắt tới hiệu quả cũng không tệ lắm.

Đây cũng là La Căn mục đích.

Hắn cảm thấy này tiết khóa thượng hạng, có thể để cho bọn học sinh đối tiểu thuyết ngắn có thể sinh ra sâu sắc hiểu.

"Không biết Sở Cuồng tiểu thuyết là kia thiên, lúc nào phát."

Mở ra bộ này tiểu thuyết đọc trước, La Căn trong đầu thoáng qua cái ý nghĩ này.

Bộ lạc bên kia đáng giá La Căn mong đợi tác gia có rất nhiều, mà Blog bên này lại chỉ có một Sở Cuồng.

Bất quá Blog bên này tác gia đội hình mặc dù không như bộ lạc, nhưng dù sao cũng là trong nghề thành danh đoàn thiên tác gia, bọn họ tác phẩm phần

lớn hay lại là đáng giá bọn học sinh nghiên cứu và suy nghĩ.

Vả lại nói.

Vạn nhất cái này « Chiếc lá cuối cùng », chính là Sở Cuồng số lượng đây? Máy đạo suy nghĩ ở La Căn trong đầu thoáng qua, hắn đã tiến vào chính thức đọc.

【 ở chỗ quảng trường phía tây một cái trong tiểu khu, đường phố cũng ngồn ngộn mở rộng ra đi, lại chia ra thành một ít nhánh một ít nhánh hồ đông . 】

Giai đoạn trước giới thiệu cố sự bối cảnh.

Rất thông thường đoạn thiên mở đầu thủ pháp.

Nội tâm của La Căn hào không dao động suy nghĩ, tầm mắt theo văn tự tiếp tục nhìn xuống.

Hai phút sau.

La Căn trong miệng bỗng nhiên phát ra một đạo không khỏi thanh âm.

"Ừ ?"

Tim hơi gia tốc nhảy lên mấy cái, La Căn đọc tốc độ chậm lại.

Bộ này tiểu thuyết ngắn trong miêu tả cho cũng không phức tạp .

Tiểu thuyết vai nữ chính Jonsey ở giá rét tháng mười một mặc phải nghiêm trọng sung phổi, hơn nữa đem bệnh tình càng ngày càng nặng.

Làm họa sĩ nàng đem sinh mệnh hi vọng ký thác vào ngoài cửa sổ cuối cùng một mảnh lá cây mây bên trên.

Nàng cảm thấy mảnh này lá cây mây hạ xuống ngày chính là nàng sinh mệnh lúc kết thúc.

Rất nhiều ở bệnh ma trước tự sa ngã nhân, ý tưởng đều khó khăn miễn có chút hư vô phiêu miểu.

Jonsey khuê mật đối với lần này cảm thấy rất thương tâm, liền đem ý tưởng của Jonsey nói cho lão họa sĩ Bellman.

Bellman là một cái tính khí hỏa bạo cả ngày cùng rượu làm bạn nhân, hắn vẽ gần bốn mươi năm họa lại chẳng làm nên trò trống gì, mỗi ngày đều nói muôn sáng tác ra một phần kinh thể làm, nhưng thủy chung chỉ là nói không.

Hắn nghe được chuyện này sau, hùng hùng hổ hổ một trận, nhưng vẫn vô kế khả thi.

Nhưng kế tiếp trong cuộc sống, kỳ tích xảy ra:

Cứ việc ngoài nhà gió thổi được lợi hại như vậy, mà răng cửa hình Diệp Tử bên bờ đã khô héo vàng ố, nhưng nó vẫn lớn lên ở thật cao cây mây trên cành.

Jonsey thấy Chiếc lá cuối cùng vẫn treo ở trên cây, nội tâm sâu sắc xúc động.

Diệp Tử trải qua lẫm liệt Hàn Phong vẫn có thể tồn lưu lại, tại sao mình không thể?

Nàng vừa nặng thập sinh tín niệm, ương ngạch còn sống .

Đây là ý gì?

Chỉ phải tin tưởng kỳ tích, kỳ tích liền nhất định sẽ xuất hiện?

Nếu như cố sự lấy phương thức như vậy kết thúc, kia La Căn tuyệt đối sẽ hung hăng mắng chửi một phen.

Cháo gà nguội liền hương độc giả trong miệng cứng rắn rớt?

Khẽ cau mày.

La Căn tiếp tục nhìn xuống.

Thực ra phía sau đã không nội dung gì rồi.

Cố sự lấy khuê mật đối Jonsey một phen làm làm kết thúc:

【 Bellman tiên sinh hôm nay ở trong bệnh viện mắc sừng phổi qua đời. Hắn chỉ bị bệnh hai ngày. Đầu một ngày sáng sớm, Người gác cổng phát hiện hắn ở dưới lầu chính mình kia gian phòng bên trong đau đến không nhúc nhích được. Hắn giầy để nguyên quần áo phục toàn bộ đều ướt đầm, đông lạnh lạnh như băng. Bọn họ không biết rõ ở cái kia gió thảm mưa sâu ban đêm, hắn kết quả đi nơi nào. Sau đó bọn họ phát hiện một chiếc không có tắt đèn lồng, một cái di động quá địa phương cái thang, mấy chi ném được đầy đất bút vẽ, còn có một khối bảng pha màu, phía trên xúc lục sắc cùng màu vàng thuốc màu, còn có —— thân ái, nhìn một chút cửa sổ bên ngoài, nhìn một chút trên tường kia cuối cùng một mảnh lá cây mây. Chẳng lẽ người không có nghĩ qua, tại sao gió thổi được lợi hại như vậy, nó nhưng xưa nay không rung một cái, nhúc nhích đây? Ai, thân ái, này phiên Diệp Tử mới là Bellman kiệt tác a —— chính là ở Chiếc lá cuối cùng rớt xuống buổi tối, hắn đem nó vĩnh viễn họa ở nơi đó. 】

Ứng ực.

Theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

La Căn cau mày phiêu hương ót, tạo thành từng vòng rõ ràng nếp nhăn trên trán!

Giờ khắc này!

La Căn trợn mắt hốc mồm!

Trong hoảng hốt.

Trước mắt hắn phảng phát xuất hiện như vậy một bức tranh:

Gió táp mưa sa ban đêm, cái kia tuổi đã hơn lục tuần lão họa sĩ Bellman đập cái thang, chặt vật huy động bút vẽ.

Chiếc lá cuối cùng, ở cực đoan chặt vật trong hoàn cảnh thành hình!

Ở lão Bellman sinh mệnh thời khắc tối hậu, cái này hữu với kỹ năng vẽ chẳng làm nên trò trống gì lão họa sĩ, rốt cuộc hoàn thành một bộ làm người ta rung động kiệt tác!

Xoay ngược lại!

Kính điên xoay ngược lại!

La Căn da đầu có chút tê dại!

Nội tâm dâng lên vô số tâm tình!

Giờ khắc này, La Căn trong đầu tránh quá một cái tên ——

Sở Cuồng!

La Căn gần như có thể kết luận, « Chiếc lá cuối cùng » tuyệt đối là Sở Cuồng số lượng!

Hắn nghiên cứu qua Sở Cuồng tiểu thuyết ngắn.

Này là phi thường kinh điển Sở Cuồng thức kết vĩ.

Sở Cuồng giới vô cùng ở kết vĩ cho ra một cái Thạch Phá Kinh Thiên xoay ngược lại.

Đây cũng là La Căn nhất sùng bái Sở Cuồng địa phương!

Thở ra một hơi.

Nội tâm của La Căn cảm khái:

"Thật là cái làm người ta vô án kê tuyệt xoay ngược lại a, cùng ban đầu kia bộ « Món Quà Giáng Sinh » như thế, kết cục rõ ràng ở ngoài ý liệu, hết lần này tới lần khác lại hợp tình hợp lí."

Ngẩng đầu nhìn về phía dưới đài.

Căn này ngồi đầy học sinh, dày đặc mấy trăm người đầu trong phòng học, lục tục có người xem xong tiểu thuyết.

La Căn có thể thấy rõ hàng trước bọn học sinh rất nhỏ biểu tình biến hóa.

Kinh ngạc!

Cảm động!

Rung động!

Lần này các loại không đồng tình tự, ở bọn học sinh trên mặt biểu lộ ra, có chút cảm tính nữ sinh đã hóc mắt phiếm hồng.

Mà khi tất cả mọi người đều xem xong bản này tiểu thuyết, toàn bộ phòng học âm âm huyền não đứng lên!

Bọn học sinh kích động trao đổi:

"Bộ tác phẩm này nhất định là Sở Cuồng viết!"

"Viết quá tốt!"

"Cuối cùng xoay ngược lại quá cảm nhân rồi!"

"Ta cho tới bây giờ không có bị một bộ tiểu thuyết ngắn như thế rung động quá!"

"Khi nhìn đến kết vĩ trước, ta gần như cho là đây là một bộ lạn tục ca tụng kỳ tích làm ."

"Bộ lạc ngày đó tác phẩm trực tiếp bị so với không rồi!"

"Căn bản không có mảy may khả năng so sánh, bản này tiểu thuyết đã hoàn toàn nghiền ép bộ lạc ngày đó!"

"Ta chọn không ra bất kỳ khuyết điểm!"

" "

Ước chừng nhiệt nghị rồi tốt mấy phút, La Căn mới không nhanh không chậm gõ bàn một cái nói, thanh âm có chút nặng nề nói:

"Phía dưới, chúng ta tới trò chuyện một chút bộ này tiểu thuyết ."

---

ps: Chương này nhất định sẽ bị phún thủy, mọi người yên tâm, tiết tấu yêu cầu, phần đầu tiên nội dung làm hàng mẫu tiêu chuẩn, tóm lại là yêu cầu chú trọng miêu tả, phía sau mấy thiên liền không sẽ cặn kẽ như vậy.

// phần câu truyện thôi khỏi edit. đều học qua rồi mn lướt lướt. hhehe

Tiêu Dao Lục

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 811: Thứ 2 Tôn Thần

Trong trường học phát sinh này màn chỉ là một góc băng sơn.
Trên Internet.

Vô số chú ý tràng này tiểu thuyết ngắn giới đỉnh cấp thịnh sự đám bạn trên mạng cũng lục tục xem xong « Chiếc lá cuối cùng » .

Đám bạn trên mạng kinh hãi!

"Blog bộ này đoán thiên đơn giản là Thần Tác!"

"Sở Cuồng, bản này tuyệt đối là Sở Cuồng tiểu thuyết!"

"Như thế nhỏ bé nhanh nhẹn tác phẩm, Blog bên kia ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài, ta không nghĩ ra còn có ai có thể viết ra như vậy kinh điển cấp tiểu thuyết ngắn!"

"Quá đẹp đẽ rồi!"

"Kết vĩ đem ta nhìn khóc!"

"Quen thuộc Sở Cuồng thức xoay ngược lại, thật thật lợi hại!"

"Đệ nhất bộ tiểu thuyết so đấu, bộ lạc ở trước mặt Blog, đơn giản là thảm bại!"

"Blog thật giỏi a, vừa lên tới liền quăng ra Sở Cuồng này trương Vương Tác, mặc dù về khí thế tới, nhưng phía sau bọn họ làm sao còn với bộ lạc so với?"

"Đúng vậy, phía sau tỷ thí thế nào?"

" . "

Đám bạn trên mạng hưng phấn cùng khen ngợi đồng thời, lại có chút không hiểu.

Sở Cuồng tiểu thuyết lợi hại như vậy, tuy để cho người ta rung động, nhưng muốn hướng sâu nói, thực ra còn ở mọi người trong dự liệu.

Lão tặc thực lực cho tới bây giờ cũng không phải bàn!

Chân chính vấn đề ở chỗ Blog vừa lên tới liền đem Sở Cuồng tiểu thuyết dùng, kia phía sau còn có cái gì tác phẩm có thể với bộ lạc so với?

Giống như là hai người đánh bài.

Một người trong đó vừa lên tới tụt ra rồi Vương Tác, đối thủ không tiếp nổi là bình thường!

Nhưng mà đánh bài so đấu cũng không chỉ có một hiệp!

Blog này hiệp quăng ra Sở Cuồng cái này Vương Tác, quả thật thành công đè lại đối thủ, có thể phía sau làm sao bây giờ?

Nhân gia bộ lạc đại bài còn không sử dụng đây!

Blog.

Bộ văn học bên ngoài những ngành khác cũng đang chăm chú chuyện này, kết quả bộ văn học thứ nhất thao tác liền đem các bộ môn hù dọa!

"Bộ văn học đang làm cái gì!"

"Sở Cuồng tốt như vậy tiểu thuyết, thứ một hiệp sẽ dùng?"

"Lần này hoạt động dự thi tiểu thuyết rất nhiều, phía sau còn phải so với đây!"

"Lần này thảm!"

"Hãy đem Sở Cuồng tiểu thuyết thả phía sau a!"

"Sở Cuồng thắng một ván, phía sau toàn bộ thua, cũng quá khó coi!"

"Còn không bằng đem Sở Cuồng tác phẩm đặt ở cuối cùng, cũng có thể để cho chúng ta văn hội điểm mặt mũi!"

Bộ lạc.

Bên này cũng không nghĩ tới Blog vừa lên tới liền đem Sở Cuồng này trưng Vương Tạc cho quăng ra!

Vâng.

Mặc dù Blog không có công bố tên, nhưng không có ai hoài nghi, tất cả mọi người đều nhận định « Chiếc lá cuối cùng » chính là Sở Cuồng!

"Blog điên rồi sao!"

"Sở Cuồng tốt như vậy tiểu thuyết, trực tiếp thứ một hiệp sẽ dùng?"

"Bộ này đoán thiên quá đáng sợ, bất quá Blog đây là ý gì, vừa lên tới cứ như vậy chơi đùa, chẳng lẽ phía sau dự định trực tiếp buông tha?"

"Liên vì thoải mái lần này?"

"Nào có nhân chơi như vậy à?"

"Xuất sắc tiểu thuyết thả ở phía sau, chẳng lẽ không phải ước định mà thành sự tình sao?"

"Nếu bọn họ chơi như vậy, vậy thì làm xong phía sau bị chúng ta quân đầu chuẩn bị đi, chúng ta nhiều người như vậy, bọn họ chỉ có một Sở Cuồng mà thôi."

"Đợt thứ hai bọn họ liền xong đời!"

" "

Bộ lạc bên này bị Blog cái này Vương Tạc, đập đầu đầy bao.

Phần nộ cũng có!

Bất mãn cũng có!

Bộ lạc bên này lúc này lựa chọn các biện pháp!

Bọn họ thậm chí không có đợi một giờ sau.

Gần như chỉ ở nửa giờ tới đang lúc, bộ lạc liền trực tiếp đẩy ra bộ thứ hai tiểu thuyết!

Một bộ tên là « đồ cổ » đoán thiên!

Quét quét quét!

Vòng thứ nhất so đấu liền trực tiếp để cho bộ lạc cùng Blog đoán thiên tranh tiến vào cao triều, cho nên bộ lạc mở ra đợt thứ hai trong nháy mắt liền có vô số bạn trên mạng Click để đọc rồi « đồ cổ » .

"Bộ này tiểu thuyết cũng không tệ!"

"Rõ ràng so với « gương » cường một ít."

"Quả thật so với bộ lạc đệ nhất bộ mạnh, nhưng so với Sở Cuồng « Chiếc lá cuối cùng » chênh lệch vẫn còn mất trần có thể thấy."

" Mẹ kiếp, mệt sức khâu vị bị Sở Cuồng dưỡng Điều rồi!"

"Bộ này « đồ cổ » ta biết rõ viết không tệ, hết lần này tới lần khác nhìn không có cảm giác gì, nội tâm chung quy theo bản năng cảm bộ tác phẩm này cùng Sở Cuồng kia bộ đội so với!"

"Ta cũng là, nhìn bản này tiểu thuyết thời điểm, đầy đầu đều là « Chiếc lá cuối cùng » cái kia kết vĩ!"

"Bộ này tiểu thuyết hẳn là Hoàng Diệu Khánh tác phẩm."

"Nhìn văn phong rất giống, cũng phù hợp hẳn nhất quán tiêu chuẩn."

"Tạm xem đi, phía sau cũng liền Phùng Hoa cùng Phi Hồng tác phẩm đáng để mong chờ rồi."

"Blog bên kia tiểu thuyết phỏng chừng còn không bằng bộ lạc đây."

"Không có cách nào Blog liền một cái Sở Cuồng là đại lão, còn lại đều là Hà Bình Giải Tướng."

" "

Bộ lạc bản này tiểu thuyết rõ ràng không bằng « Chiếc lá cuối cùng » , nhưng mọi người đều biết đó đã là vòng thứ nhất so đấu chuyên.

Liền đợt thứ hai trình độ mà nói, tất cả mọi người đều cảm thấy bộ lạc chắc thắng Blog.

Mặc dù bộ lạc bộ này tiểu thuyết bởi vì Sở Cuồng kia bộ tác phẩm châu ngọc ở phía trước mà lộ ra không kinh diễm như vậy.

Có thể đầu gì cũng là thượng thừa làm.

Xem xét lại Blog đây?

Dùng xong Sở Cuồng tác phẩm, sợ rằng kết nối với còn làm cũng không lấy ra được chứ ?

Đang lúc này.

Blog bộ thứ hai tiểu thuyết cũng chính thức đẩy ra!

Bộ này tiểu thuyết tên rất kỳ quái, lại kêu « Viên Mỡ Bò » .

Blog.

Bộ văn học bên ngoài.

Các bộ môn bầu không khí cũng rất trầm trọng.

Tỷ như Blog bên này hậu cần bộ môn.

"Đợt thứ hai bắt đầu, vòng thứ nhất ăn mừng cũng đến đây chấm dứt."
"Bộ lạc bên kia đợt thứ hai tác phẩm gọi là « đồ cổ », chất lượng hay lại là vững như vậy."

"Dù sao cũng là chuyên nghiệp xếp hạng cực cao tác gia xuất thủ a."
"Không muốn như vậy ử rữ cú đầu, chúng ta bộ văn học bên kia cũng đẩy ra bộ thứ hai tác phẩm."

"Người là nói « Viên Mỡ Bò » ?"

"Lười nhìn, danh tự này liền khó đọc đến không được."

"Không có nhìn cần phải, chúng ta đã nhất định phải thua, ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài, chúng ta bên này đã không có có thể cùng bọn họ ngay thẳng mặt tác gia rồi."

" "

Blog các bộ môn vẫn đủ đoàn kết, các bộ môn đồng khí liên chi, nhất vinh câu vinh nhất tôn câu tôn.

Bại bởi bộ lạc, từng cái Blog nhân viên cũng khó chịu!

Nhưng mà.

Ngay tại mọi người than thở đang lúc.

Bộ môn xó xỉnh vị trí.

Một tên kêu Vương Vũ nhân viên nhưng là không có tham dự bất kỳ nói chuyện phiếm, mà là trực tiếp lựa chọn đọc « Viên Mỡ Bò » .

Thực ra vừa mới bắt đầu, Vương Vũ cũng giống như mọi người, đối Blog bộ này đoán thiên không ôm hi vọng.

Này là công ty nhận thức chung!

Lần này hoạt động, ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài, Blog một cái có thể đánh cũng không có.

Cho nên hẳn chỉ là tùy tùy tiện tiện đảo lộn một cái bản này « Viên Mỡ Bò » , đọc nhanh như gió nhìn.

Song khi hẳn thấy mỗi đoạn nội dung cốt truyện thời điểm, cả người nhưng là đột nhiên sững sờ ở!

"Đây là ."

Trong ánh mắt thoáng qua vẻ ngạc nhiên, hẳn biểu tình đột nhiên trở nên trịnh trọng lên!

Sau năm phút.

Wang Wu bỗng nhiên đứng dậy, trong tay nắm thật chặt điện thoại di động, kích động đỏ bừng cả khuôn mặt, giọng đều run rẩy:

"Ai nói chúng ta nhất định phải thua!"

Mọi người rồi rít nhìn về phía Vương Vũ, mặt đầy mờ mịt.

"Có ý gì à?"

"Người thế nào kích động như thế?"

"Chẳng lẽ chúng ta đợt thứ hai còn có thể thắng?"

"Chớ có nói đùa."

"Người còn có thể tái biến ra một cái Sở Cuồng a."

Vương Vũ nóng nảy: "Các người nhìn một chút « Viên Mỡ Bò » , nhìn xong các người cũng biết ta ý gì!"

Mọi người ngơ ngẩn.

Trong bộ môn một cái lão nhân nhíu mày nói: "Ta xem một chút."

Những người khác nghe vậy, cũng biểu tình cổ quái mở điện thoại di động lên, nhìn lên bộ này « Viên Mỡ Bò » .

"Một loại a."

"Khúc nhạc dạo thật lâu, cửa hàng quá nhiều đi."

"Nguyên lai Viên Mỡ Bò là chủ giác ngoại hiệu."

"Nhân vật chính chẳng những là nữ nhân, hơn nữa còn là một kỹ. Nữ?"

"Bộ này tiểu thuyết, dựa vào cái gì với « đồ cổ » so với?"

"Tiêu Vương người có phải hay không là làm."

Mọi người một bên nhìn, một bên không nhịn được nhổ nước bọt, Tiêu Vương nhưng thủy chung không lên tiếng, chỉ là yên lặng nhìn mọi người.

Dần dần.

Tiếng thảo luận nhỏ đi.

Mười phút sau, căn phòng hoàn toàn yên tĩnh, toàn bộ ngành nghe được cả tiếng kim rơi!

Tất cả mọi người đều ngơ ngác bung điện thoại di động, nhìn « Viên Mỡ Bò » , phảng phất nội tâm bị to lớn đánh vào!

Yên tĩnh sau đó.

Trong bộ môn âm âm huyền não đứng lên!

"Đây là nơi nào nhô ra đoán thiên đại thần a!"

"A a a a, ngược chết ta rồi!"

"Đám kia quyền quý thật không phải thứ gì, chán ghét chết!"

"Mặc dù Viên Mỡ Bò là kỹ. Nữ, nhưng nàng ở trong lòng ta so với ai khác cũng cao quý!"

"Trong đôi mắt vào đá!"

"Cùng bộ này tiểu thuyết so với, « đồ cổ » nhằm nhò gì!"

"Tốt cay độc châm chọc, thật là sắc bén phát biểu, bộ này tiểu thuyết lại không thể so với Sở Cuồng ngày đó kém!"

"Ta vô cùng yêu thích Viên Mỡ Bò a, nàng quá làm cho đau lòng người rồi!"

"Nguyên lai chúng ta trong bộ môn ngoại trừ Sở Cuồng bên ngoài, còn có một cái ẩn núp đại lão, cái này đại lão rốt cuộc là ai!"

" "

Mọi người có chút điên cuồng!

Bản này cố sự không có Thạch Phá Kinh Thiên xoay ngược lại, nhưng cố sự lại phi thường hấp dẫn người, người xem tâm lý kìm nén đến hoảng, tình tự hoàn toàn đi theo nội dung cốt truyện đi!

Quá đẹp đẽ rồi!

Vương Vũ lớn tiếng nói: "Ta hoài nghi ta môn lâm vào một loại suy nghĩ lỗi lầm, có lẽ phần đầu tiên chưa chắc là Sở Cuồng tác phẩm, đây là ngày mới là!"

Mọi người nghe vậy, ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Này .

Cùng lúc đó.

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng cũng lục tục xem xong « Viên Mỡ Bò » .

Liên cùng Blog có vài người như thế, rất nhiều người vừa mới bắt đầu đối bộ này tiểu thuyết, cũng là ôm không có vấn đề thái độ.

Nhưng mà.

Làm mọi người hoàn toàn nhìn xong bộ này tiểu thuyết thời điểm, nhưng là bị triệt để kinh hãi, trong lúc nhất thời bộ này tiểu thuyết bình luận khu nổ!

"Ngọa tào!"

"Thế nào xuất sắc như vậy!"

"Blog đợt thứ hai tiểu thuyết, có chút biến thái a!"

"Bộ này đoán thiên, tại sao ta cảm giác so với « Chiếc lá cuối cùng » còn kinh điển?"

"Ta cũng có loại cảm giác này!"

"Viên Mỡ Bò thật là làm cho đau lòng người đến không được!"

"Giời ạ!"

"Blog đây là nơi nào tìm đến cao thủ!"

"Ngày đợt thứ hai tiểu thuyết, lại không kém chút nào Sở Cuồng ngày đó?"

"Khó trách bộ lạc vòng thứ nhất sẽ đề cho Sở Cuồng đăng tràng!"

"Các người có phải hay không là lâm cái gì, ai nói « Chiếc lá cuối cùng » thì nhất định là Sở Cuồng tác phẩm, đừng quên một cột nhưng là ẩn danh ."

"Mẹ nha, người cũng đừng làm ta sợ!"

"Người là nói chúng ta lâm vào suy nghĩ lỗi lầm, phần đầu tiên là có người bắt chước Sở Cuồng xoay ngược lại thủ pháp sáng tác, thiên thứ hai mới là Sở Cuồng số lượng?"

"Người vừa nói như thế, còn giống như thật có vài phần đạo lý!"

"Bây giờ xác thực có rất nhiều người bắt chước Sở Cuồng cái loại này xoay ngược lại thức kết vĩ, trong đó cũng xuất hiện một ít bắt chước phi thường đến vị trí cao tay."

"Chủ yếu là, thiên thứ hai này chất lượng quá tuyệt!"

"Không thể so với phần đầu tiên kém!"

"Thiên thứ hai là Sở Cuồng lời nói, ta không một chút nào ngoài ý muốn!"

"Tóm lại trong đó một phần nhất định là Sở Cuồng viết!"

"Kia một cái khác đại lão rớt cuộc là ai vậy, quá mạnh mẽ đi!"

" . "

Đám bạn trên mạng bắt đầu bôi rôi!

Theo dự đoán, Blog đợt thứ hai thảm bại tình cảnh cũng không có phát sinh. Liền cùng vòng thứ nhất như thế, Blog lại lần nữa dùng tuyệt đối chất lượng nghiền ép bộ lạc!

Bộ này « Viên Mỡ Bò » quá kinh diễm!

Blog phía sau thật giống như không chỉ cung Sở Cuồng như vậy một Tôn Thân a!

// up lên cho ai chưa đọc nè ~~

Trong vùng bị quân Đức chiếm đóng có một nhóm người muốn thoát ra đến vùng do Pháp kiểm soát vì lý do riêng. Họ cùng xin được giấy phép, thuê chung một chuyến xe ngựa và cuộc khởi hành được ấn định vào một buổi sớm mùa đông. Cuộc hành trình gồm 10 người, trong đó có 3 cặp vợ chồng (một thương nhân giàu có, một chủ nhà máy, và một quý tộc), hai nữ tu và hai người thuộc thành phần "đặc biệt": một cô gái giang hồ to béo nhưng xinh đẹp có biệt danh là "Viên Mỡ Bò" và "nhà dân chủ" Cornudet. Trong chiếc xe ngựa chật hẹp như vậy cũng tạm chia thành mấy đẳng cấp. Kẻ có tiền nghiêng nhiên được xem là đầy đủ đạo đức và đáng kính nhất là 3 cặp vợ chồng; và hai nữ tu sẽ trở thành một thứ giai cấp (vì đặc điểm hoàn cảnh xã hội của truyện lúc bấy giờ thì giai cấp tăng lữ của nhà thờ Thiên chúa giáo luôn được tôn trọng). Còn tầng lớp thấp nhất là "nhà dân chủ" và cô gái giang hồ Viên Mỡ Bò. Vì hoàn cảnh xuất thân và nghề nghiệp nên Viên Mỡ Bò luôn chịu sự dè bủ khinh bỉ của người, nhưng cô là người có bản lĩnh nên sau đó không ai dám nói gì cô...

Cuộc hành trình gặp nhiều khó khăn hơn so với dự định: đường xa, vắng bóng hàng quán khiến mọi người bụng đói cồn cào. Không ai chuẩn bị gì cho tình huống bất ngờ này. Vốn lo xa, chỉ có Viên Mỡ Bò là người duy nhất có lương thực trong xe. Cô ngần ngại không dám mời ai vì sợ mọi người vẫn còn định kiến với mình. Sau cùng vì quá đói, có người ngất xỉu. Họ đành chấp nhận lời mời của cô gái giang hồ hèn kém, và chưa bao giờ người ta thấy một "thế giới cộng đồng" hoàn chỉnh như vậy bên cạnh giỏ đồ ăn của cô gái vốn bị khinh rẻ này.

Chuyến xe bị chặn lại tại đồn lính Đức. Tên sĩ quan trưởng đồn từng nghe tiếng về vẻ đẹp của Viên Mỡ Bò, hấn ra điều kiện, nếu Viên Mỡ Bò bằng lòng qua một đêm với hấn thì mọi người tiếp tục lên đường. Trong đêm ở quán, Nhà dân chủ đã có ý ve vãn cô nhưng cô kiên quyết từ chối vì không thể nào làm nhục đất nước bằng cách hành nghề bên cạnh quân thù. Là cô gái giang hồ nhưng cô có ý thức về sĩ diện đất nước và không ưa gì quân Đức, Viên Mỡ Bò kiên quyết cự tuyệt. Đoàn người tiếp tục bị giữ lại và họ đổ lỗi cho cô, rồi tìm lời ngon ngọt thuyết phục cô, "bằng gương hy sinh của các nữ anh hùng" đã "không tiếc thân mình" để phá quân thù, Viên Mỡ Bò cũng muốn được đi nên bằng lòng. Sáng hôm sau, đoàn người được

phép lên đường. Nhưng họ đối thái độ với cô, xem cô như một kẻ nhơ
nhuốc giữa những người lương thiện. Viên Mỡ Bò bồi rồi không kịp chuẩn
bị gì cho cuộc hành trình xa xôi nên cô không còn gì để ăn. Ai cũng có đồ
ăn và không ai mời đến cô kể cả hai nữ tu. Cô đói, khát, giá lạnh, trên tất cả
là lòng căm phẫn trước sự bạc bẽo xảo trá của "bọn người lương thiện đều
cáng". Cô bật khóc nức nở trong khi Nhà dân chủ đã ăn no, vui vẻ, huýt sáo
vu vi bài quốc ca Pháp và từng giai điệu hòa lẫn trong tiếng khóc tức tưởi
của cô gái giang hồ.

Tiêu Dao Lục

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 812: Cái thứ 3 yêu nghiệt

Blog còn ẩn tàng thứ 2 tôn Sở Cuồng cấp đoản thiên đại thần!

Không chỉ có bạn trên mạng không nghĩ tới, bộ lạc bên này cũng không nghĩ tới!

Trên thực tế.

Làm « Viên Mỡ Bò » phát hành, bộ lạc bên này toàn bộ đoản thiên tác gia đều trầm mặc.

Cho dù là bọn họ đã là đoản thiên lĩnh vực cao cấp nhất một nhóm tác gia, giờ phút này cũng vẫn bị cái tên này vì « Viên Mỡ Bò » tác phẩm rung động thật sâu ——

Vâng.

Đối với bộ lạc bên này chuyên nghiệp tác gia mà nói, câu chuyện này rung động trình độ thậm chí lớn hơn trước ngày đó « Chiếc lá cuối cùng » .

Người trước chỉ là ở ca tụng.

Người sau lại không chỉ là ca tụng.

Hắn viết lên rồi phê phán cùng châm chọc, nhân tính cùng thời đại bối cảnh, còn có chiến tranh dưới bối cảnh mọi người triển lộ ra tối dữ tợn về mặt vân vân.

Rung động sau khi, bọn họ cũng có vô số cái không hiểu!

Tại sao Blog sẽ xuất hiện hai tên biến thái?

Bọn họ không phải chỉ có một Sở Cuồng đem ra được sao?

Bản này « Viên Mỡ Bò » rốt cuộc có phải hay không là Sở Cuồng?

Một người trong đó là Sở Cuồng lời nói, một cái khác đỉnh cấp đoản thiên tác gia là nơi nào nhô ra, chẳng lẽ là đoản thiên tác gia bảng xếp hạng trước 10 trung một vị đại lão len lén cùng Blog đạt thành hiệp nghị?

Nghi vấn!

Vô số nghi vấn!

Bộ này đột nhiên xuất hiện tác phẩm, lấy kinh diễm nhất tư thái, xông vào người sở hữu tầm mắt!

Tóm lại.

Bộ lạc lại thất lợi!

Liên tục hai đợt thất lợi!

Bộ lạc rốt cuộc bắt đầu nổi giận!

Lại qua nửa giờ, bộ lạc rốt cuộc đẩy ra bộ 3 tác phẩm, « Vương » !

Cùng bộ lạc trước hai bộ tác phẩm tiếng vọng bất đồng.

Đám bạn trên mạng nhìn xong bộ này « Vương » sau đó rồi rít kích động!

"Bộ lạc rớt cuộc bắt đầu quăng ra Vương Tạc rồi!"

"Bản này tốt xuất sắc!"

"Phùng Hoa số lượng?"

"Rất giống."

"Cũng có thể là Phi Hồng."

"Văn phong mà nói càng giống như Phùng Hoa một chút."

"Tài nghệ này ít ỏi yếu hơn « Chiếc lá cuối cùng », bắt quá cảm giác không có Viên Mỡ Bò cố sự sâu sắc, chung quy mà nói cũng là đỉnh cấp tác phẩm rồi."

"Lần này nhìn Blog còn có thể có cái gì chiêu."

"Sẽ không lại xuất hiện một bộ cấp độ yêu nghiệt đoán thiên chứ?"

"Người cho rằng là đồ chơi này là cái trắng a."

"Ấy!"

"Mau nhìn!"

"Blog bộ 3 đoán thiên cũng đi ra, danh tự này với « Viên Mỡ Bò » như thế, rất kỳ quái."

Mà đang ở đám bạn trên mạng kích động thảo luận bản này hư hư thực thực Phùng Hoa tác phẩm lúc.

Blog bên kia tiêu thuyết cũng đi ra!

Tác phẩm danh, « Can Anyone Hear Me? »

Không có biện pháp danh như ý nghĩa, nhìn không tựa đề, không biết đến đây là một câu chuyện gì.

Cần nhắc đến Blog trước hai bộ tác phẩm quá kinh người, lần này tất cả mọi người đều trước tiên điem vào bộ tác phẩm này ——

Bao gồm mỡ căn phòng bên trong thời khắc chú ý trận đại chiến này Phùng Hoa tự mình!

Không sai.

Phùng Hoa chính là « Vương » !

Làm vòng thứ ba đại biểu bộ lạc xuất chiến chủ lực, Phùng Hoa dĩ nhiên chú ý chính mình bản luân đối thủ.

Rất hiển nhiên, đối thủ của hắn là « Can Anyone Hear Me? » bộ tác phẩm này.

Blog trước hai bộ tiểu thuyết, Phùng Hoa cũng nhìn.

Rất đáng sợ!

Trên thực tế, giờ phút này Phùng Hoa có chút vui mừng chính mình bộ này tiểu thuyết không có đối với bên trên Blog bên kia trước hai bộ tác phẩm.

Chỉ so chất lượng lời nói, bản này còn thật không dám nói có thể thắng kia hai thiên!

Nhiều nhất, chính là miễn cưỡng đến gần kia hai thiên tiêu chuẩn!

Bất quá đối với Blog phát hành thiên thứ ba, Phùng Hoa cũng chưa có lo lắng như vậy rồi.

Giống như bạn trên mạng nói như vậy.

Chẳng lẽ Blog bên kia còn có cái thứ 3 yêu nghiệt?

Không thể nào!

Phùng Hoa thậm chí hoài nghi, cái gọi là cái thứ 2 yêu nghiệt, cũng không tồn tại.

Đối với lần này hẳn có một cái to gan hơn suy đoán:

Có lẽ vô luận Viên Mỡ Bò cố sự, hay lại là « Chiếc lá cuối cùng » , đều là Sở Cuồng số lượng!

Sở Cuồng từng có cổ tích khêu một cái cửu kinh lịch.

Mặc dù đỉnh cấp tiểu thuyết ngắn sáng tác độ khó, phải xa xa lớn hơn cổ tích, nhưng chỉ là hai thiên lời nói, có lẽ Sở Cuồng thật có khả năng làm được, cứ việc cái suy đoán này đại biểu ý nghĩa có chút kinh khủng!

Bất quá coi như Sở Cuồng viết hai thiên đỉnh cấp tác phẩm thì như thế nào?

Cũng không thể thiên thứ ba cũng là hẳn số lượng chứ ?

Chính là ôm loại ý nghĩ này, Phùng Hoa mở ra bộ này tên là « Can Anyone Hear Me? » tác phẩm.

Bản này cố sự phi thường ngắn gọn.

Nội dung tựa hồ có chút Khoa Huyền màu sắc.

Tiểu thuyết nói là mở phát hiện một cái sâu không thấy đáy hồ.

Đỉnh phong các khoa học gia cũng không cách nào điều tra ra cái này thần bí cửa hang căn nguyên.

"Can Anyone Hear Me?!"

Có tiểu hài hướng về phía hồ kêu, không có trả lời.

Tiểu hài lại đi hồ trung ném một viên đá, nhưng mà đá biến mất vô ảnh vô tung.

Vì vậy cái này động sâu liền được một số người trở thành xử lý rác rưởi địa phương.

Nhân loại sở sinh sinh đủ loại rác rưởi, thậm chí bao gồm tử thi cùng rác thải hạt nhân đợi có hại vật cũng ném vào động sâu.

Thế giới vì vậy mà trở nên sạch sẽ!

Sau một khoảng thời gian, không trung mơ hồ xuất hiện một giọng nói:

"Can Anyone Hear Me?!"

Kèm theo đạo thanh âm này, không trung hạ xuống một cục đá, đáng tiếc không người để ý.

Mọi người vẫn còn ở khen ngợi:

Có thần bí hồ xử lý rác rưởi, Lam Tinh hoàn cảnh thật là càng ngày càng tốt á!

Cố sự liền đến nơi này hơi ngừng.

Nhưng mà.

Đọc xong bản này cô sự Phùng Hoa, lại đột nhiên rùng mình một cái!
Đáy lòng của hắn, toát ra một cỗ đáng sợ rùng mình!
Cả người như rớt vào hầm băng!
Bộ tác phẩm này lại là ai viết!
Không kém gì Blog trước hai bộ tác phẩm bút phong!
Lấy ở đâu yêu nghiệt a!
Lấy Phùng Hoa trình độ, dĩ nhiên có thể lý giải bộ này tiểu thuyết ý tưởng cùng lập ý có nhiều biến thái!
Giờ khắc này, Phùng Hoa bắt đầu hoài nghi mình trước suy đoán!
Cũng không thể bộ này cũng là Sở Cuồng tác phẩm chứ ?
Chẳng lẽ Blog thật có cái thứ 2, thậm chí cái thứ 3 yêu nghiệt?
Bộ này suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ tiểu thuyết ngắn đơn giản là khiến người tỉnh ngộ, cho độc giả lưu lại đáng sợ cực kỳ không gian tưởng tượng!
Phùng Hoa có chút bị giật mình!
Đủ loại trên ý nghĩa!

Đám bạn trên mạng cũng lục tục xem xong bộ tác phẩm này.
Vừa mới bắt đầu, rất nhiều đám bạn trên mạng cũng không có cảm thấy bộ này tiểu thuyết có cái gì một cách lạ kỳ phương, cho dù là thấy kết vĩ.
Có vài người chột nhìn đến kết vĩ, thậm chí cũng không phản ứng kịp đây.
Nhưng mà.
Làm bộ phận bạn trên mạng hơi suy tư một chút kết cục đại biểu ý nghĩa sau đó, lại là cả nhân cũng run lập cập!
"Giời a!"
"Bản này là kinh khủng tiểu thuyết đi!"
"Cái này kết vĩ lưu bạch mới là tối Cao Minh!"
"Cái này tiểu thuyết chột nhìn không bằng bộ lạc « Vương », càng không bằng Blog trước hai bộ tác phẩm, nhưng cẩn thận suy nghĩ sau đó ta cảm giác cả người cũng không tốt, này lại là một phần lấy bảo vệ môi trường làm chủ đề tiểu thuyết, trong đó ngụ ý quá kinh khủng, ta cả người đều nổi da gà!"
"Có ý gì à?"
"Còn nhìn không hiểu ấy ư, kết vĩ không trung xuất hiện một đạo tiếng kêu, Can Anyone Hear Me?, đây là thần bí hô sau khi xuất hiện, một cái tiêu hài vừa mới bắt đầu hướng bên trong kêu, nhưng mà những lời này cuối cùng lại độ với không trung xuất hiện!"
"Cho nên, tiêu hài tiếng kêu truyền đến tương lai?"
"Nếu như ngươi vẫn không cảm giác được được kinh khủng, vậy ngươi xem nhìn tiêu thuyết kết vĩ nói thế nào, câu này tiếng kêu lại lần nữa vang lên sau đó, không trung rơi xuống một cục đá, đừng quên, tiêu hài năm đó hướng về phía cửa hang kêu xong sau, vừa vịn ném một viên đá đi vào!"

"Ý người là ."

"Thực ra cái này thân bí hồ liên tiếp tương lai, mà mọi người ban đầu ném vào lỗ đen toàn bộ rác rưởi, cũng sẽ ở tương lai lúc xuất hiện rớt xuống?"

" "

Đám bạn trên mạng ngược lại hít một hơi khí lạnh, da đầu bắt đầu tê dại!

Hí!

Nhìn xong giải thích cặn kẽ, tất cả mọi người đều biết cái này kết vĩ ngụ ý!

Suy nghĩ tí mĩ cực sợ!

Từ "Can Anyone Hear Me?" Bắt đầu, nhân loại ban đầu ném vào động sâu toàn bộ rác rưởi cũng sẽ giống như ban đầu ném vào động sâu viên thứ nhất cục đá như vậy mưa như trút nước hạ xuống?

Bao gồm thi thể! ?

Bao gồm hạch. Phế liệu! ?

Ta giọt cái nương u, thiên biết đạo nhân loại rớt cuộc hướng trong động sâu ném bao nhiêu rác rưởi, trời mới biết những thứ này rác rưởi trung cũng bao gồm những thứ đó!

Tưởng tượng một chút.

Người nào đó đi trên đường, đột nhiên bị một cục rơi xuống thi thể đập trúng, sẽ là biết bao kích thích hình ảnh!

Chớ nói chi là còn có rác thải hạt nhân loại đồ vật cũng sẽ từ không trung hạ xuống!

Đây chính là tiểu thuyết thật sự trình bày bảo vệ môi trường chủ đề, gần: Nhân loại đối Lam Tinh hoàn cảnh tạo thành toàn bộ phá huỷ, cũng sẽ tại tương lai bỏ ra cực kỳ thâm giá!

Bộ này tiểu thuyết ngắn, chỉ là lấy Khoa Huyền loại này khoa trương hình thức, càng tinh tế trực quan biểu hiện ra!

Giờ khắc này!

Tất cả mọi người đều tròn tròn mắt!

Này mẹ nó lại là ai viết a!

Hoàn toàn không thể so với trước hai bộ tác phẩm kém a!

Giống vậy kinh điển!

Giống vậy chân nhiếp nhân tâm!

Chẳng lẽ Blog còn có cái thứ 3 yêu nghiệt! ?

Tình huống gì a đây là!

Đầu tiên là « Chiếc lá cuối cùng » !

Sau đó là « Viên Mỡ Bò » !

Bây giờ lại toát ra cái « Can Anyone Hear Me? » !

Blog đã liên tục lấy ra ba bộ biến thái cấp đoạn thiên tác phẩm rồi!

Trong này rớt cuộc kia bộ là Sở Cuồng lão tặc tác phẩm a!

//

« Can Anyone Hear Me? » , nhật bản trí danh tiểu thuyết ngắn gia Shinichi Hoshi tác phẩm một trong.

Bồn văn là một phần Khoa Huyền nhỏ tiểu thuyết. Văn chương tưởng tượng trên địa cầu đột nhiên xuất hiện một cái động không đáy, nó có thể chứa nhân loại chế tạo hết thảy rác rưởi, khiến nhân loại sản xuất và sinh hoạt không có nỗi lo về sau, vì vậy thành phố không trung càng ngày càng đẹp đẽ, mọi người cũng có thể yên tâm thoải mái hưởng thụ động không đáy mang lại Phúc lợi. Nhưng mà, ngày vui ngắn ngủi, theo lúc trước ném bỏ vào hòn đá nhỏ rớt xuống, nguyên lai ném xuống đồ vật đem lần nữa trút xuống hồi địa cầu.

Này Văn Chương từng bị chọn vào giáo dục bắt buộc chương trình học tiêu chuẩn thí nghiệm sách giáo khoa « Ngữ Văn » tám năm cấp Hạ sách [1] Hiện giáo dục bắt buộc chương trình học tiêu chuẩn thí nghiệm sách giáo khoa « Ngữ Văn » tám năm cấp Hạ sách thứ mười lăm giờ học vì « ở trong cuộc đời của ta trọng yếu lựa chọn »

Tiêu Dao Lục

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 813: Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn

Đám bạn trên mạng cũng bối rối!

Mọi người đều biết Blog bên này lợi hại nhất chính là Sở Cuồng.

Kìa không nghi ngờ chút nào, Blog bên này chất lượng cao nhất tiêu thuyết, khẳng định chính là Sở Cuồng viết.

Lão tặc viết tiêu thuyết ngắn, trước mắt thật đúng là không bay qua xe.

Nhưng mà ai có thể nghĩ tới?

Blog liên tục phát ba bộ tác phẩm, mỗi bộ chất lượng đều là kinh khủng như vậy, cho tới dù ai cũng không cách nào phân rõ này ba bộ trong tác phẩm một bộ nào mới là Sở Cuồng số lượng!

Trong lúc nhất thời!

Bộ lạc cùng Blog cũng thảo luận điên rồi!

Các đại diện đàn càn là vô số liên quan bài post!

Mà ở vô số trong thảo luận.

Bỗng nhiên có người đưa ra một hệ liệt lớn mật giả thiết!

"Các người có nghĩ tới hay không, có lẽ Sở Cuồng lão tặc lần này không chỉ viết một bộ đoản thiên?"

"Ta biết suy đoán này rất to gan, thậm chí có chút khó tin, nhưng các người cũng đừng quên, lão tặc ban đầu viết cốt tích thời điểm từng lấy sức một mình hoàn thành khêu một cái cửu hành động vĩ đại!"

"Dĩ nhiên ta cũng biết, kinh điển đoản thiên sáng tác độ khó cao hơn cốt tích."

"Bất quá ta lại không nói hẳn lần này cũng một hơi thở viết cửu thiên kinh điển đoản thiên a."

"Đối với lão tặc mà nói, chỉ là một hơi thở viết hai bộ kinh điển đoản thiên, hẳn không quá đáng chứ?"

"Nếu như lớn mật đến đâu một chút, chúng ta đây có lẽ có thể suy đoán, Blog trước mắt phát hành này ba bộ kinh điển đoản thiên tất cả đều là Sở Cuồng lão tặc viết, cũng không phải là không có khả năng sự tình!"

"Nếu không giải thích thế nào Blog đột nhiên nhiều hơn hai cái yêu nghiệt sự tình?"

"Thật khi loại này cấp bậc tiêu thuyết ngắn là cái trắng a, tùy tiện một cái đoản thiên tác giả là có thể viết ra được?"

" . "

Vừa mới bắt đầu, mọi người thấy cái suy đoán này, đều cảm thấy thuyết pháp này quá mức ý nghĩ hảo huyền.

Nhưng mà.

Làm mọi người thấy người này phân tích cụ thể lúc, nhưng có chút do dự.

"Ta mẹ hấn lại cảm thấy người nói rất có đạo lý?"

"Sở Cuồng cái này lão tặc nhưng là có tiền khoa, hấn không phải lần thứ nhất làm chuyện loại này rồi!"

"Nói cách khác, Blog này ba bộ tác phẩm bên trong, ít nhất có hai bộ là Sở Cuồng số lượng?"

"Chúng ta không ngại cũng lớn mật điem, liền đánh cược này ba bộ đều là Sở Cuồng viết!"

"Hồi tưởng lại trước Phi Hồng không phải nói Sở Cuồng lượng tác phẩm quá ít, cho nên còn không cách nào trở thành Tần Châu tiểu thuyết ngắn giới tân ba cỗ xe ngựa một trong sao?"

"Đây chính là Sở Cuồng viết không chỉ một bộ đoản thiên động cơ?"

"Hôm nay « Viên Mỡ Bò » phát hành thời điểm cũng có người giống như Lâu Chủ như vậy đoán, nhưng ta không có đề ý, nhìn bây giờ Lâu Chủ phân tích lại có điem không xác định rồi, chẳng lẽ Sở Cuồng viết đoản thiên, cũng có thể giống như viết cổ tích nhẹ nhàng như vậy?"

" "

Thuyết pháp này sau khi xuất hiện, đám bạn trên mạng bắt đầu lâm vào hoài nghi.

Rất nhiều bạn trên mạng cũng theo bản năng theo cái này lớn mật ý nghĩ đoán nhớ tới.

Bất quá đối với nói vậy pháp, càng nhiều hay lại là phản bác bạn trên mạng:

"Đoán có lý có chứng cứ, nhưng ta nghiêng về Blog len lén mời mấy cái đại lão xuất thủ."

"Đoản thiên lĩnh vực chuyên nghiệp bảng xếp hạng trước 10 bên trong cũng không chỉ có Sở Cuồng cùng Phi Hồng, còn có mấy cái khác danh gia."

"Nghĩ như thế nào ta đều cảm thấy, khả năng này lớn hơn."

"Blog này ba lợi hại liền lộ hại ở trên mặt nổi đẩy ra một cái Sở Cuồng, nhưng mà sau lưng lại mời nhiều cái không kém gì Sở Cuồng đợi mấy cái yêu nghiệt đại lão xuất thủ."

"Chờ danh công bố, cũng biết đến tốt cùng là kia mấy vị đại lão xuất thủ."

"Ta hoài nghi « Viên Mỡ Bò » là xếp hàng thứ hai vị kia xuất thủ."

" "

Rất nhiều người không hướng Sở Cuồng lão tặc lái nhiều trên đầu đoán, là bởi vì mọi người có một cái càng hợp lý suy đoán.

Mọi người cảm thấy Blog thực ra âm thầm mời trên bảng xếp hạng một ít đại lão xuất thủ, cố ý dẫn mà không hết, đợi hai bên khai chiến thời điểm,

lại đột nhiên phát sáng ra đỉnh cấp tác phẩm, đánh bộ lạc một trở tay không kịp!

Này hai loại khả năng tính đô có thị trường!

Cầm bắt đồng quan điểm song phương, đối với chuyện này khác nhau rất lớn.

Mà đang ở hai vừa bắt đầu vì mỗi người ủng hộ cách nói dựa vào lí lẽ biện luận lúc.

Bộ lạc lần thứ tư xuất thủ!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ bạn trên mạng sự chú ý đều bị hấp dẫn tới!

Lần này bộ lạc đẩy ra tác phẩm gọi là « gõ chuông nhân » .

Bộ tác phẩm này, chất lượng cực cao.

Đám bạn trên mạng ngay đầu tiên đem sau khi xem xong, nội tâm đã một cái suy đoán đã phi thường chắc chắn rồi:

"Nhất định là Phi Hồng lão sư xuất thủ!"

"Bộ tác phẩm này chính là Phi Hồng lão sư phong cách, người khác không viết ra được cái mùi này!"

"Nhìn như dài dòng ngôn ngữ, thực ra ẩn tàng vô số phức bút, mặc dù nội dung số chữ nghiêng về bản trung, nhưng chịu nhìn tính tình nhìn xong sẽ cảm thấy sáng tỏ thông suốt!"

"Phi Hồng bộ này mạnh hơn Phùng Hoa a!"

"Dù sao Phi Hồng bài danh đặt ở này, ta cảm giác Phi Hồng bản này, hoàn toàn không kém gì Blog vừa mới phát hành ngày đó « Can Anyone Hear Me? » ."

"Cuối cùng là để cho bộ lạc hòa nhau một cái cục."

"Phi Hồng lão sư này luân nhất định là không thành vấn đề."

"Trước cho là bộ lạc cùng Sở Cường tranh, sẽ lấy Sở Cường tác phẩm thay Blog vẫn tôn làm kết thúc, không nghĩ tới kết quả lại là bộ lạc yêu cầu dựa vào Phi Hồng tác phẩm tới vẫn tôn một lớp."

" . "

Bạn trên mạng đối Phi Hồng tác phẩm bình luận cực cao, gần như đạt tới đôi « Chiếc lá cuối cùng » khen ngợi tiêu chuẩn!

Đương nhiên.

So sánh lên « Viên Mỡ Bò » hay lại là kém không ít.

Guy de Maupassant định phong tác phẩm tiêu biểu có thể không phải đùa.

Sau đó Blog sẽ ứng đối như thế nào?

Người sở hữu ánh mắt, cũng hội tụ đến rồi Blog bên này.

Trong vạn chúng chúc mục.

Blog quả nhiên tiếp chiêu!

【 Đoàn Thiên Chi Vương tác phẩm dự thi chi bốn, « Đại Phú Ông » ! 】

Đây là Lâm Uyên vì « triệu bảng Anh » sửa đổi sau tên, dù sao cái thế giới này không có bảng Anh.

Mà ngay tại mọi người cho là bộ này tiểu thuyết chính là Blog ứng đối lúc. Blog lại đang toàn bộ bạn trên mạng không chớp mắt trung, liên tục đổi mới ba cái động tĩnh:

【 Đoàn Thiên Chi Vương tác phẩm dự thi chi 5, « Người trong bao » ! 】

【 Đoàn Thiên Chi Vương tác phẩm dự thi chi lục, « The Cop and the Anthem » ! 】

【 Đoàn Thiên Chi Vương tác phẩm dự thi chi thất, « My Uncle Jules » !
】

Bá bá bá!

Không có lại dựa theo bộ lạc tiết tấu tới.

Bốn cái động tĩnh, bốn bộ tác phẩm, một hơi thở phát ra ngoài!

Phối hợp trước mặt ba bộ tác phẩm, Blog lần đầu tiên bày ra tư thái tấn công!

Bên trong phòng làm việc.

Kim Mộc nhìn một chút trên mạng động tĩnh, lại nhìn một chút bên cạnh chơi lấy game online Lâm Uyên, vẻ mặt cảm khái nói: "Rốt cuộc là ai quần đấu ai vậy."

Toàn bộ phát?

Lâm Uyên nghe được Kim Mộc lời nói, dừng lại chơi game, lấy điện thoại di động nhìn một cái.

Quả nhiên.

Bảy bộ đã toàn bộ phát ra, tin tưởng đám bạn trên mạng lúc này đã lục tục mở ra duyệt đọc đi.

Ngẩng đầu lên.

Lâm Uyên nhìn một chút màn ảnh máy vi tính, chính mình game online trung nhân vật id, bất ngờ gọi là:

Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn!

Chỉ là trong trò chơi "Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn" bị ngược tương đối thảm, đi trên đường cũng có thể bị người cường chế pk giết chết.

Lắc đầu một cái.

Lâm Uyên dứt khoát không chơi game rồi, trực tiếp chú ý tới trên Internet động tĩnh.

Mở ra Blog.

Tùy tiện quét mắt bạn trên mạng bình luận, giọi vào Lâm Uyên trước mắt câu nói đầu tiên là:

" Mẹ kiếp, trước nói trước mặt ba bộ có thể là Sở Cuồng một người thật sự tác gia hóa bây giờ còn dám với ca đối tuyến ấy ư, này bốn bộ luôn không khả năng cũng là Sở Cuồng viết đi!"

// « triệu bảng Anh » là nước Mỹ tác gia Mark. Twain sáng tác trung tiểu thuyết ngắn, phát biểu với 1893 năm. Giảng thuật một cái nghèo rớt mùng tơi nhân viên văn phòng nước Mỹ tiểu tử Henry. Adams ở Luân Đôn một lần kỳ ngộ.

Luân Đôn hai vị nhà giàu huynh đệ đánh cuộc, đem một tấm không cách nào thực hiện triệu giấy lớn cấp cho Henry, nhìn hấn trong vòng một tháng kết cuộc như thế nào. Một tháng thời hạn đến, Henry không chỉ không có chết đói hoặc bị bắt, ngược lại ngược lại thành nhà giàu, hơn nữa giành được một vị đẹp để tiểu thư trái tim. Văn Chương lấy mang theo khoa trương nghệ thuật thủ pháp lại xuất hiện đại sư trong tiểu thuyết châm chọc cùng hài hước, tiết lộ 20 đầu thế kỷ United Kingdom xã hội chủ trương tôn thờ đồng tiền tư tưởng. [1]

// « giả bộ ở trong bao nhân » là Nước Nga tác gia An Đông. Ba vừa Mihajlovic. Anton Pavlovich Chekhov sáng tác tiểu thuyết ngắn. Ở « giả bộ ở trong bao nhân » trung, Anton Pavlovich Chekhov tạo nên một tính cách cô tịch, nhát gan sợ phiền phức, sợ hãi biến cách, muốn làm một cái thuần túy tại chỗ chế độ "Thủ Pháp Lương dân" khác bên trong khoa phu.

Khác bên trong khoa phu thế giới quan chính là sợ hãi sai lầm, sợ hãi thay đổi vừa có hết thấy, nhưng là hấn hành động, ở khách quan bên trên lại nổi lên vì Sa Hoàng chuyên chế trợ Trụ vi ngược tác dụng. Hấn hạt chế đến mọi người, cũng không phải dựa vào bạo lực đời thủ đoạn, mà là cho chúng tinh thần bên trên kiềm chế, để cho mọi người "Xuyên thấu qua không gian nội". Có thể nói là chuyên chế chế độ đầu độc rồi hấn tư tưởng, tâm linh, khiến cho hấn sợ hết thấy biến cách, ngoan cố cứng ngắc, hấn là Sa Hoàng chuyên chế chế độ bảo trì người, nhưng càng là người bị hại. Cho nên có thể nói khác bên trong khoa phu trở thành, sợ hãi tận sự vật, bảo trì chuyện xưa vật phản đối biến cách, trở ngại xã hội phát triển nhân đại danh từ. [1]

// The Cop and the Anthem

Nước Mỹ 20 đầu thế kỷ trừ danh tiểu thuyết ngắn gia Âu. Henry danh thiên, là tiểu thuyết ngắn kiệt tác. Là hấn ưu tú tiểu thuyết ngắn một trong, tác phẩm viết lên kẻ lang thang Subi ở mùa đông tới đang lúc, nghĩ đủ phương cách vào ngục qua mùa đông, hấn sáu lần phạm tội, làm xằng làm bậy, nhưng là cũng không có như nguyện, đang lúc hấn nghe được giáo đường thánh ca, quyết định làm người lần nữa lúc, lại bị không giải thích được dân độ, tiểu thuyết mũi dùi nhắm thẳng vào lúc ấy nước Mỹ xã hội, chân thực phản ánh không biết thị phi, điên đảo hắc bạch xã hội thực tế.

// « My Uncle Jules » là nước Pháp tác gia Guy de Maupassant sáng tác tiểu thuyết ngắn. Này thiên Văn Chương chủ yếu viết "Ta" người một nhà ở đi triết người cuộc so tài đảo trên đường, vô tình gặp gỡ với siết trải qua, khắc họa rồi Philip vợ chồng ở phát hiện giàu ... Siết biến thành nghèo với siết thời điểm bất đồng biểu hiện cùng trong lòng, thông qua Philip vợ chồng

đôi đũa với siết bắt đồng thái độ vạch ra cũng châm biếm ở Xã Hội Giai Cấp
trung, giữa người và người quan hệ xa lánh tình hình.

Tiêu Dao Lục

Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 814: Rốt cuộc kia thiên là Sở Cuồng

Trước còn có rất nhiều người lớn gan suy đoán, Blog trước mặt kia tam thiên trọng lượng cấp tác phẩm đều là xuất từ Sở Cuồng một người tay. Nhưng mà.

Khi lại có bốn bộ ít ỏi yếu hơn trước mặt tam thiên tác phẩm lúc xuất hiện, không người nào dám như vậy đoán, dám ban trên mạng cảm giác mình đôi tiểu thuyết ngắn vốn có nhận thức đều phải bị lật đổ ——

Thất thiên trọng lượng cấp tác phẩm a!

Cũng không thể đều là Sở Cuồng viết đi!

Blog nhất định là len lén mời ngoại viện!

Hơn nữa còn không chỉ mời một cái!

Vâng.

Bạn trên mạng đã lục tục xem xong còn lại bốn bộ tiểu thuyết!

Đọc xong Blog này ba tứ liên phát tác phẩm, toàn bộ độc giả đều bị bị to lớn đánh vào!

Dẫn đầu nổ đọc cuồng triều là « Đại Phú Ông », bởi vì bộ này tiểu thuyết là bốn bộ trong tiểu thuyết trước nhất đẩy ra.

Từ thứ tự đi lên nói, bộ tác phẩm này cơ hồ là trực tiếp đối ngọn « gõ chuông nhân » !

Đừng quên, bộ này tên là « gõ chuông nhân » tác phẩm, nhưng là bị vô số đám bạn trên mạng đây nắp nhận định là Tần Châu ba cỗ xe ngựa đứng đầu Phi Hồng tác phẩm!

Song khi nhóm đầu tiên độc giả học xong « Đại Phú Ông », bình luận khu trực tiếp nổ!

"Mẹ nha!"

"Quá đặc sắc!"

"Tại sao lại đôi ੜໝໝ ra một bộ loại này cấp bậc tác phẩm!"

"Ta cho là bộ lạc có thể dựa vào Phi Hồng hòa nhau một ván, nhưng hiện tại xem ra ván này ai chết vào tay ai còn chưa nhất định đây!"

"Dùng kịch vui thủ pháp chơi đùa châm chọc, quá cao cấp!"

"Tư Bản Xã Hội đối kim tiền sùng bái ở bộ này trong tiểu thuyết bị hiện ra tình tế!"

"Đây cũng là đại lão nào tác phẩm a!"

Bộ này đoán thiên giảng thuật hai cái phú hào muốn biết một cái người nghèo bắt được một tấm kịch xù tiền giấy sau sẽ là cái gì kết cục, kết quả để cho hai vị phú hào không nghĩ tới là, mọi người đối vị này đột nhiên giàu đột ngột người nghèo lại liều mạng lôi kéo, từ miễn phí ăn cơm miễn phí mua quần áo lại tới miễn phí dùng chân, từng cái giống như ăn mày như thế làm hân vui lòng, không hề đứt đoạn đề cao hân địa vị xã hội, ngoài ra vị này may mắn tiêu tử còn vào tay một vị tốt thế tử cùng kịch xù ngân hàng lợi tức, từ nay về sau quá phi thường cuộc sống hạnh phúc!
Kịch vui, châm chọc, bộ tác phẩm này khen ngợi như nước thủy triều!

Bộ thứ hai nỗ lực đọc cuồng triều tác phẩm là « Người trong bao » !
Nhân vật chính là một cái cô quái nhân, hân trời trong cũng xuyên giày đi mưa mang cây dù đi mưa, trên giường luôn là bảo bọc màn, thói quen đem hết thầy đều giả bộ ở trong bao một bên, hân giống như mắc bệnh thần kinh như thể chung quy lo lắng cho mình gây ra loạn gì, có người kết hợp hân yêu, nhưng hân vừa nghĩ tới kết hôn liền không nhận được suy nghĩ sau khi cưới phải gánh vác nghĩa vụ cùng trách nhiệm, cho tới cuối cùng hôn sự thất bại, hân lại bắt đầu sợ hãi mọi người sẽ nhạo báng hân, cuối cùng lại bởi vì tích úc thành bệnh chết.

"Ngu bức!"

"Câu chuyện này quá có giáo dục ý nghĩa!"

"Ở nơi này nhân vật chính thấy được chính mình Ảnh Tử, sinh hoạt thái độ quá bị quan, chuyện gì đều tới không tốt phương diện nghĩ, cuối cùng bỏ lỡ vô số cơ hội, lấy tội khen Trương Phương thức để cho ta hiểu được chính mình chỗ không ổn."

"Nhân vật tính cách thiết lập khoa trương lại phù hợp suy luận!"

"Blog rất cuộc đời bao nhiêu đại lão a!"

"Bản này so với trước cố sự, trình độ lại không có hạ xuống!"

"Khó trách Blog này ba như vậy mới vừa, bọn họ khẳng định mời mấy cái không kém gì Sở Cuồng yêu nghiệt xuất thủ!"

Đám bạn trên mạng nhìn xong bộ thứ hai, liền không kịp chờ đợi mở ra « The Cop and the Anthem » !

Đây là một cái đề cho người ta dở khóc dở cười cố sự, nhân vật chính bởi vì ở bên ngoài sinh sống không nổi nữa, muốn ngồi tù ăn miễn phí cơm tù ở miễn phí nhà ở, nhưng vô luận hân thế nào phạm tội nhi, cảnh sát dĩ nhiên không đem hân nắm chặt đi, nhưng mà ngay tại hân bị một bài thánh ca cảm hóa chuẩn bị xong cuộc sống thoải mái lúc, lại lại bởi vì một cái đề cho người ta dở khóc dở cười tội danh bị cảnh sát cho dẫn độ ngồi tù!

"Phốc!"

"Cười chết ta rồi!"

"Bản này so với « Đại Phú Ông » còn khôi hài, hơn nữa giống vậy tràn đầy châm chọc hiệu quả!"

"Tuyệt đối đại sư trình độ!"

"Từ đầu đến cuối châm chọc, kết cục ta một mực ở nghĩ, tại sao không làm cảnh sát sẽ đi bắt một cái đi lang thang nhân, khả năng một điểm này cũng thể hiện lúc ấy xã hội cảnh sát đại biểu một loại người vô năng cùng buồn cười đi!"

"Câu chuyện này rất có ý tứ rồi!"

"Bản này cũng là một cao thủ, viết đoản thiên cao thủ hàng đầu!"

"Vị này lại là ai a đây là!"

Blog này ba tứ liên phát, liên tục tam thiên chất lượng, cũng để cho độc giả hài lòng cực kỳ!

Thiên thứ tư, cũng không có để cho độc giả thất vọng!

Bản này cố sự gọi là « My Uncle Jules » .

Cố sự chủ đề nhưng thật ra là nhân tính, nhân vật chính người nhà nghe nói thúc thúc kiếm rất nhiều rồi tiền thời điểm, đủ loại khen ngợi thúc thúc trực tiếp đem thúc thúc khen thành một đóa hoa, nhưng tình cờ gian gặp phải với siết, mọi người mới phát hiện với siết lẫn lộn rất chán nản, với thái độ của là trong nháy mắt 180° đại chuyển biến, đủ loại chê bai với siết .

"Để cho người ta cảm khái cố sự!"

"Nghèo cư náo thế không người hỏi, giàu ở thâm sơn có bà con xa, câu chuyện này thực tế nhất, ta rất ưa thích rồi!"

"Bản này xem ta muốn ăn con hào rồi!"

"Nhân gian hoang đường, thực tế Ma Hủy, người cho rằng là là châm chọc, thực ra viết đều là thực tế!"

"Có tiền chính là thúc thúc, không có tiền liền là người xa lạ, đây đối với cha mẹ không cần nhắc chính mình giá trị quan đối hài tử ảnh hưởng rất cuộc có bao nhiêu, người tốt xấu để cho hài tử ăn miệng con hào a!"

"Bản này cố sự ở trong lòng ta không kém gì « Viên Mỡ Bò » !"

"Này thật thiên cố sự, tùy tiện xuất ra một bộ, cũng không thể so với Phùng Hoa cùng Phi Hồng tác phẩm!"

"Điên rồi, Blog thế nào nhiều như vậy kinh điển, bọn họ là đem tiểu thuyết ngắn giới những thứ kia không hợp tác với bộ lạc đại lão đều kéo bên trên chiến xa rồi hả?"

Thật thiên trọng lượng cấp đoản thiên!

Bảy cái chân nhiếp nhân tâm cố sự!

Blog đây ra này bảy bộ tác phẩm, trực tiếp đem tiểu thuyết ngắn giới nỗ long trời lở đất người ngã ngựa đổ!

Bộ lạc bên này.

Chuyên nghiệp cấp bài danh cực cao đoán thiên nhóm tác giả đã không biết rõ làm sao dùng lời nói mà hình dung được nội tâm của bọn họ chân động!

"Này mẹ nó cũng lấy ở đâu nhô ra a!"

"Thật thiên đỉnh cấp tác phẩm, Blog đây là mời bao nhiêu yêu nghiệt!"

"Ta mẹ nó một bộ cũng không làm hơn!"

"Không phải nói Blog chỉ có một Sở Cuồng đem ra được ấy ư, bây giờ mệt sức liền bảy bộ đoán thiên trung cái nào mới là Sở Cuồng viết cũng không biết rõ rồi, tất cả đều là chân chính làm kinh điển!"

"Kinh điển cấp đoán thiên thật sự là cái trắng thôi!"

"Phục rồi phục rồi, thật phục, đừng nữa đánh!"

"Ta cầu suy nghĩ đều bị đánh tới, những thứ này tác phẩm, rốt cuộc là cái nào yêu nghiệt a, bây giờ Blog có thể công bố không, ít nhất để cho ta biết là ta là chết như thế nào!"

"Nhất định là bài danh cao nhất mấy cái!"

"Nghĩ tới nghĩ lui cũng liền mấy vị kia có loại trình độ này rồi!"

Bộ lạc bên này đoán thiên nhóm tác giả có chút cấp trên, này ba rất rõ ràng là bộ lạc bị Blog cho đùa bỡn!

Bộ lạc nhìn như tập kết một cái Hoa Lệ đội hình, tác giả cái đỉnh cái nổi danh, thực ra nhân gia Blog cũng không nhận rồi, đã sớm trong bóng tối tích cực một cái càng đáng sợ hơn đội hình, thậm chí có thể là tiểu thuyết ngắn giới chung cực đội hình!

Đôi mắt Blog này bảy bộ chân nhiếp nhân tâm tác phẩm, Phùng Hoa cùng Phi Hồng cũng đạt thành nhận thức chung.

Nhất định là Blog len lén mời đi một tí yêu nghiệt xuất thủ!

Hai người trước tiên liên lạc với đối phương, cũng trao đổi với nhau ý kiến.

Phùng Hoa: "Phi ca, người thấy thế nào?"

Phi Hồng: "Hắn là còn lại Châu mấy cái đối thủ cũ."

Phùng Hoa thở dài: "Bọn họ thế nào không trước đó theo chúng ta điện thoại cho a."

Phi Hồng cũng có chút bất mãn: "Mặc dù là đối thủ, nhưng chúng ta cũng coi là nhiều năm lão hữu, sớm nói chúng ta cũng đi Blog phát hành, cùng bọn họ cùng sân khấu thi đấu không được sao, cần gì phải dính vào bộ lạc cùng Blog lôi đài, làm mùi thuốc súng nồng như vậy."

"Tôi làm người tức giận là, bọn họ trước còn nói với ta, gần đây không có linh cảm, này mẹ nó kêu không có linh cảm?"

"Bọn họ cũng là như vậy nói với ta."

"Đi tìm bọn họ!"

"Ừ, ta đi nhóm lớn bên trong từng cái @, giả bộ liền không có ý nghĩa!"

Hai người đều là đứng ở tiểu thuyết ngắn Kim Tự Tháp sắc nhọn nhân vật.

Mà bây đứng ở tiểu thuyết ngắn giới Kim Tự Tháp đỉnh nhân vật thực ra tổng cộng cứ như vậy chọn người, hai bên còn đều là quen biết nhiều năm lão hữu, lúc không có ai cũng có một chút chung nhau nói chuyện phiếm bày.

Thậm chí ngay cả lúc nào phát hành tác phẩm mới, cũng sẽ với nhau thông khí.

Ôm tính sở tâm tình.

Phùng Hoa mở ra tối đại nghiệp bên trong nói chuyện phiếm bày, từng cái chỉ đích danh:

"Lão Lý Lão Hoàng Lão Chu lão Hà . Mấy người các người mau ra đây, tự giác nhận lãnh một chút mỗi người tác phẩm a, đừng tưởng rằng một cột ản danh rồi ta cũng không biết đây là các người số lượng!"

Phi Hồng đi theo xuất hiện:

"Blog phát thất thiên đỉnh cấp đoản thiên, ngoại trừ Sở Cuồng đối ứng tác phẩm bên ngoài, còn lại mấy bộ tác phẩm, nhất định là trong bày một ít người tác phẩm mới, đừng giả bộ chết (phần nộ) "

Cái này trong bày còn có chút cùng hai người liếc mắt, ở bộ lạc phát hành tác phẩm mới đoản thiên danh gia.

Thấy hai vị đại ca dẫn đầu, từng cái cũng nổi bọt:

"Nên đi ra."

"Đừng nữa ản danh rồi."

"Ta biết các người đang nhìn tin tức."

"Phòng chừng vào lúc này các đại lão đang lên vui đây."

"Các đại lão, các người đem ta khi dễ thăm!"

"Khóc chết!"

Nổi bọt đồng thời, trong bày có bản lãnh viết ra đỉnh cấp đoản thiên mấy cái tác gia toàn bộ bị vòng đi ra.

Mấy người kia sau khi xuất hiện, trực tiếp chối tam liên:

"Không phải ta à!"

"Cũng không thể nói càn!"

"Ta trước hãy cùng hai người nói, gần đây không linh cảm a!"

"Chúng ta vừa mới cho cũng ở thảo luận đâu rồi, Blog này bày bộ đoản thiên, rốt cuộc là kia mấy người cao thủ tác phẩm?"

"Này bày bộ tiểu thuyết thật tuyệt rồi, trong đó có hai thiên, ta đều cảm giác mặt cảm!"

"Ma đản, nơi nào nhô ra nhiều như vậy biến thái, bây giờ ta rất nhiều fan cũng ở đây hỏi ta, nói ta có phải hay không là lên lên giúp Blog xuất thủ, còn nói « Viên Mỡ Bò » là ta tác phẩm, ta có thể viết ra cái này nằm mơ cũng có thể cười tỉnh!"

"Ta tương đối hiếu kỳ là, rốt cuộc kia thiên là Sở Cuồng?"

" . "

Bộ lạc bên này tác gia trọn tròn mắt.
Không phải là các người?
Kia Blog thất thiên kinh điển, là từ trong đá đụng tới?
Phùng Hoa cùng Phi Hồng cũng bối rối.
Đều là đỉnh phong đoàn thiên tác gia, hai người đối mấy vị này tính cách,
vẫn đủ hiểu.
Sự tình đến trình độ này, chôi đã không có ý nghĩa, ngược lại có xem
thường hai người bọn họ hiềm nghi.
Nhưng nếu như không phải bọn họ, vậy còn có thể là ai ?
Chẳng lẽ là trong nghề tân toát ra một nhóm hậu khởi Chi Tú?
Chớ có nói đùa!
Kia bầy bộ đoàn thiên thật sự cho thấy lão luyện, có thể là người mới số
lượng?
Sau ba phút.
Phi Hồng trò chuyện riêng Phùng Hoa: "Ta từng cái gọi điện thoại xác nhận
qua, thật không phải bọn họ."
Phùng Hoa giậm chân, theo bản năng trả lời: "Không phải bọn họ, chẳng lẽ
này thất thiên tất cả đều là Sở Cuồng viết?"
Ôi chao?
Ây ây ôi chao?
Trả lời xong, Phùng Hoa đột nhiên nheo mắt.
Cùng lúc đó.
Đôi điện Phi Hồng, phảng phất cũng tâm hữu linh tê một dạng luật lệ văn
khẽ run xuống.
Phi Hồng: "Sẽ không ."
Phùng Hoa: " . Chứ ?"
Phi Hồng: " ."
Phùng Hoa: " ."
Nói chuyện phiếm khung trung, hai người mỗi người phát ra một chuỗi im
lặng tuyệt đối.
Tiêu Dao Lục
Vô Địch Lưu, nhẹ nhàng không áp lực...

Chương 815: Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng

Ngay tại Phùng Hoa cùng Phi Hồng đầy bụng nghi ngờ đồng thời, bộ lạc cùng Blog đem trong hoạt động còn lại tác phẩm cũng ban bố đi ra. Đáng tiếc là, hai bên đến tiếp sau này đẩy ra tác phẩm, cũng không có xuất hiện nữa thật là làm cho người ta tươi đẹp tác phẩm.

Cùng lúc đó.

Blog cùng bộ lạc, đồng thời mở ra bỏ phiếu lổi đi!

Bộ lạc bên này.

Hư hư thực thực Phi Hồng « gõ chuông nhân » xếp hạng thứ nhất.

Hư hư thực thực Phùng Hoa « Vương » xếp hàng thứ hai.

Phía sau tác phẩm, số phiếu chênh lệch, cùng này hai bộ kém rất xa.

Không hồi hộp chút nào.

Nếu so sánh lại, Blog bên này nhưng là vô cùng náo nhiệt!

Trước mặt phát hành bảy bộ tác phẩm, bỏ phiếu số cũng cao rồi tinh rồi mù, với nhau giữa chênh lệch rất nhỏ!

Một hồi cái này dẫn trước, một hồi cái kia dẫn trước.

Bảy người đứng đầu bài danh giảng co!

Bảy người đứng đầu sau đó tác phẩm, bỏ phiếu số lác đác.

Đối với cái này bảy bộ tác phẩm, Blog bạn trên mạng bỏ phiếu nhiệt tình cực cao!

Bộ lạc nơi đó ngay cả bỏ phiếu số người tham dự cũng không cách nào cùng Blog bên này tương đối, chớ đừng nhắc tới đám bạn trên mạng bỏ phiếu nhiệt tình!

Không có biện pháp.

Blog thất thiên tác phẩm quá kinh điển rồi!

Toàn bộ bạn trên mạng chú ý, đều bị Blog bên này hấp dẫn!

Không chỉ là bỏ phiếu!

Các Châu đám bạn trên mạng còn bắt đầu đối Lam Tinh đỉnh cấp đoàn thiên nhóm tác giả phát ra linh hồn tra hỏi, tất cả mọi người cảm thấy là một ít đỉnh cấp đoàn thiên tác gia lạng lẽ hợp tác với Blog rồi!

"Lão Hoàng, có phải hay không là người?"

"Lão Chu, Blog kia thất thiên, kia bộ là người số lượng?"

"Lão Lý, « Người trong bao » phong cách, với người phong cách có điểm giống a."

"A Chu lão sư, chớ giả bộ, ta biết « Chiếc lá cuối cùng » là người viết, trước người liền nói Sở Cuồng cái loại này kết vĩ phong cách đáng giá học tập, đây chính là người học tập kết quả!"

"Hà lão sư, thừa nhận đi, người khẳng định len lén xuất thủ!"

" "

Mãn bình truy hỏi!

Mấy vị này đỉnh cấp đoàn thiên tác gia sốt ruột!

Con bà nó !

Thế nào cũng hoài nghi chúng ta a!

Chúng ta gần đây thật không có linh cảm a!

Các người hỏi như vậy, làm cho chúng ta thật mất mặt a!

Tôn thương tính không cao, nhưng có chút làm nhục tính.

Nhiều như vậy đỉnh cấp đoàn thiên tác gia cùng sân khấu thi đấu, chúng ta lại không cảm ra tác phẩm, chúng ta cũng rất lúng túng có được hay không!

Chớ nói chi là, nhân gia tác phẩm còn viết tốt như vậy, một bộ so với một bộ ngư bức .

Chối!

Đỉnh cấp nhóm tác giả cũng lên tiếng chối!

Có bị bạn trên mạng ép một cái đỉnh cấp đoàn thiên tác gia dứt khoát đánh cược thề rồi!

Trong lúc nhất thời.

Đám bạn trên mạng vò đầu bứt tai đứng lên.

Không phải là các người, vậy là ai viết?

Đúng rồi!

Đi hỏi Sở Cuồng!

Trước mắt có thể xác định là Sở Cuồng khẳng định xuất thủ, này thật thiên bên trong tất nhiên có Sở Cuồng số lượng!

Rất nhanh a.

Sở Cuồng Blog bình luận khu thất thủ!

"Lão tặc, kia bộ là người viết?"

"Ta hoài nghi người không chỉ viết một bộ!"

"Nói đi, này thật thiên bên trong, người chiếm mấy thiên!"

"Hai thiên?"

"Hay lại là tam thiên?"

"Văn phong đến xem, « Chiếc lá cuối cùng » tối giống như tay người bút, đây là người viết đi!"

"Ta cảm giác « Can Anyone Hear Me? » là lão tặc viết."

"Bản này phong cách, có điểm giống lão tặc lúc đầu phát biểu « Nhân Tạo Mỹ Nhân » , giống vậy mang theo Khoa Huyền màu sắc, giống vậy ở kết vĩ nơi lưu bạch."

"Nói không chừng « Viên Mỡ Bò » mới là lão tặc viết."

"Ây, ta đi!"

"Mau nhìn, lão tặc điếm khen!"

" "

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên chú ý tới bạn trên mạng bình luận sau, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười.

Nếu không cho điếm nhắc nhở?

Nghĩ đến đây, Lâm Uyên yên lặng điều khiển con chuột .

Vẫn là Sở Cuồng bình luận khu.

Vô số bình luận trung.

Bỗng nhiên có mắt sắc nhọn bạn trên mạng chú ý tới, Sở Cuồng lại cho suy đoán « Chiếc lá cuối cùng » bạn trên mạng điếm khen!

" Chửi thề một tiếng !"

"Lão tặc đây coi như là biến hình thừa nhận mình là « Chiếc lá cuối cùng » sao?"

"Nhất định là!"

"Ta đã nói rồi!"

"Bộ này nhìn một cái chính là lão tặc số lượng, kết vĩ ở ngoài ý liệu lại hợp tình hợp lí, đây chính là kinh điển Sở Cuồng thức kết vĩ a!"

"Phá án!"

"Lúc này mới thứ nhất vụ án, còn không biết phía sau lục thiên là đây."

"Trước không đề cập tới cái này, ta cảm thấy được có chút không ổn, lão tặc làm sao có thể dùng điếm đáng khen phương thức biến hình thừa nhận đầu rồi, hắn này không phải đang lợi dụng chính mình nhân khí cho mình tác phẩm bỏ phiếu sao?"

"Đây cũng là."

"Có thể là ngoài ra Lục Bộ tác phẩm để cho lão tặc cũng cảm nhận được áp lực đi."

" "

Có bạn trên mạng cau mày, cảm thấy Sở Cuồng loại này hành vi không ổn. Loại này giấu tên bỏ phiếu, chính là vì phòng ngừa lợi dụng chính mình nhân khí cho mình tác phẩm bỏ phiếu.

Kia liền không phải thuần túy tác phẩm chất lượng so đầu rồi.

Nhưng mà.

Ngay tại đám bạn trên mạng liền cái này hành vi sinh ra nghi ngờ thời điểm, mọi người phát hiện Sở Cuồng lại bắt đầu điếm khen!

"Hắn đây là ý gì?"

"Có người đoán « Viên Mỡ Bò » là hắn viết, hắn cũng điếm đáng khen?"

"Đoán « Can Anyone Hear Me? » cái kia hắn cũng điếm khen!"

"Còn có đoán « My Uncle Jules » cái kia, lão tặc cũng điếm khen!"

"Cũng điếm khen, đoán bảy bộ tác phẩm là Sở Cuồng, đều được Sở Cuồng điếm khen!"

"Hắn đây là điếm chơi đây chứ?"

"Lão tặc, nhanh dừng lại ngươi trộn lẫn thủy hành vi!"

"Xem ra « Chiếc lá cuối cùng » không nhất định là lão tặc tác phẩm a."

" . "

Đám bạn trên mạng đều không còn gì để nói rồi.

Từ trước đến giờ lạnh lẽo cô quanh lão tặc, lại đem bạn trên mạng suy đoán bảy bộ tác phẩm toàn bộ điếm khen, sống động giống như một cao bắt chước hào!

Bao lớn mặt a!

Ngươi đây là muốn đem thủy khuấy đục, để cho chúng ta càng không đoán ra kia bộ tác phẩm mới là ngươi viết?

Chuyện này đối với ngươi có ích lợi gì?

Có người da!

Có người không tốt!

Ngươi là lại không tốt lại da!

Không hồ là ngươi, đùa bốn độc giả có một tay!

Lại không phải là không biết ngươi lần này khả năng kìm nén không tốt, viết không chỉ một bộ tác phẩm, nhưng ngươi cũng không thể toàn bộ cho nhân gia điếm đáng khen a!

Cũng không thể này bảy bộ chất lượng cực cao tác phẩm đều là ngươi viết đi!

Này bảy bộ tác phẩm ——

Cấp?

Sở Cuồng bình luận khu, bầu không khí bỗng nhiên quý dị.

Sở Cuồng thái độ khác thường, liên tục cho bạn trên mạng điếm đáng khen hành vi, rốt cuộc chọc trúng một ít bạn trên mạng thần kinh.

Một cái không tưởng tượng nổi suy đoán, đột nhiên phù hiện ở người sở hữu não hải!

Chẳng lẽ .

Có lẽ là khả năng này, quá mức không tưởng tượng nổi, nào đó kinh hải tâm tình đang lặng lẽ lan tràn.

Mà đang ở bầu không khí quý dị lập tức.

Blog quan vi bỗng nhiên đổi mới một cái động tĩnh!

【 dựa theo Đoạn Thiên Chi Vương hoạt động quy tắc, chúng ta phải chờ tới hoạt động sau khi kết thúc mới có thể công bố tên họ, nhưng tham gia lần này hoạt động Blog nhất trí yêu cầu trước thời hạn công bố tên họ, chúng ta đang trưng cầu rồi mọi người ý kiến sau đó, quyết định tôn trọng mọi người quyết định, phía dưới công bố lần này tham gia Blog Đoạn Thiên Chi Vương hoạt động cùng với mỗi người tác phẩm danh sách:

Viên Mỡ Bò —— Sở Cuồng
Người trong bao —— Sở Cuồng
Đại Phú Ông —— Sở Cuồng
Can Anyone Hear Me? —— Sở Cuồng
My Uncle Jules —— Sở Cuồng
The Cop and the Anthem —— Sở Cuồng
Chiếc lá cuối cùng —— Sở Cuồng

.]

Quý dị an tĩnh trung.

Với không tiếng động nơi nghe kinh lời!

Năm châu đại địa, mục đích chỗ cùng:

Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng Sở Cuồng! !
!!!

// Nhân Tạo Mỹ Nhân (NB tác gia Shinichi Hoshi viết tiểu thuyết ngắn)
« Nhân Tạo Mỹ Nhân » , là Shinichi Hoshi viết bỏ túi tiểu thuyết. Kỳ phản chiếu chủ đề ở chỗ: Trong cuộc sống, nhân tính đồ vật vẫn là căn bản, là không chỗ nào không có mặt, hơn nữa là tốt đẹp, lệch hướng nhân tính, nhân loại không chỉ có đem không thể ôn hòa sinh hoạt, thậm chí sẽ mất đi nhân bản thân.

Nội dung đại khái biên tập

Chủ yếu nói: Một quán rượu gian kế cận với phá sản sập tiệm bên bờ. Ông chủ vì thu hút khách hàng, đặc biệt tiêu tiền luyện chế một cái giàu có mị lực người máy cô gái, làm ăn ngày càng thịnh vượng. Ông chủ đứng ở bên trong quầy, thỉnh thoảng ngồi chồm hồm xuống, từ tiểu thư Brooks dưới chân cái kia ông nhựa bên trong nâng cốc thu về đến, lại "Hợp lý" địa bán cho những khách cũ uống. Bất quá vị này đẹp để người máy cô gái chỉ có thể trả lời đơn giản một chút vấn đề cùng bung chén rượu lên tới uống rượu. Một khi không trả lời được thời điểm, tiểu thư Brooks liền sẽ thông qua radio làn sóng điện phát ra khẩn cấp tín hiệu. Vì vậy, ông chủ liền vội vàng vàng địa đuổi tới giải vây. Một người trẻ tuổi đôi mỹ lệ người máy vừa thấy đã yêu, gặp mê. Mỗi ngày đều phải đến này quán rượu thời gian tới uống rượu. Đem tích góp tồn không còn một mống, khi hấn một lần cuối cùng lúc tới sau khi, bỗng nhiên muốn đem người máy giết chết, vì vậy ở rượu bên trong hạ độc xin nạng uống, thanh niên sau khi đi, ông chủ mời mọi người uống rượu, những khách cũ cùng trong tiệm phục vụ viên cũng hưng phấn quá mức lớn tiếng huyên náo đến, lẫn nhau cạn ly, cởi mở uống thỏa thích. Ngay cả ông chủ cũng chịu rồi loại không khí này bị nhiễm, ở trong quầy giờ ly rượu lên đến, từ từ uống một ly. Người máy dĩ nhiên sẽ không chêt, nhưng bởi vì ông chủ mời khách rượu là thu về đến, thật sự lấy cuối cùng tất cả mọi người đều bị độc chêt rồi

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong

Yêu Thân Lục

Chương 816: Bên ngoài tất cả đều là Sở Cuồng

Làm Blog này bảy bộ tiểu thuyết một cột toàn bộ biểu hiện cùng một cái tên, bên này toàn bộ bạn trên mạng cũng bồi rối!

Sở Cuồng!

Sở Cuồng!

Tất cả đều là Sở Cuồng!

Blog đề tài, trong nháy mắt bị vô số tiếng kinh hô bao phủ!

"Mẹ ta nha!"

"Ta không có nhìn lầm chứ!"

"Blog chắc chắn không có lầm sao!"

"Này bảy bộ siêu cấp kinh điển đoản thiên, tất cả đều là Sở Cuồng, Blog bên này từ đầu tới cuối đều là Sở Cuồng một người đang cùng bộ lạc đánh sao?"

"Mụ mụ hỏi ta tại sao quỳ lên mạng!"

"Trước ai đoán Sở Cuồng viết hai thiên thậm chí tam thiên tới, ta lúc ấy đã cảm thấy đủ ngoại hạng, kết quả người mẹ nó nói cho ta biết này bảy bộ tất cả đều là lão tặc một người chính ra tới?"

"Thực tế so với tiểu thuyết còn mẹ nó Ma Huyền?"

"Khó trách Blog hoạt động tên là « Đoản Thiên Chi Vương », này đều không gọi Đoản Thiên Chi Vương lời nói, kia hai bên ai còn xứng với danh hiệu này!"

Trước đã có người đoán được Sở Cuồng viết không chỉ một thiên!

Nhưng mà coi như mượn mọi người mây cái lá gan, cũng không có người dám đoán Sở Cuồng một người viết thất thiên a!

Đây chính là kinh điển cấp tiểu thuyết ngắn!

Cho dù là trình độ cực cao đoản thiên tác gia, có thể viết ra một bộ đạt tới cái này thất thiên tiêu chuẩn tác phẩm đều đủ để kiêu ngạo!

Sở Cuồng chỉ một người viết bảy bộ!

Giống vậy tin tức, cũng bị chuyên tái bộ lạc bên này.

Trong nháy mắt nỗ mạnh!

Bộ lạc vô số bạn trên mạng nhảy dựng lên!

"Quỳ!"

"Đây là cái gì biến thái a!"

"Nói tốt bộ lạc đỉnh cấp đoán thiên nhóm tác giả quần đầu Sở Cuồng, kết quả rốt cuộc là ai quần đầu ai vậy, Sở Cuồng một người đã sớm đem bộ lạc nhóm tác giả bao vây!"

"Sở Cuồng: Rất tốt, bộ lạc nhóm tác giả lạc đàn rồi (sương mù) "

"Lần trước cổ tích khêu một cái cừ, lần này lại tới một lớp đỉnh cấp tiểu thuyết ngắn thất liên phát, nhân gia tiểu thuyết là một bộ bộ bước đi liên tục khó khăn viết, lão tặc đều là một cái sọt một cái sọt ra bên ngoài ném!"

"Ta đi Blog vậy xem lão tặc, này bộ lạc không đợi cũng được!"

"Sở Cuồng: Bộ lạc nhóm tác giả, nhanh buông vũ khí xuống, các người bị ta một người bao vây!"

"Naruto Anh Phân Thân Chi Thuật chính là theo người học đi, Sở Cuồng?"

"Thu tay lại đi, bộ lạc, bên ngoài tất cả đều là Sở Cuồng!"

Dù là tam bạn gay đã thối lui ra bộ lạc, Sở Cuồng cũng vẫn ở bộ lạc nhiệt lực soát trên bảng giết cái thất tiến thất xuất!

Trong nghề.

Khi thấy bảy bộ tác phẩm toàn bộ xuất từ Sở Cuồng tay, tin tức thẳng Tiếp Dẫn phát một trận nghề đại động đất!

Đoản thiên lĩnh vực lớn lớn nhỏ nhỏ toàn bộ nói chuyện phiếm bày đều sôi trào!

Một cái ở bộ lạc phát hành tác phẩm mới đoán thiên tác gia trọn mắt hốc mồm thật lâu, mới thanh âm khô khốc nói:

"Chúng ta đây là bị Sở Cuồng một người chùy nổ?"

"Phát muội người giọng nói, so với chó sủa còn khó hơn nghe, thanh âm nói chuyện có thể mẹ hấn chó run ấy ư, hại mệ sức đánh chữ tay đều bắt đầu run run!"

"Không dối gạt các vị, ta dọa đá ra ."

"Ta thật khờ, thật, ta đơn biết Sở Cuồng viết cổ tích có thể khêu một cái cừ, là Lam Tinh đoán thiên Đồng Thoại Đại Vương; ta không biết hấn viết đoán thiên cũng có thể duy nhất quăng ra nhiều như vậy Vương Tạc."

"Cho Đoản Thiên Chi Vương dâng lên đầu gối ■■■? ■●."

"Ta con mắt khả năng xảy ra vấn đề, qua mấy ngày tìm bác sĩ khoa mắt nhìn một chút, vừa mới Blog tiểu thuyết đếm tới cái thứ 7 tên của sau khi, ta ta cảm giác con mắt xuất hiện rất nghiêm trọng trọng ảnh."

"Người cái kia trọng ảnh, có phải hay không là Sở Cuồng?"

"Các người ở bộ lạc phát thư đều tại giậm chân, thế nào không suy nghĩ một chút chúng ta Blog bên này phát thư tác gia từ đầu tới cuối đều là trong suốt sắc, bỗng nhiên có chút hiểu ban đầu cái bóng."

"Suy nghĩ cả nửa ngày, ta bộ lạc bên này là Sở Cuồng tự mình đánh mình."

Bộ lạc đều bị chùy nổ!

Blog bên này, tâm tình cũng là ngũ vị tạp trần!

Mặc dù Blog thắng, bất quá thật giống như cùng bọn họ không có quan hệ gì?

Mà ở trong nghề toàn bộ Group đều bắt đầu cá rán lên, Phùng Hoa cùng Phi Hồng từ đầu đến cuối không có lộ diện.

Hai người này đang yên lặng khuy bình.

Đã lâu.

Phùng Hoa trò chuyện riêng Phi Hồng: "Phi ca, người không việc gì lay liên quan đến hắn cái gì a."

Phi Hồng: "?"

Phùng Hoa tức giận đâm Cửu Cung cách: "Trước không phải người nói Sở Cuồng còn không gọi được Tần Châu ba cỗ xe ngựa, bởi vì hắn tác phẩm quá ít?"

Người nếu không nói như vậy, Sở Cuồng có thể điên như vậy?

Phi Hồng mặt đen: "Cút!"

Nồi này yêu ai ai tới lưng, mệt sức vác không động!

Có Doanh gia sẽ có bên thua.

Có người vấy nồi, thì có nhận thức gánh tội thay.

Làm bộ lạc thành Đoàn Thiên Chi Vương hệ liệt hoạt động lớn nhất bên thua, bộ lạc bộ văn học đột nhiên vang lên một tiếng quát tháo!

Rồi sau đó bộ lạc các Đại Bộ Lạc toàn bộ tức miệng mắng to!

"Lăng Không cái này cầu vật!"

"Ta cũng biết Sở Cuồng cái yêu nghiệt này ở Blog, nhất định sẽ thành cho chúng ta bộ lạc đại họa tâm phúc, nếu như không phải Lăng Không bức đi Ảnh Tử, Sở Cuồng làm sao sẽ trở thành đối thủ của chúng ta!"

"Lăng Không cái này kẻ bên thiên đao!"

"Không sợ thần một dạng đối thủ, chỉ sợ heo như thế đồng đội, ta thật hận, đều là Lăng Không làm chuyện tốt, nghĩ như thế nào đều là Lăng Không sai!"

"Phía trên trả thế nào không cách chức Lăng Không!"

"Ta đề nghị đem Lăng Không lôi ra đánh chết!"

"Lăng Không cho chúng ta bộ lạc chọc cái gì dạng đối thủ a, hắn chọc ai không tốt hết lần này tới lần khác muốn chọc ba người kia biến thái!"

"Blog lần này thật muốn cười hở ra!"

Bộ lạc bên này đoán không sai, Blog bên kia đã cười hở ra!

Tiếng hoan hô, liên tiếp!

Lăng Không không nghe được Blog tiếng hoan hô, nhưng hắn có thể nghe được bộ lạc tiếng mắng!

Có chút bộ lạc cách còn rất gần.

Một ít thanh âm tương đối lớn, tiếng mắng chửi trực tiếp truyền đến Manga bộ!

Manga bộ bên trong.

Các biên tập mắt nhìn mũi mũi nhìn miệng miệng xem tâm, từng cái không nói một lời, chỉ là sắc mặt có chút ít nhiều phức tạp.

Đây là bộ lạc ở tam bạn gay kia thất lợi sau đó cất giữ hạng mục.

Các biên tập lúc không có ai gọi loại tình huống này gọi là "Thường ngày nhục Lăng Không" .

Bên trong bộ trưởng phòng làm việc.

Không ngừng có đập đồ thanh âm truyền ra.

Bàn uống trà nhỏ.

Bi kịch.

Bình bình bâng bâng.

Còn có Lăng Không dứt quãng tiếng hô không che giấu chút nào:

"Một đám củi mục!"

"Quan Lão Tử đánh rắm!"

"Vừa có chuyện liền hương một sức trên đầu ỷ lại!"

Lăng Không là tức thì nóng giận công tâm!

Này đã không phải lần thứ nhất rồi!

Mỗi lần bộ lạc ở tam bạn gay vậy ăn thua thiệt, hẳn đều phải bị các bộ môn xách đi ra chửi mắng một trận!

Không chỉ là các bộ môn!

Phía trên có cao tầng cũng đi theo mắng!

Một sức sự tình sớm lặt thiên rồi, là tự các người không được, khác cái gì cái mũ đều tới ta đây trừ!

Truyền thông.

Tin tức đã sớm không cùng tầng xuất!

« Sở Cuồng lại xuất hiện khêu một cái cửu kỳ tích: Bảy bộ đoàn thiên rung động văn hóa vòng! »

« Sở Cuồng, Tần Châu Đoàn Thiên Chi Vương? »

« hẳn từng bị Phi Hồng đánh giá tác phẩm quá ít, bây giờ mang theo bảy bộ đoàn thiên trở về! »

« diệt phá mắt kính: Sở Cuồng một người viết bảy bộ kinh điển đoàn thiên, mỗi một thiên cũng ai cũng khoái! »

« vạn vạn không nghĩ tới, Blog bảy bộ siêu cấp kinh điển đoàn thiên lại toàn bộ xuất từ Sở Cuồng tay! »

« quan Sở Cuồng Tiện Ngự Ảnh Tử có cảm: Thiên tài oanh tạc! »

« . »

Ngay tại tin tức đầy trời đang lúc.

Lam Tịnh tiểu thuyết ngắn tác gia trên bảng xếp hạng.

Sở Cuồng bất ngờ vọt tới tên thứ tư, trở thành Tần Châu hoàn toàn xứng đáng Đoàn Thiên Chi Vương!

So với Phi Hồng nguyên lai bài danh còn cao một tên!

Mà Phi Hồng là bởi vì Sở Cuồng lên chức mà rơi vào tên thứ tư.

Đây còn là bởi vì Sở Cuồng này bảy bộ tân đoản thiên phát hành thời gian ngắn ngủi, sức ảnh hưởng không có hoàn toàn phóng xạ mở, đời này bảy bộ tác phẩm sức ảnh hưởng hoàn toàn lúc bộc phát sau khi, có lẽ cái bài danh này còn sẽ xuất hiện kinh người thay đổi!

Trong lúc nhất thời.

Phi Hồng giới ở nơi nào.

Rất nhiều đoản thiên lĩnh vực bài danh đầu đám bạn chí cốt cũng trò chuyện riêng hẩn, nói ra lời cùng Phùng Hoa giống nhau như đúc:

"Người không có chuyện gì làm gì nói Sở Cuồng tác phẩm quá ít?"

"Bây giờ được rồi, tên biên thái này thoáng cái phát thất thiên!"

"Người bài danh ngã, ta bài danh đều đi theo ngã!"

"Mẹ kiếp, không có cách nào lẫn lộn, vốn là ta là đệ thập, bây giờ ta đệ thập nhất rồi, người biết trước 10 cùng đệ thập nhất có khác nhau lớn bao nhiêu sao!"

"Người nếu không nói hẩn tác phẩm ít, hẩn có thể một hơi thở phát nhiều như vậy đoản thiên sao!"

" "

Không chỉ có lão hữu nói như vậy, bạn trên mạng cũng ở đây lấy chuyện này nhi trên chọc Phi Hồng.

Hẩn bộ lạc bình luận khu điểm đáng khen nhiệt độ cao nhất đánh giá chính là:

"Bây giờ Sở Cuồng tác phẩm còn thiếu sao?"

Ước chừng 60 triệu điểm đáng khen, thật là tương đương với sáu ngàn cái bàn tay hướng Phi Hồng trên mặt phiến!

Đau!

Phi Hồng khóc không ra nước mắt.

Trên thế giới thế nào có thứ người như vậy a!

Cái này cũng chưa hết.

Các phe kịch liệt trong sự phản ứng, quan phương lại cũng cảm một gạch!

Văn Nghệ Hiệp Hội đột nhiên phát rồi Sở Cuồng liên phát bảy bộ tiểu thuyết ngắn tin tức, đối bảy bộ tiểu thuyết chất lượng cho rồi to lớn khẳng định: "Sở Cuồng bảy bộ đoản thiên trung, « Can Anyone Hear Me? » giảng thuật bảo vệ môi trường tầm quan trọng, đây chính là chúng ta tại sao đề xướng bảo vệ Lam Tinh hoàn cảnh người người có trách; « My Uncle Jules » giáo dục chúng ta không nên để cho kim tiền làm bản thân tình; « Chiếc lá cuối cùng » nói cho chúng ta biết, kỳ tích không nhất định do trời cao sáng tạo, bất cứ lúc nào cũng phải tin tưởng ."

Không giống với phổ thông bạn trên mạng.
Quan phương phân lượng là rất nặng!
Ý nào đó mà nói, quan phương bất kỳ một cái nào động tĩnh, đều có sau lưng sâu sắc ý đồ, lần này cũng không ngoại lệ.
Rất nhanh thì có người đọc hiểu rồi quan phương ám chỉ.
Đối với cái này cái gần như công khai ám chỉ, phản ứng kịch liệt nhất, rõ ràng là Lam Tinh một ít học sinh!
Mọi người có thể chưa quên Sở Cuồng trước ngày đó « Điệp Luyến Hoa » trở thành thi vào trường cao đẳng đề chuyện.

Nhắc tới.

Vốn là các Châu học sinh còn rất hưng phấn, nhiệt nhiệt nháo nháo nhìn trên mạng động tĩnh, nhìn Sở Cuồng đại sát tứ phương, không ít tuổi không lớn lắm hài tử cũng nhiệt huyết sôi trào rồi!

Kết quả thấy Văn Nghệ Hiệp Hội động tĩnh, từng cái trọn tròn mắt.

"Đại gia!"

"Quan phương đây ý là Sở Cuồng những thứ này đoán thiên có thể trở thành chúng ta tương lai phải đối mặt đọc hiểu đề?"

"Hiểu, này sẽ đi thăm Sở Cuồng tiểu thuyết ngắn!"

"Này lão tặc là chê ta sách ngữ văn còn chưa đủ dày sao!"

"Cảm tạ Sở Cuồng lão sư cho chúng ta sách ngữ văn lại tặng thêm mấy tờ độ dày đây (mỉm cười) "

"Phi Hồng ngươi mau nhìn a, ngươi cũng đã làm chút gì, ngươi còn chê chúng ta học sinh bài tập lượng không đủ nhiều sao!"

"Mệt sức toàn văn thuộc lòng được không?"

"Vốn là nhìn này bảy bộ tiểu thuyết ngắn nồng nhiệt, thấy quan phương lên tiếng, đột nhiên cảm giác trên tay đoán thiên không thơm rồi."

" . "

Văn Nghệ Hiệp Hội động tĩnh, rơi vào học sinh trong mắt, chính là như vậy ý tứ!

Trong lúc nhất thời, Sở Cuồng gần như thành học sinh công địch!

Lão tặc tên, ngược lại là bộc phát sâu xa, thậm chí bắt đầu tệ hại hơn dưới ảnh hưởng một đời.

Làm vậy a!

Cái này lão tặc mọi người đã không tránh khỏi rồi!

Bây giờ hài tử từ vườn trẻ lên liền bắt đầu đọc Sở Cuồng Đồng Thoại.

Chờ lên tiểu học, lên THCS, thậm chí lên đại học, không chừng còn phải tiếp xúc bao nhiêu lão tặc tác phạm!

Hàng này coi như là hoàn toàn dẫn thân vào với Lam Tinh giáo dục sự nghiệp!

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong Yêu Thần Lục

Chương 817: Lại thức ăn lại nghiên

Sở Cuồng không chém làm Lam Tinh giáo dục sự nghiệp góp một viên gạch.

Này không phải Lâm Uyên bôn ý, nhưng Lâm Uyên cũng không kháng cự. Hắn xuất ra những thứ này tác phẩm đủ ưu tú, cũng coi là "Tạo phúc" học sinh.

Bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên nghĩ như vậy.

Mà theo bảy bộ đoản thiên khiếp sợ năm châu, Ngân Lam bên kia phản ứng ngược lại không chậm, rất nhanh thì có người gọi điện thoại tới biểu thị phải đem Sở Cuồng toàn bộ tiểu thuyết ngắn tụ họp xuất bản.

Đối với lần này, Lâm Uyên tự nhiên không có ý kiến.

Hắn đoản thiên lượng tác phẩm chung vào một chỗ, đã có thể tụ họp xuất bản rồi, tác phẩm danh liên kêu « Sở Cuồng đoản thiên tập » .

"Người đây là muốn trở thành vô số học sinh ác mộng tiết tấu."

Kim Mộc thấy Văn Nghệ Hiệp Hội đối Sở Cuồng này bảy bộ đoản thiên quan phương thư xác nhận sau đó, chế nhạo một cái câu.

Lâm Uyên nói: "Đó là Sở Cuồng."

Kim Mộc ngân người, chột lớn tiếng bật cười.

Mấy ngày kế tiếp, Sở Cuồng này bảy bộ đoản thiên, kéo dài không ngừng bị các phe nghị luận.

Mà Ngân Lam xuất bản « Sở Cuồng đoản thiên tập » cũng thuận thế phát hành, ngược lại là nhân lúc nóng kiếm không ít lượng tiêu thụ.

Chủ yếu là một ít Gia trưởng sẽ cho mình hài tử mua.

Mua lý do là: "Bây giờ nhìn nhiều một chút Sở Cuồng thư không bị hồng nơi, sau này hài tử nói không chừng hội thi khảo đây ."

Đối với lần này bọn nhỏ là cự tuyệt, đáng tiếc cự tuyệt không có hiệu quả.

Giống như mỗ 【 ba năm thi vào trường cao đẳng năm năm bất chước 】 , người có thể không thích, nhưng nên mua còn phải mua.

Đương nhiên Sở Cuồng tác phẩm trước mắt còn không có tới mức này.

Huống chi những thứ này đoản thiên cố sự ngụ dạy với vui, tóm lại vẫn có rất mạnh có thể đọc tính chứ sao.

Đáng nhắc tới là .

Trong nghề có điện ảnh công ty còn biểu hiện ra đối « Đại Phú Ông » đợi mấy bộ đoản thiên hứng thú mãnh liệt, tựa hồ có đem soạn lại quay chụp

thành điện ảnh ý đồ, loại chuyện này Lâm Uyên liền giao cho Kim Mộc xử lý, bản thân hẳn cũng không kháng cự, tiêu chuẩn duy nhất chính là quay chụp tác phẩm chất lượng muốn có một cái cơ sở bảo đảm.

Cái này trong nghề đều biết quy củ.

Trước có một người công ty lớn mua Sở Cuồng mẫu bộ « Quý Xuy Đẳng » điện ảnh bản quyền, kết quả chụp rất qua loa lấy lệ, tần chọn một ít không có gì diễn kỹ quang có nhân khí minh tinh, đưa đến tác phẩm thất bại tiếng tăm cực kém, từ đó về sau công ty này lên Sở Cuồng danh sách đen, lại cũng không có bắt được quá Sở Cuồng tác phẩm điện ảnh soạn lại quyền, ra bao nhiêu tiền đều vô dụng.

Cũng là từ đó về sau.

Bất kỳ điện ảnh công ty đối với Sở Cuồng tác phẩm điện ảnh bản quyền cũng cực kỳ coi trọng, chỉ cần tới tay cũng không dám qua loa lấy lệ đối đãi, dù sao Sở Cuồng rất nhiều tác phẩm soạn lại thành điện ảnh kịch cũng cực được hoan nghênh, ai cũng không muốn hoàn toàn mất đi với Sở Cuồng cơ hội hợp tác.

Lão tặc chứ sao.

Sở Cuồng cho ngoại giới ấn tượng đã sớm cùng "Lãnh ngạo", "Nghiêm khắc", "Bá đạo", "Liều lĩnh" loại hình dung từ thẳng tắp quái cầu.

Ngay cả ngoại giới nhớ lại Sở Cuồng hình tượng, cũng là lấy cuồng tím khốc huyền diệu tặc thiên làm chủ.

Đây là có so sánh.

Nam Tiện Ngư Bắc Sở Cuồng, chỉ cần dựa theo Tiện Ngư hình tượng ngược lại là được.

Tiện Ngư có nhiều ôn nhuận như ngọc; lão tặc thì có nhiều bá đạo lạnh lùng.

Như đã nói qua, Lâm Uyên thực ra cũng ở đây có ý thức phân biệt Tiện Ngư cùng Sở Cuồng thậm chí là Ảnh Tử, ý nghĩ chính là theo bạn trên mạng nhớ lại đi xong thiện.

Chân chính đến gần hẳn bản tôn hình tượng hay lại là Tiện Ngư.

Chỉ có cái thân phận này là hoàn toàn công khai, dù sao phải lấy cái thân phận này cùng không cùng người giao thiệp với.

Vài ngày sau.

Sở Cuồng đoán thiên thất mở nhiệt độ dần dần hạ nhiệt.

Ngày này.

Lâm Uyên đi tới công ty.

Người khác khi làm việc, hẳn lại thuận thực mở ra trò chơi.

Từ ban bố « Plants vs. Zombies » sau đó, Lâm Uyên chơi game hứng thú so với lúc trước đại rất nhiều rồi.

Hẳn loại hình gì trò chơi cũng chơi đùa.

Có đôi khi là đây tháp loại trò chơi, có đôi khi là game online, mà hôm nay hẳn thật sự chơi game nhưng là bắn nhau loại hình.

"Đoàng đoàng đoàng ."

Một tiếng súng vang sau đó, trong trò chơi đỡ lấy "Sở Cuồng 10086" id player bị bẻ đầu.

"Lão tặc, chịu chết đi!"

Đôi diện ở màn hình trong lúc nói chuyện phiếm khiêu khích Lâm Uyên, đem Lâm Uyên tức sắc mặt đỏ lên.

Đủ loại trên ý nghĩa tức giận.

Cái này "Sở Cuồng 10086" chính là Lâm Uyên.

Hắn vốn là dùng là "Sở Cuồng" danh tự này, kết quả danh tự này bị chiếm dụng.

Lâm Uyên đổi kêu "Sở Cuồng 1", "Sở Cuồng 0 2" loại, cũng bị chiếm dùng, thậm chí ngay cả "Sở Cuồng bản tôn" đều bị người chơi khác cướp tiền cuộc.

Không có biện pháp.

Hắn chỉ có thể nổi tiếng kêu "Sở Cuồng 10086" .

Danh tự này ngược lại là thuận lợi thông qua hệ thống khảo hạch.

Đáng tiếc Sở Cuồng ở tiểu thuyết giới đại sát tứ phương, ở trong game lại chỉ có thể bị nhân ngược.

Liên tục bị người mây lần bẻ đầu sau, Lâm Uyên nộ bỏ game vai diễn.

Thuận tiện còn cái này id kêu "Chuyên sát chút thức ăn kê" bạn trên mạng.

Lý do là "Bật hack" .

Tâm tình hơi thư sướng, Lâm Uyên vui vẻ mở ra « Plants vs. Zombies » .

Lúc này Tôn Diệu Hỏa tới, trong tay xách một đồng đồ vật:

"Học đệ ăn cơm trưa sao?"

"Không có."

"Thử một chút ta tân tiệm cơm đầu bếp tay nghề?"

"Được."

Lâm Uyên vui vẻ ra mặt, Tôn Diệu Hỏa danh nghĩa tiệm cơm đầu bếp môn, tay nghề có thể thật không tệ.

"Học đệ vừa mới ở chơi game?"

Tôn Diệu Hỏa nhìn một chút máy tính giao diện, là một cái gần đây rất sủng kíp chiến trò chơi đăng nhập giao diện.

Trò chơi tên gọi « Thương Thân » .

Lâm Uyên hung ác nói: "Rác rưởi trò chơi."

Tôn Diệu Hỏa cũng sờ, chợt gật đầu nói: "Trò chơi này quả thật không được, ta trở về thì tháo dỡ rồi, quay đầu ta để cho người ta thiết kế tốt nghịch súng chiến trang du, sau đó toàn bộ thần cấp tài khoản, để cho học đệ đại sát tứ phương!"

"Bắn nhau trang du?"

"Đúng vậy, Website trò chơi, thích hợp giờ làm việc trộm chơi đùa cái loại này, tiết tấu so với cái này « Thương Thân » mau hơn, chủ yếu nhất là giết được thoải mái hơn, cũng thích hợp chúng ta thao tác!"

"Có thể kiếm tiền sao?"

"Mặc kệ nó."

" . "

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Người nghĩ làm loại trò chơi này sao?"

Tôn Diệu Hòa mở ra hộp cơm, nhất thời cơm mùi thơm khắp nơi: "Không có vấn đề a, học đệ vui vẻ là được rồi, trước ăn đồ ăn đi."

"Cám ơn."

Lâm Uyên ở phòng làm việc ăn ngon nghiên.

Ăn xong, Lâm Uyên nhận lấy Tôn Diệu Hòa đưa tới khăn giấy, lau miệng nói:

"Chúng ta đây phía dưới liền làm cái bắn nhau loại trò chơi."

Nói là ý muốn nhất thời, thật ra thì vẫn là có nguyên nhân, Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hòa chỉnh cái Uyên Hòa Trò Chơi công ty đi ra, phía sau tóm lại là muốn ra điểm trò chơi mới, vừa vặn nơi này Lâm Uyên có một ít rất dễ dàng hỏa trò chơi loại hình.

Tỷ như rất kinh điển bắn nhau loại trò chơi, « rơi xuống đất thành hộp » !

"Được!"

Tôn Diệu Hòa rất sáng khoái, căn bản sẽ không hỏi chi tiết cụ thể:

"Ta đây quay đầu đem công ty game đám người kia gọi qua, nghe học đệ chỉ huy!"

"Ừm."

Lâm Uyên có chút nhao nhao muốn thử.

Cái thế giới này player không có chơi qua « rơi xuống đất thành hộp » , vừa mới bắt đầu tiếp xúc thời điểm, chơi đùa khẳng định cực kỳ cải bắp.

Chính mình bất đồng!

Lâm Uyên kiếp trước liền chơi qua trò chơi này!

Hắn có thể ở trò chơi này mới ra thời điểm, lợi dụng chính mình tân tiến kinh nghiệm treo lên đánh tất cả đối thủ!

"Đỉnh đông!"

Hệ thống không nhìn nổi.

Hệ thống có thể đối với đến cái này lại thức ăn lại nghiên chủ nhân thề, Lâm Uyên lần này trí nhớ bị lỗi với hệ thống nhất mao tiền quan hệ cũng không có:

"Cái trò chơi này kêu « PUBG » !"

Người rút cuộc là trải qua như thế nào thề thăm đi qua, mới có thể đem trò chơi danh ký thành « rơi xuống đất thành hộp » ?

Đây là một hộp Tử Du vai diễn sao?

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong

Yêu Thân Lục

Chương 818: Đáy biển phòng ăn

"Đặt làm « PUBG » ."

Lâm Uyên không quản quít trò chơi này tên, trực tiếp cùng hệ thống đính chế trò chơi, sau đó lại đang trong vòng một ngày đem yêu cầu thiết kế tài liệu chung quy kết ra, cũng giao cho Tôn Diệu Hỏa.

Cân nhắc đến Lam Tinh trình độ khoa học kỹ thuật, Lâm Uyên cảm giác trò chơi này lúc luyện chế gian sẽ không quá lâu.

"PUBG?"

Tôn Diệu Hỏa theo bản năng đem trò chơi danh nói ra.

Lâm Uyên gật đầu một cái, không có giải thích quá nhiều.

Tôn Diệu Hỏa cũng không có hỏi tới cái trò chơi này cụ thể cách chơi, hẳn thấy bản nhau trò chơi đều không khác mấy.

Hắn cười nói:

"Ta hẹn mọi người, học đệ buổi tối muốn cùng nhau ăn cơm sao?"

"Được."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Tôn Diệu Hỏa trong miệng "Mọi người" nhất định là Ngu Vương Triều ca sĩ môn.

Trên căn bản thường cách một đoạn thời gian, Ngu Vương Triều ca sĩ môn sẽ cử hành một lần tụ họp loại.

Tụ họp địa điểm là do Tôn Diệu Hỏa an bài.

Lâm Uyên sau khi nhận được thông báo cơ bản cũng sẽ tham gia.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Buổi tối hôm đó.

Lâm Uyên liền đã tới Tôn Diệu Hỏa báo cho biết địa điểm.

Để cho Lâm Uyên kinh ngạc là, này lại là một nhà đáy biển đặc sắc chủ đề phòng ăn.

Tiến vào bên trong phòng ăn, Lâm Uyên thấy bốn phương tám hướng tất cả đều là thủy tinh, toàn bộ phòng ăn hiện đầy đủ loại khảm nạm thức hồ cá, có thể thấy kết bè kết đội cá cảnh nhiệt đới từ trước mắt phiêu động qua

---

Này không phải thật đại dương, chỉ là hoàn cảnh bắt chước.

Nhưng mà thân ở trong đó, làm cho người ta cảm thụ lại cùng đại dương không khác nhau gì cả rồi.

Tiến vào lô ghế riêng.

Mọi người đã đến.

Liên tiếp đánh xong kêu sau đó, ánh mắt mọi người rơi vào trên người Tôn Diệu Hỏa.

Nguy Hảo Vận biểu tình có chút khiếp sợ nói: "Chúng ta mỗi lần tụ sẽ chọn phòng ăn cũng không giống nhau, nhưng những phòng ăn này điểm giống nhau chính là, ông chủ tất cả đều là người Tôn Diệu Hỏa, lần này cái này đây biến phòng ăn cũng là người mở?"

"Cũng không tệ lắm phải không?"

Nghe vậy Tôn Diệu Hỏa cười đắc ý, gật đầu thừa nhận nói: "Nhà này phòng ăn là ta danh nghĩa toàn bộ trong phòng ăn hoa tâm tư nhiều nhất một cái, có thể nói là đặc biệt cho chúng ta Ngự Vương Triều thiết kế, Ngự Vương Triều dưới đây biến thế giới ăn cơm các người không cảm thấy rất tốt sao?"

Mọi người mặt đầy ngạc nhiên.

Cái này phòng ăn nhìn một cái chỉ làm giá cả không rẻ, nhìn qua quá cao cấp, dù là tại chỗ đều là đại minh tinh, cũng không nhìn được cảm khái cái này phòng ăn kích thước!

"Nguyên lai nhà này phòng ăn là Diệu Hỏa mở a."

Sắc mặt của Trần Chí Vũ cô quái nói: "Nhà này phòng ăn là chúng ta Tô Thành chỉ có hai nhà « Thao Thiết » tạp chí đánh giá cấp năm sao phòng ăn, đồng cấp bậc phòng ăn toàn bộ Lam Tinh không cao hơn một trăm gia, ta trước cùng người đại diện tới nơi này ăn rồi hai lần, tùy ý gọi một cái bàn thức ăn liền tiêu phí hơn bốn vạn ."

"Cầu nhà giàu!"

Mọi người rói rít nhìn về phía Trần Chí Vũ.

Trần Chí Vũ tức giận nói: "Chân chính cầu nhà giàu chẳng lẽ không phải nhà này phòng ăn ông chủ?"

Mọi người cảm thấy có lý, cũng nhìn chăm chăm Tôn Diệu Hỏa: "Người không bày tỏ một chút?"

Tôn Diệu Hỏa trợn mắt nói: "Tiền bạc phân minh ái tình dứt khoát, nơi này rất nhiều nguyên liệu nấu ăn đều là vận chuyển bằng đường hàng không đến, sau này các người nghĩ đến ăn ngoạn ngoạn tiêu tiền, nhiều nhất báo tên ta bớt bốn mươi phần trăm, nếu như các người ngày ngày tới ăn, ta có thể sẽ thua lỗ lớn!"

"Tôn ca đại khí!"

Mọi người hoan hô, một trận nịnh bợ.

Tôn Diệu Hỏa ho khan một tiếng, nhìn về phía ngồi ở vị trí nhìn thủy tinh người ngoài Sa cộng vũ Lâm Uyên:

"Học đệ có thể tới miễn phí ăn."

" "

Mọi người nhất thời bĩu môi.

Hàng này thật là không thay đổi liêm cầu bạn sắc.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Ta đây quay đầu mang người nhà tới dùng cơm."

Tôn Diệu Hỏa toét miệng cười một tiếng: "Ăn hết mình, ta để cho đầu bếp chính đặc biệt cho học đệ phục vụ!"

Chỉ thề một tiếng !

Mọi người cuồng mắt tròn trắng.

Giang Quỷ bỗng nhiên hiếu kỳ nói: "Diệu Hỏa, người danh nghĩa có bao nhiêu tiệm?"

Tôn Diệu Hỏa không có giấu giếm: "Bây giờ tổng cộng có 46 gia, phần lớn tập trung ở Tô Thành, chung quanh thành phố cũng có nhưng không tính là không nhiều, ngược lại năm nay đây không có tiếp tục khuếch trương kế hoạch, ta dự định trước cùng công ty hợp tác ở Tô Thành làm một cái tửu điếm cấp năm sao."

Mọi người tròn tròn mắt.

"Còn phải làm tửu điếm cấp năm sao!"

"Bây giờ người rớt cuộc có nhiều tiền à?"

"Người số tiền này đều là mời ăn thính kiếm được?"

"Ma đản, ta không muốn làm ca sĩ rồi!"

"Người có tiền như vậy còn làm cái gì ca sĩ mà!"

" "

Tôn Diệu Hỏa có tiền trình độ, hoàn toàn vượt qua mọi người dự liệu, này căn bản không phải một đường ca sĩ nên có thân gia!

"Hứng thú thuộc về hứng thú."

Tôn Diệu Hỏa nghiêm túc nói: "Tiền tài chỉ là vật ngoại thân thôi, ta mơ mộng là trở thành Ca Vương."

Trần Chí Vũ sắc mặt cổ quái nói: "Người là bị ca hát trẻ nãi xí nghiệp lớn gia, kiếm được phần này tài sản độ khó có thể so với lên làm Ca Vương cao hơn."

"Người đây liền nói chuyện vớ vẩn."

Tôn Diệu Hỏa lắc đầu một cái: "Nếu như ca hát có thể cùng kiếm tiền đơn giản như thế là tốt."

Này mẹ nó nói là tiếng người sao!

Mọi người toàn bộ tự bế rồi.

Lúc này.

Phục vụ viên bắt đầu mang thức ăn lên.

Cân nhắc tới đây ăn cơm giá cả, tất cả mọi người mở rộng ra ăn, vậy kêu là một cái phi thường cao hứng.

Lâm Uyên cũng ăn theo.

Ăn ăn, Lâm Uyên bỗng nhiên chú ý tới đối diện Hạ Phồn có chút tinh thần không thuộc về.

"Cho, người thích ăn con cua."

Lâm Uyên bài rồi cái tuyệt chân cua đưa cho Hạ Phôn.

Hắn và Hạ Phôn nhận biết rất nhiều năm, biết đối phương khẩu vị.

"Cám ơn."

Hạ Phôn nhận lấy chân cua, ăn vài miếng, vẫn là buồn bã ỉu xiu đáng vẻ.

"Hạ Phôn?"

Tôn Diệu Hỏa không nhìn được quan tâm nói: "Đồ vật không hợp khẩu vị sao? Người muốn ăn cái gì, ta để cho người ta làm."

"Nàng nhân vật bị người đỉnh, tâm lý không thoải mái."

Triệu Doanh Các không nhìn được nói một câu, sau đó cho Hạ Phôn gấp gọi thức ăn: "Vui vẻ lên chút, nói không chừng đó là một bộ lạn phiến đây."

"Cái gì nhân vật?"

Mọi người ngẩn người, hiếu kỳ.

"Không trò chuyện những thứ này, ăn đồ ăn đi."

Hạ Phôn miễn cưỡng lên tinh thần, vùi đầu ăn.

Lâm Uyên khẽ cau mày nói: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Giang Quỷ liếc nhìn Hạ Phôn nói: "Ta tới nói đi, ngược lại chuyện này quay đầu cũng sẽ bị phóng viên tuôn ra tới."

Hạ Phôn không lên tiếng, thâm chấp nhận.

Giang Quỷ nhìn về phía mọi người: "Hạ Phôn mấy năm này ngoại trừ ở ca đàn phát triển bên ngoài cũng tiếp chụp đi một tí điện ảnh kịch chuyện này mọi người đều biết đi."

Mọi người gật đầu.

Lâm Uyên cũng biết chuyện này.

Trước Hạ Phôn ở nhóm nhỏ lý thuyết quá, nàng không chỉ có thích ca hát, còn thích chụp diễn, vì thế tiếp đi một tí điện ảnh kịch hợp tác.

Lúc đó Giản Dịch còn vỗ ngực nói, muốn dạy Hạ Phôn diễn xuất tới.

Nội tâm của Lâm Uyên cũng suy nghĩ, có cơ hội tìm Hạ Phôn chụp diễn.

"Ngay tại gần đây Hạ Phôn nhận bộ phim nữ nhất hào, kết quả chuẩn bị mở chụp thời điểm, nhân vật bị một cái khác nữ diễn viên chặn lấy rồi, Hạ Phôn vì nhân vật này một mực ở tập thể hình, giăng co hại tháng, kết quả quần xì mức canh, công dã tràng, cho nên tâm tình không tốt."

Chuyện này Ngự Vương Triều cũng liền Triệu Doanh Các cùng Giang Quỷ biết.

Lâm Uyên nhìn về phía Hạ Phôn: "Chuyện này người thế nào không nói với ta?"

Hạ Phôn nhìn một chút mọi người: "Bây giờ không phải đã nói rồi sao."

"Ta an bài cho người một cái điện ảnh kịch bản."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Ngự Vương Triều bất luận kẻ nào bị ủy khuất, Lâm Uyên cũng sẽ hết sức hỗ trợ.

Mà nếu như là Hạ Phồn lời nói, Lâm Uyên càng sẽ không đứng nhìn bên cạnh xem.

Giản Dịch cùng Hạ Phồn, cùng Lâm Uyên là từ nhỏ chơi với nhau đến cảm thấy tình.

Như đã nói qua.

Coi như không có chuyện này, làm Hạ Phồn lộ ra đối chụp diễn hứng thú sau, Lâm Uyên cũng có tìm Hạ Phồn diễn xuất dự định.

Đang lúc mọi người ân cần trong ánh mắt.

Tôn Diệu Hỏa nhìn về phía Hạ Phồn: "Trước ngươi cái gì nhân vật bị người đĩnh, là có người nào xuất thủ can dự?"

"Bộ lạc ."

Hạ Phồn nhẹ nhàng nói ra hai chữ.

Quyền đánh Trung, chân đạp Mỹ, nhiệt huyết huyền ảo, tất cả có trong Yêu Thần Lục

Chương 819: Resident Evil tới

Ngày thứ 2.

Tinh Mang giải trí.

Đại biểu bên trong phòng làm việc.

Cố Đông cho Lâm Uyên pha trà, biểu tình có chút kinh ngạc, Lâm đại biểu hôm nay lại không chơi game?

Trước bàn làm việc.

Lâm Uyên đang ở đùng đùng gõ bàn phím.

Nếu như có nhân đứng sau lưng Lâm Uyên, nhất định sẽ phát hiện Lâm Uyên ở viết kịch bản.

Cái này kịch bản tên là:

Resident Evil!

Đây chính là Lâm Uyên vì Hạ Phồn chuẩn bị điện ảnh.

Hạ Phồn sự tình, Lâm Uyên tối ngày hôm qua đã hỏi rõ.

Tê Châu điện ảnh công ty kế hoạch quay một cái bộ đại nữ chủ điện ảnh tên là « nữ lưỡi đao », bộ phim này đầu tư cao đến mấy trăm triệu, mà bộ phim này nguyên định vai nữ chính chính là Hạ Phồn.

Theo lý mà nói Hạ Phồn là không lấy được nhân vật này.

Bất quá điện ảnh đạo diễn chọn trúng Hạ Phồn bên ngoài điều kiện, ngay từ đầu liền sức đẹp nghị luận của mọi người, ủng hộ Hạ Phồn xuất diễn cái này vai nữ chính.

Dù sao Hạ Phồn có chính mình đặc biệt ưu thế.

Nàng khung xương so với bình thường nữ hài lớn hơn, thân cao tức đủ 1m7, ở nữ tính trung coi như là tương đối cao rồi.

Nàng tướng mạo cũng mang có một màn anh khí.

Đại nữ chủ vai diễn, vai nữ chính phần lớn muốn lại a lại tấp.

Làng giải trí mỹ nữ mặc dù minh tinh nhiều, nhưng phù hợp yêu cầu này nữ minh tinh cũng không nhiều, Hạ Phồn vừa vặn là phù hợp loại điều kiện này Nữ minh tinh, bị đạo diễn coi trọng cũng liền dễ hiểu rồi.

Sự tình cứ quyết định như vậy đi.

Nhưng mà ai biết, bộ phim này một cái nhà tư sản xảy ra vấn đề, thôi lui ra đầu tư.

Mà gần đây đang ở ô ạt tiền quân điện ảnh nghiệp bộ lạc chính là thành công tiếp bàn, trở thành « nữ lưỡi đao » lớn nhất phía đầu tư.

Bộ lạc tư bản tiếp bàn sau đó, trực tiếp thay Hạ Phồn.

Thậm chí ngay cả đạo diễn, cũng trực tiếp bị càn đổi thành bộ lạc người một nhà.

Mà mặc dù Hạ Phồn vốn là cùng đoàn kịch ký hợp đồng, nhưng tiền bồi thường định không nhiều, cho nên rút vốn công ty trực tiếp cùng bộ lạc một nhà một nửa, đem tiền bồi thường giao cho Hạ Phồn.

Hạ Phồn là vì chuyện này mà buồn bực.

Bởi vì Hạ Phồn đặc biệt thích « nữ lười đao » bên trong cái kia nhân vật, vì nhân vật điên cuồng tăng cân lại cố ý tập thể hình rồi hai tháng, chính là vì vóc người càng phù hợp kịch bản thiết lập.

Mà Lam Tinh có bực này đầu tư kích thước lớn nữ chủ vai diễn thực ra có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lần này bỏ qua, lần sau không biết lúc nào mới có thể gặp lại rồi, bởi vì vô luận địa cầu hay lại là Lam Tinh tuyệt đại đa số điện ảnh vẫn là lấy vai nam chính làm trụ cột, vai nữ chính coi như không phải bình hoa, vai diễn cùng tầm quan trọng cũng tuyệt đối so với không được vai nam chính.

Hết lần này tới lần khác Hạ Phồn này bề ngoài điều kiện, trời sinh liền diễn không được kiêu Tiểu Khả Nhân loại này nữ chủ.

Chuyện này vốn cũng không phức tạp.

Bất quá liên lụy đến bộ lạc, rất khó không để cho Lâm Uyên suy nghĩ nhiều.

Hắn không biết có phải hay không là bộ lạc cố ý nhắm vào mình.

Dù sao mình cùng Hạ Phồn quan hệ mọi người đều biết.

Mà chính mình trên mặt nổi thân phận của Tiệp Ngự, cùng bộ lạc đã sớm náo bài rồi.

Đương nhiên coi như bộ lạc lần này coi như không phải nhắm vào Lâm Uyên, Lâm Uyên đối bộ lạc cũng tuyệt không có hảo cảm.

Nhất là từ công ty thượng tầng kia bên trong biết được bộ lạc cùng Tinh Mang đủ loại không hợp nhau sau đó, Lâm Uyên liền bộc phát biết một chuyện:

Mình và bộ lạc mâu thuẫn đã không cách nào điều hòa.

Thậm chí ngay cả chủ tịch HĐQT với Lâm Uyên trao đổi thời điểm, cũng bày tỏ qua công ty cùng bộ lạc giữa sau này rất khó sẽ có cái gì hợp tác.

Chớ nói chi là, Hạ Phồn làm vì muốn tốt cho Lâm Uyên hữu, Lâm Uyên bản liền muốn cấp cho trợ giúp.

Nữ tính chống lên nửa thế giới.

Mà ở tuyệt đại đa số điện ảnh trong tác phẩm, nữ tính rất nhiều lúc chỉ là tô điểm, làm vai nam chính đại phát Thần Uy sau ôm mỹ nhân về cái kia bối cảnh bản.

Vai nữ chính muốn xuất sắc, so với vai nam chính càng khó hơn.

Bất quá trên địa cầu trong phim ảnh, cũng có một chút nữ nhân vật kinh diễm năm tháng cùng thời gian, trong đó nhất nhân nói chuyện hăng say đại nữ chủ điện ảnh một trong, chính là Lâm Uyên đang ở viết 《Resident Evil》 !

Vai nữ chính Alice!

Làm toàn cầu chính nghĩa lực lượng đều không cách nào phá hủy công ty bảo kê cùng đem mang ra ngoài Zombie virus, Alice thành trong tai nạn một vệt hi vọng.

Thỏa thỏa đại nữ chủ kịch bản.

Cái này kịch bản đệ nhất bộ, nữ chủ hào quang lớn đến để cho vai nam chính trở thành tiểu trong suốt.

Nhân vật nam chính nội dung cốt truyện không nhiều lại không nói, cuối cùng còn dẫn hộp cơm rồi.

Zombie nhân, Zombie cầu, Zombie quái vật .

Alice dùng thân thể của mình, đao cùng thương với hết thầy chiến đấu.

Dùng dân mạng đánh giá mà nói chính là:

Nước chảy thiên hữu, làm bằng sắt Alice.

Nếu như bỏ ra điện ảnh bản thân vấn đề, 《Resident Evil》 cũng là vì số không nhiều đại nữ chủ hệ liệt trong phim ảnh sinh mệnh lực tối ương ngành một bộ.

Trên thực tế.

Nếu như không phải nên điện Ảnh Hậu mặt mấy bộ nội dung cốt truyện nát, cộng thêm vai nữ chính diễn viên tuổi đã Cao Tiệm dần dần không đánh nổi rồi, khả năng bộ phim này còn có thể càng ương ngành sừng sững ở vô số sức ảnh hưởng rất cao hệ liệt trong phim ảnh.

Này không phải Lâm Uyên tạm thời cần phải cân nhắc vấn đề.

Hắn viết kịch bản là đệ nhất bộ, 《Resident Evil》 mở đầu.

Mà vô luận từ tiếng tăm hay lại là soạn lại hiệu quả mà nói, đệ nhất bộ 《Resident Evil》 đều là kinh điển.

Vâng.

Bộ này 《Resident Evil》 là do trò chơi soạn lại điện ảnh, có thể nói trên địa cầu do trò chơi soạn lại điện ảnh thành công nhất kiểu mẫu một trong.

Bất quá Lâm Uyên cũng không lo lắng cái thế giới này không có

《Resident Evil》 trò chơi.

Kiếp trước 《Resident Evil》 đại hỏa thời điểm, rất nhiều người thích bộ phim này nguyên nhân, không chỉ có riêng là bởi vì trò chơi.

Thậm chí có vô số người xem căn bản sẽ không chơi qua trò chơi này.

Càng làm cho Lâm Uyên không có sợ hãi là, hắn buổi sáng đã làm nghiên cứu khảo sát.

Cái thế giới này Zombie loại điện ảnh, cũng không có sức ảnh hưởng đặc biệt lớn tác phẩm, Lam Tinh điện ảnh nhân phần lớn chỉ là đem Zombie làm

phim kinh dị quen dùng nguyên tố một trong.

Vâng.

Có chút Lam Tinh nhân đôi phim kinh dị rất nóng lòng.

Mà quý dị quý phiến loại, ở Lam Tinh điện ảnh mắt người trung, có thể so với Zombie kinh khủng hơn nhiều.

Dưới tình huống như vậy, 《Resident Evil》 là mới mẻ.

Bộ phim này có thể để cho người xem nhìn một chút Zombie triều.

Để cho người xem nhìn một chút Zombie cầu.

Để cho người xem nhìn một chút nhân loại như thế nào đối mặt Zombie .

Lâm Uyên rất chắc chắn, cái loại này Zombie dày đặc xuất hiện khẩn trương và kích thích cảm tuyệt đối là những quý kia phiến không cách nào giao phó cho.

Người xem cũng cần một cái lại a lại tấp Alice.

Về phần vai nữ chính tên, Lâm Uyên ngược lại không có thay đổi dự định.

Cái thế giới này vô luận cái gì khuôn mặt, tên cũng thiên kỳ bách quái đủ loại phong cách.

Cứ như vậy.

Hoa một cái ngày, Lâm Uyên rốt cuộc hoàn thành 《Resident Evil》 kịch bản.

Suy nghĩ một chút, Lâm Uyên cảm thấy này bộ điện Ảnh Tràng mặt được thăng cấp.

Nguyên bản điện ảnh là địa cầu năm 2002 quay chụp.

Khi đó bị giới hạn kỹ thuật cùng đầu tư loại, tình cảnh còn chưa đủ to lớn.

Bây giờ Lâm Uyên thân ở trình độ khoa học kỹ thuật cao hơn Lam Tinh, rạp chiếu phim càng là bao phủ mắt trần 3d kỹ thuật.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên không có lý do không đánh ra một cái tình cảnh càng rung động 《Resident Evil》 tới.

Về phần đến tiếp sau này có muốn hay không chụp bộ thứ hai bộ 3 loại, tạm thời Lâm Uyên chẳng muốn đi nghĩ.

Trước tiên đem đệ nhất bộ thành công quay chụp đi ra mới là đạo lý cứng rắn.

Xác định lần này công việc, Lâm Uyên tìm được Lão Chu, đem kịch bản giao cho đối phương.

"Tân điện ảnh?"

Lão Chu biểu tình có chút hưng phấn.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Vai nữ chính định Hạ Phồn."

Lão Chu: " . "

Được rồi.

Thái Tử Gia.

Ngài định đoạt.

---

ps: Khụ, nếu như muốn để cho Resident Evil đê nhất bộ nội dung cốt truyện
thăng cấp, chơi đùa điểm kích thích hơn, mọi người có đề nghị gì hay sao?
truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng
để thử

Quý Dị Huyền Huyền: Ta Máy Mô Phỏng Nhân Sinh

Chương 820: sugar

"Đúng rồi."

Bắt được kịch bản sau đó, Lão Chu do dự một chút, mở miệng nói:

"Chu thúc có thể nhờ người sự kiện nhi không?"

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Chu thúc không cần khách khí."

Lão Chu ngượng ngùng nói: "Đây coi như là cá nhân ta thỉnh cầu, cùng công ty sự tình không liên quan."

"Không sao."

Lâm Uyên vào công ty tới nay, chịu rồi Lão Chu không ít chiếu cố, những chuyện này hẳn đều yên lặng ký ở tâm lý.

"Vậy được."

Lão Chu từ trong lòng ngực rút ra một phần hồng sắc thiệp mời: "Ta nữ nhi cuối tháng ngày đó kết hôn, nàng là người bưng bình fan, cho nên ta muốn mời người tham gia hôn lễ, dĩ nhiên sẽ không trước thời hạn nói cho nàng biết, như vậy mới có thể ở hiện trường cho nàng một cái kinh hi."

"Được."

Lâm Uyên không cân nhắc thế nào thu thiệp mời.

Lão Chu thấy Lâm Uyên không chậm trễ chút nào động tác, không nhìn được lộ ra nụ cười: "Có rảnh rồi lời nói có thể đem người nhà người cũng đồng thời mang tới."

"Ừm."

Lâm Uyên cười nói: "Chúc mừng Chu thúc."

Lão Chu cảm khái: "Ta liền này một cái nữ nhi, lúc trước bận rộn công việc, thiếu nợ nàng rất nhiều, liền muốn có thể hay không bồi thường bồi thường nàng, sau đó nàng lên đại học, lại đi Hàn Châu đọc sách, kết quả cho ta cùng nàng mù mù mang theo người bạn trai trở lại, một cái chớp mắt ấy đều phải kết hôn rồi."

Lão Chu nói lái nhai, bỗng nhiên chuyển đề tài:

"Nói đến kết hôn chuyện này, người cũng muốn bắt nắm chặt a, lần trước cô nương kia còn không có ước người sao?"

"Ai?"

"Nhìn người đều quên, quên liền quên đi, khả năng chính là không duyên phận."

"."

Hai người trò chuyện trong chốc lát, Lão Chu rời đi.

Về đến nhà.

Lâm Uyên đem thiệp mời lấy ra, thuận tiện nói Lão Chu nữ nhi kết hôn sự nhi nói cho người nhà, thuận tiện hỏi rồi người nhà một câu:

"Các người phải đi sao?"

Lão mù nói: "Người lãnh đạo nữ nhi kết hôn, mù mù được đi tham gia hôn lễ."

"Ta đây cũng đi."

Muội muội gần đây ở nhà không công việc, chính nhàn rỗi đây.

Tỷ tỷ lại là tò mò nói: "Thời điểm người đến muốn lên đài ca hát sao?"

Người bài hát kia « Bong Bóng Tỏ Tình » rất nhiều tân hôn tình nhân cũng sẽ điem đây."

"Ca hát?"

Lâm Uyên ngăn người, hẳn thật đúng là chưa từng nghĩ này tra.

Tỷ tỷ nhìn một cái Lâm Uyên phản ứng cũng biết không này an bài, cười cười nói:

"Cũng đúng, lấy bây giờ người này thân phận địa vị, ở nơi này loại trên sân nhảy nhỏ ca hát thật giống như không quá thích hợp, kia đến thời điểm chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm."

Lâm Uyên nhíu mày.

Thực ra hẳn là không có loại này bọc quần áo, chỉ là trước kia không nghĩ tới này một tra.

Lão Chu đối với hẳn rất chiêu cô.

Hắn nữ nhi kết hôn, chính mình lên đài hát một bài chúc mừng đây đối với người mới, thì cũng chẳng có gì vấn đề.

Nếu như mình làm như thế, phỏng chừng Lão Chu khẳng định cũng cao hứng.

Chỉ là lão có thể da mặt mỏng, không có ý như vậy nhấc.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên mở ra thiệp mời, nhìn một chút ngày tháng:

Tháng chín ngày ba mươi?

Hôn lễ thời gian, thật giống như vừa vặn kẹt ở mùa giải bảng một ngày trước.

Thần sắc động một cái.

Nội tâm của Lâm Uyên thoáng qua một suy nghĩ.

Có lẽ có thể cho đây đối với người mới lưu lại một cái khó quên hôn lễ.

Cùng lúc đó.

Lão Chu nói với Lâm Uyên nói chuyện, cũng bị Lâm Uyên nhớ lại:

Hắn nữ nhi ở Hàn Châu đi du học .

Hắn con rể hình như là Hàn Châu nhân .

Có.

Rất nhanh Lâm Uyên liền có quyết định.
Hắn có một ca khúc rất thích hợp ở kết hôn thời điểm hát.

Lâm Uyên không tính một người hoàn thành bài hát này.
Trở về phòng.

Lâm Uyên liên tục đánh máy thông điện thoại.

"Hạ Phôn, ta chuẩn bị cho người một phần tân kịch bản, tháng sau chuẩn bị vào tổ action, trước đó người trước giúp ta một việc, ngày mai tới chuyên công ty."

"Điều Hòa học trưởng ngày mai có rãnh không, ta nhớ được người thật giống như sẽ đàn Guitar bass."

"Giang Quỳ, ngày mai tới công ty một chuyên, chúng ta có bài hát phải luyện một chút, ta trước tiên đem Khúc Phổ phát tới."

"Triệu Doanh Các."

"Hảo Vận Tỷ."

"Trần Chí Vũ, người Đàn ghi-ta đàn không tệ."

Mấy thông điện thoại sau đó, Lâm Uyên trực tiếp đem Ngư Vương Triều kêu đủ.

Ngày thứ 2.

Ngư Vương Triều ở Lâm Uyên phòng làm việc hội họp.

Lâm Uyên lấy ra một ca khúc: "Đây là ta tháng sau dùng để đánh bảng ca khúc, ta muốn mời các vị theo ta song ca bài hát này, dĩ nhiên các vị bộ âm rất ít, tuyệt đại đa số biểu diễn do ta phụ trách."

"Song ca?"

Mọi người không khỏi ngạc nhiên mừng rỡ.

Lần trước mọi người song ca một cái chất bài hát của Lâm vận hội, mỗi người nhân khí cũng phòng động cực cao, từ đó về sau mọi người vẫn mong đợi lại có một tương tự cơ hội.

Bây giờ cơ hội tới.

Về phần mỗi người chia phần đến cùng biểu diễn phân ngạch bao nhiêu, mọi người ngược lại cũng không chút nào để ý, chủ yếu vẫn là loại này Ngư Vương Triều tập thể điều động hình thức.

Bắt được Khúc Phổ.

Chúng người bắt ngờ: "Tiếng Hàn bài hát?"

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Các người tiếng Hàn có thể không?"

"Có thể!"

Mọi người trâm miệng một lời.

Lâm Uyên gật đầu một cái: "Kia qua mấy ngày viết bài hát."

"Được."

Mọi người lần nữa gật đầu, chột dựa theo Khúc Phổ hừ mấy câu.

Mấy phút sau, mọi người kinh hô:

"Bài hát này thật tốt nghe!"

"Nhịp điệu phi thường thích hợp đánh bẳng!"

"Xem ra Tiệp Ngữ lão sư thảng sau hạng nhất khúc mục đích cũng ổn!"

"Cảm giác tiết tấu quá hoàn mỹ rồi!"

"Rất ngọt mật bài hát!"

"Tên bài hát liền kêu «sugar » , kẹo có thể không ngọt ngào mà!"

Không sai.

Mọi người trên tay ca khúc chính là «sugar » .

Trứ danh Rock nhạc đội Maroon 5 biểu diễn tác phẩm, có thể nói Maroon 5 nhạc đội tác phẩm tiêu biểu một trong.

Bài hát này vốn là chỉ có chủ xưởng phụ trách ca hát.

Lâm Uyên dự định làm chút tiểu sửa đổi, để cho tất cả mọi người có ca hát từ cơ hội, bất quá chung quy mà nói hay lại là thiên hướng về nguyên bản cảm giác.

Đợi mọi người bình tĩnh lại.

Lâm Uyên mở miệng nói: "Bài hát này, ta có một cái liên quan tới mv ý tưởng, bởi vì Chu thúc nữ nhi kết hôn, cho nên ta đánh thời điểm đoán đến mang theo mọi người đánh bất ngờ hôn lễ, sẽ có chụp hình đoàn đội toàn bộ hành trình thu hình ."

Bài này «sugar » mv phi thường kinh điển!

Đem sáng tạo đến từ mỗi bộ tên là « Những kẻ phá rối hôn lễ » điện âm.

Ở mv trung.

Do chủ xưởng Adam lĩnh hàm Maroon 5 nhạc đội đánh bất ngờ đủ loại hôn lễ hiện trường.

Làm bạch mạc hạ xuống âm nhạc vang lên, chú rể tân nương cùng với hiện trường tân khách đều bắt đầu sôi sùng sục, theo tiếng hát tận tình vũ động.

Lâm Uyên cảm thấy cái này sáng tạo rất có ý tứ.

Làm nửa Tả Thực mv, có thể rất tốt xúc tiến ca khúc ở mùa giải trên bảng lượng tiêu thụ.

Trọng yếu nhất là, hẳn có thể mượn cái này nguyên ca khúc mv sáng tạo, cho Lão Chu cùng với hấn nữ nhi một cái kính hỉ.

Theo Lâm Uyên kể xong, mọi người cũng bị cái này sáng tạo tươi đẹp đến!

"Quá lãng mạn rồi!" Ngụy Hảo Vận khen ngợi.

"Ý tưởng cực kỳ tốt!" Gần đây tâm tình không tốt Hạ Phồn cũng không nhìn được lộ ra nụ cười.

"Ta đàn Đàn ghi-ta!" Trần Chí Vũ tự đề cử mình.

"Ta Guitar bass còn có thể!" Tôn Diệu Hỏa cũng vẻ mặt mong đợi.

"Ta còn biết chơi điểm hợp Thành Nhạc khí!" Giang Quý không cam lòng yếu thế nói.

"Thú vị!"

Triệu Doanh Các hưng phấn nói.

Mọi người không khỏi nhao nhao muốn thử đứng lên.

Thương nghị tốt sau đó, Lâm Uyên lại đem ý nghĩ của mình cùng Lão Chu nói, chuyện này yêu cầu Lão Chu phối hợp.

"Ta đây có thể quá cảm ơn người!"

Nghe vậy Lão Chu hưng phấn đỏ bừng cả khuôn mặt: "Chu thúc thiếu ân tình của người!"

"Không cần khách khí."

Lâm Uyên khoát tay áo nói.

---

ps: Đề cử mọi người xem nhìn «sugar » mv, B Trạm có thể lục soát, cao thanh bản không biết làm gì có, nhìn xong mọi người liền đổi đoạn này nội dung cốt truyện có khái niệm.

// câu đề cử, câu đánh thương a ... em bị cách ly rồi sắp chết đói huhu truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng để thử

Quý Dị Huyền Huyền: Ta Máy Mô Phỏng Nhân Sinh

Chương 821: Ngự Vương Triều xông vào hôn lễ hiện trường

Sau đó thời gian.

Lâm Uyên cảm giác mình phải bị "Gọt cái vỏ dứa, người lại mẹ nó cho một Lê" tẩy não.

Trời mới biết bài hát này hài âm thế nào như thế ma tính.

Lúc này ca khúc đã thu âm hoàn thành, Ngự Vương Triều lặng lẽ đợi cuối tháng đến.

Trên Internet.

Những người ái mộ thảo luận tới Tiện Ngự tháng mười bài hát mới.

"Lại phải đến cuối tháng."

"Ngự phụ tháng mười bài hát mới ghi xong rồi chưa?"

"Ta đều thay Ngự phụ cảm thấy khẩn trương, 1 năm liên tục quán quân cuối cùng chạy nước rút nhanh muốn bắt đầu!"

"Tháng mười nên vấn đề không lớn."

"Đôi Ngự phụ mà nói, khó khăn nhất là tháng mười hai, trận kia Chư Thần cuộc chiến cũng không tốt đánh."

"Bây giờ cũng không thể xem thường a."

"Đây cũng là, nếu như ở tháng mười lật xe coi như quá hết ý kiến."

"Hắc hắc hắc, không biết Ngự phụ tháng mười bài hát mới sẽ lật Ngự Vương Triều vị kia ca sĩ bằng hiệu."

" . "

Tiện Ngự fan là khẩn trương nhất.

Mà khi thời gian đến tháng chín ngày ba mươi, thảo luận đám người đã không giới hạn với Tiện Ngự fan rồi.

Đồng dạng cũng là ngày này.

Tinh Mang giải trí.

Cửa.

Máy đài máy quay phim chẳng biết lúc nào mắc xong.

Trong màn ảnh.

Một đám người mặc chính trang phái nam nhân viên làm việc lục tục xông ra.

Có người xách cái thang, có người nắm trọng nhạc khí, phần lớn đều là nhạc khí cùng với loa loại.

Rồi sau đó.

Lâm Uyên dẫn Ngự Vương Triều ca sĩ môn đi ra cửa công ty.

Ở ống kính trước dừng lại.

Lâm Uyên mở miệng cười nói: "Ngày 30 tháng 9 7 giờ, chúng ta muốn lái xe xuyên Việt Tô Thành tham gia hôn lễ."

Xa xa đạo diễn làm một thủ thế ok.

Lâm Uyên hiểu ý, xuyên qua ống kính.

Sau đó Ngự Vương Triều mỗi một ca sĩ đều tại ống kính đi về trước quá.

Đi ngang qua ống kính lúc.

Giang Quỳnh hướng về phía ống kính dựng lên cái nhị thủ thế;

Triệu Doanh Các hướng về phía ống kính nghịch ngợm le lưỡi một cái;

Trần Chí Vũ cũng lấy sau lưng Đàn ghi-ta, lạnh lùng quăng một chút tóc;

Hạ Phồn đi ngang qua ống kính lúc bày một pose .

Mỗi một Ngự Vương Triều ca sĩ đều lưu lại ngắn gọn ống kính.

"Muốn tới trễ rồi!"

Tôn Diệu Hỏa ôm Guitar bass vội vội vàng vàng chạy tới.

Cửa ngừng bốn chiếc xe.

Phía trước là hai chiếc màu đen xe thương vụ.

Phía sau là đi theo hai chiếc xe mui trần bốn tòa xe thể thao.

Một chiếc hồng sắc, một chiếc lam sắc.

Lâm Uyên ngồi lên trước mặt xe thể thao màu đỏ.

Ngự Vương Triều còn lại ca sĩ cũng phân biệt ngồi lên hai chiếc xe thể thao.

Sau khi lên xe.

Mọi người có chút hưng phấn:

"Lấy ở đâu xe thể thao?"

"Cái này thật giống như muốn đến gần hai chục triệu!"

"Phía sau số tiền kia cũng là mười triệu làm nền tảng!"

"Thật là đẹp trai!"

"Công ty an bài?"

"Ta an bài."

Xe thể thao màu đỏ bên trên, Tôn Diệu Hỏa cười híp mắt nói, triển lộ ra hào vô nhân tính một mặt.

"Oa nha ~!"

Không biết là ai phát ra hoan hô, ba chiếc xe chính thức lên đường.

Ngồi ở xe thể thao mui trần bên trong, thổi lát phát xông tới mặt phong, mọi người có chút tung tăng.

Mà khi mấy chiếc xe qua lại ở trong thành phố.

Con đường cạnh.

Từng ngọn Skyscrapers nhô lên!

Một ít cao ốc to lớn tấm bảng quảng cáo cùng với một ít trung tâm thành phố màn hình lớn bên trên, rõ ràng là Ngự Vương Triều ca sĩ môn tập thể

hải báo!

Trên poster.

Lâm Uyên dùng tuyệt đối c vị đứng ở trung ương!

Còn lại Ngự Vương Triều ca sĩ lấy hài hòa kết cấu phân trạm chung quanh!

Vô số hải báo cùng tấm bảng quảng cáo cùng với màn ảnh lớn, cùng trên xe

Ngự Vương Triều ca sĩ môn tương phản thành thú!

— QUẢNG CÁO —

Mỗ chiếc xe thương vụ bên trên.

Có ống kính bắt đèn một màn này.

Hiển nhiên đây là trước thời hạn an bài xong.

Một cái đèn đỏ trước, mấy chiếc xe ngừng lại.

Bên cạnh đường xe bên trên, giống vậy có một ít đậu xe ở hai bên.

Bá bá bá!

Kèm theo từng trận người đi đường kêu lên, mấy đạo cửa sổ xe gần như cùng lúc đó quay xuống, đều nhịp thật giống như trước thời hạn tập luyện xong!

"Tiện Ngự!"

"Giang Quỷ!"

"Hạ Phồn!"

"Tôn Diệu Hỏa!"

"Hảo Vận Tỷ!"

"Vạn niên lão nhị!"

Khoé miệng của Trần Chí Vũ bắt đắc dĩ kéo ra.

Người đi đường cũng trong xe hừng phấn kêu lên thét chói tai, kêu cái gì cũng có, thậm chí có nhiều chút tiêu bằng hữu cũng trong xe kích động huơ tay múa chân!

Bầu không khí trong nháy mắt cuồng nhiệt!

Ống kính kéo dài bắt hình ảnh.

Đối với người bình thường mà nói, ở Tô Thành đầu đường dựng phải mấy cái minh tinh, nhất là Tiện Ngự cùng với mấy vị một đường ca sĩ thậm chí còn Ca Hậu cự tinh đội hình, tuyệt đối là có tính chấn động một màn!

"A! ! !"

"Mau nhìn! ! !"

"Ngự Vương Triều!"

"Ta yêu các người!"

"Nhà ta nam Thần Nữ thần đều tại!"

"Bọn họ thế nào ở lại ở chỗ này!"

"A a a, bọn họ đây là đi làm gì a!"

"Ngự phụ ta muốn cho người sinh con khi!"

Bên cạnh còn có chiếc giống vậy xe thể thao mui trần, chạy ngời trên xe bốn cái muội tử.

Giờ phút này muội tử môn đối diện Lâm Uyên đám người điên cuồng hét chói tai, trong đó còn có muội tử không nhìn được lấy điện thoại di động ra giờ cao tự quay, ông kính nắm chặt được mới vừa để cho mình cùng Ngư Vương Triều cùng ca sĩ môn cùng khung trình độ, sau đó thuận lợi đưa tới còn lại người đi đường rồi rít noi theo.

Không biết một hồi vòng tròn bằng hữu sẽ trải qua đám này người đi đường như thế nào lễ rửa tội.

Ken két két!

Lâm Uyên đám người không có ngăn cản vô số người đi đường quay chụp, ngược lại hướng về phía mọi người phát tay một cái.

Tôn Diệu Hỏa đám người còn đưa tay ra cùng một ít trong cửa sổ xe đưa tay ra vỗ một cái.

Lúc này.

Đèn xanh sáng.

Lâm Uyên đám người xe nhanh chóng rời đi, sau lưng hét chói tai lại vẫn biến mất.

Loại này mới mẻ cùng kích thích cảm giống vậy để cho Ngư Vương Triều ca sĩ môn bộc phát hưng phấn.

Là nhân đều có điểm lòng hư vinh.

Bình thường mọi người làm mình tinh xuất hành đều là có thể tinh thần sức lực khiêm tốn, hôm nay coi như là hung hăng thể nghiệm một phen rêu rao khắp nơi cảm giác.

Mọi người cũng khó hưởng thụ loại này dưới ban ngày ban mặt bị người đi đường ủng hộ cảm giác.

Rốt cuộc.

Mấy chiếc xe ở chỗ sang trọng cửa tiệm rượu ngừng lại.

Mười mấy vị các nhân viên làm việc dẫn đầu xách đủ loại âm nhạc dụng cụ xuống xe.

Rồi sau đó hai chiếc xe thể thao cửa xe cũng mở ra.

"Đến."

Lâm Uyên ngoài miệng vừa nói, xuất ra đã sớm chuẩn bị xong kính râm mang lên mặt, miễn cưỡng che một chút mặt.

"gogogo!"

Tôn Diệu Hỏa mấy người cũng lục tục đeo lên chuẩn bị trước tốt kính râm, một đám người hướng cao ốc lên đường.

Ông kính ở trước mặt chụp.

Lâm Uyên đám người đi ở phía sau.

Thông qua leo lầu phương thức, Lâm Uyên đám người xuyên việt rồi hành lang, đi vào quán rượu bếp sau.

Đây là Lão Chu an bài xong đường đi, phòng ngừa bọn họ trước thời hạn bị hiện trường các tân khách phát hiện, nếu không thì không phải đột nhiên

xuất hiện vui mừng.

"Dừng."

Mồ cái đầu bếp thấy Lâm Uyên đấm người, trực tiếp trợn mắt hốc mồm, trước đang ở tay giặt rửa nồi cũng suy sụp đến rửa chén trì bên trong.

Theo vang động.

Toàn bộ bếp sau nhân viên đều thấy được Lâm Uyên đấm người!

Kính râm cũng không ngăn cản được mọi người nhận ra trong đó mấy vị bình thường chỉ có thể ở trên tivi thấy đại minh tinh!

"Quấy rầy."

Ở vô số đạo đông đặc trong tầm mắt, Lâm Uyên đấm người vừa nói xin lỗi, một bên chạy về lối đường.

Tình huống gì?

Bếp sau đờ đẫn nghiêm mặt, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi.

Cùng lúc đó.

Phòng khách quán rượu bên trong.

Một đôi người mới hỉ kết liên lý.

Hiện trường có tiếng vỗ tay vang lên, các tân khách mặt đầy chúc phúc.

Trong tiếng vỗ tay.

Chú rể cùng tân nương nhập tọa.

Các tân khách nói chuyện với nhau, bữa tiệc linh đình.

Một cái chỗ ngồi.

Lâm Uyên hắt nhìn đông tới nhìn tây: "Đệ đệ của ta đây?"

Đại Dao Dao vẻ mặt hoài nghi: "Ca ca Bò câu chúng ta? Thật là ta tốt Bò câu Bò câu."

Mụ mụ mỉm cười: "Hắn là có chuyện gì làm trễ nãi đi, chúng ta trước ăn đồ ăn."

Bên kia.

Lão Chu cũng đang không ngừng cúi đầu nhìn thời giờ, trong miệng không biết ở lẩm bầm cái gì đó.

Lão Chu bên cạnh.

Mặc áo cưới nữ nhân bất mãn, mân mê miệng nói:

"Ba, người thế nào một mực nhìn thời giờ, chẳng lẽ người hôm nay còn có những chuyện khác phải làm?"

"Không có, ta cũng không đi đâu cả, hôm nay nhưng là ta nữ nhi đại hôn thời gian!"

Lão Chu liền vội vàng lắc đầu, nhìn về phía mặc áo cưới nữ nhi Chu Đình, ôn nhu dụ dỗ nói:

"Nhà ta Đình Đình thật xinh đẹp!"

"Đình Đình di truyền chúng ta cha vợ đại nhân gian."

Bên cạnh chú rể Hank tận dụng mọi thứ nói, nghe Lão Chu tâm lý thoải mái, ngoài miệng lại nói:

"Hay lại là di truyền mẹ mẹ thật nhiều."

Lão Chu nằng dâu gật đầu một cái: "Lão đầu nhà ta vẫn có chút tự biết mình chứ sao."

Chu Đình cười.

Lúc này, cửa đột nhiên đi vào một đám người.

Đám người này vừa vào cửa, sẽ ở đó ngồi xuống, binh binh bành bành gõ đồ vật.

Trong nháy mắt, toàn bộ tân khách đều bị hấp dẫn sự chú ý.

"Những thứ này là người nào?"

"Bọn họ đang làm gì?"

"Thật giống như là muốn dựng rèm?"

"Là có cái gì hoạt động an bài sao?"

"Cái này phải hỏi hôn lễ đặt kê hoạch."

"Hắn là có cái gì biểu diễn?"

Này đột ngột một màn quả thực cổ quái, có người hỏi người bên cạnh, người bên cạnh chính là nhún vai một cái biểu thị cũng không biết chuyện.

Tương tự phản ứng còn rất nhiều.

Không ít người hiếu kỳ nhìn quanh.

Ấn nút máy thu hình yên lặng quay chụp.

Chu Đình biểu tình mờ mịt: "Bọn họ đang làm gì?"

Hank khẽ cau mày: "Chúng ta không phải là không có quá mức hoạt động sao?"

"Ba ."

Chu Đình có chút bận tâm, theo bản năng quay đầu nhìn về phía Lão Chu, lại phát hiện Lão Chu đã có thân rồi.

"Liên quan đến hắn mà đi?"

Lão Chu nằng dâu cũng ngây ngẩn.

Chỉ thấy Lão Chu chặn lại muốn lên trước ngăn cản hoạt động hôn lễ đặt kê hoạch cùng trật tự hiện trường người phụ trách.

Cũng không biết Lão Chu với những người này nói cái gì, rất nhanh đem những này nhân đuổi xuống.

Rất nhanh, một đạo màu trắng màn che kéo, che đậy toàn bộ tân khách tầm mắt.

Mà đeo kính mát Lâm Uyên đám người chính là thừa dịp mọi người chú ý màn che chương trình miệng đi tới rèm phía sau.

"Thật giống như không người phát hiện."

Trần Chí Vũ với như làm trộm, chột dạ nói.

Lâm Uyên tháo kính mát xuống, gật đầu một cái:

"Chuẩn bị đi."

Mọi người liền vội vàng điều chỉnh thử đã dọn xong nhạc khí.

Đây là?

Lâm Uyên người một nhà cũng cùng còn lại tân khách như thế, mặt đầy không giải thích được nhìn chăm chăm cái này đột ngột màn che.

Có việc động?

Màn che trước đột nhiên có người với Lão Chu trao đổi.

Lão Chu nghe xong đối phương rỉ tai, liền vội vàng xoay người đi về phía nữ nhi cùng con rê.

"Đây là cái gì?"

"Xảy ra chuyện gì?"

Thấy trở lại Lão Chu, Chu Đình cùng Hank gần như cùng lúc đó đặt câu hỏi.

Mặc áo cưới Chu Đình một mực ở không ngừng nhìn đám này kỳ quái người xâm nhập, lòng hiếu kỳ đều nhanh tràn ra.

"Trước đi theo ta."

Lão Chu thần bí cười một tiếng, sau đó cùng xa lạ các nhân viên làm việc nâng đây đối với người mới, đi tới to lớn màn che trước.

Chu Đình cùng Hank trở mắt nhìn nhau, sau đó đang nhìn nhau trung cười ngây ngô.

Hai người đã đoán được đây là Lão Chu trước thời hạn an bài xong hoạt động loại.

Có chút tân khách nhìn buồn chán, chính là cúi đầu tiếp tục đối với trà này trước mắt thức ăn, hoặc là tụ năm tụ ba trò chuyện với nhau.

— QUẢNG CÁO —

Đang lúc này.

Trong đại sảnh vang lên một trận hợp thành trình diễn nhạc âm thanh:

"Đấng . Đấng . Đấng ."

Này tiếng nhạc lần nữa đem tân khách sức hấp dẫn dính đáp tới: "Lấy ở đâu âm nhạc?"

Tân khách tò mò.

Một đạo tiếng hát đột nhiên vang lên:

"I 'm hurting baby,

I 'm oken down

I need your loving, loving

I need it now

When I 'm without you

I 'm something weak ."

Đây rõ ràng là đến từ màn che sau đó tiếng hát, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều quay đầu nhìn về phía màn che.

Xoẹt!

Sau một khắc!

Màu trắng màn che đột nhiên rủ xuống!

Màn che sau đó kia từng tờ một quen thuộc mặt, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mắt mọi người!

Cầm đầu.

Lâm Uyên trên tay hướng về phía Mạch, thon dài vóc người, anh tuấn mặt mũi, trực tiếp tránh mù vô số người!

"A ! ! ! !"

To lớn tiếng thét chói tai đột nhiên đâm xuyên qua nóc nhà!

Lâm Uyên, Giang Quỳnh, Hạ Phồn, Tôn Diệu Hỏa, Trần Chí Vũ, Triệu Doanh Các, Ngụy Hảo Vận bảy người!

Hoàn chỉnh Ngự Vương Triều!

Hoa Lệ cự tinh đội hình!

Làm trên ti vi quen thuộc mặt, cứ như vậy sáng loáng xuất hiện ở người sở hữu trước mặt, hơn nữa còn là ở dạng này trường hợp hạ, như vậy trong tiếng ca, cái loại này kinh hi cùng ngoài ý muốn là tuyệt đối là chưa từng có trong lịch sử!

"! ! ! !"

Mặc màu trắng áo cưới hai tay Chu Đình thật chặt che miệng, đẹp đẽ con mắt lớn bên trong, viết đầy kinh hi cùng không dám tin!

Nàng trực tiếp hưng phấn đến nghẹn ngào!

Hank há to miệng, gương mặt hưng phấn đến đỏ lên, hồng đến lỗ tai, phảng phất cả người cũng uống rượu say!

Toàn bộ quán rượu đại sảnh chột sôi trào!

"Con bà nó !"

"Mẹ nhà nó lặc!"

"Thình thoảng mua cát!"

"Ta thiên!"

"Bọn họ là ."

"Bọn họ là Ngự Vương Triều!"

"Tiện Ngự!"

"Ngự phụ!"

"Còn có Tôn Diệu Hỏa Giang Quỳnh Hạ Phồn ."

"A a a a a!"

"Bọn họ làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này a!"

Toàn bộ tân khách cũng kích động vạn phần, nổi da gà nổi lên một thân!

Toàn trường nhân đều bị Ngự Vương Triều đột nhiên phát hiện thân rung động đến rối tinh rối mù!

Sôi sùng sục trong tiếng the thé, tân khách lục tục đứng dậy, không ngừng hướng Lâm Uyên đám người xít lại gần!

Có người lấy điện thoại di động ra điên cuồng chụp hình!

Không có ai không nhận biết trước mắt đám người này, trong bảy người ít nhất cũng nhận biết mấy cái!

Lâm Uyên cùng với Ngự Vương Triều ca sĩ môn mặt tươi cười, tiếp tục tròng này kinh hỉ biểu diễn:

"You got me begging, begging, I 'm on my knees, I don 't wanna be needing your love ."

Tôn Diệu Hòa đám người tận tình nhạc đệm!

Trong tiếng ca, Chu Đình đột nhiên hưng phấn nhảy lên múa!

Nhảy nhảy, nàng bỗng nhiên ôm lấy Hank, đây đối với người mới dùng sức thân hôn một cái đối phương!

Lão Chu nhìn nữ nhi dáng vẻ, nụ cười bò đầy gò má.

Lão Chu thê tử cũng là kinh hỉ đến không được!

Kích thích bầu không khí, lấy người sở hữu, tràn đầy sống động nhịp âm nhạc trung, hiện trường càng ngày càng nhiều nhân gia nhập vũ đạo.

Chẳng ai nghĩ tới!

Này một đôi người mới trong hôn lễ, lại có thể thấy như vậy một đám cự tinh đột nhiên đăng tròng!

Hiện trường đã hóa thành tiếng hát cùng hưng phấn đại dương!

Mà ở bên trái chỗ ngồi.

"Là ca ca, ca ca thật là đẹp trai!"

Đại Dao Dao mở miệng lâm lâm.

Lão mẹ cũng là mặt tươi cười, mặt đầy vui vẻ yên tâm nhìn con trai.

Lâm Huyền đã hưng phấn băng: "Hắn thế nào ở đó a, toàn bộ Ngự Vương Triều đều tới!"

---

truyện yy vừa phải, nhân vật chính sát phạt quyết đoán, một bộ faloo đáng để thử

Quy Dị Huyền Huyền: Ta Máy Mô Phỏng Nhân Sinh

Chương 822: Kinh hỉ không ngừng

Sôi sùng sục quán rượu!

Cuồng hoan tân khách!

Nhiệt tình tiếng hát!

Hôn lễ đại sảnh thành vui mừng nhất vui Parker hiện trường.

Các nam nhân cười lớn giơ ly rượu lên, các cô gái tận tình lắc eo.

Ánh mắt mê ly!

Người sở hữu hưng phấn đến bạo nổ!

Tuyên thượng thận điên cuồng bài tiết!

Chỉnh bài hát hát xong, Lâm Uyên cùng với Ngự Vương Triều ca sĩ môn trực tiếp bị hiện trường tân khách bao vây.

Đưa ra một trận chúc phúc sau đó, mỗi người cũng ký tên tới tay mềm mại, thật vất vả mới rút người ra trong đó.

Các tân khách thật sự là quá nhiệt tình!

Quán rượu chỗ yên tĩnh.

Lão Chu trên mặt viết đầy hưng phấn.

Hắn và Lâm Uyên đám người nói chuyện thời điểm đều có chút lời nói không mạch lạc:

"Ta nữ nhi rất vui vẻ . Hôm nay tất cả mọi người đều rất vui vẻ . Khổ cực các người các vị biểu diễn . Đây là ta xem qua tốt nhất hiện trường biểu diễn!"

"Chu chủ quản không cần khách khí, đều là ý tưởng của Tiện Ngự lão sư, chúng ta chỉ là phối hợp."

"Ta đây sẽ không với các người khách sáo, tiếp theo các người còn có bận rộn đâu rồi, cá nhân ta cũng hi vọng các người có thể đem phần này tân hôn chúc phúc đưa cho nhiều hơn người mới!"

"Được."

Lão Chu trước đó thương lượng với Lâm Uyên quá, cảm thấy như vậy tài liệu thực tế hẳn nhiên chụp điếm.

Lâm Uyên cuối cùng cũng đồng ý.

Ca khúc nguyên bản chủ đề chính là xông vào bắt đồng hôn lễ hiện trường, chế tạo đột nhiên xuất hiện kinh hỉ.

Vẽn vẹn trước mắt tài liệu thực tế lượng còn không cách nào chống lên chỉnh bài hát chiều dài yêu cầu.

"Chúng ta đây lên đường đi."

Phía sau địa điểm công ty cũng trước thời hạn chọn định xong.
Còn lại trong hôn lễ cũng có tương tự Lão Chu nhân vật phối hợp.
Lâm Uyên thường một hồi người nhà, sau đó mang theo Ngự Vương Triều
ca sĩ môn đi ra quán rượu.

Mọi người lại lần nữa lên đường.

Mà theo Ngự Vương Triều rời đi, hôn lễ hiện trường kia cuồng nhiệt bầu
không khí lại cơ hồ không có hạ nhiệt!

Toàn bộ tân khách đều tại kích động thảo luận:

"Ta cuống hòng cũng gọi cảm!"

"Ngự Vương Triều lại tới nơi này biểu diễn!"

"Vừa mới đó là cái gì bài hát a!"

"Quá êm tai rồi!"

"Hình như là một bài hát mới!"

"Quay lại nhất định phải!"

"Ta mới vừa cùng Tiệp Ngự bắt tay rồi!"

"Ta lấy được rồi Giang Quỷ ký tên!"

"Hạ Phồn thật là đẹp!"

"Ta lại cùng Hảo Vận Tử ôm một cái, ha ha ha ha ha, Hảo Vận Tử nhưng là
Nữ thần may mắn, chờ lát nữa đi ra ngoài liền mua vé số!"

— QUẢNG CÁO —

Tân khách hưng phấn!

Tân nương Chu Đình càng hưng phấn, nàng thích nhất minh tinh chính là
Tiệp Ngự, trước còn nhờ cậy Lão Chu phải qua ký tên!

"Cám ơn ba!"

Chu Đình ôm Lão Chu húc mắt đỏ lên.

Lão Chu vui vẻ yên tâm cười: "Thích liền có thể!"

Tràng này hôn lễ không phải kết thúc, ngược lại chỉ là một mở đầu.

Làm Ngự Vương Triều lái xe chạy ở tòa thành thị này, bọn họ quang lâm
càng nhiều hôn lễ.

Tương tự một màn, còn đang không ngừng diễn ra!

Đông Phương quán rượu.

"I just wanna be deep in your love, And it 's killing me when you 're away ."

Màu trắng màn che kéo ra.

Hiện trường liên tiếp thét chói tai!

"Trời ơi!"

"Là Ngự Vương Triều!"

"Ta không có nhìn lầm chứ!"

Đầy trời thả pháo, nhỏ vụn mà lóe sáng tận tình bay lượn, Tôn Diệu Hỏa
trương khai ôm trong ngực.

Mùa đông quán rượu.

"Ooh baby, cause I really don't care where you are ."

Khi thấy Lâm Uyên đám người.

Bởi vì vô cùng hưng phấn, tân nương tại chỗ nổ cái thô tục!

"Wtf!"

"Ta giọt cái nương u!"

"A a a!"

Ở toàn trường tân khách hoan hô trung, Trần Chí Vũ tìm cái chỗ trống trái, tự do nhảy lên Break-Dance, hoàn toàn chơi đùa hưng phấn rồi!

Minh Châu quán rượu.

"I just wanna be there where you are ."

Bên này chú rề kêu so với tân nương còn ác!

Gân xanh cũng bùng nổ!

"Thần tượng! ! !"

"Dựa một chút dựa một chút Chửi thề một tiếng !"

"Bây giờ ta không phải đang nằm mơ chứ!"

Lâm Uyên hướng về phía dưới đài cười, rồi sau đó hai tay khác ở sau lưng, mang theo Ngư Vương Triều cúi người thối lui.

Bát Hỉ tửu điếm.

"And I gotta get one little taste ."

Màn che hạ xuống trong nháy mắt toàn trường đứng dậy!

Tân nương cùng Sina thật chặt ôm nhau, vô số người con người đều nhanh đột đi ra!

"Tiện Ngư!"

"Ai u ta cái máng!"

"Tình huống gì a đây là!"

Giống vậy trong tiếng the thé, Ngư Vương Triều tập thể xuống đài.

Lâm Uyên mang theo mọi người giờ ly rượu lên phát ra chúc phúc, hướng người sở hữu hỏi thăm:

Chúc thiên hạ người hữu tình cuối cùng thành thân thuộc!

Cả ngày bận rộn.

Lâm Uyên cũng không biết mình rốt cuộc chạy bao nhiêu quán rượu.

Kết thúc hôn lễ đi chợ sau, hấn vẫn cùng mọi người cùng nhau trở về công ty bỏ lựu rồi mấy cái ống kính.

Khi bọn hấn chính thức đường về, thời gian đã đến gần rạng sáng.

"Đã ghiên!"

"Quá quá ản!"

"Thật lâu không có chơi đùa vui vẻ như vậy!"

"Đây chính là ta nhiệt tình âm nhạc nguyên nhân!"

"Tất cả mọi người thật vui vẻ!"

"Hôm nay thật giống như có muội tử thừa dịp loạn hôn ta một chút!"

Qua lại ở san sát trên đường phố, ngũ quang thập sắc thành phố đang nhanh chóng lui về phía sau.

Mặc dù mệt mỏi, nhưng này vẫn không chống đỡ nổi Ngự Vương Triều ca sĩ môn hưng phấn.

Thực ra bọn họ cũng cùng những hôn lễ đó bên trên kinh hi tân khách như thể hưởng thụ trong đó.

Lâm Uyên thổi gió đêm, lộ ra một nụ cười.

Cuối cùng, mọi người ai về nhà này.

Mà Lâm Uyên đám người cũng không biết là, bọn họ ban ngày hành động, đã bị bạn trên mạng ra ánh sáng.

Blog.

Một cái nhiệt lực soát đề tài bất ngờ gọi là # Ngự Vương Triều toàn quân đánh ra #

Thực ra điểm này phải không khó đoán trước.

Dù sao cũng là Ngự Vương Triều lần đầu lấy loại hình thức này tập thể điều động.

Internet thời đại.

Nhiều như vậy một đường đại minh tinh ngồi chung bên trên phong cách xe thể thao, còn có Tiệp Ngự tham dự lại không che giấu chút nào chính mình xuất hành, đơn giản là muốn đề điều đều khó khăn.

Ngày này bọn họ gặp quá nhiều người đi đường!

Trong đó cũng không thiếu nhân cũng vĩ tới bọn họ.

Không ít gặp phải bọn họ người đi đường đều đưa tương tự một màn truyền đến trên internet.

Động tĩnh này trong nháy mắt dẫn phát không ít bạn trên mạng chú ý.

"Ngự Vương Triều ngồi xe thể thao đi ra hóng gió?"

"Đây là tập thể xuất động a!"

"Hắn không phải đơn thuần hóng gió."

— QUẢNG CÁO —

"Phía sau thật giống như có nhiếp ảnh sư, bọn họ đây là đang chụp cái gì điện ảnh sao?"

"Bọn họ vẫn cùng người đi đường lẫn nhau di chuyển, ta thiên, ta hiện tại làm sao lại không gặp phải bọn họ đâu!"

"Làm gì đi a đây là?"

"Hết mấy chiếc xe xuất hành, còn có hai chiếc thương vụ, nhìn chiến trận thật lớn a!"

"Chẳng lẽ là lục cái gì Tổng Nghệ?"

"Nhiều như vậy ta thích thần tượng, tốt hi vọng ta cũng ở tại chỗ!"

" "

Vô số trong thảo luận, có người nói:

"Các người khác đoán, Ngự Vương Triều đây là đi tham gia hôn lễ, hôm nay ta khuê mật đại hôn, kết quả Ngự Vương Triều đột nhiên xông vào, còn biểu diễn một cái thủ bài hát mới!"

Đây là tới tự mỗi trong hôn lễ tân khách nhấn lại.

Không chỉ là người đi đường.

Hôm nay rất nhiều hôn lễ hiện trường tân khách cũng chụp ảnh, hơn nữa còn là Ngự Vương Triều song ca hiện trường đồ, thậm chí còn họa chất không tính là rõ ràng, thậm chí lay động kịch liệt âm tàn.

Này đồng dạng là không cách nào tránh khỏi.

Một số ít chú ý tới cái này nhấn lại bạn trên mạng ngây ngẩn.

Ngự Vương Triều tham gia hôn lễ?

Vì người mới biểu diễn?

Người nào kết hôn lớn như vậy mặt mũi, đem toàn bộ Ngự Vương Triều cũng mời tới hiện trường biểu diễn?

Cái này cần là nhiều trâu bò bồi cảnh a!

Ngự Vương Triều bên trong nghệ sĩ, thấp nhất đều là làng giải trí một đường khởi bước a!

Chớ nói chi là còn có Tiện Ngự vị này tiểu khúc phụ!

Không đợi mọi người tiến một bước thảo luận, không giờ đêm tiếng chuông lặng lẽ vang lên.

Tháng mười tới!

Các đại máy truyền tin bên trên.

Tiện Ngự bài hát mới chính thức phát hành!

Đám bạn trên mạng tạm thời buông xuống đối Ngự Vương Triều hôm nay tập thể xuất hành tham gia hôn lễ thảo luận, ngược lại kiểm định chú đầu bản tới Tiện Ngự bài này bài hát mới bên trên.

"Ôi chao?"

"sugar?"

"Hình như là thủ Anh Văn bài hát."

"Ngự phụ lá gan quá lớn a, đánh vào 1 năm liên tục quán quân thời khắc mấu chốt lại viết thủ được chúng không bằng tiếng phổ thông ca khúc Anh Văn bài hát."

"Không sao, Ngự phụ Anh Văn bài hát đều rất tốt nghe!"

"Anh Văn bài hát ngược lại là không có vấn đề, khiến ta kinh nha là bài hát này lại do Ngự Vương Triều song ca, còn có đối ứng mv?"

"Ta có thể!"

Bạn trên mạng hứng thú bị câu dẫn!

Nếu như là Ngự Vương Triều một cái ca sĩ, có lẽ không có phần này sức hấp dẫn, nhưng nếu như là toàn bộ Ngự Vương Triều song ca ca khúc lời nói, kia bài hát này đối mọi người sức hấp dẫn, thậm chí là phải lớn hơn Tiễn Ngự tự mình đơn ca, mọi người liền thích xem Ngự Vương Triều Hợp Thê!

Vô số con chuột click trong tiếng.

Đám bạn trên mạng mở ra ca khúc mv .

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.

Phong Lưu Chân Tiên

Vô địch lưu đã full.

Chương 823: Gọt cái vỏ dứa

Hàn Châu.

Nghệ thuật học viện.

Năm thứ ba đại học âm nhạc hệ nhà trọ.

Bên dưới giường chiếu.

Một cái đang ở chơi đùa máy tính nam sinh bỗng nhiên mở miệng nói:

"Phát!"

"Cái gì phát?"

"Mười hai giờ, Tiện Ngự tháng mười bài hát mới vừa mới phát hành, còn giống như là thủ Anh Văn bài hát!"

Con bà nó kia còn đứng ngây ở đó làm gì, cất cao giọng hát a!"

"Các người không nhìn mv?"

"Lần này bài hát vẫn xứng rồi mv?"

"Ừ, hơn nữa Ngự Vương Triều tập thể song ca."

"Lại là Ngự Vương Triều song ca, vậy người nhanh lên một chút mở ra, người màn hình máy tính khá là rõ ràng."

"Được."

Nhà trọ nhất thời náo nhiệt lên!

Cái túc xá này thành viên, toàn bộ là âm nhạc hệ học sinh.

Đầu năm nay học âm nhạc, không ít người đều là Tiện Ngự fan.

Gian túc xá này bốn người cũng không ngoại lệ.

Rất nhanh.

Bốn người vây ngồi ở trước máy vi tính nhìn chăm chăm màn ảnh.

"Tháng chín ngày ba mươi bảy giờ đồng hồ, chúng ta muốn lái xe xuyên việt Tô Thành tham gia hôn lễ."

mv mở đầu.

Không có bối cảnh âm nhạc.

Theo nhất đoạn hình ảnh, Tiện Ngự xuất hiện ở ống kính trước, dùng một câu nói vạch trần mv khăn che mặt bí ẩn.

Theo cái này mở màn, bốn học sinh châu đầu ghé tai:

"Tham gia hôn lễ?"

"Này không phải hôm nay bát quái sao?"

"Ta còn nói cái gì nhân lớn như vậy mặt mũi, lại có thể mời Ngự Vương Triều tập thể xuất hiện ở trong hôn lễ đâu rồi, nguyên lai là Ngự Vương

Triều bên này muốn quay chụp mv a."

"Có âm nhạc rồi."

Bốn người ngừng nói, chuẩn bị xong êm tai bài hát.

Song khi tiếng hát vang lên, bốn người sự chú ý lại không nhìn được bị hình ảnh hấp dẫn, cho tới tạm thời quên mất tử tử mĩ thường thức bên tai tiết tấu mãnh liệt âm nhạc.

Cùng dài dòng quay chụp quá trình bất đồng.

mv hình ảnh trải qua biên tập, tiết tấu thật nhanh.

Mấy chiếc xe chân trước lên đường, chân sau ống kính liền chuyển tới bên trong tử điếm.

Tinh Mang nhân viên làm việc bắt đầu dựng màn che.

Tân khách hiếu kỳ nhìn.

Tân nương cùng chú rể mặt đầy mờ mịt.

Có tử điếm nhân viên muốn lên trước ngăn cản, lại bị Lão Chu ngăn lại.

Mấy cái ống kính làm liền một mạch.

Cùng lúc đó.

Ngư Vương Triều sau khi thông qua trừ đi vào quán rượu đại sảnh.

Bếp sau cái kia đầu bếp trưởng phản ứng, ống kính còn đặc biệt cho mấy giây ống kính.

"Đây là ."

— QUẢNG CÁO —

"Trên xuống hôn lễ?"

"Những người này không biết Ngư Vương Triều sẽ đến? Đầu bếp phản ứng thật tốt cười!"

"Này thao tác tốt tú a!"

mv bối cảnh rốt cuộc trải xong.

Ngư Vương Triều mục đích đã hết sức rõ ràng rồi!

Trong nhà trọ bốn người trở mắt nhìn nhau!

Bọn họ gần như cùng lúc đó thấy được với nhau trong mắt mong đợi!

Biết rất rõ ràng Ngư Vương Triều tiếp theo đăng tràng sẽ khiếp sợ toàn trường, trong bốn người tâm còn là đồng thời dâng lên to lớn mong đợi cảm!

Đây chính là này mv lợi hại một trong những địa phương!

Bất kỳ nhìn đến đây nhân, nội tâm cũng sẽ toát ra vô số mong đợi!

Rốt cuộc, Ngư Vương Triều tiến vào màu trắng màn che phía sau.

Các tân khách không có tiếp tục nhìn, trên tay cầm ly rượu, ở trong bữa tiệc tụ năm tụ ba cười nói.

Chú rể cùng tân nương thì bị dẫn tới màn che trước.

Đột nhiên!

Màn che rủ xuống!

Ngư Vương Triều Hoa Lệ đội hình bất ngờ ra ánh sáng với trước mắt mọi người, cầm đầu Tiệp Ngư thật là soái nỏ!

Hiện trường đột nhiên vang lên chói tai thét chói tai!

Tân nương phản ứng!

Chú rể phản ứng!

Người sở hữu phản ứng bị ống kính chính xác bắt, thu hết vào mắt!

Cùng lúc đó!

Tiệp Ngư kia vô cùng nhận ra độ tươi đẹp giả giọng, đột nhiên đem ca khúc đưa vào cao triều, trong nháy mắt đôt toàn bộ phòng khách bầu không khí:

"Sugar! ! !"

"Yes please! ! !"

"Won ' t you e and put it down on me! ! !"

Cao triều hạ xuống!

Hoàn mỹ thể điểm!

Kính điện giọng hát, phối hợp mv hình ảnh, đủ để thỏa mãn bất luận kẻ nào đối với đó trước nội dung cốt truyện mong đợi!

Ở hiện trường tân khách hoặc là thét chói tai hoặc là trợn mắt hốc mồm trung.

Nhà trọ bốn người đối diện màn ảnh, bị tiếng hát nổ đến tê cả da đầu!

"Oh my God! ! !"

Trước máy vi tính nam sinh dẫn đầu phát ra kêu lên, đúng là cùng hiện trường tân khách phản ứng giống nhau như đúc!

"Cool! ! !"

"Bài hát này quá êm tai rồi! ! !"

"Há, ta thương để a, ta đều nôi da gà, màn này phối hợp tiếng hát giản làm cho người ta linh hồn xuất khiếu!"

Ba người khác cũng rôi rít kinh hô!

Trong video.

Ngư Vương Triều ca sĩ từng cái cho đến đặc tả.

Trên mặt mỗi người, đều mang mỉm cười, một người một câu hát đến:

"Oh right here, cause I need

Little love and little sympathy

Yeah you show me good loving Make it alright

Need a little sweetness in my life ."

Rào!

Quá tuần tú rồi!

Toàn bộ đại sảnh gần như biến thành đại hình vũ hội!

Tân nương cùng chú rể nụ hôn nóng bỏng!

Với nhau lên xuống kêu lên cùng kính hỉ quần quanh ở một khối, hung hăng đánh thẳng vào người xem tâm!

Mà đang ở bốn người kêu lên đang lúc.

Bất đồng ký túc xá còn lại trong nhà trọ, lại cũng truyền ra liên tiếp kêu lên!

"Amazing!"

"Ta yêu Ngu Vương Triều!"

"Này mv quá êm tai rồi!"

"Bài hát này quá đẹp đẽ rồi!"

"Tại sao có thể có như vậy khốc sáng tạo!"

"Những thứ này hôn lễ đều là thật ấy ư, những chuyện này là thực sự ấy ư, người sở hữu phản ứng đều tốt chân thực!"

"Nhất định là thật, hôm nay trên mạng cũng thảo luận qua rồi, chính là Ngu Vương Triều từ trên trời hạ xuống, không có làm gì trước thời hạn an bài, đây là ta xem qua đặc sắc nhất mv!"

"Tại sao có thể như vậy lãng mạn!"

Rất hiển nhiên.

Còn lại nhà trọ cũng không thiếu người ở đồng thời xem «sugar » mv.

Toàn bộ sân trường tựa hồ cũng có trình độ nhất định chấn động!

Trên thực tế.

Tháng mười mùa giải bảng mở ra.

Tiền Ngu đánh vào 1 năm liên tục quán quân ca khúc, chú ý làm sao sẽ thiếu?

Sân trường phát sinh một màn, chỉ là một súc ảnh, giống vậy khiếp sợ đã lan tràn toàn bộ lưới!

Bộ lạc.

Bạn trên mạng kích động không được!

mv trung.

Ngư Vương Triều đã tiến vào lại một cái hôn lễ hiện trường.

Dọc đường cùng người đi đường chuyển động cùng nhau, cũng là một đại xem chút, nhưng lớn nhất xem chút hay lại là hôn lễ hiện trường!

Đồng dạng là cao triều thể điểm, đồng dạng là hiện trường tân khách phản ứng, Ngư Vương Triều không chỉ tham gia một cái hôn lễ!

"Này mv quá đẹp đẽ rồi!"

"Ngư Vương Triều thật siêu cấp âm áp!"

"Cảm nhận được tân nương hạnh phúc!"

"Nếu như ta kết hôn thời điểm thấy một màn như vậy phỏng chừng có thể kích động ngất đi!"

"Màn che kéo ra trong nháy mắt đó, Ngư phụ thật tươi đẹp!"

"Ca khúc cùng mv quá xứng rồi!"

"Ta liền nói Ngư phụ Anh Văn bài hát cũng chưa có khó nghe!"

"Dù là ta nghe không hiểu, cũng không trở ngại ta thích!"

"Có cái gì nghe không hiểu."

"Gọt cái vỏ dừa, người lái mẹ nó cho một Lê, còn chưa đủ đơn giản?"

"Phốc."

Gọt cái vỏ dừa còn đi?

Này hài âm thật đúng là mẹ nó giống như, hơn nữa càng nghe càng giống như, thật là có độc!

— QUANG CÁO —

Blog.

Liên quan đề tài ở trong thời gian cực ngắn nồ!

Lúc này ca khúc đã hát đến hơn phân nửa, đến tiếp sau này toàn bộ hôn lễ hình ảnh biên tập chung một chỗ!

Từng cuộc một hôn lễ hiện trường!

Từng cục màn che đột nhiên rủ xuống!

Từng cái sôi sùng sục hôn lễ đại sảnh!

Hình ảnh cùng ca khúc phảng phất sinh ra ấn ý nhất kết hợp, hình thành một loại vi diệu phản ứng hóa học, lây toàn bộ vừa nhìn video vừa nghe bài hát nhân!

"Bài hát này cũng quá êm tai đi!"

"Cái này mv sáng tạo quá kinh diễm!"

"Màn che kéo xuống trong nháy mắt nghênh đón ca khúc cao triều, bài hát tốt thêm thể diễm thể ta cả người sáng khoái, đây tuyệt đối là ta xem qua đặc sắc nhất mv!"

"Ha ha ha ha, Ngự Vương Triều biến thân hôn lễ công ty!"

"Ngự Vương Triều hôn lễ công ty, người đáng giá nắm giữ!"

"Ngự lão bản nghiệp vụ thuần thực a!"

"Này mẹ nó ở đâu là hôn lễ công ty, này mẹ nó rõ ràng là chùa com bảy người tổ!"

"Ha ha ha ha ha, chết cười chim cánh cụt thịt, chùa com bảy người tổ còn đi!"

"A a a, ta nghe muốn kết hôn rồi cũng!"

Ca hát!

Khiêu vũ!

Cánh hoa bay tán loạn!

Tiện Ngự gác tay cúi người!

Ngự Vương Triều rung động ra sân, tân nương chú rể kinh hỉ cùng với gần như tràn ra màn ảnh ngọt ngào, phối hợp những thứ này hôn lễ hiện trường tân khách phản ứng, trực tiếp biến thành đối người xem ngọt ngào bạo kích!

Mọi người cho tới bây giờ không có xem qua như vậy Tả Thực mv!

Từng cái hôn lễ hiện trường, không có bất kỳ biểu diễn vết tích!

Chú rể, tân nương, tân khách!

Người sở hữu phản ứng cũng xuất phát từ nội tâm!
Ngu Vương Triều như vậy sang trọng đội hình, cũng đủ tư cách ở các đại
hôn lễ hiện trường đưa tới rung động như vậy!
Nhẹ nhàng loại nhạc khúc cùng thuộc lâu lâu ca từ, lại hợp với này âm lòng
mv.
Chính thủ ca khúc truyền năng lượng rất thư thái!
Bài hát này, đoạn video này, có thể nói sử thượng ngọt ngào nhất "Đập phá
quán" !
Mà khi ca khúc kết thúc.
Rõ ràng là ly rượu đụng nhau thanh âm.
Tiện Ngu cao giọng cao ly rượu lên, nói ra một câu:
"Chúc thiên hạ người hữu tình cuối cùng thành thân thuộc!"
Trong tiếng cười, video kết thúc.
Nhưng mà, 80% bạn trên mạng, nhưng là gần như bản năng click rồi lần
nữa phát ra!
Không chỉ là lãng tai một lần ca khúc!
Quan trọng hơn là lại một lần nhìn cái này trước đó chưa từng có mv!
Tháng mười!
Chiều nay.
Vô số người đều bị "Gọt cái vỏ dừa" tẩy não, phối hợp video ăn, lặp đi lặp
lại nghe bài hát này .
Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.
Phong Lưu Chân Tiên
Vô địch lưu đã full.

Chương 824: 10 lần quán quân

Sau khi trời sáng.

Tân vẫn ra rồi!

« Tiện Ngu tháng mười bài hát mới chế bá mùa giải bảng! »

« Tiện Ngu bài hát mới mv đưa tới bạn trên mạng nhiệt nghị! »

« Tả Thực lưu mv? Ngu Vương Triều bài hát mới khai sáng nhạc đàn tiền lệ! »

« Tiện Ngu dẫn Ngu Vương Triều, mang theo bài hát mới đại "Náo" số đối người mới hôn lễ! »

« Ngu Vương Triều toàn quân đánh ra: Bài này nổ tung Anh Văn bài hát người nghe sao? »

« người biết cái gì gọi là "Gọt cái vỏ dừa" sao? »

« . »

Trong một đêm «sugar» đại bạo nổ!

Ngu Vương Triều đánh bắt ngờ hôn lễ mv xoát bình vô số vòng tròn bằng hữu.

Vô số người in lại!

Thậm chí có nhiều chút một ít video Website thu lục ca khúc cùng video bản quyền.

Thần kỳ hơn là, nên ca khúc mv đạn mạc, so với ca khúc bản thân đánh giá nhân lại còn nhiều hơn.

Ngay cả trong bình luận những người nghe ở cơ bản đều tại trò chuyện mv:

"Vốn là không cảm thấy bài hát nghe hay bao nhiêu, cảm giác chính là nhịp điệu không tệ lưu hành bài hát, nhưng phối hợp mv trong nháy mắt cảm giác ca khúc trở nên nổ dậy rồi, nhất là bộ phận cao trào, màu trắng màn che lúc rơi xuống sau khi, loại này đột nhiên xuất hiện cao triều phối hợp hình ảnh thật là đẹp trai lắm, còn có gọt cái vỏ dừa đoạn này không thính tuyệt!"

"Này mv nhìn có chút không khỏi thoải mái, hoàn toàn quên mất phiền não!"

"Phát điên: Ngu Vương Triều vì hết ăn lại uống lại tìm khắp nơi hôn lễ cường ép diễn xuất!"

"Nghệ thuật là vì sinh hoạt lại cao hơn sinh hoạt, Ngu Vương Triều quá bình dị rồi!"

"Thành công self một ngày cọ chùng mây tràng hôn lễ rượu mừng, còn không dùng theo phân tử, Thiên Tú!"

"Hiện trường khách quý: Đây đều là ai? Bất kể, trước thét chói tai lại nói, đỡ cho để cho người nói để nhũ."

"Ta kết hôn phải có như vậy vừa ra ta có thể cảm động chết!"

"Chỉ sợ hôn lễ sau khi kết thúc chú rể phát hiện tân nương không thấy ."

"Liên quan tới công ty thiếu vốn mà bị ép đi hôn lễ chuyện này (đầu chó) "

Đương nhiên rồi.

Theo ca khúc đại bạo nổ.

Rất nhanh thì có một ít con tin cái này mv chân thực tính.

Nhưng mà nghi ngờ không xuất hiện bao lâu, liền có không ít người trong cuộc bài xích loại thuyết pháp này.

— QUẢNG CÁO —

Bạn họ báo cho biết ngoại giới:

Những thứ này hôn lễ hiện trường 99% nhân sự trước cũng không biết chuyện!

Đại đa số trong hôn lễ, chỉ có chú rể hoặc là người mới cha mẹ đợi có hạn một hai người trước thời hạn cùng Tinh Mang chào hỏi, biết cái ngạc nhiên này bố trí.

Loại chuyện này, muốn chứng thực cũng không khó.

Không ít truyền thông điều động tham quan sau đó, sự tình liền càng đơn giản hơn.

Có mấy cái xuất hiện ở mv trung chú rể cùng tân nương tiếp nhận phóng viên phỏng vấn, hiện thân thuyết pháp:

"Thực hiện hoàn toàn không biết chuyện, toàn bộ hôn lễ chỉ có mục mục biết chân tướng, làm Ngự Vương Triều lúc xuất hiện ta không biết nên lấy cái gì từ ngữ để hình dung tâm tình mình!"

"Ta rất may mắn, tràng này hôn lễ làm ta cả đời đều khó mà quên được!"

"Mặc dù là chuyện hôm qua, nhưng ta vẫn cảm giác thật giống như mới vừa vừa mới phát sinh như thế, cái này làm cho ta hoài nghi mình có hay không sống ở trong mơ, ta thích nhất Hảo Vận Tỷ cho ta hôn nhân dâng lên chúc phúc!"

"Tiện Ngự lão sư xuất hiện, để cho ta hôn lễ trở nên Mộng Huyền đứng lên!"

"Đây là ta trải qua tuyệt vời nhất hôn lễ!"

Vị cuối cùng tân nương lượng tin tức có chút lớn.

Không biết là mấy cưới rồi.

Người trong cuộc vui vẻ tất cả mọi người có thể cảm nhận được.

Những thứ này chứng minh phỏng vấn, mang cho bạn trên mạng cảm thụ thì càng thêm thú thích!

Nếu như những video này cũng không phải là chân thực mà là sắp xếp chụp, kia mị lực tất nhiên sẽ giảm bớt nhiều.
Thậm chí có thể sẽ để cho có vài người sinh ra bị lừa dối cảm giác, từ đó tạo thành vi diệu nghịch phản trong lòng.
Chính là biết một điểm này, cho nên Tinh Mang bố trí rất chăm chỉ, không có tìm bất kỳ diễn viên.
Đây chính là Ngư Vương Triều toàn thể điều động!
Năm cái một đường ca sĩ, một cái Ca Hậu!
Chớ nói chi là còn có Tiệp Ngư làm chủ xưởng đăng tràng!
Cái này Hoa Lệ đội hình xuất hiện ở bất kỳ trường hợp nào, tạo thành rung động, cũng tuyệt đối là không thể nghi ngờ!
Cần gì phải còn phải tốn tâm tư mời diễn viên biểu diễn?
Mọi người không cần bất kỳ tập luyện, càng không cần diễn viên chuẩn bị trước biểu diễn, liền có thể trực tiếp cho ra tối chân thực phản ứng!

Trong nghề.

Thời khắc chú ý Tiệp Ngư tháng mười mùa giải bảng tình huống chuyên nghiệp nhân sĩ cũng bị bài hát này kinh hãi!

Còn có loại này thao tác?

Cái này Tiệp Ngư, đánh bảng tao thao tác, thật là không cùng tầng xuất!

Nhất là này mv!

Sáng tạo phương diện thật là vô địch!

"Tháng trước là dựa vào « Slamdunk » nhiệt độ, tháng này trực tiếp cầm hôn lễ làm Văn Chương, những thứ này thao tác quá thích hợp cho đánh bảng tạo thế!"

"Cái này mv ý nghĩ đáng giá rất nhiều đỉnh cấp ca sĩ tham khảo!"

"Dùng minh tinh ở trên thực tế sức ảnh hưởng tới quay phim mv, để cho ca khúc bản thân cũng biến thành bình dị rồi."

Đây là một cái đạt được trong nghề độ cao công nhận mv!

Cũng chính là này thủ ca khúc phối hợp nhiệt độ cực cao mv, «sugar » mùa giải bảng trực tiếp lên đỉnh rồi!

Phải biết.

Dựa theo «sugar » bản thân chất lượng, thực ra chính là một bài ưu tú lưu hành bài hát.

Ngư Vương Triều tập thể điều động, kinh khủng nhân khí thêm được, bài hát này đánh bảng có lẽ có hi vọng lên đỉnh, nhưng bao nhiêu còn sẽ có điểm huyền niệm.

Dù sao này không phải một bài hoàn toàn nghiền ép cấp ca khúc.

Hướng chi tháng này xếp hàng thứ hai ca khúc cũng không kém, do một vị khúc phụ sáng tác.

Nhưng mà cái này mv tác dụng thật sự là quá biến thái rồi, trực tiếp để cho ca khúc mì lực gấp bội!

Giống như Mitsui Hisashi nội dung cốt truyện đối « To the End of the World » bài hát kia cường lực thêm được như thế.

Trước đó.

Trong nghề cho dù là Ca Vương Ca Hậu phát hành tác phẩm mới, đối mv cũng không thể nào coi trọng.

Ngược lại những người nghe nghe là bài hát, đối mv chú ý cũng không cao.

Có căn bản liền không cần mv, trực tiếp phát bài hát liền xong chuyện rồi.

Nhân là chân chính quyết định một thủ ca khúc hạn mức tối đa, còn là ca khúc bản thân chất lượng.

Bây giờ.

Tiền Ngư để cho trong nghề thấy được một cái đủ kiểu như trâu bò mv, có thể cho ca khúc mang đến như thế nào thêm được!

Sau này nhất định sẽ xuất hiện ca sĩ bộc phát coi trọng mv tình huống.

Mà Tiền Ngư cho mọi người mang đến đánh bảng ý nghĩ, cũng để cho rất nhiều người sinh ra tham khảo tâm tư.

Lâm Uyên đúng là cắt dùng mv trợ giúp ca khúc đánh bảng tâm tư.

Nếu như không có đoạn này mv.

— QUẢNG CÁO —

Muốn vững vàng bắt lại tháng này mùa giải bảng, hẳn không sẽ chọn bài hát này.

Khúc trong kho có đáng sợ hơn thống trị lực ca khúc.

Mà có Lão Chu nữ nhi hôn lễ làm phân dẫn, bài hát này xuất hiện liền thuận theo tự nhiên rồi.

Về phần người xem tại sao như vậy thích cái này mv?

Kia phân tích nhân liền nhiều hơn nhều.

Có người cho rằng là ca khúc mv chụp bình dị.

Có người cho rằng là ca khúc truyền đạt tốt đẹp rất cảm nhân.

Cũng có người cho rằng là trong video cố sự có bị nhiễm tính ——

Mở đầu sẽ để cho mọi người đại nhập Ngư Vương Triều, mà khi Ngư Vương Triều xuất hiện ở trong hôn lễ đưa tới khiếp sợ, có thể cho người xem mang đến vô tận thoải mái cảm.

Này phù hợp một ít sáng văn hạch tâm bộ sách võ thuật.

Có lẽ những nguyên nhân này đều có.

Tóm lại, bài hát này lên đỉnh rồi tháng mười mùa giải bảng.

Mùa giải bảng 10 lần quán quân!

Lâm Uyên thành công bắt lại!

Dù là hẳn mùa giải bảng hành trình đến đây kết thúc, đem để lại cho trong nghề rung động cũng là tuyệt đối, năm châu thống nhất lập tức liên tục thiên

liên mười mùa giải hạng nhất khúc mục đích, này bản thân liền là một tên biến thái như vậy thành tựu!

Bất quá Lâm Uyên dĩ nhiên không cam lòng như vậy kết thúc.

Liền còn dư lại hai tháng sau cùng rồi, hẳn nói cái gì cũng phải thắng đến cuối cùng!

Đúng rồi.

Trước Trịnh di không phải nói, Lục Thịnh sẽ tại tháng sau xuất ra một bài cổ điển phong cách ca khúc sao?

"Đi « Đông Phong Phá » phong cách lời nói ."

Lâm Uyên làm bậm lâu lâu gian, đột nhiên trên giấy vẽ bức bản vẽ sơ bộ. Nếu như có nhân ở bên cạnh, nhất định sẽ nhận ra Lâm Uyên bức họa đồ vật:

Sứ Thanh Hoa.

// à, mới trc có ông thần nào ở VN quảng cáo làm MV mấy tỷ, nghe qua 5s thấy giống hết sứ thanh hoa :)))

đến phát chán 1 bộ phận nhạc sĩ vn, ủa chứ trăm triệu dân, chẳng lẽ ko tự sáng tác dc ca khúc hay sao mà cần tham khảo nhạc Hoa? rồi thì nhạc hoa lời việt ? dù có mua bản quyền lấy beat, thì phần lời cũng thộn đcđ, thê.

lâu lâu 1 bài còn tạm chấp nhận, thời gian này tranh nhau hát nhạc hoa lời việt, thật nhục nhã -_-

Có gì đáng tự hào đâu ???

Nhật Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.

Phong Lưu Chân Tiên

Vô địch lưu đã full.

Chương 825: Chế tạo Ca Vương Ca Hậu

Mấy ngày kế tiếp chưa từng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Mùa giải trên bảng vẫn là «sugar» thiên hạ.

Mà làm cái này ưu thế giữ vững đến gần thời gian một tuần lúc, Tiệp Ngự 10 lần quán quân cơ bản ổn.

Nếu như không có chuyện ngoài ý muốn xảy ra lời nói, cái này hạng nhất đang khóa chết.

Đáng nhắc tới là .

Theo «sugar» lên đỉnh, Ngự Vương Triều cũng lần nữa thu lợi.

Mặc dù ngoại trừ Lâm Uyên cái này chủ xưởng bên ngoài, Ngự Vương Triều sáu vị ca sĩ chỉ là cộ xát cái trợ công, bất quá ai kêu lần này mv tiếng vọng hiệu quả tốt, đồng thời sức ảnh hưởng quá lớn đây?

Những thứ này đều là nhiệt độ a!

Phải biết đối với cái này bày ở một đường tầng thứ đã lẫn lộn thật lâu ca sĩ môn mà nói, mỗi một lần tiến bộ cũng có nghĩa là bọn họ hướng cái kia mong nhớ ngày đêm vị trí càng gần một bước.

Ca Vương!

Ca Hậu!

Này là tất cả ca sĩ cũng tha thiết ước mơ vinh dự.

Mà bao gồm Lâm Uyên ở bên trong toàn bộ Ngự Vương Triều, trước mắt ngoại trừ Giang Quý bên ngoài, còn không có sinh ra cái thứ 2 Ca Vương cùng Ca Hậu.

Trên Internet.

Đã bắt đầu có người thảo luận chuyện này.

Kể Giang Quý sau đó, Ngự Vương Triều ai sẽ là cái thứ 2 Vấn Đỉnh Ca Vương hoặc là Ca Hậu ca sĩ?

Ngày này.

Tinh Mang một cái bên trong phòng làm việc.

Lâm Uyên lên mạng lúc vừa vặn thấy được cái này thảo luận, không khỏi trong lòng hơi động.

Hắn có thể không có quên bùng ra hai cái Ca Vương hoặc là Ca Hậu cũng là trở thành khúc phụ một trong những tiêu chuẩn.

Hơi suy tư sau đó.

Lâm Uyên bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía bên cạnh đang ở cho phòng làm việc bồn hoa tưới nước trợ lý Cố Đông: "Ca sĩ còn thiếu bao nhiêu trở

thành Ca Vương hoặc là Ca Hậu, hẳn là không nhiều theo tham khảo chứ ?"
"Ừ."

Cố Đông trả lời: "Từ ca sĩ nổi tiếng, tác phẩm sức ảnh hưởng lấy và cá nhân giá trị buôn bán đợ khắp mọi mặt tổng hợp suy tính, có thể tính ra một cách đại khái kết luận, dĩ nhiên chỉ là đại khái tính toán một chút."

— QUẢNG CÁO —

"Giúp ta phân tích một chút."

"Ta đây cho ngài làm một phân tích biểu."

Cố Đông mở miệng, sau đó ra đi ôm máy tính tính toán.

Sau một tiếng, Cố Đông nắm một tấm in tờ đơn giao cho Lâm Uyên: "Trên mạng thực ra cũng có một chút loại đồ vật tham khảo, bất quá đổi mới không kịp thời, ta là tính đến «sugar» bài hát này phát hành sau đó tính toán Ngự Vương Triều ca sĩ môn số liệu, so với trên mạng muốn càng tinh xác."

"Cực khổ."

Lâm Uyên mở miệng, nhìn lên phân tích biểu.

Thông qua phân tích có thể thấy được Ngự Vương Triều ngoại trừ Giang Quỳnh bên ngoài ca sĩ số liệu bài danh.

Trước mắt gần gũi nhất Ca Vương địa vị là Tôn Diệu Hỏa.

Thứ yếu là Trần Chí Vũ.

Trần Chí Vũ cùng Tôn Diệu Hỏa chênh lệch cũng không lớn.

Dù sao lý lịch đặt ở kia.

Hẳn trở thành một tuyến ca sĩ thời điểm, Tôn Diệu Hỏa đảm người còn không có xuất đạo đây.

Cái thứ ba là Ngụy Hảo Vận.

Mặc dù Ngụy Hảo Vận bài hát đường cùng những người khác bất đồng, nhưng có một nhóm thích nàng loại này phong cách được chúng.

Bất quá thành cũng phong cách bại cũng phong cách.

Không phải mỗi người cũng có thể thưởng thức chiếm được Ngụy Hảo Vận giọng oang oang.

Triệu Doanh Các cùng Hạ Phồn xếp hạng cuối cùng.

Hai người này đều là « nở rộ » bên trong chọn lựa hạng nhất.

Trong đó Triệu Doanh Các dù sao so với Hạ Phồn sớm xuất đạo một ít, cho nên khắp mọi mặt số liệu đều phải lược cao hơn một bậc.

Đương nhiên.

Cái này cũng cùng Hạ Phồn gần đây mơ hồ hướng điện ảnh phương hướng phát triển có liên quan.

Nàng ca sĩ sự nghiệp, tựa hồ bởi vì trọng tâm chuyển hướng điện ảnh mà hơi có chút đình trệ.

Xem ra mặc dù Ngự Vương Triều có âm Thịnh Dương suy đầu mối, nhưng trước mắt tối hi vọng dẫn đầu lên đỉnh, nhưng là Tôn Diệu Hỏa cùng Trần

Chí Vũ hai vị này nam ca sĩ.

"Mọi người năm nay số liệu lên một lượt thẳng rất nhanh."

Thấy Lâm Uyên đại khái xem xong phân tích biểu, bên cạnh Cố Đông cười nói:

"Nhất là Lam vận hội kia một lớp, Ngự Vương Triều lần đầu lấy tổ hợp hình tượng kỳ nhân, song ca rồi các Châu Lam vận hội tiếp ứng ca khúc sau, mọi người số liệu cũng phòng động phi thường lợi hại, Lâm đại biểu nhiệt độ trình độ nào đó mà nói cũng kéo theo bọn họ nhiệt độ, đây cũng là làng giải trí thích nịnh hót đang ăn khách nghệ sĩ nguyên nhân, có cơ hội cùng đang ăn khách nghệ sĩ hợp tác lời nói, đổi danh tiếng hơi thấp phía kia mà nói, có chỗ tốt to lớn, chớ nói chi là lần này các người còn chụp cái như thế có trí tưởng tượng mv."

Lâm Uyên gật đầu.

Cố Đông lời nói rất dễ hiểu, đơn giản mà nói chính là cọ nhiệt độ.

Nếu như ném đi thực lực nhân tố không nói, như thế nào nhanh chóng nâng lên một người mới?

Rất đơn giản.

Nếu như là Giới Điện Ảnh và Truyền Hình, trực tiếp để cho đối phương diễn cái trọng yếu vai diễn, cùng đại bài dựng vai diễn.

Giống vậy.

Nếu như là ca đàn, trực tiếp để cho cùng vương bài Người viết ca khúc thậm chí còn khúc phụ hợp tác là được, lại hoặc là có thể an bài người này cùng một ít Ca Vương Ca Hậu hợp tác, tỷ như song ca ca khúc loại.

Làng giải trí bung người mới cơ bản đều là con đường cũ này.

Đối với đồ hơn phía kia mà nói, loại chuyện này cơ bản không có ích lợi gì có thể nói; mà đối với không hồng phía kia mà nói, chỗ tốt có thể to lắm đi.

Ngự Vương Triều cùng Tiện Ngự quan hệ chính là cái đạo lý này.

Đám này ca sĩ có thể giậm lên đến, mượn Tiện Ngự vô số Đông Phong, đây là không cạnh tranh sự thật.

Giống như lần này xông hôn lễ.

Không có Tiện Ngự dẫn đội, cái này mv sức ảnh hưởng sẽ giảm bớt nhiều.

Dù sao Tiện Ngự nhân khí thật sự là quá kinh khủng, hẳn mới là cái đội ngũ này linh hồn.

Đương nhiên.

Ngự Vương Triều cũng cho Lâm Uyên cung cấp một ít nhiệt độ.

Chỉ là Lâm Uyên cũng không nóng lòng với đem mình nhiệt độ lấy buôn bán hình thức biến hiện thôi.

Như đã nói qua.

Không có Lâm Uyên thời điểm, Ngự Vương Triều ca sĩ môn, mỗi người cũng ở đây trở mã.

— QUẢNG CÁO —

Quang Lâm Uyên kia nặn kem đánh răng như thế đứt quãng xuất ra ca khúc, có thể không nuôi sống bọn họ nhiệt độ.

Đoàn đội nhiều người như vậy căn bản không đủ phân.

Mà đối với nghệ người mà nói, nhân khí cũng không phải chỉ có thể hướng lên phát triển, nếu như bọn họ yên lặng quá lâu số liệu cũng sẽ đi xuống, cho nên bình thường bọn họ cũng sẽ hát còn lại một ít Người viết ca khúc ca khúc.

Hạ Phồn càng là lén lút làm nổi lên điện ảnh.

Từ tình huống trước mắt đến xem, mọi người tách ra trở mã hiệu quả cũng không tệ lắm.

"Phải nói tích cực tính hay lại là Tôn Diệu Hỏa cao nhất, hấn năm nay còn mở mấy trận tiểu hình ca nhạc hội, dù loại hoạt động đều có hấn bóng người, ngoài ra rất nhiều từ thiện sự nghiệp Tôn Diệu Hỏa cũng tham dự rất tích cực, trên mạng bản tin đến xem hấn hấn quyền không ít tiền, những thứ này cũng cho hấn nhiệt độ mang đến thêm được, bằng không hấn số liệu cũng không khả năng so với Trần Chí Vũ cao hơn một nước, Trần Chí Vũ bên kia chính là ."

Cố Đông với Lâm Uyên chia sẻ một ít ca sĩ cá nhân phát triển.

Bình thường Lâm Uyên phải phân tâm ba cái bí danh sự tình, đối với bình thường mọi người mỗi người tình huống phát triển, hiểu cũng không tính rất rõ.

Nghe xong Cố Đông lời nói, Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Bây giờ hấn coi Ngu Vương Triều là thành thân mật nhất đồng bạn, nội tâm dĩ nhiên hi vọng mọi người phát triển tốt hơn.

Phải biết bây giờ Ngu Vương Triều đã không chỉ là dựa vào Lâm Uyên cung cấp trợ lực rồi, bọn họ thậm chí có thể phản hồi cho Lâm Uyên một ít trợ lực.

Tỷ như lần này «sugar» .

Không có Ngu Vương Triều tập thể điều động, Lâm Uyên một người giống vậy không cách nào đem bầu không khí làm tốt như vậy.

Cái này làm cho nội tâm của Lâm Uyên kiên định một cái ý nghĩ:

Hấn phải đem Ngu Vương Triều tất cả nhân viên chế tạo thành Ca Vương cùng Ca Hậu!

Trước đó, Ngu Vương Triều cái đội hình này sẽ không có biến hóa.

Giang Quy chỉ là bắt đầu.

Người kế tiếp Ca Vương hoặc là Ca Hậu là .

Ánh mắt của Lâm Uyên bắt đầu ở Ngu Vương Triều ca sĩ môn số liệu phân tích bề ngoài tới lui tuần tra.

---

ps: Quá độ chương hồi chại vượt một chút Ngu Vương Triều tình huống, thuận tiện quay đầu sửa đổi một chút Tôn Diệu Hỏa cái kia Ca Vương

nhiệm vụ thời gian hạn chế, sẽ không ảnh hưởng mọi người đọc thể nghiệm, thuận tiện hỏi cái câu trả lời khả năng tương đối thống nhất vấn đề, trước mắt Ngự Vương Triều ca sĩ mọi người tương đối thiên hướng về kia mấy cái?

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.

Phong Lưu Chân Tiên

Vô địch lưu đã full.

Chương 826: Uyên thức nội quyền

Được rồi.

Liên quan tới Ngự Vương Triều đây ai làm người kế tiếp Ca Vương hoặc là Ca Hậu, Lâm Uyên tâm lý đã có câu trả lời.

Ánh mắt của hắn nhìn như tới lui tuần tra, thực ra chỉ nội tâm của là đang suy tư cụ thể nên lấy cái gì ca khúc nâng lên người thôi.

Không biết bao lâu sau.

Bên cạnh chính ở thu dọn đồ đạc Cố Đông bỗng nhiên nói:

"Lâm đại biểu, người cơm trưa là ở công ty ăn không?"

"Mấy giờ rồi?"

"11:30 rồi."

"Kia cùng đi ăn đi."

Lâm Uyên đứng lên nói, bụng hắn cũng có chút đói.

"Lâm đại biểu mời khách?"

"Cám ơn Lâm đại biểu á!"

Cố Đông lộ ra vui vẻ nụ cười.

Lâm Uyên ở cao tầng phòng ăn ăn cơm, mùi vị so với bên ngoài phòng ăn cũng còn khá, bình thường nàng có thể không vào được.

Không bao lâu, hai người liền đã tới phòng ăn.

Thức ăn sau khi chuẩn bị xong, Lâm Uyên còn không có động đũa, bên tai bỗng nhiên truyền tới một đạo tiếng nhạc:

"Mới vừa lật đèn vài toà sơn, lại bắt mấy cái Ma ."

Rõ ràng là thứ tư cuối mùa Tây Du Ca khúc chủ đề, « Đường Lớn Tới Tây Thiên Rộng Thênh Thang » .

Ngẩng đầu lên.

Lâm Uyên phát hiện là công ty phòng ăn trên TV đang ở phát ra « Tây Du Ký » .

Bên cạnh cố đông cười nói: "Nguyên lai cao tầng phòng ăn cũng ở đây thả « Tây Du Ký » a, bộ này kịch cha ta mỗi cuối mùa đều tại Truy, hắn thích nhất chính là chỗ này thủ Ca khúc chủ đề, bất quá ta cái người hay là càng thích Nữ Nhi Quốc kia đoạn xuất hiện ca khúc « nữ nhi tình » , Lâm đại biểu viết bài hát này quá êm tai rồi!"

Bộ này kịch năm nay ba tháng đầy mở màn chiếu, tổng cộng bốn mùa.

Mỗi hai tháng phát hình một mùa.

Bây giờ là tháng mười, vừa vặn truyền bá đến thứ tư cuối mùa.

Về phần Giang Quỳ trong miệng « nữ nhi tình », nhưng thật ra là thứ bài hát của Tam Quý.

Bao gồm « Đường Lớn Tới Tây Thiên Rộng Thênh Thang » đơi liên quan ca khúc cũng là thứ Tam Quý liền xuất hiện.

Những thứ này bài hát tự nhiên tất cả đều là Lâm Uyên số lượng.

Bất quá những thứ này ca khúc phần lớn là nguyệt trung mới tiên vào mùa giải bảng, bài danh bên trên cao thấp không đều.

Lâm Uyên cũng không không quá để ý.

— QUẢNG CAO —

Cũng không thể vì ở mùa giải trên bảng lấy được một cái tốt thứ tự, mỗi lần cũng tận lực sửa đổi điện ảnh hoặc là truyện tranh phát hình thời gian đi.

Cũng may những thứ này ca khúc tiếng vọng cũng là phi thường tuyệt vời.

Liền cùng « Tây Du Ký » quay chụp chất lượng vượt qua tiếng tăm như thế.

Kéo dài phát hình đến thứ tư cuối mùa « Tây Du Ký », mỗi quý độ Tinh Không Vồng chấm điểm đều tại chín phút trở lên.

Âm nhạc, nội dung cốt truyện, đặc hiệu .

Toàn bộ đều để cho người xem khen không dứt miệng!

Này thành tích, có thể tính là mấy năm này tiếng tăm cùng Thu thị thành công nhất điện ảnh kịch.

Toàn bộ kịch duy nhất không được hoàn mỹ chính là thành phẩm thu hồi tốc độ quá chậm, dù sao đầu tư quá cao.

"Xem ra tháng sau, Tây Du phim truyền hình liền muốn kết thúc."

Lâm Uyên mở miệng.

Bộ này kịch đơi Tây Du ip quảng bá làm ra công hiển to lớn.

Lâm Uyên dự trù đạt tới.

Bây giờ Tây Du, ở Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu nơi, đã có số lượng kinh khủng ủng độn.

Tôn Ngộ Không nhân khí, càng là cao đến đáng sợ, có thể nói nhân vật thần thoại số một!

Nhân vật này sức ảnh hưởng, thậm chí vượt qua Phong Thần nhân vật chính, Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Từ góc độ này mà nói, Lâm Uyên Biên Kịch « Tây Du Ký », thu được chưa từng có thành công!

"Đúng vậy."

Bên cạnh Cố Đông cười nói: "Đoạn thời gian trước công ty còn liên lạc chúng ta, nói phải ra « Tây Du Ký » truyện tranh phiên bản, xem TV kịch này nhiệt độ, ta phỏng chừng truyện tranh biểu hiện cũng sẽ không kém."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Chủ tịch HĐQT bên kia tự mình với Lâm Uyên chào hỏi, « Tây Du Ký » truyện tranh bắt buộc phải làm.

Cái này cũng là vì lớn hơn lực quảng bá Tây Du.

Ăn cơm trưa xong.

Trở lại phòng làm việc không bao lâu, Lâm Uyên chợt nghe bên ngoài truyền tới một trận động tĩnh.

"Triệu tỷ?"

Lâm Uyên ngoài ý muốn nhìn người vừa tới.

Triệu Giác cười nói: "Lại tới quây rầy người."

"Không có, mời ngồi."

Lâm Uyên mời Triệu Giác ngồi xuống, Cố Đông là thuần thực pha trà.

Lâm Uyên này phòng làm việc khác không nhất định có, duy chỉ có đủ loại lá trà chất đầy mỗi cái ngăn kéo cùng tủ.

Công ty lời đồn đãi, nói những thứ này lá trà đều là Tiệp Ngự từ chủ tịch HĐQT kia đánh cướp tới.

"Tìm người là có chuyện muốn nói."

Triệu Giác nhìn về phía Lâm Uyên: "« Tây Du Ký » tháng sau muốn kết thúc sự tình người phải biết chứ?"

"Ừm."

Lâm Uyên nói: "Buổi trưa ở phòng ăn còn nhìn một tập."

Triệu Giác vui vẻ: "Chủ tịch HĐQT hạ lệnh công ty trong phòng ăn trưa chỉ có thể thả công ty tác phẩm, kết quả mọi người duy nhất bách xem không chán chính là Tây Du, đoạn thời gian trước ngược lại là truyền bá quá « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca », kết quả dẫn phát không nhỏ kháng nghị, đều nói nhìn bộ này kịch, từng cái cơm cũng không ăn được."

"Phốc."

Bên cạnh Cố Đông không nhịn được cười ra tiếng, sau đó liền vội vàng cáo lỗi, yên lặng đi ra phòng làm việc.

Lâm Uyên không ít ở phòng ăn ăn cơm, dĩ nhiên biết chuyện này, bất quá hẳn đảo không cảm thấy có gì không ổn.

Võ hiệp mà, kia có người không chết.

Uống một hớp trà.

Triệu Giác rốt cuộc nói ra chính mình chuyển này mục đích:

"Ta tới này tìm người cũng là với Tây Du có liên quan, Tây Du phim truyền hình thật sự là quá phát hỏa, thật sự bằng vào chúng ta TV ngành muốn vì Tây Du một ít nhân vật trọng yếu sáng tác độc lập kịch bản, nhưng chúng ta cần phải lấy được Sở Cường lão sư cái này nguyên tác trao quyền, ta nghe nói đây cũng là người xài nhiều tiền như vậy quay chụp « Tây Du Ký » phim truyền hình đến tiếp sau này kế hoạch một trong, tin tưởng người cũng có thể hiểu."

"Tây Du nhân vật độc lập kịch bản?"

Lâm Uyên ngăn người, chợt gật đầu nói: "Ta xác thực có ý nghĩ này, các người có kịch bản ấy ư, nếu như có kịch bản lời nói, cần để cho bằng hữu

của ta trước xem một chút kịch bản chất lượng, chất lượng vượt qua kiểm tra lời nói dĩ nhiên không thành vấn đề."

"Kịch bản còn chưa bắt đầu viết."

Triệu Giác có chút lúng túng nói: "Bất quá chúng ta đã có mục tiêu, chính đang nghĩ biện pháp liên lạc người kia!"

Lâm Uyên: "Ai?"

Triệu Giác: "Người này người hẳn nghe nói qua đi, Tây Du đồng nhân « Ngô Không Truyện » Dịch An!"

Lâm Uyên: ". "

Đại nước trôi Long Vương Miếu?

Dịch An không có chú ý tới Lâm Uyên biểu tình rất vi diệu, nàng tựa hồ còn rất hưng phấn: "Cái này Dịch An thật rất lợi hại, « Ngô Không Truyện » viết quá tốt, thật sự bằng vào chúng ta muốn mời hẳn đặc biệt vì Tôn Ngô Không viết một bộ độc lập phim truyền hình thử một chút, TV bộ bên kia đã phái người ở Blog câu đối trên hệ hẳn, nếu như thành công lời nói, ta là nói kịch bản chất lượng vượt qua kiểm tra lời nói, hi vọng thời điểm người đến có thể ra mặt cùng Sở Cuồng lão sư bên kia câu thông một chút, thiên hạ người tại hẳn mặt mũi kia tối quan trọng nhất, Sở Cuồng khả năng không nể mặt Dịch An, nhưng không thể nào không nể mặt người."

Mặt mũi?

Lâm Uyên biểu tình bộc phát cô quái.

Nếu như không cân nhắc Dịch An cùng mình quan hệ lời nói, ý tưởng của Triệu Giác thực ra không tính là ý nghĩ hảo huyền.

— QUẢNG CÁO —

Kiếp trước.

Châu Tinh Trì chụp bộ phim kêu « Tây Du Hàng Ma Thiên » .

Hắn cũng tìm « Ngô Không Truyện » nay ở chỗ nào hợp tác kịch bản.

Khác nhau ở chỗ đó là điện ảnh, mà Triệu Giác muốn làm là một bộ phim truyền hình.

Phải đáp ứng sao?

Lâm Uyên hơi suy tư sau đó, nội tâm đột nhiên tránh quá một cái ý nghĩ.

Chủ ý này còn giống như không tề?

Thuận lý thành chương để cho công ty liên hệ bên trên Dịch An, mình thì hoàn toàn bỏ qua một bên rồi liên quan.

Duy chỉ có Dịch An cái thân phận này!

Lâm Uyên là tuyệt đối sẽ không trước bất kỳ ai bại lộ.

Vì công việc thuận lợi, chỉ có Kim Mộc biết một cái như vậy bí danh tồn tại.

Nguyên nhân các người biết.

Về phần Tây Du nhân vật độc lập phim truyền hình?

Tây Du nhân vật nhiều như vậy, cũng không nhất định là chụp Tôn Ngộ
Không cố sự mà!

Ngược lại Lâm Uyên trong đầu có không ít cố sự có thể lựa chọn.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên mở miệng nói: "Vậy các người trước liên lạc với Dịch An đi, Sở
Cuồng bên kia để ta giải quyết."

Hại.

Nhìn chuyện này huyên não.

Vòng tới vòng lui cũng là bản thân một người định đoạt.

Tiên Ngự là mình; Sở Cuồng cũng là mình; Dịch An càng là mình ——

Chung cục nội quyền.

Quyền đi.

Liên cứng rắn quyền.

---

ps: Mọi người không ngại đoán một chút là cái nào Tây Du bên trong nhân
vật phải ra độc lập phim truyền hình?

Nhất Kiếp Chân Tiên, Bách Thế Phong Lưu.

Phong Lưu Chân Tiên

Vô địch lưu đã full.

Chương 827: Âm áp mà âm lòng chữa khỏi hệ kịch bản

Triệu Giác sau khi rời đi, Lâm Uyên nhanh chóng đánh mở máy tính, đồ bộ Dịch An tài khoản.

Sau khi mở ra đài tin nhắn.

Lâm Uyên quả nhiên ở vô số tin nhắn trung thấy được một cái đỡ lấy Tinh Mang công ty hình cái đầu nhắn lại:

"Ngài khỏe chứ, Dịch An lão sư, ta là Tinh Mang TV bộ phó bộ trưởng Miêu Phong, mạo muội quấy rầy là muốn mời ngài cùng công ty chúng ta tiến hành hợp tác!"

Triệu Giác bên kia thật đúng là phái người liên lạc Dịch An.

Lâm Uyên chuẩn bị đánh chữ trả lời, nhưng tay mới vừa nâng lên, hấn lại lần nữa buông xuống.

Phải cẩn thận một chút.

Ước chừng một canh giờ sau, Lâm Uyên mới một lần nữa mở ra nói chuyện phiếm khung trả lời đôi phương, biết rõ còn hỏi:

"Hợp tác thế nào?"

"Chúng ta rất thường thức ngài « Ngộ Không Truyện » , muốn mời ngài vì Tôn Ngộ Không cái nhân vật này viết một phần độc lập TV kịch bản, Tây Du nguyên tác trao quyền do công ty chúng ta cùng Sở Cuồng lão sư câu thông, liên quan tới thù lao chúng ta sẽ không để cho ngài thất vọng (nhe răng)."

Đôi phương hồi ngược lại là rất nhanh.

Lâm Uyên gõ tự nói: "Không viết con khỉ rồi."

Đôi phương sừng sốt chừng mấy giây mới trả lời: "Xin hỏi ngài bên này là có vấn đề gì không, công ty chúng ta có thể tận lực giúp một tay giải quyết!"

"Ta muốn viết một người khác vật."

"Ai?"

Lâm Uyên đánh hai chữ.

Đôi phương phát một chuỗi im lặng tuyệt đối tới.

Một lát sau.

Hai người lại tiến hành một phen câu thông.

Trao đổi mười phút, đôi phương mới bắt đắ dĩ đánh chữ nói: "Ta phải cùng lãnh đạo thương lượng một chút."

Lâm Uyên không có đáp lại.

Bên kia.

Triệu Giác trở lại TV bộ, ở phòng làm việc xử lý một ít chuyện, chợt nghe phó bộ trưởng gõ cửa:

"Bộ trưởng, Dịch An có liên lạc!"

Dịch An có liên lạc?

Triệu Giác có chút ngạc nhiên mừng rỡ!

Cái này Dịch An phương thức liên lạc quá khó tìm.

Triệu Giác tốn Cửu Nguu Nhị Hồ Chi Lục cũng không tìm được biện pháp, cuối cùng chỉ có thể đề cho phó bộ trưởng thông qua Blog tin nhắn liên lạc, kết quả tin nhắn phát ra ngoài nhiều ngày như vậy, đối phương mới vừa thấy.

"Đối phương nói thế nào? Đã đồng ý sao?"

Triệu Giác không kịp chờ đợi mở miệng hỏi phó bộ trưởng.

Phó bộ trưởng nở nụ cười khò: "Đáp ứng là đáp ứng, nhưng hấn không tính viết Tôn Ngộ Không cố sự."

"Kia viết ai cố sự?"

— QUẢNG CÁO —

Triệu Giác ngẩn người, chợt mở miệng nói: "Vô luận Tôn Ngộ Không hay lại là Đường Tăng, thậm chí là Trư Bát Giới cố sự ta đều có thể tiếp nhận."

"Cũng không phải, nhân gia muốn viết Dương Tiễn!"

"Ai?"

Triệu Giác láy vì mình nghe lầm.

"Dương Tiễn!"

"Hấn đây là đập phá quán đi!"

Triệu Giác sắc mặt xụ xuống, Lam Tinh người nào không biết Dương Tiễn là hồng hoang nhân vật chính?

Phó bộ trưởng hiểu Triệu Giác tâm tình.

Hấn vừa mới bắt đầu cũng là phản ứng như vậy: "Dịch An bên kia giải thích nói Nhị Lang Thần Dương Tiễn cũng là chúng ta Tây Du bên trong nhân vật, hấn là tham khảo chúng ta « Tây Du Ký » trong kịch ti vi Dương Tiễn để suy nghĩ sáng tác, nhân vật chính hình tượng đều là căn cứ Tây Du trong kịch ti vi Dương Tiễn đóng vai người liễu tới."

Triệu Giác không nói gì.

Thiếu chút nữa đã quên rồi Tây Du bên trong cũng có Dương Tiễn.

Bất quá .

Mặc dù Tây Du bên trong cũng có Dương Tiễn, nhưng cái nhân vật này ngoại trừ giai đoạn trước đại biểu Thiên Đình cùng Tôn Ngộ Không triển khai kinh thiên động địa đại chiến bên ngoài, bản thân miêu tả cũng không nhiều.

Không khỏi không thừa nhận một sự thật:

Mặc dù bây giờ Tây Du nhiệt độ áp chế hồng hoang, nhưng đại chúng nhắc lên Nhị Lang Thần Dương Tiễn, trong đầu thứ nhất nghĩ đến thật ra thì vẫn là hồng hoang mà không phải là Tây Du.

"Nói thế nào?"

Phó bộ trưởng chờ Triệu Giác quyết định.

Triệu Giác cắn răng: "Đề cho hãn viết thử một chút đi, kịch bản không lời hay cũng là ủng công, kịch bản đầy đủ lời nói, cũng không phải là không thể tiếp nhận, ai quy định Dương Tiễn chính là bọn hãn hồng hoang độc quyền, Nhị Lang Thần hình tượng này so với hồng hoang còn sớm vô số năm!"

"Được!"

Phó bộ trưởng trọng trọng gật đầu: "Ta đây phải đi nói cho đối phương biết!"

Tầm mắt trở lại Lâm Uyên phòng làm việc.

Khi thấy Tinh Mang TV bộ Miêu Phong trả lời, Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Không sai!

Lâm Uyên muốn viết nhân vật là Dương Tiễn!

Thực ra hãn trong trí nhớ cũng không có liên quan tới Dương Tiễn độc lập cố sự.

Bất quá hệ thống kịch bản trong kho, có một bộ tên là « Bảo Liên Đăng » phim truyền hình!

Bộ này kịch bên trong thì có số lớn liên quan tới Dương Tiễn miêu tả!

Mà bộ kịch còn diễn sinh ra một cái bộ cực kỳ kinh điển đồng nhân.

Kỳ danh: « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » !

Cái này lấy « Bảo Liên Đăng » làm bối cảnh, lấy Dương Tiễn làm chủ giác sáng tác tiểu thuyết, ở phát biểu sau đó dẫn phát vô số độc giả lệ băng!

Ngược!

Ngược ruột gan đứt từng khúc!

Tuyệt đại đa số người xem qua « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » sau đó, cũng sẽ đối Dương Tiễn đáp lại thật sâu đồng tình.

Thậm chí có nhân vì vậy đồng nhân mà hoàn toàn yêu Dương Tiễn cái nhân vật này.

Hết lần này tới lần khác nên cùng nhân văn căn bản không có xúc phạm « Bảo Liên Đăng » thiết lập.

Trên thực tế quyền này đồng nhân tiểu thuyết vẫn lấy Trầm Hương thị giác mở ra, chỉ là đem Dương Tiễn làm làm trụ cột trả lại như cũ phim truyền hình trung nội dung cốt truyện mà thôi.

Bây giờ.

Lâm Uyên định tới một cái « Tây Du. Bảo Liên Đăng. Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » !

Danh như ý nghĩa.

Chính là muốn kết hợp Tây Du bối cảnh, đem « Bảo Liên Đăng » cùng Dương Tiễn đồng nhân xây, tạo thành một cái vượt trội Dương Tiễn hình tượng cổ sự.

Là, kết hợp Tây Du.

Làm là thứ nhất bộ người độc lập vật phim truyền hình, Tây Du bối cảnh khẳng định không thể ném.

Loại này liên hệ tính, vô luận đối người độc lập vật phim truyền hình hay là đối với Tây Du bản thân cũng mới có lợi.

Muốn cho ngoại giới cố định cho là:

Cái này Dương Tiễn là « Tây Du Ký » bên trong cái kia cùng Tôn Ngộ Không đại chiến Dương Tiễn!

Cũng may Trầm Hương cùng với Dương Tiễn cổ sự cũng không có quá làm nghịch Tây Du bối cảnh, Lâm Uyên ở trong kịch bản điều chỉnh đứng lên không khó.

Về phần tại sao không chọn còn lại nhân vật?

Bởi vì đây là « Tây Du Ký » diễn sinh thứ nhất đồng nhân.

Lâm Uyên muốn để cho Tây Du phần đầu tiên đồng nhân đi đến một tiếng hét lên làm kinh người hiệu quả!

Mà Dương Tiễn làm Lam Tinh nhân khí cực cao nhân vật thần tiên, bản thân liền kèm theo đề tài thuộc tính.

Lại toát ra một cái như vậy ngược tâm cổ sự, hiệu quả hẳn là sẽ không quá kém.

Lâm Uyên coi như là thấy rõ rồi.

Lam Tinh người xem, liền thích ngược.

Bằng không dựa vào cái gì « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » Thu thị cao như vậy?

Dựa vào cái gì « Hachikō » tiếng tăm như vậy nổi?

Bọn họ chính là ngoài miệng mắng hung, thực ra thân thể rất thành thực.

Thứ người như vậy tại manga bên trong tục xưng ngạo kiều quái.

Nếu người xem tốt một khâu này, kia Lâm Uyên nhất định là muốn đầu kỳ sở hảo.

Sinh hoạt quá nặng nề.

Mỗi người đều cần chữa khỏi.

Mà nếu so với chữa khỏi lời nói, còn có so với « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » càng chữa khỏi cổ sự sao?

Cứ như vậy vui vẻ quyết định.

"Hệ thống, thêm ."

"Đặt làm « Bảo Liên Đăng » !"

— QUẢNG CÁO —

"Đặt làm « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » !"

Lâm Uyên thuận thục cào thẻ.

Đinh đồng.

Hệ thống xuất hiện, rõ ràng hay lại là cơ giới dòng điện âm, nhưng Lâm Uyên luôn cảm giác hệ thống hôm nay thanh âm có chút hưng phấn:

"Báo cáo kí chủ!"

"Kịch bản « Bảo Liên Đăng » đặt làm thành công!"

"Kịch bản « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » chế tác riêng thành công! !"

Bạch!

Trong nháy mắt.

Liên quan tới « Bảo Liên Đăng » cố sự xuất hiện ở Lâm Uyên não hải.

Đây là tương tự lượng tử đọc kỹ thuật, Lâm Uyên có thể trong nháy mắt nhìn xong « Bảo Liên Đăng » kịch bản.

" Không sai."

Lâm Uyên hài lòng gật đầu một cái.

Ngay sau đó.

Hệ thống chế tác riêng thành công « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » , cũng ở đây Lâm Uyên trong đầu xuất hiện.

Một giây đồng hồ.

Hai giây.

Ba giây.

Lâm Uyên hốc mắt đột nhiên đỏ.

Cho dù là hấn đã sớm làm xong chuẩn bị tâm tư, vẫn bị vội vàng không kịp chuẩn bị chữa khỏi.

Mùi này nhi quá vọt!

Vào cửa cho Lâm Uyên thêm trà Cố Đông thấy Lâm Uyên này một bộ nhanh khóc bộ dáng, sợ hết hồn:

"Lâm đại biểu, ngươi làm sao vậy?"

"Nhìn một cái âm lòng cố sự, được chữa rồi."

"Câu chuyện gì, cho ta cũng khang khang!"

"Không gấp, lần này một cái cũng đừng nghĩ chạy!"

Ở Cố Đông mặt đầy không giải thích được trung, Lâm Uyên nói như vậy đến.

Hấn cưỡng ép nghẹn trở về nước mắt, sau đó động tác nhanh nhẹn mở ra máy tính văn bản.

Không thể ta một người khóc!

---

ps: Dựa vào, này cũng có thể đoán được, bị buộc sao chép sách đánh giá.
Giới thiệu truyện khá ôn:

Linh Kiêm Tôn
, Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiền Huệ

Chương 828: Đạo diễn điên rồi

Viết kịch bản vẫn còn cần một ít thời gian, nhất là phim truyền hình kịch bản, cũng may Lâm Uyên đã trước thời hạn quyết định tháng sau muốn phát đánh băng ca khúc, ngược lại là cũng không quá cái gì chuyện khác yêu cầu bận tâm, chỉ cần không có chuyện gì ở công ty hoặc là trong phòng làm việc gõ gõ bàn phím liên có thể.

Tập thứ nhất .

Tập thứ hai .

Tập thứ ba .

Cái này TV kịch bản hoàn thành tốc độ rất nhanh, nhất là tại tiền kỳ đại quy mô áp dụng « Bảo Liên Đăng » vốn có nội dung cốt truyện cơ sở hạ.

Lâm Uyên cơ bản không cần làm cái gì quá nhiều điều chỉnh.

Toàn bộ kịch ở Lâm Uyên hoạch định bên trong có chừng 30 tập khoảng đó đáng vẽ.

Phim truyền hình nửa phần trước, mười lăm tập khoảng đó nội dung cốt truyện.

Hắn phải lấy « Bảo Liên Đăng » nguyên bản phim truyền hình tình cùng với Trâm Hương thị giác phơi bày câu chuyện này.

Người xem giai đoạn trước đại nhập cũng là cái này thị giác.

Mà ở Trâm Hương thị giác trung.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn, không nghi ngờ chút nào là Thiên Đình ung khuyến, một cái ngăn trở nhân vật chính cứu mẫu thân, không chọn thủ đoạn hãm hại em gái mình đại phản phái.

Nửa bộ sau thị giác là đặt ở trên người Dương Tiễn.

Lấy « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » nội dung cốt truyện làm gốc, diễn ra toàn diện xoay ngược lại.

Giai đoạn trước hồ, sẽ ở nửa đoạn sau nội dung cốt truyện toàn bộ viết bên trên.

Cố sự rất chặt chẽ, có chút không có ý nghĩa vô ích nội dung cốt truyện

Lâm Uyên trực tiếp rút ngắn thậm chí thủ tiêu.

30 tập khoảng đó, vừa vắn kể xong câu chuyện này.

Mà dạng một cái kịch bản, Lâm Uyên chỉ tốn một tuần liền hoàn thành.

Nếu như hắn nguyện ý với hệ thống cào thẻ sử dụng tinh lực dục tề, cái tốc độ này còn có thể nhanh hơn, bất quá Lâm Uyên cũng có nhiều thời gian, cũng không có thái lấy vật gì đặc thù gia tốc thủ đoạn.

Một tuần sau.

Một cái tan việc chạng vạng tối.

Về đến nhà Lâm Uyên trực tiếp lấy Dịch An danh nghĩa, đem « Bảo Liên Đăng » kịch bản phát cho Tinh Mang TV bộ người liên lạc Miêu Phong.

Không sai.

Lâm Uyên thiết lập kịch danh liền kêu « Bảo Liên Đăng » .

Dù sao câu chuyện này, vốn là thoát thai từ bộ này thiên triều đại Đài truyền hình trung ương chụp Thần Thoại kịch, cho nên Lâm Uyên cũng không có đổi một ít kỳ kỳ quái quái tên.

Blog bên trên.

Nhận được kịch bản Miêu Phong kinh dị nói:

"Dịch An lão sư nhanh như vậy liền viết xong (khiếp sợ)?"

"Cổ sự là trước thời hạn viết xong, vừa vặn các người phát ra mời."

"Nguyên lai là như vậy, nhưng ta cho là ngài sẽ viết tiêu thuyết, không nghĩ tới trực tiếp phát tới kịch bản ."

"Từng có phương diện này kinh nghiệm."

Lâm Uyên thuận thực ứng đối, đều là trước thời hạn nghĩ xong tìm có.

Ngược lại đối phương cũng không tra được Dịch An tin tức, mình tại sao biên đều được.

Huống chi mình cũng không có tán gẫu a.

Lâm Uyên viết kịch bản kinh nghiệm, quả thật đã tương đối phong phú, cái này thì ước tương đương với Anh Tử cùng Sở Cuồng thậm chí còn Dịch An cũng sẽ viết kịch bản.

Xem ra cái này Dịch An khả năng cũng là trong nghề người a!

Miêu Phong như có điều suy nghĩ, chợt cẩn thận thử dò xét nói: "Nếu không chúng ta lưu cái điện thoại di động hào?"

Lâm Uyên trả lời: "Sẽ dùng Blog tin nhắn liên lạc đi, ngược lại có bạn tốt."

— QUẢNG CÁO —

Đối phương chỉ có thể xóa bỏ, chỉ có thể suy đoán Dịch An là không thích bị quấy rầy tính cách.

Như đã nói qua.

Ngoại giới thậm chí không biết Dịch An là nam hay nữ.

Bất quá cái này cùng Tinh Mang sở cầu chuyện không liên quan, Miêu Phong cũng không dám đường đột đặt câu hỏi.

Đóng lại Blog.

Lâm Uyên xuống lầu ăn bữa ăn tối.

Lâm Uyên nhìn một chút đệ đệ: "Đại Dao Dao đây?"

Lâm Uyên lười lên lầu kêu, nghiêng đầu đối Nam Cực nháy mắt ra dấu.

Nam Cực hiểu ý, nhanh chóng chạy đi trên lầu, kêu Đại Dao Dao xuống dùng cơm.

Lão mục cau mào:

"Đứa nhỏ này gần đây lão tự giam mình ở trong căn phòng, cũng không biết ở đảo cỏ cái gì."

"Mới vừa tốt nghiệp mà, ở nhà chơi đùa mấy tháng cũng không chuyện."

Lâm Huyền cười nói.

Đại Dao Dao sau khi tốt nghiệp một mực không đi ra ngoài tìm việc làm, bắt quá người nhà cũng không thúc giục, ngược lại cũng không cần nài đi ra ngoài kiếm tiền bù đồ xài trong nhà.

Không bao lâu.

Muội muội liền bị Nam Cực gọi xuống rồi.

Lâm Huyền hiếu kỳ: "Người ở phía trên đảo cỏ cái gì chứ?"

Lâm Dao nói: "Học tập."

Lão mục buồn bực: "Người không phải tốt nghiệp sao?"

Đại Dao Dao nghiêm túc nói: "Học vô chỉ cảnh."

Thấy người nhà biểu tình cổ quái, Đại Dao Dao giải thích một câu: "Gần đây ở tiêu tiền lên mạng giờ học, học tập video biên tập kỹ thuật."

"Video biên tập?"

Tỷ tỷ bưng tỉnh: "Khó trách người ngày đó đặc biệt để cho ta mua cho người một máy máy chụp hình, người là muốn chụp kênh video ngăn loại đồ vật?"

Mấy ngày trước.

Đại Dao Dao với tỷ tỷ muốn cái máy chụp hình.

Tỷ tỷ hỗ trợ mua, nhưng không biết muội muội muốn bắt cái này làm gì.

"Ừm."

Đại Dao Dao nói: "Đây cũng tính là theo ta chuyên nghiệp liên quan, chủ yếu là mỹ thuật kết cấu loại, bắt quá còn rất nhiều đồ vật cần ta từ từ học tập, trong này học vấn rất sâu."

"Không tệ nha!"

Tỷ tỷ tựa hồ cảm thấy rất hứng thú dáng vẻ: "Ngày nào cũng giúp tỷ tỷ chụp điểm video, chụp mỹ mỹ đất, bằng vào chị của người nhan giá trị, nói không chừng còn có thể trực tiếp võng hồng xuất đạo đây!"

"Được."

Lâm Dao gật đầu.

Lão mục hiếu kỳ nói: "Người muốn chuẩn bị đồ vật, có phải hay không là cùng bình thường ta quét kênh video ngăn không sai biệt lắm?"

"Chính là cái kia."

Tỷ tỷ cười nói: "Quét kênh video ngăn tuyệt đối là tôi được người hiện đại hoan nghênh phương thức giải trí một trong, liền chúng ta lão mục bình thường không có chuyện gì cũng thích quét đến chơi đùa, không cần thận liền quét qua mấy giờ, có chút lợi hại kênh video ngăn chế càng là bước lên võng hồng, kiếm so với một ít minh tinh còn nhiều hơn!"

Lâm Uyên ở bên cạnh vừa ăn cơm một bên nghe.
Người nhà đề tài hẳn dĩ nhiên nghe hiểu được.
Lam Tinh có thật nhiều kênh video ngắn app.
Tương tự với địa cầu kuaishou cùng Đầu Âm loại.
Trong đó nổi danh nhất phần mềm, thật giống như tên gì "Hồ Điệp kênh video ngắn", Lâm Uyên ở công ty thời điểm thỉnh thoảng sẽ thấy Cố Đông quét đồ chơi này.
Mà muội muội phải làm kênh video ngắn nội dung chế, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng không có ý kiến gì.
Thành công hay không không trọng yếu.
Người nhà có thể vui vẻ là được rồi.
Nói không chừng mình còn có thể cho em gái một ít công việc bên trên đề nghị đây.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên sau khi rời giường, nhìn một chút Dịch An Blog tin nhắn:
"Dịch An lão sư, ngài kịch bản chúng ta đã nhìn rồi, công ty vô cùng hài lòng, quyết định đầu chụp!"
"Được."

Đáp án này cũng không ra ngoài Lâm Uyên dự liệu.

Công ty nêu như coi thường cái này kịch bản, Lâm Uyên thì phải cân nhắc với chủ tịch HĐQT hoặc là Triệu tử trò chuyện một chút có phải hay không là TV bộ một số người nhãn quang có chút vấn đề rồi.

Dù sao hẳn là như vậy công ty cổ đông, mọi việc nên vì công ty lo nghĩ.

Lại cùng đối phương trò chuyện mấy câu, Lâm Uyên đi tới công ty.

Cũng không lâu lắm, Triệu Giác tới, bên cạnh còn mang theo cái trung niên nam nhân.

"Lâm đại biểu được!"

Trung niên nam nhân chủ động chào hỏi.

Bên cạnh Triệu Giác cười nói: "Vị này là Đinh Tiêu đạo diễn, người biết."

"Ừ, Đinh đạo tốt."

Lâm Uyên quả thật nhận biết địa phương, người này là « Dương Tiểu Phàm cùng Tân Thiên Ca » đạo diễn.

Lâm Uyên trước cùng đối phương đánh đối mặt.

Chỉ là Lâm Uyên có chút kỳ quái, Đinh Tiêu trạng thái có cái gì rất không đúng.

Tóc hẳn lộn xộn, hiển nhiên là trước khi ra cửa không lau mặt chải tóc, hốc mắt cũng hiện đầy tia máu, hết lần này tới lần khác cả người lộ ra một cỗ quỷ dị phân khởi.

"Ngượng ngùng."

Đình Tiêu thấy Lâm Uyên quan sát chính mình, liền vội vàng đứng lên nói: " Xin lỗi, ta có chút thất lễ, chủ yếu là ngày hôm qua cả đêm nhìn Dịch An lão sư kịch bản, thật sự là tâm tình kích động hận gặp nhau trễ, cho nên sáng sớm liền bò dậy chạy tới công ty, liền muốn nhất định phải để cho công ty bắt lại cái này kịch bản, nhờ cậy Lâm đại biểu ngàn vạn muốn với Sở Cuồng lão sư thật tốt nói một chút!"

Đình Tiêu đứng là nhìn một đêm « Bảo Liên Đăng » .

Trước mặt nội dung cốt truyện, hẳn còn không cảm thấy không đúng chỗ nào, nhưng xem đến phần sau xoay ngược lại, Đình Tiêu cả người cũng lâm vào điên cuồng!

Loại cảm giác đó, bây giờ Đình Tiêu còn khó có thể quên!

"Được rồi."

Nhìn tới công ty là muốn cho Đình Tiêu quay chụp « Bảo Liên Đăng » rồi. Cân nhắc đến « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » kia bộ kịch quay chụp hiệu quả, Lâm Uyên cảm thấy Đình Tiêu đạo diễn năng lực vẫn không tệ, vì vậy hẳn gật gật đầu nói:

"Chuyện này giao cho ta."

"Phiền toái, đây là kịch bản."

Triệu Giác đem in kịch bản đưa cho Lâm Uyên: "Để cho Sở Cuồng lão sư xem qua đi, nếu như Sở Cuồng lão sư bên kia thuận lợi lời nói, chúng ta dự định tiếp tục an bài liễu xuất diễn Dương Tiểu, dù sao đây là « Tây Du Ký » diễn sinh tác phẩm, chúng ta dùng đội ngũ y nguyên mới có thể trình độ lớn nhất bên trên đạt được Tây Du nhiệt độ gia trì."

"Ừm."

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên nhận kịch bản, cứ việc này kịch bản là chính bản thân hẳn viết, căn bản không cần nhìn lại một lần, cũng không muốn nhìn lại một lần.

"Chuyện này thật nhờ cậy Lâm đại biểu rồi!"

Bên cạnh Đình Tiêu tựa hồ vẫn có chút kích động: "Ta chụp nhiều năm như vậy phim truyền hình, cho đến « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » đại hỏa, mới tính mình bạch người xem chân chính thích xem là cái gì, bọn họ thích ngược tâm, chúng ta chế không cần cố kỵ bọn họ năng lực chịu đựng, chỉ có hung hăng kích thích bọn họ, loại kích thích này càng ác bọn họ tiếng vọng thì càng nóng nảy trào dâng, mà Dịch An lão sư cái này kịch bản là là mò thấy rồi một điểm này, bây giờ ta hối hận nhất sự tình chính là không có ở trên cao bộ phim truyền hình kết cục thời điểm, đem Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca cũng đập chết, vậy coi như thật là Thần Tác rồi, đáng tiếc a, thật sự là đáng tiếc!"

Lâm Uyên: " . "

Nên nói anh hùng thấy hơi giống?

Không đúng.

Nhìn Đinh Tiêu đấm ngực dậm chân bộ dáng, Lâm Uyên lại có nhiều chút trong lòng phát rét.

Hắn giống như người xem bao lớn thù?

Đây mới là Chân Ma quý a!

Đinh Tiêu hiền nhưng đã tẩu hỏa nhập ma, bước lên một cái phát điên con đường.

Phảng phất « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » vì hắn mở ra một cánh nhân sinh cửa mới?

Cũng không biết này là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Bất quá như vậy đạo diễn tới quay phim « Bảo Liên Đăng » Lâm Uyên nhưng là yên tâm.

Bên cạnh Triệu Giác không còn gì để nói.

Nàng không biết « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện rốt cuộc thế nào, công việc quá bận rộn không có thời gian nhìn, nhìn cũng không có chuyên nghiệp nhân sĩ nghĩ rằng chuẩn xác như vậy ——

Làm lãnh đạo, nàng có thể tùy tiện không nhúng tay vào chuyên nghiệp lĩnh vực sự tình, phạm một ít ngoài nghề hướng dẫn nội hành.

Đinh Tiêu khẳng định so với chính mình biết.

Bất quá nàng có thể từ Đinh Tiêu trong sự phản ứng nhìn thấy một, hai.

Sáng sớm hôm nay đến công ty, nàng liền thấy Đinh Tiêu ở chính mình trong phòng làm việc chờ mình.

Lúc đó đối phương trạng thái so với bây giờ còn nếu không kham, thật chặt nắm kịch bản, vẻ mặt điên cuồng, trong miệng còn nói lảm bảm:

"Hối hận đi!"

"Run rẩy đi!"

"Đều phải chết!"

Lúc đó Triệu Giác cũng biết, cái này đạo diễn điên rồi.

Chắc hẳn cái này nhất định là một cái điên cuồng kịch bản, khả năng so với « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » còn phải phát điên?

Bất quá này không phải chuyện xấu.

Người xem muốn thừa nhận cái gì không có ở đây Triệu Giác cân nhắc phạm vi.

Chỉ cần bộ này kịch có thể hỏa là được.

Trước « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » phát hình, bao nhiêu người xem chứ mẹ?

Hết lần này tới lần khác Triệu Giác thấy ra tâm chết!

Bởi vì này đại biểu công ty kịch hỏa a!

Chờ lần này « Bảo Liên Đăng » phát hình, Triệu Giác cũng dự định xem thật kỹ một chút.

Người xem phản ứng càng kịch liệt, Triệu Giác liền càng vui vẻ!

Có thể để cho Đinh Tiêu lâm vào cuồng nhiệt kịch bản, nàng suy nghĩ một chút đều cảm thấy kích thích!

// 2k5 chữ ~ 2 chương, ko biết còn nữa ko :))

// định đánh thưởng cho tác giả, mà tk ko còn tiền :)) dự tính tháng sau rút tiền donate của mấy vị đã ủng hộ e để đập qua cho tác giả hehe cơ mà giá mận vài chương ạ .. hic, dạo này e cũng đang nghèo nữa, thấy xót xót sao ý kk

Giới thiệu truyện khá ổn:

Linh Kiếm Tôn

, Ta Lão Bà Rõ Ràng Là Thiên Hậu Lại Quá Hiền Huệ

Chương 829: Chỉ hội đau lòng giegie

Đến tiếp sau này sự tình thuận lý thành chương.

Sở Cuồng "Đáp ứng trao quyền" .

Phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » lập hạng, ít ngày nữa action.

Lần này kịch yêu cầu hậu kỳ có đặc hiệu, cho nên không làm được vừa chiếu vừa quay.

Bất quá cân nhắc đến Lam Tinh quay chụp tốc độ, 30 tập nội dung cốt truyện chụp xong phỏng chừng cũng không bao lâu.

Chuyện này giao cho TV bộ phụ trách, Lâm Uyên cũng không dính vào.

Hắn không cho là Đinh Tiêu vị này đạo diễn còn cần tự mình tiến tới bận tâm.

Vị này ngoan nhân hiển nhưng đã ở Sở Cuồng thủ hạ đại thành ra nghề, để cho hắn bắt được Dịch An kịch bản càng là như hổ thêm cánh, thậm chí có hi vọng trò giỏi hơn thầy.

Xử lý xong những chuyện này, đã là bốn giờ chiều.

Lâm Uyên nhìn đồng hồ, cảm giác mình có thể tan việc.

Cố Đông mắt thấy Lâm Uyên rời đi, chuyện thường ngày ở huyện.

Bốn giờ mới tan việc, như vậy Lâm đại biểu đã rất nỗ lực.

Mà Tinh Mang chính là ở ngày đó vẫn Thượng Quan tuyên rồi « Bảo Liên Đăng » lập hạng kế hoạch.

Đây coi như là phim truyền hình trước thời hạn tuyên truyền thông thường thao tác.

Tuyên truyền trung, Tinh Mang đại khái giải thích « Bảo Liên Đăng » tình huống:

"Bản kịch cổ sự đem sẽ vây quanh Dương Tiễn cùng với đông đảo Tây Du nhân vật mở ra, diễn viên áp dụng Tây Du phim truyền hình đội ngũ y nguyên, tiếp tục do Liễu lão sư đóng vai Nhị Lang Thần, trước mắt song phương đã xong bước đầu nhận thức chung, đây là Tây Du diễn sinh ra đệ nhất bộ nhân vật độc lập Phim truyền hình, sau đó Tinh Mang còn sẽ có quay chụp càng nhiều liên quan độc lập nhân vật Phim truyền hình kế hoạch, mà bộ độc lập Phim truyền hình Biên Kịch, chúng ta mời tới trú danh tác gia, « Ngô Không Truyện » Dịch An lão sư ."

Cổ sự bồi cảnh.

Diễn viên thân phận.

Biên Kịch nhân tuyển.

Mấy cái mẩu chột tin tức rất nhanh liền dẫn phát vô số bạn trên mạng chú ý!

Nhất là ở « Tây Du Ký » thứ tư cuối mùa kết thúc thiên hỏa bạo nhiệt bá chương trình miệng, bộ này diễn sinh ra độc lập Phim truyền hình thì càng thêm chọc người nhìn chăm chú!

"Tây Du hệ liệt diễn sinh làm?"

"Dương Tiễn độc lập nhân vật Phim truyền hình?"

"Liễu Dương Tiễn hoá trang rất tuấn tú a, này ba không tặc xấu, mong đợi Tinh Mang Tây Du diễn sinh làm, Tây Du đội ngũ y nguyên điem này thật là làm cho người ta mong đợi, ta vốn đang ở buồn « Tây Du Ký » truyền hình xong không đồ vật thấy thế nào!"

"Biên Kịch là Dịch An?"

"Tinh Mang lại với Dịch An hợp tác!"

"Dịch An là ai?"

"Nếu như ta nói Dịch An là Sở Cuồng fan, người có hay không mắt trợn trắng?"

"Ha ha, Dịch An lão sư là « Ngô Không Truyện » , còn viết qua một ít từ, cảm thấy hứng thú có thể đi lục soát một chút, hấn vẫn cùng lão tặc bão quá Diệp Luyện Hoa đâu rồi, văn tài phi thường lợi hại!"

"Dịch An thao đao phim truyền hình, có phải hay không là lại một bộ « Ngô Không Truyện » như vậy kinh điển?"

"Sao không trực tiếp chụp Dịch An « Ngô Không Truyện » a, cảm giác kia bộ Chân Kinh điển!"

"Mặc dù ta cũng muốn nhìn « Ngô Không Truyện » đánh thành điện ảnh kịch, nhưng bộ tác phẩm này thật bất hảo chụp."

Bây giờ Dịch An nổi tiếng còn có thể.

Đại đa số bạn trên mạng hay lại là nhận biết đối phương.

— QUẢNG CÁO —

Bởi vì Dịch An viết qua « Ngô Không Truyện » quan hệ, Tây Du mê đối với người này làm Biên Kịch cũng không có gì dị nghị.

Bất quá Tây Du mê không ý kiến, cũng không đại biểu hồng hoang mê không ý kiến.

Trên thực tế.

Khi thấy Tinh Mang muốn quay chụp Dương Tiễn tướng tất ti vi kịch lúc, rất nhiều hồng hoang mê cũng giơ chân!

"Dương Tiễn?"

"Đùa gì thế!"

"Dương Tiễn không phải hồng hoang nhân vật chính sao?"

"Tây Du sao còn cướp chúng ta hồng hoang vai nam chính!"

" Xin lỗi, ta chỉ nhận thức hồng hoang Dương Tiễn mới thật sự là Dương Tiễn, Tây Du Dương Tiễn căn bản cũng không có cho thấy Dương Tiễn bản

thân mị lực!"

"Tây Du mặt thật lớn!"

"Bây giờ Tây Du nhiệt độ đã áp chế hồng hoang, bây giờ bọn hấn còn muốn đem hồng hoang nhân vật chính Dương Tiễn cũng thay đổi thành bọn họ, người nào không biết Dương Tiễn là chúng ta hồng hoang nam nhất hào!"

"Ta đồng ý trên lầu mỗ huynh đặt cái nhìn, ta chỉ nhận thức hồng hoang Dương Tiễn!"

"Chỉ nhận hồng hoang Dương Tiễn thêm một!"

Hồng hoang mê bây giờ đúng là suy thoái rồi.

Nếu là lúc trước, lầu này ít nhất có thể cái đến 10086.

Mà bây giờ, sớm đã có tiếp gần một nửa hồng hoang mê nhảy vào Tây Du hồ.

Không nói là hoàn toàn thành Tây Du ủng hộ, ít nhất cũng sẽ không vì hồng hoang với Tây Du mê nổi lên va chạm.

Còn lại hồng hoang mê mới vừa phun mấy câu, liền bị Tây Du mê đổi rồi trở lại.

"Dương Tiễn là hồng hoang vai nam chính?"

"Ta thiên, hồng hoang mê thật cảm thấy như vậy? Không thể nào không thể nào, phạm là đọc thêm nhiều sách cũng biết Dương Tiễn là dân gian trong thần thoại nhân vật, cho tới bây giờ cũng không dành riêng cho mỗ bộ tác phẩm!"

"Chỉ có các người hồng hoang mới có thể dùng Dương Tiễn làm nhân vật chính?"

"Nếu như Dương Tiễn là hồng hoang hệ liệt nguyên sang nhân vật, Tây Du làm như vậy quả thật không đúng, nhưng vấn đề là nhân gia Nhị Lang Thần không thuộc về hồng hoang a, hồng hoang cũng là tham khảo dân gian Thần Thoại!"

"Mẹ kiếp, ta cũng biết sẽ có hồng hoang mê đi ra nhảy, kết quả thật đúng là đoán."

"Ta chính là bị một ít hồng hoang mê cuồng nhiệt phân tử làm lui vòng, Tây Du hấn không thớm sao?"

" "

Chuyện này nói cho cùng, hồng hoang không chiếm lý.

Dân gian rất nhiều nhân vật thần thoại, đều là bị vô số tác phẩm trích dẫn, cho tới bây giờ sẽ không có người nói một cái nhân vật thần thoại chỉ có nhà mình có thể sử dụng, nhà khác không thể dùng.

Hồng hoang mê sẽ như vậy thiên kích nguyên nhân ngược lại là đơn giản:

Bởi vì Dương Tiễn cái này nhân vật thần thoại có thể đại họa đặc họa, quả thật cùng hồng hoang bộ tác phẩm này có liên quan, nếu như không có hồng

hoang lầy Dương Tiễn làm vai nam chính, kia Dương Tiễn cũng sẽ không có ngày hôm nay thanh thế.

Không ít hồng hoang mê vì vậy tự lầy Dương Tiễn thuộc tại Hồng Hoang mà tự cho mình là.

Thả Tây Du mới ra hội đó toát ra này đương tử sự tình, hồng hoang mê sức chiến đấu tuyệt đối nỗ mạnh, đáng tiếc trước khác nay khác, hiện nay Tây Du mê thế lớn, vì vậy rất nhanh hồng hoang mê nhảy nhót tung bừng liền bị áp chế rồi.

Có hồng hoang mê bị chọc tức, thậm chí biểu thị:

Các người dùng Dương Tiễn, chúng ta đây cũng dùng Tôn Ngộ Không chụp bộ kịch!

Đáng tiếc cái này lời bàn bị đổi thảm hại hơn rồi.

Bởi vì Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn là không giống nhau.

Dương Tiễn là dân gian thế đại tương truyền nhân vật thân thoại.

Tôn Ngộ Không lại xác thực đúng là « Tây Du Ký » nguyên sang.

Ở « Tây Du Ký » trước, Lam Tinh có thể không nhận biết Tôn Ngộ Không là ai!

Mà ở hồng hoang trước, người cổ đại cũng đã đem Dương Tiễn hình tượng cung phụng đứng lên!

Nói cách khác.

Hồng hoang muốn cáo Tây Du xâm quyền, kia không thể nào thành công.

Mà nếu như hồng hoang thật dùng Tôn Ngộ Không, kia Tây Du thật là một cáo một cái chuân.

Cuối cùng thật sự là bình phun bất quá, hồng hoang mê thở hỏn hển đứng lên:

"Được, các người liền chụp đi!"

"Xem các người rốt cuộc có thể đánh ra cái gì đồ chơi."

"Khác đến thời điểm nội dung cốt truyện tất cả đều là ta hồng hoang con đường."

"Dương Tiễn cái nhân vật này đã sớm lầy hồng hoang nội dung cốt truyện làm làm tiêu chuẩn rồi, các người khắc họa ra một cái hoàn toàn trái ngược Dương Tiễn, người xem không thể nào tiếp nhận."

"Không phải hồng hoang mê chỉ nhận hồng hoang Dương Tiễn!"

"Lam Tinh nhiều như vậy người xem, cũng công nhận hồng hoang Dương Tiễn!"

"Nếu như Tinh Mạng đem Dương Tiễn chụp có cái gì không đúng, các người sẽ chờ bị mắng đi, đến thời điểm đừng nói chúng ta hồng hoang mê không đáp ứng, coi như là những thứ kia xem qua hồng hoang phổ thông người xem cũng không đáp ứng!"

" "

Mặc dù thở hỏn hển, nhưng lần này lại nói rồi cái nói thật.

Bởi vì hồng hoang sức ảnh hưởng, Dương Tiễn hình tượng đã sớm đi sâu vào lòng người.

Nếu như Tây Du vì Dương Tiễn sáng tác độc lập Phim truyền hình đi hồng hoang con đường, vậy khẳng định là không ổn;

Nhưng mà nếu như Tây Du không dựa theo hồng hoang thiết lập Dương Tiễn hình tượng chụp, những người xem kia tiếp thụ nhất định sẽ có quán tính nhận thức trở ngại.

Cái này muốn có sao nói vậy.

Bởi vì Dương Tiễn là cái gì hình tượng, trải qua cái gì, tất cả mọi người là căn cứ hồng hoang nội dung cốt truyện lại lý giải.

Dù là hồng hoang cũng không hoàn toàn tuân theo dân gian Thần Thoại thiết lập, cũng không ngăn được nhiều năm ảnh hưởng.

Tình Mạng TV ngành.

Ánh mắt của Triệu Giác có chút lo lắng âm thầm.

Nên tới tổng hội tới.

Làm công ty quyết định quay chụp « Bảo Liên Đăng » thời điểm, Triệu Giác cũng đã đoán được sẽ có hồng hoang mê bất mãn.

Rất bình thường.

Hồng hoang mê qua nhiều năm như vậy đã sớm coi Dương Tiễn là thành nhà mình tài sản.

— QUẢNG CÁO —

Dù sao cũng là nhà mình nam nhất hào, như thế nào để người khác châm mút?

Cũng chính là bây giờ Tây Du thế lớn, Tây Du mê số lượng đã vượt qua hồng hoang mê, cho nên mới có thể đem hồng hoang mê kháng nghị áp chế xuống.

Bất quá hồng hoang mê thờ hỏn hên bên dưới phát ra lời bàn, lại không phải không có đạo lý.

Triệu Giác còn thật lo lắng « Bảo Liên Đăng » Dương Tiễn, sẽ cùng hồng hoang Dương Tiễn có quá nhiều người thiết mâu thuẫn.

Loại này ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo ấn tượng nhưng thật ra là rất đáng sợ.

Cử một hạt dẻ.

Nếu « Tây Du Ký » hoàn toàn mở ra buôn bán bản quyền, vậy nếu là có người cũng chụp Tôn Ngộ Không, kết quả đánh ra tới Tôn Ngộ Không hình tượng cùng nguyên tác hoàn toàn trái ngược, đem hán chỉnh ra một cái cùng nguyên tác không đồng tính cách, nhất định sẽ đưa tới người xem khó chịu, tiếp thụ thì sẽ sinh ra trở ngại.

Thậm chí sẽ đưa tới một mảnh tiếng mắng!

Mà Dương Tiễn cũng đồng lý.

Mặc dù Dương Tiễn không phải hồng Hoang Nguyên chế nhân vật, nhưng nhắc lên Nhị Lang Thần, mọi người quả thật sẽ trước tiên nghĩ đến hồng hoang nhân vật chính.

Sự thật này từ đầu tới cuối cũng sẽ không có người chối.

"Phiên toái."

Triệu Giác lúc này đem chính hấn một lo lắng báo cho đạo diễn Đinh Tiêu, muốn muốn nghe một chút Đinh Tiêu có đề nghị gì.

"Hồng hoang mê bắt đầu?"

Đinh Tiêu bĩu môi nói: "Triệu bộ trưởng trước trả lời ta một cái vấn đề, ngài cảm thấy những thứ này hồng hoang mê yêu là hồng hoang bản thân hay lại là Dương Tiễn cái này nhân vật chính?"

"Dương Tiễn."

Triệu Giác không chút do dự nói.

Nàng cũng nhìn hồng hoang, Lam Tinh nhân trên căn bản cũng xem qua hồng hoang.

Thích hồng hoang nhân, thích phần lớn đều là Dương Tiễn; giống như thích Tây Du nhân, thích phần lớn đều là Tôn Ngộ Không như thế.

"Vậy không phải."

Đinh Tiêu hừ một tiếng nói: "Nếu thích Dương Tiễn vậy thì dễ làm, những người này cũng đều là chúng ta bộ này kịch ẩn bên trong được chúng a, bởi vì chúng ta Dương Tiễn sẽ không để cho bọn họ thất vọng, mặc dù chúng ta Dương Tiễn, cùng hồng hoang vị kia nhân vật chính quả thật không cùng một dạng, thậm chí là phiên thiên phúc địa khác nhau."

"Người chắc chắn chứ?"

Triệu Giác nhú mày.

Cái này bây giờ đạo diễn rất điên, nói ra lời cũng bành trướng đến không được, cũng không biết Dịch An cái này kịch bản rốt cuộc là loại nào mị lực, cho đối phương như thế cường đại lòng tin.

"Ha ha, xem ra hồng hoang mê số lượng phải biến đổi đến mức càng thiếu."

Sớm muộn có một ngày, toàn bộ hồng hoang mê cũng sẽ biến thành Tây Du hình dáng!

Nội tâm thoáng qua cái ý nghĩ này.

Đinh Tiêu giơ tay lên trung kịch bản, có chút ghéch đầu lên nói:

"Triệu bộ trưởng xin yên tâm, ta bây giờ Đinh Tiêu liền đem lời lược nơi này, những thứ kia hồng hoang mê nhìn « Bảo Liên Đăng » trước, bọn họ sẽ cảm thấy hồng hoang Dương Tiễn mới là tối kinh điển Dương Tiễn, nhìn bộ này kịch sau đó."

"Thì như thế nào?"

"Bọn họ chỉ hội đau lòng giegie."

Mời đọc

Tu La Đại Thân Đế
, truyện giải trí.

Chương 830: Là thời điểm đối bộ lạc phát động phản công

Hôm sau.

Lâm Uyên sau khi rời giường không có đi công ty, mà là đi chính mình Ảnh Tử phòng làm việc.

La Vi bọn họ họa Manga, bộc phát muốn gì được nấy, cơ bản cũng không muốn Lâm Uyên bận tâm, hần chỉ cần cho một nhiều chút phân kính là được.

Thậm chí ngay cả phân kính, Lâm Uyên cũng họa càng ngày càng tùy ý. Tỷ như hần tháng trước cho La Vi « Kage Ninja » phân kính, đó nhất định chính là Matchstick Men, chỉ là đại khái kết cấu, kết quả La Vi cũng rất tốt đem hoàn thiện.

Lâm Uyên chính mình cũng cảm thấy kinh ngạc.

Hần còn tưởng rằng La Vi sẽ làm cho mình trọng họa phân kính đây.

Điều này sẽ đưa đến Lâm Uyên tới phòng làm việc tần số giảm mạnh.

Bất quá này không có nghĩa là Lâm Uyên không chú ý chính mình Manga tình huống.

Kim Mộc thỉnh thoảng sẽ cùng hần hồi báo một chút liên minh Manga Website tình huống ——

Cùng trước bất đồng.

Theo Tử Hỏa Hải cùng với « Slam dunk » nội dung cốt truyện từng bước mở ra, cộng thêm truyện tranh sức ảnh hưởng, này mấy bộ Manga là càng ngày càng phát hỏa!

Bây giờ toàn bộ liên minh lưu lượng đều bị chống đỡ mà bắt đầu!

Nhà này lực lượng mới xuất hiện tân Manga Website bởi vì Ảnh Tử mà hiện ra nhất phái thịnh vượng phồn vinh cảnh tượng!

Giống vậy.

Bởi vì này nhiều chút hiện tượng cấp Manga kéo theo, liên minh đối nghiệp giới sức hấp dẫn cũng đang không ngừng đề cao!

Dưới mắt.

Website đã tự đi bồi dưỡng được một ít ưu tú Manga gia.

Có chút đối liên minh bất mãn trong nghề trung tầng Manga gia, cũng lục tục có người ném vào liên minh ôm trong ngực.

Cứ như vậy, liên minh cùng Bộ Lạc manga lưu lượng, đã rất gần rồi.

Kim Mộc nói đến chuyện này, có chút hăm hở:

"Không ra ngoài dự liệu lời nói, nhiều nhất còn có nửa năm, chúng ta lưu lượng sẽ cùng Bộ Lạc manga ngang hàng!"

"Còn phải nửa năm?"

— QUẢNG CÁO —

"Ngài còn ngại chậm à?"

Kim Mộc dở khóc dở cười: "Phải biết chúng ta Website là làm lên từ đầu tổ khởi, mà nhân gia Bộ Lạc manga đã sớm hấp dẫn vô số đỉnh phong Manga gia, cũng chính là gần đây ta Website lưu lượng hoàn toàn dậy rồi, liên minh mới bắt đầu lục tục hấp dẫn đến một ít lợi hại Manga gia, lấy trước kia bấy lợi hại Manga gia phát hành tác phẩm mới, thậm chí cũng sẽ không cân nhắc bộ lạc bên ngoài còn lại Website, hướng chi bộ lạc bên kia còn thỉnh thoảng từ trong cản trở, cho chúng ta hạ chương ngại, nếu không chúng ta bây giờ lưu lượng cũng đã cùng bọn họ ngang hàng."

"Hạ chương ngại?"

Lâm Uyên hỏi: "Bộ lạc lại làm cái gì?"

Kim Mộc nói: "Đơn giản chính là kiểu cũ, đào người a, từ liên minh chúng ta này cướp Manga gia, bất quá Hàn Tế Mỹ cũng không phải ăn chay, nàng cho Manga gia môn hợp đồng bên trong quy định nghiêm khắc vì ước điều khoản, đưa đến bộ lạc chịu đựng đào người giá càng lúc càng lớn, Bộ Lạc manga dù sao chỉ là bộ lạc Tử bộ môn, thực ra cũng không như vậy nhiều tiền lắm của, cho nên gần đây đã không thể nào từ chúng ta này đào người rồi, lại đào xuống đi chính bọn hắn liền muốn thương cân động cốt, chung quy phải cân nhắc những thứ này Manga gia tính giới bị chứ sao."

"Chúng ta thế nào không đào người?"

"Bởi vì chúng ta đối với bọn họ có tiền có bồi cảnh."

Kim Mộc không chút hoang mang: "Bất quá áp lực là bọn hắn, ngược lại chúng ta chỉ phải sống là được, lấy bây giờ này hình thức đến xem, phỏng chừng liên minh nửa năm sau là có thể đuổi kịp bọn họ Website lưu lượng, nếu như là một năm sau, khả năng chúng ta lưu lượng còn có thể nhất cử vượt qua bọn họ, trở thành trong nghề lưu lượng cao nhất Manga Website!"

Không sai.

Liên minh bây giờ chính là đánh phòng thủ.

Giống như trận đấu bóng rổ giai đoạn cuối cùng.

Liên minh không cần theo đuổi tiến cầu, chỉ phải bảo đảm đối thủ bắt tiến cầu là được.

Bởi vì tiết tấu cùng tỷ số nằm ở liên minh trong tay, chỉ phải bảo đảm không bóng tốt mang xuống là có thể thắng.

Mà bộ lạc sở dĩ sẽ hơn giá đào người, chính là dùng điên cuồng tấn công biện pháp tìm phá cuộc con đường, bằng không đợi đợi bọn hắn chính là chậm chạp tử vong.

Nhìn như khí thế khoáng đạt, kì thực đã miệng cộp gan thỏ.

Dù sao liên minh trụ là Ảnh Tử, trừ phi bộ lạc có thể đem Ảnh Tử đào trở về, nếu không bọn họ giãy giụa thế nào đi nữa cũng không sửa đổi được kết cục.

"Chờ đi."

Kim Mộc cười lạnh nói: "Một năm sau đó, liền đến phiên chúng ta tấn công, đến thời điểm liên minh mới là trong nghề lớn nhất sức hấp dẫn Website, bọn họ đào chúng ta bao nhiêu người, chúng ta sớm muộn cũng có thể đào trở lại."

Đúng là vẫn còn có chút bực bội.

Dù sao liên minh vẫn luôn ở phòng thủ, phía sau còn phải lại cầu thả nửa năm đến một năm, cho dù ai bị đối thủ một mực điên cuồng tấn công mà không thể trực tiếp trả đũa cũng sẽ khó chịu.

"Cần gì phải đợi lâu như vậy?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, nói: "Thực ra chúng ta cũng có thể đào bọn họ nhân."

Kim Mộc lập tức lắc đầu: "Kia được theo chân bọn họ như thế chơi đùa hơn giá đào người bộ kia, có thể là có thể, nhưng ta cảm giác không cần phải."

"Không cần hơn giá."

Lâm Uyên nói: "Ta có một ý tưởng."

Lâm Uyên muốn phải phản kích.

Mặc dù hẳn sự nghiệp một mực thuận buồm xuôi gió, nhưng bộ lạc gần đây luôn là ngăn trở Tinh Mang công việc, công ty coi như là bị chính mình liên lụy.

Chủ tịch HĐQT ủng hộ Lâm Uyên, cho nên từ không oán giận.

Nhưng mà nội tâm của Lâm Uyên lại không thể đem coi là chuyện đương nhiên.

Thậm chí ngay cả Hạ Phồn vứt bỏ nhân vật sự tình, Lâm Uyên cũng hoài nghi với tự có quan.

"Ý tưởng gì?"

Kim Mộc hiếu kỳ nhìn Lâm Uyên.

Lâm Uyên không có giải thích, chỉ là nói: "Người để cho Hàn Tế Mỹ liên lạc bộ lạc bên kia Manga gia, chủ muốn liên lạc với bên kia đỉnh cấp thuần họa sĩ, những người này hẳn là tốt nhất đào, còn lại lợi hại Manga gia cũng có thể nhiều liên lạc nhiều chút, mọi người ngồi xuống trò chuyện một chút, nói không chừng thì có nguyện ý gia nhập chúng ta đây."

Kim Mộc sợ hết hồn: "Người thật muốn đào người?"

"Tại sao lại không chứ?"

Lâm Uyên trong đầu Manga rất nhiều.

Chính hẳn cả đời này cũng họa không xong.

Cho dù là mang theo phòng làm việc đám này các học trò đồng thời, Lâm Uyên cũng không khả năng đem những kinh điển đó Manga toàn bộ vẽ ra

tới.

Dưới tình huống như vậy, Lâm Uyên thì phải ngoài ra suy nghĩ giải quyết ý nghĩ.

Mà ý nghĩ này thành công nếu như thành công lời nói, khẳng định có thể một lớp hoàn toàn đề chết bộ lạc.

"Chẳng lẽ ."

Nội tâm thoáng qua một suy nghĩ, Kim Mộc đột nhiên trừng lớn con mắt:

"Người là muốn bản thân một người cung cấp Manga cho bọn hắn! ?"

Nếu là lúc trước, Kim Mộc khẳng định không dám như vậy đoán.

Quá không thể tưởng tượng nổi!

— QUẢNG CÁO —

Mà ở chính mắt thấy Lâm Uyên dẫn Ảnh Tử phòng làm việc quật khởi sau, Kim Mộc lại không thể không hướng to gan nhất phương hướng cân nhắc vấn đề!

"Ừ."

Lâm Uyên mở miệng.

Hắn đoán thời gian trước cho La Vi cung cấp đơn giản nhất Matchstick

Men phân kính, La Vi cũng có thể họa tốt như vậy.

Điều này nói rõ đỉnh cấp Manga gia hội họa cùng năng lực hiểu là mạnh vô cùng.

Này thì cho Lâm Uyên đủ thao tác không gian.

Với hắn mà nói, họa một ít "Matchstick Men" phân kính có thể không phải việc khó.

Chính mình không bằng dứt khoát liền làm cái Matchstick Men phân kính nhóm lớn phát, đem địa cầu những thứ kia chưa nói tới đỉnh cấp, nhưng cùng lúc sức ảnh hưởng cũng phi thường kinh khủng Manga lấy ra, giao cho nguyện ý gia nhập Bộ Lạc manga gia thao đao!

Hắn tin tưởng, những thứ này Manga đối với rất nhiều Manga gia mà nói, là có đủ quá hấp dẫn lực.

Hơn giá?

Không tồn tại.

Ảnh Tử cung cấp Manga, chính là liên minh ra giá!

"Này làm được hả?"

Nhịp tim của Kim Mộc gia tốc: "Người có thể che được mấy cái? Chúng ta phòng làm việc đã có năm người chờ người cung cấp nội dung cốt truyện đây ."

"Tận lực kéo nhiều mấy cái đi."

Cái gì cũng không có, Matchstick Men bao đủ.

Lâm Uyên thậm chí hoài nghi, có chút thuận họa sĩ cũng không cần chính mình Matchstick Men.

Nội dung cốt truyện đúng chỗ cái gì đều dễ nói, chính bọn hắn liền có thể tổ chức ra đẹp để phân kính phơi bày.

"Gió nổi lên ."

Lâm Uyên cười nói: "Bộ lạc nên ."

Kim Mộc đột nhiên cắt đứt lời nói của hắn: "Bị người nói có chút cả người nóng ran, ta mới vừa bật quạt điện."

Mời đọc

Tu La Đại Thần Đế

, truyện giải trí.

Chương 831: Ta là bộ lạc số một Trung Thần

Trung tuần tháng mười.

Khí trời không nóng như vậy.

Không nói máy điều hòa không khí, quạt máy đều dùng không quá đến.

Ngày này.

Đường Di lén lén lút lút nhìn chung quanh một lần, sau đó có chút chột da chui vào một nhà hội sở, phảng phất rất sợ bị người phát hiện tựa như.

Đừng nghĩ lệch.

Nơi này không phải Bạch Mã hội sở.

Làm bộ lạc lưng lầy nổi danh nữ Manga gia, Đường Di cũng không có chơi đùa phú bà vui vẻ thích, mặc dù nàng bản thân đoán là một vị tiêu chuẩn đẹp để phú bà.

Thực ra Đường Di là bởi vì bằng hữu ước hẹn.

Mà Đường Di vị bằng hữu này, là Bộ Lạc manga bây giờ tử đối đầu, liên minh trưởng trạm Hàn Tế Mỹ.

Đây chính là Đường Di lén lén lút lút nguyên nhân.

Nàng là Bộ Lạc manga gia, lại lúc không có ai cùng liên minh trưởng trạm gặp mặt, tóm lại là không tốt lắm.

Mặc dù chung quanh căn bản không có ai nhận biết nàng.

Trên thực tế.

Nếu như không phải là bởi vì ban đầu ở bộ lạc, Hàn Tế Mỹ giúp qua Đường Di, Đường Di hôm nay thậm chí cũng không muốn tới.

Dù sao nàng tạm thời không có nhảy hăng đến liên minh ý tưởng.

Vâng.

Hàn Tế Mỹ một mời Đường Di gặp mặt, Đường Di liền đoán được, đối phương có thể là muốn đào chính mình đi liên minh.

Dù sao Hàn Tế Mỹ đã không phải lần thứ nhất đối với chính mình ném ra cảnh ô liu.

Liên minh mới vừa thành lập thời điểm, Hàn Tế Mỹ liền đã từng gọi điện thoại cho nàng, mời nàng gia nhập liên minh.

Hôm nay Đường Di phó ước, thuận tụy chính là vì nói với Hàn Tế Mỹ rõ ràng:

Vô luận đối phương mở ra điều kiện gì, chính mình cũng sẽ không gia nhập liên minh, đối phương không dùng tại trên người mình lãng phí thời gian!

Cũng không thể bởi vì liên minh phát triển bây giờ được, chính mình cứ tới đây đi.

Vậy mình thành người nào?

Huống chi Đường Di cũng không cho là liên minh mở ra điều kiện, có thể vượt qua tự mình ở bộ lạc đái ngộ.

Nghĩ như vậy.

Đường Di đi vào một cái trước đó hẹn xong căn phòng.

"Ôi chao?"

Tiến vào phòng, Đường Di ngây ngẩn.

Trừ mình ra, trong căn phòng này vẫn còn có năm người!

Hơn nữa năm người này, Đường Di đều biết!

Bởi vì năm người này cũng giống như Đường Di, đều là bộ lạc đỉnh cấp Manga gia!

Dầu gì, cũng là Nhất Lưu Manga gia!

Trong đó có ba cái là thuần họa sĩ.

— QUẢNG CÁO —

Còn có hai cái với chính mình như thế, tự mình nghĩ nội dung cốt truyện chính mình họa.

Cùng lúc đó.

Bên trong căn phòng năm người cũng nhìn về phía Đường Di, biểu tình có bất đồng riêng, hiển nhiên cũng nhận ra nàng.

"Cấp lâu."

Đường Di biểu tình cổ quái với mấy người chào hỏi:

"Long Vương, Lang ca, Cuồng Kiếm lão sư, Thốn Thảo Tâm lão sư, còn có trăm dặm lão sư, các người cũng là bị Hàn Tế Mỹ ước đến đây đi."

Nơi này mỗi người, Đường Di cũng có thể làm cho bên trên tên.

Tất cả mọi người là trong vòng có danh tiếng Manga gia, bình thường ở đi Bộ Lạc manga thời điểm, thỉnh thoảng sẽ lẫn nhau gặp phải.

"Đường Di."

Mọi người gật đầu chào hỏi.

Trong đó Long Vương cùng Đường Di tương đối quen thuộc nhiều chút, cười nói: "Người đây là muốn nhảy hăng đến liên minh?"

"Không có!"

Đường Di sợ hết hồn, liền vội vàng lắc đầu: "Ta là bộ lạc Trung Thân, hôm nay chỉ là muốn tới cùng Hàn Tế Mỹ nói rõ ràng, không nên để cho nàng lại kéo ta nhảy hăng."

Nói xong.

Đường Di đảo tròn mắt một vòng: "Ngược lại là Long Vương mấy người các người a, hừ hừ, bị ta chộp được nha, là chuẩn bị nhảy hăng đến liên minh?"

Long Vương bĩu môi: "Ta chỉ là tới xem một chút."

Thôn Thảo Tâm cười nói: "Ta hiểu kỳ liên minh ra điều kiện."

Trăm dặm nhân nhật nói: "Cố nhân ước hẹn, tới một chuyến cần phải có."

Lang ca chính là vẻ mặt không có vấn đề: "Cho nhiều, ta có thể gia nhập liên minh, nếu không không bàn nữa."

Cuồng Kiếm biểu tình lạnh lùng nhất.

Người này ở Manga gia trung một mực không quá hợp quần, thanh âm nói chuyện cũng là nghẹn bang bang:

"Bất luận như thế nào, ta cũng không thể gia nhập liên minh."

Đường Di vui vẻ.

Mỗi một người đều không tính gia nhập liên minh a.

Kia mọi người hẳn là với chính mình như thế, cũng lúc trước bị Hàn Tế Mỹ trợ giúp, cho nên mới cố mà làm tới thấy một mặt rồi.

Xem ra Hàn Tế Mỹ tính toán muốn rơi vào khoảng không.

Thật không biết Hàn Tế Mỹ rốt cuộc nghĩ như thế nào, lại đem mọi người hẹn đến đồng thời.

Này không phải cho liên minh gia tăng đào người độ khó chứ sao.

Ngay trước nhiều như vậy đồng hành mặt, ai có ý nhảy hăng đâm lưng bộ lạc?

Tim địa phương thay phiên ước không được?

Ngay tại Đường Di ở buồn bực Hàn Tế Mỹ đang suy nghĩ gì thời điểm, Hàn Tế Mỹ xuất hiện.

Nữ nhân này cầm trên tay không ít văn kiện, cũng không biết bên trong chứa cái gì, sau khi vào cửa liền vẻ mặt nụ cười tự tin, ánh mắt nhanh chóng đang lúc mọi người trên mặt quét một vòng, mở miệng nói:

"Cảm tạ các vị nể mặt phó ước."

Mọi người gật đầu đang lúc, Thôn Thảo Tâm lộ ra nụ cười, nói ngay vào điểm chính:

"Hàn Thủ Tịch là nghĩ đào chúng ta?"

"Thôn Thảo Tâm lão sư thật đúng là tính nôn nóng."

Hàn Tế Mỹ cười một tiếng: "Chư vị đều là đỉnh cấp Manga gia, ta đương nhiên muốn đào các người, nếu không cũng sẽ không đem các người mời tới đây."

"Ngài cái này cần chuẩn bị bao nhiêu tiền mới dám nói thế với?"

Đường Di không nhịn được trêu đùa một câu: "Ta đầu tiên nói trước, ngược lại ta sẽ không gia nhập liên minh, Bộ Lạc manga số một Đại Trung Thân, nói chính là ta Đường Di!"

"Vậy không bằng Đường Di lão sư nhìn một chút cái này."

Hàn Tế Mỹ rút ra một phần văn kiện: "Sau khi xem xong, Đường Di lão sư rồi quyết định có hay không gia nhập liên minh chúng ta như thế nào?"

"Đây là cái gì?"

Đường Di nhận lấy văn kiện, sắc mặt hiểu kỳ.

Mấy người khác cũng buồn bực nhìn này phần văn kiện, chẳng lẽ bên trong có Đường Di nhược điểm gì?

Này lại không phải đang đóng phim, không đáng đi.

Hàn Tể Mỹ thần bí nói: "Mở ra, cũng biết."

Đường Di liếc mắt, bất quá vẫn là đem mở ra, ngay sau đó liền kinh ngạc nói:

"Manga?"

Đường Di trên tay rõ ràng là một phần Manga, Manga tên là « ma pháp thiếu nữ tiểu viên » .

"Phẩm định một phen như thế nào?"

"Hàn tử thật là biết vòng vo, cái này Manga là ai họa?"

"Ảnh Tử."

"Ảnh Thần tác phẩm mới!"

Đường Di biểu tình đột nhiên thay đổi!

Mấy người khác biểu tình cũng nhanh chóng nghiêm túc!

Nếu như nói Manga giới có thần, vậy cũng chỉ có thể là Ảnh Tử!

Cho dù là ở đồng hành trong tâm khảm, Ảnh Tử cũng tuyệt đối là một toà không thể vượt qua núi cao!

Đối với này nhân tác phẩm, không ai dám không thận trọng đối đãi!

Cho dù là lãnh ngạo như Cuồng Kiếm, giờ phút này cũng ánh mắt của là từ nhìn chòng chọc Đường Di trên tay Manga, nội tâm lại có thấy vì nhanh xung động!

Trên ghế sa lon.

Lang ca đột nhiên cười to: "Ta từng Manga cực hạn tam mở, đã từng bị vô số độc giả cùng với đồng hành thán phục não sức chứa kinh khủng, cho đến Ảnh Thần 5 mở ta mới biết thiên ngoại hữu thiên, không nghĩ tới Ảnh Thần gần đây âm thầm lại mở bộ tác phẩm mới, thật tò mò vị này đại lão đầu rớt cuộc là thế nào cấu tạo, thật sự là cam bá hạ phong, đây coi như là duy nhất lục mở đi!"

"Vậy cũng chưa chắc."

Hàn Tể Mỹ chớp chớp con mắt, lần nữa đưa ra một phần văn kiện: "Không bằng Lang ca nhìn một chút cái này?"

"Cái gì?"

Lang ca ngăn người, sau đó nhận lấy văn kiện, bên trong bất ngờ cũng là một bộ Manga.

Manga danh, « Tử Thần » !

— QUẢNG CÁO —

Thanh âm của hắn đột nhiên có chút khô khốc đứng lên: "Đây cũng là Ảnh Thần tác phẩm mới?"

"Ai nói không phải thì sao."

Hàn Tể Mỹ tựa hồ có hơi cảm khái, nàng từ Kim Mộc kia nhận được những thứ này thời điểm, từng một lần đại não trực tiếp đặng máy.

Nhất là ở nàng xem hoàn nội dung bên trong.

Hàn Tể Mỹ ước chừng thật lâu cũng không có thể trở về quá thân.

Nội tâm vén lên kinh đào hải lãng, cũng không đủ hình dung nàng lúc ấy rung động.

"Ta xem một chút."

Lang ca giọng nói có chút run rẩy nói.

Còn lại ba vị Manga gia, đồng thời nhìn về phía Hàn Tể Mỹ, nội tâm mơ hồ có một cái đáng sợ suy đoán.

"Không cần hỏi, người người đều có, Ảnh Tử lão sư tác phẩm mới liên phát, các ngươi là trừ ta ra nhóm đầu tiên độc giả nha."

Hàn Tể Mỹ cười đem Manga giao cho còn lại ba người.

Thôn Thảo Tâm bắt được Manga, gọi là « Doraemon » !

Long Vương bắt được Manga gọi là « Gundam » !

Cuồng Kiếm bắt được Manga gọi là « Đại Chiến Titan » !

Mỗi một Manga gia giỏi phong cách bất đồng, Hàn Tể Mỹ chọn này năm vị, đối ứng bắt được Manga tất cả đều là mỗi người bọn họ giỏi phong cách.

Hốt thuốc đúng bệnh!

Đang lúc mọi người mỗi người bắt được Manga sau, Hàn Tể Mỹ cười nói:

"Nơi này có dưa và trái cây cùng nước trà, các vị ở nơi này từ từ xem, ta đi cách vách làm một dưỡng da, có cần gì nhấn chuông, sẽ có nhân viên phục vụ tới."

Nói xong.

Hàn Tể Mỹ đi lên giày cao gót, lộ cộc đất đi ra khỏi phòng, thuận tiện mang theo cửa phòng.

Bên trong căn phòng.

Ba người ở cúi đầu nhìn Manga.

Thôn Thảo Tâm chính là cùng Lang ca nhỏ giọng trao đổi một câu: "Hàn Tể Mỹ đây là ý gì, những thứ này thật đều là Ảnh Tử tác phẩm mới?"

"Nhìn một chút chẳng phải sẽ biết."

Lang ca mở miệng, tâm lý đã là tin 7 phần, cho nên ánh mắt có chút lóe lên:

"Về phần nàng ý tứ, hẳn là muốn dùng Ảnh Tử Manga chất lượng nói cho chúng ta biết, bộ lạc nhất định mất, chúng ta hẳn đầu nhập liên minh ôm trong ngực?"

"Im miệng!"

Cuồng Kiếm đột nhiên mở miệng, tay nâng « Đại Chiến Titan » , giọng có chút không khỏi run rẩy.

" "

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, thật cũng không với hẳn cãi nhau, cũng là rồi rít cúi đầu nhìn lên Manga.

Hàng này tính cách quá ác liệt.
Sớm muộn sẽ bị người bạo nỏ đánh một trận.
Mời đọc
Tu La Đại Thần Đế
, truyện giải trí.

Chương 832: Xem người thật chuẩn

ps: Thực Thi Quý cùng người khổng lồ cùng với Đôrêmon cũng bởi vì bất đồng nguyên nhân trừ đi, kết hợp tác phẩm khắp mọi mặt sức ảnh hưởng cân nhắc, xuất ra Lục Bộ Manga tác phẩm tiến hành điều chỉnh cùng bổ sung và cắt bỏ, bây giờ mọi người hẳn cũng xem qua ít nhất ba bộ trở lên đi.

Ảnh Tử phòng làm việc.

Tử nắm chặt đến giãn ra.

Lâm Uyên không ngừng hoạt động hơi có chút chua xót nắm ngón tay.

Thực ra nắm ngón tay cũng không đủ dùng, bởi vì hẳn mấy ngày nay vẽ ước chừng Lục Bộ tân Manga, nếu như không phải khắc rồi tinh lực được tề, chỉ sợ hẳn bây giờ còn đang phấn bút nhanh "Họa" đây.

Mà gan lâu như vậy, thành quả cũng là hỉ nhân.

Gundam!

Tử Thần!

Digimon!

Saint Seiya!

Cang giả kim thuật sư!

Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica!

Này Lục Bộ Manga, mỗi một bộ Manga đều là Lâm Uyên tuyển chọn tỉ mỉ đi ra!

Trong đó tùy tiện lấy ra một bộ, cho dù là tương đối số trang hơi ngắn « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica », đều là trên địa cầu đưa tới quá nhất thời cường triều, thậm chí đến nay còn là tràn đầy mê môn say sưa vui Đạo Kinh điển tác phẩm!

Đây chính là Lâm Uyên nhằm vào bộ lạc phản kích!

Không cần chờ nửa năm thậm chí một năm, hẳn tin tưởng có này Lục Bộ Manga, liên minh ắt sẽ áp chế bộ lạc, hoàn toàn tuyệt địch nhân cuối cùng niệm tưởng.

Vâng.

Lâm Uyên gặp được vô số "Đối thủ" .

Duy chỉ có bộ lạc, Lâm Uyên coi bọn họ là thành "Địch nhân" .

Nếu như không phải nguyên nhân này, Lâm Uyên cũng không phải liều mạng như vậy.

Đương nhiên.

Còn có so với cái này Lục Bộ lợi hại hơn tác phẩm Lâm Uyên không lấy ra, hẳn dự định giữ lại chính mình dùng.

Tỷ như « Doraemon », cũng chính là phiên dịch sau đặt tên là "Đôrêmon" tác phẩm.

Này là trên địa cầu được mọi người bày rộng rãi nhất tác phẩm, không ai sánh bằng!

Có thể nói chân chính già trẻ đều thích hợp!

Lại tỷ như đại danh đỉnh đỉnh « Long Châu » .

Mặc dù bộ này Manga hậu kỳ chiến lược băng, bất quá Vương Đạo Manga dù là như "Tử" Hỏa Hải ở bộ tác phẩm này trước mặt cũng chỉ có thể xưng một tiếng văn bồi, đây chính là đã từng thống trị một thời đại tác phẩm!

Nhất là « Long Châu » .

Ở đủ loại Manga sức ảnh hưởng bàn điểm trung, « Long Châu » cơ bản đều là xếp hạng số một, có thể nói Vương Đạo đỉnh phong.

Lâm Uyên dĩ nhiên sẽ không lúc này lấy ra đào người.

Phỏng chừng phải đợi Trung Châu gia nhập thống nhất thời điểm Lâm Uyên mới sẽ xem xét đem loại này cấp bậc tác phẩm thả ra.

Đến lúc đó, phỏng chừng Manga đã bị Ảnh Tử chơi đùa đến mức tận cùng. Bất quá không liên quan.

Lam Tinh có truyền thống thập đại nghệ thuật cách nói.

Thập đại nghệ thuật phân biệt bao gồm:

Văn học, âm nhạc, điện ảnh, hội họa, thư pháp, điêu khắc, hí kịch, vũ đạo, trò chơi, kiến trúc.

Nghệ thuật giữa phần lớn cũng có liên quan tính.

Mà hội họa làm một loại trong đó nghệ thuật, đem thật sự bao gồm lĩnh vực cũng là phi thường bao la.

Manga chỉ là hội họa một người trong đó chi nhánh.

Manga chơi đùa đến cực hạn rồi, Lâm Uyên còn có thể để cho Ảnh Tử chơi đùa dùng.

Tỷ như bây giờ Ảnh Tử đã bắt đầu xem qua Quốc Họa, sau này nói không chừng còn phải cân nhắc tranh sơn dầu loại.

Đương nhiên.

Bây giờ còn không phải cân nhắc những khi này.

Lâm Uyên nhìn về phía phương xa.

Không biết Hàn Tế Mỹ mời những Bộ Lạc manga đó gia sẽ lựa chọn thể nào.

Bọn họ sẽ đáp ứng không?

Không đáp ứng cũng không có chuyện gì, bộ lạc đầu Manga gia còn rất nhiều, luôn có người sẽ đáp ứng.

Đây là Hàn Tế Mỹ cách nói.

Nàng đối với kia mấy bộ Manga lòng tin phi thường đầy đủ.

Trong hội sở.

An tĩnh căn phòng, chỉ có Manga lật giấy tiếng xào xạc.

Sáu vị Bộ Lạc manga gia không có với nhau trao đổi, phảng phất hoàn toàn đắm chìm trong trên tay Manga bên trong.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Chẳng biết lúc nào lên, Đường Di biểu tình thay đổi.

Nàng ta nói nhìn về phía Manga « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica » ánh mắt, cũng bộc phát sắc bén.

— QUẢNG CÁO —

Đông đông đông!

Huyết dịch lưu động tốc độ đang tăng nhanh, nàng thậm chí có thể nghe được nhịp tim của tự mình ở gia tốc thanh âm.

Lúc này Đường Di nếu như ngừng đầu lên, nhất định sẽ phát hiện:

Bên trong căn phòng mấy vị khác Manga gia biểu hiện, giống vậy có chút khác thường.

Trong đó.

Lang ca nắm « Tử Thần » , miệng há đại.

Long Vương nhìn « Gundam » , hai mắt tròn tròn xoe.

Trăm dặm gặm « Digimon » , giống như là như đói như khát.

Thôn Thảo Tâm lật lên « Saint Seiya » , ánh mắt toát ra sáng chói quang.

Lạnh lùng nhất Cuồng Kiếm chính là bung « Cang giả kim thuật sư » , hô hấp có chút hưng phấn run rẩy!

Đây là Cuồng Kiếm xem qua, phù hợp nhất hẳn tâm ý Manga!

Dù là Ảnh Tử toàn bộ trong tác phẩm để cho Cuồng Kiếm thưởng thức « Kage Ninja » , hẳn cũng có thể lựa ra kia bộ tác phẩm tuyệt diệu ——

Cuồng Kiếm lúc trước cảm thấy rất bình thường.

Ảnh Tử muốn chiếu có chừng mấy bộ Manga sáng tác, không thể nào ở đơn độc mỗi bộ Manga bên trên tận thiện tận mỹ.

Này là phi thường bình thường sự tình.

Cho đến hẳn nhìn « Cang giả kim thuật sư » mới hiểu được, Ảnh Tử là có thể ở mỗi bộ trong tác phẩm đi đến tận thiện tận mỹ!

Theo Cuồng Kiếm, trên tay mình bộ này, chính là Ảnh Tử tối hoàn Mỹ Tác phẩm!

Nội dung cốt truyện có thể nói hoàn mỹ, cố sự phát triển cơ hồ là một vòng tiếp một vòng, suy luận chặt chẽ cẩn thận, sẽ không để cho nhân cảm thấy trước sau mâu thuẫn, một đường nhìn một chút tới hoàn toàn không có quá nhiều nói nhảm, bất cường hành cháo gà phiến tình, càng bất cường hành ba hoa hoặc là tẩy trắng, người sở hữu đáng đánh chiếc đánh liền chiếc, nên

nói cứ nói, nhân vật hành động cơ bản đều có mục đích, có cách hướng đi tiến hành .

Phía sau nội dung cốt truyện, chỉ là văn tự khái quát, nhưng Cuồng Kiếm có thể nhớ lại trong đó kinh tâm động phách!

Hắn rất ưa thích bộ tác phẩm này rồi!

"Nếu như bộ tác phẩm này giao cho ta đến vẽ, nên biết bao để cho người ta cảm thấy hưng phấn sự tình a!"

Cuồng Kiếm không nhìn được ý nghĩ hảo huyền đứng lên.

Làm bộ lạc họa sĩ mạnh nhất thuận họa sĩ một trong, Cuồng Kiếm cả đời lớn nhất mơ mộng, chính là có thể chấp bút một cái hoàn toàn có thể lấy duyệt chính mình, vừa có thể thuận tiện lấy lòng độc giả tác phẩm!

Người trước tâm quan trọng cao hơn người sau.

Cuồng Kiếm từ đầu đến cuối cho là, ba vui vẻ mới là trọng yếu nhất!

Nếu như ba mất đi sáng tác vui vẻ, kia độc giả nhìn mở lại tâm, Cuồng Kiếm cũng sẽ không vui vẻ.

Đương nhiên, nếu như có thể, hắn vẫn hy vọng có thể tất cả mọi người vui vẻ.

Đáng tiếc làm như vậy phẩm không nhiều.

Trước hắn chấp bút tác phẩm, hoặc là chính mình họa dễ chịu rồi, độc giả tiếng vọng lại không nóng như vậy liệt;

Hoặc là độc giả tiếng vọng rất nhiệt liệt, nhưng Cuồng Kiếm tự mình động lực cũng không đủ, thời gian lâu liền sẽ biến thành kéo càng quái, phải dựa vào biên tập đến cửa yêu cầu, mới miễn cưỡng động bút cái loại này.

Dù sao vẫn là muốn vừa cơm.

Duy có trước mắt bộ này « Cang giả kim thuật sư » !

Cuồng Kiếm cảm thấy nếu như là tự mình tiến tới họa, vậy khẳng định mình có thể thoải mái phiên thiên, độc giả cũng mãn ý!

Chỉ tiếc .

Đây là Ảnh Tử tác phẩm!

Toàn bộ Lam Tinh cũng chỉ có Ảnh Tử như vậy Manga thần, mới có thể vẽ ra làm như vậy phẩm.

Quá tiếc nuôi!

Cuồng Kiếm ở thương tiếc!

Theo đuổi vô số năm tốt cố sự đang ở trước mắt, hắn lại chỉ có thể hướng về phía Bảo Sơn không thán.

Hắn thậm chí hối hận tới chỗ này rồi, cái này thì với mỹ nữ đưa tới cửa, chính mình lại không thể ăn như thế khó chịu.

Không đúng, cái thí dụ này không thích hợp.

Đàn bà và bộ này Manga so với, không đáng giá một đồng!

Lúc này.

Cuồng Kiếm không phải một người.

Mấy vị khác Manga gia, ở bụng trong tay Manga lúc, nội tâm cũng sinh ra tương tự ý tưởng.

Điểm này qua nét mặt của mọi người trung là được nhìn thấy đóm.

Rốt cuộc.

Bên trong căn phòng yên tĩnh, bị Thốn Thảo Tâm đánh vỡ.

Hắn lưu luyến khép lại « Saint Seiya », nhìn về phía Đường Di nói:

"Trên tay người bộ này Manga như thế nào đây?"

"Thần Tác!"

Giờ phút này Đường Di đang ở lần nữa lật xem « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica », cho dù là lần thứ hai cũng vẫn có loại yêu thích không buông tay cảm giác, vì vậy nàng thanh âm tràn đầy thần phục, đi lên liền cho ra Thần Tác đánh giá!

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn nàng.

Nàng vui lòng phục tùng nói: "Các người đều biết ta Manga nhân vật chính toàn bộ đều là nữ tính, nhưng nữ tính làm nhân vật chính Manga hướng đến đầu bộ cũng không dễ dàng, mà trên tay ta bộ này Manga lại để cho ta thấy được đầu Manga mới có chất lượng, Ảnh Tử không hổ là trong vòng Manga thần, người này nào động thật là đáng sợ đến dọa người, nghe nói hẳn là phái nam Manga gia, kết quả vẽ lên lấy nữ tính làm chủ giác Manga lại như thế muốn gì được nấy, hơn nữa hẳn bộ này Manga trung còn khắc họa rồi không chỉ một vị nữ nhân vật, cố sự cũng thiết kế thoải mái lên xuống, thật là Thần Tác!"

"Quả nhiên."

Thốn Thảo Tâm cười nói: "Trên tay ta bộ này « Saint Seiya » cũng giống vậy, đi là Vương Đạo Manga đường đi, sáng tạo trực tiếp đánh trúng ta, ta xem xong nội tâm chỉ có một ý tưởng: Thế nào ta họa không ra như vậy Manga đây?"

"Các người nghiêm túc?"

Lang ca có chút cổ quái liếc nhìn trong tay mình « Tử Thần » : "Ta ta cảm giác trên tay bộ tác phẩm này cũng là Thần Tác, mấy người các người đây"

"

"Hoàn mỹ."

Trăm dặm nắm « Digimon » nói.

Long Vương tay nâng « Gundam » : "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, bộ này Manga phát hành sau, ta muốn theo phong trào."

Cuối cùng mọi người nhìn về phía Cuồng Kiếm.

Cuồng Kiếm không lý tới mọi người, còn đang ngó chừng « Càng giả kim thuật sư » cuồng nhìn, bộ kia điên cuồng bộ dáng đã để cho kết quả không cần nói cũng biết.

"Ấy!"

Đường Di thở dài: "Hàn Tế Mỹ cái này hạ mã uy, cho thật là xinh đẹp."

Thôn Thảo Tâm nghi ngờ: "Hạ mã uy?"

Lang ca bĩ môi một cái: "Nàng ý là Hàn Tế Mỹ cố ý đem chúng ta kêu tới đây nhìn một chút vị này Ảnh Thần mấy bộ Manga tác phẩm mới, về phần nguyên nhân mà, các người cảm thấy này mấy bộ Manga phát hành lời nói, bộ lạc còn có cùng liên minh tranh đoạt lưu lượng tư cách sao?"

"Ừ."

Bên cạnh Long Vương phân tích nói: "Nàng hẳn là muốn dùng Ảnh Tử này mấy bộ Manga để cho chúng ta biết bộ lạc phải xong đời, gia nhập liên minh đối chúng ta mà nói mới là có tiền đồ nhất, dù sao liên minh có Ảnh Tử, bây giờ Manga vòng vô luận cái nào Website, được Ảnh Tử người là được được thiên hạ."

"Ý tưởng rất tốt, đáng tiếc vô dụng đối với ta."

Trăm dặm thở dài một hơi: "Bộ Lạc manga điều kiện càng phong phú, đủ nuôi lên ta."

"Các vị sai trách ta."

Môn chẳng biết lúc nào bị mở ra, Hàn Tế Mỹ xuất hiện lần nữa.

Nàng xem hướng mọi người, nhếch miệng lên mỉm cười, phảng phất từ bộ lạc đám này Manga gia trên mặt, thấy được mình muốn thấy đồ vật: "Hôm nay mời các vị đến, không phải cho hạ mã uy, mà là cho mọi người thấy liên minh chúng ta thành ý."

"Thành ý ở đâu?"

Đường Di theo bản năng mở miệng.

Hàn Tế Mỹ nhìn về phía mọi người trong tay Manga: "Các người chẳng lẽ còn không có phát hiện sao, các vị trên tay Manga đều là cùng các người tác phẩm phong cách giữ nhất trí."

"Ta chỉ có thấy được đồng loại hóa cạnh tranh."

Đường Di vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "« Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica » phát hành, ta Manga khẳng định được ảnh hưởng."

Mấy người khác gật đầu.

Mọi người tác phạm, cũng sẽ phải chịu Ảnh Tử đánh vào.

Cùng loại hình so sánh lời nói, tất cả mọi người đều phải bị Ảnh Tử làm hạ thấp đi.

Xem ra đối hình thức nhìn rất thấu triệt chứ sao.

Hàn Tế Mỹ nhíu mày, không hề vòng vo: "Liên minh không bộ lạc có tiền như vậy, nhưng nếu như ta nói những thứ này Manga Ảnh Tử có thể đóng cho các vị tới chấp bút đâu rồi, hẳn cho mọi người cung cấp sáng tạo thậm chí là nội dung cốt truyện cùng phân kính, điều kiện tiên quyết là các vị nguyện ý gia nhập liên minh chúng ta, kiêm tiền phân trưởng cũng là dựa theo các vị hợp đồng nhất quán tiêu chuẩn."

Theo Hàn Tế Mỹ thanh âm hạ xuống.

Trong nháy mắt, gian phòng này lần nữa yên tĩnh!
Bộ lạc mấy vị Manga gia đông tử mỗi người co rúc lại, rung động tại chỗ!
Ngọa tào .

Đáng xấu hổ động tâm .

Đường Di chợt dạ cúi đầu xuống, biểu tình có chút lúng túng, nhưng đáy lòng lại có cái thanh âm không ngừng vang lên, bắt chước Phật Ma âm một loại để cho nàng cả người đều có chút không xong:

Đáp ứng nàng!

Đáp ứng nàng!

Đáp ứng nàng!

"Ta đáp ứng ngươi!"

Trong căn phòng đột nhiên có người mở miệng.

Đường Di rộng rãi ngẩng đầu, còn cho là mình không cẩn thận nói ra lời trong lòng đầu rồi, kết quả lại phát hiện ánh mắt mọi người đều nhìn về Cuồng Kiếm!

"Ta gia nhập liên minh!"

Cuồng Kiếm đã đứng lên, trên tay nắm thật chặt Manga: "Chỉ cần bộ này Manga giao cho ta đền vẽ, ta nguyện ý vì liên minh đi làm!"

"Vậy thì cầu chúc chúng ta hợp tác khoái trá."

Hàn Tể Mỹ nở nụ cười, sau đó nhìn về phía năm người khác.

Năm người biểu tình cô quái.

Ma đản!

Cái này Cuồng Kiếm!

Trước vô luận nói như thế nào cũng sẽ không gia nhập bộ lạc, kết quả trở mặt nhanh nhất cũng là hần!

Một ít đặc thù thời khắc.

Chỉ cần có người ngẩng đầu lên, còn lại nhân sẽ dần dần nổi lên hiểu ra.

"Ta cũng đáp ứng."

Trăm dặm gấp giọng nói: "Ngược lại ta là thuận họa sĩ, chỉ nhận tốt cố sự, cố sự đủ lời khen ta gia nhập liên minh thì như thế nào?"

Chỉ là tới xem một chút?

Sẽ không gia nhập liên minh?

— QUẢNG CÁO —

Trăm dặm đã sớm đem mình nói quên đến ngoài chín tầng mây, hần đáp ứng thậm chí có nhiều chút khẩn cấp!

Mọi người giao động bộc phát lợi hại.

Thôn Thảo Tâm cái thứ 3 mở đầu, tìm cho mình cái đường đường chính chính lý do: "Không có cách nào chúng ta thuận họa sĩ chính là cự tuyệt không được một câu chuyện hay, nếu như điều kiện là gia nhập liên minh, vậy cũng chỉ có thể đón nhận."

Đùa gì thế?

Trên tay mình câu chuyện này xuất sắc như vậy, nếu tự có cơ hội họa, tại sao phải tiện nghi còn lại thuần họa sĩ à?

Trong điện quang hỏa thạch.

Ba cái thuần họa sĩ trực tiếp đầu hàng địch!

Còn lại ba vị Manga gia trở mặt nhìn nhau.

Hàn Tê Mỹ cũng không nóng nảy, cứ như vậy chờ đợi ba người trả lời.

"Được."

Lang ca nhún vai một cái: "Ta là người ái tài, mặc dù liên minh không cho được càng nhiều tiền, nhưng không ngăn được ta thích câu chuyện này, ta cũng gia nhập."

" "

Có đủ đối trá.

Mọi người mắt tròn trắng.

Còn nói người không ham tiền?

Thích trên tay Manga chỉ là một nguyên nhân trong đó, lớn hơn nguyên nhân, hẳn là người Lang ca cảm thấy bộ này Manga có thể bó lớn mò tiền chứ ?

Manga gia đều có các tính cách.

Lang ca loại này, là tương đối linh lợi.

Lần này chỉ còn Đường Di cùng Long Vương hai người.

Nội tâm của Đường Di quần quít đến không được, khẩn trương nhìn về phía Long Vương, lại nghe Long Vương thở dài:

"Ta vốn là suy nghĩ, hạ bộ Manga hãy cùng phong « Gundam » , nhưng vô luận như thế nào muốn đều cảm thấy, so với theo phong trào quả nhiên vẫn là tự mình tiến tới họa càng tốt, tiền đề nói chuyện, ta không nghĩ hoàn toàn dùng Ảnh Thần phân kính, hẳn cố sự ta chỉ biết tham khảo, ta muốn dung nhập vào một ít ý nghĩ của mình đi vào."

"Ta đây quay đầu lại hỏi hỏi Ảnh Tử lão sư."

Hàn Tê Mỹ cười một tiếng, sau đó nhìn về phía Đường Di, chỉ còn nàng một người.

Đường Di: " "

Nàng bỗng nhiên cảm giác mình cùng chung quanh đám này nhân cách cách không vào đứng lên.

Thấy tận mắt một đám bộ lạc đầu Manga gia đâm lưng, ta sẽ không bị diệt khẩu chứ ?

Đám người này đầu quá nhanh!

Lúc trước từng cái còn vỗ ngực nói sẽ không gia nhập liên minh cái gì!

Kết quả toàn bộ mẹ nó phóng rắm.

Trước kêu càng lớn tiếng, đầu càng nhanh!

Nhất là Cuồng Kiếm tên kia, một bộ mặt sức đệ nhất thiên hạ tư thế, kết quả là thuộc hẳn quỳ nhanh nhất!

"Ta không đồng ý."

Đường Di lớn tiếng nói: "Ta là bộ lạc Trung Thần!"

Hàn Tê Mỹ biểu tình không thay đổi: "Đường muội muội là cảm thấy « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica » số trang quá ngắn chứ?"

Ảnh Tử xuất ra những thứ này Manga, liền bộ này số trang ngắn nhất.

Muốn hấp dẫn đám này Manga gia, thực ra trường thiên mới là dễ sử dụng nhất.

Ánh mắt của Đường Di né tránh một chút: "Hàn Thủ Tịch nhìn lầm ta, ta không phải loại người như vậy!"

Hàn Tê Mỹ khẽ mỉm cười: "Ảnh Tử lão sư nói, số trang ngắn nhất người, hẳn có thể chờ bộ này kết thúc sau đó mới cung cấp một bộ, chất lượng có thể lấy Ảnh Tử danh nghĩa bảo đảm."

"Xem người thật chuẩn!"

Đường Di đột nhiên nụ cười nở rộ: "Hàn Thủ Tịch yên tâm, ta sau này sẽ là liên minh Trung Thần!"

Mọi người: ". "

Tôi không có liên sĩ là người đi!

Người không phải thứ người như vậy còn đi?

"Được."

Toàn bộ kêu gọi đầu hàng!

Đâm lụng tới, Lãng Không!

Hàn Tê Mỹ ép nội tâm của hạ mừng như điên, mở miệng nói:

"Bên ngoài chuẩn bị ăn, ta mời khách, chi tiết chúng ta ăn cơm xong thương lượng."

"Cám ơn."

Mọi người nhất thời nhất phái vui vẻ hòa thuận cảnh tượng, cơm ăn được lão thơm.

---

ps: Số trang có hạn, còn có chút kinh điển sau này ra lại đi.

// ừm, kiểu như tác giả với họa sĩ kiểu đó, nhớ lại thời xa xưa khoảng năm 2006 2007 gì đó em đọc bộ (Túy quyền) thấy họa sĩ vẽ quá đẹp luôn, từ nhân vật đến skill các kiểu, thời điểm đó truyện tranh TQ vẫn còn loay hoay ở thể loại kiếm hiệp võ vân, huyền huyền cũng mới manh nha mấy bộ kiểu phong vân, song long đại đường, song hùng kỳ hiệp....

mà cái bộ túy quyền này có skill ngự kiếm phi hành max đẹp luôn, thề ...

đại loại vài năm sau qua đi, tìm đọc lại, hình như họa sĩ khác vẽ, trông chán đời hẳn.... haizzz thế mới thấy họa sĩ quan trọng như nào các đh ạ ...

Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Vạn Biến Hồn Đế

Chương 833: Trung Châu đánh cuộc

Lâm Uyên rất nhanh liền từ Kim Mộc kia lấy được Hàn Tể Mỹ thông báo. Sự tình xong rồi!

Cái kết quả này so với Lâm Uyên tưởng tượng còn thuận lợi hơn một ít, có thể miễn đi một ít giày vò.

"Bộ Lạc manga xong đời!"

Kim Mộc không nhìn được hưng phấn nói, bị Bộ Lạc manga đủ loại tấn công, hẳn đã sớm tức sôi ruột tức.

Mà bây giờ, liên minh rốt cuộc phải bắt đầu phản kích.

Lần này phản kích sẽ hoàn toàn thay đổi nghề sinh thái, bộ lạc lũng đoạn Manga giới đi qua đem một đi không trở lại!

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Bộ lạc không phải một cái dễ đối phó địch nhân, chỉ là một Manga ngành được ảnh hưởng, có lẽ không đến nỗi để cho cái này đáng vóc to tư bản thương cân động cốt, nhưng tóm lại là có nhất định ảnh hưởng.

"Phỏng chừng đợi qua một thời gian ngắn ký xong hợp đồng, chuyện này liền quyết định."

Kim Mộc mở miệng cười: "Không có thả Hàn Tể Mỹ rời đi là đúng mặc dù cuối cùng hay lại là ông chủ Manga hấp dẫn đám người kia, bất quá Hàn Tể Mỹ xem xét mấy cái này nhân tuyển cũng rất mâu chốt."

Lúc trước Hàn Tể Mỹ nhân công việc sai lầm chủ động chào từ giả.

Lâm Uyên tự mình cùng công ty mở miệng, mới bảo vệ rồi đối phương.

Lần này đối phương làm ra công hiến, thành công đền bù rất nhiều trước sai lầm.

Lâm Uyên còn chưa lên tiếng, điện thoại của Kim Mộc đột nhiên vang lên.

Tiếp thông điện thoại, trò chuyện mấy câu sau đó, Kim Mộc biểu tình bỗng nhiên ngưng trọng.

Lâm Uyên cau mày: "Xảy ra sự cố rồi hả?"

Chẳng lẽ là Manga bên kia xảy ra vấn đề gì?

Kim Mộc lắc đầu một cái, ánh mắt nghiêm túc: "Ngược lại ta tình nguyện là Hàn Tể Mỹ bên kia xảy ra điều gì chuyện rắc rối cũng tốt hơn tin tức này, không có quan hệ gì với Manga, với người 1 năm liên tục quán quân có liên quan."

"Có ý gì?"

"Lam Tinh xếp hạng thứ mười đỉnh cấp khúc phụ Lục Thịnh, người đòi người này hẳn không xa lạ đi, ở trước người vị cuối cùng cầm lái mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân nhân chính là hắn, 32 tuổi Phong Thần trở thành Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, chỉ là mấy năm này liên quan tới hắn tin tức rất ít, nghe nói bản thân hắn một mực ở các Châu du lịch, học tập các Châu bắt đồng phong cách âm nhạc, gần đây hắn trở lại Tần Châu, hơn nữa thông qua truyền thông tuyên bố, mình sẽ ở tháng mười một phát hành bài hát mới, hắn sẽ trở thành người đánh vào 1 năm liên tục quán quân tới nay đáng sợ nhất đối thủ."

"Ta biết."

"Người sớm biết?"

Kim Mộc ngăn người: "Vậy người chuẩn bị xong chưa?"

"Coi là vậy đi."

Mặc dù ca khúc không có chính thức thu âm, nhưng tháng mười một lựa chọn cái gì bài hát cùng Lục Thịnh tỷ thí, Lâm Uyên đã sớm trong lòng có tính toán.

— QUẢNG CÁO —

"Vậy thì tốt."

Kim Mộc hơi thở phào nhẹ nhõm: "Ta xem Lục Thịnh tiếp nhận phỏng vấn lúc nói, bài hát mới là đi Cổ Phong đường đi, còn lớn hơn phương thừa nhận ca khúc linh cảm liền là tới từ ở người « Đông Phong Phá », đại khái là cùng loại hình ca khúc."

Quả nhiên cùng Trịnh Tinh trước nói như thế.

Lục Thịnh bài hát mới là Trung quốc phong, cũng chính là Lam Tinh cái gọi là cổ điển phong cách ca khúc.

"Ừm."

Lâm Uyên biết rõ mình tiếp theo có bận rộn.

Bây giờ đã là trung tuần tháng mười.

Nếu đối thủ đã xuất hiện, vậy hắn cũng nên chế tác bài hát nhạc đệm rồi.

Không nghi ngờ chút nào.

Làm Lục Thịnh vị này Lam Tinh đỉnh cấp khúc phụ tuyên bố muốn ở tháng mười một phát bài hát thời điểm, đem sở sinh sinh chấn động là ảnh hưởng đến toàn bộ nghề trong ngoài!

Một nhà truyền thông bản tin, các gia truyền thông theo vào!

« khúc phụ Lục Thịnh đem ở tháng mười một phát hành bài hát mới! »

« Lục Thịnh thuộc về Tần: Bài hát mới đem đi cổ điển đường đi, linh cảm đến từ Tiệp Ngư! »

« Tiệp Ngư 1 năm liên tục quán quân con đường, rốt cuộc nghênh đón mạnh nhất đối thủ! »

« . »

Ở truyền thông phô thiên cái địa bản tin bên dưới, toàn bộ lưới cũng đang điên cuồng thảo luận!

"Các huynh đệ, to đại sự!"

"Lục Thần lại muốn ở tháng mười một xuất thủ!"

"Lục Thần thế nào xuất thủ a, Ngư phụ 1 năm liên tục quán quân chẳng lẽ muốn bị chung kết?"

"Ta cũng biết này 1 năm liên tục quán quân không phải dễ cầm như vậy, còn chưa tới Chư Thần cuộc chiến đâu rồi, Ngư phụ lại đụng phải Lục Thần, Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ!"

"Xong rồi!"

"Lục Thịnh được gọi là Lục Thần không chỉ có riêng là bởi vì tên hài âm, chủ yếu vẫn là bởi vì Lục Thần tự mình đủ biến thái, trước nhất cái đạt được 1 năm liên tục quán quân thành tựu nhân nhưng chính là hắn, hơn nữa Lục Thần còn lấy được đơn khúc phương diện sáng tác thưởng, nghe nói liền Trung Châu đội đều tại tay hắn thượng cật ăn khuy!"

"Ngược lại ta thấy không được khá nói, rất nhanh Tiện Ngư chính là Lam Tinh trẻ tuổi nhất khúc phụ rồi."

"Các vị, thời đại khác nhau rồi, bây giờ năm châu thống nhất, coi như là Lục Thần cũng không quá có thể bắt lại 1 năm liên tục quán quân đi, mà Ngư phụ trước mắt đã lấy được rồi 10 lần quán quân, chỉ kém hai tháng sau cùng, là có thể lấy được cái này đáng sợ thành tựu."

"Điềm này ta thừa nhận, nhưng hai tháng sau cùng, Tiện Ngư nắm được?"

"Không lấy được lời nói, chỉ là 10 lần quán quân trình độ, ta không cho là Lục Thần không làm được."

"Lục Thần cùng Tiện Ngư ta đều thích, nhưng hai người này nếu so với lời nói, Lục Thần khẳng định mạnh hơn Tiện Ngư, ta nhớ được lúc đầu còn có truyền thông xưng Tiện Ngư vì Tiểu Lục Thịnh, người nghệ sỹ."

"Tiểu Lục Thịnh tạm được, không biết nhà nào gà rừng truyền thông chém gió."

"Hai người này thắng bại phân ra 5:5, Lục Thịnh lại ngu cũng chính là 64 mở."

Bạn trên mạng nóng nảy trào dâng thảo luận.

Tiện Ngư fan chính là lau vệt mồ hôi.

Đây là Tiện Ngư từ trước tới nay gặp gỡ mạnh nhất đối thủ.

Ở rất nhiều người trong khái niệm, Lục Thịnh thậm chí so với Dương Chung Minh còn lợi hại hơn!

Dù sao so sánh với Lục Thịnh niên thiếu đặc chí, Dương Chung Minh càng giống như là có tài nhưng thành đạt muộn điển hình.

Thực ra tất cả mọi người có thể đoán được.

Tiện Ngư 1 năm liên tục quán quân con đường càng về sau càng khó.

Tháng mười một có đại lão xuất thủ, cũng không coi vào đâu ngoài ý muốn, chỉ là đại lão đến Lục Thịnh loại này cấp bậc đúng là vẫn còn có chút ngoài mọi người dự liệu.

Lục Thịnh xuất thủ không có ai dự liệu được, lại càng không có nhân dự liệu được, tin tức này lại dẫn phát càng cao tăng thứ chú ý.

Trung Châu!

Một cái trong quán trà.

Hình chữ nhật gỗ thật bàn hai bên, đều ngồi đợi ba người, trong đó nữ có nam có.

"Mới vừa nhận được tin tức."

Cầm đầu trung niên nam nhân một bên cho những người khác châm trà, một bên mỉm cười nói:

"Lục Thịnh muốn ở tháng mười một xuất thủ, viết thủ tương tự « Đông Phong Phá » thức nhạc cô điển."

"Lục Thịnh? Hắn muốn viết « Đông Phong Phá » thức ca khúc?"

Mấy người khác sắc mặt khác nhau, có mấy cái trực tiếp cau mày, tựa hồ đối với danh tự này cũng không ưa.

"Ha ha."

Một tên trong đó miệng môi trên giữ lại hai chòm râu nam nhân cười nói:

"Có lẽ Thành Tang không cần cố ý hồi cố hương một chuyến."

"Hừ, người đối Lục Thịnh ngược lại là có lòng tin."

Được gọi là "Thành Tang" nam nhân uống một hớp trà, tựa hồ có ý riêng.

— QUẢNG CÁO —

Hai chòm râu nam nhân bỗng nhiên có chút nổi nóng: "Lục Thịnh ý tài kiêu ngạo, nhưng trình độ không kém!"

Nam nhân bên cạnh nữ nhân nhưng là đột nhiên cười, hơi chút đánh cái giảng hòa: "Ngược lại ta cảm thấy chuyện này nói không chừng, Tiệp Ngu nếu dám đánh vào 1 năm liên tục quán quân, vậy hắn có thể không vì một tháng cuối cùng chuẩn bị điểm lá bài tẩy ấy ư, tuy là tiểu bối, cũng cầm lấy hai lần cuối năm vinh dự, hắn hẳn biết Chư Thần cuộc chiến độ khó."

Châm trà nam nhân hứng thú dòi dào:

"Ý ngươi là, Lục Thịnh đánh bất ngờ, sẽ bức ra Tiệp Ngu vốn định dùng ở cuối tháng mười hai bài, vậy hắn cuối năm Chư Thần cuộc chiến ứng đối như thế nào không kém gì Lục Thịnh đối thủ?"

Nữ nhân ngược lại hỏi "Đối người sẽ làm gì?"

Châm trà nam nhân suy nghĩ một chút: "Nếu như là ta, ta sẽ trước nghĩ biện pháp thắng tháng mười một, tháng mười một nếu như thua, kia tháng mười hai coi như thắng cũng ý nghĩa không lớn."

Mọi người gật đầu.

Bị kêu vì Thành Tang nam nhân xoa xoa trán: "Nếu như là lời như vậy, ta đây tháng mười hai khởi không phải lượm cái tiện nghi?"

"Người thật giống như rất coi trọng Tiệp Ngự."

Hai chòm râu nam nhân có chút khó chịu mở miệng: "Nói thật giống như Tiệp Ngự tháng mười một sẽ thắng rồi Lục Thịnh như thế."

Thành Tang thiếu mi, không lên tiếng.

"Lão quy củ, bắt đầu phiên giao dịch đi, liền đánh cược lá trà, không biết rõ làm sao chuyện, gần đây Trung Châu trà ngon điệp giá cả bị lên vùn vụt có chút cao, nghe nói là có chút thần bí nhân mua nhiều, đập không ít tiền, năm nay trà mới ta đều không mua được bao nhiêu."

Châm trà nam nhân cười mở miệng, sau đó tiếp tục nói:

"Ngược lại đối với cái này nhị vị, chúng ta Trung Châu giới âm nhạc cũng không thiếu chú ý, hẳn biết này hai cái nhân tình huống đi, ta trước ép một tay Tiệp Ngự có thể thắng, các người thì sao?"

"Lục Thịnh."

"Lục Thịnh."

"Tiệp Ngự."

"Lục Thịnh."

Mọi người liên tiếp mở miệng.

Thành Tang do dự một chút, cuối cùng mở miệng: "« Đông Phong Phá » là Tiệp Ngự viết, ta ép Tiệp Ngự."

Đúng dịp.

3-3.

So với người ngoài nghề, chi này Trung Châu đội hiển nhiên đem Tiệp Ngự cùng Lục Thịnh đặt ở trình độ đối đẳng vị trí.

---

ps: Cảm tạ 【 Vu Dương 07 11 】 đại lão minh chủ khen thưởng, vì đại lão dâng lên đầu gối ●, danh tự này phía sau hình như là học hào ~

Vạn Biến Hồn Đê truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Vạn Biến Hồn Đê

Chương 834: Sứ Thanh Hoa

Ở phòng làm việc đợi hai giờ, Lâm Uyên trước đi công ty ăn cơm trưa.
Sau khi ăn xong.

Hắn mới vừa gia nhập phòng làm việc, liền thấy trên bàn lại thêm mấy phần lá trà, lấy Lâm Uyên gần đây ưa Bạch Trà làm chủ.

"Lần này là ai đưa?"

"Tôn Diệu Hòa."

Cố Đông nhìn chăm chăm trên bàn lá trà, có chút phiền não: "Phòng làm việc tử nhanh không nhét lọt rồi, tiếp tục như vậy nữa ta muốn trồng chuối cấp lá trà nấu trứng luộc trong nước trà cho Lâm đại biểu ăn."

Ai.

Không biết ai tin tức truyền ra, nói Lâm đại biểu đam mê uống trà, thậm chí không tiếc bí quá hóa liều, đánh cướp chủ tịch HĐQT lá trà.

Bây giờ những thứ kia cho Lâm đại biểu tặng quà, cũng không tặng xa cách quang gánh trà ngon diệp đưa.

"Đơn giản."

Lâm Uyên không chút nghĩ ngợi nói: "Một hồi đưa nhiều chút cho Dương thúc cùng Trịnh di, phụ thân người thật giống như cũng uống trà, gởi cho hắn mấy hộp, Chu chủ quản không cần đưa, chính hắn sẽ đến cầm."

"Được rồi."

Cố Đông do dự một chút, nói: "Lục Thịnh tháng mười một phát bài hát sự tình ngài biết không?"

"Biết."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Cố Đông len lén quan sát một chút Lâm Uyên biểu tình, không phát giác khác thường.

Lâm Uyên bỗng nhiên ngẩng đầu, đối diện bên trên con mắt của Cố Đông. Cố Đông hoảng hốt, còn cho là mình nhìn lén bị phát hiện, lại nghe Lâm Uyên nói:

"Diệu Hòa học trưởng rời đi sao?"

"Chắc còn ở công ty, hắn vừa mới đi nghệ sĩ bộ bên kia."

"Xin hắn tới đây một chút."

"Được."

Cố Đông liền vội vàng gật đầu.

Không bao lâu, Tôn Diệu Hỏa xuất hiện ở Lâm Uyên bên trong phòng làm việc.

"Học đệ, lần này lá trà uống quen sao?"

"Không sai, chính là người đưa quá nhiều, uống không hết rồi, chủ tịch HĐQT bên kia cũng ở đây đưa, bao gồm Ngự Vương Triều mấy người kia, còn có một chút trong vòng hợp tác qua."

"Nhiều người như vậy?"

Tôn Diệu Hỏa nhíu mày.

Lúc trước thế nào không nhớ ra được mở lá trà tiệm loại?

"Không nói trước cái này, ta tháng mười một ca khúc muốn tìm người hát."

Lâm Uyên mở miệng, nói ra chính mình dự định.

Liên quan tới Tôn Diệu Hỏa nhiệm vụ hệ thống vẫn không có hoàn thành, là thời điểm đăng lên nhật báo rồi.

Hướng chi Ngự Vương Triều trước mắt gần gũi nhất Ca Vương vị trí chính là Tôn Diệu Hỏa.

Lâm Uyên vô luận như thế nào muốn đều cảm thấy hẳn ưu tiên giúp Diệu Hỏa học trưởng đưa lên cái kia vị trí.

Bạch!

Tôn Diệu Hỏa tinh thần chấn động, một đôi con mắt so với kiếm bao nhiêu tiền lúc đều phải lóe sáng.

Lâm Uyên một câu đơn giản lời nói, đối Tôn Diệu Hỏa mà nói lại giống như kinh lôi!

Đã lâu kích động, để cho nhịp tim của Tôn Diệu Hỏa giống như đánh trống, thanh âm của hắn có chút run rẩy:

"Học đệ . Học đệ ý là, tháng mười một . Đối chiến Lục Thần bài hát này?"

Đừng xem Lục Thịnh tháng mười một phát bài hát tin tức truyền ra thời gian ngắn ngủi, bất quá mới nửa ngày.

Mà bây giờ năm châu nơi, phàm là trong thôn thông lên mạng đều biết, Lam Tinh đỉnh cấp khúc phụ Lục Thịnh muốn ở tháng mười một phát hành bài hát mới, chớ nói chi là Tôn Diệu Hỏa cái này cả ngày cũng mật thiết chú ý Lâm Uyên Ngự Vương Triều số một ủng hộ!

Rõ ràng.

Tháng mười một mùa giải bảng, tất nhiên sẽ là Lục Thịnh cùng học đệ quyết đấu đỉnh cao, mùa giải bảng những người khác chỉ có thể giương mắt nhìn cái loại này!

— QUẢNG CÁO —

Đây là thân tiên đánh nhau.

Phàm nhân cũng không có biện pháp nhúng tay.

Mà bất đồng ca khúc, hàm kim lượng cũng có bất đồng riêng!

Học đệ mục tiêu là 1 năm liên tục quán quân, khẳng định không cam lòng gậy kích với tháng mười một, cho nên tháng mười một ca khúc tất nhiên là

hắn cho là có thể cùng Lục Thịnh bài đấu lực tay tác phẩm.
Mà có thể để cho học đệ lấy ra đối chiến bài hát của Lục Thần, sẽ là cái gì
chất lượng?

Điền này Tôn Diệu Hỏa dùng cái mông nghĩ cũng biết!

Bài hát này chất lượng, thậm chí cũng sẽ không so với bao năm qua Chu
Thần chi Chiến Cấp khác ca khúc kém!

Chỉ là .

Hắn vốn tưởng rằng loại này máu chốt cục, hoặc là học đệ chính mình hát,
hoặc là đã Vân Đỉnh Ca Hậu Giang Quỷ tới phụ trách!

Duy chỉ có chưa từng nghĩ học đệ sẽ đem trọng trách này giao cho trên tay
mình!

Đây chính là Tôn Diệu Hỏa kích động như vậy nguyên nhân.

Nếu như không phải nguyên nhân này, hắn cũng sẽ không không nhìn được
thất thố.

Học đệ thật là quá tín nhiệm ta!

Đây chính là 1 năm liên tục quán quân thời khắc máu chốt!

Thắng được một tua này, học đệ mới có thể bắt được tham dự Chu Thần
cuộc chiến vào sân khoán!

Nếu như một tua này thất bại, kia Chu Thần cuộc chiến học đệ phát huy khá
hơn nữa cũng vô dụng, bởi vì hắn cái kia 1 năm liên tục quán quân mục tiêu
đã thất bại .

" Ừ."

Lâm Uyên không biết Tôn Diệu Hỏa suy tư suy nghĩ, hắn lấy ra đã sớm
chuẩn bị xong Khúc Phổ.

"Sứ Thanh Hoa?"

Tôn Diệu Hỏa tinh mắt, thoáng cái liền thấy tên bài hát!

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn chuẩn bị dùng để cùng Lục Thịnh đấu sức tháng mười một mùa giải
bảng ca khúc, chính là « Sứ Thanh Hoa » !

Bài hát này thật lợi hại?

Kiếp trước.

Bài hát này không chỉ có đăng nhập Xuân Vãn, trở thành làm giới Xuân
Vãn để cho nhân khó quên tiết mục, đồng thời ở chuyên nghiệp trong lĩnh
vực càn quét tốt nhất ca khúc thưởng, tốt nhất viết lời thưởng, tốt nhất sáng
tác thưởng đợi nổi tiếng giải thưởng, hơn nữa không chỉ một lần xuất hiện ở
thi vào trường cao đẳng bài thi bên trên.

Xã hội ảnh hưởng lực phi thường kinh khủng!

Cho dù là giai tác tần xuất Chu Động, bài hát này tại hắn toàn bộ tác phẩm
bên trong, cũng tuyệt đối đứng đầu trong danh sách!

Truyền bá độ, chuyên nghiệp tính vân vân, toàn bộ kéo căng!

Nhắc tới Chu Đông bài hát, bài này tuyệt đối là không thể không nhắc tác phẩm.

Cho dù là khai sáng Trung quốc phong tiền lệ « Đông Phong Phá », chỉ một ở nổi tiếng bên trên cũng không cách nào cùng này thủ ca khúc như nhau.

Như đã nói qua.

Thực ra Tôn Diệu Hỏa hát bài hát này, phong cách không đủ phù hợp.

Liên ca sĩ lựa chọn mà nói, tốt nhất vẫn là Lâm Uyên có thể chính mình hát.

Bất quá Lâm Uyên gân dây nghiên cứu hệ thống đạo cụ thời điểm, thấy được mấy đồ tốt.

Trong đó có tăng lên nghệ thuật ca hát, phát triển âm vực, thậm chí là để cho âm sắc phong phú hơn đạo cụ.

Duy nhất khuyết điểm chính là, đất!

Đất để cho đã thất lung dây dưa vạn quán Lâm Uyên, vẫn có chút hít vào khí lạnh đất.

Bất quá dùng ở Diệu Hỏa học trường không phải người ngoài.

Mặc dù Lâm Uyên thương tiếc, nhưng vẫn là cắn răng mua.

Có những thứ này đạo cụ, Tôn Diệu Hỏa liền có thể nắm được « Sứ Thanh Hoa » rồi.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên nói: "Tiểu tử còn không có làm xong, ta trực tiếp hát lên một lần đi, ngươi nghe một chút nhìn."

Vừa nói.

Lâm Uyên dựa theo nhịp điệu, đơn giản hát qua một lần « Sứ Thanh Hoa » .

"Nét phác họa trên sứ Thanh Hoa đường bút uyển chuyển đậm nhạt ."

Chỉ là câu thứ nhất, ánh mắt của Tôn Diệu Hỏa liền sáng lên!

Mà khi càng ngày càng nhiều nhịp điệu hát ra, hần trong đôi mắt đã nhảy ra vô số quang!

Hưng phấn!

Kích động!

Cuồng nhiệt!

Làm chuyên nghiệp ca sĩ, Tôn Diệu Hỏa thoáng cái liền nghe được bài hát này đáng sợ, loại này phong cách hiếm thấy ca khúc lại cùng học đệ năm ngoái đây bài hát kia rung động nghiệp giới « Đông Phong Phá » giống nhau như đúc, hơn nữa ở một phương diện khác thậm chí làm ra to lớn vượt qua!

Nhưng mà.

Làm Lâm Uyên hát xong đoạn thứ nhất điệp khúc dừng lại, Tôn Diệu Hỏa đột nhiên nghĩ tới cái gì tựa như, trên mặt đột nhiên viết đầy vô số do dự cùng giãy giụa!

Hần đầy mắt, thậm chí dần hiện ra một vết bàng hoàng.

"Thế nào?"

Lâm Uyên chú ý tới Tôn Diệu Hỏa khác thường.

Tâm tình rất phức tạp ở Tôn Diệu Hỏa trên mặt giao hội, cuối cùng hắn vẫn bị đè nén chính mình kích động, tuân theo rồi bản tâm của mình, thanh âm có chút trầm thấp cùng khô khốc:

"Học đệ, ngươi có thể trả lời ta một chuyện không?"

"Ừm."

"Ta là thích hợp nhất bài hát này người sao?"

"."

Lâm Uyên không trả lời, chỉ là yên lặng đem mình cùng hệ thống mua một hệ liệt đạo cụ, lặng lẽ đối Tôn Diệu Hỏa tiến hành sử dụng.

"Học đệ, ta không thích hợp, chính ngươi hát đi."

Tôn Diệu Hỏa đối Lâm Uyên hành động bưng tỉnh không cảm giác, hắn có chút chật vật mở miệng, phảng phất dùng hết lực khí toàn thân.

Tôn Diệu Hỏa biết.

Nói ra những lời này, có nghĩa là chính mình tự tay buông tha một bài khả năng hắn đời này lại cũng không gặp được bài hát tốt.

Tôn Diệu Hỏa đã đã hiểu.

Bài hát này, có thể là học đệ hiện nay đang có trong tác phẩm tốt nhất vài bài một trong.

Mình có thể hát là không tệ.

Nhưng nếu như phải nói ai có thể đem bài hát này hát đến tốt nhất, phát huy đến cực hạn, vậy hắn là là học đệ tự mình.

Tháng mười một quá trọng yếu, không cho phép một tia không may.

Nếu như bởi vì chính mình mà xảy ra vấn đề, kia Tôn Diệu Hỏa có thể sẽ tự trách cả đời, cùng này như thế hắn tình nguyện lựa chọn buông tha bài hát này.

Là vì những nguyên nhân này, nhiều hơn nữa tiếc nuối cùng cô đơn, hắn đều chỉ có thể cắn răng nuốt vào.

"Ngươi vâng."

Trước có phải hay không là thích hợp nhất nhân, không trọng yếu.

Ngược lại bây giờ là rồi.

Lâm Uyên nói xong, đem Khúc Phổ đưa cho Tôn Diệu Hỏa:

"Thử một chút."

"Học đệ."

Ta không phải a, thế nào ta là thích hợp nhất bài hát này nhân?

Hai tay Tôn Diệu Hỏa nhận lấy Khúc Phổ, muốn nói mở miệng, cuối cùng thiên ngôn vạn ngữ, miễn cưỡng nuốt trở vào.

Hít một hơi.

— QUẢNG CÁO —

Hắn điều chỉnh một tình cảm xuống, lại hăng giọng một cái, lấy chăm chú nhất tư thái, thử hát một câu.

Ừ ?

Câu thứ nhất từ đi ra, Tôn Diệu Hỏa bỗng nhiên có loại rất cảm giác kỳ diệu, tốt giống như giọng nói của mình không chế càng tự nhiên.

Bên trong lòng có chút không khỏi kích động.

Hắn dựa theo Khúc Phổ nhịp điệu tiếp tục hát.

Mặc dù bởi vì nhịp điệu không quá quen thuộc mà có chút khại bán, nhưng tâm tình của hắn lại càng ngày càng hưng phấn, nhịp tim cũng đang nhanh chóng tăng nhanh!

Thật giống như, bài hát này chính mình thật có thể hát!

Còn nữa, trình độ của mình thật giống như có bay vọt thức tiến bộ! ?

Chẳng lẽ là dưới áp lực đột phá! ?

Với tăng thêm đặc kỹ tựa như!

Tôn Diệu Hỏa gần đây nhìn nhiều chút huyền huyền tiểu thuyết, bên trong nhân vật chính tổng hội ở dưới áp lực đột phá, sáng tạo ra lần lượt kỳ, hắn cảm giác bây giờ mình chính là loại trạng thái này, trong lúc nhất thời càng hát càng thuận, cho đến hát xong đoạn thứ nhất điệp khúc mới thỏa mãn ngừng lại!

" Không sai."

Lâm Uyên khen ngợi một câu.

Bây giờ Tôn Diệu Hỏa trình độ, nếu như cộng thêm chính mình thật tốt thanh toán lời nói, phỏng chừng có thể không kém gì Phí Dương loại này cấp bậc Ca Vương.

Điểm này Tôn Diệu Hỏa chính mình cũng không ý thức được, hắn chỉ biết mình tiến bộ.

Lâm Uyên lại không kinh ngạc với hệ thống đạo cụ uy lực.

Hệ thống cũng có thể đem câu câu chế tạo thành diễn kỹ pháp, đem Tôn Diệu Hỏa chế tạo ra chân chính Ca Vương thì có khó khăn gì?

Mặc dù giá tiền này, quả thực đắt vượt quá bình thường.

Tính toán một chút, Diệu Hỏa học trưởng nói thật hay a, tiền tài là vật ngoại thân .

Lý Bạch cũng đã nói:

Thiên kim tan hết còn phục tới!

Diệu Hỏa học trưởng có Thanh Liên Cư Sĩ chi phong!

Chính mình hẳn hướng Diệu Hỏa học trưởng học tập cho giỏi!

Đúng rồi, Diệu Hỏa học trưởng trở thành Ca Vương, mình còn có khen thưởng đây!

Lâm Uyên điên cuồng cho mình làm trong lòng xây dựng, một phen tự mình thuyết phục sau cũng tất nhiên không thể đau lòng.

"Học đệ, ta thật giống như có thể!"

Tôn Diệu Hỏa cũng không nén được nữa nội tâm kích động, cao giọng nói!
Lâm Uyên cũng cao hứng: "Vậy người trở về luyện thật giỏi tập, luyện giỏi, chúng ta thu âm."

"Được!"

Tôn Diệu Hỏa rời đi phòng làm việc, đi ra khỏi cửa phòng lúc, đột nhiên ôm Khúc Phổ hưng hăng hân một cái!

Quét quét quét.

Bên ngoài là phòng làm việc, Người viết ca khúc môn rồi rít quay đầu nhìn về phía Tôn Diệu Hỏa thân Khúc Phổ hành vi, biểu tình cổ quái.

Người này có cái gì không đúng a .

Phó chủ quản Ngô Dũng đi ngang qua, kinh ngạc hỏi một tiếng: "Tôn lão sư, ngài đây là?"

"Tháng mười một, giao cho ta!"

Tôn Diệu Hỏa cười lớn nói với Ngô Dũng một cái câu, sau đó ở vô số đạo ngạc nhiên nhìn chăm chú trung, mỹ tư tư rời đi phòng làm việc.

Quý dị là:

Giờ phút này Tôn Diệu Hỏa hoàn toàn không nghĩ tới liên quan tới bài hát này cùng với chính mình ca hát tiến bộ sự tình, mà là chuyển động không liên quan nhau ý nghĩ:

"Học đệ phòng làm việc tử, bằng gỗ lại không phải đỉnh cấp, hơn nữa không gian cũng không được, thật giống như không quá đủ bỏ vào thứ kia, quay đầu cho hẳn thay lớn hơn."

Ý niệm này chuyển động tự nhiên hết sức, phảng phất trở thành một loại bản năng.

Vạn Biến Hồn Đế truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng nhanh , mời mọi người ủng hộ .

Vạn Biến Hồn Đế

Chương 835: Trung quốc phong đứng đầu

Sự thật chứng minh, Tôn Diệu Hỏa thật có thể.

Vài ngày sau.

Ca khúc « Sứ Thanh Hoa » thành công thu âm.

Có hệ thống đạo cụ, bài hát của Tôn Diệu Hỏa không chế năng lực tăng lên không ít, đã có thể đem này thủ ca khúc hoàn mỹ phát huy được.

Đáng tiếc.

Lâm Lâm Uyên nếm được ngon ngọt còn muốn mua loại này có thể thay đổi nhân nghệ thuật ca hát đạo cụ lúc hệ thống đã không bán.

Thêm tiền cũng không được.

Lâm Uyên hoài nghi, có thể là chính mình chợ còn chưa đủ nhiều, bất quá hẳn cũng cấp không nổi càng nhiều, chỉ có thể đến đây thì thôi.

Mà đang ở chép xong bài hát không lâu.

Lâm Uyên bên trong phòng làm việc, bao gồm bàn ghế cùng với tủ đựng toàn bộ bằng gỗ dụng cụ toàn bộ bị thay đổi xuống.

Tôn Diệu Hỏa cô ý tìm người đặt làm.

Nghe nói đều là hiếm thấy thứ tốt tới.

Lâm Uyên cụ thể không nói ra những thứ này vật kiện tốt bao nhiêu, chỉ là cảm giác những cái bàn này tủ thay đổi coi trọng, sử dụng thể nghiệm cũng có không sai tăng lên.

Ngược lại là Cố Đông đối những thứ này có hiểu biết.

Nàng kích động với Lâm Uyên phổ cập khoa học, nói những thứ này tân dụng cụ là cái gì cái gì đỉnh cấp vật liệu gỗ chế tác, vô luận Mộc Đầu bản thân trân quý trình độ hay lại là khắp mọi mặt công nghệ chế tạo cũng có thể nói Đại Sư Cấp tác phẩm nghệ thuật vân vân.

Lâm Uyên vẫn không khái niệm gì.

Cho đến có thiên chủ tịch HĐQT đi ngang qua, ánh mắt tỏa sáng nhìn Lâm Uyên phòng làm việc, thậm chí không nhìn được bên trên tay sờ xoạng trong chốc lát cái kia nhỏ bé vừa vặn phù hợp căn phòng, so với ban đầu càng lớn hơn rất nhiều tủ, Lâm Uyên mới biết đại khái vật này ước chừng là thực sự rất đáng giá tiền.

Mà ở chủ tịch HĐQT sau khi rời đi không lâu.

Lâm Uyên phòng làm việc, còn không giải thích được náo nhiệt một phen.

Không ít công ty cao tầng cũng mượn như vậy như vậy lý do, tới hẳn này đi lang thang một cái vòng, ánh mắt khó tránh khỏi ở bàn ghế trong học tủ qua

lại lớn vớn.

Không thiếu có người học chủ tịch HĐQT bên trên tay sờ xoạng.

"Lâm đại biểu, chúng ta bây giờ này nhưng là toàn bộ công ty sang trọng nhất phòng làm việc, nếu là có người đi vào tùy tiện thuận ít đồ, là có thể hung hăng phát nhất bút, lại không nói chủ tịch HĐQT lần trước đưa tới Sứ Thanh Hoa, coi như ở người này tùy tiện chuẩn bị điếm lá trà, hoặc là dòi cái ghé chạy trốn, cũng tuyệt đối sẽ thắng lợi trở về."

Cố Đông sau chuyện này cười trộm nói.

Lâm Uyên dự đoán, này đó là tất cả mọi người tới đi thăm nguyên nhân.

Đều là nhiều chút phương diện sinh hoạt tiêu nhạc đệm.

Mà kể rất nhiều đi thăm Lâm Uyên phòng làm việc cao tầng sau đó ngày nào đó, Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh lại cũng tới.

Mới vừa vào cửa.

Trịnh Tinh liền cười nói: "Tiểu Ngư Nhi, ta nghe nói người phòng làm việc gần đây phát hỏa?"

"Tử hồng Lê hương đàn."

Dương Chung Minh gõ bàn một cái nói, sau đó gật đầu nói: "Thứ tốt."

"Thấy thêm?"

Trịnh Tinh chế nhạo rồi Dương Chung Minh một câu.

Dương Chung Minh không lý tới nàng, chỉ là nhìn về phía Lâm Uyên:

"Tháng mười một ca khúc ghi xong rồi?"

Lâm Uyên gật đầu: "Ừm."

Dương Chung Minh nói: "Hai ngày nữa, chúng ta đi ra ngoài thấy cá nhân."

"Được."

Lâm Uyên không ý kiến.

Trịnh Tinh kỳ quái nói: "Tiểu Ngư Nhi, người thế nào không hiểu kỳ chúng ta phải đi gặp ai?"

"Lục Thịnh."

Lâm Uyên mở miệng nói.

Dương Chung Minh ngoài ý muốn nhìn Lâm Uyên liếc mắt, Trịnh Tinh là mặt đây buồn bực: "Làm sao người biết?"

"Bởi vì các người muốn giúp ta."

Lâm Uyên cười nói, bên trong lòng có chút âm áp.

Hai vị này trưởng bối đối Lâm Uyên từ trước đến giờ có nhiều chiều cố, lúc này đột nhiên phát ra mời, khẳng định cùng tháng sau mùa giải bảng có liên quan, mà cùng cửa này liên lớn nhất nhân, chính là mình năm nay đối thủ lớn nhất Lục Thịnh, hết lần này tới lần khác Lục Thịnh người này cùng Dương Chung Minh còn có tương đối đặc biệt quan hệ, mặc dù không biết đạo cụ thể là tình huống gì, nhưng này nhị vị mục đích khẳng định vẫn là vì đề cho chính mình vững vàng bắt lại Chư Thần cuộc chiến vào sân khoán.

Lâm Uyên không có đoán sai.

Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh phải dẫn hẳn biết người chính là Lục Thịnh.

Tháng mười ngày cuối cùng.

Ngoài công ty.

Mở trong hội sở.

Lâm Uyên gặp được Lục Thịnh.

Lục Thịnh tướng mạo tuổi rất trẻ, phải là một chú trọng bảo dưỡng nhân, mặc cũng chú trọng, bình thường hẳn rất chú ý cá nhân hình tượng, tóc cũng lược cẩn thận tỉ mỉ.

"Tiên Ngự lão sư."

Lục Thịnh mở miệng cười, khí độ lồi lạc.

Lâm Uyên nhìn trước mắt cái này đã từng bắt lại 1 năm liên tục quán quân, được khen là Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ nam nhân, lễ phép đáp lại: "Lục Thịnh lão sư."

"Nếu gặp mặt, kia chuyện còn lại ta tới nói."

Bên cạnh Trịnh Tinh nói: "Lục Thịnh người không nên lựa chọn tháng mười một xuất thủ, lúc này đưa đến Tiểu Ngự Nhi trước thời hạn xuất ra hẳn vì Chư Thần cuộc chiến chú tâm chuẩn bị ca khúc, đến thời điểm, coi như Tiểu Ngự Nhi thắng người, cũng rất khó lại đi cùng Trung Châu tranh phong rồi, đừng nói cho ta người không biết Trung Châu người bên kia sẽ ở cuối năm xuất thủ đánh lên, bọn họ là cái gì làm việc phong cách người nên rất rõ."

"Hôm nay là cuối tháng mười cuối cùng một ngày."

Lục Thịnh cười nói: "Tinh tỷ ý là, để cho bây giờ ta đối ngoại tuyên bố, thôi lui ra tháng mười một?"

Trịnh Tinh khuyên: "Không ai muốn yêu cầu người Bò câu, tháng mười một tùy tiện thả bài hát đi ra rồi, này đối với người mà nói cũng không tính là việc khó gì nhi đi."

"Chung Minh ca cũng là cái ý này?"

Lục Thịnh nhìn về phía Dương Chung Minh.

Dương Chung Minh nói: "Cho ta cái mặt mũi."

Lục Thịnh nhú mày.

Lâm Uyên ở bên cạnh không lên tiếng, ý tứ lại là thông qua ba người đối thoại, hoàn toàn nghe rõ.

Dương thúc cùng Trịnh di cho là, chính mình nếu dám đánh vào 1 năm liên tục quán quân, trên tay chắc có một lá bài tẩy.

Cái gọi là lá bài tẩy, thường thường là một cái Người viết ca khúc tối có lòng tin Vương Tạc cấp ca khúc!

— QUẢNG CÁO —

Mà dạng ca khúc, bất kỳ Người viết ca khúc, cũng sẽ chọn ở thời khắc mấu chốt nhất phát hành.

Với dưới mắt Lâm Uyên mà nói, thời khắc mấu chốt nhất, không ai bằng năm nay đây Chư Thần cuộc chiến rồi.

Bây giờ Lục Thịnh nửa đường giết ra.

Hai vị này trưởng bối lo lắng cho mình muốn trước thời hạn ném ra vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị lá bài tẩy.

Dù sao đây là Lục Thịnh, khúc phụ trung khúc phụ.

Muốn ở không dùng tới lá bài tẩy dưới tình huống đánh bại đối phương, cơ bản là chuyện không có khả năng.

Có thể Lâm Uyên một khi vận dụng vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị ca khúc, năm ấy đây làm sao bây giờ?

Phải biết.

Cuối năm kia ba, Lâm Uyên sắp gặp gỡ đối thủ, khả năng cùng Lục Thịnh là cùng một cái trục hoành.

Vậy nêu như không dùng tới lá bài tẩy?

Kia tháng mười một thua, càng khó chịu.

Đây là một cái nghịch biện.

Tháng mười một cùng tháng mười hai, trước có Lang sau có Hồ.

Đây chính là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh lo âu.

Cho nên bọn họ tìm Lục Thịnh, muốn để cho Lục Thịnh lùi một bước, không muốn trước thời hạn bức ra Lâm Uyên lá bài tẩy.

" "

Ý thức được một điểm này.

Lâm Uyên có chút dở khóc dở cười.

Hắn hoàn toàn có thể lý giải hai người lo âu, thậm chí phi thường cảm động, dù sao dùng thông thường tư duy lô-gích để phán đoán phân tích, hai vị trưởng bối loại này lo âu hoàn toàn hợp lý.

Không hợp lý là mình.

Xác thực nói, không hợp lý là hệ thống.

Tháng mười một cùng tháng mười hai, đúng là trước có Lang sau có Hồ.

Nhưng mà trước mắt ba vị này trước đưa điều kiện lại hoàn toàn làm.

Trước có Lang sau có Hồ là không có sai.

Ai có thể nói mình trong súng chỉ có một viên đạn đây?

Tháng mười một, chính mình đối phó Lục Thịnh, dùng được một lá bài tẩy thì như thế nào?

Đối với cuối năm Chư Thần cuộc chiến, mình cũng làm xong phi thường đầy đủ chuẩn bị a.

Lâm Uyên tâm tư thay đổi thật nhanh, phân tích tốt tình huống, đang muốn mở miệng đang lúc, Lục Thịnh đột nhiên cười.

"Chung Minh ca mặt mũi, không thể không cấp, bất quá ."

Lục Thịnh tiếng nói chuyên một cái: "Ta là người từ trước đến giờ tự phụ, nhất là Tinh tử còn nói, Tiệp Ngư vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị ca khúc có thể thắng ta, vậy không bằng chúng ta so tài một chút nhìn Tinh tử này nghĩ rằng là thật hay không."

" Uy !"

Trịnh Tinh mặt hửng: "Không phải nói cho Lão Dương mặt mũi mà, làm sao còn phải so với, huống chi ta chỉ nói là Tiểu Ngư Nhi lá bài tẩy khả năng thắng người, lại không nói nhất định."

"Tinh tử đừng nóng."

Lục Thịnh đột nhiên nhìn về phía Lâm Uyên: "Thối lui ra tháng mười một mùa giải bảng, cũng coi là cho người giẫm đạp ta một con đi đánh Chư Thần cuộc chiến rồi, đến thời điểm phỏng chừng toàn bộ lưới đều tại nói ta bài hát mới không bằng người, đây đối với rất tốt hư danh ta mà nói coi như là không nhỏ hy sinh, Tiệp Ngư lão sư có muốn hay không cầm lá bài tẩy kia, lúc không có ai theo ta bài hát này so tài một chút?"

Này còn tạm được.

Trịnh Tinh bĩu môi, lần này đảo không có ngăn cản, chỉ là lúc không có ai so tài một chút, ngoại giới cũng sẽ không biết được.

Huống chi Lục Thịnh nói không sai.

Hắn vô luận là đột nhiên thối lui ra tháng mười một mùa giải bảng, tốt hơn theo liền ném bài hát đi ra ngoài đối phó vô tích sự, cuối cùng cũng sẽ thua bởi Tiệp Ngư, này bằng với là chủ động để cho Tiệp Ngư đè ép hắn một đầu.

Cuối cùng, hay lại là Lục Thịnh bị thua thiệt.

Dù sao Lục Thịnh có lựa chọn lúc nào phát hành ca khúc tự do.

Chẳng lẽ Tiệp Ngư muốn bắt 1 năm liên tục quán quân, cho nên Lục Thịnh liền có nghĩa vụ ở tháng mười một nhường đường?

Không đạo lý này.

Cũng chính là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh hai người này mặt mũi lớn, mới để cho Lục Thịnh lui về phía sau bước này, thậm chí chủ động để cho Tiệp Ngư vượt trên chính mình một đầu, thành tựu đối phương càng sáng chói hào quang.

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng: "Ta để trước bài hát."

Lục Thịnh lắc đầu: "Làm phiền người chờ một hồi, ta cho Chung Minh ca mặt mũi này, tháng mười một coi như ta chủ động nhận thua được rồi, đến thời điểm người ngoài nghề có thể nói ta bài hát mới không bằng người khỏe, cái này không có vấn đề, nhưng ta Lục Thịnh cũng không thể ở người quen trước mặt mặt mặt, nếu không hơn phân nửa phải bị đám người kia

giữ cột, cho nên người không ngại ta kêu mấy người bằng hữu đến đây đi?"

"Người là thật sĩ diện hảo."

Trịnh Tinh hung ác trợn mắt nhìn Lục Thịnh liếc mắt.

Lục Thịnh rất ý tứ đơn giản, tràng này lúc không có ai tỷ thí, muốn cho trong vòng một ít khúc phụ làm chứng.

Đến thời điểm.

Ngoại giới nói thế nào Lục Thịnh bại bởi Tiệp Ngự cũng không đáng kể, chân tướng sự thật, trong nghề khúc phụ môn lòng biết rõ là được.

"Hắn yêu cầu rất hợp lý."

Dương Chung Minh nói: "Ta kêu nhân tới, Tiệp Ngự, người có ý kiến gì không?"

Lâm Uyên lắc đầu.

Dương Chung Minh gạt đầu một cái, gọi mấy cú điện thoại.

Lục Thịnh ở bên cạnh nhắc nhở: "Nhớ đem Duẫn Đông gọi tới."

Trịnh Tinh nâng trán: "Người đây là muốn kích thích Duẫn Đông?"

Lục Thịnh cười nói: "Đoạn thời gian trước mới vừa về Tần, cùng mấy người bạn cũ tụ họp, chỗ ngồi tất cả mọi người nói Duẫn Đông gặp ngư phải thua, ta này không phải muốn thay Duẫn Đông huynh đệ hòa nhau một ván chứ sao."

"Hai huynh đệ tự đến trong miệng người cũng biến vị rồi."

Trịnh Tinh tức giận nói: "Người này thuần túy là chán ghét hắn, nếu như đến thời điểm lật xe coi như chơi thật khá, Tiểu Ngự Nhi bài hát này có thể là chuẩn bị dùng ở Chư Thần cuộc chiến lá bài tẩy."

Lâm Uyên: " "

Duẫn Đông hẳn dĩ nhiên nhớ, đối phương hợp tác với Phí Dương qua mấy lần, cùng mình cũng có rất nhiều đồng thời xuất hiện.

Bình thường Lâm Uyên cũng sẽ nghe người khác bài hát.

Hắn bài hát đơn bên trong, có chừng mấy thủ Duẫn Đông sáng tác tác phẩm tiêu biểu, nội tâm rất là yêu thích.

"Cứ tới được rồi."

Lục Thịnh tựa hồ lòng tin mười phần.

Cái hội sở này là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh cùng trong vòng khúc phụ âm thầm tụ họp địa phương.

Dương Chung Minh nói chuyện điện thoại xong không bao lâu, hội sở liền náo nhiệt lên.

Mấy vị khúc phụ lục tục chạy tới.

Trong đó cũng bao gồm Lục Thịnh cố ý nhắc nhở Dương Chung Minh mời Duẫn Đông.

Một giờ công phu.

Cái hội sở này trong căn phòng đã ngồi ước chừng hơn hai mươi vị khúc phụ!

Cái đội hình này đặt ở giới âm nhạc, tuyệt đối có thể hù chết nhân!

Trong đó còn có một chút khúc phụ chủ động cùng Lâm Uyên chào hỏi, lộ ra tương đối thân thiện.

Bởi vì Lâm Uyên đã tham gia « bài hát của chúng ta », cùng trong đó một ít khúc phụ quan hệ tạm được, tỷ như ban đầu cùng Lâm Uyên cạnh tranh quá mùa giải bảng Diệp Tri Thu cũng tới, giống vậy cùng Lâm Uyên chào hỏi.

Chỉ là nếu bàn về tuổi tác mà nói, Lâm Uyên cùng còn lại khúc phụ môn thật sự là hoàn toàn xa lạ.

Đổi thành người khác ở Lâm Uyên cái tuổi này, thân ở đám này khúc phụ giữa nói liên tục tư cách cũng không có, chớ nói chi là còn có khúc phụ chủ động chào hỏi hẳn, lấy hoàn toàn ngang hàng tư thái.

Tựa hồ khúc phụ môn đã nhận định Tiệp Ngự nhất định sẽ trở thành tân khúc phụ rồi.

Bên trong căn phòng.

Khúc phụ giữa cũng ở đây trao đổi.

Theo tình huống giới thiệu, mọi người rất nhanh liền biết được nơi này chuyện phát sinh, không khí hiện trường rất là nóng nảy trào dâng:

"Có ý tứ!"

"Có thể thấy Tiệp Ngự cùng Lục Thịnh đánh nhau, ta đây chuyện thật đúng là tới đáng giá!"

"Thực ra ta đã sớm muốn nói, Lục Thịnh người lựa chọn thể nào tháng mười một phát bài hát, đem Tiệp Ngự Chư Thần cuộc chiến lá bài tẩy bức ra, không phải để cho Trung Châu lượm tiện nghi mà, vẫn là như vậy lúc không có ai tương đối một phen tốt nhất."

"Như đã nói qua, nếu như không này ra, ta cũng sẽ không trước thời hạn nghe được Tiệp Ngự vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị ca khúc a."

"May là Dương Chung Minh Lão Sư, nếu không ai có thể lớn như vậy mặt mũi, cho người Lục Thịnh nhượng bộ."

"Ha ha, làm không tốt Lục Thịnh muốn thua nha."

"Gừng càng già lại càng cay, Lục Thịnh làm tình cảnh lớn như vậy, người cho rằng là hẳn không ân tâng chiêu?"

"Đây cũng là."

"Phỏng chừng liền là cố ý chính này ra, để cho ta xem hẳn Lục Thịnh lợi hại đây."

" . "

Mọi người trò chuyện rất thoải mái.

Khúc phụ giữa không ít đều là quen biết, hiếm thấy có thể mượn cơ hội sẽ tụ chung một chỗ, hứng thú rất cao.

Huông chi tiếp theo hay lại là Lục Thịnh cùng Tiệp Ngự tử thí.
Người trước là Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, khúc thánh
thường người đoạt giải;
Người sau là mắt thấy phải đánh phá người trước sử thượng trẻ tuổi nhất
khúc phụ ghi chép, mấy năm gần đây thanh danh vang dội cấp độ yêu
nghiệt thiên tài!
Hai người này quyết đấu đỉnh cao có nhiều xuất sắc, mọi người có thể
tưởng tượng!
Cho dù là đối với khúc phụ môn mà nói, cuộc tử thí này cũng là phi thường
đáng để mong chờ!
Chỉ có Duẫn Đông bày một tấm mặt thối.
Hắn dĩ nhiên biết Lục Thịnh đây là muốn trang bức, ngay trước chính mình
mặt, xem hắn Lục Thịnh là như thế nào đánh bại Tiệp Ngự.
Cho nên, Duẫn Đông vốn chính là mặt tê liệt, bây giờ sắc mặt liền khó coi
hơn.
Bên cạnh Diệp Tri Thu nhìn thấy Duẫn Đông điệu bộ này, cười trộm chừng
mấy giây, mới khụ một cái nói:
"Nhân cũng không kém tới đông đủ, có thể bắt đầu chứ ?"
"Được, mọi người mời ngồi."
Lục Thịnh nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Người trước hay là ta trước?"
"Tùy tiện."
Lâm Uyên không có vấn đề nói.
Lục Thịnh nhún vai một cái: "Nghe nói các người trung một ít nhận thức
tham gia « bài hát của chúng ta » lúc đó có cái bài đầu phải thua nguyên
rũa, ta là người hết lần này tới lần khác không tin tà, trước hết thả ta bài hát
được rồi."
Mọi người cười to.
Đương nhiên không người đem loại này đùa giỡn coi là chuyện to tát.
Trong căn phòng thì có liên quan dụng cụ, Lục Thịnh chính mình đi bát
lộng nổi lên âm hưởng.
Một lát sau.
Lục Thịnh biểu tình nghiêm túc: "Ta bài hát này kêu « Thủy Vận » , cổ điển
phong cách, tốn thời gian nửa năm sáng tác, cũng coi là trước mắt tác phẩm
đắc ý rồi, các vị phẩm định."
Bên trong căn phòng, khúc phụ môn yên tĩnh lại.
Có thể để cho Lục Thịnh tự xưng tác phẩm đắc ý ca khúc, đáng giá người
sở hữu coi trọng!
Đừng xem mọi người trước mặt một trận trêu ghẹo.
Thực ra tất cả mọi người đều biết trường hợp này nghiêm túc.
Lâm Uyên biểu tình cũng rất là nghiêm túc, hắn cũng không có bởi vì giấu
trọng lòng « Sứ Thanh Hoa » liền khinh thường Lục Thịnh loại này đỉnh

cấp khúc phụ.

"Bắt đầu đi."

Dương Chung Minh mở miệng, con mắt có chút nheo lại, bên cạnh Trịnh Tinh cũng là không nói gì.

Cười một tiếng.

Lục Thịnh click rồi phát ra.

Bên trong căn phòng, có sáo trúc tiếng vang lên.

Thanh thủy nhịp điệu, trong nháy mắt tóm chặt lấy rồi người sở hữu lỗ tai.

Mà khi các loại cổ điển nhạc khí thay nhau đăng tràng, tiếng hát cũng chậm rãi vang lên.

Lục Thịnh tiếp nhận phỏng vấn lúc nói, bài hát này linh cảm đến từ « Đông Phong Phá » .

Mà ở trên thực tế, Lục Thịnh bài hát này vô luận nhịp điệu hay lại là ý cảnh toàn bộ cùng « Đông Phong Phá » không liên quan.

Nói cứng nơi nào tương tự, đại khái chính là cái loại này tươi đẹp cổ điển phong cách.

Tên bài hát kêu « Thủy Vận » .

— QUẢNG CÁO —

Âm nhạc trung, tựa hồ kèm theo giọt nước rơi xuống thanh âm.

Bất tri bất giác.

Mọi người sắc mặt thay đổi.

Ngay cả Dương Chung Minh, cũng là lộ ra chìm đắm vẻ.

Lâm Uyên cũng đang yên lặng cảm thụ bài hát này ý cảnh, trong thoáng chốc như có loại rơi vào trong đó cảm giác.

Bài hát này chỉ có hơn ba phút.

Song khi chính bài hát thả hoàn thời điểm, mọi người lại có chưa thỏa mãn.

Bên trong căn phòng nhưng là càng thêm yên tĩnh.

"Nhu thế nào?"

Lục Thịnh tìm cái ghế ngồi xuống, cười híp mắt nói.

"Hoàn mỹ."

Diệp Tri Thu cảm khái nói: "Ta cho là Tiệp Ngư bài này « Đông Phong Phá » là cổ điển phong cách cực hạn, không người ra đem khoảng đó, nhưng người bài hát này lại cùng với hoà lẫn rồi."

"Người tay này mượn kê để trúng bản lĩnh không thể chê."

Bên cạnh một vị khúc phụ cũng có nhiều chút thôn thức: "Có thể đem « Đông Phong Phá » tinh túy nơi biến hoá để cho bản thân sử dụng, hết lần này tới lần khác còn có thể đi hoàn toàn bất đồng phong cách, lấy thủy dụ tình, gửi gắm tình cảm sơn thủy, lợi hại."

"Chung Minh ca nói một chút?"

Lục Thịnh rất chờ mong Dương Chung Minh đánh giá.

Dương Chung Minh gật đầu nói: "Cổ điển, tinh xảo, cao nhã, từ nhịp điệu đến soạn nhạc đều là tuyệt diệu, người không có dùng Tỳ Bà làm chủ âm sắc, mà là lựa chọn đàn cổ, chỉnh bài hát hồn nhiên thiên thành, ta không khơi ra khuyết điểm."

"Chọn khuyết điểm ta giỏi a, Lục Thịnh người có kê tặc hiềm nghi."

Trịnh Tinh hướng Lục Thịnh chớp chớp con mắt: "Rõ ràng là học tập « Đông Phong Phá » sáng tác thủ pháp, nhưng lại chính mình mở ra lối riêng một phen, khai sáng thuộc về mình thiên địa."

"Lời này ta thừa nhận."

Lục Thịnh nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta tự nhận là loại này phong cách nhạc khúc gần như không cách nào vượt qua « Đông Phong Phá », cho nên ta lựa chọn viết một bài thuộc về mình Đông Phong Phá, Tiệp Ngự lão sư thấy thế nào ?"

"Được !"

Lâm Uyên nghiêm túc nói.

Lục Thịnh không khỏi bật cười.

Đánh giá này mặc dù đơn giản, nhưng đối phương chân thành biểu tình, cũng không mất trang trọng, cho nên hắn cũng không có cảm thấy đối phương qua loa lấy lệ:

"Đến phiên người."

"Được."

Lâm Uyên cầm điện thoại di động, đem âm nguyên liên thông âm hưởng, sau đó học Lục Thịnh hướng mọi người giới thiệu:

"Bài hát này kêu « Sứ Thanh Hoa », tân cổ điển nhạc."

Lâm Tinh không có Trung quốc phong cách nói.

Tân cổ điển nhạc, là « Đông Phong Phá » bị chuyên nghiệp lĩnh vực giao phó cho đặt tên.

Lục Thịnh biểu tình đối một cái.

Khoé miệng của Dương Chung Minh có chút câu dẫn ra.

Trịnh Tinh là thì là ánh mắt sáng lên.

Còn lại khúc phụ cũng là trở mắt nhìn nhau.

Đây là mọi người trước đó không có dự liệu được.

Tiệp Ngự lại cũng viết một bài cổ điển phong cách bài hát, trực tiếp cùng Lục Thịnh đụng phong cách.

Hết lần này tới lần khác bài hát của Lục Thịnh sáng tác thủ pháp học chính là « Đông Phong Phá » !

Mà Tiệp Ngự tự mình, chính là « Đông Phong Phá » loại này tân cổ điển phong cách người khai sáng!

Làm người khai sáng, Tiệp Ngự xuất ra tân cổ điển phong cách, chất lượng phương diện sẽ kém sao?

Câu trả lời tất nhiên là hủy bỏ!

Chớ nói chi là hần bài hát này là vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị!
Diệp Tri Thu liếc Lục Thịnh liếc mắt, cười nói: "Có tai phúc rồi."
Lục Thịnh không lên tiếng.
Hần đang nghĩ, Tiệp Ngu có thể vượt qua chính mình « Đông Phong Phá »
sao?
Không thể nào!
Hần rất nhanh liền có nghĩ rằng.
Cái này làm cho hần hơi buông lỏng chút.
Tương tự cân nhắc, cũng xuất hiện ở những người khác trong đầu, rồi sau
đó mọi người cũng phải ra tương tự kết luận.
Tân cổ điển phong cách, « Đông Phong Phá » đã rất hoàn mỹ rồi.
Ngay cả Lục Thịnh cũng chỉ có thể mở ra lối riêng mà không phải ở « Đông
Phong Phá » trên căn bản vượt qua.
Bởi vì « Đông Phong Phá » ở phong cách bên trên đã rất hoàn thiện.
Sợ rằng hôm nay, giữa hai người này, là rất khó phân ra một cái thắng bại.
Mà ở một đám khúc phụ tâm tư dị biệt đang lúc, Lâm Uyên đã click rồi ca
khúc « Sứ Thanh Hoa » phát ra.
Cây sáo .
Đàn cô .
Cổ Tranh .
Lam Tinh truyền thống nhạc khí thay nhau vang lên.
Trong đó còn dựa vào đàn đờ, đả kích, diễn tấu nhạc khí đời truyền thống
trình diễn thủ đoạn, trong nháy mắt đem người kéo vào ca khúc ý cảnh bên
trong.
Trung quốc phong cách ca khúc khu chớ ở đó?
Nói riêng về khúc chi tinh diệu cách thức chi quy phạm, tốt nhất Trung
quốc phong cách ca khúc nhưng thật ra là « Đông Phong Phá » .
Nhưng mà chân chính đem Trung quốc phong mang theo đỉnh phong ca
khúc, được gọi là "Trung quốc phong đứng đâu" ca khúc, nhưng là chỗ này
vang lên « Sứ Thanh Hoa » .
Đây chính là hai người khác nhau.

---

ps: Đoạn này nội dung cốt truyện muốn viết xong chính nhiều chút, chính
cái hai hợp một chương hồi, bài hát này là có thể viết xong.
Vạn Biến Hồn Đé truyện hậu cung tác Việt , tốc độ diễn biến càng lúc càng
nhanh , mời mọi người ủng hộ .
Vạn Biến Hồn Đé

Chương 836: Ta bên trên ta cũng được

Trong hội sở.

Trong phòng.

Âm nhạc mang theo nhàn nhạt phiền muộn.

Phiền muộn trung lại xen lẫn chút nặng nề.

Bên trong căn phòng khúc phụ môn cần thận tỉ mỉ đến « Sứ Thanh Hoa » khúc nhạc dạo.

Chủ bài hát, lần đầu tiên vang lên:

"Nét phác họa trên sứ Thanh Hoa đường bút uyển chuyển đậm nhạt

Cánh hoa mẫu đơn trên thân bình như người trang trí

Mùi đàn hương từ từ lướt qua song cửa chợt hiểu ra tâm sự

Trên giấy Tuyên Thành bút lướt nhanh bỗng dừng giữa đoạn ."

Theo chủ bài hát đoạn thứ nhất vang lên, vốn là lòng tin tràn đầy Lục Thịnh đột nhiên ngẩng đầu lên, đáy lòng xẹt qua một tia gợn sóng.

Thanh thuần.

Đạm nhã.

Uyển chuyển nhã nhặn ca từ kèm theo nhịp điệu, hay lại là tân cổ điển phong cách mùi vị, chỉ là bài hát này từ trong nháy mắt đem hẳn cho tươi đẹp đến!

Không chỉ là Lục Thịnh.

Bên trong căn phòng những người khác, cũng mỗi người dâng lên vẻ kinh dị, hiển nhiên đều bị bài hát này từ cho tươi đẹp đến!

"Sắc men phủ tranh, sĩ nữ ý vị bị tàng ẩn

Mà mà nụ cười của người tựa nụ hoa chớm nở

Vẻ đẹp của người như sợi tơ mềm nhẹ bay

Đến những nơi ta chẳng thể đến ."

Vẫn là mỹ đến khiến người ta say mê ca từ, theo tiếng hát tiếp tục vang lên, trong lòng Lục Thịnh gợn sóng rột cuộc có lên xuống!

Phốc!

Giống như cục đá rơi vào giữa hồ, sóng gợn hướng bốn phương tám hướng vụng mở!

Hắn theo bản năng điều chỉnh chính mình tư thế ngồi, cho tới ghé và mặt đất sinh ra va chạm, tạo thành hơi lộ ra thanh âm chói tai.

Này âm sát thoáng qua rồi biến mất.

Hiện trường không có bất kỳ người nào lên tiếng trao đổi, nhưng ở tọa khúc phụ môn nhưng là lần lượt ngẩng đầu lên, từng đạo trong ánh mắt rõ ràng xảy ra biến hóa!

Trong đám người.

Duẩn Đông cùng Diệp Tri Thu hai mắt nhìn nhau một cái, đồng thời thấy được trong mắt đối phương tia sáng kỳ dị!

Đang lúc này.

Tiếng hát đột nhiên tăng cao âm điệu!

Thần thờ cùng lạnh lẽo thê lương, phảng phất Thanh Thu giọt mưa, tia tia liên tục như vậy rơi xuống, phảng phất trong thiên địa chỉ còn tiếng hát!

"Bầu trời xanh chờ cơn mưa phùn, còn ta thì đợi người

Khói bập vẩn vương bay lên cách trở ngàn vạn dặm

Dưới đáy bình đề chữ Hán Lệ, phỏng theo nét phóng đạt của triều đại trước

Coi như ta vì muốn gặp người mà phục bút chờ

Bầu trời xanh chờ cơn mưa phùn, còn ta thì đợi người

Ánh trăng ai vớt, quầng sáng mở ra đoạn kết

Như sứ Thanh Hoa truyền thể vẽ mỹ lệ từ nghìn xưa

Nhìn lại ánh mắt người cười ."

Đùng đùng, (Nghe như) hạt châu lớn hạt châu nhỏ rắc vào trong mâm ngọc!

Nhu mỹ điệu khúc, vẩn mang theo một tia bàng hoàng cùng lạnh lẽo thê lương cảm, phảng phất kia mưa phùn liên miên trung đột nhiên thổi tới hiện lên lạnh lẽo phong, vô khổng bất nhập như vậy chui vào người sở hữu cánh cửa lòng!

Lạnh như băng!

Hết lần này tới lần khác lại nóng bỏng!

Người sở hữu sắc mặt đều thay đổi, vẽ kinh hãi đồng thời leo lên toàn bộ khúc phụ gương mặt, ở chỉ có nhịp điệu trong căn phòng, tạo thành tiêu chuẩn mà thống nhất trọn mắt hốc mồm!

Choáng váng!

Toàn bộ choáng váng!

Lục Thịnh trên mặt không bao giờ nữa phục trước tự tin!

Thân thể của hắn gần như bản năng căng thẳng, miệng lại có chút mở ra!

Nhạc khí bị tận tình bất lộng.

Truyền thống trình diễn thủ pháp, biên chế ra thông thả chậm chạp điệu khúc, đầy bụng nỗi buồn ly biệt dừng hận thật sâu nhạt nhòa chảy xuôi ở trong phòng, ca khúc thừa tái một loại không nói ra cổ phác cùng nặng nề, phảng phất lịch sử cùng năm tháng cũng sắc sỡ rồi.

Cung thương giác trung vũ!

— QUẢNG CÁO —

Cực hạn đơn giản!

Cực hạn rung động!

Làm chính bài hát kết thúc thời điểm, cả phòng yên lặng như tờ!

Sau một khắc.

Yên tĩnh bề nát.

Tiếng ồn ào âm giao hội thành một mảnh, để cho cả phòng sôi sùng sục!

"Đây là tân cổ điển phong đại thành chí tác!"

"Ta cho là lại không có ca khúc có thể vượt qua « Đông Phong Phá » , ngay cả Lục Thịnh bài hát kia cũng chỉ có thể lựa chọn mở ra lối riêng, nhưng bài hát này lại làm được!"

"Năm cái thang âm bị vận dụng đến cực hạn rồi!"

"Làm sao có thể!"

"Rạng rỡ đẹp, dụ vật đẹp, tình cảm đẹp, rất nhiều nguyên tố kết hợp lại có thể cũng như này hài hòa, bài hát này thật là so với « Đông Phong Phá » còn phải không thể kén chọn!"

" "

Hỗn loạn trong thanh âm, từng tia ánh mắt tập trung ở Lâm Uyên kia trương không biểu tình gì trên mặt, chỉ là giờ phút này mọi người tâm cảnh đã là hoàn toàn bất đồng!

Chẳng ai nghĩ tới!

Tiên Ngu lại thật viết ra một bài vượt qua « Đông Phong Phá » ca khúc!

Trong hoảng hốt.

Lại có người nhìn về phía Lục Thịnh.

Khoé miệng của Lục Thịnh nổi lên một nụ cười khổ, không nhìn được đối Lâm Uyên nói: "Có thể cho ta nhìn xem một chút ca từ sao?"

" Được."

Lâm Uyên lấy ra bản bạc đưa cho đối phương.

Nhất thời.

Chúng khúc phụ đồng thời vây quanh Lục Thịnh, nhìn về phía « Sứ Thanh Hoa » Khúc Phổ, phẩm định đồng thời vẫn kèm theo mặt thiết châu đầu ghé tai.

"Quả nhiên."

Nhìn ca từ, Lục Thịnh có chút khổ sở nhìn về phía Lâm Uyên: "Ngươi tay này viết chữ công lực, thật là làm cho nhân võ án kê tuyệt."

Bầu trời xanh chờ cơn mưa phùn, mà ta đang chờ ngươi.

Như thế nào kinh tài tuyệt diệu, mới có thể viết ra như vậy ca từ tới?

Nếu như nói đi cổ từ phong cách « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » là không nghi ngờ chút nào đỉnh phong, kia Tiên Ngu bài hát này chính là đi bạch thoại phong cách ca từ đỉnh phong, hơn nữa còn là không thể tranh cãi cái loại này!

Bên cạnh.

Diệp Tri Thu cảm khái nói: "Vô luận sáng tác hay lại là soạn nhạc, hai bài hát cũng sần sần với nhau, có thể ca từ lại để cho hai thủ ca khúc kéo ra

chênh lệch."

" Ừ."

Bên cạnh Trịnh Tinh thở dài nói: "Bất quá chung quy mà nói hay lại là bài này « Sứ Thanh Hoa » lợi hại hơn một ít."

"Ca khúc mỗi hạng tiêu chuẩn đơn xách đi ra, chênh lệch cực nhỏ."

Dương Chung Minh lên tiếng, ngay cả lúc này hấn thanh âm cũng không khỏi lộ ra một vẻ khác thường: "Chỉ có thể nói Tiệp Ngư bài này tên là « Sứ Thanh Hoa » bài hát ở tổng hợp phân phương diện đã đạt đến tân cổ điển đỉnh phong."

Mọi người rôi rít gật đầu.

Tác từ tác khúc thậm chí còn soạn nhạc vân vân, « Sứ Thanh Hoa » mỗi một hạng điểm số cũng cực cao, nhưng cũng không so với bài hát của Lục Thịnh tốt hơn rất nhiều, nói một tiếng sần sần với nhau cũng không quá đáng.

Bao gồm cả « Đông Phong Phá » so sánh cũng là như vậy.

Nhưng mà làm tổng hợp suy tính, « Sứ Thanh Hoa » lại rõ ràng càng hơn một cái tiền đặt cuộc, nhất là bài hát này ca từ bộ phận, đơn giản là vì tân cổ điển phong cách ca khúc chế tạo riêng!

Chỉnh bài hát ý cảnh, một nửa đến từ nhịp điệu, một nửa kia tắc lai tự ca từ.

Hai bên kết hợp bên dưới, « Sứ Thanh Hoa » hoàn toàn đạt tới một cái không người có thể ra đem khoảng đó độ cao!

"Ta bên trên ta cũng được."

Duẩn Đông đột nhiên nói với Lục Thịnh rôi một câu nói như vậy.

Lục Thịnh mắt trợn trắng.

Mọi người ha ha cười to.

Đúng vậy.

Này ba thật đúng là ai bên trên ai cũng được.

Dù sao.

Ai trên đều là thua.

Khúc phụ môn tới cũng nhanh, đi vậy nhanh.

Khi mọi người ôm vô tận cảm khái rời đi, trong căn phòng cũng chỉ còn lại Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh cùng với Lâm Uyên cùng Lục Thịnh bốn người.

"Là ta tính toán thua một nước."

Lục Thịnh thản nhiên cười một tiếng: "Hôm nay là thật bêu xấu."

Lâm Uyên nghiêm túc lắc đầu: "« Sứ Thanh Hoa » ở lúc ca từ, Lục Thịnh lão sư sáng tác không có thua, đối với người bài hát kia tác phẩm ta giống vậy vui lòng phục tùng."

Cũng không phải là cô ý khiêm tốn.

Lâm Uyên nói là thật tâm lời nói.

Nói riêng về sáng tác, « Sứ Thanh Hoa » cũng không có chắc thắng Lục Thịnh.

Lục Thịnh đối thủ cũng không phải mình, mà là Chu đồng thêm Phương Văn Sơn tổ hợp!

Nếu như chỉ là so sánh khúc lời nói, Lục Thịnh « Thủy Vận » hoàn toàn có thể cùng Chu đồng phân cao thấp!

Nói cho cùng, « Sứ Thanh Hoa » chỉ thắng một tay Phòng Văn Sơn.

Phải biết, Phòng Văn Sơn có thể là địa cầu đỉnh cấp người viết lời, mà « Sứ Thanh Hoa » bài hát này ca từ càng là Phương Văn Sơn tự mình đỉnh phong tác phẩm tiêu biểu!

Thử nghĩ một hồi.

Nếu như « Sứ Thanh Hoa » không có Phòng Văn Sơn viết lời hoàn mỹ phát huy, bài hát này còn có thể Chu đồng đồng đảo cùng loại hình ca khúc trung bộc lộ tài năng, trở thành vô số người trong tâm khảm Trung quốc phong đỉnh phong sao?

"Không cần an ủi ta."

Lục Thịnh thản nhiên cười một tiếng: "Ta là người mặc dù tốt mặt mũi, nhưng lại không phải không chịu thua nhân, bài hát này ngươi dùng ở tháng mười hai đi, tháng mười một ta thôi lui ra."

"Không cần như thế."

Lâm Uyên lắc đầu, nói lời kinh người:

"Thực ra bài này « Sứ Thanh Hoa » bản liền định ở tháng mười một phát hành."

Lục Thịnh ngẩn ra, chột sắc mặt kinh biến!

Bên cạnh Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh cũng lần lượt lộ ra ngạc nhiên biểu tình!

Ba người mắt đối mắt.

Bài hát này, chẳng lẽ không phải Tiệp Ngự vì Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị lá bài tẩy sao! ?

Có thể để cho ba người này khiếp sợ, có thể thấy Lâm Uyên nói ra lời ngữ, rốt cuộc như thế nào kinh người!

"Ngươi tháng mười hai còn có càng Hảo ca khúc?"

Lục Thịnh thanh âm thay đổi: "Ngàn vạn lần không nên hành động theo cảm tình, ta là chủ động nhượng bộ, ngươi không cần cảm giác mình chiếm tiện nghi, dù sao ngươi đã thắng ta!"

"Tháng mười hai còn có bài hát."

Lâm Uyên do dự một chút, mở miệng nói: "Có lẽ chưa nói tới tốt hơn, nhưng cũng sẽ không quá kém."

Dương Chung Minh biểu tình cổ quái: "Ngươi nghiêm túc?"

Trịnh Tinh cũng không nhịn được nói: "Ngươi thật chớ làm loạn a, bài hát này đặt ở tháng mười hai phát hành lời nói, cho dù là Trung Châu bên kia

xuất thủ, chông lại bài hát này cũng rất khó có cơ hội!"

"Cũng không quan hệ."

Trong lòng Lâm Uyên cũng có quá do dự, nhưng hẳn cuối cùng vẫn là quyết định đem « Sứ Thanh Hoa » đặt ở tháng mười một, cứ việc lấy bài hát này chất lượng, đặt ở tháng mười hai cũng không có vấn đề gì.

Huống chi .

Chính mình dựa vào cái gì để cho nhân gia nhượng bộ, bất luận kẻ nào đều có lựa chọn phát bài hát thời gian tự do, chuyện này chính mình không chiếm lý, chỉ là khó tránh khỏi muốn cô phụ Dương thúc cùng Trịnh di hảo ý.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên đối Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh nói: "Cám ơn Dương thúc, cám ơn Trịnh di."

"Người nếu quyết định như vậy, vậy khẳng định có người lý do, xem ra là ta còn là xem thường người."

Dương Chung Minh khoát tay một cái: "Ta bản không tính làm như thế, là người Trịnh di không muốn cho ta ra mặt, hơn nữa ta cũng không nở tâm nhìn người đem lá bài tẩy dùng ở tháng mười một, bây giờ người nếu còn có hậu chiêu, ngược lại để cho ta không cần đổi trong lòng Lục Thịnh hồ thẹn rồi."

"Chuyện này trách ta, nên trước thời hạn thương lượng với người."

Trịnh Tinh cười mở cười một tiếng: "Ta sợ người cảm thấy thật mất mặt, cho nên mới tạm thời báo cho biết, bất quá người cũng không cần cảm thấy chuyện này có nhiều vi phạm nguyên tắc, giới âm nhạc vốn là có lẫn nhau chào hỏi truyền thống, khúc phụ giữa ít nhiều gì đều có chút phương diện này ăn ý, không cần phải bên trên cương thượng tuyến, quay đầu suy nghĩ một chút, chính người lúc trước cũng không cho người khác nhường cho qua đường sao."

"Đây cũng là."

Lục Thịnh cười nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta 1 năm liên tục quán quân năm ấy, Chung Minh ca cho ta để cho qua một lần đường, nếu như Chung Minh ca xuất thủ, ta đây năm ấy thật đúng là không lấy được 1 năm liên tục quán quân, liền điểm này mà nói người mạnh hơn ta."

Đối với cái kết quả này, ba người đều có chút dở khóc dở cười.

Tất cả mọi người đều cho là Tiện Ngư chỉ có một lá bài tẩy.

Lá bài tẩy kia biết dùng ở tháng mười hai!

Nhưng mà ai lại nghĩ đến đến, Tiện Ngư trên tay vẫn còn có một lá bài tẩy!

Vô luận là tháng mười một hay lại là tháng mười hai, Tiện Ngư bên này cũng có niềm tin chắc chắn!

Ba người cũng không có hoài nghi Lâm Uyên ở cậy mạnh.

Tháng mười hai liền có thể thấy rõ, loại thời điểm này cậy mạnh không có chút ý nghĩa nào, huống chi cái này quan hệ đến cực kỳ trọng yếu 1 năm liên tục quán quân, không người sẽ đối với chuyện như thế này đùa!

"Buổi tối ăn cơm chung không."

Lục Thịnh đột nhiên mở miệng nói: "Ta bài hát này liền cứ theo lẽ thường phát hành được rồi, cũng không cần phải cố ý đi tìm ngày rồi, ngược lại người cũng không có ý định sửa đổi đang trong kỳ hạn."

"Được."

Lâm Uyên đáp ứng.

— QUẢNG CÁO —

Bài hát của Lục Thịnh, để cho Lâm Uyên thấy được cái thế giới này đỉnh cấp Người viết ca khúc thực lực.

Nếu như hắn xuất ra ca khúc không phải « Sứ Thanh Hoa », chỉ so với Trung quốc phong cách ca khúc lời nói, sợ rằng chính mình tháng mười một còn thật không có còn lại bài hát có thể chắc thắng đối phương.

Đương nhiên.

Nơi này chỉ nói là ngoại trừ « Sứ Thanh Hoa » bên ngoài Lâm Uyên không có có thể chắc thắng đối phương ca khúc, nhưng cùng đối phương 5-5 mở ca khúc, hắn nhưng vẫn là cảm ra được.

Cứ như vậy.

Bốn người hẹn ba cơm.

Trong bữa tiệc.

Lâm Uyên cùng Lục Thịnh trao đổi phương thức liên lạc, trò chuyện lại rất là đầu duyên.

"Thực ra đối với người mà nói, Chư Thần cuộc chiến cũng không đáng sợ, chuyện này ta làm người từng trải có kinh nghiệm."

"Cái gì kinh nghiệm?"

"Kinh nghiệm chính là làm một cái Người viết ca khúc có thể thắng liên tiếp mười một cái mùa giải sau đó, cái thứ mười hai mùa giải vô luận bài hát của người chất lượng thế nào cũng sẽ có rất nhiều người ủng hộ người, cái này gọi là quân tử giúp người hoàn thành ước vọng."

"Người đặc đạo giúp đỡ nhiều, thất đạo người quả giúp?"

"Lời này của người nói có ý tứ, khó trách có thể viết ra « Sứ Thanh Hoa » như vậy bài hát, tóm lại mùa giải bảng cũng không phải là một cái thuận so với thực lực sân khấu, người cũng không khả năng yêu cầu tất cả mọi người đều hoàn toàn chú trọng công bình, kia nhân gia liền là ưa thích nào đó một cái ca sĩ nào đó một cái Người viết ca khúc người có thể làm sao a, đánh so sánh, nếu người là một người mới, kia tháng mười một coi như bài hát của người so với ta tốt, cuối cùng thắng cũng sẽ là ta, bởi vì ta là khúc phụ a, những thứ này bên ngoài sân nhân tố đều là ảnh hưởng mùa giải bảng bài danh đồ vật, cho nên người là có thể có thể mượn, đến thời điểm người sẽ

phát hiện một đám người cũng sẽ giúp người, dĩ nhiên bài hát của người nếu như chưa khỏi hẳn, bên ngoài sân nhân tổ thì không cách nào đưa đến tính quyết định tác dụng."

"Ừm."

Hai người trò chuyện rất nhiều rồi.

Cơ bản đều là Lục Thịnh đang nói, Lâm Uyên nghe.

Lục Thịnh cũng không ngại Lâm Uyên loại trầm mặc này ít nói tính cách.

Thiên tài tính cách khác nhau.

Lâm Uyên tính cách này theo Lục Thịnh, đúng vô cùng khẩu vị.

Bên cạnh Dương Chung Minh vùi đầu cơm khô, thỉnh thoảng dính vào đến trò chuyện một câu.

Chỉ có Trịnh Tinh biểu tình cổ quái nhìn Lâm Uyên cùng Lục Thịnh:

Ai có thể nghĩ tới hai người này là sắp ở tháng mười một mở ra mùa giải bảng tranh đối thủ?

Bữa cơm kết thúc.

Lâm Uyên ngồi xe về nhà.

Lúc này vừa lúc là buổi chiều mười giờ rưỡi.

Khoảng cách mùa giải bảng đối mới chỉ còn không tới hai giờ.

Trên Internet.

Liên quan tới Lục Thịnh cùng Tiệp Ngự tháng mười một mùa giải bảng tranh, thảo luận độ đã có nỗ mạnh khuynh hướng!

"Còn có nữa giờ!"

"Không biết Ngự phụ cùng Lục Thần ai thắng ai thua rồi!"

"Hai bên ta đều thích, ai thắng ai thua ta đều có thể tiếp nhận, bắt quá đối với so với hai người thành tựu, luôn cảm giác Ngự phụ có chút treo a."

"Không phải có đại thần phân tích mà, này hai chia 4-6."

"Còn có người nói chia 3 - 7 đây."

"Cái kia nói Ngự phụ là Tiểu Lục Thịnh mới quá đáng, này không phải ám chỉ Ngự phụ phải thua?"

Đối với Tiệp Ngự cùng Lục Thịnh tháng mười một mùa giải bảng tranh, trên mạng có vô số nhân đều tại phân tích.

Trong đó độ chấp nhận rộng rãi nhất kết luận chính là "Chia 4-6" .

Tiệp Ngự bốn, Lục Thịnh lục.

Nhưng mà.

Ở nơi này cái luận điệu đi sâu vào lòng người, lại thời gian đến gần vô hạn mùa giải bảng đối mới lúc.

Blog bên trên.

Lam Tinh đỉnh cấp Người viết ca khúc, lần trước 1 năm liên tục quán quân người đoạt giải, được khen là sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ Lục Thịnh đột nhiên ban bố một cái đặc biệt động tĩnh:

【 hôm nay nghe Tiệp Ngự lão sư bài hát mới, nghe xong chúng ta choáng váng, tháng mười một ta nằm ngang nhận thua, bất quá Bồ câu là chắc chắn sẽ không Bồ câu, đề nghị mọi người trước hết nghe ta bài hát, bài hát này cũng sẽ không đề cho mọi người thất vọng, nhưng nếu như mọi người trước hết nghe Tiệp Ngự bài hát nghe nữa ta bài hát kia khả năng cũng có chút thất vọng, lại nói ta đây có tính hay không là kịch xuyên thấu qua? 】

Động tĩnh phía dưới bồ sung thêm một tấm hình.

Trong tấm ảnh, Lục Thịnh hai má đỏ lên, tựa hồ uống nhiều rượu, hấn và Tiệp Ngự sóng vai đứng, hai người đồng thời hướng về phía ống kính dựng lên cái kính điện cây kéo tay.

Duang!

Các Châu bạn trên mạng trọn tròn mắt!

---

ps: Yêu cầu một phiếu cuối tháng, tiếp tục viết.

// ngu người... rút tiền còn rút nhâm :((((tháng sau nhận 120k tiền convert huhu

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Yêu Thần Lục

Chương 837: Lục Thịnh người ta gọi là tiểu Tiễn Ngư

Các Đại Châu đắm bạn trên mạng, cơ hồ là tràn đầy hai mộng bức nhìn điều này động tĩnh!

Tình huống gì?

Toàn bộ lưới cũng đang chờ mong hai người tháng mười một tỷ thí chuyện, mùi thuốc súng cũng mau ra đây, kết quả hai người bí mật chạy đi mặt cơ rồi hả?

Hai người còn không thấy ngại hướng về phía ống kính so với cây kéo tay?

Ấu bất ấu trĩ a các người!

Mà so với hai người này âm thầm mặt cơ càng làm cho bạn trên mạng sững sờ, chính là Lục Thịnh nói chuyện!

Lục Thịnh đã trước thời hạn nghe Tiễn Ngư tháng mười một bài hát mới?

Hơn nữa .

Hắn còn trước thời hạn nhận thua?

"Ngọa tào!"

"Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì xảy ra, Lục Thịnh thế nào trước thời hạn nhận thua?"

"Hắn không phải là muốn nhường chứ?"

"Không đến nỗi nhường thả như vậy trắng trợn, ta cảm giác Tiễn Ngư viết thủ khó lường bài hát mới!"

"Này ba là Vương Tạc?"

"Giời ạ, hóa ra Lục Thịnh cũng không thể chung kết Tiễn Ngư mười một quán quân?"

"Xem ra Tiễn Ngư tháng mười một bài hát này giá trị rất tốt nghe một chút, có thể để cho Lục Thịnh trước thời hạn nhận thua ca khúc được là cái gì trình độ?"

"Ta không tin!"

"Có tin hay không, một hồi nghe ca nhạc sẽ biết!"

"Vốn đang dự định ngủ, bây giờ nhìn lại không cần ngủ, không đem hai người này bài hát mới nghe, tối nay ta là khỏi phải nghĩ đến ngủ thiếp đi."

Vô số mong đợi cùng tò mò trung.

Không biết có bao nhiêu bạn trên mạng khi nhìn đến cái này động tĩnh sau kích động không ngủ được.

Bộ lạc!

Blog!

Các đại diện đàn!

Khắp nơi đều đang suy đoán, Lục Thịnh là thực sự nhận thua, vẫn có cái gì khác nguyên nhân.

Vô số trong thảo luận.

Vạn chúng chờ không giờ đêm rốt cuộc đến.

Lục Thịnh bài hát mới « Thủy Vận » phát hành!

Tiên Ngư bài hát mới « Sứ Thanh Hoa » phát hành!

Có lẽ là Lục Thịnh trước thời hạn chào hỏi duyên cớ, rất nhiều người đệ nhất lựa chọn đúng là « Thủy Vận » .

Rất nhanh.

— QUẢNG CÁO —

Mọi người nghe xong bài hát này.

Nên ca khúc bình luận khu trong nháy mắt nổ mạnh:

"Giờ a, Lục Thịnh bài hát này có chút biến thái, ta nghe thẳng nổi da gà, quá êm tai đi!"

"Ha ha, ta liền nói Lục Thịnh muốn nhường!"

"Lục Thần, chiêu đi, người thu Tiên Ngư bao nhiêu tiền!"

"Ồ? Năm bài hát này nhận thua? Người xứng sao? Cho một sức ngoan ngoan đi lên! Cầm một hạng nhất khúc mục đích trở lại!"

"Đùa gì thế! Tiên Ngư bài hát khá hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể chắc thắng bài này?"

"Phá án, Lục Thịnh kia động tĩnh nhất định là đùa, chính là vì lừa gạt chúng ta trước hết nghe hẳn bài hát."

"Giỏi một cái Lục Thịnh, này bức giả bộ thanh tân thoát tục, trực tiếp nắm bốn cái hai nhận thua."

Đám bạn trên mạng cuồng mắt tròn trắng!

Kéo cái gì trước thời hạn nhận thua a!

Lục Thịnh bài hát này rõ ràng tốt đã đến phân!

Viết ra như vậy bài hát, Lục Thịnh muốn thua đều khó khăn!

Hàng này dựa vào cái gì nhận thua?

Chúng ta không đáp ứng!

Đang lúc này.

Bình luận khu đột nhiên lại toát ra một cái bình luận:

"Ngọa tào, các người đi nhanh nghe Tiên Ngư bài hát mới, nếu như nói Lục Thịnh cầm là bốn cái hai, kia Tiên Ngư cầm chính là hai cái Vương, Vương Tạc thông sát!"

Wang Tạc?

Thông sát?

Đám bạn trên mạng đại nã đặng cơ mây giây, sau đó chen lấn mở ra Tiệp Ngư « Sứ Thanh Hoa » !

Trên thực tế.

Cũng không phải là tất cả mọi người đều dựa theo Lục Thịnh nói đi làm, cũng có một ít người là trước nghe « Sứ Thanh Hoa » .

Mà khi một khúc cuối cùng.

Trước máy vi tính vô số những người nghe, đã là trợn mắt hốc mồm!

Nhất là nghe xong bài hát của Lục Thịnh, trở lại nghe bài này sau đó, cái loại này lực trùng kích liền khắc sâu hơn rồi!

Nếu như Lục Thịnh « Thủy Vận » là thiên;

Tiệp Ngư « Sứ Thanh Hoa » chính là Thiên Ngoại Phi Tiên!

Rất khó miêu tả cái loại này ban đầu nghe « Sứ Thanh Hoa » rung động.

Rõ ràng bài hát này không phải cái loại này nhịp điệu rất mạnh mẽ bạo nổ ca khúc.

Vừa vặn ngược lại là:

Bài hát này nhịp điệu rất có ôn uyển mùi vị, mang theo một tia thâm Thanh Hòa phiến muộn.

Nhưng mà.

Chính là như vậy một ca khúc, rơi vào những người nghe trong tai, so với bất kỳ nhịp điệu bùng nổ ca khúc cũng nổ!

Nổ!

Dẫn đầu nổ mạnh dĩ nhiên là « Sứ Thanh Hoa » bình luận khu!

Nơi này hội tụ ca khúc phát hành sau nhóm đầu tiên những người nghe, lúc đầu tiếng vọng cũng đơn giản nhất trực tiếp!

" Mẹ kiếp, ta phục rồi!"

"Thần Tác a, « Sứ Thanh Hoa » tuyệt đối là Thần Tác!"

"Bài hát này nổ ta lông tơ toàn bộ dựng lên, Ngư phụ Yyds!"

"Đây cũng quá mẹ nó dễ nghe đi, cảm giác so với Lục Thịnh bài hát kia « Thủy Vận » còn biến thái, tuyệt đối là Ngư phụ tác phẩm tiêu biểu cấp bậc!"

"Thật là đẹp tên bài hát a, « Sứ Thanh Hoa » !"

"Ca từ so với tên bài hát còn mỹ, đây là ta xem qua tối bài hát tốt từ một trong!"

"Bài này giống như Lục Thịnh, đều là do Tiệp Ngư khai sáng tân cổ điển phong cách, hơn nữa bài này lại so với ta thích nhất « Đông Phong Phá » cũng còn khá nghe, mà cực kỳ để cho ta mộng bức là, bài hát này Ngư phụ lại không lưu giữ đánh Chư Thần cuộc chiến! ?"

Bộ lạc cùng Blog cũng theo sát bị bạn trên mạng « Sứ Thanh Hoa » xoát bình, rồi sau đó ảnh hưởng đến các đại diện đàn!

Liên quan nhiệt lục soát đề tài trực tiếp cất cánh!

"Ngư phụ đây là bài hát nào a!"

"Nếu như Lục Thịnh là thần, Ngư phụ này ba chính là Đồ Thần!"

"Khó trách Lục Thần nhận thua. Không phải Lục Thần không góp sức, thật sự là Tiện Ngư này ba quá độc ác!"

"Xác thực, Lục Thịnh bài hát kia thật đã rất hoàn mỹ rồi, nhưng không ngăn được Tiện Ngư bài này « Sứ Thanh Hoa » viết quá tuyệt, là hoàn mỹ chi thượng cấp khác!"

"Khu, mọi người đều biết, Lục Thịnh người ta gọi là tiểu Tiện Ngư."

"Thần mẹ nó tiểu Tiện Ngư, bắt quá lần này tân cổ điển tỷ thí, Lục Thịnh thật là có chút ít Tiện Ngư bên trong vị."

"Không nói câu nào rồi, đơn khúc tuần hoàn đi lên!"

Trong nghề cũng bị « Sứ Thanh Hoa » nổ bốn bề nở hoa!

Ngoại trừ có hạn một ít khúc phụ ngoại, nghề bên trong tuyệt đại đa số người cũng là lần đầu tiên nghe bài hát này, mà có thể để cho khúc phụ đều biến sắc tác phẩm, trong nghề lại làm sao sẽ nghe không ra đem giá trị!

"Không nghĩ tới Lục Thịnh thật thua."

"Trước không phải đều nói chia 4-6 sao?"

"Chỉ có thể nói, Tiện Ngư lần này xuất ra ca khúc quá kinh khủng, hần hần đem chuẩn bị ở tháng mười hai phát hành lá bài tẩy ca khúc trước thời hạn dùng."

— QUẢNG CÁO —

"Tiện Ngư đánh bại Lục Thịnh ý nghĩa cũng không nhỏ, bây giờ hần thật sự đi con đường với Lục Thịnh năm đó rất giống, đồng dạng là muốn trở thành Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, đồng dạng là chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân, chỉ là Tiện Ngư con đường này muốn càng thêm gian khổ, bởi vì hần tuổi trẻ hơn, đánh vào 1 năm liên tục quán quân độ khó cũng lớn hơn!"

"Bây giờ hần đã mơ hồ sẽ vượt qua Lục Thịnh đầu mối."

"Tại sao ta cảm giác, một thời đại kết thúc, một cái thời đại mới gần sắp đến?"

"Chẳng lẽ sau này sẽ là Tiện Ngư thời đại?"

Mà nếu bàn về rung động trình độ, có lẽ « Sứ Thanh Hoa » đối viết lời vòng chân động là lớn nhất!

Sáng tác giới các đại Group cũng ở thảo luận!

"Người này viết chữ, đã đăng phong tạo cực, Bầu trời xanh chờ cơn mưa phùn, mà ta đang chờ người, đời ta nếu có thể viết ra như vậy từ là tốt!"

"Tuyệt mỹ ý cảnh, Tiện Ngư ca từ khối này, có thể trực tiếp Phong Thần rồi!"

"Kia đoạn 【 Lá chuối ngoài cửa sổ gặp cơn mưa rào, vòng cửa gặp sắc đồng xanh, Còn ta gặp người khi qua trần nhỏ ở Giang Nam 】 mới kêu Phong Thần, ba cái chọc tự vận dụng thật là tuyệt!"

"Có thể viết ra « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » loại này cô thể từ, bây giờ lại viết thủ bạch thoại từ, hấn gần như ở hai cái phương hướng khác nhau tìm tòi ra viết chữ cực hạn."

"Nhưng mà « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » là từ lớn hơn khúc, lần này lại là chân chính hỗ trợ lẫn nhau."

"Xác thực, « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » từ tốt đến bất kỳ bài hát phối hợp đều có loại không xứng cảm giác, lần này nhưng là hoàn mỹ phối hợp, mà loại phối hợp phù hợp, là có thể để cho sáng tác cùng ca từ lẫn nhau thành tựu, bài hát này không biết có thể truyền lưu đã bao nhiêu năm."

Truyền thông cũng trước tiên có phản ứng!

Đừng xem này là đêm khuya, bao nhiêu đôi con mắt cũng đang ngó chừng Tiệp Ngự cùng Lục Thịnh đâu rồi, hai người lần này mùa giải bảng tranh chấp vừa mới có kết quả, vô số bản thảo tin tức liền đồng thời mở ra oanh tạc kiêu!

« tháng mười một mùa giải bảng mở đứng, Tiệp Ngự rút ra đầu trù! »

« Tiệp Ngự tập tân nhạc cổ điển đại thành, Lục Thịnh trước thời hạn nhận thua! »

« mười một quán quân? Tiệp Ngự đã đứng ở thế bất bại! »

« Tiệp Ngự đánh vỡ chia 4-6 tin đồn: Lục Thịnh bài hát mới tích bại! »

« tháng mười một bạo nổ khoản, Sứ Thanh Hoa! »

« bốn cái hai cùng hai cái Vương: Tiệp Ngự Lục Thịnh thần tiên đánh nhau!

»

« truyền thế kinh điển? Tiệp Ngự cùng Sứ Thanh Hoa! ! ! ! »

Làm « Sứ Thanh Hoa » xuất thế, có thể thờ ơ không động lòng người ít lại càng ít, nhất là bài hát này còn đánh bại rồi Lục Thịnh tác phẩm mới, hết lần này tới lần khác hai bài hát còn đi như thế con đường!

Vô số thảo luận!

Vô số rung động!

Vô số tuần hoàn phát ra!

Đối với rất nhiều người mà nói, có lẽ tối nay nhất định là một đêm không ngủ!

---

ps: Ngày cuối cùng á..., yêu cầu một phiếu cuối tháng ~

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Yêu Thần Lục

Chương 838: Ca Vương Tôn Diệu Hỏa (cầu nguyệt phiếu)

Có người nghe « Sứ Thanh Hoa » trắng đêm khó ngủ.

Lâm Uyên nhưng là một cảm giác đến trời sáng, ngủ thật là ngọt ngào hương vị.

Thức dậy.

Rửa mặt.

Đánh răng.

Lâm Uyên xuống lầu ăn điểm tâm, nghe được dưới lầu ở cất cao giọng hát: "Sắc bạch hoa thanh cá chép sôi nổi với đáy chén, viết phỏng theo tổng thể ký tên lúc lại nhớ người, người núp ở cái lò đốt bên trong ngàn năm bí mật, cực nhỏ chán giống như Tú Hoa Châm rơi xuống đất ."

Mụ mụ nói: "« Sứ Thanh Hoa » quá êm tai rồi."

Tỷ tỷ nhìn về phía Lâm Uyên: "Khen thưởng người ăn nhiều một cái trứng gà."

Muội muội suy nghĩ một chút: "Lòng đỏ trứng thuộc về người."

Nam Cực chạy xuống hầm mộ nước miếng.

Mà làm tài xế tới đón Lâm Uyên thời điểm, trong buồng xe giống vậy ở thả bài hát này:

"Ồ vậy mực tranh sơn thủy bên trong, người từ màu mực sâu bên trong bị giấu ."

Cho dù là đến công ty.

Đi ngang qua một ít ngành, Lâm Uyên vẫn có thể nghe được cái này bài hát.

Trong một đêm.

Bài này « Sứ Thanh Hoa » hồng biên Đại Giang Nam Bắc!

Mà khi Lâm Uyên lên mạng, tâm mắt đạt tới, đồng dạng là số lớn liên quan tới « Sứ Thanh Hoa » thảo luận!

Trong đó.

Từng ở phía trước năm Chư Thần cuộc chiến vì Phí Dương viết ca khúc, lại gặp phải « Dẫn Nguyễn Nhân Trường Cửu » đột nhiên xuất hiện người viết lời Nghệ Hồng Vũ, ở Tinh Không Vững bên trên ban bố nhất đoạn liên quan tới bài hát này trường đánh giá:

"Đẹp nhất bất quá « Sứ Thanh Hoa » ."

Đây là Nghệ Hồng Vũ vì trường đánh giá khởi lên tựa đề:

"Luận ý cảnh, « Sứ Thanh Hoa » tựa như vừa ra yên mưa mông lung Giang Nam tranh thủy mặc, thủy vân nảy mầm giữa loáng thoáng có thể thấy y nhân Bạch Y làm duệ cập váy bay tán loạn;

Luận từ ngữ, « Sứ Thanh Hoa » nhưng là một bức bút pháp uẩn tú gần cửa sổ viết liền Tô Tâm tiên, viết nhanh khúc chiết chỉ vì tâm tựa như đôi lưới gà, trung có ngàn ngàn kết;

Luận điệu khúc, « Sứ Thanh Hoa » phảng phất trong gió nhẹ yên lặng chảy xuôi trên đá suối suối, vắng lặng sáng thêm quanh co quanh co có nhiều vô tận ý.

Tam giả điệp gia, « Sứ Thanh Hoa » một khúc chính như tên.

Đúng như kia 'Tự mình mỹ lệ' Thanh Từ Cực Phẩm, rửa hết Duyên Hoa, cổ phác tao nhã, thanh tân lưu loát, Cổ Tranh lay động giữa răng bản thanh thúy, Tỳ Bà róc rách .

Tra hỏi tài liệu thời điểm thấy một cái Truyền Thuyết.

Truyền Thuyết thiên thanh men sứ sắc phải ở trên không tức ướm át hỏa hầu thích hợp thời điểm mới có thể hoá vàng mã đi ra, cho nên phải nhất định chờ yên trời mưa đến mới có thể có tỷ lệ nấu thành công, đoạn này ca từ điệp khúc hẳn là hóa dùng cái này Truyền Thuyết, thật sự là cực kỳ xinh đẹp, mỹ đến ta không cần lại quá khắt khe Truyền Thuyết chân thực tính. Mà ca khúc cực đẹp nơi lại không chỉ như thế đoạn.

— QUẢNG CÁO —

Phía sau kia đoạn sơ ngộ tam chọc, càng là làm người ta vô án kêu tuyệt, đối với lần này câu sáng sớm hôm nay lên liền có vô số viết lời đồng hành thương tích, có một lão hữu còn cười xung, đoạn này có thể trực tiếp trở thành Ngữ Văn thi vào trường cao đẳng đọc hiểu đề.

Lam Tinh viết lời đệ nhất nhân, trừ Tiệp Ngư ra không còn có thể là ai khác rồi.

Mà nếu như ca từ trùng hợp cũng là Người viết ca khúc, ca khúc kết hợp giỏi như vậy, cũng khó trách Lục Thần cũng nhận thua, đối Lục Thần mà nói, sáng tác hẳn có lẽ không sợ bất kể đối thủ nào, nhưng nếu như đối thủ ửng có kinh khủng như vậy viết lời năng lực, vậy thì chớ bàn những thứ khác."

Đúng như Nghệ Hồng Vũ nói.

Trên mạng không ít người viết lời đều tại đối « Sứ Thanh Hoa » ca từ từng câu từng chữ phân tích.

Bạn trên mạng nhìn sừng sốt một chút.

Nhất là Nghệ Hồng Vũ nhắc tới "Bầu trời xanh chờ cơn mưa phùn" phía sau cố sự.

Mỹ lệ Truyền Thuyết, để cho ca từ nội hàm cùng nội tình cũng càng thêm sâu sắc, dẫn phát vô số cảm động.

Mà ngoại trừ « Sứ Thanh Hoa » bên ngoài.

Liên quan tới « Thủy Vận » thảo luận cũng không thiếu.

Giống vậy tân cổ điển phong cách, giống vậy thân cấp sáng tác, từ đại chúng tiếng vọng đến xem « Thủy Vận » cũng không có rơi vị này Lục Thần danh tiếng.

Lục Thịnh tự mình nhận thua điệu hát thịnh hành khản nói:

Trước hết nghe rồi Tiệp Ngự bài hát mới, nghe nữa chính mình « Thủy Vận » , những người nghe sẽ thất vọng.

Sự thật cũng không phải là như thế.

Cho dù là chuyên nghiệp sáng tác phê bình, cũng là đem Tiệp Ngự cùng bài hát của Lục Thịnh, xếp hạng cùng một cái đứng hàng.

Bao gồm tháng mười một mùa giải trên bảng.

Tiệp Ngự cũng không có đem Lục Thịnh kéo ra quá chênh lệch lớn.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì « Thủy Vận » sáng tác, giống vậy phi thường hoàn mỹ.

Cũng không so với « Sứ Thanh Hoa » kém.

Giống như Lâm Uyên nói.

Lục Thịnh làm Lam Tinh đỉnh cấp khúc phụ, chỉ là thua một tay Phương Văn Sơn.

Chỉ so sáng tác, hai bài hát nhưng thật ra là 5-5 mở.

Với nghề trong ngoài mà nói, tháng mười một tràng này mùa giải bảng tranh đúng là thần tiên đánh nhau, không phải là các hiện thần thông sau đó Tiệp Ngự biểu diễn một tay "Thiên Ngoại Phi Tiên" thôi.

Lục Thịnh « Thủy Vận » , chính là cái kia phàm nhân ngửa mặt trông lên "Thiên" .

Dù là Lâm Uyên cũng là nhìn thấy mà thèm như vậy rồi « Thủy Vận » , phản phản phục phục nghe không chỉ một lần, nội tâm cảm giác sâu sắc khâm phục.

Mà ở tràng này quyết đấu đỉnh cao trung.

Thu được ích lợi lớn nhất, không thể nghi ngờ chính là « Sứ Thanh Hoa » biểu diễn người ——

Tôn Diệu Hỏa!

Nói đến kỳ quái.

Ở vô số liên quan tới « Sứ Thanh Hoa » trong thảo luận, Tôn Diệu Hỏa vừa mới bắt đầu cũng không có đưa tới quá nhiều chú ý.

Được rồi.

Cũng không kỳ quái.

Tháng mười một mùa giải bảng toàn bộ tin tức đều là vây quanh Tiệp Ngự cùng Lục Thịnh mở ra, người sở hữu chú ý tự nhiên cũng đều tập trung ở Tiệp Ngự cùng với trên người Lục Thịnh, không phải Tôn Diệu Hỏa tự mình vấn đề, bao gồm bài hát của Lục Thịnh do ai biểu diễn giống vậy

không có thể trước tiên đưa tới rộng rãi thảo luận, loại thời điểm này thường thường khúc phụ mới là ca khúc linh hồn.

Là lấy.

Thẳng đến mọi người lấy lại tinh thần, Tôn Diệu Hỏa cái này « Sứ Thanh Hoa » biểu diễn người mới dùng một cái hơi lộ ra đột ngột tư thái ghim vào người sở hữu tầm mắt!

Mụ ư!

Làm sao có thể quên Tôn Diệu Hỏa!

Bài hát này, lại là Tôn Diệu Hỏa hát a!

Cảm khái như vậy không khỏi khoa trương nhiều chút, thực ra mọi người dĩ nhiên biết « Sứ Thanh Hoa » là Tôn Diệu Hỏa biểu diễn.

Con mắt cùng lỗ tai cũng không phải bạch trướng.

Chân chính để cho bạn trên mạng ngoài ý muốn điểm chỉ là:

Tôn Diệu Hỏa lại có thể đem « Sứ Thanh Hoa » hát tốt như vậy!

Có lẽ một cái bạn trên mạng bình luận nói trúng nguyên nhân này:

"Tiện Ngự hào quang thật sự là quá chói mắt, gần như che giấu Tôn Diệu Hỏa cái này biểu diễn người, cho đến ta đem ca khúc tuần hoàn nghe thật nhiều lần sau đó mới đột nhiên phát hiện, Tôn Diệu Hỏa làm biểu diễn người phát huy quá tốt!"

Những lời này đưa tới vô số đồng ý.

"Hát quả thật được, gần như lật đổ ta đối Tôn Diệu Hỏa ấn tượng!"

"Cảm giác Tôn Diệu Hỏa nghệ thuật ca hát đột nhiên đề thăng rất lợi hại a, là ta trước không đủ chú ý hấn ấy ư, bài hát này dựa theo hấn lúc trước trình độ hấn không cười được chứ?"

"Không chế được, nhưng này cổ vị quá đang, Tôn Diệu Hỏa quả thật đột phá rất lớn!"

"Phấn phấn, ta lần đầu tiên thích Tôn Diệu Hỏa biểu diễn!"

"Ngự phụ là thực sự có khuynh hướng thích Tôn Diệu Hỏa, trâu như vậy bài hát lại không có chính mình hát."

"Thực ra Ngự phụ bài hát có phải hay không là chính mình hát không ý nghĩa, hấn lại không hướng ca sĩ phát triển, hướng chỉ bản thân hấn quang Siêu Đại Chiến chói mắt, vô luận có phải hay không là chính mình hát, hấn bài hát cuối cùng là hấn bài hát, với chính hấn hát thực ra không có gì khác nhau."

"Không sai."

"Ta cũng cảm thấy bài hát của Ngự phụ, tương đương với toàn bộ là chính bản thân hấn đang hát, Ngự Vương Triều ca sĩ môn giống như hấn cuống họng miệng hấn, cần nhắc đến ca hát còn phải dùng đến giọng mũi, tính lại bên trên một cái lỗ mũi được rồi."

"Phôi cũng phải dùng đến."

"Lồng ngực cũng phải dùng đến."

"Người tốt, Ngự Vương Triều ca sĩ thành Ngự phụ đủ loại khí quan còn đi, Ngự Vương Triều tất cả nhân viên công cụ nhân Thạch Chuy rồi."

Đám bạn trên mạng vui vẻ.

— QUẢNG CÁO —

Mặc dù là trêu chọc cùng đùa giỡn, nhưng ý nào đó mà nói cũng là sự thật. Tiện Ngự mỗi một thủ ca khúc, toàn bộ đều đánh lên thuộc về hẳn chính mình nhãn hiệu.

Mọi người có thể sẽ quên những ca khúc đó biểu diễn người là ai, lại sẽ không quên ca khúc là, Lam Tinh cuối cùng là Người viết ca khúc thiên hạ. Mà Ngự Vương Triều trung.

Vô luận là ai hát Tiện Ngự bài hát, làm cho người ta cảm giác đều là Tiện Ngự tự mình ở hát.

Những người khác là Tiện Ngự lựa chọn lên tiếng bất đồng giọng nói thôi. Đương nhiên.

Ca sĩ bản thân giá trị, vẫn là không thể thay thế.

Nhất là bây giờ Ngự Vương Triều, bất kỳ một cái nào trong đó nhân đi ra ngoài đều có thể một mình đảm đương một phía.

Mà đang ở ngoại giới bắt đầu vây quanh Tôn Diệu Hỏa tiến hành thảo luận lúc.

Có người phát hiện một sự tình!

Tôn Diệu Hỏa khắp mọi mặt tổng hợp số liệu, thật giống như đi đến Ca Vương tiêu chuẩn?

Biết được một điểm này.

Vô số bạn trên mạng cũng mộng ép chừng mấy giây:

"Ta đi!"

"Tôn Diệu Hỏa đều được Ca Vương rồi hả?"

"Lời nói nói đến người khác Phong Vương Phong Hậu đều là trước thời hạn liền bị ngoại giới lập đi lập lại thảo luận, tỷ như Giang Quỳ lần đó, nhớ đến lúc ấy bài hát kia « a Điêu » còn không có phát hành bên ngoài liền khắp thế giới thảo luận nàng sẽ hay không bằng này Vân Đỉnh Ca Hậu, thế nào đến Tôn Diệu Hỏa Vân Đỉnh Ca Vương liền đột nhiên như vậy, không hề có một chút nào muốn trở thành Ca Vương kinh thiên khí thế a!"

"Ha ha ha, chết cười, nhưng lại không hoàn toàn chết cười."

"Nhân vì bình thường mọi người căn bản liền không thể nào chú ý Tôn Diệu Hỏa a, hàng này thật đúng là một nhân tài là, buồn bực phát đại tài điển hình, bình thường dung mạo không sâu sắc, kết quả làm mọi người lấy lại tinh thần, hẳn đều thành Ca Vương rồi!"

"Ngự Vương Triều có đại khí vận a!"

"Không nghĩ tới Ngự phụ lại đem Tôn Diệu Hỏa dâng lên Ca Vương vị trí, cộng thêm trước Giang Quỳ, Ngự Vương Triều cũng hai cái —— ày! ?"

Không khí bỗng nhiên an tĩnh!

Yên lặng như tờ tĩnh!

Nghe được cả tiếng kim rơi tĩnh!

Sau một khắc, người sở hữu cặp mắt tròng tròn xoe, sợ hãi kêu nhảy dựng lên!

---

ps: Cảm tạ 【 Yến Tử 523 】 đại lão hai cái đáng yêu chủ, cảm tạ 【 cam nguyện trống không 】 cùng 【 một màn kia phong tình XY 】 hai vị đại lão minh chủ, vì các đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, đột nhiên toát ra nhiều như vậy minh chủ, sợ hết hồn, đầu tháng lây Ca Vương Tôn Diệu Hỏa danh nghĩa yêu cầu một phiếu cuối tháng, ô bạch tiếp tục viết!

Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi

Yêu Thần Lục

Chương 839: Khúc phụ Tiện Ngư (câu nguyệt phiêu)

Ca Hậu, Giang Quỷ!

Ca Vương, Tôn Diệu Hỏa!

Ngư Vương Triều Ca Vương Ca Hậu đều có!

Tiện Ngư phân biệt bung ra rồi Ca Vương cùng Ca Hậu!

Phản ứng trẻ nãi nữa nhân cũng nên minh bạch, này ý vị như thế nào!

"Khúc khúc khúc khúc khúc ."

"Khúc cái đầu ngươi, kêu tiểu khúc phụ! ! !"

"Tiểu cái đầu ngươi, bây giờ còn kêu tiểu khúc phụ, ngươi kia chỉ mắt nhìn đến hấn nhỏ! ?"

"Con bà nó !"

"Chúng ta vị này tiểu khúc phụ cái kia trước mặt 【 tiểu 】 tự, cứ như vậy trừ đi?"

"Cho nên, Tiện Ngư = khúc phụ! ?"

"Tiện Ngư thật cứ như vậy thành khúc phụ rồi! ?"

"Ta thiên!"

"Hấn mới bao nhiêu tuổi a!"

"Bách khoa trên viết số tuổi là ."

"24 tuổi?"

"Kính khủng như vậy!"

"Ban ngày đây là muốn hù chết người a!"

"Lục Thịnh cái kia Lam Tinh sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ ghi chép, cứ như vậy bị Tiện Ngư đổi mới! ?"

"Khúc phụ hạ xuống!"

"Tiện Ngư thật trở thành Ngư phụ rồi!"

"Hoan nghênh đi tới do Tiện Ngư thống trị niên đại!"

Ầm!

Bộ lạc nổ!

Blog nổ!

Toàn bộ lưới nổ mạnh!

Chuyện này có chút đột nhiên!

So với Tôn Diệu Hỏa trở thành Ca Vương còn đột nhiên!

— QUẢNG CÁO —

Đột nhiên sau đó, nhưng là ảnh hưởng đến toàn bộ lưới sôi sùng sục, phảng phất đầu đạn hạt nhân nô mạnh một loại uy lực!

Thử hỏi toàn bộ Lam Tinh có người nào không biết Người viết ca khúc trở thành khúc phụ phương pháp một trong, chính là bùng ra hai vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu?

Mà bây giờ!

Tiên Ngự làm được!

Hắn thật làm được!

Tay phải Giang Quỳnh tay trái Tôn Diệu Hỏa!

Vô luận như thế nào trên chóc cũng không cách nào chôi sự thật liền sắp xếp ở trước mắt, phải biết Tôn Diệu Hỏa toàn bộ nổi tiếng ca khúc có thể toàn bộ đều là do Tiên Ngự sáng tác a, liền cùng đã trở thành Ca Hậu Giang Quỳnh như thế, ở gặp phải Tiên Ngự trước Tôn Diệu Hỏa chỉ là một một Văn Bất Danh người mới, thậm chí ngay cả hai người xuất đạo tác phẩm, đều là Tiên Ngự cho bọn hắn chế tạo, như vậy hai người không phải Tiên Ngự thổi cho nổi tiếng còn có thể là ai!

Nhưng là .

Tiên Ngự mới 24 tuổi a!

Đối với đi học chậm hơn hoặc là đã từng có lưu ban trải qua người trẻ tuổi mà nói, bọn họ vào lúc này thậm chí còn không tốt nghiệp đại học đâu rồi, coi như đã tốt nghiệp cô tịch cũng ở đây vì công việc cùng tiền lương mà nhúc nhích, kết quả Tiên Ngự đã phân biệt bùng ra một cái vị Ca Vương cùng với một vị Ca Hậu, bắt lại nhạc đàn lớn nhất vinh dự vòng nguyệt quế:

Khúc phụ! !

Ngàn vạn lần chớ nhìn bình thường mọi người chung quy đối Tiên Ngự "Ngự phụ, tiểu khúc phụ" kêu, thậm chí đối với Tiên Ngự tương lai trở thành khúc phụ cũng từ không ôm ấp hoài nghi, nhưng trên thực tế chỉ cần Tiên Ngự một ngày không thành khúc phụ, vậy hắn liền vĩnh viễn danh bất chính ngôn bất thuận, chỉ có thể hưởng thụ một ít fan ủng hộ hư danh mà không cách nào chân chính lấy được quan phương con dấu chứng nhận, thậm chí ngay cả một ít khúc phụ, bọn họ dù là ngoài miệng không nói, nội tâm cũng không có chân chính đem Tiên Ngự đặt ở ngang hàng vị trí, mà là dùng một loại nhìn ánh mắt của văn bối đi mắt nhìn xuống hắn, dù sao bọn họ mới là chính thống khúc phụ!

Mà bây giờ.

Cải Thiên Hoán Địa!

Tiên Ngự Văn Đình khúc phụ, sau đó đem chính thức đứng hàng cái giới âm nhạc này đỉnh phong vị trí, cùng còn lại từng một lần thống trị Lam Tinh giới âm nhạc khúc phụ một loại Tiểu Ngạo Giang Hồ, ngay cả Lam Tinh Văn Nghệ Hiệp Hội, cũng phải cấp hắn ban hành long trọng nhất giải

thường công nhận, không có người nào dám nói "Tiểu khúc phụ" chỉ là nói sáo!

Không khoa trương hình dung:

Trở thành Lam Tinh nhạc đàn khúc phụ, đây đối với bất kỳ Người viết ca khúc mà nói cũng không khác nào Bạch Nhật Phi Thăng, liền vị cách đều đưa hoàn toàn bất đồng!

Đang lúc này.

Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương tài khoản đột nhiên phát hành toàn cầu động tĩnh: 【 trước thời hạn chúc mừng Tân Châu Người viết ca khúc Tiệp Ngu trở thành tân Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, lấy 24 tuổi phong nhã hào hoa phong thái, đổi mới Lục Thịnh 33 tuổi trở thành sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ ghi chép, cũng chúc mừng Tiệp Ngu lấy thân thân phận gia nhập tháng mười hai Chư Thân cuộc chiến! 】

Quan phương cũng phát ra chúc mừng!

Lần này toàn thế giới cũng phải biết Tân Châu ra một 24 tuổi Văn Đỉnh khúc phụ yêu nghiệt, bởi vì quan phương tài khoản lần này vận dụng toàn cầu phát hành quyền hạn, không có bất kỳ một Châu văn hóa tường có thể phong tỏa ngăn trở!

Gió bão!

Đây là một trận gió bão!

Toàn bộ Lam Tinh cũng bởi vì cái tin tức này mà nhắc lên một trận kinh khủng kinh thiên gió bão, tin tức này giống như cắm lên cánh một dạng bay hướng Lam Tinh mỗi một xó xỉnh!

Triệu Châu!

Mặc dù Triệu Châu còn không có gia nhập Lam Tinh đại hợp cũng, nhưng khi Văn Nghệ Hiệp Hội phát ra thông báo trong nháy mắt, nơi này đám bạn trên mạng thấy được toàn bộ rồi cái này mặt ngó toàn cầu tin tức!

Trong nháy mắt!

Toàn bộ Triệu Châu đều bị chấn động, kèm theo trợn mắt hốc mồm hạ kêu lên, liền tiếp!

" ? ? ?"

"Đây là cái gì?"

"Tiệp Ngu là ai! ?"

"Lam Tinh tân khúc phụ! ?"

"24 tuổi . Liền Văn Đỉnh khúc phụ?"

"Điều này sao có thể, cho dù là Lục Thần cũng cho đến 33 tuổi mới Văn Đỉnh khúc phụ, tại sao có thể có yêu nghiệt 24 tuổi liền Phong Thần, hơn nữa người này còn không phải xuất từ Trung Châu, Tân Châu rốt cuộc xảy ra cái như thế nào biến thái a!"

"Thống nhất Châu bên kia, kinh khủng như vậy sao?"

"Chắc chắn không phải nơi nào làm?"

"Văn Nghệ Hiệp Hội làm sao sẽ làm, Lam Tinh giới âm nhạc thật ra một cái 24 tuổi liền Văn Đình khúc phụ biến thái!"

Ngụy Châu!

Đồng dạng là còn không có gia nhập thống nhất một Châu.

Văn Nghệ Hiệp Hội thông báo, giống như hương Ngụy Châu đầu bắn ra một viên nặng ký đầu đạn hạt nhân!

"24 tuổi khúc phụ!?"

"Ta con mắt của có phải hay không là xảy ra vấn đề?"

"Cái thế giới này rốt cuộc thế nào, vì sao lại có điên cuồng như vậy sự tình!"

"Ta sớm thượng khán một nhóm thế giới kỳ văn, toàn bộ cũng không sánh nổi tin tức này tới dọa người, cái này Tiệp Ngự rốt cuộc là thần thánh phương nào a!"

"Yêu nghiệt, biến thái, phát điên!"

"Đừng nói cho ta, Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương tài khoản bị trộm số."

"Hoạt nị oai đi, lấy trộm quan phương tài khoản, tin tức này rõ ràng là hương toàn bộ Lam Tinh tuyên bố, Tần Châu có một cái ngàn năm không gặp thiên tài!"

"Cảm giác chúng ta Ngụy Châu khúc phụ đều phải bị dọa đái ra."

Thống nhất Châu.

Tần Tê Sở Yên Hàn!

Năm châu sáng tác vòng nghênh đón một hồi chưa từng có tuyệt hậu đại động đất!

"Ngày này rốt cục vẫn phải tới."

— QUẢNG CÁO —

"Chúng ta cũng phải biết, ngày này cuối cùng sẽ đến, vấn đề thời gian sớm hay muộn."

"Chỉ là ngày này tới so với ta tưởng tượng muốn sớm hơn một chút, 1 năm liên tục quán quân hào ngôn còn chưa thực hiện, Chư Thần cuộc chiến chưa mở ra, hần cũng đã Văn Đình khúc phụ, vô luận tháng mười hai kết quả như thế nào, hần cái tuổi này đã không thể vượt qua."

"24 tuổi a, thật tốt."

"Chúng ta 24 tuổi đang làm gì?"

"Rất nhiều khúc phụ khi đó cũng bởi vì một ca khúc vắt hết óc, nhưng ở mùa giải bảng thất bại thảm hại; vì rồi một công việc đem hết toàn lực, lại chỉ có thể nhìn thành danh tác khúc nhân đại sát tứ phương."

"Thoáng cái đem Lục Thịnh ghi chép quét qua gần mười năm."

"Như vậy kỹ lục mới, tương lai thực sự có người có thể đánh vỡ sao?"

"Toàn bộ Lam Tinh thông báo a, ghi chép bị quét quá độc ác, năm nay âm nhạc thịnh điển, muốn biên thành Tiệp Ngự một người sân khấu, toàn bộ khúc phụ cũng sẽ lấy hẳn vì tiêu điểm."

Trong nhà.

Lão mù nhìn điện thoại di động bên trên tin tức, hốc mắt đột nhiên đỏ!

"Đây là ta con trai!"

"Mẹ, ca ca thành khúc phụ rồi!"

Bình thường giống như Lâm Uyên không thích nói chuyện Đại Dao Dao cũng không nhịn được kích động, trên tay bóp điện thoại di động, khớp xương cũng trắng bệch!

"Không hô là ta Lâm Uyên đệ đệ!"

Tỷ tỷ cơ hồ là hô lên, trái tim của nàng triều dâng trào, lúc này phát nhánh vòng tròn bằng hữu: "Ta đệ Lâm Uyên có Đại Đệ phong thái!"

Trong nháy mắt một nhóm bình luận!

"Chồng của ta thật giỏi!"

"Chồng của ta làm trấn áp một đời!"

"A! Ngự! Ta bảo!"

"Bảo, rốt cuộc thành khúc phụ rồi!"

Bên cạnh Nam Cực điên cuồng la: "Ngao ô!"

Cũng không biết chó này là thê nào phát ra sói tru.

24 tuổi năm này, Lâm Uyên lấy Tiệp Ngự tên, kinh điển toàn thế giới!

---

ps: Cảm tạ 【cam nguyện trông không】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, có loại hài tử lớn lên cảm giác, rốt cuộc viết lên nhân vật chính trở thành khúc phụ á..., yêu cầu tấm vé tháng ăn mừng một trận. Bà con.....ai mắc các chứng bệnh kén truyện.....hãy đến với bộ truyện của ta...ta cam đoan dù kén truyện nặng đến đâu bà con cũng sẽ khỏi
Yêu Thần Lục

Chương 840: Trên đời cùng kính trọng

Trung Châu.

Vẫn là kia gian quán trà.

Vẫn là lần trước sáu người kia.

Có người ở cát cao giọng hát.

Tiếng hát hòa hợp đang tràn ngập trà mùi thơm khắp nơi trung, thật giống như liền cái này quán trà nhỏ cũng nổi lên một tia cổ vận.

Bài hát này, chính là « Sứ Thanh Hoa » .

Mà khi một ca khúc kết thúc, sáu người biểu tình, phân biệt có biến hóa.

Bài hát này, không đơn giản.

Đang ngồi đều là Trung Châu tinh anh, tự nhiên thoáng cái liền nghe được « Sứ Thanh Hoa » chỗ kinh khủng!

"Xem ra lần này đánh cuộc là ta thắng."

Cho mọi người pha trà trung niên nam nhân cười phá vỡ yên lặng, biểu tình lại xẹt qua một tia phức tạp, cho tới hẳn thậm chí không nhắc tiền đặt cuộc sự tình:

"Thành Tang thấy thế nào?"

"Đánh cuộc lời nói, ta cũng thắng."

Thành Tang mở miệng, do dự một chút, bỗng nhiên lại nói câu tự mâu thuẫn lời nói:

"Đồng thời ta cũng thua."

Có người cau mày: "Người nơi nào thua?"

Thành Tang mặt không chút thay đổi nói: "Đánh cuộc ta ép Tiệp Ngự thắng, này là ta thắng; nhưng nếu như đây chính là Tiệp Ngự chuẩn bị dùng ở Chư Thần cuộc chiến lá bài tẩy, kia trên tay ta ca khúc hẳn không phải là đối thủ, cho nên ta cũng thua, trừ phi ta dùng không cùng đường tử âm nhạc mới có hi vọng, bất quá như vậy so sánh không có ý nghĩa gì, chẳng lẽ người môn để cho ta dùng Đàn dương cầm khúc thậm chí hòa âm sao."

Mọi người biểu tình khế biến.

Hiển nhiên mọi người đều biết Thành Tang nói là nói thật.

Hiện trường bất kỳ người nào chống lại « Sứ Thanh Hoa » như vậy ca khúc, cũng không dám nói ôn thao thắng khoán.

Đang lúc này.

Người cầm đầu đột nhiên nhận được một cú điện thoại.

Không biết bên đầu điện thoại kia nói cái gì, này sắc mặt người chột biến hóa.

Đế điện thoại di động xuống.

Hắn đột nhiên thổ lộ ra một cái làm cho tất cả mọi người quá sợ hãi tin tức:

"Ngay hôm nay, Tiệp Ngự trở thành khúc phụ rồi."

Trong nháy mắt!

Nước trà rạo rục!

Dù là đám người này là Trung Châu tinh anh, giờ phút này cũng khó tránh khỏi liên tiếp trợn mắt hốc mồm đứng lên!

"Ngay hôm nay?"

"Thế nào nhanh như vậy!"

"Hắn đã thành khúc phụ rồi hả?"

"Trong tài liệu biểu hiện cái này Tiệp Ngự thật giống như mới 24 tuổi đi, nhớ trước chúng ta trò chuyện thiên thời còn cảm khái quá người này trẻ tuổi, kết quả Lục Thịnh ghi chép bị hắn một chút phá vỡ gần mười năm?"

"Xem ra Chư Thần cuộc chiến vô luận kết quả như thế nào, hắn đã đứng ở thế bất bại rồi."

"24 tuổi khúc phụ, hôm nay đừng nói Trung Châu rồi, toàn bộ Lam Tinh nhạc đàn cũng sẽ không quá bình tĩnh."

Lam Tinh nhạc đàn hôm nay quả thật không yên ổn tĩnh!

— QUẢNG CÁO —

Mà lúc này hưng phấn nhất đoàn thể một trong chính là Ngự Vương Triều!

"Ta thiên, Tiệp Ngự lão sư thành khúc phụ rồi!"

"Ha ha ha ha ha, quá tốt, chúc mừng Tiệp Ngự lão sư!"

"Tiệp Ngự lão sư lên đỉnh khúc phụ, Tôn Diệu Hỏa cũng kế Giang Quỷ sau đó trở thành Ca Vương, chúng ta Ngự Vương Triều thực lực càng ngày càng nghịch thiên, sau này chúng ta đem đánh đầu trắng đó, không gì cản nổi!"

"Diệu Hỏa phát hỏa a!"

"Này ba song hỷ lâm môn!"

"Diệu Hỏa cái này còn không mang đến Đại Hồng Bao?"

Ngự Vương Triều bày bên trong sôi trào khắp chôn, rối rít @ Tôn Diệu Hỏa!

Mà mọi người ở đây thiên hô vạn hoán trung, Tôn Diệu Hỏa phát một cái vạn nguyên bao tiền lì xì!

【 ta Ca Vương bao tiền lì xì! 】

Mọi người vừa mới cướp xong, còn chưa kịp cảm Tạ lão bản xa hoa, chỉ thấy Tôn Diệu Hỏa phát ra một cái năm chục ngàn nguyên bao tiền lì xì!

【 học đệ khúc phụ bao tiền lì xì, theo sát cũng! 】

Trong bấy lần đầu tiên thấy như vậy khen Trương Hồng bao, mọi người lãnh được sau đó không còn là kinh hãi, ngược lại mỗi một người đều bị dọa! Hàng này điên rồi?

Cái này cũng phát quá nhiều chứ ?

Tôn Diệu Hỏa dĩ nhiên không điên, chỉ là không có ai biết giờ phút này tâm tình của hắn có bao nhiêu kích động!

Có thể nói là phiên giang đảo hải!

Phần này mừng như điên một nửa đến từ chính mình trở thành Ca Vương, một nửa kia lại là tới từ ở Lâm Uyên trở thành khúc phụ!

"Học đệ, cảm ơn ngươi ."

Không có ai thấy phương, Tôn Diệu Hỏa hốc mắt phiếm hồng, cho Lâm Uyên phát một cái tin tức.

Ta biết.

Bài hát này, chính ngươi liền có thể hát, bao gồm trước rất nhiều bài hát, nhưng ngươi lại lựa chọn giao cho ta, lựa chọn giao cho chúng ta.

Ta đều biết.

Ngươi thành tựu ta.

Cuộc đời này nào dám quên đi.

Hắn trong bụng tuy có ngàn vạn ngôn ngữ, cuối cùng lại toàn bộ ngưng kết ở "Cảm ơn" hai chữ bên trên, nặng hơn ngàn cân.

Nhà mình tình huống chính mình rõ ràng.

Từ Tinh mang lần đầu gặp lên, là học đệ sửa lại rồi cuộc đời hắn.

Đáng tiếc chính mình quá thức ăn.

Bất quá coi như như thế, vô luận học đệ có cần gì Tôn Diệu Hỏa cũng sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp làm được.

Quân lấy Quốc Sĩ đối đãi với ta, ta nhất định lấy Quốc Sĩ báo.

Đây là Tôn Diệu Hỏa duy nhất có thể nghĩ đến báo đáp phương pháp:

"Nói không chừng đến Trung Châu học đệ sẽ có phiền toái, còn có bộ lạc cũng cùng học đệ không hợp nhau, lần trước Hạ Phồn chính là ăn phương diện này thua thiệt.

Hừ!

Khi dễ Ngự Vương Triều chính là khi dễ học đệ, khi dễ học đệ chính là khi dễ ta.

Học đệ không dính khói bụi trần gian, không giống ta, chỉ có tiền.

Không, cuối cùng hay là trách ta quá nghèo, không cách nào chống cự bộ lạc như vậy tư bản.

Phải nhất định kiếm càng nhiều tiền mới có thể giúp học đệ giải quyết vấn đề, một ngày nào đó ta muốn để cho bộ lạc ngoan ngoãn với học đệ nhận sai!"

Nghĩ đến đây.

Tôn Diệu Hỏa nắm chặt quả đấm.

Tinh Mang.

Giống vậy sôi sùng sục, vét sạch công ty toàn bộ ngành!

"Tiện Ngự lão sư quá mạnh!"

"Bất tri bất giác, hần đều thành khúc phụ rồi!"

"Vô địch vô địch vô địch!"

"Cộng thêm Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh lão sư, chúng ta Tinh Mang vô địch!"

Gần như ngay tại Văn Nghệ Hiệp Hội tuyên bố tin tức sau trong vòng mười phút, Lâm Uyên cửa phòng làm việc hạm đều phải bị cao tầng đập phá rồi!

Toàn bộ lầu chín cũng đang chấn động.

Chủ tịch HĐQT lại mang theo toàn bộ công ty cao tầng tới chúc mừng!

Tiện Ngự trở thành khúc phụ, đây đối với toàn bộ Tinh Mang mà nói, đều là một cái trên dưới phẩn chấn tin tức tốt!

Này chính là một cái tân khúc phụ sức ảnh hưởng!

Chớ nói chi là Tiện Ngự vẫn là lấy sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ thân phận, tháo xuống cái này vinh dự!

"Điên rồi!"

Cố Đông khoa trương kêu to: "Lâm Đại Biểu, người mau nhìn, trên mạng cũng có rất nhiều người chúc mừng!"

Đúng như Cố Đông nói.

Trên Internet chấn động còn chưa bình tức.

Khúc phụ Lục Thịnh dẫn đầu phát ra đối Tiện Ngự chúc mừng: "24 tuổi, tuổi trẻ tài cao!"

Khúc phụ Diệp Tri Thu cũng ngay sau đó phát ra chúc mừng: "Chúc mừng Tiện Ngự trở thành khúc phụ, chúc người sau đó vượt mọi chông gai đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi!"

Khúc phụ Duẫn Đông lên tiếng: "Hoan nghênh gia nhập khúc phụ câu lạc bộ!"

Khúc phụ Trịnh Tinh: "Tiền Ngự Nhi, người sáng lập Lam Tinh nhạc đàn Tân lịch sử."

Khúc phụ Dương Chung Minh: "Lâm Uyên Tiện Ngự, không bằng lui mà kết lưới, người thành công."

Tất cả đều là khúc phụ cấp đại lão!

Toàn bộ cùng Lâm Uyên từng có đồng thời xuất hiện khúc phụ, cơ bản cũng phát ra chúc mừng!

Lần này thanh thế chi thật lớn, để cho toàn bộ lưới cũng vì thế mà choáng váng!

Liên tục chúc mừng.

Phô thiên cái địa chúc mừng.

Trận thế từng đợt tiếp theo từng đợt, Lâm Uyên chính mình cũng có chút ngân ra, cảm giác trước mắt hết thấy có chút không chân thực.

Ta đã là một vị khúc phụ rồi hả?

— QUẢNG CÁO —

Hắn vốn tưởng rằng Tôn Diệu Hỏa còn có đoạn thời gian mới có thể trở thành Ca Vương, dù sao ca khúc nhiệt độ yêu cầu lên men, lại không nghĩ rằng ca khúc mới phát hành nhanh như vậy hắn liền xông lên!

Chỉ có thể nói, « Sứ Thanh Hoa » quá mạnh!

Bài hát này, quang một bài là có thể bù đắp được thiên quân vạn mã!

Điều này cũng làm cho Lâm Uyên ý thức được, cho Tôn Diệu Hỏa biểu diễn « Sứ Thanh Hoa » là chính xác!

Mặc dù chính hắn cũng có thể hát, nhưng mình hát không tới Ca Vương, nhân vi số liệu kém vẫn thật đại, hướng chi Trung quốc phong khai sáng khúc mục đích « Đông Phong Phá » chính là hắn biểu diễn, không cần phải hát lại lần nữa một lần.

Tôn Diệu Hỏa bất đồng.

Diệu Hỏa học trưởng nay đã rất gần Ca Vương tầng thứ, cho nên mới có thể bằng vào « Sứ Thanh Hoa » này thủ ca khúc nhất cử đột phá một đường đến Ca Vương công cùm xiềng xích!

Khúc phụ a .

Rốt cuộc bước ra bước này.

Đã qua các loại ở Lâm Uyên trước mắt hiện lên.

Bất tri bất giác, hắn chạy tới toàn bộ Lam Tinh nhạc đàn đều cần ngửa mặt trông lên vị trí.

Cho dù là Lâm Uyên, giờ phút này cũng không khỏi có loại xuất phát từ nội tâm vui sướng!

Lúc này.

Điện thoại lại vang lên.

Từ Lâm Uyên trở thành khúc phụ một khắc kia trở đi, bằng hữu, người nhà, toàn bộ đều gọi điện thoại tới.

Lần này điện thoại là Kim Mộc đánh tới:

"Chúc mừng lão bản, phòng làm việc bên này hưng phấn hư rồi, đều phải la hét người vị này sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ mời khách đây!"

"Lão sư người thật lợi hại!"

Thông qua điện thoại, Lâm Uyên có thể nghe được La Vi đợi người hưng phấn tiếng kêu, phòng làm việc bên kia không ít người đều biết Ảnh Tử thân phận chân thật chính là Tiệp Ngư.

"Được."

Lâm Uyên rất sáng khoái đáp ứng.

Ngược lại khoản nợ nhiều không đê người, trước đó hẳn đã đáp ứng một nhóm bữa cơm:

Đầu tiên là người nhà, sau đó là Ngự Vương Triều, lại sau đó là công ty bên này, bao gồm Lâm Uyên ở công ty mấy tên học trò cũng la hét muốn chính hẳn một lão sư mời khách, bây giờ lại thêm phòng làm việc bên này .

Nguyên lai đây chính là trở thành khúc phụ cảm giác sao?

Thật tốt.

Khoé miệng của Lâm Uyên nhếch lên.

"Đinh đông."

Hệ thống đột nhiên xuất hiện.

Lâm Uyên còn tưởng rằng xảy ra điều gì nhiệm vụ, kết quả trước mắt hiện lên lam sắc kiêu chũ nhưng là:

"Chúc mừng lâm khúc phụ."

Lâm Uyên nhất thời bật cười.

---

ps: Cảm tạ 【 Yên Tử 523 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối

██? █●, Yên Tử tỷ tỷ phát đại tài!
// ko nhớ lên minh chủ là 10000 điểm hay 100.000 điểm nhỉ mn ? tự dung đầu óc ngu ngu nghĩ mãi ko ra ....

10.000 điểm cỡ 350k, còn 100k điểm thì @@

Cầm trong tay thanh kiếm muốn làm hiệp khách, nhưng tim lại là lạnh

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 841: Cho người đánh đàn Tiện Ngụ...

Mấy ngày kế tiếp.

Các tạp chí lớn khắp nơi bản tin Tiện Ngụ trở thành khúc phụ tin tức.

Lâm Uyên là không ngừng qua lại các đại bữa cơm giữa.

Phát sinh chuyện tốt muốn mời khách ăn cơm, hoặc là liền phát một bao tiền lì xì.

Đây tựa hồ là Lam Tinh quang Vinh Truyền thống.

Mà trở thành khúc phụ chuyện tốt như vậy thì càng không tránh khỏi ân huệ lui tới.

Đối với lần này Lâm Uyên ngược lại cũng không kháng cự, nếu không cũng sẽ không từng cái nhận lời.

Ngày này.

Lâm Uyên rốt cuộc nghênh đón người cuối cùng bữa cơm.

Khúc phụ gian tụ họp.

Mời do Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh phát ra.

Mà tụ họp địa điểm, chính là Lâm Uyên lần trước cùng Lục Thịnh lễ ra mắt thật sự.

Hội sở danh "Tụ Hiền" .

Hiền nhiên.

Cái này Tụ Hiền hội sở, là một ít quen nhau khúc phụ giữa tụ họp đại bản doanh.

"Sau này người không có chuyện gì có thể tới chơi đùa, chúng ta chủ tịch HĐQT là nhà này hội sở cổ đông một trong, mà hội sở mấy vị khác cổ đông theo thứ tự là Lam Tinh mấy cái đại hình Entertainment ông chủ, cho nên nơi này hết thấy công trình cũng miễn phí hướng khúc phụ cung cấp, nếu như không có khúc phụ dẫn, người bình thường là không có biện pháp tiến vào nơi này, dù là người có tiền đi nữa đều vô dụng, khúc phụ thân phận mới nơi này là duy nhất giấy thông hành."

Trịnh Tinh cười hướng Lâm Uyên giới thiệu.

Lâm Uyên hiếu kỳ đánh giá bốn phía.

Hắn lần trước tới cái này cũng không tử quan sát kỹ, bây giờ này nhìn một cái mới phát hiện, cái hội sở này sửa sang cách thức phi thường sang trọng nội liễm, hoàn toàn là lấy âm nhạc làm chủ đề chế tạo, dọc theo hành lang dài xuyên qua, không cùng phòng thời gian để đủ loại kiểu dáng nhạc khí, còn có cao cấp nhất âm hưởng dụng cụ vân vân, bất kỳ vật kiện cũng chỉ

phí không rẻ đáng vẽ, ngoài ra bao gồm một ít ăn uống tất cả đều là xa hoa nguyên liệu nấu ăn, thật giống như có thể tùy tiện cầm, cũng có thể kêu phục vụ viên hỗ trợ.

"Lúc đó thật sự thế nào kiếm tiền?"

Lâm Uyên vấn đề để cho Trịnh Tinh bật cười:

"Đây là một đám khúc phụ tụ họp chuyên dụng nơi, phần này tài nguyên cũng đã giá trị thiên kim, hưởng chi ngoại trừ khúc phụ bên ngoài, một ít yêu cầu tìm khúc phụ người hợp tác thỉnh thoảng cũng sẽ thông qua tướng quan môn đường đi vào, bọn họ tới chỗ này mỗi lần cũng là muốn giao tiền, dù sao nói không chừng bọn họ là có thể ở nơi này nói thành nhất bút đại hợp làm, chớ nói chi là những thứ này khúc phụ vị trí công ty ông chủ bản chính là chỗ này cổ đông, tỷ như chúng ta chủ tịch HĐQT cô phân, người cảm thấy chủ tịch HĐQT sẽ thu người tiền?"

"Thì ra là như vậy."

Khúc phụ có khúc phụ thế giới.

Cho đến Lâm Uyên chính thức trở thành khúc phụ, Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh mới có thể mang theo Lâm Uyên tiến vào cái vòng này.

Cái này rất bình thường.

— QUANG CÁO —

Bất đồng tầng thứ nhân không có cùng vòng, có chút trao đổi chỉ có ở cùng lĩnh vực cùng với cùng tầng thứ nhóm người gian mới có thể tiến hành, nếu không thì là nước đổ đầu vịt.

"Bao gồm Trung Châu cũng là như vậy."

Trịnh Tinh cười nói: "Các địa phương đều có các địa phương vòng, cái hội sở này là Tân Châu khúc phụ dành riêng vòng, còn lại Châu khúc phụ cũng có chính bọn họ tụ họp nơi, bây giờ ta mang người đi vào, không ít người cũng đều tương đối mong đợi người gia nhập."

Vừa nói, Trịnh Tinh đẩy ra một đạo cửa phòng.

Lâm Uyên tiến vào bên trong, lập tức liền thấy mấy người quen.

Duẩn Đông.

Diệp Tri Thu.

Còn có Lục Thịnh.

Ngoài ra còn bao gồm còn lại một ít ở « bài hát của chúng ta » Tổng nghệ tiết mục trên có quá trao đổi khúc phụ.

"Tiện Ngu, hoan nghênh."

Có một cái khúc phụ mở miệng cười nói.

"Người tốt."

Lâm Uyên biết người này, khúc phụ An Tân, trước một cái mùa giải trên bảng dụng phải một lần.

Còn lại khúc phụ cũng là rối rít lộ ra hiền hòa nụ cười, từ Lâm Uyên mới vừa vào cửa lên, mọi người liền không hẹn mà cùng nhìn về phía hắn.

"Tiện Ngự!"

Lục Thịnh ngược lại không khách khí, vừa thấy Lâm Uyên liền đứng lên cười nói: "Chúc mừng người trở thành khúc phụ, ở chỗ này không cần cảm thấy câu nệ, không có gì đặc biệt quy củ, chính là mọi người ngồi xuống ăn ăn đồ ăn tán gẫu một chút."

Lâm Uyên ngạc nhiên gật đầu một cái.

Căn phòng rất lớn, không ngồi cùng bàn tử, bất đồng ghé sa lon, mọi người tụ năm tụ ba chung một chỗ nói chuyện phiếm.

Nơi này và trước hẳn tham gia mấy cái bữa cơm hoàn toàn bất đồng.

"Tùy tiện ngồi."

Lục Thịnh dẫn Lâm Uyên ngồi ở cái bàn.

Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh cũng cùng Lâm Uyên ngồi chung.

Cái bàn này cạnh một vị khúc phụ chính mang tai nghe nghe ca nhạc, thấy mấy người, tháo xuống tai nghe cười nói:

"Tiện Ngự, người khỏe, ta là Trần Hạc Hiên, trước đã từng quen biết."

"Người tốt."

Lâm Uyên phát hiện mình cùng không ít khúc phụ cũng đã từng quen biết, phần lớn đều là mùa giải trên bảng chém giết.

"Còn đảo cổ người này phá tai nghe đây."

Lục Thịnh cười nói, hiển nhiên cùng Trần Hạc Hiên rất quen.

Trần Hạc Hiên bĩu môi: "Thu tiền liền muốn làm việc, này tai nghe cũng không tệ lắm, đợi bán rồi đưa người một cái."

"Trần Hạc Hiên lỡ tai là khúc phụ trung tốt nhất."

Dương Chung Minh thấy Lâm Uyên có chút hiếu kỳ, liền ra giải thích rõ một cái câu: "Ni yêu khoa học kỹ thuật nghiên cứu cái này tân tai nghe tìm hẳn trắc bình, để cho hẳn cho ra tham khảo ý kiến, để cho bộ kỹ thuật cải tiến."

"Rất lợi hại."

Lâm Uyên kinh ngạc nói, khúc phụ còn có thể kiếm loại này thu nhập thêm?

"Ta cũng không người lợi hại."

Trần Hạc Hiên cười một câu, sau đó đổi Lục Thịnh nói: "Người cũng giúp ta nghe một chút nhìn, người nam này âm thanh trọng Giọng trầm bộ phận có phải hay không là kém chút ý tứ?"

"Ừm."

Lục Thịnh đeo tai nghe lên nghe một hồi, cùng Trần Hạc Hiên trao đổi.

"Không có bữa cơm, nơi này chính là đơn giản như vậy, mọi người giúp lẫn nhau."

Dương Chung Minh thấy Lâm Uyên vẫn hiếu kỳ, liền tiếp tục giải thích:

"Tỷ như phía nam cái bàn kia, Duẫn Đông đang ở kéo Diệp Tri Thu mấy người thảo luận chính mình bài hát mới, trung cầu một ít ý kiến; lại tỷ như

phía bắc, Liễu Như Mi đang ở mời người cho nàng cháu gái viết ca khúc, dù sao khúc phụ cũng không nhất định giỏi toàn bộ phong cách..."

"Nói trắng ra là, đây chính là một hội giúp nhau."

Trịnh Tinh nói: "Người ở nơi này có thể thấy một ít công ty ý hướng hợp tác, thù lao cũng không thấp, mục đích chính là mời đang ngồi khúc phụ hỗ trợ viết ca khúc, liền sau lưng người cái kia trên tường màn ảnh lớn."

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, thật đúng là.

Màn hình lớn bên trên viết, nhiều ít hơn bao nhiêu tiền mời khúc phụ xuất thủ, vì mỗi công ty nào đó một cái ca sĩ chế tạo riêng một bài hát mới.

Còn có mỗi công ty game tìm kiếm khúc phụ nhận thầu trò chơi bối cảnh âm nhạc.

Còn lại các Châu tướng Quan Định chế khúc loại, càng là không cùng tầng xuất.

Thậm chí ngay cả một ít công ty quảng cáo, đều ở đây chinh tập quảng cáo âm nhạc.

Trịnh Tinh nói: "Người phải có cảm thấy hứng thú hợp tác có thể tiếp đó, cùng phục vụ viên nói một tiếng là được, bọn họ sẽ liên lạc phe Giáp liên lạc công ty chúng ta."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Lục Thịnh tựa hồ cùng Trần Hạc Hiên trao đổi xong tất, nhìn về phía Lâm Uyên nói: "Còn có một sự tình, nơi này ai muốn phát bài hát mới sẽ trước thời hạn thông báo, Chư Thần cuộc chiến ngoại trừ a, như vậy mọi người có thể với nhau dịch ra, tránh cho khúc phụ gian cạnh tranh quá kịch liệt, bắt quá giới hạn với Tần Châu khúc phụ, còn lại Châu chúng ta cũng không cần trước thời hạn câu thông, vén tay áo lên liên quan liền xong chuyện rồi."

Lâm Uyên: "..."

— QUẢNG CÁO —

Khó trách mỗi một mùa giải phát ca khúc cha cũng số người có hạn.

Nguyên lai phần lớn đều là các Châu khúc phụ giữa trước thời hạn nói tốt.

"Đúng rồi."

Dương Chung Minh bỗng nhiên lại nói: "Cuối năm Chư Thần cuộc chiến đã chắc chắn sẽ có Trung Châu bên kia Người viết ca khúc xuất thủ đánh lén, hơn nữa còn là hai vị, một cái hẳn là lưu hành vui, một người khác chính là Đàn dương cầm, Đàn dương cầm khúc muốn lên đỉnh độ khó không thấp, hẳn là đi chuyên nghiệp tiếng tăm đường đi, người mùa giải bảng lớn nhất đối thủ cạnh tranh hay lại là lưu hành vui."

"Hai cái?"

Lục Thịnh ngăn người, chột bĩu môi nói: "Ngoan độc a, vì ngăn cản Tiệp Ngu 1 năm liên tục quán quân trực tiếp ra hai cái?"

"Tiệp Ngu lần này danh tiếng quá lớn rồi."

Dương Chung Minh nói: "Nếu như không có hẳn mười một quán quân sau trở thành Lam Tinh trẻ tuổi nhất khúc phụ này tra, bọn họ hẳn chỉ ra động một vị."

"Thực ra cùng một người cũng không khác nhau."

Trịnh Tinh đội Lâm Uyên nói: "Phụ trách Đàn dương cầm khúc vị kia ta biết, đi cổ điển Đàn dương cầm đường đi, loại này phong cách rất khó ở mùa giải bảng lên đỉnh, hẳn xuất thủ là vì làm việc bên trong tiếng tăm bên trên thắng người, dù sao cổ điển Đàn dương cầm thương thức ngưỡng cửa quá cao, bất quá tiếng tăm thua không có vấn đề, chỉ phải xếp hạng bất được là được, ngược lại là một vị khác người được cẩn thận nhiều hơn rồi, Sở Châu đỉnh cấp khúc phụ Makoto Itou, mười lăm năm trước tiến vào Trung Châu sau đó, hẳn đã lâu không hồi chính mình cố hương rồi, lúc này thuộc về hương nhất định là vì người."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Một bài lưu hành bài hát, một bài cổ điển Đàn dương cầm khúc?

Bên cạnh Lục Thịnh bỗng nhiên cười nói: "Bọn họ hay lại là xem thường, Makoto Itou tên kia viết lưu hành bài hát thủy Bình Viễn xa kém hơn hẳn chơi đùa thuần âm nhạc trình độ, bọn họ nhất định là nghĩ đến người trên tay không có chắc bài mới có thể xuất ra loại này tự nhận là bảo hiểm đội hình, nếu như người có thể lấy thêm ra một bài không kém gì « Sứ Thanh Hoa » ca khúc này bạ không khó đối phó, điều kiện tiên quyết là người cuối cùng cái này bảo muốn ép chuẩn."

"Không kém gì « Sứ Thanh Hoa » ?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, « dạ khúc » đoán sao?

Không cùng người sẽ không có cùng câu trả lời, nhưng có thể xác định là, này hai thủ toàn bộ đều là có thể nói Chu đồng tác phẩm tiêu biểu trung vị hàng đệ nhất bậc thang ca khúc, « dạ khúc » vừa vang lên lên đài lãnh thưởng có thể không phải đùa, đây là Chu đồng toàn bộ ca khúc trung đạt được các loại giải thưởng nhiều nhất ca khúc, không ai sánh bằng.

Về phần cổ điển Đàn dương cầm khúc lời nói...

Lại thêm một bài Tiểu Bang « dạ khúc » như thế nào đây?

Hai người này kết hợp, có thể liền không phải là cái gì một thêm một bằng với hai rồi.

---

ps: Chư Thần cuộc chiến chiến thuật ban đêm khúc thêm dạ khúc, thực ra cũng có người đoán được, chu toàn bộ trong tác phẩm, ô bạch tự mình thích nhất chính là chỗ này thủ rồi, đáng tiếc trước mặt mấy cuốn sách đều không viết, về phần hòa âm loại, kia lấy được Trung Châu mới có thể chơi đùa, bây giờ ra sớm điếm, cầu nguyệt phiêu á!

// hong cmn laptop roi, nghi sao ma dau kho huhu .... mn rang doc tam,
laptop bi hong nua man hinh ko lam gi duoc
Cầm trong tay thanh kiếm muốn làm hiệp khách, nhưng tim lại là lạnh
Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 842: Bảo Liên Đăng phát hình

Không sai, Lâm Uyên chuẩn bị ở tháng mười hai phát hành ca khúc là « dạ khúc » .

Bài hát này cùng « Sứ Thanh Hoa » là cùng một bậc thang tác phẩm.

Ca từ do Phương Văn Sơn sáng tác.

Soạn nhạc là vẫn là Chu đồng tự mình.

Liên phía sau màn phối trí mà nói với « Sứ Thanh Hoa » như thế.

Đối với Lâm Uyên mà nói:

Này hai bài hát cũng có tư cách tham dự Chư Thần cuộc chiến đánh bãng.

Mà hẳn sẽ dĩ lựa chọn « Sứ Thanh Hoa » ở phía trước, có hai nguyên nhân.

Số một, đối thủ Lục Thịnh tác phẩm đồng dạng là Trung quốc phong, cũng chính là Lam Tinh tân cổ điển;

Thứ hai, « dạ khúc » đặt ở tháng mười hai có thể linh hoạt hơn đối phó đối thủ, nếu như đối thủ so với tưởng tượng khó đối phó, kia Lâm Uyên chuẩn bị đem Đàn dương cầm khúc làm kiếp Mã Gia bên trên.

Vâng.

Bài này « dạ khúc » , có thể chỉ là lưu hành ca khúc, nhưng nếu như có cần phải, nó cũng có thể biến thành một bài cổ điển Đàn dương cầm khúc, cùng lưu hành ca khúc liên động.

Bây giờ nhìn lại.

Loại biến hóa này là rất tất yếu rồi.

Lâm Uyên nghĩ như vậy, nội tâm bỗng nhiên lại dâng lên một tia cổ quái.

Makoto Itou danh tự này, thật giống như ở nơi nào nghe qua?

Liên như vậy.

Không trọng yếu.

Sau đó Lâm Uyên lại biết rất nhiều tình huống.

Tụ Hiền hội sở, Lâm Uyên lần đầu tiếp xúc đến khúc phụ thế giới.

Xem ra chính mình bắt lại 1 năm liên tục quán quân sau đó, nếu như muốn kiếm tiền hoặc là chơi đùa loại, hoàn toàn có thể tới nơi này tiếp nhiệm vụ chứ sao.

Căn phòng màn ảnh lớn thỉnh thoảng đổi mới.

Lâm Uyên chú ý tới nơi này có nhiều chút nhiệm vụ thực ra còn thật thích hợp bản thân.

Bất quá bây giờ Lâm Uyên chắc chắn sẽ không tiếp nhiệm vụ, 1 năm liên tục quán quân còn không có chính thức tới tay.

Chính mình như là đã thành khúc phụ, đó là đương nhiên phải làm hàm kim lượng tương đối cao một loại kia khúc phụ.

Bây giờ chỉ là bung ra một vị Ca Vương cùng một vị Ca Hậu mà thôi.

Loại trình độ này khúc phụ, tại sao có thể cùng 1 năm liên tục quán quân khúc phụ như nhau?

Huống chi Lâm Uyên tâm tâm khổ khổ bắt lại mười một quán quân.

— QUẢNG CÁO —

Dù là 1 năm liên tục quán quân con đường này là Vạn Lý Trường Chinh, hẳn cũng chỉ kém bước cuối cùng này rồi, lại làm sao có thể bởi vì đã trở thành khúc phụ mà lúc đó nói lỏng khẩu khí kia?

Tháng mười hai nhưng là quyết thắng cục!

Vì cái này quyết thắng cục, Lâm Uyên cũng dự định tự thân xuất mã.

Không có biện pháp.

Lâm Uyên muốn trình độ lớn nhất bảo đảm « dạ khúc » lượng.

Mà toàn bộ Ngự Vương Triều, cực kỳ có phương diện này lực hiệu triệu chính là Lâm Uyên tự mình.

Hoặc giả nói là Tiệp Ngự cái thân phận này.

Huống chi Ngự Vương Triều cũng liền Tôn Diệu Hỏa cùng Trần Chí Vũ hai người nam ca sĩ.

Chu đồng bài hát, bây giờ Tôn Diệu Hỏa ngược lại là có thể hát, bất quá Diệu Hỏa học trường đã trở thành Ca Vương, thân phận mới đủ để cho hắn hảo hảo đi tiêu hóa.

Về phần Trần Chí Vũ, thanh âm của hắn có chính mình phong cách.

Chu đồng bài hát cho Trần Chí Vũ, độ phù hợp so với trình độ tăng nhiều Tôn Diệu Hỏa thấp hơn một ít.

Này khá là đáng tiếc.

Nếu như Trần Chí Vũ thanh âm thích hợp, Lâm Uyên là không ngại đem « dạ khúc » giao cho Trần Chí Vũ hát.

Nói không chừng bài hát này thì có thể làm cho Trần Chí Vũ cũng trở thành Ca Vương.

Dù sao Trần Chí Vũ khoảng cách Ca Vương chênh lệch, cũng không đoán đặc biệt lớn cái loại này.

Cùng lúc trước bất đồng là:

Lúc trước Lam Tinh các Châu hàng năm chỉ có thể ra một cái Ca Vương Ca Hậu.

Nếu như Trần Chí Vũ cũng đi đến Ca Vương số liệu, vậy hẳn liền muốn cùng Tôn Diệu Hỏa tiến hành pk.

Ngược lại Ca Vương một chỗ.

Bây giờ cách chơi quy tắc không giống nhau.

Cùng mấy năm này các Châu thông nhất chung một chỗ có liên quan, một cái Ca Vương Ca Hậu vị trí, nhất định là không đủ dùng.

Cho nên phía trên sửa lại cách chơi, rất nhạy sống phương thức xử lý:
Có bao nhiêu Châu thống nhất, liền có bao nhiêu cái Ca Vương cùng Ca
Hậu vị trí.

Sơ với như bây giờ, Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu thống nhất.
Cấp độ kia sang năm kết toán giải thưởng thời điểm, sẽ có năm vị Ca
Vương, năm vị Ca Hậu sinh ra.

Khuyết điểm chính là:

Khả năng có Châu Ca Vương Ca Hậu vị trí, bị còn lại Châu xâm chiếm, đưa
đến chính mình Châu tay trắng ra về.

Các Châu bằng thực lực nói chuyện!

Có bản lãnh lời nói, một cái Châu cướp đi mười vị trí cũng là cho phép!
Rất nhiều người suy đoán, phía trên là cố ý như vậy thiết kế cách chơi,
chính là muốn để cho các Châu thời khắc có một loại cạnh tranh trong lòng,
như vậy mới có thể tiến bộ.

Đương nhiên.

Lâm Uyên không có vì Trần Chí Vũ đáng tiếc quá lâu.

Tại hấn tướng tượng bên trong, Ngự Vương Triều ca sĩ môn trở thành Ca
Vương cùng Ca Hậu, tất cả đều là sớm muộn sự tình.

Chỉ cần trên tay hấn dọn ra không.

Giang Quỳ, Tôn Diệu Hỏa, chỉ là bắt đầu.

Giống như chính mình trở thành khúc phụ, giống vậy chỉ là một bắt đầu
như thế.

Rời đi Tự Hiền hội sở.

Lâm Uyên đang ở cảm khái khúc phụ thân phận thuận lợi, lại có thể tại hội
sở miễn phí ăn uống, đột nhiên nhận được Triệu Giác phát tới tin tức, nói là
phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » tối nay chuẩn bị ở video Website phát
hình.

"Nhanh như vậy?"

Lâm Uyên rất là ngoài ý muốn.

Coi như là Lam Tinh khoa học kỹ thuật lợi hại, tốc độ này cũng thật nhanh
một chút.

Triệu Giác trả lời: "Một tháng vốn là đủ chụp xong, bây giờ còn đang làm
hậu kỳ, bắt quá trước mặt mười tập hậu kỳ đã làm xong, phía sau bộ phận
đội truyền bá đến thời điểm khẳng định cũng có thể hoàn thành, chúng ta
điện ảnh kịch nghệ coi trọng nhất chính là hiệu suất, thời gian là vàng bạc,
mỗi trẻ nãi một ngày chính là hơn trăm người ăn uống ngủ nghỉ, có thể sớm
một chút bên trên sẽ không làm trẻ nãi, nhất là lưới truyền bá loại phim
truyền hình, từ quay chụp lên ngay tại tuyên truyền, bây giờ đã đạt đến có
thể phát hình cơ sở, diễn viên đội hình ở đằng kia."

"Ừm."

Lâm Uyên sáng tỏ.

Đây cũng là thật.

Lâm Uyên không ít ở đoàn kịch đờ, dù sao cũng là làm rất nhiều bộ phim hạch tâm Biên Kịch nhân, hẳn cảm giác Lam Tinh tùy tiện một cái đoàn kịch cũng đối hiệu suất vô cùng coi trọng, quay chụp tốc độ cơ bản sẽ không quá chậm, rất nhiều diễn viên nếu như biểu hiện phóng hồng, tuyệt đối sẽ bị đạo diễn không chút lưu tình đổi, điểm này cùng thiên triều bất đồng, thậm chí so với Hollywood bộ kia pháp tắc còn tàn khốc hơn, hơn nữa những thứ này đoàn kịch theo đuổi còn không chỉ là tốc độ, chất lượng phương diện yêu cầu cũng tuyệt đối không thấp, điểm này một mục để cho Lâm Uyên cảm thấy rất đáng sợ, đồng dạng là minh tinh dưới tình huống làm diễn viên rõ ràng so với làm ca sĩ mệt mỏi hơn.

Không trò chuyện bao lâu.

Lâm Uyên về đến nhà.

Mụ mụ mang theo Lâm Uyên tử tử muội muội ngồi ở máy chiếu hình trước.

Lâm Uyên hỏi: "Các người đây là?"

Tử tử nói: "Một hồi « Bảo Liên Đăng » muốn bắt đầu!"

Lâm Uyên: ". "

— QUANG CÁO —

Xem ra mọi người đối với « Bảo Liên Đăng » bộ này kịch còn thật chú ý.

Rõ ràng cũng không có thấy trên mạng tuyên truyền thật lợi hại.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng bình thường.

Bộ này kịch dù sao cũng là từ Tây Du diễn sinh tới tác phẩm, diễn viên rất nhiều đều là Tây Du đám người kia.

Không biết nội dung cốt truyện như thế nào điều kiện tiên quyết, chỉ là ở « Bảo Liên Đăng » bên trong thấy Tây Du trung khuôn mặt quen thuộc người xem cũng đã rất hạnh phúc đi.

Lúc này.

Lão mụ bỗng nhiên nói: "Tám giờ!"

Muội muội thúc giục Lâm Uyên: "Nhanh phát ra!"

Lâm Uyên mở ra liên tiếp máy chiếu hình máy tính, chiếu « Bảo Liên Đăng » .

Lâm Uyên suy nghĩ một chút, dứt khoát ngồi xuống đồng thời nhìn.

Kết quả.

TV còn chưa bắt đầu, « Bảo Liên Đăng » Ca khúc chủ đề sẽ để cho con mắt của Lâm Uyên sáng:

"Bài hát này thật tốt."

Mụ mụ nói: "Tên bài hát thật giống như kêu « phá núi » ?"

Tử tử nhìn ti vi một chút bên trên phụ đề: "Oa nha, ta nói đâu rồi, Ca khúc chủ đề là Trịnh Tinh viết!"

Muội muội gật đầu: "Thì ra là như vậy."

Thực ra Lâm Uyên cũng có một chút « Bảo Liên Đăng » liên quan ca khúc, bất quá hẳn cảm thấy chất lượng một dạng cho nên liên dứt khoát đóng cho công ty còn lại Người viết ca khúc tới, không nghĩ tới TV bộ bên kia lại trực tiếp mời Trịnh Tinh xuất thủ thao đao, xem ra bọn họ đối bộ này kịch còn là vô cùng coi trọng, đồng thời sự thật cũng chứng minh, Lâm Uyên không xuất thủ dưới tình huống, công ty còn lại Người viết ca khúc giống vậy có thể xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ.

Hai phút.

Ca khúc kết thúc.

Ca khúc chủ đề có dễ nghe hay không khác nhau ở chỗ thông qua máy tính xem nhân có thể hay không đem phim truyền hình phát ra thiết trí thành tự động nhảy qua đầu phim, Trịnh Tinh bài hát thông qua khảo nghiệm, tỷ tỷ không có lựa chọn tự động nhảy qua đầu phim ——

Giấy trắng phim rốt cuộc bắt đầu.

---

ps: Cảm tạ 【 Bắc Quý Chủ An Lương 】 đại lão minh chủ, cho đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, tham gia khởi điểm họp hàng năm đưa đến đây càng tâm âm gian không được.

// sr mọi người hôm qua laptop em hỏng, đi thay cái màn hình hết hơn 1 củ...

Mà bộ truyện này làm hơn 1 năm, hơn 800c, nãy check 1 cái, thu nhập đầu đó 1tr2 -_-

ok, im fine

Cầm trong tay thanh kiếm muốn làm hiệp khách, nhưng tim lại là lạnh

Thế Giới Duy Nhất Pháp Sư

Chương 843: Coi như tốt đẹp bắt đầu

Nội dung cốt truyện chính thức bắt đầu.

Trong hình.

Vô số người khoác giáp dạ dày thiên binh thiên tướng đem một cái đơn sơ nhà tranh vây chặt đến không lọt một giọt nước.

Xơ xác tiêu điều không khí.

Không trung nổi trôi một đóa vân.

Một đạo cao ngạo bóng người đứng trong mây mù.

Người này người mặc màu bạc khôi giáp, sắc mặt anh tuấn lạnh lùng, cái trán có một đạo gờ lên màu bạc chi mắt, phảng phất vận vẹo thiểm điện.

Sau lưng của hắn, áo khoác ngoài ở liệt liệt phát phới.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Mở đầu chính là Nhị Lang Thần bắt Tam Thánh Mẫu!

Ánh mắt của tử tử sáng: "Thật là đẹp trai!"

Tây Du phim truyền hình Dương Tiễn, chính là Liễu diễn.

Lúc đó Liễu cái này Dương Tiễn hoá trang, liền dẫn phát vô số thảo luận.

Tất cả mọi người cảm thấy Liễu Dương Tiễn, hình dáng cùng nhan giá trị cũng thật sự là quá cao.

Tới « Bảo Liên Đăng », Liễu kéo dài Tây Du hoá trang, cộng thêm đạo diễn cố ý an bài cho hắn cuồn tím khóc huyễn diệu tạc thiên ông kính, đánh vào thị giác lực còn là mạnh vô cùng!

Đang lúc này.

Một con chó cẩu xuất hiện ở Nhị Lang Thần bên cạnh.

Tử tử trong nháy mắt sững sờ, nghiêng đầu nhìn về phía Nam Cực, buồn cười nhỏ nước bọt: "Ngươi lại diễn Hao Thiên Khuyển, vừa nhìn thấy ta ngươi tụt ra vai diễn!"

"Gâu!"

Nam Cực đắc ý, vui vẻ dậy rồi.

Lâm Uyên cười, Nam Cực là hắn mang đi đoàn kịch.

Bộ này kịch thực ra Nam Cực không diễn mấy ngày tụt sất thanh rồi.

Đại đa số thời điểm Hao Thiên Khuyển nhân vật này vẫn là lấy nhân tạo hình xuất hiện, do đặc biệt diễn viên đóng vai.

Mà theo ông kính tiếp tục.

Bảo Liên Đăng là cái gì, nội dung cốt truyện rút cuộc cấp ra giải thích.

Nguyên lai đây là một cái bảo vật, một cái nghe nói chỉ có nhân từ pháp lực, mới có thể không chế chí bảo.

Tam Thánh Mẫu chính là dùng bảo vật này, mới có thể cùng Dương Tiễn miễn cưỡng đánh một trận.

— QUẢNG CÁO —

Đáng tiếc bảo vật xảy ra chút tình huống, nàng không phải Dương Tiễn đối thủ, cuối cùng vẫn bị ca ca Nhị Lang Thần tự tay nhốt ở Hoa Sơn, chỉ là bản thân trọng phụ cùng con trai chạy thoát.

Nhìn đến đây.

Tỷ tỷ buồn bực nói: "Thế nào ta mơ hồ cảm giác cái này Dương Tiễn không phải rất hiền lành đáng vẻ?"

Tam Thánh Mẫu nắm giữ nhân từ pháp lực, nói rõ là người tốt.

Dương Tiễn nhốt Tam Thánh Mẫu, thân muội muội cũng không buông tha, này rõ ràng cho thấy bại hoại thiết lập a.

"Khó mà nói, nội dung cốt truyện mới vừa mới bắt đầu."

Lão mù lắc đầu một cái, nhìn một cái chính là lão giang hồ.

Muội muội chính là phân tích nói: "Thấy ra đầu ý tứ, hẳn là Tam Thánh Mẫu xúc phạm giới luật của trời, cùng phạm nhân thành thân sinh ra một cái tiểu băng hữu, mà Dương Tiễn làm tư pháp Thiên Thần phải nhất định bắt cầm em gái mình quy án, chỉ là lập trường không giống nhau, nhìn tiếp mới có thể biết là tình huống gì."

Đây cũng là.

Nhìn tiếp cũng biết.

Tập thứ nhất Dương Tiễn nhốt em gái mình, mọi người thì cũng chẳng có gì cảm giác đặc biệt, dù sao lúc này mọi người còn chưa đối với nhân vật thành lập được cảm tình, lúc này mọi người duy nhất quen thuộc nhân vật nhưng thật ra là Dương Tiễn.

Tập thứ hai.

Trầm Hương trưởng thành.

Cùng biết điều cha bất đồng, cái này Trầm Hương có chút da, lại Âm Sai Dương Thác vào Địa Phủ.

Địa Phủ Phán Quan chuẩn bị lấy tự tiện xông vào Địa Phủ tội danh đem đánh vào tầng mười tám địa ngục.

Hắc Bạch Vô Thường cũng bởi vì Trầm Hương liên lụy bị Phán Quan cách chức.

Lúc này.

Nhị Lang Thần vào Địa Phủ, trực tiếp yêu cầu Diêm Vương Gia sửa đổi Sổ Sinh Tử, cho Trầm Hương thêm hai mươi năm tuổi thọ.

Mụ mụ nói: "Hay lại là đầu cháu ngoại."

Tỷ tỷ nói: "Xem ra Dương Tiễn không phải người xấu mà, hẳn nhột muội muội cũng là vạn bất đắc dĩ, chính là cái này nhân vật chính để cho ta có chút mơ hồ, thật giống như Dương Tiễn không phải bộ này kịch nhân vật chính, Trầm Hương mới được."

"Trầm Hương là chủ giác."

Muội muội cũng gật đầu nói: "Dương Tiễn hình như là nam nhị hào? Cùng tuyên truyền không cùng một dạng a."

Đúng bất quá nội dung cốt truyện còn thật có ý tứ."

Lão mục tựa hồ thấy hứng thú, « Bảo Liên Đăng » chất lượng vẫn đủ hấp dẫn người.

Cạnh Biên tỷ tỷ gật đầu một cái: "Cái này nội dung cốt truyện có phải hay không là cứ cứ đủ loại trợ giúp Trầm Hương cố sự?"

Lâm Uyên không lên tiếng.

Người nhà nói đều không tạt xấu gì.

Nêu như các nàng có thể giữ vững quan điểm mình thì tốt hơn.

Không chỉ có Lâm Uyên gia.

Giờ phút này trên Internet.

Vô số người xem đều thấy « Bảo Liên Đăng » !

Làm Tây Du đệ nhất bộ diễn sinh kịch, bộ này kịch ăn vào số lớn đến từ Tây Du nhiệt độ, mới vừa phát hình liền hấp dẫn vô số người vào hồ!

"Cũng không tệ lắm a."

"Cái này kịch có chút ý tứ."

"Nhị Lang Thần thật tốt soái a!"

"Vốn cho là Dương Tiễn là nhân vật phản diện, sợ hết hồn, bất quá thấy Dương Tiễn đối Trầm Hương tốt như vậy, ta lại yên tâm."

"Nghĩ gì vậy, Dương Tiễn sao có thể là nhân vật phản diện."

"Dịch An lão sư kịch bản còn là khá vô cùng, tập thứ hai Dương Tiễn vào Địa Phủ đoạn này, có chút con khi xông Địa Phủ bên trong vị nhi, khác nhau là con khi nào loạn xong bị Diêm Vương Gia tố cáo, Dương Tiễn sửa lại chất nhi tuổi thọ, lão Diêm Vương dĩ nhiên bị dọa sợ đến không dám lên tiếng!"

"Ta liền thích bao che!"

Đoạn này nhưng thật ra là rất sáng văn kiêu đoạn.

Tập hợp trang bức, bao che đợi Internet văn đàn nhóm tác giả lần nào cũng đúng điểm.

Duy nhất để cho mọi người ngoài ý muốn chính là .

Bộ này kịch nói là Dương Tiễn cố sự tuyên, kết quả nhân vật chính nhưng là Trầm Hương.

Mặc dù Dương Tiễn vai diễn cũng rất nhiều, nhưng từ cố sự xác định vị trí đến xem, hiển nhiên là lấy Trầm Hương thị giác mở ra.

Cũng may Trâm Hương vẫn đủ đòi vui.

Mặc dù là một nguyên sang nhân vật, bất quá tạo nên không vấn đề gì.

"Xem ra nhân vật chính không phải Dương Tiễn, bất quá Dương Tiễn vai diễn quả thật quá nhiều."

"Bây giờ ta có chút lo lắng, đợi Trâm Hương biết rõ mình mẫu thân là bị cữu cữu nhốt, có thể hay không cùng cái này cữu cữu xích mích thành thù, đến thời điểm nhưng chính là ngược tâm kịch."

Con bà nó người đừng làm ta sợ!"

"Khác đi, cứ như vậy thủ hộ cháu ngoại lớn lên cũng rất tốt a."

"Nhìn Dịch An lão sư viết như thế nào rồi."

— QUẢNG CÁO —

"Cần nhắc đến « Ngộ Không Truyện » đẹp như thế, bộ này kịch hẳn không kém."

Chung quy mà nói, bộ này kịch tiếng vọng cũng không tệ lắm.

Bất quá trước mắt chỉ đổi mới hai tập, mọi người cũng không nhìn ra càng nhiều đồ.

Đương nhiên.

Ở khen ngợi trung cũng xen lẫn một ít hơi lộ ra chói tai bình luận.

"Này phá kịch có cái gì tốt trò chuyện, tập thứ nhất liền an bài Dương Tiễn nhốt thân muội muội, này căn bản không phù hợp Nhị Lang Thần tính cách!"

"Quá vớ vẩn, Nhị Lang Thần lúc nào thành tư pháp Thiên Thần."

"Soạn lại không phải loạn biên, Dịch An hẳn tạ tội, nàng đã hoàn toàn rời bỏ rời Nhị Lang Thần thiết lập, nhìn đến ta giới đến không được."

"Ta chỉ nhận thức hồng hoang Dương Tiễn!"

"Nếu như là hồng hoang Dương Tiễn, hẳn căn bản sẽ không nhốt muội muội, hẳn sẽ vì muội muội với Thiên Đình được!"

"Tây Du Nhị Lang Thần chính là một cái trò cười."

Rất hiển nhiên, những thứ này đều là hồng hoang fan đang chọn chuyện.

Bất quá hồng hoang fan số lượng hôm nay là không quá được.

Những thứ này chuyện thù dật tiết tấu, rất nhanh thì bị mọi người đối với nội dung cốt truyện thảo luận áp chế xuống.

Mấu chốt nhất là .

Tất cả mọi người không cảm thấy nội dung cốt truyện đối Dương Tiễn tạo nên, có cái gì quá đáng địa phương.

Dương Tiễn trước mắt mới chỉ, duy nhất có tranh cãi điểm, chính là nhốt em gái mình.

Trừ lần đó ra, hẳn không có gì những vấn đề khác.

Vừa vặn ngược lại.

Hắn đối với chính mình cháu ngoại vẫn là rất chiếu cố, có thân tình nhớ mong.

Thậm chí đối với Lưu Ngạn Xương, cũng chính là Trầm Hương cha, Nhị Lang Thần cũng không có làm gì.
Về phần nhân vật thiết lập cùng hồng hoang có xuất nhập?
Ai bảo đây là Tây Du bản Dương Tiên đây.
Chung quy mà nói, « Bảo Liên Đăng » có một cái coi như tốt đẹp bắt đầu.

---

ps: Hôm nay đi đường không nghỉ ngơi tốt, luôn cảm giác viết không quá trót lọt, lại không muốn mời giả, ngày mai quay đầu đem hai chương này sửa một cái.

Mời đọc #Dòngmáulạchồng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 844: Đây không phải chương mới

Kelly : Trong lúc chờ chương, loanh quanh tìm hiểu thêm 1 chút, mn có thể đọc hoặc bỏ qua nha :)

Dạ Khúc (Châu Kiệt Luân biểu diễn ca khúc) biên tập thảo luận trên lục địa truyền video

« Dạ Khúc » là Châu Kiệt Luân diễn hát một thủ ca khúc, do Phương Văn Sơn viết lời, Châu Kiệt Luân Soạn nhạc, Lâm Mai Khả biên khúc, thu nhận sử dụng ở Châu Kiệt Luân năm 2005 ngày mùng 1 tháng 11 phát hành chuyên tập « tháng mười một Chopin » trung [1] .

Năm 2005, nên khúc đạt được Pepsi bảng Hồng Kông Kim Khúc, 9+ 2 âm nhạc tiên phong bảng hàng năm tiên phong Kim Khúc [2] . 2006 năm, nên khúc đạt được toàn cầu Hán Ngữ âm nhạc trong bảng hàng năm tốt nhất ca khúc đọ nhiều giải thưởng [3] .

Tên tiếng Trung Dạ Khúc thuộc quyền chuyên tập tháng mười một bài hát của Chopin lúc trưởng 3 phần 51 giây ca khúc nguyên hát Châu Kiệt Luân viết từ Phương Văn Sơn phổ khúc Châu Kiệt Luân biên khúc Lâm Mai Khả phong cách âm nhạc cổ điển Rap phát hành ngày tháng năm 2005 ngày mùng 1 tháng 11 ca khúc phát biểu tiếng phổ thông

Sáng tác bối cảnh biên tập

« Dạ Khúc » là « tháng mười một Chopin » trung sớm nhất tác phẩm hoàn thành, cũng có thể nói là đỉnh album tinh thần chỗ, từ do Phương Văn Sơn sáng tác, ở ca khúc sáng tác trung Châu Kiệt Luân dùng cổ điển vững chắc căn cơ, kết hợp lưu hành nguyên tố [4] .

Ca khúc ca từ biên tập

Bây kiến khát máu bị miếng thịt thối rữa hấp dẫn
Còn tôi thì vô cảm ngắm nhìn khung cảnh cô độc ấy
Đánh mất em, yêu hận bắt đầu trở nên rõ ràng hơn
Đánh mất em, đâu còn gì có thể khiến tôi bận tâm nữa
Khi bờ câu không còn là biểu tượng của hòa bình
Thì tôi mới chợt nhận ra

trên quảng trường ấy chỉ còn những con đại bàng hói chờ được cho ăn

— QUẢNG CÁO —

Tôi dùng những vần điệu đẹp để
để hình dung lại tình yêu đã bị cướp mất
A mây đen đã bắt đầu kéo đến che khuất bóng đêm bản thủ

Tiếng vang từ tang lễ trong công viên đang giăng kín bầu trời
Hoa hồng trắng tiễn đưa em
Cũng dần héo úa giữa không khí u ám
Những con quạ đen trên nhánh cây cũng yên lặng đến lạ kỳ
Hãy yên lặng lắng nghe chiếc áo choàng màu đen của tôi
rất muốn sưởi ấm cho em ký ức đang ngày càng trở nên lạnh lẽo
Nhưng cuộc đời vẫn cứ mãi trôi
A sương mù vây kín bốn phía
Tôi đang đứng bên ngôi mộ trống vắng này
Sau này dù có già đi thì tôi vẫn mãi yêu em mà thôi
Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin
Để tưởng nhớ tình yêu đã chết trong tôi
Âm thanh trong đêm tựa như tiếng gió
Tiếng con tim tan vỡ nghe sao thật êm tai
Ngón tay nhẹ lướt trên phím đàn
Giúp tôi cẩn thận trao đi nỗi nhớ nhưng
Nơi chôn cất em có tên là U Minh
Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin
Để tưởng nhớ tình yêu đã chết trong tôi
Tôi vì em mà ẩn họ giấu tên
Ngồi đánh đàn dưới ánh trăng
Cảm nhận được nhịp tim của em
Thì ra vẫn ấm áp thân thương đến thế
Tôi hoài niệm dấu môi son đỏ tươi của em
Những con chuồn chuồn gãy cánh đang tản mát trong chốn rừng sâu này
Nhưng lòng tôi chẳng hề có chút đồng cảm nào

— QUANG CÁO —

Đánh mất em, nước mắt tôi bỗng mờ nhòe không thể nhìn rõ
Đánh mất em, nụ cười của tôi cũng hóa nhạt nhòa
Cơn gió lướt qua mái nhà phủ kín rêu xanh
Đang chế nhạo nỗi đau lòng trong tôi
Tựa như chiếc giếng khô cạn chẳng còn giọt nước nào
Tôi dùng những lời lẽ thô lương

Để miêu tả nỗi hối hận vì đã đánh mất tình yêu ấy

« Dạ Khúc » chuyên tập Châu Kiệt Luân Rap phong cách [6], ban đầu nghe chỉ có thể cảm giác đây là trước sau như một Chu thị tình ca, tiếp tục nhịp điệu làm chủ, tiếp tục đọc nhấn rõ từng chữ không rõ. Cẩn thận nghe, bên trong đơn giản tiếng đàn dương cầm cùng Phục Cổ nhịp điệu quả thật có thể khiêu khích lòng người, ca từ chuẩn xác biểu đạt ra cái loại này không nói ra đau, đáng giá lặp đi lặp lại thưởng thức [7] . Ca khúc bị rất nhiều fan ca

nhạc khen, bọn họ phổ biến biểu thị bài hát này nhịp điệu cũng không phức tạp, nhưng biểu đạt ra ý cảnh thập phần duy mỹ [8] .

« Dạ Khúc » do Đàn ghi-ta âm thanh cùng đơn giản tiết tấu làm mở màn, dẫn dắt mọi người đi vào tan nát cõi lòng cảnh tượng. Ca khúc miêu tả nhân vật chính vì hoài niệm chết đi người yêu, vẫn lựa chọn dùng đánh đàn Chopin Dạ Khúc phương thức, kỷ niệm ái tình kia mang theo đau triệt ý vị, quả thực để cho người ta cảm nhận được một tia thê mỹ bầu không khí [9] .

« Dạ Khúc » bên trong có một cái ái nhân rời đi cố sự. Mở đầu nhất đoạn mấy cái Đàn dương cầm âm phù liền dẫn thương cảm, Rap nhất đoạn theo tiếng đàn dương cầm dần dần hiện ra. Tiến vào phó Ca Hậu, Châu Kiệt Luân bắt đầu chính mình đặc biệt khê hát, ưu mỹ nhịp điệu cộng thêm thương cảm bầu không khí [10] .

Năm 2004 tháng 12 Châu Kiệt Luân ở nước Mỹ kết thúc ca nhạc hội sau, đi New York ngoại ô mộ địa vì « Dạ Khúc » lấy cảnh. Không nghĩ tới trước một đêm nước Mỹ nổi lên đại Phong Tuyết, nhân viên làm việc rất sợ dọc đường sẽ bị tuyết đọng vây khốn, Châu Kiệt Luân cũng không cố mọi người khuyên can, cố ý đi. Cũng còn khá lên đường lúc khí trời chuyển tốt, nhưng đoàn người hay lại là tốn 5 giờ mới tới quay chụp địa điểm, còn phải ở dưới 6 độ đóng vai nhớ nhưng chết đi bạn gái thâm tình nam tử, biện rồi mệnh đã muốn đi đến hoàn mỹ hiệu quả. Nhân nội dung cốt truyện yêu cầu, Châu Kiệt Luân phải ở trước mộ bia quỳ xuống, nhưng khối này mộ bia là đạo cụ, để tránh Chu đồng không cẩn thận, mang theo cái "Gái tây" trở lại. Bởi vì MV quay chụp hành trình, năm 2005 vượt năm không thể làm gì khác hơn là ở trên máy bay trải qua, Châu Kiệt Luân đối đánh ra tới hiệu quả rất là hài lòng, khô cực cuối cùng không có uổng phí [11] .

« Dạ Khúc » MV đầu mỗi chính là Châu Kiệt Luân đóng vai nam tử nhớ nhưng chết đi bạn gái cố sự, MV cố sự cũng là Châu Kiệt Luân chính mình ý tưởng, MV trung tượng vì mất đi vai nữ chính đánh đàn nàng khi còn sống thích nhất Chopin « Dạ Khúc » . MV đạo diễn là Quảng Thịnh, hẳn đối Châu Kiệt Luân ở MV bên trong biểu diễn biểu thị khẳng định. Mà Châu Kiệt Luân tự mình là biểu thị: "Bài hát này dùng tử vong tới biểu hiện ca khúc sức dẫn." « Dạ Khúc » trong rap bộ phận là đang ở Đài Loan hoàn thành, vì giữ nhất trí quay chụp lúc đem lúc ấy đồng phục toàn bộ tìm ra để cho Châu Kiệt Luân mặc vào, vẫn còn ở quay chụp hiện trường bắc rồi tương tự New York dân cư cảnh tượng, quay chụp lúc nhớ lại cùng một năm trước tình cảnh, không khỏi đùa cảm thán mình đi vào thời gian đường hầm [12] .

« Dạ Khúc » MV với năm 2005 ngày 21 tháng 10 ở MTV đài truyền hình bắt đầu truyền bá [13] .

Mời đọc #Dòngmáulạchồng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người

đón đọc.
Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 845: Bước ngoặt

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi công ty đi làm lúc, thừa dịp không có chuyện gì lên mạng nhìn xuống « Bảo Liên Đăng » tiếng vọng.

Bạn trên mạng thảo luận còn là nhiều vô cùng.

Người xem bình luận cũng phần lớn đều là rất chính diện cái loại này.

Tỷ như Nhị Lang Thần hoá trang khôi này liền thu được vô số người yêu thích.

Lâm Uyên trước tôn giá thật lớn quảng bá Tây Du, lúc ấy rất nhiều người cảm thấy, loại này bất kể thành phẩm đầu tư không thể nào thu hồi thành phẩm, ngay cả công ty phương diện đều có trở lực, cảm thấy không cần phải đập nhiều tiền như vậy đi vào.

Mà bây giờ.

Liên quan chỗ tốt đã hiển hiện ra.

Ngôi Tây Du nhiệt độ Đông Phong, bộ này « Bảo Liên Đăng » mới vừa phát hình hai tập liền thu được to lớn chú ý!

Công ty hợp tác tam Đại Thị tần trên website.

Vén vén phát hình rồi hai tập « Bảo Liên Đăng » gần như cùng lúc đó leo lên mấy cái video Website phát ra bảng!

Nhật phát ra lượng, toàn bộ tiến vào tiên tam!

Một nhà trong đó Website càng là trực tiếp chen vào nhật truyền bá bảng hạng nhất!

Đây là đại nhiệt kịch khí tượng, nếu như phía sau nội dung cốt truyện không xảy ra vấn đề, một cái bạo nổ khoản là chạy không thoát.

"Mở đầu rất thuận lợi."

Lâm Uyên lặng lẽ thờ phào nhẹ nhõm.

Đây là Tây Du đệ nhất bộ diễn sinh tác phẩm.

Ở kế hoạch của hắn trung, Tây Du sau này còn sẽ có còn lại diễn sinh tác phẩm.

Nếu như đệ nhất bộ liền thất bại, khả năng này sẽ đối với còn lại diễn sinh tác phẩm có ảnh hưởng, hiện ở nơi này khởi đầu thuận lợi vẫn là rất dễ cho người ta cảm thấy vui vẻ.

Bất quá .

Bộ này kịch thuộc về « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » bộ phận còn Vị Hoàn không mở ra.

Phía sau nội dung cốt truyện quá chữa khỏi.

Tương lai sẽ như thế nào Lâm Uyên chính mình cũng không nói được, chỉ là tổng thể bên trên tương đối lạc quan.

Lam Tinh người xem liền « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » cũng có thể tiếp nhận, bộ này chỉ là chơi đùa càng cực đoan nhiều chút, hẳn không có vấn đề gì chứ?

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên đi tới công ty.

Hắn bên trong phòng làm việc.

Trên ghế sa lon ngồi một đạo xinh đẹp bóng người, đang ở cực xúc bất an chờ đợi.

Đột nhiên.

Cửa mở ra.

Cái này xinh đẹp bóng người lập tức đứng lên, nhìn về phía đây cửa vào Lâm Uyên, giọng hơi có chút kích động:

"Tiện Ngu lão sư!"

"Xin lỗi, đợi lâu."

Lâm Uyên mở miệng, nhìn về phía trước mắt nữ nhân.

Lúc này đã là tháng mười một, trong không khí mang có một hơi khí lạnh, trước mắt nữ nhân mặc tu thân màu trắng áo khoác chống lạnh, tinh xảo trang điểm da mặt hạ, vênh cao sống mũi, đôi mắt thật lớn, rất có nữ thần phạm nhi.

Xác thực nữ thần là, hơn nữa còn là "Nữ thần Đàn dương cầm" .

Không sai.

Nữ nhân này là Cố Tịch.

Cố Tịch là Lâm Uyên gọi tới.

Lâm Uyên tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị ca khúc là « Dạ Khúc » .

Cần nhắc đến Trung Châu phái hai người, một vị trong đó hay lại là giỏi cô diễn Đàn dương cầm khúc phụ, cho nên Lâm Uyên đã quyết định ở phát hành Chu đồng bài này « Dạ Khúc » đồng thời, cũng đem Chopin bài hát lấy ra!

Đề cho Chopin đi cùng vị kia khúc phụ đánh!

Mà hẳn lựa chọn người trình diễn chính là Cố Tịch.

Dù sao Cố Tịch là Lâm Uyên duy nhất quen biết Cương Cầm Sư, lại trình độ đủ cao.

Lâm Uyên dĩ nhiên cũng có thể chính mình trình diễn, bất quá hẳn Đàn dương cầm kỹ thuật còn dừng lại ở chuyên nghiệp cấp bậc.

So với Cố Tịch loại này gần như đại sư trình độ, vẫn tồn tại chênh lệch.

Vì vậy, Lâm Uyên cảm giác mình hay lại là bỏ bớt khí lực tốt.

Giống như ca khúc muôn chọn biểu diễn người như thế.

Lâm Uyên nhất định là muốn chọn thích hợp nhất đánh đàn « Dạ Khúc »
Đàn dương cầm gia.

Nếu trình độ của mình không đủ để trở thành « Dạ Khúc » lập tức thích hợp
nhất tác phẩm diễn dịch người, cũng không cần phải cứng rắn rồi.

Như đã nói qua.

Tìm Cố Tịch còn một nguyên nhân khác chính là:

Cố Tịch trước kia cũng giúp Lâm Uyên một ít bận rộn.

Ngư Vương Triều viết bài hát thời điểm có lúc sẽ tìm nàng phụ trách Đàn
dương cầm bộ phận.

Chopin « Dạ Khúc » hệ liệt, trong đó bất kỳ một thủ khúc cũng gọi là kinh
điển tác phẩm đồ sộ.

Lâm Uyên tùy tiện đưa cho bất kỳ một vị có thực lực Đàn dương cầm gia,
đều có thể trực tiếp ở một mức độ nào đó thành tựu vị kia Đàn dương cầm
gia, bởi vì trình diễn bài hát này, trong đó chỗ tốt là to lớn!

Mà tốt như vậy nơi, Lâm Uyên lựa chọn đưa cho Cố Tịch.

— QUẢNG CÁO —

Liên quan đến hỗ trợ sự tình, tóm lại phải để ý một cái có qua có lại, nếu
hắn không là coi như không nhận biết còn lại Đàn dương cầm đại sư, muốn
tìm cũng hầu như có thể tìm được.

Hắn tin tưởng Lam Tinh hắn không có Đàn dương cầm gia có thể cự tuyệt «
Dạ Khúc » mị lực.

"Tiện Ngư lão sư tìm ta có chuyện gì?"

Cố Tịch giương mắt nhìn Lâm Uyên, nội tâm mong đợi.

Nhận được Lâm Uyên điện thoại, nàng trực tiếp đẩy xuống rất nhiều việc,
trước tiên chạy tới Tinh Mang, thậm chí so với Lâm Uyên còn phải trước
đuổi đến chỗ này.

Lâm Uyên tìm Cố Tịch một loại chỉ có hai nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất, Lâm Uyên cần giúp; cái nguyên nhân thứ hai, Lâm
Uyên có tân bài hát.

"Có hai thủ khúc, muốn giao cho người trình diễn."

Lần này là cái nguyên nhân thứ hai, cũng là Cố Tịch mong đợi nhất!

Lâm Uyên trực tiếp lấy ra Khúc Phô, rõ ràng là hắn chuẩn bị trước tốt « Dạ
Khúc » .

Trước mắt tổng cộng hai thủ.

Đệ nhất thủ: « 2 in Eb, Op 9 No 2 »

Thứ 2 thủ: « Op. 9Nr. 1 »

Trên thực tế Chopin « Dạ Khúc » không phải tác phẩm danh, mà là trên địa
cầu một loại Đàn dương cầm độc tấu thể tài.

Đây là chuyên biệt với Chopin tác phẩm!

Do Chopin tự mình sáng tạo phong cách!

Hoàn chỉnh « Dạ Khúc » đương nhiên không chỉ hai thiên.

Đây là một cái hệ liệt, cộng thêm hậu nhân sửa sang lại Chopin di tác, « Dạ Khúc » suốt 21 thiên.

Lâm Uyên không có đem 21 thủ toàn bộ lấy ra.

Hắn lựa chọn này hai thiên, là Chopin « Dạ Khúc » hệ liệt trung, cực kỳ có đại biểu tính hai thủ khúc.

Có này hai thủ « Dạ Khúc » là đủ rồi.

Thậm chí một thủ đều đủ.

Còn lại sau này tu bỏ là được.

Ngược lại toàn bộ hệ liệt sức ảnh hưởng liền đê ở này hai thủ về chất lượng rồi.

Chủ yếu vẫn là thời gian có hạn.

Nếu như đem 21 thiên toàn bộ lấy ra, kia Cố Tịch rất khó ở cuối tháng trước toàn bộ nắm giữ.

Lâm Uyên cũng không chờ được lâu như vậy.

Hắn trực tiếp đem Khúc Phổ giao cho Cố Tịch.

"Đoàng đoàng đoàng!"

Tim không khỏi gian gia tốc nhảy lên.

Cố Tịch liền vội vàng nhận lấy bài hát nhìn!

Tiền Ngu Đàn dương cầm tác phẩm, nàng cũng không dám chậm trễ chút nào!

Đi qua mấy lần hợp tác để cho Cố Tịch biết, Tiền Ngu Đàn dương cầm khúc vừa ra tay tất nhiên là không giống vật thường, chớ nói chi là lần này là hai thiên rồi.

"Ta trực tiếp trước biểu diễn cho người « 2 in Eb, Op 9 No 2 » đi."

Lâm Uyên mở miệng, sau đó tự mình ngồi ở phòng làm việc trước dương cầm.

Lâm Uyên phòng làm việc rất lớn.

Màu trắng Đàn dương cầm ngay tại cửa sổ vị trí.

"Phiền toái."

Cố Tịch liền vội mở miệng.

Lâm Uyên gặt đầu một cái, ngón tay phát qua phím đàn, bắt đầu hẳn trình diễn.

Âm phù lưu tả.

Ôn hòa nhịp điệu, nhàn nhạt vang lên.

Phảng phất yên tĩnh U Dạ trung, đột nhiên sáng lên một vệt ánh nến, kèm theo chập chờn ánh sáng nhạt.

Cố Tịch đối chiếu Khúc Phổ, nghe Lâm Uyên trình diễn.

An tĩnh và trữ tình.

U buồn cùng trầm tư.

Bất tri bất giác, Cố Tịch chìm đắm rồi.

Nàng phảng phất quên quanh thân hết thấy, thậm chí quên mất nhạc khúc bắt đầu từ lúc nào, chỉ có trong đôi mắt có chút nháy ra khác thường màu sắc.

Một loại không nói ra lãng mạn không khí, đang lặng lẽ tràn ngập.

Đó là một loại rất đặc biệt phong nhã.

Ở Lâm Uyên đầu ngón tay, Đàn dương cầm lấy chính mình độc có thanh âm, thi ý địa ngâm xướng lên tới.

Âm nhạc cá tính cùng Đàn dương cầm đặc tính, như thủy nhũ giao dung như thể hài hòa.

Tựa hồ là phiền muộn.

Giống như là lưu luyến minh tường.

Kéo dài cùng Mộng Huyền tiết tấu.

Đàn dương cầm trung Giọng trầm khu, Lâm Uyên trình diễn lúc nhanh lúc chậm, thay đổi liên tục, giống như ngàn vạn tâm trạng đang dây dưa!

Ngón tay hẫng, giống như ở trên phím đàn khiêu vũ.

Bất tri bất giác, kia vũ bộ ở dần dần nhẹ nhàng.

Này đưa đến tiếng đàn dương cầm dần dần kích hát lên, phảng phất trên xoáy cùng bay lên!

Không ngừng tăng thêm nhịp điệu trung, gợn sóng tiệp khởi!

Kích động, thờ dài, hưng phấn, bất an đợi phong phú mà vi diệu tâm tình từng cái ở tiếng đàn trung hiện lên!

"Đây chính là « Dạ Khúc » sao?"

Ban đêm phong cách là như thể thống nhất, mà trong đêm tình ý cảm giác, lại là như thể được bất đồng!

Dạ Khúc!

Cố Tịch nhìn chăm chăm Khúc Phổ bên trên tên, đáy mắt kia lau khác thường màu sắc dần dần nở rộ đứng lên, phảng phất dính vào men say!

Mà khi cao triều tiệp khởi.

Nàng hô hấp bắt đầu dồn dập, ngực ở chập trùng kịch liệt đến, trên hai gò má xinh đẹp, cũng nhanh chóng hiện ra một mặt triều hồng!

Thật giống như cả người cũng lâm vào một loại to lớn trong rung động!

"Đây là ."

Nắm Khúc Phổ, đối chiếu Đàn dương cầm nhịp điệu.

Cố Tịch cặp kia trời sinh liền thích hợp đàn hai tay Đàn dương cầm lại đang run rẩy!

Điệp khúc thức, hành bản, 12/ 8 chụp!

Tay trái đang trang sức âm trung từ đầu tới cuối duy trì đến màu mè vịnh xướng, tay phải là tiết tấu giống nhau nhạc đệm hình, từ đầu đến cuối giữ giống vậy hình thái!

"Khai sáng?"

Không phải chuyên nghiệp Đàn dương cầm diễn tấu gia rất khó hiểu giờ phút này Cố Tịch kích động:

Bài này Đàn dương cầm khúc, lại khai sáng một loại mới tinh Đàn dương cầm độc tấu thể tài!

Loại này phong cách, cùng lập tức giới âm nhạc toàn bộ Đàn dương cầm độc tấu phong cách cũng không giống nhau!

Trọng yếu nhất là, bài hát này chất lượng thật sự là quá cao!

Cùng « Mộng Trung Hôn Lễ » bất đồng.

Người trước là hiện đại Đàn dương cầm, lần này nhưng là điển hình cổ điển Đàn dương cầm khúc!

Bên tai nhịp điệu nhìn như không có chút rung động nào, kì thực sóng ngầm phun trào, ở Cố Tịch trước mắt cùng trong tai, tựa như thơ như vậy tuyệt vời!

Không sai, giống như thơ!

Lúc này.

Lâm Uyên rơi vào Cố Tịch trong mắt, phảng phất một vị Đàn dương cầm thi nhân ở tận tình thi triển mình mới hoa!

Một cái âm điệu chuyển biến nơi.

Cố Tịch thậm chí có loại bị rượu còn tê dại tim phổi cùng da đầu cảm giác!

Nổi da gà dậy rồi!

Trước đó chưa từng có lực trùng kích!

Loại này lực trùng kích đối với bất kỳ một cái nào Lam Tinh Đàn dương cầm gia mà nói đều là to lớn!

Cố Tịch trong lòng triều lên xuống gian, trong đầu lại loé sáng lại lên cùng Tiệp Ngự nhận biết sau đó phát sinh các loại.

Giờ khắc này, nàng là vui mừng!

Vui mừng chính mình nhận thức Tiệp Ngự; vui mừng chính mình cuối cùng vẫn lấy được đối phương xem trọng; vui mừng tự có may mắn trình diễn lúc này Tiệp Ngự đang ở giải thích bài hát!

Đột nhiên.

Tiếng đàn dừng lại.

Trước dương cầm Lâm Uyên quay đầu hỏi Cố Tịch:

"Nhu thế nào đây?"

Không có trước tiên trả lời.

Cố Tịch trong thoáng chốc có chút thất thần, nàng đã quên mất nhạc khúc khi nào bắt đầu.

Mà trong lúc lơ đãng, cái loại này say mê cảm tiêu diệt trước, nhạc khúc cũng đã lặng lẽ kết thúc, cái này làm cho trong lòng nàng nổi lên vô số lưu luyến, hận không được để cho đối phương tái diễn tấu một lần.

"Nhu thế nào đây?"

Lâm Uyên chỉ có thể hỏi lần nữa: "Có thể trình diễn sao?"

"Có thể!"

Cố Tịch rút cuộc lấy lại tinh thần!

Nàng cơ hồ là không chút do dự trả lời.

Đây rõ ràng là ai cùng với nàng cướp bài hát này, nàng hãy cùng ai liều mạng tư thế!

Bởi vì Cố Tịch biết!

Đây là một bài đủ để cho chính mình lần nữa bị Kim Sắc Đại Thỉnh mời trình diễn, sau đó tươi đẹp toàn bộ Đàn dương cầm vòng thân cấp tác phẩm!

Đây chính là Tiệp Ngư trình độ!

Rõ ràng sớm có dự trừ, vẫn bị tươi đẹp rồi tinh rồi mù!

Tựa hồ ý thức được chính mình thất thố.

Cố Tịch cố gắng điều chỉnh mình ngữ điệu: "Bài hát này là khúc thức rất đặc biệt, đoạn thứ nhất là kéo dài như như mộng ảo nhịp điệu; đoạn thứ hai là tâm tình kích động, biểu đạt vô số kể lể; mà thứ ba đoạn trở về lại an tĩnh trong không khí; loại này Soạn nhạc thể tài trước đó chưa từng có chưa bao giờ nghe, là Tiệp Ngư lão sư chính mình khai sáng ra tới mới tinh phong cách sao?"

— QUẢNG CÁO —

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Không có thể giới Chopin, hẳn dĩ nhiên muốn ôm đồm cái danh này.

Loại chuyện này hẳn quen việc dễ làm, căn bản không cần phải kiểu cách, nếu không có lại làm lại đứng thẳng hiềm nghi.

"Được, đệ nhất thủ đại khái chính là như vậy, ngươi thử một chút « Op. 9Nr. 1 »."

Lâm Uyên mở miệng nói, chột nhường ra chính mình vị trí.

Nghe được Lâm Uyên nói như vậy, Cố Tịch cơ hồ là lập tức ngồi vào trước dương cầm.

Nàng đã sớm không thể chờ đợi!

Kết quả thứ 2 thủ khúc mới bắt nửa phút, Cố Tịch tâm tình sẽ thấy độ kích động!

Bài hát này chất lượng ít ỏi yếu hơn đệ nhất thủ!

Tiệp Ngư lão sư hôm nay xuất ra này hai thủ khúc tuyệt đối là Thần Tác!

Cố Tịch như nhặt được chí bảo!

Nàng trình diễn dĩ nhiên không phải thuận buồm xuôi gió.

Cố Tịch đàn thậm chí chột có khái bán, còn kém rất rất xa Lâm Uyên vừa mới biểu diễn lưu loát như vậy.

Không phải Cố Tịch trình độ không bằng Lâm Uyên.

Chỉ là Cố Tịch lần đầu bắt được bài hát, độ thuần thực bên trên còn chưa đủ.

Lâm Uyên là đem Khúc Phổ thuộc nằm lòng, có thể không nhìn Khúc Phổ là có thể lưu loát trình diễn.

Như đã nói qua.

Lâm Uyên cũng không yêu cầu nàng đàn thật tốt.

Hắn chỉ cần cảm thụ một chút Cổ Tích đại khái nắm chặt là được.

Mười phút sau.

Lâm Uyên hài lòng gật đầu một cái, Cổ Tích trình độ hay lại là đáng tin cậy: "Trở về luyện thật giỏi tập đi, cuối tháng trước phải hoàn thành thu âm."

"Không thành vấn đề!"

Cổ Tích dùng sức gật đầu!

Thực ra cũng không cần Lâm Uyên đặc biệt nhắc nhở.

Nàng cho dù là không ngủ không nghỉ, cũng sẽ đem này hai thủ khúc luyện rành!

Vạn nhất Tiệp Ngự lão sư không hài lòng tìm khác Đàn dương cầm gia hợp tác, nàng kia khóc đều không chỗ để khóc!

"Không hồ là Chopin « Dạ Khúc » ."

Lâm Uyên nhìn thấu Cổ Tích kích động, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Làm Chopin tác phẩm tiêu biểu, « Dạ Khúc » đủ để rung động bất kỳ một vị Đàn dương cầm đại sư.

Mà làm Chu đồng nhất sùng bái âm nhạc thần tượng, Chopin trên đầu cái kia "Âm nhạc thi nhân" danh hiệu có thể không phải tới uông, mặc dù hắn thể nhược nhiều bệnh, cũng không thích hợp trình diễn cao vang độ hùng vĩ tác phẩm, nhưng nhẫn nại tình cảm cùng châu ngọc như vậy âm nhạc biến hóa, lại thành Dạ Khúc mê nhân khí chất.

Mấy ngày kế tiếp.

Cổ Tích thỉnh thoảng liên lạc Lâm Uyên, hỏi báo luyện tập độ tiến triển, tích cực tính trước đó chưa từng có cao.

Cùng lúc đó.

Phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » cũng ở đây đều đầu vào đây phát hình, nhiệt độ càng ngày càng cao, hoàn toàn ngời vừng vàng tam Đại Thị tân Website nhiệt bá bảng đệ nhất vị trí

Đối với lần này Lâm Uyên giống vậy giữ chú ý.

Hắn biết, bộ này kịch bước ngoặt nhanh muốn tới rồi.

Đúng như dự đoán.

Ngày này « Bảo Liên Đăng » mới nhất nội dung cốt truyện phát hình.

Trâm Hương rốt cuộc biết chính mình thân thế!

Hắn lập tức liền nảy sinh ra muốn cứu mẫu thân Tam Thánh Mẫu, để cho người một nhà đoàn tụ ý tưởng.

Nhưng mà.

Trước vẫn đối với Trầm Hương âm áp chiêu cô Dương Tiễn, ở biết mình đưa cháu ngoại này ý tưởng sau, nhưng là phảng phất biến thành một người khác!

Hắn chẳng những không ủng hộ Trầm Hương, ngược lại dùng mọi cách ngăn trở Trầm Hương kê hoạch cứu!

Vì bỏ đi Trầm Hương ý nghĩ, hắn thậm chí không tiếc vì thế thương tổn tới Trầm Hương người bên cạnh!

Lạnh lùng!

Vô tình!

Giờ khắc này Dương Tiễn tựa hồ lại thành là thứ nhất tập mới ra tràng lúc cái kia lục thân bất nhận, trấn áp thô bạo em gái mình Tam Thánh Mẫu tu pháp Thiên Thần!

Các đại trên diễn đàn.

Đoạn này nội dung cốt truyện, đột nhiên nhắc lên to lớn tranh cãi!

---

ps: Cảm tạ 【 vô vô Vô Cương 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, cuối cùng là canh đi ra, mọi người chờ lâu á.

câu đề cử đầu tháng a ....

Mời đọc #Dòngmáulạchồng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 846: Người xem phần nộ cùng bùng nổ

Không ai từng nghĩ tới, « Bảo Liên Đăng » mới nhất nội dung cốt truyện, Dương Tiễn lại đột nhiên hắc hóa trạng thái!

Đột nhiên này chuyển biến, để cho rất nhiều người xem giậm chân!

"Mẹ nhà nó!"

"Bảo Liên Đăng mới nhất nội dung cốt truyện đang làm cái gì máy bay?"

"Dương Tiễn không phải người tốt sao, tại sao có thể đem Nhị Lang Thần tạo nên hư hỏng như vậy?"

"Mặc dù Dương Tiễn trước trán áp thân muội muội Tam Thánh Mẫu, nhưng ta có thể lý giải, bởi vì hắn là Thiên Đình tư pháp Thiên Thần, chỉ trích trong người khó tránh khỏi thân bất do kỷ, nhưng này mới nhất mấy tập quá bất hợp lý rồi, đạo diễn cùng Biên Kịch lại trực tiếp đem Dương Tiễn tạo thành một cái bắt nạt kẻ yếu lạnh lùng vô tình nhân vật phản diện!"

"Đồng cảm, đoạn này nội dung cốt truyện nhìn đến ta tức chết!"

"Cái này Dương Tiễn chính mình không có can đảm đối kháng Thiên Đình cứu mình thân muội muội thì coi như xong đi, bây giờ lại còn muốn ngăn cản Trầm Hương cứu mẹ, thật sự là bắt nạt kẻ yếu chứ, hoàn mỹ kỳ danh viết vì cháu ngoại tốt?"

"Đây là ta trong ấn tượng Nhị Lang Thần sao?"

"Dịch An rốt cuộc xảy ra chuyện gì a, trước kia bộ « Ngô Không Truyện » không phải thật tốt sao, thế nào không giải thích được làm loại này kẻ đáng ghét nội dung cốt truyện!"

"Này chụp cái quái gì?"

"Thay đổi Nhị Lang Thần tính cách, thay đổi Nhị Lang Thần bối cảnh, thay đổi thân phận của Nhị Lang Thần, thậm chí cho Nhị Lang Thần hư cấu rồi một cô em gái cùng với một cái cháu ngoại, những thứ này ta đều có thể tiếp nhận, nhưng ta duy chỉ có không thể tiếp nhận Nhị Lang Thần trở thành một nhân vật phản diện!"

Dương Tiễn hình tượng đột nhiên sụp đổ!

Các Châu người xem cũng bị chọc tức!

Rõ ràng trước mặt mấy tập còn rất tốt!

Vô luận nhân vật chính Trầm Hương gây họa gì, Dương Tiễn cũng sẽ chọn bao dung.

Trầm Hương muốn cái gì Dương Tiễn liền cho cái gì, một cái tốt cứu cứu hình tượng nhìn người xem không ngừng kêu đã ghiền.

Mấy tập tạo nên đi xuống.

Mọi người đối cái này Nhị Lang Thần ấn tượng có thể nói là tốt vô cùng!
Dù là Nhị Lang Thần mở đầu vô tình trấn áp chính mình thân muội muội,
tất cả mọi người kiên định cho là, Nhị Lang Thần cũng là vạn bất đắc dĩ, dù
sao hẳn là tư pháp Thiên Thần chỗ chức trách.

Nhưng mà.

Làm Trâm Hương biết chân tướng, muốn cứu mẫu thân mình lúc, Dương
Tiễn lại đột nhiên trở mặt vô tình!

Khác các loại ngăn cản Trâm Hương, thậm chí không tiếc cùng Trâm
Hương trở mặt, thậm chí tổn thương Trâm Hương bằng hữu, cái này thì để
cho người xem cảm thấy khó đón nhận!

Hóa ra cái này Dương Tiễn là nhân vật phản diện?

Chẳng lẽ nhân gia Trâm Hương muốn cứu mẫu thân mình cũng có sai?

Hướng chi Tam Thánh Mẫu lại phạm lỗi gì?

Tam Thánh Mẫu bất quá chỉ là dũng cảm truy tầm chính mình ái tình thôi!

Mà Thiên Đình cấm dục quy định, ở bất kỳ một người hiện đại xem ra, đều
là không thể nói lý!

Nội dung cốt truyện cũng ở đây nói cho mọi người:

Cái này giới luật của trời là tam giới bệnh hiểm nghèo!

Dưới tình huống như vậy, cùng nhân vật chính đứng ở phía đối lập, lựa
chọn bảo trì giới luật của trời Dương Tiễn, trực tiếp tựu là một cái nhân vật
phản diện hình tượng!

Cho nên người xem phần nộ!

Có người là phần nộ Nhị Lang Thần hành vi;

Có người chính là phần nộ Dịch An làm Biên Kịch, lại đem Nhị Lang Thần
hình tượng thay đổi thành một cái nhân vật phản diện!

Người sau số người, xa cao hơn nhiều người trước.

Vâng.

Cuối cùng, mọi người tối không tiếp thụ nổi, hay lại là Nhị Lang Thần biến
thành một cái nhân vật phản diện.

Nếu như Nhị Lang Thần không phải Nhị Lang Thần, mà chính là một cái
bình thường nhân vật lời nói, như vậy vô luận nhân vật này là hắc hóa trạng
thái hay lại là như thế nào, các Châu người xem cũng tuyệt đối sẽ không
như vậy phần nộ.

Phải biết.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn trải qua hồng hoang đợi một hệ liệt tác phẩm
tạo nên, đã sớm cho các Châu người xem để lại cực kỳ ấn tượng sâu sắc.

Mọi người thật sâu yêu thích đến cái nhân vật này.

— QUẢNG CÁO —

Giống như nhìn « Tây Du Ký » nhân đều thích Tôn Ngộ Không như thế.

Tại cái gì người xem trong khái niệm, Dương Tiễn cũng tuyệt đối là cùng nhân vật phản diện không dính dáng.

Nhưng này bộ kịch hết lần này tới lần khác liền đem Dương Tiễn thiết lập thành nhân vật phản diện!

Đây chính là tranh cãi căn nguyên.

Có người thậm chí vì vậy mà tức miệng mắng to!

Trên thực tế.

Đừng nói là phổ thông người xem.

Ngay cả hồng hoang mê đều bị « Bảo Liên Đăng » này ba thao tác làm mộng ép!

Cái quỷ gì?

Đôi thủ sao đột nhiên tự bạo?

Bọn họ trước một mực ở mang « Bảo Liên Đăng » tiết tấu, kết quả một mực không mang đứng lên.

Người xem đối với « Bảo Liên Đăng » thay đổi Nhị Lang Thần hình tượng cùng bối cảnh, lại cũng không có quá mâu thuẫn!

Này một lần để cho hồng hoang mê rất thất vọng.

Bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn « Bảo Liên Đăng » càng ngày càng hỏa, trở mắt nhìn cái này căn bản không phù hợp hồng hoang thiết lập Nhị Lang Thần bắt đầu bị người xem tiếp nhận.

Kết quả.

Ngay tại hồng hoang mê cho là bọn họ lại cũng đen bất động « Bảo Liên Đăng », chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi nhìn bộ này kịch đại hỏa thời điểm, bộ này kịch lại đột nhiên tự bạo!

Không sai.

Tự bạo!

Nhị Lang Thần lại bị tạo thành rồi nhân vật phản diện!

Cái này cùng tự bạo có gì khác biệt?

Cái này Dịch An rốt cuộc có bao nhiêu não rút ra mới dám như vậy ô nhục Nhị Lang Thần hình tượng?

Nàng chẳng lẽ không biết Nhị Lang Thần ở người xem trong lòng hình tượng rốt cuộc có bao nhiêu cao lớn sao?

Còn là nói:

Cái này Dịch An là muốn học Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » kiểu, hoàn toàn lật đổ người xem đối kinh điển ấn tượng?

Đùa!

Hai chuyện này tính chất có thể như thế sao?

"Tự chịu diệt vong!"

"Họa Hồ không được ngược lại loại khuyến!"

"chờ một chút, cái này đạo diễn thật giống như chính là « Giang Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » đạo diễn, kia bộ kịch bởi vì Sở Cuồng đối kinh điển

lật đổ, lấy được thành công to lớn, cho nên đạo diễn ném được ngon ngọt, cho là chơi đùa lật đổ kinh điển bộ sách võ thuật liền cũng có thể thành công? Đây là cái gì thần kỳ nào đường về? Thật sự rập khuôn một cách máy móc?"

"Một cái thực có can đảm viết, một cái thực có can đảm chụp a!"

"Dịch An cùng cái này đạo diễn đang khiêu chiến người xem ranh giới cuối cùng!"

"Ha ha, ô nhục Nhị Lang Thần hình tượng, « Bảo Liên Đăng » đơn giản là tự chịu diệt vong!"

"Đây là đôi Dương Tiễn bêu xấu!"

Giờ khắc này hồng hoang mê tâm tình nhưng thật ra là có chút phức tạp.

Hung phấn cùng phần nộ!

Hai loại hoàn toàn không đồng tình tự, lại quý dị trộn lẫn.

Hung phấn phương ở chỗ:

Bọn họ rút cuộc tìm được « Bảo Liên Đăng » điếm đen!

Này đề cho ít nhiều bọn họ có chút tội ác cảm.

Tâm ái nhân vật bị đen thành nhân vật phản diện, bọn họ lại có nhiều chút hung phấn?

Mà tức giận phương thì tại với:

Bộ này kịch ở bôi đen hồng hoang nhân vật chính Dương Tiễn a!

Đây chính là Dương Tiễn!

Kia nhưng là bọn họ tình cảm chân thành cùng tín ngưỡng!

Trong lúc nhất thời.

Toàn bộ hồng hoang mê đều điên cuồng mang theo tiết tấu, vô số diễn đàn cũng sống động bọn họ bóng người!

"Dịch An bôi đen Nhị Lang Thần, ô nhục kinh điển!"

"Tây Du vì chèn ép hồng hoang, lại đem Dương Tiễn tạo thành một cái chán ghét nhân vật phản diện!"

"Mượn dùng Dương Tiễn danh tiếng tuyên truyền, kết quả nhưng ở kịch bên trong đem Dương Tiễn bôi đen thành như vậy, làm như vậy phẩm hạnh hung hăng ngăn chặn!"

"Tây Du lời ăn quá khó coi!"

"Ta không thừa nhận « Bảo Liên Đăng » bên trong Nhị Lang Thần là Nhị Lang Thần, chỉ có hồng hoang Nhị Lang Thần mới thật sự là Nhị Lang Thần!"

"Đề cho « Bảo Liên Đăng » Nhị Lang Thần gặp quý đi đi."

"Trên thế giới chỉ có một Nhị Lang Thần, đó chính là hồng hoang nhân vật chính Dương Tiễn!"

Tiết tấu!

Ngăn chặn tiết tấu từng đợt tiếp theo từng đợt!

Không khỏi không thừa nhận, hồng hoang mê lần này tiết tấu mang rất thành công.

Nếu như không có « Bảo Liên Đăng » tự bạo, bọn họ thanh âm căn bản không người đề ý tới, Tây Du mê số lượng thật sự là quá nhiều.

Mà bây giờ cũng không biết là Dịch An hay lại là phim truyền hình đạo diễn suy nghĩ rút.

Tình thế nghịch chuyển!

Nhị Lang Thần bị bôi đen, không chỉ là hồng hoang mê không tiếp thụ nổi.

Phổ thông người xem không tiếp thụ nổi!

Cho tới mọi người biết rõ hồng hoang mê ở mang tiết tấu, vẫn còn có chút cảm động lây rồi.

Rất nhanh.

Bộ này phát hình tới nay thuận buồm xuôi gió « Bảo Liên Đăng » , lần đầu cuốn vào tranh cãi cùng phê bình nước xoáy.

Mọi người chuyện đương nhiên cho là:

Tây Du vì áp chế hồng hoang, cố ý nói xấu rồi Nhị Lang Thần Dương Tiễn hình tượng.

Bây giờ hồng hoang suy thoái, lại bị Tây Du như thế chèn ép, này kích phát rất nhiều người đồng tình tâm.

Đồng tình người yếu là loài người thiên tính.

Huông chi vô luận hồng hoang như thế nào suy thoái, mọi người đối Nhị Lang Thần cảm tình vẫn còn ở a, Dương Tiễn là bôi bạn vô số người lớn lên kinh điển nhân vật, sao có thể cho phép như thế ô nhục!

Cũng may.

Vẫn có một ít lý trí thanh âm ở trấn an mọi người:

"Các vị không nên gấp gáp, tin tưởng Dịch An lão sư nhân phẩm, có lẽ Nhị Lang Thần nhằm vào Trầm Hương có nỗi khổ khác đâu rồi, mới vừa nhìn mây tập không cần vội vã kết luận, dù sao Nhị Lang Thần trước mặt nội dung cốt truyện bên trong đối với Trầm Hương đưa cháu ngoại này hay lại là cực kỳ quan tâm."

Loại này thanh âm ở một mức độ nào đó trấn an người xem.

Mấy ngày kế tiếp.

Ngoại trừ hồng hoang mê cùng với cá biệt cực đoan người xem vẫn còn ở đủ loại kháng nghị bên ngoài, đại đa số người cũng tạm thời đề xuống trong lòng hỏa khí, chịu nhịn tính tình tiếp tục đuổi kịch.

Nhưng mà.

Tập 7 .

Tập thứ tám .

Tập 9 .

Tập 10 .

Làm khán giả tiếp tục đuổi đến « Bảo Liên Đăng » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện, mọi người đang mong đợi xoay ngược lại từ đầu đến cuối không có xuất hiện!

— QUẢNG CÁO —

Vừa vặn ngược lại.

Một cái sự thật trần truồng dần dần bày ở mọi người trước mắt:

Nguyên lai Dương Tiễn căn bản không có khổ gì trung, hẳn lại là Vương Mậu Nương Nương thủ hạ ung khuyến, một cái chính công nhân vật phản diện nhân vật!

Hắn làm hết thấy cũng là vì tư pháp Thiên Thần quyền lợi!

Lợi ích làm mê muội tâm can bên dưới, Dương Tiễn lại không để ý chút nào độc thân tình, đối Trầm Hương hết sức hãm hại khả năng, thậm chí tệ hại hơn!

Hao Thiên Khuyến chó cậy gàn nhà, gà cậy gàn chuồng!

Mai Sơn huynh đệ bao vây chặn đánh!

Trầm Hương ở nơi này câu ruột vô số nhằm vào trung chật vật sinh tồn cùng lớn lên, nhận hết chèn ép!

Người xem kiên nhẫn dần dần bị tiêu phí hầu như không còn.

Đội Dương Tiễn người này thiết bất mãn, đang không ngừng tích lũy.

Nếu như không phải phim truyền hình tình bản thân đủ xuất sắc, người xem đã sớm bộc phát.

Chớ nói chi là trong quá trình này, còn có hồng hoang mê ở liên tục không ngừng đổ thêm dầu vào lửa mang tiết tấu.

Hồng hoang mê cũng gấp a!

Này đều thấy mười mấy tập!

Thế nào này phá phim truyền hình còn không có lạnh!

Dịch An cũng tối như vậy Dương Tiễn rồi, thế nào các người còn đang nhìn, còn mẹ nó nhìn như vậy hăng say?

Được rồi.

Thực ra nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là « Bảo Liên Đăng » mặc dù đối với Dương Tiễn nhân vật này tạo nên để cho vô số người xem bất mãn, nhưng bộ này kịch bản thân nội dung cốt truyện lại phi thường xuất sắc, cho tới mọi người tạm thời đè xuống nội tâm buồn rầu.

Bất quá .

Xuất sắc đi nữa nội dung cốt truyện, cũng đánh không lại Biên Kịch Dịch An lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, một ít tâm tình không có bùng nổ, chỉ có thể càng để lâu càng sâu.

Ngày này.

Nội dung cốt truyện rốt cuộc tiên tri đến tập 15.

Này một tập.

Dương Tiễn đem Trầm Hương hoàn toàn dồn đến tuyệt cảnh!

Hắn muốn giết Trầm Hương!

Theo Trầm Hương lớn lên, Dương Tiễn lại đối với chính mình thân ngoại sinh động sát tâm!

Nhưng mà.

Ngay tại Dương Tiễn xuất thủ lúc.

Đông Hải Tứ công chúa dùng thân thể đỡ được Dương Tiễn một kích trí mạng!

Ở Trầm Hương tuyệt vọng nhìn chăm chú trung, Đông Hải Tứ công chúa trong nháy mắt toi mạng, hương tiêu ngọc vẫn!

Đông Hải Tứ công chúa.

Cái sừng này sắc tâm địa hiền lành, ở tam giới danh tiếng cực tốt, là Trầm Hương Tứ di mẫu, nàng một mực ở phía sau yên lặng trợ giúp Trầm Hương.

Người xem đối nhân vật này cảm tưởng cực tốt!

Mà như vậy sao một vai, lại bị Nhị Lang Thần ngay trước Trầm Hương mặt tru diệt!

Giờ khắc này!

Thậm chí không cần hồng hoang mê lại mang cái gì tiết tấu.

Người xem con mắt đầy máu, mấy ngày tới nay tích lũy bất mãn, hoàn toàn bộc phát!

---

ps: Cảm tạ 【Label0v0】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối
■? ●, ngày mai quên đi tất cả sự tình, trực tiếp một vạn chữ đổi mới
bùng nổ, yêu cầu một phiếu cuối tháng ~

Mời đọc #Dòngmáulạchhồng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 847: Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông

Bởi vì « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện đủ xuất sắc, người xem từ đầu đến cuối ở khắc chê chính mình, song lần này nội dung cốt truyện chạm đến người xem ranh giới cuối cùng, Dương Tiễn ở Dịch An bút hạ bị đen thương tích đầy mình, người xem rớt cuộc bùng nổ!

Vô số tiếng mắng!

Rất nhiều người đều bị liên lụy!

Phim truyền hình đạo diễn Đinh Tiêu bình luận khu thất thủ!

"Cay kê đạo diễn, Dương Tiễn ăn nhà người gạo rồi, tối như vậy hử!"

"Đinh đạo cái mông này đủ lệch, vì Tinh Mang Tây Du, còn đặc biệt chụp một bộ kịch tới đen hồng hoang nhân vật chính Nhị Lang Thần!"

"Đây chính là « Bảo Liên Đăng » đạo diễn? hetui!"

"Trước chụp « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca » không cảm thấy người đáng ghét, lần này thật qua!"

"Đạo diễn, lương tâm của người hư rồi!"

"Cái này đạo diễn chụp xong « Dương Tiểu Phàm cùng Tàn Thiên Ca », liền hoàn toàn đi về phía cực đoan, đem Dương Tiễn tạo thành khẳng định như vậy là vì đề tài, kết quả còn để cho hử thành công, chính là loại này hành vi thật sự làm người ta chán ghét!"

Làm đạo diễn, Đinh Tiêu khó tránh trách phạt.

Hử sẽ không không hiểu bộ này kịch ở đen Dương Tiễn, nhưng vẫn là như vậy chụp, cho nên người xem không bỏ qua cho hử!

Giống vậy.

Làm cho này bộ kịch nam nhất hào, vốn là người đi đường duyên một mực rất tốt Liễu cũng bị người xem phun.

Cùng đạo diễn tình huống tương tự.

Ai bảo Liễu nhận cái này nhân vật phản diện phiên bản bản Dương Tiễn?

"Liễu người thật đúng là cái gì kịch cũng dám tiếp!"

"Tại sao người muốn diễn loại nhân vật này, sẽ không sợ rớt fan sao?"

"Vừa nát tiền người vui vẻ không?"

"Ta không tin người tiếp vai diễn trước chưa có xem qua kịch bản, nếu nhìn kịch bản, liền phải biết bộ này kịch rõ ràng ở bôi đen Nhị Lang Thần, loại nhân vật này người diễn đứng lên sẽ không thẹn trong lòng sao?"

"Quá thất vọng, ta lúc trước còn thật thích ngươi."

"Fan biến thành đen, cuối cùng khuyên ngươi một câu, con chuột đuôi dích!"

Mà ở người xem giận dữ sau đó.

Lớn nhất trọng tai khu, không thể nghi ngờ là Dịch An Blog bình luận khu! Đạo diễn Đinh Tiêu cũng tốt, diễn viên Liễu cũng được, bọn họ chỉ là dựa theo kịch bản quay chụp mà thôi, cho dù có sai cũng không phải kẻ cầm đầu.

Chân chính để cho Dương Tiễn biến thành nhân vật phản diện người khởi xướng, là Dịch An!

Cho nên.

Dịch An Blog bình luận khu, thất thủ nhất hoàn toàn!

"Đây chính là một tay bài tốt đánh nát, ban đầu « Ngô Không Truyện » thắng được hảo cảm, đều bị ngươi bộ này kịch cho thua sạch!"

"Ngươi dựa vào cái gì tối như vậy Dương Tiễn!"

"Tùy tiện viết một cái tương tự nhân vật phản diện đều tốt, tại sao hết lần này tới lần khác để cho Dương Tiễn tới làm cái này nhân vật phản diện, ngươi liền đáng ghét như vậy Dương Tiễn sao?"

"Từ nay đổi Dịch An fan biến thành đen, ta thừa nhận Dịch An Biên Kịch trình độ rất cao, nhưng nội dung cốt truyện xuất sắc đi nữa cũng không sửa đổi được Dịch An ác ý nói xấu Dương Tiễn sự thật!"

"Thật là chịu đủ rồi!"

"Ta nghĩ thấy fan vòng thao tác mùi hôi thối, đừng quên cái này Dịch An là Sở Cuồng fan, Tây Du cùng hồng hoang tranh chấp từ xưa đến nay, cho nên Dịch An liền có thể tinh thần sức lực ở kịch bên trong đen Dương Tiễn, thứ người như vậy có tài hoa đi nữa, cũng không sửa đổi được nhân phẩm không làm việc thật!"

"Ta vĩnh viễn sẽ không thừa nhận cái này Dương Tiễn là ta biết cái kia Dương Tiễn!"

"Hồng hoang mê nói thật không có sai, trên thế giới chỉ có một Dương Tiễn, đó chính là hồng hoang Dương Tiễn!"

Cái này cũng chưa hết!

Đạo diễn, diễn viên, Biên Kịch.

Phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » hạch tâm phía sau màn bị người xem toàn diện bạo phá không nói, ngay cả Tinh Mang Blog quan vi phía dưới cũng xuất hiện vô số tiếng mắng!

"Tinh Mang này sóng thực sự bại nhân phẩm."

"Thế nào đầu chụp loại này đen Dương Tiễn phim truyền hình?"

"Cái mông quyết định đầu, Tây Du là Tinh Mang ẩn giấu tác phẩm, hồng hoang cùng Tây Du không hợp nhau, Tinh Mang Hắc Khởi Dương Tiễn cũng không có gánh nặng."

"Tôi làm người tức giận là, Tinh Mang trước còn cầm Dương Tiễn tuyên truyền!"

"Cầm nhân gia Dương Tiễn tuyên truyền, bây giờ lại đang kịch bên trong đen Dương Tiễn, này sóng thao tác ta cũng là phục rồi!"

"Tây Du lập nghiệp không phải là người giả bị đụng hồng hoang, chứ sao."

"Bởi vì Ngự phụ quan hệ, ta đối Tinh Mang ẩn tượng một mực rất tốt, nhưng lần này coi như là Ngự phụ cũng vẫn không về được Tinh Mang tiếng tăm."

Giới Điện Ảnh và Truyền Hình.

Rất nhiều người cũng bối rối.

Tinh Mang lần này lật xe quá độc ác!

Làm Tây Du diễn sinh đệ nhất bộ nhân vật độc lập Phim truyền hình, tự « Bảo Liên Đăng » mở màn chiếu tới nay, tình thế có thể nói là một mảnh thật tốt!

Có thể nói thiên đồ mở đầu.

Trong nghề cũng ở đây mật thiết chú ý bộ này kịch, tất cả mọi người đều cho là Tây Du ip lớn hơn nỏ!

Có ai nghĩ được đến, « Bảo Liên Đăng » lại bởi vì ở kịch trung đen Dương Tiễn đen quá mức, đưa đến người xem tiếng tăm rong huyết?

"Xem ra Tinh Mang này sóng là chơi đùa đập."

"Dịch An cái này kịch bản quả thật không ổn, Tây Du cùng hồng hoang quan hệ quá nhạy cảm, hết lần này tới lần khác bộ này kịch còn cầm Dương Tiễn làm Văn Chương, đem nhân gia viết thành đại phản phái."

"Hồng hoang như thế nào đi nữa lạnh lạnh, Dương Tiễn nhân khí hay là ở."

"Khả năng Tinh Mang cho là hồng hoang đã nguội, cho nên giảm đập một lớp Dương Tiễn cũng không có chuyện gì chứ, có chút đặc ý vọng hình a."

"Thực ra « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện vẫn là rất xuất sắc."

"Bộ này kịch nội dung cốt truyện quả thật rất lợi hại, bằng không người xem đối Dương Tiễn hình tượng tan vỡ bất mãn cũng sẽ không thẳng đến hôm nay mới bùng nổ, Dịch An phạm là thông minh một chút, đem Dương Tiễn đổi thành còn lại thần tiên, cuối cùng cũng tuyệt đối là tiếng tăm cùng nhân khí đôi bạo nổ, hết lần này tới lần khác phải dùng Dương Tiễn làm nhân vật phản diện, cuối cùng thông minh quá sẽ bị thông minh hại a, so với Sở Cuồng đối người xem ranh giới cuối cùng nắm chặt, Dịch An hay lại là non nớt một chút."

Khiêu khích độc giả?

Khiêu khích người xem thần kinh?

Chuyện này Sở Cuồng được nhất!

Nhưng mà Sở Cuồng kinh khủng địa phương ở chỗ:

Hắn vô luận như thế nào trên đũa người xem, từ đầu đến cuối cũng sẽ không đột phá người xem ranh giới cuối cùng, hắn hoàn toàn đem cảm người sở hữu trong lòng, cho nên người xem đối Sở Cuồng cảm tưởng là vừa yêu vừa hận!

Cuối cùng, mọi người hay lại là yêu Sở Cuồng.

Cái gọi là lão tặc, càng nhiều chỉ là một loại trêu chọc thôi, đây là độc giả cùng người xem cùng Sở Cuồng giữa ngầm hiểu lẫn nhau Tiểu Nhạ tử, thậm chí có thể nói là một loại tiêu tình thú.

Dịch An tựa hồ cũng có phương diện này khuynh hướng.

Làm Sở Cuồng fan, Dịch An tài hoa là có, « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện phi thường xuất sắc!

Nhưng mà Dịch An cuối cùng không phải Sở Cuồng, đụng một cái hoàn toàn không nên đụng người xem ranh giới cuối cùng, kết quả căn bản đem không cảm được, lật xe rất hoàn toàn.

Sợ rằng sau này sẽ không còn có nhân tìm Dịch An viết kịch bản rồi.

— QUẢNG CÁO —

Người xem duyên tan vỡ xuống Biên Kịch, kịch bản viết khá hơn nữa, cũng chỉ sẽ tăng thêm người xem ác cảm.

Thậm chí Dịch An tương lai phát triển, khả năng cũng sẽ được mà chịu ảnh hưởng.

Vì Tây Du cuồng đen Dương Tiễn loại chuyện này, sẽ trở thành Dịch An rửa sạch không hết điểm nợ.

Ở nơi này nhằm vào « Bảo Liên Đăng » phô thiên cái địa tiếng mắng trung. Lam Tinh hồng hoang hiệp hội rốt cuộc lên tiếng!

"Gần đây có bộ tên là « Bảo Liên Đăng » phim truyền hình, tôi đen ô nhục Nhị Lang Thần hình tượng kinh điển, thật sự là để cho người ta đau lòng, chúng ta tiếp nhận Biên Kịch đối Dương Tiễn soạn lại, nhưng chúng ta không thể nào tiếp thu được cố sự loạn biên, hi vọng như vậy loạn tượng có thể được quản lý, hi vọng có người có thể còn Dương Tiễn một cái công đạo, đối với lần này chúng ta đã Hướng Văn nghệ hiệp hội, xin Phong Cẩm nên kịch, đồng thời ta chúng ta đối với Dịch An biểu thị mãnh liệt khiển trách."

Hồng hoang hiệp hội mách lẻo rồi!

Trước hồng hoang hiệp hội bởi vì Tây Du quan hệ, bị chửi rất thảm, rất lâu cũng không dám mạo hiểm đầu.

Cho đến « Bảo Liên Đăng » tiếng tăm lật xe, hồng hoang hiệp hội rốt cuộc dám nhảy ra ngoài, thời cơ này bắt tốt vô cùng!

Đối thủ cho cơ hội!

Hồng hoang mê đều biết nắm chặt cơ hội, càng không nói đến hồng hoang hiệp hội?

Dưới tình huống như vậy, cho dù là đối cái này hiệp hội không ưa bạn trên mạng, cũng cảm thấy lời này có lý.

Mà vào lúc này.

Đột nhiên xảy ra một món làm cho tất cả mọi người cũng ngoài ý muốn sự tình!

Bộ lạc, lại cũng lên tiếng!

Nhắc tới rất kỳ quái a, theo lý thuyết bộ lạc cùng hồng hoang cùng với

Dương Tiễn hẳn không có quan hệ gì mới được.

Nhưng ngay vừa mới rồi!

Bộ lạc đột nhiên tuyên bố, sau đó phải cùng hồng hoang hiệp hội hợp tác, liên thủ chế tạo một cái lay Nhị Lang Thần Dương Tiễn làm nhân vật chính điện ảnh!

Rất đột nhiên?

Thực ra cũng không đột nhiên.

Bởi vì này hợp tác làm trung gian giới thiệu nhân đúng là .

Bộ lạc dưới cờ Manga bộ người phụ trách, Lăng Không!

Mà Lăng Không tiếp lấy cái này hạng mục sau đó, hẳn làm chuyện thứ nhất chính là phát hành trường văn, đả kích Tinh Mang đối với Nhị Lang Thần Dương Tiễn bôi đen hành vi!

Ở Văn Chương trung.

Lăng Không tự xưng là hồng hoang bướng bỉnh fan, từ nhỏ đến lớn tới mê luyện tinh thần thần tượng, chính là hồng hoang nhân vật chính Nhị Lang Thần Dương Tiễn, cho nên hẳn không cách nào ngồi nhìn « Bảo Liên Đăng » đối Dương Tiễn bôi đen, quyết định muốn quay chụp một bộ phim vì Dương Tiễn chính danh .

"Dương Tiễn là chúng ta từ tiểu anh hùng, như vậy anh hùng há cho bôi đen?"

Lăng Không nghĩa chính ngôn từ chỉ trích!

Hắn muốn bảo trì chính nghĩa!

Tựa hồ là lo lắng bản này trường văn không cách nào đưa tới chú ý, Văn Chương cuối cùng, Lăng Không lại tự bạo thân phận biểu thị mình là yêu cầu cha hỗ trợ, mới đến phụ trách Dương Tiễn liên quan điện ảnh quay chụp người phụ trách thân phận.

Mà phụ thân hắn, rõ ràng là bộ lạc người chương đà:

Lăng Trụ!

Cái này tiết lộ rất có sức mạnh, trong nháy mắt liền để cho Lăng Không đại hỏa, bạn trên mạng cũng không nghĩ tới lại sẽ có nhân vật như vậy dính vào!

"Mẹ nhà nó, lại là bộ lạc Thái Tử Gia?"

"Lăng Không . Có chút quen tai a ."

" Mẹ kiếp, Lăng Không chính là Bộ Lạc manga người phụ trách, trước bức đi Ảnh Tử cái kia!"

"Phốc, nguyên lai Ảnh Tử là bị cái này Đệ nhị bức đi?"

"Một con ngựa thì một con ngựa, cái này Lăng Không là cá tính tình người bên trong, hấn và Ảnh Tử có cái gì ân oán tạm lại không nói, liền lần hành động này đến xem ta rất ủng hộ!"

"Lăng Không tài khoản bên trên có hình, thật là đẹp trai a!"

"Oa, nào công!"

"Ta hoài nghi cái này Lăng Không ráp tâm không tốt, hấn và Ảnh Tử quan hệ kém như vậy, vậy cùng tam bạn gay khăng định cũng là cừu nhân, mượn cơ hội giẫm đạp Tinh Mang hiềm nghi rất lớn, ta có thể không tin tư bản có cái gì lương tâm cùng tinh thần trọng nghĩa."

"Sao liền mang người muốn hư như vậy, ta cảm giác Lăng Không không tạt xấu!"

Bộ lạc Thái Tử Gia hào quang, còn là phi thường chói mắt, loại này đỉnh cấp phú nhị đại bộc thân phận của quang, trong nháy mắt liền để cho sự kiện sức ảnh hưởng nâng cao một bước!

Truyền thông bên này phá lệ náo nhiệt!

« hông hoang hiệp hội Tinh Mang tân kịch! »

« bộ lạc Thái Tử Gia Lăng Không nộ bình phun Bảo Liên Đăng! »

« tính tình thật bộ lạc người thừa kế Lăng Không: Dương Tiễn là anh hùng, không cho bôi đen! »

« Bảo Liên Đăng là có nên hay không đuổi ra khỏi? »

« Tường lung lay mọi người đây: Bộ lạc Thái Tử Gia pháo oanh Tinh Mang! »

« tư bản đầu võ hay là thật tính tình? Bộ lạc Thái Tử Gia thân phận của Lăng Không đại vạch trần, nguyên lai hấn là như vậy phú nhị đại! »

« . »

Những tin tức này trung, Lăng Không sự tích bị lật đi ra.

Ngoại trừ cùng Ảnh Tử sinh ra hiềm khích, đưa đến Bộ Lạc manga ở liên minh trên tay ăn quả đắng bên ngoài, cái này Lăng Không thật ra thì vẫn là phi thường lợi hại.

Hấn từng tại một cái Châu đầu tư, thu hoạch kinh người, đạt được gấp mấy lần tiền hoa hồng.

Hấn đã từng dẫn bộ lạc một cái ngành, chiếm lĩnh mỡ lĩnh vực 80% thị trường.

Hấn đã từng .

Tóm lại, Lăng Không lý lịch đẹp vô cùng!

Điều này cũng làm cho Lãng Không thu được cao hơn chú ý, thậm chí còn hung hăng hút sóng fan, hẳn bị tin tức tạo thành một cái tuổi trẻ tài cao, khắc khổ nghiêm túc phú nhị đại.

Nếu so sánh lại, « Bảo Liên Đăng » liền khó chịu.

Đạo diễn, Biên Kịch, diễn viên thậm chí còn Tinh Mang cũng bị mắng! Hồng hoang hiệp hội thêm bộ lạc liên thủ lên tiếng, phối hợp hồng hoang mê mang tiết tấu, đem « Bảo Liên Đăng » bị đẩy lên đầu gió đỉnh sóng!

Hơn nữa .

Bởi vì bộ lạc bản thân sức ảnh hưởng, Lãng Không lấy tự bạo thân phận lên tiếng sau đó, rất nhiều nổi danh đại v cũng tham dự tràng này vây quét!

Bộ lạc như vậy tư bản có thể không thiếu hụt đầy tớ.

Lúc này.

Hữu tâm nhân đều có thể nhìn ra:

Bộ lạc đây là với Tinh Mang động thủ, muốn mượn « Bảo Liên Đăng » đối Tinh Mang khai đao.

Trên thực tế.

Cái này bàng Đại Tư Bản cùng Tinh Mang không hợp nhau, từ Tiệp Ngư dẫn Ngư Vương Triều thối lui ra bộ lạc, cũng đã có đầu mối.

Người sáng suốt không ít.

Tinh Mang điện ảnh kịch cùng với nghệ sĩ hợp tác với bộ lạc càng ngày càng ít, điểm này rất nhiều người cũng nhìn ra được.

Chỉ là mọi người không nghĩ tới bộ lạc sẽ đem mâu thuẫn trở nên gay gắt, lựa chọn ở thời gian này chỉ vào tay.

Xem ra sau này, Tinh Mang cùng bộ lạc coi như là hoàn toàn quyết liệt.

Suy nghĩ một chút cũng phải.

Tinh Mang cùng tam bạn gay quá liên quan rồi.

Hết lần này tới lần khác Tiệp Ngư Sở Cường cùng Ảnh Tử ba người lại cùng Blog liên hệ, cho bộ lạc tạo thành không nhỏ đả kích.

Dưới tình huống như vậy.

Bộ lạc cùng Tinh Mang hoàn toàn quyết liệt, cơ hồ là sớm mượn sự tình.

Bây giờ Tinh Mang chính mình lộ ra sơ hở, bộ lạc chỉ là thuận thế bắt được cơ hội mà thôi.

Lúc này.

Cho dù là bướng bỉnh Tây Du mê, cũng rất khó vì « Bảo Liên Đăng » giải bày.

Dương Tiển bị Dịch An tạo thành nhân vật phản diện, phải không cạnh tranh sự thật, loại thời điểm này vì « Bảo Liên Đăng » giải bày ngược lại sẽ để cho sự tình hướng xấu hơn phương hướng phát triển.

Bộ lạc.

Lăng Không nhìn mình tài khoản điên cuồng tăng số fan, khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

"Đến phiên ta phản kích."

Hắn híp mắt lại, trong lòng trước đó chưa từng có phần chán!

Từ Ảnh Tử sau sự kiện, mỗi lần bộ lạc ở tam bạn gay trên tay ăn quả đắng, hẳn đều phải bị đồng nghiệp nộ bình phun!

Hắn đã sớm bực bội không được!

Hắn bình sinh hận nhất ba người, nếu như làm một bài danh, Ảnh Tử có thể xếp ở vị trí thứ nhất!

Tiên Ngư cùng Sở Cuồng, là cũng liệt vào thứ 2!

Mặc dù Tiên Ngư cùng Sở Cuồng, cùng Lăng Không không có xung đột trực tiếp, nhưng gián tiếp mâu thuẫn quá nhiều.

Hắn là bộ lạc Thái Tử Gia, tam bạn gay là Blog nhân, loại mâu thuẫn này bản thân liền là không thể điều hòa!

"Lăng thiếu ngón này rất cao minh!"

Lăng Không bên người trợ lý hưng phấn nói: "Lăng thiếu tự bạo thân phận, thứ nhất có thể chân nhiếp nội bộ công ty, để cho mọi người kiêng kỵ thân phận ngài, không dám lại theo ngài đòi nghịch; thứ hai có thể nhất cử thành danh, sau này có thể mượn dùng thân phận chế tạo sức ảnh hưởng, để cho ngoại giới lúc nào cũng chú ý ngài động tĩnh, có thể nói một hòn đá 2 con chim!"

"Danh nhân thân phận, quả thật có rất nhiều tác dụng."

Lăng Không khẽ mỉm cười: "Lần này ta muốn để cho Tinh Mang xuống lớp da đi xuống!"

Hạng Trang múa kiếm ý ở Bái Công.

Những lời này Lăng Không chưa từng nghe qua, nhưng hành động lại phù hợp ý những lời này.

Nhìn giống như hắn ở nhằm vào « Bảo Liên Đăng », nhưng thật ra là ở nhằm vào Tinh Mang, nhằm vào Tinh Mang Tiên Ngư, cùng với Tây Du nguyên Sở Cuồng, thậm chí là cùng Tinh Mang quan hệ mật thiết Ảnh Tử. Chỉ cần « Bảo Liên Đăng » xảy ra vấn đề, kia ảnh hưởng tuyệt không chỉ là bộ này kịch bản thân!

Bao gồm Tây Du cái này ip, cũng sẽ phải chịu đánh vào.

Nếu như Tinh Mang xảy ra vấn đề, tam bạn gay cũng sẽ được ảnh hưởng.

Lúc này Lăng Không thậm chí có nhiều chút cảm kích cái kia Dịch An, thật là tốt trợ công a!

Nếu như không phải biết cái này không thể nào, hẳn cũng hoài nghi Dịch An là bộ lạc năm vùng ở Tinh Mang gian tế!

Sau đó chính mình cái gì cũng không cần làm.

Chỉ cần an tâm xem cuộc vui là tốt.

Tâm tình của hắn vui thích bên dưới, lại vỗ một cái trợ thủ bả vai: "Phát ra « Bảo Liên Đăng » đi, tập 16 hắn đòi mới chứ?"

"Ừ."

Trợ thủ cười nói: "Ngài chờ một chút."

Lăng Không gật đầu.

Hắn một mực ở Truy « Bảo Liên Đăng » bộ này kịch.

Đạo không phải thích, chỉ là bởi vì bộ này kịch để cho hắn đánh hơi được cơ hội mùi vị.

Tới với hiện đang tại sao còn tiếp tục xem?

Đương nhiên là trợ hứng!

Bộ này kịch đem Dương Tiễn đen càng thâm, Lăng Không liền càng vui vẻ!

Cái gì?

Mình là Dương Tiễn fan?

Hắc hắc.

Nếu như có thể đả kích đối thủ, Lăng Không có thể là bất luận kẻ nào fan!

"Bắt đầu."

Trợ thủ đột nhiên mở miệng.

Lăng Không không lên tiếng, chỉ ánh mắt của là nhìn về phía hình chiếu.

Tập 16 « Bảo Liên Đăng », Dương Tiễn giết lầm Đông Hải Tứ công chúa sau đó, bị Thiên Đình trách phạt.

Bên kia.

Chạy thoát sinh thiên Trâm Hương thu được đại cơ duyên, thực lực chột tăng!

Hắn liên hiệp bạn tốt, vây quét Nhị Lang Thần.

Trận chiến này, thiên hôn địa ám!

Cuối cùng Nhị Lang Thần hay lại là ngã xuống.

Chỉ là trong quá trình này xảy ra một món chuyện lạ tình:

Vô luận Trâm Hương thế nào thúc giục Bảo Liên Đăng, đều không cách nào sử dụng Bảo Liên Đăng lực lượng công kích Dương Tiễn.

"Hèn hạ vô si!"

Trâm Hương bạn tốt một trong, Long Cung Bát Thái Tử lạnh lùng nói:

"Nhất định là hắn đối Bảo Liên Đăng động rồi tay chân gì, mới có thể để cho Bảo Liên Đăng mất đi hiệu lực, chúng ta vội vàng chấm dứt tính mạng hắn, cũng tốt vì tỷ tỷ của ta báo thù!"

Tứ công chúa là Bát Thái Tử tỷ tỷ.

Bất quá Trâm Hương cuối cùng không có hạ sát thủ, đối phương cuối cùng là chính mình cứ cứ a.

Bất quá hắn vẫn phế bỏ Dương Tiễn một thân pháp lực, để cho Dương Tiễn trở thành nhất giới phạm nhân.

Trong quá trình này.

Hao Thiên Khuyển trung thành hộ chủ, giồng vậ bị đánh thoi thóp.
Trên thực tế, muốn không phải Hao Thiên Khuyển, Trâm Hương thật có thể phải rồi Nhị Lang Thần mệnh.

Dù sao.

Mặc dù Hao Thiên Khuyển bởi vì Nhị Lang Thần mệnh lệnh, đối Trâm Hương dùng mọi cách nhằm vào, nhưng kỳ thật cũng không xấu, cho tới bây giờ không có chân chính đối Trâm Hương thống hạ sát thủ.

Một điểm này Trâm Hương rõ ràng, người xem cũng biết.

Hao Thiên Khuyển là con chó ngoan.

Nội dung cốt truyện tiến triển tới đây, Nhị Lang Thần đã chúng bạn xa lánh, hấn lãnh huyết cùng vô tình lấy được báo ứng!

— QUẢNG CÁO —

Ngay cả đối Nhị Lang Thần nghe lời răn rấp Mai Sơn huynh đệ, cũng đối Nhị Lang Thần tiến hành đâm lưng!

Nguyên lai Mai Sơn huynh đệ đối Nhị Lang Thần hành vi, cũng không nhìn nổi.

Chỉ còn lại Hao Thiên Khuyển rồi.

Hấn đối Nhị Lang Thần không rời không bỏ.

Ngu trung.

Nhị Lang Thần muốn khẩn cầu Vương Mẫu hỗ trợ, nhưng mà Vương Mẫu lại đối với hấn vút tới như lý.

Mất đi pháp lực Nhị Lang Thần đã mất đi giá trị lợi dụng.

Hơn nữa bởi vì Nhị Lang Thần giết chết Đông Hải Tứ công chúa, phạm vào thiên quy, Thiên Đình cũng không tha cho hấn.

Nhị Lang Thần vạn kiếp bất phục!

Hấn mất đi pháp lực, thương tích khắp người.

Vì ăn cơm, hấn thấp kém, yêu cầu một nhà nông gia.

Lúc này.

Hao Thiên Khuyển đã cực đói rồi.

Dương Tiễn đoạt đi một khối bánh bao, lại không nở bỏ chính mình ăn, mà là đưa cho Hao Thiên Khuyển.

Hao Thiên Khuyển lang thôn hổ yết.

Bị cướp đi bánh bao nông dân đối Nhị Lang Thần quyền đâm cước đá, Nhị Lang Thần lại ôm lấy đối phương không buông tay, chỉ là để cho Hao Thiên Khuyển nhanh lên một chút ăn .

Nguyên lai cái này nông dân là thổ địa biến thành!

Nhị Lang Thần làm Tư Pháp Thiên Thần, làm việc lòng dạ ác độc.

Hấn ở tam giới danh tiếng đã sớm thối, gần như người người phải trừ diệt.

Thổ địa liền là cố ý mượn cơ hội lần này, hung hăng đánh Nhị Lang Thần, bày tỏ trong lòng oán hận!

Này một tập sau khi kết thúc.

Lăng Không trợ lý đột nhiên nói: "Tẩy trắng?"

Nhị Lang Thần hư hỏng như vậy nhân, làm sao sẽ tình nguyện chính mình bị đói, thậm chí bị nông dân đánh, cũng phải để cho Hao Thiên Khuyển ăn mấy hộp bánh bao?

Lăng Không không nói gì.

Trợ lý đột nhiên cười lớn!

Lăng Không tức giận nói: "Người cười cái gì?"

Hắn có chút bất an, bởi vì hắn vừa mới lại có nhiều chút thương tiếc Nhị Lang Thần, cái này đầu mỗi không đúng lắm.

Chẳng lẽ Dịch An là nghĩ cho Nhị Lang Thần tẩy trắng?

Để cho Nhị Lang Thần chán nản tuyệt vọng lúc, mau chóng tỉnh ngộ?

Trợ lý phảng phất nhìn thấu hết thảy, ánh mắt có chút thâm thúy nói: "Ngài hẳn là đang lo lắng Dịch An vì Nhị Lang Thần tẩy trắng đi."

"Chẳng lẽ phải không?"

Lăng Không cau mày, không có chối.

Nếu như Dịch An thật đem Nhị Lang Thần tẩy trắng, mặc dù « Bảo Liên Đẳng » vẫn sẽ bị mắng, nhưng mình nhằm vào Tinh Mang hiệu quả liền muốn giảm bớt nhiều.

"Lần này là Lăng thiếu ngài sai lầm rồi!"

Trợ lý con mắt tỏa sáng: "Bất quá đây cũng chính là Dịch An chỗ cao minh, mặc dù người này bôi đen Nhị Lang Thần hành vi rất ngu xuẩn, nhưng người này Biên Kích trình độ nhưng là cực cao!"

"Có ý gì?"

Lăng Không có chút không hiểu nổi.

Trợ lý trí tuệ vững vàng một dạng phảng phất Conan phụ thể:

"Đoạn này nội dung cốt truyện thật ra thì vẫn là vì châm chọc Nhị Lang Thần, Dịch An là nghĩ nói cho người xem: Nhị Lang Thần đối một con chó cũng có thể tốt như vậy, kết quả đối em gái mình cùng cháu ngoại lại có thể thống hạ sát thủ, đây rõ ràng là nói, trong lòng Nhị Lang Thần, nhân không bằng chó!"

"Thì ra là như vậy!"

Lăng Không bừng tỉnh đại ngộ đứng lên!

Đoạn này nội dung cốt truyện còn đúng là mĩa mai, cuối cùng mục đích, vẫn là vì đen Nhị Lang Thần!

Trên mạng trước có một bài báo mới ra.

Nói là một kẻ có tiền nhân, đối với chính mình cầu cầu dùng mọi cách chiếu cố, cầu cầu cảm mạo nóng sốt, người có tiền này cũng có thể lo lắng đến ăn không ngon, nhưng như vậy người có tiền, đối cha mẹ mình lại căn bản không biết cảm ơn, liên cha mẹ bị bệnh, cũng không muốn tiêu tiền cứu chữa.

Lúc đó đoạn này tin tức ở trên mạng dẫn phát không ít thảo luận.
Tất cả mọi người ở cảm khái: "Nhân không bằng chó."
Ở Dịch An bút hạ, Nhị Lang Thần chắc cũng là người như vậy đi.
Thật là cao minh châm chọc!
Đáng tiếc là, dùng sai làm rồi đối tượng.
Cái này Dịch An châm chọc ai không được, hết lần này tới lần khác muốn
châm chọc Nhị Lang Thần?
Lăng Không lo lắng tiêu trừ rất nhiều, lần nữa vỗ một cái trợ lý bả vai nói:
"Không nghĩ tới người còn thật thông minh chứ sao."
"Đều là Lăng thiếu dạy thật tốt!"
Trợ lý theo bản năng lùn hạ thân tử, để cho Lăng Không tay này chụp thoải
mái hơn.
"Ngày mai tiếp lấy Truy, thật là tốt kịch a!"
Lăng Không tán dương, thuận tiện chế nhạo một cái câu: "Nếu như bộ này
kịch còn không có bị phong sát lời nói."
Có người tới Văn Nghệ Hiệp Hội.
Bây giờ « Bảo Liên Đăng » dẫn phát vô số tiếng mắng, nói không chừng
Văn Nghệ Hiệp Hội muốn đuổi ra khỏi bộ tác phẩm này.
Thực ra Lăng Không không hi vọng bộ này kịch bị phong sát.
Để cho Dịch An một con đường đi tới đen, đem Nhị Lang Thần đen thương
tích đầy mình mới phải, như vậy mới có thể đối Tinh Mang tạo thành tối
ảnh hưởng tồi tệ.
Cùng lúc đó.
Đám bạn trên mạng cũng lục tục xem xong tập 16 đời mới.
Lúc này mọi người cũng không có ý thức được, bộ này kịch thị giác đã bắt
đầu hoán đổi rồi.
Trước nhân vật chính là Trần Hương.
Mà bây giờ, Nhị Lang Thần Dương Tiễn, thành « Bảo Liên Đăng » nhân vật
chính!
Mọi người càng không có ý thức được:
Dịch An vì Nhị Lang Thần hình tượng xoay ngược lại thật sự trải phục bút,
đã sớm dày đặc!
Chính bởi vì:
Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông!

---

ps: Cảm tạ 【 đại thần Tiểu Tiểu thân 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng
lên đầu gối [ ]? [ ]•, khoảng cách hôm nay một vạn chữ mục tiêu còn kém
bốn phần mười, tiếp tục viết!

// 5000 chữ, giờ mới viết thì chắc 4h sáng mới có chương. mn đợi sáng mai
đọc tiếp nhé

Mời đọc #Dòngmáulạchồng, truyện lịch sử trả lời câu hỏi nếu vua Quang Trung không mất sớm, nước ta sẽ hùng mạnh như thế nào? Mời mọi người đón đọc.

Dòng Máu Lạc Hồng

Chương 848: Đau lòng

Chương 835: Đau lòng

Tình Mang.

TV bộ.

Liễu Chính Văn nhìn trước mắt nam nhân, mặt đầy bất đắc dĩ:

"Mấy ngày nay cũng không có việc gì động mời ta đi tham gia, liền fan của ta đều bắt đầu ghét bỏ ta, ta lo lắng tiếp tục như vậy sẽ có người đập nhà ta thủy tinh."

"Vấn đề không lớn, chúng ta phía sau nội dung cốt truyện bạo nỏ thoải mái!"

Liễu Chính Văn đối diện nam nhân rõ ràng là « Bảo Liên Đăng » đạo diễn Đinh Tiêu, hắn đang an ủi Liễu Chính Văn.

Bạo nỏ thoải mái?

Liễu Chính Văn biểu tình cổ quái.

Bây giờ « Bảo Liên Đăng » đã quay chụp hoàn thành, đến tiếp sau này nội dung cốt truyện đang ở làm hậu kỳ.

Làm vai nam chính, hắn dĩ nhiên biết « Bảo Liên Đăng » phía sau nội dung cốt truyện như thế nào phát điên.

Đang lúc này.

Bên cạnh truyền tới Triệu Giác thanh âm: "« Bảo Liên Đăng » toàn bộ hậu kỳ công việc chính thức hoàn thành, ta dự định tối nay mở ra trước thời hạn trả hạt, bất quá cụ thể nội dung cốt truyện ta còn chưa kịp nhìn, Đinh đạo thật có nắm chắc?"

"Triệu bộ trưởng."

Liễu Chính Văn chào hỏi.

Đinh Tiêu là lộ ra nụ cười: "Đã chế tạo xong chưa, vậy tối nay liền một hơi thử phát hình đi, Triệu bộ trưởng buổi tối có thể tự nhìn, vừa vặn người xem cũng cần trấn an."

Trấn an?

Liễu Chính Văn biểu tình lần nữa cổ quái.

Dưới gầm trời này cũng liền Đinh Tiêu sẽ cho rằng « Bảo Liên Đăng » phía sau kia đoạn nội dung cốt truyện có thể trấn an người xem chứ?

Triệu Giác chính là nửa tin nửa ngờ nói: "Thật?"

Bởi vì « Bảo Liên Đăng » sự tình, công ty thừa nhận rồi áp lực rất lớn.

Ngoại giới đều nói Tinh Mang vì Tây Du mà tận lực chê bai hồng hoang nhân vật chính Nhị Lang Thần.

Này thậm chí ảnh hưởng đến Tinh Mang hôm nay giá cổ phiếu!

Mà theo công ty giá cổ phiếu rơi xuống, không ít cao tầng tìm khắp Triệu Giác câu hỏi rồi.

Triệu Giác cũng là kiên trì đến cùng giải thích nói phía sau nội dung cốt truyện sẽ có xoay ngược lại, mời những người lãnh đạo yên tâm.

Nhưng mà sự thực là:

Triệu Giác hôm nay một cả ngày đều ở xử lý « Bảo Liên Đăng » mang đến đủ loại PR nguy cơ, ép căn bản không hề thời gian đem đến tiếp sau này nội dung cốt truyện nhìn xong.

Nàng chỉ là cùng phổ thông người xem như thế đuổi xong rồi đã phát hình nội dung cốt truyện.

Nếu như gần đứng ở người xem góc độ để đối đãi « Bảo Liên Đăng », Triệu Giác cũng cảm thấy cái này kịch bản đối Nhị Lang Thần tạo nên rất vượt quá bình thường, đen hơi quá đáng.

Về phần nàng với lãnh đạo giải thích giải thích, đều là đoàn kịch chủ sáng nói.

Tôi nay phải đem đến tiếp sau này nội dung cốt truyện nhìn xong, thì nhìn đoạn này Nhị Lang Thần tạo nên như thế nào xoay ngược lại rồi.

Cùng lúc đó.

Lâm Uyên cũng nhận được tin tức.

Tối hôm nay « Bảo Liên Đăng » mở ra trước thời hạn tria hạt kiêu.

Cuối cùng mười bốn tập liên quan tới Dương Tiễn nội dung cốt truyện, người xem có thể một hơi thở nhìn xong!

Gần đây.

Liên quan tới « Bảo Liên Đăng » gặp gỡ đánh lén, Lâm Uyên một mực có chú ý.

Bất quá hẳn cũng không biện pháp gì.

Trừ phi kịch xuyên thấu qua, nói cho người xem phía sau sẽ có xoay ngược lại.

Bất quá Lâm Uyên cảm thấy kịch xuyên thấu qua là tối không có ý nghĩa sự tình, rất nhiều cố sự, chính là muốn chính mình xem đến phần sau mới có cảm giác.

Cũng may Tinh Mang không cần tiếp tục đỉnh phần này áp lực.

Bây giờ nội dung cốt truyện đã toàn bộ chụp xong, tối nay là có thể chân tướng rõ ràng.

Về phần chân tướng rõ ràng trước, người xem những thứ này phản ứng, ít nhiều Lâm Uyên có chút chuẩn bị tâm tư.

Chính là ủy khuất Dịch An kê bên không ít mắng.

Duy nhất để cho Lâm Uyên ngoài ý muốn điềm chính là, Lăng Không lại xuất thủ!

Cái này làm cho Lâm Uyên ý thức được, trước Hạ Phồn vứt bỏ nhân vật phía sau, sợ rằng thật là bộ lạc đang giở trò quỷ.

Hiện ở Lăng Không nhúng tay bộ lạc điện ảnh bố trí, chính là rõ ràng nhất bằng chứng.

Như đã nói qua.

Không có này sóng nhằm vào, Lâm Uyên từ lâu cùng bộ lạc vạch mặt rồi.

Cũng may Lâm Uyên chuẩn bị cho Lăng Không rồi hai phần đại lễ.

Tối nay Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông, coi như là phần thứ nhất lễ phẩm.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Trên Internet liên quan tới « Bảo Liên Đăng » bơi đen Nhị Lang Thần tiếng mắng vẫn không dừng lại, thậm chí càng ngày càng nghiêm trọng!

"Đuôi ra khỏi « Bảo Liên Đăng » !"

Hồng hoang mê tận hết sức lực mang tiết tấu!

"Dương Tiễn không cho bơi đen!"

Các lộ yêu ma quỷ quái cũng đều toát ra!

Ngăn chặn!

Kháng nghị!

Đây là một trận liên thủ nhằm vào Tinh Mang vây quét!

Mà khi thời gian đến bảy giờ, « Bảo Liên Đăng » thời gian đổi mới đến!

Đang ở nội bình phun « Bảo Liên Đăng » bơi đen Dương Tiễn loại này hành vi đám bạn trên mạng, chú ý tới một cái cực kỳ ngoài ý tình huống.

Kỳ dị quả video Website.

Một cái đề cử đột nhiên nhảy ra ngoài.

"Tôi nay « Bảo Liên Đăng » mở ra vượt mức quy định trả hạt, trả tiền liền có thể trước thời hạn xem đại kết cục, bộ này kịch người thật xem hiểu sao!?"

Ngay sau đó.

Miêu Hán video.

Tương tự đề cử xuất hiện:

"Tôi nay « Bảo Liên Đăng » đại kết cục kịch tình diễn ra, nội dung cốt truyện cực hạn xoay ngược lại động lòng người trắng, hoàn toàn lật đổ người nhận thức!"

Lại sau đó.

Chim cánh cụt video.

Website kéo ra khỏi một cái cực Đại Hoàn bức:

"Trả tiền giải tỏa « Bảo Liên Đăng » đại kết cục, mười bốn tập nhìn liền rung động kết cục, phía trước năng lượng cao, không phải là nhân viên

chiến đấu mời rút lui!"

— QUẢNG CÁO —

Tam đại Website!

Toàn bộ đều là « Bảo Liên Đăng » hợp tác phát hình sân thượng!

Trong lúc nhất thời!

Nhằm vào « Bảo Liên Đăng » một hệ liệt chủ sáng tiếng mắng cũng vì đó hơi chậm lại.

Có người cười lạnh.

Tinh Mang đây là không chịu nổi áp lực, sợ càng kéo dài xảy ra vấn đề, cho nên trước thời hạn thả ra đại kết cục rồi hả?

Nhiều người hơn chính là buồn bực.

Tam đại Website đề cử ngữ là ý gì?

Kết cục lật đổ?

Dương Tiễn tạo nên còn chưa đủ lật đổ sao?

Phía trước năng lượng cao?

Không phải là Trầm Hương thành công giải cứu Tam Thánh Mẫu sao?

Có cái gì năng lượng cao không cao có thể, tất cả mọi người có thể đoán được a, không phải là quá trình nhiều hơn nữa điểm khúc chiết chứ sao.

Bạn trên mạng bắt đầu nhỏ nước bọt:

"Tam đại Website thu Tinh Mang bao nhiêu tiền a, cho « Bảo Liên Đăng » an bài lớn như vậy đề cử, bộ này kịch đều bị mắng thành dạng gì?"

"Hay là trực tiếp dùng điện thoại di động hậu trường đẩy đưa?"

"Ta xem cái này đề cử ngữ thế nào cảm giác sẽ có xoay ngược lại?"

"Có thể là có xoay ngược lại ý tứ, chẳng lẽ với Dương Tiễn có liên quan?"

"Khác nói chuyện vớ vẩn, cho dù có xoay ngược lại cũng không có quan hệ gì với Dương Tiễn, Dương Tiễn không sai biệt lắm nên hạ tuyến."

"Cũng vậy, Dương Tiễn đều bị Trầm Hương phế, Dịch An thật đáng hận!"

"Cay kê Dịch An, he——tui!"

Vừa nói vừa nói, bạn trên mạng lại mắng lên rồi!

Mắng mắng, mọi người vẫn là thân thể rất thành thực điểm mở video ra.

Mặc dù đối với « Bảo Liên Đăng » bôi đen Dương Tiễn chuyện này tràn đầy phần nộ, bất quá bộ này kịch bản thân nội dung cốt truyện hay lại là hấp dẫn mọi người, tất cả mọi người muốn thấy được nhân vật chính Trầm Hương thành công cứu ra Tam Thánh Mẫu.

Cùng lúc đó.

Một cái đại nhà nhân gia.

Lãng Không mặc đồ ngủ, hai chân đong đưa, ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, đột một điều thuốc đồng thời mở ra mới nhất một tập « Bảo Liên Đăng » .

Nhất thời.

Thứ mười bảy tập « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện mở ra, ở đại hình chiếu bên trên phát ra.

Này một tập.

Trầm Hương muốn cứu mẫu thân.

Hắn mang theo tiểu đồng bọn môn đã tới Hoa Sơn.

Đột nhiên!

Dị biến phát sinh!

Một cái thần bí hắc ảnh, lại điều khiển Thượng Cổ Thần Khí Côn Lôn

Kính, vây Trầm Hương đám người, chuẩn bị thống hạ sát thủ!

Ngay tại Trầm Hương đám người lâm vào lúc tuyệt vọng.

Trên người Trầm Hương Bảo Liên Đăng đột nhiên hóa thành lưu quang, bay hướng một cái cực xa phương hướng!

Bạch!

Xa xôi chỗ.

Một cái tay nắm Bảo Liên Đăng.

Bảo Liên Đăng tản mát ra trước đó chưa từng có tia sáng kỳ dị!

Mà ở quang mang bao phủ trung, các khán giả trọn mắt hốt mồm thấy được cái tay này chủ nhân:

Dương Tiễn!

Hắn lại đang dùng Bảo Liên Đăng tu bổ tàn phá thân thể!

Ngay sau đó.

Hình ảnh đột nhiên nhảy chuyển!

Thiên Đình, Nhị Lang Thần bên trong cung điện.

Một đạo tịch mịch bóng người, đang ở nhìn xa nhân gian, trên mặt viết đầy lo âu, trong miệng lầm bầm nói:

"Dương Tiễn ."

Đạo thân ảnh này rõ ràng là trước bị Nhị Lang Thần tự tay giết chết Long Nữ, Đông Hải Tứ công chúa!

"Khụ!"

Chính đang hút thuốc lá Lăng Không thấy một màn như vậy, trực tiếp bị mùi thuốc lá nhi sặc, ho khan kịch liệt!

Hắn Truy lâu như vậy kịch, có thể không phải nhìn vô ích.

Trong kịch ti vi lặp đi lặp lại ở nhấn mạnh một cái thiết lập chính là: Chỉ có nhân từ pháp lực, mới có thể không chế trong truyền thuyết Bảo Liên Đăng!

Hiện ở Lăng Không chỉ muốn biết:

Dương Tiễn làm sao có thể không chế đồ chơi này?

Bảo Liên Đăng thấy Dương Tiễn, thế nào với thấy cha ruột tựa như?

Còn có!

Ai mẹ nó có thể nói cho ta biết Long Nữ thế nào không có chết, còn êm đẹp đợi ở Nhị Lang Thần trong cung điện?

Nàng không phải là vì cứu Trầm Hương, bị Nhị Lang Thần đánh chết sao?

Nếu như không phải nguyên nhân này, Vương Mẫu cũng không phải buông tha Nhị Lang Thần a!
Này nội dung cốt truyện!
Không hợp lý a!
Biên kịch nào tàn đi!
Lăng Không đột nhiên cảm thấy một cổ mảnh liệt bất an!

Lúc này Dương Tiễn môi khô nứt, toàn thân hiện đầy vết thương vết máu, đã từng chói lọi hẳn, lúc này chán nản không bằng ăn mày!
Nhưng chính là như vậy hẳn, thân tay nắm chặt rồi Bảo Liên Đăng!
Truyền Thuyết chỉ có sử dụng nhân từ pháp lực, mới có thể khống chế Bảo Liên Đăng!

Bảo Liên Đăng vây quanh hẳn, phảng phất có linh tính, rắc vô số điểm sáng, giúp hẳn tu bổ thân thể.

Ngay sau đó.

Đã chết Thiên Long nữ, lại lần nữa xuất hiện ở người xem trước mắt, hơn nữa còn là thân ở Nhị Lang Thần cung điện!

Giờ khắc này.

Vô số người xem cũng không nhịn được la hoảng lên!

"Ngọa tào!"

"Long Nữ không có chết?"

"Nhị Lang Thần làm sao có thể sử dụng Bảo Liên Đăng, nhìn thật giống như Bảo Liên Đăng ở chủ động tìm hẳn, còn chủ động giúp hẳn tu bổ thân thể, chẳng lẽ cái này Bảo Liên Đăng cùng Dương Tiễn là một nhóm?"

"Này cái gì a!"

"Thế nào ta xem không hiểu!"

"Chẳng lẽ là ta lọt kia tập không thấy?"

"Không phải chỉ có nhân từ pháp lực mới có thể sử dụng Bảo Liên Đăng ấy ư, chẳng lẽ Dương Tiễn là ."

Không khí đột nhiên an tĩnh!

Một cái kinh người suy đoán, xuất hiện ở người sở hữu trong đầu!

Người xem bối rối!

Không có càng nhiều thảo luận, mọi người cơ hồ là chen lấn mở ra tiếp theo tập!

Cùng lúc đó.

Triệu Giác cũng ở trong nhà theo dõi đến « Bảo Liên Đăng » .

Khi thấy Dương Tiễn sử dụng Bảo Liên Đăng, cùng với Long Nữ khi xuất hiện lại sau khi, nàng thở ra một hơi.

"Quả nhiên có xoay ngược lại."

Nàng thừa nhận rồi áp lực rất lớn.

Nếu như đến tiếp sau này nội dung cốt truyện không thể xoay ngược lại, Tinh Mang tổn thất có thể to lắm.

Vì trực quan cảm thụ xoay ngược lại cường độ, nàng thậm chí không có nhìn trên kịch bản đến tiếp sau này nội dung cốt truyện.

Chính là không biết cái này xoay ngược lại có thể nói hay không phục người xem?

Lo lắng một lần nữa xuất hiện, Triệu Giác cũng cùng còn lại người xem đồng thời, mở ra thứ mười tám tập.

Này một tập.

Côn Lôn Kính ngoại.

Điều khiển Côn Lôn Kính thần bí hắc ảnh chuẩn bị giết chết Trầm Hương đám người, kết quả lại bị một đạo tươi đẹp tuyệt luân bóng người ngăn cản!

Dương Tiễn, tới!

Hắn lần nữa phủ thêm Chiến Giáp, tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Dao, ngang ngược rồi tinh rồi mù!

"Dương Tiễn!"

Hắc ảnh ngoài ý muốn hết sức, lại nhận biết Dương Tiễn!

Dương Tiễn nhưng là mở miệng nói ra một cái bí mật lớn động trời mật:

"Vương Mẫu, ngươi mê muội."

"Ngươi! Nên! Chết!"

Thần bí hắc ảnh đột nhiên giận dữ, sát hướng Dương Tiễn!

Này then quá thành giận kinh khủng hắc ảnh, lại là Vương Mẫu! ?

Ông kính chuyển một cái.

Côn Lôn biên giới.

Trầm Hương đám người vô kế khả thi đang lúc, phía trước đột nhiên hiện ra một bộ động tĩnh hình ảnh.

Vẽ đây trung là một gã hài đồng, giữa hai lông mày lộ ra linh khí.

Trầm Hương mờ mịt: "Đây là?"

Giống vậy bị vây ở Côn Lôn Kính trung Tôn Ngô Không bùng tỉnh:

"Đây là Côn Lôn Kính, đảo ngược chuyển thời không, tặng người trở lại quá khứ mình xét năm xưa, nguyên là Phục Hi dùng để kiểm tra nhân quả vật, bây giờ nhìn lại, nhất định là có người thúc giục Côn Lôn Kính, chỉ là này Côn Lôn Kính trung ánh chiếu người lại là ai, chẳng lẽ là người này đang cùng kia thần bí Yêu Ma giao thủ sao?"

Hắn là Dương Tiễn.

Tam Thánh Mẫu nhận ra hài đồng.

Trước máy vi tính.

Triệu Giác há miệng!

Cái này thiết kế thật là tuyệt!

Không cần Dương Tiễn mình làm bất kỳ ngôn ngữ giải thích.
Này thượng cổ tới Bảo Côn luân kính đem sẽ đem Dương Tiễn cả đời lần
nữa diễn dịch, năm xưa đều bị ánh chiếu!

Nàng tiếp tục xem.

Một tập, lại một tập.

Dương Tiễn cả đời, ở Côn Lôn Kính bên trong, nói liên tục.

Đệ nhất màn.

Thiếu niên Dương Tiễn vì cứu trượt chân ngã xuống vách núi muối muối
Tam Thánh Mẫu, mở ra cái trán con mắt thứ ba, triển lộ ra đáng sợ pháp lực
thiên phú, nhưng lại vì vậy mà gặp mẫu thân Dao Cơ vô tình bàn tay: "Ta
dẫn dò qua ngươi bao nhiêu lần? Nhỏ như vậy cứ như vậy yêu phô trương,
ngươi thành tâm muốn hại chết chúng ta người một nhà!"

Bên ngoài sấm chớp rền vang.

Dao Cơ sắc mặt thảm biến.

Nàng tự mình hạ phạm cùng phạm nhân kết hợp, xúc phạm giới luật của
trời, mấy năm nay một mực bị Thiên Đình đuổi bắt, lần này Dương Tiễn
động dùng pháp lực rút cuộc đưa tới Thiên Đình truy binh.

"Ba!"

Lại vừa là hung hăng một cái tát, thiếu niên Dương Tiễn mặt đã bị đánh tới
một mảnh sưng đỏ, Dao Cơ còn chưa hết giận, lạc giọng mắng: "Lúc ấy
sinh ngươi đi ra ta cũng biết ngươi sớm muộn là kẻ gây họa, sẽ hại chết
chúng ta người một nhà, muốn không phải ngươi hôm nay phô trương ngày
nay sinh mất thân, làm sao có thể đưa tới Thiên Đình truy binh! Ngươi hại
chết chúng ta cả nhà!"

Lại vừa là một tia chớp.

Còn tám bé Tam Thánh Mẫu sợ hãi chui vào Dương Tiễn trong ngực,
Dương Tiễn nước mắt ở trong hốc mắt lớn vờn, lại từ đầu đến cuối không
có hạ xuống, hẳn không giải thích nửa câu, chỉ là đưa tay vỗ nhẹ nhẹ đánh
muội muối sau lưng.

Thứ năm màn.

Dao Cơ bị bắt đi rồi, nàng dùng tường vân đưa đi người nhà, chỉ là tường
vân nửa đường tiêu tan, Dương Tiễn ca ca cùng cha thân đều là chết ở trên
đường, chỉ còn lại Dương Tiễn cùng muối muối còn sống.

Còn tâm bé Tam Thánh Mẫu lớn tiếng khóc.

Dương Tiễn nói: "Đừng sợ, có Nhị ca ở."

Còn tâm bé Tam Thánh Mẫu phát ra tính khí: "Ta không muốn Nhị ca, ta
muốn cha và nương! Đều tại ngươi, ngươi chọc nương tức giận, nương
không cần ngươi nữa, cũng không cần Liên Nhi nữa!"

"Kẻ ngu."

Dương Tiễn xoa xoa nước mắt, cười nói: "Cha và nương ở theo chúng ta chơi cút bắt đầu rồi, Nhị ca cùng người đồng thời tìm bọn hần, tìm được bọn họ, bọn họ mới có thể cao hứng, mới có thể khen thưởng người nha."

Thứ mười ba màn.

Cha mẹ huynh đệ cũng không có ở đây.

— QUẢNG CÁO —

Thiếu niên Dương Tiễn cứ như vậy gánh vác chiếu Cố muội muội trách nhiệm, hần cũng lấy sau lưng muội muội chèo đèo lội suối.

Làm muội muội kêu đói thời điểm, hần cùng với dã thú vật lộn.

Làm muội muội nháo ăn kẹo, hần liền đi sâu vào Độc Phong ổ tìm mật ong.

Hần thật sự tìm tới hết thấy đều cho muội muội, chính mình không nỡ bỏ ăn một miếng.

Nọc ong phát tác, toàn thân hần co quắp, tứ chi bách hài khắp nơi đều là dọa người sung đỏ.

Đau đớn kịch liệt trung, hần đem mặt chìm vào trong nước.

"Hần đang chơi thủy sao?"

Trầm Hương mở miệng, có chút không hiểu.

Tam Thánh Mẫu nhìn lúc còn tám bé phát sinh qua hết thấy, lộp bộp không nói, hốc mắt lại lần nữa có nước mắt lăn lộn, đã lâu mới thở dài: "Ta kia Nhị ca là như thế kiêu ngạo một người, các người cẩn thận nhìn trên mặt hần."

Mọi người lúc này mới thấy rõ.

Dương Tiễn trên mặt tái nhợt, ở lăn xuống giọt nước bên trong, lại kẹp có giấu nước mắt xuống.

Tam Thánh Mẫu nói: "Ta chỉ biết Nhị ca cá tính cương quyết, chưa bao giờ nguyện ở trước mặt người yếu thế, nhưng ta chưa bao giờ biết hần ở thiên địa trước cũng phải che giấu chính mình nước mắt."

Thứ n màn.

Côn Lôn Kính rốt cuộc bỏ vào Dương Tiễn giết chết Long Nữ kia đoạn.

Long Nữ không có chết nguyên nhân rốt cuộc bị Côn Lôn Kính ánh chiếu năm xưa giải thích rõ.

Nguyên lai là Dương Tiễn định trụ Tứ công chúa hôn phách.

Thứ n+ 1 màn.

Một thân một mình Chân Quân điện.

Long Nữ thấy được Dương Tiễn viết ghi chép.

Nàng qua loa lật một cái, lại thấy giữa những hàng chữ có Chu Sa nhóm giải chú thích, nhìn thật kỹ, tất cả đều là giới luật của trời chỗ không ổn, không chỉ là nàng thật sự oán hận nam nữ tư tình, ví dụ như cần nhắc mức

hình phạt quá nặng, quyền chẳng phân biệt được, nàng nghĩ đến không nghĩ tới, từng cái bị Dương Tiễn viết rõ ràng.

Tay tại run rẩy.

Trong đầu có cái gì ở nổ âm.

Tứ công chúa càng lộn càng nhanh, tự lại căn bản không nhìn vào trong mắt, chỉ là cuồng loạn địa lật sách trang, muốn cho mình một chuyện làm.

Nhiều như vậy.

Không đến nhìn kỹ.

Rốt cuộc có chút trấn định lúc, ánh mắt của nàng rơi vào Dương Tiễn gần đây ở viết một xấp giấy bên trên.

Nàng quên chính mình không có nhục thân, sau khi hít sâu một hơi, cầm lên một trang, đọc lên tiếng, nhưng ngay sau đó, giấy từ trên tay bay xuống, cả người đều ngây dại.

Côn Lôn Kính bên trong.

Theo hình ảnh.

Trầm Hương đám người cũng nhìn thấy trên giấy chữ viết.

Kìa rõ ràng là một phần tân thiên nhánh!

Trầm Hương đọc mấy đoạn, liền lại cũng không đọc tiếp cho nổi rồi.

Bởi vì hắn từng khoảng cách Dương Tiễn gang tấc, nhưng lại chưa bao giờ quan tâm tới Dương Tiễn đang viết gì.

Nếu như hắn ban đầu có thể liếc mắt nhìn, có hay không hết thảy đều sẽ khác nhau?

Ánh chiếu trung n+ 1 màn đang tiếp tục.

Dương Tiễn lặng lẽ xuất hiện, nhìn về phía Tứ công chúa, nhẹ nói rồi câu: "Thật xin lỗi."

Tứ công chúa hỏi: "Tại sao?"

Dương Tiễn trên mặt viết đầy mệt mỏi.

Đây là lần đầu tiên với trước người lộ ra như vậy mệt mỏi: "Trầm Hương vui lấp trong nhi nữ tình trường, hờ một tí chạy đi tìm Tiểu Hồ Ly, có Bảo Liên Đẳng liền lười biếng tham ngủ, Tam Muội dù sao cách hắn quá xa, mẫu thân cũng chỉ là một máu mủ hướng thiên nhiên liên lạc, không để cho hắn thấy tận mắt đến người quen biết huyết tiên tam xích, lại làm sao có thể để cho hắn hận ta tận xương, thật sự hiểu hắn đối mặt là như thế nào địch nhân, chân chính dùng tới toàn bộ dũng khí và nghị lực, toàn tâm bước lên điều này nguy hiểm con đường?"

Tứ công chúa rơi lệ đầy mặt.

Từ ngày đó trở đi, Chân Quân điện mỡ căn phòng bên trong, thường thường ngồi một cái yên lặng rơi lệ nữ nhân, dù là theo thói quen cô làm lạnh lòng Dương Tiễn từ không để ý tới nàng, nàng cũng cự tuyệt sống lại, giữ vững

lựa chọn ở lại Chân Quân điện, dùng phương thức như vậy đi đi cùng cùng
bồi thường Dương Tiễn.

Năm xưa còn đang không ngừng ánh chiếu!
Dương Tiễn là nửa đoạn sau tuyệt đối nhân vật chính!
Từng việc từng việc từng món một!
Toàn bộ đều là chuyện ra có nguyên nhân!
Tỷ như Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới thu Trầm Hương làm đồ đệ,
cũng là bởi vì Dương Tiễn bô trí mưu đồ, ngôn ngữ camera, hấn đoán
chừng lầy Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới tính cách, nhất định không
đành lòng thấy Trầm Hương bị chính mình hãm hại!
Sự thật chứng minh.
Hấn thành công.
Hết thầy hết thầy!
Đều là Dương Tiễn mưu đồ!

Triệu Giác bên trong căn phòng.
Theo từng màn năm xưa hình ảnh hiện lên, chẳng biết lúc nào lên, vang lên
liên tục không ngừng tiếng nức nở!
Trước máy vi tính.
Màn ảnh quang mang chiếu xuống.
Con mắt của Triệu Giác, đã hoàn toàn sưng đỏ thành hột đào hình dáng!
Là Triệu Giác đang khóc.
Mà ở nàng trên mặt bàn.
Vô số khăn giấy, toàn bộ bị dùng sức nhào nặn thành một dạng, gần như
bao phủ toàn bộ mặt bàn!
Triệu Giác thậm chí không biết nàng một hơi thở nhìn bao nhiêu tập!
Nàng chỉ biết mình tâm phảng phất cũng phải nát rồi, đó là một loại ruột
gan đứt từng khúc cảm giác, nước mắt phảng phất không cần tiền tựa như đi
xuống chảy!
Nhu tê liệt thống khổ!
Phát ra từ linh hồn như vậy thương tiếc!

---

ps: Với mọi người thẳng thắn sẽ khoan hồng, ánh chiếu năm xưa bộ phận
hóa dùng hơn một ngàn tự « vui chơi giải trí đế quốc » nội dung, dù sao đó
là ta viết quyền sách trước lúc so sánh Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường
Đông nguyên tác nội dung cốt truyện tổng kết ra đoạn phim, quyền này trừ
phi ô bạch trực tiếp không viết ánh chiếu nội dung, nếu không căn bản
không tránh khỏi, cân nhắc đến bên trên vốn cũng là chính mình tổng kết
tốt nội dung, dùng sẽ dùng đi, cho nên chương này viết nhiều một cái ngàn
chữ bồi thường mọi người.

// Liễu / Liễu chính văn.

Tại sao lại mất 2 chữ kia thì em mới kiểm tra lại, hóa ra đưa nó vào phần danh sách đen,, mn thông cảm... những chương trước muốn sửa cũng ko biết ở đâu mà sửa nữa. hic

Cảm ơn Phạm Thần Quân đh đã nhắc nhở ...

Mời các bạn đọc truyện

Thần Tú Chi Chủ

của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 849: Cấp độ sử thi lúng túng hiện trường thứ hai

Triệu Giác biết « Bảo Liên Đăng » hậu kỳ mặc dù sẽ vì Dương Tiễn sửa lại án xử sai, nhưng nàng một mực ở lo lắng .

Người xem sẽ hay không tiếp nhận xoay ngược lại?

Nội dung cốt truyện sức thuyết phục có hay không đủ mạnh?

Người xem sẽ sẽ không cảm thấy đây là cưỡng ép tầy trắng?

Cho đến Triệu Giác nhìn xong Côn Lôn Kính ánh chiếu năm xưa nội dung, nàng lo lắng rốt cuộc biến mất.

Này chính là một cái cục!

Đi theo nội dung cốt truyện quay đầu suy nghĩ, bộ này kịch có thể nhớ lại đến vô số đáng giá dẫn đo chi tiết ——

Rõ ràng là một bộ Thần Thoại kịch, tức thì vô cùng chân thực tái hiện thực tế tàn nhẫn!

Một cái chú tâm bện có lòng tốt âm mưu, một đám pháp lực cao cường thần tiên, lại cùng người thế tục như thế bị biểu tượng che đậy.

Nhân sinh lò luyện, sáng quắc trần thế, ai vì quân cờ, ai là Quốc Thủ?

Nguyên lai những thứ kia phục bút nguyên lai từ tập thứ nhất lên cũng đã chôn, đánh cờ Dương Tiễn đem mình đều biến thành một viên quân cờ, hơn nữa còn là hy sinh lớn nhất một viên quân cờ!

Giờ khắc này!

Triệu Giác nước mắt rơi như mưa!

Mà lúc này năm châu đại địa, còn có vô số cái thức đêm thủ ở trước máy vi tính xem « Bảo Liên Đăng » nhân.

Tôi nay.

Người người đều là Triệu Giác!

Nếu so sánh lại Triệu Giác thậm chí là may mắn.

Năm giữ đạo diễn cung cấp thượng đế thị giác, nàng từ đầu chí cuối cũng biết, bộ này kịch ép căn bản không hề bôi đen Dương Tiễn ý tứ, ngược lại là đang dùng một loại càng thêm đặc biệt phương thức lần nữa tạo nên đến Dương Tiễn.

Mà toàn bộ « Bảo Liên Đăng » nhân vật chính cũng không phải Trầm Hương.

Trầm Hương tồn tại chỉ là cho người xem cung cấp một ngoại nhân nhìn Dương Tiễn các loại hành vi thị giác.

Càng là như thế, Côn Lôn Kính bên trong diễn ra một màn kia xoay ngược lại mới càng chán nhiếp nhân tâm!

Loại rung động này, không chỉ là truyền đạt cho kịch nhân vật trong, càng là truyền đạt cho từng cái người xem!

Là lấy.

Làm chân tướng rõ ràng.

Người sở hữu theo « Bảo Liên Đăng » trước mặt mười mấy tập đôi Dương Tiễn tạo dựng lên ấn tượng, giống như mặt bị bạo lực đánh vỡ gương!

Đùng đùng trung!

Thủy tinh tra bễ đây đất!

Giờ khắc này, toàn bộ lưới cũng bối rối!

Nguyên lai Dương Tiễn căn bản liền không phải là cái gì nhân vật phản diện, hãm hại Trầm Hương cũng tốt, giết chết Long Nữ cũng được, chẳng qua chỉ là Dương Tiễn một trận tự mình hy sinh!

Hắn là người tốt?

— QUẢNG CÁO —

Không!

Phải nói:

Ở « Bảo Liên Đăng » thế giới, còn có so với Dương Tiễn tốt hơn, càng vĩ đại người sao?

Sai lầm rồi!

Tất cả mọi người đều sai lầm rồi!

Nhớ lại trước nhằm vào « Bảo Liên Đăng » bôi đen Dương Tiễn vô số chữ rửa, vô số người tâm đang rung rung!

Xấu hổ!

Thương tiếc!

Tự bẻ!

Từ Côn Lôn Kính ánh chiếu năm xưa vạch trần đoạn thứ nhất phục bút lên, liên quan đề tài liền xoát phong, trước đó chưa từng có rung động bên dưới, toàn bộ lưới tâm tính nổ mạnh!

"Ta muốn điên rồi!"

"Nhanh thương tiếc tử Nhị gia rồi!"

"Hơn nửa đêm có muốn hay không như vậy ngược!"

"Dương Tiễn tại sao phải như vậy a, người vì bằng hữu và người thân thậm chí còn tam giới như vậy bỏ ra, bọn họ lại hỏi báo người cái gì, khổ tâm mưu đồ vô số năm, Hắc Thủy khu vực nhận hết chiết nhục, kết quả là liền người chí thân đối với người cũng chỉ còn dư lại căm ghét, người biết rõ đây là một cái thiên chán ghét nhân khí không đường về, thậm chí thiếu chút nữa chết ở Trầm Hương trong tay, hết thấy các thứ này thật đáng giá không, thật xin lỗi tâm tình có chút kích động, đoạn này nội dung cốt truyện thật khóc chết ta rồi!"

"Mọi người chúng ta cũng trách lầm Dịch An, trách lầm đạo diễn cùng diễn viên!"

"Trực tiếp ở trong phòng khóc điên rồi, mẹ ta còn tưởng rằng ta thất tình, hơn nửa đêm không ngủ, chạy tới an ủi ta, kết quả theo ta đồng thời nhìn hai tập « Bảo Liên Đăng », biến thành ta an ủi nàng, bây giờ mẹ con chúng ta hai với kẻ ngu tựa như ôm đầu khóc rống!"

"Dịch An, thật xin lỗi!"

"Tất cả mọi người đều thiếu Dịch An một cái nói xin lỗi, nhân gia từ đầu tới cuối cũng chưa có hãm hãi qua Nhị gia, là chúng ta nhìn kịch không đủ nhận thức thật cẩn thận, rõ ràng rất nhiều phục bút đã sớm chôn!"

"Tại chỗ tự bé!"

"Hơn nửa đêm bị chữa buồn bã một cái mặt, ta nhiều năm như vậy xem qua vô số phim truyền hình, « Bảo Liên Đăng » là ta đoán quá toàn bộ phim truyền hình trung cực kỳ cực kỳ ngược một bộ, xem ta muốn vọt vào cho Dương Tiễn ôm một cái!"

"Nhắc nhở các người một câu, nên xóa topic rồi, chúng ta đều bị Dịch An đánh mặt rồi!"

" "

Kháo thiếu chút nữa đã quên rồi!

Cái này nhắc nhở rất kịp thời!

Bạn trên mạng rồi rít bắt đầu xóa topic!

Ồ « Bảo Liên Đăng » phát hình trong quá trình, vô số người cũng từng mắng chửi bộ này kịch bôi đen Dương Tiễn.

Mắng Biên Kịch!

Mắng đạo diễn!

Mắng diễn viên!

Mắng Tinh Mang!

Thỏa thỏa Internet bình xịt hình tượng!

Cho tới giờ khắc này mọi người mới phát hiện nhân gia chẳng những không có bôi đen Dương Tiễn, ngược lại tổ tạo ra được một cái làm cho tất cả mọi người cũng thương tiếc Nhị gia!

Giờ khắc này.

Tất cả mọi người đều nghe tin lập tức hành động rồi!

Mọi người xóa topic động tác là như thế đều nhịp!

Trên Internet đột nhiên nghênh đón một trận trước đó chưa từng có xóa topic gió bão!

Trời mới biết bạn trên mạng khi nhìn đến chính mình trước phát hành những thứ kia mắng chửi bộ này kịch đủ loại lời bàn lúc là như thế nào một loại tâm tình!

Xã hội hiện trường, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi chứ ?

Mọi người trước bình phun có nhiều ác, giờ phút này mặt bị đánh thì có nhiều vang!

Lúc này không còn xóa topic giữ lại hết năm?

Có người cơ hồ là một bên khóc rống một bên xóa topic, bộ dáng kia hiển nhiên còn không có từ « Bảo Liên Đăng » chữa buồn bã trong bóng tối đi ra!

Sau đó.

Có người đem một màn này đánh giá vì "Lam Tinh ngũ đại cấp độ sử thi lúng túng hiện trường một trong" .

Lam Tinh ngũ đại cấp độ sử thi lúng túng hiện trường, từng cái án lệ cũng giới đến chân người chỉ trừ địa, đem chung nhau đặc điểm chính là bị đánh mặt đám người rộng, có thể nói kinh khủng!

Lần trước.

Giống vậy Lam Tinh ngũ đại cấp độ sử thi lúng túng hiện trường, còn phải ngược dòng đến Hàn Nhân đánh giá « nụ hôn biệt ly » , nói bài hát kia là dựa vào tiếng phổ thông đại chúng ưu thế mới lên đỉnh mùa giải bảng, kết quả bị nên ca khúc Anh Văn bản chất lượng hung hăng đánh mặt thời điểm, chính là một lần kia sự kiện mở ra Lam Tinh cấp độ sử thi lúng túng hiện trường tiền lệ (chủ động nhắc nhở, Chương 622:).

Nhiều năm sau.

Rất nhiều người vẫn không thể quên được đêm hôm ấy, chính mình một bên khóc thành chó, một bên điên cuồng xóa topic bộ dáng.

Cùng lúc đó.

Mỗ đại nhà nhân gia.

Trống trải trong phòng khách, kia Côn Lôn Kính trung ánh chiếu ra năm xưa, đem trước mặt suốt mười mấy tập nội dung cốt truyện toàn bộ lật đổ .

Trước màn ảnh.

Lăng Không choáng váng.

Hắn bỗng nhiên khô miệng khô lưỡi đứng lên, cả người cả người có chút không khỏi như nhũn ra, đồng thời mũi còn có chút chua xót cảm giác.

Mặt cũng có chút lạnh.

Lăng Không theo bản năng sờ soạng một cái chính mình mặt, mới ý thức tới kia là mình nước mắt.

Chính mình lại .

Nhìn khóc?

— QUẢNG CÁO —

Trên mặt hắn đột nhiên xuất hiện một loại kỳ dị cảm giác tê dại, thật giống như có người ở trên mặt hắn cuồn cuộn phiến vô số cái bàn tay!

Lăng Không trong nháy mắt bị to lớn xấu hổ cảm bao vây!

Hắn lại nhìn khóc!

Hắn lại đang thương tiếc Dương Tiễn!

Hắn lại đang bộ này kịch trước mặt, có như thế sĩ nhục phản ứng!

"Ta đi người đại gia!"

Lăng Không tức miệng mắng to, phát ra âm thanh nhưng là nức nở.

Phảng phất nghĩ tới điều gì.

Lăng Không đột nhiên lấy ra điện thoại di động, cơ hồ là ngón tay run run đổ bộ chính mình bộ lạc tài khoản, mở ra mỗi thiên Văn Chương, điên cuồng đè xuống thủ tiêu!

"Xác nhận thủ tiêu?"

"Hủy bỏ!"

"Xác nhận thủ tiêu!"

"Hủy bỏ!"

Lăng Không là nghĩ xóa topic.

Trước hắn mượn « Bảo Liên Đăng » thời gian đại làm Văn Chương, bây giờ nếu là không xóa topic nhất định sẽ xảy ra chuyện, nhưng bởi vì động tác của hắn thật sự là quá nhanh, gần như mỗi lần cũng thuận thế có một chút rồi hủy bỏ kiện.

"Sản phẩm bộ nhân đều là ăn phân lớn lên được sao!"

Hắn tức giận mắng một câu, xóa topic liền xóa topic, làm gì trả lại cho nhân hủy bỏ cơ hội?

Có hủy bỏ chức năng vậy thì thôi, tại sao phải đem "Hủy bỏ" thả tại làm sao so với "Xác nhận" dễ dàng hơn click vị trí?

Cổ nén nóng nảy.

Động tác của hắn chậm rất nhiều, cuối cùng mới thủ tiêu bài post.

Mà ở xóa topic trước.

Hắn thấy trong đó một cái bình luận là:

"Dự trừ một lớp: Nay hai bút chờ lát nữa muốn xóa topic rồi, hắn không xóa topic ngược lại ta đứng thẳng ăn shit, hắn xóa topic liền chính hắn ăn."

Đột nhiên một trận muốn ói.

Lăng Không lại thật có loại ăn tường cảm giác.

---

ps: Tiếp tục viết, ngày mai tranh thủ đôi sự chênh lệch thời gian, chung quy cái điểm này đôi mới thật khó đỉnh.

Mời các bạn đọc truyện

Thần Tú Chi Chủ

của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 850: Vai nam chính cũng bị người đoạt đi

Đây là một trận xóa topic triều!

Đám bạn trên mạng ở xóa topic, Lãng Không cũng ở đây xóa topic!

Chỉ là phổ thông bạn trên mạng xóa topic động tác không người chú ý, bây giờ Lãng Không thành danh nhân, lại thành không ít nhân chú ý tiêu điểm!

Hắn này một xóa topic, còn lại động tĩnh phía dưới liền theo xuất hiện tiếng mắng:

"Hàng này bài post xóa còn nhanh hơn ta a!"

"Nghe nói người muốn chụp một bộ Dương Tiễn liên quan điện ảnh?"

"Còn chụp không?"

"Người xứng sao chụp Dương Tiễn!"

"Thật xin lỗi, Dương Tiễn ta chỉ nhận thức Tây Du cùng « Bảo Liên Đăng »!"

"Bài post cũng xóa, cũng đừng lấy roi đánh thi thể rồi, chúng ta cũng không yên lặng xóa topic rồi."

"Nên bình phun, chúng ta trước chỉ là có chút hiểu lầm, vì Dương Tiễn bắt bình giùm, hàng này lại là muốn mượn cuộc phong ba này gây sự tình!"

"Ta vậy mới không tin hắn là Dương Tiễn fan!"

"Đừng nói cho ta người tin tưởng tư bản tinh thần trọng nghĩa!"

Lãng Không bắt đầu hồi hận chính mình trước mượn cơ hội thành danh, không quá thế giới bên trên không có thuốc hồi hận có thể ăn.

Mà ở Lãng Không sau đó.

Bộ lạc những thứ kia đầy tớ ——

Trước những thứ kia đi theo Lãng Không đồng thời nộ bình phun « Bảo Liên Đăng » đại v võng hồng cũng rồi rít xóa topic!

Giống vậy!

Những thứ này lưu lượng tương đối lớn võng hồng đại v cũng bị phun!

Cùng này tương phản thành thứ là:

Ngay tại « Bảo Liên Đăng » nội dung cốt truyện xoay ngược lại sau đó.

Có bạn trên mạng hướng « Bảo Liên Đăng » chủ sáng nhân viên nói xin lỗi.

Đạo diễn Đinh Tiêu bình luận khu.

"Đạo diễn ta trách lầm người, thật xin lỗi, nhưng nói lương tâm của người hư rồi, thật không phải oan uổng người."

"Thật xin lỗi, he—tui(đầu chó) "

"Định đạo thật đúng là tốt lắm đâu rồi, « Dương Tiễn Phàm cùng Tần Thiên Ca » đã đủ ngoan, ta không nghĩ tới người còn có thể chơi đùa ác hơn, thật xin lỗi, ta nhớ đàm liền đi (đầu chó)" "

"Sở Cuồng cho người mở ra Tân Thế Giới đại môn, Dịch An đem người dẫn tiến vào."

"Thật xin lỗi . Ma đàn, thật không cam lòng, ta mẹ nó dựa vào cái gì xin lỗi người a, phía sau này nội dung cốt truyện khóc chết ta rồi!"

"Tâm bất cam tình bất nguyện còn phải nói xin lỗi ta quá khó khăn!"

Cái này nói xin lỗi cảnh tượng quả thực có chút quý dị.

Người xem quả thật trách lầm Đinh Tiêu, nhưng nghĩ đến « Bảo Liên Đăng » phía sau như vậy ngược, mọi người lại có loại rất muốn lại bình phun một lần Đinh Tiêu cảm giác.

Trong nhà.

Đinh Tiêu thấy những thứ này bình luận, cười miệng cũng ngoác đến mang tai rồi, cả người lộ ra khác thường hưng phấn!

Quả nhiên!

Người xem liền có thể cái này!

Chụp phim truyền hình, vẫn phải là ngược a!

Ta liền yêu mến bọn người này lắm rồi ngoài miệng vừa nói không muốn, nhưng thân thể cũng rất thành thực đáng vẻ!

— QUẢNG CÁO —

Mắng ta đi!

Tùy tiện mắng!

Càng mắng mới nói các người càng thích a, các người nếu không mắng ta, vậy chính là ta chụp chưa khỏi hẳn!

Diễn viên Liễu Chính Văn bình luận khu.

"Khụ, ta fan trở lại."

"Nhị gia sao sao đất, ta còn là ủng hộ người!"

"Người Dương Tiễn diễn quá tốt, ta không nên bình phun người, đều là Dịch An sai !"

"Đáp ứng ta, lấy sau kế tục diễn Dương Tiễn, người diễn so với hồng hoang cái kia diễn viên tốt hơn!"

"Sử thượng tốt nhất Dương Tiễn!"

"Mỹ cường thâm!"

"Không nên bình phun người, vì đền bù, ta thêm fan của người bây rồi, sau này tuyệt đối ủng hộ người!"

Bên này bình luận bình thường hơn nhiều.

Liễu Chính Văn thấy những thứ này bình luận, nặng nề thở phào một cái.

Bên cạnh người đại diện hưng phấn nói: "Chính Văn, người này sóng muốn nổi giận, Dương Tiễn nhận vật này có thể là người nghề kiếp sống đỉnh

phong, sau này người nhất định phải nắm chặt tốt nhân vật này, Tinh Mang khẳng định sẽ còn tiếp tục chụp Tây Du cố sự, người nhân vật này vô cùng trọng yếu!"

"ừ!"

Liễu Chính Văn nhìn mình tài khoản, trọng trọng gật đầu!

Trước bởi vì « Bảo Liên Đăng » giai đoạn trước bị chửi quá ác, hấn xuống rất nhiều rồi fan.

Vậy mà lúc này.

Fan chẳng những lần nữa tăng trở lại, thậm chí còn vượt qua xa trước số lượng, loại tình huống này ít thấy vô cùng, hấn khả năng thật muốn bằng vào nhân vật này đại hỏa đặc hỏa!

Cơ hội như vậy, hấn nói cái gì cũng biết bắt!

Dịch An bình luận khu.

So sánh với hai vị trí đầu, Dịch An bình luận khu tuyệt đối là náo nhiệt nhất!

"Thật xin lỗi, Dịch An."

"Dịch An lão sư, ta sai lầm rồi!"

"Chúng ta không nên oan uổng Dịch An lão sư!"

"Dịch An lão sư liền giống như Dương Tiễn, bị chúng ta oan uổng đến, nhưng không cách nào giải thích, nhìn xong kích thật lòng hiểu loại này bất đắc dĩ."

"Áy náy."

"Cho Dịch An lão sư cúi người."

"Dịch An lão sư, ngài thật là một vị rất ưu tú tác gia cùng Biên Kịch!"

Lúc này.

Lâm Uyên đang ở nhà trung Spams.

Thấy bạn trên mạng nói xin lỗi, hấn lộ ra nụ cười.

Biết sai có thể cải thiện cực lớn chỗ này.

Nhưng mà.

Khi hấn tiếp tục đi xuống lật bình luận, biểu tình liền có cái gì không đúng.

Bình luận họa phong thật giống như thay đổi.

Có người mang tiết tấu, hoài nghi là hồng hoang mê!

"Được rồi, nói xin lỗi kết thúc."

"Các huynh đệ, phía dưới là đi theo quy trình, hay là trực tiếp bình phun?"

"Các huynh đệ, ta trước bình phun vì kính!"

"Dịch An lão tặc, tâm hồn đen tối, chịu chết đi!"

"Sở Cuồng lão tặc có người kế nghiệp, sau này khổ cực mọi người một chút, tay trái ấn ở lão tặc, tay trái muốn đè xuống Dịch An, hàng này cũng là một phát điên chủ!"

"Không hồ là lão tặc fan, người coi là người đi!"

"Súc sinh, lão tặc chỉ là ưa thích phát hộp cơm, người đây là cho người xem phát tỷ sương!"

"Muội người Dịch An, người mẹ nó học ai không được, hết lần này tới lần khác phải học Sở Cuồng, đó chính là một hổ a!"

"Dịch An nhà người đình địa chỉ cho ta một chút, cho người gửi điếm chúng ta bản xứ đặc sản địa phương."

"Từ « Ngô Không Truyện » lên ta cũng biết người cũng không phải là cái gì hảo điều, quả là như thế, người đứng đắn ai mẹ nó thích Sở Cuồng?"

" "

Lâm Uyên nụ cười đọng lại.

Cái quỷ gì?

Không phải nói xin lỗi sao?

Nói tốt nói xin lỗi đây?

Có các người như vậy nói xin lỗi sao?

Thật nếu không muốn nói xin lỗi cũng được, trước mặt nội dung cốt truyện quả thật rất có lừa dối tính, bắt quá các người mắng chửi người làm gì?

Ta theo Sở Cuồng học!

Các người phải mắng liền mắng Sở Cuồng được rồi ——

Không đúng!

Sở Cuồng cũng là ta à!

Lâm Uyên thiếu chút nữa bị đám này bạn trên mạng cho chữa buồn bã rồi, thở phì phò để điện thoại di động xuống.

Mà ở Internet biển ảo Phong Vân trung.

Hồng hoang mê, từ đầu tới cuối duy trì đến yên lặng.

Lúc này.

Hồng hoang mê số người nhiều nhất nhóm lớn bên trong.

Đột nhiên có người phá vỡ yên lặng: "Nhìn « Bảo Liên Đăng » mới nhất nội dung cốt truyện sao?"

Trong nháy mắt toàn bộ bày cũng náo nhiệt.

Thật giống như mọi người một mực ở chú ý bày tin tức, chỉ là một mực kìm nén không nói lời nào, bây giờ có người ngẩng đầu lên, từng cái hồng hoang mê liên tiếp toát ra.

"Mặc dù không có đen Dương Tiễn, nhưng hình tượng đôi quá bất hợp lý rồi."

"Nhưng ta cảm giác, như vậy Dương Tiễn, mới càng sinh động."

"Đúng vậy."

"So với chúng ta hồng hoang đôi Dương Tiễn tạo nên, mặc dù Quang Vĩ Chính, nhưng luôn cảm giác thiếu nặng nề."

"Các người nói cái gì vậy, chẳng qua chỉ là cưỡng ép tẩy trắng thôi!"

"Biên Kịch tẩy trắng bộ sách võ thuật thật dễ cho nhân chán ghét, rõ ràng là ở tiêu phí Dương Tiễn!"

— QUANG CÁO —

"Loại thời điểm này còn mạnh miệng thật không có ý nghĩa, ta có chút thích cái này Dương Tiễn rồi."

"Ta suy nghĩ minh bạch, thực ra ta thích không phải hồng hoang, ta chỉ là ưa thích Nhị Lang Thân, Tây Du Nhị Lang Thân quá phù hợp ta thẩm mỹ rồi, mỹ cường thẩm, nghe Điều không nghe Tuyên, đây mới là phù hợp nhất tưởng tượng của ta Nhị gia!"

"Các người phản bội, đều bị Dịch An tẩy não!"

"Là các người một mực ở chấp mê bất ngộ, từ đầu đến cuối không muốn thừa nhận Tây Du ưu tú, ta trước cũng không nguyện ý thừa nhận, nhưng như vậy « Bảo Liên Đăng », như vậy Nhị gia để cho ta tâm phục khẩu phục."

Bây bên trong lại cãi vả.

Một lát sau.

Có người lui bầy.

Một cái, hai cái, ba cái .

Đại quy mô hồng hoang mê đều tại lui bầy!

Nhân viên quản lý luống cuống: "Có lời thật tốt nói a, khác lui bầy, hồng hoang mê đều là người một nhà!"

"Lui cũng tốt."

Bây chủ đột nhiên xuất hiện.

Nhân viên quản lý vội vàng nói: "Bây chủ nhanh nói vài lời, mọi người không thể bởi vì chuyện này bị thương hòa khí!"

"Này không phải bị thương hòa khí vấn đề."

Bây chủ đạo: "Các người đều biết, ta là Dương Tiễn tử trung fan, ban đầu thành lập cái này bầy, coi như vì Dương Tiễn, hiện ở nơi này bầy đã rời bỏ rồi ta dự tính ban đầu."

Nhân viên quản lý nóng nảy: "Người có ý gì a!"

Bây chủ đạo: "Không muốn nói chuyện, quá khó chịu, xem lại các người làm ồn, càng khó chịu rồi, ta không giống các người như vậy thích hồng hoang, ta chỉ biết thương tiếc ca ca."

???

Sau một khắc, còn lại bầy viên nhận được một cái tin nhắc nhở:

"Bây chủ giải tán nên bầy."

Có người muốn Tư đấm bây chủ, lại phát hiện bây chủ hình cái đầu biến thành « Bảo Liên Đăng » Dương Tiễn hình tượng.

Ngày này lên.

Càng nhiều hồng hoang mê, thành Tây Du mê.

Xác thực nói là thành « Bảo Liên Đăng » mê, thành Dương Tiễn mê.

Còn sót lại hồng hoang mê bồi rồi!

Tây Du đoạt hồng hoang làm Lam Tinh đệ nhất Thần Thoại địa vị vậy thì thôi!

Bây giờ Tây Du liền hồng hoang vai nam chính cũng mẹ nó đoạt đi! ?

Tây Du đây là trực tiếp bào hồng hoang căn cơ a!

Tây Du cùng hồng hoang đại chiến, tự « Bảo Liên Đăng » sau đó, hoàn toàn hạ màn kết thúc!

Đương nhiên.

Không phải tất cả mọi người đều vội vã ở trên mạng biểu lộ.

Đại đa số người hay lại là một bên nhìn kịch, một bên ở trên mạng phát biểu bình luận, một bên mở ra « Bảo Liên Đăng » đại kết cục.

Tất cả mọi người đều đang quan tâm vấn đề:

Dương Tiễn đại kết cục, sẽ đi theo con đường nào?

---

ps: Đoạn này nội dung cốt truyện kết thúc, sau này nếu như tiếp tục viết vui chơi giải trí tuyệt đối sẽ không gặp mặt « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » rồi, mọi người đề nghị cùng phê bình cùng với khích lệ đều có nhận được, viết bộ này là cần nhắc đến quyển sách này rất nhiều độc giả cũng chưa có xem qua ô bạch lúc trước thư, nhìn thành tích cùng Truy định thực ra hiệu quả tạm được, bất quá ô bạch quyết định sau này cùng mọi người càng sâu trao đổi, dù sao toàn chức nghệ thuật gia đại khái là khởi điểm duy nhất một bộ do cùng độc giả đồng thời viết sách, có thể là mỗi ngày lão suy nghĩ với các người muốn nội dung cốt truyện dàn ý, sinh ra lệ thuộc vào trong lòng?

Mời các bạn đọc truyện

Thần Tú Chi Chủ

của Văn Sao Công. Truyện mới lạ, siêu hay

Chương 851: Hơn trăm triệu đao phiến

Được rồi, cuối cùng không phải làm một cú.

Tây Du cố sự còn phải tiếp tục.

Dương Tiễn cũng không có như « Nhân Sinh Trường Hận Thủy Trường Đông » kết cục một loại chết đi.

Đại kết cục.

Giới luật của trời sửa lại.

Sau khi biết chân tướng, tam giới đều tại cảm niệm Dương Tiễn ân đức.

Đã từng có ý thu Dương Tiễn làm đồ đệ Nữ Oa, đặc biệt vì Dương Tiễn để lại một đạo sinh cơ.

Đây là Lâm Uyên thay đổi.

Thực ra địa cầu Đài truyền hình trung ương « Bảo Liên Đăng » cũng không có viết tử Dương Tiễn.

Cái này rất bình thường.

Nếu như viết tử Dương Tiễn, kia ảnh hưởng quá lớn.

Nhất là cái thế giới này Dương Tiễn, nhân khí đơn giản là quá kinh khủng.

Chỉ là « Bảo Liên Đăng » trước mặt mười mấy tập hư hư thực thực tới Nhị Lang Thần cũng đưa tới như thế sóng gió, viết tử Nhị gia giá liền có thể tưởng tượng được.

Huông chi Lâm Uyên cố ý chế tạo Tây Du vũ trụ.

Tại hấn ý nghĩ trung.

Vô luận Tôn Ngộ Không hay lại là Dương Tiễn, đều là tương lai Tây Du trong vũ trụ không thể thiếu linh hồn nhân vật.

Bất quá tha cho là như thế, kết cục này cũng dẫn phát vô số người xem mắng chửi.

Không có hấn!

Thật sự là quá ngược!

Bất quá mọi người mắng thì mắng, bộ này kịch bình phân hay lại là lên rồi.

Tình Không Vong bên trên.

Phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » chấm điểm cao đến 9.1 phân!

Đối với một bộ phim truyền hình mà nói, đây là một cái phi thường thành tích tốt!

Dưới tình huống bình thường.

Tình Không Vong chấm điểm đi đến 8 phân trở lên, liền đã coi như là ưu chất tác phẩm rồi.

Đi đến chín phút, vậy coi như là làm kinh điển rồi.

Ân.

Không thể không nói « Bảo Liên Đăng » cái này chấm điểm thế đi còn rất khúc chiết.

Bộ này kịch mới ra lúc tới sau khi, Tinh Không Vãng chấm điểm vừa vặn ở bất phân khoảng đó.

Đến nội dung cốt truyện đem Dương Tiễn tạo thành nhân vật phản diện, « Bảo Liên Đăng » chấm điểm trực tiếp bằng bàn, một lần té ngã lục chia thượng hạ, có thể thấy người xem đối với cái này bộ kịch đen Dương Tiễn bao sâu oán niệm.

Cho đến nội dung cốt truyện xoay ngược lại.

Bộ này kịch bình phân đột nhiên nghịch thế giờ lên, rốt cuộc vọt tới bây giờ 9. 1 phân.

Lên lên xuống xuống.

So với cổ phiêu còn kích thích.

Trên thực tế cũng bởi vì « Bảo Liên Đăng » trước mặt đem Dương Tiễn tạo thành nhân vật phản diện ảnh hưởng tồi tệ, có rất nhiều người xem nhưng thật ra là nửa đường khí kịch, dù là phim truyền hình mở ra trước thời hạn trả hạt, bọn họ cũng không có nhìn, dùng chính mình hành động thực tế tới kháng nghị loại bôi nhọ này Dương Tiễn hành vi.

Nhưng mà.

Theo « Bảo Liên Đăng » chấm điểm cùng tiếng tăm nghịch tập, không thấy phía sau nội dung cốt truyện người xem trọn tròn mắt!

Nói tốt kháng nghị đây?

— QUẢNG CAO —

Nói tốt ngăn chặn đây?

Thế nào bộ này kịch kết thúc sau, chấm điểm bạo nổ khuếch đại như vậy?

Bộ này kịch rốt cuộc tình huống gì?

Rất nhiều không thể nào chú ý chuyện này bạn trên mạng buồn bực.

Có người ở trên mạng hỏi ra chính mình nghi ngờ.

Lúc này.

Rất nhiều nhiệt tâm bạn trên mạng hiện thân câu trả lời:

"Người là nửa đường khí kịch đi, tự mình mãnh liệt đề nghị người nhật lên đứng lên tiếp tục xem tiếp, bộ này kịch phía sau thật sự là quá chữa khỏi, Dương Tiễn nhưng thật ra là người tốt!"

Đừng đừng lo lắng, Dịch An không có bôi đen Dương Tiễn!"

"Kết cục thật rất chữa khỏi, tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng!"

"Ngàn vạn lần không nên nhìn trên mạng bình luận, dễ dàng bị kịch xuyên thấu qua, một khi bị kịch xuyên thấu qua liền không có ý nghĩa, bây giờ bắt đầu nhìn bảo đảm chữa khỏi người toàn bộ không vui!"

"Đây là ta xem qua tối âm lòng câu chuyện!"

"Câu chuyện này thật âm áp, tràn đầy yêu cùg ánh mặt trời!"

"Không nghĩ tới cái này cô sự thật không ngờ âm áp, có mãnh liệt hiệu quả chữa thương, không nhìn tiếp chính là người tổn thất, trước chúng ta cũng hiểu lầm Dịch An lão sư!"

Âm áp, chữa khỏi?

Âm áp, chữa thương?

Dương Tiễn nhưng thật ra là người tốt?

Chúng ta hiểu lầm Dịch An lão sư?

Cảm giác mọi người đề cử thật nhiệt tình a!

Đây chính là « Bảo Liên Đăng » phía sau chấm điểm đại bạo nổ nguyên nhân?

Chẳng lẽ bộ này kịch phía sau nội dung cốt truyện, thật xuất hiện cái gì thần chuyên biến, cho Dương Tiễn sửa lại án xử sai rồi hả?

Nhất định là!

Chấm điểm chung quy sẽ không gạt người đi!

Này sẽ đi thăm nhìn!

Nửa đường khí kịch người xem động tâm!

Bọn họ ôm mãnh liệt trông đợi, rồi rít mở ra « Bảo Liên Đăng » đến tiếp sau này nội dung cốt truyện quan sát!

Sau khi xem .

Đám này người xem tâm tính băng!

"Giời ạ!"

"Ai mẹ nó nói phía sau nội dung cốt truyện rất chữa khỏi, đứng ra cho ta, ta bảo đảm không đánh chết người!"

" Mẹ kiếp, khóc thành lệ nhân!"

"Này mẹ nó rõ ràng là đến mức buồn bã!"

"Ta liền nói từng cái đề cử thế nào nhiệt tình như vậy, nguyên lai đây chính là cái hố, ban đầu ta chính là như vậy bị người hố đi xem « Hachikō » , không nghĩ tới lúc này lại trúng kế, thế nào ta liền không nhớ lâu!"

"Đồ chơi này so với « Hachikō » còn phải đến mức buồn bã!"

"Không được, ta cũng phải đi hố người khác, lần trước bạn học ta hố ta xem « Hachikō » , làm hại ta khóc sung con mắt, nên hẳn trả giá thật lớn lúc!"

Đám này sau vào hố người xem tức miệng mắng to!

Trước những thứ kia đây kịch nhiệt tâm đám bạn trên mạng vui đập thẳng bấp đùi!

Nói dối cảnh giới tối cao là một cái trong khi nói dối chêm vào vô số lời thật!

Bộ này kịch quả thật không có bôi đen Dương Tiễn a, mọi người cũng quả thật oan uổng Dịch An a, không thật xấu đúng không?

Chữa khỏi?

Ân, đó có thể là ta sai chữ.

Ai bảo "Chữa khỏi" cùng "Đến mức buồn bã" cách đọc đều giống nhau đây?

"Zhiyu "

Rốt cuộc phá án.

Đều là ghép vần đánh chữ pháp sai.

Về phần đám này người xem cũng phải nói gạt người khác?

Hoan nghênh gia nhập!

Chúng ta mục tiêu là:

Không có đục .

Có thể hổ một là một cái!

Ngược lại bộ này kịch bình phân, chính là tốt nhất che chở!

Không chỉ là châm điếm.

Tinh Mang cổ phiếu cũng bắt đầu tăng!

Bộ này kịch cũng là thần kỳ, lại miễn cưỡng chùng Tinh Mang cổ phiếu!

Trước mặt vạn người cuồng phún thời điếm, Tinh Mang cổ phiếu rớt xuống ngàn trượng;

Bây giờ tiếng tăm xoay ngược lại, Tinh Mang cổ phiếu lại một đợt tăng vọt!

Lúc này trong nhà.

Lâm Uyên cũng phụng bồi người nhà đồng thời xem xong « Bảo Liên Đăng » .

"Thế nào như vậy ngược a!"

Tỷ tỷ lau nước mắt, khó chịu không được.

Muội muội hóc mắt cũng Hồng Hồng: "Dương Tiễn quá vĩ đại rồi."

Lão mù thờ dài.

Nàng là ít có người gian thanh tỉnh.

Ở tất cả mọi người đều bình phún bộ này kịch bôi đen Nhị Lang Thần thời điếm, chỉ có nàng giữ yên lặng.

Đây là một cái lão TV nhân, hộp điều khiển ti vi Chương Không Giả trực giác.

Bất quá coi như là lão mù thấy kết cục này, nội tâm cũng là tràn đầy thương cảm.

"Ta muốn vào internet mắng hắn!"

Muội muội tức giận đổ bộ Blog.

Lâm Uyên lỗ tai nhất thời dựng lên: "Mắng ai?"

Muội muội chuyện đương nhiên nói: "Dịch An a, người này quá xấu."

Lâm Uyên: " . "

Dương Tiễn bị Tam Thánh Mẫu hiểu lầm thời điếm, đại khái cũng có tương tự ủy khuất chứ ?

"Nên mắng!"

— QUẢNG CÁO —

Tỷ tỷ ở bên cạnh ủng hộ, sau đó cũng mở ra Blog, muốn mắng Dịch An. Kết quả.

Hai tỷ muội còn chưa bắt đầu mắng, liền nở nụ cười.

Tỷ tỷ cười lớn tiếng nhất: "Ha ha ha ha ha ha ha, các người mau nhìn a, Blog cái này mới ra tới đao phiến bỏ phiếu tuyệt, đầu ta đều phải cười xuống, Blog cái này bỏ phiếu cũng quá thiếu đạo đức đi!"

"Ta cũng nhìn thấy."

Muội muội nói ra: "Người muốn nhất cho vị kia danh nhân gửi đao phiến. Ca, người lại cũng lên bảng ấy!"

Lâm Uyên sững sốt.

Cái gì phá bỏ phiếu?

Ánh mắt của Lâm Uyên quét mắt muội muội điện thoại di động, Blog thật đúng là làm ra rồi một cái như vậy bỏ phiếu, xác thực nói là cho danh nhân gửi đao phiến đại điều tra, dĩ nhiên gửi đi ra đao phiến, đều là giả tưởng đao cụ, tương tự với thông thường bỏ phiếu hoa tươi cùng phiếu phiếu loại, mỗi một bạn trên mạng cũng có một lần gửi đao phiến cơ hội.

Trên bảng danh sách tất cả đều là quen thuộc tên!

Hạng nhất, Sở Cường, 934 5 vạn đao phiến.

Hạng nhì, Dịch An, 352 9 vạn đao phiến.

Hạng ba, Ảnh Tử, 234 7 vạn đao phiến.

Tên thứ tư, Tiện Ngư, 1026 vạn đao phiến.

Hạng năm .

Lâm Uyên mặt đen.

Bên cạnh lão mục tiếp cận đi tới nhìn một chút, vui không được: "Con của ta lại là tên thứ tư, những thứ này đao nếu như phiến đổi thành thật, chúng ta nấu cơm coi như không bao giờ nữa thiếu đao!"

Đoạt Mãng a!

Lâm Uyên bất mãn: "Tiện Ngư đã làm sai điều gì?"

Muội muội nhìn một chút bình luận: "Bạn trên mạng nói là bởi vì « Hachikō » , kia bộ phim quả thật ngược, xem chiếu bóng xong đoạn thời gian đó, ta nhìn thấy Nam Cực liền muốn ôm khóc."

"Gâu!"

Nam Cực kêu một tiếng, sau đó lại đi tới trước ti vi nhảy nhót, trong ti vi đi theo « Nhị Lang Thần » cái kia Hao Thiên Khuyến cũng là nó diễn,

"Kia Ảnh Tử đây?"

"Ảnh Tử là bởi vì « Death Note » còn có còn lại một ít Manga thường thường có ngược tình tiết, hẳn Manga quá nhiều, luôn là không tránh được một ít cho nhân vật phát hộp cơm hoặc là còn lại đến mức buồn bã tình tiết."

"Dịch An đây?"

"Còn dùng hỏi?"

"Sở Cuồng đây?"

"Đây càng không cần hỏi!"

"Thực ra cũng không cái gì, người mới tên thứ tư, này còn không có Sở Cuồng, Dịch An cùng cái kia Ảnh Tử cho người ở phía trước mặt đỡ lấy mà, nhất là cái này Sở Cuồng, đơn giản là một người một ngựa ta mặc kệ hắn là ai, các người phía sau ba người đao phiến chung vào một chỗ cũng không một mình hắn nhận được đao phiến nhiều, thật là người người oán trách, cái này cần là nhiều bị người hận a!"

Không người lý tới Nam Cực.

Lão mục đang an ủi Lâm Uyên.

Lâm Uyên hùng hùng hổ hổ thối lui ra nói chuyện phiếm.

Một mình hắn nhận được hơn trăm triệu đao phiến?

---

ps: Điều chỉnh làm việc và nghỉ ngơi bắt đầu từ hôm nay!

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Xuyên Nhanh: Nữ Phôi, Bình Tĩnh Một Chút

Chương 852: Makoto Itou cùng Matsushima mưa

Lâm Uyên buồn rầu, bạn trên mạng lại vui vẻ không được, từng cái làm không biết mệt bỏ phiến.

Blog ngón này kịch vui hiệu quả làm rất tốt a.

"Giờ càng già lại càng cay a!"

"Sở Cuồng lão tặc đao này phiến đêm xong điên cuồng!"

"Phốc!"

"Lão tặc vừa mới phá ức!"

"Liên số cái này lão tặc đao phiến phòng nhanh nhất!"

"Dịch An cũng như vậy có thể làm, hay lại là không sánh bằng Sở Cuồng lão tặc!"

"Dịch An như vậy nhiều lắm là coi như là tiểu tặc, Sở Cuồng như vậy mới gọi là lão tặc!"

"Tiện Ngự lên bảng, cười chết ta rồi, quá oan uổng."

"Ai bảo Anh Tử cũng lên bảng đâu rồi, không đem Tiện Ngự thu được đi, tam bạn gay thế nào đoàn tụ a, chúng ta cũng là nỗi khổ tâm a, hướng chi « Hachikō » kia sóng ta là thật gặp không dừng được."

"Người phía sau phải cố gắng lên nha, tranh thủ vượt qua Sở Cuồng!"

"Quá mất mặt, Dịch An Anh Tử cùng Tiện Ngự chung vào một chỗ đao phiến đều không Sở Cuồng nhiều."

"Người trả lại cho hấn môn cố gắng lên, loại chuyện này có cần phải cạnh tranh đệ nhất ấy ư, lại nói trên cái thế giới này còn có người có thể so sánh Sở Cuồng lấy đệ nhất càng thật tới danh quy?"

Lâm Uyên cũng là tay thiếu.

Trở về phòng hấn còn không nhịn được nhìn xuống bạn trên mạng bình luận, kết quả thật buồn bực rồi.

Cạnh tranh số một?

Mấy cái này không đều là ta sao?

Nói ra các người khả năng không tin, dù là đem tên thứ tư lui về phía sau người sở hữu kéo ra ngoài, nhận được đao phiến số khả năng đều không ta một cái nhiều người!

Thở dài.

Lâm Uyên yên lặng cho hạng năm đầu cái đao phiến.

Mặc dù hạng năm người anh em này đi, hấn cũng không quá nhận biết.

Không có tiếp tục quần quít chuyện này.

Ngày thứ 2.

Lâm Uyên đi tới phòng làm việc, tìm Kim Mộc hàn huyền một hồi thiên, chủ yếu là hỏi cái chuyện này.

"Bộ lạc bên kia Manga gia đã tới sao?"

"Còn không có."

Kim Mộc giải thích: "Bọn họ có mấy cái trên tay Manga vẫn chưa xong kết, còn có một chút ngỗ ngang sự tình được xử lý một chút, qua một thời gian ngắn sẽ đồng thời nhảy hăng, đến thời điểm mấy cái bộ lạc đại bài Manga gia đồng thời quan tuyên gia nhập liên minh, như vậy tương đối có khí thế, cũng có thể trình độ lớn nhất bên trên đá kích Bộ Lạc manga, nếu không từng bước từng bước nhảy hăng, luôn cảm giác kém một chút ý tứ."

— QUẢNG CÁO —

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu.

Này ngược lại là có thể hiểu.

Lại nói hẳn gần đây không lay Lãng Không, không nghĩ tới Lãng Không lại muốn mượn « Bảo Liên Đãng » làm khó dễ.

Bây giờ « Bảo Liên Đãng » vấn đề đã giải quyết, bất quá Lâm Uyên cũng không muốn cứ tính như vậy, đào đi liên minh mấy vị đại bài Manga gia chính là hẳn vì Lãng Không chuẩn bị phần thứ hai đại lễ.

Đến thời điểm, Bộ Lạc manga hẳn xong đời.

Dầu gì, cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, bị liên minh hoàn toàn vượt qua.

"Nhắc tới, ta vừa mới trả lại cho ngươi bỏ phiếu!"

Trò chuyện xong chuyện này, Kim Mộc cười gian nói: "Gửi đao phiến cái kia, ta đâu Sở Cuồng, mọi người bỏ phiếu thật sự là quá nhiệt tình, bây giờ Sở Cuồng số phiếu, là người mấy cái khác mã Giáp Tổng số phiếu cộng lại gấp đôi nhiều, ai có thể nghĩ tới bảng xếp hạng này top 4 cũng là một người a, giản làm cho người ta xem thế là đủ rồi!"

Lâm Uyên tức giận nói: "Đi."

Hắn sáng sớm hôm nay cố ý không thấy đao phiến số, liền thì không muốn nháo tâm, kết quả không nghĩ tới Kim Mộc trực tiếp toàn dốc ôm đi ra.

Blog cũng là rảnh rồi hoảng.

Thua thiệt chính mình hay lại là Blog cổ đông, kết quả bọn họ liền làm như vậy cái bỏ phiếu hoạt động hội báo chính mình.

Rời đi phòng làm việc, Lâm Uyên đi tới công ty, thấy lần nữa Cố Tịch.

Hôm nay Cố Tịch là tới đóng bài tập.

Nàng gần đây một mực ở luyện tập « Dạ Khúc » , bây giờ đã phi thường thuần thục.

Lâm Uyên cũng không nói nhảm, trực tiếp sẽ để cho Cố Tịch cho mình phân biệt trình diễn qua một lần, chắc chắn về hiệu quả không có vấn đề sau

đó, hẳn liền an bài thôi.

Quá trình này coi như thuận lợi.

Tinh Mang có người chuyên phụ trách phương diện này thu âm, thành phẩm hiệu quả, Lâm Uyên rất hài lòng.

Hắn chắc chắn.

Tự mình tiến tới bên trên lời nói, đánh đàn hiệu quả khẳng định không cách nào có thể so với Cố Tích, dù sao Lâm Uyên Đàn dương cầm trình độ cũng chính là đạt tới chuyên nghiệp cấp mà thôi, Cố Tích lại có rồi đến gần Đại Sư Cấp tiêu chuẩn.

Đại Sư Cấp khái niệm gì?

Chỉ cần suy nghĩ một chút Lâm Uyên Đại Sư Cấp hội họa kỹ thuật là cái gì tầng thứ sẽ biết.

Không chỉ có Đàn dương cầm khúc.

Bao gồm biểu diễn phiên bản « Dạ Khúc » , Lâm Uyên cũng chuẩn bị mấy ngày gần đây dành thời gian thu âm.

Khoảng cách tháng mười hai càng ngày càng gần, hai thủ cổ điển vui sướng bài hát này đều phải tham gia mùa giải bảng.

Bất quá « Dạ Khúc » bài hát này có một cái vấn đề.

Ở « Dạ Khúc » điệp khúc trung, có một đoạn ca từ là:

Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin .

Rất rõ ràng, Lam Tinh là không có có Chopin.

Vậy làm sao bây giờ?

Trực tiếp đem bài hát đổi thành "Chopin Dạ Khúc" ?

Cứ như vậy, ca khúc ngược lại không cần sửa lại, bất quá Lâm Uyên cảm thấy Lam Tinh không có Chopin điệp khúc này vẫn còn có chút lúng túng, luôn cảm giác quá mạnh mẽ rồi.

Sau đó.

Lâm Uyên muốn không thay đổi Đàn dương cầm khúc tên, trực tiếp đem « Dạ Khúc » điệp khúc ca từ câu thứ nhất đổi thành:

"Cho người đánh đàn ta viết Dạ Khúc "

Còn giống như là cảm giác nơi nào có chút quái quái?

Không có cách nào hẳn lại tìm ra hai cái không tệ được tuyên chọn phương án:

Phương án thứ nhất là trực tiếp đem ca từ đổi thành "Gửi đến em bản Dạ Khúc của Tiệp Ngự" .

Phương án thứ hai chính là đem đoạn này ca từ đổi thành "Gửi đến em bản Dạ Khúc của Lâm Uyên" .

Không ra ngoài dự liệu lời nói Lâm Uyên cuối cùng sẽ ở đây nhiều chút phiên bản giữa lựa chọn.

Hắn càng nghiêng về viết thành "Lâm Uyên" hoặc là "Tiệp Ngự" .

Muôn không quay đầu lại nhìn thêm chút nữa, có thể hay không hỏi một câu mọi người đề nghị .

Thực ra ý tứ đều là giống nhau, chính là Chu đồng câu kia "Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin" mang đến một loại ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo ấn tượng, loại này ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo ấn tượng một khi xuất hiện, cũng rất ảnh hưởng nhân nghĩ rằng.

Quay đầu lại cân nhắc được rồi.

Bên kia.

Sở Châu.

Sân bay.

Tự Trung Châu máy bay hạ xuống.

Khách quý lối đi cửa ra, một nam một nữ xuất hiện.

"Ito lão sư, Matsushima lão sư!"

Hai người mới vừa đi ra lối đi, phía trước liền có mấy tên mặc chính thức đám người nghênh đón chờ, trong đó tên kia người cầm đầu kích động mở miệng nói.

— QUẢNG CÁO —

"Người tốt."

Một nam một nữ lần lượt mở miệng, hai người này đó là lần này Trung Châu phái tới đánh lén Lâm Uyên khúc phụ.

Hút chuồn.

Makoto Itou dùng sức ngửi một cái không khí, sau đó hí hửng nói: "Đây chính là cố hương mùi vị."

"Nhị vị tàu xe vất vả."

Phụ trách nhận điện thoại nhân vẻ mặt tươi cười, nhiệt tình không được nói:

"Chỗ ở công ty chúng ta đã giúp nhị vị lão sư sắp xếp xong xuôi, dựa theo Makoto Itou lão sư yêu cầu, là Makoto Itou lão sư lúc trước chỗ ở phương!"

"Cám ơn."

Makoto Itou gạt đầu một cái, trong lòng có chút cảm khái.

Rời đi cố hương sau đó, hấn mang theo người nhà cũng cùng đi Trung Châu.

Nhưng mà cố hương tình là vô luận như thế nào cũng cắt không bỏ được.

Lần nữa trở lại cố hương, hấn có loại không nói ra cảm khái:

Không biết ngày xưa chỗ ở cuối đường, cây kia anh hoa thụ mở hay chưa?

Đột nhiên.

Ánh mắt của hấn hoảng hốt, có loại khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra cảm giác, trong đầu lại hiện ra vô số âm phù, liền người bên cạnh nói chuyện cũng không nghe được.

"Thành Tang?"

Bên cạnh Matsushima lão sư mở miệng.

Makoto Itou này mới lấy lại tinh thần, cười nói: "Vừa mới sinh ra một ít linh cảm, chờ ta trở về, nhất định phải vì cố hương viết một thủ khúc."
"Xem ra này linh cảm không đơn giản."

Matsushima lão sư mở miệng, nàng có thể nhìn ra Makoto Itou đầy mắt thần thái.

"Ừ, một hồi theo ta vòng vo một chút, cố hương phong cảnh chung quy đúng rất đẹp."

Makoto Itou cười nói, đột nhiên này linh cảm, đã vượt qua hần lần này thuộc về hương ý nghĩa.

Bất quá .

Nên làm việc vẫn là phải làm.

Không biết vị kia kêu Tiệp Ngự người trẻ tuổi chuẩn bị xong chưa?

// khả năng từ mai mỗi tối 2c rồi mn ~~ câu đề cử ạ

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Xuyên Nhanh: Nữ Phôi, Bình Tĩnh Một Chút

Chương 853: Không có chắc bài đánh như thế nào

Lâm Uyên cũng không biết Trung Châu đã tới nhân.

Mấy ngày kế tiếp.

Hắn còn đang quán quít « Dạ Khúc » điệp khúc bộ phận ca từ ứng nên lựa chọn thế nào.

Đang lúc này.

Lão Chu bỗng nhiên tìm tới Lâm Uyên:

"Thần Long thưởng bên kia truyền tới tin tức, nói là người năm nay này hai bộ phim vào vòng nhiều hạng giải thưởng lớn, tình huống cụ thể ta còn không quá hiểu, bất quá chúng ta có thể thật tốt mong đợi một chút lần này thu hoạch."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Lão Chu chỉ điện ảnh theo thứ tự là « Sở Môn Thế Giới » cùng với « Cuộc đời của Pi » .

Này hai bộ phim đều rất thích hợp đánh vào giải thưởng.

Nếu như này hai bộ phim cuối cùng liên nhập vậy đều làm không được đến lời nói, kia Thần Long thưởng liền có vấn đề, Lâm Tinh nghệ thuật lợi hại hơn nữa, cũng không ngăn được Lâm Uyên lấy ra cũng là địa cầu nghệ thuật trung cao cấp nhất kết tinh.

Như đã nói qua.

Lâm Uyên trong trí nhớ có thể cảm thưởng điện ảnh vẫn thật nhiều.

Tỷ như « Forrest Gump » ;

Tỷ như « The Shawshank Redemption » ;

Lại tỷ như « The Legend of 1900 » vân vân và vân vân, cho nên coi như không phải này hai bộ vào vòng, Lâm Uyên cũng có còn lại vô số lựa chọn có thể đạt thành điện ảnh cảm thưởng mục tiêu ——

Ừ ?

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, Lâm Uyên bỗng nhiên trong lòng hơi động, chợt mặt lộ vẻ vui mừng, theo bản năng bật thốt lên:

"Có!"

"Cái gì có?"

"Không có gì, chỉ là đột nhiên nghĩ đến một bộ với âm nhạc cùng một nhịp thờ tận điện ảnh, bộ phim này nhân vật chính tên có thể nhắc trước định ra rồi."

"Tân điện ảnh sao?"

Lão Chu nhất thời hứng thú rồi.

Công ty đối với Lâm Uyên tân điện ảnh vẫn là rất coi trọng.

Muôn không phải phía trên cần nhắc đến Lâm Uyên năm nay chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân, khả năng không có tinh lực làm chuyện tình khác, Lão Chu đã sớm thúc giục hắn vội vàng đẩy ra tân điện ảnh.

Lâm Uyên nói: "Coi là vậy đi."

— QUẢNG CÁO —

Lão Chu hỏi: "Lúc nào chụp?"

Lâm Uyên nói: "Ngược lại năm nay là không kịp."

Lão Chu có chút tiếc nuối, xem ra ít nhất phải chờ đến sang năm, bắt quá hắn vẫn thuận miệng hỏi thăm một câu:

"Điện ảnh chuẩn bị tên gọi là gì?"

Lâm Uyên trả lời năm chữ: "The Legend of 1900."

Không sai.

Lâm Uyên quyết định sang năm giành thời gian đem « The Legend of 1900 » kịch bản viết ra.

Bộ phim này chất lượng còn là phi thường ưu tú, tiếng tăm tốt vô cùng, nội dung cốt truyện cũng phi thường đáng khen, có thể nói điện ảnh chi trong rùng kinh điển mãnh liệt.

Trọng yếu nhất là .

Bộ phim này thuộc tính với Lâm Uyên rất phù hợp.

Xác thực nói là với Tiệp Ngụ rất phù hợp, bất kỳ với âm nhạc liên quan điện ảnh, để cho Tiệp Ngụ cái thân phận này phụ trách viết kịch bản quay chụp chuẩn không sai, người xem cũng sẽ chấp nhận nợ nần.

Về phần tại sao là bộ phim này mà không phải là cái gì khác tác phẩm?

Rất đơn giản.

Bởi vì Lâm Uyên bỗng nhiên không tính sửa đổi « Dạ Khúc » ca từ rồi, hắn tìm được biện pháp giải quyết tốt đẹp.

"Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin ."

Chính mình trước lâm vào suy nghĩ lồi lõm, thực ra câu này ca từ là có thể dùng, cũng không phải là nhất định phải sửa đổi.

Lam Tinh không có Chopin thì như thế nào?

Hắn có thể sáng tạo ra một cái tên là "Chopin" người a.

Chỉ cần đem "Chopin" viết thành điện ảnh « The Legend of 1900 » nhân vật chính là được.

Làm ngoại giới buồn bực Chopin là ai lúc, Lâm Uyên chỉ cần đối ngoại giải thích nói cái này Chopin là mình hạ bộ phim vai nam chính là được, đến thời điểm mọi người chỉ sẽ cho rằng, bài hát của Lâm Uyên bên trong nhắc tới cái này Strange Chopin, là vì tuyên truyền tương lai mỗi bộ phim.

Phát bài hát còn có thể tuyên truyền điện ảnh.

Này không phải nhất cử lưỡng tiện sự tình?

Huống chi « The Legend of 1900 » nhân vật chính vốn cũng không có nguyên hình.

Nên phiên soạn lại tự một cái văn học kịch bản, giảng thuật một cái Vô Danh trẻ sơ sinh ở một chiếc Viên Dương khách luân bên trên cùng Đàn dương cầm kết duyên cũng cuối cùng trở thành Đàn dương cầm đại sư câu chuyện truyền kỳ.

Bản thân cố sự hoàn toàn hư cấu.

Nhân vật chính kêu cái gì đều được, dùng "Chopin" cũng sẽ không có bất kỳ cảm giác không khỏe, ngược lại Lâm Uyên vốn là cũng không có ý định để cho nhân vật chính dùng nguyên bản điện ảnh nhân vật chính tên.

Chớ nói chi là .

Quay chụp « The Legend of 1900 » , Lâm Uyên còn có thể mượn bộ phim này phát thêm điểm ai cũng khoái Đàn dương cầm khúc.

Tỷ như « Dạ Khúc » Toàn Hệ hàng?

Ý nghĩ dần dần rõ ràng, Lâm Uyên rốt cuộc không cần tiếp tục quán quít « Dạ Khúc » ca từ chuyện.

Bên kia.

Makoto Itou cùng với Matsushima hai vị này nắm giữ Song Châu hộ khẩu, lại với ngày gần đây trở về cố hương Sở Châu tin tức rốt cục vẫn phải bị nổ đi ra!

Ở Lam Tinh.

Mặc cho Hà Nhất vị khúc phụ danh tiếng, cũng là cao vô cùng!

Suy nghĩ một chút Tiện Ngư trở thành khúc phụ sau đó, dù là còn không có chính thức cảm thương, Văn Nghệ Hiệp Hội vẫn trước tiên liền phát ra toàn cầu thông báo liền có thể đại khái giải khúc phụ cái thân phận này cao bao nhiêu địa vị, chớ nói chi là hai vị đên từ Trung Châu khúc phụ xuất hiện ý vị như thế nào!

Mà ở thuộc về hương tin tức ra ánh sáng sau.

Makoto Itou cùng Matsushima cũng không có giấu giếm.

Hai người thoải mái đón nhận Sở Châu truyền thông phỏng vấn, giải thích lần này thuộc về hương mục đích:

Bọn họ muốn tham gia năm nay mùa giải bảng Chư Thần cuộc chiến!

Nhất thời.

Năm châu bạn trên mạng đều kinh hãi!

Hai vị Trung Châu tới khúc phụ, muốn tham gia năm nay Chư Thần cuộc chiến?

"Năm nay Chư Thần cuộc chiến tốt điên cuồng, lại hấp dẫn hai vị Trung Châu khúc phụ thuộc về hương!"

"Ito lão sư thật không đơn giản a, hẳn thuần âm nhạc trình độ cao vô cùng, bằng không năm đó cũng sẽ không bị Trung Châu mời qua đi, hẳn năm đó rời đi Sở Châu trước, cũng đã tiêu ngạo Sở Châu còn lại khúc phụ rồi."

"Kaede Matsushima cũng rất biến thái!"

"Matsushima lão sư quả thật biến thái, Lam Tinh có mấy vị Đàn dương cầm khúc sáng tác đại sư, Matsushima chính là trong đó người xuất sắc một trong, so với lưu hành âm nhạc loại, có lẽ Matsushima không tính là đỉnh phong, nhưng chơi đùa Đàn dương cầm khúc lời nói, mạnh hơn Matsushima chỉ mấy cái như vậy!"

"Hai người này tùy tiện xuất ra một vị, cùng Lục Thần đều có liều mạng!"

"Lục Thần không thể so với hai người bọn họ kém, không thể bởi vì bọn họ từ Trung Châu tới liền hoàn toàn Thần Thoại, trên thực tế khúc phụ đến nhất định tầng thứ, trình độ chênh lệch liền không rất rõ ràng rồi, mùa giải bảng tỷ thí cũng là thua thắng thua thắng, cũng liền mấy cái chân chính đỉnh cấp đại lão mới dám nói mình ai cũng không sợ."

"Xem ra năm nay Chư Thần cuộc chiến so với năm trước còn phải kích thích!"

"chờ một chút, tại sao ta cảm giác hai người này giống như là hướng về phía Tiện Ngự tới?"

— QUẢNG CÁO —

"Người khoan hãy nói, thật giống như thật là như vậy!"

Mặc dù Tiện Ngự đã đạt đến khúc phụ tiêu chuẩn, nhưng mọi người có thể chưa quên lúc này Tiện Ngự khoảng cách 1 năm liên tục quán quân còn kém cuối cùng Chư Thần cuộc chiến rồi, nếu như Tiện Ngự thành công bắt lại 1 năm liên tục quán quân lời nói, vậy hẳn cái này Lam Tinh sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ hàm kim lượng, sẽ phải nâng cao một bước rồi!

Hết lần này tới lần khác ở thời khắc máu chốt này, Trung Châu người đến!

Không tới sớm không tới trễ hết lần này tới lần khác ở Tiện Ngự có hy vọng bắt lại 1 năm liên tục quán quân thời điểm xuất hiện, thời gian trùng hợp như vậy, mọi người muốn không hướng trên người Tiện Ngự liên tưởng cũng không được!

Mà so sánh với đám bạn trên mạng hậu tri hậu giác.

Năm châu nhạc đàn.

Gần như ở Makoto Itou cùng Matsushima thuộc về hương tin tức tuôn ra trong nháy mắt, rất nhiều chuyên nghiệp nhân sĩ đã lòng biết rõ!

Không cần hoài nghi!

Hai người này liền là hướng về phía Tiện Ngự tới!

"Quả nhiên vẫn là tới!"

"Ta cũng biết Trung Châu sẽ không trơ mắt nhìn Tiện Ngự bắt lại 1 năm liên tục quán quân."

"Đây chính là Trung Châu, bên kia có rất nhiều người không muốn thấy Tiệp Ngự bắt lại năm châu 1 năm liên tục quán quân, bởi vì này sẽ để cho rất nhiều Trung Châu khúc phụ cảm thấy trên mặt không ánh sáng, hơn nữa Trung Châu nhiều năm qua đều tại các lĩnh vực giữ địa vị siêu nhiên, Tiệp Ngự tồn tại để cho bọn họ cảm nhận được uy hiếp, bọn họ cần muốn đá kích Tiệp Ngự để chứng minh, Trung Châu hay lại là cái kia các lĩnh vực vô địch Trung Châu."

"Tiệp Ngự thật là lớn mặt mũi!"

"Trung Châu phái rồi một người còn không đủ, lại một lần phái hai vị khúc phụ tới, xem ra hẳn chúng ta đối với Tiệp Ngự coi trọng trình độ cao vô cùng!"

"Trung Châu có phải hay không là có chút quá bá đạo?"

"Hai cái khúc phụ xuất thủ không phải khi dễ vãn bối sao?"

"Người không thấy hai người phỏng vấn mà, Makoto Itou nói hẳn lần này tác phẩm mới là một bài lưu hành bài hát, phải biết Makoto Itou am hiểu nhất hay lại là thuần âm nhạc, cho nên này sóng hẳn coi như là để cho con rêu, không có sử xuất toàn lực."

"Kia Matsushima lão sư đây?"

Thảo luận tới đây, trong nghề âm nhạc mọi người không khỏi trở nên hơi chậm lại.

Trong trầm mặc.

Có người hí hửng nói: "Đối với Tiệp Ngự mà nói, tôi tin tức xấu không phải Trung Châu tới hai người đánh lên hẳn, mà là hẳn lá bài tẩy sớm ở nơi này tháng mười một liền trước thời hạn dùng ."

Không có chắc bài đánh như thế nào?

---

ps: Hôm nay thật không phải ta làm việc và nghỉ ngơi nội, máy tính bàn phím hư rồi, f kiện không giải thích được không nhạy, bắt đắ dĩ chỉ có thể dùng máy vi tính để bàn (desktop) viết, kết quả viết không quá thói quen, thật lâu vô dụng máy vi tính để bàn (desktop) gõ chữ, phía sau còn có một chương.

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Xuyên Nhanh: Nữ Phôi, Bình Tĩnh Một Chút

Chương 854: Kim Sắc Đại Thỉnh (cầu nguyệt phiếu)

Dạ !

Năm châu nhạc đàn cùng Trung Châu khúc phụ môn nghĩ rằng nhất trí, bọn họ cũng giống vậy cho là « Sứ Thanh Hoa » chính là Tiện Ngư chuẩn bị dùng ở Chư Thần cuộc chiến lá bài tẩy!

Cái gì là lá bài tẩy?

Lá bài tẩy luôn chỉ có một mình trên tay có, lớn nhất một tấm bài!

Mà đối với khúc phụ mà nói, cái gọi là lá bài tẩy là là bọn hắn có thể xuất ra, tối nỏ một bài tác phẩm!

Tiện Ngư thánng mười một bài này « Sứ Thanh Hoa » đủ nỏ sao?

Đáp án dĩ nhiên là rõ ràng!

Là lấy.

Tất cả mọi người cho là « Sứ Thanh Hoa » chính là Lâm Uyên trên tay kia trương lớn nhất lá bài tẩy!

Đừng quên thánng mười một xuất thủ người là ai.

Lục Thịnh a!

Tùng đề cho Trung Châu ăn quả đắng đại lão!

Trung Châu tới hai vị này khúc phụ thật lợi hại chứ ?

Nhưng mà coi như là Trung Châu hai vị này thuộc về chốn thôn quê hẻo lánh cha, chống lại Lục Thịnh kết quả cũng quá sức, điềm này ngay cả phổ thông bạn trên mạng cũng nhìn ra được, chớ nói chi là đám này chuyên nghiệp âm nhạc nhân!

Hết lần này tới lần khác Tiện Ngư thánng mười một liền gặp Lục Thịnh.

Không giải quyết Lục Thịnh, hắn không cách nào tham gia Chư Thần cuộc chiến.

Vậy làm sao bây giờ?

Chỉ có thể xuất ra lá bài tẩy.

Nếu như Tiện Ngư chống lại Lục Thịnh cũng không cần lá bài tẩy lời nói, kia đừng nói tham gia Chư Thần cuộc chiến rồi, ngay cả mười một quán quân hắn đều không lấy được.

Vì vậy mọi người cho ra cái này có lý có chứng cứ nghĩ rằng:

Thánng mười một Lục Thịnh xuất thủ, thành công bức ra Tiện Ngư lá bài tẩy « Sứ Thanh Hoa » .

Tiên Ngự nhờ vào đó bắt lại mười một nối liền, đồng thời trợ giúp Tôn Diệu Hòa trở thành Ca Vương, mình cũng thành công Vân Đình khúc phụ!

Đồng thời.

Cái này cũng có nghĩa là Tiên Ngự không có chắc bài tới đón tiếp Chư Thần cuộc chiến rồi.

Phảng phất một loại màu đen hài hước.

Tiên Ngự tháng mười một trở thành khúc phụ, lại là hoàn toàn bất đắc dĩ. Hấn thắng tháng mười một, rất khó bắt lại Chư Thần cuộc chiến; có thể hấn nếu bị thua tháng mười một, kia 1 năm liên tục quán quân hi vọng càng là trước thời hạn Phá Diệt.

Lưỡng nan!

Năm châu nhạc đàn tự nhận là cũng nhìn thấu Tiên Ngự loại này bất đắc dĩ.

— QUẢNG CÁO —

Sự thật chứng minh, Tiên Ngự cuối cùng vẫn lựa chọn tháng mười một xuất ra lá bài tẩy, trước bảo đảm tự cầm hạ 1 năm liên tục quán quân vào sân khoán, nếu không 1 năm liên tục quán quân kế hoạch thì phải chết từ trong trứng nước.

Về phần Chư Thần cuộc chiến?

Giống như là trò chơi như thế.

Còn sống sẽ trả có hi vọng.

Còn sống mới có thể tiếp tục phát ra.

Nói không chừng Chư Thần cuộc chiến cường độ còn không bằng tháng mười một đây?

Huống chi lấy Tiên Ngự tài hoa, coi như không cầm ra « Sứ Thanh Hoa » làm như vậy phảm, lấy thêm ra một bài về chất lượng bài hát của còn không khó lắm, vận khí tốt lời nói giống vậy có hy vọng 1 năm liên tục quán quân, dù sao Lục Thịnh đáng sợ, chưa chắc so với Chư Thần cuộc chiến kia sáng kém.

Nhưng mà.

Không như mong muốn!

Tiên Ngự hi vọng cuối cùng vẫn bị Trung Châu hai vị này khách không mời mà đến bóp chết, đang không có lá bài tẩy dưới tình huống gặp phải hai vị Trung Châu khúc phụ, hơn nữa còn là trình độ không kém Lục Thịnh quá hơn cao thủ, Tiên Ngự rất khó dựa vào vận khí thủ thắng.

Cái gì?

Tiên Ngự còn có bài tẩy?

Trong nghề cơ bản không người hướng cái phương hướng này suy nghĩ.

Dù là Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh cũng hoặc là Lục Thịnh vừa mới bắt đầu đều không hướng cái phương hướng này suy nghĩ.

Lá bài tẩy sở dĩ là lá bài tẩy, vậy khẳng định chỉ có một tấm.

Này không phải thông thường sao?

Cho nên ở Dương Chung Minh đám người biết được Tiệp Ngự tháng mười hai còn có bài tấy thời điểm, phản ứng mới có thể như vậy khiếp sợ.

Huỳnh đệ.

Người ngay cả « Sứ Thanh Hoa » loại này ca khúc đều lấy ra, người theo ta nói phía sau người còn có bài tấy?

Nếu như không phải thật thích, ai lại nguyện ý làm .

Được rồi.

Nếu như không phải thật không có còn lại lựa chọn, người bình thường ai sẽ cam lòng ở Chư Thần cuộc chiến trước quăng ra « Sứ Thanh Hoa » như vậy Vương Tạc?

Đều biết Tiệp Ngự là yêu nghiệt.

Có thể cho dù là người Tiệp Ngự như vậy ngu bức nhân, xuất đạo qua nhiều năm như vậy cũng coi như sáng tác vô số ca khúc, nhưng trong đó có thể đi đến « Sứ Thanh Hoa » loại này chất lượng cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay chứ ?

Đây là rất suy nghĩ đơn giản liên tưởng.

Có thể nói là hợp tình hợp lý lại hợp với suy luận.

Đơn giản như vậy nghĩ rằng, Trung Châu có thể ra kết luận, năm châu nhạc đàn cũng có thể cho ra giống vậy kết luận, thậm chí ngay cả một ít bạn trên mạng cũng có thể ra kết luận, nhất là ở một ít chuyên nghiệp nhân sĩ nhắc nhở sau đó, những phản ứng kia chậm lụt bạn trên mạng cũng lục tục bùng tỉnh đại ngộ đứng lên!

Nguyên lai « Sứ Thanh Hoa » chính là Tiệp Ngự lá bài tấy!

Bài hát này vốn nên là đặt ở Chư Thần cuộc chiến phát hành, hết lần này tới lần khác Tiệp Ngự tháng này gặp Lục Thịnh, hẳn chỉ có thể dùng trước bài này với Lục Thịnh đánh.

Đáng tiếc a!

Nếu như tháng này Tiệp Ngự chống lại không phải Lục Thịnh, hẳn dùng chất lượng không như vậy treo ca khúc tới đôi chiến. Chắc cũng là có thể thắng, dù sao giết gà há có thể dùng ngu đao?

Hết lần này tới lần khác Lục Thịnh là con trâu a, cho nên Tiệp Ngự sử dụng « Sứ Thanh Hoa » cái thanh này ngu đao.

Đáng tiếc cái thanh này ngu đao là điển hình vật tiêu hao, chỉ có thể dùng một lần, bây giờ tháng mười hai còn có hai đầu ngu, Tiệp Ngự giải quyết như thế nào?

"Lục Thịnh cái này hổ hàng a!"

"Muốn không phải Lục Thần, cảm giác Ngự phụ này sống 1 năm liên tục quán quân liên ôn, « Sứ Thanh Hoa » chất lượng cho dù là chống lại Trung Châu hai người này cũng không hư!"

"Ngự phụ: Không có biện pháp, tháng mười một Vấn Đỉnh khúc phụ đi."

"Thật mẹ nó tuyệt, lúc trước mọi người chung quy là ưa thích đùa, nói Tiệp Ngư lúc đầu bởi vì thân thể nguyên nhân, không có biện pháp ca hát, cho nên mới bắt đắc dĩ trở thành khúc phụ, lần này vẫn thật là ứng câu kia đùa giỡn, Tiệp Ngư lựa chọn tháng mười một trở thành khúc phụ thật là bởi vì bắt đắc dĩ a!"

"Dựa vào hai vị Ca Vương hoặc là Ca Hậu Vấn Đĩnh khúc phụ quá nhiều người."

"Mà bằng vào 1 năm liên tục quán quân thành tựu khúc phụ, toàn bộ Lam Tinh cũng cứ như vậy mấy vị, chớ nói chi là Tiệp Ngư đây là năm châu 1 năm liên tục quán quân, trong lịch sử chưa từng có người nào đạt thành cái này thành tựu, bỏ qua cơ hội lần này sau này khó khăn, bởi vì phía sau còn có ba cái Châu không thống nhất, thậm chí bao gồm khắp Địa Yêu nghiệt Trung Châu."

"Một chút hi vọng không có sao?"

"Hi vọng vẫn có, bây giờ năm châu rất nhiều người ủng hộ Ngư phụ, mọi người vẫn là rất hi vọng Ngư phụ có thể bắt lại 1 năm liên tục quán quân, lúc này lòng người có thể dùng, nhưng điều kiện tiên quyết là Ngư phụ tháng mười hai ca khúc muốn có nhất định sức thuyết phục a, coi như không bằng « Sứ Thanh Hoa » cũng không thể kém quá nhiều."

Quá khó khăn!

Nếu như Trung Châu không ra tay lời nói, Tiệp Ngư này sống 1 năm liên tục quán quân vẫn rất có hi vọng.

Bất quá đây chính là chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân giá.

Mọi người đã sớm biết Tiệp Ngư đánh vào 1 năm liên tục quán quân lời nói, phía sau mấy tháng nhất định là càng ngày càng khó, cái nào khúc phụ muốn thấy được một cái dựa vào nhất định vận khí mới bắt lại 1 năm liên tục quán quân Người viết ca khúc xuất hiện?

Không hoàn toàn là cách cục vận đề.

Loại sự tình này đôi ai tâm lý cũng sẽ không thoải mái.

Cho nên.

Tháng mười một có Lục Thịnh.

Tháng mười hai Trung Châu hiện thân.

Này bản thân liền là Tiệp Ngư tất nhiên phải đối mặt khảo nghiệm.

Đối với lần này.

Matsushima cùng Makoto Itou cũng là nhìn như vậy.

Sở Châu.

Matsushima nói: "Mặc dù chúng ta xuất thủ sẽ đưa tới tranh cãi, sẽ có người nói Trung Châu khi dễ tiêu bồi, bất quá cũng không thể nói chúng ta toàn bộ vì tư tâm."

"Tư tâm chiếm đa số."

— QUẢNG CÁO —

Makoto Itou đâm thủng rồi cửa sổ: "Dù sao « Sứ Thanh Hoa » bài hát kia đã rất sức thuyết phục."

"Người ngược lại là quang minh lỗi lạc."

Matsushima cười khò một tiếng: "Cho nên lựa chọn của người dùng lưu hành bài hát đánh nhau với hắn?"

Makoto Itou nhàn nhạt nói: "Dù sao cũng không thể quang chiếm tiện nghi, cơ hội này ta đã cho, hắn đem không cầm được sẽ không trách ta, về phần người bên kia tính toán gì liền không liên quan gì tới ta rồi."

"Ha ha."

Matsushima cười nói: "Không nói trước cái này, Kim Sắc Đại Thỉnh cuối tháng có một âm nhạc hội, rất nhiều trong nghề đỉnh cấp Người viết ca khúc cũng sẽ thả ra tâm tác, ta trở lại một cái nhận được liên quan mời, đến thời điểm cùng đi, vừa vặn cho người nghe một chút ta tác phẩm mới, người không phải một mực thật tò mò sao?"

"Ừ ?"

Makoto Itou sinh ra hứng thú, Kim Sắc Đại Thỉnh là dù là liền Trung Châu nhân cũng tôn trọng sâu sắc: "Lần này âm nhạc hội có cái nào đại sư được mời?"

"Ta xem một chút danh sách."

Matsushima nhìn một chút điện thoại di động: "Có Sư Thiên La, Abigail cũng tới, còn có lúc ánh sáng cùng Kristen cùng với Phan Lung vân vân, đúng rồi, Dương Chung Minh cùng Lục Thịnh cũng sẽ đi, lại nói thật lâu không có thấy Dương Đại rồi, đợi Trung Châu thống nhất chỉ sợ không ít người cũng đối với hắn có ý tưởng a, dù sao cũng là năm đó đem một đám Trung Châu tự cho là Bất Phàm gia hỏa đánh tới không dám lú đầu Dương đại sát thân, mấy năm nay Dương Chung Minh tác phẩm phát không nhiều, ta hoài nghi hắn là chờ Trung Châu này sống đây."

"Chặt chặt, ta cũng không đặc tội qua hắn."

Makoto Itou như là nghĩ tới điều gì, ánh mắt rụt một cái, sau đó cảm khái nói: "Bất quá này trong danh sách ngược lại là có không ít bạn cũ a, xem ra không chỉ có hai chúng ta từ Trung Châu bay tới, bất quá bọn hắn là vì Kim Sắc Đại Thỉnh âm nhạc hội tới, cùng chúng ta mục đích bất đồng, người trình diễn đây?"

"Đều là đại sư."

Matsushima cười nói: "Há, trong đó có một tiểu cô nương vẫn còn không tính là đại sư, bất quá tuổi còn nhỏ, Đan dương cầm thiên phú phi thường lợi hại, hiếm thấy Kim Sắc Đại Thỉnh có thể hạ thấp một lần ngưỡng cửa, thả cái còn trẻ như vậy nữ oa oa lên đài trình diễn."

"Người sai lầm rồi."

Makoto Itou biểu tình rất nghiêm túc: "Kim Sắc Đại Thỉnh tùy tiện sẽ không hạ thấp ngưỡng cửa, trừ phi có không thể không hạ thấp ngưỡng cửa"

lý do."

"Ý người là?"

"Tiểu cô nương này đáng để mong chờ, có lẽ là thực lực bản thân, có lẽ là nàng bài hát, nàng tên gì?"

"Cô Tịch."

"Chúng ta đây cuối tháng qua xem một chút đi."

Kim Sắc Đại Thỉnh đối ngoại mở ra vị trí rất có hạn.

Không phải là Lam Tinh tăng chót nhân sĩ, cơ bản không thể nào bắt được hiện trường phiếu.

Duy chỉ có khúc phụ có thể không mời mà tới, có thu hay không đến thụ mời cũng không đáng kể, bởi vì khúc phụ cái thân phận này bản thân liền có thể làm các đại âm nhạc cung điện giấy thông hành, bao gồm Kim Sắc Đại Thỉnh!

Trong nghề từng trêu chọc:

Tiền trăm hậu tâu bá quyền đặc biệt cho phép, đây chính là khúc phụ.

---

ps: Từ Đông ca cùi chỏ bọn họ mở sách mới sau đó bảng vé tháng liền càng ngày càng khó đỉnh, yêu cầu một phiếu cuối tháng á..., quyết xông qua trước 10 ~

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Xuyên Nhanh: Nữ Phôi, Bình Tĩnh Một Chút

Chương 855: Đùng tìm tra

Ở giới âm nhạc khái niệm trung, Kim Sắc Đại Thính căn bản là cùng khúc phụ nổi kết.

Loại này đỉnh cấp âm nhạc cung điện, vĩnh viễn sẽ không thiếu khúc phụ trần giữ, hơn nữa bình thường không chỉ một vị.

Thình thoảng náo nhiệt thời điểm, Kim Sắc Đại Thính sẽ xuất hiện hơn mười vị khúc phụ.

Mà Lâm Uyên trước mặc dù đang trong nghề người ta gọi là "Tiểu khúc phụ", nhưng kỳ thật hẳn cho tới bây giờ không có thu được Kim Sắc Đại Thính mời, ngưỡng cửa kia thực ra từ đầu đến cuối tồn tại.

Bây giờ, Tiệp Ngự Vấn Đỉnh khúc phụ!

Lâm Uyên rốt cuộc nhận được trong đời đệ nhất phong đến từ Kim Sắc Đại Thính thư mời!

Thư mời do Kim Sắc Đại Thính trực tiếp phát đến Tinh Mang.

Cái này cũng có nghĩa là, Lâm Uyên cái này tân khúc phụ chân chính thu được giới âm nhạc tầng chót nhân sĩ công nhận.

Bất quá.

Lâm Uyên lần này nhận được mời yếu tố quyết định, cũng không phải là bởi vì hẳn là gần đây tân tân khúc phụ.

Nguyên nhân quan trọng nhất là:

Cố Tịch lấy được rồi ở Kim Sắc Đại Thính trình diễn « Dạ Khúc » cơ hội!

Mà làm « Dạ Khúc » nguyên, Lâm Uyên cái này tân tân khúc phụ sẽ phải chịu Kim Sắc Đại Thính mời liền rất dễ hiểu rồi.

Lúc này.

Tinh Mang giải trí.

Lâm Uyên phòng làm việc.

Cố Tịch có chút không ức chế được kích động, trên mặt hiện lên một vết đỏ bừng, cả người cũng mặt mày hớn hờ:

"Cám ơn Tiệp Ngự lão sư cho ta cơ hội này!"

"Người lúc trước không phải leo lên quá Kim Sắc Đại Thính sao?"

Lâm Uyên nhớ Cố Tịch mặc dù bị xưng là "Nữ thần Đàn dương cầm", cũng là bởi vì nàng tuổi còn trẻ liền đã từng leo lên quá Kim Sắc Đại Thính sân khấu trình diễn, điểm này rất nhiều người với hẳn phổ cập khoa học quá.

"Không giống nhau!"

Cố Tịch có chút ngưng ngừng đứng lên: "Thực ra lần trước ta leo lên Kim Sắc Đại Thính diễn xuất đơn thuần vận khí, trưởng bối trong nhà giúp ta vận tác một chút, ngoài ra ta là đang ở âm nhạc hội kết thúc thời điểm lên đài trình diễn, lúc đó nhân đều đi không sai biệt lắm, khó nghe một chút mà nói chính là lượm cái rác rưởi trên thời gian đài biểu diễn cơ hội."

"Ồ."

Lâm Uyên bưng tỉnh.

Rác rưởi thời gian chính là chính thức âm nhạc hội đã kết thúc, mọi người thối lui thời điểm, Kim Sắc Đại Thính cũng sẽ an bài một cái phụ trách đánh đàn bồi cảnh âm nhạc công cụ nhân, bất quá đó dù sao cũng là Kim Sắc Đại Thính, coi như là ở rác rưởi thời gian trình diễn, đối với trẻ tuổi Đàn dương cầm gia mà nói cũng là nhất bút không được lý lịch, lấy ra thời phòng một phen thì cũng chẳng có gì vấn đề.

Xem ra Kim Sắc Đại Thính hàm kim lượng so với chính mình tưởng tượng cao hơn.

Cố Tịch loại trình độ này đều không cách nào ở chính thức biểu diễn trung lên đài âm nhạc cung điện, giá trị được bản thân cuối tháng đi một chuyến được thêm kiến thức rồi.

"Ta biết này không phải chính ta công lao."

Cố Tịch không dám giành công, đây cũng là nàng cố ý chạy đến Tinh Mang cảm tạ Lâm Uyên nguyên nhân:

"Kim Sắc Đại Thính vừa ý không phải ta, mà là « Dạ Khúc »."

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói đây mới là Cố Tịch lần đầu tiên ở Kim Sắc Đại Thính bên trên diễn xuất, lần trước thật vất vả lăn lộn cái rác rưởi thời gian diễn xuất, hay là bởi vì có trưởng bối hỗ trợ đút lót.

Trong lòng Cố Tịch minh bạch:

Mặc cho Hà Nhất vị trình độ không khác mình là mấy Đàn dương cầm gia bắt được « Dạ Khúc », đều có ở Kim Sắc Đại Thính diễn xuất cơ hội!

Đây chính là nàng liều mạng cũng phải đạt được Tiệp Ngư hảo cảm nguyên nhân.

Giới âm nhạc vô luận ca sĩ hay lại là Đàn dương cầm gia loại, một khi đạt được khúc phụ chiếu cố, sự nghiệp thêm được tuyệt đối là cực kì khủng bố, tự có năng lực nắm lấy cơ hội lời nói, lúc đó nhất phi trùng thiên cũng khó nói!

"Rất tốt, bởi vì ngươi, ta cũng nhận được mời."

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên cười điểm một cái trên bàn Kim Sắc Đại Thính thư mời.

Cố Tịch bật cười nói: "Ngài có thể ngàn vạn đừng nói như vậy, khúc phụ cấp bậc âm nhạc người đang Kim Sắc Đại Thính là có thể hoành hành không trở ngại, thân phận ngài chính là tốt nhất giấy thông hành."

Lâm Uyên không lại lên tiếng.

Cô Tịch sau khi rời đi không lâu.

Trịnh Tinh đột nhiên gọi điện thoại tới:

"Tiểu Ngư Nhi, có rảnh rồi lời nói cuối tháng này theo ta đi một chuyến Kim Sắc Đại Thính, người Dương thúc cũng đi."

"Được, ta nhận được mời."

Lâm Uyên đã quyết định đi xem một chút.

Có người quen cùng đi tốt hơn, còn có thể giúp một tay giới thiệu tình huống.

Trịnh Tinh cười nói: "Xem ra Kim Sắc Đại Thính vẫn thật coi trọng người cái này tân tân khúc phụ mà, kia thời điểm chúng ta đến cùng đi được rồi, trên đường cũng tốt có một bạn nhi."

"Ừm."

Lâm Uyên vui vẻ đồng ý.

Lâm Uyên có cái gì hành trình sắp xếp, cũng sẽ thông báo một tiếng trợ lý Cố Đông.

Biết được chuyện này, Tiểu Cô Đông nhất thời kích động, trên khuôn mặt nhỏ nhắn viết đầy đôi Kim Sắc Đại Thính hướng tới:

"Lâm Đại Biểu có thể đem ta mang vào không?"

"Được."

"Hắc hắc hắc, Lâm Đại Biểu uy vũ! Không nghĩ tới ta sinh thời lại cũng có đi Kim Sắc Đại Thính nghe âm nhạc cơ hội, chỗ này có thể không phải người bình thường có thể vào, nhân gia căn bản không ở trên mạng bán vé, cũng chính là Lâm Đại Biểu như vậy khúc phụ mới có thể tùy ý ra vào rồi, hơn nữa còn là cuối tháng mười một tràn này âm nhạc hội!"

"Cuối tháng mười một có ý kiến gì sao?"

"Đương nhiên là có cách nói, Kim Sắc Đại Thính âm nhạc hội tổ chức tần số vẫn còn rất cao, trên căn bản mỗi tháng đều có mấy trận, bất quá tuyệt đại đa số âm nhạc hội đều là phong bế thức, một năm chỉ có số ít đặc biệt buổi diễn sẽ tiến hành live stream, bởi vì cuối tháng mười một âm nhạc hội sau đó, Kim Sắc Đại Thính mở lại thả liền muốn đợi sang năm."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Có live stream còn rất tốt.

Thuận tiện có thể trước thời hạn để cho người xem nghe một chút Chopin « Dạ Khúc » .

Tiếp nối tràn này âm nhạc hội, vừa vặn chính là tháng mười hai mùa giải bảng, ca khúc « Dạ Khúc » cũng sẽ cùng Đàn dương cầm khúc đồng thời phát hành.

Tiểu Cô Đông cười nói:

"Xem ra ngài không biết live stream chuyện này a, gần đây trên mạng không ít người cũng ở thảo luận đâu rồi, Kim Sắc Đại Thỉnh mỗi lần live stream, cũng khả năng hấp dẫn không ăn ít dưa quần chúng, bởi vì rất nhiều minh tinh còn có phú hào cũng sẽ đi, hiện trường còn sẽ an bài thăm đố tới, thả Lam Tinh thông nhất trước cũng không có loại này phúc lợi, loại này live stream hình thức còn là năm đó Tề Châu gia nhập thống nhất sau bắt đầu, nhớ đến lúc ấy có rất nhiều người bất mãn, bất quá Kim Sắc Đại Thỉnh không lý tới, ngược lại một năm nhiều như vậy âm nhạc hội, cứ như vậy điểm đôi ngoại live stream buổi diễn."

Tiểu Cô Đông cũng coi là trong nghề nhân sĩ.

Rất nhiều giới âm nhạc sự tình nàng đều biết.

Với Lâm Uyên giới thiệu xong tình huống, Tiểu Cô Đông bắt đầu theo thư mời dấy số đánh ra, với Kim Sắc Đại Thỉnh xác nhận Lâm Uyên tham dự công việc, như vậy bên kia mới có thể trước thời hạn an bài chỗ ngồi.

Nói chuyện điện thoại xong.

Cô Đông quay đầu nhìn về phía Lâm Uyên: "Kim Sắc Đại Thỉnh bên kia hỏi ngươi, Cố Tịch trình diễn Đàn dương cầm khúc bản quyền có nguyện ý hay không bán ra."

"Có thể."

Lâm Uyên suy nghĩ một chút trả lời.

Cố Tịch cười nói: "Đây cũng tính là có thể bên trên Kim Sắc Đại Thỉnh một trong chỗ tốt, có Kim Sắc Đại Thỉnh sân khấu làm tuyên truyền, chất lượng không tệ bài hát là rất dễ dàng ở trong vòng mấy tháng bán xuất bản quyền, về phần hiện trường bán xuất bản quyền loại tình huống này tương đối tương đối ít thấy, trừ phi là mỗi bộ tác phẩm thật đặc biệt phù hợp một ít người khẩu vị."

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, thuận thế nhìn một chút trên mạng thảo luận.

Như Cô Đông nói.

Trên mạng quả thật có không ít thảo luận Kim Sắc Đại Thỉnh âm nhạc hội thanh âm, chỉ là liên quan đề tài lượng không có tháng mười hai mùa giải bảng cao như vậy, tất lại không phải ai cũng đối Kim Sắc Đại Thỉnh diễn tấu hội cảm thấy hứng thú.

Ngược lại là trong nghề nhân đôi Kim Sắc Đại Thỉnh âm nhạc hội rất chú ý. Loại này chú ý, thậm chí vượt qua trong nghề nhân đôi mùa giải bảng coi trọng.

Lâm Uyên ở công ty Soạn nhạc nhóm lớn liền thấy tương tự thảo luận.

"Kim Sắc Đại Thỉnh cuối năm âm nhạc hội muốn bắt đầu."

"Nghe nói chúng ta Dương phụ phải đi, Trịnh Tinh lão sư cũng đi."

"Ta cũng nghe đến một tin tức, Matsushima tháng mười hai đánh bảng tân tác sẽ ở Kim Sắc Đại Thỉnh trình diễn."

"Ô?"

"Vây cũng phải thật tốt nghe một chút nhìn."

"Kim Sắc Đại Thính năm nay cuối cùng một trận âm nhạc hội, hay lại là live stream hình thức, náo nhiệt nhất định là phi thường náo nhiệt, nghe nói nay năm trước tới self khúc phụ số lượng so với trước năm còn nhiều hơn."

"Vấn đề là khúc phụ không lên đài cũng chưa có ống kính a."

"Không sao, ngược lại âm nhạc hội nhân vật chính là âm nhạc bản thân."

"Không biết năm nay sẽ có cái nào khúc phụ tác phẩm sẽ ở Kim Sắc Đại Thính tâu vang."

Trong nháy mắt.

Ngày 29 tháng 11 tới.

Là nhật hạ trưa.

Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh cùng với Trịnh Tinh ngồi cùng một chiếc xe đi Kim Sắc Đại Thính.

Kim Sắc Đại Thính địa chỉ ở cách vách thành phố.

Không có ra Tần Châu, lái xe yêu cầu hai giờ.

Ba người một đường tán gẫu, đảo cũng không cảm thấy thời gian trôi qua quá chậm.

Lâm Uyên còn nói tự có tác phẩm sẽ ở Kim Sắc Đại Thính diễn ra tâu sự tình, ngược lại là dẫn phát hai người tương đối trình độ hiếu kỳ, dọc theo đường đi đề tài phần lớn đều là vây quanh nơi này.

Sau hai giờ.

Kim Sắc Đại Thính đến.

Trịnh Tinh nhìn về phía ngoài cửa sổ, cười: "Các người nhìn."

Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh theo Trịnh Tinh ngón tay nhìn về phía bên ngoài.

Đó là Kim Sắc Đại Thính cửa chính.

Gần ba mươi mét cảnh giới tuyến kéo ra, một cái thảm đỏ từ cửa dọc theo đi.

Cảnh giới tuyến ngoại, một nhóm phóng viên ở ngồi thủ.

Nhân viên an ninh đứng đang đề phòng tuyến cạnh duy trì trật tự, số người nhiều dọa người, dù sao có thể tới Kim Sắc Đại Thính cũng không là người bình thường, cho nên trận thế này còn không tính thật khoa trương.

"Nhị vị."

Trịnh Tinh hỏi: "Muốn đi lên thảm đỏ à?"

— QUẢNG CÁO —

"Không được."

"Không có hứng thú."

Lâm Uyên cùng Dương Chung Minh cơ hồ là đồng thời mở miệng.

Trịnh Tinh bật cười: "Hai người ngược lại là khiêm tốn, đôi những thứ kia minh tinh, phỏng chừng không có mấy phút là đi không xong điều này thăm đở, coi như là một ít khúc phụ, cũng là rất thích đi lên thăm đở, dù sao cũng là Kim Sắc Đại Thỉnh thăm đở chứ sao."

Kim Sắc Đại Thỉnh thăm đở, là danh nhân tú tràng.

Bước lên điều này thăm đở, là có thể cho phóng viên cung cấp tin tức.

Có vài người thích loại cảm giác này, sẽ bước lên thăm đở tiến vào bên trong.

Mà không thích náo nhiệt cũng không liên quan, Kim Sắc Đại Thỉnh bãi đậu xe có đặc biệt thang máy lối đi, không có phóng viên quấy rầy liền có thể tiến vào bên trong.

Lâm Uyên mấy người chọn người sau.

Xe Tủ Trục tiếp tiến vào bãi đậu xe.

Rất nhanh Lâm Uyên mấy người liền tiến vào rồi Kim Sắc Đại Thỉnh một cái phòng nghỉ ngơi.

"Lão Dương!"

"Dương ca!"

"Dương Đại!"

Bên trong phòng nghỉ ngơi không ít người ngồi chung nói chuyện phiếm, toàn bộ đều là khúc phụ, thấy Dương Chung Minh vào cửa, không ít người đều đứng dậy rồi.

Khúc phụ cùng khúc phụ cũng có chênh lệch.

Mọi người chào hỏi thứ tự, thể hiện ra địa vị khác biệt.

Dương Chung Minh ở khúc phụ trung địa vị rõ ràng cao vô cùng, rất được còn lại khúc phụ tôn trọng, cho nên mọi người dẫn đầu với Dương Chung Minh chào hỏi.

Sau đó.

Khúc phụ môn mới lục tục có người cùng Trịnh Tinh cùng Lâm Uyên chào hỏi.

Trong đó có vài người Lâm Uyên nhận biết, có vài người là là thấy lần đầu tiên.

Một phen giao thiệp sau.

Trịnh Tinh len lén đối Lâm Uyên cười nói: "Người có thể không biết người Dương thúc thật lợi hại, hần ở nơi này lái qua không chỉ một tràng cá nhân âm nhạc hội, đây chính là rất nhiều khúc phụ cũng ngửa mặt trông lên chiến tích."

"Cá nhân âm nhạc hội?"

Ánh mắt của Lâm Uyên không khỏi sáng lên một cái.

Bên cạnh Dương Chung Minh tựa hồ nghe được hai người đối thoại, hơi lên giọng: "Sau này người nếu là có cơ hội ở Kim Sắc Đại Thỉnh làm cá nhân âm nhạc hội, ta đến giúp người chuẩn bị mở."

Dứt tiếng nói.

Toàn bộ phòng nghỉ ngơi, toàn bộ khúc phụ biểu tình đều có bất đồng biến hóa.

Tất cả mọi người đều minh bạch.

Dương Chung Minh này là cố ý mượn cái này khúc phụ đông đảo trường hợp công khai buông lời, đối toàn bộ khúc phụ thả ra một loại thái độ:

Tiền Ngự là ta Dương Chung Minh coi trọng nhân, đừng tìm tra.

---

ps: Cảm tạ 【 Vu Dương 07 11 】 đại lão cái thứ 2 minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■? ■●, ông chủ uy vũ ~!

Nữ9 có tâm thâm trầm tàn nhẫn, rất nhẫn nại trả thù, thông minh, đi 1 bước tính 10 bước, hiểu lòng người như lòng bàn tay. Mời đọc

Xuyên Nhanh: Nữ Phôi, Bình Tĩnh Một Chút

Chương 856: Hoàng hôn

Nhìn như một câu đơn giản lời nói, thực ra Dương Chung Minh biểu hiện ra một loại cường thế.

Có khúc phụ cảm thấy ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới cái này Tiệp Ngự lại có thể để cho Dương Chung Minh coi trọng như vậy, chỉ là xuất từ một cái công ty quan hệ cũng sẽ không để cho Dương Chung Minh như vậy tỏ thái độ.

Bất quá Dương Chung Minh buông lời nguyên nhân mọi người cũng có thể hiểu được.

Tiệp Ngự cái này tân tân khúc phụ danh tiếng quá lớn rồi, yêu cầu ép đẽ một cái.

Cho nên Trung Châu xuất thủ.

Trung Châu bên ngoài, cũng chưa có người như vậy?

Đương nhiên có.

Đồng hành giữa, khó tránh khỏi sẽ có tâm tư đố kỵ.

Điểm này không chỉ là giới âm nhạc, cái nào vòng đều giống nhau.

Dưới tình huống như vậy, hi vọng Tiệp Ngự ra chút vấn đề nhân, có thể không phải số ít.

Bầu không khí hơi cổ quái một trận, chợt mọi người liền tiếp tục cười nói, loại chuyện này ngầm hiểu lẫn nhau là tốt.

Bất quá Lâm Uyên có thể rõ ràng cảm giác:

Còn lại khúc phụ đối thái độ mình, thật giống như so với trước kia nhiệt tình mấy phần.

"Lời nói thả sớm."

Trịnh Tinh chung quanh nhìn một chút, lẩm bẩm: "Nhân còn chưa tới đủ đây."

Bất quá không liên quan.

Bọn họ sẽ nghe được.

Trịnh Tinh cười híp mắt kéo Tiệp Ngự, gia nhập nói chuyện phiếm.

Mà chuyện này Kim Sắc Đại Thính cửa.

Thảm đỏ đã náo nhiệt lên.

Không ít danh nhân cũng xuất hiện ở thảm đỏ bên trên.

"Tần Châu Ca Vương hai!"

"Tề Châu cái kia Ca Hậu cũng tới!"

"Nhìn một chút chúng ta Sở Châu gần đây nổi tiếng nhất điện ảnh minh tinh, chân đều dài hơn ở thăm đở lên, Kim Sắc Đại Thỉnh nhiệt độ cộ đứng lên thật là thơm."

"Phốc, cái này treo!"

"Phổ lãng chỉ phí Bản vương Đổng!"

"Vương Đổng thích âm nhạc mọi người đều biết, hàng năm đều phải nghe mấy lần Kim Sắc Đại Thỉnh trình diễn."

"Phía sau cái kia là con trai của Vương Đổng vương tử chứ?"

"Đúng là con trai của Vương Đổng, bất quá con trai của Vương Đổng bên cạnh anh trai kia khá quen a."

"Là Lãng Không, bộ lạc Thái Tử Gia!"

Có phóng viên kêu lên, gần đây mới đối ngoại bộc thân phận của quang Lãng Không lại cũng tới.

Lãng Không dung mạo rất soái, cười nhìn gương đầu chào hỏi.

Phía sau.

Đột nhiên một đạo mang theo lạnh lùng âm thanh vang lên: "Nhường một tý."

Lãng Không nhướng mày một cái, quay đầu nhìn một cái, ho khan một tiếng, yên lặng nhường ra vị trí.

Đây là một cô nữ nãi, hãn không chọc nổi.

Cha hãn Lãng Trụ tới, ngược lại là có thể để cho đối phương hơi chút khách khí một chút.

"Các nàng này tính khí thật là thối, xuyên vẫn như thế tao bao, sao không trực tiếp Nữ Đoàn xuất đạo."

Lãng Không bên cạnh cái kia con trai của Vương Đổng bữu môi.

"Vương tử nhỏ tiếng một chút."

Lãng Không biểu tình có chút lúng túng nói, vị này có thể mua bao nhiêu cái Nữ Đoàn, còn mẹ nó Nữ Đoàn xuất đạo.

Vương tử hừ lạnh: "Ta cũng không sợ nàng."

— QUẢNG CÁO —

Lãng Không bộc phát xấu hổ, người không sợ ta sợ a!

Cái này để cho Lãng Không kiêng kỵ nữ nhân ước chừng hơn hai mươi tuổi, nhan giá trị cao dọa người, mặc kéo địa màu đen quần dài, trên váy nạm vô số trân châu, trên cô vòng cổ cơ hồ đem nhân con mắt tránh mù, cơ hồ là vừa ra sân liền dẫn phóng viên vô số chú ý!

"Lillia!?"

"Trung Châu đỉnh cấp danh viện sấm đâm Mân Côi a."

"Nàng tính là gì danh viện, cái nào danh viện có nàng thủ đoạn lợi hại?"

Nữ nhân này thật không đơn giản.

Mà khi Lillia bước nhanh đi hết thăm đở, bên cạnh một cái muội tử cười nói: "Người với bộ lạc cái kia Tiểu Nhị đòi nào cũng có thù sao?"

"Không có."

"Vậy người làm gì đổi hẳn?"

"Hắn cản trở ta nhiếp ảnh sư rồi."

" "

Bên cạnh phóng viên nhiều như vậy, người còn kèm theo nhiếp ảnh sư? Mọi tử cười khở, cũng quen rồi vị này tao bao tính cách: "Chúng ta trực tiếp đi lô ghé riêng đi, hi vọng hôm nay có thể gặp được đến cho người hài lòng bài hát."

"Ừm."

Lillia gật đầu, trên tay lại chơi đùa điện thoại di động, rất nhanh nàng ở trên mạng thấy được một bản tin:

【 Trung Châu đệ nhất buôn bán tài nữ Lillia hiện thân Kim Sắc Đại Thính, kiêu diễm ướat át ép toàn trường! 】

Này thông bản thảo tốc độ quá nhanh.

Nhìn một cái chính là chuẩn bị trước tốt "Kiêu diễm ướat át ép thông bản thảo" .

Hài lòng cười một tiếng, Lillia cùng bên người mọi tử hướng đi lên lầu.

Lâm Uyên không biết bên ngoài tình huống.

Phòng nghỉ ngơi không đợi bao lâu, Lâm Uyên liền cùng Dương Chung Minh cùng với Trịnh Tinh tiến vào vip lô ghé riêng.

Kim Sắc Đại Thính đại sảnh chỗ ngồi làm chủ.

Trên đại sảnh tầng lầu, chính là vì đỉnh cấp khách quý chuẩn bị vô số lô ghé riêng.

Khúc phụ, dĩ nhiên coi như là đỉnh cấp khách quý.

Tiến vào lô ghé riêng sau, Trịnh Tinh cười đối Lâm Uyên nói: " Chờ người thật đến có thể làm cá nhân âm nhạc hội thời điểm nhớ tìm người Dương thúc, hẳn đều buông lời, cũng không thể để cho hắn chạy mất."

Lâm Uyên hỏi: "Có ý tứ gì sao?"

Trịnh Tinh cười một tiếng: "Người Dương thúc giúp người chuẩn bị mở âm nhạc hội lời nói, có thể mời một ít một loại khúc phụ không mời được nhân, đồng hành nói chuyện cũng sẽ cẩn thận nhiều chút, hẳn nếu không cho người trần trảng tử, đồng hành cùng truyền thông không chừng đánh giá thế nào đâu rồi, dĩ nhiên còn có những chỗ tốt khác, sau này người sẽ biết, đừng xem Trung Châu phái hai người đánh lên người, thực ra bây giờ người đang ở đây một ít người trong mắt vẫn còn không tính là đối thủ, nhân gia đã không chơi đùa lưu hành vui, thậm chí cũng xem không Thái thượng rồi, có thể ở Kim Sắc Đại Thính loại này địa phương tú đứng lên, mới là bọn hắn theo đuổi."

"Ừm."

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ.

Trong này con đường còn giống như thật nhiều.
Khúc phụ cùng khúc phụ chênh lệch đại khái liền ở trên mặt này.
Cái gọi là cá nhân âm nhạc hội, vậy tất nhiên phải là Đàn dương cầm khúc,
thậm chí hòa âm kết cấu.

Người sau là trước mắt hẳn còn chưa liên quan đến lĩnh vực.
Cho dù là Đàn dương cầm hẳn cũng chỉ là bước chỉ nửa bước đi vào, tác
phẩm hết sức có hạn.

Xem ra coi như là trở thành khúc phụ, cũng còn rất dài đường phải đi.

"Đúng rồi."

Trịnh Tinh cười nói: "Vừa mới lên lầu lúc ta thật giống như thấy mấy cái
Đệ nhị, Kim Sắc Đại Thính chung quy là có chút tiểu bằng hữu tham gia
náo nhiệt, bất quá bên trong có vài người thật đúng là thật biết hàng, tỷ như
cái kia Trung Châu Lillia, bên kia một ít Đệ nhị, bị trường bồi bồi dưỡng rất
lợi hại, bèn nhào không dính lên tường được chỉ là số ít."

Đề tài này Lâm Uyên không tiếp lời.

Đệ nhị nhất định là gia đình rất lợi hại loại đó.

Gia đình rất lợi hại Đệ nhị, Lâm Uyên cũng biết Lăng Không, ấn tượng thật
lòng không phải rất tốt đẹp.

"Tiểu Ngư Nhi là vòng thứ mấy?"

Dương Chung Minh đột nhiên mở miệng, hẳn cũng thích đi theo Trịnh Tinh
đồng thời kêu Lâm Uyên "Tiểu Ngư Nhi" .

"Tua thứ sáu."

Lâm Uyên mở miệng, điếm này Tiểu Cô Đông với hẳn xác nhận qua, bất
quá Tiểu Cô Đông không tư cách vào lô ghé riêng, nàng ở dưới lầu đại sảnh
có sắp xếp chỗ ngồi.

"Ừm."

Dương Chung Minh gật đầu một cái.

Đang lúc này.

Trịnh Tinh đột nhiên nói: "Bắt đầu."

Quả nhiên.

Kim Sắc Đại Thính phía dưới múa đài trung ương.

Tiếng vỗ tay vang lên, mà ở một máy màu trắng trước dương cầm, một tên
Đàn dương cầm gia cúi người sau ngòi xuống.

Múa Đài Đại trên màn ảnh.

Bối cảnh là nòng nặc hoàng hôn, một vòng trăng tròn treo ở không trung,
dần dần bị hắc ám che đậy.

Cùng lúc đó.

Một đạo ưu nhã tiếng đàn dương cầm vang lên.

Bài hát này rất thê mỹ, giống như là một loại ai oán, thuộc về nữ nhân ai
oán, dù sao Matsushima bản thân liền là một vị nữ tính Người viết ca khúc
duyên có, nàng dùng chính mình thị giác bày tỏ mảnh này hoàng hôn.

Hoàng hôn bên dưới.

Ô Nha ở vỹ cánh.

Con dơi lướt qua rồi không trung.

Mang theo lạnh giá cảm giác truyền ra ngoài, để cho người ta có loại gió đêm xâm nhập cảm giác, phảng phất có loại không khỏi tâm tình từ đáy lòng bay lên.

Dần dần.

Nhịp điệu chậm lại.

Trăng sáng một lần nữa xuất hiện ở trên trời, chỉ là trăng sáng phảng phất bị Thiên Cầu chắn một nửa, chỉ còn lại bán nguyệt treo ở nơi nào, có loại không lành lặn mỹ.

Đây là một bài phi thường lợi hại bài hát.

Nửa đoạn trước càng âm lãnh, nửa đoạn sau có thể càng an ủi lòng người, nhất là cuối cùng cái loại này thiếu sót mang theo đến một chút bất đắc dĩ cảm giác, ngược lại càng khiến người ta ở đáy lòng trở về chỗ.

Bài hát kết thúc.

Màn hình lớn bên trên hiện ra thông tin tác phẩm.

Đàn dương cầm khúc: Hoàng hôn

Người viết ca khúc: Matsushima

Người trình diễn: Kashio

Màn hình lớn bên trên xuất hiện tin tức giới thiệu.

Trịnh Tinh nhíu mày: "Lời đồn đãi không có sai, Matsushima tham gia lần này âm nhạc hội, bài hát này chắc là người sắp đối mặt đối thủ, độ khó tựa hồ có hơi lớn a."

"Ừ, lợi hại."

Lâm Uyên biết Matsushima là đối thủ mình, không nghĩ tới vòng thứ nhất liền là đối phương tác phẩm, đây chính là Trung Châu đại sư trình độ a .

"Quả thật không tệ."

Dương Chung Minh đột nhiên mở miệng.

Trịnh Tinh nói: "Có thể cho người khen tác phẩm, đó chính là thật không tệ rồi, bất quá ta đối chúng ta Tiêu Ngự Nhi có lòng tin!"

Đường về bên trên trò chuyện rất nhiều rồi.

Trịnh Tinh cùng Dương Chung Minh biết Lâm Uyên cũng có bài hát lên đài.

Thấy thông tin tác phẩm.

Bất động phòng riêng bên trong.

— QUẢNG CÁO —

Có quan hệ với tác phẩm thảo luận lục tục vang lên.

"Matsushima bài này, coi như là hấn hai năm qua tối hảo tác phẩm rồi."

"Không khí làm rất tốt."

"Tứ trọng phục điều đình lý rất tốt, chủ câu cùng đáp câu nhịp điệu đi về phía rất thoải mái, cùng nhịp điệu ở không đồng thanh bộ bắt chước rất đúng chỗ rồi, đáng tiếc không phù hợp ta khẩu vị, kết vĩ thiếu sót có chút tận lực."

"Ta ngược lại thật ra thật thích."

"Âm nhu rồi nhiều chút, Matsushima tác phẩm phần lớn là cái này giọng, chung quy mà nói coi như là thượng thừa."

"Cái này thượng thừa là đối với khúc phụ cấp bậc mà nói, rất không dễ dàng."

Bên trong bao sương nhân cơ bản cũng không dưới ba cái.

Dù sao lô ghê riêng số lượng có hạn, cho dù là khúc phụ môn cũng phải hơi chút tiếp cận tiếp cận.

Mà ở phía đông bên trong bao sương.

Lillia lộ ra nụ cười: "Xem ra lần này không có uổng phí đến, đệ nhất thủ tác phẩm, cũng rất phù hợp ta tâm ý."

"Mua lại?"

Bên cạnh muội tử mở miệng.

Lillia lắc đầu: "Còn chưa tới phần kia bên trên, lại cân nhắc."

Lillia đầu tư rất nhiều sản nghiệp, nhất là một ít vui chơi giải trí sản nghiệp, trong đó có một bộ phim Lillia vô cùng coi trọng, chỉ là bộ phim này còn thiếu thiếu đủ ưu mỹ phối nhạc, chủ yếu là cái loại này ban đêm cảm giác rất khó nắm chặt, Matsushima bài này coi như là tương đối phù hợp Lillia tâm ý.

"Vậy thì chờ đợi."

Muội tử mở miệng, đem bài hát ghi xuống.

Cùng lúc đó.

Lăng Không cùng vương tử chỗ ở trên ghê riêng.

Vương tử không nhịn được nói: "Ta đối những đồ chơi này nhi là thực sự không có hứng thú gì, cha ta không phải là kéo ta tới nghe, không có tí sức lực nào."

"Bộ tác phẩm này."

Lăng Không biểu tình nghiêm túc, hấn và vương tử bất đồng, nghe phi thường cẩn thận, bất quá khi hấn muốn giới thiệu một phen thời điểm, lại rõ ràng thấy vương tử ngáp một cái, vì vậy đến miệng bên lời nói lại nuốt trở vào.

Đàn gãy tai trâu.

Bên kia lô ghê riêng.

Makoto Itou vỗ tay: "Xuất sắc."

"Có chút ý tứ đi."

Matsushima hơi có chút đắc ý: "Mặc dù vẫn còn có chút không rất hoàn mỹ, nhưng ta nghĩ rất lâu, một mực không tìm được cải tiến biện pháp."

"Đến loại trình độ này, đã rất khó đổi nữa."

Makoto Itou thở dài: "Thường thường làm liền một mạch tác phẩm, cũng có sinh mệnh, lại sửa đổi lời nói ngược lại sẽ phá hư vốn có ý nhị."

"Mùa giải bảng người có thể thắng ta sao?"

"Lượng bên trên mới có thể thắng người, tiếng tăm bên trên thua."

Makoto Itou chỉ là hơi chút suy tư, liền có câu trả lời, loại này nhạc cổ điển, có thể không phải người người cũng thưởng thức chiêm được.

"Không sao."

Matsushima nói: "Trung Châu cố ý sửa đổi đánh bảng kiêu, sau này lưu hành vui sướng Đàn dương cầm khúc điệu âm nhạc hình thức sẽ tách ra, bản liền không phải một cá thể hệ đồ vật, không cần phải nói nhập làm một, đối phó Tiệp Ngự người mới là chủ lực."

"Không."

Makoto Itou lắc đầu nói: "Ta nghe nói lần này diễn tấu hội, Tiệp Ngự cũng tới, cùng Dương Chung Minh đồng thời tới, Dương Chung Minh còn nói thêm câu rất có ý tứ lời nói, không đoán sai lời nói, Tiệp Ngự hôm nay chắc có bài hát lên đài."

"Trùng hợp như vậy?"

Matsushima lộ xảy ra ngoài ý muốn biểu tình, đối phương ra là Đàn dương cầm khúc ấy ư, hóa ra mình mới là chủ lực?

---

ps: Kim Sắc Đại Thính loại này địa phương đối với quyền sách phía sau nội dung cốt truyện mà nói, là một cái vô cùng trọng yếu địa phương, cho nên nội dung cốt truyện miêu tả hơi chút nhiều một chút, còn muốn viết sâu hơn, bất quá kia sẽ trở ngại tiết tấu, hay là chờ Kim Sắc Đại Thính trở thành Tiểu Ngự Nhi sân nhà đi.

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Dao!" Hải hước, kiếm hiệp. "Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Yêu Thần Lục

Chương 857: November's Chopin

Vây quanh Matsushima « hoàng hôn » , các Phương Lược nhỏ thảo luận một phen.

Liên quan tới bộ tác phẩm này đề tài chung kết trước, không khỏi có người nhắc tới Tiệp Ngự, mọi người đều biết bài hát này sẽ trở thành Tiệp Ngự ở Chư Thần cuộc chiến cường lực đối thủ một trong.

Trên mạng.

Live stream trước cũng có rất nhiều người xem ở thảo luận:

"Matsushima lão sư thật không hổ là Trung Châu tới đại lão a, vừa mới bài hát này cũng mẹ nó . Đem ta nghe ngủ thiếp đi."

"Phốc, nghe không hiểu người còn nghe?"

"Trung Châu đại lão thực lực quả thật rất khủng bố, bài hát này phân tích đứng lên có chút phức tạp, từ điệu đến nhịp điệu vân vân cũng phi thường lợi hại, tỷ như đoạn thứ nhất dừng lại sau cái kia chuyển biến thì có đại học vấn ."

Có người ở phổ cập khoa học.

Lam Tinh người xem nghệ thuật tế bào tổng thể coi như không tệ, đây cũng là nhạc cổ điển ở Lam Tinh địa vị từ đầu đến cuối như vậy sùng cao nguyên nhân, phối hợp phổ cập khoa học nghe nữa, còn có phương hướng cùng cảm giác.

Mà ở Kim Sắc Đại Thính.

Âm nhạc hội vẫn còn tiếp tục.

Rất nhanh thứ 2 thủ khúc bắt đầu.

Một tua này biểu diễn là Đàn violông độc tấu.

Kim Sắc Đại Thính bên trong trình diễn không chỉ có riêng bao gồm Đàn dương cầm, đủ loại nhạc khí đều có thể xuất hiện, mà Đàn violông cái này nhạc khí càng là Kim Sắc Đại Thính khách quen.

Không chút tạp chất.

Êm dịu.

Đàn violông là một loại rất gần gũi tiếng người nhạc khí.

Này nhạc khí âm vực rộng rãi đồng thời có rất mạnh biểu hiện lực.

Nhạc khúc đoạn thứ nhất an tĩnh mà tường hòa, đoạn thứ hai rõ ràng nhiều hơn một ít chuyển điệu cùng biến hóa, là chế tâm cảnh biểu đạt.

Kế tiếp một vòng trình diễn trung.

Càng nhiều nhạc khí xuất hiện, thậm chí bao gồm cây sáo Cổ Tranh loại nhạc khí hợp tấu, phối hợp Nhạc giao hưởng hiệu quả, rất dễ dàng liền mang người kéo vào một loại âm nhạc thế giới.

Trong đó.

Đề cho Lâm Uyên khắc sâu ấn tượng, chính là tối nay thứ Tư Thủ tác phẩm. Rất kỳ quái.

Hắn luôn cảm giác bài hát này có chút quen thuộc.

Do Trung Châu đỉnh cấp khúc phụ một trong Abigail sáng tác, kỳ danh là « mùa đông hòa âm » !

Hòa âm kết cấu!

Trên đài là đại dương bối cảnh, sóng biển đánh phía trước bên bờ, xa xa một vòng Mặt trời đỏ dần dần dâng lên.

Trương Dương!

Không kèm chế được!

Hào phóng!

Cả nhánh quản dây nhạc đội phụ trách trình diễn, tổng cộng chia làm bốn cái tổ khúc nhạc, lúc trưởng đến gần nửa giờ, là tối nay toàn bộ trình diễn trung thời gian kéo dài dài nhất, bất quá không có ai lộ ra không kiên nhẫn. Những người nghe chìm đắm trong đó!

— QUẢNG CAO —

Trên Internet.

Trước vị kia tự xưng nghe Đàn dương cầm khúc đều nhanh ngủ người anh em, cũng không nhịn được nhiệt huyết sôi trào:

"Cái này hăng hái a!"

"Abigail, Lam Tinh bài danh ỏn vào Top 5 khúc phụ, có thể chán chương sao?"

"Gần như có thể nói hoàn Mỹ Tác phẩm!"

Bộ tác phẩm này không có chút nào những chũé cảm giác, vô số tình cảm ở âm nhạc trung biểu đạt ra ngoài, toàn bộ tác phẩm tươi đẹp cảm vô cùng mãnh liệt, thậm chí vượt qua tối nay Matsushima vòng thứ nhất biểu diễn.

Bất quá cái này cũng rất bình thường.

Hai bộ tác phẩm kích thước cũng không giống nhau.

Abigail tự mình làm Trung Châu đỉnh cấp khúc phụ, trình độ vốn là cao hơn Matsushima.

Lâm Uyên ký được cuộc đời của mình trung học sẽ đệ nhất thủ tác phẩm, chính là chỗ này vị đại lão lúc đầu tác phẩm tiêu biểu phẩm một trong, « tâm nguyện » .

Nhân vật như vậy ngay cả không chú ý âm nhạc nhân đều biết.

Mà theo bài hát này kết thúc, dưới đài vang lên nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay.

Tiếng vỗ tay sau đó.

Màn ảnh lớn đem Tứ Thủ trước mắt đã biểu diễn xong tác phẩm danh xưng toàn bộ biểu hiện rõ ra, mỗi một luân đều có cái này khâu, chỉ là lần này cùng trước mặt ba lần bất đồng.

Đình!

Một đạo dễ nghe thanh âm đột nhiên vang lên!

Ở người sở hữu nhìn chăm chú trung, Abigail bài này « mùa đông hòa âm » , kiêu chữ đột nhiên biến thành hồng sắc, đồng thời hàng chữ này bối cảnh chính là lấy kim sắc làm chủ, ở bốn bộ trong tác phẩm dễ thấy cực kỳ!

Trong chớp nhoáng này.

Toàn trường lần nữa tiếng vỗ tay Lôi Động!

"Đây là ."

Lâm Uyên hiếu kỳ nhìn về phía Trịnh Tinh.

Trịnh Tinh cười nói: "Kiêu chữ biến thành hồng sắc, bối cảnh biến thành kim sắc, đại biểu vừa mới bài hát này bản quyền bán ra."

"Nhanh như vậy?"

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Loại tình huống này coi như là bài hát này diễn xuất vừa mới kết thúc không bao lâu, đã có người quả quyết mua đi bài hát này bản quyền!

"Bình thường là không nhanh như vậy."

Trịnh Tinh cảm khái nói: "Có thể ở bài hát lần đầu tiên trình diễn hoàn liền bán ra bản quyền cũng không dễ dàng, sau này người quan tâm kỹ càng Kim Sắc Đại Thính sẽ biết, đây coi như là một cái không nổi thành tựu, bất quá đối với Abigail mà nói thì cũng chẳng có gì."

Lâm Uyên gật đầu.

Đang lúc này, ngoài cửa có tiếng gõ cửa vang lên.

Sau một khắc.

Môn miệng một gương mặt già nua mò vào.

Lâm Uyên quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt nhận ra đối phương.

Abigail!

Người này lại xuất hiện ở chính mình vị trí lô ghé riêng?

Bất quá Abigail không có nhìn Lâm Uyên cùng Trịnh Tinh, mà ánh mắt của là phong tỏa Dương Chung Minh, mặt không chút thay đổi để lại một câu nói:

"Ta ở Trung Châu chờ ngươi."

Nói xong, Abigail trực tiếp rời đi.

Lâm Uyên đầu óc mơ hồ, Trịnh Tinh chính là phình bụng cười to nhìn về phía Dương Chung Minh:

"Hướng ngươi tới!"

"Hẹp hòi."

Dương Chung Minh nhàn nhạt nói.

Trịnh Tinh hướng về phía Lâm Uyên chen lấn chen chúc lông mày:
"Abigail một mực đem người Dương thúc trở thành trọng yếu nhất đối thủ một trong, hẳn lúc trước bị người Dương thúc khi dễ qua."
Lâm Uyên: ". "
Khi dễ qua Abigail?
Khó trách hệ thống đánh giá Dương thúc là Lam Tinh xếp hạng thứ ba khúc phụ .
Đang lúc này.
Lại một giọng nói vang lên.
"Đỉnh!"
Ở rất nhiều người ngoài ý muốn về mặt, Matsushima « hoàng hôn » lại cũng biến thành hồng sắc!
Kim sắc dưới bối cảnh.
Bài hát này cũng hiện trường bán ra bản quyền!
Hoa lạp lạp!
Hiện trường tiếng vỗ tay lại lần nữa vang lên, không ít người xem đều lộ ra ngoài ý muốn biểu tình.
Tối nay âm nhạc hội rất náo nhiệt, mới ra Tứ Thủ bài hát, lại có hai thủ bán ra bản quyền!
" Chửi thề một tiếng."
Trịnh Tinh văng tục.
Tinh hướng đối Tiểu Ngư Nhi rất bất lợi a.
Lâm Uyên biểu tình lại không có thay đổi gì.
Không liên quan.
Tự có November's Chopin.
Mà ở trên Internet, giống vậy có người không biết kiểu chữ biến sắc ý vị như thế nào.
"Này ý gì?"
"Hiện trường bán ra bản quyền rồi liền có thể như vậy, vừa mới nghe thời điểm ta đang suy nghĩ, Abigail bộ tác phẩm này phỏng chừng có thể làm tràn bán bản quyền, không nghĩ tới còn thật thành, càng không có nghĩ tới là, Matsushima bài hát kia Đàn dương cầm khúc lại cũng bị nhân bắt lại, trong đó độ khó cao bao nhiêu người có thể chính mình tra một chút tài liệu."
"Không hiểu nội!"
— QUẢNG CÁO —
Bên kia.
Mồ bên trong bao sương.
Giống vậy có người tuôn ra thô tục:
" Chửi thề một tiếng !"
Lillia biểu tình có chút âm trầm.

Nàng đôi « hoàng hôn » rất có hứng thú, đang ở nghiêm túc cân nhắc có muốn hay không mua bản quyền, ai biết rõ mình còn không có cân nhắc kỹ đã có người so với chính mình xuất thủ trước rồi!

Lillia dĩ nhiên cũng thích « mùa đông hòa âm » cùng với còn lại hai thủ tác phẩm.

Chỉ là ưa thích thuộc về thích, bản quyền nàng không dùng được a, mua lại không có ý nghĩa.

Duy chỉ có bài này « hoàng hôn », rất là thích hợp Lillia điện ảnh.

Bên cạnh muội tử cười khô nói: "Cách ngôn nói không sai, do dự sẽ bại trận."

"Tra một chút ai mua đi!"

Lillia vô năng cuồng nộ: "Dám chặn lấy lão nương, cho ta trèo!"

Thực ra Lillia vốn là cũng không nhất định sẽ mua « hoàng hôn » bản quyền.

Bất quá nhân chính là như vậy.

Dù là Lillia cuối cùng chưa chắc sẽ mua « hoàng hôn », nhưng khi bài hát này bị người đoạt đi, trong lòng cũng khó tránh khỏi sẽ cảm thấy buồn rầu. Giống như nữ thần phát hiện vỏ xe phòng hồ đột nhiên có đối tượng, trong lòng sẽ khó chịu như thế.

Tiền.

Lillia khẳng định không cho là mình hành vi rất Lục Trà, bây giờ nàng tâm tình rất là phiền não, ở lô ghé riêng qua lại đi loạn.

Đang lúc này.

Lillia bên tai đột nhiên truyền tới một trận âm nhạc .

Này âm nhạc giống như một dòng suối trong như vậy, đột nhiên trấn an Lillia nóng nảy, để cho nàng tâm tình cũng không khỏi an tĩnh lại.

"Ừ ?"

Ánh mắt của Lillia dần dần sáng lên, rồi sau đó ánh mắt của nàng xuyên việt rồi khoảng cách, nhìn về phía trên võ đài một đạo thân ảnh.

Cùng lúc đó.

Khác một cái ghé lô.

Lăng Không biểu tình cũng bỗng nhiên động một cái!

Bên cạnh vương tử nói: "Không tử cảm thấy hứng thú?"

Lăng Không gật đầu một cái: "Người biết ta gần đây đón nhận công ty điện ảnh hạng mục, trước muốn chụp Nhị Lang Thần, đáng tiếc . Liền như vậy, không đề cập tới cái này, ngược lại bài hát này, ta xác thực có hứng thú."

"Rất bình thường a."

Vương tử bữu môi nói.

Mà vương tử trong miệng bài này rất bình thường bài hát, trên thực tế đã dẫn phát không ít khúc phụ chú ý .

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Đao!" Hải hươc, kiẽm hiệp. "Huyếť
Hợa Tu Chãn Giới!" Săt phạť. Khõng thánh mấu!
Yêu Thần Lực

Chương 858: Tân thể tài cổ điển Đàn dương cầm

Không sai.

Tua thứ sáu biểu diễn đã bắt đầu, lúc này vang lên là « Dạ Khúc », hàng e điệu trưởng phiên bản.

Trên võ đài.

Cô Tịch tận tình trình diễn Đàn dương cầm.

Đối với nàng mà nói, ở Kim Sắc Đại Thính trình diễn, giống như nhân sinh một trận trọng yếu thi.

Nàng lấy ra chính mình có thể phát huy tối tiêu chuẩn cao.

Hành bản tốc độ xuống.

Đệ nhất chủ đề điềm tĩnh hoa mỹ.

Đại vũ đài bồi cảnh biến thành nước sơn đêm tối sắc, có thể thấy không trung có Tinh Tinh lóe lên quang mang, cô đơn lác đác cảm giác.

Trời tối người yên.

Thi tình họa ý.

Không có quá nhiều kỹ xảo sửa chữa, thêm hoa biến tấu cảm giác dung nhập vào trong đó, phảng phất để cho ánh sao cũng trở nên quyến rũ, giống như có ở trên trời nhân đang nhẹ nhàng chớp mắt.

Bóng đêm dần dần mờ lung.

Ánh sao dần dần ảm đạm.

Không khỏi sâu tư vào đêm khuya ấy tràn ngập, nhịp điệu dần dần đi về phía phức tạp, không đồng tình tự phảng phất đan vào một chỗ, hình thành một loại to lớn cảm tình đánh vào.

Trong hoảng hốt.

Ánh trăng chiếu xuống.

Đó là một đạo để cho người ta nhìn chăm chú mệnh mờ ánh sáng, tự trong vũ trụ đến, xuyên thấu tầng mây.

Trang sức âm dần dần Hoa Lệ.

Nhịp điệu tuyền như cũ bắt người, nhanh chóng linh hoạt mà kích động trào ra âm lưu một mực vọt tới Đàn dương cầm cuối vừa trọng phản khởi điềm, số lớn cực kỳ phong phú nhiều màu sắc hình thức trải qua âm bày xuất hiện, phảng phất Đàn dương cầm đang ca!

Không biết qua bao lâu.

Bóng đêm lại lần nữa tĩnh lặng đi xuống.

Loại này để cho người ta dần dần an tâm trong không khí, trình diễn cuối cùng kết thúc, mà từ đầu tới cuối đang nghe âm nhạc các khán giả rất cuộc có thể trở về vị bộ tác phẩm này dư âm.

Kim Sắc Đại Thính bên trong.

Các bao sưng lớn đều bị chân động.

Khúc phụ môn biểu tình có chút nghiêm túc, trong ánh mắt viết đầy kinh ngạc!

"Đây là người nào bài hát?"

"Lại là mới tinh Đàn dương cầm thể tài!"

"Mặc dù với « hoàng hôn » lựa chọn chủ đề có chút tương cận, đồng dạng là miêu tả ban đêm cảm giác, bất quá bài này rõ ràng kỹ cao nhất trừ, thậm chí cũng không có gì tận lực hí kịch mâu thuẫn liền có thể khiến người ta một hơi thở nghe xong!"

"Tiết tấu có điểm giống thuyền bài hát rạo rục cảm giác."

"Matsushima bài hát kia bị hoàn toàn hạ thấp xuống a, rốt cuộc là ai tác phẩm?"

"Kỳ quái."

"Không phải xong chưa?"

— QUANG CÁO —

"Tại sao còn không công bố tin tức?"

Không ít khúc phụ môn đều tại hiếu kỳ, nhìn chăm chăm mỗi người lộ ghế riêng máy tính bảng, Kim Sắc Đại Thính vẫn không công bố liên quan đến tác phẩm tin tức, loại tình huống này một loại chỉ có thể nói rõ .

Phía sau còn có!

Khúc phụ môn hai mắt nhìn nhau một cái, mỗi người thấy được với nhau trong mắt ngoài ý muốn.

Kim Sắc Đại Thính khách quen cũng có thể phản ứng kịp, không công bố tin tức chỉ có thể nói rõ, vị này thần bí khúc phụ tác phẩm còn chưa kết thúc!

Quả nhiên.

Không để cho mọi người đợi quá lâu, lại một thủ chủ đề tương cận tác phẩm vang lên.

Hành bản, hai bộ khúc thức.

Lần này là « Op. 9Nr. 1 » .

Cười nhỏ hình thức, cùng điệu trường lại hoàn toàn bất đồng.

Nếu như nói người trước làm cho người ta một loại tình không minh mông, người sau là càng nghiêng về một loại nhão.

Nhạc khúc nhịp điệu như bài hát, như một bài trữ tình vui vẻ Tiểu Thi, rải đến yên lặng tràn đầy ám áp.

Đệ nhất Đàn dương cầm lấy trường lúc giá trị âm phù làm chủ, phảng phất ở yên lặng như tờ ban đêm, từng tia hòa phong mùi hoa phát đến, để cho người tâm thần sáng khoái;

Thứ 2 Đàn dương cầm bộ phận là phần lớn dùng tám phần âm phù bà âm thức địa tiên hành, càng nhiều giống như ở khay đàn.

Bàn đạp cũng căn cứ bọn họ tiết tấu từng tổ từng tổ hoán đổi, khiến người cảm thấy ngắt câu rõ ràng, vui nghĩ nối liền mà trót lọt.

Có lẽ là có đệ nhất thủ cửa hàng.

Thứ 2 thủ ưu Tú Thủy chuẩn, mọi người sớm có chuẩn bị, hoàn toàn dùng thương thức thái độ nghe xong, mới bắt đầu với nhau lục tục nói chuyện với nhau.

"Nhu thế chủ đề, không giống nhau suy nghĩ."

"Đệ nhất thủ tốt hơn một chút, bất quá thứ 2 thủ cũng cơ bản không kém, dù sao cũng là cười nhỏ chứ sao."

"Ta cho là Abigail chính là tối nay kinh hãi nhất vui, không nghĩ tới đây lại còn ẩn giấu hai thủ lợi hại như vậy bài hát."

"Thật có đặc sắc Đàn dương cầm khúc, giống như vừa ra âm nhạc kịch ngắn."

"Chẳng lẽ là Triệu Châu một vị khúc phụ, loại này như thơ như hoạ phong cách quá đặc biệt, rất phù hợp bên kia một ít khúc phụ sáng tác phong cách."

"Không giống nhau, bài này càng lãng mạn."

"Đại khái suất là Trung Châu khúc phụ đi."

"Xem ra trong vòng lại phải nhiều hai thủ đáng giá mọi người khỏe tốt thảo luận tác phẩm rồi, cho dù là kém hơn một chút thứ 2 thủ, cảm giác cũng phải so với « hoàng hôn » đặc sắc hơn."

0 22 lô ghé riêng.

Lillia nghe xong hai thủ « Dạ Khúc » , rõ ràng có chút ngẩn ra, cả người sợ run ở nơi nào.

Nàng lại bắt đầu do dự.

Bất quá nàng cũng không phải là do dự là mua hay không « Dạ Khúc » bản quyền, mà là ở suy nghĩ, chính mình hẳn lựa chọn vậy một thủ!

Vâng.

Này hai thủ khúc nàng toàn bộ đều rất hài lòng!

Liên điện ảnh không khí độ phù hợp mà nói, hai thủ đó là rất không tồi, chỉ là mỗi người trình bày cùng biểu đạt phương hướng bất đồng.

Chỉ chốc lát sau, Lillia đột nhiên cười.

Tự mình ở quán quít cái gì?

Tiểu hài tử mới làm lựa chọn, tỷ tất cả đều muốn!

Giờ khắc này.

Lillia đã đem « hoàng hôn » quăng ra ngoài chín tầng mây.
Luận tác phẩm độ hài lòng, này hai thủ khúc hoàn toàn vượt qua « hoàng hôn » !

Nàng không do dự nữa, quyết định thật nhanh:

"Lập tức hỏi giá, hai chúng ta thủ mua một lần!"

"Không có vấn đề, này hai thủ khúc rất quý hiếm đây."

Bên cạnh muội tử cười cười nói, sau đó hướng về phía máy tính bảng nỗ bữu môi.

Thông tin tác phẩm đã xảy ra rồi.

Lillia chú ý tới, này hai hạng nhất vì « Dạ Khúc » tác phẩm, đã phân biệt bán ra bản quyền!

Có người so với động tác của mình còn nhanh!

0 44 lô ghé riêng.

Lăng Không tâm tình kích động!

Hắn rút cuộc gặp cảm thấy hứng thú tác phẩm!

Trước sau do dự không tới một phút, Lăng Không liền có quyết định:

"Đàn dương cầm gia đánh đàn thứ 2 thủ tác phẩm, ta muốn rồi!"

Hắn quay đầu nhìn về phía sau lưng một trợ lý, chuẩn bị để cho trợ lý đi hỏi giá, kết quả bên cạnh vương tử đột nhiên ngáp một cái:

"Người có thể tiết kiệm ít tiền mời ta phao muội tử."

"Cái gì?"

Lăng Không ngăn người.

Vương tử hướng về phía bên trong bao sương máy tính bảng nỗ bữu môi.

Lăng Không cầm lên máy tính bảng nhìn một cái, lão đảo một cái, thiếu chút nữa trực tiếp ném xuống đất.

Cam ný nương!

Tại sao là hắn!

Lăng Không tâm tính rong huyết!

Hết thấy đều ở đồng thời phát sinh, cũng không thứ tự trước sau, « Dạ Khúc » mang đến phản ứng song song giây xích.

0 07 lô ghé riêng.

Matsushima vẽ mặt đau khổ nói: "Đánh người không đánh mặt a!"

Đồng dạng là ban đêm làm chủ đề, này hai thủ khúc tùy tiện xách ra một thủ đô so với nàng « hoàng hôn » tiêu chuẩn cao hơn!

— QUẢNG CÁO —

Vận khí quá kém!

Lại đụng chủ đề!

Đụng chủ đề hãy cùng đụng áo lót như thế, ai xấu xí ai lúng túng!

Bây giờ Matsushima đã cảm thấy rất lúng túng, cùng chủ đề có khả năng nhất thể hiện có sai lệch:

"Ai đây a!"

"Có lẽ là Sư Thiên La tác phẩm?"

Makoto Itou suy đoán, đây là một ở Trung Châu cũng có thể nói nhân vật đứng đầu.

Nếu như là vị này tác phẩm, kia Matsushima không bằng đối phương cũng không có gì kỳ quái, Abigail tới cũng bắt quá cùng người này 5-5 mở, vừa vặn nay Thiên Sư thiên la cũng tới.

Đang lúc này.

Trên bàn máy tính bảng sáng lên, vừa mới hai thủ khúc tin tức liên quan rất cuộc công bố.

Ánh mắt của Makoto Itou đông lại một cái.

Matsushima cũng lên tinh thần nhìn.

Song khi hai người thấy này hai thủ Đàn dương cầm khúc Người viết ca khúc lúc, không khí lại chợt an tĩnh lại.

"Có muốn hay không trùng hợp như vậy!"

Matsushima thanh âm trực tiếp biến điệu rồi!

Makoto Itou hô hấp cũng gần như ngưng lại!

Đôi mắt màn hình lớn bên trên công bố hai thủ thông tin tác phẩm, Makoto Itou cùng Matsushima đồng tử đồng thời co rúc lại tới to bằng mũi kim!

Đàn dương cầm khúc: Nocturnes, Op. 9

Người viết ca khúc: Tiệp Ngự

Người trình diễn: Cố Tịch

Đàn dương cầm khúc: Op. 9Nr. 1

Người viết ca khúc: Tiệp Ngự

Người trình diễn: Cố Tịch

Có người kinh hãi!

Có người bất ngờ!

Có người xấu hổ!

Có người khiếp sợ!

Hai thủ « Dạ Khúc » tên hiện ra kim sắc, có nghĩa là giống vậy có người muốn đổi bản quyền xuất thủ, bất quá giờ phút này mọi người căn bản không quan tâm cái gì bản quyền, người sở hữu ánh mắt cũng phong tỏa này hai thủ Đàn dương cầm khúc Người viết ca khúc một cột:

Tiệp Ngự! ?

Mời các bạn đọc: "Ta Muốn Làm Thiên Đạo!" Hải hước, kiếm hiệp. "Huyết Họa Tu Chân Giới!" Sát phạt. Không thánh mẫu!

Yêu Thân Lục

Chương 859: Đàn dương cầm thi nhân

0 13 lô ghé riêng.

Trịnh Tinh hưng phân nhìn Lâm Uyên: "Tiểu Ngư Nhi, nếu như sau này người còn có thể sáng tác ra một ít loại trình độ này tác phẩm, đừng nói Kim Sắc Đại Thánh rồi, chúng ta Lam Tinh ngũ đại âm nhạc thánh, người tùy tiện đi đâu mở âm nhạc hội cũng không có vấn đề gì!"

Lâm Uyên không dám tiếp lời.

Chopin quá đại bài rồi.

Chính mình được khiêm tốn nhiều chút.

Bên cạnh Dương Chung Minh, thì con mắt có chút nheo lại, như là trở về vị.

Tiện Ngư này hai thủ « Dạ Khúc » chất lượng đã không cần hẳn tới đánh giá rồi, hiện trường trên căn bản không người nghe không ra bài hát này ưu tú chỗ.

Hắn phát hiện Tiện Ngư chung quy là có thể mang đến cho mình kinh hi! Như ngày hôm nay này hai thủ tác phẩm, lại là một loại mới tinh thể tài cổ điển Đàn dương cầm!

Trước đó Dương Chung Minh cũng không biết Tiện Ngư đối cổ điển Đàn dương cầm khúc còn có sâu như vậy nghiên cứu.

Người trẻ tuổi không đều thích hiện đại Đàn dương cầm nhiều hơn một chút sao?

Giống như là « Mộng Trung Hôn Lễ » .

Tiện Ngư trước Đàn dương cầm khúc tác phẩm cực ít.

Kia vài bài cơ bản đều là hiện đại Đàn dương cầm.

Soạn nhạc học vấn rất lớn, lưu hành bài hát Soạn nhạc, chỉ là trong đó một vòng, bất quá bởi vì được chúng cơ sở rộng rãi nhất, cho nên mọi người mới quen thuộc nhất thôi.

Mà ở khúc phụ hàng ngũ.

Đánh giá một vị khúc phụ tiêu chuẩn cao thấp, đúng là vẫn còn muốn xem đủ loại nhạc khí ngoạn chuyển cùng với hòa âm đờ hình thức âm nhạc làm chủ.

Cầm Đàn dương cầm cùng Đàn ghi-ta này hai loại thường gặp nhạc khí theo lệ.

Đàn dương cầm chú trọng hơn nhịp điệu đường cong màu sắc, Đàn ghi-ta chính là rung động tiết tấu phong phú hơn nhiều chút.

Tỷ như Chu đồng tác phẩm.

Tương tự « an tĩnh » hoặc là « không thể nói bí mật » đọi ca khúc chính là điển hình Đàn dương cầm suy nghĩ tác phẩm.

Mà tương tự « Simple Love » , « Đạo Hương » đọi tác phẩm chính là điển hình Đàn ghi-ta suy nghĩ tác phẩm.

Bất đồng nhạc khí Soạn nhạc suy nghĩ cũng không giống nhau.

Cho dù là khúc phụ, được bao nhiêu nhân có thể tinh thông mọi thứ đây?

Bây giờ Tiện Ngự lại cho thấy phương diện này tiềm lực.

Đứa nhỏ này.

Tương lai đều có thể a.

0 22 lô ghé riêng.

Lillia ngoài ý muốn nhìn Người viết ca khúc một cột.

Tiện Ngự?

Lillia là Trung Châu nhân, đối Tiện Ngự không thể nào quen thuộc, nhưng là hơi biết chút ít tình huống.

Lam Tinh tâm tấn khúc phụ.

Từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ.

Cái này hào quang rất chói mắt, giống như Lillia như vậy yêu thích âm nhạc nhân không có thể không biết, bất quá Lillia vốn tưởng rằng cái này Tiện Ngự là viết lưu hành ca khúc loại này khúc phụ, không nghĩ tới đối phương còn hiểu Đàn dương cầm!

Hai người này không phải một cái khái niệm.

Có chút liên quan đến giới âm nhạc khinh bỉ liên.

Lillia ngược lại không khinh bỉ lưu hành ca khúc, nàng cũng rất thích nghe lưu hành bài hát, bất quá bởi vì từ nhỏ đã học tập đủ loại nhạc khí chuyên có, nội tâm của nàng thích nhất hay lại là đủ loại nhạc khí trình diễn, kết quả không nghĩ tới đối phương ở cổ điển Đàn dương cầm lĩnh vực thành tựu lại cũng như vậy thâm.

"Bản quyền có thể bắt lại sao?"

"Hẳn không có vấn đề, ta đang cùng Tiện Ngự Kinh Tế Công Ty câu thông, đã chắc chắn còn lại người mua không phải độc nhất."

— QUẢNG CÁO —

"Ừm."

Tiện Ngự, Lillia yên lặng nhớ danh tự này.

0 44 lô ghé riêng.

Lăng Không trợ thủ có chút lúng túng:

"Còn hỏi giá cả sao?"

"Hỏi người đại gia!"

Lăng Không trực tiếp nổ thô tục.

Hắn chẳng thể nghĩ tới tự nhìn bên trên bài hát, lại là Tiệp Ngự viết!
Này tên gì chuyện hư hỏng nhỉ!
Chính mình thiếu chút nữa liếm mặt mua Tiệp Ngự Đàn dương cầm khúc,
tâm tính có thể không bằng mà!
Mặc dù Tiệp Ngự khả năng từ đầu tới cuối cũng không biết chuyện này,
nhưng Lăng Không vẫn có loại trên mặt nóng bỏng cảm giác, xấu hổ không
được.

"Ta sẽ không nói ra đi."

Vương tử biết một ít chuyện, nín cười nói.

"Đủ huynh đệ!"

"Buổi tối ta muốn đánh mười!"

"Được, ngài kiểm chế một chút, uống thuốc ảnh hưởng thân thể."

"Ta có Như Ý Kim Cô Bông!"

Lăng Không nghe lời này đột nhiên càng khó chịu rồi.

0 07 lô ghé riêng.

Matsushima thông khổ ở Lăng Không trên!

Chư Thần cuộc chiến còn chưa bắt đầu, nàng ngay tại Kim Sắc Đại Thánh
thảm bại Tiệp Ngự tay, hơn nữa còn là ngay trước nhiều như vậy khúc phụ
mặt!

Lúng túng, mất mặt!

Lại thông suốt giờ phút này người phóng khoáng lạc quan cũng khó định.

Bên cạnh Makoto Itou không biết nên nói như thế nào.

Hắn biết tối nay Tiệp Ngự cũng có tác phẩm lên đài, nhưng hắn không nghĩ
tới hết lần này tới lần khác là này hai thủ!

Đây là liền Makoto Itou đều cảm giác tim đập rộn lên hai thủ khúc.

Đem mang đến rung động, hoàn toàn vượt qua tháng mười một « Sứ Thanh
Hoa » .

Bởi vì người trước còn thuộc về lưu hành ca khúc phạm vi, mà thủ nhưng là
khai sáng tân cách chơi, cho thấy một loại kinh điển người sở hữu lãng
mạn phong cách!

"Chỉ có thể dựa vào người."

Matsushima biết, mùa giải bảng mặc dù còn chưa bắt đầu, nhưng mình đã
thua.

"Ta tới!"

Makoto Itou hít một hơi thật sâu, mặc dù giờ phút này hắn lòng tin, cũng ở
đây một chút xiu giao động.

Mà theo hai thủ « Dạ Khúc » tin tức công khai, các bao sương lớn cũng
nhanh chóng có phản ứng.

Trước mọi người đều đang suy đoán hai thủ tác phẩm.

Không người nghĩ tới đây hai thủ cổ điển Đàn dương cầm khúc lại xuất từ Tiệp Ngự tay!

"Tác phẩm danh, « Dạ Khúc » ?"

"Tên cùng ý cảnh ngược lại là rất phù hợp."

"Chế Lam Tinh gần đây tân tẩn khúc phụ Tiệp Ngự sao ."

"Không hồ là Lam Tinh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khúc phụ, hấn tay này cổ điển Đàn dương cầm thành tựu, liền Matsushima cũng hơn một chút rồi, người trẻ tuổi này không nổi a."

"Có ý tứ."

"Matsushima đại biểu Trung Châu, khí thế hung hăng đánh lên Tiệp Ngự, không nghĩ tới trực tiếp đụng phải tầm sát."

"Trực tiếp ở Kim Sắc Đại Thánh phân ra cao thấp, hôm nay Matsushima mặt mũi ném đi được rồi."

"Chủ yếu là loại này trực quan so sánh, Matsushima tác phẩm quả thật ưu mỹ tao nhã, thể nhưng loại trừ tình cách cục hay lại là nhỏ mọn rồi nhiều chút, quá mức ai oán, cũng quá mức đa sầu đa cảm, đây là Matsushima toàn bộ tác phẩm nhất quán sùng bái Sa Long tình ý cảm giác, Tiệp Ngự « Dạ Khúc » tương đối tình cảm càng phong phú, phong phú tư tưởng cùng nhiều màu đan dệt thể cùng với khá mạnh liệt tâm tình cùng cường độ so sánh, giống như một cái chủ nghĩa lãng mạn thi nhân, nghe nói Tiệp Ngự vốn là sẽ làm thơ, cho nên nói hấn là khúc phụ bên trong thi nhân cũng không quá đáng."

"Khúc phụ thi nhân khó nghe, Đàn dương cầm thi nhân ngược lại là thật thích hợp."

Vô luận khúc phụ cá nhân trình độ có bao nhiêu chênh lệch, phạm là có thể trở thành khúc phụ âm nhạc nhân, không nghi ngờ chút nào đều có cực cao phẩm định tiêu chuẩn tồn tại.

Ở những người này trong miệng, « Dạ Khúc » đánh giá cao vô cùng.

Chỉ là bài hát này cụ thể thật lợi hại, đây cũng không phải là mọi người chỉ nghe một lần sau đó trong nháy mắt là có thể suy nghĩ ra, khúc phụ đều không thể.

Tóm lại vẫn còn cần sau chuyện này so sánh Khúc Phổ nghiên cứu lại , mới có thể có càng tính thực chất đánh giá.

Lấy « Dạ Khúc » ban đầu nghe lúc cảm thụ nói, đây là một bài đáng giá mọi người quay đầu lại nghiên cứu tác phẩm.

Trên Internet.

Không ít xem live stream bạn trên mạng đột nhiên hăng hái!

Chửi thề một tiếng !

Người viết ca khúc, Tiệp Ngự?

Vừa mới kia hai thủ khúc lại là Ngự phụ tác phẩm?

Tiền Ngự mới vừa trở thành khúc phụ mấy ngày a, tác phẩm liền bắt đầu leo lên ngũ đại âm nhạc thính một trong Kim Sắc Đại Thính rồi!

Ngay sau đó.

Mọi người đột nhiên ý thức được một chuyện:

"Nói như vậy, Chư Thần cuộc chiến, Ngự phụ chính là cầm này hai thủ tác phẩm đánh bả?"

"Chắc là như vậy, mà Matsushima bài hát kia, chắc cũng là Chư Thần cuộc chiến bài hát, hóa ra hai người ở Kim Sắc Đại Thính đã trước thời hạn đụng một lớp!"

"Chửi thề một tiếng!"

"Ta đều không cần thận nghe, cổ điển Đàn dương cầm không phải ta thức ăn, bất quá liên sơ lược thề nghiệm mà nói ta cảm giác Tiền Ngự tác phẩm so với Matsushima tốt hơn."

"Chuyên nghiệp nhân sĩ nói cho người biết, Tiền Ngự bài này thật lợi hại, nghiền ép đối thủ!"

"Rất thoải mái tác phẩm, vui vẻ lại lãng mạn, loại này phong cách ta vẫn là lần đầu tiên nghe được, cảm giác buổi tối một người nghe giảng càng có cảm giác."

"Êm tai, nhưng cụ thể để cho ta đánh giá, ta không nói ra được."

"Phỏng chừng qua mấy ngày thì có đánh giá đi ra, nhìn một chút chuyên nghiệp nhân sĩ nói thế đó đi, liền cảm thụ của ta mà nói Tiền Ngự lần này Đàn dương cầm khúc thật không đơn giản, bất quá cũng có thể lý giải vì nói nhảm, Kim Sắc Đại Thính bên trên tác phẩm sẽ không vài bài là đơn giản."

Hi vọng nào tất cả mọi người có thể nghe hiểu cổ điển Đàn dương cầm không thực tế.

Bất quá âm nhạc đồ chơi này nghe là nhịp điệu cùng cảm giác.

Giống như mọi người nghe ngoại quốc bài hát.

Giống vậy nghe không hiểu, cái này cũng không có nghĩa là mọi người không thích.

Lam Tinh rất nhiều người từ nhỏ hun đúc ở nghệ thuật bên trong, « Dạ Khúc » như vậy âm nhạc, rất có thể đâm trúng một số người điem, chỉ là chân chính thích loại này âm nhạc nhân, không thể nào ở trên mạng lên tiếng thôi.

Cổ điển Đàn dương cầm ngưỡng cửa cao?

Thật đến đánh bả thời điem nhìn thêm chút nữa, có chút nhìn như ngưỡng cửa rất cao nhạc cổ điển, lại có thể tóa ra để cho vô số người cũng khiếp sợ năng lượng thật lớn, như vậy ví dụ lúc trước không phải là không có qua.

Cứ như vậy, Tiền Ngự thật có khả năng 1 năm liên tục quán quân?

Làm đám bạn trên mạng nội tâm hiện ra cái ý nghĩ này, mọi người bị sợ hết hồn!

Trước không phải nói Tiện Ngư không có chắc bài sao?

— QUẢNG CÁO —

Này hai thủ « Dạ Khúc » là tình huống gì?

Chẳng lẽ cái này không kêu lá bài tẩy?

Này mẹ nó rõ ràng là hai lá bài tẩy!

Nhân gia cũng trực tiếp leo lên Kim Sắc Đại Thính rồi!

Phải biết.

Cho dù là khúc phụ, bọn họ tác phẩm muốn leo lên Kim Sắc Đại Thính, cũng không phải chuyện dễ dàng!

Mà rất nhiều trong thảo luận.

Đột nhiên có người nhắc nhở một câu:

"12h sắp tới."

"Biết."

"Vẫn nhìn đây."

"Chư Thần cuộc chiến a, đây là đại nhật tử."

"Vào lúc này còn chưa ngủ, phỏng chừng cũng ở một bên nhìn Kim Sắc Đại Thính hiện trường live stream, một vừa chờ mùa giải bảng đổi mới."

"Tiện Ngư cùng Matsushima tác phẩm tất cả đi ra, thì nhìn Makoto Itou rồi."

"Đã thắng một nửa, Matsushima bài hát kia bị « Dạ Khúc » làm, bất quá Makoto Itou sử dụng tốt giống như không phải Đàn dương cầm khúc, mà là một bài lưu hành vui, không biết Tiện Ngư có thể hay không đem Ito lão sư cũng làm hạ thấp đi."

Bạn trên mạng khẩn trương mà mong đợi chờ.

Chờ đợi Chư Thần cuộc chiến mở ra số người, vượt qua dĩ vãng bất kỳ mùa giải.

Mà ở loại này chờ trung.

12h, rốt cuộc đến.

Vô số người không kịp chờ đợi mở ra âm nhạc máy truyền tin.

Ngược lại không hoàn toàn là vì Tiện Ngư cùng Trung Châu hai vị kia khúc phụ cạnh tranh.

Ngược lại Tiện Ngư cùng Matsushima tác phẩm đã không có gì huyền niệm, hơn phân nửa là dùng Kim Sắc Đại Thính bên trên đã lấy ra tác phẩm đánh bảng.

Bất quá mọi người nhiệt tình không giảm chút nào.

Bởi vì đối với Lam Tinh vô số những người nghe mà nói, Chư Thần cuộc chiến là bọn hắn có thể hung hăng đổi mới một chút bài hát đơn đại nhật tử!

Cái này mùa giải.

Khúc phụ số lượng không ít.

Ca Vương Ca Hậu rồi rít hiện thân.

Vô số tác phẩm chờ đợi mọi người đào.

Cùng đám bạn trên mạng suy đoán như thế.

Chư Thần chi bài hát của chiến trung, Matsushima Kim Sắc Đại Thính bên trên phát hành « hoàng hôn » bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó, quả nhiên là nàng vì mùa giải bảng chuẩn bị tác phẩm.

Makoto Itou tác phẩm cũng ban bố.

Đây là một bài tên là « anh chi hoa » lưu hành ca khúc.

Ngoài ra.

Tiền Ngu bên này giống vậy lấy ra tới nay ở Kim Sắc Đại Thính tấu lên vang kia hai thủ .

Chờ chút!

Thế nào có tam thủ « Dạ Khúc » ?

---

ps: Kim Sắc Đại Thính đoạn này nội dung cốt truyện đã toàn bộ trọng tu một lần, liên quan tới mọi người nhờ nước bọt vấn đề làm ra hợp lý điều chỉnh, tỷ như bán bản quyền một khối này nội dung cốt truyện thiết lập, cũng không cần cố ý quay đầu nhìn, sau văn giống vậy sẽ cho ra giải thích, tiền văn sửa đổi đều là xây dựng ở không ảnh hưởng mọi người đọc trên căn bản, bởi vì sửa đổi tiền văn mà trễ nãi đổi mới ngày mai sẽ bù lại. Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sỉ
Trùng Sinh Thành Cá , Thiên Hạ Vô Địch

Chương 860: Kim sắc Truyền Thuyết (hai hợp một chương hồi)

12h.

Mùa giải bảng đổi mới.

Mà ở Kim Sắc Đại Thính bên trong.

Âm nhạc hội cũng đi về phía hồi cuối.

Có người xem bắt đầu đứng dậy chuẩn bị rời sân.

Lúc này Kim Sắc Đại Thính trên võ đài, một máy màu đen nướng nước son tam giác Đàn dương cầm đứng ở trung ương, Đàn dương cầm cạnh vẫn xúng có màu trắng Microphone.

Lâm Uyên, chính là ngồi ở đây đài trước dương cầm!

Emmm.

Lâm Uyên tại sao xuất hiện ở Kim Sắc Đại Thính trên võ đài?

Này muốn từ nửa giờ sau nói đến.

Nửa giờ sau.

Mười một chút tam mươi phút khoảng đó.

Hai thủ « Dạ Khúc » mới vừa kết thúc không bao lâu.

Lâm Uyên đang cùng Dương Chung Minh cùng với Trịnh Tinh ở trong ghế lô nói chuyện phiếm.

Kim Sắc Đại Thính quan phương một cái người phụ trách đột nhiên tìm tới Lâm Uyên, nụ cười chân thành đáng vẻ:

"Tiện Ngự lão sư, còn có nửa giờ âm nhạc hội liền kết thúc, bốn tràng âm nhạc hội tan cuộc khúc mục, có thể xin ngài lên đài biểu diễn một chút ấy ư, chỉ cần là âm nhạc loại liên quan biểu diễn là được, chúng ta tên này chỉ là ở khúc phụ trung ngẫu nhiên rút thăm, vừa vặn rút được ngài ~ "

Lâm Uyên biểu tình cổ quái.

Cái này "Vừa vặn" rất khả nghi a.

Cái gọi là tan cuộc khúc mục, danh như ý nghĩa:

Chính là người xem rời sân thời điểm, trên đài biểu diễn tác phẩm.

Cái này tác phẩm mục đích không phải là vì để cho người xem ngồi xuống thưởng thức, mà là vì đưa đến một cái vui vẻ đưa tiễn người xem rời sân mục đích.

Giải trí tính chất rất mạnh.

Cùng chính thức biểu diễn so với, coi như là rác rưởi thời gian, bởi vì người xem cũng đang lục tục rời đi chứ sao.

Đây cũng là Kim Sắc Đại Thính mỗi lần âm nhạc hội cất giữ hạng mục.

Cố Tịch lần đầu tiên leo lên Kim Sắc Đại Thính, chính là biểu diễn tan cuộc khúc mục.

Mà ở dưới tình huống bình thường.

Kim Sắc Đại Thính sẽ từ tham dự hiện trường một ít khách quý trung phóng tráng đình.

Tỷ như hiện trường có một ít minh tinh ca sĩ, thậm chí Ca Vương Ca Hậu loại, Kim Sắc Đại Thính thỉnh thoảng sẽ mời những người này lên đài mở ra giọng hát, chỗ này cũng không phải là chỉ có thể làm nhạc khí trình diễn. Mà so sánh với ca sĩ môn.

Khúc phụ môn là Kim Sắc Đại Thính càng ưu tiên lựa chọn.

Ai bảo những thứ này khúc phụ động bất động tới cộ vùng cùng lô ghé riêng?

Khúc phụ môn một loại cũng sẽ không cự tuyệt tan cuộc khúc mục biểu diễn, ngược lại những thứ này khúc phụ môn cơ bản đều có chút tài nghệ bản thân, không hiểu mấy hạng nhạc khí Người viết ca khúc cũng không khả năng Vấn Đình khúc phụ này cái vị trí.

"Đi đi."

Dương Chung Minh cười nói.

Tiền Ngư Đàn dương cầm trình độ, ở Kim Sắc Đại Thính biểu diễn tan cuộc khúc mục, nhất định là đem ra được, không cần lo lắng ra côm nắm.

"Tú một cái!"

Trịnh Tinh cũng ở bên cạnh khuyến khích.

Rất nhiều khúc phụ cũng đã có bị phóng tráng đình trải qua, nàng và Dương Chung Minh tự nhiên cũng không ngoại lệ, giống vậy bị phóng tráng đình biểu diễn quá tan cuộc khúc mục.

Có người lên đài sau còn rất côm nắm, dẫn phát không ít chuyện vui.

Bất quá cũng không có người bên trên cương thượng tuyên, vốn là giải trí thời gian chứ sao.

Có người lên đài là rất lợi hại, Trịnh Tinh nhớ Dương Chung Minh bị phóng tráng đình lần đó, lên đài biểu diễn một tay Đàn viôlông, trình độ đã đạt đến chuyên nghiệp cấp tiêu chuẩn, để cho rất nhiều người cũng kinh động.

"Ồ."

Lâm Uyên ngay tại hai người khuyến khích hạ, mơ mơ màng màng đáp ứng.

Đây chính là Kim Sắc Đại Thính tan cuộc thời gian, tất cả mọi người chuẩn bị ai về nhà nấy, Lâm Uyên chỉ một người cô linh linh ngồi ở sân khấu trước dương cầm nguyên nhân.

Như đã nói qua.

Nêu lên đài, vậy khẳng định là phải thật tốt biểu diễn.
Mặc dù là rác rưởi thời gian tan cuộc khúc mục, bất quá Lâm Uyên người này đối sân khấu chưa bao giờ thiếu tôn trọng.
Hắn chuẩn bị biểu diễn khúc mục là « Dạ Khúc » .
Không phải Chopin kia hai thủ « Dạ Khúc » , mà là Chu đồng bài hát kia!
Đây chính là Đàn dương cầm bên trên đấng Microphone nguyên nhân, Lâm Uyên vẫn là phải chính mình hát xuống.
Một màn này tạo thành một cái đặc biệt trùng hợp:
Lâm Uyên tan cuộc khúc mục biểu diễn, cùng mùa giải bảng kia tam thủ « Dạ Khúc » ở các đại âm nhạc máy truyền tin bên trên chính thức phát hành, gần như ở vào cùng một cái thời gian điểm!

Tan cuộc khúc mục, không có mấy người sẽ để ý.
Không ít người xem đã lục tục đứng dậy, đi về phía cửa.
Vừa đi, mọi người một bên trao đổi đối âm nhạc hội cái nhìn.
Thanh âm hơi có chút huyền ảo.
Loại thời điểm này không tồn tại tôn không tôn trọng sân khấu cách nói, tan cuộc khúc mục khâu tồn tại ý nghĩa, vốn là vui vẻ đưa tiễn người xem.

Nhưng mà.

Đang lúc này.

Một trận dễ nghe tiếng đàn dương cầm nhưng là đột nhiên vang lên.

Kim Sắc Đại Thính nội môn.

Suất rời đi trước một tên nữ tính người xem, một cái chân đã sắp bước ra ngưỡng cửa, nhưng mà lại ở cái này Đàn dương cầm âm xuất hiện đang lúc, gắng gượng dừng lại thân hình!

Đụng.

Phía sau có người đàn ông không cẩn thận đụng phải nàng.

"Xin lỗi."

"Hừ ."

Ngắn ngủi đối thoại sau, nữ nhân quay đầu nhìn về phía sân khấu, con mắt có chút sáng lên.

Ừ ?

Nam nhân cũng dừng lại thân hình, ánh mắt giống vậy đầu xạ hướng trên võ đài, đáy mắt thoáng qua một tia tươi đẹp.

Hiện trường dần dần an tĩnh.

Huyền ảo trao đổi âm thanh lục tục dừng lại.

Giờ khắc này không chỉ có hai người bọn họ người xem.

Hiện trường có tiếp gần một nửa người xem, phảng phất đều bị Tôn Ngô

Không thi triển Định Thân Thuật một dạng dừng lại ở tại chỗ ——

— QUẢNG CÁO —

Khúc nhạc dạo sát! ! !

Chu đồng có rất nhiều có thể nói "Khúc nhạc dạo sát" tác phẩm.
Khúc nhạc dạo sát ý nghĩa chính là, người mới nghe khúc nhạc dạo, cũng đã bị triết đề hấp dẫn.
Mà hẳn bài này « Dạ Khúc » khúc nhạc dạo, càng làm cho vô số người thổi bạo nổ cấp bậc!
Đây chính là Lâm Uyên khúc nhạc dạo mới vừa vang lên, người xem liền đột nhiên nghỉ chân nguyên nhân chỗ!
Không chỉ có Đàn dương cầm!
Ngoại trừ Đàn dương cầm bên ngoài, Lâm Uyên cũng chuẩn bị trước tốt « Dạ Khúc » nhạc đệm cửa hàng, tỷ như quan điểm chính Đàn ghi-ta vãn vãn.
Nửa giờ chuẩn bị, đủ hẳn đối phó cái tràng diện này.
Mà trước mặt tấu đến một cái điểm dừng chân.
Đến gần Microphone địa phương.
Lâm Uyên miệng hình bắt đầu động:
"Bây kiến khát máu bị miếng thịt thôi rửa hấp dẫn
Còn tôi thì vô cảm ngắm nhìn khung cảnh cô độc ấy
Đánh mất em, yêu hận bắt đầu trở nên rõ ràng hơn
Đánh mất em, đâu còn gì có thể khiến tôi bận tâm nữa
Khi bỏ câu không còn là biểu tượng của hòa bình
Thì tôi mới chợt nhận ra trên quảng trường ấy chỉ còn những con đại bàng
hói chờ được cho ăn
Tôi dùng những vần điệu đẹp để để hình dung lại tình yêu đã bị cướp mất."
Tiếng hát.
Đàn ghi-ta âm thanh.
Tiếng đàn dương cầm.
Thanh Thanh Nhập Nhĩ, nhiều tiếng giao hội, âm thanh vào lòng người.
Hiện trường càng nhiều người xem nghỉ chân rồi, phảng phất quên rời đi.

0 22 lô ghé riêng.
Lillia cái mộng mới mới vừa rời ghé ngòi, lại cứng rắn sinh ngòi xuống lại, thật giống như bị một bàn tay vô hình cho đè lại!
"Tiện Ngư?"
Bên cạnh muội tử nhận ra đài thượng nhân ảnh, kinh ngạc mở miệng nói:
"Lần này tan cuộc khúc mục là hẳn biểu diễn a."
Lillia không lên tiếng.
Đây là nàng lần đầu tiên thấy Tiện Ngư tự mình, trước chỉ là nghe nói qua đối phương một ít tin tức.
Người này nhan giá trị thật giống như có chút nghịch thiên a, tưởng không có chút nào khúc phụ.
Không đúng.
Trọng điểm là bộ tác phẩm này.

So sánh với lưu hành bài hát, Lillia càng thích nhạc khí trình diễn, nhưng bài hát này tựa hồ có chút không giống!

0 44 lô ghé riêng.

Lăng Không không có đôi thành bị Tôn Ngộ Không thi triển Định Thân Thuật Thất Tiên Nữ, hẳn có chút nóng nảy thúc giục bên cạnh vương tử:

"Đi thôi."

"Gấp cái gì."

Vương tử không vội đi nha.

Rõ ràng trước hần hận không được nửa đường rời sân.

Toàn bộ âm nhạc hội nhiều như vậy tác phẩm, không có một bài có thể để cho vương tử nghe vào, hết lần này tới lần khác là cuối cùng tan cuộc khúc mục, thậm chí cũng không tính là chính thức biểu diễn, lại quý dị hấp dẫn vương tử.

Thảo!

Một trông trọt vật.

Lăng Không muốn lái bình phun, thay vào đó vị Nhị Thế Tổ, chính mình căn bản bình phun không nổi.

Đi lại không thể đi, nếu không sẽ đắc tội đối phương, hẳn chỉ có thể về mặt thống khổ đứng tại chỗ.

Như nghẹn ở cô họng, như mũi nhọn lưng, như đứng đồng lửa!

0 07 lô ghé riêng.

Matsushima đem mở cửa lại lần nữa đóng lại, quay đầu nhìn về phía Makoto Itou.

"Đây là ."

Makoto Itou nhìn chằm chằm sân khấu, suy nghĩ xuất thần.

Bên tai bài hát này để cho hần cảm thấy xa lạ, cũng để cho hần cảm thấy tươi đẹp.

Khúc nhạc dạo sát, sát là lỗ tai!

Cho dù là khúc phụ lỗ tai, cũng chiếu sát không bằng!

"Chẳng lẽ là ."

Matsushima đột nhiên nghĩ tới điều gì, biểu tình có chút kinh sợ đứng lên.

Không thể nào?

Hắn vì tháng mười hai Chư Thần cuộc chiến chuẩn bị lá bài tẩy không phải hai thủ Đàn dương cầm khúc sao?

Này tính là gì?

Matsushima chú ý tới, Makoto Itou không được tự nhiên xoay giật mình thân thể.

Nàng ở phát hiện kia hai thủ Đàn dương cầm khúc là Tiện Ngư làm lúc, thật giống như cũng xuất hiện qua tương tự phản ứng?

Nàng đột nhiên nghĩ cười.

Cười khô.

Từ nàng thị giác đi xuống mặt nhìn, người xem vị trí thác loạn không chịu nổi.

Có người đứng ở cửa, có người đứng dậy chỗ ngồi trước, có người vẫn ngồi ở vị trí, rõ ràng trật tự hoàn toàn không thống nhất, nhưng người sở hữu nghe ca nhạc tư thái, lại kinh người thông nhất.

0 13 lô ghé riêng.

Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh căn bản sẽ không vội vã rời đi, hai người bình chân như vại ngồi.

Bọn họ nhất định phải đợi Tiệp Ngư cùng đi.

Bất quá khi « Dạ Khúc » khúc nhạc dạo sát vang lên, hai người này biểu tình cũng hơi cổ quái.

Ôi chao?

Thật giống như khuyến khích ra một bài không được ca khúc?

"Bây giờ mười hai giờ."

Trịnh Tinh đột nhiên nghĩ tới cái gì một dạng nhìn điện thoại di động bên trên thời gian nói.

12h.

Tháng mười hai.

Bài hát này ý vị như thế nào, không khó hiểu rồi.

Dương Chung Minh cười nói: "Nguyên lai thật có không kém gì « Sứ Thanh Hoa » ca khúc, ta còn tưởng rằng hẳn liền kia hai thủ Đàn dương cầm khúc là đại sát khí đây."

Không kém gì « Sứ Thanh Hoa » ca khúc!

Dương Chung Minh đoạn thứ nhất chủ bài hát thậm chí cũng không nghe xong, liền cho ra chính mình nghĩ rằng.

Sau đó tiếng hát tựa hồ đang không ngừng bằng chứng Dương Chung Minh nghĩ rằng!

"A ~ mây đen bắt đầu che đậy bóng đêm không sạch sẽ

Trong công viên tang lễ nhớ lại ở bay đầy trời đi

Hoa hồng trắng tiễn đưa em cũng dần héo úa giữa không khí u ám

Những con quạ đen trên nhánh cây cũng yên lặng đến lạ kỳ

Hãy yên lặng lắng nghe chiếc áo choàng màu đen của tôi rất muốn sưởi ấm cho em ký ức đang ngày càng trở nên lạnh lẽo đi qua đi sinh nhật mệnh

A ~ bốn phía tràn ngập sương mù

A ~ tôi đang đứng bên ngôi mộ trống vắng này

Sau này dù có già đi thì tôi vẫn mãi yêu em mà thôi."

Lâm Uyên ngồi ở trước dương cầm, nhẹ nhàng nhắm lại con mắt.

Theo phím đàn lần lượt hạ xuống, xếp cầm Chùy đánh rớt dây đàn, trắng đen rõ ràng phím đàn, theo Lâm Uyên mười ngón tay qua lại lộn xộn.

Tiếng hát hơi dừng lại.

Nướng nước sơn cầm thân, chiết xạ lưu tuyến hình quang!

Cố Tịch cũng ở đây hiện trường còn chưa rời đi.

Kim Sắc Đại Thính hiện trường đương nhiên là kim sắc.

Mà giờ khắc này, này lau kim sắc nhưng ở « Dạ Khúc » này thủ ca khúc trung nở rộ!

Bất kể là thật lòng bị bài hát này hấp dẫn cho nên dừng bước, còn là một loại theo số đông trong lòng, cũng hoặc là chỉ là bởi vì cửa bị một ít nghi chân người xem chặn lại, tóm lại một cái không cạnh tranh sự thực là:

Tan cuộc khúc mục, không để cho Kim Sắc Đại Thính tan cuộc!

Vừa vặn ngược lại là, mọi người lắng nghe tư thái, giống như đối đãi chính thức biểu diễn!

Cái này làm cho Cố Tịch cảm nhận được một loại chênh lệch thật lớn.

Nàng chỉ cho là tan cuộc khúc mục biểu diễn, thuộc về Kim Sắc Đại Thính rác rưởi thời gian, căn bản không có người xem sẽ để ý, mọi người sẽ chỉ ở âm nhạc trung lục tục rời đi.

Nhưng mà.

Hôm nay phát sinh một màn này, lại hoàn toàn lật đổ Cố Tịch đối với rác rưởi thời gian nhận thức!

Nguyên lai tan cuộc khúc mục, cũng có thể biến thành chính thức biểu diễn?

Không.

Có lẽ chỉ có hần có thể đem tan cuộc thời gian, biến thành chính mình ca nhạc hội, hấp dẫn toàn bộ người xem!

Không có chút nào khoa học!

Đối với Kim Sắc Đại Thính mà nói, hôm nay cái này tan cuộc biểu diễn, tuyệt đối là đặc thù nhất sần khấu một trong.

Cô diễn.

Ưu thương.

Lãng mạn.

Nghe Tiệp Ngự biểu diễn cùng Đàn dương cầm, có người không khỏi liên tưởng đến Tiệp Ngự hôm nay ở Kim Sắc Đại Thính diễn ra hai thủ « Dạ Khúc » .

Rất kỳ quái liên tưởng.

Bài hát này cùng trước hai hạng nhất vì « Dạ Khúc » cô diễn Đàn dương cầm rõ ràng không có chút quan hệ nào, thậm chí nhịp điệu bên trên cũng

không có chút nào chỗ tương tự, hết lần này tới lần khác biểu đạt ra một loại hiệu quả như nhau cảm thụ.

Giống như là cười nhỏ?

Rất bi thương cười nhỏ.

Đây là một loại đắm chìm thức thể nghiệm, có người rõ ràng vừa mới đứng dậy không bao lâu, có thể lần nữa ngồi xuống, lại quên mất động tác này, bên tai tất cả đều là vang vọng nhịp điệu.

Có người nhưng là đứng mệt mỏi, hay lại là lựa chọn ngồi xuống.

Kết quả người này cái mộng vừa mới tiếp xúc được cái ghế, đột nhiên toàn thân giống như bị chạm điện, cái mộng kết kết thật thật rơi vào trên ghế!

"Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin

Để tưởng nhớ tình yêu đã chết trong tôi

Âm thanh trong đêm tựa như tiếng gió

Tiếng con tim tan vỡ nghe sao thật êm tai

Tay tại bàn phím gỗ Đàn dương cầm

Giúp tôi cẩn thận trao đi nỗi nhớ nhưng

Nơi chôn cất em có tên là U Minh."

Cho người đánh đàn Chopin « Dạ Khúc » ?

Chopin là ai có lẽ không phải giờ phút này mọi người quan tâm nhất vấn đề. Mọi người chỉ là kinh ngạc với bài hát này cùng kia hai thủ Đàn dương cầm cookie hay liên lạc.

Phảng phất tối nay có ba trận biểu hiện lấy Tiệp Ngư làm trung tâm, xuyên thành rồi một đường tia, này thủ ca khúc đó là con đường này cái đuôi, đem tam thủ tác phẩm dùng tiếng hát, ý nhị vô cùng thu thúc chung một chỗ!

Giờ khắc này.

Theo điệp khúc rót cuộc vang lên, bi thương cảm dần dần nồng nặc lên.

Con kiến ở thị huyết, chim bồ câu cùng Ngõc Ưng bay loạn, Mân Côi mất đi hồng sắc, Ô Nha không đành lòng hót, đủ loại tâm tình tích lũy cửa hàng, trở nên thê mỹ mà lãng liệt!

Những người nghe càng lún càng sâu!

Hiện trường khúc phụ môn cũng lục tục biến sắc.

Có người mặt mày nhảy lên, có người mắt lộ ra trầm tư, có người khẽ nhếch miệng, có người hô hấp tăng nhanh.

Cùng một cái thời gian.

Bất đồng không gian.

Tần Tề Sở Yên Hàn có lúc kém.

Có địa phương là đêm khuya, có địa phương nhưng là ban ngày.

Tỷ như một cái phòng ngủ.

Nơi này là buổi tối, trong máy vi tính ở phát ra ca khúc.

— QUẢNG CÁO —

"Gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin
Để tưởng nhớ tình yêu đã chết trong tôi
Tôi vì em mà ẩn họ giấu tên
Ngồi đánh đàn dưới ánh trăng
Cảm nhận được nhịp tim của em
Thì ra vẫn ấm áp thân thương đến thế
Tôi hoài niệm dấu môi son đỏ tươi của em."
Trong phòng ngủ còn chưa ngủ bọn học sinh tâm tình kích động, châu đầu
ghé tai thảo luận!

Lại tử như một cái thương trường.
Nơi này là ban ngày, những khách cũ đang ở đi dạo siêu thị, bên tai lại
giống vậy có tiếng hát vang lên.
"Những con chuồn chuồn gãy cánh đang tản mát trong chốn rừng sâu này
Nhưng lòng tôi chẳng hề có chút đồng cảm nào
Đánh mất em, nước mắt tôi bỗng mờ nhòe không thể nhìn rõ
Đánh mất em, nụ cười của tôi cũng hóa nhạt nhòa "
Có khách hàng nhỏ giọng với đồng bạn hỏi thăm tới tên bài hát.
Ở đồng bạn lắc đầu trung, tên này khách hàng mở ra điện thoại di động.
Nghe âm thưởng thức khúc.
Rồi sau đó màn hình điện thoại di động trung nhảy lên ra "Dạ Khúc" hai
chữ đen, tên này khách hàng không chút do dự click rồi.
Thật là dễ nghe a.
Hắn giống như là ở cảm khái, tiếp theo đưa tới đồng bạn làm ra giống vậy
thao tác.

Còn có Lâm Uyên trong nhà.
Mọi người trong nhà dĩ nhiên đang quan sát Kim Sắc Đại Thỉnh live
stream.
Trên võ đài.
Lâm Uyên quên mình tự đàn tự hát:
"Những con chuồn chuồn gãy cánh đang tản mát trong chốn rừng sâu này
nhưng lòng tôi chẳng hề có chút đồng cảm nào
Đánh mất em, nước mắt tôi bỗng mờ nhòe không thể nhìn rõ
Đánh mất em, nụ cười của tôi cũng hóa nhạt nhòa
Cơn gió lướt qua mái nhà phủ kín rêu xanh đang chế nhạo nỗi đau lòng
trong tôi tựa như chiếc giếng khô cạn chẳng còn giọt nước nào
Tôi dùng những lời lẽ thô lương
Để miêu tả nỗi hối hận vì đã đánh mất tình yêu ấy."

Thông qua ống kính, Kim Sắc Đại Thính người xem nghi chân hiện trường nhìn một cái không sót gì!

Vô mây địa phương.

Vô số phản ứng.

Tập trung thanh âm cuối cùng vẫn sưu tầm với trên internet!

Kèm theo câu kia "Thế nào có thứ ba thủ « Dạ Khúc » " tiếng kinh hô, đám bạn trên mạng nghe xong bài hát này.

Rào!

Bình luận khu bắt đầu thất thủ!

Mà trước tiên vọt tới điểm đáng khen số vị thứ nhất bình luận, rõ ràng là:

"1 năm liên tục quán quân, hướng vọt!"

Không cần nói Tiệp Ngự bướng bỉnh những người ái mộ, dù là ăn dưa quân chúng, giờ khắc này cũng khó tránh khỏi đủ loại khiếp sợ tại chỗ:

"Đây chính là thứ ba thủ « Dạ Khúc » ?"

"Êm tai khóc, khúc nhạc dạo cứ như vậy giết ta!"

"Ai mẹ nó nói Ngự phụ không có chắc bài, này mẹ nó kêu không có chắc bài ấy ư, tam lá bài tẩy vậy người trên mặt liền hỏi người có đau hay không!"

"Không có chắc bài không tin người có thể giây ta? Mẹ nhà nó ."

"Đây là cái gì thần tiên số lượng a, vì ca từ trong kia câu 【 gửi đến em bản Dạ Khúc của Chopin 】 trực tiếp viết hai thủ nỏ đến Kim Sắc Đại Thính Đàn dương cầm khúc?"

"Chopin là ai ?"

"Ai biết được, hiểu thành 【 Gửi đến em bản Dạ Khúc của Tiệp Ngự 】 liền xong chuyện rồi!"

"Này liên đụng đến ta phục!"

"Tháng mười một mới vừa phát xong « Sứ Thanh Hoa » , tháng mười hai lại để cho ta cả người nổi da gà lên!"

"Mẹ nha!"

"Mau nhìn Kim Sắc Đại Thính, Tiệp Ngự ở bên kia live stream hát bài hát này, người xem cũng mẹ nó ỳ tại chỗ không đi!"

Kim Sắc Đại Thính.

Tiếng vỗ tay như nước thủy triều.

Lâm Uyên ở trong tiếng vỗ tay thối lui.

Kim Sắc Đại Thính hậu trường, các nhân viên làm việc sững sốt một chút nhìn Lâm Uyên rời đi, sau đó trở mắt nhìn nhau.

Đột nhiên.

Có người lấy lại tinh thần.

"Ây, không đúng!"

"Ta cũng cảm giác, thật giống như là lạ ở chỗ nào."

Ây!

Đúng rồi!

Tiền Ngự lên đài không phải phải dùng tan cuộc khúc mục vui vẻ đưa tiễn người xem rời đi sao?

Hắn thế nào hướng ngược lại thao tác .

Thật tốt vui vẻ đưa tiễn người xem biểu diễn, thế nào biến thành người xem dụng chương âm thanh vui mừng tiễn hắn rời đi rồi hả?

Được rồi.

Đây là Kim Sắc Đại Thánh từ trước tới nay vị thứ nhất đem rác rưởi thời gian chơi đùa thành chính thức biểu diễn khúc phụ ——

Kim sắc Truyền Thuyết.

// Jay Chou (周杰倫) | Nocturne (Ye Qu\夜曲) | (Piano ver.)

Khí con người ta căng thẳng thì nên đọc truyện hài hước vô sỉ

Trùng Sinh Thành Cá , Thiên Hạ Vô Địch

Chương 861: Vương Tạc tháng mười hai, ba mũ tên định Thiên Sơn

Kim Sắc Đại Thính làm nhiều năm như vậy âm nhạc hội, mỗi lần tan cuộc khúc mục kết thúc, người xem cơ bản đều đi tương đối.

Chính thức biểu diễn đều kết thúc còn lưu lại nơi này nhìn cái gì?

Liên xem TV kịch tất cả mọi người là trực tiếp nhảy quá bài hát kết phim thật sao!

Duy chỉ có lần này xảy ra ngoài ý muốn, tan cuộc khúc mục cũng mẹ nó hát xong rồi, vùng còn không có tán, ngược lại thì phụ trách lần này tan cuộc biểu diễn Tiệp Ngự thứ nhất đi, hơn nữa còn là ở người xem vui vẻ tiễn biệt xuống .

Thứ tự hoàn toàn trái ngược!

Quét dọn vệ sinh mấy cái a di tụ tập với nhau nói chuyện phiếm, đó thật đúng là buồn bực không được.

Bên trong tình huống gì?

Vừa vặn giống như có tiếng vỗ tay vang lên?

Thường ngày cái điểm này, nhân không đều đi hết sạch ấy ư, dù sao chuông tan học cũng vang lên!

Àn.

Kim Sắc Đại Thính phụ trách quét dọn vệ sinh a di, bình thường đem tan cuộc khúc mục coi là chuông tan học.

Sử thượng đầu một lần!

Mà những thứ kia không có trước tiên mở ra máy truyền tin chú ý mùa giải bảng, mà là gắng gượng xem xong Kim Sắc Đại Thính âm nhạc hội live stream người xem, giờ phút này bị « Dạ Khúc » rung động lớn hơn!

"Cuối cùng bài hát này tốt nỏ!"

"Ta thiên, rác rưởi thời gian lên đài biểu diễn, kết quả người xem cũng đều mẹ nó không đi, phải biết những thứ này người xem cơ bản đều là từ khoe mẽ cao bức cách, cơ bản không nghe lưu hành bài hát chủ nhân, có thể để cho bọn họ cam tâm tình nguyện nghe xong một bài lưu hành bài hát có thể thật không dễ dàng, nhất là ở tan cuộc thời gian!"

"Ha ha, đến lượt ta ở hiện trường ta cũng đồ thừa không đi!"

"Tiệp Ngự bài này hình như là bài hát mới, có này chất lượng minh bài đánh cũng chắc thắng đây số!"

"Đúng là Chư Thần cuộc chiến bài hát mới, vừa mới ta đi máy truyền tin rồi, Tiệp Ngự cái này mùa giải ban bố tam thủ « Dạ Khúc » , hai thủ Đan dương cầm khúc một bài lưu hành bài hát!"

"Không phải nói hấn lá bài tẩy là « Sứ Thanh Hoa » , tháng mười một sẽ dùng? Ta đều bị đám kia chuyên nghiệp nhân sĩ lừa bịp ở!"

"Tháng mười một Tiệp Ngự: Vương Tạc. Lục Thịnh (nhìn một chút trong tay bốn cái hai): Nếu không lên."

"Tháng mười hai Tiệp Ngự: Vương Tạc, Vương Tạc, Vương Tạc. Makoto Itou cùng Matsushima: Đóng đi, không có ý nghĩa."

Chư Thần cuộc chiến mở ra.

Makoto Itou tác phẩm mới vừa mới phát hành, rất nhiều người cũng đã không kịp chờ đợi nghe.

Chỉ có thể nói:

Thật muốn không nổi.

Không trách Thành Tang không đủ đi, chỉ đồ thừa Tiệp Ngự quá mê người! Vô luận dùng như thế nào kén chọn nhãn quang đến xem, Tiệp Ngự bài này lưu hành bài hát cũng không thể so với « Sứ Thanh Hoa » kém!

Đây rõ ràng là một cấp bậc tác phẩm!

Không phải là có người cảm thấy « Sứ Thanh Hoa » tốt hơn cũng không liên quan.

Kim Sắc Đại Thịnh trước mặt kia hai thủ cổ điển Đan dương cầm bản « Dạ Khúc » hiểu một chút?

— QUẢNG CÁO —

Mà ở Kim Sắc Đại Thịnh 0 07 lô ghé riêng.

Makoto Itou nghe xong Tiệp Ngự tan cuộc biểu diễn, nội tâm liền đã có giác ngộ, hấn và đám bạn trên mạng kết luận nhưng thật ra là nhất trí.

Ba cái Vương Tạc!

Quả thật nếu không lên.

Tiệp Ngự cuối cùng này sóng quăng ra tam lá bài tẩy xứng với Vương Tạc như vậy hình dung, toàn bộ những thứ kia cho là Tiệp Ngự lá bài tẩy đã dùng xong nhân cũng lắm to!

"Lưu lưu!"

Matsushima kéo Makoto Itou, vẻ mặt vội vàng.

Makoto Itou tính khí rất tốt, vào lúc này cũng có chút cấp trên, tức giận nói:

"Gấp cái gì?"

"Đi quá trễ, một hồi gặp người quen nhiều lúng túng!"

Matsushima cả giận nói.

Makoto Itou bưng tỉnh, liền vội vàng đứng lên: "Đi một chút đi."

Kết quả.

Mới vừa đẩy cửa ra, hai người liền thấy cách vách trong bao sương đi ra một người quen, đồng dạng là một vị đến từ Trung Châu khúc phụ.

"Đã lâu không gặp."

Người kia chào hỏi, biểu tình cô quái.

Makoto Itou cùng Matsushima mặt đỏ lên: "Quay lại trò chuyện, chúng ta còn có chút chuyện, đi trước một bước."

Bá.

Hai người nhanh chóng rời đi.

Vị kia giống vậy đến từ Trung Châu khúc phụ dở khóc dở cười.

Mấy cái khác lô ghé riêng lục tục có người đi ra, phần lớn đều là khúc phụ:

"Thấy Makoto Itou cùng Kaede Matsushma rồi không?"

"Đã đi rồi."

"Chạy thật nhanh a."

"Lần này xe lật được có chút ác."

"Thực ra không trách hai người bọn họ, hai người bọn họ là bình thường phát huy, chủ yếu vẫn là con cá này không phải là người."

"Vậy cũng thật mất mặt a."

"Đây cũng là, đáng tiếc bào đắc liễu hòa thượng, hai vị này mất mặt ném đại phát."

"Không có cách nào lưu này lúng túng hơn."

Khúc phụ môn thực ra cũng một lần bị cuối cùng bài hát này cho nổ đến.

So sánh với nhạc khí trình diễn, lưu hành nhạc chỉ là cơ sở, nhưng mà một cái khúc phụ hạn mức tối đa, chính là có thể đem trụ cột nhất lưu hành bài hát, chơi đùa ra vô số trò gian!

Nơi này là Kim Sắc Đại Thỉnh thì như thế nào?

Không cần Đàn dương cầm khúc, lưu hành bài hát như thường có thể nổ tràng!

Trên thực tế.

Coi như loại trừ ca từ, chỉ nghe nhịp điệu bản thân, « Dạ Khúc » cũng là một bài phi thường tuyệt vời tác phẩm.

Khó trách Makoto Itou cùng Matsushima lòng bàn chân bôi mỡ.

Này hai đi là rất nhanh, bất quá Lâm Uyên đi nhanh hơn!

Hắn thật là sáng lập lịch sử, Kim Sắc Đại Thỉnh còn chưa từng có tan cuộc biểu diễn khách quý so với người xem còn đi trước nhân tiền lệ.

Dưới lầu.

Thấy Lâm Uyên suýt ra cửa trước, Kim Sắc Đại Thỉnh nhân viên làm việc cũng bôi rồi.

Đến bãi đậu xe, Lâm Uyên mới nhớ chính mình không có la Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh.

Gọi điện thoại.

Mọi người hội họp, mới ngồi lên trở về xe.

Kim Sắc Đại Thỉnh bên trong.

Còn lại người xem cuối cùng cũng không có lưu lại nữa.

Chỉ là để cho rất nhiều người dở khóc dở cười là, bởi vì Tiệp Ngự trình diễn tan cuộc âm nhạc kết thúc, mọi người còn không có thói lui, Kim Sắc Đại Thỉnh rút cuộc lại bỏ thủ tan cuộc âm nhạc.

Tiệp Ngự « Nocturnes, Op. 9 » .

Mới vừa lục, không người biểu diễn, liền cứng rắn thả, truyền thống không thể phé.

"Bài hát này là thật không tệ."

Vương tử ra lô ghé riêng thời điểm mở miệng nói.

Lăng Không im lặng, vui đầu giả chết, kết quả không cẩn thận đã dẫm vào ai vậy.

"Mù mắt a!"

Trước mặt người kia hung tợn quay đầu, trừng mắt một cái Lăng Không.

Lăng Không giận không kèm được, theo bản năng muốn mở bình phun, kết quả nhìn người nọ mặt, thanh âm lại gắng gượng nén trở về.

Xui!

Lại vừa là Lillia!

Lăng Không cảm giác tối nay trước đó chưa từng có ủy khuất!

Lillia giống như một cái kiêu ngạo Khổng Tước, ghéch đầu lên rời đi.

— QUANG CÁO —

Bên cạnh y theo rập khuôn muội tử hô: "Đi nhầm, chúng ta phải đi ký hợp đồng!"

"Thiếu chút nữa đã quên rồi « Dạ Khúc » hợp đồng!"

Lillia liền vội vàng xoay người, nàng muốn mua « Dạ Khúc » bản quyền, hơn nữa một mua chính là hai thủ!

Nếu như không phải nhu cầu tính không lớn, nàng đều muốn đem thứ ba thủ « Dạ Khúc » bắt lại.

"Đúng rồi!"

Tựa hô là nghĩ tới điều gì, Lillia đối muội tử nói: "Chú ý một chút cái này Tiệp Ngự, sau này nếu là hắn mở âm nhạc hội lời nói, nhắc nhở ta một tiếng, người này có chút ý tứ."

"Minh bạch."

Hai người quay đầu đi.

Lăng Không đem hai người lời nói nghe rõ ràng, trong lòng bực bội cảm, quả là nhanh muốn nổ.

Trên thực tế.

Tối hôm nay Tiệp Ngự, đưa tới không chỉ là Lillia chú ý.

"Quay lại tra một chút cái này Tiệp Ngự tài liệu."

"Ngũ đại âm nhạc thỉnh còn nữa hắn tác phẩm, nhớ nhắc nhở ta."

"Phía dưới có phải hay không là đang làm kỷ lục phiến, bối cảnh âm nhạc có thể tìm Tiệp Ngự chế tác riêng."

Có thể đi vào lô ghê riêng cũng không phải là chỉ có khúc phụ, còn có một chút thân phận không giàu thì sang người, những người này giờ phút này đều tại tiện tay hạ phân phó một ít chuyện, cùng Tiện Ngự quan hệ rất lớn. Mà khi Lâm Uyên trở lại Tần Châu lúc.

Một ít tin tức đã bay trên trời rồi!

"Tiện Ngự Kim Sắc Đại Thính biểu diễn bài hát mới, đưa tới người xem tập thể nghỉ chân!"

"Tiện Ngự mượn Kim Sắc Đại Thính đẩy ra hai thủ cổ điển Đàn dương cầm khúc, bản quyền đưa tới tranh đoạt!"

"Tiện Ngự: 1 năm liên tục quán quân hoặc đã công thành!?"

"Tần Châu Kim Sắc Đại Thính tháng mười hai âm nhạc hội bạo nổ điểm hội tưởng chi « Dạ Khúc », Tiện Ngự được phong Đàn dương cầm thi nhân!"

"Khen ngợi như nước thủy triều, Tiện Ngự tam thủ « Dạ Khúc » nhận làm hết mùa giải bảng!"

"Tiện Ngự vô hạn lá bài tẩy: Vương Tạc tháng mười hai, ba mũi tên định Thiên Sơn!"

"Tam thủ « Dạ Khúc » cản quét Chư Thần cuộc chiến, song sát Makoto Itou cùng Matsushima!"

" "

Tam thủ « Dạ Khúc » !

Tiện Ngự gần như lật ngược bàn!

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và

Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 862: Năm châu 1 năm liên tục quán quân

Cái gì Vương Tạc tháng mười hai .

Cái gì ba mũi tên định Thiên Sơn .

Những thứ này truyền thông nói đến tao lời cũng là một bộ một bộ.

Chính kinh truyền thông bình thường sẽ không như vậy phô trương, trừ phi chuyện này thật có nhiều chút vượt quá bình thường.

Tháng mười một « Sứ Thanh Hoa » .

Tháng mười hai « Dạ Khúc » cộng thêm hai thủ ở Kim Sắc Đại Thánh trình diễn, đưa tới vô số khúc phụ cũng khiếp sợ không thôi cổ điển Đàn dương cầm khúc!

Tiện Ngự vì 1 năm liên tục quán quân vẽ lên cái này số câu có thể nói hoàn mỹ!

Này Vương Tạc là thật nhiều có chút quá phận, khó trách bạn trên mạng trêu chọc nói Tiện Ngự là trực tiếp lật ngược bàn.

Vẫn là mười tháng hai nhất hào ngày này.

Trời vừa sáng, lúc buổi sáng trước khi tới.

Âm nhạc giới quyền uy tính truyền thông cũng rồi rít báo cáo Kim Sắc Đại Thánh tối hôm qua thịnh hưởng.

Cùng giải trí hình truyền thông nắm chặt "Tiện Ngự trình diễn vui vẻ đưa tiễn khúc mục kết quả so với người xem còn chạy trước đường" truyền thuyết ít ai biết đến bất đồng, chuyên nghiệp tính tương đối mạnh truyền thông cũng không có ở nơi này loại màu đen hài hước bên trên miêu tả quá nhiều, chọn lời cũng rõ ràng chặt chẽ cẩn thận rất nhiều, không sẽ vì cướp tin tức mà nói bậy.

Tỷ như Lam Tinh nhất cấp tập san « nhạc âm » .

Làm trong nghề hạch tâm tập san một trong, nên tạp chí liền Tiện Ngự hai thủ cổ điển Đàn dương cầm khúc nội dung tiến hành 360 độ không góc chết phê bình phân tích, đủ loại giải độc nói liên tục, Thông Thiên đều là rất cao thượng xí nghiệp cấp hiểu.

Cổ điển Đàn dương cầm ngưỡng cửa quả thật cao.

Người xem không thỏa mãn với chỉ nghe náo nhiệt, đối với cái này loại phê bình cùng kết cấu hay lại là rất có hứng thú.

Thú vị địa phương ở chỗ, « nhạc âm » là hôm nay phát hành, Tiện Ngự tác phẩm cũng là hôm nay phát hành, hết lần này tới lần khác nhà này truyền thông làm tạp chí tập san còn có thể thuận lợi tiếp nối bên trên cái này

thông bản thảo, loại này chính xác đến trong vòng một ngày có tác dụng trong thời gian hạn định tính chỉ có thể nói rõ một cái vấn đề:

Nên tạp chí ban biên tập tuyệt bích là thức đêm làm thêm giờ.

Xã súc sinh thái ở « Dạ Khúc » đăng nhập tạp chí thực thì phân tích trung triển lộ tinh tế, không xuất hiện lỗi chính tả cũng thật là làm khó bọn họ rồi, lên tới biên tập xuống đến đối chiếu hẳn cũng phí không ít khí lực, những thứ này để yên một đêm là gan không ra.

Vì đuổi trực tiếp chuyên nghiệp thông bản thảo mà, không chế giễu.

Chỉ là chuyện này phía sau lộ ra ý nghĩa để cho người ta có chút lộ vẻ xúc động.

Giống vậy đạt được này một dải ngộ tác phẩm, là tối hôm qua Kim Sắc Đại Thỉnh bài hát kia hòa âm ——

Abigail « mùa đông hòa âm » .

Mà ở chuyên nghiệp cũng không phải là chuyên nghiệp truyền thông đủ loại bản tin cuồng hoan trung, đám bạn trên mạng quả nhiên vẫn là ném ra vấn đề kia:

Tại sao ca từ nói là đánh đàn Chopin Dạ Khúc?

Sớm có chuẩn bị Lâm Uyên không chút nào hoảng, trực tiếp ném ra « The Legend of 1900 » khái niệm, xưng đây là hẳn hạ bộ phim bên trong tên là Chopin nhân vật chính sáng tác đi ra tác phẩm vân vân .

— QUẢNG CÁO —

Cái gì đó.

Chopin sáng tác rồi « Dạ Khúc » ?

Chopin là tương lai của người mở bộ phim nhân vật chính?

Các người những thứ này làm nghệ thuật khúc phụ cũng thật biết trang bức a.

Rõ ràng Chopin đều là người sáng tạo ra, kia Chopin sáng tác đi ra tác phẩm còn không phải là người Tiệp Ngự số lượng?

Có người đôi góc độ nhìn vấn đề:

"Có thể là Tiệp Ngự cảm thấy ca từ trực tiếp viết thành 【 Gửi đến em bạn Dạ Khúc của Tiệp Ngự 】 quá tự luyện, cho nên mới ở ca từ bên trong đây ra Chopin cái nhân vật này đại chỉ mình, thuận tiện còn có thể tuyên truyền một chút tân điện ảnh, cái này không nhất cử lưỡng tiện?"

Lời giải thích này rất hợp lý.

Chính mình cue mình quả thật rất quái lạ.

Nên giải thích sau khi xuất hiện trên mạng còn nhiều hơn một cái ngành:

"Tiệp Ngự biết cái gì « Dạ Khúc » , đây là nhân gia Chopin tác phẩm (đầu chó) "

Đôi với cái này cái ngành, đám bạn trên mạng hiểu ý cười một tiếng.

Duy chỉ có Lâm Uyên tự mình thấy lời này, biểu tình có chút cổ quái.

Người vĩnh viễn không biết mình mở kia một trò đùa, thực ra chính là sự thật.

Càng thú vị là, có người trực tiếp đem ca từ hát thành "Gửi đến em bản Dạ Khúc của Tiệp Ngự", không tính là quá không khỏe.

Như đã nói qua.

Đường như "Đàn dương cầm thi nhân" như vậy danh xưng, cũng là thuộc về Chopin a.

Này là địa cầu giới âm nhạc công nhận đánh giá.

Bất quá cái này danh xưng thời gian dài, Lâm Uyên khẳng định đem không cầm được.

Bởi vì hẳn sau này sẽ đẩy ra đủ loại phong cách âm nhạc, tuyệt không chỉ là Chopin chủ nghĩa lãng mạn.

Đương nhiên.

Vô luận chuyên nghiệp hình truyền thông, hay lại là giải trí hình truyền thông, tất cả mọi người không cách nào tránh chung cục đề tài vẫn là Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân!

Vâng.

Cứ việc tháng mười hai vừa mới bắt đầu, nhưng mùa giải bảng hình thức đã cho ra tám chín phần mười câu trả lời.

Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân mục tiêu, tựa như có lẽ đã đạt thành!

Truyền thông mặc dù đang nhắc tới cái này "1 năm liên tục quán quân" tình hình đặc biệt lúc ấy tính bảo thủ đánh một cái dấu hỏi, bất quá này cái dấu hỏi thực ra đã mất đi linh hồn.

Phi Long cười mặt tháng mười hai.

Mọi người thật sự không nghĩ tới ai có thể đem mùa giải bảng tiền tam thủ đồng loạt « Dạ Khúc » đánh rụng.

Sự tình đã thỏa!

Về phần Matsushima cùng Makoto Itou, hai người cả đêm trốn chạy Tân Châu.

Tân Tề Sở Yến Hàn khúc phụ trong vòng, có người nhắc tới cái đề tài này lúc, không biết là thờ dài hay lại là châm chọc nói một câu:

"Cả đêm khiêng máy bay chạy."

Hai người cả đêm đem bi thương mang về Trung Châu.

Đọc theo đường đi nghe "Dạ Khúc", lẫn nhau hỗ trợ không nói, cô đơn thân thương.

Matsushima cùng Makoto Itou đánh lén Tiệp Ngự 1 năm liên tục quán quân, thực ra cũng không phải là cá nhân ý tưởng.

Đây là Trung Châu một ít đại lão ý chí.

Song khi hai người thất bại tan tác mà quay trở về, Trung Châu các đại lão cũng không tiện quá mức trách cứ hai người.

Thế nào quái?

Hai người này là bình thường phát huy a.

Ai có thể nghĩ tới cái kia Tiện Ngự như thế biến thái?

Cuối cùng kia thủ ca khúc đã đủ nổ, hẳn còn ném ra hai thủ để cho Kim Sắc Đại Thánh cũng lộ vẻ xúc động cổ điển Đản dương cầm, từ trước đến giờ kiêu ngạo Trung Châu đội nghe xong kia hai thủ tác phẩm đều khó khăn miễn yên lặng.

Từ chuyên nghiệp đến lưu hành cũng thua sạch sẽ!

Mặc dù mắt mặt là Makoto Itou cùng Matsushima, bất quá toàn bộ Trung Châu không ít người đều là đại nhập hai vị này thị giác.

Hai vị này bị Tiện Ngự đè xuống đất đánh, làm cho bọn họ rất nhiều người cũng có trông đầy cấp đại lão nghĩ tại tân thủ thôn trang bức, kết quả bị người một hồi cuồng ngược buồn rầu.

Đội Trung Châu mà nói, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy chính là tân thủ thôn a!

Mà cùng trong trò chơi những tân thủ đó thôn khác nhau ở chỗ, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Ngụy quả thật có như vậy mấy vị yêu nghiệt, mặc dù còn chưa đi ra tân thủ thôn, nhưng lại vẫn có để cho Trung Châu cũng vì thế mà choáng váng thực lực, chỉ là Tiện Ngự ở Trung Châu một số người xem ra không ở nhóm này thôi.

Mà khi thời gian đến ngày mùng 7 tháng 12.

Quá rồi một tuần lễ thiên, tam thủ « Dạ Khúc » ở mùa giải trên bảng diễn Hat tricks vẫn còn tiếp tục, không có mặc cho Hà Nhất thủ Chư Thân cuộc chiến tác phẩm có thể vòng qua này ba bộ tác phẩm lên đỉnh.

Giờ khắc này.

Huyền niệm cơ bản có thể tuyên bố chung kết!

— QUẢNG CÁO —

Vô luận chuyên nghiệp truyền thông hay lại là bất quái báo nhỏ cũng sẽ không tiếp tục bảo thủ, rồi rít đánh ra cái trừ đi dấu hỏi chính thức tin tức: "Tiện Ngự, Lam Tinh các Châu thống nhất tới nay, vị trí đầu não đạt được năm châu 1 năm liên tục quán quân khúc phụ, sử thượng lớn nhất hàm kim lượng mùa giải bảng 1 năm liên tục quán quân sinh ra."

Mà ở Lam Tinh các Đại Thị tần trên website.

Một cái tên là « năm châu 1 năm liên tục quán quân » video trong thời gian thật ngắn đột nhiên hồng biến toàn bộ lưới!

Video nhớ lại Tiện Ngự xuất đạo tới nay rất nhiều danh tình cảnh.

Streamer từ Tiện Ngự lúc đầu xuất đạo lúc những kinh nghiệm kia bắt đầu giải thích.

Năm đó Tiện Ngự lần đầu tiên bắt lại Tân Nhân Quý hạng nhất lịch sử tiết độ, họa chất đã có nhiều chút mơ hồ, lại dẫn phát vô số fan tập thể nhớ lại.

Trong video có thể thấy Tiện Ngự xuất đạo tới nay đối mặt các loại khó khăn.

Hắn kinh nghiệm đã từng trải quá nghi ngờ, số lớn mặt trái bình luận tiết độ xuất hiện, còn có Tiệp Ngự lúc đầu thân thể nguyên nhân không cách nào ca hát đã qua cũng bị streamer nói tới.

Có tiệp nuôi.

Có thất lạc.

Có thông khổ.

Tâm tình bao phủ.

Mà khi streamer hồi tưởng đến Tiệp Ngự mở ra 1 năm liên tục quán quân con đường, họa phong hoàn toàn đốt lên!

Đoạn này hồi tưởng không có trực tiếp lựa chọn Tiệp Ngự tháng giêng năm nay phát hành ca khúc « làm lại từ đầu », mà là thả ra nhất đoạn Tiệp Ngự ở che mặt Ca Vương trên võ đài tháo mặt nạ xuống hình ảnh biên tập:

"Mọi người khỏe, ta là Tiệp Ngự."

Lúc đó hiện trường giống như phát sinh hạch bạo nổ!

Lan Lăng Vương cúi người thôi lui, khúc phụ thượng tuyến!

Từ một tháng đến tháng mười hai một lần lại một lần lên đỉnh, Tiệp Ngự thực hiện lần lượt không thể nào, cho đến video cuối cùng diễn ra kim sắc Truyền Thuyết, phối hợp Lam Tinh mỡ thủ đốt bạo nổ điện âm, đạn mạc hoàn toàn nổ tung!

"Năm châu 1 năm liên tục quán quân!"

"Truyền kỳ vẫn còn tiếp tục!"

"Vương Triều đã thành lập!"

"Hoan nghênh đi tới bị Tiệp Ngự thống trị thời đại!"

Video toàn bộ lúc tưởng hai mươi phút, lại gần như nhớ lại Tiệp Ngự tháo xuống năm châu 1 năm liên tục quán quân trước các loại trải qua, loại này đốt cháy lẫn lộn kéo uy lực phối hợp Tiệp Ngự thành tựu, có loại trí mạng lực trùng kích, toàn bộ lưới rung động!

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và

Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 863: Mẹ ta

Trở thành khúc phụ!

Bắt lại 1 năm liên tục quán quân!

Lâm Uyên rút cuộc lấy được này nhất trọng đại thành tựu!

Nhưng mà Nhạc sĩ điểm cuối không chỉ có riêng là trở thành khúc phụ cũng hoặc là bắt lại 1 năm liên tục quán quân, tối hôm qua Kim Sắc Đại Thính trải qua để cho Lâm Uyên ý thức được, trở thành khúc phụ thực ra cũng có thể coi là một cái khởi điểm, Lam Tinh vẫn tồn tại càng Đại vũ đài, đó chính là Lam Tinh ngũ đại âm nhạc thính!

Hoàng gia âm nhạc thính!

Trung Châu âm nhạc thính!

Nguyệt Quang Âm Nhạc thính!

Venus ca kịch viện!

Tần Châu Kim Sắc Đại Thính!

Này ngũ đại âm nhạc thính mới là khúc phụ cấp âm nhạc nhân chung cực sân khấu!

Lâm Uyên lúc trước cũng biết những chỗ này, chỉ là như vậy địa phương cách hẳn trước cảnh giới quá xa.

Dương Chung Minh đám người có thể ở ngũ đại âm nhạc thính tổ chức cá nhân âm nhạc hội, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng hướng tới như vậy sân khấu, hẳn tối hôm qua liền âm thầm thể, tương lai nhất định phải ở ngũ đại âm nhạc thính tổ chức chính mình cá nhân âm nhạc hội!

Vâng.

Ngay tại tối ngày hôm qua, Lâm Uyên thành lập tân mục tiêu, đó chính là chinh phục Lam Tinh ngũ đại âm nhạc thính, đây là một cái so với bắt lại năm châu 1 năm liên tục quán quân còn hùng vĩ hơn mục tiêu!

Trung Châu xác thực rất mạnh.

Mặc dù Lâm Uyên thắng Matsushima cùng Makoto Itou, nhưng hẳn cũng sẽ không vì vậy đã cảm thấy Trung Châu không gì hơn cái này rồi.

Tối ngày hôm qua Abigail trận kia hòa âm cho hẳn hưng hăng lên một tiết giờ học, dạng tác phẩm này thả trên địa cầu đã là đến gần Phong Thần cấp bậc, hết lần này tới lần khác nhân vật như vậy còn bị Dương Chung Minh khi dễ qua!

Lam Tinh cao cấp nhất khúc phụ thật là có rất khủng bố!

Thậm chí ngay cả Matsushima cùng Makoto Itou cũng không đơn giản!

Không phải hai người bọn họ trình độ không đủ mạnh, Lâm Uyên thẳng nhìn như dễ dàng, nhưng phải biết hẳn là mời ra Chopin tôn đại thần này, hai người bọn họ bại bởi địa cầu cao cấp nhất âm nhạc gia không phải là rất bình thường sao?

Cũng chính là Chopin mới nghiên ép bọn họ!

Nếu như không có Chopin đại thần có thể làm sao bây giờ à?

Vậy hẳn cũng chỉ có thể mời ra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Shulman, Haydon, Petr Chaikovskiy, Liszt, Czerny, Mendelssohn, Johann Strauss II, Verdi, Wagoner, Brahms, Shostakovich hoặc là .

Ôi chao?

Ôi chao?

Ôi chao?

Được rồi.

Lâm Uyên đột nhiên cảm giác được Trung Châu thật giống như cũng không có đáng sợ như vậy, chinh phục ngũ đại âm nhạc thánh cái này mục tiêu cũng chưa nói tới biết bao hùng vĩ.

Đương nhiên.

— QUẢNG CÁO —

Lưu hành nhạc cơ bản bản Lâm Uyên khẳng định vẫn là phải vững vàng nắm trong tay.

Cho dù là đã không thể nào chơi đùa lưu hành âm nhạc đỉnh cấp khúc phụ, cũng chưa bao giờ sẽ coi thường lưu hành nhạc cái này phân loại, vì vậy phân loại mới là nhất sang hèn cùng hưởng đại chúng âm nhạc!

Có lúc, càng cơ sở càng có thể nhìn ra trình độ!

Đây là Lam Tinh cao cấp nhất khúc phụ môn cũng chú trọng đồ vật!

Mà ngũ đại âm nhạc thánh hiện ra, là là một vị đỉnh cấp khúc phụ hạn mức tối đa!

Bất quá sang năm Lâm Uyên nhất định sẽ chậm lại phát bài hát bước chân, 1 năm liên tục quán quân sau đó hẳn cũng nên tiêu dừng một chút rồi, coi như hẳn thật có thể tiếp tục chế bá mùa giải bảng cũng không khả năng thật làm như thế, ý nghĩa không lớn như vậy.

Năm châu mà thôi.

Chờ tương lai Trung Châu cũng gia nhập thống nhất, mùa giải bảng biến thành toàn bộ Lam Tinh bát Đại Châu khúc phụ đại loạn đấu, khi đó Lâm Uyên có lẽ sẽ cân nhắc lấy thêm một lần 1 năm liên tục quán quân, bởi vì khi đó 1 năm liên tục quán quân mới có thể chân chính được trao cho tiền vô cô nhân giá trị, dù sao Ngũ Đại Châu 1 năm liên tục quán quân cùng Lam Tinh 1 năm liên tục quán quân, vẫn tồn tại bản chất khác biệt.

Như đã nói qua.

Thực ra tỏ chức cá nhân âm nhạc hội mục tiêu, Lâm Uyên cũng không phải là không có phương hướng.

Chopin « Dạ Khúc » hệ liệt tiền tiền hậu hậu ước chừng 21 thủ, Lâm Uyên mới phát ra hai thủ, còn lại mười Cửu Thủ đủ hấn mở một trận Đàn dương cầm buổi biểu diễn dành riêng âm nhạc hội rồi, chỉ là cái này hệ liệt phong cách tương đối bình thản, Lâm Uyên yêu cầu lại tìm điểm tương đối hỏa bạo tác phẩm tới làm kết thúc.

Liên như vậy.

Sau này suy nghĩ thêm cái vấn đề này.

Lâm Uyên tạm thời cũng không tính mở nhân âm nhạc hội.

Chopin loại này cấp bậc đại lão, tác phẩm giá cả thật sự là quá kinh khủng, duy nhất hồi đoái quá nhiều tác phẩm, Lâm Uyên đều cảm thấy có chút không chịu nổi, toàn bộ « Dạ Khúc » hệ liệt căn bản là thiên giới.

Hấn là mua được, nhưng là muốn kiếm chế một chút.

Sau này nhất định phải liên quan đến Beethoven Mozart loại này đại lão tác phẩm, cào thẻ số lượng thật là kinh khủng như vậy.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên bề bộn nhiều việc.

Tháng mười một Vấn Đình khúc phụ kia sóng, Lâm Uyên liền bận rộn không thể tách rời ra, đủ loại mời khách ăn cơm.

Tháng mười hai bắt lại 1 năm liên tục quán quân, mặc dù Lâm Uyên không có lại đủ loại mời khách, bất quá nên có náo nhiệt không hề thiếu.

Tinh Mang.

Chủ tịch HĐQT tuyên bố:

Đề ăn mừng Tiệp Ngự bắt lại 1 năm liên tục quán quân, công ty toàn bộ ngành cuối năm tiền thưởng cũng sẽ đề cao!

Toàn bộ công ty hoan hô!

Từ "Chủ tịch HĐQT vạn tuế" đến "Tiệp Ngự vạn tuế" !

Trên Internet là lại vừa là một vòng mới chúc mừng tiếng, từ trong vòng khúc phụ đến Ngự Vương Triều cùng với toàn bộ cùng Lâm Uyên quen thuộc danh nhân cơ bản cũng thông qua xã giao sân thượng lên tiếng, ăn mừng này có thể nói lịch sử tính một khắc!

Bộ lạc.

Blog.

Vô số Tiệp Ngự liên quan đề tài đủ loại xoát bình.

Lâm Uyên cuối cùng không có tránh được mời khách ăn cơm vận mệnh.

Vị trí là đáy biển thế giới.

Mời khách đối tượng bao gồm người nhà của hấn cùng với Ngự Vương Triều ca sĩ môn.

Còn có ba cái với Lâm Uyên học tập Soạn nhạc đồ đệ, Tiết Khải, Phong Thạc cùng với Lý Lệ Chất.

Đều là Lâm Uyên quen thuộc nhất, thân cận nhất nhân.

Trong đó Tiết Khải, Phong Thạc cùng Lý Lệ Chất này tam tên học trò từ xuất sư sau, Lâm Uyên đã rất ít dạy bọn họ rồi.

Sự phó dẫn vào cửa, tu hành ở tự thân.

Bất quá ba người Soạn nhạc gặp phải vấn đề, bình thời điểm sẽ thỉnh giáo Lâm Uyên.

Lâm Uyên loại thời điểm này sẽ mở ra Dương Chung Minh nhân vật thể, bắt đầu cho bọn họ giải thích đáp hoặc.

Trưởng này tới nay, ba người Soạn nhạc trình độ đảo là có không nhỏ tiến bộ, phát biểu tác phẩm thỉnh thoảng còn có thể chen vào Lam Tinh mùa giải bảng trước 10.

Bây giờ là năm châu thống nhất!

Mùa giải bảng độ khó lớn vô cùng!

Đôi ba cái trình độ chỉ có kim bài Người viết ca khúc đồ đệ mà nói, có thể đi vào trước 10 đã rất không dễ dàng.

Rất nhiều khúc phụ ở tại bọn hắn cái tuổi này, cũng chỉ có thể làm được loại trình độ này mà thôi.

Lâm Uyên là ngoại lệ, không đúng vậy sẽ không bị trong nghề xưng là yêu nghiệt.

Tràng này bữa cơm, là Lâm Uyên lần đầu tiên đem nhiều như vậy người quen biết tụ chung một chỗ.

Cũng may mọi người giữa lẫn nhau cũng không tính quá xa lạ.

Tỷ như Ngư Vương Triều ca sĩ môn, cùng Lâm Uyên tam tên học trò, liền hết sức quen thuộc, cơ bản cũng đã có hợp tác.

Hiện trường cũng chính là Lâm Uyên người nhà đối mọi người mà nói tương đối xa lạ.

Bất quá Giang Quỷ cùng Đại Dao Dao, ngược lại là rất là quen thuộc.

Giữa hai người có qua một lần khắc sâu ấn tượng fan lễ ra mắt .

Quý dị là:

Bữa cơm nhân vật chính thực ra không phải Lâm Uyên, mà là Lâm Uyên lão mục!

"Tiệm này là ta mở, Diễm Diễm ăn uống ngài biết không, Lam Tinh toàn bộ Diễm Diễm ăn uống, ngài sau này tùy tiện đi ăn, học đệ cũng là miễn phí, học đệ người nhà cũng đều cả đời miễn phí, a di ngài liền càng không cần phải nói, phục vụ không hài lòng ngài nói với ta, ta lập tức đi mở cái kia Chủ Tiệm!"

Tôn Diệu Hỏa người này giao thiệp trình độ Nhất Lưu.

— QUẢNG CÁO —

Hắn nhiệt tình chiêu đãi Lâm Uyên lão mục, rất nhanh thì cùng lão mục quen thuộc, rõ ràng tuổi tác kém một đoạn, lại có thể trò chuyện tương đối đúng khẩu vị.

Những người khác cũng bắt chước, đủ loại với Lâm Uyên lão mục mời rượu.

Kia Triệu Doanh Các hình như là uống nhiều rồi, thậm chí ngay cả a di đều không gọi rồi, đi lên liền kêu:

"Mẹ, ta mời ngài một ly!"

Lão mục bung lên thức uống cùng Triệu Doanh Các uống một ly, mới phát hiện nơi nào không đúng lắm.

Càng có cái gì không đúng là .

Cái ly này uống xong, Lâm Uyên Tam đồ đệ Lý Lệ Chất hăng hái: "Mẹ, ngài có rảnh rồi có thể tới công ty ngồi một chút, ba ta là Tinh Mang chủ tịch HĐQT, hẳn lão lắm bẫm nói muốn với ngài gặp một chút, cảm tạ lão sư đối với ta tài bồi đây!"

"Nhất định nhất định."

Lão mục khóc cười không đắc đạo.

Giang Quỷ liếc mắt: "Công chúa điện hạ, người là Tiệp Ngự lão sư đồ đệ, kém bồi phận đâu rồi, người nên gọi Sư Cô!"

Nói xong.

Giang Quỷ nhìn về phía Lâm Uyên lão mục: "Đúng không, mục?"

Con mắt của Trần Chí Vũ trừng một cái: "Ta nói Giang Quỷ, người thế nào cũng chiêm mẹ ta tiện nghi!"

" "

Ánh mắt mọi người quý dị nhìn Trần Chí Vũ.

Hay lại là Tôn Diệu Hỏa hiểu chuyện, ha ha cười nói: "Nhất định là a di thái có cảm giác thân thiết rồi, a di chớ để ý, bọn họ chính là đùa giỡn một chút a, ngài muốn thật không có ý kiến, kia ta nhận thức cái mẹ nuôi luôn là không thành vấn đề."

"Ta cảm thấy phải làm!"

Con mắt của Lâm Huyền sáng lên: "Sau này các người cũng là đệ đệ ta muội muội!"

Nhiều như vậy minh tinh làm thân thích, Lâm Huyền có thể thật là vui, nàng muốn điện định đại tỷ địa vị, sau này đi ra ngoài thổi bức, tuyệt đối có thể chấn nhiếp hết thầy kẻ xấu!

Ta quả nhiên là cái thế giới này nhân vật chính!

Đại Dao Dao do dự một chút, đối Giang Quỷ nói: "Người cho ta ca nhạc hội vé vào cửa cùng lòng đỏ trứng bơ, ta muốn nhúng tay vào người gọi tỷ."

" "

Người tốt.

Một bữa cơm chưa ăn xong, từng cái trực tiếp thành người một nhà.

---

ps: Các người không phải là không thích xem đồ đệ bộ phận nội dung cốt truyện mà, xem ra đồ đệ được có triển vọng phần .

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và

Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 864: Tiện Ngự khúc phụ bài danh

Cơm nước xong, ai về nhà nấy.

Ở trong nhà phòng ngủ cá mẫn trong chốc lát, Lâm Uyên đột nhiên nghĩ tới một chuyện:

Điều Hòa học trưởng trở thành Ca Vương nhiệm vụ đã hoàn thành có đoạn thời gian, hệ thống không phải sẽ khen thưởng hoàng Kim Bảo rương sao? Thế nào chính mình còn chưa lấy được?

Hệ thống này cũng không phải là muốn giựt nợ chứ?

Lâm Uyên lúc này gọi ra rồi hệ thống hỏi thăm.

Hệ thống giải thích: "Bởi vì âm nhạc thịnh điển còn chưa bắt đầu, quan phương chính thức vinh dự còn chưa phát ra."

"Ồ."

Nguyên lai là nguyên nhân này, nhưng cũng nói được.

Ngược lại chính thời gian sắp rồi.

Bây giờ tháng mười hai đã đến tới.

Cũ một năm sắp trôi qua, năm đầu sắp bắt đầu.

Âm nhạc thịnh điển hẳn sẽ qua sang năm ban đầu chính thức phát thưởng cho, thời gian một loại định ở tháng giêng.

Đến thời điểm không chỉ là Ca Vương Ca Hậu giải thưởng sẽ tuyên bố đặc chủ, cũng bao gồm Lâm Uyên khúc phụ liên quan giải thưởng sẽ ban hành. Hẳn đã quyết định muốn đi một chuyến rồi.

Dù sao đây là âm nhạc thịnh điển, Vấn Đỉnh khúc phụ đối với hẳn mà nói coi như là trong đời thời khắc trọng yếu.

Không có tiếp tục quán quít chuyện này.

Lâm Uyên than ở trên giường tiếp tục chơi đùa điện thoại di động.

Trên mạng gần đây khắp nơi đều là chính mình tin tức, năm châu 1 năm liên tục quán quân thành tích, bị vô số bạn trên mạng nói chuyện hăng say:

"Ngự phụ thật 1 năm liên tục quán quân rồi!"

"Mấy ngày trước còn có huyền niệm, nhưng bây giờ tháng mười hai đều đi qua hơn một tuần lễ rồi, vẫn là không có xuất hiện biến cố, nói rõ chuyện này đã là ván đã đóng thuyền rồi."

"Thật biến thái!"

— QUẢNG CÁO —

"Còn nhớ Tiện Ngự vừa mới tuyên bố chỗ xung yếu đánh 1 năm liên tục quán quân thời điểm, bao nhiêu người không coi trọng, kết quả hẳn chính là

vượt qua toàn bộ khó khăn lấy được rồi cái này vinh dự, trước không có người sau cũng không có người tiết tấu, bây giờ năm châu thống nhất, tương lai chính là lục Đại Châu thất Đại Châu thậm chí còn bát Đại Châu, nhất là bát Đại Châu kia một lớp Lam Tinh đại hợp cũng, khi đó ai còn có thể 1 năm liên tục quán quân, đồ chơi này vốn chính là càng về sau càng khó, trừ phi cao cấp nhất mấy vị kia khúc phụ xuất thủ, bất quá mấy vị kia xuất thủ tần số đều rất thấp, bình thường khúc phụ có mấy cái có thể giống như Tiệp Ngự cao như vậy sinh?"

"Các người nói bây giờ Tiệp Ngự xếp hàng tên gì trình độ?"

"Nếu như là đương thời khúc phụ bài danh lời nói, năm mươi người đứng đầu hẳn không có vấn đề chứ?"

"Cái này khó mà nói, đỉnh cấp khúc phụ bài danh, phần lớn đều là căn cứ khúc phụ môn ở ngũ đại âm nhạc thính biểu hiện làm căn cứ để cân nhắc nghĩ rằng, bây giờ Tiệp Ngự quá trẻ tuổi, trước mắt chỉ ở ngũ đại âm nhạc thính xuất thủ một lần."

Khúc phụ bài danh?

Lâm Uyên thấy cái đề tài này, trong lòng hơi động.

Hắn đảo không phải chú ý chính mình bài danh, mà là ở suy nghĩ khúc phụ khái niệm.

Lam Tinh liên quan tới khúc phụ khái niệm, đã xuất hiện có mấy trăm năm lịch sử, ở nơi này mấy 100 năm thời gian bên trong, Lam Tinh Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương tổng cộng thụ che gần 800 vị khúc phụ.

Trong đó tuyệt đại đa số khúc phụ đã qua đời.

Mà đương đại khúc phụ số lượng, không bao gồm Lâm Uyên ở bên trong, là tổng cộng có 280 danh.

Số lượng tựa hồ nhìn qua tạm được, nhưng mà cũng không phải là mỗi một khúc phụ đều giống như Abigail đám người như thế sống động, trong này có chút khúc phụ mặc dù còn ở nhân thế, nhưng đã tiến vào lão niên trạng thái, cơ bản không hề Soạn nhạc.

Nguyên nhân phân hai loại:

Loại thứ nhất là cộng thành danh toại, an tâm đi dưỡng lão;

Loại thứ hai là tuổi tác đã cao, tinh lực theo không kịp.

Lâm Uyên không tính là trong đó, mặc dù hẳn đạt tới khúc phụ tiêu chuẩn, nhưng quan phương giải thưởng thụ phong còn không có đi xuống, cho nên cũng không ghi lại ở khúc phụ trong danh sách, cho nên này hơn hai trăm người trung trước mắt không tính là hẳn ở bên trong.

Hơn hai trăm danh khúc phụ!

Nói nhiều không nhiều nói ít không ít con số.

Khúc phụ tổng số người nếu như gánh vác đến mỗi một Châu lời nói, trên căn bản mỗi Châu đều có 35 danh khúc phụ, bất quá trên thực tế dĩ nhiên

không phải cái tình huống này, trung bình cũng không phải chiều như vậy cái trung bình pháp.

Bởi vì trên thực tế tuyệt đại đa số khúc phụ cũng tập hợp ở Trung Châu.

Trung Châu các hạng nghệ thuật đỉnh phong nhân tài số lượng có một không hai toàn bộ Lam Tinh.

Thứ yếu chính là có Lam Tinh "Âm nhạc chi hương" mỹ dự Tần Châu nắm giữ khúc phụ số lượng nhiều nhất.

Khúc phụ số lượng ít nhất là Triệu Châu.

Triệu Châu như vậy đại địa phương, kết quả tổng cộng mới mười tam danh khúc phụ, ở toàn bộ Lam Tinh nắm giữ khúc phụ số lượng tối đội số.

"Trình độ hiếm hoi cao vô cùng."

Lâm Uyên nghiêm túc tính toán xong, khái niệm dần dần rõ ràng.

Hắn có cẩn thận so sánh quá Lam Tinh cùng khu địa cầu đưng.

Mặc dù Lam Tinh cùng địa cầu rất giống, nhưng tương tự tồn tại rất nhiều khác biệt, không thể hết thảy mà nói.

So với như nhân khẩu số lượng, tỷ như địa lý vị trí cùng với diện tích lãnh thổ bát ngát trình độ, bởi vì trong lịch sử chiến loạn cũng ít khi thấy, cho nên cái thế giới này chung quy dân cư là muốn vượt qua địa cầu không ít.

Về phần Lâm Uyên tự mình ở khúc phụ trung xếp hàng bao nhiêu danh?

Tính toán cái này đối Lâm Uyên tới nói không có ý nghĩa, được chờ hắn đem hệ thống khúc trong kho những Vương Tạc đó lục tục quăng ra tới lại thảo luận.

Sau khi suy nghĩ minh bạch.

Lâm Uyên hoán đổi rồi Sở Cuồng tài khoản.

Tiền Ngự tài khoản phía dưới, toàn bộ là tới từ fan chúc mừng, với 1 năm liên tục quán quân có liên quan.

Sở Cuồng tài khoản bình luận khu, nhưng khác họa phong, lại có không ít người đang nhạo báng Sở Cuồng:

"Lão tặc gân đây không thể nào sống động a."

"Lão tặc ngươi có phải hay không là có chút phóng hông rồi, Tiền Ngự cũng Vấn Đỉnh khúc phụ, bắt lại năm châu 1 năm liên tục quán quân rồi, ngươi bên này thế nào mấy tháng không chỉ vào tĩnh a, sẽ không phải là Sở lang mới hết đi (đầu chó) "

"Tiền Ngự: Ta Tiền Ngự đại hảo nam nhi, ngươi Sở Cuồng xứng sao theo ta cùng nổi danh (chuẩn bị thương) "

"Nói tốt Nam Tiền Ngự Bắc Sở Cuồng, nhân gia bây giờ Tiền Ngự công thành danh toại, ngươi Sở Cuồng còn vui ở xó xỉnh không gõ chữ?"

"Tiền Ngự: Sở Cuồng lão đệ, ngươi xảy ra chuyện gì?"

"Xem ra gân đây Dịch An đột nhiên xuất hiện, hút đi lão tặc khí vận."

"Kia ngược lại không đến nổi, Dịch An người ta gọi là tiểu Sở Cuồng, khoảng cách trở thành lão tặc còn có một đoạn đường rất dài phải đi."

— QUẢNG CÁO —

Fan đến sâu bên trong tự nhiên đen.

Lời này thả Sở Cuồng fan trên người tia, thật là lại không quá thích hợp.

Một đám độc giả thúc giục thêm cũng âm dương quái khí.

Bất quá cái này cũng cùng Sở Cuồng gần đây quả thật quá an tĩnh có liên quan, vẫn không có phát hành tân tác tin tức, không giống như trước một bản tiểu thuyết tiếp lấy một bản tiểu thuyết phát, chăm chỉ có thể.

Cuối cùng hay là bởi vì Lâm Uyên bận bịu đánh vào 1 năm liên tục quán quân, bỏ quên Sở Cuồng bên này.

Bên kia.

Ảnh Tử bình luận khu.

Họa phong với Sở Cuồng bên này rất gần gũi.

"Ảnh Tử người mau nhìn a, người hảo huynh đệ đều được khúc phụ á..., người bên này không biểu diễn cái tam bạn gay cộng tiến thối?"

"Phốc, các người đám này súc sinh, bây giờ Ảnh Tử bận bịu 5 mở, còn có thể thế nào biểu thị a, bây giờ hần buôn bán có thể so với Sở Cuồng lão tặc chăm chỉ nhiều. Bất quá ta thích! Chính là phải nhường hàng này bận rộn, nhà ta con la cũng không dám giống như hần lấy trước như vậy nghỉ ngơi!"

"Ảnh Tử: Thế nào? Muốn ta cho các người mở lại mười bộ Manga?"

"Quá phận a, đùa muốn có hạn độ. Mở lại cái năm bản là được."

"Phốc, thật là có các người, Ảnh Tử cũng 5 mở, mở tiếp nữa nhưng chính là mười mở!"

"Ảnh Tử: Thật coi ta là các người độc giả gia Lừa à?"

"Hắc! Đồi nhà ta Lừa có bản lãnh này, đừng nói mười mở, mười một mở cũng cho người gan đi ra!"

" "

Lâm Uyên dở khóc dở cười.

Hóa ra Ảnh Tử đều được con lừa rồi hả?

Ảnh Tử phía sau là thực sự có mười một mở a!

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và

Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 865: Thật lẩn

Kim Mộc đã với Lâm Uyên thông khí rồi.

Bộ lạc bên kia sáu vị Manga gia mắt thấy liền muốn nhảy hăng đến liên minh, đến thời điểm Ảnh Tử chính là thật thật tại tại mười một mở!

Mặc dù Ảnh Tử chính mình không vẽ là được.

Lúc này.

Tỷ tỷ ở dưới lầu hô: "Đi ra ăn trái cây rồi!"

Đợi ở Lâm Uyên căn phòng ngăn người Nam Cực đột nhiên hăng hái, mình mở môn hạ lầu, như một làn khói liền mất dạng.

Lâm Uyên cũng đi theo xuống lầu.

Trên bàn có không ít trái cây.

Lâm Uyên ném cái rửa sạch trái táo cho Nam Cực, mình thì là bóc nổi lên quýt tử.

Quýt tử vừa mới bóc được, muội muội tay liền duỗi tới, một cái tay khác là cầm điện thoại di động nhìn, cũng không ngừng đầu lên nói:

"Một người một nửa."

Lâm Uyên đem quýt tử đẩy ra chuẩn bị chuyển cho em gái, thuận thế hỏi một câu: "Người đang nhìn cái gì?"

"Manga."

"Ở đâu nhìn?"

"Bộ Lạc manga."

Lâm Uyên đưa ra tay lại nhanh chóng rút trở về, bản thân một người đem quýt tử ăn xong rồi.

"Ha ha ha ha ha!"

Tỷ tỷ vui vẻ: "Đại Dao Dao người không biết ca ca cùng Ảnh Tử là quan hệ gì, chúng ta phải ủng hộ liên minh, không cho bộ lạc cung cấp bất kỳ lưu lượng!"

Tỷ tỷ cũng biết Manga vòng sự tình.

Muội muội để điện thoại di động xuống, chính mình bóc quýt tử, trong miệng lại phàn nàn nói:

"Ta quả thật dự định đi liên minh nhìn Manga rồi, bộ lạc bên này Manga gia đều là chim bồ câu tinh, ta gần đây Truy 5 bộ Manga đồng thời không viết nữa rồi, tức chết!"

"Ngừng có chương mới?"

Tỷ tỷ đột nhiên hỏi: "Người có phải hay không là ở Truy Cuồng Kiếm « Liệt Phong cốc » ?"

"Ừ."

"Ta cũng ở đây Truy, cái này Cuồng Kiếm gần đây không biết rõ làm sao chuyện, tiếp gần một tháng không đổi mới!"

Tỷ tỷ và muội muội cùng chung mối thù đứng lên.

Lâm Uyên: " . "

Tỷ tỷ cũng ở đây Truy Bộ Lạc manga?

Này chị em tình quá ny lon một chút.

Muội muội không thấy Lâm Uyên sắc mặt, tiếp tục nói: "Ngoài ra ta còn theo đuổi Đường Di « nữ thần liên minh » , còn có Thốn Thảo Tâm Long Vương đợi mấy cái Manga gia Manga, bọn họ gần đây cũng không viết nữa rồi, cảm giác với hẹn xong tựa như."

"So với chúng ta dưới cờ những thứ kia trả qua phân!"

Tỷ tỷ tức giận nói: "Ngân Lam ký hợp đồng bệnh loét mũi dầu gì còn tìm cái đi ra ngoài thái phong lý do!"

Lâm Uyên không dính vào hai người nói chuyện phiếm.

— QUẢNG CÁO —

Sửy một cây nhang tiêu, lại cầm một trái táo, hắt liền đi lên lầu.

Bất quá tỷ tỷ và muội muội nói chuyện phiếm, thật ra khiến Lâm Uyên nghe được một ít mùi vị.

Cái gì Đường Di, Cuồng Kiếm, Long Vương .

Những thứ này Manga gia không phải là Hàn Tể Mỹ từ bộ lạc bên kia đào tới Manga gia sao?

Hồi đến lầu thượng.

Lâm Uyên lên mạng tra xét một chút mấy cái này Manga gia đổi mới ghi chép.

Quả nhiên.

Sáu vị muốn nhảy hăng đến liên minh Manga gia, gần đây cũng không viết nữa rồi.

Không cần đoán Lâm Uyên cũng biết sáu người này đang bận rộn gì, nhất định là vội vã họa chính mình cung cấp kia mấy bộ Manga đâu rồi, bọn họ nhảy hăng đến liên minh nhất định là phải lập tức mở hồ mới.

Không thể không nói.

Đầu Manga gia độc giả số lượng phi thường kinh khủng, này sáu cái Manga gia đồng thời ngừng có chương mới, tạo thành ảnh hưởng lớn vô cùng!

Các đại Manga liên quan diễn đàn cũng ở thảo luận, các độc giả oán thanh tái đạo.

"Trăm dặm Manga gần đây thế nào không đổi mới?"

"Trăm dặm lão sư cũng không viết nữa rồi ấy ư, Thốn Thảo Tâm Manga « dạ chi mũi » ta dưỡng một cái nguyệt, kết quả hắc mẹ nó cũng một lời đều

không đổi mới!"

"Cuồng Kiếm cũng vậy."

"Còn có Đường Di."

"Lang ca loại này chăm chỉ lưu Manga gia cũng không viết nữa rồi!"

"Long Vương so với Lang ca còn chăm chỉ, lúc trước thường thường một tuần tam lời nói, gần đây trực tiếp không có người."

Bạn trên mạng thảo luận một chút, người tốt!

Sáu cái đầu Manga gia đồng thời ngừng có chương mới!

Chẳng lẽ là bọn họ đi ra ngoài tập thể Đại Bảo Kiếm bị bắt?

Vấn đề là Đường Di là nữ Manga gia a, nàng dù thế nào cũng sẽ không phải với năm cái nam Manga gia đi ra ngoài Đại Bảo Kiếm đi?

Chuyện này có cái gì rất không đúng!

Vô số Manga mê, trong lòng loạn tung tung phèo, chỉ sợ sáu người này Manga không.

Bộ Lạc manga.

Các biên tập cũng ở đây buồn bực.

Tình huống gì?

Sáu cái đầu Manga gia đồng thời ngừng có chương mới?

Bọn họ đang bận rộn gì đây?

Đầu năm nay một hai đầu Manga gia ngừng có chương mới rất bình thường, nhưng sáu cái đồng thời ngừng có chương mới liền không được bình thường, hơn nữa còn là cũng trong lúc đó ngừng có chương mới thì càng không được bình thường.

Chẳng lẽ bọn họ sáu cái thật đi Đại Bảo Kiếm rồi hả?

Rất nhanh có biên tập đem tin tức hồi báo cho Lăng Không.

Mặc dù Lăng Không đón nhận bộ lạc điện ảnh ngành, nhưng công tác chính thức tiếp nhận còn có đoạn thời gian, tiếp lấy Bộ Lạc manga lãnh đạo mới còn không có chắc chắn đâu rồi, hẳn vẫn phải phụ trách Bộ Lạc manga vận chuyển.

Lúc này.

Lăng Không nghe được tin tức, sắc mặt có chút không vui:

"Không liên lạc bọn họ hỏi một chút nguyên nhân sao?"

"Hỏi qua, Cuồng Kiếm nói là thân thể khó chịu, gần đây không trạng thái."

"Mấy cái khác đây?"

"Lý do đều không khác mấy, tử như Đường Di nói mình tới đại di mục rồi."

"Bọn họ đang làm cái gì, chúng ta bây giờ tình huống, còn chống lại bọn họ hành hạ như thế?"

"Bọn họ dù sao đều là đại bài."

"Lại đại bài có thể so sánh Ảnh Tử còn đại bài ấy ư, Ảnh Tử ta đều không quen đến, huống chi bọn họ, yêu viết viết, không viết cú!"

Lăng Không cả giận nói.

Mấy cái tới báo cáo biên tập sắc mặt cổ quái.

Kia sáu vị thật muốn lẩn, Bộ Lạc manga liền hoàn cầu.

Ngay bây giờ Bộ Lạc manga tình huống này, công ty đều không người tình nguyện đón người Lăng Không ban.

Vâng.

Lăng Không muốn thuyên chuyển sự tình, Bộ Lạc manga nhân đều biết.

Cái này rất bình thường.

Bộ Lạc manga đã bị Lăng Không làm hỏng.

Hắn tại nhiệm trong lúc công trạng làm thành một đồng cốt.

Phía trên làm sao có thể để cho hắn tiếp tục ở đây đợi?

Mà Lăng Không còn không có chính thức rời đi Bộ Lạc manga, nguyên nhân chủ yếu liền là công ty đủ tư cách người nổi nghiệp, đều coi thường Bộ Lạc manga này cục diện rối rắm.

Ai tiếp lấy Bộ Lạc manga, liền muốn trực diện Ảnh Tử.

Người bình thường là thật không chịu nổi, tình nguyện không muốn này cái vị trí.

Đang lúc này.

Lăng Không trợ lý đột nhiên lão đảo chạy vào, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi đầy đầu, run lập cập hô:

"Lăng bộ trưởng xong rồi xong rồi xong rồi xong rồi xong rồi!"

"Gọi hồn hả!"

Lăng Không nổi trận lôi đình: "Người mới xong rồi!"

Nhiều không hên a!

Trợ lý cũng sắp khóc, âm thanh run rẩy: "Lăng bộ trưởng, thật xong rồi!"

"Người ."

— QUẢNG CÁO —

Bay bổng lên một cước, muốn đạp hắn.

Trợ lý một cái tránh, để cho Lăng Không đạp cái tịch mịch, chính mình lại lão đảo thiếu chút nữa ngã xuống, cũng không đoái hoài tới rất nhiều, hắn vội vội vàng vàng giải thích: "Đường Di cùng Cuồng Kiếm bọn họ sáu cái Manga gia vừa mới tuyên bố nhảy hăng đi liên minh!"

Rào!

Toàn bộ biên tập cũng mộng!

Sáu cái đầu Manga gia đâm lưng?

Lăng Không vốn định bổ túc một cước, nhất định phải đánh một trận trợ lý không thể, vào lúc này lại cả người cứng ngắc tại chỗ, sắc mặt trong nháy mắt bạch giống như một trang giấy, khóe miệng co giật về mặt nhăn nhó.

Thật .

Thật lẩn?

Giờ khắc này Lăng Không hận không được hung hăng cho mình một cái tát!

Miệng quạ đen!

Đây chính là bộ lạc sáu cái đầu Manga gia, bọn họ đi liên minh, Bộ Lạc manga sau này còn chơi một thí a!

"Liên minh!"

Hắn thật là tức muốn học máu!

Cùng lúc đó.

Bộ lạc một cái phòng làm việc.

Bộ lạc một tên cao tầng vỗ một tên trung tầng bả vai nói:

"Nói nhiều như vậy, người nên cũng nghe rõ chứ, liên minh thực lực cũng không mạnh, toàn dựa vào một cái Anh Tử chống giữ, chúng ta Bộ Lạc manga còn có nhiều như vậy ưu tú Manga gia, chung vào một chỗ hoàn toàn có thể đối kháng Ảnh Tử, người chỉ cần làm ra thành tích đến, sau này cho dù là đứng hàng cao tầng cũng là hoàn toàn có thể, công ty đối với người ký thác kỳ vọng, ta cũng phi thường tin tưởng: Tương lai bộ lạc cao tầng, nhất định có một chỗ của người!"

Thật là lớn bánh bột!

Tên này trung tầng lãnh đạo bị nói nhiệt huyết sôi trào, lúc trước do dự dần dần biến mất, hắn có loại muốn đi Manga ngành làm một trận lớn ngăn cơn sóng dữ xung động, làm cho cả công ty đều thấy năng lực mình, đến thời điểm chính mình liên ngư bức đại phát .

Đột nhiên.

Bên ngoài truyền tới một đạo tuyệt vọng tiếng kêu: "Trương quản lý, Bộ Lạc manga bên kia có sáu cái đầu Manga gia phản bội, bọn họ cũng gia nhập liên minh!"

"Cái gì?"

Tên này giám đốc cả người run lên!

Mà giám đốc đối diện tên kia trung tầng đột nhiên lui về phía sau hết mấy bước, lắc đầu giống như trống lắc như thế, lúc trước rất nhiều nhiệt huyết sôi trào ý tưởng biến mất vô ảnh vô tung, nội tâm chỉ có vô tận sợ hãi và sợ! Nguy hiểm thật!

Thiếu chút nữa thì trông tiến vào!

"Trương quản lý, ta theo ngài không thù không oán, ngài cũng không thể đẩy ta vào hố lửa, dù là ngài muốn giáng chức ta, ta cũng sẽ không đi nắm lấy cái gì Manga ngành!"

Đi muội người ngăn cơn sóng dữ!

Manga ngành người nào thích đi ai đi!

Ngược lại ai đi chỗ đó hố lửa đều phải chết!

Lăng Không tạo nghiệt dựa vào cái gì ta chịu đựng!

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và
Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 866: Đội sản xuất Lừa cũng không dám làm việc như vậy

"Lăng Không tại sao còn không chết!"

Bên trong bộ lạc bộ trong nháy mắt náo loạn.

Sáu cái đại bài Manga gia đồng thời phát động đâm lưng, như vậy đột nhiên tập kích đừng nói bộ lạc không chịu nổi, toàn bộ Manga giới đều có điểm không chịu nổi phần này kích thích ——

Đây là Manga nghề kế Ảnh Tử 5 mở Phong Thần sau đó lại một lần nữa đại động đất!

" Chửi thề một tiếng !"

"Liên minh này sóng có chút soái a, trực tiếp đào bộ lạc căn!"

"Làm sao làm được, duy nhất đào sáu cái đại bài, nhất là Đường Di, cô nương này ở Manga bên trong từng âm thầm biểu thị mình là cái gì bộ lạc Trung Thần . Này giới ả kêu Trung Thần? Đây rõ ràng là nội gian!"

"Đường Di: Tiểu bên trong, này cũng còn không nháy sao?"

"Sáu cái đầu Manga gia đồng thời nháy ngược lại, biết bao đồ sộ!"

"Nội gian? Này sóng thuận phản tặc, kinh điển ngược lại giả bộ trung, hơn nữa còn là sáu cái đồng thời giả bộ, Lăng Không cũng bị dao động què rồi."

"Đại thù được báo a!"

"Ban đầu Lăng Không đột nhiên đào đi Dạ Thâm Trâm cùng Dạ Thâm Trâm, muốn không phải Ảnh Tử chống giữ, liên minh liên trực tiếp xong đời, liên minh hiện tại trực tiếp ăn miếng trả miếng, hơn nữa so với Lăng Không còn ác, vừa ra tay liền mẹ nó đào sáu cái đại bài Manga gia, lần này bộ lạc còn có cái gì với liên minh đối tuyến tư cách, bọn họ cũng không có Ảnh Tử loại này cấp bậc yêu nghiệt chống đỡ vùng!"

"Liên minh đây là đập bao nhiêu tiền đi xuống?"

"Liên minh chịu định bỏ ra rất lớn vốn liếng, bất quá không thể không nói, sau này cái này Manga giới, đem hoàn toàn thành liên minh thiên hạ."

Manga giới.

Thời tiết thay đổi!

Ngày này sớm muộn sẽ đến.

Chỉ là chẳng ai nghĩ tới ngày này sẽ tới nhanh như vậy.

Còn trăm trăm chân, đến chết vẫn còn giãy dụa, Bộ Lạc manga gia đại nghiệp đại, coi như là bị liên minh làm chậm chạp tử vong, không có một năm nửa năm cũng không khả năng chết hẳn.

Hết lần này tới lần khác, ra này đưng tử chuyện.

Mà đang ở Manga giới đại động đất lập tức, Đường Di đơi bộ lạc này bảy vị đầu Manga gia các độc giả lại không vui!

Cứng rắn!

Nắm đấm cứng rắn rồi!

Hai người các người Website buôn bán cạnh tranh liên cạnh tranh đưng rồi, tại sao phải liên lụy đến chúng ta độc giả trên đầu?

Chính mình Truy lâu như vậy Manga đột nhiên thái giám .

Đôi ai tình nguyện?

Sáu vị đại bài Manga gia độc giả số lượng chung vào một chỗ tuyệt đối là kinh khủng cấp cơ số, bằng không sáu người này phản bội cũng không phải để cho bộ lạc nguyên khí tôn thương nặng nề!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ Manga liên quan diễn đàn cũng nổ, vô số độc giả đang nhảy chân:

"Người đại gia, quá phẫn a!"

"Ta nói Cuồng Kiếm thế nào không viết nữa rồi một tháng, nguyên lai là dự định đi liên minh, kia Manga làm sao bây giờ a!"

"Cứ như vậy thái giám?"

"Ta đồng thời ở bộ lạc bên trên Truy Cuồng Kiếm, Thốn Thảo Tâm còn có Long Vương tác phẩm, kết quả ba người này đồng thời chạy trốn đi liên minh, tâm tính trong nháy mắt rong huyết!"

"Người này tính là gì, ta Truy bốn bộ!"

"Các người cũng mau tránh ra, ta thông khổ ở các người người sở hữu trên, sáu người này Manga mệt sức đều tại Truy, bây giờ sáu người này đồng thời vào cung làm đại nội tổng quản rồi, mệt sức gân đây liền mẹ nó Truy này Lục Bộ tác phẩm, thoáng cái toàn bộ cắt, không Manga nhìn!"

"Phốc, có thể, người là thảm nhất!"

"Trong cung vị trí cũng thoáng cái bị bọn họ chuẩn bị đây!"

Trong lúc nhất thời.

Sáu vị đại bài Manga gia bình luận khu, tràn đầy độc giả bất mãn!

Có chút cực đoan độc giả càng là tức miệng mắng to, không thể nào tiếp thu đưng chính mình đang ở Truy tác phẩm đột nhiên thái giám.

Đang lúc này.

Có độc giả phát hiện, này sáu vị Manga gia lại trực tiếp ở bộ lạc tiêu số.

Cũng bình thường.

Đâm lưng rồi bộ lạc sau đó, sáu người này sau này rất khó tiếp tục tại bộ lạc lẫn lộn, bộ lạc cũng không khả năng để cho bọn họ ở nhà mình trên bình đài vận doanh fan.

Ngay sau đó.

Sáu người này phân biệt cũng lấy đưng rồi Blog quan phương chứng nhận tài khoản, hơn nữa vừa lên tới sẽ cùng lúc chú ý một người:

Ảnh Tử!

Trong đó Đường Di còn cô ý chạy đến Ảnh Tử Blog bình luận khu nhấn lại:

"Ảnh Tử lão sư, chúng ta tới rồi!"

Ảnh Tử lão sư?

Chúng ta tới rồi?

Lời này có ý gì?

Phàm là không ngốc nhân, cũng có thể nhanh chóng đoán được những lời này hàm nghĩa:

Sáu cái đầu Manga gia đồng thời từ bộ lạc nhảy hăng đến liên minh, khẳng định cùng Ảnh Tử có quan hệ!

"Mẹ nhà nó!"

— QUẢNG CÁO —

"Chẳng lẽ là Ảnh Tử đào người vừa tới?"

"Nguyên lai Ảnh Tử mới là hại những thứ này Manga gia đồng thời thái giám kẻ cầm đầu!"

"Ảnh Tử cái này tâm hồn đen tối!"

"Hàng này không cố gắng đổi mới chính mình Manga, lại họa hại chúng ta độc giả!"

"Này Bobby lão tặc trả qua phân!"

"Ảnh Tử người « Hải Tặc Vương » bùng nổ một trăm lời nói tạ tội đi!"

"Hắn lại đề cho Ảnh Tử bùng nổ một trăm lời nói « Kage Ninja » mới được!"

"Thất đức a!"

Các độc giả mũi dùi trong nháy mắt chỉ hướng Ảnh Tử, yêu cầu Ảnh Tử cho ra giao phó!

Trong đó có đại một bộ phận độc giả hay lại là Ảnh Tử fan, dù sao bây giờ Manga mê cũng không mấy cái không nhìn Ảnh Tử Manga, nhưng coi như là Ảnh Tử fan, giờ phút này trong lòng cũng phi thường khó chịu!

Này mẹ nó kêu chuyện gì à?

Người liên không có thể chờ bọn hắn vẽ xong trên tay Manga lại đào người?

Được rồi.

Thực ra mọi người biết này không thực tế.

Bởi vì Manga gia liên tái một bộ Manga, nhất là trường thiên tác phẩm, hờ một tí chính là vài năm.

Ảnh Tử muốn thật đợi sáu người này toàn bộ liên tái xong, phỏng chừng phải đến không biết năm tháng nào, cho nên nội tâm của mọi người cũng không phải là không thể hiểu được liên minh đào người hành vi.

Chỉ là hiểu sắp xếp giải.

Mọi người trong lòng vẫn là cảm thấy bất mãn!

Mà đang ở phần này bất mãn càng để lâu càng sâu thời điểm, có người chú ý tới, liên minh Manga trên website có động tĩnh!

Sáu vị vừa mới nhảy hăng tới Manga gia lại đồng thời ban bố tác phẩm mới, hơn nữa vừa lên tới liên đội mới rồi mười mấy thoại nội dung!

Lang ca « Tử Thần » !

Long Vương « cao đến » !

Trăm dặm « Digimon » !

Thốn Thảo Tâm « Saint Seiya » !

Cuồng Kiếm: « Cang giả kim thuật sư » !

Đường Di: « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica » !

Sáu vị Manga gia đồng thời nhảy hăng, đồng thời bộ lạc tiêu hào, đồng thời đi tới liên minh, đồng thời phát hành tân tác, mỗi một bước cũng hiển nhiên là trước thời hạn thương lượng xong kế hoạch.

Mà đang ở sáu người phát hành tân tác đồng thời.

Bọn họ cũng thông qua Blog với độc giả giao phó: "Lão Manga bắt được bản quyền cứ tiếp tục liên tái, chúng ta sẽ song khai."

Các độc giả ngây ngẩn.

Bên này là bị lực người công khai tỏ thái độ làm yên lòng, bên kia là là tò mò sáu người này tân tác chất lượng như thế nào.

Bá bá bá!

Tạm thời ngừng các độc giả rồi rít điếm vào sáu người tân tác, có vẫn bất mãn độc giả ở trong lòng thâm nhũ, tân nếu như Manga không hài lòng lời nói, vẫn phải là để cho đám người kia ngoan ngoãn họa lão tác phẩm.

Nhưng mà.

Làm độc giả lục tục nhìn xong này sáu vị đại bài Manga gia tân tác sau đó, tâm tình nhưng là gợn sóng dâng lên.

Đột nhiên.

Đường Di « Mahō Shōjo Madoka ☆ Magica » bình luận khu xuất hiện vô số tân nhắn lại, tân hướng gió xuất hiện:

"Thực ra cũng có thể hiểu được."

"Bộ lạc bên kia quả thật không được, tới liên minh cũng tốt, sau này ta ngay tại liên minh bên này ủng hộ người, tân Manga thật tốt họa đi."

"Lão Manga không đổi mới cũng không bắt buộc, sinh thời cho một kết cục là được."

Ngay sau đó.

Lang ca « Tử Thần » bình luận khu.

"Ta ghét nhất Manga gia song khai rồi, tất lại không phải ai đều có Ảnh Tử loại năng lực kia, có thể đồng thời không chế nhiều bộ tác phẩm, Lang ca người thật có cặp kia mở tinh lực, không bằng đem tâm tư đặt ở một bộ

Manga bên trên, ta xem người liên chuyên tâm họa cái này kêu « Tử Thần » tân tác là được rồi mà, lão Manga đổi mới không gấp."

"Hiểu Lang ca."

"Lang ca cũng không dễ dàng a, « Tử Thần » cũng không tệ lắm, thật tốt họa, ta có thể tiếp nhận người phần trên Manga thái giám."

Lại sau đó.

Thôn Thảo Tâm « Saint Seiya » bình luận khu.

"Ta cảm thấy phải làm người không thể lão câu nệ với đi qua, địa phương mới tân khai thủy, nếu rời đi bộ lạc đi tới liên minh, liên an tâm ở liên minh họa tân tác « Saint Seiya » được rồi."

"Ừ."

"Tiếp tục họa lão Manga, không cách nào cùng đi qua thật tốt nói lời từ biệt, sẽ để cho đi qua vĩnh viễn ở lại chúng ta trong trí nhớ."

Lại sau đó.

Long Vương « cao đến » bình luận khu.

"Ta cũng chớ giả bộ đi, ta xem cách vách mấy cái Manga bình luận khu, độc giả là thật giả bộ, không phải là thấy tân Manga so với lão Manga đẹp mắt, cho nên thay lòng mà, ta là người tương đối thẳng thắn, ta chính là có mới nói cũ, sau này họa « cao đến » đi, bộ này Manga có thể so với trước người cái kia tác phẩm kích thích hơn nhiều."

"Vậy thì không giả bộ?"

"Còn giả trang cái gì a, nếu như Long Vương vì lão Manga đổi mới, đưa đến bộ này Manga khó dây dưa, ta đây thật là gặp nặng!"

Giống vậy.

Trăm dặm « Digimon » bình luận khu.

"Long Vương bên kia cũng không giả bộ, ta muốn giả bộ đi xuống cũng lộ ra dôi trá, « Digimon » có thể so với trăm dặm trước kia Manga có ý tứ rất nhiều ta cảm giác bộ tác phẩm này có thể lấy đại phần trên rồi!"

"Đồng ý!"

"Chẳng lẽ đâm lưng có thực lực thêm được ấy ư, ta vừa mới cũng nhìn Đường Di cùng Thôn Thảo Tâm tân Manga, cảm giác trình độ so với bọn hắn trước cao rất nhiều, xem ra nhảy hăng cũng không hoàn toàn là chuyện xấu nhi mà!"

Cuối cùng.

Cuồng Kiếm « thép luyện » bình luận khu.

"Nô nô nô, cái này khai thiên đơn giản là hoàn mỹ, Cuồng Kiếm người nếu dám đổi mới lão Manga ta với người gấp, sau này cho Lão Tử chuyên tâm

họa bộ này « Cang giả kim thuật sư », thật nhiều năm không thấy như vậy hăng hái Manga rồi!"

"Cuồng Kiếm trình độ không tệ."

"Manga là tốt Manga, chính là chỗ này bức làm người có vấn đề, biết đều hiểu."

Lục Bộ Manga tân tác bình luận khu, hướng gió đột nhiên thay đổi!
Vừa mới bắt đầu độc giả còn giả bộ một chút, ngưng ngưng thừa nhận bọn họ có mới nói cũ, có tâm vui mừng quên người cũ.

Sau đó bọn họ dứt khoát không giả bộ, ngửa bài!

Này sáu cái Manga gia tân tác toàn bộ so với trước kia tác phẩm đẹp mắt, đối độc giả sức hấp dẫn đã hoàn toàn vượt qua sáu người trước tác phẩm, liên đới độc giả đều cảm thấy bọn họ không cần phải lại quán quít lão Manga rồi!

Cắt liên cắt đi!

Trên mạng có một tiết mục ngắn nói:

Nếu như điện thoại di động của người hư rồi, kia để cho người cảm thấy vui vẻ sự tình, chẳng lẽ là có người giúp người tu điện thoại di động tốt?

Không phải.

Nếu như có nhân mua cho người một bộ điện thoại di động mới, dễ dùng hơn cái loại này, người trong nháy mắt sẽ trở nên vui vẻ!

Đạo lý trong đó là cộng thông.

Đương nhiên cũng có chút độc giả vẫn đối với mấy cái này Manga gia lão tác phẩm ôm có cảm tình, bất quá phần cảm tình này ai cũng không dám bảo đảm còn có thể kéo dài bao lâu, huống chi mấy vị này Manga gia cũng đã nói lão tác phẩm vẫn sẽ đổi mới, cái này thì để cho mọi người bộc phát tâm an lý đắc!

"Đường Di tân Manga thật là thơm!"

"Trăm dặm tân Manga quá đặc sắc!"

"Thôn Thảo Tâm lão sư thật giống như đột nhiên hiểu như thế trình độ đột nhiên tăng, Saint Seiya cái này nhân vật chính còn có Thập Nhị Tinh Tọa thiết lập thật là soái nỏ, còn có cái gì nữ thần Athena loại, bộ này Vương Đạo Manga cho ta cảm giác không kém gì Hải Tặc cùng Kage!"

"Lang ca « Tử Thần » cũng không yếu với Hải Tặc cùng Kage!"

"Vậy là các người không thấy « cao đến », Long Vương bộ này Manga bên trong thiết lập mới là thật soái, Lam Tinh thật nhiều năm chưa từng xuất hiện trâu như vậy bài Manga rồi!"

Bá bá bá!

Lục Bộ Manga cũng phát hỏa!

Dưới tình huống bình thường Manga không có biện pháp hỏa quá nhanh, chỉ là đám người này tồn cáo quá nhiều, duy nhất thả ra rồi, Manga nội

dung cốt truyện sức dẫn trực tiếp kéo căng, cho nên mới thoáng cái liền hấp dẫn độc giả!

Trong lúc nhất thời!

Các nơi thảo luận!

Mà khi các đại Manga độc giả hội họp, mọi người như vậy một giao lưu, tất cả mọi người đều phát hiện cái này hơi có chút kỳ quái tình huống.

Thật rất kỳ quái a!

Sáu cái tự bộ lạc nhảy hăng đến liên minh Manga gia, tân tác trình độ, đồng thời nhảy vọt một nấc thang một dạng chất lượng hoàn toàn vượt qua bọn họ trước tác phẩm!

Đây là tình huống gì?

Nếu như là đặc biệt vậy thì thôi.

Hết lần này tới lần khác là sáu người đồng thời tiến bộ!

Chẳng lẽ sáu người này gia nhập liên minh, thoáng cái đã thông Nhâm Đốc Nhị Mạch?

Cũng không thể là bọn hắn ở bộ lạc cố ý xuất công không xuất lực, đến liên minh mới bỏ được được xuất ra thực lực chân chính chứ ?

Kia không phải "Ảnh Tử hành vi" sao?

Bộ Lạc manga.

Vốn là Bộ Lạc manga các biên tập đều tại cán rãnh nghiên lợi chế giễu.

Dính đến Website họp đồng, Ảnh Tử đào đi sáu cái Manga gia, có nghĩa là này sáu cái Manga gia lão tác phẩm, trong tương lai một đoạn thời gian rất dài bên trong không cách nào đổi mới, đây nhất định sẽ để cho sáu vị

Manga gia độc giả giậm chân!

— QUẢNG CAO —

Xem các người xử lý như thế nào!

Sơ sót một cái, Ảnh Tử cùng sáu vị Manga gia thậm chí còn liên minh người đi đường duyên cũng sẽ bôi xấu.

Mặc dù cái này không có thể cản dừng liên minh quật khởi, nhưng tóm lại là có thể chán ghét đôi thủ một cái, để cho bộ lạc bên này tâm lý hơi chút thoải mái một chút.

Nhưng bây giờ.

Bộ Lạc manga đột nhiên cảm giác được không đúng lắm.

Độc giả thế nào đột nhiên đứt đoạn tiếp theo bình phun bọn họ?

Nhìn kỹ hạ, bộ lạc mới mặt đầy mộng bức phát hiện:

Sáu người này đều đang chuẩn bị tân tác, hơn nữa tân tác một bộ so với một bộ xuất sắc!

Hóa ra bọn họ trước đều là đang diễn bộ lạc?

Ở bộ lạc họa Manga là một cái trình độ, đến liên minh họa Manga, lại trực tiếp lên một cái trình độ?

Làm đồng đội liên vâng vâng dạ dạ, đèn đôi điện, liên mẹ nó trọng quyền đánh ra?

Trước Ảnh Tử cũng là như vậy!

Ở bộ lạc họa Manga, chính là « Thám tử Kindaichi » loại này Tiểu chúng đề tài.

Đến liên minh, người tốt!

Kage, Hải Tặc, danh trình thám đều tới!

Có sao nói vậy a.

Trải qua Ảnh Tử sau sự kiện, Lăng Không đã hấp thụ giáo huấn, cùng Manga gia trực tiếp tiếp xúc trung đã rất khách khí, không nghĩ sẽ cùng còn lại Manga gia xích mích.

Người không phải là thánh hiền, ai có thể vô quá, ta quá mà có thể thay đổi, còn không có thể sao?

Kết quả thế nào ?

Các người liên đội với ta như vậy?

Ta là bộ lạc Thái Tử Gia a!

Ta tm không chính là các người chân mệnh thiên tử?

Sáu cái đại bài Manga gia đến liên minh, thật giống như trong nháy mắt tiểu vũ trụ bộc phát như thế thực lực đại tăng, vô luận từ góc độ nào đến xem chuyện này cũng để cho nhân có chút đỡ khóc đỡ cười, cũng khó trách bộ lạc kêu la như sấm, lại càng không quái Lăng Không hận muốn nổi điên. Bất quá như vậy hiểu lầm, thực ra cũng không có kéo dài quá lâu.

Rất nhanh a.

Có người ở sáu người tân Manga trong danh sách, thấy được một cái quen thuộc tên, đây là liên minh mới vừa đội mới lúc cộng thêm.

Tỷ như « cao đến » một cột, chính là như vậy viết ——

Ảnh Tử, Long Vương

Lại tỷ như « Tử Thần » một cột, cũng giống như vậy cách thức ——

Ảnh Tử, Lang ca

Lục Bộ Manga hàng thứ nhất, toàn bộ đều viết "Ảnh Tử" hai chữ!

Đây là tình huống gì?

Phản ứng nhanh, đã ý thức được vấn đề mấu chốt.

Phản ứng chậm, giống vậy ý thức được vấn đề mấu chốt, chỉ nội tâm của là có chút không dám tin tưởng ——

Cho đến sáu vị Manga gia mỗi người phát hành động tĩnh thừa nhận:

"Cảm Tạ Ảnh tử lão sư cung cấp nội dung cốt truyện cùng phân kính, vừa mới gia nhập liên minh đại gia đình, nguyện chúng ta hợp tác vui vẻ!"

Àm!

Lần này lại không có nghi ngờ!

Manga vòng Địa Chấn vừa mới kết thúc, liền tới sóng mạnh hơn bùng nổ, toàn bộ nghệ Đô Thiên xối đất che dao động!

"Ta thiên!"

"Đây là người sao!"

"Ảnh Tử thật là thần!"

"Trước chúng ta còn đùa nói Ảnh Tử có thể mười mở thậm chí mười một mở, kết quả hần mẹ nó thật mười một mở, đội sản xuất Lừa cũng không dám làm việc như vậy!"

"Cho Ảnh Thần quỳ!"

"Đây chính là trong truyền thuyết tam bạn gay cộng tiên thôi ấy ư, Tiệp Ngự bắt lại 1 năm liên tục quán quân, Ảnh Tử liên mẹ nó chơi một tay Manga mười một mở?"

"Ta nói mấy người kia thế nào đột nhiên trình độ tăng nhiều!"

"Nguyên lai là bởi vì bọn hần phía sau nam nhân, Ảnh Tử!"

"Khó trách bọn hần nhảy hăng, với Ảnh Tử loại này yêu nghiệt hợp tác, đại bài Manga gia cũng không cầm được a!"

Trước đó chưa từng có Manga mười một mở!

Đây đối với Manga giới mà nói, hoàn toàn không thua gì Tiệp Ngự thành công bắt lại 1 năm liên tục quán quân ở giới âm nhạc tạo thành kinh khủng oanh động!

// đánh thưởng 50k ko nổi bọt sóng, bình luận tác giả cũng ko nhìn đến ...
chắc chắc

Truyện linh dị hay hot của faloo. Main lạnh lùng tàn nhẫn, nhân vật phụ có tính cách riêng, đứng top view trên faloo và

Kinh Khủng Khôi Phục: Từ Người Bù Nhìn Đến Hoảng Sợ Ma Thần!

Chương 867: Sự giả hào quang thăng cấp

Tiên Ngự năm châu 1 năm liên tục quán quân náo nhiệt còn không có đi qua, Ảnh Tử Manga mười một mở liên tạo thành tân bạo nổ khoản đề tài. Nghề khiếp sợ!

Truyền thông khiếp sợ!

Bạn trên mạng khiếp sợ!

Đề tài ảnh hưởng đến phạm vi từ Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu các đại Manga diễn đàn lan tràn đến bộ lạc cùng Blog, thậm chí còn trên mạng bất đồng xã giao sân thượng.

Vây quanh Ảnh Tử, vây quanh Ảnh Tử Lục Bộ tân Manga.

Vô số thảo luận, vô số bản tin, vô số phân tích không cùng tầng xuất!

Mà theo Manga vòng tràng này đại động đất phóng xạ, sau đó tiếp theo ảnh hưởng lây thể nhanh như chớp không kịp bịt tai hoàn toàn bộc phát!

Bộ lạc!

Độc giả rối rít làm phản ——

"Ta thích nhất mấy vị Manga gia đều đi liên minh, Bộ Lạc manga đã không đáng giá gì ta lưu luyến, ta đi liên minh bên kia Truy Manga rồi."

"Liên minh Manga chất lượng bây giờ cao hơn bộ lạc, khẳng định lựa chọn liên minh a."

"Ta đặc biệt thích Ảnh Tử tân Manga « Tử Thần », vì bộ này Manga, ta quyết định đi liên minh!"

"Ta vốn là hai bên chạy, bộ lạc bên này theo đuổi ba bộ Manga, liên minh bên kia cũng theo đuổi ba bộ Manga, bất quá bây giờ bộ lạc bên này liên còn dư lại một bộ Manga đáng giá ta tiếp tục đuổi rồi, sau này nhìn Manga hay lại là lựa chọn liên minh làm chủ đi."

"Đi liên minh, vì « cao đến » !"

"Liên minh bên kia Manga tốt xuất sắc a, nhất là « Saint Seiya », Ảnh Tử bao tất ta toàn bộ vui vẻ, này Bộ Lạc manga không đợi cũng được!"

"Các huynh đệ hướng vọt, đi liên minh!"

Nóng bỏng nhất đẹp mắt nhất Manga đều tại liên minh, độc giả có như vậy lựa chọn quá bình thường!

Gần như ngay tại ngày đó.

Bộ Lạc manga lưu lượng sụt đột ngột tới sử thượng tới băng điểm!

Cho dù là Bộ Lạc manga vừa mới thành lập thời điểm, lưu lượng đều không thấp như vậy quá, có thể thấy này sóng ảnh hưởng chi khoa trương!

Này kéo dài.

Bộ Lạc manga lưu lượng sụt đột ngột sau đó, liên minh lưu lượng trực tiếp nghênh đón một lớp tăng vọt!

Ngăn ngùi mấy ngày thời gian.

Liên minh Đăng ký sử dụng lượng không ngừng tăng nhiều.

Nhất là ngày 12 tháng 12 ngày này, liên minh lưu lượng, lại nhất cử vượt qua Bộ Lạc manga thời kỳ toàn thịnh!

Manga giới thật thời tiết thay đổi.

Toàn bộ nghề cũng lòng người trôi lơ lửng.

Bộ Lạc manga các nhà hoảng loạn lên, bọn họ có thể sau khi thông qua đài thấy độc giả đối Manga đặt tình huống, mấy ngày nay toàn bộ Bộ Lạc manga gia tác phẩm đặt đều tại cuồng ngã!

Này ý vị như thế nào?

Này có nghĩa là Bộ Lạc manga độc giả chạy vô số, tất cả đều đi nhân gia liên minh Truy Manga đi, ai để cho nhân gia liên minh có Ảnh Tử mười một mở, lại mỗi bộ Manga cũng đặc sắc như vậy đây?

"Cái này còn vẽ một thí a!"

"Độc giả cũng chạy sạch!"

"Liên minh vốn là có Ảnh Tử quân đoàn hấp dẫn lưu lượng, bây giờ bọn hấn lại thêm ra rồi sáu cái đầu Manga gia, lưu lượng sức hấp dẫn thẳng Tiếp Thiên hạ vô địch, trừ phi sau này Bộ Lạc manga sẽ xuất hiện Ảnh Tử cấp bậc tồn tại, nếu không những thứ này độc giả là rất khó lại trở lại Bộ Lạc manga truy chương rồi."

"Chúng ta phải sớm tính toán rồi."

"Ảnh Thần thật quá mẹ nó biến thái, một người chống lên một cái Website còn chưa đủ, hấn đây là muốn một người chống lên toàn bộ Manga giới tiết tấu a, ta đây bản Manga vừa lúc ở giai đoạn kết thúc, sau khi kết thúc liền lập tức nhảy hăng đến liên minh mở tân tác, bộ lạc đã không dư thừa bao nhiêu độc giả rồi."

"Ta chuẩn bị trực tiếp cắt trên tay Manga, đi liên minh mở tác phẩm mới!"

"Ta thật hối hận a, trước liên minh biên tập muốn đào ta đi qua, hứa hẹn khá vô cùng điều kiện, ta xem bọn hấn là tân Website sẽ không đáp ứng, bây giờ Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, ta còn phải tìm tới lần cái kia đào ta biên tập, yêu cầu hấn cho ta thêm vào cơ hội."

"Ma đản, ta cũng là a!"

"Nếu như ta trước phải đi liên minh, đãi ngộ chắc chắn sẽ không kém, hiện trong quá khứ, đãi ngộ phỏng chừng liền rất bình thường rồi!"

Trước liên minh có định từ bộ lạc đào người.

Đáng tiếc bộ lạc bên này không mấy cái Manga gia nguyện ý đi qua.

Bây giờ thời đại thay đổi!

Bộ lạc bên này Manga gia, chen lấn muốn nhảy hăng đến liên minh!

Chỉ là nhân gia vốn là muôn bát nhắc đại kiêu khách khí đem mình mời đi qua, chính mình không đáp ứng; hiện tại chính mình ngược lại muốn uốn mặt tiến tới, thật sự là lúng túng vừa đành chịu.

Cũng rất thảm.

— QUẢNG CÁO —

Bất quá có người so với bọn hắn thảm hại hơn!

Tỷ như những thứ kia từ liên minh nhảy hăng đến Bộ Lạc manga gia.

Bây giờ bọn họ quá khó chịu, giờ phút này run sợ trong lòng tiếp cận thương lượng đối sách với nhau:

"Ta trước phản bội quá liên minh, liên minh còn phải ta sao?"

"Ta khẳng định lên liên minh danh sách đen, mẹ nó mệt sức mới bị đào được bộ lạc không tới hai tháng, bộ lạc làm sao lại trực tiếp bị liên minh liên quan gục xuống!"

"Người này tính là gì, Đạo Hỏa Giả so với người thảm nhiều!"

"Đạo Hỏa Giả lão sư thật giống như bên trên Chu Tài vừa mới bị bộ lạc từ liên minh đào đến đây đi, theo nói là chuyện này vẫn cùng hắn ở liên minh biên tập âm ỉ một trận, kết quả hắn đến bộ lạc, còn chưa kịp mở tân tác liên tao ngộ loại chuyện này, đơn giản là thảm thiết."

"Phốc!"

"Ảnh Tử dẫn liên minh thống nhất Manga giới đêm trước gia nhập bộ lạc?"

"Được rồi, thực ra chúng ta còn chưa đủ thảm, cho dù là Đạo Hỏa Giả cũng không phải thảm nhất, thảm nhất hẳn là mấy vị kia!"

Mấy vị kia là ai ?

Người sở hữu lòng biết rõ.

Chính là Thiên Môn, Dạ Thâm Trầm cùng với Hà Đại Tuấn.

Hà Đại Tuấn trước bởi vì "Thi đấu Manga đệ nhất nhân" danh hiệu, cùng Ảnh Tử huyền não không thể tách rời ra.

Bây giờ lấy Ảnh Tử ở liên minh thậm chí còn nghề nội địa vị, Hà Đại Tuấn là vô luận như thế nào cũng không khả năng vào liên minh phát triển.

Về phần Thiên Môn cùng Dạ Thâm Trầm?

Hai người này so với Hà Đại Tuấn còn khoa trương!

Lúc trước hai người này cũng đáp ứng gia nhập liên minh, kết quả liên minh mở một cái đứng, hai người trực tiếp đâm lưng, thiếu chút nữa đưa đến liên minh một hơi thở không tiếp theo đi lên, toàn dựa vào Ảnh Tử giúp liên minh ngăn cơn sóng dữ.

Bây giờ Manga giới thời tiết thay đổi.

Sợ rằng liên minh từ trên xuống dưới người sở hữu hận nhất Manga gia, chính là chỗ này hai hàng!

"Phong bút, mệt sức phong bút còn không được sao!"

Hà Đại Tuấn tâm tính băng hi bễ, tuyệt vọng rồi tinh rồi mù!

Hắn làm sao lại với Ảnh Tử loại này Manga giới thời đại con đối mặt?

"Chúng ta coi như là mất nước chi thân sao?"

Thiên Môn nhìn Dạ Thâm Trâm, trong lòng có loại bi thương cảm.

Dạ Thâm Trâm thở dài: "Này sóng Bộ Lạc manga có thể phải thiếu một nửa."

Bộ lạc bản thì không được.

Manga lại nhảy một nửa đi liên minh càng là tuyệt thượng gia sương.

Nói không chừng lúc nào, sẽ xuất hiện đê chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ.

Nếu như ban đầu không có lựa chọn đâm lưng, kia liên minh hiện tại, hẳn sẽ đem mình tôn sùng là thượng khách chứ ?

"Lăng Không sẽ không ăn lót dạ cứu các biện pháp?"

"Không có cách nào bô túc, đại thế đã qua."

Dạ Thâm Trâm một lời thành sấm, Bộ Lạc manga đại thế đã qua.

Lăng Không đương nhiên là có định bô túc, nhưng này cái lỗ thủng thế nào bô?

Trừ phi hắn hóa thân Ảnh Tử, sao chép đối phương truyền kỳ, nhưng mà như vậy truyền kỳ, không thể nào bị sao chép.

Bộ lạc chắc chắn sẽ không xong.

Bộ Lạc manga nhưng là hoàn toàn không cứu.

Càng làm cho Lăng Không tuyệt vọng là, đã có không chỉ một vị Manga biên tập hướng hắn đưa ra đơn xin từ chức.

Liên minh!

Ban biên tập!

Toàn bộ biên tập danh bạ, cũng náo nhiệt phi phàm, cho tới toàn bộ ban biên tập cũng tràn ngập hưng phấn cùng nóng nảy trào dâng bầu không khí!

"Chúng ta liên minh bây giờ thật có sức hấp dẫn!"

"Rất nhiều bộ lạc trung tầng Manga gia liên lạc ta muốn tới mở tân tác!"

"Ta bên này cũng phải !"

"Ha ha ha ha, Cầu Thần muốn tới liên minh!"

"Cầu Thần lại cũng muốn tới rồi, hẳn chính là cùng Đường Di đám người cùng nhất cấp bậc Manga đại thần a, lại cũng phải tới liên minh chúng ta mở tân Manga!"

"Ta nhận được tin tức, Thất Thất lão sư cũng muốn đi qua!"

"Thất Thất lão sư trước không phải cự tuyệt chúng ta mời ấy ư, ta nhớ đến lúc ấy tổng biên tập đích thân tìm đối phương nói chuyện hợp tác, kết quả Thất Thất lão sư tự xưng là bộ lạc Trung Thân, đối liên minh căn bản không hứng thú."

Các biên tập cười nở hoa!

Cái gì Trung Thần không Trung Thần?

Hôm nay liên lạc liên minh, muốn chủ động đầu hàng Manga gia, cái nào không phải bộ lạc Trung Thân?

Loại cảm giác này quá đã!

Dùng lưới trước nhất câu kinh điển danh ngôn để hình dung chính là:

Ngày hôm qua người đối với ta xa cách, hôm nay ta cho người không với cao nôi!

Ảnh Tử phòng làm việc.

Lâm Uyên nhìn trên mạng bản tin, lộ ra nụ cười.

Hắn đã biết rồi mấy ngày nay Bộ Lạc manga cùng liên minh tình huống.

Lâm Uyên biết:

Có lẽ hắn và bộ lạc tranh chấp vẫn chưa kết thúc, nhưng bộ lạc dưới cờ Manga ngành, lần này là hoàn toàn xong đời.

Không uổng phí chính mình Manga mười một mở!

Phải biết Lâm Uyên xuất ra những thứ này Manga, trên địa cầu đều là thống trị cấp bá quyền tác phẩm!

Những thứ này Manga phân thuộc không đồng thời kỳ.

Lâm Uyên đem không đồng thời kỳ bá quyền tác phẩm đặt ở cùng một thời kỳ bên trong phát hành, hiệu quả này dĩ nhiên kinh khủng.

"Ông chủ uổng trà!"

Kim Mộc cho Lâm Uyên rót ly trà.

Kim Mộc bên cạnh, Lâm Uyên Manga các học trò đều tại.

Mỗi người nhìn về phía ánh mắt của Lâm Uyên, đều tràn đầy sùng bái!

Trước tất cả mọi người cho là 5 mở chính là lão sư cực hạn, ai có thể nghĩ tới lão sư lại có thể làm được chưa từng có trong lịch sử mười một mở!

Mặc dù bây giờ lão sư càng ngày càng lười biếng, cho mọi người cung cấp phân kính cùng cố sự đều là Matchstick Men trình độ, có lúc thậm chí ngay cả Matchstick Men đều lười được vẽ, trực tiếp ném cái sơ lược dàn ý tới, nhưng này không tí ti ảnh hưởng Lâm Uyên ở trong lòng mọi người địa vị! Mười một mở a!

Nếu như Lâm Uyên dưới tình huống như vậy còn không rõ chi tiết cho mọi người cung cấp tiêu chuẩn phân kính cùng nội dung cốt truyện, vậy thì quá kinh sợ rồi.

Trên thực tế.

Lâm Uyên làm như thế, cũng có nguyên nhân.

Chủ yếu vẫn là bởi vì Manga gia đến tài nghệ nhất định, Ngô Tính cùng năng lực hiểu cũng trở nên mạnh mẽ, dần dần đối trên tay của mình Manga muốn gì được nấy đứng lên, coi như Lâm Uyên không cho bọn hắn cung cấp nội dung cốt truyện, bọn họ cũng có thể đại khái tiếp theo đi xuống.

Đây là sự tình rất bình thường.

Giống như là Tử Thân học sinh tiểu học loại này Manga, một khi bước vào quỹ đạo chính, thật còn cần Lâm Uyên vẫn nhìn chăm chăm vào?

Hoàn toàn không cần.

Loại này không ngừng phá án đan nguyên thức nội dung cốt truyện, tìm một ít trình độ không tệ Manga Biên Kịch là có thể hoàn thành, Lâm Uyên chỉ cho dàn ý cùng đầu mối chính liền hoàn toàn vậy là đủ rồi, chi tiết cụ thể để cho chính bọn hắn bổ túc liền có thể.

Trời mới biết trên địa cầu vẫn còn ở liên tãi « Thám Tử Conan » hay không còn là bốn nhân ở họa?

Thậm chí không chỉ « Thám Tử Conan » .

Rất nhiều chế tác truyện tranh Manga tác phẩm, cũng sẽ bởi vì tự mình đòi mới quá chậm, mà làm ra để cho chế tác tổ nguyên sang bộ phận nội dung cốt truyện quyết định, hiệu quả có nhiều có ít.

Lâm Uyên bên này là chính mình nhìn chăm chăm, cho nên hiệu quả một mực bảo đảm không tệ.

Đây mới là Lâm Uyên dám mười một mở sức lực.

Nếu như không như vậy làm, Lâm Uyên được mệt chết.

Liên quan tới một điểm này, độc giả cũng đại khái tìm hiểu tình huống.

Bất quá đây mới là trạng thái bình thường, chỉ cần nội dung cốt truyện đẹp mắt, độc giả cũng không ngại.

Uống một hớp trà.

Kim Mộc cho Lâm Uyên đưa tới một cái danh sách.

— QUẢNG CÁO —

Đây là gần đây nhảy hăng đến liên minh chúng ta trong nghề trung thượng tầng Manga gia danh sách.

Lâm Uyên thậm chí ở trong đó thấy được nhiều cái không kém gì Đường Di đám người đại bài Manga gia.

"Có chút là mình chủ động tới, có chút là Hàn Tế Mỹ mời tới."

Đại bài Manga gia ở đâu đều ăn mở, cũng không có khoa trương đến không vào vào liên minh liền không được ăn cơm mức độ, chỉ là liên minh nhất định là mọi người tối lựa chọn phương án tối ưu chọn.

Những người này muốn chút mặt mũi.

Hàn Tế Mỹ hơi chút khách khí mấy câu, đại bài Manga gia môn cũng liền biết thời biết thế đáp ứng.

Giống như cổ đại Vương Triều thay đổi như thế.

Trừ đi một tí thật. Trung Thân bên ngoài, tuyệt đại đa số người cũng sẽ thuận thế quy thuận Tân Vương Triều.

Dưới danh sách phương.

Lâm Uyên thấy được một ít bộ lạc thật. Trung Thân.

Đám người này cũng không có bởi vì Manga vòng thời tiết thay đổi mà gia nhập liên minh, ngược lại vẫn đợi ở bộ lạc.

"Những người này không đến nguyên nhân rất đơn giản."

Phát hiện Lâm Uyên nhìn về phía bộ lạc Trung Thần danh sách, Kim Mộc cười giải thích: "Bởi vì bọn họ cũng không tính là là Vương Đạo đường đi Manga gia, tác phẩm phong cách riêng một góc trời, dù là ở lại bộ lạc, độc giả cũng sẽ ủng hộ, dù sao có chút độc giả không chỉ ở một cái Website nhìn Manga, đôi với bọn họ mà nói chỉ cần trên điện thoại di động hoán đổi một chút phần mềm là được."

Lâm Uyên gật đầu.

Những thứ này còn ở lại bộ lạc, phong cách đều là tương đối đặc biệt, thiên hướng về dễ dàng thường ngày họa phong.

Liên minh Manga, bởi vì Lâm Uyên chính mình quan hệ, cơ bản đều là chiến đấu loại Vương Đạo Manga, căn bản không có quá nhiều trình độ rất cao thường ngày loại Manga.

Đối với những người này mà nói, có hay không nhảy hăng cũng ảnh hưởng không lớn.

Xem ra sau này được suy tính một chút loại này thường ngày dễ dàng khôi hài hệ Manga rồi, Website tác phẩm họa phong không thể quá đơn độc.

"Bộ Lạc manga chỉ là kéo dài hơi tàn thôi."

La Vi cười lạnh nói: "Sau này là Manga giới Tân Vương Triều, bọn họ chỉ có thể dần dần trở thành xưởng nhỏ."

La Vi không phải ở nhằm vào Manga, mà là ở nhằm vào bộ lạc.

Ảnh Tử là La Vi tối tôn trọng lão sư, Bộ Lạc manga đã từng đem lão sư đuổi ra khỏi cửa, nàng dĩ nhiên sẽ không đối Bộ Lạc manga ôm chút nào đồng tình và hảo cảm.

"Ừm."

Lâm Uyên gật đầu một cái, đang muốn mở miệng, trong đầu đột nhiên vang lên một giọng nói:

Đình đông!

Hệ thống xuất hiện: 【 chúc mừng kí chủ hội họa loại danh vọng đột phá một triệu, thăng cấp khen thưởng: Sư giả hào quang thăng tới lv 3! 】

Sư giả hào quang thăng cấp?

Lâm Uyên nhất thời toả sáng hai mắt!

Quay đầu phải xem nhìn các hạng nghệ thuật danh vọng giá trị.

Này danh vọng giá trị gia tăng tốc độ quá chậm, chính mình Manga độc giả cũng không biết bao nhiêu rồi, danh vọng giá trị mới vừa triệu, cũng không biết hệ thống tính toán công thức là thế nào tới.

Lấy lại tinh thần.

Lâm Uyên nghe được Kim Mộc chính đang đọc diễn văn: "Muốn bước sang năm mới rồi, mọi người năm nay công việc cũng làm tốt vô cùng, chúng ta phòng làm việc cuối năm thưởng sẽ vượt qua dĩ vãng ."

Lâm Uyên cười một tiếng.

Phương diện kinh tế sự tình Lâm Uyên cơ bản đều là giao cho Kim Mộc phụ trách, mà Kim Mộc cũng hầu như là có thể để cho mọi người hài lòng. Nhưng mà.

Đang lúc này.

La Vi đột nhiên ho khan một tiếng nói: "Ta có thể không muốn cuối năm thưởng sao?"

Kim Mộc hỏi: "Tại sao?"

La Vi nhìn về phía Lâm Uyên: "Ta muốn với lão sư lại học tập mấy ngày hội họa, Triệu Châu sắp gia nhập thống nhất, người nhà ta hi vọng ta có thể ở truyền thống hội họa giới xông ra manh mối, dĩ nhiên trên tay ta Manga vẫn sẽ thật tốt phụ trách."

"Này ."

Kim Mộc nhìn về phía Lâm Uyên.

Lâm Uyên khẽ mỉm cười: "Cuối năm thưởng tấm ảnh post lên, ngoài ra mọi người cuối năm trước, trên tay Manga đổi mới có thể thả thả, ta cho mọi người an bài một đoạn thời gian huấn luyện."

Sự giả hào quang thăng cấp!

Hắn vừa vịn thử một chút hiệu quả!

Truyện về bác sĩ, nghề y. Cvt Ép Tiên Sinh làm, cái tên có làm mấy lão xao xuyên...hehe. Mời đọc

Ta Thật Không Muốn Làm Bác Sĩ

Chương 868: Đại thần Bạch Kim

Lâm Uyên thật lâu chưa cho đồ đệ đi học.

Không chỉ là Manga đồ đệ, còn bao gồm với hắn học tập Soạn nhạc đồ đệ.

Bởi vì Lâm Uyên phát hiện:

Các học trò với chính mình học tập đến tài nghệ nhất định sau đó, muốn tiếp tục tăng lên liền phi thường khó khăn.

Điều này nói rõ Sư giả hào quang hiệu quả đến cực hạn.

Vậy mà hôm nay Sư giả hào quang lại lại lần nữa thăng cấp!

Này có phải hay không là cũng có nghĩa là, các học trò với chính mình học tập sau lại có nhất định tiến bộ không gian?

Nêu như là như vậy vậy thì quá tốt.

Bởi vì này có nghĩa là Lâm Uyên công việc sau này đem càng dễ dàng.

Đồ đệ đủ thật lợi hại lời nói, có thể để cho hắn thiếu thao rất lo xa, tỷ như La Vi cái thiên phú này tối hảo đồ đệ, chính mình chỉ cần tùy tiện cho nàng điểm đại cương, nàng là có thể rất tốt hoàn thành Manga.

"Ta trước đi!"

"Chớ cùng ta cướp a!"

"Lão sư thật lâu không cho ta huấn luyện rồi!"

"Trong này thủy quá sâu, người đem không cầm được, để cho ca tới thay người đem cầm."

"Tất cả câm miệng, phải ta trước!"

Các học trò chen lấn, muốn dẫn đầu bị Lâm Uyên huấn luyện.

Mọi người ban đầu đều là lấy học nghề cùng thân phận của trợ thủ gia nhập Ảnh Tử phòng làm việc, là Lâm Uyên một bài giảng một bài giảng dạy dỗ mới có bọn họ hôm nay thực lực, cho nên nội tâm của mọi người rất rõ với lão sư học tập ý vị như thế nào!

Cùng bên ngoài những thứ kia qua loa thôi so với hội họa dạy kèm ban không giống nhau.

Lão sư dạy bọn họ, là thực sự có thể để cho bọn họ học được đồ vật, thậm chí có thể để cho bọn họ trình độ đột nhiên tăng mạnh!

Cơ hội như vậy ai không khát vọng?

Mặc dù mọi người với lão sư học tập lâu, cũng có thể rõ ràng cảm giác, tăng lên hiệu quả càng ngày càng nhỏ, bất quá kia tóm lại cũng là có thể tăng lên.

Cái này rất bình thường.

Đến một cái 60 phân, tăng lên khăng định nhanh;
60 đến bát thập phân, tăng lên hiệu quả sau đó hàng;
80 đến một trăm phân, mỗi một phần tiến bộ cũng sẽ phi thường khó khăn.

"La Vi đi."

Lâm Uyên quyết định trước cho La Vi giờ học.

La Vi hưng phấn một chút đầu, đem những người khác đuổi đi: "Các người xếp hàng!"

Mọi người tiếc nuối rời đi, không quá trong đôi mắt viết đầy mong đợi, phía sau cũng sẽ đến phiên bọn họ.

Tiến vào phòng làm việc.

Lâm Uyên bắt đầu dạy La Vi vẽ một chút.

Lâm Uyên hội họa trường học phương pháp còn rất đơn giản, chính là để cho La Vi trước vẽ một chút, tự mình ở bên cạnh nhìn.

Chờ La Vi sau khi vẽ xong, hấn thông qua nữa chính mình biểu diễn, chỉ ra La Vi hội họa trong quá trình chưa đủ địa phương.

Trước là như vậy dạy.

Bây giờ còn là như vậy dạy.

Chỉ là cùng trước bất đồng, lần này La Vi hấp thu năng lực thật giống như trở nên mạnh mẽ rất nhiều.

— QUẢNG CÁO —

Có chút Lâm Uyên lúc trước phải hao phí riêng biệt giờ mới có thể cho La Vi nói rõ ràng đồ vật, hấn hiện tại chỉ cần nửa giờ khoảng đó là có thể để cho La Vi hiểu.

Sư giả hào quang!

Quả nhiên thăng cấp!

Lâm Uyên vui vẻ, xem ra hấn có thể lại vận dụng một lớp Sư giả hào quang hiệu quả, đem đồ đệ dạy lợi hại hơn!

Lâm Uyên là vui vẻ.

La Vi nhưng là hưng phấn, mừng như điên!

Lão sư hội họa dạy kèm, hiệu quả tốt giống như còn tốt hơn so với trước kia!

Rất nhiều lúc trước chính mình phải tốn thật lâu mới có thể nghe hiểu đồ vật, nay Thiên lão sư tùy ý gọi đây một chút, chính mình liền rõ ràng!

Thật là kỳ diệu cảm thụ!

Loại này có thể chân thực cảm giác tự thân ở tiến bộ thể nghiệm, so với bất kỳ vui vẻ đều phải tới tuyệt vời!

La Vi hoàn toàn đắm chìm trong đó!

Làm Lâm Uyên kết thúc giảng bài thời điểm, nàng thậm chí đều không ý thức được, thời gian đã qua ba giờ!

"Lão sư, ta ."

"Ừ ?"

Lâm Uyên mỉm cười nhìn về phía La Vi, hẳn đại khái có thể lý giải đôi phương giờ phút này tâm tình, nhưng mà hẳn không nghĩ tới là, La Vi cũng không có nói gì cảm kích hoặc là cảm tạ thậm chí còn cảm khái lời nói, ngược lại là bật thốt lên năm chữ:

"Ta muốn đi nhà cầu!"

Mê mệt học tập không cách nào tự kèm chế 3h, La Vi hoàn quên hết rồi sinh lý yêu cầu, vào lúc này giờ học kể xong, nàng mới phát hiện mình bông đái nhanh nỏ.

Lâm Uyên: " "

La Vi xông về phòng vệ sinh: "Lão sư nói quá tốt, với ngài học tập, so với ta đọc sách mười năm cũng tác dụng!"

Lâm Uyên hơi cảm an ủi.

Nghe giảng nhân cảm nhận được tiến bộ sau sẽ có một loại cảm giác thành tựu.

Giảng bài lão sư thấy đồ đệ có tiến bộ, thực ra cũng có tương tự cảm giác thành tựu.

Mà trong những ngày sau tử.

Lâm Uyên cơ bản không có làm chuyện khác nhi, chính là cho phòng làm việc các học trò giảng bài huấn luyện.

Rất nhanh.

Tất cả mọi người đều thể nghiệm được La Vi cảm giác!

"Lão sư giảng bài càng ngày càng tốt rồi!"

"Ta ta cảm giác bây giờ trình độ, lại có tiến bộ!"

"Lão sư trước không cho ta Matchstick Men, ta liền họa không được, hẳn hiện tại không cho ta Matchstick Men, ta bằng vào mượn dàn ý, cũng có thể nắm giữ Manga cảm giác."

"Cảm giác này so với tối hôm qua kia phát thoải mái nhiều!"

"Ta thật giống như vô địch, trên trời dưới đất ngoại trừ lão sư, không còn có người so với ta họa Manga mạnh hơn!"

Bên cạnh.

Kim Mộc nghe lời này thẳng lắc đầu.

Ảnh Tử phòng làm việc đám người kia thật giống như càng ngày càng bành trướng, động một chút là thổi chính mình vô địch thiên hạ.

Họa Manga cũng như vậy trung nhị sao?

Thật bớt lo a!

Giáo hội đồ đệ, sư phụ liền đối bất tử rồi!

Manga mười một mở, Lâm Uyên muốn bận tâm chuyện còn rất nhiều.

Bây giờ mọi người trình độ lần nữa tiến bộ, Lâm Uyên liền thật bớt chuyện nhi rất nhiều, tùy tiện cho điểm đại cương mọi người là có thể hoàn thành Manga.

Manga gia trình độ phân mấy cấp bậc.

Cấp Số 1, là Đường Di đại đại bài Manga gia trình độ, bọn họ là chân chính đầu, lúc trước La Vi cũng ở cấp bậc này.

Cấp Số 2, là Lâm Uyên mấy cái khác Manga đồ đệ trình độ, những người này đến gần đầu, nhưng không có đại triệt đại ngộ, trình độ so với La Vi kém hơn một chút, nhưng lấy được rồi tốt cố sự, phát huy chưa chắc so với Cấp Số 1 kém, coi như là chính xác bộ.

Cấp Số 3, trung tầng Manga gia, này một nhóm thuộc về Website lực lượng trung kiên.

Cấp Số 4, là thuộc về có thể miễn cưỡng toàn chức, nhưng tại hành nghiệp nội địa vị rất phổ thông một nhóm người rồi.

Thứ năm chương trình, đi làm thêm làm chủ .

Bây giờ.

Lâm Uyên mấy tên học trò, đều bị hấn tăng lên tới Cấp Số 1, bọn họ trình độ hoàn toàn không kém gì Đường Di đám người!

Mà Lâm Uyên hội họa Đại Đồ Đệ La Vi, trình độ chính là đã vượt qua Đường Di đám người!

Toàn bộ Ảnh Tử phòng làm việc, khắp nơi là đại thần cùng Bạch Kim.

Ừ ?

Đại thần cùng Bạch Kim cái khái niệm này còn giống như rất thú vị, không bằng để cho liên minh dựa theo tiêu chuẩn này chơi đùa.

Lâm Uyên sinh ra cái ý niệm này sau đó, lúc này cùng Kim Mộc nói.

Kim Mộc cảm thấy thú vị: "Hình như là có thể làm hiệp ước tiêu chuẩn, đại thần cấp Manga gia, hiệp ước có thể so với bình thường Manga gia cấp bậc cao hơn, tới Bạch Kim cấp, là có thể trực tiếp cùng Website bàn điều kiện, chúng ta căn cứ bọn họ cái nhân tình huống bất đồng, đơn độc chế tạo một phần hiệp ước."

Lâm Uyên gật đầu.

Hắn chỉ là như vậy nhắc tới, sau đó đổi chuyện này liền không nữa đề ý.

Kim Mộc lại đổi chuyện này thật cảm thấy hứng thú, rất nhanh thì thương lượng với Hàn Tề Mỹ ra phương án.

Rất nhanh.

Liên minh chính thức đẩy ra đại thần cùng Bạch Kim khái niệm, cũng vì bất đồng Manga gia cung cấp bất đồng hợp đồng.

Trong đó Bạch Kim hợp đồng khẳng định lợi hại nhất.

Ảnh Tử phòng làm việc, Lâm Uyên nắm cái Manga đồ đệ, trực tiếp lấy được rồi Bạch Kim hợp đồng, bọn họ đạt tới tài nghệ này.

Ngoài ra.

Đường Di đám người, cũng là Bạch Kim.

Liên minh nhóm đầu tiên Bạch Kim Manga gia, tổng cộng hai mươi người!

Rồi sau đó là đại thần Manga gia, nhóm này đại Thần Số lượng so với Bạch Kim nhiều, liên minh phát ra ba mươi vị trí.

Chuyện này đối Manga gia môn kích thích rất lớn!

Không biết có bao nhiêu trung tầng Manga gia vì vậy mà đối đại thần thậm chí Bạch Kim địa vị sinh ra khát vọng!

Bắt được Bạch Kim cùng đại thần Manga gia môn lại rất có lợi!

Đại thần cái gì, chỉ là hư danh.

Bây giờ Website trực tiếp cho cái thực tế gọi, mọi người có thể không thích?

Mà cái phương án này rơi vào toàn bộ nghề trong mắt, lại lại có mùi bất đồng.

— QUẢNG CÁO —

"Liên minh này là mình chế định Manga giới cấp bậc sao?"

Lũng đoạn cấp bậc Website mới có chế định cấp bậc tư cách, hay không là chỉ là một trò cười.

Liên minh, có như vậy tư cách!

Cái này làm cho càng nhiều Manga gia khát vọng gia nhập liên minh!

Ai không muốn nhất cử Phong Thần, thậm chí trở thành Bạch Kim cấp Manga gia đây?

Còn lại Manga Website dĩ nhiên cũng có thể làm như vậy, nhưng làm cho người ta cảm giác cũng không lớn đi, hàm kim lượng không giống nhau a. Liên minh hiện tại, đã cơ bản có thể đại biểu toàn bộ Manga giới!

Loại cảm giác này giống như, không có ở đây liên minh dùng làm phẩm chứng minh một lần chính mình, liên không gọi được đại thần một dạng? Đáng nhắc tới là .

Ảnh Tử không có làm đặc thù, cũng là thẻ Bạch Kim.

Hàn Tể Mỹ ngược lại là muốn đặc biệt vì Lâm Uyên thiết kế một cái đơn độc cấp bậc, tỷ như kim cương hoặc là Vương Giả loại.

Lâm Uyên cự tuyệt.

Kim Mộc cũng cảm thấy không cần phải.

Gọi bên trên trung nhị không nói, còn để cho Bạch Kim Manga gia tâm lý tiếc nuối.

Dù sao Ảnh Tử tiêu chuẩn quá cao, là bọn hắn cả đời cũng không đạt tới mục tiêu.

Không đạt tới mục tiêu, căn bản cũng không cần phải thiết kế ra được, chỉ sẽ để cho nhân tăng thêm cảm giác tuyệt vọng.

"Làm Bạch Kim liên thật hào."

Kim Mộc có hận một phen đạo lý: "Bạch Kim Manga gia môn nhìn một cái, đường đường Ảnh Tử cũng là theo chân bọn họ như thẻ Bạch Kim, vậy bọn họ cảm giác tự hào ngược lại là tăng lên không ít, cũng để cho còn lại đại

thần Manga gia càng khát vọng trở thành Bạch Kim rồi, nhân vì trở thành Bạch Kim, có nghĩa là với người có một dạng bình cấp."

Nói đến đây.

Kim Mộc lắc đầu: "Đáng tiếc duy nhất chính là, người thân phận của Ảnh Tử, không có biện pháp ra ánh sáng tham gia họp hàng năm."

Năm nay liên minh lũng đoạn nghiệp giới!

Liên minh là dự định mở họp hàng năm.

Bạch Kim cùng đại thần nhất định được mời, một năm kia biểu hiện ưu dị trung tầng cũng sẽ tham gia.

Đây là liên minh đối ngoại tuyên bố bá quyền phương thức!

Tỷ như trên địa cầu duyệt văn họp hàng năm, họp hàng năm mở một cái cỗ phiếu cũng đi từ từ phồng.

Tư bản rất coi trọng đồ chơi này.

Tinh Mang đã quyết định, liên minh họp hàng năm muốn an bài trong công ty một ít Đại bài minh tinh đi trạm xe, cho Website tặng thanh thế.

Manga sự tình có một kết thúc.

Năm đầu đã bộc phát gân.

Ngày này.

Âm nhạc thịnh điển rồi cuộc có động tĩnh.

Tân Ca Vương . Tân Ca Hậu . Tân khúc phụ .

Đều đưa ở chỗ này sinh ra.

Truyện về bác sĩ, nghề y. Cvt Ép Tiên Sinh làm, cái tên có làm mấy lão xao xuyên...hehe. Mời đọc

Ta Thật Không Muốn Làm Bác Sĩ

Chương 869: Hình sáu cạnh Chiến Sĩ

"Âm nhạc thịnh điển sẽ ở năm nay đây 25 hào tổ chức, Văn Nghệ Hiệp Hội không nghĩ kéo dài tới sang năm, Lâm Đại Biểu bên này thịnh điển thư mời đã phát tới, các loại giải thưởng đề danh sẽ ở buổi trưa hôm nay mười một giờ công bố."

Tinh Mang giải trí.

Lâm Uyên phòng làm việc.

Cố Đông báo cáo tình huống.

Lâm Uyên gật đầu một cái, nội tâm rất là mong đợi.

Hắn năm nay bắt lại 1 năm liên tục quán quân, mà âm nhạc thịnh điển vốn là làm nhạc đàn hàng năm tổng kết báo cáo, đại đa số hấp dẫn giải thưởng đề danh nhân tuyển, hắn cũng lượn quanh không mở hắn.

Càng kết quả cụ thể, liền muốn nhìn âm nhạc thịnh điển giám khảo khẩu vị. Trong này nước rất sâu.

Giống như điện ảnh không thể nhìn không phòng bán vé tới quyết định giải thưởng thuộc về như thế.

Âm nhạc thịnh điển các đại giải thưởng, liên quan đến suy tính nhân tố tuyệt không chỉ là mùa giải bảng bài danh.

Nếu không âm nhạc thịnh điển cũng không cần phải tổ chức.

Mọi người trực tiếp dựa theo mùa giải bảng chiếu theo số vào chỗ ngồi được.

Mà ở Lâm Uyên bên này bắt được thư mời đồng thời, nghề trong ngoài cũng rối rít đầu xạ tới chú ý ánh mắt!

Âm nhạc thịnh điển là Lam Tinh lớn nhất sức ảnh hưởng âm nhạc thịnh hội! Nó dính dấp vô số âm nhạc nhân mơ mộng!

Giờ khắc này.

Giới âm nhạc toàn bộ ánh mắt quang cũng phong tỏa âm nhạc thịnh điển quan phương tài khoản!

Buổi trưa.

Mười một giờ.

Mở giải trí truyền thông.

Công ty tổng biên tập ngồi ở trước máy vi tính, không ngừng xoát tân Website, chờ đợi âm nhạc thịnh điển các đại giải thưởng vào vòng danh sách công bố.

Phía dưới các biên tập nghị luận âm i.

"Các người nói năm nay đều có cái nào đại lão sẽ vào vòng?"

"Tiện Ngự nhất định là có không ít đề danh."

"Lục Thịnh bài hát kia cũng có thể vào vòng."

"Nói như vậy Matsushima cùng Makoto Itou cũng có thể."

"Mặc dù bọn họ thua mất mùa giải bảng, nhưng âm nhạc thịnh điển giải thưởng thế nào phát liền không nhất định, dù sao mùa giải bảng bài danh không có nghĩa là hết thảy."

"Ta bản thảo đã chuẩn bị trước được rồi."

Tạp chí xã khẳng định trước tiên phải cướp đoạt tin tức, ai bản thảo viết nhanh, người đó liền có thể giành trước đạt được lưu lượng.

Đang lúc này.

Tổng biên tập thanh âm có chút khẩn trương: "Công bố!"

Người sở hữu biểu tình lập tức nghiêm túc, từng tia ánh mắt rói rít nhìn về phía máy tính Website!

Âm nhạc thịnh điển tốt nhất viết lời vào vòng danh sách:

— QUẢNG CÁO —

Nghê Hồng Vũ « Thiên đường đã mất », Trâu Gia Minh « vì tốt đẹp ngày mai mà chiến », Diêu Vượng « không xứng », Tiện Ngự « Sứ Thanh Hoa »

Âm nhạc thịnh điển tốt nhất lưu hành nhạc Soạn nhạc vào vòng danh sách:

Maike «snow », Vũ Long « vết thương », Tiện Ngự « Sứ Thanh Hoa », Tiện Ngự « Dạ Khúc »

Âm nhạc thịnh điển được hoan nghênh nhất nam ca sĩ vào vòng danh sách:

Tôn Diệu Hỏa « Sứ Thanh Hoa », Lữ Đồng « không tâm », Thân Mậu « Đại Nhân Đông Nam Phong », Tiện Ngự « Dạ Khúc »

Âm nhạc thịnh điển tốt nhất biên khúc vào vòng danh sách:

Tiện Ngự « Chương Thứ 7 Của Đêm », Thương Minh « queo cua cùng đi thẳng », Ngưu Bảo Lợi « vũ trụ », Đồ Nam « vụ »

Mới nhìn mấy cái vào vòng danh sách, các biên tập liền bị sợ hết hồn.

Tiện Ngự Tiện Ngự Tiện Ngự!

Danh tự này xuất hiện tần số, không khỏi cũng quá cao, đây chính là 1 năm liên tục quán quân uy lực?

"Phía sau còn có!"

Kèm theo một cái biên tập kêu lên, mọi người tiếp tục xem, quả nhiên lại thấy được một nhóm liên quan tới "Tiện Ngự" đề danh!

"1, 2, 3, 4, 5, 6 ."

Mọi người càng số càng kinh ngạc, đếm tới cuối cùng trực tiếp toàn bộ trọn tròn mắt!

"11, 12, 13 ."

Tiên Ngự lại ước chừng vào vòng rồi mười ba phần thưởng hạng!

Chửi thề một tiếng !

Đây chính là Ngũ Đại Châu hợp lại cùng nhau tổ chức âm nhạc thịnh điển! Năm châu đỉnh cấp âm nhạc nhân nhiều như vậy, lấy sức một mình tiến vào mười ba phần thưởng hạng đề danh phạm vi, này mẹ nó là nhân có thể làm được giải quyết nhi?

Dựa vào cái gì?

Bằng 1 năm liên tục quán quân?

Dù là Tiên Ngự bắt lại 1 năm liên tục quán quân, dưới tình huống bình thường, cũng không khả năng vào vòng mười ba hạng giải thưởng lớn a! Các biên tập điển cuồng thảo luận!

Con mắt của tổng biên tập trực câu câu nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, từng cái giải thưởng lớn thay phiên phân tích đến, chọt chọt vỗ bắp đùi:

"Ta hiểu được!"

"Minh bạch cái gì?"

"Văn Nghệ Hiệp Hội có ý bụng Tiên Ngự?"

"Không phải, các người nhìn kỹ một chút những thứ này vào vòng giải thưởng!"

"Nhìn thấy không, «sugar » bài hát này, vào vòng rồi tốt nhất ca khúc mv, người cảm thấy đồ chơi này với Soạn nhạc có một mao tiền quan hệ sao ."

"Còn có « Sứ Thanh Hoa » vào vòng, là tốt nhất viết lời."

"Dưới tình huống bình thường, viết lời cùng Soạn nhạc thậm chí còn biểu diễn căn bản liên không phải một người, cũng liên Tiên Ngự kỳ lạ, bài hát của hắn đều là mình tác từ tác khúc, thỉnh thoảng còn sẽ tự mình biểu diễn, thật sự lấy cuối cùng trúng thưởng đều là hắn!"

"Cũng là bởi vì hắn thỉnh thoảng chính mình biểu diễn, cho nên hắn còn vào vòng rồi hàng năm được hoan nghênh nhất nam ca sĩ."

"Mà tốt nhất biên khúc khối này, Tiên Ngự cũng vào vòng rồi, bất quá vào vòng ca khúc nhưng là « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » , có thể không phải mỗi một khúc phụ đều hiểu biên khúc, hết lần này tới lần khác Tiên Ngự liền biết, hơn nữa còn là phi thường biết!"

Tổng biên tập quan sát rất cẩn thận.

Như vậy vừa cợt thích, mọi người cũng lục tục lấy lại tinh thần!

Chửi thề một tiếng !

Thật đúng là!

Tại sao mọi người cảm thấy Tiệp Ngự vào vòng giải thưởng nhiều, có chút không khoa học?

Bởi vì hẳn vào vòng những thứ này giải thưởng, cũng không phải là toàn bộ cùng khúc phụ thân phận có liên quan a!

Viết lời .

Biên khúc .

Biểu diễn .

Thậm chí còn có mv .

Này mẹ nó ở đâu là khúc phụ có thể bắt được thưởng?

Rõ ràng những thứ này giải thưởng cũng là vì Tác Từ Nhân, biên khúc nhân cùng với ca sĩ vân vân âm nhạc nhân chuẩn bị giải thưởng!

Vấn đề ở nơi này!

Mặc dù Tiệp Ngự là khúc phụ, nhưng hẳn quá toàn năng rồi, tác từ tác khúc biên khúc biểu diễn tinh thông mọi thứ!

Tùy tiện nhìn một chút ví dụ là có thể móc ra quy luật.

Chẳng lẽ âm nhạc thịnh điển có thể không cho « Sứ Thanh Hoa » vào vòng tốt nhất viết lời?

Chẳng lẽ âm nhạc thịnh điển có thể không cho « Chương Thứ 7 Cửa Đêm » vào vòng tốt nhất biên khúc?

Cùng vào vòng người có phải hay không là Tiệp Ngự không liên quan, chủ yếu vẫn là những thứ này tác phẩm bản thân đủ đến cái kia tiêu chuẩn a!

Chớ nói chi là, trong đó còn có chút tình huống đặc biệt.

Tỷ như âm nhạc thịnh điển bên trên một cái tên là "Tốt nhất quan phương quảng bá khúc mục" giải thưởng.

Loại này giải thưởng, « Tần Châu hoan nghênh người » quả quyết vào vòng a!

Đồ chơi này có huyền niệm sao?

Lam vận năm nay quan đây khúc mục!

Không ban thưởng là không nể mặt Lam vận hội?

Lại tỷ như tốt nhất hoạt hình phối nhạc cái này giải thưởng, « To the End of the World » dễ dàng vào vòng rồi.

Năm nay truyện tranh phối nhạc loại giải thưởng, « Slamdunk » bên trong âm nhạc vắng mặt mới hiển lên rõ tương đối kỳ quái chứ ?

Chớ nói chi là Tiệp Ngự còn có chắc chắn khúc phụ giải thưởng.

Cũng tạo thành Tiệp Ngự chưa từng có trong lịch sử vào vòng rồi mười ba hạng giải thưởng lớn!

Vâng.

Chưa từng có trong lịch sử!

— QUẢNG CÁO —

Mặc dù âm nhạc thịnh điển giải thưởng số lượng rất nhiều, nhưng một người đồng thời vào vòng âm nhạc thịnh điển mười ba hạng giải thưởng

lớn, ở trước kia là chưa bao giờ phát sinh qua tình huống!

Lần này động tĩnh lớn!

Nên tạp chí xã phản ứng, chỉ là oanh động to lớn hạ một góc băng sơn.

Làm âm nhạc thịnh điển công bố lần này giải thưởng vào vòng danh sách, toàn bộ nghề đều bị sợ ngây người!

"Ta thiên, Tiệp Ngự một hơi thở vào vòng mười ba hạng giải thưởng lớn?"

"Ta không nhìn lâm chứ?"

"Đây chính là âm nhạc thịnh điển a, không phải là cái gì a miêu A Cầu Tam Lưu giải thưởng!"

"Lúc trước từ chưa từng xảy ra loại chuyện này!"

"Trước cao nhất ghi chép là Trung Châu một vị đỉnh cấp khúc phụ một người vào vòng rồi tám cái giải thưởng, Tiệp Ngự trực tiếp so với kia vị khúc phụ nhiều hơn bốn cái vào vòng vị trí!"

"1 năm liên tục quán quân cũng không thể điên cuồng như vậy đi!"

"Chủ yếu là Tiệp Ngự người này quá tà hồ, hấn mẹ nó rõ ràng là một cái khúc phụ, nhưng phải cướp những ca sĩ đó, Tác Từ Nhân cùng với biên khúc giải thưởng!"

Đồng thời!

Bộ lạc Blog cùng với các đại Internet sân thượng bạn trên mạng cũng tập thể rung động!

Âm nhạc thịnh điển là mỗi năm một lần thịnh sự, hơi biết thưởng thức nhân đều biết vào vòng mười ba phần thưởng hạng là khái niệm gì!

"Người tốt, âm nhạc thịnh điển mười ba hạng giải thưởng lớn, này chính là cường giả thế giới sao?"

"1 năm liên tục quán quân kinh khủng như vậy!"

"Ta chỉ biết là Tiệp Ngự làm 1 năm liên tục quán quân người đoạt giải, lần này âm nhạc thịnh điển nhất định là tuyệt đối nhân vật chính, lại vạn vạn không nghĩ tới hấn mẹ nó trực tiếp vào vòng rồi mười ba hạng giải thưởng lớn, liền ca sĩ, viết lời cùng biên khúc loại thưởng Hạng Tha cũng không buông tha!"

"Này mẹ nó là hình sáu cạnh Chiến Sĩ a!"

"Phục rồi, Ngự phụ là thực sự. Lục Mang Tinh Chiến Sĩ!"

"Cho còn lại âm nhạc nhân lưu mấy cái giải thưởng đi, Cầu Cầu rồi!"

"Trực tiếp không tìm được đoạn bản mà lại, người khác viết ca khúc cũng là tìm còn lại chế hợp tác, chỉ một mình hấn nhận làm hết toàn bộ sống, nóng nảy trực tiếp tự mình ca hát, hết lần này tới lần khác còn hát so với rất nhiều Ca Vương cũng còn khá!"

Trước mọi người cũng thảo luận qua Tiệp Ngự âm nhạc phương diện toàn năng.

Bất quá bởi vì hấn khúc phụ quang Siêu Đại Chiến chói mắt, che giấu Lâm Uyên những phương diện khác thành tựu.

Mà hôm nay.

Âm nhạc thịnh điển để cho Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu nơi tất cả mọi người đều ý thức được, Tiễn Ngư ở âm nhạc phương diện rất cuộc có bao nhiêu toàn năng!

Hình sáu cạnh Chiến Sĩ!

Lục Mang Tinh Chiến Sĩ!

Này hình dung quá mẹ nó thích hợp!

---

ps: Có thể có thể có người không hiểu hình sáu cạnh Chiến Sĩ là cái gì ngành: Năm đó Mân quốc truyền thông dùng vô cùng kinh hãi giọng kêu lên, Mã Long là hình sáu cạnh Chiến Sĩ. Ý chỉ Mã Long ở tốc độ, lực lượng, kỹ xảo, phòng thủ, thủy binh cùng kinh nghiệm, này lục đại bóng bàn trận đấu hạch tâm trên thuộc tính cũng đạt tới trần đầy cách tiêu chuẩn, nói cách khác Mã Long ở bóng bàn kỹ năng hoàn bên trên, đã không tồn tại bất kỳ đoản bản khu vực, lại toàn bộ chỉ tiêu đều là tối cường.

// cvt tìm hiểu : Hình sáu cạnh Chiến Sĩ, Internet lưu hành ngữ, là vì Mân Quốc truyền thông « Tokyo bóng bàn tin tức » "Nhị Thứ Nguyên" lục duy Radar đồ, từ lực lượng, tốc độ, kỹ xảo, thủy binh, phòng thủ, kinh nghiệm sáu cái phương diện, phân tích các đại lách cách tuyển thủ thực lực, Mã Long khung lại vừa là toàn mãn, năng lực xanh bạo "Hình sáu cạnh", được gọi là "Hình sáu cạnh Chiến Sĩ" . Sau dẫn thân chỉ năng lực xanh bạo "Hình sáu cạnh" nhân hoặc nhân vật.

Mã Long là một vận động viên bóng bàn nam người Trung Quốc. Tính tới thời điểm tháng 8 năm 2016, anh đứng hạng 1 thế giới của Liên đoàn bóng bàn thế giới, thành tích mà anh đã giữ được tổng cộng 48 tháng, chỉ đứng sau Vương Lệ Cần

Truyện về bác sĩ, nghề y. Cvt Ép Tiên Sinh làm, cái tên có làm mấy lão xao xuyên...hehe. Mời đọc

Ta Thật Không Muốn Làm Bác Sĩ

Chương 870

Chương này không có nội dung hoặc bị lỗi.

Chương 871: Toàn bộ phá hủy

Lâm Uyên phát hiện, từ tháng mười một Ván Đỉnh khúc phụ bắt đầu, đều không ngừng có người chúc mừng chính mình.

Cái này không.

Âm nhạc thịnh điển đề danh chân trước mới công bố, hẳn lại bị vô số tiếng chúc mừng che mắt.

【 thói quen 】

Ngư Vương Triều ca sĩ môn dĩ nhiên cũng phát tới điện mừng.

Mà Giang Quỷ chúc mừng Lâm Uyên đồng thời còn chưa quên nhắc nhở hẳn: "Tiện Ngư lão sư người đáp ứng phải bồi ta đi lên thăm đờ!"

Hình như là có này tra.

Đối với mình vào vòng mười ba hạng đề danh, Lâm Uyên tâm tính vẫn đủ ôn hòa.

Bởi vì Lâm Uyên minh bạch:

Đề danh thuộc về đề danh, cảm thương thuộc về cảm thương.

Chân chính giá trị hay lại là đề danh đôi ứng cuối cùng cúp.

Lâm Uyên mơ hồ nhớ « The Shawshank Redemption » đã từng đạt được Oscar thất hạng đề danh, đoàn kịch ngư bức rầm rầm đi hiện trường, cuối cùng tay trắng ra về.

Chính mình khẳng định không đến nỗi như vậy, bất quá cuối cùng có thể cảm mấy cái thưởng còn thật bất hảo nói, hay lại là khiêm tốn tốt.

Nghe nói khiêm tốn có thể toàn nhân phẩm.

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên trực tiếp bỏ bê công việc, căn bản không có ở công ty ra mặt.

【 khiêm tốn 】

Cũng không hoàn toàn là vì khiêm tốn.

Chủ nếu là bởi vì muốn bước sang năm mới rồi, Lâm Uyên muốn cá mặ xuống.

Ngược lại hẳn năm nay nên có thu hoạch, cũng cơ bản bắt vào tay rồi.

Khen thưởng chính mình nghỉ ngơi mấy ngày, không quá phận chứ ?

Mà ở Lâm Uyên nghỉ ngơi đang lúc, Tôn Diệu Hòa bỗng nhiên có liên lạc

Lâm Uyên: "Học đệ hôm nay có rãnh không, ta tân đắp một nhà tửu điểm cấp năm sao, bây giờ đã cơ bản sửa sang xong, thủ tục cũng chạy xong, khả năng một tháng đầy liền có thể khai trương, cho nên muốn mời học đệ đi

nhắc đưa ý kiến, bên trong có một cái buồng trong ta không tính đối ngoại mở ra, học đệ không có chuyện gì có thể tới nghỉ ngơi cái gì."

"Được."

Lâm Uyên nhớ Tôn Diệu Hòa trước là đề cập tới muốn mở tửu điểm sự tình, chỉ là không nghĩ tới hẳn ở nhắc lên chuyện này thời điểm quán rượu đã cơ bản hoàn thành.

Nửa giờ sau.

Ngồi Tôn Diệu Hòa xe, Lâm Uyên đi hẳn danh nghĩa quán rượu.

Quán rượu này cách Lâm Uyên chỗ ở ước chừng lục cây số, lái xe trong chốc lát đã đến.

Cửa có một người nam nhân nghênh đón:

"Tôn quản trị!"

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên cảm thấy rất thần kỳ.

Diệu Hòa học trưởng đã thành Tôn quản trị rồi hả?

Nam nhân này rất nhanh cũng nhìn thấy Lâm Uyên, sắc mặt trong nháy mắt trở nên kích động, không rất nhanh thì quá đề xuống thất thố, cho thấy đủ nghề dày công tu dưỡng: "Tiện Ngự lão sư, ngài khỏe chứ, ta là Tôn quản trị sai phái quán rượu giám đốc Vương Vũ, ngài gọi ta Tiểu Vương là được!"

Lâm Uyên gương mặt này trên căn bản không người không nhận biết.

Lâm Uyên gật đầu một cái, khách khí: "Xin chào, Vương quản lý."

Đánh xong kêu, Lâm Uyên ngẩng đầu nhìn về phía rượu tên cửa hàng, không kìm lòng được đọc lên:

"Ngự Vương Triều?"

Tôn Diệu Hòa cười nói: "Vốn là muốn gọi Uyên Hỏa quán rượu, dù sao ta công ty game liền kêu tên này nhi, bất quá sau đó lại cảm thấy rượu tên cửa hàng với hỏa có liên quan không quá cát lợi, liền dứt khoát dùng chúng ta Ngự Vương Triều làm quán rượu danh."

Bên cạnh Vương Vũ sắc mặt cổ quái.

Tôn quản trị trước rõ ràng còn định đem rượu tên cửa hàng đổi thành "Lâm Uyên quán rượu" tới, cuối cùng là một đám người khuyên can mới cuối cùng định dưới mắt danh tự này.

"Tên rất hay."

Lâm Uyên mở miệng cười.

Tôn Diệu Hòa nói: "Vương quản lý dẫn chúng ta đi một chút đi."

"Được, nhị vị mời đi theo ta!"

Wang Wu mang theo Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hòa tiến vào quán rượu. Quán rượu này chiếm diện tích cực lớn, cụ thể bao nhiêu bình Lâm Uyên hoàn toàn không khái niệm.

Sau khi vào cửa, sang trọng hiện đại cảm đập vào mặt, sửa sang cùng khúc phụ môn miễn phí vui đùa Tự Hiền hội sở không sai biệt lắm cách thức.

Vương Vũ bắt đầu cho Lâm Uyên giới thiệu quán rượu tình huống.

Tôn Diệu Hỏa ở bên cạnh bổ sung: "Dưới đất tầng 2 thang máy có thể nổi thẳng một cái phố ăn vặt, dọc đường phòng ăn có một nửa là ta mở."

Cứ như vậy đi thăm.

Nửa giờ trôi qua.

Đi dạo mấy cái sang trọng buồng trong, cuối cùng Tôn Diệu Hỏa mang theo Lâm Uyên tiến vào bên trong một đạo cửa phòng:

"Toàn bộ quán rượu tổng cộng có tám cái ngang hàng cách thức sang trọng buồng trong, bộ này là trong đó tốt nhất, rơi ngoài cửa sổ chính là chúng ta Tần Châu tốt nhất cảnh hồ, ta dự định để lại cho học đệ."

"Không cần."

Lâm Uyên cười nói: "Ta ở Tô Thành khẳng định ở trong nhà, người bình thường đối ngoại mở ra là được."

"Như vậy phải không."

Tôn Diệu Hỏa gật đầu một cái: "Vậy ta đây bộ tận lực giữ lại, bình thường chúng ta Ngự Vương Triều còn có thể ở nơi này tụ họp, đến thời điểm ta chuẩn bị xong nhạc khí, mọi người ở nơi này chơi đùa hẳn sẽ rất có ý tứ."

"Ừm."

Nội tâm của Lâm Uyên có chút âm áp.

Hắn có thể đủ cảm giác, Tôn Diệu Hỏa khắp nơi đang vì Ngự Vương Triều lo nghĩ, đối Ngự Vương Triều lòng trung thành vô cùng mãnh liệt.

Thực ra hẳn cũng có tương tự lòng trung thành.

Ngẩng đầu lên nhìn về phía vách tường, Lâm Uyên nhẹ nhàng mở miệng:

"Những bức họa này."

"Học đệ thích lời nói có thể mang đi."

"Không muốn."

"Học đệ không thích?"

"Ừm."

"Mời học đệ tới xem một chút quả nhiên là chính xác, trước cũng không có cảm giác đến, hôm nay bị học đệ vừa nói như vậy a, ta cũng cảm giác những bức họa này trình độ không lớn đi, quay đầu cho hết hẳn hủy đi lạp~!"

Tôn Diệu Hỏa vẻ mặt đồng ý nói.

Bên cạnh nghe vậy Vương Vũ, khéo miệng giật một cái, muốn nói điều gì, cuối cùng gắng gượng nhin được, chỉ là biểu tình thập phần cổ quái.

"Phá hủy?"

Lâm Uyên suy nghĩ một chút nói: "Cũng được."

Những bức họa này họa, hãy cùng La Vi một cái trình độ.

Nêu Diêu Hỏa học trưởng chuẩn bị phá hủy, vậy mình quay đầu để cho Ảnh Tử xuất thủ, họa mấy tấm tốt họa, treo ở Diêu Hỏa học trưởng quán rượu. Dù sao Diêu Hỏa học trưởng là bởi vì mình đánh giá, mới phá hủy những bức họa này.

Ngược lại Ảnh Tử thực lực, khẳng định so với những thứ này bây giờ họa trình độ cường.

Lâm Uyên vẫn là rất ủng hộ Diêu Hỏa học trưởng làm sự nghiệp.

Đi dạo xong quán rượu, lại cùng Tôn Diêu Hỏa ăn bữa cơm, Lâm Uyên về nhà.

Lâm Uyên sau khi rời đi.

Tôn Diêu Hỏa trở lại quán rượu, trực tiếp động thủ hủy đi họa.

Rượu bên cạnh tiệm giám đốc Vương Vũ về mặt mộng bức: "Tôn quản trị, ngài làm gì vậy!"

"Hủy đi họa a."

Tôn Diêu Hỏa chuyện đương nhiên nói: "Người ngớ ra làm gì, giúp ta đồng thời hủy đi, mấy cái buồng trong họa toàn bộ hủy đi lạc~, nhìn liền chướng mắt."

"Không phải ."

— QUẢNG CÁO —

Wang Wu cũng sắp khóc: "Ngài thật đúng là hủy đi a, ngài lại không phải không biết, mấy cái này trong sáo phòng, tùy tiện một bức họa, đều là chúng ta tôn mấy trăm ngàn mua về!"

Đây chính là Vương Vũ vừa mới khó chịu như vậy nguyên nhân.

Trước Tiệp Ngự ở, Vương Vũ không dám mở miệng, tình thương vẫn có.

Thực ra này mấy gian trong sáo phòng họa, mỗi một bức đều là tôn mấy trăm ngàn mua về!

Vì những bức họa này, Vương Vũ phí hết nhiều chút tinh thần sức lực, mới mời được Triệu Châu bên kia mấy vị đại bài họa sĩ xuất thủ, trung gian hay lại là đặc biệt sai người tìm quan hệ mới cầu bản chính .

Tiệp Ngự lão sư nơi nào biết những bức họa này giá trị?

Tôn quản trị làm sao có thể bởi vì Tiệp Ngự lão sư không thích liền trực tiếp muốn tháo ra đây?

"Tiểu Tiên."

Tôn Diêu Hỏa nói: "Học đệ nói không được, đó chính là không được, học đệ nghĩ rằng khẳng định không thành vấn đề."

"Tôn quản trị ."

"Người có ý kiến?"

Tôn Diêu Hỏa thanh âm phai nhạt đi.

Wang Wu sợ hết hồn, trong lòng biết nếu như tự mình dám tiếp tục phản đối, sợ rằng tối nay chính mình phải trở về đi đánh đơn từ chức rồi.

"Không ."

Vương Vũ run run nói: "Không . Không thành vấn đề . Kia . Vậy ta đây phải đi hủy đi!"

Trời mới biết Tôn quản trị rút cái gì phong!

Hắn cũng không dám hỏi, hắn cũng không dám nói, làm theo liền xong chuyện rồi, ngược lại thua thiệt không phải mình tiên.

Bên kia.

Lâm Uyên về đến nhà, liền bắt đầu nôi lên chuẩn bị vẽ tranh rồi: "Vừa vặn nhiều họa điểm, đem thiếu chủ tịch HĐQT họa cũng vẽ xong đưa qua."

Quyết định chủ ý.

Lâm Uyên bắt đầu mài mực.

Cứ như vậy liên tục bận làm việc mấy ngày, Lâm Uyên rốt cuộc nhận được Cố Đông thông báo.

"Lâm Đại Biểu ngài chuẩn bị xong chưa, chúng ta buổi chiều muốn đi tham gia âm nhạc thịnh điển, chúng ta muốn trước thời hạn đi qua trang điểm, bởi vì ngài nhất định là muốn lên đài lãnh thưởng!"

"Ừm."

Lâm Uyên dừng lại vẽ tranh, chuẩn bị lên đường.

Truyện hay tháng 6:

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ

, hài, triết lý. Người Ở Rê Nhân Trụ Lực, Toàn Năng Siêu Sao Từ Ly Hôn Bắt Đầu, mời các đạo hữu đọc.

Chương 872: Âm nhạc thịnh điển (bên trên)

Ngày này là mười tháng hai 25 hào.

Âm nhạc thịnh điển sẽ ở tối nay ô chim mở ra!

Năm châu nhạc đàn toàn bộ ánh mắt quang tề tụ nơi đây, hàng trăm hàng ngàn phóng viên trước thời hạn chùng mảy ngày liền lên đường đến phụ cận ngôi thủ.

Các công ty lớn đi trước quân cũng là thật sớm lên đường, cùng âm nhạc hiệp hội quan phương tiếp xúc, vì nhà mình nghệ sĩ trước thời hạn bố trí hành trình.

Cùng lúc đó.

Vô số fan ca nhạc giống như Bách Điều Triều Phượng một loại đi tới ô chim, chung quanh đường phố cũng vì vậy mà trở nên hỗn loạn đứng lên, cho tới quan phương không thể không phái ra đại đội nhân mã duy trì trật tự.

"Một năm so với một năm náo nhiệt."

Một chỗ nào đó đoạn giao thông người phụ trách cảm khái nói.

Bởi vì hàng năm cũng sẽ nhiều hơn một cái Châu âm nhạc người tham gia tràng này thịnh điển, năm châu nơi đã bao gồm hơn nửa Lam Tinh, giao thông quản lý áp lực cũng là một năm so với một năm đại.

Buổi trưa.

Cơm nước xong.

Văn Nghệ Hiệp Hội chỉ định hậu trường.

Không đồng hóa trang gian, không ít đạt được đề danh đỉnh cấp Ca Hậu đang ở trang điểm.

Một người trong đó bên trong phòng hóa trang.

Tê Châu Ca Hậu Thủy Vân một bên để cho tư nhân thợ hóa trang trang điểm, vừa hướng bên cạnh chờ kinh tế nhân đạo:

"Hoa Hoa tử, ta có thể được an bài cùng Tiện Ngự lão sư cùng đi thăm đồ sao?"

"Đẹp ý niệm này đi."

Ở Tê Châu thuộc về đỉnh cấp người đại diện hàng ngũ Hoa Hoa tử, giờ phút này cũng không nại lắc đầu:

"Ta ngày hôm qua mới tới cái này thì đặc biệt từng đề cập với quan phương chuyện này, kết quả người biết đạo nhân gia nói thế nào sao?"

"Nói thế nào?"

"Người là thứ 28 vị định cùng quan phương xin muốn cùng Tiệp Ngự lão sư cùng đi thăm đồ Ca Hậu, không ra ngoài dự liệu lời nói ở người sau đó hẳn còn sẽ có còn lại Ca Hậu đánh cái chủ ý này, trong đó không thiếu một ít đôi Ca Hậu tiền bối."

Tiệp Ngự quá quý hiếm rồi!

Năm châu 1 năm liên tục quán quân người đoạt giải, mười ba hạng âm nhạc thịnh điển đề danh, Lam Tinh sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ!

Những hào quang này chói lóa mắt, Tiệp Ngự nhất định là tối nay tiêu điểm.

Hơn nữa Tiệp Ngự đi qua từ không tham gia bất kỳ Buổi lễ trao giải, cũng chưa bao giờ tiếp nhận bất kỳ truyền thông phỏng vấn, càng không thích tiếp cái gì quảng cáo Đại sứ hình tượng loại.

Cho dù là Ca Vương Ca Hậu muốn tiếp xúc Tiệp Ngự, con đường cũng là ít đến đáng thương.

Bởi vì những nguyên nhân này, Tiệp Ngự lần này công khai lộ diện nhất định sẽ đưa tới vô số Cuồng Phong Lãng Điệp!

"Chật chịt."

Nghe vậy Thủy Vân chắc lưỡi hít hà không dứt: "Cạnh tranh điên cuồng như vậy, khẳng định không tới phiên ta, không biết cuối cùng ai là may mắn."

"Các người đều không hi vọng!"

Hoa Hoa tử thôn thức nói: "Người thật cho là âm nhạc thịnh điển thì ra chủ cho Tiệp Ngự an bài cùng đi thăm đồ nữ nghệ sĩ ấy ư, Tiệp Ngự lão sư đã tự mình chỉ định Giang Quỳnh cùng đi thăm đồ, hẳn tối cung chiều chính là Ngự Vương Triều."

Giang Quỳnh?

Ánh mắt của Thủy Vân thoáng qua mãnh liệt hâm mộ, thậm chí có nhiều chút ghen tị!

Nhiều như vậy Ca Hậu cạnh tranh, cuối cùng lại không sánh bằng Giang Quỳnh, nhân vì nhân gia là Ngự Vương Triều thứ nhất Ca Hậu, Tiệp Ngự lão sư tự mình bùng ra tới Ca Hậu!

Trên thực tế không chỉ là Thủy Vân.

Toàn bộ biết được tin tức Ca Hậu, nội tâm đôi Giang Quỳnh đều tràn đầy hâm mộ cùng ghen tị.

Loại đãi ngộ này, toàn bộ Ngự Vương Triều đã hưởng thụ rất lâu, cái đoàn thể này cùng Tiệp Ngự quan hệ quá khắn khít rồi, Ca Vương Ca Hậu cũng không nhịn được tâm lý chua xót.

— QUẢNG CÁO —

Thời gian cuối cùng đã tới bốn giờ chiều chính.

Thảm đỏ tú mở ra, ổ chim người bên ngoài lưu như nước thủy triều!
Trợ uy bài, thổi phát sáng, vô số minh tinh fan đại quân ở thét chói tai kêu gào!

Ở trên một chiếc xe.

Lâm Uyên đang ở cúi đầu chơi đùa điện thoại di động.

Hắn nhận được Cố Đông thông báo, liền phối hợp làm đủ loại chuẩn bị, tâm tình cũng không thể nào khấn trương, ngược lại hắn coi trọng nhất khúc phụ đã là vật trong túi.

Cùng hắn ngồi chung một chiếc xe người là Giang Quỳnh.

Hôm nay Giang Quỳnh trang phục lộng lẫy, mặc tinh mỹ lễ phục, hai cái tay nhỏ bé đan chéo ở trước ngực, có chút cản môi.

Nàng không cách nào làm được giống như Lâm Uyên lạnh nhạt, giờ phút này tâm tình lửa nóng dị thường.

"Đến!"

Phụ trách lái xe Cố Đông đem xe lái lên tiếp khách đại đạo.

Cách cửa kiếng xe, Cố Đông có thể cảm giác được phụ cận người sở hữu ánh mắt, cũng đang ngó chừng chiếc xe này.

Đụng.

Hiện trường phụ trách tiếp đãi nhân viên làm việc chủ động hơn ngàn mở cửa xe.

Lâm Uyên để điện thoại di động xuống, cùng Giang Quỳnh đồng thời xuống xe.

Trong nháy mắt, vô số tiếng thét chói tai tạo thành kinh khủng sóng âm, cho tới trước mặt thảm đỏ đi tới một nửa Ca Vương Ca Hậu, cũng không nhận được rồi rít quay đầu, muốn nhìn một chút là người nào xuất hiện có thể gây ra như vậy khen Trương Động tĩnh!

"A!"

"Tiện Ngu!"

"Ngu phụ!"

"Ta yêu ngươi!"

"Tiện Ngu lão sư!"

Chung quanh cuồng oanh loạn tạc thanh âm.

Giang Quỳnh dựa theo trước thời hạn huấn luyện, cố gắng mỉm cười, một cái tay kéo Lâm Uyên, một cái tay với fan vẫy tay.

Bước về phía trước.

Lâm Uyên thuận thực lộ ra phù hợp xã hội mong đợi nụ cười.

Thực ra hắn vẫn càng thích Kim Sắc Đại Thánh loại này trường hợp, có thể vòng qua thảm đỏ từ nhà để xe dưới hầm trực tiếp lên lầu.

Răng rắc răng rắc!

Vô số phóng viên điên cuồng chụp hình!

Cơ hồ khiến mắt người mù đèn flash không ngừng lóe lên.

Hiện trường fan cũng cùng theo một lúc chụp, mỗi một màn đều có đèn flash cố định hình ảnh.

Cùng lúc đó.

Tràng này thăm đồ tú, cũng ở đây trên mạng live stream đến.

Âm nhạc thịnh điển loại này cấp bậc buổi lễ tất nhiên sẽ đối ngoại live stream, đây không chỉ là trong vòng cuồng hoan, cũng là dân trên mạng cuồng hoan!

"Ngư phụ tới!"

"Ngư phụ quá tuần tú rồi!"

"Chúc Ngư phụ kỳ khai đắc thắng!"

"Giang Quỳ cùng Ngư phụ đi lên thăm đồ ấy!"

"Đáng ghét Giang Quỳ, mau thả mở Ngư phụ!"

"Quả nhiên loại thời điểm này, Ngư phụ chỉ có thể đi dất Ngư Vương Triều ca sĩ."

"Cười chết ta rồi, các người mau nhìn trước mặt mấy cái quay đầu Ca Hậu, nếu như không phải trường hợp không đúng, cảm giác các nàng hận không thể hướng Ngư phụ chạy đi."

20m thăm đồ tú, có người hận không thể đi cả đời; có người, lại chỉ muốn đến nhanh lên một chút kết thúc.

Tỷ như Lâm Uyên.

Mặc dù nội tâm là nghĩ như vậy, bắt quá cân nhắc đến Giang Quỳ yêu cầu thăm đồ ra ánh sáng, cho nên Lâm Uyên cũng không có tận lực gia tốc, hẳn còn cố ý phối Hợp Giang quỳ chụp đi một tí hình.

Với trúng tráng tươi có điểm giống.

Giang Quỳ đứng ở Lâm Uyên bên người đối nhiều cái tư thế, chụp xong chính diện chụp mặt bên, chụp xong mặt bên chụp mặt trái.

Chu đáo chu toàn.

Chụp xong, Giang Quỳ hạ thấp giọng cảm tạ Lâm Uyên.

Tiện Ngư là hoàn toàn không cân loại này ra ánh sáng, Giang Quỳ làm nghệ sĩ lại bất đồng.

Có thể dính Tiện Ngư quang cùng đi thăm đồ, đối với nàng mà nói có chỗ tốt to lớn, đây là đối truyền thông trang bìa tru diệt.

Đi hết thăm đồ.

Lâm Uyên rút cuộc tiến vào ban thưởng đại sảnh.

Nhân viên làm việc đã trước thời hạn lập vị trí.

Lâm Uyên ngồi ở xếp hàng thứ ba bên trái nhất.

Hắn bên phải theo thứ tự là Tôn Diệu Hỏa, Giang Quỳ, Hạ Phồn, Triệu Doanh Các, Trần Chí Vũ, Ngụy Hảo Vận.

Ngư Vương Triều cũng tới đông đủ!

Bởi vì Ngư Vương Triều có tác phẩm vào vòng!

Chỗ ngồi là cũng không phải là ngẫu nhiên xếp hàng, mà là có chú trọng. Khúc phụ hòa hợp làm ca sĩ ngồi chung, coi như là nào đó quy tắc ngầm. "Vớ học đệ đi lên thăm dò cảm giác thế nào?"

So với hai người tới trước Tôn Diệu Hỏa cùng Lâm Uyên đánh xong kêu, chua xót trêu ghẹo Giang Quỳ.

Giang Quỳ cảm thụ lòng bàn tay mang theo ẩm áp mồ hôi, đầu lông mày nhẹ nhàng giơ lên: "Chính người thử một chút chẳng phải sẽ biết?"

"Giá quá lớn."

Tôn Diệu Hỏa bĩu môi, thăm dò cơ bản đều là nam nữ phối hợp.

Hắn một người đàn ông ca sĩ khẳng định không thể cùng Tiệp Ngư cùng đi thăm dò, trừ phi .

Ý tưởng thật đáng sợ.

Tôn Diệu Hỏa đôi một đề tài: "Không biết là vị kia khúc phụ cho chúng ta ban thưởng."

Âm nhạc thịnh điển mặt bài đặt ở kia.

Ban thưởng khách quý cơ bản đều là Lam Tinh khúc phụ.

Mà kèm theo đại sảnh các nơi tán gẫu, thời gian từng giờ trôi qua, trên đài lục tục xuất hiện một ít biểu diễn.

Cho đến dựa bảy giờ tối chính.

Hiện trường ánh đèn dập tắt.

Sau một khắc.

Có Bạch Quang Thứ phá hắc ám.

Bên trong đại sảnh vang lên tiếng nhạc!

Âm nhạc thịnh điển một nam một nữ hai vị người chủ trì, đi về phía sân khấu, trong đó người nam chủ trì rõ ràng là « che mặt Ca Vương » người chủ trì:

"Hoan nghênh mọi người đi tới mỗi năm một lần Lam Tinh âm nhạc thịnh điển, mọi người khỏe, ta là người chủ trì An Hoành!"

— QUẢNG CÁO —

"Ta là người chủ trì Lý Khanh!"

Hiện trường huỳnh quang phảng phất trên trời Phồn Tinh chiếu xuống.

Hai cái người chủ trì lên đài, chính thức kéo ra âm nhạc thịnh điển đại mạc!

Bất quá người chủ trì lên đài sau không có trước tiên tuyên đọc giải thưởng, mà là lẫn nhau trêu ghẹo, hòa hoãn hiện trường không khí khẩn trương.

Đương nhiên khẩn trương!

Ngồi xuống không ít đều có giải thưởng đề danh, tối nay sẽ công bố bất đồng giải thưởng người thắng lợi cuối cùng, vô luận ai nội tâm đều có một đám lửa đang rực rạch chờ đợi thiêu đốt!

Giờ mấy trò đùa.

Hai cái người chủ trì lại bắt đầu giới thiệu phụ trách lần này giải thưởng thuộc về bình phẩm đoàn.

Bình phẩm đoàn hơn nửa đều là do đức cao vọng trọng khúc phụ tạo thành, còn lại gần một nửa chính là Văn Nghệ Hiệp Hội quan phương đại lão. Một trận dài dòng sau đó, không khí hiện trường sinh động, tôi nay bữa ăn chính rút cuộc lên bàn ——

Giải thưởng đấu võ bắt đầu!

Người nam chủ trì An Hoành mở miệng: "Đầu tiên công việc quan trọng bố là, âm nhạc thịnh điển hàng năm tốt nhất người mới thưởng!"

Bá á.

Ánh đèn lặn nửa tối xuống.

Màn hình lớn bên trên, vang lên trước thời hạn phối The Voice: "Năm nay âm nhạc thịnh điển tốt nhất tuyên truyền khúc thưởng vào vòng có."

Hiện trường không âm thanh.

Người sở hữu nhìn màn ảnh lớn.

Bốn cái vào vòng người mới danh sách xuất hiện.

Người nữ chủ trì Lý Khanh nhìn về phía vốn trên tay tử: "Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển, tốt nhất người mới thưởng là."

Người nữ chủ trì dừng lại.

Màn hình lớn bên trên xuất hiện bốn vị vào vòng người ống kính.

Mỗi người cũng cố gắng giữ trấn định, nhưng vẫn là có thể nhìn ra giờ phút này bọn họ to lớn khẩn trương!

An Hoành đột nhiên mở miệng, thanh âm sôi sục vô cùng, rất có phát thanh giọng phong cách: "Blueberry, « 7% », chúc mừng Blueberry đạt được đang tiến hành tốt nhất người mới thưởng, mời Blueberry lên đài lãnh thưởng!"

Trong màn ảnh.

Còn lại ba vị vào vòng người biểu tình, biến thành tiểu khung, mỗi người khó nén thất vọng; mà Blueberry gương mặt đó ống kính đột nhiên phóng đại, đối phương mừng như điên bại lộ ở người sở hữu trước mặt!

"Là ta, ta lấy thưởng rồi!"

Hắn hưng phấn nhảy dựng lên, cùng người bên cạnh ôm!

Đi lên trên đài phát biểu trúng thưởng cảm nghĩ thời điểm, cái này gọi là Blueberry người mới, thanh âm đã hoàn toàn nghẹn ngào.

Hiện trường có tiếng vỗ tay vang lên.

Không người cảm thấy hấn phản ứng khoa trương.

Như vậy tình cảnh mọi người đã thành thói quen.

Đừng nói Blueberry là một người mới cảm thưởng, coi như là Ca Vương Ca Hậu mỗi lần leo lên âm nhạc thịnh điển sân khấu cũng rất khó gắng giữ lòng bình thường, nếu như là đạt được nổi tiếng giải thưởng, dù là khóc thành tiếng cũng rất bình thường.

"Người mới a."

Ngư Vương Triều ca sĩ môn mỗi người cảm khái.

Tất cả mọi người có người mới thời điểm, biết đối với một người mới mà nói, đạt được âm nhạc thịnh điển công nhận là một loại như thế nào kích động.

Cái này không khí rất trang trọng!

Hôm nay đã nhất định phải lên đài Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳnh, lúc này lòng bàn tay cũng toát mồ hôi!

Truyện hay tháng 6:

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ

, hài, triết lý. Người Ở Rê Nhân Trụ Lực, Toàn Năng Siêu Sao Từ Ly Hôn Bất Đầu, mời các đạo hữu đọc.

Chương 873: Âm nhạc thịnh điển (trung)

Âm nhạc thịnh điển live stream!

Hiện trường nghị luận âm i!

Internet nghị luận âm i!

Kèm theo tốt nhất người mới giải thưởng ban hành, hiện trường đã có truyền thông không kịp chờ đợi quảng ra thông bản thảo, tốc độ nhanh để cho người ta trở mặt ghen hợm:

"Âm nhạc thịnh điển đệ nhất pháo: Blueberry lấy được tốt nhất người mới!"

Cũng không phải là truyền thông có chưa biết tiên tri năng lực, trước thời hạn biết Blueberry sẽ cầm thưởng.

Thuần túy là các tạp chí lớn đã sớm chia ra làm các giải thưởng mấy cái đề danh người an bài trúng thưởng thông bản thảo.

Lão sáo lộ rồi.

Ai cầm thưởng để cho kia ai đúng ứng thông bản thảo chứ sao.

Mà vừa nhìn live stream vừa ăn dưa đám bạn trên mạng liền ở tin tức phía dưới đủ loại bình luận.

Trong đó mọi người quan tâm nhất vấn đề nhưng là: "Ta chỉ muốn biết Ngưu phụ lúc nào lên đài lãnh thưởng?"

Phía dưới có một tặc có nghi thức cảm trả lời:

"Làm hành khúc vang lên thời điểm!"

Về phần là cái gì hành khúc, thì bất đồng nhân bất đồng cái nhìn.

Có người cảm thấy là « Dạ Khúc » ;

Có người cảm thấy là « Sứ Thanh Hoa » ;

Còn có người cảm thấy là « Chương Thứ 7 Của Đêm » vân vân.

Tiền Ngưu mười hai tháng mười hai bài hát, cơ bản đều có cue đến.

Ánh mắt trở lại hiện trường.

Giải thưởng ban hành vẫn còn tiếp tục.

Đến phiên thứ năm giải thưởng thời điểm, An Hoành đột nhiên cười nói:

"Chúng ta đều biết đang tiến hành âm nhạc thịnh điển có một vị lão sư thu được suốt mười ba hạng giải thưởng lớn đề danh, tối nay giải thưởng, làm sao có thể thiếu được hân đây ."

Bá.

Màn ảnh lớn trong nháy mắt cho đến Lâm Uyên ống kính.

Lâm Uyên kia trương 360 độ không góc chết mặt đẹp trai xuất hiện ở màn ảnh lớn trung.

Người nữ chủ trì Lý Khanh che ngực, bật thốt lên một câu nói: "Chụp hình lão sư thêm đùi gà!"

Hiện trường cười to.

Lâm Uyên ở Tôn Diệu Hỏa dưới sự nhắc nhở, mới biết rõ mình bị chụp, thuận thế lộ ra một vết phù hợp xã hội mong đợi nụ cười.

"Mời Tiệp Ngự lão sư dừng lại phát ra mị lực!"

An Hoành mở ra một đũa giỡn, sau đó nói: "Sau đó phải ban hành giải thưởng là, hàng năm tốt nhất bài hát của quan phương tuyên truyền thưởng!"

"Ôi chao?"

Người nữ chủ trì nhìn một chút trên tay kịch bản, tựa như cười mà không phải cười nói một câu: "Đây là tối nay âm nhạc thịnh điển tác phẩm vào vòng nhiều nhất một cái giải thưởng, để cho chúng ta nhìn một chút có cái nào tác phẩm vào vòng?"

Thưởng trên đài.

Ánh đèn chuyển tới.

Người sở hữu bên tai vang lên một giọng nói:

"Âm nhạc thịnh điển hàng năm tốt nhất bài hát của quan phương tuyên truyền thưởng, vào vòng tác phẩm có."

"Ngự Vương Triều: Ta tin tưởng!"

"Ngự Vương Triều: Bay cao hơn!"

"Ngự Vương Triều: Tin tưởng chính mình!"

"Ngự Vương Triều: Vượt qua mơ mộng!"

"Ngự Vương Triều: Dũng Cảm Tâm!"

"Ngự Vương Triều: Tàn Châu hoan nghênh người!"

Mỗi bài hát xuất hiện, đều sẽ có mấy giây cao triều.

Thấy cái này giải thưởng vào vòng danh sách, hiện trường toàn bộ âm nhạc nhân biểu tình cũng trở nên cổ quái, tâm lý có câu mmp không biết có nên nói hay không.

Trên Internet.

Nhìn live stream bạn trên mạng trực tiếp cười bình phun:

"Một tua này cạnh tranh tốt mẹ nó kịch liệt a!"

"Ước chừng Thất Thủ bài hát vào vòng, thật tò mò cuối cùng là ai cầm thưởng đây (đầu chó)!"

"Ta lớn mật dự ngôn một lớp, cuối cùng Ngự Vương Triều trúng thưởng!"

"Tiên tri, đạo!"

"Ta bấm ngón tay tính toán, này sóng khăng định Ngự Vương Triều cầm thưởng, không phải Ngự Vương Triều ngược lại ta đứng thẳng ăn ba ba!"

"1 phần 7 xác suất cũng dám đánh cược, là một cái Lang Diệt!"

"Tiện Ngự: Nói ra các người khả năng không tin, ta phải đánh bại sáu cái mình mới có thể được thưởng!"

"Cái này thưởng còn làm huyền niệm, các người âm nhạc thịnh điển có ý tứ mà, dứt khoát trực tiếp báo thân phận của Tiện Ngự chứng đạo rồi!"

Đề danh đã sớm quan tuyên rồi.

Một màn này đều tại mọi người trong dự liệu.

Bất quá khi một màn này phát sinh mọi người là thật tâm buồn cười.

Năm nay không có bất kỳ quan phương quảng bá ca khúc tranh quá Lam vận hội tuyên truyền, hết lần này tới lần khác toàn bộ Lam vận cố gắng lên bài hát đều là Tiện Ngự!

"Đạt được đang tiến hành tốt nhất quan phương tuyên truyền khúc tác phẩm là, « Tân Châu hoan nghênh người » !"

Này sống là thật không có cách làm huyền niệm, An Hoành thống khoái đọc lên kết quả, Lâm Uyên là mang theo Ngự Vương Triều ca sĩ môn đồng thời lên đài nhận giải thưởng, cái này thưởng là bọn hắn lấy tổ hợp hình thức lãnh thưởng, cảm giác liền rất thoải mái.

Bạn thưởng khách quý là Maike.

Bất được giải thưởng sau đó, Lâm Uyên làm làm đại biểu phát biểu trúng thưởng cảm nghĩ.

Lâm Uyên không có đặc biệt chuẩn bị trúng thưởng cảm nghĩ, trước Cố Đông ngược lại là chuẩn bị cho hắn rồi, bất quá hắn cảm thấy quá phiền toái, loại thời điểm này nói nhiều chút nội tâm cảm nghĩ có thể: "Cám ơn mọi người ủng hộ, rất vui vẻ có thể bắt được cái này giải thưởng, đây là chúng ta Ngự Vương Triều lần đầu lấy tập thể hình thức trúng thưởng, sau này chúng ta Ngự Vương Triều sẽ tiếp tục phát hành lấy tập thể làm hình thức biểu diễn tác phẩm, hi vọng mọi người có thể thích, đồng thời hi vọng mọi người có thể chú ý nhiều hơn chúng ta Ngự Vương Triều ca sĩ, bọn họ mỗi một vị cũng phi thường ưu tú!"

Tiếng vỗ tay vang lên.

Ngự Vương Triều mỗi một ca sĩ trên mặt cũng viết đầy hưng phấn, bảy người đồng thời giơ lên cúp, sau đó hướng về phía dưới đài cúi người thối lui.

Một phút đồng hồ sau.

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên mới vừa trở lại chỗ ngồi, cái mông cũng ngồi chưa nóng, người chủ trì An Hoành lại đọc lên một cái giải thưởng tuyên đọc.

Lần này là hàng năm tốt nhất mv!

Trúng thưởng tác phẩm chính là «sugar » !

Mà cuối cùng trúng thưởng người vẫn là Tiện Ngự!

Cái này giải thưởng giống vậy không có gì khó tin, «sugar » mv tháng mười
hỏa khắp năm châu, click suất nổ mạnh!

Về phần trúng thưởng người tại sao là Lâm Uyên?

Bởi vì mv sáng tạo là Lâm Uyên, chủ xướng là Lâm Uyên, nhân vật chính
càng là Lâm Uyên!

Cái này giải thưởng chỉ có thể do Lâm Uyên một người lên đài nhận, mà
không phải mv đạo diễn, càng không phải toàn bộ Ngự Vương Triều.

Lần nữa đi lên sân khấu.

An Hoàn trêu ghẹo: "Vừa mới sẽ không nên cho người đi xuống."

Lâm Uyên cười một tiếng, từ ban thưởng khúc phụ trên tay nhận lấy giải
thưởng, hướng về phía Microphone nói:

"Cám ơn mọi người ủng hộ, cám ơn chi này mv đạo diễn Huống Lực, bài
hát này là vì ta một vị trưởng bối nữ nhi hôn lễ làm, nhưng ta vị trưởng bối
kia nói, bài hát này không chỉ là đưa cho hân đại hôn nữ nhi, cũng là đưa
cho thiên hạ mỗi một đôi người mới, chúc các người bạc đầu giai lão vĩnh
kết đồng tâm, cuối cùng cảm tạ Ngự Vương Triều mỗi một vị ca sĩ, là bọn
hắn trợ giúp, bài hát này mới có thể hoàn thành!"

Live stream trung.

Đạn mạt rồi rít.

"Ngự phụ mai khai nhị độ a!"

"Tiêu Ngự Nhi cái này thưởng thật tới danh quy!"

"Ha ha, Tiệp Ngự vừa mới đi xuống lại bị kêu đi lên."

"Mười ba cá nhân vậy, trước mắt hai cái vào vòng toàn bộ lấy được, thoải
mái!"

"Mong đợi Hat tricks!"

"Ngự phụ vừa mới thì không nên xuống đài, ở phía trên chờ là được."

"Chạy tới chạy lui hai chuyện không mệt chứ sao."

Lâm Uyên ở trong tiếng vỗ tay trở lại dưới đài.

Trở lại dưới đài.

Lâm Uyên cùng Tôn Diệu Hỏa đám người tùy tiện trò chuyện.

Thiên đô không trò chuyện xong, hân liền bỗng nhiên nghe trên đài vang
lên lần nữa An Hoàn thanh âm:

" . Đang tiến hành âm nhạc thịnh điển tốt nhất viết lời thưởng người đoạt
giải là: Tiệp Ngự « Sứ Thanh Hoa » !"

"Chúc mừng học đệ! Lại đến người!"

Tôn Diệu Hỏa hưng phấn mở miệng: "Liên tục ba cái thưởng rồi!"

Lâm Uyên chỉ có thể đứng dậy, kết quả phát hiện mình trên tay đã nắm hai
cái cúp.

Một là tốt nhất bài hát của quan phương, một là tốt nhất mv.

Nói cách khác, bây giờ hẳn lên đài, trên tay đã không bắt được cái thứ 3 cúp.

Hạ Phồn ở bên cạnh nói: "Ba cái cúp a, người đem không cầm được, chúng ta tới thay người đem cầm!"

Vừa nói, Hạ Phồn giúp Lâm Uyên cầm một cái cúp, một cái khác cúp là do Triệu Doanh Các cầm ở trên tay.

Hiện trường màn ảnh lớn bên trong ra một màn này.

Vô số âm nhạc nhân cũng hết sức vui mừng đứng lên.

Internet live stream gian.

Đám bạn trên mạng thấy một màn như vậy cũng mừng điên!

"Cúp quá nhiều, Ngu phụ một người cũng bắt không được rồi!"

"Mới vừa xuống đài lại bị kêu lên rồi, thành tâm không để cho Ngu phụ nghỉ ngơi a đây là!"

"Hat tricks này không liên đến rồi mà!"

"May mang nhiều một chút nhân tới, nếu không này cúp thật đúng là không địa phương bản!"

"Hạ Phồn cùng Triệu Doanh Các biểu thị: Cúp chúng ta phân, Tiện Ngu người liên an tâm đi trên đài đi!"

"Còn lại ba cái vào vòng Tác Từ Nhân khóc ngất ở nhà cầu, này mẹ nó viết lời thưởng, một mình người khúc phụ xem nào nhiệt gì?"

Thật đúng là!

Mấy cái khác vào vòng Tác Từ Nhân, nhìn Lâm Uyên bung đi tốt nhất viết lời cúp, trong miệng phát khổ.

Tốt nhất viết lời bị một cái khúc phụ cầm đi!

Với ai nói rõ lí lẽ đi?

Mà ở trên vũ đài, Lâm Uyên lần thứ ba nói trúng thưởng cảm nghĩ: "Cảm tạ ta fan ca nhạc bằng hữu, cũng cảm tạ Tôn Diệu Hỏa, « Sứ Thanh Hoa » hát tốt vô cùng, chúng ta Ngu Vương Triều ca sĩ, cũng là phi thường ưu tú ca sĩ, hi vọng mọi người chú ý nhiều hơn."

Lần thứ ba trở lại dưới đài.

Trần Chí Vũ cười nói: "Khổ cực Tiện Ngu lão sư, mỗi lần cũng cho chúng ta làm quảng cáo."

Liên tục ba lần trúng thưởng, Lâm Uyên đều nhắc tới rồi Ngu Vương Triều, một mực ở khen ngợi Ngu Vương Triều ca sĩ môn.

"Phốc, cái này thưởng là chúng ta nơi này có hai cái vào vòng!"

Đang lúc này, Ngụy Hảo Vận nhìn về phía sân khấu, nguyên lai lúc này tuyên đọc giải thưởng là được hoan nghênh nhất nam ca sĩ vào vòng danh sách!

Lữ Đồng . Thân Mậu . Tôn Diệu Hỏa . Tiện Ngu!

Trước hai người đều là Ca Vương, mà Tôn Diệu Hỏa là tân Ca Vương, duy chỉ có Tiệp Ngự không phải Ca Vương!

"Ta có Ca Vương là được."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Cái này giải thưởng cho học đệ thích hợp nhất, học đệ là năm nay có « Dạ Khúc » , hơn nữa đã sớm lấy được rồi che mặt Ca Vương hạng nhất, đánh bại rất nhiều Ca Vương Ca Hậu."

Hắn tình nguyện lấy chính mình cơ hội đối ngoại ra hai cái đề danh người không trúng tuyển.

Không biết có phải hay không là Tôn Diệu Hỏa tiêu cầu nguyện nổi lên hiệu quả, lần này cảm thưởng quả nhiên là Tiệp Ngự!

Chúng người hưng phấn!

Tôn Diệu Hỏa dùng sức vỗ tay, cười lão vui vẻ!

Hắn dáng vẻ đầu xạ đến màn ảnh lớn, để cho toàn bộ âm nhạc nhân cũng không nói ra lời.

Đây đại khái là âm nhạc thịnh điển từ trước tới nay vị thứ nhất rõ ràng chính mình không trúng tuyển, lại mẹ nó so với chính mình cảm thưởng còn vui vẻ ca sĩ!

Chờ chút!

Cộng thêm cái này được hoan nghênh nhất nam ca sĩ, Tiệp Ngự thật giống như đã liên tục cảm bốn cái thưởng rồi!

Bốn cái đề danh trúng hết!

Trong lúc này thưởng suất trước mắt hình như là 100%!

Mà đôi thành ngoại vào vòng ba cái ca sĩ là ánh mắt của là u oán nhìn Lâm Uyên.

Nói ra người khác khả năng không tin, bọn họ ở âm nhạc thịnh điển được hoan nghênh nhất nam ca sĩ đầu võ trung bại bởi một cái đi làm thêm .

Trên Internet.

Đám bạn trên mạng đang hoan hô:

"Đại Tứ Hi!"

"Ha ha ha ha, Ngự phụ mệt chết đi được muốn!"

"Liên tục bốn lần lên đài, may Ngự phụ ngồi ở xếp hàng thứ ba, nếu không được mệt chết!"

"Tiệp Ngự: Ta có thể hay không xin duy nhất đem thưởng phát xong?"

"Tôn Diệu Hỏa cười chết ta rồi, hàng này so với tự cảm thưởng còn vui vẻ, ta cũng hoài nghi hắn có phải hay không là không biết mình cũng vào vòng rồi được hoan nghênh nhất nam ca sĩ!"

"Đại năng liêm!"

"Ca Vương từ liêm Tiệp Ngự bắt đầu!"

Lâm Uyên không thấy được đạn mạc, hắn đi lên sân khấu lần thứ tư vừa nói trúng thưởng cảm nghĩ.

Sân khấu lựa chọn bối cảnh âm nhạc là « Dạ Khúc », dĩ nhiên liền cao triều kia mấy câu ca từ.

"Cám ơn ta một phát fan ca nhạc, cám ơn người sở hữu đối với ta ủng hộ, cám ơn âm nhạc thịnh điển công nhận."

Cảm tạ nói quá nhiều.

Giờ khắc này Lâm Uyên mới ý thức tới tự có nhiều chút từ nghèo.

Không không quá để ý.

Nói xong cảm tạ, Lâm Uyên nắm cúp trở lại dưới đài, cảm giác có chút chạy đã mệt.

Hắn ngồi ở xếp hàng thứ ba, mặc dù vị trí khá cao, nhưng là âm nhạc thịnh điển đại sảnh phi thường rộng rãi, cho dù là xếp hàng thứ ba, khoảng cách sân khấu cũng có khoảng cách nhất định.

Hắn bốn lần lên đài, hơn nữa còn là liên tục tính, đưa đến tới tới lui lui chạy bát chuyển!

Coi như là thân thể rất tốt, giờ phút này hắn cũng hơi cảm giác có một chút mệt mỏi.

Nhưng mà.

Ngay tại Lâm Uyên cho là hắn tiếp theo có thể hơi chút nghỉ ngơi một chút thời điểm, An Hoàn thanh âm vang lên lần nữa:

"Phía dưới muốn ban hành là tốt nhất biên khúc thưởng!"

"Đang tiến hành âm nhạc thịnh điển, tốt nhất biên khúc thưởng, vào vòng có."

"Đồ Nam: Vụ!"

"Ngưu Bảo Lợi: Vũ trụ!"

"Thương Minh: Queo cua cùng đi thẳng!"

"Tiện Ngư: Chương Thứ 7 Của Đêm!"

"Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển tốt nhất biên khúc thưởng tác phẩm là Tiện Ngư, « Chương Thứ 7 Của Đêm », chúc mừng Tiện Ngư, xin mời Tiện Ngư lão sư lên đài lãnh thưởng!"

Phốc!

Còn tới?

Lần thứ năm! ?

Tiện Ngư lần thứ năm trúng thưởng!

Theo Lâm Uyên đứng dậy tiểu chạy lên đài, toàn trường âm nhạc nhân cũng không nhìn được trọn mắt hốc mồm đứng lên!

Trước mắt Tiện Ngư năm cái vào vòng giải thưởng toàn bộ đều trúng giải, trúng giải suất đạt tới kinh khủng 100%!

Cùng lúc đó!

Internet live stream trước!

Đạn mạt càng là âm âm nổ mạnh!

Bạn trên mạng cái này tiếp theo cái kia sừng sò!
Cầm thưởng lần một lần hai ba lần thì coi như xong đi, kết quả mẹ nó bốn lần vẫn không tính là xong, này cũng lần thứ năm!

"Mẹ ta nha!"

"Đã năm cái thưởng rồi!"

"Đứa con thứ năm đăng khoa, 5 Phúc Lâm Môn!"

"Điên rồi điên rồi điên rồi, sát điên rồi!"

"Tiện Ngự đến lượt trước đó chuẩn bị cái bao bố tới!"

"Tiện Ngự ngu ngu bức, này mẹ nó cũng quá ngu ngu bức đi, liền cầm năm cái thưởng mà lại, năm nay khóa này âm nhạc thịnh điển hóa ra chính là vì Tiện Ngự làm! ?"

"Mười ba cái đề danh đây!"

"Chẳng lẽ còn có thể trúng thưởng chứ ?"

Đều là xem qua rất nhiều giới âm nhạc thịnh điển lão người xem, người nào không biết đề danh cùng trúng thưởng là hai khái niệm a, dưới tình huống bình thường nào có trúng giải suất cao như vậy?

Cái này cũng quá kinh khủng đi!

Năm lần trúng hết!

Lâm Uyên chính mình cũng ngoài ý muốn.

Âm nhạc thịnh điển mặc dù rất cường điệu tính công bình, nhưng cùng với thời điểm có phần bánh ngọt thói quen.

Trăm hoa đua nở mới là xuân.

Bọn họ giống như là sẽ không để cho cùng một cái trúng thưởng người cầm nhiều như vậy giải thưởng.

Chẳng lẽ là bởi vì mình giết ra tới giải thưởng đều đặt ở trước mặt, phía sau chính mình những đề danh đó liền không có cơ hội?

Không đúng.

Còn có khúc phụ cái kia giải thưởng đâu rồi, đây là nhất định cầm giải thưởng, nói cách khác, chính mình cuối cùng ít nhất phải bắt được sáu cái thưởng?

Nghĩ như vậy sẽ không khoa trương.

Ai làm cho mình vào vòng quá nhiều?

— QUẢNG CÁO —

Lâm Uyên như vậy suy tính, cũng bởi vì đang suy tư cái vấn đề này, hẳn liền trúng thưởng cảm nghĩ cũng nói ít rất nhiều rồi, chỉ là dựa theo thông lệ cảm tạ một vòng.

Không chỉ có Lâm Uyên như vậy cân nhắc.

Hiện trường âm nhạc nhân cũng như vậy cân nhắc.

Thậm chí ngay cả xem live stream người xem cũng không nhận được toát ra cái ý nghĩ này.

Nhưng mà!

Sau đó từng màn, hoàn toàn vỡ vụn người sở hữu tưởng tượng!
Khóa này âm nhạc thịnh điển, ở Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu làm chứng
trung điển ra từ trước tới nay điển cuồng nhất một màn!

Sau ba phút.

Người chủ trì: "Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển hoạt hình tốt
nhất phối nhạc là, « To the End of the World » , chúc mừng Tiệp Ngự, xin
mời Tiệp Ngự lão sư lên đài lãnh thưởng!"

Độc trung Lục Nguyên!

Lâm Uyên trước đều là tiểu chạy lên đài.

Lần này hẳn nhưng là đi lên trên đài, chạy hết nổi rồi!

Sau tám phút.

Người chủ trì: "Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển tốt nhất lưu
hành ca khúc thưởng tác phẩm là Tiệp Ngự, « Dạ Khúc » , chúc mừng Tiệp
Ngự, xin mời Tiệp Ngự lão sư lên đài lãnh thưởng."

Lâm Uyên bắt đầu nhào nặn bấp đùi mình.

Chạy tới chạy lui hẳn bấp đùi bắt đầu mơ hồ chua xót.

Mười phút sau.

Người chủ trì: "Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển Đàn dương
cầm khúc tốt nhất Soạn nhạc tác phẩm là, « Dạ Khúc hàng e điệu trường » ,
chúc mừng Tiệp Ngự, xin mời Tiệp Ngự lão sư lên đài lãnh thưởng!"

Hồng hộc.

Lâm Uyên trèo nấc thang thời điểm, dừng lại ba giây.

Sau mười lăm phút.

Người chủ trì: "Đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển được hoan
nghênh nhất Đàn dương cầm khúc tác phẩm là Tiệp Ngự, « Fur Elise » ,
chúc mừng Tiệp Ngự, xin mời Tiệp Ngự lão sư lên đài lãnh thưởng!"

An Hoành tiến lên đỡ Lâm Uyên một cái.

Lâm Uyên lên đài đi tới trước ông nói, mở miệng: "Cám ơn."

Sau đó xuống đài.

Không phải đang đùa đại bài!

Càng không phải giả bộ tất!

Trúng thưởng cảm nghĩ chuẩn bị chưa đủ!

Hẳn thật là không lời có thể nói!

Đây là hẳn tối nay thứ chín cúp!

Tiếng vỗ tay!

Tiếng hoan hô!

Tiếng thét chói tai!

Toàn bộ quá trình kéo dài không lâu!

Dưới đài cùng màn ảnh tiền nhân sẽ ở đó đếm, 1234 567 89 .

Người chủ trì An Hoành vẫn ở đó Repeater thức đọc:

Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự Tiền Ngự
Tiền Ngự Tiền Ngự .

Giải thưởng chuẩn bị kết thúc, Tiền Ngự một người bắt lại chín giải thưởng, ngoại trừ cuối cùng đã vắn đã đóng thuyền khúc phụ thưởng còn chưa ban hành ngoại, Tiền Ngự mười ba hạng đề danh chỉ theo chạy ba cái thưởng, trúng giải lệ cao đến hù chết nhân!

Nói cách khác!

Chờ khúc phụ cái kia thưởng đi xuống, Tiền Ngự mười ba cái đề danh, cuối cùng muốn ước chừng cầm mười thưởng!

Toàn bộ ban thưởng đại sảnh cũng bối rối!

Trong quá trình này, Internet live stream đan mạc càng là dày đặc, khiếp sợ đồng thời, tất cả mọi người đều cười phun!

"An Hoành: Làm sao vẫn người a!"

"Ngự phụ a, người đảo tiếp tục chạy chậm a!"

"Còn mẹ nó chạy chậm, nấc thang cũng không bò nổi!"

"An Hoành để cho ta minh bạch, nhân loại bản chất là Repeater!"

"Âm nhạc hiệp hội: Tiền Ngự người được thưởng nhiều lần lắm, chúng ta đi con số lẻ đi."

"Vừa mới An Hoành cũng không nhin được đỡ hấn lên đài, lão niên nghệ thuật gia đãi ngộ, không quá nhân gia thế hệ trước cũng 7 80, hấn Tiền Ngự không phải tuổi trẻ mà!"

"Xin mời vị kế tiếp khách quý vì Tiền Ngự ban thưởng!"

"Trúng thưởng cảm nghĩ càng ngày càng qua loa lấy lệ, cuối cùng hai cái thưởng liên quan đến hấn giồn lời gì đều không nói, liên cảm ơn hai chữ liền xong chuyện rồi!"

"Nhân gia là tới cầm thưởng, hấn là tới làm cúp bán sỉ!"

"Mời âm nhạc thịnh điển nhân viên làm việc ở ban thưởng trên võ đài cho Tiền Ngự thả một cái ghế, cảm ơn!"

Hiện trường.

Ông kính quét Ngự Vương Triều.

Tiền Ngự, Tôn Diệu Hỏa, Giang Quỳ, Ngụy Hảo Vận, Hạ Phồn, Triệu Doanh Các, Trần Chí Vũ, mỗi người trên tay đều cầm cúp!

Tất cả đều là Tiền Ngự từ trên đài mang đến tới!

May hấn không có tiếp tục cầm thưởng, nếu không bảy người cũng không đủ bắt hấn cúp, liền này hay là có người một tay nâng hai cúp!

ps: Giải thưởng vật này viết cho Dịch Thủy, cho nên trước mặt đều là dùng "Tiện Ngư lấy được rồi một ít giải thưởng nhưng không đi nhận" mang quá, sau này mọi người cũng hiểu như vậy là được rồi, thực ra ta trước mỗi bản thư đều có tương tự ban thưởng nội dung cốt truyện, lần này coi như là cảm giác được, nhưng tương tự cũng cảm giác viết rất mệt mỏi, cho nên có thể không tương viết sẽ không tương viết.

Truyện hay tháng 6:

Ta Có Một Thân Bị Động Kỹ

, hài, triết lý. Người Ở Rê Nhân Trụ Lực, Toàn Năng Siêu Sao Từ Ly Hôn Bất Đầu, mời các đạo hữu đọc.

Chương 874: Âm nhạc thịnh điển (Hạ)

Làm Tiện Ngự liên tiếp bắt lại cửu tòa cúp giờ khắc này, đừng nói hiện trường Tác Từ Nhân cùng ca sĩ môn mắt bóc lục quang .

Khúc phụ môn cũng chua!

Cửu tòa âm nhạc thịnh điển cúp!

Có người cũng sắp không nhìn nổi muốn muốn đánh cướp Tiện Ngự rồi!

Màn ảnh lớn trung.

Ông kính bắt ghi chép hiện trường vô số đại bài âm nhạc nhân thần tình biến hóa.

Tiện Ngự toàn bộ cảm thương trong quá trình, người sở hữu biểu tình từ ổn định đến kinh ngạc, lại từ kinh ngạc đến rung động, cuối cùng toàn bộ thống nhất thành trạng thái chết lặng, chỉ là đáy mắt một vết hăm mộ là vô luận như thế nào cũng giấu chi không được.

Nếu so sánh lại.

Ngự Vương Triều nhưng là bầu không khí lửa nóng.

Tôn Diệu Hỏa đợi người hưng phấn đến không được, mỗi người đều tại chúc mừng Lâm Uyển, sau đó yêu thích không buông tay bụng mỗi người cúp!

Muốn không phải trường hợp không cho phép, bọn họ gần như muốn không nhìn được nhảy dựng lên ăn mừng!

Sau đó.

Âm nhạc thịnh điển lại ban hành những người khác giải thưởng, trong đó không thiếu một ít trọng lượng cấp giải thưởng lớn.

Giang Quy, Ca Hậu!

Tôn Diệu Hỏa, Ca Vương!

Hai người tháo xuống mỗi người tháo xuống Ca Vương Ca Hậu vòng nguyệt quế sau đó, không hẹn mà cùng trọng điểm cảm tạ Tiện Ngự, Ngự Vương Triều là trên người hai người lớn nhất nhãn hiệu.

Đương nhiên.

Một năm này không chỉ có hai người bọn họ Vấn Đình Ca Vương Ca Hậu, Ngũ Đại Châu thống nhất sau đó, bởi vì vòng thực sự quá lớn, Ca Vương Ca Hậu số lượng so với lúc trước gia hạn rất nhiều rồi.

Rất cuộc.

Buổi lễ trao giải đến cuối cùng trước mắt.

Người chủ trì An Hoành nói: "Chúng ta nay Thiên Âm vui thịnh điển, có kinh hỉ có ngoài ý muốn, còn có vô số cảm động, kế tiếp đã đến chúng ta ban thưởng cuối cùng, một tua này giải thưởng là, âm nhạc thịnh điển hàng năm tốt nhất âm nhạc nhân!"

Lam Tinh có khúc phụ cách nói.

Bất quá khúc phụ cái này danh xưng, chỉ là trong nghề chót miệng cách nói, thực ra cái này giải thưởng chân chính tên, gọi là "Lam Tinh tốt nhất âm nhạc nhân" !

Hiện trường.

Ngư Vương Triều rói rít nhìn về phía Lâm Uyên, mắt Thần Hỏa nhiệt!
Hiện trường âm nhạc nhân chính là rói rít ngẩng đầu nhìn về phía màn ảnh lớn!

Mọi người đều biết, khúc phụ gia miện nghi thức sắp bắt đầu!

— QUẢNG CÁO —

Quả nhiên.

Ngay tại người sở hữu ngẩng đầu đang lúc, An Hoành thanh âm đột nhiên lên cao, tràn đầy kích tình:

"Chúc mừng Tiệp Ngư đạt được đang tiến hành âm nhạc thịnh điển Lam Tinh tốt nhất âm nhạc nhân thưởng! Xin mời Tiệp Ngư lên đài!"

Nhất thời màn hình lớn bên trên xuất hiện Lâm Uyên hải báo, lần này không phải hiện trường ống kính, mà là chuẩn bị trước hải báo.

Hiện trường bối cảnh âm nhạc chính là trực tiếp biến thành trước đó chuẩn bị xong « Dạ Khúc » !

Trên poster, Tiệp Ngư nhàn nhạt mỉm cười.

Mà hẳn bối cảnh chính là xuất đạo tới nay sáng tác toàn bộ ca khúc mặt bìa, trong đó còn có Ngư Vương Triều chụp chung!

Bên dưới sân khấu.

Lâm Uyên lộ ra như thế nụ cười.

Ở toàn trường dưới ánh mắt, hẳn đứng dậy đi về phía sân khấu.

An Hoành lần này không có mở bất kỳ đùa giỡn, hẳn biểu tình nghiêm túc, giờ khắc này đối với giới âm nhạc mà nói là trang trọng:

"Xin mời ban thưởng khách quý, vì Tiệp Ngư lão sư ban thưởng!"

Ánh đèn chiếu sáng ở Lâm Uyên trên mặt, xa xa một đạo cao lớn bóng người xuất hiện.

Dương Chung Minh!

Lâm Uyên hướng đối phương không tiếng động toét miệng cười một tiếng, sau đó Dương Chung Minh cũng lộ ra nụ cười.

Bắt tay.

Ban thưởng.

Hai người không có trao đổi.

Toàn bộ đều không nói cái gì trung.

Hai tay Lâm Uyên nhận lấy tốt nhất âm nhạc nhân thưởng!
Mà theo tay hấn cầm cúp một khắc kia, hiện trường đột nhiên bay lên kim sắc mưa!
Sương trắng hơi thở!
Thải pháo trời lên!
Hiện trường tiếng vỗ tay trong nháy mắt vang dội!
Internet live stream trước đạn mạc cũng là đột nhiên sôi sùng sục!
Đây là thuộc về sử thượng trẻ tuổi nhất khúc phụ, năm châu 1 năm liên tục quán quân người đoạt giải gia miện nghi thức!
"Cám ơn ."

Lâm Uyên đứng ở Microphone trước.
Đây là hấn tới nay lần thứ mười lên đài, nhưng lần này ý nghĩa, cùng trước mặt chín lần rất bất đồng: "Cái này thưởng ta muốn cám ơn ta một phát người nhà, là các nàng từ đầu chí cuối đi cùng cùng ủng hộ, mới để cho ta đi tới hôm nay ."
Lâm Uyên tới nay nói rất nhiều rồi trúng thưởng cảm nghĩ.
Hấn cảm tạ fan, cảm tạ bằng hữu, cảm tạ công ty, cảm tạ chủ tịch HDQT, cảm tạ Dương Chung Minh cùng Trịnh Tinh, thậm chí cảm tạ quan phương.
Nhưng mà lần này.

Lâm Uyên không có cảm tạ những người khác, hấn đem mình trong tâm khảm trọng yếu nhất trúng thưởng cảm nghĩ để lại cho người nhà, ở trong lòng hấn người nhà mới nội tâm của là mê mại nhất cùng thời điểm kiên cố nhất nơi quy tụ cùng pháo đài.

"Ca ca còn rất soái."

Dưới đài chỗ cái vị trí, Đại Dao Dao nhỏ giọng nói.
Lão mục hơi ửng đỏ hộc mắt, cũng không nói gì, chỉ là nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Tỷ tỷ nắm chặt mục mục cùng muội muội tay.
Giới âm nhạc nhân cũng không biết hôm nay Lâm Uyên người nhà cũng đi tới hiện trường.

Đây là Lâm Uyên nhân sinh trường hợp trọng yếu, hấn không hi vọng người nhà vắng mặt, cho nên đặc biệt làm an bài.
Người nhà rất khiêm tốn, cũng không đối ngoại tuyên dương, quan phương cũng dựa theo các nàng nhu cầu, không có đặc biệt cho ông kính nhắc nhở.

Âm nhạc thịnh điển ở kim sắc mưa trong hạ màn.

Sau đó sẽ có một trận âm nhạc thịnh điển tổ chức dạ yến, bất quá Lâm Uyên cũng không tham gia.

Hấn mang theo Ngụ Vương Triều và nhà mình nhân trước thời hạn rời đi hiện trường, đi Tôn Diệu Hỏa tân mở tửu điểm bên trong dùng cơm ăn mừng.

"Cạn ly!"

Ngày này Lâm Uyên đều khó khăn được uống mấy ly rượu, cùng mọi người cùng nhau ăn mừng, đã là ăn mừng chính mình đoạt giải, cũng là ăn mừng Tôn Diệu Hỏa cùng Giang Quỳ.

Cùng lúc đó.

Ngoại giới khắp nơi đều là liên quan tới đang tiến hành âm nhạc thịnh điển nghị luận!

Đây là làng giải trí năm mới trước cuối cùng cuồng hoan.

Các công ty lớn đã lục tục thả Nghi cuối năm, trên mạng náo nhiệt phảng phát trước thời hạn hết năm!

"Mười thưởng!"

"Cộng thêm khúc phụ, Tiện Ngự một người cầm mười thưởng!"

— QUẢNG CÁO —

"Âm nhạc thịnh điển thành lập tới nay lần đầu tiên cho cùng một người ban hành nhiều như vậy cúp!"

"Cuối cùng trận kia kim sắc mưa quá rung động, đây chính là Lam Tinh tốt nhất âm nhạc nhân, đây chính là khúc phụ!"

"Đáng tiếc cuối cùng Tiện Ngự không có lấy đến vì đơn khúc thiết lập Nhạc Thánh thưởng."

"Nhạc Thánh thưởng có thể gặp không thể cầu, mấy năm gần đây đều là tua trống, Tiện Ngự đồng thời thỏa mãn trở thành khúc phụ hai điều kiện đã đủ để tiêu ngạo nhạc đàn rồi!"

"Tối nay Ngự phụ quá tuần tú rồi!"

"Từ đầu cười đáp đuổi Buổi lễ trao giải, cảm giác một đêm chỉ nhìn Ngự phụ lãnh thưởng rồi."

Ăn mừng dạ yến kết thúc.

Lâm Uyên về đến nhà, cảm giác vầng đầu núc ních.

Hắn tửu lượng rất bình thường, vài chén rượu hạ đồ liền không chống nổi.

Tỷ tỷ và muội muội đỡ hắn vào phòng: "Hôm nay người sớm nghỉ ngơi một chút, âm nhạc thịnh điển trên đài dưới đài, tới tới lui lui chạy có 20 chuyến đi."

"Ừm."

Lâm Uyên mặt có chút phiếm hồng, tâm tình hiếm có nhiều chút kích động.

Tỷ tỷ muội muội sau khi rời đi, Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra, nhìn một hồi trên mạng động tĩnh.

Lúc này toàn bộ lưới đều là âm nhạc thịnh điển tin tức tương quan, Blog cùng với các trên diễn đàn tùy ý có thể thấy liên quan tới Tiện Ngự thảo luận.

Rất nhiều người đều tại chúc mừng Tiện Ngự.

Yên lặng xem một cái vòng trên mạng tin tức, Lâm Uyên bỗng nhiên cảm giác, còn giống như thiếu chút gì.

Thật lâu, hấn mới ý thức tới rốt cuộc thiếu cái gì.
Nhếch miệng lên một nụ cười, Lâm Uyên leo lên Sở Cường tài khoản,
nghiêm túc cẩn thận phát nhánh động tĩnh:

"Chúc mừng Tiểu Ngư Nhi!"

Lại sau đó Lâm Uyên lại leo lên Ảnh Tử tài khoản, sao chép dán, phát
nhánh giống nhau như đúc nội dung:

"Chúc mừng Tiểu Ngư Nhi!"

Tiểu Ngư Nhi cảm ơn mười thưởng!

Tam bạn gay làm sao có thể không có động tĩnh đây?

Lần này Lâm Uyên cảm giác viên mãn, hấn mí mắt bắt đầu đánh nhau, dần
dần ngủ thật say.

Truyện sáng tác vô địch lưu hơn 600 chương, nội dung giống hết giới thiệu
Tiêu Dao Lục

Chương 875: Hoàng Kim Bảo rương mở ra Đại Bảo Bối

Ngày thứ hai là ngày 26 tháng 12.

Tinh Mang chính thức mở ra Nghỉ cuối năm kiêu.

Lâm Uyên khi tỉnh dậy, đã là mười giờ sáng rồi.

Rửa mặt xong, hắn không khỏi suy nghĩ lên một cái khôn nhiều quá rất nhiều người Triết học vẫn đề:

Có muốn ăn hay không cơm đây?

Cái điểm này lúng túng phương ở chỗ:

Ăn điểm tâm không khỏi quá trễ, ăn cơm trưa lại có chút quá sớm.

Liên như vậy.

Hay là chờ cơm trưa đi.

Quyết định chủ ý, Lâm Uyên liền lấy điện thoại di động ra chơi tiếp, kết quả mới vừa leo lên Blog, hắn liền phát hiện mình ngày hôm qua dùng Sở Cuồng cùng Ảnh Tử tài khoản chúc mừng Tiệp Ngự chuyện.

Lâm Uyên bị sợ hết hồn.

Ngày hôm qua là uống bao nhiêu à?

Hắn lại căn bản không ký được bản thân làm chuyện này.

"Cũng may người khác không biết ta ở tự khen."

Lâm Uyên an ủi mình, nhưng rất nhanh biểu tình liền sụp xuống.

Bởi vì chủ tịch HDQT cùng Kim Mộc đều biết, phòng làm việc cũng biết một bộ phận sự thật.

Không thềm nghĩ nữa chuyện này.

Lâm Uyên nhìn một chút Ảnh Tử bình luận khu, không có vấn đề gì.

Đang bình thường bạn trên mạng xem ra, Ảnh Tử chúc mừng Tiệp Ngự là sự tình rất bình thường.

Nhìn thêm chút nữa Sở Cuồng bình luận khu.

Giống vậy không có vấn đề gì, chính là bị một ít bạn trên mạng giấu cọt mấy câu:

"Phóng hồng nữa à lão tặc!"

"Nói tốt Nam Tiệp Ngự Bắc Sở Cuồng Ảnh Tử ở trung ương, kết quả nhân gia Ảnh Tử Manga mười một mở, Tiệp Ngự tối hôm qua còn một hơi thở cậm 12 cái giải thưởng, liền số người tối thức ăn."

"Ồ? Còn không mở sách mới?"

"Lần trước đoán thiên thất mở sau đó liền lặn xuống nước rồi, đây là bị ép khô?"

"Nhân gia Ảnh Tử Manga mười một mở cũng có thể chịu nổi, người thất mở thì không được? Thua thiệt người mở hay lại là đoán thiên!"

"Không còn mở sách mới, người liền thành tam bạn gay bên trong tiểu trong suốt."

"Sở Cuồng sẽ không phải là bị Ảnh Tử lây bệnh đi, bây giờ đã lười đến tiểu thuyết cũng không muốn viết!"

Lâm Uyên thở phào nhẹ nhõm.

Không có gây ra loạn gì.

Uống trạng thái say rượu còn rất nguy hiểm.

Nếu là bởi vì uống rượu say loạn thao tác đưa đến quay ngra, tình cảnh kia có thể liền không phải lúng túng đơn giản như vậy.

Bất quá bạn trên mạng lời nói, ngược lại là cho Lâm Uyên một lời nhắc nhở.

Nên cho Sở Cuồng tìm chút chuyện làm.

Không thể thật để cho Sở Cuồng biến thành tiểu trong suốt.

Cổ tích trần mảnh ghép còn chưa hoàn thành, nếu không để cho Sở Cuồng viết cổ tích?

— QUẢNG CÁO —

Viết trinh thám cũng được, Sở Cuồng viết trinh thám phần lớn đều là trường thiên, ngoại trừ Sherlock Holmes cùng Hercule Poirot hệ liệt, thực ra còn rất nhiều đoán thiên đáng giá viết.

Lại hoặc là, ảo tưởng tiểu thuyết?

Thật sự không được lời nói liền tiến quân tân lĩnh vực, còn có chút tiểu thuyết đề tài Sở Cuồng không viết qua đây.

Lâm Uyên suy tính Sở Cuồng bước kế tiếp phương hướng.

Lúc này dưới lầu truyền tới mụ mụ kêu ăn cơm thanh âm.

Lâm Uyên bụng đã sớm đói xì xào kêu, không kịp chờ đợi xuống lầu ăn cơm trưa.

"Đệ."

Tỷ tỷ Lâm Uyên đang ăn cơm, đột nhiên mở miệng nói: "Có chuyện này, người tốt nhất nhắc nhở một chút Sở Cuồng lão sư."

Lâm Uyên gặm một cây xương trâu, thuận miệng nói: "Chuyện gì?"

Tỷ tỷ nói: "Ta cũng là sáng sớm hôm nay nhận được tin tức, nói là Văn Nghệ Hiệp Hội bên kia chuẩn bị đem văn học loại tác phẩm giải thưởng thông nhất lại, tạo dựng một cái văn học thịnh điển."

"Văn học thịnh điển?"

Lâm Uyên ngoài ý muốn: "Giống như âm nhạc thịnh điển như thế?"

"Ừ."

Tỷ tỷ gật đầu một cái, với Lâm Uyên tường trò chuyện mấy câu:

Lam Tinh có rất nhiều âm nhạc giải thưởng, nhưng công nhận hàm kim lượng đệ nhất giải thưởng tuyệt đối là âm nhạc thịnh điển.
Còn lại âm nhạc loại giải thưởng với âm nhạc thịnh điển so với không đáng giá một đồng, căn bản không chiếm được toàn bộ âm nhạc nhân đồng ý.
Mà văn học giới là không có âm nhạc thịnh điển như vậy giải thưởng làm Đái Đầu đại ca.

Này đưa đến văn học giới đủ loại giải thưởng không cùng tầng xuất, tính công bình luôn là chịu đủ nghi ngờ.

Cho nên Văn Nghệ Hiệp Hội muốn làm một cái tối quyền uy văn học loại giải thưởng, tới thống lĩnh một chút Lam Tinh tiểu thuyết giới giải thưởng. Giống như âm nhạc thịnh điển ở nhạc đàn địa vị như thế.

Khó trách liền giải thưởng tên đều phải kêu "Văn học thịnh điển" .

Tỷ tỷ cuối cùng tổng kết nói: "Văn học thịnh điển chuẩn bị hẳn là cần thời gian, không biết lúc nào chính thức mở ra, bất quá có âm nhạc thịnh điển ở nhạc đàn giải thưởng hàm kim lượng đặt ở vậy, văn học thịnh điển thành lập giống vậy sẽ để cho vô số tác gia đổ xô vào, cho nên ta cho người nhắc nhở Sở Cuồng lão sư, có cái gì muốn đánh vào giải thưởng, liền trước thời hạn làm chuẩn bị."

Trọng yếu nhất giải thưởng sao?

Lâm Uyên như có điều suy nghĩ gật đầu một cái.

Ăn cơm trưa xong.

Lâm Uyên hồi đến lầu thượng, không kịp chờ đợi gọi ra rồi hệ thống:

"Kiểm tra ta danh vọng tin tức."

Đình đông.

Trước mắt hẳn trong nháy mắt huyền hóa ra mấy hàng lam sắc kiều chữ.

Trực tiếp xẹt qua mở đầu tên họ một cột, Lâm Uyên nhìn về phía phía dưới mầu chột tin tức.

【 tuổi tác: 24 】

【 tuổi thọ: 30 】

【 trò chơi: 1934 56 】

【 điện ảnh: 693 423 】

【 hội họa: 10086 66 】

【 văn học: 2 1456 78 】

【 âm nhạc: 30 07 655 】

【 tổng hợp: 704 887 8 】

Ánh mắt của Lâm Uyên cuối cùng cố định hình ảnh ở tổng hợp hạng mục bên trên, sau đó rồi hướng Hệ Thống nói: "Kiểm tra tuổi thọ nhiệm vụ."

Trong nháy mắt.

Lâm Uyên trước mắt nhiều hơn mấy dòng chữ màn, đúng là hẳn thật lâu không có đóng chú tuổi thọ nhiệm vụ:

【 nhiệm vụ danh xưng: Sống tiếp 】

【 nội dung nhiệm vụ: Kí chủ muốn ở ba mươi tuổi trước làm cho mình danh vọng đột phá mười triệu 】

【 quest thưởng: Tuổi thọ một số 】

【 tướng thưởng quá mức: Hoàng Kim Bảo rương 】

Lâm Uyên biểu tình nghiêm túc, âm thầm nghĩ ngợi: "Ta trước âm nhạc và văn học danh vọng chênh lệch rất nhỏ, nhưng tới ngày hôm qua Tiệp Ngự ở âm nhạc thịnh điển bên trên quét qua mười giải thưởng sau đó, âm nhạc loại danh vọng trực tiếp vượt qua văn học danh vọng một mảng lớn, giải thưởng vẫn là danh vọng nguồn đại đầu, có lẽ là bởi vì trong nghề đối giải thưởng công nhận, mà trong nghề chuyên nghiệp nhân sĩ có thể cung cấp danh vọng phải xa xa so với người bình thường cung cấp nhiều!"

Qua mấy ngày chính là năm đầu.

Đến thời điểm Lâm Uyên chính là 25 tuổi.

Hệ thống tuổi tác tính toán, là dựa theo năm cái đơn vị này để tính, mà không phải là cái gì sinh nhật, này có nghĩa là Lâm Uyên nhiệm vụ thời hạn còn dư lại thời gian năm năm.

Mà bây giờ chung quy sinh vật là 724 887 8.

Khoảng cách nhiệm vụ mục tiêu mười triệu, kém ba triệu không tới, độ khó không tính là đặc biệt cao, nhưng nếu như Lâm Uyên lười biếng lười nói thật có khả năng không làm được nhiệm vụ.

"Xem ra Sở Cuồng phải làm chủ lực rồi."

Tỷ tỷ hôm nay cung cấp tin tức phi thường máu chốt.

Văn Nghệ Hiệp Hội cố ý làm văn học thịnh điển, cái này giải thưởng đối ngọn âm nhạc thịnh điển!

Nếu như Sở Cuồng cuối cùng có thể ở văn học thịnh điển bên trên bắt được đủ nhiều giải thưởng, vậy khẳng định có thể đạt được nhất bút tương đương khả quan văn học loại danh vọng giá trị, thậm chí có thể để cho văn học loại danh vọng, trực tiếp đuổi kịp âm nhạc loại danh vọng!

Đương nhiên.

Sở Cuồng là chủ lực, mấy cái khác phân loại cũng rất trọng yếu.

Tỷ như trước mắt thể yếu điện ảnh cùng trò chơi, còn có năm nay rất có khởi sắc hội họa, cũng có rất Đại Khai Phát không gian.

Mấy cái này phân loại toàn bộ lợi dụng, cuối cùng tiến tới ba triệu danh vọng giá trị không khó.

Đừng xem bây giờ Lâm Uyên khoẻ mạnh.

Lâm Uyên tâm lý rất rõ ràng, đây đều là gán trước mặt mấy cái tuổi thọ nhiệm vụ đạt được.

Nếu như không phải hoàn thành nhiệm vụ hệ thống kéo dài tuổi thọ, hẳn hai năm trước đến lượt đi đời nhà ma rồi.

Coi như là bây giờ cũng không an toàn.

Nếu như tân tuôi thọ nhiệm vụ không cách nào hoàn thành, vậy hẳn cũng chỉ có thể Vô Bệnh Vô Tai sống đến ba mươi tuổi.

Hít một hơi thật sâu.

Lâm Uyên nói: "Tôn Diệu Hỏa trở thành Ca Vương nhiệm vụ hoàn thành, sẽ có một cái hoàng Kim Bảo rương, tại sao không cho ta?"

Hệ Thống nói: "Ồ ngươi ba lô."

Lâm Uyên buồn bực: "Tại sao không nhắc nhở?"

Hệ thống bắt đắ dĩ: "Tối ngày hôm qua gợi ý, ngươi uống rượu say không chú ý."

Lâm Uyên: " . "

— QUANG CÁO —

Xem ra sau này được ít uống rượu một chút.

Hắn tiến vào hệ thống ba lô nhỏ, nhìn về phía hoàng Kim Bảo rương, không chút do dự nào:

"Mở ra!"

"Chờ một chút!"

Hệ thống dừng lại một chút, sau đó cho ra tin tức nhắc nhở: "Hoàng Kim Bảo rương mở ra thành công, chúc mừng kí chủ đạt được đặc thù loại hội họa kỹ năng: Cảnh đẹp trong tranh!"

Cảnh đẹp trong tranh?

Bài này cái gì?

Lâm Uyên trong đầu mới vừa hiện ra này lau nghi ngờ, hệ thống thuận tiện lấy kiểu chữ tinh thể cho ra giới thiệu.

【 hội họa kỹ năng: Cảnh đẹp trong tranh! 】

【 kỹ năng hiệu quả: Độc giả có thể thông qua ngòi bút hạ hội họa, trực quan cảm nhận được ngòi tác phẩm ý cảnh! 】

【 bổ sung nói rõ: Cho dù là không có chút nào hội họa giám định căn cơ người bình thường, cũng có thể cảm nhận được ngòi tác phẩm mỹ lực (cảnh đẹp trong tranh kỹ năng gần đối hiện trường học hỏi người xem hữu hiệu)! 】

Lâm Uyên ngạc nhiên.

Đồ chơi này với Sư giả hào quang tương tự, huyền học không nói phải trái.

Lấy một thí dụ.

Người bình thường nhìn Van Gogh « hoa hướng dương », phần lớn sẽ không cảm thấy kia là một bộ thể giới cấp danh họa, mà những thứ kia đỉnh cấp hội họa đại sư lại đối bức họa này sùng bái có thừa.

Tại sao?

Bởi vì hội họa đại sư giám định trình độ đủ cao, có thể trực tiếp cảm nhận được « hoa hướng dương » ý cảnh.

Cho nên .

Coi như Lâm Uyên vẽ ra « hoa hướng dương » .

Thậm chí là Van Gogh « Đêm đầy sao » .

Càng thậm chí là « Thanh Minh Thượng Hà Đồ » loại.

Có vài người nên không thưởng thức nổi hay lại là không thưởng thức nổi. Có cảnh đẹp trong tranh cái này thần kỳ kỹ năng sau đó cũng không giống nhau.

Lâm Uyên tự mình hoàn thành họa tác, cho dù là người bình thường cũng có thể cảm nhận được bức họa kia ý cảnh!

Đáng tiếc thứ hiệu quả này gần đối hiện trường học hỏi độc giả hữu hiệu, nếu như là nhìn trên mạng in phiên bản, không có nhất định giám định trình độ nhân vẫn xem không hiểu.

Bất quá cái này đã đủ rồi!

Không hồ là hoàng Kim Bảo rương, lái ra đồ vật chính là không bình thường, xem ra Ảnh Tử tiếp theo có bận rộn!

Ân.

Trước đem mình chuẩn bị cho Tôn Diệu Hỏa treo ở quán rượu buồng trong vẽ xong thành, chỉ mấy ngày trước họa những thứ kia tác phẩm trực tiếp hủy bỏ đi.

Lần này!

Lâm Uyên phải dùng cảnh đẹp trong tranh kỹ năng để hoàn thành này mấy tấm tác phẩm!

---

ps: Sở Cuồng bước kế tiếp viết cái gì còn chưa nghĩ ra, gần đây Ảnh Tử nội dung cốt truyện ngược lại là mở ra thật thuận tay.

// cái quần què - - 最后更新：2021-06-20 03:35:58

Truyện sáng tác vô địch lưu hơn 600 chương, nội dung giống hệt giới thiệu Tiêu Dao Lục

Chương 876: Triệu Châu gia nhập thống nhất

Biệt thự.

Thư phòng.

Lâm Uyên đứng gần cửa sổ vị trí, Bình Tâm tĩnh khí hô hấp nhẹ nhàng chậm chạp, cánh tay trôi lơ lửng ở giữa không trung, cổ tay chuyển động gian một chút xiu phác họa trước mắt họa tác, có đầu ngọn bút không ngừng vạch qua mặt giấy, màu mực đường cong, lưu loát tự đầu ngọn bút dọc theo đi .

Mặc phạt hay toàn bộ do bút ra.

Hư thật Cương Nhu lớn bằng nòng chuyển, hoặc là phục câu hoặc là Tào y nổi trên mặt nước miêu tả, nắm giữ Đại Sư Cấp hội họa trình độ Lâm Uyên, đã có thể làm được kỹ xảo tồn ư nhất tâm, tác phẩm hiện ra tự nhiên làm theo mỹ cảm cùng trời sinh nhĩ trí.

Mà ở hội họa đồng thời.

Ánh mắt của Lâm Uyên trung tựa hồ ngưng tụ một Cổ Thần Vận.

Này Cổ Thần Vận chính theo hấn mỗi một lần bút rơi khuynh tả tại trên tờ giấy, giống như sơn thủy vậy mực.

Đó là một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được ý cảnh lượn lờ, ở vẫn chưa xong họa tác trung vẫn có thể tụ mà không tiêu tan ——

Đây chính là cảnh đẹp trong tranh!

Cảnh đẹp trong tranh là một loại rất huyền học kỹ năng.

Mở ra cảnh đẹp trong tranh kỹ năng, Lâm Uyên cảm giác mình hội họa kỹ thuật so với trước tựa hồ có chút tiên bộ, nhưng lại mơ hồ cảm giác trình độ hay lại là cái kia trình độ, chỉ là hấn thật giống như có thể thông qua đầu ngọn bút trút xuống một ít chính mình hiểu cùng cảm ngộ phù ở vẽ lên.

Bút phong thi đi bộ giữa.

Dần dần, một bộ thủy mặc nhuộm đậm Bôn Mã Đồ sôi nổi với trên giấy!

Giản lãnh đạm hình ảnh lộ ra một vệt cao dật, dùng bút lại ngưng trọng cay cú, không có ngựa yên không có giây cương, xuyên thấu qua hình ảnh biểu tượng tựa hồ có thể thấy được ngựa phi thần tuấn cùng bướng bình .

Hô!

Theo cuối cùng nhất bút hạ xuống.

Lâm Uyên thu bút, có chút thở phào một cái.

Bức họa này Lâm Uyên đã vẽ suốt thời gian một tuần, trong lúc không chỉ có lần đầu vận dụng chính mình mới vừa lấy được cảnh đẹp trong tranh kỹ

năng, đồng thời dập đầu nhiều chút lực được tề, bây giờ cuối cùng là hoàn thành.

Về phần tại sao hay lại là lựa chọn ngựa phi làm tài liệu thực tế .

Bởi vì Lâm Uyên chỉ chuẩn bị trước đưa cho chủ tịch HĐQT Bôn Mã Đồ bị Trịnh Tinh chặn lấy rồi.

Hôm nay hẳn lại vẽ xong một cái phỏ Bôn Mã Đồ, chuẩn bị đưa cho chủ tịch HĐQT, dù sao cũng là sớm có kế hoạch sự tình.

Đáng nhắc tới là:

Có cảnh đẹp trong tranh quán chú, lần này Lâm Uyên hoàn thành này tám Bôn Mã Đồ, giá trị đã vượt qua rồi bị Trịnh Tinh chặn lấy bộ kia.

Duổi người.

Lâm Uyên tự nhủ: "Tiếp theo cho thêm Diệu Hỏa học trường họa mấy tấm không giống nhau đề tài đi."

— QUANG CÁO —

Vì vẽ một chút, Lâm Uyên đã chùng mấy ngày không ra cửa.

Mà theo Lâm Uyên bết quan, thời gian đã bất tri bất giác tiến vào một tháng, năm đầu tới!

Lâm Uyên, 25 tuổi!

Đồng thời cái này cũng có nghĩa là:

Triệu Nhân gia nhập thống nhất Châu!

Lam Tinh đại hợp cũng bước chân lại bước về phía trước một bước!

Mặc dù Lâm Uyên không bước chân ra khỏi nhà, nhưng hẳn đã cảm nhận được Triệu Châu gia nhập thống nhất hình dáng phía sau vang.

Tân văn hóa tường đánh vỡ, Triệu Châu nhân như đói như khát tiếp xúc lên

Tần Tề Sở Yến Hàn Lưu hành văn hóa, cũng rất nhanh nhận thức tương đương một nhóm lớn Tần Tề Sở Yến Hàn danh nhân!

Tiên Ngự!

Sở Cuồng!

Ảnh Tử!

Lâm Uyên này ba cái bí danh, rất nhanh thì để cho Triệu Châu nhân quen thuộc, dù sao này ba cái bí danh tác phẩm, ở Tần Tề Sở Yến Hàn năm châu sức ảnh hưởng đặt ở kia.

Âm nhạc.

Văn học.

Hội họa.

Trò chơi.

Lâm Uyên bốn cái lĩnh vực danh vọng, cũng bởi vì Triệu Châu gia nhập xuất hiện rồi phòng động, bất quá bởi vì hôm nay là ngày mừng 2 tháng 1, Triệu Châu gia nhập thống nhất mới hai ngày, cho nên phòng động biên độ cũng không tính đại, hẳn muốn thời gian dài hơn mới có thể nhìn ra hiệu quả thực sự.

Trên Internet.

Bởi vì Triệu Châu gia nhập.

Hai ngày này các đại diễn đàn cũng phi thường náo nhiệt.

Tần Tề Sở Yên Hàn đám bạn trên mạng nhiệt tình chào mời Triệu Nhân, không ngừng cùng Triệu Châu đám bạn trên mạng chuyển động cùng nhau. Triệu Châu người nói chuyện rất thú vị.

Tỷ như một ít bạn trên mạng hướng Triệu Châu nhân đề cử phim truyền hình « Bảo Liên Đăng » , vào hồ Triệu Châu nhân đêm đó liền tức miệng mắng to:

"Này kịch quá mức độc!"

"Bọn người lòng dạ đáng chém!"

"Sở Cuồng lão tặc nạp mạng đi!"

Triệu Nhân nói chuyện rất có cỗ trang kịch mùi vị, nói chuyện phong cách cùng Tần Tề Sở Yên Hàn có nhất định khác nhau.

Cũng may đại đa số thời điểm, mọi người phát biểu phong cách vẫn tương đối đến gần, Triệu Nhân cũng chỉ là thích ở cá biệt chữ thượng sứ dùng một ít tương đối Văn Ngôn Văn kiều chữ.

Thú vị là:

Triệu Nhân loại này nói chuyện phong cách, còn dẫn phát Tần Tề Sở Yên Hàn một ít bạn trên mạng tranh nhau bắt chước.

Bọn họ cảm thấy loại này phương thức nói chuyện rất Phục Cổ, có nhất định bức cách.

Đây là thống nhất sau thấy thường xuyên văn hóa đánh vào.

Về phần hướng Triệu Nhân đề cử « Bảo Liên Đăng » loại này thao tác, năm châu bạn trên mạng là hoàn toàn không có gánh nặng trong lòng, ngược lại là trêu đùa rất mức nghiêm, vui ở trong đó đáng vẽ.

Bên kia.

Vẽ xong họa Lâm Uyên cũng ở đây tích cực tiếp xúc Triệu Châu văn hóa.

Triệu Châu rất nhiều thư pháp cùng hội họa tác phẩm, đều tại trên mạng lưu truyền mở.

Trong đó có chút hội họa cùng thư pháp tác phẩm, liền Lâm Uyên đều cảm thấy phi thường lợi hại, có thể nói đại sư thủ bút!

Vâng.

Đại sư thủ bút!

Sự phát hiện này đề cho Lâm Uyên phi thường khiếp sợ!

Lâm Uyên mình cũng có Đại Sư Cấp hội họa cùng thư pháp kỹ thuật, hẳn là không có khả năng nhìn lầm!

Lam Tinh quả nhiên Ngọa Hồ Tàng Long.

Không nghĩ tới Triệu Châu đương thời, cũng có cùng mình cùng trình độ

Đại Sư Cấp họa sĩ cùng với thư pháp gia!

Khó trách có người nói:

Triệu Châu là Thư Họa chi phủ.

Những lời này không hề có một chút nào nói sai.

Triệu Châu người đang Thư Họa phương diện thành tựu, hoàn toàn nghiền ép Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu.

Đang lúc Lâm Uyên dự định hiểu thêm một bậc Triệu Châu lúc, hấn điện thoại di động reo, Lão Chu đánh tới.

— QUẢNG CÁO —

"Chúng ta 《Resident Evil》 quay xong, sau đó phải làm hậu kỳ, này không phải trọng điểm, trọng điểm là năm mới vui vẻ!"

"Năm mới vui vẻ!"

Lâm Uyên lộ ra nụ cười.

Điện thoại mới vừa cắt đứt không lâu, Tôn Diệu Hỏa cũng liên lạc Lâm Uyên.

Lâm Uyên sau khi tiếp thông điện thoại, Tôn Diệu Hỏa âm thanh vang lên: "Học đệ năm mới vui vẻ, có một tin tức tốt, chúng ta trò chơi đã thanh toán hoàn thành, cuối tháng này thượng tuyến."

Rơi xuống đất thành hộp?

Nha không đúng.

Thật giống như kêu « PUBG » .

Đây là hai một tin tức tốt.

Vô luận điện ảnh hay lại là trò chơi, phát hành sau đó cũng có thể vì Lâm Uyên cung cấp tương đương khả quan danh vọng giá trị.

"Ngoài ra ."

Tôn Diệu Hỏa nói: "Ngư Vương Triều quán rượu sẽ ở một tháng sau chính thức khai trương, bất quá bây giờ đã bắt đầu mời một ít may mắn khách hàng vào phòng ở thử rồi, chúng ta chuẩn bị ở quán rượu phòng khách trong máy vi tính gắn nội bộ bản « PUBG » , ở thử nhân viên nếu như cảm thấy hứng thú lời nói có thể để cho bọn họ chơi trước chơi đùa, cũng sẽ không ảnh hưởng đến chúng ta trò chơi phát hành."

"Ồ?"

Lâm Uyên hứng thú rồi: "Ta đây cũng đi chơi đùa!"

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Không thành vấn đề, ta định đem Ngư Vương Triều tất cả mọi người đều gọi qua chơi với nhau, ta sẽ ở trong game bảo vệ học đệ!"

"Được!"

Lâm Uyên vẻ mặt mong đợi.

Hấn mới không cần Tôn Diệu Hỏa bảo vệ đây.

Kiếp trước Lâm Uyên liền chơi qua « PUBG » , mặc dù chơi đùa một dạng nhưng so với một ít mới vừa tiếp xúc cái trò chơi này player, nhất định là cường một cấp bậc!

Ít nhất ở trò chơi giai đoạn trước, Lâm Uyên có thể đại sát tứ phương!
Vô địch!

Đáng tiếc Lam Tinh khoa học kỹ thuật thụ điểm không đủ ặc, nếu có thể đem mũ trò chơi, máy chơi game loại đồ vật phát minh ra đến, nhất định sẽ để cho trò chơi càng thú vị.

// ko hiểu, mùa này sao chúng nó bắn gấu thế ko biết, rank bạch tôn bắn cả tháng ko lên được kim tôn :(

Truyện sáng tác vô địch lưu hơn 600 chương, nội dung giống hệt giới thiệu
Tiêu Dao Lục

Chương 877: Thị huyết Lâm Uyên

Ngày thứ 2.

Tôn Diệu Hỏa trực tiếp đem tất cả mọi người hô đến rồi mới mở Ngự Vương Triều trong tửu điểm.

Bây giờ Xuân Tiết vừa qua khỏi, Ngự Vương Triều ca sĩ cũng tương đối thanh nhàn, không có nhận quá nhiều thông báo.

Ngày đó bảy giờ tối, tất cả mọi người đều ở quán rượu tè tụy, Lâm Uyên dĩ nhiên cũng hào hứng chạy tới.

Tôn Diệu Hỏa đã cùng mọi người nói qua, tối hôm nay mọi người phải chơi, là Tiện Ngự lão sư thiết kế trò chơi mới!

Đôi với lần này, mọi người nhiệt tình độ còn là cao vô cùng:

"Rốt cuộc ra trò chơi mới rồi!"

Triệu Doanh Các xoa tay tay: "Ta « Plants vs. Zombies » đã sớm thông quan."

Hạ Phồn nói: "Ta ngay cả mạo hiểm kiểu cũng chơi đùa lần."

Ngụy Hảo Vận hỏi: "Lần này hay lại là ích trí năng loại trò chơi sao?"

Giang Quỷ yên lặng liếc nhìn Triệu Doanh Các: "Có thể bắt đầu hãm hại sao? Ta là nói thật bắt đầu hãm hại!"

"Không mở đen, nhưng chúng ta cũng ở một cái chiến trường, đây là bắn nhau trò chơi, tất cả mọi người là đối thủ!"

Tôn Diệu Hỏa đối « PUBG » hiểu rõ vô cùng, nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, công ty nhà mình thanh toán ra trò chơi, hẳn đã len lén luyện tập thật lâu kỹ thuật.

"pkpkpkpkpkpkpkpkpk!"

Trần Chí Vũ ngữ tốc thật nhanh, cho thấy một đường ca sĩ tốt đầu lưỡi.

Lâm Uyên không lên tiếng.

Hắn phải khiêm tốn, lặng lẽ vào trò chơi, sau đó bằng vào kinh nghiệm phong phú cùng tinh sảo kỹ thuật, tươi đẹp người sở hữu!

"Kia chuẩn bị một chút."

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Tiến vào « PUBG » !"

Đây là bên trong tửu điểm vì số không nhiều phòng lớn, Tôn Diệu Hỏa đang phòng xếp phòng khách an bài một tấm hình chữ nhật bàn, trên bàn tổng cộng bày thất đài máy tính, Ngự Vương Triều mỗi người một máy. Có chút quán net tội liên đới bên trong vị nhĩ.

Trần Chí Vũ hiếu kỳ nhìn bàn máy tính trên mặt đồ án: "PUBG?"

Hắn điềm đánh vào.

Mọi người cũng lục tục điềm vào trò chơi, khai sáng nhân vật, sau đó tiến vào căn phòng bắt đầu xếp hàng.

"Ván này trò chơi lại có bao nhiêu người?"

Triệu Doanh Các mở miệng, liếc nhìn chính mình nhân vật, lại nhìn một chút trong căn phòng còn lại một ít mặc đồ rần ri nhân vật.

Tôn Diệu Hỏa cười nói: "Một ván trò chơi tổng cộng một trăm người tham gia, cuối cùng chỉ có một người, có thể trở thành người thắng lợi sau cùng."

"Muốn xưng đôi bao lâu?"

Lâm Uyên vẫn là không nhin được đặt câu hỏi.

Giờ phút này hắn rất thị huyết, muốn đi vào giết lung tung.

"Học đệ chờ một chút!"

Tôn Diệu Hỏa vội vàng nói: "Ta đã ở an bài."

Lâm Uyên gật đầu một cái.

Nhiệt huyết sôi trào rồi đã.

Đại cát đại lợi, tôi nay ăn gà!

Lâm Uyên phảng phất thấy trò chơi thắng lợi sau cùng cờ xí, tại triều đến chính mình vẫy tay!

Tôn Diệu Hỏa xác thực trước thời hạn làm an bài.

Lúc này.

Quán rượu mỗi tầng lầu.

Phục vụ viên nhấn mở cửa phòng chuông.

Người bên trong khai môn hỏi: "Có chuyện gì không?"

Phục vụ viên mỉm cười nói: "Chúc mừng ngài thành vì tửu điếm chúng ta thủ phê miễn phí ở thử khách nhân, tửu điếm chúng ta ngoại trừ miễn phí ở thử ngoại còn có một cái hoạt động, ngài chỉ cần giờ phút này đánh mở máy tính tiến vào bên trong « PUBG » chơi đùa một ván trò chơi, liền có thể tự động trở thành bốn tửu điếm Bạch Kim hội viên, sau này vào ở tửu điếm chúng ta có thể hưởng bớt hai chục phần trăm ưu đãi, nếu như ngài có thể cuối cùng ăn gà, cũng chính là trở thành trò chơi cuối cùng hạng nhất, vậy ngài ngoại trừ thẻ hội viên bên ngoài, còn sẽ được năm lần miễn phí vào ở bốn tửu điếm cơ hội!"

"Còn có này chuyện tốt?"

Bên trong khách hàng là người tuổi trẻ, nghe vậy hứng thú rồi: "Ta chỉ muốn đi vào chơi đùa một ván trò chơi?"

Tửu điếm cấp năm sao giá cả có thể không tiện nghi!

Bớt hai chục phần trăm thẻ hội viên đối với có chút khách hàng mà nói vẫn rất có sức hấp dẫn!

Nếu như thắng, còn có thể có năm lần miễn phí vào ở cơ hội!

Việc này động, có thể!

Cùng lúc đó.

Những phòng khác, chuông cửa cũng bị lục tục theo như vang.

Mỗi người phục vụ viên đều tại dụng tâm giới thiệu: "Chỉ cần ngài đánh mở máy tính, tiến vào « PUBG » trò chơi."

Việc này động thú vị tính cũng không tệ lắm.

Rất nhiều ở thử khách hàng đều bị hấp dẫn.

Tôn Diệu Hòa tối nay phát ra ở thử vị trí, tất cả đều là nhằm vào một ít người trẻ tuổi.

Những người tuổi trẻ này chung nhau đặc điểm chính là đôi trò chơi cảm thấy hứng thú, đối với lần này hẳn là trước thời hạn làm qua cười nhỏ tra.

Ở thử nhân viên không đủ nhiều?

Không liên quan.

Tôn Diệu Hòa nâng cốc tiệm nhân viên làm việc cũng kéo vào được đủ số rồi, khẳng định so với máy tính nhân có ý tứ.

Tóm lại, vì có thể làm cho Ngự Vương Triều mọi người, nhất là học đệ chơi đùa vui vẻ, hẳn tổn không ít tâm tư.

Đương nhiên.

Tôn Diệu Hòa mời ở thử nhân viên chơi với nhau « PUBG » hoạt động này an bài, cũng không phải là tất cả mọi người đều cảm thấy hứng thú.

Một cái đỉnh cấp bên trong phòng.

Một tên đầu post lên QQ quyền khúc, thân người mặc đỉnh cấp minh bài, hình tượng phi thường tao bao người trẻ tuổi, chính ôm một tên vóc người nóng bỏng muội tử gặm.

Người trẻ tuổi này kêu Xavi.

Hôm nay Xavi lấy không khỏi tử lực làm lý do, đem một vị theo đuổi hai ba ngày muội tử dẫn tới quán rượu.

Lúc này hẳn, đã súc thế đái phát.

Đột nhiên.

Có người nhấn chuông cửa.

Xavi không để ý, tiếp tục gặm.

Muội tử không nhận được đây hẳn một cái, dục cự hoàn nghênh: "Có người gõ cửa."

" Chửi thề một tiếng !"

Xavi thờ phỉ phò đứng dậy, mở cửa phòng ra, tâm tình phi thường khó chịu.

Cũng mẹ nó tên đã lấp vào cung rồi, đột nhiên bị nhân cắt đứt, đối ai vào lúc này cũng khó chịu.

Cửa.

Phục vụ viên cười nói: "Xin lỗi quấy rầy, tiên sinh có hứng thú tham gia tửu điểm chúng ta hoạt động ấy ư, chỉ cần ngài tiến vào bàn máy tính trên mặt

cái kia tên là « PUBG » trò chơi, liên có thể thu được chúng ta ."

"Như vậy quán rượu, nhà ta có bảy tám cái!"

Xavi không khách khí cắt đứt đối phương, này đảo không phải khoác lác tất, nhà hắn là thực sự có mấy cái tử diêm cấp năm sao.

Lựa chọn tới đây cái, chỉ là bởi vì cái này cách hắn ăn cơm địa phương gần. Hắn quá không kịp chờ đợi muốn củng cái trắng rồi, mới không có cô ý chạy đi tự quán rượu.

Như vậy có thể giả bộ sao?

Phục vụ viên sắc mặt lúng túng: "Ngượng ngùng."

"Khác quá rầy ta nữa rồi."

Xavi hung hăng đóng cửa lại, trong lòng hung tợn suy nghĩ:

Quay đầu liên cho này phá quán rượu không sai biệt cho lắm!

Quay đầu, trong lòng hắn lần nữa lửa nóng: "Chúng ta tiếp tục ."

Muội tử then thùng nói: "Ta còn không tắm chứ."

"Giặt rửa cái gì tắm!"

"Không tắm quá bẩn rồi."

Muội tử giữ vững muốn tắm, không để cho Xavi đụng.

Này muội tử là cao thủ, biết cái gì gọi là như, như vậy mới có thể làm cho cái này Đệ nhị càng quý giá chính mình.

Nếu như này Đệ nhị nhân cơ hội xông tới?

Vậy cũng không có gì, tình thú cũng là rất trọng yếu.

"Được rồi."

Xavi không nhìn được: "Nhanh lên một chút."

Muội tử xấu hổ chạy đi tắm, Xavi chính là phiền não đi tới đi lui, hắn thật là chưa từng nghĩ xông vào, cưỡng bách người khác vi phạm hắn nguyên tắc.

Cứ làm như vậy đợi vài phút.

Xavi phiền, đột nhiên nghĩ tới vừa mới người bán hàng kia lời nói.

Trong máy vi tính có trò chơi?

Ân.

Đánh một hồi trò chơi.

Đuổi một ít thời gian đi.

Xavi chán đến chết mở ra máy tính, trong nháy mắt thấy được trò chơi tên.

"PUBG?"

Xavi bĩu môi một cái, điếm vào trò chơi, khai sáng nhân vật.

Chơi đùa một hồi đuổi hạ thời gian liên có thể, đợi muội tử đi ra phải đi vỗ tay, chơi đùa muội người trò chơi.

Khai sáng hoàn nhân vật.

Xavi click rồi xứng đôi.

Để cho Xavi ngoài ý muốn là, hắn thoáng cái liền đăng nhập vào trò chơi trung.

Bên kia.

Ngư Vương Triều mấy người thật sự đang phòng xép bên trong, Lâm Uyên đột nhiên vui vẻ kêu một tiếng:

"Người đã đông đủ, khai chiến!"

Vô địch lưu đã full hơn 2k chương, nội dung hơi khác giới thiệu một chút
Phong Lưu Chân Tiên

Chương 878: Người không phải muốn vừa kê sao

Xavi tiến vào trò chơi, phát hiện mình ở một chiếc phi cơ chuyển vận bên trên.

Cùng chiếc phi cơ chuyển vận bên trong, còn rất nhiều người chơi khác, nữ có nam có, hình tượng mỗi người không đồng nhất.

Để cho Xavi cảm thấy ngoài ý muốn là:

Hắn lại có thể nghe được người chơi khác nói chuyện!

Không chờ hắn cẩn thận nghe, hệ thống liền nhảy ra nhảy dù nhắc nhở.

"Nhảy dù?"

Xavi nhú mày, thấy đã có player lục tục nhảy xuống.

Hắn cũng dựa theo gợi ý của hệ thống thao tác, ngẫu nhiên lựa chọn nhảy dù địa điem, dù sao hắn mới vừa tiếp xúc cái trò chơi này, đối địa đồ cũng không quen thuộc tất.

Có chút ý tứ a.

Nhìn mình trên không trung tung tích, Xavi cảm thấy rất thần kỳ.

Hắn không tính là thuận Tiêu Bạch, cũng tiếp xúc qua một ít bắn nhau loại trò chơi, kỹ thuật không thể nói mạnh, nhưng Ngô Tính không thành vấn đề, tỷ như dù để nhảy liên bị hắn rất thuận lợi mở ra .

Sau khi rơi xuống đất.

Xavi phát hiện mình đáp xuống một mảnh hoang dã trên.

Trò chơi này hình ảnh làm rất chân thực, bối cảnh âm nhạc để cho người ta có loại không khỏi cảm giác khẩn trương, không khỏi làm cho người ta một loại thân ở đại trốn sát kinh khủng không khí.

Hắn bắt đầu ngẫu nhiên du đãng.

Chạy ước chừng mấy phút sau, Xavi tiến vào một cái bờ hoang trong kho hàng.

"Đoàng đoàng đoàng ."

Đột nhiên có đạn đánh tới!

Xavi liền vội vàng điều khiển nhân vật chạy trốn.

Bá bá bá!

Trong tai nghe truyền tới một loạt tiếng bước chân.

Trò chơi này lại còn mẹ nó có thể nghe được người khác tiếng bước chân?

Loại này chân thực làm cho Xavi mao cốt tung nhiên, tim phanh tim đập bịch bịch, phảng phất phía sau thật có một cái cảm thương người anh em đang đuổi giết hắn.

Không đúng!

Hắn lấy ở đâu thương!

Xavi đột nhiên phát hiện mình thật giống như không có vũ khí .

Ta thương đây?

Ta tại sao không có thương?

Sau lưng tiếng súng tiếp tục vang lên, đối phương chính xác thật giống như thật một dạng đánh nửa ngày cũng không có đem Xavi đánh chết, bất quá Xavi huyết nhưng là đi từ từ xuống.

Này đủ để cho Xavi hốt hoảng, hắn dùng sức chạy.

Chạy chạy, Xavi trực tiếp té!

Chửi thề một tiếng !

Trò chơi này còn mẹ nó mang ngã xuống?

Xavi biểu rồi câu thô tục, chính là muốn bò dậy tiếp tục chạy, đột nhiên thấy bên cạnh có vũ khí.

Một khẩu súng!

Thương tên là m 9!

Xavi kiến thức quân sự rất thiếu thốn, lại cũng đã nghe nói qua Lam Tinh m 9 đại danh!

Hắn trực tiếp nhặt lên liền hướng về phía xông tới mặt đối thủ phản kích, rãnh nòng súng cùng đối phương đầu trùng điệp!

Ầm!

Thuộc về Xavi tiếng súng vang lên!

Cùng đối thủ đánh Xavi nửa ngày cũng không đánh tử bất đồng, theo Xavi tiếng súng vang lên, kia xông tới mặt người anh em trực đĩnh đĩnh ngã xuống!

Bê đầu!

Gợi ý của hệ thống:

"Husky sử dụng m 9 đánh chết Diễm Diễm Công Hào 952 7!"

Xavi trừng lớn con mắt, giờ khắc này trực tiếp thoải mái lật, so với thành công mang theo muội tử vào quán rượu trả qua nghiên:

"Gọi người làm ta, gọi người mẹ nó làm ta ."

Xavi muốn bỏ một thương, nhưng mà để cho hắn ngoài ý muốn là, đối thủ thi thể lại biến thành một cái hộp.

Cái gì à?

Hộp tro cốt?

Xavi đang muốn tiến lên nhìn một chút, phía sau đột nhiên lại có tiếng súng vang lên.

Xavi trúng đạn, huyết lượng trở nên có chút trở nên nguy hiểm, hắn liền vội vàng chạy chỗ phản kích, núp ở tường thềm phía sau, bất quá lần này vận khí không được, không có thể đem đối thủ bê đầu, càng làm cho hắn tuyệt vọng là .

Hắn đạn dùng hết rồi!

Đối thủ cười gằn, lại là một nữ nhân thanh âm: "Trò chơi này thật đơn giản mà, người này thức ăn ngon, ta đều không nỡ giết hắn."

Xavi nổi giận!

Có loại bị vũ nhục cảm giác!

Chính mình lại bị một nữ nhân xem thường!

Hắn muốn xông lên với đối phương sấp lá cà, đột nhiên phát hiện mình chạy tới rồi cái hộp bên cạnh, mà trong hộp giờ phút này chính để một khẩu súng cùng với một số đạn, thậm chí còn có một hệ liệt có thể trở về huyết y tế đồ dùng.

Ôi chao?

Cây súng này hình như là này người chết.

Nguyên lai cái trò chơi này bên trong tử trận sẽ biến thành cái hộp, toàn bộ trang bị cũng tuôn ra đi?

Ngược lại sát cơ sẽ đến!

Xavi thực hiện trong đời lần đầu tiên liếm bao, cầm lên cây súng này chính là một trận thịnh thịnh đột .

"Thương Thần không thể nhục!"

Xavi vừa nổ súng một bên rống giận!

Kia người chơi nữ không nghĩ tới đối thủ đột nhiên mạnh như vậy, trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình.

"Husky sử dụng k 002 đánh chết Doanh Các Mỹ Nhân!"

Husky cười lớn, sau đó vội vàng hấp được hồi huyết, lại cho mình đánh lên băng vải.

Trò chơi này, hắn đã móc ra điểm con đường tới.

Nguyên lai hạ xuống sau đó phải nhanh tìm trang bị, giết chết người chơi khác, là sẽ tuôn ra những người khác trang bị.

Có ý tứ!

Rất có ý tứ rồi!

Giết liền hai người thành tựu to lớn cảm, để cho Xavi hưng phấn có chút run sợ đứng lên!

Nội tâm, phảng phất có vật gì bị tỉnh lại!

Ánh mắt của Xavi, đột nhiên trở nên nóng bỏng vô cùng!

Hắn đột nhiên nghĩ tới trên mặt bàn có trò chơi cách chơi giới thiệu, vừa mới lười nhìn, vào lúc này nhưng là ăn tủy biết vị rồi!

Trôn.

Xavi cất ra màn ảnh nhìn xuống quy tắc, cuối cùng ánh mắt phong tỏa cuối cùng tám chữ, phảng phất cảm nhận được một loại sứ mệnh triệu hoán:

Đại cát đại lợi, tối nay ăn gà!

Bên kia.

Triệu Doanh Các hùng hù hỏ hỏ thỏo xuỏng tai nghe.

Trần Chí Vũ ngồi bên cạnh nàng, liếc nhìn Triệu Doanh Các màn ảnh giấu cọt: "Người vừa mới không phải còn nói đối thủ cực kỳ cải bắp ấy ư, tại sao lại bị giết ngược?"

"Ta khinh thường, không có tránh."

Triệu Doanh Các là lấy vì đối phương bằng đạn đánh hụt, ai biết đối phương lại móc ra một khẩu súng, hình như là bởi vì cái hộp kia?

Nàng đứng dậy nhìn về phía người khác màn ảnh.

Khi thấy Lâm Uyên màn ảnh lúc, Triệu Doanh Các kích động nói: "Tiện Ngu lão sư, người và ta thật giống như ở một cái vị trí, vừa mới đánh chết chúng ta thì ở phía trước cái kia thương khỏ!"

"Thật sao?"

Nghe vậy Lâm Uyên, hưng phấn nói: "Ta báo thù cho người!"

Người khác cần phải từ từ mây mờ, Lâm Uyên không cần, hẳn một mực ở tìm trang bị, bây giờ đã toàn không ít đồ tốt, sẽ chờ đại sát tứ phương!

Trò chơi này cũng không phải là hoàn toàn dựa theo « PUBG » cách chơi thiết kế.

Đồng thời trò chơi này còn kết hợp trên địa cầu một ít cùng loại hình trò chơi cách chơi, so với nguyên bản càng có ý tứ.

"Được!"

Triệu Doanh Các cũng hưng phấn!

Tiện Ngu lão sư lại muốn báo thù cho ta!

Bạch!

Trong kho hàng.

Bóng người thoáng qua.

Con mắt của Lâm Uyên đông lại một cái, tìm tới người!

Hắn lúc này lấy ra một quả lựu đạn: "Nhìn kỹ, trò chơi này là chơi như vậy."

Dứt lời, Lâm Uyên lựu đạn ném ra ngoài.

Rắc rắc!

Mai mối hơi nóng, theo một đường vòng cung, lựu đạn ném ra ngoài, chính cái động tác làm liền một mạch!

Triệu Doanh Các ngay ở bên cạnh xem Lâm Uyên chơi đùa, thấy một màn như vậy nhất thời mặt đầy sùng bái:

"Thật lợi hại, Tiện Ngu lão sư thật lợi hại!"

"Chuyện nhỏ."

Lâm Uyên hiếm thấy ở trong game đạt được cảm giác thành tựu, nhưng mà sau một khắc Lâm Uyên liền mộng ép.

Chỉ thấy hắn ném ra lựu đạn đụng phải vách tường, sau đó trực tiếp bắn trở lại, lăn đến Lâm Uyên dưới chân.

Phanh!

Lựu đạn vang lên.

Lâm Uyên tại chỗ trắng liệt.

Lâm Uyên biểu tình cứng đờ.

Triệu Doanh Các cũng về mặt mộng bức.

Lâm Uyên đối thủ cọng lông đều không đụng phải, mình bị chính mình lôi nổ chết.

Tôn Diệu Hỏa chơi game đồng thời, lặng lẽ mở ra một cái điện thoại di động nói chuyện phiếm bầy.

Bây tên gọi "Tiện Ngư đội hộ vệ" !

Tôn Diệu Hỏa nhanh chóng đánh chữ: "Vội vàng tới che chở, giúp Tiện Ngư lão sư thanh trừ đối thủ, cuối cùng cho hấn đưa đầu, Tiện Ngư lão sư đại khái tọa độ là ."

Đột nhiên.

Gợi ý của hệ thống: "Cá Mập Trắng dùng lựu đạn đánh chết Cá Mập Trắng!"

Bây viên: " ."

Tôn Diệu Hỏa: " ."

Xavi cũng nhìn thấy tin tức nhắc nhở.

Cái này kêu Cá Mập Trắng, tốt như chính mình giết chết chính mình?

Có ít đồ a.

Cẩn thận nhảy ra đến, Xavi tìm được Cá Mập Trắng hộp tro cốt, mở ra xem, hồi hộp!

Người này trang bị tốt ngư!

Này mẹ nó là chết như thế nào?

Xavi hưng phấn thu hồi trang bị.

Nhưng mà coi như Xavi lâm vào hưng phấn thời điểm, bên cạnh đột nhiên vang lên tiếng súng.

Xavi còn chưa kịp phản ứng liền muốn treo!

Để cho Xavi mộng bức là, chung quanh đột nhiên toát ra bảy tám đạo bóng người!

Hấn bị tập hỏa rồi! ?

Xavi tan vỡ rống lên: "Ta kê a!"

Ngay tại hấn ngã xuống đất lúc, một đạo bóng người xuất hiện, dùng nội lấu vỗ vào hấn trên ót.

"Ai bao ngươi cũng dám liêm?"

Đối phương lạnh rên một tiếng, sau đó liêm bao Xavi.

Xavi tháo xuống tai nghe, vô năng cuồng nộ!

"Ta muốn vừa kê a!"

Lúc này phòng vệ sinh cửa mở ra, một đạo khoác khăn tắm mỹ người thân ảnh xuất hiện, vẻ mặt thẹn thùng nói:

"Ta đây thử một chút ."

Muội tử từ từ cúi người xuống.

Xavi ngăn người, đẩy ra muội tử: "Người làm gì vậy?"

Muội tử buồn bực: "Người không phải nói muốn ta vừa kê sao ."

"Đi ra a!"

Xavi thở phì phò mở miệng, nhìn cũng không nhìn muội tử liếc mắt, ánh mắt từ nhìn chòng chọc màn ảnh!

Hắn thề!

Hạ cục nhất định phải vừa kê!

Ván này hắn thua rất không cam tâm!

Nếu như tôi nay không thể vừa kê, vậy hắn tôi nay cũng rất khó ngủ thiếp đi!

Làm gì à?

Chơi game?

Ta đây sao cảm dễ đứng ở trước mặt ngươi, ngươi theo ta nói ngươi muốn chơi game?

Vô địch lưu đã full hơn 2k chương, nội dung hơi khác giới thiệu một chút
Phong Lưu Chân Tiên

Chương 879: Nhảy dù mô phỏng

"Toàn chức nghệ thuật gia lục soát tiểu thuyết " tra tìm!

Một ván trò chơi bình thường ở nửa giờ khoảng đó.

Lâm Uyên tử trận sau đợi hai mươi lăm phút chung, Tôn Diệu Hỏa liền tổ chức an bài ván thứ hai.

Bên kia.

Xavi tử trận sau vẫn ở xúng đỏi, kết quả gắng gượng đến lúc ván thứ hai mở ra.

Cùng ván đầu tiên thức ăn kê lẫn nhau mô bất đồng.

Mọi người chơi đùa ván thứ hai đã thăm dò quy tắc, trò chơi tiến hành càng kịch liệt!

Lâm Uyên biểu tình nặng nề.

Hắn không thể nào tiếp thu được ván đầu tiên tử vong phương thức.

Ván thứ hai, hắn quyết định hướng người sở hữu chứng minh thực lực của chính mình!

"Lộc cộc lộc cộc!"

Tiến vào ván thứ hai trò chơi, Lâm Uyên chơi đùa rất hung, hắn núp ở một chiếc xe phía sau làm che chở, cầm lấy súng liên hướng về phía xa xa bóng người bắn điên cuồng!

"Học đệ?"

Bị Lâm Uyên bắn càn quét Tôn Diệu Hỏa nhận ra Lâm Uyên, hơi suy tư chốc lát, dứt khoát bán mấy cái sơ hở.

Không thể quá rõ ràng, nếu không học đệ cũng chưa có thể nghiệm cảm. Nhưng mà.

Lâm Uyên có không ít đạn bắn vào trên thân xe mặt.

Tôn Diệu Hỏa còn không có bị đánh chết, che chở Lâm Uyên xe hơi liền âm âm nổ.

Ầm!

Lâm Uyên đánh bể xe hơi, thuận tiện đem chính mình cho Hoa Lệ Lệ nổ chết.

Tôn Diệu Hỏa sững sờ.

"Các người tốc độ, mở ván kế tiếp!"

Lâm Uyên tháo xuống tai nghe, có chút nhỏ nóng nảy, hôm nay vận khí quá kém.

Cạnh Biên Giang quỳ không nhìn được lắm bầm một câu: "Trò chơi này không phải Tiệp Ngư lão sư thiết kế sao?"

Mọi người: " . "

Cùng lúc đó.

Xavi tiến triển thuận lợi, đã liên tục đánh chết bốn gã đối thủ!

Nội tâm của hắn nóng hừng hực!

Trò chơi này thật sự là quá mẹ nó chơi thật khá!

Tập thương pháp, sách lược cùng sinh tồn ở nhất thể thiết kế!

Người thua thua hết hết thấy, mà Doanh gia lấy được được người thất bại hết thấy!

Làm Xavi vơ vét chiến lợi phẩm thời điểm, loại khoái cảm kia vượt qua hết thấy!

Mới chơi đùa ván thứ hai.

Xavi cũng đã hoàn toàn ghiền!

Hắn cũng không có chú ý tới, nằm ở trên giường nhìn hắn muội tử, chính nhất mặt u oán.

Chú ý tới cũng sẽ không để ý.

Nữ nhân, chỉ sẽ ảnh hưởng hắn rút súng tốc độ!

Đáng tiếc là, ván thứ hai Xavi vẫn không có ăn gà, hắn bị trời phạt rồi.

Xavi cực độ không cam lòng, đang đợi trong đại sảnh kêu:

"Trở lại một ván!"

Tôi nay Ngư Vương Triều quán rượu, nhất định là ăn gà dạ.

Không chỉ có Xavi ghiền!

Những phòng khác khách hàng cũng ghiền!

.
701 căn phòng.

Một cái nữ nhân nào đó mặc đồ ngủ, hai cái chân khoác lên trên ghế, hưng phấn thân thể đung đưa:

"Trò chơi này rất có ý tứ rồi!"

.
803 căn phòng.

Một cái người anh em cặp mắt nhìn chăm chăm màn ảnh, đáy mắt có mấy đạo tia máu:

"Chỉ thiếu chút xíu nữa, ta hiện tại cũng không tin!"

.
904 căn phòng.

Mỗi người tuổi trẻ nắm thật chặt con chuột, trong miệng bắt chước đến súng ống thanh âm:

"Lộc cộc lộc cộc đất, liên quan chết các người!"

Ngoài ra.

632 căn phòng .

545 căn phòng .

Không cùng phòng gian diễn ra tương tự nội dung cốt truyện.

Ngày thứ 2.

Hai giờ chiều.

Xavi trực tiếp đuổi muội tử.

Trả phòng về đến nhà, liên quan đến hẳn chuyện thứ nhất, chính là ở trên mạng tìm « PUBG » trò chơi này.

Nhưng mà.

Xavi một, lại chỉ có thấy được « PUBG » trò chơi dự đoán, trò chơi này lại muốn đến cuối tháng mới có thể thượng tuyến!

Xavi ngậy ngấn.

Hắn tối ngày hôm qua đánh một đêm « PUBG » , kết quả từ đầu đến cuối không có thể ăn gà.

Hắn ăn gà chi hồn đã cháy hừng hực đứng lên!

Đang định về đến nhà chơi đùa thống khoái, kết quả phát hiện trò chơi này lại còn không có lên tuyến!

Không có lên tuyến trò chơi tại sao quán rượu kia có thể chơi đùa?

Xavi lập tức cho quán rượu gọi điện thoại.

"Tiên sinh ngài khỏe chứ, là như vậy, « PUBG » quả thật phải đến cuối tháng tài hoa chính thức thượng tuyến, nhưng trò chơi này là tửu điểm chúng ta ông chủ công ty thanh toán, cho nên trước mắt chỉ có tửu điểm chúng ta bên trong có thể thử chơi đùa ."

Bên kia kiên nhẫn giải thích.

Xavi nghe rõ: "Chỉ có ở bên trong tửu điểm có thể chơi đùa đúng không, mở cho ta căn phòng, ta muốn lái đến cuối tháng!"

Bên kia lễ phép nói: "Tửu điểm chúng ta còn chưa chính thức buôn bán, ngài trước là ở thử, trừ phi ngài trực tiếp trở thành quán rượu kim cương hội viên, nếu không chúng ta tạm thời là không cung cấp ."

"Không phải là hội viên sao!"

Xavi không nhịn được: "Mở phải đó "

Bây giờ hẳn cái gì cũng không muốn, một lòng chỉ muốn ăn gà!

Sau khi cúp điện thoại.

Xavi lại gọi mấy cú điện thoại đi ra ngoài.

Hắn muốn hô bằng hữu chơi với nhau, bắt nạt một chút bọn họ, trò chơi này rất có ý tứ rồi!

Lâm Uyên đám người ở quán rượu chơi đùa đến nửa đêm, dứt khoát liền lại quán rượu ngủ rồi, ngược lại nơi này Tôn Diệu Hỏa không thiếu căn phòng.

Ngày thứ 2.

Mọi người ở quán rượu ăn cơm trưa xong, chuẩn bị rời đi.

Đi ngang qua trước đài thời điểm, mọi người lại phát hiện trước đài bu đầy người.

Một đám khách hàng âm âm.

Tôn Diệu Hỏa tìm phục vụ viên hỏi một chút mới biết, những thứ này khách hàng đều là muốn mở tử điểm hội viên chơi đùa ăn gà, tối hôm qua tiếp xúc cái trò chơi này, từng cái nghiệm đi lên, hết lần này tới lần khác bên ngoài căn bản không chơi được trò chơi này.

"Người tốt."

Ngụy Hảo Vận dở khóc dở cười nhìn Tôn Diệu Hỏa: "Người đây là quán net hay là rượu tiệm?"

Tôn Diệu Hỏa cũng vẻ mặt mông bốc.

Hắn bồn ý chính là cùng Ngự Vương Triều chơi trò chơi với nhau, để cho học đệ vui vẻ vui vẻ, không nghĩ tới học đệ trò chơi thể nghiệm cực kém, chính mình tìm một nhóm thủy quân đều không có thể bảo vệ tốt hắn, ngược lại là quán rượu bên này bởi vì trò chơi mà thúc giục sinh ra nhóm đầu tiên hội viên.

Cũng không thể xem thường này nhóm đầu tiên hội viên uy lực.

Có thể ở tử điểm cấp năm sao mở kim cương hội viên, đều là không thiếu tiền chủ nhân, nếu như bọn họ ở quán Ngự Vương Triều, sau này quán rượu không biết có thể ở đám người này trên người chộp bao nhiêu lông dê đây.

Trần Chí Vũ nói: "Bất quá trò chơi này quả thật thú vị!"

Triệu Doanh Các gật đầu: "Ta cảm giác trò chơi này sau khi đi ra khẳng định đại hỏa, Tiệm Ngự lão sư quá sẽ thiết kế trò chơi!"

"Tôn Diệu Hỏa."

Giang Quý hậm mộ nhìn Tôn Diệu Hỏa: "Cảm giác quán rượu này lái, người phải kiếm không ít tiền a."

Hạ Phôn đối Tôn Diệu Hỏa nói: "Sau này còn nữa phát tài chuyện tốt nhớ mang dẫn ta."

"Ta cũng phải!"

Hảo Vận Tỷ vội vàng nói.

Tôn Diệu Hỏa làm ăn thật quá có đầu óc.

Này Pori dùng trò chơi hấp dẫn nhóm đầu tiên hội viên thủ đoạn, đơn giản là quỹ tài tuyên truyền!

Mọi người ngoài miệng thảo luận trò chơi, thực ra trong lòng tràn đầy đối Tôn Diệu Hỏa làm ăn đầu não bội phục!

Đi theo Tôn Diệu Hỏa mới có thể kiếm không ít tiền!

Lâm Uyên không lên tiếng, hắn có chút tự bẽ, bởi vì tối ngày hôm qua đánh nhiều như vậy đem trò chơi, hắn từ đầu tới cuối một người không giết tới.

Là người hay quỷ đều tại tú.

Chỉ có Tiệm Ngự ở bị đòn.

Thật tốt « PUBG », chính là để cho hấn chơi đùa thành nhảy dù trò chơi, chính cái trò chơi chính là hấn nhảy dù mô phỏng.

Đủ loại kỳ lạ chết kiểu này.

Đủ loại rơi xuống đất thành hộp.

Thật vất vả có một thanh, giữ vững thời gian dài một chút, kết quả bởi vì tìm chiếc xe mở, kết quả xe lật.

Tai nạn xe cộ tử vong.

Thật. Lật xe hiện trường.

Đây chính là một vận Khí Du vai diễn.

Trong lòng Lâm Uyên nghĩ như vậy, hơi chút thư thái một ít.

Thực ra hấn cho ra cái kết luận này căn cứ cũng rất có sức thuyết phục:

Bởi vì ngày hôm qua có một thanh, Giang Quỷ lại ăn gà rồi, Linh sát ăn gà!

Nàng cái gì cũng không liên quan, liền lượm điếm trang bị, sau đó câu thả ở một cái ẩn núp xó xỉnh, kết quả nàng vị trí là redzone.

Người khác đánh nhau chết hơn phân nửa.

Còn lại gần một nửa, chạy độc không thuận lợi, gắng gượng bị độc chết rồi.

Nàng không giải thích được liền ăn gà rồi.

Này không phải vận Khí Du vai diễn, là cái gì?

Đáng thương chính mình một thân thao tác cùng kinh nghiệm, lại bởi vì vận khí mà nhiều lần đụng vách tường.

Mà ở Lâm Uyên ăn năn hối hận lúc, Tôn Diệu Hỏa đột nhiên cười nói:

"Mọi người thật có hứng thú, có thể nhập cổ cái quán rượu này, chúng ta rượu tên cửa hàng liền kêu Ngư Vương Triều, mượn chúng ta chung nhau danh hiệu, ta cũng sẽ không ăn một mình."

Tôn Diệu Hỏa làm ăn từ không khiến người ta nhúng tay.

Ngoại lệ chính là học đệ cùng với Ngư Vương Triều đám người này.

Lâm Uyên hứng thú rồi, hấn rất thích làm cổ đông: "Ta đây đầu điếm cổ phần."

Mọi người thấy Lâm Uyên cũng nhập cổ, mỗi một người đều không thể nào suy nghĩ, huống chi mọi người là chân tướng tin Tôn Diệu Hỏa làm ăn đầu nào:

"Coi là chúng ta!"

"Quay lại liền an bài!"

Tôn Diệu Hỏa vô cùng sáng khoái đáp ứng nói.

Này có thể không phải chỉ là nói suông, mấy ngày sau mọi người thật lục tục xác định nhập cổ hợp đồng, trở thành quán rượu cổ đông!

Đều là đại minh tinh, trên tay ít nhiều có chút tài sản.

Trong đó Lâm Uyên chiếm đoạt cổ phần nhiều nhất, ước chừng 30%, đứng sau Tôn Diệu Hỏa!

Mà mọi người cũng không nghĩ tới là:

Bởi vì Ngự Vương Triều quán rượu này sóng thao tác, mặc dù « PUBG » còn không có chính thức thượng tuyến, nhưng trò chơi này đã tại một cái trong vòng nhỏ hỏa mà bắt đầu .

---

ps: Trạng thái không phải cực kỳ tốt, có thể là bởi vì ô bạch chỉ lo gõ chữ không thể nào chơi game, ân, ngày mai sửa đổi một chút, thuận tiện đem trạng thái điều chỉnh xong, cuối tháng trước bùng nổ một lớp, ngoài ra phía dưới có một đầy thư, để nhìn vô cùng một quyển sách mới ~

Vô địch lưu đã full hơn 2k chương, nội dung hơi khác giới thiệu một chút
Phong Lưu Chân Tiên

Chương 880: Đến từ đồng hành hâm mộ và ghen ghét

"Xavi ca đề cử cái trò chơi này thật không tệ, ta đã liền chơi đùa ba ngày rồi, vừa rồi hai lần kê nhi, duy nhất khuyết điểm chính là chỉ có thể cùng bên trong tử điểm còn lại khách hàng liền máy chơi, bắt quá đợi trò chơi chính thức thượng tuyến player hẳn là thêm, chúng ta chỉ cần ở cái quán rượu này mở kim cương hội viên là có thể cướp ở người chơi khác trước mặt chơi trước trò chơi này còn là khá vô cùng."

"Ta cũng là bị Xavi ca dẫn vào hố, trò chơi này thật kê nhi cấp trên."

"Thật lâu không gặp phải như vậy có ý tứ fps trò chơi, cái trò chơi này để cho ta tìm về khi còn bé lần đầu tiên nghịch súng chiến loại trò chơi vui vẻ, các loại thiết kế thú vị tính cao vô cùng!"

"Cầu thả kê vạn tuế!"

"Mẹ kiếp, cầu thả cái gì cầu thả, đi ra ngay thẳng mặt a, ta phiền nhất các người những thứ này Lão Âm Bì, là nam nhân tự ra tới theo ta đấu một trận thương Đấu Thuật!"

"Trò chơi này là Thần Tác a!"

"Thiết kế quả thật rất lợi hại, giải trí cảm quá mạnh mẽ, hai phe địch ta lục đục với nhau, ăn nhần kiên nhẫn có thể đánh bại thương pháp như thần đối thủ, vận khí tốt còn mẹ nó có thể Linh sát ăn gà, cao thủ cùng thức ăn kê cũng có thể thể nghiệm đến thú vui, người có thể dựa vào thương pháp kỹ thuật ăn gà, thao tác theo không kịp lời nói, cũng tương tự có thể dựa vào cái nhìn đại cục cùng chiến thuật ăn gà, trong này có thể thanh toán thú vị tính chiến thuật quá nhiều, nói một câu Thần Tác không quá phận!"

Đây là một cái kê 【 rơi xuống đất thành hộp 】 nói chuyện phiếm bầy. Do Xavi thành lập bầy.

Xavi mới vừa chơi đùa « PUBG » liền điên cuồng mê muội rồi!

Hắn xây bầy mục đích là phóng nhiều người hơn vào hố, đi Ngư Vương Triều quán rượu theo chính mình chơi với nhau « PUBG » .

Chơi game nhiều người mới có ý tứ chứ sao.

Cùng người quen chơi với nhau thì càng có ý tứ.

Trong bầy thành viên phần lớn đều là trẻ tuổi phú nhị đại, dù sao không có nhất định kim tiền cùng nhàn tản thời gian, cũng sẽ không vì chơi game mà đặc biệt ở tử điểm cấp năm sao mướn phòng.

Trên thực tế.

Không chỉ có Xavi.

Còn rất nhiều bởi vì ở thử Ngự Vương Triều quán rượu mà tình cờ tiếp xúc được « PUBG » trò chơi này khách trọ cũng si mê trò chơi này, sau đó rồi rít với có điều kiện cùng nhau đua giỡn bằng hữu đề cử:

"Lão Vương lão hương, mau tới Ngự Vương Triều quán rượu!"

"Lão La a lão La, người đi quán rượu mượn phòng gọi ta là làm gì, ta đối nhiều người vận động không có hứng thú!"

"Kéo gì đây, nữ nhân nào có đồ chơi này hăng hái, ta là gọi người tới chơi game, trò chơi này có thể quá trâu bài rồi, ta bảo đảm người một chơi đùa liền sẽ thích!"

"Trò chơi gì nhất định phải đến quán rượu mới có thể chơi đùa?"

"Người quá chơi đùa sẽ biết, trò chơi này chỉ có quán rượu này có chơi đùa, thật tặc hấn sao có ý tứ!"

"Ta đến."

"Mau vào trò chơi."

"Ta đi, trò chơi này có thể a, ta đây liền kêu ta biểu ca chơi với nhau!"

"Không có lừa gạt người chứ, cùng loại hình trò chơi hạch tâm cách chơi chính là gặp mặt mới vừa thương, trên căn bản ai thao tác cao người đó liền có thể thắng lợi, Tính ngẫu nhiên cơ hồ không có, tân thủ đụng phải lão điều chính là một cái tử, trò chơi này hình ảnh cụ chân thực, vũ khí đạo cụ cũng nhiều hơn dạng, chơi rất ăn player suy nghĩ cùng sách lược, có thể câu thả có thể mới vừa, đối với người ta đây loại tay tàn player quá hữu hảo rồi!"

Rất nhanh!

Cái này « PUBG » ngay tại một ít có chút Tiễn Nhị đại giữa những người tuổi trẻ bốc lửa!

Tất cả mọi người ở hô bằng hoán hữu.

Từ bằng hữu đến bằng hữu bằng hữu lại tới bằng hữu bằng hữu bằng hữu.

Cứ như vậy!

Một truyền mười!

Mười truyền một trăm!

Ngắn ngủi thời gian một tuần, Ngự Vương Triều quán rượu liền chật đầy vì « PUBG » mà tới chơi gia!

Bên trong tửu điếm.

Tổng giám đốc phòng làm việc.

Vương Vũ ngạc nhiên nhìn công trạng báo cáo:

"Cái này không khoa học a, tửu điếm chúng ta còn không có chính thức khai trương, chỉ là chọn may mắn khách hàng ở thử giai đoạn, làm sao lại

đột nhiên toát ra nhiều như vậy kim cương hội viên?"

"Không có bao nhiêu may mắn khách hàng, đám người này đều là tới chơi game!"

Trợ lý có chút kích động: "Chủ tịch HĐQT không phải ở chúng ta bên trong tử điểm trong máy vi tính, cài đặt một cái còn chưa trên thị trường chính thức phát hành trò chơi mà, chính là trò chơi này hấp dẫn rất nhiều khách hàng!"

"Trò chơi?"

Vương Vũ tròn tròn mắt, đám người này làm đất tiền kim cương hội viên, liền mẹ nó vì tới trong tử điểm chơi game?

Buôn bán quỹ tài!

Vương Vũ trong đầu đột nhiên toát ra bốn chữ này.

Giới kinh doanh có không ít người xưng Tôn Diệu Hỏa là "Buôn bán quỹ tài" !

Vương Vũ trước luôn cảm thấy đánh giá này hữu danh vô thực, nhà mình chủ tịch HĐQT Tôn Diệu Hỏa thấy thế nào cũng bình thường không có gì lạ, hẳn thậm chí hoài nghi đối phương có thể có hôm nay thành tựu có rất Đại Vận Khí thành phần, nhất là thấy chủ tịch HĐQT bởi vì Tiệp Ngự câu nói đầu tiên trò đùa như vậy rút lui hết trong sáo phòng danh gia họa tác sau đó.

Nhưng mà giờ khắc này.

Vương Vũ đối Tôn Diệu Hỏa cảm thấy kính nể!

Nguyên lai chủ tịch HĐQT cái này thật đúng là là buôn bán quỹ tài a, lại nghĩ đến dùng một cái chưa trên thị trường phát hành trò chơi, hấp dẫn nhiều như vậy khách hàng làm kim cương hội viên!

Kim cương hội viên có thể không tiệp nghi!

Quán rượu quy định, nếu như muốn nhảy qua vào ở số trời tích lũy, khách hàng được duy nhất sung mãn năm chục ngàn nguyên, mới có thể trực tiếp trở thành kim cương hội viên!

Mà ở dưới tình huống bình thường.

Lam Tinh tử điểm cấp năm sao bên trong một người bình thường ngon gian, ở một đêm cũng liền một nghìn đồng mà thôi, nào dễ dàng như vậy để cho khách hàng trực tiếp duy nhất sung mãn năm chục ngàn hạp viên! ?

Này công trạng tới cũng quá dễ dàng chứ ?

Trợ lý hưng phấn nói: "Nghe nói trò chơi này là Tiệp Ngự lão sư thiết kế, xuất từ chủ tịch HĐQT Uyên Hỏa Trò Chơi công ty, cho nên cuối cùng hay lại là Tiệp Ngự lão sư thiết kế trò chơi này đủ thú vị, có thể để cho khách hàng cam tâm tình nguyện tiêu tiền!"

"Tiệp Ngự lão sư?"

Vương Vũ ngẩn người, hẳn thật giống như trong lúc bất chợt có chút minh bạch, tại sao Tiệp Ngự lão sư một câu nói, Tôn Diệu Hỏa liền muốn rút lui

hết trong sáo phòng những danh đó gia họa tác rồi.

Trợ lý nói không sai.

Tiên Ngư lão sư mới là trọng điểm!

Tôn Diệu Hòa ý nghĩ cố nhiên tốt, nhưng loại này thao tác nhưng thật ra là phi thường khó khăn, thậm chí rất khó sao chép.

Bình thường một nhà mới thành đứng thẳng tử điểm cấp năm sao, đi đâu tìm một cái có thể trực tiếp hấp dẫn một nhóm nhân cam tâm tình nguyện mở kim cương hội viên trò chơi?

Tô Thành nhiều hơn một nhà tử điểm cấp năm sao!

Đây đối với toàn bộ Tô Thành quán rượu nghề mà nói, đều là một cái tin tức nặng ký.

Làm Lam Tinh kinh tế tương đối phát đạt thành phố, Tô Thành tử điểm cấp năm sao số lượng trước liền tổng cộng có 29 gia.

Ngư Vương Triều quán rượu là Tô Thành thứ ba mươi gia tử điểm cấp năm sao.

Thấy Ngư Vương Triều quán rượu, rất nhiều người đều có ý thức nguy cơ. Bất quá một nhà mới vừa khai trương tử điểm cấp năm sao, sơ kỳ uy hiếp cũng không lớn.

Những Tô Thành đó lão bài cấp năm sao Lam Tinh gây xích quán rượu, mới là những thứ kia không giàu thì sang khách nhân chọn đầu, cho nên vừa mới bắt đầu, làm tử điểm cấp năm sao những người đồng hành đối Ngư Vương Triều quán rượu xuất hiện, cũng không có đặc biệt để ý, chỉ là hơi chút chú ý một phen.

Kết quả.

Cứ như vậy đóng một cái chú thích, những người đồng hành ngoài ý muốn phát hiện:

Ngư Vương Triều quán rượu còn chưa chính thức khai trương, liền có khách hàng đầy nhà tư thế!

Tình huống gì?

Rượu mới tiệm có thể có như vậy lưu lượng khách?

Lúc này liền có tử điểm nghiệp đồng hành điều tra nguyên nhân.

Loại này điều tra cũng không khó, rất nhanh những người đồng hành liền biết được nguyên nhân cụ thể, chỉ là nguyên nhân này để cho Tô Thành thật sự có tử điểm nghiệp đồng hành cũng tập thể mòng bức, thậm chí hoài nghi mình có phải hay không là nghe lầm!

"Trò chơi?"

"Những khách cũ kia đi Ngư Vương Triều nhà này mới mở tử điểm cấp năm sao, liền mẹ nó vì chơi game?"

"Cái này Ngư Vương Triều là tử điểm cấp năm sao, hay lại là Gaming quán rượu à?"

"Liền vì trò chơi này, một nhóm khách hàng trực tiếp mắt cũng không nháy mắt, sẽ làm rồi kim cương hội viên?"

"Trò chơi này bên ngoài tạm thời còn chơi đùa không được?"

" Chửi thề một tiếng ! Còn có loại này thao tác?"

"Lòe loẹt chiêu nhi, dựa vào trò chơi hấp dẫn khách hàng chỉ là nhất thời, lại không nói trò chơi chơi đùa lâu liền chán ngán, hơn ngàn Nguyên Nhất vẫn tiền phòng, thời gian dài ai nguyện ý làm oan đại đầu, người có tiền cũng không phải người ngu, huống chi trò chơi này nghe nói chẳng mấy chốc sẽ phát hành rồi, đến thời điểm ở đâu cũng có thể chơi đùa, tiêu quán net bầy khối ví tiền dạ đều được!"

"Tửu điểm cấp năm sao phong cách đều bị bọn họ thấp xuống!"

"Loại này cách chơi quá low rồi, đợi trò chơi này mất đi cảm giác mới mẽ, xem bọn hắn dựa vào cái gì hấp dẫn khách hàng, có bản lãnh trực tiếp đem quán rượu đổi thành quán net được!"

Đồng hành ở thảo luận.

Chỉ trong lòng là có chút chua.

Nói trắng ra là chính là hâm mộ và ghen ghét!

Phong cách không phong cách khác nói a, có thể duy nhất hấp dẫn nhiều như vậy khách nhân mở tửu điểm cấp năm sao kim cương hội viên, khoản này công trạng đổi bất kỳ một cái nào đồng hành đến xem đều khó khăn miễn thâm thềm!

Bất quá .

Mặc dù nói đều là chua lời nói, nhưng mọi người kết luận, cũng không có tận lực hát suy, mà là thực sự cầu thị nghĩ rằng.

Trò chơi mang đến cảm giác mới mẽ là nhất thời.

Chờ đến Ngự Vương Triều quán rượu chính thức khai trương, trò chơi cũng chính thức phát hành rồi.

Đến thời điểm nhà này tân tửu điểm cấp năm sao muốn hấp dẫn khách nhân coi như muốn vòn khó khăn rồi!

Tửu điểm cấp năm sao khách nhân từ trước đến giờ kén chọn, không có chút chỗ đặc biệt, một nhà hào không có căn cơ rượu mới tiệm dựa vào cái gì để cho bọn họ lựa chọn?

Bằng bọn họ quán rượu tốc độ đường truyền nhanh sao?

Mỗ lão bài tửu điểm cấp năm sao giám đốc đang cười lạnh:

Thật cho là có ít tiền, mở tửu điểm cấp năm sao, là có thể một ngày thu đầu vàng rồi hả?

Kiểm tiền nào có dễ dàng như vậy?

Nghề này lại không phải tốt như vậy lẫn lộn?

Tửu điểm cấp năm sao nghề nước sâu rất!

// khả năng là duy nhất ở VN :)) thường thì mn cứ cmt bảo " tác sao ko xxx... xxx " xong mấy ng vào trả lời bảo " sang TQ mà bình luận " các kiểu nhưng giờ em bê bình luận của mn sang bên đó luôn. Ai cần nhấn nhủ gì cứ cmt nhé ! mặc dù tiếng trung sai chính tả, nhưng kệ đi, vui là chính kk
Vô địch lưu đã full hơn 2k chương, nội dung hơi khác giới thiệu một chút
Phong Lưu Chân Tiên

Chương 881: Mạng giao thiệp

Chương 874: Mạng giao thiệp

Rất hiển nhiên.

Ngư Vương Triều quán rượu phát hỏa!

Từ Vương Hâm cùng Miêu Bách cùng với Phương Mặc Khản bắt đầu, lại tới bị bọn họ hấp dẫn tới tám vị phú hào, tin tức đang nhanh chóng khuếch tán!

Ngắn ngủi mấy ngày, phú hào vòng liên lưu truyền nổi lên liên quan tới Ảnh Tử kia năm bức họa Truyền Thuyết ——

Đây chính là nhóm lớn một đường phú hào xuất hiện ở Ngư Vương Triều quán rượu nguyên nhân.

Có phú hào là thuận đường quá tới nhìn một chút;

Có phú hào chính là giấu trong lòng mong đợi đặc biệt tới;

Có phú hào liền dứt khoát là bị bằng hữu cường kéo qua tới.

Nhưng vô luận những phú hào này là bởi vì tại sao loại nguyên nhân xuất hiện ở đây gia mới mở tửu điểm cấp năm sao, vô luận bọn họ khi nhìn đến những bức họa này trước nội tâm có bao nhiêu nghi ngờ cùng không hiểu.

Cuối cùng.

Toàn bộ thấy này năm bức họa phú hào đều bị dễ như trở bàn tay bắt làm tù binh!

Cảnh đẹp trong tranh vào hồn, không có ai có thể ngăn cản ý cảnh như thế này đập vào mắt thần kỳ mị lực!

Bá bá bá!

5 gian buồng trong trực tiếp bị hẹn trước đến mấy mươi ngày sau, thậm chí còn có tiếp tục kéo dài hẹn trước kỳ tư thế!

Loại này hỏa bạo tư thế quá dọa người.

Vì bảo đảm càng nhiều phú hào cũng có cơ hội hưởng thụ được buồng trong, Tôn Diệu Hỏa chỉ có thể đẩy ra một cái tân quy định:

"Ngư Vương Triều bên trong tửu điểm bất kỳ một cái nào buồng trong, chỉ cần hẹn trước liền không chấp nhận hủy bỏ, lại hẹn trước người phải nhất định trước tiên đem năm trăm ngàn một đêm tiền phòng duy nhất tràn đầy, nếu không không chấp nhận hẹn trước!"

Nhưng mà.

Chính là loại trình độ này hạn chế, căn bản thấp không ngăn được bọn phú hào đối với cái này năm bức họa nhiệt tình.

Vừa vặn ngược lại là:

Loại này bất cận nhân tình quy định, ngược lại càng kích thích bọn phú hào!

Này từng cái phú hào bộc phát chen lấn đặt trước đứng lên, phảng phất bọn họ không có ở đây Ngự Vương Triều bên trong phòng ở thêm một đêm, tự thân phong cách sẽ bị thấp xuống tựa như.

"Đám người này điên rồi sao!"

Vương Vũ nhân đều ngu, năm trăm ngàn một đêm buông trong, lại không người chê đắt, từng cái thậm chí còn mẹ nó cướp đặt trước!

"Đứng ở người góc độ nhìn, bọn họ rất điên cuồng."

Tôn Diệu Hỏa cười cười nói: "Nhưng nếu như người giống như bọn họ có tiền, người có muốn hay không ở bên trong ở một đêm?"

"Muốn!"

Vương Vũ gần như không chút do dự trả lời.

Vỗ một cái Vương Vũ bả vai, Tôn Diệu Hỏa nhân nhạt nói:

"Sự tình chỉ đơn giản như vậy, tiền vật này đối với ta mà nói chỉ là một con số, ta cần muốn không phải tiền, mà là tiền có thể vì ta sáng tạo giá trị, đối với bọn họ mà nói cũng giống vậy, đến bọn họ loại này tầng thứ, đã rất khó đạt được về tinh thần cảm giác thỏa mãn, mà Anh Tử lão sư những bức họa này có thể cho bọn hắn mang đến về tinh thần hưởng thụ, cùng loại này hưởng thụ so sánh, chính là năm trăm ngàn tính là cái gì?"

Nói xong, Tôn Diệu Hỏa rời đi phòng làm việc.

Hắn còn phải tiếp tục đi cùng bên ngoài những phú hào này.

Ngự Vương Triều quán rượu này năm bức họa, mang đến cho hắn to lớn mạng giao thiệp.

Đối với Tôn Diệu Hỏa mà nói, những người này mạch nếu như có thể lợi dụng, kia tương lai có thể sinh ra giá trị đem không thể đo lường.

Vương Vũ là kinh ngạc nhìn Tôn Diệu Hỏa bóng lưng.

Hắn bỗng nhiên đang suy nghĩ:

Ngày đó Tiện Ngự lão sư đối bên trong phòng vốn có năm bức họa biểu thị bất mãn lúc.

Tôn Diệu Hỏa nếu như không có quả quyết biểu thị muốn triệt hạ kia vốn có năm bức họa, hắn còn có thể từ Tiện Ngự lão sư nơi đó bắt được Ảnh Tử lão sư này năm bức Thần Tác làm thay thế sao?

Đáp án dĩ nhiên là, đại khái suất sẽ không!

Giờ khắc này, trong lòng Vương Vũ nhắc lên kinh đào hải lãng!

Cùng chủ tịch HĐQT so với, chính mình thật sự là quá trẻ tuổi!

Mình đương thời lại đang đáy lòng cười nhạo chủ tịch HĐQT, thấy đối phương là Tiện Ngự lão sư ngốc nghếch liếm cầu.

Tiện Ngự lão sư nói cái gì, Tôn Diệu Hỏa cũng sẽ không có chút nào ranh giới cuối cùng lấy lòng, cho dù là đối phương thuận miệng một câu nói,

cũng có thể theo liềm đi lên.

Bây giờ suy nghĩ một chút.

Này mẹ nó kêu liềm sao?

Đây rõ ràng là chủ tịch HĐQT đại cách cục đại khí phách!

Khó trách chủ tịch HĐQT đôi Tiệp Ngự lão sư như thế nói gì nghe vậy, nguyên lai Tiệp Ngự lão sư thuận miệng một câu nói, cũng có như thế thâm ý!

Vương Vũ mấy ngày nay không phải bạch trải qua.

Hắn đã nghe nói, trong tử điểm này năm bức họa trình độ trân quý không ai sánh bằng, là Ảnh Tử lão sư hội họa kiếp sống tác phẩm đỉnh cao!

Toàn bộ Lam Tinh cùng trình độ tác phẩm chỉ có sáu bức!

Mà Ngự Vương Triều quán rượu liền năm giữ ước chừng năm bức nhiều!

Bao nhiêu phú hào ném một cái thiên kim, muốn yêu cầu Ảnh Tử lão sư vẽ tranh mà không phải!

Kết quả chủ tịch HĐQT cũng bởi vì Tiệp Ngự lão sư thuận miệng một câu nói mà rút lui hết vốn có năm bức họa, liền trực tiếp thông qua Tiệp Ngự lão sư quan hệ lấy được rồi Ảnh Tử lão sư này năm bức họa tác vì thay thế, từ đó để cho Ngự Vương Triều quán rượu nhất phi trùng thiên!

Chủ tịch HĐQT quá kinh khủng!

Bất quá kinh khủng hơn hay lại là Tiệp Ngự lão sư!

Phú hào ném một cái thiên kim cũng mong mà không được họa tác, Tiệp Ngự lão sư lại dễ như trở bàn tay từ Ảnh Tử kia bắt được!

Đây là bao lớn mặt mũi?

Nghe nói Ảnh Tử kia thứ sáu bức cùng trình độ họa, cũng bị Tiệp Ngự bắt được, đưa cho Tinh Mang chủ tịch HĐQT Lý Tụng Hoa.

Này khởi không phải nói:

Ảnh Tử tốt cùng nhất sáu bức họa, toàn bộ đều bị Tiệp Ngự lão sư một người lấy được rồi?

Này đã không phải vấn đề mặt mũi rồi.

Tiệp Ngự Sở Cuồng cùng Ảnh Tử giữa cảm tình, khả năng so với thế nhân tưởng tượng còn phải thâm!

Có lẽ nhà mình vị này Tôn quản trị, sớm liền ý thức được một điểm này? Được rồi.

Vương Vũ đối Tôn Diệu Hỏa hiểu lầm rất sâu.

Tôn Diệu Hỏa lúc ấy quả quyết triệt hạ nguyên lai treo đang phòng xếp kia năm bức họa, thuần túy là từ để cho học đệ vui vẻ bản năng thôi.

Bất quá.

Ít nhất có một chút Vương Vũ nói không sai.

Phú hào vòng rất nhiều người nhìn xong Ngự Vương Triều quán rượu năm bức họa tác sau đó, đúng là nghĩ đủ phương cách liên lạc Ảnh Tử, cầu mua đối phương tác phẩm.

Có thể nói là vô số phú hào ùa lên.

Đáng tiếc trước mắt không có ai thành công, Kim Mộc phòng thủ, có thể nói là giọt nước không lọt.

Cái này làm cho vô số phú hào bóp cổ tay thở dài, đồng thời lại lại cảm khái vô hạn:

"Thực ra chúng ta sớm nên minh bạch, loại này cấp bậc họa tác, nếu như Ảnh Tử lão sư có thể dễ như trở bàn tay vẽ ra đến, kia Thần Tác không khỏi cũng giá quá rẻ, bất quá càng là như thế, ta liền càng thấy được những bức họa này trình độ trân quý thể gian hãn hữu."

"Đúng vậy."

"Thần Tác sở dĩ là Thần Tác, cũng là bởi vì chế tự mình cũng cần tập trạng thái cùng tài hoa cùng linh cảm cùng một thân, ở thiên thời địa lợi nhân hòa dưới tình huống, mới có thể tình cờ gian sáng tác đi ra, cái này cũng là vì vô số đỉnh cấp nghệ thuật gia rõ ràng có kinh tài tuyệt diệu năng lực, nhưng chân chính gọi là tác phẩm tiêu biểu tác phẩm lại vì số không nhiều nguyên nhân chỗ."

"Ảnh Tử lão sư đã đầy đủ kinh khủng."

"Loại này cấp bậc tác phẩm, hẳn có thể sáng tác ra suốt sáu bức, thật sự là không dễ dàng a!"

"Bây giờ ta liền muốn nhìn một chút thứ sáu bức dáng dấp ra sao, nếu như không thấy được Ảnh Tử thứ sáu bức mãnh liệt, vậy đối với ta đây yêu thích tranh thành si người mà nói thật muốn dẫn mà sống bình chuyện ăn năn rồi."

"Thứ sáu bức trong tay Lý Tụng Hoa, ta chuẩn bị tìm hẳn nói một chút."

"Ta theo hẳn đã nói, hẳn nói cái gì cũng không chịu bán trao tay, bất quá cái này ngược lại không trách hẳn, đối chúng ta bất cứ người nào, nắm giữ như vậy họa cũng sẽ không bán ra ngoài."

"Không bán thì không bán, nhìn một chút cũng không được, kia cũng quá hẹp hòi!"

"Đúng vậy, tìm hẳn đi!"

"Đồng thời đi, chúng ta dám người này cùng đi ra mặt, hẳn Lý Tụng Hoa thật đúng là dám chặn ngoài cửa hay sao?"

"."

Lý Tụng Hoa không dám.

Lý Tụng Hoa có chút sợ.

Hắn trốn việc sau mang theo « Bôn Mã Đồ » về đến nhà, lại cùng trong đó một vị mơ ước trong tay hẳn họa tác phú hào hỏi thăm một chút, đã đại khái biết tình huống ——

"Toàn thế giới liền này sáu bức!"

'Còn lại năm bức đều tại Tôn Diệu Hỏa quán rượu, không bán ra ngoài, coi là trấn điểm chi bảo, chỉ có thứ sáu bức bị ta cất giấu, cho nên bọn phú hào

cũng đỏ mắt!

'Cái này Tôn Diệu Hỏa không đơn giản.'

'Lại học ta phóng Lâm Uyên nhập cổ, lại vừa là làm trò chơi, lại vừa là mở tủ diêm, còn trong lúc vô tình dựa vào Lâm Uyên thành Ca Vương.'

'Ta lúc trước thế nào không chú ý tới hắn?'

'Nếu là công ty của ta nhân, xem ra sau này muốn cùng Tôn Diệu Hỏa tính toán cần thận một phen mới được, không nghĩ tới ngoại trừ Lâm Uyên ngoại, công ty của ta còn có lợi hại như vậy nhân tài.'

Lý Tụng Hoa trong đầu thoáng qua vô ý tưởng của số.

Ảnh Tử bức họa này rất phỏng tay, nhưng đối với chính mình mà nói nhưng là cái cơ hội!

Mặc dù bức họa này hắn không thể nào bán đi, nhưng chỉ là cho người khác nhìn một chút, lại sẽ không rơi miếng thịt, mà đây cũng là mình và các lộ phú hào giao hảo tuyệt cao cơ hội!

Đi!

Các người không phải muốn xem không?

Ta đây liền cho các người nhìn đủ!

Lý Tụng Hoa khẽ mỉm cười, rốt cuộc không hề trốn tránh, mà là chủ động lấy điện thoại di động ra thông qua điện thoại:

"Lôi đồng a . Không có . Họa là không có khả năng bán . Bất quá Lôi đồng yêu thích tranh chi tâm để cho ta sâu sắc cảm động . Lôi đồng không ngại tới nhà của ta ngồi một chút như thế nào . Chúng ta đồng thời giám định một chút Tiện Ngự bức họa này . Chúng ta lấy họa kết bạn . Chỉ nói gió trăng ."

Không nói chuyện làm ăn.

Chỉ nói gió trăng.

Loại này họa quý tin.

Lấy Lý Tụng Hoa thủ đoạn, gió trăng cuối cùng, vẫn là làm ăn.

Tôn Diệu Hỏa dựa vào Ảnh Tử năm bức họa kết giao vô số nhân mạch; mặc dù Lý Tụng Hoa chỉ có một bức, nhưng tương tự có thể kết giao vô số nhân mạch, lại cuối cùng đem hóa thành tự thân trợ lực!

"Ảnh Tử ."

Liên tục cho bọn phú hào gọi số điện thoại sau đó, Lý Tụng Hoa như có điều suy nghĩ.

Lâm Uyên ba cái bí danh, mặc dù Lý Tụng Hoa cũng rất coi trọng, nhưng trình độ lại mỗi người bất đồng.

Tiện Ngự đệ nhất.

Bởi vì Tiện Ngự khúc phụ thân phận đối Tinh Mang mà nói vô cùng trọng yếu, hơn nữa đối phương còn có điện ảnh phương diện tài năng.

Sở Cường thứ hai.

Sở Cuồng tiêu thuyết điện ảnh bản quyền đôi Tinh Mang mà nói trọng yếu giống vậy, không nói cái khác, chỉ cần một Tây Du, từ « Bảo Liên Đăng » bắt đầu cũng đã thành Tinh Mang lớn nhất Cây rặng tiền một trong.

Ảnh Tử thứ ba.

Ảnh Tử Manga, làm thành truyện tranh cũng phi thường kiếm tiền, Tinh Mang hoạt hình ngành chính là nhân này mà đặt chân.

Nhưng.

Ảnh Tử sức ảnh hưởng, đúng là vẫn còn hơi kém với Lâm Uyên trước hai cái bí danh, bởi vì hấp kim năng lực bài danh kém cõi nhất.

Nhưng mà.

Ảnh Tử Quốc Họa trình độ, lại để cho Lý Tụng Hoa thay đổi ý tưởng.

Hắn tựa hồ nghiêm trọng đánh giá thấp Ảnh Tử kinh khủng!

Bằng vào mấy tấm họa liền để cho vô số phú hào đổ xô vào!

Ý nào đó mà nói, đây là liền Tiện Ngư cùng Sở Cuồng cũng làm không được sự tình!

Lại không nói Lam Tinh có bao nhiêu yêu thích tranh phú hào.

Ảnh Tử chân chính chỗ kinh khủng ở chỗ, coi như không yêu thích tranh phú hào, Ảnh Tử cũng có thể đem bọn họ biến thành họa si!

Lý Tụng Hoa đem « Bôn Mã Đồ » mang về nhà sau, thê tử nhìn một cái liền trực tiếp mê mẩn rồi!

Rõ ràng thê tử là một cái thích xem phim truyền hình, không có chuyện gì liền ái xuất đi theo nhân đánh đánh mặt chược nông cạn phú bà, lại đột nhiên bị một bức họa hấp dẫn tâm thần, này đủ để cho Lý Tụng Hoa cho ra gân gũ nhất sự thật nghĩ rằng.

Chớ nói chi là nhà hắn vị kia bảo mẫu thấy « Bôn Mã Đồ » sau đó cũng con mắt trực!

"Không đúng."

Lý Tụng Hoa đột nhiên vỗ một cái ót.

Nhìn một chút đã biết cũng mù suy nghĩ gì chứ, vô luận Tiện Ngư hay lại là Sở Cuồng cũng hoặc là Ảnh Tử, vậy không đều là Lâm Uyên à?

---

ps: Cảm tạ 【Label0v0】 đại lão lại một cái minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ❶? ❷●, ông chủ phát đại tài! ! ! Tiếp tục viết ~

Chương 882: Trò chơi này thật giống như có thể sát đồng đội

Chương 875: Trò chơi này thật giống như có thể sát đồng đội

Vô số phú hào chen chúc tới Ngự Vương Triều quán rượu, động tĩnh lớn như vậy, những người đồng hành không có thể không biết.

Trên thực tế.

Hôm nay toàn bộ nghề đều bị Ngự Vương Triều quán rượu tình huống chấn động!

"Ta thiên!"

"Nhà này Ngự Vương Triều quán rượu có độc đi, đầu tiên là dùng trò chơi hấp dẫn khách hàng, bây giờ lại dùng tranh tới hấp dẫn phú hào?"

"Trò chơi ta có thể lý giải."

"Những họa đó nhi là chuyện gì xảy ra?"

"Những phú hào này cái nào không phải kiến thức rộng, cái dạng gì tranh bọn họ không từng thấy, làm sao có thể sẽ vì nhìn cái tranh liền mẹ nó hoa một đêm năm trăm ngàn tiền thuê!"

"Đâu chỉ a!"

"Ta nghe nói mấy gian có tranh buồng trong đều bị hện trước đến mấy tháng sau, bây giờ người có tiền cũng ở không được!"

"Tâm tính băng, tửu điếm chúng ta có hai cái phú hào đều bị kéo tới!"

" "

Trước rất nhiều đồng hành cũng muốn nhìn Ngự Vương Triều quán rượu náo nhiệt.

Mọi người suy nghĩ, chờ người cái kia trò chơi phát hành, khách hàng nhất định phải chạy không ít.

Kết quả mọi người còn không chờ đến trò chơi phát hành, Ngự Vương Triều rút cuộc lại ra tân chiêu, dùng tranh tới hấp dẫn khách hàng!

Hết lần này tới lần khác, còn để cho bọn họ thành công!

Những phú hào kia với mẹ nó không bái kiến tranh tựa như, từng cái chạy lên chạy đi đặt phòng gian!

Rốt cuộc tình huống gì à?

Là chúng ta có cái gì không đúng, hay lại là những phú hào kia có cái gì không đúng?

Bên kia.

Lâm Uyên cũng không biết kia mấy tấm họa đối Tô Thành tử điểm cấp năm sao nghề ảnh hưởng, giống như hấn không biết mình bức họa kia để cho Lý Tụng Hoa gặp cái gì sự tình như thế.

Ngư Vương Triều quán rượu tình huống hấn ngược lại là biết.

Bởi vì Tôn Diệu Hỏa thích thỉnh thoảng cho hấn phát tin tức.

Mà đến buổi tối.

Tôn Diệu Hỏa lại cho hấn phát cái tin: "Học đệ, « PUBG » bây giờ đồng hồ chính thức phát hành, chúng ta định giá 80 nguyên."

Trò chơi phát hành?

Nguyên lai hôm nay cũng ngày 31 tháng 1 rồi.

Lâm Uyên trở về cái xuất ra hoa tiêu biểu tình, đối với định giá 80 đảo không có ý kiến gì, đây là cùng loại hình trò chơi thông thường giá cả.

"Đúng rồi."

Tôn Diệu Hỏa hỏi: "Có muốn hay không chơi với nhau một ván?"

Lâm Uyên cự tuyệt: "Không được."

Lâm Uyên đã giới rồi cái trò chơi này.

Bất quá dù sao cũng là chính mình trò chơi mới, phải dựa vào cái này kiếm danh vọng.

Cho nên Lâm Uyên trực tiếp dùng Tiệp Ngư tài khoản, ở Blog bên trên phát « PUBG » ở trò chơi trên bình đài dự đoán tuyên truyền một cái sóng.

Bình luận khu rất nhanh thì bị ủng hộ fan chen đầy:

"Ồ thông suốt, ra trò chơi mới rồi hả?"

"Ngư phụ rốt cuộc ra trò chơi mới rồi, « Plants vs. Zombies » ta đều thông quan bao nhiêu hồi, cái này thì đi."

"Bắt nhau loại trò chơi a, loại hình này ta đều chơi đùa ới, bất quá cho một ủng hộ không thành vấn đề, ai bảo đây là Ngư phụ trò chơi đây."

"Ta đi, trò chơi này định giá 80 nguyên, có chút đắt a."

"Ngư phụ, mùa giải bảng không có người, ta rất không có thói quen!"

"Khó trách tháng này không bước phát triển mới bài hát, nguyên lai là làm trò chơi đi."

"Tháng hai mùa giải bảng có phải hay không là cũng không có người, gần đây mùa giải trên bảng đều là Triệu Châu phong cách ca khúc, cảm giác loại hình này cũng là người viết rất có hương vị, nhất là « Sứ Thanh Hoa »

"

"Triệu Châu phong cách ca khúc cũng đi cổ điển đường đi, nghe vẫn không tệ."

"Ta nghe rồi vài bài, cảm thấy hứng thú không nhiều, nghe nhiều ngược lại càng phát giác Ngư phụ năm đó bài hát kia « Đông Phong Phá » êm tai."

Tiệp Ngư tất lại không phải chủ làm trò chơi.

Fan đối với hấn trò chơi chú ý, còn kém rất rất xa âm nhạc.

Bất quá này cũng đủ rồi, dù sao hấn fan cơ sở ở đó, chung quy có một ít người là cảm thấy hứng thú.

Huống chi « Plants vs. Zombies » kia trò chơi, đã chứng minh Tiện Ngư ở trò chơi thiết kế phương diện vẫn rất có thiên phú.

Một cái biệt thự.

Xavi biểu tình hưng phấn!

Trò chơi này xem như muốn đi ra!

Lui Ngư Vương Triều phòng khách sạn sau đó, Xavi sẽ thấy cũng không chơi được « PUBG » rồi, dù sao trò chơi này chỉ có kia quán rượu mới có thể chơi đùa, ngoại giới căn bản không có phát hành.

Không có biện pháp.

Xavi chỉ có thể khổ đợi trò chơi này chính thức phát hành!

Thực ra hấn cũng không thể không nghĩ tới hội quán rượu tiếp lấy chơi đùa, nhưng nghĩ đến rượu kia tiệm buồng trong muốn năm trăm ngàn một đêm hấn liền bị chán ghét không được!

Năm trăm ngàn một đêm?

Khi ta là ngọc x à?

Ta Xavi chính là cái chết, từ nơi này nhảy xuống, cũng không khả năng đi Ngư Vương Triều quán rượu mở cái kia năm trăm ngàn một đêm phòng trong!

Ghê gớm ca nhịn mấy ngày không chơi đùa chính là!

Kết quả Xavi thật sự gắng gượng nhịn chừng mấy ngày, vì thế hấn thậm chí che giấu chính mình khai sáng 【 rơi xuống đất thành hộp bầy 】 .

Trong bầy một mục ở thảo luận trò chơi này.

Xavi sợ tự nhin rất nhiều không nhin được ngựa tay, thật nào tàn hề hề chạy đi Ngư Vương Triều quán rượu mở năm trăm ngàn một đêm buồng trong

---

Mở căn phòng bình thường hấn là tới nay chưa từng nghĩ.

Xavi lớn như vậy, ở quán rượu chỉ ở buồng trong, đây là trong vòng đều biết sự tình, bao nhiêu người vì vậy sùng bái hấn.

Vâng.

Xavi phi thường chú trọng bức cách, đối với mặt mũi khối này nhất là coi trọng.

Hôm nay rốt cuộc có thể giải thả, hấn mở ra 【 rơi xuống đất thành hộp bầy 】 @ người sở hữu:

"Tới chiến!"

Xavi là đám này phụ nhị đại trung địa vị tối cao một vị, hấn một phát lời nói lập tức để cho bầy bên trong náo nhiệt lên.

"Cáp bót đi á!"

"Ta xem giới thiệu, trò chơi này ra đoàn đội kiểu, có thể bốn người đồng thời hợp thành đội!"

"Tổ đứng lên!"

"Chúng ta so với người chơi khác có kinh nghiệm, một hồi đi vào chính là Dream Team, nhất định ăn gà!"

"Không tệ xấu!"

"Ta ở quán rượu này chơi đùa lâu như vậy, một là thật thích, một cái chính là muốn cướp ở người chơi khác trước mặt quen thuộc trò chơi, đợi trò chơi phát hành tốt đại sát tứ phương!"

"Thương Thần tới cũng!"

"Nhiều người liền có ý tứ, luôn chúng ta đám này bên trong tử điểm player đánh nội chiến cũng không có ý nghĩa, được rồi, đến giờ rồi, chúng ta có thể chính thức bản rồi."

Quán rượu « PUBG » là nội bộ khảo sát bản.

Mọi người yêu cầu tự mình động thủ chính thức bản, bát mười đồng tiền định giá, đám này phú nhị đại là không quan tâm.

Rất nhanh.

Mọi người khỏe rồi.

Xavi tìm ba cái tương đối quen thuộc bằng hữu đồng thời hợp thành đội.

Tiến vào trò chơi.

Xavi còn chưa lên tiếng, mấy cái đồng đảng đột nhiên kích động, cái này tiếp theo cái kia thảo luận:

"Chính thức bản lại có da thịt!"

"Các người nhìn giới thiệu a, không phải chính thức bản trò chơi có da thịt, là chúng ta ở bên trong tử điểm chơi đùa mới có thể dùng da thịt, đây là Ngự Vương Triều quán rượu hạn định da thịt, nói cách khác người chơi khác cũng không cách nào dùng!"

"Ta đi, quán rượu này thật biết chuyện, này da thịt quá kê nhi đẹp trai!"

"Cái này là Lam Tinh nhất cấp quân đội đồ rắn ri, so với trước kia kia rách rách rưới rưới áo sơ mi trắng nhiều dễ nhìn!"

"Ta thích cái này trang phục màu vàng óng, mặc bộ này tuyệt đối tao chết, khẳng định một đám người muốn giết ta, bắt quá cái này không trọng yếu, ta mẹ nó chính là muốn soái lật bọn họ!"

"Còn có cái này hồng sắc, thật là nổi bật ép một cái!"

"Ây ây ây, thật giống như sau khi chết cũng có da thịt, cái hộp với người khác không giống nhau!"

"Có thể a này sồng, cái hộp này da thịt tản ra một cỗ vương giả chi khí có hay không, ta sẽ dùng cái này tử, chết trước một lớp thử một chút cái hộp hiệu quả!"

"Cấp ít hơn da thịt a!"

"Há, cấp thiếu thật giống như không có ở đây quán rượu, quá đáng tiếc, không có biện pháp tạo thành lóe sáng tổ bốn người, cấp thiếu chính người lui bầy đi."

Mấy người đối thoại gian, đã khoác lên quán rượu hạn định da thịt.

Xavi ngoe đầu, nhìn mình nhân vật trên người quần xà lỏn xái cùng rách rách rưới rưới áo sơ mi, không khỏi rơi vào trầm tư.

Ta đây đi?

Trên màn ảnh máy vi tính:

Ba người khác cũng mẹ nó xuyên tạc tao bao, nhìn một cái chính là vào trò chơi muốn bị vây đánh hình dáng.

Chính mình theo chân bọn họ ba đứng chung một chỗ, hiển nhiên giống như một mối từ khu dân nghèo đi ra, chuẩn bị ra đi xin ăn ăn mày.

Con mắt dần dần trợn to.

Bên trong thần thái lại dần dần u tối.

Tàn bạo tâm tình đột nhiên tràn đầy nội tâm.

Xavi đột nhiên nghĩ tới vừa mới nhìn chính thức bản quy tắc giới thiệu:

Trò chơi này thật giống như có thể sát đồng đội?

Chương 883: Live stream chơi đũa PUBG (bên trên)

Chương 876: Live stream chơi đũa PUBG (bên trên)

Làm trời sinh nhiệt tình trạng bức phú nhị đại.

Xavi đi đến chỗ nào đều là trong đám người tối đẹp trai!

Hắn lại là thích cái loại này trở thành tiêu điểm cảm giác, bằng không cũng sẽ không có không phải là tử điểm cấp năm sao bùng trong không dừng được giữ vững.

Mà giờ khắc này.

Nhìn một chút tam người đồng đội trên người Hoa Lệ da thịt sáo trang, nhìn lại mình một chút cái này tựa như ăn mày một loại ăn mặc, mãnh liệt dưới so sánh .

Xavi nổi giận!

Hắn cấp thiếu lúc nào như vậy chế giễu quá?

Càng làm cho Xavi cảm thấy xấu hổ là, nội tâm của hắn lại đang ghen tị tam người đồng đội, thấy thèm trên người bọn họ những da thịt đó sáo trang?

Chửi thề một tiếng !

Cho tới bây giờ cũng là người khác ghen tị ta, lúc nào đến phiên ta ghen tị người khác?

Bộ sách võ thuật!

Những thứ này đều là cái kia cái gì Ngự Vương Triều quán rượu vì gạt ta tiền mới chính ra tới bộ sách võ thuật!

Cẩn rãng.

Xavi quyết định không hề bị lay động!

Những thứ này da thịt lòe loẹt, vừa không có trên thuộc tính thêm được, tiến vào trong trò chơi chỉ sẽ để cho chính mình thành vì người chơi khác cái bia!

Ở trong lòng an ủi chính mình một lớp.

Xavi cùng tam người đồng đội đăng nhập vào trò chơi đại sảnh.

Trong nháy mắt.

Không ít player cũng bu lại, bao vây Xavi tam người đồng đội, từng đạo tràn đây sùng bái âm thanh vang lên:

"Đại lão!"

"Các người này da thịt là nơi nào làm, cũng quá đẹp trai đi, ta tại sao không thấy?"

"Cái này tốt giống như là xx quân đội quân trang a!"

"Cái này treo cái này treo, còn có đặc biệt mắt kính, nhìn cũng rất có phạm nhi."

"Ta mở ra tra xét một chút, hình như là Ngự Vương Triều quán rượu hạn định da thịt, chỉ có ở Ngự Vương Triều quán rượu mới có thể sử dụng."

"Chửi thề một tiếng!"

"Ngự Vương Triều mở cái kia tử điếm cấp năm sao?"

"Những thứ này da thịt luyện chế xong tinh mỹ a, mấy vị thổ hào chúng ta có thể kết giao bằng hữu sao?"

Xavi nhân vật tiêu tan ở người chơi bình thường trong đám người, chỉ có thể trở mắt nhìn mình tam người đồng đội tận tình được nước, hưởng thụ người chơi khác sùng bái và hâm mộ.

Xavi được Giày Vò.

Mọi người rút cuộc tiến vào trò chơi.

Sau khi rơi xuống đất, Xavi lập tức tìm các loại súng đạn dược cùng trang bị phòng vệ, thuận tiện thương pháp thuận thực thuận thực điếm thảo người chơi khác.

Bên cạnh.

Một người đồng đội hưng phấn kêu: "Mau nhìn mau nhìn, ta chạy động thời điếm, sau lưng khoác phong sẽ còn phiêu!"

"Ta đây cái cũng không sai, đủ loại động tác chiến thuật thật là đẹp trai."

"Xem ta xem ta, ta đây cái da thịt, nổ súng thật giống như có đặc hiệu ấy!"

Khoé miệng của Xavi bắt đầu co quắp.

Phanh!

Hắn hướng về phía một người trong đó đồng đội, bắn một phát.

Đồng đội sững sốt một chút: "Cấp thiếu người tại sao đánh ta?"

Xavi nhàn nhạt nói: "Trượt tay rồi."

Đồng đội: "Cẩn thận một chút a, có thể đừng đem ta da thịt đánh hư."

Xavi nghe câu nói này, không nhìn được lại mở mấy thương.

Ở hào không phòng bị dưới tình huống, này người đồng đội trực tiếp bị đánh chết rồi, biến thành loé lên một cái đèn tử sắc quang mang cái hộp.

"Cấp thiếu người lại trượt tay rồi hả?"

Đối phương liếc mắt, nhưng sau một khắc thanh âm liền ngạc nhiên mừng rỡ:

"Ai u má ơi, mau nhìn ta hộp tro cốt, có đẹp trai hay không, liền hỏi các người có đẹp trai hay không?"

"Ngưu bức a!"

"Cái hộp này đẹp mắt!"

Ngoài ra hai đồng đội vui vẻ: "Cấp thiếu đem ta hai cũng đưa đi đi, cho người kiến thức một chút chúng ta và cái hộp có bao nhiêu ngang ngược!"

Xavi: " . "

Hắn cũng không chịu được nữa rồi, trực tiếp tự sát.

Cái trò chơi này không chỉ có thể sát đồng đội, cũng có thể tự sát, chỉ là dưới tình huống bình thường, sẽ không có người chủ động tự sát, ngược lại Xavi tiếp xúc trò chơi này tới nay, chỉ gặp được một lần có người chính mình đem mình giết chết tình huống, lúc ấy đối phương cũng ở đây quán rượu chơi đùa, đại khái cũng là chủ động muốn chết chứ ?

Cũng không thể là không cẩn thận bị chính mình giết chết.

Không để ý đồng đội không hiểu, Xavi tháo xuống máy tính tai nghe liền mở ra xe thể thao ra ngoài.

Đến Ngự Vương Triều quán rượu sau đó, Xavi tức giận nói: "Mở cho ta cái buồng trong, năm trăm ngàn một đêm cái loại này!"

Được rồi.

Cuối cùng vẫn khuất phục.

Xavi biết rõ mình ngu xuẩn, lại chủ động đưa tới cửa cho cái này kỳ lạ quán rượu làm thịt chính mình một cơ hội, nhưng hắn thật sự là tức ngất đầu!

"Xin lỗi."

Phục vụ viên lộ ra tiêu chuẩn nghề mỉm cười: "Trước mắt buồng trong đã ở đủ rồi, ngài có muốn hay không cân nhắc đổi những phòng khác, những phòng khác bây giờ cũng còn dư lại không nhiều lắm nha."

Ồ .

Ở đủ rồi hả?

Xavi hoài nghi mình có phải hay không là nghe lầm, đây chính là năm trăm ngàn một đêm buồng trong, trừ mình ra còn có còn lại góc x?

Cái gọi là Ngự Vương Triều quán rượu hạn định da thịt cũng không có ở trong game đưa tới quá lớn tiếng vọng.

Thứ nhất trò chơi này mới vừa phát hành, sức ảnh hưởng còn rất có hạn; Thứ hai trang bị cái này da thịt player cũng không nhiều, cũng liền bên trong tử diêm này vài trăm người.

Trước mắt trò chơi này phần lớn là dựa vào Tiện Ngự Blog đề cử, mới hấp dẫn đến nhóm đầu tiên player.

Dù sao cũng là trên trăm nguyên trò chơi giá cả, có thể không phải ai cũng sẽ không chút do dự đem mua, nhiều người hơn mặc dù có thông qua Tiện Ngự cùng với còn lại cử Đạo Tuyên truyền chú ý đến trò chơi này, nhưng trước mắt hay lại là ôm ngấm nhìn thái độ, chờ đợi đợt thứ nhất phản hồi rồi quyết định là mua hay không nên trò chơi.

Mà lúc này.

Mở trang web phát sóng trực tiếp một vị trò chơi streamer cũng chú ý đến « PUBG » trò chơi này.

Cái này streamer kêu A Huân.

Trang web phát sóng trực tiếp tam tuyến streamer.

Thực ra A Huân đã từng cũng là một khá có danh tiếng streamer.

Hắn am hiểu nhất trò chơi là « CS » , trò chơi này có một năm đặc biệt hỏa!
Đáng tiếc.

Trò chơi này mấy năm gần đây dần dần lạnh.

Player càng ngày càng ít, chú ý người càng ngày càng ít, A Huân cũng vì vậy mà trở thành hết thời streamer.

Cái này làm cho A Huân ý thức được, chính mình phải đổi cái trò chơi live stream rồi!

Bất quá mấy năm này một mực không có gì đặc biệt xuất sắc bắn nhau loại trò chơi xuất hiện, cho nên A Huân vẫn không có xem xét đến thích hợp liên tục chiến đấu ở các chiến trường mục tiêu.

Hắn trung gian ngược lại là thử chơi đùa đi một tí còn lại trò chơi.

Nhưng mà người xem cũng không công nhận, chính mình thường thường bị phún đến tự bế, ảo não cút về tiếp tục chơi đùa mình đã nhanh chơi đùa ỏi « CS » .

Mà đúng lúc này.

A Huân phát hiện mình thích nhất khúc phụ Tiệp Ngự lão sư làm một cái bắn nhau loại trò chơi.

Trò chơi tên gọi « PUBG » .

Ôm thử nhìn một chút thái độ, A Huân rồi trò chơi này, cũng mở ra live stream.

"Trò chơi này là thần tượng của ta làm, ta dự định thử chơi đùa nhìn một chút."

Live stream vừa mới mở ra, A Huân liền mở miệng cười, sau đó ghi danh trò chơi tài khoản, cũng ngay trước người xem mặt mày mò quy tắc, thỉnh thoảng còn đem văn tự giới thiệu cho đọc lên.

"Thế nào không phát « CS » ?"

"Lại bắt đầu thử chơi đùa còn lại trò chơi, người chơi đùa còn lại trò chơi có ý gì, một chút đại nhập cảm cũng không có."

"Ta vẫn ưa thích nhìn người truyền bá « CS » ."

"Bây giờ bắn nhau loại trò chơi cũng cơ bản giống nhau, chơi đùa tới chơi đi, tôi kinh điển hay lại là « CS » ."

"Này cái gì phá trò chơi, quy tắc nhìn tốt tùy ý đáng vẽ."

"Ngự phụ làm ấy ư, ta đây nhìn một hồi đi."

"Không phát « CS » ta xem người làm chi, lấy đóng."

Đạn mạt thừa thớt xuất hiện.

A Huân nhìn lướt qua, trong lòng thở dài.

Đây là hấn thử chơi đùa còn lại trò chơi nhiều lần đụng vách tường một cái nguyên nhân khác.

Hấn chỉ còn lại điểm này fan, thật giống như chỉ thích nhìn hấn đánh « CS »

Ai.

Phỏng chừng lần này lại là một lần thất bại thử.

Chính mình cuối cùng vẫn là được ngoạn ngoạn trở về truyền bá « CS » .

Mặc dù A Huân cũng minh bạch, tiếp tục truyền bá cái kia trò chơi, người xem sẽ còn tiếp tục giảm bớt.

Đây chính là trò chơi streamer bị ai.

Một trò chơi phát hỏa, có thể kéo theo tương đương một nhóm trò chơi streamer cũng giận lên đến, nhưng đợi cái kia trò chơi lành lạnh, rất nhiều streamer cũng gặp phải lành lạnh cục diện, rất ít có liên tục chiến đấu ở các chiến trường còn lại trò chơi tiếp theo sau đó nhân khí huy hoàng ví dụ, nhất là mấy năm này bắn nhau loại trò chơi không có tác phẩm tiêu biểu dưới tình huống.

Loại này trò chơi streamer môn tình cảnh liền càng thêm gian nan.

Không có tốt trò chơi, bọn họ những thứ này streamer thời gian liền không dễ chịu.

Muốn là lúc nào có thể xuất hiện một cái đại nhiệt bắn nhau loại trò chơi là tốt.

Nghĩ như thế.

A Huân đã đăng nhập vào trò chơi trung.

Bởi vì trước đó đọc qua quy tắc, cho nên hấn trực tiếp nhảy qua tân thủ dẫn dắt.

Nhảy dù .

Rơi xuống đất .

Tìm trang bị .

Hết thấy đều dựa theo quy tắc trò chơi tới.

Vì vậy.

Ngay trước live stream gian người xem mặt.

A Huân ở trong vùng hoang dã một hồi chạy đồ.

Quá trình này vốn nên là phi thường buồn chán, bởi vì trò chơi giai đoạn trước căn bản không phát sinh cái gì kịch liệt bắn nhau, A Huân một thân kỹ thuật căn bản không cơ hội thi triển.

Nhưng không biết tại sao.

Làm nhật được một cái ở Lam Tinh rất có danh tiếng khẩu súng, chạy một lúc lâu bản đồ A Huân đột nhiên có loại rất cảm giác kỳ quái:

Tiên Ngư làm cái trò chơi này, thật giống như có chút ý tứ à?

Đang lúc này.

Xa xa có tiếng súng ăng lên!

A Huân tinh thần chân đợng, chuẩn bị thao tác!

Chương 884: Live stream chơi đờ PUBG (Hạ)

Chương 877: Live stream chơi đờ PUBG (Hạ)

A Huân là bản nhào loại trò chơi hardcore player, một thân kỹ thuật tương đương tinh xảo, cho dù là lần đầu vào tay « PUBG », kỹ thuật cũng vẫn không phải người bình thường có thể so sánh, hướng chỉ người chơi khác cơ bản tất cả đều là lần đầu tiếp xúc cái trò chơi này, cơ sở rất khó so với A Huân tốt hơn, cho nên rất nhanh A Huân liền hoàn thành rồi lần đầu tiên đánh chết.

Cùng « CS » cảm giác bất đồng.

Người trước rất chú trọng thao tác tính, yêu cầu Tinh Thần Lực tuyệt đối tập trung, có cực kỳ phức Tạp Kỹ đúng dịp nhu cầu, mà trò chơi này cho A Huân cảm giác chính là:

Đơn giản!

Quá đơn giản!

Cái này làm cho A Huân có chút không quá thích ứng, hắn đã thành thói quen cái loại này độ khó cao cách chơi, trước mắt trò chơi này thao tác ngưỡng cửa so với « CS » thấp hơn không ít.

Không quá được a.

Quả nhiên ta còn là càng thích thao tác tính tương đối cao, loại trò chơi này đối với ta loại cao thủ này thật sự mà nói là không có ý gì.

A Huân có chút thất lạc.

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng trò chơi vẫn phải là tiếp tục chơi tiếp.

Bỗng nhiên.

Hắn chú ý tới vừa mới bị chính mình giết chết nhân biến thành cái hộp.

Đi lên nhìn một cái.

Người tốt, trang bị đều bị nổ!

Đôi phương vận khí thật không tệ a, trong cái hộp này cũng là đồ tốt, tử ở trên tay mình thua thiệt lớn a .

Bá bá bá.

A Huân nhanh nhẹn liếm bao, trang bị hung hăng đổi mới một lớp, trong lòng đột nhiên có loại không khỏi cảm giác vui thích.

Mà theo trò chơi tiếp tục,

Cái loại này bởi vì trò chơi thao tác quá đơn giản mang đến cảm giác khó chịu lại đang dần dần biến mất!

Làm đánh chết cái thứ 3 đôi thủ, cũng lấy được đôi phương tuôn ra để chữa đưng bị, trong vũ trụ thật là thơm ý chí chính thức hạ xuống ——

Con bà nó !

Thật là thoải mái a!

Đi mẹ hần tính kỹ thuật!

Không có chuyện gì làm phức tạp như vậy làm gì?

Ta chơi game là vì thoải mái, vì buông lỏng!

Bắn nhau trò chơi chính là được đơn giản điểm mới có thể sát sung sướng a!

Như thế tư lựa cảm giác, lộc cộc lộc cộc lộc cộc, hoàn toàn không dừng được có hay không!

Nhẹ nhõm sung sướng!

Đây là « CS » không cách nào cho A Huân mang đến cảm giác, còn đang kiên trì chơi đùa kia trò chơi player trình độ cơ bản cũng là cao thủ rồi, không thể nào để cho A Huân giết được như vậy đã ghiên, hần thậm chí sẽ còn thường thường bị người đi đường player giết ngược.

Mà giờ khắc này.

Hần đã hoàn toàn thích ứng cái này « PUBG » thương kích cảm giác, thậm chí có càng ngày càng cấp trên khuynh hướng, phảng phất bắn nhau trò chơi đến lượt nhẹ nhàng như vậy sung sướng mới đúng!

【 ngài đã trở thành tân đánh chết hạng nhất! 】

Theo A Huân giết chết người thứ năm, hệ thống xuất hiện một cái nhắc nhở.

Rõ ràng đây đối với A Huân mà nói không phải rất chuyện khó, nhưng nội tâm của A Huân lại tràn đầy cảm giác thành tựu, nhất là liêm bao kia trong nháy mắt, hần đã lâu không có chơi đùa như vậy quá ần!

Thực ra loại cảm giác này có điểm giống cao thủ đi ao cá cục cá rán.

Rất nhiều người một lần sau đó liền hoàn toàn si mê cái loại này giết lung tung cảm giác thành tựu, thời gian dài liền cao cấp cục cũng sẽ không chơi.

Lúc này A Huân thích nhất cái trò chơi này địa phương chính là:

Trò chơi này có thể làm rơi đồ, hãy cùng những thứ kia đánh quái thăng cấp loại game online như thế!

Giết chết người chơi khác, người chơi khác liền sẽ biến thành cái hộp, trên người đối phương trang bị, mình có thể tận tình hưởng dụng!

Rất thư thái!

Vừa ý ai giả bộ bị?

Có bản lãnh giết đoạt lại phải đó

Cái này làm cho A Huân nhìn về phía người chơi khác ánh mắt dần dần lửa nóng, phảng phất đang nhìn di động "Hình người kho trang bị".

Cái này thiết lập nhìn như vượt quá bình thường, thực ra rất chân thực.

Trên thực tế nếu như có bắn nhau, người giết người khác, lấy được đôi phương vũ khí, chẳng lẽ không phải chuyện đương nhiên sự tình?

Trong quá trình này.

A Huân còn gặp một cái cự khôi hài sự tình.

Có một player lại trực tiếp nằm ở chỗ cái hộp bên cạnh giả chết nhân, kết quả bên cạnh đường người qua đường dĩ nhiên không phản ứng kịp, bị làm chết khô!

Đối phương liêm hoàn bao còn muốn tiếp tục giả bộ.

Đã sớm mắt thấy hết thấy A Huân trực tiếp đem đối phương làm chết, chính mình cũng nhanh cười điên rồi.

"Giời ạ, này cũng đi! ?"

Trò chơi này thật giống như rất dễ dàng thanh toán ra bất đồng cách chơi!

Lại tỷ như A Huân đi vào một cái tự nhận là khu vực an toàn, kết quả gặp Lão Âm Bì, muốn không phải A Huân kỹ thuật giỏi trang bị mạnh, vẫn thật là bị đối phương âm tử rồi.

"Thiếu chút nữa lật xe."

A Huân bộc phát hết sức vui mừng: "Trò chơi này quá thần kỳ, mặc cho người kỹ thuật khá hơn nữa, cũng có thể bị núp trong bóng tối Lão Âm Bì một thương quật ngã, xem ra ta phải cẩn thận nhiều hơn mới là, cảm giác cái trò chơi này cách chơi đa dạng tính rất đáng giá thật tốt thanh toán."

Bất tri bất giác.

Hắn đã chơi vài chục phút.

Độc vòng không ngừng đổi mới, hắn bắt đầu chạy độc.

"Này thiết lập cũng tặc có ý tứ, dùng cách đoạn thời gian liền thu nhỏ lại độc vòng, vượt vượt gia bức đến càng ngày càng đất tập trung đồ bên trong, để cho player môn không thể không mở ra cuối cùng tỷ thí, các huynh đệ, ta ta cảm giác muốn ăn gà rồi ."

A Huân một bên chơi đùa một bên giảng giải, hoàn toàn vui ở trong đó.

Trong quá trình này, hắn thậm chí không có nhìn chính mình đạn mạc tình huống, đã hoàn toàn chơi đùa hưng phấn rồi.

Mà A Huân cũng không biết là.

Hắn live stream gian đạn mạc số lượng, đang không ngừng trở nên nhiều.

"Phốc!"

"Đây là cái gì trò chơi a, có chút ý tứ!"

"fps trò chơi giết người làm rơi đồ còn đi? Nhà thiết kế có ít đồ!"

"Ha ha ha ha ha cấp, dọa chết người, còn mẹ nó mang giả chết gạt người sao! ?"

"Các người thấy không, vừa mới có một hai so với trực tiếp cười trên xe gắn máy ngày, hắn tiết đồ danh tình cảnh!"

"Mẹ nha, cái này Lão Âm Bì là mai phục bao lâu, đại năng chó đi ."

"A Huân nhanh lái xe, ta vừa mới thấy có người lái xe, chính là kỹ thuật không được, streamer để cho hắn nhìn nhìn cái gì kêu lão tài xế!"

"Streamer chơi đùa cái này bơi thật tốt chơi đùa, tên gọi là gì?"

"Ăn gà, ăn gà!"

"Ngoại trừ độc vòng, lại còn mẹ nó có trời phạt oanh tạc, thật là nhiều người bị nổ chết!"

"Trò chơi này với trên thị trường còn lại bắn nhau loại trò chơi khác nhau hoàn toàn, thế nào mẹ nó làm như vậy cười a, vừa mới thấy hai người anh em mình bị chính mình chơi đùa chết rồi, bọn họ là ở thanh toán trò chơi này kỳ lạ chết kiểu này sao?"

" "

Trò chơi rốt cuộc tiến vào vòng chung kết.

A Huân mang theo một thân trang bị, gặp thân sát thân gặp Phạt Sát Phạt, hoàn toàn giết đỏ mắt rồi!

Phanh!

Theo cuối cùng một đạo tiếng súng, A Huân rốt cuộc giải quyết đối thủ cuối cùng, chiến tích Hoa Lệ rồi tinh rồi mù.

Cùng lúc đó.

Trên màn ảnh nhảy ra mấy dòng chữ:

"Đại cát đại lợi, tối nay ăn gà! !"

Ăn gà hai chữ phảng phất có loại thần kỳ ma lực, thành tựu to lớn cảm trong nhảy mắt nước vọt khắp A Huân toàn thân!

"Ăn gà rồi!"

A Huân hưng phấn cắt ra trò chơi: "Các huynh đệ! Trò chơi này tặc thú vị, mãnh liệt hương mọi người đề cử, ngoài ra ta vừa mới thấy trò chơi này còn giống như có một hộp thành đội kiểu có thể lựa chọn, vị kia thủy hữu muốn cùng ta ."

Ôi chao?

Lời còn chưa nói hết.

A Huân thanh âm hơi ngừng.

Chỉ thấy hắn trên màn ảnh, đạn mạt đã dày đặc rồi, vô số người xem nhẩn lại!

Này .

Cổ có chút cứng ngắc di động tầm mắt.

A Huân nhìn về phía live stream lú lo chú số người kia một cột.

Đặc biệt nổi bật một cái dài mấy tự, sáng loáng xuất hiện ở A Huân trước mắt, trực tiếp đem hắn kích thích hai mắt đỏ lên:

10 509 76 nhân chính đang quan sát!

Bá bá bá bá bá, mấy con số này còn không hề ngừng gia tăng khuynh hướng!

Mẹ ta nha!

Con mắt của A Huân trong nháy mắt tròn xoe, tia máu cũng có thể thấy rõ ràng, phảng phất không thể tin nổi chính mình sở chứng kiến mấy con số này là chân thực!

Mở màn chiếu nửa giờ!

Nhân khí phá bách vạn!

Đây là hắn đã từng tới thời kỳ tốt cùng cũng không cách nào đi đến live stream thành tích!

"Streamer tốt nhan nghệ!"

"Biểu tình bao đặt trước!"

"Streamer mở lại một ván!"

Đạn mạc càng thêm nhiệt liệt, người xem hưng phấn giống như sóng trào từng đợt tiếp theo từng đợt, gần nửa giờ công phu, vô số người đều bị A Huân chơi đùa trò chơi này hấp dẫn!

// dạo này tác ra chương muộn quá

Chương 885: Cay kê trò chơi không có ý nghĩa

Chương 878: Cay kê trò chơi không có ý nghĩa

Cảnh đời nhậm chức tại sao một cái đủ ưu tú trò chơi, đều có thể dễ dàng nuôi một đám streamer.

Ngược lại cũng vậy.

Làm streamer môn cũng nhất trí lựa chọn truyền bá mỗi cái trò chơi thời điểm, giống vậy có thể không chém làm trò chơi cung cấp nhiệt độ!

Trang web phát sóng trực tiếp bên trên.

Theo A Huân bằng vào « PUBG » mà thu hoạch số lớn người xem, còn lại streamer môn cũng nhanh chóng bị kinh động:

"A Huân tình huống gì?"

"Hắn số liệu thế nào đột nhiên cao như vậy?"

"Sân thượng lại cho hắn một cái tam tuyến streamer an bài đề cử!?"

"Các người mau nhìn!"

"Hắn này truyền bá trò chơi gì?"

"Hình như là mới ra tới bản nhau trò chơi, nhìn thật giống như rất có ý tứ đáng về a, người xem phát đạn mạc nhiệt tình thật là cao."

"Ta hiện tại cũng truyền bá cái trò chơi này!"

Live stream nghiệp khứu giác còn là phi thường bén nhạy, A Huân thành tích thoảng cái đề cho còn lại cùng loại hình streamer mắt nóng.

Ào ào ồn ào!

Các đại trên bình đài cùng loại hình streamer cũng rồi rít thử, trò chơi này tiến hành live stream.

Vì vậy .

Rất nhiều thích xem trò chơi live stream người xem liền phát hiện:

Hôm nay rất nhiều streamer môn đều tại truyền bá cùng khoản mới ra tới bản nhau trò chơi, thậm chí bao gồm một ít đại bài streamer!

Vừa mới bắt đầu nhất định là có nhân bài xích.

Tân sự vật xuất hiện cùng tiếp nhận khó tránh khỏi sẽ có một cái quá trình.

Nhưng theo mọi người thấy streamer môn không ngừng biểu diễn ra « PUBG » trò chơi này mị lực, càng nhiều người xem nhưng là bị trò chơi này đặc thù cách chơi cho hoàn toàn hấp dẫn đi vào.

"Có ý tứ!"

Rất nhiều người xem nhìn một chút liền ngứa tay, trực tiếp trò chơi!

Bản khoản đã biến mất.

Số lớn streamer thử chơi đùa để cho người xem biết trò chơi này ưu tú chỗ. Cái này làm cho « PUBG » cái này tân thượng tuyển trò chơi, trong lúc bắt chọt tràn vào số lớn player, cũng ở sau mấy tiếng bộc phát đợt thứ nhất tiếng vọng nhiệt triều!

"Trò chơi này quá chơi thật khá đi!"

"Nhặt mót đồ nửa giờ, gặp mặt một giây tử, hết lần này tới lần khác còn cảm thấy cự mẹ nó có ý tứ, ta có phải hay không là không cứu?"

"Streamer đề cử tới, hẳn chơi tam cục ăn gà rồi hai cục, ta so với hẳn ngu bực rất nhiều chơi đùa rồi một giờ tiền tiền hậu hậu ngồi hơn ba mươi lần máy bay."

"Chạy chạy liền ăn gà rồi còn đi?"

"Trò chơi này hoàn toàn có thể căn cứ từ mình sở thích đi chơi, người có thể đi tứ vô kỵ đạn biết người liền đối cũng có thể toàn bộ hành trình câu đến cuối cùng đưa sóng chuyển phát nhanh, người còn có thể đoàn đội hợp tác phân công rõ ràng, khẩn trương kích thích cách chơi đa dạng hóa, để cho người ta rất dễ dàng ghiền!"

"Lại vừa là rơi xuống đất thành hộp, ta là cái hộp tinh chuyên thế đi ta!"

"Treo bực chơi đùa là Chư Thần cuộc chiến, đại lão chơi đùa là phạm nhân Tru Tiên, người chơi bình thường chơi đùa là tuyệt địa trốn chết, mà các người chơi đùa là nhảy dù mô phỏng."

Trò chơi bình luận khu số lớn tao lời nói.

Cái gì "Cực hạn nhảy dù mô phỏng" a.

Cái gì "Rơi xuống đất thành hộp" loại cách nói, nhanh chóng ở người chơi giữa thịnh hành.

Trong nhà.

Sân trường.

Quán net.

Vân vân và vân vân.

Khắp nơi đều có người ở thử trò chơi này, cũng ở trong thời gian cực ngắn trở thành nên bơi Hí Trung thật ủng hộ.

Đương nhiên.

Không phải tất cả mọi người đều thích trò chơi này, dù sao làm dâu trăm họ, bất quá « PUBG » nhất định là một cái tuyệt đại đa số người cũng sẽ thích trò chơi, trên thị trường đủ loại bắn nhau trò chơi càng ngày càng đồng chất hóa lập tức, đột nhiên toát ra như vậy một cái cách chơi mới mẽ độc đáo sáng tạo đặc biệt trò chơi, đem tạo thành uy lực thì kinh khủng!

Cùng lúc đó.

Làm trò chơi này nhà thiết kế, Tiệp Ngự tự âm nhạc thịnh điển cuồng kéo nhiều hạng giải thưởng lớn sau đó, lần nữa thành mọi người chú ý cùng nhiệt nghị tiêu điểm.

"Ngự phụ này đặt kế hoạch năng lực vô địch!"

"Bây giờ ta lại mâu thuẫn lại quân quít, một mặt hi vọng Ngu phụ có thể đem tâm tư dùng ở âm nhạc bên trên, một mặt có hi vọng Ngu phụ có thể ra lại mấy khoản như vậy có ý tứ trò chơi."

"Ngu phụ trò chơi này so với « Plants vs. Zombies » hăng hái nhiều!"

"Thực ra « Plants vs. Zombies » cũng rất trâu, bắt quá kia trò chơi là Đan Cơ, cho nên so sánh không có ý nghĩa quá lớn."

"Hai trò chơi cũng phi thường thành công ngược lại là thật."

"Để cho chúng ta trở lại cái kia kinh điển vấn đề: Ngoại trừ sinh con, Tiện Ngu còn có cái gì thì sẽ không?"

Bạn trên mạng trong nháy mắt cười bình phun.

Đây là một cái liên quan tới Tiện Ngu ngành, ở trên mạng rất lưu hành.

Bởi vì Tiện Ngu sẽ đồ vật quá nhiều, cho tới mọi người thường thường phát ra tương tự trâu chọc.

Mà ở mấy ngày kế tiếp.

Ăn gà nhiệt độ không ngừng lên men, thậm chí bắt đầu có chiếm cứ quán net nửa bên giang sơn đầu mối!

Đây chính là fps loại trò chơi ưu thế.

Bởi vì này loại trò chơi phối trí yêu cầu cao, rất nhiều người tự phối máy tính, theo không kịp loại này tiêu chuẩn; lại bởi vì loại này trò chơi yêu cầu bắt đầu hãm hại mới có thể phát huy ra vui mừng nhất thú, quán net chính là thích hợp nhất mọi người bắt đầu hãm hại địa phương.

Mà ở dưới tình huống bình thường.

Trong quán Internet bắt đồng khách hàng chơi game cũng mỗi người không giống nhau, rất ít có trò chơi có thể nhất thống giang sơn.

Bây giờ « PUBG » có cái này đầu mối.

Nếu như có nhân lúc này tiến vào quán net liền sẽ phát hiện, toàn bộ quán net có tiếp gần một nửa khách hàng, trên màn ảnh máy vi tính đều là ăn gà giao diện!

Cùng lúc đó.

Uyên Hòa Trò Chơi công ty.

Thanh âm hưng phấn liên tiếp, toàn bộ đoàn đội cũng lâm vào to lớn cuồng hoan:

"Ồ tuyến nhân số càng ngày càng cao!"

"Ngày hôm qua buổi trưa bắt đầu, trò chơi cùng online số người chính thức đột phá một triệu, chung quy nhật sống động số người là đến gần năm triệu, chúng ta này sống kiếm tiền rồi!"

"Tiện Ngu lão sư ngu phê!"

"Tiện Ngu lão sư ở trò chơi sáng tạo phương diện này hiểu thật quá kinh khủng, nhiều như vậy cùng loại hình trò chơi đều bị chúng ta xa xa bỏ lại đằng sau, có rất nhiều quán net ông chủ cũng đang cảm tạ chúng ta, bởi vì

chúng ta trò chơi này để cho rất nhiều quán net làm ăn cũng thay đổi đã khá nhiều!"

"Server còn phải đổi mới tăng cấp mới được!"

"Player tăng trưởng vẫn chưa kết thúc, xem ra chúng ta trò chơi này có thể điên cuồng tốt một đoạn thời gian, ta trước công ty game đồng nghiệp tối hôm qua theo ta nói chuyện phiếm, hẳn hăm mộ giết chúng ta!"

Xác thực.

Ăn gà số liệu quá cao, player nhiệt tình đã trực tiếp ảnh hưởng đến quán net làm ăn, đây là làm cho cả nghề cũng vì thế mà choáng váng thành tựu!

Trước.

Tiền Ngu « Plants vs. Zombies » đại hỏa, có người cảm thấy là bởi vì Tiền Ngu quá thiên tài, có người là khó tránh khỏi cho là đó là Tiền Ngu vận khí cho phép.

Nhưng mà lần này.

Tiền Ngu thành công, không còn có người hoài nghi là vận khí, người này là thật biết trò chơi, hơn nữa nghiên cứu sâu so với rất nhiều cây cây nhiều năm thế hệ trước trò chơi nhân còn khoa trương!

Truyền thông cũng không nhân rồi.

Ăn gà tin tức từng đợt tiếp theo từng đợt.

« Tiền Ngu xuất thủ lần nữa bắt trò chơi, hôm nay người ăn gà rồi không? »

« từ Đan Cơ đến fps vượt qua: Trong nghề khen ngợi Tiền Ngu trò chơi đặt kế hoạch tài hoa »

« Tiền Ngu, một cái bị điện ảnh trẻ nãi khúc phụ? »

« Tiền Ngu khiếp sợ trò chơi nghiệp, quán net hiện ăn gà cuồng triều! »

« đại cát đại lợi, tối nay ăn gà: Cái này tuyệt đại đa số thời gian đều tại chạy đồ trò chơi dựa vào cái gì đại hỏa? »

« . »

Sau khi khiếp sợ là vô số phân tích cùng tham khảo cùng với nghiên cứu, tự « Plants vs. Zombies » sau đó, Tiền Ngu rút cuộc ở Giới du hí để lại thiên tài đặt kế hoạch sự mỹ danh.

Mà cũng không ai biết là.

Lâm Uyên tiện tay, len lén lại mở đem « PUBG » .

Đang bị đối thủ một súng bắn bẻ đầu sau đó, hẳn quả quyết lần nữa tháo dỡ rồi trò chơi, tốc độ tay nhanh giản làm cho người ta trở mắt ghen hợm.

"Cay kê trò chơi, không có ý nghĩa."

Bị trong nghề xưng là "Thiên tài nhà thiết kế" người khác như vậy đánh giá đến chính mình trò chơi.

---

ps: Toàn chức nghệ thuật gia chuyên đề card chính thức online, mọi người có thể mở ra trung tâm hoạt động tiến vào, hoặc là click ô bạch nghề chính

động tĩnh tham dự, nguyện các người người người đều là Âu hoàng, thuận tiện nhờ nước bọt một câu, Tôn Diệu Hỏa tỷ thí thế nào Lâm Uyên còn khó hơn rút ra, rõ ràng nhóm này card trung Lâm Uyên Lan Lăng Vương hình dáng mới là đẹp trai nhất ~!

Chương 886: Xạ Điều Anh Hùng Truyện

Chương 879: Xạ Điều Anh Hùng Truyện

Lâm Uyên buông tha giấy giụa.

Hắn đời này cũng sẽ không gặp mặt « PUBG » rồi.

Chơi nữa là cầu!

Đóng lại máy tính, Lâm Uyên gọi ra hệ thống kiểm tra một hồi chính mình các lĩnh vực danh vọng.

Gần đây hội họa cùng trò chơi này hai đại danh vọng phòng động tốc độ đặc biệt nhanh, rõ ràng vượt qua mấy cái khác lĩnh vực danh vọng phòng động tốc độ ——

Hội họa danh vọng phòng động nhất định là bởi vì Ngự Vương Triều quán rượu kia năm bức họa tác mang đến ảnh hưởng;

Trò chơi danh vọng phòng động là bởi vì ăn gà mấy ngày nay đại họa, dù sao Lâm Uyên như vậy player thuộc về phe thiếu số.

Trước mắt.

Trò chơi danh vọng đã đạt đến 345 6 53.

Số này theo, có thể nói là so với trước kia tiến bộ một mảng lớn, bất quá Lâm Uyên cũng không có vì vậy mà lựa chọn trò chơi làm vì chính mình tiếp theo chủ công phương hướng.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Trò chơi đầu nhập và danh vọng phản hồi, trước sau kéo dài chu kỳ quá dài, ít nhất phải mấy tháng làm nền tảng.

Nếu so sánh lại.

Dễ dàng nhất để cho Lâm Uyên đạt được danh vọng, hay lại là âm nhạc và tiểu thuyết cùng với hội họa này kinh điển tam đại loại.

Tuổi thọ nhiệm vụ còn lại thời gian năm năm.

Mặc dù chưa nói tới khẩn trương, nhưng Lâm Uyên còn là hi vọng tấn sắp hoàn thành nhiệm vụ này mới có thể hoàn toàn an tâm.

Bất quá .

Trước mắt ngoại trừ trò chơi bên ngoài, âm nhạc và hội họa, Lâm Uyên cũng dự định chậm một chút.

Vừa mới trở thành khúc phụ.

Lâm Uyên năm ngoái ở mùa giải bảng sống động suốt mười hai tháng, tiếp tục nghĩ hết tất cả biện pháp bá bả, là sẽ đưa tới còn lại khúc phụ bất mãn.

Hội họa là bởi vì Lâm Uyên không nghĩ thường xuyên vận dụng cảnh đẹp trong tranh.

Mà không sử dụng cảnh đẹp trong tranh lời nói, Lâm Uyên lại không nghĩ họa phổ thông họa, bởi vì tôn đang thưởng thức ngưỡng cửa, còn sẽ cho người sinh ra một loại "Ảnh Tử trình độ lui bước" ảo giác, nhất là đối với muốn dựa vào cảnh đẹp trong tranh kỹ năng, mới có thể cảm nhận được những họa đó ý cảnh người bình thường mà nói.

Này không phải Lâm Uyên muốn thấy được.

Cứ như vậy tiếp theo chỉ có thể lựa chọn tiêu thuyết làm chủ công phương hướng.

Đạo không chỉ là bởi vì âm nhạc và hội họa tạm thời không có phương tiện Lâm Uyên xuất thủ, chủ yếu vẫn là bởi vì tỷ tỷ nói qua Văn Nghệ Hiệp Hội chuẩn bị làm cái gì văn học thịnh điển.

Loại này giải thưởng thiết lập đơn giản là vì Sở Cường vì bản thân chế tác riêng!

Vừa vận Lâm Uyên gần đây cũng vẫn luôn có để cho Sở Cường sinh động dự định, này sóng hoàn toàn thuận lý thành chương.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên trước đi công ty.

Đến công ty sau đó, Lâm Uyên mở ra máy tính, bắt đầu thành lập văn bản, thuận thể suy nghĩ Sở Cường sau đó phải sáng tác phẩm.

Bên cạnh.

Cố Đông thuận thực cho Lâm Uyên pha trà, đem trà bung đến Lâm Uyên trên bàn làm việc, nàng đột nhiên nói: "Lâm Đại Biểu nghe nói bộ lạc sự tình sao?"

"Bộ lạc thì thế nào?"

Lâm Uyên đối hai chữ này rất nhạy cảm.

Cố Đông nghe được Lâm Uyên trong giọng nói bất mãn.

Xem ra Lâm Đại Biểu là thực sự rất không thích bộ lạc a.

Trong lòng cảm khái đồng thời, Cố Đông mở miệng nói: "Bởi vì « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » rất được hoan nghênh, cho nên bây giờ trên thị trường nhiều hơn rất nhiều Phim võ hiệp, coi như là theo chúng ta phong đi, trong đó thật đúng là xuất hiện mấy bộ rất là hỏa bạo tác phẩm, người xem bây giờ đối với Phim võ hiệp hứng thú rõ ràng có tăng lên rất nhiều, lại bởi vì mới gia nhập thống nhất Triệu Nhân đặc biệt yêu quý Phim võ hiệp, thậm chí ngay cả võ hiệp tiêu thuyết ở tại bọn họ kia cũng từ đầu đến cuối tồn tại không tụt lượng tiêu thụ, dù sao bọn họ liền thích cô trang loại hình mà, cho nên phương diện này lặn tại thị trường phi thường khổng lồ, công ty liền định nhằm vào một điểm này, tái hảo hảo phục chế một bộ võ hiệp kinh điển, vì thế còn cố ý tìm được trước với công ty chúng ta từng

có hợp tác Liễu Diệp Đào lão sư, mời hẳn tự mình thao đao soạn lại chính mình tác phẩm."

Liễu Diệp Đào là « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » .

Làm Lam Tinh đỉnh cấp võ hiệp đại sư một trong, hẳn không chỉ có « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » , còn rất nhiều còn lại kinh điển tác phẩm.

Trên căn bản.

Lam Tinh các đại điện ảnh công ty muốn phục chế đủ loại kinh điển Phim võ hiệp, cũng lượn quanh không mở Liễu Diệp Đào mấy vị đỉnh cấp võ hiệp đại sư tác phẩm.

Lâm Uyên cau mày: "Cái này cùng bộ lạc có quan hệ gì?"

Cố Đông lắc đầu: "Công ty nhìn trúng Liễu Diệp Đào lão sư võ hiệp tác phẩm tiêu biểu một trong « bắt Hồ » , vốn là hai bên nói rất thuận lợi, kết quả là ở tối ngày hôm qua, bộ lạc đột nhiên chặn lấy, giành trước chúng ta một bước mua đi bộ tác phẩm này phim truyền hình phục chế bản quyền, đưa đến Triệu Giác bộ trưởng bị mấy cái lãnh đạo hung hăng nhóm một trận, hơn nữa bọn họ nhân còn học chúng ta phương pháp với Liễu Diệp Đào lão sư hứa hẹn, do Liễu Diệp Đào lão sư tự mình soạn lại chính mình bộ tác phẩm này."

Nói đến đây.

Cố Đông đột nhiên bĩu môi nói:

"Nghe nói Liễu Diệp Đào lão sư nhìn Sở Cuồng lão sư soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » sau đó giận đến chùng mấy ngày ăn cơm không ngon không ngủ ngon giấc, với rất nhiều người nhỏ nước bọt nói Sở Cuồng lão sư soạn lại quá bất hợp lý, hoàn toàn vi phạm hẳn tác phẩm sáng tác dự tính ban đầu, cho nên lần này hẳn nói cái gì cũng không để cho người khác soạn lại rồi, nhất định phải đích thân tiến hành soạn lại, chỉ sợ hẳn cuối cùng lựa chọn hợp tác với bộ lạc cũng có đối với chúng ta bất mãn nhân tố, dù sao ban đầu là công ty chúng ta mời Sở Cuồng lão sư tới đón tay kia bộ kịch soạn lại nhiệm vụ, không phải là bị viết chết nhân vật mà, về phần như vậy thần hồn nát thần tính sao."

Lâm Uyên: " . "

Hắn cảm giác mình thành gánh tội thay hiệp.

Bộ lạc chặn lấy Tinh Mang tác phẩm, là bởi vì mình nguyên nhân; Liễu Diệp Đào ưu tiên lựa chọn hợp tác với bộ lạc cũng là bởi vì mình nguyên nhân, Lâm Uyên có thể không có quên bây giờ bộ lạc điện ảnh người phụ trách là ai.

Lãng Không.

Bởi vì lập trường bất đồng, Cố Đông đôi bộ lạc cũng không có cảm tình gì: "Bây giờ bộ lạc đối với chúng ta Tinh Mang nhằm vào càng ngày càng thường xuyên, chủ tịch HĐQT hôm nay ở phòng họp phê bình hoàn Triệu

Giác bộ trưởng sau công khai buông lời, nói sau này công ty sẽ cùng bộ lạc hoàn toàn khai chiến, kể Lâm Đại Biểu cùng Ngự Vương Triều sau đó, công ty lớn lớn nhỏ nhỏ nghệ sĩ sau này cũng sắp toàn bộ đều liên tục chiến đấu ở các chiến trường Blog, buông tha bộ lạc khối này nhi trận địa."

"Ừm."

Lâm Uyên rút cuộc lên tiếng rồi, thanh âm không có gì lên xuống, để cho người ta nghe không ra giờ phút này hẳn ý tưởng.

"Thực ra vấn đề không lớn."

Cố Đông cười nói: "Lam Tinh lại không phải chỉ có Liễu Diệp Dao một vị võ hiệp đại sư, Triệu Giác bộ trưởng đang định tìm còn lại võ hiệp đại sư tìm kiếm hợp tác, hơn nữa đáng giá phục chế Phim võ hiệp cũng xa xa không chỉ một bộ « bắt Hồ »."

Lâm Uyên đột nhiên hỏi: "Tại sao nhất định phải phục chế?"

Cố Đông ngăn người, toàn tức nói: "Đây là do người xem quyết định, mấy năm này nguyên sang Phim võ hiệp cơ bản không có gì hỏa tác phẩm, tồn tại rất lớn đầu tư phong hiểm, nếu so sánh lại, mọi người đối những thứ kia đã từng hỏa bạo nhất thời kinh điển Phim võ hiệp hữu tình hoài, tử như « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » kia bộ kịch, kia bộ kịch có thể hỏa không chỉ là bởi vì Sở Cuồng lão sư soạn lại đủ xuất sắc, cũng bởi vì kia bộ kịch bản thì có cực Cao Quần chúng cơ sở, kịch bên trong đều là mọi người nghe nhiều nên quen kinh điển nhân vật, nếu như không phải như vậy, những nhân vật kia bị Sở Cuồng lão sư viết tử, cũng sẽ không đưa tới các khán giả lớn như vậy phản ứng a."

Phục chế mới có thể hỏa?

Võ hiệp dựa vào tình cảm?

Nguyên sang võ hiệp không được?

Lâm Uyên không nói gì thêm, chỉ là ở máy tính văn bản bên trên gõ ra năm chữ, nếu như Cố Đông đi tới Lâm Uyên sau lưng nhất định sẽ thấy, đây là với « bắt Hồ » tên sách có chút hiệu quả như nhau năm chữ:

Xạ! Điều! Anh! Hùng! Truyện!

---

ps: Lần này toàn chức nghệ thuật gia card hoạt động do 【 không nhìn lại không Tri Thu 】 cùng 【 Đông Hùng Tướng 】 cùng với 【 hoa thất 】 ba vị bạn đọc Tiểu Khả Ái phụ trách, cùng duyệt văn nhân viên làm việc 【 nhân vật miêu 】 nhóm các vị lão sư đối tiếp, cảm tạ mọi người khổ cực bỏ ra, ngoài ra cũng cảm cảm ơn chúng ta họa sĩ thái thái lập đi lập lại sửa đổi đã tốt rồi muốn tốt hơn, không thể uống phí hết mọi người khổ cực bỏ ra, ô bạch tiếp tục rút ra . Tiếp tục viết!

Chương 887: Diệt bút sinh hoa

Chương 880: Diệt bút sinh hoa

Cổ Đông sau khi rời đi, Lâm Uyên nhìn mình đánh ra "Xạ Diêu Anh Hùng Truyện" năm chữ hơi xuất thần.

Lam Tinh nhân có Lam Tinh nhân tình hoài.

Lâm Uyên cũng có thuộc về mình tình cảm.

Mà Kim Dung võ hiệp tiểu thuyết, chính là Lâm Uyên tình cảm.

Vô luận là Xạ Diêu Tam Bộ Khúc hay lại là Kim Lão gia tử hậu kỳ những thứ kia tác phẩm, mỗi một bộ cũng từng ở Lâm Uyên trong trí nhớ từng lưu lại xán lạn sinh động nhất bút, thậm chí cũng không chỉ là tiểu thuyết nguyên tác rồi, cũng bao gồm vô số phiên bản trăm hoa đua nở phim truyền hình cùng với những thứ kia ai cũng khoái âm nhạc vân vân.

Được rồi.

Viết võ hiệp tiểu thuyết nhưng thật ra là Lâm Uyên tạm thời quyết định.

Ngoài ý liệu, trong tình lý, dù sao võ hiệp mới là nam nhân chung cực lãng mạn, mà Lam Tinh không có đất cầu những võ hiệp đại sư tác phẩm xuất hiện, cuối cùng là một cái tiếc nuối.

Trọng yếu nhất là:

Võ hiệp thực ra cũng không phải không có thị trường.

Phim võ hiệp « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » đại hoạch thành công biến hình chứng minh một điểm này; các loại Phim võ hiệp từ đầu đến cuối bị người xem tiếp nập cùng yêu thích cũng chứng minh một điểm này; mới gia nhập thống nhất Triệu Châu đến nay vẫn lưu hành đến võ hiệp tiểu thuyết cái này đề tài, càng là chứng minh một điểm này!

Duy nhất khác nhau ở chỗ:

Ở đương kim Lam Tinh, võ hiệp tiểu thuyết đã đi xuống năm xưa Thần Đàn, ở vô số Lam Tinh độc giả trong tâm khảm trở thành Tiểu chúng.

Mà nếu như nói có ai có thể thay đổi võ hiệp hiện trạng?

Lâm Uyên có thể đưa ra đơn giản nhất có lực câu trả lời, chính là Kim Dung.

Có lẽ Cổ Long cũng có thể trở thành cái này vấn đề câu trả lời một trong, nhưng này sóng Lâm Uyên muốn ổn một tay, hẳn trước phải dùng đường hoàng Vương Đạo võ hiệp, vì Lam Tinh võ hiệp mở ra một cái tân đường! Về phần võ hiệp có sự bối cảnh?

Coi như Nam Tống là song song thời không được rồi.

Này không phải tiểu thuyết khuyết điểm, ngược lại là một bước ngoặt. Liên quan tới một màn kia phát sinh bất đồng thời không cố sự, thực ra Lâm Uyên là có chút nông cạn ý tưởng, lần này võ hiệp cũng có thể coi là một cái thú vị thử, có lẽ sẽ mang đến kinh hỉ cũng khó nói?

"Kịch cùng thư muốn kết hợp."

Lâm Uyên đang suy tư, quang để cho Sở Cuồng viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là không đủ.

Lâm Uyên lần này muốn trước ra kịch ra lại thư, tốt nhất là ở phim truyền hình phát hình một nửa thời điểm, đẩy ra đối ứng nguyên tác tiểu thuyết, để cho hai người trở thành với nhau trợ lực.

Phim truyền hình xúc tiến tiểu thuyết lượng tiêu thụ.

Tiểu thuyết lượng tiêu thụ xúc tiến phim truyền hình nhiệt độ.

Đây là Kim Dung năm đó cũng không cách nào tiến hành thử, dù sao điều kiện và tình huống cũng có bất đồng rất lớn, bất quá Lâm Uyên cũng không lo lắng phim truyền hình không có quân chúng vấn đề cơ bản.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Bởi vì cố sự đủ xuất sắc!

Lâm Uyên mơ hồ ký được bản thân là trước nhìn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » phim truyền hình mới phải kỳ đi xem tiểu thuyết.

Điều này nói rõ:

Vô luận tiểu thuyết hay lại là phim truyền hình, chỉ cần nội dung cốt truyện xuất sắc, có hay không cơ sở căn bản không phải yếu tố quyết định.

Giống như rất nhiều người nói Marvel hóa là bởi vì Manga.

Điểm này không cách nào chối, nhưng càng không cách nào chối một điểm là:

Thiên triều rất nhiều Marvel mê căn bản liền chưa có xem qua Manga, coi như xem qua cũng xem không nhiều.

Bằng không Manga bên trong Iron Man rõ ràng xa xa chưa nói tới một đường Super Hero, nhưng tại sao Marvel trong phim ảnh hết lần này tới lần khác là Iron Man nhân khí tối hỏa bạo?

Nội dung a .

Diễn viên a .

Đối với điện ảnh tác phẩm mà nói, những thứ này mới là yếu tố quyết định.

Chính là có nhiều chút tác phẩm có thể không nhìn cái gọi là cơ sở, có thể thông qua bất đồng hình thức mà đi đến giống vậy hỏa bạo cả thị tràng hiệu quả.

Ôm loại ý nghĩ này.

Lâm Uyên với hệ thống định chế « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tiểu thuyết.

Ân.

Hắn viết một tên sách, nửa ngày không viết, là bởi vì hắn chỉ nhớ rõ tên sách rồi.

Nhưng mà.

Đề cho Lâm Uyên cảm thấy ngoài ý muốn là, ngay tại hắn chế tác riêng bộ này tiểu thuyết lúc, hệ thống đột nhiên hăng hái:

"Đình đông, chúc mừng kí chủ kích động nhiệm vụ mới!"

Ngay sau đó Lâm Uyên trước mắt liền xuất hiện lam sắc giả tưởng văn tự:

【 nhiệm vụ danh xưng: Võ hiệp phục hưng 】

【 nội dung nhiệm vụ: Lam Tinh võ hiệp tiểu thuyết ngày càng cô đơn suy thoái, kí chủ yêu cầu vì Lam Tinh võ hiệp rót vào mới tinh suy nghĩ cùng sức sống, để cho võ hiệp lần nữa trở thành vô số trong lòng độc giả ánh trăng sáng, cụ thể hoàn thành tình huống coi kí chủ tác phẩm sức ảnh hưởng mà định ra, khả năng này không phải một lượng bộ võ hiệp tiểu thuyết là có thể đi đến mục tiêu, kí chủ mời cố gắng lên. 】

【 quest thưởng: Diêu bút sinh hoa kỹ năng 】

【 diêu bút sinh hoa: Cùng cảnh đẹp trong tranh đối ứng cùng khoản kỹ năng đặc thù, có thể để cho người xem hoàn mỹ cảm ứng được kí chủ thư pháp ý cảnh cùng trong đó mị lực 】

Kỹ năng đặc thù?

Diêu bút sinh hoa?

Lâm Uyên có chút sững sốt, không nghĩ tới thư pháp lại cũng tương ứng đến một cái kỹ năng đặc thù!

Cảnh đẹp trong tranh mị lực Lâm Uyên là lãnh giáo qua.

Cho dù là hoàn toàn không hiểu họa sĩ, cũng có thể cảm nhận được những họa đó làm mị lực.

Đây là có thể nói Bug như thế huyền học kỹ năng!

Diêu bút sinh hoa làm cùng khoản kỹ năng, hiệu quả khẳng định đáng để mong chờ!

Không có kỹ năng này lời nói, Lâm Uyên còn thật sợ mình viết ra « Lan Đình Tự », người xem cũng thờ ơ không động lòng!

"Tiếp nhận!"

Cái này làm cho Lâm Uyên có chút hưng phấn, không nghĩ tới tự quyết định viết võ hiệp còn có loại này chỗ tốt, xem ra hệ thống cũng cho là võ hiệp vẫn... có tương lai, bởi vì trước mắt mới chỉ hệ thống phát hành toàn bộ nhiệm vụ đều có thể hoàn thành, nếu như là không có chút nào hi vọng nhiệm vụ, hệ thống căn bản không khả năng phát hành đi ra!

Hắn quả quyết nhận nhiệm vụ.

Mà đang tiếp nhận nhiệm vụ này sau đó, Lâm Uyên đột nhiên sinh ra một cái đề cho trong lòng hắn hơi lửa nóng ý tưởng!

Hắn hỏi hệ thống:

"Nếu như nói hội họa cùng thư pháp đều có đòi hỏi kỹ năng đặc thù, vậy có phải có nghĩa là còn lại ví dụ như âm nhạc loại nghệ thuật cũng tương ứng đến có thể để cho người bình thường cũng cảm nhận được đem Trung Mỹ cảm kỹ năng?"

Trước hẳn ra khỏi Chopin « Dạ Khúc » .

Nhưng mà nhạc cổ điển thường thức ngưỡng cửa quá cao.

Xác thực có rất nhiều người thích Chopin « Dạ Khúc » , nhưng tương tự cũng có rất nhiều fan cũng biểu thị, nghe không quá đi ra loại này nhạc cổ điển mị lực, thậm chí có nhân nghe ngủ thiếp đi.

Mà nếu như có cái tương tự cảnh đẹp trong tranh kỹ năng?

Kia trên tay mình những cổ đồ điển âm nhạc, có hay không thì có đánh vỡ cái gọi là thường thức ngưỡng cửa, để cho toàn bộ những người nghe sang hèn cùng hưởng khả năng?

"Có, nên kỹ năng, tên là 【 tri âm 】 ."

Hệ thống cho ra khẳng định câu trả lời: "Nhưng tri âm kỹ năng cũng sẽ không bán, cần kí chủ đạt được hoàng Kim Bảo rương sau mới có hi vọng mở ra."

Thật là có!

Lâm Uyên trừng con mắt lớn.

Về phần kỹ năng này đạt được độ khó, Lâm Uyên sớm có chuẩn bị tâm lý, đảo cũng không cảm thấy không ổn, càng nghịch thiên kỹ năng càng khó mà đạt được, này không phải thông thường sao?

Liên như vậy.

Trước không nghĩ cái này.

Bây giờ Lâm Uyên còn rất thấy thèm cái này 【 diệu bút sinh hoa 】 kỹ năng.

Cần nhắc đến nhậm vụ bản thân độ khó, có lẽ hẳn sau đó phải phát hành võ hiệp tiểu thuyết không chỉ một bộ.

Không biết Xạ Điêu Tam Bộ Khúc chung vào một chỗ có đủ hay không?

Nếu như còn chưa đủ lời nói, Sở Cường sau này thì có bận làm việc.

Nghĩ đến đây.

Lâm Uyên rất có động lực gõ nổi lên bàn phím, thậm chí với hệ thống đòi một ít đặc thù dục tề.

Như vậy hẳn có thể dùng thời gian ngắn nhất bên trong hoàn thành trên tay bộ này « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » .

Hắn giúp công ty giải quyết vấn đề trong chuyện vẫn rất có tư tưởng giác ngộ.

Không chỉ có bởi vì hắn là công ty cổ đông, công ty lợi ích cùng lợi ích của hắn giới hạn, cũng bởi vì bộ lạc cùng Tinh Mang mâu thuẫn, mâu chốt căn bản ở trên người Lâm Uyên.

Bộ lạc nhằm vào Tinh Mang, hắn liền nhằm vào trở về.

Trong tay Xạ Diêu, Lâm Uyên cứng rắn mới vừa bộ lạc không chút nào hoảng!

---

ps: Nói là quyển này không tính viết võ hiệp, cuối cùng vẫn là thật là thom rồi, Phim võ hiệp đúng là một cái rất tốt điem vào, hơn nữa trước bỏ quên những võ hiệp kịch đại biểu tính âm nhạc, có thể cùng Tiễn Ngư nội dung cốt truyện sinh ra liên động hiệu quả, ta thích nhất « Kinh khó niệm » a, Xạ Diêu ngoại trừ Bích Huyết Đan Tâm đợi vài bài kinh điển bên ngoài còn có cái nào ca khúc, mọi người?

Chương 888: Phim võ hiệp nhiệt triều

Chương 881: Phim võ hiệp nhiệt triều

Triệu Giác gần đây tâm tình rất buồn rầu.

Từ « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » phát hỏa sau đó, Giới truyền hình đột nhiên nhắc lên một trận võ hiệp soạn lại nhiệt!

Thị trường hướng gió tới phi thường nhanh mạnh!

Những thứ kia bị phục chế rồi mấy lần thậm chí vài chục lần võ hiệp kinh điển, lại lần nữa bị vô số điện ảnh công ty giành cướp!

Tất cả mọi người từ Sở Cuồng soạn lại trung thu được linh cảm!

Trong nghề từng cái điện ảnh công ty bắt được những kinh điển đó võ hiệp tiểu thuyết bản quyền sau đó, soạn lại đứng lên thật là một cái so với một cái lớn mật, trong đó khoa trương nhất thậm chí so với Sở Cuồng còn ác, chỉ bộ cái nguyên tác nhân vật xác, nội dung cốt truyện đi về phía đơn giản là quần ma loạn vũ, gần như không tìm được nguyên tác quá nhiều vết tích! Trong này, đại đa số soạn lại đều bị người xem cuồng phún.

Không phải mỗi người đều có Sở Cuồng phần kia công lực, rõ ràng đem kịch Tình Ma đổi rồi tinh rồi mù, hết lần này tới lần khác còn có thể để cho người xem nhìn mê, vừa mắng một bên nồng nhiệt Truy.

Bất quá...

Trong đó cũng có một chút soạn lại, lấy được khá vô cùng hiệu quả, đưa tới người xem tranh cãi đồng thời, cũng thu được tương đương hỉ nhân tỉ lệ người xem, trở thành cái thứ 2 thậm chí còn cái thứ 3 thậm chí nhiều hơn ăn con của nhân!

Có người nếm được ngon ngọt rồi.

Trên thị trường những kinh điển đó Phim võ hiệp soạn lại quyền, thoáng cái trở nên trước đó chưa từng có quý hiếm đứng lên!

Cái này không.

Triệu Giác cũng muốn lại nếm một lần ngon ngọt, vì vậy có liên lạc Liễu Diệp Dao, muốn một lần nữa hợp tác.

Dù sao « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » hợp tác còn là phi thường vui vẻ chứ sao.

Kết quả không nghĩ tới, chính mình cảm thấy vui vẻ, Liễu Diệp Dao lại không cảm thấy có nhiều vui vẻ.

Bộ lạc hoành sát một gạch, Liễu Diệp Dao lập tức trở mặt, thật tốt hợp tác bị quấy tung, cái kia kêu Lăng Không bộ lạc Thái Tử Gia thành công chặn

lấy rồi Tinh Mang vừa ý bản quyền, Triệu Giác cũng vì vậy bị công ty những người lãnh đạo hung hăng phun một lớp.

Không có biện pháp.

Triệu Giác chỉ có thể ngoài ra tìm một ít võ hiệp tiểu thuyết điện ảnh soạn lại quyền.

Nhưng mà để cho Triệu Giác sừng sờ là, nằng tìm nửa ngày, chính là không tìm được thích hợp tác phẩm.

Hảo tác phẩm đều bị các công ty lớn cướp không sai biệt lắm!

Nhân gia này bản quyền một thể đều là hai năm khởi bước, Triệu Giác muốn mua vào phục chế, ít nhất phải đợi hai năm.

Nhưng mà hai năm sau, thị trường hay lại là cái này hướng gió sao?

Thiếu chút nữa tác phẩm ngược lại là có, nhưng Triệu Giác không cam lòng, thiếu chút nữa tác phẩm, soạn lại đứng lên hiệu quả khẳng định không bằng những kinh điển đó a!

Lần này nằng thật sự không có cách nào.

Bên cạnh trợ lý khuyên: "Nếu không chúng ta sẽ không tranh vũng nước đục này, thị trường năng lực tiêu hóa có hạn, nhiều như vậy công ty cũng tới làm Phim võ hiệp soạn lại cùng phục chế, cạnh tranh khẳng định trước đó chưa từng có kịch liệt."

"Triệu Châu a."

Triệu Giác thở dài: "Triệu Châu là võ hiệp thị trường quá to lớn rồi, đây là một cái mới gia nhập Châu, cái này Châu nhân đối Phim võ hiệp thậm chí là còn lại Châu cơ bản đã buông tha võ hiệp tiểu thuyết cũng phi thường si mê, như vậy một cái Châu có thể tiêu hóa tác phẩm, đủ để thỏa mãn cả thị trường nhu cầu."

Võ hiệp nhiệt là một mặt.

Chân chính kích thích tràng này Phim võ hiệp chi nhiệt điểm máu chót hay là ở với Triệu Châu.

Sở Cuồng soạn lại « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » mở một cái rất tốt đầu, Triệu Châu gia nhập là thành tốt nhất Chất xúc tác, để cho cái này thị trường mơ hồ có võ hiệp phục hưng đầu mối.

"Vậy nếu không, liền mua một bộ chất lượng lần một ít võ hiệp tác phẩm phục chế?"

Trợ lý nhỏ giọng nói: "Ngược lại những thứ này tác phẩm soạn lại đi ra, thường thường liền thân cũng không nhận ra..."

"Bây giờ cũng chỉ có thể cân nhắc cái phương án này."

Triệu Giác cau mày mở miệng: "Bất quá chúng ta còn có một ưu thế."

"Sở Cuồng?"

Trợ lý đoán được ý tưởng của Triệu Giác.

Triệu Giác gật đầu một cái: "Ta hỏi Tiệp Ngư lão sư thử một chút, có thể hay không lại mời Sở Cuồng xuất thủ một lần, nếu như hãn nguyện ý xuất

thủ lời nói, nguyên tác thiếu chút nữa chắc không liên quan, ngược lại cuối cùng đều phải chết."

Đều phải chết còn đi?

Trợ lý rất muốn nhờ nước bọt một câu: Sở Cuồng ở ngoài tâm lý, chính là vừa ra tay tất thấy huyết chủ nhân?

Nhưng trợ lý nghĩ lại.

Này lão tặc, còn giống như thật là thứ người như vậy.

...

Triệu Giác cuối cùng không có lựa chọn trước định làm phạm, mà là trước tiên một chuyến Lâm Uyên.

Sở Cuồng bên kia không muốn xuất thủ lời nói, nàng dự định trực tiếp buông tha Phim võ hiệp phục chế, bởi vì ở nguyên tác tương đối phóng hồng điều kiện tiên quyết, Sở Cuồng là nàng duy nhất dám tin tưởng bảo đảm.

Lúc đó.

Lâm Uyên đang ở viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Đây là hần liên tục gõ chữ ngày thứ năm, Xạ Điều đã viết ước chừng 30 vạn chữ ra mặt nội dung, toàn diện bùng nổ tốc độ tay cộng thêm được tê thêm được, cái tốc độ này Lâm Uyên thậm chí có chút không vừa ý, hần vẫn hoài niệm đã từng hệ thống trực tiếp cung cấp chính bản nguyên đến không cần tự mình động thủ năm tháng.

Ngày này.

Biết được Triệu Giác ý đồ, sớm có chuẩn bị Lâm Uyên mở miệng nói:

"Nơi này có phần tiểu thuyết bài viết Triệu tử tìm mấy cái Biên Kịch nhìn một chút, quay đầu để cho bọn họ viết thành kịch bản, nhưng nội dung không cần có chút nào sửa đổi."

"Tiểu thuyết bài viết?"

Triệu Giác theo bản năng hỏi: "Ai?"

Lâm Uyên chuyện đương nhiên nói: "Sở Cuồng viết."

Triệu Giác ngạc nhiên: "Ý ngươi là, Sở Cuồng lão sư viết bộ võ hiệp tiểu thuyết?"

"Gần đây không phải lưu hành cái này?"

Lâm Uyên nói: "Hần cảm thấy hứng thú liền viết điếm, công ty liền chụp cái này đi, không dùng tại bên ngoài mua người khác tác phạm tiến hành soạn lại."

"Nhưng là..."

Triệu Giác luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Cái gì gọi là gần đây lưu hành cái này a, tràng này oanh oanh liệt liệt võ hiệp nhiệt, nhiệt nhưng thật ra là Phim võ hiệp mà không phải võ hiệp tiểu thuyết, võ hiệp tiểu thuyết sớm tám trăm năm không lưu hành a, huống chi

mọi người muốn xem cũng là võ hiệp phục chế, Sở Cuồng nguyên sang võ hiệp tiêu thuyết làm thành phim truyền hình, người xem sẽ tiếp nhận sao? Lời đến khoe miệng.

Triệu Giác bỗng nhiên lại dừng lại.

Sở Cuồng lão tặc xuất thủ, muốn lúc nào cân nhắc người xem có chấp nhận hay không vẫn đề, lúc này chẳng lẽ không phải nên hỏi một chút người xem có thể hay không chịu được sao?

Nàng vì chính mình lo âu cảm thấy buồn cười.

Sở Cuồng là giống như Tiệp Ngự người đặc biệt, thị trường quy luật loại vật này ở tại bọn hắn thứ người như vậy trên người tựa hồ rất khó tạo tác dụng, người khác đi không thông đường, bọn họ chung quy là có thể đi thông!

Huống chi sự tình đến trình độ này.

Chính mình hoặc là buông tha võ hiệp; hoặc là liền lựa chọn tin tưởng Sở Cuồng!

Triệu Giác ngu nữa cũng không khả năng để Sở Cuồng mới vừa viết bản thảo không cân, càng muốn dùng khác nhân vũ hiệp tiêu thuyết tìm Sở Cuồng tới soạn lại a, nếu như mình tiếp tục giữ vững, chuyện kia tính chất liền quá nghiêm trọng.

Mình tại sao có thể nghi ngờ Sở Cuồng?

Nếu là không tin Sở Cuồng, vậy sau này mình cũng khỏi phải nghĩ đến lại tìm Sở Cuồng giúp bất kỳ bận rộn, thậm chí còn khả năng vì vậy mà ảnh hưởng đến Tiệp Ngự cùng Sở Cuồng quan hệ, dù sao Sở Cuồng bên kia nhất định là xem ở Tiệp Ngự mặt mũi, mới có thể một mực lựa chọn hợp tác với Tinh Mang, bằng không « Tây Du Ký » bản quyền ban đầu dựa vào cái gì đến phiên Tinh Mang?

Cẩn rắng.

Triệu Giác nói: "Ta đây liền chụp cái này."

Lâm Uyên cười một tiếng: "Hắn sẽ tiếp tục viết phía sau bản thảo, những nội dung này trước viết thành kịch bản, ta phụ trách kịch bản khảo hạch là được rồi."

Tiểu thuyết đều tại viết.

Lâm Uyên không cần phải uổng công vô ích lại phụ trách Biên Kịch công việc.

Tinh Mang Biên Kịch cũng có thực lực mới có thể đi vào công ty này, bọn họ không thể nào ở có tiểu thuyết dưới tình huống còn làm không ra một cái kịch bản.

"Được!"

Triệu Giác nắm chặt trong tay kịch bản, "Xạ Điêu Anh Hùng Truyện" năm chữ, giọt vào nàng mi mắt.

Không khỏi.

Trong đầu của nàng lóe lên một cái quỷ dị hiêu kỳ:
Nơi này chết bao nhiêu cái?
Giờ khắc này Triệu Giác mới ý thức tới, thật không quá nhân gia Liễu Diệp
Đạo thân hồn nát thân tính!
Sở Cuồng không tốt nhiều đầu óc lắm!

---

ps: Cuối tháng, yêu cầu một phiếu cuối tháng đi, quá hạn hủy bỏ rồi ~~
// ngày mai đầu tháng rồi.... mọi người cho em xin ít đề cử ah cảm ơnnnn

Chương 889: Bắt đù trở lại

Chương 882: Bắt đù trở lại

Mấy ngày kế tiếp, Lâm Uyên tiếp tục viết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », độ tiến triển so với trước kia còn thuận lợi hơn nhiều chút, lúc này nội dung đã hoàn thành một nửa.

Hắn dự định trong vòng một tháng đem viết xong.

Động kinh bàn tay cộng thêm hệ thống được tề gia trì, đây đối với Lâm Uyên mà lời nói không được việc khó gì nư, mặc dù loại chuyện này nói ra sẽ cho người đem hắn thiết phiến nghiên cứu.

Đương nhiên.

Lâm Uyên ở viết một bộ Võ hiệp tiểu thuyết sự tình cũng không có lừa gạt đến Kim Mộc.

Kim Mộc biết được Lâm Uyên sách mới kế hoạch sau đó, nội tâm đột nhiên vang lên vang lên cự hét lên:

"Bắt đù!"

"Hắn lại bắt đù!"

Lam Tinh Võ hiệp tiểu thuyết suy thoái đã không phải một ngày hay hai ngày sự tình, ngoại trừ mới gia nhập Triệu Châu bên ngoài, gần như không có bao nhiêu nhân vẫn thích nhìn cái gì Võ hiệp tiểu thuyết.

Ở tiểu thuyết thị trường.

Võ hiệp là đặc biệt.

Cái này đề tài đã từng hết sức huy hoàng, là Lam Tinh các đại Nhà Xuất Bản coi trọng nhất phân loại tiểu thuyết, một lần thống trị quá Lam Tinh tiểu thuyết thị trường, đủ loại lượng tiêu thụ gánh đĩnh mãnh liệt không cùng tầng xuất, có thể nói vô số tiểu thuyết người yêu thích trong lòng ánh trăng sáng!

Đáng tiếc.

Ở Võ hiệp suy thoái hôm nay, đã từng huy hoàng đã không còn tồn tại.

Chắc chắn Võ hiệp tầm màn rơi xuống có lẽ có mất thiên lệch, nhưng đồ chơi này tuyệt đối là chiều tà đề tài!

Mà Lam Tinh cuối cùng một vệt thuộc về Võ hiệp chiều tà, bắt ngờ đó là đối Võ hiệp từ đầu đến cuối nhiệt tình không giảm lại mới vừa gia nhập thống nhất Triệu Châu.

Dưới tình huống như vậy.

Ngoại trừ Triệu Châu bên ngoài cơ hồ không có tác gia nguyện ý gặp mặt cái này đề tài!

Nhưng mà Sở Cuồng là người nào?

Làm tiểu thuyết giới đại danh đỉnh đỉnh khai sơn quái, Sở Cuồng từ xuất đạo tới nay liên chưa bao giờ dựa theo lẽ thường xuất bài thói quen!

Vận động thi đấu .

Cổ điển Tiên Hiệp .

Huyền nghi mạo hiểm .

Cái gì đề tài đủ lạnh môn, Sở Cuồng liền viết cái gì!

Cũng chính là năm gần đây Sở Cuồng mới bình thường đứng lên, bắt đầu viết chủ lưu đề tài ví dụ như loại trinh thám, cho tới thể nhân đều nhanh quên vị này Tiểu Thuyết Gia ở đề tài lựa chọn bên trên là biết bao tự do phóng khoáng, biết bao đặc lập độc hành chủ nhân!

Đây chính là nội tâm của Kim Mộc kêu lên nguyên nhân:

Lúc trước cái kia càng bị đồng hành nghiệp bên bờ hóa, càng là bị người môn hát suy, thì càng muốn viết liên quan tiểu thuyết đề tài Sở Cuồng lão tặc trở lại!

"Vấn đề không lớn."

Trong lòng Kim Mộc đánh trống, ngoài miệng lại miễn cưỡng cười vui:

"Mặc dù Võ hiệp sa sút, nhưng Triệu Châu người hay là rất thích cái này đề tài, nếu như viết đầy đủ, Triệu Châu có thể cung cấp tác phẩm lượng tiêu thụ sẽ là rất khả quan."

Giọng rất miễn cưỡng.

Kim Mộc lời này tự mình an ủi thành phần chiếm đa số.

Mặc dù một cái Châu có thể cung cấp lượng tiêu thụ quả thật kinh khủng, nhưng Sở Cuồng lấy một cái Châu độc giả làm vì mục tiêu, trần nhà thật sự là quá thấp!

Phải biết.

Sở Cuồng nếu như tiếp tục viết trinh thám, Tần Tề Sở Yên Hàn Triệu Lục Châu đều đưa chấp nhận nợ nần, kia lượng tiêu thụ hạn mức tối đa ở đâu là chính là Triệu Châu có thể so sánh?

Một cái Châu cùng sáu cái Châu cái gì nhẹ cái gì nặng?

Bất quá Kim Mộc lời này ngược lại cũng không tất cả đều là ở tự mình an ủi.

Mặc dù Sở Cuồng viết Võ hiệp tính giới bị thấp một chút, có thể phải vì vậy buông tha Tần Tề Sở Yên Hàn 5 châu thị trường, nhưng gần đây Phim võ hiệp phục chế nhiệt triều như dầu sôi lửa bỏng, này là tất cả mọi người đều biết sự thật.

Tần Tề Sở Yên Hàn không nhìn Võ hiệp tiểu thuyết, không có nghĩa là bọn họ không nhìn Phim võ hiệp!

Nếu như Sở Cuồng bộ này Võ hiệp tiểu thuyết quay chụp phim truyền hình có thể giậm lên đến, kia ngược lại là có thể ở một mức độ nào đó đến bù lượng tiêu thụ chưa đủ.

Đây là bản quyền hướng con đường.

Lam Tinh có một ít Tiểu Thuyết Gia, bọn họ tiểu thuyết lượng tiêu thụ khả năng một dạng nhưng bọn hắn tác phẩm luôn là có thể bán ra bản quyền quay chụp thành điện ảnh kịch, rồi sau đó bằng vào điện ảnh kịch thành công để đạt tới hiệu quả như nhau sáng tác mục đích.

Chính là Nhà Xuất Bản bên kia có thể sẽ vì cái vấn đề này cảm thấy nhưc đầu.

Dù sao này không phải thích hợp nhất Sở Cuồng đường đi, tiểu thuyết lượng tiêu thụ mới là bọn hắn kiếm tiền đại đầu.

Suy nghĩ một chút.

Kim Mộc lại nói: "Ta không đề nghị người trước ra kịch ra lại thư, không bằng trước tiên đem tiểu thuyết phát hành, sau đó lại an bài phim truyền hình chiếu phim, tốt như vậy nơi càng nhiều."

"Là thế này phải không?"

Lâm Uyên gật đầu một cái, không có quán quít: "Cứ dựa theo người nói làm."

"Ta đây liên lạc Nhà Xuất Bản rồi."

Kim Mộc thấy Lâm Uyên không ý kiến, giống vậy gật đầu một cái, sau đó lầm bầm lầu bầu: "Ngân Lam Thư Khố Võ hiệp phân loại bây giờ là cái nào ngành phụ trách tới?"

Cái này thì nhìn ra Võ hiệp sa sút.

Nếu như là Võ hiệp huy hoàng niên đại, kia cái vấn đề này không cần phải quán quít, một nhà bất kỳ Nhà Xuất Bản cũng sắp đặt đặc biệt Võ hiệp ngành, Võ hiệp tiểu thuyết cái này phân loại cũng đủ để nuôi lên một cái độc lập ngành.

Nhưng lúc này không giống ngày xưa.

Võ hiệp tiểu thuyết đã không nuôi nổi độc lập ngành, các đại Nhà Xuất Bản cũng đem Võ hiệp tiểu thuyết cũng đến những ngành khác.

Hình như là ảo tưởng ngành?

Kim Mộc nhíu mày, bắt đầu liên lạc Ngân Lam Thư Khố.

Ngân Lam Thư Khố.

Ảo tưởng ban biên tập.

Tổng biên tập lão Hùng chính ở văn phòng, điện thoại di động đột nhiên vang lên.

"Sở Cuồng người đại diện Kim Mộc "

Lão Hùng thấy điện thoại gọi đến biểu hiện, cả người đột nhiên rung mạnh, đáy mắt sâu bên trong lại dâng lên một vệt phảng phất cách biệt rồi nhiều

năm to lớn mong đợi, liền nhịp tim cũng chọt gia tốc đứng lên:

"Kim tiên sinh, ngài được!"

"Hùng chủ biên, quấy rầy."

Kim Mộc lên tiếng chào liền thẳng vào chủ đề: "Sở Cuồng lão sư sách mới đã viết một nửa, đến thời điểm hẳn là đặt ở Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành phát biểu, bây giờ ta cho người phát tới?"

Yên lặng.

Bên đầu điện thoại kia là giống như chết yên lặng.

Nếu như không phải đối diện truyền tới trong nháy mắt thô trọng tiếng hít thở, Kim Mộc gần như cho là chính mình tín hiệu xảy ra vấn đề.

Hắn nhưng không biết.

Lúc này lão Hùng nội tâm đã phiên giang đảo hải, môi khẽ run, thậm chí có một loại muốn khóc xung động!

Trở lại!

Bấp đùi trở lại!

Sở Cuồng này căn Ngân Lam Thư Khố thô to nhất chân, cuối cùng từ trình thám ngành bên kia trở về chúng ta ảo tưởng ngành rồi!

Từ Sở Cuồng ban đầu bị đích thân đưa đến trình thám ngành tổng biên tập Tào Đắc Chí trên tay, từ Hercule Poirot lại tới thịnh hành thư viện vòng Sherlock Holmes hệ liệt, Sở Cuồng cũng không trở về nữa.

Lão Hùng tâm đều phải chết.

Hắn nằm mơ đều tại xí phán Sở Cuồng trở về, vị này ở công ty chính là hành tẩu công trạng, bây giờ Sở Cuồng tuyên bố trở về ảo tưởng ngành, lão Hùng kích động đến cả người cũng đã tê rần, hắn dùng lực bấm bấm đùi mình:

"Được!"

"Vậy cứ như thế."

Kim Mộc sau khi cúp điện thoại, trực tiếp đem Lâm Uyên đã viết xong một nửa « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » phát đến Ngân Lam Thư Khố ảo tưởng ngành Email.

Cùng lúc đó.

Lão Hùng Phi tốc độ đẩy ra cửa phòng làm việc, hướng về phía chính đang bận việc các biên tập hét: "Sở Cuồng sách mới là ảo tưởng đề tài, do chúng ta ngành phụ trách, các người bên này thả ra trong tay hết thấy công việc lập tức tiên hành xem xét bản thảo!"

Các biên tập đều bị rống ngây ngẩn.

Sở Cuồng sách mới là ảo tưởng đề tài?

Sở Cuồng rút cuộc lại muốn viết ảo tưởng tiểu thuyết?

Trố mắt nhìn nhau đến với nhau mộng bức sau đó, ban biên tập vậy đột nhiên náo nhiệt lên!

"Sở Cuồng sách mới ở chúng ta này viết!?"

"Ha ha ha, kêu trình thám ngành đấm người kia phách lồi nữa, Sở Cuồng trở lại, ảo tưởng ngành hùng khởi!"

"Thoải mái!"

"Buổi trưa đi phòng ăn ăn cơm xong ta có thể rất tốt cùng trình thám ngành bằng hữu trò chuyện một chút, trước Sở Cuồng viết hai bộ trình thám tiểu thuyết, đem bọn họ công trạng cũng mang tới bầu trời, xem bọn hắn từng cái được nước dạng quái gì liên tức lên!"

"Sách mới viết cái gì?"

"Mau nhìn nhìn, ta đã không thể chờ đợi!"

"Bất kể là cái gì, chỉ cần là Sở Cuồng viết, cho dù là ít lưu ý nhất đề tài cũng không có vấn đề, chung cục khai sơn quái có thể không phải đùa!"

Các biên tập không kịp chờ đợi mở ra Email.

Trong đó tịt lầy Dương Phong tốc độ tay nhất mau lẹ.

Dương Phong là Sở Cuồng thứ nhất biên tập, ban đầu « Võng Vương » chính là hắn moi ra.

Bởi vì phụ trách Sở Cuồng như vậy, Dương Phong công trạng tăng vọt, nghe nói năm nay có hy vọng đề danh Phó Chủ Biên, không người so với hắn để ý hơn đối phương sách mới!

Bá.

Email nhảy chuyên.

Kim Mộc phát tới văn kiện bất ngờ ở trước mắt.

Dương Phong kèm chế nội tâm kích động, mở ra văn bản, rồi sau đó tiểu thuyết cụ thể tin tức hiện ra ở trước mặt Dương Phong.

【 tên sách: Xạ Điêu Anh Hùng Truyện 】

【 : Võ hiệp 】

【 giới thiệu tóm tắt: Nam Tống trung kỳ, thế cục lung tung, Quách, Dương hai nhà chịu khổ diệt môn, con cháu đời sau các tán đồ vật, Quách gia hậu nhân Quách Tĩnh làm người chính trực kiên nghị, từ nhỏ được Giang Nam Thất Quái truyền thụ võ nghệ, càng trước sau tập được Hồng Thất Công chi .

Giới thiệu tóm tắt không có nhìn xong.

Ánh mắt của Dương Phong tử nhìn chòng chọc tiểu thuyết, cả người cũng đã tê rần.

Chung quanh.

Còn lại các biên tập cũng lục tục thấy được bài viết, cuối cùng ánh mắt đồng thời phong tỏa "Võ hiệp" hai chữ, toàn bộ ban biên tập thật giống như đột nhiên bị tạt một chậu nước lạnh, nhiệt tình trong nháy mắt bị làm tắt đi.

Giờ khắc này.

Cho dù là trước vị kia kêu "Cho dù là ít lưu ý nhất đề tài cũng không có vấn đề" biên tập, giờ phút này đồng dạng là mặt lộ mờ mịt.

"Thế nào?"

Lão Hùng nhìn mọi người đột nhiên không nói lời nào, có chút cảm giác có chút không ổn.

"Võ hiệp."

Cách lão Hùng gần đây biên tập dùng cực kỳ phức tạp giọng thấp giọng nói: "Sở Cường sách mới là Võ hiệp đề tài."

"Cái gì?"

Lão Hùng bối rối, thân hình không lồ nghiêng về trước, sắp gần vị kia biên tập máy tính, sau đó ô hô một tiếng, lại giắt mấy phần thương tiếc cùng bi thiết:

"Tại sao là Võ hiệp!"

Chương 890: Cái này rất Sở Cuồng

Chương 883: Cái này rất Sở Cuồng

Chỉ chốc lát sau.

Ảo tưởng ban biên tập rớt cuộc khôi phục bình thường, chỉ là mọi người biểu tình, viết đây bắt đắ dĩ.

Cái này rất Sở Cuồng!

Dương Phong cười khỏ nói: "Không đi đường thường, không ngừng khiêu chiến ít lưu ý nhất đề tài, độc giả càng không thích xem cái gì hần liền hết lần này tới lần khác muốn viết cái gì, đây chính là Sở Cuồng a, ngược lại là chúng ta phản ứng mới hiện lên rõ kỳ quái, loại chuyện này chẳng lẽ không phải sớm nên thói quen sao?"

"Ai."

"Chúng ta trước cũng quá lạc quan rồi, nhìn hần viết hai bộ trình thám tiểu thuyết liền cho rằng Sở Cuồng lão sư cũng bắt đầu hướng chủ lưu đề tài nhích tới gần, sự thật chứng minh Sở Cuồng lão sư hay lại là cái kia Sở Cuồng lão sư."

"Cứu cực tự do phóng khoáng!"

"Từ xuất đạo lên, ngoại trừ trình thám bên ngoài, Sở Cuồng căn bản sẽ không viết qua cái gì chủ lưu trường thiên đề tài, dùng độc giả lời nói chính là: Đây người thật giống như sinh ra chính là muốn với độc giả thậm chí biên tập đối nghịch."

"Hở một tí viết người chết tính là gì?"

"Nhân gia sớm từ tiểu thuyết lựa chọn tài bắt đầu, cũng đã đầy đủ cho thấy đối độc giả rất không hữu hảo thái độ, phảng phất đang dùng loại phương pháp này khiêu khích người sở hữu: Ngươi không thích cái này? Rất tốt, ta đây liền viết cái này, ta không phải là viết lên cho ngươi thích cái này không thể!"

Các biên tập thảo luận gian.

Lão Hùng hít một hơi thật sâu: "Võ hiệp át chủ bài mục tiêu đoàn thể là Triệu Châu, mặc dù thái quá, nhưng này không phải Sở Cuồng điều kỳ quái nhất một lần, có lẽ bộ này tiểu thuyết cũng có thể mang đến cho chúng ta kinh hỉ."

"Ta cũng tin tưởng!"

Dương Phong cắn răng: "Coi như là đã mặt trời xuống núi Võ hiệp, Sở Cuồng dù sao vẫn là Sở Cuồng!"

Lời này ngược lại là không người chối.

Nếu như Sở Cuồng ngày nào bình thường đứng lên, mọi người ngược lại sẽ cảm thấy không bình thường.

Một khi đón nhận Sở Cuồng thiết lập, mọi người lại cảm thấy tiết tấu trở nên quen thuộc, thậm chí có nhiều chút thân thiết.

"Đọc sách đọc sách!"

Không hề làm nhiều thảo luận, các biên tập đã bắt đầu nắm lỗ mũi đọc.

Có thể không nắm lỗ mũi chứ sao.

Đang ngồi đều là từ Võ hiệp huy hoàng nhất niên đại đi tới, loại hình này tiểu thuyết rất nhiều người xem sớm ói, cũng chính là Sở Cuồng mới có thể làm cho mọi người vâng chịu tín nhiệm, cắn răng nhìn tiếp.

Mọi người bắt đầu đọc sách.

Dương Phong cũng giống vậy, bởi vì hơi có chút cạnh thị, lại không thích đeo mắt kính quan hệ, cả người hấn cào ở trên màn ảnh yên lặng dùng con chuột lật giấy.

Hoa lạp lạp!

Nội dung cốt truyện mới vừa mở ra không bao lâu, một cái xa lạ Vương Triều, liền trông rất sống động hiện ra ở trước mặt Dương Phong!

Nam Tống!

Nhạc Phi?

Kháng kim?

Mông Cổ?

Lịch sử giá không không phải chuyện ly kỳ gì nhi, Lam Tinh có rất nhiều lịch sử đề tài tiểu thuyết liên thích bộ này, bởi vì này dạng càng có lợi với phát huy, chân thực lịch sử sẽ hạn chế lại cố sự phát triển, vốn lấy trước Võ hiệp tiểu thuyết cơ bản sẽ không như thế viết, đem lịch sử cổ đại cùng triều đình biến cục thậm chí còn thiên hạ đại thế đều kết hợp ở một bộ Võ hiệp trong tiểu thuyết!

Đại khí đường hoàng!

Sở Cuồng bút lực vẫn khỏe mạnh, rõ ràng là giá không giả tưởng Vương Triều, nhưng ở hấn bút hạ, phảng phất trên thế giới thật tồn tại qua như vậy một cái đặc biệt triều đại, chỉ là điểm này liền hoàn toàn không phải bình thường có thể tương đối, tỷ như trong sách nói tới Nhạc Phi, sẽ để cho Dương Phong cảm nhận được một cô thông thả hương tới tình, cảm khái một câu thế gian lại có nhân vật như vậy!

Khói lửa chiến tranh bay tán loạn.

Dân chúng lầm than.

Tĩnh Khang sỉ nhục.

Trong sách miêu tả chi tường tận, thật sẽ cho người tin là thật, bất tri bất giác Dương Phong phảng phất thành Đại Tống một cái người Hán như vậy,

thường thức trong đó ngọt bùi cay đắng, đó thuộc về lịch sử nặng nề cảm
đập vào mặt.

Một vạn chữ.

5 vạn chữ.

Mười vạn chữ.

Không ngừng lật xem nội dung, càng nhiều nội dung cốt truyện từ từ mở ra,
Dương Thiết Tâm Quách Khiêu Thiên Bao Tích Nhược thậm chí còn Khâu
Xử Cơ đợi giai đoạn trước nhân vật hoá trang lên sân khấu.

Bất tri bất giác.

Dương Phong lâm vào trong đó.

Hắn cũng không nói được mình là đối kia Nam Tống có một loại kỳ diệu
đại nhập cảm, vẫn bị bản thân cố sự nội dung hấp dẫn lấy, tóm lại những
thứ này vẫn tự phảng phất tồn tại nào đó ma lực, để cho hắn dần dần đắm
chìm trong đó.

Rất kỳ quái.

Rõ ràng quyển sách này tiết tấu phi thường chậm, Quách Tĩnh cái này nhân
vật chính càng là từ biệt với làm hạ lưu đi nhân vật chính hình tượng, cả
người đàn độn lại chất phác, không chút nào giống như Sở Cuồng trước
những thứ kia bút hạ nhân vật chính một loại thông minh cơ trí.

Không đúng.

Dương Phong nhớ « Tru Tiên » nhân vật chính Trương Tiểu Phàm hình
tượng có chút Quách Tĩnh cảm giác, nhưng Quách Tĩnh này đầu óc ngu
ngốc lại xa xa so với Trương Tiểu Phàm muốn càng ngu xuẩn nhiều chút,
có thể hết lần này tới lần khác Dương Phong đối cái này nhân vật chính
cũng không có ác cảm, ngược lại có loại rất là thương thức cảm giác, tốt
giống như vậy nhân vật chính có loại không nói ra dễ thương cùng thân
thiết.

"Nhân vật rất tươi minh."

Nội tâm của Dương Phong âm thầm đánh giá, hắn một đường tiếp tục đọc,
chỉ cảm thấy trong quyển sách này mỗi một nhân vật cũng hình tượng đầy
đặn, cho dù là Quách Tĩnh kia dung mạo không sâu sắc mẫu thân Lý Bình
cũng có thể kèm theo nội dung cốt truyện biểu hiện mà sôi nổi trên giấy!

Phải biết.

Vừa mới bắt đầu Dương Phong đối Lý Bình là phi thường vô cảm, người
này không có gì tốt dung mạo, tính cách cũng kịch cợt, chính là một nông
thôn nông phụ, nhất là ở tiểu thuyết Chương 1: bên trong, Lý Bình cùng
Bao Tích Nhược vừa so sánh với tựa như cùng ngói bể cùng mỹ ngọc chênh
lệch.

Bao Tích Nhược thật đẹp a!

Hiền lành nhu nhược, liên Kim Quốc vị kia hoành đồ sơ lược Triệu Vương
cũng vì nàng cảm mến, không chọn thủ đoạn địa muốn lấy được nàng.

Lý Bình đây?

Đâu thôn đại thâm thối.

Mà ở sau Văn Biểu hiện trung, Lý Bình lại trực tiếp đem Bao Tích Nhược giầy thành mảnh vụn!

Bao Tích Nhược gặp đại biến tay chân luống cuống, tính cách chi mềm yếu để cho người ta nhìn liền nhúc đầu, Lý Bình lại có thể vì trong bụng hài tử ở trên đường khóc lóc om sòm ăn vạ, chỉ để lại Giang Nam Thất Quái để lại đầu mối, bị Đoàn Thiên Đức đánh cũng không mang theo kinh sợ, phun ra một búng máu liền dám cùng người cứng rắn mới vừa!

Dù là bụng càng ngày càng lớn;

Dù là gông gánh lặn lội mệt mỏi muốn chết;

Lý Bình ôm chính tay đâm cừu nhân tín niệm, là có thể dọc theo đường đi hết sức che giấu, thật vất vả thoát khỏi thảm họa chiến tranh, mệt mỏi vụng trung lại đang tuyết rơi nhiều bên trong sinh hạ Quách Tĩnh ——

Nàng là dùng răng cắn đứt cuống rốn, dính vào thịt ôm vào trong ngực, tuyết địa sản tử!

Vốn là chắc chắn phải chết cục diện a, nhưng Lý Bình một thấy mình hài tử, cũng không biết như thế nào địa sinh ra một cỗ khí lực giùng giảng bò đây!

Thảm họa chiến tranh sát phạt!

Trên chiến trường tất cả đều là tử thi Đoạn Nhận, không có một người sống! Giống như vậy Quỷ Vực, Dương Phong cảm thấy đối lại mình chỉ sợ được sẽ bị dọa sợ đến run chân được không nhúc nhích một dạng, nhưng Lý Bình nhưng là ở trên thân người chết lực soát đá lửa quần áo, lấy thịt ngựa làm thức ăn, ở mịt mờ Đại Mạc bên trong toàn lực thủ hộ trẻ sơ sinh Quách Tĩnh, đúng là bằng vào một cỗ Tuyệt Cường lực ý chí còn sống, vì thế gian tình thương của mẹ huy hoàng cùng vĩ đại lần nữa viết xuống nổi bật nhất bút!

Hoàn Nhan Hồng Liệt là Hùng Tài Đại Lược.

Khâu Xử Cơ ngăn địch cũng tiên khí lung lay.

Giang Nam Thất Quái vì nghĩa mà không để ý sinh tử.

Bọn họ đều là nhất đẳng hào cường hạng người, nhưng Lý Bình một cái thôn cô hình tượng, so với bọn họ nhưng là không kém chút nào, thậm chí bởi vì mãnh liệt tương phản mà càng làm cho Dương Phong cảm thấy tâm thần rung động, thậm chí võ án kêu tuyết!

Không khỏi giữa.

Dương Phong đột nhiên sinh ra một cái không lý do mãnh liệt dự cảm:

Yên lặng nhiều năm Võ hiệp vòng, tựa hồ có một cỗ kinh khủng dòng lũ, đang âm thầm phun trào!

Biến cách chi phong lặng lẽ thổi đến.

Mà trên tay mình bộ này « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , sẽ trở thành hết
thủy ngọn nguồn!

// đầu tháng rồi, mọi ng tiện tay giúp em 1 phiếu đề cử với ạ.... cảm
onnnnnn

Chương 891: Triệu Châu chờ đó cho ta

Chương 884: Triệu Châu chờ đó cho ta

Dương Phong đợi biên tập đang nhìn « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện », thân là ảo tưởng ngành tổng biên tập, lão Hùng tự nhiên cũng giống vậy.

Buổi chiều.

Năm giờ rưỡi.

Ngân Lam Thư Khố tiêu chuẩn lúc tan việc.

Ngoại trừ những thứ kia yêu cầu làm thêm giờ nhân viên, những ngành khác lục tục nhân đi lâu trống.

Duy chỉ có ảo tưởng ngành bên này, bao gồm tổng biên tập lão Hùng ở bên trong toàn bộ các biên tập không một cái lên đường, toàn bộ đều quy quy củ củ ngồi ở trước máy vi tính, tập trung tinh thần nhìn màn ảnh máy vi tính.

Vẻ này nghiêm túc sức lực, liền xuống ban đi ngang qua công ty những người lãnh đạo cũng âm thầm gật đầu.

Ảo tưởng ngành thái độ làm việc này cùng nhiệt tình thật không tệ a, cũng học sẽ tự mình chủ động làm thêm giờ!

Nếu như những người lãnh đạo vào tới xem một chút nhất định sẽ phát hiện:

Toàn bộ ảo tưởng ngành, người sở hữu trên màn ảnh máy vi tính cũng biểu thị « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » Tiểu thuyết nội dung.

Nói cách khác.

Đám người này căn bản không phải ở thêm lớp gì, thuần túy là nhìn tiểu thuyết nhìn ghiền.

Bọn họ thậm chí ngay cả công việc cơ bản cũng chưa hoàn thành rất tốt, đại đa số thời gian cũng tốn tại rồi bộ này còn chưa phát hành tiểu thuyết bên trên, đầy đủ lợi dụng thân phận của biên tập, quang minh chính đại lừa biếng.

Ảo tưởng tiểu thuyết biên tập chứ sao.

Giờ làm việc nhìn ảo tưởng tiểu thuyết, này không hợp lý?

Đột nhiên.

Tổng biên tập cửa phòng làm việc mở ra.

Lão Hùng trước khi đi vội vã chuẩn bị về nhà.

Không quay lại đi trong nhà kia mẫu Lão Hồ đến lượt hoài nghi hẳn có phải hay không là lại cùng Tổng Biên đi ra ngoài hoa thiên tử địa.

Nhung mà.

Lão Hùng thấy toàn bộ ban biên tập không người tan việc, từng cái moi máy tính nhìn tiểu thuyết tình huống lúc, nhưng là dừng lại bước chân.

"Khụ."

Hắn tăng hăng một cái.

Áo tướng ngành tĩnh lặng, không người phản ứng đến hắn.

Lão Hùng gia tăng cường độ ho khan, vẫn là không có nhân lý tới.

Lão Hùng cảm giác mình uy nghiêm bị khiêu khích, không nhịn được sử dụng hấn bách phát bách trúng Pháp Bảo:

"Hộp!"

Mọi người lúc này mới lục tục ngẩng đầu, từng cái ngoài miệng oán trách:

"Không phải đâu, tổng biên tập này cũng tan việc."

"Ta tiểu thuyết còn chưa xem xong đâu rồi, Sở Cuồng cái này tiểu thuyết viết, là thực sự tuyệt!"

"Sở Cuồng quyền sách này để cho ta tìm về năm đó nhìn Võ hiệp tiểu thuyết kích động, rõ ràng là ta xem chán ngán đề tài, nhưng Sở Cuồng chính là Sở Cuồng, quyền sách này mấy Chương thứ 1 nhìn liền hoàn toàn không dừng lại được!"

"Ta vô cùng yêu thích Hoàng Dung!"

"Hoàng Dung cùng Quách Tĩnh quá xứng rồi, chính là Hoa Tranh khá là đáng tiếc, kim đao phò mã kia đoạn ta còn là thật thoải mái, bất quá để cho ta chọn ta cũng phải Hoàng Dung, Sở Cuồng viết cảm tình vai diễn thật lòng vô địch, cá nhân cảm giác Võ hiệp trong tiểu thuyết Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung loại này phối hợp gọi là Võ hiệp sử thượng hoàn mỹ nhất tình nhân!"

"Đông Tà Tây Độc Nam Đé Bắc Cái Trung Thần Thông, Ngũ Tuyệt cùng Hoa Sơn Luận Kiếm thiết lập bức cách nổ mạnh!"

"Còn có Mai Siêu Phong đưa tới Cửu Âm Chân Kinh, cùng với Hàng Long Thập Bát Chương thậm chí là Cáp Mô Công loại, đều là có thể nói kinh điển công pháp thiết lập, kết hợp Võ Mục Di Thư loại đồ vật, Sở Cuồng bộ này Võ hiệp tiểu thuyết thật là không tưởng tượng nổi!"

Than phiền đến một nửa.

Mọi người còn trao đổi bên trên đọc tâm đắc rồi.

Toàn bộ biên tập đều bị bộ này tiểu thuyết hấp dẫn!

Lúc này.

Có biên tập với người bên cạnh trao đổi:

"Người thầy kia rồi, ta khi thấy Quách Tĩnh muốn lấy trộm Võ Mục Di Thư đoạn này."

"Ta đây nhìn so với người xa, ta đã nói với người, phía sau Quách Tĩnh võ công trở nên tặc lợi hại, hắn và Hoàng Dung ."

"Im miệng!"

Một cái biên tập muốn kịch xuyên thấu qua.

Trong nháy mắt bị còn lại biên tập trợn mắt nhìn.

Tên này biên tập thức thời ngậm miệng lại.

Lão Hùng nhìn mọi người phản ứng, lại suy nghĩ một chút chính mình hôm nay ở bên trong phòng làm việc vì nhìn quyển sách này, liền cơm trưa đều là để cho trợ lý mang tới phòng làm việc, nội tâm mơ hồ có hiểu ra:

Trước cho một mình người làm cho lòng người sinh mâu thuẫn đề tài, sau đó cho người ngoan ngoãn chấp nhận nợ nần.

Một điểm này, vẫn rất Sở Cuồng.

Giống như vừa mới một cái biên tập lời muốn nói như vậy, bộ này tiểu thuyết thật giống như có thể để người ta tìm về năm đó lần đầu tiên nhìn Võ hiệp tiểu thuyết lúc kích động!

"Chuẩn bị tuyên truyền dự đoán đi."

"Tổng biên tập không phải muốn họp sao?"

"Vừa mới sẽ đã khai hoàn nữa à."

Lão Hùng khẽ mỉm cười, sau đó rời đi ban biên tập.

Các biên tập trố mắt nhìn nhau sau đó, lại bắt đầu đối « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thảo luận.

Sở Cuồng rời đi ảo tưởng ngành trong cuộc sống, mọi người đã lâu không có vây quanh cùng một bộ tiểu thuyết, như thế khí thế ngất trời thảo luận.

Mà ở buổi tối hôm đó.

Ngân Lam Thư Khô rút cuộc thả ra Sở Cuồng thông báo sách mới.

Sở Cuồng tiểu thuyết nhất định là muốn trước thời hạn tuyên truyền, Nhà Xuất Bản ngoại trừ để lộ ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tên sách ngoại, tiểu thuyết đề tài cũng không có đối độc giả giấu giếm.

Võ hiệp!

Cái này tuyên truyền thả sau khi đi ra, Ngân Lam Thư Khô đã làm xong bị đại chúng nghi ngờ chuẩn bị.

Đầu năm nay người nào không biết Võ hiệp tiểu thuyết có nhiều lạnh?

Ngoại trừ Triệu nhân bên ngoài, gần như không người đối Võ hiệp loại này đề tài cảm thấy hứng thú.

Nhưng mà.

Để cho Ngân Lam Thư Khô trợn mắt hóc mồm là, các độc giả không có biểu thị ra quá nhiều nghi ngờ.

Bình luận khu thanh âm, lại một bộ rất thống nhất tư thế:

"Thói quen."

"Quả là như thế."

"Lại vừa là con đường cũ này."

"Người nghĩ rằng ta còn sẽ mắc lừa?"

"Lão tặc phong cách, biết đều hiểu."

"Ngân Lam có phải hay không là cho là chúng ta sẽ rất kinh ngạc?"

"Lão tặc có phải hay không là cho là chúng ta sẽ đủ loại không tín nhiệm?"

"Không còn ."

Được rồi quả thật không tin nhiệm!

Quả thật có đủ loại nghi ngờ, nhưng chúng ta không thể nói ra được, loại chuyện này thả tâm lý liền có thể, nói ra liền thua!

Võ hiệp!

Chẳng ai nghĩ tới, Sở Cuồng sách mới lại sẽ viết Võ hiệp, một cái người sở hữu nghe được liền cau mày đề tài!

Nhưng mà.

Câu nhắc đến Sở Cuồng là người nào, mọi người lại không cảm thấy bất ngờ rồi, lão tặc lại không phải lần thứ nhất chơi như vậy!

Vĩnh viễn tự do phóng khoáng lão tặc a!

Duy chỉ có mới gia nhập thống nhất Triệu nhân vẻ mặt mông bốc, cảm giác còn lại Châu các độc giả thật giống như rất nhuần nhuyễn đáng về?

Cái gì gọi là thói quen?

Cái gì gọi là biết đều hiểu?

Có Triệu nhân không nhịn được hỏi: "Câu đó nhân cút con bê, có thể không thể nói rõ các người thế nào thành thói quen?"

Lam Tinh đại hợp cũng.

Triệu Châu gia nhập thống nhất đã có hơn một tháng, mọi người đều biết còn lại Châu độc giả đối Võ hiệp có nhiều đụng vào.

Kỳ quái là:

Sở Cuồng cái này ở Tần Tề Sở Yên Hàn danh tiếng rất lớn tác gia đột nhiên viết Võ hiệp, thậm chí là lần đầu viết Võ hiệp, các Châu độc giả lại không có lộ ra quá nhiều tâm tình mâu thuẫn.

Chẳng lẽ là chúng ta hiểu lầm?

Thực ra không chỉ có chúng ta Triệu Châu nhân, Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả, cũng thật thích Võ hiệp tiểu thuyết?

Có còn lại Châu bạn trên mạng giải thích:

"Các người Triệu nhân sau này cũng sẽ thói quen, cái này Sở Cuồng ngoại hiệu kêu lão tặc, toàn bộ Lam Tinh giới tiểu thuyết cũng chưa có so với hắn càng nhưc trứng, hắn sáng tác tôn chỉ là khiêu khích độc giả, độc giả càng không thích nhìn cái gì đề tài, hắn thì càng muốn viết cái gì đề tài, mà ở hắn trong sách, độc giả càng là ưa thích nhân vật, hắn thì càng muốn viết tử cái kia nhân vật, ngay cả độc giả thi vào trường cao đẳng, hắn đều nghĩ đủ phương cách gia nhập người ra đề hàng ngũ, cho mọi người chuẩn bị một ít tặc khó khăn âm phủ đề mục, đơn giản mà nói chính là: Chỉ cần độc giả khó chịu, hắn Sở Cuồng liền dễ chịu rồi!"

Triệu nhân: ???

Lam Tinh còn có loại này đặc biệt với độc giả đôi nghịch tác gia?

Cái này tác gia ở Tần Tề Sở Yên Hàn danh tiếng không phải thật lớn sao?

Triệu nhân cười nhạo nói: "Kì lạ như vậy tác gia viết sách đều có người nhìn, xem ra có chút độc giả là thật không chọn, cũng không biết là cái nào kẻ ngu nuôi hấn, này không được con trai của độc giả mà, ngược lại chúng ta Triệu nhân là kiên quyết ngăn chặn loại này tác gia, ở chúng ta Triệu Châu, độc giả mãi mãi cũng là ba, độc giả ba không hài lòng, con trai thì phải ngoan ngoãn nhượng bộ!"

Tần Châu: .

Tề Châu: .

Sở Châu: .

Yên Châu: .

Hàn Châu: .

Chúng ta Tần Tề Sở Yên Hàn căn cứ thân thiện thái độ, lòng tốt với các người đăm này người mới phổ cập khoa học, các người sao còn mắng chửi người a!

Triệu Châu đúng không?

Nghe nói các người thích xem Võ hiệp tiểu thuyết?

Cho chúng ta chờ đi, đến thời điểm có các người khóc!

---

ps cầu nguyệt phiêu, tối hôm qua hơn mười giờ ngủ, sau đó hôm nay năm giờ liền bắt đầu thức dậy gõ chữ, sau này cũng sẽ không dậy sớm như vậy rồi, sự chênh lệch thời gian điều chỉnh hoàn toàn bình thường lời nói hấn là bảy tám điểm tỉnh ngủ.

// kelly : 1 Đầu tháng, mặt dày xin đề cử, mỗi ngày 1 ng hình như có 1 cái đề cử miễn phí, mọi người tiện tay giúp em ấn 1 nút với .... hic .... 2. Có 1 anh cmt dưới bình luận là có 1 truyện dạng như này, em check qua rồi. Nói sao nhỉ... thiết lập bối cảnh giống như toàn chức, đại khái các châu thống nhất, văn hóa hưng thịnh, hệ thống cũng tương đối giống. Chỉ là truyện đây chưa có minh chủ, cao nhất hình như là đà chủ hay sao ý, mới ra gần 170c thôi

Chương 892: Xạ Điều xong bản thảo

Chương 885: Xạ Điều xong bản thảo

Tần Tề Sở Yên Hàn các độc giả cảm giác hữu thụ đến mạo phạm.

Bởi vì bọn họ chính là Triệu nhân trong miệng cái gọi là độc giả "Con trai" .

Bọn họ chính là Triệu nhân trong miệng đám kia nuôi Sở Cuồng "Kẻ ngu" .

Có Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả thở hổn hển, nội tâm lại lần đầu tiên hi vọng, Sở Cuồng có thể đủ tốt tốt ngược một hồi những thứ này Triệu Châu độc giả, để cho đám kia Triệu nhân biết cái gì gọi là lão tặc!

Nói thật ra.

Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả tại sao đối Sở Cuồng sách mới viết Võ hiệp không như vậy mâu thuẫn?

Không chỉ là nhân vì mọi người đã thành thói quen Sở Cuồng thích đặc biệt chọn ít lưu ý đề tài sáng tác cá tính, càng nhân vì tất cả mọi người cho là Sở Cuồng này sống là vì ở Triệu Châu hút fan.

Cái này rất bình thường.

Mỗi Tân Châu gia nhập thống nhất, đều sẽ có rất nhiều chế ở sáng tác phong cách bên trên thiên hướng về cái kia Châu, từ đó thuận lợi tự thân lấy tốc độ nhanh nhất bắt lại cái kia Châu fan thị trường, ít nhất cũng phải đạt được một chỗ ngồi ——

Triệu Châu không phải thích nhất Võ hiệp sao?

Mọi người hiểu, là Sở Cuồng muốn ở Triệu Châu lấy thêm tiếp theo nhiều chút thị trường ý tưởng, dù sao một cái Châu thị trường còn là phi thường khổng lồ.

Vì vậy.

Ở rất nhiều người trong khái niệm, Sở Cuồng Võ hiệp nhằm vào hẳn không phải Tần Tề Sở Yên Hàn người sử dụng nhóm độc giả, mà là đặc biệt nhằm vào Triệu nhân vì bản thân thiết kế.

"Có chút chua a."

"Chúng ta Tề Châu gia nhập thống nhất thời điểm, thế nào không thấy Sở Cuồng đặc biệt cho chúng ta tề nhân viết tiểu thuyết?"

"Chúng ta Hàn Châu cũng vậy."

"Còn có chúng ta Sở Châu cũng phải !"

"Đây là lão tặc lần đầu tiên vì một cái Châu đặc biệt viết một cái đề tài đi, Võ hiệp đồ chơi này thật chỉ có Triệu nhân thích xem."

"Đúng vậy."

"Sở Cuồng quyển này giết nhiều điểm đi, quyển sách này nếu như hộp com phát không đủ nhiều, ta đây có thể với người gấp!"

Tần Tề Sở Yên Hàn.

Độc giả ác thú vị đang mong đợi.

Thực ra không chỉ có độc giả cho là như thế, bao gồm trong nghề khi biết Sở Cuồng sách mới muốn viết Võ hiệp sau đó, cũng sinh ra tương tự ý tưởng.

"Võ hiệp tiểu thuyết?"

"Đây là muốn mở ra Triệu Châu thị trường đi."

"Đối với Sở Cuồng cấp bậc này tác gia mà nói, Tần Tề Sở Yên Hàn nhóm độc giả thế đã rất vững chắc, hẳn muốn muốn bắt Triệu Châu thị trường cũng dễ hiểu."

"Dù sao bây giờ hẳn đã rất khó tiến bộ."

"Muốn để cho sức ảnh hưởng tiến hơn một bước, thì phải từ mới vừa gia nhập Tân Châu vào tay."

"Sở Cuồng mục tiêu hẳn là toàn bộ Lam Tinh, dù sao Lam Tinh đại hợp cũng cũng sắp, phía sau liền còn dư lại hai cái Châu."

"Lấy thực lực của hẳn, quả thật có cơ hội bắt lại toàn bộ Lam Tinh độc giả."

Triệu Châu mới vừa gia nhập.

Sở Cuồng vừa vặn viết Võ hiệp.

Mọi người loại nghĩ gì này phi thường bình thường, cho nên trong nghề cũng không có vô cùng kinh ngạc loại, dù sao lấy Sở Cuồng đi tiêu tính mà nói, viết cái ít lưu ý đề tài là sự tình rất bình thường.

Nếu như là có Triệu Châu nhân làm vì cơ bản mục tiêu đoàn thể?

Này đề tài thậm chí đều không thể đoán là hoàn toàn ít lưu ý, ít nhất so với Sở Cuồng ban đầu xuất đạo lúc, viết cái kia cái gì vận động thi đấu đề tài lớn hơn đông đảo.

Giống như một cái mảng kinh doanh minh tinh đột nhiên chụp bộ điện ảnh như thế.

Mọi người đều biết cái này minh tinh là chạy cầm thương mà không phải phòng bán vé đi.

Chính mình cũng không phải đối phương được mọi người thể, loại thời điểm này còn muốn mạnh mẽ kéo cái gì điện ảnh quá lạnh môn, thực ra không có ý nghĩa quá lớn.

Bây giờ mọi người liền hiểu kỳ một chút:

Sở Cuồng đặc biệt vì Triệu Châu sáng tác Võ hiệp tiểu thuyết, có thể hay không ở Triệu nhân giữa vén lên một trận gió bão, để cho Triệu nhân cũng minh bạch Sở Cuồng tại sao ở Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả giữa như thế thịnh hành!

Đôi người khác mà nói viết sách là não lực sống kiêm việc chân tay, đôi Lâm Uyên mà nói đây chính là thuần túy việc chân tay, tốc độ tay theo không kịp đại não cái loại này.

Trong nhà.

Phòng làm việc.

Tinh Mang giải trí.

Lâm Uyên đi tới kia viết lên kia, căn bản không quan tâm ngoại giới đối Sở Cường viết Võ hiệp tiểu thuyết ôm có ý kiến gì.

Kim Dung tác phẩm từng nhiều lần chỉnh sửa.

Bao gồm « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đợi Tiểu thuyết nội dung, Kim Dung lúc còn sống trên căn bản cách vài năm sẽ làm điều chỉnh, có đôi khi là chi tiết, có lúc chính là phương hướng lớn bên trên.

Lâm Uyên bất đồng.

Hắn bắt được bản thảo, là hệ thống chú tâm chuẩn bị, bên trong đủ loại nội dung cốt truyện, đều là kiếp trước đọc giả tiếp nhận trình độ rộng rãi nhất phiên bản, cái này có thể trình độ lớn nhất bên trên bảo đảm tiểu thuyết cơ bản bản.

Ngoài ra.

Trong sách bối cảnh lịch sử, Lâm Uyên căn bản không có sửa đổi, thậm chí còn làm tăng thêm cùng giới thiệu, để cho mọi người đôi lúc ấy thế giới thế cục có càng thêm khác sâu giải.

Lam Tinh độc giả không hiểu không liên quan.

Trong tiểu thuyết xuất hiện loại kịch tình này, hoàn toàn có thể coi thành Giá Không Lịch Sử đến xem.

Bao năm tháng qua đi.

Địa cầu lịch Sử sáng lạng nhiều về.

Trong đó hiện ra như Nhạc Phi như vậy Nhân Kiệt, bản thân cũng là một loại xuất sắc cùng xem chút, Lâm Uyên thậm chí còn định đem địa cầu đoạn lịch sử kia lấy tiểu thuyết hình thức viết ra, những hiện đó thật so với tiểu thuyết còn phải xuất sắc!

Không có so với chân thực phát sinh cổ sự, thích hợp hơn làm Giá Không Lịch Sử đề tài rồi!

Mà ở Lâm Uyên liên tục không ngừng gõ chữ trung, đùng đùng bàn phím không ngừng vang lên.

Cổ sự cuối cùng hoàn thành rất thuận lợi:

【 Thành Cát Tư Hãn lông mày giương lên, mặt hiện lên ngạo sắc, cất cao giọng nói: "Ta cả đời tung hoành thiên hạ, diệt quốc vô số, theo ngươi nói lại không coi là anh hùng? Hắc, thật là hài tử lời nói!" 】

Tháng hai hạ tuần.

Một cái ánh mặt trời ngà say buổi chiều, Lâm Uyên hoàn thành « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chỉnh bản tiểu thuyết, ở tiểu thuyết kết vĩ nơi gõ xuống

rồi ba chữ:

"Hết trọn bộ "

Thành Cát Tư Hãn vẫn lạc.

Quách Tĩnh Hoàng Dung hai chân song phi.

Quyển sách này không có ra cái gì yêu nga tử, kết cục viên mãn không nói, tình tiết toàn thể mà nói cũng tuyệt đối chưa nói tới ngược, thoải mái cảm cùng độ sâu trên đều đạt tới chiều cố cùng thẳng bằng, cũng khó trách có người từng đánh giá rằng "Xạ Đâu vừa ra Võ hiệp vô thư", thuyết pháp này Nhân Giả thấy nhân trí giả kiến trí, nhưng ít ra từ mặt bên phản ảnh ra này làm với Võ hiệp lãnh vực này mà nói ý nghĩa đặc biệt.

"Độc giả đối Sở Cuồng hiểu làm quá sâu."

Lâm Uyên cảm thấy có chút ủy khuất, rõ ràng Sở Cuồng viết sách phần lớn thời gian cũng thật thoải mái, kết quả mọi người chỉ nhớ rõ những thứ kia ngược bộ phận, hẳn tin tưởng « Xạ Đâu Anh Hùng Truyện » quyển sách này sẽ cứu vãn một lớp Sở Cuồng tiếng tăm!

Cái gì?

Quyển sách này cũng người chết?

Này không phải trọng điểm, ít nhất trong quyển sách này dẫn hộp cơm nhân vật môn sẽ không để cho người xem vô cùng đau lòng, tổng thể mà nói liên sỉ hay là ở tuyến.

Dù là Âu Dương Phong điên rồi cũng không phải ngược điểm.

Bởi vì Âu Dương Phong ở trong quyển sách này là nhân vật phản diện.

Huống chi tùm như Kha Trấn Ác cũng tốt tốt sống đến cuối cùng, vị này chính là nếu kêu lên bản Ngũ Tuyệt chủ nhân, mặc dù đánh nhau ai cũng không đánh lại, nhưng đang trang bức một khối này nhi cho tới bây giờ không có thua quá!

Nghĩ như vậy.

Lâm Uyên đề cho Kim Mộc đem bản đầy đủ tiểu thuyết phát đến Ngân Lam Thư Khố vậy, lại an bài Cổ Đông mang theo hẳn bản thảo, liên lạc TV bộ.

Phim truyền hình phải nhất định dành thời gian chuẩn bị.

Làm xong những thứ này an bài sau đó, Lâm Uyên ngón tay gõ mặt bàn.

Nếu như đó là một trận Đàn dương cầm, sẽ có người phát hiện, Lâm Uyên ở đánh đàn một cái nhịp điệu, ngón tay từng cái chỗ rơi cũng đối ứng đặc định phím đàn.

Bài hát này kêu « Thiết Huyết Đàn Tâm » .

Đây là Lão Bản phim truyền hình « Xạ Đâu Anh Hùng Truyện » trung nhất ai cũng khoái một thủ ca khúc, Tinh Mang phim truyền hình chụp sau khi đi ra Lâm Uyên sẽ đem ca khúc cũng dùng tới.

Phim truyền hình phải dùng đến không ít bài hát.

Mà đang ở Ngân Lam Thư Khố nhận được tiểu thuyết sau không bao lâu, Website quan phương tài khoản liền tuyên bố « Xạ Đâu Anh Hùng Truyện

» xuất bản dự đoán:

"Sở Cuồng sách mới tháng 3 phát hành!"

Đây chỉ là đơn giản nhất dự đoán, mấy ngày kế tiếp còn sẽ có phô thiên cái địa tuyên truyền, Sở Cuồng dù sao cũng là Ngân Lam Thư Khố lập tức tối đại bài mặt cùng trụ cột tử.

Bất quá.

Đối với Sở Cuồng loại này cấp bậc tác gia mà nói, chỉ là đơn giản nhất dự đoán liền đủ vén lên vô số tiếng thảo luận .

---

ps: Bảo, lại khắc rồi hai phát mười liền rút ra chuyên đề card, Tôn Diệu Hỏa vẫn là không có xuất hiện, cần phiếu hàng tháng an ủi bạch!

// đây, mọi người cứ bình luận bảo độ giả nghi ngờ xong bị đánh mặt, ai nói đâu đứng ra coi nào :) tiện ngư lại ko phải sở cuồng nha haha Truyện của kim dung thì bàng bạc đại khí, nhưng bê " thiên long bát bộ " vào phân tích mới có nhiều trò,, ,chậc chậc chờ mong ....

Chương 893: Ngày phát hành

Chương 886: Ngày phát hành

Các Châu độc giả cũng ở thảo luận.

Mà cùng trước bất đồng là, đối Sở Cường sách mới tin tức thảo luận kịch liệt nhất thực ra không phải các Châu độc giả, mà là Lam Tinh thư viện vòng các tiệm sách lớn.

Giờ khắc này.

Các tiệm sách lớn đều tại quán quít.

Dưới tình huống bình thường, Sở Cường phát sách mới, các tiệm sách lớn cũng sẽ mua!

Nhất là ở trải qua năm đó bởi vì đánh giá sai « Tru Tiên » thị trường mà đưa đến các tiệm sách lớn rồi rít thiếu hàng sau đó.

Trong nghề đối với Sở Cường sách mới, đã không dám lại chút nào khinh thường chi tâm, lại bảo thủ cũng sẽ tận lực nhiều đặt một ít hàng lượng tới bảo đảm thị trường cung ứng.

Song lần này tình huống nhưng có chút đặc thù.

Sở Cường sách mới là Võ hiệp đề tài, rõ ràng là vì Triệu Châu đặc biệt sáng tác loại hình tác phẩm, mục tiêu đoàn thể ở loại hình bên trên cũng đã chính xác lựa chọn tác phẩm được chúng!

Triệu Châu bên ngoài.

Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả nhưng là đối với Võ hiệp tiểu thuyết căn bản không làm sao có hứng nổi.

Dưới tình huống như vậy, Tần Tề Sở Yên Hàn các tiệm sách lớn, hẳn đặt bao nhiêu « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hàng theo tài đoán thích hợp?

Phải biết.

Dù là Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả đối Võ hiệp không có hứng thú, nhưng không ngăn được mọi người đối Sở Cường có hứng thú a, trời mới biết Tần Tề Sở Yên Hàn sẽ có bao nhiêu độc giả xem ở lão tặc mặt mũi mua một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ?

Tóm lại sẽ có nhất định lượng tiêu thụ.

Mà ở Tần Tề Sở Yên Hàn các tiệm sách lớn quán quít lúc, Triệu Châu bên này các tiệm sách lớn nhưng là nhiệt tình kéo căng!

Ngân Lam Thư Khố bên này.

Sở lớn là vì Triệu Châu đơn đặt hàng phân tranh tới xa tới!

Triệu Châu nhân tùy tiện một điều tra cũng biết Sở Cường là người như thế nào!

Lấy loại này đỉnh cấp tác gia năng lực, đặc biệt vì Triệu nhân sáng tác một cái bộ Võ hiệp tiểu thuyết, Triệu Châu nhân sẽ không công nhận?

Đương nhiên.

Tần Tê Sở Yên Hàn bên này mặc dù quần quít, nhưng cuối cùng cũng cùng Ngân Lam Thư Khố đặt không ít hàng lượng, chỉ là so với dĩ vãng mà nói muốn bảo thủ một ít, phần lớn đều là mấy trăm ngàn sách làm nền tảng.

Được rồi.

Sở Cường sách mới, các tiệm sách lớn đặt mấy trăm ngàn sách coi như là bảo thủ, nhưng nếu như là so sánh còn lại tác gia, cái này đặt hàng lượng tuyệt đối được gọi là siêu cách thức đãi ngộ!

Đừng quên.

Năm đó « Tru Tiên » phát hành trước.

Tĩnh An Thư Phòng trước thời hạn đặt trước bảy trăm ngàn sách « Tru Tiên », đã để cho rất nhiều người trọn mắt hốc mồm.

Đây chính là Sở Cường bây giờ thị trường lực hiệu triệu!

Dù là hấn viết là Võ hiệp, mục tiêu đoàn thể căn bản không đặt ở Tần Tê Sở Yên Hàn, bên này hàng lượng cũng không dám chút nào đặt quá ít, rất sợ ngoài ý.

Dù sao đi qua từng có huyết giáo huấn.

Bên kia.

Tinh Mang giải trí TV ngành đã bắt đầu bắt tay tiến hành « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » kịch bản sáng tác.

Có nguyên tác sắp xếp ở trước mắt, hơn nữa không cần sửa đổi nội dung cốt truyện, một đám Biên Kịch đồng thời phân công hợp tác, kịch bản sáng tác tốc độ còn là thật nhanh, gần như ở kịch bản viết 1 phần 3 khoảng đó thời điểm, phim truyền hình bản « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » liền chính thức khai mạc.

Phim truyền hình lựa chọn đạo diễn là .

Đình Tiêu!

Làm « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » đạo diễn, Đình Tiêu chụp Võ hiệp đã là kinh nghiệm phong phú.

Đoạn thời gian trước kia bộ « Bảo Liên Đăng » càng làm cho Đình Tiêu trở thành Tinh Mang TV bộ tối đem ra được đạo diễn, ít nhất tỉ lệ người xem vẫn rất có bảo đảm.

Nghiệp vụ thuần thục chứ sao.

Lựa chọn hấn tới quay phim « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », cũng đại biểu công ty đối bộ này kịch coi trọng.

Bất quá .

Làm « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » phim truyền hình quay chụp tin tức truyền ra, ngoại giới vừa nhìn thấy đạo diễn nhân tuyển liền vui vẻ. Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu bạn trên mạng với hết năm tựa như ăn mừng đứng lên:

"Lại là Đinh Tiêu!"

"Các huynh đệ, này sóng ớn!"

"Hắc hắc hắc, thấy cái này đạo diễn nhân tuyển, ta phảng phất đã hiểu cái gì, biết đều hiểu."

"Triệu nhân, đối mặt gió táp đi!"

"Dám cười nhạo chúng ta Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả, ngược tử đám này không hiểu chuyện người mới!"

"Ha ha ha ha, vốn là đối Võ hiệp tiểu thuyết không có hứng thú, thấy phim truyền hình do Đinh Tiêu đạo diễn, ta lại đột nhiên mong đợi lên bộ này « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » rồi!"

"Lần đầu tiên như thế mong đợi lão tặc làm yêu!"

"Các người điên rồi cũng, vì nhìn Triệu nhân trò cười, các người lại bắt đầu mong đợi lão tặc phát hộp com rồi!"

Giới truyền hình.

Các công ty lớn rất nhanh liền biết được Sở Cuồng sách mới « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » muốn quay chụp thành phim truyền hình tin tức.

"Tình Mang đối Sở Cuồng là thực sự có lòng tin a."

"Tiểu thuyết còn không có trải qua thị trường kiểm nghiệm liền trực tiếp muốn quay chụp tướng tất ti vi kịch, đi nguyên sang Võ hiệp bộ sách võ thuật?"

"Dù sao cũng là Sở Cuồng, có này trương vương bài nơi tay, ai không muốn đánh cuộc thầy."

"Cầm nguyên sang tỷ thí những kinh điển đó Võ hiệp soạn lại cùng phục chế, lá gan quả thật thật lớn."

"Thị trường ở Triệu Châu, thì nhìn Triệu nhân có mua hay không sổ sách."

"Cần nhắc đến đạo diễn là Đinh Tiêu, bộ này kịch hẳn đi « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » cái loại này nhân vật phản diện một đường giết lung tung ngược văn con đường?"

Cùng lúc đó.

Đang tay « Cầm Hồ » soạn lại Liễu Diệp Dao cũng chú ý đến tin tức này.

Đối với Sở Cuồng, Liễu Diệp Dao cảm tưởng rất phức tạp.

Một mặt Liễu Diệp Dao rất bội phục đối phương năng lực, lại dùng « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » gắng gượng sáng lập một cái soạn lại phục chế Thu thị kỳ tích, liên đới chính mình cũng có lợi vô cùng, thậm chí để cho Phim võ hiệp phục chế trở thành trào lưu;

Một mặt Liễu Diệp Dao rồi hướng Sở Cuồng tràn đầy phần nộ.

Với hẳn mà nói « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » giống như là chính mình hài tử.

Mà Sở Cuồng soạn lại, trực tiếp đem bộ này tiểu thuyết giày vò chính mình cũng không dám nhận nhau, trơ mắt xem sách trung từng cái nhân vật bị Sở Cuồng viết tử, Liễu Diệp Dao là thực sự vô cùng đau đớn!

Nói chuyện cũng tốt.

Ánh mắt của Liễu Diệp Dao thoáng qua một vệt ánh sáng: "Ta sẽ dùng « Cầm Hồ » tự mình hướng người biểu diễn tiểu thuyết soạn lại cùng phục chế chính xác phương thức!"

Cuối cùng vẫn còn có chút ý khó dẫn.

Hắn từ đầu đến cuối không quên được tự nhìn « Dương Tiểu Phàm cùng Tần Thiên Ca » kia bộ kịch lúc, cái loại này trùy tâm thấu xương thống khổ. Mà ở Triệu Châu.

Không ít diễn đàn cũng ở thảo luận Sở Cuồng sách mới viết Võ hiệp sự tình.

Triệu nhân mới gia nhập thống nhất không tới hai tháng, Tần Tề Sở Yên Hàn Văn hóa nghệ thuật hao như yên hải, chân chính đối Sở Cuồng có hiểu biết độc giả cũng không nhiều, đại đa số Triệu nhân đối vị này tác gia nhưng là chỉ nghe tên, không có xem qua đối phương cụ thể mỗi bộ tiểu thuyết.

"Cái này Sở Cuồng ở Tần Tề Sở Yên Hàn danh tiếng rất lớn, ta đối với hẳn Võ hiệp còn thật có hứng thú."

"Ta cũng tò mò hẳn dựa vào cái gì lớn như vậy danh tiếng."

"Viết Võ hiệp tiểu thuyết hay là chúng ta Triệu nhân lãnh nghề, tự mình phải không quá tin tưởng cái này Sở Cuồng có thể viết ra đề cho chúng ta Triệu nhân thích Võ hiệp tiểu thuyết, dù sao chúng ta xem qua Võ hiệp tiểu thuyết so với còn lại năm châu cộng lại số lượng đều nhiều hơn, dạng gì tình cảnh ta không bái kiến!"

"Ừ."

"Có lẽ cái này Sở Cuồng thật rất có bản lĩnh, nhưng phải nói lên Võ hiệp tiểu thuyết, vậy còn phải xem ta Triệu Châu đám kia Võ hiệp danh gia môn tác phẩm, bất quá nếu nhân gia đặc biệt nhằm vào chúng ta Triệu Châu thị trường viết bản Võ hiệp, vậy ta còn rất có hứng thú mua một quyển trở lại đọc đọc nhìn, hi vọng khác lại vừa là thưởng gặp một bộ kia Võ hiệp, tốt nhất lấy ra chút đồ mới, nếu không chúng ta cũng mặc kệ hẳn ở Tần Tề Sở Yên Hàn bao lớn danh tiếng."

Hiếu kỳ.

Triệu Châu nhân đối Sở Cuồng, vẫn là tràn đầy hiếu kỳ.

Nhất là những thứ kia nghe qua đối phương đại danh, lại lại một mực không chính thức xem qua đối phương tiểu thuyết nhân.

Mà ở các Châu không đồng kỳ đợi trung.

Thời gian rớt cuộc đã tới ba tháng phân.

Đầu tháng ngày này, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chính thức phát hành!

---

ps: Hôm nay mười liền rút ra thứ nhất chính là Tôn Diệu Hỏa, này một bộ
kế toàn bộ nghệ card tề hoạt rồi, thứ bốn trăm tám mươi chín vị thu góp Âu
hoàng!

// cầu đề cử ạ

Chương 894: thái sơn bắc đầu

Chương 887 thái sơn bắc đầu

Ba tháng nhất hào.

Chín giờ sáng.

Tần Châu Hoa Tân Thư Điểm Tô Thành người tổng phụ trách Bành Lan thật sớm liền dẫn thiếp thân trợ lý đi Tổng Điểm thị sát.

Lúc này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đã bán.

Nàng muốn biết Sở Cuồng sách mới ngày đầu tiêu thụ tình huống.

Nhân vì lần này tình huống tính đặc thù, mặc dù Tần Tề Sở Yên Hàn các tiệm sách lớn cũng lựa chọn bảo thủ sách lược, nhưng chung quy tiến hóa lượng vẫn không hề ít, tất cả mọi người lo lắng lượng tiêu thụ vẫn đều, vì vậy giống như Bành Lan như vậy tự mình đi mỗi Thư Điểm xem tình huống người phụ trách vẫn đủ nhiều.

Nhưng mà.

Làm Bành Lan Hòa trợ lý tiến vào Tô Thành hoa tân Tổng Điểm lúc, lại bị kỳ nội bộ tình hình sợ hết hồn.

Thư Điểm bên trong.

Bất đồng chỗ ngồi thượng nhân đẩy nhân ngồi đầy khách hàng.

Nếu như tử quan sát kỹ liền sẽ phát hiện, đám này khách hàng trên tay gần như nhân đều bung một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » !

Mà ở trước đài vị trí.

Chật chội đám người hơi có chút huyền não, đồng dạng là số lớn nắm « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » khách hàng, bọn họ đang ở thu ngân nhân viên nơi ấy tính tiền, người người nhón nháo gian thật là huyền não:

"Sở Cuồng sách mới ở đâu?"

"Sở Cuồng sách mới tới một quyển!"

"Ta đây cũng giống vậy, lão tặc sách mới."

"Hai quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , cảm ơn!"

"Đây chính là Sở Cuồng lão tặc sách mới? Nha, đúng vậy, ta đây tới một, hai ba bốn 5 . Sáu bản đi, thuận tiện giúp trong nhà trọ 5 con trai mang mấy quyển."

Bành Lan trợn mắt hóc mồm.

Bên cạnh trợ lý cũng đầy mặt ngạc nhiên.

Nếu như Sở Cuồng viết là trình thám tiểu thuyết loại, có như vậy tiêu thụ thịnh vượng, hai người sẽ không cảm thấy khiếp sợ.

Lão tặc có cái này thị trường lực hiệu triệu.

Nhưng vấn đề là đây là Võ hiệp tiểu thuyết a!

Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả lúc nào đối Võ hiệp như vậy có hứng thú?

Hơn nữa còn là ở biết rõ bộ này Võ hiệp tiểu thuyết, là Sở Cuồng vì Triệu Châu độc giả thật sự sáng tác dưới tình huống?

Hỏi một chút nhìn.

Bành Lan nhìn về phía một tên nằm « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » chuẩn bị tính tiền khách hàng, mặt đầy hiếu kỳ nói:

"Tiểu tử, ngươi thích xem Võ hiệp tiểu thuyết sao?"

"Đồ chơi này người nào thích nhìn." Trẻ tuổi kia khách hàng thuận miệng trả lời.

Bành Lan thiếu chút nữa đánh ra người da đen đầu hỏi: "Không thích xem Võ hiệp, tại sao ngươi còn mua?"

Trẻ tuổi khách hàng chuyện đương nhiên nói: "Mua về nhìn a!"

Bành Lan: " . "

Đây là có nhân cầm đao buộc ngươi xem?

Trẻ tuổi khách hàng thấy Bành Lan phản ảnh này, một bộ ngươi thôn còn không có thông võng tư thế:

"Triệu Châu đám người kia trước giễu cợt chúng ta tới đến, chúng ta muốn nhìn tận mắt Sở Cuồng dùng bộ này tiểu thuyết đem bọn họ ngược chết đi sống lại, không nhìn làm sao biết bọn họ là thế nào bị ngược!"

Cáp?

Này mẹ nó cũng được?

Các ngươi mua sách liền vì nhìn bộ này tiểu thuyết là thế nào ngược Triệu nhân?

Bành Lan đầu có chút loạn, theo bản năng hỏi:

"Làm sao ngươi biết sách này rất ngược?"

"Sở Cuồng lão tặc viết có thể không ngược?"

Bên cạnh có một giống vậy đến mua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » khách hàng không nhịn được lên tiếng, tựa hồ cảm thấy Bành Lan vấn đề rất kỳ quái, này không phải thông thường sao?

Phía sau mấy cái chuẩn bị xếp hàng tính tiền khách hàng lại cũng gia nhập thảo luận:

"Này tiểu thuyết cũng chuẩn bị chụp kịch, đạo diễn là Đinh Tiêu, Đinh Tiêu ngươi nghe nói qua chưa, chính là cái kia không ngược người xem không thoải mái gia hỏa!"

"Sở Cuồng thêm Đinh Tiêu! Nhóm này hợp liền đại biểu thần hố!"

"Ta có thể quá chờ mong Triệu nhân bị lão tặc ngược khóc tràn diện!"

"Thực ra cũng không hoàn toàn đúng lý do này, chủ yếu vẫn là bởi vì ta thích xem Sở Cuồng tiểu thuyết."

"Đúng vậy, Sở Cuồng lão tặc hàng này thật lâu không phát sách mới rồi, thật vất vả vượt qua như vậy một quyển, cho dù là Võ hiệp cũng phải mua về nhìn một chút, bụng đói ăn quàng cũng."

"Bụng đói ăn quàng thêm một."

"Hắn viết cái gì ta cũng không nhìn được muốn nhìn một chút."

Bành Lan Hòa trợ lý trở mặt nhìn nhau, ngay sau đó vui mừng ở trên mặt nhanh chóng lan tràn!

Bất kể nói thế nào, tiểu thuyết bán được tốt thì tốt chuyện, vào nhóm hàng kia mới có thể xuất thủ!

Sở Cuồng, ôn!

Mà lúc này hoa tân bên ngoài.

Còn lại Thư Điểm cũng đều xảy ra cảnh tượng tương tự.

Rõ ràng Sở Cuồng viết là Võ hiệp, kết quả các tiệm sách lớn cũng ngạc nhiên phát hiện, Tân Tề Sở Yên Hàn độc giả sức mua độ còn là cao vô cùng!

Bá bá bá!

Mọi người tương đối bảo thủ tồn kho, hoàn mỹ ứng đối tình cảnh, chưa từng xuất hiện tác phẩm hàng ế tình huống!

Điều này cũng làm cho các tiệm sách lớn người phụ trách thở phào nhẹ nhõm.

"May ta có đại cách cục!"

"Đúng vậy, chủ yếu là trước bị Sở Cuồng giáo dục quá không chỉ một lần, biết hắn thư coi như lại bảo thủ ít nhất cũng phải vào mấy mươi vạn sách mới đủ bán."

"Không nghĩ tới Võ hiệp có một ngày còn có thể như vậy bán chạy."

"Sở Cuồng lão tặc hay lại là cái kia không nhìn lão tặc."

"Thực ra cũng không thể nói là không nhìn, độc giả nhiệt tình mặc dù rất cao, nhưng cũng là tương đối Võ hiệp mà nói, nêu như Sở Cuồng sách mới là trinh thám, người có tin hay không Thư Điểm ngưỡng cửa đều phải bị chen bẻ, mấy trăm ngàn cũng không đủ bán."

"Đây cũng là."

"Dù sao cũng là Võ hiệp tiểu thuyết, độc giả tiếng vọng nóng đi nữa tình, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng cuối cùng không có cái kia nhiều chút trinh thám tiểu thuyết bán chạy, ban đầu Hercule Poirot cùng Sherlock Holmes hệ liệt xuất bản mới thật kêu tiêu thụ hỏa bạo, đơn giản là hiện tượng cấp."

Triệu Châu.

Các tiệm sách lớn người giống nhau lưu như dệt cử.

Mặc dù Triệu Châu đối Sở Cuồng hiểu kém xa tí tấp Tân Tề Sở Yên Hàn, nhưng đối phương đại danh tóm lại là nghe nói qua.

Lần này Sở Cường viết Võ hiệp tiểu thuyết vừa lúc là Triệu nhân thích nhất. Vâng chịu loại này hiếu kỳ.

Triệu nhân môn đi ngang qua Thư Điểm lúc đại cũng không nhận được hiếu kỳ mua một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Mà ở một cái đường phố tiểu Thư Điểm bên trong.

Giống vậy có không ít mới ra bản « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đặt vào với trên.

Lúc này.

Có một danh lão nhân đi vào Thư Điểm, cầm lên hai quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » tính tiền.

"Ngài là ."

Thư Điểm ông chủ dẹp xong tiền, đột nhiên ánh mắt rung một cái, tử nhìn chòng chọc trước mắt lão nhân, thanh âm có chút run rẩy:

"Tàn Dương lão sư?"

"Không nghĩ tới còn có người nhận biết ta."

Lão nhân tự nhiên cười một tiếng: "Ta là Tàn Dương."

Thư Điểm ông chủ trong nháy mắt vô cùng kích động: "Tàn Dương lão sư, ta là ngài fan, ngài có thể cho ta ký tên sao? Ta một mực cất kỹ ngài tác phẩm, nhất là quyển kia « Hoa Nguyệt Lệnh » , đúng rồi, này hai bản tiểu thuyết ta không lấy tiền, thần tượng tới ta đây mua sách là ta vinh hạnh!"

Tàn Dương!

Triệu Châu thế hệ trước Võ hiệp tác gia cờ xí, hấn sáng tác Võ hiệp tiểu thuyết gần như ảnh hưởng một đời nhân, ở toàn bộ Võ hiệp tiểu thuyết giới đều là đức cao vọng trọng tiền bối!

Mặc dù Tàn Dương ba năm trước đây chính thức phong bút, nhưng trên giang hồ tùy ý có thể thấy hấn Truyền Thuyết.

Này Thư Điểm ông chủ, chính là nhìn Tàn Dương Võ hiệp tiểu thuyết lớn lên, Tàn Dương là trong lòng của hấn Võ hiệp thân!

"Được."

Tàn Dương rất hòa ái đáp ứng đối phương, ký tên sau đó mới ở ông chủ kính ngưỡng cùng ánh mắt sùng bái trung rời đi, dĩ nhiên tiền khảng định vẫn là trả.

Sau khi ra cửa.

Tàn Dương ngồi xe đi tới một cái trang viên.

Bên trong trang viên một cái tuổi tác cùng Tàn Dương tương phản lão nhân đang uống trà, thấy Tàn Dương tới, lập tức đứng dậy:

"Tàn Dương lão huynh vẫn khỏe chứ."

Tàn Dương cười nói: "Đoàn huynh hay lại là thần như vậy hái sáng láng, cần gì phải giống như ta lựa chọn phong bút."

Nếu như có người bên cạnh tại chỗ, nhất định sẽ nhận ra bên trong trang viên thân phận của lão nhân, đây là Triệu Châu Võ hiệp giới một vị khác

đỉnh cấp Võ hiệp danh gia Đoạn Thanh Vân.

Triệu Châu Võ hiệp giới có thái sơn bắc đẩu cách nói.

Tàn Dương là thái sơn, mà Đoạn Thanh Vân chính là Bắc Đẩu.

Cùng Tàn Dương tương tự, Đoạn Thanh Vân cũng phong bút hai năm rồi, hai năm qua không có chạm qua nữa Võ hiệp tiểu thuyết.

"Ta phong bút nguyên nhân, ngươi còn không rõ ràng lắm?"

Đoạn Thanh Vân thở dài: "Võ hiệp có thể viết đồ vật, không nhiều lắm, ta không dò được mới ra đường."

Nghe vậy Tàn Dương, có chút yên lặng.

Người bên cạnh chỉ biết là, Lam Tinh Võ hiệp sa sút, duy còn dư lại Triệu nhân từ đầu đến cuối đối cái này duy trì nhiệt độ cực kỳ cao tình.

Hiếm có nhân chỉ nói:

Dù là ở Triệu Châu, Võ hiệp thị trường cũng ở đây từng năm súc giảm.

Nói không chừng tương lai có một ngày, liền sẽ trở nên cùng còn lại Châu như thế, đối Võ hiệp tiểu thuyết không làm sao có hứng nổi.

Giống như Đoạn Thanh Vân nói.

Võ hiệp có thể viết đồ vật không nhiều lắm.

Võ hiệp giới hai vị thái sơn bắc đẩu lựa chọn phong bút, tuyệt đối không phải tinh lực không tốt vấn đề, chủ yếu còn là bởi vì bọn hắn cảm thấy sáng tác công cùm xiềng xích.

Xác thực nói vậy hẳn là là thuộc về Võ hiệp công cùm xiềng xích.

Ở nơi này loại công cùm xiềng xích bên dưới, Võ hiệp căn bản không thấy được càng rộng lớn hơn tương lai.

Cho dù là bọn họ hai vị này công nhận Võ hiệp giới thái sơn bắc đẩu, cũng lại không viết ra được vượt qua tự thân tác phẩm, đây mới là bọn họ lần lượt lựa chọn phong bút nguyên nhân thực sự.

Bầu không khí có chút thương cảm.

Đoạn Thanh Vân lắc đầu nói: "Không nói cái này, chúng ta đã lâu không gặp, ngồi xuống uống ly trà, đánh ván cờ, đúng rồi, trên tay ngươi cầm là cái gì?"

"Tiểu thuyết, Võ hiệp tiểu thuyết."

Tàn Dương cầm ra bản thân từ Thư Điểm mua về « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » : "Viếng thăm Lô huynh, làm sao có thể tay không."

"Có ý tứ, ai tác phẩm?"

"Sở Cuồng, ngươi nên có nghe thấy."

"Như sấm bên tai, hẳn « Tây Du Ký », khiến cho trong tay ta không thích quyền, hẳn cũng viết Võ hiệp tiểu thuyết? Ta xem một chút!"

Đoạn Thanh Vân hứng thú.

Tàn Dương cười ha hả nói: "Ngươi không phải là không viết võ hiệp?"

Đoạn Thanh Vân mắt lộn một cái: "Ngươi cũng không không viết? Không viết Võ hiệp ta xem một chút cũng có thể đi."

"Nói rõ ngươi Võ hiệp chi tâm chưa chết."

Tàn Dương một lời vạch trần: "Giống như ta, ngươi cũng thường thường chú ý còn lại Võ hiệp tác gia tác phẩm đi."

"Khác kéo những thứ vô dụng này."

Đoạn Thanh Vân cùng Tàn Dương là quen biết đã lâu, vào lúc này ngược lại không thể nào cố kỵ khách sáo cùng lễ phép, trực tiếp từ trong tay đổi phương cầm lấy một quyển « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » :

"Trà tự mình rót, ta xem sách."

"Đồng thời đi, nhớ năm đó chúng ta cũng là ngồi chung uống trà nhìn tiểu thuyết, ngược lại cũng thích ý."

Tàn Dương cảm khái nói.

Hai người năm xưa sáng tác đỉnh phong, không ngừng học tập còn lại Võ hiệp danh gia tác phẩm, từ đó hoàn thiện tự thân, cho nên sáng tác đi ra Võ hiệp tiểu thuyết một bộ so với một bộ xuất sắc.

Chỉ tiếc những năm trước đây hai người đều bắt đầu lực không hề bắt đứng lên.

Khi đó bọn họ liền biết, Võ hiệp tiểu thuyết muốn đột phá, thì nhất định phải có nhân mở ra một cái tân đường!

Nhưng mà khai thác tân đường nói dễ, làm lại khó khăn bực nào?

Ít nhất hai người bọn họ trước mắt không tưởng tượng nổi, cái kia tân đường ứng làm như thế nào đi, này cũng là bọn hắn đối còn lại Võ hiệp tác gia lúc nào cũng giữ chú ý nguyên nhân, không phải là đang mong đợi có người có thể làm được bọn họ không làm được chuyện này thôi.

Mà ở các loại tâm trạng trung.

Hai người đã lật ra trên tay tiểu thuyết.

【 Tiên Đường Giang Hạo Hạo Giang thủy, cả ngày lẫn đêm vô cùng không ngừng từ Lâm An Ngưu gia thôn bên vòng qua, Đông Lưu vào biển. Bờ sông một hàng mấy chục bụi cây ô cây bách, Diệp Tử như lửa đốt như vậy hồng, chính là tháng tám thiên thời. 】

Thế giới Xạ Điều, chậm rãi mở màn.

---

ps: Gần đây mọi chuyện triển thân đưa đến lượng đổi mới tạm được, tốt ở ngày mai có thể trở về chính mình ỏ nhỏ an tâm gõ chữ, hai ngày nữa cho các ngươi nhìn nhìn cái gì kêu gõ chữ cường giả, đứng thẳng thiếp làm chúng!

// cái quần què thì có -- mấy hôm nay chờ chương bực cả mình --

Chương 895: Ta thấy được Võ hiệp tương lai

Chương 888: Ta thấy được Võ hiệp tương lai

Xạ Điều cố sự khai thiên, liền mượn một vị lão người kể chuyện miệng, trăm bông đọc lên một bài cổ thi:

Cây đào nhỏ không chủ tự nở hoa,,

Mệnh mông sương cỏ quạ sáng lượn bay..

Mấy nô tường đồ bao quanh giếng cũ,,

Trước đây thầy đều có nhà..

Đoạn Thanh Vân nhất thời ánh mắt sáng lên, chột thờ dài nói: "Lại không nói khai thiên như thế nào, bài này thất ngôn thật có thể nói là văn tài đẹp đẽ."

"Thơ hay!"

Đồng thời nhìn đến chỗ này Tàn Dương gật đầu.

Đây thật ra là Nam Tống thi nhân Đái Phục Cổ tác phẩm, ở Lam Tinh đoán là lần đầu tiên xuất hiện, hai người tự nhiên đều đưa chi coi thành Sở Cuồng nguyên sang.

Rồi sau đó.

Hai người không có lại trao đổi, mỗi người chìm vào Xia Điều tạo thế giới tinh thần.

Thực ra Xia Điều tiết tấu rất chậm, Chương 1: kết thúc lúc nhân vật chính thậm chí còn không ra sân, cho đến Chương 2: Mới đến phiên Quách Tĩnh nội dung cốt truyện.

Bất quá Chương 1: thật sự hoàn thành cửa hàng lại có tính tất yếu cùng sự tất yếu.

Vô luận Quách Khiếu Thiên cùng Dương Thiết Tâm cùng với Khâu Xử Cơ sâu xa, hay lại là Lý Bình cùng Bao Tích Nhược trong bụng hài tử bởi vì cha chú tai họa mà đi về phía hoàn toàn bất đồng vận mệnh quý tích, đều tại thảo xà màu xám tuyến tiết Trung Phục mạch ngàn dặm.

Văn trung lặp đi lặp lại vận dụng nhân vật vận mệnh so sánh cùng làm nổi bật:

Bao Tích Nhược để tang chồng, lại sẽ bởi vì Hoàn Nhan Hồng Liệt tán dương chính mình đẹp đẽ mà nội tâm vui vẻ, thậm chí nước chảy bèo trôi như vậy đi theo người đàn ông này.

Giống vậy đối mặt đau khổ tang chồng.

Lý Bình lại lòng tràn đầy báo thù chấp niệm, một chút không chịu khuất phục với Đại Ác Nhân Đoàn Thiên Đức, bị đánh chửi rửa cũng cắn răng kiên trì, thậm chí không tiếc già ngây già dại, khó khăn lắm mới còn sống. Bông tuyết Phiêu Linh bên trong.

Quách Tĩnh oa oa rơi xuống đất.

Lúc đó Bao Tích Nhược trong bụng Dương Khang đã thành Kim Nhân Tiểu Vương Gia;

Quách Tĩnh lại là sinh hoạt tại trong đại mạc một cái bình thường không có gì lạ thổ trẻ em.

Nhưng mà cố sự nhân vật chính thị giác lại cũng không phong tỏa Dương Khang, mà là đặt ở trên người Quách Tĩnh.

Từ Quách Tĩnh cứu Triết Biệt, đến thà chết cũng không chịu bại lộ Triết Biệt chỗ ẩn thân đến cuối cùng được đến Thiết Mộc Chân cùng với một đám Mông Cổ tướng sĩ nhìn với con mắt khác, cái nhân vật này tính cách cùng hình tượng đã là sôi nổi trên giấy.

Sau đó.

Giang Nam Thất Quái hiện thân, Mai Siêu Phong cùng Trần Huyền Phong hóa thân Hắc Phong Song Sát.

Song phương đại chiến đang lúc, thiếu niên Quách Tĩnh hoành sát một gạch, đạt được Thất Quái công nhận không nói, cũng bóc ra Ngũ Tuyệt Hoàng Dược Sư một góc băng sơn.

Bất tri bất giác.

Dương Khang cùng Quách Tĩnh so sánh càng thêm mãnh liệt.

Đồng dạng là có danh sư chỉ điểm, đồng dạng là đặt mình trong dị tộc, lại lấy hán nhân thân phận lấy được dị tộc thượng vị giả công nhận, lại đồng dạng có dễ như trở bàn tay huy hoàng tương lai, hai người thế giới quan nhưng lại là hoàn toàn bất đồng.

Mà khi Hoàng Dung xuất hiện.

Cái này lấy tiêu ăn mây hình tượng kỳ nhân, Cổ Linh Tinh Quái gian liền lừa gạt Quách Tĩnh khẳng khái mở hầu bao lúc, Đoạn Thanh Vân sắc mặt lần đầu tiên có biến hóa lớn .

Lúc đó.

Nước trà đã lạnh.

Có gió đưa vào trong đình.

Nước trà có chút không còn gì đem màu xanh biếc rung động.

Hai vị tay cầm « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Võ hiệp giới thái sơn bắc đầu, vẫn ai cũng không nói gì, chỉ là hai mắt phảng phất mọc rễ một loại vững vàng khóa ở đây ra trang sách trên.

Bất giác gian đã là buổi chiều.

Ánh mặt trời dần dần nóng bỏng.

Hai người liền ngụy xuống nước trà, toàn bộ hành trình không có bất kỳ ánh mắt trao đổi, thẳng đi ra bên ngoài có Đoạn Thanh Vân người nhà nhắc nhở dùng cơm, hai người mới tỉnh cơn mơ.

"Chúng ta nhìn bao lâu?"

"Ước chừng có tam bốn canh giờ."

Tàn Dương theo như vuốt có chút ê ẩm sưng hóc mắt, hẳn đã lâu không có mê mẫn như thế nhìn một bản tiểu thuyết.

Đoạn Thanh Vân tâm tình có chút không khỏi kích động, lời đến khoe miệng hết lần này tới lần khác cũng không biết nên làm thế nào đánh giá, chỉ là nắm trang sách ngón tay bởi vì dùng sức mà khớp xương vượt trội tới có chút trắng bệch.

"Ăn cơm trước."

Tàn Dương mở miệng nói.

Đoạn Thanh Vân trực tiếp để cho người ta đem thức ăn đưa vào trong đình, chỉ là nguyên lành ăn vài miếng, ánh mắt nhưng thủy chung không rời đi văn bản.

Bên cạnh.

Tàn Dương phản ứng cũng không so với Đoạn Thanh Vân tốt đi nơi nào, giống vậy ở toàn bộ hành trình đọc sách, cho đến gấp một tia tử Khương, mới ý thức tới chính mình vẫn còn ở đang ăn cơm, mặc dù hẳn khi phản ứng lại chiếc kia Khương đã xuống bụng.

Cơm nước xong.

Hai người không hẹn mà cùng lại lần nữa đắm chìm vào thư trung thế giới, thật giống như quyển sách này sức hấp dẫn thắng được thế gian hết thảy.

Một giờ.

Hai giờ.

Ba giờ.

Cùng buổi sáng bắt đồng địa phương ở chỗ:

Buổi chiều hai người đọc sách quá trình không còn là toàn bộ hành trình không nói.

Mặc dù vẫn không có quá nhiều trao đổi, nhưng mỗi nội dung cốt truyện xuất sắc nơi, lại mỗi lần có thể nghe được đối phương vỗ án kêu tuyệt tiếng ủng hộ.

Rốt cuộc.

Chiều tà xuất hiện ở chân trời.

Từ mặt trời mọc đến dùng bữa ăn tối ngày sau chiều tập nhân, lại đến chân trời nổi lên một tia hồng sắc, không khí cũng dính vào vẻ lạnh lẽo.

Trời dần dần tối.

Hai người lần thứ hai tinh thần phục hồi lại, không hẹn mà cùng nhìn về phía đối phương, kết quả lại đồng thời thấy được với nhau trong mắt vẻ chấn động!

"Đoàn huynh ."

Mặc dù còn không có nhìn xong, nhưng Tàn Dương tâm trạng đã bị « Xạ
Điêu Anh Hùng Truyện » hoàn toàn câu động, thanh âm của hắn khẽ run:

"Đây là cái gì?"

"Võ hiệp tương lai!"

Đây là Đoàn Thanh Vân trả lời, sắc mặt của hắn đỏ lên, nói năng có khí
phách lại không chút do dự: "Đây là một cái toàn bộ Tân Võ Hiệp con
đường!"

Võ hiệp có thể viết đồ vật không nhiều lắm?

Không thấy trên tay tiểu thuyết trước, hai người còn tiếc nuối thảo luận qua
cái đề tài này, cũng nhất trí cho rằng Võ hiệp muốn kéo dài phải nhất định
mở ra một cái mới tinh con đường, nếu không vĩnh viễn không cách nào
đánh vỡ hoành tuyến ở Võ hiệp không trung đạo kia gông cùm xiềng xích,
mà khi hai người nhìn chữ bộ này tiểu thuyết, nội dung còn chưa hoàn toàn
học xong, tâm tính lại sáng tỏ thông suốt!

Tại sao có thể có nhân như vậy viết Võ hiệp tiểu thuyết?

Nội tâm của Tàn Dương dâng trào, phảng phất đổi thành vô cùng thần thái,
môi không ngừng hấp động:

"Nguyên lai Võ hiệp tiểu thuyết còn có thể như vậy viết!"

"Ta cảm thấy được đây không chỉ là một bộ Võ hiệp tiểu thuyết, đây là văn
học!"

Đoàn Thanh Vân lần đầu tiên cảm thấy đem Võ hiệp xưng là văn học có thể
như thế có lý chẳng sợ, Sở Cuồng thật vì Võ hiệp mở ra một cái tân đường!

Không tưởng tượng nội tân đường!

Ở dĩ vắng Võ hiệp trong tiểu thuyết, giang hồ là một cái cùng Triều Đình
đối lập với nhau xui chổ, là ngược lại triều đình Bang Hội cùng mãi võ

Gánh hát rong.

Cái gì diệt môn.

Cái gì báo thù.

Cái gì võ lâm Chí Tôn.

Tương tự đầu mỗi chính không phải là ít.

Thấy nhiều rồi khó tránh khỏi có cổ phần tiểu gia tử khí.

Mà Xạ Điêu bên trong giang hồ giống như một luồng thanh tân kiêu, thổi đi
rồi ngày xưa cũ kỹ khí tức ——

Trên đỉnh Hoa Sơn cùng mệnh mang Đại Mạc giống như rộng màn ảnh như
vậy lập tức kéo ra tầm mắt, một đôi Bạch Điêu đùa suy nghĩ Thần Tri, Bích
Hải triều sinh đem vốn là không ra gì võ công diễn dịch vô hạn phiêu miểu,
mà Đả Cầu Bồng lại đem truyền kỳ trở về ở thế tục cùng thân thiết.

Ngọc Địch nhà ai nghe Lạc Mai?

Trò gian chông chất, mùi vị vô cùng!

Đây là mở lịch sử tiên lệ tác phẩm!

Bộ tác phẩm này vì Võ hiệp tương lai chỉ dẫn ra một cái ai cũng chưa từng tưởng tượng qua phương hướng, không chỉ là nội dung cốt truyện bản thân xuất sắc, còn diễn dịch xúc động lòng người gia quốc biến thiên, mà nhiều chút nhìn như gánh nặng nội dung ở Chính Văn thể hiện bên trong lại cùng Võ hiệp tiến hành kết hợp hoàn mỹ!

Võ hiệp trí tưởng tượng hoàn toàn bùng nổ!

Chính tự, nghịch thuật, kể xen, phục bút, làm nổi .

Vừa có Phi Long Tại Thiên, lại có Thần Long Bãi Vĩ, sinh động, có mắt có mũi, khi thì tiêu cô Huyền Huyền, khi thì hoa ảnh nặng nề.

Một cái khác thời không,

Từng có nhân đánh giá rằng:

Xạ Điêu ra, Quỷ Thân Kinh.

Đối với người bình thường mà nói đánh giá như thế có lẽ khoa trương, nhưng đối với một ít thâm nhuần Võ hiệp lĩnh vực nhiều năm lão nhân mà nói lại rất rõ lần này đánh giá hàm nghĩa chân chính.

Giờ phút này.

Thân là Triệu Châu Võ hiệp giới hai vị thái sơn bắc đẩu, cũng không khỏi trở nên biến sắc, càng không nói đến còn lại lục tục mở ra bộ này tiêu thuyết đọc các độc giả.

Xạ Điêu nhiệt tới!

---

ps: Mới vừa về đến nhà liền bắt đầu bê gạch rồi, hôm nay đổi mới cứ theo lẽ thường, các người chớ nóng vội giễu cợt a, ngày mai mới bắt đầu bé quan gõ chữ, này sóng nhất định dùng bùng nổ đánh các người mặt o( )o.
// hic truyện em mới làm Sử Thượng Đế Nhất Cường Không mọi ng qua đọc ủng hộ ạ ~~

Chương 896: Chúng ta hàng tích trữ đủ bán không

Chương 889: Chúng ta hàng tích trữ đủ bán không

Xạ Diệu đợt thứ nhất bùng nổ ở Triệu Châu.

Làm Võ hiệp này một đề tài cuối cùng cùng nơi thị trường, Triệu nhân đôi Võ hiệp yêu thích toàn bộ Lam Tinh đều có chỗ nghe thấy.

Là lấy.

Ngay tại Tàn Dương cùng Đoạn Thanh sơn vây quanh « Xia Diu Anh Hùng Truyện » mà kích động đến không thể tự kềm chế đủ loại thảo luận đang lúc.

Triệu Châu Võ hiệp diễn đàn đột nhiên nổi lên một trận gió bão!

Gió bão tạo thành lúc ban đầu là vì một cái thiệp, bài post nội dung rất đơn giản, chỉ là Lưu Chủ giọng nói vô cùng vì khoa trương:

"A a a a, các người ai nhìn « Xia Diu Anh Hùng Truyện » ! ?"

Kết quả.

Chính là cái này bài post xuất hiện, nổ ra vô số vừa mới nhìn một bộ phận « Xia Diu Anh Hùng Truyện » độc giả!

Hoa lạp lạp!

Vô số hồi phục!

"Đang nhìn đang nhìn, từ xế chiều nhìn đến tối, tay không thích quyển!"

"Người này tính là gì, ta từ buổi sáng tám giờ nhìn đến sáu giờ chiều, suốt mười giờ không ngừng, cơm trưa đều quên làm, bây giờ đói bụng được kêu ong ong, lại không muốn làm trễ nãi nhìn tiểu thuyết thời gian nấu cơm, chỉ có thể điếm thức ăn ngoài, ta mẹ nó hận nhất ăn thức ăn ngoài rồi, bất quá ta hận nhất hay lại là Bao Tích Nhược cái này Lục Trà, nêu như này Lục Trà có thể chết sớm một chút, ta nguyện ý ăn một tháng thức ăn ngoài!"

"Nguyên lai không chỉ có ta một người là như vậy, này Võ hiệp tiểu thuyết tuyệt!"

"Ta cũng là ta cũng là, này tiểu thuyết thật là có độc, nhìn liền hoàn toàn không dừng được, tại sao có thể có xuất sắc như vậy Võ hiệp tiểu thuyết!"

"Bộ này tiểu thuyết hoàn toàn phá vỡ ta đôi Võ hiệp trước ấn tượng, cùng chúng ta Triệu Châu Võ hiệp phong cách hoàn toàn bất đồng!"

"Vương Đạo a, « Xia Diu Anh Hùng Truyện » loại này phong cách mới là Võ hiệp Vương Đạo!"

"Cái này Sở Cuồng là thực sự tha, khó trách hẳn ở Tần Tề Sở Yên Hàn danh tiếng lớn như vậy, hẳn cũng quá sẽ đi!"

"Ta mê chết Hoàng Dung rồi, đây là ta bá kiến hoàn mỹ nhất Võ hiệp tiểu thuyết vai nữ chính, cùng Hoàng Dung so với, còn lại Võ hiệp tiểu thuyết vai nữ chính ngoại trừ rất xinh đẹp bên ngoài hoàn toàn chính là thúc đẩy nội dung cốt truyện công cụ nhân có hay không!"

"Nhìn Xạ Điều ta mới biết rõ mình trước hiểu giang hồ có nhiều một mặt!"

"Ta vô cùng yêu thích cái này tiểu thuyết nguyên sang bối cảnh, Kim Nhân đối Tống Triệu chèn ép nhìn đến ta tức chết, khác Ngoại Mông Cổ Tộc là thực sự mạnh, đáng tiếc Sở Cuồng đối đoạn này Giá Không Lịch Sử miêu tả còn chưa đủ phong phú, nếu không khẳng định có thể nhìn thoải mái hơn, nguyên lai Võ hiệp tiểu thuyết kết hợp Giá Không Lịch Sử có thể như vậy hăng hái!"

"Bên trong đủ loại thiết lập quá tuần tú rồi!"

"Hàng Long Thập Bát Chương, Đả Cầu Bồng Pháp, Cửu Âm Chân Kinh loại, còn có Đông Tà Tây Độc Nam Đé Bắc Cái Trung Thần Thông cùng với Hoa Sơn Luận Kiếm loại đơn giản là soái nỏ!"

Triệu Châu nhân nhìn Võ hiệp rất nhiều.

Nhưng mà « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đối với bọn họ mà nói, nhưng là chưa bao giờ có phong cách!

Loại này đến từ tân phong cách lực trùng kích, trực tiếp để cho Triệu Châu nhóm đầu tiên nhìn bộ này tiểu thuyết độc giả thất thủ!

Mà ở Triệu Châu sau đó.

Tần Tề Sở Yên Hàn cũng mỗi người có động tĩnh.

Tần Châu.

"Mẹ nha, đây là ta hiểu Võ hiệp ấy ư, tại sao biết cái này sao hăng hái a, ta sớm tám trăm năm liền không coi nổi Võ hiệp tiểu thuyết, kết quả Sở Cuồng quyền này Xạ Điều lại mang đến cho ta rồi phảng phất năm đó lần đầu tiên nhìn Võ hiệp tiểu thuyết lúc loại kích động đó!"

"Xạ Điều? Sở Cuồng sách mới a, rất đẹp mắt sao? Đây không phải Võ hiệp sao?"

"Nói ta có chút tò mò, trước nhìn trên mạng đánh giá, thật giống như đều nói đây là vì Triệu nhân viết, không nghĩ tới hôm nay thấy rất nhiều chúng ta Tần Châu độc giả cũng ở đây đề cử."

Tề Châu.

"Mẹ kiếp, không hổ là lão tặc, thậm chí ngay cả lão điệu nha Võ hiệp cũng có thể viết ra ý mới, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » viết cũng quá hấp dẫn người đi, nguyên lai đây mới là Võ hiệp mị lực! ?"

"Trên lầu người chắc chắn chứ?"

"Không cần trên lầu chắc chắn, ta là có thể cho người chắc chắn, ta một cái Phim võ hiệp cũng không coi nổi nhân, lại ôm Sở Cuồng này bản tiểu thuyết gặm đã hơn nửa ngày!"

Sở Châu.

"Trường rách đề cử « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , ngàn vạn lần không nên bởi vì chính mình không nhìn Võ hiệp liên bông tha này bản tiểu thuyết, nhìn bộ này tiểu thuyết người tài hoa ý thức được chính mình thực ra rất thích cái này đề tài!"

"Thật giả?"

"Không đều nói lão tặc quyền sách này là đặc biệt vì Triệu nhân viết sao?"

Yến Châu.

"Vốn là tùy tiện bay vùn vụt quyền này « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , dù sao cũng là lão tặc sách mới, kết quả nhìn một cái liên cấp trên, hãn sách này viết là thực sự được a, đáng tiếc Hoa Tranh công chúa!"

"Sở Cuồng quyền kia Võ hiệp?"

"Võ hiệp tiểu thuyết mà thôi, có đẹp mắt như vậy ấy ư, ta quay đầu có thời gian đi mua một quyền nhìn một chút."

Hàn Châu.

"Còn không có nhìn « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » nắm chặt vào hố a, ta có dự cảm, trễ các người liền không mua được hàng, đến thời điểm đừng trách huynh đệ không nhắc nhở các người!"

"Mẹ nhà nó? Người không phải Thư Điểm kẻ lừa gạt chứ ?"

"Sở Cuồng Võ hiệp tiểu thuyết thật có đẹp mắt như vậy? Ta mua một quyền muốn nhìn tới, bất quá thấy đề tài làm sao cũng không đề được mở ra lật xem hứng thú."

Cùng Triệu Châu bắt đồng.

Triệu Châu mua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » đọc giả rất nhiều, lại cũng trước tiên tiến hành đọc, dù sao bọn họ là thật thích Võ hiệp, cũng là thật đối Sở Cuồng tràn đầy hiếu kỳ.

Mà ở Tàn Tê Sở Yến Hàn năm châu.

Mua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » đọc giả, xa còn lâu mới có được Triệu nhân tới nhiều.

Cho dù có không ít độc giả mua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , rất nhiều người cũng căn bản sẽ không nhìn, bởi vì động lực chưa đủ.

Bất quá.

Làm Tàn Tê Sở Yến Hàn độc giả thấy nhiều như vậy xem qua tiểu thuyết nhân như thế đề cử, nhưng là không khỏi sinh ra hứng thú.

Chẳng lẽ Võ hiệp cái này đề tài, lão tặc cũng có thể chơi đùa ra hoa nhi tới? Chẳng lẽ bộ này « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , lão tặc không chỉ là vì Triệu nhân sáng tác, chúng ta Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả cũng có thể thích?

Ôm loại ý nghĩ này.

Ngày thứ 2, Tần Tề Sở Yên Hàn các Châu Thư Điểm, trở nên so với ngày đầu tiên còn phải náo nhiệt!

"Tới bản « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » đi!"

"Ta cũng mua một quyển!"

"Lão La người quyền kia mượn ta xem một chút không được sao, làm gì còn phải ta tới mua, thật lãng phí tiền a."

"Thí, ta còn chưa xem xong đâu rồi, vội vàng mua, không thấy nhiều người như vậy xếp hàng mà!"

"Được rồi, một quyển « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , muốn không người nói đẹp như thế, ta tới về bạo nỏ người cục bộ."

"Ta muốn Xạ Diêu!"

Điều là bảo vệ động vật a.

Các tiệm sách lớn người phụ trách chú ý tới Thư Điểm nội tình huống sau, lần nữa dương dương tự đắc đứng lên!

Cách cục!

Đây chính là cách cục!

Vốn tưởng rằng qua ngày đầu tiên, « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » lượng tiêu thụ sẽ có hạ xuống.

Dù sao ngày đầu tiên mua sách, phần lớn là Sở Cuồng tử trung fan, mà chết như vậy trung fan số lượng cuối cùng có hạn.

Ai ngờ.

Đến tiểu thuyết phát hành ngày thứ 2, « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » lại tốt hơn bán!

May chúng ta có dự kiến trước, dù là chọn lựa bảo thủ sách lược cũng vào mấy trăm ngàn hàng tích trữ!

Nhưng mà.

Ngay tại các tiệm sách lớn người phụ trách cười đáp con mắt đều nhanh không mở ra được thời điểm, Xạ Diêu phát hành ngày thứ 3 tới.

Ngày này.

Đã có số lớn độc giả hoàn chỉnh xem xong « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » .

Dù sao quyển sách này cũng liền hơn 100 vạn chữ, đối với một ít con một sách mà nói nhìn xong cũng chính là hai ba ngày chuyện.

Buổi sáng.

Các tiệm sách lớn trước tới mua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » khách hàng khoa trương hơn, lại lần đầu xếp thành trường đội.

Có Thư Điềm ông chủ sơ lược tính một chút, ngạc nhiên phát hiện ngày này quang buổi sáng « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » mua số người, dĩ nhiên cũng làm so với hai ngày trước khách hàng tổng số cộng lại còn nhiều hơn! Giờ khắc này.

Có nhân tâm lý đả cổ:

"Giám đốc, này xu thế thật giống như có điểm không đúng a, thế nào ta dòm mua sách độc giả số lượng, càng ngày càng hơn kinh khủng?"

"Ta cách cục ."

"A không, là hàng tích trữ ."

"Chúng ta hàng tích trữ đủ bán không?"

---

ps: Cảm tạ 【 Vu Dương 8 3 07 11 】 đại lão minh chủ, vì đại lão dâng lên đầu gối ■■■? ■●, ông chủ phát đại tài, ngày mai sẽ biến thân thành gỗ chữ cường giả!

// đầu tháng cầu đề cử ạ , 400 anh chị đang đọc giúp em cái phiếu miễn phí với ~~

Chương 897: Tỉnh Dung yêu (

Chương 890: Tỉnh Dung yêu (

Hàng tích trữ đủ bán không?

Đương nhiên không đủ bán!

Ngày thứ 3 tới Thư Điểm mua thư độc giả số lượng quá kinh khủng.

Ước chừng là buổi sáng chín giờ khoảng đó, mỗi đại hình giây xích Thư

Điểm ở bất đắc dĩ trung dân đầu treo lên rồi « Xạ Điều Anh Hùng Truyện »

bán hết bảng hiệu.

Rồi sau đó.

Giống như quân bài Domino phản ứng giây chuyền.

Theo đệ nhất gia Thư Điểm chống đỡ hết nổi, càng ngày càng nhiều Thư

Điểm gặp vô hàng có thể bán tình huống lúng túng, càng nhiều « Xạ Điều

Anh Hùng Truyện » bán hết bảng hiệu bị bất đắc dĩ treo đi ra.

Long Tường Thư Điểm bán hết!

Bát Phương Thư Cục bán hết!

Diên Phong Thư Điểm bán hết!

Tỉnh An Thư Phường bán hết!

Hoa Tân Thư Điểm bán hết!

Tần Tề Sở Yên Hàn năm châu vô số Thư Điểm thay nhau bán hết, « Xạ

Điều Anh Hùng Truyện » đột nhiên liền bán đứt rồi hàng!

Nhỏ!

Cách cục nhỏ!

Các tiệm sách lớn người phụ trách ngày hôm qua còn mặt đầy cười hì hì,

hôm nay liền miệng đầy nụ bán thất, khẩn cấp liên lạc Ngân Lam Thư Khố

tiến hóa!

Thật mẹ nó gặp quý!

Lúc nào Võ hiệp như vậy được hoan nghênh rồi hả?

Không phải nói Tần Tề Sở Yên Hàn độc giả không thích xem Võ hiệp?

Những thứ này độc giả nói chuyện là một cái dấu chấm câu phù hiệu đều

không thể tin a!

Trước các tiệm sách lớn lấy là thứ nhất thiên lượng tiêu thụ mới là cao nhất,

không nghĩ tới ngày thứ 2 cao hơn, lại cho là ngày thứ 2 liền là cực hạn, lại

không nghĩ rằng ngày thứ 3 so với hai ngày trước lượng tiêu thụ chung vào

một chỗ còn cao!

Mà hết thầy này thực ra đều có nguyên nhân.

Bởi vì theo nhóm đầu tiên độc giả nhìn xong chỉnh bản tiểu thuyết, bộ tác phẩm này tiếng tăm ở trên mạng hoàn toàn nổ!

Đem tới trực quan thể hiện là:

Tinh Không Vong bên trên Xạ Điêu chằm điếm 9. 3!

Mà bình luận số người vượt qua 600 ngàn!

Toàn bộ nhấn lại khu gần như không tìm được mấy cái ra dáng không sai biệt cho lắm:

"Bộ này « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » chỉ một khí tràng liền đủ để nghiền ép lên đi toàn bộ Võ hiệp tiểu thuyết, sách này bát ngát mênh mông bác đại động người đã không cách nào dùng đơn giản rung động hình dung, Sở Cuồng để cho ta lần nữa yêu Võ hiệp!"

"Ta liền hai chữ: Ngọa tào!"

"Võ hiệp có thể thấy phổ phùng đạo nghĩa, ngôn tình có thể thấy nhóm người sở dục, người trước là chủ nghĩa lý tưởng, mà hậu giả nhưng là chủ nghĩa hiện thực, nhưng mà như vậy chủ nghĩa hiện thực nhưng bây giờ là đâm ta, vừa khóc vừa cười điên đảo tâm thần, không biết lại có bao nhiêu người giống như ta, đối trong sách thật sự trải Giá Không Lịch Sử tràn đầy hứng thú, cảm giác đoạn lịch sử này phi thường to lớn, Sở Cuồng trong sách nhắc tới Nhạc Phi Dương Quảng còn có Hán Vũ Đế đọi hư cấu nhân vật lịch sử tựa hồ cũng rất có nói đầu."

"Ta muốn ăn Hoàng Dung nấu cơm."

"Võ hiệp là trong lòng ta ánh trăng sáng, nhưng ta thật thật nhiều năm không thấy cái này đề tài rồi, ta cho là ta không yêu võ hiệp, nhìn Xạ Điêu mới thanh tỉnh lại, thực ra ta đối Võ hiệp yêu chưa bao giờ giảm bớt phân nửa, chẳng qua là ta đang lớn lên, Võ hiệp lại thật nhiều năm không có tiền bộ, khi có một bộ đi theo ta lớn lên bước chân Võ hiệp tác phẩm xuất hiện, ta đọi Võ hiệp vẫn một như mới tình đầu, ngoài ra . Khụ, ta muốn học Hàng Long Thập Bát Chương."

"Đây là Võ hiệp phục hưng tiết tấu?"

"Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung tuyệt đối là Võ hiệp sử thượng hoàn mỹ nhất tình nhân, bọn họ thể hiện Lam Tinh truyền thống trong tư tưởng cùng mà bất đồng, Sở Cuồng thật lâu không có hàng thật giá thật viết cảm tình vai diễn, nhưng khi hấn nghiêm túc viết cảm tình vai diễn thời điếm, những thứ kia viết ngôn tình tiểu thuyết cũng phải tới bá kiến tổ sư gia!"

"Thích nhất Hoàng Dược Sư!"

"Ta càng thích Chu Bá Thông, Vương Trùng Dương khẳng định không phải là một chững chạc, nếu không thế nào mang ra Lão ngoan đồng như vậy hùng hài tử, ngoài ra Nhất Đẳng Đại Sư si tình mặc dù chỉ có ngắn ngủi tự thuật, lại làm ta khắc sâu ấn tượng, trong quyển sách này bất đồng nhân vật ái tình cũng khiến người tình ngộ, Tĩnh Dung yêu càng là thấy ta lộ vẻ xúc

động không dứt, liên đới chỉ có thể nói với Hoa Tranh một tiếng xin lỗi rồi: Người thật rất tốt, nhưng ta chỉ có thể yêu Dung nhi."

Xạ Điều phát hành sau đó, vô luận Hoa Sơn Luận Kiếm hay lại là Ngũ Tuyệt khái niệm, cũng hoặc là các Chủng Hoa thức bách dạng võ công loại, cũng không sánh nổi vô số độc giả đối Tĩnh Dung yêu thảo luận.

Kim Dung thiện viết cảm tình vai diễn.

Mà Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung này một đôi tình lữ, ở Kim Dung bút hạ, tuyệt đối là tối có nhân khí tình nhân một trong, gần như trở thành Văn hóa phù hiệu.

Trong sách.

Làm Hoàng Dung làm tướng Quách Tĩnh lạc biển mà chết, nàng một lòng muốn chết lấy chết vì tình.

Làm Hoàng Dung bị thiết chương gây thương tích ngàn cân treo sợi tóc, Quách Tĩnh ôm nàng đứng ở mịt mờ trong hoang dã, lại vừa là như vậy tuyệt vọng.

"Tử, người công lấy sau lưng ta."

"Sống, người công lấy sau lưng ta."

Hoàng Dung biểu đạt, làm cho lòng người sinh rung động.

Quách Tĩnh đáp lại lại càng làm cho ruột gan đứt từng khúc nước mắt tàn phá: "Dung nhi, tử sinh có lệnh thọ đoán khó tả, thương thể của người nếu là quả thật không trị, âm thế trên đường luôn là có người Tĩnh ca ca phụng bồi là được."

Cảm tình vừa viết tới đỉnh phong.

Tình cảnh lại cửa hàng Trần Đảo cực hạn.

Có kiếm to lớn Giá Không Lịch Sử thậm chí còn triều đình kịp thời cực, đem nhiệt huyết cùng kích tình dâng trào thiêu đốt.

Đây là một bộ bao la Vạn Tượng Võ hiệp, cách cực quả thật không phải bình thường Võ hiệp tiểu thuyết có thể so sánh.

Oanh oanh liệt liệt Xia Diu nhiệt rôt cuộc bắt đầu phô thiên cái địa!

Bộ lạc.

Blog.

Lam Tinh các đại chủ lưu xã giao sân thượng cùng với diễn đàn, số lớn « Xia Diu Anh Hùng Truyện » thảo luận không cùng tầng xuất, nhiệt lực soát bảng trực tiếp thất thủ.

Quách Tĩnh Hoàng Dung

Đả Cầu Bồng Pháp

Hoa Sơn Luận Kiếm

Hàng Long Thập Bát Chương

Sở Cuồng « Xia Diu Anh Hùng Truyện »

Đông Tà Tây Độc Nam Đế Bắc Cái Trung Thần Thông

Đủ loại kiểu dáng diễn sinh đề tài bên dưới, liên quan tới Xạ Điều nội dung cốt truyện thảo luận càng lúc càng thâm nhập, thậm chí cụ thể đến Văn Chương trung việc nhỏ không đáng kể.

Lúc này.

Rất nhiều không mua được thư, lại bị trên Internet đủ loại bình luận cho hoàn toàn câu dẫn ra hiểu kỳ độc giả nhưng là sót ruột:

"Sở Cuồng sách mới đẹp mắt như vậy?"

"Ta bạn bên cạnh đều tại đề cử!"

"Ta đi Thư Điểm mua sách kết quả đoạn hàng người dám tin?"

"Thế đạo gì a, ta mẹ nó muốn nhìn Võ hiệp lại còn không mua được thư?"

"Ai xem xong « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có thể nhì thủ bán cho ta không, ta giá mua thu!"

"Có chút hối hận trước không có mua một quyển rồi."

"Ta có cái ở Thư Điểm công việc bằng hữu nói, bây giờ các Châu cũng thiếu hàng, Ngân Lam bên kia ở in thêm, vẫn có chút cung không đủ cầu, cũng liền Triệu Châu bên kia còn có hàng, bắt quá Triệu Châu Internet Thư Thành cũng thiếu hàng, được qua bên kia thật thể tiệm."

Đây là một loại rất thân kỳ trong lòng.

Càng không mua được thư, mọi người lại càng muốn mua được.

Vì thế thậm chí có nhân đặc biệt mua vé phi cơ, đi Triệu Châu mua quay về truyện đến, cũng ở trên mạng phơi ra chính mình vé phi cơ tin tức.

"Chửi thề một tiếng!"

"Người mạnh!"

"Người này tiền vé phi cơ đủ mua bao nhiêu bộ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » rồi!"

"Lần trước ta thấy ta Tần Châu một Bạch Phú Mỹ vì ăn bữa cơm cố ý ngồi máy bay đi Tề Châu, đã cảm thấy ngoại hạng, không nghĩ tới hôm nay còn gặp phải cái càng kỳ quái hơn, một bản tiểu thuyết bao nhiêu tiền a!"

"Tú đến ta!"

"Người tiêu ít tiền ở Triệu Châu sai người mua một quyển gửi tới không được sao, bây giờ chuyển phát nhanh tốc độ, thư một hai ngày cũng đến."

"Đây chính là có tiền tự do phóng khoáng đi!"

"Đại huynh đệ, đáng giá không? Thời gian cũng là kim tiền a!"

Buổi tối hôm đó.

Vị này cố ý ngồi máy bay đi Triệu Châu mua sách chủ nhân trả lời cái kia điểm đáng khen cao nhất, liên quan tới chuyện này có đáng giá hay không bình luận.

Nội dung là:

"Mua xong lúc về nhà sau khi, cũng cảm giác mình suy nghĩ có chút nóng lên, nhưng ở trên máy bay nhìn « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » mới phát hiện, chuyện này chạy quá đáng giá!"

Chỉ thề một tiếng !
Thật đẹp mắt như vậy?
Không mua được thư độ giả càng nóng nảy hơn!
// hình như 4 Chương nhé mn

Chương 898: Ngũ Tuyệt (

Chương 891: Ngũ Tuyệt (

Thực ra Ngân Lam Thư Khố in tốc độ cũng không chậm như vậy, các tiệm sách lớn trải qua không tới hai ngày thiếu hàng sau đó liền rất nhanh bổ sung nguồn hàng hóa.

Đây là Xạ Điêu phát hành ngày thứ năm!

Lần này không có gặp lại bán hết lúng túng, các tiệm sách lớn giá hàng bên trên, tất cả bày rồi đây đủ « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » .

Mà ở động tĩnh lớn như vậy trung, truyền thông dĩ nhiên không thể nào không có tiếng tăm gì.

Tỷ như « Tần Châu tin tức » sáng sớm liền làm đặc biệt bản tin.

Tiết mục ngay từ đầu.

Người chủ trì liền dùng phát thanh giọng mở miệng giới thiệu tình huống:

"Trứ danh tác gia Sở Cuồng gần đây đẩy ra tân tác « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » , đề tài vì Võ hiệp, mọi người đều biết, ngoại trừ Triệu Châu, Võ hiệp tiểu thuyết ở Lam Tinh cũng không có quá đại thị trường, đây là một cái công nhận ít lưu ý đề tài, nhưng mà như vậy sao một bộ ít lưu ý đề tài tác phẩm, nhưng ở bán trong ba ngày với các tiệm sách lớn bên trong liên tiếp bán hết, cho tới hôm nay buổi sáng mới hoàn thành bổ hàng, phía dưới đề cho chúng ta nhìn một chút quyền này Võ hiệp tiểu thuyết đôi độc giả mà nói rất cuộc có gì ma lực ."

Theo phát thanh người chủ trì giảng giải, hình ảnh nhảy chuyển tới các tiệm sách lớn cửa.

Hoa Tân Thư Điểm, Long Tường Thư Điểm, Tĩnh An Thư Phường đợi cả nước trứ danh Thư Điểm chỉ đích danh từng cái ở trong màn ảnh thoáng qua.

Kèm theo giá hàng bên trên đủ loại « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » mặt bìa đại đặc tả sau đó.

Có bên ngoài sân phóng viên ngẫu nhiên phỏng vấn Thư Điểm cửa khách hàng.

"Ta là tới mua « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » ."

Một người đàn ông khách hàng hướng về phía ống kính quơ quơ trên tay mình thư.

Phóng viên phát ra tiêu chuẩn nghi vấn: "Người rất thích xem Võ hiệp tiểu thuyết sao?"

Nam khách hàng gật đầu lại lắc đầu, ở phóng viên không hiểu trung lên tiếng lần nữa: "Ta thích Võ hiệp, nhưng đã không nhìn Võ hiệp tiểu thuyết, cái này đề tài thấy nhiều rồi liền sẽ cảm thấy không có ý nghĩa, nhưng ngày hôm trước bạn thân của ta mua bản « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » , ta liền thuận tay lật nhìn mấy tờ, kết quả hoàn toàn bị hấp dẫn ."

"Hấp dẫn người là cái gì?"

"Đương nhiên là đẹp mắt, cụ thể hơn ta không nói được, chẳng qua là cảm thấy bộ này Võ hiệp tiểu thuyết, cùng còn lại Võ hiệp tiểu thuyết không giống nhau."

Hình ảnh lại lần nữa lóe lên.

Đồng dạng là mấy người đi đường phỏng vấn.

"Sách này quá khó khăn mua, ta thật vất vả mới mua được!"

"Nhìn có được hay không ta không biết, trên mạng nhiều người như vậy đề cử, cũng sẽ không kém."

"Ta đối lão tặc có lòng tin a, tất cả mọi người nói tốt, vậy khẳng định là không kém được chỗ nào."

"Không rảnh tiếp phỏng vấn, ta muốn đi mua Xạ Điêu."

Đây là các tiệm sách lớn của tùy ý bắt nhịp cảnh tượng, mà theo nhiều người hơn bắt được « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » , tràng này vang vang Xạ Điêu nhiệt rất cuộc tiến vào cao triều!

Trong nhà.

Thư Điểm gian.

Xe điện ngầm trung.

Trong công ty.

Thậm chí là khăn trương trong lớp, đều có người nhìn lên mới vừa mua đến tay « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » .

Đại học nào đó.

Dưới đài một cái nam sinh liền đang vui đầu học hành cực khổ Xạ Điêu, cả người đều đắm chìm ở thế giới võ hiệp trung, hoàn quên hết rồi đây là lớp.

Đột nhiên.

Bên cạnh có người hỏi: "Sách này đẹp mắt không?"

Nam sinh này cũng không ngẩng đầu lên nói: "Kia phải!"

Phốc xuy.

Chung quanh cười rộ.

Nam sinh lúc này mới phát hiện có cái gì không đúng, mờ mịt ngẩng đầu lên, kết quả vừa vặn chống lại giáo thụ kia vẻ mặt nghiêm túc.

"Vương . Vương giáo thụ ."

Nam sinh vội vàng thụ hồi « Xạ Điêu Anh Hùng Truyện » , tự giác đứng lên, lúng túng vừa khăn trương, sắc mặt cũng trắng bệch.

Vương giáo thụ rất đáng sợ!

Làm ngành văn khoa giáo thụ, Vương giáo thụ ghét nhất, chính là bọn học sinh nhìn một ít không có gì văn học giá trị nhân thư.

Võ hiệp tiểu thuyết loại này ảo tưởng văn học, càng không thể nào vào Vương giáo thụ pháp nhãn.

Hôm nay chính mình chẳng những nhìn loại sách này, hơn nữa còn là ở đối phương trong lớp, đem phải đối mặt mưa dông gió giạt có thể tưởng tượng được.

Những bạn học khác cũng dần dần không cười.

Lấy Vương giáo thụ phong cách, có người ở hẳn trong lớp nhìn Võ hiệp tiểu thuyết, vậy không được kêu la như sấm?

Nhưng mà.

Ngay tại tất cả mọi người đều lấy là vương giáo thụ sẽ được mà tức giận thời điểm.

Vương giáo thụ lại cầm lên nam sinh trong tay « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , sau đó giơ lên hỏi mọi người:

"Cũng xem qua sách này sao?"

Không ai dám trả lời, rồi rít cú đầu giả chết.

Vương giáo thụ cười: "Sách này các người cũng chưa có xem qua ấy ư, có phải hay không là quá lạc ngữ a, ta cái này Lão đầu tử đều nhanh xem xong!"

Ồi chao?

Mọi người sững sờ, chợt rồi rít nói: "Chúng ta xem qua!"

Vương giáo thụ cười càng cười mở rồi: "Này tiết khóa nói là văn học sáng tác giống tính ý nghĩa cùng với sáng tác thủ pháp và kỹ xảo, các người đã cũng xem qua quyển sách này lời nói, ta chính dễ dàng cùng các người trò chuyện một chút phương diện này đồ vật."

Dưới đài bọn học sinh nhất thời trừng con mắt lớn!

Thái dương đánh phía tây nhi đi ra?

Vương giáo thụ lại cũng xem qua « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » ?

Nhìn thái độ này thật giống như đối bộ này tiểu thuyết ân tượng không tệt?

Lúc trước Vương giáo thụ không phải đối Võ hiệp tiểu thuyết tràn đầy khinh thường sao?

Tình huống gì a đây là?

Ở bọn học sinh tò mò, Vương giáo thụ trở lại giảng đài.

Trong tay hẳn vẫn nắm « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » :

"Ta biết các người đang suy nghĩ gì, ta là người quả thật không thích Võ hiệp tiểu thuyết một bộ kia, Võ hiệp Võ hiệp, trọng điểm ở nơi này 【 hiệp 】 tự, nhưng mà trên thị trường 99% Võ hiệp tiểu thuyết, lại chỉ biết là chém chém giết giết, đem trọng điểm đặt ở 【 vũ 】 tự bên trên, nhưng không biết Hiệp lấy Võ phạm Cẩm, cái gọi là oanh oanh liệt liệt khoái ý ân cừ, chẳng qua chỉ là tên là giang hồ Gánh hát rong thôi, bọn họ mắt không

vương pháp, chỉ có tự mình ràng buộc đạo đức tiêu chuẩn, có lúc là đúng nhưng không phải mỗi lần đều là đối với, hết lần này tới lần khác bọn họ chung quy cho là mình là đúng loại này duy tâm đạo đức tiêu chuẩn rất dễ dàng dạy hư tiểu bằng hữu, cái loại này trong lúc lơ đãng để lộ ra tự mình, lại bị giá rẻ mang theo hiệp danh, mới là đáng sợ nhất."

Chuyên đề tài.

Vương giáo thụ tiếp tục nói: "Nhưng mà cũng có một số ít Võ hiệp tiểu thuyết, biết hiệp mới là Võ hiệp trọng điểm, tỷ như Tàn Dương tỷ như Đoạn Thanh sơn đẳng Võ hiệp mọi người, lại tỷ như Sở Cuồng bộ này « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , thậm chí Sở Cuồng bộ này tiểu thuyết thật sự chịu tải hiệp ý cảnh, cùng với đem ưu tú văn học cảnh giới nếu so với Triệu Châu hai vị kia thái sơn bắc đẩu làm tốt hơn, đây là ta cái nhìn cá nhân, nhưng ta tin tưởng văn học giới nhân cũng sẽ đồng ý."

"Ngài cảm thấy « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là văn học?"

Dưới đài có học sinh khiếp sợ mở miệng.

Mặc dù mọi người cũng thích « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , nhưng đem một bộ ảo tưởng tiểu thuyết kéo đến tác phẩm văn học trong hàng ngũ, có phải hay không là có chút khoa trương?

Giống như tất cả mọi người thích những thứ kia nhanh tiết tấu sáng khoái Internet văn đàn.

Nhưng thích thuộc về thích.

Internet văn đàn là Internet văn đàn, văn học là văn học, hai người không thể nói nhập làm một, một điểm này các độc giả lòng biết rõ.

"Ta cảm thấy phải là."

Vương giáo thụ cười nhạt: "Những lời này từ ta trong miệng nói ra, có lẽ sẽ bị một ít đá kích, nhưng ta giữ vững cho là như thế, không bằng các vị trước trả lời ta một cái vấn đề, các người biết Ngũ Tuyệt sao?"

"Biết!"

Dưới đài học sinh rồi rít mở miệng.

Ngành văn khoa bên này gần như nhân đều xem qua « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » .

Mọi người đối loại này lớp hứng thú, vượt qua xa trong sách vở những kiến thức kia!

Về phần Ngũ Tuyệt?

Phàm là xem qua quyển sách này, cũng chưa có không biết Đạo Thư trung kia Đông Tà Tây Độc Nam Đế Bắc Cái loại giang hồ đỉnh cấp cao thủ.

"Rất tốt."

Vương giáo thụ đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thả đang bực giảng bên trên:

"Vậy các người biết Hoàng Dục Sư tại sao là Đông Tà, Âu Dương Phong tại sao là Tây Độc, Nhất Đẳng Đại Sư tại sao là Nam Đế, mà Hồng Thất

Công thì tại sao là Bắc Cái sao —— tại sao không phải đông độc, tây tà loại gọi, hết lần này tới lần khác bây giờ là phương vị này?"

Bọn học sinh trở mắt nhìn nhau.

Tại sao là Đông Tà Tây Độc loại?

Đồ chơi này không đều là Sở Cường tùy tiện lên sao?

Chẳng lẽ không phải là bởi vì đọc như vậy lên đem so sánh gieo vần, quát lên cũng cực kỳ có bá Khí Cảm thấy?

Thấy học sinh phản ứng, Vương giáo thụ thở dài:

"Ta trước cho các người nói kiên thức, các người cũng còn nguyên trả lại cho ta a, còn nhớ trước, chúng ta tán gẫu qua ngũ hành bát quái nói đến sao?"

Ngũ hành?

Bát quái?

Bọn học sinh bộc phát mờ mịt.

Trước mọi người là học qua cái này, nhưng đồ chơi này, dường như với

Ngũ Tuyệt kéo không được quan hệ chứ ?

// Đông Tà Hoàng Dược Sư ở Đông Hải Đào Hoa Đảo chơi đùa âm nhạc, Tây Độc Âu Dương Phong ở Tây Vực Bạch Đà sơn làm dược phẩm nghiên cứu, Nam Đế Đoạn Trí Hưng ở Vân Nam Đại Lý làm phú N đại, những thứ này cũng không có vấn đề gì. Vấn đề là, Bắc Cái Hồng Thất Công làm Cái Bang Tổng giám đốc, quốc tịch là Nam Tống, công ty chính ở vào Động đình Quân sơn; Trung Thần Thông Vương Trùng Dương đầu tiên là ở Kim Quốc địa bàn làm cách mạng, sau khi thất bại ở Thiểm Tây Chung Nam Sơn thành lập công ty mình.

Liên địa lý vị trí mà nói, Trung Thần Thông rõ ràng so với Bắc Cái càng dựa vào bắc nha! :)))

Chương 899: Cái gì là hiệp (

Chương 892: Cái gì là hiệp (

"Đàn."

Vương giáo thụ trợn mắt nói: "Rõ ràng như vậy nhắc nhở còn chưa phản ứng kịp, các người chính là chỗ này sao đọc sách?"

"Rốt cuộc có ý gì à?"

Dưới đài bọn học sinh không nhìn được tò mò.

Bị Vương giáo thụ mắng thói quen, căn bản không có người nào tức giận.

Vương giáo thụ ở trên bảng đen viết Hoàng Dược Sư đấm người tên, sau đó nói:

"Ngũ hành chi nói trúng Đông Phương thuộc mộc, cho nên Đông Tà là Hoàng Dược Sư, hoàng là tên là đầu cũng chính là mộc; mà Tây Phương thuộc kim, cho nên Tây Độc Âu Dương Phong phong là chữ vàng bộ; kia bắc phương thuộc thủy, cho nên Hồng Thất Công hồng là ba điểm thủy; còn trung gian là thổ, là đối ứng Vương Trùng Dương, bởi vì thổ là trung ương, mà Vương Trùng Dương nguyên danh, trong tiêu thuyết nhắc qua một lần kêu Vương 喆; Nam Phương thuộc hỏa, như vậy Nhất Đăng Đại Sư tại sao là hỏa, còn cần ta giải thích sao?"

"Ta đi!"

Bọn học sinh kinh trụ!

Nguyên lai Ngũ Tuyệt tên từ đâu tới, còn có thuyết pháp này?

Sở Cuồng ở trong tiêu thuyết căn bản sẽ không nói tới một điểm này, cho tới mọi người căn bản không hướng cái phương hướng này suy nghĩ!

Bộ này tiêu thuyết, liền nổi tiếng cũng có ý tứ như vậy?

Có học sinh nửa tin nửa ngờ: "Sẽ không phải là trùng hợp thôi?"

Vương giáo thụ nói: "Bởi vì Hỏa khắc Kim, cho nên Nhất Đăng Đại Sư Nhất Dương Chỉ có thể khắc chế Âu Dương Phong Cáp Mô Công, lại nhân kim khắc mộc, cho nên Âu Dương Phong đuổi Hoàng Dung đi, vì chất nhĩ vào chỗ chết khi dễ Hoàng Dung, người còn đòi lý do lời nói, suy nghĩ kỹ một chút Đào Hoa Đảo cùng với Hoàng Dược Sư Bích Hải Triều Tháp thì càng có thể minh bạch tại sao Đông Tà là tê cứng."

Có lý có chứng có!

Làm người ta tin phục!

Lần này không ai dám đối với chuyện này nghi ngờ, bất quá đợi mọi người tiêu hóa tin tức này, rất nhanh có học sinh không nhìn được nói: "Nhưng là

Vương giáo thụ coi như như thế « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cũng không thể coi như là văn học đi, chẳng lẽ Võ hiệp trong tiểu thuyết những thứ kia lòe loẹt võ công chẳng lẽ cũng có thể dùng văn học để giải thích?"

"Vậy thì nói một chút võ công."

Vương giáo thụ nói: "Liên lấy bá đạo nhất « Hàng Long Thập Bát Chương » mà nói, các người biết Hàng Long Thập Bát Chương bên trong những chiêu thức kia sao?"

"Kháng Long Hữu Hối!"

"Tiềm Long Vật Dụng!"

Có học sinh mơ hồ nhớ nhiều chút.

Vương giáo thụ mở miệng: "Danh tự này có phải hay không là rất khốc?"

Mọi người gật đầu, có thể không phải mà, danh tự này lên, nhìn đã cảm thấy đột.

Vương giáo thụ lại nói: "Có thể các người biết không, Kháng Long Hữu Hối trên mặt nói là, một chiêu này đánh ra có thể thu hồi, nhưng kì thực là nói cho chúng ta biết phải hiểu được tiến thoái, không kiêu ngạo hơn; tới Vu Tiềm Long vật dụng, nói là Hàng Long Thập Bát Chương mỗi một chương đều là thực chiêu, mỗi một chiêu phát ra đều là uy mãnh kinh người, cho nên nếu như không có cơ hội cũng không cần ra chiêu, bởi vì ra chiêu sau đó uổng phí hết công lực, không hề có một chút tác dụng, ngoài ra bao gồm mấy cái khác chiêu thức, liền cùng một chỗ bản thân đó là một loại làm người xử thế Triết học!"

Hàng trước một người nữ sinh nhẹ giọng nói: "Đây là cá nhân ngài hiểu?"

Vương giáo thụ nhún vai một cái: "Vậy thì nói điem không phải cá nhân ta hiểu đồ tốt rồi, chỉ sợ lấy các người trình độ nghe không hiểu lạc~, Kháng Long Hữu Hối là « Dịch Kinh » quẻ càn, giống viết hơn chín; Phi Long Tại Thiên cũng là quẻ càn, giống viết cửu ngũ, ngoài ra, Kiến Long Tại Điền hay lại là quẻ càn, giống viết cửu nhị, về phần Hồng Tiệm Vu Lục, chính là « Dịch Kinh » tiệm quái, giống viết: Cửu tam."

Đáng ghét a!

Bị hấn đưng!

Theo Vương giáo thụ phen này đối « Dịch Kinh » giới thiệu, bọn học sinh nội tâm thật là ngưỡng mộ núi cao, đồng thời bộc phát khiếp sợ!

Hàng Long Thập Bát Chương xuất từ « Dịch Kinh » ?

Võ công chiêu thức, giấu giếm nhân sinh Triết học?

Giờ khắc này.

Đều có học sinh không nhịn được vì giang mà giang rồi: "Kia « Cửu Âm Chân Kinh » nói thế nào?"

Vương giáo thụ không thêm đề ý chút nào, hạ bút thành văn: "Thiên Chi Đạo, tôn hại có thừa mà bỏ không đủ, là cô hư thắng thật, chưa đủ thắng có dư. Ý nghĩa bác kỳ lý áo kỳ thú thâm, thiên địa giống phân, Âm Dương chi

sau khi hàng, biến hóa chi do biểu, tử sinh điềm chương, không mưu mà đi tích tự cùng, chớ ước mà U Minh này khế, kê kỳ ngôn có nhỏ, nghiệm chuyện không quá, thành có thể nói tới nói chi tông, phụng Sinh chi mới vậy ."

Nói đến đây, Vương giáo thụ vỗ bàn một cái:

"Nhân gia là căn cứ « Đạo Đức Kinh » đối, các người những người tuổi trẻ này bất học vô thuật, liền Sở Cuồng viết những thứ này vô công dụng ý cũng chưa có hoàn toàn thấy rõ ràng, hấn ở trong sách các loại thiết lập, tất cả đều là có văn hóa nội tình, nhiều như vậy cô đại điển tịch tham khảo, căn bản không phải người tưởng tượng như vậy vô căn cứ tưởng tượng vô căn cứ giả tạo!"

Đây cũng là Vương giáo thụ thích Xạ Điều địa phương.

Khác Võ hiệp tiểu thuyết, võ công chiêu thức đều là mình nghĩ vớ vẩn nói bậy, thế nào ngang ngược làm sao tới, Sở Cuồng nhưng là từ cô đại trong điển tịch tìm võ công chiêu thức, gắng gượng đem hư Huyền Vũ công cũng sắp xếp ngay ngắn rõ ràng kỳ nghĩa tự thấy!

Dưới đài.

Bọn học sinh bị phún trộn mắt hóc mồm!

Không ai từng nghĩ tới Sở Cuồng quyển sách này ngoại trừ Ngũ Tuyệt đối ứng phương vị cùng ngũ hành ngoại, liền liền bên trong võ công đều có những thứ này nói đầu, thậm chí ngay cả Lão Tử « Đạo Đức Kinh » đều đem ra hết!

"Đây chính là Xạ Điều văn học tính?"

Rung động sau đó, có học sinh mở miệng lảm bảm.

Vương giáo thụ lắc đầu: "Đây là Xạ Điều văn học tính, lại không phải Xạ Điều toàn bộ văn học tính, quyển sách này tập hợp thi từ ca phú cầm kỳ thư họa thậm chí còn Nho Đạo Phật học cùng với Thiên Văn địa lý làm một thể, càng đem Kỳ Môn bát quái Âm Dương Ngũ Hành dung hợp trong đó có thể nói nhất tuyệt, từ một loại ý nghĩa nào đó nói có thể nói truyền thông văn hóa tiểu Bách Khoa Toàn Thư, thật phải hoàn toàn xem hiểu Xạ Điều, ta dạy cho các người cũng không cần lao lực như vậy rồi, thi lại thi các người đi, có thể biết Xạ Điều trung Chư Tử Bách Gia?"

Chư Tử Bách Gia?

Bọn học sinh biểu tình cổ quái, ánh mắt kia rõ ràng đang nói:

Ngài tiếp lấy tú!

"Cũng biết các người không hiểu, Hoàng Dục Sư bị quan chán đời lánh đời ở chéch một đảo, thừa kế Trang Tử coi danh lợi như Phù Vân đạo gia; Nhất Đăng Đại Sư không cần nhiều lời, đại biểu là Thích gia, quy y Tam Bảo nhìn thấu hồng trần ; còn Âu Dương Phong chính là Tung Hoàn Gia, âm mưu quỷ kế không chọn thủ đoạn; Hồng Thất Công là điển hình Mặc Gia tư tưởng, phò nguy tế khổn, cứu người nguy nan ."

Quá tú rồi!

Có học sinh hỏi: "Kia Quách Tĩnh đây?"

Khoé miệng của Vương giáo thụ câu dẫn ra: "Quách Tĩnh thừa kế Khổng Tử Nho Gia chính thống tư tưởng, không chỉ là hấn tính cách cho phép, còn có cái kia tràn đầy Báo Quốc chí chí."

"Có cụ thể cách nói sao?"

Bọn học sinh hoàn toàn bị Vương giáo thụ nắm mũi dẫn đi, cũng là hôm nay mới phát hiện, Vương giáo thụ văn học hàm dưỡng rốt cuộc có bao nhiêu kinh khủng, liền mẹ nó nhìn cái Võ hiệp tiểu thuyết, cũng là bình thường nhân không đạt tới cảnh giới!

"Các ngươi chuyện thật nhiều."

Vương giáo thụ lật xem một lượt « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện », rất nhanh liền tìm tới chính mình muốn tin tức:

"Tiểu thuyết Hồi 37:, Mông Cổ quân tấn công xuất ra Ma Nhĩ Hãn lại lâu không phá được, Thành Cát Tư Hãn vì thế tuyên bố: Ai có thể phá thành, trong thành hết thấy Kim Ngân tài bảo toàn bộ phần thưởng hấn, cuối cùng Quách Tĩnh dùng kế phá thành " Thành Cát Tư Hãn giữ lời hứa muốn ban thưởng dư hấn, lúc này Quách Tĩnh âm thầm đã quyết nhất định phải lợi dụng cơ hội lần này hướng Thành Cát Tư Hãn thỉnh cầu giải trừ cùng Hoa Tranh công chúa hôn ước, nhưng là lúc này lại gặp Mông Cổ quân đô thành, trong thành mấy trăm ngàn trăm họ chạy trốn kêu khóc, từng cái vô tội sinh mệnh bị tàn nhẫn chém, Quách Tĩnh thấy một màn như vậy sau quả quyết đưa hấn yêu cầu đổi thành 'Tha này mấy trăm ngàn trăm họ tánh mạng' hơn nữa hào không hối hận, đây chính là Nho Gia nhân cách thể hiện, cũng là ta đối Quách Tĩnh sùng bái đầy đủ địa phương, mà nội dung cốt truyện cũng vừa vặn điếm ra cốt sự đầu mỗi chính!"

Bọn học sinh hoàn toàn phục rồi!

Bất kể thế nào hỏi cũng không làm khó được Vương giáo thụ!

Lúc này có học sinh theo bản năng hỏi: "Xạ Diêu đầu mỗi chính là cái gì?"

Vương giáo thụ than thở: "Cái vấn đề này hỏi rất hay, vừa mới bắt đầu, ta cho là Xạ Diêu đầu mỗi chính hấn là Hoa Sơn Luận Kiếm; sau đó ta cho là, Xạ Diêu đầu mỗi chính hấn là trợ giúp Thiết Mộc Chân càn quét thiên hạ, nhưng thấy cuối cùng ta mới hiểu được, quyển sách này đầu mỗi chính là gia quốc đại nghĩa, đây cũng là bộ này tiểu thuyết mạnh hơn còn lại toàn bộ Võ hiệp tiểu thuyết địa phương, giống như Quách Tĩnh cuối cùng hỏi từ Thành Cát Tư Hãn vấn đề kia, hôm nay ta cũng hỏi hỏi các ngươi, cái dạng gì người mới có thể xưng là anh hùng?"

Lắc đầu một cái.

Vương giáo thụ nói: "Cái vấn đề này đối với các ngươi mà nói quá phức tạp, lấy các ngươi chỉ số IQ rất khó hiểu, không bằng chúng ta đổi cái vấn đề, cũng là này tiết khóa bài tập, ngày mai mỗi người cũng viết một phần

tổng kết cho ta, ta lão đầu này không có văn hóa gì, cho nên ta các người phải nói cho ta biết ."

Nắm phấn viết.

Vương giáo thụ ở trên bảng đen viết một cái chữ "Hiệp", sau đó quay đầu nhìn cả sảnh đường học sinh, ánh mắt tràn đầy mong đợi:

"Cái gì là hiệp! ?"

Chương 900: Hiệp Chi Đại Giả, vì dân vì nước (

Chương 893: Hiệp Chi Đại Giả, vì dân vì nước (

Cái gì là hiệp?

Bọn học sinh vò đầu bứt tai.

Mà ở sau đó trong lớp, Vương giáo thụ càng là một bên đổi đến học sinh, một bên cho mọi người phân tích « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » văn hóa thể hiện kết quả ở đâu nhiều chút phương diện, đủ loại dẫn chứng phong phú, cho tới tan lớp thời điểm, bọn học sinh vẫn không muốn rời đi!

"Vương giáo thụ hãy nói một chút!"

"Chúng ta còn không nghe đủ đây!"

"Vừa mới nói xong đối Hoàng Dược Sư phân tích, tiếp theo phân tích một chút mấy vị khác đi, tỷ như Nhất Đăng Đại Sư?"

"Vương giáo thụ da trâu!"

"Ta không bao giờ nữa nói ngài là Tao Lão Đầu tử rồi!"

"Sau này ai dám nói Vương giáo thụ giờ học buồn chán ta liều mạng với ngươi!"

Vương giáo thụ: " . "

Lúc trước chính mình khách khí đối đám học sinh này, đám học sinh này còn không công nhận; hôm nay chính mình có thể tinh thần sức lực đối bọn họ, bọn họ ngược lại thì chịu đựng gian nan dậy rồi?

"Tan lớp!"

Hắn khoát khoát tay: "Hạ tiết khóa tiếp lấy nói « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện » , các ngươi cho ta trở về thật tốt làm tác nghiệp!"

Cái gì là hiệp?

Cái vấn đề này chính là Vương giáo thụ lưu lại bài tập.

Mà đang ở Vương giáo thụ chuẩn bị lúc rời đi sau khi, một đệ tử có chút ngượng ngùng tiên lên phía trước nói: "Vương giáo thụ này tiết khóa quá xuất sắc, ta không nhìn được chụp video, xin hỏi ta có thể phát đến trên mạng sao?"

" . "

Sau khi vào học chơi đùa điện thoại di động?

Vương giáo thụ tức giận nói: "Lần sau không được phá lệ!"

Học sinh này kích động nói: "Biết, Vương giáo thụ!"

Quả nhiên.

Cái video này rất nhanh thì bị người học sinh kia bên trên truyền đến trên mạng.

Kết quả để cho người học sinh này bất ngờ là, Vương giáo thụ lớp này lại nhanh chóng hỏa mà bắt đầu!

Hắn ở trong lớp đối « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » các loại phân tích, dẫn phát vô số bạn trên mạng khen ngợi cùng sùng bái!

"Con bà nó !"

"Đại thân a, cho Vương giáo thụ quỳ!"

"Không hồ là ngành văn khoa giáo thụ, này mẹ nó với ta xem là cùng một bộ tiểu thuyết ấy ư, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » lại có nhiều như vậy văn học bên trên ần dụ?"

"Kinh vi thiên nhân!"

"Ngũ Tuyệt đoạn này ngũ hành bát quái nói đến quá đặc sắc!"

"Tôi ngu ru bức là võ công phân tích đoạn này, ta cũng không biết « Hàng Long Thập Bát Chương » loại đều đang là ra tự cổ đại điển tịch!"

"A a a, này giáo thụ thật là đáng yêu, lại nói mình không học thức, mắng ai đó?"

"Toàn bộ hành trình đối học sinh được rồi, đủ loại trang bức đủ loại tú, hết lần này tới lần khác tú đến người không lời nào để nói, nhân gia là thực sự biết!"

"Nhìn vị này giáo thụ phân tích ta mới biết cái này lão tặc rớt cuộc có bao nhiêu kinh khủng, lúc trước những thứ kia Võ hiệp tiểu thuyết cùng Xạ Điều so với thật là khác nhau trời vực!"

"Gia quốc đại nghĩa, nói dễ, người bình thường ai dám dùng cái này làm đầu mối chính!"

"Cũng liền Sở Cuồng có thể không chế được rồi, bình thường Võ hiệp tác gia căn bản đem không cảm được được rồi, bất quá nói thật, nghe Vương giáo thụ phân tích ta mới biết « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » so với tưởng tượng của ta còn phải ngu ru bức!"

Đám bạn trên mạng là thực sự rung động!

Mọi người xem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » chú ý điểm hoàn toàn ở nội dung cốt truyện bên trên, căn bản không có ý thức được Văn Chương trung các loại nói tới, đều đang ẩn chứa phong phú truyền thống văn hóa!

Vương giáo thụ ngu ru!

Sở Cuồng càng ngu ru!

Một bộ Võ hiệp tiểu thuyết, lại bị Sở Cuồng giao cho sâu sắc như vậy văn học tính, thậm chí ngay cả Vương giáo thụ loại này truyền thống văn hóa người thổi kèn cũng không nhìn được giờ ngón tay cái lên khen!

Phải biết.

Truyền thống văn hóa vòng đối với cái gì ảo tưởng tác phẩm, cho tới bây giờ đều là ôm phê bình làm chủ thái độ, hiếm có loại này tác phẩm có thể

được truyền thông văn hóa vòng khẳng định như vậy!
Mà đang ở đám bạn trên mạng đủ loại khen ngợi lúc.
Cái kia truyền lên video Vương giáo thụ học sinh không nhìn được nói:
"Các người khác chiếu cố Thái Hồng thí a, nhanh cho điểm đề nghị, lão Vương hỏi cái gì là hiệp!"
"Chúng ta làm sao biết!"
Đám bạn trên mạng cũng không có làm tác nghiệp hứng thú.
Mà Vương giáo thụ lần này giảng giải, không chỉ là thu được đám bạn trên mạng điểm đáng khen cùng công nhận.
Ngay cả còn lại một ít truyền thông văn hóa giới danh nhân, cũng phát rồi đoạn video này, biểu thị đối loại thuyết pháp này khẳng định.
Đây là lần đầu tiên.
Truyền thông văn hóa vòng đối với một bộ Võ hiệp tiểu thuyết, như thế công nhận!

Cùng lúc đó.
Tinh Mang giải trí.
Lâm Uyên chính ngồi ở trong phòng làm việc viết tiểu thuyết.
Nếu như có nhân đứng sau lưng Lâm Uyên, nhất định sẽ thấy hắn viết văn bản tựa đề bất ngờ gọi là « Thần Điều Hiệp Lữ » !
Vâng.
Viết xong « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sau đó, Lâm Uyên cũng không có như thường ngày một loại trực tiếp hóa thân cá mẫn kiêu.
Hắn theo sát phía sau liền bắt đầu viết lên « Thần Điều Hiệp Lữ » .
Kim Dung có Xạ Điều Tam Bộ Khúc nói đến, theo thứ tự là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » , « Thần Điều Hiệp Lữ » cùng với « Ý Thiên Đồ Long Ký »

Trong đó.
Xạ Điều cùng thần điều cổ sự liên tiếp phi thường khấn mật.
Lâm Uyên có thể đem « Ý Thiên Đồ Long Ký » thả để xuống một cái, lại không thể đem thần điều cổ sự buông xuống.
Chỉ có « Thần Điều Hiệp Lữ » phát hành, Quách Tĩnh cái nhân vật này tạo nên mới xem như hoàn toàn hoàn thiện.
Đương nhiên.
Cái này cũng cùng Lâm Uyên yêu cầu Sở Cuồng thay mình kiếm nhiều một chút danh vọng có liên quan.
Bây giờ « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có nhiều hỏa Lâm Uyên là biết, bây giờ tranh thủ cho kịp thời cơ, đến tiếp sau này tác phẩm lượng tiêu thụ khẳng định không kém.
Mà tới hôm nay mới thôi.

Hắn đã hoàn thành « Thần Điều Hiệp Lữ » tiếp gần một nửa nội dung, trước ở bốn nguyệt trước hoàn thành, sau đó lấy ra đi phát hành liền có thể.

Cứ như vậy.

Một mực viết đến bốn giờ chiều, Lâm Uyên mới lựa chọn tan việc.

Ngồi về nhà xe, Lâm Uyên lấy điện thoại di động ra nhìn một chút trên mạng đối Xạ Điều bình luận.

Đây là Lâm Uyên gần đây mỗi ngày đều sẽ làm việc, thông qua nhìn Sa Điều đám bạn trên mạng đối « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » đánh giá, tới đánh giá hệ thống cho mình phát hành Võ hiệp phục hưng nhiệm vụ độ tiến triển.

Đang lúc này.

Lâm Uyên thấy được Vương giáo thụ kia đoạn lớp video.

Điểm đi vào xem nhìn xong, Lâm Uyên không nhịn được lộ ra nụ cười.

Đối phương giải độc rất tốt!

Thực ra « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thật sự thu tóm đủ loại văn hóa cùng tư tưởng cực kỳ phong phú, Vương giáo thụ chỉ là vạch trần một góc bằng sơn.

Bất quá phải biết:

Xạ Điều trước sau phát hành tới hôm nay cũng bất quá mới mấy ngày.

Mấy ngày ngắn ngủi là có thể nhìn ra nhiều như vậy đồ vật, cái này Vương giáo thụ văn học dày công tu dưỡng có thể thấy được lóm đóm.

Đây cũng là tiết kiệm được Lâm Uyên không ít phiền toái.

Những thứ này nếu là không bị người điểm ra đèn, Lâm Uyên thì phải đăng nhập Dịch An tài khoản, tự biên tự diễn một phen, mặc dù không tạt xấu, nhưng người khác tóm lại sẽ có nhiều chút lúng túng, rất sợ tương lai ngày nào đó xã hội với phía trước bệ.

Bất quá .

Lớp cuối cùng, Vương giáo thụ lưu lại vấn đề kia, ngược lại là rất thú vị, gần như nhắm thẳng vào « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » hạch tâm.

Trong lòng hơi động.

Lâm Uyên cảm giác mình hay là để cho Dịch An tra lậu bỏ khuyết một chút được, dù sao Dịch An tồn tại ý nghĩa liền ở chỗ này.

Nghĩ tới đây.

Lâm Uyên nhanh chóng đổ bộ Dịch An tài khoản, cũng thuận thế phát ở Blog bên trên phát rồi cái video này.

Mà ở phụ lời một cột, Lâm Uyên đánh ra tám chữ:

"Hiệp Chi Đại Giả, vì dân vì nước!"

Thực ra những lời này ở « Thần Điều Hiệp Lữ » trung sẽ có cụ thể hơn thể hiện, cũng là đối Quách Tĩnh nhân cách hoàn thiện.

Bây giờ thần điều không ra.

Lâm Uyên trước tiên đem những lời này viết ra, cũng càng có thể khiến người ta hiểu Quách Tĩnh hành vi cùng suy nghĩ.

Quyết định chủ ý.

Lâm Uyên click rồi phát hành.

Cái gọi là "Hiệp Chí Đại Giả, vì dân vì nước" Võ hiệp khái niệm, lần đầu xuất hiện ở Lam Tinh!

---

ps: Đánh mặt đi, này sóng có hay không gõ chữ cường giả bên trong vị nhi?

// nhiều chương vậy hi vọng mọi ng cũng ủng hộ ít nguyệt phiếu ạ hehehe

Chương 901: Thiên Tàn Địa Khuyết

Chương 894: Thiên Tàn Địa Khuyết

Động tĩnh phát hành ba giây.

Logo nhắc nhở: 【 phát hành thất bại, mời kiểm tra Internet. 】

Lâm Uyên nhìn một cái, nguyên lai là Internet thẻ một cái hạ, không không quá để ý, đang định lần nữa phát hành, ngón tay lại hơi dừng lại một chút.

Không đúng!

Lâm Uyên bừng tỉnh.

Chính mình thiêu chút nữa đã quên rồi "Hiệp Chi Đại Giả, vì dân vì nước" này tám chữ, ở « Thần Điều Hiệp Lữ » trung là có nguyên câu, do Quách Tĩnh nói với Dương Quá ra.

Dịch An trước tiên đem lời nói này rồi Sở Cuồng nói cái gì?

Chẳng lẽ để cho Sở Cuồng sao Dịch An bình luận sách sao?

Sao độc giả bình luận sách tác gia tính là gì tác gia?

Lâm Uyên có chút vui mừng, cái này Internet ngừng lại rất kịp thời a, để cho Sở Cuồng miễn phải bị độc giả nhổ nước bọt sao Dịch An bình luận sách.

Hủy bỏ phát hành.

Lâm Uyên quyết định để cho Dịch An tiếp tục ần núp.

Lam Tinh không thiếu hụt Vương giáo thụ người như vậy.

Mà có những người này tồn tại, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bên trong các loại thiết kế, dĩ nhiên là trốn bắt quá bọn hấn con mắt.

Từ Xạ Điều võ công phân tích;

Đến Xạ Điều cao thủ bài danh;

Lại tới nhân vật kết cấu;

Thậm chí là Giá Không Lịch Sử nghiên cứu.

Liên quan tới Xạ Điều hết thấy đề tài đều tại oanh oanh liệt liệt trung

khoách tán sức ảnh hưởng, cũng để cho bộ này tiểu thuyết càng thấu triệt lòng người ——

Nhất là đi sâu vào Triệu Châu lòng người!

Sở Cuồng bằng vào quyển sách này, ở trong lòng Triệu nhân để lại ấn tượng sâu sắc.

Cái này mới gia nhập thống nhất Châu, bây giờ đối với Sở Cuồng ấn tượng có thể nói là tốt lạ thường.

Đương nhiên.

Ở Tân Tề Sở Yên Hàn bên này, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » nhiệt độ cũng không chút nào suy giảm.

Bất quá cùng Triệu nhân bất đồng là:

Tân Tề Sở Yên Hàn bên này ngoại trừ đối « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bản thân yêu thích bên ngoài, các độc giả đối quyển sách này lại có bất mãn phượng!

Có độc giả buồn bực nói:

"Lão tặc quyển sách này nơi nào đều tốt, chính là hộp cơm phát quá ít, cho tới từ đầu tới cuối sẽ không mấy cái ngược điểm, Triệu nhân trước không phải giễu cợt chúng ta tới đây, ta mẹ nó liền muốn nhìn lão tặc đem Triệu Châu độc giả hung hăng ngược một hồi a uy, bây giờ cái này gọi là xảy ra chuyện gì!"

"Lão tặc không ngược độc giả rồi, ta thanh xuân kết thúc!"

"Lão tặc đây là đôi tính ấy ư, quyển này Xạ Điều lại viết rung động đến tâm can, từ đầu tới cuối không ra một chút yêu nga tử, quả nhiên lão tặc cuối cùng cũng khuất phục tại thị trường (đầu chó) "

"Lão tặc, yêu cầu ngược a!"

"Thật sự là theo độc giả đối nghịch a hàng này, chúng ta hi vọng hẳn không muốn ngược thời điểm, hẳn ngược tặc rất, chúng ta hi vọng hẳn hung hăng ngược một lớp Triệu Châu độc giả, kết quả hẳn lại không ngược?"

"Đối với chúng ta trọng quyển đánh ra, đối Triệu Châu liền vâng vâng dạ dạ?"

"Hẳn đặc biệt vì Triệu Châu viết sách thì coi như xong đi, còn mẹ nó cố ý viết bản như vậy hăng hái, trọng yếu vai diễn một cái không có chết, quá tiện nghi dám kia Triệu nhân đi!"

Không thẳng bằng.

Tân Tề Sở Yên Hàn các độc giả, tâm lý rất không thẳng bằng.

Nhất là trước, Triệu nhân còn giễu cợt Tân Tề Sở Yên Hàn tới.

Đối với lần này Tân Tề Sở Yên Hàn trong lòng độc giả cũng nín giọng, liền muốn xem bọn họ bị lão tặc ngược chết đi sống lại, kết quả ai biết cái này lão tặc căn bản cũng không theo như bộ sách võ thuật xuất bài!

Tôi nên ngược thời điểm!

Hẳn lại tốt rồi!

Nhìn một chút « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » này nội dung cốt truyện!

Từ đầu là độc giả đại nhập không cảm giác sâu sắc tình còn chưa tới vị.

Tỷ như Giang Nam Thất Quái trung mây vị kia nội dung cốt truyện không nhiều, lại tỷ như Dương Khang loại tình huống này tương đối phức tạp, chận chính độc giả thích nhân vật cơ bản cũng sống cho thật tốt!

Chẳng lẽ lão tặc thật tốt rồi?

Về đến nhà.

Tỷ tỷ và muội muội cùng với lão mù ba người chính tùm lại khí thể ngất trời thảo luận cái gì.

Thấy Lâm Uyên.

Lão mù cười nói: "Ngươi trở lại vừa vặn, chúng ta chuẩn bị đi ra ngoài du lịch, ngươi có muốn hay không đồng thời?"

Lâm Uyên sững sốt một chút: "Du lịch?"

Tỷ tỷ giải thích: "Đại Dao Dao cùng lão mù cả ngày đợi ở nhà, ta sợ bọn họ quá buồn chán, vừa vặn qua mấy ngày công ty nghỉ, cho nên liền muốn dẫn các nàng cùng đi ra ngoài du lịch mấy ngày, ngược lại bây giờ giao thông như thế phát đạt, đi nơi nào cũng thật thuận lợi."

Lâm Uyên hỏi "Đi đâu du lịch?"

Tỷ tỷ hưng phấn: "Ta muốn đi Hoa Sơn, ngươi tốt bạn gay Sở Cuồng gần đây không phải viết bản « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » ấy ư, trong sách nhắc tới Hoa Sơn Luận Kiếm kia đoạn quá đặc sắc, cho nên bây giờ rất nhiều người cũng được bộ này tiểu thuyết ảnh hưởng đi Hoa Sơn du lịch đâu rồi, ngay cả Hoa Sơn bên kia gần đây đều tại dùng Hoa Sơn Luận Kiếm hài hước ở làm quảng cáo tới!"

Đi Hoa Sơn du lịch?

Lâm Uyên có chút ngoài ý muốn.

Lam Tinh cùng địa cầu có không ít chỗ tương tự, tỷ như Tần Nhị Thế Hồ Hợi trước một ít lịch sử.

Mà ở địa lý vị trí, hai cái thế giới cũng không thiếu tương tự địa phương, tỷ như Lam Tinh giống vậy tồn tại Hoa Sơn.

Chỉ là Lâm Uyên không nghĩ tới.

Hoa Sơn khách du lịch lại bởi vì « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trung cái kia liên quan tới Hoa Sơn Luận Kiếm khái niệm mà bị nhất định kéo theo.

Bất quá nghĩ lại Lâm Uyên bỗng nhiên lại không cảm thấy kỳ quái rồi.

Nam Phái Tam thức « Đạo Mộ Bút Ký » bên trong lặp đi lặp lại nói tới Trường Bạch Sơn, kết quả địa cầu Trường Bạch Sơn khách du lịch cũng bởi vì kia bộ tiểu thuyết mà đại được kéo theo tới, cái này cùng Xạ Điều kéo theo Hoa Sơn khách du lịch tình huống hiệu quả như nhau.

Đây chính là tiểu thuyết tác dụng.

Nhìn như chỉ là một nhóm văn tự, nhưng những thứ này tác phẩm đối mọi người ảnh hưởng, nhưng thật ra là phi thường to lớn.

"Được."

Lâm Uyên không có cự tuyệt.

Có thể mượn du lịch nhiều đi cùng đi cùng người nhà rất tốt, ngược lại gần đây ở viết « Thần Điều Hiệp Lữ » , không chuyện tình khác.

Tiểu thuyết vật này ở đâu cũng có thể viết.

Du lịch trên đường viết cũng hoàn toàn không thành vấn đề.

Không có cùng người nhà thảo luận du lịch gì đường giây, Lâm Uyên lên lầu đánh mở máy tính, thuận thể lục soát một chút Hoa Sơn tin tức.

Quả nhiên đúng như tử tử nói.

Bởi vì « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trung nhắc tới Hoa Sơn Luận Kiếm khái niệm, rất nhiều người cũng chạy đi Hoa Sơn du lịch.

Bình luận khu thậm chí có nhân hoài nghi Sở Cuồng có phải hay không là vừa rồi Hoa Sơn quan phương tiền, mới ở trong tiểu thuyết ra sức như vậy thay Hoa Sơn tuyên truyền ——

Đây là Lam Tinh ít có, bởi vì một bộ tiểu thuyết mà ảnh hưởng đến một chỗ nào đó khách du lịch tình huống phát sinh.

Không có tiếp tục chú ý những chuyện này.

Lâm Uyên mở ra văn bản tiếp tục viết « Thần Điều Hiệp Lữ », ở những ngày qua dưới sự cố gắng, bộ này tiểu thuyết hắn đã viết một nửa.

Đương nhiên bao gồm Tiểu Long Nữ mất trinh nội dung cốt truyện.

Đoạn này nội dung cốt truyện, Lâm Uyên hoàn toàn tôn sùng rồi nguyên tác.

Thực ra Lâm Uyên từ trong tình cảm mà nói còn rất muốn sửa đổi Long Ky Sĩ đoạn này nội dung cốt truyện, Tiểu Long Nữ bị Doãn Chí Bình ô nhục đoạn này nội dung cốt truyện, tuyệt đối là vô số thần điều fan chỗ đau, có thể nói là vĩnh viễn ý khó dằn.

Nhưng là:

Dương Quá cụt tay Tiểu Long Nữ mất trinh, ám hợp trong tiểu thuyết liên quan tới "Thiên Tàn Địa Khuyết" khái niệm.

Kim Dung tiểu thuyết nhiều lần chỉnh sửa từ đầu đến cuối không có động đoạn này nội dung cốt truyện, nói rõ đoạn này nội dung cốt truyện ở nghệ thuật tăng diện vẫn rất có sự tất yếu, vì vậy Lâm Uyên quyết định lý tính đối đãi, cất giữ đoạn này nội dung cốt truyện.

Mặc dù độc giả khả năng không thích.

Bất quá Sở Cuồng viết sách cũng không phải thứ nhất hồi viết ra để cho độc giả khó chịu kịch tình.

Dù sao tất cả mọi người kêu nhiều năm như vậy lão tặc, hình tượng liền đặt ở vậy, cũng không kém này một đến.

Được rồi.

Bất tri bất giác, Lâm Uyên chính mình cũng bắt đầu tiếp nhận Sở Cuồng là "Lão tặc" như vậy dự tính.

---

ps: Long Ky Sĩ với Sở Cuồng Nhân thiết độ phù hợp quá cao, cho nên các người biết, bất quá Dịch An đoạn này là sao chép sách ỉ . Tiếp nhận mọi người đề nghị, để cho Sở Cuồng chính mình trả lời cái gì là hiệp đi.

// chương mới ra 1p nha mn. phiếu tháng tụt hạng 9 rồi, cầu nguyện 1 lớp buff mạnh mẽ từ mọi ng ạ @@

Chương 902: Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ

Chương 895: Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ

Thực ra Kim Dung cũng không thể nói là hoàn toàn không sửa đổi « Thần Điều Hiệp Lữ » Long Kỵ Sĩ nội dung cốt truyện.

Ân.

Long Kỵ Sĩ từ Doãn Chí Bình biến thành Chân Chí Bính.

Bởi vì Doãn Chí Bình là chân thực nhân vật, dẫn phát Đạo Giáo kháng nghị, cho nên liền biến thành Chân Chí Bính một nhân vật như vậy thay thế. Lâm Uyên cũng đi theo sửa lại.

Quả thật không tốt lau đen tối lịch sử bên trên chân thực nhân vật.

Dù là Lam Tinh cũng không có Doãn Chí Bình, nên có tôn trọng vẫn phải là cho đến.

Nửa giờ sau.

Lâm Uyên xuống lầu ăn cơm.

Tỷ tỷ đột nhiên tiếc nuối nói: "Xem ra chúng ta không đi được Hoa Sơn rồi, đi trước cách chúng ta tương đối gần Tây Hồ đi, sau đó một đường chơi tiếp."

Lâm Uyên hỏi: "Thế nào?"

Tỷ tỷ hướng TV nỗ bĩu môi: "Người xem chứ sao."

Lâm Uyên nhìn về phía TV, chỉ nghe tin tức đang dùng phát thanh giọng giới thiệu tình huống:

"Theo Tề Châu bản tin, hôm nay Lam Tinh trừ danh cảnh khu Hoa Sơn giao thông gần như tê liệt, thông qua quay chụp hình ảnh, chúng ta có thể thấy hiện trường gần như biến người, vô số chiếc xe bị bế tắc mấy canh giờ không phải đi lại, cảnh sát giao thông đại đội từ sáng sớm bắt đầu điều động khai thông, mà tạo thành một màn này nhưng là Sở Cuồng kia bộ tên là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Võ hiệp tiểu thuyết, trong tiểu thuyết nói tới Hoa Sơn Luận Kiếm ."

Trong lòng Lâm Uyên thầm vui.

Thấy « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » có lớn như vậy sức ảnh hưởng, hẳn dĩ nhiên cũng đều vì Sở Cuồng lão tặc cảm thấy cao hứng.

Bất quá Hoa Sơn quả thật không đi được.

Du lịch nếu như biến thành mấy người đầu, kia đem không có chút nào đáng nghị, chỉ là vô số bơi khách nhân đẩy nhân lán tới lán lui, cũng đã để cho người ta mất đi du ngoạn hứng thú.

"Hoa Sơn bên kia quan phương nên hưng phấn hư rồi."

Tỷ tỷ bữu môi nói, không xem được Hoa Sơn Luận Kiếm để cho nàng rất thất lạc, mặc dù nơi đó ép căn bản không hề cái gì Hoa Sơn Luận Kiếm.

Bất quá Lâm Huyền nói không sai.

Hoa Sơn quan phương quả thật hưng phấn hư rồi.

Hoa Sơn địa phương cảnh khu công việc trong bây lúc này một mảnh phấn chấn:

"Sở Cuồng này tiểu thuyết đơn giản là thần trợ công a, chúng ta Hoa Sơn thật lâu không náo nhiệt như vậy!"

"Hắn này nếu như thư mấy năm trước phát hành, chúng ta lần trước bình chọn Lam Tinh ưu tú cảnh khu thời điểm cũng không phải bị thái sơn lấy nhỏ xú ưu thế đè một cái đầu a, đáng tiếc a đáng tiếc!"

"Người nên vui mừng hắn viết không phải thái sơn luận kiếm!"

"Nói tới nói lui hay lại là chúng ta Hoa Sơn Luận Kiếm nghe ngang ngược!"

"Ta cảm giác cái khái niệm này rất tốt a, sau này có cơ hội có thể đẩy ra cảnh khu hoạt động, liền kêu cái này Hoa Sơn Luận Kiếm kiêu nào? Đến thời điểm cho Sở Cuồng bản quyền phí, mặc dù ta Hoa Sơn không để ý hắn muốn bản quyền phí."

"Là một cái không tệ chú ý, ta không thể được tiện nghi còn khoe tài."

"Hắc hắc hắc hắc hắc, còn lại cảnh khu bây giờ nhưng là hâm mộ chết chúng ta, Xạ Điều vạn tuế, Võ hiệp vạn tuế, Sở Cuồng vạn tuế!"

Hoa Sơn bên này suy đoán cũng không có sai.

Còn lại cảnh khu quả thật mắt nhìn tham không dứt:

"Bất quá chỉ là một bộ tiểu thuyết, thế nào có lớn như vậy sức ảnh hưởng!"

"Trong tiểu thuyết nhắc tới Hoa Sơn cũng chẳng có gì, chủ yếu là « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trung liên quan tới Hoa Sơn Luận Kiếm miêu tả quá đặc sắc!"

"Chúng ta bên này có thể hay không liên lạc Sở Cuồng, để cho Sở Cuồng cũng giúp tuyên truyền?"

"Có thể thử một chút, nhưng Sở Cuồng chưa chắc sẽ đáp ứng, hơn nữa Hoa Sơn loại tình huống này, cá nhân ta cảm giác là rất khó khăn sao chép."

"Tiện nghi bọn họ!"

"Khó chịu nhất là thái sơn, thái sơn cùng Hoa Sơn danh tiếng tương phản, nói không chừng rất nhiều người vốn là muốn đi thái sơn, kết quả là bởi vì Sở Cuồng tiểu thuyết mà đổi đường đi Hoa Sơn, hai cái này cảnh khu cạnh tranh, vẫn luôn rất kịch liệt!"

"Không nói trước cái này, chúng ta cũng nghĩ một chút biện pháp, dùng tác phẩm văn học đem tuyên truyền làm lên."

Theo các đại cảnh khu cũng tiện Mộ Hoa sơn tình huống.

Không ít cảnh khu cũng bởi vì Hoa Sơn thành công tuyên truyền, lên dùng văn học tiến hành tuyên truyền địa phương du lịch chủ ý, cũng coi là Sở Cuồng bộ này tiểu thuyết cho bọn hắn cung cấp linh cảm.

Du lịch kế hoạch ở ba ngày sau bắt đầu.

Ngày này.

Đã thu thập xong đi Lý Lâm Uyên, mang theo một cái bảo tiêu, cùng người nhà cùng lên đường.

Nam Cực giao cho Tôn Diệu Hỏa chiếu cố.

Bọn họ trạm thứ nhất là Tây Hồ.

Liên cùng Lam Tinh có Hoa Sơn cùng thái sơn loại địa phương một cái đạo lý, Tây Hồ ở Lam Tinh cũng là cực có danh tiếng cảnh khu.

Trọng yếu nhất là:

Tây Hồ khoảng cách Tô Thành rất gần.

Lâm Uyên đám người chỉ ngồi rồi một giờ xe liền đã tới mục đích nơi.

Mặc dù có bảo tiêu đi theo, nhưng Lâm Uyên hay lại là ăn mặc một phen phòng ngừa người đi đường nhận ra.

Bất quá Lâm Uyên ăn mặc phương pháp, với các minh tinh thích dùng mũ lưới trai phối hợp khẩu trang cùng kính râm che giấu bất đồng.

Hắn mang theo cái gọng kiềng màu vàng, thường ngày buông xuống mái tóc nghiêng lui về phía sau chải vuốt, toàn bộ nhân khí chất cùng bình thường có bất đồng rất lớn.

Để cho an toàn, hắn cũng cho mình tăng thêm cái khẩu trang.

Cái này hình dáng là tỷ tỷ phụ trách.

Tỷ tỷ thậm chí muốn cho Lâm Uyên trang điểm, bất quá bị Lâm Uyên cự tuyệt.

Hắn không thích ở trên mặt tô đồ vật cảm giác, cũng liền làm tiết mục thời điểm vì ông kính hiệu quả vạn bất đắc dĩ mới mặc cho thợ hóa trang loay hoay.

Đến Tây Hồ sau.

Người một nhà lại vừa là dọc đường tản bộ thưởng thức, lại vừa là thưởng thức ăn vặt, rất là nhàn nhã vui vẻ.

Không có ai nhận ra Lâm Uyên.

Dù là Lâm Uyên thỉnh thoảng vì ăn đồ ăn mà tháo xuống khẩu trang, cũng chỉ là bởi vì nhan giá trị và khí chất mà hấp dẫn người khác nhìn thêm mấy lần, chưa từng xuất hiện cái loại này bị fan tại chỗ nhận ra tình huống.

Thật là hiếm thấy buông lỏng.

Lâm Uyên cũng không khỏi hưởng thụ nổi gió quang tới.

Lam Tinh Tây Hồ cũng rất mỹ, hữu sơn hữu thủy, thi tình họa ý.

Lúc này.

Muội muội bỗng nhiên chỉ trên Tây hồ thuyền bè nói: "Chúng ta đi ngồi thuyền đi!"

Mọi người vui vẻ đồng ý.

Bến phà nơi, một cái thuyền ngừng ở kia.

Đây là người chèo thuyền chèo thuyền, so với thuyền điện được hoan nghênh hơn.

Lâm Uyên cùng người nhà sau khi lên thuyền, không trung đột nhiên bắt đầu rơi xuống mù mịt Tiểu Vũ, cái loại này xinh đẹp mông lung cảm giác càng dễ cho người lưu luyến quên về rồi.

"Lâm Uyên."

Tỷ tỷ đưa tay ra chạm không trung hạt mưa: "Người không phải được xung văn tài đẹp để ấy ư, tình cảnh này chẳng lẽ không có làm một bài thơ xung động?"

Lâm Uyên lắc đầu: "Không có."

Tỷ tỷ liếc mắt, sau đó khuyến khích Đại Dao Dao:

"Đại Dao Dao, người là học bá, mau tới một bài, cho người ca nhìn một chút thực lực của người!"

"Ta thử một chút."

Muội muội cân nhắc hồi lâu, phân vân mở miệng: "Tà ảnh chiếu ô bông, Tây Hồ đi sóng xa. Sơn thủy lên vào mộng, mưa bụi tỉnh Vân Thiên."

Tỷ tỷ vỗ tay: "Có thể a Đại Dao Dao."

Đại Dao Dao lắc đầu một cái: "Viết không tốt lắm."

Lâm Uyên gật đầu đồng ý: "Quả thật không lớn được."

Này làm thơ trình độ là thật có chút phóng hông rồi.

Đại Dao Dao mất hứng, nàng chính là không thích bị ca ca hủy bỏ:

"Vậy người tới một bài."

Trong lòng Lâm Uyên động một cái: "Vậy tối nay người ăn cải xanh!"

Muội muội cắn răng, ác ngon hạ quyết tâm: "Ăn thì ăn, nhưng người muốn viết so với ta. Viết đủ được!"

Viết tốt hơn chính mình, đối với hắn mà nói vẫn là rất đơn giản, cho nên muội muội thay điều kiện, đủ tốt là cái rất duy tâm tiêu chuẩn, rốt cuộc có đủ hay không tốt vậy chính là mình định đoạt.

"Được."

Lâm Uyên mở miệng, không có trầm ngâm càng không có rung đùi đắc ý, chỉ có một điều nói: "Trời vừa hùng, mặt hồ sóng gợn lăn tăn."

"Tiếp tục."

Đại Dao Dao nhìn chăm chăm Lâm Uyên.

Lâm Uyên nhìn phía xa đọc: "Mưa bay mịt mờ sắc núi đẹp biết bao."

Tỷ tỷ kinh dị nhìn Lâm Uyên, ánh mắt kia rõ ràng là 【 mặc dù không biết người đang nói gì, nhưng cảm giác đáng vẻ rất lợi hại 】.

"Muốn đem Tây hồ so với Tây Thi."

Làm Lâm Uyên đọc đến đây một câu thời điểm, lão mù ánh mắt cũng bị Lâm Uyên hấp dẫn tới, tựa hồ hiểu kỳ Lâm Uyên câu tiếp theo.
Đây là Tô Tiên danh tác, « Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ » .
Cũng còn khá cái thế giới này có Tây Thi, trong lòng Lâm Uyên suy nghĩ, đọc lên một câu cuối cùng: "Trang điểm đậm hay nhạt đều đẹp cả.."
Lão mù mặt đầy kinh ngạc.
Tỷ tỷ không hiểu nổi.
Đại Dao Dao trợn mắt hóc mồm.

---

ps: Gõ chữ cường giả hôm nay ngưng chiến, không cần vội vã giễu cợt a, quay đầu liền đem các người má phải cũng đánh sung.
Thủy quang liễm diễm tình phương hảo, Sơn sắc không mờng vũ diệp kỳ.
Dục bả Tây hồ tỷ Tây Tử, Đạm trang nùng mặt tổng tương nghi.

Chương 903: Cho Tây Hồ làm quảng cáo

Chương 896: Cho Tây Hồ làm quảng cáo

Thiên tình.

Mưa đã tạnh.

Lâm Uyên một nhà lên bờ.

Vừa mới trận mưa kia hạ không lớn, Tây Hồ du khách cũng không có vì vậy mà số lượng giảm bớt, ngược lại là không khí so với trước kia càng thêm thanh tân, mang theo ướat át cảm giác, theo một trận gió thổi tới, rất có nhiều chút thấm vào ruột gan mùi vị.

Tiếp tục khắp nơi du lãm.

Khi đi ngang qua một đạo cầu đê sau, phía trước đột nhiên náo nhiệt lên, tựa hồ là tổ chức cái gì hoạt động, trong trong ngoài ngoài vậy không ít nhân.

Trong đó có một giọng nói vang lên:

"Hoan nghênh các vị du khách đi tới chúng ta mỹ lệ Tây Hồ, hôm nay chúng ta cảnh khu hướng mọi người long trọng đẩy ra thi từ thu thập hoạt động, ngài ở chỗ này có thể viết một bài liên quan tới Tây Hồ cảnh đẹp thi từ, chỉ cần ngài tác phẩm lấy được cho chúng ta bình ủy lão sư xem trọng liền có thể được một lần cơ hội bốc thăm, rút số ít nhất có thể đạt được một Trương Miễn phí vé thuyền, cao nhất là có thể được chúng ta vạn nguyên giải thưởng lớn, xin phiền các vị nhất định phải nỗ lực thi triển tài hoa, nói không chừng tác phẩm còn có đăng bên trên chương trình ti vi làm cảnh khu tuyên truyền quảng cáo cơ hội, đến lúc đó chúng ta còn có quá mức thù lao dâng lên."

Thi từ?

Rút số?

Tỷ tỷ vui vẻ, ôm Lâm Uyên nói: "Ngươi vừa mới ở trên thuyền viết bài hát kia thơ cũng không tệ lắm đáng vẻ, ta liền dứt khoát dùng bài hát kia lẫn lộn cái rút số cơ hội thế nào?"

Lâm Uyên: ". "

Ta thay Tô Đại Tiên Nhân cảm ơn ngươi a.

Viết Tây Hồ nhiều như vậy trong thi từ nổi danh nhất một bài, ngươi liền định ở nơi này đổi một cao nhất khen thưởng bất quá mười ngàn nguyên cơ hội bốc thăm?

"Đừng do dự a!"

Tỷ tỷ ra sức khuyến khích: "Ngược lại người đeo khẩu trang rồi, sẽ không bị nhân nhận ra."

Bên cạnh lão mù đột nhiên cười nói: "Tây Hồ thu thập thi từ tiến hành tuyên truyền hẳn là học tập Hoa Sơn phương thức, đối phương dựa vào Xạ Điều bên trong Hoa Sơn Luận Kiếm đại hóa, Tây Hồ liền muốn dùng thi từ sức ảnh hưởng mở ra lối riêng."

Học tập Hoa Sơn?

Dùng tác phẩm văn học tới tuyên truyền cảnh khu ấy ư, trong lòng Lâm Uyên động một cái, đột nhiên đánh hơi được danh vọng mùi vị:

"Vậy chúng ta ghi danh đi."

"Ta đây phải đi xếp hàng."

Tỷ tỷ tích cực tính cao vô cùng.

Trên thực tế hiện trường không ít du khách tích cực tính cũng thật cao, hoạt động số người tham dự rất nhiều, thỉnh thoảng đã có người viết ra một bài thi từ tới.

Rất nhanh đến phiên Lâm Uyên.

Lâm Uyên cầm lấy thuộc về mình tờ đơn, đang định bút rơi, tỷ tỷ đột nhiên đối nhân viên làm việc nói: "Có giấy và bút mực sao?"

"Có."

Nhân viên làm việc ngăn người, chột gật đầu, cười nói: "Các người là Triệu Châu người sao, Triệu nhân ưa thích dùng nhất bút lông viết chữ."

Tỷ tỷ cười nói: "Chúng ta là người bản xứ."

Tây Hồ khoảng cách Tô Thành cũng không xa, nói một câu người địa phương thật cũng không khuyết điểm, hướng chỉ Tây Hồ ở Tân Châu địa giới, đây chính là Tân Châu bài danh hàng đầu đỉnh cấp cảnh khu, mỗi ngày du khách kinh khủng áp úng lượng gần như có thể nuôi nửa thành phố, toàn bộ Tân Châu đối với chỗ này cũng có nhất định lòng trung thành.

Rất nhanh.

Giấy và bút mực chuẩn bị xong.

Người khác phần lớn đều là nắm tờ đơn viết, rất ít khi dùng giấy và bút mực, vì vậy Lâm Uyên bên này ngược lại là hấp dẫn không ít du khách chú ý, còn có người định nhìn về phía Lâm Uyên mặt, kết quả bởi vì khẩu trang cùng cái mũ che giấu không thấy rõ.

Không người cảm thấy kỳ quái.

Thỉnh thoảng sẽ có mang theo cái mũ cùng khẩu trang tới Tây Hồ du khách, khoa trương hơn trả lại cho mình xứng kính râm, với mình tinh xuất hành tựa như.

Cổ tay động một cái.

Lâm Uyên bắt đầu cử bút.

Không có chút nào đình trệ, một bài thơ rất nhanh liền xuất hiện trong tầm mắt mọi người, tựa đề chính là « Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ » :

【 Trời vừa hừng, mặt hồ sóng gợn lăn tăn, Mưa bay mịn mờ sắc núi đẹp biết bao. 】

【 Muốn đem Tây hồ so với Tây Thi, Trang điểm đậm hay nhạt đều đẹp cả.. 】

Mới vừa thấy bài thơ này, chung quanh du khách sắc mặt rối rít biến hóa, trong mọi người tâm phản ứng đầu tiên đều là:

Chữ tốt!

Lâm Uyên nắm giữ Đại Sư Cấp thư pháp năng lực, mặc dù còn không có đạt được diệu bút sinh hoa kỹ năng, phần ngoại lệ pháp giám định ngưỡng cửa vốn sẽ phải thấp hơn hội họa một ít, huống chi người người cũng biết viết chữ, một bức chữ viết có được hay không người bình thường đều có khái niệm, chỉ là cụ thể tốt chỗ nào lại thích đến trình độ nào liền không là người bình thường có thể nói rõ rồi.

Cái thứ 2 phản ứng chính là:

Thơ hay, thơ này quá tốt!

Vừa mới bắt đầu mọi người chú ý điểm ở tự bên trên, cho nên không có trước tiên nghiên cứu thơ bản thân, dù sao vậy cần thời gian thưởng thức, song khi mọi người từ tự mang đến mỹ cảm trung đi ra, trong nháy mắt lại ngã vào thơ bản thân hoàn mỹ trong ý cảnh, loại này mỹ thậm chí là vượt qua thư pháp bản thân:

Tình Thiên Thủy Quang Liễm Diễm;

Vũ Thiên Sơn Sắc Không Mông;

Tây Hồ Dữ Tây Tử Đới Bỉ;

Đạm Trang Dữ Nùng Mạt Tương Sấn;

Vô luận là biểu tượng mỹ cảm hay lại là ý cảnh mỹ cảm thậm chí còn văn tự bản thân mỹ cảm, cũng có thể từ khác nhau góc độ thưởng thức!

"Ngọa tào!"

"Ngu a!"

"Thơ này viết, thật sự là . Ngu!"

"Không biết sao tự mình không học thức . Chữ viết thật tốt, thơ viết tốt hơn!"

"Đại lão!"

"Cao thủ ở dân gian hệ liệt?"

Hiện trường nhất thời vang lên tiếng khen, còn có du khách chủ động vỗ tay, liên tiếp "Ngọa tào" .

"Có thể rút số không?"

Tỷ tỷ nhao nhao muốn thử đứng lên.

Cạnh bên nhân viên làm việc mắt lộ ra tươi đẹp, thái độ cũng mơ hồ có biến hóa: "Ngài chờ một chút, ta mời bình ử nhìn một chút."

"Ta ở ."

Bên cạnh một tên người trung niên mở miệng, chính là phụ trách phẩm định lần này hoạt động bình ủy.

Nguyên lai vị này bình ủy cũng bị bày người hấp dẫn, đứng dậy bu lại, kết quả vừa nhìn thấy Lâm Uyên bài thơ này, cả người liền ngây dại!

Nhân viên làm việc: "Có thể rút số sao?"

Bình ủy dở khóc dở cười: "Này còn cần nói sao, tình phương hảo vũ cũng kỳ, Tình Vũ đóng vung công chinh đối trận không nói, chỉ một phần này ý cảnh liền đẹp không thể tả đứng lên, sau đôi câu càng làm cho nhân võ án kê tuyệt, có thể nói danh ngôn rồi, vị huynh đệ kia là cao nhân, để cho ta tới phán xét đơn giản là bản thủ ta!"

"Kia chính là có thể rút số rồi!"

Tỷ tỷ hưng phấn chạy tới, kết quả không chờ nàng động thủ, Đại Dao Dao liền chuyên động cái kia rút số Luân Bàn, thành công trúng một tấm vé thuyền.

Ân.

Tôi hạ đẳng khen thưởng.

Tỷ tỷ mặt thoáng cái trắng: "Ngươi cái này hắc thủ!"

Đại Dao Dao vẻ mặt dạng vô tội tử: "Không phải trúng sao?"

Được rồi.

Trò chuyện thẳng như.

Ghê gớm trở về nửa ngòai một lần thuyền.

Bất quá Lâm Uyên đám người lúc rời đi sau khi, kia bình ủy nói cái gì cũng phải bọn họ lưu lại phương thức liên lạc, cuối cùng Lâm Uyên tiếp cận ở đối phương bên tai nhỏ giọng nói một câu nói.

Đối phương trong nháy mắt mộng bức!

Lâm Uyên chính là thừa dịp đối phương không lấy lại tinh thần, vội vàng kéo người nhà chạy trốn.

Đại Dao Dao hiếu kỳ: "Ngươi nói với hắn cái gì?"

Lâm Uyên nói: "Ta là Tiện Ngư."

Tỷ tỷ ha ha cười to: "Ngươi lại trực tiếp báo thân phận? Khó trách hắn sắc mặt trực tiếp thay đổi, cũng người không biết thư nhà rồi không."

Lâm Uyên nói: "Chứng thực một chút chẳng phải sẽ biết."

Hắn cố ý bộc lộ ra thân phận của Tiện Ngư, chính là muốn bảo đảm bài thơ này có thể bị Tây Hồ cảnh khu chọn trúng, danh nhân hiệu ứng Lâm Uyên hay lại là minh bạch.

Về phần tại sao không phải Sở Cuồng?

Bởi vì Sở Cuồng chưa bao giờ ở trên thực tế lộ ra mặt.

Lâm Uyên cảm thấy Tiện Ngư cái thân phận này càng bảo đảm.

Ngược lại vô luận Sở Cuồng hay lại là Tiện Ngư làm thơ cũng không có vấn đề gì.

Về phần tại sao muốn tuôn ra thân phận, kia nguyên nhân liền càng đơn giản hơn:

Tây Hồ lưu lượng khách kinh khủng như vậy, nếu như bài thơ này bị Tây Hồ tiếp nhận vì quảng cáo từ chối, kia cuối cùng tuyên truyền đứng lên cũng có thể cho Lâm Uyên phản hồi không ít danh vọng.

Huông chi Sở Cường cũng không cho Hoa Sơn làm quảng cáo rồi hả?
Kia Tiệp Ngư tại sao không thể cho Tây Hồ làm quảng cáo?

---

ps: Canh [2] chậm hơn, CD sắp kết thúc rồi, ngày mai hóa thân gõ chữ cường giả!

Chương 904: Mời Tiệp Ngư làm hình tượng đại sứ

Chương 897: Mời Tiệp Ngư làm hình tượng đại sứ
Tây Hồ cảnh khu một cái bên trong phòng làm việc.

Cảnh khu người phụ trách Khâu Long cùng một tên trung niên nam nhân bắt tay:

"Thật cảm ơn Thịnh Nguyên lão sư rồi, ngài bài này « Tây Hồ Tụng » ta cẩn thận nghiên cứu một ngày, quả thực cảm thấy thần phục, trong đó vẫn tự biến hóa cùng tinh diệu để cho người võ án kêu tuyệt, nếu như cuối cùng áp dụng làm Tây Hồ cảnh khu cuối cùng ở Lam Tinh toàn phương vị đầu phóng lời quảng cáo, chúng ta sau chuyện này nhất định sẽ lại dâng lên nhất bút thù lao."

Gần đây Hoa Sơn quá phát hỏa!

Các đại cảnh khu đều tại nóng mắt!

Tây Hồ bên này dĩ nhiên cũng không cam chịu cô đơn, dự định học tập thái sơn kiêu, dùng văn học nghệ thuật tới vì cảnh khu làm quảng cáo tuyên truyền.

Lam Tinh nhân liền thích cái này giọng.

Vừa vặn năm nay du lịch mùa thịnh vượng gần sắp đến, các đại cảnh khu vì tuyên truyền, đều đưa sử ra tất cả vốn liếng đánh tuyên truyền chiến.

Tây Hồ rất coi trọng lần này quảng cáo.

Quảng cáo vốn dự tính cao dọa người.

Ngược lại đây đã là Lam Tinh bao năm qua cảnh khu giữa cất giữ hạng mục.

Vì thế Tây Hồ cảnh khu người phụ trách Khâu Long liên lạc Triệu Châu trú danh thi nhân Thịnh Nguyên, vì Tây Hồ viết một bài thơ làm lời quảng cáo.

Stịnh Nguyên cũng rất mạnh.

Hắn viết một bài kêu « Tây Hồ Tụng » thơ, để cho Tây Hồ cảnh khu bên này rất nhiều lãnh đạo cũng cảm thấy hài lòng.

"Quá khen."

Stịnh Nguyên cười nhạt nói: "Ta không Sở Cuồng cái loại này bản lĩnh, có thể thông qua một bộ tiểu thuyết cho Hoa Sơn mang đến một trận du lịch nhiệt, Tây Hồ bản thân liền là Lam Tinh như tiên cảnh kinh điển, chuyết tác viết những thứ kia tình cảnh, chẳng qua chỉ là thêm gấm thêm hoa."

Nghe vậy Khâu Long cười khò.

Hoa Sơn loại này án lệ quả thật rất khó sao chép, này cũng là mọi người gần đây cũng ở tiện Mộ Hoa miền đồi núi phương.

Đang lúc này.

Ngoài cửa đột nhiên truyền tới một đạo hơi lộ ra kích động thanh âm: "Chủ quán chủ quán, chúng ta chinh đến một bài thơ hay, bài thơ này nói không chừng có thể dùng làm chúng ta Tây Hồ tuyên truyền."

Đôi phương vào cửa.

Thanh âm đột nhiên dừng lại.

Đây là cảnh khu phía dưới một cái tiểu lãnh đạo, đôi phương không nghĩ tới Thịnh Nguyên lão sư liền ở phòng làm việc.

Mình làm đến Thịnh Nguyên mặt nói có một bài thơ dùng làm Tây Hồ tuyên truyền, này không phải đang đánh Thịnh Nguyên mặt sao?

Khâu Long mặt đen: "Đi ra ngoài!"

Quay đầu.

Khâu Long lúng túng cùng Thịnh Nguyên giải thích: "Stịnh Nguyên lão sư, ngưỡng ngừng, là chúng ta cảnh khu có người nhất định phải làm cái gì hoạt động, hướng các du khách thu thập Tây Hồ tuyên truyền thi từ, này không phải nghịch ngợm mà, du khách làm thơ, sao có thể với ngài như vậy Đại Thi Nhân so với."

"Lời ấy sai rồi."

Stịnh Nguyên nghiêm túc nói: "Dân gian cũng chưa chắc không có tài hoa kinh người hạng người, thi nhân danh tiếng không có nghĩa là quyền uy, dù là ở chúng ta Triệu Châu những cái được gọi là Đại Thi Nhân, cái nào lại không phải từ vắng vẻ Vô Danh từng bước một đi tới hôm nay, nếu đụng phải, không bằng đem thơ đọc tới nghe một chút."

Khâu Long bộc phát lúng túng: "Này không thích hợp chứ?"

Stịnh Nguyên cười một tiếng: "Không có gì không thích hợp, ta cũng rất tò mò, là dạng gì thơ để cho vị này kích động như vậy."

"Được rồi."

Khâu Long tức giận trợn mắt nhìn kia tiểu lãnh đạo: "Thơ đây?"

Đôi trên mặt chữ điền đỏ mồ hôi, nhắm mắt nói: "Ở nơi này ở nơi này!"

Hắn lấy ra một trang giấy, rải đều ở trên bàn, rõ ràng là Lâm Uyên bài hát kia « Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ » .

Kết quả.

Một con mắt.

Stịnh Nguyên liền sợ run ở đó.

Khâu Long cũng có chút há to miệng.

Chỉ chốc lát sau, Thịnh Nguyên đột nhiên hung hăng vỗ xuống bàn!

Khâu Long sợ hết hồn, cho là Thịnh Nguyên đây là giận, lại không nghĩ rằng Thịnh Nguyên mở miệng khen lớn:

"Thơ hay!"

Nói xong, Thịnh Nguyên đột nhiên cười khỏ nói:

"Là chúng ta Triệu Châu vị kia mọi người đi ngang qua nơi đây ấy ư, bài này « Âm Hồ Thượng Sơ Tinh Hậu Vũ » chẳng những thơ bản thân có thể nói không thể kén chọn, ngay cả ngón này chữ viết là được thấy Bất Phàm, ta bất quá oánh oánh lửa, khởi có thể cùng Hạo Nguyệt tranh huy? Bêu xấu bêu xấu."

"Hỏi người đây!"

Khâu Long gấp giọng mở miệng.

Hắn lần này có thể không phải là vì chiếu cố Thịnh Nguyên mặt mũi, mà là thật đối bài thơ này hiếu kỳ, này không phải người bình thường số lượng!

Từ tự!

Đến thơ!

Nhất là bài thơ này, gần như gắng gượng so với Thịnh Nguyên « Tây Hồ Tụng » cao hơn một cấp bậc!

"Tiện Ngư lão sư!"

Này tiêu lãnh đạo vội vàng nói: "Chúng ta với Tiện Ngư lão sư trợ lý xác nhận qua, hôm nay vừa vặn đụng phải Tiện Ngư lão sư tới Tây Hồ chơi đùa, cho nên hắn liền tham gia cái kia thi văn thu thập hoạt động!"

"Tiện Ngư?"

Khâu Long sợ hết hồn.

Trùng hợp như vậy, lại đụng phải Tiện Ngư tới cảnh khu du ngoạn, hơn nữa đối phương còn vừa vặn viết bài thơ?

Thịnh Nguyên chính là cười lên ha hả: "Nếu như là Tiện Ngư lời nói, kia liền không có vấn đề gì rồi, mặc dù chúng ta Triệu Châu mới vừa gia nhập thống nhất không bao lâu, nhưng Tiện Ngư tác phẩm ta có cẩn thận nghiên cứu, nhất là bài hát kia « hoa đào thơ » càng làm cho ta xấu hổ, thế nhân cười ta quá điên, ta cười người khác nhìn không thấu, mỗi lần đọc lên cũng âm thầm xấu hổ, chẳng qua là ta không nghĩ tới này Tiện Ngư chẳng những thơ được, liền ngón này thư pháp cũng có thể nói đại sư thủ bút, Khâu huynh có thể đáp ứng hay không ta một chuyện?"

"Cái gì?"

"Trước mắt bức chữ này, đưa ta như thế nào? « Tây Hồ Tụng » không thu lấy bất kỳ thù lao nào, các người có cần hay không, ta không có vấn đề, duy chỉ có chữ này lòng ta duyệt chi ."

"Được!"

Khâu Long làm ra một cái sau đó ở vô số trong đêm khuya cũng để cho hắn hối hận cùng thần thương quyết định.

Lúc này hắn tâm tư căn bản không ở bức chữ này, mà là ở bài thơ này bên trên.

Có bài thơ này, « Tây Hồ Tụng » khẳng định không cần, cho nên hắn cũng có bồi thường Thịnh Nguyên trong lòng, thậm chí có nhiều chút vui mừng:

Cuối cùng là không đem Thịnh Nguyên đả tặc.

"Cảm ơn!"

Thịnh Nguyên như nhật được chí bảo, căn bản bất kể còn lại, cầm lên trên bàn bức chữ này chạy.

Động tác kia nhanh, để cho Khâu Long thậm chí bắt đầu hoài nghi, chính mình có phải hay không là không nên tùy tiện đáp ứng đối phương?

Không phải là một bức tự sao?

Chẳng lẽ này Thịnh Nguyên là Tiệp Ngư fan?

Này sóng tương tự với fan bắt được thần tượng ký tên lúc kích động?

Rất nhanh Khâu Long sẽ không quên cái vấn đề này, Thịnh Nguyên sau khi rời đi, ánh mắt của hắn đột nhiên nóng rực đứng lên, đối bên cạnh kia tiểu lãnh đạo nói:

"Đi các bộ môn thông báo một tiếng, họp!"

"Hội nghị chủ đề chính là « Âm Hồ Thượng Sơ Tình Hậu Vũ » !"

"Ý của ta thấy là dùng bài thơ này làm Tây Hồ lần này quảng cáo tuyên truyền đại đầu!"

"Bao gồm lần này phim quảng cáo quay chụp, cũng vây quanh bài thơ này tiến hành, trời trong trời mưa cảnh sắc cũng phải có!"

"Ngoài ra ."

"Liên lạc Tiệp Ngư thật sự ở công ty, mời xin bọn họ phối hợp, tốt nhất có thể để cho Tiệp Ngư cho chúng ta Tây Hồ cảnh khu đại một lần nói!"

"Có thể để cho hắn làm hình tượng đại sứ tốt nhất!"

"Lần này Tiệp Ngư tới Tây Hồ cảnh khu du ngoạn tin tức cũng phải phát ra ngoài, Tiệp Ngư danh tiếng đại, hắn mới có thể kéo theo một ít du khách!"

"Ngoài ra đem thơ phát điện thoại di động ta bên trên."

Tây Hồ cảnh khu cho tới bây giờ không có lựa chọn quá bất kỳ đại ngôn nhân hoặc là hình tượng đại sứ, bởi vì minh tinh vị cách căn bản không xứng với.

Nhưng mà Tiệp Ngư lại có thể làm ngoại lệ để cân nhắc.

"Phải!"

Kia tiểu lãnh đạo liền vội vàng đi chuẩn bị: "Thơ ta đã phát ngài!"

"Ừm."

Khâu Long gật đầu một cái, lấy điện thoại di động ra, lẹ đi lẹ lại nhìn lên bài thơ này.

Nhưng mà.

Không biết tại sao.

Khâu Long đột nhiên cảm giác được, trên điện thoại di động nhìn bài thơ này, chung quy không có vừa mới bộ kia Tiệp Ngư chính tay viết tự tới còn có lực trùng kích.

"Chẳng lẽ là bởi vì bút lông tự cùng cỗ thi tương đối dụng?"

// mạnh dạn câu 1 lớp phiếu đề cử,..... hạng tụt còn nhanh hơn tụt quần ạ
@@ // mọi ng chấm điểm giúp em ở cuối chương với nha! e cảm ơn nhìu